Lexikon Latinoellenikon.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΛΑΤΙΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΤΟ ΜΕΝ ΠΡΩΤΟΝ ΣΥΝΤΑΧΘΕΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΘΕΝ

ΥΠΟ

ΤΟΥ ΕΚ ΒΡΕΜΗΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΕΡΡΙΚΟΥ ΟΥΛΕΡΙΧΟΥ

ΕΙΤΑ ΔΕ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΘΕΝ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΙΣΘΕΝ ΛΕΞΕΣΙ ΚΑΙ ΣΗΜΑΙΝΟΜΕΝΟΙΣ

Steph. A. Koumanoudes

ΥΠΟ

ΣΤΕΦ. Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗ

Ἀδριανοπολίτου.

ΝΥΝ ΔΕ ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΘΕΝ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΙΣΘΕΝ ΛΕΞΕΣΙ ΚΑΙ ΣΗΜΑΙΝΟΜΕΝΟΙΣ

ΥΠΟ

Ι. ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΥ ΚΑΙ Μ. Ι. ΒΙΑΓΚΙΝΗ.

Καθηγητῶν.

"ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΩΝ"

ΧΑΡΑΛ. Ι. ΣΠΑΝΟΥ

23 ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 23

ΑΘΗΝΑΙ

Digitized by Google

Digitized by Google

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Τουτὶ τὸ βιβλίον εἰς φῶς ἐκδοῦναί με παρώρμησεν ἥ τε μεγάλη καὶ ποικίλη τῆς Λατίνης φωνῆς χρεία καὶ ἡ σπουδή, ἣν πολλὴν ἤδη περὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ γράμματα, ἐξ ὅτου ἠρξάμην δημοσίᾳ διδάσκειν, ἡ Ἑλληνὶς νεολαία ποιεῖται. Καὶ δὴ ὡρῶν τούτους ἐν ἀπορίᾳ ἑρμηνείας ἐχομένους, πᾶσαν ἐπιμέλειαν, τό γε ἐπ' ἐμοί, ἐποιούμην, ὅπως τῇ ἀναγνώσει αὐτῶν καὶ μελέτῃ ἐπικουρήσαιμι, ἐπεὶ τὰ ὑπάρχοντα λεξικά, οἷα τὰ Ἑδερίκου, Ἐρνεστίου, Πιντζγήρου, Βεκκίου, καὶ τὰ τούτων ἔτι ἀρχαιότερα τῶν Ἰησουϊτῶν, καὶ ἐλλιπῆ ἐστι πάνυ καὶ δὴ καὶ μόνοις τοῖς τὴν Λατίνην γλῶσσαν ἐπισταμένοις χρήσιμα· οὐδεὶς γὰρ ἐν αὐτοῖς οὔτε προσῳδίας, οὔτε γραμματικῶν τύπων, οὔτε συντάξεως γίγνεται λόγος. Πρὸς δ' ἔτι τὰ μὲν κύρια ὀνόματα καὶ πλεῖστα τῶν ῥημάτων, οἷς οἱ δοκιμώτατοι τῶν συγγραφέων χρῶνται, πάμπαν παραλέλειπται, ἡ δὲ λοιπὴ διερμήνευσις πολλαχοῦ ἡμαρτημένη φαίνεται. Ταῦτα οὖν σκοπουμένῳ μοι ἀναγκαῖον ἐδόκει, ἀκριβεστέρῳ τινὶ καὶ πληρεστέρῳ πονήματι ἐπιχειρεῖν, ἐξ οὗ πλείω ἂν ὠφελοῖντο οἱ τὰ Λατινικὰ γράμματα μελετῶντες. Πρὸς δὲ τὴν ἑρμηνείαν τῶν τε ῥημάτων καὶ φράσεων τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ κέχρημαι, ἐπιτηδειοτάτῃ οὔσῃ διὰ τὴν τῆς Λατινικῆς συγγένειαν καὶ τὴν τῆς γραμματικῆς συντάξεως ὁμοιότητα, μάλιστα δὲ διὰ τὴν βραχυλογίαν καὶ σαφήνειαν. Οὐδεὶς δὲ φόβος, μή τινα δυσχρηστίαν ἡ ἀρχαία γλῶσσα τοῖς μελετῶσι παρέχῃ· δεῖ γὰρ τὸν Ἕλληνα ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, εἴπερ τι ἄλλο, καὶ ταύτην ἐκμανθάνειν. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα.

Εἰ μέντοι ἄξιόν τι ἐπαίνου τοῖς ἐμοῖς μόχθοις κατώρθωκα, οἱ σοφοὶ κρινόντων. Ἀλλὰ σύ, φίλη νεολαία, ἀνορθοῦν πειρῶ τὴν πατρίδα ταῖς ἀρεταῖς, αἷσπερ τὸ πάλαι πάντων τῶν ἐθνῶν εὐκλεεστέρα κατέστη, τὴν δὲ κακίαν φεῦγε, ὑφ' ἧς ὕστερον ταπεινωθεῖσα πολυχρονίῳ συμφορᾷ περιέπεσε. Κάλλιστον δ' ἐν ἀνθρώποις κτῆμα ἡγοῦ τὴν παιδείαν. Χαῖρε.

ΕΝΡΙΚΟΣ ΟΥΛΕΡΙΧΟΣ.

Καὶ ταῦτα μὲν ἑνδέκατον τοῦτ' ἔτος ἐξ οὗ ὁ μακαρίτης ἐν τῷ πανεπιστημίῳ προκάτοχός μου ἔγραφε, Γερμανὸς μὲν αὐτὸς τὸ γένος ὤν, βίβλον δὲ τοῖς ἡμετέροις νεανίσκοις εὐχρηστοτάτην πρὸς τὴν τῆς Λατινίδος ἐκμάθησιν δωροφορῶν, καθὰ δὴ καὶ ἕτεροι ἐν τῷ τότε χρόνῳ ἐκ

Digitized by Google

τῆς ἐπὶ σοφίᾳ περικλεοῦς τῶν Γερμανῶν χώρας εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μετάραντες, εἰσηγηταὶ τῶν ἐν τοῖς πρώτοις, ὡς οὐκ ἔστιν ἀρνήσασθαι, παντοίων ἐν ἡμῖν παιδευμάτων ἐγίνοντο. Ἐφείσθω γάρ μοι, προοιμιαζομένῳ περὶ τῆς ἀνὰ χεῖρας ἐκδόσεως βιβλίου λυσιτελεστάτου τοῖς Ἕλλησιν ἀποδειχθέντος, τοῦτο πρῶτον εἰπεῖν, ὅ περ εὐγνώμων διάθεσις ἐγκελεύεται. Φημὶ δὴ τῶν ἀπὸ τῆς ἑσπερίας καὶ τῆς βορείου Εὐρώπης εὐεργεσιῶν πολλῶν πρὸς ἡμᾶς καὶ ποικίλων ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ γενομένων, χρήμασί τε καὶ σώμασι καὶ παρασκευαῖς πολεμικαῖς, οὐκ ἐλάχιστον μέρος γεγονέναι αὐτὰς ταύτας τὰς μουσικὰς τιθηνήσεις, αἵπερ ἀγαπητικῶς πάνυ τοῖς ἀρτιγεννήτοις ἡμῖν ὑπὸ τῶν φιλελλήνων ἐκείνων ἀνδρῶν προσεφέροντο. Κἀκεῖνοι μὲν ταῦτα δρῶντες, τροφεῖά τε ἧς ἐκ τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων παιδείας ἐκαρπώσαντο ἀπέτινον ἡμῖν τοῖς νῦν οὖσι, καὶ χάριτας εἰς τοὔπιδον κατετίθεντο βεβαίας, ὡς ἐδόκουν· ὧν οὐ χρὴ ἀμνημονεῖν, ἀλλ' ἀμφοτέρους ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ, τὴν πρὸς ἀλλήλους εὔνοιαν, ὑπομαραινομένην, ὡς μήποτ' ὤφελε, πειρατέον σώζειν οἱανοῦν καὶ ὁσηνοῦν, μηδὲ περιϊδεῖν τελέως ἐξαφανισθεῖσαν. Εἰ γάρ πως καὶ παραχορδότερα φαίνεται τἀκεῖθεν νῦν προσπίπτοντα, μάλιστα μὲν διὰ τὴν τῶν καιρῶν καὶ τῶν πραγμάτων μεγάλην δυσχέρειαν, εἶτα δὲ καὶ διὰ τὴν οὐκ οἶδ' ὅπως ἐνσκήψασάν τισι τῶν πολιτευομένων σύγχυσιν τῶν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἐννοιῶν, ἀλλ' οὖν οὐχ οὕτως τι ἀνήκεστον συμβέβηκέ πω ὥστε τὸ ἤδη ἀπαλλοτριοῦσθαι ἡμᾶς ἀμοιβαίως εὔβουλον κρίνεσθαι, δριμύτερον μὲν τοῦ δέοντος ἀλλήλοις ἐγκαλοῦντας, μηδεμίαν δὲ τοῦ ἀφανοῦς μέλλοντος πρόνοιαν ποιουμένους. Τοῦ γοῦν ἀρχαίου ἐκείνου γνωματεύματος τό γε ἕτερον μέρος «μίσει ὡς φιλήσων» οὐκ οἶδ' εἴ τινι ἑτέρῳ χρόνῳ ἢ τῷ νῦν προσφυέστερον εἴρηται. Ἔστι δὲ πάντως ἐλπίζειν, ὅτι καὶ αἴθρην ποτὲ ποιήσει ὁ Ζεύς, ὥστ' ἐν φάει τοὺς Ἕλληνας ἀναστρεφομένους τόν τε φίλον καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀριδήλως διαγιγνώσκειν καί, εἰ μηδὲν ἄλλο, ἀλλὰ τοῦτό γε κερδᾶναι, τὸ μὴ πάνυ τι μεταμέλεσθαι ἐπὶ τῷ ἐπιεικεστέραις γνώμαις προστεθῆσθαι καὶ μετριωτέρᾳ τῇ γλώσσῃ κεχρῆσθαι ἔν γε τοῖς παροῦσι καιροῖς. Ταῦτά μοι ὑπέβαλεν εἰπεῖν τό τε τῶν ἐνεστώτων πραγμάτων ἐν τῇ Ἑῴᾳ ἀκροσφαλὲς καὶ προσέτι τὰ πρώην ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει παρένθυρσά τινων ἀπὸ βημάτων σεμνοτάτων κηρύγματα, οἷς ἐγὼ εὖ εἰδὼς ὡς οἱ εὖ φρονοῦντες τῶν ἡμετέρων ἀπεχθάνονται, εἴρηκα ταῦτα, πορρωτέρω μὲν τοῦ τῆς φιλολογίας χώρου ἐξῳκίσθαι δοκοῦντα, οὐ μέντοι καὶ πάντῃ ἀλλότρια, εἴπερ γε λόγοις καὶ ἐνθυμήμασι πρὸς τὰς τοῦ βίου πράξεις ῥυθμίζεσθαι πεφύκαμεν οἱ ἄνθρωποι. Πλείονα δ' ἂν εἶπον περὶ

Digitized by Google

τούτων, εἴ μοι τὸ σεμνὸν τῆς ἡλικίας καὶ τὸ δοκεῖν τι πεπραγέναι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἐς τόδε τοῦ χρόνου προσῆν· ἀλλ᾽ οὐ γὰρ πρόσεστί μοι ταῦτα.

Νῦν δὲ τοῖς ἐντευξομένοις καὶ χρησομένοις τῇ βίβλῳ λόγον εἶμι ἀποδώσων, ὧν ἐν τῇ αὐτῆς ἐξεργασίᾳ ἐνεωτέρισα, ἀξιώσαντος γενέσθαι τὴν ἔκδοσιν τοῦ τιμιωτάτου ἐν βιβλιοπώλαις Κωνσταντίνου Ἀντωνιάδου τοῦ Κρητός. Οὗτος γὰρ εἰς τὴν παντελῆ τῆς πρώτης ἐκδόσεως ἐπίλειψιν ἀπιδὼν καὶ τοῖς μαθητιῶσι τῶν Ἑλλήνων ἐπικουρῆσαι βουλόμενος, προσηγάγετό με οὐχ ὅλως ἀπαράσκευον καὐτὸν ὄντα καὶ τοὖργον τῆς ἐκδόσεως ἐπέτρεψέ μοι ἐφ᾽ οἷς ὅροις ἡ ὑπ᾽ αὐτοῦ τῇ κέ. Μαρτίου τοῦ ͵αωνβ΄. ἔτους δημοσιευθεῖσα ἀγγελία διέλαβε, ἧς μνημονεύειν χρεὼν τοὺς δικαίως ἅμα καὶ ἐπιεικῶς κρῖναι τὸ παρὸν βουλομένους ἔργον. Φέρε οὖν εἴπωμεν, εἴ τι κατὰ τὰ ὑπεσχημένα ἐξετελέσθη.

Καὶ ἡ μὲν οἰκονομία τοῦ Οὐλεριχείου λεξικοῦ, ἅτε καλῶς ἔχειν δόξασα, τετήρηταί μοι ἐν τοῖς καθ᾽ ὅλου ἀπαραποίητος. Τῆς γὰρ πρώτης ἕνεκα χρήσεως, ὡς φαμέν, συνετάχθη δήπου τὸ βιβλίον ὑπὸ τοῦ πρώτως αὐτὸ συντάξαντος· δι᾽ ὃ καὶ ἀπήλλακτο μὲν τῆς περιττοτέρας φιλολογικῆς λέσχης, ὀνομάτων φημὶ τῶν συγγραφέων ὑφ᾽ ἑκάστῃ τῶν λέξεων καὶ φράσεων καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς παραπομπῶν καὶ παρασημειώσεως ἀμφιβόλων σημαινομένων καὶ τῶν τοιούτων, οὐδενὸς δὲ τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐστέρητο, οἷον προσῳδίας, ἐτυμολογίας, ἑρμηνείας, συντόμου μέν, αὐτάρκους δέ, κατὰ διαστολὴν τῆς τε χρήσεως καὶ συντάξεως ἑκάστου τῶν ὀνομάτων. Τοῦτον οὖν τὸν χαρακτῆρα τῇ βίβλῳ ἔδοξε διασώζειν ἐν τοῖς καθ᾽ ὅλου, ὅπως καὶ τῷ εὐώνῳ τῆς τιμῆς προσιτωτέρα διατελοίη τοῖς ἀπορωτέροις. Οὐ μὴν ἀλλ᾽ ἐλείπετό τινα, ἅπερ εἰ προσετίθετο οἰκονομικῷ τινι τῆς τυπογραφικῆς τέχνης τρόπῳ, οὕτως ὥστε τὸν ἀριθμὸν τῶν τῆς βίβλου φύλλων διαμεῖναι περίπου τὸν αὐτόν, τελειότερον ἂν τὸ αὐτῆς σχεδίασμα ἀπειργάσατο καὶ λυσιτελέστερον τοῖς χρωμένοις· οὐ ἐμέλησεν ἐμοί. Καὶ πρῶτον μὲν ταῦτα διασκοποῦντί μοι καὶ ἐπὶ τοὖργον τῆς διασκευῆς τετραμμένῳ, πολλαὶ τῶν Λατινικῶν λέξεων οὐχ εὑρίσκοντο ἐν τῇ παλαιᾷ ἐκδόσει, οὐ διά τιν᾽ ἄλλην αἰτίαν ἀπεωσμέναι δῆλα δή, ἢ διὰ τὸ κεῖσθαι ἐν ἐκείνοις μάλιστα τῶν μετὰ Χριστὸν συγγραφέων, οὕς περ ἐν ταῖς σχολαῖς. ἅτε τῇ τοῦ λόγου ἀρετῇ ἀπολειπομένους τῶν δοκιμωτάτων, οὐ δι᾽ ἔθους ἐστὶν ἑρμηνεύειν. Ἀπῆσαν δὲ καὶ πᾶσαι μονονοὺ αἱ ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν ἐγνωσμέναι λέξεις, πολλῶν ὁμοίως λεξικογράφων ἀπεσχημένων τούτων, οὐκ οἶδ᾽ ἀνθ᾽ ὅτου· ἡ γὰρ αὐτῶν γνῶσις ὅσον εἰς τὴν τοῦ ὅλου τῶν ἀρχαίων βίου κατανόησιν συμβάλλεται, οὐδεὶς ὅστις οὐχ ὁμολογεῖ. Ὅπως τοίνυν ἡ βίβλος

Digitized by Google

μὴ κατὰ τοῦτο χωλαίνῃ καὶ χρησιμωτέρα γένηται μὴ μόνον τοῖς ἐν τοῖς σχολείοις καὶ γυμνασίοις φοιτῶσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ καὶ ἄλλως ἐν ἰδίᾳ μελέτῃ πάντα τἀρχαῖα τῆς Ῥώμης αναλεγομένοις συγγράμματα, προστεθῆναι ἔδοξε τὰ ἐλλείποντα καὶ τῆς προσηκούσης τυχεῖν ἑρμηνείας, τοῦθ' ὅπερ ἐποίησα, προστησάμενος ἐμαυτῷ ὁδηγοὺς δύο τῶν δοκιμωτέρων παρὰ Γερμανοῖς λεξικογράφων, τόν τε Freund, οὗ διεξοδικὸν τῆς Λατινικῆς γλώσσης λεξικὸν φέρεται, τέσσαρσι τόμοις περιειλημμένον καὶ ἐν Λειψίᾳ τῆς Σαξονίας ἀπὸ τοῦ ͵αωλδ' ἕως τοῦ ͵αωμέ ἔτους ἐκδοθέν, καὶ τὸν Georges, οὗ τὸ λεξικόν, ἐπιτομώτερον ὄν, ἐν δυσὶ τόμοις ἐξεδόθη τῷ ͵αωμγ'. ἔτει τὸ ἔννατον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. Ἐκ τούτων τοίνυν τῶν βιβλίων τρεῖς περίπου λέξεων χιλιάδες εἰσεφορήθησάν μοι εἰς τὴν νέαν ταύτην ἔκδοσιν, ὧν αἱ πλεῖσται μὲν ἐν ἐκκλησιαστικοῖς καὶ νομικοῖς συγγράμμασιν εὕρηνται, πολλαὶ δὲ καὶ ἐν ἐπιγραφαῖς, τινὲς δ' ἀμέλει καὶ παρὰ τοῖς δοκίμοις τῶν τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐπιλεγομένων αἰώνων συγγραφεῦσι.

Μετὰ τοῦτο τοῖς ἐτύμοις προσέσχον τὸν νοῦν, προσθεὶς ταῦτα ἔνθα παρελέλειπτο· πολλαὶ δ' ἦσαν αἱ ἀνετυμολόγητοι μείνασαι λέξεις. Οὐδεὶς δ' οἶμαι τοῦτο τοῦ ἔργου τὸ μέρος περιττὸν ἡγήσεται, ἐνθυμηθείς, ὅτι τοῖς Ἕλλησι μάλιστα ἡ τοιαύτη περιεργία οἰκεία συμβαίνει εἶναι, ἀσμένως, ὡς ἐγὼ πέπεικα ἐμαυτόν, καταμανθάνουσι παρ' ἕκαστον τῶν ὀνομάτων τὴν πολλὴν ἑκατέρων τῶν γλωσσῶν ὁμοιότητα καὶ συγγένειαν, κἀκ τούτου προθυμουμένοις ἐξακριβοῦν μᾶλλον τὰ κατ' αὐτάς. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐδόκει μοι, στοχαζομένῳ τοῦ μετρίου καὶ τῆς συντομίας, μὴ πάνθ' ἑξῆς τὰ ἔτυμα ἀναγράφειν, ἀλλ' ὅσ' ἄν, βέβαια ἢ πιθανώτατα ὄντα, πρὸς τούτῳ ἔχοιεν καὶ τὸ βραχέως ἂν δηλωθῆναι. Τὰ τοίνυν μακροτέρας χρήζοντα ἀποδείξεως ἢ ἑρμηνείας, τοῖς διεξοδικωτέροις τῶν λεξικῶν ἀποκριτέα ἡγησάμενος, ὅλως παρέλειψα. Ἰστέον δέ, ὅτι ἔνθα ἀραιοῖς γράμμασι λέξις Ἑλληνικὴ ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τετύπωται, τοῦτο τὴν μετὰ τῆς Λατινικῆς λέξεως ἐτυμολογικὴν συγγένειαν ἢ καὶ ταὐτότητα σημαίνειν βούλεται. Πλειστάκις δὲ τοῦτ' ἐπετηδευσάμην, οἰκονομίας χάριν τυπογραφικῆς, ἵνα δὴ μὴ δὶς ταὐτὸ ὄνομα ἐκτυπούμενον, καὶ τοῦ ἐτύμου δηλαδὴ καὶ τῆς ἑρμηνείας ἕνεκα, τὸν τόπον καταργοίη.

Καὶ τὰ τῆς ἑρμηνείας δὲ οὐ παρεώραταί μοι, εἴ τι ἀναγκαῖον ὂν σημαινόμενον παρελείφθη, ἤ τις συντάξεως τρόπος εὐχρηστῶν ἐσιγήθη, ἅ περ προσέθηκα, ὡς εἰκός, παρασημειώσας πολλάκις καὶ τὸ σπανίως τινὰ λέγεσθαι καὶ τὸ παρὰ ποιηταῖς μόνον εἰθίσθαι καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐν οὐκ ὀλίγαις δὲ τῶν λέξεων καὶ φράσεων τὸ ἄγαν ἐντεταμένον καὶ

Digitized by Google

βραχὺ τῆς ἑρμηνείας μικρὸν χαλάσας, καὶ παραδείγματα εἰς σαφήνειαν
τελοῦντα κἀκ τῆς ὁμιλουμένης φωνῆς ἐν παρενθέσει ἐπεισαγαγών, οὐκ
ἀπεικός τι δρᾶσαι νομίζω, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἀρεστόν. Ὁ δ' αὐτὸς λό-
γος ἔστω μοι καὶ περὶ τῶν εἰς Ἕλληνάς τε καὶ Ῥωμαίους παραπομπῶν,
αἷς ἐχρησάμην εἰς πίστην τῆς ἑρμηνείας, ἔνθα τούτου χρεία τις ὑπε-
φαίνετο. Σποράδην δὲ καὶ τῆς ποιητικῆς παρ' Ἕλλησι χρήσεως ἐμνή-
σθην· τὸ μὲν γὰρ ὅλον ἀρχῆθεν ἡ βίβλος τῆς ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ ἑρμη-
νείας στοχάζεται, ἥ περ δὴ καὶ ἐπικρατεστέρα ἐν τῇ τῶν γλωσσῶν
ἐκμαθήσει. Πρὸς δὲ τούτοις, εἰς ἐπικουρίαν τινὰ τῆς μονολεκτικῆς ἔν
τισι τῶν λέξεων ἑρμηνείας, προστέθειταί μοι πλεονάκις ἡ παρ' Οὐλε-
ρίχῳ τὰ λεξίδια λίθος, ζῶον, φυτόν, ὄργανον κ.τ.τ. ὅπερ μικρὸν μὲν
ἂν δόξειεν ἴσως, ἀλλ' οὐ πάσης γε, οἶμαι, ὠφελείας ἄμοιρον ἐν ἐπιτόμῳ
λεξικῷ γινόμενον καὶ χερσὶ φερομένῳ πρωτοπείρων, οὓς καὶ μάλα ἀπο-
ρεῖσθαι ἐνίοτε εἰκός ἐστιν, ὅταν αὐτοῖς τὰ βραχέα μεταφράσματα μικροῦ
δεῖν ἴσα τοῖς ἀγνώστοις Λατινικοῖς ξενηκούστως προσπίπτῃ· ἢ τί γὰρ
πλέον ἔσται τῷ μαθητῇ μαθόντι, ὅτι ὁ varus ἴονθός ἐστιν, ἢ ὅτι ἡ
securidaca πελεκῖνος; Τοιαῦτα μέντοι τὰ πολλὰ τῶν προσειληφό-
των τὰς εἰρημένας ἐπισημειώσεις ὑπό τε τοῦ πρώτου συντάκτου καὶ
μᾶλλον ὑπ' ἐμοῦ. Οὐ σμικρὰ δέ μοι ἐπικουρία προσεγένετο, ἤδη τὰ ἀπὸ
τῶν μέσων τοῦ στοιχείου S διασκευάζοντι. Ἀνὴρ γὰρ ἑταῖρος τῶν
καλῶν κἀγαθῶν Σπυρίδων ὁ Φιντικλῆς, ἐπιχαρίτως μάλα παρέσχε μοι
χρήσασθαι ταῖς αὐτοῦ περισελιδίοις εἰς τὸ Οὐλερίχου λεξικὸν σημειώ-
σεσιν, ὧν ἐγὼ πολλά, μάλιστα δὲ φρασεολογικὰ ἀπωνάμην, καὶ ἄσμενος
τοῦτο μαρτυρῶ, ἐπὶ τούτῳ μόνον ἀθυμῶν, ὅτι οὐ πρότερον ἐξεγένετό
μοι τῆς αὐτοῦ περὶ τοῦτο προθυμίας ἔννοιαν λαβεῖν καὶ ἀποχρήσασθαι
αὐτῇ ἐπὶ πλέον.

Ταῦτα τοίνυν διασκοπησάμενος καί, ὡς εἶχον δυνάμεως, συμπληρώ-
σας, τὸ ἀπὸ τοῦδε διὰ φροντίδος ἔσχον, καὶ εἴπου τι οὐκ ὀρθῶς ἔχον
παρεισέδυ, τοῦτο ἐκβαλεῖν ἢ ματαποιῆσαι. Ἐμοὶ γοῦν καὶ πάνυ βραχέα
τὰ διορθώσεως χρῄζοντα ἐφάνη ἔν γε τῷ πραγματικῷ μέρει, μικρῷ δὲ
πλείονα τὰ περὶ τὸν Ἕλληνα λόγον ἡμαρτημένα· καὶ οὐδὲν θαῦμα,
παραῤῥυῆναί τινας κῆρας τῇ ἄλλως ἀκριβεῖ λέξει τοῦ Οὐλερίχου, ἐπι-
σκοτιζομένου ἔστιν ὅπου τῇ χρήσει εἴτ' αὐτῆς τῆς μεταφερομένης Λα-
τινίδος, εἴτ' οὖν τῆς αὐτὸν νοερῶς ἀγούσης πατρίου φωνῆς, ὧν ἀμφο-
τέρων τὸ περὶ τοὺς χρόνους μάλιστα τῶν ῥημάτων ἀτελὲς παρὰ πᾶσι
γνωρίζεται. Οὐ λέγω δέ, ὡς οὐ τάχα καὶ ἕτερός τις αὖ ἐμὲ διορθώσε-
ται, ὥσπερ ἐγὼ τὸν Οὐλερῖχον· τὸ γὰρ ἔργον ὡμολόγηται δυσχερές,

Digitized by Google

καθαρεῦσαι ἐν γλώσσῃ πάλαι ποτ' ἀκμασάσῃ καὶ περιέργως ἐξειργασμένῃ ἐπὶ τὸ ἀκριβέστατον. Ἄλλως δὲ ῥᾷον τὸ διορθοῦν ἢ τὸ κατορθοῦν κἂν τοῖς τοιούτοις κἂν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν.

Ἐπιμελείας δ' ἐφαίνετό μοι δεῖσθαι καὶ τὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων, οὐ τῆς τυχούσης. Ἐτύγχανον μὲν γὰρ ὄντως ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν καὶ τῶν ἄλλων βαρβαρικῶν συχνὰ κατατεταγμένα σὺν τῇ Ἑλληνικῇ αὐτῶν γραφῇ, ὡς οἱ ἀρχαῖοι παρέδωκαν, ἀλλὰ καὶ πολλῷ πλείονα ἀπῆν. Ταύτῃ οὖν τῇ ἐλλείψει ἐπικουρῆσαι ὥρμησα, ᾔδειν γὰρ ὅσα πράγματα τοῖς πρωτοπείροις παρέχει τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ἀδυνατοῦσι μὲν ἐξ ἀναλογίας τῶν ἐγνωσμένων τὰ ὑπαντῶντα τῇ ἀναγνώσει ἄγνωστα ἐξελληνίζειν, οὐ σχολάζουσι δὲ πάνυ, ὥσθ' ἑκάστοτε ἀνατρέχειν ἐπι τοὺς Ἕλληνας συγγραφεῖς, τοὺς τὰ Ῥωμαϊκὰ πραγματευσάμενος, ἔνθα τὰ πολλὰ αὐτῶν ἔστιν εὑρεῖν. Καὶ ὥρμησα μέν, ὡς ἔφην, γενναιότερόν τι, ἐκ πρώτης ἀφετηρίας διανοηθεὶς καὶ ἐλπίσας πάντ' ἂν δυνηθῆναι τὰ τοιαῦτα τύπῳ ἑνὶ περιλαβεῖν τά τ' ἐξελληνισμένα καὶ τὰ τέως ἀνεξελλήνιστα καὶ οὕτως ἐν ἰδίῳ ἀλφαβήτῳ ἑξῆς κατατάξαι. Ὡς δέ, πολλῶν ἀντιξοούντων, οὐ προὐχώρει τὸ ἔργον, τὸ μὲν πάντα ζητεῖν ὑφ' ἕνα ἀγαγεῖν τύπον ἀφῆκα, πλεῖστα δ' ὅσα συλλέξας ἐκ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, κατεχώρισα ἐν ἑκάστῳ τῶν στοιχείων ἀναμὶξ ταῖς λοιπαῖς λέξεσιν, ὡς καὶ πρότερον ἔκειτο, τοσοῦτο μόνον προσνεωτερίσας ἔν τισι, τὸ πλείονας γραφὰς Ἑλληνικὰς τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παρεισαγαγεῖν καί, ἔνθα μὲν ἐχώρει, προσθεῖναι καὶ τὰ συγγραφέων ὀνόματα, καθ' οὓς οὕτως ἢ ἄλλως γράφεται, ἔνθα δὲ τοῦτο μακρότερον ἀπῆγεν, ἢ ὅλως οὐκ ἦν δρᾶσαι, ἀλλ' ἐξ ἀναλογίας ἔδει μεταφράζειν, τὸ ἐν παρενθέσει αὐτὰ ἐκτυποῦν κράτιστον ἔδοξέ μοι εἶναι, καθ' ἃ τοῦτο ἐνιαχοῦ καὶ τῷ Οὐλερίχῳ ἐπιτετήδευται. Οὕτω δὲ πλουσιωτέρα μὲν ἡ παροῦσα ἔκδοσις τῆς προτέρας καὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος πρόεισι, οὐ μὴν δ' οὕτω πλήρης, ὡς διενοούμην τὴν ἀρχήν. Ἐλπίζω δὲ οὐ διαλήσειν τοὺς περὶ τοῦτο τὸ κεφάλαιον ἐσχολακότας, ὡς πάνυ σμικρὰ ἐς τόδε τοῦ χρόνου τὰ παρὰ τῶν τῆς Εὐρώπης φιλολόγων ἐπικουρήματα. Τοιγάρ τοι καὶ τὸ τοῦ Pauly τῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ἀρχαιομαθείας λεξικὸν ὑπ' ὄψιν ἔχων, τὸ ἐν Στουτταγαρδίῳ τυπωθὲν ἐν τοῖς ἔτεσι ͵αωλθ'—͵αωνά, ὡσαύτως δὲ καὶ τῷ τοῦ Pape λεξικῷ τῶν κυρίων ὀνομάτων χρώμενος τῷ ἐν ἔτει ͵αωμϐ' ἐν Βρουνσβίγῳ τυπωθέντι, (*) οὐκ ἴσχυσα ὅμως ἀνῦσαί τι ἀξιόλογον καὶ κατὰ τὴν ἐμὴν μάλιστα ἔφεσιν. Πάντως

(*) Ἀρτίως εἶδον καὶ δευτέραν ἔκδοσιν τοῦ ͵αων' ἔτους.

Digitized by Google

δ' ἐπείσθην, τὸ ἔργον μεῖζον εἶναι τό γε νῦν ἢ καθ' ἕνα ἄνδρα καὶ πολλῷ πλείονος τοῦ ἐμοὶ ἐπιμεμετρημένου χρόνου δεῖσθαι. Ἀτυχήσας δ' οὖν τοῦ σκοποῦ, τῆς πλήρους φημὶ καὶ ὀρθῆς ἐξελληνίσεως τῶν τε Ῥωμαϊκῶν καὶ τῶν ἄλλων βαρβαρικῶν ὀνομάτων, τῶν ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς συγγράμμασιν ἀπαντώντων, ἄλλην τινὰ οἷον δωτίνην ἐνεθυμήθην τῷ λεξικῷ τούτῳ προσθεῖναι, ἣν ἡ ἀγγελία οὐ προεδεδηλώκει. Τὰ γὰρ νεώτερα τῶν γεωγραφικῶν ὀνομάτων πολλοῖς τῶν παλαιῶν προσέθηκα, ὅσα δηλαδὴ παρέφθαρτο ἢ πλεῖον ἢ ἔλαττον, οὐκ ἄχρηστον τοῦθ' ὅλως ὑπολαβών. Εἰ δὲ μὴ ἐν πᾶσι τοῦτο ἐποίησα, αἴτιον ἦν τὸ ἀμφισβήτησιν ὑπάρχειν περὶ τῆς θέσεως, ἢ τὸ ὅλως μετηλλαχέναι τὴν κλῆσιν καὶ τῆς παλαιᾶς μηδὲ ἓν στοιχεῖον διασώζειν, ἢ τέλος τὸ κατὰ ταὐτὰ νῦν τε καὶ πάλαι γράφεσθαι καὶ προφέρεσθαι τοὔνομα.

Νῦν δέ με ὁ λόγος ἄγει ἐπὶ τὰς διασκευὰς ἐκείνας, αἷς ἐπεβαλόμην ἐν τῇδε τῇ ἐκδόσει ἀτεχνῶς παρὰ τὰ νενομισμένα ἐν τοῖς ἐπιτόμοις τῶν λεξικῶν· δεῖ γὰρ τοῦτο ὁμολογεῖν· δι' ἣν δ' αἰτίαν τοῦτ' ἐτόλμησα, αὐτίκα, ἐρῶ. Εἰσὶ μὲν οὖν αὗται αἱ διὰ πάσης τῆς βίβλου διήκουσαι διασκευαὶ αἱ ἑξῆς· ά. αἱ ἅπαξ εἰρημέναι λέξεις ἤτοι τὰ ἅπαξ λεγόμενα (ὧν ὁ ἀριθμὸς λεγεών·) ἀστερίσκῳ διεκρίθησαν τῶν λοιπῶν. β'. ταῖς σπανίαις ἢ μᾶλλον σπανιωτάταις τῶν λέξεων σημείωσις προσετέθη τοῦτ' αὐτὸ δηλοῦσα, ὅτι σπανιώταται. γ'. τὰ ὀλιγόπτωτα ἢ μονόπτωτα τῶν ὀνομάτων (ἔστι δὲ πολλὰ τοιαῦτα)· σημείωσιν καὶ ταῦτα προσεδέξαντο τοῦτ' αὐτὸ δηλοῦσαν. δ'. ὅσαι ἴδιαι ἑνός τινος τῶν συγγραφέων εὕρηνται οὖσαι λέξεις, ἐν χρήσει δὲ παρ' αὐτῷ εἴτε πλεονάκις εἴτε ὀλιγάκις, ταύταις τοὔνομα τοῦ συγγραφέως ὑποσεσημείωται. έ. αἱ τοῦ μεταγενεστέρου Λατινισμοῦ ἤτοι αἱ ἀπὸ τοῦ δ'. μ. Χ. αἰῶνος καὶ ἑξῆς ἀναφανεῖσαι λέξεις δεδήλωνται πανταχοῦ τοιαῦται οὖσαι. ϛ'. αἱ παρὰ μόνοις τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς πατράσιν ἢ καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς, μάλιστα δ' ἐν τῇ λεγομένῃ Κοινῇ (Vulgata) μεταφράσει τῆς Παλαιᾶς ἀναγινωσκόμεναι, ἑνὶ λόγῳ αἱ ἐκκλησιαστικαὶ λέξεις, σταυριδίῳ σημειωθεῖσαι τὴν οἰκείαν καταγωγὴν σημείῳ αὐταῖς ἐμπρέποντι διεδήλωσαν. Ταῦτα πάντα ἐκ τοῦ λεξικοῦ τοῦ Freund μετενήνεκται, ἔνθα ἐγὼ τὴν διάκρισιν ταύτην τῶν λέξεων ἰδών, ἠγάσθην τε λίαν, καὶ περὶ τοῦ ὠφελίμου αὐτῆς ἰσχυρῶς ἐπείσθην ἅμα τῷ ἀναγνῶναι τὰ τοῦ σοφοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς προλεγόμενα· καί μοι ἐφεξῆς οὐδὲν ἦν προὐργιαίτερον τοῦ τὸν τρόπον ἐκεῖνον εἴς τι τῶν παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει λεξικῶν μετενεγκεῖν, ᾧ δὴ καὶ ἐπεχείρησα ἐν τῇδε τῇ ἐκδόσει, ἄλλως τοῦ πράγματος, σὺν μέτρῳ τινὶ τελουμένου, οὐδὲ πολὺν τὸν χῶρον δοκοῦντος

Digitized by Google

καταλήψεσθαι. Ῥάδιον δὲ πεισθῆναι, ὡς ἐγῷμαι, καὶ πάντα τινά, ὅ τι πολὺ τὸ χρήσιμον ἐν τῇ μεθόδῳ ταύτῃ, τῇδε σκεπτόμενον· ὅσα τῶν λεξικῶν πολλὰ συγγραφέων καὶ ποικίλα ὀνόματα ταῖς λέξεσι προσεπιφορεῖ, οὐδὲν δήπου ἀκριβὲς ἢ βέβαιον δίδαγμα παρέχεται, τοῦτο ποιοῦντα. Πῶς γὰρ ἂν εἰδείη ὁ τούτοις ἐμμελετῶν, εἰ παρὰ μόνοις δὴ τοῖς ἐγγεγραμμένοις συγγραφεῦσι καὶ μὴ καὶ παρ' ἄλλοις ἡ λέξις τυγχάνει οὖσα ἐν χρήσει; ἔχει γὰρ ὑποθέσθαι, ὡς ὁ λεξικογράφος ἀρκεσθεὶς τισι τῶν ὀνομάτων, τὰ λοιπὰ χαίρειν εἴασεν· ὅπου δ', ὡς παρὰ τῷ Freund, ὑπόθεσις τοιαύτη οὐχ ἐγχωρεῖ, ἐπιτηδευσαμένου τοῦ λεξικογράφου ἀφελεῖν τὸ ἀμφίβολον ἐπιπονωτάτῃ ὄντως ζητήσει καὶ ἐργασίᾳ, ἐκεῖ δίδαγμ' ἀσφαλὲς προσγίγνεται τῷ φιλομαθεῖ, ανασκοπουμένῳ ἐκ τούτου πολλὰ καὶ ποικίλα, τήν τε φύσιν δῆλα δὴ τῆς λέξεως καὶ τοὺς χρόνους καθ' οὓς εὐημέρησε, καὶ μὴν καὶ τοὺς τύπους, οἷς ἔχαιρόν τινες τῶν συγγραφέων ἰδιορρύθμως διανοούμενοί τε καὶ γράφοντες καὶ ἕτερα τοιαῦτα· ἁπλῶς τ' εἰπεῖν ἱστορίαν τινὰ τῆς γλώσσης ὅλης καὶ τῶν ἐννοιῶν αὐτῆς συγκροτῆσαι ἄλλως μὲν οὐκ εὐχερές, ταύτῃ δὲ χρώμενον τῇ μεθόδῳ, ἥτις γεννητικὴ καὶ ἱστορικὴ ἅμα ἤκουσε, καὶ μάλα δυνατόν. Ταῦτα μέν τοι τὰ πλεονεκτήματα οὐκ ἂν εἴποιμι, ὡς πάντα τῇ ἡμετέρᾳ πρόσεστι βίβλῳ· οὐ γὰρ ἐνεχώρει ἀθρόαν τὴν μέθοδον μετενεγκεῖν ἐξ οὕτω παχείας βίβλου εἰς οὕτως ἰσχνήν. Πολλὰ μὲν οὖν παραλέλειπταί μοι ἐξ ἀνάγκης, οἷον τὸ σημειοῦν, ὅτι ἡ λέξις δεῖνα ἐν τοῖς πρὸ τῶν κλασικῶν λεγομένων χρόνοις ἀκμάσασα, κᾆτα ἐκλιποῦσα, πάλιν αὖ ἐν τοῖς μεταγενεστάτοις χρόνοις ἀναδῦσα εὐημέρησε καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Ἀλλὰ καὶ οὕτω μετενεχθεῖσαν τὴν μέθοδον, ἀτελῶς δηλονότι, οὐκ ἀσυντελῆ ἡγοῦμαι ἔσεσθαι καὶ πρὸς μελέτας ἐμβριθεστέρας καθόλου εἰπεῖν καὶ δὴ καὶ πρὸς θεματογραφίαν ἀσφαλεστέραν, ὃ πρὸς τῶν νεανίσκων μάλιστ' ἂν εἴη, τῶν περὶ ταύτην πονούντων. Ὅταν γάρ τις τούτων, φέρ' εἰπεῖν ἐν Ἑλληνολατινικῷ λεξικῷ διττὴν ἢ τριττὴν ἀνευρὼν Λατινικὴν ἑρμηνείαν Ἑλληνικῆς λέξεως, μὴ εὐθὺς ταύτην ἢ ἐκείνην ἀταλαιπωρήτως εἰς τὴν τοῦ θέματος λάβῃ κατασκευήν, ἀλλ' ἀναδραμὼν εἰς τὸ ἡμέτερον τουτὶ λεξικόν, προσεπιγνῷ αὐτὴν κάλλιον, οἵα τις οὖσα τυγχάνει, ἔσται δήπου τότ' αὐτῷ ὀρθοεπεῖν μᾶλλον ἢ πρότερον, φεύγοντι μὲν τὰς ἅπαξ εἰρημένας (καί περ ἄλλως καλάς, ἀλλ' ἀήθεις·) ὡσαύτως δὲ καὶ τὰς τοῦ μεταγενεστέρου Λατινισμοῦ (ἔνθα μὴ πᾶσα ἀνάγκη·) χρωμένῳ δὲ θαῤῥαλεώτερον ταῖς λοιπαῖς, ἀσήμοις μὲν ἐν τῷδε τῷ λεξικῷ διατελούσαις, εὐσήμοις δ' ἄλλως ὡς τὰ πολλὰ καὶ δοκίμοις τὰ μάλιστα.

Digitized by Google

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ οὕτως ἐχέτω. Δεῖ δέ μ', ὡς ἔοικεν, ἀνακοινώσασθαι τοῖς ἀναγνώσταις καὶ τόδε· πῶς τοσούτων προσθηκῶν γενομένων, ὅσας ὁ λόγος φθὰς διεδήλωσεν, εἶτα ὁ τῶν σελίδων τῆς παρούσης ἐκδόσεως ἀριθμὸς οὐ μόνον οὐκ ηὔξησεν, ὡς ἔγωγ' ᾤόμην τὸ πρίν, ἀλλὰ καὶ μικρῷ ἐλάσσων ἀπέβη, ὡς νῦν δρῶμεν. 'Αλλ' εἰκότως γε τοῦτο συμβῆναι ἔμελλε, πρῶτον μὲν ἐν ταῖς σελίσι πλειόνων στίχων συμπυκνωθέντων ἢ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκδόσει, διὰ τὴν σπάνιν δηλονότι τῶν λεγομένων διαστίχων, εἶτα δὲ πολλῆς καὶ ἄλλης χώρου οἰκονομίας προσγενομένης ἐκ τοῦ ἐξεῶσθαι μὲν πανταχόθεν τὰ hic, haec, hoc, ἀντὶ δὲ τούτων ἐγγεγράφθαι τὰ ἁ. θ. οὐ., πολλῷ δήπου συντομώτερα ὄντα· πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἐκ τοῦ τὰ Ἑλληνικὰ ῥήματα μὴ κατ' ἀπαρέμφατον ὡς τὰ πολλά, κατὰ δὲ τὸ ά. πρόσωπον τῆς ὁριστικῆς κεῖσθαι τὰ νῦν· ἐπὶ δὲ πᾶσι ἐκ τοῦ ἀφῃρῆσθαι τῆς ἑρμηνείας τὰ πλεῖστα τῶν Ἑλληνικῶν ἄρθρων, ἅτε δὴ περιττά, τοὐθ' ὅπερ καὶ ἐν ἑτέροις λεξικοῖς εἴθισται. Ταῦτ' ἐστι τὰ πολλὴν τὴν εὐρυχωρίαν παρασκευάσαντα τοῖς ἐπεισηγμένοις, καὶ εἰ καλῶς ἐγὼ ἕκαστα διαριθμήσας ὑπελογισάμην, ἑπτὰ σχεδόν τι φύλλοις τυπογραφικοῖς περιεκτικωτέραν τῆς πρώτης τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν ἔχοι ἄν τις λέγειν.

Ἔστι τοίνυν ἴσως ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἰδεῖν, ὅτι καὶ ὑπὲρ τὰ ἐν τῇ ἀγγελίᾳ ὑπεσχημένα τὸ βιβλίον παρέχεται, ἄλλος δ' ἂν εἴη λόγος, εἰ καὶ κατὰ τὴν τοῦ κοινοῦ προσδοκίαν ἀρκούντως ἔχει. Ἄλλο γὰρ ἄλλων μέτρον ἀνθρώπων, μάταιος τ' ἂν εἴην, εἰ τοὐμὸν μέτρον καὶ τὴν ἐμὴν κρίσιν κανόνα τοῖς ἄλλοις τιθέναι βουληθείην. Τοσοῦτο μέντοι θαρρούντως ἂν ἀποφηναίμην, ὅτι καὶ τελειότερον ἂν ἐσταλμένον, τό γ' ἐπ' ἐμοί, ἐξεδέδοτο τὸ βιβλίον, εἰ μὴ ἡ πανταχόθεν προσπίπτουσα πολλὴ αὐτοῦ ζήτησις ἐπεῖγε τόν τε τυπογράφον κἀμὲ αὐτόν, ὅτι τάχιστα καὶ κάλλιστα αὐτὸ συντελέσαι, ὃ δὴ καὶ ἐγένετο ἐν μησὶν οὐχ ὅλοις δύο καὶ εἴκοσιν.

Εἰ δέ τι καὶ περὶ τυπογραφικῶν παροραμάτων δέοι εἰπεῖν ὧν ἐν τοιούτῳ μάλιστα τεύχει, ὄμμασι μαθητῶν ἀνασκήτοις προτιθεμένῳ, οὐκ ἐλάχιστον λόγον ποιεῖσθαι δίκαιον, ἀρκείτω τοῦτο ῥηθέν, ὅτι τῆς γε παλαιᾶς ἐκδόσεως, ἱκανῶς περὶ τοῦτο τὸ μέρος καθαρευούσης, οὔ τι πλημμελεστέρα ἡ παροῦσα δοκεῖ τῶν πιεστηρίων ἐξεληλυθέναι.

Ἔρρωσθε οἱ χρησόμενοι τῷ βιβλίῳ καὶ συγγνωμονικῶς διάκεισθε τῷ πονήσαντι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

Ἐν Ἀθήναις,
μηνὸς Ἰανουαρίου λήγοντος, ἔτους ͵αωνδ'.

Digitized by Google

Κἂν τῇ τρίτῃ ταύτῃ ἐκδόσει πολλὰ μὲν κατὰ τὸν ἄνω δηλωθέντα τρόπον προσετέθη, πολλὰ δὲ καὶ διωρθώθη· ὁπόσα δὲ καὶ ὁποῖα, οὐ βούλομαι λέγειν, οὐδὲν γὰρ ὄφελος τῶν λόγων ὁρῶ, ὡς νῦν ἔχει παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα, τῆς βιβλιοκρισίας τῆς κατ' ἐπιστήμην τελέως δὴ σιγησάσης. Εἰ δ' ἄλλως εἶχε τὰ ἡμέτερα, ἔλεγον ἄν, οὐδὲν ὀκνήσας, ἅ τε προσδοκῶν ἐκ τῆς τῶν ἐπαϊόντων εἴτ' ἐπινεύσεως εἴτ' ἀντιλογίας ὠφέλειάν τινα τῇ βίβλῳ ποριεῖσθαι πρὸς τὴν αὐτῆς ἔν γε τῷ ὕστερον χρόνῳ τελειοτέραν ἀπεργασίαν. Τούτου δ' οὐκ ὄντος, ἡ σιγὴ κράτιστον. Τοσοῦτο μόνον εἰρήσθω, ὅτι ἐν τῇ διασκευῇ τῆς δε τῆς ἐκδόσεως ἐχρησάμην καὶ τοῖς νεωτάτοις τοῦ τε Klotz καὶ τοῦ Georges Λατινογερμανικοῖς λεξικοῖς, ἔτι δὲ καὶ τῇ τοῦ μακαρίτου Ross βίβλῳ τῇ ἐπιγραφομένῃ· Italiker und Graeken; Lateinisch ist griechisch. Zweite Bearbeitung. Halle, 1859. Τέλος δ' ἐπιτίθημι τῷ ἐπιλόγῳ τούτῳ ἀναγράφων τὴν ῥῆσιν, ἣν ἡ ὑπὸ Οὐλερίχου ἐν ἔτει αωμγ'. γενομένη πρώτη τοῦ λεξικοῦ ἔκδοσις ἐπὶ κεφαλῆς εἶχεν· ἔστι δὲ ἥδε·

Ex illis nos velim intelligi pingendi fingendique conditoribus, qui opera sua pendenti titulo inscripserunt, ut «Apelles faciebat» aut «Polycletus»; tanquam inchoata semper arte et imperfecta, ut contra judiciorum varietates superesset artifici regressus ad veniam, velut emendaturo quidquid desideraretur, si non esset interceptus. Plin. H. N. praefat.

Σ. Α. Κ.

Ἐν Ἀθήναις,
μηνὸς Αὐγούστου μεσοῦντος ἔτους αωξδ'.

Θᾶττον ἢ ὡς ἄν τις ᾠήθη διαπραθέντων τῶν τῆς τρίτης ἐκδόσεως ἀντιτύπων καὶ τῶν τῆς Λατινίδος σπουδαστῶν οὐ μετρίως ἀπορουμένων, οἱ τῶν μακαριτῶν Κωνσταντίνου Ἀντωνιάδου καὶ Στυλιανοῦ Βλαστοῦ υἱοὶ Γεώργιος καὶ Κωνσταντῖνος, τὴν πατρῴαν εὐδοκίμως μετιόντες τέχνην, παρεκάλεσάν με ἐπὶ νέας ἐκδόσεως ἐκπόνησιν· ἐγὼ δ' ἀσμένως ὑπήκουσα, ἅτε καὶ βουλόμενος τελειοτέραν ἀπεργάσασθαι τὴν βίβλον, ἧς τὸ ἀτελὲς οὐδεὶς μὲν τῶν παρ' ἡμῖν ποτε δημοσίᾳ κατέδειξεν, αὐτὸς δ' ἐγὼ ἱκανῶς ἐδόκουν μοι συνορᾶν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. Ἐπιχειρήσας οὖν τῇ τετάρτῃ ταύτῃ ἐκδόσει πολλὰ μὲν τῶν τέως παραλελειμμένων εἰσήγαγον, ἕτερα δ' αὖ ἡμαρτημένως ἔχειν δοκοῦντα διώρθωσα, οὐκ ἄλλῃ καθ' ὅλου μεθόδῳ χρησάμενος ἢ τῇ ἐν τῷ προλόγῳ τῆς β'. ἐκδόσεως δεδηλωμένῃ. Εἰ δέ που παρεξέβην, οἷον ἐν τῇ μικρῷ νῦν θαμινωτέρᾳ ἢ πρώην παραθέσει ἀρχαίων χωρίων ἢ ἑρμηνευμάτων ἐκ τῆς ὁμιλουμένης, κἀκ τούτου ἀσυμμετρία τις εἰς τὸ ὅλον τῆς διασκευῆς ὑπεισῆλθε, συγγινωσκέτωσάν μοι οἱ ἀναγνῶσται ἐνδόντι καὶ πέρα τοῦ

ἀκριβῶς μεθοδικοῦ ὁπότε τι τῶν περιεργοτέρων πραγμάτιον ἢ ῥημάτιον ὑποσαίνοι. Οὐ γὰρ πάντως ἡ περὶ ταῦτα λέσχη ἐπὶ βλάβῃ τῶν λοιπῶν ἐπεισῆκται, πάνυ γε μικρόν τινα τόπον ἐν τῷ ὅλῳ κατειληφυῖα. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ οὕτω. Βοηθήματα δέ μοι προσεγένετο τῷ ἔργῳ νέα ἥ τε ἐν ἔτει 1869 τυπωθεῖσα ἕκτη ἔκδοσις τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Georges καὶ ἡ Γερμανιστὶ συντεταγμένη Ἑλληνικὴ ἐτυμολογία Κουρτίου, ἡ τρὶς ἤδη ἐν τῇ τελευταίᾳ δεκαετηρίδι τυπωθεῖσα, ἔτι δὲ καὶ ἡ τρίτη ἔκδοσις (1865—1870) τοῦ ὑπὸ Pape Λεξικοῦ τῶν κυρίων ὀνομάτων τῆς Ἑλληνικῆς. Καὶ φίλος δέ τις τῶν ἐμῶν, ὁ ἀπὸ ἐτῶν ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ ἐνταῦθα σχολῇ τὰ Λατινικὰ διδάσκων Βασίλειος Σχινᾶς, πολλά μοι ἐν ταῖς ξυνουσίαις ἑκάστοτε ἀνακοινούμενος τῶν ἑαυτοῦ παρατηρημάτων περὶ τὰ ἡμαρτημένα ἢ ἐνδεῶς ἔχοντα ἐν τῷ Λεξικῷ, οὐ σμικρὸν ὤνησε. Μάλιστα δὲ ὑπὲρ τοῦ τυπογραφικῶς καθαρεῦσαι τὴν ἔκδοσιν ταύτην ἐφρόντισα, βοηθοῖς δ' ἐχρησάμην πρὸς τὴν διόρθωσιν τοῖς υἱέσιν Ἀθανασίῳ καὶ Πέτρῳ. Τοσαῦτα βραχέως εἰπὼν τὸ suum cuique ἀπέδωκα, οὐδέ τινος ἄλλου μ' ἔτι πόθος καὶ εὐχὴ ἴσχει, ἢ τοὺς μὲν ἐμοὺς περὶ τὸ μέρος τοῦτο τῆς φιλολογίας πόνους μέτριόν τιν' ἔτι χρόνον μὴ ὅλως ἀχρήστους δόξαι τοῖς νεωτέροις τῶν φιλομαθούντων, ἑτέρους δ' ἄνδρας οὐκ εἰς μακρὰν ἐπαναστῆναι τῇ Ἑλλάδι, ἡμῶν κρείττονας ἐργάτας ἐν τῷ τῆς παιδείας ἀγρῷ.

Σ. Α. Κ.

Ἐν Ἀθήναις,
μηνὸς Ἰανουαρίου μεσοῦντος, ἔτους αωογ'.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ Ε'. ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἡ παροῦσα Ε'. ἔκδοσις ἐγένετο τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν κ.κ. Ἰω. Πρωτοδίκου καὶ Μ. Βιαγκίνη, καθηγητῶν (α). Προσετέθησαν ἐν ταύτῃ πλέον τῶν πέντε χιλιάδων λέξεων, διωρθώθησαν πολλὰ ἁμαρτήματα τυπογραφικὰ τῆς προηγουμένης ἐκδόσεως καὶ ἐν γένει πᾶσα κατεβλήθη φροντὶς ἵνα τὸ βιβλίον ᾖ ἀπηλλαγμένον τυπογραφικῶν ἁμαρτημάτων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ἀπριλίου 1884.

Οἱ ἐκδόται.

(α) Ἀπὸ σελίδος 1—200 τοῦ Α'. μέρους καὶ 1—168 τοῦ Β'. μέρους ἐθεωρήθη παρὰ τοῦ κ. Ἰω. Πρωτοδίκου· ἀπὸ δὲ τῆς σελίδος 201—τέλους τοῦ Α'. μέρους καὶ 169—τέλους Β'. μέρους ἐθεωρήθη παρὰ τοῦ κ. Μ. Βιαγκίνη.

Digitized by Google

ΠΙΝΑΞ ΕΞΗΓΗΤΙΚΟΣ

ΤΩΝ ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

αἰτ.	αἰτιατική.
ἄκλιτ.	ἄκλιτον.
ἀμφ. γρ.	ἀμφίβολος γραφή.
ἀπαρέμφ.	ἀπαρέμφατον.
ἀπροσώπ.	ἀπροσώπως.
ἀ.	ἀρσενικόν.
ἀφαιρ.	ἀφαιρετική.
ἄχρηστ.	ἄχρηστον.
β. ἢ βοτ.	βοτάνη.
γεν.	γενική.
Γλωσσ.	Γλωσσάριον.
δ.	δένδρον.
δηλ.	δηλαδή.
ἐλλειπτ.	ἐλλειπτικόν.
ἑν.	ἑνικῶς.
ἐναρκτ.	ἐναρκτικόν.
ἐπίῤ.	ἐπίῤῥημα.
ἐπιτατ.	ἐπιτατικόν.
ἐπιφών.	ἐπιφώνημα.
εὔχρηστ.	εὔχρηστον.
ἐφετ.	ἐφετικόν.
ζ.	ζῶον.
θαμιστ.	θαμιστικόν.
θ.	θηλυκόν.
ἴδ.	ἴδε.
ἰχθ.	ἰχθύς.
κ. τ. τ.	καὶ τὰ τοιαῦτα.
κ. τ. λ.	καὶ τὰ λοιπά.
κωμ.	κωμικῶς.
λ. ἢ λέξ.	λέξις.
μεταφ.	μεταφορικῶς.
ὀρθοτ.	ὀρθότερον.
οὐ.	οὐδέτερον.
οὐδ.	οὐδετέρως.
παθητ.	παθητικῶς.
παροιμ.	παροιμιακῶς.
πληθ.	πληθυντικῶς.
ποιητ.	ποιητικῶς.
πρβ.	παράβαλε.
πρόθ.	πρόθεσις.
πτ.	πτηνόν.
Σημ.	σημείωσις.
σημ.	σημαίνει.
σπάν.	σπάνιον.
σύνδ.	σύνδεσμος.
συνηθ.	συνηθέστερον.
τριτοπρ.	τριτοπρόσωπον.
ὑποκορ.	ὑποκοριστικόν.
ὑπον.	ὑπονοεῖται.
φ.	φυτόν.

Digitized by Google

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Α

Α συντόμως, σημ. τὸ πρωνύμιον Aulus, Αὖλος. ἐν ἐπιγραφαῖς ἐπιτυμβίαις, annos. ἐπὶ τῶν ψήφων ἐδήλου· ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις τὸ antiquo, ἀκυρῶ, (τὸν νέον εἰσαγόμενον νόμον καὶ ἐμμένω τοῖς παλαιοῖς)· ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις τὸ absolvo, ἀπολύω (τὸν κατηγορούμενον). ὅθεν τὸ Α ἐκλήθη καὶ litera salutaris, σωτήριον γράμμα. Τὰ a. d. σημ. ante diem τὰ A. A. ἐν ἐπιγραφαῖς = Augusti duo τὰ A. A. A· = Augusti tres τὰ δὲ A. V. C., anno urbis conditae, ἢ ab urbe condita. Τὰ III viri A. A. A. F. F. Triumviri auro argento æri flando feriundo.

ā, ἐπιφών. ἀντὶ τοῦ ah.

ā, ăb, abs (a πρὸ συμφώνου, ab πρὸ συμφώνου, φωνήεντος καὶ τοῦ δασέος h, abs σπαν. πρὸ τῶν c, q, t.) πρόθ. μετ' ἀφαιρ. τοπικῶς· ἀπό τινος, παρά τινος, ἔκ τινος. ab Aegina Megaram versus navigare, ἀπὸ τῆς Αἰγίνης ἐπὶ Μεγάρων πλεῖν. a rege venio, παρὰ τοῦ βασιλέως ἔρχομαι. lux refulget ab aqua, τὸ φῶς ἀντιλάμπει ἀπὸ τοῦ ὕδατος. usque a Capitolio, ἀπὸ Καπιτωλίου μέχρις ἐνταῦθα. procul a patria, πόῤῥω ἀπὸ τῆς πατρίδος. prope a Sicilia, πλησίον Σικελίας. Marathon, ab Athenis abest decem millia passuum, ὁ Μαραθὼν ἀπέχει τῶν Ἀθηνῶν δέκα χιλιάδας βημάτων (ὀγδοήκοντα στάδια.) non a re est, οὐκ ἀπὸ σκοποῦ, οὐκ ἀλλότριόν ἐστιν. non ab nulla ratione videtur, οὐκ ἀπεικὸς δοκεῖ. a morbo liberari, ἐλευθεροῦσθαι ἀπὸ τῆς νόσου, ἀπαλλάττεσθαι τῆς νόσου. expiare aliquem a scelere, καθαίρειν τινὰ τοῦ κακουργήματος. se ab hoste defendere, ἀμύνεσθαι τὸν ἐχθρόν. orbus a liberis, ἔρημος τέκνων. impedio aliquem a scribendo, κωλύω τινὰ τοῦ γράφειν. metuo ab illo, φοβοῦμαι μή τι πάθω ὑπ' ἐκείνου. a fundamentis, ἐκ θεμελίων· a tergo, ὄπισθεν. a fronte, κατὰ μέτωπον· a latere, ἐκ πλαγίου, a dextera ἐκ δεξιᾶς. stare ab aliquo, στῆναι μετά τινος, συστῆναί τινι. sentire ab aliquo- φρονεῖν τά τινος. Turnus ab Aricia, ὁ ἐξ Ἀρικίας (ἀπ' Ἀρικίας) Τύρνος, ὁ Ἀρικηνὸς Τύρνος. nostri illi a Platone, οἱ ἡμέτεροι ἐκεῖνοι οἱ ἀπὸ Πλάτωνος, οἱ Πλατωνικοί. 2) τίθεται ἐπ' αἰτίου, μάλιστα ἐπὶ τοῦ ἐμψύχου ποιητικοῦ αἰτίου κ. τ. τ. ὑπό τινος, παρά τινος. ab hoste interfectus est, ὑπὸ τοῦ πολεμίου ἐφονεύθη. a patre laudor, ὑπὸ τοῦ πατρός, παρὰ τοῦ πατρὸς ἐπαινοῦμαι. ab hoste interiit, ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀπώλετο. ab ense mori, ξίφει ἀποθανεῖν. a bestiis morsus, ἡ ὑπὸ θηρίων δῆξις. amicus ab amando appellatus est- ὁ φίλος ἀπὸ τοῦ φιλεῖν ὠνομάσθη. ab ali, quo disco, παρά τινος μανθάνω. ab aliquo accipere aliquid, παρά τινος λαμβάνειν τι. doleo ab animo, πονῶ τῇ ψυχῇ. laboro ab oculis, κάμνω τοὺς ὀφθαλμούς. ab ira, ὑπ' ὀργῆς. ab odio, ἀπὸ μίσους, ὑπὸ μίσους. a se, ἀφ' ἑαυτοῦ. 3) χρονικῶς· ἀπό τινος, ἔκ τινος, μετά τινα. ab hora tertia, ἀπὸ τῆς τρίτης ὥρας. a mane ad noctem, μέχρι νυκτὸς ἐξ ἑωθινοῦ. ab Urbe condita, ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης. inde a principio, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς. omnes usque a Romulo, πάντες ἐφεξῆς ἀπὸ Ῥωμύλου. a pueris, ἀπὸ παίδων, ἐκ παίδων. ordior ab aliquo, ἄρχομαι ἀπό τινος. a rege secundus, ὁ μετὰ τὸν βασιλέα δεύτερος. 4) ἐπί τινος. Narcissus ab epistolis, Νάρκισσος ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν· a manu,, ὁ γραφεύς. servus a pedibus, δοῦλος ὁ ἀκόλουθος. Σημ. ἡ πρόθεσις αὕτη εὕρηται καὶ πρὸ ἐπιῤῥημάτων, οἷον· a peregre, ἔξωθεν. Ἐνίοτε δὲ (μάλιστα παρὰ ποιηταῖς) καὶ

χωρίζεται ἀπὸ τοῦ πτωτικοῦ, οἷον· damnis dives ab ipsa s u i s. Τέλος ἐν τοῖς συνθέτοις aufero καὶ aufugio ἡ ab ἐγένετο au.

Aba, ae, ἀ. ὁ Ἄβος, ὄρος Ἀρμενίας.

ăbactor, ōris ἀ. (abigo) ἀπελάτης, κλέπτης βοσκημάτων.

ăbactus, ūs, ἀ. (abigo) ἀπελασία.

ăbactus, a, um, ἴδ. abigo.

ăbăcŭlus, i. ἀ. ἀβάκιον, ἀβακίσκος.

ăbăcus i, ἀ. ἄβαξ, δηλ. ἀριθμητικός, μαθηματικός, κυβευτικὸς πίναξ. 2) τραπέζιον ἐπιδεικτικόν· 3) ἡ ἐπὶ τοῦ κίονος τετράγωνος πλάξ. 4) abaci parietum, πλινθίδες τοίχων. 5) πινάκιον, παροψίς.

†ăb-æstŭo, āvi, ātum, āre, βρίθω, εὐθηνῶ.

ăbagmentum, i. οὐ. ἐκβόλιον, ἀμβλωθρίδιον.

ăb-ăliĕnātĭo, iōnis, θ· ἀπαλλοτρίωσις.

ăb-ăliĕno, avi, atum, are, aliquid, ἀπαλλοτριῶ τι. aliquem ab aliquo, τινά τινος.

ăb-ambulantes, ταὐτὸ τῷ abscedentes.

ăb-ămĭta, ae· θ. ἀδελφὴ ἀπὸ πάππου.

ăb-ante, πρόθ. ὡς incircum, insuper κττ. ἀπὸ πρό. Ἐπιγρ.

Ăbantēus, a, um, Ἀβάντειος Ăbantĭădēs, ae, ἀ. ὁ Ἀβαντιάδης, υἱός, ἢ ἀπόγονος τοῦ Ἄβαντος. Abantĭās iădis, θ. ἡ Ἀβαντιάς, ἐγγόνη τοῦ Ἄβαντος. 2) ἡ Ἀβαντίς, ἀρχαῖον τῆς Εὐβοίας ὄνομα. Abantĭus, a, um, Εὐβοϊκός.

Abaortae, arum, ἀ. ἔθνος τῆς Ἰνδίας.

Abas, antis, ἀ. ὁ Ἄβας.

Ăbătos, i, θ. ἡ Ἄβατος, ἱερὰ νῆσος τοῦ Νείλου.

ăb-ăvĭa, ae, θ. ἐπιτήθη.

ăb-avuncŭlus i, ἀ. τοῦ προπάππου ἢ τῆς προμάμμης ἀδελφός.

ăb-ăvus, i, ἀ. ἀπόπαππος, καὶ γενικώτερον, πρόγονος.

Abba, ae, θ. Ἄββα, πόλις Λιβύης.

†abbās, ātis, ἀ. ἀββᾶς, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης

†abbātia, ae, θ. κοινόβιον.

†abbatissa, ae, θ. ἡ ἀρχιμανδρῖτις.

Abbassus, i, θ. πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας.

abbrĕvĭo, are, (ad brevio) βραχύνω, ἐπιτέμνω.

abcīdo, σπαν. ἀντὶ τοῦ abscido.

Abdēra, ae, θ. εἴτε Abdēra, orum, οὐ. τὰ Ἄβδηρα, πόλις τῆς Θράκης, ἧς οἱ κάτοικοι ἐπ' ἀβελτηρίᾳ κακῶς ἤκουον. ὅθεν παροιμ. hic Abdera, ἐνταῦθα μωρία ἐπικρατεῖ· 2) πόλις Ἱσπανίας, τὰ Ἄβδηρα καὶ ἡ Ἄβδηρα, τανῦν Adra.

Abdērīta εἴτε Abderītes, ae, ἀ. ὁ Ἀβδηρίτης. Abdērītānus εἴτε Abdērītĭcus, a, um, Ἀβδηριτικός.

abdĭcātĭo, iōnis, θ. (abdĭco) ἀποκήρυξις π. χ. υἱοῦ. 2) ἀπόθεσις, κατάθεσις ἀρχῆς,

abdĭcātīvē, ἐπίρ. (abdĭco) ἀποφατικῶς. ἀρνητικῶς.

abdĭcātīvus, ταὐτὸ τῷ negativus.

*abdĭcatrix, īcis, θ. ἡ ἀποκηρύττουσα

ab-dĭco, avi, atum, are ἀπαρνοῦμαι 2) aliquid, ἀποκυρῶ, ἀναιρῶ τι. 3) aliquem, πρ. μτγν. abdicare filium ἀποκηρύττειν τὸν παῖδα, ἀπείπασθαι ὅθεν abdicatus ἀποκεκηρυγμένος, ἀποκήρυκτος. συνώνυμ. exheredare. 4) se re, π. χ. magistratu παύεσθαι τῆς ἀρχῆς, ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχήν, ἀποκηρύττειν τὴν ἀρχήν. Σημ. abdicato magistratu, παυσάμενος τῆς ἀρχῆς.

ab dīco, xi ctum, ĕre, ἀποδοκιμάζω. 2) ἀποκρίνω, ἀπαρνοῦμαι.

abdĭte, ἐπίρ. (abdo) κεκρυμμένως, κρύφα.

*abdĭtīvus, a, um, κεχωρισμένος.

abdĭtus, ἴδ. abdo.

ab-do, dĭdi, dĭtum, ĕre, ἐκποδὼν ποιοῦμαι, κρύπτω, ἀποκρύπτω, se abdere in locum, ἀποχωρεῖν, κρύπτεσθαι εἰς τόπον. ποιητ. lateri abdidit ensem, τῇ πλευρᾷ ἔκρυψε τὸ ξίφος, τὴν πλευρὰν διέτρωσε τῷ ξίφει. abditus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, ἀπόκρυφος, κρυπτός.

abdōmen, ĭnis, οὐ. λαπάρα, ὑπογάστριον. μεταφ. natus abdomini suo, χαριζόμενος τῇ γαστρί, τῇ ἡδυπαθείᾳ. 2) τὰ αἰδοῖα του ἀνδρός.

ab-dūco, xi, ctum, ĕre, aliquem, ἀπάγω τινά. in latomias, εἰς τὰ λατομεῖα. abducta Neroni uxor, ἀπήχθη τῷ Νέρωνι ἡ γυνή. animum a solicitudine abducere, τὴν διάνοιαν ἀφιστάναι τῆς φροντίδος. abduci a studio negotiis, ἀποτρέπεσθαι, κωλύεσθαι τῆς σπουδῆς ὑπὸ τῶν ἐργασιῶν. a conjecturis abducere divinationem, τῶν εἰκασιῶν χωρίζειν τὴν μαντικήν. clavem abducere, ἐφέλκεσθαι τὴν κλεῖν.

abductĭo, ōnis, θ. ἀπαγωγή.

abductus, ἴδ. abduco.

abecedārĭus, a, um, τοῦ ἀλφαβήτου, ἀλφαβητικός. abecedaria, ae, θ. ἡ στοιχειώδης διδασκαλία. abecedarium, i, οὐ. ἡ ἀλφάβητος, τὸ ἀλφάβητον. abecedarius, ii, ἀ. μαθητὴς τῶν πρώτων στοιχείων.

Abella, ae, καὶ Abellae, arum, θ. Ἄβελλα πόλις Καμπανίας, ἡ τανῦν Avella vecchia. Abellānus, Ἀβελλανός. Abellana nux, καὶ ἁπλῶς Abellana, ae, θ. ἡ Ποντικὴ καρύα καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς τὸ λεπτοκάριον.

Ăbellīnum, i, οὐ. Ἀβέλλινον, πόλις τῶν Ἱρπινῶν ἐν τῇ Σαυνίτιδι, ἡ τανῦν Avellino.

ăb-ĕo, īvi, εἴτε ĭi, ĭtum, ire, ἄπειμι, ἀπέρχομαι, ἀπαλλάττομαι, abire magistatu, ἐξέρχεσθαι ἐκ τῆς ἀρχῆς, παύεσθαι τῆς ἀρχῆς. abire e vita, οἴχομαι, τελευτῶ. abiit, annus, παρῆλθεν ὁ ἐνιαυτός. e me-

Digitized by Google

dio, abire, ἐκποδὼν γενέσθαι. nausea abiit, ἡ ναυσία ἠφανίσθη, ἐπαύσατο. abire ab jure, παραβαίνειν τὸ δίκαιον. abi, α) ἐπὶ καλοῦ· εὖ ἔχει, εἶεν. β) ἐπὶ κακοῦ· ἄπαγε, φθείρου! abi in malam rem! ἄπαγε εἰς κόρακας! 2) in aliquid, τρέπομαι, μεταβάλλομαι εἴς τι. E in U abiit, τὸ E εἰς ΟΥ ἐτράπη. oppidum in villam abiit, ἡ πόλις μετέβαλεν (συνεστάλη) εἰς κώμην. 3) ἀποβαίνω. non posse istaec sic abire, ἀδύνατον ταῦτα οὕτως ἀποβῆναι. 4) ἐπὶ δημοπρασίας, res a me abit, οὐ λαμβάνω τὸ πρᾶγμα.—Φράσις· non longe abieris (=μὴν πᾶς μακρυά)· αὐτίκα!

Ăbĕōna, ae, θ. (abire) θεά, ἣ ἀποδημεῖν μέλλοντες ηὔχοντο.

ab-equĭto, are, ἀποτρέχω ἐφ' ἵππου. (ἀμφ. γρ.)

ăberrātio, iōnis, θ. ἄνεσις.

ăb-erro, avi, atum, are, ἀφαμαρτάνω, ἀποπλανῶμαι τῆς ὑποθέσεως, πόρρω γίγνομαι τοῦ προκειμένου. a regula, ἐκτρέπομαι τοῦ κανόνος. 2) aberro a miseria, ἀπαλλάττομαί πως τῆς ταλαιπωρίας, ἐπιλανθάνομαι τῶν πόνων.

abfŏre, abfŏrem, abfutūrus, ἴδ. absum.

*abhĭĕmat (ἀμφ. γρ.) ταὐτὸ τῷ hiemat.

ăb-hinc, ἐπίρ. ἐπὶ παρελθόντων· ἤδη πρό, πρό. abhinc annos εἴτε annis novem, πρὸ ἐννέα ἐτῶν, ἔνατον ἔτος τουτί. 2) ἐπὶ μέλλοντος· ἤδη, ἀπὸ τοῦδε. 3) ἀντὶ τοῦ hinc, ἐντεῦθεν.

ăb-horrĕo, ŭi, ēre, ab aliqua re, ἐνίοτε καὶ aliquid ἢ aliquem, ἀποστρέφομαι, μυσάττομαι, δυσχεραίνω τι. animus abhorret a nuptiis, ὁ νοῦς ἀποστρέφεται τὸν γάμον. abhorreo a scribendo, δυσχεραίνω τὸ γράφειν. 2) ἀπέχω τινός, πόρρω τινός εἰμι, διαφέρω τινός. a suspicione abhorret, πόρρω τῆς ὑποψίας ἐστίν. temeritas, non procul ab insania abhorret, ἡ προπέτεια οὐ πολὺ τῆς παραφροσύνης διαφέρει. abhorrens, διάφορος ἀνάρμοστος, ἀπεικώς.

†ăbhorresco, ταὐτὸ τῷ horresco.

ăbhorrĭde, ἐπίρρ. ἀναρμόστως, σκληρῶς.

ăbiegnus, a um, ἐλάτινος.

abiens, euntis, μετοχὴ τοῦ abeo.

ăbiēs, iĕtis, θ. (abeo? ὡς ἐλάτη ἐκ τοῦ ἐλάω.) ἐλάτη, ποιητ. ἐλατίνη ναῦς, ἐλάτινον δόρυ, ἐλάτινον πινάκιον, (ἐπιστολή.) Παρὰ ποιηταῖς εὕρηται τρισύλλαβον ābjĕtĕ καὶ ābjĕtĕ, τετρασύλλαβον δὲ ābjĕtĭbŭs.

†ăbĭĕtārĭus, ii, ἀ. (abies) τραπεζοποιός.

*ăbĭga, ae, θ. (abigo) ἡ χαμαίπιτυς, βοτ. ἐξαμβλώσκουσα τὸ ἔμβρυον

ăbigeātor, ōris, ταὐτὸ τῷ abĭgeus.

ābĭgeātus ūs, ἀ. ἀπελασία, κλοπὴ βοσκημάτων.

ăbĭgĕus, i, ἀ. (abigo) ἀπελάτης, κλέπτης κτηνῶν.

ăbĭgo, ēgi, actum, ĕre, (ab-ago) ἀπελαύνω. gregem, ἀπάγω ἀγέλην. uxorem, ἀποπέμπω τὴν γυναῖκα. partum, ἀποφθείρω τὸ ἔμβρυον. abacti oculi, κοῖλοι ὀφθαλμοί.

Abĭi, orum, ἀ. Ἄβιοι, Σκυθικὸν ἔθνος.

ăbĭtĭo, iōnis, θ. (σπάν.) ἀποχώρησις, ἀπέλευσις.

*ă-bīto, ĕre (bēto) ἀποχωρῶ, ἀπέρχομαι.

ăbĭtus, ūs, ἀ. ἀποχώρησις, ἀπέλευσις. 2) ἔξοδος,

abiecte, ἐπίρ. (abjectus) ἀθύμως, ταπεινῶς. abjectius natus, ἀγεννέστερος.

ăbjectĭo, iōnis, θ. (abjicio) ἀποβολή. animi, ἀθυμία.

abjectus, ἴδ. abjicio.

ăbjicĭo, ēci, ectum, ĕre, (ab-jacio) ἀποβάλλω, ἀποῤῥίπτω. scutum, ῥίπτω τὴν ἀσπίδα, se ad pedes alicujus, προσπίπτειν τοῖς γόνασί τινος. memoriam, beneficiorum abjecit, τὴν μνήμην τῶν εὐεργετημάτων ἀπέβαλεν. abjicio agros, ἀποβάλλω τοὺς ἀγρούς, τουτέστι· πάνυ ὀλίγων πωλῶ τοὺς ἀγρούς. versum abjicere, ἀμελῶς λέγειν τὸν στίχον. abjiciamus ista, ταῦτα ἐῶμεν. 2) ταπεινῶ. auctoritatem alicujus, ταπεινοῦν τὸ ἀξίωμά τινος. se abjicere, ταπεινοῦσθαι, καταισχύνειν ἑαυτόν. abjectus, a, um, ἀπεῤῥιμμένος, ἄθυμος, ταπεινός, φαῦλος.

ab-jūdĭco, avi, atum, are, aliquid ab aliquo εἴτε aliquid alicui, ἀποκρίνω τινά τινος. sibi libertatem, abjudicat, ἑαυτὸν ἀποκρίνει τῆς ἐλευθερίας, abjudicat, Alexandriam a Romanis, κρίνει τὴν Ἀλεξάνδρειαν τοῖς Ῥωμαίοις ἀφαιρετέαν.

*ab-jŭgo, are, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω.

ab-jungo, nxi, nctum, ĕre, ἀποζεύγνυμι, χωρίζω me a re, χωρίζομαί τινος, ἀφίημί τι.

abjūrātĭo, iōnis, θ. ἀπόμοσις, ἐξωμοσία.

abjūrātor, ōris ἀ. ἐξωμότης.

*abjurgo, avi, atum, are, alicui rem, δι' ἔριδος ἀφαιροῦμαί τινά τι, ἀποκρίνω τινά τινος.

ab-jūro, avi, atum, are aliquid, ἀπόμνυμι ἐνόρκως ἀρνοῦμαί τι.

†ablactātĭo, ōnis, θ. ἀπογαλακτισμός.

†ab-lacto, are, ἀπογαλακτίζω.

†ablăquĕātĭo, iōnis, θ. γυρεία, περίσκαψις, δηλ. ἡ περὶ τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου.

ablăquĕo, are, γυρεύω, περισκάπτω δένδρον.

†ablatĭo, iōnis, θ. (aufero) ἀφαίρεσις.

ablātīvus, ὑπον. casus, (aufero) ἀφαιρετικὴ πτῶσις.

†ablātor, oris, ἀ. (aufero) ἀφαιρέτης.

ablatus, ἴδ. aufero.

ablēgātĭo, iōnis, θ. ἀπόπεμψις. 2) ἐξορισμός.

ablegmĭna, um, οὐ. τὰ ἀπόλεκτα σφαγίων.

ablĕgo, avi, atum, are, (ab-legare) ἀποπέμπω, ἀποστέλλω.

ablĭgūrĭo, εἴτε abligurrio, ivi, itum, ire, ἀπολείχω, ἀπολάπτω. patria bona, καταλαφύσσω, καταλιχνεύω τὴν πατρῴαν οὐσίαν.

abligūrrĭtĭo, iōnis, θ. λαφυγμός.

†ablĭgūrītor, ōris, ἀ. λαφηκτύς, ἄσωτος.

*ab-lŏco, avi, atum, are, ἀπομισθῶ, ἐκμισθῶ.

*ab-lūdo, si, sum, ĕre, ἀπᾴδω, ἀπέοικα.

ablŭo, lŭi, lūtum, ĕre, (ἐκ τοῦ ab καὶ luo ἀντὶ τοῦ lavo) ἀπολύω, ἀπονίπτω, ἀποκλύζω, sitim, σβέννυμι, τὴν δίψαν, umbras, ἀποδιώκω, τὴν σκιὰν (φῶς προσάγων).

ablūtĭo, iōnis, θ. (abluo) ἀπόλουσις, ἀπόκλυσις.

†ablūtor, ōris, ἀ. ὁ ἀπολούων.

ablūtus, ἴδ. abluo.

ablŭvĭum, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ diluvium.

ab-mātertĕra, ae, θ. ἀδελφὴ τῆς ἐπιτήθης.

*ab-năto, are, ἀπονήχομαι, ἀποκολυμβῶ.

†abnĕgatĭo, iōnis, θ. (abnego) ἀπάρνησις.

abnĕgatīvum adverbium, ἀρνητικὸν ἐπίῤῥημα.

†abnĕgātor, ōris, ἀ. ἀπαρνητής.

abnĕgo, avi, atum, are, ἀπαρνοῦμαι, alicui rem, ἀνανεύειν τινί τι. nec (se) comitem abnegat, οὔτε ἀπαρνεῖται ὀπαδός σοι ἔσεσθαι.

abnĕpos, ōtis, ἀ. ἔγγονος ἐγγόνου, τέταρτος ἀπόγονος

abneptis, is, θ. ἐγγόνη ἐγγόνου.

Abnŏba, ae, ἀ. ὄρος Γερμανίας ἔνθα αἱ πηγαὶ τοῦ Δανουβίου. παρὰ Πτολ. τὰ Ἄβνοβα.

abnocto, are, (ab καὶ nox) ἀπονυκτερεύω, ἀποκοιτῶ.

abnōdo, are, (ab-nodus) κλαδεύω. ἴδ. nodus

abnormis, e, (ab καὶ norma) ἄκνομος, αὐτοδίδακτος, οὐ μεμαθηκὼς τοὺς τῶν ἄλλων κανόνας.

ab-nūmĕro, are, ἀπαριθμῶ.

abnŭo, ŭi, ŭĭtum, εἴτε ūtum, ĕre, (ἐκ τοῦ ab καὶ τοῦ ἀρχ. τοῦ nuo) aliquid ἢ esse aliquid, ἀπονεύω, ἀνανεύω, ἀπόφημι, ἀρνοῦμαί τι ἢ μὴ εἶναί τι. nihil abnuit voluntas tuā studio meo, οὐδὲν ἀνανεύει ἡ σὴ θέλησις τῇ ἐμῇ σπουδῇ. imperium abnuere, οὐ δέχεσθαι τὴν στρατηγίαν. locus abunit impetus, ὁ τόπος οὐ προσδέχεται ἐφόδους. æternam sibi naturam abnuit esse, ἀρνεῖται μὴ εἶναι αὐτῷ αἰωνίαν φύσιν. abnuitur ita fuisse, οὔ φασιν οὕτω γενέσθαι.

abnūtīvus, ταὐτὸ τῷ negativus.

abnūto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ abnuo.) ἀνανεύω, ἀπονεύω, νεύματι ἀπαγορεύω.

ăbŏlĕfăcĭo, ēre, ταὐτῷ τῷ aboleo.

ăb-ŏlĕo, ēvi, (ŭi), ĭtum, ēre ἀφανίζω, καταλύω, ἀναιρῶ, memoriam, ἀφανίζω τὴν μνήμην. alicui magistratum, καταλύω τινὰ τῆς ἀρχῆς. aboleor, καταλύω τὸν βίον, ἀποθνήσκω. 2) abolere viscera, καθαίρω τὰ σπλάγχνα.

ăbŏlesco, ēvi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ aboleo) φθίνω, ἀφανίζομαι.

ăbŏlĭtĭo, iōnis, θ. ἀναίρεσις, ἀκύρωσις, ἀφανισμός. facti, ἀμνηστεία.

†ăbŏlĭtor, ōris, ἀ. ἀναιρέτης.

ăbolla, ae, θ. (ἀμβολή) ἀναβολή, περιβόλαιον, εἶδος χλαμύδος.

abōmĭnābilis, e, βδελυκτὸς, ἀποτρόπαιος.

†abōmĭnāmentum, ī, οὐ. τὸ ἀποτρόπαιον πρᾶγμα.

ăbōmĭnanter, ἐπίῤ. βδελυκτῶς.

†ăbōmĭnātĭo, iōnis, θ. βδελυγμὸς, ἀποστροφή.

ăbōmĭno, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ abominor.

ăbōmĭnor, atus sum, ari, (ab omen) ἀποιωνίζομαι, μυσάττομαι, ἀπεύχομαι. quod abominor! ὃ μὴ γένοιτο! Ἡ μετοχὴ abominatus εὕρηται καὶ παθητικῶς.

ăbōmĭnōsus a, um, δυσοίωνος.

Abŏrīgĭnes um, ἀ. (ab origo,) οἱ Ἀβοριγῖνες, οἱ αὐτόχθονες ἢ οἱ ἀρχαῖοι τῆς Λατίνης κάτοικοι, οἱ τῶν Ρωμαίων πρόγονοι.

ab-ŏrĭor, ortus sum, iri, δύομαι, φθίνω.

ăboriscor sci, (aborior) φθίνω.

ăbortĭo, iōnis, θ. (aborior) ἄμβλωσις, ὠμοτοκία, ἔκτρωσις.

ăbortĭo, ivi, itum, ire, ἐξαμβλῶ, ἀπαμβλῶ, ὠμοτοκῶ.

†ăbortĭum, ταυτὸ τῷ abortio.

ăbortīvus, a, um, ἐκβολιμαῖος. ἐκτρωματιαῖος. ovum, ᾠὸν ἐκβόλιμον, ἄωρον. 2) abortivum, ὑπον, medicamentum, ἐκβόλιον, ἀκυτήριον (φάρμακον).

ăborto, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ abortio.

ăbortus, ūs, ἀ. (aborior) ἐξάμβλωσις, ἔκτρωσις. 2) ἐξάμβλωμα, ἔκτρωμα. μεταφ. σύγγραμμα ἀνεξέργαστον, δένδρον κακοφυές. 3) δύσις τῶν ἄστρων.

ab-pătrŭus, i, ἀ. ἀδελφὸς τοῦ ἀποππάπου.

ap-rādo, āsi, āsum, ĕre, ἀποξῶ, ἀποξύρω. barbam, ἀποξύρω, ἀποκείρω τὸ γένειον. radices, ἀποκείρω, ἀποκόπτω τὰς ῥίζας. μεταφ. abrado aliquid ab aliquo, ἀποκείρω, παντοίοις τρόποις ἀφαιροῦμαί τί τινα. ποιητ. abrasae fauces, τραχεῖς λάρυγγες.

abrasus, ἴδ. abrādo.

*abrĕlictus, a, um, ταὐτὸ τῷ derelictus.

*ab-rĕnuntio, are, ἀποτάσσομαι. diabolo, τῷ Σατανᾷ.

Abrettīni εἴτε Abrettēni, orum, ἀ. Ἀ-

Digitized by Google

ϐρεττηνοί, οἱ κάτοικοι τῆς Ἀϐρεττηνῆς, χώρας τῆς Μυσίας.
abripio, ripui, reptum, ĕre, (ab-rapio) aliquem ab (de) aliquo, ἁρπάζω, ἀποσπῶ τινα ἀπό τινος. abripio aliquem ad quaestionem, ἀπάγω τινὰ εἰς ζήτησιν. abripio me, οἴχομαι φερόμενος, φεύγω,
abrŏdiaetus, i, ἁβροδίαιτος, (ἡ δαπάνη ἐξέλιπεν ὡς ἐν τῷ absis = ἀψίς.)
ab-rōdo, si, sum, ĕre, ἀποχναύω, ἀποτρώγω.
abrŏgātio, iōnis, θ. ἀναίρεσις, ἀποκύρωσις νόμου.
ab-rŏgo, avi, atum, are, legem, ἀποκυρῶ, ἄκυρον ποιῶ, ἀναιρῶ νόμον. alicui magistratum, παύω τινα τῆς ἀρχῆς. fidem alicui, ἀφαιροῦμαί τινα τὴν πίστιν, ἐλαττῶ τὸ ἀξιόπιστόν τινος.
abrosus, ἰδ. abrodo.
abrŏtŏnītes, ae, ἀ. ἀβροτονίτης οἶνος.
abrŏtŏnus, i, ἀ. εἴτε abrotonum, i, οὐ. ἀϐρότονον (β.)
Abrŏtŏnum, i, οὐ. Ἀϐρότονον, πόλις Λιϐύης, τανῦν Sabert.
ab-rumpo, rūpi, ruptum, ĕre, ἀπορρήγνυμι, vincla, τὸν δεσμόν. fas, παραϐαίνω τὸ ὅσιον. sermonem, παύω αἴφνης τὸν λόγον.. me abrumpo, χωρίζομαι, ἀποσπῶμαι. abrumpo vitam, γίγνομαι αὐτόχειρ abrumpere venas, ἀποτέμνω τὰς φλέϐας — abruptus, a, um, ἀπορρώξ, ἀπότομος. abruptus sermo, ἀπότομος, σύντομος λόγος. abrupto, ἐπίρ. (abruptus) ἀποτόμως, προπετῶς.
abrupte, ἐπίρ. ἀποκεχωρισμένως. 2) ἀποτόμως.
abruptio, iōnis, θ. (abrumpo) ῥῆξις, διάλυσις
abruptus, ἰδ. abrumpo.
abs, ἰδ. a, ab.
abs-cēdo, cessi, cessum, ĕre, ἀποχωρῶ, ἀναχωρῶ, ἀπαλλάττομαι, ἀφίσταμαι. incepto, παύομαι τοῦ ἐπιχειρήματος.
abscessio, iōnis, θ. (λέξ. σπάν.) ἀποχώρησις, χωρισμός.
abscessus, ūs, ἀ. (abscedo) ἀποχώρησις, ἀπόστασις, ἀπουσία. 2) ἀπόστημα, εἶδος οἰδήματος.
abscīdo, īdi, īsum, ĕre, (abs-caedo ἀποτέμνω, ἀποσκόπτω, abscīsus, a, um, ἀπότομος δύσϐατος.
ab-scindo, scĭdi, scissum, ĕre, ἀποσχίζω. abscissus, a, um, ἀπότομος, τραχύς,
abscīse, ἀποτόμως, συντόμως.
abscissio, iōnis θ. (abscindo) ἀποσιώπησις (σχῆμα ῥητορικόν.)
abscissus, ἰδ. abscindo.
abscisus, ἰδ. abscido.
absconditе, (καὶ absconse), ἐπίρ. κρυφίως, ἀποκεκρυμμένως. 2) ἀσαφῶς.
absconditus, a um, ἰδ. abscondo.
†absconditor, ōris, ἀ. (abscondo) ὁ ἀποκρύπτων.
abs-condo, condi (condĭdi), condĭtum (consum), ĕre, ἀποκρύπτω, καλύπτω. 2) abscondere locum, ἀποκρύπτω τόπον, δηλ. ἀναχωροῦντί μοι οὐκέτι καταφαίνεται ὁ τόπος. absconditus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, ἀπόκρυφος.
†absconsio, ōnis, θ. ἀπόκρυψις.
absconsor, ōris, ἀ. ὁ ἀποκρύπτων.
absectus, a, um, (ab seco) ἀποκεκομμένος.
absegmen, ĭnis, ἀπόκομμα, τέμαχος κρέατος.
absens, ἰδ. absum.
absentia, ae, θ. ἀπουσία.
*absentīvus, a, um, (ἀπουσιαστικός), ὁ πολὺν χρόνον ἀπών.
absento, avi, atum, are, (absum) ἀποπέμπω, ἡ δὲ μετοχὴ absentans κατ' οὐδ. σημ. ἀπών.
*absīdātus, a, um, (absis) κεκαμαρωμένος, ἁψῖσι κεκοσμημένος,.
absĭlio, ii, εἴτε ivi, ire, (ab-salio) ἀποπηδῶ, ἀναπηδῶν, φεύγω. rem, φεύγω τι.
ab-sĭmĭlis, e, ἀπεοικώς, ἀνόμοιος.
absĭnthĭātus, a, um, ἀψινθίῳ μεμιγμένος, absinthiatum vinum εἴτε absinthītes, ae, ἀ. ἀψινθίτης οἶνος.
absinthĭum, ii, οὐ. ἀψίνθιον, μεταφ. ἡ πικρότης ἡ θεραπεύουσα,
absis εἴτε apsis, īdis θ. ἀψίς, τόξον, καμάρα. 2) ὁ κύκλος, ὃν διέρχεται τὸ ἄστρον 3) τρυϐλίον, πινάκιον.
ab-sisto, stĭti, ĕre, re εἴτε ab re, ἀφίσταμαι, ἀποχωρῶ τινος. 2) re εἴτε facere εἴτε faciendo, παύομαί τινος, παύομαι ποιῶν τι, ἀποπαύομαι τοῦ ποιεῖν τι.
*ab-sĭtus, a, um, πόῤῥω κείμενος, διεστηκώς.
absŏcer, ĕri, ἀ. ὁ τοῦ πενθεροῦ πάππος.
absŏlesco, ĕre, (soleo) ἀήθης γίνομαι, ἀχρηστῶ.
absŏlūte, ἐπίρ. τελείως, ἐντελῶς. 2) ἁπλῶς, συντόμως.
ab-sŏlūtio, iōnis, θ. ἀπόλυσις, ἀθώωσις. 2) τελείωσις, ἀπάρτισις. operis, τελεσιουργία.
absŏlūtor, ōris, ἀ. ὁ ἀπολύων.
absŏlūtōrius, a um, ἀπολυτικός, ἀπαλλακτικός.
absŏlūtus, ἰδ. absolvo.
absolvo, vi ūtum, ĕre, aliquem re εἴτε a re, ἀπολύω, ἀπαλλάττω, ἀφίημί τινά τινος. 2) aliquem re εἴτε rei, ἀπολύω τινά τινος (ἐγκλήματος, αἰτίας) judex absolvit injuriarum eum, ὁ δικαστὴς ἀπέλυσεν αὐτὸν τῶν ἀδικιῶν, (τῆς αἰτίας τῶν ἀδικιῶν). absolvere, alquem suspicione regni, ἀπολύω τινὰ τῆς ὑποψίας, τῆς τυραννίδος,. 3) absolvere aliquid, ἀποτελῶ, ἐπὶ τέλος ἄγω, τελεσιουργῶ, ἀνύω τι.

Digitized by Google

paucis absolvere aliquid, συντόμως διελθεῖν τι. promissa absolvit, οὐ ψεύδεται ὑποσχόμενος. absolutus, a um, τέλειος, ἐντελής. adjectivum, absolutum, τὸ ἀπόλυτον ἐπίθετον ὁ τοῦ ἐπιθέτου θετικός. verbum, absolutum, τὸ ἐναντίον τοῦ inchoativum.

absŏne, ἐπίῤ. (absonus) ἀπηχῶς, δυσφώνως.

ab-sŏnus, a, um, ἀπηχής, ἀσύμφωνος, δύσφωνος, ἀπᾴδων. absonum fidei εἴτε a fide οὐκ ἀξιόπιστον, ἀτόπῳ ἐοικός.

ab sorbĕo, bŭi (psi) ptum, ēre, ἀποῤῥοφῶ καταπίνω, λαφύσσω.

***absorptĭo** εἴτε absortio, iōnis θ. κατάποσις, (ἀμφ. γρ.)

abs-pello, absporto, κ.τ.λ. ἴδ. aspello κ.τ.λ

abs-que, πρόθ. μετ' ἀφαιρ. ἄνευ, χωρίς τινος. absque, argumento, ἄνευ ὑποθέσεως idem est versus absque paicis syllabus ὁ αὐτὸς στίχος ἐστὶν ἐκτὸς ὀλίγων συλλαβῶν. absque sententia, παρὰ γνώμην. 2 absque me esset, εἰ μὴ ἦν ἐγώ. absque te esset, nunquam ad solem occasum vi verem, εἰ μὴ σὺ ἦσθα, οὐδέποτε ἂν μέχρις ἡλίου δυσμῶν ἔζων· 3) ἀντὶ τοῦ et abs.

***abstantĭa**, ae, θ. (absto) ἀπόστασις, διάστημα.

abs-tēmĭus, a, um, (temum=μέθη) ἄοινος οἴνου ἀπεχόμενος. μεταφ. νηφάλιος, ἐγκρατής. 2) νῆστις.

abstentus, ἴδ. abstineo.

abs-tergĕo, rsi, rsum, ēre, ἀπομάττω. ἀποψῶ. manus sibi, ἀπομάττεσθαι τὰς χεῖρας lacrimas, abstergeo. ἀπομόργνυμι, ἐξαλείφω τὴν λύπην. 2) abstergere remos καταχλᾶν τὰς κώπας.

abs-terrĕo, ui, ĭtum, ēre, aliquem a re εἴτε re, φόβῳ ἀποτρέπω τινά τινος, δυσωπῶ τινα. 2) alicui rem, ἀφαιροῦμαί τινά τι aliquid, ἐκποδὼν ποιοῦμαί τι.

abstersus, ἴδ. abstergeo.

abstĭnax, ācis, (abstineo) ἐγκρατής.

abstĭnens, ἴδ. abstineo.

abstĭnenter, ἐπίῤ. ἐγκρατῶς.

abstĭnentĭa ae, θ. (abstineo) ἀπόσχεσις, ἐγκράτεια, 2) νηστεία, ἀσιτία.

abstĭneo, ŭi, tentum ēre, (abs-teneo) me re εἴτε a re ἀπέχομαί τινος. manus ab alienis, ἀπέχομαι τὰς χεῖρας τῶν ἀλλοτρίων, abstineo aliquem, ἀπέχω, κατέχω, κωλύω τινά. 2) οὐδετέρως· abstineo re. (σπάν. alicujus rei) ἀπέχομαί τινος. abstinet injuria, ἀπέχεται τῆς ἀδικίας. abstinet se (quin εἴτε quominus) scribat, ἀπέχεται τοῦ γράφειν· ἐνίοτε καὶ μετ' ἀπαρεμφ. 3) ἀπέχομαι τῆς βρώσεως, νηστεύω. abstinens, ἐγκρατής.

***ab-sto**, are, ἀπέχω, ἀφέστηκα.

***abstactio**, iōnis θ. (abstaho) ἀποσπασμός.

abs-trăho, xi, ctum, ĕre, aliquem ab (de, ex) aliquo, ἀποσπῶ, ἀφελκύω τινὰ ἀπό τινος. a bono in pravum abstrahi, ἀπὸ τοῦ καλοῦ ἐπὶ τὸ φαῦλον ἀφελκύεσθαι. abstrahere a sollicitudine, ἀπαλλάττειν τῆς μερίμνης.—abstactus, a, um, ἀφῃρημένος.

abs-trūdo ūsi, ūsum, ĕre, ἀπωθῶ, ἀποκρύπτω. me abstrudo. ἀποκρύπτομαι. abstrusus, a, um, ἀπόκρυπτος, ἄδηλος. homo abstrusus, ἄνθρωπος κρυψίνους.

ab-strŭo, xi, ctum, ĕre, ἀποσκευάζω ἀποκρύπτω.

†**bstrūse**, ἐπίῤ. (abstrudo) ἀποκεκρυμμένως, κρυφίως.

†**abstrūsio**, iōnis, θ. ἀπόκρυψις,

abstrūsus, ἴδ. abstrudo.

abstŭlo, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ aufero, (ἀμφ. γρ.]

***absuētūdo**, ĭnis, θ. (ab-suesco) ἀήθεια, (ἀπεθισμός).

ab-sum, abfŭi εἴτε āfŭi, ăbesse, ἄπειμι, οὐ πάρειμι. absens in Lucanis, ἀποδημῶν ἐν Λευκανίᾳ. 2) ἄπειμι, ἀπέχω, διέστηκα. castura absunt bidui, τὸ στρατόπεδον ἀπέχει δύο ἡμερῶν ὁδόν. multum, paulum abesse a loco, πολύ, μικρὸν ἀπέχειν ἀπὸ τόπου. prope abest, ἐγγὺς ἀπέχει, ἐγγύς ἐστιν. loca, quae a Brundisio propius absunt, οἱ τόποι, οἱ ἀπέχοντες ἐγγύτερον τοῦ Βρεντεσίου. 3) tantum abest, ut fiat, τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ γενέσθαι. tantum abest ab officio, ut nihil magis officio possit esse contrarium, τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ καθήκοντος, ὥστε οὐδὲν μᾶλλον δύνασθαι ἐναντίον εἶναι τῷ καθήκοντι. multum abest, ut me defendam, πολλοῦ δέω ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ. tantum abest, ut merito lauderis, ut a plurimis vituperetis, τοσούτου δέεις ἀξίως ἐπαινεῖσθαι, ὥστε ψέγῃ ὑπὸ τῶν πλείστων. 4) absum ab aliqua re, ἄπειμι, ἀπήλλαγμαι, ἀπέχομαί τινος. a multis molestiis abesse, ἀπηλλαγμένον εἶναι πολλῶν ταλαιπωριῶν. absum a culpa, ἄπειμι τῆς αἰτίας, ἀναίτιός εἰμι. abest a periculo, ἀπέχεται τοῦ κινδύνου. 5) absum ab aliquo, ἄπειμι, διαφέρω τινός. longe a pulchris abes, πολὺ διαφέρεις τῶν καλῶν, πολὺ ἀποδέεις τῶν καλῶν. musica nostris moribus abest a principis persona, ἡ μουσικὴ κατὰ τὰ ἡμέτερα ἤθη ἀλλοτρίως ἔχει πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ἡγεμόνος. 6) abesse alicui, ἀπεῖναί τινι, ἐλλείπειν τινί. abest historia litteris nostris, ἐλλείπει ἡ ἱστορία τοῖς ἡμετέροις γράμμασιν. 7) paullum εἴτε non multum abest, quin, ὀλίγου δεῖν. non multum abest, quim fleam, ὀλίγου δέω δακρύειν, παρ' ὀλίγον ἔρχομαι δακρύειν.

***absūmĕdo**, ĭnis, θ. (absumo) ἀνάλωσις, δαπάνη.

Digitized by Google

ab-sūmo, mpsi, mptum ĕre, ἀναλίσκω ἀπόλλυμι. vinum absumpsit, τὸν οἶνον κατηνάλωκεν. absumptus es, ἀπόλωλας! corpus absumptum est, διέφθαρται τὸ σῶμα. tempus dicendo absumo, τὸν χρόνον διατρίβω διαλεγόμενος. aliquem ferro absumo, ἀναλίσκω, φονεύω τινὰ σιδήρῳ. veneno absumo aliquem, διαφθείρω, φονεύω τινὰ φαρμάκῳ. absumere urbem, ἀφανίζειν πόλιν.

*absumptĭo, iōnis, θ. (absumere) ἀνάλωσις.

absurde, ἐπίρ. (absurdus) ἀτόπως ἀλόγως

absurdĭtas ātis, θ. ἀτοπία, ἀλογία.

ab-surdus, a, um, δύσηχος, ἄτοπος, ἄλογος, ἀδέλτερος.

Absyrtis ĭdis, θ. καὶ πληθ. Absyrtĭdes um, θ. αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι τοῦ Ἀδρίου.

Absyrtus, i, ἀ. Ἄψυρτος, υἱὸς Αἰήτου 2) ποταμὸς Ἰλλυρίας.

ab-torqueo, ταὐτὸ τῷ detorqueo.

ăbundanter, ἐπίρ. περισσῶς, ἀφθόνως, δαψιλῶς, εὐπόρως.

ăbundantĭa, ae, θ. (abundo) πλεονασμός. περίσσεια, ἀφθονία, εὐπορία.

ăbundatio, iōnis, θ. πλήμμυρα, ὑπερέκχυσις.

ăbundē, ἐπίρ. περισσῶς, ἀφθόνως, ἅδην ἅλις. mala omnia abunde sunt, τὰ κακὰ πάντα περισσεύει. μετὰ γεν. fraudis abunde est, ἀπάτης ἅλις ἐστίν. abunde gloriæ, ἅλις δόξης abunde magnus, ἅλις μέγας. abunde dictum puto, πλείω τῶν ἱκανῶν εἰρῆσθαι οἴομαι, ἅδην ἔχουσιν ἡμῖν οἱ λόγοι.

ăb-undo, avi, atum, are, ἐκκυματίζω. ὑπερπολάζω, ὑπερεκχέομαι, πλημμυρῶ 2) aliqua, re, (σπαν. alicujus rei) περιρρέομαί τινι, περισσεύει μοί τι, εὐπορῶ τινος, πλεονάζω τινός. abundat divitiis. πλοῦτον περισσὸν ἔχει, πλούτῳ περιρρεῖται· abundant opibus, χρημάτων εὐποροῦσι, χρήματα περισσεύει αὐτοῖς. abundans εὔπορος, πλούσιος.

ăbundus, a, um, (abundo) ἄφθονος.

ăbūsĭo, iōnis, θ. (abutor) κατάχρησις, (σχῆμα ῥητορικόν).

ăbūsīve, ἐπίρ καταχρηστικῶς.

*ăbūsīvus, a, um, καταχρηστικός.

†ăbūsor, ōris, ἀ. ὁ καταχρώμενος.

ab-usque, πρόθ. μετ' ἀφαιρ. συνεχῶς ἀπό τινος. abusque mane ad vesperum, ἕωθεν μέχρις ἑσπέρας. animalia maris Oceano abusque petere, ζῶα τῆς θαλάσσης καὶ ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ αὐτοῦ (μέχρις ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ) ζητεῖν.

ăb-ūsus, ūs, ἀ. κατάχρησις, δαπάνη.

ăb-ūtor, ūsus sum, i, re, ἐνίοτε rem, καταχρῶμαί τι, χρῶμαί τινι, καταναλίσκω τι. 2) καταχρῶμαί τινι, παραχρῶμαι, κακῶς χρῶμαί τινι. Παθητικῶς· abutor, καταναλίσκομαι, κακῶς διαχειρίζομαι.

Ăbȳdēnus, a, um, Ἀβυδηνός. Abȳdus εἴτε Abȳdos i, ἀ. καὶ θ. ἡ Ἄβυδος, πόλις Ἑλλησπόντου καὶ πόλις τῆς Αἰγυπτιακῆς Θηβαΐδος.

Ăbȳla, ae, θ. ὄρος Λιβύης, μία τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ἡ παρὰ Πτολ. Ἀβύλη στήλη.

ăbyssus, i, θ. ἄβυσσος. Παρὰ τοῖς Ἐκκλ. ἡ κόλασις.

ac, ταὐτὸ τῷ atque.

ăcācĭa, ae θ. ἀκακία (τότε δένδρον καὶ ὁ χυμὸς αὐτοῦ.)

Ăcădēmīa εἴτε Academĭa, ae, θ. Ἀκαδήμεια, Ἀκαδημία, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις. 2) Ἀκαδημία, δηλ. οἱ τοῦ Πλάτωνος διάδοχοι καὶ ἡ Ἀκαδημαϊκὴ φιλοσοφία. 3) μία τῶν τοῦ Κικέρωνος ἐπαύλεων. Acădēmĭcus, a, um, (Ἀκαδημικός). Ἀκαδημαϊκός. Ăcădēmus, i, ἀ. Ἀκάδημος.

ăcălanthis ĭdis, θ. ἀκαλανθίς (πτ.)

ăcănos, i, ἀ. ἄκανος (ϐ).

ăcanthĭce mastiche, ἀκανθικὴ μαστίχη.

ăcanthĭllis, ĭdis, θ. ἀκανθυλλίς. (ϐ).

ăcanthĭnus, a, um, ἀκάνθινος, ἀκανθώδης.

acanthĭon, i, οὐ. ἀκάνθιον (ϐ).

ăcanthis, ĭdis, θ. ἀκανθίς (πτ. καὶ ϐ).

ăcanthus, i, ἀ. ἄκανθος (ϐ. καὶ δ.)

Ăcanthus i, θ. ἡ Ἄκανθος πόλις Μακεδονίας.

ăcapnos, on, ἄκαπνος, ον.

Ăcarnan, ānis, ἀ. Ἀκαρνάν. Ăcarnānĭa, æ, θ. Ἀκαρνανία.

ăcarnē ἴδ. acharne.

ăcărus, ἴδ. acorus.

Ăcastus, i, ἀ. Ἄκαστος.

acatalectĭcus καὶ acatalectus, a, um, ἀκατάληκτος (στίχος).

ăcătĭum, i, οὐ εἴτε ăcatia, ae, θ. ἀκάτιον, εὐκίνητον πειρατικὸν πλοιάριον.

acaunumarga, ae, θ. (Κελτικὴ λέξις) εἶδος πηλοῦ.

ăcaustus, a, um, ἄκαυστος.

Acca Lārentia, ae, θ. Ἄκκα Λαρεντία, ἡ Ῥωμύλου τροφός. Accālĭa, ium, οὐ. πληθ. ἡ ἑορτὴ τῆς Ἄκκης.

*accanto, avi, atum, are, (ad-cato) προσᾴδω.

*accēdenter, ἐπίρ. ἐγγύς πλησίον.

accēdo, cessi, cessum, ĕre, (ad-cedo) ad ἢ in, προσχωρῶ, προσέρχομαι πρός τινα, πρός τι, εἴς τι. accedere ad aras, προσέρχομαι πρὸς βωμόν, ἔρχομαι ἐπὶ βωμόν. in senatum, προσέρχομαι, πάρειμι εἰς τὴν βουλήν. ad bellorum pericula, πρόσειμι τοῖς τῶν πολέμων κινδύνοις. accedit ad rempublicam, προσέρχεται πρὸς τὰ πράγματα, πρὸς τὸ κοινόν, ἅπτεται τῶν κοινῶν, τῆς τῶν κοινῶν ἐπιμελείας. Ποιητ.

Digitized by Google

(ἔστι δ' ὅτε καὶ παρὰ λογογράφοις) accedo aliquid ἀντὶ τοῦ ad aliquid, π. χ. fontes, προσέρχομαι ταῖς πηγαῖς. 2) ad aliquem εἴτε alicui, ἐγγύς τινός εἰμι. homines ad deos (diis) nulla re propius accedunt quam, οἱ ἄνθρωποι οὐδενὶ πράγματι πλησιέστερον τῶν θεῶν (ὁμοιότεροι τοῖς θεοῖς) γίγνονται, ἤ. 3) alicui, ἐπέρχομαι τινι. nobis accedit incommodum, συμφορὰ ἐπέρχεται ἡμῖν. Cassio animus accedit, τῷ Κασσίῳ θάῤῥος ἐγγίγνεται. 1) accedere alicui ἢ ad rem, προσχωρῶ τινί, προστίθεμαί τινι. ad virtutis summam accedere nihil potest, πρὸς τὸ τῆς ἀρετῆς σύνολον οὐ δύναται οὐδὲν προστεθῆναι. accedere alicui εἴτε ad sententiam alicujus, προσχωρεῖν, προσθέσθαι τινί, τῇ γνώμῃ τινός. 5) accedit quod, ἤ. accedit, ut, πρὸς τούτοις. ad senectutem accedebat etiam, ut cœcus esset, πρὸς τῷ γήρᾳ καὶ τυφλὸς ἐτύγχανεν ὤν. accedit, quod, patrem amo, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις τὸν πατέρα ἀγαπῶ. 6) aliquem ἢ aliquid, προσβάλλω τινὶ ἢ πρός τι. hostes nos accedunt, οἱ ἐχθροὶ ἡμῖν προσίασιν, ἡμῖν προσβάλλουσιν. accedere muros, προσβάλλειν τῷ τείχει, πρὸς τὸ τεῖχος.

accĕlĕrātĭo, iōnis, θ. ἔπειξις, σπουδή.

accĕlĕro, avi atum, are, (ad-celero) aliquid, ἐπιταχύνω, ταχύνω, ἐπείγω τι. 2) οὐδετ. ἐπισπεύδω, σπεύδω, ταχύνω, ἐπείγομαι.

*accendĭum, i, οὐ. ἔμπρησις.

accendo, ndi, nsum, ĕre, (ad-cando) aliquid, ἀνάπτω, ἀνακαίω, ἐμπίπρημι. μεταφορ. aliquem, ἐξάπτω τινά, certamen, ἐξάπτω ἀγῶνα. accendere aliquem ad aliquid, παρορμᾷν τινα ἐπί τι, παροξύνειν τινὰ πρός τι.

†accendo, ōnis, α. παροξυντής. 'Αμφ. λ.

accensĕo, nsŭi, nsum, ēre, προσγράφω, προσαπογράφω, προσκαταλέγω. — accensus, i, ἀ. περιττὸς νεοσύλλεκτος, ὑπερτελὴς στρατιώτης. ἴδε καὶ velo. 2) δημόσιος ὑπηρέτης, κλητήρ.

accensĭbĭlis, e, καύσιμος.

accensus, ἰδ. accendo καὶ accenseo.

*accensus, ūs, ἀ. (accendo) ἁφή, ἔμπρησις.

accentĭuncŭla, ae, θ. προσῳδία.

accentor, ōris, ἀ. προσῳδός.

accentus, ūs, ἀ. (ad-cantus) προσῳδία, τόνος. 2) ἦχος, φωνή. 3) αὔξησις.

accepso, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ accepero.

accepta, ae, θ. κλῆρος ἀγροῦ.

†acceptābĭlis, e, (accipio) δεκτός.

†acceptātor, ōris, ἀ. δέκτης, ἀποδεχόμενος.

acceptīlātĭo, iōnis, θ. (acceptum fero) ὁ ἐν τῷ βιβλίῳ καταχωρισμὸς τῆς τῶν χρεῶν διαλύσεως, ἡ ἀποχή.

acceptĭo, iōnis, θ. (accipio) λῆψις, ἀποδοχή.

*acceptĭto, are (θαμιστ. τοῦ θαμιστ. accepto, ὡς τὸ cursito τοῦ curso) λαμβάνω, ἀπολαμβάνω.

accepto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ accipio) λαμβάνω, παραλαμβάνω, παραδέχομαι.

acceptor, ōris, ἀ. (accipio) ὁ ἀποδεχόμενος, συναινέτης.

acceptor, =accipiter. Ὅθεν acceptōrārĭus. ii, ἀ (ἱερακοθήρας).

*acceptōrĭus, a, um, ληπτικός.

*acceptrix, ĭcis, θ. δέκτρια (λήπτρια), 'Αμφ. γρ.

acceptus, ἰδ. accipio.

accerso, σπάν. ἀντὶ τοῦ arcesso.

accessa, ae, θ. πλήμμυρα θαλάσσης.

†accessĭbĭlis, e πρόσβατος, εὐπρόσιτος.

†accessĭbĭlĭtas, ātis, θ. τὸ εὐπρόσοδον.

accessĭo, iōnis, θ. (accedo) πρόσοδος, προσέλευσις. febris, παροξυσμός. 2) πρόσθεσις, ἐπίδοσις, αὔξησις. 3) προσθήκη, πρόσθημα.

*accessĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ accedo) συχνάκις προσέρχομαι, παραγίγνομαι.

accessus, ūs, ἀ. πρόσοδος, προσέλευσις. dare accessum alicui, διδόναι τινὶ πρόσοδον. 2) πρόσοδος, εἴσοδος. omnem accessum lustrare, πᾶσαν πρόσοδον ἐξετάζειν. 3) πλήμμυρα, ῥαχία τῆς θαλάσσης.

Accianus, ἴδ. Attianus.

accĭdens, ἴδ. accĭdo.

accĭdentĭa, æ, θ. σύμπτωσις, συμβεβηκός.

accĭdo, cĭdi, ĕre, (ad-cado) προσπίπτω. ad genua εἴτε genibus alicujus, προσπίπτω τοῖς γόνασί τινος. ad terram, χαμαὶ πίπτω. nova res ad aures εἴτε auribus accidit. νέον πρᾶγμα ἔρχεται εἰς τὴν ἀκοήν, ἀκούεται. 2) alicui, συμβαίνω συμπίπτω τινί. accidit mihi aliquid, συμβαίνει μοί τι. si quid (humanitus) accidat, ἐάν τι πάθω, εἴ τι πάθοιμι. accidit huic, quod ceteris mortalibus, οὗτος ἔπαθε ταὐτὸ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. accidit ut abessent, (ἔσθ' ὅτε καὶ μετ' ἀπαρεμφ.) συνέβη αὐτοῖς ἀπεῖναι, ἔτυχον ἀπόντες. bene accidit, καλῶς ἀπέβη. 'Εν τῇ γραμματικῇ· παρέπεται· οἷον· accidit, adverbio comparatio, παρέπεται τῷ ἐπιῤῥήματι σύγκρισις.—accidens, οὐ. συμβεβηκός, συμβάν, περίπτωσις, ἔσθ' ὅτε, συμφορά.

accīdo, īdi, ĭsum, ĕre, (ad-cædo) ἐπιτέμνω, ἐπικόπτω, περικόπτω. μεταφ. ἀναλίσκω. accisus, a, um, συνεσταλμένος, κατατετρυγμένος, ἀσθενῶς διακείμενος. accisæ res, κακῶς ἔχοντα πράγματα.

*accĭĕo, ēre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ accio, ire

Digitized by Google

accingo, nxi, nctum, ĕre, (ad cingo) ἀναζώννυμι, περιζώννυμι. accingor ense, περιζώννυμαι τὸ ξίφος. 2) accingor εἴτε me accingo, ἴσθ' ὅτι καὶ ἄνευ τοῦ me, ad aliquid, ἢ alicui rei, ἀνακολπίζω, παρασκευάζομαι πρός τι, εἴς τι. accinctus, a, um, παρεσκευασμένος, ἕτοιμος.

*__accĭno__, ĕre, (ad-cano) προσᾴδω.

accīo, īvi, itum, īre, (ad-cio) προσκαλῶ, μεταπέμπομαι, ἐπάγομαι.

accĭpio, cēpi, ceptum, ĕre, (ad-capio) λαμβάνω, παραλαμβάνω. accipere et dare fidem, δοῦναι καὶ λαβεῖν πίστιν. cette manus vestras measque accipite, δότε τὰς ὑμετέρας χεῖρας καὶ τὰς ἐμὰς λάβετε. accipio donum ab aliquo, λαμβάνω δῶρον παρά τινος. præclarum accepimus a majoribus morem, λαμπρὸν ἔθος παρειλήφαμεν παρὰ τῶν προγόνων. 2) δέχομαι, παραδέχομαι. accipio donum, δέχομαι τὸ δῶρον. nullam conditionem accipio, οὐδεμίαν συνθήκην δέχομαι. accipere legem, ἀποδέχεσθαι νόμον. 3) aliquem accipio, δέχομαι, ὑποδέχομαι, ξενίζω τινά. indignis modis accipio aliquem, ἀναξίως δέχομαί τινα, κακῶς χρῶμαί τινι. 4) μεταφ. accipio aliquid, παραλαμβάνω, μανθάνω, ἀκούω τι. dicta imperatorum τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν παραγγελλόμενα (ὀξέως) δέχεσθαι. 5) ἀποδέχομαι, ἐκδέχομαι, ἐκλαμβάνω, ἐξηγοῦμαι. non recte accipis, οὐκ ὀρθῶς ἀποδέχῃ. ad contumeliam omnia accipiunt, εἰς ὕβριν πάντα ἀποδέχονται.—acceptum, τὸ λῆμμα. acceptum refero, καταγράφω τὸ λῆμμα. codices accepti et expensi, βιβλία (κατάστιχα) λήμματος καὶ ἀναλώματος. acceptus, a, um, δεκτός, ἀρεστός, κεχαρισμένος.

accipĭter, itris, ἀ. (accipio ?) ἱέραξ (ξιφτέρι. Ἴδ. Ἄτακτα Κοραῆ, 1, σ. 243 καὶ 2, σ. 128.) μεταφ. ὁ ἅρπαξ.

accĭpĭtrīna, ae, θ. ἱεράκιον (βοτ.)

*__accĭpĭtro__, are. κατασπαράττω.

accīsus, ἴδ. accīdo.

*__accītio__, iōnis, θ. ταὐτὸ τῷ accitus, ἀ.

accītus, ἴδ. accio.

accītus, ūs. ἀ. (accio) πρόσκλησις, μετάπεμψις.

Accius, ἴδ. Attius.

acclāmātio, iōnis, θ. ἐπιβόησις, ἐπιφώνησις, εὐφημία. 2) τίθεται καὶ ἐπὶ μέμψεως· ἐπιβόησις, ἀντιφώνησις. 3) ἐπιφώνημα.

acclāmo, avi, atum, are, (ad-clamo) alicui, ἐπιβοῶ, ἐπιφωνῶ, προσφωνῶ τινι. acclamant eum servatorem, ἀναβοῶσιν, ἀναγορεύουσιν αὐτὸν σωτῆρα.

acclāro avi, atum, are, (ad-claro) δηλῶ.

acclīnis, e, (acclinare) alicui, ἐπικλινής, ἐπιρρεπὴς πρός τι.

acclīno, avi, atum, are, (ad-clino) aliquid alicui, προσκλίνω τί τινι. se acclinare in εἴτε ad, προσκλίνομαι, προσκλίνω τινί.

acclīvis, e, εἴτε acclīvus, a, um, (ad-clivus) ἀνωφερής, προσάντης, ἀνάντης.

acclīvĭtas, atis, θ. (acclivis) ἀνωφέρεια, τὸ πρόσαντες, ἄναντες.

accŏla ae, ἀ. accolo) πρόσοικος, πάροικος, accola fluvius, γείτων ποταμός.

accŏlo, cŏlui, cultum, ĕre, (ad-colo) aliquid ἢ alicui, προσοικῶ, παροικῶ τι ἢ τινι.

accommŏdāte, ἐπίρ. ἐφηρμοσμένως ἐπιτηδείως.

accommŏdātio, iōnis, θ. ἐφάρμοσις ἐφαρμογή.

accommŏdo, avi, atum, are, (ad-commodo) aliquid alicui, ἢ ad, ἐφαρμόζω, προσαρμόζω τί τινι. orationem auditoribus, ἐφαρμόζω τὸν λόγον τοῖς ἀκροαταῖς, ἁρμόδιον τὸν λόγον τοῖς ἀκροαταῖς ποιῶ. me alicui, χαρίζομαί τινι. 2) προσαρμόζω, προστίθημί τί τινι. vim accommodavit ad eloquentiam, τὴν δεινότητα προσήρμοσε, προσέθηκε τῇ εὐπείᾳ. me ad rempublicam accommodo, ἐπιχειρῶ τοῖς πολιτικοῖς. curam hortis accommodare, ἐπιμέλειαν τῶν κήπων ποιεῖσθαι. accommodatus a, um, ἁρμόδιος, ἐπιτήδειος.

accommŏdus, a, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ accommodatus.

*__accongĕro__, gessi, gestum, ĕre, (ad-congero) ἐπισυνάγω.

accorpŏro, are, (ad-corporo) προστίθημι τινί τι, προσκολλῶ.

accrēdo, didi, ditum, ĕre, (ad-credo) alicui aliquid, πιστεύω τινί τι. Σημ. accreduas ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ accredas.

*__accrēmentum__, i, οὐ. (accresco) ἐπαύξησις, ἐπίδοσις. Ἀμφ. γρ.

accresco, crēvi, crētum, ĕre, (ad-cresco) ἐπαυξάνομαι, αὐξάνομαι, προστίθεμαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω. 2 mihi accrescit alquid, ἐπιδίδοταί μοι μέρος κληρονομίας.—accretus a, um, ἐπιπεφυκώς.

*__accrētio__, iōnis. θ. (accresco) ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.

accŭbĭtālia, ium, οὐ. ὑπον. stragula, ἀνακλιντήρια, στρώματα.

accŭbĭtatio εἴτε accŭbĭtio, iōnis, θ. (accubo) κατάκλισις (ἐπὶ δείπνου).

*__accŭbĭto__, are, ταὐτὸ τῷ accubo.

*__accŭbĭtōrius__, a um, ἀνακλιντήριος, δειπνητικός.

*__accŭbĭtum__, i, οὐ. κατάκλιτον, κλισία,

accŭbĭtus, ūs ἀ. ταὐτὸ τῷ accubitatio.

accŭbo, ŭi, ĭtum, are, (ad-cubo) alicui, παράκειμαί τινι. 2) ἐπὶ δείπνου· παράκειμαι, κατακέκλιμαι. accubo alicui εἴτε apud aliquem in convivio, παρακατάκειμαί τινι ἐν τῷ συμποσίῳ.

Digitized by Google

*accŭbŭo, πλαστὸν ἐπίῤῥημα τοῦ κωμικοῦ Πλαύτου (κατὰ τὸ assiduo). accubuo tecum ero, παρακείσομαί σοι.
*accūdo, ĕre, (ad-cudo,) κόπτω προσέτι (νόμισμα), προστίθημι.
accumbo, cŭbŭi, cubitum, ĕre. (ad-cumbo) κατακλίνομαι. Λέγεται μάλιστα ἐπὶ τῶν δειπνούντων. accumbo epulis εἴτε in epulis, κατακλίνομαι ἐπὶ δεῖπνον. 2) ἀντὶ τοῦ accubo, κατάκειμαι, κατακέκλιμαι ἐν δείπνῳ. Σημ. accumpo aliquem, ἀντὶ τοῦ apud aliquem, παρακατάκειμαί τινι, παρακλίτης τινός εἰμι.
accŭmŭlāte, ἐπίῤ. σωρηδόν.
accŭmŭlātĭo, iōnis θ. ἐπισώρευσις.
*accŭmŭlātor, ōris, ἀ. ἐπισωρευτής.
accŭmŭlo, avi, atum, are, (ad-cumulo) ἐπισωρεύω. cædem cædi φόνον φόνῳ. 2) accumulare arborem, περισωρεύω, περὶ χώννυμι δένδρον.
accūrāte, ἐπίῤ. ἀκριβῶς, ἐπιμελῶς.
accūrātĭo, iōnis, θ. ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, Σπάν. λ.
accūrātus, ἴδ. accuro.
accūro, avi, atum, are, (ad-curo). ἀρχαϊκ. accurasso ἀντὶ accuravero. aliquid, ἐπιμελοῦμαί τινος. accuratus, a, um, ἀκριβής.
accurro, curri (σπάν. cŭcurri), cursum, ĕre, (ad-curro) προσθέω, προστρέχω.
accursus, ūs, ἀ. (acurro) προσδρομή.
*accūsābĭlis, e, (accuso) ἄξιος κατηγορίας, ἐγκλητέος.
accūsātĭo, iōnis, θ. (accuso) ἔγκλησις, κατηγορία, γραφή.
accūsātivus, ὑπον. casus, ἡ αἰτιατικὴ πτῶσις· ἡ αὐτὴ καὶ casus accusandi. Præpositiones accusativæ, προθέσεις αἰτιατικῇ συντασσόμεναι.
accūsātor, ōris, ἀ. κατήγορος, ὁ διώκων. 2) μηνυτής.
accusātōrie, ἐπίῤ. κατηγορικῶς.
accūsātōr us, a, um, κατηγορικός, τοῦ κατηγόρου.
accūsatrix, īcis, θ. ἡ κατηγοροῦσα αἰτιωμένη.
*accūsĭto, are, (θαμιστ. τοῦ accuso) αἰτιῶμαι, κατηγορῶ.
accūso, avi, atum, are, (ad-causa) aliquem, αἰτιῶμαί τινα, κατηγορῶ τινος, μέμφομαί τινι, ψέγω τινά. me accusas de epistolarum negligentia, μέμφῃ μοι, ἐγκαλεῖς μοι τὴν τῶν ἐπιστολῶν ἀμέλειαν. accusare superbiam alicujus κατηγορῶ τινος τὴν ὑπερηφάνειαν. 2) λέγεται κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ δίκης. accusare aliquem alicujus rei, κατηγορῶ τινός τι, ἐγκαλῶ τινί τι, διώκω τινά τινος, γράφομαί τινά τινος. Miltiades proditionis accusatus est, ὁ Μιλτιάδης προδοσίας ἐγράφη. aliquem inter sicarios accusare, γράφεσθαί τινα δολοφονίας. accuso aliquem aliquo crimine, ἐγκαλῶ τινι αἰτίαν τινά. de vi, αἰτιῶμαί τινα περὶ βίας. capitis, διώκω τινὰ θανάτου. accusari αἰτίαν ἔχειν ὑπό τινος. accusatus, ἀ. ὁ κατηγορηθείς, ὁ φεύγων.
Ace, ēs, θ. Ἄκη, εἶτα Πτολεμαΐς, πόλις Γαλιλαίας, ἡ νῦν Acre.
†ăcēdĭor, ari, ἀκηδιάζω.
ăcentēta, orum, ού. ἀκέντητα, ἄνευ στιγμάτων.
ăcĕo, ŭi, ēre, ὀξίζω.
ăcĕphălus, i, ἀκέφαλος, (ἐν τῇ μετρικῇ). Acephali, αἱρετικοί τινες οἱ μὴ ἀναγνωρίζοντες κεφαλὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
ăcer, ĕris, ού. (ἀκή, ἄκρος) ἡ σφένδαμνος.
ăcer, cris, cre, δριμύς. dulcibus cibis acres et acutos miscere, τοῖς γλυκέσι σίτοις τὰ δρυμέα καὶ ὀξέα μιγνύναι. acer nidor, δριμεῖα κνίσσα, δριμὺς καπνός. acris tibia, ὀξύφωνος αὐλός. 2) μεταφ. δριμύς, πικρός, χαλεπός, δεινός. acris ira, δριμεῖα, δεινὴ ὀργή. acer dolor, πικρὰ λύπη. acris hiems, χαλεπός, βαρὺς χειμών. 3) δριμύς, χαλεπός, ὀξύθυμος, δεινός. acer amor, ὁ δεινὸς ἔρως. dominus acer, χαλεπός, ὀξύθυμος δεσπότης. acerrimum bellum, δριμύτατος, δεινότατος πόλεμος. 4) τίθεται καὶ ἐπὶ καλοῦ· δριμύς, σφοδρός, ὀξύς. vir acri ingenio, ἀνὴρ δριμὺς τὴν ψυχήν, συνετός, ἐπινοητικός. acer miles, σφοδρός, ἄοκνος, γοργὸς στρατιώτης. acer equus, ὀξύς, θυμοειδὴς ἵππος.
ăcĕrātus, a, um, (acus) ἀχυρώδης, ἠχυρωμένος. Παρὰ δὲ Πλινίῳ aceratæ cochleæ εἰσὶν ἴσως· ἀκήρατοι (σκόληροι) κοχλίαι.
ăcerbe, ἐπίῤ. αὐστηρῶς, πικρῶς, δεινῶς. ferre aliquid, χαλεπῶς φέρειν τι.
ăcerbĭtas, ātis, θ. στρυφνότης, σκυθρωπότης, πικρότης, πικρία.
*ăcerbĭtūdo, inis, θ. ταὐτὸ τῷ acerbitas.
ăcerbo, avi, atum, are, aliquid, στρυφνῶ τι. μεταφ. ἐπιπικραίνω, χαλεπώτερον ποιῶ.
ăcerbus a, um, (acer) στρυφνός, ὄμφαξ, uva acerba, ἡ ὄμφαξ σταφυλή. virgo acerba, ὄμφαξ, ἄωρος παρθένος. acerbus partus, ἄωρον γέννημα, ἄμβλωμα. 2) μεταφ. πικρός, λυπηρός, χαλεπός. ἐπὶ χαρακτῆρος· στρυφνός, σκυθρωπός, χαλεπός.
ăcernus, a, um, (acer) σφενδάμνινος.
ăcĕrōsus, a, um, (acus, ĕris) ἀχυρώδης.
ăcerra ae, θ. θυμιατήριον, λιβανωτρίς.
Acerrae, arum, θ. Ἀχέῤῥαι, πόλις Καμπανίας. 2) πόλις τῆς Ὀμβρικῆς. 3) φρούριον τῆς πέραν τοῦ Πάδου Ἰταλίας.
ăcersĕcŏmes, æ, ἀ. ἀρκεσοκόμης.
ăcērus, a, um, ἄκηρος.
*ăcervālis, is, ἀ. σωρείτης, (συλλογισμός).

Digitized by Google

ăcervātim, ἐπίῤ. σωρηδόν.
*ăcervātio, iōnis, θ. σώρευσις.
ăcervo, avi, atum, are σωρεύω.
ăcervus, i, ἀ. σωρός. 2) σωρείτης (συλλογισμός).
ăcesco, ăcui, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ aceo) ὀξίζω, ὀξύνομαι, γίγνομαι ὀξώδης.
Ăcēsīnes, æ, Ἀκεσίνης, ποταμὸς Ἰνδίας.
Acĭesīnus, i, ἀ. Ἀκισῖνος ποταμὸς τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου.
ăcēsis, is, θ. ἄκεσις, εἶδος χρυσοκόλλης.
Acĕsta, æ, θ. Ἀκέστη, ἀρχαῖον τῆς Ἐγέστης ὄνομα.
ăcētābŭlum, i, οὐ. ἡ ὀξίς, ὀξύβαφον, κυλίκιον. 2) μικρόν τι μέτρον, (τὸ τέταρτον τῆς κοτύλης, τῆς λεγομένης hemina) ὀξύβαφον. 3) ἐν τῇ ἀνατομίᾳ ἡ κοτύλη τοῦ μηροῦ. 4) ἐν τῇ βοτανικῇ, ἡ κάλυξ τῶν ἀνθέων.
ăcētārĭa, ĭum, οὐ. (ὑπόν. olera) λάχανα ἐν ὀξελαίῳ βεβαμμένα.
*ăcētasco, ταὐτὸ τῷ acesco.
acēto, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ agito.
acētum, i, οὐ. (aceo) τὸ ὄξος. mulsum acetum, τὸ ὀξύμελι. 2) μεταφ. ἡ ὀξύτης τοῦ νοῦ, ἀγχίνοια.
Ăchæmĕnes, is, ἀ. Ἀχαιμένης. Achæmenĭus, ποιητ. Περσικός.
ăchæmĕnis, ĭdis, θ. ἀχαιμενίς, βοτάνη.
Ăchæus, i, ἀ. ὁ Ἀχαιός. Achæus, a, um, Ἀχαιός. Achăĭcus, a, um, Ἀχαϊκός. Achāïs, ĭdis, θ. ἡ Ἀχαΐς. Achāĭus, a, um, Ἀχαϊκός. Achāja, æ, θ. ἡ Ἀχαΐα. 2) μετὰ τὴν τῆς Κορίνθου ἅλωσιν ἐκαλεῖτο Achaia ὅλη ἡ Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία, ἡ περιέχουσα τὴν Πελοπόννησον καὶ τῆς ἰδίως Ἑλλάδος χώρας τινάς, τὴν Ἀττικήν, Βοιωτίαν κτλ.
Ăcharnæ, arum, θ. αἱ Ἀχαρναί, Ἀττικὸς δῆμος. Acharnānus, a, um, Ἀχαρνεύς, Ἀχαρνικός.
ăcharne, ēs, θ. ἡ ἀχάρνα, ὁ ἄχαρνος, θαλάσσιός τις ἰχθύς.
Acharræ, arum, θ. πόλισμα Θεσσαλίας.
ăchātes, ae, ἀ. καὶ θ. ὁ ἀχάτης (λίθος).
Ăchĕlōïas, ădis. θ. ἡ Ἀχελωΐς, Achelōĭus. a, um, Ἀχελώϊος. Achĕlōus, i. ἀ. ὁ Ἀχελῷος.
Ăchĕrīni, orum, ἀ. ἔθνος τῆς Σικελίας.
Ăchĕron, ontis, ἀ. ὁ Ἀχέρων, ποταμὸς τῆς Ἠπείρου, 2) ποταμὸς τῆς κάτω Ἰταλίας. 3) μυθικὸς ποταμὸς τοῦ ᾅδου. Achĕrontēus, a um, Ἀχερόντειος. Achĕrontĭa, æ, θ. πολύχνιον Ἀπουλίας. Achĕrontĭcus, a, um, Ἀχερόντιος Acherontīni, ōrum ἀ. ἔθνος ἐν τῇ Βρεττίων χώρᾳ. Acheruns, untis, ἀ. καὶ θ. ἀρχικῶς ἀντὶ τοῦ Acheron, ὁ Ἀχέρων. ποιητ. ὁ ᾅδης. Ăcherunti, ἐν ᾅδου. Achĕruntĭcus, a, um, Ἀχερόντιος.
Achĕrūsĭa, ae, θ. Ἀχερουσία, λίμνη Θεσπρωτίας. 2) λίμνη Καμπανίας. 3) Ἀχερουσιάς, ἄκρα καὶ ἄντρον Βιθυνίας. Ăchĕrūsius, a, um, Ἀχερούσιος, τοῦ Καλαβρικοῦ Ἀχέροντος. 2) Ἀχερούσιος, τοῦ ᾅδου.
ăchēta, æ, ἀ. ἀχέτης, (ἠχέτης) ὁ ἀρσενικὸς τέττιξ.
Achilla, ταὐτὸ τῷ Acholla.
ăchillēa, ae, θ. ἄγνωστός τις βοτάνη.
Achillēis, ĭdis, θ. Ἀχιλληΐς, ποίημα Στατίου.
ăchillēos, i, θ. Ἀχίλλειος (βοτ. ἰαματική).
Ăchilles, is, καὶ ποιητ. Achilleus, ĕi, ἀ. Ἀχιλλεύς. Achillēus, a, um, Ἀχίλλειος. Achillēa insula, ἡ Ἀχίλλεια, νῆσος τοῦ Εὐξείνου. Achillĭdes, ae, ἀ. Ἀχιλλείδης.
Ăchīvus, a, um, (ἐκ τοῦ Achæus, ὡς ἐκ τοῦ cædo τὸ concido, προσθήκῃ καὶ τοῦ διγάμματος.) Ἀχαιός. Achīvi, Ἀχαιοί, Ἕλληνες.
achlis, is, θ. ἡ ἀλκή (θηρίον).
Acholla, æ, θ. Ἀχόλλα, πόλις Λιβύης.
ăchor, ōris, ἀ. ὁ ἀχώρ, ἡ πιτυρίς.
Achrădina, εἴτε Acrădina, ae, θ. Ἀχραδινή, μέρος τῶν Συρακουσῶν.
achras, ădis, θ. ἀχράς.
ăcĭa, æ, θ. (acus) νῆμα, ῥάμμα.
*ăcĭcŭla, ae, θ. (ὑποκρ. τοῦ acus) βελονίς.
Ăcĭdălĭa, ae, θ. Ἀκιδαλία, ἐπίκλησις τῆς Ἀφροδίτης ἀπὸ τῆς ἐν Ὀρχομενῷ Ἀκιδαλίας κρήνης.
Acĭdălĭus, a, um, Ἀκιδάλιος, τῆς Ἀφροδίτης.
ăcĭdĭtas, ātis, θ. ἡ ὀξύτης, τὸ ὀξῶδες.
ăcĭdŭlus, a, um, (acidus) ὀξάλιος, ὕποξυς.
ăcĭdus a, um, (aceo) ὀξύς, ὄξυνος, ὀξυρός. μεταφ. πικρός, χαλεπός.
ăcĭes, ēi, θ. ἀκή, ἀκμή, ἀκωκή, ὁ αἰθήρ. 2) γλήνη, κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, μεταφ. ὅρασις, ὄψις, ὀξυδέρκεια. 3) ἀγχίνοια, ὀξύτης τοῦ νοῦ. 4) παράταξις, aciem instruo, παρατάττω, συντάττω τὸν στρατόν. prima acies, ἡ πρώτη τάξις. cado in acie, πίπτω ἐν παρατάξει, ἐν μάχῃ. acies Pharsalica, ἡ ἐν Φαρσάλῳ μάχη. 5) acies ferri, στόμωμα σιδήρου, ὁ χάλυψ.
Acĭla, æ, θ. Ἀκίλα, ἄκρα καὶ πόλις Ἀραβίας.
Acilĭānus καὶ Ăcĭlĭus, a, um, Ἀκίλιος, τοῦ Ἀκιλίου. Acilius, i, ἀ. ὁ Ἀκίλιος.
ăcĭna ae, ταὐτὸ τῷ acinus.
ăcĭnăces, is ἀ. ἀκινάκης, ξίφος Περσικόν.
ăcĭnārĭus, a, um, (acinus) τῶν σταφυλῶν. acinarium dolium, σταφυλοδόχιον, (ἀγγεῖον).
ăcĭnātĭcĭus, a, um, (acinus) ἐξ ἀκίνων. acinaticium vinum, σταφιδίτης οἶνος.
ăcĭnos, i. θ. ἡ ἄκινος, εἶδος βασιλικοῦ.
ăcĭnōsus, a, um, ῥαγώδης. 2) πολυστάφυλος.

Digitized by Google

ăcĭnus, i, ἀ. καὶ acinum, i, οὐ. ὁ ἄκινος, ἡ ῥάξ. 2) πυρήν, κόκκος.
ăcĭpenser, ĕris, καὶ acipensis, is, ἀ. ἀκιπήσιος, (πολυτελὲς ὀψάριον).
Ăcis, is, καὶ ĭdis, Ἆκις, ποτάμιον Σικελίας, τανῦν Chiaci. 2) ὄνομα ἀρχαῖον τῆς Σίφνου.
aclis, ĭdis, θ. ἀγκυλίς, εἶδος ἀκοντίου.
Acme, ēs, θ. Ἀκμή, ὄνομα γυναικὸς παρὰ Κατούλλῳ.
Acmŏnenses, ium, ἀ. οἱ Ἀκμονεῖς ἐν Φρυγίᾳ.
acnŭa, æ, θ. ἡ ἄκαινα, μέτρον ἀγροῦ.
ăcœnŏnŏētus i, ἀ. ἀκοινονόητος, ἄνευ τοῦ κοινοῦ νοός, Αὐλ. Γελ. 12, 12, καὶ Ἰουβεν. 7, 218.
ăcœtis, is, θ. ἡ ἄκοιτις.
ăcŏnīti, ἐπίῤ. ἀκονιτί.
ăcŏnītum, i. οὐ. ἀκόνιτον, (φαρμακῶδης βοτ.)
ăcontias, æ, ἀ. ὁ ἀκοντίας, εἶδος μετεώρου.
Ăcontius, i, ἀ. Ἀκόντιον, ὄρος Βοιωτίας.
ăcontizo, are, ἀκοντίζω.
ăcŏpos, i, θ. ἡ ἄκοπος, βοτ. ἡ καὶ ἀνάγυρος καλουμένη. 2) εἶδος πολυτελοῦς λίθου.
ăcŏpum, i, οὐ. ἄκοπον, εἶδος ἀλοιφῆς.
ăcor, ōris, ἀ. (aceo) ἡ ὀξύτης, τὸ ὄξυνον.
ăcorna, æ, θ. ἡ ἄκορνα, εἶδος ἀκάνθης.
ăcŏrus, i, θ. καὶ ăcŏrum, i, οὐ. ἄκορον (ἀρωματικὴ βοτάνη).
ăcquiesco, ēvi, ētum, ĕre, (ad-quiesco) ἀναπαύομαι. λέγεται καὶ ἐπὶ ὕπνου καὶ θανάτου. 2) in re, εἴτε re, ἀγαπῶ, στέργω τινὶ εἴτε ἐπί τινι, ἀρέσκομαί τινι. in litteris tuis acquiesco, ἀγαπῶ τῇ ἐπιστολῇ σου. nulla est respublica, in qua acquiescam, οὐδεμία πολιτεία ἐστίν, ἐφ' ᾗ ἀγαπῴην ἄν. uno solatio acquiescens, μιᾷ παρηγορίᾳ, ἐπὶ μιᾷ παρηγορίᾳ στέργων.
acquīro, quīsīvi, quisītum, ĕre, (adquæro) aliquid εἴτε sibi aliquid, προσκτῶμαι, προσπορίζομαί τι 2) κτῶμαι, πορίζομαι. acquirunt amicos, κτῶνται φίλους. acquirere sibi famam, κτᾶσθαι δόξαν. acquirere alteri aliquid, πορίζω τι ἑτέρῳ.
acquīsītio, iōnis, θ. πρόσκτησις.
Acrae, arum, θ. Ἄκραι, πόλεις τῆς Σικελίας. 2) πόλις τῆς Ταυρικῆς χερσονήσου.
acra, orum, οὐ. εἴτε acra, ae, θ. τὰ ἄκρα, ἡ ἄκρα. Acra Japygia, ἡ Ἰαπυγία ἄκρα.
Acraephīa, ae, θ. Ἀκραιφία, πόλις τῆς Βοιωτίας.
Acradīna, ἴδ. Achradina.
Acraeus, a, um, Ἀκραῖος, ἐπίθ. τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας.
Ăcrăgas, antis, ἀ. εἴτε Agrigentum. i, οὐ. ὁ Ἀκράγας, πόλις τῆς Σικελίας, τανῦν Girgenti.
ăcrātŏphŏrum, i, οὐ. ἀκρατοφόρον, σκεῦος ἀκράτου οἴνου.
ăcrēdo, ĭnis, θ. (ācer) δριμύτης.
ăcrēdŭla, ae, θ. ἡ ὀλολυγών, (πτηνόν).
ăcrĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ acer) δριμύλος.
ăcrĭfŏlĭum, i, οὐ. ἄγνωστόν τι δένδρον.
Acrillae, arum, θ. ἡ Ἄκριλλα, πόλις Σικελίας.
ăcrĭmōnĭa, ae, θ. (acer) δριμύτης, ὀξύτης. μεταφ. ὀξύτης, σφοδρότης, δεινότης.
Ăcrĭsiōne, ēs, θ. Ἀκρισιώνη. Ăcrĭsĭōnēus, a, um, Ἀκρισιώνειος. Ăcrĭsĭōnĭădes ae, Ἀκρισιωνιάδης. Ăcrĭsĭus, i, ἀ. Ἀκρίσιος.
Ăcritas, ae, ἀ. Ἀκρίτας, ἀκρωτήριον Μεσσηνίας, τανῦν Γάλλος. 2) ἀκρωτήριον Βιθυνίας.
ăcrĭtas ātis, θ. (acer) σφοδρότης, δεινότης.
ăcrĭter, ἐπίῤ. (acer) δριμέως, ὀξέως. 2) χαλεπῶς πικρῶς. 3) ἐμπαθῶς, σφοδρῶς, δεινῶς, ἐντόνως.
ăcrĭtūdo ĭnis θ. (acer,) δριμύτης, μεταφ. σφοδρότης, δεινότης.
acro, ōnis, ἀ. ἄκρων. (ἄκρον μέλους ζώου ἢ φυτοῦ).
acrŏāma, ātis, οὐ. ἀκρόαμα, (τό τε πρᾶγμα καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὁ παρέχων τὸ ἀκρόαμα).
acrŏāmătĭcus εἴτε acrŏatĭcus, a, um, ἀκροαματικός.
acrŏăsis is θ. ἀκρόασις.
Acrŏcĕraunĭa orum οὐ. τὰ Κεραύνια, Ἀκροκεραύνια ὄρη τῆς Ἠπείρου.
ăcrŏchordon, ŏnis, θ. ἡ ἀκροχορδών, εἶδος μυρμηκίων τοῦ σώματος.
Ăcrŏcŏrinthus, i, θ. ὁ καὶ ἡ Ἀκροκόρινθος.
acrŏcŏrĭum, i, οὐ. εἶδος βολβοῦ. Πλίν. Φ. Ἱ 19, 5, 30. Ἀμφ. γρ.
ăcrŏlĭthus, a, um, ἀκρόλιθος, ον (ὑπον. ἀνδριάς, ξόανον).
Acrŏnŏma saxa orum, οὐ. (Ἀκρόνομοι πέτραι) ἄγνωστος τόπος τῆς κάτω Ἰταλίας.
ăcrŏpŏdium i, οὐ. ὑποπόδιον ἀγάλματος.
ăcror ōris ἀ. ταὐτὸ τῷ acritudo.
ăcrŏtērĭa, orum, οὐ. τὰ ἀκρωτήρια (ἀρχιτεκτονικὴ λέξις).
acta ae θ. ἀκτή, ἀέριος, τερπνὸς αἰγιαλός.
acta orum, οὐ. ἴδ. ago.
actaea ae θ. ἀκταία, (βοτάνη).
Actaeon, ŏnis, ἀ. ὁ Ἀκταίων.
Actaeus, a, um, Ἀκταῖος (Ἀττικός).
Acte, ēs, θ. Ἀκτή, ἀρχαῖον τῆς Ἀττικῆς ὄνομα. 2) ὄνομα γυναικὸς παρὰ Ταχίτῳ.
acte, ēs, θ. ἀκτή, (φυτόν).
Actĭăcus, a, um, Ἀκτιακός. Actiaca victoria, ἡ ἐν Ἀκτίῳ νίκη.
Actĭas, ădis, θ. Ἀκτιάς, Ἀκτιακή. 2) Ἀτθίς, Ἀττική.
†actĭnŏsus, a, um, ἀκτινοβόλος.
actĭo, iōnis, θ. (ago) πρᾶξις ἐνέργεια (ἰδιωτικὴ καὶ δημοσία). actio vitae, ἐνέργεια τοῦ βίου. gratiarum, ἀπόδοσις χάριτος. de

Digitized by Google

pace, ἡ περὶ εἰρήνης πρᾶξις 2) ἀγωγή δίκη, γραφή. actio furti, δίκη κλοπῆς. actio de repetundis, γραφὴ περὶ παρανόμου εἰσπράξεως. 3) κατηγορία καὶ ἀπολογία ὁ πρὸς τοὺς δικαστὰς λόγος συζήτησις ἐν δικαστηρίῳ. 4) ὑπόκρισις. ἀπαγγελία, ἦθος. σχῆμα τοῦ ῥήτορος ἢ ὑποκριτοῦ.
*actiōsus a. um φίλεργος.
actito are. (θαμιστ τοῦ ago) πραγματεύομαι. causas, δίκας. mimos, ὑποκρίνομαι μίμους.
Actĭum i. οὐ. Ἄκτιον ἀκρωτήριον Ἀκαρνανίας ἐν τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ.
*actĭuncŭla, ae. θ. μικρὰ κατηγορία, λογίδιον.
Actĭus. a. um. Ἀκτιακός.
actīve, ἐπίρ. ἐνεργητικῶς.
actīvus a. um ἐνεργής ἐνεργητικός.
actor, ōris ἀ. (ago) ἐλατήρ. 2) πράκτωρ. ἄκτωρ. 3) ἐνάγων. κατήγορος, συνήγορος. 4) πράκτωρ. εἰσπράκτωρ, ἐπίτροπος. 5) ὑποκριτής (ἐν θεάτρῳ).
Actŏrĭdes ae. ἀ. Ἀκτορίδης.
actrix īcis, θ. (ago) ἡ κατηγοροῦσα,. 2) γυνὴ οἰκονόμος.
*actŭālis. e (ago) πρακτικός, ἐνεργητικός.
actŭālĭter ἐπίρ. κατ' ἐνέργειαν.
actŭārĭŏlum, i, οὐ. ἡ ἐπακτρίς, κωπήρες πλοιάριον.
actŭārĭus. a, um, (ago) εὐάγωγος. actuaria navis ταχεῖα κωπήρης ναῦς. actuarius limes, ἁμαξιτός, ἡ διορίζουσα τοὺς ἀγρούς.
actŭārĭus i, ἀ. ταχυγράφος. 2) γραφεύς. ὑπομνηματοφύλαξ.
actŭōse, ἐπίρ. ἐνεργῶς. πρακτικῶς.
actŭōsus a. um. ἐνεργής, πρακτικός.
actus a um ἴδ. ago.
actus, ūs α. (ago, κίνησις ῥύμη φορά ἔλασις. 2) ἡ μεταξὺ ἀγρῶν ἁμαξήλατος. 3) μέτρον ἀγροῦ 3) πρᾶσις δρᾶσις διαχείρησις. 5) ὑπόκρισις (ῥήτορος ἢ ὑποκριτοῦ). 6) μέρος τραγῳδίας ἢ κωμῳδίας (πρᾶξις δράματος, δρᾶμα).
actŭtum ἐπίρ. (ἐκ τοῦ ἀχρ. actuo?) αὐτίκα.
*ăcŭ rĭus i. ἀ. βελονοπώλης. Ἐπιγρ.
acŭla ae θ. (ὑποκορ. τοῦ acus) ἡ βελονίς.
ăcŭlĕātus. a, um, (aculeus) κεντρώδης. κεντρωτός.
ăcŭlĕus i. ἀ. (acus) κέντρον, μεταφ. κέντησις κερτομία.
ăcūmen, ĭnis οὐ. (acuo) ἀκίς. ἀκωκή. κέντρον. 2) ὀξύτης, ἀγχίνοια (ἴσθ' ὅτι ἡ σοφιστική).
ăcūmĭno, avi. atum, are, (acumen) ὀξύνω, θήγω.
ăcŭo. ŭi. ūtum, ĕre ἀκονῶ, θήγω, ὀξύνω. 2) μεταφ. ὀξύνω, ἀσκῶ. se acuere παρασκευάζεσθαι. 3) acuo aliquem ad aliquid, παρορμῶ τινα εἴς τι, ἐπί τι. 4) acuere syllabam, ὀξύνειν συλλαβήν. — acutus, a um, ὀξύς ὀξύφωνος. μεταφ. σφοδρός. ἀγχίνους, acutus accentus ἡ ὀξεῖα.
acupedius, i, ἀ. ὠκύπους, (παρὰ Φήστῳ).
ăcus, ĕris, οὐ. ἄχυρον.
ăcus ūs θ. βελόνη, ῥαφίς. acu pictus, ποικιλτός κεντητός, κεστός μεταφ, acu rem tangere. ἀκριβῶς στοχάζεσθαι τὸ πρᾶγμα, 2) περόνη. 3) σπαν. ἀντὶ τοῦ acus, ĕris ἄχυρον. 4) ἡ βελόνη, ὁ ῥαμφιστής (ἰχθύς).
ăcūtālis θ. ὀξυγώνιος, Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
ăcūtātus, a, um, θηκτός.
ăcūte ἐπίρ. ὀξέως. μεταφ. ἀγχίνως. ἀκριβῶς.
ăcūtŭlus. a. um (ὑποκορ. τοῦ acutus) ἀγχίνους, λεπτολόγος.
ăcūtus, a um, ἴδ. acuo.
ăcylos. i. θ. ἡ ἄκυλος, καρπὸς τῆς ἀρίας ἢ τοῦ πρίνου.
ăcyrŏlŏgia, ae, θ. ἀκυρολογία.
ăd πρόθ. μετ' αἰτιατ. ἐπὶ τοπικῆς κινήσεως· πρός, ἐπί τινα, ἤ τι. παρά τινα ὥς τινα, εἴς τι. ad urbem accedit πρὸς τὴν πόλιν προσέρχεται. manus ad cœlum tollo, τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν αἴρω. urbs ad meridiem versa, πόλις πρὸς μεσημβρίαν τετραμμένη. venire ad amicum ἔρχεσθαι παρὰ φίλον. eamus ad me, ἴωμεν παρ' ἐμὲ εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον. ad Veneris (ὑπον. aedem) εἰς Ἀφροδίτης. (ναόν). ad Capuam rediit, εἰς Καπύην ἐπανῆλθεν.. ad cænam vocare ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν. via quæ ad summum montem fert, ἡ ὁδὸς ἡ ἐπὶ τὴν ἄκραν φέρουσα. 2) ἐπὶ τοπικῆς στάσεως· πρός τινι, ἐπί τινι adstat ad ostium, ἕστηκε πρὸς τῇ θύρᾳ. pugna ad Trebiam, ἡ ἐπὶ τῷ Τρεβίᾳ μάχη. pugna ad Mantineam, ἡ ἐν Μαντινείᾳ μάχη. ad urbem esse, πρὸς τῇ πόλει εἶναι. ad laevam, παρὰ τὴν ἀριστεράν ἐν ἀριστερᾷ. sepultus ad quintum lapidem, πρὸς (ἐπὶ) τῷ τετάρτῳ μιλιαρίῳ ταφείς. ad tibicinem canere πρὸς τὸν αὐλὸν ᾄδειν. ad hoc εἴτε ad hæc, πρὸς τούτῳ, πρὸς τούτοις. ad omnia, ἐπὶ πᾶσι. 3) ἐπὶ χρόνου καὶ ἀριθμοῦ. πρός τι εἴς τι. ad vesperum, πρὸς ἑσπέραν. ad senectutem εἰς γῆρας, μέχρι γήρως. usque ad hanc ætatem. εἰς ἡμᾶς, μέχρι τούτου τοῦ χρόνου. pecuniam ad diem solvere. ἀργύριον εἰς ῥητὴν ἡμέραν ἀποδοῦναι. virgis ad necem εἴτε usque ad necem cædere ῥάβδοις μέχρι θανάτου πλήττειν. venire ad tempus εἰς καιρὸν ἐν καιρῷ, ἐγκαίρως ἐλθεῖν. ad præsens πρὸς τὸ παρόν. ad quadraginta εἰς τεσσαράκοντα, ὡς τεσσαράκοντα. omnes ad unum idem sentiunt, ἅπαντες ἕως ἑνὸς ταὐτὸ φρονοῦσι 4) τίθεται ἐπὶ σκοποῦ, συγκρίσεως καὶ ἄλλων σχέσεων· πρός τι, ἐπί τι, κατά τι ad fa-

Digitized by Google

cinera juventutem incendere, παροξυνᾷν τὴν νεολαίαν ἐπὶ τὰ κακουργήματα. alere canes ad venandum, τρέφειν κύνας πρὸς θήραν. comparare hunc ad illum, παραβάλλειν τοῦτον πρὸς ἐκεῖνον. idoneus ad aliquid ἐπιτήδειος πρός τι. recte facere satis est ad bene vivendum, τὸ ὀρθῶς πράττειν ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ καλῶς ζῆν. ut se habet animus tuus ad nuptias, ὅπως ἔχει ἡ ψυχή σου πρὸς τὸν γάμον. magna vis est fortunae vel ad secundas res vel ad adversas, μεγάλη ἡ δύναμις τῆς τύχης εἴτε πρὸς εὐπραγίαν εἴτε πρὸς δυσπραγίαν. ad istorum normam sapiens, κατὰ τὸν ἐκείνων κανόνα σοφός, ad modum, κατὰ τρόπον, ὡς. ad extremum perditus ἐσχάτως διεφθαρμένος. Ἡ πρόθεσις αὕτη ἐσθ' ὅτε ἐπιτίθεται οἷον· quam ad. Τίθεται καὶ μεταξὺ ἐπιθέτου καὶ οὐσιαστικοῦ, ἢ οὐσιαστικοῦ καὶ τῆς γενικῆς κτητικῆς. οἷον· augendam ad invidiam. ripam ad Araxis.

ădactĭo, ĭōnis, θ. (adígo) jurisjurandi, ὁρκισμός.

ădactus, a, um, ἴδ. adígo.

*ădactus, ūs, ἀ. (adigo) ἐπιβολή. dentis, ἡ δῆξις.

Adad εἴτε Adadus, i, ἀ. παρ' Ἀσσυρίοις ὁ ὕψιστος θεός.

adadūnĕphros, Ἀδάδου νεφρὸς (ἄγνωστος λίθος.)

ădaequātĭo, iōnis, θ. παρίσωσις, παρομοίωσις.

ăd-aeque, ἐπίρ. ἐπίσης, παρομοίως, οὕτως. (Παρὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις εὕρηται ἀεὶ μετ' ἀρνητ. μορίων καὶ ἐπιθέτων).

ădaequo, avi, atum, are, (ad-aequo) ἰσάζω, ἐξισάζω. fortunam virtuti εἴτε cum virtute adaequavit, τὴν τύχην τῇ ἀρετῇ ἴσην κατέστησεν, ἴσωσεν. domum solo adaequo, οἶκον κατεδαφίζω. 2) adaequo aliquem (σπαν. alicui) ἐξισῶ τινι, ἰσοῦμαί τινι, ἴσος τινί εἰμι ἢ γίγνομαι. virtus majorum famam adaequat, ἡ τῶν προγόνων ἀρετὴ ἴση τῇ φήμῃ ἐστίν, ἐξικνεῖται τῆς φήμης, οὐκ ἀπολείπεται τῆς φήμης.

ădaerātĭo, iōnis, θ. (adaero) ὁ κατ' ἀργύριον λογισμός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

ădaero, avi, atum, are, (ad-aes) λογίζομαι κατ' ἀργύριον.

*ad-aestŭo, avi, atum, are, ἐπικυμαίνω.

ăd-aggĕro, avi, atum, are, προσχώννυμι.

ădăgĭo, iōnis, θ. καὶ συνηθέστερον· adagium, ii, οὐ. (ad agendum apta ?) παροιμία.

†ăd-agnĭtĭo, iōnis, θ. ἐπίγνωσις.

ădallĭgo, are, (ad-ad-ligo, κατὰ τὸ ad-ag-gero) προσεπιδέω.

ădămantēus εἴτε adamantĭnus, a, um, ἀδαμάντινος, λίαν σκληρός.

ădămantis, ĭdis, θ. ἄγνωστός τις μαγικὴ βοτάνη.

ădămas, antis, ἀ. (αἰτιατ. adamanta) ἀδάμας, χάλυψ. μετάφ. τὸ ἀδάμαστον, ἀμετάτρεπτον. 2) παρὰ Πλινίῳ ὁ ἀδάμας λίθος.

†ădămātor, ōris, ἀ. ἐραστής. ἐρωτικός.

ăd-ămbŭlo, are, περιπατῶ παρὰ ἢ πρός τι.

ăd-ămo, avi, atum, are, ἄρχομαι ἐρᾶν καὶ ἐρῶ. aliquem ἢ aliquid, ἔρωτί τινος λαμβάνομαι. adamavi aliquid, ἠράσθην τινός, ἐρῶ τι, τινός. Antisthenes patientiam adamarat, ὁ Ἀντισθένης ἤρα τῆς ὑπομονῆς.

ăd-amplĭo, are, ἐπαυξάνω, ἐκτείνω. Ἐπιγρ.

ăd-ăpĕrio, ĕrŭi, ertum, ire, ἀνοίγω, ἐξανοίγω. caput adaperio, ἀποκαλύπτομαι τὴν κεφαλήν.

*adăpertĭlis, e, ἀνοικτός, δυνατὸς ἀνοιχθῆναι.

†ădăpertĭo, ōnis, θ. διάνοιξις, φανέρωσις, ἑρμηνεία.

ăd-apto, avi, atum, are, aliquid alicui, προσαρμόζω τί τινι.

ăd-ăquo, avi, atum, are, ποτίζω.

ăd ăquor, atus sum, ari, ὑδρεύομαι.

adarca, ae, εἴτε adarce, ēs, θ. ἀδάρκη. φ.

ădăresco, ărŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ ad-areo) ξηραίνομαι.

ad-auctor, ōris, ἀ. ὁ ἐπαυξάνων.

ad-aucto, are (θαμιστ. τοῦ adaugeo) ἐπαυξάνω.

ădauctus, a, um, ἴδ. adaugeo.

ădauctus, ūs, ἀ. (adaugeo) ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.

ăd-augĕo, xi, ctum, ēre, aliquid, ἐπαυξάνω, προσαυξάνω. 2) ἀφιερῶ.

ădaugesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ adaugeo) ἐπαυξάνομαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω.

ădaxint, ἀρχαικῶς ἀντὶ τοῦ adegerint, ἴδ. adigo.

*ad bello, are, προσπολεμῶ.

ad-bibo, bibi, bibitum, ĕre, πίνω, ἐμπίνω, (κυρίως καὶ μεταφ.)

adbīto, ĕre, (ad-beto) προσβαίνω.

*ad blătĕro, are, ἀπολαλῶ.

adc—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. acc—.

addax, ăcis, θηρίον τι κεραὸν τῆς Λιβύης, (στρεψίκερως).

ad-decet, ēre (λ. ποιητ.) aliquem, ἐπιπρέπει, πρέπει, προσήκει τινί.

addĕcĭmo, āvi, ātum, āre, ἀποδεκατόω.

ad-densĕo, ēre, εἴτε addenso, are, ἐπιπυκνῶ.

ad-dīco, xi, ctum, ĕre, καταφημι, κατανεύω 2) alicui aliquid, προσκρίνω. ἐπιδικάζω τινί τι. bona alicui, ἐπιδικάζω τὰ κτήματά τινι. addictus in servitutem, ὁ δουλεύων τινὶ πρὸς χρεῶν διάλυσιν. 3) κατακηρύττω, ἐκδίδωμι, πωλῶ τινί τι. alicui

Digitized by Google

aedes meas, κατακηρύττω τινὶ τὸν οἶκόν μου. 3) ἀνατίθημι, ἀφιερῶ τινί τι. agros deae, τοὺς ἀγροὺς τῇ θεᾷ. me alicui addico, ἐκδίδωμι ἐμαυτόν τινι. addictus factioni alicujus, προσανακείμενός τινι, ὅλος φρονῶν τά τινος. Τῆς μετοχῆς ὁ συγκριτ. καὶ ὑπερθ. βαθμὸς ἄχρηστοι.

addictio, iōnis, θ. πρόσκρισις.

addictus, a, um, ἴδ. addico.

ad-disco, didici, ĕre, προσμανθάνω 2) μανθάνω.

additāmentum i, οὐ. (addo) προσθήκη, πρόσθημα.

additicius εἴτε addititius, a, um (addo) πρόσθετος.

additio iōnis, θ. (addo) πρόσθεσις.

*additīvus, a, um, πρόσθετος ἐπιταγματικός.

additus, a, um, ἴδ. addo.

ad-dīvīno, are, μαντεύομαι, προφητεύω.

ad-do, didi, ditum, ĕre, aliquem ἢ aliquid alicui ἢ ad aliquid, προστίθημί τινά (τί) τινι (πρός τι). hunc laborem ad quotidiana opera, εἴτε quotidianis operibus addebant, τὸν πόνον τοῦτον τοῖς καθημερινοῖς ἔργοις προσετίθεσαν. custodem ei addidit, φύλακα αὐτῷ προσέθηκεν, ἐπέστησεν. adimunt diviti, addunt pauperi, ἀφαιροῦσι μὲν τῷ πλουσίῳ, προστιθέασι δὲ (διδόασι δὲ) τῷ πένητι. femur suris additum, ὁ μηρὸς ταῖς κνήμαις προστεθείς. addo alicui metum, φόβον προστίθημί τινι, ἐμποιῶ τινι. addere gradum, ταχύνειν τὸ βάδισμα. addere in spatia, ἐπιταχύνειν τὸν δρόμον. — adde εἴτε adde huc, adde quod, πρόσθες, πρὸς δέ, πρὸς δ' ἔτι.

ad-dŏcēo, cui, ctum, ēre, προσδιδάσκω.

*ad-dormio, īre, ἀποκοιμῶμαι.

*ad-dormisco, ĕre, (ἐναρκτ.) ἀποκοιμῶμαι.

Addŭa, ae, ἀ. ὁ Ἀδούας, ποταμὸς τῆς ἄνω Ἰταλίας, τανῦν Adda.

addŭbitātio, iōnis, θ. ἐνδοίασις. διαπόρησις, σχῆμα ῥητ.

ad-dŭbito, avi, atum, are, de re ἢ in re (σπαν. rem) ἐνδοιάζω τινί, ἀπορῶ. addubitat, utrum Tiribazo sciente an imprudente sit factum, ἀπορεῖ πότερον εἰδότος τοῦ Τιριβάζου ἢ ἀγνοοῦντος ἐγένετο. Εὕρηται καὶ μετ' ἀπαρεμφ.

ad-dūco, xi, ctum, ĕre, aliquem (aliquid) ad ἢ in, προσάγω τινὰ εἰς, ἐπί τι. exercitum in Italiam, προσάγω τὸν στρατὸν εἰς τὴν Ἰταλίαν. aliquem in judicium, ἄγω τινὰ εἰς δίκην. aliquid ad finem, ἐπὶ τέλους ἄγω τι. aliquem ad credendum, κινῶ, ἐπαίρω, ἀναπείθω τινὰ πιστεῦσαι. secum aliquem adducere, ἔρχομαι ἄγων τινά. 2) ἐπάγω, ἕλκω, ἀνασπῶ. adduco arcum, ἢ nervum, ἐπάγω, ἕλκω τὴν νευράν. adducere frontem, ἀνασπῶ τὸ μέτωπον, σκυθρωπάζω. adductus, a, um, ἀνεσπασμένος, στενός. μεταφ. ἀνεσπακὼς τὰς ὀφρῦς, σεμνός. adducto lacerto, ἐντεταμένῳ τῷ βραχίονι.

adducte, ἐπίρ. ἀχρ. ἐκ τούτου δὲ τὸ adductius, σφοδρότερον, στενότερον.

adductor, ōris, ἀ. προαγωγός, μαστροπός.

adductus, a, um, ἴδ. adduco.

adduis, it = addas, at.

ăd-ĕdo, ēdi, ēsum, ĕre, περιτρώγω. μεταφ. ἐπιτρίβω, ἀναλίσκω.

ădelphis, idis θ. εἶδος φοινικοβαλάνων.

ădemptio, iōnis, θ. (adimo) ἀφαίρεσις.

†ădemptor, ōris, ἀ. (adimo) ὁ ἀφαιρῶν.

ădemptus εἴτε ademtus, ἴδ. adimo.

ăd-ĕo, īvi, εἴτε ii, itum, ire, aliquem ἢ aliquid ἢ ad, in—, πρόσειμι, προσέρχομαί τινι· ad Marcum adierunt, προσῆλθον τῷ Μάρκῳ, παρεγένοντο τῷ Μάρκῳ. adeo ad fundum, πρόσειμι, πάρειμι ἐπὶ τὴν ἔπαυλιν. provinciam, εἰς τὴν ἐπαρχίαν παραγίγνομαι. aliquem per epistolam, προσφέρομαί τινι δι' ἐπιστολῆς. adeo hostem, προσβάλλω, πρόσειμι τῷ πολεμίῳ. μεταφ. adeo periculum εἴτε ad periculum, ἐπιχειρῶ κινδύνῳ. hereditatem, ἐμβατεύω εἰς κληρονομίαν. παροιμ. adire manum alicui, ἐξαπατᾶν τινα.

ăd-ĕo, ἐπίρ. εἰς τοσοῦτον, εἰς τοῦτο, τοσοῦτον, οὕτως. nemo adeo ferus est, ut non mitescere possit, οὐδεὶς οὕτως ἄγριός ἐστιν, ὥστε ἡμερωθῆναι μὴ δύνασθαι, οὐδεὶς εἰς τοσοῦτον ἀγριότητος ἦλθεν, ὥστε, —. haec dicta adeo nihil moverunt quemquam, ut—, οἱ λόγοι οὗτοι τοσοῦτου ἐδέησαν κινῆσαί τινα, ὥστε — adeone ignarus es, ut nescias, οὕτως ἀμαθὴς εἶ, ὥστε ἀγνοεῖν. adeo infelix, ut ego sum, οὕτω δυστυχής, ὥσπερ ἐγώ εἰμι. non adeo, ut non — nunquam adeo, quin— οὐχ οὕτως, ὥστε μὴ — οὐδέποτε τοσοῦτον ὥστε μὴ — 2) τοσοῦτον χρόνον usque adeo, in periculo fuit, dum —, (donec, quoad) τοσοῦτον χρόνον ἐν κινδύνῳ, ἦν, ἕως. 3) γε. ego adeo, ἔγωγε. ipse adeo, αὐτός γε. nunc adeo, νῦν γε. id adeo considerate, τοῦτό γε σκοπεῖτε. ducem hostium intra moenia atque adeo in senatu videmus, τὸν ἡγεμόνα τῶν ἐχθρῶν ἐντὸς τῶν τειχῶν καὶ δὴ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ βουλῇ ὁρῶμεν. ad quaestum sive adeo ad praedam, πρὸς κέρδος μᾶλλον δὲ πρὸς λείαν. ne tecta quidem urbis, adeo publicum consilium nunquam adiit, οὐδὲ πρὸς τὰς τῆς πόλεως στέγας, μή τι γε πώποτε τῇ κοινῇ βουλῇ προσῆλθεν.

*Ădĕōna, ae, θ. (ad-eo). θεά τις τῶν πα-

Digitized by Google

φραγινομένων, ἤτοι ἐπανιόντων (adeuntium) προστάτης.

ădeps, ĭpis, ὁ. καὶ θ. (λίπα, ἄλειφαρ) πιμελή. 2) τὸ τοῦ ξύλου μαλακόν, ὃ καὶ alburnum. 3) μεταφορ. τὸ τοῦ λόγου κομπῶδες. ὁ ὄγκος.

ădeptĭo, iōnis, θ. (adipiscor) ἐπίτευξις, ἐπιτυχία.

*adeptus, ūs, ὁ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.

ădeptus, a, um, ἴδ. adipiscor.

ăd-equito, avi, atum, are, alicui, aliquid, ἢ in. προσιππεύω, προσβαίνω (ἵππῳ).

ăd-erro, avi, atum, are, alicui, ἀποπλανῶμαι πρός τι.

*ad-esco, are, σιτίζω, χορτάζω.

ădesdum εἴτε ades dum, (adsum) πάριθι, πρόσελθε, δεῦρ' ἴθι.

*ăd-ēsŭrĭo, ire, βουλιμιῶ, πεινῶ. Πλαῦτος.

ădēsus, a, um, ἴδ. adedo.

*ăd-expēto, ĕre, προσαιτῶ.

adf—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. aff—.

adg—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. agg—.

ăd-haerĕo, haesi, haesum, ēre, ad aliquid, in aliquo ἢ alicui, προσέχομαι, προσαρτῶμαι, προσπέπηγά τινι. vineis silva adhaeret, ταῖς ἀμπέλοις ὕλη προσεχής ἐστιν. μεταφ. alicui, προσαρτῶμαι, προσκολλῶμαί τινι. lateri alicujus, ἐπίκειμαί τινι. adhaerens tempus, προσεχὴς χρόνος.

ăd-haeresco, haesi, haesum, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ adhaereo) ad, in aliquid ἢ alicui, προσαρτῶμαι, προσέχομαι, προσπήγνυμαι, προσκολλῶμαί τινι. adhaerescere in loco, διαμένειν ἐν τόπῳ. oratio adhaerescit, ὁ λόγος ἐρέστηκεν. 2) ἁρμοδίως ἔχω πρός τι.

*ădhaese, ἐπίρ. ψελλῶς, τραυλῶς.

*ăd-haesitatio, iōnis, θ. προσκόλλησις.

ad-haesus, ūs, ὁ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.

*ăd-halo, are, προσπνέω.

Adherbal, ălis, ὁ. 'Ατάρβας, οὐ. (Πολύβ.) καὶ 'Αδάρβαλ, αλος (Στράβ.)

ădhibĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (ad-habeo) aliquem, (aliquid) alicui εἴτε ad aliquem (ad aliquid), προσέχω, προσφέρω τίνι. animum ad rem εἴτε rei, προσέχω τὸν νοῦν τῷ πράγματι. preces diis, προσφέρω δεήσεις τοῖς θεοῖς. manus medicas ad vulnera, προσφέρω ἰατρικὴν χεῖρα τοῖς τραύμασιν. vincula captis, ἐπιτίθημι δεσμὰ τοῖς αἰχμαλώτοις. sic se adhibet οὕτως προσφέρεται, οὕτως παρέχει ἑαυτόν. medicum aegroto adhibere, ἰατρὸν τῷ κάμνοντι εἰσάγειν. 2) χρῶμαί τινι, πρός τι, εἴς τι. adhibeo diligentiam ad convalescendum, χρῶμαι ἐπιμελείᾳ, ποιοῦμαι ἐπιμέλειαν πρὸς ἀνάῤῥωσιν. adhibere modum, μέτρῳ χρῆσθαι. adhibeo medicum, χρῶμαι ἰατρῷ. adhibeo aliquem in consilium, εἴτε ἁπλῶς aliquem, χρῶμαί τινι συμβούλῳ. παραλαμβάνω τινὰ ἐπὶ συμβουλήν. me cenae adhibet, δειπνίζει με.

ădhibitĭo, iōnis, θ. χρῆσις.

ădhibitus, a, um, ἴδ. adhibeo.

ăd-hinnio, īvi (ĭi), ītum, ire, χρεμετίζω πρός τι. μεταφορ. ἀσελγῶς ἐφίεμαί τινος.

ăd-horreo, ēre, ἐπιφρίττω.

*ădhortamen, ĭnis, οὐ. παρακέλευσμα.

ădhortatĭo, iōnis, θ. παραίνεσις, παρακελευσμός, προτροπή.

ăd-hortātor, ōris, ὁ. παραινέτης, παρακελευστής.

*ădhortatus, ūs, ὁ. παραίνεσις.

ad-hortor, atus sum, ari, aliquem ad ἢ in aliquid, προτρέπω τινὰ εἴς τι, ἐπί τι παρακελεύομαι. παραινῶ τινι ποιεῖν τι, adhortor aliquem ad bellum faciendum, εἴτε ut bellum faciat, παραινῶ τινι, προτρέπω τινὰ ποιήσασθαι πόλεμον. adhortari milites, παρακελεύομαι τοῖς στρατιώταις. Ἡ μετοχὴ adhortatus εὕρηται καὶ παθητικῶς.

ădhospĭto, (ad-hospes) avi, atum, are, ξενίζω, φιλοξενῶ.

ad-hūc, ἐπίρ. μέχρι τούτου, μέχρι τοῦδε, μέχρι τοῦ νῦν. adhuc non, οὔπω. nihil adhuc, οὐδὲν μέχρι τοῦδε, οὔπω οὐδέν. adhuc stertis? εἰσέτι ῥέγχει; 2) προσέτι, ἔτι. unam rem adhuc adjiciam, ἓν ἔτι προσθήσω. 3) μετὰ συγκριτικῶν ἔτι. adhuc difficilius, ἔτι χαλεπώτερον. 4) ἀρχαϊκῶς ἐπὶ τόπου· μέχρις ἐνταῦθα. erat adhuc impudens, ἦν οὕτως ἀναιδής, εἰς τοσοῦτον ἀναιδείας ἦλθεν.

*ădhuccĭne, ταὐτὸ τῷ adhuc ne. ἔτι;

Ădĭăbēna, ae, εἴτε Adiabēne, ēs, θ. 'Αδιαβηνή, ἡ πρότερον 'Ασσυρία Adiabēnus, a, um, 'Αδιαβηνός. Adiabenĭcus, 'Αδιαβηνικός, ἐπίθ. αὐτοκράτορος, ὡς τὰ Γερμανικός, Παρθικὸς κττ..

ădĭbĭlis, e, (ad-eo) προσιτός.

ădĭcĭo, ταὐτὸ τῷ adjicio.

ădĭgo, ēgi, actum, ĕre, (ad ago) aliquem (aliquid) alicui, εἴτε ad. arbitrum, προσάγω, προσκαλῶ διαιτητήν, pecus, προσάγω, προσελαύνω ποίμνιον. telum adigi non potest, βέλος οὐκ ἐξικνεῖται. ensem pectori, εἴτε in pectus adigit, τῷ ξίφει πλήττει τὸ στῆθος. vulnus adigo, ἐμβάλλω πληγήν, τραυματίζω. 2) βιάζομαι, ἀναγκάζω τινὰ ad mortem, εἰς θάνατον· in insaniam, προάγω τινὰ εἰς μανίαν. 3) adigere aliquem ad jusjurandum, εἴτε jurejurando (sacramento), εἴτε in verba, ὁρκίζω τινά, ἐξορκίζω τινά. 4) οὐδετέρως· mare adigit ad locum, ἡ θάλασσα προσκλύζει τόπον, (ἔνθα ἴσως ὑπον. τὸ se).

ădĭmo, ēmi, emptum, ĕre, (ad-emo) alicui aliquid, ἀφαιρῶ τινί τι, τινός τι, ἀφαι-

Digitized by Google

ρεῦμαί τινί τι, τινός τι, τινά τι. mihi res adempta est, ἀφηρέθην τὸ πρᾶγμα. Ἀρχαϊκὸς τύπος adempsit ἀντὶ τοῦ ademerit ἢ adimat.

ăd-implĕo, ēvi, ētum, ēre, ἐκπληρῶ, ἀποτελῶ.

†ăd-implētĭo, iōnis, θ. (adimpleo) ἀναπλήρωσις. 2) temporum, τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου.

†ădimplētor, ōris, ἀ. ἐκπληρωτής.

*ád indo, ĕre, προσεμβάλλω,

ăd-inflo, āre, ἐμφυσῶ.

*ăd-ingĕro, ĕre, προσεισάγω.

*ăd-inquīro, ĕre, προσεπεξετάζω.

ad-instar, ταὐτὸ τῷ instar.

ăd-invĕnĭo, vēni, ventum, ire, προσευρίσκω.

ăd-inventĭo, iōnis, θ. ἐφεύρεσις.

†ăd-inventor, ōris, ἀ. ἐφευρετής.

†ăd-inventum, i, οὐ. ἐφεύρημα.

ăd-investīgo, āre, προσανιχνεύω.

ād-invĭcem, ταὐτὸ τῷ invicem.

†ădĭpālis, e, (adeps) πιμελώδης.

ădĭpātus, a, um, (adeps) πιμελής, πιμελώδης. adipatum, i, οὐ. ἔδεσμά τι adipata oratio, ἄκομψος λόγος.

ădĭpiscor, deptus sum, sci, (ad-apiscor) aliquid (σπαν. aliquem) ἐξικνοῦμαι τινός, καταπράττω τι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω τινός. magistratum, καταπράττω, λαμβάνω ἀρχήν, τυγχάνω ἀρχῆς. Καὶ μετὰ γενικῆς· rerum adeptus est, τῶν ὅλων κύριος γέγονεν. παθητ. adipiscitur sapientia, κτᾶταί τις τὴν σοφίαν, ἐξικνεῖταί τις τῆς σοφίας. adeptus, a, um, ἐνεργ. καταπράξας, τυχών, λαβών· παθ. καταπραχθείς, ληφθείς.

a d i p s a t h e o n, εἶδος θάμνου, τὸ καὶ ἐρυσίσκηπτρον. Ἡμαρτημένη γραφὴ παρὰ Πλινίῳ, h. n. 24, 13.

ădipsos, i, θ. ἡ ἄδιψος, γλυκύῤῥιζα. 2) εἶδος φοινικοβαλάνου.

ădĭtĭālis, e, (aditus) εἰσιτήριος. cœna, εὐωχία, ἣν οἱ ἄρχοντες εἰς τὴν ἀρχὴν παριόντες ἐτέλουν.

ădĭtĭo, ōnis, θ. (adeo) προσέλευσις. hereditatis, τὸ εἰς κληρονομίαν ἐμβατεύειν.

*adĭto, are, (θαμιστ. τοῦ adeo) συχνάζω.

ădĭtus, a, um, ἴδ. adeo.

ădĭtus, ūs, ἀ. (adeo) πρόσοδος, πάροδος, εἴσοδος. obtineo aditum regis,, τῆς τοῦ βασιλέως προσόδου τυγχάνω, πρόσειμι πρὸς τὸν βασιλέα. homo rari aditus, δυσπρόσοδος ἄνθρωπος. aditus ad causam, εἴσοδος, προοίμιον (ἐν τοῖς δικανικοῖς λόγοις).

ad-jăcĕo, cŭi, ēre, alicui εἴτε aliquid, παράκειμαί τινι. gens mari εἴτε mare adjacens, ἔθνος προσοικοῦν τῇ θαλάσσῃ.

*adjăcŭlātus, a, um, ἐπακοντισθείς.

*adjectāmentum, i, οὐ. προσθήκη. Ἀμφ. γρ.

adjectĭo, iōnis, θ. πρόσθεσις, προσθήκη. columnæ, τὸ ἐν τῷ μέσῳ ἐπίβλημα τοῦ κίονος, ἡ κατὰ Βιτρούβιον (III, 3), ἔντασις. Ἐν τῇ ῥητορ. ἡ ἐπανάληψις τῶν αὐτῶν λέξεων.

adjectīvus, a, um, ἐπίθετος.

*adjecto, are, (θαμιστ. τοῦ adjicio) προστίθημι.

adjectus, a, um, ἴδ adjicio.

adjectus, ūs, ἀ. πρόσθεσις, προσθήκη.

adjĭcĭo, jēci, jectum, ĕre, (ad-jacio) aliquid alicui, εἴτε ad, ἐπιβάλλω, ἐπιτίθημί τινί τι. manus alicui, ἐπιβάλλω τὰς χεῖράς τινι. 2) προστίθημί τινί τι. ad bellicam laudem εἴτε bellicæ laudi ingenii gloriam, τῷ πολεμικῷ ἐπαίνῳ τὴν τοῦ νοῦ δόξαν. 3). τρέπω. animum ad novum consilium εἴτε novo consilio adjecit, ἐτράπετο εἰς νέαν βουλήν. ad omnia oculos adjicit, πρὸς πάντα ἀποβλέπει. adjice, πρόσθες.

*ad-jŭbĕo, ēre, προσεπιτάττω.

*adjūdĭcātĭo, iōnis, θ. πρόσκρισις δικαστική.

ad-jūdĭco, avi, atum, are, alicui aliquid, προσκρίνω, ἐπιδοκιμάζω τινί τι.

adjŭĕro, ταὐτὸ τῷ adjŭvĕro, ἴδ. adjuvo.

ad-jŭgo, are, ἐπιζεύγνυμι, ἐπιδέω.

ădjūmentum, i, οὐ. (adjuvo), βοήθημα, ἐπικούρημα, ἐπικουρία.

ad-junctĭo, iōnis, θ. (adjungo), ἐπίζευξις, σύζευξις, προσθήκη. Ἐν τῇ ῥητορ. συμπλοκή.

adjunctīvus, a, um, (συζευκτικός). Ἐν τῇ γραμματικῇ· conjunctiones adjunctivæ, τὰ συντασσόμενα ὑποτακτικῇ μόρια. adjunctivus modus, ἡ ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

*adjunctor, ōris, ἀ. ὁ προστιθείς (προσθέτης).

ad-jungo, nxi, nctum, ére, aliquid ἢ aliquem alicui ἢ ad—, ἐπιζεύγνυμί τι (τινά) τινι, προσζεύγνυμί τί τινι. tauros aratro, τοὺς ταύρους τῷ ἀρότρῳ. 2) προσάπτω, προστίθημί τί τινι. aliquem mihi adjungo, προστίθεμαι, φιλιῶ τινα. me alicui, προστίθεμαί τινι, ἀκολουθῶ τινι. animum ad studium, τρέπομαι εἰς σπουδήν. adjunctus, a, um, συνημμένος, προσήκων. adjuncta, οὐ. τὰ ἐπισυνημμένα (ἐν τῇ ῥητορ.).

ădjūrāmentum, i, οὐ. ἐξοστρακισμός, ἐπίμονος δέησις.

adjūrātĭo, iōnis, θ. ἐπωμοσία, διορκισμός.

adjūrātor, ōris, ἀ. ὁ ἐπᾴδων, ἐξορκιστής.

*adjūrātōrĭus, a, um, ἔνορκος.

ad-jūro, avi, atum, are, ἐπόμνυμι, ὄμνυμι. adjuro, id me non esse facturum, ὀμνύω (ἦ μὴν) οὐ ποιήσειν ἐκεῖνο. per omnes tibi adjuro deos, ὄμνυμί σοι τοὺς θεοὺς πάντας. 2) προσόμνυμι. 3) λιπαρῶς δέομαι τοὺς θεοὺς ἐπικαλούμενος. 4) ἐξορκίζω δαίμονας.

*adjūtābĭlis, e, βοηθητικός. Λέξις Πλαύτου.

adjūto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ adjuvo) aliquem, βοηθῶ τινι, συμπράττω τινί. Εὕρηται καὶ μετὰ δοτικῆς.

adjūtor, ari, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ adjuto.

Digitized by Google

adjūtor, ōris, ἀ. (adjuvo) συνεργός, βοηθός. 2) ὑπηρέτης, ὑπουργός, παραστάτης. Ἐπὶ τῶν Καισάρων ἀξιώματά τινα εἶχε τὴν ἐπίκλησιν ταύτην, προστιθεμένου τοῦ ἐφ' ᾧ κατὰ πτῶσιν γεν. ἢ ἀφ. μετὰ τῆς προθ. ab.

adjūtōrĭum, i, οὐ. (adjuvo) βοήθεια, ἐπικουρία, ὑπηρεσία.

adjūtrix, īcis, θ. (adjuvo) ὑπηρέτις, συμπράττουσα, συνεργός. legiones adjutrices, ἐπικουρικοὶ λεγεῶνες.

adjūtus, a, um, ἴδ. adjuvo.

*adjūtus, ūs. ἀ. (adjuvo) σύμπραξις, βοήθεια.

ad-jŭvo, jūvi (σπαν. juvāvi) jūtum, are, aliquem ἢ aliquid, συμπράττω, συνεργῶ, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινι, ὠφελῶ τινα. adjuvo te in hac re, συμπράττω σοι τοῦτο τὸ πρᾶγμα. adjuvare preces alicujus, συμπράττω τινὶ δεομένῳ. ad colendam virtutem adjuvamur litteris, εἰς ἄσκησιν ἀρετῆς ὠφελούμεθα τοῖς γράμμασιν. hoc adjuvat ad verum probandum, τοῦτο συμβάλλει πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας. adjuvat me consilio, βοηθεῖ μοι βουλῇ. haud multum heredem, οὐ πολὺ τῷ κληρονόμῳ.

ad-lābor, apsus sum, i, alicui ἢ aliquĭd προσπίπτω, ἐπιπίπτω, προσφέρομαι, προσοκέλλω. προσρέω τινί..

ad-lăbōro, avi, atum, are, προσπονῶ, πονῶ. Λέξις Ὁρατίου.

ad-lăcrimo εἴτε adlacrymo, are, εἴτε adlacrimor, ari. ἐπιδακρύω.

ad-lævo εἴτε adlevo, avi, atum, are ἐπιλειῶ.

ad-lambo, ĕre, ἐπιλείχω.

adlapsus, ἴδ. adlabor.

adlapsus, ūs, ἀ. (adlabor) ῥεῦσις. 2) προσβολή.

ad-lătro, avi, atum, are, aliquem, προσυλακτῶ. (μεταφ. καὶ ἐπὶ τοῦ τῆς θαλάσσης κρότου).

adlatus, a, um, ἴδ. adfero

*ad-laudābĭlis, e, ἀξιέπαινος. Ἀμφ. γρφ.

*ad-laudo, are, ὑπερεπαινῶ.

*ad-lectatĭo, iōnis, θ. ἐπαγωγή, τὸ δέλεαρ.

ad-lectĭo, iōnis. θ. (adlĕgo) ἐπιλογή, στρατολογία, ἐκλογή. Λέξ. τοῦ μεταγ. Λατ.

adlecto, avi, atum, are, (θμς. τοῦ adlicio) aliquem, ἐπάγομαι, θέλγω, δελεάζω τινά.

adlector, ōris, ἀ. (adlicio) ὁ ἐπαγωγός.

adlectus, a, um, ἴδ. adlēgo καὶ adlicio.

adlēgātĭo, iōnis, θ. (adlēgo, are) ἀποστολή, πρεσβεία. 2) ἐπιφορά, ἀναφορά. 3) ἀπόκρισις βασιλική.

adlēgātus, ūs, ἀ. (ablēgo) παραγγελία, ἀποστολή.

ad-lĕgo, ēgi, ectum, ĕre, aliquem, ἐπιλέγω, ἐκλέγω, προσαιροῦμαί τινα.

ad-lēgo, avi, atum, are, aliquem, ἐπιπέμπω, ἀποστέλλω τινά. adlegati, οἱ ἀπεσταλμένοι. 2) aliquid, προσφέρω, ἀναφέρω, ἀποφαίνω τι.

*ad-lēnīmentum, i, οὐ. ἠπίασμα.

*ad-lĕvāmentum, i, οὐ, ἀνακούφισμα.

ad-lĕvātio, iōnis, θ. ἀνακούφισις.

†adlĕvātor, ōris, ἀ. ὁ ἀνυψῶν.

ad-lĕvo, avi, atum, are, aliquen ἢ aliquid, ἀνακουφίζω, ἐπικουφίζω, αἴρω, ἐπαίρω τι. manum, ἐπαίρω τὴν χεῖρα. scuuum, αἴρω τὴν ἀσπίδα. supercilia, ἀνασπῶ τὰς ὀφρῦς. μεταφ. ἀνακουφίζω, ἐπικουφίζω, παραμυθοῦμαί τινα.

adlēvo ἴδ. adlaevo.

adlĭcĕfăcĭo, ĕre, ἐπάγομαι, δελεάζω.

adlĭcĭo, lexi, (σπαν. licŭi) lectum, ĕre, (adlacio) ἐπάγομαι, ἐφέλκω, δελεάζω.

adlīdo, si, sum, ĕre, (adlaedo) aliquem ἢ aliquid alicui ἢ ad, in aliquid, προσκρούω, προσρήγνυμί τί τινι.

adlĭgatĭo, iōnis, θ. πρόσδεσις. ἐπίδεσις.

adlĭgator, ōris, ἀ. ὁ προσδέων.

adlĭgatūra, æ, θ. ἐπίδεσμος.

ad-lĭgo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid alicui ἢ ad προσδέω, ἐπιδέω τινά (τί) τινι. 2) ἀναρτῶμαί τινα. beneficio adligor, εὐεργεσίᾳ κατέχομαι.

ad-lĭno, lēvi, lĭtum, ĕre, ἐπιχρίω, ἐπαλείφω. alteri vitia mea, ἑτέρῳ περιάπτω τὴν ἐμὴν κακίαν.

*adlīsĭo, iōnis, θ. (adlido) ἐπίκρουσις, πρόσκρουσις.

adlīsus, a, um, ἴδ. adlido.

adlŏcūtĭo, iōnis, θ. (adloquor) προσφώνησις, πρόσρησις. 2) παραμυθία, παρηγορία. 3) παρακέλευσις τοῖς στρατιώταις.

adlŏcūtus, a, um, ἴδ. adloquor,

adlŏquĭum, i οὐ. (adloquor) πρόσρησις, παρακελευσμός. 2) παραμυθία, παρηγορία.

ad-lŏquor, cūtus sum, i, aliquem, προσαγορεύω. 2) παρηγορῶ, παραμυθοῦμαί τινα. 3) παρακελεύομαί τινι.

*adlŭbentĭa, æ, θ. (lubet) προθυμία, θέλησις. Ἀμφ. γρ.

ad-lŭbesco, ere, (ἐναρκτ. τοῦ lubet) alicui, ἄρχομαι τοῦ ἀρέσκειν, χαρίζομαί τινι. 2) ἀρέσκομαί τινι.

ad-lūcēo, xi, ēre, ἐπιλάμπω. (κυρίως καὶ τροπικῶς).

ad-luctor, ari, alicui, προσπαλαίω τινί.

adlūdĭo, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ adludo.

ad-lūdo, ūsi, ūsum, ĕre, alicui ἢ ad —, προσπαίζω τινί, παίζω. μεταφρ. προσπαίζω τινί, αἰνίττομαί τι. 2) τροπικῶς. προσκλύζω τινί, κλύζω τι. 3) aliquid προσπνέω τι.

ad-lŭo, ŭi, ĕre, (πρβ. abluo) aliquid, προσκλύζω, κλύζω τι.

†adlūsĭo, iōnis, θ. τὸ προσπαίζειν, ἡ παιδιά.

adlŭvĭes, iēi, θ. (adluo) πρόσκλυσις, ἀνάχυσις. 2) πρόσχωσις, ποταμόχωστος γῆ.

adlŭvĭo, iōnis, θ. (adluo) πρόσκλυσις. 2)

Digitized by Google

πρόσχωσις, πρόσχωμα, ποταμόχωστος γῆ.
*adlŭvĭus, a, um, (adluo) προσκεχωσμένος. ποταμόχωστος.
*ad-mātūro, are, ἐπιταχύνω.
admensus, a, um, ἴδ. admetior.
*ad-mĕo, are, παρίημι, προσίημι.
ad-mētĭor, ensus sum, īri, ἐπιμετρῶ, προσμετρῶ. Ἡ μετοχὴ εὕρηται καὶ παθητικῶς.
Admētus, i, ἀ. Ἄδμητος.
*ad-mĭgro, are, προσέρχομαι, προστίθεμαι.
*admĭnĭcŭlātor, ōris, ἀ. συμβοηθός. συνεργός.
*admĭnĭcŭlo, avi, atum, are, εἴτε adminiculor, atus sum, ari, aliquem ἢ aliquid, ὑπερείδω, ὑποστηρίζω τινὰ ἢ τι. vitem, χαρακῶ τὴν ἄμπελον. μεταφ. ὑπηρετῶ, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινι.
admĭnĭcŭlum, i, οὐ. στήριγμα, χάραξ. 2) μεταφορικ. στήριγμα, ἐπικουρία, βοήθεια.
admĭnister, tri, ἀ. (ἴδ. minister) ὑπηρέτης, ὑπουργός, συνεργός.
admĭnistra, æ, θ. ἡ συνεργός, ὑπηρέτις.
admĭnistrātĭo, iōnis, θ. ὑπηρεσία. 2) διοίκησις, διαχείρισις, ἐπιμέλεια.
admĭnistrātīvus, a, um, ὑπηρετικός.
admĭnistrātor, ōris, ἀ. διοικητής.
†admĭnistrātōrĭus, a, um, διακονικός. administratorii spiritus, διακονικὰ πνεύματα.
admĭnistro, avi, atum, are, alicui, ὑπηρετῶ τινι. 2) aliquid, διοικῶ, διαχειρίζω τι. mundum, rempublicam, bellum, τὸν κόσμον, τὴν πολιτείαν, τὸν πόλεμον. domum, rem familiarem, διοικῶ, οἰκονομῶ τὸν οἶκον, τὴν οὐσίαν. diligenter administro aliquid, ἐπιμελοῦμαί τινος.
ad-mīrābĭlis, e, θαυμαστός, θαυμάσιος, παράδοξος. (ὁ ὑπερθ. βαθμὸς ἄχρηστος).
admīrābĭlĭtas, ātis, θ. θαυμασιότης, τὸ θαυμάσιον.
admīrābĭlĭter, ἐπίρ. θαυμασίως, παραδόξως. (μόνον ἐν τῷ θετικῷ βαθμῷ).
admīrātĭo, iōnis, θ. θαυμασμός.
admīrātor, ōris, ἀ. θαυμαστής.
ad-mīror, atus sum, ari, aliquid ἢ aliquem, θαυμάζω, ἄγαμαί τι (τινα). admiror magnitudinem animi tui, ἄγαμαί σου τὴν μεγαλοψυχίαν. admiror aliquem in re, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ πράγματι. 2) alĭquid ἢ de re ἢ quod—, θαυμάζω τι, θαυμάζω ὅτι —, εἰ—. admiror, quo pacto effugerit, θαυμάζω, ὅπως (ὅτῳ ποτὲ τρόπῳ) διέφυγεν. admirati sumus, quid esset, ἐθαυμάσαμεν, ὅ,τι ποτὲ εἴη. admiratus, a, um, θαυμαστός. ἀγαστός. Παθητικῶς· turpe est propter venustatem vestimentorum admirari, αἰσχρόν ἐστι διὰ τὸ κάλλος τῆς ἐσθῆτος θαυμάζεσθαι, θαυμαστόν τινα εἶναι.
ad-miscĕo, iscŭi, ixtum, (σπάν. istum) ēre, alicui rem, προσμίγνυμί τινί τι, μίγνυμί τινί τι. aquae admiscetur calor, τῷ ὕδατι μίγνυται θερμότης.— admisceo aliquid re, μίγνυμί τινί τι. aqua miscetur calore, τὸ ὕδωρ μίγνυται θερμότητι. se admiscere, ἀναμίγνυσθαι. admixtus, a, um, ἐπίμικτος.
admissārĭus, a, um, (admitto) ὑπον. equus, asinus κ. τ. τ. ἀναβάτης, ὀχευτής
admissĭo, iōnis, θ. (admitto) πρόσεσις, εἰσδοχή, προσαγωγή, πρόσοδος. 2) ὀχεία. 3) κατάληψις κληρονομίας.
*admissĭōnālis, is, ἀ. ὑπον. (servus) εἰσαγωγεὺς ξένων.
admissīvus, a, um,—admissivae aves, αἴσιοι οἰωνοί. (συγχωροῦντες τὸ πρᾶγμα).
†admissor, ōris, ἀ. (admitto) ὁ πράξας τι.
admissum, i, οὐ. (admitto) πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
admissūra, æ, θ. (admitto) προσαγωγὴ πρὸς ὄχευσιν, ὀχεία.
admissus, a, um, ἴδ. admitto.
admissus, ūs, ἀ. (admitto) προσδοχή, προσαγωγή. 2) ὀχεία.
ad-mitto, īsi, issum, ĕre, aliquem alicui ἢ ad aliquem, in aliquid, προσίημι, παρίημί τινα πρός τινα, τινὰ εἴς τι. aliquem in cubiculum, παρίημι, εἰσδέχομαί τινα εἰς τὸν θάλαμον. legatos, ἐῶ εἰσελθεῖν τοὺς πρέσβεις. aliquem ad conspectum meum, παρίημί τινα εἰς τὴν ὄψιν μου. admitto aliquem ad honores, ἐῶ, παρίημί τινα πρὸς τὰς τιμάς. admitto amicum ad me, προσίεμαι, προσδέχομαι φίλον. admittere precationem, εἰσακούειν δέησιν. 2) admitto aliquid, ἐῶ, συγχωρῶ τι. rem admitto, συγχωρῶ τὸ πρᾶγμα. aves admittunt, οἱ οἰωνοὶ αἴσιοί εἰσιν. 3) admitto equum, ἀνίημι τὸν ἵππον, ἐῶ τρέχειν. 4) admitto aliquid εἴτε admitto aliquid in me, (ἐπὶ πονηρῶν καὶ ἀδίκων πράξεων) προσίεμαι, πράττω, ποιῶ τι. facinus admittere, προσίεσθαι, πράττειν, ποιεῖν κακούργημα. injuriam in me non admitto, οὐ προσίεμαι ἀδικίαν, οὐ χρῶμαι ἀδικίᾳ, οὐ ποιῶ ἄδικα.
ad-mixtĭo, iōnis, θ. πρόσμιξις, ἐπίμιξις.
admixtus, a, um, ἴδ. admisceo.
admixtus, ūs, ἀ. πρόσμιξις, ἐπίμιξις.
*ad-mŏdĕrāte, ἐπίρ. ἐφηρμοσμένως, ἁρμοδίως
*admŏdĕror, āri, μετριάζω, κατέχω.
*ad-mŏdŭlor, ari, συνᾴδω, προσᾴδω.
admŏdum, ἐπίρ. (ad-modus) ἐπιεικῶς, μάλα, πάνυ, κομιδῆ. adolescentulus admodum, μειράκιον κομιδῆ. admodum sævus εἴτε admodum quam sævus est, μάλα τοι ἄγριός ἐστιν. admodum delector, μάλα ἥδομαι. non admodum multi, οὐ πάνυ πολλοί. admodum nihil, ὅλως οὐδέν. 2) ἐπὶ ἀριθμητικῶν· μάλιστα. mille admodum, χίλιοι μάλιστα. 3) ἐν ἀποκρίσεσι, πάνυ, μάλιστα, πάνυ γε, μάλιστά γε.

Digitized by Google

admœnĭo, ire, ἐπιτειχίζω, πολιορκῶ.
ad-mōlĭor, ītus sum, iri, μηχανῶμαι. manus alicui, ἐπιβάλλω χεῖρας τινι.
ad-mŏnĕo, ŭi, ĭtum, ēre, aliquem alicujus ἢ de aliqua re, ἀναμιμνήσκω τινά τι. admoneor aliquid, ἀναμιμνήσκομαί τι. de moribus civitatis tempus admonuit, περὶ τῶν ἠθῶν τῆς πολιτείας ὁ καιρὸς ἀνέμνησεν, ὑπέμνησεν. me admonuit, ut scriberem, παρήνεσέ μοι γράφειν. Συντάσσεται καὶ διπλῇ αἰτ. προσώπου καὶ πράγματος, καὶ ἀπαρεμφάτῳ καὶ ὑποτακτικῇ ἁπλῶς, ἔτι καὶ τῇ προθέσει ad μετὰ γερουνδίου.
admŏnĭtĭo, iōnis, θ. (admoneo) ἀνάμνησις, ὑπόμνησις. 2) παραίνεσις, νουθεσία. 3) ἐπίπληξις.
admŏnĭtor, ōris, ἀ. παραινέτης, νουθετητής. 2) ὁ ὑπομιμνήσκων.
*admŏnĭtōrĭum, i, οὐ. παραίνεσις, νουθέτημα.
*admŏnĭtrix, īcis, θ. παραινέτις, ἡ παραινοῦσα.
*admŏnĭtum, i, οὐ. (admoneo) παραίνεσις, ὑπόμνημα.
admŏnĭtus, a, um, ἴδ. admoneo.
admŏnĭtus, ūs, ἀ. (ad-moneo) ὑπόμνησις, παραίνεσις. Κατ' ἀφαιρ. πτῶσιν μόνον εὑρ.
ad-mordĕo, mordi, morsum, ēre, ἐπιδάκνω, περιτρώγω.
admorsus, a, um, ἴδ. admordeo.
*admorsus, ūs, ἀ. (admordeo) δῆξις, δῆγμα, (τροπικῶς).
*admōtĭo, iōnis, θ. (admoveo) προσαγωγή.
admōtus, a, um, ἴδ. admoveo.
ad-mŏvĕo, mōvi, mōtum, ēre, aliquid alicui ἢ ad—, προσκινῶ, προστίθημι, προσάγω, προσφέρω τί τινι. exercitum ad urbem, προσελαύνω, προσάγω τὸν στρατὸν πρὸς τὴν πόλιν. Ἔστιν ὅτε καὶ ἀπολύτως. jam admovebat rex, ἤδη προῆγεν ὁ βασιλεύς. manus alicui, προσφέρω χεῖρας τινι. stimulos alicui, παροτρύνω τινά. admoveo oscula, φιλῶ τῷ στόματι, προστίθημι τὸ στόμα τῷ στόματι. aures, παραβάλλω τὰ ὦτα. oculos ad aliquid, ἀποβλέπω πρός τι. mentem ad voces, προσέχω τὸν νοῦν ταῖς φωναῖς. preces admoveo, χρῶμαι δεήσεσιν. terrorem alicui admovere, τρόμον τινὶ ἐμβάλλειν.
ad-mūgĭo, ĭi, ire, alicui, μυκῶμαι πρός τινα.
*admulcĕo, ēre, καταψάω.
admurmŭrātĭo, iōnis, θ. ψιθυρισμός.
ad-murmŭro, avi, atum, are, (εὕρηται) καὶ ὁ ἀποθετικὸς τύπος.) προσψιθυρίζω.
ad-mŭtĭlo, avi, atum, are, φενακίζω, ἀπατῶ, παρακρούομαί τινα.
adnascor, ἴδ. agnascor.
ad-năto, are, alicui, προσνήχομαι, προσνέω πρός τι.

adnātus, ἴδ. agnascor.
ad-nāvĭgo, are, προσπλέω.
ad-necto, exŭi, exum, ĕre, aliquid alicui ἢ ad—, προσπλέκω, προσδέω, ἐπιδέω, ἐπισυνάπτω τι τινι.
ad-nĕpos (ὀρθότερον· atnepos) ōtis, ἀ. υἱὸς ἀπεγγόνου, δισέγγονος. Ἡ σειρὰ ἔχει οὕτως· nepos, pronepos, abnepos, adnepos, trinepos, καθ' ἃ αἵ τε νομικαὶ βίβλοι καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ δηλοῦσι.
ad-neptis, is, θ. θυγάτηρ ἀπεγγόνου, δισεγγόνη.
ad-nĕxĭo, iōnis, θ. ἐπίδεσις σύνδεσμος, συναφή.
ad-nexus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ adnexio.
ad-nicto, are, προσνεύω ἐποφθαλμιῶ.
†adnĭhĭlo, are, (ad-nihil) ἐξουδενῶ.
adnīsus, a, um, adnitor.
adnīsus, ūs, ἀ. (adnitor) ἔντασις.
ad-nītor, nīsus εἴτε nixus sum, i, alicui ἢ ad—, προσερείδομαι, ἐπερείδομαί τινι. 2) μεταφ. adnitor de re, ad—, ut —. ἐντείνομαι, διατείνομαι, σπουδάζω. adnitor ad obtinendum decus εἴτε ut obtineam decus. διατείνομαι πρὸς τὸ δόξαν λαβεῖν, σπουδάζω δόξαν λαβεῖν. adnitor de re, σπουδάζω περί τι, περί τινος. pro aliquo, προθυμοῦμαι ὑπέρ τινος. Ἔτι συντάσσεται καὶ τελικῷ ἀπαρεμφ.
adnixus, a, um, ἴδ. adnitor.
ad-no, are, προσνήχομαι, προσνέω.
adnŏtāmentum, i, οὐ. (adnoto) ἐπισημείωσις, σημείωσις. Λ. σπαν.
adnŏtātĭo, iōnis, θ. (adnoto) ἐπισημείωσις, σημείωσις.
adnŏtātĭuncŭla, æ, θ. μικρὰ σημείωσις.
adnŏtātor, ōris, ἀ. παρατηρητής. 2) ἀναγραφεύς.
*adnŏtātus, ūs, ἀ. (adnoto) σημείωσις.
ad-nŏto, avi, atum, are, aliquid, ἐπισημειῶ, σημειῶ, ἀναγράφω τι. 2) παρατηρῶ τι. 3) haec littora pisce annotantur, αἱ ἀκταὶ αὗται ἰχθύϊ ἐπίσημοί εἰσιν, ἐξέχουσιν.
ad-nūbĭlo, are, νέφεσι καλύπτω, ἐπινεφῶ.
†ad-nullo, avi, are, ἐξουδενῶ.
*adnŭmĕrātĭo, iōnis θ. ἀπαρίθμησις.
ad-nŭmĕro, avi, atum, are, aliquid alicui, προσαριθμῶ, ἀπαριθμῶ τί τινι 2) ἐπαριθμῶ, προστίθημί τί τινι.
†adnuntĭātio, iōnis θ. προσαγγελία. ἀγγελία.
†adnuntĭātor, ōris, ἀ. ἄγγελος, μηνυτής.
†adnuntĭātrix, īcis, θ. μηνύτρια.
ad-nuntĭo, avi, are, προσαγγέλλω ἀγγέλλω.
adnuntĭus εἴτε adnuncius, a, um, προσαγγέλλων.
adnŭo, ŭi, ūtum, ĕre, (ἐκ τοῦ ad καὶ τοῦ ἀρχ. nuo) alicui προσνεύω τινί, νεύω. 2) alicui aliquid, κατανεύω, κατάφημι, ὑπισχνοῦμαί τινί τι. 3) νεύματι δηλῶ τι ἢ τινα·

Digitized by Google

adnūto, are, (θαμιστ. τοῦ adnuo) κατανεύω.
*ădnūtrio, īre, ἀνατρέφω, ἐπιτρέφω.
ădobrŭo, ĕre, (ad-ob-ruo) προσεπιχώννυμι.
*ădŏlēfactus, a, um, ἐμπρησθείς.
ăd-ŏlĕo, ŏlŭi (σπαν. ŏlēvi) ultum, ĕre, aliquid, κνισσῶ, θυμιῶ, καίω τι. tura, θυμιῶ. altaria, κνισσῶ τοὺς βωμούς. deos ταῖς θυσίαις σέβω, τιμῶ τοὺς θεούς. viscera tauri flammis adoleo, κνισσῶ, καίω τὰ σπλάγχνα τοῦ ταύρου. hostiam totam adolevit, ὡλοκαύτησε τὸ ἱερεῖον. librum adolere, κατακαίειν βίβλον. 2) οὐδετ. εὐοσμῶ. unguenta adolent, αἱ ἀλοιφαὶ εὐοσμοῦσιν.
ădŏlescens, entis, ἴδ. adolesco.
ădŏlescentĭa, æ, θ. (adolescens) ἥβη, νεότης, ἀκμὴ τῆς ἡλικίας.
*ădŏlescentĭor, ari, νεανιεύομαι.
ădŏlescentŭla, æ, θ. νεᾶνις.
ădŏlescentŭlus, i, ἀ. νεανίσκος μειράκιον.
ădŏlesco, ēvi (σπαν. ŭi) ultum, ĕre, ἀδρύνομαι, αὐξάνομαι, ἐπαυξάνομαι. adolescens, νέος adolescentior, νεώτερος. adolescens, entis, ἀ. καὶ θ. ὁ καὶ ἡ ἐν ἡλικίᾳ, ἀκμάζων ἀκμάζουσα, νέος, νεανίσκος, νεᾶνις. (Σημ.· τῆς προσηγορίας adolescens ἐτύγχανον παρὰ Ῥωμαίοις καὶ οἱ τεσσαρακοντούτεις καί τι πρός) adultus, a, um, ἐπίδοσιν λαβών, ἀδρός· virgo adulta, ἀκμαία παρθένος. crinis adultus, ἀνειμένη κόμη. æstate adulta, τοῦ θέρους ἀκμάζοντος. adulta nocte, ὀψὲ τῆς νυκτός. 2) adolesco, (ἐναρκτ. τοῦ adoleo) καίομαι, κνισσοῦμαι.
*adōlo, avi, atum, are, ταὐτὸ τῷ adoro,
Ădōneus, ei, ἀ. ὁ Ἄδωνις. 2) ὁ Ἀδωνεύς. Ădōnēus, a, um, Ἀδώνειος. Ădōnĭa, orum, οὐ. τὰ Ἀδώνεια, ἑορτὴ Ἀδώνιδος ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ. Adon, ōnis, καὶ Adōnis, ĭdis, ἀ. ὁ Ἄδων εἴτε συνηθέστ. Ἄδωνις.
ădōnĭum, ii, οὐ. ἀδώνιον (βοτάνη). 2) ἀδώνιος (στίχος).
ăd-ŏpĕrĭo, ĕrŭi, ĕrtum, īre, ἐπικαλύπτω, ἐπικρύπτω.
ăd-ŏperte, ἐπίρ. ἀποκρύφως.
ăd-ŏpīnor, āri δοξάζω περί τι, νομίζω.
ădoptābĭlis e ἐπιθυμητός, ἐκλεκτός.
ădoptatīcius εἴτε adoptatitius, a, um, θετός, εἰσποιητός. Κατὰ δὲ Φῆστον· ὁ ἐκ θετοῦ γεγονώς.
ădoptātĭo, iōnis, θ. υἱοθεσία υἱοποίησις (ἰδίως μάλιστα ἐπὶ παιδὸς ἀνηλίκου καὶ οὐχ ἑαυτοῦ ὄντος),
ădoptatitius, ταὐτὸ τῷ adoptaticius.
ădoptator, ōris, ἀ. ὁ υἱοθετῶν ἢ υἱοθετήσας.
ădoptio, iōnis, ταὐτὸ τῷ adoptatio.
ădoptīvus, a, um, θετός, εἰσποιητός, ὁ, ἡ, τὸ δι' υἱοθεσίας γενόμενον ἢ περιελθὸν εἰς κτῆσιν· οἷον· pater, filius, sacra, nobilitas κ. τ. τ. κυρίως καὶ τροπικῶς.
ăd-opto, avi, atum, are, αἱροῦμαι, προσαιροῦμαι. aliquem mihi patronum, τινὰ προστάτην, πάτρωνα αἱροῦμαι. me adopto alicui, ἐνδίδομαί τινι, προστίθεμαί τινι. 2) adopto aliquem εἴτε aliquem filium, υἱοθετῶ, υἱοποιοῦμαι, εἰσποιοῦμαί τινα, ποιοῦμαί τινα υἱόν. Λέγεται καὶ ἐπὶ ἐγκεντρίσεως φυτῶν. 3) adopto aliquid, ἐπονομάζω τι τῷ ὀνόματί μου.
ădōr, ŏris, εἴτε ōris, οὐ. (ἀθάρη)εἶδος ζέας.
*ădōrābĭlis, e, λατρείας ἄξιος, προσκυνητός.
ădōrātĭo, iōnis, θ. προσκύνησις, προσευχή, θεραπεία.
*ădōrātor, ōris, ἀ. προσκυνητής.
*ăd-ordĭno, are, διατάττω, εὐθετῶ.
ăd-ordĭor, orsus sum, iri, ἐπιχειρῶ τινι, ἄρχομαι. Ἀμφ. γρ.
ădōrĕa, æ, θ. (ὁ νικητήριος σῖτος) ἆθλον, δόξα.
ădōrĕus, a, um, τῆς ζέας.
ădŏrio, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ adorior.
ăd-ŏrĭor, adortus sum, iri, aliquem, προσέρχομαί τινι. hostem, προσβάλλω τῷ ἐχθρῷ, ὁρμῶ ἐπὶ τὸν ἐχθρόν. 2) rem, ἐπιχειρῶ τινι. facere, ποιεῖν τι. Ἡ μετ. adortus εὕρηται καὶ παθητικῶς.
*ădornāte, ἐπίρ. ἐπικεκοσμημένως.
ăd-orno, avi, atum, are, ἐπικοσμῶ, παρασκευάζω, οἷον naves, ναῦς. facta verbis adornare, τὰς πράξεις τῷ λόγῳ κοσμεῖν. Σπαν. μετ' ἀπαρεμφάτου· παρασκευάζομαι.
ăd-ōro, avi, atum, are, populum, προσαγορεύω τὸν λαόν. aliquem ἱκετεύω τινά. aliquid, περί τινος. deos, προσκυνῶ τοὺς θεούς. curam priscorum, ἄγαμαι τῆς τῶν ἀρχαίων ἐπιμελείας.
ădorsus, ἴδ. adordior.
ădortus ἴδ adorior.
*ăd-oscŭlor, atus sum, ari, φιλῶ (τῷ στόματι).
*ad-pango, ĕre, προσπήγνυμι, ἀνάπτω.
adpărāmentum, i, οὐ. παρασκεύασμα.
adpărāte, ἐπίρ. παρεσκευασμένως.
adpărātĭo, iōnis, θ. παρασκευή.
adpărātor, ōris, ἀ. παρασκευαστής.
†adpărātrix, īcis, θ. ἡ παρασκευάζουσα.
adpăratus, a, um, ἴδ. adparo.
adpărātus, ūs, ἀ. παρασκευή. κατασκευή. (ἀφωρισμένως καὶ συγκεκριμένως).,
adpārentĭa, æ, θ. ἐμφάνεια, ἐπιφάνεια.
ad-pārĕo, ŭi, ĭtum, ĕre, ἀναφαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, προφαίνομαι, unde adpares? πόθεν φαίνει; 2) φαίνομαι, προφανής, δῆλός εἰμι. adparet hunc servum esse, δοῦλος ὢν φαίνεται. eum commotum esse, δῆλός ἐστιν ἐντρεπόμενος. 3) alicui, διακονῶ, ὑπηρετῶ τινι.
*ad-pārĭo, ĕre, προσκτῶμαι.
adpārĭtĭo, iōnis, θ. (adpareo) διακονία ὑπηρέτησις. 2) θεραπεία, θεράποντες, ὑπηρέται,

Digitized by Google

ad-pārĭtor, ōris, ὁ. ὑπηρέτης, ὑπουργός, κλητήρ.
*adpārĭtūra, æ, ἡ. λειτουργία, διακονία.
ad-păro, avi, atum, are. aliquid, ut καὶ μετ' ἀπαρέμφ. παρασκευάζω, κατασκευάζω τι. adparatus, παρεσκευασμένος, ἕτοιμος, μεγαλοπρεπής.
*adpectŏro, avi, atum, are, ἐναγκαλίζομαι. Ἀμφ. γρ.
adpellātĭo, iōnis, ἡ. πρόσρησις, προσηγορία 2) ἔφεσις, ἔκκλησις (ἐπὶ δίκης). 3) προσφορά, φωνή. 4) προσηγορικὸν ὄνομα.
ad-pellator, ōris, ὁ. ὁ ποιούμενος ἔφεσιν εἰς ἕτερον δικαστήριον, ὁ ἐκκαλῶν.
adpellatōr·us, a, um, adpellatoria tempora ἡ τῆς ἐφέσεως προθεσμία.
adpellĭto, avi, atum, are. (θαμιστ. τοῦ adpello) πλεονάκις προσαγορεύω, ὀνομάζω,
ad-pello, avi, atum, are, aliquem, προσαγορεύω, προσφωνῶ τινα. 2) ἀποκαλῶ, ὀνομάζω. 3) δέομαί τινος, aliquem· καὶ παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις, ad aliquem, ἐφίημι εἴς τινα, εἴτε εἰς ἕτερον δικαστήριον τὴν δίκην. 4) aliquem de pecunia, ἀπαιτεῖν τινα τὰ χρήματα. 5) καλεῖν τινα εἰς δίκην. 6) litteras, προφέρω τὰ γράμματα.
ad-pello, pŭli, pulsum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, alicui ἢ ad—, προσάγω, προσελαύνω τί τινι. 2) adpellere navem, προσορμίζω τὴν ναῦν. οὐδ. appello καὶ παθητ. adpellor, προσορμίζομαι, κατέχω. ad littus, εἰς τὸν αἰγιαλόν. ad urbem, πρὸς τὴν πόλιν, Παρὰ Ταχίτῳ καὶ ἁπλῇ αἰτιατικῇ.
adpendĕo, ēre, σπαν. ἀντὶ τοῦ adpendo.
adpendĭcŭla, æ, ἡ. μικρὰ προσθήκη.
adpendix, ĭcis, ἡ. (adpendo) παράρτημα, προσθήκη. 2) θάμνος τις ἀκανθώδης.
ad-pendo, ndi, nsum, ĕre, κατασταθμίζω, ἀποσταθμῶ, σταθμῶμαι. aurum alicui, σταθμῶ, παραδίδωμί τινι χρυσὸν κατὰ σταθμόν.
†adpensor ōris, ὁ. ὁ ἀποσταθμῶν, σταθμιστής.
adpensus, a, um, ἴδ. adpendo.
ad-pertinĕo, ēre, προσήκω.
adpĕtens, ἴδ. adpeto.
adpĕtenter, ἐπίρ. ὀρεκτικῶς ἐπιθυμητικῶς.
adpĕtentĭa, æ, ἡ, ὄρεξις ἔφεσις.
adpĕtībĭlis, e, (peto) ἐπιθυμητέος.
*adpĕtisso, ĕre, (adpeto) σπουδαίως ζητῶ.
ad-pĕtītĭo, iōnis, ἡ. ὄρεξις, ὁρμή, ἔφεσις.
ad-petītor, ōris, ὁ, ἐπιθυμητής.
ad-pĕtītus, ūs, ὁ. ὄρεξις, ὁρμή, ἐπιθυμία.
ad-pĕtītus, a, um, ἴδ. adpeto.
ad-pĕto, īvi, καὶ ĭi, ītum, ĕre, aliquem καὶ aliquid, ἐφίεμαι, ὀρέγομαί τινος, ὁρμῶ, ὁρμῶμαι ἐπί τι. manum alicujus, λαμβάνω τινὰ τῆς χειρός. regionem, διατείνω εἰς χώραν τινά. hostem ἐφορμῶ, ἐπέρχομαι τῷ πολεμίῳ. crescebat urbs alia atque alia adpetendo loca, ηὔξανετο ἡ πόλις ἄλλους ἐπ' ἄλλοις προσκτωμένη τόπους. Ἔτι συντάσσεται καὶ μετ' ἀπαρεμφ. 2) οὐδετ. ἐπὶ χρόνου. tempus adpetit, ὁ χρόνος ἔρχεται, επέρχεται comitia adpetebant, αἱ ἀρχαιρεσίαι ἐγγὺς ἦσαν. adpetente jam luce ἡμέρας ἤδη ὑποφαινούσης. adpetens alicujus, ἐπιθυμητικός, ἐφετικός τινος, πλεονέκτης.
*adpeto, ōnis, ὁ. ὁ ὁρμῶν ἐπί τι.
ad-pingo, inxi, ictum, ĕre, προστίθει γράφων ἤτοι ζωγραφῶ, προσγράφω. Λέξ. σπαν.
ad-plaudo, si, sum, ĕre, ἐπικροτῶ. palmis corpus, ταῖς παλάμαις τὸ σῶμα. 2) alicui, ἐπικροτῶ τινι.
*ad-plausor, ōris, ὁ. ὁ ἐπικροτῶν ἢ ἐπικροτήσας τινί.
adplausus, a, um, ἴδ. adplaudo.
*adplex, ĭcis, (adplico) σφιγκτός, στενός. Ἀμφ. γρ.
adplicātĭo, iōnis, ἡ. ἐφάρμοσις, ἐπίκλισις, προσπέλασις. 2) πελατεία. jus adplicationis, τὸ δίκαιον τοῦ κληρονομεῖν τὰ τοῦ πελάτου Λέξ. Κικέρωνος.
adplĭcātus καὶ adplĭcĭtus, ἴδ. adplico.
ad-plico, avi, atum, καὶ ŭi, ĭtum, are, rei καὶ συχνότερον ad rem, προσπελάζω, προσερείδω, προστίθημι, ἀνακλίνω τί τινι· se ad arborem, προσανακλίνεσθαι δένδρῳ. sudarium ad os, προσφέρειν τῷ στόματι τὸ καψιδρώτιον. 2) προσαρμόζω προστίθημι, animum ad aliquid, προσέχειν τὸν νοῦν τινι. me ad philosophiam, τρέπομαι ἐπὶ τὴν φιλοσοφίαν, σπουδάζω περὶ τὴν φιλοσοφίαν. me ad aliquem, προστρέπομαί τινι, τρέπομαι πρός τινα. 3) crimen alicui, περιάπτω τινὶ αἰτίαν. 4) adplicare navem, καὶ adplicari καὶ οὐδετ. adplicare ad, in locum, προσορμίζω τὴν ναῦν προσορμίζομαι, κατέχω, εἰς, πρὸς τόπον, προσέχω τόπῳ. adplicatus καὶ adplicitus, a, um, προσηρμοσμένος, προσκείμενος, ἐπικλινής.
adplōdo, ἴδ. adplaudo.
ad-plōro, avi, atum, are, ἐπικλαίω Λ. σπαν.
ad-plōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ adplausus.
ad-plumbo, avi, atum, are, μολυβδῶ, εὔχρ μόνον ἡ μετοχὴ adplumbatus, μολυβδωτός, μολύβδῳ συνδεθείς.
ad-pōno, ŏsŭi, (σπαν. osīvi) ŏsĭtum, ĕre, aliquid alicui καὶ ad aliquid, παρατίθημι, προστίθημί τί τινι. 2) alicui cibum, cœnam, παρατίθημί τινι σῖτον, δεῖπνον. 3) aliquem alicui, παριστάναι τινά τινι, διδόναι τινὶ τὸν παραστησόμενον αὐτῷ. — adpositus, a, um, alicui, προσκείμενος, παρακείμενός τινι. castellum flumini adpositum, φρούριον παρακείμενον τῷ ποταμῷ.

Digitized by Google

2) adpositus ad aliquid, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος πρός τι, καλῶς διακείμενος πρός τι. 3) adpositum, οὐ. τὸ ἐπίθετον ἐν τῇ γραμματ.
*adporrĭgo, exi, ectum, ĕre, ἀχρηστ. ἐκ τούτου τὸ adporrectus, παρακεκλιμένος, ἐκτάδην κείμενος.
*adportātĭo, iōnis, θ. προσκομιδή.
ad-porto, avi, atum, are, προσκομίζω, φέρω.
ad-posco, ĕre, προσαιτῶ, ἐπαιτῶ. Λ. σπαν.
adpŏsĭte, ἐπίρ. εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως.
adpŏsĭtĭo, iōnis, θ. (adpono) παράθεσις. criminis, τὸ ἀνατιθέναι εἴτε ἐπιφέρειν τινὶ τὴν αἰτίαν.
adpŏsĭtus, a, um, ἴδ. adpono.
adpŏsĭtus, ūs, ἀ. (adpono) ἐπίθεσις, πρόσθεσις. Εὑρ. μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικοῦ.
†ad-postŭlo, are, αἰτῶ λιπαρῶς.
ad-pōtus, a, um, πεπωκώς, (πιωμένος) οἰνόληπτος.
†adprĕcĭo, avi, atum, are, ἀντὶ τιμῆς κτῶμαί τι, κτῶμαι.
ad-prĕcor, atus sum, ari, aliquem, προσεύχομαί τινι. Λέξ. σπαν.
ad-prĕhendo, di, sum, ĕre, (ἔστιν ὅτε καὶ adprendo) ἐπιλαμβάνομαι. aliquem pallio, τινὸς τῆς χλαίνης, τοῦ ἱματίου. manu, λαμβάνω τινὰ τῆς χειρός. furem, συλλαμβάνω κλέπτην. terram, καταλαμβάνω χώραν. Μεταφ. λαμβάνω, περιλαμβάνω τι ἐν τῷ νῷ.
adprĕhensĭbĭlis, e, καταληπτός.
adprĕhensĭo, iōnis, θ. λῆψις. 2) κατάληψις, ἀντίληψις.
adprendo, ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ adprehendo.
*adprenso, avi, atum, are, (ἐπιτατικὸν τοῦ adprendo) ἐπιλαμβάνομαί τινος, ἐπιχαίνω τινί.
†adprĕtĭo, avi, atum, are, τιμῶ, τάττω τιμήν. pretium adpretiati, ἡ τιμὴ τοῦ τετιμημένου.
adprīma, ταὐτὸ τῷ adprime.
adprīme, ἐπίρ. πρὸ πάντων, ἐν πρώτοις, κάλλιστα, πρώτιστα.
adprĭmo, essi, essum, ĕre, (ad-premo) προσπιέζω.
*adprīmus, a, um, ὁ πάντων πρῶτος, πρώτιστος.
ad-prŏbātĭo, iōnis, θ. συναίνεσις, ἐπικύρωσις, ἀποδοχή. 2) ἀπόδειξις.
ad-prŏbātor, ōris, ἀ. συναινέτης. Λ. σπαν.
*ăd-prŏbe, ἐπίρ. εὖ μάλα. Πλαῦτος.
ad-prŏbo, avi, atum, are, aliquid, συναινῶ, ἐπαινῶ, ἀποδέχομαί τι. 2) ἀποδείκνυμί τι. 3) opus, παρέχω τὸ ἔργον ἀρεστὸν καὶ δόκιμον.
*ad-prŏbus, a, um, χρηστότατος.
ad-prōmissor, ōris, ἀ. ἐγγυητής.
*ad-promitto, misi, issum, ĕre, προσέτι ἐγγυῶμαι. Κικέρων.
*ad-prōno, avi, atum, are, se, προκύπτειν.
ad-prŏpĕro, avi, atum, are, aliquid, (καὶ μετ' ἀπαρεμφ.) ἐπιταχύνω τι. 2) οὐδετ. σπεύδω, ἐπισπεύδω εἴς τι.
adprŏpinquātĭo, iōnis, θ. προσεγγισμός.
ad-prŏpinquo, avi, atum, are, alicui ἢ ad, in—, προσπελάζω, πλησιάζω, ἐγγίζω τινί.
†ad-prŏpĭo, avi, are, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
*adprŏprĭātĭo, iōnis, θ. ἰδιοποίησις. ciborum, ἡ τῆς τροφῆς μεταβολὴ εἰς χυλὸν καὶ αἷμα. Λέξ. ἰατρ.
*adprŏprĭo, avi, atum, are, ἰδιοποιοῦμαι. Λέξ. ἰατρ.
†ad-proxĭmo, avi, atum, are, προσπελάζω.
ad-pugno, avi, atum, are, aliquem, προσμάχομαί τινι, προσβάλλω τινί. Τάκιτος.
adpulsus, a, um, ἴδ. adpello.
adpulsus, ūs, ἀ. (adpello) προσέλασις. 2) προσόρμισις. 3) προσβολή, ἐπαφή.
adquiesco, ἴδ. acquiesco.
adrachne, ēs, θ. ἀδράχνη, φ.
ad-rādo, si, sum, ĕre, ἐπιξέω, ἐπιχείρω.
Adrămyttēos, i, θ. εἴτε Adramyttēum, (-ĭon) i, οὐ. 'Αδραμύττιον, πόλις τῆς 'Ασίας. Adramyttēnus, a, um, 'Αδραμυττηνός.
Adrāna, æ, θ ἢ ἀ. (ὁ 'Αδράνας) ποταμὸς τῆς 'Ασσίας ἐν Γερμανίᾳ, ὁ τανῦν "Εδερ.
Adrastēa εἴτε Adrastīa, æ, θ. 'Αδράστεια, ἐπωνύμιον τῆς Νεμέσεως.
Adrastēus, a, um, 'Αδράστειος. Adrastis, ĭdis, θ. 'Αδραστίς. Adrastus, ἀ. "Αδραστος.
adrāsus, a, um, ἴδ. adrado.
adrectārĭus, a, um, ὄρθιος, ὀρθός. adrectaria, οὐ. πλθ. οἱ ὀρθοστάται.
adrectus, ἴδ. adrigo.
ad-rēmĭgo, avi, atum, are, πλησιάζω κωπηλατῶν, ἐρέσσω πρός τι.
ad-rēpo, psi, ptum, ĕre, ad rem ἢ rei, προσερπύζω, προσέρπω. κυρίως καὶ μεταφ.
*adrepto, avi, atum, are, (adrepo) θαμὰ ἢ ταχέως προσέρπω. Πλίνιος ὁ πρεσβ.
†adreptĭcĭus, a, um, ἀνάρπαστος τὸν νοῦν, ἐνθουσιῶν, μανιώδης.
adreptus, a, um, ἴδ. adripio.
Adria, Adrianus, κ. τ. λ. ἴδ. Hadria.
ad-rīdĕo, īsi, īsum, ēre, ἐπιγελῶ. alicui, προσγελῶ, προσμειδιῶ τινι. adridet mihi aliquid, ἀρέσκει μοί τι, ἥδομαί τινι. "Εσθ' ὅτε καὶ μετ' αἰτιατ. προσώπου ἢ πράγματος.
ad-rĭgo, exi ectum, ĕre, (ad rego) ἀνορθῶ. adrigo aures, ὀρθῶ, ὀρθὰ ἵστημι τὰ ὦτα. μεταφ. ἐγείρω, ἐπανορθῶ. θαῤῥύνω τινά. adrectus, a, um, (σπαν.) ὄρθιος.
ad-rĭpĭo, ĭpŭi, eptum, ĕre, (ad-rapio) aliquem ἢ aliquid, ἀναρπάζω, συναρπάζω τινὰ ἤ τι. ensem, ἁρπάζω τὸ ξίφος. 2) συλλαμβάνω, καταλαμβάνω. 3) ἄγω τινὰ εἰς δίκην. 4) διασύρω, μέμφομαι.
*ad-rīsĭo, iōnis, θ. τὸ προσμειδιᾷν, προσγελᾶν.

Digitized by Google

*ad-rīsor, ōris, ἀ. ὁ προσμειδιῶν, κόλαξ.
ad-rōdo, ōdi ōsum, ĕre, περιτρώγω.
adrogans, ἴδ. adrogo.
adrŏganter, ἐπίρ. ἀλαζονικῶς.
adrŏgantĭa, æ, θ. ἀλαζονεία, ὑπερηφάνεια. 2) σπαν. ἐπίμονος αἴτησις.
ad-rŏgātĭo, iōnis, θ. υἱοθεσία, (ἐπὶ ἀνθρώπου ἐνήλικος καὶ ἤδη ἑαυτοῦ ὄντος).
ad-rŏgātor, ōris, ὁ υἱοθετῶν τινα.
ad-rŏgo, avi, atum, are, aliquem, ἐπερωτῶ τινα. 2) υἱοθετῶ, εἰσποιοῦμαι, υἱοποιοῦμαί τινα. 3) aliquid mihi, ἰδιοποιοῦμαι. σφετερίζομαί τι. 4) σπαν. alicui aliquem, προσαιρεῖσθαι ἄρχοντα ἐπ' ἄρχοντι. adrogans, ἀλαζονικός, ὑπερήφανος, αὐθάδης.
ad-rōro, avi, atum, are, ἐπιβρέχω.
*adrōsor, ōris, ἀ. (adrodo) ὁ περιτρώγων.
adrōsus, a, um, ἴδ. (adrodo).
*adrótans, antis, (ἐκ τοῦ ἀχρήστου adroto) δινούμενος, κλονούμενος.
Adrumetum, ἴδ. Hadrumetum.
*ad-rŭo, ĕre, προσσωρεύω, προσχώννυμι.
*ad-scalpo, ĕre, ἐπικνῶ, ἐπιξύω.
adscendibilis, e, ἀναβατός.
adscendo, ndi, nsum, ĕre, (ad-scando) ἀναβαίνω. in equum, ἐπὶ τὸν ἵππον. montem καὶ in montem, ἀναβαίνω τὸ ὄρος, ἐπὶ τὸ ὄρος. ad urbem a mari, πρὸς τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης. navem, in navem, ἐπιβαίνω πλοίου, ἐπὶ πλοῖον. in tribunal, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα. supra aliquem adscendere, ὑπερβαίνω τινά. adscendens machina, πολεμική τις μηχανή. adscendentes, πληθ. οἱ ἀνιόντες συγγενεῖς.
*adscensībĭlis, e, ἀναβατός.
adscensĭo, iōnis, θ. ἀνάβασις.
†adscensor, ōris, ἀ. ὁ ἀναβαίνων, ἀναβάτης.
adscensŭs, a, um, ἴδ. adscendo.
adscensus, ūs, ἀ. ἀνάβασις, ἐπίβασις, ἄνοδος.
ad-scĭo, īvi, ire, aliquem, προσαιροῦμαι, αἱροῦμαι, εἰσποιοῦμαί τινα.
ad-scisco, īvi, ītum, ĕre, δέχομαι, παραδέχομαι. legem, νόμον. regem, αἱροῦμαι βασιλέα. aliquem sibi socium, λαμβάνω, ποιοῦμαί τινα σύμμαχον. sacra, εἰσάγω ἱερά. adscisco mihi laudem, ἀντιποιοῦμαι ἐπαίνου. adscitus, a, um, ἐπακτός, ξένος.
*adscītus, ūs, ἀ. εἰσδοχή, πάρεσις.
ad-scrībo, psi, ptum, ĕre, (aliquem aliquid alicui ἢ ad—, προσγράφω. in litteris diem, προσγράφω τὴν ἡμέραν ἐν τῇ ἐπιστολῇ. tumulo adscriptum est nomen, ἐπιγέγραπται τὸ ὄνομα τῷ τύμβῳ. alicui incommodum adscribere, ἐπιφέρειν τινὶ τὴν αἰτίαν τῆς βλάβης. 2) aliquem in civitatem, ἀπογράφω τινὰ εἰς πολιτείαν. militem, στρατιώτην. adscribor, ἀπογράφομαι (ἀπογράψασθαι). ἐντεῦθεν τὸ adscriptus, ὁ ἀπογεγραμμένος ὡς πολίτης, ἄποικος; ἢ στρατιώτης. 3) προστίθημι. adscribo aliquem in amicos, ἀναγράφω, καταλογίζομαί τινα ἐν τοῖς φίλοις.
adscriptīcĭus, a, um, ὁ προσαπογεγραμμένος, προσγεγραμμένος, ἐναπόγραφος.
*adscriptĭo, iōnis, θ. προσγραφή. Κικέρων.
*adscriptīvus, ταὐτὸ τῷ adscripticius.
adscriptor, ōris, ἀ. συναινέτης.
adscriptus, a, um, ἴδ. adscribo.
adsĕcla, æ, ἀ. (adsequor) ἀκόλουθος, ὀπαδός, παράσιτος.
ad-sĕco, sectum, are, καταδρύπτω.
adsectatĭo, iōnis, θ. (adsector) ἀκολουθία, παρακολούθησις. 2) συνεχὴς θεωρία, παρατήρησις.
adsectātor, ōris, ἀ. ἀκόλουθος, ὁ περί τινα (φίλος, δοῦλος, πελάτης, μαθητής),
ad-sector, atus sum, ari, aliquem, ἀκολουθῶ τινι, περί τινα εἰμί. Εὕρηται δὲ καὶ παθητικῶς.
*adsĕcūtor, ōris, ἀ. ὀπαδός.
adsĕcūtus, a, um, ἴδ. adsequor.
*adsĕdo, ōnis, ταὐτὸ τῷ adsessor.
adsellor, atus sum, ari, sella, ἀποπατῶ.
†ad-sĕnesco, ĕre, ἐγγηράσκω.
adsensĭo, iōnis, θ. (adsentior) ὁμολογία, συγκατάθεσις.
adsensor, ōris, ἀ. (adsentior συναινέτης, ὁμολογῶν τινι.
adsensus a, um, ἴδ. adsentio
adsensus, ūs ἀ. ὁμολογία, συναίνεσις, συγκατάθεσις. 2) ποιητ. ἡ ἠχώ, ἀντήχησις.
adsentatio, iōnis θ. ἀρέσκεια, κολακεία. σπαν. συναίνεσις.
adsentatiuncŭla, æ, θ. μικρὰ κολακεία, θωπευμάτιον.
adsentātor, ōris ἀ. κόλαξ, ἄρεσκος.
*adsentātōrĭe, ἐπίρ. κολακευτικῶς. Κικέρ.
*adsentātrix īcis, θ. κολακίς. Πλαῦτος.
adsentior, nsus sum, iri, καὶ ἀρχαϊκῶς adsentio nsi, nsum, ire, ad-sentio) alicui, ὁμολογῶ, συγκατατίθεμαι, συναινῶ τινι. alicui maximis de rebus, ὁμολογῶ τινι περὶ τῶν μεγίστων πραγμάτων. tibi assentior illud, ἐκεῖνο ὁμολογῶ σοι. assentior, παθητικῶς ὁμολογοῦμαι. assensum, τὸ ὡμολογημένον.
adsentor, atus sum, ari, (ἐπιτατικὸν τοῦ adsentior) alicui, ὁμολογῶ τινι, ἀρεσκεύομαι, κολακεύω τινά, ἀεὶ πρὸς χάριν τινὶ λέγω.
*adsĕquēla, æ, θ. παρακολούθημα.
ad-sĕquor, cūtus (quūtus) sum, i, aliquem, καθικνοῦμαί τινος, καταλαμβάνω τινά. prudentiam alicujus, ἐφικνοῦμαι τῆς φρονήσεώς τινος. gloriam, τιμῆς τυγχάνω. 2) συνίημι, καταλαμβάνω καταμανθάνω. 3) ἀρχαϊκῶς· καταδιώκω.

Digitized by Google

adsequutus ἴδ. adsequor.
ad-sĕro, ĕrŭi, ertum, ĕre, προσείρω. aliquem manu in libertatem εἴτε liberali causa ἢ καὶ ἀπολύτως· adsero, ἐπιβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα πρὸς ἀπελευθέρωσιν, ἀποδείκνυμι αὐτὸν ἐλεύθερον, ἀπελευθερῶ. 2) aliquem in servitutem, ἐπιβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα πρὸς καταδούλωσιν, ἀνδραποδίζω τινά. 3) aliquem ab aliquo, ἐλευθερῶ, φυλάττω τινὰ ἀπό τινος. 3) mihi aliquid, σφετερίζομαι, προσποιοῦμαί τι. 4) διαβεβαιοῦμαί τι.
ad-sĕro, sēvi, sĭtum, ĕre, προσφυτεύω.
adsertĭo, iōnis, θ. ἡ ἐν δικαστηρίῳ βεβαίωσις περὶ τῆς ἐλευθερίας ἢ δουλείας τινός. 2) διαβεβαίωσις. πρβ. adsero, erui.
adsertor, ōris, ἀ. ὑπερασπιστής, ἀπελευθερωτής. 2) ὁ βεβαιῶν τὸ δοῦλον εἶναί τινα. πρβ. adsero, erui.
*adsertōrĭa lis, ἡ περὶ ἀπελευθερώσεως ἢ δουλώσεως δίκη.
*ad-servĭo, īvi, ītum, īre, alicui, ὑπηρετῶ τινι. Κικέρων.
ad-servo, avi, atum, are, aliquid, φυλάττω, διαφυλάττω, ἐπιτηρῶ τι.
ad-sessĭo, iōnis, θ. τὸ παρακαθῆσθαι πρὸς παρηγορίαν, προσεδρία. 2) παρεδρία.
adsessor, ōris, ἀ. (adsideo) πάρεδρος.
*adsessōrĭus, liber, περὶ καθηκόντων παρέδρου βιβλίον.
adsesūra, æ, θ. παρεδρία, ἀξίωμα τοῦ παρέδρου.
adsessus, a, um, ἴδ. adsideo.
adsessus, ūs, ἀ. (adsideo) παρεδρία, τὸ παρακαθῆσθαι.
adsestrix, īcis, θ. ἡ πάρεδρος (ποιητ.)
adsĕvēranter, ἐπίρ. βεβαίως, καταφατικῶς.
adsĕvērāte, ἐπίρ. βεβαίως.
adsĕvērātĭo, iōnis, θ. ἰσχυρὰ καὶ σπουδαία βεβαίωσις, διαβεβαίωσις. 2) σπουδαιότης. 3) βεβαιωτικὸν μόριον.
adsĕvēro, avi, atum, are, (ad-severus) aliquid καὶ de aliquo, σπουδαίως πράττω ἢ λέγω τι, διϊσχυρίζομαι, διαβεβαιοῦμαί τι. 2) frontem, σπουδαῖον παρέχω τὸ πρόσωπον, σεμνοπροσωπῶ.
ad-sībĭlo, are, alicui, προσψιθυρίζω τινί, (ποιητ.)
*ad-siccesco, ĕre, (ἐναρκτ.) ἀποξηραίνομαι.
ad-sicco, avi, atum, are, aliquid, ἀποξηραίνω τι.
adsĭdĕo, ēdi, essum, ĕre, (ad-sedeo) apud aliquem, παρακάθημαί τινι. 2) alicui, παρεδρεύω, παρίσταμαι, ὑπηρετῶ, ὑπουργῶ τινι, θεραπεύω τινά, ἐπιμελοῦμαί τινος. 3) locum ἢ alicui loco, προσκαθέζομαι τόπῳ, πολιορκῶ τόπον. 4) ποιητ. assidet insano, ὁμοιότατος, εἴτε ἐγγύς ἐστι παραφρονοῦντι.
ad-sīdo, ēdi, ĕre, in re, παρακαθέζομαι, καθέζομαι ἔν τινι, ἐπί τινος. in sella, καθέζομαι ἐν ἕδρᾳ. in culmine domus, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ οἴκου.
adsĭdŭe, ἐπίρ. συνεχῶς, ἐπιμόνως. Ὑπερθ. adsiduissime. Ὁ συγκρ. οὐχ εὕρηται·
adsĭdŭĭtas, ātis, θ. συνεχὴς παρουσία, ἐπιμέλεια, ὑπηρεσία, ἀδιάλειπτος θεραπεία. 2) συνέχεια, ἐνδελέχεια, ἐπιμονή.
adsĭdŭo, ἐπίρ. συνεχῶς, ἐνδελεχῶς, ἐπιμόνως.
†adsĭdŭo, are, ἐνδελεχέω.
adsĭdŭus, a, um, ἐπίμονος, συνεχῶς ἐνδιατρίβων τινί, ἀδιαλείπτως πράττων τι, ἐνδελεχής, ἐπιμελής. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
adsĭdŭus, i, ἴδ. τὸ ὀρθότερον assiduus.
ad-signātĭo, iōnis, θ. ἀπονομή (μάλιστα ἀγρῶν.)
*adsignātor, ōris, ἀ. ὁ ἀπονέμων.
ad-signĭfĭco, avi, atum, are, ἀποδείκνυμι. 2) σημειῶ, σημαίνω.
ad-signo, avi, atum, are, alicui aliquid, ἀπονέμω, νέμω, ἀποδίδωμί τινί τι. agrum, ἀγρόν. 2) ἐπιφέρω τινὶ τὴν αἰτίαν τινός, ἀπονέμω τινί τι. 3) παραδίδωμί τινί τι. 4) ἐπισημαίνω, ἐπισφραγίζω.
adsĭlĭo, īlŭi, ultum, ire, (ad-salio) ἐπιπηδῶ, προσάλλομαι. Κυρίως καὶ μεταφ.
adsĭmĭlis, e, alicujus καὶ alicui, προσόμοιος, παρόμοιός τινι. (λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητ.)
*adsĭmĭlĭter, ἐπίρ. παρομοίως, παραπλησίως. Πλαῦτος.
*ad-sĭmŭlanter, ἐπίρ. μιμητικῶς, καθ' ὁμοιοφωνίαν.
adsĭmŭlatĭcĭus, a, um, καθ' ὁμοίωσιν, οὐ κατ' οὐσίαν.
adsĭmŭlātio, iōnis, θ. ὁμοίωσις. 2) ὁμοιότης. 3) προσποίησις.
adsĭmŭlātor, ōris, ἀ. ὁ προσποιούμενος, ὑποκριτής.
ad-simŭlo, avi, atum, are, aliquid alicui, παρεικάζω, παραβάλλω τί τινι. 2) aliquem ἢ aliquid, προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαί τινα ἤ τι. me adsimulo amicum, προσποιοῦμαι φιλίαν. furere, μανίαν. nuptias, πλάττω γάμον. pictor adsimulat aliquid, ὁ ζωγράφος ἀπεικάζει τι.— adsimulatus, a, um, ὅμοιος. 2) πλαστός. adsimulata familiaritas, πλαστὴ οἰκειότης.
ad-sisto, stĭti, ĕre, alicubi, παρίσταμαί που. 2) παρέστηκα. adsistens, παρεστηκώς. rectus adsistit talus, ὀρθὸς ἀνέστηκεν ὁ ἀστράγαλος. 3) alicui, παρίσταμαί τινι (ἐν δικαστηρίῳ) συνηγορῶ τινι.
adsitus, ἴδ. adsero.
adsĭtus, a, um, (ad-situs) παρακείμενος.
ad-sŏcĭo, avi, atum, are, aliquid, alicui, συνάπτω τί τινι. passus alicui, συνοδεύω τινί, συμβαδίζω.
*adsocius, a, um, σύντροφος.
ad-sŏlĕo, ēre, (τριτοπρόσωπον) adsolet,

Digitized by Google

εἰωθεν, ἔθος ἐστίν. ut adsolet, ὡς νομίζεται.
†adsōlo, avi, are, (ad-solum) κατεδαφίζω.
ad-sŏno, are, ἐπηχῶ.
adspargo, ĭnis, σπάνιον ἀντὶ τοῦ adspergo.
adspectābĭlis, e, ὁρατός. 2) ἀξιοθέατος.
*adspectāmen, ĭnis, οὐ. ὄψις.
ad-specto, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, προσβλέπω τινά, ἢ τινί, θεωρῶ. 2) τοπικῶς· βλέπω, κέκλιμαι, ἔστραμμαι πρός τι. mare, quod Hiberniam adspectat, ἡ πρὸς Ἰέρνην τετραμμένη θάλασσα.
adspectus, a, um, ἴδ. adspicio.
adspectus, ūs, ἀ. πρόσβλεψις, ὄψις. primo adspectu, κατὰ πρώτην ἔποψιν. adspectus et tactus, ὅρασις καὶ ἀφή. horribili adspectu, φρικτὸς τὴν ὄψιν. adspectus siderum, ἡ ἐμφάνεια τῶν ἄστρων. columnae adspectu discolori, κίονες τὴν ὄψιν (τὸ χρῶμα) ποικίλοι.
adspergo, ĭnis, θ. ῥαντισμός, βροχή. 2) ῥανίς, ὑγρασία.
adspergo, si, sum, ĕre, (ad-spargo) rem alicui ἢ aliquem (aliquid) aliqua re, προσραίνω, ῥαίνω τί τινι, περιῤῥαίνω, ῥαίνω τινά τινι. alicui labem, περιάπτω τινὶ αἰσχύνην, κηλῖδα. comitatem gravitati adspergere, προστιθέναι τῇ βαρύτητι τὴν πραότητα. adspergo aliquem aqua, ῥαίνω, περιῤῥαίνω τινὰ ὕδατι. aliquem infamia, ἀτιμάζω τινά, ἀτιμίαν περιάπτω τινί.
adspersĭo, iōnis, θ. τὸ ῥαίνειν, προσραίνειν, ῥάσμα, ῥάντισμα.
adspersus, a, um, ἴδ. adspergo.
adspersus, ūs, ἀ. ῥαντισμός. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικοῦ εὔχρ.
adspĭcĭo, exi, ectum, ĕre, (ad-specio) aliquem, aliquid ἢ ad aliquem, ad aliquid, ἀποβλέπω, εἰσβλέπω εἴς τινα, εἴς τι. 2) μτφ. κέκλιμαι, ἔστραμμαι πρός τι. 3) ἐπισκοπῶ, ἐφορῶ τι. 4) καθορῶ, ὁρῶ. lumen adspicio γεννῶμαι. adspexit=adspexerit.
*adspīrāmen, ĭnis, οὐ. ἐπίπνοια.
adspīrātĭo, iōnis, θ. ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις terræ, ἀποφορά, ἀναπνοὴ τῆς γῆς. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ τὸ δασὺ πνεῦμα.
ad-spīro, avi, atum, are, ad aliquem, ad aliquid καὶ alicui, ἐπιπνέω, προσπνέω τινί. adspirat primo fortuna labori, ἡ τύχη ἐπιπνέει τῷ πρώτῳ ἔργῳ. 2) διατείνω εἴς, πρός τι, ἐφίεμαί τινος. ad laudem adspirare non possunt, τοῦ ἐπαίνου ἐξικνεῖσθαι οὐ δύνανται. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ· μετὰ πνεύματος προφέρω, προσπνέω. 4) aliquid alicui, ἐμπνέω τινί τι.
*ad-spŭo, ĕre, προσπτύω.
*ad-sternor, i, παρακατακλίνομαι.
ad-stĭpŭlātĭo, iōnis, θ. συναίνεσις ὁμολογία. 3) ἡ ἁρμόζουσα πρὸς τὸν νοῦν προφορὰ τῆς λέξεως.
adstĭpŭlātor, ōris, ἀ. συναινέτης, ὁ συνομολογῶν.
*adstĭpŭlātus, ūs, ἀ. συναίνεσις.
ad-stĭpŭlor, atus sum, ari, alicui, συναινῶ, συνομολογῶ, συγκατατίθεμαί τινι.
adstĭtŭo, ŭi, ūtum, ĕre, (ad-statuo) παρίστημι. λ. σπαν.
ad-sto, ĭti, are, alicui ἢ aliquem ἢ καὶ μετὰ προθέσεων. παρίσταμαι, παρέστηκά τινι, ἕστηκά που. 2) adstans, ὀρθός, ὄρθιος, ἑστηκώς, ἀνεστηκώς.
*ad-strangŭlo, avi, atum, are, aliquem, ἀποστραγγαλίζω, ἀπάγχω τινά.
ad-strĕpo, ŭi, ĭtum, ĕre, alicui, καὶ aliquid, ἐπιδουπῶ, ἐπιψοφῶ τινι. 2) ἐπευφημῶ.
ad-stricte, ἐπίῤ. συντόμως, συνεσταλμένως. (μόνον ἐπὶ λόγου.) ὁ ὑπερθ. βαθμὸς ἄχρ.
*adstrictĭo, iōnis, θ. (adstringo) στυφότης.
*adstrictōrĭus, a, um, στυπτικός.
adstrictus, a, um, ἴδ. adstringo.
*ad-strīdo, ĕre, σίζω, τρίζω πρός τι.
ad-stringo, inxi, ictum, ere, aliquem ἢ aliquid, ἐπισφίγγω, συσφίγγω, προστέλλω, στύφω τι. 2) συστέλλω, κατέχω, ἀναγκάζω τινά. adstrictus, συνεσταλμένος, προσεσταλμένος, σύντομος. 2) φειδωλός.
adstructĭo, iōnis, θ. πρόσθεσις ἀποδείξεως. 2) σύνθεσις. Μαρκιανὸς Καπέλλας.
ad-structor, ōris, ἀ. ὁ ἀποδεικνύς.
ad-strŭo, xi, ctum, ĕre, προσοικοδομῶ, ἐπικατασκευάζω. 2) προστίθημι.
ad-stŭpĕo, ŭi, ēre, alicui, ἐπιθαμβῶ, ἐπιθαυμάζω.
adsuctus, a, um, ἴδ. adsugo.
adsūdasso, ĕre, (ἐπιτατ. τοῦ sudo) καθιδρόω. Ἀμφ. γρ.
*adsūdesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ sudo) ἀνιδρόω.
adsuēfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (adsuetus-facio) aliquem (aliquid) aliqua re εἴτε alicui rei εἴτε ad, προσεθίζω τινά τινι, ἐθίζω τινὰ πρός τι. aliquem parere, ἐθίζω τινὰ ὑπακούειν.
ad-suesco, ēvi, ētum, ĕte, aliqua re, alicui rei καὶ ad, in rem, προσεθίζομαί τινι· armis, τοῖς ὅπλοις. adsuevi venatu, εἰθισμαι, εἰθίσθην θηρᾶν. labore, μοχθεῖν. ad, in servitutem, ἢ servituti adsuetus, εἰθισμένος δουλεύειν, προσειθισμένος τῇ δουλείᾳ. adsuesco facere aliquid, ἐθίζομαι ποιεῖν τι. 2) mulieri, συγγίγνομαι γυναικί. 3) adsuesco aliquem in aliquid, ἐθίζω τινά τι.
ad-suētūdo, ĭnis, θ. ἐθισμός, προσεθισμός. 2) συνουσία γυναικός.
ad-suētus, a, um, ἴδ. adsuesco.
*ad-sūgo, xi, ctum, ĕre, προσμυζάω.
*adsultim, ἐπίῤ. (adsilio) κατ' ἐπιπήδησιν. adsultim ingredior, προσαλλόμενος ἐφορμῶ.

Digitized by Google

adsulto, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ adsilio) alicui καὶ aliquid. προσάλλομαι. vallo, προσπίπτω πρὸς τὸν χάρακα, ἐπιπηδῶ τῷ χαρακώματι.
adsultus, ūs, ὁ. (adsilio) ἐπιπήδησις. λ. σπν.
ad-sum, fui, esse, alicui, ad—, in—, κ.τ.λ. πάρειμι, παραγίγνομαί τινι, πρός τι, ἔν τινι. adest ad judicium, πάρεστι πρὸς τὴν κρίσιν, ἐν τῇ δίκῃ. ποιητ. adsum ἥκω. huc ades, δεῦρ' ἐλθέ 2) adsum alicui, πάρειμι, παρίσταμαί τινι, βοηθῶ τινι. 3) animo adsum, πάρειμι τῷ νῷ, θάῤῥος ἔχω, προσέχω τὸν νοῦν.
†adsūmentum, i, τό. (adsuo) ἐπίβλημα, (πρόσραμμα).
ad-sūmo, mpsi, mptum, ĕre, ἀναλαμβάνω, λαμβάνω. socium aliquem, τινὰ σύμμαχον. adsumptis amicis proficiscitur, λαβὼν; παραλαβὼν τοὺς φίλους πορεύεται. scintilla a ventis adsumit alimenta, ὁ σπινθὴρ ἐκ τῶν ἀνέμων λαμβάνει τροφήν. 2) προσλαμβάνω. praeter hanc artem aliam quoque adsumpsit, πρὸς ταύτῃ τῇ τέχνῃ καὶ ἄλλην προσέλαβε. 3) προστίθημι τῷ συλλογισμῷ τὸ ὑπόθεμα. adsumpta verba, τὰ ἐπίθετα ἐν τῇ γραμματικῇ, καὶ αἱ τροπικαὶ φράσεις.
adsumptio, iōnis, θ. (adsumo), πρόσληψις, παράληψις, ἀνάληψις. 2) ἀποδοχή. 3) ἐν τῇ λογικῇ τὸ ὑπόθεμα.
adsumptivus, a, um, προσληπτικός.
adsumptus, a, um, ἴδ. adsumo.
ad-sŭo, sūtum, ĕre, προσράπτω. 'Οράτιος καὶ Κέλσος.
ad-surgo. urrexi urrectum, gĕre, ἀνίσταμαι. adsurgit et dicit, ἀνίσταται καὶ λέγει. ex morbo, ἐκ νόσου. alicui, ὑπανίσταμαί τινι (τιμῆς ἕνεκα). majoribus natu, τοῖς πρεσβυτέροις. collis adsurgens, λόφος ἀνίσχων, ἀνεστηκώς. animo adsurgit, ἐπαίρεται τῷ θυμῷ. raro adsurgit Hesiodus, ὁ 'Ησίοδος σπανίως ἄνω φέρεται, ὑψοῦται.
ad-suspīro, avi, atum, are ἐπιστενάζω.
adtactus, a, um, ἴδ. adtingo.
ad-tactus, ūs, ὁ. (adtingo) ἐπαφή. λ. σπαν καὶ μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικοῦ εὐχρ.
ad-tămĭno, avi, atum, are, (tagmino, tago, tango) ἅπτομαί τινος. virginem, ἅπτομαι παρθένου.
*adtempĕrāte ἐπίρ. ἐν καιρῷ, ἐπιτηδείως.
*adtempĕrĭes, ēi, θ. ταὐτὸ τῷ temperies.
ad-tempĕro, avi, atum, are, aliquid alicui, ἐφαρμόζω τί τινι. λ. σπαν.
ad-tendo, ndi, ntum, ĕre, ἐπιτείνω, arcum adtendo, ἐντείνω, ἕλκω τὸ τόξον. manus cœlo, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς οὐρανόν. 2) animum alicui καὶ ad, προσέχω τὸν νοῦν πρός τι, τινί. adtendo aliquid καὶ aliquem, προσέχω τινί. adtendo aliquid discere, προσέχω τὸν νοῦν τῷ μανθάνειν. animo adtendo, ἐντείνομαι τῇ διανοίᾳ περί τι. Εὑρίσκεται ἐνίοτε καὶ adtendo alicui, σπουδάζω περί τι.
*ad-tendătio, iōnis, θ. ἀπόπειρα.
adtente, ἐπίρ. προσεκτικῶς, ἐπιμελῶς.
*adtentĭo, iōnis, θ. προσοχή. Κικέρων.
ad-tento, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἐπιχειρῶ τινι, πειρῶμαι, ἀποπειρῶμαί τινος. adtentare virginem, πειρᾶν παρθένον.
adtentus, a, um, ἴδ. adtendo καὶ adtineo.
adtentus, ūs, ὁ. ἐπίτασις.
adtĕnŭāte. ἐπίρ. ἰσχνῶς.
adtĕnŭātio, iōnis, θ. ἰσχνότης, λιτότης, ἐλάττωσις, (ἐπὶ λόγου) λ. σπαν.
ad-tĕnŭo, avi, atum, are, λεπτύνω, ἰσχναίνω, σμικρύνω, ἐλαττῶ.
†ad-termĭno, avi, atum, are, ὁρίζω, μετρῶ.
ad-tĕro, trīvi, (σπαν. tĕrŭi) trītum, ere, ἐπιτρίβω. vestem, κατατρίβω, τρίβω τὴν ἐσθῆτα. manus, τὰς χεῖρας. opes, κατατρίβω τὰ κτήματα. pars exercitus adtrita est, μέρος τοῦ στρατοῦ συντέτριπται. adtrita frons, ἀναίσχυντον μέτωπον.
*ad-tertiārĭus, a, um, ἐπίτριτος.
*adtertĭātus, a, um, ἑψηθεὶς ἐς τ' ἂν τὸ τρίτον μέρος ὑπολειφθῇ.
ad-testātĭo, iōnis, θ. ἐπιμαρτύρησις.
ad-testor, atus sum, ari, aliquid, ἐπιμαρτυρῶ τινι.
ad-texo, exui, extum, ere, προσπλέκω, προσυφαίνω. κυρίως καὶ μεταφορικῶς.
adtĭgo, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ attingo.
adtĭgŭus, a, um, (adtingo) συνεχής, πρόσχωρος. λ. τοῦ μεταγεν. Λατινισμοῦ.
ad-tillo, are, (ad-ti[ti]llo) γαργαλίζω.
ad-tĭnĕo, ĭnŭi, entum, ēre, (ad teneo) aliquid, προτείνω τι. 2) aliquem, ἐπέχω. hostem, τὸν ἐχθρόν. aliquem vinctum, δήσας κατέχω τινά. alicujus manum, ἐπέχω τὴν χεῖρά τινος. locum, κατέχω τόπον. 3) ad locum διήκω. Scythæ ad Tanaïn adtinent, οἱ Σκύθαι πρὸς τὸν Τάναϊν διήκουσιν. 4) ἀπροσώπως· adtinet ad, =, προσήκει τινί. quid hoc ad me εἶτε me adtinet? τί προσήκει μοι τούτων; quod ad me adtinet, τὸ κατ' ἐμέ. quæ ad me adtinent, τὰ ἐμοὶ προσήκοντα. Καὶ ἀπολύτως· quid adtinet? τί ὠφελεῖ; Εὔχρηστοι καὶ οἱ παρῳχημ. χρόνοι adtinebat, adtinuit, προηγουμένης ἀρνήσεως διὰ τῶν nihil, non, neque.
adtingo, igi, actum, ĕre, (ad-tango) aliquid, ἐφάπτομαί τινος, ἐπιψαύω, ψαύω τινός. terram, ἐφάπτομαι τῆς γῆς. 2) ἅπτομαί τινος, ἐπιχειρῶ, ἐπιτίθεμαί τινι. hostem, ἐπιτίθεμαι τῷ ἐχθρῷ. poëticam, ἐπι-

Digitized by Google

χειρῶ τῇ ποιητικῇ. 3) συντόμως μέμνημαι, ἅπτομαί τινος. summatim rem, ἐν κεφαλαίοις ἅπτομαι τοῦ πράγματος. 4) ὁμορῶ τινι. Cappadocia Ciliciam adtingit, ἡ Καππαδοκία ἔχεται τῆς Κιλικίας, 5) προσήκει. invidia me non adtingit, ὁ φθόνος οὐ προσήκει μοι, οὐ προσήκει μοι τοῦ φθόνου. 6) ἀφικνοῦμαι. Asiam. εἰς τὴν Ἀσίαν.

*ad-tinguo, tinctum, ĕre, ἐπιβρέχω ἐπιχρίω·

*ad-titulo, are, ἐπιγράφω. librum, βίβλον.

ad-tŏlĕro, avi, atum, are, φέρω, βαστάζω.

ad-tollo, ĕre, αἴρω. pedes, τοὺς πόδας. manus, τὰς χεῖρας. oculos, ἀναβλέπω. se a casu, ἐξανίσταμαι ἐκ τῆς πτώσεως. arcem, turrem, οἰκοδομῶ, ἀνίστημι ἀκρόπολιν, πύργον. adtollere animum, ἐπαίρειν τινά, ἢ τὸ φρόνημά τινος. nomen, vocibus. ἐπαίρειν τὸ ὄνομα λόγοις. facta sua, μεγαλύνειν, ἐπαίρειν τὰς ἑαυτοῦ πράξεις.

ad-tondĕo, ondi, nsum, ĕre, κείρω, ἐπικείρω. adtonsus ad cutem, ἐν χρῷ κεκαρμένος. ποιητικῶς· capella adtondet virgulta, ἡ αἶξ περιτρώγει τοὺς θάμνους. consiliis nostris laus est adtonsa Laconum, « ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν.» 2) ἀπατῶ, φεναχίζω, δέρω τινά,.

*adtŏnĭte, ἐπίρ. ἐκστατικῶς.

adtŏnĭtus, a, um, ἰδ. adtono.

ad-tŏno, ŭi, ĭtum, are, aliquem, ἐμβροντῶ, ἐξίστημί τινα. adtonitus. a, um, ἐμβρόντητος, ἔκθαμβος, ἐκστατικός.

adtonsus a, um, ἰδ. adtondeo.

*ad-torquĕo, orsi, ortum, ĕre, ἀνατινάσσω.

adtractio, iōnis, θ. ἐπίσπασις. 2) συναίρεσις γραμμάτων.

adtractivus, a, um, ἐπισπαστικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατιν. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.

*adtractōrius, a. um, ἐπισπαστικός.

*ad-tractus, ūs, ἀ. ἕλξις, ἐπίσπασις.

ad-trăho, xi, ctum, ĕre, aliquem, ἢ aliquid, ἐπισπῶ τινα ἤ τι. hominem, ἐπισπῶμαι τὸν ἄνθρωπον. discipulos, ἕλκω πρὸς ἐμαυτὸν μαθητάς. similitudo adtrahit ad amiciciam, ἡ ὁμοιότης ἕλκει ἐπὶ φιλίαν. a voluptatibus adtrahitur, ἕλκεται ὑπὸ τῶν ἡδονῶν. adtrahit frontem, ἀνασπᾷν τὰς ὀφρῦς.

adtrectātio, iōnis, θ. ἐπαφή, ἁφή. 2) σύλληψις, συναφή.

*adtrectātus, ūs, ἀ. ἐπαφή, ἁφή,

adtrecto, avi, atum, are, (ad-tracto) aliquem ἢ aliquid, ἐφάπτομαι. ἅπτομαί τινος ἀθεμίτως, ἐπιχειρῶ τινι, σφετερίζομαί τι.

ad-tremo, ĕre, τρέμω ἐπί τινι.

*ad-trĕpĭdo, avi, atum, are, τρέμων παραγίγνομαι.

ad-trĭbŭo, ŭi, ūtum, ĕre, alicui aliquid, προσνέμω, ἀπονέμω τινί τι. bonos exitus diis, ἀνατιθέναι τοῖς καλ.. ἐκβάσεις τοῖς θεοῖς. aliis causam calamitatis, ἐπιφέρειν ἄλλοις τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς. 2) ad aliquid, προστίθημι πρός τι. 3) ἐπιτάττω φόρον. adtributum, ἡ ἐπίθεσις, τὸ ἐπίθετον, τὸ κατηγόρημα ἐν τῇ γραμματ.

adtrĭbūtio, iōnis, θ. διαγραφή (ὀφειλήματος). 2) ἀπονομή. 3) τὸ κατηγορούμενον, κατηγόρημα.

adtrĭbūtus, a, um, ἰδ. (adtribuo).

adtrītio, iōnis, θ. (adtero.) παράτριψις. λ. σπαν.

adtrītus, a, um, ἰδ. adtero.

adtrītus, ūs, ἀ. παράτριψις.

Adu-tĭci, orum, ἀ. οἱ Ἀδουατικοί, ἔθνος τῆς Βελγικῆς.

ădūlābĭlis, e, κολακευτός. 2) κολακευτικός.

*adūlanter, ἐπίρ. κολακευτικῶς.

adūlātio, iōnis, θ κολακεία, θωπεία, προσκύνησις.

ădūlātor, ōris, ἀ. κόλαξ, θώψ. adulatores, οἱ προσκυνες.

†adūlatōrĭe, ἐπίρ. κολακευτικῶς.

*ădūlatōrĭus. a, um, κολακευτικός.

ădūlātrix, īcis, θ, κολακίς.

adulescens, ταὐτὸ τῷ adolescens.

ădūlo, avi, atum, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ adulor.

ădūlor, atus sum, ari, aliquem, ἢ alicui, κολακεύω, σαίνω, θωπεύω, προσκυνῶ τινα. adulo; ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ adulor. adulor, παθητικῶς· κολακεύομαι.

ădulter, ĕra, ĕrum, μοιχικός. 2) κίβδηλος, ὑποβολιμαῖος.

ădulter, ĕri, ἀ. (κατὰ Φῆστον ἐκ τοῦ ad καὶ alter) μοιχός. ἑταιριστής, ἐραστής. 2) ὁ κιβδηλεύων.

ădultĕra, æ, θ. μοιχαλίς, ἑταίρα.

ădultĕrātio, iōnis, θ. κιβδήλεια.

*ădultĕrātor, ōris, ἀ. ὁ κιβδηλεύων νομίσματα.

ădultĕrīnus, a, um, κίβδηλος, νόθος, ὑποβολιμαῖος. clavis adulterina, ἡ ἀντίκλεις.

ădultĕrĭum, ii, οὐ. ἡ μοιχεία, μεταφ. ἐγκέντρισις, ἐνθεματισμὸς δένδρου. 2) κιβδήλεια.

ădultĕro, avi, atum, are, (adulter) μοιχεύω, μοιχεύομαι, aliquam γυναῖκά τινα. nummos, κιβδηλεύω νομίσματα. faciem, μεταβάλλω μορφήν.

ădultus, ἰδ. adolesco.

*adumbrātim, ἐπίρ. σκιαγραφικῶς.

ădumbrātio, iōnis, θ. σκιαγράφημα, σκιαγραφία.

ăd-umbro, avi, atum are, ἐπισκιάζω. vineam tegetibus, τὸν ἀμπελῶνα φορμοῖς. 2) σκιαγραφῶ. adumbrata lætitia, πλαστὴ εὐθυμία.

ădūnātio, iōnis. θ. ἕνωσις.

ăduncĭtas, ātis, θ. γαμψότης, γρυπότης,

Digitized by Google

Ăd-uncus, a, um, γρυπός, γαμψός. aduncus nasus, γρυπὴ ῥίς, adunci ungues, γαμψοὶ ὄνυχες.
Ăd-ūno, avi, atum, are, ἑνῶ.
Ăd-urgĕo, ἐπίκειμαι, ἐπισπέρχω.
Ăd-ūro, ussi, ustum, ĕre, ἐπικαίω. os, ὀστοῦν. cibum, προσαύω τὸ ὄψον. locus sole adustus, ἡλιόκαυστος τόπος. frigus adurit arborem, τὸ ψῦχος ἀποκαίει τὸ δένδρον. rigor multorum adussit pedes, τὸ ῥῖγος πολλῶν ἀπέκαυσε τοὺς πόδας. aduri amore, προσκαίεσθαι ἔρωτι. adustus, ἐπὶ χρώματος· ἡλιοκαής, ὄρφνινος.
Ăd-usque, ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ usque ad. 2) ἀντὶ τοῦ usque.
Ădustĭo, ōnis, θ. (aduro) ἐπίκαυσις, καῦσις. 2) σειρίωσις.
Ădustus, a, um· ἴδ. aduro.
*Ăd-ūtor, ūsus sum, uti, aliquid, καταχρῶμαί τι, κατατρίβω τῇ χρήσει.᾽Αμφ. γρ.
*advectĭcĭus, a, um, εἰσκομιζόμενος, εἰσαγόμενος, εἰσαγώγιμος.
*advectĭo, iōnis, θ. (adveho) προσκομιδή, εἰσκομιδή, εἰσαγωγή.
advectītĭus, ἴδ. advecticius.
*advecto, avi atum, are, (θαμιστ. τοῦ adveho) θαμινὰ εἰσάγω.
advector, ōris, ἀ. ὁ εἰσκομίζων, εἰσάγων.
advectus, a, um, ἴδ. (adveho).
*advectus, ūs, ἀ. (adveho) κατάγωγή, κάθοδος.
ad-vĕho, exi, ectum, ĕre, προσκομίζω, εἰσκομίζω, παρακομίζω frumentum, σῖτον. ancillam, ἥκω ἄγων, ἐπάγομαι δούλην. advehor ad, in locum equo, navi, curru, προσέρχομαι εἰς τόπον ἐφ' ἵππου, ἐπὶ νεώς, ἐφ' ἁμάξης. 2) equo advehor aliquem, προσελαύνω πρός τινα.
ad-vēlo, avi, atum, are, ἐπικαλύπτω, ἐπιστεφανῶ.
advĕna, æ, ἀ. (advenio) ὁ ἔπηλυς, νέηλυς, ὁ ἐπιδημῶν. rei καὶ in re, ἄπειρός τινος.
ad-vĕnĕror, atus sum, ari, σέβομαι.
ad-venĭo, ēni, entum, ire, ἀφικνοῦμαι, προσέρχομαι, παραγίγνομαι. in, ad locum εἰς, ἐπὶ τόπον. dies advĕnit, ἡ ἡμέρα πάρεστιν.
adventĭcĭus, a, um, ἐξωτικός, ξένος. adventicia pecunia, τὸ ἐκτὸς τῆς κληρονομίας ἀργύριον. adventicia cœna, δεῖπνον ἐπιδημήσεως ἕνεκα, ὑποδεκτικὸν δεῖπνον, παρὰ ...ντ. Συμποσ. 8, 7.
advento, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ advenio) θαμινά, σπουδῇ ἐπέρχομαι.
adventor ōris, ἀ. ὁ ἔπηλυς, ὁ ἐπιδημῶν. 2) ὁ φοιτῶν εἰς καπηλεῖον κ. τ. λ.
adventōrĭus, a, um, π. χ. cœna, δεῖπνον ἐπιδημήσεως ἕνεκα. οὕτω καὶ hospitium adventorium, ξενών, κατάλυμα.

adventus, ūs, ἀ. (advenio) ἄφιξις, ἔλευσις, ἐπέλευσις. 2) παρουσία.
*ad-verbĕro. avi, atum, are, προσπλήττω.
adverbĭālĭter, ἐπίρ. ἐπιρρηματικῶς.
adverbium, i, οὐ. ἐπίρρημα.
ad-vergo, ĕre. προσκλίνω, προσνεύω.
*ad-verro, ĕre. φέρω σαίρων. ᾽Αμφ. γρ.
adversārĭus. a, um, ἐναντίος, ἀνταγωνιστής, ἀντίζηλος, ἀντίδικος, ἀντίπαλος. κ. τ. λ. 2) adversaria (scripta) οὐ. πλ. τὸ ἡμερήσιον τῶν ἐμπόρων (βιβλίον).
†adversātĭo, iōnis, θ. ἐναντίωσις.
adversatīva conjunctio, ἐναντιωματικὸς σύνδεσμος.
*adversātor, ōris, ἀ. ὁ ἐναντιούμενος, ἀντιστάτης, ἀντίμαχος.
adversātrix, īcis, θ. ἡ ἐναντιουμένη, ἀντίμαχος.
*adverse, ἐπίρ. ἀντιλόγως.
†adversĭo, iōnis, θ. προσοχή.
adversipĕdes, um, ἀ. ἀντίποδες. Λέξις γλωσσαρίων.
adversĭtas, ātis, θ. ἐναντίωσις. 2) ἐναντίωμα, συμφορά.
adversĭtor, ōris, ἀ. (adversum-ito,) δοῦλος ὁ ὑπαντῶν τῷ κυρίῳ.
adverso, avi, atum, are, (θαμις. τοῦ adverto) σπουδῇ προσέχω.
adversor, atus sum, ari, alicui (σπανίως aliquem) ἐναντιοῦμαί τινι.
adversus, a, um, ἴδ. adverto.
ad-versus advorsus) εἴτε (adversum (advorsum) πρόθ. μετ' αἰτ. ἀντίον, ἔναντι, ἀπέναντι, κατέναντι. adversum Antipolim, ἀντίον ᾽Αντιπόλεως. 2) πρός τινα, πρός τι. justitia adversus deos, ἡ πρὸς τοὺς θεοὺς δικαιοσύνη. utor excusatione adversus aliquem, χρῶμαι ἀπολογίᾳ πρός τινα. me gero adversus aliquem, προσφέρομαί τινι. ingratus adversus merita, ἀχάριστος πρὸς τὰς εὐεργεσίας. 3) ἐχθρικῶς· πρός τινα, ἐπί τινα. duco exercitum adversus hostes, ἄγω τὸ στράτευμα ἐπὶ τοὺς πολεμίους. quos advorsum ierat, ἐφ' οὓς ἐπορεύθη. 4) κεῖται καὶ ἀντὶ ἐπιρ. ire adversum, ἰέναι ἀντίον. venire adversum, ἔρχεσθαι ἀντίον, ὑπαντᾶν.
ad-verto (advorto), ti, sum, ĕre, στρέφω πρός... oculum in locum, τὰ ὄμματα πρός τινα τόπον στρέφειν, προσβλέπειν εἴς τι. proras terræ, στρέφω, κάμπτω τὰς πρώρας πρὸς τὴν γῆν. gemitus advertit (ὑπόν. ad se) oculos militum, ὁ στεναγμὸς ἐπάγεται τὰ ὄμματα τῶν στρατιωτῶν. 2) animum ad rem καὶ rei, προσέχω τὸν νοῦν τινι. συνηθέστερον λέγεται animadverto. 3) προστρέπω, προτρέπω. Σημ. σ. ... λέγεται καὶ animum advertere ἀντὶ τοῦ animum. adversus, ἐπίθ. ἐναντίος, ἀντίος. ventus, ἐναντίος ἄνε-

μος. hostis, ὁ ἀντιπρόσωπος ἐχθρός. adversum vulnus, τὸ ἐκ τοῦ πρόσθεν τραῦμα. adversus mons, τὸ πρόσθεν τοῦ ὄρους, τὸ ἀντίον τοῦ ὄρους μέρος. res adversæ, θ. καὶ adversa, οὐ. αἱ συμφοραί. omem adversum, ἀπαίσιος οἰωνός. solem adversum intueri. ἀντιβλέπειν εἰς τὸν ἥλιον. in os adversum vulneratur, ἀνταίαν πληγὴν εἰς τὸ στόμα λαμβάνει. flumine adverso, ἀνὰ τὸν ποταμόν, ἀντίως τῷ ποταμῷ ex adverso, ἐκ τοῦ ἐναντίου

ad-vespĕrascit, āvit, ĕre, ἑσπέρα γίγνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστίν.

ad-vĭgĭlo, avi, atum, are, φυλάττω ἐπί τινι, φυλακὴν ποιοῦμαι. 2) μεταφ. ἐπαγρυπνῶ τινι.

ad-vīvo, ixi, ictum, ere, cum aliquo, συζῶ τινι. 2) ἐπιβιῶ, ζῶ.

ad-vŏcātĭo, iōnis, θ. συνηγορία, συνηγόρευσις. 2) οἱ συνήγοροι, σύνδικοι. 3) ἀναβολὴ δίκης πρὸς παράκλησιν συνηγόρων. 4) ἀναβολή. 4) παράκλησις, παρηγορία.

advŏcātor, ōris, ἀ. ὁ προσκαλῶν.

advŏcātus, i, ἴδ. advoco.

ad-vŏco, avi, atum, are, aliquem alicui ἢ ad, in—, προσκαλῶ, παρακαλῶ. concionem, συγκαλῶ ἐκκλησίαν. advocor gaudiis, καλοῦμαι ἐπὶ χαράν. 2) sibi aliquem, παρακαλῶ τινα σύνδικον. μεταφ. secretas advocare artes, ἀποῤῥήτοις χρῆσθαι τέχναις. vires suas, παρακαλεῖν τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις. advocatus, ὁ σύνδικος, ὁ παράκλητος (ὃς ἐπὶ τὴν δίκην παρακαλεῖται σύμβουλος ἢ μάρτυς). Κεῖται καὶ ἀντὶ τοῦ patronus, συνήγορος (ὃς συνηγορεῖ τινι ἐν τῇ δίκῃ.) 3) παρακαλῶ, παρηγορῶ.

*ad-vŏlātus, ūs, ἀ. ἐπίπτησις.

advŏlĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ advolo.) θαμὰ ἐφίπταμαι, προσίπταμαι.

ad-vŏlo, avi, atum, are, alicui καὶ ad, in. ἐφίπταμαι, προσίπταμαι. Σπανίως μετ' αἰτιατ. Cato rostra advolat, ὁ Κάτων σπεύδει πρὸς τοὺς ἐμβόλους.

ad-volvo, vi, lūtum, ĕre, προσκυλινδῶ, arborem focis, κυλινδεῖν δένδρον πρὸς τὰς ἐσχάρας. se ad ignem κυλινδεῖσθαι πρὸς τὸ πῦρ. 2) advolvor genibus καὶ genua, προσπίπτω πρὸς τὰ γόνατά τινος, προσπίπτω τινί.

advorsum, advorsus, advorto, ἴδ. adversum, adversus, adverto.

ădўtum, i, οὐ. ἄδυτον. ποιητ. ἡ κατὰ γῆς φωλεὰ ὄφεως, καὶ ὁ μυχὸς τῆς καρδίας.

Aea, æ, θ. Αἶα, χερσόνησος ἐν Κόλχοις.

Aeăcĭdēius, a, um, Αἰακιδήϊος Aeăcĭdes, æ, ἀ. ὁ Αἰακίδης. Aeăcĭdīnus, a, um, Αἰακίδειος. Aeăcius, a, um, Αἰάκειος.

Aeăcus, i, ἀ. ὁ Αἰακός.

Aeaea, ae, θ. ἡ Αἰαίη νῆσος. Aeaeus, a, um, Αἰαῖος.

aecastor, aeccere, accere, ἴδ. ecastor, eccere κ. τ. λ.

aedepol, ἴδ. edepol.

aedes (ἀρχαϊκῶς aedis), is, θ. ναός, οἶκος θεοῦ. 2) aedes, ium, πληθ. οἶκος, οἰκία ἀνθρώπου. aedes domi, τὰ οἰκήματα. aedes πληθ. μετ' ἐπιθέτων sacrae, divinae ἢ Deorum, ναοὶ (πλείονες ὁμοῦ λαμβανόμενοι).

aedĭcŭla, ae, θ ναΐδιον. 2) οἰκημάτιον. 3) πληθ. aedicŭlæ, arum, οἰκίσκος, οἰκίδιον.

†aedĭfex, ĭcis, ἀ. οἰκοδόμος, δημιουργός.

aedĭfĭcatio, iōnis, θ. οἰκοδομή. 2) οἰκοδόμημα.

*aedĭfĭcātĭuncŭla, æ, θ. μικρὸν οἰκοδόμημα.

aedĭfĭcātor, ōris, ἀ. οἰκοδόμος. mundi, δημιουργὸς τοῦ κόσμου. 3) φιλοικοδόμος.

*aedĭfĭcialis, ἐπίθ. τοῦ Διός, ὅμοιον τῷ Ἑρκεῖος.

aedĭfĭcĭum, i, οὐ. οἰκοδόμημα, κτίσμα.

aedĭfĭco, avi, atum, are, (aedes facio) οἰκοδομῶ. 2) κτίζω, κατασκευάζω, δημιουργῶ, οἷον navem, hortos κτλ.

aedīlĭcius, a, um, ἀγορανομικός, ἀστυνομικός. aedilicius (vir), ὁ γενόμενος (ἤτοι πρώην) aedilis. ἀγορανομικός.

aedīlis, is, ἀ (aedes) ἀγορανόμος, ἀστυνόμος Οὕτως ἐκαλοῦντο ἐν Ῥώμῃ οἱ ἐπὶ τῶν οἰκοδομημάτων δημοσίων τε καὶ ἰδιωτικῶν, τῶν ὁδῶν, ἀγορῶν κ.τ.τ. Οὗτοι ἐν ταῖς δημοτελέσιν ἑορταῖς ἐλειτούργουν, θεάματα παρέχοντες τῷ λαῷ. aediles ludi (ἐπιθετικῶς) εὕρηνται λεγόμενα τὰ τοιαῦτα θεάματα παρὰ Πλαύτῳ.

aedīlĭtas, ātis, θ. ἀγορανομία, ἀστυνομία.

aedīlĭtius, a, um, ἴδ. aedilicius.

aedis, is, ἴδ. aedes.

*aedĭtĭmor, ari, νεωκορῶ. Ἀμφ. γρ.

aedĭtĭmus, i, ἀ ἱεροφύλαξ, νεωκόρος. λ. ἀρχ.

*aedĭtŭa, ae, θ ἡ νεωκόρος, ζάκορος.

†aedĭtŭālis, e, τοῦ νεωκόρου.

aedĭtŭens, ntis, ἀ. ἱεροφύλαξ. Λουκρήτιος.

aedĭtŭus, i, ἀ (aedes-tueor) ἱεροφύλαξ, νεωκόρος. ἦσαν δὲ οὗτοι καὶ ἐξηγηταὶ καὶ περιηγηταὶ τῶν ξένων.

āēdon, ōnis, θ ἀηδών.

*āēdŏnĭus, a, um, ἀηδόνιος.

Aedŭi, ōrum, ἀ. Αἴδουοι(Ἔδουοι Ἐδουεῖς) ἔθνος Γαλλικόν, τὸ ἐπίθετον Aeduĭcus,a,um.

Aeētaeus, a, um, Αἰηταῖος. Aeētes, ae, εἴτε Aeētas, ae, ἀ. Αἰήτης. Aeētĭas, ĭădis, θ Αἰητιάς, ἡ Μήδεια. Aeētīne, es, θ Αἰητίνη, ἡ Μήδεια. Aeētis, ĭdis, θ. ἡ Αἰητίς.

Aeētĭus, a, um, Αἰήτιος.

Aegaeon, ŏnis, ἀ. Αἰγαίων, εἷς τῶν Γιγάντων. 2) θαλάσσιός τις θεός. 3) τὸ Αἰγαῖον πέλαγος (παρὰ Στατίῳ).

Aegaeus, a, um, Αἰγαῖος.

Aegātes, ium, θ. νησία τρία, δυτικῶς τῆς

Digitized by Google

Σικελίας κείμενα, αἱ Αἰγοῦσαι.

aeger, gra, grum, ἄῤῥωστος, ἐπίνοσος. νοσῶν. aegro corpore sum, νοσῶ. aegra est arbor, τὸ δένδρον νοσεῖ. aeger manuum, πονῶν τὴν χεῖρα. aegri mortales, δειλοί, ὀϊζυροί βροτοί. 2) μεταφ. νοσῶν τὴν ψυχήν. animus aeger avaritia, ψυχὴ νοσοῦσα πλεονεξίᾳ. aeger consilii, ἄβουλος, ἀμήχανος, aeger oculus, βάσκανον ὄμμα. aeger animi καὶ animo (παρὰ δὲ Πλαύτῳ καὶ ab animo) δύσθυμος, βαρύθυμος. aliquid mihi aegrum est, χαλεπῶς φέρω τι, λυπηρόν μοί ἐστιν. aegra est respublica, ἡ πόλις νοσεῖ, στασιάζει.

Aegēus, a, um, ταὐτὸ τῷ Aegaeus.

Aegeus, ĕi, ἀ. Αἰγεύς.

Aegiălcus, ĕi, ἀ Αἰγιαλεύς.

Aegīdes, ae, ἀ. Αἰγείδης.

aegĭlōpĭum, i, οὐ. αἰγιλώπιον, πάθος τῶν ὀφθαλμῶν

aegĭlops, ōpis, αἰτ. aegilōpa, θ. ὁ ἡ αἰγίλωψ, εἶδος δρυός. 2) ζιζάνιον κριθῆς. 3) φυτόν τι κρομμυῶδες. 5) νόσος τῶν ὀφθαλμῶν.

Aegīna, ae, θ. Αἴγινα. Aeginensis, e καὶ Aeginētĭcus, a, um, Αἰγινητικός. Aeginēta, ae, ἀ. ὁ Αἰγινήτης.

Aegĭpan, ānis, εἴτε ānos, ἀ. ὁ Αἰγίπαν.

aegis, ĭdis, θ. αἰγίς, ἀσπὶς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς. 2) μεταφ. προβολή, σκέπη.

aegĭsŏnus, a, um, ὁ τῇ αἰγίδι ἠχῶν.

Aegisthus, i, ἀ. Αἴγισθος.

aegīthus, i, ἀ. ὁ καὶ ἡ αἴγιθος. πτ.

Aegĭum, i, οὐ. Αἴγιον, πόλις Ἀχαΐας.

Aegle, ēs, θ. Αἴγλη.

aegocĕphălos, i, ἀ. αἰγοκέφαλος, πτηνόν τι ἄγνωστον.

aegŏcĕras, ătis, οὐ. τὸ αἰγόκερας. φ

aegŏcĕros, ōtis ἀ. ὁ Αἰγόκερως. εὕρηται καὶ γενικὴ aegocĕri.

aegŏlĕthron, i, οὐ. ὁ αἰγόλεθρος. φ.

aegōlios, i, ἀ. ὁ αἰγώλιος, πτηνόν τι ἄγνωστον.

Aegon, ōnis, ἀ, Αἴγων, ὄνομα ἀνδρός, παρὰ ποιηταῖς δὲ καὶ τοῦ Αἰγαίου πέλαγους.

aegōnȳchon, i, οὐ. ὁ αἰγῶνυξ καὶ τὸ αἰγώνυχον. φ.

aegophthalmos, i, ἀ. αἰγόφθαλμος, λίθος.

Aegos flumen, οὐ. οἱ Αἰγὸς ποταμοί.

Aegosthĕnĭenses, ium, ἀ. Αἰγοσθενεῖς.

aegre, ἐπίῤ. νοσερῶς, δυσθύμως, ἀθύμως, βαρέως, λυπηρῶς. 2) χαλεπῶς. aegre me tenui, χαλεπῶς, μόλις κατέσχον ἐμαυτόν. aegre conficere aliquid, χαλεπῶς, μετὰ πόνου, μόλις ἀνύτειν τι. vix aegreque, μόλις καὶ χαλεπῶς. aegerrime, πάνυ χαλεπῶς, μάλα μόλις.

aegrĕo, ēre, (aeger) νοσῶ, ἀσθενῶ, κακῶς ἔχω.

aegresco, καὶ aegrisco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ aegreo), νοσῶ, περιπίπτω νόσῳ. μεταφορ. χαλεπαίνομαι, λυποῦμαι.

aegrĭmōnĭa, ae, θ. (aeger) βαρυθυμία, δυσθυμία, λύπη, μέριμνα, νόσος τῆς ψυχῆς.

aegrĭtūdo, īnis, θ. ἀῤῥωστία, ἀσθένια, νόσος. 2) βαρυθυμία, δυσθυμία, λύπη, μέριμνα, νόσος τῆς ψυχῆς.

aegror, ōris, ἀ. νόσος.

aegrōtatĭo, iōnis, θ. ἀσθένημα, ἀῤῥώστημα (τοῦ σώματος· τὸ δὲ aegritubo μᾶλλον τῆς ψυχῆς τὴν νόσον ἐμφαίνει.)

aegrōtātīvus, a, um, ἀσθενοποιός, νοσοποιός Βοήθ

aegrōto, avi, atum, are (aegrotus) ἀσθενῶ, ἀῤῥωστῶ, νοσῶ (ἐπὶ σώματος, ψυχῆς, καὶ ἄλλων). animi vitio, νοσῶ πονηρίᾳ. mores boni aegrotant, τὰ καλὰ ἤθη νοσεῖ. ex aliqua re, ὑπό τινος πράγματος νοσῶ.

aegrōtus, a, um, (aeger) ἀσθενής, ἄῤῥωστος, νοσερός, νοσῶν (ἐπὶ σώματος, ψυχῆς, πόλεως κ. τ. τ.)

Aegyptĭăcus, a, um, Αἰγυπτιακός.

aegyptilla, ae, θ. Αἰγυπτιακή τις λίθος, εἶδος ὄνυχος,

Aegyptĭus, a, um, Αἰγύπτιος. Aegyptus, i, θ. ἡ Αἴγυπτος. Aegyptus, i, ἀ. ὁ Αἴγυπτος.

Aelĭānus, a, um, Αἰλιανός.

aelĭnos, i, ἀ. αἴλινος θρῆνος.

Aelĭus, a, um, Αἴλιος.

Aëllo, ūs, θ. Ἀελλώ.

aelūrus, i, ἀ. αἴλουρος.

Aemĭlĭānus, a, um, Αἰμιλιανός.

Aemĭlĭus, a, um, Αἰμίλιος. Aemilia via, ἡ Αἰμιλία ὁδός. Aemilius pons, ἡ Αἰμιλία γέφυρα. Aemilius, ὁ Αἰμίλιος.

Aemŏnĭa, ae, θ. Αἱμονία. Aemŏnĭdes, ae, ἀ. Αἱμονίδης. Aemŏnis, ĭdis, θ. Αἱμονίς.

Aemŏnĭus. a, um, Αἱμόνιος.

aemŭla, ἴδ. aemulus.

*aemŭlanter, ἐπίῤ, ζηλωτικῶς.

aemŭlātĭo, iōnis, θ. (aemulor) ἅμιλλα, ζῆλος, ζηλοτυπία, δυσζηλία.

aemŭlātor, ōris, ἀ. ζηλωτής.

aemŭlātrix, īcis, θ. ζήλη.

aemŭlātus, ūs, ἀ. ζῆλος. Τάκιτος.

*aemŭlo, ταὐτὸ τῷ aemulor.

aemŭlor, atus sum, i, (aemulus) aliquem ἢ aliquid, ζηλῶ τινα ἤ τι. Pindarum, ζηλῶ τὸν Πίνδαρον, διώκω τὰ αὐτοῦ ἴχνη. virtutem, διώκω τὴν ἀρετήν. 2) alicui, ζηλοτυπῶ τινα, φθονῶ τινι. 3) μτφ. umbras aemulari, τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν φοβεῖσθαι.

aemŭlus, a, um, alicujus ἢ alicui, (ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ) ζηλωτής, ζηλότυπος, ἀνταγωνιστής. Caesar summis oratoribus aemulus, ὁ Καῖσαρ τοῖς μεγίστοις δημη-

Digitized by Google

γόροις ἰφάμιλλος. labra aemula rosis, χείλη ἐφάμιλλα, ὅμοια ῥόδοις.
Aemus, i, ἀ. ὁ Αἷμος, ὄρος Θράκης.
Aeneādes, ae, ἀ. Αἰνειάδης, Αἰνεάδης. Aenēas, ae, ἀ. Αἰνείας. Αἰνέας.
aeneator, ōris, ἀ. σαλπιγκτής, κερατaύλης.
Aenēīdes, ae, ἀ. ταὐτὸ τῷ Aeneades.
Aenēis, ĭdis καὶ ĭdos, θ. ἡ Αἰνειάς, Αἰνηΐς, ἔπος Βιργιλίου.
Aenēīus, a, um, Αἰνήϊος, τοῦ Αἰνείου.
Aenĕŏbarbus, ἴδ. Aenobarbus.
ăēnĕŏlus, a, vm, ὑποκορ. τοῦ aeneus, μικρὸς καὶ χαλκοῦς.
ăĕnĕus εἴτε ăhēneus, a, um, (aes) χαλκοῦς. 2) χαλκοῦς τὸ χρῶμα.
Aenīdes, ae, ἀ. ἀπόγονος τοῦ Αἰνέως· παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ· Αἰνήϊος.
aenigma, ătis, οὐ. αἴνιγμα.
ăēnĭpes, εἴτε ahenĭpes, χαλκόπους.
Ăēnŏbarbus, i, ἀ. Αἰνόβαρβος καὶ Ἀηνόβαρβος, ἤτοι χαλκοπώγων· προσεπωνυμία τῆς Δομιτίας γενεᾶς. Πλούτ. Παύλ. Αἰμ. 25.
ăēnus, a, um, χαλκοῦς. Μεταφορ. σκληρός. aēna corda, χάλκεον ἦτορ. aēnum, i, οὐ. (ὑπονοούμ. vas). χαλκίον, λέβης.
Aenus, i, θ. ἡ Αἶνος, πόλις Θράκης.
Aeŏles, um, ἀ. Αἰολεῖς. Aeŏlia, ae, θ. Αἰολία. Aeŏlĭcus, a, um, Αἰολικός.
Aeŏlĭdes, ae, ἀ. Αἰολίδης.
*aeŏlĭpĭlae, arum, θ. ἀνέμου σφαῖραι εἴτε aeolipylae, ἀνέμου (Αἰόλου) πύλαι, σκεύη εἴτε ἀγγεῖα πειραστικὰ τῆς τοῦ ἀνέμου οὐσίας καὶ δυνάμεως. Βιτρούβιος.
Aeŏlis, ĭdis, θ. Αἰολίς.
Aeŏlĭus, a, um, Αἰόλιος.
Aeŏlus εἴτε Aeŏlos, i, ἀ. Αἴολος.
†aeon, ōnis, ἀ. αἰὼν ὁ τοῦ Βαλεντίνου.
aequābĭlis, e, παραβλητός, παραπλήσιος, aequabilis partitio, ἰσομοιρία. motus aequabilis, κίνησις ἀεὶ ἡ αὐτή. fluvius aequabilis, ποταμὸς ὁμαλῶς ῥέων. jus aequabile, τὸ ἴσον, δίκαιον. Ὁ ὑπερθ. βαθμὸς οὐχ εὕρηται.
aequābĭlĭtas, ātis, θ. ἰσότης. aequabilitas civitatis, ἡ ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις πολιτεία. 2) ἀναλογία (ἡ ἐν τῇ γραμματικῇ).
aequābĭlĭter, ἐπίρ. παραπλησίως, ἴσως, ὁμοίως. Ὁ ὑπερθ. βαθμὸς ἄχρ
aequaevus, a, um, (aequus aevum) ὁμῆλιξ
aequālis, e, (aequo) alicui, ἴσος τινί, ἰσομεγέθης. aequalis et par. ἴσος καὶ ὅμοιος. 2) ὁμαλός, ἰσόπεδος. 3) ὁμῆλιξ. 4 σύγχρονος.
aequālĭtas, ātis, θ. ἰσότης, ὁμαλότης. 2) ἰσοτιμια. 3) ὁμηλικία.
aequālĭter, ἐπίρ. ἐξ ἴσου, ἐν ἴσῳ, ὁμαλῶς. Ὁ ὑπερθ. βαθμὸς ἄχρ.
*aequāmen, ĭnis, οὐ. ἰθυντήριον. (ὄργανον).
*aequāmentum, i, οὐ. ἐξίσωσις.
aequănimĭtas, ātis, θ. εὐμένεια, εὔνοια. 2) ἀπάθεια, ἀταραξία.
aequănĭmĭter, ἐπίρ. ἀπαθῶς, καρτερικῶς.
aequănĭmus, a, um, (aequus-animus), ἀπαθής, καρτερικός. Αὐσόνιος.
aequātio, ōnis, θ. ἴσωσις, ἐξίσωσις.
aequātor, ōris, ἀ. ἐξισωτής. Ἐπίγρ.
aeque, ἐπίρ. ἐπίσης, ἴσον. aeque tecum scio, ἐπίσης σοὶ ἐπίσταμαι. aeque atque εἴτε ac tu gaudeo, ταὐτὰ σοὶ χαίρω, ἴσα καὶ σὺ χαίρω. aeque nocet pueris senibusque, ἴσον βλάπτει παῖδας καὶ γέροντας. aeque omnibus suave, ἐπίσης πᾶσι γλυκύ. non aeque valet, οὐ ταὐτὸν ἰσχύει. aeque ac si bonum esset, ὥςπερ ἂν εἰ καλὸν ἦν.
Aequi, οἱ καὶ Aequĭcŭli καὶ Aequĭcŭlāni, orum, ἀ. Αἴκουοι, Αἰκανοί, Αἰκουϊκλοί ἔθνος Ἰταλικόν.
*aequĭcrūrĭus, a, um, (aequus-crus) ἰσοσκελής.
Aequĭcŭlus, a, um, Αἰκουϊκός. Aequiculus, ἀ. Αἴκουος. Aequĭcus, a, um, Αἰκουϊκός.
aequĭdĭcus, a, um, ἴσα λέγων. versus, ἰσόκωλος στίχος. 2) ἐπιεικῆ λέγων.
aequĭdistans, antis, παράλληλος, δι' ἴσου ἀφεστηκώς.
aequĭformis, e, ἰσόμορφος.
aequĭlanx, ncis, (adquus lanx) ἰσοτάλαντος.
*aequĭlātatĭo, iōnis, θ. παραλληλία.
*aequĭlătĕrālis, e, ἰσόπλευρος.
aequĭlătĕrus, a, um, (aequus-latus) ἰσόπλευρος.
*aequĭlătus, ĕris, (aequus-latus) ἰσόπλευρος.
*aequĭlībrātus, a, um, ἀντίῤῥοπος, ἰσόῤῥοπος.
*aequĭlībris, e, (aequus-libra) ἀντίῤῥοπος, ἰσόῤῥοπος.
*aequĭlībrĭtas, ātis, θ. ἰσονομία, ἡ κατ' Ἐπίκουρον. Κικέρ. ἐν τῷ περὶ Φύσεως θεῶν.
aequĭlībrĭum, ii, οὐ. ἀντιῤῥοπία, ἰσοῤῥοπία.
aequĭmănus, a, um, (aequus-manus) ἀμφιδέξιος. περιδέξιος.
Aequĭmēlĭum, εἴτε Aequimaelium, ii, οὐ. Αἰκυμήλιον, πλατεῖά τις ἢ ἀγορὰ ὑπὸ τῷ Καπιτωλίῳ.
aequimembris, e, ἰσόκωλος.
aequĭmŏde, ἐπίρ. ἐπίσης, ὁμοιοτρόπως.
aequĭmŏdus, a, um, ὁμοιότροπος.
aequĭnoctĭālis, e, ἰσημερινός.
aequĭnoctĭum, ii, ἀ. (aequus καὶ nox) ἰσημερία.
aequĭpar, ăris, (aequus par) ἴσος καὶ ὅμοιος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατινισμοῦ.
aequĭpărābĭlis, e, παραβλητέος, παραβλητός. Πλαῦτος.
†aequĭpărantĭa, ae, θ παραβολή.
aequĭpărātĭo, iōnis, θ. ἴσωσις. ἰσότης.
aequĭpăro, avi, atum, are, (aequipar) (aliquid, aliquem) alicui ἢ ad ἐξισῶ, ὁμοιῶ, παραβάλλω τί τινι. 2) οὐδέτ. alicui καὶ συνηθέστερον aliquem ἢ aliquid,

Digitized by Google

ἴσος εἰμί, ἐξισοῦμαί τινι, ἐξικνοῦμαί τι, καθικνοῦμαί τινος.
aequĭpĕdus, a, um, καὶ aequĭpes, ĕdis, (aequus-pes) ἰσόπους.
aequipero, ἴδ. aequiparo.
aequĭpollens, entis, (aequus-polleo) ἰσοδύναμος.
*aequĭpondĭum, ii, οὐ. (aequus-pondus) ἀντισήκωμα, ἰσοσταθμία.
aequĭsŏnantia, ae, θ. ἰσοτονία.
aequĭsŏnus, a, um, ἰσότονος.
aequĭtas, ātis, θ. ἰσότης, συμμετρία. 2) ἐπιείκεια. 3) σωφροσύνη, ἀπάθεια, ἀταραξία ψυχῆς.
aequĭter, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ aeque.
aequĭternus, a, um, (aequus-aeternus) ἐξ ἴσου αἰώνιος. Λ. τοῦ μτγν. Λατινισμοῦ.
*aequĭvălĕo, ēre, ἰσοδυναμῶ.
aequĭvŏcus, a, um, (aequus-vox) ἰσόφθογγος, ὁμώνυμος, (ἐν τῇ γραμματικῇ).
aequo, avi, atum, are, (aequus) aliquem (aliquid) alicui ἢ cum aliquo, ἰσῶ, ἰσάζω, ἐξισῶ τί (τινά) τινι. templum solo, κατεδαφίζω ναόν. Hannibali Philippum, παραβάλλω Φίλιππον πρὸς Ἀννίβαν. planitiem agri, ὁμαλίζω τὸν ἀγρόν. 2) aequo aliquem (σπανίως alicui) ἴσος εἰμί τινι, ἐξικνοῦμαι, καθικνοῦμαί τινος. aequo cursum alicujus, ἢ aliquem cursu, οὐδὲν δρόμῳ τινὸς λείπομαι. aequare gloriam alicujus, ἐξικνεῖσθαι τῆς δόξης τινός.
aequor, ŏris, οὐ. (aequus) ἰσόπεδον, ὁμαλὸν πεδίον, ἐπίπεδον, ἐπιφάνεια. 2) ἐπιφάνεια θαλάσσης (τῆς γαλήνης μάλιστα, ἔσθ' ὅτε καὶ ποταμοῦ.) πέλαγος, θάλασσα. (Λέξ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιητική).
aequŏrĕus, a, um, (aequor) θαλάσσιος, πελάγιος.
aequus, a, um, ὁμαλός, ἴσος. aequus et planus locus, ὁμαλὸς καὶ πεδινὸς τόπος. in aequum locum se demittere, καταβαίνειν εἰς τὸ ἰσόπεδον. in aequo loco pugnare, ἐν ἰσοπέδῳ μάχεσθαι. locum non aequum nostris video, ὁρῶ τὸν τόπον τοῖς ἡμετέροις οὐκ ἴσον, οὐκ ἐπιτήδειον. aequo tempore, ἐν ἐπικαιρίῳ, ἐπιτηδείῳ χρόνῳ. ἐν καιρῷ. aequo Marte pugnaverunt, ἴση, ἰσόῤῥοπος ἡ μάχη ἐγένετο. ex aequo, ἐξ ἴσου. in aequo, ἐν ἴσῳ. aequa conditione, ἐπὶ τῇ ἴσῃ. aequum me omnibus praebeo, παρέχω ἐμαυτὸν ἐπιεικῆ πᾶσιν. aequum est, εἰκός ἐστιν. aequum et justum, εἰκὸς καὶ δίκαιον. aequus animus, aequa mens, ἀπάθεια, πρᾳότης, ἀταραξία ψυχῆς. aequo animo fero, tolero aliquid, πράως φέρω τι. Φράσις· aequi bonique facere aliquid, ἐπὶ τὸ καλὸν λαμβάνειν τι, στέργειν τινί. Οὕτω καὶ aequi bonique dicere.

āĕr, āĕris, ἀ. (ἀρχαϊκῶς θ.) ἀήρ· ποιητικῶς· aer summus arboris, ἡ αἴριος τοῦ δένδρου κορυφή.
aera, ae, τὸ ἐν τῷ σίτῳ φυόμενον ζιζάνιον, ἡ αἶρα. Λατ. lolium.
aera, ae, θ. (aes), ἐποχή, ἀρχὴ χρονολογίας.
aerāmentum, i, οὐ. (aero) χάλκωμα, χαλκίον.
aerārĭa, ae, θ. (ὑπον. fodina) χαλκωρυχεῖον. 2) χαλκευτήριον, χωνεῖον, χωνευτικὸν ἐργαστήριον.
aerārĭum, ii, οὐ. (aes) ταμιεῖον δημόσιον, τὸ κοινόν, τὰ δημόσια χρήματα. Κυρίως ἐκαλεῖτο aerarium, ὁ ἐν τῷ Κρόνου ναῷ θησαυρός, οὗπερ ἐφυλάττετο τὰ δημόσια χρήματα καὶ συμβόλαια.
aerārĭus, a, um, (aes) χάλκειος, χαλκευτικός. aerarium metallum, χαλκωρυχεῖον tribunus aerarius, ταμίας στρατιωτικὸς ἢ μισθοδότης. Ἔτι tribuni aerarii, τάξις τις τρίτη δικαστῶν, κατὰ τὸ τίμημα ἥττων τῆς τῶν βουλευτῶν καὶ τῆς τῶν ἱππέων. -aerarius (ὑπον. faber) χαλκεύς, χαλκουργός. 2) ὑπον. civis, πολίτης τῆς ἐσχάτης καὶ πενεστάτης τοῦ δήμου τάξεως, ὁ μὴ ψηφιζόμενος, καὶ τελῶν μόνον τὸ ἐπικεφάλαιον, τὰ aera.
aerātus, a, um, (aes) χαλκήρης, κατάχαλκος, χαλκήλατος. 2) πολύχαλκος, πλουσιώτατος.
aerĕus, a, um, χαλκοῦς. χαλκήλατος. aureus, ὑπον. nummus, χαλκοῦν νόμισμα, χαλκοῦς.
Aerecūra, ae, θεά τις ἢ ἐπίθετον τῆς Μεγάλης μητρὸς τῶν θεῶν, δηλοῦν ἴσως πλουτοδότιν. Ἐπίγρ.
aerĭfer, ĕra, ĕrum, ὁ φέρων χαλκοῦν κύμβαλον. Ὀβίδιος.
*aerĭfĭce, ἐπίρ. τεχνηέντως, (κυρίως· χαλκουργικῶς).
aerifodīna, ae, θ. (aes-fodio) χαλκωρυχεῖον.
aerĭnus, a, um, (aera) τῆς αἴρας, αἴρινος.
aerĭpes, ĕdis, χαλκόπους, ποίητ. ἰσχυρὸς τοὺς πόδας, ποδώκης.
aerĭsŏnus, a, um, χαλκόκροτος, οἷον mons, antra.
āĕrĭus, a, um, ἀέριος.
āĕrizūsa, ae, θ. ἀερίζουσα (λίθος τις).
aero, ōnis, ἀ. εἶδος πλεκτοῦ κοφίνου.
āĕrŏīdes, is, ἀεροειδής.
Ăĕrŏpe, ēs, θ. Ἀερόπη.
*aĕrŏphŏbus, ἀερόφοβος. λ. ἰατρ.
aerōsus, a, um, (aēs) πολύχαλκος, χαλκοφόρος. aurum, ferrum aerosum, χρυσός, σίδηρος, χαλκόκρατος. pecunia aerosa, νόμισμα χαλκοῦν ἐπάργυρον, τὸ παρὰ Γάλλοις billon.
aerūca, æ, θ. (aes) εἶδος ἰοῦ.
aerūgĭnōsus, a, um, ἰώδης. Σενέκας.
aerūgo, ĭnis, θ. (aes) ὁ ἰὸς(σκωρία) τοῦ χαλκοῦ. 2) μτφρ. φθόνος, βασκανία, πλεονεξία.

Digitized by Google

aerumna, ae, θ μόχθος, ταλαιπωρία.
aerumnābĭlis, e, ἐλεεινός, οἰζυρός.
aerumnōsus, a, um, ταλαίπωρος, πολύμοχθος, ἄθλιος.
*aeruscātor, ōris, ἀ. ἀγύρτης.
aerusco, avi, atum, are, (aes) ἀγυρτάζω.
aes, aeris, οὐ. χαλκός. Cyprium, Κύπριος χαλκός. aes fundere, conflare, χωνεύειν. 2) χαλκοῦν σκεῦος, χαλκός, χαλκίον, χάλκωμα, χαλκοῦν ἄγαλμα, ὅπλον κ. τ. λ. 3) χρήματα, χαλκοῦν νόμισμα, χαλκός, χαλκίον. 4) æs alienum, χρέος, ὀφείλημα. aes alienum contrahere, facere, δανείζεσθαι, λαμβάνειν χρέος. aere alieno oppressum esse, βεβαπτίσθαι ὀφλήμασιν, ὑπόχρεων εἶναι. aes alienum dissolvo, ἀποδίδωμι, διαλύω τὸ χρέος. 5) aeris, τίθεται ἀντὶ τοῦ assium, π. χ. quatuor millia æris, τετρακισχίλια ἀσσάρια, τετρακόσιαί που Ἀττικαὶ δραχμαί. 6) μισθὸς τοῦ στρατιώτου, στρατεία. 7) aera, πληθ. αἱ ψηφίδες τῆς ἀριθμήσεως, ὡς καὶ τὰ μερικὰ ποσά, ἐξ ὧν τὸ κεφάλαιον (ἡ summa) σύγκειται.
Aesăcus, i, ἀ. Αἴσακος.
aesălon, ōnis, ἀ. αἰσάλων, (πτηνόν).
Aesar, τὸ Τυῤῥηνικὸν τοῦ θεοῦ ὄνομα. 2) ὁ Αἴσαρος, ποταμὸς τῆς μεγάλης Ἑλλάδος.
Aeschĭnes, is, ἀ. Αἰσχύνης.
Aeschȳlus, i, ἀ. Αἰσχύλος.
aeschȳnŏmĕnē, θ. ἡ αἰσχυνομένη (φυτόν).
†Aesculānus, i, ἀ. θεὸς τοῦ χαλκοῦ.
Aescŭlāpĭus, ii, ἀ. Ἀσκληπιός.
*aescŭlētum, i, οὐ. δρυμὸς φηγῶν, ὁ φηγών.
*aescŭlĕus, a, um, φήγινος.
*aescŭlĭcus, a, um, φήγινος.
aescŭlus, i, θ. ἡ φηγός, εἶδος δρυός.
Aesernĭa, ae, θ. Αἰσερνία, πόλις τῆς Σαυνίτιδος, τανῦν Sergna. Τὸ ἐθν. Aesernīus.
Aeson, ŏnis, ἀ. Αἴσων.
Aesōpēus, Aesopīus, εἴτε Aesopĭus, a, um, Αἰσώπειος. Aesōpĭcus, a, um, Αἰσωπικός.
Aesōpus, i, ἀ. Αἴσωπος.
Aesquiliae, ἴδ. Exquiliae.
aestas, ātis, θ. (aestus, αἴθω) θέρος. adulta, ἡ τοῦ θέρους ἀκμή. ineunte aestate, ἀρχομένου τοῦ θέρους. axacta aestate, τελευτήσαντος τοῦ θέρους. aestate, θέρους, ἐν θέρει. 2) τὰ τοῦ θέρους θάλπη, τὸ θέρος. 3) aestates, ἐφηλίδες (τοῦ δέρματος).
aestĭfer, ĕra, ĕrum, (aestus-fero) καυματηρός, καυματώδης. 2) διακεκαυμένος.
*aestĭmābĭlis, e, ἀξιότιμος. τίμιος.
aestĭmātĭo, iōnis, θ. τίμησις, διατίμησις, ὁ διὰ χρημάτων ὁρισμὸς τῆς ἀξίας πραγμάτων. 2) μτφρ. τιμή, διατίμησις τῆς ἀξίας ἀνθρώπου τινός. 3) τιμή, ἀξία.
aestĭmātor, ōris, ἀ. διατιμητής. τιμητής.
aestĭmātōrĭus, a, um, διατιμητικός, τῆς διατιμήσεως. Λέξ. νομική.
aestĭmātus, ūs, ἀ. τίμησις, διατίμησις μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικοῦ εὔχρ.
aestĭmo, avi, atum, are, καὶ aestumo, τιμῶ, διατιμῶ. æstimare frumentum tribus denariis. τιμᾶν τὸν σῖτον τριῶν δηναρίων. aliqui 1 multi, pluris, τιμῶ τι πολλοῦ. πλείονος. æstimo possesiones, καθίστημι τὴν τιμὴν τῶν κτημάτων. 2) τιμῶ, διατιμῶ ἄνθρωπον ἢ πράγματα (κατὰ τὴν μὴ χρηματικὴν ἀξίαν). æstimo aliquem magni, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, ἐν μεγάλῳ τίθημι, πολλοῦ τιμῶ τινα. pluris, quam multum pecuniae. τιμῶμαί τινα ἀντὶ πολλῶν χρημάτων. maxime, πλείστου. amicitias non ex re, sed ex commodo æstimare, μετρεῖν τὰς φιλίας οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ συμφέρον.
aestīvālis, e, θερινός.
*aestīve, ἐπίρ. θερινῶς. Πλαῦτος.
aestīvo, avi, atum, are, διάγω τὸ θέρος, θερίζω.
aestīvus, a, um, (aestas) θερινός. aestiva castra εἴτε aestiva, τὰ θερινά, τὸ θερινὸν στρατόπεδον, καὶ ἡ θερινὴ στρατεία. 2) aestiva, orum, οὐ. τόπος, ἐν ῳ θερίζουσι τὰ κτήνη, καὶ αὐτὰ τὰ θερίζοντα κτήνη.
aestŭābundus, a, um, ἀναφλύζων, κυμαίνων. Παλλάδιος.
aestŭārĭum, i, οὐ. ἀνάχυσις τῆς θαλάσσης, θαλασσῶδες ἕλος. 2) ποιηταὶ λίμναι θαλασσίου ὕδατος πρὸς ἰχθυοτροφίαν. 3) ἡ σήραγξ τῶν μεταλλευτῶν.
aestŭātĭo, iōnis, θ. κύμανσις. μτφ. τάραξις.
aestŭo, avi, atum, are, (aestus, αἴθω) ἀναχέω φλόγας. ignis aestuat, τὸ πῦρ ἀναχέει φλόγας. 2) θερμαίνομαι, καυσιοῦμαι. 3) ἐπὶ ὕδατος· κυμαίνω, φλεγμαίνω, ἀναφλύζω. μτφρ. φλέγω. desiderio, invidia, φλέγω, φλεγμαίνω ὑπὸ πόθου, ὑπὸ φθόνου, κυμαίνω πόθῳ, φθόνῳ εἴτε ὑπὸ φθόνου. aestuat dubitatione, ἀμφισβητεῖ. sententia aestuat, ἡ γνώμη ἀστατεῖ, σαλεύει.
aestŭōse, ἐπίρ. καυματηρῶς.
aestŭōsus, a, um, καυματώδης, φλέγων, κυμαίνων.
aestus, ūs, ἀ. (αἴθω) καῦμα, καύσωμα, θάλπος, φλέγμα. 2) κύμανσις (ὕδατος), ζέσις. 3) παλίῤῥοια. 4) διάπυρον ψυχῆς πάθος, θάλπος, φλεγμονή. 5) ἀκαταστασία ψυχῆς, ταραχή. 6) ἀπόῤῥοια ἀτόμων.
Aesŭla, ae, θ. πόλισμα πλησίον Τιβούρων κείμενον.
aetas, ātis, θ. (συνῃρημένον ἐκ τοῦ ævitas) ἡλικία. aetatis flos, ἀκμὴ ἡλικίας, βίου. propter aetatem expers belli, διὰ τὴν (νεαράν) ἡλικίαν ἀμέτοχος τοῦ πολέμου. jam aetate gravis, ἤδη βαρὺς (τῇ προβεβηκυίᾳ) ἡλικίᾳ. 2) ὁ τοῦ βίου χρόνος, ὁ ἀνθρώπινος αἰών. omnem aetatem in tranquillitate de

Digitized by Google

gere, πάντα τὸν αἰῶνα ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν. breve tempus ætatis, βραχὺς τοῦ αἰῶνος ὁ χρόνος. conterere ætatem, κατατρίβειν τὸν αἰῶνα. 3) αἰών, χρόνος. heroicis aetatibus, κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους. usque ad hanc ætatem, μέχρι τοῦ αἰῶνος τούτου. impia ætas, ὁ ἀσεβὴς χρόνος, οἱ ἀσεβεῖς τοῦ χρόνου τούτου ἄνθρωποι. vinum ætatem fert, ὁ οἶνος διαμένει πολὺν χρόνον. 4) ἀρχαϊκῶς· aetatem, πάντα τὸν βίον συνεχῶς, πολὺν χρόνον. in aetate, διὰ χρόνου, ἐνίοτε.
aetātŭla, ae, θ. (aetas) νεαρὰ ἡλικία, νεότης.
aeternābĭlis, e, αἰώνιος, ἀΐδιος.
aeternālis, e, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
aeternĭtas, ātis, θ. ἀϊδιότης, ἀθανασία. 2) προσηγορία τιμητικὴ τῶν Καισάρων, ὡς καὶ τὰ divinitas, majestas κ. τ. λ.
aeterne, ἐπίρ. αἰωνίως.
aeterno, avi, atum, are, ἀθανατίζω.
aeternus, a, um, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀδιάλειπτος, ἀτέλεστος. in aeternum, εἰς αἰῶνα. aeternum εἴτε aeterno, ἀδιαλείπτως, τὸν ἀεὶ χρόνον.
aethălus, i, ἀ. εἶδος σταφυλῆς τῆς Αἰγύπτου.
aether, ĕris, καὶ ĕros, ἀ. αἰθήρ.
aethĕrĭus, εἴτε aethĕrĕus, a, um, αἰθέριος.
Aethĭŏpĭa, ae, θ. Αἰθιοπία. Aethĭŏpĭcus, a, um, Αἰθιοπικός. aethiŏpis, ĭdis, θ. αἰθιοπὶς (βοτάνη). Aethĭŏpissa, ae, θ. Αἰθιοπίς, Αἰθιόπισσα. Aethĭops, ŏpis, καὶ Aethĭŏpus, i, ἀ. Αἰθίοψ.
Aethon, ŏnis, ἀ. Αἴθων.
Aethra, ae, θ. Αἴθρα.
aetiŏlŏgĭa, ae, θ. αἰτιολογία.
āĕtītes, ae, ἀ. ἀετίτης (λίθος τις).
āĕtītis, ĭdis, θ. ἀετῖτις (λίθος τις).
Aetna, ae, θ. Αἴτνη, ὄρος καὶ πόλις. Aetnaeus, a, um, Αἰτναῖος. Aetnensis, e, Αἰτναῖος, (τῆς πόλεως Αἴτνης).
Aetōlĭa, ae, θ. Αἰτωλία. Aetōlĭcus, a, um, Αἰτωλικός. Aetōlis, ĭdis, θ. Αἰτωλίς. Aetōlĭus, a, um, Αἰτώλιος. Aetōlus, a, um, Αἰτώλιος. arma Aetola, Αἰτώλια ὅπλα. Aetōla urbs, Αἰτωλὶς πόλις. Aetolus, Αἰτωλός.
aevĭtas, ātis, θ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ aetas.
aevĭternus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ aeternus.
aevum, i, οὐ. αἰών, ὁ ἀΐδιος, ἀέννaος χρόνος. 2) ὁ ἀνθρώπινος αἰών, ὁ τοῦ βίου χρόνος. breve est omne aevum, πᾶς βίος βραχύς ἐστι. flos aevi, ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. 3) αἰών, χρόνος. nostrum aevum, ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος. Α. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικὴ καὶ καθ' ἐνικ. εὔχρηστος.
aevus, i, ἀ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ aevum.
Āfer, Afra, Afrum, Λυδικός. Afra avis, Λυδικὴ ὄρνις. Afer, fri, ἀ. Λίβυς, καὶ ὄν. κύρ. Ἄφρος.
affăber, bra, brum, (ad-faber) τεχνικός, εὔτεχνος.
affābĭlis, e, (ad-for) εὐπροσήγορος.
affābĭlĭtas, ātis, θ. εὐπροσηγορία.
affābĭlĭter, ἐπίρ. εὐπροσηγόρως.
affăbre, ἐπίρ. τεχνικῶς, ἐντέχνως, εὐτέχνως.
*affăbrĭcātus, a, um, πρόσπλαστος.
affābŭlātĭo, iōnis, θ. ἐπιμύθιον. Πρισκιανός.
affāmen, ĭnis, οὐ. (adfor) προσηγόρημα.
affanĭae, arum, θ. φλυάρημα, λῆροι. Ἀπουλήϊος.
affāri, ἴδ. affor.
affătim, ἐπίρ. (ad-fatim) ἄδην, ἀρκούντως. mihi copiarum affatim est, ἄδην δυνάμεων ἔχω. affatim onustus, ἀρκούντως πεφορτισμένος.
affātus, ūs, ἀ. προσηγορία, πρόσρησις.
affectāte, ἐπίρ. ἐπιτετηδευμένως, ἐσπουδασμένως.
affectātĭo, iōnis, θ. ἔφεσις, ἀντιποίησις, ἐπιθυμία. 2) ῥητορικὴ ἐπίδειξις.
affectātor, ōris, ἀ. ὁ ἐφιέμενος, ἀντιποιούμενος.
†affectātrix, īcis, θ. ἡ ἐφιεμένη, ἀντιποιουμένη
†affecte, ἐπίρ. ἐμπαθῶς.
affectĭo, iōnis, θ. διάθεσις (σώματος καὶ ψυχῆς). cœli, καταστερισμός. virtus est affectio animi constans conveniensque, ἀρετή ἐστι διάθεσις ψυχῆς σύμφωνος ἑαυτῇ. 2) στοργή.
*affectiōse, ἐπίρ. παθητικῶς, ἐμπαθῶς.
affectĭōsus, a, um, παθητικός, ἐμπαθής.
affecto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ afficio) aliquid, ἐπιθυμῶ, ἐφίεμαι, ὀρέγομαι, ἀντιποιοῦμαί τινος. affectare magnificentiam, μεγαλοπρεπείας. immortalitatem, τῆς ἀθανασίας. regnum, ἐφίεμαι τῆς βασιλείας. famam clementiae, ὀρέγομαι, ἀντιποιοῦμαι τῆς δόξης τῆς πραότητος. urbem, ἐπιθυμῶ πόλεώς τινος. affectare viam, iter, ad aliquid, τρέπομαι τὴν ἐπί τι ὁδόν. affectatus, (ἐν τῇ ῥητορικῇ) ἐπιτετηδευμένος, κατεσπουδασμένος, ἐσπουδασμένος.
affector, atus sum, ari, σπάνιον ἀντὶ τοῦ affecto.
affectŭōse, ἐπίρ. φιλοστόργως, εὐνοϊκῶς.
affectŭōsus, a, um, φιλόστοργος, εὐνοϊκός
affectus, a, um, ἴδ. afficio.
affectus, ūs, ἀ. (afficio) πάθος, πάθημα, διάθεσις, (τῆς ψυχῆς μάλιστα). 2) ἐπιθυμία, ἀγάπη, στοργή. 3) οἱ προσφιλεῖς, τὸ προσφιλὲς πρᾶγμα.
affĕro, attŭli, allātum, affere, (ad-fero) προσφέρω, ἐπιφέρω, φέρω. litteras alicui, φέρω τινὶ ἐπιστολήν. affero me in locum, μεταβαίνω, ἔρχομαι εἰς τόπον. animum ad scribendum, προσέχω τῷ γράφειν, ἐπιμε-

Digitized by Google

λοῦμαι τοῦ γράφειν. vim alicui, βιάζομαί τινα. manus alicui, προσφέρω τινὶ τὰς χεῖρας. 2) φέρω τι, φέρω ἀγγελίαν. mihi affertur aliquid, ἀγγέλλεταί μοί τι. 3) παρέχω, φέρω. metum alicui, φόβον παρέχω τινί. detrimentum, φέρω τινὶ ἀπώλειαν. voluptatem, παρέχω τινὶ ἡδονήν. 4) προσφέρω, ἀναφέρω, μνημονεύω. causam, rationem, προφέρω, ἀποφαίνω τὴν αἰτίαν, τὸν λόγον. 5) συμφέρειν, προσφέρειν. nihil affert, οὐ σύμφορόν ἐστιν.

affĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (ad-facio) aliquem, οὕτω διατίθημί τινα. vulnus eum affecit, τὸ τραῦμα οὕτω διέθηκεν αὐτόν afficior, οὕτω διατίθεμαι. voluptate affectus sum, ὑφ' ἡδονῆς οὕτω διάκειμαι. ita affectus sum, ut, οὕτω διετέθην, οὕτω διάκειμαι, ὥστε· aliter affectus animo sum, ἄλλως διάκειμαι τὴν ψυχήν, παθαίνομαι. 2) afficio aliquem aliqua re, περιάπτω τί τινι, περιβάλλω τινά τινί, ποιῶ τινά τι. honore me afficit, περιάπτει μοι τιμάς. aliquem calamitate, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς. morte, θανατῶ. malis, περιβάλλω τινὰ κακοῖς. beneficiis, ποιῶ τινὰ ἀγαθόν τι, εὐποιῶ τινα. injuriā, ἀδικῶ τινα. laetitiā, εὐφραίνω τινά. laude, ἐπαινῶ τινα. afficior re, πάσχω τι. beneficiis, πάσχω ἀγαθά, εὐεργετοῦμαι. calamitate affectus sum, ἔπαθον συμφοράν. ita affectus sum ab aliquo, τοιαῦτα πέπονθα ὑπό τινος. gravi morbo afficior, βαρείᾳ νόσῳ περιπίπτω. affectus, πάσχων. male affecta respublica, πολιτεία κακῶς διακειμένη. simili figura affectus sum, ἔχω ὁμοίαν μορφήν. affectus honore, τετιμημένος. injuria, ἠδικημένος. sapiens eodem modo affectus est erga amicum, quo in se ipsum, ὁ σοφὸς οὕτω διάκειται πρὸς τὸν φίλον, ὅπως πρὸς ἑαυτόν. affectus, ἐπὶ χρόνου· προβεβηκώς. aetas affecta, προβεβηκυῖα ἡλικία. annus affectus, ὁ προβεβηκὼς ἐνιαυτός.

*affictĭcĭus, a, um, πρόσθετος, πρόσπλαστος.

affictĭo, iōnis, θ. (affingo) ἀνθυποφορά. σχ.ρ.

affictus, a, um, ἴδ. affingo.

affīgo, ixi, ixum, ĕre, (ad-figo) aliquid rei καὶ ad rem, προσπήγνυμι, προσάπτω. προσηλῶ. affixus, προσπεπηγμένος.

*affigūro, avi, atum, are, μορφῶ τι κατά τι.

affingo, inxi, ictum. ĕre, (ad-fingo) aliquid rei, προσπλάττω, προστίθημί τί τινι.

affīnis, e, (ad-finis) πρόσορος. 2) κηδεστής, προσήκων. 3) μέτοχος, συμμέτοχος.

affīnĭtas, ātis, θ. κηδεστία. 2) κηδεσταί. 3) μετοχή, κοινωνία.

*affirmanter, ἐπίρ. βεβαιωτικῶς. Γέλλιος.

affirmāte, ἐπίρ. βεβαίως, καταφατικῶς.

affirmātĭo, iōnis, βεβαίωσις, διαβεβαίωσις.

affirmātīvus, a, um, βεβαιωτικός.

affirmātor, ōris, ἀ. βεβαιωτής.

affirmo, avi, atum, are, βεβαιῶ, διαβεβαιοῦμαι, διισχυρίζομαι.

affixĭo, iōnis, θ. (affigo) προσάρτησις.

affixus, a, um, ἴδ. affigo.

*afflăgrans, ntis, φλέγων. Ἀμμιανός.

†afflātor, ōris, ἀ. ὁ προσπνέων.

afflātus, ūs, ἀ. πρόσπνευσις, ἐπίπνοια.

*afflecto, xi, ĕre, κάμπτω πρός.

afflĕo, ēvi, ētum, ēre, (ad-fleo) κλαίω, θρηνῶ ἐπί τινι. Πλαῦτος.

afflictātĭo, ōnis, θ. (afflicto) θλίψις, ἀλγηδών.

†afflĭctātor, ōris, ἀ. βασανιστής.

*afflictĭo iōnis, θ. θλίψις.

afflicto, avi, atum, are, (affligo) θλίβω, αἰκίζω, ταλαιπωρῶ.

*afflictor, ōris, ἀ. ὁ καταβάλλων. Κικέρ.

afflictus, a, um, ἴδ. affligo.

*afflictus, ūs, ἀ. προσάραξις.

afflīgo, xi, ctum, ĕre, (ad-fligo) aliquem ἢ aliquid alicui, προσαράσσω τινὰ ἤ τί τινι. aliquem terrae εἴτε ad terram, ἀράσσω τινὰ πρὸς τὸ ἔδαφος, καταρρίπτω, καταράσσω, καταβάλλω τινά. μεταφ. καταβάλλω, καταπλήττω, καταθλίβω τινά. 2) causam affligere, ἀπορρίπτειν, ἀφιέναι τὴν δίκην.— afflictus, καταβεβλημένος, καταπλαγείς, κατατεθραυσμένος, ταλαίπωρος. 3) ἀποβεβλημένος, ἀπόβλητος, ταπεινός.

afflo, avi, atum are, (ad-flo) aliquem (aliquid) ἢ alicui, ἐπιπνέω, προσπνέω, προσφυσῶ τινι. 2) divino spiritu afflor, θείῳ πνεύματι ἐπιπνέομαι, ἐνθουσιάζω.

afflŭens, ἴδ. affluo.

afflŭenter, ἐπίρ. ἀφθόνως, δαψιλῶς.

afflŭentia, ae, θ. ἐπιρροή, περίσσεια, ἀφθονία.

afflŭo, xi, ctum, ĕre, προσρέω, ἐπιρρέω. anni affluentes, οἱ ἐπερχόμενοι ἐνιαυτοί. multitudo affluit, ὄχλος πολὺς ἐπιρρεῖ, ἀθροίζεται. opes affluunt, τὰ ἀγαθὰ ἐπιρρεῖ. 2) aliqua re, εὐπορῶ, ἀφθονίαν ἔχω τινός. affluit voluptatibus, ἀφθόνους ἔχει τὰς ἡδονάς. affluens aliqua re, εὔπορος, ἄφθονος, πλούσιος. ex affluenti, ἐπιρρηματικῶς· ἀφθόνως.

affŏdio, ōdi, ossum, ĕre, σκάπτων, εἴτε διὰ σκαφῆς προστίθημι.

affor, atus sum, ari, aliquem, προσαγορεύω, προσφωνῶ τινα.

affŏrem, es, ταὐτὸ τῷ affuturus essem.

*afformīdo, avi, atum, are, τρέμω.

affrango, ēgi, actum, ĕre, προσρήγνυμι.

affrĕmo, ŭi, ĕre, ἐπιβρέμω, ἐπιθορυβῶ.

affrĭcātĭo, iōnis, θ. πρόστριψις.

affrĭco, ŭi, ictum, are, προστρίβω.

*affrictĭo, iōnis, θ. πρόστριψις.

*affrictus, ūs, ἀ. (affrico) πρόστριψις.

affringo, ταὐτὸ τῷ affrango.

Digitized by Google

*affrio, are, συντρίβω πρός, ἐπιθραύω.
affulgeo, ulsi, ere, ἐπιλάμπω.
affundo, fudi, fusum, ere, ἐπιχέω, προσχέω. 2) affundere se εἴτε affundi, προσπίπτω, καταπίπτω.
afforem, ταὐτὸ τῷ abforem.
Afranius, a, um, τοῦ Ἀφρανίου. Afranius, ὁ. ὁ Ἀφράνιος.
Afri, orum, οἱ Λίβυες ἴδ. Afer.
Africa, ae, θ. Λιβύη, ἡ παρὰ τοῖς ὕστερον καὶ Ἀφρική. Africanus, a, um, Λιβυκός. Africus, a, um, ταὐτὸ τῷ Africanus. Africanus ventus, εἴτε Africus, ὁ Λίψ.
Agamedes, ae, ἀ. Ἀγαμήδης.
Agamemnon, onis, ἀ. Ἀγαμέμνων. ἐκ τούτου τὰ Agamemnonides, ae, καὶ Agamemnonius, a, um.
†agamus, a, um, ἄγαμος.
Aganippe, es, θ. Ἀγανίππη.
†agape, es, θ. ἀγάπη.
agaricon, i, οὐ. ἀγαρικόν, εἶδος μύκητος.
agaso, onis, ἀ. ὀνηλάτης, ἱπποκόμος.
Agathocles, is, ἀ. Ἀγαθοκλῆς.
Agathyrna, æ, θ. καὶ Agathyrnum, i, οὐ. Ἀγάθυρνον, πόλις Σικελίας, τανῦν St. Agata.
Agathyrsi, orum, ἀ. οἱ Ἀγάθυρσοι, Σκύθαι
Agave, es, θ. Ἀγαύη.
age, εἴτε agedum, ἄγε, ἀγεδή. ἴδ. ago.
Agelastus, i, ἀ. Ἀγέλαστος.
agellulus, i, ἀ. μικρὸν ἀγρίδιον.
agellus, i, ἀ. ἀγρίδιον.
agema, atis, οὐ. τὸ παρὰ Μακεδόσιν ἄγημα
Agendicum, i, οὐ. Ἀγηδικόν, (Πτολεμ.). Ἀγενδίκη. (Μαξ. Πλαν. μτφρ. Καίσ.) πόλις τῆς Λουγδουνησίας Γαλλίας ἡ καὶ Senones μετέπειτα, ὅθεν τὸ νῦν ὄνομα Sens.
Agenor, oris, ἀ. Ἀγήνωρ. Agenoreus, a, um, Ἀγηνόρειος. Agenorides, ae, ἀ. Ἀγηνορίδης.
ager, agri. ἀ. ἀ γ ρ ό ς. 2) χώρα. ager Hirpinus, ἡ Ἰρπινὴ χώρα. ager Thurinus, ἡ Θουρίνη χώρα, ἡ Θουρία. ager Noricus, ἡ Νωρική, τὸ Νωρικόν. ager publicus, ἡ δημοσία χώρα. sacer, ἱερὰ χώρα, ἱερὰ γῆ. 3) agri, τὰ ἔξω τῆς πόλεως, οἱ ἀγροί, τὰ χωρία.
ageraton, i, οὐ. ἀγήρατον (φυτόν).
Agesilaus, i, ἀ. Ἀγησίλαος.
†aggaudeo, ere, (ad-gaudeo) προσχαίρω.
aggemo, ere, (ad-gemo) ἐπιστενάζω.
†aggenero, avi, atum, are, (ad-genero), ἐπιγεννῶ.
†aggeniculor, atus sum, ari, γονυκλινῶ.
agger, eris, ἀ. (aggero) χοῦς, χῶμα. 2) ποιητικῶς· σωρός, βουνός, ὄρος, πυρά, κλύδων. 3) βῆμα ἐφ' ὃ ἀνέβαινον οἱ στρατηγοί. 4) viae agger, εἴτε agger, λεωφόρος.
*aggeratim, ἐπίρ. σωρηδόν.
*aggeratio, ionis, θ. σώρευσις, σώρευμα.
aggero, avi, atum, are, (agger) χώννυμι, ἐπιχώννυμι, σωρεύω.
aggero, essi, estum, ere, (ad-gero) προσκομίζω, συγκομίζω, σωρεύω, ἐπισωρεύω.
aggestim, ἐπίρ. (aggerere) σωρηδόν.
aggestio, onis, θ. σωρεία, σώρευμα.
aggestus, a, um, ἴδ. aggero.
aggestus, us, ἀ. προσκομιδή, συγκομιδή, ἐπιφόρησις, ἐπίχωσις
aggigno, ere, προσγεννῶ. Βοηθ.
agglomero, avi, atum, are, se, προστίθεμαι, συντάσσομαί τινι, ἔχομαί τινος. Λ. ποιητ.
agglutino, avi, atum, are, προσκολλῶ.
aggravesco, ere, βαρύνομαι, βαρύνω.
aggravo, avi, atum, are, ἐπιβαρύνω.
aggredio, σπάν. ἀντὶ τοῦ aggredior.
aggredior, essus sum, edi, (ad-gradior) aliquem, aliquid ἢ ad—, προσέρχομαι, προσβαίνω, πρόσειμι (προσιέναι) τινί. 2) aliquem, προσέρχομαι, ἐντυγχάνω τινί. aliquem precibus, προσέρχομαί τινι δεόμενος. 3) aliquem, προσβάλλω, προσφέρομαί τινι (ἐχθρῷ). inermes, προσφέρομαι ἀόπλοις. regionem, εἰσβάλλω, ἐμπίπτω χώρᾳ τινί. somno gravatum, ἐπιτίθεμαι τῷ ὑπνοῦντι. 4) ἐπιχειρῶ τινι. ad dicendum, ἐπιχειρῶ λέγειν. ad crimen, τῷ κακουργήματι. ad rem publicam, τοῖς πράγμασιν. magnum opus, μεγάλῳ ἔργῳ ἐπιχειρῶ, μεγάλου ἔργου ἅπτομαι. Isthmum perfodere adgressus, ἐπιχειρήσας διασκάπτειν τὸν Ἰσθμόν.
aggrego, avi, atum, are, (ad grex) προσαθροίζω, ἐπαγείρω, προστίθημι. se adgregare, προστίθεσθαι.
aggressio, ionis, θ. (aggredior) εἰσαγωγή, ἐπιχείρημα ἐν τῇ ῥητορ. 2) προσβολή.
aggressor, oris, ἀ. ὁ προσβάλλων. Λ. νομ.
aggressura, ae, θ. προσβολή.
aggressus, a, um, ἴδ. aggredior.
aggressus, us, ἀ. προσβολή 2) ἐπιχείρησις.
agilis, e, (ago) κινητός, εὐκίνητος, ταχύς, εὔστροφος. 2) πρακτικός, ἐνεργής, δραστήριος. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
agilitas, atis, θ. εὐκινησία, εὐστροφία.
agiliter, ἐπίρ. ταχέως, εὐκινήτως
agina, ae, θ. πόρπη ζυγοστάθμου.
Aginnum, i, οὐ. Ἀγιννόν, πόλις τῶν ἐν Ἀκουϊτανίᾳ Νοτιοβρίγων, ἡ τανῦν Agen.
*agipes, edis, ἀ. ὁ βουλευτὴς ὁ τοῖς ποσὶ προσβαίνων τῇ ἑτέρου γνώμῃ. Λουκίλλιος.
Agis, idis, ἀ. Ἄγις.
agitabilis, e, εὐκίνητος. Ὀβίδιος.
agitatio, ionis, θ. κίνησις, δόνησις, σάλος. mentis, κίνησις τῆς ψυχῆς.
agitator, oris, ἀ. ἐλατήρ. aselli, ὀνηλάτης. equorum, ἱππηλάτης.
agitatrix, icis, θ. ἡ δονοῦσα, κινοῦσα.
agitatus, us, ἀ. κίνησις.

Digitized by Google

ăgĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ ago) ἐλαύνω. gregem, ἀγέλην. equum, ἵππον. feras, διώκω, θηρῶ θηρία. ventus agitat pinus, ὁ ἄνεμος δονεῖ τὰς πίτυς aura agitat capill s, αὔρα ἀΐσσει τὴν κόμην. agitari fluctibus, σαλεύειν. μτφρ. injuriis agitatur populus, τὸ ἔθνος δονεῖται ὑπὸ ἀδικιῶν. aliquem verbis, καὶ ἄνευ τοῦ ver bis, διασύρω τινά, χλευάζω. cupido agitat mentem. ἐπιθυμία δονεῖ τὴν ψυχήν. timore agitor, σαλεύω. 2) ἐπιμελοῦμαί τινος. ἐπιτελῶ τι. festos dies agitare, ἐπιτελεῖν ἑορτάς. pacem agito, ἐπιμελοῦμαι τῆς εἰρήνης. imperium agitabant. ἐχρῶντο τῇ ἀρχῇ, ἦρχον. multa agitat, πολλὰ πράττει, πολλοῖς ἐπιχειρεῖ. agito vitam, διάγω τὸν βίον. alicubi agito, διάγω που. 3) agitare animo, in animo, mecum aliquid εἴτε de aliqua re, διανοοῦμαι, διαλογίζομαι, διαλογίζομαί τι. 5) διαλέγομαι, πραγματεύομαι.

Āglăĭa, æ, θ. Ἀγλαΐα.

aglăŏphōtis, ĭdis, θ. ἡ ἀγλαόφωτις (βοτάνη).

a g l a s p i s, ĭdis, ἀ. ὁ φέρων ἀγλαὰν ἀσπίδα Ἀμφ. γρ. παρὰ Λιβίῳ 44, 41.

agmen, ĭnis, οὐ. (ago) ἄγημα, τὸ πορευόμενον στράτευμα, ἡ στρατιά, καὶ ἡ πορεία αὐτή. lento agmine, βραδείᾳ πορείᾳ. 2) agmen avium, ἀγέλη ὀρνίθων. hominum, ὄχλος πορευόμενος, πολὺς ὄχλος 3) agmen nubium, φορὰ νεφελῶν fluminis, ῥεῦσις ποταμοῦ. aquarum, καταφορὰ ὑδάτων, ὄμβρου.

agmĭnālis, e, φορταγωγός.

agmĭnātĭm, ἐπίρ. ἀγεληδόν.

agna, ae, θ ἀ μ ν ή, ἀμνάς.

agnālĭa, ĭum, οὐ. κατὰ τὸν Ὀβίδιον ταὐτὸ τῷ agonalia, ἑορτή τις τοῦ Ἰανοῦ.

agnascor, natus sum, nasci, (ad-nascor) προσφύομαι, παραφύομαι. 2) ἐπιγεννῶμαι (μετὰ τὴν διαθήκην).— agnatus, ὁ πρὸς πατρός συγγενής, ὁ προσήκων τῷ γένει τοῦ πατρός. 2) τέκνον γεγεννημένον μετὰ τὴν διαθήκην.

*agnātĭcĭus, a, um, agnaticium jus, τὰ τῶν πρὸς πατρὸς συγγενῶν δίκαια πρὸς κληρονομίαν.

agnātĭo, iōnis, θ. (agnascor) ἡ πρὸς πατρὸς συγγένεια. 2) ἡ μετὰ διαθήκην γέννησις. 3) παράφυσις.

agnātus, a, um, ἴδ. agnascor.

*agnellus, i, ἀ (ὑποκορ.) ἀρνίον. Πλαῦτος

†agnĭcŭlus, i, ἀ. ἀρνίον.

agnīnus, a, um, ἀμνεῖος.

agnĭtĭo, iōnis, θ. ἀνάγνωσις, γνῶσις.

agnĭtĭōnālis, e, νοητός, εὔγνωστος.

agnĭtor, ōris, ἀ. γνώστης. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατινισμοῦ.

agnĭtus, a, um, ἴδ. agnosco.

agnōmen, ĭnis, οὐ. (ad-nomen) παρωνύμιον, προσωνυμία (τὸ τέταρτον ὄνομά τινων Ῥωμαίων, οἷον· Cunctat r, Asiaticus).

*agnōmentum, i, ταὐτὸ τῷ agnomen.

agnōmĭnātĭo, iōnis, θ παρονομασία.

agnos, i, θ. ἡ ἄγνος (φυτόν).

†agnoscĭbĭlis, e, εὐγνώριστος.

agnosco, nōvi, nĭtum, ĕre, (ad-nosco) ἀναγινώσκω, ἀναγνωρίζω, ἐπιγινώσκω. 2) γινώσκω, συνίημι, καταμανθάνω, ἐννοῶ. 3) ἀναγνωρίζω, ἀποδέχομαι.

agnus, i, ἀ. ἀμνός.

ăgo, ēgi, actum, agĕre, ἄ γ ω, ἐλαύνω. agit per devia rura capellas ἄγει τὰς αἶγας δι' ἀβάτων ἀγρῶν. vinctum agebat hominem, δήσας ἦγε τὸν ἄνθρωπον. praedam agere, ἄγειν λείαν. ferre et agere. φέρειν καὶ ἄγειν. canes agunt cervum, οἱ κύνες ἐλαύνουσι, διώκουσι τὴν ἔλαφον. machinas ad oppidum agere, ἄγειν τὰς μηχανὰς πρὸς τὸ πόλισμα. cuniculum agere, ὀρύττειν, τέμνειν ὑπόνομον. navem agere, ἐλαύνειν, ἄγειν πλοῖον. arbor radices agit. τὸ δένδρον ἄγει ῥίζας, ῥιζοβολεῖ. agor—in gloriam, φέρομαι πρὸς δόξαν. agit eum mens in facinus, τῷ θυμῷ φέρεται πρὸς τὸ κακούργημα. scintillas agere, σπινθηρίζειν. animum agere, ἐσχάτως ἔχειν, ἐκπνεῖν, ψυχομαχεῖν. 2) ἄγω, ὑπάγω. se agere aliquo, χωρεῖν, ἀπιέναι ποι. is se primus agebat, οὗτος πρῶτος ἐβάδιζε, προεπορεύετο· ἐσθ' ὅτε καὶ ἄνευ τοῦ se. 3) πράττω. quid agis? τί πράττεις; nihil agit, οὐδὲν πράττει, οὐδὲν καταπράττει. ago de re, διανοοῦμαί τι. gratias tibi ago, ὁμολογῶ σοι χάριτας (φέρω χάριν). custodiam ago, φυλάττω. triumphum egit, ἤγαγεν, ἐπετέλεσε θρίαμβον. conventum agere, ποιεῖσθαι ἐκκλησίαν. 4) μετὰ χρονικῆς σημασίας· agere aetatem, vitam, διάγειν τὸν βίον. alter mensis agebatur, ἤδη καθίστατο ὁ δεύτερος μήν. acta est nox, ἐτελεύτησεν ἡ νύξ. annum decimum ago, δέκατον ἔτος ἄγω. 5) ἐπὶ διαφόρων ἐνεργειῶν· bellum agere, πόλεμον ποιεῖσθαι excubias, φυλακὰς φυλάττειν. ago de pace, πράττω περὶ εἰρήνης. agere causam, διαδικάζεσθαι, δικολογεῖν, πραγματεύεσθαι· agere cum populo, χρηματίζειν τῷ δήμῳ. agere cum aliquo de re, διαλέγομαί τινι, κοινολογοῦμαί τινι περὶ τοῦ πράγματος. bene cum aliquo agere, προσφέρομαί τινι καλῶς. male mecum actum est, τὰ ἐμὰ κακῶς ἔχει. cum illo actum est praeclare, κάλλιστα ἐκεῖνος ἔπραξε, ηὐδαιμόνησε. Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agetur, ἐν τῇ αὐτῇ τιμῇ ἔσται παρ' ἐμοὶ ὁ Τρὼς καὶ ὁ Τύριος. πρβλ. τὸ ἑλλ. διὰ τιμῆς ἄγειν. rem ago ex jure, διαδικάζο-

Digitized by Google

μαι. agitur salus amicorum, οἱ φίλοι κινδυνεύουσι περὶ σωτηρίας.' libertas agitur, ἡ ἐλευθερία κινδυνεύει. 6) ἐπὶ ῥητορικῆς καὶ δραματικῆς μιμήσεως· orator agit cum dignitate, ὁ ῥήτωρ πρεπόντως ἔχει λέγων, σχηματίζεται σεμνῶς ἐν τῷ λέγειν. ago partes, ὑποκρίνομαι πρόσωπον. Chaeream, ὑποκρίνομαι τὸ πρόσωπον τοῦ Χαιρέου. fabulam, διδάσκω, ὑποκρίνομαι δρᾶμα. id agunt, ut viri boni videantur, οὕτω ποιοῦσιν, ὅπως καλοὶ ἄνδρες εἶναι δοκῶσιν. id agebatur, ut pons dissolveretur, ἐσκόπουν, διενοοῦντο διαλῦσαι τὴν γέφυραν. hoc agite, προσέχετε. ἴδ. Πλούτ. Νουμ. 14 καὶ Κοριολ. 25. age, agite, ἄγε, φέρε, ἄγετε· age jam, ἄγε δή. age, da veniam filio, ἄγε, δὸς συγγνώμην τῷ υἱῷ. age, audiamus, ἄγε, φέρε ἀκούσωμεν. age nunc ἴθι νῦν. agens, πρακτικός, ἐνεργής. agentes, εἶδος ὠτακουστῶν ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων.— actum, i, οὐ. αἱ δημόσιαι πράξεις, ὁ χρηματισμός. acta καὶ acta publica, ἡ ἀναγραφὴ τῶν χρηματισμῶν, αἱ δημόσιαι πράξεις (τὰ πρακτικά).

ăgōgæ, arum, θ. ἀγωγαὶ αἱ ἐν τοῖς μετάλλοις.

ăgŏlum, i, οὐ. (ago) ἡ καλαῦροψ.

ăgon, ōnis, ἀ. ἀγών.

ăgōnālis, e, ὅθεν agonālia, οὐ. ἑορτὴ τοῦ Ἰανοῦ. Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως Ἴδε Ovidii Fast. I, 330—332.

ăgōnĭa, orum, ταὐτὸ τῷ agonalia.

†ăgōnista, ae, ἀ. ἀγωνιστής.

ă g ō n i s t a r c h a, ae, ἀ. (ἀγωνιστάρχης). ἴδ. ἐξ ἐπιγραφῶν.

ăgōnŏthēta, ae, ἀ. ἀγωνοθέτης.

ăgŏrānŏmus, i. ἀ. ἀγορανόμος.

Agrăgantīnus, a, um, ἴδ. Agrigentinus.

ăgrammătus, i. ἀ. ἀγράμματος, ἤτοι ἄμοιρος γραμματικῶν γνώσεων.

agrārĭus, a, um, (ager) ὁ ἀποβλέπων τὴν δημοσίαν χώραν καὶ τὴν ταύτης κληρουχίαν. lex agraria, ὁ περὶ χώρας νόμος, κληρουχικός. 2) agraria via, ἡ διὰ τῶν ἀγρῶν ὁδός. 3) agrarii, iorum, οἱ κληροῦχοι.

agrātĭcum, i, οὐ.ὁ ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ φόρος.

ăgrestis, e, (ager) (ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ), ἀ γ ρ ώ σ τ η ς, ἄγριος, ἄγροικος.

*agrestius, ἐπίρ. συγκριτικ. ἀγροικοτέρως

agrĭcŏla, ae, ἀ (ager-colo) γεωργός, γεωπόνος. Agricola, κύρ. ὄν. Ἀγρικόλας, (ὡς τὸ ἑλλ. Γεώργιος).

agrĭcŏlāris, e γεωργικός, γεωπονικός.

*agrĭcŏlātĭo iōnis, θ. γεωργία, γεωπονία. Κολουμέλλας.

*agrĭcŏlor, ari, γεωργῶ.

agrĭcultĭo, iōnis, θ. γεωργία, γεωπονία.

agrĭcultor, ōris, ἀ γεωργός, γεωπόνος.

agrĭcultūra, æ, θ. γεωργία, γεωπονία.

Agrĭgentum, i, οὐ. ὁ Ἀκράγας, τανῦν Girgenti. Agrigentīnus, Ἀκραγαντῖνος.

agrĭmensor, ōris, ἀ. γεωμέτρης.

agrĭmōnĭa, ae, θ. εὐπατόριον (βοτ.).

agrĭŏphyllon, i, οὐ. ἀγριόφυλλον τὸ καὶ πευκέδαμον.

agrĭpĕta, ae, ἀ. (ager-peto) ὁ ἐπιθυμῶν κληρουχίας, (ὁ ἀγροθήρας). Κικέρων.

Agrippa, ae, ἀ. Ἀγρίππας.

Agrippīna, ae, θ. Ἀγριππῖνα. Colonia Agrippina, Ἀγριππίνη Κολωνία, πόλις ἐν Γερμανίᾳ, ἡ νῦν Κολωνία καλουμένη Cœln.

Agrippinensis,e, ἐκ Κολωνίας,(Κολωνιάτης).

agrĭus, a, um, ἄγριος.

agrostis, is, θ. ἄγρωστις, (πόα).

*agrōsus, a, um, πλούσιος ἀγροῦ (ἀγρόπλουτος). Οὐάῤῥων.

Ăgyieus, ĕi καὶ ĕos, ἀ. Ἀγυιεὺς (Ἀπόλλων).

Ăgylla, ae, θ. ἡ Ἄγυλλα πόλις Τυῤῥηνίας, ἧς οἱ κάτοικοι Agyllini.

Ăgyrĭum, i, οὐ. Ἀγύριον, πόλις Σικελίας, ἧς οἱ κάτοικοι, Agyrini καὶ Agyrinenses.

āh! ἆ! ἅ! αἴ!

aha! ἀά! ἅ ἅ!

Ahāla, ae, ἀ. Ἀάλας.

Aharna, ae, θ. ἡ Ἄαρνα πόλις Τυῤῥηνίας.

aheneus, a, um, ἴδ. aëneus.

ahenum, ἴδ. aenum.

ai! αἴ!

ain' ταὐτὸ τῷ ais-ne, ἴδ. ajo.

āithāles, is, οὐ. τὸ ἀειθαλές. (βοτάνη).

āizoon, i, οὐ τὸ ἀείζωον (βοτ.).

Ājax, ācis, ἀ. Αἴας, παρὰ Σουίδᾳ καὶ Αἴαξ.

*ājentĭa, ae, θ. κατάφασις.

ājo, ῥῆμα ἐλλειπτ. φημί, κατάφημι. ut adjunct. ὡς φασιν. ain εἴτε aisne? ἀληθές; ἦ γάρ; ὄντως; quid ais? τί σὺ φῄς; πῶς; πῶς τοῦτο λέγεις; (τῆς μετ. τὸ οὐ. πληθ. ajentia, καταφατικά,παρὰ Κικέρωνι ἅπαξ).

ajŭga, ἴδ. abiga.

Ājus Loquens, εἴτε Ajus Locutius (ἐκ τῶν ajo, loquor) θεός τις τῶν Ῥωμαίων εἴτε δαίμων, πρὸ τῆς τῶν Γαλατῶν εἰσβολῆς φωνὴν φθεγξάμενος, ἐφ' ᾧ Κάμιλλος φήμης καὶ Κληδόνος ναὸν ἱδρύσατο κατὰ Πλούταρχον ἐν Βίῳ Καμίλλου, 30.

āla, ae, θ. (ἐκ τοῦ ago οἱονεὶ agla, ὅθεν τὸ axilla), πτερόν, πτέρυξ 2) μασχάλη. 3) πτερόν (οἰκοδομήματος). 4) τὸ κέρας (τῆς παρατάξεως). τὸ κέρας εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι ἱππεῖς καὶ οἱ τῶν συμμάχων, ὅθεν ala καὶ τὸ τῶν ἱππέων τάγμα σημαίνει. alae praefectus, ἵππαρχος

Ălabanda, ae, θ καὶ Alabanda, orum, οὐ. ἡ, τὰ Ἀλάβανδα, πόλις Καρική, ἧς οἱ κάτοικοι Alabandeni, Alabandenses, Alabandei καὶ Alabandis, Ἀλαβανδεῖς.

Ălabarches, ae, ἀ. ἀλαβάρχης, τελώνης, ἐν Αἰγύπτῳ μάλιστα.

Digitized by Google

ălăbaster, stri, ἀ. εἴτε alabastra, orum, οὐ. ὁ ἀλάβαστρος, τὰ ἀλάβαστρα (ἀγγεῖα).
ălăbastrītes, ae, ἀ. ἀλαβαστρίτης λίθος.
ălăbastrum, ταὐτὸ τῷ alabaster.
ălăbēta, ae, ἀ. ὁ ἀλαβῆς (ἰχθύς).
ălăcer, cris, cre, εὔθυμος, πρόθυμος, γοργός. (Ἐντεῦθεν τὸ ἀλέγρος).
ălăcrĭtas, ātis, θ. εὐθυμία, προθυμία, γοργότης.
ălăcrĭter, ἐπίῤ. εὐθύμως, προθύμως, γοργῶς.
Ălămanni, ἴδ. Alemanni.
Ălāni, orum, ἀ. Ἀλανοί, ἔθνος Σκυθικόν.
ălăpa, ae, θ. ὁ κ ό λ α φ ο ς, ῥάπισμα.
ālāris, e, σπάνιον ἀντὶ τοῦ alarius.
ālārĭus, a, um, ὁ τὸ κέρας ἔχων, ἱππικός.
ălăternus, i, θ. ἡ ῥάμνος, (φυτόν).
ālātōres, um, ἀ. πλ. ἐλατῆρες ζώων ἐν θήρᾳ.
ālātus, a, um, πτερωτός.
ălauda, ae, θ. κορυδαλός. 2) λεγεὼν τις τοῦ Καίσαρος. (λέξ. Κελτική).
*ălausa, ae, θ. ἰχθύς τις τοῦ Μοσέλλα ποταμοῦ, ὁ γερμανιστὶ Alse, γαλλιστὶ alose
ălazon, ŏnis, ŏna, ἀ. ἀλαζών.
*alba, ae, θ. λευκή τις λίθος. Λαμπρίδιος.
Alba, ae, θ. Ἄλβα, ὄνομα πόλεών τινων. Alba Longa, ἡ τῶν Ῥωμαίων μητρόπολις Μακρὰ Ἄλβα, Ἄλβα, γεν· ας καὶ ης, καὶ Λευκὴ μακρά, παρὰ Διονυσίῳ τῷ Ἁλικαρν.
albāmentum, i, οὐ. τὸ τοῦ ᾠοῦ λευκόν.
Albānĭa, ae, θ. Ἀλβανία, χώρα παρὰ τὴν Κασπίαν θάλασσαν.
Albānus, a, um, Ἀλβανός. Mons Albanus, τὸ Ἀλβανὸν ὄρος. lacus Albanus, ἡ Ἀλβανὴ καὶ Ἀλβινὶς λίμνη.
albārĭus, a, um, albarium opus εἴτε albarium, τὸ κονίαμα tector albarius, ὁ κονιατής.
albātus, a, um, λευκοφόρος, λευχείμων.
†albēdo, ĭnis, θ. λευκότης.
Albenses, ium, ἀ. Ἀλβησεῖς, οἱ κάτοικοι τῆς Alba Fucentia. Ἐπίθετ. Albensis, e, (Ἀλβήσιος).
albĕo, ēre, (albus) λευκός εἰμι, λευκανθίζω, λευκαίνομαι. albente cœlo, ὑποφωσκούσης ἡμέρας.
albesco, ĕre, (ἐναρκτ, τοῦ albeo) γίνομαι λευκός, λευκαίνομαι.
Albĭānus, a, um, Ἀλβιανός.
*albĭcantius, ἐπίῤ. ὑπολευκότερόν πως.
*albĭcasco, ĕre, λευκαίνομαι.
albĭcēris, e, albicĕrus, a, um, καὶ albicerātus, ὑπόλευκος (λευκόξανθος).
albĭco, avi, atum, are, (albus) λευκαίνω. 2) λευκαίνομαι.
*albĭcŏlor, ōris, λευκόχρους.
*albĭcŏmus, a, um, λευκόκομος.
*albĭdŭlus, a, um, ὑπόλευκος. Παλλάδιος.
albĭdus, a, um, ὑπόλευκος. λ. σπαν.
Albi(n)gaunum, i, οὐ. Ἀλβίγγαυνον, πόλις τῆς Αἰγυπτικῆς, ἡ τανῦν Albengo.
*albĭnĕus, a, um, λευκός, λευκότριχος.
Albīnŏvānus, i, ἀ. Ἀλβινουανός.
*albīnus, i, ἀ. κονιατής. Albinus, κύριον ὂν Ἀλβῖνος.
Albĭon, iōnis, θ. ἡ Ἀλουίων, ὄνομα τῆς Βρεττανίας.
Albis, is, ἀ. ὁ Ἄλβις, ποταμὸς Γερμανίας, τανῦν Elbe.
*albĭtūdo, ĭnis, θ. λευκότης. Πλαῦτος.
Albĭus, a, um, Ἄλβιος.
*albo, avi, atum, are, λευκαίνω. Πρισκιανός.
albŏgălērus, i, ἀ. λευκὸς πῖλος τοῦ ἱερέως τοῦ Διός.
*albĭgilvus, a, um, ὑπόλευκος, κιῤῥός.
albor, ōris, ἀ. τὸ τοῦ ᾠοῦ λεύκωμα.
albūcus, i, ἀ. ὁ ἀσφόδελος, φ. καὶ ὁ καυλὸς αὐτοῦ.
albŭēlis, e, εἶδος ἀμπέλου.
albūgo, ĭnis, θ. λεύκωμα ὀφθαλμῶν. 2) πιτυρίασις κεφαλῆς.
Albŭla, ae, θ. ἀρχαῖον τοῦ Τιβέρεως ὄνομα. 2) Albulae, arum, τὰ Ἄλβουλα ὕδατα.
albŭlus, a, um, (ὑποκορ.) λευκαινόμενος, λευκός, ὑπόλευκος.
album, i, οὐ. λεύκωμα, πίναξ λευκὸς πρὸς ἀναγραφὴν συμβάντων, προσταγμάτων, ὀνομάτων κ. τ. λ.
*albūmen, ĭnis, οὐ. λεύκωμα ᾠοῦ.
albūmentum, i, οὐ. λεύκωμα ᾠοῦ.
Albūnĕa, æ, θ. εἴτε Albūna, ποταμὸς ἐν Τιβούροις. 2) ἡ Τιβουρτίνη Σίβυλλα.
alburnum, i, οὐ. ἡ φιλύρα (ὁ λεπτὸς φλοιός).
alburnus, i, ἀ. ἰχθύς τις, ἴσως ὁ λευκίσκος.
Alburnus, i, ἀ. Ἄλβουρνον, ὄρος ἐν Λευκανίᾳ
albus, a, um, (ἀλφός) λευκός, ἄχρους. 2) ὠχρός. 3) αἴσιος, λευκός. albus dies, εὐτυχὴς ἡμέρα ἀλευκὸν ἦμαρ». alba stella, αἴσιον ἄστρον.
Alcæus, i, ἀ. Ἀλκαῖος.
Alcăthŏe, ēs, θ Ἀλκαθόη.
Alcăthŏus, i, ἀ. Ἀλκάθοος.
Alce, ēs, θ. Ἄλκη, πόλις τῆς Ταῤῥακωνησίας.
alcēa, æ, θ. ἀλκέα, εἶδος μαλάχης.
alcēdo, ĭnis, θ. ἡ ἀ λ κ υ ώ ν. πτ.
alcēdōnia, iorum, οὐ. αἱ ἀλκυονίδες ἡμέραι, καὶ μεταφορ. γαλήνη, νηνεμία,
alces, is, θ. ἡ ἀλκή (βόρειόν τι θηρίον τοῦ τῶν ἐλάφων γένους, τὸ παρὰ Γερμανοῖς Elenthier).
Alcestis, is, θ. Ἄλκηστις.
Alceus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ Ἀλκεύς.
Alcĭbĭădes, is, ἀ. Ἀλκιβιάδης.
Alcīdes, ae, ἀ. Ἀλκείδης.
Alcĭmĕde, ēs, θ. Ἀλκιμέδη.
Alcĭmĕdon, ntis, ἀ. Ἀλκιμέδων.
Alcĭnŏus, i, ἀ. Ἀλκίνοος.
Alcis, ĭdis, θ. Ἀλκίς, ἐπωνύμιον τῆς Ἀθηνᾶς. 2) θεότης τις τῶν Γερμανῶν.

Digitized by Google

Alcmaeo καὶ Alcmaeon, ŏnis, ἀ. Ἀκμαίων.
Alcman, ānis, ἀ. Ἀλκμάν.
Alcŭmēna καὶ Alcmēna, æ, θ. Ἀλκμήνη.
alcyon, ŏnis, θ. ἡ ἀλκυών.
Alcyŏne, ēs, θ. Ἀλκυόνη.
alcyŏnēus, a, um, ἀλκυόνειος. alcyoneum οὐ. ἀλκυόνιον, ζωοφύτων εἶδος.
alcyŏnides, dies, αἱ ἀλκυονίδες ἡμέραι.
Ălea, æ. θ. ὄνομα πόλεων δύο Ἀρκαδίας καὶ Θεσσαλίας.
ālea, æ, θ, κύβος. jacta alea esto, ἐῤῥίφθω κύβος. ludere alea εἴτε aleam, κυβεύειν. in alea perdere aliquid, καταχυβεύειν τι. dare summam rerum in aleam, διακυβεύειν τὰ ὅλα. alea inest rei, κυβεία, κίνδυνος ἔνεστι τῷ πράγματι.
āleāris, e, κυβευτικός.
*aleariae amicitiæ, αἱ ἐν κύβοις συναφθεῖσαι φιλίαι.
āleātor, ōris, ἀ. κυβευτής.
āleātōrius, a, um, κυβευτικός. aleatorium, οὐ. κυβευτήριον.
ālec, ēcis, οὐ. εἴτε alex, ēcis, ἀ. καὶ θ. ἀλμαία, ζωμὸς ἰχθυηρὸς καὶ μαίνη. (ἰχθύδιον).
Ălecto, καὶ Allecto, αἰτ. o, Ἀληκτώ.
ălectōrius, a, um, ἀλεκτόρειος.
ălectōrŏlŏphus, i, ἀ. ὁ ἀλεκτορόλοφος, (βοτάνη).
ālēcula æ. θ. μαινίδιον.
Ălēius, εἴτε Alēus, a, um, Ἀλήιος.
Ălēmannia, æ, θ. Ἀλεμαννία. Alemanni, οἱ Ἀλεμαννοί, Ἀλαμαννοί, ἔθνος τῆς Γερμανίας. κατ' Ἀσίνιον Κουάδρατον παρ' Ἀγαθίᾳ. ἐν Ἱστορ. 1, 6. οἱ Ἀλεμ. ξύγκλυδες ἦσαν ἄνθρωποι καὶ μιγάδες, καὶ τοῦτο δύναται αὐτοῖς ἡ ἐπωνυμία (δηλ. alle Mannen).
Alemannicus, Ἀλαμαννικός.
Alēmon, ōnis, ἀ. Ἀλήμων.
†Alēmōna, æ θ. (alo) θεά τις τρέφουσα τὸ τῆς γυναικὸς ἔμβρυον.
Alēmŏnides. æ, ἀ, Ἀλημονίδης.
āleo, ōnis, ἀ. κυβευτής. Α. σπαν.
Ălēria, æ, θ. Ἀλερία, πόλις τῆς Κορσικῆς.
āles, ĭtis, (ala) πτερωτός. alites angues, πτερωτοὶ ὄφεις. ales equus, ὁ πτερωτὸς ἵππος, ὁ Πήγασος. ales arundo, τὸ πετώμενον τόξευμα. 2) ἀ. καὶ θ. τὸ πτηνόν. ἡ ὄρνις. longæva ales, ὁ φοίνιξ. albus, ὁ κύκνος. Phœbeius, ὁ κόραξ. 3 θ. ἡ ὄρνις, ὁ οἰωνός. bona alite nubit, γαμεῖται ἐπὶ αἰσίοις οἰωνοῖς. αἰσίοις χρωμένη οἰωνοῖς.
Alesa, ἴδ. Halesa.
ālesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ alo) αὐξάνομαι, ἐκτρέφομαι.
Alēsia, æ, θ. Ἀλησία, πόλις Γαλλίας, τανῦν Alise. (ἐκ τοῦ ἄλη κατὰ Διόδ. Σικ. 4, 19.)
Alesus, ἴδ. Halesus.
Aletrium, εἴτε Alatrium, i, οὐ. Ἀλέτριον, π. τῆς Λατίνης. Aletrinates, οἱ Ἀλετριᾶται.

Ălēus, a, um, Ἀλεός. Alĕa Minerva, ἡ Ἀλέα Ἀθηνᾶ.
alex, ἴδ. alec.
Alexander, dri, ἀ. Ἀλέξανδρος.
Alexandria, (καὶ ēa) æ, θ Ἀλεξάνδρεια.
Alexandrīnus, a, um, Ἀλεξανδρῖνος.
ălexĭpharmăcon, i, ἀλεξιφάρμακον.
Alfēnus, i, ἀ. Ἀλφῆνος.
alga, æ, θ. τὸ φῦκος, φυκίον.
*algense, purpuræ genus, γένος πορφύρας ἐν φυκίοις ἐνδιαιτωμένης.
algeo, alsi, ēre, (ἀλγέω) ῥιγῶ, ὑποφέρω ψῦχος. algens κρυερός, ψυχρός.
algesco, alsi, ēre, (ἐναρκτ. τοῦ algeo) ψύχομαι, ψυχροῦμαι.
*Algidensis, e, φυόμενος ἐπὶ τοῦ Ἀλγίδου ὄρους.
Algĭdus, i, ἀ. τὸ Ἄλγιδον, ὄρος καὶ πόλις.
algĭdus, a, um, κρυερός, ψυχρός.
*algificus, a, um. (algus-facio) ψυχροποιός.
algor, ōris, ἀ. τὸ ῥῖγος, ψῦχος.
ăliā, ἄλλῃ, ἀλλαχῇ. alia evasit, ἄλλῃ (ὁδῷ) ἐξέβη.
Aliacmon, ἴδ. Haliacmon.
ălĭās, ἐπίῤ. (ὑπον. vices) ἄλλοτε. alias beatus est, alias miser, ἄλλοτε εὐδαίμων ἐστίν, ἄλλοτε ἄθλιος, τοτὲ μὲν εὐδαίμων, τοτὲ δὲ ἄθλιος. alias minore, plerumque majore cum foenore, ἄλλοτε μὲν μετὰ ἐλάττονος, τὰ δὲ πλεῖστα μετὰ μείζονος τόκου. alias aliter, ἄλλοτε ἄλλως. sæpe alias hoc feci et nunc, καὶ ἄλλοτε πολλάκις ἐποίησα τοῦτο καὶ νῦν μάλιστα. 2) ἄλλοθι. ἄλλως. 3) non alias, quam (εἴτε nisi) suā manu subscriptum, οὐκ ἄλλως, εἰ μὴ τῇ αὐτοῦ χειρὶ ὑπογεγραμμένον.
ălĭbi. ἐπίῤ. ἄλλοθι. nusquam alibi, quam in Macedonia, ἄλλοθι οὐδαμοῦ ἢ ἐν Μακεδονίᾳ. 2) ἐν ἄλλοις. 3) ἄλλως.
ălĭbĭlis, e. (alo) θρεπτικός.
ălĭca, æ, θ. ὁ χόνδρος.
ălĭcārius, a, um, τοῦ χόνδρου. alicarius, alicaria, ὁ καὶ ἡ χονδροκόπος.
ălĭcastrum, i, οὐ. ζέα.
ălĭcŭbi. ἐπίῤ. που, ἐν τόπῳ τινί, ἔσθ' ὅπου. hic alicubi, ἐνταῦθά που. Α. σπαν.
ălĭcŭla, æ, θ. (ala) εἶδος ἐλαφρᾶς χλαίνης.
ălĭcunde, ἐπίῤ. ποθέν, ἔστιν ὁπόθεν, ἀμόθεν.
ălid, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ aliud.
Ălidensis, e, τῶν Ἀλίνδων, πόλεως Καρικῆς, ἧς οἱ κάτοικοι Ἀλινδεῖς.
ălĭēnātio, iōnis, θ. ἀλλοτρίωσις, ἀπαλλοτρίωσις, ἀλλοτριότης. 2) παραχώρησις. 3) mentis, ἔκστασις τῶν λογισμῶν.
ălĭēnĭgēna, æ, ἀ, ἀλλογενής, ἀλλόφυλος.
ălĭēnĭgēnus, a, um, ἀλλογενής, ἀλλότριος, ἀλλοῖος. Α. ἀρχ.
ălĭēnĭtas, ātis, θ. ἀλλοιότης (τὸ ἀλλοτριοῦσθαι) Α. ἰατρ.

Digitized by Google

ălĭēno, avi, atum, are, ἀλλοιῶ. 2) ἀλλοτριῶ τι. alienare aliquem ab aliquo, ἀλλοτριῶ τινά τινος. alienatus, ἀλλοτρίως ἔχων. 3) ἐξίστημι. alicui mentem alienare, ἐξίστημί τινα τοῦ φρονεῖν. mente alienatus, ἠλλοιωμένος, ἐξεστηκώς. alienatum corpus, ἀναισθητοῦν σῶμα.

ălĭēnus, a, um. (alius) ἀλλότριος. in allenas ædes, εἰς ἀλλοτρίους (τῶν ἄλλων) οἴκους. alienum puerum et suum, ἀλλότριον παῖδα καὶ τὸν ἑαυτοῦ. æs alienum, χρέος, ὀφείλημα. alienus est ab nobis, οὐ προσήκει ἡμῖν. alienus sum in philosophia, ξένως ἔχω τῆς φιλοσοφίας. alieno animo sum, ἀλλοτρίως, οὐ φιλικῶς διάκειμαι. alienum est a suis moribus, ἀλλότριόν ἐστι τοῦ ἑαυτοῦ τρόπου. humani nihil a me alienum puto, οὐδὲν ἀνθρώπινον ἀλλότριον ἐμαυτοῦ ἡγοῦμαι. alieno loco pugnare, ἐν ἀνεπιτηδείῳ τόπῳ μάχεσθαι. alieno tempore, ἐν ἀνεπιτηδείῳ χρόνῳ. aliena petit, τὰ ἀλλότρια θηρᾷ, τῶν ἀλλοτρίων, τῶν διαφόρων ἐφίεται.. aliena mens, παραφροσύνη, ἔκστασις.

ālĭger, ĕra, ĕrum, (ala-gero) πτερυγοφόρος.

Alĭi, ōrum, ἀ. Ἀλεῖοι, Ἠλεῖοι.

ălĭmentārĭus, a, um, τῆς τροφῆς, περὶ τροφῆς π.χ. lex, νόμος., causa, δίκη. alimentarii pueri, παῖδες δημοσίᾳ τρεφόμενοι.

ălĭmentum, i, οὐ. τροφή. κυρ. καὶ μεταφ. 2) τὰ τροφεῖα, θρεπτήρια.

ălĭmon, i, οὐ. ἅλιμον. φ.

ălĭmōnĭa, æ, θ. (alo) τροφή. Λ. σπαν.

ălĭmōnĭum, i, οὐ. τροφή. Λ. σπαν.

ălĭo, ἐπίρ. ἄλλοσε. sermonem alio transfero, πρὸς ἄλλο τι μεταφέρω τὸν λόγον. alio spectat, πρὸς ἄλλο σκοπεῖ, (πρόσωπον ἢ πρᾶγμα).

ălĭōqui εἴτε alioquin, καὶ ἄλλως. alioquin egregius, ἄλλως δὲ ἔξοχος, τὰ δ' ἄλλα ἔξοχος. validus alioqui, καὶ ἄλλως ἰσχυρός, καὶ πρὸς τούτοις ἰσχυρός. mors ejus quum alioqui miserabilis fuit, tum quod—. ὁ αὐτοῦ θάνατος ἄλλως τε ἐλεεινὸς ἦν, καὶ ὅτι —. 2) ἄλλως. nondum eum vidisti: alioqui narrasses, οὔπω εἶδες αὐτόν· ἄλλως ἔλεγες ἄν.

ălĭorsum, εἴτε aliorsus, ἄλλῃ, ἀλλαχῇ, ἐπ' ἄλλον τόπον. 2) ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον.

ălĭōversum, ἐκ τούτου συνήρηται τὸ aliorsum.

ālĭpes, ĕdis, (ala-pes) πτερόπους, ταχύς.

Aliphæ, ἴδ. Allifæ

Alĭphīra, æ, θ. Ἀλίφειρα, πόλις. Aliphiraei, Ἀλιφειραῖοι καὶ Ἀλιφειρεῖς.

ălĭpĭlus, i, ἀ. δοῦλος ὁ τίλλων τὴν μασχάλην.

ăliptes, æ. ἀ. ἀλείπτης.

ălĭquā, ἐπίρ. πῃ, διά τινος ὁδοῦ, ἔστιν ὅπῃ. 2) πως, τρόπῳ τινί, πῃ.

ălĭquamdĭu, ἐπίρ. ἐπί τινα χρόνον, χρόνον τινα 2) πολύν τινα χρόνον, συχνὸν χρόνον.

ălĭquammultus εἴτε aliquam multus, πολύς τις. aliquam multi non comparuerunt, πολλοί τινες οὐκ ἐφάνησαν. aliquam multum remotum est, πολύ τι ἀπέχει.

ălĭquandĭu, ἴδ. aliquamdiu.

ălĭquando, ἐπίρ. ποτέ, ἔστιν ὅτε, ἐνίοτε. aliquando totum, aliquando partes, ποτὲ μὲν τὸ ὅλον, ποτὲ δὲ τὰ μέρη. aliquando ut vincat, ludit assidue aleam, ὅπως ποτὲ (ὅπως τέλος) νικήσῃ, κυβεύει συνεχῶς. tandem aliquando, τέλος δή.

*ălĭquantillum, πάνυ ὀλίγον τι.

ălĭquantisper, ἐπίρ. ἐπὶ ποσόν, χρόνον τινά, διὰ χρόνου τινός.

ălĭquanto ἴδ. aliquantus.

ălĭquantŭlum εἴτε aliquantulo, ὀλίγον τι.

ălĭquantŭlus, a, um, ὀλίγος τις.

ălĭquantus, a, um, ποσός. per aliquantum spatium sequi aliquem, ἐπὶ διάστημά τι διώκειν τινά. aliquantam pecuniam debeo, ἀργύριόν τι ὀφείλω. aliquantum noctis, μέρος τι τῆς νυκτός. aliquantum εἴτε aliquanto, ποσῶς. terra a iquanto specie differt, ἡ γῆ διαφέρει τι τὸ σχῆμα. aliquantum acquiesco, ἀναπαύομαί τι. aliquanto libentius abeo, ἥδιόν τι ἀπέρχομαι. aliquanto amplius, μᾶλλόν τι. aliquanto melius dicit, κάλλιον πως λέγει.

ălĭquŏtĕnus, ἐπίρ ἐπὶ ποσόν, ἐπὶ πόσον τι, μέχρι τινός.

ălĭqui, ἴδ. aliquis,

ălĭquĭpĭam, aliquapiam aliquodpiam, σπάνιον ἀντὶ τοῦ aliqui.

ălĭquis (alĭqui), alĭqua, aliquid, καὶ aliquod, τίς, τί. tres aliqui aut quatuor, τρεῖς τινες ἢ τέσσαρες. aliqua alia pars, ἄλλο τι μέρος. ad unum aliquem confugiebant, πρὸς ἕνα τινὰ κατέφευγον. puto hoc posse aliquem nostrum, ex, de nobis, ἡγοῦμαι τοῦτο δύνασθαί τινα ἡμῶν. aliquis est Romæ, qui— ἔστι τις ἐν Ῥώμῃ, ὅς— est istuc quidem, Laeli, aliquid, ἔστι μέν τι τοῦτο, Λαίλιε. dicit aliquid, λέγει τι, λέγει τι ἄξιον λόγου. Σημ. Οἱ ἀρχαιότεροι, ἔσθ' ὅτε καὶ ὁ Κικέρων, χρῶνται τῷ aliqui ἐπιθετικῶς ἀντὶ τοῦ aliquis. π χ. terror aliqui, τρόμος τις. aliqui casus, συμφορά τις. Τῶν δὲ οὐδετέρων aliquod καὶ aliquid, τὸ μὲν aliquod τίθεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιθετικῶς, οἷον· aliquod malum, κακόν τι. oraculum aliquod, χρησμός τις. Τὸ δὲ aliquid τίθεται οὐσιαστικῶς· dico aliquid, λέγω τι. falsi aliquid, ψευδές τι. aliquid monstri, τέρας τι.

ălĭquisquam, aliquidquam, σπάνιον ἀντὶ τοῦ aliquis.

ălĭquo, ἐπίρ. ποι. εἴς τινα, ἐπί τινα τόπον 2) ἀντὶ τοῦ alio quo, ἄλλοσέ

Digitized by Google

ποι. proficiscor, πορεύομαι.
ălĭquot, ἄκλιτον ἐπίθ. τινές, τινά, ἔνιοι (ἐπὶ ἀριθμοῦ τίθεται).
*ălĭquotfārĭam, ἐπίρ. πού, ἐν τόποις τισίν.
ăliquŏtĭes ἐπίρ. ἐνίοτε, ἔστιν ὅτε.
*ăliquōversum, ἐπίρ. ἐπί τινα τόπον.
ălis, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ alius.
Ălis, ĭdis, θ. ἡ Ἦλις, δωρ. Ἆλις.
ălisma, ătis, οὐ. τὸ ἄλισμα (φυτόν).
Alīso, ōnis, ἀ. τὸ παρὰ Πτολεμαίῳ Ἀλεισόν, φρούριον Γερμανίας.
ălĭter, ἐπίρ. ἄλλως. aliter sentis, ac (atque) ego, ἄλλως φρονεῖς ἢ ἐγώ. non aliter ac (quam) si bellum esset, οὐδὲν διαφερόντως ἢ ὥσπερ πολέμου ὄντος. non est faciendum aliter, ἄλλως πως οὐ πρακτέον. verum longe aliter est, ἀλλὰ πάνυ διαφερόντως ἔχει
ălĭtor, ōris, ἴδ. altor.
*ălĭtūra, æ, θ. τροφή. Γέλλιος.
ălĭtus. a, um, ἴδ. alo.
ălĭŭbi, ἐπίρ. σπάνιον ἀντὶ τοῦ alibi.
ālium, ἴδ. allium.
ălĭunde, ἐπίρ. ἄλλοθεν. aliquid aliunde peto, ἄλλοθεν πορίζομαί τι. non aliunde quam ex Hispania invehitur, οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς Ἱσπανίας εἰσκομίζεται.
ălĭus, a, ud, ἄλλος. alius est nunc, atque olim ἄλλος ἐστὶ νῦν ἢ (καὶ ἄλλος) τότε. aliud mihi ac tibi videtur. ἄλλο ἐμοὶ ἢ σοὶ δοκεῖ. erat historia nihil aliud nisi annalium confectio, ἦν ἡ ἱστορία οὐδὲν ἄλλο ἢ σύνταξις χρονικῶν. quis alius, quam ille, τίς ἄλλος, πλὴν ἐκεῖνος. μετ' ἀφαιρ. nihil aliud libertate (quam libertatem) quærit, οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν ἐλευθερίαν (τῆς ἐλευθερίας) ζητεῖ. alii vincuntur, alii vincunt. οἱ μὲν νικῶνται, οἱ δὲ νικῶσιν. aliud est servum esse, aliud servire, ἄλλο μέν ἐστι τὸ δοῦλον εἶναι, ἄλλο δὲ τὸ δουλεύειν. alii prœliantur, pars muros obruunt, ἄλλοι μὲν μάχονται, ἄλλοι δὲ ὑποσκάπτουσι τὰ τείχη. alia et alia petit, ἄλλων καὶ ἄλλων ἐφίεται. alius super alium, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ. alius alium incitant, ὀτρύνουσιν ἄλλος ἄλλον, ἀλλήλους.
ălĭusmŏdi, (κατὰ τὸ ejusmodi) ἀλλοῖος, ἄλλου εἴδους.
*ălĭusvis, (alius vis) ἄλλος τις.
alīūta, ἐπίρ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ aliter.
ăllabor, allăbōro, allacrumo κ. τ. λ. ἴδ. adlabor, adlaboro κ. τ. λ.
allector, ōris, ἀ. (allēgo) εἰσπράκτωρ φόρων ἐπὶ Καισάρων. Λ. ἐξ ἐπιγραφῶν.
allectūra, æ, θ. ἡ ἀρχή, τὸ ἔργον τοῦ allectoris.
allēgŏrĭa, æ, θ. ἀλληγορία.
†allēgŏrĭce, ἐπίρ. ἀλληγορικῶς.
†allēgŏrĭcus, a, um, ἀλληγορικός.
†allēgŏrĭzo, avi, atum, are, ἀλληγορῶ.
allĕvamentum, allevo κ. τ. λ. ἴδ. adlevamentum.
*allex, ĭcis, ἀ. ὁ ἀντίχειρ. μτφ. πυγμαῖος.
allex, ἴδ. allec.
Allĭa, æ, θ. ὁ Ἀλίας, ποταμὸς Ἰταλίας.
*allĭātum, i, οὐ. (ὑπον. edulium), σκορόδῳ μεμιγμένον ἔδεσμα.
*ăllĭcĕfăcĭo, ἴδ. adlicefacio.
Allĭensis, e, dies Alliensis, ἡ ἡμέρα τῆς παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀλίαν ἥττης τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ τῶν Γάλλων, ἡ Ἀλιὰς ἡμέρα, μία τῶν ἀποφράδων ἐν Ῥώμῃ.
Allīfæ, arum, καὶ Allīfa, æ, θ. αἱ Ἀλλῖφαι. Allifānus, Ἀλλιφαῖος.
allĭgātĭo, alligator, alligatura, allino, ἴδ. adligatio κ. τ. λ.
allisio, allisus, a, um, ἴδ. adlido κ. τ. λ.
allĭum, καὶ ālĭum, ii, οὐ. σκόροδον.
Allŏbrox, ŏgis, ἀ. Ἀλλόβροξ· Allobrŏges, Ἀλλόβρογες, ἔθνος Κελτικόν.
allocutio, ἴδ. adlocutio.
†allŏphȳlus, a, um, ἀλλόφυλος.
alloquium, alloquor, ἴδ. adloquium κ.τ.λ.
allubentia, alluceo κ. τ. λ. ἴδ. adlubentia, adluceo κ. τ. κ.
Almo, ōnis, ἀ. ὁ Ἀλμών, ποτάμιον παρὰ τὴν Ῥώμην.
almus, a, um, (alo) τρόφιμος. θρεπτικός. alma Venus, πότνια Ἀφροδίτη. almæ Musæ, πότνιαι Μοῦσαι. alma terra, πότνια γῆ.
alnĕus, a, um, (alnus) κλήθρειος.
alnus, i, θ. ἡ κλήθρα, (δένδρον). ποιητικῶς ἡ ναῦς.
ălo, ŭi, alĭtum, εἴτε altum, ĕre, (ΑΛΩ ἀλδαίνω), τρέφω, ἀνατρέφω, αὐξάνω.
ălŏe. ēs, θ. ἀλόη. (φ.)
Ălōeus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Ἀλωεύς.
ălŏgĭa, æ, θ. ἀλογία.
ălŏgus, a, um, ἄλογος
Ălōĭdes, æ, ἀ. Ἀλωείδης.
Ălŏpe, ēs, θ. Ἀλόπη, ἡρωίνη καὶ πόλις.
ălōpĕcĭa, æ, θ. ἀλωπεκία, (ἀσθένεια).
ălōpĕcĭas, æ, ἀ. ὁ ἀλωπεκίας (ἰχθύς).
ălōpĕcis, ĭdis, θ. ἀλωπεκίς. εἶδος ἀμπέλου.
ălōpĕcūrus, i, ἀ. ἀλωπέκουρος (φυτόν).
ălōsa, ἴδ. alausa.
Alpes, ium, θ αἱ Ἄλπεις, τὰ Ἄλπεια ὄρη, τὸ Ἄλπιον ὄρος.
alpha, τὸ ἄλφα.
†alphăbētum, i, οὐ. τὸ ἀλφάβητον.
Alphēias, ădis, θ. Ἀλφηιάς. (νύμφη).
Alphēsiboea, æ, θ. Ἀλφεσίβοια.
Alphēussīve Alphēos, i, ἀ. Ἀλφειὸς ποταμός, ἐξ οὗ τὸ ἐπίθετον Alphēus, a, um, Ἀλφειαῖος.
alphus, i, ἀ. ὁ ἀλφός, λευκή τις ἐπὶ τοῦ δέρματος κηλίς. παράβαλε τὸ albus.

Digitized by Google

Alpĭcus, a, um, Ἄλπειος. σπάν. συνηθὲς δὲ τὸ Alpīnus, a, um, Ἄλπειος, Ἀλπινός.
Alpis. ταὐτὸ τῷ Alpes.
Alsĭensis, e, Ἀλσιαῖος.
alsīne, ēs, θ. ἀλσίνη (φυτόν).
alsĭōsus, a, um, ψυχρός, κρυώδης. Λ. σπαν.
Alsĭum, ii, οὐ. Ἄλσιον, πόλισμα Τυῤῥηνίας.
Alsius, a, um, Ἄλσιος.
alsĭus, a, um, (algeo) ψυχρός, κρυώδης, Λ σπαν.
alsus, a, um, ταὐτὸ τῷ alsius.
altānus, i, ἀ. ἄνεμος, ὁ μεταξὺ Λιβὸς καὶ Λιβονότου. Ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πελάγους, ab alto, πνεῖν..
altar, is, οὐ. ταὐτὸ τῷ altare.
altāre, is, οὐ. καὶ συνήθως altaria, ium, πληθ. ἐσχάρα, ἐπίθεμα βωμοῦ. altaribus argenteis praeferebatur ignis, πῦρ ἐπ' ἐσχάρας ἀργυρᾶς παῖδες ἡγοῦντο φέροντες. Λέγεται καὶ ποιητικῶς altaria, ἐσχάρα, ἀντὶ τοῦ ara, βωμός.
altārium, ii, οὐ, τύπος μτγν. τοῦ altare.
alte, ἐπίρ. ὑψηλῶς. 2) βαθέως. 3) ἄνωθεν, μακρόθεν. πρβ. altus.
†altegrădĭus, a, um, ὀρθοβάτης.
alter, ĕra, ĕrum, γεν. altĕrĭus, (ἐν δὲ στίχοις δακτυλικοῖς altĕrius) ἕτερος, ὁ ἕτερος. alteri dimicant, alteri victerem timent. οἱ μὲν μάχονται, οἱ δὲ ἕτεροι φοβοῦνται τὸν νικητήν. quorum alter te scientia augere potest, altera exemplis, ὧν ὁ μέν σε ἐπιστήμῃ ὠφελεῖν δύναται, ἡ δὲ παραδείγμασι. primus, alter (secundus), tertius dies, ἡ πρώτη, ἡ ἑτέρα (δευτέρα), ἡ τρίτη ἡμέρα. unus et alter, εἷς καὶ ἕτερος, (ἢ δύο, ἢ πλείονες ἀορίστως) excepto uno aut altero, πλὴν ἑνὸς ἢ καὶ δευτέρου. (Γεώργ. Παχυμ. 4, 3.) alterum tantum, ἕτερον τοσοῦτον, ἕτερον τόσον. alterum de duobus, Cic. Tusc. I, 41.=δυοῖν θάτερον. Verres, alter Orcus. ὁ Οὐέῤῥης, ἄλλος Πλούτων, νέος Πλούτων. alter ego, ἄλλος ἐγώ, τουτέστιν οἰκειότατος. fortasse utrumque erit, alterum certe, ἴσως ἀμφότερον ἔσται, τὸ δὲ ἕτερον βεβαίως. 2) ὁ πέλας, ὁ πλησίον, ἕτερός τις. nihil alterius causa facit, οὐδὲν τοῦ πέλας ἕνεκα ποιεῖ.
altĕras, ἐπίρ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ alias.
†altercābĭlis, e, ἐριστικός.
altercātio, iōnis, θ. ἔρις, φιλονεικία, καὶ μάλιστα ἡ ἀγενεστέρα.
altercator, ōris, ἀ. ἐριστής, φιλόνεικος.
altercor, atus sum, ari, καὶ σπανιώτερον alterco, avi, atum, are. (alter) ἐρίζω, φιλονεικῶ. cum aliquo, ἐρίζω πρός τινα. altercamur inter nos, ἐρίζομεν πρὸς ἀλλήλους, διαμφισβητοῦμεν πρὸς ἀλλήλους,
altercum, i, ἀ. ὁ ὑοσκύαμος. φ.
altĕrĭtas, ātis, θ. (alter) ἑτερότης. Βοήθιος.
alternātim, ἐπίρ. ἀμοιβαδὸν ἐναλλάξ.
*alternāmentum, i, οὐ. ἐνάλλαξις.
alternātio, iōnis, θ. ἐνάλλαξις, ἀμοιβή.
alterne, ἐπίρ. ἀμοιβαίως, ἐναλλάξ, ἐπαλλάξ.
alterno, avi, atum, are, aliquid, ἀμείβω, ἐπαλλάττω τι. hæc alternanti potior sententia visa est, » ὧδε δέ οἱ φρονέοντι διάνδιχα μερμηρίζοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι »
alternus, a, um, (alter) ἀμοιβαῖος, ἐπάλληλος. alternis, (ὑπον. vicibus) ἐναλλάξ, ἐπαλλάξ.
alterplex, ĭcis, ταὐτὸ τῷ duplex.
altertra, ταὐτὸ τῷ alterutra.
alterŭter, alterŭtra, εἴτε alter utra, alterŭtrum εἴτε alterum utrum, ὁ ἕτερος, ὁποτεροσοῦν. 2) σπανίως ἑκάτερος.
altĕrutrimque, ἐπίρ. ἀμφοτέρωθι.
althaea, æ, θ. ἀλθαία (φυτόν).
Althæa, æ, θ. Ἀλθαία.
*altĭcinctus, a um, ὑψίζωνος, (ψηλὰ ζωσμένος).
*altĭcŏmus, a, um, (altus-coma) ὑψίκομος, ὑψιπέταλος.
*altĭjŭgus, a, um, (altus-jugum) ὑψικάρηνος.
altĭlis, e, (alo) σιτευτός, σιτιστός, τροφίας. 2) τροπ. πλούσιος. 3) θρεπτικός.
Altīnum, i, οὐ. Ἄλτινον, πόλις Ἰταλίας, ἧς οἱ κάτοικοι Altīnātes.
*altĭpĕta, æ, (altum-peto) ὑψηλόφρων, ὑψιφόρητος.
altĭsŏnus, a, um, ὑψηλόφωνος, ὑψηληχής.
*altispix, ĭcis ὑψόθεν ὁρῶν.
altĭtŏnans, ntis, ὑψιβρεμέτης, ὑψίβρομος.
*altĭtŏnus, a, um, ταὐτὸ τῷ altitonans.
altĭtūdo, ĭnis, θ. ὕψος. animi. ὑψηλοφροσύνη. 2) βάθος. maris, βάθος θαλάσσης. animi, βαθύτης ψυχῆς. altitudine animi, κρυψίνως (κρυφινόως).
altĭuscŭle, ἐπίρ. (ὑποκρ.) ὑψηλοτέρως. Ἀπουλήϊος.
altĭuscŭlus, a, um, ὀλίγον τι ὑψηλοτέρως.
altĭvŏlans, ὑψιπέτης, ὑψιπετήεις.
*altĭvŏlus, a, um, ταὐτὸ τῷ altivolans.
alto, avi, atum, are, (altus) ὑψῶ. Σιδώνιος.
altor, ōris, ἀ. (alo) τροφεύς
altrinsĕcus, ἐπίρ. ἑτέρωθι. 2) ἑκατέρωθεν.
altrix, īcis, θ. (alo) θρέπτειρα, τροφίς.
altrorsus, ἐπίρ. ἑτέρωσε.
altrōvorsum, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ altrorsus.
altus, a, um, (alo) ὑψηλός. alta arbor, ὑψηλὸν δένδρον. alta mente præditus, ὑψηλόφρων. altiore animo, ἐξέχων τὴν ψυχήν. altus Aeneas, ὁ σεμνὸς Αἰνείας. alta voce clamare, μεγάλῃ φωνῇ βοᾷν. altum mare εἴτε altum, τὸ πέλαγος. in altum vela dare, ἀπαίρειν, ἀνάγεσθαι πελάγιος.—altum, τὸ ὑψηλόν, τὸ ὕψος.— ex

Digitized by Google

alto εἴτε alte repetere aliquid, ἄνωθεν ποιεῖσθαι τὸν λόγον περί τινος. 2) βαθύς, altus puteus, βαθὺ φρέαρ. alta radix, βαθεῖα ῥίζα. altus somnus, βαθὺς ὕπνος.
altus, a, um, ἴδ. alo.
*altus, ūs, ὁ. (alo) τροφή. Μακρόβιος.
ălūcĭnātĭo, iōnis, θ. βλακεία, λῆρος. Λ. σπν.
*ălūcĭnator, ōris, ὁ. βλάξ, ληρώδης.
ălūcĭnor, atus sum, ari, (ἀλύω, ἀλύσκω?) βλακεύω, πλανῶμαι (τῇ διανοίᾳ), παραπαίω.
ălum, i, οὐ. καὶ alus i, σύμφυτον, βοτάνη. 2) ἄγριον σκόροδον.
ălūmen, ĭnis, οὐ. στυπτηρία.
ălūmĭnātus, a, um, στυπτηριώδης.
ălūmĭnōsus, a, um, στυπτηριώδης.
ălumno, avi, atum, are, (σπαν. alumnor, atus sum, ari), τρέφω, ἀνατρέφω.
ălumnus, a, um, (alo) ὁ καὶ ἡ τρόφιμος, παῖς, παίδευμα. θρέμμα. 2) παρὰ τοῖς μτγν. ἐνεργητικῶς. stagna alumna, τρέφουσα ἕλη.
Aluntĭum, i, οὐ. Ἀλούντιον καὶ Ἀλόντιον, πόλις Σικελίας. οἱ κάτοικοι Aluntini.
ălūta, æ, θ. βύρσα. 2) βαλάντιον. 3) ἔμπλαστρον καλλυντικόν. 4) αἰδοῖον ἀνδρός.
ălūtācĭus, a, um, βύρσινος.
alveāre, is, οὐ. κυψέλη, σίμβλον. 2) σκάφη. κάρδοπος.
alvearium, ταὐτὸ τῷ alveare.
*alveātus, a, um, κοῖλος, ἐσκαμμένος.
*alveŏlatus, a, um, (alveolus) κοῖλός πως, ἐπὶ μικρὸν κοῖλος.
alveŏlus, i, ὁ. σκαφίς. 2) μικρὸν σκάφος, μικρόν τι κοίλωμα ῥεύματος. 3) κερκίς.
alveus, i, ὁ. (alvus) σκάφη. 2) κοίλωμα πλοίου, σκάφος νεὼς καὶ σκάφος, πλοιάριον. 3) κυβευτικὸς πίναξ. 4) κυψέλη. 5) ἔλυτρον εἴτε κοίλωμα ποταμοῦ, χαράδρα.
alvus, i, θ. κοιλία. alvum exonero, ἀποπατῶ. 2) δελφύς. 3) κυψέλη.
Ălyattes, is, εἴτε ei ὁ. Ἀλυάττης.
ălypon, i, οὐ. ἄλυπον (φυτόν).
ălysson, i, οὐ. ἄλυσσον (φυτόν).
ălytarcha, (es) æ, ὁ. ἀλυτάρχης.
ămābĭlis, e, ἀγαπητός, ἀξιαγάπητος, ἐράσμιος, ἀξιέραστος.
ămābĭlĭtas, ātis, θ. τὸ ἀγαπητόν, τὸ ἐράσμιον.
ămābĭlĭter, ἐπίρ. ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Ămalthēa, æ, θ. Ἀμάλθεια
*āmandātĭo, iōnis, θ ἀπόπεμψις, ἀποπομπή. Κικέρων.
āmando, avi atum, are, (ad-mando) ἀποπέμπω.
Ămānienses, ium, κάτ. τοῦ Ἀμανοῦ ὄρους.
ămanter, ἐπίρ. φιλικῶς.
Ămantĭa, æ. θ. Ἀμαντία, πόλις Ἰλλυρίας. οἱ κάτοικοι Amantiani καὶ Amantini.
ămănuensis, i, ὁ. (ab-manus), ὑπογραφεύς.
Ămānus, i, ὁ. τὸ Ἀμανὸν ὄρος. Amanicæ pylæ, αἱ Ἀμανικαὶ ἢ Ἀμανίδες πύλαι.
ămărăcĭnus, a, um, ἀμαράκινος.
ămărăcus, i, ὁ. καὶ θ. καὶ amaracum, i, οὐ. ἀμάρακον. φ.
ămărantus, i, ὁ. ἀμάραντος. φ.
ămāre, ἐπίρ. πικρῶς.
ămāresco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ ἀχρ. amareo) πικραίνομαι, πικρίζω.
*ămārĭtas, ātis, θ. πικρότης.
*ămārĭter, ἐπίρ. πικρῶς.
*ămārĭtĭes, ēi, θ. πικρότης.
ămārĭtūdo, ĭnis, θ. πικρότης, πικρία. 2) τραχύτης φωνῆς.
ămāror, ōris, ὁ. πικρότης, πικρία. Λέξις σπαν. καὶ ποιητική.
ămārŭlentus, a, um, διάπικρος. Λ. σπαν.
ămārus, a, um, πικρὸς (τὴν γεῦσιν), ἀλλὰ καὶ amarus odor, πικρὰ ὀσμή. sonitus amarus. τραχύς, ὀξὺς ἦχος. καὶ amarus casus, πικρὰ συμφορά. dicta amara, πικροὶ λόγοι. amarus senex, πικρός, σκυθρωπὸς γέρων.
Ămărynthus, i, θ. ἡ Ἀμάρυνθος, κώμη Εὐβοίας; ἐξ ἧς Diana Amarynthis, Ἄρτεμις Ἀμαρυνθία καὶ Ἀμαρυσία.
Ămasēnus, i, ὁ. ποτάμιον τοῦ Λατίου (Ἀμαρυσηνός).
Ămāsĭa, æ, ἡ Ἀμάσεια, πόλις τοῦ Πόντου
ămāsĭo, iōnis, ὁ. ταὐτὸ τῷ amasius.
Ămāsis, i, ὁ. ὁ Ἄμασις.
*ămāsiuncŭla, æ, θ. ἐρωμένιον.
*ămāsiuncŭlus, i, ὁ. (ὑποκορ. τοῦ amasius) ἐρωτύλος.
ămāsĭus, i, (amo) ὁ ἐρωμένος, τὰ παιδικά.
Amastris, is, θ. ἡ Ἄμαστρις, πόλις τῆς Παφλαγονίας, τὸ ἐπίθετον Amastriăcus, a, um, οἱ κάτοικοι Amastriāni, Ἀμαστριανοί.
ămāta, æ, θ. ὄνομα τῶν Ἑστιάδων παρθένων. Amata, Ἀμάτα, ης, ἡ Λατίνου γυνή.
Ămāthus, untis, θ. ἡ Ἀμαθοῦς.
ămātĭo, iōnis, θ. ἡ ἔρασις, ὁ ἔρως.
ămator, ōris, ὁ. ἐραστής. 2) ὁ ἀγαπῶν, φίλος.
ămatorcŭlus, i, ὁ. ὑποκορ. τοῦ amator.
ămātōrĭe, ἐπίρ. ἐρωτικῶς. Λ. σπαν.
ămātōrĭus, a, um, ἐρωτικός. amatorĭum, i, οὐ. φίλτρον.
ămātrix, īcis, θ. ἐράστρια, φιλεράστρια.
ămātŭrĭo, ire, φιλαρεσκῶ. ἡ λέξις εὕρηται μόνον παρὰ Γραμματικοῖς, ὡς παράδειγμα μελετητικῶν εἴτε ἐφετικῶν ῥημάτων.
Ămăzon, ŏnis, θ. Ἀμαζὼν Amazŏnĭcus, a, um, Ἀμαζονικός. Amazŏnis, ĭdis, Ἀμαζονίς, Ἀμαζών. Ămazŏnĭus, a, um, Ἀμαζόνιος.
amb, ἴδ. ambi.
ambactus, i, ὁ. ὁ δοῦλος. (Κελτιστί).
ambădĕdo, ĕre, (ambi-ad-edo) περιτρώγω.
ambages, is, θ. συνήθως. ambages, um, λ.τ.θ. (ambi-ago) ἑλιγμός. viarum, ἑλιγ-

Digitized by Google

μοὶ ὁδῶν. 2) λοξοὶ λόγοι. λοξοὶ χρησμοί, αἰνίγματα. per ambages, σκολιῶς.

ambagĭo, iōnis, θ ταὐτὸ τῷ ambages. ἀμφ. γρ.

*ambāgĭōsus, a, um, αἰνιγματώδης.

ambāgo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ ambages.

ambarvalis, e, ambarvale sacrificium, καθαρισμὸς ἀγροῦ.

ambĕdo, ēdi, ēsum, ĕre, (ambi-edo) περιτρώγω, κατατρώγω. ambens, μετοχή, περιτρώγων.

ambens, ἴδ. ambedo.

ambēsus, a, um, ἴδ. ambedo.

*ambestrix, īcis, θ. ἡ φαγέσφορος, φαγάνθρωπος.

ambienter, ἐπίρ. φιλοτίμως, μετὰ ζήλου.

ambi, ἀ μ φ ί, εὔχρηστ. ἐν μόνῃ τῇ συνθέσει.

Ambiānum, i, οὐ. Ἀμβιανόν, πόλις Γαλλίας, ἡ τανῦν Amiens.

ambĭfārĭam, ἐπίρ. διφασίως. ἀμφιλόγως.

ambĭfarĭus, a, um, (ambi-for) διφάσιος, ἀμφίλογος.

†ambiformĭter, ἐπίρ διμόρφως. ἀμφιλόγως.

ambĭga, æ, θ. ὁ ἄμβιξ, (ἀγγεῖον).

ambĭgo, ĕre, (ambi-ago) ἀμφισβητῶ, ἐρίζω, φιλονεικῶ. jus, quod ambigitur, τὸ ἀμφισβητητὸν εἴτε ἀμφισβητήσιμον δίκαιον. 2) περιπορεύομαι.

ambĭgŭe, ἐπίρ. ἀμφιβόλως.

ambĭgŭĭtas, ātis, θ. ἀμφιβολία.

ambĭgŭus, a, um, (ambigo) ἀμφίβολος. ἀμφίλογος, μετὰ γενικ. παρὰ Τακίτῳ. οἷον· amb. futuri, ἀβέβαιος τοῦ μέλλοντος.

ambĭo, īvi, εἴτε ii, ītum, ire, (ambi-eo) περιέχω, κυκλῶ. mare ambit insulam, ἡ θάλασσα περιῤῥεῖ τὴν νῆσον. ambire populum, μεταπορεύομαι ἀρχήν, περιπορεύομαι τὸν δῆμον ζητῶν ἀρχήν. ambio mihi magistratum, σπουδαρχῶ. pauper fortunam ambit, ὁ πένης ζητεῖ, μνηστεύει τὴν τύχην ambio ne fiat, σπουδάζω μὴ γενέσθαι τι ambire aliquem connubiis, μετιέναι, μετέρχεσθαί τινα γάμοις.

ambĭtĭo, iōnis, θ. (ambio) τὸ μεταπορεύεσθαι ἀρχήν, ἡ ζήτησις ἀρχῆς. 2) ἀρέσκεια, κολακεία. 3) φιλοτιμία, φιλοδοξία, κενοδοξία. 4) περίοδος, κύκλωσις.

ambĭtĭōse, ἐπίρ. κολακευτικῶς. 2) φιλοτίμως, φιλοδόξως, κενοδόξως. ambitiose curare, φιλοτιμεῖσθαι.

ambĭtĭōsus, a, um, περιελιττόμενος, περιπλεκόμενος. 2) ἄρεσκος, κολακευτικός. 3) φιλότιμος, φιλόδοξος, κενόδοξος.

ambĭtor, ōris, ἀ. (ambio) ζητητής. Λέξ τοῦ μεταγενεστ. Λατινισμοῦ.

ambītus, a, um, ἴδ. ambio.

ambĭtus, ūs, ἀ. (ambio, περιέλευσις, περίοδος, ἑλιγμός. 2) κύκλος, περίβολος. aedium, ὁ περίδρομος τοῦ οἴκου. parmæ, ἡ ἴτυς τῆς πέλτης. 3) ἐριθεία, σπουδαρχία, ἡ ἄνομος διὰ δεκασμοῦ, ἀπειλῶν εἴτε ἄλλως πως γινομένη ζήτησις ἀρχῆς. 4) φιλοτιμία, φιλοδοξία ἐπίδειξις. 5) verborum, ἡ περίοδος λόγου.

*ambĭvĭum, ii, διπλῆ, δίστομος ὁδός.

ambo, æ, o, ἀριθ. ἄ μ φ ω, ἀμφότεροι.

Ambrăcĭa, ae, θ. Ἀμβρακία. Ambracienses, Ἀμβρακιῶται.

ambrŏsĭa, æ, θ. ἀμβροσία. ambrŏsĭăcus, a, um, ἀμβροσιακός. ambrŏsĭus, a, um, ἀμβρόσιος.

Ambrȳsus, i, θ. ἡ Ἄμβρυσος.

ambūbaja, æ, θ. Συρικὴ αὐλητρίς.

ambubēja, æ, θ. κιχώριον, φ.

ambŭlācrum, i, οὐ. περίπατος. (ὁ τόπος ἔνθα περιπατοῦσιν).

*ambŭlātĭlis, e, κινητός Βιτρούβιος.

ambŭlātĭo, iōnis, θ. περιπάτησις, περίπατος.

ambŭlātĭuncŭla, æ, θ. μικρὰ περιπάτησις, μικρὸς περίπατος.

ambŭlator, ōris, ἀ. περιπατητής. περίδρομος. ἀπράγμων. Λ. σπαν.

ambŭlātōrĭus, a, um, κινητός, εὐκίνητος, μεταβλητός. 2) περιπατητικός.

*ambŭlatrix, īcis, θ. ἡ περίδρομος, περιδρομάς. Κάτων.

ambŭlātūra, æ, θ. τὸ βάδισμα τοῦ ἵππου.

†ambŭl tus, ūs, ἀ. βάδισις, περιπάτησις.

ambŭlo, avi, atum, are, (ἀμπολῶ), περιπατῶ, πορεύομαι, βαδίζω. viam, πορεύομαι ὁδόν. maria, διὰ τῆς θαλάσσης πεζεύειν (Ἰσοκρ παν.) Κικέρ.

amburbium, ii, οὐ. θυσία τις τελουμένη κύκλῳ τῆς πόλεως.

ambūro, ussi, ustum, ĕre (ambi-uro) περικαίω, περιφλέγω, κατακαίω. ambustum, τὸ κατάκαυμα. 2 ἐπὶ ψύχους· frigus ambussit multorum artus, τὸ ψῦχος ἀπέκαυσε πολλῶν τὰ μέλη.

*ambustĭo, iōnis, θ. τὸ κατάκαυμα.

*ambustŭlo, avi, atum, are, περικαίω.

ambustus, a, um, ἴδε amburo. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Ambustus, Ἄμβουστος.

ămellus, i, ἀ. τὸ νῦν ἀστὴρ καλούμενον πορφυροῦν ἄνθος.

Ămenānus, i, Ἀμενανὸς καὶ Ἀμένας (δωρικῶς) ποταμὸς Σικελίας.

āmens, ntis, (ab-mens) ἔκνους, ἔκφρων, παράφρων, ἐξεστηκώς.

āmentatus, a, um, ἴδ. amento.

āmentia, æ, θ. παραφροσύνη, ἔκστασις φρενῶν.

āmento, avi, atum, are, (amentum) ἀγκυλοῦμαι (κατὰ μέσην διάθεσιν· μετὰ τοῦ δόρυ ἢ ἀκόντιον). amentatus, ἀγκυλωτός, amentata hasta, τὸ μεσάγκυλον (ὕπον δόρυ).

āmentum, i, οὐ. ἡ ἀγκύλη τοῦ δόρατος ἢ ἀκοντίου. 2) ἱμὰς ὑποδήματος.

Digitized by Google

Ămĕrĭa, æ, θ. Ἀμερία, πόλις Ὀμβρικῆς.
ămĕrimnon, i, οὐ. τὸ ἀμέριμνον (φυτόν).
Amĕrīnus, a, um, Ἀμερῖνος.
āmes, ĭtis, ὁ καὶ ἡ χάμαξ, σχαλὶς (ξύλον ὀρθόν, ὃ ἀνέχει τὸ δίκτυον).
ămĕthystĭnātus, a, um, φορῶν ἐσθῆτα χροιᾶς ἀμεθύστου.
ămĕthystĭnus, a, um, ἀμεθύστου χροιὰν ἔχων. 2) ἀμεθύστοις λίθοις κεκοσμημένος.
ămĕthystĭzon, ontis, ἀμεθυςίζων τὴν χροιάν.
ămĕthystus, i, θ. ἡ ἀμέθυστος, λίθος.
†ămĕtor, ŏris, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ, ἀμήτωρ.
*amflexus, a, um, περικαμπής.
ămĭa, æ, θ. ἀμία (ἰχθύς).
ămĭantus, i, ἀ. ὁ ἀμίαντος (λίθος).
ămīca, æ, θ. φίλη. 2) ἑταίρα.
ămīcābĭlis, e, φιλικός, φίλιος. Λ. τοῦ μεταγενεστ. Λατινισμοῦ ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
ămīcālis, e, φιλικός, φίλιος.
ămīce, ἐπίρ. φιλικῶς, φιλίως.
ămīcīmen, ĭnis, οὐ. (amicio) περίβλημα, ἀμφίεσμα. Ἀπουλήϊος.
ămĭcio, ĭcŭi, εἶτε ixi, ictum, ire. (ambijacio) περιβάλλω, ἀμφιέννυμι. me amicio pallio, ἀμφιέννυμαι, περιβάλλομαι χλαῖναν. toga amictus, περιβεβλημένος, ἠμφιεσμένος τὴν τήβεννον.
ămīcĭter, ἐπίρ. φιλικῶς. Λ, ἀρχαϊκή.
ămīcĭtĭa, æ, θ. φιλία.
amīco, avi, atum, are. φιλιῶ.
ămictōrĭum, i, οὐ. περιβόλαιον, ἀμπεχόνη.
ămictus, ūs, ἀ. (amicio) περιβολὴ ἱματίου. 2) περιβόλαιον, ἱμάτιον, ἀμφίεσμα.
ămīcŭla, æ, θ. τὸ φιλτάτιον, ἡ ἐρωτίς.
amĭcŭlātus, a, um, περιβεβλημένος, ἠμφιεσμένος.
ămĭcŭlum, i, οὐ. (amicio) περιβόλαιον, ἱμάτιον.
ămīcŭlus, i, ἀ. φιλτάτιον.
ămīcus, a, um, (amo) alicui, φιλῶν τινα, εὔνους, φιλόφρων πρός τινα. tribuni plebis sunt nobis amici, οἱ δήμαρχοι φιλοφρόνως πρὸς ἡμᾶς ἔχουσιν. ventus amicus, οὔριος ἄνεμος. amica luto sus, ἡ σῦς φιλεῖ τὸν βόρβορον. nec diis amicum est nec mihi, οὔτε τοῖς θεοῖς φίλον ἐστίν, οὔτ' ἐμοί.
amicus, i, ἀ. ὁ φίλος.
Ămilcar, ăris, ἀ. Ἀμίλκας, α καὶ ου. Πολ. καὶ Ἀμίλχαρ, αρος. Ἀππιαν.
Ămīnaeus, a, um, Ἀμιναῖος.
Ămīsĭa, æ, θ. Ἀμισία καὶ Ἀμάσεια, φρούριον Γερμανῶν. 2) Ἀμασίας καὶ Ἀμάσιος, ποταμὸς Γερμανίας, τανῦν Ems.
†āmissĭbĭlis, e, ἀποβλητός.
āmissĭo, ĭōnis, θ. ἀποβολή, στέρησις.
āmissus, a. um, ἰδ. amitto.
āmissus, ūs, ἀ. ἀποβολή, στέρησις. Νέπως.
Amīsus, (os), i, θ ἡ Ἀμισός.
ămĭta, æ, θ. ἡ πρὸς πατρὸς θεία, πατραδέλφη. (ἡ ἐν Θράκῃ τανῦν ἄμμια).
Amĭternum, i, οὐ. Ἀμίτερνον.
ămĭtīnus, a, um (amita) ἀπόγονος τῆς πατραδέλφης amitini καὶ amitinæ, ἡ πατραδελφία.
ā-mitto, īsi, issum, ĕre, ἀποπέμπω, ἀφίημι. 2) ἀποβάλλω, ἀπόλλυμί τι, στέρομαι, στεροῦμαί τινος.
ammi καὶ ammium, ii οὐ. τὸ ἄμμι (φυτ.).
ammīror, ἰδ. admiror
ammitto, ἰδ. admitto.
ammĭum, ἰδ. ammi.
ammŏchrȳsus, i ἀ. ὁ ἀμμόχρυσος (λίθος).
ammŏdȳtes, æ. ἀ. ἀμμοδύτης, (ὄφις).
Ammon, ōnis, ἀ. Ἄμμων.
ammoneo. ἰδ. admoneo,
Ammōnĭăcus, a, um, Ἀμμωνιακός. Ammoniăcum, οὐ. ἀμμωνιακὸν κόμμι ἢ θυμίαμα.
ammŏnĭtrix, ἰδ. admonitrix.
ammŏnitrum, i, οὐ. ἀμμόνιτρον.
amnăcum, i οὐ. εἶδος βοτάνης.
*amnensis, e, παραποτάμιος.
amnestĭa, æ, θ. ἀμνηστία.
*amnĭcŏla, æ, παραποτάμιος. Ὀβίδιος.
*amnĭcŭlus, i, ποτάμιον. Λίβιος.
*amnĭcus, a, um, ποτάμιος.
*amnĭgĕna, æ, ἀ. υἱὸς ποταμοῦ.
*amnĭgĕnus, a, um, (ποτάμιος, ποταμογενής).
amnis, is, ἀ. ποταμὸς (μάλιστα ὁ μέγας). 2) ῥεῦμα, (τὸ σφοδρὸν μάλιστα καὶ καταφορικόν). 3) ῥεῦσις, ῥοή. 4) ποιητικῶς· τὸ ὑγρόν
ămo, avi, atum, are, ἀγαπῶ. eum non solum diligo, verum etiam amo, οὐ μόνον φιλῶ αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ἀγαπῶ. amo locum aliquem, ἀγαπῶ τόπον τινά. se amat, φίλαυτός ἐστι. ita me dii ament! οὕτως ὀναίμην! di te ament! ὄναιο σύγε! 2, mulierem amare, ἐρῶ, ἔραμαι γυναικός. 3) amare aliquem de εἴτε in re, ἄγαμαί τινός τι. amo te, quod hoc facis, ἄγαμαί σου ὅτι πράττεις τοῦτο. 4) φιλῶ, εἴωθα ποιεῖν τι. 5) quis hic, amabo, est? ἀλλὰ τίς οὗτός ἐστιν; (φιλήσω σε, ἤν μοι εἴπῃς). amabo te audi, ἄκουε δή. amabo te, ut hoc facias, αἰτοῦμαί σε ποιῆσαι τοῦτο.
†ămŏdo, ἐπίρ. χρον. ἀπ' ἄρτι, ἀπὸ τοῦδε.
ămœbæus, a. um, ἀμοιβαῖος
Ămœbeus, αἰτ. ĕa, ἀ. Ἀμοιβεύς.
ămœne, ἐπίρ. χαριέντως, τερπνῶς.
ămœnĭtās, ātis, θ. (amœnus) χάρις, τερπνότης, τέρψις.
ămœnĭter, ἐπίρ. (amœnus), τερπνῶς, χαριέντως.
†ămœno, avi, atum, are, τέρπω.
ămœnus, a, um, χαρίεις, τερπνός.
āmōlĭor, ītus sum, iri, (ab-molior) ἀπο-

Digitized by Google

σκευάζω, ἐκποδὼν ποιοῦμαι. impedimentum, ἐκποδὼν ποιοῦμαι τὸ κώλυμα. amoliri se, ἀπάγειν ἑαυτόν, ἀπαλλάττεσθαι, ἐκποδὼν γίγνεσθαι. hinc vos amolimini, ἀπαλλάττεσθε, ἀπάγετε! 2) ἀνασκευάζω. Εὕρηται καὶ παθητικῇ διαθέσει τὸ ῥῆμα.
*amōlītĭo, iōnis, θ. ἀπαγωγή.
āmōmis, ĭdis, θ. ἀμωμίς. φ.
ămōmum, εἴτε amōmon, i, οὐ. ἄμωμον φ.
ămor, ōris, ἀ. ἀγάπη, ἔρως. alicujus εἴτε in, erga aliquem. ὁ πρός τινα ἔρως, ἔρως τινός. amore mulieris tabescere, κατατήκεσθαι ἔρωτι γυναικός. saucius amore, ἐκπλαγεὶς ἔρωτι. amor auri, ὁ ἔρως τοῦ χρυσοῦ, ἡ ἰσχυρὰ τοῦ χρυσοῦ ἐπιθυμία. 2) τὸ ἀγάπημα, ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐρώμενος, ἡ ἐρωμένη. Pompejus, nostri amores, ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν Πομπήιος.
Ămor, ōris, ἀ. Ἔρως.
Amorgus, i, θ. Ἀμοργός.
*ămōrĭferæ, sagittæ, (ἐρωτοφόρα) βέλη.
*ămōrĭfĭcus, a, um, ἐρωτοτόκος, (ἐρωτοποιός).
āmōtĭo, iōnis, θ. ἀποκίνησις. Λ. σπαν
āmōtus, a, um, ἴδ. amoveo.
ā-mŏvĕo, ōvi, ōtum, ēre, ἀποκινῶ, ἐκποδὼν ποιοῦμαι, ὑφαιρῶ. amoveor, ἀποκινοῦμαι, ἐκποδὼν γίγνομαι. me amoveo, ἀπαλλάττομαι, ἐκποδὼν γίγνομαι, ἀπέρχομαι.
ampĕlīnus, a, um, ἀμπέλινος.
ampĕlītis, ĭdis, θ. ἀμπελῖτις.
ampĕlŏdesmos, i, ἀ. φυτόν τι. Πλίνιος.
ampĕlŏleuce, ēs, θ. ἀμπελολεύκη.
Amphĭărāus, i, ἀ. Ἀμφιάραος.
amphĭbĭum, i, οὐ. ἀμφίβιον.
amphĭbŏlĭa, ae, θ. ἀμφιβολία.
amphĭbrăchys, ἀ. ὁ ἀμφίβραχυς πούς.
Amphĭctўŏnes, um, ἀ. Ἀμφικτύονες.
Amphĭlŏchĭa, æ, θ. Ἀμφιλοχία.
Amphĭlŏchus, i, ἀ. Ἀμφίλοχος.
amphĭmallum, i, οὐ. ἀμφίμαλλον.
Amphĭnŏmus, i, ἀ. Ἀμφίνομος.
Amphīon, iōnis, ἀ. Ἀμφίων.
Amphĭpŏlis, is, θ. Ἀμφίπολις. Amphipolītanus. Ἀμφιπολίτης.
amphĭprostўlos, i, ἀμφιπρόστυλος.
amphisbaena, æ, θ. ἡ ἀμφίσβαινα (ὄφις Λιβύης.
Amphissa, æ, θ. Ἄμφισσα.
amphĭtāne, ēs, θ. ὁ καὶ chrysocolla λεγόμενος λίθος.
amphĭtăpa, æ, θ. ἀμφιτάπης, ὁ ἑκατέρωθεν δασὺς τάπης.
amphĭthălămus, i, ἀ. Ἀμφ. γρ. παρὰ Βιτρουβίῳ 6, (10), 2, ἔνθα τινὲς καὶ antithalamus ἀναγινώσκουσιν.
amphĭthĕātrālis, e, ἀμφιθεατρικός.
amphĭthĕātrum, i, οὐ. ἀμφιθέατρον.
Amphitrīte, ēs, θ. Ἀμφιτρίτη.
Amphĭtrўo, ŏo, ўon) iōnis, ἀ. Ἀμφιτρύων.
Amphĭtrўōnĭădes, æ, ἀ. Ἀμφιτρυωνιάδης
amphŏra, æ, θ. ἀμφορεύς.
*amphŏralis, e, vas amphorale, ἀγγεῖον ἀμφορέως χωρητικόν.
*amphŏrārĭus, a, um, ἀμφορικός.
Amphrўsĭus, a, um, καὶ Amphrysĭăcus Ἀμφρύσιος. Amphrўsus, i, ἀ. Ἄμφρυσος. ποτάμιον Θεσσαλίας.
ample, ἐπίρ. ἀφθόνως, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς, ἐπιφανῶς 2) amplius, πλέον. amplius quam septem dies, εἴτε amplius septem dies sunt, πλέον ἢ ἑπτὰ ἡμέραι εἰσίν. quinque amplius dierum iter, πλέον ἢ πέντε ἡμερῶν ὁδός. duas amplius horas mansit, πλέον ἢ δύο ὥρας ἔμεινεν milites amplius horis quatuor (quam horas quatuor) pugnaverunt, οἱ στρατιῶται πλέον τῶν τεσσάρων ὡρῶν (πλέον ἢ τέσσαρας ὥρας) ἐμαχέσαντο non amplius quindecim cohortes coëgi, οὐδὲν πλέον ἢ δεκαπέντε σπείρας συνήγαγον ego amplius deliberandum censeo, ἐγὼ ἔτι σκεπτέον ἡγοῦμαι. hæc cuncta fuere et alia amplius, ἅπαντα ταῦτα ἦν καὶ ἔτι ἄλλα. nihil amplius dico, οὐδὲν ἔτι λέγω. etiam hoc (eo) amplius, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις. nihil amplius quam hoc, οὐδὲν πλέον ἢ τοῦτο, τοῦτο μόνον. non amplius, οὐκέτι. ne amplius μηκέτι.
amplecto, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ amplector.
amplector, exus sum, ecti, (ambi-plector) περιβάλλω. aliquem amplector et osculo, ἀσπάζομαι, περιβάλλω καὶ καταφιλῶ τινα urbem murus amplectitur, τεῖχος τῇ πόλει περιβέβληται. aestuarium amplectitur insulam, ἡ ἀνάχυσις περιέχει νῆσον tellus ossa, ἡ χθὼν περικαλύπτει τὰ ὀστᾶ. 2) animo amplecti aliquid, περιλαμβάνειν τι τῇ διανοίᾳ. amplecti virtutem, ἀσπάζομαι τὴν ἀρετήν me quotidie magis amplectitur, ἀεὶ μᾶλλον με ἀσπάζεται, ἀγαπᾷ με. Εὕρηται τὸ ῥῆμα καὶ παθητικῶς παρὰ Πλαύτῳ.
amplexo, are. ἀντὶ τοῦ amplexor,
amplexor, atus sum, ari, περιβάλλω, ἀσπάζομαι, θεραπεύω.
amplexus, ūs, ἀ. περιπλοκή, περιβολή, ἀσπασμός. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
amplĭātĭo, iōnis, θ. αὔξησις. 2) ἀναβολή, ὑπέρθεσις κρίσεως.
amplĭfĭcātĭo, iōnis, θ. ἐπαύξησις, αὔξησις, δείνωσις ἐν τῇ ῥητορικῇ.
amplĭfĭcātor, ōris, ἀ ὁ ἐπαυξάνων. σπάν.
*amplĭfĭcātrix, īcis θ. ἡ ἐπαυξάνουσα
*amplĭfĭce, ἐπίρ μεγαλοπρεπῶς.
amplĭfĭco, avi, atum, are, (amplus-facio) ἐπαυξάνω, πλατύνω, μεγαλύνω.

Digitized by Google

*amplĭfĭcus, a, um, μεγαλόπρεπής.
amplĭo, avi, atum, are, ((amplus) ἐπαυξάνω, πλατύνω. nomen, μεγαλύνω, λαμπρύνω τὸ ὄνομα. 2) ἀναβάλλομαι τὴν κρίσιν. ampliare aliquem, ἀναβάλλεσθαι τὴν κρίσιν τινός.
amplĭter, ἐπίῤ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ample.
amplĭtūdo, inis, θ εὐρύτης. amplitudines bonorum, ἀφθονία ἀγαθῶν. 2) amplitudo animi, μέγεθος, μεγαλεῖον ψυχῆς. ad summam amplitudinem pervenire, ἐπὶ μέγιστον ἀξιώματος προελθεῖν. 3) ἐν τῇ ῥητορ. amplitudo orationis, εὐπορία λόγων, πλατύτης ἑρμηνείας.
amplius, ἴδ. ample.
*amplĭuscŭle, ἐπίῤ. ὀλίγῳ τινὶ πλατύτερον.
*amplĭuscŭlus, a, um, ὀλίγῳ τινὶ μείζων.
*amplo, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ amplio.
amplus, a, um, εὐρύς, εὐρύχωρος. 2) μέγας, ἄφθονος, ἐκτενής, δαψιλής, μεγαλοπρεπής. 3) ἐπιφανής, ἔνδοξος, homo amplus, ἐπιφανὴς ἄνθρωπος. hoc tibi amplum est, τοῦτό σοι ἔνδοξόν ἐστιν.
Ampsăga, æ, θ. 'Αμψάγας, α, ὁ. ποταμὸς Λιβύης, ὁρίζων τὴν Νομαδικὴν καὶ τὴν Μαυριτανίαν τὴν Καισαρησίαν.
Ampsanctus, ἴδ. Amsanctus.
ampulla, æ, θ. (amp-olla;) ἡ λήκυθος. 2) τροπικ. ὁ κόμπος, καλλωπισμὸς τοῦ λόγου.
ampullăceus, a, um, ληκύθειος(ληκυθοειδής).
ampullārĭus, ii, ἀ. ληκυθοπώλης.
*ampullor, atus sum, ari, ληκυθίζω, κομπάζω. 'Οράτιος.
ampŭtātĭo, iōnis, θ. περιτομή, περικοπή, ἡ (τοῦ δένδρου) κλάδευσις.
ampŭto, avi, atum, are, (ambi-puto) περιτέμνω, ἐπιτέμνω pestiferum in corpore, τέμνω τὸ ἐν τῷ σώματι λοιμῶδες. vitem, κλαδεύω τὴν ἄμπελον.
Ampўcides, æ, ἀ. 'Αμπυκίδης.
Ampyx, ўcis, καὶ Ampўcus, i, ἀ. "Αμπυξ.
Amsanctus, i, ἀ. λοιμώδης τις τῆς Σαβίνης λίμνη, ("Αμψαγκτος).
*amtrŭo, are, ὀρχοῦμαι, χορεύω (ἐν ταῖς τῶν Σαλίων τελεταῖς).
ămŭlētum, i, οὐ. φυλακτήριον, περίαμμα.
Ămūlĭus, i, ἀ. 'Αμούλιος, 'Αμόλιος.
ămŭlum, ἴδ. amylum.
ămurca, æ, θ. ἀμόργη, (τῶν ἐλαιῶν).
*amurcārĭus, a, um, τῆς ἀμόργης.
ămūsos, i, ἀ. ἄμουσος.
ămussis, is, θ. κανών, στάθμη. ad amussim, πρός, κατὰ στάθμην, ἀκριβῶς.
*ămussĭto, avi, atum, are, σταθμῶ, κατὰ στάθμην εὐθύνω.
ămussĭum, ii, οὐ. πίναξ πρὸς διαγραφὴν τῶν ἀνέμων.
Ămўclae, arum, θ. 'Αμύκλαι. Ămўclæus, a, um, 'Αμυκλαῖος. Amyclīdes, ae, ἀ. Αμυκλείδης.
ămyctĭcus, a, um. ἀμυκτικός, ὀξύς.
Ămўcus, i, ἀ. "Αμυκος.
ămygdăla, ae, θ, ἀμυγδάλη. 2) ἀμυγδαλῆ.
ămygdălāceus, a, um, ἀμυγδαλοειδής.
amygdălĕus, a, um. ἀμυγδάλεος.
ămygdălinus, a, um, ἀμυγδάλινος.
ămygdălum, i, οὐ. ἀμύγδαλον.
ămygdălus, i, θ. ἀμύγδαλος, ἀμυγδαλῆ.
ămўlo, are. ἀμύλῳ μιγνύω. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατινισμοῦ.
ămўlum, i, οὐ. ἄμυλον.
Ămўmōne, es, θ. 'Αμυμώνη.
Ămyntas, æ, ἀ. 'Αμύντας.
Ămyntor, ŏris, ἀ. 'Αμύντωρ.
ămystis, ĭdis. θ. ἡ ἄμυστις, τὸ ἀπνευστὶ πίνειν.
Amўthāon, ŏnis, ἀ. 'Αμυθάων.
ăn, σύνδ. ἐν τῇ διαζευκτικῇ ἐρωτήσει ἢ ἀμφισβητήσει σημαίνει ἤ. servus esne an liber? δοῦλος εἶ ἢ ἐλεύθερος; utrum hostem an vos an fortunam utriusque populi ignoratis? πότερον τὸν ἐχθρὸν ἢ ὑμᾶς, ἢ τὴν τύχην ἑκατέρου ἔθνους ἀγνοεῖτε;numquid duas habetis patrias? an est illa patria communis? ἆρα δύο ἔχετε πατρίδας; ἢ κοινή ἐστιν ἐκείνη ἡ πατρίς; an tu esse me tristem putas? ἢ οἴει με περίλυπον εἶναι; honestumne sit an turpe dubitant, (πότερον) καλόν ἐστιν, ἢ αἰσχρὸν ἀποροῦσιν. ne dubita, utrum utile sit, an non, μὴ ἀπόρει, πότερον ὠφελεῖ ἢ οὔ. ἔστιν ὅτε παραλείπεται τὸ ῥῆμα ὃ περιέχει τὴν ἀμφισβήτησιν, οἷον· finem vitæ sponte an fato implevit, ἐτελεύτησεν οἰκείᾳ βουλήσει ἢ μοιραίως. 2) εἰ. quis scit, an adjiciant tempora di? τίς οἶδεν, εἰ προσθήσουσι χρόνον οἱ θεοί; (προσθήσουσιν ἢ οὐ προσθήσουσι). sed an causa vera sit, nescit, ἀλλ' οὐκ οἶδεν, εἰ ἀληθής ἐστιν ἡ αἰτία. interrogatur, tria pauca sint, anne multa, ἐρωτᾶται, τρία ὀλίγα ἐστίν, ἢ πολλά. 3) haud scio an, nescio an, dubito an, ἂν (μετ' εὐκτικῆς), ἴσως, τάχα, ὡς ἔμοιγε δοκεῖν. nescio an optimum sit, τὸ κάλλιστον ἂν εἴη. ingens eo die res, ac nescio an maxima gesta sit, ὑπερμέγεθες ἔργον καὶ ἔμοιγε δοκεῖν, τὸ μέγιστον ἐπράχθη ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. dubito an Trasybulum primum omnium ponam, πρῶτον πάντων θείην ἂν τὸν Θρασύβουλον.
†ănăbaptismus, i, ἀ. ἀναβαπτισμός.
ănăbăsis, is, θ· ἀνάβασις (φυτόν).
ănăbāthrum, i, οὐ. ἀνάβαθρον.
ănăbŏlĭcārĭus, ĭi, ἀ. (anabolicus) ὁ πλοίοις πράσιμα εἴδη εἰσάγων.
ănăbŏlĭcus, a, um, species, ἀναβολικὰ εἴδη τὰ διὰ θαλάσσης εἰσαγόμενα.

Digitized by Google

ănăbŏlĭum, ii, οὐ. ἀναβόλαιον, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον. Ἐπίγρ.
ănăcampsĕros, ōtis, ἁ. ὁ ἀνακάμψερως. φ.
Ănăcharsis, ĭdis, ἁ. Ἀνάχαρσις.
ănăchītes, æ, ἁ. (ἀν-ἄχος;) ἀναχίτης (λίθος).
†ănăchōrēta, æ, ἁ ἀναχωρητής.
ănăcŏlūthon, i, οὐ. ἀνακόλουθον ἐν τῇ γρμ.
Ănacrĕon, ontis, ἁ. Ἀνακρέων.
ănactŏrĭum, ii, οὐ. (ἀνακτόριον) φυτόν τι. Ἀπουλήϊος.
ănădēma, ătis, οὐ. ἀνάδημα.
ănădiplōsis, is, εἴτε eos, θ. ἀναδίπλωσις, σχῆμα ῥητορικόν.
Ănădyŏmĕne, ēs, θ. Ἀναδυομένη.
ănăgallis, ĭdis, θ. ἀναγαλλίς. φυτόν.
ănăglypta, orum, οὐ. τὰ ἀνάγλυπτα.
ănăglyptĭcus, a, um, ἀναγλυπτικός.
Anagnĭa, æ, θ. Ἀναγνία, πόλις Λατίου. οἱ κάτοικοι Anagnini.
ănăgnōstes, ae, ἁ. ἀναγνώστης.
ănăgramma, ătis, οὐ. ἀνάγραμμα.
ănagȳros, i, θ. ἡ ἀνάγυρος (φυτόν).
ănălecta, æ, ἁ. ἀναλέκτης. Σενέκας.
*ănălectris, ĭdis, θ. (ἀναλεκτρὶς) μικρά τις ὑποῤῥαφὴ εἴτε ὑπόβλημα. Ὀβίδιος.
ănălemma, ătis, οὐ. ἀνάλημμα, εἶδος ἡλιακῶν ὡρολογίων.
ănălŏgus, a, um, ἀνάλογος ἐν τῇ γραμματ.
ănancītis, ĭdis, θ ἀναγκῖτις (λίθος).
ănăpaestĭcus, a, um, ἀναπαιστικός.
ănăpaestus, a, um, ἀνάπαιστος. pes, ὁ ἀνάπαιστος (ὑπον. πούς).
ănăpauŏmĕnos, i, ὁ, ἀναπαυόμενος, εἰκών τις Πρωτογένους ἐπίσημος.
ănăphŏra, æ, θ. ἀναφορά. σχῆμα ῥητ.
ănăphŏrĭcus, a, um, ἀναφορικός.
Ănnāpis, ταὐτὸ τῷ Anapus.
Ănāpus, i, ἁ. Ἄναπος, ποταμὸς Σικελίας.
ănarrhinon, ἴδ. antirrhinon.
Ănas, æ, ἁ. Ἄνας, ποταμὸς Ἱσπανίας, ὁ τανῦν Guadiana.
ănas, ătis, θ. ἡ νῆττα.
ănăthēma, ătis, οὐ. ἀνάθημα.
†ănăthema, ătis, οὐ. ἀνάθεμα.
†ănăthēmătizo, are, ἀναθεματίζω.
ănăthymĭăsis, is, θ. ἀναθυμίασις.
ănătĭcŭla, æ, θ. (anas) νησσάριον.
ănătīnus, a, um, νησσαῖος.
ănătŏcismus, i, ἁ. ἀνατοκισμός.
ănătŏmĭa, æ, θ. (ἀνατομία) ἀνατομή.
ănătŏmĭca, æ, θ. ἀνατομική, ὑπον. τέχνη.
ănătŏnus, a, um, ἀνάτονος.
ancaesa, orum, οὐ. περιγεγλυμμένα ἀγγεῖα. Φῆστος.
anceps, cĭpĭtis, (ambi-caput) ἀμφικέφαλος, δικέφαλος. Janus, ὁ δικέφαλος Ἰανός. anceps acumen montis, δικάρηνος ἄκρα ὄρους. anceps ferrum, δίστομος, ἀμφίστομος σίδηρος. anceps faciendi dicendique sapientia, ἡ διττὴ τοῦ πράττειν καὶ λέγειν σοφία. 2) ἑκατέρωθεν. anceps metus, ὁ ἑκατέρωθεν φόβος, ὁ ἑκατέρων φόβος. ancipitia tela, τὰ ἑκατέρωθεν βαλλόμενα βέλη. ancipitia munimenta, τὰ ἑκατέρωθεν ὀχυρώματα. 3) ἀμφίβολος. sententia, ἀμφίβολος γνώμη. oraculum, ἀμφίβολος χρησμός. spes, ἀμφήριστος ἐλπίς. prœlium, ἀμφιδήριτος μάχη. ancipiti Marte pugnare, ἀγχώμαλα ἀγωνίζεσθαι, ἐφάμιλλον κίνδυνον ποιεῖσθαι. jus anceps, τὸ ἀμφισβήτητον, ἀμφίλογον δίκαιον. anceps morbus, ἐπικίνδυνος νόσος. adulatio moribus corruptis anceps est, ἡ κολακεία ἐπικίνδυνός ἐστι τοῖς διεφθαρμένοις ἤθεσιν. in ancipiti res publica erat, ἐν ἀμφιβόλῳ ἦν, ἐπικινδύνως εἶχε τὰ τῆς πολιτείας. 4) syllaba anceps, δίχρονος, ἀμφίβολος συλλαβή.
Anchīses, ae, ἁ. Ἀγχίσης.
anchŏra, ἴδ. ancora.
anchūsa, ae, θ. ἡ ἄγχουσα. φ.
ancile, is, οὐ. ἀγκύλιον, εἶδος πέλτης. ancile, ἐκαλεῖτο καὶ ἡ οὐρανοπετὴς ἀσπίς, ἣ ἀνέκειτο μετὰ ἕνδεκα ὁμοίων ἐν τῷ τοῦ Ἄρεως νεῷ. Ἴδε Πλουτάρχου Νουμᾶν, 13.
ancilla, ae, θ. θεράπαινα, δμωή, δούλη.
ancillārĭŏlus, i, ἁ. ἐραστὴς δμωῶν.
ancillāris, e, δμώϊος, δουλικός.
†ancillātus, ūs, ἁ. δουλεία.
ancillor, atus sum, ari, (ancilla) alicui, θεραπεύω τινά, δουλεύω τινί.
ancillŭla, ae, θ. θεραπαινίδιον.
*ancīsus καὶ amc. a, um, περιτετμημένος, ἐπιτετμημένος.
anclo, are, διακονῶ. Α. ἀρχαϊκή.
ancon, ōnis, ἁ. ἀγκών. 2) ἀγκυλωτὴ κάμαξ, σχαλίς. 3) ἀγκὼν δίφρου. 4) εἶδος ποτηρίου. 5) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ἀγκῶνες (οἱ καὶ παρωτίδες) κοσμήματα ὑπερθύρων Ἰωνικῶν.
Ancon, ōnis, θ. ὁ Ἀγκών, πόλις Ἰταλίας.
Ancōna, ae, θ. ταὐτὸ τῷ Ancon.
ancŏra, ae, θ. ἄγκυρα. ancoram jacere, ἀγκυροβολεῖν. consistere ad ancoram, in ancora, στῆναι ἐπ' ἀγκύρας. ancoram solvere, ἀνασπᾶν τὴν ἄγκυραν. tollere, αἴρειν. praecidere, ἀποκόπτειν. ultima ancora, ἡ τελευταία ἄγκυρα, ἡ τελευταία ἐλπίς.
ancŏrālis, e, τῆς ἀγκύρας. ancorale, οὐ. τὸ ἀγκύριον (ὑπον. σχοινίον).
*ancŏrārius, a, um, τῆς ἀγκύρας. ancorarii funes, τὰ ἀγκύρια (ὑπον. σχοινία).
Ancȳra, ae, θ. Ἄγκυρα Ancyrānus, Ἀγκυρανός.
andăbăta, ae, ἁ. εἶδος μονομάχων, οἷον μυΐνδα μαχομένων.
Andanĭa, ae, θ. Ἀνδανία.
Andegāvi, orum, ἁ. οἱ Ἀνδέγαυοι, ἢ Ἀν-

Digitized by Google

δηγαυοί, ἔθνος Γαλλίας ἐν τῇ χώρᾳ τῇ καλουμένῃ τανῦν Anjou.
Andes, ium, ταὐτὸ τῷ Andegavi. 2) κώμη τῆς Μαντυανῆς. τὸ ἐπίθετον Andīnus.
andrachne, ēs, θ. ἀνδράχνη. φ.
Andraemon, ŏnis, ἀ. 'Ανδραίμων.
andremas, ταὐτὸ τῷ andrachne.
Andriscus, i, ἀ. 'Ανδρίσκος.
Andrius, a, um, Ἄνδριος.
Andrŏclus, i, εἴτε Androcles, is, ἀ. 'Ανδροκλῆς.
andrŏdămas, antis, ἀνδροδάμας, λίθος.
Andrŏgĕon, ōnis, εἴτε Androgĕos εἴτε Androgĕus, ei, ἀ. 'Ανδρόγεως.
andrŏgy̆ne, ēs. θ. ἀνδρογύνη.
andrŏgy̆nus, i, ἀ. ἀνδρόγυνος.
Andrŏmăche, ēs, θ. 'Ανδρομάχη.
Andrŏmĕde, ēs, εἴτε Andrŏmĕda, ae, θ. 'Ανδρομέδα.
andron, ōnis, ἀ. ἀνδρών. 2) στενωπὸς μεταξὺ δύο τοίχων ἢ αὐλῶν τῆς οἰκίας.
Andrŏnĭcus, i, ἀ. 'Ανδρόνικος.
andrōnītis, ĭdis. θ. ἀνδρωνῖτις.
Andros εἴτε Andrus, i, θ. Ἄνδρος.
andrŏsăces, is, οὐ. τὸ ἀνδρόσακες (φυτόν).
andrŏsaemon, i, οὐ. ἀνδρόσαιμον (φυτόν).
ănellus, i, ἀ. (anulus) δακτυλίδιον.
ănĕmōne, ēs, θ. ἀνεμώνη, φ.
ănēthum, i, οὐ. ἄνηθον.
†anfractŭōsus, a, um, σκολιότητος μεστός.
anfractus, a, um, (ambi-fractus) περικεκλασμένος ἐπικαμπής. anfracta spatia, περικεκλασμένοι τόποι.
anfractus, ūs, ἀ. περίκλασις, περικαμπή, ἑλιγμὸς ὁδοῦ, σκολιότης λόγου κττ.
angărīa, æ, θ. ἀγγαρεία. Λ. περσική.
angărĭo, are, ἀγγαρεύω.
*angarĭālis, e, τῆς ἀγγαρείας.
angĕlĭcus, a, um, ἀγγελικός, παρὰ τοῖς 'Εκκλ. 2) angelicum metrum, μέτρον τι τῶν ταχυκινήτων, ἐν τῇ μετρικῇ.
†angelĭfĭcātus, a, um, εἰς ἄγγελον μεταποιηθείς, ἀγγελοπρεπής.
angellus, i, ἀ. (angulus) γωνίδιον.
†angĕlus, i, ἀ. ἄγγελος.
Angĕrōna, ae, θ. 'Αγγερώνη, θεὰ τῆς σιωπῆς, ἧς ἑορτὴ ἦσαν τὰ Angeronalia.
angīna, æ, θ. (ango) συνάγχη.
angĭportus, ūs, ἀ. καὶ angiportum, i, οὐ. ἡ στενωπός.
Angĭtĭa, æ, θ. (ango) 'Αγγιτία. θεά τις.
Angli, orum, ἀ. Ἄγγλοι (ἔθνος Γερμανίας).
ango, nxi, nctum, ĕre, ἄγχω, πνίγω. angor, μεταφορ. ἄγχομαι, ἀδημονῶ, πνίγομαι.
angor, ōris, ἀ. ἀγχόνη, πνῖξις. μεταφορ. ἀγχόνη, ἀδημονία. aestus et angor, καῦμα καὶ πνῖγος.
anguen, ĭnis, οὐ. σπάν. ἀντὶ τοῦ anguis.
anguĕus, a, um, ὀφιόνειος, ὀφιακός.
anguĭcŏmus, a, um, ὀφιοπλόκαμος.
*anguĭcŭlus, i, ἀ. ὀφίδιον. Κικέρων.
anguĭfer, ĕra, ĕrum, ὀφιοῦχος, ὀφιόεις.
*anguĭgĕna, æ, ὀφιογενής. 'Οβίδιος.
anguilla, æ, θ. (anguis) ἡ ἔγχελυς.
anguĭmănus, i, ὁ μακρόρρυγχος ἐλέφας (οἷον ὀφιόχειρ). Λουκρήτιος.
anguĭnĕus, a, um, ὀφιόνειος, ὀφιοειδής.
anguīnus, a, um. ὀφιόνεος.
*anguĭpes, ĕdis, ὀφιόπους.
anguis, is, ἀ. καὶ θ. ἔχις, ὄφις, δράκων.
anguĭtĕnens, ntis, ὀφιοῦχος.
angŭlāris, e, γωνιαῖος. Τὸ οὐσιαστικὸν angularis, is, ἀ. παρ' 'Απικίῳ δηλοῖ ἀγγεῖόν τι.
angŭlātim, ἐπίρ. π. χ. perlustrare, ἀκριβῶς καὶ οἷον πάντα μυχὸν διερευνᾶν ἐκ γωνίας εἰς γωνίαν. Λ. τοῦ μτγν. Λατινισμοῦ.
angŭlo, avi, atum, are, γωνιῶ.
angŭlōsus, a, um, γωνιώδης, πολύγωνος.
angŭlus, i, ἀ. (ἀγκών) γωνία. obtusus, τὸ ἀμβλυγώνιον. 2) μυχός, φωλεός. maris, μυχὸς τῆς θαλάσσης. oculorum, κανθός.
anguste, ἐπίρ. στενοχώρως, συντόμως, μόλις.
angustĭa, ae, θ. καὶ συνήθως angustiae, arum, πληθ. τὰ στενά, ἡ στενοχωρία, αἱ πύλαι. temporis, στενοχωρία, βραχύτης χρόνου. aerarii, ἀπορία τοῦ ταμιείου· ἀλλὰ καὶ πᾶσα δυσχέρεια πραγμάτων. verborum, στενολεσχία. pectoris, μικροψυχία.
*angustĭclāvĭus, tribunus, χιλίαρχος ὁ ἐκ τῆς τῶν δημοτῶν τάξεως, ὁ φορῶν τὴν στενόσημον ἐσθῆτα.
†angustĭo, avi, atum, are, στενῶ, θλίβω.
angustĭtas, ātis, θ. στενότης. Λ. ἀρχ.
angusto, avi, atum, are, στενῶ, συστέλλω.
angustus, a, um, (ango) στενός, στενόχωρος. angustum, εἴτε res angustae, στενοχωρία, κίνδυνος. adducere in angustum, συστέλλειν. angustum tempus, σύντομος, βραχὺς χρόνος. angusta pauperies, συνεσταλμένη, λιτὴ πενία. angusti animi homo, μικρόψυχος ἄνθρωπος. oratio angusta, σύντομος, συνεσταλμένος λόγος.
ănhēlātĭo, iōnis, θ. ἀναπνοή. 2) ἆσθμα, (νόσος).
ănhēlator, ōris, ἀ. ἀσθματικός.
ănhēlĭtus, ūs, ἀ. ἀναπνοή, ἀποπνοή. 2) ἆσθμα, (νόσος).
ănhēlo, avi, atum, are, (amhalo) ἀσθμαίνω, πνευστιῶ. ignem, πνέω, ἀναπνέω πῦρ. scelus, crudelitatem, πνέω κακίαν, ὠμότητα.
anhēlus, a, um, ἀσθματικός, πνευστιῶν. Λ. ποιητ.
ănhy̆dros, i, θ. ἡ ἄνυδρος νάρκισσος.
ănĭcŭla, ae, θ. (anus) γραΐδιον.
*ănĭcŭlaris, e, γραώδης, Αὐγουστῖνος.
Ănĭen, iĕnis, καὶ Anĭo, iōnis, ἀ. ὁ 'Ανίων,

Digitized by Google

ωνος καὶ 'Ανίης, ηνος, καὶ ητος (ποταμός).
Ănĭēnĭcŏla, ae, ἀ. ὁ τὸν 'Ανίωνα ποταμὸν παροικῶν.
Ănĭensis, e, 'Ανιώνιος.
Anĭēnus, a, um, 'Ανιώνιος. Aniena unda, τὸ τοῦ 'Ανίωνος κῦμα.
Ănīgros, i, ἀ. "Ανιγρος (ποταμός).
ănīlis, e, (anus) γραϊκός, γραώδης.
ănīlĭtas, ātis, θ. ἡ γραῖα ἡλικία. Λ. σπαν.
*ănīlĭter, ἐπίρ. γραϊκῶς. Κικέρων.
*ănīlĭtor, ari, γίνομαι γραῖα.
ănĭma, ae, θ. (ἄνεμος) πνεῦμα, ἀναπνοή. animam recipere, ἀναπνέω. contineo animam, ἀθροίζω τὸ πνεῦμα. fedita anima, δυσῶδες πνεῦμα. 2) τὸ πνεῦμα, ἡ ψυχή. anima et animus, ψυχὴ καὶ νοῦς. alicui adimo animam, ἀφαιροῦμαί τινα τὴν ψυχήν. libertas et anima nostra in dubio est, περὶ ἐλευθερίας καὶ ψυχῆς κινδυνεύομεν, animam exspirare, ἐκπνεῖν τὴν ψυχήν. animam agere, ἐσχάτως διακεῖσθαι, ψυχαγωγεῖν, ψυχοῤῥαγεῖν, ψυχομαχεῖν. Παροιμιακῶς. animam debet, «καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν ὀφείλει» ὅ ἐστι πολλά. animae rationis expertes, πνεύματα (τουτέστιν ἔμψυχα ὄντα) ἄνευ λόγου. egregia anima, ἔξοχος ψυχή (δηλαδὴ ἄνθρωπος). anima mea! ψυχή μου! animae vagantur, (αἱ τῶν τεθνεώτων) ψυχαὶ περιπλανῶνται. Τὸ anima, ψυχή, κεῖται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ animus, νοῦς. anima rationis particeps, ψυχὴ λόγου μέτοχος. 3) ποιητικῶς· πνεῦμα, πνοή, ἀήρ, ἄνεμος. aurae anima, τὸ πνεῦμα τῆς αὔρας.
anĭmadversĭo, iōnis, θ. κατανόησις, αἴσθησις, παρατήρησις. 2) ἐπιτίμησις, κατάγνωσις, κόλασις.
*anĭmadversor, ōris, ἀ. παρατηρητής, ἐπιτιμητής. Κικέρων.
ănĭmadverto, ti, sum, ĕre, (συνῃρημένον ἐκ τοῦ animum adverto) aliquem εἴτε aliquid, προσέχω (τὸν νοῦν) τινί, πρός τινα, πρός τι. 2) κατανοῶ τι, αἰσθάνομαί τι. 3) animadvertere in aliquem, ἐπιτιμῶ τινι, καταγιγνώσκω τινός, κολάζω τινά. facinus, καταγιγνώσκω, κολάζω τὸ κακούργημα.
*animaequior esto! θάρσει!
ănĭmal, ālis, οὐ. τὸ ἔμψυχον, ζῷον.
ănĭmālis, e, ἀέριος. 2) ἔμψυχος, ζωός.
†ănĭmālĭter, ἐπίρ. ζωωδῶς.
ănĭmans, ntis, ἔμψυχος, ἔμπνους, ζωός, ζῶν.
ănĭmātĭo, iōnis, ἐμψύχωσις, ψύχωσις. Λ. σπ.
†ănĭmātor, ōris, ἀ. ζωοδότης, ψυχοδοτήρ.
†ănĭmātrix, īcis, θ. ἡ ζωόδωρος.
ănĭmātus, a, um, ἔμψυχος. 2) διάθεσιν ἔχων ποιάν, καλὴν ἢ κακήν. bene, εὔψυχος, εὔνους.
*ănĭmātus, ūs, ἀ. ψύχωσις, ζωή.
*ănĭmĭcīda, ae, ἀ, ψυχοφθόρος.
ănĭmĭtus, ἐπίρ. ἐκ τῆς ψυχῆς, ψυχόθεν, παρὰ γραμματικοῖς μόνον.
ănĭmo, avi, atum, are, ἐμψυχῶ, ἐμπνέω, προθυμίαν ἐμβάλλω. Εὕρηται καὶ μετ' ἀπαρεμφάτου τελικοῦ.
ănĭmōse, ἐπίρ. ἐμψύχως, μεγαλοψύχως, θυμωδῶς.
ănĭmōsĭtas, ātis, θ. θυμός, εὐψυχία. 2) θυμός, ὀργή.
ănĭmōsus, a, um, (anima) πολύπνους, ἀνεμώδης. 2) ζωηρός, ζωτικός. animosa signa, ζωτικὰ ἀγάλματα, βαθμοὶ συγκρίσεως ἄχρηστοι.
ănĭmōsus, a, um, (animus) εὔψυχος, θυμώδης, θαῤῥαλέος, μεγαλόφρων. Εὕρηται τούτου καὶ τὸ συγκριτικόν.
ănĭmŭla, æ, θ. ψυχάριον.
ănĭmŭlus, i, ἀ. ψυχάριον. Μόνον κατὰ κλητικὴν πτῶσιν· mi animule! (ψυχοῦλά μου!)
ănĭmus, i, ἀ. ἡ ψυχή. animus immortalis est, ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι. humanus animus decerptus est ex mente divina, ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ μέρος ἐστὶ τοῦ θείου νοῦ. sordidus et animi parvi, ῥυπαρὸς καὶ μικρόψυχος. bono animo in aliquem sum, καλῶς διάκειμαι τὴν ψυχὴν πρός τινα. anime mi! ψυχή μου! 2) θυμός, τὸ ἐπιθυμητικόν. vince animos iramque tuam, νίκα τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργήν σου. allud animi causa fecit, χαριζόμενος τῷ θυμῷ ἔπραξεν ἐκεῖνο. 3) θάῤῥος. animum alicui addere, αὔξειν τὸ θάῤῥος τινός, θαῤῥύνειν τινά. bono animo esse, θαῤῥεῖν. 4) φρόνημα, μέγα φρόνημα. sublati animi sunt, ἐπήρθησαν τὰ φρονήματα. animos tollere, αἴρειν τὸν θυμόν, τὸ φρόνημα. capere animum, μέγα φρονεῖν. 5) νοῦς, non valet tantum animus, ut sese ipse videat, ὁ νοῦς οὐκ ἰσχύει τοσοῦτον, ὥστε αὐτὸς ἑαυτὸν ὁρᾶν. aliquid in animo habeo, ἔχω τι ἐν τῷ νῷ. est mihi animus facere aliquid, διανοοῦμαι ποιεῖν τι. eum relinquit animus, ἔξω φρενῶν γίγνεται.
Anio, ἴδ. Anien.
ănīsum, i, οὐ. ἄνισον. φ.
Ănĭus, i, ἀ. "Ανιος,
Anna, æ, θ. "Αννα.
annālis, e, (annus) ἐτήσιος, ἔτειος. 2) lex annalis, ὁ περὶ ἡλικίας τῶν ἀρχόντων νόμος. 3) annalis (ὑπον. liber) καὶ συνηθέστερον annales, ium, ἀ. (ὑπον. libri) βίβλος χρονική, τὰ χρονικά. annales temperum, χρονογραφίαι, ἱστορίαι τῶν χρόνων.
annarius, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ annalis.
annascor, ἴδ. agnascor.
anne, ἴδ. an.
annecto, ἴδ. adnecto.
annellus, i, οὐ. δακτυλίδιον
annexio, ἴδ. adnexio.
annexus, a, um, ἴδ. adnexus.

Digitized by Google

Annĭbal εἴτε Hannĭbal, ălis, ὁ. Ἀννίβας, γεν. α, καὶ ου.
Annĭcĕrĭi, orum, ὁ. Ἀννικέρειοι.
annĭcŭlus, a, um, ἔτειος.
annĭfer, ĕra, ĕrum, ἐπετειοφόρος. 2) ἐπετειόκαυλος.
annĭhilo ἴδ. adnihilo.
annīsus, ἴδ. adnisus.
annĭversārĭe, ἐπίῤ. (anniversarius) ἐτησίως, τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου.
annĭversārĭus, a, um, (annus-verto) ἐτήσιος.
anno, are, ἴδ. adno.
*anno, are, (annus) διετίζω.
Anno εἴτε Hanno, ōnis, ὁ. Ἄννων.
annominatio, ἴδ. agnominatio.
annon, ἴδ. an.
annōna, æ, θ. (annus) αἱ κατ' ἔτος πρόσοδοι, τὰ ἐπέτεια. 2) σῖτος, τροφή, σιτηρέσιον. annonae vilitas, εὐωνία σίτου. caritas annonae, σιτοδεία. miles annonam pariter et arma portat, ὁ στρατιώτης τὸν σῖτον ἐπίσης καὶ τὰ ὅπλα φέρει. 3) τιμὴ σίτου καὶ τῆς ἄλλης τροφῆς. annona est gravis, ἡ τιμὴ τοῦ σίτου βαρεῖά ἐστιν, ὁ σῖτος τίμιος, βαρύτιμός ἐστι. vilis amicorum est annona, εὔωνοί εἰσιν οἱ φίλοι. Annona, θεά τις τῶν κατ' ἔτος προσόδων.
annōnārĭus, a, um, σιτικός.
*annōnor, ari, σιτολογῶ.
annōsĭtas, ātis, θ. (annosus) πολυετία.
annōsus, a, um, (annus) πολυετής.
*annŏtāmentum, i, οὐ. ἐπισημείωσις.
annŏtātus, a, um, ἴδ. adnoto.
annōtĭnus, a, um, περυσινός.
annŏto, ἴδ. adnoto.
annŭālis, e, ἔτειος, ἐπέτειος. Λ. σπαν.
*annūbĭlo, are, ἐπινεφῶ Στάτιος.
annŭmĕratio, ἴδ. adnumeratio.
annuo, ἴδ. adnuo
annus, i, ὁ. (ἔννος) ἐνιαυτός, ἔτος. annos sexaginta natus est, ἔτη ἑξήκοντα γέγονεν, τουτέστιν ἑξηκοντούτης ἐστίν. anno ineunte, exeunte, ἀρχομένου, τελευτῶντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. annum, ἐνιαυτόν, ἕνα ἐνιαυτόν. in annum, εἰς (ἕνα) ἐνιαυτόν ad annum, ἐς νέωτα. differs in annum, ἀναβάλλεις (εἰς ἔτος) ἐπὶ πολὺν χρόνον. annus est, (ἔτος ἐστί) πολὺς παρέρχεται χρόνος. anno, τοῦ ἐνιαυτοῦ, κατ' ἐνιαυτόν. (τὸ anno ἀρχαϊκῶς καὶ τὸ πέρυσι δηλοῖ). tempora anni, αἱ ὧραι τοῦ ἔτους, αἱ κατ' ἐνιαυτὸν πρόσοδοι. agricola annum flet, ὁ γεωργὸς κλαίει τοὺς καρποὺς τοῦ ἔτους. 3) ἡλικία ἡ νόμιμος καὶ ἱκανὴ εἰς ἀρχὴν κατασταθῆναι. anno suo petit consulatum, ἐν νομίμῳ ἡλικίᾳ γενόμενος μεταπορεύεται τὴν ὑπατείαν. (πρβλ. τὸ τῆς συνηθείας· εἶναι εἰς τὸν μῆνά της).

annūto, ἴδ. adnuto.
annŭus, a, um, ἐνιαύσιος, ἔτειος. 2) ἐπέτειος, ὁ κατ' ἐνιαυτόν. annuus labor, ὁ κατ' ἐνιαυτὸν πόνος. annua, orum, οὐ. ὁ ἐνιαύσιος μισθός.
ănōdȳnus, a, um, ἀνώδυνος.
ănōmălĭa, æ, ἀνωμαλία ἐν γραμματικῇ.
ănōmălus, a, um, ἀνώμαλος.
ănōnis, is, θ. ἴδ. ononis.
ănōnȳmus, i, θ. ἡ ἀνώνυμος (βοτάνη).
an-quīro, sīvi, sītum, ĕre, (quaero) ἀναζητῶ, ἀνερευνῶ, ἐξετάζω. 2) ἀνακρίνω τὴν δίκην. aliquem capite εἴτε capitis, ἀνακρίνειν τινὰ περὶ θανάτου.
anquīsīte, (anquiro) ἐπίῤ. ἀκριβῶς. Γέλλιος.
*anquīsītĭo, iōnis, θ. ἀνάκρισις,
ansa, æ, θ λαβή, λαβίς, (ἀγγείου) κτλ. καὶ μεταφορικῶς, λαβή, πρόφασις,
Ansanctus, ἴδ. Amsanctus.
ansātus, a, um, ὁ ἔχων λαβήν, ὠτώεις.
anser, ĕris, ὁ. ὁ χήν.
*ansercŭlus, i. ὁ χηνίον,
ansĕrīnus, a, um, χήνειος.
ansŭla, æ, θ. λαβίδιον, ὠτίον (ἀγγείων, ὑποδημάτων).
antăchātes, æ, ὁ. ἀνταχάτης (λίθος).
antae, arum, θ. παραστάδες (ἀρχιτεκτον.).
Antæus, i, ὁ Ἀνταῖος.
†antăgōnista, æ, ὁ. ἀνταγωνιστής.
a n t ă m o e b æ u s, a, um, ἐν τῇ μετρικῇ πούς ἐναντίος τοῦ ἀμοιβαίου.
Antandros, i, θ ἡ Ἄντανδρος.
antăpŏcha, æ, ἴδ. apocha.
antăpŏdŏsis, is, θ. ἀνταπόδοσις ἐν τῇ ῥητ.
antarctĭcus, a, um, ἀνταρκτικός
antārĭus, a, um, antarii funes, τὰ πρότονα (σχοινία), οἱ πρότονοι.
ante, πρόθ μετ' αἰτ. 1) ἐπὶ τόπου ἄ ν τ α, πρό, πρόσθεν τινός. ante portas, πρό, πρόσθεν τῶν πυλῶν. ante acien, πρό, πρόσθεν τοῦ παρατεταγμένου στρατεύματος. ἐν συγκρίσει· ante alios clarus, εἴπερ τις ἄλλος, ὑπὲρ πάντας ἔνδοξος. 2) ἐπὶ χρόνου· πρό τινος. ante me, πρὸ ἐμοῦ. ante noctem, πρὸ τῆς νυκτός. ante tres annos, πρὸ τριῶν ἐτῶν. tribus annis ante hæc, ἔτει τρίτῳ πρότερον τούτων. Τὸ ante diem λέγουσιν ἀντὶ τοῦ die, π. χ. ante quem diem iturus eram, (τουτέστι quo die), καθ' ἣν ἡμέραν ἔμελλον ἰέναι· καὶ οὕτω τὰ λοιπά, π. χ. a. d. X. Cal. Decembres, τουτέστιν ante diem decimum Calendas Decembres, ἀντὶ τοῦ die decimo ante Calendas, τῇ πρὸ δέκα Καλανδῶν, εἴτε τῇ δεκάτῃ πρὸ Καλανδῶν Δεκεμβρίου (τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ Νοεμβρίου). ante diem quartum Nonas Majas, πρὸ ἡμερῶν τεσσάρων Νονῶν Μαΐου (ἐπίγρ.), εἴτε τῇ τετάρτῃ Μαΐου. Ὁμοίως· in ante diem ἀντὶ τοῦ in

Digitized by Google

diem, εἰς τὴν δεῖνα ἡμέραν. in ante diem octavum Calendas Octobres, εἰς τὴν εἰκοστὴν δευτέραν τοῦ Σεπτεμβρίου.

ante, ἐπίῤ. ἐπὶ τόπου· πρόσθεν. ante circaque, πρόσθεν καὶ πέριξ. 2) ἐπὶ χρόνου· πρότερον. paullo ante venit, ὀλίγον πρότερον ἦλθεν. multo ante, πολλῷ χρόνῳ (πολὺ) πρότερον. ante aliquanto, quam tu natus es, χρόνῳ τινὶ πρότερον, πρὶν σὲ γενέσθαι. neque ante dimisit eum, quam fidem dedit, οὐδὲ πρόσθεν (πρότερον) ἀπέπεμψεν αὐτόν, πρὶν (ἢ) πίστιν ἔδωκε. γράφεται και antequam, π. χ. antequam de hac re dicam, πρὶν ἂν εἴπω περὶ τούτου.

antĕā, ἐπίῤ. πρότερον, πρόσθεν, ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

antĕactus, a, um, ταὐτὸ τῷ ante actus.

antĕambŭlo, ōnis, ἀ. ὁ προβαδίζων καὶ ὑπηρετῶν τινι, (ὁ παρὰ Φωτίῳ πρόδρομος).

antĕcănis, is, ἀ. ὁ προκύων (ἄστρον).

*antĕcantāmentum, i, οὐ. πρόασμα, προῳδός.

antĕcantātīvus, a, um, ἐπῳδικός.

antĕ-căpĭo, cēpi, ceptum, ĕre, προλαμβάνω, καταλαμβάνω.

antĕcēdens, entis, οὐ. τὸ προηγούμενον.

antĕ-cēdo, essi, essum, ĕre, aliquem, aliqrid καὶ alicui, προβαίνω, προχωρῶ magnis itineribus antecedere, μεγάλαις πορείαις προβαίνειν, προχωρεῖν. exercitatio antecedere cibum debet, τὴν ἄσκησιν προηγεῖσθαι δεῖ τοῦ ἐσθίειν. 2) προέχω. natura hominis pecudibus antecedit, ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου τῆς τῶν κτηνῶν προέχει. usu nauticarum rerum ceteros antecedunt, τῇ περὶ τὰ ναυτικὰ ἐμπειρίᾳ τῶν ἄλλων προέχουσιν. aetate antecedit, τῇ ἡλικίᾳ προέχει.

antĕ-cello, ĕre, aliquem και alicui, προέχω, ὑπερέχω, ἐξέχω. καὶ ἀπολύτως καὶ μετ' ἀφαιρετικῆς τοῦ καθ' ὅ τις προέχει.

anteceptus, ἴδ. antecapio.

antĕcessio, iōnis, θ. (antecedo) προήγησις, πρόοδος. 2) τὸ προηγούμενον. Ἴσως μόνον παρὰ Κικέρωνι.

†antĕcessīvus, a, um, προηγητικός.

antĕcessor, ōris, ἀ. (antecedo) πρόδρομος. speculatores et antecessores agminis, οἱ σκοποὶ καὶ πρόδρομοι τοῦ στρατοῦ. 2) ὁ πρό τινος ἄρχων εἴτε ἄρξας, (προκάτοχος). 3) καθηγητὴς νόμων, ἀντικήνσωρ παρὰ τοῖς Βυζαντίνοις.

antĕcessus, ūs, ἀ. τὸ προηγούμενον. in antecessum dare, προαποδίδωμι.

antĕcœnium, ii, οὐ. πρόδειπνον. Κυρίως καὶ μεταφορικῶς.

antĕ-curro, ĕre, προτρέχω.

antĕ-cursor, ōris, ἀ. πρόδρομος.

antĕdīco, ἀντὶ τοῦ ante dico.

antĕ-ĕo, īvi καὶ ĭi, īre, aliquem καὶ alicui, πρόειμι, προβαδίζω, προπορεύομαί τινος. (Τῇ παρὰ Ῥωμ. μετ' αἰτ. προσώπου συντάξει τοῦ anteeo καὶ τοῦ antecedo ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ τῆς Καινῆς διαθήκης· προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν). lictores consulibus anteeunt, ῥαβδοῦχοι προπορεύονται τῶν ὑπάτων. 2) προέχω virtus omnibus rebus anteit, ἡ ἀρετὴ προέχει πάντων. aetate illis anteit, τῇ ἡλικίᾳ ἐκείνων προέχει. cum nemo his anteibat virtutibus, ἐκεῖνον οὐδεὶς ταῖς ἀρεταῖς ταύταις προεῖχε. grave est a deterioribus honore anteiri, χαλεπόν ἐστι τῶν χειρόνων τῇ τιμῇ ἡττᾶσθαι. 3) προλαμβάνω. 4) σπάν. καὶ ποιητ. προφθάνω τῇ διανοίᾳ, προγιγνώσκω.

antĕfactus, ἀντὶ τοῦ ante factus.

antĕ-fĕro, tŭli, lātum, ferre, προπορεύομαι φέρων τι. 2) συνηθέστερον· aliquem alicui, προτιμῶ τινά τινος. omnibus anteferre Demosthenem, προτιμᾷν πάντων τὸν Δημοσθένην. nemo huic honore antefertur, οὐδεὶς τούτου προτιμᾶται. 3) consilio antefero aliquid, προλαμβάνω τι τῇ διανοίᾳ (ἅπαξ παρα Κικέρωνι).

antĕfixus, a, um, (ante-figo) προπεπηγμένος. antefixa, orum, οὐ. τὰ ἀκρωτήρια (προσπήγματα, προπήγματα).

*antĕgĕnĭtālis, e, πρὸ τῆς γενέσεως.

antĕgĕrĭo. ἐπίῤ. (ante-gerere?) πάνυ, σφόδρα. Λ. ἀρχαϊκή, οἷα περίπου ἡ ἑλληνική, προφερέστατα.

antĕgrădātĭo, ōnis, θ. πρόβασις, προχώρησις.

antĕgrĕdĭor, essus sum, ĕdi, (ante-gradior) προπορεύομαι.

*antĕhăbĕo, ŭi, ĭtum, ēre, προτιμῶ.

antĕhāc, ἐπίῤ. πρὸ τοῦδε, προτοῦ, ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

anteidea καὶ antidea, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ antea.

antĕlātus, a, um, ἴδ. antefero.

Antĕlĭi, iōrum, ἀ. Ἀντήλιοι, (δαίμονες ἱδρυμένοι πρὸ τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν).

*antĕlŏgĭum, ii, οὐ. πρόλογος.

antĕlŏquĭum, ii, οὐ. πρωτολογία. 2) πρόλογος Λ. τοῦ μτγνστ. Λατινισμοῦ.

antĕlūcānus, a, um, (lux) ὄρθριος. antelucanum tempus, ὁ ὄρθρος.

antĕlūcĭo, εἴτε antelūcŭlo, ἐπίῤ. πρὸ τοῦ λυκαυγοῦς, ἅμα ὄρθρῳ. Ἀπουλήϊος.

*antĕlūdĭum, ii, οὐ. προοίμιον.

antĕmĕrīdĭālis. e, ὁ πρὸ μεσημβρίας. σπν.

antĕmerīdĭānus, a, um, ὁ πρὸ μεσημβρίας.

antĕ-mitto, īsi, issum, ĕre, προπέμπω.

Antemnæ, arum, θ. σπαν. δὲ και Antemna, æ, ἑνικῶς, Ἄντεμναι (πόλις τῆς Σαβίνης).

Antemnas, ātis, ἀ. Ἀντεμνάτης.

*antĕmœnĭo, īre, προτειχίζω. Πλαῦτος.

Digitized by Google

†antĕmūrāle, is, οὐ. προτείχισμα.
*antĕmūrānus, a, um, ὁ πρόσθεν τοῦ τείχους.
antenna εἴτε antemna, æ, θ. κεραία, ἐπίκριον.
Antēnor, ŏris, ἀ. Ἀντήνωρ.
antĕnuptiālis, e, προγάμιος, προγαμιαῖος. Λ. νομ.
antĕoccŭpātio, ἀντὶ τοῦ ante occupatio, πρόληψις, προκατάληψις.
antĕoccŭpo, ἀντὶ τοῦ ante occupo, προκατέχω.
antĕpaenultĭmus, a, um, (εἴτε antepenultimus) προπαραλήγων.
antĕpagmentum, i. οὐ. πρόσπηγμα.
antĕpăro, ἀντὶ τοῦ ante paro, προπαρασκευάζω.
antĕpartus, ἀντὶ τοῦ ante partus.
†antĕpassio, ōnis, θ. προπάθεια. Ἱερώνυμος.
antĕpendŭlus, a um, ὁ πρόσθεν κρεμάμενος. antependuli crines, προκόμιον.
antepēnultĭmus, ἴδ. antepaenultimus.
antĕpĕrĕo, ἀντὶ τοῦ ante pereo.
antĕpes, ĕdis, ἀ. ὁ πρόσθιος πούς. 2) ὁ προβαδίζων, ὁ ὑπηρετῶν καὶ κολακεύων.
antĕpīlānus, i, ἀ. ὁ πρόμαχος στρατιώτης. antepilani, κυρίως οἱ πρὸ τῶν τὸ pilum ἐχόντων τριαρίων τεταγμένοι ἀστᾶτοι καὶ πρίγκιπες.
antĕ-pollĕo, ŭi, ēre, ὑπερέχω τῇ ἰσχύϊ.
antĕ-pōno, sŭi, sĭtum, ĕre, τίθημι πρόσθεν τινός. prandium alicui, παρατίθημί τινι γεῦμα. 2) προτίθημι. aliquem alicui, τινά τινος. amicitiam omnibus rebus humanis antepono, τὴν φιλίαν πάντων τῶν ἀθρωπίνων προτιμῶ, τὴν φιλίαν ἀντὶ τῶν πάντων προαιροῦμαι. Εὕρηται καὶ κατὰ τμῆσιν, οἷον mala bonis ponit ante.
*antĕpŏtens. ntis, προέχων, ὑπερέχων.
antĕquam, ἴδ. ante, ἐπίρ.
antĕrĭdes, um, θ. ἀντηρίδες.
antĕrĭor, iōris, ὁ πρόσθεν, πρόσθιος, ἐμπρόσθιος. anterior pars, τὸ ἔμπροσθεν.
antĕrĭus, ἐπίρ. πρότερον.
Antĕros, ōtis, ἀ. Ἀντέρως. 2) εἶδος ἀμεθύστου λίθου.
antes, ĭum, ἀ. οἱ ὄρχοι, στίχοι (φυτῶν), στοῖχοι (στρατιωτῶν).
*anteschŏlānus, i, ἀ. ὑποδιδάσκαλος.
antĕsignānus, i, ἀ. ὁ τῆς σημαίας πρόμαχος. antesignani, orum, οἱ πρόμαχοι οἱ ἐν τῇ μάχῃ προκινδυνεύοντες.
antĕ-sto εἴτε antisto, stĕti, (statum) are, aliquem καὶ alicui, προέχω τινός. virtute ceteris antestabat, τῇ ἀρετῇ τῶν ἄλλων προεῖχεν. Ἐν τῇ κυρίᾳ σημασίᾳ τοῦ προΐστασθαι οὐχ εὕρηται.
antĕstor, atus sum, ari, (ante-testor), ἐπιμαρτύρομαι, προδιαμαρτύρομαι, μάρτυρα ποιοῦμαί τινα. antestatus, i. ὁ μάρτυς.
antĕ-vĕnĭo, ēni, entum, ire, aliquem, καὶ alicui, προλαμβάνω. exercitum Metelli antevēnit, τὸν τοῦ Μετέλλου στρατὸν προέλαβε. per virtutem nobilitatem antevēnit, διὰ τῆς ἀρετῆς τὴν εὐγένειαν ὑπερέχει. 2) προβαίνω, ὑπερέχω.
antĕventŭlus, a, um, (ante-venio) π. χ. anteventuli crines, προκόμιον.
*antĕversĭo, iōnis, θ. προκατάληψις, πρόφθασις. Ἀμμιανός.
antĕverto (ante-vorto) rti, rsum, ĕre προτρέπομαι, προπορεύομαί. 2) alicui καὶ rem προλαμβάνω. dammationem veneno, προλαμβάνω δηλητηρίῳ τὴν κατάγνωσιν. huic anteverto, προφθάνω τοῦτον. id ipsum cum tecum agere conarer, Fannius antevertit ἐπιχειροῦντά με αὐτὸ τοῦτό σοι διαλέγεσθαι, ἔφθη εἰπὼν ὁ Φάννιος.
antĕvertor, ἀρχαϊκῶς, ἀντὶ τοῦ anteverto.
antĕvĭo, avi, atum, are, (ante-via προπορεύομαι.
antĕ-vŏlo, avi, atum, are, aliquem, προΐπταμαί τινος.
Antĕvorta, æ, θ. θεά τις οἱονεὶ Μνήμη, ἡ Μνημοσύνη.
anthălĭum, i, οὐ. ἀνθάλιον, φυτόν.
Anthēdon, ŏnis, θ. Ἀνθηδών.
anthēdon, ŏnĭs, θ. ἀνθηδὼν (δένδρον).
anthĕmis, ĭdis, θ. ἀνθεμὶς (βοτάνη).
anthĕra, æ, θ. ἡ ἀνθηρὰ (ἰατρικὴ ὕλη).
anthĕrĭcos, i, ἀ. ἀνθέρικος.
anthĭas, æ, ἀ. ἀνθίας (ἰχθύς).
anthĭnus, a, um, ἀνθινός.
anthŏlŏgĭca, orum, οὐ. ἀνθολογικὰ (βιβλία).
anthrăcĭas, æ, ἀ. ἀνθρακίας (λίθος)
anthrăcĭnus, a, um, ἀνθράκινος.
anthrăcītes, æ, ἀ. ἀνθρακίτης (λίθος).
anthrăcītis, idis, θ. ἀνθρακῖτις (λίθος).
anthrax, ăcis, ἀ, ἄνθραξ.
anthriscus, i, ἀ. καί, anthriscum, i οὐ. ὁ ἄνθρισκος (βοτάνη).
anthrōpŏgrăphus, i, ἀνθρωπογράφος.
anthrōpŏlātra, æ, ἀ. ἀνθρωπολάτρης.
†anthrōpomorphītae, ārum, ἀ. ἀνθρωπομορφῖται, ὄνομα αἱρέσεως.
anthrōpŏphăgi, orum, ἀ. ἀνθρωποφάγοι.
anthus, i, ἀ ὁ ἄνθος (πτηνόν).
anthyllĭon, ii, οὐ. ἀνθύλλιον (βοτάνη).
anthyllis, ĭdis, θ. ἀνθυλλὶς (βοτάνη).
anthўpŏphŏra, æ, θ. ἀνθυποφορά.
antĭae, arum, θ. (ante) προκόμιον.
Antĭānus, a, um, Ἀντιανός, τοῦ Ἀντίου
antĭbacchīus, a, un, ἀντιβάκχειος (πούς).
antĭbŏrĕus, a, um, ἀντιβόρειος.
antĭcātĭgŏrĭa, æ, θ. ἀντικατηγορία.
Antĭcăto, ōnis, ἀ. Ἀντικάτων, σύγγραμμα τοῦ Καίσαρος.
†Antichristus, i, ἀ. Ἀντίχριστος.

Digitized by Google

antichthŏnes, um, ἀ. ἀντίχθονες.
antĭcĭpātĭo, iōnis, θ. πρόληψις, ἡ κατ' Ἐπίκουρον. 2) σχῆμα ῥητορικόν.
antĭcĭpo, avi atum, are, (ante-capio) aliquid, προλαμβάνω, προκαταλαμβάνω τι, προαφικνοῦμαι 2) σπαν. προέχω, ὑπερέχω.
antīcus, a, um, πρόσθιος, ἐμπρόσθιος.
Antĭcȳra, æ, θ. ἡ Ἀντίκυρα, πόλις ἐπὶ χερσονήσου τῆς Φωκίδος Anticyrenses, ĭum, ἀ. Ἀντικυρεῖς καὶ Ἀντικυραῖοι.
antĭdactȳlus, i, ἀ. ἀντιδάκτυλος πούς.
antidĕo, antidit, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ anteo, anteit.
antĭdhāc, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ antehac,
antĭdŏtum, i, οὐ. ἀντίδοτον.
Antĭensis, e, Ἀντιαῖος, τοῦ Ἀντίου.
antĭgĕrĭo, ἴδ. antegerio.
Antĭgŏne, ēs, θ. Ἀντιγόνη.
Antĭgŏnus, i, ἀ. Ἀντίγονος.
Antĭlĭbănus, i, ἀ. Ἀντιλίβανος.
Antĭlŏchus, i, ἀ. Ἀντίλοχος.
Antimăchus, i, ἀ. Ἀντίμαχος.
antĭmĕtăbŏle, ēs, θ. ἀντιμεταβολή, σχημ. ῥημ.
Antĭŏchensis, e, Ἀντιοχικός. Antiochenses, ἀ. Ἀντιοχεῖς. Antĭŏchēus, a, um, Ἀντιόχειος. Antiochīa, æ, θ. Ἀντιόχεια. Antĭŏchīnus, a, um, Ἀντιόχειος. Antĭŏchīus, a, um, ταὐτὸ τῷ Antiochēnus. Antĭŏchus, i, ἀ. Ἀντίοχος.
Antĭŏpa, æ, εἴτε, Antĭŏpe, ēs, θ. Ἀντιόπη
Antĭpăter, tri, ἀ. Ἀντίπατρος.
antĭpăthes, is, θ. ἀντιπαθὴς (λίθος).
antĭpăthīa, æ, θ. ἀντιπάθεια.
Antĭphătes, æ, ἀ. Ἀντιφάτης.
antĭpherna, orum, οὐ. τὰ ἀντίφερνα,
antĭphrăsis, is, θ. ἀντίφρασις.
antĭpŏdes, um, ἀ. ἀντίποδες.
Antĭpŏlis, is, Ἀντίπολις, κτίσμα Μασσαλιωτῶν ἐν Γαλλίᾳ, τανῦν Antibes.
antiptōsis, is, θ. ἀντίπτωσις σχῆμα γραμ.
antĭquārĭus, a, um, ἀρχαιογραφικός. antiquarius, ἀ. ἀρχαιογράφος, ἀρχαιολόγος, φιλάρχαιος. antiquaria, æ, θ. ἡ ἀρχαιολόγος.
antĭquātĭo, iōnis, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ποινῆς ἢ καταδίκης.
antīque, ἐπίρ. ἀρχαίως.
antĭquĭtas ātis, θ. ἀρχαιότης, οἱ ἀρχαῖοι χρόνοι. πληθ. antiquitates, ἡ ἀρχαιολογία. 2) τὸ ἀρχαῖον, ἡ ἀρχαία χρηστότης καὶ καλοκἀγαθία.
antĭquĭtus, ἐπίρ. τὸ ἀρχαῖον, ἀρχαιόθεν.
antīquo, avi, atum, are, παλαιῶ, ἀκυρῶ, ἀναιρῶ. legem παλαιῶ νόμον.
antīquus, a, um, (ante) ἀρχαῖος· redigere in antiquam concordiam, ἐπανάγειν εἰς τὴν ἀρχαίαν ὁμόνοιαν antiqui, orum, οἱ ἀρχαῖοι, vetera tantum et antiqua mirari, τὰ παλαιὰ· μόνον καὶ τὰ ἀρχαῖα θαυμάζειν. homo antiqua virtute et fide, ἄνθρωπος ἀρχαῖος τὴν ἀρετὴν καὶ πίστιν. antiquiorem morten turpitudine habeo, πρεσβύτερον (προτιμότερον) ἡγοῦμαι τὸν θάνατον τοῦ αἴσχους. nihil antiquius habeo, οὐδὲν πρεσβύτερον (ἱερώτερον) ἔχω, οὐδὲν πρεσβυτέρως τιμῶ. οὐδὲν προὐργιαίτερον ποιοῦμαι. antiqua terra, ἡ πρέσβειρα γῆ. 2) ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ vetus, παλαιός.
antirrhīnon εἴτε ănarrhīnon, i, οὐ. ἀντίρρινον, εἴτε ἀνάῤῥινον, (φυτόν).
antĭsăgŏge, ēs, θ. ἀντεισαγωγή, σχ. ῥημ.
antiscii, orum, ἀ. ἀντίσκιοι.
antĭsŏphista, æ, ἀ. ἀντισοφιστής.
antispastĭcum metrum, τὸ ἀντισπαστικὸν μέτρον. antispastus, ὁ ἀντίσπαστος πούς.
Antissa, æ, θ. ἡ Ἄντισσα, πόλις τῆς Λέσβου.
Antissaei, Ἀντισσαῖοι.
†antistātus, ūs, ἀ. (antisto) ὑπεροχή.
antistes, ĭtis, ἀ. καὶ θ. προστάτης, προστάτις. 2) antistes, ἀ. ἀρχιερεύς, ἱερεύς. antistes, θ. ἱέρεια, προφῆτις. 3) καθηγητής.
antistĭta, æ, θ. αὐτὸ τῷ antistes.
antistĭtĭum, ii οὐ. ἀρχιερωσύνη.
Antistĭus, ĭi, ἀ. Ἀντίστιος καὶ Ἀνθίστιος.
antisto, ταὐτὸ τῷ antesto
antistrŏphe, ēs, θ. ἀντιστροφή.
antĭthĕsis, is, θ, ἀντίθεσις, σχῆμα γραμ.
antĭthĕton, i, οὐ. τὸ ἀντίθετον. σχῆμα ῥημ.
antĭthĕus, i, ἀ. ἀντίθεος.
Antĭum, i, οὐ Ἄντιον, πόλις τῆς Λατίνης.
antlĭa, æ, θ. ἀντλία.
antlo, ταὐτὸ τῷ anclo.
Antōnĭānus, a, um, Ἀντωνιανός.
Antōnĭaster, stri, ἀ Ἀντωνίσκος.
Antōnīnus, i, ἀ. Ἀντωνῖνος.
Antōnĭus, a, um, Ἀντώνιος, Ἀντωνιακός.
Antōnĭus, ii, ἀ. Ἀντώνιος.
antŏnŏmăsĭa, æ, θ. ἀντονομασία.
antrum, i, οὐ. ἄντρον, κοίλωμα.
Ănūbis, is καί ĭdis, ἀ, Ἄνουβις.
ānŭlāre, is, οὐ. (anulus) λευκόν τι χρῶμα.
ānŭlārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ anularis. 2) anularius, ἀ. δακτυλιουργός. 3) scalæ anulariæ, ῥύμη τις ἐν Ῥώμῃ.
ānŭlātus, a, um, ὁ δακτύλιον φέρων.
ānŭlus εἴτε annŭlus, i, ἀ. ὁ δακτύλιος. 2) κρίκος. 3) ποιητικῶς· ὁ βόστρυχος, πλόκαμος.
ānŭlus, i, ἀ, (ānus) πυγίδιον.
ānus, i, ἀ. πυγή, πρωκτός. 2) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ anulus.
ānus, ūs, καὶ ŭis θ. γραῦς, γραῖα, γραΐδιον.
anxĭe, ἐπίρ. ἀδημόνως, περιφόβως.
anxĭĕtas, ātis, θ. ἀδημονία. 2) περιεργία, ἀκριβολογία.

Digitized by Google

ānxĭfer, ĕra, ĕrum, ὁ φέρων εἴτε παρέχων ἀδημονίαν. Κικέρων.
anxĭo, are, ἄγχω, εἰς ἀγωνίαν ἐμβάλλω.
anxĭōsus, a, um, ἄγχων, ἀγωνίαν ποιῶν.
anxĭtūdo εἴτε anxĭĕtūdo, ĭnis, θ. ἀδημονία.
anxĭus, a, um, (ango) ἀδήμων, περίφοβος, περιφρόντιστος. anxius sum gloriā, εἴτε de gloria, φοβοῦμαι περὶ τῆς δόξης. vitæ, ὑπὲρ τῆς ζωῆς. sui anxius, φοβούμενος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, δεδιὼς περὶ ἑαυτοῦ·
Anxur, ŭris, οὐ. Ἄγξωρ, ἀρχαῖ[illegible] ὄνομα τῆς Ταῤῥακίνης. Anxŭrus, a, um, Ταῤῥακίνιος. Anxŭras, ātis, ὁ Ταῤῥακινίτης.
anȳdros ἴδ. anhydros.
Ănȳtus, i, ἀ. Ἄνυτος.
Āŏnes, um, ἀ. Ἄονες. Āŏnĭa, ae, θ. Ἀονία, ἡ Βοιωτία. Āŏnĭdes, æ, ἀ. Ἀονίδης. Āŏnis, ĭdis, θ. Ἀονίς. Āŏnĭus, a, um, Ἀόνιος.
Āornos, i, ἀ. ὁ Ἄορνος. ἴδ. Avernus. 2) ὄνομα ὄρους καὶ πόλεως.
Āōus. i, ἀ. Ἀῷος.
ăpăge ! εἴτε apage te ! ἄπαγε !
Ăpămēa, æ, θ. Ἀπάμεια.
ăparctĭas, æ, ἀ ἀπαρκτίας.
ăpărīne, æ, θ ἀπαρίνη (βοτάνη).
ăpăthīa. æ, θ ἀπάθεια.
ăpător, ŏris, ἀπάτωρ.
ăpēlĭōtes, æ, ἀ. ἀπηλιώτης.
Ăpella, ae, ἀ. Ἀπελλᾶς. Apelles, is, ἀ. Ἀπελλῆς.
Āpennīnĭcŏla, ae. ἀ. ὁ κατοικῶν τὸν Ἀπεννῖνον. Āpennīnĭgĕna, æ, οἷον Ἀπεννινογενής. Apennīnus, i, ἀ. Ἀπεννῖνος, τὰ Ἀπέννινα ὄρη.
ăper, apri, ἀ. κάπρος, σύαγρος. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Aper, Ἄπρος.
ăpĕrĭo, ŭi, ertum, īre, (ad-pario) ἀνοίγω. januam, θύραν. portam, ἀναπετάννυμι πύλας. iter, ἀνοίγω ὁδόν. caput, ἀποκαλύπτομαι, γυμνῶ τὴν κεφαλήν. lux aliquid aperit, τὸ φῶς φαίνει τι. occultam rem aperio, ἀναφαίνω, ἀναδείκνυμι κεκρυμμένον τι, ἀποκαλύπτω τι πρός τινα. sententiam suam aperit, δηλοῖ τὴν αὑτοῦ γνώμην. apertus, a, um, ἀνοικτός, δῆλος, πρόδηλος, φανερός. in aperto esse, ἐν τῷ φανερῷ εἶναι. Παρὰ δὲ Ταχίτῳ καὶ ἐν εὐχερείᾳ, εὐπετὲς εἶναι. cœlum apertum, αἴθριος οὐρανός. apertum mare, «ἀναπεπταμένον πέλαγος». loca aperta, τὰ ὑπαίθρια.
ăperte, ἐπὶρ ἀνεωγμένως, φανερῶς, ἀναφανδόν.
ăpertĭo, iōnis, θ. ἄνοιξις.
*ăperto, avi, atum, are, (θαμις.) γυμνῶ.
ăpertūra, æ, θ. ἄνοιξις. 2) ἄνοιγμα.
ăpertus, a, um, ἴδ. aperio.
ăpex, ĭcis, ἀ. μικρὰ μαλλωτὴ ῥάβδος εἴτε λόφος, ὃν ἐπὶ τοῦ πίλου ἐφόρουν οἱ ἱερεῖς καὶ αὐτὸς ὁ κορυφαῖος πῖλος. 2) ὁ πῖλος, ἡ κόρυς. 3) ἡ ἄκρα, ἡ κορυφή. ὁ κόρυμβος. 4) μεταφορ. ἡ κορυφή, τὸ ἄκρον, τὸ ὕψιστον. 5) ἐν τῇ γραμματ. ἡ κεραία.
ăpexăbo, ōnis, ἀ. εἶδος ἀλλᾶντος.
ăphăca, æ, θ ἀφάκη, (βοτάνη καὶ ὄσπριον).
ăphaerĕma, ătis, οὐ. εἴδους χόνδρου τὸ ἀδρότατον. Πλίνιος
ăphaerĕsis, is, θ. ἀφαίρεσις, ἐν τῇ γραμμ.
Aphăreus, ei, ἀ. Ἀφαρεύς.
aphractus, i, ἄφρακτος.
aphrōdes, ἀφρώδης.
Ăphrŏdīsĭa, iorum, οὐ. τὰ Ἀφροδίσια.
ăphrŏdīsĭăce, ēs, θ. ἀφροδισιακὴ (λίθος).
ăphrŏnĭtrum, i, οὐ. ἀφρόνιτρον.
aphthae, arum, θ. αἱ ἄφθαι (νόσος).
ăphȳa, æ, εἴτε aphȳe, ēs, θ. ἡ ἀφύη (ἰχθύς).
ăpĭăcĕus, a, um (apium), ἐκ σελίνου. corona, στέφανος (ἐκ) σελίνου.
ăpĭăcus, a, um, (apium) ὅμοιος σελίνῳ.
ăpĭānus, a, um, (apis) μελισσαῖος vinum, γλυκὺ οἴνου εἶδος. 2) apiana, ae, θ. τὸ χαμόμηλον.
ăpĭārium, ii, οὐ. μελισσοτροφεῖον.
ăpĭārĭus, ii, ἀ. μελισσεύς, μελισσουργός.
ăpĭastellum, i, οὐ. βατράχιον (βοτάνη).
ăpĭastrum, i, οὐ. μελισσοβότανον, μελισσόφυλλον.
ăpĭātus, a, um, σελινίτης. 2) σπιλωτός.
ăpĭca æ, θ. (ἀ-πεῖκος) ἡ ψιλὴ τὴν γαστέρα ὄϊς.
*ăpĭcātus, a, um, ὁ φορῶν τὸν κορυφαῖον πῖλον.
Ăpĭcĭus, ii ἀ. Ἀπείκιος. Ἦν δέ τις τῆς γενεᾶς ταύτης ἐπὶ Τιβερίου, διαβόητος ἐπὶ γαστριμαργίᾳ, ἐξ οὗ ἐπίθ. Apicĭānus, a, um, λ. χ. coctura, patina. καὶ ἕτερος δέ τις παλαιότερος, ἐξ οὗ τὰ Apicium vinum, Apicia uva.
ăpĭcŭla, ae, θ. μελισσάριον.
ăpĭcŭlārĭus ii, ἀ. μελισσουργός. Ἐπιγρ.
Ăpĭdănus, i, ἀ. Ἀπιδανός.
Ăpĭna, æ, θ ἡ Ἄπινα, πολίχνιον Ἀπουλίας. 2) apinae, ārum, τὰ μικροπολιτικά, Ἀβδηριτικά
ăpĭnārĭus, ii, ἀ. γελωτοποιός. Τρεβέλ. Πολ.
ăpĭo, καὶ ăpo, ĕre, θέμα ἀρχικὸν τοῦ apiscor, πιθανῶς δὲ καὶ τοῦ apex, ὡς καὶ τοῦ capio.
ăpis, is, θ. (ἐμπίς;) μέλισσα.
Āpis, is, καὶ ĭdis, ἀ ὁ Ἄπις.
ăpiscor, aptus sum, sci, aliquem ἢ aliquid, (παρὰ Ταχίτῳ εὕρηται καὶ alicujus rei) τυγχάνω τινός, ἐπιτυγχάνω τινί.
ăpĭum, ii, οὐ. σέλινον.
aplūda ae, θ. ἄχυρον, χυρήβιον.
ăplustre, is, οὐ. ἄφλαστον, τὸ κυρτὸν τῆς πρύμνης μέρος.
†ăpŏcălypsis, is, θ. ἀποκάλυψις.

Digitized by Google

ăpŏcha, ae, θ. ἀποχή.
ăpoclēti, orum, ἀ. ἀπόκλητοι, οἱ ἔγκριτοι τῶν βουλευτῶν παρ' Αἰτωλοῖς.
ăpŏcŏlŏcynthōsis, is, θ. ἀποκολοκύνθωσις, κωμικῶς ἀντί, ἀποθέωσις.
ăpŏcŏpe, ēs, θ. ἀποκοπή. ἐν τῇ γραμμ.
ăpŏcrȳphus, a, um, ἀπόκρυφος.
ăpŏdes, um, ἴδ. apus.
ăpŏdictĭcus, a, um, ἀποδεικτικός.
ăpŏdŏsis, is, θ. ἀπόδοσις, ἐν τῇ γραμμ.
ăpŏdȳtērĭum, ii, οὐ. ἀποδυτήριον.
ăpōgaeus, a, um, ἀπόγαιος
ăpŏgrăphum, i, οὐ. ἀπόγραφον.
ăpŏlectus, i, ἀ. ὁ ἀπόλεκτος, (ἰχθύς).
Ăpollĭnāris, e, 'Απολλώνιος. ludi Apollinares, τὰ 'Απολλώνια. 2) apollinaris, ὁ ὑοσκύαμος. Κύρ. ὄν. Apollinaris, is, 'Απολλινάριος. Apollĭnĕus, a, um, 'Απολλώνιος.
Ăpollo, ĭnis, ἀ. 'Απόλλων.
Ăpollŏdōrus, i, ἀ. 'Απολλόδωρος.
Ăpollōnĭa, ae, θ. 'Απολλωνία. Ăpollōnĭas, ātis, ἀ, 'Απολλωνιάτης. Ăpollōnĭātes, æ, ἀ. 'Απολλωνιάτης.
Ăpollōnĭdensis, is, 'Απολλωνιδεύς, κάτοικος τῆς πόλεως 'Απολλωνίδος.
ăpŏlŏgātĭo. iōnis, θ. Αἰσώπειος μῦθος, αἶνος, ἀπόλογος.
ăpŏlŏgētĭcus, a, um, ἀπολογητικός.
ăpŏlŏgĭa, ae, θ. ἀπολογία.
*ăpŏlŏgo, āvi, are, ἀπολέγομαι (μέσως) ἀποβάλλω, Σενέκας.
ăpŏlŏgus, ἀ. ἀπόλογος.
Ăpŏnus, i, ἀ. ὁ Ἄπονος. θερμὰ ὕδατα οὐ μακρὰν Παταουΐου. 'Επίθ. Apona tellus.
ăpŏphŏrēta, orum, οὐ. τὰ ἀποφόρητα.
ăpophthegma, ătis, οὐ. ἀπόφθεγμα.
ăpŏphȳsis, is, θ. ἡ τοῦ κίονος ἀπόφυσις.
ăpoplectĭcus, a, um, ἀποπληκτικός.
ăpŏplexĭa, ae, θ. ἀποπληξία.
ăpoproēgmĕna, orum, οὐ τὰ ἀποπροηγμένα, (ὅρος ἐν τῇ τῆς Στοᾶς αἱρέσει).
†ăpŏrĭātĭo, iōnis θ. ἀπορία.
†ăpŏrĭor, ari, ἀπορέω.
ăposcŏpeuon, ontis, ἀ. ὁ ἀποσκοπεύων.
ăpŏsĭōpēsis, is, θ. ἀποσιώπησις.
ăposphrăgisma, ătis, οὐ. ἀποσφράγισμα.
ăposplēnos, i, θ. (ἀπὸ σπλήν), ἡ λιβανωτίς, φ.
†ăpostăsĭa, ae, θ. ἀποστασία.
†ăpostăta, ae, ἀ. ἀποστάτης.
ăpostēma, ătis, οὐ. ἀπόστημα.
†ăpostŏlātus ūs, ἀ. ἡ ἀποστολικὴ τιμή, καὶ ἐπισκοπή.
†ăpostŏlĭcus, a, um, ἀποστολικός.
†ăpostŏlus. i, ἀ. ἀπόστολος. 2) apostoli (ὑπον. libelli) πληθ. βιβλία περὶ ἐκκλήσεως δίκης, ἀπόστολοι.
ăpostrŏphe, ēs, θ. ἀποστροφή.
ăpŏthēca, ae, θ. ἀποθήκη.
*ăpŏthēco, are, ἀποτίθημι, ἀποταμιεύω.
ăpŏthēōsis, θ. ἀποθέωσις.
ăpŏthĕsis, ταὐτὸ τῷ ăpŏphȳsis.
appango, apparate, apparatus, κ. τ. τ. ἴδ. adpango, adparate κ. τ. λ.
Appia, ae, θ. 'Αππία. Appĭānus, a, um, 'Αππιανός. Appĭas, ădis, θ. 'Αππιάς. Appietas, ātis, θ. 'Αππικὴ εὐγένεια, (τοῦτο ἅπαξ παρὰ Κικέρωνι).
appingo, ἴδ. adpingo.
Appius, a, um, Ἄππιος.via Appia, ἡ 'Αππία ὁδός. Appĭus. ii, ἀ Ἄππιος.
applaudo, applicatio, applodo κ. τ. λ. ἴδ. adplaudo, adplicatio, κ. τ. λ.
Appulejus, Appulia κ. τ. λ. ἴδ. Apulejus, Apulia.
appulsus, a, um, καὶ appulsus, ūs, ἀ. ἴδ. adpello, adpulsus.
ăpra, æ, θ. ἡ κάπραινα.
ăprārĭus, a, um, τοῦ ἀγρίου συός.
ăprīcātĭo, iōnis, θ. ἡλίωσις.
ăprīcĭtas, ātis, θ. τὸ εὐήλιον, τὸ ἡλιόβολον.
ăprīclus, ἴδ apriculus.
ăprīco, avi, atum, are, ἡλιόω.
ăprīcor, atus sum, ari, ἡλιοῦμαι.
ăprĭcŭlus, i, ἀ. (aper) εἶδος ἰχθύος (σύαινα).
ăprīcus, a, um, εὐήλιος, ἡλιούμενος, ἡλιόβολος, αἴθριος.
Ăprīlis, is, ἀ. (aperio? Πλούτ. Νουμ. 19). 'Απρίλιος μήν. ἐπιθετικῶς Apriles Idus, Nonæ, Calendæ, αἱ εἰδοὶ 'Απριλίου, κ.τ.λ.
ăprīnĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ aprinus.
ăprīnus, a, um, κάπρειος, συάγρειος.
ăprōnĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ bryonia.
Aprōnĭānus, a, um, 'Απρωνιανός.
aproxis, is, θ. ἄγνωστός τις βοτάνη.
ăprūgĭnĕus, a, um, κάπρειος, συάγρειος.
ăprugnus, καὶ aprūnus, a, un, κάπρειος, συάγρειος
apsinthium, ἴδ. absinthium.
apsis, ἴδ. absis.
Apsus, i, ἀ. ὁ Ἄψος, 'Ιλλυρικὸς ποταμός.
apsyctos, i, θ ἡ ἄψυκτος (λίθος). Πλίν.
apsyrtis, ἴδ. absyrtis.
aptātus, a, um, ἴδ. apto.
apte, ἐπίρ. ἁρμοδίως, εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως.
apto, avi, ātum, are, (ἐκ τοῦ ἀχρήστου apere=ἅπτειν). aliquid alicui καὶ ad rem, ἁρμόζω τί τινι εἴτε πρός τι. anulum digito, τὸν δακτύλιον ἁρμόζω τῷ δακτύλῳ. naves velis, παρασκευάζω τὰς ναῦς πρὸς πλοῦν. se aptare pugnæ, παρασκευάζομαι πρὸς μάχην, ὡς μαχούμενος. aptatus, a, um, ἁρμόδιος.
aptus, a, um, (μετοχ. τοῦ ἀχρ. ῥ. apere =ἅπτειν) ἀνηρτημένος, συνημμένος, συνηρ-

Digitized by Google

μοσμένος. honestum ex quo aptum est officium, τὸ καλόν, ἐξ οὗ ἀνήρτηται τὸ καθῆκον. cui viro ex se apta sunt omnia, quæ ad beate vivendum ferunt, «ὅτῳ ἀνδρὶ εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτηται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα.» vita apta virtute, βίος συνημμένος τῇ ἀρετῇ. apta dissolvere, τὰ συνημμένα διαλύειν. apta inter se et cohaerentia, τὰ ἀλλήλοις συνηρμοσμένα καὶ συνημμένα. cœlum aptum est stellis, ὁ οὐρανὸς συνήρμοσται ἐξ ἀστέρων.

aptus, a, um, (ἐπίθετον). alicui ἢ ad rem, ἁρμόδιος. ἐπιτήδειός τινι, πρός, εἴς τι. εὐάρμοστος, ἁρμόζων.

ăpŭa, æ, θ. ἴδ. aphya.

ăpŭd, πρόθ. μετ' αἰτ. στάσιν δηλοῦσα, συνήθως ἐπὶ προσώπων, σπανίως ἐπὶ τόπων. παρά, πρός τινι. apud urbem morari, παρὰ τῇ πόλει διατρίβειν. apud mare situm est, κεῖται παρὰ τῇ θαλάσσῃ. apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατρίβει. apud Xenophontem Gyrus hæc dicit, παρὰ Ξενοφῶντι λέγει ὁ Κῦρος τάδε. 2) ἐν, εἰς. apud populum loqui, εἰς τὸν δῆμον λόγους ποιεῖσθαι. apud se esse, ἐν ἑαυτῷ εἶναι. apud Orcum te videbo, ἐν τῷ Ἅδῃ ὄψομαί σε. apud Asiam, ἐν Ἀσίᾳ. Ἡ πρόθεσις αὕτη καὶ ἐπιτίθεται ἔστιν ὅτε τῷ ὀνόματι· ὡς, Misenum apud et Ravennam.

Ăpŭlējus, a, um, Ἀπουλήϊος. Apulejus, ἀ. Ἀπουλήϊος, καὶ Ἀπολήϊος.

Āpŭlĭa, æ, θ, Ἀπουλία, τανῦν Puglia.

Apŭlĭcus, a, um, Ἀπουλικός. Āpŭlus, a, um, ὁ Ἄπουλος.

ăpus, ŏdis ἀ. ὁ ἄπους, εἶδος χελιδόνων.

ăpȳrīnus, καὶ apyrēnus, ἀπύρηνος.

ăpȳros, on, ἄπυρος.

ăpȳrōtus, ἀπύρωτος.

ăqua, æ, θ. ὕδωρ. aqua et igni interdicere alicui, ὕδατος καὶ πυρὸς εἴργω τινά. Persae aquam terramque petierunt, οἱ Πέρσαι ὕδωρ καὶ γῆν ᾔτησαν. praebere alicui aquam, παρέχειν τινὶ τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ, τουτέστι, καλεῖν αὐτὸν ἐπὶ δεῖπνον. 2) ὕδωρ, θάλασσα, λίμνη, ποταμός· ἔτι καὶ ὑδραγωγεῖον. Οὕτω προσθήκῃ τοῦ ὀνόματος τοῦ κτίστου ἐκαλεῖτο πολλά, οἷον· aqua Marcia, Μάρκιον ὕδωρ. (Στράβ. 5, 3, 13) πληθ. aquae, ὕδατα ὑγιεινά, θερμὰ ὕδατα· ὅθεν καὶ πόλεων συχνῶν ὀνόματα Aquae, Ἀκοῦαι καὶ Ὕδατα Ἑλληνιστί· οἷον· Aquae Sextiæ, Ὕδατα Σέξτια, ἐν Γαλλίᾳ πρὸς τῇ Μασσαλίᾳ, τανῦν Aix. Aquae Statiellæ, Ἀκουαιστατιέλλαι, ἐν Λιγυστικῇ, τανῦν Acqui. 3) ὕδωρ, τὸ ἐξ οὐρανοῦ ὕδωρ, ὁ ὑετός. cornix augur aquae, ἡ κορώνη, ἡ τοῦ ὑετοῦ προφῆτις. 4) τὸ ὕδωρ τῆς κλεψύδρας aquam dare, διδόναι ὕδωρ, διδόναι λόγον τινί. aqua haeret, ὁ λόγος ἔχεται. 5) aqua intercus, ὁ ὕδρωψ. 6) Aqua, Ὕδωρ, ὄνομα ἀστερισμοῦ.

ăquæductĭo, iōnis, θ. ὑδραγωγία.

ăquæductus, ūs, ἀ. ὑδραγωγεῖον.

ăquaelĭcĭum καὶ ăquīlĭcium, ii, οὐ. (aqua elicio) θυσία τελουμένη πρὸς ἐπίτευξιν ὄμβρου ἐξ οὐρανοῦ.

ăquăgĭum, ii, οὐ. ὕδατος ὀχετός.

ăquālĭcŭlus, i, ἀ. κοιλία καὶ στόμαχος.

ăquālis, e, ὑδρηλός, ὑδρόεις. aqualis, ἀ. καὶ θ. ἡ ὑδρία, τὸ ὑδρεῖον.

ăquārĭŏlus, i, ἀ. θεραπευτὴς καὶ προαγωγὸς ἑταιρῶν, (ὡς εὐτελὴς ὑδροφόρος).

ăquārĭus, a, um, ὑδατηρός. aquarius, ἀ. ὁ ὑδροφόρος. 2) ὑδροχόος (τὸ ζώδιον). aquarium, οὐ. τὸ ὑδρεῖον. Aquarii, ἀ. ὑδροπαρασττάται, ἐπιστάται τοῦ ὕδατος, ἔτι δὲ καὶ αἱρετικοί τινες Χριστιανοί.

ăquāte, ἐπίρ. ὑδαρῶς.

ăquātĭcus, a, um, ἔνυδρος. 2) εὔυδρος, ὑδρώδης. color aquaticus, τὸ τοῦ ὕδατος χρῶμα, τὸ ὑδατῶδες χρῶμα.

ăquātĭlis, e, ἔνυδρος, ἐνυδρόβιος. 2) ὑδαρής. 3) aquatilia, ium, οὐ. αἱ ὑδατίδες, νόσος.

ăquātĭo, iōnis, θ. ὕδρευσις, ὑδρεία. 2) ὑδρεῖον.

ăquātor, ōris, ἀ. ὑδρευτής.

ăquātus, a, um, ὑδαρής.

*ăquĭdŭcus, a, um, aquiduca medicamina, ὑδραγωγὰ φάρμακα.

Ăquenses, ĭum, ἀ. Ἀκουήνσιοι, πολῖται πολλῶν πόλεων καλουμένων Aquae.

ăquĭfŏlĭus, a, um, (acus-folium) ὀξύφυλλος. aquifolia, θ. εἴτε aquifolium, οὐ. ἡ πρῖνος.

ăquĭfŭga, æ, ὑδροφόβος.

ăquĭla, æ, θ. ἀετός. 2) ἀετός, ἡ σημαία τῆς λεγεῶνος, ἀετὸς ἀργυροῦς ἐπὶ δόρατος. 3) aquilae, arum, θ. ἀετοί. ἀετώματα, ἐν τῇ ἀρχιτεκτ. Κύρ. ὄν, Ăquĭla, æ, ἀ. Ἀκύλας, γεν. α. καὶ ου.

Ăquĭlēja, ae, θ. Ἀκυληΐα, πόλις, ἧς οἱ κάτοικοι. Aquilejenses, ium, ἀ. Ἀκυλήσιοι καὶ Ἀκυλήϊοι.

ăquĭlĕgus, a, um, ὕδωρ ἀντλῶν.

*ăquĭlentus, a, um, ὑδατόεις.

ăquĭlex, lĕgis, καὶ lĭcis, ἀ. ὑδρογνώμων, ὑδροσκόπος, ὑδρομαστευτής, ὑδροφάντης.

ăquĭlĭfer, ĕri, ὁ ἀετοφόρος, (σημαιοφόρος).

ăquĭlīnus, a, um, ἀέτειος.

Ăquillĭānus, a, um, Ἀκυλιανός.

Ăquillĭus, εἴτε Aquilius, a, um, Ἀκύλιος.

Aquillĭus, ἀ. ὁ Ἀκύλιος.

ăquĭlo, ōnis, (aquilus) ἀ. βορέας, βορρᾶς aquilones, βορέαι.

ăquĭlōnāl(r)is, e, βόρειος.

Digitized by Google

Aquĭlōnĭa, æ, θ. Ἀκυλωνία.
*Ăquĭlōnĭgĕna, æ,(βορειογενής) ἐπίθ ἔθνους.
ăquĭlōnĭus, a, um, βόρειος.
ăquĭlus, a, um, πελλαῖος, ὑπόμελας, σπάν.
ăquĭmĭnāle, is, καὶ aquĭmĭnārĭum, ii, οὐ. νιπτήρ.
Aquīnum, i, οὐ. Ἄκυνον καὶ Ἀκούϊνον, πόλις τῆς Λατίνης, τανῦν Aquino. Aquīnas, ātis, Ἀκυνάτης.
Ăquītānĭa, æ, θ. Ἀκυτανία καὶ Ἀκουϊτανία. Aquitani, ά. Ἀκουϊτανοί
ăquor, atus sum, ari, ὑδρεύομαι.
ăquōsus, a, um, ὑδρώδης.
ăquŭla, ae, θ. ὑδάτιον, ὀλίγον τι ὕδωρ.
ar, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ad, ὡς ἐν τοῖς ar me advenias, arfuerunt κ. τ. τ.
āra, æ, θ. βωμός. supplex ad aram confugio, ἱκέτης φεύγω ἐπὶ βωμόν. 2) στήλη, σῆμα, μνημεῖον. ara sepulcri, πυρά. 3) θυτήριον,(ἄστρον). 3) Aræ, arum, βωμοί, σκόπελοι εἴτε βράχεα ἐν μέσῳ Σικελίας Σαρδινίας καὶ Λιβύης κείμενα.
Ărăbarches, ἴδ. Alabarches.
Ărăbĭa, æ, θ. Ἀραβία. Ărābĭce, ἐπίρ. Ἀραβικῶς. Arăbĭcus, a, um, Ἀραβικός.
*ărābĭlis, (aro) ἀρόσιμος, ἀροτός.
Ărăbĭus, a, um, Ἀράβιος. Ărabs, ăbis, ά. Ἄραψ. Arăbus, a, um, Ἀράβιος. Arăbus, ά. Ἄραψ.
ărăchidna, æ, θ. ἡ ἀράχιδνα (φυτόν).
Ărachnē, ēs, θ. Ἀράχνη. 2) arachne, εἶδος ἡλιοτροπίου, ὁ σκιαθήρας.
Ărachnēa, æ, θ. ἡ Ἀράχνεια.
Arăchōsĭa, ae, θ. Ἀραχωσία.
Ărăcynthus, i, ά Ἀράκυνθος.
ăraeostȳlos, on, ἀραιόστυλος.
ărānēa, æ, θ. ἀ ρ ά χ ν η (τὸ ζῷον). 2) ἀράχνη, ἀράχνιον. (τὸ ὕφασμα τῆς ἀράχνης).
*ărāneantes fauces, ἀραχνιόων φάρυγξ, (πειναλέος).
ărānĕŏla, æ, θ. ἀράχνιον, μικρὰ ἀράχνη.
ărānĕŏlus, i, ά. ἀράχνιον, μικρὰ ἀράχνη.
ărānĕōsus, a, um, ἀραχνιώδης, ἀραχνοειδής.
ărānĕum, ἴδ. araneus, a, um.
ărānĕus, a, um, ἀραχναῖος, ἀράχνειος, araneum, οὐ, ἀράχνιον. (ὕφασμα ἀράχνης καὶ νόσος ἀμπέλων) ărānĕus, i, ά. ὁ ἀράχνης, ἀντὶ τοῦ aranea, ἀράχνη.
arapennis, ἴδ. arepennis.
Ărar, εἴτε σπανιώτ. Ărăris, is, ά. ὁ Ἄραρ, ποταμὸς τῆς Γαλλίας, ὁ ἐν τοῖς ἔπειτα χρόνοις καὶ Sauconna κληθείς· ὅθεν τὸ νῦν αὐτοῦ ὄνομα Saône.
Ărātēus, a, um, Ἀράτειος, τοῦ Ἀράτου.
ărātĭo, iōnis, θ. ἄροσις, ἀροτρίασις. 2) ἄροσις, ὁ ἀρόσιμος ἀγρός. arationes, οἱ δημόσιοι ἀγροί.
ărātĭuncŭla, æ, θ. ἀγρίδιον.
ărātor, ōris, ά. ἀροτήρ. 2) ὁ μισθούμενος καὶ γεωργῶν δημόσιον ἀγρόν.
ărātōrĭus, a, um, boves, ἀροτῆρες βόες. aratoria, orum, οὐ. ἄρουραι.
ărātro ἢ artro, avi, atum, are, ἀροτριάω.
ărātrum, i, οὐ. ἄ ρ ο τ ρ ο ν.
ărātus, ūs, ά, ὁ ἄροτος. Δίκτυς Κρής.
Ărātus, i, Ἄρατος.
Arausĭo, iōnis, θ. ἡ Ἀραυσίων, πόλις τῆς Ναρβωνησίας Γαλλίας, τανῦν Orange.
Ăraxes, is ά. Ἀράξης.
Arbēla, orum, οὐ. τὰ Ἄρβηλα.
arbĭter, tri, ά. (ar-bito=ad-eo) ὁ παρών, ὁ παραγιγνόμενος, αὐτόπτης, αὐτήκοος. removere arbitros, ἀποπέμπεσθαι τοὺς παρόντας. sine arbitro facio aliquid, πράττω τι οὐδενὸς παραγιγνομένου. 2) διαιτητής. 3) κριτής, βραβευτής, κύριος. arbiter bibendi, βασιλεὺς τοῦ συμποσίου. —Κύρ. ὄν. Ἄρβιτρος.
arbĭtĕrĭum, ταὐτὸ τῷ arbitrium. Ἐπιγρ.
arbĭtra, ae, θ. ἡ αὐτοπτήσασα, ἡ παραγενομένη. 2) ἡ κρίνουσα, βραβεύουσα.
*arbĭtrālis, e, διαιτητικός.
arbĭtrārĭus, a, um, διαιτητικός. 2) ἀβέβαιος. 3) ἑκούσιος.
arbĭtrātĭo, iōnis, θ. διαίτησις, δίαιτα.
arbĭtrātor, ōris, ά. δεσπότης, κύριος. Λ. τοῦ μεταγέν. Λατινισμοῦ.
*ărbĭtrātrix, īcis, θ. ἡ ἐξουσιάζουσα, δέσποινα.
arbĭtrātus, ūs, ά. προαίρεσις, αἵρεσις, θέλησις, 2) ἐπιστασία.
arbĭtrĭum, ii, οὐ. παρουσία καὶ οἱ παρόντες. 2) δίαιτα. 3) γνώμη, κρίσις. 4) αἵρεσις, προαίρεσις, ἐξουσία. 5) arbitria funeris, ὁ μισθὸς τῶν τῆς ταφῆς ἐπιμελουμένων.
arbĭtro, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ arbitror.
arbĭtror, atus sum, ari, aliquid, παραγίγνομαί τινι, αὐτοπτῶ τι, αὐτήκοός τινός εἰμι. 2) διαιτῶ, κρίνω, ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περί τινος. 3) νομίζω, ἡγοῦμαι. οἶμαι. 4) arbitror, παθητικῶς· νομίζομαι, κρίνομαι, ὑπολαμβάνομαι.
arbor, ŏris, θ. δένδρον. 2) ὅ τι ἐκ δένδρου πεποίηται, οἷον· ὁ ἱστός. ἡ κώπη, ἡ ναῦς. τὸ ἀκόντιον. arbor infelix, ὁ σταυρός, σκόλοψ. 3) ἄγνωστός τις ἰχθύς.
arbŏrārĭa, æ, θ. ὁ μέλας κισσός.
arbŏrārĭus, a, um, δενδρικός.
arbŏrāror, ōris, ά. δενδροκόμος.
arbŏresco, ĕre, δενδροῦμαι.
*arbŏrētum, i, οὐ. ὁ δενδρών.
arbŏrĕus, a, um, δενδρικός, δενδρώδης.
arbos, ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ arbor.

Digitized by Google

arbuscŭla, ae, θ. (arbor) μικρὸν δένδρον, δενδρύφιον. 2) λόφος τοῦ ταῶ. 3) arbusculæ, οἱ ἁμαξόποδες, (μηχανή).
arbustīvus, a, um, δενδρίτης, δενδρῖτις. arbustiva vitis, ἡ ἀναδενδράς. arbustivum vinum, ἀναδενδρίτης οἶνος. Κολουμέλλας.
*arbusto, avi, atum, are, δένδροις καταφυτεύω, δενδροφυτῶ.
arbustum, i, οὐ. (συνῃρημένον ἐκ τοῦ arbosetum=arboretum.) ὁ δενδρών. 2) τὸ δένδρον. arbusta, τὰ δένδρεα, τὰ δένδρα.
arbŭtĕus, a, um, δενδρώδης, εὔδενδρος, πολύδενδρος.
arbŭtĕus, a, um, κομάριος. 2) δενδρικός.
arbŭtum, i, οὐ. τὸ κόμαρον. 2) ἡ κόμαρος. 3) πᾶν δένδρον.
arbŭtus, i, θ. ἡ κόμαρος.
arca, æ, θ. (arceo) κίστη, θήκη, μάλιστα ἀργυροθήκη. 2) λάρναξ, κιβωτός. lapidea, ἡ λίθινος σορός, νεκροθήκη. 3) στενὴ εἱρκτή. 4) ὅριον ἀγροῦ.
Arcădĭa, æ, θ. 'Αρκαδία Arcădĭcus, a, um, 'Αρκαδικός.
*arcānĭus, ἐπίρ. συγκριτ. ἀπορρητότερον. 'Ο θετικὸς καὶ ὑπερθ. βαθμὸς οὐχ εὕρηται.
arcāno, ἐπίρ. κρύφα, κρυφῇ ἐν ἀπορρήτοις.
Arcānum, i, οὐ, 'Αρκανόν, ἔπαυλις Κοΐντου Κικέρωνος.
arcānus, a, um, (arca) σιωπηλός. ἐχέμυθος 2) κρυπτός, ἀπόρρητος, μυστικός, μυστηριώδης. arcanum, i, οὐ. μυστήριον.
arcārius, ii, ἀ. ταμίας, ὁ ἐπὶ τοῦ ταμιείου.
Arcas, ădis, ἀ. 'Αρκάς.
*arcātūra, æ, θ. τετράγωνόν τι ὅριον ἀγροῦ, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς γεωμέτραις.
arcebĭon καὶ archebion, ii, οὐ. βοτάνη ἡ καὶ ὀνοχειλὶς καὶ ἄγχουσα.
arcella, æ, θ. (ὑποκορ.) ταὐτὸ τῷ arcatura.
arcellacæ, vites, θ. ἄγνωστον εἶδος κλημάτων. Κολουμέλλας.
arcĕo, ŭi, rctum, εἴτε rtum, ēre, ἀρκέω, εἴργω, περιείργω. flumen, εἴργω ποταμόν. aliquem custodiā arceo, εἴργω τινὰ φυλακῇ, εἵρξας φυλάττω τινά. 2) εἴργω. ἀπείργω, κωλύω. aliquem re εἴτε ab re, τινά τινος εἴτε ἀπό τινος. tu Jubiter, hunc a tuis aris ceterisque templis arcebis, σύ, Ζεῦ, τοῦτον τῶν σῶν βωμῶν καὶ τῶν ἄλλων ναῶν εἵρξεις. pœna arcet homines (ab) injuria, ἡ ποινὴ ἀπείργει τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἀδικεῖν. arctus εἴτε artus, a, um, ἐπίθ. στενός. arta vincula, στενά, σφιγκτὰ δεσμά. artæ res, ἡ στενοχωρία. arta spes, μικρὰ ἐλπίς. artus somnus, βαθὺς ὕπνος,
arcĕra, æ, θ. καμαρωτὸν ξύλινον ἅρμα, καμάρα, ἁρμάμαξα.
Arcĕsĭlas, æ, ἀ. 'Αρκεσίλας.
Arcĕsĭus, ii, ἀ. 'Αρκείσιος.
arcessītor, ōris, ἀ. ὁ μετακαλῶν τινα, ὁ κατήγορος. Λ. σπαν.
arcessītus, a, um, ἴδ. arcesso.
arcessītus, ūs, ἀ. κλῆσις, μετάκλησις. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικοῦ εὔχρ.
arcesso, īvi, ītum, ĕre, (ar=ad καὶ cedo) aliquem, μεταπέμπομαι, μετακαλοῦμαί τινα. sibi malam rem arcessit, κακὰ περιποιεῖται ἑαυτῷ. gloriam ex periculo, δόξαν περιεποιήσατο ἐκ κινδύνων. arcessitus, μετάπεμπτος, μετάκλητος. 2) καλῶ τινα εἰς δίκην, προκαλοῦμαι, προσκαλοῦμαί τινα (εἰς δίκην) μετὰ γεν. τοῦ ἐγκλήματος, οἷον· captæ pecuniae, ὡς παρ' Ἕλλησι· προκαλοῦμαί τινα φόνου. Ἔτι καὶ ἀφαιρ. ὡς veneni crimine, φαρμακείας. 3) ἀναζητῶ τι. in Lysia nihil arcessitum, ἐν τῷ Λυσίᾳ οὐδὲν (πόῤῥωθεν) μετεννηνεγμένον.
archāismus, i, ἀ. ἀρχαϊσμός.
archeōta, æ, ἀ. ἀρχειώτης, φύλαξ ἀρχείων.
archĕtȳpus, a, um, ἀρχέτυπος.
archezostis, is, θ. βοτ. ἡ καὶ ἀμπελολεύκη.
Archĭas, æ, ἀ 'Αρχίας.
archĭātria, æ, θ. ἡ ἀξία τοῦ ἀρχιάτρου.
archĭātrus, i, ἀ. ἀρχίατρος.
archĭbūcŭlus, i, ἀ. (ἀρχιβούκολος) ἀρχιερεὺς Διονύσου.
†archĭdĭācŏnus, i. ἀ. ἀρχιδιάκονος.
†archĭĕpiscŏpus, i, ἀ. ἀρχιεπίσκοπος.
archĭĕreus, i, ἀ. ἀρχιερεύς.
archĭgallus, i, ἀ. (ἀρχίγαλλος) ἀρχιερεὺς τῆς Κυβέλης, ἴδ. gallus.
archĭgĕron, ontis, ἀ. ἀρχιγέρων(πρωτόγερος).
archĭgŭbernus, i, ἀ. ἀρχικυβερνήτης.
Archĭlŏchus, i, ἀ. 'Αρχίλοχος.
archĭmăgīrus, i, ἀ. ἀρχιμάγειρος.
†archĭmandrīta, æ, ἀ. ὁ ἀρχιμανδρίτης.
archĭmandrītissa, æ, θ. ἡ ἀρχιμανδρῖτις.
Archĭmēdes, is, ἀ. 'Αρχιμήδης.
archĭmīmus, i, ἀ. ἀρχίμιμος.
archĭpīrāta, æ, ἀ. ἀρχιπειρατής.
†arhĭpresbȳter, ĕri, ἀ ἀρχιπρεσβύτερος.
archĭsăcerdos, ōtis, ἀ ἀρχιερεύς.
archĭsȳnăgōgus, i, ἀ. ἀρχισυνάγωγος.
*archĭtecta, æ, θ. ἡ δημιουργός.
archĭtecton, ŏnis, ταὐτὸ τῷ architectus.
archĭtectŏnĭce, ēs, θ. ἀρχιτεκτονική.
archĭtectŏnĭcus, a, um, ἀρχιτεκτονικός.
archĭtector, atus sum, ari, ἀρχιτεκτονῶ τι. 2) παθητικῶς· ἀρχιτεκτονηθῆναι.
archĭtectūra, ae, θ. ἀρχιτεκτονική.
archĭtectus i, ἀ. ἀρχιτέκτων.
archium, εἴτε archivum, i, οὐ. ἀρχεῖον.
archon, ntis, ἀ. ἄρχων.
Archȳtas, ae, ἀ. 'Αρχύτας.
arcĭfīnālis, e, εἴτε arcĭfīnĭus, a, um, (arceo-finis), agri arcifinii, οἱ φυσικὰ μόνον ὅρια ἔχοντες ἀγροί.=occupatorii agri.
arcĭpŏtens ntis, τοξικράτωρ, τοξαλκέτης.

Digitized by Google

arcĭtĕnens, ntis, τοξοφόρος, τοξευτήρ.
arctătĭo, iōnis, θ. συναίρεσις, συνίζησις. Οὐάῤῥων.
arcte εἴτε arte, ἐπίῤ. (arceo) στενῶς, σφιγκτῶς, συντόμως, ἀκριβῶς.
arctĭcus, a, um, ἀρκτικός.
arcto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ arceo) στενῶ, σφίγγω, συστέλλω, συντέμνω.
arctŏphȳlax, ăcis, ἀ. ἀρκτοφύλαξ (ἄστρον).
arctos, i, θ. ἡ ἄρκτος (ἄστρον).
arctōus, a, um, ἀρκτῷος.
arctūrus, i, ἀ. ὁ ἀρκτοῦρος (ἄστρον).
arctus, a, um, ἴδ. arceo.
arcŭārĭus, a, um, arcuaria fabrica, (τοξουργεῖον). arcuarius, ἀ. τοξοποιός.
*arcŭātĭlis, e, καμαρωτός. Σιδώνιος.
arcŭātim, ἐπίῤ. τοξοειδῶς.
arcŭatĭo, iōnis, θ. τοξοειδὴς καμάρα. Φροντῖνος.
arcŭātus, a, am, ἴδ. arcuo. 2) ἰκτερικός. (ὡς ἐκ τῶν χρωμάτων τῆς ἴριδος, arcus).
arcŭballista, ae, τοξοβόλον ὄργανον, εἶδος καταπέλτου.
*arcuballistārĭus, ii, ἀ. ὁ τοξεύων τῷ ἀνωτέρῳ ὀργάνῳ.
arcŭla, æ, (θ. ὑποκορ. τοῦ arca) κίστις, θηκίον, ἀργυροθήκιον, κιβώτιον, μυροθήκιον.
*arcŭlārius, ἀ. ὁ κατασκευάζων μυροθήκια.
arcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ arcus) τύλη, σπεῖρα, ἣν αἱ ὑδροφοροῦσαι ἐπὶ κεφαλῆς ἐτίθεσαν. arculum, i, οὐ. στέφανος ἐκ ῥοιᾶς κλωνῶν, ὃν ἡ τοῦ Φλαμέντου γυνὴ ἔν τισιν ἱερουργίαις ἐφόρει.
arcŭo, avi, atum, are, (arcus) τοξῶ, καμαρῶ. currus arcuatus, ἅμαξα καμαρωτή.
arcus, (ἀρχαϊκ. arquus), ūs, ἀ. τόξον. 2) οὐράνιον τόξον. 3) τόξον οἰκοδομήματος. marmoreus arcus cum tropaeis, θριαμβευτικὴ πύλη. 4) ὅ τι τοξοειδές, οἷον· κῦμα, ὄφις, κόλπος.
ardĕa, æ, θ. ὁ ἐ ρ ω δ ι ό ς. πτηνόν.
Ardĕa, æ, θ. 'Αρδέα, πόλις τῆς Λατίνης.
Ardĕas, ātis, ἀ. 'Αρδεάτης. Ardĕātīnus, a, um, 'Αρδεατινός.
ardĕlĭo, iōnis, ἀ. (ardeo) ὁ πολυπράγμων.
ardenter, ἐπίῤ. καυστικῶς, διακαῶς.
ardĕo, rsi, rsum, dēre, (areo) καίομαι, αἴθομαι. ardens taeda, καιομένη δάς. 2) καίομαι, λάμπω, στίλβω. ardent oculi, λάμπουσιν οἱ ὀφθαλμοί campi armis ardent, τὰ πεδία ὅπλοις στίλβει. 3) καίομαι πάθει τινί. irā, ὀργῇ. ardere aliquo, in aliquo, εἴτε aliquem, αἴθομαι ἔρωτί τινος, καίομαί τινος. ardens, καυστικός, καυστηρός, διακαής, διάπυρος. Τὸ arsus εὕρηται ἅπαξ καὶ ἐν τῇ παθητικῇ σημασίᾳ τοῦ ἐψηθείς.
ardeŏla, æ, θ. (ardea) ὁ ἐρωδιός.
ardesco, arsi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ ardeo) ἀνακαίομαι, ἀναλάμπω.
*ardĭfĕtus, a, um, (ardeo-fetus) φλογόεις.
ardor, ōris, ἀ. τὸ αἶθος, ἡ καῦσις, τὸ καῦμα. amoris, καῦμα τοῦ ἔρωτος. mentis, δεινότης τῆς ψυχῆς. cupiditatum, σφοδρότης τῶν ἐπιθυμιῶν.
Arduenna, æ, θ. (sylva) ἡ 'Αρδουέννα ὕλη, δρυμὸς ἐν Γαλλίᾳ.
*ardŭĭtas, ātis, θ. ἡ ἀνωφέρεια, τὸ ἄναντες, τὸ ὄρθιον.
ardŭus, a, um, ἀνάντης, προσάντης, ἀνωφερής, ὄρθιος. via ardua, ὀρθία ὁδός, ἀνάντης ὁδός. per arduum scandere, ἀναβαίνειν πρὸς ὄρθιον. ardua virtus, ἡ πρὸς ὄρθιον ἄγουσα ἀρετή. 3) ποιητ. ὑψηλός, αἰπύς, αἰπεινός. 3) δυσχερής, χαλεπός.
are, ἴδ. arefacio.
ārĕa, æ, θ. ἐμβαδόν, οἰκόπεδον. 2) αὐλή. 3) παλαίστρα. 4) ἡ ἅλως. 5) πρασιά. 6) φαλάκρα.
ārĕālis, e, τῆς ἅλω, ἀλώϊος.
Areccæus, a, um, Βαβυλωνικός. (ὡς ἐκ τῆς πόλεως Arach ἡ 'Ορέχ. ἴδ. Γενέσεως 10,10.
ārĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (areo-facio) ξηραίνω, αὐαίνω, ἀναψύχω. Σημ. ποιητικῶς. facio are, ἀντὶ τοῦ arefacio.
Ārēlas, ātis, καὶ συνηθέστ. Ārēlāte, ēs, θ. 'Αρέλατον, πόλις Γαλλικὴ (τανῦν Arles) ἧς οἱ κάτοικοι Arelatenses.
ărēna, æ, θ. ἡ ἄμμος. 2) ἄμμος, αὐλὴ εἴτε παλαίστρα ἀμφιθεάτρου. belli arena Italia fuit, τοῦ πολέμου ὀρχήστρα ἡ 'Ιταλία ἦν.
ărēnācĕus, a, um, ἀμμώδης. Πλίνιος.
Arēnācum (καὶ Arenatium), i, οὐ. (Ἀρένακον) πόλις τῆς Βελγικῆς, τανῦν Arnhen.
ărēnārĭus, a, um, ἀμμώδης. 2) arenarius, ἀ. ὁ ἐν ἀμφιθεάτρῳ μαχόμενος, μονομάχος. 3) arenaria, æ, θ. (ὑπον. fodina) ὁ ψαμαθών.
ărēnātĭo, iōnis, θ. τὸ ψαμμωτὸν κονίαμα, ἡ ἀμμοκονία.
ărēnātus, a, um, ψαμμωτός. arenatum, i, οὐ. ἀμμοκονία.
ărēnĭfŏdīna, æ, θ ὁ ψαμαθών.
*ărēnĭvăgus, a, um, ὁ δι' ἐρημίας πλανώμενος. Λουκανός.
ărēnōsus a, um, ἀμμώδης.
*ărēnŭla, æ, θ ψαμμίον.
ārĕo, ēre, αὐχμῶ, ξηρός εἰμι. 2) siti, δίψει αὐχμεῖν, δίψει ἀφαυανθῆναι. arens, ξηρός, αὐχμηρός. arens sitis, αὐχμηρὰ δίψα.
ārĕŏla, æ, θ. αὐλίδιον. 2) μικρὰ πρασιά.
ărĕŏpăgītes, æ, ἀ. ἀρειοπαγίτης.
Ārĕŏpăgus, i, ἀ "Αρειος πάγος.
arepennis, is, ἀ. (λέξις Γαλλικὴ=arpent) ταὐτὸ τῷ semijugerum, ἡμίπλεθρον.
Ăres, is, ἀ. "Αρης.
āresco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ areo) ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.

Digitized by Google

Ărestŏrĭdes, æ, ὁ. Ἀρεστορίδης.
Ărĕtālŏgus, i, ὁ. ἀρεταλόγος.
Ārēte, ēs, θ. Ἀρήτη.
Ărĕthūsa, æ, θ. Ἀρέθουσα. Ărĕthūsaeus, a, um, Ἀρεθουσαῖος.
Ărĕthūsis, ĭdis, θ. Ἀρεθουσίς, ἐπίθετον τῶν Συρακουσῶν. Ărĕthūsĭus, a, um, Ἀρεθούσιος.
Ārētĭum, ii, οὐ. Ἀρρήτιον πόλις Τυρρηνίας τανῦν Arezzo. τὸ ἐπίθετον. Ārētīnus, a, um, Ἀρρητῖνος.
Ărēus, a, um, Ἄρειος.
Arganthōnĭus, ii, ὁ. Ἀργανθώνιος.
Argēi, orum, ὁ. μέρος τῆς Ῥώμης. 2) ἀπεικάσματά τινα σχοίνινα ἀνθρώπων, Ἀργεῖοι. Ἴδε Πλουτ. καταγρ. κεφ. Ῥωμ. 22.
argēma, ătis, οὐ. ἄργεμα (νόσος τις).
argĕmon, i, οὐ. ἄργεμον, βοτ.
argĕmōne, ēs, θ. ἀργεμώνη, βοτ.
argĕmōnĭa, æ, θ. βοτάνη τις, ὁμοία τῇ ἀργεμώνῃ.
argentārĭus, a, um, ἀργύριος, ἀργυρικός. argentaria metalla, ἀργυρεῖα. argentarius faber, ἀργυροποιός, ἀργυροχόος. 2) χρηματικός. inopia argentaria, ἀπορία χρημάτων, ἀπορία ἀργυρίου. argentaria mensa, ἀργυροτράπεζα. 3) argentarius, ὁ τραπεζίτης. 4) argentaria, æ, θ. τράπεζα (ἡ χρηματική). 5) argentaria, æ, θ. ἀργυρεῖον. 6) argentarium, οὐ. ἀργυροθήκη, χρηματοφυλάκιον.
argentātus, a, um, ἐπάργυρος, ἐπηργυρωμένος, ἀργυρωτός.
argentĕŏlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ argenteus) ἀργυροῦς.
argentĕus, a, um, ἀργυροῦς. 2) ἐπάργυρος, κατάργυρος, ἀργυρωτός. 3) ἀργυροειδής, ἀργυροφανής.
Argentĭextĕrĕbrŏnĭdes, æ, ὁ, (κωμικὴ λέξις Πλαύτου, ἐκ τοῦ argentum-exterebro) ὁ ἐξαργυριζόμενός τινα, οἱονεὶ ἀργυριεκτρυπανίδης.
argentĭfex, ĭcis, ὁ. ἀργυροποιός. Οὐάῤῥων.
argentĭfŏdīna, æ, θ. ἀργυρεῖον.
Argentīnus deus, ὁ τοῦ ἀργύρου θεός.
Argentŏrātum, i, οὐ. Ἀργεντόρατον, πόλις Γερμανίας, τανῦν Strassburg. τὸ ἐπίθετον Argentoratensis, e.
*argentōsus, a, um, ἀργυρώδης. aurum argentosum, ὁ ἀργυρίτης χρυσός.
argentum, i, οὐ. (ἀργήεις, -εντος) ἄργυρος. 2) κοῖλος ἄργυρος, ἀργύρωμα, ἀργυροῦν σκεῦος. 3) ἀργύριον. 4) argentum vivum, χυτὸς ἄργυρος, ὑδράργυρος.
argestes, is ὁ. ἀργέστης (ἄνεμος).
Argēus, a, um, Ἀργεῖος. Argi, orum, ὁ. πληθ. τὸ Ἄργος. Argīa, æ, θ. Ἀργεία.
Argīlētānus, a, um, Ἀργιλητανός. Argīlētum, i, οὐ. Ἀργίλητον, μέρος τῆς Ῥώμης.
argilla, ae, θ. ἡ ἄργιλλος, ὁ πηλός.
*argillāceus, a, um, ἐξ ἀργίλλου.
argillōsus, a, um, ἀργιλλώδης.
Argīphontes, is, ὁ. Ἀργειφόντης.
argītis, ĭdis, θ. (ἀργός) εἶδος λευκοφόρου ἀμπέλου.
Argi, orum, ὁ. τὸ Ἄργος. Argīvus, a, um, Ἀργεῖος.
Argo, ūs, θ. Ἀργώ. Argōus, a, um, Ἀργῷος.
Argŏlĭcus. a, um, Ἀργολικός. Argŏlis, ĭdis, θ. Ἀργολίς.
Argŏnautæ, arum, ὁ. Ἀργοναῦται.
Argos, οὐ. (μόνον κατ' ὀνομ. καὶ αἰτ. εὔχρ.) τὸ Ἄργος,
Argōus, a, um, Ἀργῷος.
*argūmentālĭs, e, τεκμηριώδης, ἀποδεικτικός.
argūmentālĭter, ἐπίρ. ἀποδεικτικῶς.
argūmetātĭo, iōnis, θ. τεκμηρίωσις, ἡ διὰ τεκμηρίων ἀπόδειξις.
†argūmentātor, ōris, ὁ. ὁ ἀποδεικνύων.
†argūmentātrix, īcis, θ. ἡ ἀποδεικνύουσα.
argūmentor, atus sum, ari, τεκμαίρομαι. 2) τεκμήριον ἐπιφέρω, τεκμηριῶ. Ἡ μετοχὴ τοῦ παραχ. εὕρηται καὶ παθητικῶς.
argūmentōsus, a, um, πλούσιος ὑποθέσεως τοῦ προκειμένου εἴτε ὕλης ἀποδεικτικῆς.
argūmentum, i, οὐ. (arguo) τεκμήριον, ἔλεγχος. signa et argumenta, σημεῖα καὶ τεκμήρια. argumentum firmum, σαφὲς τεκμήριον. argumento est hoc, τεκμήριον τόδε ἐστίν. amoris hoc est argumentum, non malignitatis, ἔρωτος τεκμήριον τόδε ἐστίν, ἀλλ' οὐ κακίας. 2) ὑπόθεσις, ὑποκείμενον.
argŭo, ŭi, ūtum, (ŭĭtum) ĕre, (ar=ad) καὶ gruo? ὡς τὸ congruo, ingruo). aliquem, ἐλέγχω τινά. mendacii, ἐλέγχω τινὰ ψευδόμενον, ὅτι ψεύδεται, αἰτιῶμαί τινα τοῦ ψεύδους. conjurationem, ἐλέγχω, μέμφομαι τὴν συνωμοσίαν. taciturnitatem alicujus, μέμφομαί τινι τὴν σιωπήν. degeneres animos timor arguit, τὰς ἀγενεῖς ψυχὰς ὁ φόβος μηνύει, ἐλέγχει. arguo, quod .. μέμφομαι, ὅτι ...— Ἔτι συντάσσεται καὶ τῇ προθέσει de μετ' ἀφαιρετικῆς, πρὸς δὲ καὶ ἀπαρεμφάτῳ. 2) argutus, a, um, ἐπίθ. ὀξύς. manus arguta, εὐκίνητος χείρ. oculi arguti, ὀξεῖς, γοργοὶ ὀφθαλμοί. manus ejus argutae sunt, ὀξύχειρ ἐστίν. arguta hirundo, λιγυρά, λιγύφωνος χελιδών. argutus homo, ὀξυλάλος, πολύλαλος ἄνθρωπος. argutus orator, ἀγχίνους, ὀξύς, συνετὸς ῥήτωρ arguta sententia, ὀξεῖα, λεπτή, εὐστροφος γνώμη arguta meretrix, πανοῦργος ἑταίρα.
Argus, i, ὁ, ὁ Ἄργος.

Digitized by Google

*argūtātĭo, iōnis, θ. ὀξυφωνία, τὸ λιγύθροον. Κάτουλλος.
*argūtātor, ōris, ἀ. λεπτολόγος.
argūte, ἐπίῤ. ὀξέως, λεπτολόγως, συνετῶς, πανούργως.
argūtĭae, arum, θ ὀξύτης, ἐνάργεια: digitorum, ὀξυχειρία. vocis, ὀξυφωνία, τὸ λιγύφωνον. orationis, ὀξύτης. ἐνάργεια τοῦ λόγου. 2) λεπτολογία, πανουργία Εὑρίσκεται καὶ ὁ ἑνικὸς argutia, ἡ λεπτολογία, τὸ σόφισμα.
argūtĭŏla, æ, θ. μικρά τις λεπτολογία, σοφισμάτιον.
argūto, avi, atum, are, σπάνιον ἀντὶ τοῦ ἀποθετικοῦ.
argūtor, atus sum, ari, πολυλαλῶ. 2) παταγῶ.
argūtŭlus, a, um, πολύλαλός πως. 2) μικρόν τι λεπτολογώτερος. Λ. σπαν.
argūtus, a, um, ἴδ. arguo.
Argynnus, i, ἀ. Ἄργυννος.
argўraspĭdes, ĭdum, ἀ. ἀργυράσπιδες.
Argўrĭpa, æ, θ ἡ Ἀργύριππα, εἶτα Ἄρποι καλούμενοι, πόλις Ἰταλίας.
argўrĭtis, ĭdis, θ. ἀργυρῖτις.
argўrocarinthius, a, um, (ἀργυροκορίνθιος) ἐκ χαλκοῦ Κορινθίου, τοῦ λευκανθίζοντος ὡς ὁ ἄργυρος. Ἐπιγρ.
argўrŏdămas, antis, ἀ. ἀργυροδάμας (λίθος).
argўros, i, θ. βοτάνη τις ἡ καὶ mercurialis. Ἀπουλήϊος.
Ărĭa, εἴτε Ārĭa, æ, θ. Ἄρεια, Ἀρία, χώρα τῆς Ἀσίας.
Ărĭadna, æ, θ. Ἀριάδνη.
Ărĭāna, æ, θ. Ἀριανή.
ărĭānis, ĭdis, θ. ἀριανίς, (φυτόν).
Ărĭānus, a, um, Ἀριανός.
Ărīcĭa, æ,θ. Ἀρικία, πόλις τῆς Λατίνης.
Arīcīnus, a, um, Ἀρικηνός.
ărĭdĭtas, ātis, θ. ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
ārĭdŭlus, a. um, ὑπόξηρος.
ărĭdus, a, .um, (areo), ξηρός, αὐχμηρός. aridum, οὐ. ξηρός, αὐχμηρὸς τόπος, ἡ ξηρά. arida sitis, αὐχμηρά, ξηρὰ δίψα. aridus victus, ξηρός, εὐτελὴς βίος. aridus senex, γλίσχρος γέρων.
ărĭēna, æ, θ. καρπὸς Ἰνδικοῦ τινος δένδρου, τοῦ καλουμένου pala, ἡ νῦν μπανάνα.
ărĭes, iĕtis, ἀ (ἄρην, ἄῤῥην?) κριός. 2) κριός, τὸ ἄστρον. 3) κριός, τὸ πολεμικὸν ὄργανον. 4) ἀντηρίς. 5(θαλάσσιόν τι θηρίον.
ărĭĕtārĭus, a, um, testudo arietaria, χελώνη κριοφόρος. machina arietaria, ἡ κριοδόχη.
*ărĭĕtātĭo, iōnis, θ τὸ κερατίζειν.
ărĭĕtīnus, a, um, τοῦ κριοῦ. 2) κριοειδής.
ărĭĕto, avi, atum, are, κερατίζω, κέρατι παίω, κρούω.
*ărĭfĭcus, a, um, (areo-facio) ξηροποιῶν, (ξηροποιός). Ἀμφ. γρ.
arillātor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ cocio.
Ărĭmaspi, orum, ἀ. Ἀριμασποί.
Ărīmĭnum, i, οὐ. Ἀρίμινον, πόλις Ἰταλίας, τανῦν Rimini.
arinca, æ, θ. ἡ ὄλυρα (εἶδος σίτου). Λ. Γαλατική, τανῦν ἐν τῷ Δελφινάτῳ riguet.
Arĭŏbarzānes, is, ἀ. Ἀριοβαρζάνης.
Ărīon, iŏnis, ἀ. Ἀρίων.
Ariovistus, i, ἀ. Ἀριουΐστος.
aris, ĭdis, θ. ἀρίς, (βοτάνη).
Ărisba, æ, εἴτε Arisbe, ēs, θ. Ἀρίσβη.
ărista, æ, θ. ὁ ἀθὴρ (τοῦ στάχυος). 2) ὁ στάχυς.
Ăristaeus, i, ἀ. Ἀρισταῖος.
Ăristarchus, i, ἀ. Ἀρίσταρχος.
ariste, ēs, θ. (ἀρίστη) λίθος τις τῶν τιμίων.
Ăristīdes. is, ἀ. Ἀριστείδης.
ăristĭfer, ĕra, ĕrum, σταχυφόρος. Ἐν ἐπιγρ. εὕρηται καὶ aristiger, ὡς ἐπίθετον τῆς Δήμητρος.
Ăristippus, i, ἀ. Ἀρίστιππος.
Ăristo εἴτε Ariston, ōnis, ἀ. Ἀρίστων.
ăristŏcrătĭa, æ, θ. ἀριστοκρατία.
ărisrŏlŏchĭa, æ, θ. ἀριστολοχία, (βοτάνη).
Ăristōnēus, a, um, ἀ. Ἀριστώνειος.
Ăristŏphănes, is, ἀ. Ἀριστοφάνης.
*ăristōsus, a, um, εὔσταχυς.
Ărĭstŏtĕles, is, ἀ. Ἀριστοτέλης.
Ăristoxĕnus, i, ἀ. Ἀριστόξενος.
ărithmētĭca, æ, θ. ἀριθμητική.
ărithmētĭcus, a, um, ἀριθμητικός.
ărithmus, i, ἀ. ἀριθμός.
ărĭtūdo, ĭnis, θ. (aridus) ξηρότης, αὐχμός.
Ărīus, ii, ἀ. Ἄρειος, ποταμὸς Ἀσίας.
Ărĭūsĭus, a, um, Ἀριούσιος.
arma, orum, οὐ. ὅπλον, ὅπλα. arma et tela, ὅπλα καὶ βέλη. induere, ἐνδύνειν, ἐνδύεσθαι ὅπλα. capere, sūmere, λαμβάνειν. ἀναλαμβάνειν. ponere, παρατίθεσθαι. venire cum armis,, ἔρχεσθαι σὺν ὅπλοις. in armis sum, ἐν ὅπλοις εἰμί. arma gero, ὁπλοφορῶ. vocare in arma, ad arma, κελεύειν εἰς, ἐπὶ τὰ ὅπλα. 2) ὅπλα, πόλεμος, μάχη. silent leges inter arma, σιγῶσιν οἱ νόμοι ἐν πολέμῳ in arma feror, εἰς τὴν μάχην φέρομαι. 3) ὅπλα, ἔντεα, σκεύη. arma navis, ὅπλα, σκεύη, ἄρμενα, ἡ παρασκευὴ τῆς νεώς. cerealia arma, ἔντεα δαιτός, σκεύη, ὄργανα σιτοποιϊκά.
armămaxa. æ, ἁρμάμαξα.
armămenta, orum, οὐ. ὁπλίσματα (τοῦ πλοίου μάλιστα),
armămentārĭum, i, οὐ. ὁπλοθήκη.

Digitized by Google

armāriŏlum, i, οὐ. κιβώτιον. 2) βιβλιοθήκη.
armārium, i, οὐ. (arma) σκευοθήκη, κιβωτός. Ἴδε Κοραῆν ἐν Ἀτάκτων 1, 29, κ. ἑ. ἐξετάζοντα, εἰ τὸ τῆς συνηθείας ἀρμάρι ἐκ τῆς Λατ. ταύτης λέξεώς ἐστιν, ἢ ἐκ τῆς Ἑλλ. ἁρμαλιᾶς=τροφῆς, ὥστε τὸ ἀρμάρι σημαίνειν ἀρτοθήκην.
armātūra, æ, θ. ὅπλισις, ὁπλισμός. 2) levis armatura, οἱ ψιλοί. equites, pedites, (legio), levis armatura, οἱ ἱππεῖς, οἱ πεζοὶ (ὁπλῖται), οἱ ψιλοί. gravis armatura, τὸ ὁπλιτικόν. 3) ὁπλασκία, ἡ τακτική. 4) στρατὸς ἠσκημένος ἐν ὅπλοις.
armātus, ūs, ἀ. ὅπλισις, καθόπλισμός. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικ. εὐχρ.
Armĕnia, æ, θ. Ἀρμενία.
armentālis, e, ἀγελαῖος.
armentārius, a, um, ἀγελαῖος. armentarius, ἀ. ὁ βουκόλος.
armentīcius, a, um, ἀγελαῖος. Οὐάῤῥων.
armentīvus, a, um, ἀγελαῖος.
*armentōsus, a, um, εὔβους, πολύβουτης.
armentum, i, οὐ. ἀρχαϊκῶς· armenta, æ, θ. (aro) βοῦς ὁ ἀροτήρ. 2) βουκόλιον. 3) ἀγέλη.
armĭfer, ĕra, ĕrum, ὁπλοφόρος, πολεμικός.
armĭger, ĕra, ĕrum, ὁπλοφόρος, πολεμικός. 2) armiger, ἀ. ὁ ὁπλοφόρος, ὑπασπιστής.
armĭlausa, æ, θ. ἀρμιλαύσιον, στρατιωτικὸς ἐπενδύτης. Λ. τοῦ μτγν. Λατινισμοῦ.
armīle, ταὐτὸ τῷ armillum.
armilla, æ, θ. (armus) ψέλλιον, περιβραχιόνιον.
armillātus, a, um, ψελλιωτός, ψελλιοφόρος.
armillum, i, οὐ. κεράμιον, πιθάριον (οἴνου). ad armillum redire, εἰς τὸ αὐτὸ ἔθος ἐπανέρχεσθαι.
armĭlustrium, ii, οὐ. ὁπλοκαθαρμός, ὁπλοκαθάρσιον.
armĭlustrum, i, οὐ. Ἀρμιλούςριον, τόπος ἐν Ῥώμῃ, ὅπου ἐποιοῦντο τὸν ὁπλοκαθαρμόν.
Armĭnius, i, ἀ. Ἀρμένιος (παρὰ Στράβωνι) ὁ ἡγεμὼν τῶν Χηρούσκων.
armĭpŏtens, ntis, κρατεραίχμης, κρατησίμαχος, (ὁπλοκρατής).
*armĭpŏtentia, æ, θ. ἡ διὰ τῶν ὅπλων δύναμις. Ἀμμιανός.
armĭsŏnus, a, um, ὁπλόδουπος. Λ. ποιητ.
armo, avi, atum, are, (arma) ὁπλίζω, ἐξοπλίζω, καθοπλίζω. armatus, ἔνοπλος. armatissimus, πάνοπλος. armati anni, τὰ στρατεύσιμα ἔτη.
armŏrăcea, εἴτε armŏrăcia, æ, θ. ἀρμοραχία (φυτόν).
Armŏrĭcae, arum, θ. Ἀρμορικαί, παραθαλάσσιαι τῆς Γαλλίας χῶραι πρὸς Ἄρκτον.
armus, i, ἀ (ἁρμός) ὠμοπλάτη.
Arna, æ, θ. Ἄρνα, πόλις Ὀμβρικῆς, τανῦν Civitella d' Arno, ἧς οἱ κάτοικοι Arnates.
Arniensis, tribus, μία τῶν φυλῶν τῆς Ῥώμης.
arnŏglossa, ae, θ ἀρνόγλωσσον (βοτ).
Arnus, i, ἀ. Ἄρνος, ποταμὸς Τυῤῥηνίας.
ăro, avi, atum, are, ἀρῶ, ἀροτριῶ. arat æquor, τέμνει, διαπλεῖ τὴν θάλασσαν. rugæ corpus arant, ῥυτίδες αὐλακίζουσι τὸ σῶμα.
ărōma, ătis, οὐ ἄρωμα.
ărōmătārius, ii, ἀ. ἀρωματοπώλης. Ἐπίγρ.
ărōmătĭcus. a, um, ἀρωματικός.
ărōmătītes, æ, ἀ. ἀρωματίτης (λίθος).
ăros, i. θ. καὶ aron, εἴτε arum, i, οὐ. ἄρον, (βοτάνη).
Arpi, orum, ἀ. Ἄρποι, πόλις Ἀπουλίας, ἡ ἐξ ἀρχῆς Ἄργος Ἵππιον, εἶτα Ἀργυρίππα καλουμένη.
Arpīnas, ātis, ἐξ Ἀρπίνων, Ἀρπινάτης. Arpīnum, i, οὐ. ἡ Ἄρπινα (Διόδ. Σικελ.), οἱ Ἄρποι (Πλούτ.) πόλις τῆς Λατίνης. Arpīnus, a, um, ἐξ Ἀρπίνης. 2) ἐξ Ἄρπων.
arquātus, a, um, (arquus) ἰκτερικός. arquatus morbus, ὁ ἴκτερος.
arquitĕnens, ταὐτὸ τῷ arcitenens.
arquus, ταὐτό τῷ arcus.
arra, ταὐτὸ τῷ arrha.
arrectārius, arrepo, κ. τ. λ. ἴδ. adrectarius, κ. τ. λ.
Arrētium, ἴδ. Aretium.
arrha, æ, θ. ἀῤῥαβών.
arrhăbo, ōnis. θ. ἀῤῥαβών. Λ. Ἑβραϊκή.
*arrhālis, e, δι' ἀῤῥαβῶνος γινόμενος.
arrhĕnĭcum, ἴδ. arsenicum.
arrhĕnŏgŏnon, i, ἀῤῥενογόνον (φυτόν).
arrideo, arripio, arrodo, κ. τ. λ. ἴδ. adrideo, κ. τ. λ.
arrūgia, æ, θ. ὑπόνομος, ὁ ἐν τοῖς μετάλλοις.
ars, artis, θ. (ἀρ-αρ-ί-σκω, ar-s) τέχνη, τουτέστιν ἡ ἀκριβὴς ἐπιστήμη καὶ ἐμπειρία πράγματός τινος, οἷον· μουσική, ῥητορική, ἰατρική, μαθηματική, γεωργική, ναυτική, τεκτονική, χαλκευτική καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ παντοῖα ἐπιτηδεύματα. Εἰσὶ δὲ δύο διαφορὰὶ τῶν τεχνῶν· liberales εἴτε ingenuæ, ἐλευθέριοι εἴτε λογικαὶ τέχναι, καὶ illiberales εἴτε sordidæ, πρακτικαὶ εἴτε βαναυσικαὶ τέχναι. 2) θεωρία ᾗ ἀντίκειται ἡ πρᾶξις, facultas. 3) ars τέχνη, καλεῖται κατ' ἐξοχὴν καὶ ἡ ῥητορικὴ καὶ ἡ γραμματική. 4) τέχνημα, τεχνούργημα. 5) ἐπιτήδευμα, τρόπος τοῦ πράττειν, εἴτε καλὸς εἴτε κακός, ἀρετή, ἐπιμέλεια, δόλος, πανουργία, ἀπάτη, τέχνημα.
Arsăces. is, ἀ. Ἀρσάκης. Arsăcĭdes, æ, ἀ. Ἀρσακίδης. Arsăcius, a, um, Παρθικός.
arsenĭcum, i, οὐ. τὸ ἀρσενικόν.
arsĕnŏgŏnon, i, οὐ. ἴδ. arrhenogonon.
arse versé καὶ arses vurses. Τοῦτο ὡς εὐχὴ ἐπεγράφετο ταῖς οἰκοδομαῖς, ἔθει Τυῤῥηνικῷ, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν πυρκαϊῶν,

Digitized by Google

ignem averte, (Vulcane!) Φῆσος καὶ Ἐπίγρ.
Arsĭa, sylua, θ. δρυμός τις οὐ μακρὰν τοῦ Ἰανίκλου ὄρους, παρὰ μὲν Πλουτάρχῳ (Πόπλ. 9.) Ἄρσιον ἄλσος, παρὰ δὲ Διον. Ἁλ. ἀρχ. Ῥωμ. 5. 14.) δρυμὸς ἱερὸς ἥρωος Ὀράτου. — ἴδ. καὶ τὸ ἑξῆς ἄρθρον.
Arsĭa, æ, θ. Ἀρσίας, ποταμὸς Ἰστρίας ἐν τοῖς πρὸς τὸ Ἰλλυρικὸν ὁρίοις, ὁ τανῦν Arsa. Ἦν δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος.
arsis, is, θ. ἄρσις, ἡ ἐν τῇ μετρικῇ.
arsus, a, um, ἴδ. ardeo.
artăbe, es, θ. ἀρτάβη (Αἰγυπτιακὸν μέτρον).
Artăbānus, i, ἀ. Ἀρτάβανος
Artăcĭe, es, θ. Ἀρτακίη, πηγὴ παρὰ Λαιστρυγόσιν.
artātus, a, um, ἴδ. arto.
Artaxăta, orum, οὐ. (ἀλλὰ καὶ θ. ἑν.) τὰ Ἀρτάξατα, μητρόπολις τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.
arte, ἐπίρ. ἴδ. arcte.
Artĕmis, ĭdis, θ. Ἄρτεμις.
Artĕmĭsĭa, æ, θ. Ἀρτεμισία.
Artĕmĭsĭum, i, οὐ. Ἀρτεμίσιον.
artĕmon, ŏnis, ἀ. ἀρτέμων. 2) ὁ τρίτος τροχὸς τῆς τρισπάστου τροχαλίας, ὁ ἐπάγων. Βιτρούβιος 10, 5.
artērĭa, æ, θ. ἀρτηρία, ἡ τραχεῖα ἀρτηρία ἡ συνεχὴς τῷ πνεύμονι. 2) ἀρτηρία, ἡ πάλλουσα φλέψ.
artērĭăce, ēs, θ. ἀρτηριακή, (ἰατρ. ὕλη).
artērĭăcus, a, um, ἀρτηριακός.
arthrītĭcus, a, um, ἀρθριτικός.
arthrītis, ĭdis, θ. ἀρθρῖτις (νόσος).
artĭcŭlāmentum, i, οὐ. συμβολὴ ὀστῶν, ἄρθρων. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατινισμοῦ.
artĭcŭlāris, e, τῶν ἄρθρων. articularis morbus, ἡ ἀρθρῖτις νόσος. 2) ἀρθρικός. articulare pronomen, ἡ ἀρθρικὴ ἀντωνυμία, τουτέστι τὸ hic, iste.
artĭcŭlārĭus, a, um, ἀρθριτικός.
*artĭcŭlāte, ἀπίρ. ἐνάρθρως.
artĭcŭlātim, ἐπίρ. κατ' ἄρθρα. articulatim dico aliquid, διαρθρῶν λέγω τι.
artĭcŭlātĭo, iōnis, θ. τὸ κληματοῦσθαι. 2) νόσος τις τῶν κλημάτων. 3) ἄρθρωσις λόγου.
artĭcŭlo, avi, atum, are, ἀρθρῶ. lingua articulat verba, ἡ γλῶσσα ἀρθροῖ τὴν φωνήν. articulatus, ἔναρθρος.
artĭcŭlōsus, a, um, ἀρθρώδης.
artĭcŭlus, ī, ἀ. (artus) ἄρθρον. seges in articulum it, ὁ σῖτος γονατοῦται. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· τὸ κόμμα. articuli et membra, κόμματα καὶ κῶλα. ἐν τῇ γραμματ· τὸ ἄρθρον. 3) articulus temporis, ὁ καιρός, ἡ στιγμή. in ipso temporis articulo, ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ. 4) κόμμα, μέρος.
artĭfex, ĭcis, ἀ. (ars-facio) τεχνίτης, δημιουργός. artifices scenici, οἱ τῆς θεατρικῆς σκηνῆς, οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται. 2) artifex, ἐπίθ. ἔντεχνος, τεχνίτης, δημιουργός. artifices manus, ἔντεχνοι χεῖρες. artifex ingenium, δημιουργὸν πνεῦμα. 3) παθ. ἔντεχνος, τεχνικός, τεχνητός. artifex bos, τεχνητὸς βοῦς (ἄγαλμα βοός).
artĭfĭcĭālis, e, τεχνικός, ἔντεχνος, τεχνήεις.
artĭfĭcĭālĭter, ἐπίρ. τεχνικῶς, ἐντέχνως, τεχνηέντως.
artĭfĭcĭōse, ἐπίρ εὐτέχνως.
artĭfĭcĭōsus, a, um, εὔτεχνος, τεχνικός. non naturalis, sed artificiosus, οὐ φυσικός, ἀλλὰ τεχνικός, 2) παθητ. τεχνικός, τεχνητός. artificiosum opus, τεχνητὸν ἔργον.
artĭfĭcĭum, ii, οὐ. (artifex) τέχνη ἐπιτήδευμα. 2) θεωρία ἡ περὶ τὴν τέχνην 3) τέχνασμα, μηχάνημα, πανουργία, δόλος.
artĭgrăphus, i, ἀ. τεχνογράφος.
artĭo, īvi, ītum, ire, (artus) ἐμπήγνυμι, προσδέω.
*artĭsellĭum, ii, οὐ. ἀνακλιντήριον.
arto, avi, atum, are, ἴδ. arcto.
artŏcŏpus, i, ἀ. ἀρτοκόπος.
artŏcrĕas, ătis, οὐ. ἀρτόκρεας.
artŏlăgănus, i, ἀ. ἀρτολάγανον (πλακοῦς).
artopta, æ, ἀ. ἀρτόπτης.
artoptĭcĭus, a, um, ἀρτοποιϊκός.
Artotrŏgus, i, ἀ. ὄνομα παρασίτου παρὰ Πλαύτῳ· οἷον· Ἀρτοφάγος ἢ Ἀρτοτρώκτης.
Artŏtȳrītae, arum, Ἀρτοτυρῖται, γένος αἱρετικῶν.
artro, avi, atum, are, ταὐτὸ τῷ aratro.
*artŭātim, ἐπίρ. κατ' ἄρθρα. Φιρμικός.
*artŭātus, a, um, διαμεμελισμένος.
artus, ūs, ἀ. καὶ συνήθως artus, uum, πληθ. ἄ ρ θ ρ ο ν, ἄρθρα, συμβολὴ ὀστῶν. 2) κῶλα, τὰ μείζονα τοῦ σώματος μέλη. 3) ποιητικῶς· σῶμα.
artus, a, um, ἴδ. arceo.
ārŭla, æ, θ. ὁ βῶμαξ, ὁ βωμίσκος.
arum, ἴδ. aros.
āruncus, i, ἀ. ὁ πώγων τῆς αἰγός.
ărundĭfer, ĕra, ĕrum, καλαμοφόρος.
*ărundĭnācĕus, a, um, καλαμοειδής.
ărundĭnārĭus, ii, ἀ. ἰξευτηρίων καλάμων πωλητής. Ἐπίγρ.
ărundĭnētum, i, οὐ. ὁ καλαμών, δονακών.
ărundĭnĕus, a, um, καλάμινος, καλαμώδης, καλαμοειδής. arundineum carmen, εἰδύλλιον, βουκολικὸν ποίημα.
ărundĭnōsus, a, um, καλαμώδης, δονακώδης.
ărundo, ĭnis, θ. ὁ κάλαμος, δόναξ. tibialis arundo, αὐλητικὸς κάλαμος. 2) ὅ τι πεποίηται ἐκ καλάμου ἢ δόνακος, οἷον· γεωμετρικὸς κάλαμος. ἰξευτήριος κάλαμος, ἁλιευτικὴ καλαμίς, τόξευμα, αὐλός, σύριγξ, γραφικὸς κάλαμος, στῦλος, κ. τ. λ.
ărundŭlātĭo, iōnis, θ. ἡ διὰ καλάμων χαράκωσις τῶν ἀμπέλων.

Digitized by Google

Ăruns, tis, ἀ. Ἀρούντας, α, παρὰ Διον. Ἄλ- Ἄρων καὶ Ἄῤῥων, οντος, παρὰ Πλουτ.
Arūpīnum, i, οὐ. Ἀρούπινον ἢ Ἀρουπῖνοι. Arūpīnas, ātis, ἀ. ὁ ἐξ Ἀρουπίνου.
ărūra. ae, θ. ἄρουρα.
aruspex, ἴδ. haruspex.
arva, ἴδ. arvus,
arvālis, e, (arvus) ἀχρηστ. ἀρουραῖος. Fratres Arvales, Ἀρουάλεις ἀδελφοὶ ἐκαλοῦντο οἱ ἱερεῖς οἱ κατ' ἔτος τοῖς ἀρουραίοις θεοῖς τὴν θυσίαν ποιούμενοι ὑπὲρ τῆς ἐφορίας.
arveho, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ adveho.
Arverni, orum, ἀ. Ἀρούερνοι, καὶ Ἀρόερνοι, ἔθνος Γαλλικὸν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ τανῦν καλουμένῃ Auvergne.
arvīga, æ, θ. (ἴσως ἑτέρα μορφὴ τοῦ vervex) κριὸς ὁ θυόμενος. ἐκ τούτου ἐπίθ. arvignus.
arvīna, æ, θ. τὸ λῖπος, ἡ πιμελή.
arvum, ἴδ. arvus.
arvus, a, um, (aro) ἀροτός, ἀροθείς. 2) arva, ὑπον. terra, ἡ ἄρουρα. 3) arvum, i, οὐ. ἡ ἄρουρα.
arx, arcis, θ. (arceo) ἄκρα, ἀκρόπολις, φρούριον. cupidus arcis, τῆς τυραννίδος ἐφιέμενος. nondum attigit arcem, οὔπω ἥψατο τῆς τυραννίδος. 2) ἄκρον, κορυφή, ἀκρώρεια. 3) τὸ ἐπ' ἄκρῳ εἴτε κατ' ἄκρον κείμενον, π. χ. ναός, κεφαλή, οὐρανός.
ās, assis, ἀ. ἀρχαϊκῶς assarius, ii, ἀ. (ἄς, παρὰ Ταραντίνοις = εἷς) ἐπὶ μέτρων, σταθμίων καὶ νομισμάτων κατὰ τὸ δωδεκάμοιρον σύστημα ἡ μονάς. Τῆς δὲ μονάδος ταύτης τὸ δωδεκατημόριον ἐκαλεῖτο uncia, οὐγγία. 2) τὸ ἀσσάριον, χάλκινον νόμισμα ὡς δέκα λεπτά, εἴτε ἓν δεκατημόριον τῆς δραχμῆς. non assis facere, οὐδὲ ὀβολοῦ τι μᾶσθαί τι. 3) ἐπὶ κληρονομίας δηλοῖ τὸ as τὸ ὅλον. hæres ex asse, ὁ τοῦ ὅλου κληρονόμος 4) ἐπὶ μετρήσεως· τὸ πλέθρον. 5) ἐπὶ σταθμήσεως, ἡ λίτρα.
assa, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ara.
ăsărōtum, i, οὐ. τὸ ἀσάρωτον (ψηφιδωτὸν ἔδαφος).
ăsărum, i, οὐ. ἄσαρον (βοτάνη).
asbestinum, i, οὐ. ἀσβέστινον (ὕφασμα).
asbestos, i, ἀ. ἄσβεστος λίθος.
ascălăbōtes, æ, ἀ. ἀσκαλαβώτης, (εἶδος σαύρας).
ascălia, ae, θ ἀσκαλία (τὸ ἐδώδιμον, ἡ σὰρξ τῆς κινάρας) Πλίνιος 21, 16 πρβλ. Lobeck Pathol. serm. gr. 1, p. 14·
Ascălo, ōnis, θ. ἡ Ἀσκάλων.
ascaules, ae, ἀ. ἀσκαύλης.
ascendibilis, ascensus, ἴδ. adscendibilis κ. τ. λ
ascia, ae, θ. σκέπαρνον, ἀξίνη 2) σκαλίς. 3) τρουλλίον, μυστρίον τῶν κονιατῶν.

*ascio, avi, atum, are (ascia) ἐξεργάζομαι, διαπονῶ τῷ μυστρίῳ.
ascio, ascisco, κ. τ. λ. ἴδ. adscio, κ.τ.λ.
ascītes, ae ἀ. ὁ ἀσκίτης (ὑπον. ὕδρωψ).
ascius, a, um, ἄσκιος.
Asclēpiădes, ae, ἀ. Ἀσκληπιάδης. Asclēpiădēus, a, um, Ἀσκληπιάδειος. asclēpias, ădis, θ. ἀσκληπιάς (βοτάνη).
Asclum, ἴδ. Asculum.
Ascōnius, ii, ἀ. Ἀσκώνιος.
ascŏpēra, ae, θ. ἀσκοπήρα.
Ascra, ae, θ, Ἄσκρα. Ascraeus, a, um, Ἀσκραῖος.
ascribo, ascriptus κτλ. ἴδ. adscribo κτλ.
Ascŭlānus, a, um, Ἀσκουλανός, ὁ κατοικῶν τὸ Ascŭlum, i, οὐ. Ἄσκλον καὶ Ἄσκουλον, μητρόπολις τῆς Πικεντίνης, τανῦν Ascoli. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον Ascŭlum ἐν Ἀπουλίᾳ, οὗ ὁ κάτοικος Asculīnus.
ascȳrŏīdes, is, οὐ. ἀσκυροειδὴς (βοτάνη).
ascȳron, i, ου. ἄσκυρον (βοτάνη).
Asdrubal. ἴδ. Hasdrubal.
Asellio, ōnis, ἀ. Ἀσελλίων.
ăsella, ae, θ. (asina) ὀνίσκη. Ὀν. κύρ. ἀρσ. Ἀσέλλας.
*ăsellŭlus, i, ἀ. ὀνάριον.
ăsellus. i, ἀ. (asinus) ὀνίσκος, ὀνάριον. 2) ὀνίσκος (ἰχθύς). 3) κύρ. ὄν. Asellus, (Ἄσελλος).
Asia, ae, θ. Ἀσία. Asiāne, ἐπίῤ. Ἀσιανῶς. Asiānus, a, um, Ἀσιανός.
Asiarcha, ae, ἀ. Ἀσιάρχης.
Asiātĭcus, a, um. Ἀσιατικός.
ăsīlus, i, ἀ. ὁ οἶστρος.
ăsina, æ, θ, ἡ ὄνος. Ὀν. κύρ. ἀρσ. Ἀσίνας.
*ăsinālis, e, ὀνικός, ὀνοειδής.
ăsinārius, a, um, ὀνικός. asinarius, ii, ἀ. ὀνηλάτης.
Asiniānus, a, um, Ἀσινιανός.
ăsininus, a, um, ὄνειος.
Asinius, a, um, Ἀσίνιος. Asinius, ὁ Ἀσίνιος.
ăsinus, i, ἀ. ὄνος. παροιμιακῶς λέγεται τὸ asinus ad lyram, ὄνος πρὸς λύραν, ὄνος λύρας ἀκούει, ἐπὶ βλακικοῦ καὶ ἀμούσου ἀνθρώπου, καὶ τὸ asinus in tegulis, ἐπὶ παραδόξου θεάματος.
ăsinusca, æ, θ. εἶδος σταφυλῆς εὐτελοῦς.
ăsio, ōnis, ἀ. (αὖς, οὖς) ὁ ὠτός, (πτηνόν).
Āsis, idis, θ. Ἀσίς, Ἀσία.
Āsius, a, um, Ἄσιος, Ἀσιατικός.
Āsōpiădes, ae, ἀ. Ἀσωπιάδης. Āsōpis, idis, θ. Ἀσωπίς. Āsōpus, i, ἀ. Ἀσωπός.
ăsōtia, æ, θ. ἀσωτεία.
ăsōtus, i, ἀ. ἄσωτος.
aspălăthus, i, ἀ. ἀσπάλαθος (φυτόν).
aspălax, ăcis, ἀ. ἀσπάλαξ (βοτάνη).
aspărăgus, i, ἀ. ἀσπάραγος (βοτάνη). 2) ἀσπαραγώδης βλαστὸς φυτῶν.

Digitized by Google

aspargo, ἴδ. adspargo.
Aspāsĭa, ae, θ. 'Ασπασία.
aspectabilis, aspectus κ. τ. λ. ἴδ. adspectabilis κ. τ. λ.
aspello, ĕre, (abs-pello) ἀπελαύνω, ἀπωθῶ.
Aspendos, i, θ. ἡ Ἄσπενδος. Aspendius, a, um, Ἀσπένδιος.
asper, ĕra, ĕrum, τραχύς. asper tactu, τραχὺς τὴν ἀφήν. asper odor, δριμεῖα ὀσμή. aspera et levia, τὰ τραχέα καὶ τὰ λεῖα σώματα. locus montuosus et asper, τόπος βουνώδης καὶ τραχύς. asperum, ού. ὁ τραχὺς τόπος. aspera, τὰ τραχέα. homo natura asper, ἄνθρωπος τραχὺς τὸ ἦθος. aspera Juno, ἡ τραχεῖα, ὀργίλη Ἥρα. asper et durus et oratione et verbis, τραχὺς καὶ σκληρὸς καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν ῥήμασιν. asper lupus, τραχύς, ἄγριος λύκος. asperum vinum, στρυφνὸς οἶνος. in periculis et asperis temporibus, ἐν κινδύνοις καὶ δεινοῖς καιροῖς. spiritus asper, τὸ δασὺ πνεῦμα. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Asper, Ἄσπρος παρὰ Δίωνι Κασσίῳ, ἐν ἐπιγρ. δὲ καὶ Ἄσπερ.
*aspĕrātĭo, iōnis, θ. τραχυσμός.
aspĕre, ἐπίρ. τραχέως.
aspergo, ἴδ. adspergo.
aspĕrĭtas, ātis, θ. τραχύτης. loci, τόπου. vocis, φωνῆς. vini, στρυφνότης οἴνου. asperitas naturae, τραχύτης τοῦ ἤθους. asperitas agrestis, ἡ ἄγροικος τραχύτης. asperitates rerum, τὰ δεινά.
aspĕrĭter, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ aspere.
*aspĕrĭtūdo, ĭnis, θ. τραχύτης.
aspernābĭlis, e, καταφρονητός.
†aspernāmentum, i, ού. καταφρόνησις.
aspernanter, ἐπίρ καταφρονητικῶς.
aspernātĭo, iōnis, θ. καταφρόνησις.
†aspernātor, ōris, ἀ. καταφρονητής.
aspernor, atus sum, ari, (ab-sperno) aliquem ἢ aliquid, ἀλλὰ καὶ μετ' απαρεμφ. καταφρονῶ τινος, ἀποβάλλω, ἀποτρέπομαί τι. παθ. aspernor, ἀποβάλλομαι.
aspĕro, avi, atum, are, (asper) τραχύνω, ἐκτραχύνω. iram alicujus, ἐξοργίζω, ἐκτραχύνω τινά
aspersio, ἴδ. adspersio.
aspĕrūgo, ĭnis, θ. βοτάνη τις τραχύφυλλος.
asphaltĭon, ii, ού. ἀσφάλτιον. (εἶδος τριφύλλου).
Asphaltītes, lacus, ἀ. ἡ Ἀσφαλτῖτις λίμνη.
asphŏdĕlus, i, ἀ ἀσφόδελος.
aspicio, ἴδ. adspicio.
aspīlātes, æ, ἀ ἀσπιλάτης (λίθος).
aspīrāmen, aspiratio κ. τ. λ. ἴδ. adspiramen κ. τ. λ.
aspis, ĭdis, θ. ἀσπίς, εἶδος ἐχίδνης. 2) ἀσπίς (τὸ ὅπλον).
asplēnum, i, ού. ἄσπληνον (βοτάνη).
*asportatio, iōnis, θ. ἀποκομιδή, μετακομιδή.
asporto, avi, atum, are, (abs porto) ἀποκομίζω, μετακομίζω.
*asprēdo, ĭnis, θ. τραχύτης. Ἀμφ. γρ.
asprētum, i, ού. ὁ τραχών, ὁ τραχὺς τόπος.
asprĭtūdo, ĭnis, θ. τραχύτης.
assa, ἴδ. assus, a, um.
Assabīnus, i, ἀ. θεός τις τῶν Αἰθιόπων.
Assărăcus, i, ἀ. Ἀσσάρακος.
*assārĭus. a, um, (asso) ὀπτός, ὀπτητός.
assārĭus, i, ἀ. ἴδ. as.
assātūra, æ, θ. τὸ ὀπτητόν. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατινισμοῦ.
assĕcla, ἴδ. adsecla.
assĕfŏlĭum, i, ού. ἡ ἄγρωστις (βοτ.).
assellor, assento, κτλ. ἴδ. adsellor κτλ.
asser, ĕris, ἀ. (assero) ὁ σκόλοψ, ἡ χάμαξ. 2) ἡ σανίς.
assercŭlum, i, ού. μικρός σκόλοψ, μικρὰ χάμαξ, δοκίδιον.
assĕro, assertio, κ.τ.λ. ἴδ. adsero, adsertio, κ, τ. λ.
assiculus, ἴδ. axiculus.
assideo, assignatio κτλ. ἴδ. adsideo κτλ.
assĭdŭus, i, ἀ. (as-do) εὐκτήμων, εὐχρήματος, ὁ τῇ πόλει φόρον ὑποτελῶν. Οὕτως ἐκαλοῦντο ἐν Ῥώμῃ τῶν πολιτῶν οἱ εἰς τὰς πρώτας τάξεις ἀπογεγραμμένοι. assiduus scriptor, δόκιμος συγγραφεύς.
*assĭpondĭum, ii, ού. (as-pondus) ἡ λίτρα.
assis, ἴδ. axis.
assisto, assitus κτλ. ἴδ adsisto κτλ.
Assius, a, um, Ἄσσιος.
asso, avi, atum, are, (ἄζω) ὀπτῶ.
associo, assoleo κτλ. ἴδ. adsocio κτλ.
assŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ assis=axis), ὁ σχίδαξ, ἡ σχίδη, ὁ σχινδάλαμος.
assulātim, ἐπίρ. (assula) σχιδακιδόν.
*assŭlōse, ἐπίρ. σχιδακωδῶς, σχιδακηδόν.
assultim, assumo κτλ. ἴδ. adsultim κτλ.
assus, a, um, (ἄζω) ὀπτός, ὀπτητός. assum, ού. τὸ ὀπτόν. 2) ξηρός. assa sudatio, πυρία, ξηροπυρία, οἱ ξηροὶ ἱδρῶτες assa, orum, ού. πυριατήριον. assus sol, τὸ ἡλιοῦσθαι ἀνήλειπτον, assa nutrix, τροφός, ἡ μὴ θηλάζουσα τὸ παιδίον. assa vox, φωνὴ ἡ ἄνευ μουσικῶν ὀργάνων.
Assus, εἴτε Assos, i, θ. ἡ Ἄσσος.
Assȳrĭa, æ, θ. Ἀσσυρία.
ast, σύνδ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ at.
Asta, æ, θ. Ἄστα, πόλις Λιγουρίας καὶ ἑτέρα Ἱσπανίας. οἱ κάτοικοι Astenses, ium.
astăcus, i, ἀ. ἀστακός.
Astăpus, i, εἴτε Astosāpes, Astansŏbas, æ ἀ. καὶ Astăpe, es, θ. ὁ Ἀστάπους, γεν. ου., (καὶ οδος) καὶ Ἀστασόβας, ποταμὸς τῆς Αἰθιοπίας ἢ τὸ Αἰθιοπικὸν τοῦ Νείλου ὄνομα.
astăphis, ĭdis, θ. ἀσταφίς.
Astarte, ēs, θ. Ἀστάρτη.
asteismus, i, ἀ. ἀστεϊσμός.

Digitized by Google

aster, ĕris, ἀ. ἀστήρ. 2) aster Atticus, ὁ Ἀττικὸς ἀστήρ, φυτόν. 3) εἶδος γῆς Σαμίας
Astĕrĭa, æ, θ. Ἀστερίη.
astĕrĭa, æ, θ. ἀστερία (λίθος).
astĕrĭăce, ēs, θ. ἀστερικὴ. (ἰατρ. ὕλη).
astĕrĭas, æ, ἀστερίας, ὄρνεον.
astĕrĭcum, i, οὐ. ἀστερικόν, (βοτάνη).
astĕrĭon, ii, οὐ. ἀστέριον (εἶδος ἀράχνης).
astĕriscus, i, ἀ. ἀστερίσκος.
astĕrītes, æ, ἀ. ἀστερίτης.
asterno, ἴδ. adsterno.
asthma, ătis, οὐ. ἄσθμα.
astĭpŭlātĭo, astituo κ. τ. λ. ἴδ. adstipulatio κ. τ. λ.
Astŏmi, orum, ἀ. ἄστομοι, ἔθνος μυθῶδες.
Astraea, æ, θ. Ἀστραία.
Astraeus, i, ἀ. Ἀστραῖος.
astrăgălizontes, um, ἀ. ἀστραγαλίζοντες, ἔργον Πολυκλείτου ἐπίσημον.
astrăgălus, i, ἀ. ἀστράγαλος.
†astrālis, e, ἀστρῷος.
astrangulo, ἴδ. adstrangulo.
astrăpe, ēs θ. ἀστραπή, εἰκὼν Ἀπελλοῦ.
astrăpĭas, æ, ἀ. ἀστραπίας (λίθος).
astrăpŏplectus, a, um, ἀστραπόπληκτος.
astrepo, astrictus, κ.τ.λ. ἴδ. adstrepo κτλ.
astrĭcus, a, um, ἀστρικός.
astrido, ἴδ. adstrido.
astrĭfer, ĕra, ĕrum, ἀστροφόρος. 2) ἀστερόφοιτος, ἀστροφόρητος.
*astrĭfĭco, are, (ἀστροποιῶ). Μάρκ. Καπέλλας.
astrĭfĭcus, a, um, ἀστροποιός.
astrĭger, ĕra, ĕrum, ἀστροφόρος, ἀστερόεις.
astringo, ἴδ. adstringo.
*astrĭlŏquus, a, um, ἀστρολόγος.
*astrĭlūcus, a, um, ἀστροφαής.
astrĭos, i, θ. εἶδος λίθου.
*astrĭsŏnus, a, um, μετὰ τῶν ἀστέρων ἠχῶν.
astrŏlŏgĭa, æ, θ. ἀστρολογία.
astrŏnŏmĭcus, a, um, ἀστρονομικός.
astrŏnŏmus, i, ἀ. ἀστρονόμος.
astructio, ἴδ. adstructio.
astrum, i, οὐ. ἄστρον.
astrŭo, ἴδ. adstruo.
astu, ἄκλιτ. οὐ. ἄστυ, κατ' ἐξοχὴν αἱ Ἀθῆναι.
astula, ἴδ. assula.
astupeo, ἴδ. adstupeo.
astur, ŭris, ἀ. εἶδος ἱέρακος.
Astur, ŭris, ἀ. Ἀστούριος. Asturcs, οἱ Ἄστυρες, Ἀστούριοι.
Astŭra, ae, θ. τὰ Ἄστυρα.
asturco, ōnis, ἀ. ἀστούριος ἵππος.
Astŭrĭa, æ, θ. Ἀστυρία. Astŭrĭcus, a, um, Ἀστυρικός. Asturica, θ. Ἀστυρικὴ. ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀστυρίας πόλις.
astus, ūs, ἀ. πανουργία. astu, ἐπιῤῥηματικῶς· πανούργως, πανουργικῶς.
astūte, ἐπίῤ. πανούργως, πανουργικῶς.
astūtĭa, æ, θ. πανουργία. astutiae, πληθ. πανουργήματα.
astūtŭlus, a, um, ὑποκορ. τοῦ astutus.
astūtus, a, um, (astus) πανοῦργος.
asty, ταὐτὸ τῷ astu.
Astyănax, actis, ἀ. Ἀστυάναξ.
Astypălaca, æ, θ. Ἀστυπάλαια.
astytis, ĭdis, θ. ἀστυτὶς (βοτάνη).
asyla, ae, θ ἀσύλη (βοτάνη).
ăsylum, i, οὐ. ἄσυλον.
ăsymbŏlus, a, um, ἀσύμβολος.
ăsyndĕtus, a, um, ἀσύνδετος.
ăt, καὶ ἀρχαϊκ. ast, σύνδ. ἀ τ ά ρ, ἀλλά, δέ, at vero, ἀλλά τοι. at enim, ἀλλὰ γάρ, at etiam, ἀλλὰ καί. at edepol! at hercle! ἀλλὰ νὴ Δία! at contra, ἀλλὰ τοὐναντίον. at potius, μᾶλλον δέ. Ἐν ἀραῖς μετ' ἐμφάσεως· ἀλλά. at tibi Di dignum factis exitium duint, ἀλλά σοι οἱ θεοὶ ἄξιον τῶν ἔργων ὄλεθρον δοῖεν. Καὶ ἐν εὐχαῖς δὲ εὔχρηστον, ἀλλὰ σπανιώτερον.
Ătăbŭlus, i, ἀ. καυματώδης ἄνεμος τῆς Ἀπουλίας, λίψ.
Ătăcīnus, a, um, Ἀτακινός. Atacini, οἱ παροικοῦντες τὸν Ἄτακα ποταμόν.
Ătălanta, æ, θ. Ἀταλάντη. Atălantaeus, a, um, Ἀταλάντειος. Atălantĭădes, æ, ἀ. Ἀταλαντιάδης, τῆς Ἀταλάντης υἱός.
Atargătis, ĭdis, θ. Ἀτάργατις εἴτε Δερκετώ, θεά τις τῶν Σύρων.
Atarnĕa, æ, εἴτε Atarne, ēs, θ. ὁ Ἀταρνεύς. ἡ Ἀτάρνη, πόλις τῆς Μυσίας.
ăta, εἴτε attat atatatæ! κ.τ.τ. ἀτταταί!
ătăvĭa, æ, θ. ἡ τοῦ ἀποπάππου μήτηρ (ἐπιμάμμη).
ătăvus, i, ἀ. (ἐκ τοῦ attae avus) δίπαππος, ἐπίπαππος. 2) ἐν γένει πρόγονος. Κυρίως δὲ κατὰ τοὺς νομικοὺς (ἴδ. Digest. 38, 10, 1) οὕτω χωροῦσιν ἐπὶ τὰ ἄνω οἱ τῆς συγγενείας βαθμοί· pater, avus, proavus, atavus, tritavus.
Ătax, ăcis, ἀ. ὁ Ἄταξ, γεν. ακος καὶ αγος, ποταμὸς τῆς Γαλλίας ἐν τῇ Ναρβωνικῇ χώρᾳ, τανῦν Aude
Ătella, ae, θ. Ἀτέλλα, πόλις Ὀσκικὴ ἐν Καμπανίᾳ, παρὰ τῇ νῦν Aversa. Atellānus, Ἀτελλανός. Atellana fabula, εἴτε Atellana, ae, (ὑποκορ Atellānĭŏla) τὸ Ἀτελλανὸν δρᾶμα. Ἦσαν δὲ ταῦτα σκηνικὰ ποιήματα, μιμικὰ εἴτε κωμικά, ἐν τῇ τῶν Ὄσκων ἀρχαίᾳ διαλέκτῳ. Ὁ δὲ ἐπὶ σκηνῆς μιμολογῶν ἐκαλεῖτο Atellanus, καὶ οἱ στίχοι Atellanii, εἴτε Atellanici versus.
āter, atra, atrum, (αἴθω, αἶθος) ἀλαμπής, κελαινός, μέλας. atrum mare, μέλαινα θάλασσα. atra Tartara, τὰ κελαινά, ἀλάμπετα Τάρταρα. atra nubes, κελαινόν, λυγαῖον νέφος. atra nox, λυγαία, σκοτεινὴ νύξ.

Digitized by Google

Lycophron ater, ὁ σκοτεινός, δυσξύμβλητος Λυκόφρων. alba et atra discernere non potest, τὰ λευκὰ καὶ τὰ μέλανα οὐ δύναται διαγιγνώσκειν. ater dies, λυγρά, ἀποφρὰς ἡμέρα. atra cura, μέλαινα φροντίς. atrum vinum, μέλας οἶνος. ater Aegyptius, ὁ αἰθίοψ Αἰγύπτιος.

Aternum, i, οὐ. Ἄτερνον, πόλις Ἰταλίας.

Aternus, i, ἀ. ὁ Ἄτερνος, ποταμὸς Ἰταλίας ὁ ὕστερον Piscarius καὶ τανῦν Pescara.

Ăteste, is, οὐ. τὸ Ἀτέστε, (Πτολεμ.) πόλις Ἰταλίας, τανῦν Este. τὸ ἐπίθ. Atestinus.

Athăcus, i, θ. ἡ Ἄθακος, πόλις Μακεδονίας.

Ăthămānes, um. ἀ. Ἀθαμᾶνες. Athămānĭa, æ, θ. Ἀθαμανία. Athămānis, ĭdis, θ. Ἀθαμανίς.

Ăthămantēus, a, um, Ἀθαμάντειος. Athămantĭădes, ae, ἀ. (Ἀθαμαντιάδης) Ἀθαμαντίδης. Athămantĭcus, a, um, Ἀθαμαντικός. Athămantis, ĭdis, θ. Ἀθαμαντίς.

Ăthămānus, a, um, Ἀθαμαντικός.

Ăthămas, antis, ἀ Ἀθάμας

Athāna, æ, θ. πόλις ἐμπορικὴ ἐν Ἀραβίᾳ, ἡ τανῦν Aden.

Athanagĭa, æ, θ. Ἀθαναγία, πόλις τῆς Ἱσπανίας

Athēnæ, arum, θ. Ἀθῆναι. Athēnaeum, i, οὐ. τὸ Ἀθήναιον, ἔρυμα ἐν Ἀθαμανίᾳ. Athēnaeus, a, um, Ἀθηναῖος. Athenaeum, τὸ Ἀθήναιον, ναὸς Ἀθηνᾶς, καὶ οἰκοδόμημα Ἀδριανοῦ ἐν Ῥώμῃ. Ăthēnĭensis, e, Ἀθηναῖος, Ἀθηναϊκός.

ăthĕos, i, ἀ. ἄθεος.

ăthēra, ae, θ. ἀθήρα, (ἰατρ. ὕλη).

Athĕrĭānus, a, um, Ἀθεριανός.

ăthĕrōma, ătis, οὐ. ἀθέρωμα ἢ ἀθήρωμα (νόσος).

Ăthĕsis, is, ἀ. Ἀτησῖνος (Στράβ.) Ἀτισών (Πλούτ.) ποταμὸς Ῥαιτίας, ὁ τανῦν Adiga μὲν Ἰταλιστί, Etsch δὲ Γερμανιστί.

āthla, æ, θ. ὁ ἆθλος.

āthlēta, ae, ἀ. ἀθλητής.

āthlētĭce, ἐπίρ. ἀθλητικῶς.

āthlon, i, οὐ. ὁ ἆθλος.

Ăthon, ἢ Atho, ōnis, καὶ Athos, o, ἀ. ὁ Ἄθως.

Ātīlĭānus, a, um, Ἀτιλιανός. Atīlĭus, a, um, Ἀτίλιος. Atilius, ἀ. ὁ Ἀτίλιος.

Ătīna, æ, θ. ἡ Ἄτινα, πόλις τῆς Λατίνης.

Ătīnas, ātis, ἀ. Ἀτινάτης.

ātīnĭa, ulmus, θ. ἡ μακροστελέχης πτελέα.

Atīnĭus, a, um, Ἀτίνιος, ἀ. ὁ Ἀτίνιος.

Atintānĭa, æ, θ. Ἀτιντανία.

ătizŏē, ēs, θ. ἀτιζώη (λίθος).

Atlantēus, a, um, Ἀτλάντειος. Atlantĭăcus, a, um, Ἀτλαντικός. Atlantĭădes, æ, ἀ. Ἀτλαντιάδης. Atlantĭas, ădis, θ, Ἀτλαντιάς. Atlantĭcus, a, um, Ἀτλαντικός. Atlantis, ĭdis, θ. Ἀτλαντίς. Atlas, antis, Ἄτλας.

atnĕpos, ἰδ. adnepos.

ătŏcĭum, i, οὐ. ἀτόκιον (ἰατρ. ὕλη).

ătŏmus, a, um, ἄτομος. atomus, i, θ. ἡ ἄτομος (ἀρχὴ τῶν ὄντων παρά τισι τῶν φιλοσόφων). in atomo, ἐν ἀτόμῳ (ἐν ἀκαριαίῳ καὶ ἀμερεῖ χρόνῳ).

atque, εἴτε ăc, (ἐκ τοῦ ad καὶ que. Τὸ ac πρὸ συμφώνων ὡς ἐπὶ τὸ πολύ). σύνδ. τε καί. mentem atque animum delectat, νοῦν τε καὶ ψυχὴν τέρπει. jus atque aequum, δίκαιόν τε καὶ ἐπιεικές. coelum ac terra, οὐρανός τε καὶ γῆ. adjutorem habuit atque habet, ὑπουργὸν εἶχέ τε καὶ ἔχει. omnia honesta atque inhonesta, πάντα τά τε καλὰ καὶ τὰ κακά. ducem hostium intra mœnia atque adeo in senatu videmus, τὸν ἡγεμόνα τῶν ἐχθρῶν ἐντὸς τῶν τειχῶν καὶ δὴ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ συγκλήτῳ ὁρῶμεν. res difficilis atque omnium difficilima, πρᾶγμα χαλεπὸν καὶ πάντων δὴ τὸ χαλεπώτατον. angustis portis atque his a Cæsaris militibus occupatis, στενῶν οὐσῶν τῶν πυλῶν καὶ ταῦτα (καὶ τούτων) ὑπὸ τῶν τοῦ Καίσαρος στρατιωτῶν κατεχομένων. pari hic atque illi imperio sunt, τὴν αὐτὴν δύναμιν οὗτός τε καὶ ἐκεῖνοι ἔχουσιν. animus idem est ac fuit, ἡ ψυχὴ ἡ αὐτή ἐστιν, ἥπερ ἦν. haud secus ac jussi faciunt, οὐκ ἄλλως πως ἢ ἐπετέτακτο, πράττουσι. cum totidem navibus, atque erat profectus, σὺν τοσαύταις ναυσίν, ὅσας καὶ ἐπορεύθη λαβών. aliter fecit ac dixerat, ἄλλως ἔπραξεν ἢ (καὶ ἄλλως) εἶπεν. Ἐν ἀρχῇ προτάσεως παρατήρησίν τινα ἐκφερούσης=καί, καὶ μήν, καί τοι. Σημ. ὁ σύνδεσμος οὗτος ποιητικῶς χωρίζεται ἀπὸ τοῦ πρὸς ὃ ἀναφέρεται ὀνόματος, ὡς· Scinditur atque animo quoniam natura.

atqui ἢ atquin, σύνδ. (at-qui=quo). καί τοι, καί τοι γε, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ μήν, ἀλλά τοι.

Atrăcīdes, ae, ἀ. Ἀτρακίδης (Θεσσαλός).

Atrăcis, ĭdis, θ. Ἀτρακὶς (Θεσσαλίς).

ătractȳlis, ĭdis, θ. ἀτρακτυλὶς (βοτάνη).

*ātrāmentārium, i, οὐ. μελανοδοχεῖον.

ātrāmentum, i, οὐ. (ater) τὸ μέλαν (χρῶμα, βαφή), ᾧ ἐχρῶντο καὶ εἰς γραφήν.

Atramītae, arum, ἀ. Ἀδραμῖται, ἔθνος Ἀραβίας, τανῦν Hadramaut.

ātrātus, a, um, (ater) μελανείμων, μελανοφόρος. 2) μελανόχρους.

Atrax, ăcis, ἀ. ὁ Ἄτραξ ποταμὸς καὶ ἡ Ἄτραξ, πόλις Θεσσαλίας.

Atrĕbātes, um, ἀ. Ἀτρέβατοι καὶ Ἀ-

Digitized by Google

τριβάτιοι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας ἐν τῇ περιοχῇ τῇ νῦν Artois.
Atrĕus, a, um, 'Ατρήϊος. Atreus, ĕi, ὁ. 'Ατρεύς.
*atrĭārĭus, i, ὁ. (atrium) θυρωρός.
*ātrĭcŏlor, ōris, μελανόχρους. Αὐσόνιος.
Ātrīdes, æ, ὁ. 'Ατρείδης.
ātrĭensis, is, (atrium) ὁ τοῦ προδόμου ὑπηρέτης.
ātrĭŏlum i, οὐ. μικρὸν αὔλειον, μικρὸς πρόδομος.
atrĭplex, ĭcis, θ ἡ ἀτράφαξις, εἶδος λαχάνου.
*ātrĭtas, ātis, θ. μελανότης. Πλαῦτος.
ātrĭum, i, οὐ. τὸ μέγαρον παρ' Ὁμήρῳ, (ἡ αἴθουσα), τὸ αὔλειον, ὁ πρόδομος, (τὸ ἐπισημότατον οἴκημα τῆς Ῥωμαϊκῆς οἰκίας). Ἦσαν δὲ καὶ ναῶν atria.
atrōcĭtas, ātis, θ. σκληρότης, ἀγριότης, ἀδιατρεψία.
atrōcĭter, ἐπίρ. σκληρῶς, ἀγρίως.
ātrŏphĭa, æ, θ. ἀτροφία.
Ātrŏpos. i, θ. ἡ Ἄτροπος.
ātrŏphus, a, um, ἄτροφος.
atrox, ōcis, (ἐκ τοῦ ater, ὡς ferox ἐκ τοῦ ferus) σκληρός, ἄγριος, (τὴν ὄψιν ἢ τὴν ψυχήν), κελαινώπης, κελαινόφρων. atrox animus Catonis, ἡ ἀδιάτρεπτος τοῦ Κάτωνος ψυχή.
*atrusca, ae, θ. εἶδος σταφυλῆς.
atta, ἄττα, πάτερ, (προσφώνημα κατὰ κλητικὴν νεωτέρων πρὸς πρεσβυτέρους).
attactus, ἴδ. adtactus.
attăgen, ēnis, ὁ εἴτε attăgēna, ae, θ. ὁ ἀτταγὴν (πτηνόν).
Attălenses, ium, ὁ. 'Ατταλεῖς. Attălĭcus, a, um, 'Ατταλικός. Attălus- i, ὁ. Ἄτταλος.
attămen, ἐπίρ. καὶ ὅμως, ὅμως δέ, ἀλλ' ὅμως.
attamino, ἴδ. adtamino.
attat. ἴδ. atat.
attĕgĭa, ae, θ καλύβη.
attegro, are, σπένδω οἶνον ἐν τῇ θυσίᾳ.
Attējus, i, ὁ 'Αττήϊος.
attĕlăbus, i, ὁ. ἀττέλαβος (εἶδος ἀκρίδος).
attemperate, attendo, κ. τ. λ. ἴδ. adtemperate κ. τ. λ.
Atthis, ĭdis, θ. 'Ατθίς.
Attĭānus, a, um, 'Αττιανός.
Attĭca, ae, θ. 'Αττική. Attice, ἐπίρ. 'Αττικῶς.
attĭcismos, i, ὁ. ἀττικισμός.
attĭcisso, are, ἀττικίζω.
attĭcurges, -is, ἀττικουργής.
Attĭcus, a, um, 'Αττικός.
attigo, attiguus, ἴδ. adtingo, adtiguus.
attĭlus, i, ὁ. εἶδος ἰχθύος τοῦ ποταμοῦ Πάδου, ὁ τοῦ Λινναίου acipenser huso.
attineo, attingo, κ. τ. λ. ἴδ. adtineo.

Attis, ĭdis,, (καὶ Attin, īnis), ὁ. Ἄττις εἴτε Ἄττυς, ἱερεὺς τῆς Κυβέλης.
Attĭus, i, ὁ. Ἄττιος.
attolero, attollo, attraho κ. τ. λ. ἴδ. Adtolero κ. τ. λ.
attulo, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ affero.
Attys, ταὐτὸ τῷ Atys
Atūrus, ἢ Aturrus, i, ὁ. Ἄτουρος, ποταμὸς τῆς 'Ακυτανίας τανῦν Adour.
ātȳpus, a, um, ἄτυπος (τραυλίζων).
Atyr, = Aturus.
Ātys, ȳos, ὁ. Ἄτυς, πατὴρ Λυδοῦ καὶ Τυῤῥηνοῦ.
au, ἴδ hau
aucella, æ, θ. (avicella, avis) ὀρνιθάριον.
auceps, cŭpis, ὁ (avis-capio) ὀρνιθοθήρας. voluptatum, θηρευτὴς ἡδονῶν. syllabarum, λεξιθήρας, συλλαβομαχῶν.
Auchētae, arum, ὁ. Αὐχᾶται, ἔθνος Σκυθικὸν πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ Ὑπάνιος τοῦ νῦν Bog.
aucilla, ταὐτὸ τῷ aucella.
auctārĭum, ii, οὐ. ἐπίμετρον, προσθήκη.
*auctĭfer, ĕra, ĕrum, εὔφορος. Λ ποιητ.
†auctĭfĭco, avi, atum, are, (auctus-facio) λαμπρύνω, γεραίρω τὸ θεῖον προσφοραῖς.
*auctĭfĭcus, a, um, αὐξητικός, αὔξιμος.
auctĭo, iōnis, θ. (augeo) αὔξησις. 2) δημιοπρασία, πλειστηριασμός, ἀποκήρυξις.
*auctĭōnālis, e, τῆς δημιοπρασίας. auctionalia, οὐ. οἱ τῶν δημιοπράτων κατάλογοι. 'Αμφ. γρ.
auctĭōnārĭus, a, um, τῆς δημιοπρασίας, π. χ. atria, αὔλεια, ἔνθα δημιοπρατοῦσιν.
auctĭōnor, atus sum, ari, δημιοπρασίαν ποιοῦμαι, ἀποκηρύττω. 2) ἐν δημιοπρασίᾳ ὠνοῦμαι.
auctĭto, are, (aucto) πολλὰ αὐξάνω, συνεχῶς αὐξάνω. 2) γεραίρω τὸ θεῖον. σπαν.
aucto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ augeo) συνεχῶς αὐξάνω. Λ. σπαν
auctor, ōris, ὁ. καὶ θ (augeo χείρων γραφὴ autor, χειρίστη δὲ author) οὕτως καλεῖται καὶ αὐτὸς ὁ πράξας ἢ ποιήσας ἢ εἰσηγησάμενός τι ἐπ' ὠφελείᾳ μάλιστα καὶ αὐξήσει πραγμάτων, καὶ ὁ ἄλλῳ τινὶ πράξεως ἢ γνώμης αἴτιος ὤν. ἡ λέξις τῶν Ῥωμαϊκωτάτων καὶ καθάπαξ δυσαποδότων, ὡς καὶ ἡ auctoritas (ἴδε καὶ τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο·) ἄλλοτε δ' ἄλλως ἑρμηνευτέα, οἷον· αὐξητής, εἰσηγητής, μάρτυς, ποιητής, κτλ. auctor urbis, κτίστης τῆς πόλεως. auctor generis, ἀρχηγέτης τοῦ γένους. auctor statuae, ὁ τὸ ἄγαλμα πεποιηκώς. non par gloria sequitur scriptorem et auctorem rerum, οὐκ ἴση δόξα ἕπεται τῷ τε γράψαντι καὶ τῷ πράξαντι. auctor facinoris in incerto est, ὁ πρωταίτιος, ὁ αἴτιος τοῦ ἔργου ἄδηλός ἐστιν. Iphitus Olympiorum

Digitized by Google

auctor, Ἴφιτος ὁ τὰ Ὀλύμπια καταστησάμενος. lego auctores, ἀναγινώσκω συγγραφεῖς. Polybius bonus auctor imprimis, ὁ Πολύβιος ἐν πρώτοις καλὸς συγγραφεύς. belli Alexandrini auctor incertus est, ὁ τοῦ Ἀλεξανδρίνου πολέμου συγγραφεὺς ἄγνωστός ἐστι. versus sine auctore, ἀδέσποτοι στίχοι, certis auctoribus comperire aliquid, αὐθεντικῶς πυνθάνεσθαί τι. fama sine auctore, ἀδέσποτος φήμη dicendi gravissimus auctor et magister Plato, Πλάτων ὁ βαρύτατος (ἀξιολογώτατος) τοῦ λέγειν ἡγεμὼν καὶ διδάσκαλος. Cato omnium virtutum auctor, ὁ Κάτων πασῶν τῶν ἀρετῶν ἡγεμών. auctor conspirandi, ἀρχηγὸς τῆς συνωμοσίας. auctor tibi sum, ut venias, παρακελεύομαί σοι ἐλθεῖν. me auctore, καθηγουμένου ἐμοῦ, κελεύοντος ἐμοῦ. non ego, si Jupiter auctor spondeat, sperem, οὐκ ἂν ἐγώ, καὶ εἴ μοι αὐτὸς ὁ Ζεὺς ὑπισχνοῖτο, ἐλπίζοιμι. auctor belli, ὁ αἰτιώτατος τοῦ πολέμου. consilii publici auctor, ἀρχηγὸς τῆς κοινῆς βουλῆς. senatus auctor fit legis, ἡ σύγκλητος κυροῖ τὸν νόμον. gravis auctor hujus rei, κύριος ἐγγυητὴς τοῦ πράγματος τούτου. auctores καλοῦνται ἐν τῇ δικανικῇ γλώσσῃ καὶ οἱ αὐθεντικοὶ πωληταί, μάρτυρες καὶ ἐπίτροποι.

auctōrāmentum, i, οὐ. ἐπίχειρον, μισθός.

auctōrĭtas, ātis, θ. (auctor) αὐθεντία, ἀξίωμα. rumoris, τὸ αὐθεντικόν, τὸ ἀξιόπιστον τῆς φήμης. auctoritas et sententia mea, τὸ ἦγημα καὶ ἡ γνώμη μου. auctoritatem alicujus sequor, πείθομαι τῷ κελεύσματί τινος. Ἰδίᾳ ἐλέγετο senatus auctoritas, ἡ τῆς συγκλήτου γνώμη. « ὅτε ἐβουλεύοντο μὲν καὶ ἥ γε γνώμη συνεγράφετο, οὐ μέν τοι καὶ τέλος τι ὡς κεκυρωμένη ἐλάμβανεν, ἀλλὰ ἀκυρώτατος ἐγίγνετο, ὅπως φανερὸν τὸ βούλημα αὐτῶν ᾖ· τοιοῦτο γάρ τοι ἡ δύναμις τοῦ ὀνόματος τούτου δηλοῖ· ἐλληνίσαι γὰρ αὐτὸ καθάπαξ ἀδύνατόν ἐστι. » Δίων Κάσ. 55, 3. auctoritas populi, ἡ τοῦ δήμου θέλησις, κυρεία. « ἐγκρατὴς γενόμενος πάντων τῶν πραγμάτων, ἐκ τῆς ἐμῆς ἐξουσίας εἰς τὴν τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων μετήνεγκα κυρ(εί)αν » δηλ. ad senatus populique Romani auctoritatem. Ἀγκυρ. μνημ. ἐν C. 1. Gr. 4040.— auctoritatem in republica habere, αὐθεντίαν, ἀξίωμα ἔχειν ἐν τῇ πολιτείᾳ auctoritas legis, τὸ κῦρος τοῦ νόμου. quid habet auctoritatis furor? τίνα δὲ ἐγγύην παρέχει ἡ μανία; Παρὰ τοῖς νομικοῖς· ἐγγύη καὶ κυριότης πραγμάτων

auctōro, avi, atum, are, (auctor) ἐγγυῶμαί τι. 2) auctorare εἴτε se auctorare, ἐκδιδόναι ἑαυτόν. auctorati ἐκαλοῦντο μάλιστα οἱ ἐκδεδομένοι εἰς μονομαχίαν, οἱ μονομάχοι.

auctōror, atus sum, ari, σπάνιον ἀντὶ τοῦ auctoro.

auctrix, īcis, θ. ἡ παραίτιός τινος. 2) ἡ ἐγγυωμένη ἢ πωλοῦσά τι. Λ. σπαν.

auctumnālis, auctumnus, κ. τ. λ. ἴδ. autumnalis, autumnus.

auctus, a, um, ἴδ. augeo. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Αὖκτος.

auctus, ūs, ἀ. αὔξησις, ἐπίδοσις,

†aucŭpābundus, a, um, κατοπτεύων.

aucŭpātĭo, iōnis, θ. ὀρνιθοθήρα.

aucŭpātōrĭus, a, um, ὀρνιθοθηρευτικός.

*aucŭpātus, ūs, ἀ. ὀρνιθοθήρα.

aucŭpĭum, ii, οὐ (auceps λέξις συνηθεστέρα τῶν aucupatio καὶ aucupatus.) ὀρνιθοθήρα. delectationis, θήρα τῶν ἡδονῶν. verborum, λεξιθηρία.

aucŭpo, avi, atum, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ aucupor.

aucŭpor, atus sum, ari, (auceps) ὀρνιθοθηρῶ μεταφ. θηρῶ τι Παρὰ Λακταντίῳ εὕρηται καὶ παθητικῶς.

audācĭa, æ, θ. τόλμα, εὐτολμία, (καὶ συνηθέστερον) τολμηρία, θρασύτης. audaciae, πληθ. τολμήματα, θρασεῖαι πράξεις.

audācĭter, καὶ συνηθέστερον audacter, ἐπίρ. τολμηρῶς, εὐτόλμως, θρασέως.

audācŭlus, a, um, (audax) ἐπιεικῶς τολμηρός, τολμηρός. Λ. σπαν.

audax, ācis, (audeo) τολμηρός, εὔτολμος, (καὶ συνηθέστερον) θρασύς, τολμητίας.

audenter, ἐπίρ. θρασέως, θαῤῥαλέως. Ὁ ὑπερθετικὸς ἴσως οὐχ εὑρίσκεται.

audentĭa, æ, θ. εὐτολμία.

audeo, ausus sum, (ἀρχαϊκῶς ausi), audēre, aliquid, καὶ facere aliquid, τολμῶ τι, τολμῶ ποιεῖν τι. talia ausus, τοιαῦτα τολμήσας. audeo dicere, τολμῶ λέγειν. tantum non est ausus optare, τοσαῦτα οὐκ ἐτόλμησεν εὔξασθαι. qua audacia tantum facinus audet? τίνι τόλμῃ ἐπιχειρεῖ τοσούτῳ ἔργῳ; nec nunc illi, quia audent, sed quia necesse est, pugnaturi sunt, οὔτε νῦν ἐκεῖνοι, ἐπεὶ τολμῶσιν, ἀλλ' ἐπεὶ ἀνάγκη, μαχοῦνται. παθητικῶς· multa per vim audebantur, πολλὰ βιάζεσθαι ἐτόλμων. audenda est res, τολμητέον τὸ πρᾶγμα. audens, ἐπίθ. μετὰ συγκρ καὶ ὑπερθ. βαθμ. τολμηρός. ausum, οὐ. τόλμημα.

audĭentĭa, æ, θ. ἀκρόασις. facere audientiam, σιωπὴν ποιῶ, σιωπῆσαι κελεύω.

audĭo, īvi, εἴτε ii, ītum, īre, (αϜ-ς, αὐ-ς, αὐσ-ατ, οὐ-ατ-α, ὤ-ατ-α, ὦ-τα, au-d-ī-re ἀκούω) audivi ex, εἴτε a majoribus natu, hoc idem fuisse, ἤκουσα τῶν πρεσβυτέρων (παρὰ τῶν πρεσβυτέρων), τοῦ[illegible] καὶ τότε ταὐτὸ γενέσθαι. audio illum ab[illegible]se,

Digitized by Google

ἀκούω, ὅτι ἀπῆλθεν, ἀκούω ἐκεῖνον ἀπεληλυθέναι. saepe ex eo audivi, quum diceret, πολλάκις ἐκείνου ἤκουσα λέγοντος. nemo eum querentem audivit, οὐδεὶς ἤκουσεν αὐτὸν μεμφόμενον. hoc de illo audivit, τοῦτο περὶ ἐκείνου ἤκουσε. audisne? εἴτε audin? ἀκούεις ταῦτα; ἄκουσον τοίνυν. Ἡ παθητ. μετοχὴ ἀπολύτως;· audito hostem advenisse, jussit etc. ἀκούσας ὅτι ἦλθον οἱ πολέμιοι, ἐκέλευσεν audio Cratippum philosophum, ἀκροῶμαι, διακούω Κρατίππου τοῦ φιλοσόφου. Ὅθεν καὶ audientes, οἱ ἀκροαταί, παρὰ δὲ τοῖς Ἐκκλ. καὶ οἱ κατηχούμενοι. judex audit reum, ὁ δικαστὴς ἀνακρίνει τὸν ὑπόδικον, ἀκούει τοῦ ὑποδίκου. te audire volo, σοῦ ἀκούειν, σοὶ ὑπακούειν βούλομαι. tibi dicto audiens sum, ὑπακούω σοι, πείθομαί σοι. nec Homerum audio, qui Ganymedem a Diis raptum ait, οὐδὲ τῷ Ὁμήρῳ πείθομαι, προσέχω, λέγοντι ὡς Γανυμήδης ὑπὸ θεῶν ἡρπάγη. audio, nunc dicis aliquid, μανθάνω· νῦν λέγεις τι. 2) bene audio, καλῶς ἀκούω, εὐδοξῶ, εὐδοκιμῶ. male audio, κακῶς ἀκούω, ἀδοξῶ. bene audire ab hominibus, εὖ ἀκούειν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις.

audītio, iōnis, θ. ἀκοή. 2) ἀκρόασις, ἀκρόαμα. 3) ἄκουσμα, φήμη.

*audītiuncŭla, æ, θ. μικρὸν ἀκρόαμα, ἀκουσμάτιον.

audītor, ōris, ἀ. ἀκουστής, ἀκροατής.

†audītōriālis, e, τοῦ ἀκροατηρίου, τῆς σχολῆς.

audītōrius, a, um, ἀκουστικός. auditoriae cavernae, οἱ ἀκουστικοὶ πόροι, τὰ τῶν ὤτων κοιλώματα. auditorium, οὐ. ἀκροατήριον (οἱ ἀκροώμενοι) ἐν δικαστηρίῳ, καὶ ἡ σχολή.

audītus, a, um, ἴδ. audio.

audītus, ūs, ἀ. ἀκοή. 2) ἀκρόασις. 3) ἄκουσμα, φήμη. ὁ πληθ. ἀριθ. οὐ μάλα σύχρ.

Aufējus, a, um, Αὐφήιος. Aufejus, ἀ. Αὐφήιος.

aufĕro, abstŭli, ablātum, auferre, (abfero) ἀποφέρω, ἀποκομίζω, ἀφαιροῦμαι. multa domum auferebat, πολλὰ οἴκαδε ἀπεκόμιζε. vento secundo celeriter ablati sunt, ὑπ' οὐρίου ἀνέμου ταχέως ἀπεκομίσθησαν. auferor in scopulos, φέρομαι εἰς σκοπέλους. pennis ablatus, πτέρυξιν ἀρθείς, ἀποπτάς. aufer te ! ἀπαλλάττου ! abstulit mors Achillem, ὁ θάνατος ἥρπασε τὸν Ἀχιλλέα. aufer istæc quæso, atque responde, ταῦτα μὲν ἔα, ἀπόκριναι δέ μοι. 2) alicui aliquid, ἀφαιροῦμαί τινά τι. mihi pecuniam abstulit, ἀφείλετό με τὸ ἀργύριον. imperium indignis auferre, τοὺς ἀναξίους τὴν ἀρχὴν ἀφελέσθαι. hoc metus et curas aufert, τοῦτο ἀφαιρεῖται φόβους καὶ φροντίδας. 3) aliquid, φέρομαι, κομίζομαι, λαμβάνω τι. praemium abstulit, τὸν μισθὸν ἐκομίσατο. quantum petiit, tantum abstulit, ὅσον ᾔτησε, τοσοῦτον ἔλαβεν.

Aufīdēna, æ, θ. Αὐφιδήνα, πόλις Ἰταλίας· οἱ κάτοικοι Aufidenātes, ium.

Aufīdiānus, a, um, Αὐφιδιανός.

Aufidius, ii, ἀ. Αὐφίδιος.

Aufīdus, i, ἀ. Αὔφιδος, ποταμὸς Ἰταλίας, τανῦν Ofanto.

aufŭgio, ūgi, ĕre, (ab-fugio) ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω, φεύγω.

Auge, ēs, Αὐγή.

Augēas, ἴδ. Augias.

augĕo, auxi, auctum, gēre, aliquem ἢ aliquid, αὔξω, αὐξάνω. possesiones, τὰ κτήματα. rempublicam agris, ἀγροῖς τὴν πολιτείαν. rem laudando auget, ἐπαίνοις μεγαλύνει τὸ πρᾶγμα. honore eum auget, τιμαῖς αὐξάνει αὐτόν, τιμᾷ αὐτόν. divitiis augeo aliquem, πλουτίζω τινά, αὐξάνω τινὰ πλούτῳ. animum alicujus augere, θαῤῥύνειν τινά. augeo aram, γεραίρω, τιμῶ τὸν βωμόν. auctus, ἐπίθ. ηὐξημένος. auctior est animi vis, ἐπὶ πλέον ηὔξηται, μείζων ἐστὶν ἡ τῆς ψυχῆς δύναμις. auctius di fecerunt, πλείω δεδώκασιν οἱ θεοί. 2) οὐδετέρως· αὔξομαι, αὐξάνομαι, ἐπαυξάνομαι. populi Romani magnitudo auxit, τὸ μέγεθος τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ ηὔξηται. potentia auget, ἡ δύναμις αὔξεται, ἐπαύξεται.

augesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ augeo) αὐξάνομαι, ἐπαυξάνομαι, ἐπιδίδωμι, ἐπίδοσιν λαμβάνω.

Augīas, æ, ἀ. Αὐγείας.

*augĭfĭco, are, (augeo-facio) αὐξάνω, μτθτ.

augīnos, i, θ. (αὐγή), βοτάνη, ὁ ὑοσκύαμος.

augītes, æ, ἀ. αὐγίτης (λίθος).

augmen, ĭnis, οὐ. (augeo) αὔξησις, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.

*augmento, are, αὐξάνω, μτθτ.

augmentum, i, οὐ. (augeo) αὔξησις, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.

augur, ŭris, ἀ. οἰωνόμαντις, οἰωνοσκόπος. (εἰ καὶ ἡ λέξις καθολικωτέρα τῆς auspex). augures, οἱ ἐπ' οἰωνοῖς ἱερεῖς, οἱ ἐπὶ τῶν οἰωνῶν. ποιητικῶς· augur, μάντις, προφήτης. augur, θ. ἡ προφῆτις.

augŭrālis, e, οἰωνοσκοπικός. augurale, οὐ. οἰωνιστήριον τὸ ἐν τῷ στρατοπέδῳ.

augŭrātio, iōnis, θ. οἰωνισμός. 2) ἡ οἰωνιστικὴ (τέχνη).

augŭrāto, ἴδ. auguror, ἐν τέλει.

augŭrātōrium, ii, οἰωνιστήριον.

augŭrātrix, īcis, θ. προφῆτις, μάντις. Λ. τοῦ μτγν. Λατινισμοῦ.

Digitized by Google

augŭrātus. ūs, ἀ. οἰωνοσκοπία, τὸ τοῦ οἰωνοσκόπου ἀξίωμα.
augŭrĭum, ii, οὐ. οἰωνοσκόπημα, οἰώνισμα. augurium agere εἴτε capere, οἰωνίζομαι, οἰωνοσκοπῶ. 2) προφητεία, οἰωνισμός, σημεῖον. 3) οἰωνιστική, οἰωνομαντική.
augŭrĭus, a, um, οἰωνοσκοπικός. Λ. σπαν.
augŭro, avi, atum, are, (augur) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ auguror.
augŭror, atus sum, ari, (augur) οἰωνοσκοπῶ, οἰωνίζομαι. rem futuram, οἰωνίζομαι τὸ μέλλον. recte augurаris de me, ὀρθῶς εἰκάζεις περὶ ἐμοῦ. mente aliquid auguror, προαισθάνομαί τι, μαντεύομαί τι. παθητικῶς· auguratus, καθιερωμένος δι' οἰωνισμοῦ. augurato consecro aliquid, οἰωνισάμενος ἀφοσιῶ τι.
Augusta, æ, θ. Αὐγούστα, Σεβαστή. 2) Αὐγούστα, ὄνομα πολλῶν πόλεων, προσθήκη καί τινος ἄλλης προσηγορίας, ὡς· Augusta Emerita, Αὐγούστα Ἡμερίτα, ἐν Ἱσπανίᾳ, τανῦν Merida. Augusta praetoria, Αὐγούστα πραιτωρία, πόλις τῶν Σαλάσσων ἐν τῇ ἄνω Ἰταλίᾳ, ἡ τανῦν Aosta.
Augustālis, e, Σεβάστειος. Augustalis sacerdos, ὁ σεβαστοφόρος ἱερεύς, τοῦ Αὐγούστου. flamen Augustalis, Σεβαστοφάντης. (Ἐπιγρ.) Augustalia, οὐ. ἀγῶνες, οὓς κατεστήσαντο τιμῆς ἕνεκα τῷ Αὐγούστῳ (τὰ Σεβάστεια. Ἐπιγρ.)—Augustalis ἐκαλεῖτο καὶ ὁ τῆς Αἰγύπτου ἐπιστάτης, καὶ Augustalitas, ātis, θ. ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ.
Augustamnĭca, æ, θ. (Augustus-amnis) οὕτως ἐκαλεῖτο ἀπὸ Διοκλητιανοῦ τὰ ἑῷα μέρη τῆς κάτω Αἰγύπτου.
Augustānus, a, um, Αὐγούστειος, Σεβάστειος. 2) Augustini, κάτοικοι Αὐγούστης.
auguste, ἐπίρ. σεπτῶς, σεβαστῶς, ἱερώτατα.
Augustānēus, a, um, ταὐτὸ τῷ Augustanus. Augustēus, a, um, Αὐγούστειος, Σεβάστειος. Augusteum, οὐ. τὸ Σεβαστεῖον, Αὐγουστεῖον (ἱερόν). Augustĭānus, a, um, ταὐτὸ τῷ Augustanus. Augustīnus, a, um, Αὐγούστειος, π.χ. currus, ἡ τοῦ Σεβαστοῦ ἅμαξα. Κύρ. ὄν. Αὐγουστῖνος.
augusto, avi, atum, are, καθοσιῶ, λαμπρύνω. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατινισμοῦ.
Augustodūnum, i, οὐ. Αὐγουστόδουνον, πόλις τῶν Αἰδούων ἐν Γαλλίᾳ, τανῦν Autun.
augustus, a, um, (augeo) σεπτός, σεβαστός, σεβάσμιος, ἱερώτατος, ἐντιμότατος, μεγαλεῖος. locus augustus, ἱεροπρεπὴς τόπος.
Augustus, i, ἀ. Αὔγουστος, Σεβαστός. Augustus, a, um, τοῦ Σεβαστοῦ, π. χ. domus, ὁ τοῦ Σεβαστοῦ οἶκος mensis Augustus, ὁ Αὔγουστος μήν.
aula, æ, θ. α ὐ λ ή. 2) αὐλή, οἰκία μεγαλοπρεπής, βασίλειον. 3) οἱ ἐπὶ ταῖς θύραις τοῦ βασιλέως διάγοντες, οἱ περὶ τὸν αὐτοκράτορα. Ἴδε καὶ τὰ ἑξῆς δύο ἄρθρα.
aula, æ, θ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ olla.
aula, æ, θ. ἐκ τοῦ αὐλός=tibia.
aulaeum, i, οὐ. ἡ αὐλαία, τὸ μεγαλοπρεπὲς παραπέτασμα, καταπέτασμα, ὁ τάπης. 2) τὸ καταβλῆμα τοῦ θεάτρου.
aulax, ăcis, θ. αὖλαξ. τὸ λατ. sulcus.
Aulerci, orum, ἀ. ἔθνος Γαλλίας, Αὐλίρκιοι παρὰ Πτολεμαίῳ.
aulētĭcus, a, um, αὐλητικός.
aulĭcus, a, um, αὐλικός, τοῦ αὐλοῦ.
aulĭcus, a, um, αὔλειος, τῆς αὐλῆς. aulici, οἱ ἐπὶ ταῖς θύραις τοῦ βασιλέως διάγοντες, οἱ περὶ τὸν αὐτοκράτορα, αὐλικοὶ παρὰ Πλτρχ.
Aulis, ĭdis, θ. Αὐλίς.
aulœdus, i, ἀ. ὁ αὐλῳδός.
Aulon, ōnis, ἀ. ὁ Αὐλών, πόλις Ἤλιδος, αὐλὼν εἴτε νάπη τις τῆς Καλαβρίας.
*aulŭla, ae, θ. (aula, olla) χυτρίς, χυτρίδιον.
aulus, i, ἀ. ὁ ἄρρην σωλήν, τὸ ὄστρεον (ἡ σουλῆνα) ὃ καθ' ὁμοιότητά τινα τῷ μουσικῷ ὀργάνῳ αὐλὸς κέκληται. Ἀθήν. 3, 90, d. Κύρ. ὄν. Aulus, ὅπερ καὶ Olus εὕρηται ἐν ἐπιγραφαῖς, Αὖλος, Ὦλος.
aura, ae, θ· α ὔ ρ α. 2) πνοή, ἄνεμος. popularis aura, ἡ παρὰ τῶν πολλῶν χάρις καὶ εὔνοια. 3) ἀήρ, ὁ ζωτικὸς ἀήρ, τὸ τῆς ἡμέρας φῶς. ferre sub auras, ὑπ' αὐγὰς ἄγειν. venire superas ad auras, ἔρχεσθαι εἰς τὰς ἄνω αὔρας (τὸν ἄνω κόσμον). ἔτι αὐγή, στίλβη χρωμάτων, μετάλλων κ.τ.τ. 4) ἀναπνοὴ πυρός, εὐωδίας κ. τ. τ.
aurārĭus, a, um, (aurum) χρύσειος. auraria metalla, οὐ. χρυσεῖον. aurarius, (ὑπον. faber) ἀ. χρυσοχόος, χρυσουργός. auraria, ὑπον. fodina) χρυσωρυχεῖον.
aurāta, æ, θ. χρύσοφρυς (ἰχθύς).
*aurātĭlis, e, χρυσόχρους.
aurātūra, ae, θ. χρύσωσις.
aurātus, a, um, ἴδ. auro.
*aureātus, (χρυσωθείς) κεκοσμημένος.
Aurelĭānensis, urbs, ἡ Αὐρηλιανή, πόλις Γαλλίας, τανῦν Orleans.
Aurēlĭus, a, um, Αὐρήλιος. Aureliānus, Αὐρηλιανός.
aureŏlus, a, um, χρυσοῦς. (τίθεται ἐπὶ χρυσῶν μικρῶν πραγμάτων). 2) χρυσωτός, ἐπίχρυσος. 3) χρυσόχροος, χρυσίζων, χρυσοφανής. aureolus pes, χρυσοῦς ποδίσκος. aureoli, (ὑπον. nummi) τὰ χρυσᾶ νομισμάτια. Κύρ. ὄν. Αὐρέολος.
auresco, ĕre, (aurum) χρυσοῦμαι, χρυσοφαὴς γίγνομαι. Οὐάρρων.
aureus, a, um, χρυσοῦς. aureus (ὑπον. nummus) ὁ χρυσοῦς, χρυσοῦν νόμισμα, ὡς εἴκοσι πέντε δραχμῶν. 2) χρυσωτός, ἐπίχρυσος, διάχρυσος, χρυσοφανής. 3) ποιητικῶς· aurea Venus, χρυσῆ Ἀφροδίτη. aurea ætas, ὁ χρυσοῦς αἰών.

Digitized by Google

aurĭchalcum, ἴδ. orichalcum.
auricilla, ἴδ. oricilla.
auricoctor, ōris, ἀ. χρυσοῦ χωνευτής. Ἐπιγρ.
†auricŏlor, ōris, χρυσόχρους.
*aurĭcŏmans, ntis, χρυσοκόμης.
aurĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ auris) λοβὸς τοῦ ὠτός. 2) οὖς, ὠτίον.
aurĭcŭlārĭus, a, um, ὠτικός. auricularius, i, ἀ. ἰατρὸς ὤτων. 2) σύμβουλος Ἴδε Βασιλειῶν· Δ. 23, 23.
aurĭfer, ĕra, ĕrum, χρυσοφόρος. aurifera arbor, τὸ χρυσόκαρπον δένδρον. aurifera arena, χρυσῖτις ἄμμος. aurifer amnis, χρυσοῤῥόας ποταμός.
aurĭfex, ĭcis, ἀ. (aurum-facio) χρυσοποιός, χρυσοχόος.
aurĭflŭus, a, um, χρυσόῤῥυτος.
aurĭfŏdīna, æ, θ. χρυσωρυχεῖον.
aurīga, ae, ἀ. ἡνίοχος, ἁρματηλάτης, ἁρματοδρόμος. 2) ἡνίοχος, τὸ ἄστρον. Ἐκ τοῦ aurijŭ ga· τὸ δὲ πρῶτον συνθετ. arvus, αὖρος, ταχύς κέλης(ἵππος).
*aurīgālis, e, ἡνιοχικός.
*aurīgans, ntis, χρυσίζων.
aurīgārĭus, i, ἀ. ἁρματηλάτης
aurīgātĭo, iōnis, θ. ἱππικὸς ἀγών, τὰ ἱπποδρόμια, ἁρματοδρόμια.
aurīgātor, ōris, ἀ. ἡνίοχος.
aurĭgĕna, æ, ἀ. χρυσόγονος, χρυσόπατρος. ἐπίθ. τοῦ Περσέως.
aurĭger, ĕra, ĕrum, χρυσοφόρος, χρυσωτός, χρυσόκερως.
aurīgo, avi, atum, are, (auriga) ἡνιοχῶ, ἁρματηλατῶ, ἁρματοδρομῶ, ἅρματι ἀγωνίζομαι· κυρίως καὶ μεταφορικῶς.
aurīgor, atus sum, ari, ἀρχαικῶς ἀντὶ τοῦ aurigo.
aurĭlĕgŭlus, i, ἀ. χρυσολέκτης.
aurĭpigmentum, i, ού. τὸ ἀρσενικόν.
auris, is, θ. (αὖς) τὸ οὖς, ἡ ἀκοή. aures adhibere, applicare, προσέχειν τινί. dare, præbere alicui, ἀκούειν τινός, ἀκροᾶσθαί τινος. in aurem, ad aurem dico, πρὸς τὸ οὖς λέγω, πρὸς τὴν ἀκοήν τινος ψιθυρίζω. aures obtundere, ὠτοκοπεῖν. auribus alicujus servio, ἀρεσκεύομαι, κολακεύω τινά. in utramvis aurem dormio, ἐπ' ἀμφω τὴν ἀκοὴν καθεύδω, ἀφρόντιστός εἰμι. 2) μέρος τῆς ὕνεως τῆς ἐν τῷ ἀρότρῳ.
auriscalpĭum, i, οὐ. ὠτογλυφίς. 2) μήλη.
*aurītŭlus, i, ἀ. μακρώτης, δολιχούατος.
aurītus, a, um, ὠτώεις, ἔχων ὦτα, ἀκούων. 2) ὠτοειδής.
auro, avi, atum, are, (aurum) χρυσῶ. Μόνον ἡ μετοχὴ auratus, a um, εὔχρ.
auroclāv(at)us, a, um, (aurum-clava) χρυσόσημος, οἷον· vestis, tunica. Λ. μτγν.

aurōra, ae, θ. ἡ ἕως, αἱ πρῶται τῆς ἡμέρας αὐγαί. ad auroram, πρὸς ἕω. tota aurora, ὅλη ἡ ἀνατολή.
Aurōra, æ, θ. ἡ Ἠώς, (Αὔως Αἰολικῶς).
aurōsus, a, um, χρυσοειδής.
*aurūgĭnĕus, a, um, ἰκτερικός.
*aurūgĭno, avi, atum, are, ἰκτεριῶ.
aurūgo, ĭnis, θ. (aurum) ὁ ἴκτερος(ἡ χρυσῆ).
aurŭla, ae, θ. πνευμάτιον.
*aurŭlentus, a, um, χρυσόχρους.
aurum, i, οὐ. (αὖρον) χρυσός. 2) ὅ τι χρυσοῦ πεποίηται, κοῖλος χρυσός, χρύσωμα, οἷον· δακτύλιος, στρεπτός, περόνη, ποτήριον χρυσοῦν, νόμισμα χρυσοῦν. 3) ὁ χρυσοῦς αἰών.
Aurunca, ae, θ. ἡ πόλις τῶν Αὐρούγκων.
Aurunci, orum, ἀ. Αὔρουγκοι εἴτε Αὔσονες.
auscultātĭo, iōnis, θ. ἀκρόασις. 2) εὐπείθεια.
auscultātor, ōris, ἀ. ἀκροατής, ἀκουστής. 2) ὁ ὑπακούων.
auscultātus, ūs, ἀ. ἀκρόασις.
ausculto, avi, atum, are, (ἀντὶ ausiculito. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ausicula=auricula). aliquem, ἀκροῶμαί τινος, προσέχω τινί. 2) περιέργως ἀκούω, ὠτακουστῶ. 3) ὑπακούω, θυρωρῶ. 4) alicui, ὑπακούω τινί, πείθομαί τινι.
Auser, ĕris, καὶ Ausar, ăris, ἀ. Αὔσαρ, ποταμὸς Ἐτρουρίας, τανῦν Osari. μετὰ τοῦ Serchio.
Ausetāni, orum, ἀ. Αὐσητανοί, ἔθνος Ἱσπανίας.
ausim, is, κ. τ. λ. ἴδ. audeo.
Ausŏn, ŏnis, ἀ. Αὔσων. Ausŏna, ae. θ. ἀρχαία τῶν Αὐσόνων πόλις. Ausŏnes, um, ἀ. Αὔσονες· ποιητ. οἱ Ἰταλοί. Ausŏnĭa, æ, θ. Αὐσονία. Ausŏnĭdae, arum, ἀ. ποιητικ. ἀντὶ τοῦ Αὔσονες. Ausŏnis, ĭdis, θ. Αὐσονίς, Αὐσονῖτις. Ausŏnĭus, a, um, Αὐσόνιος· ποιητ. Ἰταλικός. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Αὐσόνιος.
auspex, ĭcis, ἀ. (avis-specio), οἰωνοσκόπος. (Ἐπὶ ταύτης τῆς κυρίας σημασίας πολλῷ σπανιώτερον ἢ τὸ augur). 2) auspex, ἀ. καὶ θ. αἴτιος, καθηγεμών, προστάτης, προστάτις. auspice te, σοῦ προστατεύοντος. 3) auspex εἴτε auspex nuptiarum, ὁ παρανύμφιος. 4) auspex, ἐπίθετον, αἴσιος.
†auspĭcābĭlis, e, αἴσιος.
auspĭcālis, e, οἰωνοσκοπικός.
*auspĭcālĭter, ἐπίρ. οἰωνοσκοπικῶς.
auspicato, ἴδ. auspicor, ἐν τέλει.
*auspĭcātus, ūs ἀ οἰωνισμός, οἰωνοσκόπημα.
auspĭcĭum, i, οὐ. (auspex) οἰωνοσκόπημα, οἰωνισμός, ὀρνιθεία. Ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ὁ στρατηγὸς προὔθυε καὶ ἐπετέλει τὴν οἰωνοσκοπίαν, σημαίνει τὸ auspicio εἴτε auspiciis

Digitized by Google

alicujus, ἡγουμένου τινός, στρατηγοῦντός τινος, καὶ ἁπλῶς εἰσηγουμένου ἢ κελεύοντος. auspicia regni, ἀρχή, ἔναρξις βασιλείας. 2) οἰωνός. bonum, αἴσιος οἰωνός. avis auspicium facit, ἡ ὄρνις σημαίνει τι.
auspīco, avi, atum, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ auspicor.
auspīcor, atus sum, ari, (auspex) οἰωνοσκοπῶ, οἰωνίζομαι. auspicandi causa facio aliquid, κατάρχω τινός, ὡς αἰσίῳ οἰωνῷ χρῆσθαι. auspicor aliquid, ἄρχομαί τινος. auspicor cantare, κατάρχομαι τοῦ ᾄδειν. militiam, ἄρχομαι τῆς στρατείας. auspicatus, καθιερωμένος δι' οἰωνισμοῦ. Romulus auspicato urbem condidit, ὁ Ῥωμύλος, οἰωνοῖς χρησάμενος (ὀρνιθευσάμενος οἰωνοὺς αἰσίους τῆς πράξεως λαβών), ἔκτισε τὴν πόλιν. auspicata omina, αἴσιοι οἰωνοί.
austellus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ auster) νότιος αὔρα.
auster, stri, ἀ. (ἄFω, αὔω) νότιος (ἄνεμος).
austĕrālĭs, is, θ. σισύμβριον (φυτόν).
*austēre, ἐπίῤ. αὐστηρῶς.
austĕrĭtas, ātis, θ. αὐστηρότης, π.χ. vini, τοῦ οἴνου. magistri, τοῦ διδασκάλου. 2) coloris, ξηρότης, βαθύτης τοῦ χρώματος.
austĕrŭlus, a, um, ὑπαυστηρός.
austērus, a, um, αὐστηρός. vinum, αὐστηρὸς οἶνος. color austerus, ξηρόν, βαθὺ χρῶμα. μεταφ. αὐστηρός, σκυθρωπός.
austrālis, e, καὶ austrīnus, a, um, νότιος.
*austrĭfer, ĕra, ĕrum, νότον φέρων, νοτιώδης.
austrīnus, a, um, νότιος.
austrŏafrĭcus, i, ἀ, λιβόνοτος.
austrŏnŏtus, εἴτε austronotĭus, i, ἀ. νότιος πόλος. Ἰσίδωρος.
ausum, i, οὐ. καὶ ausus, a, um, ἴδ. audeo.
aut, σύνδ. (ἐκ τοῦ αὖ καὶ αὖτις) ἐπὶ ἐναντίων ἢ διαφόρων καὶ ἀνομοίων· ἤ. injuste aut inprobe fecit, ἀδίκως ἢ ἀπίστως ἔπραξεν. aut verum est aut falsum, ἤτοι ἀληθές ἐστιν ἢ ψευδές. per eum aut vivam aut moriar, δι' ἐκείνου ἢ ζήσω ἢ ἀποθανοῦμαι. de hominum genere aut (potius) omnino de animalium loquor, περὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ γένους ἢ μᾶλλον περὶ τοῦ τῶν ζῴων λέγω. Σημ. οἱ ποιηταὶ ἀνταλλάσσουσι τὸ aut τοῦ vel.
autem, σύνδ. (αὖ, αὐτάρ) δέ, δή, μὲν —δέ. tu amator mulierum es, ego autem homo iracundus, σὺ μὲν ἐραστὴς γυναικῶν εἶ, ἐγὼ δὲ ἄνθρωπος ὀργίλος. vita brevis, ars autem longa est, ὁ μὲν βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρά.
Autesiodōrum, i, οὐ. πόλις τῶν Σενώνων ἐν τῇ Λουγδουνησίᾳ Γαλλίᾳ, ἡ τανῦν Auxerre.
authentĭcus, a, um, αὐθεντικός. authenticum, οὐ. τὸ πρωτότυπον.
authepsa, æ, θ. ὁ αὐθέψης (ἀγγεῖον).
author, οὐχ ὀρθῶς ἀντὶ τοῦ auctor.
autochthŏnes, um, ἀ. αὐτόχθονες.
autŏgrăphos, a, um, αὐτόγραφος.
Autŏlŏles um, ἀ. οἱ Αὐτολόλεις καὶ Αὐτολάλαι, ἔθνος Μαυριτανίας.
autŏmătārĭus, ii, ἀ. αὐτοματοποιός. Ἐπίγρ.
autŏmătus, a, um, αὐτόματος. automatum, οὐ. τὸ αὐτόματον, μηχανή.
Autŏmĕdon, ntis, ἀ. Αὐτομέδων.
Autŏnŏe, ēs, θ Αὐτονόη.
autŏpȳrus, i, ἀ. ὁ αὐτόπυρος (ἄρτος).
autor, ταὐτὸ τῷ auctor.
autumnālis, e, φθινοπωρινός. aequinoctium autumnale, ἡ φθινοπωρινὴ ἰσημερία.
*autumnescit, ἐπέρχεται τὸ φθινόπωρον.
autumnĭtas, ātis, θ. ἡ φθινοπωρινὴ ὥρα. 2) οἱ καρποὶ τῆς ὀπώρας καὶ τοῦ φθινοπώρου, ἡ ὀπώρα.
autumno, avi, atum, are, ἐπιφέρω φθινόπωρον. Λ. σπαν.
autumnum, i, οὐ σπάν. ἀντὶ τοῦ autumnus.
autumnus, a, um, φθινοπωρινός. autumnum frigor, τὸ φθινοπωρινὸν ψῦχος.
autumnus, ἢ ὀρθότερον auctumnus, i, ἀ. (auctus, augeo) φθινόπωρον (κυρίως δὲ τὸ μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἀπὸ κβ'. Σεπτεμβρίου μέχρι κβ'. Δεκεμβρίου), ἡ ὀπώρα.
autŭmo, avi, atum, are, (aitumo, ajo) φημί, καταφημι, λέγω, ὀνομάζω.
*auxĭlĭābundus, a, um, βοηθητικός.
auxĭlĭāris, e, βοηθητικός, ἐπικουρικός. auxiliares, ἀ. τὸ ἐπικουρικόν, οἱ σύμμαχοι.
auxĭlĭārĭus, a, um, βοηθητικός, ἐπικουρικός. Σπανιώτερον τοῦ ἀνωτέρω.
*auxĭlĭātĭo, iōnis, θ. βοήθεια, ἐπικουρία.
auxĭlĭātor, ōris, ἀ. βοηθός, σύμμαχος, ἐπίκουρος. Λ. σπαν.
*auxĭlĭātrix, īcis, θ. ἡ βοηθός.
*auxĭlĭātus, ūs, ἀ. βοήθεια.
auxĭlĭo, avi, atum, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ auxilior.
auxĭlĭor, atus sum, ari, alicui, βοηθῶ τινι, ἐπικουρῶ τινι. ferula quibusdam morbis auxiliatur, ὁ νάρθηξ νόσοις τισὶν ἐπικουρεῖ. παθητικῶς· a me auxiliatus est, παρ' ἐμοῦ βοήθειαν ἔλαβεν.
auxĭlĭum, ii, οὐ. (augeo) ἐπικουρία, βοήθεια. peto auxilium ab aliquo, αἰτῶ βοήθειαν παρά τινος. auxilio tibi ero, βοήθειά σοι ἔσομαι. auxilio alicui venio, ἔρχομαι βοηθῶν, ἔρχομαι ἐπικουρήσων τινί. auxilium tibi feram contra hostem. βοηθήσω σοι ἐπὶ τὸν πόλεμον. auxilium εἴτε auxilia, πληθ. ἡ ἐπικουρία, τὸ ἐπικουρικόν. auxilia mitto alicui. ἐπικουρίαν πέμπω τινί. auxilia, ἐνίοτε σημ. πολεμικὴν δύναμιν ἁπλῶς. 2) ἐπικούρημα, ἴαμα.

Digitized by Google

auxim, is, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ auxerim ἴδ. augeo.
Auxĭmum, i, οὐ. Αὔξιμον καὶ Αὔξουμον, πόλις τῆς Πικεντίνης, τανῦν Osimo.
ăvāre, ἐπίῤ. πλεονεκτικῶς, ὁρμητικῶς, ἀπλήστως.
Avārĭcum, i, οὐ. Αὐάρικον, πόλις Γαλλίας.
ăvārĭter, ἐπίῤ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ avare.
ăvārĭtĭa, æ, θ. πλεονεξία, ἀπληστία, φιλαργυρία, αἰσχροκέρδεια.
ăvārĭtĭes, ēi, θ. σπάνιον ἀντὶ τοῦ avaritia.
ăvārus, a, um, (aveo) πλεονέκτης, πλεονεκτικός, φιλάργυρος, αἰσχροκερδής. Graeci avari laudis, οἱ Ἕλληνες φιλοτιμότατοι ἐρασταὶ δόξης. παρὰ Τακίτῳ publicæ pecuniæ avarus, τῶν κοινῶν χρημάτων φύλαξ γλισχρότατος. avarus Acheron, ὁ ἄπληστος Ἀχέρων.
avectus, a, um, ἴδ. aveho.
ā-vĕho, xi, ctum, hĕre, ἀποκομίζω, ἀπάγω. aliquem domum, ἀποκομίζω τινὰ οἴκαδε. avehor, ἀπέρχομαι, ἀφιππεύω.
Avella, ἴδ. Abella.
Avellanus, ἴδ. Abellanus.
ā-vello, elli εἴτε ulsi, ulsum, ĕre, ἀποτίλλω, ἀποσπῶ saxa montibus avulsa, πέτραι ἀποῤῥαγεῖσαι τοῦ ὄρους. Victoriam e signo Cereris avello, ἀφαιρῶ τοῦ τῆς Δήμητρος ἀγάλματος τὴν Νίκην. fundum emtori avello, ἀφαιροῦμαι τὸν ὠνητὴν τὴν ἔπαυλιν. avellor castris, ἀποσπῶμαι ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου.
ăvēna, æ, θ ὁ βρόμος, φ. 2) ὁ αἰγίλωψ, φ. 3) ὁ κάλαμος, ἡ σύριγξ.
ăvēnācĕus, a, um, ἐκ βρόμου.
*ăvēnārĭus, a, um, ὁ τὸν βρόμον φιλῶν.
Avenĭo, ōnis, θ. ἡ Αὐενιὼν καὶ Αὐενίων, πόλις τῆς Γαλλίας, τανῦν Avignon.
ăventer, ἐπίῤ. ἐπιθυμητικῶς, ὀρεκτικῶς.
Ăventīnĭensis, e, ταὐτὸ τῷ Aventinus.
Ăventīnum, i, οὐ. Ἀβεντῖνον, ὁ Ἀβεντῖνος λόφος. Aventīnus, a, um, Ἀβεντῖνος, Aventinus mons εἴτε Aventinus, ἀ. ὁ Ἀβεντῖνος λόφος.
ăvĕo εἴτε hăvĕo, ēre, χαίρειν (εὐχρης. μόνον κατ' ἀπαρέμφ. καὶ προστακτικ.) ave! χαῖρε! avēto! ἔῤῥωσο! avete! χαίρετε!
ăvĕo εἴτε hăvĕo, ēre, aliquid ἢ facere aliquid. ἐφίεμαί τινος, ἐπιθυμῶ τινος, ἐφίεμαι, ἐπιθυμῶ πράττειν τι. valde aveo scire quid agas, σφόδρα ἐπιθυμῶ γνῶναι, τί πράττεις. avet mens vagari, ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ πλανᾶσθαι. avet semper aspera, ἐπιθυμεῖ ἀεὶ τῶν τραχέων.
Ăvernālis, e, τοῦ Ἀόρνου, Ἀχερούσιος.
Ăvernus, a, um, ἄορνος. Avernus lacus εἴτε Avernus, ἀ. ἡ Ἄορνος λίμνη, (Ἀουερνὶς παρὰ Δίωνι Κασ. 48, 50.) ὁ Ἄορνος ποιητ. Avernus, a, um, Ἀχερούσιος.
*ā-verro, erri, ĕre, ἀποκορῶ, ἀφαιροῦμαι.
āverrunco, avi, atum, are, ἀποτρέπω, ἀλέξω. deus averruncet, ὁ θεὸς ἀποτρέψειεν, ἀλεξήσειε! Λ. ἀρχαϊκή.
Ăverruncus, i, ἀ. ὁ Ἀλεξίκακος, ἀποτρόπαιος θεός.
āversābĭlis, e, ἀποτρόπαιος, μυσαρός. σπάν.
āversātĭo, ĭōnis, θ. ἀποτροπή, ἀποστροφή. Λ. σπαν.
*āversātrix, īcis, θ. ἡ ἀποστρεφομένη.
āversim, ἐπίῤ. ἀποστρόφως. Ἀμφ. γρ.
āversĭo, iōnis, θ. (averto) ἀποστροφή, ἀποτροπή, βδελυγμός. 2) ἀποστροφή, (σχῆμα ῥητορικόν). 3) ex aversione, ἐκ τοῦ ὄπισθεν. 4) aversione, εἴτε per aversionem, καθ' ὁλοσχέρειαν.
āversor, atus sum, ari, (averto) ἀποτρέπομαι, ἀποστρέφομαι. 2) aliquem καὶ aliquid, ἀποτρέπομαι, ἀποτρίβομαι, οὐ δέχομαί τινα ἤ τι. Εὕρηται καὶ παθητικῶς.
*āversor, ōris, ἀ. σφετεριστής. Κικέρων.
āversus, a, um, ἴδ. averto.
āverta, ae, θ. ὁ ἀορτής, αἱ ἱπποπῆραι. (ταὐτὸ τῷ mantica).
*āversārĭus, ii, ἀ. (ὑπον. equus). ὁ πηροφόρος ἵππος.
āverto, rti, rsum, ĕre, (ad-verto) aliquem a re (ἐνίοτε re) ἀποτρέπω, ἀποστρέφω τινά τινος. flumen averto, ποταμὸν ἀποστρέφω. aliquem ab incepto, ἀποτρέπω τινὰ τοῦ ἐπιχειρήματος. mihi avertitur animus a certamine, ἡ ψυχὴ ἀποστρέφεταί μοι τοῦ ἀγῶνος. averto iter, ἀποκλίνω. hæc fama nonnullos ab eo avertit, αὕτη ἡ φήμη ἠλλοτρίωσέ τινας αὐτῷ. prædam avertere, ἀπάγω λείαν. auratam optantes Colchis avertere pellem, εὐχόμενοι τοὺς Κόλχους τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἀφελέσθαι. pecuniam publicam avertit, τὰ κοινὰ χρήματα σφετερίζεσθαι. aliquem avertere in fugam, τρέπεσθαί τινα, τρέπειν τινὰ εἰς φυγήν. ὁ παθητ. τύπος ἐν μέσῃ σημασίᾳ· avertor aliquid, ἀποστρέφομαί τι. 2) avertere, οὐδετέρως ἀντὶ τοῦ se avertere, ἀποτρέπομαι. id quum dixisset, avertit, τοῦτο εἰπὼν ἀπετράπετο.— aversus, a, um, ἀπεστραμμένος, ἀπόστροφος. aversum aliquem aggredior, ἐκ τοῦ ὄπισθεν ἐμπίπτω τινί. aversus a Musis, ἀλλότριος τῶν Μουσῶν. aversus animus, ἀπηλλοτριωμένη ψυχή. aversum, οὐ. καὶ aversa, πληθ. τὸ ἀπεστραμμένον μέρος, τὸ ὄπισθεν, τὰ ὄπισθεν. aversa montis, τὰ ὄπισθεν τοῦ ὄρους. aversa Indiae, τὸ ἀπεστραμμένον τῆς Ἰνδίας μέρος.
ăvĭa, ae, θ. τήθη, μαμμία, μεγαλομήτηρ.
ăvĭārĭum, ii, οὐ. (avis) ὀρνιθών, ὀρνιθοτροφεῖον. 2) ὀρνιθεῖον (ἀγρίων πτηνῶν).

Digitized by Google

ăvĭārĭus, a, um, ὀρνιθοθρεπτικός. aviarius, ἁ. ὀρνιθοκόμος.
ăvĭcella, ἴδ. aucella.
ăvĭcŭla, æ, θ ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον.
*ăvĭcŭlārĭus, ii, ἁ. ὀρνιθοκόμος.
ăvĭde, ἐπίρ. ἐπιθυμητικῶς, ὁρμητικῶς, ἀπλήστως.
ăvĭdĭtas, ātis, θ. ἐπιθυμία. 2) πλεονεξία, φιλαργυρία. 3) ὄρεξις.
ăvĭdĭter, ἐπίρ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ avide.
ăvĭdus, a, um, (aveo) alicujus, ἐπιθυμητικός τινος, ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενός τινος. gloriæ, δόξης ἐφιέμενος. avidus belli gerendi, ἐπιθυμῶν πόλεμον ποιεῖσθαι. avidus in direptiones, πρόθυμος πρὸς ἁρπαγάς. ἔτι δὲ καὶ μετ' ἀπαρεμφάτου. 2) πλεονεκτικός, φιλοκερδής, φιλάργυρος, πλεονέκτης. 3) ὁρμητικός, ἄπληστος, ἀκόρεστος.
Ăvĭēnus i, ἁ. Αὐϊηνός.
ăvĭpes, ĕdis, πτηνόπους, ταχύπους.
ăvis, is, θ. (ἄϝω, ἄημι) ὄρνις, πτηνόν. 2) ὄρνις ἡ εἰς μαντείαν συντελοῦσα, ὁ οἰωνός. bona avis, αἴσιος, οἰωνός.
*ăvīte, ἐπίρ (avitus) ἀρχαιόθεν. 'Αμφ. γρ.
*ăvĭtĭum, ii, οὐ. τὸ τῶν ὀρνίθων γένος.
ăvītus, a, um, (avus) παππικός. 2) παμπάλαιος. 3) ὀν. κύρ. "Αβιτος καὶ 'Αούιτος. Τὸ θηλ. Avīta, 'Αβεῖτα.
āvĭus, a, um, (ab-via) ἄβατος, ἀστιβής, ἀπόκρυφος, ἔρημος. avium, οὐ. ἐρημία.
āvŏcamentum, i, οὐ. ἄνεσις, παρηγορία, παράκλησις.
āvŏcātĭo, iōnis, θ. ἄνεσις.
*āvŏcātor, ōris, ἁ ὁ ἀποκαλῶν, μετακαλῶν.
*āvŏcātrix, īcis, θ. ἡ ἀποκαλοῦσα.
āvŏco, avi, atum, are, (ab-voco) ἀποκαλῶ, μετακαλῶ τινα ἤ τι. aliquem ab aliquo, ἀποτρέπω τινά τινος. res quæ avocant, τὰ ἄνεσιν παρέχοντα, παρακλητικά, διασκεδαστικά.
ā-vŏlo, avi, atum, are, ἀφίπταμαι. 2) ταχέως ἀπέρχομαι, οἴχομαι ἀποθέων.
āvulsĭo, iōnis, θ. ἀποσπασμός.
*āvulsor, ōris, ἁ. ὁ ἀποσπῶν.
āvulsus, a, um, ἴδ. avello.
ăvuncŭlus, i, ἁ. (avus) μητράδελφος, ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος.
ăvus, i, ἁ. πάππος. 2) πρόγονος, προγεγονώς.
axāmenta, orum, οὐ. ὕμνοι τῶν Σαλίων ἱερέων, ἐπὶ θυσιῶν 'Ηρακλέους. (ἐκ τῶν σανίδων, axes, ἐφ' ὧν ἦσαν γεγραμμένοι).
*axēdo, ĭnis, θ.=axis, σανίς.
Axēnus, i, ἁ. ὁ "Αξενος (ὑπον. Πόντος).
*axĭcĭa, ae, θ. ψαλίς.
axĭcŭlus, i, ἁ. (axis) μικρὸς ἄξων, πάσσαλος, χαμάκιον.
axilla, ἐκ τούτου συνήρηται τὸ ala.
axim, is, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ egerim, ἴδ. ago.
axīnŏmantĭa, æ, θ. ἀξινομαντεία.
axĭōma, ătis, οὐ. ἀξίωμα (φιλοσοφικῶς).
axis, is, ἁ. ἄξων (ἁμάξης). 2) τοῦ κόσμου ἄξων. 3) πόλος, οὐρανός, κλίμα. 4) σανὶς παχεῖα, καὶ ἄλλ' ἄττα τῷ ἄξονι ἐμφερῆ πράγματα.
Axius, i, ἁ. ὁ 'Αξιὸς ποταμός.
axon, ŏnis, ἁ. ἄξων. Axŏnes, ἄξονες (οἱ τοῦ Σόλωνος νόμοι).
Axŏna, æ, ἁ. ὁ 'Αξόνας, (;) Αὔξουνος (Δίων Κάσ.) καὶ "Αξων (Πλαν.) ποταμὸς Γαλλίας, τανῦν Aisne.
axungĭa, æ, θ. (axis-ungo) ἀξόνιον ἄλειμμα, καὶ πᾶν λίπος, (ἀξούγγιον)· ἰδίᾳ χρῖμα σύειον.
āzānĭæ nuces, θ. (ἀζάνω) οἱ κόκκαλοι τοῦ στροβίλου, (τῆς πίτυος).
azȳmus, a, um, ἄζυμος.

B

B, συντόμως δηλοῖ, bonus, bene κ.τ.λ. ἐν ἐπιγρ. ἐπιτυμβίαις B. M. bene merenti. R. V. V. bene vale, vale! B. B. beneficiarii. B. M. bonae memoriae κ. τ. λ.
Bāal, ἁ. (ἄκλιτον) ὁ Βαάλ, Ζεὺς Βῆλος.
băbae! βαβαί!
Băbȳlo, ōnis, ἁ. κωμικῶς· ὁ ἄσωτος, ὁ λίαν ἐλευθέριος, Βαβυλᾶς.
Băbȳlon, ōnis, θ. Βαβυλών. Băbȳlōnĭa, æ, θ. Βαβυλωνία. Băbȳlōnĭăcus, a, um, Βαβυλωνιακός. Băbȳlōnĭcus, a, um, Βαβυλώνιος Băbȳlōnĭensis, e, Βαβυλώνιος. Băbȳlōnĭus, a, um, Βαβυλώνιος.
baca, ταὐτὸ τῷ bacca.
bacca, æ, θ. ὁ μικρὸς σφαιροειδὴς εἴτε μαργαρώδης καρπός. bacca lauri, ἡ δαφνίς. murti, ἡ μυρτίς. alivæ, εἴτε κατ' ἐξοχήν, bacca, ἡ ἐλαία. 2) καθόλου καρπὸς δένδρου. 3) μαργαρίτης.
*baccālĭa, æ, θ. πολύκαρπος δάφνη.
baccālis, e, π. χ. laurus, καρποφόρος δάφνη.
baccar, ăris, οὐ. ἡ βάκκαρις (φυτόν).
baccātus, a, um, μαργαρίτας ἔχων, μαργαρίταις κεκοσμημένος.
baccha, æ, θ. βάκχη, θυϊάς, μαινάς.
bacchābundus, a, um, βακχεύων. Λ. σπαν.
Bacchæus, a, um, Βάκχειος.
Bacchānal, ālis, οὐ. Βάκχειον, ἱερὸν τοῦ Βάκχου. 2) Bacchanalia, ium, οὐ. τὰ Βακχεῖα, τὰ τοῦ Διονύσου ὄργια, ἡ Βακχεία. Bacchanalia, (αἰτιατ.) vivunt, οἷον βακχεύοντες καὶ μαινόμενοι διάγουσι. Bacchānalis, e, Βάκχειος.
bacchar, ταὐτὸ τῷ baccar.

Digitized by Google

*bacchātim, ἐπίῤ, κατὰ Βάκχας, ὡς αἱ Βάκχαι.
bacchātĭo, iōnis, θ. βάκχευσις, βάκχευμα.
Baccheis, ĭdis, καὶ ĭdos, θ. ἡ Βακχηΐς, τοῦ Βάκχιδος, Κορινθιακή.
bacchēĭus, καὶ bacchēus, a, um, βάκχειος.
Bacchĭădae, arum, ἀ. οἱ Βακχιάδαι.
Bacchĭcus, a, um, Βακχικός. Bacchis, ĭdis, θ. ἡ Βακχίς. Bacchīus, a, um, Βακχεῖος.
bacchor, atus sum, ari, βακχεύω, μαίνομαι. Εὕρηται καὶ παθητικῶς.
Bacchus, i, ἀ. Βάκχος. 2) ποιητικῶς ἡ ἄμπελος, ὁ οἶνος. 3) bacchus, ἰχθύς τις ὁ καὶ myxo καλούμενος.
baccĭfer, ĕra, ĕrum, καρποφόρος (σφαιροειδῶν μικρῶν καρπῶν), ἐλαιοφόρος.
baccīna, æ. θ. ὁ ὑοσκύαμος.
baccŭla, ae, θ. ὑποκοριστικ. τοῦ bacca.
*bacēŏlus, i, ἀ. βάκηλος, ἀνόητος.
băcillum, i, οὐ. (baculum) βακτηρίδιον, ῥαβδίον, ἡ ῥάβδος τῶν ῥαβδούχων.
bacillus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ bacillum.
Bactra, orum, οὐ. τὰ Βάκτρα. Bactri, orum, ἀ. Βάκτριοι, Βακτριανοί. Bactrĭānus, a, um, Βακτριανός. Bactrīnus, a, um, Βάκτριος. Bactrum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ Bactra.
Bactrus, i, ἀ. Βάκτρος.
băcŭlum, i, οὐ. (σπαν. baculus, i, ἀ.) βάκτρον, ῥάβδος, σκῆπτρον.
bădĭus, a, um, ὄρφνινος (ἐπὶ χροιᾶς ἵππων).
bădizo, avi, atum, are, βαδίζω.
Bæbĭus, a, um, Βαίβιος. Bæbius, ἀ. ὁ Βαίβιος.
Bæcula, ae, θ. τὰ Βαίκυλα. ὁ πολίτης· Bæculōnensis, Βαικυλεύς.
*baetĭcātus, a, um, ὁ φορῶν Βαιτικὸν ἔνδυμα.
Baetĭcŏla, æ, ἀ. ὁ παροικῶν τὸν Βαῖτιν ποταμόν.
Baetĭcus, a, um, Βαιτικός. Baetica, θ. ἡ Βαιτική. Baetici, ἀ Βαιτικοί. Baetĭgĕna, æ, ἀ. ὁ παρὰ τὸν Βαῖτιν γεγεννημένος. Baetis. is, ἀ. ὁ Βαῖτις, ποταμὸς Ἱσπανίας, ὁ τανῦν Guadalquivir.
Bætūrĭa, æ, θ. Βαιτουρία.
Bagaudae, arum, ἀ. ἔθνος Γαλλίας.
Băgōus, i, εἴτε Băgōas, ae, ἀ. Βαγώας, εὐνοῦχος. Λ. Περσική.
Băgrăda, ae, ἀ. ὁ Βαγράδας, ποταμὸς Λιβύης, τανῦν Medsjarda.
Bājae, arum, θ. αἱ Βαΐαι, Βαῖαι, πόλις καὶ θερμὰ ὕδατα Καμπανίας. 2) καταχρ. ὁ λουτρὼν τὸ βαλανεῖον.
Bājānus, a, um, Βαϊανός, τῶν Βαΐων.
*bajŭlātōrĭus, a, um, βαστακτικός.
bajŭlo, avi, atum, are, βαστάζω, ἀχθοφορῶ. Λ. σπαν.
bajŭlus, i, ἀ. βαστάζων, ἀχθοφόρος.
bālaena, ae, θ. ἡ φάλαινα, τὸ κῆτος.
*bălănātus, a, um, μεμυρωμένος, μυρόχριστος.
bălănĭnus, a, um, βαλάνινος.
bălānītes, æ, ἀ. βαλανίτης, (λίθος).
bălănītis, ĭdis, θ. ἡ βαλανῖτις, (καστανία).
bălănus, i, θ. (σπαν. ἀ.) ἡ βάλανος. 2) ἡ βάλανος, εἴτε μυροβάλανος. 3) balanus, λέγονται καί ἄλλοι βαλανωτοὶ καρποί, βαλανωτὰ κογχύλια, κ, τ, τ.
bălātro, ōnis, ἀ. γελωτοποιός. σπερμολόγος, βωμολόχος.
bālātus, ūs, ἀ βλήχημα, μηκασμός.
bălaustĭum, ii, οὐ. βαλαύστιον, (ἄνθος τῆς ἀγρίας ῥοιᾶς).
balbe, ἐπίῤ. τραυλῶς, δυσνοήτως.
Balbīnus, i, ἀ. Βαλβῖνος
balbus, a, um, τραυλός, βατταριστής. Balbus, i, ἀ. Βάλβος.
balbūtĭo, ire, τραυλίζω, βατταρίζω, ψελλίζω. 2) τροπ. ψελλίζω, ἀσαφῶς λέγω.
Bălēārĭcus, a, um, Βαλιαρικός. Bălēāris, e, Βαλιαρικός. Baleares, θ. (ὑπον. insulae) αἱ Βαλιαρίδες νῆσοι εἴτε Γυμνασίαι, αἱ τανῦν Majorca, καὶ Minorca. Baleares, ium, ἀ. οἱ Βαλιαρεῖς.
balinae, ἴδ. balneae.
balineum, ἴδ. balneum.
bălĭŏlus, a, um, (βαλιός) ὄρφνινος.
ballātĭo, ōnis, θ. ὄρχησις.
ballātor, ōris, ἀ. ὀρχηστής. Ἐπιγρ.
ballista, ae, θ. ὁ πετροβόλος, λιθοβόλος, (πολεμικὸν ὄργανον). 2) ὁ βαλλόμενος λίθος ἢ βέλος.
ballistārĭus, a, um, πετροβολικός. ballistarium, οὐ. τὸ πετροβολικὸν ὄργανον.
ballistarius, ἀ. καταπελταφέτης.
ballistēa, orum, οὐ. ὀρχηστικὰ ᾄσματα.
†ballo, āre, βαλλίζω, χορεύω.
ballōte, ēs, θ. βαλλωτή, (φυτόν).
ballūca, ae, εἴτε ballux, ūcis θ. ἡ χρύσαμμος. (Λ. Ἱσπανική).
balnēae, arum, θ. καὶ συνηθέστερον ἀντὶ τοῦ οὐδ. πληθ. balnea, ἴδ. balneum.
balnēāris, e, βαλανευτικός.
balnēārĭus, a, um, βαλανευτικός. balnearia, orum, οὐ. βαλανεῖον.
balnēātĭcum, i, οὐ. βαλανικόν, ἐπίλουτρον.
balnēātor, ōris, ἀ. βαλανεύς.
*balnēātōrĭus, a, um, βαλανευτικός.
balnēātrix, īcis, θ. βαλανεύτρια.
balnēŏlae, arum, θ. πληθυντικὸς τοῦ balneolum.
balnēŏlum, i, οὐ. μικρὸν βαλανεῖον.
balnēum, i, οὐ· βαλανεῖον, λουτρών.
bālo, avi, atum, are, βληχῶμαι. 2) περὶ προβάτων λαλῶ. 3) φλυαρῶ,
*balsămēus, a, um, balsameum unguen, οὐ. χρῖμα βαλσάμου.
balsămĭnus, a, um, βαλσάμινος.

Digitized by Google

balsĭmōdes, is, βαλσαμώδης.
balsĭmun, i, οὐ. βάλσαμον. 2) ἡ βάλσαμος (τὸ δένδρον).
baltĕārĭus, i, ἀ. κατασκευαστὴς ζωστήρων εἴτε τελαμώνων. Ἐπιγρ.
*baltĕātus, a, um, ἔχων ζωστῆρα, ἐζωσμένος.
*baltĕŏlus, i, ἀ. μικρὸς ξιφιστήρ, μικρὸς τελαμών.
baltĕus, i, ἀ. ξιφιστήρ, τελαμών. 2) ζωστήρ, ζώνη. 3) ὅ τι ἔοικε ζώνῃ, οἷον· ὁ ζωδιακὸς κύκλος, ὁ φλοιὸς δένδρου, τὸ διάζωμα τοῦ ἀμφιθεάτρου κ.τ.τ.
balūca ταὐτὸ τῷ balluca.
Bambălĭo, iōnis, ἀ. Βαμβαλίων.
banchus καὶ bancus, i, ἀ. ἄγνωστός τις ἰχθὺς παρὰ Coel. Aurel. acut. 2, 37, ἔνθα μέν τοι τινὲς διορθοῦσι bacchus, ὅπερ ἰδέ.
Bandŭsĭa, æ, θ πηγὴ πλησίον Οὐενουσίας.
Bantĭa, ae, θ. Βαντία, πόλις Ἀπουλίας τανῦν S Maria de Vanze.
băphĭum, i, οὐ. βαφεῖον.
baptae, arum, ἀ. βάπται, ἱερεῖς τῆς Κοτυττοῦς.
baptes, æ, ἀ. (βάπτης) ἄγνωστός τις λίθος.
†baptisma, ătis, οὐ βάπτισμα.
†baptismus, i, ἀ βαπτισμός.
†baptista, æ, ἀ. βαπτιστής.
baptistērĭum, i, οὐ. βαπτιστήριον.
†baptizātor, ōr s, ἀ. βαπτιστής.
†băptizo, avi, atum, are, βαπτίζω.
bărăthrum, i, οὐ. βάραθρον. μεταφορ. ἄνθρωπος ἄπληστος.
bărăthrus, i, ἀ. βάραθρος, βαράθρου ἄξιος.
barba, æ, θ. πώγων, γένειον, ὑπήνη. 2) barba Jovis, εἶδος ἀνθυλλίου
barbăre, ἐπίρ βαρβαρικῶς, ἀγρίως 2) βαρβαριστί=Λατινιστί, παρὰ Πλαύτῳ. Βαθμοὶ συγκρίσεως οὐχ εὑρηνται.
barbări, orum, ἀ. βάρβαροι. ἴδ. barbarus.
barbărĭa, ae, θ. πᾶσα ἡ ἀλλοδαπή, πλὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος, ἡ τῶν βαρβάρων ἐν στόματι δὲ Ἕλληνος (παρὰ Πλαύτῳ) καὶ ἡ Ῥώμη αὐτή. 2) βαρβαρότης.
barbărĭcārĭus, i, ἀ. χρυσοϋφάντης (βαρβαρικῶν) ἐσθήτων.
barbărĭce, ἐπίρ. βαρβαρικῶς.
barbărĭcus, a, um, βαρβαρικός barbaricum, οὐ. ἡ τῶν βαρβάρων χώρα.
barbărĭes, ταὐτὸ τῷ barbaria.
barbărismus, i, ἀ. βαρβαρισμός.
barbărus, a, um, βάρβαρος, τουτέστιν ὁ οὔτε Ἕλλην, οὔτε Ἰταλὸς ἢ Ῥωμαῖος· ἐνίοτε δὲ καὶ μόνον τὸν μὴ Ἕλληνα καὶ τὸ μὴ Ἑλληνικὸν δηλοῖ. 2) μτφρ. βάρβαρος, ἀπαίδευτος, ἄγριος, ὠμός ὁ ὑπερθετ. ἄχρηστος. barbarum, i, οὐ ἔμπλαστρόν τι, αἱ παρὰ Γαληνῷ βάρβαροι ἔμπλαστροι.
barbātĕrĭa, æ, θ. πωγωνοκουρία
barbātŭlus, i, ἀ. ὁ ὑπογενειάσκων.
barbātus, a, um, ἔχων πώγωνα, γενειῶν. λέγεται καὶ ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν, barbatus, πωγωνίτης, ὑπηνήτης, γενειάτης. barbata γενειᾶτις.=barbati, πωγωνοφόροι, καλοῦνται τῶν Ῥωμαίων οἱ ἀρχαῖοι, διότι ἐπωγωνοφόρουν. Ὄν. κύρ. Barbatus, Βαρβάτος. ὡς τὸ τῶν Βυζαντίνων Πωγωνάτος.
barbĭger, ĕra, ĕrum, πωγωνοφόρος. Λουκρήτιος,
barbĭo, ire, γενειῶ.
barbĭtĭum ii, οὐ. πώγων,γενειάς.Ἀπουλήϊος.
barbĭtos, ἀ. καὶ θ. barbita, οὐ. τὸ βάρβιτον, ἡ βάρβιτος.
barbŭla, æ, θ. πωγώνιον. Ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄν. ἀρσ Barbula, ἀ Βαρβούλας.
barbus, i, οὐ ἡ τρίγλη, ὁ μύλλος (ἰχθύς).
Barcas, æ, ἀ. ὁ Βάρκας.
Barce, ēs, θ Βάρκη. πόλις Λιβύης.
Barcĭno ōnis, θ ἡ Βαρκινών, πόλις Ἱσπανίας, τανῦν Barcellona.
Barcĭnus, a, u n, τοῦ Βάρκου.
Bardaei, orum, ἀ. Οὐαρδαῖοι καὶ Ἀρδιαῖοι, Ἰλλυρικὸν ἔθνος.
Bardăĭcus calceus, καὶ ἁπλῶς Bardaicus, i, ἀ. εἶδος στρατιωτικοῦ ὑποδήματος.
Bardi, orum, ἀ. Βάρδοι, οἱ τῶν Γάλλων ὑμνηταὶ καὶ ποιηταί.
bardītus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ barritus.
bardŏcŭcullus, i, ἀ εἶδος Γαλλικοῦ περιβλήματος, καλύπτοντος καὶ τὴν κεφαλήν.
bardus, a, um, βραδύς, βραδύνους, βλάξ.
Bargūsĭi, orum, ἀ Βαργούσιοι, ἔθνος Ἰβηρικόν.
Bargȳlĭae, arum, θ εἴτε Bargȳla, orum, οὐ. τὰ Βαργύλια, Βάργυλα, ἡ Βαργυλία, πόλις Καρική.
bārĭs, ĭdis καὶ ĭdos, θ. ἡ βᾶρις, σκάφος Αἰγυπτιακόν.
bāro, ōnis, ἀ. βρέσχεθος, βλάξ.
baroptĕnus, i, ἀ. ἄγνωστός τις λίθος, ἡ καὶ barippe καλουμένη.
barrīnus, a, um, (barrus) τοῦ ἐλέφαντος.
barrio, ire, βρυχῶμαι (ἐπὶ ἐλέφαντος).
barrītus, ūs, ἀ. ὀρθότερον barītus, ὁ τῶν Γερμανῶν παιάν, ἢ τὸ ἐν ταῖς αὐτῶν μάχαις ἐλελεῦ· τὸ δὲ barritus κυριολεκτεῖται ἐπὶ τοῦ βρυχήματος τοῦ ἐλέφαντος.
barrus, i, ἀ. ὁ ἐλέφας. Λ. Ἰνδική.
bārȳcus, εἴτε bărȳcĕphălus, a, um, βαρυκέφαλος.
basaltes, is, ἀ. Αἰθιοπικὸς μάρμαρος χροιᾶς μελαίνης.
băsănītes, lapis, ἀ. ὁ βασανίτης τῶν μετάλλων λίθος. Ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ καὶ εἰς ἰγδίων καὶ ἀκονῶν κατασκευήν.
bascauda, ae, θ. (Βρεττανικὴ λέξις) ἀγγεῖον ἢ κάνιστρον, ἐν ᾧ ἔκλυζον τὰ ποτήρια.
basella, æ, θ. μικρὰ βάσις, ὑπόβαθρον.

Digitized by Google

bāsĭātĭo, iōnis, θ. φίλησις (ἡ διὰ τοῦ στόματος), τὸ φίλημα. Λ. σπαν.
bāsĭātor, ōris, ἀ. φιλητής, ὁ καταφιλῶν τινα. Μαρτιάλιος.
Bāsĭlēa, æ, θ. ἡ Βασίλεια, πόλις 'Ελουητίας. τανῦν Basel καὶ Bâle.
bāsĭlĭca, ἴδ. basilicus.
bāsĭlĭce, ἐπίρ. βασιλικῶς.
bāsĭlĭcŭla, ae, θ. μικρὰ βασιλικὴ (ἐκκλησία). Λ. τοῦ μτγν. λατινισμοῦ.
bāsĭlĭcus, a, um, βασιλικός. basilicus (ὑπον. jactus), ἡ 'Αφροδίτη, ὁ κάλλιστος κατὰ τὸν ἀστράγαλον βόλος, ὁ νῦν παρ' ἡμῖν βασιλιᾶς λεγόμενος. basilica, æ, θ. ἡ βασιλικὴ (ὑπον. στοὰ καὶ ἐκκλησία).
bāsĭlisca, ae, θ. βασιλίσκη ἡ καὶ regula,φ.
bāsĭliscus, i, ἀ. βασιλίσκος, (εἶδος σαύρας).
bāsĭo, avi. atum, are, φιλῶ (τῷ στόματι), καταφιλῶ, κυνῶ. Λ. ποιητ.
bāsĭŏlum, i, οὐ. φιλημάτιον.
băsis, is, θ. βάσις. basis statuae, βάθρον ἀνδριάντος. aliquem cum basi sua metire, μετρεῖν τινα κακῶς, ὑπερτιμᾶν.
bāsĭum,ii, οὐ. φίλημα (τὸ διὰ τοῦ στόματος) Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητ.
Bassānĭa,æ, θ. πόλις ἐν 'Ιλλυρίᾳ. ἡ τανῦν Elbassan· οἱ δὲ κάτοικοι Bassanītæ, arum.
Bassăreus, ĕi, ἀ. Βασσαρεύς. Bassărĭcus, a, um, Βασσαρικός. Bassăris, ĭdis, θ. Βασσαρίς, θυϊάς.
Bastarnae, καὶ Basternae, arum, ἀ. Βαστάρναι, ἔθνος Γερμανικόν.
basterna, ae, θ. φορεῖον κομιζόμενον ὑφ' ἡμιόνων.
basternārĭus. ii, ἀ. φορειοφόρος. Ἔν τινι 'Ελλ, ἐπιγρ. τῶν Βυζαντ. χρόνων ἐπὶ τῆς 'Αθήνησιν ἀκροπόλεως οἱ «βαστερνάριοι» φαίνονται σημαίνοντες νεκροθάπτας.
Bătāvĭa, ae, θ. Βαταουΐα. Bătāvus, a, um, Βαταουϊκός. Batavi, ἀ. Βατάουοι, Βάταβοι καὶ Βαταβοί.
Băthyllus, i, ἀ. Βάθυλλος.
bātĭa, æ, θ. ἰχθὺς ἄγνωστος.
bătillum. i, οὐ. σκαφίον. 2) πύραυνον.
bătĭŏla, ae, θ. μικρὸν ποτήριον.
bătis, ĭdis, θ. ἡ βατίς, (ἰχθὺς καὶ φυτόν).
batrăchītes, ae, ἀ. βατραχίτης (λίθος).
batrăchĭum, i, οὐ. βατράχιον (φυτόν).
batrăchŏmyŏmăchĭa, ae, θ. βατραχομυομαχία.
batrăchus, i, ἀ. βάτραχος (ἰχθύς).
Battĭades, æ, ἀ. Βαττιάδης.
battŭo, ταὐτὸ τῷ batuo.
Battus, i, ἀ. Βάττος.
Batŭlum, i, οὐ. Βάτουλον, εἴτε Βάτλον, πόλις Καμπανίας.
bătŭo, ŭi, ĕre, κόπτω, κατακόπτω, κρούω. Λ. σπαν. ἐξ ἧς τὸ γαλλ. battre.

*baubor, atus sum, ari, βαΰζω.
Bauli, orum, ἀ. Βαῦλοι. τόπος πλησίον Βαϊῶν, τανῦν Bacolo.
Băvĭus, i, ἀ. Βάβιος.
baxĕa, ae, θ. εἶδος ὑποδήματος εὐϋποδήτου. πὰξ παρ' 'Ησυχίῳ).
bdellĭum, ii οὐ. βδέλλιον (φυτόν).
bĕāte, ἐπίρ. εὐδαιμόνως, μακαρίως.
bĕātĭfĭco, avi, atum, are, (beatus-facio) ποιῶ τινα εὐδαίμονα. Λ. τοῦ μτγν. Λατινισμ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς
bĕātĭfĭcus, a, um, εὐδαιμονίαν παρέχων.
beātĭtas, ātis, θ. εὐδαιμονία, εὐεστώ.
bĕātĭtūdo, ĭnis, θ. εὐδαιμοσύνη, εὐδαιμονία.
*bĕātŭlus, a, um, ἐπιεικῶς εὐδαίμων.
bĕātus, a, um, ἴδ. beo.
Bĕbrĭăcum, ὀρθότερον Bedriacum.
*bebrīnus, a, um,(beber=fiber) καστόρειος.
Bebrȳces, um, ἀ. Βέβρυκες. Bebrȳcĭa, ae, θ. Βεβρυκία. Bebrycĭus, a, um, Βεβρύκιος.
Bebryx, ȳcis, ἀ. Βέβρυξ.
beccus,i, ἀ. Γαλλιστί, τὸ ῥάμφος, τανῦν bec.
bēchĭon, i, οὐ. βήχιον (φυτόν).
Bechīres, um, καὶ Bechiri, orum, ἀ. Βέχειρες, ἔθνος Σκυθικόν.
Bĕdrĭăcum, i, οὐ. Βητριακόν, τόπος οὐ μακρὰν Οὐήρῶνος κείμενος.
Belga, ae, ἀ. Βέλγης. Belgae, οἱ Βέλγαι.
Belgĭcus, a, um, Βελγικός. Belgĭum, ii, οὐ. ἡ Βελγική.
Bēlĭas, iădis, θ. ταὐτὸ τῷ Bēlis.
Bēlīdes, ae, ἀ. Βηλίδης, ἀπόγονος τοῦ Βήλου Bēlis, ĭdis, θ. Βηλίς. Belĭdes, πληθ. αἱ Δαναΐδες, ἀπόγονοι τοῦ Αἰγυπτίου Βήλου.
bellārĭa, ĭorum, οὐ. (ἐκ τοῦ bellus, ὡς καὶ pulchralia ἐκ τοῦ pulcher. πρβλ. τὸ γαλ. bons-bons), τραγήματα, ἐπιδόρπια πέμματα.
bellātor, ōris, ἀ. (bello) πολεμιστής. bellator equus, ὁ πολεμιστήριος ἵππος. Εὕρηται ἐπιθετικῶς συνημμένον καὶ μετ' ἀψύχων, ὡς bell. ensis, campus.
bellātōrĭus, a, um, πολεμιστήριος, πολεμικός. Λ. σπαν
bellātrix, īcis, θ. ἡ πολεμίστρια. Ἔστι δὲ ἐν χρήσει καὶ ἐπιθετικῶς
*bellatŭlus, a, um, κωμικὸν ὑποκοριστ. τοῦ bellus, παρὰ Πλαύτῳ, ὡς τὸ τῆς συνηθείας χαλοῦλης.
*bellax, ācis, πολεμικός, φιλοπόλεμος.
belle, ἐπίρ. καλῶς, εὖ. belle esse, belle habere, εὖ ἔχειν, καλῶς ἔχειν.
Bellĕrŏphon, ntis ἀ. Βελλεροφῶν, Βελλεροφόντης. Bellĕrŏphontēus, a, um, Βελλεροφόντειος.
bellĭcōsus, a, um, πολεμικός, φιλοπόλεμος. bellicosus annus, ἐνιαυτὸς πολυπόλεμος.
bellicrĕpa saltātĭo, πολεμόκροτος ὄρχησις. Φῆστος.

bellĭcus, a, um, πολεμικός. bellicum, οὐ. τὸ πολεμικόν, τὸ σημεῖον. bellicum canere, τῇ σάλπιγγι σημαίνειν (τῷ στρατεύματι πορεύεσθαι ἢ μάχεσθαι).
*bellĭfer, ĕra, ĕrum, πολεμικός.
bellĭger, ĕra. ĕrum, πολεμικός, πολεμιστήριος. Λ. ποιητ.
bellĭgĕrātor, ōris, ἀ. πολεμιστής. Λ. τοῦ μτγν. Λατινισμοῦ καὶ σπανία
bellĭgĕro, avi, atum, are, πολεμῶ, ποιοῦμαι πόλεμον. cum aliquo, πρός τινα.
bellĭgĕror, ari, σπάνιον ἀντὶ τοῦ belligero.
bellĭo, iōnis, θ. χρυσάνθεμον, φ.
bellĭpŏtens, ntis, κρατησίμαχος.
bellis, ĭdis, θ. ὁ ἀμάραντος.
*bellĭsŏnus, a, um, πολεμοκέλαδος.
bello, avi, atum, are, cum aliquo, adversus, contra aliquem, παρὰ ποιηταῖς καὶ alicui, πολεμῶ, ποιοῦμαι πόλεμον πρός τινα, τινί.
Bellōna, ae, θ. θεὰ τῶν πολέμων, ἡ Ἐνυώ.
bellonārĭa, ae, θ. (ὑπον. herba) βοτάνη τις ἡ καὶ solanum. ἐχρῶντο γὰρ αὐτῇ ἐν ταῖς ἑορταῖς τῆς Bellona.
bellor, atus sum, ari, ποιητ. ἀντὶ τοῦ bello.
*bellōsus, u, um, πολεμικός.
Bellŏvăci, orum. ἀ. Βελλοάκοι καὶ Βελλουακοί, ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.
bellŭa, ae, θ. ὁ, ἡ θήρ, θηρίον· καὶ κατ' ἐξοχὴν ὁ ἐλέφας.
*bellŭālis, e, θηριώδης.
*bellŭātus, a, um, θηρίων εἰκόνας ἔχων, ζῳδίοις πεποικιλμένος.
*bellŭīnus, a, um, θηριώδης, θήρειος.
bellŭle, ἐπίρ. ἐπιχαρίτως, καλῶς.
bellŭlus, a, um, (bellus) ἐπίχαρις, καλός.
bellnm, i, οὐ. (ἐκ τοῦ duellum, dvellum, dbellum, bellum, ὥστε τὸ ὄνομα διμαχίαν δηλοῖ). πόλεμος. bellum gerere cum aliquo, πόλεμον ποιεῖσθαι πρός τινα. bellum geritur, γίγνεται πόλεμος. bellum parare, apparare, παρασκευάζεσθαι πρὸς πόλεμον.. inferre, ἐπιφέρειν πόλεμον, administrare, διοικεῖν τὰ τοῦ πολέμου. domi bellique, καὶ belli domique, ἔτι δὲ bello domique καὶ domi belloque, οἴκοι καὶ ἐν πολέμῳ, 2) bellum, ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ prœlium, μάχη.
bellŭōsus, a, um, (bellua) πολύθηρος.
bellus, a, um, (συνηρημένον ἐκ τοῦ benulus, benus=bonus) εὖ ἔχων. bella uxor, εὐηδής γυνή. bellus homo, εὔχαρις ἄνθρωπος. vultus bellus, εὔθυμον, ἱλαρὸν πρόσωπον. bellus sum, εὖ ἔχω, καλῶς ἔχω. bella omnia, ἅπαντα τὰ καλά, τὰ εὐάρεστα. bella est civitas, τὰ τῆς πολιτείας εὖ ἔχει, καλῶς ἔχει.
bēlo, avi, atum, are, ταὐτὸ τῷ balo.

bĕlŏne. ēs. θ. βελόνη (ἰχθύς).
bēlŭa, belualis, beluatus, κ. τ. λ. ἴδ. bellua, bellualis, belluatus, κ. τ. λ.
Bēlus, i, ἀ. Βῆλος.
Bēnācus, i, ἀ. ἡ Βήνακος λίμνη, τανῦν lago di Garda.
bĕne, ἐπίρ. (bonus) καλῶς, εὖ. melius, κάλλιον. optime, κάλλιστα bene dicis, εὖ λέγεις. bene dicite ! εὐφημεῖτε ! bene fecisti, qui, εἴτε quod venisti, καλῶς ἐποίησας ἐλθών. bene facio alicui, ἀγαθόν τι ποιῶ τινα. bene est, bene agitur, εὖ ἔχει, καλῶς γίγνεται. bene emere, εὤνον εἴτε τῆς ἀξίας τιμῆς ὠνεῖσθαι. bene vendo, τῆς ἀξίας ἀποδίδομαι. bene magnus, εὐμεγέθης. bene robustus, μάλα εὔρωστος. bene diu, μάλα πολὺν χρόνον. bene sæpe, μάλα πολλά, μάλα πυκνῶς. bene mane, λίαν πρωΐ. bene audio, εὖ ἀκούω, εὐδοξῶ.
*bĕnĕdīce, ἐπίρ. εὐφήμως, μετὰ καλῶν λόγων.
bĕnĕdīco, xi, ctum, ĕre, alicui, εὖ λέγω τινά, ἐπαινῶ τινα. 2) aliquem, καὶ σπαν-alicui, παρὰ τοῖς Ἐκκλ. εὐλογῶ τινα. benedictum, i, οὐ. εὐλογία, ἔπαινος.
benedicta herba, βοτάνη τις ἡ καὶ λαγώπους καλουμένη.
†bĕnĕdictĭo, iōnis, θ. εὐλογίαι, ὕμνοι. 2) εὐλογία.
bĕnĕfacĭo, (εἴτε bene-facio) fēci, factum, facĕre, alicui, εὖ ποιῶ τινα, ἀγαθὸν ποιῶ τινα, εὐεργετῶ τινα. benefacta, orum, οὐ. τὰ καλῶς πραχθέντα, αἱ εὐπραξίαι, τὰ κατορθώματα. Ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τοῦ beneficia, εὐεργετήματα.
†bĕnĕfactio, iōnis, θ. ἀγαθοεργία.
†bĕnĕfactor. ōris, ἀ. εὐεργέτης.
bĕnĕfactum, ἴδ. benefacio.
bĕnĕfĭce ἐπίρ. εὐεργετικῶς.
bĕnĕfĭcentĭa, æ, θ. εὐεργεσία, ἀγαθοεργία, τὸ εὐεργετικόν.
bĕnĕfĭcĭārĭus, a, um, εὐεργετικός. 2) εὐεργετούμενος. beneficiarii ἐκαλοῦντο ἐν τῷ στρατεύματι οἱ τῶν ταπεινοτέρων. ἐργασιῶν ἀπαλλαγέντες εὐεργεσίᾳ τοῦ στρατηγοῦ «καὶ ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν μαγιστράτων τεταγμένοι.»
bĕnĕfĭcĭum, ii, οὐ. (beneficus) εὐεργέτημα, εὐεργεσία, χάρις. beneficium in aliquem confero, εὐεργετῶ τινα. debeo alicui, χάριν ὀφείλω. τινί. beneficium reddo, ἀμείβομαι τὴν εὐεργεσίαν. apud bonum beneficium collocare, εὐεργεσίαν εἴτε χάριν ἀνδρὶ ἀγαθῷ καταθέσθαι. tuo beneficio salvus sum, τῇ σῇ χάριτι σέσωσμαι. 2) χάρις, προνόμιον. 3) προβιβασμὸς (κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀξιωμάτων). Ἡ λέξις ἐν τῇ ποιήσει (εἰ μὴ παρὰ

Digitized by Google

δραματικοῖς) ἄχρηστος, ἕνεκα τῶν πολλῶν . αὐτῆς βραχειῶν.
bĕnefĭcus, a, um, (bene facio) εὐεργετικός, ἀγαθοεργός, εὐεργέτης.
Bĕnĕventum, i, οὐ. τὸ Βενεούεντον καὶ ἡ Βενέβεντος, πόλις Ἰταλίας. Beneventani, Βενεβεντῖνοι κατὰ Στέφανον τὸν Βυζάντιον.
bĕnĕvŏle, ἐπίῤ. εὐνοϊκῶς, εὐμενῶς, φιλοφρόνως.
bĕnĕvŏlens, ntis, alicui, εὔνους τινί. (ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ benevolus).
bĕnĕvŏlentĭa, ae, θ. εὔνοια, εὐμένεια, φιλοφροσύνη.
bĕnĕvŏlus, a, um, (bene-volo) alicui, εἴτε erga aliquem, εὔνους τινί, εὐμενής τινι, φιλόφρων. Titus benevolentissimus fuit ὁ Τίτος εὐμενέστατος ἐγένετο. servus domino benevolus, δοῦλος εὔνους τῷ δεσπότῃ.
bĕnigne, ἐπίῤ. φιλοφρόνως, πρᾴως, προθύμως. 2) εὐεργετικῶς, ἀφειδῶς, ἀφθόνως, δαψιλῶς. 3) οἱ παραιτούμενοί τι ἔλεγον τῷ διδόντι· benigne, κάλλιστ' ἐπαινῶ! ˇ
bĕnignĭtas, ātis, θ. φιλοφροσύνη, πρᾳότης, εὐμένεια. 2) ἀγαθοποιΐα, εὐεργεσία, εὐποιΐα.
bĕnignus, a, um, (bonus-genus) φιλόφρων. φιλάνθρωπος. πρᾷος. dīvi benigni, οἱ εὐμενεῖς θεοί. benigna nox, εὐτυχὴς νύξ. benigna interpretatio, ἡ ἐπὶ τὸ πρᾳότερον ἑρμηνεία τοῦ νόμου. 3) εὐεργετικός, φιλόδωρος, ἀφειδής, ἄφθονος.
benna, æ, θ εἶδος Γαλλικοῦ ὀχήματος.
bĕo, avi, atum, are, (ῥ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικὸν) εὐφραίνω. aliquem re, ὄλβιον, εὐδαίμονα ποιῶ τινά τινι, αὐξάνω τινά τινι. munere aliquem beare, τιμῶ τινα δώρῳ. beatus, a, um, ἐπίθ (εὔχρ. καὶ ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ). εὐδαίμων, ὄλβιος, πλούσιος, ἄφθονος beatum aliquem praedico, μακαρίζω, εὐδαιμονίζω τινά. beatus, μακαρίτης. beatæ memoriae, μακαρίας μνήμης.
Bĕrĕcyntĭăcus, a, um, Βερεκύντιος. Berecyntĭădes, æ, ἀ. Βερεκύντιος. Bĕrĕcyntĭus, a, um, Βερεκύντιος. Bĕrĕcyntus, i, ἀ. ὁ Βερέκυντος.
Bĕrĕnīce, ēs, θ. Βερενίκη.
Bĕrĕnīcēus, a, um, Βερενίκειος.
Bĕrĕnīcis, ĭdis, θ. Βερενικίς, ἡ περὶ Βερενίκην χώρα.
Bergŏmum, i, οὐ. Βέργομον, πόλις Ἰταλίας, τανῦν Bergamo, οὗ οἱ κάτοικοι Bergomātes, ium.
Bēro, ōnis, ἀ. ὁ Βήρων. Berones, ἀ. Βήρωνες, ἔθνος Ἱσπανίας.
Berœa, æ, θ. ἡ Βέροια.
· berŭla, æ, θ. καρδαμίνη (φυτόν).
bēryllus, i, ἀ. ὁ βήρυλλος (λίθος).
Bērȳtus, i, θ. ἡ Βηρυτός.
bēs, bessis, ἀ. (ἀντὶ be-is=binæ partes assis). τὰ δύο τριτημόρια πάσης δωδεκαμεροῦς μονάδος. ὀκτὼ οὐγκίαι πρβλ. as. 2) παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς· δίμοιρος. bes alter, ἐπιδίμοιρος.
bessālis, e, (bes) ὀκταδάκτυλος τὸ μῆκος. 2) ὀλιγότιμος.
Bessi, ōrum, ἀ. οἱ Βησσοὶ εἴτε Βέσσοι.
bestĭa, æ, θ. ἄλογον ζῶον, ζῷον, θηρίον. κατ' ἐξοχὴν ἐλέγοντο bestiæ, τὰ θηρία, πρὸς ἃ ἐμάχοντο οἱ ξιφομάχοι ἢ κατακεκριμένοι κακοῦργοι. condemnare aliquem ad bestias. καταψηφίζομαί τινος θηριομαχεῖν. Ὄν. κύρ. Bestia, ἀ. Βηστίας.
bestĭālis, e, θηριώδης. Λ. σπαν.
bestĭārĭus, a, um, τῶν θηρίων. bestiarius ludus, ἡ θηριομαχία. bestiarius, ἀ. ὁ θηριομάχης.
bestĭŏla, æ, θ. θηρίδιον. ζωΰφιον.
bēta, æ, θ. τεῦτλον.
bēta, οὐ. ἄκλιτ. (παρ' Αὐσονίῳ καὶ beta, æ, θ. τὸ βῆτα.
bētăcĕus, a, um, τοῦ τεύτλου.
bētis, is, θ. ἡ τευτλίς.
bēto εἴτε bīto, ĕre, (βητῶ) εἶμι, βαδίζω.
betonica, ἴδ. vetonica.
Betriacum, ἴδ. Bedriacum.
betŭla εἴτε betulla, æ, θ. ἡ σημύδα (δένδρον).
bētŭli, orum, ἀ. βαίτυλος, μέλανές τινες καὶ σφαιροειδεῖς λίθοι.
Bĭas, antis, ἀ. Βίας.
bĭbax, ācis, πολυπότης, φιλοπότης.
Bĭbĕrĭus, Caldius, Mero. Οὕτως ἐκ τῶν bibo, caldum καὶ merum, παρήλλαξαν σκωπτικῶς οἱ σύγχρονοι τὸ ὄνομα τοῦ Καίσαρος Τιβερίου Κλαυδίου Νέρωνος, ὥσπερ ἂν τις εἴποι Ἑλληνιστί, Πότιος Θέρμου Ἀκρατίδης.
*bibĭlis, e, πότιμος.
*bĭbĭo, iōnis, ἀ. (bibo). ἔντομόν τι ἐν τῷ οἴνῳ γεννώμενον.
*bĭbĭtor, ōris, ἀ. πότης.
biblĭnus, a, um, βίβλινος.
biblĭŏpōla, æ, ἀ. βιβλιοπώλης.
biblĭŏthēca, ae, θ. βιβλιοθήκη. a bibliothecā, ὁ ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης τεταγμένος.
biblĭŏthecārĭus, ii, ἀ. ἐπιστάτης βιβλιοθήκης. Λ. τοῦ μεταγ. Λατινισμοῦ.
biblĭŏthēcŭla, ae, θ. μικρὰ βιβλιοθήκη.
biblus, i, θ. βίβλος.
bĭbo, bĭbi, ĕre, (πίω) πίνω. vinum, πίνω οἶνον, οἰνοποτῶ. venenum, πίνω φάρμακον, φαρμακοποτῶ. jucunde, πίνω ἡδέως. ex εἴτε in auro, ἐκ χρυσοῦ ποτηρίου εἴτε ἐν χρυσῷ ποτηρίῳ. dare bibere, φέρω πιεῖν, δίδωμι πιεῖν. Φράσις aut bibat, aut abeat, ἢ πῖθι, ἢ ἄπιθι! Λέγεται ποιητικῶς καὶ bibere pocula, πίνειν κρατῆρας κ. τ. τ. 2) μτφρ. maternos mores bibere, εἰσδέχεσθαι τὰ τῆς μητρὸς ἤθη. bibere a-

Digitized by Google

morem, ἔρωτος ἐμπλησθῆναι. hortus bibit aquas, ὁ κῆπος ἀναπίνει τὸ ὕδωρ. Σημ. Τὰ bibĭtus, dibĭtūrus κτλ. ὡς ἐκ τοῦ ἀχρήστου σουπίνου bibitum, τῶν ὑστάτων εἰσὶ χρόνων καὶ ἀδόκιμα· οἱ δὲ δόκιμοι ἐχρῶντο τοῖς ἐκ τοῦ θέματος po-o τύποις, δηλονότι τοῖς potum, potus, a, um, potaturus, a, um.
*bibo, ōnis, ἀ. πολυπότης.
bĭbōsus, a, um, φιλοπότης, Λ. σπαν.
Bibracte, is, οὐ. τὰ Βίβρακτα καὶ ἡ Βίβρακτος, φρούριον τῶν Αἰδούων, τὸ μετὰ ταῦτα Αὐγουστόδουνον.
Bibrax, actis, θ. (Βίβραξ) πόλις τῶν Ῥήμων, ἐν τῇ Βελγικῇ Γαλλίᾳ, τανῦν Bièvre.
bĭbrĕvis, e, δίβραχυς.
Bibrŏci, orum, ἀ. Βίβροχχοι (παρὰ Πλανούδῃ) ἔθνος Βρετανικόν.
bĭbŭlus, a, um, φιλοπότης, ποτικός, ἀναπίνων τὸ ὕδωρ. lana bibula, ἔριον ὃ ἀναπίνει τὸ χρῶμα. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Bĭbŭlus. i, ἀ. Βίβουλος, Βίβλος καὶ Βύβλος.
†bĭcămerātus, a, um, δύο καμάρας ἔχων.
bĭceps, ĭpĭtis, (bis caput) δικέφαλος, δικόρυφος.
bĭclĭnium, ii, οὐ. μικρὰ κλίνη, ὅσον δυοῖν ἀρκοῦσα. Πλοῦτος.
bĭcŏlor, ōris, δίχρους.
bĭcŏlōrus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ bicolor.
bĭcŏmis, e, (bis-coma) ὁ ἑκατέρωθεν κομῶν ἵππος, (διπλόθριξ) Βεγέτιος.
*bĭcorniger, ĕri, ἀ. (bis-cornu-gero) δίκερως, ἐπίθ. τοῦ ταυρομόρφου Διονύσου.
bĭcornis, e, δίκερως, δικέραιος.
bĭcorpor, ŏris, δισώματος. Λ. ποιητ. Εὕρηται καὶ ὁ πεζότερος τύπος bicorporeus, a, um.
bĭcŭbĭtālis, e, δίπηχυς.
bĭdens, ntis, ὁ ἔχων δύο ὀδόντας. 2) bidens. θ. δίκελλα. 3) bidens. ἀ. τὸ σφάγιον, ἡ τελεία οἶς, ἡ ἔχουσα ἀμφοτέρας τὰς σειρὰς τῶν ὀδόντων πλήρεις) ἢ μέλλει σφαγήσεσθαι.
bĭdental, ālis, οὐ. (bidens) τὸ ἐνηλύσιον, χωρίον κεραυνόβλητον, (ὡς καθαρθὲν σφαγίῳ τῷ καλουμένῳ bidens).
Bidīnus, a, um, Βιδινός, πολίτης τῆς Βίδου.
Bidis, is, θ. ἡ Βίδος, πολίχνιον Σικελίας.
bĭdŭus, a, um, (bis-dies) δύο ἡμερῶν. biduum, οὐ. (ὑπον. tempus), δύο ἡμέραι.
*bĭennālis, e, διετής,
bĭennis, e, (biennium) διετής. Λ. σπαν.
bĭennĭum, ii, οὐ. (bis-annus) διετηρίς, διετία.
bĭennĭus, a, um, διετής. Ἀμφ. γρ.
bĭfārĭam, ἐπίρ. (ὑπον. partem) δισσῶς, δίχα. bifariam dividere rem, δίχα διαιρῶ, διχάζω, διχοτομῶ τι.
bĭfārĭus, a, um, (bis-for) διφάσιος, διττός. Λ. σπαν.
bĭfer, ĕra, ĕrum, (bis-fero) δίφορος, δίκαρπος 2) δίμορφος (ἅπαξ παρὰ Μανιλίῳ).
*bĭfestus, a, um, (bis-festus) dies, διεόρτος ἡμέρα.
*bĭfĭdātus, a, um, διχοτομηθείς.
bĭfĭdus, a, um, (bis-findo) διχιδής, δίχηλος.
*bĭfissus, a, um, διχιδής.
bĭfŏris, e, (bis-foris) δίθυρος.
*bĭformātus, a, um, διμόρφωτος.
bĭformis, e, δίμορφος.
bĭfŏrus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ biforis.
bĭfrons, ntis, διμέτωπος, διπρόσωπος, (ἐπίθ τοῦ Ἰανοῦ).
bĭfurcus, a, um, (bis-furca) δίκρανος, δίκρους.
bīga, ae, θ. καὶ bigæ, arum, πληθ. (ἐκ τοῦ bijuga) διζυγία, συνωρίς.
bīgārĭus, ii, ἀ. συνωριαστής. Ἐπιγρ.
bīgātus, a, um, (biga) συνωρίδι ἐπίσημος. bigatus, ἀ. (ὑπον. nummus), νόμισμα ἐπίσημον ἔχον τὴν συνωρίδα.
bĭgemmis, e, δακτύλιος δύο λίθους ἔχων, ἢ φυτὸν δύο ὀφθαλμοὺς ἔχον.
bĭgĕner, ĕra, ĕrum, διγενής.
Bigerra, æ, θ. Βιγέῤῥα, πόλις Ἱσπανίας.
Bĭgerrĭōnes, um, ἀ. Βιγεῤῥίωνες, ἔθνος Γαλλίας, ἐν τῇ τανῦν περιοχῇ Bigorre κατὰ τὰ Πυρηναῖα ὄρη. Παράγωγα Bigerrĭcus καὶ Bigerrĭtānus, a, um.
bĭjŭgis, e, δίζυγος. 2) διττός.
bĭjŭgus, a, um, (bis-jugum) δίζυγος.
*bilanx, ncis, δύο τρυτάνας ἔχων.
Bilbĭlis, is, Βίλβιλις, πόλις τῆς Ἱσπανίας, ἡ τανῦν Baubola. 2) ὁ ταύτην παραῤῥέων ποταμός.
*bĭlībra, æ, θ. (bis-libra) δύο λίτραι, δίλιτρον.
bĭlibris, e, διλιτριαῖος.
bĭlinguis, e, (bis-lingua) δίγλωσσος, ὁ δυοῖν διαλέκτοιν χρώμενος. 2) δίγλωσσος, δίλογος, δόλιος.
bĭlĭōsus, a, um, (bilis) χολώδης.
bĭlis, is, θ χολή. bilis suffusa, ὁ ἴκτερος, ἡ χολικὴ νόσος. μτφρ. χόλος, ὀργή, ἀγανάκτησις. bilem id commŏvet, τοῦτο κινεῖ τὴν χολήν. bilis inaestuat, ἡ χολὴ ἐπιζεῖ. atra bilis, ἡ μελαγχολία.
*bĭlix, īcis, (bis-licium) δύο μίτους ἔχων.
bĭlustris, e, (bis-lustrum) δεκαετής. σπαν.
bĭlychnis, e, δίλυχνος. Λ. σπαν.
*bĭ-mammĭus, a, um, μαστοὺς δύο ἔχων. οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ βούμαστος ἄμπελος.
bĭ-măris, e, ἀμφιθάλασσος, διθάλασσος. Λ. ποιητ.
bĭ-mărĭtus, i, ἀ. δίγαμος. Λ. σπαν.
*bĭmātris, e, διμήτωρ, ἐπίθ. τοῦ Διονύσου.
bīmātus, ūs, ἀ. (bimus) διετηρίς, διετία.

Digitized by Google

bĭ-membris, e, δίκωλος, δίμορφος. Ἐπίθ. ὡς τὰ πολλὰ τῶν Κενταύρων.

bĭmestris, e, (bis-mensis) δίμηνος, διμηνιαῖος.

bĭ-mĕter, tra, trum, δίμετρος.

bīmŭlus, a, um, (bimus) διετής. Λ. σπαν

bīmus, a, um, (bis) διετής.

***Bĭnārĭus**, a, um, (bini) δύο περιέχων.

bini, ae, ἴδ. binus.

bĭ-noctĭum, ii, οὐ. δύο νύκτες. Λ. σπαν.

bĭ-nōmĭnis, e, διώνυμος. Ὀβίδιος.

bĭ-nūbus, i, ἀ. δίγαμος. Κασσιόδ.

bīnus, a, um, συνηθές. bini, æ, a, ἀνὰ δύο. bina talenta capere, λαμβάνειν ἀνὰ δύο τάλαντα. Romæ quotannis bini consules creabantur, ἐν Ῥώμῃ ἀνὰ ἕκαστον ἔτος δύο ὕπατοι ἀπεδείκνυντο. inermes cum binis vestimentis exeunt, ἄοπλοι ἐξέρχονται ἕκαστος ἔχων δύο ἐσθῆτας· binæ litterae, δύο ἐπιστολαί. 2) διττός, σύνδυο. bini boves, δύο βόες. bina manû εἴτε binis manibus, ἑκατέρᾳ τῇ χειρί, τοῖν χεροῖν.

Bĭon, ōnis, ἀ. Βίων. Ἐκ τούτου ἐπίθ. Biōnēus, a, um, Βιώνειος.

bĭpălĭum, i, οὐ. (bis pala) διπλῆ σκαπάνη.

bĭ-palmis, e, διπάλαιστος. Λ. σπαν.

bĭpartĭo, īvi, ītum, ire, (bis-partio) διχάζω, διχοτομῶ. bipartitus, διμερής, διχότομος.

bĭpartīto, ἐπίρ. δίχα, διχῆ. esse, δίχα εἶναι, fit bipartito, δίχα γίγνεσθαι.

bĭ-pătens, ntis, portæ bipatentes, ἀναπεπταμέναι πύλαι. tecta bipatentia, δίθυροι οἶκοι. Λ. σπαν. παρὰ Βιργιλίῳ Αἰν. 2, 330 καὶ 10, 5, ἔνθα ἑρμηνευτέα ἴσως διὰ τοῦ τῆς συνηθείας, διάπλατα, ὀρθάνοικτα.

bĭ-pĕda, ae, θ. διποδιαία πλίνθος.

bĭ-pĕdālis, e, διποδιαῖος, διπόδης.

bĭ-pĕdānĕus, a, um, διποδιαῖος, διπόδης. Λ. σπανιωτέρα τῆς ἀνωτέρω.

bĭ-pennĭfer, ĕra, ĕrum, πελεκυφόρος. Ὀβίδ.

bĭpennis, e, (bis-penna) δύο πτέρυγας ἔχων, διπτέρυξ. Λ. σπαν.

bipennis, e, (bis-pinna) δίστομος. bipennis, θ. (ὑπον. securis) ὁ πέλεκυς, ἡ δίστομος ἀξίνη.

***bĭ-pensĭlis**, e, ἑκατέρωθεν κρεμαστός.

bĭpertĭo, ταὐτὸ τῷ bipartio.

bĭ-pes, ĕdis, δίπους.

bĭ-prōrus, a, um, δίπρωρος. Ὑγῖνος.

bĭrēmis, e, (bis-remus) δίκωπος. biremis scapha εἴτε biremis, θ. δικωπία. 2) biremis, θ. διήρης, δίκροτος ναῦς.

bĭrŏtus, a, um, (bis-rota) δίκυκλος. birota, θ. δίκυκλον ἅρμα.

birrus, i, ἀ. καὶ birrum, i, οὐ. εἶδος μανδύου. Λ τοῦ μεταγεν. Λατ. Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν Ὀνειροκρ. 2, 3, βίῤῥον γράφει, ἄδηλον ὁποίῳ γένει. Δοκεῖ δ' ἡ λέξις (εἰ μὴ τυχὸν ἀπὸ τοῦ πυῤῥοῦ χρώματος παρέφθαρται), οὐθ' Ἑλληνικὴ οὔτε Λατινικὴ εἶναι· ἁπλῶς γὰρ ἀμφότερα τὰ ἔθνη λέξεις ἀπὸ τοῦ βιρ ἀρχομένας οὐκ ἔχουσιν, ὡς οὐδ' ἀπὸ τοῦ βερ.

bĭs, ἐπίρ. (ἐκ τοῦ duis) δίς. bis consul, δίς ὑπατευκώς. bis in die, δὶς ἐν ἡμέρᾳ, δὶς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ bis die, δὶς τῆς ἡμέρας, δὶς καθ' ἡμέραν bis quinos dies, δὶς πέντε ἡμέρας. ἡ δὲ τοῦ bis σύναψις μετὰ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν, οἷον bis quinque dies, ἰδίᾳ τῶν ποιητῶν ἐστι bis ad eundem (ὑπον. lapidem) offendo, δὶς ταὐτὸ ἁμαρτάνω, τῷ αὐτῷ λίθῳ προσπταίω. bis terve, ἢ δὶς ἢ τρίς.

***bisaccĭum**, ii, οὐ δισάκκιον.

Bīsaltae, arum, ἀ Βισάλται, Θρᾳκικὸν ἔθνος. Ἡ χώρα αὐτῶν Bisaltia, æ, καὶ Bisaltis, ĭdis, θ. Βισαλτίς, Βισαλτία.

bisellārĭus, ii, ἀ. ὁ τῆς τιμῆς τοῦ bisellii τυχών. Ἐπιγρ.

biselliātus, ūs, ἀ. ἡ τιμὴ τοῦ bisellii. Ἐπίγρ.

bĭsellĭum, ii, οὐ. (bis-sella) διέδριον τιμῆς χάριν ἀπονεμόμενον.

***bisextĭālis**, e, olla, χύτρα δύο ἑκτέων (sextariorum) χωρητική.

***bĭsextĭlis**, e, annus, δίσεκτος ἐνιαυτός. ἴδε τὸ ἑξῆς.

bĭsextus, i, ἀ (ὑπον. dies) καὶ bĭsextum, i, οὐ. ἡ ἐμβόλιμος, ἐπακτὴ ἡμέρα, ἡ δίσεκτος, τὸ δίσεκτον. Ἐκλήθη δὲ οὕτως, ὅτι κατὰ τετραετίαν ἐνεβάλλετο τῷ Φεβρουαρίῳ μηνὶ ἡμέρα μία, ἣ ἐγίγνετο διπλῆ ἕκτη πρὸ καλανδῶν Μαρτίων = 24 Φεβρ. Ὅθεν καὶ bisextus annus, ὁ δίσεκτος ἐνιαυτός. honor δὲ bisextus παρὰ Στατίῳ ἡ δωδεκάκις ἀπονεμηθεῖσά τινι τιμὴ τῆς ὑπατείας.

***bisŏlis**, e, (bis-solea) δισάνδαλος.

bisōmum, i, οὐ. (bis-σῶμα) δίσωμος τάφος. Ἐπιγρ.

bĭson, ontis, ἀ. βίσων (εἶδος ἀγρίου βοός).

bissēnus, a, um, καὶ bissēni, æ, a, (bis-seni) δὶς ἕξ.

Bistŏnes um, ἀ. Βίστονες, ἔθνος Θρᾳκικόν.

Bistŏnĭus, a, um, Βιστόνιος. Θρᾳκικός.

Bistŏnĭa, æ, θ. Βιστονία. Bistŏnis, ĭdis, θ. Βιστονίς, Θρᾷσσα.

***bĭsulcĭlingua**, ae, ἀ. δίγλωσσος, δόλιος ἄνθρωπος. Πλαῦτος ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς

bĭsulcus, a, um, (bis-sulcus) διχότομος, δίχηλος.

bĭsyllăbus, a, um, δισύλλαβος.

Bīthȳnĭa, æ, θ. Βιθυνία. Bithȳni, orum, ἀ. Βιθυνοί. Bithynĭcus, a, um, Βιθυνικός.

Bīthȳnis, ĭdis, θ. Βιθυνίς.

Bĭto, ōnis, ἀ. Βίτων.

bīto, ἴδ. Beto.

bĭtūmen, ĭnis, οὐ. ἡ ἄσφαλτος.

***bĭtūmĭnātus**, a, um, ἀσφαλτώδης.

Digitized by Google

*bĭtūmĭnĕus, a, um, τῆς ἀσφάλτου.
bĭtūmĭno, are, ἀσφαλτόω. Λ. τῶν μτγν.
bĭtūmĭnōsus, a, um, ἀσφαλτώδης.
Bĭtŭrĭcus, a, um, Βιτουρικός.
Bĭtŭrix, ĭgis, ἀ. ὁ Βιτοῦριξ. Bituriges, ἀ. Βιτούριγες, ἔθνος Γαλλίας.
bĭvertex, ĭcis, δικόρυφος.
*bĭvĭra, æ, θ. (bis vir) ἡ δίγαμος, ἡ αὖθις γεγαμημένη.
bĭvĭus, a, um, (bis via) δύο ὁδοὺς ἔχων, δίπορος. 2) bivium, οὐ. ἡ σχιστή, (ὁδός).
blaesus, a, um, (βλαισὸς) τραυλός. Κύρ. ὄν. Βλαῖσος·
Blandae, arum, θ. εἴτε Blanda, æ, ἐν. πόλις Λευκανίας, πλησίον τῆς νῦν κώμης S Biasio. 2) πόλις ἑτέρα τῆς Ταῤῥακωνησίας Ἱσπανίας, πλησίον τῆς νῦν κώμης Blanes.
blande, ἐπίῤ. κολακευτικῶς, ἀρεσκευτικῶς, μαλακῶς, ἡδυλόγως.
*blandĭcŭle, ἐπίῤ. κολακευτικῶς.
*blandĭdĭcus, a, um, κολακευτικός, ἡδυλόγος.
*blandĭfĭcus, a, um, κολακικός.
*blandĭlŏquens, ntis, ὑποκοριζόμενος.
*blandĭlŏquentĭa, æ, θ. κολακευτικὸς λόγος, ἡδυλογία.
blandĭlŏquentŭlus, a, um, ὁ ὑποκοριζόμενος, ἡδυλόγος.
†blandĭlŏquĭum, ii, οὐ. κολακευτικὸς λόγος.
blandĭlŏquus, a, um, ἡδυλόγος.
blandīmentum, i, οὐ ἀρέσκευμα, κολάκευμα, ἡδυλογία. 2) τέρψις, θέλγητρον. 3) ἥδυσμα (ἐπὶ ἐδεσμάτων). 4) περιποίησις, ἐπιμέλεια. Ἡ λέξις ὡς τὰ πολλὰ κατὰ πληθ. ἀριθμὸν εὔχρηστος.
blandĭor, ītus sum, īri, alicui, κολακεύω, ἀρέσκομαί τινα, ἡδυλογῶ τινι, ἀσπάζομαι, ὑποκορίζομαί τινα. 2) θέλγω, τέρπω. blandītus, a, um, ἐπίθ. τερπνός, θελκτικός.
blandĭter, ἐπίῤ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ blande.
blandĭtĭa, æ, θ. κολακεία, ἀρέσκεια, ἡδυλογία. 2) τέρψις.
blandĭtĭes, ei, θ. σπάν. ἀντὶ τοῦ blanditia.
*blandītim, ἐπίῤ. κολακευτικῶς, τερπνῶς.
blandus, a, um, ἄρεσκος, κολακευτικός. blandissima litora Bajæ, Βαΐαι αἱ τερπνόταται ἀκταί. blandus Orpheus, ὁ κηλήτωρ Ὀρφεύς. blandus sum alicui, ἀρεσκεύομαι, ὑποκορίζομαι, κολακεύω τινά.
blapsĭgŏnĭa, æ, θ. βλαψιγονία. νόσος μελισσῶν.
†blasphēmābĭlis, e, ἄξιος βλασφημίας.
†blasphēmātĭo, iōnis, θ. βλασφημία.
blasphēmĭa, æ, θ, βλασφημία.
blasphēmĭum, ii, οὐ. ταὐτὸ τῷ blasphemia.
†blasphēmo, avi, atum, are, βλασφημῶ.
†blasphēmus, a, um, βλάσφημος.
blătĕrātus, ūs, ἀ. φλυαρία. Λ. τοῦ μτγν. Λατινισμοῦ.
blătĕro, avi, atum, are, (βλαδαρὸς) ληρῶ, φλυαρῶ.
blătĕro, ōnis, ἀ. ληρολόγος, φλύαρος.
blătio, ire, ληρῶ, φλυαρῶ. Πλαῦτος.
blatta, æ, θ. σίλφη, τίλφη, (ζ.) 2) πορφύρα.
blattārĭus, a, um, μτφρ. ἀφεγγής, ὡς ἡ σίλφη (blatta) ἡ φεύγουσα τὸ φῶς.
blattarĭa, æ, θ. ὁ φλόμος. φ.
blattĕa, æ, θ. πορφύρα.
blattĕus, a, um, πορφυροῦς.
*blattĭfer, ĕra, ĕrum, πορφύραν φορῶν.
blēchnon, i, οὐ. βλῆχνον (βοτάνη).
Blĕmўae, arum, ἀ. Βλέμυες, ἔθνος Αἰθιοπίας.
blendĭus, ii, ἀ (καὶ blenninus) ὁ βλέννος καὶ βέλεννος, εἶδος θαλασσίου ἰχθύος.
blennus, i, ἀ. βλέννος, βλάξ.
blĭtĕus, a, um, (blitum) μωρός, βλιτομάμας.
blĭtum, i, οὐ. βλίτον (εἶδος λαχάνου).
bŏa, ae, θ εἶδος ὕδρας. 2) τὰ ἐξανθήματα.
bŏārĭus, a, um, (bos) forum boarium, ἡ ἐν Ῥώμῃ τῶν βοῶν ἀγορὰ (τὸ βοωνεῖον). 2) lappa boaria, φυτόν τι ἄγνωστον.
*bŏātus, ūs, ἀ. βοή.
Bocchus, i, ἀ. Βόκχος.
Bŏdotrĭa, ae, θ. Βοδέρια, εἴσχυσις, (εἴτε κόλπος) τῆς Βρετανίας.
Bœbe, ēs, θ. Βοίβη. lacus Bœbēis, Βοιβηῒς λίμνη. Bœbēĭus, a, um, Βοιβήϊος.
Bœōtarches, ae, ἀ. Βοιωτάρχης.
Bœōtĭa, æ, θ. Βοιωτία. Bœōtĭcus, a, um, Βοιωτικός. Bœōtĭs, ĭdis, θ. Βοιωτίς, Βοιωτία. Bœōtĭus, a, um, Βοιώτιος. Bœōtus, a, um, Βοιωτός.
Bŏēthĭus, ii, ἀ Βοήθιος.
Bogŭdes, ἢ Bogud, ŭdis, ἀ. Βοώδης (Πολύβ.) Βογούας (Δίων Κάσ.) Βόγος. (Στράβ.).
bŏja, ae, θ. (bos) ὁ κλοιός.
Bŏji, orum, ἀ. Βοῖοι, Βοιοὶ καὶ Βόϊοι, ἔθνος Γαλατικόν.
Boihēmum, Bohēmum, Bojohēmum, i, οὐ. Βουΐαιμον, τὸ τοῦ Μαροβούδου βασίλειον καὶ ἡ χώρα τῶν Γαλατικῶν Βοΐων, οἵτινες ᾤκουν ἐν τῇ νῦν καλουμένῃ Βοημίᾳ.
Bŏla, ae, θ. εἴτε Bolae, arum, πληθ. ἡ Βῶλα, πόλις Ἰταλίας, ἧς οἱ κάτοικοι Bolāni, Βωλανοί.
bolbĭton, i, οὐ. βόλβιτον.
bōlētar, āris, οὐ. σκεῦός τι βωλιτῶν.
bōlētus, i, ἀ. βωλίτης, (εἶδος βρωσίμου μύκητος).
bŏlis, ĭdis, θ. βολίς, (μετέωρον φαινόμενον).
bŏlītes, ae, ἀ. βολίτης, ῥίζα τῆς λυχνίδος.
bolœ, ἀ. οἱ βῶλοι (εἶδος πολυτίμων λίθων).
†bŏlōnae, ārum, ἀ. (βόλος, ὠνοῦμαι) ἰχθυοπῶλαι, (βολῶναι).
bŏlus, i, ἀ (βόλος τοῦ ἀστραγάλου ἢ κύ-

Digitized by Google

βου). 2) βόλος (τοῦ δικτύου).
bōlus, i, ἀ. (βῶλος) ὁ ψωμός, τὸ κέρδος.
bombax! βομβάξ!
*bombĭātor, ōris, ἀ. ὁ βομβῶν (ἡ μέλισσα).
bombĭto, āre, βομβῶ.
bombus, i, ἀ. βόμβος.
bombȳcĭae, arundines, βομβυκίαι κάλαμοι.
bombȳcĭnus, a, um, βομβύκινος.
bombȳlĭus, ii, ἀ. ὁ βομβύλιος, ζ.
bombyx. ȳcis, ἀ. ὁ βόμβυξ, (τῆς μετάξης). 2) ἡ ἐκ βόμβυκος ἐσθής. 3) τὸ βαμβάκιον, ὁ μαλλὸς τοῦ βάμβακος.
Bŏmilcar, ăris, ἀ. Βοαμίλκας καὶ Βομίλκας, ἔτι δὲ καὶ Βουμίλχαρ, αρος, παρ' Ἀππιανῷ.
Bona Dea, ἰδ. bonus.
bŏnāsus, i, ἀ. ὁ βόνασος (εἶδος βοός).
bŏnĭtas, ātis, θ. ἀγαθότης, χρηστότης. Λέγεται καὶ ἐπὶ πραγμάτων, ὡς bonit. vini, vocis, κ. τ. λ.
Bŏnōnĭa, ae, θ. Βονωνία, ἡ τανῦν Bologna. ὁ πολίτης Bonōniensis.
bŏnum, i, οὐ. ἰδ. bonus.
bŏnus, a, um. Ὁ συγκριτ. mĕlĭor, ĭus, ōris, καὶ ὁ ὑπερθ. optĭmus, a, um. εὖς, ἀγαθός. bonum et honestum, ἀγαθὸν καὶ καλόν. bonum et utile, ἀγαθὸν καὶ ὠφέλιμον. boni atque ignavi, οἵ τε ἀγαθοὶ (τὰ πολεμικὰ) καὶ οἱ φαῦλοι. bona, τὰ ἀγαθά. bona paterna, πατρῷα οὐσία. summum bonum est virtus, τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ἡ ἀρετή ἐστι. multa bona parere, πολλὰ ἀγαθὰ κτᾶσθαι. res bonae, ἡ εὐπραγία. bono animo esse, θαῤῥεῖν. bona magnaque pars, ἱκανὸν καὶ μέγα μέρος. bona dicta, ἀστεῖοι λόγοι. abs te hoc bona venia expeto, ἐάν μοι ἐξουσίαν δῷς λέγειν αἰτῶ σε τοῦτο. bona venia audi, πράως ἄκουε ἐπὶ πλήθους· ἱκανός, οὐκ ὀλίγος, οἷον bona pars παρ' Ὁρατίῳ καὶ ἀλλαχοῦ. Φράσις· in bonis esse, οἷον· quod divini juris est, id nullius in bonis est, ὅ τι ἱερόν ἐστι, τοῦτο ἐν οὐδενὸς κτήσει ἐστίν. in bonis habeo, κέκτημαι. o bone! ὦ ἀγαθέ! bona verba! quaeso, εὐφήμει! quod bonum faustumque sit, ἀγαθῇ τύχῃ. bono mihi est, ἐπ' ἀγαθῷ ἐστι, συμφέρει μοι. alicui bonus sum, εὔνους τινί εἰμι. campi ad prœlium boni, πεδία καλὰ εἴτε ἐπιτήδεια ἐμμαχέσασθαι. Σημ. bonus vir, σημαίνει τὸν καλὸν κἀγαθὸν ἄνδρα, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸν εὔπορον, εὐχρήματον ἄνθρωπον, ὡς καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἀγαθός. Bona Dea, ἡ Ἀγαθὴ Θεός, ἣν ἐλάτρευον αἱ Ῥωμαΐδες.
bŏnuscŭla, ōrum, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ bona) μικρὰ ἀγαθά, δηλ. κτήματα.
bŏo. boare, εἴτε boēre, βοῶ.
bŏōpes, is, οὐ. βοῶπις (φυτόν).
Bŏōtes, æ, ἀ. Βοώτης.
bŏrea, ae, θ. ἡ βόρεια (λίθος).
bŏrĕālis, e, βόρειος.
bŏrĕas, ae, βορέας.
bŏrēus, a, um, βόρειος.
borsȳcītes, æ, ἀ. λίθος τις ἄγνωστος τῶν τιμίων.
Bŏrȳsthĕnes, is, ἀ. Βορυσθένης, ποταμὸς Σαρματίας, ὁ τανῦν Dnjepr. Bŏrȳsthĕnĭus, a, um, Βορυσθένιος.
bōs, bŏvis, ἀ, καὶ θ. ὁ, ἡ βοῦς. 2) βοῦς, εἶδος ἰχθύος.
Bospŏrānus, a, um, Βοσπορανός. κάτοικος τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου.
Bospŏrēus, Bosporĭus, a, um, Βοσπόριος.
Bospŏrus, i, ἀ. Βόσπορος. Bosporus Cimmerius. ὁ Κιμμέριος Βόσπορος.
Bostar, ăris, ἀ. Βώστωρ, ορος.
bostrȳchītes, æ, ἀ. βοστρυχίτης, λίθος τις ἄγνωστος τῶν τιμίων.
bŏtănice, ēs, θ. βοτανική.
bŏtănismus, i, ἀ. βοτανισμός.
bŏtellus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ botulus) μικρὸς φύσκος εἴτε ἀλλᾶς.
bŏthȳnus, i, ἀ. βόθυνος (μετέωρον).
bŏtrȳītes, ae, ἀ. βοτρυΐτης (λίθος τις τῶν τιμίων ἄγνωστος.
bŏtryītis, ĭdis θ. βοτρυῖτις (μέταλλον).
bŏtrȳo, ōnis, ἀ. ὁ βοτρυών. βότρυς.
bŏtrys, ȳos, θ. βότρυς. Botrus, ἡ Βότρυς, πόλις Φοινίκης, τανῦν ἡ κώμη, Batron.
bŏtŭlārĭus, i, ἀ. ἀλλαντοποιός, ἀλλαντοπώλης.
bŏtŭlus, i, ἀ. ὁ φύσκος, ἀλλᾶς.
Bŏvĭānum, i, οὐ. Βοϊανόν, πόλις Ἰταλίας.
*bŏvĭcīdĭum, i, οὐ. (bos-cædo) βουκτασία.
bovīle, is, οὐ. (bos) βουστάσιον, βούσταθμον.
Bŏvillae, arum, θ. αἱ Βοΐλλαι, ἀρχαῖον τῆς Λατίνης πολίχνιον, οὗ οἱ κάτοικοι Bovillenses, Βοιλλανοί.
bŏvillus, a, um, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ bubulus.
bŏvīnātor, ōris, ἀ. θορυβοποιός.
bŏvīnor, atus sum, ari, (bos) θορυβῶ.
*bŏvīnus, a, um, βόειος.
bōx, ōcis, ἀ. βώξ, ἰχθύς.
brăbēum, i, οὐ. βραβεῖον.
brăbeuta, æ, ἀ. βραβευτής.
brabȳla, æ, θ. ἄγνωστον φυτόν.
brāca, ae, θ. συνήθως bracae, arum, πληθ. αἱ ἀναξυρίδες, βράκαι, τὰ βραχία.
brācārĭus, ii, ἀ βρακοποιός. Λ. τοῦ μτγν. Λατινισμοῦ.
brācātus, a, um, ὁ φορῶν ἀναξυρίδας (βρακοφόρος). Gallia bracata, ἡ ἐπέκεινα τῶν Ἄλπεων Γαλλία.
brace, ἢ brance, ēs, θ. εἶδος Γαλλικοῦ σίτου.
brāchĭālis, e, τοῦ βραχίονος. brachiale, οὐ. βραχιονιστήρ, περιβραχιόνιον.

Digitized by Google

brāchĭātus, a, um, κλῶνας ἔχων βραχίοσιν ἐοικότας.
brāchiolāris, e, τοῦ μυῶνος τοῦ καλουμένου brachiolum.
brāchĭŏlum, i, οὐ. μικρὸς βραχίων. 2) εἷς τῶν ἐν τῷ μηρῷ τοῦ ἵππου μυώνων.
brāchĭum, i, οὐ. βραχίων. κυρίως δὲ λέγεται brachium, τὸ μέρος τὸ ἀπὸ τοῦ καρποῦ μέχρι τοῦ πήχεως. 2) ὅ τι ἔοικε βραχίονι, οἷον· κλὼν δένδρου, ἔκτασις ὄρους, σκέλος (τεῖχος, ὀχύρωμα) κ. τ. τ. levi εἴτε molli brachio, ἐλαφρῶς, ἀμελῶς.
Brachmānae, arum, καὶ Brachmāni, orum, ἀ. οἱ Βραχμᾶνες.
brăchўcătălectum, i, οὐ. τὸ βραχυκατάληκτον
bractĕa, ae, θ. πέταλον λεπτὸν μετάλλου. κατ' ἐξοχήν, τὸ χρυσοῦν πέταλον.
*bractĕālis, e, τοῦ πετάλου.
*bractĕāmentum, i, οὐ. λάμψις οἷα ἡ τοῦ πετάλου τοῦ μεταλλικοῦ.
bractĕātor, ōris, ἀ. πεταλουργός.
bractĕātus, a, um, μετάλλοις κεχρυσωμένος, χρυσοειδής, λαμπρός, καλός.
bractĕŏla, æ, θ. μικρὸν πέταλον χρυσοῦ.
brance, ἴδ. brace.
branchĭa, ae, θ. καὶ branchiae, arum, πληθ. τὰ βράγχια τῶν ἰχθύων.
brassĭca, ae, θ. κράμβη.
brāthy, ўos, οὐ. τὸ βράθυ (φυτόν).
brechma, ătis, οὐ. (Ἰνδικὴ λέξις) νόσος τις τοῦ πεπέρεως.
Brenni ἢ ὀρθότερον Breuni, orum, ἀ. Βρεῦνοι, ἔθνος τῆς Ῥαιτικῆς.
Brennus, i, ἀ. Βρέννος.
brĕphŏtrŏphēum, i, οὐ. βρεφοτροφεῖον.
Breuci, orum, ἀ. Βρεῦκοι, ἔθνος Παννονίας.
Breuni, orum, ἴδ. Brenni.
brĕvĭārĭus, a, um, ἐπίτομος. brĕvĭarĭum, ii, οὐ. ἐπιτομή, σύνοψις.
†brĕvĭātĭo, iōnis, θ. συγκοπή, ἐλάττωσις.
brĕvĭātor, ōris, ἀ. ὁ γράφων ἐπιτομὴν (ἐπιτομεύς).
brĕvĭcŭlus, a, um, μικρός τις, εὖ μάλα μικρός, (κοντούλης). πρβλ. τὰ Ἑλλην. κύρια Βράχυλλος, Βραχύλλης.
*brĕvĭlŏquens, ntis, βραχυλόγος.
*brĕvĭlŏquentĭa, æ, θ. βραχυλογία.
brĕvĭo, avi, atum, are, βραχύνω, ἐπιτέμνω.
brĕvis, e, (ἐπὶ τόπου καὶ χρόνου) βραχύς. brevis via, βραχεῖα ὁδός. breve litus, βραχεῖα, στενὴ ἀκτή. puteus brevis, βραχύ, οὐ βαθὺ φρέαρ. brevior mons, βραχύτερον, μικρότερον ὄρος. Horatius habitu corporis brevis fuit, ὁ Ὁράτιος τὸ σχῆμα (τοῦ σώματος) βραχὺς ἦν. brevis oratio, βραχὺς λόγος, σύντομος λόγος. breve nomen, βραχύ, ὀλιγοσύλλαβον ὄνομα. breve caput, στενὴ κεφαλή. brevis mus, μικρὸς μῦς. brevis census, βραχεῖα, μικρὰ οὐσία. brevia (maris) τὰ βράχεα εἴτε βραχέα τῆς θαλάσσης. brevi respondere, ἐν βραχύ, διὰ βραχέων ἀποκρίνομαι. — breve tempus, βραχύς, ὀλίγος χρόνος. breve ævum, βραχὺς αἰών. brevis lux, βραχυχρόνιον φῶς, ὁ βραχὺς βίος. brevis dominus, βραχύβιος κύριος. brevis rosa, τὸ βραχύβιον ῥόδον in brevi (tempore) εἴτε brevi (tempore), ἐν μικρῷ, ἐν βραχεῖ. brevis, ἀ (ὑπον. liber) ἐπίτομος κατάλογος, βίβλος.
brĕvĭtas, ātis, θ. βραχύτης, βραχυλογία, μικρότης.
brĕviter, ἐπίρ. βραχέως. dico, βραχέως, διὰ βραχέων λέγω. brevius dissero, βραχύτερον διαλέγομαι.
Brĭăreus, ĕi, ἀ. Βριάρεως.
brĭgantes, um, ἀ. εἶδος ζωΰφίων ἐμφωλευόντων τοῖς βλεφάροις.
Brĭgantes, um, ἀ. Βρίγαντες, ἔθνος Βρετανικόν.
Brĭgantĭa, æ, θ. καὶ Brĭgantĭum, ii, οὐ. Βριγάντιον, πόλις Σεγουσιανῶν, τανῦν Briançon. 2) πόλις Ῥαιτίας, τανῦν Bregenz.
brĭsa, æ, θ. τὰ βρύτεα, στέμφυλα.
Brĭsēis, ĭdis, θ. Βρισηΐς.
Brĭtannĭa, æ, θ. Βρεταννία, παρ' Ἀππιανῷ ἡ Βρεταννὶς νῆσος. Britannus, εἴτε Britannĭcus, a, um, Βρεταννικός. Britannus, ἀ. Βρεταννός. Brĭto, ōnis, ἀ. Βρεταννός.
Brĭtŏmartis, is, θ. Βριτόμαρτις.
Brixellum, i, οὐ. Βρίξελλον, πόλις τῆς ἐπὶ τάδε τῶν Ἄλπεων Γαλλίας, τανῦν Bresello.
Brixĭa, ae, θ. Βριξία, πόλις τῆς ἐπὶ τάδε τῶν Ἄλπεων Γαλλίας, τανῦν Brescia.
brocchĭtas, ātis, θ. προοχὴ τῶν ὀδόντων.
brocchus, brochus, broncus, a, um, ὁ προόδους, οὗ οἱ ὀδόντες προέχουσιν εἴτε ἐξέχουσιν.
brŏchon, i, οὐ. βδέλλιον, (εἶδος ῥητίνης).
Brŏmĭus, ii, ἀ Βρόμιος, (Διόνυσος).
brŏmos, i, ἀ. βρόμος, φ.
brŏmŏsus, a, um, βρωμώδης.
bronchus, ταὐτὸ τῷ brocchus.
bronte, ēs, θ. ἡ βροντὶς (ἄγνωστος λίθος).
Brontes, æ, ἀ. Βρόντης.
brūchus, i, ἀ. βροῦχος, εἶδος ἀκρίδων.
Bructĕrus, i, ἀ. ὁ Βρούκτερος, Bructeri, Βρούκτεροι, ἔθνος Γερμανικόν.
Bruges, ταὐτὸ τῷ Phryges.
brūma, æ, θ. (κατὰ Οὐάῤῥωνα ἐκ τοῦ brevŭma ἀντὶ brevissima, ὑπερθετ. τοῦ brevis, ὑπον. dies, ἡ βραχυτάτη τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέρα, χειμερινὴ τροπή, χειμών. ποιητικ. τὸ ἔτος.
brumālis, e, τῆς χειμερινῆς τροπῆς. brumale signum, ὁ αἰγόκερως. brumale flexus,

Digitized by Google

ἡ χειμερινὴ τροπή. 2) χειμερινός. bruma-le frigus, τὸ χειμερινὸν ψῦχος.
brūmārĭa, æ, θ. λεοντοπόδιον. φ.
Brundĭsĭānus, a, um, Βρεντεσιακός.
Brundĭsīnus, a, um, Βρεντεσιανός. Brundisini, ἀ. Βρεντέσιοι, Βρεντεσινοί.
Brundĭsĭum, i, οὐ. Βρεντέσιον καὶ Βρεντήσιον, πόλις Ἰταλίας, τανῦν Brindisi.
bruscum, i, οὐ. τὸ ἀγαρικὸν τῆς σφεδάμνου.
brūtesco, ĕre, ἐκθηριοῦμαι, ἐξαγριοῦμαι. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
Brūtĭānus, εἴτε Brutīnus, a, um, τοῦ Βρούτου, Βρουτιανός.
Bruttĭānus, a, um, Βρεττιανός. Bruttĭus, ii, ἀ. ὁ Βρέττιος. Bruttii, Βρέττιοι, Βρύττιοι καὶ Βρούττιοι, ἔθνος Ἰταλίας, καὶ ἡ χώρα αὐτῶν. Bruttius, a, um, Βρεττιανός. Bruttius ager, ἡ Βρεττιανὴ (χώρα), Βρεττία.
brūtus, a, um, ἀρχαϊκῶς· β α ρ ύ ς, β ρ ι θ ύ ς, δυσκίνητος, ἀκίνητος. 2) συνήθως· ἀναίσθητος, ἄλογος, ἀμβλύς, ἠλίθιος. Ὄν κύρ. Βροῦτος.
brўa, ae, θ. ἡ βρυά, ἡ καὶ μυρίκη (φυτόν).
brўon, i, οὐ. βρύον, καὶ ὅσα Ἑλληνιστὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ δηλοῦται.
brўōnĭa, æ, θ. βρυωνία (φυτόν).
bua, æ, θ. νηπιώδης προσφώνησις τοῦ ποτοῦ, τὸ παρ' Ἀριστοφάνει, βρῦν.
būbălīnus, a, um, τοῦ βουβάλου.
būbălion, ii, οὐ. βουβάλιον (φυτόν).
būbălus, i, ἀ. ὁ βούβαλος, εἶδος ἐλάφου τῆς Λιβύης. 2) ὁ οὖρος, βούβαλος.
Būbăsis, ĭdis, θ. εἴτε Bubassius sinus, ὁ Βυβάσσιος κόλπος. Bubassus, i, θ. ἡ Βύβασσος, πόλις Καρίας.
Būbastis, is, θ. Βούβαστις, θεά. 2) Βούβαστος, πόλις ἐν Αἰγύπτῳ.
būbīle, is, οὐ. καὶ bubīlis, is, θ. (ὑπον. caula) ταὐτὸ τῷ bovile.
*bŭbo, ĕre, ῥοίζω (ἐπὶ τοῦ ῥοίζου εἴτε συριγμοῦ τοῦ ἀστερίου ἐρωδιοῦ). Διάφ. γρ buto. Πρβλ. butio.
būbo, ōnis, ἀ. ὁ βύας (ὄρνεον).
Būbōna. æ, θ. θεά τις τῶν βοῶν προστάτις.
būbōnĭum, i, οὐ. βουβώνιον, φ.
bubsĕqua, æ, ἀ. (bos-sequor) βοηλάτης, βουκόλος.
bŭbulcĭtor, ari, καὶ bubulcĭto, are, βοηλατῶ, βουκολῶ. 2) βοῶ, οἷα βουκόλος.
bŭbulcus, i, ἀ (bos-bubulus) βουκαῖος (ἀροτρεύς). 2) βουκόλος, ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Bubulcus, Βούβουλκος.
būbŭlīnus, a, um, βόειος.
būbŭlo, avi, atum, are, βύζω. bubulat bubo, βύζει ὁ βύας.
būbŭlus, a, um, (bos) βοϊκός, βόειος. bubulum corium, βοεία βύρσα, ἡ βοῆ.
*būcaeda, ae, (bos-cædo) ὁ βοεία; μαστιξι μαστιγούμενος μαστιγίας.
būcardĭa, æ, θ. βουκαρδία (λίθος).
bucca, ae, θ. γνάθος. implere, inflare buccas, φυσᾶν τὰς γνάθους, ὀργίζεσθαι. scribere, quod in buccam venit, γράφειν τὸ τυχόν, γράφειν ὅ τι πάρεστιν, ὅ τι κεν ἐπ ἀκαιρίμαν γλῶσσαν ἔλθοι. 2) στόμφαξ, κομπαστής, ἀλαζών. 3) γνάθων, παράσιτος. 4) bucca panis, ὁ ψωμός.
buccĕa, ae, θ. (bucca) ψωμὸς (ἡ παρ' ἡμῖν βουκιά).
buccĭna, ἴδ. bucina.
bucco, ōnis, ἀ. στόμφαξ, ἀλαζών, κομπαστής.
buccŭla, ae, θ. γνάθος, παρειά. 2) παραγναθίς. bucculae, πληθ. κανόνες διὰ τοῦ καταπέλτου.
*buccŭlentus, a, um, μεγαλόστομος.
Būcĕphălus, i, ἀ Βουκέφαλος, Βουκεφάλας.
būcĕras, ătis οὐ. βούκερας (φυτόν).
būcĕrĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ bucerus.
būcĕrus, a, um, βούκερως.
būcētum, i, οὐ. (bos) βούβοτος εἴτε βούνομος τόπος. Λ. σπαν.
būcĭna, ae, θ. β υ κ ά ν η (καμπύλη σάλπιγξ).
būcĭnātor, ōris, ἀ. βυκανιστής.
būcĭno, avi, atum, are, βυκανῶ, βυκανίζω.
būcĭnum, i, οὐ. βυκάνημα, βυκανισμ.. 2) εἶδος κογχυλίου.
*būcĭnus, i, ἀ. βυκανιστὴς (ἐπίθ. ἀλέκτορος.
būcŏlĭcus, a, um, βουκολικός.
būcrānĭum, i, οὐ. βουκράνιον (φυτόν).
būcŭla, æ, θ. βοΐδιον. δάμαλις.
būcŭlus, i, ἀ. βοΐδιον, βοϊδάριον.
būfo, ōnis, ἀ ὁ φρῦνος, φύσαλος (ζ).
būgillo, ōnis, ἀ. βοτάνη τις ἡ καὶ ajuga reptans καλουμένη.
būglossa, ae, θ. ἡ βούγλωσσος (βοτάνη).
būgŏnĭa, ae, θ. βουγονία (ὄνομα συγγραφῆς Ἀρχελάου).
būlăpăthum, i, οὐ. βουλάπαθον (βοτάνη)
bulbācĕus, a, um, βολβώδης.
bulbīne, ēs, θ. βολβίνη (φυτόν).
bulbōsus, a, um, (bulbus) βολβώδης.
bulbŭlus, i, ἀ. βόλβιον, βολβάριον.
bulbus, i, ἀ. β ο λ β ό ς.
būle, ēs, θ. βουλὴ (βουλευομένων σύνοδος).
būleuta, ae, ἀ. βουλευτής.
būleutērĭum, i, οὐ. βουλευτήριον.
bulga, æ, θ. (Γαλλιστὶ) πήρα, θυλάκιον, βαλάντιον, (ἔτι καὶ νῦν καθ' ὑποκορ. τύπον bougette, ὁπόθεν ἴσως καὶ τὸ ἀγγλ. budget, ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐτησίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων κράτους).
būlīmus, i, ἀ. ὁ βούλιμος.
bulla, ae, θ. πομφόλυξ, φυσαλίς. 2) ὀμφαλωτὸν κόσμημα θυρῶν καὶ ζωνῶν, ἧλος. 3) παιδικὴ βοῦλλα, περιδέραιον, ᾧ τοὺς παῖ-

δας ἐκόσμουν οἱ Ῥωμαῖοι. Ὅθεν bullā dignus, παιδαριώδης.
bullatus, a, um, (bulla) εὔφθαρτος ὥςπερ πομφόλυξ. 2) ἥλοις εἴτε βούλλαις κεκοσμημένος. 3) περιδεραίῳ κεκοσμημένος.
bullesco, ĕre, ταὐτὸ τῷ ebullio.
bullio, ivi, ītum, ire, ταὐτὸ τῷ bullo.
*bullītus, ūs, ἀ. πάφλασμα.
bullo, avi, atum, are, παφλάζω, βράζω.
bullŭla, ae, θ. μικρὰ φυσαλίς. 2) μικρὸν περιδέραιον.
*būmammus, a, um, (bu-mamma) μεγαλοστάφυλος.
būmastus, i, θ. ἡ βούμαστος (ὑπον. ἄμπελος)
būmĕlia, ae, θ. βουμελία, (δ).
būnĭas, ădis, θ. βουνιάς, (φ).
buphthalmos, i, ἀ. βούφθαλμος (φυτόν).
būpleuron, i, οὐ. βούπλευρον (φυτόν).
buprestis, is, θ. βούπρηστις (εἶδος κανθάρου καὶ φυτοῦ).
būra, ae, θ. ταὐτὸ τῷ buris.
Burdigăla, ae, θ. τὰ Βουρδίγαλα, πόλις Γαλλίας, τανῦν Bourdeaux.
burdo, ōnis, ἀ. ἡμίονος, ὀρεύς. (ὁ ἐξ ἄῤῥενος ἵππου καὶ θηλείας ὄνου).
burdōnārĭus, i, ἀ. ὀρεοκόμος. Παρὰ Βυζαντίνοις ἔτι δὲ καὶ νῦν βουρδονάρις.
burduncŭlus, i, ἀ. ὄνομα φυτοῦ τινος παρὰ Μάρκῳ τῷ ἐμπειρικῷ.
burgus, i, ἀ. (Γερμανιστὶ) ἔρυμα, φρούριον, πύργος ὀχυρός, ἔτι καὶ νῦν Burg.
Buri εἴτε Burii, ōrum, ἀ. Βοῦροι, ἔθνος Γερμανικόν.
būris, is, ἔλκυθρον, ἡ οὐρὰ τοῦ ἀρότρου.
būrĭus, ii, ἀ. ἄγνωστόν τι ζῷον.
burrae, arum, θ. φλυαρίαι, λῆροι. Αὐσόνιος.
burrhīnon, i, οὐ. (βούῤῥινον) φυτόν τι. Ἀπουλήιος.
Būsīris, is, ἀ. ὁ Βούσιρις. 2) θ. ἡ Βούσιρις, πόλις Αἰγύπτου.
bustĭcētum, i, οὐ. τύμβος, πυρά. (ὁ τόπος τῆς καύσεως). Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
bustĭrăpus, i, ἀ. (bustum-rapio) τυμβωρύχος.
bustŭālis, e, τῆς πυρᾶς, τοῦ τύμβου.
bustŭārĭus, a, um, τυμβίδιος, ἐπιτύμβιος.
bustum, i, οὐ. τύμβος, πυρά. καύστρα (ὁ τόπος τῆς τοῦ νεκροῦ καύσεως). 2) τάφος.
būteo, ōnis, ἀ. τριόρχης (ὄρνεον). Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Βουτέων.
Būthrōtum, i, οὐ. Βουθρωτόν.
būthȳsĭa, ae, θ. βουθυσία.
būtĭo, iōnis, ἀ. ὁ ἀστερίας ἐρωδιός.
Būtos, i, θ. ἡ Βοῦτος, πόλις Αἰγύπτου.
būtȳrum, i, οὐ. βούτυρον.
buxans, antis, χροιᾶς πύξου, ὠχρός. Ἀπουλήιος.
Buxentum, i, οὐ. ἡ Πυξοῦς, πόλις Λευκανίας, τανῦν Pollicastro. Buxentīnus, a, um, Πυξούντιος εἴτε Buxentĭus.
buxētum, i, οὐ. ὁ πυξεών. Μαρτιάλιος.
buxeus, a, um, πύξινος, πυξώδης, πυξοειδής (πυξόχρους).
*buxĭfer, ĕra, ĕrum, πυξώδης, πυξοφόρος.
*buxōsus, a, um, πυξοειδής.
buxum, i, οὐ. καὶ συνηθέστ. buxus, i, θ. ἡ πύξος (τὸ δένδρον καὶ τὸ ξύλον). 2) ὅ τι πεποίηται πύξου, οἷον πινάκιον (πυξίον), αὐλός, κτείς, στρόμβος.
Byblis, ĭdis, θ. Βυβλίς.
Byblus, i, θ. Βύβλος, πόλις Φοινίκης.
Byllis, εἴτε Bullis, ĭdis. θ. Βυλλίς καὶ Βουλλίς, πόλις Ἰλλυρική, ἧς οἱ κάτοικοι Bullĭdenses καὶ Bullīni, Βουλλινοὶ καὶ Βουλλινεῖς.
Byrsa, ae, θ. Βύρσα, (ἀκρόπολις Καρχηδόνος.
byssĭcus, a, um, ταὐτὸ τῷ byssinus.
byssĭnus, a, um, βύσσινος.
byssus, i, θ. ἡ βύσσος (βαμβάκιον).
Byzăcēnus, a, um, Βυζακηνός.
Byzăcĭum, i, οὐ. Βυζάκιον, ἡ Βυσσᾶτις, Βυζακίς καὶ Βυζακῖτις, χώρα Λιβύης.
Byzăcĭus, a, um, Βυζάκιος, Βυζακινός.
Byzantĭum, i, οὐ. Βυζάντιον. Byzantĭus εἴτε Byzantiăcus, a, um, Βυζάντιος, Βυζαντιακός. Byzantīnus, a, um, Βυζαντῖνος.

C

C. δηλοῖ τὸ προωνύμιον Cajus εἴτε Gajus, Γάιος· ἀνεστραμμένον δὲ Ɔ τὸ θηλ. Γαΐα, ἐν ἐπιγρ. πολλὰ ἄλλα ὀνόματα, οἷον· centum, centuria. centurio, colonia, conjux, curavit κτλ. ἐπὶ τῶν ψήφων ἐδήλου τὸ condemno, κατακρίνω. Ἐχρῶντο δὲ τὸ c, οἱ ἀρχαιότεροι καὶ ἀντὶ τοῦ g, γράφοντες lecio, macistratus κτλ. ἀντὶ legio κτλ.
căballīnus, a, um, ἵππειος.
căballĭon, ii, οὐ. κυνόγλωσσα (φυτόν).
căballus, i, ἀ. καβάλλης, ὁ ἐργάτης καὶ ἀχθοφόρος ἵππος· ἔτι δὲ ὁ ἀσχήμων, βλακώδης, δύσθυμος ἵππος.
Căbillōnum, i, οὐ. τὸ Καβυλλῖνον, Καβάλλινον, ἡ Καβίλλωνος, Καπιλλών, πόλις Γαλλίας, τανῦν Châlons sur Saône
Cabīrus ἀ. ὁ Κάβειρος. Cabīri, οἱ Κάβειροι.
*căcăbācĕus, a, um, (κακκάβειος) ὡς ἐν κακκάβῃ.
*căcăbātus, a, um, μέλας ὡς κακκάβη.
căcăbo, are, κακκαβίζω
căcăbŭlus, i, ἀ. κακκάβιον.

Digitized by Google

căcăbus, i, ἀ. κακκάβη, λέβης.
cacalĭa, ae, θ. κακαλία (βοτάνη).
căcātŭrĭo, ire, (ἐφετ. τοῦ caco) χεσείω, χεζητιῶ.
căchecta, æ, ἀ. καχέκτης.
căchectĭcus, a, um, καχεκτικός.
căchexĭa, ae, θ. καχεξία.
căchinnābĭlis, e, γελαστικός, καγχαστικός. Ἀπουλήϊος.
căchinnātĭo, iōnis, θ. καγχασμός.
căchinno, avi, atum, are, καγχάζω. 2) καχλάζω (ἐπὶ κυμάτων).
*căchinno, ōnis, ἀ. καγχαστής.
căchinnus, i, ἀ. καγχασμός, κιχλισμός. 2) γέλασμα κυμάτων, καχλασμός.
cachla, ae, θ. κάχλα (φυτόν).
căchrys, ўos, θ. κάγχρυς.
căco, avi, atum, are, (κακκάω) χέζω.
căcŏēthes, is, οὐ. τὸ κακόηθες, ἡ κακοήθης νόσος.
căcŏphăton, i, οὐ. κακόφατον, κακοφωνία.
căcŏzēlĭa, ae, θ. κακοζηλία.
căcozēlus, i, ἀ. κακόζηλος.
cactus, i, ἀ. κάκτος (φυτόν).
căcŭla, ae, ἀ. δοῦλος στρατιώτου, σκευοφόρος.
cacūmen, ĭnis, οὐ. (acumen) κορυφή, ἄκρον, ἄκρα. 2) τόνος λέξεως.
căcūmĭno, avi, atum, are, κορυφῶ, ἀποξύνω. cacuminatus, ἀποξυς.
Căcus, i, Κάκος.
cădāver, ĕris, οὐ. (cado) πτῶμα, νεκρὸν σῶμα, ὁ νεκρός.
*cădāvĕrīna, æ, θ. (ὑπον. caro) θνησιμαῖον κρέας.
*cădāvĕrōsus, a, um, νεκρώδης.
*cădĭālis, e, τοῦ κάδου.
cădīvus, a, um, (cado) εὔπτωτος, εὐκατάπτωτος. 2) ἐπιληπτικός, πτωματιζόμενος.
Cadmēis, ĭdis, θ. Καδμηΐς.
Cadmēĭus, a, um, Καδμήϊος.
Cadmēus, a, um, Καδμεῖος.
cadmĭa, æ, θ. καδμία (μέταλλον).
Cadmus, i, ἀ. Κάδμος.
cădo, cĕcĭdi, cāsum, ĕre, πίπτω. fulmen cadit, κεραυνὸς σκήπτει. cado in pectus, πίπτω ἐπὶ τὸ στῆθος. cado præceps, κατακρημνίζομαι, καταπίπτω. sol cadit, δύεται ὁ ἥλιος. in acie pro patria cado, πίπτω, ἀποθνήσκω ἐν παρατάξει ὑπὲρ τῆς πατρίδος. cadit hostia ante aras, τὸ σφάγιον πίπτει, σφαγιάζεται πρὸ τῶν βωμῶν. res cadit sub oculos, τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πίπτει, ὁρατόν ἐστιν. in servitutem cadunt, εἰς δουλείαν ὑποπίπτουσιν. in potestatem alicujus cado, πίπτω εἰς ἐξουσίαν τινός. in calumniam, εἰς λοιδορίαν ἐμπίπτω. non cadit in bonum virum mentire, τὸ ψεύδεσθαι οὐ συμβαίνει (οὐ προσήκει) τῷ ἀγαθῷ ἀνδρί, ἀλλοτρίως ἔχει ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ πρὸς τὸ ψεύδεσθαι. 3) πίπτω, συμβαίνω, ἀποβαίνω. in alienum tempus cadit adventus tuus, εἰς ἀλλότριον καιρὸν συμπίπτει (πίπτει) ἡ ἄφιξίς σου. opportune cadit mihi ut, εὐκαίρως συμβαίνει μοί τι (γενέσθαι τι). aliter res cecidit ac putaveram, ἄλλως ἀπέβη ἢ ἡγησάμην. vota cadunt, αἱ εὐχαὶ καλῶς ἀποβαίνουσι. vires cadunt. αἱ δυνάμεις μειοῦνται. venti vis cadit, ἡ δύναμις τοῦ ἀνέμου μειοῦται, ἀνίησιν. animus cadit, εἴτε animo cado, ἀθυμῶ, ἐμπίπτω εἰς ἀθυμίαν, ταπεινοῦμαι τὸ θάῤῥος. causā cadere εἴτε formulā cadere, ἡττᾶσθαι (ἐν δικαστηρίῳ). fabula cadit, ἡ κωμῳδία ἐκπίπτει.—verba melius in syllabas longiores cadunt, αἱ λέξεις κάλλιον εἰς μακροτέρας συλλαβὰς πίπτουσι, λήγουσι. similiter cadentia, τὰ ὁμοιόπτωτα.
cādūcĕātor, ōris, ἀ. κῆρυξ (ὁ περὶ σπονδῶν πεμπόμενος). 2) θεράπων ἱερέων.
cādūcĕus, i, ἀ. καὶ caduceum, i, οὐ. κηρύκειον.
cādūcĭfer, ĕri, ἀ. κηρυκιοφόρος. Ὀβίδιος
*cādūcĭter, ἐπίῤ. (πτωδίμως, πτωτικῶς)
cădūcus, a, um, (cado) πτώσιμος, πίπτων πεσών. 2) εὔπτωτος, εὐκατάπτωτος. homo, ὁ πτωματικός, ἐπιληπτικός. morbus, πτωματισμός, ἐπιληψία. 3) φθαρτός, ἀσταθής, μάταιος. 4) caducum, εἴτε caduca bona, κληρονομία, ἢ δι' αἰτίας τινὰς πρὸς ἄλλον τινὰ μεταπίπτει.
Cadurci, orum, ἀ. Καδοῦρκοι καὶ Καδουρκοί, ἔθνος Γαλλίας.
cădus, i, ἀ. κάδος (οἴνου, ἐλαίου κ. τ. τ.).
cadўtas, æ, ἀ. καδύτας (φυτόν).
*caecātor, ōris, ἀ. ὁ τυφλῶν ἤτοι συγκρύπτων (ὑδάτων πηγάς).
caecĭas, ae, ἀ. καικίας (ἄνεμος).
*caecĭgĕnus, a, um, τυφλογενής.
caecĭlĭa, æ, θ. τυφλίνη, εἶδος σαύρας. 2) φυτόν τι, εἶδος θρίδακος.
Caecĭlĭānus, a, um, Καικιλιανός.
Caecĭlĭus, a, um, Καικίλιος. Caecilius, ἀ. ὁ Καικίλιος. Caecilia, θ. ἡ Καικιλία.
Caecīna, ae, ἀ. Καικίνας.
caicĭtas, ātis, θ. τυφλότης.
cæco, avi, atum, are, τυφλῶ, ἐκτυφλῶ. 2) ἀμαυρῶ.
Caecŭbum, i, οὐ. Καίκουβον, χώρα τῆς Λατίνης. Caecubus, a, um, τοῦ Καικούβου. Caecubum, οὐ (ὑπον. vinum) ὁ Καίκουβος οἶνος.
caecus, a, um, τυφλός, ἀλαός. caecus iter monstrat, ὁ τυφλός ἐστιν ἡγεμὼν τῆς ὁδοῦ. caecum corpus, τὰ τυφλὰ τοῦ σώματος, τὰ ὄπισθεν. μεταφ. τυφλός, ἄλογος, παράφορος. 2) τυφλός, ἀφανής, σκοτεινός,

Digitized by Google

ἄδηλος, ἀδέξαιος, μάταιος. ὁ συγκριτ. εὕρηται ἅπαξ. ὁ ὑπερθ. οὐδαμῶς.
caecūtio ire,(caecus) ἀποβλέπω, τυφλώττω.
caedes, is, θ. (caedo) κοπή. (ξύλων, τριχῶν). 2) φόνος, σφαγή. caedem facio, σφαγὴν ποιοῦμαι. 3) ὁ φόνος, ὁ φονευθείς. 4) ὁ φόνος, τὸ αἷμα τοῦ φόνου. Παρὰ τοῖς μεταγεν. αἰκία, μαστίγωσις.
caedo, cĕcīdi, caesum, ĕre, (ἐκ τοῦ cado, ὡς τὸ Γερμαν. faellen, ἐκ τοῦ fallen) κόπτω. arborem, δένδρον. lapidem, τέμνω λίθον. faenum, κόπτω, τέμνω χόρτον. aliquem virgis caedo, παίω, πλήττω τινὰ ῥάβδοις. januam caedo, κόπτω, κρούω τὴν θύραν. 2) κόπτω, κατακόπτω, φονεύω. hostes caedere, κατακτείνω, φονεύω ἐχθρούς. hostiam, κόπτω, σφαγιάζω ἱερεῖον. 3) αἰσχρολόγω· caedere mulierem, φλᾶν, σποδεῖν γυναῖκα. 4) caedere sermones, κόπτω ῥήματα, λαλῶ.—caesum, οὐ. τὸ κόμμα, ἐν τῇ γραμμ.
caedŭus, a, um, (caedo) κοπτός. silva cædua, ὕλη, ἣ κόπτεται καὶ πάλιν ἀναβλαστάνει, ἢ ἣν ἔνεστι κόπτειν, κόψιμος.
caelāmen, ĭnis, οὐ. τόρευμα. Λ. σπαν.
caelātor, ōris, ἀ. τορευτής.
caelātūra, æ, θ. τορεία. 2) τόρευμα.
caelebs, ĭbis, ἄγαμος (ἤθεος ἢ χῆρος), ἄζευκτος. caelebs vita, ὁ ἄγαμος βίος. caelebs platanus, ἡ ἄζευκτος πλάτανος, τουτέστιν ἣ οὐ παραπέφυκεν ἄμπελος.
caeles, caelestis, ἴδ. cœles, cœlestis.
caelĭbāris hasta, δοράτιον, οὗ τῇ αἰχμῇ τὴν τῶν γαμουμένων κόμην διέκρινον.
caelĭbātus, ūs, ἀ. ἀγαμία.
caelo, avi, atum, are, τορεύω. caelatus, τορευτός.
caelum, i, οὐ. ὁ τόρος, τὸ τορευτικὸν ὄργανον, γλυφεῖον.
caelum, i, οὐ. ἴδ. cœlum.
cælus, i, ἀ. ἴδ. cœlus.
caementārĭus, i, ἀ. λιθοτόμος, λιθοδόμος.
caementum, i, οὐ. (caedo) λατόμημα, ἀκατέργαστος λίθος, ὁ ἐκ τῆς λιθοτομίας. 2) caementa marmorea, ἡ λατύπη τῆς μαρμάρου, τὰ μαρμάρινα σχίδια. Εὕρηται ὁ πληθ. καὶ θηλ. caementae, arum.
Caeneus, ĕi, Καινεύς.
Caenīna, ae, θ. Καινίνη, ἀρχαῖον τῆς Λατίνης πόλισμα, οὗ οἱ κάτοικοι Caeninenses, ium καὶ Caenini, orum, Καινινῆται.
Caenis, ἡ Καινίς, ἣ κατὰ τὸν μῦθον εἰς ἄνδρα τὸν Καινέα μετεμορφώθη.
caepa, ae, θ. καὶ cēpe, is, οὐ. (πληθ μόνον caepæ) κρόμμυον.
caepārĭa, ae, θ. νόσος τις τῶν αἰδοίων.
*caepārĭus, ii, ἀ. (caepa) κρομμυοπώλης.
caepīna, æ, θ. ὁ κρομμυών.
caepulla, æ, θ. ὁ κρομμυών.

Caere, οὐ. (ἄκλτ.) ἡ Καιρέα, Καίρη καὶ τὸ Καῖρε, πόλις Τυῤῥηνίας. Caeres, ĭtis, εἴτε ētis καὶ Caerētānus, a, um, Καιρετανός.
Caerĭtes ἀ. οἱ Καιρετανοί.
caerĕfŏlĭum, ii, οὐ. χαιρέφυλλον, φ.
Caeres, ἴδ. Caere.
caerĭmōnĭa, ae, θ. ἁγιότης, ἱεροπρέπεια. 2) συνήθως πληθ. ἡ θρησκεία, τὰ περὶ τοὺς θεούς, τὰ νομιζόμενα.
†caerĭmōnĭālis, e, τῆς θρησκείας, λατρείας.
caerĭmōnĭōsus, a, um, θρησκευτικός.
Caerites, ἴδ. Caere.
*caerŭlans, ntis, κυανόχρους.
*caerŭlĕatus, a, um, κυανόχρους.
caerŭlĕus, a, um, (caesius, s=r.) κυάνειος, κυάνεος. caerula, orum, τὰ κυάνεα κύματα. caeruleus deus, ὁ κυανοχαίτης. cærula nox, ἡ κυανέα, ἡ μέλαινα νύξ. caerula mors, ὁ κυάνεος, κελαινὸς θάνατος. caerula arbor Palladis, ἡ κυανίζουσα, ὑπομέλαινα ἐλαία.
caerŭlus, a, um, ταὐτὸ τῷ caeruleus.
caesa, ae, θ. (caedo) ἡ καταφορὰ τῆς μαχαίρας. Βεγέτιος.
caesăpon, i, οὐ. εἶδος θρίδακος (φυτόν).
Caesar, ăris, ἀ. Καῖσαρ, κατ' ἐξοχὴν ὁ Γάϊος Ἰούλιος. 2) ἐπώνυμον τῶν αὐτοκρατόρων, Καῖσαρ, βασιλεύς.
Caesăraugusta, ae, θ. Καισαραυγοῦστα, πόλις Ἱσπανίας, τανῦν Saragoza.
Caesărēa, ae, θ. Καισάρεια, (ὄνομα πολλῶν πόλεων).
Caesărēus, a, um, Καισάρειος.
Caesărĭānus, a, um, Καισαριανός.
caesărĭātus, a, um, (caesaries) κομήτης, κομῶν (κομάων). terra est caesariata, ἡ γῆ κομᾷ, χλοάζει.
Caesărĭensis, is, ἀ Καισαρεύς.
caesărĭes, ēi, θ. κόμη, σπανίως δὲ καὶ αἱ τρίχες τοῦ γενείου.
Caesărīnus, a, um, ταὐτὸ τῷ Caesarianus.
Caesărĭo, iōnis, ἀ. Καισαρίων.
Caesēna, ae θ. Καισήνα, πόλις τῆς ἐντὸς τοῦ Πάδου Κελτικῆς, τανῦν Cesena.
Cæsĭa silva, δρυμὼν τῆς Γερμανίας.
*cæsĭcĭus, a, um, κυανίζων, ἢ· κρουστός.
caesim, ἐπίρ. (caedo) μετὰ κοπῆς. 2) ἐκ καταφορᾶς. caesim percutere aliquem, κόπτω τινὰ μαχαίρᾳ. gladius magis caesim quam punctim laedit, τῆς μαχαίρας ἡ καταφορὰ μᾶλλον τοῦ κεντήματος ἰσχύει. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ· κομματικῶς.
caesĭo, iōnis, θ. κοπή. Λ. σπαν.
caecĭtas, ātis, θ. (caesius) γλαυκότης.
caesĭtĭus, ἴδ. caesicius.
caesĭus, a, um, γλαυκός, χαροπός. caesia Minerva, ἡ γλαυκῶπις, χαροπὴ Ἀθηνᾶ. caesius leo, χαροπὸς λέων, ὁ ἔχων χαροπὰ ὄμματα.

Digitized by Google

Caeso, ōnis, ὁ. Καίσων.
Caesōnĭus, i, ὁ. Καισώνιος.
caesor, ōris, ὁ. lignorum, ξυλοκόπος.
caespes, ĭtis, ὁ. (caesus) ἡ χορτόπλινθος, χλοάζουσα πλίνθος. 2) χλοάζον ἔδαφος, χλόη.
caespĭtĭcĭus, a, um, ἐκ χορτοπλίνθων.
*caespōsus, a, um, χλοερός, εὔχλοος. Ἀμφ. γραφ.
caesticillus, i, ὁ. τύλη, σπεῖρα, ἣν αἱ ὑδριοφοροῦσαι ἐπὶ κεφαλῆς ἔφερον. Bullet. d. Inst. archeol. 1843, p. 119.
caestus, ūs, ὁ. (caedo) ἱμὰς πυγμάχων.
caesūra, ae, θ. κοπή, τομή, (ἄλλως τε καὶ ἡ ἐν τῇ μετρικῇ).
*caesūrātim, ἐπίῤ. κομματικῶς.
caesus, a, um, ἴδ. caedo.
*caesus, ūs, ὁ. κοπή.
caetĕrus, a, um, ἴδ. ceterus.
caetra, ἴδ. cetra.
Caeus, a, um, ἴδ. Ceus, Cea.
Caeus, i, ἴδ. Cœus.
Căīcus, i, ὁ. Κάϊκος, ποταμὸς Μυσίας.
Căja, æ, θ. Γαῖα.
Căjānus, a, um, Γαϊανός.
Căjēta, æ, θ. Καιάτα, Καιήτη, πόλις Λατίου ἡ τανῦν Gaëta.
*căjo, avi, atum, are, ἀρχαϊκῶς· ῥαπίζω.
Căjus, i, Γάϊος.
*cala, ae, θ. (κᾶλον) ξύλον.
Călăber, bra, brum, Καλάβριος. Calabri, ὁ. Καλαβροί.
Călăbrĭa, ae, θ Καλαβρία.
Călăbrĭcus, a, um, Καλαβρικός, Καλάβριος.
călăbrix, ĭcis, θ. ἄγνωστον εἶδος θάμνου.
Călacta, ae, θ. Καλὴ Ἀκτή, καὶ Καλάκτη, πόλις Σικελίας, ὁ πολίτης Calactīnus, Καλακτίτης καὶ Καλακτῖνος.
Călăg ris, is, θ. ἡ Καλαγοῦρις, πόλις Ἱσπανίας ἐπέκεινα τοῦ Ἴβηρος ποταμοῦ, τανῦν Calahorra. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐπὶ τάδε τοῦ ποταμοῦ, τανῦν Loharra. οἱ πολῖται Calagurītāni.
Călăis, is, ὁ. Κάλαϊς.
călămāria, theca, θ. καλαμάριον.
călămentum, i, οὐ. ξηρὸν ἀμπέλου κλῆμα.
Călămĭnae, insulae, νῆσοί τινες πλωάδες τῆς Λυδίας, τὰ καλάμινα νησία.
călăminthe, es, θ. καλαμίνθη (βοτάνη).
Călămis, ĭdis, ὁ Κάλαμις.
călămister, tri, ὁ. εἴτε calamistrum, i, οὐ. καλαμίς (ὄργανον, ᾧ ἐκάλλυνον καὶ ἐβοστρύχιζον τὴν κόμην). μεταφορ. ὁ καλλωπισμὸς τοῦ λόγου.
călămistrātus, a, um, βοστρυχισθείς, βεβοστρυχωμένος.
călămĭtas ātis, θ. φθορά. fructuum, φθορὰ καρπῶν, ἀκαρπία. 2) συμφορά, ἀτυχία, μεγάλη βλάβη. calamitatem capio, γίγνεταί μοι συμφορά. in calamitate sum, ἐν συμφοραῖς εἰμι. calamitas apud Leuctra, τὸ ἐν Λεύκτροις πταῖσμα calamitatem infero alicui, ἐπιφέρω τινὶ συμφοράν.
călămītes, æ, ὁ. ὁ καλαμίτης (βάτραχος).
*călămĭtōse, ἐπίῤ. ἀθλίως, δυστυχῶς.
călămĭtōsus, a, um, βλαβερώτατος, ὀλέθριος. colamitosa tempestas, καρποφθόρος χειμών. bellum calamitosum, πολυφθόρος πόλεμος. 2) πολύφθορος, ἄθλιος, ταλαίπωρος.
călămochnus, i, ὁ. ὁ καλαμόχνους ἡ καὶ ἀδάρκη, φ.
călămus, i, ὁ. κάλαμος ὅτε κοινὸς καὶ ὁ ἐκ Συρίας καὶ Ἀραβίας ἀρωματικός. 2) ὅ τι πεποίηται ἐκ καλάμου, οἷον· γραφικὸς κάλαμος, ἁλιευτικὴ καλαμίς, τόξευμα κτλ. 3) καλάμη, καυλός. 4) ἐμβολὰς (δένδρου).
calantica, ἴδ. calautica.
Calăris, ἴδ. Caralis.
călăthiāna, viola, ἄγνωστον εἶδος ἴου.
călăthiscus, i, ὁ καλαθίσκος.
călăthus, i, ὁ. κάλαθος. 2) κάλαθος, καλαθοειδὲς ἀγγεῖον, κύλιξ. 3) κάλυξ ἄνθους.
Călātĭa, ae, θ. Καλατία, πόλις Καμπανίας, τανῦν Guajazzo. Ὁ κάτοικος Calatīnus.
*călātĭo, iōnis, θ. (calo, are) κλῆσις.
călātor, ōris, ὁ. κλήτωρ, ὑπηρέτης (τῶν ἱερέων μάλιστα).
călātus, a, um, ἴδ. calo, are.
Călaurēa, καὶ -ĭa, ae, θ Καλαύρεια, Καλαυρία, νῆσος. ὁ τανῦν Πόρος.
călautĭca, æ, θ. κρήδεμνον (γυναικεῖον κάλυμμα τῆς κεφαλῆς).
Calcānĕum, i, οὐ σπάν. ἀντὶ τοῦ calx, ἡ πτέρνα.
calcar, āris, οὐ. (calx) μύωψ, κέντρον πτερνιστήριον). calcari concitare, stimulare equum, τῷ μύωπι ὀτρύνω, κεντῶ τὸν ἵππον. μεταφορικ. gleria calcar habet, ἡ δόξα κέντρον ἔχει, παρορμᾷ, κεντρίζει εἰς ἅμιλλαν addere calcaria sponte currenti, ὀτρύνειν τὸν τρέχοντα. 2) τὸ πλῆκτρον τοῦ ἀλέκτορος.
calcārĭus, a, um, τῆς τιτάνου, τῆς κονίας, π. χ. calcaria fornax, ἡ τῆς τιτάνου κάμινος, calcarius, ὁ. ὁ τῆς κονίας καύστης.
*calcāriensis, is, ὁ. ταὐτὸ τῷ calcarius.
calcāta, æ, θ. (ἀβέβαιος λέξις) ἡ χάλιξ, τὸ χαλίκωμα. Auct. Bell. Hisp. 16.
calcātor, ōris, ὁ πατητής, ληνοβάτης.
calcātōrĭum, ii, οὐ. πατητήριον, ληνός.
*calcātrix, īcis, θ. ἡ πατοῦσα, καταφρονοῦσά τι.
*calcātūra, æ, θ. πάτησις.
calcātus ūs, ὁ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω. Λ. σπν.
calceāmen, ĭnis, οὐ. ὑπόδημα. Λ. σπαν.
calceāmentum, i, οὐ ὑπόδημα.
calceārĭum, ii, οὐ. (ὑπὸν argentum) ἀργύριον πρὸς ὤνησιν ὑποδημάτων.

Digitized by Google

calcĕātor, ōris, ὁ. ὑποδηματοῤῥάφος. Ἐπιγρ
calcĕātus, ūs, ἡ ὑπόδεσις. ὑπόδημα.
calcĕo, avi, atum, are, (calceus) ὑποδέω. me calceo, εἴτε calceor, ὑποδέομαι. calceatus. ὑποδεδεμένος.
*calcĕŏlārĭus, i, ὁ. ὑποδηματοῤῥάφος.
calcĕŏlus, i, ὁ. ὑποδημάτιον.
calcĕus εἴτε calcĭus, i, ὁ (calx) ὑπόδημα, (ὁ κάλτιος, καλίκιος). virilis et muliebris calceus, τὸ ἀνδρεῖον καὶ τὸ γυναικεῖον ὑπόδημα. induere calceum, ὑποδέομαι τὸ ὑπόδημα.
Calchas, antis, ὁ. Κάλχας.
Calchedon, ταὐτὸ τῷ Chalcedon.
calcĭārĭum, ταὐτὸ τῷ calcearium.
calcĭfrăga, æ, θ. σκολοπένδριον (βοτάνη) ὠνόμασται οὕτω ἐκ τοῦ calx καὶ frango, ἅτε τὸν λίθον τὸν ἐν τῇ κύστει θραύουσα.
calcio, ταὐτὸ τῷ calceo.
*calcĭtrātus, ūs, ὁ. λακτισμός.
calcĭtro, avi, atum, are, λακτίζω. παροιμιακῶς· calcitrare contra stimulum, πρὸς κέντρα λακτίζειν.
calcĭtro, ōnis, ὁ λακτιστής.
calcĭtrōsus, a, um, λακτιστικός.
calco, avi, ātum, are, πατῶ. uvam, σταφυλὴν. viam, πατῶ, στείβω ὁδόν. μτφρχ. πατῶ, ὑβρίζω τινα, καταφρονῶ τινος.
*calcŭlārĭus, a, um, (calculus) λογιςικός.
calcŭlātĭo, iōnis, θ. λογισμὸς (ἀριθμητικός). 2) λιθίασις, νόσος.
calcŭlātor, ōris, ὁ. διαψηφιστής, λογιστής.
calcŭlātōrĭus, a, um, τοῦ λογιστοῦ, ψηφιστοῦ.
*calcŭlensis, e, οὕτω ἐκ τῶν ψήφων τῆς θαλάσσης παρωνυμεῖτο γένος πορφύρας.
†calcŭlo, ōnis, ὁ. ψηφιστής ψήφων.
calcŭlo, avi, atum, are, ψηφίζω, ψήφοις λογίζομαι, λογίζομαι. Λ. τοῦ μτγν. Λατινισμοῦ.
calcŭlōsus, a, um, πολύψηφις, ψήφων εἴτε λιθαρίων μεστός, ψηφιδώδης. 2) λιθιῶν.
calcŭlus, i, ὁ. (calx) ψῆφος, κόχλαξ, κάχληξ. 2) ψῆφος, πεττός, ᾧ ἐπέττευον. 3) ψηφίς, ᾗ ἐλογίζοντο, λογιστικὴ ψῆφος. ὅθεν καὶ ὁ ἀριθμητικὸς λογισμός. 4) ψῆφος, ᾗ ἐψηφοφόρουν. 5) λιθίασις (νόσος), λιθάριον.
calda, ἴδ. calidus.
caldārĭus, a, um, θερμαντικός, θερμαντήριος. caldarium aes, τὸ διὰ θερμότητος μαλασσόμενον μέταλλον. caldarium, οὐ. θερμαντήριον (ὑπον. ἀγγεῖον). 2) θερμαντήριον οἴκημα, θερμαντὸς λουτρών, θερμολουσία.
Caldius, ἴδ. Biberius
caldor, ōris, ὁ. θέρμη, θερμότης.
caldus, a, um, ταὐτὸ τῷ calidus.
Cālēdŏnĭa, æ, θ. Καληδονία, μέρος τῆς νῦν Σκωτίας. Caledonius, a, um, Καληδόνιος.

călĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (caleo-facio) θερμαίνω. μτφρ. θερμαίνω, ἐρεθίζω τινά. 2) ἄγχω τινα, ἀδημονίαν παρέχω τινί.
călĕfact o, iōnis, θ. θέρμανσις.
călĕfacto, avi, atum, are, (θαμιστικ. τοῦ calefacio) θερμαίνω.
călĕfactōrĭus, a, um, θερμαντικός.
călĕfactus, ūs, ὁ. θέρμανσις.
călĕfio, factus sum, fiĕri, θερμαίνομαι.
Călendae, εἴτε Kalendae, arum, θ. (călo, are) αἱ καλάνδαι, ἡ νουμηνία, εἴτε ἡ πρώτη ἡμέρα ἑκάστου Ῥωμαϊκοῦ μηνός, ὅτι ἐν αὐτῇ τὸ πάλαι οἱ Ῥωμαῖοι συνεκαλοῦντο καὶ ὑπὸ ποντίφικος τὰ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἐδιδάσκοντο. παροιμιακῶς· ad Calendas Græcas, εἰς Ἑλληνικὰς καλάνδας, τουτέστιν οὐδέποτε. (αὐτὸ γὰρ τοῦτο, αἱ καλάνδαι, παρ' Ἕλλησιν οὐκ ἐνομίζοντο).
călendāris, e, τῶν καλανδῶν.
călendārĭum, ii, οὐ. βιβλίον εἴτε ἀπογραφὴ ὀφειλημάτων ἢ τόκων, ὅτι ἐν ταῖς καλάνδαις εἰσεπράττοντο οἱ τόκοι. Μετωνυμ. ἡ ὅλη τινός οὐσία. 2) ἡμερολόγιον, μηνολόγιον, καλανδάριον παρὰ τοῖς μτγν.
Calēnum, i, οὐ. εἴτε Cales, ĭum, θ. πληθ. ἡ Καληρία, Κάλης, πόλις Καμπανίας, τανῦν Calvi.
Călēnus, a, um, Καληνός, λ. χ. οἶνος. Caleni, ὁ. Καληνοί.
călĕo, ŭi, (ĭtum) ēre, θερμός εἰμι. terra sole calet, ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαίνεται. febre caleo, πυρετῷ θερμαίνομαι, πυρέσσω. 2) θερμαίνομαι, φλεγμαίνω, καίομαι πάθει τινί. desiderio caleo, πόθῳ θερμαίνομαι. amore, ἔρωτι αἴθομαι. calere feminā, καίομαι γυναικός. caleo ad aliquid, studio alicujus rei, θερμός εἰμι πρός τι. 3) res calet, πρᾶγμά τι ἐπιτηδεύεται ἐπιμελῶς. judicia calent, μετὰ σπουδῆς ἐπιμελοῦνται τῶν δικαστηρίων. 4) θερμός, ἔτι θερμός, πρόσφατός εἰμι. Τοῦ παθητ. τὸ γ'. πρόσωπον calētur, καῦμα θάλπει, καύσων ἐστί.
Căles, ium, θ. ταὐτὸ τῷ Calenum.
călesco, lŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ caleo) θερμαίνομαι, καίομαι.
calfăcĭo, ἴδ. calefacio.
călĭcŭlus, i, ὁ. κυλίκιον, μικρὸν ποτήριον.
călĭdārĭus, ἴδ. caldarius,
*călĭde, ἐπίῤ. θερμῶς.
călĭdus, a, um, (caleo) θερμός. calida lavacra, οὐ. θερμὰ λουτρά. calida, θ. (ὑπον. aqua) θερμὸν ὕδωρ. calidum, οὐ. τὸ θερμόν, οἶνος θερμῷ ὕδατι κερασθείς. 2) μτφρ. θερμός, θερμουργός, ἐμπαθής.
călĭendrum, i, οὐ. (κάλλυντρον?) γυναικεῖός τις κόσμος τῆς κεφαλῆς, φενάκη, προκόμιον.

Digitized by Google

călĭga, ae, θ. (calx, calceus) στρατιωτικὸν ὑπόδημα, μετωνυμ. ἡ στρατεία.
călĭgāris, e, τοῦ στρατιωτικοῦ ὑποδήματος, π. χ. clavus, ἧλος.
călĭgārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ caligaris. 2) caligarius, ἀ. ὑποδηματοῤῥάφος.
*cālīgātĭo, iōnis, θ. (caligo, ĭnis) σκότωσις, ἀμαύρωσις.
călĭgātus, a, um, ὑποδεδεμένος τὸ στρατιωτικὸν ὑπόδημα. caligatus, ἀ. ὁ ἰδιώτης στρατιώτης.
*cālīgĭnĕus, a, um, ἀχλυώδης.
cālīgĭnōsus, a, um, ἀχλυώδης, γνοφώδης, ζοφώδης. Βαθμοὶ συγκρίσεως ἄχρηστοι.
cālīgo ĭnis, θ. (halo?) ἀχλύς, γνόφος, ζόφος, ὄρφνη. 2) μτφρ ἀχλύς, λύπη, θλῖψις. 3) ἀμβλυωπία, ἀμαύρωσις τῶν ὀφθαλμῶν
cālīgo, avi, atum, are, οὐδ. ἀχλύω, γνοφερός, ζοφερός εἰμι, ζοφοῦμαι. 2) ἀμβλυώττω. 3) μτβτ. ἀχλύω, γνοφῶ, ἀμαυρῶ τι.
călĭgŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ caliga) στρατιωτικὸν ὑποδημάτιον, ὅθεν Caligula, ἀ. Καλιγόλας, ἐπωνύμιον Γαΐου Καίσαρος.
călix, ĭcis, θ. κύλιξ, ποτήριον. 2) ἑψητήριον ἀγγεῖον. 3) σωλὴν μικρὸς ἐν τοῖς ὑδραδωγείοις.
Callaecĭa, Callaecus, ἴδ. Galaecia κτλ.
callăĭnus, a, um, καλάϊνος.
callăis, ĭdis, θ. ὁ κάλαϊς (λίθος).
callărĭas, ae, ἀ. ὁ καλλαρίας (ἰχθύς).
*callanter, ἐπίρ. πανούργως, ἐμπείρως.
calleo, ēre, (callum) ἔχω τύλους, τετύλωμαι. animus callet, ἡ ψυχὴ ἐτυλώθη, καρτερεῖ. 2) calleo ad aliquid, τετύλωμαι πρός τι. ἐμπείρως ἔχω πρός τι. calleo re, εἴτε in re, ἔμπειρός εἰμί τινος, εἴτε περί τι. 3) calleo aliquid, καὶ μετ' απαρεμφ. ἐπίσταμαί τι, ἔμπειρός τινός εἰμι. callens, ἔμπειρος.
callĭblĕphărus, a, um, καλλιβλέφαρος.
callĭcĭa, æ, θ. ἄγνωστος βοτάνη.
Callĭcrătĭdas, æ, ἀ. Καλλικρατίδας.
Callicŭla, æ, θ. ὄρος Καμπανίας.
callĭde, ἐπίρ. ἐπιστημόνως, ἐμπείρως, τεχνικῶς, πανούργως.
callĭdĭtas, ātis, θ. πανουργία, τὸ πολύτροπον, κερδαλεότης. 2) ἐμπειρία, πολυπειρία, μακρὰ τριβή.
†callĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ.) πανουργικώτερος.
callĭdus, a, um, (calleo) μετὰ γενικ ἢ ἀπαρεμφ. πολύπειρος, ἔμπειρος ἐπιστήμων. 2) πολύτροπος, πανοῦργος, κερδαλέος.
callĭgŏnon, i, οὐ. καλλίγονον (φυτόν).
Callĭmăchus, i, ἀ. Καλλίμαχος.
callion, ii, οὐ. χάλλιον (φυτόν).
Callĭŏpe, ēs, θ Καλλιόπη.
callĭpetălon, i, οὐ. καλλιπέταλον (φυτόν).
Callĭphon, ontis, ἀ. Καλλιφῶν.
Callirrhŏe, ēs, θ. Καλλιῤῥόη.
callis, is, ἀ. (σπαν. θ.), ἡ τρίβος (ἢ αἰγοτριβὴς ἀτραπός)· ἡ ἀτραπός, ὁ στίβ.
*callisco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ calleo) τυλοῦμαι, σκληροῦμαι.
Callisthĕnes, is, ἀ. Καλλισθένης.
Callisto, ūs, θ. Καλλιστώ.
callistrūthia, ae, θ. (ὑπον. ficus) καλλιστρούθια σῦκα.
callithrix, ithrĭchos, θ. ἡ καλλίθριξ (φυτόν). 2) εἶδος πιθήκου.
callitrĭchos, i, θ. καλλίτριχον εἴτε πολύτριχον.
callŏsĭtas, ātis, θ, τύλωσις, σκληρότης.
callŏsus, a, um, τυλώδης. 2) σκληρός.
callum, i, οὐ. ὁ τύλος. 2) ὅ τι ἔοικε τύλῳ, οἷον σκληρόν, παχὺ δέρμα ζώων τινῶν. σκληρὸν λέπος σταφυλῶν, μήλων, σκληρὰ γῆς ἐπιφάνεια. 3) μτφρ. ἀμβλύτης, ἀναισθησία.
callus, i, ἀ. ἀντὶ τοῦ callum.
călo, avi, atum, are, ἀρχαϊκῶς· χαλῶ.
cālo, ōnis, ἀ. (χάλα) ξιφοφόρος, σκευοφόρος. στρατιωτικὸς ὑπηρέτης. 2) ὑπηρέτης, θέρος. 3) θερμότης ψυχῆς, διάπυρον πάθος, ἐμπάθεια.
călōrātus, a, um, ἐμπαθής, διάπυρος. Λ. σπαν.
călŏrĭfĭcus, a, um, (calor-facio) θερμαντικός.
Calpe, ēs, θ. Κάλπη, τῶν Ἡρακλείων στηλῶν ἡ ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ, τανῦν Ciblartar. Ἐπίθετα Calpĕtānus, καὶ Calpĕtĭtānus, a, um.
Calpurnĭus, a, um, Καλπούρνιος. Calpurnius ἀ. ὁ. Καλπούρνιος.
calsa, æ, θ. ἄγνωστον φυτόν.
caltha, æ, θ χρυσάνθεμον.
calthŭla, ae, θ. (caltha) χρυσανταυγὴς ἐσθής.
călumnĭa, ae, θ. (calumnior) συκοφαντία, ψευδοκατηγορία, ἡ κακοπράγμων τοῦ δικαίου ἐξήγησις. 2) κακοπραγμοσύνη, διαβολή, παρεξήγησις, σοφισμός. 3) ἀδημονία, ἡ ἐκ σοφισμοῦ προσγιγνομένη.
călumnĭātor, ōris, ἀ. συκοφάντης, κακοπράγμων, διάβολος. calumniator sui, ὁ σοφιστεύων ἑαυτόν, εἴτε τὴν ἑαυτοῦ τέχνην.
călumnĭātrix, ĭcis, θ. συκοφάντρια.
călumnĭor, atus sum. ari, (ἐκ τοῦ ἀρχαϊκοῦ calvĕre=carpere, ἢ τοῦ calvuminor =calvor) aliquem, συκοφαντῶ τινα. aliquid, παρεξηγοῦμαί τι. 2) διαβάλλω τινά, κατασοφιστεύω τινός. 3) calumnior εἴτε calumnior me, εἰς ἀδημονίαν ἐμβάλλω ἐμαυτόν, λίαν περίεργός εἰμι.
călumnĭōse, ἐπίρ. συκοφαντικῶς, συκοφαντωδῶς.
călumnĭōsus, a, um, συκοφαντώδης, συκοφαντικός.
calumpnia, ἑτέρα γραφὴ τοῦ calumnia,

Digitized by Google

ὡς εὕρηται καὶ sompnus ἀντὶ somnus.
calva, ἴδ. calvus.
calvĭtia, æ, θ. καὶ calvarium, οὐ. κρανίον.
†Calvārĭum, ii, οὐ. Τόπος κρανίου.
Calvēna,æ, ἀ. πλαστὸν ἐπώνυμον, ὁ Μαδαρός,
*calvĕo, ēre, φαλακρός εἰμι, μαδαρός εἰμι, μαδῶ.
calvesco, ĕre, φαλακροῦμαι, μαδαρὸς γίγνομαι.
calvĭtĭes, iēi, θ. σπάν. ἀντὶ τοῦ calvitium.
calvĭtĭum, ii, οὐ. μαδαρότης, φαλακρότης 2) ψιλότης (τόπου).
calvo, ĕre, εἴτε calvor, i, ἀρχαϊκῶς· ἐξαπατῶ, διαβάλλω calvor, παθητικῶς· ἐξαπατῶμαι.
calvus, a, um, μαδαρός, φαλακρός. calva, æ, θ. φαλάκρα, ψιλὸν κρανίον.Κύρ. ὄν. Κάλβος, ὡς τὰ Ἑλλ. Φάλακρος καὶ Βάλακρος
calx, lcis, θ. σπανίως ἀ. (ἴσως κατὰ μετάθεσιν ἐκ τοῦ λάξ) πτέρνα. pugnis et calcibus, πὺξ καὶ λάξ. caedere calcibus, λακτίζω. adversus stimulum calces, (ὕπον jactare), πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
calx, lcis, θ. (ἐνίοτε ἀ.) ὁ πεττός, ἡ ψῆφος. 2) ἡ χάλιξ, τίτανος. calx viva, ἡ ἄσβεστος. calx macerata, εἴτε exstincta εἴτε ἁπλῶς calx, ἡ κονία 3) τὸ τέρμα τοῦ ἱπποδρόμου (ἅτε κεκονιαμένου τὸ ἀρχαῖον). μεταφορ. πᾶν τέρμα, τέλος. e carceribus emissus ad calcem pervenio, ἐκ τῆς βαλβῖδος ἀφεθεὶς ἐπὶ τὸ τέρμα διέρχομαι. ad carceres a calce revocor, ἐπὶ τὴν βαλβῖδα ἀπὸ τοῦ τέρματος, τουτέστιν· ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ τέλους ἀνακαλοῦμαι.
cālўcŭlus, i, ἀ. καλύκιον ἄνθους
Călўdon, ōnis, θ. ἡ Καλυδών. Călўdōnĭăcus, a, um, Καλυδώνιος Călўdōnis, ĭdis, θ. Καλυδωνίς. Călўdōnĭus, a, um, Καλυδώνιος.
Călypso, ūs καὶ ōnis, θ. Καλυψώ.
călyx, ўcis, θ. ἡ κάλυξ ἄνθους, καρποῦ, ᾠοῦ κττ.
camăcum, i, οὐ. εἶδος κινναμώμου.
Cămalodūnum καὶ Camaldūnum καὶ Camulodūnum, i, οὐ. Καμουλόδουνον, πόλις Βρεταννίας, τανῦν Maldon πρὸς τῷ Colchester.
cămăra, ἴδ. camera.
Cămărīna, ae, θ. Καμάρινα, πόλις Σικελίας, τανῦν Camarana.
cămărus, ἴδ. cammarus.
cambĭo, (psi), are, (κάμπτω;) ἀμείβομαι, ἀνταλλάττω. Λ. σπαν. καὶ τοῦ μεγν. Λατινισμοῦ ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
cambitas, ātis, θ. ἀντικαταλλαγή.
Cambodūnum, i, οὐ. Καμπόδουνον, πόλις Ῥαιτίας, τανῦν Kempten.
Cambūnĭi, montes, παρὰ Λιβίῳ 42, 53 καὶ 41, 2, ὄρη μεταξὺ Λάκμωνος καὶ Ὀλύμπου, τὰ τὴν Θεσσαλίαν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας χωρίζοντα.
cămēlīnus, a, um, καμήλειος.
cămēlārĭus, ii, ἀ. καμηλοκόμος.
cămel'a, æ, θ. εἶδος ποτηρίου, ἡ κύλιξ.
cămēlŏpardălis, is, θ. καμηλοπάρδαλις.
cămēlŏpŏdĭum, i, οὐ καμηλοπόδιον (φυτόν).
cămēlus, i, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ κάμηλος.
Cămēna, ae, θ. (cano, carmena, casmena). Μοῦσα. μετωνυμ. ἡ ποίησις. Camenālis, e, τῶν Μουσῶν.
cămĕra, εἴτε camăra, æ, θ. καμάρα. 2) καμάρα, πλοῖον καμαρωτόν.
cămĕrārĭae cucurbitae, κολοκύνθαι ἀνελισσόμεναι· ἀντίκεινται ταῖς χαμαιζήλοις, plebejis,
cămĕrātĭo, iōnis, θ. καμάρωσις.
Cămĕrĭa, ae, θ. Καμερία, πόλις τῆς Λατίνης Cămĕrīnus, a, um, Καμερῖνος τῆς Καμερίας.
Cămĕrīnum, i, οὐ. τὸ Καμαρῖνον. ἡ Καμέρτη, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς.
*cămĕro, avi, atum, are, καμαρῶ
Cămers, rtis, Καμερῖνος. Camertes, οἱ Καμερτες, Καμερτῖνοι. Comertīnus, a, um, ταὐτὸ τῷ Camers. Καμερτῖνος.
cāmillus, i, ἀ. κάδωλος. (Ἴδε Διον. Ἁλικαρ. Ἀρχ. Ῥωμ. 2, 22). νεανίας. ὁ ὑπηρετῶν τοῖς ἱερεῦσι ἀμφιθαλὴς παῖς.
camilla, æ, θ. ἡ ὑπηρετοῦσα τοῖς ἱερεῦσι νεᾶνις. Κύρ. ὄν. θ. Κάμιλλα. 2) Camillus, i, ἀ Κάμιλλος.
cămīno, avi, atum, are, κατασκευάζω εἰς εἶδος καμίνου. Λ. σπαν. Πλίνιος.
cămīnus, i, ἀ. ἡ κάμινος.
cammăron, i, οὐ. κάμμαρον τὸ καὶ ἀκόνιτον (φυτόν).
cammărus, i, ἀ. κάμμαρος, εἶδος καρκίνου.
Camœna, ταὐτὸ τῷ Camena.
campăgus, i, ἀ. ὑπόδημα τῶν ἐν ἀξιώμασι στρατιωτῶν.
Campānĭa, æ, θ Καμπανία.
Campānĭcus, a, um, Καμπανικός. Campānus, a, um, (παρὰ Πλαύτῳ ἅπαξ κατ' ὀνομαστικὴν Campas) Καμπανός. Campāni, οἱ Καμπανοί.
campe, ēs, εἴτε campa, æ, θ. κάμπη, ζ. 2) καμπή. campas dicere, ἀποκάμπτω τῷ λόγῳ, προφασίζομαι.
campester, stris, stre, (campus) πεδινός, πεδιαῖος. locus campester, πεδινός, ἐπίπεδος τόπος. barbari campestres, πεδιάσιοι βάρβαροι, οἱ ἐν πεδίῳ οἰκοῦντες. campester hostis, πεδινός, ὁ ἐν πεδίῳ ἀγωνιζόμενος ἐχθρός. campestria, ium, οὐ. τὰ πεδινά, τὸ πεδίον. 2) τοῦ Ἀρείου πεδίου. campestris exercitatio, ἡ ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ

Digitized by Google

γύμνασις. gratia campestris, ἡ ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ, τουτέστιν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ δήμου χάρις. campestre, is, οὐ. περίζωμα ἀθλητῶν.
campestres, ium, ἀ. θεοὶ τοῦ πολέμου. Ἐπιγρ.
*campestrāti, orum, ἀ. οἱ περιεζωσμένοι ἀθληταί.
campĭdoctor, ōris, ἀ. ὁπλοδιδάσκαλος.
campĭgĕni, orum, ἀ. ταὐτὸ τῷ antesignani.
campso, are, κάμπτω. Ἔννιος.
campus, i, ἀ. (κᾶπος, κῆπος) πεδίον. planus campus, ὁμαλὸν πεδίον campus opulentus, εὐδαιμον πεδίον. in campum descendere, καταβαίνω εἰς τὸ πεδίον. 2) τὸ ἐπίπεδον π. χ. τῆς θαλάσσης, πέτρας κττ. 3) Campus Martius, εἴτε κατ' ἐξοχὴν Campus, τὸ ἐν Ῥώμῃ Ἄρειον πεδίον, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἄρεως πεδίον, ὅπου ἐγίγνοντο αἱ τοῦ δήμου ἐκκλησίαι, οἱ ἀγῶνες, αἱ γυμνάσεις κτλ. ὅθεν campus, τὸ στάδιον σπουδῆς τινος ἢ ἐνεργείας.
campus, i, ἀ. κάμπος (θαλάσσιον τέρας).
camum, i, οὐ. εἶδος ζύθου.
cămŭr, a, um, καμπύλος, ἕλιξ. Λ. σπν.
cāmus, i. ἀ. κημός.
cănăba, æ, θ. καλύβη, καπηλεῖον. Λ. τοῦ μτγν. Λατινισμοῦ.
cănăbŭla, ae, θ. διοχετευτικὸς αὐλός.
Cănăce, ēs, θ. Κανάκη.
cănălĭcius, a, um, διὰ σωλήνων ὀρυττόμενος.
cănăliclārĭus, ii, ἀ. ὁ ποιῶν σωλῆνας. Ἐπιγρ.
cănălĭcŭla, ae, θ. (ὑποκορ.) σωληνάριον, σωληνίσκος.
cănălĭcŭlātus, a, um, σωληνοειδής.
cănălĭcŭlus, i, ἀ σωληνάριον, σωληνίσκος.
*cănălĭensis, e, ταὐτὸ τῷ canalicius.
cănālis, is, ἀ. καὶ θ. (canna) σωλήν. duco aquan per canales, ἄγω ὕδωρ διὰ σωλήνων. 2) ὀχετός, διῶρυξ.
cănārĭus, a, um, (canis) κύνειος Canaria, æ, θ. μία τῶν Μακάρων νήσων.
cănātim, ἐπίρ. (canis) κυνηδόν.
cancămum, i, οὐ κάγκαμον, (εἶδος μύρου).
cancellārĭus, ii, ἀ. θυρωρὸς ὁ ἐπὶ τῇ κιγκλίδι. 2) ἀρχιγραμματεύς, λογοθέτης. Λ. τοῦ μτγν. Λατινισμοῦ.
cancellātim, ἐπίρ. ὅμοια κιγκλίδι, δικτυωδῶς.
cancellātĭo, iōnis, θ. ὁροθεσία.
cancelli, orum, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ ἀχρήστου cancer) ἡ κιγκλίς, ὁ δρύφακτος. extra cancellos egredior, τοὺς δρυφάκτους (τὰ ὅρια) ὑπερπηδῶ.
cancello, avi, atum, are ποιῶ ὅμοιον κιγκλίδι, δυκτυῶ. cancellātus, a, um, κιγκλίδι ἐοικώς, δικτυώδης. 2) διαγράφω, διαλείφω τὸ γεγραμμένον, χιάζω.
cancellus, i, ἀ. σπάνιον ἀντὶ τοῦ cancelli.
cancer, cri, (σπαν. ĕris) ἀ. καρκίνος. 2) ὁ καρκίνος (τὸ ἄστρον). ὅθεν τὰ πρὸς μεσημβρίαν, ὁ καύσων. 3) ὁ καρκίνος (νόσος).
*cancĕrātĭcus, a, um, καρκινώδης.
cancĕro, avi, are, καρκινοῦμαι.
cancĕrōma, ătis, οὐ. καρκίνωμα.
Candāvĭa, ae, Κανδαουΐα, Ἰλλυρικὴ χώρα.
candĕfăcio, ēci, actum, ĕre, (candeo-facio) λευκαίνω. 2) πυρακτῶ.
candĕfīo, factus sum, fiĕri, πυρακτοῦμαι, πυροῦμαι.
candēla ae, θ. (candeo) ὁ κηρός, κηρίων. λύχνος (κήρινος καὶ στεάτινος).
candēlābrum, i, οὐ. (candela) ὁ λυχνοῦχος, λυχνεῖον, κηροπήγιον.
*candentĭa, ae, θ. λευκότης, τὸ λαμπαυγές.
candĕo, ŭi, ēre, (ἐκ τοῦ caneo, ὡς ardeo ἐκ τοῦ areo) λευκανθίζω, λευκοφανής, λευκαυγής, λευκός εἰμι, μαρμαίρω. candens, λευκαυγής. λευκός. 2) πυροῦμαι, καίομαι. candens, διάπυρος irā candeo, ὀργῇ αἴθομαι.
candesco, ŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ candeo) λευκαίνομαι, λευκαυγὴς γίγνομαι. 2) πυροῦμαι.
candētum, i, οὐ Γαλλικὸν μέτρον ἀγροῦ.
candĭco, are, λευκανθίζω, ὑπολευκαίνομαι, λευκαίνομαι.
candĭdārĭus, pistor, ἀρτοποιὸς ἄρτου λευκοῦ. Ἐπιγρ.
*candĭdātōrĭus, a, um, τοῦ λευκοφόρου.
candĭdātus, a, um, (candidus) λευκοφόρος, λευχείμων. Κατ' ἐξοχὴν ἐκαλοῦντο candidati οἱ μεταπορευόμενοι ἀρχήν· τότε γὰρ ἐνεδύοντο τὴν λαμπρὰν τήβεννον. candidatus consulatus, ὁ παραγγέλλων ὑπατείαν. (ὑποψήφιος ὑπατείας). 2) μνηστεύων, ζητῶν, ζηλῶν τι. Κωμικῶς candidatus crucis, ὁ ὅσον οὐ σταυρῷ προσπαγησόμενος.
candĭde, ἐπίρ. λευκῶς. 2) ἁπλῶς, ἀδόλως, ἀφελῶς.
*candĭdŭle, ἐπίρ. λίαν ἀφελῶς.
candĭdŭlus, a, um, λαμπρός.
candĭdus, a, um, (candeo) λευκός, λευκαυγής, λαμπρός. marmor candidum, λευκὴ λίθος. toga candida, λαμπρὰ τήβεννα (toga alba, λευκὴ τήβεννα). candidus calculus, λευκὴ ψῆφος. candidus ἀντὶ τοῦ candidatus, λευκοφόρος. candidus et pulcher, λαμπρὸς καὶ εὐειδής. candida brachia, λευκοί, λαμπροὶ βραχίονες. 2) τροπικ. λευκός, φαιδρός, εὐτυχής. candida omina, λευκοί, αἴσιοι οἰωνοί. 3) ἐπὶ λόγου· λευκός, σαφής, ἁπλοῦς, εἰλικρινής, ἄδολος Οὕτω καὶ candidus judex, καὶ anima candida.
†candĭfĭco, avi, atum, are, (candeo-facio) λευκαίνω.
*candĭfĭcus, a, um, λευκοποιός.

Digitized by Google

candor, ŏris, ἀ. (candeo) λευκότης, λαμπρότης, λευκὴ λάμψις, αὐγή, μαρμάρειος λευκότης, λαμπρὸν κάλλος. 2) λαμπρότης λόγου· ἐνίοτε δὲ ἁπλότης, σαφήνεια.. 3) ἁπλότης ψυχῆς, εἰλικρίνεια, καθαρότης. 4) candor aestivus, καύσων θέρειος.

candosoccus, i, ἀ. Γαλλιστὶ μόσχευμα ἀμπέλου, καταβολάς. Λατ. mergus.

canens, ntis, ἴδ caneo καὶ cano.

cānĕo, ŭi, ēre, πολιός εἰμι canens, πολιός. (οὐ μόνον ἐπὶ τριχῶν ἀλλὰ καί ἐπὶ ἄλλων πραγμάτων).

cănēphŏra, ae, εἴτε cănēphŏros, i, θ. ἡ κανηφόρος.

cănes, ἴδ. canis, σημ. 2.

cānesco, ĕre, (caneo) πολιοῦμαι.

canĭa, ae θ. εἶδος κνίδης ἀγρίας.

canĭcae, arum, θ. πίτυρα.

cănīcŭla, æ, θ. κυνίδιον, κυνίσκος, κυνίσκη. 2) κύναστρον, ὁ Σείριος. 3) εἶδος φώκης. 4) κύων, ὁ χείριστος τῶν ἀστραγάλων βόλος.

cănīcŭlāris, e, τοῦ κυνός. dies caniculares, αἱ κυνάδες ἡμέραι. sol canicularis, ὁ ἐπὶ κυνὶ ἥλιος, ὁ σείριος ἥλιος.

Cănĭdĭa, ae, θ. Κανιδία. Canidius, i, ἀ Κανίδιος.

cānĭfĭco, av atum, are, (canus-facio) πολιὸν ποιῶ.

†cănĭformis, e, κυνόμορφος. κυνοκέφαλος.

Caninĕfas, ātis, ἀ. πληθ. Caninefates, ἔθνος Βαταουΐας.

Cănīnĭānus, a, um, Κανινιανός.

Cănīnĭus, ii, ἀ. Κανίνιος.

cănīnus, a, um, κύνειος. caninum lac, κύνειον γάλα. canina verba, κυνικοὶ λόγοι. λοιδορήματα caninae nuptiae, κυνικοὶ γάμοι, ἀναιδὴς συνουσία. Παρὰ τοῖς Ἐκκλ. canini philosophi, οἱ Κυνικοί.

cănis, is, ἀ. καὶ θ. ὁ καὶ ἡ κύων. cave canem, φυλάττου τὸν κύνα (ἐπιγραφὴ τῶν θυρῶν. 2) κύων, ἀναιδὴς ἄνθρωπος canes alicujus, οἱ πρόσκυνες, παράσιτοί τινος. 3) ὁ κύων (τὸ ἄστρον). 4) ὁ κύων, θαλάσσιον ζῷον. 5) ὁ κύων ὁ χείριστος τῶν ἀστραγάλων βόλος. 6) εἶδος πέδης, (παρὰ Πλαύτῳ, Casin. 2, 6, 37, ἔνθα ἡ γραφὴ ἀμφίβολος).

cănistellum, i, οὐ. μικρὸν κάνιστρον.

cănister, stri, ἀ. ταὐτὸ τῷ canistrum.

cănistrum, i, ου. κανοῦν κάνιστρον.

cānĭtia, ae, ταὐτὸ τῷ canities.

cānĭtĭes, ēi, θ. (canus) πολιότης, μάλιστα ἡ τῶν τριχῶν, πολιὰ κόμη.

cānĭtūdo, ĭnis, θ. πολιότης. Λ. σπαν.

canna, ae, θ. (κάννα) ὁ κάλαμος. 2) σύριγξ (αὐλητική). 3) εἶδος πλοιαρίου. 4) canna gutturis, ὁ βρόγχος.

cannăbĭnus, a, um, καννάβινος.

cannăbis, is, θ. καὶ cannăbum, i, οὐ. ἡ κάνναβις.

Cannae, arum, θ ἡ Κάννα καὶ πληθ. Κάνναι, κώμη Ἀπουλίας, τανῦν Canne. pugna cannensis, ἡ ἐν Κάνναις μάχη.

cannētum, i, οὐ. (canna) ὁ καλαμών.

cannĕus, a, um, καλάμειος.

cannŭla, ae, θ. (ὑποκορ.) καλαμίσκος, καλάμιον. 2) can. pulmonis, τὰ βρόγχια.

căno, cĕcĭni, cantum, ĕre, ᾄδω, μέλπω. canere voce, ᾄδειν. canere fidibus, ψάλλειν. canere tibiis, αὐλεῖν. cithara, κιθαρῳδεῖν. tubae canunt, αἱ σάλπιγγες φθέγγονται, ἠχοῦσι. gallus canit, ὁ ἀλέκτωρ ᾄδει. merula canit, ὁ κόσσυφος πιπίζει. 2) aliquid, ᾄδω τι. cano carmen, ᾄδω ᾆσμα cano versus, ᾄδω, ποιῶ στίχους. 3) aliquem, ᾄδω τινά, ὑμνῶ τινά. 4) ᾄδω, χρησμῳδῶ. 5) cano belicum, (classicum εἴτε signum) σημαίνω τὸ πολεμικόν. tubicen canit, ὁ σαλπιγκτὴς σημαίνει. signum canit, εἴτε signa canunt, σημαίνει (ὑπον. ὁ σαλπιγκτής) ἡ σάλπιγξ φθέγγεται canit receptui, σημαίνει (σημαίνεται, προστάττεται) ὑποχωρεῖν

cănon, ŏnis, ἀ. κανών, ὑπογραμμός. 2) κανὼν ὑδραύλεως. 3) φόρος τις ἐτήσιος ἐπὶ αὐτοκρατόρων. 4) κανών, κατάλογος ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων. 5) κανών, θεσμὸς ἐκκλησιαστικός.

cănŏnĭcārĭus, i, ἀ. ὁ τὸν κανόνα, τὸν ἐτήσιον φόρον εἰσπράττων.

†cănŏnĭce, ἐπίρ. κανονικῶς.

cănŏnĭcus, a, um, κανονικός, τακτικός. canonica ratio, κανονικὴ θεωρία. λ. χ. τῆς μουσικῆς κττ. 2) τοῦ κανόνος, τοῦ ἐτησίου φόρου. 3) Παρὰ τοῖς Ἐκκλ. ὁ ἐν τῷ κανόνι, καταλόγῳ τεταγμένος κληρικός.

Cănōpēus, εἴτε Cănōpīus, a, um, Κανώβειος. Cănōpĭcus, a, um, Κανωβικός. Cănōpītae, arum, ἀ. Κανωβῖται. Cănōpītānus, a, um, Κανωβικός. Canopitanum ostium, τὸ Κανωβικὸν στόμα τοῦ Νείλου.

Cănōpus, (os) i, ἀ. Κάνωβος, πόλις Αἰγύπτου. 2) Κάνωπος (ἄστρον)

cănor, ōris, ἀ. (cano) μέλος, μελῳδία, μολπή, ἐμμελὴς ἦχος. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.

*canōre, ἐπίρ. ἐμμελῶς.

canōrus, a, um, (canor) ᾠδικός. 2) εὔμολπος, ἐμμελής, ἁρμονικός, εὔφθογγος.

Cantăber, bra, brum, Κανταβρικός. Cantabri, ἀ. Κανταβροί, ἔθνος Ἱσπανίας. Cantăbrĭa, ae, θ Κανταβρία. Cantăbrĭcus, a, um, Κανταβρικός.

cantăbrum, i, οὐ. εἶδος πιτύρων. 2) σημαία τις πομπικὴ ἐπὶ αὐτοκρατόρων.

cantābundus, a, um, ᾄδων. Λ. σπαν.

cantāmen, ĭnis, οὐ. ᾆσμα. Λ. σπαν.

cantātĭo, iōnis, θ. ᾠδή. 2) ἐπῳδή, μαγικὸν ᾆσμα.

Digitized by Google

cantātor, ōris, ἀ. ἀοιδός. fidibus, κιθαρῳδός.
cantātrix, īcis, θ. ἡ ᾄδουσα, ᾠδική. 2) ἡ ἐπῳδὸς (μαγική).
*cantēriātus, a, um, χαρακωθείς. Ἴδε canterius, σημ. 3.
cantērīnus, a, um, ἵππιος.
cantēriŏlus, i, ἀ μικρὸς ζυγός, ζυγωταὶ κάμακες.
cantērius, και canthērius, ii, ἀ. (κανθήλιος?) τομίας εἴτε ἐκτομίας ἵππος. 2) στρωτὴρ (ὀροφῆς). 3) ζυγός, ζυγωταὶ κάμακες (πρὸς ἀνάδεσιν ἀμπέλων).
Canthăra, ae, Κανθάρα, ὄν. γυναικὸς παρὰ Τερεντίῳ.
canthărias, ae, ἀ. (ὁ κανθαρίας λίθος).
canthăris, ĭdis, θ. κανθαρίς.
canthărītes, vinum, κανθαρίτης οἶνος.
*canthărŭlus, i, ἀ. κανθάριον, (εἶδος ποτηρίου.
canthărus, i, ἀ. κάνθαρος (εἶδος μεγάλου ποτηρίου). 2) κάνθαρος (ἰχθύς). 3) σωλὴν ὑδραγωγὸς μετὰ πώματος. 4) κάνθαρος (σημεῖον μέλαν τῆς γλώσσης τοῦ Ἄπιδος).
canthērius, ταὐτὸ τῷ canterius.
canthus, i, ἀ. κανθός, (ἡ σιδηρᾶ στεφάνη τοῦ τροχοῦ).
cantĭcŭlum, i, οὐ. ᾀσμάτιον. 2) ἐπῴδιον, μικρὰ ἐπῳδή.
cantĭcum, i, οὐ. (cano) μονῳδία (τῆς Ῥωμαϊκῆς κωμῳδίας), ᾠδή, ᾆσμα.
*cantĭcus, a, um, ᾠδικός.
cantĭlēna, æ, θ. (cantillo) ᾆσμα (τὸ λίαν τετριμμένον μάλιστα). cantilenam eandem canis, ἀεὶ τὸ αὐτὸ ᾆσμα ᾄδεις.
cantĭlēnōsus, a, um, ᾠδικός, ποιητικός. Σιδώνιος.
cantillo, avi, atum, are, (cano) ὑπᾴδω, τερετίζω. Ἀπουλήιος. Ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα τῶν ὑποκοριστικῶν, οἷα καὶ τὰ vacillo, sorbillo κτλ.
cantio, iōnis, ᾠδή, ᾆσμα, μολπή. 2) ἐπῳδή, μαγικὸν ᾆσμα.
cantĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ canto) θαμὰ ᾄδω
Cantium, ii, οὐ. Κάντιον, ἀκρωτήριον καὶ χώρα Βρεταννίας, τα νῦν Kent.
cantiuncŭla, ae, θ. μελύδριον.
canto, avi, atum, are, (cano) ᾄδω. (ἐπὶ φωνῆς μάλιστα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὀργάνων). cantare et psallere ᾄδειν καὶ ψάλλειν. fidibus canto, ψάλλω. tibiis, αὐλῶ. gallus cantat, ὁ ἀλέκτωρ ᾄδει. bucina cantat, ἡ βυκάνη φθέγγεται. 2) aliquid, ᾄδω, ποιῶ. carmina, ᾄδω, ποιῶ ᾠδάς. 3) aliquem, ᾄδω, μέλπω, ὑμνῶ τινα. 4) ᾄδω ἐν θεάτρῳ, ὑποκρίνομαι. 5) θρυλῶ, κελαδῶ. 6) νουθετικῶς ὑπομιμνήσκω. 7) ἐπᾴδω τινί, μαγεύω τινά.
cantor, ōris, ἀ. (cano) ἀοιδός, μελῳδός. μουσουργός. cantor alicujus, ὑμνητής τινος. 2) μελῳδός, χορευτὴς τραγῳδίας.
cantrix, īcis, θ. ἡ ἀοιδός, μουσουργός.
*cantŭlus, i, ἀ. ᾀσμάτιον.
cantŭrio, ire, (cano) ᾄδω, κελαδῶ. Λ.σπαν.
cantus, ūs, ἀ. (cano) ᾠδή, μέλος, μολπή, μελῳδία. cantus tibiae, αὐλῳδία. citharae, κιθαρῳδία. tubarum, φθόγγος σαλπίγγων. galli, φωνὴ ἀλεκτρυόνος. 2) χρησμῳδία. 3) ἐπῳδή. μαγικὴ ᾠδή.
Cănŭlējus, i, ἀ. Κανουλήιος.
cānus, a, um, πολιός. canum mare, πολιὰ (ἀτρύγετος) θάλασσα. cani, ἀ. πληθ. (ὑπν. capilli), πολιὰ κόμη, αἱ πολιαὶ (τρίχες). παρὰ ποιηταῖς καὶ cani falsi, c. rari, c. venerandi.
cănŭsīnātus, a, um, ὁ Κανύσια ἔρια φορῶν.
Cănŭsīnus, a, um, τῶν Κανυσιτῶν, π. χ. ager ἡ χώρα.
Cănŭsium, ii, οὐ. (ἐν ἐπιγρ. καὶ Canusia, æ, θ.) Κανύσιον, πόλις Ἀπουλίας, τανῦν Canosa.
căpācĭtas, ātis, θ. χώρησις, εὐρυχωρία. 2) ἱκανότης πρὸς κληρονομίαν.
†căpācĭter, ἐπίρ. εὐρυχώρως.
Căpăneus, ĕi, ἀ. Καπανεύς. Capanēus, a, um, Καπανήιος.
căpax, ācis, (capio) χωρητικός, εὐρύχωρος, δεκτικός. capax mens, animus, ἐπιδεκτικὸς νοῦς, ἐπιδεκτικὴ ψυχή. 2) ἱκανὸς κληρονομεῖν.
*căpēdo, ĭnis, θ. εἶδος εὐτελοῦς ἱεροῦ ἐκπώματος.
*căpēduncŭla, ae, θ. ὑποκορ. τοῦ ἀνωτέρω.
căpella, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ capra) αἰγίδιον, αἴξ, χίμαιρα. 2) ἡ αἴξ (ἄστρον). Ὄν. κύρ. Capella, æ, ἀ. Καπέλλας.
*căpelliānus, a, um, αἴγειος. Ὄν. κύρ. Καπελλιανός.
căpellus, i, ἀ. ἐρίφιον. Πρισκιανός.
Căpēna, ae, θ. Καπίνα, Τυῤῥηνικὴ πόλις.
Căpēnas, ātis, Καπινάτιος. Capenātes, ἀ. Καπινᾶται καὶ Καπηνᾶται.
Căpēnus, a, um, Καπινάτιος, τῆς Καπίνης. porta Capena, μία τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης.
căper, pri, ἀ. τράγος, αἴξ. 2) τράγος, δυσωδία τῆς μασχάλης. 3) ἰχθύς τις τοῦ Ἀχελῴου. Κύρ. ὄν. Caper, ἀ. (Κάπρος).
căpĕro, avi, atum, are, ῥυσσῶ, ῥυτιδῶ. caperata frons, ἐῤῥυτιδωμένον μέτωπον. 2) οὐδετέρως· ἔχω ῥυτίδας, ἐῤῥυτίδωμαι.
căpesso, īvi, ītum, ĕre, (ἐφετ. τοῦ capio) μετὰ σπουδῆς λαμβάνω τι, ἁρπάζω τι, δράττομαί τινος. arma, ἁρπάζω τὰ ὅπλα. 2) aliquid, ἐπιχειρῶ τινι, ἀντιλαμβάνομαί τινος. bellum capessere, (ἐπιχειρῶ πολέμῳ). rempublicam, ἅπτομαι τῆς πολιτείας, τῶν πραγμάτων. magistratum, μετα-

Digitized by Google

πορεύομαι ἀρχήν. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ ἔργου. 3) locum capessere, σπεύδω καταλαβεῖν τόπον τινά, σπεύδω εἰς τόπον. capesso Italiam, σπεύδω, τείνω εἰς τὴν Ἰταλίαν. ἀρχαϊκῶς· capessere se in locum, σπεύδω εἰς τόπον.

Căphāreus, ĕi. ἀ. ὁ Καφηρεύς, ἀκρωτήριον Εὐβοίας, τανῦν Κάβο δ' ὄρο. Capharius καὶ Caphārēus, a, um, Καφήρειος.

căpillācĕus, a, um, τρίχινος. 2) τριχώδης.

*capillāgo, ĭnis, θ. τρίχωσις, κόμη.

căpillāmentum, i, οὐ. τρίχωμα. 2) περιθεταὶ τρίχες, φενάκη.

căpillāris, e, τῶν τριχῶν. capillare unguentum, ἀλοιφὴ τῶν τριχῶν.. capillaris herba, θ. τὸ πολύτριχον, βοτ.

căpillātĭo, iōnis, θ. τρίχωμα, κόμη. 2) τριχίασις (νόσος τῆς οὐρήθρας).

căpillātūra, æ, θ τρίχωμα, κόμη.

căpillātus, a, um, ἴδ. capillor.

căpillĭtĭum, ii, οὐ. τρίχωμα, κόμη.

căpillor, atus sum, ari, τριχοῦμαι. capillatus, τριχωτός, κομήτης, κομοτροφῶν.

*căpillōsus, a, um, πολύτριχος.

căpillŭlus, i, ἀ κόμη, πλόκαμοι.

căpillus, i, ἀ. (caput) ἐνίοτε καὶ capilli, orum, πληθ. (κυρίως ἐστὶν ἐπίθ. ἡ λέξις, ὑπονοουμένου τοῦ crinis) θρὶξ τῆς κεφαλῆς, κόμη. 2) κόμη, τρίχες τοῦ γενείου. 3) θρὶξ τῶν ζώων. 4) αἱ ἶνες, τὸ τριχῶδες τῶν φυτῶν. capillus Veneris, τὸ πολύτριχον βοτ.

căpĭo, cēpi, captum, ĕre, (ἅπτω, κάπω), λαμβάνω. manibus tympanum cepit, ἔλαβε ταῖς χερσὶ τύμπανον. arma ceperunt, ἔλαβον τὰ ὅπλα. cibum capio, λαμβάνω, σίτου ἅπτομαι. fructum ex re capit, καρπὸν ἐκ τοῦ πράγματος λαμβάνει. capio vectigal ex agro, λαμβάνω δασμὸν ἐκ τοῦ ἀγροῦ. nihil ex hereditate cepit, οὐδὲν ἐκ τῆς κληρονομίας ἔλαβε. jus capiendi, δίκαιον τοῦ κληρονομεῖν. formam capio, λαμβάνω μορφήν. cepit magistratum, ἔλαβε, παρέλαβεν ἀρχήν me capit desiderium, πόθος λαμβάνει με. amore captus, ἔρωτι ληφθείς, ἁλούς. mente captus, φρενόληπτος, νυμφόληπτος. mens capta, παραφροσύνη, νυμφοληψία. voluptate capior, ὑφ' ἡδονῆς κρατοῦμαι, ἡττῶμαι τῆς ἡδονῆς. captus, ἀσθενής. pedibus captus, ἄῤῥωστος τοὺς πόδας, ἀλγῶν τοὺς πόδας. Hannibal altero oculo captus est, τῷ Ἀννίβᾳ νόσος ἥψατο τοῦ ἑτέρου ὀφθαλμοῦ. me capit pictura, θέλγει με ἡ ζωγραφία. dolis capior, δόλοις ἁλίσκομαι, λαμβάνομαι, ἐξαπατῶμαι. 2) λαμβάνω, αἱρῶ. capio oppidum, urbem, λαμβάνω, αἱρῶ χωρίον, πόλιν. omnes naves cepit, πάσας τὰς ναῦς εἷλε. locum capit, αἱρεῖ, καταλαμβάνει τὸν τόπον. capi, ἁλῶναι, ἁλίσκεσθαι. capta est urbs, ἑάλωκεν ἡ πόλις. capio hostem, λαμβάνω ἐχθρὸν (αἰχμάλωτον,) αἱρῶ, αἰχμαλωτίζω ἐχθρόν. captus, ὁ ἁλισκόμενος, αἰχμάλωτος.. 3) καταλαμβάνω τι, ἀφικνοῦμαι εἴς τι. non poterat insulam capere, οὐκ ἠδύνατο καταλαβεῖν τὴν νῆσον, ἀφικέσθαι εἰς τὴν νῆσον. capio portum, κατέχω εἰς λιμένα. 4) καταλαμβάνω, κατανοῶ. animus hoc non capit, ὁ νοῦς οὐ κατανοεῖ τοῦτο. quantum ætas capit, ὅσον ἐνδέχεται ἡ ἡλικία. 5) αἱροῦμαι. te capio judicem, δικαστήν σε αἱροῦμαι. me cepere arbitrum, διαιτητήν με εἵλοντο. locum capere oculis, τόπον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἑλέσθαι. virginem (Vestalem) capere, αἱρεῖσθαι Ἑστιάδα παρθένον. sacerdos captus est, ἱερεὺς ἡρέθη. 6) χωρῶ, δέχομαι. una domus eos non capit, εἷς οἶκος οὐ χωρεῖ αὐτούς. Græcia omnis vix cepit Xerxis exercitum, πᾶσα ἡ Ἑλλὰς μόλις ἐχώρησε τὸν Ξέρξου στρατόν.

căpĭo, iōnis, θ. λῆψις, κατοχή. Λ. νομική.

căpis, ĭdis, θ. εἶδος ἱεροῦ ἐκπώματος.

căpistērĭum, ii, οὐ. εἶδος κοσκίνου.

căpistro, avi, atum, are, φιμῶ, δεσμῶ τῇ φορβιᾷ. 2) δεσμῶ τὴν ἄμπελον.

căpistrum, i, οὐ. φορβιά, περιστόμιον ζώων. 2) δεσμὸς ἀμπέλου.

căpĭtal, ālis, οὐ. (caput) εἶδος ἱερατικῆς μίτρας ἢ κεφαλοδέσμου. 2) τὸ θανάτου ἄξιον ἔργον. ἴδ. capitalis.

căpĭtālis, e, (caput) θανάσιμος. capitale periculum, ὁ περὶ τοῦ βίου κίνδυνος. capitalis morbus, χαλεπωτάτη, θανατηφόρος νόσος. capitalis hostis, ἔχθιστος πολέμιος. capitalis inimicus, ἄσπονδος ἐχθρός. capitalis pestis, ὀλέθριος λοιμός. capitalis oratio, ὀλέθριος, ἐπικίνδυνος λόγος. 2) facinus capitale, ἄξιον θανάτου ἔργον. capital εἴτε capitale est, θανάτου ἄξιόν ἐστι, θανάτῳ ζημιοῦται. quaedam animalia interemisse capitale fuit, ζῷά τινα φονεῦσαι θανάτῳ ἐζημιοῦτο. capitali pœna afficio aliquem, θανατῶ τινα. causa capitalis, θανατικὴ (κεφαλικὴ) κρίσις. accuso aliquem rei capitalis, ὑπάγω τινὰ θανάτου. damno aliquem rerum capitalium, καταψηφίζομαί τινος θάνατον. 3) σπαν κεφαλαιοῦχος, κορυφαῖος, ἔξοχος.

căpĭtālĭter, ἐπίρ. θανασίμως, ἀσπόνδως.

*căpĭtānĕae, litteræ, θ. κεφαλαῖα γράμματα.

căpĭtātĭo, iōnis, θ. ἐπικεφάλαιον.

căpĭtātus, a, um, κεφαλωτός. capitatum porrum, τὸ κεφαλωτὸν πράσον. capitata vinea, ἄμπελος ἡ πρὸς τὰ ἄνω αὐξανομένη, ἣ ἀντίκειται τῇ brachiata,

căpĭtellum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ caput) κεφαλίς, κεφάλιον. 2) κιονόκρανον.

Digitized by Google

Căpĭtĭum, ii, οὐ. Κἀπίτιον, πόλις Σικελίας. τανῦν Capizzi. τὸ ἐπίθ. Capitīnus, a, um.
căpĭtĭum, ii, οὐ. (capio) στηθοδεσμίς.
căpĭto, ōnis, ἀ. κεφάλων, μεγαλοκέφαλος, (κεφαλᾶς,. 2) κέφαλος (ἰχθύς). Ὄν. κύρ. Καπίτων, ὡς τὰ Ἑλλ. Κέφαλος καὶ Κεφάλων.
Căpĭtōlīnus, a, um, Καπιτωλῖνος, Καπιτώλιος. collis Capitolinus, ὁ Καπιτώλιος λόφος. Jupiter Capitolinus, ὁ Καπιτώλιος Ζεύς. Capitolini ludi, τὰ Καπιτώλεια, Καπιτωλεῖα, οἱ Καπιτώλειοι ἀγῶνες.
Căpĭtōlĭum, i, οὐ. (caput) Καπιτώλιον, καὶ Καπετώλιον. τὸ τέμενος καὶ ὁ ναὸς τοῦ Διὸς ἐπὶ τοῦ Ταρπαίου λόφου. 2) ὅλος ὁ Καπιτώλιος λόφος μετὰ τοῦ ναοῦ καὶ τῆς ἀκροπόλεως. 3) ποιητ. ἡ ἀκρόπολις (ἄλλων πόλεων).
căpĭtŭlārĭi, ōrum, ἀ. (capitulum) βοηθοὶ τῶν εἰσπραττόντων τοὺς φόρους· ἔτι δὲ καὶ τῶν στρατολογούντων.
căpĭtŭlātim, ἐπίρ. κεφαλαιωδῶς.
căpĭtŭlātus, a, um, κεφαλωτός.
căpĭtŭlum, i, οὐ. (caput) κεφαλίς, κεφάλιον. 2) κιονόκρανον. 3) φόρος ἐπικεφάλαιος ἀντὶ στρατιώτου. 4) παρὰ μεταγεν. κεφάλαιον βιβλίου.
capnĭas, ae, ἀ. ὁ καπνίας οἶνος. 2) εἶδος λίθου.
capnītis, ĭdis, θ. καπνῖτις (ὑπον. gemma) λίθος τις τῶν τιμίων. 2) ὑπον. cadmia, εἶδος καδμίας (μετάλλου).
capnos, i, θ. ὁ καπνὸς (φυτόν).
căpo, ōnis, ἀ. κάπων, ἐκτομίας ἀλέκτωρ.
cappa, οὐ. ἀκλ. τὸ κάππα.
Cappădŏcĭa, ae, θ. Καππαδοκία. Cappădŏcĭus εἴτε Cappădŏcus, a, um, Καππαδόκιος. Cappădox, ŏcis, ἀ. Καππάδοξ, Καππαδόκης.
cappăra, ae, θ. ἀδράχνη, φ.
cappări, οὐ. (ἄκλιτ.) καὶ capparis, is, θ. ἡ κάππαρις.
căpra, ae, θ. αἴξ. capra fera εἴτε caprea, ἡ αἴγαγρος, ἀγρία αἴξ. 2) ἡ αἴξ (ἄστρον). 3) ὁ τράγος, ἡ δυσωδία τῶν μασχαλῶν.
caprăgo, ĭnis, θ. εἶδος τιθυμάλου, τὸ καὶ cicer columbinum, φ.
căprārĭus, ii, ἀ. αἰπόλος.
Caprāsia, εἴτε Capraria, æ, θ. Αἴγιλον, (καθ' ἑρμηνείαν ἐκ τοῦ capra, τῆς αἰγός)· νησίον πλησίον Κύρνου κείμενον, τανῦν Capraja, τὸ ἐπίθ. Caprariensis.
căprĕa, æ, θ. (capra) ἡ αἴγαγρος, ὁ ἄγριος αἴξ.
Căprĕae, arum, θ. Καπρέαι, νῆσος πλησίον Νεαπόλεως, τανῦν Capri. τὸ ἐπίθ. Capreensis.
căprĕĭda, æ, θ. εἶδος βοτάνης διουρητικῆς.
căprĕŏlus, i, ἀ. ὁ αἴγαγρος, ἄγριος αἴξ. 2) εἶδος δικέλλης. 3) ὁ συγκύπτης (εἶδος στηρίγματος). 4) οἱ ἕλικες τῆς ἀμπέλου.
căprĭcornus, i, ἀ. ὁ αἰγόκερως (ἄστρον).
căprĭfīcātĭo, iōnis, θ. ἐρινασμός.
căprĭfīco, avi, atum, are, (caprificus) ἐρινάζω.
căprĭfĭcus, i, θ. (caper-ficus) ἡ ἐρινάς, ὁ ἐρινεός. 2) τὸ ἐρινεόν, ὁ ἐρινεός, (ὁ καρπὸς τῆς ἐρινάδος).
căprĭgĕnus, a, um, αἰγογενής, αἴγειος.
căprīle, is, οὐ. ὁ αἰγών.
căprĭmulgus, i, ἀ. ὁ ἀμέλγων αἶγας. 2) ὁ αἰγοθήλας (πτηνόν).
căprīnus, a, um, αἴγειος. pellis caprina, ἡ αἰγέη (δορά). rixari de lana caprina, μάχεσθαι περὶ ὄνου σκιᾶς.
căprĭpes, ĕdis, αἰγίπους.
căprōnae, arum, θ προκόμιον. (Κατὰ Φῆστον ἐκ τοῦ a capite pronae).
Căprōtīna, ae, θ. ἐπωνύμιον Ἥρας. Caprotinae Nonae, αἱ νῶναι τοῦ Ἰουλίου μηνός. Ἴδε Μακρόβ. Σατ. 1, 11, παρὰ Πλουτ. ἐν βίῳ Νομᾶ, 2: «Καπρατῖναι νῶναι, πέμπτη ἱσταμένου μηνός» δέον εἰπεῖν ἑβδόμη.
capsa, ae, θ. κάψα, κιβωτός.
Capsa, æ, θ. Κάψα, πόλις Λιβύης.
capsārĭus, ii, ἀ. θυλακοφόρος, ὑπηρέτης τῶν παίδων ἀπερχομένων εἰς διδασκάλου. 2) ἱματιοφύλαξ (ἐν βαλανείῳ).
capsella, ae, θ. καψάκιον, κιβώτιον.
Capsenses, ĭum, εἴτε Capsitāni, orum, ἀ. Καψαῖοι, κάτοικοι Κάψης.
capso, is, it, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ cepero, is, it, ἴδ. capio.
capsŭla, æ, θ. καψάκιον, κιβώτιον.
capsus, i, ἕδρα, δίφρος ἁμάξης. 2) κύρτη. κιβωτὸς θηρίων.
captātĭo, iōnis, θ. ἔφεσις, ὄρεξις, θήρευσις.
captātor, ōris, ἀ. θηρευτής 2) testamenti εἴτε ἁπλῶς captator, ὁ θηρῶν κλῆρον.
captātōrĭus, a, um, κλήρου θηρατικός.
*captātrix, īcis, θ. ἡ θηρεύουσά τι.
captĭo, iōnis, θ. (capio) ἐπιβουλή, θήρα, ἀπάτη. 2) σόφισμα, παραλογισμός. 3) βλάβη, ζημία.
captĭōse, ἐπίρ. σοφιστικῶς, παραλογιστικῶς.
captĭōsus, a, um, ἀπατηλός, σοφιστικός, παραλογιστικός.
captĭto, avi, atum, are, (capto) θηρεύω τι.
captĭuncŭla, æ, θ. σοφισμάτιον.
*captīvātor, ōris, ἀ. αἰχμαλωτιστής.
captīvĭtas, ātis, θ. αἰχμαλωσία. 2) ἅλωσις. Εὕρηται καὶ capt. oculorum, τυφλότης.
†captīvo, avi, atum, are, (captivus) αἰχμαλωτίζω.
captīvus, a, um, (capio) ἁλισκόμενος, ἁλούς, (ἐν πολέμῳ μάλιστα). captivus, ἀ. ὁ αἰχμάλωτος. captiva, θ. ἡ αἰχμάλωτος. captivus cruor, τὸ αἷμα τῶν αἰχμαλώτων. corpora captiva, ἁλισκόμενα σώματα, αἰχμά-

Digitized by Google

λωτα ἀνδράποδα καὶ βοσκήματα. urbs captiva, ἑαλωκεῖα, αἰχμάλωτος πόλις. captiva pecunia, αἰχμάλωτα χρήματα.

capto, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ capio) aliquid, ζητῶ τι, ζητῶ λαβεῖν τι, ἐπιθυμῶ λαβεῖν τι, θηρῶ, θηρεύω. διώκω τι. Tantalus fugientia captat flumina, ὁ Τάνταλος τὰ φεύγοντα ὕδατα θηρεύει, τοῖς φεύγουσιν ὕδασιν ἐπιχαίνει. capto favorem alicujus, θηρεύω τὴν εὔνοιάν τινος. capto occasionem, καιροφυλακῶ. capto auras, θηρεύω αὔρας. Μετ' ἀπαρεμφ. capto facere aliquid, σὺν πολλῇ σπουδῇ ζητῶ ποιεῖν τι. insidiis captare hostem, θηρᾶν τὸν ἐχθρόν, ἐπιβουλεύειν τῷ πολεμίῳ. captare testamentum εἴτε ἁπλῶς captare, θηρᾶν κλῆρον, ἀντιποιεῖσθαι τοῦ κληρονομεῖν, ἐπιχαίνειν τοῖς χρήμασί τινος.

captor, ōris, ἀ. θηρευτής.

captrix, īcis, θ. ἡ καταλαμβάνουσα, λυμαινομένη τι.

captūra, ae, θ. θήρα, ἄγρα. (καὶ τὸ θηρᾶν καὶ τὸ θηρώμενον δηλοῖ). 2) λῆψις, κέρδος (τὸ αἰσχρὸν μάλιστα).

captus, a, um, ἴδ. capio.

captus, ūs, ἀ. λῆψις, θήρευσις, ἄγρευσις. digitorum, ὁ δραγμός, 2) κατάληψις (τοῦ νοῦ), σύνεσις. ut est captus hominis, ὁπόσον συνίησι, κατανοεῖ ὁ ἄνθρωπος. ὥς γε κατ' ἄνθρωπον.

Căpŭa, æ, θ. Καπύη, πόλις Καμπανίας, ἣ ἔκειτο ὅπου τανῦν ἡ κώμη S. Maria. Ἐπίθετα Capŭānus καὶ Capŭensis, Καπυανὸς καὶ Καπυήσιος.

căpŭla, æ, θ. (capula) ἀγγεῖον λαβὰς ἔχον, κόγχη.

căpŭlāris, e, (capulus) μελλοθάνατος· capularis senex, ὁ τυμβογέρων, σοροδαίμων.

căpŭlātor, ōris, ἀ. (capula) ὁ ἀποχέων ἢ μεταχέων (ἔλαιον).

căpŭlo, avi, atum, are, ἀποχέω, μεταχέω, (ἔλαιον). 2) θηρεύω, ἁλιεύω.

căpŭlus, i, ἀ. (capio) ἡ σορός. 2) λαβή, μάλιστα ἡ κώπη τοῦ ξίφους. 3) βρόχος. 4) αἰδοῖον ἀνδρός.

capus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ capo.

căpŭt, ĭtis, οὐ. κεφαλή. involvo caput, ἐπικαλύπτομαι τὴν κεφαλήν. aperio caput, ἀποκαλύπτομαι τὴν κεφαλήν. caput pinūs, κεφαλή, τὸ ἄνω τῆς πίτυος. allii, κεφαλὴ σκορόδου capita tignorum, τὰ ἄκρα τῶν δοκῶν. caput silvæ, τὸ ἄκρον, ἔσχατον δρυμῶνος. caput fluminis, πηγὴ ποταμοῦ, (ἐνίοτε καὶ τὸ στόμα, τὴν ἐκβολὴν δηλοῖ). Οὕτω καὶ cap. fontis, c. aquae. Πρβλ. τὰ ἐν C. ι. Gr. « κρήνης κρατος ἀπ' ἀενάου » καὶ τὸ παρ' ἡμῖν κεφαλόβρυσον. Ἔτι ἡ ἀρχή, πηγὴ παντὸς πράγματος καὶ πάσης πράξεως. οὕτω caput beneficii, fons miseriarum et caput. 2) κεφαλή, σῶμα (ὁ ἄνθρωπος ἢ τὸ ζῶον). carum caput! φίλη κεφαλή! φίλε! libera capita, τὰ ἐλεύθερα σώματα, οἱ ἐλεύθεροι. hostium numerus capitum decem milium fuit, τῶν πολεμίων ὁ ἀριθμὸς σωμάτων ἐγένετο δεκακισχιλίων. Ἐπὶ ἀριθμήσεως ἢ διανομῆς· in capita, εἰς ἕκαστον (ἄνθρωπον ἢ ζῶον). quot capita vivunt, ὅσα σώματα, ὅσοι ἄνθρωποι ζῶσιν exactio capitum, εἴσπραξις κεφαλικοῦ φόρου. 3) σῶμα, ζωή, σωτηρία. capitis periculum adeo, κινδυνεύω περὶ ἐμαυτοῦ, περὶ τοῦ βίου. πρβλ. τὸ Ὁμηρικόν, κεφαλῇ περιδείδια, καὶ τὸ Ἀριστοφάνειον, εἰς κεφαλήν σοι! capite puniri, τῆς κεφαλῆς στερηθῆναι. judicium capitis, θανατικὴ (κεφαλικὴ) κρίσις. capitis reus est, θανάτου εἴτε περὶ θανάτου κρίνεται. capitis accusare aliquem, θανάτου ὑπάγω τινά. capitis damnare aliquem, καταψηφίζομαί τινος θάνατον, θανατῶ τινα. capitis pœnam alicui constituo, θάνατον ζημίαν καθίστημι, ὁρίζω τινί. 4) τὸ κεφάλαιον ἁπάντων τῶν δικαίων τοῦ πολίτου· ὅθεν deminutio capitis, ἡ ἐλάττωσις ἢ στέρησις τῶν τοῦ πολίτου καὶ ἐλευθέρου ἀνθρώπου δικαίων maxima deminutio capitis, ἡ ἀτιμία. ἦν δὲ ἐν τῷ ῥωμαϊκῷ δικαίῳ καὶ media καὶ minima deminutio capitis. περὶ τῶν capite censi, ἴδ. censeo. me capite non deminui, οὐδὲν τῶν κατὰ φύσιν δικαίων ἀπέβαλον. 5) κεφάλαιον, κορυφή, τὸ κυριώτατον. capita conjurationis, οἱ κορυφαῖοι τῆς συνωμοσίας. caput Epicuri, τὸ κεφάλαιον τοῦ Ἐπικούρου, τὸ κυριώτατον τῶν Ἐπικούρου δογμάτων. caput ad beate vivendum securitas, τὸ κυριώτατον πρὸς τὸ εὐδαιμόνως ζῆν ἡ ἀσφάλεια. capita libri, κεφάλαια τοῦ βιβλίου. 6) κεφάλαιον, τὸ ἀρχαῖον δάνειον, τὸ ἀρχαῖον. 7) σπανίως· ὁ νοῦς, ἡ σύνεσις. non est incolumi capite, οὐ σωφρονεῖ.

Căpys, ўos, ἀ. Κάπυς.

Căr, ăris, ἀ. ὁ Κάρ.

cārăbus, i, ἀ. κάραβος (εἶδος καρκίνου). 2) κάραβος (εἶδος πλοίου).

cărăcalla, ae, εἴτε caracallis, is, θ. εἶδος χλαίνης Γαλλικῆς, καρακάλλιον (κάλυμμα τῆς κεφαλῆς) καὶ χειρῖδας ἐχούσης. 2) Κύρ. ὄν. Caracalla, ἀ. Καρακάλλας.

cărăgōgos, i, θ. (κάρα-ἄγω) εἶδος βοτάνης, ἀπαγούσης τῆς κεφαλῆς τοὺς κακοὺς χυμούς, ἡ χαμαιδάφνη. Ἀπουλήιος.

Cărălis, is, θ. Κάραλις, πόλις Σαρδηνίας, τανῦν Cagliari. τὸ ἐθνικὸν Cărălītānus.

Cărambis, is, θ. Κάραμβις, ἄκρα Παφλαγονίας, τανῦν Κερεμπέ.

carbas, æ, ἀ. ἄνεμός τις πνέων περὶ τὸν Ἀπηλιώτην.

Digitized by Google

carbăseus, εἴτε carbasĭnus, a, um, καρπάσινος.
cărbăsus, i, θ. πληθ. carbasa, orum, οὐ. ἡ κάρπασος, τὰ κάρπασα, εἶδος λεπτοῦ λίνου τῆς Ταῤῥακωνησίας, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ πεποιημένα ἱμάτια, ἱστία, βιβλία Σιβύλλεια κ.τ.τ. Εὕρηται σπανίως καὶ ὁ ἐν. τοῦ οὐδ. carbasum, καὶ ὁ πληθ. τοῦ ἀρσ. carbasi, ἔτι δὲ καὶ ἐπιθετικῶς τὸ carbasa lina.
carbătĭna, æ, θ. καρβατίνη, ἀγροικικὸν μονόδερμον ὑπόδημα.
carbo, ōnis, ἀ. ἄνθραξ. 2) ἄνθραξ (νόσος). Ὄν. κύρ. Carbo, ἀ. Κάρβων.
cărbōnărĭus, a, um, τῶν ἀνθράκων. carbonarius, ἀ. ἀνθρακεύς.
carbōnesco, ĕre, (carbo) ἀνθρακοῦμαι.
carbuncŭlātĭo, iōnis, θ. νόσος δένδρων, ὁ σφακελισμός.
carbuncŭlo, avi, atum, are, νοσῶ τῷ ἄνθρακι. 2) ἐπὶ δένδρων, σφακελίζω. Εὕρηται καὶ ὁ ἀποθετικὸς τύπος carbunculor.
*carbuncŭlōsus, a, um, ἀνθρακώδους ἄμμου μεστός.
carbuncŭlus, i, ἀ. (carbo) μικρὸς ἄνθραξ. 2) εἶδος ἀνθρακώδους ἄμμου. 3) ἄνθραξ (λίθος) 4) ἄνθραξ (νόσος). 5) ὁ σφακελισμὸς τῶν δένδρων.
carcer, ĕris, ἀ. (κάρκαρον) εἱρκτή, δεσμωτήριον. conjicere aliquem in carcerem, εἰς δεσμωτήριον ἐμβάλλω τινά. carcere inclusus, ὁ δεσμώτης. 2) carcer, ὀνειδιστικῶς· δεσμώτης, εἱρκτῆς ἄξιος. 3) carcer ἢ συνηθέστ. carceres, ἡ ἀφετηρία, ἡ βαλβὶς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ. ἡ ἱππάφεσις. Ὅθεν καὶ ἀρχὴ πάσης πράξεως.
carcĕralis, e, τοῦ δεσμωτηρίου.
carcĕrārĭus, a, um, π. χ. quæstus carcerarius, τὸ ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου κέρδος carcerarius, ἀ. δεσμοφύλαξ.
carcĕrĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ carceralis.
carcĕro, avi, atum, are, εἴργω, εἰς δεσμωτήριον ἐμβάλλω. Λ. τοῦ μτγν. Λατινισμοῦ.
carchărus, i, ἀ ὁ καρχαρίας (ἰχθύς).
Carchēdŏnĭus, a, um, Καρχηδόνιος.
carchēsĭum, ii, οὐ. καρχήσιον (εἶδος ποτηρίου). 2) καρχήσιον (τὸ ἀνώτατον τῆς κεραίας ἐν τῷ πλοίῳ) 3) μηχανὴ φορτίων ἀναγωγός.
carcĭnēthron, i, οὐ. καρκίνηθρον (βατάνη).
cancĭnĭas, ae, ἀ. καρκινίας (λίθος).
carcĭnōdes, is, οὐ. καρκινῶδης νόσος.
carcĭnōma, ătis, οὐ. καρκίνωμα.
carcĭnos, i, ἀ. καρκίνος (ἄστρον).
Cardăces, um, ἀ. Κάρδακες (εἶδος Περσικῶν στρατιωτῶν). Ἴδε Στράβ. 75, 3.
cardămōmum, i, οὐ. κάρδαμον, φ.
Cardĕa, εἴτε Carda, æ, θ. θεά τις εἴτε θεός, τοῦ στρόφιγγος τῆς θύρας φυλακτικός.
Cardĭa, ae, θ. Καρδία, πόλις τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου.
cardĭăcus, a, um, καρδιακός. cardiacus, ἀ. ὁ καρδιακός, καρδιαλγής.
Cardĭānus, a, um, Καρδιανός, τῆς Καρδίας.
cardĭmōna æ, θ. καρδιωγμός, καρδιαλγία.
cardĭnālis, e, (cardo) τοῦ στροφέως. 2) cardinales numeri, τὰ ἀρχικὰ εἴτε ἀπόλυτα ἀριθμητικά.
*cardĭnāliter, ἐπίρ. ἀρχικῶς, κυρίως.
cardĭnātus, a, um, γιγγλυμωτός.
cardo, ĭnis, ἀ. στρόφιγξ, γίγγλυμος (τῆς θύρας). 2) γόμφος, γόμφωσις δοκῶν. 3) πόλος, ἡ διὰ τῶν πόλων γραμμή, ὁ ἄξων, τὸ κλίμα cardo anni, ἡ θερινὴ τροπή. cardines temporum, αἱ ὧραι τοῦ ἔτους. 4) κεφάλαιον, ἀκμή. cardo rerum, ἡ ἀκμὴ τῶν πραγμάτων.
cardŭēlis, is, θ. (carduus) ἀκανθίς, (πτηνόν. τὸ γαρδέλι).
cardŭētum, i, οὐ. (carduus) ἀκανθών.
cardŭus, i, ἀ. ἀκάνθιον. φ. 2) σκόλυμος, φ.
cāre, ἐπίρ. τιμίως, πολλῆς τιμῆς. valde care æstimare aliquid, πλείστου τιμῶ, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαί τι.
cārectum, i, οὐ. (ἀντὶ caricetum ἐκ τοῦ carex) τόπος βουτόμου πλήρης.
cărēnārĭa, æ, θ. (ὑπον. olla) ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ἐποίουν τὸ κάροινον.
cărēnum, καὶ carœnum, i, οὐ. κάροινον.
cărĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (κείρω, καρῆναι). aliqua re (εἴτε aliquo) οὐκ ἔχω τι (τινά), ἐλλείπει μοί τι. œconomia nomine Latino caret, ἡ οἰκονομία οὐκ ἔχει Λατινικὸν ὄνομα. careo culpa, οὐκ ἔχω αἰτίαν, ἀναίτιός εἰμι. caret morte, ἀθάνατός ἐστι. carens timore, ἄφοβος. 2) ἄπειμι, ἀπέχω τινός. libens patria careo, ἄσμενος ἄπειμι τῆς πατρίδος. 3) careo aliqua re, καὶ ἀρχαϊκῶς· aliquid εἴτε alicujus, στεροῦμαι, ἀπορῶ τινος. libertate careo, στέρομαι τῆς ἐλευθερίας. careo consuetudine amicorum, ἀπορῶ φίλων συνουσίας.
Gares, ἴδ. Car.
cārĕum, i, οὐ. κάρον (φυτόν).
cārex, ĭcis, θ. βούτομον (εἶδος χλόης).
Cārĭa, æ, θ. Καρία. Cārĭca, æ, θ. (ὑπον. ficus) τὸ Καρικὸν σῦκον, ἡ ἰσχάς. Cārĭcus, a, um, Καρικός.
cārĭes, ēi, θ. σαπρότης. ligni, τοῦ ξύλου. vini, τοῦ οἴνου. panis, ὁ εὐρώς.
cărīna, ae, θ. ἡ τρόπις (τῆς νεώς) καὶ ποιητικῶς ἡ ναῦς.
Cărīnae, arum, θ τόπος ἢ ῥύμη τις ἐν Ῥώμῃ ἐπίσημος.
cărīnārĭus, i, (καρός, κηρός), ὁ βάπτων τὰ κηρόχρωτα.
cārīno, avi, atum, are, (caro, κείρω) γεφυρίζω, διασύρω, λοιδορῶ.

Digitized by Google

cărīno, avi, atum, are, (carina) τροπίζω. carinatus, a, um, τετροπισμένος, σχῆμα τρόπιδος ἔχων. 2) se carinare, τροπίζομαι σχῆμα τρόπιδος λαμβάνω.
cărīans, antis, (caries) σαπρός.
cărīōsus, a, um, (caries) σαπρός.
cāris, īdis, θ. καρίς.
cārĭtas, ātis, θ. μεγάλη τιμή, ἐπιτίμησις, τὸ βαρύτιμον. caritas annonae εἴτε ἁπλῶς caritas, σιτοδεία, σπανοσιτία. 2) τὸ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαί τινα, ἀγάπη, στοργή.
Carmāni, orum, ἀ. Καρμανοί, ἔθνος 'Ασίας, ὧν ἡ χώρα Καρμανία, τανῦν Κερμάν.
carmen, īnis, οὐ. (cano) ἆσμα, ᾠδή, μελῳδία. citharae, κιθαρῳδία. carmen arundineum, αὐλῳδία carmen undarum, κελάδημα τῶν κυμάτων. 2) ποίημα, ἔπος, τραγῳδία, ἐλεγεῖον, ἐπῳδή, ἔμμετρον ἐπίγραμμα, ἔμμετρος χρησμός, ὅρκος, νόμος καὶ πᾶς ἄλλος ἔμμετρος λόγος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ λυρικὴ ᾠδή. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
carmen, īnis, οὐ. (ἐκ τοῦ carĕre) τὸ ξάνιον (τῶν ἐρίων).
Carmenta, ae, καὶ συνηθέστ. Carmentis, is, θ. Καρμέντη, μήτηρ τοῦ Εὐάνδρου. Carmentalis, e, τῆς Καρμέντης. 2) Carmentes, αἱ Καρμέντιες, δύο μαντικαὶ θεαί. Carmentalis, τῶν Καρμεντίων.
Carmentis, ἴδ. Carmenta.
carmĭnābundus, a, um, ὁ ποιῶν, ὁ στιχουργῶν. Σιδώνιος.
carmĭnātĭo, iōnis, θ. ξάνσις.
carmĭnātor, ōris, ἀ. ξάντης. 'Επιγρ.
carmĭno, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ carmen, ποίημα) ποιῶ, ᾄδω. Λ. τοῦ μεγν. Λατ. 2) (ἐκ τοῦ carmen ξάνιον) ξαίνω.
Carna, ae, θ. θεά τις τοῦ στρόφιγγος τῆς θύρας φυλακτική.
†carnālis, e, (caro) σαρκικός.
†carnālĭtas, ātis, θ. τὸ σαρκικόν.
†carnālĭter, ἐπίρ. σαρκικῶς.
carnārĭus, ii, ὁ ἀγαπῶν τὸ κρέας. 2) κρεωπώλης.
carnārĭum, ii, οὐ. (caro) ἀ. κρεωθήκη. 2) ἀγκιστρωτὸν κρεωδόχον ὄργανον.
*carnātĭo, iōnis, θ. εὐσαρκία.
*carnātus, a, um, εὔσαρκος.
Carneădes, is, ἀ. Καρνεάδης.
†carnĕus, a, um, σάρκινος.
Carni, orum, ἀ. Κάρνοι, ἔθνος Κελτικόν. τὸ ἐπίθετον Carnĭcus, a, um.
carnĭfex, ĭcis, ἀ. (caro-facio) δήμιος, βασανιστής. 2) ἐπιθετικῶς· σαρκοφάγος, σαρκοφθόρος.
carnĭfĭcīna, æ, (carnifex) τὸ ἔργον τοῦ δημίου. 2) βασανιστήριον. 3) βάσανος, βασανισμός.
carnĭfĭco, avi, atum, are, (carnifex) κρεουργῶ, βασανίζω.
†carnĭger, gera, gerum, σάρκα φορῶν.
carnis, is, θ. ἕτερος τύπος τοῦ caro, rnis.
carnĭvŏrus, a, um, κρεωβόρος, σαρκοβόρος. Πλίνιος.
carnōsus, a, um, σαρκώδης, κρεώδης.
carnŭlentus, a, um, σαρκοειδής.
Carnuntum, i, οὐ. Καρνοῦς, οῦντος, πόλις Κελτικὴ ἐν Παννονίᾳ.
Carnūtes, um, ἀ. Καρνοῦτοι καὶ Καρνοῦται, ἔθνος Γαλλίας.
cāro, ĕre, (κείρω) ξαίνω (ἔρια).
căro, carnis, θ. κρέας, σάρξ.— Λέγεται καὶ ἐπὶ καρπῶν, π. χ. caro olivæ, ἡ σὰρξ τῆς ἐλαίας.
caræ̆num, ἴδ. carœnum.
cărōta, æ, θ. ὁ δαῦκος (φυτόν).
Carpăthos, i, θ. Κάρπαθος. Carpathĭus, a, um, Καρπάθιος.
carpentārĭus, a, um, ἁμαξικός. carpentarius artifex, εἴτε carpentarius, ἀ. ἁμαξουργός, ἁμαξοπηγός.
carpentum, i, οὐ. ἅμαξα, κατ' ἐξοχὴν δέ, ἡ τῶν 'Ρωμαΐδων ἁρμάμαξα.
Carpētānia, ae, θ. Καρπητανία, χώρα τῆς 'Ισπανίας. Carpetani, orum, ἀ. Καρπητανοί.
carphĕŏtum, i, οὐ· εἶδος λευκοῦ λιβανωτοῦ.
carphŏlŏgĭa, æ, θ. καρφολογία (νόσος).
carphos, οὐ. κάρφος, (εἶδος χόρτου).
Carpi, orum, ἀ. ἔθνος τῆς Δακίας. 'Εκ τούτου ἐπίθ. Carpĭcus, ὁ νικήσας αὐτούς.
carpīnĕus, a, um, ζύγινος.
carpīnus, i, θ. ζυγία (εἶδος σφενδάμνου).
carpo, rpsi, rptum, ĕre, (κάρφω) aliquid, δρέπω, δρέπομαί τι. flores, ἄνθη. frondes, φυλλάδας. oscula, δρέπομαι, ἁρπάζω φιλήματα. crinem, τίλλω τὴν τρίχα. 2) νέμομαι, κατανέμω τι. carpunt gramen equi, νέμονται, βόσκονται τὴν χλόην οἱ ἵπποι. apis carpit thyma ἡ μέλισσα νέμεται τὸ θύμον. carpo cibos, λαμβάνω, προσφέρομαι σῖτον. ignis carpit aliquid, τὸ πῦρ νέμεται, κατανέμει τι, βιβρώσκει τι. carpere hostem, κατ' ὀλίγον διαφθείρω τὸν ἐχθρόν. oblivio carpit rem, ἡ λήθη ἀφανίζει τὴν πρᾶξιν. volucres carpunt jecur, γῦπες ὑποκείρουσι τὸ ἧπαρ. 3) διαιρῶ, διατέμνω, κερματίζω τι. 4) καρποῦμαί τι, ἀπολαύω τινός. gaudia carpo, ἀπολαύω χαρᾶς. carpere vitales auras, ἀπολαύω τῆς ζωτικῆς αὔρας. carpo diem, διάγω τὴν ἡμέραν. 5) aliquem carpo, τίλλω, κνίζω, σκώπτω, ἀποφαυλίζω τινά. 6) carpo viam, iter, διανύω ὁδόν, ὁδοιπορῶ. mare, διαπορεύομαι τὴν θάλασσαν. æthera, διίπταμαι τὸν αἰθέρα.
carpŏbalsămum, i, οὐ. καρποβάλσαμον.
carpŏphyllos, i, θ. εἶδος δάφνης.
carptim, ἐπίρ. (carpo) ἀκροθιγῶς. 2) κατὰ

Digitized by Google

μέρος, ἐν μέρει, καθ' ἓν ἕκαστον, κατὰ μικρά.
*carptor, ōris, ἀ. ὁ δαιτρός.
*carptūra, ae, θ. νομή, τὸ νέμεσθαι.
carptus, a, um, ἴδ. carpo.
carpum, i, οὐ. τὸ κάρφος.
carpus, i, ἀ. καρπός.
carrāgo, ĭnis, θ. ὀχύρωμα ἐξ ἁμαξῶν.
carrŏbālista, æ, θ. ὁ πετροβόλος, ὁ ἐφ' ἁμάξης ἀγόμενος.
carrŏco, ōnis, ἀ. Γαλλικὸν ὄνομα ἰχθύος τινός.
carrūca, ae, θ. (καροῦχα, παρ' Ἡσυχίῳ). ἅμαξα.
carrūcārĭus, a, um, τῆς καρούχης, ἁμαξικός. carrucarius, i. ἀ. ἁμαξηλάτης.
carrŭlus, i, ἀ. μικρὸν κάῤῥον, ἁμάξιον.
carrus, i, ἀ. καὶ carrum, i, οὐ. κάῤῥον, ἅμαξα.
Carsĕŏli, orum, ἀ. Καρσίολοι καὶ Καρσέολοι, πόλις τῆς Λατίνης, τανῦν Carsoli.
Carsĕŏlānus, a, um, τῶν Καρσεόλων, ἐκ Καρσεόλων.
Carsŭlae, ārum, θ. οἱ Κάρσουλοι, πόλις Ὀμβρικῆς. Τὸ ἐπίθετον Carsulānus, a, um.
Cartēja, æ, θ. Καρτηΐα, πόλις Ἱσπανίας. Ἐπίθετα Cartejānus, a, um, καὶ Cartejensis, e.
Carthaea, ae, θ. Καρθαία, πόλις τῆς Κέω
Carthāgĕnĭensis, e, Καρχηδόνιος.
Carthāgo, ĭnis, θ. Καρχηδὼν ἡ ἐν Λιβύῃ (κατὰ τὴν Φοινίκων γλῶσσαν, νέα πόλις). Carthago Nova, ἡ νέα Καρχηδών, ἡ ἐν τῇ Ταῤῥακωνησίᾳ Ἱσπανίᾳ, ἡ καὶ Καρθαγένα.
cartĭbŭlum, i, οὐ. εἶδος λιθίνης τραπέζης, ἀνεχούσης ἀγγεῖα Οὐάῤῥων.
cartĭlāgĭnĕus, a, um, χονδρώδης, ἔγχονδρος.
cartĭlagĭnōsus, a, um. χονδρώδης.
cartĭlāgo, ĭnis, θ ὁ χόνδρος, τὸ τραγανόν. π.χ. auris, τοῦ ὠτός. 2) ἡ σκληρὰ σὰρξ φυτῶν τινων καὶ καρπῶν.
cărunculla, ae, θ. (caro) κρεάδιον, κρεύλλιον, σαρκίδιον
cārus, a, um, τίμιος, ὑπερτίμιος, βαρύτιμος. 2) φίλος, προσφιλής, ἀγαπητός (ὁ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀκριβός). homo carissimus et amantissimus, ἄνθρωπος φίλτατος καὶ φιλικώτατος. o cara conjux! ὦ φίλη (φιλτάτη) γυνή. carior auro, τιμιώτερος χρυσοῦ. aliquem carum habeo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαί τινα.
Carventāna, arx, ἡ τῶν Καρυεντανῶν ἀκρόπολις. Ἦν δὲ ἡ Καρύεντος εἴτε Καρούεντος Carventum, i, οὐ. ἀρχαία τῆς Λατίνης πόλις.
Căryae, arum, θ. Καρύαι, κώμη τῆς Λακωνικῆς. 2) τῆς Ἀρκαδίας. Cărўātes, ium, ἀ. Καρυᾶται. Cărўātis, ĭdis, θ ἡ Καρυᾶτις. στήλη ἐν σχήματι γυναικός. (ἴδε Βιτρούβιον 1, 1.)

cărўĭnus, a, um, καρύϊνος.
cărўītes, ae, ἀ. καρυΐτης, εἶδος τιθυμάλου φ.
cărўon, ii, οὐ. κάρυον.
cărўŏphyllum, i, οὐ. καρυόφυλλον.
cărўōta, ae, καὶ carўōtis, ĭdis, θ. ἡ καρυῶτις, εἶδος φοινίκων.
Cărystĭus, εἴτε Carystēus, a, um, Καρύστιος. Cărystos, i, θ. ἡ Κάρυστος.
căsa, ae, θ. καλύβη, καλιά, καλιάς.
*cāsābundus, a, um, (caso) πτώσιμος.
căsārĭus, ii, ἀ. καλυβίτης.
Casca, ae, ἀ Κάσκας.
*casce, ἐπίῤ. ἀρχαϊκῶς.
cascus, a, um, ἀρχαῖος, παλαιός.
cāsĕāle, is, οὐ. τυροκομεῖον.
cāsĕārĭus, a, um, τοῦ τυροῦ. π. χ. casearia taberna, τὸ τυροπωλεῖον.
cāsĕātus, a, um, τυρωτός.
casellŭla, ae, θ. διπλ ὑποκορ. τοῦ casa.
*cāsĕŏlus, i, ἀ. τυρίσκος, τυρίδιον.
cāsĕus, i, ἀ. (σπαν. caseum, οὐ.) τυρός.
căsĭa, εἴτε cassia, ae, θ κασσία, δένδρον καὶ θάμνος.
Căsĭlīnas, ātis, ἀ. Κασιλινάτης, κάτοικος Κασιλίνου. Căsĭlīnensis, ταὐτῷ τῷ Casilinas. Căsĭlīnum, i, οὐ. Κασιλῖνον, πόλις τῆς Καμπανίας. Κεῖται ἔνθα τανῦν ἡ Capua.
Căsīnas, ātis, τοῦ Κασίνου, π. χ. ager, ἡ χώρα. Căsīnum, i, οὐ. Κάσινον, πόλις τῆς Λατίνης.
Căsĭus mons, Κάσιον, ὄρος Συρίας καὶ ἕτερον μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Ἀραβίας.
casnar, aris, ἐν τῇ Ὄσκων διαλέκτῳ, ὁ γέρων.
căso, are, (θαμιστ. τοῦ cado) σαλεύομαι. Πλαῦτος.
Caspĕrĭa, ae, θ. πόλις τῆς Σαβίνης, ἴσως ἡ τανῦν Aspra.
Caspĭăcus, a, um, Κασπιακός.
Caspĭădae, arum, ἀ. ταὐτὸ τῷ Caspiani.
Caspĭāni, orum, ἀ. Κασπιανοί.
Caspĭus, a, um, Κάσπιος. Caspium mare, Κασπία θάλασσα. Caspius mons, Κάσπιον ὄρος. Caspiæ portae, Κάσπιαι πύλαι.
Cassander, dri, ἀ. Κάσσανδρος.
Cassandra, ae, θ. Κασσάνδρα. Cassandrēa, ae, θ. Κασσάνδρεια. Cassandrenses, ium, ἀ. Κασσανδρεῖς.
*casse, ἐπίῤ. (cassus) μάτην.
cessĭa, ἴδ. casia.
Cassĭānus, a, um, Κασσιανός, τοῦ Κασσίου.
cassĭcŭlus, i, οὐ. δικτύδιον.
cassĭda, ae, θ. ταὐτὸ τῷ cassis, ĭdis.
Cassĭŏpe, ēs, θ. Κασσιόπη.
cassis, ĭdis, θ. ἡ κόρυς (τὸ χαλκοῦν κράνος). λέξις Τυῤῥηνικὴ κατ' Ἰσίδωρον.
cassis, is, ἀ. συνηθέστερον· casses, ium, πληθ. ἡ ἄρκυς, αἱ ἄρκυς, ἀρκύστατον, δίκτυον. casses ponere, ἱστάναι τὰς ἄρκυς.

Digitized by Google

decidit in casses praeda, ἐμπίπτει εἰς τὰς ἄρκυς ἡ ἄγρα. cassis araneae, δίκτυον ἀράχνης, ἀράχνιον. Λ. ποιητική.
cassĭta, ae, θ. (cassis) εἶδος κορυδαλοῦ λοφωτοῦ.
Cassĭtĕrĭdes, um, θ. Κασσιτερίδες νῆσοι.
Cassĭus, a, um, Κάσσιος. Cassius, ἀ. Κάσσιος.
casso, avi, atum, are, (cassus) ἀναιρῶ, ἀκυρῶ. Λ. τοῦ μτγν. Λατινισμοῦ.
cassus, a, um, κενὸς τὰ ἐντός, κενός, κοῖλος. 2) κενός, μάταιος. cassa formido, κενὸς φόβος. cassi labores, μάταιοι μόχθοι. in cassum, εἴτε incassum, μάτην (εἰς μάτην), διακενῆς cassus aliqua re, (σπανιώτερον· alicujus rei) κενός, ἔρημος, ἄμοιρός τινος.
Castălĭa, ae, θ. Κασταλία. Castalius, a, um, Κασταλιος.
castănĕa, æ, θ. κάστανον (καὶ τὸ δένδρον καὶ τὸ κάρυον.)
castănētum, i, οὐ. ὁ καστανεών.
castănĕus, a, um, οὐ. κασταναῖος, κασταναϊκός. castanea nux, θ. τὸ κασταναϊκὸν κάρυον.
caste, ἐπίρ. ἁγνῶς, καθαρῶς.
castellānus, a, um, τοῦ φρουρίου. castellanus triumphus, θρίαμβος ἀπὸ φρουρίου, θρίαμβος διὰ φρουρίου ἅλωσιν. castellani, ἀ. κάτοικοι φρουρίου.
castellārĭus, ii, ἀ. ἐπιστάτης δεξαμενῆς ὑδραγωγείου.
castellātim, ἐπίρ. κατὰ φρούρια. 2) σωρηδόν, κατὰ σωρούς.
castellum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ castrum, φρούριον, ἔρυμα, τεῖχος. ἔσθ' ὅτε καὶ μικρὸς προμαχὼν ἢ πρόβλημα χαρακώματος Castellum, ὄνομα ὀχυρῶν πόλεων, οἷον Καστέλλον Βελγῶν παρὰ Πτολ. 2) δεξαμενὴ ὑδραγωγείων.
*castĕrĭa, ae, θ. ὁ κωπητήρ.
†castĭfĭco, avi, atum, are, ἁγνίζω.
castĭfĭcus, a, um, (castus-facio) ἁγνοποιός. 2) ἁγνός.
*castīgābĭlis, e, κολαστέος.
castīgate, ἐπίρ. διωρθωμένως, σωφρόνως.
castīgātĭo, iōnis, θ. κόλασις, σωφρόνισις. 2) κόλασις δένδρου, περιτομή. Λ. τῶν πεζογράφων.
castīgātor ōris, ἀ. κολαστής, σωφρονιστής.
castīgātōrĭus, a, um, κολαστήριος. Λ. σπν.
castīgo, avi, atum, are, (castum-ago, ὡς purgo ἐκ τοῦ purum-ago) aliquem, κολάζω. σωφρονίζω τινά, ἐπιτιμῶ τινι. 2) κωλύω, κατέχω. castigatum pectus, στενόν, μικρὸν στῆθος. οὕτω καὶ mammillae cast. καὶ frons cast. 3) διορθῶ.
castīmōnĭa, ae, θ. (castus) ἁγνεία, ἁγνότης.
*castĭmōnĭālis, e, ἁγνευτικός.
castĭtas, ātis, θ. ἁγνεία, ἁγνότης.
*castĭtūdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ castitas.
Castor, ŏris, Κάστωρ. Castores, ἀ. οἱ Διόσκουροι. alter Castor, ὁ ἕτερος τῶν Διοσκούρων.
castor, ŏris, ἀ. κάστωρ (ζῶον).
castŏrĕum, i, οὐ. καστόριον.
Castŏrĕus, a, um, Καστόρειος.
castŏrīnātus, a, um, ἐνδεδυμένος καστόρια δέρματα.
castŏrīnus, a, um, καστόριος.
castra, orum, ἴδ. castrum
castrametātĭo, ōnis, θ. στρατοπέδευσις. Νεωτερικὴ ἐπιγραφὴ συγγράμματος ἀρχαίου.
castrāmētor, atus sum, ari, στρατοπεδεύομαι. Γράφεται καὶ castra metor.
castrātio, iōnis, θ. ὀρχιτομία, ἐκτομή. 2) περιτομὴ (δένδρων).
†castrātor, ōris, ἀ. ὁ ὀρχιτομῶν, ἐκτομεύς.
*castrātōrĭus, a, um, τῆς ἐκτομῆς, πρὸς ἐκτομήν.
castrātūra, ae, θ. ἐκτομή, ὀρχιτομία. 2) ἐκτομὴ εἴτε περιτομὴ δένδρων.
castrensis, e, (castrum) στρατοπεδευτικός, τοῦ στρατοπέδου, τῆς στρατείας.
castro, avi, atum, are, ἐκτέμνω, ὀρχιτομῶ, εὐνουχίζω. 2) ἐπιτέμνω, συντέμνω, κολοβῶ.
castrum, i, οὐ. (συγγενὲς ἴσως τῷ casa) φρούριον, ἔρυμα, τεῖχος. Castrum, Κάστρον, ὄνομα πολλῶν ὀχυρῶν χωρίων. οἷον Κάστρον Πικηνῶν παρὰ Πτολεμ. 2) castra, orum, πληθ. στρατόπεδον, παρεμβολή. castra stativa, τὸ μόνιμον στρατόπεδον. castra hiberna εἴτε hiberna, τὸ χειμάδιον, ἡ χειμασία. bina castra, δύο στρατόπεδα. castra metari, εἴτε ponere, καταστρατοπεδεύειν, στρατοπεδεύεσθαι (εἴς τόπον, ἐν τόπῳ). castra habere, σκηνοῦν, στρατοπεδεύεσθαι (ἐν τόπῳ). castra movere, ἀναστρατοπεδεύω, ἀναζεύγνυμι. castra castris conferre, ἀντιστρατοπεδεύειν. Castra πληθ. ὄνομα πόλεων, οἷον Κάστρα Γερμανῶν παρὰ Πτολ. 3) castra, ἡ ἡμερήσιος τοῦ στρατοῦ πορεία. alteris castris ad oppidum pervenit, δευτεραῖος ἀφίκετο πρὸς τὸ χωρίον. tertiis castris, τριταῖος κτλ.
castŭla, ae, θ. εἶδος χιτωνίου.
Castŭlo, ōnis, θ. Καστούλων, πόλις Ἱσπανίας, τανῦν Cazlona. ὁ πολίτης Castŭlōnensis.
castus, a, um, ἁγνός, καθαρός.— εὐσεβής. ἐγκρατής, ἱερός.
castus, ūs, ἀ. ἁγνεία. Λ. ἀρχαϊκή.
cāsŭalis, e, τυχηρός. Λ. σπαν. 2) παρὰ γραμματικοῖς· πτωτικός.
cāsŭālĭter, ἐπίρ. κατὰ τύχην. Σιδώνιος.

Digitized by Google

căsŭla, ae, θ. (casa) καλύβιον, οἰκίσκος. 2) τάφος.
cāsus, ūs, ἀ. πτῶσις. nivis, τῆς χιόνος. vehiculi, τοῦ ὀχήματος. 2) σύμπτωμα, συντυχία, περίστασις, συμβεβηκός, συμβάν. casu, κατὰ σύμπτωμα. casu erat rex, ἔτυχε τότε ὢν βασιλεύς. casus adversus εἴτε ἁπλῶς casus, (ἐναντίον) σύμπτωμα, συμφορά. 3) ἀφορμή, εὐκαιρία. alicui casum facinoris dare, διδόναι τινὶ ἀφορμὴν πρὸς τὸ ἔργον. casus pugnandi obvenit εἴτε oblatus est, πάρεστιν ὁ καιρὸς τοῦ μάχεσθαι. 4) ἐν τῇ γραμματ. πτῶσις, π.χ. c. nominativus, ἡ ὀνομαστική.
Cătăbathmos, i, ὁ Καταβαθμός, χώρα Λιβύης.
cătabŏlenses, ium, ἀ. οἱ ἄχθη μετακομίζοντες ὑποζυγίοις, (καταβολεῖς).
Cătăcĕcaumēne, ēs, θ. Κατακεκαυμένη χώρα Μυσίας, ἧς ὁ οἶνος Catacecaumenītes, Κατακεκαυμενίτης.
cătăchrēsis, is, θ. κατάχρησις, σχῆμα ῥητ.
cătăclysmos, i, ἀ. κατακλυσμός.
cătădrŏmus, i, ἀ. ὁ κατάδρομος, σχοινίον ἐφ' οὗ περιεπάτουν ἐλέφαντες.
Cătădūpa, orum, οὐ. τὰ Κατάδουπα, ὁ μικρὸς τοῦ Νείλου καταῤῥάκτης.
cătaegis, ĭdis, θ. καταιγίς.
cătăgĕlāsĭmus, a, um, καταγελάσιμος.
cătăgrăphus, a, um, κατάγραφος, πεποικιλμένος. Τὰ δὲ παρὰ Πλινίῳ h. n. 35, 9. 34 catagrapha, orum, οὐ. ἴσως σημαίνουσιν ἐπιτετμημένας γραφὰς ἐν εἰκόσιν.
cătălecta, orum, οὐ. τὰ κατάλεκτα, ἐπιγραφὴ συλλογῆς ποιημάτων Βιργιλίου.
cătălectĭcus, a, um, καταληκτικός.
cătălŏgus, i, ἀ. κατάλογος.
Cătămītus, i, ἀ. Γανυμήδης.
Catăna, ἴδ. Catina.
Cătăŏnĭa, æ, θ. Καταονία, χώρα Καππαδοκίας.
cătăphăgas, ae, ἀ. ὁ καταφαγᾶς, κατωφαγᾶς.
cătăphractārĭus, ii, ἀ. ταὐτὸ τῷ cataphractus.
cătăphractes, æ, ἀ. καταφράκτης, εἶδος θώρακος.
cătăphractus, a, um, κατάφρακτος (ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ ἵππων).
cătăplasma, ătis, οὐ. κατάπλασμα.
cătăplasmo, avi, atum, are. καταπλάττω.
cătăplus, i, ἀ. κατάπλους.
cătăpŏtĭum, ii, οὐ. καταπότιον.
cătăpulta, ae, θ. καταπέλτης.
cătăpultārĭus, a, um, καταπελτικός.
cătăracta, ae, θ. καὶ cataractes (εἴτε catarrhacta) æ, ἀ. καταῤῥάκτης, κατ' ἐξοχὴν ὁ τοῦ Νείλου. 2) καταῤῥάκτης, καταῤῥακτὴ θύρα. 3) Cataractes, ae, ἀ. Καταῤῥάκτης, ποταμὸς Παμφυλίας.
cătăractrĭa, ae, θ. πλαστὸν ὄνομα ἀρωματικοῦ φυτοῦ παρὰ Πλαύτῳ.
cătarrhus, i, ἀ. κατάῤῥους.
cătascŏpĭum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ catascopus.
cătascŏpus, i, ἀ. κατάσκοπος (κατασκοπικὸν πλοῖον).
cătasta, ae, θ. (κατάστασις?) πωλητήριον. βάθρα ἐφ' ὧν στήσαντες τοὺς δούλους ἀπεκήρυττον. 2) παρὰ Ῥουτιλίῳ Ναματιανῷ τὸ βῆμα τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῇ τῶν Ἑβραίων συναγωγῇ.
cătastrŏpha, ae, θ. καταστροφή.
cătax, ăcis, χωλός. Λουκίλιος παρὰ Φήστῳ. (ἐκ τοῦ κατεαγώς?).
căte, ἐπίῤ. συνετῶς, φρονίμως. Λ. ποιητ. βαθμοὶ συγκρίσεως ἄχρηστοι.
†cătēchēsis, is, θ. κατήχησις.
†cătēchismus, i, ἀ. κατηχισμός.
†cătēchista, ae, ἀ. κατηχιστής.
†cătēchizo, avi, atum, are, κατηχίζω.
†cătēchūmĕnus, i, ἀ. ὁ κατηχούμενος. catechumēna, ae, θ ἡ κατηχουμένη.
cătēgŏrĭa, ae, θ. κατηγορία.
cătēgŏrĭcus, a, um, κατηγορικός.
cătēja, ae, θ. εἶδος ἀκοντίου παρὰ Γάλλοις καὶ Γερμανοῖς.
cătella, ae, θ. (catula) κυνίσκη, κυνίδιον.
cătella, ae, θ. (catenula), ἁλύσιον, μικρὰ ἄλυσις.
cătellus, i, ἀ. (catulus) κυνίσκος, σκυλάκιον.
cătellus, i, ἀ. (catena) σπάνιον ἀντὶ τοῦ catella.
cătēna, ae, θ. ἅλυσις. catenis vincire aliquem, δῆσαί τινα ἁλύσεσιν. in catenas injicere aliquem, εἰς τὴν ἅλυσιν ἐμβάλλω τινά. catena legis, δεσμός, δύναμις, ἀνάγκη τοῦ νόμου.
cătēnārĭus, a, um, ἁλυσίδετος.
cătēnātĭo, iōnis, θ. δεσμός.
cătēno, avi, atum, are, δέω ἁλύσει, δεσμεύω. catenatus, a, um, ἁλυσίδετος. 2) συνεχής.
cătēnŭla, ae, θ. ἁλύσιον.
căterva, æ, θ. στῖφος, σύστρεμμα, πλῆθος, ἀγέλη (ἀνθρώπων στρατιωτῶν, σπαν. ζῴων, ἔστιν ὅτε καὶ ἀψύχων).
cătervārĭus, a, um, ὁ κατὰ σύστρεμμα μαχόμενος.
cătervātim, ἐπίῤ. κατὰ συστρέμματα.
†căthartĭcus, a, um, καθαρτικός.
căthēdra, ae, θ. καθέδρα.
căthēdrālĭcĭus, καὶ cathedrārĭus, a, um, τῆς καθέδρας.
căthēter, ēris, ἀ. ὁ καθετήρ, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον.
căthŏlĭce, ἐπίῤ. καθολικῶς.

căthŏlĭcus, a, um, καθολικός.
Cātĭānus, a, um, τοῦ Κατίου.
Cătĭlīna, ae, ὁ. Κατιλίνας. Catilinārĭus, a, um, (Κατιλιναῖος,) τοῦ Κατιλίνα.
cătillo, avi, atum, are, (catillus) λείχω τὰ τρυβλία.
cătillo, ōnis, ὁ. ὁ λίχνος.
cătillus, i, ὁ (catinulus, catinus) λεκάνιον, τρυβλίον, κυλίχνη. 2) κόσμημά τι τῆς θήκης τοῦ ξίφους. 3) ὁ ὑπέρτερος τῶν δύο μυλωνικῶν λίθων.
Catillus, εἴτε Catīlus, i, ὁ. Κάτιλλος.
Cătĭna, ae, θ. Κατάνη, πόλις Σικελίας, τανῦν Catania. Catinensis εἴτε Catiniensis, e, Καταναῖος. (τὸ I ἀντὶ τοῦ α, ὡς ἐν τοῖς Agrigentum, Massilia, machina, bucina).
cătīnum, i, οὐ. συνηθέστερον· catinus, i, ὁ. (Σικελικῶς· κάτινον) λεκάνη, τρυβλίον. 2) χόανον.
Cătĭus, i, ὁ. Κάτιος.
Căto, ōnis, ὁ. Κάτων.
catōblĕpas ae, ὁ ὁ κατωβλέπων, εἶδος Λιβυκοῦ ταύρου. Πρβλ. Ἀθήν. 5. σ. 221.
cătŏchītis, ĭdis, θ. κατοχῖτις, (λίθος ἄγνωστος τῶν τιμίων).
cătōmĭdĭo, are, κατ' ὤμων τύπτω (?) Ἴδε Πετρων. Satir. 132. καὶ Σπαρτιαν. βίον Ἀδριανοῦ, 18.
Cătōnĭānus, a, um, τοῦ Κάτωνος.
Cătōnīnus, a, um, Κατωνικός.
cătōnĭum, ii, οὐ. τὰ κάτω, ὁ ᾅδης.
cătoptrītis, ĭdis, θ. κατοπτρῖτις (λίθος τις ἄγνωστος τῶν τιμίων).
cătorchītes, vinum, κατορχίτης οἶνος.
*catta, ae, θ. ὁ αἴλουρος.
Catti, orum, ὁ. Χάττοι, Γερμανικὸν ἔθνος.
cătŭla, ae, θ. σκυλάκαινα, κυνίσκη, κυνίδιον.
cătŭlīnus, a, um, σκυλάκειος.
cătŭlĭo, īre, σκυζᾶν (ἐπὶ κυνὸς καὶ λύκου).
*cătŭlītĭo, iōnis, θ. σκύζ.
Cătullĭanus, a, um, τοῦ Κατούλλου.
Cătullus, i, ὁ. Κάτουλλος.
cătŭlus, i, ὁ (catus, canis) σκύλαξ, σκυλάκιον, κυνίδιον. 2) σκύμνος, σκύλαξ. (λέοντος, λύκου κτλ. 3) σκύλαξ, εἶδος κλοιοῦ. Ὅρ. κύρ. Catulus, i, ὁ. Κάτλος, Κάτουλος.
Cătŭrĭges, um, ὁ. Κατόριγες, Γαλλικὸν ἔθνος.
cātus, a, um, σπάν. ὀξύφωνος. 2) ὀξύφρων, ὀξύς, νουνεχής, πανοῦργος. Λ. ποιητική. Βαθμοὶ συγκρίσεως ἄχρηστοι.
cātus καὶ cattus, i, ὁ. αἴλουρος. Λ. τοῦ μτγν. Λατινισμοῦ.
caucălis ĭdis, θ. καυκαλὶς (βοτάνη).
Caucăsĕus a, um, ταὐτὸ τῷ Caucasius.
Caucăsĭgĕna, ae, ὁ. (Καυκασογενής). Caucăsĭus, a, um, Καυκάσιος. Caucasii montes, τὰ Καυκάσια ὄρη. Caucăsus, i, ὁ. Καύκασος.
Cauci, Cauchi, εἴτε Chauci, orum, ὁ. Καῦκοι, Γερμανικὸν ἔθνος.
cauda, ae, θ. οὐρά, (ἡ κέρκος λαγοῦ, σέβη ἵππου, ὀῤῥοπύγιον πτηνοῦ). caudam jactare alicui, σαίνω τινά. 2) φαλλός.
*caudēus, a, um, (ἴσως ἀντὶ caudicēus, ἴδε τὸ ἑξῆς.) ξύλινος.
caudex, (ἐνίοτε codex) ĭcis, ὁ. τὸ στέλεχος, ὁ κορμός. 2) πλοῖον. πρβλ. codex.
*caudĭcālis, e, στελεχιαῖος. provincia caudicalis, τὸ τοῦ ξυλοσχίσου ἔργον, φρ, κωμ.
caudĭcārĭus, a, um, ἐκ στελεχῶν πεποιημένος· οἷον, navis caudicarii, orum, ὁ. οἱ πλέοντες ἐπὶ τῶν caudicariarum navium.
*caudĭcēus, a, um, στελεχιαῖος.
Caudĭum, i, οὐ. Καύδιον, πόλις Σαυνιτῶν πρὸς τῇ Ἀππίᾳ ὁδῷ, τανῦν St. Maria di Goti. Caudīnus, a, um, τοῦ Καυδίου, Καυδῖνος. furculae Caudinae, αἱ κατὰ Καύδιον πύλαι, τὰ κατὰ Καύδιον στενά.
caulae, arum, (cavillae, cavus?) κοιλώματα, πόροι Λουκρήτιος. 2) αὔλιον ζώων. 3) ἕρκος, περίφραγμα.
caulĭas, ae, ὁ. ὁ καυλίας (ὑπον. ὀπός).
caulĭcŭlātus, a, um, καυλωτός.
caulĭcŭlus, i, ὁ. καυλίσκος. καυλίον.
caulis, (σπανιώτερον cōlis) is, ὁ. καυλός. 2) κράμβη. 3) καυλός, φαλλός.
caulōdes, is, καυλώδης.
Gaulon, ōnis, ὁ. εἴτε Caulōnĭa, ae, θ. Καυλωνία, Ἀχαιῶν πόλις ἐν τῇ Βρεττίᾳ.
Caunēus, εἴτε Caunĭus a, um, Καύνιος.
Cauneae, (ὑπον. ficus) Καύνια σῦκα.
Caunus, i, θ. Καῦνος, πόλις τῆς Καρίας.
caupo, ōnis, ὁ. κάπηλος.
caupōna, ae, θ. καπηλίς. 2) καπηλεῖον.
caupōnĭus, a, um, καπηλικός, τοῦ καπήλου
*caupōnor, atus sum, ari, καπηλεύω.
caupōnŭla, ae, θ. μικρὸν καπηλεῖον.
caupŭlus, i, ὁ. εἶδος πλοιαρίου.
caurus, εἴτε cōrus, i, ὁ. ὁ ἀργέστης ἄνεμος.
causa, ae, θ. (οἱ ἀρχαιότεροι ἔγραφον caussa) αἰτία, αἴτιον. vulnus causa mortis, τὸ τραῦμα αἴτιον τοῦ θανάτου. iste causa belli est, οὑτοσὶ τοῦ πολέμου αἴτιός ἐστιν. quid causæ (quæ causa) est cur—, τίποτέ ἐστιν, ὅτι—, τίνος ἕνεκα. ob ean causam, ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ, ἕνεκα τούτου. gravi de causa, ἐπὶ βαρείᾳ αἰτίᾳ. quid causæ est, quin, τί οὖν οὐ; causā alicujus, ἕνεκά τινος. patris causa, τοῦ πατρὸς ἕνεκα. lucri causa, μισθοῦ ἕνεκα, ἐπὶ μισθῷ. mea causa, ἕνεκεν ἐμοῦ, δι' ἐμέ. deprecandi causa, τοῦ παραιτήσασθαι ἕνεκα. 2) πρόφασις. habeo causam, ἔχω πρόφασιν. fingit causam, ne det, εὑρίσκει πρόφασιν τοῦ μὴ διδόναι. fingit causam bellandi, κα-

Digitized by Google

τασκευάζει πρόφασιν τοῦ πολεμεῖν. per causam, ἐπὶ προφάσει. accipio causam, δέχομαι τὴν αἰτιολογίαν. 3) ἔργον, ὑπόθεσις, ὑπόθεσις λόγου. 4) ἡ ἐν δικαστηρίῳ πραγματεία, τὸ πρᾶγμα (τὸ δικανικόν), ἡ διαδικασία. causa privata, ἡ δίκη. publica. ἡ γραφή. causam agere, διαδικάζομαι. causam dicere. δικαιολογοῦμαι, ἀπολογοῦμαι. causam obtinere, δίκην αἱρεῖν. causam perdere εἴτε causā cadere, ἡττῶμαι (τὴν δίκην). 5) ὑπόθεσις, αἵρεσις. Cæsaris causa, ἡ τοῦ Καίσαρος αἵρεσις. sequor causam alicujus, ἕπομαι τῇ ὑποθέσει (αἱρέσει) τινός. mihi cum aliquo causa est, αἵρεσις (φιλία, συνήθεια) ἔστι μοι πρός τινα. 6) πράγματα, περιστάσεις. in eadem causa, ἐν ταῖς αὐταῖς περιστάσεσιν. 7) non causam dico, quin fiat, οὐ παραιτοῦμαι, οὐκ ἀναίνομαι μὴ γενέσθαι. 8) causa, ἡ νόσος (ὡς αἴτιον κωλύμης). causa sontica, ἡ ἐπιληψία.

causālis, e, αἰτιώδης. Ἐν τῇ γραμματ. αἰτιολογικός.

*causālĭter, ἐπίῤ. αἰτιολογικῶς.

*causārĭe, ἐπίῤ αἰτιωδῶς, δι' αἰτίαν νόσου.

causārĭus, a, um, ἐπίνοσος, ἀσθενής. causarius, ἀ. ὁ δι' ἀσθένειαν ἀπόμαχος. οὕτω καὶ causaria missio, ἄφεσις ἡ δι' ἀσθένειαν.

*causātĭus, ἐπίῤ, συγκριτ. αἰτιωδέστερον.

causātĭo, iōnis, θ. πρόφασις. αἰτιολογία. 2) ἀσθένεια.

causātīvus, a, um, αἰτιολογικός. 2) ἐν τῇ γραμμ. causativus casus, = accusativus

causĭa, ae, θ. καυσία, εἶδος πίλου Μακεδονικοῦ πλατέα πτερύγια ἔχοντος κατὰ τοῦ ἡλιακοῦ καύσωνος. 2) εἶδος τέγους ἀμυντικοῦ τῶν πολιορκούντων.

*căusĭdĭcālis, i, δικηγορικός.

*causĭdĭcātĭo, ōnis, θ. δικηγορία.

causĭdĭcīna, ae, θ. συνηγορία.

causĭdĭcus, i, ἀ. δικηγόρος, δικολόγος (ὁ ἐπὶ μισθῷ εἴτε φαύλως συνηγορῶν τινι).

causĭfĭcor, atus sum, ari, (causa-facio) προφασίζομαι, αἰτιολογοῦμαι. Λ. σπαν.

causor, atus sum, ari, συνηγορῶ, διαλέγομαι. 2) αἰτιῶμαί τι, προφασίζομαί τι. causatur euros, αἰτιᾶται τοὺς ἀνέμους. causatur imbecillitatem, προφασίζεται ἀσθένειαν. causor, quod—, προφασίζομαι ὅτι—. 3) ἐρίζω, φιλονεικῶ.

caustĭcus, a, um, καυστικός.

causŭla, ae, θ. μικρὰ δίκη, δικίδιον 2) μικρὰ αἰτία.

caute, ἐπίῤ. (caveo) εὐλαβῶς, φυλακτικῶς. caute navigo, φυλαττόμενος πλέω.

cautēla, ae, θ. (caveo) εὐλάβεια, φυλακή. 2) ἐγγύη, ἀσφάλεια.

cauter, ēris, ἀ. ὁ καυστήρ, (σίδηρος). 2) ἡ κεκαυμένη πληγή.

†cautērĭo, avi. atum, are, καυτηριάζω.

cautērĭum. i, οὐ. καυτήριον, (σιδηροῦν ἐργαλεῖον). 2) ἀγγεῖον ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ζωγράφοις.

cautērizo, are, καυτηριάζω.

cautes, is, θ. πέτρα. κρημνός.

cautim, ἐπίῤ (caveo) εὐλαβῶς, πεφυλαγμένως. Λ. σπαν.

cautĭo, iōnis, θ. (caveo) εὐλάβεια, φυλακή. adhibere cautionem, εὐλαβείᾳ χρῆσθαι. cautio est, ne—, φυλακτέον ὅπως μή—. mea cautio est, ἐμοὶ προνοητέον. res cautionem habet, τὸ πρᾶγμα εὐλαβείας (φυλακῆς) δεῖται. 2) ἐγγύη, ἀσφάλεια, ἀσφάλισμα.

*cautĭōnālis, e, ἐγγυητικός.

cautor, ōris, ἀ. (caveo) ὁ φυλαττόμενος. 2) ὁ ἀσφαλίζων, ὁ ἐγγυητής.

cautus, a, um, (caveo) εὐλαβής, φυλακτικός, προνοητικός. πρβλ. caveo.

căvaedĭum, ii, οὐ. ταὐτὸ τῷ cavum aedium.

*căvāmen, ĭnis, οὐ. κοίλωμα.

căvātĭcus, a, um, ἐν κοιλώμασι ζῶν. Πλίν.

căvātĭo, iōnis, θ. κοίλωμα, κοιλότης Οὐάῤῥων.

*cavātor, ōris, ἀ. ὁ κοιλῶν εἴτε κολάπτων.

căvātūra, ae, θ. κοίλωμα, κοιλότης. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

căvĕa, ae. θ. (cavus) κοίλωμα. 2) ὁ κύρτος, τὸ ἕρκος, εἱρκτή, οἰκίσκος, ἔνθα φυλάττονται θηρία ἢ πτηνά), περίφραγμα (δένδρου). 3) τὸ κοῖλον τοῦ θεάτρου μετὰ τῶν ἑδωλίων, τὸ κυρίως θέατρον λεγόμενον.

căvĕātus, a, um, κύρτῳ, εἴτε ἕρκει περιπεφραγμένος. 2) θεατροειδής Πλίνιος.

căvĕo, cāvi, cautum, ēre, mihi εἴτε ἁπλῶς caveo, εὐλαβοῦμαι, φυλάττομαι. rem, a re (σπανιώτερον re) ἢ aliquem ab aliquo, φυλάττομαί τι, ἤ τινα εἴτε ἀπό τινος caveo ab insidiis, φυλάττομαι τὰς ἐνέδρας. caveo periculum, εὐλαβοῦμαι, φυλάττομαι τὸν κίνδυνον. caveo ictum, φυλάττομαι τὴν πληγήν. cavenda est gloriae cupiditas, δεῖ φυλάττεσθαι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς δόξης. cavet malo. φυλάττεσθαι τὸ κακόν. caveo ne fiat, φυλάττομαι μὴ γενέσθαι, ὅπως μὴ γένηται. caves, ne tibi noceat, φυλάττῃ, (ὅπως) μὴ βλάψῃ σε. cave putes, μηδαμῶς ἡγοῦ. cave (ne) facias, ὅρα μὴ ποιήσῃς, σκόπει ὅπως μὴ ποιήσῃς. cautum tibi est, πεφυλαγμένως ἔχεις. cauto opus est, δεῖ φυλάττεσθαι. 2) caveo alicui προνοῶ τινος, ἐπιμελοῦμαί τινος. caveo securitati εἴτε ut securus sim, ἔχω πρόνοιαν τῆς ἀσφαλείας. 3) caveo ab aliquo, λαμβάνω ἐγγύην. ἀσφάλισμα παρά τινος. cavere alicui, δοῦναί τινι ἀσφάλει-

Digitized by Google

αν, ἀσφαλίζειν τινα. 4) lex cavet εἴτε lege cautum est, ὁ νόμος προνοεῖ, προλαμβάνει τι, τῷ νόμῳ ὥρισται. testamento caveo, τῇ διαθήκῃ ὁρίζω, παραγγέλλω.— cautus, a, um, ἀσφαλής. πρβλ. cautus.
căverna, ae, θ. (cavus) κοίλωμα, ἄντρον. cœli, ἡ ἀψὶς τοῦ οὐρανοῦ, τὸ κοῖλον τοῦ οὐρανοῦ.
*căvernātim, ἐπίρ. δι' ἄντρων, διὰ κοιλωμάτων.
*căverno, avi, atum, are, κοιλῶ.
căvernōsus, a, um, πλήρης κοιλωμάτων.
*căvernŭla, ae, θ. μικρὸν κοίλωμα.
căvilla, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ cavus, ὥστε κυρίως· ὑπόκοιλος, ἕωλος λόγος) σκῶμμα, γελοιασμός 2) σόφισμα.
†căvillābundus, a, um, σοφιστικός.
căvillātĭo, iōnis, θ. σκῶμμα, σκῶψις, γελοιασμός 2) σόφισμα.
căvillātor, ōris, ἀ. γελοιαστής, σκώπτης. 2) σοφιστής.
căvillātrīx, īcis, θ. σοφίστρια. Κυϊντιλιανός.
*căvillātus, ūs, ἀ. γελοιασμός.
căvillor, atus sum, ari, (cavilla) aliquem ἢ aliquid, σκώπτω τινά (τι), γελοιάζω. 2) σοφιστεύω. Ἡ μετοχὴ εὕρηται καὶ παθητικῶς.
*căvillōsus, a, um, σοφιστικός.
*căvillŭla, ae, θ. σκωμμάτιον.
căvillum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ cavilla.
căvo, avi, atum, are, (cavus) κοιλῶ, κοιλαίνω, κοίλωμα ἐμποιῶ, διατρυπῶ.
†căvōsĭtas, ātis, θ. κοίλωμα.
căvum, ἴδ cavus.
căvus, a, um, κοῖλος. cavum ædium, ταὐτὸ τῷ cavaedium, ὁ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς οἰκίας χῶρος. cavus, (ὑπον. locus) κοῖλος τόπος. cavum, τὸ κοῖλον, κοίλωμα cavi menses, οἱ 30 ἡμερῶν μῆνες, οἳ ἀντίκεινται τοῖς pleni. 2) κενός, μάταιος.
Cāystrus, (os) i, ἀ. Κάϋστρος, ποταμὸς Λυδίας. Caystrius, a, um, Καΰστριος. Caystrius ales, ὁ κύκνος.
Cēa, ae, θ. ἡ Κέως. παρὰ Πτολ. Κία. Cēus, a, um, Κεῖος.
Cebenna, εἴτε Gebenna mons, ἀ καὶ Cebennĭci montes, τὰ Κέμμενα ὄρη τῆς Γαλλίας, τανῦν les Cevennes.
Cēbren, ēnis, ἀ. Κεβρήν.
Cēcrŏpĭa, ae, θ. Κεκροπία. Cēcrŏpĭdes, ἀ. Κεκροπίδης. Cēcrŏpis, ĭdis, θ. Κεκροπίς, Cēcrŏpius, a, um, Κεκρόπιος, Ἀττικός, Ἑλληνικός. Cēcrops, ŏpis, ἀ. Κέκροψ.
*cēdenter, ἐπίρ. ὑποχωρητικῶς.
cēdo, cessi, cessum, ere, χωρῶ, βαδίζω. (ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ μόνον παρὰ ποιηταῖς). cancer non prorsus, verum ex transverso cedit, ὁ καρκίνος οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν, ἀλλ' εἰς τὰ πλάγια χωρεῖ, οὐκ εὐθύ, ἀλλὰ λοξῶς βαδίζει. Μεταφορικῶς. res bene mihi cedit, χωρεῖ μοι καλῶς τὸ πρᾶγμα. cedo e vita εἴτε vitā, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου, οἴχομαι. horae cedunt, αἱ ὧραι παρέρχονται. injuria cessit in gloriam, ἡ ἀδικία ἀπέβη εἰς δόξαν. Pompeji potentia in Cæsarem cessit, ἡ τοῦ Πομπηίου δύναμις περιῆλθεν εἰς τὸν Καίσαρα. res tibi in usum cedit, τὸ πρᾶγμα ἔρχεταί σοι εἰς χρῆσιν. cedere pro aliqua re, εἶναί τι ἰσάξιον, λογίζεσθαι ὥς τι. cedit ad factum, χωρεῖ πρὸς ἔργον, ἐνεργεῖται τὸ πρᾶγμα. 2) cedere aliquo loco εἴτε ex, de loco, (χωρῶ, χάζομαί τινος) ἀποχωρῶ, ἐκ τόπου, ἀναχωρῶ, ὑποχωρῶ. patriā cessit, ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς πατρίδος. anima e corpore cessit, ἡ ψυχὴ ἐξῆλθε τοῦ σώματος. milites de oppidis cedunt, οἱ στρατιῶται ἀποχωροῦσιν ἐκ τῶν πόλεων. miles loco cedit, ὁ στρατιώτης λείπει, ἀπολείπει τὴν τάξιν. cedo tibi possessione, παραχωρῶ σοι τῆς κτήσεως. cedere foro, ἀφίστασθαι τῶν ἐμπορικῶν ἔργων, ἀνασκευάζειν τὴν τράπεζαν. 3) cedere alicui, εἴκω, ὑπείκω τινί. cedere malis, εἴκω ταῖς συμφοραῖς, ἡττῶμαι τῶν συμφορῶν. cedunt victori, ὑπείκουσι τῷ νικητῇ. cedo auctoritati majorum natu, ὑπείκω τῷ ἀξιώματι τῶν πρεσβυτέρων. cedo alicui re εἴτε in re, ἥττων τινός εἰμι, ἡττῶμαί τινος ἔν τινι. 4) cedere alicui aliquid, συγχωρῶ τινί τι. Ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ καὶ μετ' ἀπαρεμφ. καὶ μετὰ τοῦ ut.
cĕdo, πληθ. cette, δός, δότε. cedo manum, δὸς τὴν χεῖρα. cette dextras, δότε τὰς δεξιάς. cedo senem, φέρε τὸν γέροντα. 2) εἰπέ μοι, φέρε δή. cedo mihi hoc, εἰπέ μοι τοῦτο. cedo igitur quid faciam? φέρε δή, φέρε γάρ, τί ποιήσω; cedo dum, φέρε δή, ἄγε δή. Οὕτω καὶ cedo nunc, cedo tandem, cedo, ut bibam, ἄφες, ἔα με πιεῖν. qui cedo? πῶς δῆτα; sin ut oratorem (laudas Galbam), caedo, quæso, orationes, εἰ δ' ὡς ῥήτορα (ἐπαινεῖς τὸν Γάλβαν), δεῖξον, πρὸς θεῶν, λόγους αὐτοῦ.
cĕdrĕlæon, i, οὐ, κεδρέλαιον.
cĕdrĕlāte, ēs, κεδρελάτη.
cĕdrĕus, a, um, κέδρινος.
cĕdrĭa, ae, θ. κεδρία.
cĕdrĭnus, a, um, κέδρινος.
cĕdris, ĭdis, κεδρίς, κέδρου καρπός.
cĕdrĭum, ĭi, οὐ. κέδριον κεδρέλαιον.
cĕdrostis, is, θ. κέδρωστις.
cĕdrus, i, θ. κέδρος.
Celaenae, arum, θ. Κελαιναί, πόλις Φρυγίας.
Cĕlaeno, ūs, θ. Κελαινώ.
*cēlāte, ἐπίρ. (celo) κρύφα, κρυφῆ.

celātim, ἐπίῤ. κρύβδην, κρυφῆ· Λ. σπαν.
*cēlātor, ōris, ἀ. ὁ κρύπτων.
cĕlĕber, bris. bre, (κέλ-jω κέλ-λω,) συχνός. celebria verba, συχνοὶ λόγοι. 2) συχνός, πολυάνθρωπος, urbs celebris, συχνή, πολυάνθρωπος πόλις. 3) εὐδόκιμος, εὐκλεής, ἐπιφανής, ὀνομαστός.
*cĕlĕberrĭme, ἐπίῤ. ὑπερθ. θαμινώτατα.
*cĕlĕbrābĭlis, e, ἐπιφανής.
cĕlĕbrātĭo, iōnis, θ πολυάνθρωπος συνέλευσις, φοίτησις, πανήγυρις, ἑορτασμός. 2) εὔκλεια, δόξα.
*cĕlĕbrātor, ōris, ἀ. ἐγκωμιαστής.
*cĕlĕbresco. ĕre, γίγνομαι εὐδόκιμος.
cĕlĕbrĭtas, ātis. θ. συχνὸν πλῆθος, συχνὴ συνέλευσις, πανήγυρις. 2) τελετή, ἐπιτέλεσις. 3) εὐδοκίμησις, εὔκλεια, τὸ πολυθρύλητον.
cĕlĕbro, avi, atum, are, (celeber) aliquem locum, φοιτῶ, συχνάζω, θαμίζω εἴς τινα τόπον. domum alicujus, φοιτῶ παρά τινα magistrum, φοιτῶ εἰς διδασκάλου εἴτε εἰς διδάσκαλον. 2) aliquid, συχνάζω, συχνάκις πράττω τι. celebro exercitationem, πυκνά, θαμὰ χρῶμαι τῇ γυμνάσει. celebro jambum, συχνάκις χρῶμαι τῷ ἰάμβῳ. celebro aliquem sermone, διαθρυλῶ τινα. res celebrata est, τὸ πρᾶγμα τεθρύληται. 3) aliquem ἢ aliquid, θρυλῶ, διαθρυλῶ. ἐγκωμιάζω, δοξάζω τινὰ ἤ τι. 4) ἑορτάζω. ἐπιτελῶ. nuptias, ἐπιτελῶ γάμον. ludos, ἐπιτελῶ ἀγῶνας. festos dies, πανυγυρίζω.
cĕlĕbrus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ celeber.
cĕler, ĕris, ĕre, (κέλης, κέλλω) ταχύς. nihil mente celerius, οὐδὲν τοῦ νοῦ θᾶττόν ἐστι. celerrima mors τάχιστος θάνατος celere, ταχύ. Συντάσσεται καὶ μετ' ἀπαρεμφ. celer irasci, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ταχὺς θέειν. καὶ μετὰ γενικ. celer nandi. Ὄν. κύρ. ἀ. Celer, Κελερ, γεν. -ερος.
*cĕlĕranter, ἐπίῤ διὰ ταχέων, ἐν τάχει.
cĕlĕrātim, ἐπίῤ. διὰ ταχέων, ἐν τάχει.
cĕlĕre, ἐπίῤ. ταχύ, ταχέως.
Cĕlĕres, um, ἀ. Κέλερες, ἀρχαῖον τῶν Ῥωμαίων ἱπποτῶν ὄνομα. ἴδε Πλουτ. Ῥωμύλ. 10 καὶ 26.
cĕlĕrĭpes, ĕdis, ταχύπους, ὠκύπους.
cĕlĕrĭtas, ātis, θ. τάχος, ταχύτης.
cĕlĕrĭter, ἐπίῤ. ταχέως. celerius, θᾶττον. celerrime, τάχιστα.
*cĕlĕrĭtūdo, ĭnis, θ. ταχύτης. Ἀμφ. γρ.
*cĕlĕrĭuscŭle, ἐπίῤ. ταχέως πως, θᾶττόν πως.
cĕlĕro, avi, atum, are, (celer) ταχύνω, σπεύδω. 2) aliquid, ταχύνω, ἐπιταχύνω τι. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
cĕles, ētis, ἀ. κέλης, (ἵππος καὶ πλοῖον).
cĕlētizon, ntis, κελητίζων.
Celeus, i, ἀ. Κελεός.
celeusma, ătis, οὐ. κέλευσμα.
cella, æ, εἶδος Ἱσπανικοῦ ζύθου.
cella, æ, θ. σηκός, θάλαμος, οἰκίσκος, ἀποθήκη. cella templi, σηκὸς ναοῦ. cella vinaria, οἰνών. cella domus, ἀποθήκη, ταμιεῖον οἰκίας. cellæ apum, οἱ κύτταροι.
†cellārĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ cellarium) κελλίον.
cellāris, e, ταὐτὸ τῷ cellarius.
cellārĭum, ii, οὐ. ταμιεῖον, ἀποθήκη. 2) τὰ ἐν τῷ ταμιείῳ τρόφιμα.
cellārĭus, a, um, τοῦ ταμιείου, τῆς ἀποθήκης. cellarius, ἀ. ταμίας (τῆς οἰκίας).
*cellātĭo iōnis, θ. οἰκίσκος.
cello, ĕre, κέλλω. ἄχρηστ. εὔχρηστα δὲ τὰ celsus, antecello, excello, procella.
cellŭla, æ, θ. οἰκίσκος.
†cellŭlānus, i, ἀ. μοναχός.
cēlo, avi, atum, are, (συγγενὲς τοῦ καλύπτω) aliquem aliquid, (σπανιώτερον de re) κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω τινά τι. Παθητ. celor rem, εἴτε celor de re, τὸ πρᾶγμα λανθάνει με. celo sententiam, ἀποκρύπτομαι τὴν γνώμην. fugitivum. ἀποκρύπτω τὸν δραπέτην.
cĕlox. ōcis, θ. (ἐκ τοῦ celer, ὡς atrox, ἐκ τοῦ ater κυρίως ἐπίθετον, ὑπον. navis) ὁ κέλης (εἶδος πλοίου)· εὕρηται δὲ ἐπιθετικῶς παρὰ Πλαύτῳ.
celse, ἐπίῤ. ὑψηλῶς, ἐπιφανῶς.
celsĭtūdo, ĭnis, θ. ὑψηλότης. 2) ἐξοχότης, προσηγορία τιμητικὴ παρὰ τοῖς μτγν.
celsus, a, um, (ἐκ τοῦ ἀχρήστου ἁπλοῦ θέματος cello) ἀνίσχων, ἐξέχων, ἔξοχος, ὑψηλός. 2) μτφρκ. ὑψηλόφρων, ἐπιφανής. ἐνίοτε ἐπαρθείς, ὑπερήφανος. Ὄν. κύρ. Κέλσος.
Celtae. arum, ἀ. Κελτοί.
Celtĭber, ēra, ērum, Κελτιβηρικός. Celtibēri, ἀ. Κελτίβηρες. Celtĭbēria, θ. Κελτιβηρία. Celtĭbērĭcus, a, um, Κελτιβηρικός.
Celtĭce, ἐπίῤ. Κελτιστί.
Celtĭcus, a, um, Κελτικός.
celtis, is, θ. εἶδος λωτοῦ.
cena, ἴδ. cœna.
Cēnæum, i, οὐ. Κήναιον, ἀκρωτήριον βορειοδυτικὸν Εὐβοίας, τανῦν Λιθάδα.
Cenchrĕae, arum, θ. Κεγχρεαί.
Cenchrēis, ĭdis, θ. Κεγχρηΐς, (ὄνομα γυναικὸς καὶ νησίου).
cenchris, ĭdis, θ. κέγχρις (εἶδος πτηνοῦ καὶ ὄφεως).
cenchrītes, æ, ἀ. κεγχρίτης (λίθος).
Cēnīna, πόλις ἀρχαία πλησίον Ῥώμης κειμένη, ἴσως ἡ αὐτὴ τῇ Caenina.
Cenŏmāni, orum, ἀ. Κενομανοί, Κελτικὸν ἔθνος.
cĕnotăphĭum, i, οὐ. κενοτάφιον.
censĕo, sŭi, sum, (situm), ēre, aliquem

ἤ aliquid, ποιοῦμαι τίμησίν τινος, καθίστημι τιμὴν τινος, τιμῶ, τιμῶμαί τινα ἤ τι. censeo cives, τίμησιν καὶ ἀπογραφὴν πολιτῶν ποιοῦμαι. censeor, ἀπογράφομαι, τιμῶμαι. milia octaginta civium censa sunt, ὀκτάκις μύριοι πολῖται ἀπεγράψαντο. capite censi, οἱ πενιχρότατοι, οἱ σχεδόν τι τῆς αὐτῶν κεφαλῆς μόνον τιμώμενοι. ἴδ. Aul. Gel. 16, 10 sum censui censendo, ἱκανός εἰμι τιμᾶσθαι, ἀπογράφεσθαι. censum, οὐ. τὸ τίμημα. census, i, ὁ. ὁ τιμώμενος, τετιμημένος. 2) ἡγοῦμαι, νομίζω. γιγνώσκω. captivos reddendos censeo, γιγνώσκω (δεῖν) ἀποδοῦναι τοὺς αἰχμαλώτους. censeo aequum esse, ἡγοῦμαι ἐπιεικὲς εἶναι. 4) χαλεπαίνω. πρβλ. succenseo.

censĭo, iōnis, θ. τίμησις. 2) ἐπιτίμησις, τιμωρία. 3) γνώμη, ἥγημα.

censĭtĭo, iōnis, θ. τίμησις, διατίμησις, ἐπιγραφὴ (τῶν φόρων). 2) ἐπιταγή, τὸ δεδογμένον.

censĭtor, ōris, ὁ. τύπος μεταγενέστ. τοῦ censor, καὶ ἰδιαίτερον τὸν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κήνσωρα δηλῶν.

censĭtus, a, um, σπάνιον ἀντὶ τοῦ census. ἴδ. censeo.

censor, ōris, ὁ. (censeo) τιμητής, κήνσωρ. Οὕτως ἐκαλοῦντο ἐν Ῥώμῃ οἱ ἐξετάζοντες καὶ ἀπογραφόμενοι τὸ ὄνομα, τὰ κτήματα καὶ τὸν βίον ἑκάστου τῶν πολιτῶν. Κατὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ταύτην, τὸν λεγόμενον κῆνσον (census), ἀπεγράφετο ἕκαστος εἰς τὴν προσήκουσαν φυλὴν καὶ τάξιν, ὁ δὲ ἀνάξιος ἐξεβάλλετο ἢ ἐτάττετο πρὸς ἀτιμίαν εἰς ταπεινοτέραν τάξιν. 3) ἐπικριτής, ἐπιτιμητής, ἐξεταστής.

censōrĭus, a, um, τιμητικός. censoria severitas, ἡ τοῦ τιμητοῦ αὐστηρότης. censoria animadversio, ἡ παρὰ τῶν τιμητῶν ζημία, ἀτιμία. censorium opus, ἤ probrum, ἄξιον ἀτιμίας ἔργον vir censorius, ὁ τιμητὴς γεγονώς. τιμητικός. Ἣν δὲ τὸ censorius καὶ ἐπωνύμιον τοῦ πρεσβυτέρου Κάτωνος. 2) μεταφορικ. αὐστηρός.

Censorīnus, i, ὁ Κηνσωρῖνος.

censŭālis, e, (census) τῆς τιμήσεως. censuales, ium, ὁ οἱ συντάττοντες τοὺς τιμητικοὺς καταλόγους καὶ οἱ κατάλογοι αὐτοί. Λ. τοῦ μεταγενεστ. Λατινισμοῦ.

censūra, ae, θ (censor) ἡ τοῦ τιμητοῦ ἀρχή, τιμητεία. 2) ἐξέτασις, ἐπίκρισις, αὐστηρὰ κρίσις.

census, a, um, ἴδ. censeo.

census, ūs, ὁ (censeo) τίμησις. τίμημα. πρβλ. censeo 2) κατάλογος, ἀπογραφὴ τιμητική. 3) τετιμημένη καὶ ἀπογεγραμμένη οὐσία τῶν πολιτῶν, ἐπιγραφή. 4) κτήματα, περιουσία. census oris, περιουσία λόγων, εὐγλωττία.

centaurĭum εἴτε centaurĭon, ii, οὐ. κενταύριον (βοτάνη)

Centaurēus, καὶ Centaurĭcus, a, um, Κενταύρειος.

centaurĭon, ἴδ. centaurium.

centauris, ĭdis, θ. κενταυρίς (βοτάνη).

Centaurus, i, ὁ. Κένταυρος.

centēnārĭus, a, um, (centeni) ὁ ἔχων ἑκατὸν ἢ ὁ ἐξ ἑκατὸν συνεστηκώς. centenaria grex, ἀγέλη ἐξ ἑκατὸν βοῶν. centenaria basilica, ἑκατόμπεδος βασιλικὴ (στοά). centenarius numerus, ἑκατοντάς. centenaria ætas ἑκατονταετηρίς. centenarii, ὁ. ἅπαξ παρὰ Βεγετίῳ, ταὐτὸ τῷ centuriones.

centēnĭōnālis, nummus, μικρόν τι νόμισμα. Κῶδιξ Θεοδοσίου.

centēnus, a, um, συνήθως· centēni, æ, a, ἀνὰ ἑκατόν, ἑκάστοτε ἑκατόν centenum, i, οὐ. εἶδος βρίζης. ἑκατονταπλάσιον ἀποδιδούσης καρπόν.

*centēsĭmo, avi, atum, are, τὸν λαχόντα ἐξ ἑκάστης ἑκατοντάδος θανατῶ.

centēsĭmus, a, um, ἑκατοστός. centesimae, arum, τὰ ἑκατοστὰ (ὡς φόρος) ἢ τὸ ἑκατοστὸν (τοῦ κεφαλαίου ὡς μηνιαῖος τόκος), ὁ ἐπὶ δραχμῇ τόκος. 2) ἀντὶ τοῦ centuplex.

*centĭceps, cĭpĭtis, (centum caput) ἑκατογκέφαλος.

centĭes, ἐπίρ. ἑκατοντάκις.

*centĭfĭdus, a, um. (centum-findo), πολυσχιδής.

centĭfŏlĭus, a, um, ἑκατοντάφυλλος).

centĭgrānĭus, a, um, ἑκατὸν σπερμάτων. πολύσπερμος.

centĭmănus, a, um, ἑκατόγχειρ.

centĭmĕter, tra, trum, ἑκατὸν μέτρων, πολύμετρος.

centĭnōdĭus, a, um, (nodus) ἑκατὸν γονάτων. centinodia herba, πολυγόνατον, βοτ.

centĭpĕda, æ, θ ὁ πολύπους, (σκώληξ τις).

centipellio, iōnis, ὁ. (centum pellis) ὁ ἕτερος στόμαχος τῶν μηρυκαζόντων ζώων.

centipes, ĕdis, ἑκατόμπους.

centiplex, ĭcis, ταὐτὸ τῷ centuplex.

cento, ōnis, ὁ. ὁ κέντρων, ῥάκη συνεῤῥαμμένα. centones sarcire alicui, συῤῥάπτω τινὶ ψεύσματα. 2) κέντρων, εἶδος ποιήματος συνερραμμένου ἐκ πολλῶν στίχων ἄλλων ποιημάτων.

centŏcŭlus, i, μυριωπός, πολυόφθαλμος.

centōnārĭus, ii, ὁ. ὁ συῤῥάπτων ῥάκη.

centrālis, e, κατὰ τὸ κέντρον ἑστηκώς, μεσομφαλος.

*centrātus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω

centrīnae, arum, ὁ. οἱ κεντρῖναι, εἶδος σφηκός.

Centrōnes, um, ὁ. Κέντρωνες, Γαλλικὸν ἔθνος.

Digitized by Google

centrosus, a, um, ὁ πρὸς τῷ κέντρῳ ὤν, ἐσωτερικός.
centrum, i, οὐ. κέντρον.
centum, i, (ἄκλτ.) ἑ κ α τ ό ν.
centumcăpĭta, ἠρύγγιον (εἶδος ἀκάνθης).
Centumcellæ, θ. (ἑκατὸν κέλλαι), πόλις Ἰταλίας. τανῦν Civita vecchia.
centumgĕmĭnus, a, um, ἑκατόγχειρ. 2) ἑκατόμπυλος.
†centumpĕda, ae, ἀ. ἑκατόμπους.
centumpondĭum, ii, οὐ. (τὸ ἑκατοντάλιτρον.
centumvĭrālis, e, τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν.
centumvĭri, orum, ἀ. οἱ ἑκατὸν ἄνδρες, (σύλλογος δικαστῶν).
centuncŭlus, i, ἀ. (cento) συῤῥαπτὸν ῥάκος. 2) εἶδος φυτοῦ, τὸ κατὰ Λινναῖον polygonum convolvulus.
centŭplex, ĭcis, ἑκατονταπλάσιος, ἑκατονταπλασίων.
centŭplĭcātus, a, um, ἑκατονταπλάσιος.
centŭpondĭum, ταὐτὸ τῷ centumpondium.
centŭrĭa, ae, θ (centum) ἑκατοντάς, λόχος ἑκατὸν στρατιωτῶν. 2) λόχος Ῥωμαίων πολιτῶν. Ἅπαντας γὰρ τοὺς Ῥωμαίους εἰς λόχους τὸ πάλαι διεῖλε Σερούϊος Τύλλιος ὁ βασιλεύς. 3) μέτρον ἀγροῦ ὁ κατ' ἀρχὰς μὲν ἑκατόν, εἶτα δὲ διακόσια πλέθρα καὶ πλέον περιελάμβανεν.
centŭrĭālis, e, τοῦ λόχου.
centŭrĭātim, ἐπίῤ. κατὰ λόχους.
centŭrĭātio, iōnis, θ. ἡ κατὰ centurias (μέτρα ἀγροῦ) διαίρεσις.
centuriātus, a, um, ἴδ. centurio.
centŭrĭātus, ūs, ἀ. ἡ εἰς λόχους διαίρεσις. 2) ἑκατονταρχία.
centŭrĭo, avi, atum, are, διαιρῶ εἰς λόχους (στρατιώτας, πολίτας, ἀγρούς). comitia centuriata, orum, οὐ. λοχῖτις ἐκκλησία, ἐν ᾗ κατὰ λόχους ἐψηφοφόρουν περὶ αἱρέσεως ἀρχῶν, περὶ πολέμου κ. τ. λ.
centŭrĭo, iōnis, ἀ. (centuria) ἑκατόνταρχος, λοχαγός, κεντυρίων.
centŭrĭōnātus, ūs, ἀ. αἵρεσις ἢ ἐξέτασις ἑκατοντάρχου. 2) ἀρχὴ τοῦ ἑκατοντάρχου.
Centurĭpae, arum, θ. τὰ Κεντόριπα, πόλις Σικελίας, τανῦν Centorbi. Centuripīni, orum, Κεντοριπῖνοι.
centussis, is, ἀ. (centum-as) ἑκατὸν ἀσσάρια.
Ceos, ἴδ. Cea.
cepa, ἴδ. cæpa.
cēpaea, æ, θ. κηπαία (φυτόν).
cĕphălæa, æ, θ. κεφαλαία (νόσος).
cĕphălaeōta, ae, ἀ. κεφαλαιώτης, εἰσπράκτωρ φόρου τοῦ ἐπικεφαλαίου.
cĕphalălgia, εἴτε cĕphălargĭa, æ, θ. κεφαλαλγία.
cĕphălĭcus, a, um, κεφαλικός.
Cĕphăllēnes, um, ἀ. Κεφαλλῆνες. Cĕphallēnĭa, εἴτε Cĕphallānia, ae, θ. Κεφαλληνία.
cĕphălo, ōnis, ἀ. φύτευμα φοίνικος.
Cĕphălœdis, is, θ. (Κεφαλοιδίς), Κεφαλοίδιον, πόλισμα Σικελίας, τανῦν Cefali.
Cephalœdiānus, a, um, τοῦ Κεφαλοιδίου. εὕρηται καὶ Cephalœdĭas ora, Κεφαλοιδιὰς ἀκτή.
cĕphălōte, ēs, κεφαλωτή.
Cĕphălus, i, ἀ. Κέφαλος.
Cĕphēis, ĭdis, θ. Κηφηΐς, ἡ Ἀνδρομέδα.
Cĕphēĭus, a, um, Κηφήϊος, τοῦ Κηφέως.
cĕphēnes, um, ἀ. κηφῆνες. 2) Κηφῆνες. Αἰθιοπικὸν ἔθνος.
Cĕpheus, ĕi ἀ. Κηφεύς. Cĕphēus, a, um, τοῦ Κηφέως. Αἰθιοπικός.
Cĕphīsĭas, ădis, θ. ἡ Κηφισιάς, εἴτε Κηφισία ὄχθη. Cĕphīsis, ĭdis, θ. Κηφισίς. π. χ. unda. ῥοή. Cĕphīsĭus, a, um, Κηφίσιος. Cĕphīsus, εἴτε Cĕphissus, i, Κηφισσός (ποταμὸς Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς).
cĕpīna, ἴδ. caepina.
cĕpītis εἴτε cĕpŏlātītis, θ. ἄγνωστός τις λίθος τῶν τιμίων.
cĕpŏnĭdes, um, θ. ἄγνωστοι λίθοι. Ἀμφ. γρ.
cĕpŏtăphĭum, i, οὐ. κηποτάφιον.
cĕpulla, ἴδ. caepina.
cĕpūros, i, ἀ. κηπουρός.
cēra, ae, θ. κ η ρ ό ς. 2) κήρωμα, κηρωτὸν γραφικὸν πινάκιον. 3) κηρίνη σφραγίς. 4) κηρίνη τῶν προγόνων εἰκών. πρβ. imago. 5) κηρωτή, εἶδος κηρίνου ἐντρίμματος εἴτε ἀλοιφῆς. 6) κηρός, ᾧ χρῶνται οἱ κηρογράφοι.
cĕrăchātes, ae, ἀ. κηραχάτης (λίθος).
Cĕrămĭcus, i, ἀ. Κεραμεικός.
cĕrămītes, ae, ἀ κεραμίτης (λίθος).
Cĕrămus, i, θ. ἡ Κέραμος, πόλις Καρίας.
Ceramĭcus sinus, ὁ Κεραμικὸς κόλπος.
cĕrārĭus, a, um, τοῦ κηροῦ. ceraria, ae, θ. ἡ κηροπῶλις. cerarium, οὐ. ὁ πραττόμενος ἀπὸ τῶν σφραγίδων φόρος.
cĕras, ătis, οὐ. κέρας, (φυτόν). 2) Hesperion Ceras, τὸ Ἑσπέριον κέρας, ἄκρα Λιβύης.
cĕrăsĭnus, a, um, χρῶμα κερασίου ἔχων.
cĕrastes, ae, εἴτε is, ἀ. κεράστης (ὄφις καὶ σκώληξ). 2) Cerastae, ἀ. μυθικὸν τῆς Κύπρου ἔθνος.
cĕrăsum, i, οὐ. κεράσιον.
cĕrăsus, i, θ. ὁ κέρασος, ἡ κερασία. 2) κεράσιον.
Cĕrăsus, untis, θ. Κερασοῦς, πόλις τοῦ Πόντου.
cĕrătĭa, ae, θ. κερατία (δένδρον).
cĕrătĭas, ae, ἀ. κερατίας, εἶδος κομήτου.
cĕrătĭna, ae, θ. κερατίνη (εἶδος σοφιστικοῦ συλλογισμοῦ).
cĕrătītis, idis, θ. κερατῖτις, εἶδος ἀγρίας μήκωνος.

Digitized by Google

cērātum, i, οὐ. κηρωτὸν ἔντριμμα, ἔμπλαστρον.
*cērātūra, ae, θ. κήρωσις.
cērātus, a, um, ἴδ. cero.
cĕraula, ae, ἀ. κεραύλης.
cĕraunĭus, a, um, κεραύνιος. ceraunia gemma, εἶδος λίθου.
Cĕraunii, iorum, ὁ (ὑπον. montes) εἴτε Ceraunia, οὐ. εἴτε Ceraunium saxum, τὰ Κεραύνια ὄρη (τῆ Ἠπείρου). 2) Ceraunii, ἀ. τὰ Κεραύνια ὄρη (τῆς Ἀσίας).
cĕraunus, a, um, ταὐτὸ τῷ ceraunius.
Cerbĕrĕus, a, um, Κερβέριος, Κερβέρειος.
Cerbĕrus, i, ἀ. Κέρβερος.
cercītis, ĭdis, θ. κερκῖτις, εἶδος ἐλαίας.
cercius, ἴδ. circius.
cercolopis, ἴδ. corcholopis.
cercŏpĭthēcus, -i, ἀ. κερκοπίθηκος.
cercops, ōpis, ἀ. κέρκωψ, εἶδος πιθήκου. 2) Cercōpes, ἀ. Κέρκωπες, ἔθνος μυθευόμενον ἐν ταῖς Πιθηκούσσαις νήσοις.
cercūrus, i, ἀ. κέρκουρος (εἶδος πλοίου καὶ ἰχθύος).
Cercy̆o, ŏnis, ἀ. Κερκύων. Ἐκ τούτου Cercyonēus, a, um.
cercy̆rus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ cercurus, κέρκουρος (ἰχθύς).
cerdo, ōnis, ἀ. (κέρδων) χειρῶναξ, βάναυσος. 2) Cerdo, Κέρδων, ὄνομα δούλων.
Cĕrĕālis, e, (Ceres) Δημήτριος, Δημητριακός. Cereale sacrum, ἱερὸν τῆς Δήμητρος· Cerealia munera, dona, τὰ τῆς Δήμητρος δῶρα, οἱ Δημητριακοὶ καρποί Cereales herbae, ὁ σῖτος. Cerealia arma, τὰ σιτοποιικὰ σκεύη. Cerealia, ium, οὐ. τὰ Δημήτρια, ἡ τῆς Δήμητρος ἑορτή. Aediles, Cereales, ἀγορανόμοι δύο, οἱ τὴν ἀπὸ τῆς Δήμητρος ἐπίκλησιν φέροντες (κατὰ Δίωνα). Cerealis, ὄν. κύρ. ἀ Κερεάλιος.
Cĕrĕālĭtas, atis, θ. τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱερέως τῆς Δήμητρος. Ἐπιγρ.
cĕrĕbellum, i, οὐ. (cerebrum) μικρὸς ἐγκέφαλος.
cĕrĕbrōsus, a, um, φρενοβλαβής, παράφρων, μανιώδης.
cĕrĕbrum, i, οὐ. (συγγενὲς τῷ κάρα) ἐγκέφαλος (ὁ τῆς κεφαλῆς μυελός). 2) ἐγκέφαλος δένδρου. palmæ, ὁ τοῦ φοίνικος ἐγκέφαλος. 3) νοῦς. 4) θυμός, ὀργή.
cerefolium, ἴδ. cærefolium.
ceremonia, ἴδ. caerimonia.
*cĕrĕŏlus, a, um, (cereus) κηρόχρους, κηροειδής.
Cĕres, ĭtis, ἀ. ἴδ. Caeres.
Cĕres, ĕris, θ. Δημήτηρ. 2) σῖτος.
cĕrĕus, a, um, (cera) κήρινος. cereus, ἀ. κηρός, κηρίνη δᾴς. 2) κηροειδής, κηρόχρους. 3) μαλακός.
cerevisia, θ. ταὐτὸ τῷ cervisia.

cerĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ cervisia.
*cērĭfĭco, avi, atum, are, (cera-facio) κηροποιῶ, κηριάζω.
cerimonia, ταὐτὸ τῷ caerimonia.
Cerillae, arum, θ οἱ Κήριλλοι, πόλις Βρεττίων, τανῦν Cirella vecchia.
cērintha, ae, θ. κήρινθον (βοτάνη).
cērinthus, i, ἀ. κήρινθος, μέλι ὑποδεέστερον ᾧ αἱ μέλισσαι τροφῇ χρῶνται· ἐν δὲ τῇ νῦν συνηθείᾳ καλεῖται κέραθος.
cērĭnus, a, um, κήρινος.
cērĭŏlārĭum, ii, οὐ. κηροπήγιον. Ἐπιγρ.
cērĭum, ii, οὐ. κηρίον (νόσος).
cērītes, æ, ἀ. καὶ cerītis, ĭdis, θ. κηρίτης, (λίθος τις τῶν τιμίων).
*cernentĭa, ae, θ. βλέπησις, βλέψις.
cerno, crēvi, crētum, ĕre, κρίνω, χωρίζω. cerno farinam cribro, σήθω, διασήθω, καθαίρω τὸ ἄλευρον τῇ κρησέρᾳ. 2) κρίνω, διακρίνω. sors cernit, ὁ κλῆρος κρίνει. cernere vitam ferro, κρίνεσθαι μάχῃ περὶ τῆς σωτηρίας. cerno pro patria, διακρίνομαι, διαμάχομαι περὶ τῆς πατρίδος. cerno cum aliquo, διαμάχομαι πρός τινα. magnis de rebus inter se cernunt, περὶ μεγάλων πραγμάτων πρὸς ἀλλήλους διαμάχονται. 3) κρίνω, διακρίνω τοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορῶ (κατιδεῖν). cernor, φαίνομαι. 4) κρίνω. διακρίνω τῇ διανοίᾳ, διαγιγνώσκω. cernor, κρίνομαι, διαγιγνώσκομαι, δῆλος γίγνομαι. germanum amittere crevit, διέγνω, ἔκρινεν ἀποβλητέον εἶναι τὸν ἀδελφόν. cernit confligere, διαγιγνώσκει μάχην ποιεῖσθαι. 5) cerno hereditatem, δέχομαι τὴν κληρονομίαν, (διαγιγνώσκων περὶ αὐτῆς) ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν.
cernŭlo, avi, atum, are, καταβάλλω. se cernulare, κυβιστᾶν. Σενέκας.
cernŭo, avi, atum, are, (cernuus) κυβιστῶ, πίπτω πρηνής.
cernŭus, a, um, (κατὰ Φῆστον ἐκ τοῦ cerno) κυπτάζων, πρηνής. cernuus, ἀ. κυβιστήρ, πεταυριστής.
cēro, avi, atum, are, (cera) κηρῶ.
cērōma, ătis, οὐ. κήρωμα, εἶδος ἀλοιφῆς τῶν παλαιστῶν. 2) παλαίστρα. 3) πάλη.
cērōmătĭcus, a, um, κηρωματικός.
cērōnĭa, ae, θ. κερωνέα, κερατέα.
*cērōsus, a, um, κηρώδης.
cērōtum, ἴδ. ceratum.
cerrĕus, a, um, (cerrus) τῆς ἄσπρου.
cerrĭnus, a, um, ἐξ ἄσπρου.
cerrītus, a, um, (cerebritus?) φρενοβλαβής, μανιώδης. Λ. ποιητική. Εὕρηται καὶ τὸ ὑποκοριστ. cerrītŭlus, οἷον « μανίαισιν ὑποκρέκων ».
cerrus, i, θ. ἡ ἄσπρος, εἶδος δρυός.
*certăbundus, a, um, φιλονεικῶν.
certāmen, ĭnis, οὐ. (certo) ἀγών, ἅμιλλα.

Digitized by Google

in certamen venire cum aliquo, ποιοῦμαι ἀγῶνα πρός τινα. instituere certamen, ponere certamen, διατιθέναι καθιστάναι, προτιθέναι ἀγῶνα. certamen virtutis, ἀγὼν ἀρετῆς. certamen belli, ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀγών. certamen classicum εἴτε navale. ναυμαχία. Italia certamen Bacchi et Cereris, περὶ τῆς Ἰταλίας, ὡς εὐφόρου, ἐρίζουσι Διόνυσος καὶ Δημήτηρ.

certātim, ἐπίῤ. μετ' ἀγῶνος, ἀγωνιστικῶς, ἁμιλλητικῶς. certatim dicere, ἅμιλλαν τοῦ λέγειν ποιεῖσθαι. certatim currere, ἁμιλλᾶσθαι ἐπὶ τόπον. certatim amare aliquem, ἅμιλλαν τῆς ἀγάπης ποιεῖσθαι πρός τινα.

certātĭo, iōnis, θ. ἀγώνησις, ἀγώνισμα, ἀγών.

certātor, ōris, ἀ. ἀγωνιστής, ἐριστής.

*certātus, ūs, ἀ. ἀγών

certe, ἐπίῤ. βεβαίως, ἀληθῶς, σαφῶς. certe scio, σαφῶς οἶδα. 2) ναί. certe edepol, certe Hercle, certe, ναὶ μὰ Δία. 3) γέ. ego certe, ἔγωγε vos certe, ὑμεῖς γε. si non hoc, illud certe, εἰ μὴ τοῦτο, ἐκεῖνό γε. certe quidem, γοῦν. consulatus unus certe plebis est, μία γε ὑπατεία τοῦ δήμου ἐστίν.

*certim, ἐπίῤ. βεβαίως.

certĭōro, avi, atum, are, ἀγγέλλω τινί τι, (πληροφορῶ). ταὐτὸ τῷ certiorem facio. Λ. νομική.

certo, ἐπίῤ. βεβαίως, ἀσφαλῶς, σαφῶς. certo scio, σαφῶς οἶδα. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ἐν χρήσει τῶν κωμικῶν ποιητῶν, τοῦ certe ὄντος καθολικωτέρου.

certo, avi, atum, are, ἀγωνίζομαι. armis certare cum hoste de imperio, τοῖς ὅπλοις ἀγωνίζεσθαι πρὸς τὸν πολέμιον περὶ τῆς ἀρχῆς. prœlio certare cum aliquo. διαμάχεσθαι πρός τινα certatur de re, γίγνεται ἀγὼν περὶ τοῦ πράγματος. certandae mulctae cum dies advenisset. ἐπεὶ δ' ἦλθεν ἡ ἡμέρα τοῦ (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) χρηματισμοῦ, (ἐναγωνίου συζητήσεως) περὶ τῆς ζημίας. certo cum civibus de virtute. περὶ τῆς ἀρετῆς ἀγωνίζομαι πρὸς τοὺς πολίτας. certant beneficiis inter se εὐεργεσίαις ἁμιλλῶνται πρὸς ἀλλήλους. Μετ' ἀπρμφ. μάλιστα παρὰ ποιηταῖς· certo superare, φιλονεικῶ, ὅπως κρείττων γένωμαι, ἁμιλλῶμαι, ὅπως νικήσω. certare foro, ἀγωνίζομαι ἐν δικαστηρίῳ, διαλέγομαι, δημόσιον ἀγῶνα ποιοῦμαι. Σημ. λέγουσι καὶ certo alicui ἀντὶ τοῦ cum aliquo.

certus, a, um, (συγγενὲς τοῦ cerno) certum est mihi, διέγνων, βούλομαι, προῄρημαι certumne est tibi istuc? διέγνως τοῦτο; certum est illi hoc facere, διέγνω ποιεῖν τοῦτο. ποιητικῶς· certus mori, ἕτοιμος, βουλόμενος ἀποθανεῖν. certus eundi, διαγνούς, διανενοημένος ἰέναι. certus sceleris. ἕτοιμος πρὸς τὸ κακούργημα. 2) certa dies, ῥητή, τεταγμένη ἡμέρα. certo tempore, ἐν ῥητῷ χρόνῳ. certa finis, ὡρισμένον τέλος. 3) ἐπίθ. βέβαιος, ἀσφαλής, πιστός. certus amicus, βέβαιος, πιστὸς φίλος. certus nuntius, ἀξιόπιστος ἄγγελος. certus Apollo, ὁ ἀψευδὴς Ἀπόλλων. certa spes, βεβαία, ἀσφαλὴς ἐλπίς certa sagitta, εὔστοχον, ἀναμάρτητον βέλος. certa res, βέβαιον, ἀληθινὸν πρᾶγμα. non certum est, οὐ δῆλόν ἐστιν. hoc pro certo habeo, τοῦτο βέβαιον, ἀληθινὸν ἡγοῦμαι. hoc certum habeo, σαφῶς πέπυσμαι. 4) certiorem facio aliquem de re εἴτε rei, δῆλον ποιῶ τινί τι, δηλῶ τι πρός τινα, ἀγγέλλω τινί τι. certior per te fio his rebus εἴτε harum rerum, μανθάνω, πυνθάνομαι παρὰ σοῦ τὰ πράγματα ταῦτα. 5) certus εἴτε certus quidam, ῥητός τις, τίς. certæ quædam leges, ῥητοί τινες νόμοι, νόμοι τινές.

cērŭla, ae, θ. miniata, μιλτωτὸν κηρίον.

cerus manus (ἐκ τοῦ θέμ. cer, cre, ἐξ οὗ καὶ τὸ cerus ἐν τοῖς procerus, sincerus, καὶ τὰ creo-cresco =creator bonus, ὁ ἀγαθὸς πλάστης, ἐν ἀρχαίῳ τῶν Σαλίων ἱερέων ὕμνῳ.

cērussa, ae, θ. ψιμύθιον.

cērussātus, a, um, ἐψιμυθιωμένος.

cerva, æ, θ. ἡ ἔλαφος.

cervārĭus, a, um, (cerva) ἐλάφειος.

cervīcal, ālis, οὐ. (cervix) ὑπαυχένιον, προσκεφάλαιον.

†cervīcātus, a, um, σκληροτράχηλος.

†cervīcōsĭtas, ātis, θ. τὸ σκληροτράχηλον ἦθος.

cervīcula, ae, θ. μικρὸς αὐχήν.

cervīnus, a, um, ἐλάφειος.

cervīsia, æ, θ. Γαλλιστὶ ὁ ζῦθος.

cervīx, īcis, θ. αὐχήν. cervix fert jugum, ὁ αὐχὴν φέρει τὸν ζυγόν. in cervicibus alicujus sum, ἐπίκειμαί τινι. Σημ. τὸ cervix κεῖται ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τοῦ collum, ὁ τράχηλος. 2) αὐχὴν γῆς, ἰσθμός. 3) τράχηλος ἀγγείων καὶ ἄλλων τοιούτων.

cervus, i, ἀ. (κεραός) ὁ ἔλαφος. 2) cervi, orum, εἶδος ὀχυρώματος ἐκ στελεχῶν καὶ κλώνων, ἔτι καὶ στηρίγματα κλημάτων.

cērȳcīum, εἴτε cērȳcēum, i, οὐ. κηρύκειον.

cēryx, ȳcis, ἀ. κῆρυξ.

cespes, ἴδ. caespes.

cessātĭo, iōnis, θ. (cesso) ὄκνος, ἀργία, ἀνάπαυσις. 2) ἀργία τοῦ ἀγροῦ.

cessātor, ōris, ἀ. μελλητής, ὀκνηρός. cessator esse noli, (Cic.) = μὴ ἀποῤῥᾳθύμει (τοῦ)—

†cessātrix, īcis, θ. ὀκνηρά, ὀκνοῦσα.

Digitized by Google

cessīcĭus, a, um, (cessus, cedo) cessicius tutor, παρὰ τοῖς νομικοῖς. ὁ ἐπίτροπος. ᾧ παραχωρεῖται (ceditur) ἡ ἐπιτροπεία. Οὕτω καὶ cessicia tutella.
cessim, ἐπίῤ. (cedo) ὀπίσω. cessim ire, ὑποχωρεῖν, ἀναχάζεσθαι.
cessĭo, iōnis, θ. (cedo) παραχώρησις. 2) cessio diei, προσεγγισμὸς δίκης.
cesso, avi, atum, are. (θαμιστ. τοῦ cedo) ὀκνῶ, μέλλω. quid cessas? τί ὀκνεῖς; τί μέλλεις; cesso adire, ὀκνῶ παριέναι. 2) ἀργῶ, ἀργός εἰμι. si cessare potes, requiesce, εἰ δύνασαι ἀργεῖν, ἀνάπαυσαι. terra cessat, ἡ γῆ ἀργεῖ, οὐκ ἐργάζονται τὴν γῆν. cessare alicui, σχολάζειν τινί. 3) σπαν. ἐλλείπω, οὐ πάρειμι. 4) aliqua re εἴτε ab re, παύομαί τινος. cessavit audaciā, ἐπαύσατο τῆς τόλμης. cessatum est a prœliis, ἐπαύσαντο τῶν συμπλοκῶν. nunquam ejus cessabit furor οὐδέποτε παύσεται ἡ μανία αὐτοῦ.
cessus, a, um, ἴδ. cedo.
cestron, i, οὐ. κέστρον (βοτάνη).
cestrosphendŏne, ae, θ. κεστροσφενδόνη, (μηχανή).
cestrōtus, a, um, κεστρωτός.
cestrum, i, οὐ. κέστρον (εἶδος γραφίδος τῶν κηρογράφων).
cestus, (—os) i, ἀ. κεστός (ἱμάς, ζώνη, τῆς Ἀφροδίτης μάλιστα).
cestus, ἴδ. caestus.
cētārĭa, ae, θ. εἴτε cetarium, i, οὐ. θυννοσκοπεῖον.
cētārĭus, a, um, κήτειος. cetarius, ἀ. (ὁ κητοθήρας) ἁλιεύς, θυννοθήρας.
cete, ἴδ. cetus.
cētĕra, ἴδ. ceterus.
cētĕrōqui, εἴτε ceterōquin, ἄλλως, τἄλλα.
cētĕrus, a, um, (ἡ ἐν. ὀνομαστ. τοῦ ἀρσ. ἄχρηστος) ὁ ἕτερος, ὁ ἄλλος, ὁ λοιπός. vestem et ceterum ornatum habere, τὴν ἐσθῆτα καὶ τὸν ἄλλον κόσμον ἔχειν. pro cetera ejus audacia atque amentia, κατὰ τὴν ἄλλην αὐτοῦ τολμηρίαν καὶ ἄνοιαν. cum cetero orbe et Britanniam recuperavit, πρὸς τῷ ἄλλῳ κόσμῳ καὶ τὴν Βρεταννίαν ἀνεκτήσατο ceterum exercitum, τὸ ἕτερον τοῦ στρατοῦ μέρος, τὸν ἄλλον στρατόν. cetera vita, ὁ λοιπὸς βίος. cetera omnia, τὰ ἄλλα πάντα. justitia, fortitudo, temperantia et cetera similia, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀνδρεία, ἡ ἐγκράτεια καὶ τἄλλα τὰ τοιαῦτα. cetera, εἴτε et cetera, καὶ τἄλλα ὡσαύτως, καὶ τὰ λοιπά, καὶ τὰ ἑξῆς. ceterum, ἐπίῤ. (παρὰ Πλινίῳ cetero) τ' ἄλλα, τὰ δ' ἄλλα, ἀλλά. bellum nondum erat, ceterum jam certamina, πόλεμος οὔπω ἦν, ἀλλὰ μέντοι ἔριδες. cetera, τἄλλα, τὰ λοιπά. in ceterum, εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου.
cetos, ἴδ. cetus.
*cētōsus, a, um, κητώδης.
cētra, æ, θ. πέλτη.
cētrātus, a, um, πελταστής, πελτοφόρος.
cette, ἴδ. cedo.
cētus, i, ἀ. πληθ. cēte, οὐ. τὸ κῆτος. (θύννος, δελφίν, φώκη κ.τ.τ.) 2) κῆτος (ἄστρον).
ceu, (συνηρημένον ἐκ τοῦ ce-ve, ὡς neu ἐκ τοῦ neve). ἐπίῤ. ἅτε, ἅτε δή, οἷα, οἷόν περ, ὥσπερ. ceu si quis, οἷόν περ εἴτις. ceu quum, ὡς ὅτε, ceu vero nesciam, ὡς οὐκ εἰδότος ἐμοῦ, ὥςπερ εἰ οὐκ εἰδείην. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητ.
Ceus, a, um, ἴδ. Cea.
cēva, ae, θ. εἶδος μικρᾶς βοός. Λ. Γερμανική.
cēvĕo, ēre, κινῶ, σείω τὴν πυγήν, καταπυγάζω. 2) σαίνω, κολακεύω.
Cēyx, ȳcis, ἀ. Κήϋξ. 2) κήϋξ, πτηνόν.
chaerĕphyllon, i, οὐ χαιρέφυλλον.
Chaerōnēa, ae, ἀ. Χαιρώνεια.
chălātōrĭus, a, um, (χαλάω) χαλαστικός.
chălazĭas, ae, ἀ. χαλαζίας (λίθος).
chălazĭum, ii, οὐ. χάλαζα, χαλάζιον (τοῦ ὀφθαλμοῦ νόσος).
chălazĭus, ii, ἀ. ἄγνωστος λίθος.
chalbăne, ēs, θ. ἴδ. galbanum.
chalcanthum, i, οὐ. χάλκανθον.
Chalcēdon, ŏnis, θ. Χαλκηδών.
Chalcedŏnĭus, a, um, Χαλκηδόνιος.
chalcēos, i, θ. ἡ χάλκειος (φυτόν).
chalcētum, i, οὐ. ἄγνωστον φυτόν.
Chalcĭdensis, e, Χαλκιδικός. Chalcidensis, ἀ Χαλκιδεύς.
chalcĭdīce, ēs, θ. χαλκιδική, σαύρα.
Chalcĭdĭcensis, e, Χαλκιδικός.
Chalcĭdĭcus, a, um, Χαλκιδικός. chalcidicum, τὸ χαλκιδικόν, εἶδος οἰκήματος πρὸς τῇ γωνίᾳ βασιλικῆς στοᾶς ἑκατέρωθεν τοῦ βήματος.
chalcĭœcus, i, θ. χαλκίοικος (Ἀθηνᾶ), τὸ τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς ἱερόν.
Chalcĭŏpe, ēs, ἀ. Χαλκιόπη.
Chalcis, ĭdis, θ. Χαλκίς.
chalcis, ĭdis, θ. χαλκίς. (εἶδος σαύρας καὶ ἰχθύος).
chalcītis, ĭdis, θ. εἴτε chalcītes, ae, ἀ. ἡ χαλκῖτις, ὁ χαλκίτης (λίθος).
chalcŏphōnos, i, ἀ. χαλκόφωνος (λίθος).
chalcosmăragdos, i, θ. χαλκοσμάραγδος.
chalcus, i, ἀ. χαλκός (νόμισμα).
Chaldaea, ae, θ. Χαλδαία. Chaldaeus, a, um, Χαλδαῖος. Chaldăĭcus, a, um, Χαλδαϊκός.
chălo, avi, atum, are, χαλάω.
chălȳbēĭus, a, um, (χαλυβήϊος) χαλυβικός. Ὀβίδιος.

Digitized by Google

chălybs, ÿbis, ἀ. χάλυψ. ποιητικῶς· ξίφος, βέλος κ. τ. τ.
Chălybs, ÿbis, ἀ. Χάλυψ. Chalybes, ἀ. Χάλυβες.
chăma, ătis, οὐ. ἡμαρτημένη γραφὴ παρὰ Πλινίῳ, ἀντὶ chaus, i, ἀ. ὅπερ ἰδέ.
chāma. ae, θ. χήμη (ὀστρακόδερμον).
chămaeacte, ēs, θ. χαμαιάκτη, φ.
chămaecĕrăsus, i, θ. χαμαικέρασος.
chămaecissos, i, χαμαίκισσος.
chămaecÿpărissus, i, θ. χαμαικυπάρισσος.
chămaedaphne, ēs, θ. χαμαιδάφνη.
chămædrăcon, ontis, ἀ. χαμαιδράκων.
chămædrys, ÿos, θ χαμαίδρυς, (φυτόν). τὸ κατὰ Λινναῖον Teucrium chamædrys.
chămælĕon, ōnis, εἴτε ontis, ἀ. χαμαιλέων. (εἶδος σαύρας καὶ φυτοῦ).
chămæleuce, ēs, θ. χαμαιλεύκη.
chămælÿgos, i, θ. χαμαίλυγος.
chămæmēlon, i, οὐ. χαμαίμηλον.
chămæmyrsīne, ēs, θ. χαμαιμυρσίνη.
chămæpeuce, ēs, θ. χαμαιπεύκη.
chămæpĭtys, ÿos, θ. χαμαίπιτυς.
chămæplătănus, i, θ. χαμαιπλάτανος.
chămærĕpes, um, θ. (ὑπον. palmae) οἱ χαμαιρεπεῖς φοίνικες.
chămærops, ἢ chamædrops, ōpis, θ. (χαμαίρωψ), βοτάνη ἡ καὶ χαμαίδρυς.
chămæsÿce, ēs, θ. χαμαισυκῆ, φ.
chămætortus, a, um, χαμαὶ συστρεφόμενος, ἑλισσόμενος. Φρόντων.
chămæzēlon, i, οὐ. χαμαίζηλον (φυτόν).
Chămāvi, orum, ἀ. Χαμαυοί, Γερμανικὸν ἔθνος.
chămēdÿosmos, i, θ. χαμηδύοσμος. (εἶδος ἡδυόσμου).
chămēlæa, ae, θ. χαμελαία.
channe, εἴτε chāne, ēs, χάννη (ἰχθύς).
Chāon, ŏnis, ἀ. Χάων. Chaŏnes, Χάονες, ἔθνος τῆς Ἠπείρου. Chāŏnĭa, æ, θ. Χαονία. Chāŏnis, ĭdis, θ. Χαονίς, Χαονία. Chaonis arbos, ἡ δρῦς. Chāŏnĭus, a, um, Χαόνιος.
Chaŏnium nemus, ὁ δρυμών.
Chăos, οὐ. (ἀφαιρ. Chao) τὸ Χάος.
chara, ae, θ ἄγνωστον φυτόν.
chărăcātus, a, um, κεχαρακωμένος.
Chărăcēne, ēs, θ. Χαρακηνή, χώρα Ἀσίας.
chărăcĭas, æ, ἀ. χαρακίας (κάλαμος). 2) χαρακίας (τιθύμαλος).
chăracter, ēris, ἀ. χαρακτήρ, σημεῖον, γνώρισμα.
†chăraxo, avi, atum, are, χαράσσω.
Chăris, ĭtis, θ. Χάρις.
chăristĭa, orum, οὐ. τὰ χαρίστια, φιλικὸν συμπόσιον πρὸς ἀνάκτησιν τῆς τῶν συγγενῶν πρὸς ἀλλήλους χάριτος.
chăristĭcon, i, οὐ. (χαριστικὸν) δῶρον.
chărĭtŏblĕphăron, i, τὸ χαριτοβλέφαρον, φ.
Chăron, ontis, σπανίως, ōnis, ἀ. Χάρων.
Chărōnēus, a, um, Χαρώνειος
Chărondas, ae, ἀ. Χαρώνδας.
charta, ae, θ. χάρτης. 2) τὸ ἐπὶ χάρτου γεγραμμένον, οἷον, ἐπιστολή, ποίημα καὶ ἄλλα. 3) charta plumbea, χάρτης μολύβδινος, (λεπτὸν ἔλασμα μολύβδου).
chartăcĕus, a, um, ἐκ χάρτου.
chartārĭus, a, um, τοῦ χάρτου. chartarius, ἀ. χαρτοπράτης.
chartēus, a, um. τοῦ χάρτου.
chartŭla, ae, θ χαρτίον, χαρτίδιον.
Chărybdis, is, θ. Χάρυβδις.
chasma, ătis, οὐ. χάσμα.
chasmătĭas, æ, ἀ. χασματίας, χασματικὸς σεισμός.
Chatti, orum, ἀ. Χάττοι καὶ Χάτται, Γερμανικὸν ἔθνος.
Chauci, orum, ἀ. οἱ Καῦχοι καὶ Καῦκοι, Γερμανικὸν ἔθνος.
chaus, i, ἀ. εἶδος λυγκός.
chēle, ēs, θ. χηλή, μέρος τοῦ λιθοβόλου. 2) chelae, arum, πληθ. αἱ χηλαὶ τοῦ σκορπίου (τοῦ ἄστρου).
chĕlīdŏnĭas, ae, ἀ. χελιδονίας ἄνεμος, ὁ ζέφυρος.
chĕlīdŏnĭus, a, um, χελιδόνιος. chelidonia, æ, θ. χελιδόνιον (βοτάνη).
chĕlōnĭa, ae, θ. χελωνία (λίθος).
chĕlōnītis, ĭdis, θ. χελωνῖτις (λίθος).
chĕlōnĭum, ii, οὐ. χελώνιον (μέρος μηχανῆς καὶ φυτόν).
chĕlÿdrus, i, ἀ. χέλυδρος (ὄφις).
chĕlÿon, i, οὐ. χέλιον τῆς χελώνης.
chĕlys, ÿos, θ. χέλυς, χελώνη. 2) ἀντὶ τοῦ lyra, λύρα.
chēnŏbŏscīon, ii, οὐ. χηνοβοσκεῖον.
chĕragra, ἰδ. chiragra.
Cherrŏnensis, εἴτε Cersonensis, is, ἀ. Χερσοννησίτης, Χερσονήσιος.
Cherrŏnēsus εἴτε Chersonēsus, i, θ. Χερσόννησος (ἡ Θρακική).
chersīnus, a, um, χέρσινος, χερσαῖος.
chersÿdrus, i, ἀ. χέρσυδρος (ὄφις).
Cherusci, orum, ἀ. Χηροῦσκοι, Γερμανικὸν ἔθνος.
chīlĭarches, ae, εἴτε chiliarchus, i, ἀ. χιλιάρχης, χιλίαρχος.
Chīmaera, ae, θ. Χίμαιρα (μυθικὸν θηρίον καὶ ὄρος Λυκίας).
Chīmaerĭfĕra, Lycia, ἡ γεννήτρια τῆς Χιμαίρας Λυκία.
Chĭŏne, ēs, θ. Χιόνη.
Chĭos εἴτε Chĭus, ii, θ. Χίος. Chīus, a, um, Χῖος.
chīrăgra, ae, θ. χειράγρα.
chīragrĭcus, a, um, χειραγρικός.
chīrĭdŏtus, a, um, χειριδωτός.
chīrŏgrăphărĭus, ii, ἀ. creditor, δανειστής, ὁ ἔχων χειρόγραφα.

chīrŏgrăphon, i, οὐ. χειρόγραφον.
chīrŏgrăphus.i. ὁ. ταὐτὸ τῷ chirographon.
Chīron, ōnis, ὁ. Χείρων.
Chīrōnīus, Chironēus εἴτε Chironīcus, a, um. Χειρώνειος.
chīrŏnŏmīa, ae, θ. χειρονομία.
chīrurgīa, ae, θ χειρουργία.
chīrurgīcus, a, um, χειρουργικός.
chīrurgus, i. ὁ. χειρουργός.
Chius ἰδ. Chios.
chlămȳda, ae, θ. παρ' Ἀπουληΐῳ ταὐτὸ τῷ chlamys.
chlămȳdātus, a, um, χλαμυδωτός.
chlămys, ȳdis, θ. χλαμύς.
chlōreus, ĕi, ὁ. χλωρεύς (πτηνόν).
chlōrīon, iōnis, ὁ. χλωρίων (πτηνόν).
Chlōris, īdis, θ. Χλῶρις.
chlōrītis, īdis, θ εἴτε chlōrites, ae, ὁ. χλωρῖτις. χλωρίτης (λίθος).
Chŏaspes, is, ὁ. Χοάσπης (ποταμὸς τῆς Σουσιανῆς καὶ τῆς Ἰνδίας).
chœnīca, ae, παρὰ Παλλαδίῳ, παρ' ἄλλοις δὲ chœnix, īcis, θ. ἡ χοῖνιξ (μέτρον).
chœras, ădis, θ. χοιράς (νόσος).
Chœrīlus, i, ὁ. Χοιρίλος.
†chŏīcus, a, um, χοϊκός, γήϊνος.
cholas, ae, ὁ. εἶδος σμαράγδου.
chŏlĕra, ae, θ. χολέρα (νόσος).
chŏlĕrīcus, a, um, χολερικός.
chōlīambus, i, ὁ. χωλίαμβος.
chōma, ătis, οὐ. χῶμα.
chondrille, ēs, θ. εἴτε chondrillon, i, οὐ. χονδρίλλη (βοτάνη).
chondris, is, θ. ψευδοδίκταμον (βοτάνη).
chŏrāgīum, ii, οὐ. χορήγιον. τόπος ὅπου διδάσκεται ὁ χορός. 2) χορηγία. 3) ἐλατήρ τις ἐν τῇ μηχανικῇ.
chŏrāgus, i, ὁ χορηγός.
chōraules, ae, ὁ. χοραύλης.
chorda. ae, θ. χορδή.
*chordacista, ae, ὁ. ψάλτης.
chordus, a, um, ὄψιμος, ὀψιγενής, ὀψίβλαστος Κατ' Οὐάῤῥωνα ἐκ τοῦ Ἑλλ. χορίου.
chŏrēa, εἴτε chorēa, ae, θ. χορεία.
chōrepiscŏpus, i, ὁ. χωρεπίσκοπος.
chŏrēus, εἴτε chorīus, i, ὁ. ὑπον. pes, χορεῖος, τροχαῖος. παρά τισι τῶν μτγν. καὶ ὁ τρίβραχυς.
chŏrīambĭcus, a, um, χοριαμβικός.
chŏrīambus, i, ὁ. χορίαμβος.
chōrŏbătes, ae, ὁ. χωροβάτης (ὄργανον).
chŏrŏcĭthărista, ae, ὁ. χοροκιθαριστής.
chors, ἰδ. cohors.
chortīnus, a, um, χόρτινος.
chŏrus, i, ὁ. χορός, χορεία. 2) χορός, οἱ χορεύοντες. 3) χορός, στῖφος, πλῆθος, ὄχλος ἐμψύχων τε καὶ ἀψύχων, οἷον· ch. scriptorum, ch. virtutum. Ἔτι chori, οἱ δόμοι πλίνθων ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ.

chrīa, æ, θ. χρεία (ἐν τῇ ῥητορ.).
chrisma, ătis, οὐ. χρίσμα.
christīāne, ἐπίῤ. χριστιανικῶς.
christīānismus, i, ὁ. χριστιανισμός.
christīānītas, ātis, θ. χριστιανισμός. 2) οἱ τοῦ χριστιανικοῦ κλήρου, χριστιανοσύνη.
christīānus, a, um, χριστιανός.
christīcŏla, ae, ὁ. λατρευτὴς τοῦ Χριστοῦ (χριστολάτρης).
christĭgĕna, ae, θ. χριστόγενος.
*Christīpŏtens, entis, δυνατὸς ἐν Χριστῷ.
Christus, i, ὁ. Χριστός.
chrōma, ătis, οὐ. χρῶμα (ἐν τῇ μουσικῇ).
chrōmis, is, ὁ. χρόμις (ἰχθύς).
chrŏnĭcus, a, um, χρονικός.
chrŏnŏgrăphus, i, ὁ. χρονογράφος.
chrȳsallis, īdis, θ. χρυσαλλίς.
chrȳsanthĕmum, i, οὐ. χρυσάνθεμον.
Chrȳsas, ae, ὁ. Χρύσας, ποταμὸς Σικελίας.
Chrȳsēis, īdis, θ. Χρυσηΐς.
chrȳsēlectrum, i, οὐ. χρυσήλεκτρον (λίθος).
chrȳsendĕtus, a, um, χρυσένδετος.
Chrȳses, ae, ὁ. Χρύσης.
chrysēus, a, um, χρυσοῦς.
Chrȳsippus, i, ὁ. Χρύσιππος.
chrȳsītes, ae, ὁ. χρυσίτης (εἴδη λίθων δύο).
chrȳsītis, īdis, θ. (ὑπον. spuma) χρυσῖτις. 2) βοτάνη, ἡ καὶ χρυσοκόμη.
chrȳsŏbēryllus, i, ὁ. χρυσοβήρυλλος (λίθος).
chrȳsŏcălis, is, θ. βοτάνη, ἡ καὶ παρθένιον καλουμένη.
chrȳsŏcanthos, i, θ. χρυσόκαρπος κισσός.
chrȳsŏcarpus, i, ταὐτὸ τῷ chrysocanthos.
chrȳsŏcolla, ae, θ. χρυσόκολλα. 2) λίθος τις τῶν τιμίων ἡ καὶ amphitane.
chrȳsŏgrăphătus, a, um, χρυσόγραφος.
chrysŏcŏme, ēs. θ. χρυσοκόμη (βοτάνη).
chrȳsŏlăchănum, i, οὐ. χρυσολάχανον.
chrȳsŏlampis, īdis, θ. χρυσολαμπίς (λίθος).
chrȳsŏlīthus, i, ὁ. καὶ θ χρυσόλιθος.
chȳsŏmēlum, i, οὐ. χρυσόμηλον. Ἐκ τούτου chrysomelina mala.
crȳsŏphrys, ȳos, θ. ἡ χρύσοφρυς (ἰχθύς).
chrȳsŏpis, īdis, θ χρυσωπίς (λίθος).
chrȳsŏprăsus, i, ὁ χρυσόπρασος (λίθος).
chrȳsopterŏs, i, χρυσόπτερος (λίθος).
chrysos, i, ὁ. χρυσός. 2) εἶδος ἰχθύος.
chrȳsŏthăles, is, οὐ. χρυσοθαλές (βοτάνη).
Chunni, orum, ἰδ. Hunni.
chūs, ἰδ. congius.
chȳdaeus, a, um, χυδαῖος.
chȳlīsma, ătis, οὐ. χύλισμα.
chȳmus, i, ὁ. χυμός.
†cibālis, e, (cibus) τῆς ἐδωδῆς. cibalis fistula, ὁ οἰσοφάγος.
cĭbārĭus, a, um, (cibus) τῆς ἐδωδῆς. uva cibaria, τρώξιμος σταφυλή. res cibaria, ἡ ὀψωνία. cibaria, iorum, οὐ. ἐδωδή, τροφή, σιτία, σιτηρέσιον. 2) cibarius panis,

Digitized by Google

πιτυρίας, ἄρτος, cibarium vinum, φαῦλος οἶνος. cibarium, ii, ὁ πίτυρα.
cĭbātio, iōnis, θ. σίτισις. V. τοῦ μτγν. Λ.
cĭbātus, ūs, ἀ. ἐδωδή, τροφή.
cĭbĭcīda, ae, ἀ. σιτόκουρος (οἱονεί· ἀρτοκτόνος). Λ. κωμικὴ Λουκιλίου.
cĭbo, avi, atum, are, (cibus) σιτίζω. Λ. σπανία.
cĭbōrĭum, ii, οὐ. κιβώριον (εἶδος κύλικος).
cĭbus, i, ἀ. ἐδωδή, ἔδεσμα, τροφή, σῖτος, σῖτον, σιτίον cibi, τὰ σιτία. suavissimus cibus, ἥδιστον βρῶμα. sumo cibum. προσφέρομαι, αἱροῦμαι σῖτον. digero, coquo cibum, καταπέπτω τὴν τροφήν. cibus arborum imber, τροφὴ τῶν δένδρων ὁ ὄμβρος.
Cĭbўra, ae, θ. ἡ Κίβυρα, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας. 2) ἡ μικρὰ Κίβυρα, πόλις Κιλικίας. Cibўrāta, ae, ἀ. καὶ θ ὁ Κιβυράτης, ἡ Κιβυρᾶτις. Cĭbўrātĭcus, a, um. Κιβυρατικός.
cĭcaba, ae, θ τέττιξ (παρ' Ἡσυχ. κίκκος).
cĭcātrīco, ari, ἀπουλοῦμαι.
cĭcātrīcōsus, a, um, οὐλῶν πλήρης.
cĭcātrīcŭla, ae, θ. μικρὰ οὐλή.
cĭcātrix, īcis, θ. οὐλή. cicatrices adversae, αἱ ἐν τῷ πρόσθεν τοῦ σώματος οὐλαί (αἱ τὸν ἐν πολέμῳ ἀνδρεῖον δηλοῦσαι). cicatricem inducere, ἐπουλοῦν.
ciccus, i, ἀ. κίκκος. non ciccum, οὐδὲ γρῦ.
cĭcer, ĕris, οὐ. ἐρέβινθος.
cĭcĕra, ae, θ. εἶδος λαθύρου ἢ ὤχρου.
cĭcercŭla, ae, θ. ὁ λάθυρος (φυτόν).
cĭcercŭlum, i, οὐ. Λιβυκὴ σινωπίς.
Cĭcĕro, ōnis, ἀ. Κικέρων. (ἴδ. Πλουτ. Κικ. ι.) Ciceroniānus, a, um, Κικερωνιακός.
Cĭcĕrŏmastix, ĭgis, ἀ. ἐπιγραφὴ συγγράμματος Λαργίου Λικινίου, κατὰ τό, Ὁμηρομάστιξ.
Cĭcĕrŏnĭānus, a, um, ἴδ. Cicero.
cĭchŏrēum, καὶ cĭchŏrĭum, i, οὐ. κιχώριον.
cĭci, οὐ. ἄκλιτ. τὸ κίκι (δένδρον).
cicindēla, ae, θ. λαμπυρίς (ζωΰφιον).
cĭcĭnus, a um, κίκινος.
Cĭcŏnes, um, ἀ. Κίκονες.
cĭcōnĭa, ae, θ. πελαργός (πτηνόν). 2) εἶδος μηχανῆς 3) σχῆμα ὑβριστικόν· τὸ σκιμαλίζειν.
cĭcur, ŭris, ἥμερος, τιθασός.
*cĭcŭro, avi, atum, are, ἡμερῶ, τιθασεύω.
cĭcūta, ae, θ. κώνειον (φυτὸν καὶ φάρμακον). 2) κάλαμος κωνείου, ἡ σύριγξ.
cĭcūtĭcen, ĭnis, ἀ, (cicuta-cano) συριστής. Ἴδε τὸ ἀνωτέρω.
cĭdăris, is, θ. κίδαρις, τιάρα.
cĭeo, (σπανιώτερον cio) cīvi, cĭtum, cĭēre, (cire), κίω κ ι ν ῶ. ἀνακινῶ Nereus ciet aequora fundo, ὁ Νηρεὺς ἀνακινεῖ τὴν θάλασσαν ἐκ τοῦ βάθους. animal motu cietur suo, τὸ ζῶον τῇ αὐτοῦ κινήσει κινεῖται. venti cient mare, οἱ ἄνεμοι κινοῦσι τὴν θάλασσαν. cieo bellum, κινῶ, ἐγείρω πόλεμον. cieo singultus, ἀναστενάζω. cieo voces, ἀναφθέγγομαι. ciet alvum, κινεῖ, λύει τὴν κοιλίαν. ciere aliquem ad pugnam, κινεῖν τινα πρὸς τὴν μάχην. 2) ἀνακαλῶ, καλῶ. ciere singulos nomine, ἀνακαλεῖν ἕκαστον ὀνομαστί. ciere deum, ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν. ciere aliquem ad se, ἀνακαλεῖσθαι. μεταπέμπεσθαί τινα — citus, a um, κινητός, εὐκίνητος, ταχύς. ὠκύς. citus venit, δρομαῖος ἔρχεται. citus abit, σπεύδων ἀπέρχεται, ταχέως ἀπέρχεται.
Cĭlĭcĭa, ae, θ. Κιλικία. Cĭlĭcĭensis, e, Κιλίκιος.
cĭlĭcĭnus, a, um, ἐκ κιλικίων.
cĭlĭcĭum, i, οὐ. κιλίκιον, Κιλίκιον τρίχινον στρῶμα
Cĭlĭcĭus, a, um, Κιλίκιος.
Cĭlissa, ae, θ. Κίλισσα.
cĭlĭum, ii, οὐ. (κύλα) βλέφαρον.
Cĭlix, ĭcis, Κιλίκιος. Cilix Taurus, ὁ Κιλίκιος Ταῦρος. Cilices, um, Κίλικες.
Cilla, ae, θ. Κίλλα.
Cimber bra, brum. Κιμβρικός. Cimbri, ἀ. Κίμβροι. Cimbrĭce, ἐπίρ. Κιμβρικῶς.
Cimbrĭcus, a, um, Κιμβρικός.
cīmēlĭarcha, ae, ἀ. κειμηλιάρχης.
cīmēlĭarchĭum, i, οὐ. κειμηλιάρχιον.
cĭmex, ĭcis, ἀ. (σπαν. θ.) ὁ κόρις.
Cĭmĭnus, i, ἀ. εἴτε Ciminius, lacus, Κιμινία λίμνη ἐν Τυῤῥηνίᾳ, τανῦν lago di Ronciglione. Ciminia silva, Κιμίνιος δρυμός.
Cimmĕrĭi, iorum, ἀ. Κιμμέριοι.
Cimmĕrĭus, a, um, Κιμμερικός. Cimmerius Bosporus, ὁ Κιμμερικὸς Βόσπορος.
Cĭmōlus, i, θ. Κίμωλος.
cĭnaedĭas, ae, ἀ. κιναιδίας (λίθος).
cĭnaedĭus, a, um, κιναιδώδης.
*cĭnaedŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ cinaedus) κιναίδιον.
cĭnaedus, i, ἀ. κίναιδος 2) εἶδος ἰχθύος.
cĭnaedus, a, um, κιναιδώδης.
cĭnăra, ae, θ. κινάρα, φ.
cĭnăris, is, θ ἄγνωστον φ.
cincinnālis, herba, βοτάνη ἡ καὶ πολύτριχον καλουμένη.
cincinnātŭlus, a, um, ὑποκορ. τοῦ ἑξῆς.
cincinnātus, a, um, βοστρυχισθείς, βεβοστρυχωμένος. Κύρ. ὄν. Cincinnatus, ἀ. Κιγκιννάτος.
cincinnŭlus, i, ἀ. βοστρύχιον.
cincinnus, i, ἀ κ ί κ ι ν ν ο ς, βόστρυχος. 2) κόσμος, καλλωπισμὸς λόγου.
Cincĭus, a, um, Κίγκιος, τοῦ Κιγκίου.
Cincius, ἀ. ὁ Κίγκιος.
*cinctĭcŭlus, i, ἀ. (cinctus) ζωνάριον.

Digitized by Google

*cinctōrĭum, i, οὐ. τελαμών. 'Αμφ. γρ.
cinctūra, ae, θ. ζῶσις. Λ. σπαν.
cinctus, a, um, ἴδ. cingo.
cinctus, ūs, ἀ. ζῶσις, περίζωσις. 2) ζώνη, ζωστήρ.
cinctūtus, a, um, (ἐκ τοῦ cinctus, ὡς versutus ἐκ τοῦ versus) ἐζωσμένος, περιεζωσμένος. Λ. σπαν. καὶ ποιητ.
*cĭnĕfactus, a, um, (cinis-facio) τεφρωθείς, ἀποτεφρωθείς.
cĭnĕrācĕus, a, um, τεφρώδης.
cĭnĕrārĭum, ii, οὐ. θήκη κόνεως, τέφρας, ἐν τοῖς μνημείοις.
cĭnĕrārĭus, a, um, (cinis) τῆς τέφρας. 2) cinerarius, ii, ἀ. ὁ βοστρυχίζων τὴν κόμην πλοκεύς, κεροπλάστης.
cĭnĕresco, ĕre, (cinis) ἀποτεφροῦμαι. Λ. τοῦ μτγν. Λατιν.
cĭnĕrĕus, a, um, τεφρός, τεφρώδης.
cĭnĕrĭcĭus, (-tius) a, um, τεφρώδης, τεφρίζων.
cĭnĕrōsus, a, um, τεφρώδης. 'Απουλήϊος.
cingillum, i, οὐ. ζωνάριον.
cingo, cinxi, cinctum, ĕre, ζώννυμι. ense latus cingo, τὸ ξίφος περιζώννυμι περὶ τὴν πλευράν. cingor gladio, ζώννυμαι τῷ ξίφει, cincti armis, ἐνδεδυμένοι τὰ ὅπλα. πρβλ. τὸ 'Ομ. χαλκὸν ζώννυσθαι, 'Ιλ. ψ. 130. cingor, παρασκευάζομαι πρός τι. cinctus, ἐνίοτε ὁ ὁπλοφορῶν. 2) στεφανῶ. caput cingo corona, στεφανοῦμαι στεφάνῳ. cingo comam lauro, στεφανοῦμαι τὴν κόμην δάφνῃ. 3) περιβάλλω, περιλαμβάνω, περιέχω, κυκλῶ. silvae cingunt Tempe, ὕλη περιέχει τὰ Τέμπη. mœnibus cingo urbem, περιβάλλω, περιβάλλομαι ἔρυμα τῇ πόλει. cingor ab hostibus, κυκλοῦμαι, περιέχομαι ὑπὸ τῶν πολεμίων. castra vallo cingo, περισταυρῶ τὸ στρατόπεδον. Sicilia undique periculis cincta est, τὰ δεινὰ πάντοθεν περιέστη τῇ Σικελίᾳ. 4) cingo aliquem, περιστοιχίζομαί τινα, συμπεριφέρομαί τινι.
cingŭla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ cingulum.
cingŭlum, i, οὐ. ζώνη, ζωστήρ.
cingŭlus, i, ἀ. ζώνη (τῆς γῆς).
†cĭnĭfes, um, θ. σκνῖπες (ἔντομα).
cĭnĭflo, ōnis, ἀ. κεροπλάστης, πλοκεύς.
cĭnis, ĕris, ἀ. καὶ θ. (κόνις) τέφρα, σποδός.
*cĭniscŭlus, i, ἀ. ὀλίγη τις σποδός.
Cinna, ae, ἀ. Κίννας, γεν. α καὶ ου. Cinnānus, a, um, τοῦ Κίννα, Κιννανός.
cinnăbăris, is, θ, ἢ -ri, is, οὐ. τὸ κιννάβαρι.
cinnămĕus, a, um, κιννάμινος.
cinnămōmĭnus, a, um, κινναμώμινος.
cinnămōmum, εἴτε cinnămum, i, οὐ. κιννάμωμον εἴτε κίνναμον.
cinnus, i, ἀ. κυκεών.
Cinxĭa Juno, (cingo) ἡ Τελεία Ἥρα, ἡ Γαμηλία Ἥρα.
Cĭnyps, ȳpis, ἀ. Κίνυφος, ποταμὸς Λιβύης.
Cĭnȳphĭus, a, um, Κινύφιος.
Cĭnȳras, ae, ἀ. Κινύρας. ἐκ τούτου Cinyrēĭus, καὶ Cinyraeus, a, um.
cĭo, ire, ἴδ. cieo.
cippus, i, ἀ. στήλη τάφων. 2) ὅρος ἀγρῶν. 3) cippi, χάρακες ἀποταφρεύσεως.
circa, ἐπίρ. πέριξ, κύκλῳ. gramen est circa, χλόη ἐστὶν ἐν τοῖς πέριξ. montes qui circa sunt, τὰ πέριξ ὄρη. omnia circa, τὰ κύκλῳ πάντα.
circa, πρόθ. μετ' αἰτ. περί, ἀμφί τινα. 2) τοπικῶς· multos circa se habet, ἔχει πολλοὺς ἀμφὶ ἑαυτόν, περὶ ἑαυτόν. omnes circa eum, πάντες οἱ ἀμφὶ (περὶ) ἐκεῖνον. circa Syriam, περὶ τὴν Συρίαν, ἐν τοῖς τῆς Συρίας τόποις. sedem capio circa Lesbum, ἕδραν λαμβάνω περὶ τὴν Λέσβον, ἕδραν λαμβάνω που ἐν τῇ Λέσβῳ. aes circa pectus habet, χαλκὸν περὶ τῷ στέρνῳ ἔχει. legatos circa vicinas gentes misit, πρέσβεις πρὸς τὰ πέριξ ἔθνη ἔπεμψε. circa domos ire, περιπορεύεσθαι τὰς οἰκίας. 2) χρονικῶς· circa lucem, περὶ τὸ φῶς. circa tempora illa, περὶ (ἀμφὶ) τοὺς χρόνους ἐκείνους. circa septuaginta oppida, περὶ τὰ ἑβδομήκοντα χωρία. Σημ. οἱ μεταγενέστεροι χρῶνται τῷ circa ἑλληνικῶς· circa artes socordia, ἡ περὶ τὰς τέχνας ῥαθυμία. circa deos negligens, ἀμελὴς περὶ τοὺς θεούς. circa hoc erratur, περὶ τοῦτο ἁμαρτάνουσιν.
circaea, ae, θ. κιρκαία (φυτόν).
circaeum, i, οὐ. κιρκαῖον (φυτόν, τὸ καὶ μανδραγόρας).
Circaeus, a, um, Κιρκαῖος. Circaei campi, τὸ Κιρκαῖον πεδίον τῆς Κολχίδος. Circaeum litus, τὸ Κιρκαῖον, ἀκρωτήριον τῆς Λατίνης.
Circe, ēs, θ. Κίρκη.
Circējensis, e, Κιρκαιϊτικός. Circējenses, ium, ἀ. Κιρκαιῖται.
Circēji, orum, ἀ. Κιρκαῖον καὶ Κίρκαιον, ἀκρωτήριον, τανῦν Monte Circello καὶ πολίχνιον τῆς Λατίνης, τανῦν S. Felice.
circellus, i, ἀ. κυκλίσκος.
circen, ĭnis, οὐ. κύκλησις.
Circensis, e, ἱπποδρόμιος, κατ' ἐξοχήν, τοῦ μεγάλου ἐν 'Ρώμῃ ἱπποδρόμου. ludi Circenses εἴτε ludi maximi, τὰ μέγιστα ἱπποδρόμια. πρβλ. Circus maximus.
circes, ĭtis, ἀ. κύκλος. Λ. σπαν.
circĭnātĭo, iōnis, θ. περιφορά, περιφέρεια. Βιτρούβιος.
circino, avi, atum, are, περιφέρω, κυκλῶ.
circinatus, a, um, περιφερής.
circĭnus, i, ἀ. κίρκινος, διαβήτης, (ὄργανον).

Digitized by Google

circiter, ἐπίρ. τοπικῶς· πέριξ, κύκλῳ, πάντοθεν. 2) ἐπὶ χρόνου καὶ ἀριθμοῦ· πού, περί,· ὡς diebus circiter quindecim. ad finem pervenit, ἐν πεντεκαίδεκα που ἡμέραις πρὸς τοὺς ὅρους ἀφίκετο. circiter luminibus accensis, περὶ λύχνων ἁφάς. circiter Calendas, περὶ τὰς Καλάνδας. circiter messem, περὶ τὸ θέρος. circiter ducentae naves paratae erant, νῆες παρεσκευάσθησαν περὶ τὰς διακοσίας, ὡς διακόσιαι νῆες. circiter pars quarta,, τὸ τέταρτόν που μέρος. circiter mille passus abest, ὅσον ὀκτὼ στάδιοι, ὡς ὀκτὼ σταδίους ἀπέχει.

circĭtor, ōris, ὁ. (circum-eo) περίπολος, φύλαξ.

circĭus, ii, ὁ. σφοδρός τις ἄνεμος, πνέων ἐν μέσῳ ἀπαρκτίου καὶ ἀργέστου, Κίρκιος.

circos, i, ὁ. κίρκος (λίθος τις τῶν τιμίων).

cĭrcueo, ἴδ. circumeo

circŭĭtĭo, iōnis, θ. περιπόλησις, περίοδος 2) περίφρασις. 3) περίδρομος.

circŭĭtor, ōris, ὁ. ταὐτὸ τῷ circitor.

circŭĭtus, a, um, ἴδ. circumeo.

circŭĭtus, ūs, ὁ (circueo) περίοδος. circuitus solis ἡ περίοδος τοῦ ἡλίου. febris, τοῦ πυρετοῦ. 2) περίμετρος, περιφέρεια. 3) περίοδος λόγου, περίφρασις. circuitu, πλαγίως λοξῶς, σκολιῶς.

circŭlāris, e, περιφερής. Μαρκ Καπέλλας.

circŭlātim, ἐπίρ κυκληδόν. 2) κατὰ κύκλους.

*circŭlātĭo, iōnis, θ περίοδος, περιφορά.

circŭlātor, ōris, ὁ. περιδρομεύς, ἀγύρτης. 2) circulator auctionum, ὁ σημιόπρατα ὠνούμενος καὶ πάλιν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀπεμπολῶν.

circŭlātŏrĭus, a, um, ἀγυρτικός.

circŭlatrix, īcis, θ. περίδρομος, ἀγύρτρια

circŭlo, avi, atum, are, (circulus) κυκλῶ, γυρῶ.

circŭlor, atus sum, ari, περιΐσταμαι (περὶ ἑμαυτὸν) κύκλον. 2) συνίσταμαι, ποιοῦμαι κύκλον.

circŭlus, i, ὁ. κύκλος. muri, τείχους. stellae, κύκλος, περίοδος ἄστρου 2) κρίκος. 3) κύκλος, σύστασις (ἀνθρώπων).

circum, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ circa, πέριξ, κύκλῳ.

circum, πρόθ. μετ' αἰτ. ταὐτὸ τῷ circa, περί, ἀμφί τινα.

circum-actĭo, iōnis, θ. περιαγωγή. 2) περίφρασις.

circumactus, a, um, ἴδ. circumago.

circum-actus, ūs, ὁ. περιαγωγή, περιστροφή.

circum-aggĕro, avi, atum, are, περιχώννυμι.

circum-ăgo, ēgi, actum, ĕre, περιάγω. sulcum, αὔλακα. equum, περιάγω, στρέφω τὸν ἵππον. fortuna circumacta est, ἡ τύχη ἐστράφη, μετέβαλε. circumago aliquem (mentem) περιάγω τινά, περιάγομαί τινα. annus se circumagit, εἴτε circumagitur, ὁ ἐνιαυτὸς κυκλοφορεῖται (περιπέλεται, περιτέλλεται). 2) aliquem, περιάγω τινὰ ἀπελευθερούμενον, ἀπελευθερῶ τινα. 3) aliquem aliqua re, περιβάλλω.

*circum-ambŭlo, avi, atum, are, περιπορεύομαι.

circum-āro, avi, atum, are, περιαρῶ, περιάγω αὔλακα τῷ ἀρότρῳ.

circum-caesūra, æ, θ. περικοπή, περίκομμα, περιγραφή. Λουκρήτιος.

circum-calco, are, πατῶ κύκλῳ.

†circumcellĭo, iōnis, ὁ. μοναχὸς περιπορευόμενος τὰς κέλλας.

circumcīdānĕus, a, um, mustum circumcidaneum, εἶδος γλεύκους ἐκπιεζομένου ἀπὸ σταφυλῶν ἐντετμημένων. ἴδε Catonis de re rust. 23, 4.

circumcīdo, īdi, īsum, ĕre, (circum-cædo) περικόπτω, περιτέμνω. 2) περικόπτω, συντέμνω, συστέλλω.—circumcisus, a, um, περικεκλασμένος, ἀπότομος, περιῤῥώξ, ἀμφίκρημνος. 3) σύντομος, συνεσταλμένος.

circum-cingo, ĕre, περικυκλῶ.

circum-circa, ἐπίρ κύκλῳ, κύκλῳ πάντη. Πρβλ τὸ τῆς συνηθείας· γύρω γύρω.

circumcīse, ἐπίρ. συντόμως, περικεκομμένως.

†circumcīsĭo, iōnis, θ. περιτομή.

circumcīsĭcĭum, mustum, ταὐτὸ τῷ circumcidaneum.

circumcīsōrĭum, ii, οὐ. περιτομεύς (ὄργανον). Βεγέτιος.

circumcīsūra, ae, θ. περιτομή, περικοπὴ φυτῶν.

circumcīsus, a, um, ἴδ circumcido.

circum-clāmo, avi, atum, are, περιηχῶ.

circum-clūdo, si, sum, ĕre, περικλείω, περιλαμβάνω.

†circumcŏla, ae, περίοικος.

circum-cŏlo, ĕre, περιοικῶ.

†circum-cordiālis, e, περικάρδιος.

circumculco, ταὐτὸ τῷ circumcalco.

circum-curro, ĕre, περιθέω, περιπορεύομαι. circumcurrens linea, περιφέρεια.

circumcursĭo, iōnis, θ. περιδρομή.

circum-curso, avi, atum, are, περιθέω, περιτρέχω, περιφέρομαι.

circumdătus a, um, ἴδ circumdo.

circumdătĭo, ōnis, θ, auri, περίθεσις χρυσίων.

circum-do, dĕdi, dătum, dăre, aliquid alicui, περιτίθημί τί τινι εἴτε περί τινα, περιβάλλω τί τινι. murum urbi, περιβάλλω τεῖχος τῇ πόλει. murus circumdatus, τὸ περιτείχισμα. aer omnibus rebus circumdatus, ὁ περιέχων τὰ πάντα ἀήρ. τὸ

περιέχον. circumdatus, a, um, περικείμενος. 2) aliquem (aliquid) aliqua re. περιλαμβάνω τινά τινι, κυκλῶ, περικυκλῶ τινά τινι πράγματι. oppidum vallo, περιλαμβάνω σταυρώματι τὴν πόλιν circumdatus, περιειλημμένος, κυκλωθείς.
*circum-dŏleo, ēre, πέριξ πονῶ. Λ. Ἰατρ.
circum-dŏlo, are περικόπτω.
circum-dūco, xi, ctum, ĕre, περιάγω. aliquo circumduco exercitum, εἰς τόπον τινὰ περιάγω τὸν στρατόν. circumducere aliquem (per) ædes, περιάγω τινὰ διὰ τῆς οἰκίας, περιηγοῦμαι. circumducit aratrum, περιάγει τὸ ἄροτρον. umbra hominis lineis circumducta, ἡ τοῦ ἀνθρώπου σκιὰ γραμμαῖς περιγεγραμμένη. 2) παρὰ Πλαύτῳ· ἐξαπατῶ, παρακρούω τινά. 3) περισπῶ συλλαβήν. 4) παρὰ τοῖς νομικοῖς· περιγράφω, διαγράφω, ἐξαλείφω νόμον
circumductĭo, iōnis, θ. περιαγωγή, περιφέρεια. 2) παρὰ Πλαύτῳ· παράκρουσις, ἀπάτη. 3) περίοδος
*circumductum, i, οὐ. περίοδος λόγου.
circumductus, ūs, ἀ. περιγραφή, περιφέρεια. 2) περίοδος, περιφορά.
circum-ĕo, εἴτε circŭeo, īvi, εἴτε ĭi, circuĭtum καὶ circumĭtum, īre, aliquem, aliquid εἴτε per aliquid περίειμι κατά τι, περιπορεύομαί τι. circuit templa, περιπορεύεται τοὺς ναούς. circumeo amicos, περιέρχομαι πρὸς τοὺς φίλους. circumeo regionem, περίειμι κατὰ τὴν χώραν, περιοδεύω, ἐφοδεύω τὴν χώραν. circumierunt aciem hostium, ἐκύκλωσαν τὴν παράταξιν τῶν πολεμίων. multitudine circumitur, ὑπὸ τοῦ πλήθους κυκλοῦται. 2) περιέρχομαι, ἐξαπατῶ τινα. 3) περιφράζω τι.
*circum-ĕquĭto, avi, atum, are, περιϊππεύω, περιελαύνω.
circum-erro, avi, atum, are, περιπλανῶμαι,
*circum-farcĭo, rsi, rsum, īre, περισάττω.
circumfĕrentĭa, ae, θ περιφέρεια.
circum-fĕro, tŭli, lātum, ferre. περιφέρω. sanguinem in pateris, αἷμα ἐν ποτηρίοις περιφέρω. circumfero oculos, περιστρέφω, στρέφω κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς sol circumfertur, ὁ ἥλιος περιφέρεται. circumfert bellum, σπείρει πόλεμον, πανταχῆ ἐκτείνει τὸν πόλεμον. circumfertur dictum, περιφέρεται, θρυλεῖται λόγος. oratio circumilata, ὁ περιοδικὸς λόγος, ἐν τῇ ῥητορ. circumfero socios pura undā, περικαθαίρω, περιαγνίζω τοὺς ἑταίρους καθαρῷ ὕδατι.
circum-fĭgo, ĕre, περιπήγνυμι. Λ. σπαν.
†circum-fingo, ĕre, περιπλάττω.
*circum-fīnĭo, ire, περικλείω, περιορίζω
*circum-firmo, avi, atum, are, περιστηρίζω, περιφράττω.
circum-flecto, xi, xum, ĕre, περικάμπτω, περισπῶ συλλαβήν. syllaba circumflexa, ἡ περισπωμένη.
*circumflexĭo, iōnis, θ. περίκαμψις.
circumflexus, a, um, ἰδ. circumflecto.
circumflexus, ūs, ἀ. περίκαμψις, περιφέρεια.
circum flo, avi, atum, are, περιφυσῶ, περιπνέω. Λ. σπαν.
circum-flŭo, xi, ĕre, περιῤῥέω, περικλύζω. 2) περιΐσταμαι, κυκλῶ. 3) res (me) circumfluit, ἢ συνηθέστερον circumfluo aliqua re, περιῤῥεῖ μοί τι, περιῤῥέομαί τινι, ἀφθονίαν τινὸς ἔχω. circumfluentes copiae, ἡ ἀφθονία. circumfluens copiis, ἄφθονον ἔχων τὸν πλοῦτον.
circumflŭus, a, um, περιῤῥέων, περίῤῥους. 2) περιῤῥεόμενος, περικλυζόμενος, περίῤῥυτος. 3) περιεχόμενος, περιειλημμένος.
circum-fŏdĭo, ōdi, ossum, ĕre, περισκάπτω.
circumfŏrānĕus, a, um, ὁ περὶ τὴν ἀγοράν. circumforaneum æs, τὰ ὀφειλήματα. 2) ἀγοραῖος, ἀγυρτικός, πυλαϊστής.
circum-fŏro, avi, atum, are, περιτιτραίνω.
*circumfossor, ōris, ἀ. ὁ περισκάπτων.
*circumfossūra, æ, θ. περίσκαψις.
circum-frĕmo, ĕre, περιβρέμω. Λ. σπαν.
*circum-frĭco, are, περιτρίβω.
†circum-fulcĭo, ire, περιστηρίζω, (περικρατῶ).
*circum-fulgĕo, ēre, περιλάμπω.
circum-fundo, ūdi, ūsum, ĕre, aliquid alicui, περιέχω τί τινι. circumfunditur flumen urbi, ὁ ποταμὸς περιῤῥεῖ τὴν πόλιν. circumfusus nobis aēr, ὁ περιῤῥέων ἡμᾶς ἀήρ. circumfunditur alicui multitudo, πολὺς ὄχλος περιχεῖταί τινα. περιέστηκέ τινα. *circumfusae undique molestiae, τὰ πανταχόθεν περιϊστάμενα, περικεχυμένα δεινά. circumfusi amici, οἱ περικεχυμένοι φίλοι. 2) circumfundo aliquem re, περιέχω τινὰ πράγματί τινι, κυκλῶ τινα πράγματί τινι. mortuum cera circumfuderunt, τὸν νεκρὸν κηρῷ περιέχεαν circumfusus luce, περικεχυμένος φωτί terra circumfusa illo mari, ἡ γῆ περικλυζομένη ὑπ' ἐκείνης τῆς θαλάσσης.
circumfūsĭo, iōnis, θ. περίχυσις.
circumfūsus, a, um, ἰδ. circumfundo.
†circum-garriens, entis, ὁ περιλαλῶν, πολλὰ φλυαρῶν.
circum-gĕlo, avi, atum, are, περιπήγνυμι (κρυστάλλῳ).
circum-gĕmo, ĕre, περιστένω, περιστενάζομαι.
circum-gesto, avi, atum, are, περιφέρω, περιφορῶ.

*circum-glŏbo, avi, atum, are, συσφαιρόω.
circumgrĕdĭor, essus sum. ĕdi, (circumgradior) περιέρχομαι, περικυκλοῦμαι.
circumgressus, ūs, ἁ. κύκλωσις, περίοδος, περιφέρεια. 'Αμμιανός.
†circum-hisco, ĕre, περιχαίνω.
*circumhŭmātus, a, um, περιχωσθείς.
*circum-in-jĭcĭo, ĕre, περιβάλλω.
*circum-in volvo, ĕre, περιελίττω.
circumĭtor, ἴδ. circitor.
circumitus, ἴδ. circuitus.
circum-jăcĕo, ēre, περίκειμαι.
circum-jăcĭo, ĕre, ταὐτὸ τῷ circumjicio
circumjectĭo, iōnis, θ. περιῤῥιπτασμός. 2) περιβολή, ἀμφίεσμα.
circumjectus, a, um, ἴδ. circumjicio.
circumjectus, ūs, ἁ. περιβολή, περίβολος. 2) περιβολή, περίβλημα, περιβόλαιον, ἀμφίεσμα.
circumjĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (circum-jacio) περιβάλλω. vallum, χάρακωμα. multitudinem hominum mœnibus, περιΐστημι πλῆθος ἀνθρώπων περὶ τὰ τείχη. circumjectus, a, um, περικείμενος. 2) aliquid re, περιλαμβάνω τί τινι.
*circum-lambo, ĕre, περιλείχω.
*circum-lăquĕo, avi, atum, are, περιστοιχίζω.
circumlātīcĭus, a, um, περιφορητός.
circumlātĭo, iōnis, θ. περιφορά.
†circumlātor, ōris, ἁ. ὁ περιφέρων.
circum-lātro, avi, atum, are, περιϋλακτῶ, ἀμφυλῶ.
circumlātus, a, um, ἴδ. circumfero,
circum-lăvo, are καὶ ĕre, περικλύζω. σπν.
*circum-lĕvo, are, πέριξ αἴρω.
circum-lĭgo, avi, atum, are, aliquid alicui, περιδέω τί τινι. 2) aliquem re, περιλαμβάνω τί τινι, περιτίθημί τινί τι.
circum-linĭo, ire, ταὐτὸ τῷ circumlino.
circum-lĭno, (lēvi), lĭtum, ĕre, aliquid alicui, καὶ συντάσσ. aliquid aliqua re, περιαλείφω, περιχρίω τι πράγματί τινι, περιπλάττω τί τινι, καταπλάττω.
circumlĭtĭo, iōnis, θ. (circumlino) περίχρισις, κατάπλασις.
circumlĭtus, a, um, ἴδ. circumlino.
circum-lŏcūtĭo, iōnis, θ. περίφρασις.
circum-lŏquor, cūtus (quūtus) sum, qui, περιφράζω.
*circum-lūcĕo, ēre, περιλάμπω.
circum-lŭo, ĕre, περικλύζω. Λ. σπαν.
circumlŭvĭo, iōnis, θ, (circum-luo). ἡ κύκλῳ προσκεχωσμένη γῆ, τὸ πρόσχωμα, ἡ πέριξ ποταμόχωστος γῆ.
circum-mĕo, avi, atum, are, περιπορεύομαι.
*circum-mētĭor, iri, (καὶ). περιμετροῦμαι.
circum-mingo, inxi, ĕre, κύκλῳ κατουρῶ.
circum-mitto, isi, issum, ĕre, περιπέμπω.
circummœnĭo, ire, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ circummunio
circum-mulcĕo, ēre, κύκλῳ καταψάω, θέλγω.
circum-mūnĭo, ivi, itum, ire, aliquid re, περιτειχίζω, περιφράττω τί τινι.
circummūnĭtĭo, iōnis, θ. κύκλωσις πόλεως, τὸ τάφρῳ καὶ χάρακι περιλαμβάνειν πόλιν.
circumnūrānus, a, um, ὁ κύκλῳ τῶν τειχῶν. 'Αμμιανός.
*circum-nascor, sci, πέριξ φύομαι.
*circum-năvĭgo, avi, atum, are, περιπλέω.
circum-necto, nexum, ere, περιπλέκω.
Circumpădānus, a, um, ὁ περὶ τὸν Πάδον ποταμόν.
*circumpāvītus, a, um, (pavio) περισεσαγμένος, συμπεπυκνωμένος.
circumpes, ĕdis, περιπόδιος. circumpedes πληθ. περισκελίδες.
circum-plaudo, ĕre, κύκλῳ κροτῶ, κυκλῶ ἐπικροτῶν.
circum-plecto, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ circumplector.
circumplector, exus sum, cti, aliquid, περιπλέκομαι, περιπτύσσω, περιβάλλ ἡ μετοχὴ τοῦ παρακειμένου εὕρηται καὶ παθητικῶς.
circumplexus, ūs, ἁ. περίπλεξις, περιπλοκή μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικ. εὔχρηστ.
circum-plĭco, avi, atum, are, περιπλέκω, περιπτύσσω.
*circum-plumbo, are, περιμολυβδῶ.
circum-pōno, ŏsui, sĭtum, ĕre, περιτίθημι, περιΐστημι.
†circumpŏsĭtio, iōnis, θ. περίθεσις.
circumpōtātio, iōnis, θ. ἐγκυκλοποσία.
*circum-pulso, avi, atum, are, περικτυπεῖν.
*circum-purgo, avi, atum, are, περικαθαίρω.
circum-quāque, κύκλῳ, πανταχῆ.
circum-rādo, si, sum, ĕre, περιξέω.
*circum-rāsio, iōnis, θ. τὸ περιξέειν.
circum-rētĭo, ivi, itum, ire, aliquem, περιστοιχίζω, δικτύοις περιΐσταμαι, περιπλέκω τινά.
circum-rōdo, si, ĕre, περιδιβρώσκω.
*circum-rōro, are, περιψεκάζω.
circum-rŏto, avi, atum, are, περιδινεῖν.
circum-salto, avi, atum, are, περιχορεύω.
*circum-scalpo, psi, ptum, ĕre, περιξαίνω.
circum-scărīfico, avi, atum, are, περιξέω, περιχαράττω.
*circum-scindo, ĕre, περισχίζω.
circum-scrībo, psi, ptum, ĕre, περιγράφω, περιάγω γραμμήν. 2) περιγράφω, περιορίζω, ἀφορίζω, διορίζω, ὁρίζω. 3) περιγράφω, περιορίζω. συστέλλω, κολάζω, εἴργω. 4) περιγράφω, διαγράφω, ἐξαλείφω, ἀναιρῶ. 5) περιέρχομαι, παρακρούομαι, ἐξ·

Digitized by Google

ἀπατῶ.— circumscriptus, a, um, περιοδικός. 6) συνεσταλμένος, σύντομος.
circumscripte, ἐπίῤ. συντόμως, συλλήβδην. 2) περιοδικῶς.
circumscriptĭo, iōnis, θ. περίγραμμα. 2) περιγραφή, περιφέρεια, περίμετρος. 3) περίοδος (λόγου). 4) παράκρουσις, ἀπάτη.
circumscriptor, ōris, ἀ. ὁ περιερχόμενος· παρακρούων, ἀπατῶν τινα, ἀπατεών. 2) ὁ περιγράφων, διαγράφων, ἐξαλείφων, ἀκυρῶν τι.
circumscriptus, a, um, ἴδ. circumscribo.
circum-sĕco, cŭi, ctum, are. περιτέμνω, περικόπτω.
circumsectus, a, um, ἴδ. circumseco.
circumsĕcus, ἐπίῤ. πέριξ, κύκλῳ. Ἀπουλήιος.
circum-sĕdĕo, ēdi, essum, ēre, aliquem, περικάθημαί τινα. 2) περικάθημαι, κυκλῶ urbem, πολιορκῶ πόλιν.
circum-sēpĭo, psi, ptum, īre, περιφράττω, περικλείω.
*circum-sĕro, ĕre, περισπείρω.
*circumsessĭo, iōnis, θ. περικάθησις, πολιορκία.
circumsessus, a, um, ἴδ circumsedeo.
circumsīdĕo, ταὐτὸ τῷ circumsedeo.
circum-sīdo, ēdi, essum, ĕre, περικαθίζομαι, περικαθέζομαι, κυκλῶ. urbem, περικαθίζομαι, πολιορκῶ πόλιν.
circum-signo, avi, atum, are, κύκλῳ σημειῶ.
circumsĭlĭo, ire, (circum-salio) περιπηδῶ. Λ. σπαν.
circum-sisto, stĕti, ĕre, aliquem, περιΐσταμαι, κυκλῶ τινα.
*circum-sĭtus, a, um, περικείμενος.
circum sŏno, ĭtum, are, περιηχῶ.
circum-sŏnus, a, um, περιηχῶν. 2) περιηχούμενος.
circumspectātrix, īcis, θ. ἡ περιβλέπουσα, περισκοποῦσα.
circumspecte, ἐπίῤ. περιεσκεμμένως, ἐπιμελῶς.
circumspectĭo, iōnis, θ. περισκόπευσις, περίβλεψις. 2) περίσκεψις, εὐλάβεια, ἐπιμέλεια.
circumspecto, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ circumspicio) aliquid, περισκέπτομαι, περιβλέπω τι, κύκλῳ βλέπω εἴς τι, ζητῶ τι.
circumspector, ōris, ἀ. ὁ περιβλέπων.
circumspectus, a, um, ἴδ. circumspicio.
circumspectus, ūs, ἀ. (circumspicio) περίβλεψις, περισκόπευσις. 2) περίσκεψις, ἐπιμέλεια.
circum-spergo, ĕre, (circum-spargo) περιῤῥαίνω, περιπάσσω.
*circumspĭcientĭa, ae, θ. περίσκεψις, σκέψις.
circumspĭcĭo, ēxi, ectum, ĕre, (circumspicio) περιβλέπω. nec suspicit nec circumspicit, οὔτ' ἀναβλέπει, οὔτε περιβλέπει. circumspiciendum est, περισκεπτέον. 2) aliquid, περισκοπῶ, κατασκοπῶ κύκλῳ, θεωρῶ κύκλῳ, καθορῶ τι, περιβλέπω τι, ζητῶ τι. 3) σκέπτομαι, σκοποῦμαί τι.
circumspectus, a, um, περίσκεπτος, εὐλαβής, προσεκτικός. 2) περιφανής, ἐπιφανής, ἐπίσημος.
†circum-stagno, avi, atum, are, περιλιμνάζω.
circumstantĭa, ae, θ. περίστασις, κύκλωσις. 2) περίστασις, κατάστασις (πραγμάτων).
circumstātĭo, iōnis, θ. περίστασις. militum, στρατιωτῶν.
circum-stīpo, avi, atum, are, περιστοιχίζω, δορυφορῶ. Λ. ποιητ. τῶν μετ' Αὔγουστον.
circum-sto, ĕti, are περιέστηκα. circumstans, περιεστηκώς, περιεστώς. circumsteti, περιέστην circumstabat, περιειστήκει. 2) aliquid, περιΐσταμαί τι. circumstant senatum, περιΐστανται τὴν βουλήν. circumstabat urbem, περιΐστατο τὴν πόλιν. circumsteterunt curiam, περιεστήσαντο τὸ βουλευτήριον. 3) μτφρκ. terror me circumstat, τρόμος μοι περιέστηκε. angustia rerum eos circumstetit, στενοχωρία αὐτοῖς περιέστη. circumstantibus urbem bellis, περιστάντων (περιεστώτων) τῇ πόλει πολέμων.
circum-strĕpo, ĕre, περικτυπῶ, περιθορυβῶ.
*circum-strīdo, ĕre, περιτρίζω.
†circum-strīngo, ĕre, περισφίγγω, περιάπτω, περιβάλλω.
circum-strŭo, xi, ctum, ĕre, περιοικοδομῶ.
circum-stŭpĕo, ēre, κύκλῳ θαμβῶ. Ἀμφ.γρ.
*circum-sūdo, avi, atum, are, περιϊδρῶ.
circum-sŭo, ŭi, ūtum, ĕre, περιῤῥάπτω.
circum-surgo, ĕre, κύκλῳ ὑψοῦμαι.
circumsūtus, a, um, ἴδ. circumsuo.
circum-tĕgo, ĕre, περιστέγω, περισκεπάζω.
circum-tendo, ntum, ĕre, περιτείνω, περιπετάννυμι.
*circum-tergĕo, ĕre, περιαλείφω.
circum-tĕro, ĕre, περιτρίβω, περιΐσταμαι.
*circum-textus, a, um, περιϋφασμένος.
*circum-tinnĭo, ire, περικροτῶ, περιψοφῶ.
*circum-tollo, ĕre, περιαιρῶ.
circum-tondĕo, nsum, ēre, περικείρω circumtonsus, a, um, περίκουρος. Λέγεται καὶ ἐπὶ λόγου κεκαλλωπισμένου.
circum-tŏno, ŭi, are, aliquem, περιβρέμω τινά.
*circum-torquĕo, ēre, περιστρέφω.
circum-traho, actum, are, περισύρω, σύρω κύκλῳ. Λ. τοῦ μτγνστ. Λατιν.
*circum-trĕmo, ĕre, περιτρέμω.

Digitized by Google

circum-tŭeor, ēri, κύκλῳ τηρῶ, περιβλέπω.
circum-undĭque, ἐπίρ. κύκλῳ πανταχόθεν.
circum-vādo, āsi, ĕre, aliquem, περιέρχομαι, περιΐσταμαί τινα, κύκλῳ προσβάλλω τινί.
circum-văgor, are, περιπλανῶμαι.
circum-văgus, a, um, περιπλανής. Λ. σπν
circum-vallo, avi, atum, are, περιχαρακῶ, περισταυρῶ, κυκλῶ.
circumvectĭo, iōnis, θ. περικομιδή, περιαγωγή, περιφορά. Κικέρων.
circumvector, ari, (θαμιστ. τοῦ circumvehor) περιοχοῦμαι, περιπλέω. 2) περιπορεύομαι τῷ λόγῳ, περιγράφω.
circumvectus, a, um, ἰδ. τὸ ἑξῆς.
circum-vĕhor, ectus sum, i, περιοχοῦμαι, περιπλέω, περιϊππεύω. circumvehor in oras ultimas, περιπλέω εἰς τὰς ἐσχάτας ἀκτάς circumvehor promontorium, πλέω τὴν ἄκραν. circumvehor (equo) castra, περιϊππεύω τὸ στρατόπεδον. 2) περιπορεύομαι τῷ λόγῳ.
*circum-vēlo, avi, atum, are, περικαλύπτω.
circum-vĕnio, ēni, entum, ĭre, aliquid, περιήκω, περιθέω περιέχω τι. montes circumveniunt planitiem, ὄρη περιέχει τὸ πεδίον. 2) aliquem περιΐσταμαι, κυκλῶ, κυκλοῦμαί τινα. hostem, τὸν πολέμιον. dux mœnia exercitu circumvenit, ὁ στρατηγὸς τῷ στρατεύματι περιΐσταται τὰ τείχη. 3) aliquem re περιλαμβάνω, περιβάλλω τινά τινι. multa mala eum circumveniunt, πολλὰ δεινὰ αὐτῷ περιέστηκε circumventus morbo et inopia, περιπεσὼν νόσῳ καὶ ἀπορίᾳ, περιστάντων αὐτῷ νόσου καὶ ἀπορίας. circumvenior malis, περιβάλλομαι κακοῖς. 4) περιέρχομαι περιτρέχω, παρακρούω, ἐξαπατῶ, φενακίζω τινά. 5) παραβαίνω νόμους.
circumventĭo, iōnis, θ. παράκρουσις, ἀπάτη.
*circumventor, ōris, ἀ. ἀπατεών, φέναξ.
*circumventōrĭus, a, um, παρακρουστικός, ἀπατηλός.
circumventus, a, um, ἰδ. circumvenio.
circumversĭo, iōnis, θ περιστροφή.
circum-versor, atus sum, ari, περιστρέφομαι. Λ. σπαν.
*circumversus, a, um, (ἐκ τοῦ verro) περικεκορημένος.
circum-verto, ĕre, (ἀρχαϊκῶς· circum-vorto) περιστρέφω. rota circumvertitur, ὁ τροχὸς περιστρέφεται, περιδινεῖται circumverto mancipium, ἀπελευθερῶ δοῦλον. 2) παρὰ Πλαύτῳ ἅπαξ· περιέρχομαι, παρακρούω, ἀπατῶ τινα.
circum-vestĭo, īre, περιέννυμι, περιστέλλω. Λ. σπαν.
circum-vincĭo, inctum, ire, περιδέω, περιδετμῶ.
*circum-vīso, ĕre, περιβλέπω.
circum-vŏlĭto, avi, atum, are, περιίπταμαι. 2) περιτρέχω, περιϊππεύω.
*circum-vŏlūto, are, περικυλινδῶ.
circum-volvo, vŏlūtum, ĕre, περικυλίω, περιελίττω.
circus, i, (κίρκος, κρίκος) κύκλος (ὁ ἀστρονομικὸς κύκλος μάλιστα. ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ συνηθέστερον· circulus). 2) ἱππόδρομος. Circus Maximus, εἴτε κατ' ἐξοχὴν Circus, Κίρκος, ὁ μέγιστος ἐν Ῥώμῃ ἱππόδρομος. Ἴδε ἀκριβῆ αὐτοῦ περιγραφὴν παρὰ Διον. Ἁλικαρν. Ῥωμ. Ἀρχ. 3. 68.
cīris, is, θ. ἡ κεῖρις (πτηνόν). Κατὰ δὲ τὸν Ὑγῖνον ἰχθύς τις, ἡ κιρρίς.
cirrātus, a, um. οὐλόθριξ, οὖλος. 2) cirratae vestes, θυσανωτά, κροσσωτὰ ἱμάτια.
Cirrha εἴτε Cyrrha ae, θ. ἡ Κίρρα, ἐπίνειον τῶν Δελφῶν. Cirrhæus, a, um, Κιρραῖος, καὶ καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ Πύθιος.
cirrus, i ἀ. μαλλός, σκόλλυς, λόφος (ἀνθρώπων καὶ πτηνῶν). 2) προκόμιον (ἵππου). 3) πόδες τοῦ πολύποδος. 4) μαλλὸς (φυτῶν) 5) θύσανοι, κροσσοὶ ἐσθήτων.
cirsĭon, i, οὐ. κίρσιον (φυτόν).
Cirta, æ, θ Κίρτα, πόλις τῆς Νομαδικῆς, ἡ ὕστερον ἔτι δὲ καὶ νῦν Κωνσταντίνα. Οἱ κάτοικοι Cirtenses ium, Κιρτήσιοι.
cis, πρόθ. (σπανιωτέρα τῆς citra) μετ' αἰτ. τοπικῶς ἐπὶ τάδε τινός. cis Padum ultraque, ἐντὸς τοῦ Πάδου καὶ πέραν. 2) χρονικῶς· cis dies paucos, ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.
Cisalpīnus, a, um, ὁ ἐντὸς τῶν Ἄλπεων, ὁ ἐπὶ τάδε τῶν Ἄλπεων
cĭsiārĭus, i, ἀ. (cisium) ἁρματηλάτης. 2) ἁρματοπηγός.
cĭsĭum, ii, οὐ. εἶδος δικύκλου ὀχήματος.
*cismontānus, a, um, ὁ ἐπὶ τάδε τῶν ὀρέων.
*cīsōrĭum, i, οὐ. (cædo) κοπίς.
Cispĭus mons, ἡ ἑτέρα ἄκρα τοῦ Ἠσκυλίνου λόφου
Cisrhēnānus, a, um, ὁ ἐπὶ τάδε τοῦ Ῥήνου, ὁ ἐντὸς τοῦ Ῥήνου.
cissanthĕmos, i, θ. κισσάνθεμον (φυτόν).
Cissēis, ĭdis, θ. Κισσηΐς.
Cisseus, ĕi, ἀ. Κισσεύς.
cissītis, is, θ. λίθος τις τῶν τιμίων, τὴν χρόαν ὅμοιος φύλλοις κισσοῦ.
cissos, i, θ. ὁ κισσός.
cissȳbium, ii, οὐ. κισσύβιον.
cista, ae, θ. κίστη, κιβώτιον. 2) κίστη, τὸ βακχικὸν λίκνον.
cistārĭus, [«a veste»], ii, ἀ. (cista) ὁ ἐπὶ τῆς ἱματιοθήκης. Ἐπιγρ.
cistella, ae, θ. (cista) μικρὰ κίστη, κιβώτιον.

Digitized by Google

Cistellāria, ae, θ. (cista) ὄνομα κωμῳδίας Πλαύτου.
*cistellātrix, īcis, θ. δούλη φυλάττουσα κίστην.
cistellŭla, ae, θ. (ὑποκοριστ. τοῦ ὑποκορις. cistella) μικρὰ κίστη, κιβώτιον. Πλαῦτος.
cisterna, ae, θ. λάκκος, ὑπόγειος δεξαμενὴ ὑδάτων. παρὰ τοῖς Βυζαντίνοις· κινστέρνα
cisternīnus, a, um, λακκαῖος. cisternina aqua, λακκαῖον ὕδωρ.
cisthos, i, ἁ. κίσθος, κίστος (αὐτόν).
cistifer, ĕri, καὶ cistŏphŏros, i, ἁ. κιστοφόρος. 2) Κιστοφόρος, νόμισμα ὡς τεσσάρων δραχμῶν τὴν τιμήν, τύπον φέρον τὴν μυστικὴν τοῦ Διονύσου κίστην.
cistŭla, æ, θ. μικρὰ κίστη, κιβώτιον.
cĭtāte, ἐπίρ. ταχέως (ἄχρηστον). citatius καὶ citatissime, παρὰ Κυϊντιλιανῷ.
cĭtātim, ἐπίρ. (citatus, cito) ὁρμητικῶς ταχέως. Λ. σπαν.
cĭtātio, iōnis, θ. παράγγελμα. Λ. δικαν. καὶ στρατ.
*cĭtātōrĭum, ii, οὐ. κλῆσις εἰς δικαστήριον.
citātus, a um, ἴδ. cito.
cĭter, a, um, συνηθέστ. citerior, ius, (cis) ὁ ἐπὶ τάδε, ὁ ἐντός, ἐγγύτερος. citerior Gallia, ἡ ἐντὸς (τῶν Ἄλπεων) Γαλλία.
citĭmus, εἴτε citŭmus, ἐγγύτατος, πλησιαίτατος. citerior l gitimo tempore, πρὸ τοῦ νομίμου χρόνου. citerior est pœna quam scelus, ἡ ζημία τοῦ κακουργήματος ἐλάττων ἐστί.
cĭtĕrĭor. ἴδ citer.
*cĭtĕrĭus, ἐπίρ. συγκρ. ἐπὶ τάδε.
Cĭthaeron, ōnis, ἁ. Κιθαιρών.
cĭthăra, ae, θ. κιθάρα.
cĭthărista, ae, ἁ. κιθαριστής.
cĭthăristrĭa, ae, θ. κιθαρίστρια
cĭthărizo, avi, atum, are, κιθαρίζω. μόνον παρὰ Νέπωτι ἐν βίῳ Ἐπαμεινώνδου 2, 1.
cĭthărœdĭcus, a, um, κιθαρῳδικός.
cĭthărœdus, i, ἁ. κιθαρῳδός.
cĭthărus, i, ἁ. κίθαρος (ἰχθύς).
Cĭtĭensis, is, ἁ. Κιτιεύς.
Cĭtiēus, a, um, ἐκ Κιτίου. Citĭeus, ĕi, ἁ. Κιτιεύς.
citimus, ἴδ. citer.
*cĭtĭpes, ĕdis, (citus) ταχύπους.
*cĭtĭrēmis, e, (remus) ταχύπλους.
Cĭtium, ii, οὐ. Κίτιον, πόλις Κύπρου.
citius. ἐπίρ. συγκριτ. ἴδε cito.
cĭto, ἐπίρ. (cieo). ταχέως ὁρμητικῶς. citius dicto, θᾶττον λέξεως, οὐκ εὐθὺ εἰπών. citissime, τάχιστα. haud cito, οὐ ταχέως, οὐ ῥᾳδίως. citius dixerim quam, θᾶττον εἴποιμι, ῥᾷον ἂν εἴποιμι, ἢ —
cĭto. avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ cieo) ἀνακινῶ, διακινῶ. citat hastam, ἀΐσσει, πάλλει τὸ δόρυ. cito gradum, ταχύνω τὸ βάδισμα. citat alvum, κινεῖ, λύει τὴν κοιλίαν. juvenes citavit gloria, τοὺς νέους παρώρμησεν ἡ δόξα. arbor citat radices, τὸ δένδρον ἀφίησι ῥίζας, ῥιζοῦται, ῥιζοβολεῖ. vitis virgam citat, ἡ ἄμπελος ἀναβλαστάνει κλῶνα. 2) aliquem, ἀνακαλῶ, εἰσκαλῶ, καλῶ τινα. reum capitis cito aliquem, ὑπάγω τινὰ θανάτου. cito aliquem reum, καλῶ, παραγγέλλω τινὰ εἰς δίκην. cito aliquem testem, ποιοῦμαί τινα μάρτυρα. 3) καλῶ, ὀνομάζω, λέγω, μνείαν ποιοῦμαι. paeanem cito, ᾄδω παιᾶνα — citatus, a, um, ταχύς, ὁρμητικός, δρομαῖος, κινητός, εὐκίνητος.
cĭtra, ἐπίρ. ἐπὶ τάδε, ἐντός. nec citra nec ultra, οὔτε ἐπὶ τάδε, οὔτ' ἐπέκεινα. tela hostium citra cadebant, τὰ τῶν πολεμίων βέλη ἐντὸς ἔπιπτεν, οὐκ ἐξικνεῖτο.
cĭtra, πρόθ. μετ' αἰτ. τοπικῶς· ἐπὶ τάδε, ἐντός. citra Rhenum, ἐντὸς τοῦ Ῥήνου. citra Tauri juga, ἐπὶ τάδε τῶν τοῦ Ταύρου ἀκρωρειῶν. virtus citra genus est, ἡ ἀρετὴ οὐκ ἐξικνεῖται τοῦ γένους. χρονικῶς· citra satietatem, πρὸ τοῦ κόρου, πρὶν κορεσθῆναι. citra Trojana tempora, πρὸ τῶν Τρωϊκῶν χρόνων. 2) παρὰ τοῖς μετ' Αὔγουστον· ἄνευ, ἐκτός τινος. citra senatus auctoritatem, ἄνευ κυρώσεως τῆς συγκλήτου. citra magnitudinem similis, ἐκτὸς τοῦ μεγέθους ὅμοιος. doctrina citra usum, θεωρία ἐλλειπούσης τῆς πείρας. vir bonus citra virtutem intelligi non potest, ἀνὴρ ἀγαθὸς ἄνευ ἀρετῆς, ἀπολειπόμενος τῆς ἀρετῆς, κατανοεῖσθαι οὐ δύναται.
cĭtrāgo, ĭnis, θ. μελισσοβότανον.
*cĭtrātus, a, um, ἐν θυΐνῳ κιβωτίῳ κείμενος, ἢ θυΐνῳ ἐλαίῳ κεχρισμένος, ἢ φύλλα θυΐας ἔχων.
*cĭtrētum, i, οὐ. τόπος θυϊῶν κατάφυτος.
cĭtrĕus, a, um, (citrus) θύϊνος. 2) τῆς κιτρέας. citreum, οὐ κίτρον. Μηδικὸν μῆλον. citrea, ae, θ. κιτρέα.
citro, ἐπίρ. ultro citro εἴτε ultro et citro, ἔνθα καὶ ἔνθα, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἑκατέρωσε, ἑκατέρωθεν, ἀμοιβαίως.
cĭtrōsus, a, um, vestis, ἐσθὴς θυώδης, ὡς τὸ « θυώδεα εἵματα » παρ' Ὁμ.
cĭtrum, i, οὐ. θύϊνον ξύλον.
cĭtrus, i, θ. θυΐα (Λιβυκὸν δένδρον), οὗ τὸ ξύλον εὐῶδες. 2) κιτρέα, ἡ Μηδικὴ μηλέα.
Cittium, ἴδ. Citium.
citus, a, um, ἴδ. cieo.
cīvĭcus, a, um, (Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητικὴ καὶ σπανιωτέρα τῆς civilis) πολιτικός, τῶν πολιτῶν. civica corona, εἴτε ἁπλῶς civica, ὁ πολιτικὸς στέφανος, ὁ τῷ πολίτην σώσαντι διδόμενος. civica bella, ἐμφύλιοι πόλεμοι. civica jura, τὰ ἀστικὰ

Digitized by Google

δίκαια. 2) τῆς πόλεως. ἀστικός. advena non civicæ stirpis, ἔπηλυς οὐκ ἀστικοῦ γένους. muri civici, τὰ τῆς πόλεως τείχη.

civīlis, e, πολιτικός, τῶν πολιτῶν. sanguis civilis, αἷμα πολιτῶν. bellum civile, ἐπιδήμιος, ἐμφύλιος πόλεμος. dissensio civilis, στάσις ἐμφύλιος πολιτῶν πρὸς πολίτας. mos civilis, τὸ τῆς πόλεως ἔθος. civilis amor, ἡ τῶν πολιτῶν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη jus civile, τὸ πολιτικόν, ἰδιωτικὸν δίκαιον. 2) πολιτικός, τῆς πολιτείας civilis scientia, ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη. civilia officia, τὰ πολιτικὰ καθήκοντα. civilis vir, ὁ πολιτικός. jus civile, τὸ κοινὸν τῆς πόλεως δίκαιον, τὰ τῆς πολιτείας νόμιμα. 3) πολιτικὸς (οὐχ ἡγεμονικὸς. οὐδὲ στρατιωτικός), κοινός, εὐπροσήγορος. civilis circa amicos, πολιτικὸς περὶ τὰς τῶν φίλων συνουσίας civilis animus, ἡ κοινότης, τὸ πολιτικὸν τῆς ψυχῆς.

cīvīlitas, ātis, θ. πολιτικὴ ἐπιστήμη, τὰ πολιτικά. 2) πολιτικὸν ἦθος, κοινότης, εὐπροσηγορία.

cīvīliter, ἐπίρ. πολιτικῶς, κατὰ τὰ τῶν πολιτῶν ἔθη. 2) πολιτικῶς, κοινῶς, εὐπροσηγόρως, ἠπίως, πράως.

cīvis, is. ἁ. καὶ θ. (τύπος ἀρχ. cei-vis, οἰκεῖος, ἐγχώριος, ἀντίθ. τῷ peregrinus καὶ incola). πολίτης, πολῖτις, ἀστός, ἀστή. 2) πολίτης συμπολίτης), πατριώτης. cives nostri, οἱ ἡμέτεροι πολῖται, οἱ ἡμῖν συμπολιτεύοντες.

cīvitas, ātis. θ. πολιτεία (τὰ τοῦ πολίτου δίκαια) civitatem dare alicui εἴτε civitate donare aliquem, πολιτείαν διδόναι τινί, πολιτογραφεῖν τινα. ortu Tusculanus, civitate Romanus est ἐπιχώριος μὲν Τουσκουλανός, πολίτης δὲ Ῥωμαῖος ἐστιν. civitatem Romanam adeptus, τυχὼν τῆς ἐν Ῥώμῃ πολιτείας. 2) πολιτεία, πόλις. concilia hominum jure sociata civitates appellantur, συνοικίαι ἀνθρώπων διὰ τῶν δικαίων συνημμέναι πολιτεῖαι ὀνομάζονται administro civitatem, διοικῶ τὴν πολιτείαν, τὰ τῆς πόλεως civitas omnis, πᾶσα ἡ πόλις, πάντες οἱ πολῖται. civitas Stoicorum, τὸ πολίτευμα, ἡ αἵρεσις τῶν Στωϊκῶν. muto civitatis statum, μεταβάλλω τὸ πολίτευμα, τὴν τῆς πόλεως κατάστασιν 3) σπαν. πόλις. expugno civitatem, ἐκπολιορκῶ πόλιν.

cīvitāla, æ, θ. πολιτεία μικρᾶς πόλεως. 2) πολίχνιον.

clacendix, ἴδ. claxendix.

clades, is, θ. (κλάω, κλαδάω) ὄλεθρος, φθορά, συμφορά, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἐν πολέμῳ συμφορά, ἧττα. cladem accipio, συμβαίνει μοι συμφορά, ἡττῶμαι. cladem hosti affero εἴτε infero, ἐπιφέρω τῷ ἐχθρῷ ὄλεθρον, παρασκευάζω ἧτταν τῷ πολεμίῳ.

clam, ἐπίρ. (celo) κρύφα, λάθρα. clam facio aliquid, λανθάνω ποιῶν τι. clam præmitto cohortes, λάθρα προπέμπω λόχους. clam mordax canis λαθροδάκνης κύων. res clam est, τὸ πρᾶγμα κρυφαῖον, λάθραιόν ἐστι. 2) πρόθ. μετ' αἰτιατ. καὶ ἀφαιρ. (μάλιστα παρὰ τοῖς κωμ. ποιητ.) λάθρα τινός. clam patrem εἴτε patre venit; λαθὼν τὸν πατέρα ἦλθε clam me εἴτε clam mihi est, λανθάνει με.

clāmātor, ōris, ἁ. κεκράκτης, κραυγαστής, βοής.

*clāmātōrius, a, um, κρακτικός. avis clamatoria, οἰωνὸς ἀπαίσιον κρώζων.

*clāmitātio, iōnis, θ. κραυγή, κραυγασμός.

clāmito, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ clamo) κραυγάζω, κέκραγα (κράζω), βοῶ, ἀναβοῶ. clamitat militibus, βοᾷ τοῖς στρατιώταις.

clāmo, avi, atum, are, (καλῶ) κέκραγα (κράζω), βοῶ. 2) aliquem, βοῶ τινα, σὺν κραυγῇ καλῶ τινα. clamant omnes indignissime factum esse, κεκράγασι πάντες, ὅτι ἀδικώτατα ἐγένετο. me felicem clamat, εὐδαίμονά με θρυλεῖ.

clāmor, ōris, ἁ βοή, κραυγή. clamorem tollere εἴτε edere, ἀναβοᾶν. 2) ἐπιφώνησις, εὐφημία.

*clāmōse, ἐπίρ. κρακτικῶς, σὺν κραυγῇ.

clāmōsus, a, um, κρακτικός. κραυγαστικός, 2) πλήρης κραυγῆς, θορυβώδης.

clancŭlārius, a, um, κρυπτός, κρυφαῖος. Λ. σπαν.

clancŭlo, μτγν. τύπος τοῦ ἑξῆς.

clancŭlum, ἐπίρ. (clam) κρύφα, κρυφῆ, λάθρα. 2) πρόθ μετ' αἰτιατ. λάθρα τινός. (ἅπαξ παρὰ Τερεντίῳ).

clandestīno, ἐπίρ. λαθραίως. Λ. σπαν.

clandestīnus, a, um, (clam) κρυφαῖος, κρυπτός, λαθραῖος.

clango, ĕre, κλάζω, κέκλαγγα. κλαγγάζω φθέγγομαι. Λ. ποιητ.

clangor, ōris, ἁ. κλαγγή, φθόγγος. ἦχος.

Clānis, is. ἁ. Κλάνις, ποταμὸς Τυρρηνίας, τανῦν la Chiana.

Clānius, ii, ἁ. Κλάνιος, ποταμὸς Καμπανίας, τανῦν Clanio vecchio.

clāre, ἐπίρ. (clarus) λαμπρῶς, τρανῶς, φανερῶς, προφανῶς, ἀναφανδόν. 2) τρανῶς, σαφῶς, προδήλως. 3) σπαν λαμπρῶς, ἐνδόξως.

clāreo, ŭi, ēre, (clarus) φαίνομαι, λάμπω. 2) φανερός εἰμι, δῆλός εἰμι. 3) ἐκφανής, ἐκπρεπής, λαμπρός εἰμι. Λ. ποιητ.

clāresco, clārui, ēre. (ἐναρκτ. τοῦ clareo) ἀναφαίνομαι, ἐκλάμπω φωτίζομαι. μτφρκ. λαμπρύνομαι, ἐκφανής, λαμπρὸς γίγνομαι. 2) sonitus clarescit, ἦχος ἐκλάμπει, γίγνεται λαμπρός, σαφής, ἀκούεται.

Digitized by Google

†clārĭfĭcātĭo, iōnis, θ. λαμπρότης, δόξα.
†clārĭfĭco, avi, atum, are, (clarus-facio) λαμπρύνω, δοξάζω.
clārĭgātĭo, iōnis θ. (clarigo) ἡ διὰ ἱερέως γιγνομένη ἐπαγγελία πολέμου. 2) ἐνεχυριασία, σύλη, τὸ συλᾶν (ἅπαξ παρὰ Λιβίῳ).
*clārĭgo, avi, atum, are, (clare ago) ἐπαγγέλλω τὸν πόλεμον.
clārĭsŏnus, a, um, (ποιητ.) λαμπρόφωνος.
clārissĭmātus a, um, θ. ἐνδοξότης, ἐκλαμπρότης (ἀξία τοῦ clarissimus) Λ. τοῦ μτγν Λατ.
clārĭtas, ātis, θ. λαμπρότης (ἐπὶ ὁράσεως καὶ ἀκοῆς), λάμψις. λαμπροφωνία. claritas orationis, σαφήνεια λόγου. claritas hominis, λαμπρότης, εὔκλεια. εὐδοξία ἀνδρός.
clārĭtūdo, ĭnis, θ, ταὐτὸ τῷ claritas.
Clărĭus, a, um, Κλάριος.
clārĭvĭdus, a, um, (clare-video) καθαρῶς ὁρῶν.
clāro, avi, atum, are. λαμπρύνω, φωτίζω. 2) σαφηνίζω. 3) δοξάζω. Λ. ποιητ.
*clāror, ōris, ἀ. λαμπρότης.
Clăros, i, θ. ἡ Κλάρος.
clārus, a, um, (ἀγλαός, Ἄγλαυρος.) ἐπὶ ὁράσεως λαμπρός, λαμπροφανής. lux clara et candida, φῶς λαμπρὸν καὶ λευκόν. clarus color, λαμπρὸν χρῶμα. corona auro gemmisque clara, στέφανος λάμπων χρυσῷ καὶ λίθοις. clarum vitrum, διαυγὴς ὕαλος. clarus aquilo, λαμπρός, ἀνέφελος ἀπαρκτίας. 2) ἐπὶ ἀκοῆς· λαμπρός, τρανής clara vox, λαμπρά, τρανὴς φωνή. 3) μτφρ. σαφής, δῆλος, φανερός, προφανής. clarum est, πρόδηλόν ἐστι. 4) λαμπρός, ἔνδοξος, εὐκλεής ἐπιφανής
classĭārĭus, a. um. (classis) τοῦ στόλου. classiarius, i, ἀ. ὑπον miles, ἐπιβάτης, ναυτικὸς στρατιώτης 2) ὑπον. nauta, ναύτης (τοῦ στόλου) κωπηλάτης.
classĭcŭla, ae, θ. μικρὸς στόλος, μικρὸν ναυτικόν.
*classĭcum, i, οὐ. τὸ πολεμικὸν σάλπισμα, σημεῖον canere, σημαίνειν τὸ πολεμικόν.
classĭcus, a, um, τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ στόλου. ναυτικός. classicus miles, ἐπιβάτης classicum certamen, ναυμαχία. 2) classici ἐλέγοντο καὶ οἱ τοῦ μεγίστου τιμήματος εἴτε τῆς πρώτης τάξεως τῆς κατ' ἐξοχὴν classis πολῖται. οἱ πρωτεύοντες. classicus scriptor, δόκιμος συγγραφεύς.
classĭs, is, θ. κλᾶσις, κλῆσις, μοῖρα, συμμορία τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν. (ἴδ Διον. Ῥωμ. Ἀρχαιολ. 4, 20).— 2) μοῖρα, τάξις, μερίς 3) ναυτικόν, στόλος. 4) ἀρχαιχ. στόλος, πεζικόν.
clathri, orum, ἀ. τὰ κλῆθρα, ἡ κιγκλίς.
clathro, avi, atum, are, κλήθροις εἴτε κιγκλίδι κλείω.

claudĕo, ēre, ταὐτὸ τῷ claudo, χωλός εἰμι, χωλεύω, χωλαίνω.
Claudĭālis, e, ἀ τοῦ Κλαυδίου.
Claudĭānus, a, um, Κλαυδιανός. Κλαυδίειος, τοῦ Κλαυδίου
claudĭcātĭo, iōnis, θ. χωλεία.
claudĭco, avi, atum, are, (claudus) χωλεύω. 2) μτφρκ. χωλαίνω, ἐλλειπής εἰμι. in re, κατά τι.
*claudīgo, ĭnis, θ. χωλεία.
claudĭtas, ātis, θ. χωλότης.
Claudĭus, a, um, Κλαυδικός, τοῦ Κλαυδίου.
Claudius, ἀ. Κλαύδιος.
claudo, si, sum, ĕre, κλείω. claudo portas, κλείω τὰς πύλας. clausae fores, κεκλεισμέναι θύραι. claudere oculos, μύειν, καταμύειν(τοὺς ὀφθαλμούς), συγκλείειν τὰ βλέφαρα. fugam hostibus claudo, ἀποκλείω τοῖς πολεμίοις τὴν φυγήν.. 2) ἀποτελῶ, ἐπὶ τέλος ἄγω τι. clauditur versus, καταλήγει ὁ στίχος. 3) claudere agmen, οὐραγεῖν, ἀπουραγεῖν. 4) claudo aliquid re, περικλείω, περιλαμβάνω, κυκλῶ τι πράγματί τινι.— clausum (εἴτε clusum) οὐ περίκλεισμα, κλειστὸς τόπος.
claudo, sum, ĕre, χωλός εἰμι. χωλεύω.
claudus, a. um, χωλός. 2) μτφρ. κολοβός. ἄνισος. ἐλλειπής.
claustrārĭus, ii, ἀ. artifex, κλειθροποιός.
*claustrĭtŭmus, i. ἀ. (κατὰ τὸ æditumus) φύλαξ κλείθρου, κλειδοφύλαξ.
claustrum, i οὐ. συνηθέστ claustra, orum, πληθ. (claudo) κλεῖστρον, κλεῖθρον. claustra januæ pando τὰ κλεῖθρα τῆς θύρας ἀναπετάννυμι. refringere, rumpere claustra, κόπτειν τὰ κλεῖθρα. μτφρκ. claustra maris. τὸ πρόχωμα. Corinthus claustra Græciæ, Κόρινθος. ἡ κλεὶς τῆς Ἑλλάδος.
clausŭla, ae, θ. (claudo) τέλος clausula epistolæ, ἀκροτελεύτιον ἐπιστολῆς. fabulae. ἐπίλογος. clausula periodi, ἢ verbi, λῆξις, κατάληξις περιόδου, λέξεως. 2) κεφάλαιον νόμου.
clausūra, ae, θ ἡ κλεισώρεια, κλείσουρα. τὸ φρούριον. Λ. τοῦ μτγν Λατ.
clausus, a, um, ἴδ. claudo.
clāva, ae, θ. ῥόπαλον, κορύνη. clava Herculis, τὸ ῥόπαλον τοῦ Ἡρακλέους. 2) clava (ἐπὶ δένδρου) ταὐτὸ τῷ clavula. 3) clava σκυτάλη, ἐπιστολή. Cor. Nep. Paus. 3. 4.
*clāvārĭum, ii, οὐ. ἀργύριον διδόμενον τοῖς στρατιώταις πρὸς ὤνησιν ἥλων εἴτε ὑποδημάτων,
*clāvātor, ōris, ἀ. φέρων ῥόπαλον, κορυνήτης.
*clāvātus, a, um, ἴδ. clavo.
clāvĭcŭla, ae, θ. κλειδίον. 2) ἕλιξ τῆς ἀμπέλου.

Digitized by Google

clāvĭger, ĕri, ὁ. (clava) ὁ φέρων ῥόπαλον, κορυνήτης. 2) (clavis) ὁ κλειδοῦχος.
clāvis, is, ἡ. (κλαΐς) κλείς. clavis adulterina εἴτε adultera, ἀντίκλεις.
clāvo, avi, atum, are, (clavus) ἡλῶ, γομφῶ. clavatus, a, um. ἡλωτός. 2) clavatus, a, um, περιϋφασμένος (πορφύρα) περιπόρφυρος.
clāvŭla εἴτε clavŏla, ae, ἡ. κορύνη, ἐμβολὰς (δένδρου).
clāvŭlus, i, ὁ. ἡλίσκος. 2) μικρὸς ἧλος (νόσος).
clāvus, i, ἧλος, γόμφος. clavus ferreus, σιδηροῦς ἧλος. configo aliquid clavis, συνηλῶ τι. Σημ. ὁ ἧλος ἢ γόμφος σύμβολόν ἐστι τῆς Ἀνάγκης. 2) ὁ οἴαξ (τοῦ πηδαλίου). 3) ἧλος (νόσος τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδός). 4) πορφύρα ἡ περὶ τὴν ἐσθῆτα latus clavus, πλατεῖα πορφύρα, τὸ ἐπὶ τοῦ χιτῶνος πλατύσημον (σημεῖον τοῦ βουλευτοῦ). angustus clavus, στενὴ πορφύρα, τὸ στενόσημον (σημεῖον ἱππέως). latum clavum alicui tribuere, ἀποδείκνυμί τινα βουλευτήν.
claxendix, ĭcis, ἡ. εἶδος κόγχης.
Clazŏmĕnae, arum, ἡ. Κλαζομεναί.
Clĕanthes, is, ὁ. Κλεάνθης.
clēma, ătis, οὐ. κλῆμα (φυτόν).
clēmătis, ĭdis, ἡ. κληματίς (φυτόν).
clēmătītis, ĭdis, ἡ. κληματῖτις (φυτόν).
clēmens, ntis, πρᾶος. clemens amnis, ποταμὸς πράως ῥέων. clemens aura Favoni, ἡ μαλακὴ τοῦ Ζεφύρου αὔρα. clemens mare, ἡ γαληνὴ θάλασσα. 2) πρᾶος, ἤπιος, συγγνώμων. Κύρ. ὄν. Clemens, ὁ. Κλήμης, εντος. Ἑλλην. Γαληνός.
clēmenter, ἐπίρ. πράως, μαλακῶς, ἠρέμα. 2) πράως, ἡσύχως, ἐπιεικῶς, ἠπίως.
clēmentĭa, ae, ἡ. πραότης, μαλακότης (τοῦ ἀέρος). 2) πραότης, ἠπιότης, συγγνωμοσύνη, ἐπιείκεια.
Clĕōnae, arum, ἡ. Κλεωναί. Cleonæus, a, um, Κλεωναῖος.
clĕōnīcĭon, ii, οὐ. κλεωνίκιον, φυτόν, τὸ καὶ κλινοπόδιον.
Clĕŏpătra, æ, ἡ. Κλεοπάτρα.
clĕpo, psi ptum, ĕre, (σπαν. καὶ ἀρχαϊκῶς) κλέπτω
clepsy̆dra, æ, ἡ. κλεψύδρα.
clepsy̆drārĭus, is, ὁ. κλεψυδροποιός. Ἐπιγρ.
clepta, æ, ὁ. κλέπτης.
†clērĭcālis, e, κληρικός, ἱερατικός.
†clērĭcātus, ūs, ὁ. ἱερεία, ἱερατεία.
†clērĭcus, i, ὁ. κληρικός, ἱερεύς.
Clērūmĕnœ, ὁ. οἱ Κληρούμενοι, ὄνομα κωμῳδίας Διφίλου. Λατ. Sortientes.
†clērus, i, ὁ. κλῆρος, ἱερατεία.
clībănārĭus, i, ὁ. θωρακοφόρος. Λ. τοῦ μεγ. Λατ.

clībanīcĭus, panis, κλιβανίτης ἄρτος.
clībănus, i, ὁ. κλίβανος.
clīdūchos, i, ὁ. κλειδοῦχος.
clĭens, ntis, ὁ. (cluo, κλύω) πελάτης. 2) ὑπήκοος.
clĭenta, æ, ἡ. ἡ πελάτις.
clĭentēla, ae, ἡ. (cliens) πελατεία. clientelae, πληθ. τὸ πελατικόν, οἱ πελάται.
clĭentŭla, æ, ἡ. μικρὰ πελάτις.
clĭentŭlus, i, ὁ. μικρὸς πελάτης.
clĭma, ătis, οὐ. κλίμα 2) μέρος. 3) μέτρον ἀγροῦ 60 τετραγωνικῶν ποδῶν.
clīmăcis, ĭdis, ἡ. κλιμακίς.
clīmacter, ēris, ὁ. κλιμακτήρ.
clīmactērĭcus, a, um, κλημακτηρικός.
clīmax, ăcis, ἡ. κλῖμαξ, σχῆμα ῥητ.
*clīnāmen, ĭnis, οὐ. κλίσις.
clīnīce, ēs, ἡ. κλινική.
clīnĭcus, i, ὁ. κλινικός (ἰατρός). 2) κλινικός (ἀσθενής), κλινήρης. 3) κλινοφόρος.
clīno, avi, atum, are, κλίνω (ἄχρηστον). clinatus, a, um, κεκλιμένος, ἐπικλινής.
clīnŏpăle, ēs, ἡ. κλινοπάλη.
clīnŏpŏdĭon, ii, οὐ. κλινοπόδιον (φυτόν).
clīnŏpus, ŏdis, ὁ. κλινόπους.
Clīo, ūs, Κλειώ.
clipeo, ταὐτὸ τῷ clypeo.
clĭpĕus, ταὐτὸ τῷ clypeus.
clītellæ, arum, ἡ. τὰ κανθήλια τὸ ἐπίσαγμα
clītellārĭus, a, um, κανθήλιος. clitellarius asinus, κανθήλιος ὄνος. homo, κανθήλιος ἄνθρωπος, ὀνός.
Clīternĭa, æ, ἡ. καὶ Clīternum, i, οὐ. ἡ Κλίτερνα, τὸ Κλείτερνον. Clīternīnus, a, um, Κλειτέρνῖνος.
Clītumnus, i, ὁ ποτάμιον τῆς Ὀμβρικῆς, (τανῦν Clitunno) καὶ ἐπωνύμιον τοῦ Διός.
clīvĭus. a, um, ἀρχαϊκῶς· ἀπαίσιος.
clīvōsus, a, um, λοφώδης, βουνώδης, ἀνάντης.
clīvŭlus, i, ὁ λόφιον, βουνίς.
clīvus, i, ὁ. (σπαν. clivum, i, οὐ.) (clino) τὸ ἐπικλινὲς (λόφου ἢ βουνοῦ) λόφος, βουνός.
clŏāca, ae, ἡ. (ἐκ τοῦ cluo, καθαρίζω) ἡ ἐν Ῥώμῃ ὑπόνομος τάφρος, δι' ἧς τὸ ἐκ τῶν στενωπῶν συρφετὸν ὕδωρ ἐπὶ τὸν Τίβεριν ὠχετεύετο.
clŏācālis, e, τῆς ὑπονόμου τάφρου.
clŏācārĭum, i, οὐ. (ὑπον. tributum) φόρος ὑπὲρ τῶν ὑπονόμων.
Clŏācīna, καὶ Clŭăcīna, æ, ἡ. (ἐκ τοῦ cluo καθαρίζω) ἡ καθάρσιος, ἁγνίζουσα, ἐπωνύμιον τῆς Ἀφροδίτης.
cloācŭla, ae, ἡ ὑποκορ. τοῦ cloaca.
Clōdĭānus, a, um, ἴδ. Claudianus.
clōdĭco, ταὐτὸ τῷ claudico.
Clōdĭus, a, um, ἴδ. Claudius.

Digitized by Google

clōdo, ĕre. ταὐτὸ τῷ claudo.
Clœlĭa, ae, θ. Κλοιλία.
clōnus, i, θ. βοτάνη, βατράχιον.
*clostellum, i, οὐ. μικρὸν κλεῖθρον.
clostrum, ταὐτὸ τῷ claustrum.
Clōtho, ūs, θ Κλωθώ.
Cluacina, æ, ταὐτὸ τῷ Cloacina.
clūcĭdātus, ἴδ. glucidatus.
clūden, ĭnis, οὐ. ξίφος ἢ ἐγχειρίδιον τῶν ὑποκριτῶν, οὗ ὁ σίδηρος εἰς τὴν κώπην ἀνατρέχει· ξίφος, ἐγχειρίδιον σύσπαστον.
clūdo, ταὐτὸ τοῦ claudo.
clūdus, a, um, σπάνιον ἀντὶ τοῦ claudus.
clŭĕo, ēre, (σπαν. clŭo, ĕre) κλύω, ὀνομάζομαι, λέγομαι. Λ. ποιητ.
Clŭĭlĭus, ii, ἀ. Κλοίλιος.
clunālis, e, τῶν γλουτῶν, τῶν ὀπισθίων.
clunicŭlus. i, ἀ. πυγίδιον.
clūnis, is, ἀ. καὶ θ. γλουτός, πυγή. (πρβλ. τὸ Ἑλλ. κλόνις).
clŭo, σπάν. ἀντὶ τοῦ clueo. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
clŭo, ĕre, κλύζω, καθαρίζω. Λ. ἀρχ.
Clŭpĕa, æ. θ. εἴτε Clupeæ, arum. πληθ. ἡ Κλυπία εἴτε Ἀσπίς, πόλις Λιβύης.
clūra, æ, θ. πίθηκος. Παλ. Γλωσσάριχ.
*clūrīnus, a, um, (clura) τοῦ πιθήκου, πιθήκειος.
clūsĭlis, e, εἴτε clusāris, e, εἴτε clusarius, a, um, (cludo) εὔκλειστος.
Clūsĭum, ii, οὐ. Κλούσιον, πόλις τῆς Τυῤῥηνίας, τανῦν Chiusi. Clusīnus, a, um, Κλουσῖνος.
Clūsĭus, i, ἀ. (cludo) ἐπωνύμιον τοῦ Ἰανοῦ.
clūsor. ōris, ἀ ὁ κλείων, περικλείων.
clūsūra, æ, ταὐτὸ τῷ clausura.
clūsus, a, um, ἴδ. claudo.
Clўmĕne, ēs, θ. Κλυμένη Clymenēĭs, ĭdis, θ. Κλυμενηΐς.
Clўmĕnēĭus, a, um, Κλυμενήϊος.
clўmĕnus, i, θ. κλύμενος (βοτάνη).
Clўmĕnus, i, ἀ. ἐπωνύμιον τοῦ Πλούτωνος, ὁ Κλύμενος.
Clypea, ἴδ. Clupea.
clўpĕo, avi, atum, are, ἀσπίδι ὁπλίζω. clypeatus, a, um, ἀσπιδοφόρος. clypeata imago. ἀσπιδοειδὴς εἰκών.
*clўpĕŏlum, i, οὐ. ἀσπίδιον, ἀσπιδίσκη.
clўpĕus, i, ἀ. ἐνίοτε καὶ clypeum, i, οὐ. ἀσπὶς περιφερὴς καὶ χαλκῆ, ἡ παρ' Ἕλλησιν Ἀργολικὴ ἀσπὶς λεγομένη. 2) μτνμκ. τὸ κοῖλον τοῦ οὐρανοῦ, ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου. 3) ἀσπὶς εἰκόνι κεκοσμημένη καὶ ἐν ναῷ ἀνατεθειμένη.
clysmus, i, ἀ. κλυσμός.
clyster, ēris, ἀ. κλυστήρ, (τὸ χειρουργικὸν ὄργανον καὶ ἡ πρᾶξις.
clystērĭum, ii, οὐ κλυστήριον.
clystērizo, avi, atum, are, κλυστηρίζω.

Clўtæmnestra, ae, θ. Κλυταιμνήστρα.
Clўtĭe, ēs, θ. Κλυτίη.
Cnaeus, εἴτε Cnēus, i, ἀ. Γναῖος, Γνάϊος Γράφεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Cn.
cnēcus, i, ταὐτὸ τῷ chicus.
cnēdĭnus, a, um, κνήδινος, ἐκ κνήδης (τοῦ φυτοῦ).
cnēōron, i, οὐ. κνέωρον εἴτε κνήστρον (φυτὸν τὸ καὶ θυμελαία καλούμενον).
cnīcus, i, ἀ. ὁ κνῆκος βοτάνη).
cnīde, ēs, θ. κνίδη (βοτ.).
Cnidus, ἴδ. Gnidus.
cnissa, ae, θ. κνίσσα.
cnōdax, ācis, ἀ. κνώδαξ
co, ἐν συνθέσει= con.
*co-accēdo, ĕre, προστίθεμαι.
*cŏ-acervātim, ἐπίῤ. σωρηδόν, ἀθρόως.
cŏ-ăcervātĭo, iōnis, θ. σώρευσις, ἀθροισμός. 2) σχῆμα ῥητ.
cŏ-ăcervo, avi, atum, are, aliquid, συσσωρεύω, ἀθροίζω τι.
cŏ-ăcesco, ăcŭi, ĕre, γίγνομαι κάτοξος, ὀξίζω.
cŏacte, ἐπίῤ. ταχέως. 2) βιαίως, ἀναγκαίως.
cŏactĭlārĭus, ii, ἀ. (coactilis) κατασκευαστὴς πιλημάτων. Ἐπιγραφ.
cŏactĭlis, e, (cogo) πυκνός, πιλητός. coactilia, ium, οὐ. πιλήματα.
*cŏactim, ἐπίῤ. συλληβδήν.
cŏactĭo, iōnis, θ. (cogo) σύλληψις (λόγου). 2) coactio argentaria, ἀργυρολογία. 3) νόσος τις τῶν ζώων.
cŏacto, are, (θαμιστ. τοῦ cogo) ἀναγκάζω. Λουκρήτιος.
cŏactor, ōris, ἀ. (cogo) εἰσπράκτωρ, ἀργυρολόγος. 2) coactores agminis, οὐραγία. 3) ὁ ἀναγκάζων, βιαστής. 4) coactor lanarius, ἐν ἐπιγρ.= coactilarius.
*cŏactūra, ae, θ. ἄθροισμα, σύλλεξις, συλλογή.
cŏactus, a, um, ἴδ. cogo, coactum, i, οὐ. πυκνὸν στρῶμα.
cŏactus, ūs, ἀ. (cogo) ἀνάγκη, ἀνάγκασμα, βία. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικ. εὐχρ.
cŏ-addo, ĕre, ὁμοῦ προστίθημι.
cŏ-adjĭcĭo, ĕre, συνεμβάλλω.
†cŏ-ădŏlesco, ēvi, ĕre, συναυξάνομαι.
†cŏ-ădōro, avi, atum, are, συμπροσκυνῶ.
*cŏădūnātĭo, iōnis, θ. ἕνωσις, σύλληψις.
cŏ-adūno, avi, atum, are, συνενῶ
cŏ-ædĭfico, avi, atum, are, κατοικοδομῶ.
*cŏ-aegrōto, are, συναῤῥωστῶ.
cŏ-æquālis, e, ἰσῆλιξ, ὁμῆλιξ.
*coæquālĭtas, ātis, θ. ἰσότης.
cŏ-æquo, avi, atum, are, aliquid, ἰσῶ, ἐξισῶ τι.
cŏ-æstĭmo, are, ἐξίσου τιμῶ.
†cŏætānĕo, are, ἐν ὁμηλικίᾳ εἰμί, ὁμῆλιξ εἰμι.

Digitized by Google

cŏætānĕus, a, um, (con-ætas) ὁμῆλιξ, ἰσῆλιξ. coaetaneus, ἀ. ἡλικιώτης.
†cŏ-æternus, a, um, συναΐδιος.
†cŏævus, a, um, ὁμῆλιξ, ἰσῆλιξ.
cŏ-aggĕro, avi, atum, are, συσσωρεύω.
cŏāgĭtātĭo, iōnis, θ συγκίνησις. 'Αμφ. γρ.
cŏ-agĭto, avi, atum, are, συγκινῶ, συσσείω, συγκραδαίνω.
cŏagmentātĭo, iōnis, θ. συναρμογή, συνάφεια. σύμπηξις.
coagmento, avi, atum, are, (coagmentum) συναρμόζω, συνάπτω, συμπήγνυμι.
cŏagmentum,i. οὐ.(cogo) συναρμογή, ἁρμός.
cŏāgŭlātĭo, iōnis, θ. πῆξις (ἡ διὰ πυτίας) Πλίνιος.
cŏāgŭlo, avi, atum, are, πυτιάζω, πήγνυμι.
cŏāgŭlum, i, οὐ. (cogo) πυτία, πυετία. μτφρ. πῆξις. σύμπηξις, σύνδεσμος.
cŏ-ălesco, ălŭi, ălĭtum, ĕre, συμφύομαι. coalui, (σπαν. coalitus sum) συμπέφυκα. μτφρ. coalesco, συμφύομαι, ἑνοῦμαι, συσσωματοῦμαι. 2) ἀναφύομαι, αὐξάνομαι. 3) ἐμφύομαι, ῥιζοῦμαι.
cŏălĭtus, a, um, ἴδ. coalesco.
†cŏălĭtus, ūs, ἀ. (coalesco) σύμφυσις.
*cŏămātor, ōris, ἀ. συνεραστής. 'Αμφ. γρ.
cŏ-ambŭlo, are, συμπεριπατῶ.
cŏ-angusto, avi, atum, are, aliquem, συστενοχωρῶ τινα. aliquid, στενῶ, συστέλλω τι.
†cŏaptātĭo, iōnis, θ. ἁρμονία.
†cŏ-apto, avi, atum, are, συναρμόζω.
coarctātio, iōnis, θ. στένωσις, συναίρεσις.
cŏ-arcto, avi, atum, are, στενῶ, συστέλλω, συναιρῶ. 2) στενοχωρῶ, ἀναγκάζω.
*cŏāresco, rŭi, ĕre, συγξηραίνομαι.
cŏ-argŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquem, ἐλέγχω, ἐξελέγχω τινά. avaritiae coarguitur, ἐξελέγχεται φιλάργυρος ὤν. 2) aliquid, ἐλέγχω τι. errorem, τὴν πλάνην. coarguitur aliquid falsum esse, ἐλέγχεταί τι ὂν ψευδές.
coarmĭo, ōnis, ἀ. ὁ σύνοπλος, συστρατιώτης.
coarmo, avi, atum, are, συνοπλίζω.
cŏartātĭo, iōnis, ταὐτὸ τῷ coarctatio.
†cŏ-artĭcŭlo, avi, atum, are, ἔναρθρον ποιῶ τι.
cŏarto, are, ταὐτὸ τῷ coarcto.
Cŏātrae, arum, ἀ. οἱ τοῦ Χοάθρου ὄρους κάτοικοι.
cŏ-auctĭo, iōnis, θ. ἐπαύξησις. 'Αμφ. γρ.
cŏaxātĭo, ōnis θ. (coaxo) σανίδωμα.
cŏaxo, avi, atum, are, (cum-axis) σανιδῶ. 2) (ἐκ τοῦ κοάξ) φωνῶ κοάξ.
cōbĭo, ἴδ. gobio.
cobĭon, ii, οὐ. εἶδος τιθυμάλου.
Cŏcălis, ĭdis, θ. Κωκαλίς, τοῦ Κωκάλου θυγάτηρ.
Cŏcălus, i, ἀ. Κώκαλος.
*coccĭnātus, a, um, κοκκινοβαφεῖ ἐνδύματι ἐνδεδυμένος.
coccĭnĕus, a, um, κόκκινος, κοκκινοβαφής.
coccĭnus, a, um, κόκκινος. coccina, orum, οὐ. κόκκινα ἐνδύματα.
coccum, i, οὐ. κόκκος (πρίνου). 2) κόκκινον χρῶμα ἢ ἔνδυμα. 3) coccum Cnidium, Κνίδειος κόκκος, καρπὸς τῆς θυμελαίας.
coccygĭa, ae, θ. ἡ κοκκυγέα, δένδρ. ἴσως ὁ τοῦ Λιναίου Rhus cotinus.
coccȳmēlum, i, οὐ. κοκκύμηλον.
coccyx, ygis, ἀ. κόκκυξ.
cocētum, i, οὐ. (coquo) ἔδεσμά τι ἐκ μέλιτος καὶ μήκωνος.
cochlĕa, ae, θ. ὁ κοχλίας. 3) κοχλίας, κοχλίον (ὄργανον, σχῆμα ἔχον κοχλίου).
cochlĕar, āris, εἴτε cochleare, is, εἴτε cochlearium, ii, οὐ. κοχλιάριον.
*cochlĕātim, ἐπίρ. κοχλιοειδῶς.
*cochlĕātus, a, um, κοχλιοειδής.
†cochlĕŏla, ae, θ. κοχλίον, κοχλίς.
cochlis, ĭdis, θ κοχλίς, (λίθος τις τῶν τιμίων).
cōcĭo, iōnis ἀ. μεσίτης, μεταβολεύς, μεταπράτης, ἀγοραῖος.
cōcĭōnor, atus sum, ari, πραγματεύομαι.
cocles, ĭtis, ἀ. μονόφθαλμος. Ὀ. κύρ. Cocles, ἀ. Κόκλης, ητος. Ἴδ. Πλουτ. βίον Ποπλικ. 26.
cŏcŏlŏbis, εἴτε cocolubis, is, θ. ὀνομασία Ἱσπανικὴ εἴδους σταφυλῆς, τῆς ἄλλως βασιλικῆς καλουμένης.
coctana, ταὐτὸ τῷ cottana,
coctĭlis, e, (coquo) ὀπτός. laterculus coctilis ὀπτὴ πλίνθος. coctilia, ium, οὐ. (ὑπον. ligna) ἄκαπνα ξύλα.
*coctĭo, iōnis, θ· ἕψησις, πέψις.
coctīvus, a, um, ἑψανός.
coctor, ōris, ἀ. (ἐκ τοῦ coquo. ἔστι δὲ σπανιώτερον τοῦ coquus) ἑψητής, μάγειρος. c. calcis, ὁ καίων τίτανον.
coctūra, ae, θ. ἕψησις, χώνευσις. 2) ὡρίμασις. 3) ἕψημα.
coctus, a, um, ἴδ. coquo.
*cocŭla, ae, θ (coquus) μαγείρισσα.
cŏcŭlum, i. οὐ. (coquo) ἑψητήριον λέβης.
cocus, ταὐτὸ τῷ coquus.
Cōcȳtĭus, a, um, Κωκύτειος.
Cōcȳtus, i, ἀ. Κωκυτός.
coda, ae, ταὐτὸ τῷ cauda.
Codēta, æ, θ. ὄνομα ἀγροῦ τινος πέραν τοῦ Τιβέρεως κειμένου.
cōdex, ĭcis, ἀ. (caudex) στέλεχος, κορμός. 2) βίβλος, συγγραφή, κατάλογος. 3) συγγραφὴ νόμων, ὁ κῶδιξ.
cōdicarius, ταὐτὸ τῷ caudicarius.
cōdĭcillāris, e, ταὐτὸ τῷ codidillarius
cōdĭcillārĭus, a, um, (codicillus) ὁ διὰ βασιλικοῦ διπλώματος.

Digitized by Google

cōdĭcillus, i, συνηθέστερον codicilli, orum, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ codex) μικρὸν στέλεχος. 2) δέλτος, γραμμάτιον, δίπλωμα, συγγραμμάτιον. 3) βασιλικὸν αὐτόγραφον, δίπλωμα. 4) ἐπιδιαθήκη, πρόσθημα διαθήκης, κωδίκελλος.
*cōdĭcŭla, æ, θ. (coda) μικρὰ οὐρά.
Cŏdrus, i, ἀ. Κόδρος.
Cœlalētae, arum, ἀ. (Κοιλαλῆται) ἔθνος Θράκιον παρὰ Ταχίτῳ An. 3, 38 καὶ Πλινίῳ h. n. 4, 11, οὗ τὸ ἐπίθ. Κοιλαλητικὸς εὕρηται ἐν Ἑλλην. ἐπιγραφῇ ἐπισταλείσῃ ἡμῖν ἐκ Ῥαιδεστοῦ. Ἡμάρτηται ἄρα ἡ παρὰ Πτολεμαίῳ (III, 11, 9) γραφή· Κοιλητικὴ στρατηγία.
Cœle, ēs, θ. Syria, ἡ Κοίλη Συρία.
cœlebs, ἴδ. cælebs.
†cŏ-ēlĕmentātus, a, um, ἐκ στοιχείων συνεστώς.
cœles, ĭtis, οὐράνιος (τύπος ποιητ. τοῦ cœlestis) cœlites, um, ἀ. οὐράνιοι θεοί, οὐρανίωνες.
cœlestis, e, οὐράνιος. cœlestis aqua, τὸ ἐξ οὐρανοῦ ὕδωρ, ὁ ὑετός. cœlestes, ium, εἴτε um, ἀ. οὐράνιοι θεοί, ἐπουράνιοι, οὐρανίωνες. 2) οὐράνιος, θεῖος, ὑπεράνθρωπος, ὑπέροχος.
cœlĭăcus, a, um, κοιλιακός.
cœlĭcŏla, ae, ἀ. (cœlum-colo) ἐπουράνιος. cœlicolæ, ἐπουράνιοι (οὐρανοκάτοικοι. Λ. Γλωσσαρίων). οὐρανίωνες. 2) ὁ τῷ οὐρανῷ λατρεύων εἴτε θύων (οὐρανολάτρης).
Cœlĭcŭlus, ταὐτὸ τῷ Cœliolus.
cœlĭcus, a, um, οὐράνιος, μεγαλεῖος. Λ. σπαν.
cœlĭfer, ĕra, erum, οὐρανοφόρος.
†cœlĭflŭus, a, um, ὁ ἐξ οὐρανοῦ ῥέων
cœlĭgĕnus, a. um, οὐρανόπαις, οὐρανόφυτος.
Cœlĭmontānus, a, um, τοῦ Καιλίου λόφου.
Cœlĭŏlus, i, ἀ. (ὑποκορ.) μέρος τοῦ Καιλίου λόφου.
cœlĭōtĭcus, a, um, κοιλιωτικός.
cœlĭpŏtens, ntis, ἀ. ὁ τοῦ οὐρανοῦ κρατῶν (οὐρανοκράτωρ).
cœlites, ἴδ. cœles.
Cœlĭus, a, um, Καίλιος. Cœlius, ἀ. ὁ Καίλιος. Cœlius mons, Καίλιον ὄρος, Καίλιος λόφος, εἷς τῶν ἑπτὰ τῆς Ῥώμης λόφων, τανῦν Laterano.
cœlo, ἴδ. cælo.
cœlum, i, οὐ. πληθ. cœli, orum, ἀ. (ὀρθ. γράφ. caelum, ἐκ τοῦ cavi-lum) οὐρανός. 2) κλίμα, ὁ περιέχων εἴτε τὸ περιέχον. 3) μτφρκ. extollere aliquem cœlo tenus, μέχρις οὐρανοῦ αἴρω τινά, ἐκθειάζω τινά. cœlo Musa beat, οὐράνιον κλέος παρέχει ἡ Μοῦσα. 4) οὐρανός, οὐρανίσκος, τὸ κοῖλον π. χ. τῆς καμάρας.
Cœlus, i, ἀ. Οὐρανός (θεός).

†cŏ-ēmendo, avi, atum, are, συνδιορθῶ.
cœmētērĭum, ii, οὐ. κοιμητήριον.
cŏ-ĕmo, ēmi, emptum, ĕre, aliquid, συνωνοῦμαι, συναγοράζω τι.
cŏēmptĭo, iōnis, θ. (coemo) ὁ δι' ὠνῆς γάμος, τρόπος τις τοῦ γαμεῖν παρὰ Ῥωμαίοις, ἐν ᾧ ὠνήσεως τύπῳ ἐχρῶντο.
cŏēmptĭōnālis, e, (coemptio) τοῦ δι' ὠνῆς γάμου.
cŏēmptĭōnātor, ōris, ἀ. ὁ χρώμενος τῷ δι' ὠνῆς γάμῳ. [νούμενος.
cŏēmptor, ōris, ἀ. ὁ συναγοράζων, συνωcoemtus, a, um, ἴδ. coemo.
cœna, æ, θ. (ὀρθ. γραφ. cēna, καθ' ἣν καὶ πάντα τὰ παράγ. γραπτέον) δεῖπνον. (ἡ δὲ τοῦ δείπνου ὥρα ἡ μετὰ μεσημβρίαν τρίτη ἦν). cœnam facere εἴτε parare, δεῖπνον ποιεῖσθαι, δειπνοποιεῖσθαι. ad cœnam invitare εἴτε vocare aliquem, ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν τινα. venire ad cœnam, ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον. cœnam dare alicui, δειπνίζειν τινά. inter cœnam, εἴτε super cœnam, παρὰ δεῖπνον, μεταξὺ δειπνῶν. cœna nuptialis, γάμος. cœna prima, altera, δειπνοφορία, παράθεσις (ἐδεσμάτων) πρώτη, δευτέρα κτλ. 2) δειπνητήριον.
cœnācŭlārĭus, a, um, τοῦ ἀνωγαίου. cœnacularius, ii, ἀ. ὁ ἐκμισθῶν ἀνώγαια.
cœnacŭlaria, æ, θ. ἐκμίσθωσις ἀνωγαίων.
cœnācŭlum, i, οὐ. δειπνητήριον. 2) ἀνώγεων, ὑπερῷον
cœnātĭcus, a, um, δειπνητικός. cœnaticum, i, οὐ. ἀργύριον διδόμενον τοῖς στρατιώταις, ἱερεῦσι κττ. ἀντὶ δείπνου.
cœnātĭo, iōnis, θ. δειπνητήριον.
cœnātĭuncŭla, ae, θ. μικρὸν δειπνητήριον.
cœnātōrĭus, a, um, δειπνητικός. cœnatorium, ii, οὐ. δειπνητήριον.
cœnātŭrĭo, ire, (β. ἐφετ.) δειπνησείω.
cœnĭto, āvi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ cœno) πολλάκις δειπνῶ, εἴωθα δειπνεῖν.
cœno, avi, atum, are, (cœna) δειπνῶ. cœnatus, δεδειπνηκώς. cœno aliquid, ἐσθίω, κατεσθίω τι.
†cœnŏbīta, æ, ἀ. κοινόβιος, κοινοβιάτης.
cœnŏbĭum, i, οὐ. κοινόβιον.
*cœnōsĭtas, ātis, θ. (cœnum) ἀκαθαρσία, βόρβορος.
cœnōsus, a, um, βορβορώδης, ἰλυώδης.
cœnŭla, æ, θ. (cœna) δειπνάριον, δειπνίδιον.
*cœnŭlentus, a, um, (cœnum) βορβορώδης, ἰλυώδης.
cœnum, i, οὐ. (*cunire=stercus facere. Πρβλ. τὸ ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ κοινοῦν.) βόρβορος, ἰλύς. cœno aliquem collĭnere. βορβοροῦν τινα.
cŏ-ĕo, īvi, εἴτε ĭi, ĭtum, ire, σύνειμι, συγγίγνομαι, συνέρχομαι, in locum (ἐνίοτε in

Digitized by Google

loco) συγγίγνομαι εἰς τόπον. coeunt inter se, συγγίγνονται ἀλλήλοις. coire in unum, συνέρχεσθαι εἰς ταὐτό. 2) συνιέναι εἰς μάχην. 3) coire cum muliere εἴτε mulieri, συγγίγνομαι γυναικί. 4) ἐπὶ πραγμάτων· συνίσταμαι, συνάπτομαι. lac coit, τὸ γάλα συνίσταται, πήγνυται. 5) coire societatem cum aliquo, κοινωνίαν, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα. societas coitur (ab iis), συμμαχίαν, συνθήκην ποιοῦνται.
cœpĭo, cœpi, cœptum, ĕre, οἱ τοῦ ἐνεστ. χρόνοι ἀρχαϊκοί εἰσι. (co-apio, apo) ἄρχομαι. cœpi, ἠρξάμην. cœpi amare, ἠρξάμην ἀγαπᾶν. cœpit moveri, ἤρξατο κινεῖσθαι. cœpit cursum, ἤρξατο τοῦ δρόμου. sic cœpit (dicere), ἤρξατο ὧδε (λέγειν εἴτε τοῦ λόγου). bello premi sunt cœpti, τῷ πολέμῳ πιέζεσθαι ἤρξαντο. cœpit ver, ἔαρ ἤρξατο. cœptum, i, οὐ. ἐπιχείρημα.
†cŏĕpiscŏpus, i, ἀ. συνεπίσκοπος.
cœpto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ cœpio) aliquid, ἄρχομαί τινος (ἐπιμελῶς μάλιστα), ἐπιχειρῶ τινι. cœpto coercere seditionem, ἐπιχειρῶ κολάζειν τὴν στάσιν. cœptant seditionem, ἐπιχειροῦσι στασιάζειν. cœptante nocte, ἀρχομένης τῆς νυκτός. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητ.
cœptus, a, um, ἴδ. cœpto.
cœptus, ūs, ἀ. ἐπιχείρημα.
*cŏ-ĕpŭlōsus, i, σύνδειπνος.
†cŏ-ĕpŭlor, ari, συνεσθίω.
cœrātor, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ curator.
cŏërcĕo, ŭi, ĭtum, ĕre, (con-arceo) aliquid ἢ aliquem, καθειργνύω, περιείργω, συνέχω, περιέχω τι ἢ τινα. amnis coërcitus ripis, ποταμὸς ὄχθαις συνεχόμενος. μτφρχ. κολάζω, κατέχω τι ἢ τινα, κρατῶ τινος cupiditatem, κατέχω τὴν ἐπιθυμίαν, κρατῶ τῆς ἐπιθυμίας. coërceo aliquem vinculis, κολάζω, τιμωροῦμαί τινα δεσμοῖς. neque beneficio neque metu coërceri, οὔτε ὑπ' εὐεργεσίας οὔτε ὑπὸ φόβου κρατηθῆναι.
cŏërcĭtĭo, iōnis, θ. (coerceo) κόλασις.
*cŏërcĭtor, ōris, ἀ. ὁ συνέχων, ὁ κολαστής.
cŏërcĭtus, a, um, ἴδ. coerceo.
cœro, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ curo.
*cŏ-erro, avi, atum, are, συμπλανῶμαι, συμπεριέρχομαι.
cœrulus, ἴδ. cærulus.
cœtus, ūs, ἀ. (ἐκ τοῦ coëo) συνέλευσις, πανήγυρις, συνουσία.
Cœus, i, ἀ. Κοῖος.
*cŏëxercĭtātus, a, um, ἐγγεγυμνασμένος.
cōgĭtābĭlis, e, (cogito) νοητός.
*cōgĭtābundus, a, um, σύννους.
†cōgĭtāmen, ĭnis, οὐ. νόημα.
cōgĭtāte, ἐπίρ. ἐσκεμμένως, διανοητικῶς.
cōgĭtātĭo, iōnis, θ. νόησις, νόημα, σκέψις, λογισμός. 2) διάνοια, γνώμη, βουλή.
cōgĭtāto, ταὐτὸ τῷ cogitate.
†cōgĭtātōrĭum, ii, οὐ. νοημάτων ἀποθήκη.
cōgĭtātus, ūs, ἀ. νόησις, νόημα.
cōgĭto, avi, atum, are, (con-agito) aliquid, εἴτε de aliqua re, νοῶ, ἐννοοῦμαι, ἐνθυμοῦμαί τι, σκοπῶ, σκέπτομαι περί τινος. cogitata orum, οὐ. νοήματα. amice de aliquo, εἴτε in aliquem cogito, φίλα φρονῶ τινι. 2) διανοοῦμαι, ἐν νῷ ἔχω. cogitat venire, διανοεῖται ἐλθεῖν. cogitat rem pulcherrimam, κάλλιστον ἔργον ἐν νῷ ἔχει. cogitavit de re reddenda, διενοήθη ἀποδοῦναι τὸ πρᾶγμα. Ἐν τῷ ἐπιστολικῷ χαρακτῆρι τοῦ λέγειν μετὰ τὰ cogito, cogitabam, παραλείπονται ἐνίοτε τὰ ἀπαρέμφ. ire, proficisci.
cognātĭo, iōnis, θ. (cognatus) συγγένεια (ἀνθρώπων, ζώων καὶ φυτῶν). est mihi tecum cognatio, ὑπάρχει μοι συγγένεια πρὸς σέ. rerum cognatio, πραγμάτων συγγένεια, πραγμάτων ὁμοιότης. 2) συγγένεια, συγγενεῖς.
cognātus, a, um, (con-nascor) συγγενής. cognatus alicui, συγγενής τινι εἴτε συγγενής τινος. 2) συγγενής, ὅμοιος, σύμφωνος.
cognĭtĭo, iōnis, θ. (cognosco) γνῶσις. 2) ἀνάκρισις, δίκης. a cognitionibus, ὁ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως, ἀνακριτής (κατὰ τὸ a secretis). 3) παρὰ Τερεντίῳ· ἀναγνώρισις.
cognĭtĭōnālis, e, ἀνακριτικός.
*cognĭtĭōnālĭter, ἐπίρ. ἀνακριτικῶς.
cognĭtor, ōris, ἀ. (cognosco) γνωστήρ, μάρτυς. 2) σύνδικος, πρόδικος. 3) ἀνακριτής.
cognĭtūra, æ, θ. συνδικία.
cognĭtus, a, um, ἴδ. cognosco.
*cognĭtus, ūs, ἀ. (cognosco) γνῶσις, ἱστορία.
cognōbĭlis, e, συνετός, νοητός. Λ. σπαν.
cognōmen, ĭnis, οὐ. (con-nomen) ἐπίκλησις, ἐπίκλημα, ἐπωνυμία, ἐπωνύμιον. ποιητ. ἀντὶ τοῦ nomen, ὄνομα.
cognōmentum, i, οὐ. ἐπίκλημα, ἐπωνύμιον.
*cognōmĭnātĭo, iōnis, θ. ἐπίκλησις.
cognōmĭnis, e, ὁμώνυμος, ἐπώνυμος.
cognōmĭno, avi, atum, are, ἐπικαλῶ, ἐπονομάζω. cognominatus, a, um, ἐπικαλούμενος, ἐπονομαζόμενος.
*cognoscenter, ἐπίρ. σαφῶς.
cognosco, ōvi, ĭtum, ĕre, (con nosco) aliquem ἢ aliquid, γιγνώσκω, καταγιγνώσκω, καταμανθάνω τινά ἢ τι dignum cognitu, γνώσεως ἄξιον. his rebus cognitis, profectus est, καταμαθὼν ταῦτα ἐπορεύθη. cognosco de Bruto, γιγνώσκω τὰ τοῦ Βρούτου. ἐπὶ στρατιωτικῶν πράξεων· κατασκοπεύω, προσκοπὴν ποιοῦμαι. cognosco feminam, γιγνώσκω γυναῖκα, συγγίγνομαι γυ-

Digitized by Google

ναικί. 2) ἀναγιγνώσκω, ἀναγνωρίζω. 3) ἀνακρίνω, ἐξετάζω, ἐρευνῶ.

cōgo, cŏēgi, cŏactum, ĕre, (con-ago) συνάγω, συλλέγω, ἀθροίζω multitudinem hominum cogo, πλῆθος ἀνθρώπων συνάγω. coēgit milites in unum locum, ἤθροισε, συνήγαγε τοὺς στρατιώτας εἰς ἕνα τόπον. senatus cogitur, ἡ βουλὴ συγκαλεῖται, ἡ σύγκλητος ἀθροίζεται. ex duabus syllabis in unam cogere, ἐκ δύο συλλαβῶν εἰς μίαν συναιρεῖν. id quod volumus cogitur, τοῦθ' ὃ βουλόμεθα συνάγεται, συμπεραίνεται. 2) cogere agmen, οὐραγεῖν, ἀπουραγεῖν. 3) πήγνυμι. cogitur mel frigore, πήγνυται, συνίσταται τὸ μέλι ὑπὸ τοῦ ψύχους. 4) cogere aliquem, ut faciat aliquid, εἴτε facere aliquid, εἴτε ad aliquid faciendum, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα ποιεῖν τι. cogor pugnare, εἴτε ad pugnandum, ἀναγκάζομαι μαχέσασθαι. cogo te ut venias, ἀναγκάζω σε ἐλθεῖν. militum id cogebat voluntas, τοῦτο ἠνάγκαζεν ἡ τῶν στρατιωτῶν θέλησις.

†cŏhăbĭtātĭo, iōnis, θ. συνοίκησις.

†cŏhăbĭtātor, ōris, ἀ. σύνοικος.

†cŏhăbito, avi, atum, are, συνοικῶ.

*cŏhærenter, ἐπίρ. συνεχῶς, ἄνευ διαλείμματος.

cŏhærentĭa, æ, θ. συνάφεια, συνέχεια.

cŏ-hærĕo, hæsi, hæsum, ēre, alicui εἴτε cum aliquo, συνῆμμαί τινι ἢ πρός τι, ἔχομαί τινός. hæc res cum illa εἴτε illi cohæret, τοῦτο συνῆπται ἐκείνῳ. 2) συνίσταμαι, διαμένω. beata vita sine virtutibus cohærere non potest, εὐδαίμων βίος ἄνευ ἀρετῶν διαμένειν οὐ δύναται.

cŏhæresco, hæsi, ēre, (cohæreo) συνέχομαι, συνῆμμαι.

cŏ-hēres, ēdis, ἀ. (γένους κοινοῦ) συγκληρονόμος.

cohĭbĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (con-habeo) aliquid ἢ aliquem, συνέχω, περιέχω τι ἢ τινα. brachium toga, συνέχω τοὺς βραχίονας τῇ τηβέννῳ. 2) κατέχω τινά Pirithoum cohibent catenæ, τὸν Πειρίθουν κατέχουσιν ἁλύσεις. aliquen cohibeo ab aliquo, ἀπείργω, κωλύω τινά τινος. 3) aliquid, κατέχω τι, κρατῶ τινος. iram, κατέχω τὴν ὀργήν, κατακρατῶ τῆς ὀργῆς. me cohibeo, κρατῶ ἐμαυτοῦ. manus ab auro cohibere, ἀπέχειν τὰς χεῖρας τοῦ χρυσοῦ. assensionem cohibeo, ἀπέχω τὴν συγκατάθεσιν.

cŏhĭbĭlis, e, συνεσταλμένος, σύντομος, σπν.

*cŏhĭbĭlĭter, ἐπίρ. συνεςαλμένως, συντόμως.

†cŏhĭbĭtĭo, iōnis, θ. κατακράτησις, κόλασις.

cŏ-hŏnesto, avi, atum, are, aliquid, μεγάλως τιμῶ τι, κοσμῶ τι.

cŏ-horresco, ŭi, ĕre, ἀναφρίττω, φρίττω.

cŏhors, εἴτε chors, εἴτε cors, ortis, θ. χόρτος, ἔπαυλις, κτηνοστάσιον, κατ' ἐξοχὴν ὁ ὀρνιθών 2) ἡ κοόρτις, σύνταγμα πεζῶν στρατιωτῶν ἐκ τριῶν σπειρῶν εἴτε ἓξ λόχων. Ἦν δὲ ἡ κοόρτις τὸ δέκατον τῆς λεγεῶνος. Σημ. Ἡ παρὰ Πολυβίῳ κοόρτις καλεῖται παρὰ τοῖς ὕστερον Ἕλλησι καὶ σπεῖρα — cohors prætoria, οἱ περὶ τὸν πραίτωρα, ἡ σωματοφυλακὴ τοῦ ἐπάρχου. 3) πᾶν στῖφος, οἱ ἀκόλουθοι, οἱ περί τινα.

cŏhortālis, e, (cohors) τοῦ κτηνοτροφείου, τοῦ ὀρνιθοτροφείου. 2) παρὰ τοῖς μτγν. τῆς σωματοφυλακῆς.

cohortālīnus, a, um, τῆς σωματοφυλακῆς. Λ τνῦ μτγν Λατ.

cŏhortātĭo, iōnis, θ. παραίνεσις, προτροπή, παρακελευσμός.

*cŏhortātĭuncŭla, æ, θ. σύντομος παραίνεσις.

*cŏhortĭcŭla, æ, θ. μικρὸς λόχος.

cŏhorto, avi, atum, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ cohortor.

cŏ-hortor, atus sum, ari, aliquem ad—, ἢ ut—, παρακελεύομαι, μάλιττα τοῖς ςρατιώταις, εἶτα δὲ καὶ ἄλλοις· παραινῶ τινι ποιεῖν τι, προτρέπω τινὰ εἴς τι, ἐπί τι. ἡ μετοχὴ τοῦ παρακ. εὕρηται καὶ παθητ.

cŏhospes, ĭtis, ἀ, σύνδειπνος. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.

cŏ-hūmĭdo, are, καθυγραίνω, καταβρέχω.

†co-imbĭbo, ĕre, ὁμοῦ, συγχρόνως ἐμπίνω.

cŏiens euntis, ἴδ. coeo.

cŏ-inquĭno, avi, atum, are, καταμολύνω, καταμιαίνω.

cŏ-ĭtĭo, iōnis, θ. (coeo) σύντευξις. 2) σύστασις, στάσις. 3) συνουσία, μίξις.

cŏĭtus, a, um, ἴδ. coeo.

cŏĭtus, ūs, ἀ. (coeo) συνέντευξις, σύνοδος, συμβολή, ἕνωσις. 2) συνουσία, μίξις.

cŏix, ĭcis, θ. ἡ κόϊξ, εἶδος φοίνικος.

†cŏlaphizo, are, κολαφίζω.

cŏlăphus, i, ἀ. κόλαφος.

cōlātūra, æ, θ. (cōlo) τὸ ἦθημα.

Colchĭcus, a, um, Κολχικός.

Colchis, ĭdis, θ. Κολχίς.

Colchus, a, um, Κολχικός. Colchus, ἀ. ὁ Κόλχος.

cōlēpĭum καὶ cōlæpĭum (cōlēpĭum) i, οὐ. κωλήπιον, θρεπτική τις τροφὴ τῶν ἀθλητῶν.

cōles, is, ἀ. ταὐτὸ τῷ colis, ἴδ. caulis.

coleus, i, ἀ ὄρχις. πρβ. culeus.

cŏlĭas, æ, ἀ. κολίας (ἰχθύς).

cōlĭce, ēs, θ. κωλική (σύνθεσις ἰατρική).

cōlĭcŭlus, ταὐτὸ τῷ cauliculus.

cōlĭcus, a, um, κωλικός.

cōlis, is, ἀ. ταὐτὸ τῷ caulis.

*col-lăbasco, ĕre, συσφάλλομαι συνολισθαίνω.

Digitized by Google

collăbĕfacio, avi, atum. are, σφάλλω. 2) διαλύω, τήκω.

collăbĕfio, factus sum, fiĕri, σφάλλομαι, συμπίπτω. collabefactus, σφαλείς, καταβεβλημένος. 2) διαλύομαι, τήκομαι.

col-lābor, psus sum, abi, συμπίπτω, καταπίπτω, κατερείπομαι. ædes sacræ vetustatae collapsæ, ναοὶ ὑπὸ παλαιότητος κατηρειμμένοι

†col-lăbōro, are, συνεργάζομαι.

col-lăcĕro, avi, atum, are, κατασπαράττω.

*collăcrȳmātĭo, ōnis, θ. τὸ ἐπιδακρύειν.

col-lăcrȳmo, avi, atum. are, συνδακρύω, συγκλαίω. 2) κλαίω, δακρύω. aliquid, κλαίω τι, δακρύω τι.

col-lactānĕus, a, um, ὁμογάλαξ, ὁμογάλακτος.

collactĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.

collactīcĭus, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω. Ἐπιγρ.

†col-lætor, atus sum, ari, συνήδομαι, συγχαίρω.

collævo, ταὐτὸ τῷ collevo.

*collapsĭo, iōnis, θ. (collabor) κατάπτωσις

collapsus, a, um, ἴδ. collabor.

collāre, is, οὐ. (collum) περιτραχήλιον, κλοιός.

*collătĕro, are, (latus) ἐξ ἑκατέρων τῶν πλευρῶν δέχομαι, προσίεμαι.

Collātĭa, æ, Κολλατία, ἀρχαία τῶν Σαβίνων πόλις. Callatīnus, ὁ Κολλατῖνος.

collātīcĭus, a, um, (collatus) συμφορητός, συγκομιστός, συμμιγής.

collātĭo, iōnis, θ. (confero) συμβολή, εἰσφορά, συντέλεια 2) σύγκρισις, παραβολή.

collātitĭus, ταὐτὸ τῷ collaticius.

collātīvus, a, um, (collatus) συμφορητός, συμφερτός. Παρὰ Πλαύτῳ collat. venter, ἡ πολλὰ συμφορηθέντα εἰσδεξαμένη κοιλία. collativum, i, οὐ. ἔρανος.

collator, ōris, ἀ. (confero) ὁ συμβάλλων, συμφέρων, εἰσφέρων, συντελής, συντελεστής, 2) ὁ παραβάλλων.

*col-lătro, are, aliquid, ὑλακτῶ, ὑβρίζω τι.

collātus, a, um, ἴδ. confero.

collātŭs, ūs, ἀ. (confero) συμβολή 2) συμπλοκή Λ. σπαν.

†collaudābĭlis, e, ἀξιέπαινος.

collaudātĭo, ōnis, θ. ἐγκώμιον, ἔπαινος. Λ. σπαν.

†collaudātor, ōris, ἀ. ἐγκωμιαστής.

collaudo, avi, atum, are, ὑπερεπαινῶ, ἐγκωμιάζω.

*col-laxo, avi, atum, are, ἀραιῶ, χαυνῶ.

collecta, æ, θ. (ὑπον. pecunia) (colligo) συμβολή, ἔρανος. 2) σύνοδος, συνάθροισις

*collectācŭlum, i, οὐ. (colligo) δοχεῖον, δεξαμενή.

collectānĕus, a, um, (colligo) σύλλεκτος. dicta collectanea οὐ. συλλογὴ ἀποφθεγμάτων.

collectārĭus, i, ἀ. (colligo) ἀργυραμοιβός.

collectīcĭus, a, um, (colligo) σύλλεκτος, συλλογιμαῖος.

*collectim, ἐπίρ. (colligo) συλλήβδην.

collectĭo, ōnis, θ. (colligo) συλλογή, σύλλεξις. 2) ἀνακεφαλαίωσις. 3) συλλογισμός. 4) φλεγμονή, οἴδημα.

collectitĭus, ἴδ. collecticius.

collectīvus, a, um, σύλλεκτος, συλλογιστικός. 2) nomen collectivum, περιληπτικὸν ὄνομα.

†collector, ōris, ἀ. (con-lector) συμμαθητής.

collectus, a, um, ἴδ. colligo.

collectus, ūs, ἀ (colligo) συλλογή. συναγωγή.

collēga, æ, ἀ. (con-lego) ὁ συνάρχων, σύναρχος, κοινωνὸς ἀρχῆς. collega consulis, συνύπατος. imperatoris, συστράτηγος. regis, regni εἴτε in regno, συμβασιλεύς. collega sum alicui, συνάρχω τινί. 2) συνεργός, συμμέτοχος, ἑταῖρος.

collēgātārius, a, um, συγκληρονόμος.

collēgĭālis, e, καὶ collēgĭārĭus, a, um, τοῦ συλλόγου, τῆς ἑταιρίας.

collēgĭātus, i. ἀ. ὁ τοῦ αὐτοῦ συλλόγου, τῆς αὐτῆς ἑταιρίας ὤν.

collēgĭum, i, οὐ. (callega) συναρχία, κοινωνία ἀρχῆς εἴτε πραγμάτων. 2) συναρχία. σύλλογος, σύστημα, ἑταιρία.

collēma, ătis, οὐ. κόλλημα.

*colleprōsus, i, ἀ. ὁμοῦ λεπρός.

col-lēvo, avi, atum, are, καταλεαίνω.

col-lībertus, i, ἀ. συναπελεύθερος.

col-lĭbet, bŭit, εἴτε bĭtum est, ēre, mihi ἀρέσκει μοι.

*col-lībro, avi, atum, are, σταθμῶμαι, μετρῶ.

collĭcĭæ καὶ colliquiæ, arum, θ. (liquor) ὑδροῤῥόη, σωλήν.

collĭcĭāris, e, τῆς ὑδροῤῥόης.

collĭcŭlus, i, ἀ (collis) λόφιον, μικρὸς λόφος, γεώλοφος.

collīdo, si, sum, ĕre, (lædo) aliquid, συναράσσω, συγκρούω, συνθλίβω τι μτφρκ. συγκρούω, συμβάλλω τινὰς εἰς μάχην ἢ ἔριν. collidor alicui, συμβάλλω τινί, συμπλέκομαί τινι.

†collĭgāte, ἐπίρ. συνδεδεμένως.

collĭgātĭo, iōnis, θ. σύνδεσις σύνδεσμος.

collĭgo, avi, atum, are, (con-ligo) συνδέω, συνάπτω, συμπεριλαμβάνω. 2) καταδέω. impetum furentis, καταδέω, ἐπέχω τὴν ὁρμὴν τοῦ μαινομένου.

collĭgo, ēgi, ectum, ĕre, (con-lego) aliquid ἢ aliquem, συλλέγω, συνάγω, ἀθροίζω τι ἢ τινα. 2) συνάγω, κτῶμαι, περιποιοῦ-

μαί τι. odium, συνάγω, συλλέγω ἐμαυτῷ μῖσος. 3) ποιῶ, ἀποτελῶ (ἐπὶ ἀριθμῶν). ambitus centum pedes colligit, ἡ περίοδος ἑκατὸν πόδας ἀποτελεῖ. 4) colligo me, εἴτε animum, mentem, συλλέγω ἐμαυτόν, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν, ἀναλαμβάνω τὸ θάρσος. 5) συλλογίζομαι. colligitur, συμπεραίνεται.
*collīmĭtānĕus, a, um, σύνορος, ὅμορος.
collīmĭtium, i, οὐ. (con-limes) ὅριον (σύνορον).
collīmĭto, avi, atum, are, συνορῶ, ὁμορῶ. Λ. σπαν.
collīnĕāte, ἐπίῤ. κατὰ στάθμην, τεχνηέντως.
col-līnĕo, avi, atum, are, κατευθύνω, εὐθύνω. 2) καταστοχάζομαι, εὐθυβολῶ.
collĭnītum, ἴδ. collino.
col-līno, lēvi, lĭtum, (σπαν. collĭnītum) ĕre, aliquid aliqua re, καταχρίω, καταλείφω τί τινι.
collĭnus, a, um, (collis) βουνώδης, τοῦ βουνοῦ, τοῦ λόφου. porta Collina, μία τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης, ἡ Κολλίνη. Collini Salii, Κολλῖνοι Σάλιοι, ὧν τὸ ἱεροφυλάκιον ἦν ἐπὶ τοῦ Κολλίνου λόφου. Διον. Ἁλ. Ῥωμ. ἀρχ. 2, 70. Κολλεῖνα, μία τῶν Ῥωμαϊκῶν φυλῶν.
colliphium, ταὐτὸ τῷ coliphium.
collĭquĕfactus, a, um, (con-liquefio) συντακείς.
col-lĭquesco, lĭqui, ĕre, συντήκομαι.
colliquiæ, ταὐτὸ τῷ colliciæ.
collis, is, ἀ. (cello) βουνός, λόφος.
*collīsĭo, ōnos, θ. (collido) σύγκρουσις.
collīsus, a, um, ἴδ. collido.
collīsus, ūs, ἀ. (collido) σύγκρουσις.
collĭtus, a, um, ἴδ. collino.
collŏcātĭo, ōnis, θ. θέσις, σύνθεσις, ἵδρυσις. verborum, συνάφεια, σύνταξις λέξεων. 2) filiæ, ἔκδοσις θυγατρός.
col-lŏco, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid in loco, (ἐνίοτε καὶ in locum) τίθημί τινα ἤ τι ἐν τόπῳ (εἰς τόπον), ἵστημι, καθίστημι. aliquem in sede, καθίζω τινὰ ἐν ἕδρᾳ (εἰς ἕδραν). tabulas in lumine, τίθημι τοὺς πίνακας ἐν τῷ φωτί. exercitum in hibernis, καθίστημι τὸν στρατὸν εἰς τὴν χειμασίαν. præsidia, καθίστημι φρουράς. calumnas, ἵστημι στύλους. alicui insidias, ποιοῦμαί τινι ἐνέδρας. me Athenis, κατοικίζομαι Ἀθήνησιν. apte verba collocare, ἁρμοδίως τιθέναι, συνάπτειν τὰς λέξεις. omne suum studium in doctrina collocat, τῇ σπουδῇ πάσῃ περὶ τὴν μάθησιν χρῆται. se totum in cognitione, ἐκδίδωσιν ἑαυτὸν ὅλον τῇ γνώσει. vocum judicium natura in auribus collocavit, τῶν φωνῶν γνώμονα ἡ φύσις τὰ ὦτα ἀπειργάσατο. 2) colloco pecuniam in fundo, κατατίθημι εἴτε κατατίθεμαι χρήματα εἰς ἐπαύλιον. pecuniam fenore, δανείζω, τοκίζω χρήματα. melius apud bonos quam apud fortunatos beneficium collocatur, ἄμεινον τοῖς ἀγαθοῖς ἢ τοῖς εὐδαίμοσιν ἡ εὐεργεσία κατατίθεται. 3) filiam nuptum (in matrimonium) εἴτε ἁπλῶς filiam colloco alicui, ἐκδίδωμι, συνοικίζω τινὶ τὴν θυγατέρα, δίδωμί τινι γυναῖκα τὴν θυγατέρα.
collŏcŭplēto, avi, atum, are, καταπλουτίζω. 2) κατακοσμῶ.
collŏcūtĭo, ōnis, θ. (colloquor) διάλεξις, διάλογος. venire cum aliquo in collocutionem, ἔρχεσθαί τινι εἰς λόγους. Λ. σπαν.
†collŏcūtor, ōris, ἀ. (con-locutor) ὁ συνδιαλεγόμενος.
collŏquĭum, i, οὐ. (colloquor) διάλεξις, διάλογος, κοινολογία, ἔντευξις. in alicujus colloquium venio, εἰς λόγους ἔρχομαι εἴτε ἀφικνοῦμαί τινι. colloquium facio, κοινολογοῦμαι, συνδιαλέγομαι.
col-lŏquor, cūtus sum, qui, cum aliquo (ἀρχαϊκῶς aliquem) συνδιαλέγομαι, διαλέγομαι, κοινολογοῦμαί τινι, πρός τινα. inter se colloquuntur de aliqua re, ἀλλήλοις συνδιαλέγονται περί τινος.
col-lūcĕo, ēre, καταλάμπομαι, καταυγάζομαι. περιλάμπομαι, λάμπομαι, λάμπω. collucent mœnia flammis, καταλάμπεται τὰ τείχη ὑπὸ τῆς φλογός.
collūco, are, διαφωτίζω (δένδρον, δάσος), ὑλοτομῶ. Πρβλ. καὶ Πλουτ. Κατ. πρεσβ. 20.
collūctātĭo, ōnis, θ. διαπάλη. μτφρκ. ἀγωνία (θανάτου).
*collūctātor, ōris, ἀ. ἀντίπαλος.
col-luctor, atus sum, ari, cum aliquo, διαπαλαίω τινὶ εἴτε πρός τινα.
collūdĭum, i, οὐ. (colludo) τὸ συμπαίζειν, ἡ παιδιά. 2) τὸ συντεχνᾶσθαι. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
col-lūdo, si, sum, ĕre, cum aliquo, συμπαίζω τινί. 2) συντεχνῶμαί τινι ἔριν ἢ δίκην.
col-lūgĕo, ēre, συμπενθῶ.
collum, i, οὐ. (ἀρχαϊκ. ἐνίοτε collus, i, ἀ.) τράχηλος. μτφρκ. eripere colla jugo, ἐξαίρω τοῦ ζυγοῦ τὸν αὐχένα, ἀποσείομαι τὸν ζυγόν. collum alicui torqueo εἴτε obtorqueo, τραχηλίζω τινά, λαβόμενος τοῦ τραχήλου ἄγω τινὰ εἰς δίκην ἢ δεσμωτήριον.
collūmino, are, καταλάμπω.
col-lŭo, ŭi, ūtum, ĕre, ἐκκλύζω, διακλύζω.
collurcĭnātĭo, iōnis, θ. (lurco), λαιμαργία, λαφυγμός.
collūsĭo, ōnis, θ. (colludo) τὸ συντεχνᾶσθαι, τὸ κοινὸν τέχνασμα.
collūsor, ōris, ἀ. (colludo) συμπαίκτης 2) ὁ συντεχνώμενος.

Digitized by Google

collūsōrĭo, ἐπίρ. διὰ κοινοῦ τεχνάσματος.
col-lustro, avi, atum, are, aliquid, καταλάμπω, φωτίζω τι. collustratus, φωτεινός, λαμπρός. 2) περισκοπῶ, περιθεωρῶ, ἐξετάζω τι.
collūtĭo, iōnis, θ. (colluo) ἔκκλυσις, διακλυσμός.
*cŏl-lŭtŭlo, are, καταβορβορῶ. καταμιαίνω, καταμολύνω.
collūtus, a, um, ἴδ colluo.
collŭvĭes, ēi, καὶ συνηθέστ. collŭvĭo, iōnis, θ. (colluo), συγκλυσμός, συρροὴ βορβόρου, συρφετός, φορυτός. μτφρχ. συρφετός, κάθαρμα, σάρωμα, σάρον. colluvies nationum, ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συλλεγέντες. σύγκλυδες ἐξ ἁπάντων ἐθνῶν.
collȳbista, æ, ἀ. κολλυβιστής.
collȳbus, i, ἀ. κόλλυβος.
collȳra, æ, θ. κολλύρα.
collȳrĭdlum, i, οὐ. μικρὸν κολλύριον.
collȳris, ĭdis, θ. καὶ collyrĭda, æ, κολλυρίς
collȳrĭum, i, οὐ. κολλύριον.
Colminiāna, olea, ἄγνωστον εἶδος ἐλαίας.
Colminĭa, ταὐτὸ τῷ Colminiana.
cōlo, avi, atum, are, aliquid, ἠθῶ τι. colo aliquid per colum, ἠθῶ τι διὰ τοῦ ἠθμοῦ.
cŏlo, cŏlŭi, cultum, ĕre, (ἐκ τῆς ῥίζης κολ, τῆς καὶ ἐν τῷ βου-κολ-έ-ω). aliquid, θεραπεύω, ἐργάζομαί τι. terram, θεραπεύω, ἐργάζομαι, γεωργῶ τὴν γῆν. arbores. θεραπεύω δένδρα. vitem, ἀμπελουργῶ. 2) ἐπιμελοῦμαί τινος, ἀσκῶ τι. amicitiam, ἐπιμελοῦμαι φιλίας. justitiam, ἀσκῶ τὴν δικαιοσύνην. sacra, σέβομαι τὰ ἱερά. religionem, ἐπιμελῶς πράττω τὰ περὶ τοὺς θεούς. capillos, καλλωπίζω τὰς τρίχας lacertos auro, κοσμῶ τοὺς βραχίονας χρυσῷ. vitam inopem, ἄπορον βίον διάγω. 3) colo aliquem, θεραπεύω τινά. deos, θεραπεύω τοὺς θεούς, λατρεύω τοῖς θεοῖς. amicum, θεραπεύω τὸν φίλον, ἐπιμελοῦμαι τοῦ φίλου aliquem donis, τιμῶ τινα δώροις 4) colo locum, νέμομαι, οἰκῶ τόπον. urbem, οἰκῶ πόλιν. homines qui nobiscum terram colunt, οἱ ἄνθρωποι οἱ μεθ' ἡμῶν τὴν γῆν νέμοντα. prope Oceanum colit gens, πλησίον τοῦ Ὠκεανοῦ νέμεται (οἰκεῖ) τὸ ἔθνος. —cultus, εἰργασμένος, ἐργάσιμος. culta, orum, οὐ. τὰ ἐργάσιμα, τὰ γεωργήματα 2) κομψός.
cŏlŏbĭcus, a, um, κολοβικός, κολοβός.
cŏlŏcāsĭa, æ, θ. εἴτε cŏlŏcāsĭum, i, οὐ. κολοκασία, κολοκάσιον (φυτόν).
cŏlŏcynthis, ĭdis, θ. κολοκυνθίς.
cōlon, i, οὐ. κῶλον, (ἔντερον) 2) κωλικὴ νόσος. 3) κῶλον στίχου, ποιήματος, περιόδου κττ.
cŏlōna, ae, θ. (colonus) ἡ γεωπόνος, ἀγρότις.
Cŏlōnae, arum, θ. Κολωναί, πόλις τῆς [Τρῳάδος.
cŏlōnārĭus, a, um, τοῦ γεωργοῦ, γεωργικός.
cŏlōnātus, ūs, ἀ. ἡ τῶν γεωπόνων τάξις. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
Cŏlōnēus, a, um, ὁ Κολωνεύς. Oedipus Coloneus, Οἰδίπους ὁ ἐπὶ Κολωνῷ.
cŏlōnĭa, æ, θ, (colonus) γεώργημα, ἔπαυλις, οἰκία. 2) ἀποικία. ἀποικὶς πόλις. in coloniam aliquos emittere, εἰς ἀποικίαν τινὰς ἐκπέμπειν. ἀποικίζειν τινάς. coloniam deducere in locum, ἄγειν ἀποικίαν εἰς τόπον τινά. proficiscor in coloniam, ἰέναι εἰς ἀποικίαν. —Ἔστι δὲ τὸ Colonia καὶ κύριον ὄνομα ἀποικιῶν τινων τῆς Ῥώμης, οἷον Colonia Agrippina καὶ Agrippinensis, Κολωνία Ἀγριππίνα, ἡ τανῦν Cologne καὶ Koeln. Οὕτω καὶ Colonia Aurelia κ.τ.τ.
cŏlōnĭcus, a, um, γεωπονικός. colonica, æ, θ. γεωργοῦ οἰκία, καλύβη. 2) ἀποίκιος, τῆς ἀποικίας.
cŏlōnus, i, ἀ. (colo) γεωργός, γεωπόνος. 2) ἄποικος, κληροῦχος, ποιητ. κάτοικος.
Cŏlŏphon, ōnis, θ. ἡ Κολοφών Colophōnĭus, a, um, Κολοφώνιος Colophōnĭăcus, a, um, Κολοφωνιακός.
cŏlor, ōris, ἀ. χρόα, χροιά. χρῶμα ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, κατ' ἐξοχήν, τὸ τοῦ προσώπου χρῶμα, καὶ ἡ τοῦ προσώπου εὐχροια. colorem muto, μεταβάλλω τὸ χρῶμα, ἀλλοχροῶ. abiit color, οἴχεται ἡ εὐχροια. homo nullius coloris, ἄγνωστος ἄνθρωπος. 2) μτφρχ. χρῶμα, εἶδος, ὄψις. amisimus colorem et speciem pristinam civitatis, ἀπεβάλομεν τὴν πρὶν ὄψιν, καὶ τὸ εἶδος τῆς πολιτείας. color orationis, ποιὰ λέξις, χρῶμα λόγου, κατ' ἐξοχήν, τὸ ἀνθηρὸν χρῶμα, καλλώπισμα τοῦ λόγου. 3) παρακάλυμμα, πρόφασις, πρόσχημα.
cŏlōrāte, ἐπίρ. προφασιστικῶς.
cŏlōrĕus, a, um, χρωμάτινος, ἀνθινός.
cŏlōro, avi, atum, are, (color) χρωματίζω. μτφρχ. orationem, χρωματίζω, καλλωπίζω τὸν λόγον. quum in sole ambulem, natura fit, ut colorem, ἐν τῷ ἡλίῳ περιπατοῦντα εἰκὸς μελάντερον τὴν χρόαν γίγνεσθαι. 2) καλλωπίζω, παρακαλύπτω τι.
colos, ōris, ἀρχαικῶς ἀντὶ τοῦ color.
Colossæ, arum, θ. Κολοσσαί, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας.
cŏlossēus, a, um, κολοσσιαῖος.
cŏlossĭcus, a, um, κολοσσικός.
cŏlossus, i, ἀ. κολοσσός.
cŏlostra, æ, θ. εἴτε colostra, orum, οὐ. ὁ πυός, τὸ πρωτόγαλα. ἐντεῦθεν τὸ τῆς συνηθείας κολιάστρα ἢ γουλιάστρα. Παρὰ Πλαύτῳ προσφώνησις ὑποκοριστική.

Digitized by Google

cŏlostrātĭo, ōnis, θ. ἡ ἐκ τοῦ πρωτογάλακτος νόσος τῶν νεογνῶν.
cŏlostrātus, a, um, ὁ ἐκ τοῦ πρωτογάλακτος νοσῶν νεογενής.
cōlōtes, æ. ἀ. κωλώτης (εἶδος σαύρας).
cŏlŭber, bri, ἀ. δράκων. ὄφις. Λ. ποιητ.
cŏlŭbra, æ, θ. (coluber) δράκαινα, ὄφις.
cŏlŭbrĭfer, a, um, (coluber-fero) δρακοντόκομος. ὀφιοπλόκαμος.
*cŏlŭbrĭmŏdus, a, um, ὀφιόνεος.
cŏlŭbrīnus, a, um, (coluber) ὀφιόνεος. μτφρχ πανοῦργος, δολερός.
†colŭbrōsus, a, um, ὀφιοειδής.
cōlum, i, οὐ. ὁ ἠθμός. 2) ὁ κύρτος.
cōlum, ἴδ. colon.
cŏlumba, æ θ περιστερά
cŏlumbar, āris, οὐ δειροπέδη. (ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τῶν ἐν τοῖς περιστεριῶσιν ὀπῶν). 2) ὁ ἄξιος δειροπέδης δοῦλος.
cŏlumbārĭum, i, οὐ. περιστερεών, περιστεροτροφεῖον. 2) ὀπή. 3) τάφος πολλὰς ἐφεξῆς θήκας ἐν τοῖς τοίχοις ἔχων πρὸς ἀπόθεσιν ὑδριῶν ὀστεοδόχων, περιστερεών.
cŏlumbarĭus, i, ἀ. περιστεροκόμος, περιστεροτρόφος.
*cŏlumbātim, ἐπίρ. δίκην περιστερῶν.
cŏlumbīnus a, um. τῆς περιστερᾶς. columbini pulli, οἱ περιστεριδεῖς 2) περιστεροειδής, χρῶμα περιστερᾶς ἔχων.
*cŏlumbor, atus sum, ari, φιλῶ (τῷ στόματι) ὥσπερ περιστερά.
*cŏlumbŭlātim, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ columbatim
*cŏlumbŭlus, i, ἀ. περιστέριον
cŏlumbus, i, ἀ. περιστερός.
cŏlŭmella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ columna) στηλίς, κιονίσκος, μτφρ στήριγμα, στῦλος, ἔρυμα. Κύρ. ὄν. Columella, ἀ. Κολουμέλλας
cŏlŭmellāris e, στηλοειδής.
cŏlŭmen, ĭnis, οὐ. (cello col-lis) ὕψος. 2) ἄκρα. κορυφή. 3) στήριγμα, ἔρεισμα.
*cŏlŭmis, e, σῶος.
cŏlumna, æ, θ. κίων, στῦλος, στήλη. columna rostrata, ὁ ἐμβόλοις κεκοσμημένος κίων τοῦ Γαΐου Δουϊλίου. columna Mænia, εἴτε ἁπλῶς columna, ἡ στήλη, ὁ στηλιτευτικὸς κίων. 2) τυφών, σίφων. 3) φαλλός. 4) ποιητ. ἀντὶ τοῦ culmen, ἄκρα.
*cŏlumnāris, e, στηλοειδής.
cŏlumnārĭum, i, οὐ. (columna) κιονικὸς φόρος, ὁ ἀπὸ τῶν κιόνων φόρος. 2) λατομεῖον.
cŏlumnārĭus, i, ἀ. στηλίτης, στηλιτευόμενος.
cŏlumnātĭo, iōnis. θ στύλωσις, ὑποστύλωσις.
cŏlumnātus, a, um. υποστηλωμένος.
*cŏlumnĭfer, a, um, κιονοφόρος.
cŏlūri, orum, ἀ. οἱ κόλουροι (κύκλοι).
cŏlurnus, a, um, (μεταθέσει στοιχείων ἐκ τοῦ corylus) ἐκ Ποντικῆς καρύας.
cŏlūrus, a, um, κόλουρος.
cŏlus, ūs, καὶ i, θ. (σπαν. ἀ.) ἠλακάτη. 2) νῆμα.
cŏlūtea, orum, οὐ. καρπὸς κολουτέας.
cŏ y ı bis, ăııs. θ. κολυμβάς (ὑπον. ἐλαία).
cŏlymbus i, ἀ. κόλυμβος.
cŏma, æ, θ κόμη comam colere, κομᾶν. 2) χαίτη, μαλλός. 3) μτφρχ. κόμη δένδρων καὶ φυτῶν, φύλλωμα, χλόη.. 4) ἀκτῖνες φωτός.
Comagene ἴδ Commagene.
Cŏmāna, orum, οὐ. τὰ Κόμανα, πόλις Καππαδοκίας. 2) πόλις Πόντου
cŏmarchus, i, ἀ κωμάρχης.
cŏmăron, i, οὐ. κόμαρον.
cŏmātōrĭus, a, um, τῆς κόμης.
cŏmātŭlus, a um, κομήτης, κεκομψευμένος.
cŏmatus a um, ἴδ. como, are.
com bĭbo, bĭbi, bĭbĭtum, ĕre, συμπίνω, συμποσιάζω 2) καταπίνω, ἐμπίνω, πίνω.
combĭbo, ōnis, ἀ. συμπότης, συμποσιαστής.
combĭno, avi, atum, are, (bini) συνάπτω, συζεύγνυμι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
combrĕtum, i, οὐ. εἶδος σχοινίου.
com-bullio, ire, ἐκζέω, βράζω ἐντελῶς.
com-būro, ussi, ustum, ĕre, aliquid, κατακαίω. καταπίμπρημι.
*combustĭo, iōnis, θ. (comburo) κατάκαυσις.
combustus, a, um, ἴδ. comburo.
Cōme, ēs, θ. Hiera, Ἱερὰ κώμη, πόλις Καρίας.
cŏme, ēs, θ. κόμη, (φυτόν).
cŏm-ĕdo, ēdi ēsum εἴτε estum, ĕre, aliquid κατεσθίω, καταβιβρώσκω τι μτφρχ. καταναλίσκω. λαφύσσω.
cŏmĕdo, onis, ἀ. (comedo) καταφαγᾶς, λαφύκτης.
Cŏmensis, e, ἐκ Κώμου. πρβλ. Comum.
cŏmes, ĭtis, ἀ. καὶ θ (co-eo ὁ (ἡ) ὀπαδός, ὁ (ἡ) κοινωνός. ὁ (ἡ) συνοδοιπόρος. ἑταῖρος comites alicujus, ἀκόλουθοι, ὀπαδοί τινος, οἱ περί τινα. 2) παιδαγωγός. 3) παρὰ μτγν. ἐπιστάτης, ἐπίτροπος.
†cŏmēsor ōris, ἀ. καταφαγᾶς, λαφύκτης.
comestus, a, um, ἴδ comedo.
comesus, a, um, ἴδ. comedo.
cŏmētes, æ, ἀ. κομήτης.
cōmĭce, ἐπίρ. κωμικῶς.
cōmĭcus, a, um, κωμικός. comicus, ἀ. ὁ κωμικὸς (ὁ κωμῳδὸς καὶ ὁ κωμῳδοποιός).
Cominia, ταὐτὸ τῷ Colminiana.
cōminus, εἴτε comminus, ἐπίρ. ἐπὶ στάσεως, ἐκ χειρός. ὁμόθεν, συστάδην ἐπὶ κινήσεως, εἰς χεῖρας, ὁμόσε. cominus gladiis uti, ἐκ χειρὸς χρῆσθαι μαχαίραις. cominus pugnare, ἐκ χειρὸς μά-

Digitized by Google

χεσθαι, ὁμόθεν τὴν μάχην ποιεῖσθαι cominus aliquem ense ferio, ἐκ χειρός, ὁμόθεν παίω τινὰ τῷ ξίφει. cominus confere signa, εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, ὁμόσε συνιέναι, cominus eo in aliquem, ὁμόσε, εἰς χεῖρας τινι ἔρχομαι. cominus fieri, Plin. H. N. 5, 9, ὁμόσε γίγνεσθαι. 2) πλησίον, ἐγγύς, ἐγγύθεν. 3) cominus habeo aliquid, πρόχειρον ἔχω τι.

cōmis, e, φιλόφρων, ὁμιλητικός. comis sum alicui εἴτε in aliquem, φιλοφρόνως ἔχω πρός τινα.

cōmissābundus, a, um, (comissor) κωμάζων.

cōmissātĭo, ōnis, θ. κῶμος.

cōmissātor, ōris, ἀ. κωμαστής.

cōmissor, atus sum, ari, κωμάζω.

cŏmĭtas, ātis, θ. (comis) φιλοφροσύνη, τὸ ὁμιλητικόν, εὐπροσηγορία.

comĭtātensis, e, (comitatus) τῆς τοῦ αὐτοκράτορος ἀκολουθίας.

cŏmĭtātus, ūs, ἀ. (comes) ἀκολουθία, προπομπή, ὀπαδοί, οἱ περί τινα. 2) πλῆθος, ὄχλος. 3) ἡ τοῦ αὐτοκράτορος ἀκολουθία, αὐλικοί.

cōmĭter, ἐπίῤ. φιλοφρόνως.

cŏmĭtia, orum, ἴδ. comitium.

cŏmĭtĭālis, e, (comitia) ἐκκλησιαστικός, τῆς ἐκκλησίας, ἀρχαιρεσιακός. τῶν ἀρχαιρεσιῶν 2) comitialis morbus, ἡ ἐπιληψία, ἱερὰ νόσος. (δι' ἣν αἱ ἐκκλησίαι διελύοντο). comitialis, ἀ. ὁ ἐπιληπτικός.

*cŏmĭtĭālĭter, ἐπίῤ. ἐπιληπτικῶς.

cŏmĭtĭātus, ūs, ἀ. (comitia) ἐκκλησιασμός, ἐκκλησία. Λ. σπαν.

cŏmĭtĭo, avi, atum, are, ἐκκλησιάζω ἄχρηστον πλὴν ἐν τοῖς quando rex (ὁ sacrificulus δηλαδὴ) comitiavit fas, ἃ καὶ συντετμημένως γράφεται Q. R C F.— 2) comitiati (tribuni militum) χιλίαρχοι οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κεχειροτονημένοι, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς rufulos, τοὺς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ἐκλεγομένους.

cŏmĭtĭum, -ii, οὐ. (con ire) ἐκκλησιαστήριον, ὁ τῆς ἐκκλησίας τόπος, μέρος τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀγορᾶς, ὅπου ἐκκλησίαζεν ἡ κουριᾶτις εἴτε φρατριακὴ ἐκκλησία. 2) πληθ. comitia, orum, οὐ. ἐκκλησία, ἡ κοινὴ τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν σύνοδος. comitia curiata, ἡ κουριᾶτις εἴτε φρατριακὴ ἐκκλησία, ἐν ᾗ κατὰ κουρίας εἴτε φράτρας ἐψηφοφόρουν. comitia centuriata, ἡ κεντουριᾶτις εἴτε λοχῖτις ἐκκλησία. ἡ μεγάλη τῶν Ῥωμαίων συνέλευσις ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ. comitia tributa, ἡ φυλέτις ἐκκλησία, ἐν ᾗ κατὰ τρίβους εἴτε φυλὰς ἐψηφοφόρουν. Αὕτη συνήθως ἐγίγνετο ἐν τῇ ἀγορᾷ.— comitia habere, ἐκκλησίαν ποιεῖν, ἐκκλησιάζειν. comitia consularia, ἀρχαιρεσίαι ὑπάτων.

cŏmĭtīvus, a, um, (comes) ἐπιστατικός, ἐπιτροπικός. comitivus, i, ἀ. ἐπιστάτης. Λ τοῦ μτγν Λατ.

cŏmĭto, avi, atum, are, σπάν. ἀντὶ τοῦ comitor.

cŏmĭtor, ātus sum, ari, (comes) aliquem (σπαν. alicui) παρακολουθῶ, ἀκολουθῶ τινι, προπέμπω τινα. 2) παθητ. προπέμπομαι. comitatus, προπεμπόμενος.

comma, ătis, οὐ. κόμμα περιόδου, τὸ ἄλλως incisum λεγόμενον. 2) κόμμα ἐν τῇ μετρικῇ.

*com-măcĕro, avi, atum, are, καταμαλάσσω, κατατήκω.

com-măcŭlo, avi, atum, are, καταμιαίνω, καταῤῥυπαίνω.

*com-mădĕo, ēre, καταδέδρεγμαι.

Commāgēne, ēs, θ. Κομμαγηνή. Commagēnus, a, um, Κομμαγηνός.

com-mando, ndi, nsum, ĕre, καταμασῶμαι. Λ. τοῦ μτγν Λατ.

commandūcātio, ōnis, θ. μάσησις.

com-mandūco, avi, atum, are, καταμασσῶμαι. διαμασῶμαι.

com-mănĕo, ēre, καταμένω, διαμένω. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.

com-mănĭpŭlāris, is, ἀ. ὁ τῆς αὐτῆς σπείρας εἴτε σημαίας συστρατιώτης.

*commănĭpŭlātĭo, ōnis, θ. ἡ τῆς αὐτῆς σπείρας κοινωνία.

commănĭpŭlo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ commanipularis.

com-marcĕo, ŭi, ēre, καταμαραίνομαι.

*com-margĭno, are, περιχειλῶ.

*commărītus, i, ἀ. ὁ σύζυγος, ὁ σύγγαμος.

†commartyr, ўris, ἀ. συμμάρτυς.

com-mascŭlo, are, ἀνδρίζω, θαῤῥύνω.

com-mastĭco, avi, atum, are, καταμασῶμαι, διαμασῶμαι. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.

commĕābilis, e, εὐδιάβατος.

commĕātor, ōris, ἀ. φοιτητής. ἐπίθ. τοῦ ψυχοπομποῦ Ἑρμοῦ παρ' Ἀπουληΐῳ.

commĕātus, ūs, ἀ. (commeo) δίοδος, ἔφοδος. 2) ἐπὶ στρατιωτῶν· συγχώρημα, συγχώρησις ἀπουσίας. commeatum do alicui, δίδωμί τινι ἐξουσίαν ἀποχωρῆσαι τοῦ στρατοπέδου. 3) ἐμπορικὸς στόλος, προσκομιδὴ ἐμπορευμάτων, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ ἐπιτήδεια (τοῦ στρατεύματος). intercludo alicui commeatum, ἀποκλείω τινὶ τὴν ἔφοδον τῶν ἐπιτηδείων. frumentum commeatusque. σῖτος καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια. commeatus frumenti, σιταγωγία.

com-mĕdĭtor, ari, καταμελετῶ, μελετῶ Λ. σπαν. Παρὰ Λουκρητίῳ, μιμοῦμαι.

com-mĕlĕto, are, μελετῶ.

Digitized by Google

commembrātus, a, um, σύσσωμος, συμφυής.
com-mĕmĭni, isse, aliquem ἢ aliquid, καταμνημονεύω μέμνημαί τινος.
com-mĕmŏrābĭlis, e, (commemoro) ἀξιομνημόνευτος
comm-mŏrāmentum, i, οὐ. Λ. σπαν. ἴδε τὸ ἑξῆς.
commĕmŏrātĭo, ōnis, θ. ὑπόμνησις, απομνημόνευσις.
*commĕmŏrātor, ōris, ἀ. ἀπομνημονεύων.
†commĕmŏrātōrĭum, ii, οὐ. ὑπόμνημα, ὑπομνηματικὸν βιβλίον, κατάλογος.
*commĕmŏrātus, ūs, ἀ. μνήμη.
com-mĕmŏro, avi, atum, are, καταμνημονεύω, μέμνημαι. 2) aliquid, ὑπομιμνήσκω τι, ὑπόμνημά τινος ποιοῦμαι. 3) aliquid, (σπαν. de re) ἀναμιμνήσκω, ἀπομνημονεύω, διηγοῦμαί τι.
commendābĭlis, e, συστάσεως ἄξιος, ἀξιέπαινος.
commendātĭcĭus, a, um, συστατικός. commendaticiæ litteræ, συστατικὴ ἐπιστολή.
commendātĭo, ōnis, θ. σύστασις, ἔπαινος. 2) συστατικόν. oris, τὸ τοῦ προσώπου συστατικόν, ἡ τοῦ προσώπου χάρις.
commendātor, ōris, ἀ. ὁ συνιστάς τινα, κηδεμών.
*commendātōrĭus, a, um, συστατικός.
commendātrix, īcis. θ. ἡ συνιστᾶσα.
commendo, avi, atum, are, (mando) aliquem ἢ aliquid alicui, ἐπιτρέπω. παραδίδωμί τινα ἤ τί τινι. alicui filium, ἐπιτρέπω τινὶ τὸν υἱόν nomina memoriæ, παραδίδωμι τὰ ὀνόματα τῇ μνήμῃ. 2) aliquem alicui, συνίστημί τινά τινι. 3) aliquid, ποιῶ, ἀπεργάζομαί τι χάριεν. commendatus, συσταθείς, ἀρεστός, χαρίεις
commensus, a, um, ἴδ. commetior.
commensus, ūs ἀ. (commetior) συμμετρία. Βιτρούβιος.
commentārĭensis, is, ἀ. γραφεὺς καταλόγου ἢ ἀπογραφῆς, καταλογεὺς ἀντιγραφεύς.
commentārĭŏlum, i, οὐ. καὶ commendariolus, i, ἀ. ὑπομνημάτιον.
commentārĭus, i, ἀ. (ὑπον. liber) σπανιώτερον commentarium, i, οὐ. (ὑπον. volumen) ὑπόμνημα. commentarii, ὑπομνήματα, ἀπομνημονεύματα, ὑπομνηματισμός.
commentātĭo, ōnis, θ. (commentor) μελέτη, μελέτημα. 2) ἐνθύμημα, ἐν τῇ ῥητορ. 3) πραγματεία, διατριβή.
commentator, ōris, ἀ. ὁ μελετῶν, ἐξευρίσκων, ἐπινοῶν. 2) συγγραφεύς, ὑπομνηματιστής. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
commentīcĭus, a, um, (commentus) ἐπινενοημένος, πλαστός.
com-mentĭor, ītus sum, īri, πλάττω ψευδές τι.
commentitĭus, ταὐτὸ τῷ commenticius.
commento, avi, atum, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ commentor.
commentor, atus sum, ari, (ἐπιτατ. τοῦ comminiscor) rem εἴτε de re, διανοοῦμαι, διασκοπῶ, μελετῶ τι. 2) πραγματεύομαί τι εἴτε περί τινος, συγγράφω τι. 3) ἐξηγοῦμαι, ὑπομνηματίζω τι. 4) ἐπινοῶ, πλάττω (ψευδές τι). Σημ. commentatus, a, um, παθητ. μεμελετημένος.
commentor, ōris, ἀ. (comminiscor) ὁ ἐπινοήσας, ἐφευρετής.
commentum, ἴδ. comminiscor.
com-mĕo, avi, atum, are, φοιτῶ, μεταβαίνω, διαβαίνω. commeare ultro citro, εἴτε ἁπλῶς commeare, τῇδε κἀκεῖσε ἰέναι. commmeant invicem nuntii, ἔρχονται ἑκατέρωθεν (ἀμοιβαίως) ἄγγελοι. 2) in locum, φοιτῶ εἰς τόπον, ἐπέρχομαι τόπον.
commercium, ii, οὐ. merx) ἐπιμιξία, (ἡ ἐμπορικὴ ἐπιμιξία), ἐμπορία, συμβόλαιον. mihi est commercium cum aliquo, ἐπιμιξίᾳ χρῶμαι πρός τινα. 2) ἐμπόρευμα. 3) ἐμπορεῖον, ἀγορά, ἐμπορικὸς τόπος 4) ἐπιμιξία, ὁμιλία. sermonis, ἀνταλλαγὴ λόγου, διάλογος. 5) συνουσία, ἑταιρισμός.
com-mercor, atus sum, ari, συναγοράζω, συνωνοῦμαι. Ἡ μετοχ. τοῦ παρακ. εὕρηται καὶ παθητ.
com-mĕrĕo, ŭi, ĭtum, ēre, aliquid, ἄξιός εἰμί τινος. pœnam, ὀφλισκάνω ποινήν. 2) ἔχω αἰτίαν τινός, ἐν αἰτίᾳ τινός εἰμι, πράττω (κακόν τι).
cammĕrĕor, ĭtus sum, ēri, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ commereo.
com-mētĭor, ensus sum, irl, καταμετρῶ. συμμετρῶ.
commēto, are, (θαμιστ. τοῦ commeo) θαμίζω, φοιτῶ.
*commictĭlis, e, (commingo), ταὐτὸ τῷ [mictilis.
commigrātĭo, ōnis, θ. μετάβασις.
com-migro, avi, atum, are, μετοικῶ, μετακομίζομαι, μεταναστεύω.
com-mīles, ĭtis, ἀ. συστρατιώτης. Ἐπιγρ.
commīlĭtĭum, i, οὐ. (militia) συστρατεία, ἑταιρία, κοινωνία.
commīlĭto, ōnis, ἀ. συστρατιώτης. commilitones dii, οἱ σύμμαχοι θεοί.
com-mīlĭto, are, συστρατεύω.
*commĭnābundus, a, um, ἀπειλητικός.
commĭnātĭo, ōnis, θ. ἀπειλή.
†commĭnātīvus, a, um, ἀπειλητικός.
†commĭnātor, ōris, ἀ. ἀπειλητής.
com-mingo, inxi, ictum, ĕre, κατουρῶ, καταμιαίνω, καταμολύνω.
commĭniscor, mentus sum, sci, (memini) aliquid, ἐπινοῶ, ἐξευρίσκω, πλάττω τι. (λέγεται ἐπὶ ψεύδους μάλιστα). παθητικ. commentus, a, um, πλαστός. commen-

Digitized by Google

tum, i, οὐ. ἐπινόημα, ἐπίνοια, ἐξεύρημα, πλάσμα, ψεῦδος. 2) ἐνθύμημα (ἐν τῇ ῥητ.).
*com-mĭno, are, συνάγω, συνελαύνω.
com-mĭnor, atus sum, ari, alicui aliquid, διαπειλῶ, ἀπειλῶ τινί τι. Ἡ μετοχὴ τοῦ παρακ. εὕρηται καὶ παθητ.
com-mĭnŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid, κατὰ μικρὰ ποιῶ τι, κερματίζω, κατακερματίζω, συγκόπτω, συντρίβω τι. 2) μειῶ, ἐλαττῶ, μικρύνω τι. μτφρκ. aliquem, θρύπτω, ἀσθενέστερον ποιῶ τινα.
comminus, ἴδ. cominus.
commĭnūtus, a, um, ἴδ. comminuo.
commis, is, ἴδ. gummi.
com-miscĕo, scŭi, ixtum, εἴτε istum, ēre, aliquid re, εἴτε cum re, συμμίγνυμί τί τινι, συγκεράννυμί τί τινι. cum aliquo consilium commisceo, συμβουλεύομαί τινι, ἀνακινοῦμαί τινι. μτφρκ. commisceor alicui, συμμίγνυμαι, συγκεράννυμαι, σύνειμι, ὁμιλῶ τινι.
commiscĭbĭlis, e, (commisceo) συμμίξεως ἐπιδεκτικός.
commĭsĕrātĭo, ōnis, θ. (commiseror) ἐλεεινολογία.
*com-mĭsĕrĕor, ĭtus sum, ēri, τριτοπρόσ. me commiseretur alicujus, κατοικτείρω, οἰκτείρω τινά.
com-mĭsĕresco, ĕre, alicujus, οἰκτείρω, ἐλεῶ τινα. Α. σπαν.
†commĭsĕro, ōnis, ἀ. (miser) ὁ συνταλαιπωρῶν.
commĭsĕror, atus sum, ari, aliquem ἢ aliquid, κατοικτείρω, οἰκτείρω, ἐλεεινολογῶ τινα ἢ τι.
com-missĭo, ōnis, θ. (committo) συμβολή, ἀγών, ἀγώνισμα. 2) ἀγώνισμα, ἀγωνιστικὸς λόγος. 3) τέλεσις.
commissōrĭus, a, um, (committo) συμβολιμαῖος.
commissum, ἴδ committo.
commissūra, æ, θ. (committo) συμβολή. funis, ἅμμα σχοινίου. commissuræ navis, ἁρμοὶ νεώς, colorum, σύμμιξις χρωμάτων. μτφρκ. συνάφεια λέξεων.
commissūrālis, e, τῆς ἁρμογῆς, τῆς συμβολῆς.
commissus, a, um, ἴδ. committo.
†commistim, καὶ commixtim, ἐπίρ. (commisceo) ἀναμίγδην, συνημμένως.
commistus, a um, ἴδ. commisceo.
*com-mĭtĭgo, avi, atum, are, καταμαλάσσω.
com-mitto, īsi, issum, ĕre, aliquid alicui, εἴτε cum aliqua re, συμβάλλω, συνάπτω τί τινι. duo verba inter se, συνάπτω δύο λέξεις (ἀλλήλαις). vir equo commissus, ἀνὴρ ἵππῳ συνημμένος. committo dexteram dexteræ, συνάπτω τὴν δεξιὰν τῇ δεξιᾷ. 2) aliquem alicui εἴτε cum aliquo, συμβάλλω τινὰς (εἰς μάχην, ἔριν, κ.τ.τ.). committere solebat pugiles Latinos cum Græcis, εἰώθει συμβάλλειν πύκτας Λατίνους τε καὶ Ἕλληνας. æquales inter se committo, τοὺς ὁμήλικας (ἀλλήλοις) εἰς ἅμιλλαν συμβάλλω. 3) committo pugnam, certamen κ.τ.τ. συνάπτω μάχην, ἀγῶνα. 4) committo aliquid, ἐργάζομαι, ποιῶ (ἄδικόν τι ἔργον) ἀδικῶ, πλημμελῶ. cædem, ἐργάζομαι φόνον. sacrilegium, ἱεροσυλῶ. fraudem, πράττω ἀπάτην. multas nefarias res, πολλὰ ἀνόσια. committo contra εἴτε in legem, εἴτε lege, παρανομῶ. committit, ut morte multandus sit, πράττει ἄδικα, ὥστε θανάτου ἄξιος εἶναι. pœnam committere, πράττειν τι ποινῆς ἄξιον multam commisit, ὀφείλει, ὀφλισκάνει ζημίαν. edictum committo, παραβαίνω τὸ διάταγμα. hereditatem committit, στερεῖται τῆς κληρονομίας. 5) alicui aliquid, ἐμπιστεύω, παραδίδωμί τινί τι. alicui litteras, ἐγχειρίζω τινὶ ἐπιστολήν. rem omnem domino, ἐπιτρέπω τὰ πάντα τῷ δεσπότῃ. ego me committo tuæ fidei εἴτε in tuam fidem, ἐγχειρίζω ἐμαυτὸν τῇ σῇ πίστει. se periculo committere, ἐκδιδόναι ἑαυτὸν κινδύνῳ. rempublicam in discrimen, τὴν πολιτείαν εἰς κινδύνους ἄγειν. rem in casum, παραδιδόναι τὸ πρᾶγμα τῇ τύχῃ. παροιμ. ovem lupo committere, καταλείπειν οἶν ἐν λύκοις.— commissum, i, οὐ. πλημμέλημα, ἁμάρτημα. 2) πρόστιμον, ζημία. 3) τὸ ἐμπιστευόμενον, ἀπόρρητον, μυστήριον. [χυμα.
commixtĭo, ōnis, θ (commisceo) σύμμιξις,
commixtūra, æ, θ. (commisceo) σύμμιξις.
commixtus, a, um, ἴδ. commisceo
*commōbĭlis, (commoveo) ὁ εὐχόλως κινῶν.
*commŏdātĭo, ōnis, θ. ἀμοιβαία χάρις.
commŏdātor, ōris, ἀ. δανειστής, χρήστης.
commŏde, ἐπίρ. προσηκόντως, ἐπιτηδείως, ἁρμοδίως. commode valere, εὖ ἔχειν. facere, εὖ ποιεῖν. 2) εὐκαίρως, ἐν καιρῷ.
commŏdĭtas, ātis, θ. (commodus) συμμετρία, ἁρμονία, ἐπιτηδειότης. 2) εὐκαιρία, ἐπιτηδειότης, εὐμάρεια, εὐχέρεια, ὠφέλεια. 3) ἐπὶ ἀνθρώπων χάρις, ἀγαθότης, πραότης. Παρὰ Πλαύτῳ mea commoditas! ὑποκοριστικὴ προσφώνησις.
commŏdo, ἐπίρ. εὐκαίρως, ἐν καιρῷ.
commŏdo, avi, atum, are, aliquid, παρασκευάζω, ἑτοιμάζω τι. 2) alicui aliquid, κίχρημί τινί τι. ædes ad nuptias, ἐξουσίαν δίδωμί τινι χρήσασθαι τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ πρὸς τὸν γάμον. alicui aquam, παρέχω τινὶ ὕδωρ. commodat præceptorem se singulis. παρέχει ἑαυτὸν διδάσκαλον ἑκάστῳ. veniam parvis peccatis, συγγνώμην ἔχει

τοῖς μικροῖς ἁμαρτήμασιν. 3) alicui, χαρίζομαί τινι, ὠφελῶ τινα.— commodatum, i, οὐ. χρῆσις, δάνειον.

commŏdŭlātio. ōnis, θ. συμμετρία.

commŏdŭle, ἐπίῤ. (ὑποκορ. τοῦ commode) ἐπιτηδείως, ἁρμοδίως.

*commŏdŭlum, i, οὐ. κερδάριον, μικρὰ ὠφέλεια.

commŏdŭlum. ἐπίῤ. ταὐτῷ τῷ commodule.

commodum, ἴδ. commodus

commŏdus, a, um. (con-modus) σύμμετρος. commoda statura, σύμμετρον ἀνάστημα. εὔμηκες σῶμα. talentum commodum. τάλαντον ὅλον, τάλαντον ἐντελές commoda valetudo, εὐεξία. 2) alicui ἢ ad aliquid, πρόσφορός τινι. συμφέρων, ἁρμόζων πρός τι. commoda vestis ad cursum. ἐσθὴς συμφέρουσα πρὸς τὸ θεῖν. ἁρμόζουσα πρὸς δρόμον. nulla lex commoda omnibus est, οὐδεὶς νόμος λυσιτελεῖ, συμφέρει πᾶσι. commodius iter, ἐπιτηδειοτέρα ὁδός. commodum est, συμφέρει μοι, ἀρέσκει μοι commodissimum est, λυσιτελέστατον, συμφορώτατόν ἐστι. 2) alicui, ἁρμόδιος. ἐπιτήδειος, ἀρέσκων τινί. commodus sodalibus, ἀρέσκων τοῖς ἑταίροις. mihi commodus uni, ἐμοὶ ἀρέσκων μόνῳ, ἐμοὶ μόνῳ ἁρμόδιος. jam commodior es, ἤδη ὁμιλητικώτερος εἶ. —commodum, i, οὐ. εὐκαιρία. καιρός, τὸ συμφέρον, εὔχρηστον, λυσιτελές. commodum capio ex re, ὠφελοῦμαι ἀπὸ τοῦ πράγματος, τοῦ πράγματος ἀπολαύω τι ἀγαθόν commodo εἴτε per commodum, ἐπιτηδείως, ἐπ' ἀγαθῷ. commodo reipublicæ facio aliquid, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πόλεως ποιῶ τι. commoda, orum, πληθ τὰ ἀγαθά, τὰ ὠφελήματα, εὐχρηστήματα, χαρίσματα (μάλιστα τῶν ἀπομάχων). 2) τὰ ἐπὶ χρήσει βραχυχρονίῳ διδόμενα, δανείσματα.— commodum ἐπίῤ. εὐκαίρως. ἐπιτηδείως. 2) ἄρτι. commodum discesseras, quum ille venit, ἄρτι σοῦ ἀναχωρήσαντος ἦλθεν ἐκεῖνος ad te ibam commodum, ἐτύγχανον ὡς σὲ ἰών.

commœnītus, a, um, ταὐτὸ τῷ communitus.

com-mōlĭor, ītus sum, iri, aliquid, μηχανῶμαί τι, ἐπιχειρῶ τινι.

commōlītus, a, um, ἴδ. commolior.

commŏlĭtus, a, um, ἴδ commolo.

*com mollĭo, ire. καταμαλάσσω.

com-mŏlo, ŭi, ĭtum, ĕre, καταλέω, κατατρίβω, κατακόπτω.

commŏnĕfácio, fēci. factum, ĕre, aliquem, ὑπομιμνήσκω. νουθετῶ τινα.

com-mŏnĕo, ŭi, ĭtum, ēre, aliquem alicujus rei, εἴτε de re, εἴτε aliquid, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω τινά τινος, εἴτε τινά τι, νουθετῶ τινα. commoneo aliquem, ut animum intendat, παραινῶ τινι προσέχειν τὸν νοῦν.

commŏnĭtĭo, ōnis, θ. ὑπόμνησις, νουθέτησις

*commŏnĭtor, ōris, ἀ. νουθετητής.

commŏnĭtōrĭus. a, um. ὑπομνηστικός, νουθετητικός. commonitorium, i, οὐ. ὑπομνηστικὸν γράμμα, ὑπόμνημα.

commŏnĭtus, a, um, ἴδ. commoneo.

com-monstro, avi, atum, are, aliquid, καταδείκνυμι, δείκνυμί τι.

commŏrātĭo, ōnis, θ. (commoror) διαμονή, διατριβή.

com-mordĕo, rdi, rsum, ēre, καταδάκνω, δάκνω.

com-morĭor. mortŭus sum, mŏri, cum aliquo, εἴτε alicui, συναποθνήσκω τινί. Commorientes, Συναποθνήσκοντες, κωμῳδία Διφίλου.

com-mŏror, atus sum, ari, διατρίβω, χρονίζω. in loco, ἐν τόπῳ. in eadem sententia commoratur, τῇ αὐτῇ γνώμῃ ἐνδιατρίβει. paulisper commoratus est, ὀλίγον τινὰ χρόνον διέτριψεν, ἐμέλλησε. 2) παρὰ Πλαύτῳ aliquem, βραδύνω τινά.

commorsĭco, avi, atum, are, καταδάκνω.

*commortālis, e, θνητός.

commōsis, is, θ κόμμωσις.

commōtĭo, ōnis, θ. (commoveo) κατακίνησις, ἀνακίνησις. animi, ἀνακίνησις ψυχῆς, πάθος.

*commōtĭuncŭla, æ, θ. μικρὰ κίνησις, μικρὸν ἀῤῥώστημα.

*commōto, are, (ἐπιτατ. τοῦ commoveo) εὖ μάλα κινῶ.

commotus, a, um, ἴδ. commoveo.

commōtus, ūs, ἀ. κίνησις.

com-mŏvĕo, ōvi, ōtum, ēre, aliquem ἢ aliquid. κατακινῶ, διακινῶ, κινῶ τινα ἤ τι. me ex loco commoveo, κινοῦμαι ἐκ τοῦ τόπου. μτφρκ. ἀνακινῶ, διακινῶ, ταράττω τινά. commoveo odium in aliquem, κινῶ μῖσος κατά τινος. bellum commovere, πόλεμον κινεῖν. commotus, a, um. ἐμπαθής. commotus mente, φρενόληπτος.

com-mulcĕo, ēre, aliquem, καταψῶ, καταθέλγω τινά.

com-mulco, are, παίω, αἰκίζομαι σφοδρῶς.

com-mundo, avi, atum, are, aliquid, διακαθαίρω τι.

commūnĭcātĭo, ōnis, θ. κοινώνησις, ἀνακοίνωσις, μετάδοσις. 2) ἀνακοίνωσις, σχμ. ῥητορ.

commūnĭcātor, ōris, ἀ. ὁ μεταδιδούς. 2) ὁ κοινωνός.

commūnĭcātus, ūs, ἀ. κοινώνησις.

com-mūnĭceps, ĭpis, ἀ. ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ municipium ὤν. Ἐπιγρ.

Digitized by Google

commūnĭco, avi, atum, are, (communis) aliquid cum aliquo (σπαν. alicui) κοινῶ τί τινι. μεταδίδωμί τινός τινι. communicare civitatem cum aliquo, μεταδιδόναι τῆς πολιτείας τινί. Παρὰ Πλαύτῳ ἅπαξ· communicabo te semper mensā meā, ἕξω σε ἀεὶ κοινωνὸν τῆς ἐμῆς τραπέζης. consilia inter se communicant, κοινολογοῦσιν ἀλλήλοις. communico cum aliquo de maximis rebus, κοινοῦμαι, ἀνακοινοῦμαί τινι περὶ τῶν μεγίστων πραγμάτων. 2) alicui, ἀνακοινοῦμαι. συνανατστρέφομαί τινι. 3) aliquid cum aliquo, κοινωνῶ τινός τινι, μετέχω τινός τινι inimicitias mecum communicat, μετέχει μοι τῆς ἔχθρας· primo labores, mox et gloriam communicabat, κατ' ἀρχὰς τῶν πόνων μετ' ὀλίγον δὲ καὶ τῆς δόξης μετεῖχεν 4) Παρὰ τοῖς ἐκκλησ. κοινῶ τι, ἀκάθαρτον ποιῶ.

commūnĭo, ōnis, (communis θ. κοινωνία.

commūnio, īvi, εἴτε ii ītum ire, aliquid. ὀχυρῶ, περιτειχίζω, καταφράττω τι.

commūnis, e, κοινός. communia sunt amicorum inter se omnia. ἅπαντα τὰ τῶν φίλων πρὸς ἀλλήλους κοινὰ ὑπάρχει. non proprium senectutis est vitium, sed commune valetudinis, οὐκ ἴδιον τοῦ γήρως ἐστὶν ἐλάττωμα, ἀλλὰ κοινὸν τῆς ἕξεως. hoc mihi tecum εἴτε mihi et tibi commune est, τοῦτο κοινόν μοι πρὸς σὲ ὑπάρχει, τοῦτο ἐμοί τε καὶ σοὶ κοινόν ἐστι. commune jus gentium, τὸ κοινὸν τῶν ἐθνῶν δίκαιον. communis sensus, ὁ κοινὸς νοῦς. communis homo, κοινός, εὐπροσήγορος ἄνθρωπος. commune, οὐ. τὸ κοινὸν (τῆς πόλεως). commune Siciliæ, τὸ κοινὸν τῆς Σικελίας Cic. Verr , 46, 63. in commune confero aliquid, εἰς κοινὸν φέρω τι κοινὸν παρέχω τι. in commune vocare honores, κοινὰς τὰς τιμὰς ποιεῖν. in commune disputare, ἐν γένει, κοινῶς διαλέγεσθαι.

commūnĭtas, atis, θ. (communis) κοινότης, κοινωνία. 2) κοινότης, εὐπροσηγορία.

commūnĭter, ἐπίρ. κοινῶς, κοινῇ.

commūnītio, ōnis θ. (communire) ὁδοποίησις. 2) ὀχύρωσις, ὀχύρωμα.

*commūnĭtus, ἐπίρ κοινῶς.

*commurmŭrātĭo, ōnis, θ. ψιθυρισμός.

commurmŭro, avi, atum, are, συμψιθυρίζω.

commūtābĭlis, e, (commuto) μεταβλητός, εὐμετάβλητος.

commūtāte, ἐπίρ. μεταβεβλημένως.

commūtatio, ōnis, θ. μεταβολή, ἀλλαγή. 2) ἀντιμεταβολή, σχῆμα ῥητ. 3) διάλεξις.

*commūtātus, ūs, ἀ. μεταβολή.

com-mūto, avi, atum, are, ἀλλάσσω, μεταβάλλω. fidem suam pecuniā, ἀλλάττειν τὴν πίστιν ἀντὶ ἀργυρίου. mortem cum vita, μεταλλάττειν τὸν βίον. ἀποθνήσκειν. verba cum aliquo, διαλέγεσθαι πρός τινα.

cōmo, avi, atum, are, (coma) κομᾶν. comans ntis, καὶ comatus, a, um, κομῶν, κομήτης, κομοτροφῶν. μτφρχ. κομήτης, φυλλοφόρος. silva, οἷον, ὕλη εἰνοσίφυλλος.—Gallia Comata, ἡ πέραν τῶν Ἄλπεων Γαλλία, ἧς οἱ κάτοικοι ἐκομοτρόφουν.

cōmo, comsi, comtum, εἴτε compsi, comptum, ĕ θ. κομμῶ. καλλωπίζω, καλλύνω, κοσμῶ. comptus, κεκαλλωπισμένος, κομψός

cōmœdia, æ, θ. κωμῳδία.

*cōmœdīce, ἐπίρ. κωμῳδικῶς.

cōmœdĭcus, a, um, κωμῳδικός.

cōmœdus, a, um, κωμῳδός.

cōmōsus, a, um κομήτης, εὔκομος.

compĭciscor, εἴτε peciscor, pactus εἴτε pectus sum, sci, (paciscor) συντίθεμαι, συνθήκην ποιοῦμαι. compacto, ἐκ συνθήματος, κατὰ συνθήκην.

compactĭlis, e, (compingo) σύμπηκτος.

compactio, ōnis, θ. (compingo) σύμπηξις.

*compactūra, æ, θ. σύμπηξις ἁρμός.

compactus, a, um, ἴδ. compingo καὶ compaciscor.

compages is, θ. σύμπηξις, συναρμογή, ἀλληλουχία, ἁρμός.

compagina ae, θ. συναρμογή. Λέξις ἰδιάζουσα τοῖς γεωμέτραις.

compāgino, avi, atum, are, (compago) συμπήγνυμι, συναρμόζω.

compāgo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ compages.

*com-palpo, avi, atum, are, ψηλαφῶ, ἅπτομαι.

compar, ăris, (par) ἴσος, ὅμοιος, οὐσιαστ. ὁ ἑταῖρος, ὁ φίλος, ἡ φίλη, ὁ (ἡ) σύζυγος. 2) ἐν τῇ ῥητορ. τὸ ἰσόκωλον.

compărābĭlis, e, (comparo) παραβλητός.

*compărāte, ἐπίρ. συγκριτικῶς.

compărātio, ōnis, θ. (comparo, compar) παραβολή, σύγκρισις. 2) ἀναλογία.

compărātio, ōnis, θ. (com-paro) κατασκευή, παρασκευή, πόρισις. 2) ὠνή, ἀγορά.

compărātīve, ἐπίρ. συγκριτικῶς.

compărātīvus a, um, συγκριτικός.

compărātor, ōris, ἀ. ποριστής, ἀγοραστής. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.

*compărātus, ūs, ἀ. (comparo) ἀναλογία.

com-parco, rsi, ĕre, aliquid, περιποιοῦμαι, ταμιεύομαί τι.

com-pārĕo, ŭi ēre, καταφαίνομαι, φαίνομαι, γίγνομαι δῆλος. 2) φαίνομαι, ὑπάρχω.

com-părĭlis, ἴσος, ὅμοιος.

compăro, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ compar)

Digitized by Google

aliquid cum aliquo εἴτε alicui rei, συζεύγνυμι, συντίθημι. ἑνῶ τί τινι. 2) παραβάλλω, συγκρίνω τί τινι εἴτε πρός τι. nec tantum inutilibus comparantur utilia, inter se quoque ipsa, καὶ οὐ μόνον πρὸς τὰ ἀνωφελῆ παραβάλλεται τὰ ὠφέλιμα, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ πρὸς ἄλληλα. 3) συμβάλλω τινάς. ad supremum certamem comparantur, εἰς τὸν ἔσχατον ἀγῶνα συμβάλλονται. 4) inter se comparare, συνθήκην πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι, συντίθεσθαι ἀλλήλοις. consules inter se provincias comparant, οἱ ὕπατοι πρὸς ἀλλήλους συνθήκην ποιοῦνται περὶ τῶν ἐπαρχιῶν. 5) σκέπτομαι, ἐξετάζω τι. id semper comparo, τοῦτο ἀεὶ σκέπτομαι.

com-păro, avi, atum, are, aliquid, κατασκευάζω, παρασκευάζω τι. convivium magnifice, κατασκευάζω δεῖπνον μεγαλοπρεπῶς. arma, παρασκευάζω ὅπλα. insidias alicui, κατασκευάζω τινὶ ἐνέδραν. me comparo ad iter, παρασκευάζομαι πρὸς πορείαν. more majorum comparatum est, κατεσκεύασται ὑπὸ τοῦ τῶν προγόνων ἔθους, οὕτως ἐκ τῶν προγόνων καθέστηκεν. ita comparatum est, οὕτω πέφυκε. 2) παρασκευάζω, πορίζω τι. mihi aliquid comparo ἢ ἁπλῶς aliquid comparo, παρασκευάζομαι, πορίζομαί τι. victum labore, τὰ ἐπιτήδεια ἐργάζομαι. laudes artibus, κτῶμαι ἐπαίνους διὰ τῶν τεχνῶν.

†com-partĭceps, ĭpis, συμμέτοχος.

*com-partĭor, iri, aliquid, συμμερίζομαί τι

com-pasco, astum, ĕre, συμβόσκω, βόσκω 2) καταβόσκω.

compascŭus, a, um, σύμβοτος. jus compascuum, τὸ δίκαιον τοῦ συμβόσκειν.

†compassĭbĭlis, e, (compatior) συμπάσχων.

†com-passio, ōnis, θ. συμπάθεια.

*com-pastor, ōris, ἀ. συμβότης.

†com-pătior, assus sum, ăti, συμπάσχω.

cōm-pătrōnus, i, ἀ. ὁ ὁμοῦ πάτρων.

†com-pauper, ĕris, ἀ. ὁ συμπενόμενος.

*com-păvesco, ĕrĕ, καταπτοοῦμαι, καταφοβοῦμαι.

compăvitus, a, um, (com-pavio) καταπεπατημένος.

comp-ecco, avi, atum, are, συναμαρτάνω.

compĕdio, īvi, ītum, īre, (compes) συμποδῶ, δεσμεύω.

compellātio, ōnis, θ. προσηγορία, πρόσφωνησις 2) ἐπίπληξις.

compello, pŭli, pulsum, ĕre, aliquem, συνελαύνω, συνάγω, συνωθῶ τινα. compellere greges in unum, συνελαύνειν τὰς ἀγέλας εἰς ταὐτό. adversarios intra mœnia, συνωθῶ τοὺς πολεμίους εἴσω τῶν τειχῶν. ποιητ. καὶ μετὰ δοτ. τόπου συντάσ. 2) aliquem ad ἢ in aliquid, προτρέπω, παρορμῶ τινα εἴς τι, ἐπί τι compellitur pacem petere εἴτε ut petat, ἀναγκάζεται εἰρήνην αἰτήσασθαι.

compello, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ compellere, ὡς appellare ἐκ τοῦ appellere) aliquem, προσαγορεύω τινα, προσφωνῶ τινι, λόγον προσφέρω τινί. 2) κατηγορῶ τινος, ἐπιπλήττω τινά, εἴτε τινί.

compendiārius, a, um, σύντομος. compendiaria, θ. ὑπον. via, ἡ σύντομος.

compendifăcio, ĕre, ταὐτὸ τῷ compendii facio, ἰδ. compendium.

†comp-endio, avi, atum, are, συντέμνω.

*compendiōsius, ἐπίρ. συντομώτερον.

compendiōsus, a, um, σύμφορος, χρηστός. 2) σύντομος.

cōmpendium, i, οὐ. (compendo) περίσσευμα, περιποίησις, περιουσία, κέρδος. 2) συντομή, ἐπιτομή. facere compendii, συντέμνω, ἐπιτέμνω, περιποιοῦμαί τι. (οἰκονομῶ). compendium viæ εἴτε ἁπλῶς compendium, ἡ σύντομος ὁδός, ἡ ἐπίτομος.

*compendo, ĕre, (con-pendo) συσταθμῶμαι, ὁμοῦ σταθμῶμαι.

compensātio, ōnis, θ. ἀντιστάθμησις, ἀντίστασις.

com-penso, avi, atum, are, aliquid re εἴτε aliquid cum re, ἀντισηκῶ, ποιῶ τι ἀντίῤῥοπόν τινι, ἐξισῶ τί τινι. lætitiam cum doloribus, τὴν χάριν ἰσόσταθμον τῇ λύπῃ ποιῶ. labores compensati gloriā, πόνοι ἀμειβόμενοι δόξῃ. 2) Παρὰ ποιητ. συντέμνω, βραχύνω.

comperco, ταὐτὸ τῷ comparco.

*com-pĕrĕgrīnus, i, ἀ. ὁ συγξενιτεύων.

com-pĕrendĭnātio, ōnis, θ. ὑπέρθεσις εἴτε ἀναβολὴ προθεσμίας εἰς τὴν μεταύριον ἢ εἰς ἄλλην ἡμέραν.

compĕrendĭnātus, ūs, ἀ. παρὰ Κικέρωνι ταὐτὸ τῷ comperendinatio.

compĕrendĭno, avi, atum, are, ἀναβάλλω τὴν προθεσμίαν εἰς τὴν μεταύριον, ἢ εἰς ἄλλην ἡμέραν. reum, καλῶ τὸν φεύγοντα εἰς τὴν μεταύριον, ἢ εἰς ἄλλην ἡμέραν.

com-pĕrendĭnus, a, um, π. χ. dies, ἡ εἰς τὴν μεταύριον ἀναβεβλημένη προθεσμία.

com-pĕrio, pĕri, pertum, ire, (con-*pario) aliquid, καταμανθάνω, ἐκπυνθάνομαι πυνθάνομαι τι, πληροφοροῦμαι περί τινος.

compertus, σαφής, δῆλος. aliquid habeo compertum εἴτε mihi est compertum, σαφῶς οἶδά τι. compertus flagitii, ληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ. compertus sacrilegii, καταληφθεὶς ἐπ' αὐτῇ τῇ ἱεροσυλίᾳ.

compernis, e, (perna) ῥαιβός, γονύκροτος.

†com-perpĕtŭus, a, um, συναΐδιος.

comperte, ἐπίρ. σαφῶς. Γέλλιος.

compertus, a, um, ἰδ. comperio.

com-pes, ĕdis, θ. συνηθέστερον compedes,

Digitized by Google

um, πληθ. πέδη, ποδοκάκη, δεσμός, δεσμά. 2) εἶδος περιτραχηλίου τῶν γυναικῶν.
compesco, ŭi, ĕre, (compes)-aliquem ἢ aliquid, κατέχω, κολάζω τινὰ ἢ τι, καταχρατῶ. κρατῶ τινος. iram, κρατῶ τῆς ὀργῆς. compesce mentem. ἴσχε νόον. equum habenis, κατέχω τὸν ἵππον τῷ χαλινῷ. vitem, καλάζω (κλαδεύω) τὴν ἄμπελον. civem seditiosum, κολάζω τὸν στασιαστικὸν πολίτην. Παρὰ Πλαύτῳ μετ' ἀπαρεμφ. compesce in illum dicere injuste, παῦσαι ἄδικα λέγων ἐκεῖνον.
compĕtenter, ἐπίρ. προσηκόντως, ἁρμοδίως.
compĕtentia, æ, θ. (competo) σύμπτωσις. 2) ἁρμονία, ἀναλογία
compĕtītĭo, ōnis, θ. συμφωνία, τὸ συμπεφωνημένον. 2) ἀντιποίησις δικαστική.
compĕtītor, ōris, ἀ. ὁ ἀντιπαραγγέλλων, ὁ μεταπορευόμενος τὴν αὐτὴν ἀρχήν.
*compĕtītrix, īcis. θ. ἡ ἀντιπαραγγέλλουσα.
com-pĕto, ivi, εἴτε ĭi, ītum, ĕre, aliquid, ἅμα ζητῶ, συζητῶ τι. 2) συμπίπτω, συμβάλλω. in unum, εἰς ταὐτό. 3) cum aliqua re εἴτε alicui, συμπίπτω, συντρέχω τινί. 4) ἁρμόζω, ἁρμόδιος. ἐπιτήδειός εἰμι.
compīlātĭo, ōnis, θ. συναρπαγή, ἡ πανταχόθεν γινομένη συλλογή.
compīlātor ōris, ἀ. ὁ συναρπάζων, ὁ πανταχόθεν συλλέγων.
com-pīlo, avi, atum, are. aliquem ἢ aliquid. συναρπάζω, διαρπάζω, συλῶ τινα ἢ τι. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς [δέρω.
*com-pīlo, avi, are, καταπιλῶ, συγκόπτω,
compingo, pēgi, pactum, ĕre,(con-pango) aliquid, συμπήγνυμί τι, συνάπτω, συναρμόζω τι. compactus, a, um, σύμπηκτος, συμπαγής. compacta et firma membra, στιφρὰ καὶ στερεὰ μέλη. 2) συντίθημι, συγκροτῶ. συγγράφω. falsa, πλάττω ψεύδη. 3) aliquem ἢ aliquid in locum, ἀποθῶ, καθείργω. ἀποκρύπτω τινὰ ἢ τι εἴς τι.
com-pingo, pinxi, ĕre, καταγράφω, ἐπιχρίω. [κνοῦμαι.
com-pinguesco, ĕre, συμπήγνυμαι, συμπυ-
compĭtālĭcĭus, εἴτε compitalitius, a, um, τῆς ἑορτῆς τῶν Λαρήτων. πρβ. compitalis
compĭtālis, e, (compitum) τῆς τριόδου. compitales Lares, οἱ Λάρητες, οἱ τῶν τριόδων ἢ σχιστῶν ὁδῶν φυλακτικοί. compitalia, ium, εἴτε iorum, οὐ. ἡ ἑορτὴ τῶν Λαρήτων ἡ ἀγομένη ἐν ταῖς τριόδοις, Κωμπιτάλια παρὰ Διον. Ἁλικ. 4, 14.
compitum, i, οὐ εὔχρηστότ. ὁ πληθ ἀρ. (competo) τρίοδος, σχιστὴ ὁδός. 3) βωμὸς ἱδρυμένος ἐν τριόδοις.
com-plăcĕo, ŭi, καὶ ĭtus sum, ĕre, alicui, συναρέσκω τινί. 2) ἀρέσκω τινί. hoc deo complacitum est, τοῦτο ἤρεσε τῷ θεῷ, τοῦτο ηὐδόκησεν ὁ θεός.
*com-plăco, avi, atum, are, aliquen, καταπραΰνω τινά.
complanātĭo ōnis, θ. χῶμα τὸ ἐξομαλίζον τι.
complānator, ōris, ἀ. ὁ ἐξομαλίζων.
com-plano, avi, atam, are, καθομαλίζω, ἐξομαλίζω, ὁμαλίζω. domum, κατεδαφίζω τὸν οἶκον.
†com-planto, avi, atum, are, συμφυτεύω.
com-plaudo, ĕre, συνεπικροτῶ. [tor.
complecto, ĕre, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ complec-
complector, exus sum, ecti, con-plector) aliquid, περιπλέκομαί τινι, περιέχω, περιβάλλω τι. mare terram complexum, ἡ συμπεριέχουσα τὴν γῆν θάλασσα. vestis complectens corpus, ἐσθὴς περιβάλλουσα τὸ σῶμα. sopor complectitur artus, ὕπνος κατέχει τὰ μέλη. 2) complector aliquid mente εἴτε animo ἢ ἁπλῶς complector aliquid, περιλαμβάνω τι τῷ νῷ, περιβάλλομαί τι τῇ διανοίᾳ, καταλαμβάνω τι. 3) περιλαμβάνω τι (λόγῳ). διαλαμβάνω. causas breviter complector, συλλήβδην διέρχομαι τὰς αἰτίας 4) περιλαμβάνω, καταλαμβάνω, κτῶμαί τι 5) aliquem, συμπλέκομαί τινι. complectuntur inter se, συμπλέκονται ἀλλήλοις. 6) περιβάλλω, περιλαμβάνω ἀσπάζομαί τινα. 7) μτφρκ. complector aliquid ἀσπάζομαί τι. philosophiam, τὴν φιλοσοφίαν. aliquem honoribus. περιάπτω τινὶ τιμάς. aliquem beneficiis, θεραπεύω τινα εὐεργεσίαις. 8) παθητ. περιβάλλομαι, κατέχομαι ὑπό τινος. invidiosa fortuna complector, ὑπὸ φθονερᾷ τύχῃ κατέχομαι.
complēmentum, i, οὐ. (compleo) συμπλήρωμα. Λ σπαν.
com-plĕo, ēvi, ētum, ēre, (ἐκ τοῦ ἀχρήστ. pleo. πρβλ. plenus) aliquid aliqua re, πληρῶ, πίμπλημί τί τινος. omnia cruore, ἅπαντα αἵματος. cibo et potione completi, σίτου καὶ ποτοῦ πληρωθέντες. legiones compleo, πληρῶ. ἀναπληρῶ τοὺς λεγεῶνας. naves, πληρῶ, συμπληρῶ τὰς ναῦς. compleo aëra murmure, ἀναπίμπλημι ψιθυρισμοῦ τὸν ἀέρα. Σημ. compleo aliquem dementiae, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ dementiā, ἀναπίμπλημί τινα ἀνοίας 2) aliquid, πληρῶ, ἐκπληρῶ, ἐκτελῶ. ἀποτελῶ τι. promissum, πληρῶ, ἀποτελῶ τὴν ὑπόσχεσιν centum annos, πληρῶ. βιῶ ἑκατὸν ἔτη. complevit sua tempora, ἐπλήρωσε τὸν τοῦ βίου χρόνον ἐπὶ τὸ τοῦ βίου τέρμα ἦλθε.— completus. πλήρης
complētio. ōnis, θ. πλήρωσις, ἐκπλήρωσις.
†complētor, ōris, ἀ. πληρωτής.
compĕtus, a, um, ἴδ. compleo.
†complex, ĭcis, (complico) συνεργός, μέτοχος, ἑταῖρος.
complexĭo, ōnis, θ. (complector) συμπλο-

Digitized by Google

κή, συνάφεια, σύλληψις. 2) περίοδος 3) συμπέρασμα. 4) ἐν τῇ γραμμ. συναίρεσις, συναλοιφή. 5) ἕξις, φύσις σώματος.
complexīvus, a, um, συμπλεκτικός. Ἀμφ γραφ.
complexo, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ complector) περιπλέκομαι, περιλαμβάνω.
complexus, a, um, ἴδ. complector.
complexus, ūs, ἀ. complector) συμπλοκή, περιπλοκή, περιβολή, περίπτυξις, ἀσπασμός. μτφρκ. στοργή, ἀγάπη. 2) συνάφεια λόγου.
complĭcātĭo, ōnis, θ. σύμπτυξις.
com-plĭco, avi, atum, εἴτε ŭi, ĭtum, are, συμπτύσσω, συμπλέκω.
complōdo, ōsi, ōsum, ĕre, manus, συγκροτῶ τὼ χεῖρε. [ὁ ὀλοφυρμός
complōrātĭo, ōnis, θ. τὸ συνολοφύρεσθαι,
complōrātus, ūs, ἀ. παρὰ Λιβίῳ, ταὐτὸ τῷ comploratio.
com-plōro, avi, atum, are, συνολοφύρομαι, συνοδύρομαι. aliquem, κλαίω, θρηνῶ τινα.
complōsus, a, um, ἴδ. complodo
com-plŭo, ĕre, καθύω, βρέχω. compluit, τὸ ὕδωρ (τὸ ἐξ οὐρανοῦ) συρρεῖ.
complūres, a, καὶ ia, ium, συμπλείονες, σύμπολλοι, πλείονες, πλεῖστοι.
complusculē, ἐπίρ. μάλα πολλάκις. Ἀμφ. γραφ. [μάλα πολλοί.
complusculi, æ, a, ἐπιεικῶς πολλοί, εὖ
complŭvĭātus, a, um, ὥςπερ μέσαυλος (compluvii) κατεσκευασμένος.
complŭvĭum, i, οὐ. (compluo). Ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς οἰκίας ἦν χῶρος τετράγωνος ὑπαίθριος, ὥςπερ αὐλή τις, ὃς cavædium καὶ atrium ἐκαλεῖτο. εἰς τὸν χῶρον τοῦτον πάντα τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντα ἐπὶ τοῦ τέγους ὕδατα συνῄει, ἃ ἀπὸ τῆς περὶ τὰ ἄκρα τοῦ τέγους ὑδρορρόας εἰς τοὔδαφος κατεφέρετο ἔνθα δεξαμενή τις ἦν κατεσκευασμένη. Καὶ τὸ μὲν ἄνω τοῦ τετραγώνου χώρου τοῦ ὑπαιθρίου compluvium, κατάκλυστρον, ἡ δὲ δεξαμενὴ impluvium ἐκαλεῖτο. 2) καθ' ὁμοιότητα καλεῖται ἐσχάρα τετράγωνος μετέωρος κανόσιν ἐζευγμένη, ᾗ τὰ τῆς ἀμπέλου κλήματα ἀνεδεῖτο.
com-pondĕro, are, συσταθμῶ, σταθμῶ.
com-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, ĕre συντίθημι. aliquid cum aliqua re, ἢ aliquid alicui, συντίθημί τί τινι, συνάπτω, συναρμόζω. manibus manus συνάπτω χεῖρα χειρί. genus hominum compositum est anima et corpore, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος συνήρμοσται ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. compono medicamentum, συντίθημι, κατασκευάζω φάρμακον. orationem, συντίθημι λόγον commentarios συντάττω ὑπομνήματα. librum, συγγράφω βιβλίον gladiatores inter se componuntur, μονομάχοι ἀλλήλοις συμβάλλονται compositus, a, um. σύνθετος. 2) συντίθημι. πλάττω. mendacium, πλάττω ψεῦδος fraudem, συντίθημι, πλάττω ἀπάτην. insidias, κατασκευάζω ἐνέδραν compositus, a, um, πλαστός. 3) συντίθημι, συντάττω, κοσμῶ. εὐθετῶ. capillum, κοσμῶ τὴν κόμην. ordines, συντάττω, διατίθημι τὰς τάξεις. mortuum, κηδεύω τὸν ἀποθανόντα. compositus, a, um, εὔθετος, κεκοσμημένος, τεχνικός. 4) διατίθημι, καταπαύω. bellum, καταπαύω τὸν πόλεμον. discordiam, διατίθημι τὴν ἔριν. juvenes concitatos, διατίθημι, διαλλάττω τοὺς ἐρεθισθέντας νεανίσκους. compositus, a, um, ἥσυχος, ἀπαθής. 5) συναρμόζω, ἐφαρμόζω. παρασκευάζω. se ad exemplum, συναρμόζω ἐμαυτὸν πρὸς τὸ παράδειγμα. animum ad omnes casus, συναρμόζω τὸν νοῦν πρὸς πάσας τὰς συμπτώσεις. compositus ad aliquid, ἁρμόδιος, εὔθετος πρός τι. 6) συντάσσομαι, συντίθεμαι. diem componere, συντίθεσθαι, συντάττεσθαι ἡμέραν. compositā horā facimus aliquid συνθέμενοι τὴν ὥραν ποιοῦμέν τι. compono proditionem, συντίθεμαι προδοσίαν. dies composita, ἡ συνταχθεῖσα, ῥητὴ ἡμέρα composito, εἴτε ex composito, κατὰ τὸ συντεταγμένον, ἐκ παρασκευῆς. 7) παραβάλλω, dicta cum factis, τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις παραβάλλω. parva magnis, συγκρίνω μικρὰ μεγάλοις.
*comportātĭo, ōnis, θ. συγκομιδή.
com porto, avi, atum, are, συγκομίζω.
compos, ŏtis, (potis) alicujus. σπαν aliquo ἐγκρατής, κρατῶν τινος sui compos, ὁ ἑαυτοῦ κρατῶν, ὁ ἐν ἑαυτῷ ὤν. animi εἴτε mentis compos, φρενήρης, σωφρονῶν. 2) τυχών τινος. voti, τῆς εὐχῆς. laudis, ἐπαίνου. miseriarum, ταλαιπωριῶν. 3) ἔνοχός τινι. μέτοχός τινος. sceleris, ἔνοχος τῷ ἐγκλήματι.
*com possens, entis, ὁμοῦ ζητῶν.
compŏsĭte, ἐπίρ. ἁρμοδίως, κοσμίως, τεχνικῶς. [στικῶς.
compŏsĭtīcius, a, um. ἐκ συνθέτων συνε-
compŏsĭtĭo, ōnis, θ. σύνθεσις, σύνταξις, διάταξις. 2) σύνθεσις, ἀπόθεσις. 3) συμβολή. gladiatorum, τῶν μονομάχων. 4) διάλυσις ἔριδος συνθήκη σύνθημα.
*compŏsĭtīvus, a, um, συνθετικός.
compŏsĭtor, ōris, ἀ (compono) συνθέτης, συγγραφεύς, ὁ συντάξας.
compŏsĭtūra, æ, θ. (compono) σύνθεσις, συναρμογή
compŏsĭtus, a, um, ἴδ. compono.
† compossessor, ōris, ἀ. συγκτήτωρ.
compōtātĭo, ōnis, θ συμπόσιον. Κικέρων.
compŏtens, entis, ἐπίθ. Ἀρτέμιδος ἐν ἐπι-

Digitized by Google

γραφαῖς, ἡ ὁμοῦ μετά τινος ἰσχύουσα, οἰονεί. συγκρείων.
compŏtio. ivi. ĭtum. ire. (compos) aliquem alicujus ἤ aliqua re, ποιῶ τινα ἐγκρατῆ τινος. παρέχω τινί τι.
com-pōtor, ōris, ἀ. συμπότης.
compōtrix. īcis, θ. συμπότρια.
com-præs, dis. ἀ. ὁ συνεγγυῶν. Φῆστος.
compransor, ōris ἀ. ὁ συνάριστος.
comprĕcātio, ōnis, θ προσευχή
com-prĕcor, atus sum, ari, προσεύχομαι. deos. τοῖς θεοῖς.
com-prĕhendo, ndi, nsum, ĕre, aliquem ἤ aliquid, συλλαμβάνω. ἐπιλαμβάνω τινὰ ἤ τι, δράττομαί τινος. ignis aliquid comprehendit. τὸ πῦρ ἐπιλαμβάνει τι. comprehensa sunt ædificia, (ὑπον. igni), ἐνεπρήσθησαν τὰ οἰκοδομήματα. πρβλ. τὸ τῆς συνηθείας ἔπιασαν τὰ κτίρια comprehensus morbo. νόσῳ ἐπιληφθείς, νόσῳ περιπεσών. comprehendo hostem, συλλαμβάνω. καταλαμβάνω πολέμιον. furem, λαμβάνω κλέπτην ἐπ' αὐτοφώρῳ. adulterium, καταφωρῶ τὴν μοιχείαν. 3) ἐπὶ φυτῶν· λαμβάνω. surculus comprehendit, ὁ κλάδος λαμβάνει, ῥιζοῦται, ῥιζοβολεῖ. 4) περιλαμβάνω. circuitus ejus triginta et duo stadia comprehendit, ἡ περίοδος αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δύο στάδια περιλαμβάνει. aliquid mente comprehendo, περιλαμβάνω τι τῇ διανοίᾳ. comprehendo aliquid, συλλαμβάνω, καταλαμβάνω, κατανοῶ τι. 5) aliquem amicitiā, ἀνακτῶμαί τινα φιλίᾳ. juvenes humanitate, ἀναρτῶμαι τοὺς νέους τῇ φιλανθρωπίᾳ. 6) συλλαμβάνω, διέρχομαί τι breviter comprehendo sententiam, διὰ βραχέων συλλαμβάνω τὴν γνώμην, συλλήβδην ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην. verbis luculentioribus rem comprehendo. διὰ λαμπροτέρων λόγων ἐξηγοῦμαι τὸ πρᾶγμα. aliquid numero comprehendere, καταριθμεῖν τι.
comprĕhensibĭlis, e, (comprehendo) ληπτός, καταληπτός.
comprĕhensio, ōnis, θ. σύλληψις, ἐπίληψις, κατάληψις. 2) περίληψις λόγου.
comprĕhenso, avi, atum. are, (ἐπιτατ. τοῦ comprehendo) περιλαμβάνω.
comprĕhensus, a, um, ἴδ. comprehendo.
comprendo, ndi, nsum, ĕre, ταὐτὸ τῷ comprehendo.
†compresbўter, ĕri, ἀ. ὁ συμπρεσβύτερος
compresse, ἐπίρ. συλλήβδην, συντόμως. 2) συντόνως, ἐπιμόνως.
compressio, ōnis, θ. (comprimo) συμπίεσις, σύνθλιψις. 2) συνουσία, μίξις. 3) τὸ σύντομον τοῦ λόγου. ἡ σύλληψις.
†com-presso, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ comprimo) συμπιέζω.
compressor, ōris, ἀ (comprimo) ὁ συγγενόμενος (γυναικί).
compressus, a. um, ἴδ. comprimo.
compressus, ūs, ἀ. (comprimo) συμπίεσις, σύνθλιψις. 2) συνουσία, μίξις. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικ. εὕρηται.
comprĭmo. essi, essum, ĕre, (premo) aliquid, συμπιέζω, συνθλίβω τι. ordines aciei, πυκνῶ τὰς τάξεις τῆς φάλαγγος. mulierem, συγγίγνομαι γυναικί, πιέζω γυναῖκα. 3) συνέχω, συστέλλω, κατέχω. manus, ἀπέχω τὰς χεῖρας. seditionem, καταπιέζω, καταπαύω στάσιν. audaciam alicujus. ἐπέχω, κολάζω τὴν τόλμην τινός. 3) κατακρύπτω, ὑποκρύπτω, ὑποκλέπτω τι. — compressus, a, um, στενός.
*comprŏbātio ōnis, θ. συναίνεσις.
*comprŏbator. ōris. ἀ. συναινέτης.
com-prŏbo, avi. atum, are, aliquid, συναινῶ, ἀποδέχομαί τι, συνδοκεῖ μοί τι. comprobo sententiam tuam, συναινῶ τὴν σὴν γνώμην. 2) δόκιμον παρέχω τι, ἀποδείκνυμι, βεβαιῶ, πιστῶ τι
*comprōmissarius, a, um, (compromissum) τῆς ἀμοιβαίας συνθήκης.
comprōmissum, ἴδ compromitto.
comprōmitto, īsi, issum, ĕre, συντίθεμαι. de aliqua re, ἐπιτρέπω διαιτητῇ περί τινος πράγματος, δίδωμι διαιτητῇ τὴν ἐπιτροπὴν περί τινος.— compromissum, i, οὐ. ἀμοιβαία ὑπόσχεσις, συνθήκη (περὶ διαιτητοῦ μάλιστα).
*com-prōvincialis, e, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας (συνεπαρχιώτης).
Compsa, æ, θ. Κῶμψα, πόλις Ἱρπινῶν ἐν τῇ Σαυνίτιδι οὐ πόρρω τῶν Αὐφίδου πηγῶν. ἡ τανῦν Conza. Ὁ πολίτης Compsānus.
compte, ἐπίρ. (como) κεκαλλωπισμένως, κομψῶς
*comptŭlus, a, um, (comptus) θρυπτικῶς κεκαλλωπισμένος.
comptus, ūs, ἀ. (como) κόμμωσις κόμης, κόσμος τριχῶν. 2) παρὰ Λουκρητίῳ 3, 857, δεσμός, συνάφεια.
compugnantia, æ, θ. διαμάχη.
com-pugno, are, διαμάχομαι.
*compulsāmentum, i. οὐ. προτροπή.
†compulsātio, ōnis, θ. σύγκρουσις, διαμάχη. [ἀνάγκη.
compulsio, ōnis, θ. (compello) προτροπή,
compulso. avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ com-pello) ὠθῶ. 3) συνωθοῦμαι, συγκρούομαι.
compulsor, ōris, ἀ. (compello) ἐλατήρ. 2) ὁ ἀπαιτῶν (ὀφείλημα) εἰσπράκτωρ.
*compulsus, ūs, ἀ. (compello) σύγκρουσις.
compulsus, a, um, ἴδ compello.
*compunctōrius, a, um, κατανυκτικός, προτρεπτικός.

Digitized by Google

compunctus, a, um, ἴδ. compungo.
com-pungo, unxi, unctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, καταστίζω, κατανύσσω.
compurgatĭo, ōnis, θ. διακάθαρσις.
*com-purgo, are, διακαθαίρω.
*compŭtābĭlis, e, (computo) λογισμοῦ ἐπιδεκτικός, δυνατὸς λογισθῆναι.
compŭtātĭo, ōnis, θ. (computo) λογισμός. 2) λογισμὸς γλίσχρος.
compŭtātor, ōris, ἀ. λογιστής, συμψηφιστής.
compŭtista, æ, ἀ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
com-puto, avi, atum, are, aliquid, συλλογίζομαι, ἐκλογίζομαι, λογίζομαί τι. annos, quibus viximus, computo, λογίζομαι τὰ ἔτη, ὅσα ἐβιώσαμεν. computans, quid studia referant, λογιζόμενος τί αἱ σπουδαὶ ὠφελοῦσι. 2) καταλογίζομαι, προσκαταλέγω.
com-pŭtresco, trŭi, ĕre, κατασήπομαι, σήπομαι.
compŭtus, i, ἀ (computo) λογισμός. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
comte, ἐπίρ. ἴδ. compte.
comtŭlus, a, um, ἴδ. comptulus.
comtus, a, um, ἴδ. como.
comtus, ūs, ἀ. ἴδ. comptus.
*cŏmŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ coma) μικρὰ κόμη.
Cōmum, i, ἀ. Κῶμον, πόλις τῆς ἐπέκεινα τοῦ Πάδου Κελτικῆς, ἣ καὶ Novum Comum ὠνομάζετο. Comensis, e, ἐκ Κώμου.
con, εὔχρηστον ἐν μόνῃ τῇ συνθέσει ἀντὶ τοῦ cum.
*cōnābĭlis, e, (conor) πολύπονος.
cōnāmen, ĭnis, οὐ. (conor) ἐπιχείρημα, ἀγώνισμα. Λ. ποιητ.
*cōnamentum, i, οὐ. εἶδος στηρίγματος εἴτε ὑπερείσματος.
cōnātio, ōnis, θ. ἐπιχείρησις, ἐπιβολή, ἀπόπειρα. Λ. σπαν.
cōnātum, i, ἴδ. conor.
cōnātus, ūs, ἀ. (conor) ἐπιχείρησις, ἐπιχείρημα, ἐπιβολή, ἀπόπειρα. 2) ἀγώνισμα. ζῆλος.
con-căco, avi, atum, are, καταχέζω.
con-cædes, is, θ. συνηθέστ. concædes, ium, πληθ. αἱ ἐκκοπαὶ δένδρων.
con-călĕfăcĭo, fēci, factum, ĕre, διαθερμαίνω.
*concălfactōrĭus, a, um, θερμαντικός.
con-călĕfīo, factus sum, fiĕri, διαθερμαίνομαι.
con-călĕo, ŭi, ēre, διάθερμός εἰμι.
con-călesco, lŭi, ĕre, (ἐναρκτ.) διαθερμαίνομαι.
con-callesco, llŭi, ĕre, (ἐναρκτ.) τυλοῦμαι ἀμβλύνομαι, ἀναίσθητος γίγνομαι. 2) ἐπίτριπτος, πανοῦργος γίγνομαι.
concămĕrātĭo, ōnis, θ. καμάρωσις, καμάρωμα.
con-cămĕro, avi, atum, are, καμαρῶ. concameratus, καμαρωτός.
*con-candesco, ĕre, κατάπυρος γίγνομαι.
Concăni, orum, ἀ. Κωγκανοί, ἔθνος Ἱσπανίας.
†con-captīvus, a, um, συναιχμάλωτος.
concarnātĭo, ōnis, θ. συσσάρκωσις.
concarno, avi, atum, are, συσσαρκῶ.
con-castīgo, avi, atum, are, aliquem, κολάζω, σωφρονίζω τινά.
concătēnātĭo, ōnis, θ. σύνδεσμος. Λ. τοῦ μτγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
con-cătēno, avi, atum, are, συνδεσμεύω, συνδέω, ἁλύσει δέω.
con-căterva, avi, atum, are, πυκνῶ.
concăvĭtas, ātis, θ. κοίλωμα, κοιλότης.
con-căvo, avi, atum, are, κοιλῶ, κοιλαίνω.
con-căvus, a, um, κοῖλος. concava, orum, οὐ. τὰ κοῖλα, κοιλώματα.
con-cēdo, ssi, ssum, ĕre, χωρῶ. ex ædibus, ἐκ τοῦ οἴκου. in hiberna, εἰς τὰ χειμάδια. concessit Argos habitatum, ἀπῆλθεν εἰς Ἄργος οἰκήσων. concede hinc intro, χώρει ἐντεῦθεν εἴσω. Παρὰ Ταχίτῳ· concedo vitā, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου, οἴχομαι. quandoque concessero, ἐπειδὰν ἀποθάνω. 2) μτφρκ. concedo in sententiam, συγκατατίθεμαι τῇ γνώμῃ. in conditiones, συγκαταβαίνω εἰς τὰς συνθήκας. συγχωρῶ ταῖς συνθήκαις. in ditionem, ἐνδίδωμι ἐμαυτόν, ὑποτάσσομαί τινι. 3) alicui, συγχωρῶ, παραχωρῶ, ὑπείκω, ἐνδίδωμί τινι. bellum paci concedit, ὁ πόλεμος ὑπείκει τῇ εἰρήνῃ. nemini concedit οὐδενὶ ὑπείκει. concessit senatus postulationi tuæ, ἐχαρίσατο, ἐνέδωκεν ἡ σύγκλητος τῇ σῇ αἰτήσει. concedo veris, συγχωρῶ τῇ ἀληθείᾳ 4) alicui aliquid, συγχωρῶ τινί τι, παραχωρῶ τινί τινος. concedo alicui principatum, παραχωρῶ τινι τῆς ἡγεμονίας. vitam alicui, συγχωρῶ τινι τὴν ζωήν. peccata alicui, συγγιγνώσκω τινὶ τὰ ἁμαρτήματα. fatis nunquam concessa moveri Camarina, θέσφατόν ἐστι μὴ ποτὲ κινηθῆναι. Καμάριναν. concedo tibi hoc verum esse sive ut sit verum, συνομολογῶ σοι τοῦτο, συγχωρῶ σοι τοῦτο ἀληθὲς εἶναι. dolorem atque amicitias meas reipublicæ concessi, τὴν λύπην καὶ τὴν ἔχθραν μου τῇ πολιτείᾳ ἐχαρισάμην.
con-celĕbro, avi, atum, are, locum, φοιτῶ, θαμίζω εἰς τόπον. 2) aliquid, ἐπιμελοῦμαί τινος, σπουδάζω περί τι. 3) aliquem ἢ aliquid, διαθρυλῶ, ἐγκωμιάζω τινὰ ἢ τι. 4) ἑορτάζω, πανηγυρίζω. diem, natalem, ἑορτάζω. ἐπιτελῶ τὰ γενέθλια.
†concellīta, æ, ἀ. σύγκελλος.

Digitized by Google

con-cēlo, àvi, atum, are, καταχρύπτω. Γέλλιος.
concentĭo, ōnis, θ. (concino) συμφωνία, ἁρμονία. Λ. σπαν.
concentŭrio, avi. atum, are, συγκαλῶ, συναθροίζω (οἱονεὶ εἰς ἑκατοντάδας). Λέξ κωμικὴ Πλαύτου.
concentus, ūs, ἀ, (concino) συμφωνία, ἁρμονία. μτφρχ. συμφωνία, ὁμόνοια. 2) ὁμόφωνος ἐπικρότησις.
conceptācŭlum, i, οὐ. (concipio) δοχεῖον.
conceptĭo, ōnis. θ. (concipio) σύλληψις. mundus est omnium rerum conceptio, ὁ κόσμος ἐστὶ σύλληψις πάντων τῶν ὄντων. 2) σύλληψις, κύησις. 3) aquæ, ὑποδοχὴ ὕδατος, σύῤῥοια. 4) διατύπωσις, λεκτικὸς τύπος.
concĕptīvus, a, um, (concipio) conceptivæ feriæ ἐλέγοντο τῶν τελετῶν, ὅσαι οὐκ ἐπετελοῦντο κατὰ ῥητὰς ἡμέρας, ἀλλὰ παρηγγέλλοντο ἑκάστοτε. πρβλ. concipio 5.
†concepto. are, (ἐπιτατ. τοῦ concipio) συλλαμβάνω, κύω. 2) συλλαμβάνω ἐν τῷ νῷ
conceptus a, um, ἴδ. concipio.
conceptus, ūs, ἀ. (concipio) σύλληψις, συλλογή. aquarum, σύῤῥοια 2) σύλληψις, κύησις. 3) τὸ συλληφθὲν ἔμβρυον.
*con-cerno ĕre, συγκρινῶ, συμμίγνυμι.
concerpo, psi, ptum, ĕre, (carpo) aliquid, κατασχίζω τι. μτφρχ. aliquem, τίλλω διασύρω τινά
concertātĭo, ōnis, θ. (concerto) ἔρις, λογομαχία ἡ ἐριστική.
concertātīvus a, um, ἐριστικός. concertativa accusatio. ἀντικατηγορία.
*concertātor. ōris, ἀ. ἀνταγωνιστής.
*concertātōrius, a, um, ἐριστικός.
con-certo, avi. atum, are, διαγωνίζομαι. cum aliquo, πρός τινα. Hercules cum Apolline de tripode concertavit, ὁ Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα περὶ τοῦ τρίποδος ἤρισε 2) ἐρίζω, λογομαχῶ, φιλονεικῶ.
*concessātĭo, ōnis, θ. (concesso) ὄκνος, μέλλησις.
concessĭo, ōnis, θ. (concedo) συγχώρησις, συγχώρημα ἔνδοσις. συνομολογία.
con-cesso, avi, atum, are, παύομαι, καταπαύομαι. Λ. σπαν.
concessus, a, um, ἴδ. concedo.
concessus, ūs, ἀ. (concedo) συγχώρησις, συγχώρημα. συνομολογία.
concha, æ, θ κόγχη. ποιητ. ὁ μαργαρίτης 2) ὅ τι κόγχῃ ἔοικεν, οἷον μικρόν τι ἀγγεῖον, ἡ κόγχη.
*conchātus, a, um, (concha) κογχοειδής.
conchēus, a, um, τῆς κόγχης. Ἀμφ γρφ.
conchis, is, θ. κόγχος, εἶδος κυάμου ἢ φακῆς.
conchīta, æ, ἀ. κογχοθήρας.
conchŭla, æ, θ. κογχίον. κογχάριον.
conchȳlĭātus a, um, κογχυλιωτός. 2) ἐνδεδυμένος πορφύραν.
conchȳlĭlĕgŭlus, i, ἀ. (κογχυλιολέκτης) κογχυλευτής.
conchȳlĭum, i, οὐ. κογχύλιον, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ πορφύρα, τὸ πορφυροῦν χρῶμα καὶ ἡ πορφυρᾶ ἐσθής.
concīdo, īdi, īsum, ĕre (con-cædo) aliquem ἢ aliquid, συγκόπτω κατακόπτω τινὰ ἤ τι. ligna, συγκόπτω ξύλα. magnam multitudinem fugientium. κατακόπτω μέγα πλῆθος φευγόντων corpus in partes, κατακρεματίζω σῶμα. agrum humidiorem fossis. διατέμνω ὀρύγμασιν ἀγρὸν ὑγρότερον. virgis aliquem, κατακόπτω, συγκόπτω τινὰ ῥάβδοις. μτφρχ. ἀφανίζω, καταλύω, ἀνατρέπω.— concisus, a, um, συγκεκομμένος, σύντομος.
concĭdo, ĭdi, ĕre, (con-cado) καταπίπτω, πίπτω, συμπίπτω. in cursu concido θέων καταπίπτω. sparo percussus concidit, ἀκοντίῳ πληγεὶς ἔπεσε. hostia propter aras concidit, τὸ ἱερεῖον πίπτει παρὰ τὸν βωμόν. turris terræ motu concidit, ὁ πύργος ἔπεσε συνέπεσεν, ἐκρημνίσθη ὑπὸ σεισμοῦ. urbs incendio conflagrata concidit, ἡ πόλις καταπρησθεῖσα συνέπεσε. μτφρχ vita concidit, ὁ βίος καταλύεται. concidit Ilia tellus, ἠφάνισται ἡ Τροία. concidit vultus ejus, συνέπεσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ (ἠθύμησεν). hostes concidunt animis. οἱ ἐχθροὶ ἀθυμοῦσι ταπεινοῦνται. concidit senatus auctoritas, τεταπείνωται τὸ ἀξίωμα τῆς συγκλήτου. bellum concidit, ὁ πόλεμος καταλύεται.
con-cĭēo, cīvi. cĭtum, ēre, aliquem, συναγείρω, ἀθροίζω, συνάγω τινά. remotos populos, συναγείρω μακρὰν κείμενα ἔθνη. 2) aliquid, ἐγείρω, ἀνακινῶ τι μτφρχ. concieo hostem, ἀνεγείρω, παροξύνω τὸν πολέμιον. seditionem, ἐγείρω στάσιν. iram alicujus, ἐξοργίζω τινά concitus deo, κινούμενος ὑπὸ θεοῦ. ἐνθουσιάζων.
concĭlĭābŭlum, i. οὐ. (concilium) ἐκκλησιαστήριον, συνέδριον, ἀγορά. συνελεύσεως τόπος. ἦσαν δὲ καὶ κῶμαί τινες οὕτω καλούμεναι.
concĭlĭātĭo, ōnis, θ. οἰκείωσις, ἀνάκτησις, φιλίωσις.
concĭlĭātor, ōris, ἀ. προξενητής.
*concĭlĭātrīcŭla. æ, θ. ὑποκορ. τοῦ conciliatrix, προξενήτρια.
concĭlĭātrix, īcis, θ. προξενήτρια. 2) γενέτειρα. πρόξενος.
concĭlĭātūra, æ, θ. προξένησις. μαστροπεία.
concĭlĭatus, ūs, ἀ. συναφής, σύζευξις. Μόνον παρὰ Λουκρητίῳ καὶ κατ' ἀφαιρετ. τοῦ ἑνικ.

Digitized by Google

†conciliciātus, a, um, (con-cilicium), Κιλίκιον κάλυμμα ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς.

concilio, avi, atum, are, (concilium) συνάπτω. dispersa, τὰ διεσπαρμένα. 2) aliquem ἢ aliquid alicui συνάπτω τινὰ ἢ τί τινι. deos homini conciliare, εὐμενεῖς παρέχειν τοὺς θεοὺς τῷ ἀνθρώπῳ. conciliare et conjungere homines inter se, συνάπτειν καὶ συζευγνύναι τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ἀλλήλους. concilio pacem inter cives, εἰρήνην ποιῶ τοῖς πολίταις πρὸς ἀλλήλους. amicitiam inter eos, συνάπτω αὐτοῖς φιλίαν πρὸς ἀλλήλους. συνάγω αὐτοὺς ἀλλήλοις. 3 concilio mihi, εἴτε ἁπλῶς, concilio aliquem ἢ aliquid, φιλῶ τινα, ἀναρτῶμαι, ἀνακτῶμαι. οἰκειοῦμαί τινα ἢ τι. judicem mihi concilio, κτῶμαι τὴν εὔνοιαν τοῦ δικαστοῦ, ἀνακτῶμαι τὸν δικαστήν. animos hominum, ἀνακτῶμαι τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχάς. odium, κινῶ, συνάγω μῖσος risus. κινῶ. παρέχω γέλωτα 4) alicui aliquem ἢ aliquid. προξενῶ, παρέχω τινί τινα ἢ τινί τι. concilio mihi pecuniam, εἴτε ἁπλῶς concilio pecuniam, κτῶμαι, πορίζομαι χρήματα — conciliatus, a um, alicui. φίλος, οἰκεῖος, εὔνους τινί, φιλικῶς ἔχων πρός τινα.

concilium, i, οὐ. συναγωγή σύνοδος. σύλλογος, συνέδριον, ἐκκλησία. concilium habere, ποιεῖν ἐκκλησίαν. ἐκκλησιάζειν, συνεδρεύειν. convoco, cogo concilium, συγκαλῶ, συνάγω, ἀθροίζω ἐκκλησίαν, σύνοδον. dimitto. διαλύω τὴν σύνοδον. 2) σύναψις σύμμιξις, συνουσία.

concinentia æ, θ. (concino) συναυλία, συμφωνία, ἁρμονία. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.

*concinĕro, avi, atum, are, (cinis) κατατεφρῶ.

*concinnātīcius, a, um, (concinno) εὐάρμοστος, τεχνήεις.

concinnātio, ōnis, θ. κατασκευή, σύνθεσις.

concinnātor, ōris, ἀ. κοσμητής, πλάστης.

concinne, ἐπίῤ. κομψῶς, κοσμίως, ἁρμοδίως.

concinnĭtas, ātis, θ. εὐαρμοστία, εὐρυθμία, κομψότης.

concinnĭter, ἐπίῤ. κομψῶς, ἁρμοδίως.

*concinnĭtūdo, ĭnis, θ. κομψότης

concinno, avi, atum, are, (concinnus) aliquid, συναρμόζω. εὖ συντίθημι, ἁρμοδίως κατασκευάζω τι. 2) alicui aliquid, παρέχω τινί τι. multum negotii alicui concinno, πολλὰ πράγματα, πολλὴν ἀσχολίαν τινὶ παρέχω 3) Παρὰ Πλαύτῳ ποιῶ, καθίστημι, παρέχω. aliquem insanum, ποιῶ τινα ἄφρονα, παρέχω τινὰ μαινόμενον. suis se concinnat levem, τοῖς ἑαυτοῦ παρέχει ἑαυτὸν εὐχερῆ. concinno viam tranquillam, καθίστημι, ποιῶ ἥσυχον τὴν ὁδόν.

concinnus, a, um, εὐάρμοστος, εὐσύνθετος, εὔρυθμος. κομψός. alicui, ἁρμόδιος, ἐπιτήδειός τινι.

concĭno, ĭnui, entum, ĕre, (con-cano) συνᾴδω. cum aliquo, ἢ alicui, συνᾴδω, συμφωνῶ τινι. re concinere, verbis discrepare, ἔργῳ μὲν συμφωνεῖν, λόγῳ δὲ διαφωνεῖν 2) aliquem ἢ aliquid, ᾄδω, ὑμνῶ τινα ἢ τι. 3) χρησμῳδῶ.

concio, īvi, ītum, ire, σπαν. ἀντὶ τοῦ concieo.

concĭo, ōnis, θ. (concieo) συναγωγή, σύλλογος, ἐκκλησία (ἐν ᾗ μέντοι οὐ ψηφίζουσιν). advocare populum in concionem εἴτε advocare concionem populi. καλῶ, συνάγω τὸν δῆμον εἰς ἐκκλησίαν, ἐκκλησίαν τοῦ δήμου ποιῶ. concionem habere, ἐκκλησιάζειν. 2) δημηγορία. concionem habere. λόγον λέγειν λόγους ποιεῖσθαι. ἐν ἐκκλησίᾳ δημηγορεῖν 3) βῆμα. ascendo in concionem, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα.

conciōnabundus, a, um, δημηγορῶν.

conciōnālis, e, (concio) ἐκκλησιαστικός,

conciōnārius, a, um, (concio) ἐκκλησιαστικός. Λ. σπαν.

*conciōnātor, ōris, ἀ. δημηγόρος, δημαγωγός.

conciōnor, atus sum, ari, (concio) ἐκκλησιάζω. 2) δημηγορῶ.

concipĭlo, avi, atum, are, (concipio) συναρπάζω, διαρπάζω. Λ. σπαν.

concĭpio, ēpi, eptum, ĕre, (con-capio) aliquid, συλλαμβάνω τι. terra concipit imbres, ἡ γῆ συλλαμβάνει, δέχεται τοὺς ὄμβρους. concipere ignem, ἐμπρησθῆναι. 2) mulier concipit. ἡ γυνὴ συλλαμβάνει, πληροῦται, ἔγκυος γίγνεται. Danaë conceperat Persea, ἡ Δανάη συνειλήφει, ἔκυε τὸν Περσέα. arbores concipiunt, τὰ δένδρα συλλαμβάνει. 3) μτφρκ. ἐμπλησθῆναί τινος. spem, ἐμπλησθῆναι ἐλπίδος, λαβεῖν ἐλπίδα animo iras, ἐμπλησθῆναι ὀργῆς τὴν ψυχήν. scelus in se concipit, προσίεται τὸ κακοῦργημα. fraudes concipit, ἐπινοεῖ δόλους. 4) mente εἴτε animo concipio aliquid, ἢ ἁπλῶς concipio aliquid, περιλαμβάνω τι τῇ διανοίᾳ. συλλαμβάνω, καταλαμβάνω. ἐννοῶ τι furtum concipio, ἀνευρίσκω, ἐξευρίσκω τὴν κλοπήν. 5) συλλήβδην εἴτε ἐν τύπῳ λέγω τι, διαγράφω, διατυπῶ, ὁρίζω, ἐπαγγέλλω τι. fœdus, διαγράφω τὰς συνθήκας bellum, διαγράφω τὸ τοῦ πολέμου κήρυγμα. conceptis verbis jurare, ὀμνύω τὸν διαγεγραμμένον ὅρκον, ὀμνύω κατὰ τὸν λεκτικὸν τοῦ ὅρκου τύπον. conc. verbis affirmavit, τύπῳ περιλαβών, ῥητῶς ἐβεβαίωσε.

*concīse, ἐπίῤ (concīdo) συντόμως.

*concīsio, ōnis, θ. (concīdo) συγκοπὴ περιόδου κατὰ κῶλα.

Digitized by Google

*concīsor, ōris, ἀ. ὁ κατακόπτων. nemorum, ὑλοτόμος.
*concīsōrĭus, a, um, συγκοπτικός.
concīsūra, æ. θ. (concīdo) τμῆσις, τομή.
concīsus. a. um, ἴδ. concīdo.
concĭtāmentum, i, οὐ. παρόρμημα, ὁρμητήριον.
concĭtāte, ἐπίρ. ὁρμητικῶς. ταχέως.
concĭtātĭo, ōnis, θ. (concito) ἐξόρμησις, παρόρμησις, πάθος. 2) παροξυσμός, ταραχή.
concĭtātor, ōris, ἀ. παροξυντής.
concĭtātrix, īcis, θ. ἡ παροξύνουσα, ἐρεθίζουσα.
*concĭtātus, ūs, ἀ. παρόρμησις.
concĭto, avi, atum, are. (ἐπιτατ. τοῦ concieo) aliquem ἢ aliquid, παρορμῶ, ὀτρύνω, παροξύνω τινά, ἐγείρω, κινῶ τι. equum, ὁρμῶ τὸν ἵππον. equo concitato ad hostem vehitur, ταχὺ ἐλαύνων τὸν ἵππον ἧκε πρὸς τοὺς πολεμίους. concito navem remis ἐλαύνω ταῖς κώπαις τὴν ναῦν telum ex insidiis, βέλος πέμπω, ἀποπάλλω ἐξ ἐνέδρας. me in hostem concito, ὁρμῶ ἐπὶ τὸν ἐχθρόν me in fugam, εἰς φυγὴν ὁρμῶ me fuga in locum, φυγῇ φέρομαι εἰς τόπον multitudinem ad arma, παρορμῶ τὸ πλῆθος ἐπὶ τα ὅπλα aliquem ad despiciendam vitam παροξύνω τινὰ καταφρονεῖν τῆς ζωῆς. aliquem ad philosophiam παρορμῶ τινα ἐπὶ τὴν φιλοσοφίαν. aliquem irā, ἐξοργίζω τινά. concito bellum, ἐγείρω πόλεμον. misericordiam populi κινῶ τὸν ἔλεον τῶν πολλῶν concitatus animus, ἐμπαθὴς ψυχή.
concĭtor, ōris, ἀ. (concieo) παροξυντής, ὁ ἐγείρων.
concĭtus, a, um. ἴδ. concieo.
*concĭuncŭla, æ, θ. (concio) μικρὰ δημηγορία
†con-cīvis, is, ἀ. συμπολίτης.
conclāmatĭo, ōnis, θ. κοινὴ βοή, βοή, ἀναβόησις.
*conclāmĭto, are, (θαμιστ. τοῦ conclamo) ἰσχυρῶς ἀναβοῶ.
con-clāmo, avi, atum. are, συμβοῶ, συναναβοῶ. 2) βοῶ, ἀναβοῶ. deos, ἐπικαλοῦμαι τοὺς θεούς conclamavit, quid ad se venirent, ἐβόησε, τί πρὸς αὐτὸν ἔρχονται. conclamare victoriam, ἀναβοᾶν τὴν νίκην. 3) συγκαλῶ. socios, τοὺς ἑταίρους conclamo ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, κελεύειν ἐπὶ τὰ ὅπλα, καλεῖν πρὸς τὰ ὅπλα. conclamo vasa, εἴτε ἁπλῶς conclamo παραγγέλλω ἀνασκευάζεσθαι. ἀναζευγνύναι. 4) conclamo aliquem mortuum, θρηνῶ. προσφωνῶ τινα τὸ ἔσχατον. Παροιμιωδῶς· jam conclamatum est, τετέλεσται! — conclamatus, a, um, περιβόητος.

conclaudo, concludo.
conclāve, is, οὐ. (con-clav-e. clav-is). θάλαμος θυρώμασί τε καὶ κλείθρῳ ἐξηρτυμένος· εἶτα δὲ ἰδίᾳ θάλαμος περιττῷ κόσμῳ κατεσκευασμένος. ὁ δὲ θάλαμος ἔνθα ἐκάθευδον ἢ ἀνεπαύοντο καλεῖται cubiculum, δωμάτιον, κοιτών.
con-clūdo, si, sum, ĕre, aliquem ἢ aliquid συγκλείω, κατακλείω τινὰ ἢ τι. in vincula, εἰς δεσμὰ κατακλείω τινά. animum in corpore, κατακλείω τὴν ψυχὴν ἐν τῷ σώματι. Tigris et Euphrates Mesopotamiam concludunt, ὁ Τίγρις καὶ ὁ Εὐφράτης περικλείουσι τὴν Μεσοποταμίαν. uno hoc volumine vitam excellentium virorum complurium concludo, ἐν τούτῳ τῷ ἑνὶ τόμῳ πλειόνων ἐξόχων ἀνδρῶν τὸν βίον περιλαμβάνω. 2) τελειῶ, τελευτῶ, περαίνω. concludor, τέλος λαμβάνω concludo versum, τελευτῶ στίχον. 3) concludo argumentum, εἴτε ἁπλῶς concludo, συλλογίζομαι, τεκμαίρομαι.
*conclūse, ἐπίρ. (concludo) μετ' εὐρύθμου καταλήξεως.
conclūsĭo, ōnis, θ. (concludo) σύγκλεισις, κατάκλεισις, περίκλεισις. 2) τέλος, λῆξις, κατάληξις. 3) περίοδος λόγου. 4) συμπέρασμα συλλογισμός.
conclūsĭuncŭla, æ, θ μικρὸν συμπέρασμα
*conclūsūra, æ, θ. ἁρμός.
conclūsus, a, um. ἴδ. concludo.
*conclūsus, ūs, ἀ. κατάκλεισις.
concoctĭo, ōnis, θ. (concoquo) πέψις.
concoctus. a, um, ἴδ. concoquo
concoenātĭo, ōnis, θ. σύνδειπνον. Κικέρων.
†concŏlōna, æ, θ. ἡ σύνοικος. [τινί.
con-cŏlor, ōris, alicui, σύγχρους. ὁμόχρους
*con-cŏlōrans, antis, ὁμόχρους.
*con-cŏmĭtātus, a, um, προπεμπόμενος, παρακολουθούμενος.
con-cōpŭlo, are, aliquid alicui, συζεύγνυμι.
con-cŏquo, xi, ctum, ĕre, aliquid alicui, συνέψω τί τινι. 2) καταπέσσω, πέσσω (τροφήν), 3) πέσσω πεπαίνω (οἴδημα, φῦμα. κ. τ. τ.) 4) μτφρκ. πέσσω, πεπαίνω. odium, καταπέσσω τὸ μῖσος. famem, ὑποφέρω τὴν πεῖναν. 5) ἀναπολῶ, μελετῶ, διασκέπτομαί τι.
†concordabilis, e, εὐάρμοστος.
*concordātĭo, ōnis, θ. διαλλαγή.
concorde, ἐπίρ ὁμοφόνως. Ἐπιγρ.
concordia, æ. θ. (concors) ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη. ἁρμονία — Concordia, ἡ Ὁμόνοια (θεά). æd s Concordiæ τὸ Ὁμονόειον, ναὸς ἐν Ρώμῃ. 3) Κογκορδία, ὄν. πόλεως, ὧν οἱ κάτοικοι Concordienses. Ὁμόνοιαν δὲ Ἰώσηπος (ἐν βίῳ ἑαυτοῦ 54) τόπον τινὰ καλεῖ ἐν τῇ Ἑβραίων χώρᾳ.

Digitized by Google

concordiālis, is, ὁμόθυμος. concordiālis, is, ὁ. ἱερεὺς τῆς Ὁμονοίας. Ἐπιγ.
concordis, e, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ concors.
*concordĭtas, ātis, θ. ὁμόνοια.
concordĭter, ἐπίρ. ὁμοθυμαδόν, ὁμοφρόνως.
concordium, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ concordia. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
concordo, avi, atum, are, (concors) ὁμονοῶ, ὁμοθυμῶ, ὁμοφρονῶ. cum aliquo, τινί. sermo cum vita concordat, ὁ λόγος ἁρμόζει πρὸς τὸν βίον, σύμφωνος τῷ βίῳ ἐστίν.
concorpŏrāles, ium, ἀ. οἱ τοῦ αὐτοῦ συστήματος, ἑταῖροι. Ἐπιθετικῶς conc. gentes, ἔθνη σύσσωμα.
†concorpŏrātio, ōnis, θ. συσσωματοποίησις.
†concorpŏrĭfĭcatus, a, um, συσσωματοποιηθείς.
con-corpŏro, avi, atum, are, συσσωματοποιῶ. concorporatus, σύσσωμος. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
concors rdis, (cor) ὁμόνους, ὁμόφρων, ὁμόθυμος. cum aliquo, τινί. concors sonus, σύμφωνος ἦχος.
*con-crasso, are, πυκνῶ, πήγνυμι.
†concreātus, a, um, συγχρόνως πλασθείς
*con-crēbresco, brŭi, ĕre συναυξάνομαι.
con-crēdo, dĭdi, dĭtum, ĕre, alicui aliquid, πιστεύω, ἐμπιστεύω, ἐπιτρέπω τινί τι.
concrēduo, ŭi, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ concredo.
concrĕmātio, ōnis, θ. κατάκαυσις, ἔμπρησις.
*concrēmentum, i, οὐ. (concresco) σύγκρασις, σύμμιξις.
con-crĕmo, avi, atum, are, aliquid, κατακαίω, καταπίμπρημί τι.
†concrĕpātio, ōnis, θ. ψόφος.
concrĕpito, are, (ἐπιτατ. τοῦ concrepo) σφόδρα ψοφῶ.
con-crĕpo, ŭi, ĭtum, are, ψοφῶ, κτυπῶ. arma concrepuere, ἐκτύπησαν τὰ ὅπλα, κτύπος τῶν ὅπλων ἐγένετο. exercitus gladiis ad scuta concrepuit, τὸ στράτευμα ταῖς μαχαίραις πρὸς τὰς ἀσπίδας ἐδούπησεν. concrepare armis, συμψοφεῖν τοῖς ὅπλοις. concrepo digitis, εἴτε digitos, εἴτε ἁπλῶς concrepo, ἀπολακῶ τοῖς δακτύλοις. 2) ποιητ. concrepo aera, ψοφῶ τῷ κυμβάλῳ, κρούω τὸ κύμβαλον
*concrescentia, æ, θ. (concresco) σύμπηξις.
con-cresco, ēvi, ētum, ĕre, συμφύομαι. concretum ex pluribus naturis, συμπεφυκὸς ἐκ πλειόνων φύσεων. 2) ἀναφύομαι, φύομαι, αὐξάνομαι. 3) συμπήγνυμαι, πήγνυμαι. lac concrescit, τὸ γάλα πήγνυται, συνίσταται. aqua frigore concrevit, τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ ψύχους συνέστηκε, πέπηγε.
concretus, πεπηγώς, συνεστηκώς, πηκτός, πυκνός. concretum lac, πηκτὸν γάλα. concretus aër, πυκνὸς ἀήρ.
concrētio, ōnis, θ. (concresco) σύμπηξις, πῆξις, σύστασις. 2) σύγκριμα, ὕλη.
concrētus, a, um, ἴδ. concresco.
concrētus, ūs, ἀ. (concresco) σύμφυσις. 2) πῆξις.
con-crīmĭnor, atus sum, ari, αἰτιῶμαι, κατηγορῶ.
con-crispo, avi, atum, are, βοστρυχῶ, γυρῶ. 2) πάλλω, σείω ὅπλον.
*con-crŭcio, are, καταβασανίζω.
concrustatus, a, um, λοποῖς κατειλημμένος. λοποῦ κατάπλεος. Ἀμμιανός.
concŭbātio, ōnis, θ. κατάκλισις, κοίμησις.
concŭbīna, æ, θ. (concubo) ἡ σύγκοιτις, πάλλαξ, παλλακίς.
concŭbīnātus ūs, ἀ. παλλακεία.
concŭbīnus, i, ὁ (concubo) ὁ παλλακός, τὰ παιδικά.
†concŭbīnālis, e, ἐκ παλλακείας.
*concŭbĭtio, ōnis, θ. (concubo) συγκοίμησις συνουσία.
†concŭbĭtor, ōris, ἀ. συγκοιμητής. masculorum, ἀρσενοκοίτης
†concŭbĭtus, ūs, ἀ. (concubo) συγκοίμησις συνουσία, μῖξις. ἐπὶ ζώων· ὀχεία.
concŭbium, i, οὐ. (concubo) ἡ ὥρα τοῦ κοιτάζεσθαι, τὸ κνέφας. 2) συγκοίμησις, συνουσία. Λ. σπαν.
concŭbius, a um, κοιταῖος (ἄχρηστον). ἐκ τούτου τὸ concubia nox, ἡ ὥρα τοῦ κοιτάζεσθαι, ἡ πρωϊοῦσα νύξ Hannibal concubia nocte movit, ὁ Ἀννίβας ἐκίνησε κοιταῖος, κνέφους ἄρτι γενομένου.
con-cŭbo, bŭi, bĭtum, are, συγκοιμῶμαι. 2) cum aliqua, συγκοιμῶμαι, συγκαθεύδω, συγγίγνομαί τινι
conculco, avi, atum are, (calco) aliquem ἢ aliquid, καταπατῶ τινα ἤ τι. μτφρκ. καταπατῶ, καταφρονῶ τινος.
concumbo, cŭbui, ĭtum, ĕre, ταὐτὸ τῷ concubo.
concŭpiens, ntis, (cupio) alicujus, ἐπιθυμῶν τινος.
†concŭpiscentia, æ, θ. ἐπιθυμία.
concŭpisco īvi, εἴτε ii, ītum, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ cupio) aliquid, ἐφίεμαι, ὀρέγομαι, ἐπιθυμῶ τινος. facere aliquid, ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι ποιεῖν τι.
†concŭpītor, ōris, ἀ ἐπιθυμητής.
concŭpitus a um, ἴδ. concupisco.
con-cūrātor, ōris, ἀ. συνεπίτροπος
con-cūro, are, aliquid, ἐπιμελοῦμαί τινος.
con-curro, concurri, (σπαν. concucurri), concursum, ĕre, ad aliquem, ad, in aliquid, συνθέω, συντρέχω πρός τινα, εἴς τι.

Digitized by Google

ὁμόσε θέω, δρόμῳ ὁμόσε φέρομαι. concurro cum hoste εἴτε hosti, ὁμόσε τῷ ἐχθρῷ θέω, συμβάλλω, προσβάλλω τῷ πολεμίῳ. 2) σπαν. καταφεύγω. ad aliquem, πρός τινα. 3) συντρέχω, συμπίπτω, ἅμα συμβαίνω. aliquid in idem tempus concurrit, συμβαίνει τι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. 4) συμφωνῶ. cum veritate, τῇ ἀληθείᾳ. 5) alicui in rem, συμμετέρχομαί τί τινι, ἅμα τινὶ ἀπαιτῶ τι.
concursātio, ōnis, θ. συνδρομή. 2) περιδρομή, περιοδεία.
concursātor, ōris, ἀ. περιδρομεύς, ὁ περιτρέχων (στρατιώτης).
*concursātōrĭus, a, um, pugna, μάχη ἐκ περιδρομῆς, ἀκροβολισμός.
concursĭo, ōnis, θ. (concurro) συνδρομή. rerum fortuitarum, συνδρομὴ τυχηρῶν πραγμάτων. 2) ἐν τῇ ῥήτορ ἡ συμπλοκή.
con-curso, avi, atum, are, συντρέχω. 2) περιτρέχω, διατρέχω, περιφέρομαι, περιοδεύω. 3) aliquid, περιπορεύομαί τι provinciam, τὴν ἐπαρχίαν.
concursus, ūs, ἀ. (concurro) συνδρομὴ nubium, συνδρομὴ νεφῶν. amnium, συμβολὴ ποταμῶν. 2) συνδρομή, συμβολή, προσβολή, συμπλοκή. concursus exercituum, συνδρομή, συμβολὴ στρατευμάτων. Παρὰ νομικοῖς· συνδρομὴ ἴσων ἀπαιτήσεων.
*con-curvo, avi, atum, are, κατακάμπτω, κατακυρτῶ.
†concussibĭlis, e, εὐδιάσειστος.
concussĭo, ōnis, θ. (concutio) τιναγμός, σεισμός, σεῖσις. 2) διασεισμός, βιαία εἴσπραξις χρημάτων.
†concussor, ōris, ἀ. ὁ διασείων.
†concussūra, æ, θ. διασεισμός.
concussus, a, um, ἴδ. concutio.
concussus, ūs, ἀ. (concutio) σεῖσις, σεισμός Μόνον κατ' ἀφαιρετ. τοῦ ἑνικ.
con-custōdĭo, ire, ἐπιμελῶς φυλάττω. Ἐπιγρ.
con-cŭtĭo, ussi, ussum, ĕre, (con quatio) aliquem ἢ aliquid, κατασείω, διασείω, σείω τινὰ ἤ τι. rempublicam, διαταράττω τὴν πολιτείαν. plebem, διεγείρω, παροξύνω τὸν ὄχλον. 2) aliquem, διασείω τινά. δι' ἀπειλῶν εἰσπράττομαί τινα χρήματα.
condălium, i, οὐ. (κονδύλιον) δακτύλιον.
condĕcenter. ἐπίρ. πρεπόντως. Ἀμφ. γρ.
condĕcentĭa, æ, θ. εὐπρέπεια.
con dĕcerno, ĕre, συμψηφίζομαι, συναποφαίνομαι.
con-dĕcet, ēre, aliquem, πρέπει, προσήκει τινί. cond cens, ntis, πρέπων, εὐπρεπής.
condĕcŏre, ἐπίρ. εὐπρεπῶς. Ἀμφ. γρ.
con-dĕcŏro, avi, atum, are, διακοσμῶ.
*con-dĕcŭrĭālis, is, ἀ. ὁ σύν τινι δεκαρχήσας.
con-dĕcŭrĭo, ōnis, ἀ. συνδέκαρχος. Ἐπιγρ.
†con-dēlector, ari. συνήδομαι.
*con-dēlĭquesco, ĕre, κατατήκομαι, ἀναλύομαι.
*condemnābĭlis, e, κατακριτέος.
condemnātĭo, ōnis, θ. κατάκρισις, καταδίκη.
condemnātor, ōris, ἀ καταδικαστής. 2) κατήγορος, ὁ τῆς καταδίκης αἴτιος.
condemno, avi, atum, are, (damno) aliquem alicujus rei, καταγιγνώσκω, καταψηφίζομαί τινός τι. aliquem ambitūs, εἴτε de ambitu, καταγιγνώσκω τινὰ διὰ παράνομον σπουδαρχίαν, καταδικάζω τινὸς δίκην σπουδαρχίας. aliquem capitis, εἴτε capitali pœna, κατακρίνω τινὰ ἀποθνήσκειν, καταψηφίζομαί τινος θάνατον. aliquem pecunia εἴτε ad pecuniam, ἐπιβάλλω τινὶ χρηματικὴν ζημίαν. aliquem inertiæ, κατακρίνω, καταγιγνώσκω τινὰ δι' ἀμέλειαν. 2) καταγιγνώσκω τινός, καταπράττω τὴν καταδίκην τινός.
*condensātĭo, ōnis, θ. καταπύκνωσις, πύκνωσις.
*con-densĕo, ēre, ταὐτὸ τῷ condenso.
con-denso, are, καταπυκνῶ, συμπυκνῶ, πυκνῶ.
con-densus, a, um, κατάπυκνος, σύμπυκνος, πυκνός.
con depso, ŭi, ĕre, μάσσω, δέψω.
†con-descendo, ĕre. συγκαταβαίνω.
con-descensĭo, ōnis, θ. συγκατάβασις.
†con-dēsertor, ōris, ἀ. (συλλιποτάκτης).
condicio, ταὐτὸ τῷ conditio.
con-dīco, xi, ctum, ĕre, aliquid, συντίθεμαι. συντάττομαί τι. tempus et locum condicunt, συντίθενται, συντάττονται τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον. 2) alicui ad cœnam, εἴτε condico cœnam, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινὶ δεῖπνον. 3) ἀπαιτῶ pecuniam alicui, ἀπαιτῶ τινα τὰ χρήματα. 4) παρὰ τοῖς μτγν. συμφωνῶ, ταὐτὰ λέγω.
*condictĭcĭus a, um, τῆς ἀπαιτήσεως.
condictĭo, ōnis, θ. (condico) ἀπαίτησις.
condictus, a, um, ἴδ. condico.
condigne, ἐπίρ. καταξίως, ἀξίως.
con-dignus, a, um, κατάξιος, ἄξιος. aliqua re, τινός.
condĭmentārĭus, a, um, ἀρτυματικός. condimentarius, ἀ ὁ ἡδυντήρ.
condīmentum, i, οὐ. (condio) ἄρτυμα, ἥδυσμα.
condĭo, īvi εἴτε ĭi, ītum, īre, aliquid, ἀρτύω, ἡδύνω τι mortuos, ταριχεύω τοὺς ἀποθανόντας conditus, a, um, ἀρτυτός, ἡδυντός.
con discĭpŭla, æ, θ. συμμαθήτρια.
con-discĭpŭlātus, ūs, θ. συμμαθητεία.

Digitized by Google

con-discĭpŭlus, i, ὁ. συμμαθητής.
con-disco, dĭdĭci, ĕre, alicui, συμμανθάνω τινί. 2) aliquid, ἐκμανθάνω τι.
condĭtānĕus, a, um, (condio) ἀρτυτός.
condĭtĭcius, εἴτε condititius, a, um, ἀπόθετος. 'Αμφ. γρ.
condĭtĭo, ōnis, θ. (condio) ἄρτυσις, ἡδυσμός.
condĭtĭo, ōnis, θ. (condo) κατάστασις, περίστασις. conditio servitutis, ἡ δουλικὴ κατάστασις. conditio consulatūs, περιφραστικῶς· τὸ τῆς ὑπατείας ἀξίωμα, ἡ ὑπατεία αὐτή. temporum, αἱ τῶν καιρῶν περιστάσεις. communis, ἡ κοινὴ τύχη meliore conditione sum, ἄμεινον πράττω. pro conditione mortali, καθ' ὃ θνητός 2) πρότασις. τὰ προτεινόμενα, συνθήκη. æquitas conditionum, τὸ ἐπιεικὲς τῶν προτεινομένων. non respuit conditionem, οὐκ ἀπέβαλε τὴν συνθήκην. de conditionibus tractare, πράττειν περὶ συνθηκῶν. in eas conditiones pax convenit, ἐπὶ τούτοις ἡ εἰρήνη ἐγένετο. sub ea conditione, ne quid postea scriberet, ἐφ' ᾧ μή τι γράφειν ὕστερον. æquis conditionibus bellum componunt, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις τὸν πόλεμον διαλύουσι. 3) συνθήκη περὶ γάμου, ὁ προτεινόμενος γάμος, γάμος.
†condĭtĭōnābĭlis, e, ταὐτὸ τῷ ἐφεξῆς.
condĭtĭōnālis, e, ὁ μετὰ συνθήκης, ἐπὶ ὅροις γιγνόμενος.
condĭtĭōnālĭter, ἐπίρ. (conditionalis) μετὰ συνθήκης, ἐπὶ ῥητοῖς.
condĭtīvus, a, um, ἀπόθετος. conditivum, οὐ. θήκη νεκροῦ, τάφος.
condĭtor, ōris, ὁ. (condo) κτίστης, οἰκιστής. Romæ, τῆς Ῥώμης. legum, ὁ συντάξας τοὺς νόμους, νομοθέτης. historiæ, ὁ συντάξας ἱστορίαν, ἱστοριογράφος. carminum, ποιητής.
condĭtor, ōris, ὁ. (condĭo) ἡδυντήρ, ὀψαρτυτής.
condĭtōrĭum, ii, οὐ. (condo) ἀποθήκη. 2) θήκη, σορός, τάφος.
condĭtrix, īcis, θ. ἡ κτίσασα, ἱδρύσασα.
condĭtūra, æ, θ. (condo) κατασκευή.
condĭtūra, æ, θ. (condio) ἄρτυσις, ἥδυσμός.
condĭtus, a, um, ἴδ. condo.
condītus, a, um, ἴδ. condio.
condĭtus, ūs, ὁ. (condo) κτίσις. 2) κρύψις.
condītus, ūs, ὁ. (condio) ἄρτυσις, ἥδυσμός.
con-do, ĭdi, ĭtum, ĕre, κτίζω. urbem, κτίζω, οἰκίζω πόλιν. aram, ἵστημι, ἱδρύομαι βωμόν. novam civitatem, συνοικίζω νέαν πολιτείαν. 2) συντίθημι, συντάττω, συγγράφω. carmen, ποιῶ ποίημα. prœlia, συγγράφω μάχας. 3) συντίθημι, κατατίθημι, ἀποτίθεμαι, ταμιεύω, ἀποταμιεύομαί τι. frumentum horreo, θησαυρίζω τὸν σῖτον ἐν τῇ ἀποθήκῃ. mustum in dolium, κατατίθημι τὸ γλεῦκος εἰς πίθον. conditum esse, ἀποκεῖσθαι. 4) ἀποτίθημι, κρύπτω, κατακρύπτω. aliquem in custodiam, ἀποτίθεμαί τινα εἰς φυλακήν. aves se in foliis condunt, αἱ ὄρνιθες ἀποκρύπτονται ἐν τοῖς φύλλοις. mandata cordi condo, ἀποκρύπτω τὰ παραγγέλματα ἐν τῇ ψυχῇ. aliquem sepulcro, κατακρύπτω τινὰ εἰς τὸν τάφον. ossa in terram, κατορύττω τὰ ὀστᾶ εἰς τὴν γῆν. condere diem, διάγειν τὴν ἡμέραν. nubes condunt lunam, νέφη καλύπτει τὴν σελήνην. ensem condo in pectus, ἐμπήγνυμι τὸ ξίφος εἰς τὸ στῆθος.
condŏcĕfăcĭo fēci, factum, ĕre, (condoceo καὶ facio) aliquem, ἐκδιδάσκω, παιδεύω τινά.
con-dŏcĕo, cŭi, ctum, ēre, aliquem, ἐκδιδάσκω, παιδεύω τινά. Λ. σπαν.
†con-doctor, ōris, ὁ συνδιδάσκαλος.
condoctus a, um, ἴδ. condoceo.
†con dŏlĕo, lŭi, ēre, συμπάσχω, συναλγῶ. 2) ἀλγῶ.
condŏlesco, lŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ condoleo, ἀλγῶ.
*con-dŏmo, are, καταδαμάζω.
*condōnātĭo, ōnis, θ. τὸ δωρεῖσθαι.
con-dōno, avi, atum, are, alicui aliquid, (ἀρχαικῶς aliquem aliquid.) δωροῦμαί τινί τι. 2) συγγιγνώσκω τινί τι. crimen tibi, συγγιγνώσκω σοι τὸ ἁμάρτημα. 4 aliquem alicui, χαρίζομαί τινά τινι. Cæsar Dividiaco fratri condonat Dumnorigem, ὁ Καῖσαρ συγγιγνώσκει τῷ Δουμνοριγι χαριζόμενος Διουϊτιακῷ τῷ ἀδελφῷ. 4) παραδίδωμι. aliquem cruci, παραδίδωμί τινα τῷ σταυρῷ.
con-dormĭo, īvi, ire, κατακοιμῶμαι, καθυπνῶ.
condormisco, īvi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ condormio) κατακοιμῶμαι.
condrilla, æ, ταὐτὸ τῷ chondrille.
*condūcenter, ἐπίρ. συμφερόντως.
condūcĭbĭlis, e, (conduco) σύμφορος, χρήσιμος.
con-dūco, xi, ctum, ĕre, συνάγω exercitum in unum locum, τὸν στρατὸν εἰς ταὐτό. partes, συνάπτω τὰ μέρη. conducere musculum aut laxare, συνάγειν, συσπᾶν τὸν μῦν ἢ χαλᾶν 2) μισθοῦμαί τι. domum ab aliquo, οἰκίαν παρά τινος. coquum, μάγειρον. conduxit habitationem in annum, ἐμισθώσατο οἰκίαν εἰς ἐνιαυτόν. conduco vectigalia, ὠνοῦμαι τὰ τέλη. nummos, δανείζομαι χρήματα. redemptor, qui columnam conduxerat faciendam, ὁ ἐργολάβος ὁ τὸν κίονα ἐργολαβήσας.—conductum, οὐ. τὸ μεμισθωμένον, τὸ μίσθωμα, ἡ-

Digitized by Google

μ. σθωτὴ οἰκία. conducti, ἀ. μισθωτοί, μισθοφόροι. 3) οὐδέτ. τριτοπρόσ. alicui in aliquid, συμφέρειν, ὠφελεῖν. ad vitæ jucunditatem conducit, πρὸς τὴν ἡδονὴν τοῦ βίου συμφέρει, συμβάλλεται.
conductēla, æ, θ. μίσθωσις.
conductĭcĭus, a, um, (conduco) μισθωτός.
conductĭo, ōnis, θ. (conduco) συναγωγή. 2) σπασμός. nervorum, τῶν νεύρων. 3) μίσθωσις.
conductĭtĭus, ταὐτὸ τῷ conducticius.
conductor, ōris, ἀ. (conduco) ὁ μισθούμενός τι. ἐργολάβος.
conductrix, īcis, θ. (conduco) ἡ μισθουμένη τι.
conductus, a, um, ἴδ. conduco.
conductus, ūs, ἀ. (conduco) συναγωγή. oculorum, μύσις ὀφθαλμῶν.
condŭlus, ταὐτὸ τῷ condylus.
condŭplĭcātĭo, ōnis, θ. συνδυασμός. 2) ἐπαναδίπλωσις σχῆμα ῥητ.
condŭplĭco, avi, atum, are, διπλασιάζω, συνδυάζω.
condurdum, i, οὐ. ἄγνωστον φυτόν, ἴσως ἡ Saponaria Vaccaria τοῦ Λινναίου.
*con-dūro, are, σκληρῶ, κατασκιρρῶ.
condus, i, ἀ. (condo) ταμίας.
condўlōma, ătis, οὐ. κονδύλωμα.
condўlus, ι. ἀ. κόνδυλος.
*con-făbricor, atus sum, ari, μηχανῶμαι, κατασκευάζω.
†confăbŭlātĭo, ōnis, θ. διαλάλησις, διάλογος.
*confabŭlātus, ūs, ἀ. διαλάλησις.
con-făbŭlor, atus sum, ari, διαλαλῶ, κωτίλλω. cum aliquo rem εἴτε de re, διαλαλῶ τινί τι.
*confămŭlans, antis, σύνδουλος.
confarrĕātĭo, ōnis, θ. ὁ ἱερὸς γάμος, τὰ φαῤῥάκια. (ἀπὸ τῆς ζέας, far, ᾗ ἐχρῶντο πρὸς τὰ τῶν γάμων τούτων προτέλεια. Διον. Ἀλικ. Ῥωμ. ἀρχ. 2, 25).
confarrĕo, atum, are, (far) προτελῶ, προτελίζω, συζεύγνυμι διὰ τῶν τῆς ζέας προτελείων.
con-fātālis, e, συνειμαρμένος.
confectĭo, ōnis, θ. (conficio) ἀποτέλεσις, ἐξεργασία. κατασκευή. libri, σύνταξις, συγγραφὴ βιβλίου. 2) καταπόνησις, ἀναίρεσις.
confector, ōris, ἀ. (conficio κατασκευαστής, ὁ ἀποτελέσαι, καταπράξας τι. 2) ἀναιρέτης, ὁ κατεργασάμενος.
confectrix, īcis, θ. ἡ ἀναιροῦσα.
confectūra, æ, θ. (conficio) κατασκευή. Λ. σπαν.
confectus, a, um, ἴδ. conficio.
confercĭo, rsi, rtum, ire, (con-farcio) στοιβάζω, πυκνῶ, ἀθροίζω.— confertus, a, um, ἀθρόος, πυκνός. aliqua re, ἐμπλεως. μεστός τινος.
con-fermento, are, ἀναζυμῶ.
con-fĕro, contŭli, collatum, conferre, συμφέρω, συμφορῶ, συγκομίζω. sarcinas in unum locum, συμφέρω τὰ σκεύη εἰς ταὐτό. in castella parentes et conjuges conferunt, εἰς τὰ φρούρια τοὺς γονεῖς καὶ τὰς γυναῖκας συνάγουσι. frumentum confertur, σῖτος συγκομίζεται. 2) συμβάλλομαι, εἰσφέρω. tributa quotannis conferunt, φόρους κατ' ἔτος συμβάλλονται, εἰσφέρουσιν. aliquid in commune confero, συμβάλλομαί τι εἰς τὸ κοινόν confert vinum alius, alius mel, ἄλλος οἶνον φέρει, ἄλλος μέλι. 3) συνάπτω. sermones alicui, συνάπτω τινὶ λόγον, εἰς λόγους τινὶ ἔρχομαι. sollicitudines nostras inter nos conferimus, ἀνακινούμεθα ἀλλήλοις περὶ τῶν ἡμετέρων φροντίδων. capita εἴτε consilia conferre, κοινολογεῖσθαι. vires confero, συνάπτω μάχην, συμβάλλω, συμπλέκομαι τῷ πολεμίῳ. castra cum castris, ἀντιστρατοπεδεύομαι. pede collato pugnant, συμπλεκόμενοι κατ' ἄνδρα μάχονται. 4) μετακομίζω. me confero in locum, μεταβαίνω, μετέρχομαι εἰς τόπον. iter in locum, τὴν πορείαν ποιοῦμαι εἰς τόπον se Rhodum contulit, ἐχώρησεν εἰς τὴν Ῥόδον. me in fugam confero χωρῶ εἰς φυγήν. me ad studium scribendi confero, τρέπομαι πρὸς τὴν σπουδὴν τοῦ γράφειν. diligentiam in valetudinem tuam confero, πολλὴν ἐπιμέλειαν ποιοῦμαι τῆς σῆς ὑγιείας. corpus in volucrem confert, μεταμορφοῖ, μεταβάλλει τὸ σῶμα εἰς πτηνόν. 5) τίθημι, ὁρίζω (χρονολογικῶς). in posterum diem iter suum contulit, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀνεβάλετο, ὑπερέθετο τὴν πορείαν. 6) aliquid in aliquem, ἀνατίθημί τινί τι. culpam rei in alium, ἀνατίθημι τὴν αἰτίαν τοῦ πράγματος εἰς ἄλλον. suum timorem in angustias itineris conferre, ἀνατιθέναι τὴν αἰτίαν τοῦ φόβου εἰς τὰ στενὰ τῆς ὁδοῦ. 7) συμβάλλω, παραβάλλω, συγκρίνω. nostras leges cum illorum, παραβάλλω τοὺς ἡμετέρους νόμους πρὸς τοὺς ἐκείνων. tempora præsentia præteritis, παραβάλλω τοὺς παρόντας τοῖς παρελθοῦσι καιροῖς. 8) οὐδέτ. τριτοπρ. συμβάλλεσθαι, συμφέρειν, ὠφελεῖν. metus plurimum confert ad diligentiam custodiendi, ὁ φόβος τὰ μέγιστα συμβάλλεται (συμφέρει) εἰς τὸ ἐπιμελῶς φυλάττειν. natura eloquentiæ εἴτε ad eloquentiam multum confert, ἡ φύσις πολὺ συμφέρει τῇ εὐεπείᾳ, πρὸς εὐέπειαν.
*con-ferrŭmĭno, are, συγκολλῶ.
*conferte, ἐπίρ. ἀθρόως, πυκνῶς.

Digitized by Google

confertim, ἐπίρ. ἀθρόως, πυκνῶς.
confertus, a, um. ἴδ. confercio.
conferva. æ. θ εἶδος ἐνύδρου βρύου.
con-fervĕfăcio. ĕre. διαπυρίζω.
con-fervĕo. erbŭi, ēre, συζέω, συμβράζω. 2) συναλθῶ, συμπωροῦμαι.
confervesco, erbŭi, ĕre, διαπυρίζομαι, βράζομαι. 2) συναλθῶ, συμπωροῦμαι.
confessĭo. ōnis, θ. (confiteor) ἐξομολόγησις. ὁμολόγησις. ὁμολογία.
†confessor, ōris, ἀ, (confiteor) ὁμολογητής, (ὁ ὁμολογῶν τὸν Χριστόν).
confessōrĭus, a, um, ἴδ. confiteor.
confestim, ἐπίρ. παραυτίκα, παραχρῆμα. (Ἡ λέξις συγγ. τῷ festinus καὶ festino).
con-fībŭla, -æ, θ. ξυλίνη πόρπη, ξύλινος σύνδεσμος.
confĭcĭo. fēci, fectum, ĕre, (con-facio) κατεργάζομαι, κατασκευάζω, ἀνύτω· tunicam mea manu, κατασκευάζω χιτῶνα ἰδίᾳ χειρί. tabulæ litteris Græcis confectæ. πίνακες Ἑλληνικοῖς γράμμασι συγγεγραμμένοι. librum Græce conficio, βιβλίδιον Ἑλληνιστὶ συγγράφω. aurum. ἐργάζομαι χρυσόν exercitum, παρασκευάζομαι στρατόν. hortum mihi, παρασκευάζομαι, κτῶμαι κῆπον. pecuniam ex aliqua re, συνάγω, πορίζομαι χρήματα ἔκ τινος. suam tribum necessariis suis conficere, κατεργάζεσθαι, ἀνακτᾶσθαι τὴν αὐτοῦ φυλὴν τοῖς φίλοις. conficio iter, ἀνύτω ὁδόν. immensum comfecimus æquor, διηνύσαμεν τὸν ἄμετρον πόντον. centum annos confecit, διετέλεσε τὰ ἑκατὸν ἔτη. annuum munus conficio, ἐπιτελῶ ἐτησίαν ἀρχήν. conficio cædem, ἐργάζομαι φόνον. negotium, καταπράττω τὸ ἔργον. quibus rebus confectis, κατεργασάμενος ταῦτα, ἀποτελέσας ταῦτα. conficio aliquid mali gnato, ἐργάζομαι κακόν τι τὸν υἱόν. conficitur ex his, συμπεραίνεται ἐκ τούτων. conficientes causæ, ποιητικαὶ αἰτίαι. conficientia bonorum, τὰ τῶν ἀγαθῶν ποιητικά. civitas conficientissima litterarum, πόλις πλεῖστα περαίνουσα τοῖς γράμμασιν, ἡ· πλεῖστον χρωμένη τοῖς γράμμασι. 2) κατεργάζομαι, καταπονῶ. feram, κατεργάζομαι θηρίον. ibes magnam vim serpentium conficiunt, αἱ ἴβιες μέγα πλῆθος ὄφεων κατεργάζονται. omnia igni conficere, καταπυρπολεῖν πάντα. patrimonium suum, καταδαπανᾶν τὴν πατρικὴν οὐσίαν. frigore conficior, καταπονοῦμαι ὑπὸ τοῦ ψύχους. senio confectus, γήρα καταπεπονημένος.
*confictĭo, ōnis, θ. (confingo) πλάσμα, πλάσις.
*confictĭto, are, (ἐπιτατ. τοῦ confingo) πλάττω.
*confictor, ōris. ἀ. ὁ πλάττων, μυθοποιῶν.
confictus. a. um. ἴδ confingo.
confĭdējussor. ōris, ἀ. ὁ συνεγγυῶν.
confīdens. ntis, ἴδ. confido.
confīdenter, ἐπίρ. θαῤῥαλέως, κατατεθαῤῥηκότως.
confīdentĭa, æ, θ. (confido) θαῤῥαλεότης, θάῤῥος.
*confīdentĭlŏquus, a, um. (confidens-loquor) ἀλαζονικός, μεγαληγόρος.
con-fīdo, īsus sum, ĕre, alicui εἴτε aliquo. θαῤῥῶ τινι, ἤ τι, εἴτε θαῤῥῶ ἐπί τινι. natura loci, ἐπὶ τῇ τοῦ τόπου φύσει. virtuti militum, τῇ τῶν στρατιωτῶν ἀρετῇ. confido meis viribus, καταπιστεύω ταῖς ἰδίαις δυνάμεσι spero et confido, te valere, θαῤῥῶ καὶ ἐλπίζω, σὲ εὖ ἔχειν. de salute urbis confidere, θαῤῥεῖν περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως.— confidens, ntis. θαῤῥαλέος. 2) θρασύς.
con-fīgo, xi, xum, ĕre, συμπήγνυμι. 2) διαπείρω, διακεντῶ. sagittis aliquem, διατοξεύω, κατατοξεύω τινά.
confĭgūrātĭo, ōnis, θ συμμόρφωσις.
con-fĭgūro, are, συμμορφῶ, συσχηματίζω.
*con-fīnālis, e, (confinis) τῶν ὁρίων, ὅριος.
*con-findo, ĕre, κατασχίζω.
con-fingo, inxi, ictum, ĕre, συμπλάττω, πλάττω.
confīnis, e, (con-finis) alicui, σύνορος, ὅμορός τινι. confine, οὐ. εἴτε confinia, πληθ. τὰ σύνορα, ὅρια, μεθόρια.
con-fīnĭtĭmus, a, um, σύνορος.
confīnĭum, i, οὐ. (confinis) σύνορα, μεθόρια.
con-fīo, fiĕri, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ conficior, confici, ἴδ. conficio.
*confirmāte, ἐπίρ. βεβαίως, ἰσχυρῶς.
confirmātĭo, ōnis, θ. στερέωσις, βεβαίωσις, διαβεβαίωσις.
*confirmātīve, ἐπίρ. βεβαιωτικῶς.
confirmātīvus, a, um, βεβαιωτικός. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
confirmātor, ōris, ἀ. βεβαιωτής.
*confirmātrix, īcis, θ. ἡ βεβαιοῦσα (βεβαιώτρια).
*confirmĭtas, ātis, θ. βεβαιότης, στερεότης, ἰσχυρογνωμοσύνη.
con-firmo, avi, atum, are, aliquid ἢ aliquem, διαβεβαιῶ, βεβαιῶ, στερεῶ, στηρίζω, ἐπιῤῥώνυμί τι ἤ τινα. 2) διαβεβαιοῦμαι, βεβαιῶ, διισχυρίζομαί τι.— confirmatus, a, um, θαῤῥαλέος, θαῤῥῶν, ἐῤῥωμένος. 2) βέβαιος, ἀξιόπιστος.
confiscātio, ōnis, θ. δήμευσις.
confisco, avi, atum, are, (fiscus) aliquid,

Digitized by Google

ἀποταμιεύομαί τι. 2) aliquid, δημεύω, δημοσιῶ. ἀποσημαίνομαί τι. aliquem, ἀποσημαίνομαί τινα, δημεύω τὴν οὐσίαν τινός.
*con'īsĭo, ōnis, (confido) θάῤῥος.
confīsus, a, um, ἴδ. confido.
confītĕor, fessus sum, ēri, (con-fateor) aliquid, ἢ de aliqua re, ὁμολογῶ. ἐξομολογῶ, καθομολογῶ τι. peccatum εἴτε me peccasse confiteor, ὁμολογῶ ἡμαρτηκέναι. se imperitum confitetur, ἄπειρος εἶναι ὁμολογεῖ. 2) δηλῶ, δείκνυμι. confitetur motum animi sui lacrimis, δηλοῖ διὰ δακρύων τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ κίνησιν.— confessus, a, um, παθ. ὁμολογούμενος. ex confesso, ἐξ ὁμολογουμένου, ὁμολογουμένως. in confessum venire, ὁμολογεῖσθαι.
*confixĭlis, e, (configo) σύμπηκτος.
confixus, a, um, ἴδ. configo.
*con-flābello, are, ἀναιθύσσω, ζωπυρῶ.
*con-flaccesco, ĕre, χαλῶμαι, μαραίνομαι.
conflăgrātĭo, ōnis, θ. κατάφλεξις, πυρπόλησις.
con-flăgro, avi, atum, are, aliquid, καταφλέγω, πυρπολῶ τι. 2) οὐδετ. καταφλέγομαι, πυρπολοῦμαι.
*con-flammo, are, καταφλέγω.
con-flătĭlis, e, (conflo) χωνευτός.
conflātĭo, ōnis, θ. τὸ ἀναιθύσσειν, τὸ αἴθυγμα, ἡ ῥίπισις.
†conflātōrĭum, ii, οὐ. χωνευτήριον.
conflātūra, æ, θ. (conflo) χώνευσις, χωνεία.
*conflexus, a, um, (flexus) καμπύλος.
conflictātĭo, ōnis, θ. σύγκρουσις.
*conflictātrix, īcis, θ. βασανίστρια.
conflictĭo, ōnis, θ. (confligo) σύγκρουσις, συμβολή, ἔρις.
conflicto, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ confligo) καταβάλλω. rempublicam, ἀπόλλυμι τὴν πολιτείαν. παθητ. conflictor aliqua re, ἀπόλλυμαι ὑπό τινος. pestilentiā, λοιμῶ, εἴτε ὑπὸ λοιμοῦ ἀπόλλυμαι, λοιμῷ τρύχομαι. tempestatibus, ταλαιπωρῶ, κατατρύχομαι ὑπὸ τοῦ χειμῶνος. 2) conflictor cum aliquo, συγκρούω, συμβάλλω, διαμάχομαί τινι. cum adversa fortuna, παλαίω τῇ δυστυχίᾳ.
conflictus, ūs, ἀ. (confligo) σύγκρουσις, συμβολή, συμπλοκή.
*conflīgĭum, i, οὐ. (confligo) σύγκρουσις.
con-fligo, avi, atum, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ confligo, ĕre.
con-flīgo, xi, ctum, ĕre, συναράττω μτφρ. aliquid cum aliqua re, παραβάλλω τι πρός τι. 2) οὐδετ. cum aliquo εἴτε contra, adversus aliquem, συγκρούω, συμβάλλω, συμπλέκομαί τινι.
con-flo, avi, atum, are, αἰθύσσω, ἀναιθύσσω, ἐκριπίζω. ignem, τὸ πῦρ. 2) καταχωνεύω, συγχωνεύω. χωνεύω, χέω. argentum, χωνεύω. χέω ἄργυρον. vasa aurea, κατακόπτω, καταχωνεύω χρυσᾶ ἀγγεῖα. 3) συνάγω συσκευάζομαι, κατασκευάζω exercitum, συνεγείρω συσκευάζομαι στρατόν. pecuniam, συσκευάζομαι χρήματα. alicui periculum, περιβάλλω τινὰ κινδύνῳ, κατασκευάζω τινὶ κίνδυνον. invidiam, « μῖσος συλλέγειν τινί. » æs alienum, ὑπόχρεως γίγνομαι, ὑπόχρεων ποιῶ τὴν οὐσίαν quibus ex rebus conflatur et efficitur honestum, ἐξ ὧν κατεσκεύασται καὶ συνέστηκε τὸ καλόν. conflare bellum, συγχεῖν, ἐξάπτειν, ποιεῖν πόλεμον.
*conflōrens, entis, συνανθῶν.
*con-fluctŭo, are, καταχέομαι.
*con-flŭentĭa, æ, θ. σύῤῥοια.
con-flŭo, xi, ĕre, συῤῥέω. confluens, ἀ. εἴτε confluentes, πληθ. σύῤῥοια, συμβολὴ ποταμῶν. ὁμόῤῥοια. ὅθεν· Confluentes, ium, ἀ. ὄνομα πόλεων κειμένων πρὸς ταῖς συμβολαῖς ποταμῶν· οἷον ἐν Ἱσπανίᾳ Κομφλόεντα παρὰ Πτολεμ. καὶ ἑτέρα ἐν Γερμανίᾳ, τανῦν C blenz, Ἑλληνιστί· τὰ Σύμβολα. ἴδε Παυσαν. 8, 54, 1. 2) μτφρκ. συῤῥέω, ἀθροίζομαι. undique confluit populus. πανταχόθεν συῤῥεῖ, ἀθροίζεται ὁ λαός.
conflŭus, a, um, (confluo) σύῤῥους.
conflŭvĭum, i, οὐ. (confluo) σύῤῥοια, ὁμόῤῥοια.
con-fŏdĭo, ōdi, ossum, ĕre, aliquid, διασκάπτω, σκάπτω, ὀρύττω τι. 2) aliquem, διαπείρω, διατρυπῶ, κεντῶ τινά.
confœdĕrātĭo, ōnis, θ. σπονδή, συνθήκη.
†confœdĕro, avi, atum, are, συσπένδομαι.
*confœdo, are, καταισχύνω.
confore, ἴδε confuit.
*confŏrĭo, ivi, ire, (foria) καταμιαίνω.
†confŏrmālis, e, σύμμορφος.
conformātĭo, ōnis, θ. διαμόρφωσις, σχῆμα. 2) conformatio animi εἴτε ἁπλῶς conformatio, ἰδέα. 3) ῥητορικ. σχῆμα. 4) προσωποποιΐα, ἐν τῇ ῥητορ.
*conformātor, ōris, ἀ. μορφωτής, πλάστης.
conformis, e, σύμμορφος, ὁμοιόμορφος. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
con-formo, avi, atum, are, aliquid, διαμορφῶ, διασχηματίζω, μορφῶ, σχηματίζω τι.
confornĭco, are, (fornix) καμαρῶ. Βιτρούβιος.
†conforto, are, ἐνισχύω, κατισχύω.
*confossus, a, um, ἴδ. confodio.
con-fŏvĕo, ēre, περιθάλπω.
†confractūra, æ, θ. (confringo) θραῦσις.
confractus, a, um, ἴδ. confringo.
confractus, ūs, ἀ. κατάκλασις.
confrăgōsus, a, um, φαραγγώδης, ἀνώμαλος, τραχύς, σκληρός.

Digitized by Google

confrāgus, a, um, (confringo) τραχύς, σκληρός, δασύς. Λ. ποιητ. Βαθμοὶ συγκρ. ἀχρ.
con-frĕmo, ŭi, ĕre, βρέμω.
con-frĕquento, are, aliquid, συχνάζω, φοιτῶ εἴς τι.
confrĭcāmentum, i, οὐ. (confrico) ἔντριμμα.
confrĭcātĭo, ōnis, θ. ἔντριψις.
con-frĭco, avi, atum, are, καταψήχω, ἐντρίβω.
confringo, ēgi, actum, ĕre, (frango) aliquid, κατακλῶ, διαρρήγνυμι, συντρίβω τι.
*confrixo, are, (frigo) φρύγω.
confŭga, æ, ὁ καταφεύγων, φυγάς. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
con-fŭgĭo, ūgi, ĕre, καταφεύγω. ad aliquem, ὥς τινα, ἐπί τινα. ad aram, ἐπὶ βωμόν. ad tuam fidem, εἰς, πρὸς τὴν σὴν πίστιν.
confŭgĭum, i, οὐ. (confugio) καταφυγή, καταφύγιον. Λ, ποιητ.
con-fuit. fŭtūrum. fŏre, συνέκυρσε, συνέπεσεν, ἅμα εἶναι ἢ γενέσθαι. Τοῦ ῥήματος τούτου πλὴν τῶν ἀναγεγραμμένων τριῶν τύπων ἕτεροι οὐχ εὕρηνται.
con-fulgēo, si, ēre, σελαγοῦμαι, καταλάμπομαι. καταλάμπω.
con fundo, ūdi, ūsum, ĕre, συγχέω, συμμίγνυμι. mel, acetum, oleum, συγχέω, κεράννυμι μέλι, ὄξος καὶ ἔλαιον (εἰς τὸ αὐτό). 2) συγχέω, συνταράττω. vera cum falsis, συγχέω τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ. ordines, συγχέω διαταράττω τὰς τάξεις. fœdus, συγχέω, παραβαίνω τὰς σπονδάς. metus confundit animum, ὁ φόβος συγχεῖ, ταράττει τὴν ψυχήν. 3) ἐκχέω, χέω. vinum in vasa, οἶνον εἰς ἀγγεῖα. 4) καταχέω. rosa confusa rubore, ῥόδον ἐρυθρότητα καταχεχυμένον.— confusus, a, um, συγκεχυμένος, συντεταραγμένος.
*con-fūnero, are, θάπτω.
*confūsānĕus, a, um, (confundo) συγκεχυμένος, σύμμικτος.
confūse, ἐπίρ. (confundo) συγκεχυμένως, τεταραγμένως.
*confūsim, ἐπίρ, ταὐτὸ τῷ confuse
confūsĭo, ōnis, θ. (confundo) σύγχυσις, σύμμιξις. 2) σύγχυσις, ταραχή.
confūsus, a, um, ἴδ. confundo.
*confūtātĭo, ōnis, θ. ἀνασκευή, λύσις.
*confūtātor, ōris, ἀ. ὁ ἀνασκευάζων τινά.
confūto, avi, atum, are, (confundo) ἀνασκευάζω. aliquid nostras secundas res confutat, πρᾶγμά τι ἀνασκευάζει, ἀναιρεῖ, καταλύει τὴν ἡμετέραν εὐπραγίαν. confuto argumenta alicujus, ἀνασκευάζω τοὺς ἐλέγχους τινός. iratum senem, καταπραΰνω τὸν ὀργισθέντα γέροντα.
con-fŭtŭo, ĕre, συγγίγνομαι, βινῶ.
confŭtūrus. a. um, ἴδ. confuit.
*con-garrio, ire, στωμύλλω, λαλῶ.
†con-gaudeo, ēre, alicui, συγχαίρω τινί.
Congĕdus, i. ἀ. παραποτάμιον τοῦ Ἴβηρος, τανῦν Codes.
con-gĕlasco, ĕre, ἐκπήγνυμαι, κρυσταλλοῦμαι.
congĕlātĭo, ōnis, θ. ἔκπηξις, πάγος.
con-gĕlo, avi, atum, are, aliquid, ἐκπήγνυμι, καταπήγνυμί τι. 2) οὐδετ. καταπήγνυμαι, ἐκπήγνυμαι, σκληροῦμαι.
con-gĕmĭnātĭo, ōnis, θ. διδυμότης, συνδυασμός.
con-gĕmĭno, avi, atum, are, διδυμεύω. 2) aliquid, διπλασιάζω τι.
†con-gĕmisco, ĕre, (θαμιστ. τοῦ congemo) ἀναστενάζω.
con-gĕmo, ŭi, ĕre, ἀναστενάζω, ἀναστένω. aliquem, ἀναστενάζω, περιστενάζω τινά.
congĕner, ĕris, (con-genus) συγγενής, ὁμογενής.
congĕner, ĕri, ἀ. (con-gener) σύγγαμβρος.
con-gĕnĕro, avi, atum, are, συγγεννῶ. μτφρκ. συνάπτω.— congeneratus, a, um, συγγενής. congenerati, ἀ οἱ δίδυμοι.
congĕnĭtus, a, um, (gigno) συγγεγεννημένος.
congentīles, ĭum, ἀ. ὁμόγνιοι, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους. Ἐπιγρ. [νατίζω.
*congenuclo, are, (geniculo) γνάμπτω, γο-
*conger. gri, ἀ. γόγρος (ἰχθύς).
congĕrĭa, æ, θ. νεώτερος τύπος καὶ σπαν. ἀντὶ τοῦ congeries.
congĕrĭes, ēi, θ. (congero) συναθροισμός. 2) συνάθροισμα, συμφόρημα, σωρός.
congermānesco, ĕre, (germanus) συμφύομαι.
*congermĭnālis, e, (germen) συμβλαστάνων, συμβλαστής.
*congermĭno, are, ἀναβλαστάνω.
con-gĕro, essi estum, ĕre, συμφορῶ, συνάγω, σωρεύω, ἀθροίζω aram sepulcri arboribus. σωρεύω πυρὰν ἐκ δένδρων orationem ex diversis, συνάγω, συντίθημι λόγον ἐκ διαφόρων. alicui honores, συμφορῶ τινι τιμάς. maledicta in aliquem, σωρεύω λοιδορήματα κατά τινος.— congestus, a, um. σεσωρευμένος, σωρευτός, συμφορητός. congestior, παχύτερος.
congĕro, ōnis, ἀ. (congerere) κλέπτης.
congerro, ōnis, ἀ (gerræ) συμπαίκτης.
*congeste, ἐπίρ. συλλήβδην.
congestīcĭus, εἴτε congestitius, a, um, (congero) σωρευτός, συμφορητός.
congestim, ἐπίρ. (congero) συλλήβδην.
congestĭo, ōnis, θ. (congero) σώρευσις, συμφόρησις. 2) σωρός.
congestus, a, um, ἴδ. congero.

Digitized by Google

congestus, ūs, ἀ. (congero) σώρευσις, συμφόρτωσις, ἄθροισις. 2) σωρός.
congiālis, e, (congius) χοαῖος, ἑνὸς χοέως χορητικός.
congiārĭus, a, um, (congius) χοαῖος. congiarium, οὐ. (ὑπον. vas) ἀγγεῖον χοέως χορητικόν, ὁ χοεύς. 2) congiarium, οὐ. (ὑπον donum) διάδοσις, διάδομα, ἐπίδοσις, νομή, διανομή (οἴνου, ἐλαίου, ἀργύρου κττ.)
congius, ii, ἀ. χοεύς, χοῦς (μέτρον ὑγρῶν, τὸ ὄγδοον τοῦ ἀμφορέως).
con-glăcĭo, avi, atum, are, καὶ conglacior, atus sum ari, καταπήγνυμι, ἐκπήγνυμι, κρυσταλλοῦμαι.
*con-glisco, ĕre, αὐξάνομαι.
conglŏbātĭo, ōnis, θ. συνείλησις, ἄθροισις, σώρευσις.
con-glŏbo, avi, atum, are, aliquid, συσφαιρῶ, σφαιρῶ τι. μτφρκ. συνειλῶ, κατειλῶ. in ultimam castrorum partem conglobantur εἴτε se conglobant, εἰς τὸ ἔσχατον τοῦ στρατοπέδου μέρος συνειλοῦνται ἀθροίζονται.
*conglŏmĕrātĭo, ōnis, θ. συνάθροισις.
con-glŏmĕro, avi, atum, are, aliquid, συνειλῶ, συνελίττω τι.
†con-glōrĭfĭco, are, συνδοξάζω.
con-glūtĭnātĭo, ōnis, θ. συγκόλλησις.
con-glūtĭno, avi, atum, are, aliquid, συγκολλῶ, συνάπτω.
*conglūtĭnōsus, a, um, σύγκολλος, κολλητικός.
*congrădus, a, um, σύνδρομος, ὁμόδρομος.
*congræco, are, aliquid, κατασπαταλῶ τι Ἑλληνικῶς Πλαῦτος. πρβ. græcor.
con-grātor, ari, συγχαίρω. Πλαῦτος.
congrătŭlātĭo, ōnis, θ. τὸ συγχαίρειν, ὁ ἀσπασμός.
con-grătŭlor, atus sum, ari, συγχαίρω, συνήδομαι.
congrĕdĭor, essus sum, ĕdi, (gradior) cum aliquo, σπανιώτ. alicui ἢ aliquem, φιλικῶς· συνέρχομαι, ἐντυγχάνω, συγγίγνομαί τινι, συναντῶ τινι, σύνειμι (συνιέναι). 2) ἐχθρικῶς· συνέρχομαι, σύνειμι, συμβάλλω τινί, ἔρχομαί τινι εἰς χεῖρας, εἰμί τινι εἰς χεῖρας.
*congrĕgābĭlis, e, ἀθροίσιμος, συναγελαστικός.
*congrĕgālis, e, (συνενωτικός).
*congrĕgātim, ἐπίρ. ἀγεληδόν.
congrĕgātĭo, ōnis, θ. συνάθροισις, συναθροισμός. 2) ἀνακεφαλαίωσις.
*congrĕgātīvus, a, um, ἀθροιστικός.
*congrĕgātor, ōris, ἀ. ἀθροιστής.
*congrĕgātus, ūs, ἀ. συνάθροισις.
con-grĕgo, avi, atum, are, aliquem, ἢ aliquid, συναγελάζω, συναγείρω, συνάγω, συναθροίζω τινὰ ἢ τι.
congrĕgus, a, um, (con-grex) συναγελαστικός.
congressĭo, ōnis, θ. (congredior) συνέλευσις, συνάντησις, ἔντευξις. 2) συνουσία γυναικός. 3) συμβολή, συμπλοκή, μάχη.
congressus, a, um, ἴδ. congredior.
congressus, ūs, ἀ. (congredior) συνέλευσις, συνάντησις, ἔντευξις, ὁμιλία. 2) συνουσία (γυναικός). 3) συμβολή, συμπλοκή, μάχη.
congrex, ĕgis, (grex) τῆς αὐτῆς ἀγέλης, συμποιμαινόμενος. 2) ἀθρόος.
Congrio ōnis, ἀ. (conger) ὄνομα μαγείρου παρὰ Πλαύτῳ (Γογγρίων).
congrŭe, ἐπίρ. ἀναλόγως, προσηκόντως.
congrŭens, ntis, ἴδ. congruo.
congrŭenter, ἐπίρ. ἁρμοζόντως, ἀναλόγως, συμφώνως. congruenter naturæ vivere, συμφώνως τῇ φύσει ζῆν.
congrŭentĭa æ, θ. ἁρμονία, συμφωνία.
congrŭĭtas, ātis, θ. (congruus) σύμβαμα (ὅρος Στωικῶν). Ἴδε Πρισκιανόν. σελ 1118.
congrŭo, ŭi, ĕrĕ, συνέρχομαι, σύνειμι (συνιέναι), συμπίπτω. cum aliquo, τινί 2) cum aliquo εἴτε alicui, συναρμόζω, ἁρμόζω, συμφωνῶ τινι. congruens, κατάλληλος, ἁρμόδιος, σύμφωνος, ἀνάλογος.
congrus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ conger.
congrŭus, a, um, (congruo) σύμφωνος, ἁρμόδιος, ἀνάλογος, κατάλληλος.
†con-gȳro, avi, are, περιγυρῶ.
cōnĭcio, ἑτέρα γραφὴ τοῦ conjicio.
*cōnĭfer, ĕra, ĕrum, (conus-fero) κωνοφόρος.
*cōnĭger, ĕra, ĕrum, (conus-gero) κωνοφόρος.
cŏnīla, æ, θ. κονίλη, (φυτόν).
cŏnisco, are, ἑτέρα γραφὴ τοῦ corusco.
cŏnistērĭum ii, οὐ. κονιστήριον.
con-jăceo, ēre, συγκατάκειμαι.
conjectānĕa, orum, (conjicio) τὸ ἡμερήσιον (βιβλίον).
conjectātĭo, ōnis, θ. (conjecto) εἰκασία, στοχασμός.
conjectātor, ōris, ἀ. εἰκαστής, ἐξηγητής. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
*conjectātōrĭus, a, um, εἰκαστικός.
conjectĭo, ōnis, θ. (conjicio) βολή. 2) εἰκασμός, εἰκασία, στοχασμός. 3) ἀμφισβήτησις.
conjecto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ conjicio) aliquid, συμβάλλομαι, εἰσφέρω τι. 2) rem ἢ de re, εἰκάζω, τεκμαίρομαί τι.
conjector, ōris, ἀ. (conjicio) εἰκαστής, ἐξηγητής. somniorum, ὀνειροκρίτης, ὀνειρόμαντις.
*conjectrix, īcis, θ. ὀνειρόμαντις.
conjectūra, æ, θ. (conjicio) εἰκασία, στοχασμός. conjecturam capere εἴτε facere

Digitized by Google

ex aliqua re, εἰκάζω, τεκμαίρομαι ἔκ τινος. de aliqua re, τεκμαίρομαί τι εἴτε περί τινος.
conjectūrālis, e, (conjectura) στοχαστικός, εἰκαστικός.
*conjectūrālĭter, ἐπίρ. εἰκαστικῶς.
conjectus, a, um, ἴδ. conjicio.
conjectus, ūs, ἀ. (conjicio) συμβολή, συναφή. 2) ἄθροισμα, σωρός. 3) βολή oculorum, βλέμμα, πρόσοψις. venio ad teli conjectum, ἀφικνοῦμαι εἰς τόξευμα, γίγνομαι ἐντὸς τοξεύματος. extra teli conjectum, ἐφ' ὅσον βέλος οὐκ ἐξικνεῖται, ἔξω βέλους.
conjĭcĭo, jēci, jectum, ĕre, (con-jacio) συμβάλλω, συνάγω, ῥίπτω. sarcinas in medium, συμβάλλω, συμφέρω τὰ σκεύη εἰς τὸ μέσον. pallium in collum, περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον περὶ τὸν τράχηλον. 2) ῥίπτω, βάλλω. tela in nostros conjiciebant, ἔβαλλον βέλη κατὰ τῶν ἡμετέρων. conjicio aliquem in carcerem, ἐμβάλλω τινὰ εἰς δεσμωτήριον. hostem in terrorem, ἐμβάλλω τὸν ἐχθρὸν εἰς τρόμον rempublicam in perturbationes, ἐμβάλλω τὴν πολιτείαν εἰς ταραχάς. aliquem in periculum, περιβάλλω τινὰ κινδύνῳ. hostem in fugam, τρέπομαι τὸν πολέμιον εἰς φυγήν. me in fugam, ὁρμῶ εἰς φυγήν. me in sacrarium, φέρομαι, καταφεύγω εἰς ἱερόν. maledicta in ejus vitam conjicio, ῥίπτω λοιδορίας κατὰ τοῦ βίου ἐκείνου. 3) συμβάλλομαι, εἰκάζω, τεκμαίρομαι. ex aliqua re de futuris conjicere, ἔκ τινος τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα somnium alicui conjicio, ἐξηγοῦμαί τινι τὸ ἐνύπνιον.
conjŭga, æ, θ. (conjux) ἡ σύζυγος. Λ.σπν.
conjŭgālis, e, (conjux) γαμήλιος, ἐγγάμιος. deus, γαμήλιος, ζύγιος θεός.
*conjŭgālĭter ἐπίρ ἐγγαμίως. [Ζυγία
conjŭgātĭo, ōnis, θ (conjugo) σύζευξις, συ-
*conjŭgātor, ōris, ἀ. (conjugo) συζευγνύων.
conjŭgĭālis, e, (conjugium) γαμήλιος, ἐγγάμιος. 'Οβίδ.
conjŭgĭum, ii, οὐ. (conjugo) σύζευξις, γάμος. 2) συνουσία, συνδυασμός. 3) ὁ, ἡ σύζυγος.
con-jŭgo, avi, atum, are, συζεύγνυμι. σπν.
conjŭgŭlus, a, um, συναπτικός. Λ. σπαν.
conjugus, a. um, (conjungo) συζευκτός.
conjuncte, ἐπίρ. (conjungo) συνημμένως, συνεζευγμένως.
conjunctim, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω
conjunctio, ōnis, θ. (conjungo) σύζευξις, συναφή. 2) σύζευξις, γάμος, συγγένεια. 3) φιλία 3) σύνδεσμος (ἐν τῇ γραμ.).
conjunctīvus, a, um, (conjungo) συνδετικός συναπτικός. modus, ἡ ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.
*conjuncto, are, (θαμιστ. τοῦ conjungo) συζεύγνυμι. 'Αμφ. γρ.
*conjunctrix, īcis, θ ἡ συζευγνῦσα.
conjunctus, a, um, ἴδ. conjungo.
conjunctus, ūs, ἀ. (conjungo) σύζευξις.
con-jungo, nxi, nctum, ĕre, aliquem (aliquid) cum aliquo (cum aliqua re), εἴτε aliquem (aliquid) alicui, συζεύγνυμι, συνάπτω τινά (τι) τινί (πρός τινα, πρός τι). boves, συζεύγνυμι βοῦς. eam epistolam cum hac, συνάπτω ἐκείνην τὴν ἐπιστολὴν πρὸς ταύτην. castra muro, συνάπτω τὸ στρατόπεδον τῷ τείχει. multos sibi amicitia conjungit, ἀνακτᾶται πολλοὺς διὰ τῆς φιλίας. conjungo aliquem mihi, εἴτε mecum matrimonio, συζεύγνυμαί τινι διὰ γάμου — conjunctus, a, um, συνεζευγμένος, συνημμένος, συνδεδεμένος. Ἰδίως παρὰ Λουκρητίῳ· conjuncta, orum, οὐ. αἱ φυσικαὶ τῶν σωμάτων ἰδιότητες, κατὰ τὴν Ἐπικουρείων αἵρεσιν. 2) συνεχής, προσεχής.
conjunx, ἴδε conjux.
conjūrātĭo, ōnis, θ. συνωμοσία. 2) συμφωνία.
conjūrātus, a, um, ἴδ. conjuro.
con-jūro, avi, atum, are, συνόμνυμι, ἅμα ὄμνυμι, κοινὸν ὅρκον ποιοῦμαι conjuratus, a, um, ὁ τὸν κοινὸν ὅρκον ποιησάμενος. σύνορκος. 2) συνόμνυμι, συνωμοσίαν ποιοῦμαι. conjuratus, i, ἀ. συνωμότης.
conjux, ŭgis, ἀ. καὶ θ. (conjungo) σύζυξ, ὁ καὶ ἡ σύζυγος, ὁ καὶ ἡ σύμβιος. (ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων). Σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ Ἕλληνες μᾶλλον χρῶνται τοῖς ἀνήρ, γυνή, πόσις, γαμετή, ἄλοχος, ἀκοίτης κ.τ.τ. οἱ μὲν Ῥωμαῖοι προτιθέασι τὸ ὄνομα conjuges συμπλέκοντες τῷ liberi. conjuges ac liberi. conjunges liberique. (πρβ. mulieres ac pueri. uxor ac pueri)— οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπιτιθέασιν αὐτὸ φάσκοντες, παῖδες καὶ γυναῖκες, ὡς τῶν παίδων ἐμπεδούντων τὸν οἶκον.
conl—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. coll—.
conm—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. comm—.
connātus, a, um, συγγεγεννημένος. σπ.
connecto, xŭi, xum, ĕre, aliquid cum re εἴτε alicui rei, συμπλέκω, συνδέω, συνάπτω τί τινι, ἤ τι πρός τι. omnia inter se connexa et apta, ἅπαντα ἀλλήλοις συνδεδεμένα καὶ συνημμένα. connexus, συναφής, συνεχής 2) συνάπτω τὴν ἐπιχείρησιν (τοῦ συλλογισμοῦ) connexum, i, οὐ. ἐπιχείρησις, ἐπιχείρημα (συλλογισμοῦ).
*connexe, ἐπίρ συνημμένως.
connexĭo, ōnis θ. (connecto) ἐπιχείρησις, ἐπιχείρημα συλλογισμοῦ. 2) συλλαβή.
*connexīvus, a, um, (connecto) συνδετικός.
connexus, ūs, ἀ. (connecto) συναφή.

connexus, a, um, ἴδ. connecto.
connīsus, a, um, ἴδ. connitor.
con-nītor, īsus εἴτε ixus sum, īti, συντείνω, ἐντείνομαι. in locum, συντείνω, σπεύδω εἰς τόπον. 2) ἐντείνομαι, διατείνομαι. ad aliquid faciendum, διατείνομαι ποιεῖν τι, πρὸς τὸ ποιεῖν τι.
connīventĭa, æ, θ. (conniveo) συγγνώμη, ἐπιείκεια.
con-nīvĕo, īvi, εἴτε ixi, ēre, συμμύω, καταμύω. oculos, τοὺς ὀφθαλμούς. 2) συμμύω, παρορῶ, περιορῶ, ἔχω συγγνώμην.
connixus, a, um, ἴδ. connitor.
connūbĭālis, e, (connubium) γαμήλιος, ἐγγάμιος. Λ. ποιητ.
connūbĭum, ii, οὐ. (nubo) γάμος, σύζευξις, συνοίκησις. 2) ἐπιγαμία. dare connubium alicui, διδόναι ἐπιγαμίαν τινί.
*connūdātus, a, um, (nudo) τελέως γυμνός. 'Αμφ. γρ.
*con-nŭmĕro, avi, atum, are, συναριθμῶ.
cōnōpēum εἴτε conopĭum, i, οὐ. κωνωπεῖον.
cōnor, atus sum, ari, aliquid, πειρῶμαί τινος, ἐπιχειρῶ τινι. conari magnum opus, πειραθῆναι μεγάλου ἔργου, ἐπιχειρῆσαι μεγάλῳ ἔργῳ. conor versus pangere de rerum natura, πειρῶμαι, ἐπιχειρῶ στίχους πλάττειν, ποιεῖν περὶ τῆς φύσεως τῶν ὄντων. conata, orum, οὐ ἐπιχείρημα.
con-quadro, avi, atum, are, aliquid, τετραγωνίζω τι. 2) οὐδετέρως, ἀναλογῶ.
*conquassātĭo, ōnis, θ. κατάσεισις, διατάραξις.
con-quasso, avi, atum, are, aliquid, κατασείω, συσσείω, διαταράττω. 2) συντρίβω.
con-quĕror, questus sum, quĕri, aliquid, εἴτε de re μέμφομαί τι, μέμφομαι ἐπί τινι. fortunam, ἐπὶ τῇ τύχῃ. alicujus injuriam apud patres, μέμφομαι, μεμψιμοιρῶ τινι τὴν ἀδικίαν (εἴτε ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ) πρὸς τὴν σύγκλητον.
conquestĭo, ōnis, θ (conqueror) μέμψις, μεμψιμοιρία. 2) ἐλεεινολογία.
conquestus ūs, ἀ. (conqueror) μεμψιμοιρία, ὀδυρμός. Κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικ.
con-quĭesco, quiēvi, quiētum, ĕre, καθησυχάζω, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἄγω, ἀναπαύομαι.
con-quĭnisco, quexi, ĕre, ὀκλάζω, κατακύπτω.
conquīro, quīsīvi, quīsītum, ĕre, (quæro) aliquid, πανταχοῦ ζητῶ τι, συνάγω, συλλέγω τι. 2) aliquem, ἀναζητῶ, ζητῶ, ἐρευνῶ τινα.— conquisitus, a, um, ἐκλεκτός. ἐξαίρετος.
conquīsīte, ἐπίρ. (conquiro) ἐπιμελῶς. Βαθμοὶ συγκρ. ἀχρ.
conquīsītĭo, ōnis, θ. (conquiro) συλλογή, συναγωγή. 2) στρατολογία.

conquīsītor, ōris, ἀ. (conquiro) στρατολόγος. 2) ὠτακουστής.
conquīsītus, a, um, ἴδ. conquiro.
conr—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. corr—
con-săcerdos, ōtis, ἀ. καὶ θ. συνιερεύς, συνιέρεια.
consălūtātĭo, ōnis, θ. κοινὸς ἀσπασμός, εὐφημία.
con-sălūto, avi, atum, are, aliquem, χαίρειν λέγω τινί, χαιρετίζω, ἀσπάζομαι, εὐφημῶ τινα. aliquem imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ αὐτοκράτορα.
consānesco, nūi, ĕre, (ἐναρκτ.) ὑγιάζομαι.
con-sanguĭnĕus, a, um, ὅμαιμος, συγγενής.
consanguĭnĭtas, ātis, θ. (consanguineus) ὁμαιμότης, συγγένεια.
con-sāno, are, ὑγιάζω, ἐξυγιάζω. Κολουμέλλας.
con-sarcĭno, avi, atum, are, συρράπτω.
con-sarrĭo ire, σκαλίζω, σκαλεύω.
con-saucĭo, avi, atum, are, κατατραυματίζω.
consāvĭo, ἴδ. consuavio.
con-scĕlĕro, avi, atum, are, aliquid, καταμιαίνω, μιαίνω τι. consceleratus, a, um, μιαρός.
conscendo, ndi, nsum, ĕre, (scando) ἐπιβαίνω. navem εἴτε in navem, ἐπιβαίνω τῆς νεώς, ἐπὶ τὴν ναῦν, εἰσβαίνω τὴν ναῦν, εἰς τὴν ναῦν, ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν. equum εἴτε in equum, ἐπιβαίνω ἵππου, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ἵππον montem εἴτε in montem, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ ὄρος.
conscensĭo, ōnis, θ. (conscendo) ἐπίβασις, ἀνάβασις.
conscensus, a, um, ἴδ. conscendo.
†conscensus, ūs, ἀ. ἀνάβασις.
conscĭentĭa, æ, θ. (conscio) συνείδησις, τὸ συνειδέναι τινί. liberti unius, ἑνὸς ἀπελευθέρου. conscientiam conjurationis confessus est ὡμολόγησε συνειδέναι τὴν συνωμοσίαν. 2) συνείδησις, τὸ συνειδέναι ἑαυτῷ, τὸ συνειδός. bona conscientia et mala, ἡ καλὴ συνείδησις καὶ ἡ κακή.
con-scindo, ĭdi, issum, ĕre, aliquid, κατασχίζω, διασχίζω τι.
con-scĭo, īre, (conscius) σύνοιδα. nil sibi conscire, μηδὲν ἑαυτῷ συνειδέναι. Λ. σπαν.
conscĭōlus, a, um, (conscius) συνειδώς.
con scisco, scīvi ἢ scĭi, scītum, ĕre, aliquid, κοινῇ ψηφίζομαί τι. 2) mihi aliquid εἴτε ἁπλῶς aliquid, καταγιγνώσκω ἐμαυτοῦ τι. exilium, ἀειφυγίαν. mortem sibi εἴτε mortem consciscо veneno, διαχρῶμαι ἐμαυτόν, διεργάζομαι ἐμαυτὸν φαρμάκῳ.
conscissĭo, ōnis, θ. (conscindo) κατάσχισις.
conscissus, a, um, ἴδ. conscindo.

Digitized by Google

conscītus, a, um, ἴδ. conscisco.
conscĭus, a, um, alicujus rei εἴτε alicui rei, συνειδώς τι. conjurationis εἴτε conjurationi, συνειδὼς τὴν συνωμοσίαν. conscius sum maleficii tui εἴτε maleficio tuo. σύνοιδα τὴν σὴν κακουργίαν, σύνοιδά σοι τὴν κακουργίαν. facinoris mihi conscius es. σύνοισθά μοι τὸ ἔργον. alius alii tanti facinoris conscii, ἄλλος ἄλλῳ συνειδότες τοσοῦτον ἔργον. mihi in omnibus rebus conscius, συνειδώς μοι πάντα. conscii, ἀ. συνειδότες, συνίστορες, συνωμόται. 2) mihi conscius, συνειδὼς ἐμαυτῷ. mihi injuriæ conscius sum, σύνοιδα ἐμαυτῷ τὴν ἀδικίαν, σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀδικήσας. Σημ. τὸ sibi ἐνίοτε παραλείπεται, π. χ. lupus conscius audacis facti, ὁ λύκος συνειδὼς ἑαυτῷ τὸ τόλμημα.
*con-scrĕor, ari, χρέμπτομαι.
conscrībillo, avi, are, καταγράφω, ἐπιγράφω.
con-scrībo, psi, ptum ĕre, aliquem, συγγράφω, καταγράφω, καταλέγω τινά. milites, στρατιώτας. cives, ἐγγράφω τοὺς πολίτας. conscriptus, καταγεγραμμένος, ἔγγραφος. patres conscripti, πατέρες ἔγγραφοι, (Διον. Ἁλικ.). πατέρες συγγεγραμμένοι, (Πλούτ.). οὕτω προσηγόρευον τὴν Ῥωμαϊκὴν σύγκλητον. 2) συγγράφω. librum, βιβλίον. 3) καταγράφω. mensam vino, οἴνῳ τὴν τράπεζαν.
conscriptĭo, ōnis, θ. (conscribo) συγγραφή.
conscriptor, ōris, ἀ. (conscribo) συγγραφεύς. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
conscriptus, a, um, ἴδ. conscribo.
con-sĕco, ŭi, ctum, are, aliquem, κατατέμνω, συντέμνω τι.
consĕcrānĕus, a, um, (sacrum) κοινωνὸς τῶν αὐτῶν ἱερῶν.
consĕcrātĭo, ōnis, θ. καθιέρωσις, ἀποθέωσις.
consĕcrātor, ōris, ἀ. ὁ καθιερῶν.
*consĕcrātrix, īcis, θ. ἡ καθιεροῦσα.
consĕcro, avi, atum, are, (sacro) aliquid, καθιερῶ, ἀφιερῶ τι. alicui aliquid, ἀνατίθημί τινι τι, καθιερῶ, ἁγιάζω, καθαγιάζω τινί τι. candelabrum Jovi, ἀνατίθημι λυχνοῦχον τῷ Διΐ. 2) aliquem, ἐκθειάζω, ἀποθεῶ τινα μτφρχ. ἐκθειάζω, λαμπρύνω. 3) καθιερῶ, καθοσιῶ, ἱερῶ.
consectānĕus, a, um, ἀκόλουθός τινος. 2) ἀκόλουθος (λογικῶς). Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
consectārĭus, a, um, συνακόλουθος, συνεπόμενος. consectarium, οὐ. τὸ συνακόλουθον, συνεπόμενον.
consectātĭo, ōnis, θ. δίωξις, ἀκολούθησις, ἐπιθυμία. Λ. σπαν.
*consectātrix, īcis, θ. ἡ ἀκόλουθος.
*consectĭo, ōnis, θ, (conseco) κατατομή, κατακοπή.

con-sector, atus sum, ari, aliquem, συνακολουθῶ, ἀκολουθῶ τινι. 2) διώκω, καταδιώκω. hostem, τὸν ἐχθρόν. 3) aliquid, διώκω τι, μιμοῦμαι, ἐπιμελοῦμαί τινος, ἐπιτηδεύω τι. ubertatem orationis, ἐπιτηδεύω πλοῦτον λόγου potentiam, διώκω, θηρεύω δύναμιν. Εὕρηται καὶ παθητ. διώκομαι.
consectus, a, um, ἴδ. conseco.
consĕcūtĭo, ōnis, θ. (consequor) ἀκολουθία, τὸ ἀποβάν. 2) συνέπεια, συνέχεια (λόγου).
consĕcūtus, a, um, ἴδ. consequor.
*con-sĕdo, are, καταπαύω, καταπραΰνω.
*consĕdo, ōnis, ἀ. ὁ συγκαθήμενος.
*con-sēmĭnālis, e, ἐκ διαφόρων συνεσπαρμένος.
*consēmĭnĕus, a, um, (semen) ἐκ διαφόρων συνεσπαρμένος, σύμμικτος. Κολουμέλλας.
con-sĕnesco, nŭi, ĕre, καταγηράσκω, γηράσκω, ἀποπαλαιοῦμαι.
†con-sĕnĭor, ōris, ἀ. ὁ συμπρεσβύτερος.
consensĭo, ōnis, θ. (consentio) ὁμοφροσύνη, συμφωνία, σύστασις. Συγκεκριμένως· οἱ ὁμόφρονες.
consensus, a, um, ἴδ. consentio.
consensus, ūs, ἀ. (consentio) ὁμοφροσύνη, ὁμόνοια, συμφωνία. ex communi consensu, εἴτε ἁπλῶς consensu, ὁμολογουμένως, κατὰ κοινὴν γνώμην.
consentānĕe, ἐπίρ. συμφώνως. Λ. σπαν.
consentānĕus, a, um, (consentio) alicui εἴτε cum aliquo. σύμφωνος, ἀνάλογός τινι.— consentaneum est, ἔχει λόγον, εὔλογόν ἐστιν, ἀκόλουθόν ἐστιν. in astris sensum inesse, αἴσθησιν τοῖς ἄστροις ἐνεῖναι.
Consentes Dii, ἀ. (ἐκ τῆς μτχ. s-ens τοῦ sum καὶ τῆς con. πρβ. præ-s-entes) οἱ δώδεκα μεγάλοι θεοί, (οἱ Ὀλύμπιοι).
Consentĭa, æ. θ. Κωνσεντία, πόλις τῆς Βρεττίας, τανῦν Cosenza. Τὸ ἐθνικὸν Consentīni, orum.
con-sentĭo, sensi, sensum, ire, cum aliquo (εἴτε alicui) de re (εἴτε in re, ad rem) ὁμογνωμονῶ, ὁμολογῶ, συμφωνῶ τινι περί τινος. de amicitiæ utilitate omnes (inter se) consentiunt, περὶ τῆς ὠφελείας τῆς φιλίας πάντες (ἀλλήλοις) ὁμογνωμονοῦσι. cum oratoribus philosophi consentiunt, τοῖς ῥήτορσιν οἱ φιλόσοφοι σύμφωνοί εἰσιν, ὁμοδοξοῦσι. consentiunt ad arma capienda, πάντες ὁμολογοῦσιν, ὡς δεῖ λαβεῖν τὰ ὅπλα. lex sibi (εἴτε secum) consentiens, νόμος ἑαυτῷ σύμφωνος. de ejus laudibus fama est consentiens, σύμφωνός ἐστιν ἡ φήμη περὶ τῶν αὐτοῦ ἐπαίνων.
†con-sĕpĕlĭo, sĕpultus, ire, συνθάπτω.

con-sēpio, sēpsi, eptum, ire, συμφράττω, περιφράττω. conseptum, i, οὐ. περίφραγμα, περίβολος.
*consepto, are, (θαμιστ. τοῦ consepio) περιφράττω.
conseptus, a, um, ἴδ. consepio.
consĕquens, ἴδ. consequor.
consĕquenter, ἐπίρ. (consequor) ἀκολούθως, ἀναλόγως.
consĕquentĭa, æ, θ. (consequor) ἀκολουθία, συνέπεια.
consĕquĭa, æ, θ. (consequor) συνέπεια. 2) συγκεκριμένως· οἱ ὀπαδοί.
con-sĕquor, cūtus (quutus) sum, qui, aliquem ἢ aliquid, ἕπομαι, ἀκολουθῶ τινι. me continuo consequitur, ἕπεταί μοι συνεχῶς. hostem strenue consequor, κατὰ κράτος διώκω τὸν ἐχθρόν. sententiam alicujus, ἀκολουθῶ τῇ γνώμῃ τινός. consequens tempus, ὁ ἀκόλουθος χρόνος. silentium est consecutum, ἐπὶ τούτοις ἐγένετο σιωπή. prosperas res consecuta est subita mutatio, τῇ εὐτυχίᾳ ἐπεγένετο αἰφνιδία μεταβολή. quod dictum magna invidia consecuta est, τῷ λόγῳ τούτῳ ἐπηκολούθησε μέγας φθόνος. si primum est, fit etiam, quod consequitur, necessarium, εἰ τὸ πρῶτόν ἐστι, γίγνεται ἀναγκαῖον καὶ τὸ ἑπόμενον, τὸ ἀκόλουθον. 2) ἐφικνοῦμαι καθικνοῦμαί τινος. aliquem in itenere, ἐφικνοῦμαί τινος ἐν τῇ πορείᾳ. magistatum et honores, ἐφικνοῦμαι, τυγχάνω τιμῆς καὶ δόξης. verborun numerum sententiarum numero consequitur, τὸν τῶν γνωμῶν ἀριθμὸν τῷ τῶν λέξεων ἀριθμῷ ἴσον καθίστησι. 3) καταλαμβάνω τι, ἐννοῶ τι. omnes illorum conatus, καταλαμβάνω πάντα τὰ ἐκείνων ἐπιχειρήματα.— consequens, ntis, ἀκόλουθος, ἑπόμενος. consequens est, ἕπεται, ἑπόμενόν ἐστιν, ἀκόλουθόν ἐστιν.
*consĕquus, a, um, ταὐτὸ τῷ consequens.
*con-sermōnor, ari, cum aliquo, συλλαλῶ, συνδιαλέγομαί τινι.
con-sĕro, sēvi, sĭtum, ĕre, aliquid, κατασπείρω, καταφυτεύω τι. μτφρκ. sol lumine conserit arva, ὁ ἥλιος καταλάμπει τὰς ἀρούρας. conserentes dii, οἱ τῇ γενέσει προεστηκότες θεοί.— consitus, a, um, ἐσπαρμένος, σπορευτός, κατάφυτος.
con-sĕro, ĕrŭi, ertum, ĕre, aliquid alicui, συνείρω, συνδέω, συνάπτω τί τινι. 2) manum sive pugnam consero cum aliquo, μάχην συνάπτω τινί, συμμίγνυμί τινι τὰς χεῖρας, συμπλέκομαί τινι. μτφρκ. ἀγωνίζομαι πρός τινα. ex jure manum conserere, διαδικάζεσθαί τινι.
*conserte, ἐπίρ. (consero) συνημμένως.
consertĭo, ōnis, θ. (consero) συναφή.
consertus, a, um, ἴδ. consero, erui.
con-serva, æ, θ. ἡ σύνδουλος.
*conservābĭlis, e, (conservo) φυλάξιμος.
conservātĭo, ōnis, θ. συντήρησις, διατήρησις.
conservātor, ōris, ἀ. σωτήρ.
conservātrix, īcis, θ. σώτειρα, φύλαξ.
con-servĭtĭum, i, οὐ. συνδουλεία.
con-servo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, φυλάττω, διαφυλάττω, τηρῶ, συντηρῶ, διατηρῶ τι, σώζω τινὰ ἢ τι.
*conservŭla, æ, θ. μικρὰ σύνδουλος. Ἀμφ. γραφ.
con-servus, i, ἀ. σύνδουλος.
consessor, ōris, ἀ. (consido) σύνεδρος, πάρεδρος.
consessus, ūs, ἀ. (consido) συνεδρία. 2) συνέδριον, σύλλογος.
consīderanter, ἐπίρ. περιεσκεμμένως.
*consīderantĭa, æ, θ. περίσκεψις.
consīderāte, ἐπίρ. περιεσκεμμένως.
consīderātĭo, ōnis, θ. περίσκεψις.
consīderātor, ōris, ἀ. σκεπτικός.
con-sīdero, avi, atum, are, aliquid, καταθεῶμαι, θεωρῶ τι. μτφρκ. aliquid ἢ de aliqua re, σκέπτομαι, σκοπῶ, διασκέπτομαι, διασκοπῶ τι ἢ περί τινος. considero, cur fiat, σκέπτομαι, διὰ τί γίγνεται. considera ne—, σκέψαι, ὅπως μή—. consideratus, a, um, ἐσκεμμένος, περιεσκεμμένος.
con-sīdo, ēdi, essum, ĕre, in aliqua re, καθίζομαι ἐπί τινος, ἔν τινι. in umbra, ἐν τῇ σκιᾷ. sub arbore, ὑπὸ δένδρον. saxo, ἐπὶ πέτρᾳ. exercitus sub monte consedit, ὁ στρατὸς ἐκαθέζετο ὑπὸ τὸ ὄρος, κατεζευξεν ὑπὸ τὸ ὄρος. in alicujus finibus consido, καθίζομαι, κατοικίζομαι ἐν τῇ χώρᾳ τινός. Quintus jam in otio consedit, ὁ Κόϊντος ἤδη κάθηται σχολάζων. furor consedit, ἡ μανία ἐλώφησε. 2) συνεδρεύω, καθίζω ἐν συνεδρίῳ.
*consignanter, ἐπίρ. ἐμφατικῶς.
consignāte, ἐπίρ. ἐμφατικῶς.
consignātĭo, ōnis, θ. χειρόγραφον, ἐσφραγισμένα γράμματα.
con-signo, avi, atum, are, aliquid, κατασφραγίζω, σφραγίζω τι μτφρκ. πιστῶ τι, βεβαιῶ τι. 2) καταγράφω, σημειῶ, σημειοῦμαί τι.
con-sĭlesco, lŭi, ĕre, κατασιωπῶ, σιωπῶ.
consĭlĭārĭus, a, um, (consilium) βουλευτικός, συμβουλευτικός. consiliarius, ἀ. σύμβουλος, συμβουλευτής. 2) σύμβουλος, πάρεδρος.
consĭlĭātor, ōris, ἀ. (consilior) συμβουλευτής, σύμβουλος. Λ. σπαν.
*consĭlĭātrix, īcis, θ. ἡ συμβουλεύουσα.

consĭlĭgo, ĭnis, θ. βοτάνη τις ἐν τῷ σιλιγνίῳ φυομένη, ἡ τοῦ Λινναίου pulmonaria officinalis.
consĭlĭor, atus sum, ari, (consilium) βουλεύομαι. 2) συμβουλεύω.
consĭlĭōsus, a, um, πολύβουλος, εὔβουλος.
consĭlĭum, ii, οὐ. βουλή, συμβούλιον. publici consilii particeps sum, τῆς κοινῆς βουλῆς μετέχω. nocturna consilia, νυκτερινὰ διαβούλια. 2) βουλή, συμβούλιον, συνέδριον, σύλλογος. consilium convoco, συγκαλῶ τὴν βουλήν, τὸν σύλλογον. 3) βουλή, γνώμη, προαίρεσις. callidum consilium, πανοῦργος βουλή, πανοῦργος γνώμη. consilium capio proficiscendi εἴτε proficisci εἴτε ut proficiscar, βουλεύομαι, γιγνώσκω, διαγιγνώσκω, προτίθεμαι πορεύεσθαι. quid consilii capiam nescio, ἀπορῶ ὅ τι χρὴ ποιεῖν. quo consilio hoc facis? τί βουλόμενος τοῦτο ποιεῖς; eo consilio, ut cognoscerem, βουλόμενος γνῶναι. consilium imperatorium, ἡ βουλὴ τοῦ στρατηγοῦ, τὸ στρατήγημα. 4) βουλή, εὐβουλία, φρόνησις, σύνεσις. vir et consilii magni et virtutis, ἀνὴρ καὶ φρονήσεως μεγάλης καὶ ἀρετῆς. 5) βουλή, συμβουλή, συμβούλευμα. dare alicui consilium, διδόναι τινὶ συμβουλὴν εἴτε βουλήν. συμβουλεύειν τινί.
con-sĭmĭlis, e, alicujus εἴτε alicui, πανόμοιος, ὅμοιός τινι. Βαθμοὶ συγκρίσεως οὐχ εὕρηνται.
con-sĭmĭlĭter, ἐπίρ. πανομοίως.
†con-sĭmĭlo, are, συνομοιῶ.
consĭpĭo, ŭi, ĕre, (sapio) σωφρονῶ.
con-sisto, stĭti, stĭtum, ĕre, ἵσταμαι, καθίσταμαι. ad aram, ἵσταται πρὸς τὸν βωμόν. constiti, ἔστην. non consistit in loco, οὐχ ἵσταται ἐν τῷ τόπῳ. frigore constitit fluvius, ὑπὸ ψύχους ἕστηκε, συνέστηκε, πέπηγεν ὁ ποταμός. constitit agmen, ἔστη ἡ στρατιά. a fuga consisto, ἐφίσταμαι, ὑφίσταμαι ἐκ τῆς φυγῆς. nequit consistere rectum, τὸ ὀρθὸν οὐ δύναται διαμένειν. laudabiles oratores constiterunt, ἐπαινετοὶ ῥήτορες ὑπῆρξαν. victus in lacte consistit, ὁ βίος ἐστὶ γάλα. in honestate bonum consistit, ἐν τῷ καλῷ κεῖται τὸ ἀγαθόν. ex his εἴτε his rerum summa consistit, ἐκ τούτων συνέστηκε τὸ ὅλον τῶν πραγμάτων. morbus consistit, ἡ νόσος ἵσταται. 2) μτβτ. σπαν. καθίστημι. vitam consistere tutam, ἀσφαλῆ καθιστάναι, παρέχειν τὸν βίον.
consistōrĭānus, i, ἀ. ὁ ἐκ τοῦ συνεδρίου, συμπάρεδρος.
consistōrĭum, i, οὐ. (consisto) συνέδριον.
consĭtĭo, ōnis, θ. (consero) σπορά, φύτευσις.
consĭtor, ōris, ἀ. (consero) σπορεύς, φυτευτής.
consĭtūra, æ, θ. (consero) σπορά, φύτευσις.
consĭtus, a, um, ἴδ. consero, evi.
Consīva καὶ Consīvĭa, æ, θ. ἐπίθετον τῆς θεᾶς Ops. ἐκ τοῦ consero, sēvi, οἷον, φυταλμία. Consīvĭus δὲ καὶ ὁ Ἰανὸς ἐπεκαλεῖτο· σπορεύς, φυτάλμιος.
consōbrīna, æ, θ. ἀνεψιά.
consōbrīnus, i, ἀ. ἀνεψιός.
con-sŏcer, ĕri, ἀ. συγκηδεστής (συμπενθερός).
*consŏcĭābĭlis, e, ἁρμόδιος, πρέπων.
*consŏcĭātim, ἐπίρ. κοινωνικῶς.
consŏcĭātĭo, ōnis, θ. κοινωνία, ἑταιρία.
con-sŏcĭo, avi, atum, are, aliquid cum aliquo, μεταδίδωμί τινός τινι, κοινωνῶ τινός τινι. cum amicis consociare injuriam, τοῖς φίλοις κοινωνῶ τῆς ἀδικίας. rem cum aliquo, μεταδίδωμί τινι τοῦ πράγματος. consilia cum Mardonio consociat, ἀνακοινοῦται τῷ Μαρδονίῳ. centum patres rem inter se consociant, ἑκατὸν βουλευταὶ κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις τῶν πραγμάτων.
con-sŏcĭus, a, um, συγκοινωνός. consocius, i, ἀ. ὁ κοινωνός.
con-sŏcrus, ūs, θ. συγκηδέστρια (συμπενθερά).
consōlābĭlis, e, εὐπαρήγορος. 2) παραμυθητικός, παρηγορικός.
*consōlāmen, ĭnis, οὐ. παρηγορία.
consōlātĭo, ōnis, θ. παρηγορία, παραμυθία.
consōlātor, ōris, ἀ. παρήγορος, παραμυθητής.
*consōlātōrĭe, ἐπίρ. παρηγορικῶς, παραμυθητικῶς.
con-sōlātōrĭus, a, um, παρηγορικός, παραμυθητικός.
consōlĭda, æ, θ. τὸ σύμφυτον (βοτάνη).
consōlĭdātĭo, ōnis, θ. βεβαίωσις, ἀσφάλισις.
con-sŏlĭdo, avi, atum, are, στερεῶ, βεβαιῶ, καταβεβαιῶ.
con-sŏlĭdus, a, um, βέβαιος, στερεός.
con-sōlor, atus sum, ari, aliquem, παρηγορῶ, παραμυθοῦμαί τινα. dolorem tuum, παραμυθοῦμαι τὴν λύπην σου. παθητ. consolor, παρηγοροῦμαι.
cŏn-somnĭo, are, ὀνειροπολῶ, ὀνειρώττω.
consŏnantĭa, æ, θ. συμφωνία, ἁρμονία.
consŏnantissime, ἐπίρ. λίαν συμφώνως.
consŏne, ἐπίρ συμφώνως.
con-sŏno, ŭi, are, συνηχῶ, ἀντηχῶ. 2) συμφωνῶ. sibi consonat, ἑαυτῷ συμφωνεῖ. —consonans, ntis, θ. (ὑπον. litera) τὸ σύμφωνον.
consŏnus, a, um, σύμφωνος. consona, æ, θ. (ὑπον. litera) τὸ σύμφωνον.
con-sōpĭo, īvi, ītum, īre, κατακοιμῶ. consopior, κατακοιμῶμαι.

Digitized by Google

con-sors, rtis, σύγκληρος, συγκληρονόμος, κοινωνὸς τῆς οὐσίας. ποιητ. συγγενής, ἀδελφός, ἀδελφή. 2) alicujus rei, κοινωνός, μέτοχός τινος. consors mecum temporum illorum, κοινωνός μοι ἐκείνων τῶν καιρῶν.
consortālis, e, (consortium) τῆς κοινῆς οὐσίας.
consortĭo, ōnis, θ. (consors) κοινωνία.
consortĭum, i, οὐ. (consors) ἡ τῆς οὐσίας κοινωνία. 2) κοινωνία.
*conspătĭans, ntis, (spatior) συμπεριπατῶν.
*conspector, ōris, ἀ. (conspicio) ἐπόπτης cordis, καρδιογνώστης.
conspectus, a, um, ἴδ. conspicio.
conspectus, ūs, ἀ. (conspicio) ὄψις. in conspectu exercitūs nostri, ἐν ὄψει τοῦ ἡμετέρου στρατεύματος. vinio in conspectum alicujus, εἰς ὄψιν τινὶ ἔρχομαι. quercus, quæ est in oppidi conspectu, δρῦς οὖσα ἐν τῷ καταφανεῖ τῇ πόλει. e conspectu fugere, ταχὺ ἐκλείπειν τὴν ὄψιν. animus non cadit in conspectum, ὁ νοῦς οὐκ ἔστιν ὁρατός. 2) θεωρία. conspectus et cognitio naturæ, θεωρία καὶ γνῶσις τῆς φύσεως. 3) σύνοψις (σύντομος περίληψις).
conspergo, si, sum, ere, (con spargo) aliquid aliqua re, καταῤῥαίνω, περιῤῥαίνω τί τινι, καταπάσσω τί τινος. aras sanguine, καταῤῥαίνω αἵματι τὸν βωμόν. floribus conspersus, ἄνθεσι καταπεπασμένος. 2) ῥαίνω. vinum, οἶνον.
conspersĭo, ōnis, θ. (conspergo) ῥάσμα. 2) φύραμα.
conspersus, a, um, ἴδ. conspergo.
conspĭcābĭlis, e, ὁρατός. 2) ἀξιοθέατος, περιφανής.
conspĭcābundus, a, um, ὁ θεωρῶν, προσβλέπων.
*conspĭcĭo, ōnis, θ. θεώρησις.
conspĭcĭo, exi, ectum, ĕre, (con-specio) καθορῶ. ubi primum nostros equites conspexerunt, ὡς τοὺς ἡμετέρους ἱππεῖς κατεῖδον. conspicio aliquem in loco, καθορῶ τινα ἐν τόπῳ. ex hostium castris conspici, καταφαίνεσθαι τῷ τῶν πολεμίων στρατοπέδῳ. pugnans conspicior, καταφαίνομαι, φαίνομαι μαχόμενος. 2) θεωρῶ, ὁρῶ, προσβλέπω. aliquem infestis oculis, προσβλέπω τινὰ ἐχθρικοῖς ὄμμασιν. in cœlum, ἀναβλέπω εἰς τὸν οὐρανόν.— conspectus, a, um, περίβλεπτος, περιφανής. conspiciendus, a, um, ἀξιοθέατος.
conspĭcor, atus sum, ari, καθορῶ. aliquem advenientem, ἐρχόμενόν τινα. Παθητ. conspicatur, θεωρεῖται.
conspĭcŭus, a, um, (conspicio) καταφανής, εὐσύνοπτος, φανερός. 2) περίβλεπτος, περιφανής.
*conspīrāte, ἐπίῤ. συμφώνως, ὁμοθυμαδόν.
conspīrātĭo, ōnis, θ. σύμπνοια, ὁμόνοια., συμφωνία. 2) σύμπνοια, σύστασις, συνωμοσία.
*conspīrātus, ūs, ἀ. συμφωνία, σύμπνοια.
con-spīro, avi, atum, are, συμπνέω, συνᾴδω, συμφωνῶ, ὁμογνωμονῶ. ad liberandam rempublicam, πρὸς τὸ ἐλευθερῶσαι τὴν πολιτείαν. 2) συνίσταμαι, συνόμνυμι, συνωμοσίαν ποιοῦμαι. in aliquem, συνίσταμαι ἐπί τινα συνωμοσίαν κατά τινος ποιοῦμαι. conspiratus, a, um, συστάς. conspirati, ἀ. οἱ συνωμόται.
conspīro, avi, atum, are, (spira) συσπειρῶ, συνειλῶ, συναθροίζω.
*conspi-sātĭo, ōnis. θ. συμπύκνωσις.
conspissātus, a, um, (spisso) πυκνός.
*con-splendesco, ĕre, ἐκλάμπω.
con-spondeo, ndi, nsum, ĕre, συνεγγυῶ.
consponsor, ōris, ἀ. (conspondeo) ὁ συνεγγυῶν.
con-spŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, καταπτύω τινὰ ἢ τι. 2) οὐδετ. ἀποπτύω, πτύω.
con-spurco, avi, atum, are, καταῤῥυπῶ, καταῤῥυπαίνω.
conspūto, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ conspuo) καταπτύω. aliquem, τινός, ἢ τινα.
con-stăbĭlĭo, īvi, ītum, īre, στερεῶ, βεβαιῶ.
constans, ntis, ἴδ. consto.
constanter, ἐπίῤ. (consto) εὐσταθῶς, σταθερῶς, ἐμμόνως. 2) ὁμολογουμένως, ὁμοφώνως. ἴδ. consto σημ. 4 καὶ 5.
constantĭa æ, θ. εὐστάθεια, σταθερότης, τὸ ἔμμονον.
constellātĭo, ōnis, θ. (stella) ἀστροθεσία.
constellātus, a, um, κατάστερος.
consternātĭo, ōnis, θ. ἔκπληξις, σύγχυσις, ταραχή, τάραχος, θόρυβος, πτοία.
con-sterno, avi, atum, are, ἐκπλήττω, πτοῶ, πτύρω, διαταράττω. taurus consternatus, ταῦρος πτοηθείς. consternatus animo, ἐκπεπληγμένος, διατεταραγμένος, τεταραγμένος τὴν ψυχήν. multitudinem ad arma consternare, συνταράττω, διεγείρω τὸ πλῆθος πρὸς τὰ ὅπλα.
con-sterno, strāvi, strātum, ĕre, καταστορέννυμι, καταστρώννυμι. terram armis, τὴν γῆν ὅπλοις, lectum, στρώννυμι κλίνην. constrata navis, ναῦς κατάφρακτος, κατάστρωμα ἔχουσα. constratum i, οὐ. στρῶμα καὶ κατάστρωμα. 2) καταβάλλω, στρώννυμι.
constīpātĭo, ōnis, θ. συμπύκνωσις, πυκνὸν στῖφος.
con-stīpo, avi, atum, are, πυκνῶ, συναθροίζω. se constipare, στῖφος ποιεῖσθαι,

constĭtĭo, ōnis, θ. (consisto) διαμονή. 'Αμφ. γρ.

constĭtŭo, ŭi, ūtum, ĕre, (con-statuo) καθίστημι, ἵστημι. taurum ante aras, ἵστημι ταῦρον πρὸ τῶν βωμῶν. legionem pro castris in acie, καθίστημι τὸ τάγμα ἐν τάξει πρὸ τοῦ στρατοπέδου, παρατάττω τὸν στρατὸν πρὸ τοῦ στρατοπέδου. naves in alto, παρατάττω τὰς ναῦς ἐν τῷ πελάγει. præsidia in oppidis, καθίστημι φρουρὰς ἐν ταῖς πόλεσι. regem in civitate, καθίστημι βασιλέα ἐν τῇ πόλει. 2) καθίστημι, διατίθημι, διατάττω rem familiarem, καθίσταμαι τὰ ἐμαυτοῦ, διατίθεμαι τὴν οὐσίαν. bene constituta civitas, πόλις καλῶς καθεστῶσα, εὐνομουμένη. 3) ἵστημι, (μέσ. ἵσταμαι), ἱδρύω, κτίζω. 4) συντίθεμαι, συντάττομαι. diem cum legatis, συντίθεμαι τὴν ἡμέραν τοῖς πρεσβευταῖς. constituimus inter nos, ut ambulationem conficeremus, συνεταξάμεθα, συνεθέμεθα ἀλλήλοις περιπατεῖν. 5) διαγιγνώσκω, δοκεῖ μοι. constitui manere εἴτε ut manerem, διέγνωκα, δέδοκταί μοι μένειν.

constĭtūtĭo, ōnis, θ. κατάστασις. firma corporis, ἡ εὐσταθὴς τοῦ σώματος κατάστασις. 2) κατάστασις, διάταξις, διαταγή. 3) ὁρισμός, διάγνωσις ἐν τῇ ὑποστάσει.

constĭtūtor, ōris, ἀ. καταστάτης, διαθέτης.

constĭtūtōrĭus, a, um, τῆς συνθήκης.

constĭtūtus, a, um, ἴδ. constituo.

con-sto, ĭti, ātum, are, συνέστηκα, ἕστηκα. constant, conferunt sermones, συνεστήκασι καὶ διαλέγονται. 2) συνέστηκα, συνίσταμαι. homo ex animo constat et corpore, ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνέστηκεν. oratio constat periodis. ὁ λόγος σύγκειται ἐκ περιόδων. reditus constat in possessionibus, ἡ πρόσοδος ἀπὸ τῶν κτημάτων ἐστίν. 3) ἕστηκα, διαμένω, συμμένω. color constat, τὸ χρῶμα διαμένει. consto sententĭa, διαμένω ἐν τῇ γνώμῃ. scripta eorum constant, τὰ ἐκείνων συγγράμματα διαμένει, ὑπάρχει. mens constare potest vacans corpore, ὁ νοῦς δύναται συμμένειν (ὑπάρχειν) ἄνευ σώματος. mente constare, ἢ non constare, ἐν ἑαυτοῦ εἶναι, ἔμφρονα εἶναι, ἢ τοὐναντίον. vacuum nequaquam constat inane, τὸ κενὸν οὐδαμῆ ὑπάρχει. 4) mihi constat, βέβαιόν ἐστί μοί τι, βεβαίαν γνώμην ἔχω, δέδοκταί μοι. contumeliam non ferre, μὴ ὑπομεῖναι τὴν ὕβριν. 5) constat, ὁμολογεῖται. omnibus constat rem ita esse, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται οὕτως ἔχειν τὸ πρᾶγμα. inter augures constat, οἱ οἰωνοσκόποι ὁμολογοῦσι. quæ cum constant, ὁμολογουμένων τούτων. de facto constat, περὶ τῆς πράξεως ὁμολογεῖται. 6) consto mihi, σύμφωνος ἐμαυτῷ εἰμι. oratio sibi constat, ὁ λόγος ἑαυτῷ συμφωνεῖ. ratio constat, ὀρθός ἐστιν ὁ λογισμός. 7) constat aliquid, τιμᾶται, ἔχει τιμήν. constat carius, πλείονος τιμᾶται. quanti constat? πόσου ἄξιόν ἐστι; magno, πολλοῦ. vilissime, εὐωνότατόν ἐστι. navis tibi constat gratis, τὴν ναῦν ἔχεις δωρεὰν λαβών. Τὸ ἑλλην. καθίστασθαι ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ εὕρηται παρ' Ἀνδοκίδῃ ὅσου ἐμοὶ κατέστησαν.— constans, ntis, εὐσταθής. σταθερός, βέβαιος· 2) σύμφωνος ἑαυτῷ.

*constrātor, ōris, ἀ. ὁ καταπραΰνων.

constrātus, a, um, ἴδ consterno.

con-strĕpo, ĕre, περιψοφῶ, περιηχῶ, ψοφῶ.

*constrictĭus, ἐπίῤ συγκρ σφιγκτότερον.

constrictĭo, ōnis, θ. (constringo) σύσφιγξις, στύψις.

constrictīvus, a, um, (constringo) στυπτικός, στρυφνός.

*constricto, are, (ἐπιτατ. τοῦ constringo) συσφίγγω, συνδέω.

constrictus, a, um, ἴδ. constringo.

con-stringo, inxi, ictum, ĕre, συσφίγγω, σφίγγω. aliquem vinculis, δεσμοῖς τινα σφίγγω, εἴργω. manus, συσφίγγω τὰς χεῖρας. superstitione constrictus, δεισιδαιμονίᾳ συνεσφιγμένος, ὑπὸ δεισιδαιμονίας κατεχόμενος.— constrictus, a, um, σφιγκτός, πυκνός. Ὁ ὑπερθ. βαθμ. ἄχρ.

constructĭo, ōnis, θ, (construo) κατασκευή. theatri, τοῦ θεάτρου. 2) ἐν τῇ γραμμ. verborum, σύνταξις λέξεων, καὶ γενικώτερον· κατασκευὴ λόγου, συνάφεια.

constructus, a, um, ἴδ. construo.

con-strŭo, xi, ctum, ĕre, aliquid, στοιβάζω, συνάγω, σωρεύω τι. pecuniam, συσκευάζομαι χρήματα. 2) κατασκευάζω. ædificium, οἰκοδόμημα. mensam, παρασκευάζω τὴν τράπεζαν. 3) συντάττω τὰς λέξεις.

*con-stŭpĕo, ŭi, ēre, ἐκθαμβοῦμαι.

*constŭprātor, ōris, ἀ. φθορεύς, βιαστής.

con-stŭpro, avi, atum, are, βιάζομαι, φθείρω. virginem, παρθένον. Μτφρκ. empto constupratoque judicio, δεκασθέντος καὶ ἐκπορνευθέντος τοῦ δικαστηρίου.

con-sŭādeo, ēre, alicui, ἀναπείθω τινά. alicui aliquid, συμβουλεύω τινί τι.

Consŭālĭa, ium, οὐ. (Consus) τὰ Κωνσάλια, ἑορτὴ Ποσειδῶνος τοῦ Ἱππείου.

*consŭāsor, ōris, ἀ. (consuadeo) ὁ ἀναπείθων, συμβουλευτής.

con-sŭāvĭo, are, εἴτε consuavior, atus sum, ari, καταφιλῶ.

†con-substantĭālis, e, ὁμοούσιος.

†con-substantīvus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρῳ.

Digitized by Google

*consūdasco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ consudo) καθιδρος γίγνομαι.
con-sūdo, avi, are, καθιδρῶ. Λ. σπαν.
consŭĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, aliquem, κατεθίζω, συνεθίζω τινά filium recte facere εἴτε ut recte faciat, συνεθίζω τὸν υἱὸν ὀρθῶς πράττειν.
*con-sŭĕo, ēre, εἴωθα.
con-sŭesco, ēvi, ētum, ĕre, κατεθίζω, συνεθίζω, ἐθίζω τινά. juvencum aratro, ἐθίζω τὸν μόσχον τῷ ἀρότρῳ. Ἡ πρώτη αὕτη σημασία σπανία καὶ ἀμφίβολος. 2) οὐδετ. εἴωθα consuesco parere, εἴωθα ὑπακούειν. consuevi hoc facere, εἴθισται, εἴωθα τοῦτο ποιεῖν. ut consuevit, ὥςπερ εἴωθε. sicut consuerat, ὥςπερ εἰώθει. consuesco ad verum discrimen, προσεθίζομαι ἀληθεῖ ἀγῶνι. consuevit libero victu, ἐνειθίσθην ἐλευθέρῳ βίῳ. consuetus theatris et aleæ, εἰθισμένος τοῖς θεάτροις καὶ κύβοις. 2) consuevi εἴτε consuetus sum cum aliquo ἢ cum aliqua, συνοικῶ τινι, χρῶμαί τινι (πρὸς τὰ ἀφροδίσια), χρῶμαι τῇ συνηθείᾳ τινος. consuetus, a, um, εἰθισμένος, εἰωθώς, συνήθης.
*consŭēte, ἐπίρ. (consuesco) κατὰ τὸ ἔθος, εἰωθότως. [τική.
*consŭētĭo, ōnis, θ. συνήθεια, ὁμιλία ἐρωconsuētūdĭnarĭe, ἐπίρ. συνήθως.
consuētūdĭnārĭus, a, um, συνήθης. Λ. τοῦ μτγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω
consŭētūdo, ĭnis, θ. (consuesco) ἔθος, ἐθισμός, συνήθεια. apud Germanos consuetudo est, παρὰ Γερμανοῖς ἔθος ἐστί. consuetudo vivendi, τὸ ἔθος τοῦ βίου. ex εἴτε pro consuetudine εἴτε ἁπλῶς consuetudine, κατὰ τὸ ἔθος, ἐκ τῶν ἐθισμῶν. 2) συνήθεια, οἰκειότης, ὁμιλία. 3) συνήθεια, συνουσία, τὰ ἀφροδίσια.
consŭētus, a, um, ἴδ. consuesco.
consul, ŭlis, ἀ. ὕπατος. consul sum, ὑπατεύω. Mario consule, ὑπατεύοντος τοῦ Μαρίου. M Messala et M. Pisone Coss. (τουτέστι consulibus) Μάρκου Μεσσάλα καὶ Μάρκου Πίσωνος ὑπατευόντων, ἐπὶ ὑπάτων Μάρκου Μεσσάλα καὶ Μάρκου Πίσωνος. bis una consules, δὶς συνυπατεύσαντες. 2) σπαν. ἀντί τοῦ proconsul, ἀνθύπατος.
consŭlāris, e, (consul) ὑπατικός. consularis, ὁ τὴν ὕπατον ἀρχὴν εἰληφώς, ὁ ὑπατευκώς, ὁ ὑπατικός.
consŭlārĭtas, ātis, θ. ἡ τοῦ ὑπάτου ἀξία, ὑπατεία. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
*consŭlārĭter, ἐπίρ. ὑπατικῶς.
consŭlātus, ūs, ἀ. (consul) ὑπατεία consulatum petere, μετιέναι, μεταπορεύεσθαι, παραγγέλλειν ὑπατείαν. gerere, ὑπατεύειν.
consŭlo, lŭi, ltum, ĕre, βουλεύω, βουλεύομαι. de communibus negotiis consulunt, βουλεύονται περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων. de salute suorum consulere, βουλεύεσθαι περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ἑαυτοῦ. quid agant consulunt, βουλεύονται τί χρὴ ποιεῖν. in commune εἴτε in medium consulo, βουλεύομαι ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. rem consulo, βουλεύομαι περὶ τοῦ πράγματος. 2) alicui, βουλεύομαι περί τινος, φροντίζω περί τινος, ἐπιμελοῦμαί τινος. male patriæ consulit, κακῶς βουλεύεται (φροντίζει) περὶ τῆς πατρίδος, κακῶς συμβουλεύει τῇ πατρίδι. ab re consulit, ἀσύμφορα συμβουλεύει. 3) βουλεύομαι περί τινος, δοκεῖ μοι, διαγιγνώσκω. crudeliter in deditos, βουλεύομαι ὠμῶς (εἴτε ὠμόν τι) περὶ τῶν ἐκδότων. 4) aliquem, συμβουλεύομαί τινι. per litteras te consulo, διὰ γραμμάτων συμβουλεύομαί σοι, δι' ἐπιστολῆς ἀνακοινοῦμαί σοι. oraculum, ἐπερωτῶ τὸ χρηστήριον, χρηστηριάζομαι. deos, ἐπερωτῶ τοὺς θεούς, ἀνακοινῶ τοῖς θεοῖς. aliquem de jure, ἐπερωτῶ τινα, συμβουλεύομαί τινι περὶ τοῦ δικαίου munus eorum, qui consuluntur, τὸ ἔργον τῶν τοῦ δικαίου ἐξηγητῶν, τῶν νομοδιδασκάλων. senatum de fœdere, ἐπερωτῶ τὴν σύγκλητον περὶ τῶν σπονδῶν. 5) aliquid boni consulo, ἀποδέχομαί τι, κρίνω τι καλόν, ἀγαπῶ τινι, ἀρκεῖ μοί τι — consultus, a, um, βεβουλευμένος, πεφροντισμένος, ἐπιμελής. juris consultus, ὁ ἐξηγητὴς τοῦ δικαίου, νομοδείκτης, νομοΐστωρ.— consultum, i, οὐ. βουλή δόγμα. 2) μαντεία, χρησμός.
consultātio, ōnis, θ. βούλευσις, διαβούλιον, σκέψις. 2) ἐπερώτησις.
consultātor, ōris, ἀ. ὁ συμβουλευόμενός τινι, ὁ ἐπερωτῶν.
*consultātōrĭus, a, um, πευστήριος.
consulte, ἐπίρ. (consulo) ἐπιμελείᾳ, ἐκ προαιρέσεως 2) ἐπιμελῶς. Τύπος σπανιώτ. τοῦ consulto.
consulto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ consulo) rem εἴτε de re, βουλεύομαι, σκέπτομαι περί τινος. in medium εἴτε in commune consultant, βουλεύονται περὶ τοῦ κοινοῦ 2) alicui, βουλεύομαι, φροντίζω περί τινος, ἐπιμελοῦμαί τινος. 3) aliquem, συμβουλεύομαί τινι, ἐπερωτῶ τινα.
consulto, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ consulte.
consultor, ōris, ἀ. (consulo) ὁ βουλευόμενος, σκεπτόμενος. 2) συμβουλευτής, σύμβουλος. malum consilium consultori est pessimum, « ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη. » 3) ὁ συμβουλευόμενος, ὁ ἐπερωτῶν.
*consultrix, īcis, θ. (consulo) ἡ φροντίζουσα, ἐπιμελουμένη.
consultum, i, οὐ. ἴδ. consulo.

Digitized by Google

consultus, a, um, ἴδ. consulo.
consultus, ūs, ἁ. (consulo) σκέψις. 2) δόγμα. Λ. σπαν.
con-sum, ἴδ confuit.
consummābĭlis, e, τελειώσεως ἐπιδεκτικός.
consummātĭo, ōnis, θ. ἀνακεφαλαίωσις, σύνοψις. 2) συναφή, ἄθροισις. καὶ σχῆμα ῥητορ ἡ πολλῶν ἅμα ἐπιχειρημάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ χρῆσις, ἡ διαμάχη. 3) τελείωσις, ἀποτέλεσις. [τελῶν.
†consummātor, ōris, ἁ. τελειωτής, ἀπο
consummo, avi, atum, are, (summa) κορυφῶ, κεφαλαιῶ, συλλογίζομαι. sumptus, τὴν δαπάνην. numerus consummat tria milia. ὁ ἀριθμὸς ἀποτελεῖ τρισχίλια. 2) ἀποτελῶ, τελειῶ, τελεσιουργῶ, καταπράττω τι.— consummatus, a, um, ἀποτετελεσμένος, τέλειος.
con sūmo, mpsi, mptum, ĕre, καταναλίσκω, ἀναλίσκω, δαπανῶ frumentum, fruges, ἀναλίσκω, δαπανῶ σῖτον, καρπούς. bona patria, καταδαπανῶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν tempus precando, ἱκετεύων ἀναλίσκω, διατρίβω τὸν χρόνον. horas sermone, διατρίβω τὰς ὥρας διαλεγόμενος. morte consumptus, ὑπὸ τοῦ θανάτου ἀναλωθείς, τεθνηκώς quos fortuna belli con sumpserat, οὓς ἀνηλώκει ἡ τοῦ πολέμου τύχη. consumo omnia flammā, ἀφανίζω, φθείρω πάντα διὰ τοῦ πυρός. consumpta membra senectā, μέλη καταπεπονημένα ὑπὸ τοῦ γήρως. 2) aliquid in re, καὶ σπν. in rem, καταναλίσκω, ἀναλίσκω, δαπανῶ, καταδαπανῶ τι εἴς τι. pecuniam in agrorum emtionibus, χρήματα εἰς ἀγρῶν ὠνήν. pecuniam in monumentum. ἔτι in monumento, χρήματα εἰς μνημεῖον. 3) δέχομαι. ἐκδέχομαι. tela clipeo, τὰ βέλη εἰς τὴν ἀσπίδα.
consumptĭo, ōnis, θ. (consumo) ἀνάλωσις, ἀνάλωμα, δαπάνη.
consumptor, ōris, ἁ (consumo) ἀναλωτής, ἀφανιστής.
consumptus, a, um, ἴδ. consumo.
con sŭo, ŭi, ūtum, ĕre, συῤῥάπτω, μτφρ. dolos, συῤῥάπτω δόλους, δολοῤῥαφῶ. os, συῤῥάπτω τὸ στόμα, ἀποστομῶ. Παρὰ Πλ. νίῳ ἅπαξ· consuere pinacothecas veteribus tabulis, συγκροτεῖν εἴτε πληροῦν τὰς πινακοθήκας παλαιοῖς πίναξιν, (οἱονεὶ ῥάκεσι).— consutum, i, οὐ. ῥάμμα, ῥάκος.
consupplĭcātrix, īcis, θ. συνικέτις.'Επιγρ.
con surgo, surrexi, surrectum, ĕre, συνανίσταμαι, συνεξίσταμαι. omnes consurrexerunt, συνανέστησαν πάντες. 2) ἀνίσταμαι, ἐξίσταμαι. consurgo ex concilio, ἀναστὰς ἐξέρχομαι τοῦ συνεδρίου. consurgit æger, ὁ ἀσθενὴς ἀνίσταται. consurgo ad bellum, ἀνίσταμαι πολεμήσων. 2) αἴρομαι. mare consurgit, ἡ θάλασσα αἴρεται.
consurrectĭo, ōnis, θ. (consurgo) ἀνάστασις, ἐξανάστασις.
Consus, i, ἁ. Κῶνσος, ὁ Ἵππειος Ποσειδῶν.
con sŭsurro, are, συμψιθυρίζω.
*consūtĭlis, e, συνεῤῥαμμένος.
consūtus, a, um, ἴδ. consuo.
*contabĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, aliquem, κατατήκω, μαραίνω τινά.
con tābesco, bŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ tabeo) κατατήκομαι, μαραίνομαι.
contăbŭlātĭo, ōnis, θ. σανίδωσις, σανίδωμα.
contăbŭlo, avi, atum, are, (tabula) aliquid, σανιδῶ τι. Hellespontum, γεφυρῶ τὸν Ἑλλήσποντον.
contābundus, a, um, ταὐτὸ τῷ cunctabundus.
contactus, a, um, ἴδ. contingo.
contactus, ūs, ἁ. (contingo) ἁφή, ἐπαφή. ψηλάφησις. 2) μιασμός, ἀνάχρωσις (τοῦ λοιμοῦ, τῆς νόσου).
contāges, is, θ. (contingo) ἁφή, ἐπαφή. Λουκρήτιος.
contāgĭo, ōnis, θ. (contingo) ἁφή, ἐπαφή. 2) ἀνάχρωσις, χρῶσις, μιασμός, μίασμα, μετάδοσις (μιάσματος, λοιμοῦ, πάθους, κακίας κ. τ. τ.
contāgĭōsus, a, um, (contagio) λοιμικός. Βεγέτιος.
contāgĭum, ii, οὐ. ταὐτὸ τῷ contagio.
contāmen, ĭnis, οὐ. (contingo) μιασμός. Αν τοῦ μτγν. Λατ.
*contāmĭnābĭlis, e, μιασμοῦ ἐπιδεκτικός.
contāmĭnātĭo, ōnis, θ. μόλυνσις, μολυσμός, μιασμός.
contāmĭnātor, ōris, ἁ. μιάστωρ, φθορεύς.
contāmĭno, avi, atum, are. (contamen) μιαίνω, μολύνω. se maleficio contaminare, κακουργήματι μιαίνεσθαι. se sanguine, αἵματι μιαίνεσθαι, μιαιφονεῖν fabulas, συμμίγνυμι, συγχέω, διασκευάζω πλείονα δράματα εἰς ἕν. contaminatus, a, um, μιαρός.
contārii, iōrum, ἁ. (contus) κοντοφόροι στρατιῶται 'Επιγρ
contātĭo, ταὐτὸ τῷ cunctatio.
contātus, ūs, ἁ ταὐτὸ τῷ cunctatio.
contātus, a, um, (contus) κοντοφόρος.
*contechnor, atus sum, ari, συντεχνάζω.
contectus, a, um, ἴδ. contego.
con tĕgo, xi, ctum, ĕre, συσκεπάζω, στεγάζω, κατακαλύπτω, καλύπτω. caput scuto, σκεπάζω, στεγάζω τῇ ἀσπίδι τὴν κεφαλήν. injuriam, κρύπτω, κατακαλύπτω τὴν ἀδικίαν.
con-tĕmĕro, avi, atum, are, μιαίνω, μολύνω.

Digitized by Google

*contemnĭfĭcus, a, um, ὁ καταφρονῶν.
*contemno, mpsi, mptum, (msi, mtum) ĕre, aliquem ἢ aliquid, καταφρονῶ τινος. me contemno, καταφρονῶ ἐμαυτοῦ. contemnor ab aliquo, καταφρονοῦμαι ὑπό τινος. — contemnendus, a, um, ἀξιοκαταφρόνητος. contemptus, a, um, καταφρονούμενος. εὐκαταφρόνητος, φαῦλος.
con-tempĕro. avi, atum are, συγκεράννυμι.
contemplābĭlis, e, στοχαζόμενος, εὔστοχος. Ἀμμιανός.
*contemplābĭlĭter, ἐπίρ. εὐστόχως. Ἀμμιανός.
*contemplābundus, a, um, ἐπιμελῶς θεωρῶν.
contemplātĭo, ōnis, θ. θεώρησις, θεωρία. 2) θεώρησις, λόγος. contemplationem alicujus habeo, λόγον ποιοῦμαί τινος, ἀποβλέπω εἴς τινα.
contemplātīvus, a, um, θεωρητικός.
contemplātor, ōris, ἀ. ὁ θεωρῶν, θεωρητής, θεατής. astrorum, ἀστρονόμος.
contemplātrix, īcis, θ. ἡ θεωροῦσα.
contemplātus, ūs ἀ. θεώρησις, θεωρία. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικ. εὐχρ.
contemplo, are, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ contemplor.
contemplor, atus sum, ari, (templum) aliquid, θεωρῶ, σκοπῶ τι. contemplatus, a, um, θεωρήσας. παθ. θεωρηθείς.
†contempŏrālis, e, σύγχρονος.
*contempŏrānĕus, a, um, σύγχρονος.
contempŏro, are, συγχρονίζω.
contemptĭbĭlis, e, (contemno) εὐκαταφρόνητος Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
contemptĭbĭlĭtas, ātis, θ. τὸ εὐκαταφρόνητον, ἡ καταφρόνησις.
contemptim, ἐπίρ. (contemno) καταφρονητικῶς.
contemptĭo, ōnis, θ. (contemno) καταφρόνησις, ὀλιγωρία.
contemptor, ōris, ἀ. (contemno) καταφρονητής, ὁ οὐ ποιούμενος λόγον τινός.
contemptrix, īcis, θ. (contemptor) ἡ καταφρονοῦσά τινος.
contemptus, a, um, ἴδ. contemno.
contemptus, ūs, ἀ. (contemno) καταφρόνησις, ὀλιγωρία.
con-tendo, ndi, ntum, ĕre, συντείνω, τείνω. arcum, ἕλκω, ἐντείνομαι τὸ τόξον. hastam, διατείνομαι τὸ δόρυ. telum, διατείνομαι, βάλλω τὸ βέλος. μτφρκ. nervos contendere in re, ἐντείνομαι εἰς τὸ ἔργον. id contendo ne, διατείνομαι ὅπως μή. contendo transcendere in hostium naves, διατείνομαι μεταβῆναι εἰς τὰς τῶν πολεμίων ναῦς. quantum possum contendo ὅσον δύναμαι, διατείνομαι in Italiam contendit, σπεύδει, συντείνει εἰς τὴν Ἰταλίαν. ad hostes, ἐπὶ τὸν ἐχθρόν. ad laudem contendo, ἐφίεμαι τοῦ ἐπαίνου. contendit in Brittaniam proficisci, σπεύδων πορεύεται εἰς τὴν Βρεττανίαν. 2) cum aliquo· εἴτε contra aliquem (ποιητ. alicui) ἀγωνίζομαι. ἐρίζω, ἁμιλλῶμαι, φιλονεικῶ πρός τινα cum aliquo de principatu, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω πρός τινα περὶ τῆς ἡγεμονίας. inter se contendunt, ἐρίζουσι πρὸς ἀλλήλους. contendit Homero, ἁμιλλᾶται πρὸς τὸν Ὅμηρον. 3) aliquid ab aliquo, ἰσχυρῶς αἰτῶ τι παρά τινος, ἀπαιτῶ τι παρά τινος. 4) aliquid, ἰσχυρίζομαι, βεβαιῶ τι. apud Ephoros contendit falsa esse delata, παρὰ τοῖς Ἐφόροις ἰσχυρίζεται, ὅτι ψευδές τι ἀπηγγέλθη. 5) aliquid (ἢ aliquem) cum aliquo, (ποιητ. alicui) παραβάλλω, συγκρίνω τι (ἤ τινα) πρός τι (ἢ πρός τινα). annales nostros cum scriptura eorum, τὰ ἡμέτερα χρονικὰ πρὸς τὴν γραφὴν ἐκείνων. me alicui, παραβάλλω ἐμαυτόν τινι. vetera et præsentia, συμβάλλω τὰ παλαιὰ καὶ τὰ νῦν.— contentus, a, um, σύντονος, ἔντονος, διάτονος.
contĕnĕbra(e)sco, ĕre, (ἐναρκτ.) συσκοτάζει.
contĕnĕbro, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἐπισκοτάζω τινά, ἤ τι. 2) οὐδετ. contenebrat, συσκοτάζει.
contente, ἐπίρ. (contentus) συντόνως, συντεταμένως, ἐντόνως.
contentĭo, ōnis, θ. (contendo) σύντασις, ἔντασις, διάτασις. vocis, ἔντασις φωνῆς. honoris, ἔφεσις, ἐπιθυμία τιμῆς. 2) ἀγών, ἔρις, ἅμιλλα, φιλονεικία. cum aliquo de re, πρός τινα, περί τινος. inter eos, πρὸς ἀλλήλους 3) παραβολή, σύγκρισις.
contentĭōse, ἐπίρ συντόνως, ἐντόνως, ἐριστικῶς, φιλονείκως.
contentĭōsus, a, um, (contentio) ἐριστικός, φιλόνεικος.
*contento, are, (ἐπιτατ. τοῦ contendo) ἀγγαρεύω.
contentus, a, um, ἴδ. contendo καὶ contineo
con-terĕbro, are, διατρυπῶ.
con-termĭno, are, ὁμορῶ.
contermĭnus, a, um, alicujus, σπαν. alicui, συντέρμων, ὅμορός τινι, γείτων τινός, γείτων τινί.
conternātĭo, ōnis, θ τριπλασιασμός. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
conterno, avi, atum, are, τριπλασιάζω.
con-tĕro, trivi, trītum, ĕre, aliquid, συντρίβω, συνθλῶ τι. 2) κατατρίβω, τρίβω τι. conteritur ferrum, κατατρίβεται ὁ σίδηρος. contero quæstum, κατατρίβω, καταδαπανῶ το κέρδος. aliquem contemptim, καταφρονητικῶς τρίβω τινά. viam

Digitized by Google

contero, τρίβω ὁδόν. 3) διατρίβω. diem ambulando. τὴν ἡμέραν περιπατῶν. tempus in studiis, διατρίβω τὸν χρόνον ἐν τῇ σπουδῇ. — contritus, a. um, τετριμμένος, πολυπάτητος, πασίγνωστος.
conterrāneus, i, ὁ. (cum-terra) ὁμοχώριος. Πλιν. φυσ. ἱσ. καὶ Γλωσσάρ. α
con-terrĕo, ŭi, itum, ēre, aliquem aliqua re. καταφοβῶ, καταπλήττω τινά τινι.
conterrītus, a, um, ἴδ. conterreo.
†contessĕrātio, ōnis, θ. φιλία. ἴδε τὸ ἑξῆς.
†contessĕro are, φιλίαν ποιοῦμαι διὰ τοῦ ξενικοῦ συμβόλου, τῆς tessera. ἣν λέξιν ἴδε.
contestātio, ōnis, θ. (contestor) μαρτυρία, ἐπιμαρτυρία. litis contestatio. δίκης προκατάρξις, ἡ διὰ τῆς τῶν μαρτύρων κλήσεως γιγνομένη ἀρχὴ τῆς δίκης. 2) διαμαρτυρία, ἱκεσία.
*contestātiuncŭla, æ, θ. (contestatio) λογίδιον.
contestificans, antis, συμμαρτυρῶν.
con-testor, atus sum, ari, aliquem, ἐπιμαρτύρομαί τινα. 2) litem, κατάρχομαι τῆς δίκης, ἀρχὴν τῆς δίκης ποιοῦμαι διὰ τῆς τῶν μαρτύρων κλήσεως. contestata lite, γινομένης τῆς προκατάρξεως, τῆς δίκης ἀρχὴν λαβούσης ἐν τῷ δικαστηρίῳ. contestato, διὰ μαρτύρων.— μτφρκ. contestatus, a, um ἀξιόπιστος, δοκιμασθείς.
con-texo, xŭi, xtum, ĕre, aliquid, συνυφαίνω, συμπλέκω τι. aliquid cum aliqua re, συνάπτω τί τινι. μτφρκ. συνυφαίνω, πλάττω. κατασκευάζω.
*contexte. ἐπίρ. συνημμένως.
contextim. ἐπίρ. συνημμένως.
contextĭo, ōnis, θ (contexo) συναφή, σύνθεσις κατασκευή. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
contextor, ōris ὁ συνθέτης. συντάκτης.
contextus, a, um, ἴδ. contexo.
contextus, ūs ὁ. (contexo) συναφή, συνάφεια, ἀλληλουχία.
conthērŏlĕta, æ, ὁ. (συνθηρολέτης) συνθηρατής
contĭcĕo, ŭi ēre, (taceo) σιωπῶ.
contĭcesco, tĭcŭi, ĕre, κατασιωπῶ, ἀποσιωπῶ, σιωπῶ, σιωπηλὸς γίγνομαι.
contĭcĭnium, i, οὐ. (conticesco) ἡ ὥρα, ἐν ᾗ τὸ πᾶν σιγᾷ, τὸ κνέφας, ἡ πρώτη νύξ.
contĭcisco, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ conticesco.
*contĭger, ĕri, ὁ. κοντοφόρος.
contignatĭo, ōnis, θ. ὀρόφωμα, ὀροφή, ξύλωσις.
contigno, avi, atum, are, (tignum) διὰ δοκῶν συνάπτω, ξυλῶ, ὀροφῶ.
contĭgŭe, ἐπίρ. (contiguus) ἑξῆς, κατὰ πόδας
contĭgŭĭtas, ātis, θ. συνέχεια, συνάφεια.
contĭgŭus, a, um, (contiguo) alicui, προσεχής τινι, ἐχόμενός τινος, πλησιόχωρος.

contĭnens, ntis, ἴδ. contineo.
continenter, ἐπίρ. συνεχῶς, ἀδιαλείπτως. 2) ἐγκρατῶς, σωφρόνως.
contĭnentĭa, æ, θ. (contineo) ἐγκράτεια. 2) σύλληψις, περιοχή, σύνοψις. 3) συνέχεια, τὸ πλησιόχωρον.
contĭnentīvus, a, um, καθεκτικός.
contĭnĕo tĭnŭi, tentum, ēre, (con-teneo) συνέχω. mundus omnia continet, ὁ κόσμος συνέχει πάντα. rempublicam continet fides, τὴν πολιτείαν συνέχει (διαφυλάττει) ἡ πίστις. contineo exercitum, συνέχω τὸ στράτευμα. continet exercitum in castris, συνέχει τὸ στράτευμα ἐν τῷ στρατοπέδῳ. arida continent odorem diutius τὰ ξηρὰ φυλάττει πλείω χρόνον τὴν ὀσμήν. 2) περιέχω. vicus montibus undique continetur, ἡ κώμη περιέχεται πάντοθεν ὑπὸ ὀρῶν. liber continet aliquid, τὸ βιβλίον περιέχει, ἐμπεριέχει τι. versus paucis pedibus continetur, ὁ στίχος συνέστηκεν ἐξ ὀλίγων ποδῶν 3) κατέχω. reliquum spatium mons continet, τὸ λοιπὸν διάστημα κατέχει (ἐπέχει) ὄρος. contineo dicta, κατέχω, φυλάττω τὰ εἰρημένα. 4) κατέχω, ἐπέχω. cupiditates, κατέχω τὰς ἐπιθυμίας, κρατῶ τῶν ἐπιθυμιῶν. risum, κατέχω τὸν γέλωτα. contineo me a re, ἀπέχομαί τινος. continet suos a prœlio, ἐπέχει τοὺς ἑαυτοῦ τῆς μάχης.— continens alicui εἴτε cum aliqua re. συνεχής τινι. pars Cappadociæ cum Cilicia continens est, μέρος τῆς Καππαδοκίας τῇ Κιλικίᾳ συνεχές ἐστι. continens labor, συνεχής, ἀδιάλειπτος μόχθος. continens terra εἴτε ἁπλῶς continens, θ. ἡ χέρσος ἤπειρος. 2) ἐγκρατής, σώφρων. 3) continens, οὐ. τὸ συνέχον. τὸ κεφάλαιον.—contentus, a, um, ἀρκούμενος. aliqua re, τινί. paucis, ὀλίγοις ἀρκούμενος, ὀλιγαρκής. contentus vivo, αὐτάρκης εἰμί his contentus sum, ἀγαπῶ ταῦτα (εἴτε τούτοις), ἀρκεῖ μοι ταῦτα. contentus hostem pepulisse, ἀρκούμενος ἀποκεκρουκέναι τὸν πόλεμον.
contingenter, ἐπίρ. κατὰ σύμπτωσιν, τυχαίως.
contingentĭa, æ, θ σύμπτωσις τυχαία.
con-tingo, ĕre, χρώζω. βρέχω, βάπτω.
contingo, tĭgi, tactum, ĕre, (con-tango) aliquid, ἅπτομαί τινος. manum alicujus, ἅπτομαι τῆς χειρός τινος, λαμβάνω τινὰ τῆς χειρός. habenas manibus, ταῖς χερσὶν ἅπτομαι τοῦ χαλινοῦ cibos, ἅπτομαι, γεύομαι σίτου. radices montis ripæ fluminis contingunt, τῆς ὑπωρείας ἅπτονται αἱ τοῦ ποταμοῦ ὄχθαι. contingo Italiam, ἅπτομαι τῆς Ἰταλίας, ἀφικνοῦμαι εἰς τὴν Ἰταλίαν. avem ferro, τῆς ὄρνιθος

Digitized by Google

ἐξικνοῦμαι τῷ βέλει. animum contingit cura, ἡ φροντὶς ἅπτεται τῆς ψυχῆς. vitiis contactus, κακίᾳ μεμιασμένος. civitas rabie contacta, πολιτεία μεμολυσμένη τῇ μανίᾳ. 2) προσήκω. hoc me nihil contingit, τοῦτο οὐδέν μοι προσήκει. propinquitate aut affinitate aliquem contingo, συγγενείᾳ ἢ φιλίᾳ προσήκω τινί. 3) alicui, συμβαίνω τινί mihi commodum contingit, καλόν τι συμβαίνει μοι si quid ei contigerit, εἴ τι αὐτῷ συμβαίη. gratia contingit ex sermone puro, χάρις γίγνεται ἐκ καθαροῦ λόγου. non cuivis homini contingit adire Corinthum. « οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. »

continŭanter, ἐπίρ. συνεχῶς, ἐν συνεχείᾳ. Λ τοῦ μτγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.

contĭnŭāte καὶ contĭnŭātim, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.

contĭnŭātio, ōnis, θ. συνέχεια, ἀλληλουχία, διάρκεια. 2) τὸ ἀδιαλείπτως ἔχειν τι.

contĭnŭe, ἐπίρ. συνεχῶς, ἐνδελεχῶς, ἀδιαλείπτως. Λ. σπαν.

contĭnŭĭtas, ātis, θ. συνέχεια.

contĭnŭo, avi, atum, are, (continuus) aliquid alicui. συνείρω, συνάπτω τί τινι. continuata ædificia mœnibus, οἰκοδομήματα τῶν τειχῶν ἐχόμενα. continuor, συνεχῆς εἰμι, ἔχομαι. continuo fundos, τῇ ἐπαύλει ἄλλην καὶ ἄλλην προστίθημι, ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ προσκτῶμαι ἔπαυλιν continuo iter, ἀεὶ διατελῶ πορευόμενος, οὐ διαλείπω πορευόμενος, συνεχῶς (εἴτε ἐνδελεχῶς) πορεύομαι. 2) οὐδετ. ἐνδελεχῶ, συνεχής εἰμι.

contĭnŭo, ἐπίρ. συνεχῶς. αὐτίκα, παραχρῆμα, εὐθύς. 2) ἀντὶ τοῦ continue, συνεχῶς, ἐνδελεχῶς.

contĭnŭus, a, um, (contineo) συνεχής, ἀδιάλειπτος, ἐνδελεχής. alicui, συνεχής τινι, ἐχόμενός τινος.

con-tĭro, ōnis, (συννεοσύλλεκτος) Ἐπιγρ.

con-tollo, ĕre, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ confero.

*con-tŏno, are, βροντῶ.

contor, ari, ταὐτὸ τῷ cunctor.

con-torqueo, rsi, rtum, ēre, συστρέφω. hastam, συστρέφω, τινάσσω, πάλλω τὸ δόρυ., equum, συστρέφω, στρέφω τὸν ἵππον. amnis in alium cursum contortus, ποταμὸς ἀπεστραμμένος, μετεστραμμένος εἰς ἄλλην ῥεῦσιν — contortus, συνεστραμμένος. contorta et acris oratio, λόγος σφοδρὸς καὶ δεινός. contorta et difficilis res, πολύπλοκον καὶ δυσχερὲς πρᾶγμα.

*con-torreo, ŭi, ēre, καταφρύγω.

contorte, ἐπίρ. περιπεπλεγμένως.

contortio, ōnis, θ. (contorqueo) συστροφή. 2) περιπλοκή.

contortor, ōris, ἀ. (contorqueo) ὁ διαστρέφων τι. (διαστρεφεύς).

*contortŭlus a, um, (ὑποκορ. τοῦ contortus) μικρὸς καὶ πολύπλεκος

*contortŭplĭcātus, a, um (contortus plico) περιπεπλεγμένος, πολύπλοκος.

contortus, a, um. ἴδ. contorqueo.

contrā, (ἀφαιρ τοῦ θηλ. τοῦ ἀρχ. conterus, ὡς τὰ intra, infra, extra ἐκ τῶν interus, inferus, exterus). πρόθ. μετ' αἰτ. ἀντίον, ἀντικρύ, καταντικρύ τινος. unum latus insulae est contra Galliam, ἡ μία πλευρὰ τῆς νήσου κεῖται καταντικρὺ τῆς Γαλλίας. 2) ἀντίον τινός, κατά τινος, πρός τινα. ἐπί τινα. contra flumen, ἀντίον τοῦ ποταμοῦ, ἀνὰ τὸν ποταμόν. contra hostem pugnare, πρὸς τὸν πολέμιον μάχεσθαι. contra omnia et pro omnibus dicere, κατὰ πάντων λέγειν καὶ ὑπὲρ πάντων. non pro me, sed contra me, οὐχ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀλλὰ κατ' ἐμοῦ. contra pericula firmissimus, παρὰ τοὺς κινδύνους ἀσφαλέστατος. 3) παρά τι. contra naturam, παρὰ φύσιν. contra leges, παρὰ τοὺς νόμους. contra opinionem, παρὰ δόξαν. 4) ἐπίρρηματικ. ἀντίον, ἀντικρύ, καταντικρύ. arbor est contra, δένδρον ἐστὶν ἀντικρύ. amo et contra amor ἐρῶ καὶ ἀντερῶμαι. contra consonat terra, ἡ γῆ ἀντηχεῖ contra pugno, ἀντιμάχομαι. ut hi miseri, sic contra illi beati, ὡς οὗτοι ἄθλιοι, οὕτω τἀναντία ἐκεῖνοι εὐτυχεῖς contra atque apud nos fit εἴτε contra quam apud nos fit, τοὐναντίον τῶν παρ' ἡμῖν mihi auro contra constat filius ὁ υἱός μοι χρυσοῦ ἀντάξιός ἐστιν.

*contracte, ἐπίρ. (contraho) συνεσταλμένως, λιτῶς.

contractio, ōnis, θ. (contraho) συνολκή, σύσπασις. μτφρχ. συστολή, συναίρεσις.

*contractiuncŭla, æ, θ. (contraho, animi, συστολὴ τῆς ψυχῆς, ἀθυμία.

contracto, ἴδ. contrecto.

contractor, ōris, ὁ ποιούμενος συγγραφήν, συμφωνῶν.

contractura, æ, θ. (contraho) συστολή, στένωσις κιόνων. Βιτρούβιος.

contractus, a, um, ἴδ. contraho.

contractus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ contractio. 2) συνάλλαγμα, συμβόλαιον 3) ἐπιχείρησις.

contradīcibilis e, ἀντίλεκτος.

contrā-dīco, xi, ctum, ĕre, alicui, ἀντιλέγω τινί, ἐναντιοῦμαί τινι.

contrādictio, ōnis, θ. (contradico) ἀντιλογία, ἐναντίωσις.

contrādictor, ōris, ἀ. (contradico) ὁ ἀντιλέγων.

contrādictōrius, a, um, ἀντιλογικός.

contradictus, a, um, ἴδ. contradico.

con-trādo, ĕre, συμπαραδίδωμι.

Digitized by Google

contră-eo, ĭvi, ĭtum, ire, alicui, ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαί τινι.

contrăfactĭo, ōnis, θ. ἀντίταξις, ἀντιπαραβολή. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.

con-trăho, xi, ctum, ĕre, aliquid, συσπῶ, συστέλλω τι. membra, τὰ μέλη. frontem, συστέλλω, ἀνασπῶ τὸ μέτωπον. vela, ὑποστέλλω, συνάγω τὰ ἱστία. orationem, συστέλλω, συναιρῶ τὸν λόγον. ventrem, ἐπέχω τὴν κοιλίαν. animus formidine contrahitur, ἡ ψυχὴ ὑπὸ τῆς ἀδημονίας συστέλλεται, ταπεινοῦται. cupidinem contraho, συστέλλω, μειῶ τὴν ἐπιθυμίαν. 2) συνάγω, συναθροίζω. exercitum in unum locum, ἀθροίζω τὸν στρατὸν εἰς ἕνα τόπον. 3) mihi aliquid, συνάγω ἐμαυτῷ τι. numinis iram mihi, ἐπάγομαι τὴν τοῦ θεοῦ ὀργήν. negotium mihi, ἀναδέχομαι ἔργον. æs alienum, ὑπόχρεως γίγνομαι. morbum, ἐπάγομαι νόσον, περιπίπτω νόσῳ. 4) rem cum aliquo, ποιοῦμαι συμβόλαιον πρός τινα, συντίθεμαί τί τινι. res contracta, συμβόλαιον, συνάλλαγμα, συνθήκη. μτφρχ. nihil contraho cum populo, οὐδὲν ὁμιλῶ τῷ λαῷ — contractus, a, um, συνεσταλμένος, στενός. μτφρχ. συνεσταλμένος, λιτός.

contră-pōno, pŏsŭi, sĭtum, ĕre, ἀντιτίθημι. contrapositum, οὐ. τὸ ἀντίθετον.

contră-pŏsĭtĭo, ōnis, θ ἀντίθεσις.

contrarĭe, ἐπίρ. ἐναντίως.

contrărĭĕtas, ātis, θ. ἐναντίωσις. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.

contrărĭo, ἐπίρ. τοὐναντίον.

contrărĭus, a, um, (contra) alicui, ἀντίος τινί, ἀντικρύ τινος κείμενος. contraria tellus Phrygiæ, ἡ ἀντιπέραν τῆς Φρυγίας γῆ 2) alicujus (εἴτε alicui), ἐναντίος τινός (εἴτε τινί). virtutis εἴτε virtuti contraria est vitiositas, τῇ ἀρετῇ ἐναντία ἐστὶν ἡ κακία. contrarium decernebat ac paullo ante decreverat, τὸ ἐναντίον αὐτῷ ἐδόκει τοῦ ὀλίγῳ πρότερον δεδογμένου. ex contrario, ἐξ ἐναντίας, ἐκ τῶν ἐναντίων, τοὐναντίον.

contra-scrība, æ, καὶ contra-scriptor, ōris, ἀ. ἀντιγραφεύς. Ἐπιγρ.

contrāversus, a, um, (verto) ἀντικείμενος.

contrectābĭlis, e, ψηλαφητῶς.

*contrectābĭlĭter, ἐπίρ. ψηλαφητῶς.

contrectātĭo, ōnis, θ ἐπαφή, ψαῦσις, ψηλάφησις 2) ἀφὴ ἀλλοτρίων, κλοπή.

contrectātor, ōris, ἀ. ὁ ἁπτόμενος τῶν ἀλλοτρίων, κλέπτης.

contrecto, avi, atum, are, (con-tracto) aliquid, ἐφάπτομαι, ἅπτομαι, ψαύω τινός, ψηλαφῶ τι. 2) ἅπτομαί τινος, κλέπτω τι.

contrĕmisco, ĕmŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ contremo) περίτρομος γίγνομαι, τρέμω, τρομῶ. 2) aliquid, τρομῶ, φοβοῦμαί τι.

con-trĕmo, ŭi, ĕre, περίτρομός εἰμι, τρέμω.

con-trĕmŭlus, a, um, περίτρομος, τρομερός.

†con-trĭbŭlātĭo, ōnis, θ. ἀδημονία.

con trĭbŭlis, is, ἀ. (tribus) συμφυλέτης.

†con-trĭbŭlo, atum, are, συντρίβω, (θλίβω).

con trĭbŭo, ŭi, ūtum, ĕre, συντελῶ, συνεισφέρω. 2) προστίθημι. Phocenses Locrensesque his contribuerunt, τοὺς Φωκεῖς καὶ τοὺς Λοκροὺς τούτοις προσέθεσαν. contribuo novos cives in tribus, προστίθημι νέους πολίτας εἰς τὰς φυλάς. contributi. οἱ συντελοῦντες, τὸ συντελικόν.

contrĭbūtĭo, ōnis, θ διανομή. 2) εἰσφορά.

contrĭbūtus, a, um, ἴδ contribuo.

†contristātĭo, ōnis, θ. ἀνία, κατήφεια.

contristo, avi, atum, are, (tristis) aliquem, ἀνιῶ, λυπῶ τινα. cœlum, νεφῶ, ζοφῶ τὸν οὐρανόν.

†contrītĭo, ōnis, θ (contero) θλίψις, συντριβή.

contrītus, a, um, ἴδ. contero.

contrōversĭa, æ, θ. (controversus) ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία. est mihi controversia cum aliquo de re, ἀμφισβητῶ τινι περί τινος. est inter scriptores controversia de numero annorum. ἀμφισβητοῦσιν οἱ συγγραφεῖς περὶ τοῦ τῶν ἐτῶν ἀριθμοῦ. sine controversia, ἀναμφισβητήτως.

contrōversĭālis, e, τῆς ἀμφισβητήσεως. Σιδώνιος.

contrōversĭōsus, a, um, (controversia) λίαν ἀμφισβητούμενος, ἀμφισβητήσιμος

contrōversor, ari, ἀμφισβητῶ controversantur inter se de re, ἀμφισβητοῦσιν ἀλλήλοις περὶ τοῦ πράγματος.

contrōversus, a, um, ἀμφισβητούμενος, ἀμφισβητήσιμος, ἀμφίλογος. 2) ἐριστικός.

con-trŭcido, avi, atum, are, aliquem, κατακόπτω τινά.

con-trūdo, si, sum, ĕre, συνωθῶ, ὠθῶ. contrudere aliquos in balneas, συνωθεῖν, ὠθεῖν τινας εἰς βαλανεῖον

con-trunco, avi, are, κολοβῶ. 2) κατακόπτω.

contrūsus, a, um, ἴδ. contrudo.

contŭbernālis, is, ἀ. (contubernium) σύσκηνος, ὁμόσκηνος, ἑταῖρος, σύνοικος. contubernalis, θ ἑταίρα. 2) ἀ. ἀνὴρ δούλης. θ. γυνὴ δούλου.

contŭbernĭum, i, οὐ. (con-taberna) συσκηνία, ὁμοσκηνία. συνουσία, 2) συνουσία, παλλακεία. 3) συνοίκησις δούλων. 4) κοινὴ σκηνή, συνοικία, οἰκία δούλων.

con-tŭĕor, ŭitus sum, ĕri, aliquem ἢ ali-

Digitized by Google

quid, ἀτενίζω, θεωρῶ, προσβλέπω τινὰ ἢ τι. 2) καθορῶ, ὁρῶ.

contŭĭtus ūs, ὁ (contueor) ἀτενισμός, θεωρία. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικ.

contŭmācĭa, æ, θ (contumax) αὐθάδεια, ἀδιατρεψία. 2) ἀπείθεια πρὸς τὴν δικαστικὴν κλῆσιν. condemnare in contumaciam, ἐρήμην καταγιγνώσκειν.

contŭmācĭter, ἐπίρ. αὐθαδῶς, ἀπειθῶς ἰσχυρῶς.

contŭmax.ācis, αὐθάδης, ἀδιάτρεπτος, ἀπειθής, δυσπειθής. 2) ὁ πρὸς δικαστικὴν κλῆσιν ἀπειθής, ὁ τριῶν κλήσεων γενομένων μὴ παραγενόμενος.

contŭmēlĭa, æ, θ. ὕβρις. facio alicui contumeliam εἴτε afficio aliquem contumeliā, ὑβρίζω τινά, προπηλακίζω τινά. contumeliam accipio, contumeliā afficior, ὑβρίζομαι, προπηλακίζομαι.

contŭmēlĭōse, ἐπίρ. ὑβριστικῶς, προπηλακιστικῶς.

contŭmēlĭōsus, a, um, ὑβριστικός, προπηλακιστικός.

*con-tŭmesco, ĕre, ὀγκοῦμαι.

con-tŭmŭlo, are, ἐξογκῶ εἰς σχῆμα τύμβου. 2) χώννυμι, καταχώννυμι τύμβῳ.

con-tundo, tŭdi, tūsum, ĕre, aliquid, λεαίνω, συντρίβω, καταθλίβω τι. aliquid pila εἴτε in pila, λεαίνω τι τῇ ἴγδῃ, ἰγδίζω τι, κοπανίζω τι. aliquem, καταλοῶ, κατακόπτω τινά. μτφρκ. συντρίβω, καταβάλλω, καταθραύω τινὰ ἢ τι.

contŭor, tŭi, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ contueor.

conturbātĭo, ōnis, θ. διατάραξις, ταραχή, σύγχυσις.

conturbātor, ōris, ὁ. ὁ συγχέων, διαφθείρων περιουσίαν, χρεωκόπος.

con-turbo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συνταράττω, καταταράττω, διαταράττω, ταράττω, συγχέω τινὰ ἢ τι. 2) conturbo rationem εἴτε ἁπλῶς conturbo, φυρῶ τὰς ψήφους (τὰς λογιστικάς), χρεωκοπῶ.

conturmālis, e, (turma) ὁ τῆς αὐτῆς ἴλης, συνιππεύς.

conturmo, are, τάττω κατ' ἴλας.

contus, i, ὁ. κοντός.

contūsĭo, ōnis, θ. σύντριψις. 2) ἔκθλιμμα, θλάσμα.

contusus, a, um, ἴδ. contundo.

con-tūtor, ōris, ὁ. συνεπίτροπος.

contūtus, ūs, ὁ. ταὐτὸ τῷ contuitus.

cōnus, i, ὁ. κῶνος.

*con-vădor, atus sum, ari, aliquem, κλητεύω τινά.

convălescentĭa, æ, θ. (convalesco) ἀνάρρωσις, ἀνάληψις.

con-vălesco, lŭi, ĕre, ἐπιῤῥώννυμαι, ἀναῤῥώννυμαι, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν. ex morbo, ἐκ τῆς νόσου. mens convaluit, ἡ ψυχὴ ἐπεῤῥώσθη. fama convalescit, ἡ φήμη αὐξάνεται.

*convallātĭo, ōnis, θ. περιτείχισις.

convallis, is, θ. συνάγκεια, αὐλών, νάπη.

con-vallo, avi, atum, are, περικυκλῶ, περιστοιχίζω.

con-vărĭo, avi, atum, are, ποικίλλω. 2) ποικίλος εἰμί, διαφέρω.

convāso, avi, atum, are, (vasa) συσκευάζομαι.

convectĭo, ōnis, θ. (conveho) συγκομιδή.

convecto, are, (θαμιστ. τοῦ conveho) συγκομίζω.

convector, ōris, ὁ. (conveho) ὁ συμπλέων, ὁ σύμπλους.

convectus, a, um. ἴδ. conveho.

con-vĕho, xi, ctum, ĕre, aliquid, συγκομίζω τι

con-vello, elli, ulsum, ĕre, ἀνασπῶ. simulacrum e sacrario, ἀποσπῶ ἄγαλμα ἐκ τοῦ ἱεροῦ. fundamenta, ἀνασκάπτω τὰ θεμέλια. silvam ab humo, ἐκριζῶ ὕλην. signa convellere, (ἀνασπᾶν τὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐμπεπηγμένας σημαίας), ἀναζευγνύναι. μτφρκ. amicitiam convello, ἀναιρῶ τὴν φιλίαν. rempublicam, διαταράττω τὴν πολιτείαν. Tiberius vi dominationis convulsus, ὁ Τιβέριος ἀφαρπασθεὶς ὑπὸ τῆς τυραννίας. 2) διασπῶ, διασχίζω.—convulsus a, um, σπασματώδης.

con-vēlo, are, κατακαλύπτω.

convĕna, æ, ὁ. καὶ θ. (convenio) ὁ καὶ ἡ σύνηλυς, σύγκλυς. Convenæ, arum, ὁ. Κωνουέναι, ἔθνος Γαλλικόν. (Σύγκλυδες).

convĕnĭens, ntis, ἴδ. convenio.

convĕnĭenter, ἐπίρ. (convenio) συμφώνως, ἁρμοζόντως, ὁμολογουμένως. convenienter naturæ εἴτε cum natura vivere, συμφώνως, εἴτε ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν.

convĕnĭentĭa, æ, θ. (convenio) ἁρμονία, συμφωνία, ὁμολογία.

con-vĕnĭo, ēni, entum, īre, συνέρχομαι. multitudo hominum convenit, πλῆθος ἀνθρώπων συνέρχεται. omnes unum in locum conveniunt, πάντες εἰς ἕνα τόπον συνέρχονται. 2) in manum convenio, εἰς χεῖρας ἀνδρὸς ἔρχομαι, γαμοῦμαι. 3) aliquem, συντυγχάνω, συγγίγνομαί τινι, εἰς λόγους τινὶ ἔρχομαι Helvetii Cæsarem conveniunt, οἱ Ἑλουήτιοι συγγίγνονται τῷ Καίσαρι. Lentulus a Balbo conventus est, ὁ Βάλβος εἰς λόγους ἦλθε τῷ Λέντλῳ. 4) ἐπεξέρχομαί τινι, καλῶ τινα εἰς δίκην. 5) res convenit εἴτε ἀπροσώπως convenit, συντάττεταί τι. cum his mihi locus convĕnit, συντίθεμαι, συν-

τάττομαι πρὸς τούτους (εἴτε τούτοις) τὸν τόπον. locus inter nos convĕnit, ὁ τόπος σύγκειταί μοι πρὸς ἐκεῖνον, συνεθέμεθα τὸν τόπον in eo maneo, quod convenit. ἐμπεδῶ τὰ συγκείμενα (κατὰ τὰ συντεταγμένα). inter omnes convenit Sibyllam ad Tarquinium tres libros attulisse, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται τὴν Σίβυλλαν τῷ Ταρκυνίῳ τρία βιβλία προσενεγκεῖν. 6) res mihi convenit, προσήκει, ἁρμόζει, πρέπει μοί τι. vitium in eum non convenit, ἡ κακία αὐτῷ οὐ προσήκει. illa ornamenta conveniunt iis rebus, quas gessi, ἐκεῖνα τὰ κοσμήματα πρέπει τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένοις. non bene conveniunt amor et majestas, ὁ ἔρως καὶ τὸ μεγαλεῖον οὐκ εὖ ἁρμόζει. convenit causas leti dicere, ἁρμόζει τὰς τοῦ θανάτου αἰτίας λέγειν.— conveniens, ntis, σύμφωνος, ἁρμόδιος, προσήκων, πρέπων.— conventum, i, οὐ. τὸ συγκείμενον, συντεταγμένον, συνθήκη, ὁμολογία.

conventĭcĭus, a, um, σύνηλυς, συνερχόμενος. 2) conventicium, οὐ. τὸ ἐκκλησιαστικόν, (ἀργύριον).

conventĭcŭlum, i, οὐ. (conventus) συνέλευσις, συναγωγή.

conventĭo, ōnis, θ. (convenio) σπαν. συνέλευσις, συναγωγή 2) συνθήκη, τὸ συγκείμενον, τὸ συνταχθέν.

conventĭōnālis, e, (conventio) συνθηματικός, ἐκ συνθήκης.

*conventĭuncŭla, æ, θ. (conventio) μικρὰ σύνοδος.

*convento, avi, are, (θαμιστ. τοῦ convenio) συνέρχομαι.

conventus, a, um, ἴδ. convenio.

conventus, ūs, ἀ. (convenio) συνέλευσις, σύνοδος, συναγωγή. 2) σύνοδος Ῥωμαίων πολιτῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐμπορίας ἕνεκα, κοινὴ ἀγορά, τὸ κοινόν. Conventus Syracusanus, οἱ ἐν Συρακούσαις Ῥωμαῖοι. conventum Salonis, τοὺς ἐν Σαλῶναις οἰκοῦντας Ῥωμαίους. 3) σύνοδος τῶν δικαστῶν καὶ δικαζομένων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, δικαστήριον, δικαιοδοσία. conventum ago, δικαιοδοτῶ, δικάζω. 4) συνθήκη, ὁμολογία.

con-vĕnusto, are, καλλωπίζω.

con-verbĕro, avi, atum, are, ῥαπίζω, μαστιγῶ, κολάζω.

*converrĭtor, ōris, ἀ. (converro) ὁ σαίρων, σαρωτής.

con-verro, erri, ersum, ĕre, σαίρω, σαρῶ. 2) συγκαλλύνω, μτφρκ. συσσωρεύω.

conversatio, ōnis, θ. διατριβή, διαμονή. 2) συνουσία, ὁμιλία, συμπεριφορά.

conversim, ἐπίρ. ἀναστρόφως.

conversio, ōnis, θ. (converto) περιστροφή, περίοδος. 2) ἀναστροφή. μτφρκ. μεταβολή. 3) ἐν τῇ ῥητορ. ἀντιστροφή, συστροφή, καμπή, ἀντιμεταβολή.

converso, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ converto) περιστρέφω. 2) conversor, atus sum, ari, alicui εἴτε cum aliquo, συμπεριφέρομαι, ὁμιλῶ τινι. 3) in loco, διάγω, διατρίβω ἐν τόπῳ.

conversus, a, um, ἴδ. converro καὶ converto.

*conversus, ūs, ἀ. (converto) περιστροφή.

convertĭbĭlis, e, μεταβλητός.

con-verto, rti, rsum, ĕre, περιστρέφω. terra circum axem se convertit, ἡ γῆ περιστρέφεται περὶ τὸν ἄξονα. 2) στρέφω, μεταστρέφω. equum in hostem, τὸν ἵππον ἐπὶ τὸν πολέμιον. oculos in aliquem, ἐπιστρέφω τὴν ὄψιν πρός τινα. omnium oculos in semet (εἴτε ad se) convertit, ἢ ἁπλῶς, omnium oculos convertit, τὰς ὄψεις πάντων ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτόν, ἕλκει εἰς ἑαυτόν. me in Phrygiam converto, τρέπομαι ἐπὶ τὴν Φρυγίαν me ad otium converto, τρέπομαι ἐπὶ τὴν σχολήν. 3) τρέπω, μετατρέπω, μεταβάλλω. ordinem, μεταβάλλω τὴν τάξιν Hecuba in canem conversa est, ἡ Ἑκάβη μετεμορφώθη εἰς κύνα. orationem e Græco in Latinum converto, μεταφράζω, μεταγράφω, μεθερμηνεύω λόγον ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ Λατινικόν. 4) οὐδετ. ἐπιστρέφω, τρέπω, μεταβάλλομαι. regium imperium in superbiam convertit, ἡ βασιλικὴ ἐξουσία εἰς ὑπερηφανίαν μετέβαλεν.

†con-vescor, sci, συσσιτῶ, συναλίζομαι.

con-vestĭo, ivi, ītum, īre, ἀμφιέννυμι, ἐνδύω, καλύπτω.

con-vĕtĕrānus, i, ἀ. ἑταῖρος ἀπομάχου, (συναπόμαχος).

convexĭo, ōnis, θ. (convexus) κυρτότης.

convexĭtas, ātis, θ. (convexus) κυρτότης. ΙΙλίν.

con-vexo, avi, atum, are, aliquid, πιέζω, θλίβω τι. aliquem, κακῶ τινα.

convexus, a, um, (conveho) κυρτός, περικλινής, περιφερής. 2) κατάντης. 3) κοῖλος. convexum, ου. εἴτε convexa, orum, πληθ. τὸ κοῖλον, τὰ κοῖλα.

con-vibro, are, aliquid, πάλλω, τινάσσω.

con-vicanus, i, ἀ. κωμήτης.

convīcĭātor, ōris, ἀ. λοίδορος.

convīcĭŏlum, i, οὐ. ὑποκοριστ. τοῦ convicium.

convīcĭor, atus sum, ari, λοιδοροῦμαι, βλασφημῶ.

convīcĭum, i, οὐ. (vox) κραυγή, κλαγή. 2) λοιδορία, βλασφημία. 3) μέμψις, ψόγος, κατηγορία.

convictĭo, ōnis, θ. (convinco) ἀπόδειξις, ἔλεγχος. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς ἄρθρον.

Digitized by Google

convictio, ōnis, θ. (convivo) συμβίωσις.
convictor, ōris, ἁ. (convivo) συμβιωτής, σύσσιτος, σύνδειπνος
convictus, a, um, ἴδ. convinco.
convictus, ūs, ἁ (convivo) συμβίωσις, συντροφία, συσσιτία. 2) ἑστίασις, συμπόσιον.
convinco, ici, ictum, ĕre, aliquem alicujus rei, ἢ in, de re, ἔτι δὲ καὶ μετ' εἰ δικ. ἀπαρ. ἐξελέγχω (εἴτε ἐλέγχω) τινὰ ποιοῦντά τι, αἱρῶ τινά τινος. mendacii ἐξελέγχω τινὰ ψευδόμενον (ὡς ψεύδεται). mendacii convictus sum, ψευδόμενος ἑάλωκα. convinco aliquem peccati εἴτε in peccato, αἱρῶ τινα ἁμαρτήματος homicidii εἴτε in homicidio convincitur. φονεύων ἁλίσκεται. 2) aliquid, ἐλέγχω, ἐξελέγχω, ἀνασκευάζω, ἐναργῶς ἀποδείκνυμί τι.
*convinctio, ōnis, θ. (vincio) σύνδεσμος ἐν τῇ γραμμ.
†con vidlo, avi, are. βεβηλῶ, παραβαίνω.
con-viresco, ĕre, (ἐναρκτ.) θάλλω, χλοάζω
*conviscĕro, are, συμμίγνυμι, συνενῶ.
con vīso, ĕre, ἐπισκοπῶ θεωρῶ.
convīva, æ, ἁ. καὶ θ. (con-vivo) ὁ καὶ ἡ συνέστιος. σύνδειπνος, ὁ συνδαίτωρ, ὁ σύνδαιτις, ὁ συμπότης, ἡ συμποτίς.
convīvalis, e, (convivium) συμποσιακός
convīvator, ōris, ἁ. (convivium) ἑστιάτωρ.
convīvium, i, οὐ. (con-vivo) συμπόσιον, σύνδειπνον, ἑστίασις, εὐωχία. Συγκεκριμένως, οἱ σύνδειπνοι.
con-vīvo, xi, ĕre, alicui, συμβιῶ τινι. 2) συμποσιάζω καὶ κατεσθίω. σπαν ἀντὶ τοῦ convivor.
convīvor, atus sum, ari, (convivium) συμποσιάζω, συνεστιῶμαι.
con-vŏcatio, ōnis θ. τὸ συγκαλεῖν.
con-vŏco, avi, atum, are, aliquem, συγκαλῶ, συνάγω, ἀθροίζω τινά.
con-vŏlo, avi, atum, are, συντρέχω, δρόμῳ συνέρχομαι, ἀθροίζομαι. 2) σπεύδω, τρέχω
con-vŏlūto, avi, atum, are, κυλινδῶ. Σενέκας.
con-vŏlūtus, a, um, ἴδ. convolvo
con-volvo, vi, ūtum, ĕre, aliquid, συνελίσσω, ἑλίσσω. me convolvo, ἑλίσσομαι. μτφρκ. συμπλέκω, περιπλέκω.
convolvŭlus, i, ἁ. ὁ ἴψ, (ἔντομον). 2) ἡ λεία σμῖλαξ (βοτάνη).
con-vŏmo, ĕre, κατεμῶ
*con-vŏro, are, καταβιβρώσκω.
con vŏvĕo, vōvi, vōtum ĕre, ὁμοῦ, μετά τινος συνεύχομαι εὐχὴν (τάγμα). convoti, ἁ. οἱ συνευξάμενοι ἐπιτελέσειν τι.

con-vulnĕro, avi, atum, are, κατατιτρώσκω, κατατραυματίζω.
convulsio, ōnis, θ. (convello) σπασμός, σπάσμα.
convulsus, a, um, ἴδ. convello.
cŏnyza, æ, θ. ἡ κόνυζα (βοτάνη).
†cŏ-ŏdibilis, e, λίαν ἀξιομίσητος.
cŏ-ŏlesco, lui, ĕre, συμφύομαι.
cŏ-ŏpĕratio, ōnis, θ. συνεργία, συνεργασία, σύμπραξις.
*cŏ-ŏ-pĕrator, ōris, ἁ. συνεργός, συμπράκτωρ.
cŏŏpĕrcŭlum, i, οὐ. (con-operculum) στέγασμα, ἐπίθεμα, πῶμα.
*cŏ-ŏpĕrimentum, i, οὐ. σκέπασις, συγκάλυψις.
cŏ-ŏpĕrio, rui, rtum, ire, συγκαλύπτω, κατακαλύπτω, καλύπτω μτφρκ. coopertus miseriis, ὑπὸ ταλαιπωρίας κατεχόμενος.
cŏ-ŏpertorium, i, οὐ. κάλυμμα.
cŏ-ŏpertus, a, um, ἴδ. cooperio.
cŏ-optatio, ōnis, θ. προσαίρεσις.
cŏ-opto, avi, atum are, (con-opto) aliquem, προσαιροῦμαί τινα.
cŏŏrior, ortus sum, iri, (con-orior) συνανίσταμαι, ἐξορμῶ. cooriuntur insidiæ, ἐξανίσταται ἡ ἐνέδρα. coorti in pugnam repente. ἐξορμήσαντες, ἐξαναστάντες ἐξαίφνης εἰς μάχην. bellum cooritur, πόλεμος ἐγείρεται. 2) ἀναφαίνομαι, ἀναφύομαι, ἐκρήγνυμαι, γίγνομαι ignes cooriuntur, πῦρ ἐκρήγνυται. risus omnium coortus est, ἀνεγέλασαν ἅμα πάντες. tempestas cooritur, χειμὼν γίγνεται, ἐπιγίγνεται, ἐπιπίπτει. portenta coorta sunt, ἀνεφάνη τέρατα.
cŏortus, a, um, ἴδ. coorior.
cŏ-ortus, ūs, ἁ. γένεσις. Λουκρήτιος.
cōpa, æ, θ. (copo) αὐλητρίς.
cŏpădia, orum, ταὐτὸ τῷ cupedia.
cŏphinus, i, ἁ. κόφινος.
cōpia, æ, θ. (con-ops) εὐπορία, ἀφθονία. copiæ rei familiaris. περιουσία. copia virorum, πλῆθος. πλῆθος ἀνδρῶν. verborum. ἀφθονία πλοῦτος λέξεων. 2) copia, καὶ συνηθέστ. copiæ, arum, δύναμις ἡ πολεμική, στράτευμα. 3 ἐξουσία. aliquid faciendi. τοῦ ποιεῖν τι. copia est, ἔξεστι. quibus magnifice vivere copia erat. οἷς ἐξῆν μεγαλοπρεπῶς ζῆν. facere εἴτε dare alicui copiam aliquid faciendi. ποιεῖν, διδόναι τινὶ ἐξουσίαν ποιεῖν τι. καὶ ἁπλῶς, παρέχειν τινὶ ποιῆσαί τι— (φ.) facere civibus omnibus consilii sui copiam, εἰς ἔντευξιν δοῦναι ἑαυτὸν πᾶσι τοῖς πολίταις 4) Copia, ἡ Ἀφθονία, θεὰ τῆς ἀφθονίας.
*cōpiŏla, æ, θ. μικρὰ (στρατιωτική) δύναμις.
cōpior, ari, aliqua re, πορίζομαί τι.

cōpĭōse, ἐπίῤ. εὐπόρως, ἀφθόνως. copiose dicere, διὰ μακροτέρων ποιεῖσθαι τὸν λόγον.
cōpĭōsus, a, um, (copia) εὔπορος, ἄφθονος, δαψιλής. rebus omnibus copiosus, ἄφθονα πάντα ἔχων, πάντων εὐπορῶν.
cŏpis, ĭdis, θ. κοπίς.
cōpis, is, εἴτε cops pis, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ copiosus, εὔπορος, ἄφθονος. Σημ. ἡ ὀνομ. ἄχρηστ. (ἐκ τοῦ con καὶ ops, ὡς τὸ inops).
cōpo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ caupo.
Copōnĭus, ii, ἀ. Κοπώνιος.
cŏprĕa æ, ἀ. κοπρίας, γελωτοποιός.
cop̄, ἴδ. copis.
copta, æ, θ. κόπτη (εἶδος πλακοῦντος).
cōpŭla, æ, θ. (con apio) σύνδεσμος, δεσμός, σύναμμα.
cōpŭlāte, ἐπίῤ. συνημμένως.
cōpŭlātĭo, ōnis, θ. σύνδεσις, συναφή, σύνθεσις.
*cōpŭlātīve, ἐπίῤ συνδετικῶς.
cōpŭlātīvus, a, um, συνδετικός.
cōpŭlatrix, īcis, θ. ἡ συνδέουσα.
cōpŭlātus, ūs, ἀ. σύνδεσις.
cōpŭlo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid cum aliquo (σπαν alicui), συνδέω, συνάπτω, συνδυάζω, συζεύγνυμί τινά τινι ἢ τί τινι.— copulatus, a, um, σύνδετος, συναφής.
*cŏqua, æ, θ. μαγείραινα, μαγείρισσα.
cŏquĭbĭlis, e, (coquo) ἑψανός.
coquina, ἴδ. coquinus.
cŏquīnārĭus, a um μαγειρικός. ars coquinaria, ἡ μαγειρικὴ τέχνη.
cŏquīnātōrĭus, a, um, μαγειρικός.
cŏquīno, are, (coquina) μαγειρεύω. Πλαῦτος
cŏquīnus, a, um, (coquo) μαγειρικός. coquina, æ, θ. μαγειρεῖον.
cŏquo, coxi, coctum ĕre, aliquid, μαγειρεύω, ἕψω τι cœnam, δεῖπνον κατασκευάζω. 2) ὀπτῶ τι. laterculos, πλίνθους. cibum, ὀπτῶ ἄρτον. locum sol coquit, τὸν τόπον ὀπτᾷ, καίει, αὐαίνει ὁ ἥλιος. aurum coquere, χρυσὸν χωνεύειν, ἕψειν. uva coquitur, ἡ σταφυλὴ πεπαίνεται. 3) μτφρκ. μελετῶ. σκέπτομαι, ἀναπολῶ τι. sollicitudo eum coquit, ἡ μέριμνα ἀνιᾷ αὐτόν.
cŏquūla, æ, θ μαγείρισσα.
cŏquus, i, ἀ. (coquo) μάγειρος.
cor, rdis, οὐ. καρδία 2) μτφρκ. ὁ θυμός. cura ex corde excessit, ἐκ τῆς καρδίας (ἐκ τῆς ψυχῆς) ἐξῆλθεν ἡ φροντίς. est mihi aliquid cordi, ἔστι μοί τι πρὸς θυμοῦ, στέργω τι. corde amant inter se, θυμῷ ἀγαπῶσιν ἀλλήλους. cordi habere, περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. 3) φρένες, νοῦς, διάνοια.
cŏra, æ, θ. κόρη (τοῦ ὀφθαλμοῦ).
Cŏra, æ, θ. Κόρα, πόλις Λατίου, τανῦν Coro. οἱ κάτοικοι Corāni, Κορανοί.
cŏrăcīnus, a, um, κοράκινος.
cŏrăcīnus, i, ἀ κορακῖνος (ἰχθύς).
cŏrālĭum, cūrālĭum, εἴτε cŏrallum, i, οὐ. κοράλλιον.
cŏrallĭnus, a, um, κοράλλινος.
cŏrallis, ĭdis, θ. κοραλλίς.
cŏrallŏăchātes, æ, ἀ. κοραλλοαχάτης.
cŏrallum, ἴδ coralium.
cōram, πρόθ. (con-ora = os, oris) μετ' ἀφαιρ. ἐνώπιον, ἐναντίον τινός. coram aliquo dico, ἐναντίον τινός, παρόντος τινὸς λέγω. coram judicibus, παρόντων τῶν δικαστῶν. coram testibus, ἐπὶ μαρτύρων. Diomedonte coram, παρόντος τοῦ Διομέδοντος. propinquis coram, παρόντων τῶν συγγενῶν. in coram omnium, ἐνώπιον πάντων. 2) ἐπίῤ. coram perspicio aliquid, παρὼν βλέπω τι. coram audio, παρὼν ἀκούω. coram venio, παραγίγνομαι. coram adsum, αὐτὸς πάρειμι. coram deprehensus. ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθείς.
cōramble, ēs, θ. κοράμβλη, φ.
cōrax, ăcis, ἀ. κόραξ.
corbĭcŭla, æ, θ. μικρὸς κόφινος, καλάθιον.
corbis, is, θ κόφινος.
corbīta, æ, θ. ἡ ὁλκάς, σιταγωγὸν πλοῖον. (ἐκ τοῦ κοφίνου, corbis, ὃς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ὡς σῆμα ἐκρέματο). [καλάθιον.
corbŭla, æ, θ. (corbis) μικρὸς κόφινος,
Corbŭlo, ōnis, ἀ. Κορβούλων, ὄν. κύρ.
corchŏrus, i, ἀ κόρχορος. φ.
corcŭlum, i, οὐ. (cor) μικρὰ καρδία, θυμίδιον, ἐπίθετον τοῦ Σκηπίωνος Νασικᾶ.
Corcȳra, æ, θ. Κέρκυρα. Κόρκυρα. Corcyræus, a, um, Κερκυραῖος.
cordāte, ἐπίῤ. φρονίμως.
cordātus, a, um, (cor) νουνεχής, ἔμφρων, φρόνιμος. εὔψυχος.
cordax, ăcis, ἀ. ὁ κόρδαξ, εἶδος ὀρχήσεως.
*cordĭcĭtus, ἐπίῤ. ἐγκαρδίως, ἐνδομύχως.
cordŏlium, i, οὐ. (cor dolor) ἐγκάρδιος, εἴτε καρδιόδηκτος λύπη.
Cordŭba, æ, θ. ἡ Κόρδυβα, Κορδύβη, πόλις Ἱσπανίας. Cordubensis, is, ἐκ Κορδύβης.
cordus, a, um, ἴδ. chordus.
cordȳla, æ, θ. κορδύλη (ἰχθύς).
Corfīnium, ii, οὐ. Κορφίνιον, πόλις τῶν Πελιγνῶν. Corfiniensis, e, ἐκ Κορφινίου.
cŏrīgo, ĭnis, θ. (corium) ἐχεδερμία νόσος).
*cŏrĭandrātum, i, οὐ. χυλὸς κοριάννου.
cŏrĭandrum, i, οὐ. κορίαννον. φ.
cŏrĭārius a, um, (corium) βυρσοδεψικός. coriarius, i, ἀ. βυρσοδέψης.
Cŏrinthĭăcus, a, um Κορινθιακός
Cŏrinthĭārius, ii, ἀ. ὁ Κορίνθιον χαλκὸν

Digitized by Google

ἐργαζόμενος, καὶ ὁ ἐπιστάτης τῶν ἐκ τοιούτου χαλκοῦ σκευῶν. Τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα σκωπτικῶς καὶ τὸν Αὔγουστον ἐκάλουν ἐπτοημένον περὶ ταῦτα.
Cŏrinthĭensis, e, ταὐτὸ τῷ Corinthius
Cŏrinthĭus, a, um, Κορίνθιος.
Cŏrinthus, i, ἡ. (ὁ) Κόρινθος.
Cŏrĭŏli, orum, ἀ. ἡ Κοριόλα, -ης, πόλις Λατίου. Coriolānus, ἀ. Κοριολανός.
cŏrĭon, ii, οὐ. κόριον, ἡ χαμαίπιτυς. φ.
cŏrĭum, ii, οὐ. χόριον, δέρμα, σκῦτος, βύρσα. παροιμ. canis a corio nunquam absterrebitur uncto, χαλεπὸν χορίου κύνα γεῦσαι. 2) ὅτι ἐκ χορίου κατεσκεύασται, οἷον· ὁ ἱμάς. 3) ἐπὶ φυτῶν· ὁ φλοιός. 4) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· δόμος, ἐπιβολὴ (πλίνθων, ἄμμου, κτλ.) ἐπιφάνεια.
cŏrĭus, i, ἀρχαικ. ἀντὶ τοῦ corium
Cornēlĭānus, a, um, Κορνηλιανός.
Cornēlĭus, a, um, Κορνήλιος. Cornelius, ἀ. ὁ Κορνήλιος.
cornĕŏlus, a, um, (corneus) κεράτινος. μτφρκ. στερεός, σκληρός.
*cornesco, ĕre, (cornu) κερατοῦμαι.
cornētum, i, τόπος κρανειῶν κατάφυτος (κράνειον).
cornĕus, a, um, (cornu) κεράτινος. 2) κερατοειδής, (κερατόχρους).
cornĕus, a, um, (cornus) κρανέϊνος, κράνινος.
cornĭcen, ĭnis, ἀ κεραταύλης.
cornī or, ari, (cornix) κρώζω.
*cornīcŭla, æ, θ. (cornix) κορωνιδεύς.
cornĭcŭlans, ntis, (cornu) κερατοειδής.
Cornĭcŭlānus, a, um, ἐκ Κορνικόλου.
cornĭcŭlārĭus, i, ἀ (ὁ λαβὼν τὸ στρατιωτικὸν βραβεῖον corniculum) παραστάτης, πάρεδρος, βοηθός.
*cornĭcŭlātus, a, um, κερατοειδής, μηνοειδής.
cornĭcŭlum, i, οὐ. (cornu) κεράτιον. 2) κερατοειδὴς κόσμος κράνους, βραβεῖόν τι στρατιωτικόν. 3) Corniculum, i, οὐ. ὁ Κορνίκολος, Κόρνικλος, πόλις τῆς Λατίνης. ὁ πολίτης Corniculānus, Κορνικολανός.
cornĭcŭlius, i, ἀ. παρεδρία (ἀξία τοῦ cornicularius). [ρος.
*cornĭfrons, ntis, (cornu-frons) κερασφόρος.
cornĭger, ĕra, ĕrum, (cornu-gero) κερατοφόρος.
cornĭpes, ĕdis, (cornu-pes) κερατόπους.
cornix, īcis, θ. κορώνη.
cornu, ūs, (σπαν. ū) οὐ. κέρας. Τῶν ζώων· cornua boum, tauri, arietis, cervi, τὰ κέρατα τῶν βοῶν, ταύρου, κριοῦ, ἐλάφου. cornu copiæ εἴτε Cornucopiæ, τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας. 2) ὅτι ἔοικε κέρατι, ἄκρον ποιητ. ῥίον ὄρους. cornua terræ, ἀκρωτήρια. fluvii, κέρας ποταμοῦ elephanti, ὀδοὺς ἐλέφαντος. lunæ, ἡ κεραία τῆς σελήνης. galeæ, ὁ κῶνος τῆς κόρυθος. mali, τὸ κέρας, ἡ κεραία ἡ ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ. 3) κέρας. dextrum, sinistrum ἢ lævum, δεξιόν, ἀριστερὸν ἢ εὐώνυμον τῆς τάξεως, φάλαγγος. 4) ὅ τι κέρατος πεποίηται. τὸ κέρας, τουτέστι τὸ τόξον, τὸ κέρας, εἶδος σάλπιγγος, ὁ φανὸς κτλ. 5) μτφρκ. addo cornua alicui, θάῤῥος ἐμποιῶ τινι. cornua sumo, θάῤῥος λαμβάνω, κορωνιῶ.
*cornĕārĭus, i, ἀ. ὁ κατασκευάζων κέρατα, σάλπιγγας (κερατουργός).
Cornucopiæ, ἴδ. cornu.
cornum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ cornus, ἡ κράνεια (δένδρ.) 2) σπαν. ἀντὶ τοῦ cornu, κέρας.
cornus, i, (σπαν. ūs) θ. κράνον, κράνεια (δένδρ.). 2) κρανέϊνον ἀκόντιον.
cornūtus, a, um, κερατοφόρος. cornutus syllogismus, ἡ κερατίνη.
cŏrolla, æ, θ. (corona) στεφάνιον, στεφανίσκος.
cŏrollārĭum, ii, οὐ. (corolla) στεφανίσκος. παρὰ τοῖς μτγν. βραβεῖον, δῶρον. 2) ἐπιφορά, προσθήκη, πόρισμα.
cŏrōna, æ, θ στέφανος, στέμμα, κορώνη. sub corona vendere aliquem, ἀποκηρύττω αἰχμάλωτον, δοῦλον. sub corona venire εἴτε venundari, ἀποκηρύττομαι, δημοσίᾳ πιπράσκομαι, λαφυροπωλοῦμαι. ἐστέφοντο γὰρ τηνικαῦτα οἱ αἰχμάλωτοι, ὡς τὰ ἐπὶ σφαγὴν ἀγόμενα θύματα. 2) ὁ Στέφανος (ἄστρον). 3) ὅ τι ἔοικε στεφάνῳ, οἷον· στεφάνη τοῦ τοίχου, περιτάφρευσις, περιχαράκωμα, ἅλως τοῦ ἡλίου, κύκλος, σύστασις, σύλλογος ἀνθρώπων ἐν δικαστηρίοις κττ.
cŏrōnālis, e, τοῦ στεφάνου, στεφανικός.
cŏrōnāmen, ĭnis, οὐ. στεφάνωσις.
cŏrōnāmentum, i, οὐ. στεφάνωμα, στέφανος.
cŏrōnārĭus, a, um, στεφανικός. coronarius, ἀ. στεφανοποιός, στεφανοπώλης. coronaria, θ. στεφανόπωλις. Ἐπὶ αὐτοκρατόρων δασμός τις ἐκαλεῖτο coronarium aurum, « χρυσίον τὸ τοῖς στεφάνοις προσῆκον » (Δίων.) « στεφανικὸν τέλεσμα » (Σουίδας).
*cŏrōnātor, ōris. ἀ. στεφανωτής.
Cŏrōnēa, æ, θ. Κορώνεια, πόλις Βοιωτίας. Corōnæus, a, um, εἴτε Coronensis, e, Κορώνειος.
*cŏrōnĕŏla, æ, θ. φθινοπωρινὸν ῥόδον.
Cŏrōneus, ĕi, ἀ. Κορωνεύς.
Cŏrōnīdes, æ, θ. Κορωνείδης, ὁ Ἀσκληπιός.
Cŏrōnis, ĭdis, θ. Κορωνίς.
cŏrōno, avi, atum. are, aliquem ἢ aliquid, στεφανῶ, στέφω τινὰ ἤ τι. 2) στεφανῶ κυκλῶ, περιλαμβάνω. castra suggesta humo, περιλαμβάνω χώματι τὸ στρατόπεδον.

Digitized by Google

cŏrōnŏpus, ŏdis, θ. κορωνόπους (βοτ.).
cŏrōnŭla, æ, θ. στεφάνη, τὸ περὶ τὴν ὁπλὴν τρίχωμα
corpŏrālis, e, (corpus) σωματικός.
†corpŏrālĭtas, ātis, θ. σωματότης.
cŏrpŏrālĭter, ἐπίρ. σωματικῶς.
corpŏrasco, ĕre, (corpus) σωματοῦμαι.
†corpŏrātĭo, ōnis, θ. σωμάτωσις, σωματότης.
*corpŏrātīvus, a, um, σαρκωτικός.
corpŏrātūra, æ, θ. ἕξις σώματος.
corpŏrĕus, a, um, (corpus) σωματικός. 2) σάρκινος.
corpŏro, avi, atum, are, (corpus) σωματῶ. corporor, σωματοῦμαι. corporatus, a, um, ἐνσώματος.
*corpŏrōsus, a, um, σωματώδης, εὔσαρκος.
corpŭlentĭa, æ, θ. εὐσαρκία.
corpŭlentus, a, um, (corpus) εὔσαρκος.
corpus, ŏris, οὐ. σῶμα, ποιητ. δέμας. corpus et anima, σῶμα καὶ ψυχή. 2) σάρξ. facio, εὔσαρκος γίγνομαι. 3) σῶμα, ὁ νεκρός. 4) σῶμα, ὁ ἄνθρωπος αὐτός. captiva corpora, αἰχμάλωτα σώματα, αἰχμάλωτοι. corpora sororum, σώματα ἀδελφῶν, ἀδελφαί. liberum corpus in servitutem addico, ἐλευθέρου σώματος ἅπτομαι ἐπὶ ἀνδραποδισμῷ. corpus publicare suum, ἐκδιδόναι τὸ σῶμα εἰς ἡδονήν. nudum et cæcum corpus ad hostis vortere, Sall. Jug. 107, τὰ ἄοπλα καὶ τυφλὰ τοῦ σώματος ἐναντία τοῖς πολεμίοις τάττειν. 5) σῶμα, σύστημα, σύνταγμα. reipublicæ, τὸ σῶμα, σύστημα τῆς πολιτείας. 6) σύστημα ἀνθρώπων, οἷον corpus naviculariorum, σωματεῖον ναυτῶν, ὡς ἐπὶ Βυζαντίνων ἐλέγετο "Ετι corpus juris, νόμων σύνταξις, σύνταγμα. Οὕτω καὶ versuum corpus συλλογὴ στίχων.
corpuscŭlum, i, οὐ. (corpus) σωμάτιον.
cor-rādo, si, sum, ĕre, aliquid, συγξαίνω συνάγω, σωρεύω τι. 2) πορίζομαί τι.
corrāsus, a, um, ἴδ. corrado
*corrātĭōnālĭtas, ātis, θ. ἀναλογία.
correctĭo, ōnis, θ. (corrigo) διόρθωσις σωφρόνισις. 2) ἐν τῇ ῥητορ. ἡ ἐπανόρθωσις, ἐπιδιόρθωσις.
corrector, ōris, ἀ. (corrigo) διορθωτής, ἐπανορθωτής, σωφρονιστής. 2) ἐπίτροπος ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων.
correctūra, æ, θ. ἐπιτροπεία, (ἀξία τοῦ corrector),
correctus, a, um, ἴδ. corrigo.
*cor-rĕcumbens, ntis, συνανακλινόμενος.
cor-regno, are, συμβασιλεύω.
cor-rēpo, psi, ĕre, εἰσέρπω, ὑφέρπω.
correpte, ἐπίρ. (corripio) βραχέως.
correptĭo, ōnis, θ. (corripio) ἀντίληψις. ἐπίληψις. 2) κατηγορία, ἐπιτίμησις. (3. βραχύτης (ἡμέρας ἢ συλλαβῆς).
correptor, ōris, ἀ. (corripio) κατήγορος, ἐπιτιμητής. Σενέκας.
correptus, a, um, ἴδ. corripio.
cor-rĕsŭpīnātus, a, um, ἅμα ὑπτιάζων
†cor-rĕsuscĭto, avi, atum, are, συνανίστημι, ἅμα ἀνεγείρω.
*corrĕus, i, ἀ. (con-reus) συνένοχος, συναίτιος.
cor-rīdĕo, ēre, συγγελῶ, γελῶ.
corrĭgĭa, æ, θ. (corrigo?) ὁ ἱμάς.
corrigo, exi, ectum, ĕre, (con rego) aliquid, διορθῶ, εὐθύνω, ἐπανορθῶ, θεραπεύω τι.
corrĭpĭo, ĭpŭi, eptum, ĕre, (con-rapio) aliquem ἢ aliquid, συναρπάζω, ἁρπάζω, ἀναρπάζω τινὰ ἤ τι, δράττομαί τινος. arma, ἀναρπάζω, ἁρπάζω τὰ ὅπλα. me corripio, ταχέως ἀνίσταμαι, σπεύδω. viam, σπεύδω, ταχύνω τὴν ὁδόν. campum, διατρέχω τὸ πεδίον. 2) ἁρπάζω. pecunias, χρήματα. 3) ἀφαρπάζω. aliquem, ἀφαρπάζω τινὰ εἰς δίκην. morbus corripit corpus, νόσος ἁρπάζει, μάρπτει τὸ σῶμα. 4) aliquem, ἐπιλαμβάνομαι, ἅπτομαι, κατηγορῶ τινος, ἐπιτιμῶ τινι. 5) μειῶ, ἐπιτέμνω, ἐλαττῶ syllabam, βραχύνω, συστέλλω συλλαβήν.
*cor-rīvālis, is, ἀ. ἀντίζηλος.
corrīvātĭo, ōnis, θ. συναγωγὴ ὕδατος. Πλίνιος.
cor rīvo, avi, atum, are, ὀχετεύω εἰς ἕνα τόπον, συνάγω (τὸ ὕδωρ).
*corrōbŏrāmentum, i. οὐ. ἐπίῤῥωσις.
cor-rōbŏro, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἐπιῤῥώννυμι, καταῤῥώννυμί τινα ἤ τι. me corroboro, ἐπιῤῥώννυμαι. corroboratus, a, um, ἐῤῥωμένος.
cor rōdo, si, sum, ĕre, διαβιβρώσκω.
cor-rŏgo, avi, atum, are, aliquem, συνάγω δεόμενος, συγκαλῶ τινα. aliquid, ἐρανίζομαι, συνάγω τι.
*corrōsīvus, a, um (corrodo) ἀναβρωτικός.
corrōsus, a, um, ἴδ. corrodo.
cor rŏdundo, avi, atum, are, aliquid, συσφαιρῶ, σφαιρῶ τι. 2) στρογγυλεύω, ἀποτορεύω.
corrūda, æ, θ. ἄγριος ἀσπάραγος.
corrūgis, e, (ruga) ἐῤῥυτιδωμένος, ῥυτιδώδης.
corrūgo, avi, atum, are, aliquid, ῥυτιδῶ τι.
corrūgus, i, ἀ. ὀχετός.
cor-rumpo, ūpi, uptum, ĕre, φθείρω, ἀπόλλυμι. frumentum, φθείρω τὸν σῖτον. aliquid igni, πυρὶ φθείρω τι. spem, ἀναιρῶ τὴν ἐλπίδα. libertatem, καταλύω, ἀπόλ-

Digitized by Google

λυμι τὴν ἐλευθερίαν. fœdera, λύω, παραβαίνω τὰς σπονδάς. 2) διαφθείρω, λυμαίνομαι. ocellos lacrimis, διαφθείρω δακρύων τὰ ὄμματα mulierem, διαφθείρω γυναῖκα. judicem pecunia, διαφθείρω χρήμασι τὸν δικαστήν. medicamentum corrumpit stomachum, τὸ ἴαμα λυμαίνεται τὸν στόμαχον. aquarum fontes corrumpo, τὰς τοῦ ὕδατος πηγὰς συγχέω.— corruptus, a, um, διεφθαρμένος.

cor-rŭo, ŭi, ĕre, συμπίπτω, καταπίπτω. ædes corruunt, ὁ οἶκος καταῤῥεῖ,κατερείπεται. 2) aliquid, συμβάλλω, καταβάλλω, ῥίπτω τι.

corrupte, ἐπίῤ. (corrumpo) διεφθαρμένως.

corruptēlla, æ, θ. (corumpo) διαφθορά.

†corruptĭbĭlis, e, (corrumpo) εὔφθαρτος, φθαρτός.

*corruptĭbĭlĭtas, ātis, θ. τὸ φθαρτόν.

corruptĭo, ōnis, θ. (corrumpo) διαφθορά.

*corruptīvus, a, um, φθαρτός.

corruptrix, īcis, θ. ἡ διαφθείρουσα.

corruptus, a, um, ἴδ.corrumpo.

*cor-ruspor, āri, ἐπιμελῶς διερευνῶ.

cors, ἴδ. cohors.

corsæ, arum, θ. αἱ κόρσαι, (ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ).

Corsĭca, æ, θ. ἡ Κύρνος, Κορσική, Κόρσικα, νῆσος τοῦ Τυῤῥηνικοῦ πελάγους.

Corsĭcānus εἴτε Corsĭcus εἴτε Corsus, a, um, Κύρνιος.

corsŏīdes, is, ἀ. (κορσοειδής) κορσοίδεστα, λίθος τις τῶν τιμίων.

cortex, ĭcis, ἀ. καὶ θ. φλοιός. 2) φλοιὸς φελλοῦ, φελλός, φλοιός.

cortĭcātus, a, um, (cortex) ἔμφλοιος.

cordĭcātus, a, um, φλοΐϊνος.

cortĭcōsus, a, um, (cortex) φλοιώδης.

cortĭcŭla, æ, θ. φλοιάριον.

cortīna, æ, θ. λέβης. 2) κατ' ἐξοχὴν ὁ τρίπους λέβης τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, ὁ Δελφικὸς τρίπους. 3) τὸ κοῖλον (τοῦ οὐρανοῦ ἢ θεάτρου).—παρὰ Τακίτῳ ἐν τῷ dial. de orat. 19, ἴσως· ὁ κύκλος, ἡ ὁμήγυρις τῶν ἀκροατῶν. 4) παρὰ τοῖς ἐκκλησ. παραπέτασμα.

cortīnāle, is, οὐ. (cortina) ἀποθήκη λεβήτων καὶ ἄλλων σκευῶν.

*cortīnĭpŏtens, entis, ἐπίθ. Ἀπόλλωνος οἰωνεί, τριποδοκρατής.

cortīnŭla, æ, θ. (cortina) λεβητάριον. Ἀμφ. γρ.

Cortōna, æ, θ. ἡ Κόρτωνα, πόλις Τυῤῥηνίας.

corŭlus, i, ταὐτὸ τῷ corylus.

cōrus, ἴδ. caurus.

cŏruscāmen, ĭnis, οὐ. (corusco) ἀμάρυγμα, ἀστραπή, στίλβη.

cŏruscātĭo, ōnis, θ. (corusco) ἀμαρυγή, ἀστραπή, στίλψις.

*cŏruscĭfer, ĕra, ĕrum, (coruscus fero) ἀστραπηφόρος.

cŏrusco, avi, atum, are, ἀμαρύσσω, ἀστράπτω, στίλβω. 2) αἴσσω, σείομαι. 3) aliquid, σείω, πάλλω, τινάσσω τι. 4) κορύσσω, κερατίζω.

cŏruscus, a, um, στιλπνός, ἀστράπτων, λάμπων. 2) παλλόμενος, σειόμενος. Λ. ποιητ.

corvīnus, a, um, κοράκειος, κοράκινος.

corvus, i, ἀ. κόραξ. 2) κόραξ, (ἰχθύς). 3) κόραξ, ὄργανον χειρουργικόν, πολεμικὴ μηχανὴ καὶ ἄστρον.

Cŏrybantes, ἴδ. Corybas.

Cŏrybantĭus, a, um, Κορυβάντιος.

Cŏrybas, antis, ἀ. Κορύβας. Corybantes, οἱ Κορύβαντες, ἱερεῖς τῆς Κυβέλης.

cŏrycēum, i, οὐ. κωρύκειον.

Cōrycis, ĭdis, Κωρυκὶς νύμφη.

Cōrycĭus, a, um, Κωρύκιος, Παρνάσιος. 2) Κωρύκιος, τῆς Κωρύκου.

Cōrycus, i, θ. ἡ Κώρυκος, πόλις καὶ ἀκρωτήριον Κιλικίας.

*cŏrylētum, i, οὐ. (corylus) τόπος κατάφυτος Ποντικῶν καρυῶν.

cŏrylus, i, θ. (*κόρυλος) Ποντικὴ καρύα.

cŏrymbĭfer, ĕri, ἀ. κορυμβοφόρος, ὁ Διόνυσος.

cŏrymbītes, æ, ἀ. κορυμβίτης (φυτόν).

cŏrymbĭum εἴτε corymbion, i, οὐ. κορύμβιον.

cŏrymbus, i, ἀ. κόρυμβος (κατ' ἐξοχὴν ὁ καρπὸς τοῦ κισσοῦ).

cŏryphæus, i, ἀ. κορυφαῖος.

Cŏryphasĭum, ii, οὐ. Κορυφάσιον.

Cŏrythus, i, θ. ἡ Κόρυθος, εἴτε Κόρτωνα, πόλις Τυῤῥηνίας.

cōrytos, i, ἀ. κωρυτός. γωρυτὸς (ἔλυτρον τόξου) φαρέτρα. ποιητ. τὸ βέλος. Γράφεται καὶ gorytus.

cŏryza, æ, θ. κόρυζα.

cōs,cōtis. θ. λίθος σκληρός, χάλιξ. 2) ἀκόνη cos olearia,ἐλαιακόνη. ἀντίκειται τῇ cos aquaria, ἐφ' ᾗ ἀκονῶντες ὕδατι ἐχρῶντο.

Cōs εἴτε Cōus, Coi, θ. Κόως, Κῶς, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Cōus, a, um, Κῷος.

Cŏsa, æ, καὶ Cossæ, arum, θ. ἡ Κόσσα, αἱ Κόσσαι, πόλις Τυῤῥηνίας. Cossānus, a, um, Κοσσαῖος.

cosmētes, æ, ἀ. κοσμητής.

cosmĭcus, a, um, κοσμικός.

cosmŏgrăphus, i, ἀ. κοσμογράφος.

Cosmus, i, ἀ. Κόσμος. Cosmœ, πληθ. Κόσμοι, ἀρχή τις ἐν Κρήτῃ, ἔφοροι.

cossim, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ coxim.

cossus, i, ἢ cossis, is, ἀ. ὁ θρίψ, ξυλοφάγος.

Digitized by Google

costa, æ, θ. πλευρά, σπάθη (τοῦ σώματος). μτφρκ. costa navis. πλευρὰ πλοίου.
costămōmum, i, οὐ. εἶδος ἀμώμου ὅμοιον τῷ κόστῳ.
costātus, a, um, (costa) bene costati boves, βόες εὐπαγεῖς τὰς πλευράς.
Costobocci, orum. ἀ. Κοστοβῶκοι, ἔθνος λῃστρικὸν παρὰ τὸν Τάναϊν, οἳ καὶ τὴν Ἑλλάδα ποτὲ ἐπέδραμον. Πλίν. φυσ. ἱστ. 6, 7. Παυσ. 10, 34.
costum, i, οὐ. ὁ κόστος (ἀρωματικὸν φυτόν).
cōtārĭa, æ, θ. ὄρυγμα ἀκονῶν.
cŏthurnātĭo, ōnis, θ. (cothurnatus) τραγικὴ σκηνή.
cŏthurnātus. a, um, (cothurnus) ὁ τοὺς κοθόρνους ὑποδεδεμένος, τραγικός.
cŏthurnus, i, ἀ. κόθορνος. μτφρκ. τὸ τραγικὸν τῆς λέξεως, τὸ τραγικὸν εἶδος τῆς γραφῆς.
cōtĭcŭla, æ, θ. (cos) βάσανος, ἀκόνιον. 2) μικρόν τι ἀγγεῖον.
cotidie, ταὐτὸ τῷ quotidie.
cŏtĭnus, i, ἀ. ὁ ῥοῦς (δένδρον).
cŏtōnēa, æ, θ. πετραῖον σύμφυτον (βοτάνη).
cŏtōnĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ cydonius.
cōtōrĭa, æ, ταὐτὸ τῷ cotaria.
cottăbus, i, ἀ. κότταβος. μτφρκ. τὸ ῥάπισμα.
cottăna, orum, οὐ. κόττανα, εἶδος μικρῶν σύκων ξηρῶν.
Cottĭānus, a, um, Κοττιανός, τοῦ Κοττίου.
Cottĭus, a, um, Κόττιος. Alpes Cottiæ, αἱ Κόττιαι Ἄλπεις.
cŏtŭla εἴτε cotўla, æ, θ. κοτύλη.
cŏturnix εἴτε cōturnix, īcis, ἡ ὄ ρ τ υ ξ, ὁ ὀρτάλιχος.
cotўla, ἰδ. cotula.
cŏtўlēdon, ōnis, θ. ἡ κοτυληδών. φ.
Cŏtyttia, orum, οὐ. Κοτύττια, ἑορτὴ τῆς Κοτυττοῦς.
Cŏtytto, ūs, θ. Κοτυττώ.
Cōus, a, um, Κῷος. ἰδ. Cos.
co-ūtor, ūti, συγχρῶμαι.
cŏvīnārĭus, ii, ἀ, (covinus) ἁρματηλάτης (ἁρματομάχος)
cŏvīnus, i, ἀ. πολεμικὸν δρεπανηφόρον ὄχημα Βρεττανῶν καὶ Βελγῶν, συνωρίς, ἅρμα. Λ. Κελτική.
coxa, æ. θ. (συγγεν. τῷ κοχώνη) ὀσφύς, μηρός, μηρίον, ἰσχίον. 2) coxa agrorum, καμπή, γωνία ἀγρῶν.
coxendix īcis, θ. (coxa) ὀσφὺς (μηροῦ -ὀστοῦν), μηρός, μηρίον, ἰσχίον.
coxim (coxa) ἐπίρ. ὀκλαδόν, ὀκλάξ. grabatum coxim insideo, τὰ ἰσχία ἐπὶ τοῦ κραββάτου ἐρείδων κάθημαι.
Crabra aqua, θ. ὄνομα τοῦ ὀχετοῦ τοῦ ῥέοντος εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν ἐκ Τούσκλου.
crābro, ōnis, ἀ. σφήξ.
cracca, æ, θ. εἶδος βικίου.
crăcens, ntis, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ gracilis.
Crăgus, i, ἀ. ὁ Κράγος, ἀκρωτήριον Λυκίας.
crambe, ēs, θ. κράμβη.
crăpŭla, æ, θ. κ ρ α ι π ά λ η.
crāpŭlārĭus, a, um, (crapula) τῆς κραιπάλης.
crāpŭlātus, a, um, κεκραιπαλῃκώς.
crāpŭlentus, a, um, (crapula) κραιπαλῶν.
*crāpŭlōsus, a, um, κραιπαλώδης.
cras, ἐπίρ. αὔριον.
crassāmen, ĭnis, οὐ. (crassus) ὑπόστασις, ὑπόστημα.
crasse, ἐπίρ. παχέως, παχυλῶς.
crassesco, ĕre, (crassus) παχύνομαι, πυκνοῦμαι, πήγνυμαι.
Crassĭānus, a, um, Κρασσιανός, τοῦ Κράσσου.
*crassĭfĭcātĭo, ōnis, θ. πάχυνσις.
crassĭfĭco, avi, atum, are, (crassus-facio) παχύνω.
*crassĭtas, ātis, θ. (crassus) πυκνότης.
*crassĭtĭes, ēi, θ. (crassus) παχύτης.
crassĭtūdo, ĭnis, θ. (crassus, πάχος, παχύτης, πυκνότης.
crassĭvēnĭus, a, um, (vena) ὁ παχείας φλέβας ἔχων.
crasso, avi, atum, are, (crassus) παχύνω, πυκνῶ.
crassus, a, um, παχύς, πυκνός, πηκτός. μτφρκ. παχυλός. ἀγροῖκος.
Crassus, i, ἀ. Κράσσος.
crastĭnus, a, um, (cras) ὁ αὔριον. crastinus dies, ἡ αὔριον (ἡμέρα). in crastinum, ἐς αὔριον, ἐπ' αὔριον.
crătægis, is, θ. κραταιόγονον. φ.
crătægon, ŏnis, θ. κραταιγών. φ.
crătægum, i, οὐ. κραταιγών, καρπὸς τῆς πύξου.
Crătæis, ĭdis, θ. Κραταιΐς.
crătæŏgŏnon, i, οὐ. κραταιόγονον. φ.
crāter, ēris, ἀ. κρατήρ. 2) δεξαμενή. 3) κρατὴρ ἡφαιστείου ὄρους.
cratēra, æ, θ. ταὐτὸ τῷ crater.
crātērītis, tĭdis, θ. ἄγνωστος λίθος τῶν τιμίων. Πλίνιος.
Crăthis, ĭdis, θ. ὁ Κρᾶθις ποταμός.
crātĭcĭus, εἴτε cratitius, a, um, (cratis) πλεκτός.
crātĭcŭla, æ, θ. (cratis) ἰσχάριον.
Crătīnus, i, ἀ. Κρατῖνος.
*crātĭo, ire, (crates) βωλοκοπῶ.
Crătippus, i, ἀ. Κράτιππος.
crātis, is, θ. ταρσός, πλέγμα, γέῤῥον.
crĕābĭlis, e, (creo) κτιστός, ποιητός.
creāgra, æ, θ κρεάγρα.
†creāmen, ĭnis, οὐ. κτίσμα, ποίημα, δημιούργημα.
creātio, ōnis, θ. ποίησις. liberorum, τε-

κνοποιΐα. 2) αἵρεσις, ἀρχαιρεσία, χειροτονία.
creātor, ōris, ἀ. (creo) κτίστης, δημιουργός. 2) ὁ χειροτονῶν, χειροτονητής.
creātrix, īcis, θ. δημιουργός, μήτηρ, γενέτειρα.
creātūra, æ, θ. (creo) κτίσμα, ποίημα
crēber, bra, brum, πυκνός, συχνός, συνεχής. crebra silva, πυκνὴ ὕλη. crebra ædificia, συνεχῆ οἰκοδομήματα. hostes crebri cadunt, πυκνοί, συχνοὶ πίπτουσιν οἱ ἐχθροί crebri impetus, πυκναὶ προσβολαί. creber sum in re, συνεχής εἰμι ἔν τινι, συνεχῶς πράττω τι. sententiis creber, πυκνός, ποικίλος τὰς γνώμας. Africus creber procellis, ὁ θυελλώδης λίψ.— crebra, ἐπίρ. πυκνά, θαμινά, συχνά.
*crēbrātus, a, um, (creber) πεπυκνωμένος.
crebre, ἐπίρ σπαν. ἀντὶ τοῦ crebro.
crēbresco, brŭi, ĕre, (creber) πυκνός, συχνὸς γίγνομαι, αὐξάνομαι, λαμβάνω ἐπίδοσιν. fama crebrescit, ἡ φήμη θρυλεῖται, διαθρυλεῖται.
crēbrĭtas, ātis, θ. (creber) πυκνότης, συχνότης, συνέχεια.
*crēbrĭter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ crebro.
crēbro, ἐπίρ. (creber) συνεχῶς, πυκνῶς, θαμινά, συχνά.
crēdĭbĭlis, e, (credo) εὔπιστος, πιθανός. credibilis ratio, εἰκὼς λόγος. credibile est, εἰκός ἐστιν
crēdĭbĭlĭter, ἐπίρ. εὐπίστως, πιθανῶς.
crēdĭto, are, (ἐπιτατ. τοῦ credo) πιστεύω.
crēdĭtor, ōris, ἀ. δανειστής, χρήστης.
crēdĭtrix, īcis, θ. ἡ δανείσασα.
crēdĭtus, a, um, ἴδ. credo.
crēdo, ĭdi, ĭtum, ĕre, πιστεύω. alicui aliquid, τινί τι. se hostibus, ἐμπιστεύω, ἐπιτρέπω ἐμαυτὸν τοῖς πολεμίοις. 2) alicui pecuniam, κίχρημι, δανείζω τινὶ χρήματα. 3) alicui, πιστεύω τινί, πιστὸν ἡγοῦμαί τινα. 4) alicui, πιστεύω, πείθομαί τινι. mihi crede, ἐμοὶ πείθου, ἡ μήν. 5) aliquid, πιστεύω τι. id quod verum est, credo, πιστεύω τὸ ἀληθές. credo vos novisse, πιστεύω ὑμᾶς εἰδέναι. quo majorem, credo, licentiam habeant, ὅπως μείζονα, οἶμαι, ἐξουσίαν ἔχωσι. credor aliquid fecisse, πιστεύομαι πεποιηκέναι τι.
creduam, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ credam, ἴδ. credo.
crēdŭlĭtas, ātis, θ (credo) εὐπιστία, τὸ ταχυπειθές.
crēdŭlus, a, um, εὔπιστος, ταχυπειθής, ἑτοιμοπειθής, ῥᾴθυμος.
crĕmātĭo, ōnis, θ. καῦσις.
crĕmātor, ōris, ἀ. καύστης, καυτήρ.
crēmentum, i, οὐ. (cresco) αὔξησις, ἐπίδοσις.

Crĕmĕra, æ, ἀ. Κρεμέρας, ποταμὸς Τυῤῥηνίας. τὸ ἐπίθ. Cremerensis
crĕmĭum, i, οὐ. συνηθέστ. cremia, orum, πληθ. φρύγανα.
crĕmo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, καίω τινὰ ἤ τι.
Crĕmōna, æ, θ. Κρεμώνη, πόλις τῆς ἐντὸς τῶν Ἄλπεων Κελτικῆς.
crĕmor, ōris, ἀ. χυλός.
crenae, arum, θ. πληθ. αἱ γλυφίδες.
creo, avi, atum, are, κτίζω, δημιουργῶ, ποιῶ γεννῶ creo puerum, γεννῶ υἱόν. creatus matre serva, ἐκ δούλης μητρὸς γεγονώς voluptatem inimicis creo, παρέχω ἡδονὴν τοῖς ἐχθροῖς. 2) aliquem, ποιῶ, αἱροῦμαι, χειροτονῶ, ἀποδείκνυμί τινα ὕπατον, στρατηγὸν κτλ. παθητ. sorte creor, λαγχάνω.
Creon, εἴτε Creo, ntis, ἀ. Κρέων.
*crĕpax, ācis, (crepo) ψοφώδης.
crĕper, ĕra, ĕrum, ἄδηλος, ἀμφίβολος.
creperum, οὐ. κνέφας, σκότος.
crĕpĭda, æ, θ. κρηπίς, ὑπόδημα.
crĕpĭdārĭus, a, um, (crepida) τῆς κρηπῖδος. crepidarius sutor, ὁ κρηπιδοποιός.
crĕpĭdātus, a, um, (crepida) κεκρηπιδωμένος. κρηπῖδας ὑποδεδεμένος.
crĕpīdo, ĭnis, θ. κρηπίς, βάσις, θεμέλιον. 2) κρηπίς, κράσπεδον, χηλή.
crĕpĭdŭla, æ, θ. μικρὰ κρηπίς, σανδάλιον.
crĕpis, ĭdis, θ. κρηπίς, ἄγνωστον φ.
crĕpĭtācillum, i, οὐ. (crepitaculum) μικρὸν κρόταλον.
crĕpĭtācŭlum, i, οὐ. (crepito) κρόταλον, σεῖστρον.
crĕpĭto, are, (θαμιστ. τοῦ crepo) κροτῶ, κροταλίζω, ψοφῶ.
crĕpĭtus, ūs, ἀ. (crepo) κρότος, κροταλισμός, ψόφος, κτύπος, πάταγος. 2) crepitus ventris, πορδή
crĕpo, ŭi, ĭtum, are, κροτῶ, κροταλίζω, ψοφῶ, παταγῶ, κτυπῶ. 2) πέρδω. 3) aliquid, παταγῶ, διακωδωνίζω, θρυλῶ, διὰ στόματος ἔχω τι. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητ.
crĕpŭlus, a, um, (crepo) ψοφώδης Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
crĕpundĭa, orum, οὐ. (crepo) πλαταγή, κρόταλον τῶν παίδων. φράσ· a crepundiis, ἐκ παίδων.
*crĕpuscŭlascens, entis, κνεφαῖος.
crĕpuscŭlum, i, οὐ. (creper) τὸ κνέφας, ἡ δείλη, ποιητ. τὸ σκότος.
Crēs, ētis, ἀ. ὁ Κρής.
Crescens, entis, ἀ. Κρήσκης, -εντος.
crescentĭa, æ, θ. (cresco) αὔξησις, ἐπίδοσις.
cresco, crēvi, crētum, ĕre, αὔξομαι, αὐξάνομαι. crescunt fruges, arbusta, animantes, καρποί, δένδρα, ζῷα αὐξάνονται.

Digitized by Google

puer in ejus domo crevit. ὁ παῖς ηὐξήθη ἐν τῇ ἐκείνου οἰκίᾳ. Nilus srescit, ὁ Νεῖλος αὔξεται. crescit in longitudinem, αὔξεται εἰς μῆκος. hostium opes creverunt. ἐπίδοσιν ἔλαβε τὰ τῶν ἐχθρῶν πράγματα. cresco ex aliqua re, αὐξάνομαι διά τινος, ἀπό τινος, ἐπίδοσιν (δυνάμεως) ἔκ τινος λαμβάνω. 2) ποιητ. ἀναφύομαι, φύομαι. e terra corpora crescunt, σώματα ἐκ τῆς γῆς ἀναφύεται. rosa crescit, ῥόδον φύεται. — cretus, πεφυκώς, γεγονώς. Trojano sanguine εἴτε Trojano a sanguine cretus. ἐκ Τρωϊκοῦ αἵματος πεφυκώς.

Crēsĭus εἴτε Cressus, a, um, Κρήσιος, Κρητικός.

Cressa, æ, θ. ἡ Κρῆσσα.

Crēta, æ, εἴτε Crēte, ēs, θ. Κρήτη.

crēta, æ, θ. ἡ γύψος, λευκὴ γῆ, (κρητίς) Cimolia creta, Κιμωλία γῆ

crētācĕus, a, um, (creta) γύψῳ μεμιγμένος

Crētæus, a, um, Κρηταῖος, Κρητικός.

Crētānus, a, um, Κρηταῖος, Κρητικός.

crētārĭus, a, um, (creta) τῆς γύψου. cretaria, æ, θ. (γυψοπωλεῖον).

crētātus, a, um, γεγυψωμένος, λευκανθίζων.

Crētensis, e, Κρητικός. Cretenses, ium, ἁ. Κρῆτες.

crētĕus, a, um (creta) γύψου πεποιημένος.

Crēthĕus, ĕi, ἁ. Κρηθεύς

crethmos, i, θ. (κρῆθμον) βοτάνη.

Crētĭcus, a, um, Κρητικός.

crētĭfŏdīna, æ, θ. (creta-fodina) ὄρυγμα γύψου.

crētĭo, ōnis, θ. (cerno) τὸ εἰς κληρονομίαν ἐμβατεύειν, ἡ κληρονομία.

Crētis ĭdis, θ. (Κρητὶς) Κρητικάς, Κρῆσσα.

crētōsus, a, um, γύψου πλήρης.

crētŭla, æ, θ. (creta) λευκὴ σημαντρὶς γῆ.

crētūra, æ, θ (cerno) σινίασμα, ἄχυρον.

crētus, a, um, ἴδ. cerno καὶ cresco.

Creūsa, æ. θ. Κρέουσα

crībello, avi, atum, are. κοσκινεύω, κοσκινίζω.

crībellum, i. οὐ. (cribrum) κοσκίνιον.

crībrārĭus, a, um, (cribrum) κεκοσκινισμένος.

cribro, avi, atum, are, (cribrum) κοσκινεύω, κοσκινίζω.

crībrum, i, οὐ. κόσκινον.

crīmen, ĭnis, οὐ. (cerno) ἔγκλημα, κρίμα, αἰτία, κατηγορία. respondeo criminibus, ἀποκρίνομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα. falsum crimen ψευδὲς ἔγκλημα, διαβολή. crimen sceleris fingo, πλάττω ἔγκλημα κακουργήματος. in crimine est, αἰτίαν ἔχει. arcesso aliquem crimine ambitus, καλῶ τινα εἰς δίκην σπουδαρχίας, ἐπ' αἰτίᾳ σπουδαρχίας. crimen conjurationis defendo, ἀπολογοῦμαι περὶ προδοσίας. hoc tibi crimini do, ἐγκαλῶ σοι τοῦτο, αἰτιῶμαί σοι τούτου. in crimen venio, ἐμπίπτω εἰς αἰτίαν, εἰς κατηγορίαν. 2) ἔγκλημα, αἰτία, ἁμάρτημα, ἀδίκημα. scelera et crimina, ἀνουσιουργήματα καὶ κακουργήματα. fœdatus crimine, μεμιασμένος τῷ ἁμαρτήματι. tuum crimen est, σὺ αἴτιος εἶ Bajæ crimen amoris, αἱ Βαΐαι. ἡ αἰτία τοῦ ἔρωτος.

crīmĭnālis, e, ἐγκληματικός.

crīmĭnālĭter, ἐπίρ. ἐγκληματικῶς.

crīmĭnātĭo, ōnis, θ. ἔγκλημα, κατηγορία. 2) διαβολή.

crīmĭnātor, ōris, ἁ. κατήγορος, διάβολος.

crīmĭno, are, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ criminor.

crīmĭnor, atus sum, ari, (crimen) aliquem apud aliquem εἴτε alicui, κατηγορῶ τινος, αἰτιῶμαί τινα, διαβάλλω τινὰ πρός τινα 3) aliquid, διαβάλλω, ἐγκαλῶ. κατηγορῶ τι. criminatus est amicitiam a me violatam esse, κατηγόρησέ μου, ὅτι παραβέβηκα τὴν φιλίαν. 3) criminor, παθητ. διαβάλλομαι, κατηγοροῦμαι.

crīmĭnōse, ἐπίρ. ἐγκληματικῶς, κατηγορικῶς, διαβολικῶς.

crīmĭnōsus, a, um, (crimen) ἐγκληματικός. κατηγορικός, διαβολικός.

Crīmīsus εἴτε Crimissus i. ἁ. Κριμισσός, ποταμὸς Σικελίας, τανῦν Belice destro.

crīnālis, e, (crinis) τῆς τριχός, τῶν τριχῶν. crinalis vitta, ἡ περὶ τὰς τρίχας ταινία. crinalis hedera, κίσσινος τῆς κόμης στέφανος. crinalis acus εἴτε crinale, is, τέττιξ, καλαμίς (κοσμήματα κόμης).

crīnĭger, ĕra ĕrum, (crinis-gero) κομῶν, κομήτης.

crīnĭo, īvi, ītum, īre, (crinis) τριχῶ. crinior, τριχοῦμαι, κομῶ. crinītus, a, um, τριχωτός, κομῶν, κομήτης, εὔκομος.

crīnis, is, ἁ. θρίξ. crines, αἱ τρίχες, κατ' ἐξοχὴν ἡ κόμη.

crīnītus, a, um, ἴδ. crinio.

crīnon, i, οὐ. κρίνον.

crīŏbŏlĭum, i, οὐ. (κριὸς βάλλω) κριοβόλιον, θυσία τῷ Ἄττει προσφερομένη. Ἐπιγρ.

crīsĭmus, a, um, κρίσιμος (ἐν τῇ ἰατρικῇ).

crīsis, is, θ. κρίσις. (ἐν τῇ ἰατρικῇ).

crispĭcans, antis, (crispus) βοστρυχίζων.

*crispĭsulcans, ntis, (crispus-sulco) βοστρυχώδης, ἑλισσόμενος.

crispĭtūdo, ĭnis, θ. (crispus) οὐλότης, παλμός, ἀμαρυγή.

crispo, avi, atum, are, (crispus) βοστρυχῶ, βοστρυχίζω, οὖλον ποιῶ. 2) τραχύ, ποικίλον ποιῶ. 3) πάλλω, σείω.— crispans, ntis, οὖλος, ῥυτιδώδης. 3) πάλλων.

crispŭlus, a, um, (crispus) οὐλόθριξ, βεβοστρυχωμένος.
crispus, a, um, οὖλος, οὐλόθριξ. μτφρχ. crispa oratio, λόγος ἐπιτηδευτός, τεχνητός. 2) τραχύς 3) παλλόμενος, πάλλων, σειόμενος. Crispus, i, ὁ. Κρίσπος.
Crissa, æ, θ. Κρίσσα. Crissæus, a, um, Κρισσαῖος.
crisso, avi, are, σείω τὴν πυγήν.
crista, æ, θ λόφος (καὶ τῶν ζώων καὶ τῆς κόρυθος).
cristātus, a, um, (crista) λοφοφόρος, λοφωτός.
cristŭla, æ, θ. (crista) λοφίον, λοφίδιον.
†critæ, arum, ἀ. κριταί.
crīthŏlŏgĭa, æ, θ κριθολογία.
crĭtĭcus, a, um, κριτικός.
crocallis, ĭdis, θ. ἄγνωστος λίθος.
crŏcātus, a, um, (crocus) κρόκιος, κροκωτός.
crŏcĕus, a, um, (crocus) κρόκιος, κρόκινος, κροκωτός.
crŏcĭas, æ, ἀ. κροκίας (λίθος).
crŏcĭdismus, i. ἀ. κροκιδισμός.
crŏcĭnus, a, um, κρόκινος.
crŏcĭo, ire, κρώζω
crŏcis, ĭdis, θ. κροκὶς (φυτόν).
*crŏcĭto, are, (θαμιστ. τοῦ crocio) κρώζω.
crocītus, ūs, ἀ. (crocio) κρωγμός.
crŏcŏdīlēa, æ, θ. κροκοδειλεία.
crŏcŏdīlīnus, a, um, κροκοδείλινος. crocodilina, æ, θ κροκοδειλίνη, κροκοδείλινος συλλογισμός.
crŏcŏdīlion, i, οὐ. κροκοδείλιον (φυτόν).
crŏcŏdīlus, i, ἀ. κροκόδειλος.
crŏcŏmagma, ătis, οὐ. κροκόμαγμα.
crŏcōta, æ, θ. (ὑπον. vestis) κροκωτὸς πέπλος, τὸ κροκωτόν.
crŏcōtārĭus, a, um, (crocota) τοῦ κροκωτοῦ. crocotarius infector, ὁ κατασκευάζων τὰ κροκόβαπτα.
crŏcottas, æ, ἀ. ὁ κροκόττας, κροκούτας, ἄγνωστον θηρίον τῆς Αἰθιοπίας.
crŏcōtŭla, æ, θ. (crocota) κροκωτίδιον, κροκώτιον.
crŏcus, i, ἀ. καὶ crŏcum, i, οὐ. ὁ κρόκος. σπαν crocus, i, θ. ἡ κρόκος.
crocūta, æ, ταὐτὸ τῷ crocotta.
Crœsus, i, ὁ Κροῖσος.
Crommyu acris, ĭdis, θ. Κρομμύου ἄκρα, ἀκρωτήριον τῆς Κύπρου.
Crŏmyon, ōnis, ἀ. Κρομυών.
Crŏnĭus, a, um, Κρόνιος. Cronia, orum, οὐ. τὰ Κρόνια.
crŏtălĭa, orum, οὐ. κροτάλια, εἶδος ἐνωτίων.
crŏtălistrĭa, æ, θ. ἡ κροταλίζουσα, ἡ τὸ κρόταλον σείουσα, ἡ πρὸς τὸ κρόταλον ὀρχουμένη.
crŏtălum, i, οὐ. κρόταλον.
crŏtăphus, i, ἀ. ὁ κρόταφος (νόσος).
Crŏto εἴτε Crŏton, ōnis, ἀ. καὶ θ. ἡ Κρότων.
Crŏtōnĭātes, æ, ἀ. Κροτωνιάτης.
Crŏtōniensis, is, ἀ. Κροτωνιάτης.
Crŏtōpiădes, æ, ἀ. Κροτωπιάδης, ἀπόγονος τοῦ Κρότωπου
Crŏtos, i, ἀ. ὁ Κρότος (ἄστρον).
crŭcĭabĭlis, e, πολυαλγής.
*crŭcĭābĭlĭtas, ātis, θ. βάσανος, ἀλγηδών.
crŭcĭābĭlĭter, ἐπίρ. αἰκιστικῶς.
†crŭcĭābundus, a, um, (crucio) βασανίζων, αἰκίζων, αἰκιστικός.
crŭcĭāmen, ĭnis, οὐ. βάσανος, αἴκισμα.
*crŭcĭāmentum, i, οὐ. βάσανος, αἴκισμα.
crŭcĭārius, a, um, πολυαλγής. cruciarius, ἀ. ὁ ἐσταυρωμένος 2) σταυροῦ ἄξιος.
crŭcĭātor, ōris, ἀ βασανιστής, αἰκιστής.
crŭcĭātus, ūs, ἀ αἰκισμός, βασανισμός, αἰκία, βάσανος.
*crŭcĭfer, ĕri, ἀ. ὁ φέρων σταυρόν, (σταυροφόρος).
crŭcĭfigo, ταὐτὸ τῷ cruci figo, ἴδ. crux.
†crŭcĭfixor, ōris, ἀ. (crux figo) (σταυρωτής).
crŭcĭfixus, a, um, ταὐτὸ τῷ cruci fixus, ἴδ crux.
crŭcĭo, avi, atum, are, aliquem, παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστ. σταυρῶ. Ἄλλως δὲ βασανίζω, αἰκίζομαί τινα. crucior, ἀνιῶμαι.
crŭdārĭa, æ, θ. ἡ ἀνωτάτη τοῦ ἀργύρου φλέψ.
crūdēle, ἐπίρ. τύπος σπάν. ἀντὶ τοῦ crudeliter.
crūdēlis, e, (crudus) ὠμόφρων, ὠμός, ἄγριος, σκληρός.
crūdēlĭtas, ātis, θ. (crudelis) τὸ ὠμόφρον, ἡ ὠμότης, ἀγριότης, σκληρότης.
crūdēlĭter, ἐπίρ. ὠμοφρόνως, ὠμῶς, ἀγρίως.
crūdesco, dŭi, ĕre, (crudus) ὠμοῦμαι, ὠμός, ἄγριος γίγνομαι.
crūdĭtas, ātis, θ (crudus) ὠμότης, ἀπεψία, δυσπεψία.
*crūdĭtātio, ōnis, θ. (crudito) ὠμότης, ἀπεψία, δυσπεψία.
crūdĭto, are, (crudus) ἀπεπτῶ, δυσπεπτῶ.
crūdus, a, um, (cruor, cruidus), αἱματόρρυτος, αἱμοσταγής. vulnus crudum, τραῦμα αἱμοσταγές. 2) συνηθέστ. ὠμός, ἄπεπτος. 3) ἀπεπτῶν, δυσπεπτῶν. 4) μτφρχ. ὠμός, ἄωρος, ἀκατασκεύαστος, ἀνεξέργαστος· ἔτι δὲ καὶ νεαρός, πρόσφατος, οἷον· amor crudus, servitium crudum. 5) ὠμόφρων, ὠμός, ἄγριος, σκληρός.
*crŭentātĭo, ōnis, θ. αἱμάτωσις.
crŭente, ἐπίρ. ὠμῶς, ἀγρίως, σκληρῶς.
*crŭenter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ cruente.

Digitized by Google

*crŭentĭfer, ĕra, ĕrum, αἱματηφόρος, αἱματόῤῥυτος.
crŭento, avi, atum, are, (cruentus) aliquem ἢ aliquid, αἱματῶ, αἱμάσσω, καθαιμάσσω τινὰ ἤ τι. μτφρκ. μιαίνω. 2) ἐρυθραίνω, πορφυρῶ.
crŭentus, a, um, (cruor) αἱματηρός, αἱμακτός, αἱματώδης, αἱματόῤῥυτος, αἱματόφυρτος. 2) αἱματοχαρής, φόνιος, ὠμός. 3) αἱμόχρους.
crŭmēna, æ, θ. βαλάντιον.
crumīna, æ, ταὐτὸ τῷ crumena.
crŭor, ōris, ἀ. αἷμα, μάλιστα τὸ ἐκ τραύματος, λύθρος, βρότος. 2) μτφρκ. τὸ αἷμα, ὁ φόνος.
crupellārĭus, ii, ἀ. εἶδος Κελτικῶν μονομάχων.
crūrālis, e, (crus) περικνήμιος.
crūrĭcrĕpĭda, æ, ἀ. (crus crepo) μαστιγίας.
crūrĭfrăgĭum, ii, οὐ. (crus-frango) σκελοκοπία
crūs, ūris, οὐ. κνήμη, τὸ κάτω σκέλος, σκέλος. 2) στέλεχος τοῦ δένδρου τὸ πρὸς τῇ γῇ
cruscŭlum, i, οὐ. (crus) βραχεῖα κνήμη.
crusma, ătis, οὐ. κροῦσμα.
crusta, æ, θ λέπος, ὄστρακον. glandis, τὸ κέλυφος τῆς βαλάνου. piscium, ἡ λεπὶς τῶν ἰχθύων. locustæ, τὸ ὄστρακον τῆς ἀκρίδος. ovi, τὸ ὄστρακον τοῦ ᾠοῦ marmoris, ἡ μαρμάρου πλάξ fluminis, ὁ πάγος τοῦ ποταμοῦ crustæ parietum, τὸ κονίαμα.
crustārĭus, ii, ἀ πλακωτὴς μαρμάρου.
crusto, avi, atum, are, πλακῶ, κονιῶ, περιλαμβάνω πλαξί. domum marmoribus, πλακῶ μαρμάρῳ τὸν οἶκον portam fero, περιλαμβάνω τὴν πύλην πλαξὶ σιδήρου.
crustāta, orum, οὐ. τὰ ὀστρακόδερμα.
*crustōsus, a, um. (crusta) ὀστρακώδης.
crustŭla, æ, θ. (crusta) λέπιον, ὀστράκιον.
crustŭlārĭus, ii, ἀ (crustulum) πλακουντοποιός.
crustŭlum, i, οὐ. (crustum) πλακούντιον.
crustum, i, οὐ. (crusta) πλακοῦς.
Crustŭmĕrĭa æ θ εἴτε Crustumerĭum, ii, οὐ. εἴτε Custumium, ii, εἴτε Crustumĕri, orum, ἀ ἡ Κρουστομερία, πόλις τῆς Σαβίνης, ἧς οἱ κάτοικοι Crustumīni, orum, Κρουστομέριοι
crux, crŭcis, θ σταυρός. cruci figo εἴτε affigo, suffigo aliquem, σταυρῶ, ἀνασταυρῶ τινα. μτφρκ. ἡ βάσανος, αἰκία, τὸ κακόν. abi εἴτε i in malam crucem! ἄπαγ' ἐς κόρακας!
crypta, æ, κρύπτη, κρυπτὴ διῶρυξ.
cryptĭcus, a, um, κρυπτικός.
cryptŏportĭcus, ūs, θ. κρυπτὴ στοά.
crystallĭnus, a, um, κρυστάλλινος.
crystallĭon, ii, οὐ. κρυστάλλιον, φ.
crystallum, i, οὐ κρύσταλλος, (λίθος).
*cŭbātĭo, ōnis, θ. κοίμησις.
*cŭbātor, ōris, ἀ ὁ ἀνακείμενος.
cŭbĭcŭlāris, e, ταὐτὸ τῷ cubicularius
cŭbĭcŭlārĭus, a, um, (cubiculum) τοῦ κοιτῶνος. cubicularius, i, ἀ. κατακοιμιστής, κοιτωνίτης, παρακοιμώμενος, κατευναστήρ.
cŭbĭcŭlātus, a, um, (cubiculum) κοιτῶνας ἔχων. navis cubiculata, θαλαμηγός.
cŭbĭcŭlum, i, οὐ. (cubo) κοιτών, δωμάτιον, κοιμητήριον, εὐναστήριον. ('Εκ ταύτης τῆς λέξεως παρέφθαρται τὸ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κουβούκλιον. 2) θάλαμος αὐτοκράτορος ἐν θεάτρῳ. 3) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· συναρμογὴ λίθων.
cŭbĭcus, a, um, κυβικός.
cŭbīle, is, οὐ. (cubo) κοίτη, εὐνή. (ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων), κατ' ἐξοχὴν κοιτών, δωμάτιον, παστός. 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· συναρμογὴ λίθων, δοκοί, σανίδες.
cŭbĭtal, is, οὐ. (cubo) ὑπαγκώνιον.
cŭbĭtālis, e, (cubitum) πηχυαῖος.
*cŭbĭtĭo, ōnis, θ. (cubo) κατάκλισις.
cŭbĭtissim, ἐπίρ. (cubo) κατακλινῶς.'Αμφ. γραφ.
cŭbĭto, avi, are, (θαμιστ. τοῦ cubo) κοιτάζομαι.
*cŭbĭtor, ōris, ἀ. ὁ κατακλινόμενος.
cŭbĭtūra, æ, θ. (cubo) κατάκλισις, κοίμησις
cŭbĭtum, i, οὐ (cŭbo) ὁ ἀγκών. (Δωρικῶς κύβιτον). 2) πῆχυς (μέτρον).
cŭbĭtus, i, ἀ πῆχυς
cŭbĭtus, ūs, ἀ. (cubo) κατάκλισις. 2) κοίτη.
cŭbo, ŭi, ĭtum, are, κεῖμαι, κατάκειμαι, κατακέκλιμαι. 2) κοιτάζομαι, κοιμῶμαι. 3) ἐπὶ τόπου· cubans, κατακλινής.
cŭbus, i, ἀ κύβος.
cŭci, οὐ. ἄκλιτ. τὸ κοῦκι (δένδρον) Λ. Περσική.
cŭcŭbo, are, κικκαβίζω.
cŭculla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ cŭcullus.
cŭcullĭo, ōnis, ἀ. (cucullus) κάλυμμα κεφαλῆς.
cŭcullus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ cucullio.
cŭcŭlo, are, (cuculus) κοκκίζω.
cŭcŭlus, καὶ cŭcūlus, i, ἀ. κόκκυξ. 2) βοτάνη ἡ καὶ στρύχνος.
cŭcŭma, æ, θ. (κακκάβη) λέβης.
*cŭcŭmella, æ, θ (cucuma) λεβήτιον.
†cŭcŭmerārĭum, ii, οὐ. (cucumis) σικυήλατον, σικυήρατον
cŭcŭmis, is καὶ ĕris, ἀ. σίκυος, ὠμὸς σίκυος, ἄγγουρον.
cŭcurbĭta, æ, θ. κολοκύντη, σικύα. 2) σικύα, ἰατρικὸν ὄργανον.
cucurbĭtārius, i, ἀ. φυτευτὴς σικυῶν.

Digitized by Google

cŭcurbĭtātĭo, ōnis, θ. τὸ σικυάζειν.
cŭcurbĭtīnus, a, um, ὅμοιος κολοκύντῃ.
cŭcurbĭtŭla, æ, θ. κολοκυντίς. 2) σικύα, ἰατρικὸν ὄργανον.
cŭcūrĭo, ire, κοκκύζω, (ἐπὶ ἀλεκτρυόνος).
cŭcus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ cuculus.
cūdo, (di, sum) ĕre. τύπτω, πτίσσω. ἐκλεπίζω. 2) κόπτω ἄργυρον, ἀργυρᾶ νομίσματα.
cūdo, ōnis, ἀ. εἶδος περικεφαλαίας.
cŭĭcŭĭmŏdi, (quisquis-modus) ὁτουδήποτε εἴδους, ὁποιοςοῦν.
cŭĭmŏdi, (quis-modus) τίνος εἴδους, ὁποῖος.
cūjas, ātis, καὶ ἀρχαϊκ. cūjātis, is, ποδαπός, ποίου ἔθνους, ποίας χώρας, ποίας γενεᾶς;
cūjus, a, um, (σπάν. ἐκ τῆς ἀναφ. ἀντων. qui,) οὗ. argentum pro istis ambabus cujæ erant domino dedi, ἀργύριον ὑπὲρ ἀμφοῖν τούτοιν τῷ κυρίῳ, οὗ ἦσαν, δέδωκα. 2) (συχνότ. ἐκ τῆς ἐρωτημ. ἀντων. quis). τίνος; cujum pecus? τίνος τὰ θρέμματα; cujanam vox? τίνος δὴ φωνή;
cūjus ĕmŏdi, ὁποιοστισοῦν. lex cujuscemodi sit, νόμος ὁποῖός τις ἂν ῇ.
cūjuscunquĕmŏdi, ὁποιοσδήποτε.
cūjusdammŏdi, ποιός τις, εἴδους τινός.
cūjusmŏdi (quis-modus) ποῖος; τίνος εἴδους; τίνος τρόπου; τίνος γένους; 2) ἀναφορικῶς· ὁποῖος.
cūjusmŏdĭcunque, ὁποιοσδήποτε.
cūjusnam, ἴδ. cujus.
cūjusquĕmŏdi, ταὐτὸ τῷ cujuscemodi
cūjusvis, cūjāvis, cūjumvis, οὑτινοσοῦν, ὅτου δή.
culcĭta, æ, θ. (calco) τύλη, στρῶμα.
culcĭtella, æ, θ. (culcita) τυλεῖον, μικρὸν στρῶμα.
culcĭtŭla, æ, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
cūlĕāris, e, (culeus) ἀσκοῦ χωρητικός.
cūlĕus, i, ἀ σάκκος, σακκίον, ἀσκός. 2) κολεός, μέτρον εἴκοσιν ἀμφορέων χωρητικόν. 2) οἱ ὄρχεις.
cūlex, ĭcis, ἀ. κώνωψ.
cŭligna, æ, θ. κυλίχνη.
cŭlīna, æ, θ. μαγειρεῖον. μτφρκ. ἡ τροφή, τὸ δεῖπνον.
cŭlīnārĭus, a, um, μαγειρικός. culinarius, i, ἀ. (ὑπον. servus) δοῦλος ἐν μαγειρείῳ.
culix, ĭcis, ἀ. ἄγνωστόν τι φυτόν.
cullĕus, ταὐτὸ τῷ culeus.
culmen, ĭnis, οὐ. (ἐκ τοῦ columen) κορυφή, ἄκρα, κολοφών. 2) στέγος, ὄροφος.
Culminia, ταὐτὸ τῷ Colminiana.
culmus, i, ἀ. καλάμη, (τοῦ σίτου καὶ τῶν ἄλλων φυτῶν).
culpa, æ, θ. αἰτία, πλημμέλημα, πταῖσμα, culpa in facto, non scelus est, πλημμέλημα ἐν τῇ πράξει, οὐκ ἔγκλημα ἔνεστιν. in culpa sum, ἐν αἰτίᾳ εἰμί culpam conferre in aliquem, τὴν αἰτίαν ἀνατιθέναι τινί transfero culpam in alium, τρέπω τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλον. meā culpā, δι' ἐμέ. non factum est meā culpā, οὐ δι' ἐμὲ γέγονεν, ἀναίτιός εἰμι.
culpābĭlis, e, αἰτίας ἄξιος, μεμπτός, ἐπίμεμπτος, ψεκτός.
culpābĭlĭter, ἐπίρ. ψεκτῶς, ἐπιληψίμως.
culpātĭo, ōnis, θ. αἰτίασις, μέμψις.
*culpĭto are, (θαμιστ. τοῦ culpo) aliquid αἰτιῶμαί τι, καθάπτομαί τινος.
culpo, avi, atum, are, (culpa) aliquem ἢ aliquid, αἰτιῶμαί τινα ἤ τι, ψέγω τινὰ ἤ τι.— culpatus, a, um, αἰτίας ἄξιος, ψεκτός.
culte, ἐπίρ. (colo) κομψῶς.
cultello, avi, atum, are, (cultellus) ὁμαλίζω.— cultellātus, a, um, μαχαιρωτός.
cultellus, i, ἀ. (culter) μαχαίριον, μαχαιρίδιον.
culter, tri, ἀ. μάχαιρα, μαχαίριον.
cultĭo, ōnis, θ. (colo) θεραπεία agri, ἡ γεωργία.
cultor, ōris, ἀ (colo) ὁ θεραπεύων, ἐργαζόμενος. cultor agri, εἴτε ἁπλῶς cultor, γεωργός, ἐργάτης. 2) κάτοικος τόπου τινός, ὁ νεμόμενος τόπον. 3) θεραπευτής, ὁ ἐπιμελούμενός τινος. 4) ὁ σεβόμενος, λατρεύων τινὰ (θεόν).
cultrārĭus, ii, ἀ. (culter) σφαγεὺς ἱερείου.
cultrātus, a, um, (culter) μαχαιρωτός, μαχαιριωτός.
cultrix, īcis, θ. (cultor) θεραπευτρίς, ἡ θεραπεύουσα 2) ἡ κάτοικος, ἡ νεμομένη (τόπον τινά). 3) παρ' ἐκκλ. ἡ λατρεύουσα.
cultūra, æ, θ, (colo) θεραπεία, ἐργασία. agri cultura εἴτε ἁπλῶς cultura, γεωργία. 2) θεραπεία, μτφρκ. ἡ παιδεία.
cultus, a, um, ἴδ. colo.
cultus, ūs ἀ. (colo) θεραπεία, ἐργασία, ἐπιμέλεια. agrorum, ἡ γεωργία. 2) θεραπεία, λατρεία (τῶν θεῶν). 3) νοῦ θεραπεία, βίος, τρόποι, ἤθη. 3) κατ' ἐξοχήν· ἡ ἡμέρωσις, παιδεία. 5) κόσμος, στολή, ἔνδυμα.
cŭlullus, i, ἀ. κύλιξ.
cūlus, i, ἀ. πρωκτός.
cum, πρόθ. μετ' ἀφαιρ. (com, cum, σύν, ξυν-ός, κον, κον-ι-ός, κοινός). σύν τινι, μετά τινος. cum aliquo proficiscor, σύν τινι πορεύομαι. cum diis volentibus, σὺν θεῷ, θεοῦ θέλοντος. vagor cum aliquo, σύν τινι πλανῶμαι. vivit habitaque cum Balbo, συζῇ τε καὶ συνοικεῖ τῷ Βάλβῳ. cœnat mecum, συνδειπνεῖ μοι. facere cum aliquo, εἶναι σύν τινι, μετά τινος. ire in pugnam cum armis,

Digitized by Google

ἰέναι εἰς μάχην σὺν ὅπλοις. cœnat cum toga pulla, δειπνεῖ σὺν φαιᾷ τηβέννῃ, φαιὰν ἔχων τήβενναν. cum servili schema, σὺν (ἐν) δουλικῷ σχήματι. magno cum metu dicere, μετὰ πολλοῦ φόβου λέγειν. cum silentio audire, σιωπῇ ἀκούειν. cum cura facio aliquid, μετὰ φροντίδων ποιῶ τι. illud cum malo meo fecit, ἐπὶ τῷ ἐμῷ κακῷ, σὺν τῇ ἐμῇ ζημίᾳ ἔπραξε τοῦτο. 2) ἅμα τινί. cum ortu solis, ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι. cum prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. cum his, ἅμα τοῖς δε exiit cum nuncio, ἅμα μαθὼν τοῦτο ἐξῆλθε. 3) πρός τινα. bellum gero cum aliquo, πόλεμον ποιοῦμαι πρός τινα. tecum certo, πρὸς σὲ ἀγωνίζομαι. consentio, dissentio cum aliquo, συμφωνῶ, διαφωνῶ πρός τινα (εἴτε τινί). hanc rem cum illa comparo, τοῦτο πρὸς ἐκεῖνο παραβάλλω. 4) cum eo quod ἢ ut (ne) ἐπὶ τούτῳ ἐφ' ᾧ τε. obsequar voluntati tuæ cum eo, ne dubites, χαριοῦμαι τῇ σῇ θελήσει ἐφ' ᾧ μὴ ἀμφισβητεῖν. Antium colonia missa est cum eo ut permitteretur, ἀποικία ἐπέμφθη εἰς τὸ Ἄντιον, ἐφ' ᾧ τε ἐξεῖναι κτλ. Τῇ ἀφαιρ. τῆς προσ. ἀντων. ἀεὶ ἑπομένη ἑνοῦται, ἐνίοτε δὲ καὶ τῇ ἀφρ. τῆς ἀναφορ. mecum, nobiscum, quocum, quibuscum. Ἐν συνθέσει com, con. cum, σύνδ. ἴδ quum.

Cūmæ, arum, θ. Κύμη, πόλις τῆς Καμπανίας.

Cūmæus, a, um, Κυμαῖος. Cumæa Sibylla, ἡ Κυμαία Σίβυλλα.

Cūmānus, a, um, Κυμαῖος. ager Cumanus, ἡ Κυμαία χώρα.

cūmātĭlis, e, (κῦμα) ὑδάτινος, ὑδατόχρους.

cŭmĕra, æ, θ. κίστη.

cŭmĕrus, i, ἀ. σπαν. ἀντὶ τοῦ cumera.

cŭmīnātus, a, um, (cuminum) κυμινώδης.

cŭmīnĭnus, a, um, κυμίνινος.

cummĭno, cummĭnōsus, ἴδ. gummino κτλ.

cŭmīnum, i, οὐ. κύμινον (βοτανη).

cummaxime, ἴδ. ἐν τέλει τοῦ quum.

cummi, οὐ. καὶ cummis, is, ἀ. ἴδ. gummi

cumprīme, ἐπίρ. (cum-primis) ἐν πρώτοις, ἐξαιρέτως.

cumque, ταὐτὸ τῷ cunque.

cŭmŭlāte, ἐπίρ. σεσωρευμένως, ἀφθόνως.

cŭmŭlātim, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ cumulate.

cŭmŭlātĭo, ōnis. θ. σώρευσις.

cŭmŭlo, avi, atum, are, (cumulus) σωρεύω, ἐπισωρεύω. aliquid alicui, ἐπάγω τινί τι. cumulatur multitudo, ἀθροίζεται, αὐξάνεται τὸ πλῆθος. 2) aliquid (ἢ aliquem) re, σωρεύω τι (ἤ τινα) τινι. altaria ture, σωρεύω τὸν βωμὸν λιβάνῳ. cumulatus honoribus, ὑπερβαλλόντως τιμώμενος.— cumulatus, a, um, πλήρης, δαψιλής, τέλειος.

cŭmŭlus, i, ἀ. σωρός. 2) προσθήκη, ἐπίδοσις, κολοφών.

cūna, æ, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ πληθ. cunæ, arum.

cūnābŭla, orum, οὐ. (cunæ) λίκνον, σκάφη (τῶν νηπίων). 2) νεοττιά (πτηνῶν). 3) μτφρκ. ἡ πρώτη κατοικία, ὁ τῆς νηπιότητος τόπος.— a primis cunabulis, ἀπὸ τῶν σπαργάνων, ἐκ νηπίων, ἐκ πρώτης ἀρχῆς.

cūnæ, arum, θ. λίκνον, σκάφη (τῶν νηπίων)· μτφρκ. τὰ σπάργανα, ἡ νηπιότης. 2) νεοττιά (πτηνῶν).

cunctābundus, a, um, μέλλων, μελλητικός, ὀκνῶν.

*cunctālis, e, (cunctus) καθολικός.

*cunctāmen, ĭnis, οὐ. μέλλησις, ὄκνος.

cunctanter, ἐπίρ. ὀκνηρῶς, σχολῇ, σχολαίως.

cunctātĭo, ōnis. θ. μέλλησις, ὄκνος. sine cunctatione, ἀμελλητί, ἀόκνως.

cunctātor, ōris, ἀ. (cunctor) μελλητής. Fabius Cunctator, Φάβιος ὁ Μελλητής.

†cunctātrix, īcis, θ. μελλήτρια.

cunctĭcĭnus, a, um, (cunctus cano) πάμφθογγος.

cunctim, ἐπίρ. (cunctus) κοινῇ, συλλήβδην, τὸ σύμπαν. Ἀπουλήιος.

†cunctĭpărens, tis, ἀ. παγγενέτωρ.

†cunctĭpŏtens, tis, παντοδύναμος.

cuncto, are, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ cunctor.

cunctor, atus sum, ari, μέλλω, ὀκνῶ. cunctor profiteri, ὀκνῶ ὁμολογεῖν.— cunctans, ntis, μελλητικός, ὀκνηρός, βραδύς.

cunctus, a, um, σύμπας, ἅπας. cunctus populus, ὁ σύμπας δῆμος, ὁ δῆμος ἅπας. cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες, οἱ πάντες.

*cŭnĕātim, ἐπίρ. (cuneo) σφηνοειδῶς.

cŭnĕo, avi, atum, are, (cuneus) σφηνῶ, κατασφηνῶ 2) locus se cuneat εἴτε cuneatur, ὁ τόπος σφηνοειδής ἐστι.— cuneatus, a, um, σφηνοειδής.

cŭnĕŏlus, i, ἀ. (cuneus), σφηνίσκος, σφηνάριον.

cŭnĕus, i, ἀ. σφήν, ἔμβολος. Brittania in cuneum tenuatur, ἡ Βρεττανία εἰς σφῆνα στενοῦται 2) ἔμβολος, σφηνοειδὴς παράταξις. 3) σφηνοειδὲς μέρος ἑδρῶν ἐν θεάτρῳ, κερκίς.

cŭnĭcŭlāris, e, τοῦ κονίκλου.

cŭnĭcŭlārius, ii, ἀ. (cuniculus) ὀρυκτὴρ ὑπονόμων.

cŭnĭcŭlātim, ἐπίρ. (cuniculus) σωληνοειδῶς.

cŭnĭcŭlōsus, a, um, (cuniculus) σηραγγώδης.

cŭnĭcŭlus, i, ἀ. κόνικλος (Πολυβ. 12,3). κούνικλος; Ἀθ. 9, 400, f.) ζ. 2) ὑπόνομος, ὑπόνομον ὄρυγμα, κατ' ἐξοχὴν ἐν τῇ πολεμικῇ· τὸ ὄρυγμα, ὁ ὑπόνομος. cuniculos ago, ὀρύττω ὑπονόμους. cuniculis suffodio mœnia, ὑπορύττω, ὑπονομεύω τὰ τείχη.

Digitized by Google

cŭnīla, æ, θ. κονίλη (βοτάνη).
cunīlāgo, ĭnis, θ. εἶδος κονίλης (βοτάνη).
Cūnīna, æ, θ. cunæ) θεά τις τῶν νηπίων φυλακτική.
cunire, κατὰ Παῦλον τὸν διάκονον δηλοῖ, stercus facere, ὅθεν καὶ τὸ inquinare ἐτυμολογεῖ.
cunnĭlingus, i, ἀ. (cunnus lingo) ὁ χοιρόθλιψ.
cunnus, i, ἀ. κύσθος, χοῖρος.
cunque, μόριον ἀοριστολογικόν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀντωνυμίᾳ ἢ ἐπιῤῥήματι ἐπισυνημμένον, οἷον· qualiscunque, ὁποῖος ἄν, ὁποιοσδήποτε. ubicunque, ὅπου ἄν, ὁπουδήποτε. Σπανίως ἀσύνθετον παρὰ ποιηταῖς μάλιστα, π. χ. mihi cunque salve rite vocanti, χαῖρέ μοι ὀρθῶς ἂν καλοῦντι, ὀρθῶς δὴ ἐπικαλουμένῳ. quæ demant cunque dolorem, ἅπερ ὅλως, ἐν γένει, τὸν πόνον ἀφαιρεῖ.
cūnŭlæ, arum, θ. (cunæ) σκάφιον, λικνάριον (τῶν νηπίων).
cūpa, æ, θ. (κύπη) γαῦλος, ξύλινον ἀγγεῖον οἴνου.
cūpa, æ, θ. κώπη (ἐλαιοτριβείου).
cŭpēdia, æ, θ λιχνεία.
cŭpēdia, orum, οὐ. καὶ cupediæ, arum, θ. πέμματα, λιχνεύματα.
cŭpēdinārius, a, um, τῶν πεμμάτων. cupedinarius, ἀ. ὀψοποιός, πεμματουργός.
cŭpēdo, ĭnis, θ. ποιητ. ἀντὶ τοῦ cupido. 2) πέμματα, λιχνεύματα.
cŭpella, æ, θ. (cupa, κύπελλον) μικρὸς γαῦλος.
cūpes, pĕdis, ἀ. λίχνος, ὀψοφάγος.
cŭpĭde, ἐπίῤ. ἐπιθυμητικῶς, μετ' ἐπιθυμίας, ἐμπαθῶς.
Cŭpĭdĭnĕus, a, um, (Cupido) τοῦ Ἔρωτος.
cŭpĭdĭtas, ātis, θ (cupidus) ἐπιθυμία (ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ). ἔφεσις, ὄρεξις, ἐμπάθεια, πλεονεξία. cupiditas pecuniæ et dominandi, φιλαργυρία καὶ φιλαρχία.
cŭpīdo, ĭnis, θ. σπαν. ἀ. (cupidus) ἐπιθυμία, ἔφεσις, ὄρεξις. cupido cepit Romulum urbis condendæ, ἐπιθυμία ἐνεγένετο τῷ Ῥωμύλῳ πόλιν κτίσαι. cupido aquæ, ἐπιθυμία, ὄρεξις ὕδατος. gloriæ, φιλοδοξία. 2) ἵμερος, ἔρως. 3) Cupido, ĭnis, ἀ. Ἔρως, (ὁ θεός).
cŭpĭdus, a, um, (cupio) alicujus rei, ἐπιθυμητικός, ἐπιθυμῶν τινος. redeundi domum, ἐπιθυμῶν οἴκαδε ἐπανελθεῖν. audiendi, ἐπιθυμῶν, προθυμούμενος ἀκούειν. mortis ἢ moriendi, ἐπιθυμῶν τοῦ θανάτου ἢ ἀποθανεῖν. bellandi, φιλοπόλεμος. pecuniæ, φιλοχρήματος, χρημάτων ἐπιθυμῶν. rerum novarum, καινόσπουδος, νεωτερίζων. 2) ἱμειρόμενος, ἐρωτικός, ἐρωτικῶς ἔχων. 3) ἐπιρρεπής. alicui, πρόθυμος, εὔνους τινί. cupidus judex, ἐπιρρεπὴς δικαστής.
cŭpĭenter, ἐπίῤ. (cupio) ἐπιθυμητικῶς, προθύμως. Λ. σπαν.
cŭpio, īvi εἴτε ii, ītum, ĕre, aliquid, ἐπιθυμῶ τινος. agros alios, ἐπιθυμῶ ἀλλοτρίων ἀγρῶν. cupit emori, ἐπιθυμεῖ ἀποθανεῖν. quanto plura parasti, tanto plura cupis, ὅσῳ πλείω κέκτησαι, τοσούτῳ πλειόνων ἐπιθυμεῖς. res cupita, τὸ εὐκτόν, τὸ ποθούμενον. te tua frui virtute cupimus, σὲ τῆς σῆς ἀρετῆς ἀπολαύειν εὐχόμεθα. 2) alicui ἢ alicujus causa, προθυμοῦμαι, εὐνοῶ τινι favere et cupere Helvetiis, εὐνοεῖν καὶ προθυμεῖσθαι τοῖς Ἑλουητίοις. tua causa cupit, εὐνοϊκῶς πρὸς σὲ ἔχει.— cupiens, ntis, (ἐπιθετικῶς) alicujus, ταὐτὸ τῷ cupidus alicujus, ἐπιθυμητικός, ἐπιθυμῶν τινος.
cŭpītor, ōris, ἀ ἐπιθυμητής. Λ. σπαν.
cŭpītus. a, um, ἰδ. cupio.
cuppedo, cuppedinarius, κ. τ. τ. ἰδ. cupedo κτλ.
cŭpressētum, i, οὐ. (cupressus) κυπαρισσών.
cŭpressĕus, a, um, κυπαρίσσινος.
cŭpressĭfer, ĕra, ĕrum, (cupressus fero) κυπαρισσοτρόφος.
cŭpressĭnus, a, um, κυπαρίσσινος, τῆς κυπαρίσσου.
cŭpressus, i, θ. (σπαν. ἀ.) κυπάρισσος. Σημ. ἐνίοτε ἀφαιρ. cupressu ἀντὶ τοῦ cupresso. 2) κυπαρίσσινον κιβώτιον.
cŭprĭnus, a, um, (cuprum) χαλκοῦς, ἐκ μέλανος χαλκοῦ.
cŭprum, i, οὐ. ὁ Κύπριος εἴτε μέλας χαλκός. πρβ. Cyprius.
cūpŭla, æ, θ (cupa) μικρὰ κώπη.
cūr, ἐπίῤ. (ἐκ τοῦ qua re) ἐρωτηματικῶς. διὰ τί; τίνος ἕνεκα;— ἀναφορικῶς· δι' ὅ, διότι, ὅτι, οὗ ἕνεκα. cur hoc facis? διὰ τί (τί, τίνος ἕνεκα) τοῦτο ποιεῖς; miror, cur hoc facias, θαυμάζω τίνος ἕνεκα τοῦτο ποιεῖς. quid commisit, cur pœna dignus sit? τί πέπραχεν, οὗ ἕνεκα τιμωρίας ἄξιός ἐστι. causa cur, αἰτία, δι' ἣν —τὸ αἴτιον, δι' ὅ—.
cūra, æ, θ. φροντίς, ἐπιμέλεια. belli, ἐπιμέλεια τοῦ πολέμου. habeo curam dicendi, ἐπιμέλειαν τοῦ λέγειν ἔχω (εἴτε ποιοῦμαι). cura viarum, aquarum, cet. ἡ τῶν ὁδῶν, τῶν ὑδάτων κτλ. ἐπιμέλεια. mihi res curæ est, ἔστι μοι ἐν φροντίδι τὸ πρᾶγμα, φροντίζω τοῦ πράγματος, μέλει μοι τοῦ πράγματος. veteribus curæ fuit gratiam dicendi acquirere, οἱ ἀρχαῖοι ἐπεμελήθησαν, ὅπως τὴν τοῦ λέγειν χάριν κτήσαιντο. universos curæ ha-

Digitized by Google

bet, ἁπάντων φροντίζει. cum cura et studio facere aliquid, ἐπιμελῶς καὶ σπουδαίως πράττειν τι. curam de re adhibeo, φροντίζω περὶ τοῦ πράγματος. 2) θεραπεία, κήδευσις, οἰκονομία, ἐπιμέλεια τῆς ὑγιείας. 3) μελέτη, πόνημα, σύγγραμμα. 4) φροντίς, μέριμνα, ἀγωνία.
*cūrābĭlis, e, (cura) ἄξιος φροντίδων.
*cūrăgendărĭus, ii, ἀ. (cura-ago) ἐπιμελητής, φροντιστής.
curalium, ταὐτὸ τῷ coralium.
cūrāte, ἐπίρ. ἐπιμελῶς. Τάκιτος.
cūrātĭo, ōnis, θ. (curo) φροντίς, ἐπιμέλεια, θεραπεία. sacrorum, ἡ τῶν ἱερῶν ἐπιμέλεια. corporis, ἡ τοῦ σώματος θεραπεία. 2) ἐπιτροπία, κηδεμονία. 3) θεραπεία (ἰατρική), ἴασις.
cūrātor, ōris, ἀ. (curo) ἐπιμελητής, ἐπιστάτης. ἐπίτροπος. aviarii, ἐπίτροπος ὀρνιθῶνος. Viæ Flaminiæ, ἐπιστάτης τῆς Φλαμινίας ὁδοῦ. muris reficiendis, ἐπιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς. restituendi Capitolii, ὁ τὴν ἐπιμέλειαν ἔχων τοῦ τὸ Καπιτώλιον ἀνοικοδομῆσαι. curator εἴτε ἀρχαία. cœrator ludorum solennium, ἐπιστάτης τῶν ἀγώνων. 2) ἐπίτροπος, κηδεμών, (τῶν ὀρφανῶν κτλ.).
cūrātōrĭa, æ, θ. (curator) ἐπιτροπὴ (ὀρφανῶν κ.τ.τ.).
cūrātōrĭcĭus, a, um, τοῦ ἐπιμελητοῦ, curatoris.
*cūrātūra, æ, θ. ἐπιμέλεια, θεράπεια.
cūrax, ācis, (cura) ἐπιμελής.
curcŭlĭo, ōnis, ἀ. ὁ κὶς (εἶδος σκώληκος).
curcŭlĭuncŭlus, i, οὐ. μικρός κίς.
Cŭrensis, e, (Cures) τῶν Κύρεων. Curenses, ĭum, ἀ. οἱ Κυρῖται.
Cŭres, ĭum, ἀ. καὶ θ. αἱ Κύρεις, κατὰ Διον. Ἁλ. εἴτε ἡ Κύρις, κατὰ Στράβ. ἀρχαία τῆς Σαβίνης πόλις.
Cūrētes, um, ἀ. Κουρῆτες.
Cūrētĭcus, a, um, Κουρητικός, Κρητικός.
Cūrētis ĭdis, θ. Κουρῆτις, ἡ Κρήτη.
cūrĭa, æ, θ. κουρία, φρατρία, φράτρα (κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην τῶν Ῥωμαίων διαίρεσιν· ὁ γὰρ Ῥωμύλος διεῖλεν ἅπαντας τοὺς πολίτας εἰς τριάκοντα κουρίας εἴτε φατρίας). 2) βουλευτήριον, πρυτανεῖον, συνέδριον (τῆς Ῥωμαϊκῆς συγκλήτου μάλιστα). Κατ' ἐξοχὴν δὲ ἐλέγετο curia τὸ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἀγορᾷ βουλευτήριον τὸ καὶ Curia Hostilia, Ὀστίλιον βουλευτήριον ὀνομαζόμενον. 3) φράτριον, ἱερόν, ἔνθα ἐθύοντο οἱ φράτορες.
cūrĭālis, e, (curia) ὁ τῆς αὐτῆς κουρίας, ὁ φράτωρ, φρατριεύς. 2) παρὰ νεωτέροις· αὐλικός.
Cūrĭānus, a, um, (Curius) τοῦ Κουρίου.
Curĭātĭi, orum, ἀ. Κουριάτιοι.
cūrĭātim, ἐπίρ (curia) κατὰ φρατρίας.
cūrĭātus, a, um, (curia) τῆς κουρίας, φράτριος, φρατρικός, φρατριατικός. curiata comitia, orum, οὐ. ἡ φρατρικὴ ἐκκλησία, ἐν ᾗ κατὰ φρατίας ἐψηφοφόρουν περὶ καταστάσεως ἱερέων, κυρώσεως στρατηγίας κττ. lex curiata, φρατριατικὸς νόμος.
cūrĭo, ōnis, ἀ. (cura) φρατρίαρχος. 2) κῆρυξ. Curio, ὄν. κύρ. Κουρίων
cūrĭo, ōnis, ἀ. (cura) κωμικὴ λέξις· φροντιστής, πολυμέριμνος. [δῶς.
cūrĭōse, ἐπίρ. περιέργως, ἐπιμελῶς, ἀκριcūrĭōsĭtas, ātis, θ. περιεργία, πολυπραγμοσύνη. Λ. σπαν.
*cūrĭōsŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ curiosus) ventus, ἡ περίεργος αὔρα.
cūrĭōsus, a, um, (cura) ἐπιμελής, ἀκριβής. medicinæ, ἐπιμελητὴς τῆς ἰατρικῆς, ἐπιμελούμενος τῆς ἰατρικῆς. 2) περίεργος, πολυπράγμων. curiosi, ἀ. (παρὰ νεωτέροις) οἱ ὠτακουσταί. 3) πολυμέριμνος.
cūris, θ. ἡ αἰχμή, κατὰ τὴν τῶν Σαβίνων διάλεκτον. Ἐκ τούτου κατά τινας τὸ Curitis Juno, ἡ Κυριτία Ἥρα.
Cŭrĭus a, um, Κόριος, Κούριος. M'. Curius, Μάνιος ὁ Κόριος. [γρ.
*cūrĭus, a, um, (cura)πολυμέριμνος. Ἀμφ.
curmi, οὐ. ἀκλ. τὸ κοῦρμι (εἶδος ζύθου).
cūro, avi, atum, are, aliquid, ἐπιμελοῦμαι, ἐπιμέλομαι, φροντίζω τινος, μέλει μοί τινος, θεραπεύω τι. naves ædificandas, ἐπιμελοῦμαι τῆς ναυπηγίας. pontem faciundum, ἐπιμελοῦμαι τῆς κατασκευῆς γεφύρας vineam, ἐπιμελοῦμαι τῆς ἀμπέλου, θεραπεύω τὴν ἄμπελον. corpus curo ἢ me curo, θεραπεύω τὸ σῶμα. curati cibo, τῷ σίτῳ θεραπεύσαντες τὸ σῶμα. cura, ut valeas, μελέτω σοι τῆς ὑγιείας, ἔρρωσο. neque redire curat, οὐδὲ μέλει αὐτῷ ἐπανελθεῖν. vos liberi esse non curatis, οὐ μέλει ὑμῖν τοῦ ἐλευθερίαν ἔχειν (τῆς ἰδίας ἐλευθερίας). 2) θεραπεύω, νοσοκομῶ. morbum, θεραπεύω νόσον, ἐπικουρῶ νόσῳ. ægrum, θεραπεύω τὸν νοσοῦντα. 3) curo alicui pecuniam, πορίζω, ἐκτίνω, ἀποδίδωμί τινι χρήματα.— curatus, a, um, ἐπιθετικῶς· ἐπιμελής. curatior, ἐπιμελέστερος.
currax, ācis, (curro) δρομαῖος.
currĭcŭlum, i, οὐ. (curro) δρόμος. curriculo curro, δρόμῳ θέω. curriculum facio, δρόμον ποιοῦμαι. 2) δρόμος, στάδιον. μτφρ. curriculum laudis, ὁ περὶ τοῦ ἐπαίνου δρόμος. mentis, ἡ τοῦ νοῦ παλαίστρα. curriculum vitæ εἴτε vivendi, ὁ τοῦ βίου χρόνος. 3) ὑποκορ. τοῦ currus, ἅρμα, ἅμαξα.
curro, cŭcurri, cursum, ĕre, τρέχω, θέω. curritur, (a militibus) ad prætorium, δρόμος γίγνεται (τοῖς στρατιώταις) ἐπὶ τὸ

Digitized by Google

στρατηγεῖον. 2) φέρομαι, ῥέω, ἐκτείνομαι, σπεύδω. amnes currunt, οἱ ποταμοὶ ῥέουσι, φέρονται. currente rota, περιδινουμένου τοῦ τροχοῦ. rubor per ora currit, ἐρύθημα καταχεῖται τῷ προσώπῳ. limes per agrum, ὅριον διήκει διὰ τοῦ ἀγροῦ.
curruca, æ, ταὐτὸ τῷ eruca.
currūlis, e, (curro) δρομαῖος.
currus, ūs, ἀ. (curro?) ὄχημα, ἅμαξα, ἅρμα. 2) κατ' ἐξοχὴν τὸ θριαμβευτικὸν ἅρμα, καὶ ὁ θρίαμβος αὐτός. 3) ποιητ. currus, τὸ τέθριππον, ἀντὶ τοῦ equi, οἱ ἵπποι.
cursim, ἐπίρ. (curro) δρομαίως.
*cursĭo, ōnis, θ. δρόμος.
*cursĭtātĭo, ōnis, θ. περιδρομή, τὸ περιτρέχειν.
cursĭto, are, (θαμιστ. τοῦ θαμιστ. curso) περιτρέχω. huc et illuc, τρέχω ἔνθα καὶ ἔνθα, δεῦρο κἀκεῖσε.
curso, are, (θαμιστ. τοῦ curro) περιτρέχω. huc illuc, τρέχω ἔνθα καὶ ἔνθα.
cursor, ōris, ἀ. (curro) δρομεύς. 2) ἡμεροδρόμος. 3) πρόδρομος, δρόμων, (δοῦλος).
cursōrĭa, æ, (ὑπον. navis) ὁ κέλης (πλοῖον).
cursŭālis, e, (cursus) δρομικός, δρομαῖος. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
cursūra, æ, θ. (curro) δρόμος.
cursus, ūs, ἀ. (curro) δρόμος, φορά. cursu in hostem feruntur, δρόμῳ ἐπὶ τὸν ἐχθρὸν φέρονται. solis cursus, δρόμος, φορὰ τοῦ ἡλίου. amnis, φορά, ῥοὴ τοῦ ποταμοῦ. navis, δρόμος, πλοῦς τῆς νεώς. cursus Aquilonis, φορὰ τοῦ Βορέου. cursum tenere, ἔχεσθαι τοῦ δρόμου, εὐθυδρομεῖν. res est in cursu, τὸ πρᾶγμα προβαίνει.
Curtĭus, a, um, Κούρτιος. Curtius, ἀ. ὁ Κούρτιος.
curto, avi, atum, are, (curtus) aliquid, κολοβῶ τι.
curtus, a, um, (κ υ ρ τ ό ς. Γερμαν. kurz) κολοβός, σύντομος. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητ.
cŭrūlis, e, (ἐκ τοῦ currus ὡς mămilla ἐκ τοῦ mamma) ἁρμάτιος. curulis triumphus, ὁ ἐφ' ἅρματος θρίαμβος. curulis sella, ὁ ἡγεμονικὸς δίφρος, ὁ ἐλεφάντινος δίφρος. Ἐπὶ ἐλεφαντίνων δίφρων καθήμενοι ἐχρημάτιζον οἱ ἐν τέλει· ὅθεν αἱ μείζονες ἀρχαὶ παρὰ Ῥωμαίοις ἐλέγοντο magistratus curules εἴτε ἁπλῶς curules, καὶ ædiles curules, οἱ μείζους εἴτε τιμιώτεροι ἀστυνόμοι, οὓς ὁ μὲν Δίων καλεῖ ἀγορανόμους κουρουλίους, ὁ δὲ Πλούταρχος ἐντιμοτέρους καὶ ἀπὸ τῶν δίφρων τῶν ἀγκυλοπόδων ἔχοντας τοὔνομα.
curvābĭlis, e, (curvo) κάμπιμος, λιγυρός.
curvāmen, ĭnis, οὐ. καμπή.
curvātĭo, ōnis, θ. κάμψις.
curvātūra, æ, θ. καμπή, κύρτωσις, κύρτωμα.
curvesco, ĕre, κυρτοῦμαι.
*curvĭtas, ātis, θ. (curvus) καμπυλότης, κυρτότης.
curvo, avi, atum, are, aliquid, κάμπτω, κυρτῶ τι. curvatus, a, um, κεκυρτωμένος, καμπύλος, καμπτός.
curvor, ōris, ἀ. (curvus) κυρτότης. Οὐάῤῥων.
curvus, a, um, κ υ ρ τ ό ς, καμπτός, καμπύλος. curvus arator, ὁ ἐπικύπτων ἀροτήρ. Λ. ποιητ.
*cuscullum, i, οὐ. κόκκος πρίνου.
cūsĭo, ōnis, θ. (cudo) κοπὴ νομισμάτων.
cūsor, ōris, ἀ. (cudo) ἀργυροκόπος.
*cuspĭdātim, ἐπίρ. (cuspido) ἀκιδωδῶς.
cuspĭdo, avi, atum, are, ἀκίζω, ἀποξύνω. Πλίνιος.
cuspis, ĭdis, θ. αἰχμή, ἀκωκή. 2) ποιητ. αἰχμή, δόρυ. 3) ἀκίς, τρίαινα, ὀβελὸς κττ.
custōdēla, æ, θ. (custus) φύλαξις.
custōdĭa, æ, θ (custos) φυλακή, φύλαξις, τήρησις. fida canum custodia, πιστὴ τῶν κυνῶν φυλακή. urbis, φυλακή, φρουρὰ τῆς πόλεως. vigilat custodia semper, ἀεὶ ἀγρυπνοῦσιν οἱ φύλακες, ἡ φυλακή· ἀντὶ γὰρ τοῦ custodes πολλάκις τῷ custodia εἰώθασι χρῆσθαι περιληπτικῶς. custodia regis, φυλακὴ τοῦ βασιλέως, οἱ περὶ τὸν βασιλέα φύλακες. in hac custodia tanquam in speculo collocati sumus, ἐν ταύτῃ τῇ φυλακῇ ὥςπερ ἐν σκοπιᾷ (ἐν φυλακτηρίῳ) καθέσταμεν. 2) φυλακή, εἱρκτή. do aliquem in custodiam, ἐμβάλλω τινὰ εἰς εἱρκτήν, εἵργω τινά. retineo eum in custodia, ἔχω αὐτὸν ἐν φυλακῇ. libera, εἴτε liberalis custodia, ἄδεσμος φυλακή, ἡ ἐλευθέρα, εἴτε ἐλευθέριος φυλακή.
custōdĭārium, ii, οὐ. τόπος φυλάκων, φυλακεῖον.
custōdĭo, ĭvi εἴτε ĭi, ītum, ire, (custos) aliquid, φυλάττω, τηρῶ τι. corpus domumque, φυλάττω τὸ σῶμα καὶ τὸν οἶκον. aliquid ab aliquo, φυλάττω τι ἀπό τινος. regulam loquendi, φυλάττω τὸν κανόνα τοῦ λέγειν. ordinem, τηρῶ τὴν τάξιν. custodiendum est, ne fiat, φυλακτέον ὅπως μὴ γένηται. 2) aliquem, φυλάττω, εἵργω τινά. ducem prædonum, φυλάττω τὸν λῃστάρχην.
custōdite, ἐπίρ. πεφυλαγμένως, φυλακτικῶς.
custos, ōdis, ἀ. καὶ θ. ὁ καὶ ἡ φύλαξ, ὁ φυλακτήρ. ἡ φυλακίς. custos corporis, σωματοφύλαξ. templi, fani, ναοῦ φύλαξ, ἱεροφύλαξ. pueri εἴτε ἁπλῶς custos, παιδαγωγός. impono ἢ pono custodem alicui, καθίστημί τινα φύλακα.

Digitized by Google

cŭtĭcŭla, æ, (ὑποκορ. τοῦ cutis) θ. δερμάτιον
cŭtis, is, θ. (κύτος) ὁ χρώς, τὸ δέρμα. caput ad cutem tondere, τὴν κεφαλὴν ἐν χρῷ κείρεσθαι. cutis uvæ, τὸ δέρμα τῆς ῥαγός. terræ, ὁ χρώς, ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς.
cÿămĭas, æ, ἀ. κυάμειος λίθος.
cÿămos, i, ἀ κύαμος.
Cÿăne ēs, Κυάνη, πηγὴ ἐν Συρακούσαις.
Cÿănĕa, æ, θ. Κυανέη.
cÿănĕus, a, um, κυάνεος. 2) Cyaneæ, arum, θ. αἱ Κυάνεαι (πέτραι) εἴτε Συμπληγάδες.
cÿănus, i, ἀ. ὁ κύανος, φ. 2) λίθος τις τῶν τιμίων.
cÿăthisso, are, κυαθίζω.
cÿăthus, i, ἀ. κύαθος.
cybēa, εἴτε cybæa, æ, θ. (ὑπον. navis) κ ύ π η, εἶδος πλοίου.
Cÿbēbe, ēs, θ. Κυβήβη, ταὐτὸ τῷ Cybele.
Cÿbēle, ēs, θ. Κυβέλη.
Cÿbēlēĭus, a, um, Κυβέλειος, τῆς Κυβέλης.
cybĭārĭus, ii, ἀ. (cybium) κυβιοσάκτης.
Cybistra, orum, οὐ. τὰ Κύβιστρα, πόλις Καταονίας.
cÿbĭum, i, οὐ. κύβιον (τὰ κυβικὰ τεμάχη τῆς πηλαμύδος καὶ αὐτὸς ὁ ἰχθύς).
cÿcēon, ōnis, θ ὁ. ἡ. κυκεών.
cychrămus, i, ἀ. ὁ κύχραμος (πτηνόν).
cyclădātus, a, um, θ. κυκλάδα ἐνδεδυκώς.
Cyclădes, um, θ. ἴδ. cyclas.
cyclamīnos, i, θ. κυκλάμινον, φ.
cyclas, ădis, θ. κυκλάς (γυναικεία στολή). 2) Κυκλὰς νῆσος. Cyclădes, um, πληθ. Κυκλάδες νῆσοι.
cyclĭcus, a, um, κυκλικός.
Cÿclōpĭus, a, um, Κυκλώπιος.
Cÿclops, ōpis, ἀ. Κύκλωψ.
Cycnēĭus, a, um, Κύκνειος, τοῦ Κύκνου.
cycnēus, a, um, κύκνειος.
cÿcnus, i, ἀ. κύκνος. ποιητ. ἀντὶ τοῦ poeta, ποιητής. 2) Cycnus, i, ἀ. Κύκνος.
cydărum, i, οὐ. κύδαρος. (εἶδος πλοίου).
Cÿdippe, ēs, θ. Κυδίππη.
Cydnus, i, ἀ. Κύδνος (ποταμὸς Κιλικίας).
Cÿdon, ōnis, καὶ συνηθέστ. Cÿdōnĭa, æ, θ Κυδωνία.
Cÿdon, ōnis, ἀ. Κύδων, Κυδωνιάτης.
Cÿdōnēus, a, um, Κυδώνιος, Κρητικός.
Gÿdōnĭātes, æ, Κυδωνιάτης.
cÿdōnītes, æ, ἀ. κυδωνίτης οἶνος.
Cÿdōnĭus, a, um, Κυδώνιος, Κρητικός. cydonia mala, τὰ κυδώνια μῆλα. cydonia arbor, ἡ κυδωνέα.
cygnus, κτλ. ταὐτὸ τῷ cycnus κτλ.
*cÿlindrātus, a, um, κυλινδροειδής.
cÿlindrus, i, ἀ. κύλινδρος.
Cyllēne, ēs, θ. Κυλλήνη.
Cyllēnēus, εἴτε Cyllēnĭus, a, um, Κυλλήνιος.
Cyllēnis, ĭdis, θ. Κυλληνίς, π. χ. planta, ὁ πούς τοῦ Κυλληνίου, τοῦ Ἑρμοῦ.
Cydōnĭum scelus, τὸ Κυλώνιον ἄγος.
cÿma, æ, θ. τὸ κῦμα, ὁ καυλίσκος τῆς κράμβης.
Cymæus, a, um, ταὐτὸ τῷ Cumæus.
cÿmătĭlis, e, ταὐτὸ τῷ cumatilis.
cÿmătĭum, ii, οὐ. κυμάτιον (ἀρχιτεκτονικὸν κόσμημα)
cymba, æ, θ. κύμβη, λέμβος.
cymbălista, æ, ἀ. κυμβαλιστής.
cymbălistrĭa, æ, θ. κυμβαλίστρια.
cymbălum, i, οὐ. κύμβαλον.
cymbĭum, i, οὐ κυμβίον εἶδος ποτηρίου).
*cymbŭla, æ, θ. μικρὰ κύμβη, λεμβάδιον.
Cyme, ēs, θ. ταὐτὸ τῷ Cumæ.
cÿmīnātus, cyminum, ταὐτὸ τῷ cuminatus κ τ λ.
cÿmindis, is, θ. κύμινδις (πτηνόν).
cÿmōsus, a, um, πλήρης κυμάτων. πρβ. cyma.
cyna, æ, θ. δένδρον τι Ἀραβίας.
cÿnăcantha, æ, θ. κυνακάνθη.
cÿnēgētĭcus, a, um, κυνηγητικός.
*Cÿnĭce, ἐπίρ. Κυνικῶς.
Cÿnĭcus, a, um, Κυνικός, τῶν Κυνικῶν φιλοσόφων.
cÿnŏcēphălēa, æ, θ. κυνοκεφάλαιον (βοτ).
cÿnŏcēphălus, i, ἀ κυνοκέφαλος (εἶδος πιθήκων).
cÿnŏglossos, i, θ. κυνόγλωσσον (βοτ.).
cÿnŏmŏrĭon, i, οὐ. κυνομόριον (βοτ.).
cÿnŏmÿia, æ, θ. κυνόμυια (βοτ.).
cÿnorrŏdon, i, οὐ. κυνόῤῥοδον.
cÿnosbătos, i, θ. ἡ κυνόσβατος (ὄνομα φυτῶν τινων).
cÿnŏsorchis, is, θ. ἡ κυνόσορχις (βοτ.).
Cÿnŏsūra, æ, Κυνόσουρα (ἄστρον, ἡ μικρὰ ἄρκτος). 2) ἡ Κυνόσουρα, τόπος Ἀρκαδίας.
cÿnŏsūra ova, τὰ κυνόσουρα ᾠά.
Gÿnŏsūræ, arum, θ. ἡ Κυνόσουρα, ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς.
Cÿnŏsūris, ĭdis, θ. Κυνοσουρίς, ἡ μικρὰ ἄρκτος (ἄστρον).
cÿnozŏlon, i, οὐ. κυνόζολον (βοτ).
Cynthus, i, ἀ. ὁ Κύνθος, ὄρος τῆς Δήλου.
Cynthĭus, a, um, Κύνθιος.
cÿpărissia, æ, θ. εἶδος μετεώρου φαινομένου.
*cyparissĭfer, ĕri, ἀ. κυπαρισσοφόρος.
cÿpărissus, i, ταὐτὸ τῷ cupressus.
cÿpīros, i, ἀ. εἴτε cÿpīrum, i, οὐ. ὁ κύπειρος. φ.
cÿprēus, a, um, ταὐτὸ τῷ cupreus.
Cÿprĭăcus, εἴτε Cyprĭcus, a, um, Κυπριακός, Κύπριος.
cÿprīnus, i, ἀ. κυπρῖνος (ἰχθύς).

Digitized by Google

cyprinum, i, οὐ. (cyprus) κύπρινον ἔλαιον, κύπρινον μῦρον.
Cȳpris, ĭdis, θ. Κύπρις, ἡ Ἀφροδίτη.
Cȳprĭus, a, um, Κύπριος, τῆς Κύπρου.
Cyprium æs, εἴτε ἁπλῶς Cyprium, οὐ. Κύπριος εἴτε μέλας χαλκός. cyprius, a, um, χαλκοῦς, ἐκ Κύπρου εἴτε μέλανος χαλκοῦ. Cypria θ. Κυπρία, ἡ Ἀφροδίτη.
Cȳprus, εἴτε Cȳpros, i, θ. Κύπρος.
cȳprus, i, θ. ἡ κύπρος, δένδρον.
Cypsĕlĭdes, æ, ἀ. Κυψελίδης.
Cypsĕlus, i, ἀ. Κύψελος.
Cȳrēnæ, arum, θ. ταὐτὸ τῷ Cyrene.
Cȳrēnæus, a, um, Κυρηναῖος. Cyrenæi, εἴτε Cyrenaïci, ἀ. οἱ Κυρηναικοὶ φιλόσοφοι.
Cȳrēnăĭcus, a, um, Κυρηναϊκός. πρβ. Cyrenæus.
Cȳrēne, ēs, θ. Κυρήνη, πόλις Λιβύης.
Cȳrēnensis, e, Κυρηναῖος.
Cȳrēus, a, um, Κύρειος, τοῦ ἀρχιτέκτονος Κύρου.
Cyrnos, i, θ. ἡ Κύρνος νῆσος, ἡ συνήθως Corsica λεγομένη. Cyrnēus, a, um, Κύρνιος.
Cȳrus, i, ἀ. Κῦρος, ὄνομα Περσῶν βασιλέων. 2) ἀρχιτέκτων τις ἐν Ῥώμῃ, τῷ Κικέρωνι σύγχρονος.
Cȳtæ, arum, θ. ἡ Κύτα καὶ Κυταία, πόλις τῆς Κολχίδος. Cytæus, εἴτε Cytææus, a, um, Κυταῖος. Cytæis, ĭdis, θ ἡ Κυταιίς, ἡ Μήδεια.
Cȳthēra, orum, οὐ. τὰ Κύθηρα.
Cȳthērēĭas, ădis, θ. (Κυθερηιάς), Κυθηριάς. τῆς Ἀφροδίτης.
Cȳthērēis, ĭdis, θ Κυθέρεια, Ἀφροδίτη.
Cȳtherēĭus, a, um, (Κυθερήιος). Κυθέρειος.
Cȳthērēus, a, um, Κυθέρειος. Cȳtherēa, ἡ Κυθέρεια, ἡ Ἀφροδίτη.
Cȳthērĭăcus, a, um, Κυθηριακός.
Cȳthēris, ĭdis, θ. Κυθηρὶς (ἑταίρα Ἀντωνίου).
Cythērĭus, a, um, θ Κυθήριος.
Cythnos, i, θ. Κύθνος.
cȳtinus, i, ἀ. κύτινος.
cytis, is, θ. ἄγνωστος λίθος.
cȳtĭsus, i, ἀ. καὶ θ. καὶ cȳtĭsum, i, οὐ. ὁ κυτισος. φ.
Cȳtōrus, i, ἀ Κύτωρος, ὄρος Παφλαγονίας Cytorĭăcus, a, um, Κυτώριος.
Cyzĭcēnus, a, um, Κυζικηνος.
Cyzĭcus, i, θ. καὶ Cyzicum, i, οὐ. ἡ Κύζικος, πόλις Μυσίας.

D

D. δηλοῖ τὸ προσωνύμιον Decimus, Δέκιμος, Δέκμος. ἔτι δὲ ἐν ἐπιγραφαῖς καὶ τὰ deus, divus, dominus, decurio. Τὰ δὲ D. M δηλοῖ dis manibus. D. O. M. deo optimo maximo. D. D. dono ἢ donum dedit. D. D D. dat, donat, dedicat. (Τούτου ὅμοιον τὸ ἐν Corp. Inscr. Græc. ἀριθ. 2870 αἰνεχείρησεν, ἐτέλεσεν, καθιέρωσεν) D P S. de pecunia sua. D S. de suo. D. N dominus noster. DD NN. domini nostri DD. domus divina (ὁ τῶν αὐτοκρατόρων οἶκος). Ἐν ἐπιστολαῖς D. dabam = ἔγραφον. a. d. ante diem. Προσέτι τὸ D. ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον, ἐσχηματισμένον ἐκ τοῦ IↃ, δηλοῖ, πεντακόσια.
Daæ, ταὐτὸ τῷ Gahæ.
dabla, æ. θ. εἶδος φοίνικος Ἀραβικοῦ.
Dācĭa. æ, θ. Δακία.
Dācĭcus, a, um, Δακικός.
Dācĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ Dacus.
Dactȳli, orum, ἀ. Idæi, οἱ Ἰδαῖοι δάκτυλοι, ἱερεῖς τῆς Κυβέλης.
dactȳlĭcus a, um, δακτυλικός
dactȳlĭŏthēca, æ, θ. δακτυλιοθήκη, ὁ τόπος καὶ οἱ ἐν αὐτῷ ἀποκείμενοι δακτύλιοι. 2) πυξίς, ἐν ᾗ ὁ δακτύλιος ἐτίθετο.
dactȳlis, ĭdis, θ. εἶδος ἀμπέλου.
dactȳlus, i, ἀ. δάκτυλος (μετρικὸς πούς). 2) δάκτυλος, ὀστρακόδερμον. 3) δάκτυλος ἢ φοινικοβάλανος 4) εἶδος ἀμπέλου. 5) εἶδος πόας. 6) εἶδος λίθου.
Dācus. a, um, Δακικός. Daci, orum, ἀ. Δακοί Δάκοι, Δάκες.
dădūchus, i, ἀ. δᾳδοῦχος.
*dædăle. ἐπίρ. τεχνηέντως.
Dædălēus, καὶ Dædălēus, a, um, Δαιδάλειος, τοῦ Δαιδάλου.
dædălus, a, um, δαίδαλος, δαιδάλεος, τεχνικός, ἔντεχνος, πολύτεχνος.
Dædălus, i, ἀ Δαίδαλος.
dæmon, ŏnis, δαίμων.
†dæmŏnĭăcus, a, um, δαιμονιακός.
†dæmŏnĭcŏla, æ, ἀ. δαιμονολάτρης.
dæmŏnĭcus, a, um, δαιμονικός.
dæmŏnĭon, ii, οὐ. δαιμόνιον.
Dāha, æ, ἀ ὁ Δάας. Dahæ, arum, ἀ. οἱ Δάαι, Σκυθικὸν ἔθνος.
Dalmăta, æ, ἀ. ὁ Δαλμάτης. Dalmătæ, arum. ἀ. οἱ Δαλμάται καὶ Δαλματεῖς.
Dalmătĭa, ae, θ. Δαλματία.
Dalmătĭcus, a, um, Δαλματικός.
dāma, ae, θ. (σπαν. ἀ.) εἶδος δορκάδος ἢ αἰγάγρου.
dāmălio, ōnis, ἀ. ὁ δάμαλος, μόσχος
Dāmascus, i, θ. Δαμασκός. Damascēnus, a, um, Δαμασκηνός
Dămăsippus, i, ἀ. Δαμάσιππος.
damnābilis, e, καταχριτέος, καταδίκης ἄξιος. Λ. τοῦ μτγν Λατ ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
damnābĭlĭter, ἐπίρ. ἀξίως κατακρίσεως.

Digitized by Google

damnas, ἀκλιτ. κατάδικος, καταγνωσθείς, ὑπόχρεως. damas esto dare illi omnia, κατάδικος ἔστω τοῦ πάντα ἐκείνῳ ἀποτῖσαι, κατακρινέσθω ἅπαντα ἐκείνῳ ἀποτίνειν.
damnātīcius, a, um, κατάκριτος. Λ. τοῦ μτγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
damnātio, ōnis, θ. (damno) κατάκρισις, καταδίκη, κατάγνωσις.
damnātor, ōris, ἀ. καταδικαστής, ὁ κατακρίνων.
damnātōrius, a, um, τῆς καταδίκης. judicium damnatorium, καταδίκη.
*damnĭfĭcus, a, um, (damnum-facio) βλαβερός.
*damnĭgĕrŭlus, a, um, (damnum-gero) ἐπιβλαβής.
damno, avi, atum, are, aliquem alicujus rei, καταγιγνώσκω, καταψηφίζομαί τινος τι. aliquem furti, καταγιγνώσκω τινὸς κλοπήν ambitūs damnatus, καταγνωσθεὶς διὰ (παράνομον) σπουδαρχίαν. capitis ἢ capite damnatus est, κατεψηφίσθη (εἴτε κατεγνώσθη) αὐτοῦ θάνατος, κατεκρίθη ἀποθνήσκειν. damnatus est de majestate, κατεγνώσθη (κατεκρίθη) διὰ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα ἀσέβειαν. ad bestias, θηριομαχεῖν. damnatus longi Sisyphus laboris, ὁ Σίσυφος κατακεκριμένος ἀΐδιον μόχθον μοχθεῖν. ne damnent, quae non intelligunt, μὴ καταγιγνώσκωσιν, ἃ οὐ γιγνώσκουσι. causa judicata atque damnata, ἡ δίκη ἐδικάσθη καὶ κατεδικάσθη. 2) καταγιγνώσκω τινός, καταπράττω τὴν καταδίκην τινός.
damnōse, ἐπίρ. βλαβερῶς, πρὸς βλάβην, ἐπὶ ζημίᾳ.
damnōsus, a, um, ζημιώδης, ἐπιζήμιος, βλαβερός, ἐπιβλαβής. 2) πολυβλαβής. δυστυχής. 3) ὁ ἑαυτὸν (δαπάναις) ζημιῶν, σπαταλός.
damnum, i, οὐ. (ῥ. dap δαπ. dap-num, dam-num, δαπ άνη. πρβ. sop-nus, somnus) βλάβη, βλάβος, ζημία. dare damnum alicui, ζημιοῦν, βλάπτειν τινά. damnum facio, εἴτε capio εἴτε fero, ζημιοῦμαι, βλάπτομαι est mihi damno aliquid ἔστι μοί τι ζημία. damno alicujus, ἐπὶ βλάβῃ τινός, ἐπὶ ζημίᾳ τινός.
dāmŭla, ae, θ. (dama) δορκάδιον.
Dănăe, ēs, θ. Δανάη.
Dănăēius, a, um, Δανάειος. τῆς Δανάης.
Dănăi, orum, ἴδ. Danaus, a, um.
Dănăīdae, arum, ἀ. Δαναΐδαι. Ἕλληνες.
Dănăis, ĭdis, θ. Δαναΐς Danaides, um, θ. Δαναΐδες.
Dănĭus, i, ἀ. Δανάός.
Dănăus, a, um, Δαναός, Ἑλληνικός. Danăi, orum, ἀ. Δαναοί, Ἕλληνες.
Dandări, orum, ἀ. Δανδάριοι, Σκυθικὸν ἔθνος.
dănista, ae, ἀ. δανειστής. Πλαῦτος.
dănistĭcus, a, um, δανειστικός.
dāno, ĕre, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ do.
Danŭbius, ii, ἀ. Δανούβιος.
dăpălis, e, (daps) ὁ δαιτὶ εἴτε θοίνῃ τιμώμενος.
Dăphne, ēs, θ. Δάφνη.
Daphnenses, ium, ἀ Δαφναῖοι, κάτοικοι τῆς ἐν Συρίᾳ Δάφνης.
daphnia, ae, θ. ἄγνωστος λίθος.
Dăphnis, ĭdis, ἀ. Δάφνις.
daphnŏides, is, θ. δαφνοειδές. (ὄνομα φυτῶν τινων
daphnon, ōnis, ἀ. δαφνών.
*dăpīno, are, (daps) alicui victum, ἑστιῶ, δειπνίζω τινά.
daps, dāpis. θ ἡ δαίς. θάλεια δαίς, θοίνη (ἡ γιγνομένη πρὸς τιμὴν θεοῦ). 2) δαίς, θοίνη, εὐωχία. Λέγεται καὶ πληθ dapes, ἀντὶ τοῦ daps 3) θοίνη, ἔδεσμα, τροφή.
dapsĭle, ἐπίρ. (dapsilis) δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
dapsĭlis, e, δαψιλής, δαπανηρός, μεγαλοπρεπής.
dapsĭlĭter, ἐπίρ. (dapsilis) δαψιλῶς.
dardănārius, ii, ἀ. σιτοκάπηλος.
Dardănia, ae, θ. Δαρδανία, πόλις παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον κειμένη. Ποιητ. ἀντὶ τοῦ Troja, Τροία. 2) Δαρδανία εἴτε Δαρδανική, χώρα τῆς ἄνω Μοισίας.
Dardănĭdes, ae, ἀ. Δαρδανίδης. Dardanĭdae, arum, Δαρδανίδαι, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Trojani, Τρῶες
Dardănius, a, um, Δαρδάνιος, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Trojanus, Τρωϊκός.
Dardăni, orum, ἀ. Δαρδανεῖς, Δάρδανοι, ἔθνος τῆς ἄνω Μοισίας, τῆς νῦν Σερβίας.
Dardănis, ĭdis, ἁ Δαρδανίς. ποιητ. ἀντὶ τοῦ Trojana, ἡ Τρῳάς.
Dardănus, i, ἁ Δάρδανος.
Dardănus, a, um, Δαρδάνιος, Τρωϊκός.
Dăres, ētis, ἀ. Δάρης, ητος.
Dăreus, εἴτε Dārius, ii, ἀ. Δαρεῖος. 2) Dārius (daricus) μτγν. Δαρεικός, στατήρ, νόμισμα Περσικόν.
dăsypus, ŏdis, ἁ ὁ δασύπους, εἶδος λαγώ.
Dătămes, is, ἀ. Δατάμης, -ου.
dătārius, a, um, (do) δοτός (δόσιμος).
dătātim, ἐπίρ. (dato) ἀμοιβαδόν.
dathiatum, i, οὐ εἶδος πυῤῥοῦ θυμιάματος.
dătio, ōnis, θ. (do) δόσις.
dătivus, a, um, (do) δοτικός. dativus (ὑπον. casus) ἁ δοτικὴ πτῶσις.
dăto avi, are, (θαμιστ. τοῦ do) δίδωμι, ἐκδίδωμι.
dător, ōris, ἀ. (do) δοτήρ, δότης.
dătus, a, um, ἴδ. do.

Digitized by Google

*dătus, ūs, ὁ (do) δόσις.
daucum, i. οὐ. δαῦκος (φυτόν).
Daulias, ădis, θ. Δαυλιάς. Dauliădes puellae, αἱ Δαυλιάδες κόραι.
Daulis, ĭdis, θ. Δαυλίς, Δαύλεια.
Daulĭus, a, um, Δαύλιος.
Dauni, καὶ Daunii, ὁ Δαύνιοι.
Dauniăcus, a, um, ταὐτὸ τῷ Daunius.
Daunias, ădis, θ. Δαυνία, χώρα τῆς Ἀπουλίας.
Daunĭus, a, um, Δαύνιος. Daunii, orum, ὁ. Δαύνιοι, κάτοικοι τῆς Δαυνίας. Daunia εἴτε Appulia Daunia ae, θ. Δαυνία, χώρα τῆς Ἀπουλίας.
Daunus, i, ὁ. Δαῦνος, ἀρχαῖος τῆς Δαυνίας βασιλεύς.
Dāvus, i, ὁ. Δᾶος, ὄνομα δούλων.
dē, πρόθ. μετ' ἀφαιρ. ἀπό τινος (ὑψηλοτέρου τόπου), κατά τινος. de monte descendo, ἀπὸ τοῦ ὄρους καταβαίνω. de rostris, ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, ἀπὸ τοῦ βήματος. de coelo, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ οὐρανοῦ. decido de lecto, ἀπὸ τῆς κλίνης πίπτω. de muro se dejecit, κατὰ τοῦ τείχους ἔρριψεν ἑαυτόν. lucerna de camara pendebat, λύχνος ἐκρέματο ἀπὸ τῆς καμάρας. de collo pendet aliquid, ἐκ τοῦ τραχήλου κρέματαί τι. 2) ἀπό, ἔκ τινος. de digito annulum detraho, ἀπὸ τοῦ δακτύλου ἀποσπῶ τὸν δακτύλιον. devello aliquem de matris complexu, ἀποσπῶ τινα ἀπὸ τῶν ἀγκαλῶν τῆς μητρός. caupo de via Latina, κάπηλος ἐκ (ἀπὸ) τῆς Λατίνης ὁδοῦ. homo de schola, ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς σχολῆς, σχολαστικός. Libyca de rupe leones, λέοντες ἀπὸ τῶν Λιβυκῶν ὀρέων. Priami de gente, ἐκ (ἀπὸ) Πριάμου γεγονώς. nautae de navi Alexandrina, ναῦται ἐκ (ἀπὸ) τῆς Ἀλεξανδρεινῆς νεώς. illis quae sunt intus, clamat de via, ταῖς ἔνδον βοᾷ ἀπὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ. de plano discuteret, χαμόθεν (οὐ πρὸ βήματος) τὴν ἐξέτασιν ποιεῖν. unus de illis, εἷς ἐξ ἐκείνων. accusator de plebe, κατήγορος ἐκ τοῦ δήμου. cetera de genere hoc, τὰ λοιπὰ τοῦ γένους τούτου. de suo sumptum facit, ἐκ τῶν ἰδίων τὸ ἀνάλωμα ποιεῖται. de meo potat, ἐκ τῶν ἐμῶν πίνει ἐκεῖνος. de publico, ἐκ τῶν δημοσίων (χρημάτων). niveo factum de marmore signum, ἐκ λευκῆς λίθου πεποιημένον ἄγαλμα. de templo carcerem fieri, ἐκ ναοῦ δεσμωτήριον γίγνεσθαι. 3) ἔκ τινος. ἔκ τινος αἰτίας. qua de re ἢ qua de causa, ἐξ οὗ, δι' ὅ, ὅθεν. incedit passu de vulnere tardo, βραδέως ἐκ τοῦ τραύματος βαδίζει. 4) παρά τινος. audivi hoc de patre, ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦτο. ἤκουσα τοῦ πατρὸς τοῦτο. quaero de te aliquid, ζητῶ τι παρὰ σοῦ. 5) χρονικῶς· ἐξ ἀπό τινος, εὐθὺς μετά τι. non bonus somnus est de prandio, οὐ καλὸς ὁ ἐξ ἀρίστου ὕπνος. de nocte profectus est, ἀπὸ νυκτὸς ἐπορεύθη. de die potare, ἀφ' ἡμέρας πίνειν. de tertia vigilia profectus est, ἀπὸ τῆς τρίτης νυκτερινῆς φυλακῆς ἐπορεύθη. 6) περί, ὑπέρ τινος. de re dico, scribo, λέγω, γράφω περί τινος. legati de pace, οἱ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πεμφθέντες. de gloria pugnare, ὑπὲρ δόξης μάχεσθαι. de benevolentia autem primum illud est etc. περὶ δὲ τῆς εὐμενείας τὸ πρῶτόν ἐστιν ἐκεῖνο κ.τ.λ. 7) ἔκ τινος, κατά τι. de more vetusto, ἐκ παλαιοῦ τινος ἔθους, κατὰ παλαιόν τι ἔθος. de sententia tua, κατὰ τὴν σὴν γνώμην. de integro, ἐξ ἀκεραίου, ἐξ ἀρχῆς. de improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως.
dĕa, ae, θ θεά.
*dē-ăcĭnātus, a, um, (acinus) καθαρὸς τῶν ἀκίνων γενόμενος.
*dē-albātor, ōris, ὁ. λευκαντής, κονιατής.
dē-albo, avi, atum, are, (albus) aliquid, καταλευκῶ, λευκῶ, κονιῶ τι.
*dē-ambŭlācrum, i, οὐ. (deambulo) περίπατος.
*dē-ambŭlātĭo, ōnis, θ. περίπατος.
dē-ambŭlo, avi, atum, are, περιπατῶ.
dē-ămo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ὑπερερῶ, ἠράσθην τινός, ὑπερφιλῶ, ὑπεραγαπῶ τινα ἤ τι.
dē-argento, avi, atum, are, (argentum) ἐπαργυρῶ, ἀργυρῶ. deargentatus, a, um, ἐπάργυρος. 2) ἀρχαϊκῶς· ἀποστερῶ τινα τοῦ ἀργυρίου.
*dē-argūmemtor, ari, ἀποφαίνομαι, διάγνωσιν ποιοῦμαι.
dē-armo, avi, atum, are, ἀφοπλίζω.
dē-artŭo, avi, atum, are, (artus) διαρθρῶ, διαμελίζω, διασπαράττω.
dē-ascĭo, avi, atum, are, ξέω τῷ τρουλλίῳ, λεαίνω. μεταφ. κείρω, ἐξαπατῶ.
*dĕaurator, ōris, ὁ. χρυσωτής.
dē-auro, avi, atum, are, ἐπιχρυσῶ, χρυσῶ. deauratus, a, um, ἐπίχρυσος.
*dēbacchātĭo, ōnis, θ. βάκχευσις, βάκχευμα.
dē-bacchor, atus sum, ari, βακχεύω, μαίνομαι.
*dē-bătŭo, ĕre, κόπτω, βινῶ.
dē-bellator, ōris, ὁ. ὁ καταπολεμῶν, καταπολεμήσας, νικητής.
dē-bellātrix, īcis, θ. ἡ καταπολεμοῦσα, καταπολεμήσασα, νικήτρια.
dē-bello, avi, atum, are, aliquem, καταπολεμῶ, καταγωνίζομαι, νικῶ τινα. 2) οὐδετ. ἐκπολεμῶ, τελειῶ τὸν πόλεμον, ἐπὶ τέλος ἄγω τὸν πόλεμον. debellatur, τέλος λαμβάνει ὁ πόλεμος. debellatum est, τέλος ἔχει ὁ πόλεμος.
dēbĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (de-habēre, de-hi-

Digitized by Google

bēre, dēbēre) aliquid alicui, ὀφείλω τινί τι pecuniam ali ui. χρήματά τινι. solvo quæ debeo. ἀποδίδωμι τὸ ὀφειλόμενον, mihi d betur pecunia, χρήματά μοι ὀφείλεται. d bitum, οὐ. τὸ ὀφειλόμενον. ὀφείλημα, χρέος. παροιμ. animam d bet, καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν ὀφείλει. ei r spubli a gratiam debet. ἡ πολιτεία ὀφείλει αὐτῷ χάριν. debita Nymphis corona. ὁ ὀφειλόμενος ταῖς Νύμφαις στέφανος ego me deb re bonis omnibus f te r, ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ὑπόχρεως εἶναι ὁμολογῶ. Ἅπαξ εὕρηται καὶ τὸ ludibrium alicui debere, ὀφλισκάνειν τινὶ γέλωτα. 2) ὀφείλω, πεπρωμένον μοί ἐστι. s rs ista senectae debita erat nostrae, ἡ τύχη ἐκείνη ὠφείλετο (πεπρωμένη ἦν) τῷ ἡμετέρῳ γήρᾳ. naturae debitum reddere, τὸ χρεὼν τῇ φύσει ἐκτίνειν. τελευτᾶν. 3) ὀφείλω, χρή, δεῖ, num ferre contra patriam arma debuerunt? ἆρά γε ἐχρῆν ἐπὶ τὴν πατρίδα σὺν τοῖς ὅπλοις ἐλθεῖν; scriptor inter perfectos referri debet, χρὴ δεῖ ἡμᾶς) τιθέναι τὸν συγγραφέα ἐν τοῖς ἀποτετελεσμένοις.

dē-bĭbo, ĕre, πίνω ἔκ τινος.

dē-bĭlis, e, (de habilis) πηρός, πεπηρωμένος, ἀσθενής, παραλελυμένος

dēbĭlĭtas, ātis, θ. (debilis) ἀσθένεια, παράλυσις.

dēbĭlĭtatĭo, ōnis, θ. παράλυσις Λ. σπαν.

dēbĭlĭto, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἀσθενῶ (ἀσθενόω), παραλύω τινὰ ἤ τι. ἀσθενῆ ποιῶ τινα debilitatus, a, um, ἀσθενής. ἀσθενῶς ἔχων παραλελυμένος. vulnere debilitatus, ὑπὸ τραυμάτων παραλελυμένος. terror membra et animum debilitat, ὁ τρόμος παραλύει καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν.

dēbĭtĭo, ōnis, θ, (debeo) ὄφλησις, τὸ ὀφείλειν. Κικέρων.

dēbĭtor, ōris, ἀ. (debeo) ὁ ὀφείλων, ὀφειλέτης. χρεώστης.

dēbĭtrix, īcis, θ. ἡ ὀφειλέτις.

dēbĭtus, a, um, ἴδ. debeo

dē blătĕro, avi, are, ἐκλαλῶ, διαθρυλῶ.

†dē-buccino, εἴτε dēbūcĭno, are, ἐκκωδωνίζω.

†dē-căchinno, are, aliquem, καταχαχγάζω τινός

dĕcăchordus, a, um, δεκάχορδος.

*dēcăcūmĭnātĭo, ōnis, θ. τὸ ἀκροτομεῖν

dē ăcūmĭno, are aliquid, ἀκροτομῶ τι.

dēcalvo avi, atum are, (calvus) aliquem, φαλακρῶ. ἀποψιλῶ τινα.

*dēcantātĭo, ōnis, θ. ἀδολεσχία.

dē-canto, avi atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἐξᾴδω ᾄδω, ἐξυμνῶ, ὑμνῶ τινα ἤ τι. 2) ἐπὶ κακοῦ ᾄδω, ἀεὶ ᾄδω, θρυλῶ τι. 3) παύομαι τῆς ᾠδῆς.

dĕcānus, i, ἀ. (decem) δεκάρχης, δεκαδάρχης. Λ. τοῦ μετάγειν. Λατ.

dē āprōti, orum, ἀ. οἱ δέκα πρῶτοι βουλευταί, τῶν ἰσοπολιτίδων πόλεων καὶ τῶν ἀποικιῶν, δεκάπρωτοι. εἰ καὶ dec mprimi.

dēcarno are, (caro) ἀποσπῶ τὸ κρέας.

dĕcas, ădis, θ δεκάς

dĕcastȳlus, i, ἀ. δεκάστυλος ναός.

*dēcaulesco, ĕre, (caulis) ἐκκαυλῶ.

dē-cēdo, essi, essum, ĕre. ἀποχωρῶ. ἀπέρχομαι, ἐξίσταμαι. pugnā, ἀπέρχομαι ἐκ τῆς μάχης. cursu, ἐκκλίνω τοῦ δρόμου hostes d colle non de ed bant οἱ πολέμιοι ἀπὸ τοῦ λόφου οὐκ ἀπεχώρουν. de via εἴτε viā ali ui d cedo. παραχωρῶ τινι τῆς ὁδοῦ, ἐξίσταμαί τινι τῆς ὁδοῦ de εἴτε ex) provincia εἴτε ἁπλῶς provinciā decedo, ἐξίσταμαι τῆς στρατηγίας. ex Asia dec dit, ἀπὸ τῆς ἐν Ἀσίᾳ στρατηγίας ἐπανέρχεται de vita dec do, ἐξέρχομαι τοῦ βίου μεταλλάττω τὸν βίον, τελευτῶ morbo decessit. νόσῳ ἐτελεύτησε. de bonis d cecere, παραχωρεῖν τῶν κτημάτων. ira decedit, ἡ ὀργὴ ἄπεισι, παύεται, λήγει. de sententia deced re ἐξίστασθαι τῆς γνώμης. officio εἴτε de officio decedo, παραβαίνω τὸ καθῆκον. de via, ἐκκλίνω τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἁμαρτάνω. — prospere decedentibus rebus, καλῶς χωρούντων τῶν πραγμάτων.

decem, ἀριθ δέκα d cem primi εἴτε decemprimi, οἱ δεκάπρωτοι, οἱ δέκα πρῶτοι τῶν ἰσοπολιτίδων πόλεων καὶ ἀποικιῶν βουλευταί

Dĕcember, bris, ἀ. (decem) Δεκέμβριος μὴν ὁ Γαμηλιὼν παρ' Ἀθηναίοις ἐπιθετ. Cal nd e Decembres αἱ Καλάνδαι εἴτε ἡ νουμηνία τοῦ Δεκεμβρίου.

dĕcemjŭgis, is, ἀ. (decem-jugum) δέκα ζεύγη ἔχων.

*dĕcemmĕstris, e, (decem-mensis) δεκάμηνος.

dĕcemmŏdĭus a, um, (decem-modius) δέκα μεδίμνων χωρητικός.

dĕcempĕda, ae, θ. (decem pes) δεκάπουν μετρον

*dĕcempĕdator, ōris, ἀ. (decempeda) γεωμέτρης.

*dĕcemplex, ĭcis. δεκαπλοῦς.

*dĕcemplĭcātus, a, um, δεκαπλάσιος.

decemprimi, ἴδ decem

*dĕcemrēmis, e, (decem remus) δεκήρης.

*dĕcemscalmus, a, um, δεκάσκαλμος

dĕcem vir, vĭri, ἀ δεκάρχης, δεκαδάρχης. decemviri orum οἱ δέκα ἄνδρες, δεκάρχαι. δεκαδάρχαι. decemviri legibus scribundis, οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ἐπὶ τῆς τῶν νόμων συγγραφῆς, οἱ δέκα νομοθέται. agris dividundis, οἱ δέκα οἱ αἱρεθέντες διαιρεῖν

Digitized by Google

καὶ διανέμειν τὴν δημοσίαν χώραν. Οὕτω καὶ dec. stlitibus judicandis καὶ sacris faciundis.
dĕcemvĭrālis, e, (decemvir) δεκαρχικός, δεκαδαρχικός.
dĕcemvĭrātus, ūs ἀ. δεκαρχία. δεκαδαρχία.
dĕcennā is, e, (decem-annus) δεκαετής.
dĕcennis, e. (decem-annus) δεκαετής. decennia. ium, οὐ. τὰ δεκαέτηρα, ἑορτὴ δεκαέτηρος.
dĕcennĭum. ii. οὐ. (decem-annus) δεκαετία.
dĕcens. ntis, ἰδ. deceo.
dĕcenter, ἐπίρ πρεπόντως, εὐπρεπῶς, εὐσχημόνως.
dĕcĕo. ŭi, ēre. (συγγ. τῷ δοκ-εῖν, dec-et) τριτοπρ. res aliqua decet aliquem. πρᾶγμά τι πρέπει τινί. te toga picta decet, σοὶ πρέπει κεστὴ τήβεννος; σὲ κοσμεῖ κεστὴ τήβεννος. neglecta decet multas coma, πολλαῖς πρέπει (πολλὰς κοσμεῖ) ἡ ἠμελημένη κόμη virtutes bonum virum decent. αἱ ἀρεταὶ τῷ ἀγαθῷ ἀνδρὶ πρέπουσι, τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα κοσμοῦσιν oratorem irasci minime decet, τὸν ῥήτορα ὀργίζεσθαι οὐδαμῶς πρέπει (οὐκ εὐπρεπές ἐστι). nunc decet caput impedire myrto, νῦν πρέπει (προσήκει) στεφανοῦσθαι μυρσίναις). facis, ut decet, ποιεῖς ὡς πρέπει, ὥσπερ προσήκει. Σημ. mihi decet, σπαν. ἀντὶ τοῦ me decet, πρέπει μοι. προσήκει μοι.—decens, ntis. εὐπρεπής. εὐσχήμων εὐειδής.
dĕceptĭo, ōnis, θ. (decipio) ἀπάτη. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
*dĕceptor, ōris, ἀ. (decipio) ἀπατεών.
dĕceptōrius, a, um, ἀπατηλός.
*dĕceptrix, īcis, θ. ἡ ἀπατῶσα.
dĕceptus, a, um, ἰδ decipio
dĕceptus, ūs, ἀ. ἀπάτησις. ἀπάτη. Λ. τοῦ μεταγεν Λατ.
dĕ-ēris, is, θ. ἡ δεκήρης.
dĕcermĭna. um, οὐ. (decerpo) ἀποκαθάρματα, συρφετός, συρφετώδης ὄχλος
dĕ-cerno, crēvi. crētum. ĕre, aliquid. ψηφίζομαί τι, δοκεῖ μοί τι senatus triumphum Africano decrevit, ἡ σύγκλητος θρίαμβον τῷ Ἀφρικανῷ ἐψηφίσατο, ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ δοῦναι τῷ Ἀφρικανῷ θρίαμβον. decernere honores aut statuas alicui, ψηφίζεσθαί τινι τιμὰς ἢ ἀγάλματα. non solum ego decrevi, sed etiam vos, οὐ μόνον ἐγὼ ἔκρινα. ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς. illum decreverunt dignum, ἐκεῖνον ἔκριναν ἄξιον. 2) κρίνω, διαγινώσκω, προαιροῦμαι, δοκεῖ μοι. Caesar Rhenum transire decrevit, ὁ Καῖσαρ διέγνω (ἔδοξε τῷ Καίσαρι) διαβῆναι τὸν Ῥῆνον. reliquam aetatem a republica procul habendam decrevi, προειλόμην (δέδοκταί μοι) τὸν λοιπὸν βίον πόρρω τῶν πραγμάτων διάγειν. 3) κρίνω, διακρίνω τι. nequeo decernere quid sit, οὐ δύναμαι κρίνειν τί ἐστι. 4) κρίνω. διακρίνω, διαμάχομαι. certamen ferro decernitur. ὁ ἀγὼν τῷ σιδήρῳ κρίνεται. classe decernere, ὃ ναυμαχεῖν. de salute reipublicae acie decernere, διὰ μάχης κρίνειν τὰ ὅλα, μάχῃ κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων contra magnam vim hostium artificio magis quam viribus decernendum, πρὸς μεγα πλῆθος πολεμίων δεῖ μᾶλλον στρατηγήμασιν ἢ ταῖς τῶν σωματων ῥώμαις διακρίνεσθαι (εἴτε τὴν μάχην κρίνειν).—decretum, i. οὐ. ψήφισμα δόγμα, τὸ δόξαν. τὸ δεδογμένον (ἐν τε τῇ πολιτείᾳ καὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις).
dēcerpo psi ptum, ĕre. (carpo) aliquid, ἀποδρέπω, ἀποδρέπομαι. δρέπω δρέπομαι, ἀπολέγω, ἀμέργω τι. pomum arbore, δρέπω μῆλον ἀπὸ τοῦ δένδρου. flores decerpunt, δρέπουσιν ἄνθη μεταφ. ex re decerpere fructus, καρπὸν λαμβάνειν ἐκ τοῦ πράγματος, καρποῦσθαι τὸ πρᾶγμα. humanus animus decerptus ex mente divina, ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ ἀπόσπασμά ἐστι τοῦ θείου νοῦ. 2) διασπῶ. ἀφανίζω, ἀναιρῶ.
dĕcerptus a, um, ἰδ. decerpo.
*dĕcertātĭo, ōnis, θ. διάκρισις, ἡ διὰ μάχης κρίσις.
dē-certo, avi, atum, are, cum aliquo, σπαν. alicui, διαγωνίζομαι, διαμάχομαί τινι ἢ πρός τινα. proelio cum hoste, διακρίνομαι πρὸς τὸν ἐχθρόν, διαμάχομαί τινι. de salute omnium, περὶ τῆς τῶν ὅλων σωτηρίας. decertare inter se soliti sunt Demosthenes et Aeschines, διαγωνίζεσθαι πρὸς ἀλλήλους εἰώθεσαν Δημοσθένης καὶ Αἰσχίνης Ἀπροσώπως· de imperio decertatum est, ἀγὼν ἐγένετο περὶ τῆς ἀρχῆς.
dĕcervīcātus, a, um, (cervix) ἀποκεφαλισθείς.
dĕcessĭo, ōnis, θ. (decedo) ἀποχώρησις. 2) ἡ ἐκ τῆς στρατηγίας ἐπάνοδος. 3) ἐλάττωσις, μείωσις.
dĕcessor, ōris, ἀ. (decedo) ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς στρατηγίας, ὁ πρό τινος ἄρχων (στρατηγὸς εἴτε ἔπαρχος) successori decessor invidit, τῷ παρειληφότι τὴν ἀρχὴν ὁ παραδιδωκὼς (προκάτοχος) φθονεῖ.
dĕcessus, ūs, ἀ. ἀποχώρησις. 2) ἡ ἐκ τῆς στρατηγίας ἐπάνοδος. 3) μείωσις, ἐλάττωσις, λώφησις. 4) τελευτή, θάνατος.
decet. ἰδ. deceo.
Decetĭa, ae, θ. (Δεκετία) πόλις Αἰδούων ἐν Γαλλίᾳ, τανῦν Decise.
Dĕcĭanus, a, um, (Decius) Δεκιανός, τοῦ Δεκίου
Dĕcĭātes, ἀ. Δεκιῆται. ἔθνος Λιγύων ἐν Ἰταλίᾳ, ὧν ἡ πόλις Deciātum, i, οὐ. Δεκίητον.
dēcīdo, cīdi, cīsum, ĕre, (de-caedo) ali-

Digitized by Google

quid, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω τι. 2) κρίνω, ὁρίζω, τάττω τι 3) cum aliquo, συντάττομαι, συντίθεμαί τινι, εἴτε πρός τινα.
dēcīdo, cidi, ere, (de-cado) καταπίπτω, ἐκπίπτω, ἀποπίπτω. πίπτω. μεταφ. decido spe (εἴτε a. de spe), ἐκπίπτω, διαψεύδομαι, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος. 2) καταπίπτω, πίπτω, ἀποθνήσκω.
*dēcīdŭus, a, um, decido, κοπτός.
dēcĭdŭus, a, um, decido πτώσιμος. καταπίπτων, πίπτων. decidua sidera, οἱ διάττοντες ἀστέρες.
dĕcies, εὕρηται καὶ deciens. ἐπίρ. (decem) δεκάκις. 2) τὸ decies (προϋπακουομένου τοῦ centena milia sestertium, δηλοῖ δεκάκις ἑκατὸν χιλιάδας σηστερτίων —«Μυριάδας πέντε καὶ εἴκοσι δραγμῶν· τοῦτο Ῥωμαῖοι δεκίης καλοῦσιν Πλούτ. Ἀντων. 4.
dĕcĭma, ἴδ. decimus.
dĕcĭmānus εἴτε decŭmānus, a, um, (decimus) τοῦ δεκάτου, τῆς δεκάτης. ager decimanus, ἀγρὸς δεκατούμενος, δεκατευόμενος. frumentum decimanum, ἡ δεκάτη τοῦ σίτου. decimanus, ὁ. δεκατευτής, δεκατηλόγος. decumana, ae, θ. ἡ γυνὴ τοῦ δεκατευτοῦ. 2) τῆς δεκάτης κοόρτιος π. χ. miles, στρατιώτης. porta decumana, ἡ ὄπισθεν πύλη τοῦ στρατοπέδου. 3) decumanus limes, γραμμή, ἡ ἐπὶ δυσμὰς ἐξ ἀνατολῶν ἀγομένη. 4) μεταφ. μέγιστος. decumanus fluctus, δεκακυμία, τρικυμία.
dĕcĭmātĭo, ōnis, θ. δεκάτευσις (ποινὴ στρατιωτική). Ἴδε τὸ ἑξῆς.
dĕcĭmo, avi, atum, are, δεκατεύω, τὸν ἀεὶ δέκατον κλήρῳ λαχόντα θανατῶ.
dĕcĭmŏdĭus, ταὐτὸ τῷ decemmodius.
dĕcĭmus, a, um, δέκατος. decimum, τὸ δέκατον, ἐκ δεκάτου. 2) μεταφ. μέγιστος. decima unda, δεκακυμία, τρικυμία. 3) decima, ae, θ. (ὑπον. pars) ἡ δεκάτη (μερίς), (τῆς λείας, τῶν καρπῶν, κ.τ.λ.) 4) Decimus, i, ἀ. Δέκιμος, Δέκμος.
*dĕcĭnĕresco, ĕre, ἀποτεφροῦμαι.
dēcĭpio, ēpi, eptum, ĕre, (de capio) λαμβάνω τινὰ δόλῳ, ἀπατῶ, ἐξαπατῶ, φενακίζω, δελεάζω τινά.
dēcĭpŭla, ae, θ. (decipio) παγίς, δέλεαρ, ἀπάτη.
dēcĭpŭlum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ decipula.
dē-circĭno, are, κυκλῶ, ἀποσφαιρῶ.
dēcīsĭo, ōnis, θ. (decīdo) ἐλάττωσις. 2) συνθήκη, σύμβασις.
dēcīsus, a, um, ἴδ. decīdo.
Dĕcĭus, a, um, Δέκιος, τοῦ Δεκίου. Decius, i, ἀ. ὁ Δέκιος.
dēclāmātĭo, ōnis, θ. φωνασκία, ῥητορικὴ μελέτη, ῥητορεία, μελέτη.
dēclāmātĭuncŭla, ae, θ. μικρὰ ῥητορεία, λογίδιον.
dēclāmātor, ōris, ἀ. ὁ ῥητορεύων, ῥητορικός. ῥήτωρ. φωνασκός.
dēclāmātōrius, a, um, μελετητικός, ῥητορικός.
dēclāmĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ declamo) ῥητορεύω, μελετῶ λόγους, μελετῶ. 2) φωνασκῶ. κραυγάζω.
dē-clāmo, avi, atum, are, φωνασκῶ, ῥητορεύω. μελετῶ λόγους, μελετῶ. μεταφορ. in (εἴτε contra) aliquem, ῥητορεύω, βοῶ κατά τινος.
dēclārātĭo, ōnis, θ. δήλωσις. Λ. σπαν.
dēclārātīve, ἐπίρ. ἐξηγητικῶς. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
dēclārātīvus, a, um, ἐξηγητικός.
*dēclārātor, ōris, ἀ. ὁ δηλῶν, ἀνακηρύττων τι.
dē-clāro, avi, atum, are, aliquid, δηλῶ, ἐμφαίνω, φανερὸν ποιῶ τι. 2) aliquem consulem, regem ἀναδείκνυμι, ἀναγορεύω, ἀνακηρύττω τινὰ ὕπατον, βασιλέα κ.τ.τ.
dēclīnātĭo, ōnis, θ. ἔκκλισις. corporis, τοῦ σώματος. laboris, ἀποφυγή, ἀποστροφὴ τοῦ πόνου. 2) mundi, κλίμα τοῦ κόσμου. 3) κλίσις τῶν λέξεων, ῥημάτων τε καὶ ὀνομάτων.
dēclīnātus, ūs, ἀ. ἀποφυγή, ἀποστροφή. 2) κλίσις τῶν λέξεων.
dēclīnis, e, (declino) ἐκκλινής, ἐκκλίνων. Λ. σπαν.
dē-clīno, avi, atum, are, aliquid, ἀποκλίνω, ἐκκλίνω τι. impetum, ἐκκλίνω τὴν ἔφοδον (τὴν προσβολήν). vitia, ἀποφεύγω τὴν κακίαν. ex aliquo lumina, ἀποστρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπό τινος. lumina, κλίνω, καταμύω τοὺς ὀφθαλμούς. 2) κλίνω. verba, τὰς λέξεις. 3) me declino καὶ συνηθέστερον οὐδετ. declino, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἐκτρέπομαι. de via, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ. in pejus, ἐκτρέπομαι εἰς τὸ χεῖρον.
dēclīvis, e, (de-clivus) κατωφερής, κατάντης, πρανής. per declive εἴτε per declivia, κατὰ πρανοῦς, κατὰ τοῦ πρανοῦς.
*dēclīvĭtas, ātis, θ. (declivis) κατωφέρεια, τὸ πρανές, κλίσις.
dēclīvus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ declivis.
dēcoctĭo, ōnis, θ. (decoquo) ἀφέψησις, ἀφέψημα. Μεταφ. ἔλκυσις, παράλυσις, ἀπώλεια, φθορά.
*decoctĭus, ἐπίρ. συγκρ. ὡριμώτερον, ἐπιμελέστερον (ἐπὶ λόγου). πρβλ. decoquo 4.
*dēcoctor, ōris, ἀ. (decoquo) ἄσωτος, χρεωκόπος.
*dēcoctus, ūs, ἀ. (decoquo) ἀφέψησις, ἄφεψις.
dēcollo, avi, atum, are, (de-collum) aliquem, λαιμοτομῶ, δειροτομῶ, τραχηλοκοπῶ τινα. Μεταφορ. ἀποστερῶ.
dēcōlo, avi, are, (de-colum) διαπίπτω, ματαιοῦμαι.

Digitized by Google

dē-cōlor, ōris, δύσχρους, κακόχρους.
dē-cōlōrātĭo, ōnis, θ. δύσχροια, κακόχροια.
dē-cōlōro, avi, atum, are, aliquid, ποιῶ τι δύσχρουν. decoloror γίγνομαι δύσχρους. ἀλλάττω τὸ χρῶμα. ὠχραίνω. decoloratus, a, um, δύσχρους, χλωρός, ὠχρός.
dēcŏlōrus a um, ταυτὸ τῷ d color.
*de-condo ĕre, ἀποκρύπτω, κατακρύπτω.
dē cantor, ari, ἀπορῶ.
dē cŏquo xi, ctum, ĕre, aliquid, ἀφέψω τι. 2) μεταφ aliquid μειῶ, ἐλαττῶ, ἐπιτρίβω τι. hunc alea decoquit, τοῦτον ἀπώλλυσιν ἡ κυβεία. 3) res decoquit, πρᾶγμά τι ἐλαττοῦται, διαφθείρεται. aliquis decoquit, χρεωκοπεῖ τις. 4) ἕψω, πεπαίνω. decoctum, i, οὐ ἀφέψημα —decocta, ae, θ. (ὑπὸν aqua) εἶδος πεπαγωμένου ποτοῦ.
dĕcor ōris, ἀ. (deceo) εὐπρέπεια, εὐσχημοσύνη, χάρις.
dēcor, ōris, ταὐτὸ τῷ decoris.
dēcōrāmen, ĭnis, εἴτε dēcōrāmentum, i, οὐ. κόσμημα.
dēcōre, ἐπίρ. εὐπρεπῶς.
dēcōrĭo, avi, atum, are, (de-corium) ἀποδερματῶ.
dēcōris, e, (decus) εὐπρεπής, εὐσχήμων. Λ. σπαν.
dēcōrĭter, ἐπίρ. εὐπρεπῶς.
dēcōro, avi, atum, are, (decus) aliquid, καλλωπίζω, κοσμῶ τι. aliquem honoribus, κοσμῶ τινα τιμαῖς.
*dēcōrōsus, a, um, εὐπρεπής, κομψός. Ἀμφ. γρ.
*dēcortĭcātĭo, ōnis, θ. περιφλοϊσμός.
dēcortĭco, avi, atum, are, (de-cortex) ἀποφλοιῶ, περιφλοΐζω.
dēcōrus, a, um, (decor), εὐπρεπής, εὐσχήμων, πρέπων. color albus decorus deo est, τὸ λευκὸν χρῶμα πρέπει τῷ θεῷ. Phoebus arcu decorus, ὁ Φοῖβος τῷ τόξῳ κεκοσμημένος.—decorum, i, οὐ. τὸ πρέπον.
dēcrēmentum, i, οὐ. (decresco) μείωσις, φθίσις.
dē-crĕmo, ere, κατακαίω. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
dēcrĕpĭtus, a, um, (crepo) ὑπέργηρως, βαθύγηρως.
*dēcrescentĭa, ae, θ. φθίσις (σελήνης).
dē-cresco, ēvi, ētum, ĕre, ἐλαττοῦμαι, μειοῦμαι. luna decrescit, ἡ σελήνη φθίνει. morbus decrescit, ἡ νόσος λωφᾷ.
dēcrētālis, e, (decretum) τοῦ δόγματος, ἐκ δόγματος, κατὰ δόγμα.
*dēcrētĭo, ōnis, θ. διάκρισις, ἀπόφασις.
dēcrētōrĭus, a, um, (decerno) κριτικός, κρίσιμος.
decrētus, a, um, ἴδ. decerno καὶ decresco.
*dē-cŭbo, are, μακράν τινος τόπου κοιμῶμαι, ἀπόκοιτος γίγνομαι.

de-culco.are, (calco) aliquid, καταπατῶ τι.
dēculpātus, a, um, κατακριτέος.
dēcŭma, ae, θ. ἀρχαικῶς ἀντὶ τοῦ decima, ὅπερ ἰδέ.
dēcŭmānus, a, um, ἴδ. decimanus.
dē ŭmāt s, ium, ἀ. (decimus), δεκατούμενοι, εἴτε δεκατευόμενοι ἀγροί.
dē cumbo cŭbŭi, ĕre, κατακλίνομαι. in lecto, ἐν κλίνῃ. 2) κατάκειμαι.
dĕcŭmo, dĕcŭmus, ἀρχαικῶς ἀντὶ τοῦ decimo, decimus.
dēcuncis, is, ἀ. (decem-uncia) μέτρον ἢ βάρος δέκα οὐγκιῶν.
decunctor, ἴδ. d cortor.
dē-ŭplātus, a, um, δεκαπλασιασθείς, δεκαπλοῦς.
dēcŭrĭa, ae, θ. (decem) δεκάς. 2) σύλλογος, λόγος, ἑταιρία, τάξις κ.τ.λ. μάλιστα δὲ δικαστῶν σύλλογος.
dēcŭrĭālis, is, ἀ. δεκαδικός. 2) δεκαδεύς.
dēcŭrĭātim, ἐπίρ. κατὰ δεκάδας.
dēcŭrĭātĭo, ōnis, θ. ἡ κατὰ δεκάδας διαίρεσις.
dēcŭrĭo, avi, atum, are, κατὰ δεκάδας διαιρῶ. 2) δεκάζω, δώροις διαφθείρω.
dēcŭrĭo, ōnis, ἀ. (decuria) ἡγεμὼν δεκάδος, δεκάδαρχος, δεκουρίων. 2) βουλευτής (τῶν ἰσοπολιτίδων πόλεων καὶ τῶν ἀποικιῶν). 3) ἐπιστάτης, ὁ ἐφεστηκώς.
dēcŭrĭōnālis, e, βουλευτικός. ἴδ. decurio, ōnis, 2.
dēcŭrĭōnātus, ūs, ἀ. (decurio) δεκαδαρχία.
dē-curro, cŭcurri καὶ curri, cursum, ĕre, κατατρέχω καταθέω, καταφέρομαι. decurrit ab arce, κατατρέχει ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως. ad naves, ἐπὶ τὰς ναῦς. amnis monte decurrit in mare, ὁ ποταμὸς ἐκ τοῦ ὄρους καταρρεῖ εἰς τὴν θάλασσαν. milites ex superiore loco decurrunt, οἱ στρατιῶται ἐκ τοῦ ἀνωτέρου τόπου καταθέουσι. 2) καταφεύγω, προστρέχω. ad Alexandri exercitum, καταφεύγω πρὸς τὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου στρατόν. ad preces, τρέπομαι ἐπὶ δεήσεις. 3) τρέχω, θέω, τείνω, τρέπομαι. omnium eo sententiae decurrerunt, πάντων αἱ γνῶμαι ἐπὶ τοῦτο ἐτράποντο, πρὸς τοῦτο ἔτειναν. 4) exercitus circa tumulum alicujus decurrit, ὁ στρατὸς τρέχει τὸν ἐνόπλιον δρόμον περὶ τὸν τύμβον τινός. 5) decurro aliquid, διατρέχω, διαθέω, ἀνύτω τι. totum mare (ποιητ. toto mari) decurro, δι' ὅλου τοῦ πελάγους (ἀνὰ τὸ πέλαγος) πλέω, ὅλην τὴν θάλασσαν διαπλέω. decurro aetatem, διανύτω τὴν τοῦ βίου ὁδόν. decurso spatio revocor, διαδραμὼν τὸ στάδιον ἀνακαλοῦμαι.
dēcursĭo, ōnis, θ. (decurro) καταφορά, καταρροή (ὕδατος). 2) καταδρομὴ στρατεύματος. 3) ἐνόπλιος δρόμος.

Digitized by Google

dēcursōrĭus, a, um. τοῦ δρόμου, δρομικός.
dēcursus, a, um, ἴδ. decurro.
dēcursus, ūs, ὁ (decurro) καταδρομή, καταφορά, κατορρεή. p'anitiei. κατωφέρεια τοῦ πεδίου. 2) καταδρομὴ (τοῦ στρατεύματος), ἔφοδος. 3) ἐνόπλιος δρόμος, περιδρομή. 4) διάνυσις.
dē-curto, avi, atum, are, κολοβῶ.
dĕcus, ŏris, τὸ (deceo) καλλωπισμός, καλλώπισμα, σέμνωμα, κόσμημα, κόσμος. 2) εὐπρέπεια, τὸ καλόν.
dĕcussātim, ἐπίρ. κατὰ χιασμόν, χιαστῶς.
dĕcussātio, ōnis, ἡ. χιασμός.
†dēcussio, ōnis, ἡ. (decutio) ἀπόσεισις.
dĕcussis, is, ὁ. (decem-as) δεκάς. 2) Ῥωμαϊκὸν νόμισμα δέκα ἀσσαρίων τιμὴν ἔχον. 3) χιασμὸς ἢ κατὰ χιασμὸν τομὴ δύο γραμμῶν.
dĕcusso, avi, atum, are. (decussis) χιάζω.
decussatus, a, um. χιαστός.
dēcussus, a, um. ἴδ. decutio.
dēcŭtio, ussi, ussum, ĕre, (de quatio) aliquid ἀποσείω, ἀποκόπτω, κατασείω τι.
*dē damno, avi, are. ἀπογιγνώσκω. ἀπολύω
dē dĕcet, ŭit, ēre, τριτοπρ aliqua res dedecet aliquem, πρᾶγμά τι ἀπρεπές ἐστιν, οὐ πρέπει τινί, αἰσχύνει τινά. non te dedecet myrtus. ἡ μύρτος οὐκ ἀπρεπής σοί ἐστι. si quid dedeceat, εἴτι ἀπρεπές ἐστιν. 2) ἅπαξ παρὰ Στατίῳ προσωποπροσώπως. non dedecui tua jussa, οὐκ ᾔσχυνα τὰ σὰ παραγγέλματα.
dēdĕcor, ŏris, ἀπρεπής. ἀσχήμων, αἰσχρός.
† dēdecŏrātio, ōnis, ἡ ὄνειδος, αἶσχος.
*dēdĕcŏrator, ōris, ὁ. ὀνειδιστής.
dē dĕcŏro, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid. καταισχύνω τινὰ ἢ τι.
dēdĕcŏrōse, ἐπίρ. ἀπρεπῶς. αἰσχρῶς. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
dēdĕcŏrōsus, a, um, ἀπρεπής, αἰσχρὸς ἄτιμος.
dēdĕcus, ŏris, τὸ. (dedeceo) ἀπρέπεια, ὄνειδος, ἀτιμία, αἶσχος, αἰσχύνη. hoc tibi dedecori est, τοῦτό σοι ὄνειδός ἐστι. per dedecus, αἰσχρῶς.
dēdĭcātio, ōnis, ἡ. καθιέρωσις, ἀφιέρωσις
dēdĭcātīve, ἐπίρ. καταφατικῶς. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
dēdĭcatīvus, a, um, καταφατικός.
†dēdĭcātor, ōris, ὁ. μεταφ. αἴτιος.
dē dĭco, avi, atum, are, aliquid, ἀναγγέλλω, ἀπαγγέλλω, βεβαιῶ, κατάφημί τι. 2) aliquid alicui, καθιερῶ, ἀφιερῶ, καθοσιῶ, ἀνατίθημί τί τινι. simulacrum Jovis, ἀνατίθημι τὸ ἄγαλμα τοῦ Διός. Apollinem εἴτε aedem Apollini, ἱδρύω εἴτε καθιερῶ ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι. alicui librum, προσφωνῶ τινι βιβλίον. 3) σπαν. aliquid in censum, ἀπογράφω (εἴτε ἀπογράφομαί) τι πρὸς τὸν τιμητήν.
dēdignātio, ōnis, ἡ. ἀπαξίωσις.
dē-dignor, atus sum, ari. aliquid, ἀπαξιῶ τι. aliquem, καταφρονῶ τινος.
de-disco, didici, ĕre aliquid. ἀπομανθάνω, μεταμανθάνω τι. Εὕρηται καὶ μετ' ἀπαρεμφάτου.
dēdĭtīcius, a, um, (deditio) ἔκδοτος, παραδιδόμενος.
dēdĭtim, ἐπίρ. ἐκδότως.
dēdĭtio, ōnis, ἡ (dedo) ἔκδοσις, παράδοσις. in deditionem venio. ἔκδοτος γίγνομαι. exercitum per deditionem trado, ἔκδοτον δίδωμι τὸν στρατόν. accipio εἴτε re ipio aliquem in deditionem δέχομαί τινα παραδιδόμενον, ἐκ παραδόσεως λαμβάνω τινά.
dēdĭtītius, a, um, ταὐτὸ τῷ deditlcius.
dēdĭtus, a, um, ἴδ. dedo.
dē-do, ĭdi, ĭtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid alicui. ἐκδίδωμι. παραδίδωμί τινα ἢ τί τινι. aliquem ad necem εἴτε neci, δίδωμί τινα εἰς θάνατον. dedunt se suaque omnia Caesari, ἐκδιδόασιν, ἐνδιδόασι. παραδιδόασιν ἑαυτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν πάντα τῷ Καίσαρι. se alicui homini dedere ἐκδιδόναι, διδόναι ἑαυτὸν ἀνθρώπῳ τινι δοῦλον ἢ φίλον). se libidinibus, χαρίζεσθαι ταῖς ἡδοναῖς.—dedita opera, ἐπιμελῶς, ἐπίτηδες. —deditus, a, um alicui, καὶ in aliqua re, ἔκδοτος. χαριζόμενός τινι.
dē dŏcĕo, ŭi, ctum, ēre, ἀποδιδάσκω, μεταδιδάσκω
dē dŏlĕo, ŭi, ēre, ἀπαλγῶ, ἀποπονῶ. Ὀβίδιος.
dē-dŏlo, avi, atum, are, aliquid, ἀπολεαίνω, ἀποξέω τι. 2) τύπτω, ἐπιτρίβω τινα.
dē-dŏmo, are, καταδαμάζω.
dē dūco, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, κατάγω τινὰ ἢ τι. lunam de coelo, τὴν σελήνην ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. aliquem de rostris, κατάγω. καθέλκω τινὰ ἀπὸ τοῦ βήματος. nomen ab Anco, κατάγω τὸ γένος ἀπὸ τοῦ Ἄγκου. navem ex navalibus, καθέλκω τὴν ναῦν ἐκ τῶν νεωρίων. 2) filum, κατάγω νῆμα, κλώθω. μεταφ. carmina, ὑφαίνω, συντάττω ποιήματα. 3) ἀπάγω. praesidia de locis, ἀπάγω τὰς φρουρὰς ἐκ τοῦ τόπου. exercitum e regione, τὸν στρατὸν ἐκ τῆς χώρας. milites in arcem, ἀπάγω τοὺς στρατιώτας εἰς τὴν ἀκρόπολιν. aliquem in carcerem, ἀπάγω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον. aliquem de sententia, ἀποτρέπω τινά, τῆς γνώμης, μεταπείθω τινά. aliquem de pravitate, τῆς κακίας ἀποτρέπω τινά. aquam in agros, ἀποχετεύω τὸ ὕδωρ εἰς τοὺς ἀγρούς. aliquem de fundo, ἐξελαύνω τινὰ τοῦ κτήματος. 4) ἄγω. aliquem ad aliquem, ἄγω

Digitized by Google

τινὰ πρός τινα. in extremum casum deduci, εἰς τὸ ἔσχατον κινδύνου καθίστασθαι. deduco aliquam marito. νυμφαγωγῶ τινα aliquem ad misericordiam, κινῶ τινα εἰς ἔλεον. 5) προπέμπω, παραπέμπω τινά. de domo aliquem ad forum, ἐκ τῆς οἰκίας προπέμπω τινὰ εἰς τὴν ἀγοράν. 6) colonos, εἴτε coloniam in locum, ἄγω τινὰς εἰς ἀποικίαν εἰς τόπον τινά, ἐκπέμπω ἀποικίαν (εἴτε ἀποίκους) εἰς τόπον τινά. 7) ἀφαιρῶ. aliquid de capite. ἀφαιρῶ τι τοῦ κεφαλαίου.—deductus, a, um, ἐπίθ. κατεσπασμένος, γρυπός. 2) λεπτός, λεπτόφωνος.

dēductio, ōnis θ. (deduco) ἀπαγωγή, τὸ ἀποχετεύειν. 2) ἀποίκισις. ἀποικισμός. 3) ἀπέλασις. ἐξέλασις. 4) ἀφαίρεσις. 5) ἐπιχειρήσεως λόγου ἐπαγωγή.

dēductor, ōris ἀ. (deduco) προπομπός. 2) καταγωγός.

dēductōrius, a, um, ἐπαγωγός. deductorium, ii, οὐ. ὀχετός.

dēductus, a. um, ἴδ. deduco.

dēductus ūs, ἀ. (deduco) καθελκυσμός.

*dēdux, ūcis, deduco) κατάγων τὸ γένος, γενεαλογούμενος.

dē-erro, avi, atum, are, ἀποπλανῶμαι. (Παρὰ ποιηταῖς δισύλλαβον, συναλειφομένων τῶν δύο e).

*dēfaecābĭlis e. εὐέκπλυτος.

*dēfaecatio, ōnis, θ. ἀποκάθαρσις.

dēfaeco, avi, atum are, (de-faex) vinum. ὑλίζω, τρυγοιπῶ οἶνον. 2) ἀπομάττω, καθαίρω τι.

dēfamatus a, um. (de-fama) ἄτιμος. Γέλλιος

dēfānatus, a, um, (de-fanum) βεβηλωμένος. βέβηλος.

*dēfāmĭnatus. a, um. ἀληλεσμένος.

dēfătīgatio. ōnis, θ. καταπόνησις, ἀπαγόρευσις. κάματος.

dē-fătīgo, avi, atum are aliquem. καταπονῶ, κοπῶ. κατατρύχω τινα defatigor aliqua re. καταπονοῦμαι, κατατρύχομαι ὑπό τινος, ἀποκάμνω. ἀπαγορεύω. ἀπαυδῶ. defatigatus, a, um, ἀπειρηκώς. κατάπονος

dēfătīscor, ταὐτὸ τῷ defetiscor.

dēfĕcabĭlis e, ταὐτὸ τῷ defaecabilis

dēfectio ōnis. θ. (deficio) ἀπόστασις. ἀποστασία 2) ἔκλειψις. solis et lunae, ἔκλειψις τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. virium, καὶ ἁπλῶς defectio, ἀδυναμία

dēfectīvus, a, um, (deficio) ἐλλειπτικός, ἐλλιπής.

dēfector ōris ἀ. (deficio) ἀποστάτης.

*dēfectrix, īcis, θ. (deficio) virtus, ἡ ἐλλιπὴς ἀρετή.

dēfectus, a. um, ἴδ. deficio

dēfectus, ūs, ἀ. (deficio) ἀπόστασις ἀποστασία. 2) ἔλλειψις. solis, ἔκλειψις ἡλίου. animi, λειποθυμία.

dēfendo. di, sum, ĕre (ἐκ τοῦ de καὶ τοῦ ἀρχαϊκοῦ fendo. πρβ. offendo) aliquem, (ἢ aliquid, ab aliquo), ἀποκρούω, ἀπείργω τινὰ ἀπό τινος. ἀπείργω τί τινος, ἀμύνω τινὰ (ἢ τί) τινι. hostem a pinnis, ἀποκρούω τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων. servo cives, defendo hostes, σώζω τοὺς πολίτας, ἀλέξομαι τοὺς πολεμίους. defendit aestatem a pecore εἴτε ποιητ. pecori, ἀμύνει τὸ καῦμα ταῖς αἰξί. 2) defendo aliquid (ὑπον. a se) ἀμύνομαί τι. injuriam. ἀδικίαν. non inferunt, sed defendunt bellum, οὐκ ἄρχονται τοῦ πολέμου ἀλλ' ἀμύνονται. 3) aliquem (ἢ aliquid) ab aliquo, σώζω. φυλάττω τινὰ ἀπό τινος. ὑπερασπίζω τινά, ὑπερμαχῶ τινος, ἐπαμύνω τινὶ πρός τινα ἀμύνομαι ὑπέρ τινος τινα. patriam ab hoste ἐπαμύνω τῇ πατρίδι πρὸς τὸν ἐχθρόν, ἀμύνομαι τοὺς πολεμίους ὑπὲρ τῆς πατρίδος nisi armis defendo, ὅπλοις ἀμύνομαι. patriam ἀρήγω τῇ πατρίδι nemo defendit. οὐδεὶς ἀμύνεται. defendo myrtos a frigore, φυλάττω τὰς μύρτους ἀπὸ τοῦ ψύχους 4) causam defendo. ἀπολογοῦμαι. aliquem de ambitu, ἀπολογοῦμαι ὑπέρ τινος περὶ τῆς σπουδαρχίας 5) defendo aliquam rem. ἀπολογοῦμαι περί τινος, ἰσχυρίζομαί τι, λέγω ὑπέρ τινος 6) ἀμύνομαι. τιμωροῦμαι, ἐκδικῶ.

dēfēnĕratus, a. um. fenero) ὑπόχρεως.

*dēfensa, ae, θ defendo) ἄμυνα.

dēfensio, ōnis, θ. (defendo) ἄμυνα, ἀλέξησις· ὑπερασπισμός 2) ἀπολογία, δικαιολογία

dēfensĭto, avi, are (θαμιστ. τοῦ defendo) πολλάκις ἀπολογοῦμαι.

dēfenso, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ defendo) aliquid, ἀποκρούω τι. 2) φυλάττω τι ἐπαμύνω τινί.

dēfensor. ōris, ἀ (defendo) ἀλεξητήρ. necis, ὁ τοῦ φόνου ἀλεξητήρ ὁ τὸν φόνον ἀπείργων. 2) ἀμυντήρ ὑπέρμαχος, πρόμαχος. ὑπερασπιστής. 3) συνήγορος, ὁ ὑπέρ τινος ἀπολογούμενος. 4) προστάτης.

dēfensōrius. a. um, ἀπολογητικὸς

dēfenstrix, īcis θ ἡ ὑπερασπίζουσα. Κικέρων παρὰ Πρισκιανῷ.

dēfensus a. um. ἴδ. defendo.

dē-fĕro, tŭli, lātum, ferre. aliquid, κατάγω. καταφέρω. κατακομίζω τι. acies in campos, κατάγω τὸ στράτευμα εἰς τὰ πεδία. ex Helicone coronam detulit, ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος κατήγαγε στέφανον. amnis defert limum, ὁ ποταμὸς κατάγει πηλόν. defero ferrum in pectus, καταφέρω πληγὴν εἰς τὸ στῆθος. navis tempestate defertur in desertum litus, ἡ ναῦς ὑπὸ χειμῶνος καταφέρεται [εἴτε ἐξοκέλλει, εἰς ἔρημον ἀκτήν. 2) ἀναφέρω, φέρω, κομίζω. li-

Digitized by Google

teras ad aliquem, ἐπιστολὴν πρός τινα. 3) ἀναφέρω, ἀναγγέλλω. haec ad Caesarem deferebantur, ταῦτα ἀνηγγέλλετο τῷ Καίσαρι, εἴτε εἰσηγγέλλετο πρὸς τὸν Καίσαρα. nostra consilia adversariis defert, τὰς ἡμετέρας βουλὰς τοῖς ἐναντίοις καταγγέλλει. 4) εἰσαγγέλλω (πρὸς τοὺς δικαστάς), γράφομαι. nomen alicujus εἴτε aliquem de parricidio εἴτε parricidii, γράφομαί τινα (δίκην) πατροκτονίας. aliquem de ambitu, εἰσαγγέλλω τινὰ ἐπ' αἰτίᾳ σπουδαρχίας. 5) παραδίδωμι, προσφέρω, ἐπιτρέπω. regnum alicui deferunt, ἐπιτρέπουσί τινι τὴν βασιλείαν. 6) defero aliquid ad aeranium, ἀναφέρω ἀπογραφὴν τινος εἰς τὸ ταμεῖον. aliquem ad aerarium, εἴτε ἁπλῶς aliquem, ἀναφέρω τινὰ πρὸς τὸν ταμίαν ὡς χαρίσματος ἄξιον. 7) ἀποδίδωμι, πωλῶ. aliquid multi, πωλῶ τι πολλοῦ.

dēfervĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, ἀποζέω, ἀφέψω.

dē-fervĕo, ēre, ἀποβράζω.

dē-fervesco, fervi, εἴτε ferbŭi, ĕre, ἀποβράζω. μεταφ. defervescit ira, ἡ ὀργὴ ἀποβράζει, πραΰνεται.

dēfessus, a, um, ἴδ. defetiscor.

dēfĕtīgo, ταὐτὸ τῷ defatigo.

dēfĕtiscentĭa, ae, θ. (defetiscor) ἀπαγόρευσις, καταπόνησις.

dēfĕtiscor, defessus sum, sci, (fatisco) καταπονοῦμαι, ἀποκάμνω, κατατρύχομαι, ἀπαγορεύω. aliqua re, ὑπό τινος. faciendo aliquid, ποιῶν τι. defessus, a, um, ἀπειρηκώς. labore et itinere, ὑπὸ πόνων καὶ πορείας.

dēfĭcĭo, ēci, ectum, ĕre. (de-facio) ab aliquo ἀφίσταμαί τινος. ἀπολείπω τινα a republica ἀφίσταμαι τῆς πολιτείας. a Romanis ad Poenos defecere. ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων πρὸς τοὺς Καρχηδονίους ἀπέστησαν. a virtute deficio, τῆς ἀρετῆς ἀφίσταμαι. τὴν ἀρετὴν ἀπολείπω. 2) ἐκλείπω ἀπολείπω ἐλλείπω. exempla deficiunt, τὰ παραδείγματα ἐλλείπει vires deficiunt. αἱ δυνάμεις ἀπολείπουσι. fructus deficit, ὁ καρπὸς ἀπολείπει. luna deficit. ἡ σελήνη ἐκλείπει. animo deficio, ἀθυμῶ. deficit vita εἴτε ἁπλῶς deficit, ἐλλείπει τὸ ζῆν. ἀπογίγνεται. ἀποθνήσκει. mihi deficit aliquid, ἐλλείπει μοί τι. 3) μεταβ. res deficit aliquem. πρᾶγμά τι ἀπολείπει. ἐλλείπει ἐπιλείπει τινά. me vires deficiunt. αἱ δυνάμεις με ἐλλείπουσι. aliquem tempus deficit, ἐπιλείπει τινὰ ὁ χρόνος. a viribus deficior, ἐλλείπει με ἡ ῥώμη mulier ratione deficitur, ἡ γυνὴ ἐνδεῖται τοῦ λόγου. defectus est facultatibus, ἐπιλείπει αὐτὸν τὰ χρήματα, χρημάτων ἀπορεῖ, χρημάτων ἐνδεῖται. — defectus, a, um, ἀπειρηκώς, ἀσθενής. 2) ἐλλιπής.

dē-fīgo, xi, xum, ĕre, καταπήγνυμι, πήγνυμι. in terra εἴτε terra hastam, πήγνυμι τὸ δόρυ ἐν τῇ γῇ. crucem in Campo Martio, καταπήγνυμι σταυρὸν ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ. gladium jugulo, πήγνυμι τὴν μάχαιραν ἐν τῷ λαιμῷ. oculos in terram defigere, κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξαι. defigo oculos in re, προσέχω τὸν νοῦν τινι. defixus, ἀκίνητος, ἔκθαμβος, καταπεπληγμένος. defixus pavore, ἔκθαμβος ὑπὸ φόβου. defixa coelo sidera, οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες. 2) caput alicujus imprecationibus defigo, κατάραις καταδέω τινά, καταρῶμαί τινι.

dē-fingo, nxi, ĕre, aliquid, ἀποτυπῶ, ἀποπλάττω τι.

dē-fīnĭo, īvi, ītum, ire, aliquid, ἀφορίζω, περιορίζω τι. 2) ὁρίζω, περιγράφω τι. 3) ἐπὶ τέλος ἄγω τι, ἀνύτω, περαίνω τι. — definitus, a, um, ὡρισμένος, πεπερασμένος.

dēfīnīte, ἐπίρ. ὡρισμένως, διωρισμένως, ἀκριβῶς.

dēfīnītĭo, ōnis, θ. (definio) ὅρος, ὅριον. 2) ὁρισμός, ὅρος.

dēfīnītīve, ἐπίρ. ὡρισμένως, διωρισμένως, σαφῶς.

dēfīnītīvus, a, um, (definio) ὁριστικός, ὡρισμένος.

*dēfīnītor, ōris, ἀ. (definio) ὁριστής, ὁ ὁρίζων.

dē-fīo, ïeri, ῥῆμα ἐλλειπτ. aliquid mihi defit, ἐλλείπει μοί τι. ut defiat dies, ἵνα ἐπιλείπῃ ἡ ἡμέρα. πρβ. deficio.

*dēfĭŏcŭlus, i, ἀ. (defio-oculus) μονόφθαλμος. Ἑτέρα γραφὴ desioculus.

dēfixĭo, ōnis. θ. (defigo) καθήλωσις, κατάδεσις μαγική. καταδεσμός.

dēfixus, a. um. ἴδ. defigo.

dēflāgrātĭo, ōnis, θ. κατάφλεξις, κατάκαυσις.

dē-flăgro, avi. atum. are, καταφλέγομαι, κατακαίομαι. 2) ἀποφλεγμαίνω, καταπραΰνομαι καταπαύομαι. 3) μεταβ. deflagro aliquid κατακαίω. ἐμπρήθω. ἐμπίπρημί τι. fana flammā deflagrata, ἱερὰ ὑπὸ πυρὸς κατακεκαυμένα.

dē-flammo, are, aliquid, ἀποσβέννυμι τὴν φλόγα τινός

dē-flecto, xi, xum, ĕre, aliquid. κατακάμπτω, κάμπτω τι. aliquem ab aliqua re. ἀποτρέπω τινά τινος. amnem. ἀποχετεύω, ἐκτρέπω ποταμόν 2) οὐδετ. ἀποκάμπτω ἀποκλίνω ἐκκλίνω. de via. ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ. ad aliquid, ἐπί τι

dē-flĕo, ēvi, ētum, ēre, aliquem ἢ aliquid, κατακλαίω, καταδακρύω, κλαίω τινὰ ἤ τι. 2) οὐδετ. κλαίω, ὀδύρομαι

*dēflētĭo, ōnis, θ. (defleo) κλαυθμός, ὀδυρμός.

Digitized by Google

dēflētus, a, um, ἴδ. defleo.
dēflexĭo, ōnis, θ. (deflecto) κατάκαμψις. 2) ἀπόκαμψις·
dēflexus, a, um, ἴδ. deflecto.
dēflexus, ūs, ἀ. (deflecto) ἀπόκαμψις, ἐκτροπή.
dē-flo, avi, atum, are ἀποφυσῶ.
*dēfloccātus, a, um, (floccus) κωμ. φαλακρός.
dē-flōrĕo, ταὐτὸ τῷ defloresco.
dē-flōresco, rŭi, ĕre, ἀπανθῶ, παρανθῶ, παρακμάζω.
dēflōro, avi, atum, are, ἀπανθίζω, ἀφαιρῶ τὸ ἄνθος. (κυρίως καὶ μεταφορικῶς).
dē-flŭo, xi, xum, ĕre, καταρρέω. flumen monte εἴτε ex monte, ποταμὸς καταρρέει ἐκ τοῦ ὄρους, καταφέρεται ἐκ τοῦ ὄρους. vestis ad pedes defluit, ἐσθὴς καταχεῖται εἰς τοὺς πόδας, ex equo defluo, καταρρέω, καταπίπτω ἀπὸ τοῦ ἵππου. capilli defluunt, ἡ κόμη καταρρέει. mihi defluit aliquid, καταρρεῖ τι εἰς ἐμέ. 5) ἀπορρέω. hiberni torrentes defluunt, οἱ χείμαρροι ἀπορρέουσι. tempus defluit, ὁ χρόνος παρέρχεται.
dēflŭus, a, um, (defluo) καταρρέων, καταφερόμενος, καταχεόμενος. defluum vasculum, ὑδροσκόπιον, κλεψύδρα.
dēflŭvĭum, ii, οὐ. (defluo) ἀπορροή. capilli, καταρροή, εἴτε ἀπορροὴ τῆς κόμης, ἀλωπεκίασις. Πλίνιος.
dēfluxĭo ōnis, θ (defluo) ἀπορροή, διάρροια.
*dēfluxus, ūs, ἀ. ἀπορροή.
dē-fŏdĭo, ōdi, ossum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, κατορύττω τινὰ ἤ τι. aurum in terram, κατορύττω χρυσὸν εἰς τὴν γῆν. 2) διασκάπτω. σκάπτω, ὀρύττω.
dēfŏre, ἴδ. desum.
dēformātĭo, ōnis, θ. ἀποτύπωσις. 2) δυσμορφία.
dēformis, e, (de-forma) ἄμορφος, δύσμορφος, ἀσχήμων, αἰσχρός. 2) ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
dēformĭtas, ātis, θ (deformis) ἀμορφία, δυσμορφία, ἀσχημοσύνη, αἰσχρότης, αἶσχος
dēformiter, ἐπίρ. δυσμόρφως, ἀσχημόνως, αἰσχρῶς.
dē-formo, avi, atum, are, aliquid, ἀποτυπῶ, διατυπῶ, διαγράφω τι. 2) αἰσχύνω, καταισχύνω, ἀτιμάζω, καταρρυπαίνω τι.
dēformōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ deformis.
dēfossus, a, um ἴδ. defodio.
*dēfossus, ūs, ἀ. (defodio) σκαφή.
dēfractus, a, um, ἴδ defringo
*dēfraudātĭo, ōnis, θ. ἀποστέρησις.
*dēfraudātor, ōris. ἀ ἀποστερητής.
*dēfraudātrīx, īcis, θ. ἀποστερήτρίς.
dē-fraudo, avi, atum, are, aliquem aliqua re, σπαν. alicui aliquid, ἀποστερῶ τινά τι ἢ τινὰ τινος. aliquem fructu victoriae suae, ἀποστερῶ τινα τοῦ καρποῦ τῆς αὐτοῦ νίκης (εἴτε τὸν καρπόν).
dē-frĕmo, ŭi, ĕre, ἀποβράζω, λήγω. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ.
*dēfrēnātus, a, um, ἀχαλίνωτος.
dēfrĭcātĭo, ōnis. θ ἀπότριψις.
dē-frĭco, cŭi, cātum. καὶ ctum, are, aliquid, ἀποψῶ, ἀποψήχω, ἀπομάττω τι. μεταφ. διασύρω τινά.
dēfrictus, a, um, ἴδ. defrico.
dē-frīgesco, ixi, ĕre, ἀποψήχομαι.
dē-fringo, ēgi, actum, ĕre, (frango) aliquid, ἀπορρήγνυμι, ἀποκλῶ τι. plantas ex arbore, βλαστοκοπῶ. ferrum ab hasta, ἀποκόπτω τοῦ δόρατος τὴν λόγχην. 2) κατακλῶ. συντρίβω. alicui crura, καταγνύω τινὸς τὰ σκέλη.
dēfrūdo ταὐτὸ τῷ defraudo.
dē-frūgo, are, ἀφαιρῶ τοῦ σπόρου.
dē-frŭor, i, καταναλίσκω.
dēfrusto, avi, atum, are, τεμαχίζω, κερματίζω.
dēfrŭtārĭus, a, um, (defrutum) γλεύκους ἑψητικός. defrutarium, οὐ. γλεύκους ἑψητήριον.
dēfrŭto, are, (defrutum) ἕψω γλεῦκος.
dēfrŭtum, i, οὐ. (ἀντὶ defervitum, δηλ. mustum). ἑψητὸν γλεῦκος, ἕψημα, σίραιον, σίραιος οἶνος.
dēfŭga, ae, ἀ. (defugio) ὁ φυγάς.
dē-fŭgĭo, ūgi, ĕre, ἀποφεύγω, φεύγω. 2) aliquid. ἀποφεύγω, ἐκτρέπομαί τι.
*dē-fŭgo, are, aliquid. φυγαδεύω τι.
*dē-fulgŭro, are, aliquid, ἀπαστράπτω τι.
dēfunctĭo. ōnis, θ. (defungor) ἐπιτέλεσις.
dēfunctōrĭe, ἐπίρ. ἀμελῶς. ἀφοσιώσεως ἕνεκα. agere aliquid, ἀφοσιοῦσθαί τι.
dēfunctōrĭus, a, um, ἠμελημένος, ἀφοσιώσεως ἕνεκα γιγνόμενος.
dēfunctus, a, um, ἴδ defungor.
*dēfunctus, ūs, ἀ. (defungor) τελευτή, θάνατος.
dē-fundo ūdi, ūsum, ĕre, aliquid, καταχέω, χέω τι. defundere libamina Mercurio χοὴν χεῖσθαι (εἴτε φέρειν) τῷ Ἑρμῇ.
dē-fungor. nctus sum, i, aliqua re, ἀποτελῶ, ἐπιτελῶ, ἀνύτω τι, ἀπαλλάτομαί τινος. munere aliquo, ἐπιτελῶ καθῆκόν τι. periculis. ἀνύτω κινδύνους, ἀπαλλάττομαι τῶν κινδύνων. bello, ἐπὶ τέλος ἄγω τὸν πόλεμον. vita defungor εἴτε ἁπλῶς defungor. ἀπαλλάττομαι τοῦ ζῆν, τελευτῶ, ἀποθνήσκω. defunctus, a, um, τετελευτηκώς, κεκμηκώς, τεθνηκώς
dēfūsus, a, um. ἴδ defundo.
*dēfŭtūtus, a, um (ἀκ τοῦ ἀχρ. de-futuo) καταβεβινημένος, καταπεπορνευμένος.
dēgĕner, ĕris, (de-genus) ἐξεστηκὼς τοῦ

Digitized by Google

γένους, ἔκφυλος, ἐκτραπείς, ἀπαμφερής virtutis patrum, ἐξεστηκὼς τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς. animus degener, ἀνάξιος τῶν προγόνων ἀνάξιος, ἀγενής. δουλοπρεπής
dēgĕnĕro avi, atum, are, (degener) ἐκτρέπομαι ἐξίσταμαι, (τοῦ γένους. τοῦ εἴδους, τῆς φύσεως). a virtute majorum. ἐξίσταμαι, ἐκτρέπομαι τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς. in ferilatem, ἐκτρέπομαι εἰς ἀγριότητα. 2) aliquem, ἐξίστημι, ἐκτρέπω τινὰ τοῦ γένους. degeneratus, ἐξεστηκὼς τοῦ γένους. aliquid, καταισχύνω τι
dē-gĕro, ĕre, ἀπάγω, ἀποκομίζω, φέρω. 2) μορφῶ, σχηματίζω, πλάττω.
dē-glābro, avi, atum, are, ἀποψιλῶ, λεαίνω
dē-glūbo, psi, ptum, ĕre, aliquid, ἀπογλύφω, ἀποδέρω τι.
dē-glūtĭno, are, ἀποκολλῶ.
dē-glūtio, ἢ degluttio, īvi, ītum, ire, καταπίνω
dēgo, dēgi, ĕre, (de ago) διάγω. vitam 'dego εἴτε ἁπλῶς dego. διάγω, διαβιῶ, διαζῶ. sine fraudibus, ἀδόλως διάγω. placidum aevum dego, ἡσύχως διάγω τὸν αἰῶνα (τὸν βίον). diem in laetitia. διάγω τὴν ἡμέραν ἐν χαρᾷ. vita in periculis degitur. διάγομεν τὸν βίον ἐν κινδύνοις.
dē-grandino, are, ῥῆμα ἀπρόσωπ. degrandinat. χάλαζα καταχεῖται.
dē-grassor, atus sum, ari, καταφέρομαι. aliquem, καταφέρομαί τινος
dē-grāvo (avi), atum, are, aliquid, καταβαρῶ, καταβαρύνω, καταβρίθω τι. aliquem, καταβαρύνω, ἐνοχλῶ τινα
dēgrĕdior essus sum, ĕdi, (de gradior) καταβαίνω ex arce, ἐκ τῆς ἀκροπόλεως monte, ἀπὸ τοῦ ὄρους. in campum, εἰς τὸ πεδίον. 2) oratio degreditur ab aliquo re in aliquid ὁ λόγος ἀπό τινος καταβαίνει εἴς τι.
dēgressio, ōnis, θ. (degredior) παρέκβασις λόγου. Διάφ. γρ. ἀντὶ digressio.
dēgressus, o, um, ἴδ. degredior.
dēgrūmor, ari, (gruma) εὐθύνω, ὁμαλίζω.
dēgrunnio, ire. Διάφ. γρ. τοῦ digrunnio.
dēgŭlātor ōris, ἀ λαφυκτής, λαίμαργος.
dē-gŭlo, avi, atum, are, aliquid, καταλιχνεύω, λαφύσσω τι.
dēgustātio, ōnis, θ. γεῦσις.
dē-gusto, avi, atum, are, aliquid, ἀπογεύομαι. γεύομαί τινος. μεταφ. ψαύω τι, ἐφάπτομαί τινος.
*dē hăbĕo, ēre, οὐκ ἔχω.
dē-haurio, si, stum, ire, aliquid, ἀπαντλῶ, ἀντλῶ τι. 2) καταπίνω, καταρροφῶ τι.
dē-hinc, ἐπίρ. (παρὰ ποιηταῖς ἔστιν ὅτε μονοσύλλαβον) ἐντεῦθεν, τοὐντεῦθεν. ἐκ τούτου, ἑξῆς τούτων, εἶτα. 2) τοπικῶς· ἑξῆς μετὰ ταῦτα, ἑξῆς μετὰ τούτους, εἶτα.
dē-hisco. hīvi, ĕre, ἀναχαίνω, χάσκω, χαίνω.
dēhŏnestāmentum, i, οὐ. ἀτιμασμός, ἀτιμία. αἰσχύνη.
*dēhŏnestātio ōnis, θ. ἀτιμασμός, ἀτιμία.
dē hŏnesto. are. aliquem ἢ aliquid, ἀτιμάζω. καταισχύνω τινὰ ἢ τι.
dē-hŏnestus. a, um, ἄτιμος, αἰσχρός.
dē hŏnōro, avi, atum. are, ἀτιμάζω, καταισχύνω. Λ. τοῦ μεταγεν Λατ.
dēhŏrio, ire. ταὐτὸ τῷ dehaurio.
dēhortātio. ōnis, θ. ἀποτροπή.
*dēhortātōrius. a, um, ἀποτρεπτικός.
dē-hortor, atus sum, ari aliquem ab aliquo. ἀποτρέπω τινὰ ἀπό τινος. scribere εἴτε ne scribat. τοῦ γράφειν ἀποτρέπω τινά.
Dēiănira, ae, θ. Δηιάνειρα.
Dēidămīa, ae. θ. Δηιδάμεια.
†dēifĕrus. a, um. θεοφόρος
†dēĭfĭco. are, θεοποιῶ.
*deificus a, um. (deus facio) θεοποιός. 2) θεοποίητος. lues deifica, ἡ ἱερὰ νόσος.
dēin, ταὐτὸ τῷ deinde,
deinceps. ἐπίρ. ἑξῆς, ἐφεξῆς. εἶτα. inde deinceps. ἔπειτα, ἑξῆς, εἶθ' ἑξῆς. 2) deinceps. ipis, σπαν. ὁ ἐφεξῆς.
dē-inde. ἐπίρ. (ὡς τὰ πολλὰ δισύλλαβον) ἑξῆς, ἐφεξῆς. ἐντεῦθεν, τοὐντεῦθεν. εἶτα, ἔπειτα, ἐπὶ τούτῳ. 2) τοπικῶς· ἑξῆς, ἐφεξῆς. ἑξῆς μετὰ τούτους, ἐπὶ τούτοις.
*dē-insŭper, ἐπίρ. ἐπάνωθεν.
*dē integro avi. are. aliquid, κολοβῶ τι.
dē-intus, ἐπίρ. ἔνδοθεν, ἔσωθεν. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
Dēĭŏnĭdes, ae, ἀ. Δηϊονίδης.
†dēĭpăra ae, θ ἡ θεοτόκος.
Dēiphŏbus i, ἀ. Δηίφοβος.
†dĕitas, ātis, θ. (deus) θεότης.
dējecte, ἐπίρ. ταπεινῶς.
dējectio. ōnis. θ. (dejicio) ταπείνωσις, animi. ἀθυμία, δυσθυμία. 2) ἐξέλασις ἐκ τῶν κτημάτων. 3) alvi, ἔκκρισις, ὑπαγωγὴ τῆς κοιλίας.
*dējectiuncŭla, ae, θ. μικρὰ τῆς κοιλίας ἔκκρισις.
*dējecto, are, (θαμιστ. τοῦ dejicio) καταρριπτάζω. καταρριπτῶ.
dējector, ōris, ἀ ὁ καταρρίπτων.
dējectus, a, um, ἴδ dejicio.
dējectus, ūs. ἀ. dejicio καταβολή 2) καταφορά fluminis, καταφορά, καταρράκτης ποταμοῦ. collis, κατάβασις, κατωφέρεια λόφου
dē ĕrātio, ōnis. θ. (dejero) ὅρκος.
dējero, avi, atum are, de juro διόμνυμι, ὄμνυμι dejero, me aliquid facturum τοὺς θεοὺς ὄμνυμι, ἢ μὴν ποιήσειν τι. me abstulisse dejerat, ἐπομόσας λέγει, λέγει ὅτι ἀφειλόμην.
dējicio, ēci, ectum, ĕre, (de-jacio) κατα-

Digitized by Google

βάλλω, καταρρίπτω. aliquem equo, καταβάλλω, κατακρημνίζω τινὰ τοῦ ἵππου statuas, καταβάλλω. ἀνατρέπω τὰ ἀγάλματα. me de muro, ῥίπτω ἐμαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους. aliquem (de) a saxo Tarpejo ῥίπτω τινὰ κατὰ τῆς Ταρπηΐας πέτρας. vultum, καταβάλλω τα βλέφαρα 2) καταβάλλω, ἀποκτείνω τινά. 3 ἐκβάλλω, ἐξωθῶ. praesidium e castello, τὴν φρουρὰν ἐκ τοῦ φρουρίου. hostes muro et turribus dejecti, οἱ πολέμιοι ἀπὸ τῶν τειχῶν καὶ πύργων ἐξωσθέντες. aliqu m de possessione, ἐκβάλλω ἐξελαύνω τινὰ τῶν κτημάτων aliquem de honore εἴτε honore, παρωθοῦμαί τινα τῆς τιμῆς. 4 alvum, ἐκκρίνω, ὑπάγω τὴν κοιλίαν.—dejectus, a, um, χαμηλός. ταπεινός. μεταφ. δύσθυμος, ἄθυμος.

Dējŏtărus, i. ὁ. Δηιόταρος.

*dējŭgis,e. (de-jugum, κατωφερής,κατάντης

dē-jŭgo. are, ἀποζεύγνυμι.

dē-jungo, ĕre, ἀποζεύγνυμι, διαζεύγνυμι.

*dējūrĭum? i. οὐ. ὅρκος.

dē-jūro, are, ταὐτὸ τῷ dejero.

*dē-jŭvo, are, οὐ. βοηθῶ.

dē-labor, psus sum. ābi, κατολισθαίνω, καταπίπτω. ex equo, καταπίπτω ἀπὸ τοῦ ἵππου. cœlo εἴτε de cœlo, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πίπτω, καταφέρομαι, καταβαίνω. in inopiam, καταπίπτω, ἐμπίπτω εἰς ἀπορίαν. in hostes, ἐμπίπτω εἰς τοὺς ἐχθρούς.

*dē-lăbōro, are, κάμνω

*dē-lăcĕro, avi, are, κατασπαράττω.

*dēlăcrĭmātĭo, ōnis, θ. ἡ τῶν δακρύων ῥύσις, ῥύας. (νόσος).

dēlăcrĭmātōrĭus, a, um, π. χ. collyrium, κολλύριον τῆς ῥυάδος θεραπευτικόν.

*dēlăcrĭmo, (delacrumo), are, δακρύω.

dēlaevo. are, ταὐτὸ τῷ delēvo.

dē-lambo, ĕre, ἀπολείχω, λείχω.

*dē-lamentor, ari, aliquem, θρηνῶ, ὀδύρομαί τινα.

dē-lăpĭdo, are, aliquem locum, ἐκλιθολογῶ τόπον τινά. 2) στρώννυμι λίθοις.

dēlapsus. a. um, ἴδ. delabor.

*dēlapsus, ūs, ὁ. (delabor) καταφορά, καταρροή

*dēlassābĭlis, e, (delasso) ταχὺ καταπονούμενος.

dē-lasso, avi. atum. are, καταπονῶ, κοπῶ τινά. delassatus labore, ἀπειρηκὼς ὑπὸ πόνων.

dēlātĭo, ōnis, θ. (defero) ἔνδειξις, εἰσαγγελία, μήνυσις.

dēlātor, ōris, ὁ. (defero), εἰσαγγελεύς, μηνυτής.

dēlātōrĭus, a, um, (delator) εἰσαγγελτικός, τοῦ εἰσαγγελέως.

†dēlātūra, ae, θ. (defero) εἰσαγγελία, μήνυσις, κατηγορία.

delatus, a, um, ἴδ. defero.

*dē-lăvo. are, ἀπολούω.

*dēlēbĭlis. e, (deleo) φθαρτός.

dēlectabĭlis, e, τερπνός.

dēlectābĭlĭter. ἐπίρ. τερπνῶς.

dēlectāmentum i. οὐ. τέρψις. Λ. σπαν.

dēlectātio. ōnis. θ. τέρψις, εὐφροσύνη, ἡδονή.

dēlectĭo, ōnis, θ. ἐκλογή, αἵρεσις.

dēlecto, avi. atum are, (ἐπιτατ. τοῦ delicio) aliquem. ἀφελκύω, παράγω τινά. 2) τέρπω, εὐφραίνω τινά. delector honore, gloria, aedificio, etc εὐφραίνομαι (εἴτε ἥδομαι) ἐπὶ τιμῇ, δόξῃ. οἰκήματι κ.τ.λ. (εἴτε τῇ τιμῇ κ τ.λ.). vir bonus dici delector. ἥδομαι ἀγαθὸς ἀνὴρ ὀνομαζόμενος.

dēlector. ōris. ὁ. (deligo) στρατολόγος.

dēlectus, a, um. ἴδ deligo.

dēlectus. ūs, ὁ. (deligo ἐκλογή. αἵρεσις, ἐξαίρεσις. διάκρισις. sine delectu εἴτε nullo delectu. ἀδιακρίτως. 2) στρατιωτῶν καταγραφή, εἴτε ἀπογραφή. κατάλογος, στρατολογία delectum habere. καταλέγειν εἴτε καταλέγεσθαι στρατιώτας, στρατολογεῖν, καταγραφὴν στρατιωτῶν ποιεῖσθαι.

dēlēgātĭo ōnis, θ. διαγραφὴ ὀφειλήματος.

dē-lego, avi. atum, are. aliquem, ἀποπέμπω, πέμπω. ἀποστέλλω τινά. 2) aliquid alicui. ἐπιτρέπω τί τινι. scelus alicui. ἀνατίθημί τινι τὸ κακούργημα. 3) aliquem. ἀντ' ἐμοῦ καθίστημι ἄλλον τινὰ ἀποτίσοντα τὸ ὀφειλόμενον. pecuniam, διαγράφω τὰ ὀφειλόμενα χρήματα.

dēlēnĭfĭcus. a, um, (delenio-facio) θελκτικός. θελκτήριος, πραϋντικός.

dēlēnimentum. i, οὐ (delenio) θέλγητρον.

dēlēnio, ivi, ītum, ire, aliquem. θέλγω, καταθέλγω. πραΰνω. καταπραΰνω τινά.

dēlēnītor ōris, ὁ. (delenio) θελκτήρ.

dēlĕo, ēvi, ētum ēre, aliquid ἢ aliquem, ἐξαλείφω, ἀφανίζω τι ἤ τινα. urbem, ἐξαλείφω, ἀφανίζω. κατασκάπτω πόλιν. nomen populi, ἐξαλείφω τὸ ὄνομα τοῦ ἔθνους, ἐξολοθρεύω τὸ ἔθνος. litteras, ἐξαλείφω, διαγράφω τὰ γράμματα (τὰ γεγραμμένα). aedificium, καθαιρῶ, κατασκάπτω οἰκοδόμημα. leges, ἀναιρῶ. καταλύω νόμους. turpitudinem fugae virtute. ἐξαλείφω τὸ αἶσχος τῆς φυγῆς διὰ τῆς ἀρετῆς. oblivio res delet. ἡ λήθη ἀφανίζει τὰ πράγματα. deleo hostes, ἀφανίζω, ἄρδην διαφθείρω τοὺς πολεμίους.

dēlētĭcĭus, a, um, ἐξηλιμμένος, ἀπεξεσμένος.

dēlētĭlis, e, (deleo) ἐξαλείφων

*dēlētĭo, ōnis, θ (deleo) ἐξάλειψις, ἀφάνισις, ἀφανισμός.

*dēlētrix, īcis, θ. ἡ ἐξαλείφουσα.

dēlētus, a, um, ἴδ. deleo.

dēlētus, ūs, ὁ. ἐξάλειψις, ἀφανισμός.

*de-lēvo, are, ἀπολεαίνω.

Digitized by Google

Dēlĭa, ae, θ. Δηλία, ἡ Ἄρτεμις. Ἔστι δὲ καὶ ὄνομα γυναικός.
Dēlĭăcus, a, um, Δηλιακός.
*dēlībāmentum, i, οὐ. χοή, λοιβή.
dēlībātĭo, ōnis θ. ἀφαίρεσις.
dēlībĕrabundus, a, um, σκεπτόμενος, σκεψάμενος.
dēlībĕrātĭo, ōnis, θ διάσκεψις, σκέψις, βούλευσις.
dēlībĕrātīvus, a, um, σκεπτικός, διασκεπτικός, βουλευτήριος. deliberativum genus dicendi, τὸ συμβουλευτικὸν γένος τοῦ λέγειν.
*dēlībĕrātor, ōris, ἀ. ὁ σκεπτόμενος, βουλευόμενος.
dēlībero, avi, atum, are, (de-libra) aliquid ἢ de aliqua re, σκέπτομαι, διασκέπτομαι, βουλεύομαί τι ἢ περί τινος. cum aliquo, βουλεύομαι σύν τινι, συσκέπτομαί τινι. 2) συμβουλεύομαι (τῷ θεῷ), ἐπερωτῶ (τὸ μαντεῖον). 3) aliquid βουλεύομαι, διαγιγνώσκω τι, δοκεῖ μοι τι. mihi deliberatum est, βεβούλευμαι, δέδοκταί μοι.— deliberatus, a, um, βεβουλευμένος, βέβαιος.
de-lībo, avi, atum, are, aliquid, ἀπολέγω, ἀποδρέπω τι, ἀπογεύομαί τινος. florem, ἀποδρέπω, ἀποδρέπομαι, ἀπολέγω ἄνθος. oscula, φιλήματα. honores, γεύομαι τιμῆς. aliquid narratione, ἅπτομαί τινος τῷ λόγῳ. 2) ἀφαιρῶ. aliquid de gloria, ἀφαιρῶ τι τῆς δόξης.
dēlĭbro, (avi), atum, are, (de-liber) ἀποφλοιῶ, ἀπολεπίζω. μεταφ. ἀφαιρῶ.
dēlĭbŭo, ŭi, ūtum, ere, aliquem ἢ aliquid aliqua re, καταβρέχω, βρέχω τινά τινι, καταλείβω, καταχέω τινί τι, εἴτε τινός τι. unguentis delibutus, μύρον καταχεχυμένος, μύρῳ κεχρισμένος.
dēlĭcāte, ἐπίρ. τρυφερῶς, ἁβρῶς, ἡδυπαθῶς, μαλακῶς. vivere, τρυφᾶν.
dēlĭcātus, a, um, (deliciae) τρυφερός, ἁβρός, χαρίεις. 2) ἁβρός, ἁβρόβιος, ἡδυπαθής. delicatus, ἀ. τὰ παιδικά. delicata, θ. ἡ ἅβρα.
dēlĭcĭa, ae, θ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ deliciae. 2) deliciae, arum, πληθ. ταὐτὸ τῷ deliquiae.
dēlĭcĭae, arum, θ. ἁβρότης, τρυφή, ἡδονή, ἡδυπάθεια, χλιδή. habeo aliquem in deliciis, ἥδομαί τινι, στέργω τινά. sum alicui in deliciis, στέργομαι ὑπό τινος. 2) ἡδονή, ἐντρύφημα, τουτέστιν· ὁ ἀγαπώμενος, ἐρώμενος, ἡ ἐρωμένη κ.τ.τ. τὰ φίλτατα.
*dēlĭcĭo, ĕre, (de-lacio) θέλγω, ἡδονὴν παρέχω.
*dēlĭcĭŏlae, arum, θ. ἡ ἀγαπωμένη, ἀγαπητή, κεχαρισμένη.
dēlĭcĭŏlum, i, οὐ. ὁ ἀγαπώμενος, ἀγαπητός.
dēlĭcĭōsus, a, um, ἁβρός, τρυφερός, Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
dēlĭco, are, ταὐτὸ τῷ deliquo.
†dēlictor, ōris, ἀ. (delinquo) ἁμαρτωλός.
delictum, i, ἴδ delinquo
dēlĭcŭlus, a, um, ταὐτὸ τῷ rejiculus.
*delĭcus, a, um, (delinquo) ἀπογαλακτισθείς.
dēlĭcŭus, a, um, ταὐτὸ τῷ deliquus.
dē-lĭgo, avi, atum, are, καταδέω, ἐπιδέω, δέω. vulnus, ἐπιδέω τραῦμα. hominem, δέω, δεσμεύω ἄνθρωπον. naves ad ripas, δέω τὰς ναῦς ἐκ τῆς ὄχθης. aliquem ad palum, καταδέω τινὰ ἀπὸ σκόλοπος.
dēlĭgo, ēgi, ectum, ĕre, (de-lego) ἀπολέγω, ἐκλέγω. διαλέγω, αἱροῦμαι. aliquem ex civitate in senatum, ἐκλέγω τινὰ ἐκ τῶν πολιτῶν εἰς τὴν σύγκλητον. equites ἀπολέγω, ἐκλέγω ἱππεῖς. deligitur ad eas res conficiendas, ᾑρέθη ἐπιτελεῖν ταῦτα. 2) ἐξαιρῶ, χωρίζω.
*dēlīmātus, a,um, (de-limo) ἀπερρινημένος.
*delīnĕātĭo, ōnis, θ. ὑπογραφή, διαγραφή.
dē-līnĕo, avi, atum, are, aliquem, ὑπογράφω, διαγράφω, σκιαγραφῶ τι..
dē-lingo, ĕre, ἀπολείχω.
dēlīnīmentum, delinio, ἴδ. deleuimentum, delenio.
dē-lĭno, ĭtum, ĕre, aliquid, καταχρίω, καταλείφω τι, 2) ἀποχρίω. ἐξαλείφω τι.
dēlinquentĭa, ae, θ. delinquo) ἁμάρτημα.
dē-linquo, īqui, ictum, ĕre, ἐλλείπω τι τῶν καθηκόντων, πλημμελῶ, ἁμαρτάνω miles delinquit in bello, ὁ στρατιώτης ἁμαρτάνει ἐν τῷ πολέμῳ. delinquit in vita, ἁμαρτάνει περὶ τὸν βίον. quid ego deliqui? τί ἡμάρτηκα; nihil a me delictum est, οὐδὲν τῶν καθηκόντων ἐνέλιπον. adulterium delinquitur, μοιχεία γίγνεται. delictum, i, οὐ. πλημμέλημα, ἁμάρτημα, τὸ ἔλλειπον.
dē-līquesco, lĭcŭi, ere, κατατήκομαι, τήκομαι, φθίνω, καταλύομαι.
dēlĭquĭae, arum, θ. (deliquo) ὑδρορρόα.
dēlĭquĭum, i, οὐ. (delinquo) ἔλλειψις, βλάβη. solis, ἔκλειψις τοῦ ἡλίου.
dē lĭquo, are, ὑλίζω, διϋλίζω, μεταχέω. μεταφορ σαφηνίζω, ἐξηγοῦμαι.
dēlĭquus, a, um, (delinquo) ἐλλειπτικός.
dēlīrāmentum, i, οὐ. (deliro) λήρημα, λῆρος, παραλήρημα.
dēlīrātĭo, ōnis, θ. παραλήρησις, λῆρος.
dēlīrĭtas, ātis, θ. παραλήρησις.
dēlīrĭum, ii, οὐ. (deliro) παραλήρησις, παραφροσύνη, μανία, φρενοβλάβεια.
dē-līro, are, (lira) παρεκτρέπομαι. 2) παραληρῶ, παραφρονῶ, φρενιτιῶ, μαίνομαι.
dēlīrus, a, um, (deliro) παράληρος, παράφρων, φρενητικός, φρενοβλαβής.

Digitized by Google

dēlĭtĕo, ŭi, ēre, (de-lateo) ἀποκέκρυμμαι.
dēlĭtesco, tŭi, ĕre. (ἐναρκτ. τοῦ deliteo) in aliqua re, ἀποκρύπτομαι, κρύπτομαι ἔν τινι. hostes in silvis deliluerant, οἱ πολέμιοι ἐν ὕλῃ ἀποκεκρυμμένοι ἦσαν. μεταφ. ἀποκρύπτομαι, διαλανθάνω.
*dē lītigo, are, φιλονεικῶ
*dēlĭtor, ōris, (deleo) ἀ. ὁ ἐξαλείφων, φθείρων.
dēlĭtus. a, um, ἴδ. delino.
Dēlius, a, um, Δήλιος.
dēlĭcātĭo, ōnis, θ. ἐξάρθρωσις.
Dēlos. (us i, θ. Δῆλος.
Delphi, orum, ἀ. Δελφοὶ (καὶ ἡ πόλις, καὶ οἱ αὐτῆς κάτοικοι).
Delphĭce, ἐπίρ Δελφικῶς.
Delphĭcŏla, ae, ὁ ἐν Δελφοῖς ναίων, Ἀπόλλων.
Delphĭcus, a, um, Δελφικός.
delphin, īnis, εἴτε delphīnus, i, ἀ. δελφίν.
Delphis, ĭdis. θ Δελφίς, Πυθία.
delta, ae, θ εἴτε della, οὐ. ἄκλιτ. τὸ δέλτα. 2) Delta, ἄκλιτ. τὸ Δέλτα (τῆς Αἰγύπτου).
deltōton. i, οὐ. τὸ δελτωτὸν (ἄστρον).
dēlūbrum, i, οὐ. (deluo?) ἱερόν, ναός, ἡρῷον.
*dēluctātĭo, ōnis, θ. ἀγών.
dē-lucto. avi, are, καὶ deluctor, ari, cum aliquo, διαπαλαίω, διαγωνίζομαι πρός τινα.
dē-lūdĭfĭco, avi, are, aliquem, διαπαίζω, ἀπατῶ τινα.
dē-lūdo, si, sum. ĕre, aliquem, ἐμπαίζω τινί. ἀπατῶ, φεναχίζω τινά. 2) ἀποπαίζω, παύομαι τοῦ ἀγῶνος
dēlumbis, e, (lumbus) πεπηρωμένος τὴν ὀσφύν, χωλός. μεταφ. ἄνευρος ἀσθενής.
dēlumbo, avi, atum, are, (de-lumbus) aliquem, πηρῶ τινα τὴν ὀσφύν. delumbatus, χωλός. μεταφ sententias delumbo, ἐκνευρίζω, ἀνεύρους παρέχω τὰς ἐννοίας. 2) κυρτῶ, κάμπτω.
*dē-lŭo, ĕre, ἐκκλύζω.
Dēlus, ἴδ Delos
dēlūsĭo, ōnis, θ. ἐμπαιγμός. 2) διασυρμός, σχ. ῥ. 3) ἀπάτη
*dē-lustro, are, aliquem, καθαγνίζω τινά.
dēlūsus, a, um, ἴδ. deludo
dēlŭto, are, aliquid, πηλῷ ἀλείφω, πηλῶ τι. 2) ἀπορρίπτω, καθαίρω τινά.
dē-mădesco, dŭi, ĕre, καταβρέχομαι.
*dē-măgis, ἐπίρ σφοδρῶς, λίαν
*dēmandātĭo, ōnis. θ. σύστασις.
dē-mando, avi, atum, are, aliquid alicui, ἐπιτρέπω τί τινι. aliquem alicui, συνίστημί τινά τινι.
dē-māno, are, ὑπορρέω. 2) μεταφ. κατάγομαι.
Dēmărātus, i, ἀ. Δημάρατος.
dēmarchus, i, ἀ. δήμαρχος.

dēmeācŭlum, i, οὐ. (demeo) κατάβασις, κάθοδος.
dēmens, ntis, (de-mens) παράφρων, ἔκφρων, ἐξεστηκὼς τῶν φρενῶν.
*dēmensĭo. ōnis, θ. ἀπομέτρησις, μέτρησις.
dēmensus, a, um. ἴδ. demetior.
dēmenter. ἐπίρ ἐκφρόνως, ἀνοήτως.
dēmentĭa. ae, θ. (demens) ἔκστασις φρενῶν. παραφροσύνη ἐκφροσύνη, παράνοια.
dēmentĭo, īre, (demens) παραφρονῶ, μαίνομαι.
dēmento. are, ταὐτὸ τῷ dementio.
dē-mĕo, are, καταβαίνω.
dē-mĕrĕo, ŭi, ēre, aliquid, κερδαίνω, περιποιοῦμαί τι. 2) aliquem, ἄξιός τινι γίγνομαι, εὐεργετῶ τινα.
dē-mĕrĕor, ēri, aliquem, πολλοῦ ἄξιός τινι γίγνομαι. εὐεργετῶ τινα, ἀνακτῶμαί τινα.
dē-mergo, rsi, rsum, ĕre, aliquem ἢ aliquid καταδύω, καταβυθίζω, καταποντίζω τινὰ ἤ τι. me demergo, καταδύω, καταδύομαι
dēmersio, ōnis, θ. (demergo) κατάδυσις, ἀφανισμός
dēmersus. a, um, ἴδ. demergo.
*dēmersus. ūs, ἀ. (demergo) κατάδυσις.
demessus, a um. ἴδ. demeto.
dē-mētior, mensus sum iri. aliquid, ἀπομετρῶ, ἀποσταθμῶ τι. demensum, i, οὐ. ὁ ἀπομετρούμενος σῖτος, τὸ σιτομέτριον.
dē mĕto. essŭi. essum, ĕre. aliquid, ἀπαμῶ. ἀποτέμνω, ἀποδρέπω τι. florem, ἀποδρέπω, ἀποδρέπομαι ἄνθος. frumentum, ἀμῶ θερίζω, τέμνω τὸν σῖτον. alicui ense caput, τὴν κεφαλὴν ἀποκόπτω τινὸς τῷ ξίφει
Dēmētrĭas, iădis, θ. Δημητριάς, πόλις Θεσσαλίας. 2) βοτάνη τις παρ' Ἀπουληΐῳ.
Dēmētrĭus, i, ἀ. Δημήτριος.
dēmĭgrātĭo, ōnis, θ. ἀποίκησις, μετανάστασις.
dē-mĭgro, avi, atum, are, ἀποικῶ, μετοικῶ, μετοικίζομαι, μετανίσταμαι μεταφ. παρὰ Κικέρωνι· οἴχομαι, μεταλλάττω, ἀποθνήσκω.
†dēmĭnōro. are, μειῶ. ἐλαττῶ.
dē mĭnŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid, μειῶ, ἐλαττῶ, μικρύνω τι. aliquid de bonis, ἀφαιρῶ τι τῶν κτημάτων neque de voluptate quicquam fortuna deminuerat, οὔτε τῆς ἡδονῆς ἡ τύχη οὐδὲν ἀφῃρήκει. se capite deminuere, ἀποβάλλειν τι τῶν τοῦ πολίτου δικαίων. πρβ. caput. 2) ἐν τῇ γραμμ. ὑποκορίζομαι. deminutus, a, um, ὑποκοριστικός.
dēmĭnūtĭo, ōnis, θ. μείωσις, ἐλάττωσις, ἀφαίρεσις. 2) capitis deminutio, ἀποβολὴ τῶν τοῦ πολίτου δικαίων, ἀτιμία. 3) ὑποκορισμός.
dēmĭnūtīve, ἐπίρ. ὑποκοριστικῶς.

Digitized by Google

dēmĭnūtīvus, a, um, (deminuo) ὑποκοριστικός.

dē-mīror, atus sum, ari, aliquid, ἀποθαυμάζω τι audaciam eorum, τὴν τόλμην ἐκείνων. eum demiror non venire, θαυμάζω ὅτι οὐκ ἔρχεται. demiror, quid sit. θαυμάζω τί ποτέ ἐστι. demiror, ubi nunc ambulet, θαυμάζω ὅπου ποτὲ περιπατεῖ.

dēmisse ἐπίρ. καθειμένως, ταπεινῶς.

dēmissīcius, (-tius) a, um, (demitto) καθειμένος.

dēmissio, ōnis θ (demitto) κάθεσις, τὸ καθιέναι. μετάφ. ἡ ταπεινότης.

dēmissus, a, um ἴδ. demitto.

*dē-mitigo, are, aliquem, ἐξημερῶ, καταπραΰνω τινά.

dē-mitto, īsi, issum ĕre, καταπέμπω, καθίημι. agmen in vallem, καθίημι, καταβιβάζω. κατάγω τὴν στρατιὰν εἰς τὴν κοιλάδα. equites in campum, καταπέμπω τοὺς ἱππεῖς εἰς τὸ πεδίον. exercitus se demittit, τὸ στράτευμα καταβαίνει. demitto aliquem orco, καταπέμπω τινὰ εἰς τὸν ᾅδην. «Ἀΐδι προϊάπτω». navem secundo amni, πέμπω πλοῖον κατὰ τὸν ποταμόν. dii coelo demittunt imbrem, οἱ θεοὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καθιᾶσι τὸν ὑετόν. 2) καθίημι, καταβάλλω arbores altius, καθίημι τὰ δένδρα βαθύτερον εἰς τὴν γῆν. calculum atrum in urnam. ῥίπτω μέλαιναν ψῆφον εἰς τὴν κάλπην. antennam, καθίημι, χαλῶ τὴν κεραίαν. manus infra pectus, καθίημι τὰς χεῖρας κάτω τοῦ στήθους. vestem ad talos, καθίημι τὴν ἐσθῆτα εἰς τοὺς ἀστραγάλους. crinem et barbam, ἀνίημι, καθίημι, καταβάλλω κόμην καὶ πώγωνα. aures, καταβάλλω τὰ ὦτα. supercilia, vultus, καταβάλλω τὰς ὀφρῦς, τὸ πρόσωπον. me demitto ἢ caput demitto, κύπτω. demitto gladium in jugulum (εἴτε ποιητ. jugulo), ἐμπήγνυμι τὴν μάχαιραν εἰς τὴν σφαγήν. Τὰ παρὰ Βιργιλίῳ Γεωργ. 2,231 puteum demitti jubebis, ἑρμηνευτέα βόθρον ὀρύξαι κελεύσεις.— μεταφ. demitto animum, ταπεινῶ, συστέλλω τὴν ψυχήν.—demissus, a, um, ταπεινος. locus, ταπεινός, χαμηλὸς τόπος. homo, ταπεινός, μετριόφρων, συνεσταλμένος ἢ ἄθυμος ἄνθρωπος. capite demisso, κύπτων. ab Aenea demissus, ἐξ Αἰνείου καταγόμενος.

dēmĭurgus, i, ἀ. δημιουργός, ὄνομα ἀρχῆς παρά τισι τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων

dēmo, mpsi, mptum, (msi, mtum) ĕre, (de-emo) aliquid, ἀφαιρῶ τι. de capite, τοῦ κεφαλαίου, τοῦ ὅλου. aliquid additur, et demitur, προστίθεταί τι καὶ ἀφαιρεῖται. demo clipea de columnis, ἀφαιρῶ τὰς ἀσπίδας ἀπὸ τῶν κιόνων. juga equis, ἀφαιρῶ, περιαιρῶ τῶν ἵππων τὸν ζυγόν vincula alicui, περιαιρῶ. λύω τινὸς τὰ δεσμά. alicui molestiam, ἀφαιρῶ τινι τὴν ὄχλησιν ἀπαλλάττω τινὰ τῆς ὀχλήσεως. metum omnem, ἀφαιρῶ, ἐξαιρῶ πάντα φόβον soleas, ὑπολύομαι τὰ ὑποδήματα.

Dēmŏcrĭtus, i, ἀ. Δημόκριτος. Democritēus, a, um Δημοκρίτειος.

dēmōlio, ire. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ demolior.

dē-mōlior, ītus sum, iri, aliquid, καθαιρῶ τι tectum demoliri, τὴν ὀροφὴν ἀποσκευάζειν, Nep munitiones, καθαιρῶ, περιαιρῶ τὰ ὀχυρώματα domum, κατασκάπτω, καθαιρῶ οἰκίαν. faciem, ἀφανίζω τὸ πρόσωπον. Μετάφρ Εὐαγγελ. Ματθ. 6,16.

dēmōlitio ōnis, θ. καθαίρεσις.

dēmōlītor, ōris, ἀ. καθαιρέτης.

dēmonstrabilis, e, ἀπόδεικτος. non demonstrabilis, ἀναπόδεικτος.

dēmonstrātio, ōnis, θ ἀπόδειξις, ἐξήγησις, διαγραφή, διατύπωσις. 2) ἐν τῇ ῥητορ. ἡ ἐπίδειξις.

dēmonstrātīvus, a, um, δεικτικός. 2) ἐπιδεικτικός. demonstrativum genus orationis καὶ demonstrativa, ae, θ. τὸ ἐπιδεικτικόν εἶδος τοῦ λέγειν.

dēmonstrātor, ōris, ἀ. ὁ ἐπιδεικνύων, διαγράφων, ἐξηγητής.

dē-monstro, avi, atum, are, ἀποδείκνυμι, δείκνυμι. thesaurum in aedibus, δείκνυμί τινι θησαυρὸν ἐν τῷ οἴκῳ. aliquem digito, τινὰ τῷ δακτύλῳ. 2) ἀποδείκνυμι. ἐξηγοῦμαι, διαγράφω. διηγοῦμαί τι. ut supra (εἴτε ante) demonstravimus, ὡς ἐν τῷ πρόσθεν δεδηλώκαμεν. ut demonstratum est ὡς δεδήλωται, ὡς εἴρηται

dē-mordĕo, ordi, orsum, ēre, aliquid, ἀποδάκνω τι.

dē-mŏrior, ortŭus sum, i, ἀποθνήσκω. 2) aliquem, ἔρωτί τινος κατατήκομαι.

dē-mŏror, atus sum, ari, καταμένω. hic, ἐνταῦθα. 2) aliquem, κατέχω, βραδύνω, κωλύω τινα.

dēmorsĭco, (avi), atum, are, aliquid, ἀποδάκνω τι. Ἀπουλήιος.

dēmorsus, a, um, ἴδ. demordeo.

dēmortŭus, a, um, ἴδ. demorior.

Dēmosthĕnes, is, ἀ. Δημοσθένης.

dēmōtus, a, um, ἴδ. demoveo.

dē-mŏvĕo, ōvi, ōtum, ēre, aliquem ἢ aliquid re εἴτε a, de re, ἀποκινῶ, κινῶ τινα, ἤ τι ἀπο τινος. flumen, ἀποχετεύω ποταμόν. aliquem praefecturā, παρωθῶ τινα ἐκ τῆς ὑπαρχίας. odium, ἐκποδὼν ποιοῦμαι τὸ μῖσος.

demptio, ōnis, θ. (demo) ἀφαίρεσις.

demptus, a, um, ἴδ. demo.

*dēmūgitus, a, um, (de-mugio) μυκηθμοῦ πλήρης.

dēmulcātus, a, um, (mulco) ἠκισμένος.

dē-mulcĕo, ulctum, **ēre**, aliquid, καταψῶ τι. aliquem, θέλγω, ψυχαγωγῶ τινα.

dē num, ἐπίρ. δή, τέλος, τέλος δέ, τελευταῖον. is demum, οὗτος δή. idem velle atque idem nolle, ea demum firma amicitia est, τὸ αὐτὸ θέλειν καὶ τὸ αὐτὸ μὴ θέλειν, αὕτη δὴ (αὐτὸ τοῦτο) βεβαία φιλία ἐστί. nunc demum, νῦν δή. tunc demum τότε δή, ἐν τούτῳ δὴ τῷ χρόνῳ, τότε τελευταῖον ibi demum. ἐνταῦθα δή. sic demum, οὕτω δή. his demum exactis, τούτων δὴ γενομένων, τέλος δὲ γενομένων τούτων. 2) μόνον. suis demum oculis credere, τοῖς ἰδίοις ὀφθαλμοῖς μόνον πιστεύειν. non demum, sed etiam, οὐ μόνον, ἀλλὰ καί.

*dē-murmŭro, are, μορμυρίζω, ψιθυρίζω.

dē-musso, atum, are, aliquid, σιωπῇ καὶ ἡσύχως ὑποφέρω τι.

†dē mūtābilis, e, μεταβλητός.

dē-mūtātio, ōnis, θ. μεταβολή.

dē mūtator, ōris, ἀ. ὁ μεταβάλλων.

*dē-mūtĭlo, are, aliquid, ἀποκολούω, κολοβῶ, ἀκρωτηριάζω τι.

dē-mūto, avi, atum, are, aliquid, μεταβάλλω τι (εἰς τὸ χεῖρον μάλιστα). 2) οὐδετερ. ἄλλος εἰμί, διαφέρω.

dēnārismus, i, ἀ. (denarius) εἶδος φόρου ἐπὶ αὐτοκρατόρων.

dēnārĭus, a, um, (deni) δεκαδικός. 2) δεκαδάκτυλος 3) denarius, i, ἀ. (ὑπον. nummus) δεκάχαλκον νόμισμα, δηνάριον, Ῥωμαικὸν ἀργυροῦν νόμισμα κατ' ἀρχὰς δέκα ἔπειτα ὀκτωκαίδεκα ἀσσαρίων, ἰσότιμον τῇ δραχμῇ. 4) χρυσοῦν νόμισμα 25 δηναρίων ἀργυρῶν. 5) δραχμὴ (βάρος)

dē-narro, are, aliquid, ἀφηγοῦμαι, διηγοῦμαι, διεξειμί τι.

dē-nascor sci, ἀπογίγνομαι, ἀποθνήσκω.

dēnāso, are, (de-nasus) ῥινοκοπῶ.

*dē-năto, are, κατανήχομαι.

dendrā chates, ae, ἁ δενδραχάτης (λίθος).

dendritis idis, θ. ἡ δενδρῖτις (λίθος).

dendroīdes, ae, ὁ δενδρώδης τιθύμαλλος

dendrŏphŏros, i, ἀ δενδροφόρος. ἐπίθετον τοῦ θεοῦ Σιλβανοῦ. 2 dendrophori, πληθ. σύλλογός τις ἱερέων δενδροφορούντων. 3) τέκτων, ξυλουργός Ἐπιγρ.

dē-nĕgo, avi, atum, are, aliquid, ἀπαρνοῦμαι, ἀρνοῦμαι, ἀπόφημί τι. alicui aliquid, ἀνανεύω τινί τι.

dēni, ae, a, (decem) ἀνὰ δέκα. denos ad colloquium adducunt, ἔρχονται εἰς διάλεξιν ἑκάτερος δέκα ἄνδρας ἄγων. 3) ἀντὶ τοῦ decem, π. χ. bis dena, δὶς δέκα

dēnĭcalis. e (de-nex) τοῦ ἐναγισμοῦ. denicales feriae, θ. ἐναγισμός, τὰ θανάσιμα.

*dēnigrātio, ōnis, θ. μελάνωσις.

dēnigro, are, aliquid, ἀπομελαίνω, μελανῶ τι. Ἅπαξ παρὰ Φιρμικῷ μεταφορικῶς· famam denigro, δυσφημῶ.

dēnĭque, ἐπίρ. τέλος. τέλος δέ, εἰς τέλος, τελευταῖον denique ad extremum εἴτε denique ad postremum, τὸ δ' ὕστατον vix denique μόλις. 2) ἔπειτα. κἄπειτα. primum, denique, ad postremum, πρῶτον, ἔπειτα, ἔπειτα δέ. 3) ἔπειτα, ὅλως δέ, ὡς συνελόντι εἰπεῖν.

dē nōmĭnātio, ōnis, θ μετωνυμία.

dē nōmĭno, avi, atum, are, κατονομάζω, ὀνομάζω.

dēnormo, atum, are, (de-norma) aliquid, παρεκτρέπω τι τοῦ κανόνος. Λ. σπαν.

dēnŏtātio, ōnis, θ. σημείωσις. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

dēnŏtatus ūs, ἀ σημείωσις.

dē-nŏto, avi, atum, are, aliquid, σημαίνω, σημειῶ τι.

dens. ntis, ἀ. ὁ δ ο ύ ς. dentes primores, οἱ πρόσθεν ὀδόντες. canini, οἱ κυνόδοντες. maxillares εἴτε molares, οἱ γομφίοι. οἱ μυλόδοντες. genuini, οἱ κραντῆρες dens Indus Libyus εἴτε Numida, ὁ ἐλέφας. 2 ὀδούς, ὅ τι ἔοικεν ὀδόντι. οἷον, ἡ ὕννις, οἱ ὀδόντες τοῦ πρίονος, τοῦ τείχους κ.τ.τ.

*densabĭlis, e, στεγνωτικός.

*densātio. ōnis, θ. πύκνωσις.

densatīvus a,um, στεγνωτικός, ἐμφρακτικός.

dense ἐπίρ. πυκνῶς, ἀθρόως. 2) πυκνά, συνεχῶς.

densĕo, ētum ēre, ταὐτὸ τῷ denso.

dēnsĭtas ātis θ. πυκνότης.

denso, ātum, are, (densus) aliquid, πυκνῶ τι. πυκνὸν ποιῶ τι μεταφ. denso orationem συναιρῶ τὸν λόγον.

densus, a, um, (δασύς?) πυκνός, ἀθρόος. densa terra. πυκνὴ γῆ. densus aër πυκνὸς ἀήρ densi nimbi, πυκνὴ ὁμίχλη. densum agmen πυκνή ἀθρόα στρατιά densi hostes. πυκνοί, ἀθρόοι ἐχθροί. 2) πυκνός, δασύς densa silva πυκνὴ δασεῖα ὕλη. nemus arboribus densum. ἄλσος δένδροις δασύ. caput caesarie densum, κεφαλὴ θριξὶ δασεῖα. 3) πυκνὸς συνεχής densi ictus, πυκναί. πολλαὶ πληγαί. densa pericula, πυκνοί, συνεχεῖς κίνδυνοι 4) Densus ὄν. κύρ. παρὰ Ταχίτῳ. ὁ παρὰ Δίωνι Κασσίῳ Δῆνσος εὕρηται γεγραμμένον.

dentāle, is, οὐ. καὶ dentalia, ium, πληθ. ἡ ὕννις.

dentāpăga, ae, θ. (dens-ἅρπαξ) ὀδοντάγρα.

dentātus, a, um, (dens ὀδοντωτός. 2) charta dentata, χάρτης ὀδόντι ἐξεσμένος.

dentex īcis ἀ. εἶδος ἰχθύος Ἀμφ γρ.

denticŭlatus a, um, (denticulus) ὀδοντωτός, ὀδοντωμένος.

denticŭlus, i, ἀ. μικρὸς ὀδούς (γεωργικὸν ὄργανον καὶ ἀρχιτεκτονικὸν κόσμημα).

Digitized by Google

dentĭdūcum, i, οὐ. (dens-duco) τὸ ὀδονταγωγόν, ὀδοντάγρα.
dentĭfrangĭbŭlum, i, οὐ (dens-frango) κωμ. ἡ συντρίβουσα ὀδόντας χείρ.
*dentĭfrangĭbŭlus, i, ὁ. κωμ. ὁ συντρίβων ὀδόντας, (ὀδοντοκατάκτης)
dentĭfrĭcium, i, οὐ. (dens-frico) ὀδοντόσμηγμα ὀδοντότριμμα.
*dentĭlĕgus, i, οὐ. (dens lego) κωμ. ὁ συλλέγων ὀδόντας.
dentĭo, ire, dens) ὀδοντοφυῶ, ὀδοντοποιῶ 2) ὀδοντιῶ, ὀδονταλγῶ.
*dentĭo, ōnis, θ. (dens) ὀδοντοφυΐα, ὀδοντίασις.
dentiscalpĭum, i, οὐ. (dens-scalpo) ὀδοντογλυφίς.
dentītĭo, ōnis, θ. (dentio) ὀδοντοφυΐα, ὀδοντίασις.
dē-nūbo, psi, ptum, ĕre, alicui, γαμοῦμαί τινι, ἐκδίδομαί τινι γυνή. in domum, ἐκδίδομαι εἴς οἶκόν τινα.
dē-nūdo, avi, atum are, aliquem ἢ aliquid, ἀπογυμνῶ, γυμνῶ τινα ἤ τι, δηλῶ τι. 2) ἀπογυμνῶ. διαρπάζω τινά.
dēnŭmĕratĭo ōnis θ. ἀπαρίθμησις.
dē-nŭmĕro. are. ἀπαριθμῶ 'Αμφ. γρ.
denunciatio, denuncio, ταὐτὸ τῷ denuntiatio, denuntio.
dēnuntĭātĭo ōnis. θ. ἐπαγγελία, κήρυξις belli, πολέμου προαγόρευσις. 2) ἔνδειξις, εἰσαγγελία, μήνυσις.
dēnuntiator, ōris. ὁ ἀστυνομική τις ἀρχὴ ἐπὶ αὐτοκρατόρων. 'Επιγρ.
dē-nuntĭo. avi, atum, are, aliquid alicui, ἐπαγγέλλω, παραγγέλλω κηρύττω τί τινι. bellum, ἐπαγγέλλω, προαγορεύω πόλεμον. alicui, ut auxilia mittat εἴτε auxilia mittere, ἐπαγγέλλω, παραγγέλλω τινὶ ἐπικουρίαν πέμπειν. alicui testimonium, παραγγέλλω τινὶ μαρτυρεῖν μοι, καλῶ τινα μάρτυρα. 2) σημαίνω, προσημαίνω. nubes hiemem asperam denuntiabant, αἱ νεφέλαι τραχὺν (εἴτε δεινὸν) χειμῶνα προεσήμαινον. 3) κηρύττω, ἀγγέλλω, δηλῶ.
dēnŭo, ἐπίρ de-novo) ἐκ νέου, ἐκ νέας, ἐκ καινῆς, αὖθις, αὖ, πάλιν.
dē-occo, are, βωλοκοπῶ.
Dēōis, ĭdis, θ. Δηωΐς. Dēōĭus, a, um, Δηώϊος, τῆς Δηοῦς.
dē-ŏnĕro avi, atum, are, aliquid, ἀποφορτίζομαι.
dē-opto, are, ἐξαιροῦμαι, ἐκλέγω.
dĕorsum, ἐπίρ. (de-vorsum) ἐπὶ κινήσεως· κάτω πρὸς τὰ κάτω, τὴν κάτω ὁδόν. sursum deorsum, ἄνω κάτω. 2) ἐπὶ στάσεως· κάτω, κάτωθεν.
dĕōrsus, ταὐτὸ τῷ deorsum.
dē-oscŭlor, atus sum, ari, aliquem, καταφιλῶ τινα. 'Η μετοχὴ τοῦ παρακειμένου εὕρηται καὶ παθητικῶς.
dē-păciscor. pactus sum, isci aliquid, διομολογοῦμαί τι. ipse tria praedia sibi depactus est, αὐτὸς συνέθετο τρία ἐπαύλια λαβεῖν.
dēpactus, a, um, ἴδ depaciscor, καὶ depango.
dēpālātĭo, ōnis, θ. (de-palus) ἡ διὰ χαρακίων σημείωσις τῶν ὁρῶν καὶ ὁρίων.
*dēpālātor, ōris, ὁ. ὁ ἀποχαρακῶν καὶ διορίζων.
*depalmo. are, (de-palma) κολαφίζω.
dē palo, avi, atum. are ἀποχαρακῶ.
dē pango pactum, ĕre, aliquid, καταπήγνυμι. ἐμπήγνυμί τι.
*de-parcus, a. um, λίαν φειδωλός.
dē-pasco, pavi, stum. ĕre, aliquid, καταβόσκομαι. κατανέμομαί τι. flamma depascit aliquid. ἡ φλὸξ νέμεται, ἐπινέμεται, κατανέμεταί τι.
dē pascor, astus sum, asci, aliquid. καταβόσκομαι, κατανέμομαι, καταβιβρώσκω τι.
dēpastĭo. ōnis, θ. (depasco) τὸ κατανέμεσθαι. ἡ νομή.
dēpastus a um, ἴδ. depascor.
*dēpāvītus, a, um, (de-pavio) κατεδαφισθείς.
dēpĕcis or, pestus sum, sci, ταὐτὸ τῷ depaciscor.
dēpectĭo. ōnis, θ (depeciscor) διομολόγησις, συνθήκη. Λ. τοῦ μεταγεν Λατ.
dē pecto, xum ĕre, aliquid καταχτενίζω, κτενίζω τι. μεταφ. aliquem. ῥαπίζω τινά.
dēpector, ōris, ὁ. (depeciscor) ὁ διομολογῶν, ὁμολογίαν ποιούμενος
depectus, a, um, ἴδ. depeciscor.
*dēpĕcūlātor, ōris, ὁ. κλέπτης, διαρπάζων.
dēpĕcūlor, atus sum, ari, (de-peculium) aliquid, ἀποσυλῶ, συλῶ, διαρπάζω τι. 'Η μετοχὴ τοῦ παρακειμένου εὕρηται καὶ παθητικῶς.
de-pello, pŭli, pulsum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἀπελαύνω, ἐξελαύνω τινὰ ἤ τι. hostem munitionibus, ἐξελαύνω. ἐξωθῶ τὸν ἐχθρὸν ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων aliquem urbe, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς πόλεως. aquam de agro, ἀποχετεύω τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ. nubila coelo, ἀπελαύνω τὰ νέφη ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. aliquem de sententia, εἴτε sententia, ἀποτρέπω τινὰ τῆς γνώμης. vino curas, οἴνῳ ἀποτρέπω τὰς φροντίδας morbum, ἀποτρέπω νόσον. dii depellentes, ἀποτρόπαιοι, ἀλεξίκακοι θεοί. vincula ab aliquo depello, ἀπείργω τινὸς τα δεσμά. 2) a matre εἴτε a mamma, ἀπογαλακτίζω.
dē pendĕo, ēre, καταχρέμαμαι, κρέμαμαι. a cervice pugio dependet, ἐκ τοῦ αὐχένος κρέμαται ξιφίδιον. hasta humero, τὸ δόρυ

Digitized by Google

ἐκ τοῦ ὤμου κρέμαται. Παρ' Ὀβιδίῳ μεταφορ. fides a veniente die dependet, ἡ πίστις ἐκ τῆς ἐπερχομένης ἡμέρας κρέμαται, ἐξήρτηται.

dē pendo, ndi, nsum, ĕre, aliquid. ἀποτίνω, ἐκτίνω τι. μεταφ poenas reipublicae, τίνω ποινὰς τῇ πολιτείᾳ. 2) ἀναλίσκω. pecuniam in re, χρήματα εἴς τι. tempora amori, τὸν χρόνον εἰς τὸν ἔρωτα. 2) παρὰ Πλαύτῳ ἅπαξ· ἔλαττον βρίθω.

dēpendŭlus, a, um, καταχρεμάμενος, κρεμαστός. Ἀπουλήϊος.

*dēpennātus, a, um, (de-penna) πτερωτός.

dēpensus, a, um, ἰδ. dependo

dēperdĭtus, a, um, ἰδ. deperdo.

dē-perdo, dĭdi, dĭtum, ĕre, aliquem ἤ aliquid, ἀπόλλυμι, ἀποβάλλω τινα ἤ τι. nostri paucos ex suis deperdiderunt, οἱ ἡμέτεροι ὀλίγους τινὰς ἄνδρας ἀπώλεσαν, ἀπέβαλον. arbores folia deperdunt, τὰ δένδρα φυλλοβολεῖ. 2) ἀπόλλυμι, διαφθείρω amore deperditus, διεφθαρμένος (τὴν ψυχὴν) ἄνθρωπος ἐξ ἔρωτος. 3) deperditus, λελυπημένος. Κάτουλος.

dē-pĕrĕo, ĭi, īre, ἀπόλλυμαι. augescere et deperire, αὐξάνεσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι. nonnullae tempestate deperierant naves, ὀλίγαι τινὲς νῆες ὑπὸ χειμῶνος ἀπολώλεσαν. pars exercitus deperiit, μέρος τοῦ στρατοῦ ἀπώλετο. 2) aliquem εἴτε alicujus amore εἴτε in aliquo, ἐρωτί τινος ἀπόλλυμαι, κατατήκομαι.

dēpesta, orum, οὐ. εἶδος οἰνοφόρων ἀγγείων. Οὐάρρων.

dē-pētīgo, īnis, θ. λειχήν, λέπρα.

dē-pĕto, ĕre, ἀπαιτῶ.

dēpexus, a, um, ἰδ. depecto.

dēpictus, a, um ἰδ. depingo.

dēpĭlis, e, (de-pilus) ἄθριξ. ψιλός.

dē-pĭlo, avi, atum, are, (de-pilus) ἀποτριχῶ. ἀποτίλλω, ψιλῶ, τίλλω. μεταφ. φενακίζω.

dē-pingo, inxi, ictum, ĕre, aliquid, ἀπεικονίζω. ἀπογράφω, ζωγραφῶ τι. μεταφορ. διαγράφω, διατυπῶ τι.

dē-plango, nxi, ĕre aliquid κατοδύρομαι, κατολοφύρομαί τι. Λ. ποιητική.

dē-plāno, avi, atum, are, aliquid, ἐξομαλίζω, καθομαλίζω τι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

dē-planto, avi, atum, are, aliquid, ἀποφυτεύω. 2 ἐμφυτεύω

dē-plĕo, ēvi, ēre, aliquid ἀπαντλῶ, ἐξαντλῶ τι. sanguinem, ἀφαιμάσσω, φλεβοτομῶ.

*dēplexus, a, um, (de-plecto) περιπλεκόμενος.

*dēplōrābundus, a, um, πολυόδυρτος, ὀλοφυρόμενος. πολλὰ δακρύων.

dēplōratio, ōnis, θ. ὀδυρμός, οἰκτιρμός.

dē-plōro, avi, atum, are, κατακλαίω, καταδακρύω, κλαίω, ὀδύρομαι, πολλὰ δακρύω. 2) aliquid, κλαίω, καταδακρύω, οἰκτείρω τι. 3) κλαίω τι ὡς ἀπολωλός, ἀπελπίζω τι εἴτε τινός.

dēplūmis, e, (de-pluma) ἄπτιλος.

de-plŭo, ĕre, ῥῆμα τριτοπρ. κατομβρεῖ, ὕει.

dē-pŏlĭo, īvi, ītum, ire, aliquid, καταλεαίνω τι.

†dēpompātio, ōnis, θ. ἀτιμασμός, ἀτιμία, (πόμπευσις).

dēpompo, are, aliquem, ἀποκοσμῶ, ἀτιμάζω τινά, (πομπεύω).

dē pondĕro, are, aliquid, καταβαρῶ, καταβρίθω τι.

dē-pōno, pŏsŭi, (σπαν. deposīvi) pŏsĭtum, ĕre, ἀποτίθημι, κατατίθημι. semina sulco, κατατίθημι σπόρον εἰς αὔλακα. onera jumentis, ἀποτίθημι τῶν ὑποζυγίων τὰ φορτία. exercitum in terram, ἐκβιβάζω (ἐκ τῶν νεῶν) τὸ στράτευμα εἰς τὴν γῆν. 2) aliquem, κατατίθημί τινα (νεκρόν), κηδεύω τινά. prope depositus, σχεδὸν ἀποθανών, ἐσχάτως διακείμενος. οὕτω καὶ deposita pars reipublicae καὶ depositus animus. 3) aedificium, καθαιρῶ, κατεδαφίζω οἰκοδόμημα. 4) ἀποτίθεμαι, κατατίθεμαί τι. onus, φορτίον. arma, τὰ ὅπλα. curam, ἀποτίθεμαι, ἐκδύομαι τὴν φροντίδα. bellum, ἀποτίθεμαι τὸν πόλεμον, παύομαι τοῦ πολέμου. imperium, κατατίθεμαι τὴν στρατηγίαν. comam, ἀποκείρομαι τὴν κόμην. corpus sub arbore, κατατίθεμαι τὸ σῶμα, κατακλίνομαι ὑπὸ τὸ δένδρον. quam mater deposivit, ἣν ἡ μήτηρ ἀπέθετο, ἐγέννησε. 5) aliquid apud aliquem, κατατίθεμαί τι τινι εἴτε τι παρά τινι, παρακατατίθεμαι, πιστεύω τί τινι. reddo depositum, ἀποδίδωμι τὴν παρακαταθήκην. pecuniam depono in templo, κατατίθεμαι χρήματα ἐν τῷ ναῷ. liberos in silvas, κατατίθεμαι τὰ τέκνα ἐν τῇ ὕλῃ, ἀποσκευάζομαι τὰ τέκνα εἰς τοὺς δρυμούς. aliquid tutis auribus, πιστεύω τι ἀκοαῖς ἀσφαλέσι. — deponens, ntis, οὐ. ὑπον. verbum, τὸ ἀποθετικὸν ῥῆμα.

*dēpontāni senes, γέροντες ἀπὸ τῆς γεφύρας ῥιπτόμενοι.

*dēponto, are, (de-pons) ῥίπτω ἀπὸ τῆς γεφύρας.

dē ŏpŭlatio, ōnis, θ. πόρθησις, ἐρήμωσις.

*dēpŏpŭlātor, ōris, ἀ. πορθητής.

dēpŏpŭlo, avi, atum, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ depopulor.

dē pŏpŭlor atus sum, ari, aliquid. ἐκπορθῶ, πορθῶ ὅπῶ τι. agros, regionem εἴτε fines alicujus, πορθῶ, προνομεύω τὴν χώραν τινος μεταφ. φθείρω, ἀφανίζω τι — de, populatus, a um παθητ. πεπορθημένος, ἐρημωθείς. depopulata regione r vertuntur, πορθήσαντες τὴν χώραν ἀπέρχονται.

Digitized by Google

dēportātio, onis, θ. ἀποκομιδή, μετακομιδή 2) ἀειφυγία, περιορισμός. Οὐλπιανός.
*dēportatōrius, a, um. τῆς μετακομιδῆς.
dē-porto, avi. atum. are κατακομίζω, καταφέρω. flumina deportant serpentes, οἱ ποταμοὶ καταγουσιν ὄφεις. 2 ἀποκομίζω μετακομίζω frumentum in castra, κομίζω σῖτον εἰς τὸ στρατόπεδον. naves exercitum deportant in locum, αἱ νῆες μετακομίζουσι τὸ στράτευμα εἰς τοπον. aliquem in insulam, ἀποκομίζω, ἐξορίζω τινα εἰς νῆσον 3) ἀποκομίζω, κατακομιζω. κατάγω, ἐπανάγω. exercitum, ἀποκομιζω, ἐπανάγω τὸ στράτευμα. triumphum, κατάγω θρίαμβον gloriam, ἐκφέρομαι δόξαν.
dē-posco. pŏposci, ĕre. aliquem, ἐξαιτῶ τινα, αἰτοῦμαί τινα ἔκδοτον. Hannibalem τὸν Ἀννίβαν. auctorem culpae, τὸν αἴτιον aliquem ad poenam, εἰς τιμωρίαν ἐξαιτῶ τινα. 2) αἰτῶ, aliquem imperatorem. στρατηγόν τινα. consulatum mihi, αἰτῶ τὴν ὑπατείαν 3) sibi aliquem, παρακαλοῦμαί τινα εἰς ἀγῶνα.
dēpŏsĭtārius, i, ὁ. (depositum) ὁ λαβὼν παρακαταθήκην. 2) ὁ παρακατατιθέμενος.
dēpŏsitio, ōnis, θ. (depono) τὸ παρακατατίθεσθαι, παρακαταθήκη. 2) (κατάθεσις) ἐνταφιασμός. 3) καθαίρεσις, τὸ κατεδαφίζειν. 4) μαρτυρία. 5) ἀπόθεσις (Δημήτρ. περὶ ἑρμην. 19) λῆξις περιόδου.
*dēpŏsĭtīvus, a, um. παρακατατεθειμένος.
dēpŏsĭtor, ōris, ὁ. (depono, ὁ παρακαταθέμενος 2) καθαιρέτης.
dēpŏsĭtus, a, um, ἴδ. depono.
*dēpostŭlātor, ōris, ὁ ἐκκαλῶν τινα.
*dēpostŭlo, are, αἰτῶ. auxilia sibi, αἰτεῖν βοήθειαν.
dēpraedātio, ōnis, θ. λεηλασία. Α. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω.
dēpraedātor, ōris, ὁ. λεηλάτης.
dē-praedor, atus sum, ari. λεηλατῶ. agros, χώραν. 2) παθητ. λεηλατοῦμαι.
dē-praelior, atus sum, ari, διαμάχομαι. Ὁράτιος.
dēpraesentiārum, ἐπίρ. ἐν τῷ παρόντι. Πετρώνιος.
*dēprandis, e (prandeo) ἀνάριστος, νῆστις.
*dēprāvāte, ἐπίρ διεστραμμένως, οὐκ ὀρθῶς, κακῶς
dēprāvātio, ōnis, θ· διαστροφή, διαφθορά.
dēprāvo. avi. atum, are. (de-pravus aliquid, διαστρέφω τι. μεταφ. aliquid ἢ aliquem, διαστρέφω διαφθείρω, πονηρὸν παρέχω τι ἤ τινα. depravatus a, um, διεστραμμένος διεφθαρμένος. διάστροφος.
*dēprĕcābilis e. (deprecor εὐπαραίτητος.
dēprĕcābundus a. um, ἱκετεύων.
*dēprĕcānĕus, a, um, (deprecor) εὐπαραίτητος.
dēprĕcātio, ōnis, θ. παραίτησις. 2) τὸ ἀπεύχεσθαι, ἡ κατάρα.
*dēprĕcātīvus, a, um, παραιτητικός.
dēprĕcātor, ōris, ὁ. παραιτητής. apud aliquem tibi deprecator sum, παραιτητής σοί εἰμι παρά τινι.
dēprĕcātrix. īcis, θ. ἡ παραιτουμένη.
dē prĕcor, atus sum, ari, aliquid, παραιτοῦμαί τι, αἰτοῦμαι εἴτε ἱκετεύω μὴ γενέσθαι τι. iram senatūs, παραιτοῦμαι τὴν ὀργὴν τῆς συγκλήτου, mortem alicujus, τὸν θάνατόν τινος a me querimoniam, παραιτοῦμαι. ἀποτρίβομαι τὴν μέμψιν. 2) παραιτοῦμαι. συγγνώμην αἰτοῦμαι deprecantibus veniam dedit, τοῖς παραιτουμένοις συγγνώμην εἶχεν. 3) aliquem, παραιτοῦμαι, αἰτοῦμαι, ἱκετεύω τινά te deprecor, ne me condemnes παραιτοῦμαί σε. ἱκετεύω, μή με κατακρίνειν legati pacem deprecantur, οἱ πρέσβεις αἰτοῦνται εἰρήνην. deprecor aliquem a vobis, παραιτοῦμαι ὑμᾶς συγγνώμονάς τινι εἶναι. αἰτῶ τινι συγγνώμην παρ' ὑμῶν 4) ἀπεύχομαι. καταρῶμαι Ἡ μετοχὴ τοῦ παρακειμένου εὕρηται καὶ παθητικῶς.
dē prehendo εἴτε dēprendo, ndi. sum, ĕre, aliquem ἢ aliquid καταλαμβάνω. συλλαμβάνω, λαμβάνω τινὰ ἤ τι reducitur ad eum deprehensus ex itinere, ἐπανάγεται πρὸς αὐτὸν κατειλημμένος ἐκ τῆς πορείας. naves deprehendunt et in portum deducunt, καταλαμβάνουσι τὰς ναῦς καὶ κατάγουσιν εἰς τὸν λιμένα. deprehendo feram cursu, καταλαμβάνω, αἱρῶ δρόμῳ τὸ θηρίον parva quaedam animalia, quae in angustiis mobilia, campo deprehenduntur. μικρά τινα ζῶα, ἐν στενοῖς εὐκίνητα, ἐν πεδίῳ ἁλίσκονται. deprehendo aliquem in facinore λαμβάνω τινα κακουργοῦντα. deprehenditur adulterio, μοιχεύων ἁλίσκεται. deprehendo sacrilegium, καταφωρῶ ἱεροσυλίαν. res furtiva in domo deprehenditur, κλοπαῖόν τι λαμβάνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ. nos flentes illos deprehendimus, κλαίοντας αὐτοὺς κατελάβομεν. 2) aliquid, καταλαμβάνω, κατανοῶ, καταμανθάνω τι.
dēprehensio, ōnis. θ. κατάληψις φώρασις.
dēprĕhensus καὶ deprensus, a, um, ἴδ, deprehendo.
dēpresse ἐπίρ. βαθέως εἰς βάθος. 2) ταπεινῶς.
dēpressio ōnis. θ (de-primo) καταπίεσις. 2) ταπείνωσις. βάθυνσις.
dēpressus, a, um. ἴδ deprimo.
dēpretiātor. ōris ὁ καταφρονητής.
dēpretio, avi atum. are de pretium) aliquid, καταφρονῶ τινος. Α. τοῦ μεταγεν Λατ.
dēprimo, essi, essum, ĕre, (de-premo) ali

quid, καταπιέζω. καταβαρῶ τι. navem, καταδύω. καταβυθίζω ναῦν. depressa veli las emergit, καταδυομένη (κρυπτομένη), ἡ ἀλήθεια ἀναδύεται ἀναφύεται. deprimo animum. ταπεινῶ τὴν ψυχήν onus deprimit, τὸ φορτίον καταβαρεῖ. depressa vox. ταπεινὴ φωνή. deprimo plantam. ὀρύττω, (φυτεύω, τὸ φυτὸν εἰς πολὺ βάθος. puteum, βαθύνω τὸ φρέαρ. locus depressus, ταπεινός. χαμηλὸς τόπος.

*dēproēlians, ntis, (de-proelior) διαμαχόμενος.

dē-proelior, ἴδ. depraelior.

dē-prōmo, mpsi. mptus, ĕre, aliquid, ἐξαιρῶ τι. tela pharetris, ἐξαιρῶ βέλη ἐκ τῆς φαρέτρας. pecuniam ex aerario. λαμβάνω χρήματα ἐκ τοῦ ταμείου. Caecubum cellis, ταμιεύομαι Καίκουβον οἶνον ἐκ τοῦ ταμείου. aliquid de libris. ταμιεύομαι, πορίζομαι. λαμβάνω τι ἐκ τῶν βιβλίων.

dēpromptus, a, um. ἴδ. depromo

dē-prŏpĕro, are, κατασπεύδω 2) aliquid, κατασπεύδω τι.

depso, psui, pstum, ĕre, aliquid, δεψῶ, μάσσω τι.

*depstīcius, a, um, (depso) μεμαγμένος, μακτός.

depstus, a, u:n, ἴδ. depso.

dē-pūber. ὁ ἀνηβος θανών. Φῆστος.

dē-pŭdeo, ŭi ēre. ῥῆμα ἀπρόσ me depudet aliquid facere. αἰσχύνομαι ποιεῖν τι. 2) depudet, ἀναισχυντῶ, ἀπαισχύνομαι, ἀπερυθριῶ.

dēpŭdesco. pŭdŭi. ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ depudeo) γίγνομαι ἀναισχυντος, ἀπαισχύνομαι, ἀπερυθριῶ.

dēpŭdīco, are, καταισχύνω.

dēpūgis, e. de puga=pyga) ἄπυγος.

dēpugnātio, ōnis, θ. διαμάχη.

dē-pugno, avi, atum are, cum aliquo, διαμάχομαι, διαγωνίζομαι πρός τινα. 2) διαμάχομαι, μονομαχῶ. cum bestiis, εἴτε bestias, θηριομαχῶ. 3) proelium depugnatur, ἡ μάχη λήγει. depugnato proelio, ληξάσης τῆς μάχης.

dēpulsio, ōnis, θ (depello) ἄπωσις, ἀπέλασις. 2) ἀπόκρουσις, διάκρουσις τῆς κατηγορίας.

dē pulso, are, ἀπελαύνω.

dēpulsor, ōris, ἀ. (depello) ὁ ἀποτρέπων. Ἐν ἐπιγραφαῖς εὕρηται ὡς ἐπίθετον τοῦ Διός· ἀποτρόπαιος.

dēpulsōrius, a, um, (depello) ἀποτρόπαιος, ἀλεξιτήριος.

dēpulsus, a, um, ἴδ depello.

*dē-pungo, ĕre, διαστίζω, διορίζω.

dēpurgātīvus, a, um, καθάρσιος, καθαρτικός.

dē-pūrgo, avi, atum, are, aliquid, καθαίρω, καθαρίζω τι.

dē-pŭto, avi, arum, are. aliquid, ἀποτέμνω. ἀποκόπτω τι. 2) λογίζομαι. νομίζω, ἡγοῦμαι. aliquid utile (esse), νομίζω τι ὠφέλιμον (εἶναι). — Παρὰ μεταγενεστέροις· 3) alicui aliquid διορίζω, διατάττω τινί τι. 4 παραδίδωμι.

dēpŭvio, ire. ἐκ τοῦ pavio, ὡς contubernium ἐκ τοῦ taberna) παίω.

*dēpȳgis, e, ἴδε depugis.

deque, ἴδ. susque deque.

dē-quĕror, estus sum. eri, καταμέμφομαι.

dēquestus a. um, (de-queror) καταμεμφόμενος, κατοδυρόμενος. Λ. ποιητική.

dē-rādo, si, sum, ĕre, aliquid, ἀποξέω, ἀποξύρω τι caput, ἀποξύρομαι, ἀποκείρομαι τὴν κεφαλήν.

dērāsus, ā, um, ἴδ. derado.

dercēa, ae, θ ὑοσκύαμος.

Dercētis, is, εἴτε Dercēto, ūs, θ. Δερκετώ.

*dērēlictio, ōnis, θ (derelinquo) ἐγκατάλειψις, ἀμέλησις.

dē-rĕlinquo, iqui, ictum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἐγκαταλείπω, προλείπω τινὰ ἢ τι, προδίδωμί τινα. 2) παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις καταλείπω τι. libros, καταλείπω βιβλία (τοῖς ἐπιζῶσι).

dē-rĕpente, ἐπίρ. ἐξαίφνης.

dērĕpentīno, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ derepente.

dē-rĕpo. psi, ĕre, ad aliquid, ἢ aliquid, καθέρπω, ἀφέρπω πρός τι.

dēreptus. a, um, ἴδ. deripio.

dē-rīdeo, si. sum, ēre, καταγελῶ, γελῶ. aliquem ἢ aliquid, καταγελῶ τινος. derideor, καταγελῶμαι, καταγέλαστος γίγνομαι

dērīdĭcŭlus, a, um, (derideo) καταγέλαστος deridiculum i. οὐ. κατάγελως. deridiculo fuit, κατεγελάσθη. καταγέλαστος ἐγένετο.

dē rigesco. gui. ĕre. καταπήγνυμαι. derigui, καταπέπηγα ἀποπέπηγα. Λ ποιητ.

dērigo, ere. ἴδε dirigo.

dē rĭpio, ĭpŭi, eptum, ĕre, (de rapio) aliquem ἢ aliquid alicui ἢ de aliquo, ἀφαρπάζω. ἀποσπῶ τινα ἤ τι.

†dērīsio. ōnis. θ. (derideo) κατάγελως.

dērīsor, ōris, ἀ. (derideo) ὁ καταγελῶν, σκώπτης.

*dērīsōrius, a, um, (derisor) καταγελαστικός, σκωπτικός.

dērīsus, a. um, ἴδ. derideo.

dērīsus. ūs, ἀ (derideo) κατάγελως.

dērīvātio, ōnis, θ. τὸ ἀποχετεύειν, παροχέτευσις 2) παραγωγὴ λέξεων.

dērīvātīvus. a, um, παράγωγος.

dērīvo, avi, atum, are, (de-rivus) aliquid, ἀποχετεύω, παροχετεύω τι. μεταφορ. ἀποχετεύω, ἀποτρέπω, ἀποκλίνω τι. 2) παράγω λέξιν.

Digitized by Google

dē-rōdo, si, sum, ĕre, aliquid, περιδιδρώσκω τι.
dērŏgātĭo, ōnis, θ. (derogo) legis, νόμου ἀφαίρεσις, πρβ. derogo.
*dē-rŏgātor, ōris, ἀ. ὁ μεμφόμενος.
*dērŏgatōrĭus, a, um, ὁ περὶ νόμου ἀφαιρέσεως.
dē-rŏgito, are, (θαμιστ. τοῦ derogo) aliquid, διερωτῶ τι.
dē-rŏgo, avi, atum, are, aliquid legi εἴτε de lege, ἀφαιρῶ τι τοῦ νόμου, ἀποψηφίζομαι. εἴτε ἄκυρον ποιῶ μέρος τοῦ νόμου 2) aliquid alicui, ἀφαιρῶ τί τινος alicui fidem, ἀθετῶ τινι τὴν πίστιν ἀπιστῶ τινι.
dērōsus, a, um, (de-rodo) περίβρωτος
Dertōna, ae, θ. ὁ Δέρθων. Δέρτων, (Στράβ. καὶ Στέφ Βυζ.) ἡ Δερτῶνα, (Πτολ.) πόλις Ἰταλίας, τανῦν Tortona.
dērumpo, ἴδ. dirumpo.
dēruncīno, atum, are, (de runcina) aliquem, φενακίζω, ἀπατῶ τινα.
dē-rŭo, rŭi, ĕre, aliquid, καταβάλλω, καταρρίπτω, κρημνίζω τι. 2) οὐδετ. κρημνίζομαι, καταπίπτω.
dēruptus, a, um, (de rumpo) κατερρώξ, ἀπορρώξ, ἀπότομος. κατάκρημνος. derupta, οὐ πληθ. ἀπορρῶγες (πέτραι)
dē-săcro, avi, atum, are, aliquid, καθιερῶ, ἀφιερῶ τι. aliquem, ἐκθειάζω τινά. Λ. σπαν.
dē-saevĭo, ĭi, ire, καταμαίνομαι, μαίνομαι, ἀγριαίνομαι. 2) ἀπομαίνομαι, μαινόμενος παύομαι, λήγω τῆς μανίας.
dē-salto, atum, are, aliquid, χορεύω, ὀρχοῦμαί τι.
descendo, ndi, nsum, ĕre, (de-scando) καταβαίνω ex equo εἴτε equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου. de coelo, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. per clivum, κατὰ τοῦ πρανοῦς. in Piraeum, εἰς τὸν Πειραιᾶ. omnibus copiis in campum, σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει εἰς τὸ πεδίον. in certamen, εἰς ἀγῶνα. 2) ad εἴτε in forum, καταβαίνω, ἔρχομαι εἰς τὴν ἀγοράν. ad comitia, ἔρχομαι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν 3) εἰσδύομαι. ferrum in corpus descendit, τὸ ξίφος εἰσδύεται εἰς τὸ σῶμα. verbum in pectus alicujus, ὁ λόγος εἰσδύεται εἰς τὴν ψυχήν τινος 4) συγκαταβαίνω. ad extrema, εἰς τὰ ἔσχατα. in preces, εἰς δεήσεις. placet mihi ista defensio; descendo, ἀρέσκει μοι ἡ ἀπολογία αὕτη· συγκαταβαίνω. 5) κατάγομαι, κατάγω τὸ γένος. 6) παρεκβαίνω, ἐκτρέπομαι, διαφέρω. 7) descendit alvus, ἡ γαστὴρ ὑποχωρεῖ. cibus, ἡ τροφὴ ἐκκρίνεται.
descensĭo, ōnis, θ. (descendo) κατάβασις. 2) ἔμβασις (μέρος βαλανείου).
descensus, a, um, ἴδ. descendo.
descensus, ūs, ἀ. (descendo) καταβαθμός, κατάβασις.
de-scisco, īvi, εἴτε ĭi, ītum. ĕre. ab aliquo ἀφίσταμαί τινος. ἀπολείπω τινά. ad aliquem ἀφίσταμαι πρός τινα, μεθίσταμαι πρός τινα d fecit a virtute, ἀπέστη τῆς ἀρετῆς. ἀπέλιπε τὴν ἀρετήν a vita desciscο, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου
descŏbino, avi, atum, are, (scobina) ἀπορρινῶ ἀποξέω 2) λαξεύω. διασχίζω.
de-scrībo, psi, ptum. ĕre, aliquid ἀντιγράφω τι. 2) διαγράφω τι geometricam formam. γράφω διάγραμμα, διαγράφω γεωμετρικὸν σχῆμα. 3) διαγράφω. διηγοῦμαι, περιηγοῦμαι. ὑπογράφω τι. locum, διαγράφω τὸν τόπον. τὴν ὑπογραφὴν τοῦ τόπου ποιοῦμαι 4) διαγράφω, διορίζω, διατάττω, διαιρῶ τι. annum in duodecim menses, διαιρῶ τὸ ἔτος εἰς δώδεκα μῆνας. populum ordinibus, διατάττω, διαιρῶ τὸν δῆμον κατὰ τάξεις. 5) aliquid alicui, διατάττω τί τινι. civitatibus vectigal. φόρον ταῖς πολιτείαις. jura alicui, ὁρίζω, διατάττω τινὶ τὰ δίκαια. munera pugnae, διατίθημι τὰ ἆθλα τοῦ ἀγῶνος.—descriptus, a, um, ὡρισμένος, τεταγμένος.
*descripte, ἐπίρ (describo) ὡρισμένως, τεταγμένως.
descriptĭo, ōnis, θ (describo) διαγραφή, ὑπογραφή, ὑποτύπωσις 2) διαγραφή, διήγησις. περιήγησις. 3) διάταξις, διαίρεσις. 4) διάταξις. τάξις, διακόσμησις.
descriptĭuncŭla, ae, θ. μικρὰ περιήγησις, διηγημάτιον.
descriptor, ōris, ἀ. (describo) ὁ διηγούμενος, περιηγητής.
descriptus, a, um, ἴδ. describo.
descrŏbo, are, (scrobs) aliquid auro, περιλαμβάνω τι χρυσῷ.
*de-sculpo, ĕre, ἀποτυπῶ, γλύφω.
dē-sĕco, cŭi, ctum, are, aliquid, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω τι.
dēsĕcro ταὐτὸ τῷ desacro.
*dēsectĭo, ōnis, θ, (deseco) ἀποτομή.
desectus, a, um, ἴδ. deseco.
*dē sĕnesco, nŭi, ĕre, ἀπογηράσκω.
dē-sĕro, rŭi, rtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἀπολείπω, ἐγκαταλείπω τινά ἢ τι. exercitus ducem deserit, ὁ στρατὸς ἀπολείπει, παραδίδωσι τὸν στρατηγόν. miles exercitum deserit εἴτε ἁπλῶς miles deserit, ὁ στρατιώτης ἀπολείπει, ἐκλείπει τὸ στράτευμα, αὐτομολεῖ. amici me deserunt, οἱ φίλοι μὲ ἀπολείπουσιν. oppidum desero, ἔρημον καταλείπω τὴν πόλιν, ἐκλείπω τὴν πόλιν. castellum, ἐγκαταλείπω, ἀπολείπω τὸ φρούριον. vitam, ἀπολείπω τὸν βίον, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου. viam virtutis, καταλείπω τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς. desero officium, ἀθετῶ τὸ καθῆκον. — desertus, a,

Digitized by Google

um, ἔρημος. deserta, orum, οὐ. ἔρημοι τόποι ἐρημία.
dē-sero, sēvi, situm, ĕre, σπείρειν, φυτεύειν. Οὐάρρων
dē sero, āre, ἀνοίγειν. Ἀπουλήϊος.
dē serpo, ĕre, καθέρπω. Λ σπαν. Στάτιος
dēsertio, ōnis, θ. (desero) αὐτομολία. 2) ἀπόλειψις. προδοσία, καταφρόνησις.
dēsertor, ōris, ὁ (desero) προδότης, λειποτάκτης, αὐτόμολος.
*dēsertrix, īcis. θ. (desero) ἡ ἀθετοῦσα.
dēsertus, a, um, ἴδ. desero
dē-servio, ire, alicui, δουλεύω, ὑπηρετῶ τινι.
dēses, ĭdis, (desideo) ἀργός, ἄπρακτος. desides amores, ἀποσχολάσαντες ἔρωτες.
dē-sicco, atum, are, aliquid, ἀποξηραίνω τι
dēsĭdĕo, ēdi, ēre, (de-sedeo) κάθημαι, κάθημαι ἀργός, ἀργῶ, ἀπραγῶ. 2) ἀποπατῶ. Κέλσος
dēsīdĕrabilis, e, ποθεινός, ποθητός, περιπόθητος, ἐπιζητήσιμος.
*dēsīdĕrābĭlĭter, ἐπίρ. ποθεινῶς, μετὰ πόθου.
dēsīdĕrātio, ōnis, θ. πόθησις, ἐπιθυμία. Λ. σπαν.
dēsīdĕrātīvus, a, um, desiderativa verba, ἐφετικὰ ῥήματα, οἷον τὸ esurio κ. τ. τ
dēsīdĕrium, i, οὐ. (desidero) πόθος. Scipionis, ὁ πόθος τοῦ ἀποθανόντος) Σκηπίωνος. miserum me desiderium tenet urbis, δεινὸν ἔχω πόθον τῆς πόλεως. me desiderium capit alicujus, πόθος μοι ἐγγίγνεταί τινος. aliquid mihi desiderium incutit, πόθον ἐμποιεῖ μοί τι. 2) cibi potionisque desiderium, βρωτοῦ καὶ ποτοῦ πόθος, βρωτοῦ καὶ ποτοῦ ἐπιθυμία, ὄρεξις. 3) δέησις, ζήτησις, αἴτησις. 4) τὸ πόθημα, ὁ ποθητός, ἡ ποθητή.
dēsīdĕro, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ de καὶ τοῦ ἀχρήστου sidero=εἴδω, ἴδω?) ποθῶ. filium (absentem) τὸν (ἀπόντα) υἱόν. gloriam, ἐπιθυμῶ, ἐφίεμαι δόξης. desiderant rigari arbores, τὰ δένδρα ἐπιθυμεῖ ἀρδεύεσθαι. mihi dari haud desidero, οὐ χρήζω δοθῆναί μοί τι. in milite virtutem desidero, τὸν στρατιώτην βούλομαι ἀρετὴν ἔχειν. aliquid ad aliquo. αἰτῶ τι παρά τινος. 2) aliquid in oratione tua desidero, ποθῶ τι (ἐλλεῖπόν τι) ἐν τῷ σῷ λόγῳ. Πρβλ. τὸ τοῦ Ἑρμογένους· ἐνθύμημα ὃ μὴ προστεθὲν μέν, οὐ ποθεῖται, προστεθὲν δέ, τὸ πᾶν ὠφελεῖ. Caesar in eo proelio CC milites desideravit, ὁ Καῖσαρ μετ' ἐκείνην τὴν μάχην διακοσίους στρατιώτας ἐπεζήτησεν (ἀπώλεσεν). ex fano signum desideratum est, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἠφανίσθη ἄγαλμα.
dēsĭdia, ae, θ. (desideo) κάθεσις, τὸ καθῆσθαι. 2) ἀργία, ἀπραγία.
dēsĭdia, ae, θ. (desido) κάθεσις, ἄμπωτις. Ἀπουλήϊος
dē sidiālum, i, οὐ. (desidia) ἀργῶν λέσχη.
dēsidies, ēi, θ. ταὐτὸ τῷ desidia.
*dēsidiōse. ἐπίρ. ἀργῶς. ἀπόνως.
dēsidiōsus, a, um, (desidia) λίαν ἀργός, ἄπονος ἄπρακτος. 2 ἀργοποιός.
dē-sīdo, ēdi, ĕre, καθίζομαι. terra desidit, ἡ γῆ ἴζημα λαμβάνει. ὑφιζάνει. ovum plenum desidit. ᾠὸν πλῆρες καταδύεται. unda desidit, τὸ κῦμα ὑποχωρεῖ. ex urina quod desidit, τὸ ἐκ τοῦ οὔρου ὑφιστάμενον, ἡ τοῦ οὔρου ὑπόστασις. 2) μεταφ. ὑποχωρῶ, ἐλαττοῦμαι.
dēsĭdŭe, ἡ desiduo, ἐπίρ. ἐπὶ πολὺν χρόνον. Οὐάρρων
dēsignāte, ἐπίρ. ἐμφατικῶς.
dēsignātio, ōnis, θ. ἐμφάνσις, σημείωσις, διαγραφή. ὑποτύπωσις. 2) διάταξις, τάξις. 3) αἵρεσις, ἀπόδειξις (ὑπάτων).
dēsignātor, ōris, ὁ ὁ ἐν τῷ θεάτρῳ τοῖς θεαταῖς τὰς ἕδρας ἀπονέμων. 2) διαθέτης κηδείας, ὁ τῆς κηδείας ἐπιμελούμενος. 3) ἀγωνοθέτης, βραβευτής.
dē signo, avi atum, are, aliquid, σημειῶ, σημείοις διαλαμβάνω τι. moenia sulco, αὔλακι περιγράφω τὰ τείχη. aliquid verbis, τῷ λόγῳ ὑποτυπῶ τι. aliquem digito, δείκνυμί τινα τῷ δακτύλῳ. 2) ἀποφαίνω, ἐργάζομαι, μηχανῶμαί τι. 3) aliquem, ἀποδείκνυμι, αἱροῦμαί τινα. consulem, ὕπατον. designati consules, οἱ ἀποδειχθέντες, αἱρεθέντες, ἀναρρηθέντες ὕπατοι (πρὶν ἢ παρέλθωσιν εἰς τὴν ἀρχήν), οἱ παρὰ Δίωνι· προαποδεδειγμένοι.
dēsilio, ilŭi, ultum, ire, (salio) καταπηδῶ, ἀποπηδῶ, ἀφάλλομαι, καθάλλομαι.
dē sĭno īvi, εἴτε ii, ĭtum, ĕre, aliquid, παύομαι, λήγω τινός ἐῶ τι. artem, παύομαι τῆς τέχνης. seditionem, παύω τὴν στάσιν, παύομαι, λήγω τῆς στάσεως. maledicere, κακολογῶν παύομαι. loqui, καταπαύω τὸν λόγον, λέγων παύομαι. moveri, κινούμενος παύομαι, λήγω τοῦ κινεῖσθαι. non desinam defendere, οὐ παύσομαι ἀμύνων. veteres orationes legi sunt desitae, οἱ παλαιοὶ λόγοι ἀναγιγνωσκόμενοι ἐπαύσαντο. desitum est. ἐπαύσατο, ἐπαύσαντο. Σημ. desino aliqua re καὶ alicujus rei. σπαν. ἀντὶ τοῦ desino aliquid. 2) οὐδετ. desinunt imbres, παύονται, λήγουσιν οἱ ὄμβροι. desiit ira, ἐπαύσατο, ἔληξεν ἡ ὀργή. cauda in piscem desinit, ἡ οὐρὰ εἰς ἰχθὺν καταλήγει. verba quae similiter desinunt, τὰ ὁμοιοτέλευτα, τὰ ὁμοίως λήγοντα.—desine! παῦε! ἔα!
*dēsĭpientia, ae, θ. μωρία, ἄνοια, ἀφροσύνη.
dēsĭpio, ŭi, ĕre, (de-sapio) μωραίνω, ἄνου;

Digitized by Google

εἰμί, παραφρονῶ. 2) aliquam rem, μωραίνω τι.
dē-sisto, stiti, stitum, ĕre, aliquem, ἵστημι, καθίστημί τινα. 2) οὐδέν aliqua re, ἢ de ab —, ἀφίσταμαι, παύομαί τινος. oppugnatione εἴτε ab oppugnatione, ἀφίσταμαι τῆς πολιορκίας. sententiā εἴτε de sententia destitit, ἀπέστη τῆς γνώμης, μετέβαλε τὴν γνώμην desisto mortem timere ἀποπαυομαι τοῦ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον. furere, ἀφίσταμαι τοῦ μαίνεσθαι. μαινόμενος παύομαι desiste! παῦσαι τούτων! desistente autumno. τελευτῶντος τοῦ φθινοπώρου Συμ. desistere alicui rei, ποιητ. ἀντὶ τοῦ d sistere aliqua re.
*dēsĭtus, a, um, (de-sero), ἐνεσπαρμένος.
dē-ĭtus a, um, ἴδ. desino.
*dēsĭtus ūs, ἀ. (desino) παῦσις.
†dēsōlātĭo, ōnis. θ (desolo) ἐρήμωσις.
†dēsōlātōrĭus, a, um, ἐρημικός.
dē-sōlo, avi, atum, are, aliquid, μονῶ, ἐρημῶ. ἐγκαταλείπω τι. d solatus. a, um, μεμονωμένος, ἔρημος, ἐγκαταλελειμμένος. desolatum agmen magistro, στράτευμα ἔρημον στρατηγοῦ.
dē-solvo, ūi, ūtum, ĕre, ἀποτίνω. Σκαιόλας.
dēsomnis e, (de-somnus) ἄυπνος.
*dē sorbĕo. ēre. καταρροφῶ.
de-spectātĭo, ōnis, θ. τὸ καθορᾶν, ἡ κάτοψις. Ἀμφ. γρ.
de-spectator, oris ἀ. ὑπερόπτης, ὑπεροπτικός. καταφρονητής.
*despectio. ōnis, θ. (despicio) ὑπεροψία, καταφρόνησις.
despecto, are, (θαμιστ. τοῦ despicio) aliquid, καθορῶ, καταθεῶμαί τι. 2) aliquem, καταφρονῶ τινος.
*despector. oris, ἀ. (despicio) ὑπερόπτης, ὑπεροπτικός. καταφρονητής.
despectrix, īcis, θ. ἡ ὑπερορῶσα, καταφρονοῦσα.
despectus, a, um, ἴδ. despicio.
despectus, ūs, ἀ. (despicio) σκοπή, κάτοψις. 2) καταφρόνησις.
†dē-spērabilis, e, plaga, πληγὴ στερεά. Ἱερεμ. 15, 18.
desperanter, ἐπίρ. ἀνελπίστως, μετ' ἀπελπισμοῦ.
*despērāte, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ d speranter.
despērātĭo ōnis. θ. ἀπελπισμός, ἀνελπιστία, ἡ τῶν ἐλπίδων ἀπόγνωσις. in desperatione sum εἴτε desperatione affectus sum. ἀνέλπιστός εἰμι, ἀπέγνωκα τὰς ἐλπίδας.
*de sperno, ĕre, aliquid, καταφρονῶ τινος.
de-spēro, avi, atum, are, aliquid ἢ alicui rei, ἢ de re, ἀπελπίζω τινὸς ἤ τι, ἀπογιγνώσκω τινὸς ἤ τι. salutem, saluti ἢ de salute. ἀπογιγνώσκω τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας. ἀπελπίζω τὴν σωτηρίαν de expugnatione ἢ oppido. ἀπελπίζω τῆς πόλεως ἢ τοῦ ἑλεῖν τὴν πόλιν. pa em, ἀπελπίζω τὴν εἰρήνην desperata salus, ἀπηλπισμένη σωτηρία. non despero ista esse vera, οὐκ ἀπελπίζω ἐκεῖνα ἀληθῆ εἶναι —d speratus, a, um. ἀπηλπισμένος. desperatus morbus, ἀπηλπισμένη νόσος. desperata spes, ἀπηλπισμένη. ἀπεγνωσμένη ἐλπίς.
despĭcābĭlis, e, καταφρονητός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
*despĭcātĭo, ōnis, θ. καταφρόνησις, ὑπερόρασις.
despĭcātus, ūs, ἀ. καταφρόνησις. habere aliquem despicatui, ὑπερορᾶν τινος.
despĭcientĭa, ae, θ. καταφρόνησις.
de spĭcio, exi, ectum, ĕre. aliquid ἢ in aliquid. καθορῶ. καταθεῶμαί τι. de vertice montis valles ἢ in valles, καθορῶ τὰ πεδία ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. despicio urbes, καταθεῶμαι ἐπισκοπῶ τὰς πόλεις. 2) aliquem ἢ aliquid, ὑπερορῶ τινος ἤ τι, καταφρονῶ τινος.
de-spĭcor, atus sum, ari. (θαμιστ. τοῦ despicio) aliquem ὑπερορῶ καταφρονῶ τινος.
*de-splendesco, ĕre παύομαι λάμπων.
despĭcus, a, um καταπεφρονημένος. Ναίβιος.
despĭcĭus, a, um, προσεκτικός, ἄγρυπνος. Ἀπουλήϊος.
de-spŏlĭātĭo ōnis, θ. ἀπέκδυσις. carnis, τῆς σαρκός, περιτομή.
de-spŏliātor. oris. ἀ. συλήτης. συλήτωρ.
de-spŏlĭo. avi. atum. are. aliquem ἢ aliquid ἀποσυλῶ, συλῶ, ἀποδύω τινὰ ἤ τι. templum, συλῶ τὸν ναόν aliquem armis, συλῶ τινα τὰ ὅπλα. aliquem triumpho, ἀφαιροῦμαί τινα τὸν θρίαμβον..
de spondeo. ndi, nsum ēre aliquid alicui, ἐγγυῶ, κατεγγυῶ. ὑπισχνοῦμαί τί τινι. 2) filiam alicui. ἐγγυῶ τινι τὴν θυγατέρα. mihi filiam. ἐγγυῶμαι, κατεγγυῶμαι τὴν θυγατέρα (παρά τινος). 3 despondeo animum ἢ ἁπλῶς despondeo, ἀθυμῶ, ἀπελπίζω.
*desponsātĭo, ōnis, θ. ἐγγύη (κόρης).
desponsĭo, ōnis. θ. (despondeo) ἀθυμία, ἀπελπισμός. ἴδε despondeo, 3.
desponso. atum. are, (θαμιστ. τοῦ despondeo) filiam alicui, ἐγγυῶ τινι τὴν θυγατέρα.
desponsus, a, um, ἴδ. despondeo.
despretus, a. um (de-sperno) καταπεφρονημένος Φῆστος.
*despūmātĭo, ōnis, θ. τὸ ἀπαφρίζειν.
de-spūmo, avi, atum, are, aliquid, ἀπαφρίζω. ἐξαφρίζω τι. ποιητ. ἑψῶ, πέπτω τι. 2) ἀποξέω, ἀπομάσσω τι. 3) μετ' ἀφροῦ καταφέρω τι, ἀφρίζων κατάγω τι. 4) οὐ-

δετ. ἐξαφρίζομαι, ἀποζέω, ἀποδράζω, καταπραΰνομαι.
de spŭo, ĕre, ἀποπτύω, πτύω. 2) aliquid ἀποπτύω τι, καταπτύω τινός, καταφρονῶ τινος
*despūtāmentum i, οὐ. πτύσμα, σίελος
de-spūtum i, οὐ. πτύσμα, σίελος
desquāmo, atum, are, squama) aliquid ἀπολεπίζω, ἀπολέπω, ἀποφλοιῶ τι.—desquamata, orum οὐ. ἀποσύρματα.
*de-sterno strāvi. ĕre ἀποσάττω.
*de ste to, ŭi, ĕre, ῥέγχων εἴτε ὀνειρώττων παύομαι.
destillātio ōnis, θ. κατάρρους, κόρυζα, 2) ἀπόσταξις.
de-stillo avi atum. are, καταστάζω. ali qua re, ἀποστάζω τι.
de-stimŭlo. are, aliquem, κεντρίζω, ὀτρύνω τινά. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
destĭna, ae θ de-tino) στήριγμα.
destĭnate, ἐπίρ καρτερικῶς
destĭnatio. ōnis, θ. διορισμός. προαίρεσις αἵρεσις θέλησις. mortis. προαίρεσις θανάτου. ex de tinatione Agrippae κατὰ διάταξιν τοῦ Ἀγρίππα. destinatio consulum αἵρεσις ὑπάτων.
destĭnāto, ἐπιρ. κατὰ προαίρεσιν. ἐξεπίτηδες.
destĭno, avi atum are. ἐκ τοῦ θέματος stano=ἵστανω) aliquem ἢ aliquid καθίστημι, τάττω, ὁρίζω τινα ἢ τι. antennas ad malos. καθίστημι, προσάπτω τὰ ἐπίκρια πρὸς τὸν ἱστον aliquem regem. καθίστημι τάττω τινὰ βασιλέα. diem ne is alicui, τάττω τινὶ τὴν ἡμέραν τοῦ φόνου. hora mortis destinata ἡ πεπρωμένη τοῦ θανάτου ὥραν. operi destinatus, καταταθεὶς τεταγμένος ἐπὶ τὸ ἔργον. destino tempus et locum ad certamen, τάττω τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον πρὸς τὴν μάχην ea, quae agere destinaveat. ἐκεῖνα ἃ ποιεῖν προὔθετο certa et destinata sententia βεβαία καὶ τεταγμένη γνώμη. ex destinato, κατὰ προαίρεσιν, ἐξεπίτηδες. 2) στοχάζομαι. aliquem τινός. animis auctorem destinant στοχαζόνται τοῦ αἰτίου. sagittas. ἐπὶ σκοπὸν βάλλω τὰ βέλη. 3) mihi aliquid, προσορίζομαί τι. aedes, οἰκίαν.
destitŭo, ŭi, ūtum, ĕre (de statuo) aliquem ἢ aliquid, καθίστημι ἵστημι, τίθημί τινα ἢ τι. armatos in medio. καθίστημι ὁπλοφόρους ἐν τῷ μέσῳ cohortes extra vallum, τὰς σπείρας ἔξω τοῦ χαρακώματος. duo signa hic, τίθημι ἐνταῦθα δύο σημεῖα. 2 ἀπολείπω, ἐγκαταλείπω. προλείπω τινὰ ἢ τι amicos destituit, ἀπέλιπε τοὺς φίλους mens eum destituit ὁ νοῦς ἐξέλιπεν αὐτὸν ἔξω φρενῶν ἐγένετο. —destitutus, a, um. ἐγκαταλελειμμένος, ἔρημος. spe εἴτε a spe, ἔρημος ἐλπίδος. amicis, ἔρημος φίλων, στερόμενος φίλων. a re familiari. ἄπορος χρημάτων.
destitūtio, ōnis, θ ἀπόλειψις, ἐγκατάλειψις προδοσία.
destitūtor, ōris, ἀ ὁ ἐγκαταλείπων.
destitūtus. a, um, ἴδ destituo.
destrangŭlo. avi, atum, are ἴδ strangulo.
destrictārium, ii, οὐ. (destringo) τόπος, οἴκημα ἐν βαλανείῳ, ἔνθα ἀπεστλεγγίζοντο. Ἐπιγρ.
destricte ἐπίρ: γυμνῶς φανερῶς.
*destrictīvus, a, um, ἀναλυτικός, διακριτικός
destrictus. a. um, ἴδ destringo.
de stringo inxi. ictum ĕre, aliquid ἀποψήχω τι frontem, ἀμέργω φύλλα. ramos, ἀποφυλλίζω τοὺς κλῶνας. destringor, παραξύομαι τῇ στλεγγίδι, ἀποψήχομαι, ἀποστλεγγίζομαι. Polycletus fecit et destringentem ὁ Πολύκλειτος ἐποίησε καὶ στλεγγιζόμενον. 3) destringo gladium, σπῶμαι τὴν μάχαιραν. ensem destrinxit. τὸ ξίφος ἐσπάσατο. 3) χρίμπτω τι, ἐπιψαύω τινὸς εἴτε τι. pectus sagitta, χρίμπτω τὸ στῆθος τῷ βέλει. 4) καθάπτομαί τινος. aliquem carmine, ᾠδῇ καθάπτομαί τινος, ποιήματι διασύρω τινα.
destringimentum, i, οὐ. (destringo) ἀπόξυσμα πλίνθος.
destructibilis, e. φθαρτός. Ἀμφ. γρ.
de tru tilis e φθαρτός.
destructio ōnis θ. καθαίρεσις, κατασκαφή. 2) ἀνασκευή, ἀναίρεσις.
destructive, ἐπίρ. καταστρεπτικῶς).
destructivus a, um, καθαιρετικός.
destructor, ōris, ἀ. (destruo) καθαιρέτης.
destructus a, um. ἴδ. destruo
dē-strŭo, xi ctum, ĕre, aliquid, καθαιρῶ. moenia, τὰ τείχη. multa vetustas destruit πολλὰ καθαιρεῖ ἀφανίζει ἡ παλαιότης. destruo dicta ἀνασκευάζω τοὺς λόγους testes, τοὺς μάρτυρας.
dē-sub. πρόθ. μετ' ἀφαιρ. κάτωθέν τινος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
dēsŭbito, ἐπίρ. ἐξαίφνης.
*dēsŭbŭlo, are, subula) ὑπορύττω, διατρυπῶ.
*dēsuctus. a, um, ἴδ desugo.
*dēsūdasco, ĕre. καθιδροῦμαι, ἀφιδρῶ.
dēsūdātio ōnis, θ ἀφίδρωσις. ἱδρώς.
dē sūdo avi atum, are, aliquid. ἀφιδρῶ, ἐξιδρῶ. ἀποστάζω τι. μεταφορ. σὺν ἱδρῶτι ποιῶ τι. 2) οὐδετ ἀφιδρῶ, καθιδρῶ, ἱδρῶ. μεταφ. ἱδρῶ. σὺν ἱδρῶτι ἐργάζομαι.
dēsuēfăcio, fēci. factum. ĕre, aliquem, ἀπεθίζω τινά. catuli desuefiunt, οἱ σκύλακες ἀπογαλακτίζονται
dēsuesco, suēvi, suētum, ere, aliquem, ἀπεθίζω, ἀποδιδάσκω τινα. res desueta,

Digitized by Google

πρᾶγμα οὐκέτι εἰωθός, οὐκέτι ἐν ἔθει ὄν, ἄηθες γεγεννημένον. 2) οὐδετ. ἀπομανθάνω.
desuetus, a um. ἀπομεμαθηκώς, ἀπεθισθείς.
dēsŭētūdo, inis, θ. (desuesco) ἀπομάθησις, ἀήθεια.
dēsŭētus, a, um, ἴδ. desuesco.
dē-sūgo, ctum, ĕre, aliquid, ἐκμυζῶ, καταπίνω τι.
dē-sulco, are, aliquid, καταυλακίζω τι.
*dēsulto, are, (θαμιστ. τοῦ desilio) καταπηδῶ ἀφάλλομαι.
dēsultor, ōris, ἀ. (desilio) ἀμφιππος, ὁ ἵπποις κελητίζων μεταφ. ὁ μεταβάτης, ὁ εἰς ἄλλο καὶ ἄλλο μεταπηδῶν.
dēsultōrius, a, um, (desultor) τοῦ ἀμφίππου, τοῦ κελητίζοντος equus desultorius καὶ ἁπλῶς desultorius, ἵππος κελητίζοντος. μεταφ. εὐμετάβολος. εὐμετάστατος.
*dēsultrix, īcis, θ. ἡ εὐμετάβολος, εὐμετάστατος.
*dēsultūra, ae, τὸ κελητίζειν.
dē-sum fŭi, esse, ἄπειμι, οὐ πάρειμι, ἐλλείπω, ἀπολείπω. omnia desunt, πάντα ἄπεστι, πάντα ἐλλείπει, οὐδὲν πάρεστι. numero aliquid deest, ἐνδεῖ τι τῷ ἀριθμῷ. paullum ad felicitatem deest, ὀλίγον ἀπολείπει τῆς εὐδαιμονίας nihil ei deest οὐδὲν ἐλλείπει αὐτῷ, οὐδενὸς ἐνδεῖται, οὐδενὸς ἐνδεῖ αὐτῷ. quantum alteri deest tantum alteri superest ὅσον τῷ ἑτέρῳ ἐλλείπει, τοσοῦτον τῷ ἑτέρῳ περισσεύει. in eo deest orationis ornatus, ἄπεστιν ἐν αὐτῷ ἡ τοῦ λόγου διακόσμησις. Μετὰ δοτικῆς· neque amicis desum οὔτε ἄπειμι τοῖς φίλοις, οὔτε ἀπολείπω τοὺς φίλους. communi saluti de st. οὐκ ἐπιμελεῖται τῆς κοινῆς σωτηρίας. officio desunt, ἀπολείπουσι τὸ καθῆκον, ἀπολείπονται τοῦ καθήκοντος. Ἔτι εὕρηται συνταττόμενον τὸ desum καὶ τοῖς μορίοις quominus καὶ quin, ὡς καὶ ἀπαρεμφάτῳ.
dē-sūmo, mpsi, ĕre, mihi aliquem ἢ aliquid, ἐκλέγομαι, αἱροῦμαί τινα ἢ τι. sibi hunc locum desumpsit, ἐξελέξατο τὸν τόπον τοῦτον
dē-sŭo, ĕre, aliquid. καταρράπτω, καταδέω τι.
dē-sŭper, ἐπίρ. καθύπερθεν. ὕπερθεν ἄνωθεν. desuper vulnero, ἄνωθεν τραυματίζω.
dē sŭperne ἐπίρ ταὐτὸ τῷ desuper
dē-surgo, ĕre ἐξανίσταμαι. 2) ἀποπατῶ.
dēsurrectio ōnis, θ. τὸ ἀποπατεῖν. Λ τοῦ μεταγ. Λατ.
†dētectio, ōnis θ. (detego) ἀποκάλυψις
†dētector, ōris, ἀ. (detego) ὁ ἀποκαλύπτων.
dētectus a um ἴδ. detego
dē-tĕgo, xi, ctum ĕre, aliquid, ἀποστεγάζω, ἀποκαλύπτω τι. ventus detexit villam, ὁ ἄνεμος ἀπεστέγασε τὴν ἔπαυλιν. detego caput, ἀποκαλύπτομαι τὴν κεφαλήν, ἀνακαλύπτομαι. ferrum, γυμνῷ σπῶμαι τὸ ξίφος. detectum corpus, γυμνὸν σῶμα μεταφ d tego consilium ἀποκαλύπτω. δηλῶ τὴν γνώμην. Οὕτω καὶ fraudem. insidias, intimos affectus Detego stoma hum (κωμικῶς) δηλῶ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Πλαῦτος.
dē-tendo, nsum, ĕre. aliquid, καθαιρῶ, ἀνασκευάζω tabernacula. τὰς σκηνάς.
detensus. a. um, ἴδ. detendo.
dētentātio ōnis, θ. ταὐτὸ τῷ detentio.
dētentator. ōris, ἀ. ὁ κατέχων.
dētentio ōnis θ. κατάσχεσις. κατοχή.
dētento, are. (θαμιστ. τοῦ detineo) aliquid, κατέχω, παρακατέχω τι, κατακρατῶ τινος.
dētentor, ōris, ἀ. (detineo) ὁ κατέχων, κατασχών. παρακατέχων.
dētentus, a, um, ἴδ. detineo
*dētentus. ūs, ἀ. κατοχή, ἐπίσχεσις.
*dē tepesco. ĕre. ἀποψύχομαι.
dē tergeo, si sum. ēre, aliquid. ἀποψῶ, ἀποψῶμαι, ἀπομάττω. ἀπομόργνυμί τι. sudorem frontis brachio ἀποψῶ, ἀπομάττω τὸν τοῦ μετώπου ἱδρῶτα τῷ βραχίονι. lacrimas, ἀποψῶ, ἀπομόργνυμι τὰ δάκρυα. caput pallio, ἀποψῶ τὴν κεφαλὴν τῷ ἱματίῳ mensam, ἀπομάττω τὴν τράπεζαν. μεταφ. animum, ἀποκαθαίρω τὴν ψυχήν. fastidia, ἀπελαύνω τὴν ἄσην. 2) ἀποκλῶ, κατακλῶ, συντρίβω. remos, τὰς κώπας.
detergo, ĕre. σπαν. ἀντὶ τοῦ detergeo,
dētĕrior, ius, (de) συγκριτ. χείρων, (χερείων) ὑποδεέστερος, φαυλότερος. ὑπερθ. deterrimus a, um, χείριστος, φαυλότατος. deteriores antepnuntur bonis, οἱ χείρους τῶν καλῶν προτιμῶνται. equitatu plus valebat peditatu deterior erat, τὸ μὲν ἱππικὸν κρείττων ἦν, τὸ δὲ πεζικὸν χείρων. deteriores mores. χείρω ἤθη meliora video deteriora sequor, τὰ μὲν βελτίω ὁρῶ, τὰ δὲ χείρω διώκω. vectigalia aliqui deteriora facio, παρέχω τινὶ ἐνδεεστέρους ἐλάττους) τοὺς φόρους genus reipublicae ex bono in deterrimum convertitur, τὸ τῆς πολιτείας εἶδος ἀπὸ τοῦ καλοῦ ἐπὶ τὸ χείριστον τρέπεται.
dētĕrĭōro avi, atum, are, (deterior) aliquid, χεῖρον παρέχω τι. deterioror, χείρων γίγνομαι, ἐπὶ τὸ χεῖρον τρέπομαι. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
dēterius, ἐπίρ. χεῖρον, ἐνδεέστερον, ἔλαττον.
†determinabilis, e, πέρας ἔχων, περιόριστος, πεπερασμένος.
dēterminatio, ōnis, θ. ὅρος, πέρας, τέλος.
dēterminator. ōris, ἀ ὁ ὁρίζων
dēterminative. ἐπίρ ὁριστικῶς. Βοήθιος.
dē-termino, avi, atum, are, aliquid, ἀφο-

ρίζω, διορίζω, περιορίζω, ὁρίζω, περατῶ τι. μεταφ. ὁρίζω. διατάττω, τάττω τι.

dē-tĕro, trīvi, trītum, ĕre, aliquid, ἀποτρίβω, κατατρίβω, τρίβω τι. aurum usu deteritur, ὁ χρυσὸς τῇ χρήσει ἀποτρίβεται. via longa deterit pedes, ἡ μακρὰ πορεία κατατρίβει, κατατρύχει τοὺς πόδας. collum a catena detritum, τράχηλος ὑπὸ ἁλύσεως τετριμμένος. μεταφ. μειοῦν, ἐλαττοῦν τι.— detritus, a, um, τετριμμένος, πολυπάτητος, πασίγνωστος.

dē-terrĕo, ŭi, ĭtum, ēre, ἐκφοβῶ. aliquem ab aliqua re, διὰ φόβου ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπείργω τινά τινος. animos a cupiditate, ἀποτρέπω τὰς ψυχὰς τῆς ἐπιθυμίας. deterreo aliquem a scribendo εἴτε ne (quin, quominus) scribat, ἀποτρέπω τινα τοῦ γράφειν, φοβῶ τινα μὴ γράφῃ, φόβον ἐμβάλλω τινί, ὡς μὴ γράφῃ. 2) ἀποκρούω, ἀποτρέπω τι. vim ab aliquo, ἀμύνω τινὶ τὴν βίαν.

dēterrĭmus, a, um, ἴδ. deterior.

dētersus, a, um, ἴδ. detergeo.

dētestābilis, e, ἀποτρόπαιος, ἀπευκταῖος, μυσαρός, βδελυκτός. Ὁ ὑπερθετικὸς ἴσως οὐχ εὑρίσκεται.

dētestābiliter, ἐπίρ. μυσαρῶς.

dētestātio, ōnis, θ. κατάρα, βδελυγμός, ἀποτροπιασμός, ἀποτροπή, ἀποστροφή. 2) sacrorum, τὸ ἐξίστασθαι τῶν τοῦ γένους ἱερῶν σὺν ἐπιμαρτυρίᾳ. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.

dētestātio, ōnis, θ. (testis=ὄρχις) ἐκτομή, εὐνουχισμός.

dētestātor, ōris, ἀ. ὁ καταρώμενος.

dē-testor, atus sum, ari, aliquem ἢ aliquid, μυσάττομαί τινα ἢ τι, καταρῶμαί τινι. 2) ἀπεύχομαι, ἀποιωνίζομαι, ἀποτρέπω τι. 3) detestor, παθητ. βδελυκτός εἰμι. detestatus, a, um, ἀπευκταῖος, κατάρατος.

dē-texo, xŭi, xtum, ĕre, aliquid, ἐξυφαίνω, ὑφαίνω, ἀνύτω τι, καταπλέκω, πλέκω τι. μεταφ. fabellam, καταπλέκω, διεξηγοῦμαι, διεξέρχομαι μῦθον.

dētĭnĕo, ĭnŭi, entum, ēre, (de teneo) aliquem, κατέχω, ἐπέχω, κωλύω τινά. aliquem de εἴτε ab re, ἐπέχω, ἀπείργω τινά τινος. 2) κατέχω, βραδύνω τινά. 3) κατέχω τινὰ ἢ τι, κρατῶ τινος. oculos, κατέχω τὰ ὄμματα. detineor in re, κατέχομαι ἐπί τινι, ἀσχολοῦμαι περί τι.

dē tondĕo, di, sum, ēre, ἀποκείρω, κείρω. oves, πρόβατα. detondeo crines, ἀποκείρομαι τὴν κεφαλήν. detonsa juventus, ἡ ἀποκεκαρμένη νεολαία. μεταφ, ἐρημοῦν τι, ἀποδύσκεσθαί τι.

dē-tŏno, ŭi, are, ἐκβροντῶ. 2) λήγω τῆς βροντῆς, βροντῶν παύομαι.

dētonso, are, (θαμιστ. τοῦ detondeo) ἀποκείρω, ἀποκείρομαι.

dētonsus, a, um, ἴδ. detondeo.

dē-torno, avi, atum, are, aliquid, ἀποτορνεύω, τορνεύω τι.

dē-torquĕo, rsi, rtum, (σπαν. rsum) ēre, ἀποστρέφω, μεταστρέφω. lumen ab aliquo, ἀποστρέφω τὰ ὄμματα ἀπό τινος. cervicem ad oscula, μεταστρέφω τὸν αὐχένα πρὸς τὰ φιλήματα. caudam in dexteram, τὴν οὐρὰν εἰς τὰ δεξιά. voluptates animos a virtute detorquent, αἱ ἡδοναὶ ἀποστρέφουσι τῆς ἀρετῆς τὰς ψυχάς. 2) διαστρέφω, στρεβλῶ τι. corpus detortum, διεστραμμένον, στρεβλὸν σῶμα. 3) διαστρέφω, παρεξηγοῦμαί τι.

dē-torrĭo, ēre, καταυαίνω, κατακαίω.

dētorsus, a, um, καὶ

dētortus, a, um, ἴδ. detorqueo.

dē-tractātio, ταὐτὸ τῷ detrectatio.

dētractātor, ταὐτὸ τῷ detrectator.

*dētractātus, ūs, ἀ. (detracto) πραγματεία.

dētractio, ōnis, θ. (detraho) ἀφαίρεσις, ὑφαίρεσις. 2) sanguinis, ἀφαίμαξις. cibi, ἔκκρισις. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἔλλειψις.

dētracto, ταὐτὸ τῷ detrecto.

*dētractor, oris, ἀ. (detraho) ὁ ἀποφαυλίζων, ἀμαυρῶν.

dētractus, a, um, ἴδ. detraho.

*dētractus, ūs, ἀ. (detraho) ἀφαίρεσις.

dē-trăho, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἀποσπῶ, ἀφέλκω τινὰ ἢ τι. aliquem de curru, κατασπῶ τινα ἀπὸ τοῦ ἅρματος, ἀποσπῶ τινα τοῦ ἅρματος. vestimenta alicui, ἀποδύω τινὸς τὴν ἐσθῆτα, ἐκδύω τινὰ τὰ ἐνδύματα. frenos equo, περιαιρῶ, περιαιροῦμαι τοῦ ἵππου τοὺς χαλινούς. scutum militi, ἁρπάζω παρὰ τοῦ στρατιώτου τὴν ἀσπίδα, ἀφαιροῦμαι τοῦ στρατιώτου τὴν ἀσπίδα. de homine sensus, ἀφαιροῦμαι τοῦ ἀνθρώπου τὰς αἰσθήσεις. aliquid de summa εἴτε ex summa, ἀφαιρῶ τι τοῦ ὅλου. aliquem ad judicium, ἁρπάζω τινὰ εἰς δίκην. aliquem ab injuria, ἀποτρέπω τινὰ τῆς ἀδικίας. 2) de aliquo ἢ de aliqua re, ἀποφαυλίζω, ἀμαυρῶ τινα ἢ τι

dētrectātio, ōnis, θ. ἀποποίησις, ἀνάνευσις, ἄρνησις.

dētrectātor, ōris, ἀ. ὁ ἀρνούμενος, ἀποτριβόμενος. 2) ὁ ἀποφαυλίζων, ἐκφαυλίζων, ἀμαυρῶν τι.

dētrecto, avi, atum, are, (detracto) aliquid, ἀποποιοῦμαι, ἀπωθοῦμαι, ἀποτρίβομαι, ἀπαρνοῦμαι, ἀρνοῦμαί τι, οὐ δέχομαί τι. εὕρηται καὶ μετ' ἀπαρεμφάτου. 2) aliquem (σπαν. alicui) ἢ aliquid, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω, ἀμαυρῶ τινα ἢ τι.

*dētrīmentōsus, a, um, βλαβερός, ζημιώδης.

dētrīmentum, i, οὐ. (detero) ἀποτριβή,

Digitized by Google

βλάμμα, βλάβη, ζημία, συμφορά. detrimentum accipio, (capio, facio) ζημιοῦμαι, βλάπτομαι, ζημίαν (βλάβην) πάσχω. τυπικὴ φράσις· videant consules, ne quid respublica detrimenti capiat, «διὰ φροντίδος τοὺς ὑπάτους σχεῖν, ὥστε μηδεμίαν ἀποτριβὴν τῷ δημοσίῳ συμβῆναι». detrimentum affero alicui, φέρω τινὶ ζημίαν.

dētrītus, a, um. ἴδ. detero.

dē-trĭumpho, avi, atum, are, κατανικῶ τινα.

dē-trūdo, si, sum, ĕre, aliquem, ἀπωθῶ, ἐξωθῶ, κατωθῶ τινα. hostem ex arce, ἐξωθῶ τὸν πολέμιον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. aliquem in mare, ἐξωθῶ, ὠθῶ τινα εἰς τὴν θάλασσαν. vi tempestatum Cythnum detrusus, ὑπὸ χειμῶνος ἐξωσθεὶς εἰς Κύθνον. μεταφ. aliquem detrudo in paupertatem, προάγω, ἐμβάλλω τινὰ εἰς πενίαν. 2) aliquid, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαί τι. comitia in mensem Martium, τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν Μάρτιον μῆνα.

dētruncātĭo, ōnis, θ. ἀποκοπή, ἀκρωτηριασμός.

dē-trunco, avi, atum, are, aliquid, ἀποκόπτω, ἀκρωτηριάζω, κολοβῶ τι.

†dētrūsĭo, ōnis, θ. (κατώθησις).

dētrūsus, a, um, ἴδ. detrudo.

dē tŭmesco, mŭi, ĕre, ἀποφλεγμαίνω, παύω ἐξογκούμενος. 2) μεταφ. καταπραΰνομαι.

dē-tundo, ūsum, (unsum) ĕre, aliquid, συντρίβω τι.

dētuusus, a, um, ἴδ. detundo.

dē turbo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, μετὰ θορύβου εἴτε βίᾳ ἐξωθῶ, καταβάλλω, καταρρίπτω τινὰ ἤ τι aedificium, καθαιρῶ οἰκοδόμημα. hostem de (εἴτε ex) vallo, ἐξωθῶ τοὺς πολεμίους ἐκ τοῦ χαρακώματος. aliquem in terram, κρημνίζω τινὰ εἰς τὴν γῆν. aliquem de monte, ἐξίστημι τινὰ τῶν φρενῶν.

dē-turgĕo, ēre, παύω ἐξογκούμενος. Πλίνιος.

dē-turpo, are, aliquid, καταισχύνω τι. Λ. σπαν.

Deucălĭon, ōnis. ἁ. Δευκαλίων.

dē-ungo, xi, nctum, ĕre, καταλείφω, καταχρίω. Πλαῦτος.

déunx, ncis, ἁ. ἕνδεκα οὐγκίαι, ἕνδεκα κύαθοι. 2) ἕνδεκα δωδεκατημόρια. heres ex deunce, ὁ τῶν ἕνδεκα μερῶν κληρονόμος.

dē-ūro, ussi, ustum, ĕre, aliquid, ἀποκαίω, κατακαίω, καίω τι. oppidum, κατακαίω τὴν πόλιν. hiems arbores deusserat, ὁ χειμὼν κατέκαυσε τὰ δένδρα.

dĕus, i, ἁ. θεός. per deos! πρὸς τῶν θεῶν, μὰ τοὺς θεούς! si di volent, ἢν οἱ θεοὶ θέλωσι. pro deûm fidem! pro deûm immortalium! πρὸς τῶν θεῶν! ὦ πρὸς τῶν θεῶν! di prohibeant! πρὸς θεῶν μή γε νοιτο! di meliora duint (dent)! di meliora! εὐφήμει! di te perduint! ὄλοιο! κακῶς σε ἀπολέσειαν οἱ θεοί! di te ament (amabunt!) ὄναιο σύ γε! χαῖρε! ita me di ament (amabunt!) οὕτως ὀναίμην! 2) ἐνίοτε καὶ ἔξοχός τις ἀνὴρ λέγεται deus, θεός, θεῖος. καὶ ὁ λίαν δὲ εὐτυχὴς ἀναφωνεῖ· deus sum, (θεός εἰμι), «ἀθάνατος γέγονα».

dēustus, a, um, ἴδ. deuro.

deutĕrĭus, a, um, δευτέριος, (ἐπὶ οἴνου).

†deutĕrŏnŏmĭum, i, οὐ. δευτερονόμιον.

*dē-ūtor, uti, aliquo, καταχρῶμαί τινι, κακῶς χρῶμαί τινι.

dē-văgor, ari, ἀποπλανῶμαι.

dēvastātor, ōris, ἁ. ἐρημωτής.

dē-vasto, avi, atum, are, ἐρημῶ, ἀφανίζω.

*de-vecto, are, ἀποκομίζω.

dēvectus, a, um, ἴδ. deveho.

dē-vĕho, xi, ctum, ĕre, ἀποκομίζω, κατακομίζω, κομίζω. frumentum in Graeciam, κομίζω σῖτον εἰς τὴν Ἑλλάδα. saucios in oppidum, ἀποκομίζω τοὺς τρωθέντας εἰς τὴν πόλιν. equo aliquem, κομίζω τινὰ ἐφ' ἵππου. devehor Rheno, καταπλέω, εἴτε πλέω τὸν Ῥῆνον ποταμόν.

dē-vello, elli, ulsum, ĕre, aliquid, ἀποτίλλω, ἀποσπῶ τι.

*dē-vēlo, are, aliquid, ἀποκαλύπτω τι.

dē-vĕnĕror, atus sum, ari. σέβομαι. deos, τοὺς θεούς. somnia, εὐχόμενος τοῖς θεοῖς ἀποτρέπω τὰ ἐνύπνια. Λ. σπαν.

dē-vĕnĭo, ēni, entum, ire, κατέρχομαι, διέρχομαι, ἀφικνοῦμαι. exules deveniunt in urbem, οἱ φυγάδες κατέρχονται εἰς τὴν πόλιν. devenio in victoris manus, ἔρχομαι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ νικητοῦ. in insidias, ἐνέδραις ἐμπίπτω. devenio locum, ποιητ. ἀντὶ τοῦ in locum.

dē-vĕnusto, avi, atum, are, aliquid, καταισχύνω τι. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

dē-verbĕro, avi, atum, are, ῥαπίζω, μαστιγῶ τινα.

*dēvergentĭa, ae, θ. ῥοπή, κλίσις, καταρροπία.

*dē-vergo, ĕre, καταρρέπω, ῥέπω.

dē-verro, ĕre, σαρῶ, σαίρω.

*dēversĭto, are, (θαμιστ. τοῦ deverto) καταλύω, κατάγομαι. ad aliquem, παρά τινι, πρός τινα.

dēversor, ōris, ἁ. (deverto) ὁ καταγόμενος ξένος.

dēversōrĭŏlum, i, οὐ. μικρὸν καταγώγιον, μικρὸν κατάλυμα.

dēversōrĭus, a, um, τῆς καταγωγῆς. deversoria taberna εἴτε deversorium, οὐ. καταγώγιον, κατάλυμα, καταλυτήριον

dēversus, a, um, ἴδ. deverto.

dēversus, ταὐτὸ τῷ deorsum. Φῆστος.

dēvertĭcŭlum, i, οὐ. (deverto) ἐκτροπὴ τῆς ὁδοῦ. fluminis, ἐκτροπὴ τοῦ ποταμοῦ.

Digitized by Google

μεταφ. ἐκτροπὴ λόγου, παρέκβασις. 2) κατάλυμα, καταγώγιον. 3) καταφύγιον.

dē-verto, rti, rsum, ĕre, aliquid, ἀποτρέπω τι. fatalia, τὸ πεπρωμένον. 2) οὐδετ. deverto viā, ἀποτρέπομαι τῆς ὁδοῦ, ἐκλίνω, ἀποστρέφω, ἀποτρέπομαι. Rhodum, τρέπομαι εἰς τὴν Ῥόδον. 3) deverto εἴτε devertor ad (apud) aliquem, κατάγομαι, καταλύω παρά τινι, πρός τινα. in hospitium amici, εἰς τὴν τοῦ φίλου οἴκησιν.

*dē-vescor, vesci, καταβιβρώσκω.

dē-vestio, ire, me, ἀποδύομαι, ἐκδύομαι. Ἀπουλήιος.

*dēvēto, ŭi, ĭtum, āre, ἀπαγορεύειν. Σενέκας.

*dēvexātus, a, um, ταὐτὸ τῷ vexatus, a, um, ἴδ. vexo. Κικέρων.

dēvexĭtas, ātis, θ. κατωφέρεια, κλίσις.

dēvexus, a, um, (deveho) κατωφερής, κατάντης, κατακλινής. μεταφ. ad otium, κλίνων, ῥέπων ἐπὶ σχολήν.

*dēvictio, ōnis, θ. (devinco) κατακράτησις.

dēvictus, a, um, ἴδ. devinco.

*dē-vīgesco, ĕre, ἐξασθενῶ.

dē-vincio, nxi, nctum, ire, aliquem ἢ aliquid, καταδέω, δέω τινὰ ἤ τι. ad aliquid, ἔκ τινος. homines inter se, συνάπτω τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ἀλλήλους. 2) aliquem, ἀνακτῶμαι, ἀναρτῶμαί τινα. benevolentiā, εὐνοίᾳ.

dē-vinco, īci, ictum, ĕre, aliquem, κατανικῶ, καταδαμάζω τινά, κατακρατῶ τινος.

*dēvinctio, ōnis, θ. κατάδεσμος (ὁ μαγικός).

dēvinctus, a, um, ἴδ. devincio.

dē-vīo, are, ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ, ἐκκλίνω, παρεκτρέπομαι.

*dēvirginātio, ōnis, θ. διαπαρθένευσις, διακόρευσις.

dēvirgino, avi, atum, are, aliquam, διαπαρθενεύω, διακορεύω τινά.

*dēvītātio, ōnis, θ. ἀποφυγή, ἐκφυγή.

dē-vīto, avi, atum, are, aliquid, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω, προφυλάττομαι, φυλάττομαί τι. letum, ἀποφεύγω τὸν θάνατον. malum, φυλάττομαι τὸ κακόν.

dēvius, a, um, (de-via) ὁ ἔξω εἴτε πόρρω τῆς ὁδοῦ. avis devia, ἐρημικὸς ὄρνις. iter devium, ἐκτροπή, παρεκτροπὴ τῆς ὁδοῦ. oppidum, πόλισμα πόρρω τῆς ὁδοῦ κείμενον. devius vacuum nemus miror, ἐκτρεπόμενος εἴτε πλανώμενος (πάτον ἀνθρώπων ἀλιτίνων) θαυμάζω τὸ ἔρημον ἄλσος. μεταφ. nihil devium loquimur, οὐδὲν παρεκτρεπόμεθα τοῦ λόγου. homo devius, παράφορος ἄνθρωπος. devius recti, παράφορος τοῦ ὀρθοῦ.

dē-vŏco, avi, atum, are, aliquem, ἀποκαλῶ, μετακαλῶ τινα. aliquem in judicium, ἀνακαλῶ, ἀνακαλοῦμαί τινα, καλῶ τινα εἰς δίκην. aliquem de provincia, ἀποκαλῶ, ἀνακαλῶ τινα ἐκ τῆς ἐπαρχίας. μεταφ. philosophiam e coelo, κατακαλῶ, κατάγω τὴν φιλοσοφίαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

dē-vŏlo, avi, atum, are, καταπέτομαι, ἀποπέτομαι. μεταφ. devolo in locum, δρόμῳ φέρομαι εἰς τόπον.

dē-volvo, lvi, lūtum, ĕre, aliquid, κατακυλίω, κατακυλινδῶ, κυλινδῶ τι. devolutus, a, um, κατακεκυλισμένος, κυλινδούμενος. μεταφ. devolvor ad aliquid, κυλινδοῦμαι, φέρομαι πρός τι.

dēvŏlūtus, a, um, ἴδ. devolvo.

*dē-vŏmo, ĕre, aliquid, ἀπεμῶ, ἐξεμῶ τι.

*dēvŏratio, ōnis, θ. κατάβρωσις, καταβροχθισμός.

dēvŏrātor, ōris, ἀ. ὁ καταβιβρώσκων, καταφαγᾶς. Λ, τοῦ μεταγεν. Λατ.

dē-vŏro, avi, atum, are, καταβιβρώσκω, καταβροχθίζω, κατεσθίω. Charybdis devorat aliquem, ἡ Χάρυβδις κατεσθίει τινά. devoro verbum, καταπίνω λέξιν. μεταφ. κατεσθίω, καταπίνω, καταβιβρώσκω, λαφύσσω, ἀφανίζω τι.

dēvortium, i. οὐ. (deverto) ὁδοῦ ἐκτροπή.

*dēvōtāmentum, i, οὐ. ἀνάθεμα, κατάρα.

dēvōtātio, ōnis, θ. καθιέρωσις.

dēvōte, ἐπίρ. μετ' ἀφοσιώσεως.

dēvōtio, ōnis, θ. (devoveo) ἀφοσίωσις, καθιέρωσις. vitae, τὸ ἑαυτὸν καθιερεύειν. 2) ἀφοσίωσις. εὐσέβεια. 3) κατάρα, ἀρά. 4) κατευχή, ἐπῳδή, μαγικὸν ᾆσμα.

dēvōto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ devoveo) aliquid ἢ aliquem alicui, ἀφοσιῶ, καθιερεύω, ἀνατίθημί τινα ἤ τί τινι. 2) καταδέω, καταμαγεύω τινά, ἐπᾴδω τινί.

*dēvōtōria carmina, οὐ. πληθ. εὐκτήρια ᾄσματα Λίβιος.

dēvōtus, a, um, ἴδ. devoveo.

dē-vŏveo, ōvi, ōtum, ĕre, aliquid alicui, ἀφοσιῶ, καθιερῶ, ἀνατίθημί τί τινι. me εἴτε me diis εἴτε me morti, καθαγίζω, καθιερῶ ἐμαυτὸν τοῖς χθονίοις θεοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς ἑκούσιον σφαγὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. 2) aliquem ἢ aliquid, καταρῶμαί τινι, κατεύχομαί τινος. 3) ἐπᾴδω τινί, καταμαγεύω τινά.—devotus, a, um, ἀφωσιωμένος, προσανακείμενος, εὔνους, εὐσεβής. 2) κατάρατος, ἐπάρατος.

dēvulsus, a, um, ἴδ. devello.

dextans, tis, ἀ. (de-sextans) δέκα οὐγκίαι. 2) δέκα δωδεκατημόρια.

*dextella, ae, θ. (dextra) μικρὰ δεξιὰ χείρ.

dexter, tĕra, tĕrum, εἴτε tra, trum, ὁ ἐξιτερός, δεξιός. dextrum latus, ἡ δεξιὰ πλευρά. cornu, τὸ δεξιὸν κέρας. dextra manus ἢ ἁπλῶς dextera εἴτε dextra, ἡ δεξιὰ (χείρ). cedo dextram, δὸς τὴν δε-

Digitized by Google

ξιάν, prehendo dextram alicujus, δεξιοῦμαί τινα. conserimus dextras, δεξιούμεθα ἀλλήλους. a dextra, ἐκ δεξιᾶς, ἐν δεξιᾷ, ἐκ δόρατος. dextera ἢ ad dextram, ἐπὶ δεξιά, ἐπὶ δόρυ. mitto alicui dextram, δεξιὰν πέμπω τινὶ (ὡς ὁμονοίας σημεῖον). 2) μεταφ. δεξιός, ἐπιτήδειος. 3) δεξιός, αἴσιος. — Συμ. dexterior, δεξιώτερος, καὶ dextimus, δεξιώτατος, σπαν. ἀντὶ τοῦ dexter.
dextēre, εἴτε dextre, ἐπίρ. δεξιῶς, ἐπιδεξίως. dexterius, δεξιώτερον, ἐπιδεξιώτερον.
dextĕrĭtas, ātis, θ. δεξιότης, ἐπιδεξιότης, ἐπιτηδειότης. 2) αἴσιος τύχη, εὐτυχία.
dextĭmus, a, um, ἴδ. dexter.
*dextrāle, is, οὐ. περιβραχιόνιον δεξιᾶς χειρός.
*dextrālĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ dextrale) ψέλλιον.
dextrātĭo, ōnis, θ. ἡ ἐπὶ δεξιὰ στροφή.
dextrātus, a, um, ἐπὶ δεξιὰ ὤν.
daxtrŏchērĭum, i, οὐ. (dexter-χεὶρ) ψέλλιον δεξιᾶς χειρός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
dextrorsum, εἴτε dextrorsus, ἐπίρ. ἐπὶ δεξιά, ἐς δεξιά.
dextroversum, εἴτε dextrovorsum, ταὐτὸ τῷ dextrorsum.
dīa, ταὐτὸ τῷ diva, ἴδ. divus.
Dīa, ae, θ. Δῖα, ἀρχαῖον τῆς Νάξου ὄνομα. 2) πόλις τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου.
dĭăbăthrārĭus, i, (diabathrum) σκυτορράφος.
dĭăbăthrum, i, οὐ. διάβαθρον, εἶδος ὑποδήματος.
dĭăbētes, ae, ἀ. διαβήτης.
Dĭablintes, um, καὶ Diablinti, orum, ἀ. Διαυλῖται, ἔθνος Γαλλικόν.
dĭăbŏlĭcus, a, um, διαβολικός.
dĭăbŏlus, i, ἀ. διάβολος.
dĭăcătŏchĭa, ae, θ. διακατοχή.
dĭăchȳton, i, οὐ. διαχυτόν, εἶδος σταφιδίτου οἴνου.
dĭăcōdion, οὐ. τὸ διὰ κωδειῶν ἰατρικόν.
†dĭăcŏnātus, ūs, ἀ. διακονία.
†dĭăcŏnissa, ae, θ. ἡ διάκονος, διακονοῦσα.
†dĭăcŏnus, i, ἀ. διάκονος
dĭăcŏpus, i, ἀ. (διάκοπος) διοχετεία.
dĭădēma, ătis, οὐ. καὶ diadēma, ae, θ. τὸ διάδημα.
dĭădēmătus, a, um, ὁ διαδεδεμένος (διαδήματι), διαδηματιζόμενος, οἷον ὁ Ἀπόλλων. Διαδήματος δ' ἐκαλεῖτο τῶν Μετέλλων τις. Ἴδε Πλουτ. Κοριολ. 11.
dĭădŏchos, i, ἀ. διάδοχος (λίθος).
dĭădūmĕnus, a, um, διαδούμενος.
dĭaerĕsis, is, θ. διαίρεσις.
dĭaeta, ae. θ. δίαιτα (ἡ παρὰ τοῦ ἰατροῦ ἐπιταττομένη). 2) δίαιτα, διαιτητήριον, διατριβή, οἰκία, οἴκησις.
dĭaetarcha, ae, καὶ diaetarchus, i, ἀ. (διαιτάρχης) ὁ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων. Ἐπιγ.
dĭaetārĭus, i, ἀ. ὁ ἐπὶ διαιτητηρίων.
dĭaetētĭcus, a, um, διαιτητικός.
dĭăglaucĭou, (um), i, οὐ. διαγλαύκιον, τὸ ἐκ γλαυκίου φάρμακον.
dĭăgōnālis, e, διαγώνιος.
dĭăgōnĭos, ταὐτὸ τῷ diagonalis.
dĭăgramma, ătis, οὐ. διάγραμμα (ἐν τῇ μουσικῇ).
dĭălectĭca, ae, θ διαλεκτική.
dĭălectĭce, ἐπίρ. διαλεκτικῶς.
dĭălectĭcus, a, um, διαλεκτικός.
dĭălectos, i, θ. διάλεκτος.
dĭălĕpĭdos, τὸ διὰ λεπίδος φάρμακον, χρίσμα.
dĭăleucos, i, διάλευκος.
Dĭălis, e, Δῖιος. flamen dialis, Διάλιος ἱερεύς, ὁ τοῦ Διὸς στεφανηφόρος. 2) αἴθριος.
dĭālis, e, ἡμέριος. Κικέρων.
dĭălŏgus, i, ἀ διάλογος.
dĭălītense purpurae genus, γένος πορφύρας τρεφόμενον ἐν ποικίλῳ ἐδάφει, οὐχὶ ἐν πηλαίῳ μόνῳ.
dĭămētros, i, καὶ diametrus, i, θ. διάμετρος.
*dĭămoerĭē, es, θ. διαίρεσις, διαμοιρία. Πλίνιος.
dĭămŏrōn, τὸ διὰ μόρων ἕψημα.
Dĭāna, ae, θ. Ἄρτεμις. ποιητ. Diana nocturna, ἡ σελήνη.
Dĭānĭus, a, um, τῆς Ἀρτέμιδος. Dianium, οὐ τὸ Ἀρτεμίσιον.
dĭănŏme, ēs, θ. διανομή.
dĭăpasma, ătis, οὐ. διάπασμα.
dĭăpāson, διὰ πασῶν (ὑπον. χορδῶν).
dĭăpente, διὰ πέντε (ὑπον. χορδῶν).
dĭăphŏrēsis, is, θ. διαφόρησις.
dĭăphŏrētĭcus, a, um, διαφορητικός.
dĭăphragma, ătis, οὐ. διάφραγμα.
dĭapsalma, ătis, οὐ. διάψαλμα.
dĭārĭum, ii, οὐ. (dies) ἐφημερίς. 2) diaria, orum, οὐ. πληθ. ἡμερήσιος τροφή, σιτηρέσιον.
dĭarrhoea, ae, θ. διάρροια. Κικέρων.
dĭastēma, ătis, οὐ. διάστημα.
dĭastŏle, ēs, θ. διαστολή.
dĭastȳlos, on, διάστυλος.
dĭăsyrmos, i, ἀ. διασυρμός.
dĭăsyrtĭcus, a, um, διασυρτικός.
dĭătessăron, διὰ τεσσάρων (ὑπον. χορδῶν).
dĭăthēca, ae, θ. διαθήκη.
dĭăthȳra, orum, οὐ. πληθ. διάθυρα.
dĭătŏnĭcus, a, um, διατονικός.
dĭătŏnus, a, um, διάτονος.
dĭătrētārĭus, i, ἀ ὁ κατασκευάζων διάτρητα σκεύη.
dĭătrētus, a, um, διάτρητος.
dĭătrĭba, ae, θ. διατριβή.

Digitized by Google

dĭātrĭtaeus, a, um, (διατριταῖος) διάτριτος.
dĭātrĭtus, ĭ, θ. διάτριτος πυρετός.
dĭātўpōsis, is, θ. διατύπωσις.
dĭaulos, i, ἀ. δίαυλος.
dĭazōma, ătis, οὐ. διάζωμα.
*dĭbālo, avi, atum, are, κατατρώγειν, rem, καταδαπανᾷν τὴν οὐσίαν. Οὐι.ρούδιος.
dĭbăphus, a, um, δίβαφος. dibaphus, i, θ. ἡ δίβαφος (ὑπον. ἐσθής).
dĭbrăchys, ὑπον. pes, ὁ δίβραχυς (πούς).
dĭca, ae, θ. δίκη. dicam scribo alicui, γράφομαί τινα δίκην, δίκην ἐπάγω τινί. dicam sortiri, δίκην (δικαστὰς) κληροῦσθαι.
dĭcābŭla, orum, οὐ. πληθ. φλυαρίαι.
dĭcācĭtas, ātis, θ. (dicax) σκῶμμα, χλευασμός.
dĭcācŭle, ἐπίρ. σκωπτικῶς.
dĭcācŭlus, a, um, (dicax εὐσκώμμων, εὔθικτος, χλευαστικός.
Dĭcaearchĭa, ae, εἴτε Dicaearchis, ĭdos, θ. Δικαιαρχία. Dicarchēus, a, um, Δικαιάρχειος, Δικαιαρχιτικός.
dĭcātĭo, ōnis, θ. (dico, are) τὸ εἰς ἄλλην πόλιν πολιτογραφεῖσθαι.
dĭcax, ācis, (dicare) εὐσκώμμων, φιλοσκώμμων, χλευαστικός.
dĭchalcum, i, οὐ. δίχαλκον (νόμισμα).
dĭchŏmēnĭon, i, οὐ. (διχομήνιον) βοτάνη τις παρ' Ἀπουληΐῳ herb. 64.
dĭchŏrēus, i, ἀ. διχόρειος.
dĭchŏtŏmos, on, διχότομος.
dĭchōneutus, a, um, (διχώνευτος) π χ. aes, χαλκός. Ἴδε Cod. Theod. 11, 12, 1.
dĭcĭbŭla, ōrum, οὐ. πλ. ταὐτὸ τῷ dicabula.
dĭcĭs causā εἴτε dĭcĭs gratiā, (ἐκ τοῦ ἐλλην δίκης, ἢ ἐκ τῆς ἀχρ. ὀνομαστ. dix, τῆς ἐκ τοῦ dico) νόμου χάριν, ὅσον νόμου χάριν, ὁσίας ἕνεκα, ἀφοσιώσεως ἕνεκα, λόγου ἕνεκα.
dĭco, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ dīco ĕre) aliquid alicui, ἀνατίθημι, ἀφοσιῶ, ἀφιερῶ, καθιερῶ τί τινι. donum Jovi, ἀνατίθημι δῶρον τῷ Διΐ. donum Jovi dicatum, δῶρον τῷ Διΐ ἀνακείμενον. alicui librum, ἀφιερῶ, προσφωνῶ τινι βιβλίον.
dīco, ixi, ctum, ĕre, (δείκω=τῇ γλώσσῃ δεικνύω) λέγω, φημί. vera, λέγω ἀληθῆ. mendacium, ψευδῆ. turpe dictu, αἰσχρὸν εἰπεῖν. dixerit quispiam, εἴποι τις ἄν, ἴσως ἂν οὖν εἴποι τις. ut ita dicam, οὕτως εἰπεῖν, ὡς ἔπος εἰπεῖν. dicitur de hoc, habere eum toreumata, λέγεται, ὡς ἔχει τορεύματα, τοῦτόν φασιν ἔχειν τορεύματα. dicor dignus esse, ἄξιος εἶναι λέγομαι. dictum factum εἴτε dictum ac factum, ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον. dicto citius, θᾶττον λέξεως, οὐκ ἔφθη εἰπών. 2) λέγω, λαλῶ, ἀγορεύω. ad populum, ἀγορεύω εἰς τὸ κοινόν, δημηγορῶ. dico causam, ἀπολογοῦμαι. jus, δικαιοδοτῶ, χρηματίζω. de aliqua re, λέγω, ἀγορεύω, λόγους ποιοῦμαι περί τινος. pro aliquo aut contra aliquem, ὑπέρ τινος, κατά τινος. apte dicit, εὖ λέγει. 3) λέγω, ᾄδω, φράζω, διηγοῦμαι. bella, λέγω, διηγοῦμαι πολέμους. laudes alicujus, λέγω τὸν ἔπαινόν τινος. carmen ᾄδω ᾠδήν. deus dicit aliquid, ὁ θεὸς φράζει τι. 4) λέγω, καλῶ, προσαγορεύω. aliquem patrem, πατέρα τινά. 5) ἀναγορεύω, ἀποδείκνυμι, αἱροῦμαι. aliquem dictatorem, λέγω τινὰ δικτάτωρα. aliquem consulem, ἀποδείκνυμί τινα ὕπατον. 6) λέγω, ὁρίζω, τάττω τινί τι. diem et locum alicui, ἡμέραν καὶ τόπον τινί. leges victis, τάττω νόμους τοῖς νενικημένοις. pecunia dicta, τὸ εἰρημένον (εἴτε τεταγμένον) ἀργύριον. — dictum, i, οὐ. ῥῆμα, λέξις. 2) ῥητόν, ῥῆσις, ἀπόφθεγμα 3) λόγος, ποίημα, διήγημα, χρησμός, κ.τ.τ. 4) ἐπιταγή.
dĭcrŏtum, i, οὐ. ἡ δίκροτος, διήρης, (ναῦς).
Dictaeus, a, um, (Dicte) Δικταῖος, Κρητικός.
dictamnus, i, θ. εἴτε dictamnum, i, οὐ. ἡ δίκταμνος, τὸ δίκταμνον (φυτόν).
dictātĭo, ōnis, θ. (dicto) ὑπαγόρευσις.
dictātor, ōris, ἀ. (dicto) δικτάτωρ, αὐτοκράτωρ, στρατηγός. οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Ῥώμῃ ὁ ἐν δειναῖς περιστάσεσιν ἀποδεικνύμενος ἐξάμηνος μονάρχης, οὗ κατασταθέντος διελύοντο πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἀρχαί, πλὴν τῶν δημάρχων.
dictātōrĭus, a, um, τοῦ δικτάτωρος.
*dictātrix, īcis, θ. κωμ. ἡ δικτατωρεύουσα.
dictātūra, ae, θ. δικτατωρία. dictaturam gero, δικτατωρεύω.
Dicte, ēs, θ. Δίκτη, ὄρος Κρήτης.
dictĕrĭa, orum, οὐ. πληθ. σκώμματα.
dictĭo, ōnis, θ. (dico) τὸ λέγειν, λέξις, φράσις. dictio causae, ἀπολογία. 2) χρησμός.
dictĭōsus, a, um, λάλος. Οὐάρρων.
dictĭto, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ θαμιστ. dicto) aliquid, πολλάκις λέγω τι, φράζω, θρυλλῶ τι. 2) causas dictare, πολλάκις δίκας εἰπεῖν, ὑπὲρ πολλῶν ἀπολογήσασθαι.
dicto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ dico) πολλάκις λέγω τι, θρυλλῶ τι, εἴωθα λέγειν τι. 2) ὑπαγορεύω. aliquid alicui, ὑπαγορεύω τί τινι. 3) ἐπιτάττω, διατάττω τινί τι.—dictata, orum, οὐ. πληθ ὑπαγορεύσεις, παραγγέλματα.
†dictor, ōris, ἀ. ὁ λέγων, ἀγορεύων, ῥητήρ.
dictum, i, οὐ. ἴδ. dico.
dictūrĭo, ire, (ἐφετ. τοῦ dico, ere) λεξείω. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. παρὰ Μακροβίῳ.
dictus, a, um, ἴδ. dico, ere.
Dictynna, ae, θ. Δίκτυννα πόλις Κρήτης. 2) ὄνομα τῆς Ἀρτέμιδος.

Digitized by Google

dĭdascălĭcus, a, um, διδασκαλικός.
didĭtus, a, um, ἴδ. dido.
Dīdĭus, a, um, Δίδιος, Δείδιος.
Dīdo, ūs, καὶ ōnis, θ. Διδώ.
dīdo, ĭdi, ĭtum, ĕre, (dis-do) aliquid, διαδίδωμι, διανέμω τι. didita est fama, διεδόθη φήμη.
dīdōrŏs, i, ἀ. δίδωρος, (μέτρον). Πλίνιος.
dĭdrachma, ătis, εἴτε didrachmon, i, οὐ. δίδραχμον.
dīdūco, xi, ctum, ĕre, (dis-duco) aliquid, διέλκω, διάγω, διασπῶ, διαιρῶ τι. ventus nubes diducit, ὁ ἄνεμος διέλκει τὰ νέφη. rima diducta, ῥῆγμα διεστηκός. diduco nodos, λύω τὰ ἅμματα. scopulos, σχίζω πέτρας. diducor a parentibus, διασπῶμαι ἀπὸ τῶν γονέων. amicitia diducitur, ἡ φιλία διασπᾶται, διαλύεται. matrimonium διαλύεται τὸ συνοικέσιον diduco aliquid in tres partes, διαιρῶ τι εἰς τρία μέρη. aliquid in species, διαστέλλω τι εἰς εἴδη. diducta civitas, διῃρημένη, διεσπασμένη πολιτεία. 2) diduco aciem, παρατείνω, ἐκτείνω, ἀραιῶ τὴν φάλαγγα.
dīductĭo, ōnis, θ. (diduco) διαίρεσις. διαστολή. 2) ἔκτασις, παράτασις. Σενέκας.
diductus, a, um, ἴδ. diduco.
dĭēcŭla, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ dies) ἡμερίδιον.
dĭērectus, a, um, (dis-erigo) οἷον· ἀνεσκολοπισμένος, ἀνεσταυρωμένος, ὅθεν· abin dierectus, (ἢ dierecta), εἴτε abi dierectē, (ἢ dierecto) κ.τ.τ. ἄπαγε ἐς κόρακας!
dĭes, ēi, ἀ. (ἔν-διος. κατὰ Μακρόβιον ἐν Saturn. I, 15, οἱ Κρῆτες ἔλεγον τὴν ἡμέραν δία.) ἑνικῶς ἐνίοτε θ. ἐπὶ προθεσμίας μάλιστα. ἡμέρα. eo die, ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. postero (postera) die, τῇ ὑστεραίᾳ. in posterum diem, εἰς τὴν ὑστεραίαν. tertio die venit, τῇ τρίτῃ εἴτε τριταῖος ἦλθε. postridie ejus diei, τῇ ὑστεραίᾳ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας. ex ea die ad hanc, ἐξ ἐκείνης μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. una die, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. bis die, δὶς τῆς ἡμέρας. cum die, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. de die potare, ἀφ' ἡμέρας πίνειν. multo die, προϊούσης τῆς ἡμέρας. diem noctemque, εἴτε dies noctesque iter facio, ἡμέραν καὶ νύκτα πορεύομαι. vitium in dies crescit, τὸ κακὸν καθ' ἡμέραν αὐξάνει. 2) ἡμέρα, προθεσμία dies status, constitutus, dictus, certus, εἴτε stata, constituta κ.τ.λ. ἡμέρα τεταγμένη, ῥητή, εἰρημένη. nulla dies, οὐδεμία προθεσμία. 3) ἡμέρα, χρόνος, μέλλον. longus dies, μακρὸς χρόνος. in diem vivit, ἡμερόβιος, ἐφημερόβιός ἐστιν
dĭĕsis, is, θ. δίεσις.
Dĭespĭter, tris, ἀ. (Dis-pater) Ζεὺς πατήρ.
*diffāmātĭo, ōnis, θ. τὸ διαφημίζειν, διάδοσις.
diffāmĭa, ae, θ. δυσφημία.
diffāmo, avi, atum, are, (dis-famo) aliquid ἢ aliquem, δυσφημῶ τινα ἢ τι, βλασφημῶ, διαβάλλω. 2) διαφημίζω τινὰ ἢ τι.
diffarrĕātĭo, ōnis, θ. ἡ ἐπὶ θυσίᾳ τινὶ γιγνομένη τοῦ γάμου διάλυσις, πρβ. confarreatio.
diffĕrenter, ἐπίρ. διαφόρως.
differentĭa, ae, θ. διαφορά.
diffĕrĭtas, ātis, θ. διαφορά. Ἐν τῇ ῥητορ. ἀλλοίωσις. Λ. σπαν.
diffĕro, distŭli, dīlātum, differre, (dis fero) aliquid ἢ aliquem, διαφέρω, διασκεδάννυμι, διασπῶ τι ἢ τινα. ventus nubila, ἄνεμος διασκεδάννυσι τὰ νέφη. classem, διαφέρει, διασκεδάννυσι τὸν στόλον. lupi insepulti membra differunt, λύκοι διασπῶσι τὰ τοῦ ἀτάφου μέλη dolore differor, ὑπὸ λύπης ταράττομαι. aliquem dictis differo, συγχέω τινὰ τῷ λόγῳ. rumor differtur, λόγος διαδίδοται, φήμη διαφέρεται. differo aliquem rumore, διαφέρω τινὰ λόγοις, θρυλλῶ, διαφημίζω τινά 2) διαφέρω, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαι, διέλκω, παρέλκω, χρονίζω τι. iter, τὴν πορείαν. aliquid in aliud tempus, ἀναβάλλομαί τι εἰς ἄλλον χρόνον. differo aliquem, παρατείνω τινά, ὑπέρθεσιν (εἴτε ἀναβολήν) τινι ποιοῦμαι. differor, παρατείνομαι. 3) οὐδετ. differo ab aliquo, διαφέρω, ἐξαλλάττομαι, διέστηκα, κεχώρισμαί τινος. διαφωνῶ τινι. ab aliquo in re εἴτε re, διαφέρω τινός τινι εἴτε ἔν τινι. illi naturis differunt, ἐκεῖνοι τῇ φύσει διαφέρουσιν. inter se differunt, διαφέρουσιν ἀλλήλων, (πρὸς ἀλλήλους). Σημ. differo cum aliquo καὶ alicui σπαν. ἀντὶ τοῦ differo ab aliquo.—differens, ntis, οὐ. τὸ διάφορον, ἡ διαφορά, τὸ ἐξηλλαγμένον.
differtus, a, um, (dis-farcio) aliqua re, διάπλεως, ὁ ἄμεστος, πλήρης, μεστός τινος.
*diffībŭlo, are, aliquid, πορπάζω τι.
diffĭcĭlĕ, ἐπίρ. χαλεπῶς, δυσχερῶς, δυσκόλως.
diffĭcĭlis, e, (dis-facilis) χαλεπός, δυσχερής, δύσκολος. difficile est reperiri amicum, χαλεπόν ἐστι φίλον εὑρεῖν, δυσεύρετος ὁ φίλος. difficile est judicari, χαλεπόν ἐστι κρίνειν, δυσδιάκριτόν ἐστι. res difficilis dictu εἴτε ad eloquendum, πρᾶγμα χαλεπὸν εἰπεῖν. ad percipiendum, δυσδιανόητον factu, χαλεπὸν ποιεῖν, δυσχερές. locus aditu difficilis, τόπος δυσπρόσοδος. difficilis transitus, χαλεπὴ διάβασις, δυσπορία. res difficiles perdiscimus, τὰ δύσκολα μανθάνομεν. 2) μεταφ. ἐπὶ χαρακτῆρος· χαλεπός, δυσχερής, δύσκολος, δυσπροσηγόρητος.
diffĭcĭlĭter, ἐπίρ ταὐτὸ τῷ difficile.

Digitized by Google

difficul, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ difficilis.
difficultas, ātis, θ. χαλεπότης, δυσχέρεια. δυσκολία. loci, ἡ δυσχωρία. numaria, ἡ ἀπορία χρημάτων. viarum, ἡ δυσχρηστία τῶν ὁδῶν habeo difficultatem ἢ res mihi in difficultatibus est, δυσχρηστοῦμαι. 2) μεταφ. ἡ χαλεπότης, δυσχέρεια, δυσκολία, τὸ δυσπροσήγορον.
difficulter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ difficile.
diffīdenter, ἐπίρ δυσπίστως, ἀθύμως.
diffīdentĭa, ae, θ δυσπιστία, ἀπιστία, ὑποψία.
dif-fīdo, īsus sum, ĕre, alicui, ἐνίοτε καὶ aliqua re, ἀπιστῶ, δυσπιστῶ τινι, ἀθύμως ἔχω πρός τι, ὑποπτεύω τινὰ ἢ τι. saluti, ἀπελπίζω τὴν σωτηρίαν. diffido, cum sanum facere, ἀπίστως ἔχω πρὸς τὸ ὑγιᾶ αὐτὸν καταστῆσαι.
dif-findo, ĭdi, issum, ĕre, aliquid, διασχίζω, σχίζω τι. 2) diem, διακόπτω καὶ ἀναβάλλομαι τὴν δίκην εἰς τὴν ὑστεραίαν.
dif-fingo, ĕre, aliquid, μεταπλάττω, μεταβάλλω τι.
*diffissĭo, ōnis, θ (diffindo) διακοπὴ καὶ ὑπέρθεσις εἰς τὴν ὑστεραίαν.
diffissus, a, um, ἴδε diffindo.
diffīsus, ā, um, ἴδε diffido.
diffĭtĕor, ēri, (dis-fateor) aliquid, ἀρνοῦμαι, ἀπαρνοῦμαί τι. Λ. σπαν.
diffletus, a, um, (dis-fleo) ὑπὸ δακρύων διεφθαρμένος.
dif-flo, avi, atum, are, aliquid, διαπνέω, διαφυσῶ, διασκεδάννυμί τι.
dif-flŭo, fluxi, fluxum, ĕre, διαρρέω, διαχέομαι. μεταφ. luxuriā, διαρρέω ὑπὸ μαλακότητος, διαχέομαι τρυφῇ. 2) διαχέομαι, διαλύομαι, καταρρέω. sudore, καταρρέω ἱδρῶτι.
*dif-flŭvĭo, are, διαιρῶ, διασχίζω.
*diflŭus, a, um, (diffluo) διαρρέων, διαχεόμενος.
*diffluxĭo, ōnis, θ. διάρροια, ἀπόρροια.
diffractus, a, um, ἴδε diffringo.
diffringo, ēgi, actum, ĕre, (dis-frango) aliquid, διαρρήγνυμι, συντρίβω τι.
dif-fŭgĭo, ūgi, ĕre, διασκορπίζομαι, διασκεδάννυμι, χύδην φεύγω, φεύγω. perterriti diffugimus, ἐκπλαγέντες ἐφύγομεν, ὅπῃ ἐδύνατο ἕκαστος.
*diffŭgĭum, i, οὐ. (diffugio) διασκορπισμός.
*dif-fulgŭro, are, aliquid, καταλάμπω τι.
*dif-fulmĭno, are, διασκορπίζω τι οἱονεὶ κεραυνοῖς.
†dif-fūmĭgo, are, καπνίζω, ὑποθυμιῶ.
diffundĭto, are, (θαμιστ. τοῦ diffundo) aliquid ἢ aliquem, διαχέω, διασκορπίζω, διασπείρω τι ἢ τινα.
dif-fundo, ūdi, ūsum, ĕre, aliquid, διαχέω, ἐκχέω τι. μεταφ. διαχέω, διασπείρω, ἐκτείνω τι. 2) διαχέω, εὐφραίνω. animum, τὴν ψυχήν. diffundor, διαχέομαι, εὐφραίνομαι. 3) vinum, μεταγγίζω, μεταχέω τὸν οἶνον —diffusus, a, um, ἐκτεταμένος, εὐρύς, μακρός, διεξοδικός.
diffūse, ἐπίρ. (diffundo) σποράδην. 2) διεξοδικῶς.
*diffūsĭlis, e, (diffundo) ἐκτεταμένος.
*diffūsĭo, ōnis, θ. (diffundo) animi, διάχυσις, εὐφροσύνη.
diffūsus, a, um, ἴδε diffundo.
*diffŭtūtus, a, um, (dis-futuo) πορνείᾳ διεφθαρμένος.
†dĭgămĭa, ae, θ. διγαμία.
dĭgamma, ătis, εἴτε digammon, i, οὐ. καὶ digammos, i, θ. (ὑπον. litera) τὸ δίγαμμα, δίγαμμον.
†dĭgămus, a, um, δίγαμος.
dīgerĭes, ēi, θ. (dis-gero) διάταξις, τάξις.
dī-gĕro, essi, estum, ĕre, aliquid, διαφορῶ, διασκεδάννυμι, διασπείρω τι. 2) cibum, διαφορῶ, καταπέπτω τὴν τροφήν. abs edentia, διαφορῶ τὸ ἀπόστημα 3) διαιρῶ, διατάττω, εὐθετῶ, διακοσμῶ τι. populum in classes, διαιρῶ τὸν δῆμον εἰς κλάσεις. usus rei, ἐκτίθημι, διεξέρχομαι, διηγοῦμαι τὰς τοῦ πράγματος χρήσεις.— digesta, orum, οὐ. συγγραφὴ κατὰ μέρη διῃρημένη, καὶ κατ' ἐξοχὴν· οἱ πανδέκται (συλλογὴ νομικῆς ὕλης).
dīgestĭbĭlis, e, (digero) εὔπεπτος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
*dīgestim, ἐπίρ. (digero) εὐθέτως.
dīgestĭo, ōnis, θ. (digero) πέψις. 2) διάταξις. τάξις, διαίρεσις, ἔκθεσις.
dīgestōrĭus, a, um, (digero) πεπτικός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
dīgestus, a, um, ἴδε digero.
*dīgestus, ūs, ἀ (digero) διανομή, διοίκησις.
*dĭgĭtābŭlum, i, οὐ. (digitus) ὄργανόν τι, (δακτυλήθρα) ᾧ ἐχρῶντο οἱ ἐλαιολογοῦντες.
dĭgĭtālis, e, (digitus) δακτυλικός, τοῦ δακτύλου. 2) digitale, is, οὐ. δακτυλήθρα. Οὐάρρων.
dĭgĭtālus, a, um, δακτυλωτός.
dĭgĭtellum, i, οὐ. τὸ ἀείζωον (φυτόν).
dĭgĭtŭlus, i, ἀ μικρὸς δάκτυλος.
dĭgĭtus, i, ἀ. (δείκω) δάκτυλος. index εἴτε salutaris, ὁ λιχανός. medius, infamis εἴτε impudicus, ὁ μέγας, ὁ μέσος. medicinalis, ὁ δακτυλιώτης. minimus, ὁ μικρός, ὁ μύωψ. attingo aliquid extremis digitis, ἅπτομαί τινος ἄκροις τοῖς δακτύλοις, ἀκροθιγῶς. computo digitis, πεμπάζω, ἀριθμῶ. tuos digitos novi, οἶδα τὴν σὴν ἀριθμητικὴν τέχνην. concrepo digitis, ἀποληκῶ τοῖς δακτύλοις. tollo digitum, αἴρω, ἀνατείνω τὸν δάκτυλον. porrigo, pro-

Digitized by Google

fero digitum, ἐπιχειρῶ τῷ ἔργῳ. monstror digitis, δακτυλοδεικτοῦμαι, δακτυλόδεικτός εἰμι. 2) δάκτυλος (μέτρον), τὸ δέκατον ἕκτον τοῦ ποδός. 3) δάκτυλος τοῦ ποδός. 4) κλωνάριον, κλῶναξ.
*dīglădĭābĭlis, e, μαχητικός.
dī-glădĭor, atus sum, ari, cum aliquo, διαξιφίζομαι, διαμάχομαί τινι εἴτε πρός τινα inter se, πρὸς ἀλλήλους. Κικέρων.
digma, ătis, οὐ. δεῖγμα.
dignābĭlis, e, ἐπάξιος.
dignanter, ἐπίρ. ὡς ἄξιον, ὡς πρέπει. Λ τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω.
dignātĭo, ōnis, θ. ἀξίωσις, τιμή. 2) ἀξίωμα, τιμή.
digne, ἐπίρ. ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
dignĭtas, ātis, θ. ἀξιότης, ἀξία, τὸ ἄξιον. pro dignitate, κατ' ἀξίαν. 2) ἀξίωσις, ἀξίωμα, τιμή, ἀξιοπρέπεια. dignitas corporis, ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ σώματος, τὸ κάλλος. populi Romani, τὸ ἀξίωμα τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἔθνους. imperatoria, τὸ τοῦ στρατηγοῦ ἀξίωμα, ἡ στρατηγικὴ τιμή.
*dignĭtōsus, a, um, ἀξιωματικός.
digno, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ dignor.
dignor, atus sum, ari, (dignus) aliquem aliqua re, ἀξιῶ τινά τινος, τιμῶ τινά τινι. παθητ. aestimatione dignor, τιμῆς ἀξιοῦμαι. dignatus, (παθητ. παρὰ Βιργιλίῳ) ἀξιωθείς. 2) aliquid ἢ facere aliquid, ἀξιῶ, βουλεύομαί τι ἢ ποιεῖν τι. aliquem dignor virum ἢ alicui me viro jungere dignor, ἀξιῶ, βουλεύομαί τινα ἄνδρα λαβεῖν.
†dignoscentĭa, ae, θ. διάγνωσις.
di-gnosco, ĕre, aliquem ἢ aliquid, διαγιγνώσκω, διακρίνω τινὰ ἤ τι. aliquid ab aliquo ἢ aliquo, διαγιγνώσκω. διορίζω τί τινος.
dignus, a, um, (ἐκ τοῦ deceo, ἢ τοῦ δίκαιος). aliqua re, ἄξιός τινος. majoribus, τῶν προγόνων. verberibus, πληγῶν. laude, ἐπαίνου ἄξιος, ἀξιέπαινος. odio, ἄξιος μίσους, ἀξιομίσητος. memoriā, ἄξιος μνήμης, ἀξιομνημόνευτος. dignus est amore ἢ amari ἢ ut ametur, ἄξιός ἐστιν ἀγάπης, ἢ ἀγαπᾶσθαι. dignum est, δίκαιον, ἄξιόν ἐστι, πρέπει, ut dignum est, ὡς ἄξιόν ἐστιν, ὡς πρέπει.
dīgrĕdĭor, essus sum, i, (dis-gradior) δίχα γίγνομαι, χωρίζομαι, ἀπαλλάττομαι. ab aliquo, ἀπό τινος. utrique digrediuntur, ἀπαλλάττονται ἀπ' ἀλλήλων. digredimur flentes, χωριζόμεθα κλαίοντες. digredior domum, ἀπέρχομαι οἴκαδε. in urbem, χωρίζομαι εἰς τὴν πόλιν. officio, παραβαίνω τὸ καθῆκον. 2) ἐκτρέπομαι, ἀποπλανῶμαι, παρεκβαίνω. a causa εἴτε de causa, ἀποπλανῶμαι ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, πόῤῥω γίγνομαι τῆς ὑποθέσεως.
dīgressĭo, ōnis, θ. (digredior) χωρισμός, ἀπαλλαγή. 2) παρέκβασις.
digressus, a, um, ἴδε digredior.
dīgressus, ūs, ἀ. (digredior) χωρισμός, ἀπαλλαγή. 2) παρὰ Κοϊντιλιανῷ· παρέκβασις λόγου.
dī-grunnĭo, ire, γρυλλίζω.
dĭĭambus, i, διίαμβος.
Dijŏvis, is, ἀ. ἀρχαῖον τοῦ Διὸς ὄνομα.
*dījūdĭcātĭo, ōnis, θ. διάγνωσις, κρίσις.
dījūdĭcātrix, īcis, θ. ἡ διαγιγνώσκουσα, κρίνουσα. Ἀπουλήϊος.
dī-jūdĭco, avi, atum, are, aliquid, διαγιγνώσκω, διακρίνω, κρίνω τι. belli fortunam, κρίνω, διακρίνω τοῖς ὅπλοις τὴν τοῦ πολέμου τύχην. vera a falsis ἢ vera et falsa, διακρίνω τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ.
*dījŭgātĭo, ōnis, θ. διάζευξις.
dī-jŭgo, avi, atum, are, διαζεύγνυμι.
dijunctim dijunctio, dijunctus, dijungo. ἴδε disjunctim κτλ.
dīlābĭdus, a, um, (dilabor) φθαρτός, εὔτριπτος.
dī-lābor, psus sum, i, διαπίπτω, διαῤῥέω, κατολισθαίνω, καταῤῥέω. navis vetustate dilabitur. ἡ ναῦς ὑπὸ παλαιότητος διαπίπτει. aedificium dilabens, οἰκοδόμημα καταῤῥέον. nix dilabitur, ἡ χιὼν διαλύεται, τήκεται. corpus dilabitur, σῶμα διαλύεται. respublica dilabitur, ἡ πολιτεία καταλύεται. tempus, ὁ χρόνος παρέρχεται. aliquid memoriā, διαφεύγει τι τὴν μνήμην. 2) exercitus dilabitur, τὸ στράτευμα διαχέεται, διασπείρεται, διασπᾶται, διαλύεται.
*dīlăcĕrātĭo, ōnis, θ. σπαραγμός.
dī-lăcĕro, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, διασπαράττω, σπαράττω, διαφθείρω τινὰ ἤ τι.
dī-lāmĭno, are, (lamina) aliquid, διασχίζω τι.
dīlancĭnātus, a, um, (dis-lancino) διεσπαραγμένος.
dī-lănĭo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, διασπαράττω, σπαράττω, διασπῶ τινα ἤ τι.
*dīlăpĭdātĭo, ōnis, θ. σπατάλη.
dī-lăpĭdo, are, aliquid, διαῤῥίπτω (ὡς λίθους) διαφθείρω τι. μεταφ. κατασπαθῶ, καταναλίσκω τι.
*dī-lāpsĭo, ōnis, θ. (dilabor) ἀνάλυσις, φθορά.
dīlapsus, a, um, ἴδε dilabor.
dī-largĭor, ītus sum, īri, aliquid alicui, δαψιλῶς διανέμω τί τινι 2) παθητ. διανέμομαι.
†dīlātātĭo, ōnis, θ. ἔκτασις, ἐκπέτασις.
dīlātĭo, ōnis, θ. (differo) ἀναβολή, ὑπέρθεσις.

Digitized by Google

dīlāto, avi, atum, are, (dis-latus) διαπλατύνω, πλατύνω, διευρύνω, εὐρύνω. fundum, πλατύνω τὴν ἔπαυλιν. aciem, ἐκτείνω, παρατείνω τὴν παράταξιν. literam, ἐκτείνω στοιχεῖον.

*dīlātor, ōris, ἀ. (differo) μελλητής.

dīlātōrĭus, a, um, (differo) ἀναβλητικός, ἀναβόλιμος.

dīlātus, a, um, ἴδε differo.

*dī-laudo, are, λίαν ἐπαινῶ.

*dī-laxo, are, ἐκτείνω, διευρύνω.

†dīlectĭo, ōnis, θ (diligo) ἀγάπη.

dīlector, ōris, ἀ. (diligo) φίλος ἐραστής. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

dilectus, a, um, ἴδε diligo.

dīlemma, ătis, οὐ. δίλημμα.

dīlĭgens, ἴδε diligo.

dīlĭgenter, ἐπίρ. ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, σπουδαίως.

dīlĭgentĭa, ae, θ. ἀκρίβεια, ἐπιμέλεια. diligentiam alicujus rei adhibeo, ἐπιμέλειάν τινος ποιοῦμαι, ἀκριβῶ τι.

dīlĭgo, ēxi, ectum, ĕre, (dis-lego) aliquem ἢ aliquid, φιλῶ, στέργω τινά, ἀγαπῶ τινα ἢ τι. amicos, φιλῶ, ἀγαπῶ τοὺς φίλους. parentes et liberos, στέργω, ἀγαπῶ τοὺς γονεῖς καὶ τὰ τέκνα. aliquem propter virtutem, φιλῶ τινα διὰ τὴν ἀρετήν. Cypron, ἀγαπῶ, φιλῶ τὴν Κύπρον. consilia Caesaris, αἱροῦμαι τὰ τοῦ Καίσαρος.—diligens, ntis, ἐπιμελής, ἀκριβής. in re, περὶ τὸ ἔργον. veritatis, φιλαλήθης. in eliquendo, ἐπιμελούμενος τοῦ λέγειν. diligentissimus orator, ἀκριβέστατος ῥήτωρ. 2) ἀκριβής, φειδωλός, οἰκονομικός. — dilectus, a, um, ἀγαπητός.

dīlŏgĭa, ae, θ. διλογία, ἀμφιβολία. 'Ασκώνιος Πεδιανός.

dīlōrĭco, are, διασπῶ τὸν περὶ τοῖς στέρνοις χιτῶνα. rei dilorico tunicam et judicibus cicatrices ostendo, ἀπογυμνῶ τὸ στῆθος τοῦ ὑποδίκου καὶ τοῖς δικασταῖς τὰς οὐλὰς ἐπιδείκνυμι.

dīlōris, e, (δὶς-lorum) δίρραβδος (ἐσθής).

dī-lūcĕo, xi, ēre, διαφαίνομαι, διαυγάζω, δῆλός εἰμι.

dīlūcesco, luxi, ĕre (ἐναρκτ. τοῦ diluceo) διαφαίνομαι, διαυγάζω, ὑποφαίνομαι, ὑποφαίνω. dies dilucescit, ἡ ἡμέρα ὑποφαίνεται εἴτε ὑποφαίνει. 2) ἀπροσώπ. jam dilucescebat, ἡμέρα ἤδη ὑπέφαινεν εἴτε ὑπεφαίνετο.

dīlūcĭde, ἐπίρ. διαφανῶς, καταφανῶς, λαμπρῶς, σαφῶς, ἐναργῶς.

dī-lūcĭdo, are, διασαφηνίζω.

dīlūcĭdus, a, um, διαφανής, λαμπρός. μεταφ. σαφής, ἐναργής.

dīlūcŭlo, are, ῥῆμα ἀπρόσωπ. diluculat, διαυγάζει, ἡμέρα ὑποφαίνεται. Γέλλιος.

dīlūcŭlum, i, οὐ. (diluceo) διαύγασμα, λυκαυγές, ὄρθρος. dīluculo, ἐπίρ. περὶ τὸ λυκαυγές. Κικέρων.

*dīlūdĭum, ii, οὐ. (dis-ludus) παιδιᾶς ἀναβολή, ἡμέρα ἀναπαύλας τῶν ἀγωνιζομένων.

dīlŭo, ŭi, ūtum, ĕre, (ἐκ τοῦ dis καὶ luo ἀντὶ τοῦ lavo) aliquid, διακλύζω, διαβρέχω, κατακλύζω τι. lateres, διαβρέχω πλίνθους. alvum helleboro, ἐκκλύζω τὴν κοιλίαν ἐλλεβόρῳ. sanguine terra diluitur, αἵματι βρέχεται ἡ γῆ. aether pluviā sata diluit, τὸ ἐξ οὐρανοῦ ὕδωρ τὰ σπαρτὰ κατακλύζει. 2) δίημι, ἐξυδαρῶ, κεράννυμι. vinum, οἶνον. medicamentum aceto, φάρμακον ὄξει κεράννυμι. 3) μεταφορ. ἀναιρῶ, διαλύω, ἀφανίζω, ἀνασκευάζω τὴν βεβαίωσίν τινος. memoriam rei, κατακλύζω, ἀφανίζω, ἐξαλείφω τὴν μνήμην τοῦ πράγματος. curam mero, ἀκράτῳ οἴνῳ τὴν φροντίδα ἀπολούω, ἀπελαύνω. 4) παρὰ Πλαύτῳ ἅπαξ· διαλύω, ἐξηγοῦμαι.—dilutus, a, um, ὑδαρής, ὕδατι κεκραμένος. dilutus fulgor, ἀμυδρὰ λάμψις.

dīlūtus, a, um, ἴδε diluo.

*dīlŭvĭālis, e, (diluvium) τοῦ κατακλυσμοῦ.

dīlŭvĭes, ēi, ταὐτὸ τῷ diluvium.

dīlŭvĭo, ōnis, θ, ταὐτὸ τῷ diluvium.

dīlŭvĭo, are, (diluvium) κατακλύζω.

dīlŭvĭum, ii, οὐ. (diluo) κατακλυσμός.

dĭmăchae, arum, ἀ. πληθ. οἱ διμάχαι.

*dī-mădesco, ŭi, ĕre, τήκομαι.

dī-māno, avi, atum, are, διαχέομαι, ἐκτείνομαι.

dīmensĭo, ōnis, θ. (dimetior) διαμέτρησις.

dimensus, a, um, ἴδε dimetior.

dĭmĕter, tra, trum, δίμετρος.

dī-mētĭor, mensus sum, iri, aliquid, διαμετρῶ, καταμετρῶ τι.

dī-mēto, avi, atum, are, καὶ dīmētor, atus sum, ari, διαμετρῶ, καταμετρῶ τι. Λ. σπαν.

dĭmetria, ae, θ. ποίημα ἐκ διμέτρων ἰάμβων. Αὐσόνιος.

dīmĭcātĭo, ōnis, θ. (dimico) διαμάχη, ἀγώνισμα, ἀγών. universa εἴτε universae rei, ὁ περὶ τῶν ὅλων ἀγών. vitae ἢ capitis, ὁ περὶ τῆς ψυχῆς ἀγών, ἡ ψυχομαχία.

dī-mĭco, avi, (σπαν ŭi) atum, are, διαμάχομαι, διαγωνίζομαι ἀγωνίζομαι. cum aliquo, ἢ adversus aliquem, πρός τινα ἢ τινι pro patria, ὑπὲρ τῆς πατρίδος. de gloria, περὶ δόξης. dimicatur, μάχη γίγνεται, μάχονται.

*dīmĭdĭātim, ἐπίρ. διὰ μέσου. Πλαῦτος.

*dīmĭdĭātĭo, ōnis, θ. (ἡμίσευσις).

dīmĭdĭo, avi, atum, are, (dimidium) aliquid, ἡμισεύω τι. — dimidiatus, a, um, ἡμισευθείς, ἡμίτομος. dimidiatus mensis, ὁ ἥμισυς μήν, τὸ ἥμισυ τοῦ μηνός.

Digitized by Google

dīmĭdĭus, a, um, (dis-medius) ἥμισυς, ἡμίτομος. dimidius annus, ὁ ἥμισυς ἐνιαυτός, τὸ ἥμισυ τοῦ ἔτους. dimidĭa pars, ἡ ἡμίσεια (μοῖρα) τὸ ἥμισυ, τὸ ἡμίτομον — dimidium, ii, οὐ. (σπαν. dimidia, ae, θ.) τὸ ἥμισυ, ἡ ἡμίσεια, militum, ἡ ἡμίσεια (τὸ ἥμισυ) τῶν στρατιωτῶν, οἱ ἡμίσεις τῶν στρατιωτῶν. dimidio major, τῷ ἡμίσει μείζων. dimidium facti, qui coepit, habet, ἡ ἀρχὴ ἥμισυ τοῦ παντός.

dī-mĭnŭo, ĕre, aliquid, καταγνύω, συντρίβω τι.

dīmĭnūtĭo, ōnis, θ. ταὐτὸ τῷ deminutio.

dīmissĭo, ōnis, θ. (dimitto) ἀποπομπή, ἄφεσις, διάλυσις. 2) sanguinis, ἀφαίμαξις.

†dīmissor, oris, ἀ. peccatorum, ὁ ἀφιεὶς ἁμαρτίας.

†dīmissōrĭus, a, um, τῆς ἐφέσεως, π. χ. dimissoriae litterae, αἱ περὶ ἐφέσεως ἐπιστολαί, αἵτινες καὶ apostoli, ἀπόστολοι ἐκαλοῦντο.

dīmissus, a, um, ἴδε dimĭtto.

dī-mitto, īsi, issum, ĕre διαπέμπω. litteras per (ἢ circum) provincias, διαπέμπω ἐπιστολὰς διὰ τῶν ἐπαρχιῶν nuncios tota civitate, διαπέμπω ἀγγέλους περὶ ὅλην τὴν πολιτείαν. nuncios ad aliquem, διαπέμπομαι πρός τινα. equites pabulandi causa, διαπέμπω τοὺς ἱππεῖς χορτολογίας ἕνεκα. 2) ἀποπέμπω, ἀφίημι, διαφίημι, διαλύω. concilium, διαλύω τὴν σύνοδον. exercitum, διαφίημι, διαλύω τὸ στράτευμα. aliquem incolumem, ἀφίημί τινα σῶον. praedam ex manibus, ἀφίημι τὴν λείαν ἐκ τῶν χειρῶν. uxorem, ἀποπέμπομαι τὴν γυναῖκα. creditorem, διαλύω τὸ χρέος. debitorem, τὸν ὀφειλέτην ἀπολύω τοῦ ὀφειλήματος. tributa alicui, ἀφίημί τινα ἀφορολόγητον. 3) ἀφίεμαι, ἀφίσταμαί τινος. occasionem, ἀφίεμαι τῆς εὐκαιρίας. oppugnationem, ἀφίσταμαι τῆς πολιορκίας. principatum, ἀφίεμαι τῆς ἡγεμονίας.

dīmōtus, a, um, ἴδε dimoveo.

dī-mŏvĕo, ōvi, ōtum, ĕre, διαιρῶ, διακρίνω, χωρίζω. agricola terram dimovet aratro, ὁ γεωργὸς τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ διαιρεῖ, κινεῖ, διατέμνει. dimoveo cinerem foco, διαιρῶ, ἀνασκαλεύω τὴν τέφραν ἐπὶ τῆς ἑστίας. aurora dimovet umbram, ἡ ἠὼς διανοίγει τὸ σκότος. dimoveo turbam, διακρίνω, διωθοῦμαι τὸν ὄχλον. parietes, ἀνοίγω τοὺς τοίχους. aliquem a plebe, διασπῶ τινα ἀπὸ τοῦ δήμου. dimoveo aliquem, ut-, μεταπείθω τινὰ ποιῆσαί τι. 2) διακινῶ, κινῶ. manus, τὰς χεῖρας. me in ambulatione, περιπάτῳ χρώμενος κινοῦμαι.

Dindȳmēne, ēs, θ. Δινδυμήνη, ἐπωνύμιον Κυβέλης.

Dindȳmus, (os) i, ἀ. καὶ Dindȳma, orum, οὐ. τὸ Δίνδυμον, τὰ Δίνδυμα, ὄρος Μυσίας.

dī-nŭmĕrātĭo, ōnis, θ. διαρίθμησις, ἀπαρίθμησις.

dī-nŭmĕro, avi, atum, are, aliquid, διαριθμῶ, ἀπαριθμῶ τι. argentum alicui, ἀπαριθμῶ, ἀποτείνω ἀργύριόν τινι.

dīnūmĭum, i, οὐ (δίς, numus) φόρος τις ἐπὶ αὐτοκρατόρων.

dĭōbŏlāris, e, διωβόλου ἄξιος.

Dĭŏclētĭānus, i, ἀ. Διοκλητιανός.

Dĭŏdōrus, i, ἀ. Διόδωρος.

Dĭŏdŏtus, i, ἀ. Διόδοτος.

dĭœcēsis, is, θ. διοίκησις.

dĭœcētes, ae, ἀ διοικητής, ταμίας.

Dĭŏgĕnes, is, ἀ. Διογένης.

dĭogmītae, arum, ἀ πληθ. διωγμῖται, στρατιῶται μεθόριοι ἐπὶ διώξει λῃστῶν.

Dĭŏmēdes, is, ἀ. Διομήδης. Dĭŏmēdēus, a, um, Διομήδειος. Diomedēa insula, ἡ Διομήδεια νῆσος.

Dĭōnaeus, a, um, Διωναῖος.

Dĭōne, ēs, καὶ Diōna, ae, θ. Διώνη.

Dĭōnȳsĭa, orum, οὐ. πληθ τὰ Διονύσια.

Dĭŏnȳsĭăcus, a, um, Διονυσιακός.

dĭŏnȳsĭas, ădis, θ. διονυσία (λίθος).

Dĭŏnȳsĭus, i, ἀ. Διονύσιος.

Dĭŏnȳsus, (os) i, ἀ. Διόνυσος.

dĭŏpētes, is, ἀ. διοπετής. rana, εἶδος βατράχων.

dĭoptra, ae, θ. ἡ διόπτρα.

dĭos bălănus, i, ἀ. ὁ Διὸς βάλανος (δ).

dĭospȳros, i, ἀ. διόσπυρος (εἶδος πυροῦ).

dĭōta, ae, θ. διώτη, (ἀγγεῖον, ἔχον δύο ὦτα εἴτε λαβάς).

diphrȳges, is, θ. τὸ διφρυγές, (ἐν τοῖς χαλκωρυχείοις ὃ καὶ τέφρα φρυγία ἐκαλεῖτο).

diphthongus, i, θ. δίφθογγος.

dĭphȳes, is, θ. (διφυής) ἄγνωστός τις λίθος τῶν τιμίων.

diplinthĭus, a, um, διπλίνθιος.

diplŏis, ĭdis, θ. διπλοΐς.

diplōma, ătis, οὐ. δίπλωμα.

diplōmārĭus, ii, ἀ. ὁ τὰ αὐτοκρατορικὰ διπλώματα κομίζων. Ἐπιγρ.

dipondĭus, ταὐτὸ τῷ dupondius.

dipsăcos, i, θ. ἡ δίψακος, (βοτάνη).

dipsas, ădis, θ διψάς, (εἶδος ὄφεως).

diptĕros, on, δίπτερος, (ναός).

diptȳcha, orum, οὐ. πληθ. δίπτυχα.

Dipȳlon, i, οὐ. Δίπυλον.

dĭpȳros, i, δίπυρος.

dīrādĭo, avi, atum, are, ἄγω ἀκτῖνας, ἀκτινοβολῶ. Κικέρων.

Dirae, arum, ἴδε dirus.

Dirca, ταὐτὸ τῷ Dirce.

Dircaeus, a, um, Διρκαῖος.

Dirce, ēs, θ. Δίρκη.

Dircenna, ae, θ. πηγὴ ἐν Βιλβίλει τῆς Ἱσπανίας.

Digitized by Google

dīre, ἐπίρ. ὠμῶς, στυγερῶς.
dīrectārĭus, i, ὁ. (dirigo?) ὁ κρύφα ἐπὶ κλοπῇ εἰς οἰκίαν εἰσδυόμενος.
dīrecte, ἐπίρ. κατευθύ, κατ' εὐθεῖαν.
dīrectĭangŭlus, a, um, ὀρθογώνιος.
dīrectĭlīnĕus, a, um, εὐθύγραμμος.
dīrectim, ἐπίρ. (dirigo?) κατ' εὐθεῖαν.
dīrectĭo, ōnis, θ. εὔθυνσις. 2) εὐθεῖα γραμμή.
dīrecto, ἐπίρ. (dirigo) κατ' εὐθύ, εὐθύ, εἰς εὐθεῖαν.
*dīrectūra, ae, θ. (dirigo) εὔθυνσις, ὁμάλυνσις.
dīrectus, a, um, ἴδε dirigo.
*dīremptĭo, ōnis, θ. (dirimo) διαίρεσις.
diremptus, a, um, ἴδε dirimo.
diremptus, ūs, ὁ. (dirimo) διαίρεσις.
dīreptĭo, ōnis, θ. (diripio) διαρπαγή, σύλησις, πόρθησις.
dīreptor, ōris, ὁ. (diripio) πορθητής.
*dīreptus, ūs, ὁ. (diripio) διαρπαγή, πόρθησις.
dĭrĭbĕo, ĭtum, ēre, (ἐκ τοῦ dis καὶ habeo, ὡς τὸ dirimo ἐκ τοῦ dis καὶ emo) διακρίνω, διαχωρίζω, (τὰς ψήφους).
dĭrĭbĭtĭo, ōnis, θ. (diribeo) ἡ τῶν ψήφων διαχώρισις.
dĭrĭbĭtor, oris, ὁ. (diribeo) ὁ τὰς ψήφους διαχωρίζων. 2) ὁ διανομεύς.
dĭrĭbĭtōrĭum, ii, οὐ. (diribeo) διαχωριστήριον· ὁ τόπος τῆς τῶν ψήφων διαχωρίσεως ἐν Ῥώμῃ παρὰ Δίωνι Κασσίῳ· διριβιτώριον.
dīrĭgesco, gŭi, ēre, ταὐτὸ τῷ derigesco.
dīrĭgo, rexi rectum, ēre, (dis-rego) aliquid, διευθύνω, εὐθύνω τι. tigna dirigo ad perpendiculum, εὐθύνω, ὀρθῶ) δοκοὺς πρὸς στάθμην. aciem, ἐκτείνω τὴν παράταξιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας. naves, ἐπ' εὐθείας παρατάττω τὰς ναῦς. regiones, γραμμῇ διαγράφω τὴν χώραν. iter in locum, διατείνω εἰς τόπον. equum in hostem, εὐθύνω τὸν ἵππον ἐπὶ τὸν πολέμιον. telа, στοχαζόμενος βάλλω. 2) aliquid re ἢ ad rem, ἐφαρμόζω τί τινι, ἁρμόζω τι πρός τι. voluptate omnia dirigentes Epicurei, οἱ τῇ ἡδονῇ ἅπαντα ἐφαρμόζοντες Ἐπικούρειοι. dirigo leges hominum ad naturam, νόμους τίθημι, στοχαζόμενος τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως. dirigere se ad id, quod est optimum in natura, ἁρμόζεσθαι πρὸς ὅ τι βέλτιστον ἐν τῇ φύσει.—directus, a, um, εὐθύς. directa via, ἡ εὐθεῖα ὁδός. in directum, εἰς εὐθύ. 2) ὀρθός, ὄρθιος.
dĭrĭmo, ēmi, emptum, ēre, (dis-emo) aliquid, διαιρῶ, διορίζω, χωρίζω τι. Tiberis Vejentem agrum a Crustumino dirimit, ὁ Τίβερις διορίζει τὴν τῶν Οὐηίων τῆς τῶν Κρουστομερίων χώρας. oppida dirimuntur, αἱ πόλεις διεστήκασιν ἀπ' ἀλλήλων. 2) διαιρῶ, διακόπτω, διαλύω, λύω. bellum, διαλύω, διαλύομαι τὸν πόλεμον. societatem, διακόπτω, λύω τὴν συμμαχίαν. amicitiam, διαλύω, λύω τὴν φιλίαν. controversiam, διακρίνω τὰ ἀντιλεγόμενα, διαιρῶ τὴν ἀμφισβήτησιν. 3) διαλύω, καταλύω τι.
dīrĭpĭo, ŭi, eptum, ĕre, (dis-rapio) aliquem ἢ aliquid, διαρπάζω, σπαράττω, διασπῶ τινα ἢ τι. 2) διαρπάζω, διαπορθῶ, πορθῶ τι. 3) μεταφ διασπῶ τι, περιμάχομαι, ἐρίζω περί τινος. urbes diripiunt Homerum, αἱ πόλεις ἐρίζουσι περὶ τοῦ Ὁμήρου. 4) ἀποσπῶ, ἀφαρπάζω.
dīrĭtas, ātis, θ. (dirus) δεινότης, ἀπήνεια, ὠμότης. 2) τὸ στυγερόν, ἀπαίσιον.
dī-rumpo, ūpi, uptum, ĕre, aliquid, διαρρήγνυμί τι. amicitias, διακόπτω, διαλύω τὰς φιλίας. μεταφ dirumpor, διαρρήγνυμαι (ὑπὸ φθόνου, λύπης κ.τ.λ.).
dī-rŭo, ŭi, ŭtum, ĕre, aliquid, καταβάλλω, κατασκάπτω, καθαιρῶ, ἀφανίζω τι —dirutus aere, ὁ τοῦ μισθοῦ ἀπεστερημένος, τῷ μισθῷ ζημιούμενος στρατιώτης. dirutus homo, ὁ χρεωκόπος.
*dīruptĭo, ōnis, θ. (dirumpo) διαρραγή, διάρρηξις.
dīrus, a, um, δεινός, στυγερός, ἀπαίσιος, φοβερός. dirae, arum, θ. ὑπον. res, στυγερός, ἀπαίσιος οἰωνός. Dirae, arum, ὑπον. deae Ἀραί, αἱ δειναὶ θεαί, αἱ Ἐρινύες. 2) δεινός, στυγερός, στυγνός, ὠμός, ἀπηνής.
dīrŭtus, a, um, ἴδε diruo.
dĭs, δ ι ά, εὔχρηστον ἐν μόνῃ τῇ συνθέσει.
dis, dite, ἴδε dives.
Dīs, ītis, ὁ. (dius, deus) Πλούτων, Ζεὺς καταχθόνιος.
discalceātus, a, um. ἀνυπόδετος, ἐκ τοῦ dis-calcĕo, avi, atum, are, ὑπολύω. Σουητώνιος.
discăpēdino, are, (capedo) ἀποκαλύπτω. Ἀπουλήιος.
dis-căvĕo, ēre, φυλάττομαι.
dis-cēdo, essi, essum, ĕre, ἀπαλλάττομαι, ἀπέρχομαι, χωρίζομαι. ab ἢ ex loco, ἀπὸ ἢ ἐκ τόπου. Συντάτ. καὶ ἁπλῶς ἀφαιρετικῇ· loco, finibus, Capua — discedo domum, οἴκαδε ἀπέρχομαι. victor discedo, νικητὴς ἀπαλλάττω ἐκ τῆς μάχης, νικητὴς ἀπαλλάττομαι τῆς μάχης. pulchre discedit, χαίρων ἀπαλλάττει. 2) χωρίζομαι, διΐσταμαι, διαιροῦμαι. terra discedit, ἡ γῆ διΐσταται, χαίνει. in duas partes discedunt, εἰς δύο μερίδας (αἱρέσεις) διΐστανται, διαιροῦνται. 3) a vita εἴτε ex vita, θνήσκειν.
†discentĭa, ae. θ (disco) μάθησις.
disceptātĭo, ōnis, θ. (discepto) ἀμφισβήτησις, ἀμφιλογία. 2) σπ. διάγνωσις κρίσις.
disceptātĭuncŭla, ae, θ. μικρὰ ἀμφισβήτησις.
disceptātor, ōris, ὁ. (discepto) διαγνώστης, διαιτητής.

Digitized by Google

disceptātrix, īcis, θ. ἡ διαγιγνώσκουσα, διαιτῶσα.
discepto, avi, atum, are, (dis-capio) aliquid, διαγιγνώσκω, κρίνω τι. controversias inter se judicio aut bello disceptant, περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων πρὸς ἀλλήλους ἢ δικαστηρίῳ ἢ μάχῃ διακρίνονται. 2) de aliqua re, ἀμφισβητῶ, πραγματεύομαι, χρηματίζω περί τινος.
*discernenter, ἐπίρ. διακριτικῶς.
*discernĭbĭlis, e, (discerno) εὐδιάκριτος, εὐκρινής.
discernĭcŭlum, i, οὐ. καλαμὶς (ἡ τὴν κόμην διακρίνουσα). μεταφ διάκρισις.
dis-cerno, crēvi, crētum, ĕre, aliquid, διακρίνω, διαγιγνώσκω τι. jus et injuriam εἴτε jus ab injuria, διακρίνω τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀδικίαν, διαγιγνώσκω τὸ δίκαιον ἀπὸ τῆς ἀδικίας. 2) διακρίνω, χωρίζω, διορίζω τι. aliquid ab aliquo, τί τινος ἢ ἀπό τινος. duae urbes inter se discretae, δύο πόλεις ἀπ' ἀλλήλων διωρισμέναι, septem discretus in ostia Nilus, ὁ εἰς ἑπτὰ στόματα διηρημένος Νεῖλος.
discerpo, psi, ptum, ĕre, (dis-carpo) aliquid, διασπῶ, σπαράττω, διασύρω τι μεταφ. aliquem, διασύρω, τίλλω τινά.
discessĭo, ōnis, θ. (discedo) διαχώρισις, χωρισμός. 2) ἀναχώρησις. 3) διάστασις εἴτε χωρισμὸς τῶν ψηφοφορούντων.
discessus, ūs, ἀ. (discedo) διαχώρισις, διάστασις. coeli, (διάσχισις οὐρανοῦ) ἀστραπή. 2) ἀναχώρησις, ἀπαλλαγή, ἀποχώρησις.
discēus, ĕi, ἀ. (ἐκ τοῦ δίσκος) εἶδος κομήτου (δίσκειος ἢ δισκεύς).
discĭbĭlis, e, μαθητός. Βοήθ.
discĭdĭum, i, οὐ. (discindo) διάσχισις, διακοπή, χωρισμός, διάζευξις.
discīdo, ĕre, (dis-caedo) διακόπτω, διατέμνω. Λουκρήτιος.
discinctus, a, um, ἴδε discingo.
di-scindo, ĭdi, issum, ĕre, aliquid, διασχίζω, σχίζω, διακόπτω τι.
dis-cingo, nxi, nctum, ĕre, ἀποζώννυμι, ἀποζώννυμαι. μεταφ. ἀποκαλύπτω, ἔτι δὲ διακρίνω. 2) aliquem armis ἢ ἁπλῶς aliquem, στερῶ τινα (στρατιωτικὸν) τοῦ βαθμοῦ ἢ τῶν ὅπλων. Σίλιος. discinctus, a, um, ἀπεζωσμένος. μεταφ. ῥάθυμος, ἄφροντις, ἀμελής.
discĭplīna, ae, θ. (discipulus) παιδεία, παίδευσις, μάθησις disciplinae causa concurrunt, μαθήσεως ἕνεκα συντρέχουσι. filium alicui in disciplinam trado, τὸν υἱόν τινι πρὸς παίδευσιν (πρὸς ἀγωγὴν) παραδίδωμι. 2) παιδεία, παίδευμα, μάθημα, ἐπιστήμη. disciplinā juris civilis eruditus, τῇ περὶ τοὺς πολιτικοὺς νόμους παιδείᾳ πεπαιδευμένος. disciplina ruris, ἡ περὶ τὴν γεωργίαν παιδεία. reipublicae, ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη, τὰ πολιτικά. philosophiae, τὸ φιλοσοφικὸν σύστημα. disciplina militaris εἴτε ἁπλῶς disciplina, στρατιωτικὴ παιδεία, εὐταξία. 3) παιδεία, ἔθος, τρόποι.
discĭplīnābĭlis, e, διδακτός.
discĭplīnātus, a, um, εὐπαίδευτος.
discĭplīnōsus, a, um, εὐμαθής.
discĭpŭla, ae, θ. μαθήτρια.
*descĭpŭlātus, ūs, ἀ. μαθητεία.
discĭpŭlus, i, ἀ. (disco) μαθητής. discipulus crucis, ἄξιος ἀγχόνης (κωμικῶς). Πλαῦτος.
discissĭo, ōnis, θ. διάσχισις, σχίσμα.
†discissūra, ae, θ διάρρηξις, ῥῆγμα.
discissus, a, um, ἴδε discindo.
disclūdo, si, sum, ĕre, (dis-claudo) aliquem ἢ aliquid ab aliquo, διακλείω, διορίζω, χωρίζω τινὰ ἤ τί τινος ἢ ἀπό τινος.
*disclūsĭo, ōnis, θ. (discludo) διάκλεισις, χωρισμός.
disclūsus, a, um, ἴδε discludo.
disco, didĭci, ĕre, aliquid, διδάσκομαι, μανθάνω τι. litteras ab aliquo ἢ apud aliquem, μανθάνω τινὸς εἴτε παρά τινος τὰ γράμματα pueri nare discunt, οἱ παῖδες μανθάνουσι νήχεσθαι. disco quantum in Etruria belli sit, τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ πόλεμον μανθάνω οἷός ἐστιν. ita didici, οὕτω μεμάθηκα. didici ex tuis litteris, te habuisse rationem, ut etc, ἔμαθον ἐκ τῆς σῆς ἐπιστολῆς, ὅτι λόγον ἐποιήσω τοῦ κ.τ λ. discere fidibus, μανθάνειν κιθαρίζειν. Κικέρων.
discŏbŏlus, i, ἀ. δισκοβόλος.
dis-coctus, a, um, ἴδε discoquo.
dis-cŏlor, ōris, ἑτερόχρους, ἀλλόχρους. alicui, διαφέρων τινὸς τὸ χρῶμα. 2) ἑτερόχρους, ποικίλος.
discŏlōrĭus καὶ discŏlōrus, a, um, μεταγενέστεροι τύποι τοῦ discolor.
*dis-concinnus, a, um, ἀνάρμοστος.
*dis-condūco, ĕre, alicui, ἀσύμφορός τινί εἰμι.
†disconvēnĭentĭa, ae, θ. ἀσυμφωνία.
dis-convēnĭo, ire, alicui, ἀσύμφωνός τινί εἰμι. Λ. σπαν.
†dis-cŏŏpĕrĭo, perŭi, pertum, ire, ἀποκαλύπτω.
discŏphŏrus, i, ἀ. δισκοφόρος.
dis-cŏquo, xi, ctum, ĕre, aliquid, διέψω τι.
*discordābĭlis, e, ἀσύμφωνος.
discordĭa, ae, θ. (discors) διαφωνία, διχόνοια, ἔρις. 2) Discordia, θ Ἔρις, (ἡ θεά).
*discordĭālis, e, διχονοίας αἴτιος.
discordĭōsus, a, um, διχονοίας πλήρης, στασιαστικός. Λ. σπαν.
*discordĭtas, ātis, θ. διχόνοια, ἔρις.

Digitized by Google

discordo, are, (discors) cum aliquo ἢ ab aliquo, διαφωνῶ, διαφέρομαι, στασιάζω τινὶ ἢ πρός τινα, διχονοῶ, διχογνωμονῶ. discordant inter se, διαφέρονται ἀλλήλοις, στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλους.

discors, rdis, (dis-cor) διάφωνος, δύσφωνος, διαφερόμενος. discors civitas, στασιάζουσα πολιτεία. discors patri, διαφερόμενος τῷ πατρί. secum discors, διχόθυμος. 2) διάφωνος, διάφορος, ἀνόμοιος, ποικίλος. Βαθμοὶ συγκρίσεως ἄχρηστοι.

discrĕpantĭa, ae, θ. δυσφωνία, διαφωνία, ἀνομοιότης. Κικέρων.

*__discrĕpātĭo__, ōnis, θ. διαφωνία, διχόνοια, διαφορά.

discrĕpĭto, are, (θαμιστ. τοῦ discrepo) διαφωνῶ, διαφέρω. Λουκρήτιος.

dis-crĕpo, ŭi, are, δυσφωνῶ. 2) διαφωνῶ, διχογνωμονῶ, στασιάζω, διαφέρω, διαφέρομαι. facta cum dictis discrepant, τὰ ἔργα τῶν λόγων διαφέρει. haec discrapant ab opinione populari, ταῦτα διαφωνεῖ τῇ τῶν πολλῶν δόξῃ. honestas et utilitas inter se discrepant, τὸ καλὸν καὶ τὸ ὠφέλιμον ἀλλήλων διαφέρει. ποιητ. alicui discrepo ἀντὶ τοῦ cum aliquo. 3) res discrepat ἢ ἀπρσσ. discrepat, διαφωνεῖται, ἀμφισβητεῖταί τι, ἀμφίλογον, ἀβέβαιόν ἐστι.

dis-cresco, crēvi, ĕre, διαφύομαι, εὐρύνομαι, αὐξάνω.

discrēte, ἐπίρ. (discerno) διακεκριμένως.

discrētim, ἐπίρ. (discerno) διακεκριμένως, διακριδόν, διωρισμένως.

discrētĭo, ōnis, θ. (discerno) διάκρισις, διορισμός.

descrētus, a, um, ἴδ. discerno.

discrīmen, ĭnis, οὐ. (discerno) διάκρισις, διάστασις, διαίρεσις, διάστημα, διόρισμα, χωρισμός. ungulae, ἡ διάκρισις, τομὴ τῆς χηλῆς. agminum, τὸ μεταξὺ διάστημα τῶν ταγμάτων. 2) διάκρισις, διαφορά. recti pravique, ἡ διαφορὰ τοῦ τε ὀρθοῦ καὶ τοῦ φαύλου. sine nullo) discrimine, ἀδιακρίτως, ἀδιαφόρως. 3) κρίσις, καιρός, κίνδυνος. res in discrimine versatur, τὸ πρᾶγμα κρίνεται, ἐν κινδύνῳ καθέστηκεν. summum discrimen, ἡ ὁλοσχερὴς κρίσις, ὁ περὶ τῶν ὅλων κίνδυνος, ὁ ἔσχατος καιρός. in discrimen adducor, πρὸς τὸν ἔσχατον καιρὸν ἔρχομαι, εἰς ἔσχατον κίνδυνον καθίσταμαι. committo rerum summam in discrimen, διακρίνομαι, διακινδυνεύω περὶ τῶν ὅλων. discrimen capitis, ὁ περὶ τῆς ζωῆς κίνδυνος.

discrīmĭnālis e, (discrimino) διακριτικός. discriminale, is, οὐ ὄργανον διαχωρηστικὸν τῆς κόμης. Λ. τοῦ μεταγ. Λ.

*__discrīmĭnātim__, ἐπίρ. διακεκριμένως, διακριδόν.

†__discrīmĭnātor__, ōris, ἀ ὁ διακρίνων, κριτής.

*__discrīmĭnātrix__, īcis, θ. (discriminator) ἡ διακρίνουσα.

discrīmĭno, avi, atum, are, (discrimen) aliquid, διακρίνω, διορίζω τι. Λ. σπαν.

discrŭcĭātus, ūs, ἀ. βάσανος, αἴκισμα. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

dis-crŭcĭo, avi, atum, are, aliquem, βασανίζω, αἰκίζομαί τινα. me, ἀνιῶμαι.

discŭbĭtĭo, ōnis, θ. (discumbo) κατάκλιτον, κοίτη. Ἐπιγρ.

discŭbĭtōrĭus lectus, ἀνάκλιτον ἐπὶ δείπνου.

discŭbĭtus, ūs, ἀ. (discumbo) κατάκλισις (ἐπὶ δείπνου).

discŭlus, i, (ὑποκορ. τοῦ discus) μικρὸς δίσκος. Κικέρων.

dis-cumbo, ŭbui, ŭbĭtum, ĕre, κατακλίνομαι ἐπὶ δεῖπνον, κατακλίνομαι. jubeo aliquem discumbere, κατακλίνω τινὰ ἐπὶ δεῖπνον. discumbitur, κατακλίνονται. 2) κατακλίνομαι, ἀνακλίνομαι, ἀναπαύομαι.

*__dis-cŭnĕātus__, a, um, διεσφηνωμένος.

dis-cŭpĭo, ĕre, ἰσχυρῶς ἐπιθυμῶ.

dis-curro, cŭcurri καὶ curri, cursum, ĕre, διαθέω, διατρέχω, διασπείρομαι, διασκεδάννυμαι, περιθέω, περιτρέχω. circa deûm delubra, περιθέω τὰ τῶν θεῶν ἱερά. fama tota urbe discurrit, φήμη διαθέει, διασπείρεται ἐν τῇ πόλει. Nilus semptem discurrit in ora. ὁ Νεῖλος εἰς ἑπτὰ στόματα διαχεῖται. 2) παρ' Ἀμμιανῷ ἅπαξ· διέρχομαι, διηγοῦμαι.

discursātĭo, ōnis, θ. (discurso) διαδρομή, περιδρομή.

discursātor, ōris, ἀ. (discurso) διάδρομος, ὁ διαδραμών.

*__discursim__, ἐπίρ. μετὰ διαδρομῆς.

discursĭo, ōnis, θ. ταὐτὸ τῷ discursus.

discursĭtātĭo, ōnis, θ. ταὐτὸ τῷ discursatio.

discurso, are, (θαμ. τοῦ discurro) διαθέω, διατρέχω, περιθέω, περιτρέχω.

discursus, ūs, ἀ. (discurro) διαδρομή, περιδρομή.

discus, i, ἀ. δίσκος. 2) εἶδος ὡρολογίου.

*__discusse__, ἐπίρ. ἀκριβῶς.

discussĭo, ōnis, θ. (discutio) διασεισμός. σεισμός. 2) ἐξέτασις, ἀνάκρισις, λογοθεσία, λογοθέσιον. Λ. σπαν.

discussor, ōris, ἀ. (discutio) ἐξεταστής. 2) λογοθέτης. Λ τοῦ μεταγ. Λ.

*__discussōrĭus__, a, um, (discutio) διαιρετικός.

discussus, a, um, ἴδ. discutio.

discŭtĭo, ussi, ussum, ĕre, (dis-quatio) aliquid, διασείω, διαράσσω, διαρρήγνυμι, διασχίζω τι. 2) διαιρῶ, διασκεδάννυμι, διαλύω τι.

disdĭāpāson, δὶς διὰ πασῶν.

dĭsēmus, a, um, δίσημος.

Digitized by Google

dīserte, ἐπίρ. (dissero) διαρρήδην, σαφῶς, ἀκριβῶς, εὐεπῶς.
dīsertim, ἐπίρ ταὐτὸ τῷ diserte.
†dīsertĭtūdo, ĭnis, θ. εὐέπεια.
dīsertus, a, um, ἴδ. dissero.
†dis-glūtĭno, are, διαλύω.
*dis-grĕgo, are, χωρίζω, διαιρῶ.
*disgrĕgus, a, um, διάφορος, ἀνόμοιος.
*dis-hĭasco, ĕre, διαχαίνω.
disjecto, are, (θαμιστ. τοῦ disjicio) aliquid, διαρρίπτω, διασκεδάννυμι, διασκορπίζω τι. Λουκρήτιος.
disjectus, a, um, ἴδε disjicio.
*disjectus, ūs, ἀ. (disjicio) διάρριψις, διασκορπισμός.
disjĭcio (καὶ disĭcio καὶ dissĭcio) ēci, ectum, ĕre, (dis-iacio) aliquid, διαρρίπτω, διασκεδάννυμι, διασκορπίζω τι. 2) καταβάλλω, καθαιρῶ, διαλύω τι.
disjugatĭo, disjugo, ἴδε dijugatio.
disjunctim, ἐπίρ. (disjungo) διεζευγμένως, διωρισμένως.
disjunctĭo, ōnis, θ. (disjungo) διάζευξις, διαζευγμός. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· τὸ διεζευγμένον. Κικέρων.
disjunctīve, ἐπίρ. διαζευκτικῶς.
disjunctīvus, a, um, (disjungo) διαζευκτικός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
disjunctus, a, um, ἴδε disjungo.
dis-jungo, nxi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, διαζεύγνυμι, χωρίζω, διασπῶ τινα ἢ τι. bovem opere, εἴτε ab opere, ἀποζεύγνυμι τὸν βοῦν τοῦ ἔργου. agnos a mamma, ἀπογαλακτίζω τοὺς ἀμνούς. Cappadocia ab Armenia disjungitur, ἡ Καππαδοκία διορίζεται ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας. disjungimur, διασπώμεθα, χωριζόμεθα. disjunctum, οὐ. διαζευκτικὸς λόγος. Γέλλιος.
dis-jurgĭum, ii, οὐ. διένεξις, διαφορά, ἔρις. Ἐπιγρ
dīsōmum, vas, (δίσωμον) ἀγγεῖον, ἤτοι λάρναξ σαρκοφάγος δύω σωμάτων. Ἐπιγρ
dispālesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ dispalor) διαδίδομαι, διασπείρομαι.
dis-pālor, ātus sum, ari, διασκεδάννυμαι, διασπείρομαι, διασκορπίζομαι.
dis-pando, nsum, ĕre, aliquid, διαπετάννυμι, διατείνω, ἐκτείνω τι.
dispansus, a, um, ἴδε dispando.
dispar, ăris, alicui, σπαν alicujus, ἀνόμοιός τινι, διάφορος, διαφέρων τινός.
dispărātĭo, ōnis, θ. (disparo) χωρισμός.
dis-părĭlis, e, ἀνόμοιος, διάφορος, ἀπεμφερής.
dispărĭlĭtas, ātis, θ. ἀνομοιότης, διαφορά.
dīs-părĭlĭter, ἐπίρ. ἀνομοίως, διαφόρως.
dis-păro, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, διαιρῶ, διαζεύγνυμι, διατάττω τινὰ ἢ τι.
*dis-partĭbĭlis, e, διαιρετός.
dispartĭo, καὶ dispartior, ταὐτὸ τῷ dispertio, dispertior.
*dispectĭo, ōnis, θ. (dispicio) τὸ διαθεᾶσθαι, θεωρία, διάσκεψις.
*di-specto, are, (θαμιστ. τοῦ dispicio) διαθεῶμαι, διασκοπῶ τι.
†dispector, ōris, ἀ. (dispicio) ὁ διαθεώμενος, διασκεπτόμενος, ἐξεταστής.
dispectus, ūs, ἀ. (dispicio) διάσκεψις.
dis-pello, ŭli, ulsum, ĕre, aliquid, διωθῶ, διασκεδάννυμι, διασκορπίζω τι.
dispendĭōsus, a, um, ζημιώδης. Λ. σπαν.
dispendĭum, ii, οὐ. (dispendo) δαπάνη, ἀνάλωμα, ζημία. 2) dispendia, orum, πληθ. ἑλιγμοί, αἱ τῆς ὁδοῦ περικαμπαί.
dis-pendo, ĕre, aliquid, διασταθμῶμαί τι.
dispendo καὶ dispenno, essum, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ dispando.
dispensātĭo, ōnis, θ. ταμιεία, διοίκησις, οἰκονομία. 2) διοίκησις, ἡ τιμὴ τοῦ ταμίου, τὸ τοῦ διοικητοῦ ἀξίωμα.
dispensātor, ōris, ἀ. ταμίας, διοικητής, οἰκονόμος.
*dispensātōrĭus, a, um, τῆς διοικήσεως, διοικητικός.
dispensātrix, īcis, θ. ταμία.
dis-penso, avi, atum, are, aliquid, διανέμω τι. 2) οἰκονομῶ, διοικῶ τι.
dispensus, a, um, ἴδε dispendo.
*dis-percŭtĭo, ĕre, aliquid, συντρίβω, διαρρήγνυμί τι.
*disperdĭtĭo, ōnis, θ. (disperdo) ἀφανισμός, ἐξολόθρευσις.
disperdĭtus, a, um, ἴδε disperdo.
dis-perdo, dĭdi, dĭtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, διόλλυμι, ἀπόλλυμι, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω, διαφθείρω τινὰ ἢ τι.
dis-pĕrĕo, ii, ire, διόλλυμαι, ἀπόλλυμαι, ἀφανίζομαι. disperii! ἀπόλωλα. dispeream, ἀπολοίμην.
dispergo, si, sum, ĕre, (dis spargo) aliquem ἢ aliquid, διασπείρω, διασκεδάννυμι, διασκορπίζω τινὰ ἢ τι. rumorem, διασπείρω λόγον, διαδίδωμι λόγον. milites disperguntur, οἱ στρατιῶται διασπείρονται, διασκορπίζονται.
di-sperno, ĕre, aliquid, καταφρονῶ τινος.
disperse, ἐπίρ. (dispergo) σποράδην.
dispersim, ἐπίρ. (dispergo) σποράδην.
dispersus, a, um, ἴδε dispergo.
*dispersus, ūs, ἀ. (dispergo) διασπορά, διασκορπισμός. Ἀμφ. γρ.
dispertĭo, īvi εἴτε ĭi, ītum, ire, (dis-partio) aliquid alicui, διαμερίζω, διαδίδωμι, διανέμω τί τινι. aliquid bifariam, δίχα διαιρῶ τι. tirones inter legiones, διανέμω τοὺς νεοσυλλέκτους εἰς τὰ τάγματα.
dispertĭor, iri, σπαν. ἀντὶ τοῦ dispertio.
†dispertĭtĭo, ōnis, θ. διαμερισμός, διαίρεσις.

Digitized by Google

dispesco, stum, ĕre, (dis-pasco) aliquid, διείργω, διαζεύγνυμί τι. (ἐκ τῆς νομῆς ἡ μεταφορά).
dispessus, a, um, ἴδε dispenno.
dispestus, a, um, ἴδε dispesco.
dispĭcĭo, exi, ectum, ĕre, (dis-specio) διορῶ, διασκέπτομαι. tanta oborta caligo est, ut dispicere non posset, τοιαύτη ἀχλὺς ἐγένετο, ὥστε προορᾶν οὐκ ἐδύνατο. ut dispexit, quaesivit, διαβλέψας, ἠρώτησε. dispecta est et Thule, διεφάνη καὶ ἡ Θούλη. 2) διορῶ, κατανοῶ τι. quid velit, non dispicio, τί θέλει οὐχ ὁρῶ. 3) διαθεῶμαι, διασκέπτομαι, διασκοπῶ τι. dispice ne, ὅρα μή.
*dis-plāno, are, aliquid, διομαλίζω τι.
*displĭcātus, a, um, (dis-plico) διεσπαρμένος.
*displĭcentĭa, ae, θ δυσαρέστησις.
displĭcĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (dis-placeo) alicui, ἀπαρέσκω, οὐκ ἀρέσκω τινί. hoc mihi displicet, τοῦτο ἀπαρέσκει μοι, δυσαρεστῶ, δυσαρεστοῦμαι τούτῳ, δυσχεραίνω ἐπὶ τούτῳ. mihi displiceo, ἀπαρέσκομαι, δυσχεραίνω.
displĭcīna, ae, θ. δυσαρέστησις. Πλαῦτος.
displĭcĭtus, a, um, (dis-pliceo) δυσηρεστημένος, δυσάρεστος Γέλλιος.
dis-plĭco, avi, atum, are, διασπείρω, ἐξελίττω, ἀπομακρύνω. Οὐάρρων.
dis-plōdo, sum, ĕre, aliquid, διαλακῶ, διακροτῶ, διαρρήγνυμί τι. 2) διαπλατύνω, εὐρύνω τι. displosae nares, εὐρεῖς μυκτῆρες.
displōsus, a, um, ἴδε displodo.
displŭvĭātus, a, um, διαχυτικός.
dispŏlĭātĭo, ōnis, θ. σύλησις.
di-spŏlĭo, avi, atum, are, ἀποδύω, συλῶ.
dispondēus, i, ἀ. δισπόνδειος.
dis-pōno, ŏsŭi, ŏsĭtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, διατίθημι, διατάττω, συντάττω, καθίστημί τινα ἢ τι. Pisistratus Homeri libros disposuit, ὁ Πεισίστρατος διέθηκε τὰς τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδίας. dispono arbores, τάττω δένδρα. capillos, διακοσμῶ τὴν κόμην. machinas, ἵστημι μηχανάς. custodias in muro, καθίστημι φυλακὰς ἐπὶ τοῦ τείχους. naves littore, τάττω τὰς ναῦς παρὰ τὴν ὄχθην. praesidia ad ripas fluminis, καθίστημι φρουρὰς παρὰ τὰς τοῦ ποταμοῦ ὄχθας. orationem, διατίθημι τὸν λόγον. 2) διατάττω, ἐπιτάττω, ὁρίζω.— dispositus, a, um, τεταγμένος, διακεκοσμημένος, εὔθετος.
dispŏsĭte, ἐπίρ. (dispono) εὐτάκτως, ἐν τάξει.
dispŏsĭtĭo, ōnis, θ. (dispono) διάθεσις, διάταξις, διακόσμησις. 2) διαταγή, κέλευσμα.
dispŏsĭtor, ōris, ἀ. (dispono) διαθέτης.
dispŏsĭtūra, ae, θ. (dispono) διάθεσις, τάξις. Λουκρήτιος.
dispŏsĭtus, a, um, ἴδε dispono.
*dispŏsĭtus, ūs, ἀ. (dispono) διάθεσις, διοίκησις.
dis-pŭdet, ēre, ἰσχυρῶς αἰσχύνομαι.
dispulsus, a, um, ἴδε dispello.
*dis-pulvĕro, are, aliquid, συντρίβων τι εἰς κόνιν μεταβάλλω.
dispunctĭo, ōnis, θ. (dispungo) διαλογισμός, ἐξίσωσις λογιστική. 2) ἐξακρίβωσις, ἐξέτασις. 3) vitae, τέλος, θάνατος, ἀπολογισμὸς βίου. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
*dispunctor, ōris, ἀ. (dispungo) ἐξεταστής.
dispunctus, a, um, ἴδε dispungo.
dis-pungo, nxi, nctum, ĕre. aliquid, διαστίζω, χωρίζω. 2) ἀναλογίζομαι, διαλογίζομαι, ἐξετάζω τι. 3) περαίνω, τελευτῶ.
*dispŭtābĭlis, e, ἀμφίλεκτος, ἀμφισβητήσιμος.
dispŭtātĭo, ōnis, θ διαλογισμός, ὑπολογισμός. 2) διάλογος, διατριβή, πραγματεία.
dispŭtātĭuncŭla, ae, θ. μικρὰ διατριβή.
dispŭtātor, ōris, ἀ. διαλεκτικός, ὁ διαλεγόμενος.
*dispŭtātōrĭe, ἐπίρ. διαλεκτικῶς.
dispŭtātrix, īcis, θ. ἡ διαλεκτικὴ τέχνη.
dis-pŭto, avi, atum, are, aliquid, διαλογίζομαι, λογίζομαί τι. 2) διαλογίζομαι, σκέπτομαι, ἐξετάζω τι. 3) de re, διαλέγομαι, πραγματεύομαι περί τινος. rem, διέξειμι, διέρχομαί τι.
disquīro, ĕre, (dis-quaero) διαζητῶ, διερευνῶ.
disquīsĭtĭo, ōnis, θ. (disquiro) ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
dis rāro, are, aliquid, ἀραιῶ τι.
dis-rumpo, ταὐτὸ τῷ dirumpo.
dis sĕco, cŭi, ctum, are, aliquid, διατέμνω, διακόπτω τι.
dissectus, a, um, ἴδε disseco.
dissēmĭnātĭo, ōnis, θ. διασπορά, διάδοσις.
dis-sēmĭno, avi, atum, are, aliquid, διασπείρω, διαδίδωμί τι
dissensĭo, ōnis, θ. (dissentio) διχόνοια, διαφορά, στάσις.
dissensus, a, um, ἴδε dissentio.
dissensus, ūs, ἀ. (dissentio) διχόνοια, διαφορά, διαφωνία.
dissentānĕus, a, um, διάφωνος, διχόφρων, ἀσύμφωνος.
dis-sentĭo, nsi, nsum, ire, ab aliquo ἢ cum aliquo, σπαν. alicui, διαφωνῶ, διαφέρομαί τινι ἢ πρός τινα. hac de re a me dissentis, περὶ τούτου πρὸς ἐμὲ διαφέρῃ. inter se dissentiunt, πρὸς ἀλλήλους ἀντιδοξοῦσι. dissensit cum Mario L. Sulla, διηνέχθη, ἐστασίασε Μάριος πρὸς Λεύκιον Σύλλαν. Galli a ceterarum gentium more dissentiunt, οἱ Γάλλοι τοῦ ἤθους τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἐξηλλαγμένοι εἰσίν. 2) διαφωνῶ τινι, δια-

Digitized by Google

φέρω τινός. responsum ab interrogatione dissentit, ἡ ἀπόκρισις διαφέρει τῆς ἐρωτήσεως, οὐχ ἁρμόζει πρὸς τὴν ἐρώτησιν. vita orationi dissentit, ὁ βίος τῷ λόγῳ διαφωνεῖ, τοῦ λόγου διαφέρει. ipse a se dissentit, αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν ἀσύμφωνός ἐστιν.
dis-sēpărātĭo, ōnis, θ. διαχωρισμός.
dis-sēpăro, are, διαχωρίζω.
dis-sēpĭo, psi, ptum, ire, aliquid, διαφράττω, διορίζω τι. disseptum, οὐ. διάφραγμα.
disseptĭo, ōnis, θ. (dissepio) διάφραγμα.
disseptus, a, um, ἴδε dissepio.
*dissĕrēnascit, āvit, (θαμιστ. τοῦ dissereno) ἀπροσώπ. διαιθριάζει, αἰθρία γίγνεται.
dis-sĕrēno, are, ἀπροσώπ. αἰθρία ἐστίν. 2) προσωπ. καὶ μεταβατ. αἰθριάζω τι.
dis-sēro, sĭtum, ĕre, (dis-sero, sevi) aliquid, διασπείρω, σπείρω τι.
dis-sĕro, rŭi, rtum, ĕre, (dis sero, serŭi), aliquid, διείρω τι. 2) aliquid, καὶ συνηθέστερον de aliqua re, διείρω λόγους περί τινος, διαλέγομαι, πραγματεύομαι, λόγους ποιοῦμαι, διαλαμβάνω περί τινος, δίειμι, διέρχομαί τι. nihil de ea re dissero, οὐδὲν διαλέγομαι περὶ ἐκείνου. de re cum aliquo, διαλαμβάνω περί τινος μετά τινος. aliquid pluribus verbis, διὰ πλειόνων διέξειμί τι. paucis instituta majorum dissero, διὰ βραχέων διέρχομαι, ἐκτίθημι τὰ τῶν προγόνων καθεστῶτα. ars disserendi, ἡ διαλογική, ἡ διαλεκτική — dĭsertus, a, um, (ἀντὶ τοῦ dissertus) διαλεκτικός, εὐεπής, λόγιος.
dis-serpo, ĕre, διασπείρομαι, διαδίδομαι.
dissertātĭo, ōnis, θ. διάλεξις, διάλογος, διατριβή.
dissertātor, ōris, ἀ. διαλεκτικός.
dissertĭo, ōnis, θ. διερμήνευσις.
disserto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ dissero) rem ἢ de re, διαλέγομαι, πραγματεύομαι, διαλαμβάνω περί τινος, δίειμι, διέρχομαί τι.
dissĭcĭo, ἴδε disjicio.
dissĭco, ἴδε disseco.
dissĭdentĭa, ae, θ. διάστασις, διαφορά.
dissĭdĕo, ēdi, essum, ēre, (dis-sedeo) (διακαθέζομαι) διΐσταμαι, διέστηκα, κεχώρισμαι. 2) ab aliquo ἢ cum aliquo, διαφέρομαί τινι ἢ πρός τινα. gens dissidens a populo, Romano, φυλὴ διαφερομένη πρὸς τὸ Ῥωμαϊκὸν ἔθνος. Stoici a Peripateticis tota sententia dissident, οἱ Στωικοὶ πρὸς τοὺς Περιπατητικοὺς ὅλῃ τῇ γνώμῃ διαφέρονται. cupiditates inter se dissident, αἱ ἐπιθυμίαι ἀλλήλαις διαφέρονται, ἀλλήλων διεστήκασι. animus a se ipse dissidens, ψυχὴ πρὸς ἑαυτὴν στασιάζουσα. Παρ' Ὁρατίῳ ἅπαξ καὶ μετὰ δοτικῆς. 3) διαφέρω τινός, διαφωνῶ τινι. gestus a voce dissidet, τὸ σχῆμα οὐχ ἁρμόζει πρὸς τὴν φωνήν. plurimum a sapientia temeritas dissidet, πλεῖστον τῆς σοφίας ἡ προπέτεια κεχώρισται.
dissĭdĭum, ii, οὐ. (dissideo) διάστασις, διχόνοια διαφορά.
dissĭlĭo, ĭlŭi, ire, (dis-salio) διαρρήγνυμαι, διαλακῶ, ῥήγνυμαι.
dis-sĭmĭlis, e, alicujus, ἀνόμοιός τινι, ἄλλος τινός, ἀλλοῖος. 2) alicui, ἀνόμοιός τινι, ἀπεμφερής, ἀπεοικώς. inter se dissimiles, ἀλλήλοις ἀνόμοιοι. Εὕρηται δὲ καὶ in aliquem.
dis-sĭmĭlĭter, ἐπίρ. ἀνομοίως.
dis-sĭmĭlĭtūdo, ĭnis, θ. ἀνομοιότης, ἀλλοιότης.
dissĭmŭlāmentum, i, οὐ. εἰρωνεία.
dissĭmŭlanter, ἐπίρ. εἰρωνικῶς, κρύφα.
*dissĭmŭlantĭa, ae, θ. εἰρωνεία.
dissĭmŭlātim, κρύφα. Κοϊντιλιανός.
dissĭmŭlātĭo, ōnis, θ. εἰρωνεία, κρύψις. 2) παρὰ Βεγετίῳ· ὀλιγωρία ἀμέλεια.
dissĭmŭlātor, ōris, ἀ. ὁ εἴρων, ὁ κρύπτων τι, κρυψίνους.
dissĭmŭlo, avi, atum, are, (dissimilis) εἰρωνεύομαι. de re, περί τινος. aliquam rem, οὐ προσποιοῦμαί τι, κρύπτω τι. metum, κρύπτω τὸν φόβον. multa simulat et dissimulat, πολλὰ προσποιεῖται καὶ οὐ προσποιεῖται. dissimulat audire, οὐ προσποιεῖται οὐδὲν ἀκούειν. 2) παρὰ Βεγετίῳ· ὀλιγωρῶ, ἀμελῶ.
*dissĭpābĭlis, e, σκεδαστός, διαφορήσεως ἐπιδεκτικός.
dissĭpātĭo, ōnis, θ. διαφόρησις, διασπορά, διάλυσις.
dissĭpātor, ōris, ἀ. διαλυτής.
dissĭpātrix, īcis, θ ἡ διαλύουσα.
dissĭpo, avi, atum, are (ἐκ τοῦ dis καὶ τοῦ ἀρχαϊκοῦ supo ἀντὶ τοῦ jacio) aliquem ἢ aliquid, διαρρίπτω, διασκεδάννυμι, σκεδάννυμι, διασκορπίζω τινὰ ἢ τι. dissipatos homines congregat, τοὺς ἐσκεδασμένους ἀνθρώπους ἀθροίζει. dissipantur in civitates, σκεδάννυνται εἰς τὰς πολιτείας. famam dissipo, διασπείρω, διαδίδωμι φήμην. ignis se dissipat, τὸ πῦρ ἐπινέμεται. dissipo murum, διαρρίπτω τοῖχον. hostes, διασκορπίζω τοὺς πολεμίους. patrimonium, διαρρίπτω, διασπῶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν. 2) ἐπὶ νόσου· διαφορῶ τι.
dissĭtus, a, um, ἴδε dissero.
dissĭtus, a, um, (dis-situs) διεστηκώς, διεστώς.
dis-sŏcĭābĭlis, e, διαζευκτικός, διαιρετικός. 2) ἀκοινώνητος
dis-sŏcĭālis, e, ἀκοινώνητος.

dissŏcĭātĭo, ōnis, θ. διάζευξις, διάλυσις, χωρισμός.

dis-sŏcio, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, διαζεύγνυμι, διΐστημι, διαλύω, χωρίζω τινά ἢ τι.

dissŏlūbĭlis, e, διαλυτός.

dissŏlūte, ἐπίρ. (dissolvo) διαλελυμένως. 2) ἀνειμένως, ῥαθύμως.

dissŏlūtĭo, ōnis, θ. (dissolvo) διάλυσις, διαφθορά. 2) ἀνασκευή, ἀναίρεσις. 3) ἄνεσις. ῥαθυμία 4) τὸ ἀσύνδετον.

dissŏlūtor, ōris, ἀ. (dissolvo) διαλυτής.

*dissŏlūtrix, īcis, θ. (dissolvo) ἡ διαλύουσα.

dissŏlūtus, a, um, ἴδ. dissolvo.

dis-solvo, olvi, ŏlūtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, διαλύω, λύω τινὰ ἢ τι. apta dissolvo, τὰ συνημμένα διαλύω. cohortem, διαλύω σπεῖραν. capillum, λύω τὴν κόμην. sol glaciem dissolvit, ὁ ἥλιος διαλύει τὸν παγετόν. amicitiam dissolvo, διαλύω φιλίαν. matrimonium, διαζεύγνυμι γάμον. legem, καταλύω, ἀναιρῶ τὸν νόμον rempublicam, καταλύω τὴν πολιτείαν. 2) διαλύω, ἐκτίνω. aes alienum, χρέος. 3) ἀνασκευάζω, ἀναιρῶ τι. 4) ἐπὶ νόσου· διαλύω, διαφορῶ τι. — dissolutus, a, um, διαλελυμένος, λυτός, ἀσύνδετος. dissolutum, οὐ. τὸ ἀσύνδετον. 2) ἀνειμένος, ῥάθυμος, ἀμελής·

dissŏnantĭa, ae, θ. δυσφωνία, ἀσυμφωνία Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

dis-sŏno, are, δύσφωνός εἰμι, διαφωνῶ.

dissŏnus, a, um, δύσφωνος. 2) διάφωνος, ἀσύμφωνος, διάφορος.

dis-sors, rtis, ἄκληρος, ἄκοινος, ἀκοινώνητος.

dissortĭo, ōnis, διανομὴ τῆς οὐσίας πρὸς τοὺς κληρονόμους. Πετρώνιος.

dis-sŭādĕo, si, sum, ēre, aliquid, ἀποδοκιμάζω τι, ἀποτρέπω τινός, οὐκ ἐῶ τι.

dis-sŭāsĭo, ōnis, θ. ἀποδοκιμασία, ἀποτροπή.

dissŭāsor, ōris, ἀ. (dissuadeo) ὁ ἀποδοκιμάζων, ἀποτρέπων.

dis-sŭāvĭor, ari, καταφιλῶ.

dissulco, are, αὐλακίζω. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. Φορτουνάτος.

dissulcus, a, um, διηρημένος εἰς αὔλακας. Φῆστος.

dissulto, are, (θαμιστ. τοῦ dissilio) διαρρήγνυμι, ῥήγνυμι, διαλακῶ.

dis-sŭo, ūtum, ĕre, aliquid, διαλύω, ἀναλύω, ἀνυφαίνω τι. 2) sinum, ἀνίεμαι, διαπτύσσω κόλπον. malas, ἀναχαίνω.

dis-sŭpo, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ dissipo.

dissūtus, a, um, ἴδε dissuo.

dis-tābesco, bŭi, ĕre, διατήκομαι, διίεμαι, ἀναλύομαι.

dis-taedet, ēre, me alicujus, δυσανασχετῶ, δυσχεραίνω τινά. cum aliquo loqui, διαλέγεσθαί τινι.

distantĭa, ae, θ. (disto) διάστασις, διάστημα. μεταφ. διάστασις, διαφορά.

dis-tendo, ndi, ntum, (σπαν. sum) ĕre, aliquem ἢ aliquid, διατείνω τινὰ ἢ τι. aciem, ἐκτείνω, παρατείνω τὴν φάλαγγα. 2) διασπῶ, διαιρῶ τινα ἢ τι. 3) ἐξογκῶ, πληρῶ τι. aliquid re, διαπληρῶ, πληρῶ τί τινος. distentus, πλήρης, μεστός, βρύων.

distensĭo, ōnis, σπαν. ἀντὶ τοῦ

distentĭo, ōnis, θ. (distendo) διάστασις, ἔκτασις.

distento, (θαμιστ. τοῦ distendo), ὅπερ ἴδε.

distentus, a, um, ἴδε distendo καὶ distineo.

*distentus, ūs, ἀ (distendo) διάτασις, ἔκτασις. Κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἐν.

distermĭnātor, ōris, ἀ. ὁ διορίζων.

distermĭnātĭo, ōnis, θ διορισμός, ἀφορισμός.

dis-termĭno, avi, atum, are, aliquid ab aliqua re, διορίζω τι ἀπό τινος, διορίζω τι καί τι.

distermĭnus, a, um, κεχωρισμένος. 2) distermina, ae, θ. ὑπον. linea, ἡ διάμετρος.

di-sterno, ĕre, χωρὶς στρώννυμι.

dis-tĕro, trīvi, trītum, ĕre, aliquid, διατρίβω, συντρίβω τι.

distĭchus, a, um, δίστιχος.

distillātĭo, (distillo) ταὐτὸ τῷ destillatio κ.τ.λ.

*di-stĭmŭlo, are, aliquid, διακεντῶ, διαφθείρω τι.

distincte, ἐπίρ. (distinguo) διωρισμένως, μετὰ διαστολῆς, εὐκρινῶς. distincte dico aliquid, διαστέλλομαί τι.

distinctĭo, ōnis, θ. διάκρισις, διαφορά. 2) διαστολή. 3) διάταξις. 4) εὐπρέπεια, τὸ ἔξοχον.

distinctor, ōris, ἀ. (distinguo) ὁ διαστέλλων, διακρίνων.

distinctus, a, um, ἴδε distinguo.

distinctus, ūs, ἀ. (distinguo) διαστολή, διάκρισις, διαφορά Λ. σπαν.

distĭnĕo, ĭnŭi, entum, ēre, (dis-teneo) aliquid, διέχω, διείργω, χωρίζω τι. mare terras distinet, ἡ θάλασσα διείργει τὰς χώρας. aliquid me distinet a domo, κατέχει μέ τι πόρρω τοῦ οἴκου. 2) διΐστημι, διαιρῶ. duae factiones senatum distinent, δύο στάσεις τὴν βουλὴν διϊστᾶσι. 3) aliquem, διακατέχω, περισπῶ, ἀπασχολῶ τινα. hostem, διακατέχω, περισπῶ τὸν πολέμιον, ἀσχολίαν τῷ ἐχθρῷ παρέχω. occupatione distineor, ἀσχολίαν ἔχω, περισπῶμαι, διασπῶμαι. pax distinetur, ἡ εἰρήνη διακωλύεται.— distentus, a, um, διασπώμενος, περισπώμενος. distentissimus es, πλείστας ἀσχολίας ἔχεις.

di-stinguo, nxi, nctum, ĕre, aliquid, διακρίνω, διαιρῶ, διορίζω, διαστέλλω τι. cri-

Digitized by Google

nem, διακρίνω, διακοσμῶ τὴν κόμην. vera a falsis, διορίζω τὰ ἀληθῆ ἀπὸ τῶν ψευδῶν, διακρίνω τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ. Καὶ ἄνευ τῆς προθέσ. ab, οἷον παρ' Ὁρατίῳ· vero distinguere falsum καὶ παρὰ Λουκρητίῳ· spatium pleno distinguere inane. fortes ignavosque, διακρίνω τοὺς ἀνδρείους καὶ τοὺς δειλούς. genera inter se, διαστέλλω τὰ γένη. 2) ποικίλλω, κοσμῶ τι. 3) διαστίζω (φράσιν), διαιρῶ τι τῇ διαστίξει.—distinctus, a, um, διωρισμένος, διεσταλμένος, εὐκρινής. 2) πεποικιλμένος, κεκοσμημένος, κοσμητός.

distito, (θαμιστ. τοῦ disto), ὅπερ ἴδε. Κολουμέλας.

di-sto, are, διέστηκα, διέχω, ἀπέχω. turres pedes LXXX inter se distant, οἱ πύργοι ὀγδοήκοντα πόδας ἀλλήλων διεστᾶσι (διέχουσιν). distat ab illo, διέχει ἀπ' ἐκείνου. non multum aetate distantes, οὐ πολὺ τῇ ἡλικίᾳ διεστῶτες (ἀλλήλων). 2) διέστηκα, κεχώρισμαι, διαφέρω τινός. Σημ. ποιητ. disto alicui, ἀντὶ τοῦ ab aliquo.

dis-torquĕo, rsi, rtum, ēre, aliquid, διαστρέφω, διαστρεβλῶ τι. μεταφ. aliquem, βασανίζω, αἰκίζω τινά —distortus, a, um, διεστραμμένος, διάστροφος, στραβός.

distortĭo, ōdis, θ. (distorqueo, διαστροφή.

distortus, a, um, ἴδε distorqueo.

distractĭo, ōnis, θ. διάσπασις, διασπασμός, διαίρεσις, διαφορά, στάσις.

distractor, ōris, ἀ. (distraho) argenti, κερματιστής, ἀργυραμοιβός.

*distractus, ūs, ἀ. διάλυσις συμβολαίου.

distractus, a, um, ἴδε distraho.

dis-trăho, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, διασπῶ τινα ἢ τι. Fufetius equis distractus est, Φουφέτιος ὑπὸ τῶν ἵππων διεσπάσθη. vallum distraho, διασπῶ τὸ χαράκωμα. Taurus mons Asiam distrahit, τὸ ὄρος ὁ Ταῦρος διορίζει τὴν Ἀσίαν. 2) διασπῶ, διαιρῶ, διαλύω τι. in contrarias sententias distrahuntur, εἰς διαφόρους γνώμας διασπῶνται, διαιροῦνται. eum cura distrahit, ἡ φροντὶς αὐτὸν διασπᾷ, περισπᾷ. distraho concilium, διαλύω τὴν σύνοδον. matrimonium, διαζεύγνυμι τὸν γάμον. illam a me distraxit necessitas, ἐκείνην διέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἀνάγκη. 3) κερματίζω τι. merces, ἐμπορεύματα.—distractus, a, um, διεσπασμένος, διῃρημένος. 2) διασπώμενος, περισπώμενος, ἀσχολίαν ἔχων.

distrātus, a, um, (disterno) κατακλιθείς. Ἀπουλήϊος.

dis-trĭbŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, διατέμνω, διαιρῶ, διατάττω, διαδίδωμί τινα ἢ τι. populum in quinque classes. διαιρῶ, διατάττω τὸ ἔθνος εἰς πέντε τάξεις. milites in legiones, διαδίδωμι στρατιώτας εἰς τὰ τάγματα. pecunias exercitui, διανέμω ἀργύριον τῷ στρατῷ. pecus viritim, διανέμω βοσκήματα κατ' ἄνδρα.

distrĭbūte, ἐπίρ. (distribuo) διῃρημένως.

distrĭbūtĭo, ōnis, θ. (distribuo) διανομή, διαίρεσις, διάδοσις.

distrĭbūtīvus, a, um, διανεμητικός.

*distrĭbūtor, ōris, ἀ. (distribuo) διανομεύς.

distrĭbūtrix, īcis, θ. ἡ διανέμουσα.

distrĭbūtus, a, um, ἴδε distribuo.

districte εἴτε districtim, ἐπίρ αὐστηρῶς, συντόνως.

districtĭo, ōnis, θ. (distringo) στενοχωρία.

districtus, a, um, ἴδε distringo.

di-stringo, nxi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, διασπῶ, διέλκω, διατείνω τινὰ ἢ τι. 2) διασπῶ, περισπῶ, ἀπασχολῶ τινα.—districtus, a, um, σύντονος, αὐστηρός. 2) διασπώμενος, περισπώμενος, ἀπασχολούμενος. 3) διεσφιγμένος, περιδεδεμένος.

dis-trunco, are, aliquem, διακόπτω, διατέμνω τινά.

*disturbātĭo, ōnis, θ. ἀναστάτωσις, ἀναίρεσις, ἀφανισμός.

dis-turbo, avi, atum, are, διασκεδάννυμι, διασκορπίζω. concionem, τὴν συναγωγήν. 2) καταλύω, καθαιρῶ, κατασκάπτω οἶκον. concordiam, διαλύω τὴν ὁμόνοιαν. legem, καταλύω, ἀναιρῶ νόμον.

*dis-ūnĭo, ire, διχάζω, διΐστημι.

dĭsyllăbus, a, um, δισύλλαβος.

*dītātor, ōris, ἀ. (dito) πλουτοδότης.

dītesco, ĕre, (dives) πλουτίζομαι, πλούσιος γίγνομαι, πλουτῶ. Λ. ποιητ.

dīthy̆rambĭcus, a, um, διθυραμβικός.

dīthy̆rambus, i, διθύραμβος.

dītĭfĭco, are, πλουτίζω. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

dĭtĭo, ōnis, θ. (γράφεται καὶ dicio, ὡς ἐκ τοῦ dicere, ὃ καὶ ὀρθότερον δοκεῖ εἶναι.) ἐπικράτεια, ἀρχή. regionem meae ditionis facio, ὑπ' ἐμαυτῷ ποιοῦμαι, ὑποτάττω χώραν. dedunt εἴτε tradunt se in ditionem alicui, ἐγχειρίζουσιν ἑαυτούς τινι. civitas in ditionem Romanorum venit εἴτε redacta est, ἡ πολιτεία ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο, ὑποχείριος τοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο. sub (εἴτε in) illorum ditione sum, ὑπὸ (ἐν) τῇ ἐκείνων ἐπικρατείᾳ εἰμί, ὑπ' ἐκείνων εἰμί. terram ditione tenent, ἐπικρατοῦσι, κυριεύουσι τῆς γῆς. hoc discrimen sub ditione censoris est, ταύτης τῆς κρίσεως κύριός ἐστιν ὁ τιμητής. decemvirûm ditioni provinciae permissae sunt, τῇ τῶν δέκα ἀνδρῶν ἐξουσίᾳ αἱ ἐπαρχίαι ἐπετράπησαν. Σημ. ἡ ὀνομαστικὴ τοῦ ἑν. καὶ πᾶσαι αἱ πτώσεις τοῦ πληθ. ἄχρηστοι.

dītĭus, dītissĭme, ἐπίρ. (dives) πλουσιώτερον, πλουσιώτατα.

dīto, avi, atum, are, (dives) aliquem ἢ aliquid, πλουτίζω τινὰ ἤ τι.
*ditrŏchaeus, i, ἀ. διτρόχαιος. (- ᴗ - ᴗ).
diū. ἐπίρ. (dies) δήν, πολὺν χρόνον, ἐπὶ πολὺν χρόνον, πολύ. diutius, πλείω χρόνον, πλείω. diutissime, πλεῖστον χρόνον. tam diu, τοσοῦτον χρόνον. diu est jam, πολὺς ἤδη χρόνος. 2) ἐκ πολλοῦ, πολὺς ἤδη χρόνος. 3) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ die, μεθ' ἡμέραν.
dīum, i, ταὐτὸ τῷ divum
dīūrētĭcus, a, um, διουρητικός.
dĭurnārĭus, i, ἀ. (ἐφημεριδογράφος).
dĭurno, are, (diurnus) χρονίζω.
dĭurnus, a, um, (dies) ἡμερινός, μεθημερινός. labores diurni nocturnique, τὰ ἡμερινὰ καὶ τὰ νυκτερινὰ ἔργα. lumen diurnum, τὸ ἡμερινόν, μεθημερινὸν φῶς, τὸ τῆς ἡμέρας φῶς. actus diurnus, τὸ καθημερινὸν ἔργον, τὸ καθημέραν. 2) ἡμερήσιος. cibus εἴτε victus diurnus, εἴτε diurnum, οὐ. ἡμερήσιος τροφή, σιτηρέσιον. merces diurna, τὸ ἡμερήσιον, ὁ ἡμερήσιος μισθός. acta diurna εἴτε ἁπλῶς diurna, orum, οὐ. τὸ ἡμερήσιον, αἱ ἐφημερίδες.
dīus, a, um, ἴδε divus.
*dĭuscŭle, ἐπίρ. ὀλίγον τινὰ χρόνον.
dĭūtĭne, ἐπίρ. ὀλίγον χρόνον.
dĭūtĭnus, a, um, (diu) πολυχρόνιος. χρόνιος.
dĭūtĭus, dĭūtissĭme, ἴδε diu.
dĭūtŭle, ἐπίρ. ὀλίγον τινὰ χρόνον.
*dĭūturne, ἐπίρ. χρονίως, πολὺν χρόνον.
dĭūturnĭtas, ātis, θ. πολυχρονιότης, χρονιότης.
dĭūturnus, a, um, (diu) πολυχρόνιος, χρόνιος, μακρός, μακροχρόνιος.
dīva, ae, ἴδε divus.
dī-vāgor, ari, περιπλανῶμαι.
dīvālis, e, (divus) θεῖος. 2) αὐτοκρατορικός. Ἰουστ. Κώδ. Λ. σπαν.
dī-vārĭco, avi, atum, are, aliquid, διατείνω τι. crura, διατείνω τὰ σκέλη, διασκελίζω
dī-vello, elli, καὶ ulsi (Σενέκ.), ulsum, ĕre, aliquid, διασπῶ, διασχίζω, διαλύω τι. aliquem ab aliquo, διασπῶ τινα ἀπό τινος.
dī vendo, didi, ĭtum, ĕre, aliquid, κερματίζω τι, κερματίζων πωλῶ.
dī-verbĕro, avi, atum, are, aliquid, διακόπτω, διαρρήγνυμι, διατέμνω τι. 2) τύπτω.
dīverbĭum, ii, οὐ. (dis-verbum) διάλογος.
*dīvergĭum, ii, (dis-vergo) aquarum, ἡ τοῦ ὄρους κορυφή, ἀφ' ἧς διαχεῖται τὰ ὕδατα.
dīverse, ἐπίρ. διαφόρως, ἀλλοίως, ἄλλως πως. 2) curae animum diverse trahunt, αἱ φροντίδες ἄλλῃ ἄλλοσε τὸν νοῦν διασπῶσι. diverse jacebant, σποράδην, ἄλλος ἄλλῃ ἔκειντο.
dīversĭclīnia, orum, οὐ. πληθ. ἑτερόκλιτα.
dīversĭcŏlor, ōris, ἀλλοιόχρους ποικίλος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
dīversĭtas, ātis, θ. διαφορά, ἀλλοιότης, διαφορά, ἔρις, στάσις.
dīversus, a, um, ἴδε diverto.
divertĭcŭlum, ταὐτὸ τῷ deverticulum.
dī-verto, rti, rsum, ĕre, διαφέρω. 2) χωρίζομαι, διαζεύγνυμαι.—diversus, a, um, εἰς τἀναντία τετραμμένος, ἐναντίος, διάφορος, διαφέρων, διαφερόμενος. diversa ripa, ἡ ἐναντία ὄχθη. terrae in diversa procurrunt, αἱ χῶραι εἰς τἀναντία ἐκτείνονται. iter a proposito diversum, πορεία ἀπεστραμμένη ἀπὸ τῆς προκειμένης. diversissimae res, ἐναντιώτατα πράγματα. vitium huic vitio diversum, κακία ταύτῃ τῇ κακίᾳ ἐναντία. diversa (inter se) vitia, avaritia et luxuria, ἐλαττώματα διαφέροντα ἀλλήλων, ἐλαττώματα ἀλλοῖα, ἡ φιλαργυρία καὶ ἡ τρυφή. varia et diversa genera, ποικίλα καὶ ἀλλοῖα εἴδη. haec sunt a proposita ratione diversa, ταῦτα ἐκβαίνει τοῦ προκειμένου. factio diversa, ἡ διαφερομένη στάσις. a te diversus est, διαφέρεταί σοι. diversa acies, ἡ ἐναντία, ἡ τῶν πολεμίων παράταξις. ex diverso, ἐκ τοῦ ἐναντίου. 2) κεχωρισμένος, σποράδην, χωρίς. diversi pugnabant, χωρὶς ἐμάχοντο. diversi fugiunt, ἄλλος ἄλλῃ φεύγουσι. diversi discedunt, ἄλλος ἄλλοσε τρέπεται.
dīvĕs, ĭtis, (ἀρχαϊκ. καὶ ποιητ. dīs, οὐδ. dīte, γεν. dītis) πλούσιος. aliqua re ἢ ποιητ. alicujus rei, πλούσιός τινος, πλουτῶν τινος. agris, πλουτῶν ἀγροῦ. opum, εὔπορος. artium, πολύτεχνος. dis es, πλούσιος εἶ. dite solum, πλουσία γῆ. delubra ditia donis, ἱερὰ δώρων πλούσια. divĭtior, ποιητ. ditior, πλουσιώτερος. divitissimus, ποιητ. ditissimus, πλουσιώτατος.
di-vexo, avi, atum, are, aliquid, διασπῶ, σπαράττω, διαρπάζω τι. aliquem, διαταράττω τινά.
*dīvexus, a, um, (dis-veho) διατεταμένος.
Divico, ōnis, ἀ. Δίβικος, (παρὰ Μαξ. Πλαν.).
dīvĭdĭa, ae, θ. (divido) διαίρεσις, ἔρις, στάσις 2) μέριμνα, φροντίς.
dīvĭdĭcŭlī, orum, οὐ. πληθ. ὑδροθήκη κοινῆς χρήσεως. Φῆστος.
dī-vĭdo, īsi, īsum, ĕre, aliquid, διαιρῶ, μερίζω τι. Gallia divisa est in partes tres, ἡ Γαλλία διῄρηται εἰς τρία μέρη. bona divisit tripartito, τὰ ἀγαθὰ διεῖλε τρίχα. agros viritim civibus divido, διανέμω τοὺς ἀγροὺς τοῖς πολίταις κατ' ἄνδρα, ἀναδαίω τὴν χώραν. exercitum in hiberna, διανέμω τὸν στρατὸν εἰς τὰ χειμάδια. dividunt praedam inter se, διανέμονται τὴν λείαν πρὸς ἀλλήλους. divido aliquid tecum, διανέμομαι, μερίζομαί τι πρός σε. flumen Rhenus agrum Helvetium a Ger-

Digitized by Google

manis dividit, ὁ Ῥῆνος ποταμὸς διορίζει τὴν Ἐλουηττίαν καὶ τοὺς Γερμανούς.
*dīvĭdŭĭtas, ātis, θ. διαίρεσις.
*dīvĭdus, a, um, (divido) κεχωρισμένος.
dīvĭdŭus, a, um, (divido) διαιρετός, εὐμέριστος. 2) διαιρετός, διῃρημένος.
dīvĭgĕna, ae, ἀ. θ. (divus-gigno) θεογενής, θεῖος. Λ. Γλωσσαρίων.
dīvīnă, ae, θ. ταὐτὸ τῷ divinatrix. Πετρώνιος. ἴδε τοῦτο καὶ τὸ divinus.
dīvīnātĭo, ōnis, θ. (divino) μαντική, θεομαντεία. 2) δοκιμασία ἢ ἐξέτασις τῶν κατηγόρων.
*dīvīnātor, ōris, ἀ. ὁ μάντις.
*dīvīnātrix, īcis, θ. ἡ μάντις.
dīvīne, ἐπίρ. θείως, προφητικῶς.
*dīvīnĭpŏtens, ntis, (divinus-potens) μαγικός.
*dīvīnisciens, ntis, (divinus-sciens) ἐπιστήμων τῆς μαντικῆς.
dīvīnĭtas, ātis, θ. θεότης. 2) θειασμός, θεομαντεία, μαντοσύνη.
dīvīnĭtus, ἐπίρ. θεόθεν, ἐκ θεοῦ, θείως. divinitus accidit, θεῖόν ἐστι. 2) θείως, μαντικῶς, προφητικῶς. 3) θείως, θαυμασίως.
dīvīno, avi, atum, are, aliquid, θειάζω, θεομαντεύω, μαντεύομαί τι.
dīvīnus, a, um, (divus) θεῖος, δαιμόνιος. res divina, τὰ πρὸς τοὺς θεούς, ἡ θυσία. rem divinam facio, τὴν θυσίαν ποιῶ. res divinae, τὰ θεῖα, τὰ περὶ τοὺς θεούς. scientia divinarum humanarumque rerum, ἡ ἐπιστήμη τῶν τε θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. 2) θεῖος, μαντικός. divina non credis, τὰ παρὰ τῶν θεῶν οὐ πιστεύεις. divinus, ἀ ὁ μάντις, θεόμαντις. divina, ae, θ. ἡ μάντις. 3) θεῖος, ὑπεράνθρωπος, ἔξοχος, θαυμάσιος.
dīvīse, ἐπίρ. (divido) δίχα.
*dīvīsĭbĭlĭs, e, (divido) διαιρετός.
*dīvīsim, ταὐτὸ τῷ divise. Ἀπουλήϊος. ἀμ. γρ.
dīvīsĭo, ōnis, θ. (divido) διαίρεσις, μερισμός, διανομή. agrorum, ὁ τῆς χώρας αναδασμός. 2) πύγισμα.
dīvīsor, ōris, ἀ. (divido) διαιρέτης, μεριστής. 2) divisores, ἐκαλοῦντο καὶ ἄτιμοί τινες ἐν Ῥώμῃ ἄνθρωποι, δι' ὧν ἐδέκαζον τὸν δῆμον οἱ σπουδαρχοῦντες.
dīvīsūra, ae, θ. διαίρεσις, ἐντομή.
dīvīsus, a, um, ἴδε divido.
dīvīsus, ūs, ἀ. (divido) διαίρεσις, διανομή. Λ. σπαν. καὶ μόνον κατὰ δοτικὴν τοῦ ἐνικοῦ ἀπαντωμένη.
*dīvĭtātĭo, ōnis, θ. πλουτισμός.
Divitiăcus, i, ἀ. Διβιτιακός.
Divitenses, ium, ἀ (Διβιτήσιοι) κάτοικοι τῆς πόλεως Divitia, ae, θ. (Διβιτία), τανῦν Deutz, καταντικρὺ τῆς Κολωνίας.
dīvĭtĭae, arum, θ. (dives) πλοῦτος, πλουτη. aliquem augeo ἢ orno divitiis, αὐξάνω, κοσμῶ τινα πλούτῳ, πλουτίζω τινά. affluo divitiis, πλοῦτον ἄφθονον ἔχω. divitiae soli, ὁ πλοῦτος, ἡ εὐδαιμονία τῆς γῆς.
dīvĭto, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ dito.
Divŏdūrum, i, οὐ. Διουόδουρον, πόλις τῶν Μεδιοματρικῶν, ἔθνους τῆς Βελγικῆς Γαλλίας, ἡ ἀπὸ τοῦ ἑ. μ. Χρ. αἰῶνος καλουμένη Metis ἢ Mettis, ἡ τανῦν Metz.
*dī-volvo, ĕre, μεταστρέφω, ἀναπολῶ.
dīvortĭum, ii, οὐ (diverto) διάζευξις, γάμου διάλυσις, (τὸ ἀποστάσιον). 2) σχιστή, (ὁδός). aquarum, τὰ τῶν ὀρῶν ἄκρα, ὅθεν εἰς τἀναντία διαχεῖται τὰ ὕδατα. 3) σχίσμα, χωρισμός.
dīvulgātĭo, ōnis, θ. διαθρύλησις, διάδοσις.
dī-vulgo, avi, atum, are, aliquid, διαθρυλῶ, θρυλῶ, διαθροῶ τι. divulgatus, a, um, θρυλούμενος, κοινός.
*dīvulsĭo, ōnis, θ. (divello) διάσπασις.
divulsus, a, um, ἴδε divello.
dīvum, i, οὐ. (divus) αἰθρία, τὸ ὕπαιθρον. sub divo, εἴτε sub dio, ὑπὸ τῆς αἰθρίας, ἐν ὑπαίθρῳ. sub divo moror, vitam sub divo ago, ὑπαιθριάζω, ὑπαίθριος διάγω. sub divum, εἰς τὸ ὕπαιθρον.
dīvus, εἴτε dīus, a, um, δῖος, θεῖος. dia dearum, δῖα θεάων. dium profundum, ἅλς δῖα. diva sententia Catonis, ἡ θεία γνώμη τοῦ Κάτωνος. divus εἴτε dius, ἀ. θεός. diva εἴτε dia, θ. θεά.
do, δῶ, (δῶμα) ἀντὶ τοῦ domum. Ἔννιος.
do, dĕdi, dătum, dăre, (δόω) δίδωμι. donum alicui, δῶρον τινί. hoc tibi dono do, τοῦτο δίδωμί σοι δῶρον. ei filiam suam in matrimonium dat, δίδωσιν, ἐκδίδωσι τὴν θυγατέρα ἐκείνῳ. litteras ad aliquem do, πέμπω τινὶ γράμματα. litteras ad te alicui do, τὰς πρὸς σὲ ἐπιστολὰς δίδωμί τινι. inter se fidem dant, τὰ πιστὰ διδόασιν ἀλλήλοις. do operam virtuti, ἐπιμελοῦμαι τῆς ἀρετῆς. do poenas, δίδωμι δίκην. ita dat se res, οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα. di tibi dent classem reducere, εἴθε οἱ θεοί σοι δοῖεν τὸν στόλον ἐπαναγαγεῖν. do nomen, ἀπογράφομαι (εἰς τοὺς στρατιώτας). do manus, παραδίδωμι ἐμαυτόν. ἐγχειρίζω ἐμαυτόν. 2) δίδωμι, χαρίζομαι. aliquid alicui, χαρίζομαί τινί τι. plus stomacho quam consilio dat, μᾶλλον τῷ στομάχῳ ἢ τῇ φρονήσει χαρίζεται. 3) aliquem alicui, δίδωμί τινά τινι. me studiis, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς τὴν σπουδήν. me jucunditati, δίδωμι, ἐπιδίδωμι ἐμαυτὸν τῇ ἡδονῇ. πρβλ. τὸ τοῦ Εὐριπίδου· ὁ δ' ἡδονῇ δοὺς, εἴς τε Βακχεῖον πεσών. se sermonibus vulgi dat, δίδωσιν ἑαυτὸν εἰς ἔντευξιν τοῖς πολλοῖς. do aliquem leto, ἐκδίδωμί τινα εἰς θάνατον. aliquem ad terram do,

Digitized by Google

ῥίπτω τινὰ εἰς τὴν γῆν. hostes in fugam, τρέπω τοὺς πολεμίους εἰς φυγήν. me fugae εἴτε me ad fugam, ὁρμῶ εἰς φυγήν. 4) aliquid, δίδωμι, συνομολογῶ τι. 5) διηγοῦμαι, ἀγορεύω. λέγω τι. 6) do fabulam, διδάσκω δρᾶμα. 7) verba alicui, ἐξαπατῶ, φενακίζω τινά. 8) aliquid vitio, τίθεμαί τι ἐν αἰσχρῷ. hoc ei laudi dant, ἐπαινοῦσιν αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ. Σημ. Ἀρχαϊκοὶ τύποι· duim, is, it, int,=dem, des, det, dent. Τὸ δὲ danunt=dant. ἄχρηστον δὲ τὸ ά. πρόσ. dor.

dŏcĕo, cŭi, ctum, ēre, (δάω, δάσκω) aliquem aliquid, διδάσκω, παιδεύω τινά τι. te artem et litteras, διδάσκω σε γράμματα καὶ τέχνην. aliquem canere, διδάσκω τινὰ ᾄδειν. rem doceor, διδάσκομαί τι. doceor ab aliquo, διδάσκομαι παρά τινος εἴτε ὑπό τινος. aliquem armis doceo, παιδεύω τινὰ τοῖς ὅπλοις χρῆσθαι. equis, ἱππεύειν. judices de injuria alicujus, διδάσκω τοὺς δικαστὰς περὶ τῆς ἀδικίας τινός. doceo rem fieri non posse, διδάσκω, δείκνυμι τὸ πρᾶγμα οὐ δύνασθαι γενέσθαι, ὅτι τὸ πρᾶγμα οὐ δύναται γενέσθαι. fabulam doceo, διδάσκω δρᾶμα (κωμῳδίαν ἢ τραγῳδίαν). — doctus, a, um, δεδιδαγμένος, πεπαιδευμένος. litteras, τὰ γράμματα. Graecis litteris ἢ Graece, παιδευθεὶς ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς γράμμασι. legum, ἐπιστήμων τῶν νόμων. sagittas tendere, ἐπιστάμενος τοξεύειν. doctissimus, ἐπιστημονέστατος. docta carmina, σοφὰ ᾄσματα.

dochmĭus, ii, ἀ. δόχμιος. (υ - - υ -).

dŏcĭbĭlis, e, (doceo) εὐδίδακτος, εὐμαθής. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

dŏcĭlis, e, (doceo) εὐδίδακτος, εὐμαθής. ad aliquid ἢ alicujus rei, εὐμαθὴς πρός τι.

dŏcĭlĭtas, ātis, θ. εὐμάθεια 2) τὸ εὐάγωγον, ἐπιείκεια.

dŏcĭmen, ĭnis, οὐ. ἕτερος τύπος τοῦ docŭmen

dŏcis, ĭdis, θ. δοκὶς (μετέωρον φαινόμενον).

docte, ἐπίρ (doceo) ἐπιστημόνως, σοφῶς.

doctĭfĭcus, a, um, (doctus-facio) διδακτικός.

doctĭlŏquus, a, um, (doctus loquor) ἐπιστημόνως λέγων, εὐεπής.

doctĭsŏnus, a, um, (doctus-sonus) σοφὰ ἠχῶν.

*doctĭuscŭle, ἐπίρ. ἐπιστημονέστερόν πως.

doctor, ōris, ἀ. (doceo) διδάσκαλος.

doctrīna, ae, (doceo) διδασκαλία, διδαχή, παίδευσις, παιδεία. 2) δίδαγμα, παίδευμα, παιδεία, ἐπιστήμη.

doctus, a, um, ἴδε doceo.

dŏcŭmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ documentum.

dŏcŭmentum, i, οὐ. (doceo) δίδαγμα, παράδειγμα, δεῖγμα. documentum fidei dare, δεῖγμα τῆς πίστεως φέρειν, ἐκφέρειν. ceteris documento (εἴτε documentum) sum, παράδειγμά εἰμι τοῖς ἄλλοις. habeo aliquem mihi documento, quae via ad honorem perducat, ἔχω τινὰ παράδειγμα, τίς ὁδὸς ἐπὶ τὴν τιμὴν ἄγει.

dŏcus, i, θ. ταὐτὸ τῷ docis. Πλίνιος. ἀμφ. γρ.

dōdĕcătēmŏrion, ii, οὐ. δωδεκατημόριον.

dōdĕcătheŏn, i, οὐ. δωδεκάθεον, (φ).

Dōdōna, ae, θ. Δωδώνη.

Dōdōnaeus, a, um, Δωδωναῖος.

dōdōnĭgĕnae, arum, ἀ. πληθ. (δωδωνογενεῖς) βαλανηφάγοι.

Dōdōnis, ĭdis, θ. Δωδωνίς.

*Dōdōnĭus, a, um, Δωδωναῖος.

dōdra, ae, θ. (dodrans) εἶδος ποτοῦ ἐξ ἐννέα πραγμάτων κατεσκευασμένον, τὸ αὐτὸ καὶ dodrālis potio καλούμενον, περὶ οὗ ἴδε Αὔσον. ἐπιγράμ. 86—88.

dōdrans, ntis, ἀ. (de-quadrans) ἐννέα οὐγγίαι. 2) ἐννέα δωδεκατημόρια εἴτε τρία τεταρτημόρια. heres ex dodrante, τῶν τριῶν μερῶν κληρονόμος. 3) ἐννέα δάκτυλοι.

*dōdrantālis, e, (dodrans) ἐννέα δακτύλων τὸ μῆκος.

doga, ae, θ δοχή, δοχεῖον. Ἐντεῦθεν ἴσως παρέφθαρται ἡ τῆς συνηθείας ντοῦγα

dogma, ătis, οὐ. (εὕρηται καὶ dogma, ae, θ) τὸ δόγμα.

dogmătĭcus, a, um, δογματικός.

†dogmătizo, are, δογματίζω.

dŏlābella, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ dolabra) μικρὸν σκέπαρνον, ἀξινάριον. 2) Dolabella, ae, ἀ. Δολαβέλλας.

Dŏlābellĭānus, a, um, τοῦ Δολαβέλλα.

dŏlābra, ae, θ. (dolo) σκέπαρνον, ἀξίνη.

dŏlābrārĭus, i, ἀ. (σκεπαρνοποιός). Ἐπιγρ.

*dŏlābrātus, a, um, ὅμοιος σκεπάρνῳ. 2) πελεκητός. 3) λεῖος. Καῖσαρ.

*dŏlāmen, ĭnis, οὐ. σκεπαρνισμός.

†dŏlālĭlis, e, εὐπελέκητος.

*dŏlālŏrĭum, ii, οὐ. λαξευτήριον.

*dŏlātus, ūs, ἀ. σκεπαρνισμός, πελέκησις.

dŏlātus, a, um, ταὐτὸ τῷ dolabratus. Κικέρων.

dŏlenter, ἐπίρ. λυπηρῶς. Ὁ ὑπερθετικὸς οὐχ εὕρηται.

*dŏlentĭa, ae, θ. ἄλγημα, λύπη.

dŏlĕo, ŭi, ĭtum, ēre, ἀλγῶ mihi oculi dolent, ἀλγῶ τοὺς ὀφθαλμούς. hoc mihi dolet, ἐπὶ τούτῳ ἀλγῶ. 2) aliqua re εἴτε de, ex re, ἀλγῶ, λυποῦμαι ἐπί τινι. laetari bonis rebus et dolere contrariis, ἥδεσθαι ἐπὶ τῇ εὐπραξίᾳ καὶ λυπεῖσθαι ἐπὶ τῇ δυσπραξίᾳ. 3) aliquam rem, ὀδύρομαι, κλαίω τι.

dōlĭārĭa officina, θ πιθουργεῖον. Ἐπιγρ.

dōlĭāris, e, (dolium) τοῦ πίθου.

dōlĭārĭum, i, οὐ. πιθεών.

dŏlĭdus, a, um, (doleo) ἀλγεινός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

Digitized by Google

dōlĭŏlum, i, οὐ. πιθάριον, πιθίσκος.
*dŏlĭto, are, (ἐπιτατ. τοῦ doleo) ἀλγῶ.
dōlĭum, ii, οὐ πίθος.
dŏlo, avi, atum, are, aliquid, σκεπαρνίζω, πελεκῶ τι. μεταφ. μαστιγῶ τινα.
dŏlon, εἴτε dolo, ōnis, ἀ. δόλων, λῃστρικὸν ξιφίδιον, ξιφίδιον ἐν ῥαβδίῳ ἀποκεκρυμμένον. 2) δόλων, ἱστίον τοῦ ἐλάττονος ἱστοῦ.
Dŏlŏpĭa, ae, θ. Δολοπία.
Dŏlŏpēĭus, a, um, Δολοπήιος, Δολοπικός.
Dŏlŏpes, um, ἀ. Δόλοπες.
dŏlor, ōris, ἀ. (doleo) ἄλγος, ἄλγημα, ἀλγηδών, ὀδύνη, λύπη. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· τὸ πάθος.
dŏlōrōsus, a, um, ἀλγηρός, λυπηρός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
dŏlōse, ἐπίρ. δολερῶς, δολίως. Βαθμοὶ συγκρίσεως ἄχρηστοι, ὡς καὶ ἐν τῷ ἑξῆς.
dŏlōsus, a, um, δολερός, δόλιος.
dŏlus, i, ἀ. δόλος, πανούργημα, τέχνασμα, τέχνη. dolus malus, κακὴ τέχνη, δόλος, ἀπάτη.
†dōma, ătis, οὐ. δῶμα.
dŏmābĭlis, e, εὐκαταμάχητος. Λ. ποιητ.
dŏmător, ōris, ταὐτὸ τῷ domitor.
*dŏmĕfactus, a, um, (domo-facio) δμηθείς.
*dŏmestĭcātim, ἐπίρ. κατ' οἶκον.
dŏmestĭce, ἐπίρ. κατ' οἶκον, οἴκοι. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
dŏmestĭcus, a, um, (domus) οἰκεῖος, οἰκιακός, τοῦ οἴκου. domestici, orum, ἀ. οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἰκέται. 2) οἰκεῖος, ἴδιος. domesticus mos, πάτριον ἔθος. domesticum bellum, ἐμφύλιος πόλεμος. res externae et domesticae, τὰ ἀλλοδαπὰ καὶ τὰ οἰκεῖα (τὰ ἴδια).
dŏmĭcĭlĭum, ii, οὐ. (domus) οἰκητήριον, οἴκησις, κατοικία.
dŏmĭcoenĭum, ii, οὐ. (domus-coena) οἰκοσιτία, (λιτὴ σίτησις). Μαρτιάλιος.
dŏmĭcūrĭus, ii, ἀ. ἐπιμελητὴς οἴκου. 'Επιγρ.
Dŏmĭdūcus, a, ἀ. θ. ὁ, ἡ νυμφαγωγός, θεός τις τῶν 'Ρωμαίων. ἔστι δὲ καὶ ἐπίθετον τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, τῆς ἐπαναγούσης οἴκαδε τὰ παιδία.
dŏmĭna, ae, θ. (dominus) οἰκοδέσποινα, δέσποινα, δεσπότις, κυρία (δόμνα).
dŏmĭnātĭo, ōnis, θ. δεσποτεία, τυραννίς. 2) dominationes, um, πληθ. τάξις ἀγγέλων. Λ. ἐκκλησιαστική.
*dŏmĭnātor, ōris, ἀ. δεσπότης, ἐξουσιαστής.
dŏmĭnātrix, īcis, θ. δεσπότις, κυρία.
dŏmĭnātus, ūs, ἀ. δεσποτεία, τυραννίς, κράτος, ἐξουσία.
dŏmĭnĭcus, a, um, (dominus) δεσποτικός, δεσπόσυνος, τοῦ δεσπότου. 2) τοῦ Καίσαρος. 3) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· dies, ἡ Κυριακή.
dŏmĭnĭum, ii, οὐ. (dominus) ἑστίασις. 2) ἐξουσία, κυριότης, κτῆσις. παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς δεσποτεία. 3) παρὰ Σενέκᾳ ἅπαξ· dominia, πληθ. δεσπόται, κύριοι, (αὐθεντικά).
dŏmĭnor, atus sum, ari, (dominus) δεσπόζω, κυριεύω, ἄρχω. in aliquem καὶ in aliqua re. Παρὰ τοῖς 'Εκκλησ. καὶ alicujus rei, δεσπόζω τινός. παθητ. dominor, δεσπόζομαι, ἄρχομαι.
dŏmĭnŭlus, i, ἀ. δεσποτίδιον.
dŏmĭnus, i, ἀ. (domus) οἰκοδεσπότης, δεσπότης, κύριος. convivii, συμποσίαρχης.
*dŏmĭporta, ae, θ. οἰκοφόρος.
dŏmĭseda, ae, θ. οἰκουρός. 'Επιγρ.
Dŏmĭtĭus, a, um, Δομί(τ)ιος. Domitius, ἀ. ὁ Δομίτιος. Domitiānus, a, um, τοῦ Δομιτίου.
Dŏmĭtĭanus, i, ἀ. Δομι(τ)ιανός.
dŏmĭto, are, (ἐπιτατ. τοῦ domo) aliquem, δαμάζω, καταδαμάζω τινά.
dŏmĭtor, ōris, ἀ. (domo) δαμαστήρ.
dŏmĭtrix, īcis, θ. δαμάτειρα.
dŏmĭtūra, ae, θ. δάμασις.
dŏmĭtus, a, um, ἴδε domo.
*dŏmĭtus, ūs, ἀ. (domo) δάμασις.
dŏmo, ŭi, ĭtum, are, (δαμῶ) aliquem, δαμάζω, ἡμερῶ τινα. μεταφ. δαμάζω, καταδαμάζω, κατανικῶ τι, περιγίγνομαί τινος, κρείττων τινὸς γίγνομαι.
dŏmŭĭtĭo, ōnis, θ. (domum-itio) ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος.
dŏmuncŭla, ae, θ. οἰκίδιον, οἰκίσκος.
dŏmus, ūs, (ἀρχαϊκῶς domi) θ. δόμος, οἶκος, οἰκία. venire in domum Laecae, ἔρχεσθαι εἰς τὸν τοῦ Λαίκα οἶκον. in domo furtum factum est, ἐν τῷ οἴκῳ κλοπὴ ἐγένετο.— ἐπιρρηματικῶς· domi, οἴκοι, ἐν τῷ οἴκῳ, κατ' οἶκον. domi meae, ἐν τῷ ἐμῷ οἴκῳ, ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ. domi Caesaris, οἴκοι παρὰ τῷ Καίσαρι. domum, οἴκαδε, εἰς τὸν οἶκον. domum meam, εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον, εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. domos suas, εἰς τὰς αὐτῶν οἰκίας. domum Roscii, εἰς τὸν 'Ρωσκίου οἶκον, παρὰ τὸν 'Ρώσκιον. domo, οἴκοθεν, ἐκ τοῦ οἴκου, ἀπὸ τοῦ οἴκου. Σημ. domo, σπαν. ἀντὶ τοῦ domi, οἴκοι. 2) οἶκος, οἴκησις θεῶν, ζώων κ.τ.τ. 3) οἶκος, οἰκία, πατρίς. ἐπίρ. domi, οἴκοι, ἐν οἴκῳ, ἐν τῇ οἰκείᾳ, ἐν τῇ πατρίδι. domum, οἴκαδε, εἰς οἶκον, ἐπ' οἶκον, ἐπ' οἴκου, εἰς τὴν οἰκείαν, εἰς τὴν πατρίδα. domo, οἴκοθεν, ἐξ οἴκου, ἐκ τῆς πατρίδος. Vitellius domo Nuceriā, Οὐιτέλλιος πατρίδος μὲν τῆς Νουκερίας. 4) οἶκος, οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἰκέται. 5) οἱ παρά τινος, οἱ περί τινα, ἡ αἵρεσίς τινος (φιλοσόφου).
dŏmuscŭla, ae, θ. οἰκίδιον.
dŏmūtĭo, ōnis, ταὐτὸ τῷ domuitio. Λουκρήτιος. 'Αμφ. γρ.

Digitized by Google

dōnābĭlis, e, (dono) ἄξιος δώρων. 2) δωρητός, ἄξιος δωρηθῆναι ὡς δῶρον.
dōnārĭum, ii, οὐ. (donum) ἀνάθημα. 2) donaria, orum, οὐ. πληθ. ἀναθημάτων ἀποθήκη, θησαυρός.
dōnātĭcus, a, um, δωρηθείς, ὁ δῶρον δοθείς.
dōnātĭo, ōnis, θ. δόσις, δωρεά.
dōnātīvum, i, οὐ. δῶρον (τὸ τοῖς στρατιώταις ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος διδόμενον).
dōnātor, ōris, ἀ. δωρητής.
dōnātrix, īcis, θ. ἡ δωρουμένη τι.
dŏnax, ăcis, ἀ. δόναξ, 2) εἶδος ἰχθύος.
dōnec, συνδ. ἕως, μέχρις, ἔστε, ἐφ' ὅσον, ὅσον χρόνον. donec canities abest, μέχρις (ὅσον χρόνον ἔτι) ἄπεστιν ἡ πολιότης. donec gratus eram tibi, ἕως κεχαρισμένος σοι ἦν. edixit, ne quis, donec in castris esset, bona venderet, παρήγγειλε, μή τις ἔστε ἐν τῷ στρατοπέδῳ εἴη, τὰ κτήματα πωλήσειε. 2) ἕως, ἔστε, μέχρις, ἕως ἄν, ἔστ' ἄν, ἕως ὅτε. non desinam, donec perfecero, οὐ παύσομαι, ἔστ' ἂν τελέσω. usque timui, donec venĭmus, ἐφοβούμην, ἔστε (μέχρις) ἤλθομεν. trepidabant, donec quies facta esset, ἔτρεμον, ἔστε ἡσυχία ἐγένετο.
dōnĭcum, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ donec.
*dōnĭfĭco, are, (donum-facio) δωροῦμαι.
dōno, avi, atum, are, (donum, δόνω) aliquid alicui, χαρίζομαι, δίδωμί τί τινι. res donatur alicui, τὸ πρᾶγμα δίδοταί τινι δῶρον. 2) aliquem aliqua re, δωροῦμαί τινά τινι, τιμῶ τινα δώρῳ τινί. aliquem civitate, τιμῶ τινα πολιτείᾳ, δίδωμί τινι πολιτείαν. agro ab aliquo donor, ἀγρῷ τιμῶμαι ὑπό τινος, τὸν ἀγρὸν δῶρον παρά τινος λαμβάνω.
*dōnōsus, a, um, κοινῶς. ταὐτὸ τῷ donator. Πλαῦτος.
dōnum, i, οὐ. (do, δάνος) δῶρον. hoc tibi dono do, δίδωμί σοι τοῦτο δῶρον. regnum dono accipere, τὴν βασιλείαν δῶρον λαβεῖν.
Dŏnūsa, ae, θ. Δονοῦσα, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους.
dorcas, ădis, θ. δορκάς.
Dōres, um, ἀ. Δωριεῖς.
Dōrĭce, ἐπίρ. Δωρικῶς.
Dōrĭcus, a, um, Δωρικός.
Dōrĭenses, ium, ἀ. Δωριεῖς.
Dōris, ĭdis, θ. Δωρίς.
Dōrĭus, a, um, Δώριος, Δωρικός, Δωριακός.
dormĭo, īvi εἴτε ĭi, ītum, ire, (δάρθω, δέρθω, δέδορμαι) ὑπνῶ, καθεύδω, κοιμῶμαι. ire dormitum, ἰέναι ὡς καθευδήσοντα, κατακλίνεσθαι, εὐνάζεσθαι. 2) καθεύδω, ἀμελῶ.
dormisco, ĕre, ταὐτὸ τῷ obdormisco, ὑπνώττω. Πλαῦτος.
dormītātor, ōris, ἀ. ὁ ὑπνώττων, νυστακτής. Πλαῦτος.
dormītĭo, ōnis, θ. κοίμησις. Παρὰ τοῖς ἐκκλησ. κοίμησις, θάνατος.
dormīto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ dormio) ὑπνώττω, νυστάζω. μεταφ. νυστάζω, καθεύδω, ἀμελῶ.
*dormītor, ōris, ἀ. νυστακτής.
dormītōrĭus, a, um, τῆς κοιμήσεως. dormitorium, ii, οὐ εὐναστήριον, κοιμητήριον, κοιτών.
dorsŭālis, e, (dorsum) νωτιαῖος.
dorsŭārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ dossuarius, ὅπερ ἰδέ.
dorsum, i, οὐ. (παρὰ Πλαύτῳ ἅπαξ καὶ dorsus, i, ἀ.) ῥάχις, νῶτος, νῶτον, νῶτα. μεταφ. ἡ ῥάχις, ἄκρα montis, ὀφρύς, ῥάχις ὄρους.
Dōrus, i, ἀ. Δῶρος.
dŏrycnĭon, i, οὐ. δορύκνιον (βοτάνη).
Dŏrўlaeum, i, οὐ. Δορύλαιον καὶ Δορυλάειον, πόλις Φρυγίας. Dorylaei, orum, εἴτε Dorylenses, ium, ἀ. Δορυλαῖος καὶ Δορυλαεῖς.
dŏrўphŏrus, i, ἀ. δορυφόρος.
dōs, dōtis, θ. (do) (δώς, δωτίνη), φερνή, προίξ. μεταφ. προίξ, δῶρόν, χάρις. κόσμος. dos oris, χάρις τοῦ λόγου=εὐέπεια, εἴτε χάρις τοῦ προσώπου=καλλονή. Ὀβίδιος.
dossŭārĭus, a, um, (dorsum) νωτοφόρος.
dōtālis, e, (dos) προίκειος, προικῷος.
dōto, avi, atum, are, (dos) aliquam, προικίζω τινά, δίδωμί τινι φερνήν. μεταφ. τιμῶ.
drăcaena, ae, θ. δράκαινα.
drachma, ae, θ. δραχμή (νόμισμα). 2) δραχμή, τὸ ὄγδοον τῆς οὐγγίας μέρος.
drăco, ōnis, ἀ. δράκων. 2) σημαία τῆς κοόρτιος εἴτε τῶν σπειρῶν. 3) δράκων (ἰχθύς). 4) δρακοντοειδὲς σκεῦος. 5) παλαιὸν κλῆμα.
drăcōnārĭus, ii, ἀ. σημαιοφόρος. Ἴδε draco σημ. 2.
drăcōnĭgĕna, ae, ἀ. καὶ θ. δρακοντογενής.
drăcontārĭum, i, οὐ. δρακοντοειδὴς στέφανος.
drăcontĭa, ae, θ. εἴτε dracontĭas, ae, ἀ. ὁ δρακοντίας, (λίθος καὶ εἶδος πυροῦ).
drăcontĭos, (vitis), εἶδος ἀμπέλου.
drăcontĭum, ii, οὐ. δρακόντιον (βοτάνη).
drăcuncŭlus, i, ἀ. δρακόντιος, μικρὸς δράκων (καὶ ἰχθὺς καὶ βοτάνη).
drăgantum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ tragacantha.
drāma, ătis, οὐ. δρᾶμα.
drăpĕta, ae, ἀ. ὁ δραπέτης.
draucus, i, ἀ. καταπύγων.
drenso, are, οὕτως ἄδει ὁ κύκνος.
drĕpănis, is, θ. δρεπανίς, (πτ.).
Drĕpănum, i, οὐ. Δρέπανον, ἄκρα τῆς Σικελίας. Drepana, orum, οὐ. Δρέπανα, ἡ αὐτόθι πόλις, τανῦν Trapani. Drepanitani, ἀ. Δρεπανεῖς.
drīmўphăgĭa, ae, θ. δριμυφαγία.
drŏmas, ădis, ἀ. δρομὰς κάμηλος.
drŏmĕdārĭus, ii, ἀ. ταὐτὸ τῷ dromas.

Digitized by Google

drŏmo, ōnis, ἀ. δρόμων, εἶδος ταχέως ἰχθύος καὶ ταχείας νηός.

drŏmos, i. ἀ. δρόμος, στάδιον.

drōpax, ăcis, ἀ. δρώπαξ, εἶδος ἐμπλάστρου.

drŭĭas, ădis θ. (druidae.) ἡ τῶν Κελτῶν προφῆτις.

drŭĭdae, arum, εἴτε druĭdes, um, ἀ δρυΐδαι, δρουΐδαι, οἱ Κελτῶν μάγοι, φυσιολόγοι καὶ ἠθικοὶ φιλόσοφοι.

drungus, i, ἀ. δροῦγγος, στίφος στρατιωτῶν. Λ. τοῦ μεταγ. Λ.

drūpa, εἴτε druppa, ae, θ. ὑπον. oliva, δρυπετὴς ἐλαία, δρύππα.

Drūsiānus, εἴτε Drūsīnus, a, um, τοῦ Δρούσου.

Drūsus, i, ἀ. Δροῦσος.

Dryădes, um, θ. Δρυάδες.

Dryantīdes, ae, ἀ. (Δρυαντείδης).

Dryas, antis, ἀ. Δρύας.

Dryas, ădis, θ. Δρυάς.

dryītis, ĭdis, θ. δρυῖτις (λίθος).

Dryops, ŏpis, ἀ. Δρύοψ.

dryŏphŏnon, i, οὐ. δρυόφονον (βοτάνη).

dryŏptĕris, ĭdis, θ. δρυοπτερίς, (εἶδος πτέριδος).

dryos hyphĕar, τὸ δρυὸς ὕφεαρ.

dŭa, ἀντὶ duo, ἐν τῇ φράσει dua pondo καὶ pondo dua μόνον εὔχρ.

dŭālis, e, (duo) δυαδικός, δυϊκός. numerus, ὁ δυϊκὸς ἀριθμός.

dŭbĭe, ἐπίρ. ἀμφιβόλως. 2) ἐνδοιαστικῶς, διστακτικῶς.

dŭbĭĕtas, ātis, θ ἀμφιβολία. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

dŭbĭōsus, a, um, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος.

Dŭbis, is, ἀ. Δοῦβις, ποταμὸς Γαλλίας, ὁ τανῦν Doubs.

dŭbĭtābĭlis, e, (dubito) ἀμφίβολος, ἄδηλος.

dŭbĭtanter, ἐπίρ. ἀμφιβόλως. 2) ἐνδοιαστικῶς, διστακτικῶς.

dŭbĭtātim, ἐπίρ. ἐνδοιαστικῶς, διστακτικῶς.

dŭbĭtātĭo, ōnis, θ. ἐνδοιασμός, ἀπορία, ἀμφιβολία, διαπόρησις. sine dubitatione, ἀναμφιβόλως, σαφῶς. 2) δίστασις, ὄκνος, διαμέλλησις. sine dubitatione, ἀόκνως, ἀμελλητί. 3) διαπόρησις, σχ. ῥητ.

†dŭbĭtātīve, ἐπίρ ἀμφιβόλως.

†dŭbĭtātīvus, a, um, ἀμφίβολος.

†dŭbĭtātor, ōris, ἀ ἐνδοιαστής, ὁ διαπορῶν.

dŭbĭto, avi, atum, are, (dubius) de re, δοιάζω, ἐνδοιάζω τινί, ἀμφιβάλλω, ἀμφιγνοῶ περί τινος, ἀπορῶ. dubito de ejus fide, ἀμφιβάλλω περὶ τῆς πίστεως αὐτοῦ. dubitas, quid sentias, ἀπορεῖς ὅ,τι χρὴ φρονεῖν. honestumne sit an turpe, dubitant, πότερον καλὸν ἢ αἰσχρὸν ἀποροῦσι. non dubito, quin verum sit, πιστεύω ἀληθὲς εἶναι. non dubito fore plerosque, σαφῶς οἶδα, ὅτι ἔσονται πλεῖστοι. fortuna dubitat, ἡ τύχη ἀμφίρροπός ἐστιν. auctor dubitatur, ὁ αἴτιος ἀμφίβολός ἐστι. 2) διστάζω, ὀκνῶ, διαμέλλω. non dubito, me tempestatibus obvium ferre (σπαν. quin me obvium feram), οὐκ ὀκνῶ ἀντίον ἰέναι τοῖς κινδύνοις.

dŭbĭus, a, um, (duo, δοιός) ἀμφίβολος ἄπορος, ἀπορῶν ταλαντευόμενος. res me dubium facit, εἰς ἀπορίαν με καθίστησι τὸ πρᾶγμα dubius sum, quid faciam, ἀπορῶ, τί (εἴτε ὅ,τι) χρὴ ποιεῖν. dubius mentis (εἴτε animi), ταλαντευόμενος τὴν γνώμην. 2) ἀμφίδοξος, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφισβήτητος, ἄδηλος, ἀσαφής. dubia spes, ἀμφήριστος ἐλπίς. dubia lux, ἡ ἀμφιλύκη. mihi dubium est de exitu, ἀμφιβάλλω περὶ τῆς ἀποβάσεως, ἀπορῶ, τί ἀποβήσεται. non dubium est, quin possit, οὐκ ἄδηλον ὅτι δύναται. rem in dubium voco, ἀμφισβητῶ τι. tua fides mihi venit in dubium, ὑποπτεύω τὴν σὴν πίστιν. animus est in dubio, ἡ ψυχὴ ἐν ἀπόροις (ἐν ἀπορίᾳ) ἐστί, διαπορεῖ. sine dubio εἴτε procul dubio, ἀναμφιβόλως, σαφῶς. 3) ἄπορος, ἐπικίνδυνος. dubiae res εἴτε dubia tempora, δεινὸς καιρός. vita in dubio est, ἡ ζωὴ κινδυνεύει. 4) ποικίλος.

dŭcālis, e, (dux) στρατηγικός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω.

dŭcālĭter, ἐπίρ. στρατηγικῶς.

dŭcātor, ōris, ἀ. ἡγεμών.

*dŭcātrix, īcis, θ. ἡγήτειρα.

dŭcātus, ūs, ἀ. (dux) στρατηγία.

dŭcēna, ae, θ. ἡ τοῦ ducenarius ἀξία. Ἴδε τὸ ἑξῆς.

dŭcēnārĭus, a, um, (duceni) ὁ διακόσια ἔχων εἴτε λαμβάνων. ducenarium pondus, βάρος διακοσίων λιτρῶν. ducenarius, ii, ἀ. λοχαγὸς διακοσίων ἀνδρῶν.

dŭcēni, ae, a, κατὰ ἢ ἀνὰ διακοσίους—σίας—σια, ἕκαστος διακόσια.

dŭcentēsĭmus, a, um, διακοσιοστός. ducentesima, ae, θ. (ὑπον. pars) διακοσιοστή, $^1|_2$ τοῖς $^0|_0$ (φόρος τις).

dŭcenti, ae, a, διακόσιοι. 2) μυρίοι, ἄπειροι, πλεῖστοι.

dŭcentĭes, ἐπίρ. διακοσιάκις. 2) ἀπειράκις.

dŭcentum, σπαν. ἀντὶ τοῦ ducenti.

dŭcĭānus, a, um, τοῦ ἡγεμόνος, ἡγεμονικός. ducianus, i, ἀ. ἡγεμονικὸς ὑπηρέτης. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

dūco, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἄγω τινὰ ἤ τι, ἡγοῦμαί τινος, ἤ τινι. aliquem intro, ἄγω τινὰ εἴσω, ἡγοῦμαί τινα εἴσω. aliquem mecum duco in locum, ἄγω τινὰ μετ' ἐμαυτοῦ, ἄγομαί τινα εἰς τόπον. πορεύομαι ἄγων τινά. exercitum, ἄγω τὴν στρατιάν, ἡγοῦμαι τοῦ στρατεύματος. Mettus ducit ad hostem (ὑπον. exerci-

Digitized by Google

tum), ὁ Μέττος ἄγει ἐπὶ τὸν πολέμιον. equites ducebant, οἱ ἱππεῖς ἡγοῦντο, προεπορεύοντο. familiam duco, οἴκου ἡγοῦμαι. aliquem in jus, ἄγω τινὰ εἰς δίκην. in carcerem, εἰς τὸ δεσμωτήριον. ad mortem, ἐπὶ θανάτῳ. duco choros, τῶν χορῶν ἡγοῦμαι. pompam, πομπὴν ποιοῦμαι, πομπαγωγῶ. aquam per fundum, ἄγω, ὀχετεύω τὸ ὕδωρ διὰ τοῦ ἐπαυλίου. murum, ἄγω, κατασκευάζω τεῖχος. carmen, συντίθημι, ποιῶ ᾠδήν. ferrum, σπῶμαι τὸ ξίφος. spiritum, ἀναπνέω. pocula Lesbii, πίνω, ἕλκω ποτήρια Λεσβίου οἴνου. lanas ἢ stamina, κατάγω νήματα, κλώθω. os, διαστρέφω τὸ στόμα. currum, ἄγω ὄχημα. eum ducit triremis, τριήρης ἄγει (κομίζει) αὐτόν. me duco, ἀπέρχομαι, ἀπαλλάττομαι, ὑπάγω. via ad urbem ducit, ἡ ὁδὸς ἄγει ἐπὶ τὴν πόλιν, φέρει εἰς τὴν πόλιν. errorem ad meliora duco, τὴν πλάνην ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἄγω. duco vitam, ἄγω, διάγω τὸν βίον. alicui alapam, ἐντρίβω τινὶ κόλαφον. te ducit species, τὸ εἶδός σε ἕλκει. 2) κατάγω, παράγω. nomen a Graeco, παράγω τὸ ὄνομα ἐξ Ἑλληνικοῦ. originem ab Isocrate ducit, τὸ γένος εἰς Ἰσοκράτην ἀνάγει. 3) ἀναβάλλομαι, παρέλκω τι tempus, τὸν χρόνον. bellum, τὸν πόλεμον. aliquem, παρατείνω τινά. 4) aliquem, παράγω, ὑπάγω, φενακίζω, ἐξαπατῶ τινα. 5) λαμβάνω. formam, μορφήν. colorem, χρῶμα. uxorem, ἄγομαι γυναῖκα, γαμῶ. 6) λογίζομαι. rationem alicujus duco, λόγον ποιοῦμαί τινος. 7) ἄγω, ἡγοῦμαι, λογίζομαι, νομίζω. rem pro nihilo (nihili) duco, περὶ οὐδενὸς ἄγω, εἴτε ἡγοῦμαι τὸ πρᾶγμα. ea pro falsis ducit, ταῦτα ψευδῆ νομίζει. aliquid laudi duco, ἐν ἐπαίνῳ τίθεμαί τι, ἔπαινον ἡγοῦμαί τι, ἐν ἐπαίνου μέρει ἡγοῦμαί τι. non istas res in actis suis duceret, οὐκ ἂν ταῦτα ἐν ταῖς αὐτοῦ πράξεσι συγκατηρίθμει. aliquem in numero hostium εἴτε hostium loco, ἀριθμῶ τινα ἐν ἐχθρῶν μέρει. aliquem idoneum εἴτε idoneum esse, ἡγοῦμαί τινα ἐπιτήδειον (εἶναι).

ductārĭus, a, um, ἀγωγαῖος. funis, ὁ ἀγωγεύς.

ductĭcĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ ductilis.

ductĭlis, e, (duco) ἀγωγαῖος. aes ductile, ἐλατὸς χαλκός.

ductim, ἐπίρ. ἑλκηδόν. 2) ἀμυστί, ἀπνευστί.

ductĭo, ōnis, θ. (duco) ἀγωγή Λ. σπαν.

ductĭto, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ ducto) aliquem, ἄγω τινά. 2) aliquam, ἄγομαί τινα (γυναῖκα). 3) παράγω, ὑπάγω, φενακίζω τινά.

ducto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ duco) aliquem ἢ aliquid, ἄγω τινὰ ἤ τι, ἡγοῦμαί τινος ἤ τινι. 2) ἄγομαι παλλακίδα τινά. 3) παράγω, ὑπάγω, φενακίζω τινά. 4) παρὰ Πλαύτῳ ἅπαξ· pro nihilo esse ducto, περὶ οὐδενὸς ἄγω, παρ' οὐδὲν ἡγοῦμαι.

ductor, ōris, ἀ. (duco) ἀγωγεύς, ἀγωγός, ἡγεμών. exercitūs, ὁ στρατηγός.

ductus, a,um, ἴδ. duco.

ductus, ūs, ἀ. (duco) ἀγωγή. litterarum, ἡ τῶν στοιχείων ὑπογραφή. aquarum, οἱ ὑδραγωγοί, ἡ ὑδραγωγία. 2) στρατηγία. 3) λόγου συνέχεια, περίοδος.

dūdum, ἐπίρ. (diu-dum) πάλαι ἄρτι, πρῴην. quae dudum et quae etiam ante scripsisti, τὰ πάλαι (ἄρτι) καὶ τὰ ἔτι πρότερον ὑπὸ σοῦ γεγραμμένα. dixi dudum, πάλαι ἔλεγον, ἄρτι εἶπον. ut dudum hinc abii, ἄρτι ἐντεῦθεν ἀπελθών. 2) πάλαι πρότερον. nunc assentatrix est, dudum adversatrix erat, νῦν μὲν κολακίς ἐστι, τὸ πρότερον δὲ ἐναντία ἦν. haud dudum, οὐ πάλαι, οὐ πολὺ πρότερον. quam dudum, πόσον ἤδη χρόνον.

dŭella, ae, θ. (duo sextulae) τριτημόριον οὐγγίας.

dŭellātor, ōris, ἀ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ bellator.

dŭellĭcus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ bellicus.

dŭellis, is, ἀ. (duellum) πολέμιος.

dŭellum, i, οὐ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ bellum.

Dŭillĭus, (Duilius εἴτε Duellius) ii, ἀ. Δουίλιος.

duim, is, it, int, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ dem κ.τ.λ. ἴδε do.

dŭĭtae, arum, ἀ. οἱ δύο θεοὺς πιστεύοντες.

dŭĭtas, ātis, θ. δυάς.

dŭĭtor, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ dator, ἴδε do.

dulcăcĭdus, a, um, (dulcis-acidus) γλυκόξυνος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

dulcātor, ōris, ἀ. ὁ γλυκάζων.

dulce, ἐπίρ. γλυκέως, ἡδέως.

dulcēdo, ĭnis, θ. γλυκύτης. μεταφ. γλυκύτης, ἡδύτης, χάρις.

dulcesco, dulcŭi, ĕre, (dulcis) γλυκάζομαι, γλυκαίνομαι.

dulcĭa, ōrum, οὐ. (dulcis) γλυκάσματα.

dulcĭārĭus, ii, ἀ. (dulcia) ὁ γλυκάσματα κατασκευάζων, πεμματουργός.

dulcĭcŭlus, a, um, γλυκερός, γλυκύς.

dulcĭfer, ĕra, ĕrum, (dulci-fero) γλυκύς.

dulcĭlŏquus, a, um, (dulcis-loquor) γλυκύμυθος, γλυκύφωνος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω

*dulcĭmŏdus, a, um, (dulcis modus) γλυκύφθογγος, γλυκοηχής.

*dulcĭnervis, e, (γλυκύνευρος, γλυκύχορδος).

*dulcĭŏla, orum, οὐ. πληθ. μικρὸν γλύκισμα, πεμμάτιον.

*dulcĭōrĕlŏquus, i, ἀ. (dulcis-os-loquor) γλυκύμυθος, γλυκύφωνος.

Digitized by Google

dulcis, e, γλυκύς. μεταφ. γλυκύς, ἡδύς, χαρίεις.
dulcĭsŏnus, a, um, (dulcis-sonus) γλυκυηχής, γλυκύφθογγος.
dulcĭtas, ātis, θ. γλυκύτης.
dulcĭter, ἐπίρ. γλυκέως, ἡδέως.
dulcĭtūdo, ĭnis, θ. γλυκύτης.
dulco, avi, atum, are, aliquid, γλυκάζω, γλυκαίνω τι.
†dulcor, ōris, ἀ. γλυκύτης.
*dulcōro, are, ταὐτὸ τῷ dulco.
Dulgibīni, orum, ἀ. Δουλγούμνιοι, ἔθνος Γερμανικόν.
dūlĭce, ἐπίρ δουλικῶς.
Dūlĭchĭum ii, οὐ. Δουλίχιον. Dulichius, a, um, Δουλίχιος. Dulichius, ἀ Δουλιχιεύς.
dum, σύνδ. ἕως, ἐν ᾧ. dum haec gerun tur, (σπαν. gerebantur), nuntiatum est, ἕως ἐγίγνετο ταῦτα (μεταξὺ γιγνομένων τούτων) ἠγγέλθη. dum similis esse voluit, inventus est dissimilis, ὅμοιος εἶναι βουλόμενος εὑρέθη ἀνομοιότατος. 2) ἕως, ἄχρις, μέχρις, ἐφ' ὅσον. dum vivitis, non abscedet, ἕως ζῆτε, ἐφ' ὅσον ζῆτε, οὐκ ἀπελεύσεται. tamdiu, dum habuit, ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον εἶχεν. dum erant occulta, petebantur, ἄχρις οὗ ἐκρύπτοντο, ἐζητοῦντο. 3) ἕως ἄν, εἰ μόνον, μόνον εἰ. dum res maneant, verba fingant, ἕως ἂν μένῃ τὰ πράγματα, τὰς λέξεις πλάττειν ἐξέστω. dum illud fiat, ἢν τοῦτό γε γένηται, μόνον εἰ τοῦτο γίγνεται. 4) ἕως ἄν, ἄχρις οὗ, μέχρις οὗ, ἔστε, ἐστ' ἄν. expecta, dum veniam, περίμενε, ἕως ἂν (ἐστ' ἂν) ἔλθω. multa passus, dum conderet, urbem, πολλὰ παθὼν μέχρι τοῦ κτίσαι τὴν πόλιν, (ἔστε τὴν πόλιν ἔκτισε). tantisper, dum, μέχρι τούτου, μέχρις οὗ. 5) ἐγκλιτικῶς· δή. age dum, ἄγε δή cedo dum, φέρε δή. 6) nihil dum, οὐδέν πω. non dum εἴτε nondum, οὔπω.
*dūmālis, e, (dumus) θαμνοειδής. coma αὐχμηρὰ κόμη.
dūmētum, i, οὐ. (dumus) ῥωπεῖον, ἀκανθεών, βατία.
dūmĭcētum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ dumetum. Φῆστος.
*dūmĭcŏla, ae, ἀ. (dumus-colo) ὁ ἐν ἀκανθεῶνι διατρίβων, λοχμαῖος.
dummŏdo, σύνδ. ἕως ἄν, εἰ μόνον, μόνον εἰ, εἴγε μόνον, ἢν μόνον γε. dum modo ne continuum sit, ἐὰν μόνον μὴ συνεχὲς ᾖ.
dumōsus, a, um (dumus) ἀκανθώδης, βατώδης.
dumtaxat, σύνδ (dum-taxo) μόνον. 2) τοὐλάχιστον, γε. centum, τοὐλάχιστον ἑκατόν. animo dumtaxat vigemus, τήν γε ψυχὴν ὑγιαίνομεν.
dūmus, i, ἀ. ἄκανθα, ῥάμνος, ῥῶπες, βάτος.
duntaxat, ταὐτὸ τῷ dumtaxat.

dŭo, ae, o, δύο.
dŭŏdĕcennis, e, (duodecim annos) δωδεκαετής.
*dŭŏdĕcennĭum, i, οὐ. (δωδεκαετία).
dŭŏdĕcĭes, ἐπίρ. δωδεκάκις.
dŭŏdĕcim, δώδεκα. duodecim tabulae (καὶ ἁπλῶς duodecim, αἱ δώδεκα δέλτοι τῶν νόμων, οἱ δωδεκάδελτοι νόμοι.
dŭŏdĕcĭmus. a, um, δωδέκατος.
*dŭŏdĕnārĭus, a, um, (δωδεκαδικός).
dŭŏdēni, ae, a, ἀνὰ δώδεκα, ἕκαστος δώδεκα.
*dŭŏdēnōnāginta, ἐννενήκοντα δυοῖν δέοντα, ὀγδοήκοντα ὀκτώ.
*dŭŏdēoctōginta, δυοῖν δέοντα ὀγδοήκοντα, ἑβδομήκοντα ὀκτώ.
*dŭŏdēquadrāgēni, ae, a, ἀνὰ τριάκοντα ὀκτώ.
dŭŏdēquadrāgēsĭmus, a, um, τριακοστὸς ὄγδοος.
dŭŏdēquadrāginta, δυοῖν δέοντα τεσσαράκοντα, τριάκοντα ὀκτώ.
*dŭŏdēquinquāgēni, ae, a, ἀνὰ τεσσαράκοντα ὀκτώ.
dŭŏdēquinquāgēsĭmus, a, um, τεσσαρακοστὸς ὄγδοος.
dŭŏdēquinduāginta, δυοῖν δέοντα πεντήκοντα, τεσσαράκοντα ὀκτώ.
*dŭŏdēsexāgēsĭmus, a, um, πεντηκοστὸς ὄγδοος.
*dŭŏdēsexāginta, δυοῖν δέοντα ἑξήκοντα, πεντήκοντα ὀκτώ.
dŭŏdētrīcēsĭmus, a, um, εἰκοστὸς ὄγδοος.
*dŭŏdētrīcĭes, ἐπίρ. εἰκοσιοκτάκις.
dŭŏdētrīginta, δυοῖν δέοντα τριάκοντα, εἰκοσιοκτώ.
*dŭŏdēvīcēni, ae, a, ἀνὰ δέκα ὀκτώ.
dŭŏdēvīcēsĭmus, a, um, δέκατος ὄγδοος.
dŭŏdēvīginti, δυοῖν δέοντα εἴκοσι, δέκα ὀκτώ.
dŭŏetvīcēsĭmāni, orum, ἀ. οἱ τῆς εἰκοστῆς δευτέρας λεγεῶνος στρατιῶται.
dŭŏetvīcēsĭmus, a, um, εἰκοστὸς δεύτερος.
dŭōnus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ bonus.
dŭplāris, e, τὸ διπλοῦν ἔχων ἢ λαμβάνων.
dŭplārĭus, ii, ἀ. (ὑπον. miles) στρατιώτης διπλοῦν μισθὸν λαμβάνων, βραβείου χάριν. Ἐπιγρ.
dŭplex, ĭcis, (duo-plico) διπλοῦς, δισσός. duplex amictus ἢ pannus, δίπλαξ, διπλοΐς. 2) ἀντὶ τοῦ ambo, διπλοῦς, διττός, ἄμφω. 3) διπλοῦς, μέγας, πυκνός. 4) ποιητ. διπλοῦς, δίγλωσσος, ἀπατηλός.
dŭplĭcārĭus, ii, ἀ. στρατιώτης διπλοῦν μισθὸν λαμβάνων.
dŭplĭcātĭo, ōnis, θ. διπλασιασμός, δίπλωσις.
*dŭplĭcāto, ἐπίρ. διπλῇ, ἕτερον τοσοῦτον.
*dŭplĭcātor, ōris, ἀ. ὁ διπλασιάζων.
dŭplĭcĭtas, ātis, θ. διπλόη, διπλότης, τὸ διττόν.

Digitized by Google

dŭplĭcĭter, ἐπίῤ. διπλῇ, διττῶς.
dŭplĭco, avi, atum, are, (duplex) aliquid, διπλασιάζω, ἐπιδιπλασιάζω, διπλῶ, διπλοῦν ποιῶ τι. 2) αὐξάνω, ἐπαυξάνω τι. 3) διπλῶ, πτύσσω, κάμπτω τι. duplicatum frigore corpus, σῶμα κεκαμμένον ἕνεκα ψύχους Οὐαλ. Μάξ.
dŭplĭo, ōnis, ἀ. τὸ διπλοῦν.
dŭplo, are, aliquid, διπλασιάζω τι.
dŭplus, a, um, διπλοῦς. διπλάσιος. duplum, i, οὐ. τὸ διπλάσιον. duplo major, διπλάσιος τῶν ἄλλων. dupla ae, θ. ὑπον. pecunia, τὸ διπλάσιον (ἀργύριον).
dŭpondĭārĭus, a, um, δύο ἀσσαρίων. dupondiarius, ὑπον. numus, νόμισμα δύο ἀσσαρίων. 2) ὀβολιμαῖος, φαῦλος.
dŭpondĭus, ii, ἀ. εἴτε dupondium, ii, οὐ. (duo pondo) δύο ἀσσάρια, ὀβολός. 2) μέτρον δύο ποδῶν. 3) ποιητ. ἡ ταινία.
dūrābĭlis, e, (duro) διαρκής, μόνιμος. Βαθμοὶ συγκρίσεως ἄχρηστοι.
dūrābĭlĭtas, ātis, θ. μονιμότης. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
dūrăcĭnus, a, um, σκληρὸν ἄκινον εἴτε σκληρὰν ῥᾶγα ἔχων, σκληρόσαρκος. duracina persica, τὸ ἄριστον εἶδος τῶν περσικῶν μήλων, δωρακινά, ἐν τοῖς Γεωπον. 5, 13—17, ὅθεν τὰ νῦν ῥοδάκινα.
dūrāmen, ĭnis, οὐ. σκληρότης. Λ. σπαν.
dūrāmentum, i, οὐ. σκληρότης, μονιμότης. 2) σκλήρωμα, τὸ ἐσκληρωμένον κλῆμα.
dūrātĕus, (durēus εἴτε durĭus) a, um, δουράτεος, δούρειος. equus, ἵππος.
dūrātor, ōris, ἀ. ὁ σκληρῶν, ἀποσκληρῶν.
dūrātrix, īcis, θ. ἡ σκληροῦσα, ἀποσκληροῦσα.
dūre, ἐπίρ. σκληρῶς, χαλεπῶς, ὠμῶς.
dūresco, ŭi, ĕre, (ἐναρκτ.) σκληροῦμαι, ἀποσκληροῦμαι.
dūrēta, ae, θ. στάφη Λ. ἱσπανική.
Dūrĭa, ae, θ. ὁ Δουρίας, ποταμὸς Ἰταλίας, τανῦν Doria. 2) ταὐτὸ τῷ Durius.
†**dūrĭcordĭa**, ae, θ (durus-cor) σκληροκαρδία.
***dūrĭcŏrĭus**, a, um, (durus corium) σκληρόδερμος.
***dūrĭtas**, ātis, θ. σκληρότης, χαλεπότης.
dūrĭter, ἐπίρ. σκληρῶς, χαλεπῶς, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
dūrĭtĭa, ae, θ. σκληρότης. μεταφ. σκληρότης, χαλεπότης, αὐστηρότης, ὠμότης. 2) σκληρὸς βίος, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης. 3) σκλήρωμα, ἀποσκίῤῥωμα
dūrĭtĭes, ēi, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ duritia.
***dūrĭtūdo**, ĭnis, θ. σκληρότης, ὠμότης.
dūrĭus, a, um, ἴδε durateus.
Dūrĭus, i, ἀ. Δούριος, Δόριος, Δώριος καὶ Δωρίας, ποταμὸς Ἱσπανίας, τανῦν Duero.
dūrĭuscŭlus, a, um, ὑπόσκληρος.
dūrō, avi, atum, are, (durus) aliquid σκληρῶ, ἀποσκληρῶ τι. 2) aliquem, ἀποσκληρῶ τινα, καρτερὸν ποιῶ, ἀσκῶ τινα. me labore duro, διὰ πόνων στερεοῦμαι. mentem, στερεῶ, καρτερὰν παρέχω τὴν ψυχήν. 3) σκληρῶ, ἀμβλύνω τινὰ ἢ τι. 4) οὐδετ. σκληροῦμαι, ἀποσκληροῦμαι, σκληρός εἰμι. 5) καρτερῶ. durate, καρτερεῖτε, τλῆτε. duro laborem et vias, καρτερῶ πόνους καὶ πορείας. 6) διαμένω, διαρκῶ. durat adhuc, ἔτι καὶ νῦν διαμένει. 7) ξηραίνειν, durare fumo uvas, ξηραίνειν, σταφιδοῦν καπνῷ σταφυλάς. Ὁράτιος.
Dūrŏcassĭum, ii, οὐ. (Δουροκάσσιον), πόλις Καρνούτων ἐν τῇ Λουγδουνησίᾳ Γαλλίᾳ, ἡ τανῦν Dreux.
Dūrŏcortŏrum, i, οὐ. Δουρικορτόρα (Στράβ.) καὶ Δουροκόττορον (Πτολ.) μητρόπολις Ῥήμων ἐν Γαλλίᾳ. ἡ τανῦν Rheims.
dūrus, a, um, σκληρός, στερεός. durum ferrum, σκληρός, στερεὸς σίδηρος. alvus dura, σκληρὰ κοιλία. cutis, σκληρόν, στερεὸν δέρμα. dura dumeta, δασεῖς ἀκανθεῶνες. dura vox, σκληρὰ φωνή. dura et mollia, τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακά. durum vinum, αὐστηρὸς οἶνος. dura plaga, σκληρόν, βαρὺ κλίμα. 2) μεταφ. σκληρός, δεινός. servitus dura, σκληρά, δυσφόρητος δουλεία. durus morbus, δεινή, χαλεπὴ νόσος. 3) σκληρός, αὐστηρός, ἀπηνής, ἀδιάτρεπτος. animus agrestis et durus, ψυχὴ ἄγροικος καὶ σκληρά. durus judex, ἀπηνής, ἀδιάτρεπτος δικαστής. durus vitā, σκληρός, αὐστηρὸς τὸν βίον, σκληρόβιος. 4) σκληρός, ἀπαίδευτος, τραχύς, ἄχαρις. poēta, τραχύς, ἄχαρις ποιητής. 5) σκληρός, καρτερικός. fortis et durus, ἀνδρεῖος καὶ καρτερικός.
dusmosus καὶ **dusmus**, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ dumosus καὶ dumus.
dŭumvir, ĭri, ἀ. ὁ τῶν δύο ἀνδρῶν (τῶν ἀρχόντων) ἕτερος. πρβ. duumviri.
dŭumvĭrālĭcĭus, ii, ἀ. ὁ τῆς τῶν δύω ἀνδρῶν τιμῆς τυχών. Ἐπιγρ.
dŭumvĭrālis, e, (duumvir) τῶν δύο ἀνδρῶν.
dŭumvĭrālis, is, ἀ. ὁ τῆς τῶν δύω ἀνδρῶν τιμῆς τυχών. Ἐν ἐπιγρ. (C. I. Gr.) δυανδρικός.
dŭumvĭrālĭtas, ātis, θ. ἡ τῶν δύο ἀνδρῶν τιμή.
dŭumvĭrātus, ūs, ἀ. ἡ τῶν δύο ἀνδρῶν τιμή, τὸ τῶν δύω ἀνδρῶν ἀξίωμα.
dŭumvĭri, orum, ἀ. (duo-viri) δύο ἄνδρες, δύο δικασταί, δύο ἄρχοντες, δύο ἐπιστάται, κ. τ. τ. duumviri sacrorum, εἴτε sacris faciundis, οἱ δύο τῶν Σιβυλλείων βιβλίων φύλακες (ἀνθ' ὧν ὕστερον δέκα καὶ ἀπὸ Σύλλα δεκαπέντε κατεστάθησαν).
dux, dŭcis, ἀ. ἡγεμών, ἀγωγός. itineris, ὁ τῆς ὁδοῦ ἡγεμών, ὁδηγός. 2) ἡγεμών.

Digitized by Google

στρατηγός, πολέμαρχος. 3) dux, θ. ἡγήτειρα.
dўas, ădis, θ. δυάς.
Dўmas, antis, ἀ. Δύμας.
Dȳme, ēs, καὶ Dȳmae, arum, θ. Δύμη, Δῦμαι.
Dymaeus, a, um, Δυμαῖος. Dymaeus, ager, ἡ Δυμαία. Dymaei, ἀ. Δυμαῖοι.
dўnămis, is, θ. δύναμις.
dўnastes, ae, ἀ. δυνάστης.
Dyrrăchĭum, ii, οὐ. Δυρράχιον. Dyrrachīni, orum, ἀ. Δυρραχηνοί.
dўsentĕrĭa, ae, θ. δυσεντερία.
dўsentĕrĭcus, a, um, δυσεντερικός.
dўsĕros, ōtis, δύσερως.
dyspepsĭa, ae, θ. δυσπεψία.
dysphŏrĭcus, a, um, δυσφορικός.
dyspnoea, ae, θ. δύσπνοια.
dyspnŏĭcus, i, ἀ. δυσπνοϊκός.
dўsūrĭa, ae, θ. δυσουρία.

E

E, συντόμως ἐν ἐπιγραφαῖς δηλοῖ· emeritus ἢ evocatus, ἔτι δὲ καὶ ejus, ei, est, esse κ.τ.τ. E. M. V. egregiae memoriae vir. E. P. equo publico. E. Q. R. eques Romanus. E. M. D. S. P. E. e monitu de sua pecunia erexit. E. V. ex voto κ.τ.τ.
ē, πρόθ. μετ' ἀφαιρ. τίθεται πρὸ συμφώνου ἀντὶ τῆς ex, ἀλλὰ σπανιώτερον. ἴδε ex.
ĕā, (ὕπον viā) ἐκείνῃ, κατ' ἐκείνην τὴν ὁδόν.
ĕāle, ēs, θ. θηρίον Αἰθιοπίας,
ĕapse, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ea ipsa.
ĕārĭnus, a, um, ἐαρινός.
ĕātĕnus, ἐπίρ. (is tenus) μέχρι τοσούτου, ἐπὶ τοσοῦτον.
ĕbĕnĭnus, a, um, ἐβένινος.
ĕbĕnus, i, θ. ἡ ἔβενος, (δένδρον). 2) ebenum, i, οὐ. ἔβενος, ἐβένινον ξύλον.
ē-bĭbo, bĭbi, ĕre, aliquid, ἐκπίνω, καταπίνω τι. μεταφ. ἐκπίνω, λαφύσσω τι.
*ēbīto, ĕre, (ex-beto) ἐξέρχομαι.
ē-blandĭor, ītus sum, iri, aliquid, διά κολακείας λαμβάνω, ἢ πορίζομαί τι. eblanditus, a, um, παθητ. διὰ κολακείας ποριοθείς. 2) κολακεύω, καταπραΰνω τι.
Ĕbŏrācum, i, οὐ. Ἐβόρακον, πόλις Βρεττανίας. τανῦν York.
ĕbŏrārĭus, ii, ἐλεφαντουργός.
ĕbŏrĕus, a, um. (ebur) ἐλεφάντινος.
*ēbrĭăcus, a, um, (ebrius) μεθύων.
*ēbrĭāmen, ĭnis, οὐ. μέθυσμα.
ēbrĭĕtas, ātis, θ. μέθη.
ēbrĭo, are, (ebrius) aliquem, μεθύσκω τινά. Μακρόβιος.
*ēbrĭŏlātus, a, um, ὕποινος.
ēbrĭŏlus, a, um, ὕποινος. Πλαῦτος.
*ēbrĭōsĭtas, ātis, θ. οἰνοφλυγία, φιλοινία, φιλοποσία.
ēbrĭōsus, a, um, οἰνόφλυξ, φίλοινος, φιλοπότης, πάροινος. μεταφ. ἔγχυμος. οἷον ebriosa acina, ἔγχυμοι ῥᾶγες.
ēbrĭus, a, um, μέθυσος, μεθύων, ἔξοινος. μεταφ, sanguine, αἵματι μεθύων. lana de sanguine conchae ebria, ἔρια πορφύρᾳ μεθύοντα, πορφυρόβαπτα.
ē-bullĭo, ire, παφλάζω, ἀναζέω. μεταφ. animam, ἐκπνέω τὴν ψυχήν. virtutes, παφλάζω, πολυλογῶ περὶ τῶν ἀρετῶν.
ĕbŭlum, i, οὐ, καὶ ĕbŭlus, i, ἀ. χαμαιάκτη, (φ).
ĕbur, ŏris, οὐ. ἐλέφας, (ὁ ὀδοὺς τοῦ ἐλέφαντος). 2) ὅ,τι ἐλέφαντος πεποίηται, οἷον· ξόανον, δίφρος κ.τ.τ. 3) παρ' Ἰουβεναλίῳ ἅπαξ· ὁ ἐλέφας (τὸ θηρίον).
ĕbūrātus, a, um, (ebur) ἐλεφάντινος, ἐλεφαντοκόλλητος, «ἠλεφαντωμένος».
*ēburnĕŏlus, a, um, ἐλεφάντινος. eburneola fistula, ἐλεφάντινον συρίγγιον.
ĕburnĕus, a, um, (ebur) ἐλεφάντινος.
ĕburnus, a, um, ταὐτὸ τῷ eburneus.
Ĕbŭsus, (-os) i, καὶ Ĕbōsĭa, ae, θ Ἔβουσος, Ἔβυσος καὶ Ἔβεσος, ἡ μείζων τῶν παρὰ τὴν Ἱσπανίαν Πιτυουσῶν νήσων, τανῦν Iviza καὶ Yviça.
ēcastor, ἐπιφών. (Castor) μὰ τὸν Κάστορα, μὰ Δία.
ēcaudis, is, (ex-cauda) μείουρος.
Ecbătăna, orum, οὐ. πληθ. Ἐκβάτανα καὶ Ἀγβάτανα, πόλις Μηδίας, τανῦν Hamadam.
ecbŏlas, ădis, θ, ἐκβολὰς (εἶδος ἀμπέλου ἢ σταφυλῆς ἐξάμβλωσιν ἢ ὠμοτοκίαν, ὡς ᾤοντο τὸ πάλαι, ἀπεργαζομένης). Πλίνιος.
ecca, eccam, ταὐτὸ τῷ ecce ea, ecce eam, ἴδε ecce.
ecce, ἐπίρ. (κατά τινας ἐκ τοῦ en ce) ἰδού, ἰδέ, ἴδε, ἠνί, ἠνίδε. ecce, video eum redeuntem, ἰδοὺ ὁρῶ αὐτὸν ἐπανερχόμενον. ecce, tuae literae, ἰδοὺ τὰ γράμματά σου. ἀρχαϊκῶς μετ' αἰτ. ecce me, ἰδοὺ ἐγὼ (νά με). καὶ κατὰ συγκοπὴν eccillum, ἰδού, ἔρχεται ἐκεῖνος (ἔν τον) κ.τ.τ.
eccentros, ἔκκεντρος.
eccĕre, ἐπιφών. (Ceres) μὰ τὴν Δήμητρα, μὰ Δία.
eccheuma, ătis, οὐ. ἔκχευμα.
eccilla, eccillum, eccillam, eccillud, eccistam, κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ ecce illa, ecce illum κ.τ.λ.
ecclēsĭa, ae, θ. ἐκκλησία.
ecclēsĭastĭcus, a, um, ἐκκλησιαστικός.
eccos, eccum, κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ ecce eos, ecce eum.
ecdĭcus, i, ἔκδικος.

Digitized by Google

ĕcĕre, ταὐτὸ τῷ eccere.
Ĕcĕtra, ae, θ. Ἐχέτρα, πόλις Οὐολσύσκων.
ecfātus, ecfero κ.τ.λ. ἴδε effatus, κ.τ.λ.
ĕchēa, orum, οὐ. πληθ. ἠχεῖα.
ĕchĕnēis, ĭdis, θ. ἐχενηΐς (ἰχθύς).
ĕchidna, ae, θ. ἔχιδνα.
ĕchidnēus, a, um, ἐχιδναῖος.
Ĕchīnādes, um, θ. πληθ. Ἐχινάδες νῆσοι.
ĕchīnātus, a, um, ἐχινώδης.
ĕchīnŏmĕtrae, arum, θ. πληθ. ἐχινομῆτραι (εἶδος ἐχίνων).
ĕchīnŏphŏra, ae, θ. ἐχινοφόρα (εἶδος κοχλίου).
ĕchīnus, i, ἀ. ἐχῖνος (καὶ ὁ χερσαῖος καὶ ὁ θαλάσσιος). 2) ἐχῖνος, εἶδος ἀγγείου. 3) κόσμημά τι τοῦ Ἰωνικοῦ κιονοκράνου.
ĕchĭon, ii, οὐ. ἔχιον (φαρμάκιόν τι).
Ĕchīōn, iŏnis, ἀ. Ἐχίων, εἷς τῶν Σπαρτῶν.
Ĕchīŏnĭdes, ae, ἀ. Ἐχιονίδης, ὁ Πενθεύς.
Ĕchīŏnĭus, a, um, Ἐχιόνιος, Θηβαϊκός.
ĕchĭos, ii, θ. ἔχιος (βοτάνη).
ĕchītes, ae, ἀ. ἐχίτης (λίθος).
ēcho, ūs, θ. ἠχώ.
ēchŏĭcus, a, um, ἠχώδης.
ecligma, ătis, οὐ (ἐκλείχω) ἔκλειγμα, (φάρμακόν τι).
ecligmătĭum, ii, οὐ. ὑποκορ. τοῦ ecligma.
eclipsis, is, θ. ἔκλειψις.
eclipticus, a, um, ἐκλειπτικός.
eclŏga, ae, θ. ἐκλογή. 2) ἐκλογή, ᾠδή, ποιημάτιον, εἰδύλλιον κ.τ.τ.
*eclŏgārĭi, orum, ἀ. πληθ. (ὑπον. libri) ἐκλογαί, ἀπανθίσματα.
ecnĕphĭas, ae, ἀ. ἐκνεφίας (ἄνεμος).
ēcontra, εἴτε e contra, ταὐτὸ τῷ contra.
ecphŏra, ae, θ. ἐκφορά. Λ. ἀρχιτεκτονική.
ecquaenam, ταὐτὸ τῷ ecquae, ἴδε ecqui.
ecquando, καὶ ecquandone, ἐπίρ. ἤ ποτε; ἤ καί ποτε; δήποτε;
ecqui καὶ ecquis, ecquae καὶ ecqua, ecquod καὶ ecquid, ἤ τις; ἤ τι; interrogat, ecquem noverim, ἐρωτᾷ, εἴ τινα οἶδα. ecquid placent aedes? ἤ ἀρέσκει σοι ὁ οἶκος; ecquid placeant, me rogas? εἰ ἀρέσκει, ἐρωτᾷς; Σημ. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τίθεται τὰ μὲν ecquis καὶ ecquid οὐσιαστικῶς, τὰ δὲ λοιπὰ ἐπιθετικῶς.
ecqui, ἐπίρ. ἤ πως.
equo, ἐπίρ. ἤ ποι.
ecquōnam, ταὐτὸ τῷ ecquo, ἴδε ecqui.
†ecstăsis, is, θ. ἔκστασις.
ectŏmus, ἔκτομος.
ectrōma, ătis, οὐ. ἔκτρωμα.
ectўpus, a, um, ἔκτυπος.
ĕcŭlĕus, ταὐτὸ τῷ equuleus.
ecus, ταὐτὸ τῷ equus.
ĕdācĭtas, ātis, θ. (edax) πολυφαγία, ἀδηφαγία, λαιμαργία.

ĕdax, ăcis, (edo) πολυφάγος, ἀδηφάγος, λαίμαργος. μεταφ. βορός, πολυβόρος.
ē-dĕcĭmo, are, ἐκλέγω (κυρίως ἐκ δέκα ἀνθρώπων ἕνα),
ēdento, avi, atum, are, (ex-dens) ἐξαιρῶ, ἐκκρούω τοὺς ὀδόντας.
ēdentŭlus, a, um, (ex dens) ἀνόδους, νωδός. edentulus, ἀ. νωδογέρων.
ĕdĕpol, ἐπιφών. (ἴσως ἐκ τοῦ e, deus καὶ Pollux) μὰ τὸν Πολυδεύκην, μὰ Δία.
edera, ταὐτὸ τῷ hedera.
Ĕdessa, ae, θ. Ἔδεσσα, πόλις τῆς Μακεδονίας, καὶ πόλις Μεσοποταμίας.
Edĕtāni, orum, ἀ. πληθ. Ἠδιτανοί, ἔθνος Ἱσπανίας.
ĕdĭbĭlis, e, (ĕdo) ἐδώδιμος, βρώσιμος. Λ. τοῦ μεταγ. Λ.
ē-dīco, xi, ctum, ĕre, aliquid alicui, κηρύττω, προλέγω, (προειπεῖν), ἐπιτάττω παραγγέλω τινί τι. senatum in diem posterum, καλῶ τὴν σύγκλητον εἰς τὴν ὑσταιραίαν. diem comitis, κηρύττω τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν. — edictum, i, οὐ. κήρυγμα, διάταγμα, παράγγελμα, πρόγραμμα, προγραφή. Μάλιστα δὲ ἐλέγοντο edicta αἱ ἐτήσιαι τῶν πραιτώρων διαγραφαὶ τῶν δικαίων τε καὶ ἀδίκων. (ἔδικτον καὶ ἤδικτον παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς).
ēdictālis, e, (edictum) τοῦ ἐπιτάγματος τῆς διαγραφῆς. Possessio edictalis, ἡ ἐκ τοῦ διατάγματος κτῆσις.
ēdictĭo, iōnis, θ. (edico) κήρυγμα. Πλαῦτος.
ēdicto, avi, are, (θαμιστ. τοῦ edico) aliquid, κηρύττω τι.
edictum, ἴδε edico.
ĕdĭlis, e, ταὐτὸ τῷ edibilis Γέλλιος.
ē-disco, edĭdĭci, ĕre, aliquid, ἐκμανθάνω τι. ad verbum, κατὰ λέξιν.
ē-dissĕro, rŭi, rtum, ĕre, aliquid, διέξειμι, διεξέρχομαι, ἀπομνημονεύω, διηγοῦμαί τι.
*ēdissertātor, ōris, ἀ. ἐξηγητής.
*ēdissertĭo, ōnis, θ. ἐξήγησις.
ē-disserto, avi, atum, are, aliqnid, διέξειμι, διεξέρχομαι, διηγοῦμαί τι.
ēdĭtĭcĭus, a, um, (edo) editicii judices, οἱ ὑπὸ τοῦ κατηγόρου ἐκλεγόμενοι δικασταί.
ēdĭtĭo, ōnis, θ. (e-do) ἔκδοσις βιβλίου. 2) ἔκδοσις, διήγησις. 3) γέννησις. 4) operarum, ἔκδοσις ἔργων. ludorum, ἀγωνοθεσία.
ēdĭtor, ōris, ἀ. (e-do) ὁ αἴτιος. 2) ludorum, καταστάτης ἀγώνων, ἀγωνοθέτης.
ēdĭtus, a, um, ἴδε ē-do.
ēdĭtus, ūs, ἀ. (ēdo) ἐκβολή, κόπρος.
ĕdo, ēdi, ēsum, ĕdere, ἔδω, ἐσθίω, τρώγω. bibite, este (edite), πίνετε, ἐσθίετε. Τριτοπροσώπως· estur, (ἀντὶ editur) bibitur, ἐσθίουσι, πίνουσι. edo allium, τρώγω σκόροδον. μεταφ. si quid est animum, εἴ τι τρώγει (δάκνει) τὴν ψυχήν. edunt obli-

Digitized by Google

via laudem, ἀφανίζει ἡ λήθη τὸν ἔπαινον.

ēdo, dĭdi, dĭtum, ĕre, (ex-do) aliquid, ἐκδίδωμι, ἐκφέρω, ἐκβάλλω τι.' librum, ἐκδίδωμι, ἐκφέρω βιβλίον orationem scriptam, ἐκδίδωμι, ἐκβάλλω ἔγγραπτον τὸν λόγον. 2) ἐκφέρω, φύω, γεννῶ. partu aliquem edo, γεννῶ, τίκτω τινά. regibus editus, ἐκ βασιλέων γεγονὼς (πεφυκώς)· arbor frondem edit, τὸ δένδρον φύει, ἐκφέρει φύλλα. tellus edit innumeras species, ἡ γῆ ἀνίησιν, ἀναδίδωσιν ἀναρίθμητα εἴδη. 3) ἐκφέρω, αἴρω, προΐεμαι. voces, αἴρω φωνήν. ἵημι φωνήν, προΐεμαι φωνάς, ἀναφωνῶ. clamorem, ἀναβοῶ. risus, ἀναγελῶ. gemitus, ἀναστενάζω. animam, (spiritum, vitam) ἐκπνέω, ἀποθνήσκω. sputa, ἐκχρέμπτομαι. 4) ἐκφέρω, ἐκβάλλω, κηρύττω, ἀναγγέλλω, προαγγέλλω τι. mea fata alicui, ὃ ηγοῦμαί τινι τὴν ἐμὴν τύχην. consilia hostium, ἐκφέρω, προΐεμαι, ἐξαγγέλλω τὰς τῶν πολεμίων βουλάς. opinio edita est in vulgus, γνώμη ἐξηνέχθη (διεδόθη) εἰς τὸν ὄχλον. edo mandata, ἐκφέρω, ἐκβάλλω παραγγέλματα. Apollo edidit oraculum, ὁ Ἀπόλλων ἀνεῖλεν. edo exemplum severitatis, ἐκφέρω δεῖγμα (παράδειγμα) τῆς αὐστηρότητος. 5) προξενῶ, παρέχω, ποιῶ, ποιοῦμαι. scelus, ποιῶ, ἐργάζομαι κακούργημα. ludos, ποιῶ, τίθημι ἀγῶνας. spectaculum, παρέχω θέαμα. caedes, σφαγὴν ποιοῦμαι. proelia, μάχας ποιοῦμαι. 6) me edo ex aedibus, ἐξέρχομαι τοῦ οἴκου. flumen in mare editur, ὁ ποταμὸς ἐκδίδωσιν, ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. 7) edere in equestribus, εἰς τὴν ἱππάδα τελεῖν. Πετρώνιος.—editus, a, um, ἐξέχων, ἀνέχων, ὑψηλός.

*ĕdo, ōnis, ἀ. λαίμαργος, φαγᾶς.

*ēdŏcenter, ἐπίρ διδακτικῶς.

ē-dŏcĕo, cŭi, ctum, ēre, aliquem aliquid, ἐκδιδάσκω τινά τι. cuncta edoctus, ἅπαντα ἐκδιδαχθείς, ἐκμαθὼν 2) διδάσκω, δείκνυμι, διηγοῦμαί τι.

edoctus, a, um, ἴδε edoceo.

ē-dŏlo, avi, atum, are, aliquid, πελεκῶ τι. 2) ἐξεργάζομαί τι.

ēdŏmĭtus, a, um, ἴδε edomo.

ē-dŏmo, ŭi, ĭtum, are, aliquid, καταδαμάζω, ἐξημερῶ, ἡμερῶ τι.

Ēdōnus, i, ἀ, Ἠδωνός. Ēdōni, orum, ἀ. πληθ. Ἠδωνοί. Ēdōnus, a, um, Ἠδωνός, Ἠδωνικός, Θράκιος. Edōnis, ĭdis, θ. Ἠδωνίς, Θρᾷσσα, Βακχίς.

ē-dormĭo, īvi εἴτε ĭi, ire, ἐκκοιμῶμαι. tempus, κοιμώμενος διάγω, κατακοιμίζω τὸν χρόνον. crapulam, ἐκνήφω.

ēdormisco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ edormio) ἐκκοιμῶμαι. crapulam, ἐκνήφω 2) κοιμώμενος διάγω.

ēdŭcātĭo, ōnis, θ. ἀγωγή, ἐκτροφή, παίδευσις (ἀνθρώπων). 2) ἀνατροφή, τροφὴ (ζώων). 3) φύτευσις, (ἐπιμέλεια δένδρων).

ēdŭcātor, ōris, ἀ. ἀνατροφεύς, τροφεύς. 2) παιδαγωγός.

ēdŭcātrix, īcis, θ. ἡ ἀνατρέφουσα, ἡ τροφός.

*ēdŭcātus, ūs, ἀ. ἀνατροφή.

ē-dŭco, avi, atum, are, aliquem, ἀνατρέφω, τρέφω, ἐκτρέφω, παιδεύω τινά 2) ἀνατρέφω, τρέφω (ζῶα ἢ φυτά).

ē-dūco, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἐξάγω, ἐκφέρω, ἐξέλκω τινὰ ἤ τι. aliquem e custodia, ἐξάγω τῆς φυλακῆς τινα. aquam in fossas, ἐξάγω ὕδωρ εἰς ὀχετούς. telum corpore, ἐξέλκω τοῦ σώματος βέλος. gladium, σπῶμαι ξίφος. aliquem in jus, ὑπάγω τινὰ εἰς τὸ δικαστήριον. ad consules, ὑπάγω τινὰ ὑπὸ τοὺς ὑπάτους. me foras, ὑπάγω, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. navem portu εἴτε ex portu, ἀνάγω τὴν ναῦν, ἀνάγομαι. praesidium ex oppido, ἐξάγω φρουρὰν ἐκ πόλεως. educo exercitum εἴτε ἁπλῶς educo, ἐξάγω στρατόν, ἐξάγω. Tullus in aciem educit (ὑπον. exercitum), ὁ Τύλλος ἐξάγει εἰς παράταξιν (ὑπον. τὴν δύναμιν). 2) ἐγείρω, ἀνεγείρω, ὑψῶ. turrim, ἀνεγείρω πύργον. 3) ἀνάγω, αἴρω, ἐξαίρω, μεγαλύνω, δοξάζω τινὰ ἤ τι. 4) ἐκτρέφω, ἀνατρέφω. puerum, παῖδα. pullos, ἐκκολάπτω νεοσσούς. aura educit colores, ἡ αὔρα ἀνατρέφει ἄνθη. 5) ἐκπίνω, ἐκροφῶ τι. 6) διάγω. noctem ludo, τὴν νύκτα παίζων.

ēductĭo, ĭōnis, θ. (educo) ἐξαγωγή.

*eductor, ōris, ἀ. ἀνατροφεύς.

ēductus, a, um, ἴδε educo.

*ē-dulco, are, aliquid, ἀπογλυκαίνω τι.

Ĕdūlĭca καὶ Edŭlĭa, ταὐτὸ τῷ Edusa.

ĕdūlis, e, (edo) ἐδώδιμος, βρώσιμος. edulia, ium, οὐ. πληθ ἐδέσματα, βρώματα, βρωτά, τρόφιμα.

ĕdūlĭum, ii, οὐ. ταὐτὸ τῷ edulia; ἴδε edulis.

ēdūrē, ἐπίρ. σκληρῶς, ἐπιμόνως. Ὀβίδιος.

*ē-dūresco, ĕre, ἀποσκληροῦμαι.

ē-dūro, are, ἀποσκληρύνω. 2) διαρκῶ, διαμένω

ēdūrus, a, um, ἀπόσκληρος.

Ĕdūsa, ae, θ. (edo) θεά τις προστάτις τῆς τῶν παίδων τροφῆς.

Ēĕtĭon, ĭōnis, ἀ. Ἠετίων.

effābĭlis, e, (effor) ἐκφράζεσθαι δυνάμενος. nemini, ἀνέκφραστος.

*effaecātus, a, um, (ex-faex) ἐκτετρυγισμένος. μεταφ. καθαρός.

*effāmen, ĭnis, οὐ. (effor) ἔκφρασις.

ef-farcĭo, fertum, ire, aliquid, ἐκπληρῶ, πληρῶ τι. effertus, ἔκπλεως, πλήρης, μεστός.

Digitized by Google

effaris, effāri, ἴδε effor,
effascĭnātĭo, ōnis, θ. βασκανία.
ef-fascĭno, are, aliquem, βασκαίνω τινά.
effātum, i, οὐ. ἴδε effor.
effatus, a, um, ἴδε effor.
effātus, ūs, ἀ. (effor) ἔκφρασις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
effecte, ἐπίρ. (efficio) ὄντως, τῷ ὄντι. 2) ἐνεργητικῶς.
effectĭo, ĭōnis, θ. (efficio) πρᾶξις recta, κατόρθωσις. 2) ἀποτελεστικὴ αἰτία, ποιητικὸν αἴτιον. Κικέρων.
effectīve, ἐπίρ. πρακτικῶς.
effectīvus, a, um, πρακτικός, ἀποτελεστικός.
effector, ōris, ἀ. (efficio) ποιητής, αἴτιος.
effectrix, īcis, θ. (efficio) ἡ ἀποτελοῦσα, ἡ αἰτία. Κικ.
effectus, a, um, ἴδε efficio.
effectus, ūs, ἀ. (efficio) ἐνέργεια, πρᾶξις, τὸ ἐκτελεῖν. 2) ἀποτέλεσμα.
ef-fēcundo, are, εὔκαρπον καθίστημι.
effēmĭnāte, ἐπίρ. μαλακῶς, ἀνάνδρως.
effēmĭnātĭo, ĭōnis, θ ἐκθήλυνσις.
effēmĭno, avi, atum, are, (ex-femina) aliquem, ἐκθηλύνω, θηλύνω τινά.—effeminatus, a, um, ἐκθηλυνθείς, θηλυκός, θηλυδριώδης, ἄνανδρος, μαλακός.
*effĕrasco, ἢ—esco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ efferare) ἐξαγριοῦμαι, ἀπαγριοῦμαι.
†effĕrāte, ἐπίρ. ἀγρίως.
efferĉio, ταὐτὸ τῷ effarcio.
ef-fĕro, avi, atum, are, (ferus) aliquem ἢ aliquid, ἐξαγριῶ, ἐξαγριαίνω, ἀπαγριῶ, ἐκθηριῶ τινα ἤ τι. ulcus efferat se, τὸ ἕλκος ἀποθηριοῖ. efferatus, a, um, ἐξαγριωθείς, ἄγριος, θηριώδης.
ef-fĕro, extŭli, ēlātum, efferre, aliquem ἢ aliquid, ἐκφέρω τινὰ ἤ τι. aurum foras, ἐκφέρω ἔνδοθεν τὸν χρυσόν. pedem aedibus, ἐκφέρω τὸν πόδα ἐκ τοῦ οἴκου, ἐξέρχομαι τοῦ οἴκου. se vallo efferre, ἐξενεχθῆναι τοῦ χαρακώματος 2) ἐκφέρω, ἐκφορῶ, κηδεύω. mortuum, τεθνεῶτα. 3) ἐκφέρω, ἀνίημι, φύω. ager fruges effert, ὁ ἀγρὸς ἐκφέρει καρπούς. 4 ἐκφέρω, διαδίδωμι, ἐξαγγέλλω. aliquid in vulgus, ἐκφέρω, διαδίδωμί τι εἰς τὸν ὄχλον. clandestina consilia, ἐξαγγέλλω τὰς κρυφαίας βουλάς sententiam verbis, λέξεσιν ἐκφέρω, προφέρω, ἐκφράζω γνώμην. 5) ἐξαίρω, ἐπαίρω, αἴρω, ἀναβιβάζω, ὑψῶ, προάγω aliquem in murum, αἴρω, ἀναβιβάζω τινὰ εἰς τὸ τεῖχος. manum, αἴρω, ἐπαίρω, ἀνατείνω χεῖρα. pretium, ἐπαυξάνω τιμήν. aliquem ad summum imperium, προάγω τινὰ εἰς τὴν μεγίστην ἀρχήν. patriam extuli, τὴν πατρίδα ἀνήγειρα. ὕψωσα effero aliquem laudibus, ἐπαίρω τινὰ ἐπαίνοις, ἐγκωμιάζω τινά. rem in odium, προάγω τὸ πρᾶγμα εἰς μῖσος. 6) ἐκφέρω, ἐπὶ τέλος ἄγω τι. 7) me effero, ἐπαίρομαι, μεγαλύνομαι, μέγα φρονῶ. me altius, μεῖζον φρονῶ. elatus victoriā, ἐπηρμένος, μέγα φρονῶν ἐπὶ νίκῃ. elatus gloria, ἐπαρθεὶς δόξῃ elato est animo, μέγα φρονεῖ. 8) efferor, ἐκφέρομαι, ἐπαίρομαι. cupiditate, ἐκφέρομαι ὑπὸ ἐπιθυμίας. laetitiā, ὑπὸ εὐθυμίας.—elatus, a, um, ἐξέχων, ὑψηλός.
effertus, a, um, ἴδε effarcio.
effĕrus, (ex-ferus) θηριώδης, ἄγριος, ἀγριόθυμος.
effervĕo, ēre, ταὐτὸ τῷ effervo.
ef fervesco, rvi καὶ rbŭi, ĕre, ἀναβράζω, ἀναζέω, ἀναφλύζω. μεταφ. ἀναζέω, ἀνακινοῦμαι, κυμαίνω. 2) ἀποβράζω, πραΰνομαι.
ef-fervo, ĕre, ἀναβράζω, ἀναζέω, ἀνακινοῦμαι, κυμαίνω.
effētus, a, um, (ex-fetus) τεκών, ἀποκυήσας. 2) τετρυχωμένος, τετρυγμένος, κατατετρυγμένος, ἐξηντλημένος, ἀσθενής.
effĭcācĭa, ae, θ. ἐνέργεια, δραστηριότης.
effĭcācĭtas, ātis, θ ἐνέργεια, δραστηριότης.
effĭcācĭter, ἐπίρ. ἐνεργῶς.
effĭcax, ācis, (efficio) ἐνεργής, ἐνεργός, δραστήριος, ἐνεργητικός, ἔμπρακτος
*effĭcĭenter, ἐπίρ. ἐνεργητικῶς.
effĭcĭentĭa, ae, θ ἐνέργεια, δραστηριότης, τὸ ἐνεργητικόν.
effĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (ex-facio) aliquid, ἐξεργάζομαι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελῶ, ἐπιτελῶ, ἀνύτω, καταπράττω τι. opus, ἀνύτω, ἀποτελῶ, ἐξεργάζομαι τὸ ἔργον, columnam, ἀπεργάζομαι κίονα facinus, ἐργάζομαι ἔργον. officium, ἀποτελῶ, ἐπιτελῶ τὸ καθῆκον fluvius insulam efficit, ὁ ποταμὸς ἀποτελεῖ, ποιεῖ νῆσον. ager plurimum efficit, ὁ ἀγρὸς παρέχει ποιεῖ, φέρει πλεῖστον. efficio aurum alicui, πορίζω, διαπράττω τινὶ χρυσόν aliquid ab aliquo, καταπράττω, ἀνύτω, διαπράττομαί τι παρά τινος. aliquid dignum, ἀπεργάζομαι, ἀποδείκνυμι, ἀποτελῶ τι ἄξιον aliquem confirmatum, ἀποτελῶ, παρέχω, καθίστημί τινα βέβαιον. efficio, ut fiat hoc, καταπράττω, ὥστε τοῦτο γενέσθαι. efficio, ne (εἴτε quominus) ille veniat, ποιῶ ἐκεῖνον μὴ ἐλθεῖν. quod proposuit, efficit, ὃ προὔθετο ἀποδεικνύει, ἀπεργάζεται. ex quo efficitur, ut—, ἐκ τούτου συμπεραίνεται, ὅτι. — efficiens, ἐνεργητικός, ἀποτελεστικός. virtus efficiens utilitatis, ἡ ἀρετὴ τῆς ὠφελείας ἀποτελεστική. effectus, a, um, ἐξειργασμένος, ἀποτετελεσμένος res effecta εἴτε effectum, i, οὐ. ἀποτέλεσμα.
*effictĭo, ĭōnis, θ. (effingo) διατύπωσις, περιγραφή.
effictus, a, um, ἴδε effingo,

Digitized by Google

effĭgĭa, ae, θ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ effigies,
*effĭgĭātus, ūs, ἀ. διατύπωσις.
effĭgĭes, ēi, θ. (effingo) εἰκών, ἀπείκασμα, τύπος. simulacrum deae non effigie humana, εἴδωλον τῆς θεᾶς οὐ τύπον ἀνθρώπου ἔχον. relinquere virtutum imaginem, καταλιπεῖν τῶν ἀρετῶν εἰκόνα. Cyrus a Xenophonte scriptus est ad imaginem justi imperii, ὁ Κῦρος ὑπὸ Ξενοφῶντος γέγραπται κατὰ τὴν ἰδέαν δικαίας ἀρχῆς. 2) εἰκών, ἄγαλμα, εἴδωλον, εἶδος.
effĭgĭo, avi, atum, are, (effigies) διατυπῶ, διαπλάττω, ἀπεικάζω. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
ef-fĭgūrātĭo, ĭōnis, θ. προσωποποιΐα.
ef-findo, ĕre, ἀνασχίζω.
ef-fingo, nxi, nctum, ĕre, aliquid, ἐκμάσσω, ἐκτυπῶ, διατυπῶ, διαπλάττω τι. deûm imagines in species hominum effingere, τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας τοῖς τῶν ἀνθρώπων εἴδεσιν ἀφομοιοῦν. effingo aliquid scribendo, διατυπῶ, διαγράφω τι. 2) ἀπομάσσω, ἐκμάσσω τι. 3) manus, τρίβω τὰς χεῖρας.
ef-fīo, ĕri, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ efficior, effici, ἴδε efficio.
*ef-firmo, are, στερεῶ, ἰσχυρὸν ποιῶ.
ef-flāgĭtātĭo, ĭōnis, θ. ἐξαίτησις, αἴτησις, Λ. σπαν.
*ef-flāgĭtātus, ūs, ἀ. ἐξαίτησις, αἴτησις.
ef-flāgĭto, avi, atum, are, aliquid ab aliquo, ἐξαιτῶ, ἀπαιτῶ τι παρά τινος. iste a Dolabella efflagitavit, ut se ad regem mitteret, ἐκεῖνος παρὰ τοῦ Δολαβέλλα ἤτησε, πέμψαι αὐτὸν εἰς τὸν βασιλέα.
*efflammans, antis, ἐκλάμπων, ἀναλάμπων.
efflātus, ūs, ἀ. ἐκπνοή, τὸ ἐκπνεῖν. Σενέκας.
*ef-flĕo, ēvi, ētum, ēre, δακρύων διαφθείρω, totos efflevit oculos, δακρύων διέφθειρε τελέως τὴν ὅρασιν. Κοϊντιλιανός.
efflicte, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ efflictim.
efflictim, ἐπίρ. (effligo) περιπαθῶς. efflic. amare ἢ diligere aliquem, ἐρωτί τινος ἀπόλλυμαι, κατατήκομαι.
efflicto, are, aliquem, (ἐπιτατ. τοῦ effligo) κατεργάζομαι, ἀποκτείνω τινά.
ef-flīgo, xi, ctum, ĕre, aliquem, καταβάλλω, κατακόπτω, κατεργάζομαί τινα.
ef-flo, avi, atum, are, aliquid, ἐκπνέω, ἐκφυσῶ τι. animam, ἐκπνέω, ἀποθνήσκω. colorem, ἀπόλλυμι τὸ χρῶμα, ὠχριάω. Λουκρήτιος.
*ef-flōrĕo, ēre, ἐξανθῶ, ἐπανθῶ.
efflōresco, rŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ effloreo) ἐξανθῶ, ἐπανθῶ.
efflŭentĭa, ae, θ. (effluo) ἔκχυσις, ἔκροια. Πλίνιος.
ef-flŭo, xi, ĕre, ἐκρέω, ἐκχέομαι. Epicurus figuras dicit e corporibus effluere, ὁ Ἐπίκουρος εἰκόνας λέγει ἀπὸ τῶν σωμάτων ἀπορρεῖν. toga effluit, ἡ τήβεννος καταχεῖται. aetas effluit, ἡ ἡλικία παραρρέει, ἀπορρέει. ex animo tuo effluo, διαφεύγω τὴν μνήμην σου, ἐκχέομαι ἐκ τοῦ νοός σου.
efflŭus, a, um, ἐκρέων. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
efflŭvĭum, ii, οὐ (effluo) ἔκρους, ἐκροή.
*ef-fōco, are, (ex-faux) ἐκπνίγω. Ἀμφ. γρ.
ef-fŏdĭo, ōdi, ossum, ĕre, aliquid, ἐξορύττω, ἀνορύττω, ἀνασκάπτω τι. oculos alicui, ἐξορύττω τινὶ τοὺς ὀφθαλμούς.
effoecundo, effoemino, effoetus, ταὐτὸ τῷ effecundo, κ τ.λ.
ef-for, ātus sum, ari, aliquid, ἐκφράζω, ἐκφωνῶ, ἐξαγορεύω, (ἐξειπεῖν) τι. — effatus, a, um, ῥητός, τεταγμένος. effatum, i, οὐ. ἀξίωμα ῥητόν, ἀπόφθεγμα.
*ef-fŏro, are, ἐκρυπῶ.
*effossĭo, ĭōnis, θ. (effodio) ἐξόρυξις, ἀνασκαφή.
effossus, a, um, ἴδε effodio.
effōtus, a, um, ἴδε effŏvĕo.
effŏvĕo, ēre, (ex-foveo) φλογίζειν, ἐρεθίζειν (πληγήν). Οὐεγέτιος.
*effractārĭus, ii, ἀ· (effractor) ὁ ἀναρρηγνὺς θύραν, ὁ ἐκκόπτων οἰκίαν ἐπὶ κλοπῇ.
effractor, ōris, ἀ. (effringo) ὁ ἀναρρηγνὺς θύραν, ὁ ἐκκόπτων οἰκίαν ἐπὶ κλοπῇ.
effractūra, ae, θ. (effringo) ἀνάρρηξις θύρας.
effractus, a, um, ἴδε effringo.
effrēnāte, ἐπίρ. ἀχαλινώτως, ἀκολάστως.
effrēnātĭo, ĭōnis, θ. τὸ ἀχαλίνωτον, ἡ ἀκολασία.
effrēnis, e, ταὐτὸ τῷ effrenus.
ef-frēno, atum, are, aliquem, ἀποχαλινῶ τινα. effrenatus, a, um, ἀχαλίνωτος, ἀκόλαστος.
effrēnus, a, um, (ex-frenus) ἀχάλινος, ἀχαλίνωτος, ἀκόλαστος. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
ef-frĭco, xi, atum, are, aliquid, ἐκτρίβω τι.
effringo, ēgi, actum, ĕre, (ex frango) aliquid, ἀναρρήγνυμι βίᾳ, ἀνασπῶ, ἐκκόπτω. 2) διαρρήγνυμι, συντρίβω τι. 3) οὐδετ. ἐκρήγνυμαι.
*effrondesco, ndŭi, ĕre, φυλλοφυῶ.
*effrons, ntis, (ex-frons) ἀναιδής, ἀναίσχυντος.
†effrŭtĭco, are, aliquid, ἀναφύω τι. οὐδετ. ἀναφύομαι.
effŭgĭa hostia, θ ἀρχαϊκῶς· τὸ ἱερεῖον ὃ τιθῆναι μέλλον ἀπεδίδρασκε τοῦ βωμοῦ.
ef-fŭgĭo, ūgi, ĕre, ἐκφεύγω, ἀποφεύγω, διαφεύγω, ἀποδιδράσκω. e proelio, ἐκ τῆς μάχης. ad regem, πρὸς τὸν βασιλέα. 2) aliquam rem, ἐκφεύγω, ἀποφεύγω, διαφεύγω τι. periculum, διαφεύγω, ἀποφεύγω τὸν κίνδυνον. 3) res me effugit, διαφεύγει, λανθάνει μέ τι.

Digitized by Google

effŭgĭum, ĭi, οὐ. (effugio) ἀποφυγή, διαφυγή, ἀπόδρασις.
ef-fŭgo, avi, atum, are, τρέπω εἰς φυγήν. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
ef-fulgĕo, lsi, ēre, (σπαν. ĕre) ἐκλάμπω, ἀναλάμπω, λάμπω. effulgens, ntis, ἔκλαμπρος.
effultus, a, um, (ex-fulcio) ὑπερεισμένος.
†effūmĭgātus, a, um, (ex-fumigo) καπνῷ ἐξελασθείς.
ef-fūmo, are, καπνὸν ἀνίημι.
ef-fundo, ūdi, ūsum, ĕre, aliquid, ἐκχέω, προχέω τι. lacrimas, ἐκχέω, χέω δάκρυα. flumen se effundit in Oceanum, ὁ ποταμὸς ἐκχεῖται, ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Ὠκεανόν. effundo frumentum in flumen, ἐκχέω, προχέω τὸν σῖτον εἰς τὸν ποταμόν. fruges auctumnus effundit, καρποὺς προχέει ἡ ὀπώρα. effundere sinum, διαπτύσσειν τὸν κόλπον τῆς ἐσθῆτος. effundo vocem, ἀνίημι φωνήν. patrimonium, ἐκχέω, προΐεμαι, κατασπαθῶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν. reditus publicos in dies festos, καταναλίσκω τὰς δημοσίας προσόδους εἰς ἑορτάς. vires, ἐξαντλῶ τὰς δυνάμεις. animam, ἐκπνέω. equus aliquem effundit, ὁ ἵππος ἀποσείεταί τινα. super caput, ὁ ἵππος ἐκτραχηλίζει τινά. 2) effundo me εἴτε effundor, ἐκχέομαι, προχέομαι. equitatus se in agros effundit, τὸ ἱππικὸν ἐκχεῖται εἰς τὸ πεδίον. 3) me effundo in aliquid, προΐημι ἐμαυτὸν ἐπί τι, ἐκχέομαι εἰς πάθος τι. in venerem, εἰς τὰ ἀφροδίσια. effusus in amorem, εἰς ἔρωτα ἐκκεχυμένος. in cachinnos, γέλωτι ἐκκεχυμένος.— effusus, a, um, ἔκχυτος, ἐκτεταμένος, εὐρύς. effusa coma, λελυμένη κόμη. effusae habenae, χαλαρὸς χαλινός. effusa laetitia, ἐκκεχυμένη, ἀχαλίνωτος ἡδονή. effusus in largitione, ἔκχυτος ἐν δώροις, προετικός.
effūse, ἐπίρ. ἐκκεχυμένως, χύδην. fugere, χύδην, προτροπάδην φεύγειν. persequi, μακρὰν διώκειν. 2) ἀφειδῶς, προετικῶς. 3) ἀκολάστως, διακεχυμένως, ἐκπεπταμένως.
effūsĭo, ĭōnis, θ. (effundo) ἔκχυσις. 2) ἔκχυσις, πρόεσις σπατάλη. 3) διάχυσις ψυχῆς.
*effūsor, ōris, ἀ. (effundo) σπαταλός, ἄσωτος.
*effūsōrĭe, ἐπίρ. σποράδην.
effūsus, a, um, ἴδε effundo.
ef-fūtĭo, ītum, ire, (ex-futio) ἐκλαλῶ τι. vaticinia, χρησμούς. de mundo, φλυαρῶ, ψυχρολογῶ περὶ τοῦ κόσμου.
*effūtĭlĭus, a, um, παιγνιώδης.
ef-fŭtŭo, ŭi, ĕre, aliquid, (ἐκβινῶ) καταπορνεύω τι. οἷον latera, aurum.
*ē-gĕlĭdo, are, ἀνατήκω, διαλύω (τὸν πάγον).
ē-gĕlĭdus, a, um, ἄψυχρος, χλιαρός. 2) σπαν. κατάψυχρος.
ē-gĕlo, atum, are, aliquid, χλιαίνω τι.
*ĕgēnŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ egenus) ἐνδεής.
ĕgēnus, a, um, (egeo) alicujus rei, σπαν. aliqua re, ἐνδεής, ἄπορός τινος. in egeno, ἐπὶ λυπρᾶς γῆς.
ĕgĕo, ŭi, ēre, ἐνδέομαι, δέομαι, ἐνδεὴς εἰμι. 2) aliqua re ἢ alicujus rei, ἐνδέομαι, δέομαι. ἀπορῶ, σπανίζω, σπανίζομαί τινος, οὐκ ἔχω τι. 3) ἐνδέομαι, δέομαι, χρῄζω, ἔχω χρείαν τινός. — egens, ἐνδεής. egentior, ἐνδεέστερος.
Ēgĕrĭa, ae, θ. Ἠγερία.
ēgĕrĭes, ēi, θ. (ex-gero) κόπρος ζώων.
ē-germĭno, avi, are, ἐκβλαστάνω, ἀναβλαστάνω.
ē-gĕro, essi, estum, ĕre, aliquid, ἐκφέρω, ἐκφορῶ, ἐκκομίζω τι. humum, ἐκβάλλω γῆν. animam, ἐκπνέω. querelas, προΐεμαι ὀλοφυρμούς. noctem metu, ἐν φόβῳ διάγω τὴν νύκτα. 2) aliquem, ἐκφέρω, κηδεύω τινά.
ĕgersĭmon, i, οὐ. ἐγέρσιμον.
ĕgestas, ātis, θ. (egeo) ἔνδεια, ἀπορία, σπάνις.
ēgestĭo, ĭōnis, θ. (egero) ἐκφορά, ἐκκομιδή. 2) ἔκκρισις. ventris, τῆς κοιλίας.
*ēgestīvus, a, um, (egero) ἐκκριτικός, ὑπακτικός.
ĕgestōsus, a, um, (egeo) πτωχός.
ēgestus, a, um, ἴδε egero.
ēgestus, ūs, ἀ. (egero) ἐκφορά, ἐκκομιδή. 2) ventris, ἔκκρισις κοιλίας.
ē-gigno, ĕre, ἐκφύομαι.
Egnātĭus, ĭi, ἀ. Ἐγνάτιος, (Ἰγνάτιος).
ĕgŏ, ἐγώ. mecum, σὺν ἐμοί, μετ' ἐμοῦ. egomet, ἔγωγε, ἐγώ τοι. memet, ἐμαυτόν, mepte, αὐτὸς ἐμαυτόν. mihipte, αὐτὸς ἐμαυτῷ. ego ipse, αὐτὸς ἐγώ. meme, ἐμέ. quid mihi quaerit, τί μοι ζητεῖ. tu mihi superas jam saxa, σὺ ἤδη μοι ὑπερβαίνεις τὰς πέτρας.
ĕgŏmet, ἴδε ego.
ēgrĕdĭor, essum sum, i, (ex-gradior) ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι. ex oppido, ἐξέρχομαι τῆς πόλεως. domo, τῆς οἰκίας. portā, διὰ τῶν πυλῶν. extra fines, ἐκβαίνω ἔξω τῶν ὁρίων. e castris εἴτε castris, ἐξέρχομαι, ἔξειμι τοῦ στρατοπέδου, ἐκ τοῦ στρατοπέδου. navi εἴτε e navi, ἐκβαίνω ἐκ (ἀπὸ) τῆς νεώς. e portu, ἀνάγομαι, ἀναπλέω. a proposito, ἐκβαίνω τῆς ὑποθέσεως. 2) ἐκβαίνω, ἀναβαίνω. ad summum montis, ἐκβαίνω πρὸς τὴν ἄκραν τοῦ ὄρους. in tectum, ἐκβαίνω ἐπὶ τὸ δῶμα. scalis, ἀναβαίνω διὰ τῆς κλίμακος. 3) aliquid, ἐκβαίνω, ὑπερβαίνω τι. urbem, ἐκβαίνω τὴν πόλιν (τῆς πόλεως). modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον. legem, ὑπερβαίνω, παραβαίνω τὸν νόμον.

Digitized by Google

ēgrĕgĭātus, ūs, θ. ἐξοχότης. (τίτλος τοῦ egregius).
ēgrĕgĭe, ἐπίρ. διαφερόντως, ἐξόχως, ἐξαιρέτως, ἐκπρεπῶς.
ēgrĕgĭus, a, um, (ex-grex) ἐξαίρετος, ἔξοχος, διαφέρων, ἐκπρεπής. 2) τίμιος, ἔντιμος. 3) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων· ἐξοχώτατος.
ēgressĭo, ĭōnis, θ. (egredior) ἔκβασις, ἔξοδος. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ παρέκβασις. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.
ēgressus, a, um, ἴδε egredior.
ēgressus, ūs, ἀ. (egredior) ἔκβασις, ἔξοδος, ἐξέλευσις. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ παρέκβασις.
egŭla, ae, θ. εἶδος θείου πρὸς λεύκανσιν ἐρίων.
*ēgurgĭto, are, (ex-gurges) ἐκχέω.
eh! ehe ἢ hehe! ἐπιφων. ἒ ἔ! φεῦ!
ĕhem! ἔα!
ĕheu! ἒ ἔ!
ĕhŏ! ἰώ! ἔα! ὦ τάν!
ĕhŏdum! ἰώ! εἶα δή!
ēja! εἶα! eja age! εἶα δή! ἔα δή! ἄγε δή!
ējăcŭlo, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ ejaculor.
ē-jăcŭlor, atus sum, ari, aliquid, ἐκρίπτω, ἀναρρίπτω, ῥίπτω τι.
ējectāmentum, i, οὐ. ἔκριμμα, ἔκβρασμα.
*ējectĭcĭus, (tĭus) a, um, (ejicio) vulva ejectitia, ἡ ἐκβολὰς μήτρα.
ējectĭo, ĭōnis, θ. (ejicio) ἔκπτωσις, ἐξορία. 2) articuli, ἔκπτωσις, ἐκβολὴ ἄρθρου.
ējecto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ ejicio) ἐκρίπτω, ἀναρρίπτω, ἐκβάλλω, ἀναβάλλω. Λ. ποιητ.
*ejectus, a, um, ἴδε ejicio.
*ējectus, ūs, ἀ. ἐκβολή, ἔκριψις.
ējĕrātĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ ejuratio.
ē-jĕro, are, ταὐτὸ τῷ ejuro.
ējĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (ex jacio) ἐκβάλλω, ἐκρίπτω τι. aliquem domo, ἐκβάλλω τινὰ τῆς οἰκίας. aliquem e (de) senatu, ἐκβάλλω τινὰ τῆς συγκλήτου. ejectus e civitate, ἐκπεσὼν τῆς πόλεως. ejicio curam ex animo, ἀπελαύνω τὴν φροντίδα ἐκ τῆς ψυχῆς. fetum, ἐκβάλλω τὸ ἔμβρυον, ἐξαμβλῶ. armum, ἐκβάλλω, ἐξαρθρῶ τὸν ὦμον. se ex loco, ἐκπίπτω, ἐξορμῶ, ἐκρήγνυμι ἐκ τόπου. me e navi in terram, ἐκρίπτω ἐμαυτὸν ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὴν γῆν. 2) navem, ἐκβάλλω τὴν ναῦν, ἐξοκέλλω, ἐποκέλλω. ejectus, ἐξοκείλας, ἐκπεσὼν εἰς τὴν γῆν. Σημ. ἔσθ' ὅτε τὸ navem ejicere σημ. προσορμίζομαι. 3) ἐκβάλλω, ἀπορρίπτω, ἀποδοκιμάζω τι.
ējŭlātĭo, ĭōnis, θ. ὀδυρμός, ὀλοφυρμός.
ējŭlātus, ūs, ἀ. ὀδυρμός, ὀλοφυρμός.
ējŭlĭto, avi, are, (θαμιστ. τοῦ ejulo) ἐλελίζω, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
ējŭlo, are, ἐλελίζω, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι. 2) aliquem ἢ aliquid, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαί τινα ἢ τι.
*ējuncesco, ĕre, (ex-juncus) σχοινοειδῶς ἀναβλαστάνω.
ējuncĭdus, a, um, (ex-juncus) σχοινοειδής, ἔκλεπτος.
ejūno, ἐπιφών. νὴ Ἥραν, μὰ τὴν Ἥραν.
ējūrātĭo, ĭōnis, θ. ἡ ἐν ὅρκῳ ἀπόθεσις ἀρχῆς. spei, ἀπελπισμός.
ē-jūro, avi, atum, are, aliquid, ἐξόμνυμί τι. patriam, ἐξόμνυμι, ἀρνοῦμαι τὴν πατρίδα liberos, ἀποκηρύττω τοὺς παῖδας. militiam, ἐξόμνυμι, ἀποτρίβομαι τὴν στρατείαν· magistratum, ἐν ὅρκῳ ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχήν. mihi judicem iniquum, ἐξόμνυμι τὸν δικαστήν, ἐνόρκως ἀπορρίπτω τὸν δικαστήν. bonam copiam, ἀπόμνυμι μηδὲν ἔχειν ὅθεν ἀποτῖσαι τὰ ὀφειλόμενα.
ējuscĕmŏdi, ταὐτὸ τῷ ejusmodi.
ējusdemmŏdi, (idem-modus) τοῦ αὐτοῦ τρόπου, τοιοῦτος, ὁ αὐτός.
ējusmŏdi, (is-modus) τοιόςδε, τοιοῦτός τις.
ē-lābor, psus sum, i, ἐξολισθαίνω, ἐκπίπτω. gladius ei e manibus elapsus, ἡ μάχαιρα ἐξέπεσε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. in servitutem elabor, ἐξολισθαίνω εἰς δουλείαν. pauci ex proelio elapsi, ὀλίγοι ἐκ τῆς μάχης διέφυγον, ἐξέφυγον. mediis Achivis elapsus, διὰ μέσου τῶν Ἀχαιῶν ἐκπεσών. aliquid memoriā elabitur, ἐκ τῆς μνήμης ἐκχεῖται, τὴν μνήμην διαφεύγει τι. 2) διαφεύγω δίκην εἴτε τὸ δίκην διδόναι. 3) aliquid, ἐκφεύγω, διαφεύγω τι. pugnam, τὴν μάχην.
*ēlăbōrātĭo, ĭōnis, θ. ἐξεργασία, διαπόνησις.
*ēlăbōrātus, ūs, ἀ. ἐξεργασία.
ē-lăbōro, avi, atum, are, aliquid, ἐκπονῶ, διαπονῶ, διαπονοῦμαί τι. orationis vim, διαπονοῦμαι τὴν δεινότητα τοῦ λόγου. orationem, ἐξεργάζομαι λόγον. 2) οὐδετ. in re (σπαν. in rem), πονῶ εἴς τι, διαπονοῦμαί τι, διατείνομαι πρός τι. elaboro ut prosim, διαπονοῦμαι, διατείνομαι, πονῶ, ὅπως (ἵνα) ὠφελήσω.
ēlăcătēnes, um, ἀ. πληθ. καὶ ēlăcătēnae, ārum, θ. πληθ. ἠλακατῆνες, (ἰχθῦς τεταριχευμένοι).
ēlaeempŏrĭa, ae, θ. ἐλαιεμπορία.
ēlaeŏgărum, i, οὐ. ἐλαιόγαρον. Ἀπίκιος.
ēlaeŏmĕli, οὐ. ἐλαιόμελι.
ēlaeon, ōnis, ἀ. ἐλαιών.
ēlaeŏthēsĭum, ĭi, οὐ. ἐλαιοθέσιον.
*ēlāmentābĭlis, e, ὀλοφυρτικός.
ē-languesco, ngŭi, ĕre, ἀπομαραίνομαι, χαῦνος γίγνομαι, ἀπολύομαι.
ē-languĭdus, a, um, χαῦνος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
ēlăphŏboscon, i, οὐ. ἐλαφόβοσκον, φ.
ēlăpĭdātus, a, um, (ex lapido) ἐκλιθολογηθείς.
ēlapsus, a, um, ἴδε elabor.

Digitized by Google

ē-lăquĕo, atum, are, aliquem, λύω τινὰ τῶν βρόχων,
ē-largĭor, īri, aliquid, δωροῦμαι, διανέμω τι.
*ē-lassesco, ĕre, ἐκκάμνω, ἀποκάμνω, ἀπαγορεύω.
ĕlăte, ēs, θ. ἐλάτη.
ēlāte, ἐπίρ. (effero) ἐπηρμένως, elate se gerere, ἐπαίρεσθαι, μέγα φρονεῖν.
Ĕlătēĭus, a, um, Ἐλατήϊος.
ēlătērĭum, ĭi, οὐ. ἐλατήριον (φάρμακον).
ĕlătīne, ēs, θ. ἐλατίνη (φυτόν).
ēlātĭo, ĭōnis, θ. (effero) ἐκφορά. 2) ἐκφορά, (τοῦ νεκροῦ), κηδεία. 3) ἐκφορά, πάθος. 4) ἄρσις, ἔπαρσις. animi, ψυχῆς ἔπαρσις, ὑψηλοφροσύνη.
ĕlătītes, ae, ἀ. ἐλατίτης (λίθος).
*ē-lātro, are, aliquid, ἐξυλακτῶ τι.
ēlātus, a, um, ἴδε effero.
ēlaudo, are, aliquem, ἐπαινῶν ἀναφέρειν τινά. Φῆστος.
ēlautus, a, um, ἴδε elavo.
Ĕlăver, ĕris, ἀ. Ἔλαβρος, ποταμὸς Γαλλίας, τανῦν Allier.
ē-lăvo, lāvi, lautum καὶ lōtum, are, aliquem ἢ aliquid, ἐκλούω, ἐκνίπτω τινὰ ἢ τι. μεταφ. elavi bonis, τὰ ἀγαθὰ ἀφῃρέθην.
Ĕlĕa, ae, θ. Ἐλέα. Ĕlĕātĭcus, a, um, Ἐλεατικός.
ēlĕcĕbra, ae, θ. (elicio) ἡ ἐξάγουσα, ἐξέλκουσα. Πλαῦτος.
Ēlecta, ae, θ. Ἐκλέκτη, κύρ. ὄν.
ēlectārĭum, ĭi, οὐ. ἔκλειγμα (φάρμακον).
ēlecte, ἐπίρ. (eligo) μετ' ἐκλογῆς, λογάδην.
*ēlectĭbĭlis, e, (eligo) ἐκλεκτός.
*electĭlis, e, (eligo) ἐκλεκτός, ἐξαίρετος.
ēlectĭo, ĭōnis, θ. (eligo) ἐκλογή, αἵρεσις.
ēlectīve, ἐπίρ. ἐκλεκτικῶς. Πρισκιανός.
*ēlecto, are, (θαμιστ. τοῦ eligo), ἐκλέγω, καταλέγω.
ēlecto, are, (θαμιστ. τοῦ elicio) ἐξάγω, ἐξετάζω, ἐξερευνῶ. Πλαῦτος.
ēlector, ōris, ἀ. (eligo) ὁ ἐκλέγων.
ēlector, ōris, ἀ. ἠλέκτωρ, (ὁ ἥλιος).
Ēlectra, ae, θ. Ἠλέκτρα.
ēlectrĕus, a, um, ἠλέκτρινος.
*ēlectrĭfer, a, um, (electrum-fero) ἤλεκτρον φέρων.
ēlectrīnus, a, um, ἠλέκτρινος.
†ēlectrix, īcis, θ. ἡ ἐκλέγουσα. Ἱερώνυμος.
ēlectrum, i, οὐ. ἤλεκτρον.
ēlectŭārĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ electarium.
electus, a, um, ἴδε eligo.
*ēlectus, ūs, ἀ. (eligo) ἐκλογή, αἵρεσις.
†ēlĕēmŏsўna, ae, θ. ἐλεημοσύνη.
ēlĕgans, ntis, (eligo) κομψός, φιλόκαλος. in re, περί τι. elegans solum, εὐπρεπές, εὔκοσμον (ἐκλεκτὸν) ἔδαφος. elegans oratio, κομψός, γλαφυρὸς λόγος. elegans homo, φιλόκαλος, εὐσχήμων ἄνθρωπος. 2) ἁβρός, τρυφερός, μαλακός.
ēlĕganter, ἐπίρ. κομψῶς, γλαφυρῶς, εὐκόσμως.
ēlĕgantĭa, ae, θ. κομψότης, φιλοκαλία, γλαφυρότης, εὐσχημοσύνη.
*ēlĕgātus, i, ἀ. ἄγνωστος ἰχθύς.
ēlĕgīa, ae, θ. ἐλεγεία.
ĕlĕgĭăcus, a, um, ἐλεγειακός.
ēlĕgīdārĭum, ĭi, οὐ. ἐλεγείδιον.
ēlĕgīdĭon, ĭi, οὐ. ἐλεγείδιον.
ēlĕgīon, ii, οὐ. ἐλεγεῖον.
*ē-lĕgo, avi, are, κληροδοτῶ.
ēlĕgus, i, ἀ. ἔλεγος. Συνήθως· elegi, orum, ἀ. πληθ. ἔλεγοι.
Ĕlĕleus, ĕi, ἀ. Ἐλελεύς, ἐπωνύμιον Διονύσου.
ēlĕlisphăcos, i, ἀ. ἐλελίσφακος (εἶδος σφάκου).
ĕlĕmentum, i, οὐ. (alo?) στοιχεῖον. elementa, orum, οὐ. πληθ. στοιχεῖα, ἀρχαὶ τῶν ὄντων, στοιχειώματα. 2) στοιχεῖα, στοιχειώδη μαθήματα. 3) ἀρχή, πρώτη αἰτία.
ēlĕmentārĭus, a, um, στοχειώδης.
*ēlĕmentĭcĭus, (-tius), a, um, στοιχειώδης, τῶν στοιχείων.
ĕlenchus, i, ἀ. ἔλεγχος, κατάλογος, πίναξ. 2) κροτάλια, (εἶδος ἐνωτίων).
ē-lentesco, ĕre, γλισχραίνομαι.
*ēlĕphantārĭus, ĭi, ἀ. ἐλεφανταγωγός. Ἐπιγρ.
ēlĕphantĭa, ae, θ. ταὐτὸ τῷ elephantiasis.
ēlĕphantĭăcus, a, um, ἐλεφαντιακός, τῇ ἐλεφαντιάσει νοσῶν.
ēlĕphantĭăsis, is, θ. ἐλεφαντίασις, ἐλεφαντιασμός.
ēlĕphantĭcus, a, um, ταὐτὸ τῷ elephantiacus. 2) elephanticus morbus, ἡ ἐλεφαντίασις.
Ĕlĕphantīne, ēs, θ. Ἐλεφαντίνη (νῆσος τοῦ Νείλου).
ēlĕphantĭnus, a, um, ἐλεφάντινος.
ēlĕphantĭŏsis, is, θ. ταὐτὸ τῷ elephantiasis, ἀμφ. γρ.
†ēlĕphantĭŏsus, a, um, ἐλεφαντιῶν. Αὐγουστῖνος.
ĕlĕphantus, i, εἴτε ĕlĕphas, ntis, ἀ. ἐλέφας (τὸ θηρίον). 2) ἐλέφας (ὁ ὀδούς). 3) ἐλέφας, ἐλεφαντίασις 4) ἄγνωστος ἰχθύς.
Ēlēus, a, um, Ἠλεῖος, Ὀλυμπιακός.
Ĕlcusīnĭus, a, um, Ἐλευσίνιος.
Ĕleusīnus, a, um, Ἐλευσίνιός.
Ĕleusis εἴτε Eleusīn, īnis, θ. Ἐλευσίς, Ἐλευσίν.
ĕleuthĕrĭa, ae, θ. ἐλευθερία.
Ĕleuthĕrĭus, a, um, Ἐλευθέριος. Eleutheria, orum, οὐ. πληθ. τὰ Ἐλευθέρια, (ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τῆς Ἐλευθερίας). Πλαῦτος. ēleutĕrĭum, ĭi, οὐ. ἐλευθέριον, εἶδος περιδεραίου, σημεῖον ἐλευθερίας. Λ. Γλωσσαρίων.
Ĕleuthĕrŏcĭlĭces, um, ἀ. πληθ. οἱ Ἐλεύθεροι Κίλικες.

Digitized by Google

ēlĕvātĭo, ĭōnis, θ. ἀνύψωσις. 2) εἰρωνικὸς ἔπαινος. 3) †ἐκκλησ. ἡ ὕψωσις τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἐν τῇ λειτουργίᾳ.
ē-lĕvo, atum, are, aliquid, ἐκκουφίζω, ἀνακουφίζω, αἴρω, ἐξαίρω τι. solicitudinem, ἀνακουφίζω τὴν μέριμναν. 2) ἀναιρῶ, μειῶ, ἐλαττῶ, ἐκφαυλίζω, ἐξευτελίζω τι.
Ēlĭas, -ădis, θ. Ἠλεία, Ὀλυμπιακή. equa, ἵππος.
ēlĭces, um, ἀ. πληθ. (elicio) ὀχετοί, ὕδατος ἀγωγοί, («ἀναπνοαὶ ὀχετῶν»?)
ēlĭcĭo, lĭcŭi, καὶ lexi, lĭcĭtum, ĕre, (ex-lacio) aliquem ἢ aliquid, ἐξάγω, ἐξάγομαί τινα ἢ τι. hostem e silvis, ἐξάγω, ἐξάγομαι τὸν ἐχθρὸν ἐκ τῶν δρυμῶν. ignem, ἐκτρίβω πῦρ. lacrimas, ἐξάγω δάκρυα. sententiam alicujus, ἐξάγομαι τὴν γνώμην τινός. causas, ἐξερευνῶ τὰς αἰτίας. aliquid studia civium elicit, ἐξάγεταί τι τὰς τῶν πολιτῶν ἐπιμελείας. 2) ἐξάγω, ἀνάγω, κατάγω (διὰ μαγικῆς ἐπῳδῆς κ.τ.τ.) animas inferorum, ἀνάγω τὰς τῶν ἀποθανόντων ψυχάς. deos, ἐπάγω δαίμονας. fulmina, κατάγω κεραυνούς.
ēlĭcĭtus, a, um, ἴδε elicio.
Elĭcĭus, ĭi, ἀ. (elicio) ἐπωνύμιον Διὸς περὶ οὗ ἴδε Liv. I, 20. 31. Ov. Fast. III, 327. Πλουτ. Νουμ. 15.) οἷον· ὁ ἐπαγόμενος, (ἐν παθητ. σημασ.) ἢ· Ζεὺς καταιβάτης.
Ēlĭdensis, e, ἐξ Ἤλιδος, Ἠλεῖος.
ēlīdo, si, sum, ĕre, (ex-laedo) aliquem ἢ aliquid, ἐκκρούω, ἐξωθῶ, ἐκθλίβω τινὰ ἢ τι. aurigam e curru, ἐκκρούω τὸν ἡνίοχον ἐκ τοῦ ἅρματος. ignem e silice, ἐκτρίβω πῦρ ἐκ τοῦ πυρίτου. partum, ἐξαμβλῶ. litteras, ἐκθλίβω γράμματα. oculos, ἐκκόπτω τοὺς ὀφθαλμούς. 2) καταθλίβω, καταθλῶ, συντρίβω τι. caput tuum, συντρίβω τὴν κεφαλήν σου. naves, τὰς ναῦς.
ēlĭgo, ēgi, ectum, ĕre, (ex-legere) aliquem ἢ aliquid, ἐκλέγω, ἐκλέγομαι, ἐξαιροῦμαι, αἱροῦμαί τινα ἢ τι. ex ἢ a multis, ἐκ πολλῶν.—electus, a, um, ἐκλεκτός, ἐξαίρετος.
ēlīmātĭo, ĭōnis, θ. κάθαρσις.
ēlīmātor, ōris, ἀ. καθαρτής.
*ēlīmes, ĭtis, ἀ. ἐξόριστος. Λ. Γλωσσαρίων.
ēlīmĭno, atum, are, (limen) aliquem, ἐξορίζω τινά. gradus, ἐκφέρω τὸν πόδα, ἐξέρχομαι. dicta foras, ἐκφέρω, διαδίδωμι τὰ λεχθέντα.
ē-līmo, avi, atum, are, aliquid, ἐκρινῶ, ἀπορρινῶ, ἀποξέω τι. 2) περιξέω, ἐκλεαίνω, ἐξεργάζομαί τι.
ēlimpĭdo, avi, are, aliquid, ἐκκαθαίρω τι.
ē-lingo, ĕre, aliquid, ἐκλείχω τι.
ēlinguātĭo, ĭōnis, θ. γλωσσοτομία.
ē-linguis, e, (ex-lingua) ἄγλωσσος, ἄφωνος.
*ēlingŭo, are, (ex-lingua) ἀπογλωσσίζω, γλωσσοτομῶ.
ē-lĭno, lēvi, ere, aliquid, χρίω, ἐπαλείφω τι. 2) καταρρυπαίνω τι.
ēlĭquāmen, ĭnis, οὐ. χύλισμα, ἔμβαμμα.
*ēlĭquātĭo, ĭōnis, θ. ἐξυδάτωσις, διάλυσις.
*ē-lĭquesco, ĕre, ἐξυγραίνομαι, ἐκχυλίζομαι.
ēlĭquĭum, ĭi, οὐ. (eliquo) ὁ ἔκρους. 2) eliquium lunae, ἡ φθίνουσα σελήνη.
ē-lĭquo, avi, atum, are, ἐξυλίζω, ὑλίζω τι. 2) ἐκτήκω, (μέταλλα). 3) ἐκχέω τι.
Ēlis, ĭdis, θ Ἦλις.
ēlīsĭo, ĭōnis, θ. (elido) ἔκθλιψις.
Ĕlissa, ae, θ. Ἔλισσα, ὄνομα τῆς Διδοῦς, ἐξ οὗ Elissaeus, a, um, Ἐλισσαῖος, παρὰ ποιηταῖς ἴσον τῷ Καρχηδόνιος.
ēlīsus, a, um, ἴδε elido.
Ēlīus, a, um, Ἠλεῖος. Elii, orum, ἀ. πληθ. Ἠλεῖοι.
ēlixātūra, ae, θ. ἀφέψημα, χύλισμα.
ēlixo, avi, atum, are, (elixus) ἀφέψω, ἐκχυλίζω, χυλίζω.
ēlixus, a, um, (ex-lix) ἀφεψηθείς, κεχυλισμένος. 2) ἔξυγρος, διάβροχος.
ellam, ἴδε ellum.
ellĕbŏrum, ἴδε helleborum.
ellipsis, is, θ. ἔλλειψις, σχ. ῥητ.
ellops, ἴδε hellops.
ellum, ellam, ταὐτὸ τῷ eccillum, eccillam, ἴδε ecce.
ellŭor, ταὐτὸ τῷ heluor.
ellychnĭum, ĭi, οὐ. ἐλλύχνιον.
ē-lŏco, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἐκμισθῶ, ἐκδίδωμί τινα ἢ τι.
*ēlŏcūtĭlis, e, (eloquor) εὔφραδής.
ēlŏcūtĭo, ĭōnis, θ. (eloquor) φράσις, ἔκφρασις.
ēlŏcūtĭuncŭla, ae, θ. μικρὰ φράσις. Ῥουφῖνος.
ēlŏcūtōrĭus, a, um, φραστικός.
ēlŏcūtrix, īcis, θ. ἡ φραστική.
ēlŏcūtus, a, um, ἴδε eloquor.
ēlŏgĭo, avi, atum, are, (elogium) φράζω τι συντόμως. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
ēlŏgĭum, ĭi, οὐ. (ex-logus) ἀπόφθεγμα, γνώμη. 2) ἐπιγραφή, ἐπίγραμμα. 3, αἰτιολογία (τῆς καταδίκης ἢ τοῦ ἀπόκληρον ποιεῖν τινα).
†ēlongo, are, ἀπομακρύνειν, παρατείνειν. 2) ἀπαλλοτριοῦν. Ἱερώνυμος, Πρόσπερος.
elops, ἴδε helops.
ēlŏquens, ἴδε eloquor.
ēlŏquenter, ἐπίρ. εὐφραδῶς, εὐεπῶς.
ēlŏquentĭa, ae, θ. δεινότης τοῦ λέγειν, εὐφράδεια, εὐέπεια, εὐγλωττία.
ēlŏquĭum, ĭi, οὐ. (eloquor) εὐφράδεια, εὐέπεια. 2) λόγος, λόγοι.
ē-lŏquor, cūtus sum, i, aliquid, ἐκφράζω, φράζω, ἀποφαίνω, ἀποφθέγγομαί τι. 2) ἀγορεύω, λόγους ποιοῦμαι.—eloquens, ntis, εὐφραδής, εὐεπής, εὔγλωττος, λεκτικός.

Digitized by Google

Ĕlōrus, i, ἀ. Ἔλωρος, ποταμὸς Σικελίας. Elōrum, i, οὐ. ἡ Ἔλωρος πόλις. Elorĭus, a, um, Ἐλωρῖνος. Elorīni, orum, ἀ. πληθ. Ἐλωρῖνοι.
ēlōtus, a, um, ἴδε elavo.
ēlŭăcrus, a, um, (eluo) eluacrum labrum, ἐκλουτήριον.
ē-lūcĕo, xi, ēre, ἐκλάμπω, ἀναφαίνομαι.
ēlūcesco, ĕre, ταὐτὸ τῷ lucesco.
†ēlūcĭdo, are, ἀποκαλύπτω, ἀγγέλλω. Ἱερώνυμος.
*ēlūcĭfĭco, are, aliquid, ζοφῶ τι.
ēluctābĭlis, e, (eluctor) non eluctabilis, ἀναπόλυτος, ἀνέκβατος.
*ēluctātĭo, ĭōnis, θ. πάλη.
ē-luctor, atus sum, ari, aliquid, καταπαλαίω, κατανικῶ τι. 2) οὐδετ. ἐκβλύω. 3) ἀποφεύγω.
ē-lūcŭbro, avi, atum, are, aliquid, νυκτογραφῶ τι.
ēlūcŭbror, atus sum, ari, σπαν. ἀντὶ τοῦ elucubro.
ēlūcus, i, ἀ. (ex-lux) διαγρυπνητής, ἴωλος.
ē-lūdo, si, sum, ĕre, alicui, aliquid, (ἀρχαϊκ. aliquem aliquid) τῷ παιγνίῳ κρατήσας λαμβάνω τι παρά τινος, παίζων ἀφαιροῦμαί τινά τι. 2) aliquid, ἐκκλίνω, διακρούομαί τι (πληγήν, βέλος κ.τ.λ.) 3) aliquem, ἐμπαίζω τινί, ἐξαπατῶ, φενακίζω τινά. 4) ἐμπαίζω τινί, ἐκπαίζω, διαπαίζω τινά.
ē-lūgĕo, xi, ēre, aliquid, παύομαι κλαίων τι, λήγω θρηνεῖν τι. luctum, ἀποδακρύω, λήγω τὸν θρῆνον, καὶ ἀπολύτως παρὰ Λιβίῳ· ἀποπενθῶ.
ēlumbis, e, (ex-lumbus) πεπηρωμένος τὴν ὀσφύν, ἰσχιορρωγικός.
ēlūmĭnātus, a, um, ἐστερημένος φωτός, τυφλός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
ē-lŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid, ἐκλούω, ἐκκλύζω, ἐκπλύνω τι. μεταφ. καθαίρω τι. 2) ἐκχέω, κατασπαθῶ τι. — elutus, a, um, ἐξυδαρωμένος, ἄχυμος, μωρός.
ēlusco, avi, atum, are, (ex-luscus) aliquem, ἐξορύττω τὸν ἕτερόν τινος ὀφθαλμόν, μονόφθαλμον ποιῶ τινα.
ēlūsus, a, um, ἴδε eludo.
*ēlūtĭo, ĭōnis, θ (eluo) ἀπόλουσις.
ēlūtrĭo, atum, are, aliquid, ἐκλούω, ἐκκλύζω τι. 2) διυλίζω, μεταγγίζω τι.
ēlūtus, a, um, ἴδε eluo.
ēlŭvĭes, ēi, θ. (eluo) ἀπόλουσις, ἀπόκλυσις. 2) ὑπερέκχυσις, κατακλυσμός. 3) χαράδρα.
ēlŭvĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ eluvies.
*ē-luxŭrĭor, ari, ἐξυβρίζω, ὑλομανῶ, τραγῶ.
Ēlysĭum, ĭi, οὐ. Ἠλύσιον. Elysĭus, a, um, Ἠλύσιος. Elysii campi εἴτε Elysii, orum, ἀ. πληθ. Ἠλύσια πεδία.
em, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ eum, ἴδε is.

*ēmăcĕrātus, a, um, (ex-macero) κάτισχνος.
ēmăcesco, cŭi, ĕre, ἐξισχναίνομαι, ἰσχναίνομαι.
ē-măcĭo, atum, are, aliquem, ἐξισχναίνω, ἐξισχνῶ, ἰσχναίνω τινά.
ĕmācĭtas, ātis, θ. (emax) τὸ ὠνητικόν.
ē-măcresco, crŭi, ĕre, ἐξισχναίνομαι, ἐξισχνοῦμαι.
ēmăcror, ari, ταὐτὸ τῷ emacresco.
ē-măcŭlo, avi, atum, are, aliquid, ἀποκαθαίρω τι.
ē-mădesco, dŭi, ĕre, διαβρέχομαι.
ēmānātĭo, ĭōnis, θ. ἐκροή. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
ēmancĭpātĭo, ĭōnis, θ. ἐκποίησις, ἡ ἐκ τῆς πατρικῆς ἐξουσίας ἄφεσις.
ēmancĭpātor, ōris, ἀ. ἀπελευθερωτής.
ē-mancĭpo, avi, atum, are, filium, ἐξαφίημι τὸν υἱὸν τῆς πατρικῆς ἐξουσίας, αὐτεξούσιον ἀποδείκνυμι τὸν υἱόν. 2) filium in adoptionem, ἐκποιοῦμαι τὸν υἱόν. agrum, ἐκποιῶ, ἀπαλλοτριῶ τὸν ἀγρόν. tibi me emancipo, ἐκδίδωμί σοι ἐμαυτόν.
ē-manco, avi, are, (ex-mancus) aliquem, ἀκρωτηριάζω τινά
ē-mănĕo, ansi, ĕre, μένω ἔξω. 2) ὑπὲρ τὸ συγχώρημα ἔξω διάγω.
ē-māno, avi, atum, are, ἐκβλύω, ἀναβλύω, ἀναβρύω, ἐκρέω. μεταφ. ἀναφύομαι, λαμβάνω ἀρχήν. 2) διαδίδομαι, διασπείρομαι.
ēmansĭo, ĭōnis, θ. (emaneo) ἡ ὑπὲρ τὸ συγχώρημα ἀπουσία.
ēmansor, ĭōris, ἀ. (emaneo) ὁ ὑπὲρ τὸ συγχώρημα ἀπών.
ē-marcesco, ŭi, ĕre, ἐκμαραίνομαι, μαραίνομαι.
emarcus, i, ἀ. εἶδος κλημάτων οὐ τῶν βελτιόνων. Λ. Γαλλική.
*ēmargĭno, are, aliquid, περιτρώγω τι, πλατύνω (τὰς πληγάς).
*ēmascŭlātor, ōris, ἀ παιδεραστής.
ēmascŭlo, are, (ex-masculus) aliquem, εὐνουχίζω τινά.
Ēmăthĭa, ae, θ. Ἠμαθία ποιητ. ἡ Μακεδονία ἢ Θεσσαλία. Emathius, a, um, Ἠμάθιος. ποιητ. Μακεδονικός, Θεσσαλικός. Θρήκιος· Emăthis, ĭdis, tellus, Ἠμαθὶς γῆ. Θεσσαλία.
ē-mātūresco, rŭi, ĕre, ἐκπεπαίνομαι. μεταφ. πεπαίνομαι, πραΰνομαι.
*ē-mātūro, are, aliquid, ἐκπεπαίνω τι.
ĕmax, ācis, (emo) ὠνητικός, ὠνητιῶν, πολλαγόρασος.
embădălis, e, τοῦ ἐμβαδοῦ. Βοήθ.
embamma, ătis, οὐ. ἔμβαμμα.
embăsĭcoetas, ae, ἀ. ἐμβασικοίτας, (εἶδος ποτηρίου).
emblēma, ătis, οὐ. ἔμβλημα.
embŏla, ae, θ. ἐμβολή.

Digitized by Google

embŏlĭārĭa, ae, θ ἡ τὰ ἐμβόλια εἴτε ἐπεισόδια ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὑποκρινομένη.
embŏlĭmaeus, a, um, ἐμβολιμαῖος.
†embŏlĭmāris, e, ταὐτὸ τῷ embolimaeus. Ἰσίδωρος.
embŏlĭmus, a, um, ἐμβόλιμος.
embŏlĭum, ĭi, οὐ. ἐμβόλιον, ἐπεισόδιον.
embŏlum, i, οὐ. ἔμβολον.
embŏlus, i, ἀ. ἔμβολος, ἐμβολεὺς (ἐν τῇ μηχανικῇ).
*ēmĕdĭtātus, a, um, ἐπινενοημένος.
ēmĕdĭum, ĭi, οὐ. ἅρμα. Λ. Γλωσσαρίων.
ēmĕdullātus, a, um, (ex-medullo) ἐκμυελισθείς, μεταφ. ἄνευρος.
emem, (ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ eum eum). Φῆστος.
ēmendābĭlis, e, (mendo) διορθώσεως ἐπιδεκτικός.
ēmendāte, ἐπίρ. ὀρθῶς, κομψῶς. loqui, ὀρθολογεῖν.
ēmendātĭo, ĭōnis, θ. διόρθωσις, ἐπανόρθωσις.
ēmendātor, ōris, ἀ. διορθωτής, ἐπανορθωτής.
†ēmendātōrĭus, a, um, διορθωτικός, καθάρσιος.
ēmendātrix, īcis, θ. ἡ διορθοῦσα.
ē-mendīco, atum, are, aliquid, ἐπαιτῶ, ἐξαιτῶ τι.
ēmendo, avi, atum, are, (ex-mendum) aliquid, διορθῶ, ἐπανορθῶ τι. consuetudinem vitiosam, ἔθος κακόν. dolores capitis, ἐπικουρῶ τῇ κεφαλαλγίᾳ. aliquem, σωφρονίζω, κολάζω τινά.—emendatus, a, um, ἀναμάρτητος, ἄμεμπτος, καθαρός, ὀρθός. emendata locutio, ὀρθοέπεια, ὀρθολογία.
†ēmensĭo, ĭōnis, θ. διάνυσις, πέρασις, κύκλος. lunaris emensio, τὸ σεληνιακὸν ἔτος. Ἰσίδωρος.
ē-mensus, a, um, ἴδε emetior.
ē-mentĭor, ītus sum, iri, aliquid, ὑποκρίνομαι, ἐπινοῶ, πλάττω τι. 2) ψεύδομαι. 3) ementitus, a, um, παθητ. ἐπινενοημένος, πλαστός.
ēmentum, i, οὐ. (e mens) ἐπινόημα, ἰδέα, σκέψις. Λ. Γλωσσαρίων.
ē-mĕo, atum, are, aliquid, διαπορεύομαί τι.
ē-mercor, atus sum, ari, aliquid, ἐξωνοῦμαι, ἐξαγοράζω τι. Εὕρηται καὶ παθητικῶς.
ē-mĕrĕo, ŭi, ĭtum, ēre, aliquid, κερδαίνω, περιποιοῦμαι, κτῶμαί τι. pecuniam, ἀργύριον. favorem, κτῶμαι εὔνοιαν. honores, ἄξιος τιμῶν γίγνομαι. quid emerui? τίνος ἄξιός εἰμι; emereo aliquem, ἀνακτῶμαι, ἀναρτῶμαί τινα. 2) emereo stipendia, τελῶ τὰς νομίμους στρατείας, διαστρατεύομαι. emerita stipendia, emerita militia ἢ emeriti anni, ἡ τῆς μισθοφορίας λῆξις, τὸ τῶν στρατευσίμων ἐτῶν τέλος. emeritum, i, ἀ. μισθὸς ἀποστρατεύσεως. Μοδεστῖνος.—emeritus, i, ἀ. ὁ διαστρατευσάμενος, ἀποστρατεύσας, ἀπόμισθος· ὅθεν καὶ Augusta Emerita, Αὐγούστα Ἠμερίτα, (τανῦν Merida) ἡ ἐν Λυσιτανίᾳ πόλις, ἣν Αὔγουστος τοῖς ἀφηλικεστέροις τῶν στρατιωτῶν ἔδωκε κτίσαι. Δίων Κάσ. aratrum emeritum, πεπαλαιωμένον, παλαιὸν ἄροτρον. emeritus rogus, κατακεκαυμένη πυρά.
ēmĕrĕor, ēri, ταὐτὸ τῷ emereo. Κικέρων.
ē-mergo, rsi, rsum, ĕre, ἐκδύομαι, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἀνατέλλω. emergit e flumine, ἀναδύεται, ἐξαναδύεται, ἀνακύπτει ἐκ τοῦ ποταμοῦ. sol emergit, ὁ ἥλιος ἀναδύεται, ἀνατέλλει. ventus emergit, ἄνεμος ἀνατέλλει. emergo ex mendicitate, ἀνακύπτω, ἀνορθοῦμαι ἐκ τῆς πτωχείας. civitas emergit, ἡ πολιτεία ἀνακύπτει, ἀνορθοῦται, διορθοῦται. ex hoc utilitas emergit, ἐκ τούτου προκύπτει ὠφέλεια. ex quo emergit, ἐξ οὗ δῆλον γίγνεται. 2) se emergere, ταὐτὸ τῷ emergere, emersus palude ἢ e palude, ἐκδύς, ἀναδὺς ἐκ τῆς λίμνης.
ēmĕrĭtum, i, οὐ. ἴδε emereo.
ēmĕrĭtus, a, um, ἴδε emereo.
ēmersus, a, um, ἴδε emergo
ēmersus, ūs, ἀ. (emergo) ἀνάδυσις, ἀνατολή.
ēmĕtĭca, ae, θ. ἡ ἐμετική.
ē-mētĭor, ensus sum, iri, aliquid, ἐκμετρῶ, διαμετρῶ, μετρῶ τι. 2) alicui aliquid, διαμετρῶ, διανέμω τινί τι. 3) aliquid, διανύω, διέρχομαί τι. iter, διανύω ὁδόν.—emensus, a, um, παθητ. διηνυσμένος, περανθείς. 2) διαμετρηθείς, διανεμηθείς.
ē-mĕto, ĕre, aliquid, ἀπαμῶ, ἀμῶ, θερίζω τι.
*ēmĭcātim, ἐπίρ. ἐπαΐγδην.
*ēmĭcātĭo, ĭōnis, θ. ἐξοχή, ἔξαλμα, ἀναβλάστησις. Ἀπουλήϊος.
ē-mĭco, ŭi, are, ἐξαΐσσω ἀναΐσσω. carcere, ἐξαΐσσω, ἐξάλλομαι, ἐκπηδῶ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. cruor emicat, τὸ αἷμα ἀναΐσσει, ἀναβάλλεται. telum nervo, τὸ βέλος ἀΐσσει ἀπὸ τοῦ νεύρου. emicat in currus, ἐξάλλεται, ἀνάλλεται, ἀναπηδᾷ ἐπὶ τὸ ἅρμα. multi calami ex radice emicant, πολλοὶ κάλαμοι ἀναβλαστάνουσιν, ἀνατέλλουσιν ἐκ τῆς ῥίζης. 2) ἐκλάμπω, ἀναλάμπω. flamma, φλὸξ ἀναλάμπει. dies, ἡ ἡμέρα ἐκλάμπει, ἐκφαίνεται. alicujus gloria emicat, ἡ δόξα τινὸς ἐκλάμπει.
*ēmĭgrātĭo, ĭōnis, θ. ἐξοίκησις, μετοίκησις.
ē-mĭgro, avi, atum, are, ἐξοικῶ, μετοικῶ, μετοικίζομαι. e vita, μεταλλάττω τὸν βίον.
ēmĭnātĭo, ĭōnis, θ. (eminor) ἀπειλή.
ēmĭnenter, ἐπίρ. ἐξόχως.
ēmĭnentĭa, ae, θ. ἐξοχή. per eminentiam, κατ' ἐξοχήν.
ē-mĭnĕo, ŭi, ēre, ἐξέχω, ἀνέχω. rupes ae

quore, σκόπελος ἐξέχει τῆς θαλάσσης. jugum in mare, ῥάχις προέχει εἰς τὴν θάλασσαν. μεταφ. ἐξέχω, ἐκφαίνομαι. 2) ἐξέχω, διαπρέπω, προέχω. Demosthenes eminet inter omnes, ὁ Δημοσθένης πάντων προέχει. in aliqua re, ἔν τινι.—eminens, ntis, ἐξέχων, ἀνέχων. 2) ἔξοχος, προέχων.
ē-mĭniscor, mentus sum, i, aliquid, ἐπινοῶ τι. Λ. σπαν.
*ē-mĭnor, atus sum, ari, ἀπειλῶ.
ēmĭnŭlus, a, um, (emineo) ἐξέχων πως, προέχων πως. Οὐάρρων
ēmĭnus, ἐπίρ. (ex-manus) ἄποθεν, πόρρωθεν, ἐξ ἀποστάσεως. pugnare, ἄποθεν μάχεσθαι, ἀκροβολίζεσθαι.
ē-mīror, ari, aliquid, ἐκθαμβοῦμαι ἐπί τινι, θαυμάζω τι.
*ē-miscēo, ēre, ἀναμίγνυμι.
ēmissārĭum, ĭi, οὐ. (emitto) ἔκρους, ὀχετός. lacus, ὑπόνομον ῥεῖθρον, ὑπόνομος διώρυξ πρὸς ἀγωγὴν λιμναίων ὑδάτων.
ēmissārĭus, ĭi, ἀ. (emitto) κατάσκοπος, προσαγωγεύς, ὠτακουστής. 2) βλαστός.
ēmissīcĭus, (-tĭus' a, um, (emitto) κατασκοπικός.
ēmissĭo, ĭōnis, θ. (emitto) ἐκπομπή, ἄφεσις, πρόεσις.
†ēmissor, ōris, ἀ. ὁ βάλλων.
ēmissus, a, um, ἴδε emitto.
*ēmissus, ūs, ἀ. βολή. ταὐτὸ τῷ emissio. Λουκρήτιος.
ē-mītesco, ĕre, ἐκμαλάσσομαι, μαλακίζομαι.
ē-mitto, īsi, issum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἐξαφίημι, ἀφίημι, προΐημί τινα ἤ τι. aliquem e custodia, ἀφίημί τινα ἐκ τῆς φυλακῆς. e carceribus emissus, ἐκ τῶν βαλβίδων ἀφεθείς. aliquem manibus (εἴτε de, e manibus) emitto, ἀφίημί τινα ἐκ τῶν χειρῶν. aquam ex lacu, ἀφίημι, ἀποχετεύω τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς λίμνης. telum, ἀφίημι, προΐημι, βάλλω βέλος. sanguinem, ἀφαιμάσσω, φλεβοτομῶ. fulmina, ἀφίημι κεραυνούς, κεραυνοβολῶ. vocem, προΐημι φωνήν. folia, ἀνίημι φύλλα, φυλλοφυῶ. animam, ἐκπνέω. 2) manu emitto aliquem, ἐξαφίημί τινα τῆς ἐξουσίας, ἀφίημί τινα ἐλεύθερον, ἀπελευθερῶ τινα, χειράφετον ποιῶ τινα.
emmānes, is, ἀ. (ἐμμανής), ὑοσκύαμος. φ. 'Απουλήϊος.
ĕmo, ēmi, emtum, ĕre, aliquid, λαμβάνω τι (χρημάτων), ὠνοῦμαι, (πρίασθαι) ἀγοράζω τι. aliquid tanti, τόσου ὠνοῦμαι τι. parvo, μικροῦ. bene, ἄξιον, τῆς ἀξίας. care, τίμιον, πολλοῦ. viginti minis, εἴκοσι μνῶν. aliquid ab ἢ de aliquo, ὠνοῦμαί τι παρά τινος. percussorem in aliquem, ὠνοῦμαι, μισθοῦμαί τινα ἐπὶ δολοφονίᾳ τινός. aliquem beneficiis, ἀναρτῶμαι, ἀνακτῶμαί τινα εὐεργεσίαις. immortalitatem morte, τοῦ θανάτου ὠνοῦμαι ἀθανασίαν.
*ē-mŏdĕror, ari, aliquid, μετριάζω τι.
*ē-mŏdŭlor, ari, aliquem, ὑμνῶ, ᾄδω τινά.
ēmŏlĭmentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ emolumentum.
ē-mōlĭor, ītus sum, iri, aliquid, ἀνακινῶ τι. 2) ἐκτελῶ, ἀποτελῶ τι.
ēmōlītus, a, um, ἴδε emolior.
ēmŏlĭtus, a, um, ἴδε emolo.
ēmollesco, ĕre, μαλακίζομαι, ἐκμαλθακοῦμαι.
ē-mollĭo, ĭi, ītum, ire, aliquid, ἐκμαλάσσω, ἐκμαλθακῶ, μαλακίζω τι.
ēmollītus, a, um, ἴδε emollio.
ē-mŏlo, ĭtum, ĕre, aliquid, καταλῶ, ἀλῶ, ἀλήθω τι μεταφ. καταναλίσκω.
ēmŏlŭmentum, i, οὐ. (emolior) χαλεπὸν ἔργον, χαλεπότης, μηχανή, χαλεπὸν μηχάνημα. 2) ὠφέλημα, ὠφέλεια, κέρδος, καρπός. aliquid mihi emolumento est, ἔστι μοί τι ὠφέλεια, ἐν, ἐπ' ὠφελείᾳ.
ē-mŏnĕo, ēre, aliquem, παραινῶ τινα.
ē-mŏrĭor, mortŭus sum, i, ἐξαποθνήσκω, ἀποθνήσκω. μεταφ. arbor emoritur, τὸ δένδρον ἀπομαραίνεται. laus, ἀφανίζεται ἡ δόξα.
ēmorsus, a, um, ταὐτὸ τῷ morsus, a, um. Πλίνιος.
*ēmortŭālis, e, (emorior) θανάσιμος, τοῦ θανάτου.
ēmortŭus, a, um, ἴδε emorior.
ēmōtus, a, um, ἴδε emoveo.
ē-mŏvĕo, ōvi, ōtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἀποκινῶ, ἐξωθῶ, ἐκποδὼν ποιοῦμαί τινα ἤ τι. plebem de medio, διακρίνω, διωθοῦμαι τὸν ὄχλον. aliquem senatu, ἐξωθῶ, ἐκβάλλω τινὰ τῆς συγκλήτου. curas, ἐκποδὼν ποιοῦμαι, ἀπελαύνω τὰς φροντίδας. 2) ἀνακινῶ. terram, ἀνακινῶ, ἀνασκάπτω τὴν γῆν. 3) διακινῶ. διασείω τι.
Empĕdŏcles, is, ἀ. 'Εμπεδοκλῆς.
empĕtros, i, ἀ. ἔμπετρον (φυτόν). ταὐτὸ τῷ calcifraga.
emphăsis, is, θ. ἔμφασις.
emphragma, ătis, οὐ. ἔμφραγμα.
emphўteusis, is, θ. ἐμφύτευσις.
empīrĭce, ēs, θ. καὶ empīrĭca, ae, θ. καὶ empirica, orum, οὐ. πληθ. Πλίνιος. ἡ ἐμπειρική.
empīrĭcus, i, ἀ. ἐμπειρικός.
emplastrātĭo, ĭōnis, θ. εἶδος ἐνοφθαλμισμοῦ.
emplastro, atum, are, ἐμπλάσσω, ἐνοφθαλμίζω (δένδρον).
emplastrum, i, οὐ. ἔμπλαστρον.
emplecton, i, οὐ. ἔμπλεκτον.
empneumătōsis, is, θ. ἐμπνευμάτωσις.
empŏnēma, ătis, οὐ. ἐμπόνημα, (βελτίωσις ἀγροῦ πόνῳ χειρῶν).
empŏrētĭcus, a, um, ἐμπορητικός.

Digitized by Google

empŏrĭum, ĭi, οὐ. ἐμπόριον.
empŏrus, ī, ἀ. ἔμπορος.
emptĭcĭus, (-tius), a, um, ὠνητός, ἀγοραστός.
emptĭo, ĭōnis, θ. (emo) ὠνή, ὤνησις, ἀγόρασις.
emptīvus, a, um, ταὐτὸ τῷ empticius.
emptĭto, avi, atum, are (θαμιστ. τοῦ emo) aliquid, συναγοράζω, ὠνοῦμαί τι.
emptor, ōris, ἀ. (emo) ὠνητής.
emptrix, īcis, θ. ἡ ὠνουμένη.
*emptŭrĭo, ire, (ἐφετ. τοῦ emo) ὠνησείω.
emptus, a, um, ἴδε emo.
emticius, emtio, κ.τ.λ. ἴδε empticius, κ.τ.λ.
ē-mūgĭo, ire, ἐκμυκῶμαι.
ē-mulgĕo, sum, ĕre, ἐξαμέλγω. μεταφορ. ἐξαντλῶ.
ēmulsus, a, um, ἴδε emulgeo.
*ēmunctĭo, ĭōnis, θ. (emungo) τὸ ἀπομύττειν.
ēmunctōrĭum, ĭi, οὐ. ἐπαρυστήρ.
ēmunctus, a, um, ἴδε emungo.
†ēmundātĭo, ĭōnis, θ ἀποκάθαρσις.
ē-mundo, atum, are, aliquid, ἐκκαθαίρω τι. Κολουμέλλας.
ē-mungo, nxi, ctum, ĕre, ἀπομύττω. me emungo εἴτε emungor, ἀπομύττομαι. μεταφορ. emunctus καὶ homo emunctae naris, ὁ ἀστεῖος, κομψός. 2) aliquem, ἀπομύττω, προμύττω, κορυζῶ, φενακίζω τινά. aliquem aliqua re, ὑπεξαιροῦμαί τινός τι, ἀποστερῶ τινά τι.
ē-mūnĭo, īvi, εἴτε ĭi, ītum, ire, aliquid, ἐξοχυρῶ, ὀχυρῶ, στερεῶ τι. aliquid ab aliquo, σκεπάζω τι ἀπό τινος. 2) κατασκευάζω.
ēmūnītus, a, um, ἴδε emunio.
*ēmusco, are, (ex-muscus) aliquid, καθαρὸν τοῦ βρύου ποιῶ τι.
ēmūtātĭo, ĭōnis, θ. (emuto) ἐξάλλαξις.
ē-mūto, atum, are, aliquid, ἐξαλλάττω, ἀλλάττω τι.
ĕmys, ўdis, θ. ἐμύς, (εἶδος χελωνῶν).
ēn, ἐπιφών. ἤν, ἠνί, ἠνίδε, ἰδέ, ἰδού. en ego! ἰδοὺ ἐγώ! en causa (σπαν. causam), ἰδοὺ ἡ αἰτία. 2) δή. en, accipe! λαβὲ δή! ἀλλὰ λαβέ! λάμβανε τοίνυν! en age! ἄγε δή! ἀλλ' ἄγε! en, quid agis? τί δὴ πράττεις; ἀλλὰ τί ποιεῖς; en, quid ago, εἴτε en, quid agam? νῦν δέ, τί ποιήσω;
enargīa, ae, θ. ἐνάργεια.
ē-narrābĭlis, e, δυνάμενος ἐξηγηθῆναι. non enarrabilis, ἀνεξήγητος.
ēnarrāte, ἐπίρ. διηγητικῶς, διεξοδικῶς.
ēnarrātĭo, ĭōnis, θ. ἐξήγησις, διήγησις.
ēnarrātīvus, a, um, ἐξηγητικός.
ēnarrātor, ōris, ἀ. ἐξηγητής.
ē-narro, avi, atum, are, aliquid, ἐξηγοῦμαι, διηγοῦμαί τι.
ē-nascor, ātus sum, i, ἐκγεννῶμαι, ἐκγίγνομαι, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
ē-năto, avi, are, ἐκνήχομαι, ἐκκολυμβῶ. μεταφ. διαδύομαι, διεκδύω, διαφεύγω.
ēnātus, a, um, ἴδε enascor.
*ēnāvālus, a, um, (ex-navo) τελεσθείς.
ē-nāvĭgo, avi, atum, are, ἐκπλέω. 2) aliquid, διαπλέω τι.
encaenĭa, orum, οὐ. πληθ. ἐγκαίνια.
e n c a r d ĭ a, ae, θ. ἄγνωστος λίθος. Πλίνιος.
encaustĭcus, a, um, ἐγκαυστικός.
encaustus, a, um, ἔγκαυστος. encaustum sacrum καὶ encautum, ἔγκαυστον, τὸ πορφυροῦν βάμμα, ᾧ ἀντὶ μέλανος ἐχρῶντο ὑπογράφοντες οἱ Ῥωμαίων αὐτοκράτορες.
encautārĭum, ĭi, οὐ. ἀρχεῖον, οὕτω κληθὲν ἀπὸ τῶν encauta. ἴδε τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον.
Encĕlădus, i, ἀ. Ἐγκέλαδος.
enclĭma, ătis, οὐ. ἔγκλιμα.
encliticus, a, um, ἐγκλιτικός.
encolpĭas, ae, ἀ. καὶ μᾶλλον encolpiae, arum, ἀ. πληθ. ἐγκολπίας ἄνεμος.
encombōma, ătis, οὐ. ἐγκόμβωμα.
Encrĭnŏmĕnos, i, ἀ Ἐγκρινόμενος (ἄγαλμα Ἀλκαμένους).
encyclĭos, on, ἐγκύκλιος.
encўtus, i, ἀ. ἔγχυτος (πλακοῦς).
endo καὶ indu (ἔνδον) ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ in.
endogrĕdĭor, endoploro, κ τ.λ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ingredior, implo o κ.τ.λ.
endrŏmis, ĭdis, θ. ἐνδρομίς (περιβόλαιον ἐξ ἐρίου, ἀνδρομίδα;).
Endўmĭon. ĭōnis, ἀ. Ἐνδυμίων.
*ēnĕcātrix, īcis, θ. φονεύτρια.
ē-nĕco, ŭi, ctum, (σπαν. avi, atum) are, aliquem ἢ aliquid, ἀποκτείνω, κατακτείνω τινά, διαφθείρω τινὰ ἢ τι. enecor fame, κατατρύχομαι, καταπονοῦμαι ὑπὸ πείνης. 2) ἐκκωφῶ, ἐνοχλῶ τινα.
ĕnēma, ănis, οὐ. ἔνεμα (κλυστήριον).
†ĕnergēma, ătis, οὐ. ἐνέργημα.
*ēnervātĭo, ĭōnis, θ. μαλακία.
ēnervis, e, (ex-nervus) ἄνευρος, ἄτονος, μαλακός.
ēnervo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἐκνευρίζω, μαλακίζω τινὰ ἢ τι. enervatus, a, um, ἄνευρος, ἄτονος, μαλακός.
engībătă, ōrum, καὶ angībătă, ōrum, οὐ. πληθ. εἰκόνιά τινα ἐν ἀγγείοις ἄνω καὶ κάτω βαίνοντα (ἀγγειοβάται).
Engŏnăsi, εἴτε Engonasin, ὁ ἐν γόνασιν (ἄστρον).
e n g ŏ n ă t o n, i, οὐ. εἶδος σκιαθήρου. Βιτρούβιος.
Enguīni, orum, ἀ. πληθ. Ἐγγυῖνοι. Enguina civitas, ἡ τούτων πολιτεία.
Engўĭon, εἴτε Engŭĭon, i, οὐ. Ἐγγύϊον, πόλις Σικελίας, τανῦν Gangi.
ēnhaemon, i, οὐ. ἔναιμον (φάρμακον).

Digitized by Google

ĕnharmŏnĭcus, εἴτε enharmŏnĭus, a, um, ἐναρμονικός, ἐναρμόνιος.
ĕnhydris, ĭdis, θ. ἐνυδρὶς (ἐνυδρόβιος ὄφις). Πλίνιος.
ĕnhydros, i, θ. ἔνυδρος (λίθος).
ĕnhydrus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ enhydris. Σολῖνος.
ēnĭco, are, ταὐτὸ τῷ eneco.
†ĕnigma, ἀντὶ aenigma. Προυδέντιος.
ĕnim, σύνδ. (ĕ-nam) γάρ. video difficile esse, sum enim solus, ὁρῶ χαλεπὸν εἶναι, μόνος γάρ εἰμι. neque enim, οὐ γάρ, οὐδὲ γάρ. quid enim dicam? τί γὰρ ἂν εἴποιμι; quid enim? τί γάρ; τί οὖν; 2) τοι, δῆλα δή, δῆλον ὅτι. Σημ. Τὸ enim οὐ τίθεται ἐν ἀρχῇ λόγου, εἰμὴ παρὰ κωμικοῖς σπανίως. Σπανιώτατα δ' εὕρηται καὶ τὸ namque enim.
ĕnimvēro, σύνδ. (enim-vero) γάρ τοι, ἀλλὰ γάρ. ita enimvero, οὕτω γάρ τοι. ain vero? ajo enimvero, ἀλλὰ φής; φημὶ γάρ. λέγεις σύ; λέγω γὰρ οὖν. enimvero es vituperandus, ἀλλὰ μὴν (ἀλλά τοι) μέμψεως ἄξιος εἶ.
Ĕnīpeus, ĕi, ἀ. Ἐνιπεύς.
ēnīsus, a, um, ἴδε enitor.
ē-nĭtĕo, ŭi, ēre, ἐκλάμπω, λάμπω. μεταφ. ἐκλάμπω, ἐκπρέπω.
ē-nĭtesco, ŭi, ĕre, ἐκλάμπω, ἀναλάμπω. μεταφ. ἐκλάμπω, διαλάμπω.
ē-nītor, īsus καὶ ixus sum, i, διατείνομαι, πειρῶμαι. enitere ut nos juves, πειρῶ ὑμῖν βοηθεῖν. enitor, ne fiat res, διατείνομαι, μὴ γενέσθαι τὸ πρᾶγμα. ad dicendum, διατείνομαι, φιλοτιμοῦμαι πρὸς τὸ λέγειν. pro aliquo, ἐρείδομαι ὑπέρ τινος. in editiora, διαδύομαι ἄνω. in montem, φιλοπόνως ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ ὄρος. nihil est, quo virtus non possit eniti, οὐδέν, οὗ ἡ ἀρετὴ οὐ δύναται ἐξικνεῖσθαι. enitor per angustias, διαδύομαι διὰ τῶν στενῶν. Σημ. παθητ. enisum est ab iisdem, οἱ αὐτοὶ ἐπειράθησαν. 2) aliquem, ἀποκυῶ, ἀποτίκτω. γεννῶ τινα. 3) aliquid, φιλοπόνως ἀναβαίνω τι.—enixus εἴτε enisus, a, um, ἐντεταμένος, ἔντονος, διάτονος. 2) enixa, ae, θ. ἡ ἀποτεκοῦσα.
ēnixe, εἴτε enixim, ἐπίρ. ἐντόνως, εὐτόνως, διατόνως, σπουδῇ.
*ēnixo, are, ταὐτὸ τῷ enitor. Πρόβος.
ēnixus, a, um, ἴδε enitor.
ēnixus, ūs, ἀ. (enitor) ἀποκύησις.
Enna, ae, ταὐτὸ τῷ Henna.
Ennĕăcrūnos, i, θ. Ἐννεάκρουνος.
ennĕăpharmăcum (emplastrum), i, οὐ. ἐννεαφάρμακον (ἔμπλαστρον). Κέλσος.
ennĕaphthongos, on, ἐννεάφθογγος.
ennĕăphyllon, i, οὐ. ἐννεάφυλλον (βοτάνη).
ennĕas, ădis, θ. ἐννεάς. Κηνσωρῖνος.

Ennensis, e, ταὐτὸ τῷ Hennensis.
Ennĭānista, ae, ἀ. μιμητὴς Ἐννίου.
Ennĭus, ii, ἀ. Ἔννιος.
†ennoea, ae, θ. ἔννοια, εἷς τῶν τοῦ Βαλεντίνου αἰώνων.
Ennŏsĭgaeus, i, ἀ. Ἐννοσίγαιος.
ē-no, avi, are, ἐκνήχομαι, ἐκκολυμβῶ. ποιητ. πέτομαι. 2) aliquid, διανήχομαί τι.
ēnōdāte, ἐπίρ. ἀνεπτυγμένως, σαφῶς.
ēnōdātĭo, ĭōnis, θ. ἀνάπτυξις, ἀνάλυσις.
ēnōdātor, ōris, ἀ. ἐξηγητής.
ēnōdis, e, (ex-nodus) ἄνοζος, μὴ ἔχων γόγγρους, λεῖος.
ē-nōdo, avi, atum, are, aliquid, ἀφαιρῶ τινος τοὺς ὄζους, γόγγρους. μεταφ. ἀναλύω, ἀναπτύσσω, ἐξηγοῦμαί τι.
ēnorchis, is, θ. ἔνορχις (λίθος τις ἄγνωστος τῶν τιμίων).
*ēnormāte, ἢ enormatae, ταὐτὸ τῷ enormiter, ἢ enormes. ἀμφ. γρ. Λ. Γλωσσ.
ēnormis, e, (ex-norma) ἔκμετρος, ἀνώμαλος, ἄκοσμος, ἄτακτος. 2) ὑπέρμετρος, ὑπερμεγέθης.
ēnormĭtas, ātis, θ. ἀνωμαλία, τὸ ἔκνομον. 2) τὸ ὑπερμέγεθες, ὑπέρμετρον.
ēnormĭter, ἐπίρ. ἀνωμάλως, παρανόμως.
ēnŏtesco, tŭi, ĕre, ἐκφέρομαι, διαδίδομαι.
ē-nŏto, avi, atum, are, aliquid, σημειῶ τι.
*ens, tis, οὐ. (sum) τὸ ὄν.
ensĭcŭla, ae, θ. Πρόβος, καὶ
ensĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ ensis) ξιφίον, ξιφίδιον.
ensĭfer, ĕra, ĕrum, (ensis-fero) ξιφηφόρος, ξιφήρης.
ensĭger, ĕra, ĕrum, (ensis-gero) ξιφηφόρος.
ensĭlia, ĭum, οὐ. πληθ. ξιφαποθήκη.
ensis, is, ἀ. (ἔγχος;) ξίφος, φάσγανον, ἄορ. ποιητ. ὁ πόλεμος. 2) ἄστρον ἐν τῷ Ὠρίωνι.
entăsis, is, θ. ἔντασις.
entĕlĕchīa, ae, θ. ἐντελέχεια.
Entella, ae, θ. ἡ Ἐντέλλα, πόλις Σικελίας.
Entellīni, ōrum, ἀ. πληθ. Ἐντελλῖνοι.
entĕrŏcēle, ēs, θ. ἐντεροκήλη.
en-thĕātus, a, um, ἐνθουσιῶν.
†enthēca, ae, θ ἐνθήκη.
enthĕus, a, um, ἔνθεος
enthȳmēma, ătis, οὐ. ἐνθύμημα.
enthȳmēsis, is, θ. ἐνθύμησις.
ē-nūbĭlo, avi, atum, are, aliquid, ἀποκαλύπτω, φωτίζω τι.
ē-nūbo, psi, ĕre, ἐκγαμοῦμαι.
ēnuclĕāte, ἐπίρ. εὐκρινῶς.
ēnuclĕo. avi, atum, are, aliquid, ἐκπυρηνίζω τι. 2) διασαφηνίζω, διευκρινῶ, εὐκρινῶ τι.—enucleatus, a, um, εὐκρινής.
ē-nūdo, avi, are, aliquid, ἀπογυμνῶ, ἐκδηλῶ τι.
ēnŭmĕrātĭo, ĭōnis, θ. ἐξαρίθμησις, ἐπαρίθμησις. 2) ἀνακεφαλαίωσις.

Digitized by Google

ē-nŭmĕro, avi, atum, are, aliquid, ἐξαριθμῶ, ἀπαριθμῶ. pretium, ἀπαριθμῶ, ἀποτείνω τὴν τιμήν. 2) ἐξαριθμῶ, ἀπαριθμῶ, ἀφηγοῦμαι, διέξειμί τι.
ĕnuncĭātĭo, enuncio κ.τ.λ. ἴδε enuntiatio, κ.τ.λ.
*ēnuncŭpo, are, ταὐτὸ τῷ nuncupo.
*ēnundĭno, are, (nundinae) aliquid, ἀγοράζω τι.
enunquam ἢ en unquam, ταὐτὸ τῷ ecquando· Φῆστος.
ēnuntĭātĭo, ĭōnis, θ. ἐκφορά, ἀπόφανσις, ἐξαγγελία.
ēnuntĭātīvus, a, um, ἀποφαντικός. Σενέκας.
ēnuntĭātor, ōris, ἀ. ὁ ἐκφέρων, ὁ ἀποφαινόμενος. Ἐπιγρ.
ēnuntĭātrix, īcis, θ. ἡ ἐκφέρουσα, ἀποφαινομένη, ἐξηγουμένη. 2) ars enuntiatrix, ἡ ῥητορική. Κοϊντιλιανός.
ēnuntĭātum, i, οὐ. ἴδε enuntio.
ē-nuntĭo, (ἢ ēnuncĭo) avi, atum, are, aliquid, ἐξαγγέλλω. ἐκφέρω τι. sociorum consulta hostibus, τὰς τῶν συμμάχων βουλὰς τοῖς πολεμίοις. 2) ἐκφέρω, ἀποφαίνομαί τι. sententiam breviter, τὴν γνώμην διὰ βραχέων. enuntiatum, i, οὐ. ἀπόφανσις, ἀξίωμα. 3) ἐκφέρω, προφέρω. litteras, γράμματα.
*ēnuptĭo, ĭōnis, θ. (enubo) τὸ ἐγγαμεῖσθαι.
ē-nūtrĭo, īvi, εἴτε ĭi, ītum, īre, aliquem ἢ aliquid, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω τινὰ ἤ τι. μεταφ. προάγω.
Ĕnȳo, ūs, θ. Ἐνυώ.
ĕo, īvi καὶ ĭi, ĭtum, īre, (ἴω) εἶμι, βαδίζω, ἔρχομαι, χωρῶ. i domum, ἴθι οἴκαδε. i in crucem! ἄπαγε εἰς κόρακας! i nunc! ἴθι νῦν! ἴθι δή! ibo ei subsidio, εἶμι βοηθήσων αὐτῷ. equo vel curru eo in locum, ἐφ' ἵππου ἢ ἐφ' ἁμάξης πορεύομαι εἰς τόπον. sudor per artus it, ὁ ἱδρὼς χωρεῖ διὰ τῶν μελῶν, διέρχεται τὰ μέλη. alvus non it, ἡ κοιλία οὐ κινεῖται. brachia eunt in ramos, οἱ βραχίονες μεταβάλλονται εἰς κλῶνας. τριτοπροσ. non est itum, cum iri debuit, οὐκ ἐπορεύθησαν ὁπότε ἔδει ἰέναι. itur in silvam, χωροῦσιν εἰς τὸ δάσος. eundum est, ἰτέον, ἰτητέον. ire in lacrimas, ἰέναι εἰς τὸ δακρύειν, ἄρχεσθαι δακρύειν. ire per singula, διεξιέναι ἕκαστον. per oppida rumor it, λόγος χωρεῖ διὰ τῶν πόλεων. ire viam, ὁδοιπορεῖν. ire freta, πλεῖν. 2) ire in (ad, advorsus, contra) hostem, ἰέναι, ἔρχεσθαι, χωρεῖν ἐπὶ (πρὸς) τὸν πολέμιον, ἐναντίον τῷ πολεμίῳ. 3) οἴχομαι, φθίνω, παρέρχομαι. homo it, ὁ ἄνθρωπος οἴχεται, ἀποθνήσκει. dies, ἡ ἡμέρα παρέρχεται. 4) aliquid it tot numis, πωλεῖταί τι τόσου. 5) ire εἴτε pedibus ire in sententiam alicujus, προσχωρεῖν, προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ τινός. ibatur in eam sententiam, οἱ πλείους προσετίθεντο τῇ γνώμῃ ἐκείνῃ 6) χωρῶ, προχωρῶ, πρόειμι. res melius it, τὸ ἔργον εὐτυχέστερον χωρεῖ. prorsus ibat res, εὖ προῄει τὸ ἔργον. 7) τὸ eo μετὰ τοῦ σουπίνου καὶ ποιητικῶς μετ' ἀπαρεμφάτου σημ. εἶμι εἴτε ἔρχομαι ποιήσων, μέλλω ποιεῖν, μέλλω ποιήσειν. eo visere aliquem, εἶμι, ἔρχομαι ἐπισκεψόμενός τινα. eo dormitum εἴτε cubitum, κοιμῶμαι, κατακλίνομαι καθευδήσων. eo perditum aliquem, μέλλω ἀπολέσαι τινά. ereptum eunt, ἔρχονται ἀφαιρεσόμενοι. eo attollere facta regum, μέλλω μεγαλύνειν τὰς τῶν βασιλέων πράξεις. 8) τὸ iri μετὰ σουπίνου περιφράζει τὸ ἀπαρέμφ. τοῦ παθητ. μέλλ. π. χ. redditum iri, ἀποδοθήσεσθαι κ.τ.τ.
ĕo, ἐπίρ. (is) ἐκεῖσε, ἐνταῦθα. eo se recipiunt, ἐκεῖσε ὑποχωροῦσι. eo quod intendit pervenit, ἐκεῖσε, ὅποι σπεύδει, ἀφικνεῖται. res eo crevit, εἰς τοσοῦτον προήχθη τὰ πράγματα. eo insolentiae procesit ut-, εἰς τοῦτο (εἰς τοσοῦτον) ὕβρεως ἦλθεν, ὥστε—, res eo valebat, ut, τὸ πρᾶγμα ἀπέβλεπεν εἰς τὸ—. res eo erat loci, εἰς τοῦτο ἦλθε τὰ πράγματα. eo usque, dum (donec, ut), μέχρι τοσούτου, ἕως.—2) διὰ τοῦτο ὅθεν. eo vereor, διὰ τοῦτο φοβοῦμαι. eo, quod a te dicitur, διὰ τοῦτο, ὅτι (διότι) ὑπὸ σοῦ λέγεται. 3) τόσῳ, τοσούτῳ. eo gravior, quo major, τοσούτῳ χαλεπώτερος, ὅσῳ μείζων. eoque magis, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον.
ĕōdem, ἐπίρ. (idem) αὐτόσε, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, εἰς ταὐτό. omnes eodem conducit, πάντας συνάγει αὐτόσε. eodem, unde erat profectus, se recepit, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ὅθεν ἐξῆλθεν, ὑπεχώρησεν. eodem pertinet, εἰς ταὐτὸ συντείνει.
ĕon, ōnis, θ. ἄγνωστον δένδρον.
ĕopse, ἀρχαϊκῶς ἐκ τοῦ eo ipso.
Ēos, θ. Ἠώς (μόνον κατ' ὀνομαστικὴν ἀπαντᾶται).
ēōus, a, um, ἠῷος, ἀνατολικός.
eousque, ἐπίρ. ἴδε eo, ἐπίρ.
ĕpactae, arum, θ. πληθ. ἐπακταὶ ἡμέραι.
Ĕpămīnondas, ae, ἀ. Ἐπαμεινώνδας.
ĕpăphaerĕsis, is, θ. ἐπαφαίρεσις.
Ĕpăphus, i, ἀ. Ἔπαφος.
*ĕpastus, a, um, (ex-pascor) ἀποβεβοσκημένος.
ĕpendȳtes, ae, ἀ. ἐπενδύτης.
Ĕpēus, i, ἀ. Ἐπειός.
ĕphēbēum, i, οὐ. ἐφηβεῖον.
ĕphēbĭcus, a, um, ἐφηβικός.
ĕphēbus, i, ἀ. ἔφηβος.
ĕphĕdra, ae, θ. ἐφέδρα (φ.)

Digitized by Google

ĕphēlis, ĭdis, θ. ἐφηλίς, (κηλὶς προσώπου).
ĕphēmĕris, ĭdis, θ. ἐφημερίς.
ĕphēmĕron, i, οὐ. ἐφήμερον (φυτόν).
Ĕphĕsus, i, θ. Ἔφεσος. Ephesius, a, um, Ἐφέσιος. Ephesii, ἀ. πληθ. Ἐφέσιοι.
Ĕphĭaltes, ae, ἀ. Ἐφιάλτης.
*ĕphippĭātus, a, um, ἐφιππίῳ χρώμενος.
ĕphippĭum, ĭi, οὐ. ἐφίππιον.
ĕphŏrus, i, ἀ. ἔφορος.
Ĕphŏrus, i, ἀ. Ἔφορος.
Ĕphȳra, ae, εἴτε Ephȳre, ēs, θ. Ἐφύρα, ἀρχαῖον τῆς Κορίνθου ὄνομα.
Ĕphȳraeus, Ĕphȳrēus, εἴτε Ephyrēĭus, a, um, Ἐφυραῖος, Κορινθιακός.
Ĕphȳrēĭădes, ae, ἀ. Ἐφυραῖος, Κορίνθιος.
Ĕphȳrēus, a, um, ἴδε Ephyraeus.
ĕpĭbăta, ae, ἀ. ἐπιβάτης.
ĕpĭcēdīon, ĭi, οὐ. ἐπικήδειον.
Ĕpĭcharmus, i, ἀ. Ἐπίχαρμος.
ĕpĭchīrēma, ătis, οὐ. ἐπιχείρημα.
ĕpĭchȳsis, is, θ. ἐπίχυσις (ἀγγεῖον).
ĕpĭcĭthărisma, ătis, οὐ. ἐπικιθάρισμα.
ĕpiclintae, arum, θ. πληθ. ἐπικλινταί.
ĕpĭcoenus, a, um, ἐπίκοινος.
ĕpĭcōpus, a, um, ἐπίκωπος.
ĕpĭcrŏcum, i, οὐ. ἐπίκροκον (ἔνδυμα).
ĕpĭcrŏcus, a, um, λεπτὸς ὥσπερ τὸ ἐπίκροκον.
Ĕpĭcūrēus, a, um, Ἐπικούρειος.
Ĕpĭcūrus, i, ἀ. Ἐπίκουρος.
ĕpĭcus, a, um, ἐπικός.
ĕpĭcyclus, i, ἀ ἐπίκυκλος.
Ĕpĭdamnus, i, θ. Ἐπίδαμνος, ἡ εἶτα Δυρράχιον καλουμένη. Epidamnĭus, a, um, Ἐπιδάμνιος. Epidamnienses, ium, ἀ. πληθ. Ἐπιδάμνιοι.
Ĕpĭdaurēus, Epidaurĭus Epidaurĭcus καὶ Epidauritānus, a, um, Ἐπιδαύριος.
Ĕpĭdaurus, i, θ Ἐπίδαυρος.
ĕpĭdectĭcālis, is, ἀ. terminus, ἐπιδεικτικός, ἤτοι κύριος ἢ γωνιαῖος ὅρος ἐν τοῖς ἀγροῖς.
ĕpĭdēmus, a, um, ἐπίδημος.
ĕpĭdipnis, ĭdis, θ. ἐπιδειπνίς.
ĕpĭdrŏmus, i, ἀ. ἐπίδρομος (σχοινίον καθελκόμενον).
ĕpĭgīa, ae, θ. ἐπίγεια (εἶδος χθαμαλῶν καλάμων). Πλίνιος. φ.
ĕpĭglossis ἢ ĕpĭglottis, ĭdis, θ. ἐπιγλωσσίς.
Ĕpĭgŏni, orum, ἀ. Ἐπίγονοι.
ĕpĭgramma, ătis, οὐ. ἐπίγραμμα.
ĕpĭgrammătārĭus, ĭi, ἀ. ἐπιγραμματογράφος.
ĕpĭgrammătĭon, ĭi, οὐ. ἐπιγραμμάτιον
ĕpĭgri, orum, ἀ. πληθ. ξύλινοι ἧλοι. ἀμφ. γρ. πρβλ. epiurus.
ĕpĭlepsĭa, ae, θ. ἐπιληψία.
ĕpĭleptĭcus, a, um, ἐπιληπτικός.
ĕpĭlēus, i, ἀ. εἶδος ἱέρακος.
ĕpĭlŏgus, i, ἀ. ἐπίλογος.
ĕpĭmēdĭon, ĭi, οὐ. ἄγνωστον φυτόν. 2) κιγκλίδες κλίμακος.
ĕpĭmēlas, antis, ἀ (ἐπιμέλας, ἄγνωστός τις λίθος τῶν τιμίων).
Ĕpĭmēnĭdes, is, ἀ. Ἐπιμενίδης.
Ĕpĭmētheus, ĕi, ἀ. Ἐπιμηθεύς.
Ĕpĭmēthis, ĭdis, θ. Ἐπιμηθίς.
ĕpĭnīcĭa, orum, οὐ. πληθ. ἐπινίκια.
ĕpĭnyctis, ĭdis, θ. ἐπινυκτίς (νόσος).
ĕpĭpactis, ĭdis, θ. ἐπιπακτίς (βοτάνη).
ĕpĭpĕtron, i, οὐ. ἐπίπετρον (φυτόν).
Ĕpĭphănīa, (ĕa) ae, θ. Ἐπιφάνεια (ὄνομα πόλεών τινων τῆς Ἀσίας).
ĕpĭphōnēma, ătis, οὐ. ἐπιφώνημα.
ĕpĭphŏra, ae, θ. ἐπιφορά.
Ēpīrensis, e, Ἠπειρωτικός.
ĕpĭrhēdĭum, ĭi, οὐ. (ἐπὶ—rheda) ζυγόδεσμος, ἁρμάτειος ἱμάς, σύρτης, σειρά.
Ēpīrōtes, ae, ἀ. Ἠπειρώτης.
Ēpīrōtĭcus, a, um, Ἠπειρωτικός.
Ēpīrus, (-os), i, θ. Ἤπειρος.
ĕpiscēnĭum, ĭi, οὐ. ἐπισκήνιον.
ĕpiscēnos, i, θ. ταὐτὸ τῷ episcenium.
†ĕpiscŏpālis, e, ἐπισκοπικός.
†ĕpiscŏpālĭter, ἐπίρ. ἐπισκοπικῶς.
†ĕpiscŏpātus, ūs, ἀ. ἐπισκοπή, ἐπισκοπικὴ τιμή.
ĕpiscŏpus, i, ἀ. ἐπίσκοπος, ἐπιστάτης. 2) παρὰ τοῖς ἐκκλησ. ἐπίσκοπος.
ĕpiscȳnĭum, ĭi, οὐ. ἐπισκύνιον (τὸ ἄνω μέρος τῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ κογχῶν). μεταφ. αὐστηρότης.
ĕpistătes, ae, ἀ. ἐπιστάτης.
ĕpistŏla καὶ epistŭla, ae, θ. ἐπιστολή.
ĕpistŏlāris, e, ἐπιστολικός.
ĕpistŏlārĭus, ĭi, ἀ. γραμματοκομιστής.
ĕpistŏlĭum, ĭi, οὐ. ἐπιστόλιον.
ĕpistȳlĭum, ĭi, οὐ. ἐπιστύλιον.
ĕpĭtăphista, ae, ἀ. ὁ ἐπιταφίους λόγους συγγράφων.
ĕpĭtăphĭum ἢ ĕpĭtăphĭon, ĭi, οὐ. ἐπιτάφιον. 2) ἐπιτάφιος λόγος.
ĕpĭthălămĭum, ĭi, οὐ. ἐπιθαλάμιον.
ĕpĭthēca, ae, θ. ἐπιθήκη.
ĕpĭthēma, ătis, οὐ. ἐπίθεμα.
ĕpĭthēmătĭum, ĭi, οὐ. ἐπιθεμάτιον.
ĕpĭthēton, i, οὐ. ἐπίθετον.
ĕpĭthȳmon, i, οὐ. ἐπίθυμον (φ).
ĕpĭtŏgĭum, ĭi, οὐ. (ἐπί-toga) ἐπενδύτης.
ĕpĭtŏme, ēs, καὶ epitoma, ae, θ. ἐπιτομή.
ĕpĭtŏmo, avi, atum, are, (epitome) γράφω κατ' ἐπιτομήν. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
ĕpĭtoxis, ĭdis, θ. ἐπιτοξίς (ἐντομὴ καταπέλτου, ἔνθα ἡ νευρή).
ĕpitrăpezĭus, a, um, ἐπιτραπέζιος.
ĕpĭtrĭtos, a, um, ἐπίτριτος.

Digitized by Google

ĕpĭtrŏpos, i, ἀ. ἐπίτροπος.
ĕpĭtyrum, i, οὐ. ἐπίτυρον (ἔδεσμά τι).
ĕpĭūrus, i, ἀ. ἐπίουρος, ξύλινος ἧλος.
ĕpizўgis, ĭdis, θ. ἐπιζυγὶς (μέρος καταπέλτου, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιτοξίς).
ĕpŏdes, um, ἀ. πληθ. εἶδος ἰχθύων.
ĕpōdos, i, α. ἐπῳδός.
Epŏna, ae, θ Ἔπονα, θεά τις, πρόνοιαν τῶν ἵππων καὶ ὄνων ποιουμένη. (ἐκ τοῦ ἐπὶ καὶ ὄνος, ἢ ἐκ τοῦ epus=equus).
ĕpops, ŏpis, ἀ. ἔποψ.
ĕpoptae, arum, ἀ. πληθ. ἐπόπται.
Epŏrĕdĭa, ae, θ. Ἐπορεδία, πόλις τῆς ἐπὶ τάδε τῶν Ἄλπεων Κελτικῆς, ἡ τανῦν Yvrea.
eporediae, arum, ἀ. πληθ. Γαλλικὴ λέξις δηλοῦσα ἀγαθοὺς ἱπποδαμαστάς.
ĕpos, οὐ. ἔπος. (μόνον κατ' ὀνομαστ. καὶ αἰτιατικὴν εὕρηται).
ē-pōto, avi, atum, καὶ συνήθ. epōtum, are, aliquid, ἐκπίνω τι. μεταφ. ἀναπίνω, καταπίνω τι.
ēpōtus, a, um, ἴδε epoto.
Eprĭus, ĭi, ἀ. Ἔπριος.
ĕpŭlae, arum, θ. πληθ. ἐδέσματα, βρώματα, βρωτά. 2) εὐωχία, ἑστίασις, θοίνη, (ἡ μεγαλοπρεπὴς ἑστίασις μάλιστα, ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ δημοσία ἢ ἑορταστική). μεταφορ. discendi epulae, ἡ τῶν λόγων (μαθημάτων) ἑστίασις.
ĕpŭlāris, e, θοινητικός.
ĕpŭlātĭo, ĭōnis, θ. εὐωχία, ἑστίασις, θοίνη.
ĕpŭlo, ōnis, ἀ. (epulum) ὁ εὐωχούμενος, θοινατήρ, δαιτυμών. 2) triumviri (ἢ septemviri) epulones, οἱ τρεῖς (ἢ ἑπτὰ) ἱερεῖς, οἱ τοῖς θεοῖς τὰς θοίνας κατασκευάζοντες. 3) κύρ. ὄν. ἀ. Ἐπούλων.
ĕpŭlor, atus sum, ari, (epulum) εὐωχοῦμαι, ἑστιῶμαι, θοινάζω. 2) aliquid, θοινῶ, καταθοινῶμαι.
ĕpŭlum, i, οὐ. θοίνη, δαίς, ἑστίασις. (ἡ δημοσία, ἡ ἑορταστική, σπανιώτερον δὲ ἡ ἰδιωτική).
Ēpўtĭdes, ae, ἀ. Ἠπυτίδης.
ĕqua, ae, θ. ἡ ἵππος.
ĕquārĭus, a, um, (equus) ἱππικός. equarius medicus, ἱππίατρος. equarius, ĭi, ἀ. ἱπποκόμος καὶ ἱππονομεύς. equaria, ae, θ. ἱπποτροφεῖον.
ĕques, ĭtis, ἀ. (equus) ἱππεύς, ἱππότης, ἔφιππος. equites et pedites, ἱππεῖς καὶ πεζοί. 2) ἱππεύς, ὁ ἐκ τῆς ἱππάδος, ἐκ τῆς ἱππικῆς τάξεως.
ĕquester, stris, stre, (eques) ἱππικός. pugna equestris, ἱππικὴ μάχη, ἱππομαχία. copiae equestres, ἡ ἱππικὴ δύναμις, ἱππικόν. statua equestris, ἔφιππος ἀνδριάς, εἰκὼν ἱππέως. 2) equestris ordo, ἡ ἱππάς, τὸ ἱππικόν, ἡ τῶν ἱππέων τάξις. eque stris ordinis vir ἢ equestri loco natus, ὁ εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν.—equestria, ium, οὐ. πληθ. (ὑπον. loca) αἱ ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν ἱππέων ἕδραι.
ē-quĭdem, (ἐπίρ.) γε, τοι, μήν, δή. equidem ego καὶ συνηθ. equidem, ἔγωγε, ἐγώ τοι. nihil equidem novi, ἔγωγε (ἐγώ τοι) οὐδὲν οἶδα. quod equidem sciam, ὅσον γέ μ' εἰδέναι, ὅ,τι μ' εἰδέναι. equidem nos, ἡμεῖς γε. insanit hic equidem, οὗτός τοι μαίνεται. scitis equidem, ἴστε γέ τοι. equidem hercle ἢ equidem edepol, ἦ μήν.
ĕquĭfĕrus, i, ἀ. (equus-ferus) ἵππαγρος.
ĕquīle, is, οὐ. (equus) ἱππών, ἱππόστασις.
*ĕquīmentum, i, οὐ. ἀργύριον τὸ τελούμενον ὑπὲρ τῆς τῶν ἵππων ὀχείας.
*ĕquĭmulga, ae, ἀ. ἢ μᾶλλον ĕquĭmulgus, a, um, (equus-mulgeo) ἱππημολγός. πρβ. caprimulgus.
ĕquīnus, a, um, ἵππειος. equinum lac, ἵππειον γάλα, γάλα ἵππου. equina emptio, ὠνὴ ἵππων.
*ĕquĭo, ire, (equus) ἱππομανῶ.
ĕquĭrĭa, ĭum ἢ ōrum, οὐ. πληθ. ἱπποδρόμια (τὰ ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ) κατὰ τὴν 27 Φεβρουαρίου καὶ 14 Μαρτίου τελούμενα.
Equĭrīne, ἐπιφ. νὴ Κυρῖνον, μὰ τὸν Ῥωμύλον.
ĕquĭsētum, i, οὐ. εἴτε equisēta, ae, θ. καὶ equisētis, is, θ. (equus-seta) ἡ ἵππουρις (φυτόν).
ĕquĭso, ōnis, ἀ. (equus) ἱπποκόμος.
ĕquĭtābĭlis, e, (equito) ἱππάσιμος.
ĕquĭtātĭo, ĭōnis, θ. ἱππασία, ἵππευσις, ἱππεία.
ĕquĭtātus, ūs, ἀ. ἵππευσις. 2) ἡ ἵππος, ἱππικὴ δύναμις, τὸ ἱππικόν. 3) σπαν. ἡ ἱππάς, ἡ τῶν ἱππέων τάξις, τὸ ἱππικόν.
*ĕquĭtĭārĭus, ĭi, ἀ. ἱπποτρόφος.
ĕquĭtĭum, ĭi, οὐ. ἱπποτροφεῖον, συνιππία.
ĕquĭto, avi, atum, are, (eques) ἱππεύω, ἱππάζομαι. in equo, ἵππῳ ἱππάζομαι. per urbes, ἐλαύνω διὰ τῶν πόλεων. 2) aliquid, διϊππεύω τι, διελαύνω διὰ τόπου τινός.
ĕquŭla, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ equa) μικρὰ ἵππος. 2) ἱππομανὴς γυνή, ἵππος.
ĕquŭlĕus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ equus) ἱππίσκος, ἱππίδιον, ἱππάριον. 2) εἶδος βασανιστηρίου.
ĕquŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ equus) ἱππίσκος, ἱππίδιον, ἱππάριον.
Equus Tutĭcus, i, ἀ. Τουτικόν, πόλισμα τῆς Σαυνίτιδος.
ĕquus, i, ἀ. ἵ π π ο ς. equos alo, τρέφω ἵππους, ἱπποτροφῶ. conscendere equum ἢ ascendere in equum, ἀναβαίνειν ἵππον εἴτε ἐπὶ τὸν ἵππον. descendo equo εἴτε ex equo, καταβαίνω ἀπὸ τοῦ ἵππου. ex equo pugno, ἀφ' ἵππου μάχομαι. vehor equo εἴτε in equo, ἐφ' ἵππου ὀχοῦμαι. equo vehor ad aliquem, ἐλαύνω πρός τινα. concito equum in aliquem, ἐλαύνω (τὸν ἵπ-

Digitized by Google

πον) ἐπί τινα. equis virisque, σὺν ἵπποις τε καὶ ἀνδράσι, σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει, πανσυδίῃ. 2) equus fluviatilis, ἱπποπόταμος. 3) equus, ταὐτὸ τῷ aries, κριός, πολεμικὸν ὄργανον. 4) τὸ ἄστρον ὁ Πήγασος.
ērādīcātĭo, ĭōnis, θ. ἐκρίζωσις.
ērādīcĭtus, ἐπίρ. (ex-radix) ῥιζόθεν, ῥίζηθεν.
ērādīco, avi, atum, are, (ex-radix) aliquid, ἐκριζῶ τι. aliquem, ἐκριζῶ, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω τινά.
ē-rādo, si, sum, ĕre, aliquid, ἀποξῶ, ἀποξύω, ἀποψήχω τι. μεταφ. ἀποψῶ, ἐξαλείφω, ἀφανίζω τι.
Ĕrāna, ae, θ. Ἔρανα, πολίχνη τῆς Κιλικίας.
ĕrănista, ae, ἀ. ἐρανιστής.
ĕranthĕmon, i, οὐ. ἐράνθεμον. φ.
ĕrănus, i, ἀ. ἔρανος.
Ĕrăsīnus, i, ἀ. Ἐρασῖνος, ποταμὸς τῆς Ἀργολίδος.
Ĕrăsistrătus, i, ἀ. Ἐρασίστρατος.
ērāsus, a, um, ἴδε erado.
Ĕrăto. ūs, θ. Ἐρατώ.
Ĕrătosthĕnes, is, ἀ. Ἐρατοσθένης.
ercisco, erctum, ἴδε hercisco, κ.τ.λ.
Ĕrĕbēus, a, um, τοῦ Ἐρέβους.
Ĕrĕbus, i, ἀ. τὸ Ἔρεβος.
Ĕrechtheus, ĕi, ἀ. Ἐρεχθεύς, βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν. Erechthēus, a, um, Ἐρέχθειος, Ἀθηναϊκός, Erechthīdae, arum, ἀ. πληθ. Ἐρεχθεῖδαι.
ērecte, ἐπίρ. (erigo) θαρραλέως, ἐλευθέρως.
ērectĭo, ĭōnis, θ (erigo) ὄρθωσις.
ērectus, a, um, ἴδε erigo.
ē-rēmĭgo, avi, atum, are, διερέσσω.
ĕrēmīta, ae, ἀ. ἐρημίτης.
ĕrēmītis, ĭdis, θ ἐρημική.
ĕrēmŏdĭcĭon, ĭi, οὐ. ἐρημοδίκιον, ἐρήμη. ex eremodicio κατ' ἐρήμην.
ĕrēmus, i, ἀ. καὶ θ. ἔρημος, ἐρημία.
ē-rēpo, psi, ĕre, ἐξέρπω. ἐξερπύζω. 2) ἀνέρπω, ἀνερπύζω τι. 3) ἀνέρπω ἐπί τι.
*ērēptĭo, ĭōnis, θ. (eripio) ἁρπαγή, ἀποστέρησις.
*ērepto, are, (θαμιστ. τοῦ erepo) ἐξερπύζω.
ēreptor, ōris, ἀ. (eripio) ἅρπαξ, ἀποστερητής.
ēreptus, a, um, ἴδε eripio.
ēres, is, ἀ. ὁ χήρ, ἐχῖνος (ζ).
Ĕretrĭa, ae, θ. Ἐρέτρια. Eretrĭus, Eretriăcus, Eretrĭcus, a, um, Ἐρετριακός, Ἐρετρικός. Eretriensis, is, ἀ. Ἐρετριεύς.
Ērētum, i, οὐ. Ἤρητον, πόλις τῆς Σαβίνης, τανῦν Cretona. Ἐπίθ. Eretīnus, a, um.
ergā, πρόθ. μετ' αἰτιατ. (ἴσως συγγενὴς τοῦ ῥήμ. vergo). Παρὰ τοῖς δοκίμοις ἐπὶ φιλικῆς διαθέσεως· πρός τινα. erga aliquem benevolus sum, εὐμενῶς διάκειμαι πρός τινα bonitas erga homines, ἡ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀγαθότης. fides erga eum, ἡ πρὸς αὐτὸν πίστις. amicum erga, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ erga amicum, πρὸς τὸν φίλον. 2) ἀρχαϊκῶς ἐπὶ ἐχθρικῆς διαθέσεως· πρός τινα, περί τινα. odium erga aliquem, τὸ πρός τινα (περί τινα) μῖσος. malus erga me est, κακός ἐστι περὶ ἐμέ, κακῶς διάκειται πρὸς ἐμέ. 3) περί τινα ἤ τι, περί τινος. anxius erga aliquem, ἀδήμων περί τινος. inscitia erga aliquid, ἡ περί τι ἄγνοια. diligentia erga pecuniam, ἡ περὶ τὸ ἀργύριον ἐπιμέλεια. 4) ἀρχαϊκῶς, ἀντίον τινός, πρός τινα ἤ τι.
ergastērĭum, ĭi, οὐ. ἐργαστήριον.
ergastŭlāris, e, ταὐτὸ τῷ ergastularius.
ergastŭlārĭus, a, um, (ergastulum) π. χ. servus, ὁ ἐν εἱρκτῇ ἐργαζόμενος δοῦλος.
ergastŭlārĭi, ĭōrum, ἀ. πληθ. ἐπιστάται τῆς τῶν δούλων εἱρκτῆς.
ergastŭlum, i, οὐ. κολαστικὸν ἐργαστήριον, κολαστικὴ εἱρκτή. 2) ergastula, orum, πληθ. οἱ ἐν τῇ εἱρκτῇ ἐργαζόμενοι δοῦλοι.
ergastŭlus, i, ἀ. δοῦλος ἐν εἱρκτῇ ἐργαζόμενος.
ergăta, ae, ἀ. ἐργάτης, (ὄν. μηχανῆς βαρούλκου).
ergō, πρόθ. μετὰ γεν. ἕνεκά τινος, διά τι. hujus rei ergo, τούτου ἕνεκα. virtutis ergo, δι' ἀρετήν. donum virtutis ergo, δῶρον ἐπ' ἀρετῇ διδόναι.
ergō, σύνδ. (ἀντὶ τοῦ cujus rei ergo) οὗ ἕνεκα, διό, δι' ἅ, ὅθεν 2) ἄρα, οὖν, οὐκοῦν. non ergo, οὔκουν, οὐκ ἄρα. verum ergo illud est, ἀληθὲς ἄρα (ἀληθὲς οὖν) ἐκεῖνό ἐστιν, οὐκοῦν ἀληθὲς ἐκεῖνό ἐστιν. quid ergo? τί οὖν; cur ergo, quod scis, rogas? τί οὖν, ὅπερ οἶσθα ἐρωτᾷς; quin ergo imus? οὔκουν πορευσόμεθα; ausculta ergo, νῦν ἄρα πρόσεχε. tres ergo, ut dixi, viae sunt, τρεῖς ἄρα (οὖν, τοίνυν), ὡς εἴρηται, ὁδοί εἰσιν·
ergŏlăbus, i, ἀ. ἐργολάβος.
ĕrĭcaeus, a, um, τῆς ἐρείκης.
ĕrīce, ēs, θ. ἐρείκη, (φ.)
Ĕrichtho, ūs, θ. Ἐριχθώ
Ĕrichthŏnĭus, ĭi. ἀ. Ἐριχθόνιος, βασιλεὺς Ἀθηνῶν. Erichthonĭus, a, um, Ἐριχθόνιος, Ἀθηναῖος, ἀλλὰ καὶ Τρώϊος, ὡς ἐκ τοῦ Ἐριχθονίου, υἱοῦ τοῦ Δαρδάνου.
Ērĭdănus, i, ἀ. Ἠριδανός, ὄν. ἑλληνικὸν τοῦ ποταμοῦ Πάδου καὶ ἄστρον τι.
ērĭgĕron, ontis, ἀ. ἠριγέρων (φυτόν), τὸ τοῦ Λινναίου Senecio vulgaris.
ērĭgo, exi, ectum, ĕre, (ex-rego) aliquem ἤ aliquid, ὀρθῶ, ἀνορθῶ, ὀρθὸν ἵστημί τινα ἤ τι. turres, ὀρθῶ, ἀνίστημι πύργους. natura solum hominem erexit, ἡ φύσις μόνον τὸν ἄνθρωπον ὀρθὸν ἔστησεν. erigo jacentem. ὀρθῶ, ἀνίστημι τὸν πεσόντα. caput, αἴρω τὴν κεφαλήν. manum, αἴρω,

Digitized by Google

ἐπαίρω τὴν χεῖρα. scalas ad moenia, προσερείδω ὀρθὰς τὰς κλίμακας πρὸς τὰ τείχη. agmen in clivum, ἀναβιβάζω τὸ στράτευμα πρὸς ὄρθιον. oculos, ἀναβλέπω. me erigo ἢ erigor, ὀρθοῦμαι, αἴρομαι, ἀνίσταμαι ὀρθός. aures erigo, ἐπορθιάζω τὰ ὦτα, προσέχω. animum ad aliquid, προσέχω τὸν νοῦν τινι. μεταφορ. erigo rempublicam, ὀρθῶ, ἀνορθῶ τὴν πολιτείαν. animum alicujus, ἀνορθῶ, θαρρύνω τινά.— erectus, a, um, ὀρθός, ὄρθιος. 2) ὀρθός, μετέωρος, προσεκτικός. plebs expectatione erecta, ὄχλος ταῖς διανοίαις ὀρθός. 3) ὀρθός, θαρραλέος, ὑψηλόφρων.

Ĕrĭgŏne, ēs, θ. Ἠριγόνη. Erigonēĭus, a, um, Ἠριγονήϊος.

ērĭnācēus, i, ἀ. (eres) ὁ χήρ, ἐχῖνος, (ζ).

ĕrīnĕos, i, θ. ἐρινεός, (ἀγριοσυκῆ, ἀγριόσυκον), ταὐτὸ τῷ caprificus.

Ĕrinnys, ȳos, θ. Ἐριννύς

ĕrĭŏphŏros, i, ἀ. ὁ ἐριοφόρος βολβός.

ĕrĭoxȳlon, i, οὐ. ἐριόξυλον.

ĕrĭphēa, ae, θ. ἐριφεία, ἄγνωστον φυτόν, ἴσως ἡ τοῦ Λινναίου Campanula Rapunculus.

Ĕrĭphȳla, ae, εἴτε Eriphȳle, ēs, θ. Ἐριφύλη.

ērĭpĭo, ĭpŭi, eptum, ĕre, (ex-rapio) aliquem ἢ aliquid, ἐξαρπάζω, ἐφαρπάζω, ἐξαιρῶ, ἀφαιροῦμαί τινα ἤ τι. tibias ex ore, ἁρπάζω τοὺς αὐλοὺς ἐκ τοῦ στοματος. aliquem ex periculo, ῥύομαι, σώζω τινὰ ἐκ τοῦ κινδύνου. aliquem (ὑπον. e servitute) ῥύομαί τινα ἐκ τῆς δουλείας, ἐλευθερῶ, ἐξαιροῦμαί τινα. ποιητ. eripior, ἁρπάζομαι, ἀφαρπάζομαι, ἀποθνήσκω. 2) alicui aliquid, ἐξαιρῶ τινός τι, ἀφαιροῦμαί τινά τι, ἢ τινός τι, στερῶ τινά τινος. alicui timorem, ἐξαιρῶ τινος τὸν φόβον. alicui jus suum, ἀφαιροῦμαί τινα τὸ αὐτοῦ δίκαιον. στερῶ τινα τῶν δικαίων. alicui imperium, στερῶ τινα τῆς ἀρχῆς. aliquem alicui, ἀποσπῶ τινα ἀπό τινος.

Ĕrisichthon, ŏnis, ἀ. Ἐρισίχθων.

ērīsisceptrum ἢ erysisceptrum, i, οὐ. ἐρισίσκηπτρον ἢ ἐρυσίσκηπτρον. φ.

ĕrisma, ae, θ. καὶ erisma, ătis, οὐ. ἔρεισμα, (τὸ ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ).

ĕristălis, is, θ. ἄγνωστός τις λίθος τῶν τιμίων.

ĕrĭthăce, ēs, θ. ἐριθάκη (ἡ τῶν μελισσῶν τροφή).

ĕrĭthăcus, i, ἀ. ἐρίθακος, πτ.

ĕrĭthăles, is, οὐ. ἐριθαλές (φυτόν).

*ē-rīvo, are, ἀποχετεύω.

ernĕum, i, οὐ. εἶδος πλακοῦντος.

ē-rōdo, si, sum, ere, aliquid, ἐκβιβρώσκω, ἀποτρώγω τι. aqua ferrum erodit, τὸ ὕδωρ ἀποτήκει τὸν σίδηρον.

ērŏgātĭo, ĭōnis, θ. διανομή, διάδοσις. 2) παρὰ Τερτυλλιανῷ ταὐτὸ τῷ abrogatio.

ērŏgātor, ōris, ἀ. διανομεύς. virginis, ὁ ἐκδιδοὺς παρθένον. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

ērŏgātōrĭus, a, um, τῆς διανομῆς.

ē-rŏgĭto, are, ἐξερωτῶ, ἐξετάζω.

ē-rŏgo, avi, atum, are, ἀπονέμω, προχειρίζομαι. alicui pecuniam in sumptum, δίδωμι, προχειρίζομαί τινα χρήματα εἰς τὸ ἀνάλωμα. pecunias ex aerario, ἀπονέμω, προχειρίζομαί τινι ἀργύριον ἐκ τοῦ δημοσίου (ταμείου). aliquid de (ex) bonis, δαπανῶ τι τῆς οὐσίας. aliquid in aliquem, κληροδοτῶ τί τινι. 2) aliquem, ἀναλίσκω, διαφθείρω τινά, ἐκδίδωμι εἰς θάνατον. 3) aliquem, ἐξιλάσκομαί τινα.

Ĕros, ōtis, ἀ. Ἔρως, ὄν. κύρ. δούλων καὶ ἀπελευθέρων.

ērōsĭo, ĭōnis, θ. (erodo) βρῶσις, ἀπότηξις.

ērōsus, a, um, ἴδε erodo.

ĕrōtēma, ătis, οὐ. ἐρώτημα, σχ. ῥητ.

ĕrōtĭcus, a, um, ἐρωτικός.

*ērŏtundātus, a, um, (ex-rotundo) στρογγύλος. erotundata structura verborum, ἡ στρογγύλη τῶν λέξεων συνάφεια.

ĕrōtȳlos, i, ἀ. ἐρωτύλος (ἄγνωστός τις λίθος τῶν τιμίων),

errăbundus, a, um, πολυπλανής, πλανώμενος.

*errantĭa, ae, θ. πλάνη.

errătĭcus, a, um, πλάνος, πλανητικός. erratica stella, πλανήτης ἀστήρ. cucumis erraticus, πολυπλανής, κληματώδης σίκυος.

errătĭo, ĭōnis, θ. πλάνη.

erratum, i, οὐ. ἴδε erro.

errātus, ūs, ἀ. πλάνη, πλάνημα.

erro, avi, atum, are, (ἔρρω) πλανῶμαι. flumen errans, ποταμὸς πλανώμενος, ἑλιττόμενος. stellae errantes, οἱ πλανῆται. errans opinio, πλανωμένη, ἄστατος γνώμη. erranti monstro viam, τῷ πλανωμένῳ (τῷ διαμαρτάνοντι) δείκνυμι τὴν ὁδόν. μεταφ. ἁμαρτάνω, σφάλλομαι. si quid erro, ἐάν τι σφαλῶ. animus errat, ὁ νοῦς παραφέρεται. erras, si id credis, διαμαρτάνεις πιστεύων τοῦτο. erro in aliqua re, παραπίπτω ἔν τινι, ψεύδομαί τινος.— erratum, i, ἁμάρτημα, παράπτωσις. — erratus, a, um, παθ. διαπλανηθείς.

erro, ōnis, ἀ. (erro) πλάνος. errones stellae, οἱ πλάνοι ἀστέρες, οἱ πλανῆται.

errŏnĕus, a, um, πλάνος, πλανητικός.

error, ōris, ἀ. (erro) πλάνη. μεταφ. ἀβεβαιότης, ἄγνοια, τὸ ἄστατον. 2) πλάνη, ἁμάρτημα, σφάλμα. mentis, ἡ τῆς ψυχῆς πλάνη, παραφροσύνη. induco aliquem in errorem, πλανῶ τινα.

ērŭbescentĭa, ae, θ. ἐρυθρίασις, αἰδώς.

ē-rŭbesco, bŭi, ĕre, ἐρυθριῶ, ἐρυθραίνομαι,

Digitized by Google

αἰσχύνομαι. aliqua re ἢ in aliqua re, ἐρυθριῶ ἐπί τινι, αἰσχύνομαί τινι, ἐπί τινι. erubescunt loqui de hac re, αἰσχύνονται λέγειν περὶ τούτου τοῦ πράγματος. ποιητ. erubesco aliquam ἢ aliquid, αἰσχύνομαι ἐπί τινι. erubescendus, a, um, αἰσχύνην παρέχων, αἰσχρός.
ērūca, ae, θ. κάμπη. 2) εἶδος κράμβης.
ēructātĭo, ĭōnis, θ. ἀναθυμίασις.
ē-ructo, are, aliquid, ἐξερεύγω, ἐρεύγομαι, ἐξεμῶ τι. ποιητ. flammas, ἐρεύγομαι φλόγας.
*ēructūo, are, ἄντι τοῦ eructo.
…uctus, a, um, (ἐκ τοῦ ἀρχαϊκοῦ erugo) θολερός.
ē-rūdĕro, atum, are, aliquid, καθαρὸν τῶν ἐρειπίων ποιῶ τι, καθαίρω τι.
*ērūdĭbĭlis, e, εὐδίδακτος, εὐπαίδευτος. Φουλγέντιος.
ērūdĭo, īvi, εἴτε ĭi, ītum, ire, (ex-rudis) aliquem, ἐκπονῶ, παιδεύω, κατηχῶ, διδάσκω τινά. aliquem artibus, παιδεύω τινά ἐν τέχνῃ. in jure, παιδεύω τινὰ ἐν νόμοις. ad modestiam, παιδεύω τινά εἰς (εἴτε πρὸς) μετριοφροσύνην. artem, διαπονῶ τέχνην. ποιητ. aliquem aliquid, παιδεύω τινά τι, διδάσκω τινά τι. — eruditus, a, um, πεπαιδευμένος, πολυμαθής, ἔμπειρος. aliqua re, ἔν τινι πεπαιδευμένος, ἔμπειρός τινος. litteris ad scientiam eruditus, τοῖς γράμμασι πρὸς τὴν ἐπιστήμην παιδευθείς.
*ērūdis, e, ταὐτὸ τῷ eruditus, ἴδε erudio. Τίρωνος σημειώσ.
ērūdīte, ἐπίρ. (erudio) πεπαιδευμένως, πολυμαθῶς.
ērūdītĭo, ĭōnis, θ. παίδευσις, παιδεία, κατήχησις. 2) παιδεία, πολυμάθεια.
†ērūdītor, ōris, ἀ. παιδευτής, κατηχητής.
ērūdītrix, īcis, θ. ἡ παιδεύουσα, ἡ διδάσκαλος.
ērūdītŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ eruditus) ἔμπειρος, εὖ ἐπιστάμενος.
ērūdītus, a, um, ἴδε erudio.
†ērūdītus, ūs, ἀ. παίδευσις, κατήχησις.
ērūgātĭo, ĭōnis, θ. λείωσις ῥυτίδων.
ē-rūgo, are, aliquid, λεαίνω τὰς ῥυτίδας τινός.
*ērūgo, ĕre, ἐρεύγω (πρωτότυπον τοῦ eructo). Φῆστος.
*ērumna, ae, θ. ταὐτὸ τῷ aerumna. Ἔννιος.
ē-rumpo, ūpi, uptum, ĕre, aliquid, ἐκρήγνυμί τι. ignis eruptus est, πῦρ ἐξερράγη. erumpere iram ἢ stomachum in aliquem, ἐκραγῆναι εἴς τινα. se portis erumpunt, ἐκθέουσιν, ἐκπίπτουσιν ἐκ τῶν πυλῶν. 2) οὐδετ. ἐκρήγνυμι, ἐκραγῆναι. erumpit illud malum ad perniciem rei publicae, ἐκκαίεται, ἐξανθεῖ τὸ κακὸν ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πατρίδος. conjuratio erumpit, ἡ συνωμοσία ἐκκαίεται. in vocem erupit, ἀνεβόησε. folium erumpit, φύλλον ἐξανθεῖ. omnia erumpunt, ἅπαντα δῆλα γίγνεται. 3) ἐκθέω, ἐκβοηθῶ, ἐκπίπτω. ex castris, ἐκ τοῦ στρατοπέδου. portis ἢ a portis, ἐκ τῶν πυλῶν, ἀνοίξαντες τὰς πύλας ἐκθέουσι. per hostes erumpo, διὰ τῶν πολεμίων διαπίπτω. erumpo ad aliquem, διαπίπτω πρός τινα.
ēruncĭno, are, ταὐτὸ τῷ runcino, Τίρωνος σημειώσ.
ē-runco, are, βοτανίζω.
ē-rŭo, ŭi, ŭtum, ĕre, aliquid, ἐξορύττω, ἐκσπῶ, ἀνασπῶ, ἀνορύττω, ἀνασκάπτω τι. arborem radicibus εἴτε radicitus, ῥιζόθεν ἐξορύττω, ἐκριζῶ δένδρον. mortuum, ἀνορύττω, ἀνασκάπτω νεκρόν. oculum, ἐξορύττω ὀφθαλμόν. dentem, ἐξαιρῶ ὀδόντα. aurum terrā, ἀνασκάπτω, ἀνασκαλεύω χρυσὸν ἐκ τῆς γῆς. μεταφ. eruo veritatem, ἀνακαλύπτω, ἀνευρίσκω ἀλήθειαν. causam, ἀνερευνῶ, ἐξακριβῶ αἰτίαν. 2, κατασκάπτω τι. urbem, κατασκάπτω πόλιν.
ēruptĭo, ĭōnis, θ. (erumpo) ἔκρηξις. 2) ἐκδρομή. ex oppido eruptionem facere, ἐκ τῆς πόλεως ἐκθέειν, ἐκδραμεῖν, ἐκβοηθεῖν. 3) ἐξάνθημα.
ēruptor, ōris, ἀ. (erumpo) ὁ ἐκθέων, ἐκδραμών.
ēruptus, a, um, ἴδε erumpo.
erus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ herus.
ēruscus, i, ἀ. βάτος, βατία. Ἀπουλήϊος.
ērŭtus, a, um, ἴδε eruo.
ervĭlĭa, ae, θ. ὁ ὦχρος (φυτόν).
ervum, i, οὐ. ὁ ὄροβος. φ.
Ĕrycīnus, a, um, Ἐρυκῖνος. Erycina Venus εἴτε ἁπλῶς Erycina, Ἐρυκίνη. Erycini, ἀ. Ἐρυκῖνοι.
Ĕrycus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ Eryx.
Ĕrymanthēus, a, um, Ἐρυμάνθιος.
Ĕrymanthĭas, ĭădis, θ. Ἐρυμανθιάς, Ἐρυμανθία.
Ĕrymanthĭus, a, um, Ἐρυμάνθιος.
Ĕrymanthus, i, ἀ. Ἐρύμανθος, ὄρος καὶ ποταμὸς Ἀρκαδίας.
ērynge, ēs, θ. καὶ ēryngĭon, ĭi, οὐ. ἠρύγγη, ἠρύγγιον (φυτόν).
ērysĭmum, i, οὐ. ἐρύσιμον (εἶδος σίτου).
ērysĭpĕlas, ătis, οὐ. ἐρυσίπελας (νόσος).
ērysĭthăles, is, θ. ἐρυσιθάλης. φ.
Ĕrythēa, εἴτε Erythīa, ae, θ. Ἐρύθεια, ἡ νῆσος τοῦ Γηρυόνου. Erythīus, a, um, Ἐρύθειος. Erythēis, ĭdis, θ. Ἐρυθηΐς.
ērythīnus, i, ἀ. ἐρυθῖνος (ἰχθύς).
Ĕrythrae, arum, θ. πληθ. Ἐρυθραί, πόλις Βοιωτίας καὶ Ἰωνίας.
Ĕrythraeus, a, um, Ἐρυθραῖος. Erythraea Sibylla, Ἐρυθραία Σίβυλλα. Erythraea, ae, θ. Ἐρυθραία (χώρα). Erythraei, ἀ. πληθ.

Digitized by Google

'Ερυθραῖοι. 2) 'Ερυθραῖος, 'Αραβικός. mare Erythraeum, 'Ερυθραῖος πόντος, 'Ερυθρὰ θάλασσα.
ĕrўthraeus, a, um, ἐρυθραῖος, ὑπέρυθρος.
ĕrўthraïcon, i, οὐ. ἐρυθραικόν (φυτόν).
ĕrythrănum, i, οὐ. ἐρυθρανόν (εἶδος κισσοῦ).
Ĕrўthras, ae, ἀ. 'Ερύθρας.
ĕrўthrŏcŏmos, on, ἐρυθρόκομος.
ĕrўthrŏdănus, i, ἀ. ἐρυθρόδανον (φ).
ĕrўthros, on, ἐρυθρός.
Ĕryx, ўcis, ἀ. Ἔρυξ, ὄρος Σικελίας.
esca, ae, θ. (edo) ἔδεσμα, βρῶμα. 2) δέλεαρ.
escālis, e, (esca) τῶν ἐδεσμάτων. 2) τοῦ δελέατος.
escārĭus, a, um, (esca) τῶν ἐδεσμάτων. escaria vasa, τὰ τῶν ἐδεσμάτων ἀγγεῖα. escaria mensa, δειπνητικὴ τράπεζα. 2) τοῦ δελέατος. 3) τοῦ δελεασμοῦ.
escărus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ scarus. 'Ισίδωρος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*escas, ἀρχαία γενικὴ ἑνικὴ τοῦ esca. Λίβιος 'Ανδρόνικος.
*escātĭlis, e, (esca) βρώσιμος, ἐδώδιμος.
escendo, di, sum, ĕre, (ex-scando) ἐκβαίνω, ἀναβαίνω. Delphos, ἐκβαίνω ἐπὶ τοὺς Δελφούς, ἀναβαίνω εἰς Δελφούς. in currum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ ἅρμα. 2) aliquid, ἀναβαίνω τι.
*escensus, a, um, ἴδε escendo.
escensus, ūs, ἀ. ἀνάβασις. Τάκιτος.
eschăra, ae, θ. ἐσχάρα, (νόσος καὶ βάσις πολεμικῶν ὀργάνων).
†escĭfer, era, erum, (esca-fero) τροφοφορῶν, τροφοφόρος.
escit, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ erit ἐκ τοῦ sum.
*esco, are, βιβρώσκω, ἐσθίω.
escŭlenta, ōrum, οὐ. πληθ. τροφήματα, ἐδέσματα. Κικ. Πλιν.
†escŭlentĭa, ae, θ. εὔχυλον ἔδεσμα. 2) εὐσαρκία. 'Ιερώνυμος. Λ. Γλωσσ.
escŭlentus, a, um, (esca) βρώσιμος, ἐδώδιμος. esculentum, os, στόμα βρωμάτων μεστόν.
esculetum, esculus, κ.τ.λ. ἴδε aesculetum, aesculus, κ.τ.λ.
esĭtiatus, a, um, ἴδε insiciatus.
ēsĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ edo) εἴθισμαι ἐσθίειν, ἐσθίω.
ēsŏcīna, ae, θ. ἰσοκοτροφεῖον (ἰχθυοτροφεῖον περιέχον ἴσοκας). Τίρωνος σημ.
*ēsor, ōris, ἀ. (edo) ὁ ἐσθίων, βρώστης.
ēsox καὶ ĭsox, ŏcis, ἀ. ὁ ἴσοξ (ἰχθὺς τοῦ 'Ρήνου ποταμοῦ).
Esqŭlĭae, arum, θ. (esculus) 'Ησκυλῖνος λόφος (καὶ ἡ 'Ισκυλία παρὰ Διον. 'Αλ. 4, 14). Esquilīnus, a, um, σπαν. Esquilĭus, ἢ Esquiliarius, 'Ησκυλῖνος. Esquilina porta, ἡ 'Ησκυλίνη πύλη.
essĕda, ae, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ essedum.
essĕdārĭa, ae, θ. ἡ ἁρματηγός, (γυνὴ ἐλαύνουσα essedum). Πετρώνιος.
essĕdārĭus, ĭi, ἀ. (esseda) ὁ ἁρματομαχῶν.
essĕdum, i, οὐ. συνωρίς. Κελτικὸν καὶ Βρεττανικὸν δίκυκλον ἅρμα.
essentĭa, ae, θ. (sum) οὐσία. Οἱ ἀρχαῖοι ἀπεδοκίμαζον τὴν λέξιν ταύτην. ἴδε Quintil. inst. or. 2, 14, 2.
†essentĭālis, e, οὐσιώδης.
†essentĭālĭter, ἐπίρ. οὐσιωδῶς.
*estrix, īcis, θ. (esor) ἡ ἀδηφάγος, ἡ φαγεσωρῖτις.
estum, ἀντὶ esum, ἴδε ĕdo. Πρισκιανός.
estur, ἀντὶ τοῦ editur, ἴδε ĕdo.
*ēsŭrĭālis, e, πεινητικός, νήστιμος.
ēsŭrĭenter, ἐπίρ. πεινητικῶς, ὀρεκτικῶς.
ēsŭrĭes, ēi, θ. πεῖνα. Λ. σπαν.
*ēsŭrīgo, ĭnis, θ. πεῖνα.
ēsŭrĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, ire, (ἐφετ. τοῦ ĕdo) βρωσείω, πεινῶ, λιμώττω. esurire consuevi, εἴθισμαι πεινῆν. 2) aliquid, πεινῶ τινος, ὀρέγομαί τινος. aurum, πεινῶ χρυσοῦ. aliquid mihi esuritur, πεινῶ, ἐπιθυμῶ τινος.
ēsŭrĭo, ĭōnis, ἀ. ὁ πειναλέος.
ēsŭrītĭo, ĭōnis, θ. τὸ πεινῆν, ἡ πεῖνα.
*ēsŭrītor, ōris, ἀ. ὁ πεινῶν, πειναλέος.
ēsus, a, um, ἴδε ĕdo.
Esus εἴτε Hesus, i, ἀ. θεός τις τῶν Κελτῶν αἱμοχαρής.
ēsus, ūs, ἀ. (ĕdo) ἐδωδή, βρῶσις.
ĕt, σύνδ. καί. et-, et-, εἴτε tum-, et-, et-, tum-. καί-. καὶ- τέ, καί-. et consul aberat, nec dictatorem populus creare poterat, ὅτε ὕπατος ἀπῆν, οὐδὲ δικτάτορα ὁ δῆμος ἀποδεῖξαι ἠδύνατο nec miror et gaudeo, οὔτε θαυμάζω, χαίρω τε. salvus sis. Et tu salve, χαῖρε. Χαῖρε καὶ σύ. dixit et extemplo sensit etc., ἅμα ταῦτα λέγων (καὶ ἅμα ταῦτ' ἔλεγε), καὶ ᾐσθάνετο, ἅμα ταῦτ' εἰπὼν ᾔσθετο. et potius, μᾶλλον δέ. et certe, καὶ δή, καὶ δὴ καί. et quidem, καὶ ταῦτα, καὶ δή, καὶ μὲν δή. et etiam, et quoque, καὶ ἔτι γε. nam et, καὶ γὰρ καὶ aeque amicos et nosmet ipsos diligere, ὁμοίως τοὺς φίλους (τούς τε φίλους) καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς φιλεῖν. aliter docti loquuntur et indocti, ἄλλως διαλέγονται οἱ πεπαιδευμένοι καὶ (ἄλλως) οἱ ἀπαίδευτοι (ἢ οἱ ἀπαίδευτοι).
ĕtĕnim, σύνδ. (et-enim) καὶ γάρ, καὶ γάρ τοι, μὲν γάρ. γάρ.
Ĕtĕŏcles, is καὶ ĕos, ἀ. 'Ετεοκλῆς.
ĕtēsĭăcus, a, um, ἐτησιακός.
ĕtēsiae, arum, ἀ. οἱ ἐτησίαι (ὑπον. ἄνεμοι).
ĕtēsĭus, a, um, ἐτήσιος. etesia flabra aquilonum, ἐτήσιοι βορέαι, οἱ ἐτησίαι.
ēthĭce, ēs, θ. ἡ ἠθική.
ēthĭcōs, ἐπίρ. ἠθικῶς. Σενέκας.

Digitized by Google

ēthĭcus, a, um, ἠθικός.
†ethnĭce, ἐπίρ. ἐθνικῶς.
†ethnĭcus, a, um, ἐθνικός.
ēthŏlŏgĭa, ae, θ. ἠθολογία.
ēthŏlŏgus, i, ἀ. ἠθολόγος.
ēthŏpoeĭa, ae, θ. ἠθοποιΐα.
ēthos, οὐ. ἦθος.
ĕtĭam, σύνδ. (et-jam) ἔτι καί· unum etiam, ἔτι ἕν. etiam insuper, προσέτι, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις. non modo (solum), sed (verum) etiam, οὐ μόνον, ἀλλὰ καί. illis divitiae superant, nobis res etiam ad necessaria deest, ἐκείνοις μὲν ὁ πλοῦτος περισσεύει, ἡμῖν δὲ ἡ οὐσία καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα ἐλλείπει. 2) ἔτι. ille etiam cubat, ἐκεῖνος ἔτι καθεύδει. quamdiu etiam? πόσον ἔτι χρόνον; non etiam, οὔπω. etiam clamas? ἔτι βοᾷς; etiam taces? οὐ σιωπᾷς; vide etiam, ὅρα δή. etiam major, ἔτι μείζων. etiam clarius, ἔτι σαφέστερον. 3) ναί, πάνυ, πάνυ γε οὕτω, μάλιστα. num quid vis? etiam, ἐθέλεις τί; ναί. etiam mehercule, ναὶ μὰ Δία. novi tibi quidnam scribam? quid? etiam, τί σοι νέον γράψω; τί; ἐγῷδα. aut etiam, aut non respondere, ἢ καταφάναι ἢ ἀποφάναι. 4) etiam atque etiam, (πρβλ. τὸ ἐκκλησ. ἔτι καὶ ἔτι), πάνυ, μάλα, μάλιστα, σφόδρα, ἀδιαλείπτως, ἐπιμελῶς. etiam atque etiam considero, ἀεί ποτε σκέπτομαι, σκεπτόμενος διατελῶ.
ĕtĭamdum, καὶ νῦν ἔτι. Κικέρων.
ĕtĭamnum εἴτε etiamnunc, (etiam-nunc), ἔτι καὶ νῦν, καὶ νῦν ἔτι. 2) ἔτι τότε, ἔτι. 3) ἔτι, προσέτι, ἔτι πρὸς τούτοις. 4) etiamnum vehementior, ἔτι σφοδρότερος.
ĕtĭamsi, (etiam-si) εἰ καί, καὶ εἰ, ἐὰν καί, κἂν. ista veritas, etiamsi jucunda non est, mihi tamen grata est, αὕτη ἡ ἀλήθεια εἰ καὶ ἀηδής ἐστι, καί περ ἀηδὴς οὖσα, ἐμοὶ ὅμως ἀρεστή ἐστιν. etiamsi essent, quae nulla sunt, καὶ εἰ ἦν ἃ οὐκ ἔστιν. etiamsi magna, καὶ ἐὰν (κἂν) μεγάλα ᾖ, καί περ μεγάλων ὄντων. etiamsi non prius, εἰ καὶ μὴ πρότερον, καίπερ (καίτοι) οὐ πρότερον.
ĕtĭamtum εἴτε etiamtunc, (etiam-tum) ἔτι τότε, ἔτι δὲ τότε, ἔτι.
Etrūrĭa, ae, θ. Τυρρηνία, Ἐτρουρία.
Etruscus, a, um, Τυρρηνικός. mare Etruscum, Τυρρηνικὸν πέλαγος. Etrusci, orum, ἀ. πληθ. Τυρρηνοί, Ἐτρούσκοι, οἱ αὐτοὶ ἑαυτοὺς Ῥασέννας ἐκάλουν, κατὰ Διονύσ. τὸν Ἁλικαρν. Ῥωμ. ἀρχαιολ. 1, 30.
etsi, σύνδ. (et-si) εἰ καί, κἂν. etsi non dubitabam, tamen existimavi, εἰ καὶ μὴ ἠπόρουν, ὅμως ἐνόμισα. etsi taceas, palam id quidem est, κἂν σιωπᾷς, δῆλον ὅμως ἐστίν. etsi adjunctum aliquid sit, κἂν τι προστιθέμενον ᾖ. etsi iniquo loco, καί περ ἀνεπιτηδείου ὄντος τοῦ τόπου. 2) ἀντὶ τοῦ quamquam. etsi, quae fuit illa temeritas? καί τοι, τίς ἦν ἐκείνη ἡ θρασύτης;
ĕtȳmŏlŏgĭa, ae, θ. ἐτυμολογία.
ĕtȳmŏlŏgĭcē, ēs, θ. ἡ ἐτυμολογική.
ĕtȳmŏlŏgĭcus, a, um, ἐτυμολογικός.
ĕtȳmon, i, οὐ. ἔτυμον.
eu! εὖ!
Euboea, ae, θ. Εὔβοια.
Euboeus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ Euboĭcus.
Eubŏĭcus, a, um, Εὐβοϊκός.
Eubŏis, θ. Εὐβοΐς.
eubŏlĭon, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ dictamnum. Ἀπουλήϊος.
euchăris, is, ἀ. θ. εὔχαρις.
†euchăristĭa, ae, θ. εὐχαριστία.
euchăristĭcon, i, οὐ. εὐχαριστικόν.
†Euchăristum marmor, οὐ. ἡμαρτημένη γραφή. ἀντὶ τοῦ Carysteum ἢ Carystium, Καρύστιον μάρμαρον. Ἰσίδωρος.
Euclīdes, is, ἀ. Εὐκλείδης.
Eudaemon, ŏnis, Εὐδαίμων, (ὄνομα μέρους τῆς Ἀραβίας).
eudiaeos, i, ἀ. εὐδίαιος (σωλὴν σύριγγος).
eugălacton, i, οὐ. εὐγάλακτον (βοτάνη).
euge! εὖγε!
eugĕnĕus, (ĭus) a, um, εὐγενής. 2) εἶδος ἀμπέλου, σταφυλῆς καὶ οἴνου.
eugĕpae, ταὐτὸ τῷ euge.
eumēces, is, οὐ. εὐμηκες (δένδρον καὶ λίθος).
Eumĕnis, ĭdis, θ. Εὐμενίς. Eumenĭdes, um θ. πληθ. Εὐμενίδες.
eumithres, ae, ἀ ἄγνωστος λίθος τῶν τιμίων.
eunūchĭon, ĭi, οὐ. εὐνούχιον (βοτάνη).
eunūchismus, i, ἀ. εὐνουχισμός.
eunūchizātus, a, um, εὐνουχισθείς.
eunūcho, are, εὐνουχίζω.
eunūchus, i, ἀ. εὐνοῦχος.
eupătŏrĭa, ae, θ. εὐπατορία (φυτόν).
eupĕlĭos, ĭi, θ. εὐπέλιος (εἶδος δάφνης). Ἀπουλήϊος.
eupĕtălos, i, θ. εὐπέταλος (φυτὸν καὶ λίθος).
euphōnĭa, ae, θ. εὐφωνία.
euphorbĭa, ae, θ. εἴτε euphorbium, ĭi, οὐ. εὐφόρβιον (φυτόν).
Euphorbus, i, ἀ. Εὔφορβος.
Eŭphŏrĭon, εἴτε Euphŏrĭo, ĭōnis, ἀ. Εὐφορίων.
Euphrātes, is, ἀ. Εὐφράτης.
euphrŏsȳnum, i, οὐ. εὐφρόσυνον (φυτόν).
euplēa, ae, θ. ἄγνωστον φυτόν.
euplŏcămus, a, um, εὐπλόκαμος.
Eupŏlis, ĭdis, ἀ. Εὔπολις.
eurae, ārum, θ. πληθ. εὐραί (ἄκρα ἄξονος). Ἐπιγρ.
eurīnus (ventus) ἀ. εὖρος.
eurīpĭce, es, θ. (εἶδος σχοίνου) εὐριπική.
Eurīpĭdes, is, ἀ. Εὐριπίδης. Euripidēus, a, um, Εὐριπίδειος.

Digitized by Google

eurīpus, (-os) i, ὁ. εὔριπος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ κατὰ Χαλκίδα πορθμός, ὁ Εὔριπος. 2) εὔριπος, ὀχετός, διώρυξ, κατ' ἐξοχήν· ὁ περὶ τὸ ἱπποδρόμιον ὀχετός.
†eurŏăquĭlo, ōnis, ὁ. εὐροκλύδων.
eurŏauster, καὶ
eurŏnŏtus, i, ὁ. εὐρόνοτος.
Eurōpa, ae, καὶ Eurōpe, ēs, ἡ. Εὐρώπη (θυγάτηρ τοῦ Ἀγήνορος καὶ μέρος τῆς οἰκουμένης).
Eurōpaeus, a, um, Εὐρωπαῖος.
Eurōpensis, e, σπαν. ἀντὶ τοῦ Europaeus.
Eurōtas, ae, ὁ Εὐρώτας.
eurōtĭas, ae, ἡ. εὐρωτίας (ἄγνωστος λίθος τῶν τιμίων).
eurōus, a, um, (eurus) τοῦ εὔρου, ἀνατολικός, ἑῷος.
eurus, i, ὁ. εὖρος.
Eurȳdĭce, ēs, ἡ. Εὐρυδίκη.
Eurȳlŏchus, i, ὁ. Εὐρύλοχος.
Eurȳmĭdes, ae, ὁ. Εὐρυμίδης, υἱὸς τοῦ Εὐρύμου
Eurȳnŏme, ēs, ἡ. Εὐρυνόμη.
Eurysthĕnes, is, ὁ. Εὐρυσθένης.
Eurystheus, ĕi καὶ ĕos, ὁ Εὐρυσθεύς.
Eurȳpȳlus, i, ὁ. Εὐρύπυλος, βασιλεὺς ἐν Κῷ. ποιητ. Eurypȳlis, ĭdis, ἡ. Κῴα.
eurythmĭa, ae, ἡ. εὐρυθμία.
Eurȳtis, ĭdis, ἡ. Ἰόλη, θυγάτηρ τοῦ Εὐρύτου
Eurȳtus, i, ὁ. Εὔρυτος.
euschēme, ἐπίρ. εὐσχήμως.
eusĕbes, i, ὁ. εὐσεβής (ἄγνωστος λίθος).
eustȳlos, on, εὔστυλος.
Euterpe, ēs, ἡ. Εὐτέρπη.
euthygrammum, i, οὐ. εὐθύγραμμον.
Euxīnus, a, um, Εὔξεινος. Euxinum mare εἴτε Euxinus, ὁ Εὔξεινον πέλαγος, Εὔξεινος θάλασσα, Εὔξεινος πόντος.
euzōmon, i, οὐ. εὔζωμον (εἶδος κράμβης).
*ēvăcātĭo, ĭōnis, ἡ. ταὐτὸ τῷ vacatio. Ἰουν. Οὐαλέριος.
*ēvăcŭātĭo, ĭōnis, ἡ. ἀκύρωσις, ἀναίρεσις.
ēvăcŭātor, ōris, ὁ. ἀνατροπεύς, ἀφανιστής.
ē-văcŭo, avi, atum, are, aliquid, ἐκκενῶ τι. μεταφ. ἀκυρῶ τι.
Evadne, ēs, ἡ. Εὐάδνη.
ē-vādo, si, sum, ĕre, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι. ex aqua, ἐκβαίνω ἐκ τοῦ ὕδατος. oppido ἐξέρχομαι τῆς πόλεως in terram, ἐκβαίνω, (ἐκ τῆς νεὼς) εἰς τὴν γῆν. animus ex corpore evadit, ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος ἀπαλλάττεται. e morbo evado, ἀπαλλάττομαι τῆς νόσου. e periculo, σώζομαι ἐκ τοῦ κινδύνου, ἐκφεύγω τοῦ κινδύνου e manibus alicujus, διαπίπτω ἐκ τῶν χειρῶν τινος. 2) ἐκβαίνω, ἀναβαίνω. in muros, ἐκβαίνω, (ἀναβαίνω) ἐπὶ τὰ τείχη. in cacumen, ἐκβαίνω (ἀναβαίνω) ἐπὶ τὴν ἄκραν. 3) ἐκβαίνω, ἀποβαίνω, γίγνομαι. orator evado, ἀποβαίνω ῥήτωρ. tu ejusmodi evasisti, τοιοῦτος ἀποβέβηκας. mollis evasit, ἀποβέβηκεν, ἐγένετο μαλακός. timeo, quorsum (quo) evadat, φοβοῦμαι, τίνα τρόπον ἀποβήσεται, ἐκβήσεται. eadem somnia aliis aliter evadunt, τὰ αὐτὰ ὄνειρα ἄλλοις ἄλλως ἐκβαίνει. 4) μεταβατ. evado aliquid, διέξειμι, διαβαίνω, διέρχομαί τι. tot urbes, τόσας πόλεις. limen, ὑπερβαίνω τὸν οὐδόν. 5) ἀναβαίνω τι. ardua, ἀναβαίνω, ἐκβαίνω πρὸς ὄρθιον. 6) ἐκφεύγω, διαφεύγω τι. insidias, ἐνέδραν. necem, φόνον.
*ē-văgātĭo, ĭōnis, ἡ. παρέκβασις.
ēvāgīno, atum, are, (vagina) σπῶμαι, γυμνῶ. gladium, τὴν μάχαιραν.
ē-văgor, ātus sum, ari, ἀποπλανῶμαι. Nilus evagatur, ὁ Νεῖλος ὑπερεχχεῖται, ἐπιπολάζει. orator evagatur, ὁ ῥήτωρ παρεκβαίνει, ἀποπλανᾶται. 2) ordinem, παραβαίνω τὴν τάξιν.
ē-vălesco, lŭi, ĕre, ἐπιρρώννυμαι. natura evaluit, ἡ φύσις ἐπερρώσθη. evalui aliquid facere, ἰσχύω, δύναμαι ποιεῖν τι. 2) ἐπικρατῶ, ἐκνικῶ. nātionis nomen evaluit, τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς ἐπεκράτησεν, ἐξενίκησε. 3) ἔχω τιμήν, ἀξίαν (χρηματικήν).
ēvallĕfăcĭo, ĕre, καὶ
ēvallo, avi, are, (vallum) aliquem, ἐκβάλλω, ἐξορίζω τινά. Οὐάρρων.
ēvallo, ĕre, (vallus) aliquid, λικμῶ, λεικνίζω τι. ταὐτὸ τῷ evanno.
Evan, ὁ. Εὐάν, ἐπίθ. Διονύσου.
Evander, εἴτε Evandrus, dri, ὁ. Εὔανδρος. Evandrius, a, um, Εὐάνδριος. Evandrius collis εἴτε mons, ὁ Παλατῖνος τῆς Ῥώμης λόφος, ὡς ὑπὸ Εὐάνδρου οἰκισθείς.
ē-vănesco, nŭi, (ĭtum), ĕre, ἀφανίζομαι, φθίνω. ex oculis evanesco, ἀφανής. ἄφαντος γίγνομαι. fama evanescit, ἡ φήμη ἀφανίζεται, ἐξαλείφεται. actio evanescit, ἡ πρᾶξις γίνεται ἄκυρος, ἀκυροῦται.
†ēvangĕlĭcus, a, um, εὐαγγελικός.
†ēvangĕlista, ae, ὁ. εὐαγγελιστής.
†ēvangĕlĭum, ĭi, οὐ. εὐαγγέλιον.
†ēvangĕlizātor, ōris, ὁ. εὐαγγελιζόμενος, εὐαγγελιστής.
ēvangĕlizo, are, εὐαγγελίζω.
Ēvangĕlus, i, ὁ Εὐάγγελος.
ēvānĭdus, a, um, φθίνων. viriditas evanida, ἐξίτηλον, χλωρὸν χρῶμα. evanida arbor, σαθρὸν δένδρον. gaudium evanidum, ματαία χαρά. evanidus exit, ἀφανὴς γίγνεται.
ēvanno, ĕre, (ex-vannus) aliquid, ἐκλικμῶ τι. μεταφ. ἐκβάλλω, ἐξορίζω. Πομπώνιος.
ēvans, ntis, εὐάζων.
ē-văpōrātĭo, ĭōnis, ἡ. ἀποθυμίασις.
ē-văpōrātīvus, a, um, ἀποθυμιῶν.
ē-văpōro, āre, ἐξατμίζω. evaporor, ἐξατμίζομαι, ἀποθυμιῶ.

Digitized by Google

†ēvāsĭo, ĭōnis, θ. ἐλευθέρωσις, ἀπαλλαγή. Ἱερώνυμος.
ē-vasto, avi, atum, are, aliquid, ἐξερημῶ, ἐκπορθῶ τι.
ēvāsus, a, um, ἴδε evado.
ēvax! εὖα! εὐοῖ! πρβλ. τὸ Ἑλλ. βαβαιάξ.
ēvectĭo, ĭōnis, θ. (eveho) ἀνάβασις. 2) τὸ συγχώρημα τοῦ τοῖς δημοσίοις ἵπποις καὶ ὀχήμασι χρῆσθαι.
ēvecto, are, θαμιστ. τοῦ eveho, ὅπερ ἴδε. Λ. Γλωσσαρίων.
ēvectus, a, um, ἴδε eveho.
ēvectus, ūs, ἀ. (eveho) ἐκκομιδή, ἐξαγωγή.
ē-vĕho, xi, ctum, ĕre, aliquid, ἐκκομίζω, ἐξάγω τι. merces, ἐμπορεύματα. aquas ex loco, ἐξάγω, ἀποχετεύω ὕδωρ ἐκ τοῦ τόπου. me eveho, ἐξέρχομαι. navem in altum eveho ἢ in altum evehor, ἀνάγομαι, ἐκπλέω. 2) ἀνάγω τι. aliquem in coelum, ἐξαίρω, ἐπαίρω τινὰ πρὸς τὸν οὐρανόν. evehor in collem, ἀναβαίνω ἐπ' ὀχήματος, ἀνακομίζομαι ἐπὶ λόφον. 3) προάγω. aliquem ad consulatum, προάγω, προβιβάζω τινὰ εἰς τὴν ὑπατείαν. evehor equo, προελαύνω. in tantum evectus est, εἰς τοσοῦτον προήχθη. 4) evehor aliquid, παραβαίνω, ὑπερβαίνω τι. supra modum evectae opes, πλοῦτος τὸ μέτρον ὑπερβάλλων, ὑπερβεβηκώς.
ē-vello, elli, (σπαν. ulsi) ulsum, ĕre, aliquid, ἐκβάλλω, ἐκσπῶ τι. arborem, ἀνασπῶ δένδρον ἐκ τῆς γῆς, ἐξαιρῶ δένδρον. μεταφ. ἐξαιρῶ, ἀφανίζω τι.
Ēvēnīnus, a, um, Εὐηνῖνος, τοῦ Εὐηνοῦ.
ē-vĕnĭo, ēni, entum, īre, ἐξέρχομαι, ἐκβαίνω. rus, ἐξέρχομαι εἰς τοὺς ἀγρούς. arundo evenit, ὁ κάλαμος ἀναφύεται. 2) ἐκβαίνω, ἀποβαίνω, συμβαίνω. multa eveniunt hujusmodi, πολλὰ τοιαῦτα συμβαίνει. res evenit, τὰ πράγματα ἀπέβη. evenit ut illic essemus, συνέβη ἡμῖν ἐκεῖ εἶναι. si quid sibi eveniret, εἴ τι πάθοι, εἰ ἀποθάνοι. mihi aliquid praeter spem evenit, συμβαίνει, ἀποβαίνει μοί τι παρ' ἐλπίδα. aliquid mihi feliciter evenit, συμβαίνει μοί τι εὐτυχῶς. res prospera evēnit, τὸ τέλος καλῶς ἀπέβη —eventum, i, οὐ. συμβάν, συμβεβηκός. 2) τὸ ἀποβαῖνον, ἐκβαῖνον ἀποτέλεσμα.—ēventŭă, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ μέλλοντα.
ē-ventĭlo, atum, are, aliquid, ἐξανεμῶ, διανεμῶ τι. μεταφ. ἐξανεμῶ, διασκορπίζω τι.
ēventum, i, οὐ. ἴδε evenio.
ēventus, ūs, ἀ. συμβάν, συμβεβηκός, σύμπτωμα. 2) ἀπόβασις, ἔκβασις, τὸ ἀποβαῖνον, ἐκβαῖνον. ad eventum festino, πρὸς τὸ τέλος σπεύδω. expecto eventum, προσδοκῶ τὸ ἀποβησόμενον.
Evēnus (os), i, ἀ. Εὔηνος, Εὔηνος, ποταμὸς Αἰτωλίας, (τανῦν Φίδαρις), ἐξ οὗ ἐπίθετον Evenīnus, a, um, Εὐηνῖνος.
ē-verbĕro, avi, atum, are, aliquid, καταπαίω, παίω, τύπτω τι.
*ēvergănĕus, a, um, εὐεργής, εὖ συνημμένος.
*ē-vergo, ĕre, ἐξίημι.
*everrae ἢ exverrae, arum, θ. πληθ. καθαρμὸς ἐν τῇ οἰκίᾳ νεκροῦ γενόμενος. Φῆστος.
*ēverrĭātor, exverrĭator ἢ ēverrātor, ōris, ἀ. καθαρτής, κληρονόμος ἀναλαβὼν τὰ τῆς κηδείας. ἴδε καὶ τὸ προηγούμενον. ἀμφ. γρ. Φῆστος.
ēverrĭcŭlum, i, οὐ. (everro) σαγήνη. 2) σάρωθρον.
ē-verro, erri, ersum, ĕre, aliquid, ἐκκορῶ, ἐκσαρῶ τι.
ēversĭo, ĭōnis, θ (everto) ἀνατροπή, καθαίρεσις, ἀναίρεσις. urbis, τῆς πόλεως. vitae, ἡ τοῦ βίου κατάλυσις.
ēverso, are, θαμιστ. τοῦ everto, ὅπερ ἴδε. Πρισκιανός.
ēversor, ōris, ἀ. (everto) ἀνατροπεύς, καθαιρέτης, ὁ ἀνατρέψας, καταλύσας.
eversus, a, um, ἴδε everro καὶ everto.
ē-verto, rti, rsum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἀνατρέπω τινὰ ἢ τι. currum, τὸ ἅρμα. aliquem, ἀνατρέπω, καταβάλλω τινά. urbem funditus, ἄρδην ἀνατρέπω τὴν πόλιν. legem, ἀνατρέπω, καταλύω, ἀκυρῶ νόμον. campum, στρέφω, ἀναστρέφω, ἀρόω τὴν γῆν. aquam, ἀναστρέφω, ἀνακινῶ τὸ ὕδωρ. cervicem, διαστρέφω τὸν αὐχένα. 2) aliquem re, ἐξελαύνω τινὰ τινος, ἀποστερῶ, στερῶ τινὰ τινος. pupillum fortunis patriis, ἀποστερῶ τὸν ὀρφανὸν τῆς πατρῴας οὐσίας.
ēvestīgātus, a, um, (ex-vestigo) ἀνιχνευθείς.
ēvestīgĭo ἢ e vestigio, ἐπίρ. ἴδε vestigium περὶ τὸ τέλος. Κικέρ. Πρισκιανός.
ēvestīgo, are, (ex-vestīgo) ἀνιχνεύω. Λ. Γλωσσαρίων.
*ēvexus, a, um, (ex-veho) κυρτός.
Ēvĭas, ădis, θ. Εὐιάς, Βάκχη.
*ē-vĭbro, are, aliquid, ἀναπάλλω, ἀνακινῶ τι.
ēvictĭo, ĭōnis, θ. (evinco) ἀνάκτησις.
ēvictus, a, um, ἴδε evinco.
ēvĭdens, ntis, (ex-video) προφανής, ἐναργής, ἐμφανής.
ēvĭdenter, ἐπίρ. προφανῶς, ἐναργῶς, ἐμφανῶς.
ēvĭdentĭa, ae, θ. ἐνάργεια, τὸ ἐμφανές.
*ē-vĭgesco, ĕre, μαραίνομαι.
*ēvĭgil, ĭlis, ἄγρυπνος.
†ēvĭgĭlanter, ἐπίρ. ἀγρύπνως. Κόριππος.
*ēvĭgĭlātĭo, ĭōnis, θ. τὸ ἐξυπνίζειν, ἔγερσις.
ē-vĭgĭlo, avi, atum, are, ἐγείρομαι, ἐξυ-

Digitized by Google

πνίζομαι, ἀφυπνῶ. 2) ἀγρυπνῶ. noctem, διαγρυπνῶ τὴν νύκτα. μεταφ. libros, ἐπιμελῶς ἐξεργάζομαι βιβλία.
*ēvĭgōrātus, a, um, (ex-vigor) ἄρρωστος, ἄνευρος.
ēvīlesco, lŭi, ĕre, ἐκφαυλίζομαι, ἐξουδενίζομαι.
ē-xĭncĭo, nxi, nctum, ire, διαδέω. aliquem diademate, διαδέω τινὰ τῷ διαδήματι. evinctus tempora ramis, διαδεδεμένος τοὺς κροτάφους κλάδοις. evincti ad terga manus, δεδεμένοι τὰς χεῖρας πρὸς τὰ νῶτα.
ē-vinco, īci, ictum, ĕre, ἐκνικῶ, κατανικῶ. aliquem precibus, ἐκνικῶ τινα δεήσεσιν. aliquem donis, ἀνακτῶμαί τινα δώροις. evinco, ut res fiat, καταπράττω, ὥστε γενέσθαι τὸ πρᾶγμα. ratio evincit, ὁ λόγος ἐκνικᾷ, ἀποδεικνύει, αἱρεῖ. 2) aliquid, ἀνακτῶμαί τι.
ĕvinctus, a, um, ἴδε evincio.
ē-vĭŏlo, are, aliquem, ἐκβιάζομαί τινα
ēvĭrātĭo, ĭōnis, θ (eviro) ἐκτομή. pilorum, ὁ τιλμὸς τῶν τριχῶν.
*ē-vĭresco, ĕre, μαραίνομαι.
ēvĭro, avi, atum, are, aliquem, εὐνουχίζω τινά. 2) ἐκθηλύνω τινά.—eviratus, a, um, ἄνανδρος.
†ēviscĕrātĭo, ĭōnis, θ. ἐξασθένισις, ἐξάντλησις. Ἐννόδιος
ēviscĕro, atum, are, aliquid, ἐξεντερίζω τι. accipiter columbam eviscerat, ὁ ἱέραξ κατασπαράττει τὴν περιστεράν.
ēvītābĭlis, e, φευκτός. non evitabilis, ἄφευκτος.
ēvītātĭo, ĭōnis, θ. ἀπόφευξις, διαφυγή.
ē-vīto, avi, atum, are, aliquid, ἐκφεύγω, διαφεύγω, εὐλαβοῦμαι τι. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
ēvīto, are, (ex-vita) ἀποστερῶ τοῦ βίου, τῆς ζωῆς, φονεύω.
Evĭus, ĭi, ἀ. Εὔϊος, Βάκχος.
ēvŏcātĭo, ĭōnis, θ. (evoco) ἔκκλησις τῶν θεῶν (ἐκ πολιορκουμένης πόλεως), τὸ τοὺς θεοὺς ἐκκαλεῖσθαι. 2) ἡ ἐπὶ τὰ ὅπλα κλῆσις.
ēvŏcātor, ōris, ἀ. ὁ ἐπὶ τὰ ὅπλα καλῶν.
ēvŏcātŏrĭē, ἐπίρ. ἐκκλητικῶς.
ēvŏcātŏrĭus, a, um, ἐκκλητικός.
ē-vŏco, avi, atum, are, aliquid, ἐκκαλῶ τινα. aliquem foras, καλῶ τινα ἔξω, θύραζε. aliquem ad me, ἀνακαλῶ, παρακαλῶ, μεταπέμπομαί τινα. aliquem nominatim, ἀνακαλῶ τινα ὀνομαστί. aliquem ad laetitiam, καλῶ, παρακαλῶ τινα ἐπὶ χαράν. ira eum in saevitiam evocat, ἡ ὀργὴ προάγει αὐτὸν εἰς ἀγριότητα. evoco nostros ad pugnam, παρακαλῶ τοὺς ἡμετέρους πρὸς μάχην, παρακελεύομαι τοῖς ἡμετέροις μάχεσθαι. evoco deum, ἐκκαλῶ, ἐκκαλοῦμαι τὸν θεὸν (ἐκ τῆς πολιορκουμένης πόλεως).—evocati, ōrum, ἀ. πληθ. (ὑπον. milites) οἱ ἀνάκλητοι, «δτι πεπαυμένοι τῆς στρατείας ἐπ' αὐτὴν αὖθις ἀνεκλήθησαν». Δίων. Κάσ.
ĕvŏe, ἐπιφών. εὐοῖ.
*ē-vŏlĭto, are, ἐξίπταμαι.
ē-vŏlo, avi, atum, are, ἐξίπταμαι, ἀφίπταμαι. μεταφ. ἀποθέω, ταχέως ἐξέρχομαι, ταχέως ἀπέρχομαι. 2) ἀνίπταμαι, ἀναβαίνω, ἐπαίρομαι.
*ēvŏlūtĭo, ĭōnis, θ. (evolvo) ἀνέλιξις βιβλίου, τουτέστιν ἀνάγνωσις.
ĕvŏlūtus, a, um, ἴδε evolvo.
ē-volvo, olvi, ŏlūtum, ĕre, aliquid, ἐκκυλινδῶ τι. saxa, ἐκκυλινδῶ πέτρας, ἔξω κυλινδῶ πέτρας. flumen evolvitur, εἴτε se evolvit in mare, ποταμὸς κυλινδεῖται εἰς τὴν θάλασσαν. evolvor per humum, κατὰ τὴν γῆν κυλινδοῦμαι. me evolvo ex turba, ἐκκυλίομαι, ἐξειλοῦμαι ἐκ τῆς τύρβης. evolutus sede patria, ἐκκυλισθείς, ἐξωσθεὶς ἐκ τῆς πατρικῆς ἕδρας. evolutus bonis, ἀποστερηθεὶς τῶν ἀγαθῶν. 2) ἐξελίττω, ἀνελίττω, ἀναπτύσσω τι. librum, ἀνελίττω, ἀναπτύσσω, ἀναγιγνώσκω βιβλίον. rem propositam, ἀναπτύσσω, ἐξηγοῦμαι τὸ προκείμενον. causas belli, ἀνελίττω, ἀναπτύσσω, ἐξελίττω τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου. mecum evolvo aliquid, ἀναπολῶ τι. 3) ποιητ. κλώθω, ὑφαίνω τι.
ēvŏmĭtus, a, um, ἴδε evomo.
ē-vŏmo, ŭi, ĭtum, ĕre, aliquid, ἐξεμῶ, ἐξερεύγω τι.
ēvōnȳmos, i, θ. ἡ εὐώνυμος (δένδρον).
ē-vulgo, avi, atum, are, aliquid, δημοσιῶ, ἐκθρυλλῶ τι, ἐκφέρω τι εἰς τὸν ὄχλον.
*ēvulsĭo, ĭōnis, θ (evello) τὸ ἐκσπᾶν.
ēvulsus, a, um, ἴδε evello.
ex, εἴτε ē, (e πρὸ συμφώνου, ex πρὸ συμφώνου καὶ φωνήεντος) πρόθεσ. μετ' ἀφαιρ. (ἐπὶ τόπου, παραγωγῆς, ὕλης, κ.τ.τ.) ἔκ τινος. desilio e curru, ἐξάλλομαι ἐκ τοῦ ἅρματος. cado ex equo, πίπτω ἀπὸ τοῦ ἵππου. collis ex planitie editus, λόφος ἐξέχων ἐκ τοῦ πεδίου. ex equo pugno, ἀφ' ἵππου μάχομαι. e coelo, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. ex vinculis causam dico, ἐκ τῶν δεσμῶν (ἐν τοῖς δεσμοῖς) ἀπολογοῦμαι. ex otio fructum capio, ἐκ τῆς σχολῆς καρπὸν λαμβάνω. quaero ex aliquo, πυνθάνομαι ἔκ τινος, παρά τινος. ex te audio, ἐκ σοῦ, (παρὰ σοῦ) ἀκούω. unus ex decemviris, εἷς ἐκ τῶν δέκα ἀνδρῶν. Junius ex Hispania quidam, Ἰούνιός τις ἐξ Ἱσπανίας, ἀπὸ τῆς Ἱσπανίας. ex India elephanti, οἱ ἐκ τῆς Ἰνδίας ἐλέφαντες. statua ex aere facta, ἄγαλμα ἐκ χαλκοῦ (εἴτε χαλκοῦ) πεποιημένον pocula ex auro, ποτήρια ἐκ χρυσοῦ, χρυσᾶ ποτήρια. homo ex animo et corpore constat, ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς τε καὶ σώματος συνέστηκεν. ex servo libertus, ἐκ

Digitized by Google

δούλου ἀπελεύθερος γενόμενος. urbem e suo nomine nominavit, τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος ὠνόμασεν. ex illo natus, ἐξ ἐκείνου γεγονώς. triumpho ex hoste, θρίαμβον κατάγω ἐκ (ἀπὸ) τοῦ πολεμίου. 2) ἐπ' αἰτίας κ.τ.τ. ἔκ τινος, ἀπό τινος. ex vulnere aeger, ἐκ τοῦ τραύματος νοσῶν ex doctrina nobilis, ἐκ (ἀπὸ) τῆς παιδείας, ἐπὶ τῇ παιδείᾳ ἔνδοξος. metus ex imperatore, ὁ ἀπὸ (εἴτε ἐκ) τοῦ αὐτοκράτορος φόβος. ex eo fit, ut, ἐκ τούτου γίγνεται, ὥστε. 3) ἐπὶ χρόνου, ἔκ τινος. ex eo tempore, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. ex quo, ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ. ex ea die ad hanc diem, ἐξ ἐκείνης εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν. statim e somno, εὐθὺς ἐκ τοῦ ὕπνου, ἀπὸ τοῦ ὕπνου vilitas annonae ex summa inopia consecuta est, εὐωνία ἐκ μεγίστης σιτοδείας ἐγένετο. diem ex die, καθ' ἡμέραν. ex consulatu profectus est in Galliam, τῆς ὑπατείας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς τὴν Γαλλίαν. vir ex consule, ὁ ὑπατευκώς, ὁ ἀπὸ ὑπάτων. ex duce, ὁ ἀποστράτηγος, ὁ ἀπὸ τῆς στρατηγίας. 4) ἔκ τινος, κατά τι. ex omnium sententia, κατὰ τὴν γνώμην πάντων. ex jure, ἐκ τοῦ δικαίου, κατὰ τὸ δίκαιον. ex consuetudine, κατὰ τὸ ἔθος. ex artificio aestimo aliquid, ἐκ τῆς τέχνης (κατὰ τὴν τέχνην) κρίνω τι. 5) διά τινος, ἔν τινι. panis ex vino, ἄρτος ἐν οἴνῳ. resina ex melle, ῥητίνη διὰ μέλιτος, ῥητίνη μέλιτι κεκραμένη. ex dulci acris, γλυκύπικρον. bacca lauri e viridi rubens, δαφνὶς ὑπόχλωρον ἐρύθημα ἔχουσα. 6) πρός τινος, ὑπέρ τινος, ἐπί τινι. e republica facio aliquid, ποιῶ τι· πρὸς τῆς πόλεως, ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς πόλεως. ex nullius injuria, ἐπ' οὐδενὸς ἀδικίᾳ. ex (e) re εἴτε ex usu alicujus, ἐπ' ἀγαθῷ τινος, ἐπ' ὠφελείᾳ τινός, πρός τινος. 7) ἐπιρρηματικῶς· ex aequo, ἐξ ἴσου. ex commodo, ἐπιτηδείως. ex tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ex itinere, ἐκ τῆς ὁδοῦ, κατὰ τὴν πορείαν. e regione, ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἀντικρύ. e contrario, ἐξ ἐναντίας. ex facili, ῥᾳδίως. ex insperato, ἐξ ἀνελπίστου.

ex-ăbundo, are, ὑπερπλεονάζω, εὐπορῶ.

ex-ăcerbo, avi, atum, are, aliquem, ἐκπικρῶ, ἐκπικραίνω, πικραίνω τινά.

ex-ăcesco, ăcŭi (ĕre), ἐξοξύνομαι.

exăcon, i, οὐ. κενταύρειον (βοτάνη).

exacte, ἐπίρ. (exigo) ἀκριβῶς.

exactĭo, ĭōnis, θ. (exigo) ἐξέλασις, ἔκπτωσις. 2) εἴσπραξις. jus primae exactionis, πρωτοπραξία. 3) τὸ ἐξακριβοῦν, ἡ ἐξεργασία.

exactor, ōris, ἀ. (exigo) ὁ ἐξελαύνων ἢ ἐξελάσας. 2) ἐπιστάτης. 3) ἐκπράκτωρ, εἰσπράκτωρ.

exactrix, īcis, θ. (exigo) ἡ ἐξαιτοῦσα.

exactus, a, um, ἴδε exigo.

*exactus, ūs, ἀ. (exigo) πώλησις, πρᾶσις.

ex-ăcŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid, ἐξοξύνω τι. aceto, ὄξει. 2) ἀποξύνω, ὀξύνω τι. μεταφορ. visum, ὀξύνω τὴν ὄψιν. aliquem, ὀξύνω, θήγω, ἀκονῶ τινα. aliquem ira, ἐξοργίζω τινά. animos in bella, ὀξύνω, παρορμῶ τὰς ψυχὰς πρὸς τὸν πόλεμον.

*exăcūtĭo, ĭōnis, θ. τὸ ἀποξύνειν.

exăcūtus, a, um, ἴδε exacuo.

ex-adversum καὶ exadversus, πρόθ. μετ' αἰτ. ἀντικρύ, καταντικρύ τινος. 2) ἐπίρ. ἐκ τοῦ καταντικρύ. 3) exadversum alicui, σπάν. ἀντὶ τοῦ exadversum aliquem.

*ex-advŏcātus, i, ἀ. ὁ πάλαι παράκλητος.

*ex-ădȳtŭo, are, (ex adytum) ἀπελαύνω τῶν ἀδύτων. Λ. Γλωσσαρίων.

*ex-aedĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. ἐξοικοδόμησις.

ex-aedĭfĭco, avi, atum, are, aliquid, ἐξοικοδομῶ, οἰκοδομῶ τι. 2) aliquem, ἐξοικίζω τινά.

ex-aequātĭo, ĭōnis, θ. ἐξίσωσις, ἰσότης. 2) ὁμαλισμός, ὁμαλότης.

ex-aequo, avi, atum, are, aliquid, ἐξισῶ, ἐξισάζω, ἰσάζω, ἐξομαλίζω τι. 2) aliquem alicui, ἰσῶ. ἰσάζω τινά τινι. me cum inferioribus, ἰσάζομαι τοῖς ταπεινοτέροις. facta dictis, ἰσῶ τὰς πράξεις τοῖς λόγοις· ἴσας τάς τε πράξεις καὶ τὰς λέξεις ποιῶ. periculum, ἴσον εἴτε ἐξίσου ποιῶ τὸν κίνδυνον. 3) aliquem, ἰσοῦμαί τινα, ἐξισῶ τινι, ἴσος τινί εἰμι ἢ γίγνομαι.

*ex-aestīvo, are, ταὐτὸ τῷ aestivo.

ex-aestŭātĭo, ĭōnis, θ. ζέσις.

ex-aestŭo, avi, atum, are, ἀναζέω, ἀναβράζω. Nilus exaestuat, ὁ Νεῖλος ἀναχεῖται. μεταφ. mens exaestuat ira, ἡ ψυχὴ ἀναζέει, φλεγμαίνει ὑπ' ὀργῆς. 2) aliquid, ἀναβράζω τι.

*exaggĕranter, ἐπίρ. ὑπερβολικῶς.

ex-aggĕrātĭo, ĭōnis, θ. ἀνάχωμα. 2) ἐπισώρευσις.

*exaggĕrātor, ōris, ἀ. ὁ ἐπισωρεύων.

ex-aggĕro, avi, atum, are, aliquid, ἀναχώννυμι. locum operibus, περιβάλλομαι χώματι τὸν τόπον. rem familiarem, σωρεύω, αὐξάνω τὴν οὐσίαν. mortem morte exaggerare, φόνον ἐπὶ φόνῳ σωρεύειν. 2) aliquid (oratione), μεγαλύνω, ἐξαίρω τι (τοῖς λόγοις), ἐξ ὑπερβολῆς αὐξάνω τι.

exaggĕrātus, a, um, ὑπερβολικός.

exăgĭtātor, ōris, ἀ. ὁ διασύρων.

ex-ăgĭto, avi, atum, are, aliquid, ἀναταράττω, ἀνακινῶ τι. lepus exagitatur, ὁ λαγὼς ἐξελαύνεται, ἀναταράττεται. μεταφ. aliquam, ἀναταράττω, διαταράττω, ταράττω τινά. vulgum, ἀνεγείρω, δονῶ, διακινῶ τὸν ὄχλον. furorem, ἀνεγείρω μανίαν. 2)

Digitized by Google

aliquem, ἐλαύνω, κερτομῶ, διασύρω τινά.
exăgĭum, ĭi, οὐ. (ex-ago) στάθμησις, ζυγός, ζυγόσταθμος (τό παρ' ἡμῖν 'ζάγι).
exăgōga, ae, θ. ἐξαγωγή.
ex-albesco, bŭi, ĕre, ἐκλευκαίνομαι, ὠχριῶ, ὠχραίνω (ὑπὸ φόβου μάλιστα).
ex-albĭdus, a, um, ὑπόλευκος.
†ex-albo, atum, are, aliquid, ἐκλευκαίνω τι.
exalburnātus, a, um, (ex-alburnum) τῆς φιλύρας στερηθείς.
exaltātio, ĭōnis, θ. (exalto) ὕψωσις.
ex-alto, avi, atum, are, aliquid, ἀνυψῶ, ὑψῶ τι. 2) βαθύνω τι.
*exălūmĭnātus, a, um, στυπτηριώδης.
ex-ambĭo, ĭi, ītum, ire, περιπορεύομαι. 2) aliquem, μεταπορεύομαι, ἱκετεύω τινά. aliquid, ἐπιζητῶ τι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
exambŭlo, are, ταὐτὸ τῷ ambulo.
exāmen, ĭnis, οὐ. (exigo, ex-agmen) ἑσμός, (σμῆνος μελισσῶν). μεταφ. σμῆνος, πληθύς, ἀγέλη. 2) πλάστιγξ, κανὼν ζυγοστάθμου. 3) στάθμησις, ἐξέτασις.
exāmĭnāte, ἐπίρ. μετ' ἐξετάσεως, περιεσκεμμένως. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
exāmĭnātĭo, ĭōnis, θ. ἰσορροπία. 2) ἐξέτασις.
*exāmĭnātor, ōris, θ. ἐξεταστής.
*exāmĭnātōrĭus, a, um, ἐξεταστικός.
exāmĭno, avi, atum, are, (examen) σμῆνος εἴτε ἑσμὸν ποιῶ. 2) ἰσορροπῶ. 3) aliquid, σταθμῶ, σταθμῶμαί τι μεταφ σταθμῶμαι, ἐξετάζω τι.—examinatus, a, um, περιεσκεμμένος.
ex-ămo, are, παύω τοῦ ἀγαπᾷν
ex-amplexor, ari, aliquem, περιβάλλω, ἀσπάζομαί τινα.
*exămurco, are, (ex-amurca) aliquid, ἀμέργω τι.
exămussim, ἐπίρ. (ex-amussis) ἐπὶ (πρός, κατά) στάθμην, ἀκριβῶς.
*exancillātus, a, um, δουλεύων.
ex-anclo, avi, atum, are, aliquid, ἐξαντλῶ τι. μεταφορ. laborem, ἐξαντλῶ, ὑποφέρω, ὑπομένω, καρτερῶ πόνον.
exanguis, e, ἀντὶ exsanguis, ὅπερ ἴδε.
*exănĭmābĭlĭter, ἐπίρ. λειποθύμως.
ex-ănĭmālis, e, ἄψυχος, νεκρός. 2) θανατηφόρος. Πλαῦτος.
exănĭmātĭo, ĭōnis, θ. πνίξις, ἀγχόνη. 2) ἀγχόνη, ἔκπληξις.
exănĭmis, e, (ex-animus) ἄψυχος, νεκρός. μεταφ. exanimis hiems, ὁ νήνεμος χειμών. 2) ἀγχόμενος, ἔκπληκτος.
ex-ănĭmo, avi, atum, are, aliquid, ἀφαιροῦμαί τινα τὴν ψυχὴν (τὴν ζωήν), κατακτείνω τινά. exanimor, ἐκψύχω, ἐκπνέω. exanimatus, a, um, νεκρός, τεθνηκώς. 2) ἄθυμον ποιῶ τινα, ἐκπλήττω, καταπλήττω τινά. me metus exanimat ἢ metu exanimor, ὁ φόβος καταπλήττει με, ἀθυμῶ ὑπὸ τοῦ φόβου. 3) exanimor, ἀποκάμνω, κατατρύχομαι, ἀπαυδῶ, ἀπαγορεύω. cursu exanimor, τρέχων ἀπαγορεύω.
exănĭmus, a, um, ταὐτὸ τῷ exanimis.
exante ἀντὶ ante. Λίβιος.
exanthēma, ătis, οὐ. ἐξάνθημα.
exantlo, ταὐτὸ τῷ exanclo.
*ex-ăpĕrĭo, ire, ἐξανοίγω.
*ex-apto, are, ἐξαρτῶ.
exaptus, a, um, ἐξημμένος, ἐξαρτώμενος.
*exaquesco, ĕre, ἐξυδατοῦμαι, ὑδατοῦμαι.
exărātĭo, ĭōnis, θ. ἡ δι' ἀρόσεως ἐξαίρεσις. 2) ἐξεργασία, γραφή, ποίημα.
exarchus, i, ἀ. ἔξαρχος.
ex-ardĕo, ēre, ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ.
ex-ardesco, arsi, arsum, ĕre, ἐκκαίομαι, ἀνακαίομαι, ἀναλάμπω. fulgor exardescens, ἀστραπὴ ἀναλάμπουσα. 2) μεταφ. ἐπὶ πάθους κ.τ.τ. ἐκκαίομαι, ἀνακαίομαι, ἐκφλέγομαι, ἀναφλέγομαι. exarsit iracundia, ἐξεκαύθη ὑπ' ὀργῆς, καίεται ὀργῇ. exardesco ad spem, ἐκκαίεταί μοι ἐλπίς. bellum exardescit, πόλεμος ἐκκαίεται. dolor exarsit, ἡ λύπη ἐφλέγμηνε, φλεγμαίνει. studia in bellum exardescunt, ἐκκαίεται ἡ πρὸς πόλεμον ὁρμή.
†ex-ārēfīo, ĭeri, ἐξαυαίνομαι, ἀφαυαίνομαι.
†exărēno, are, aliquid, καθαίρω τι τῆς ἄμμου.
ex-āresco, ŭi, ēre, ἐξαυαίνομαι, ἀφαυαίνομαι, ἀποξηραίνομαι μεταφ. ἀπομαραίνομαι.
*ex-ārĭdus, a, um, ἀπομαρανθείς.
ex-armo, avi, atum, are, aliquem, ἀφοπλίζω τινά. navem, τὴν ναῦν. μεταφ. ἀφοπλίζω τινά, ἀφαιροῦμαί τινα τὴν δύναμιν.
ex-āro, avi, atum, are, aliquid, ἐξαιρῶ τι δι' ἀρόσεως, ἀροτρεύων ἀνορύττω τι. 2) ἀροτρεύων κτῶμαί τι, ἐξεργάζομαι, ἐκπονῶ τι. 3) ἀρῶ, ἀροτριῶ, ἀροτρεύω, ἐργάζομαί τι. agrum, τὸν ἀγρόν. senectus rugis frontem exarat, τὸ γῆρας ῥυτίσι τὸ μέτωπον καταυλακίζει. 4) ἐξεργάζομαι, ἐκπονῶ, συγγράφω, γράφω τι.
exarsus, a, um, ἴδε exardeo.
*exartĭcŭlatus, a, um, ἄναρθρος.
exascĭātor, ōris, ἀ. ὁ καθαρίζων τὰς τοῦ οἴνου βυτίνας ἀπὸ τῆς τρυγίας. 'Επιγρ.
exasciātus, a, um, (ex-ascie) εὔτεχνος.
exasciclo, κατὰ συγκ. τοῦ exascĭcŭlo, are, (ex, asciculus) πελεκῶ.
exascĭo, are, προσχεδιάζω διὰ τοῦ πελέκεως, σχεδιάζω.
ex-aspĕrātĭo, ĭōnis, θ. τραχύτης.
†exaspĕrātrix, īcis, θ. ἡ παραπικραίνουσα.
ex-aspĕro, avi, atum, are, aliquid, ἐκτραχύνω, τραχύνω τι. μεταφορ. aliquem, ἐκτραχύνω, ἐξαγριῶ, ἐρεθίζω, παραπικραίνω τινά.

Digitized by Google

*ex-auctōrĭtas, ātis, θ. ἄφεσις ἐκ τῆς στρατείας.
ex-auctōro, avi, atum, are, aliquem, ἀφίημί τινα τῆς στρατείας, ἀποζώννυμι, ἀποπέμπω τινά. verba exauctorata, λέξεις παραδεδομέναι τῇ ἀχρηστίᾳ.
*exaudĭbĭlis, e, ἐξακουστός, ἀκουστός.
ex-audĭo, īvi, εἴτε ĭi, ītum, ire, aliquid, ἐξακούω τινὸς ἤ τι, ἀκούω τι. dico magna voce, ut omnes exaudire possint, λέγω μεγάλῃ φωνῇ, ὥστε ἅπαντας δύνασθαι ἀκούειν. 2) εἰσακούω. preces, τὰς δεήσεις. 3) aliquem, εἰσακούω, ὑπακούω, πείθομαί τινι. 4) aliquid, ἐκλαμβάνω, ἐννοῶ τι.
*ex-audītĭo, ĭōnis, θ. τὸ εἰσακούειν.
†ex-audītor, ōris, ἀ. ὁ εἰσακούων.
ex-augĕo, ēre, aliquid, ἐξαυξάνω, ἐπαυξάνω τι.
ex-augŭrātĭo, ĭōnis, θ. βεβήλωσις.
ex-augŭro, avi, atum, are, aliquid, βεβηλῶ τι, ἀνίερον ποιῶ τι. aliquem, ἀφαιροῦμαί τινα τὴν ἱερωσύνην.
*exaurātus, a, um, κεχρυσωμένος.
*exauspĭco, avi, are, ex re, οἰωνίζομαι ἔκ τινος.
*exballisto, are, aliquem, (ex-ballista) καταλιθοβολῶ τινα (τῷ λιθοβόλῳ).
exbĭbo, ĕre, ταὐτὸ τῷ ebibo.
exbŏla ἢ ecbŏla, ae, θ. ἐκβολή (ἴσως=βίλος, παρὰ Ὀάρρωνι LL. 6. 7).
*exbŭa, ae, θ. ἡ ὑπερπιοῦσα. Φῆστος.
†excaecātor, ōris, ἀ. ὁ ἐκτυφλῶν.
ex-caeco, avi, atum, are, ἐκτυφλῶ, τυφλῶ τινα. formam, ἀμαυρῶ τὴν μορφήν, τὸ κάλλος. 2) ἀποφράττω, καταφράττω τι. 3) ἀφαιρῶ τοὺς ὀφθαλμοὺς (τῶν δένδρων) κ.τ.τ.
ex-calcĕo εἴτε excalcĭo, avi, atum, are, (ex calceus) ὑπολύω τὸν κάλτιον, τὸ ὑπόδημα. excalceor, ὑπολύομαι. excalceatus, a, um, ἀνυπόδετος. excalceati, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ κωμικοί.
*excalcĕor, ari, σπαν. ἀντὶ τοῦ προηγουμένου.
excalcĕus, a, um, ἀνυπόδετος.
excaldātĭo, ĭōnis, θ. θερμολουσία. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς·
excaldo, avi, atum, are, (ex-caldus) se, θερμολουτῶ.
excălĕfăcĭo ἢ ex-calfăcĭo, (ēci) actum, ĕre, aliquid, ἐκθερμαίνω τι.
*excalfactĭo, ĭōnis, θ. τὸ ἐκθερμαίνειν, ἡ θέρμανσις.
excalfactōrĭus, a, um, θερμαντήριος, θερμαντικός.
ex-calfĭo, actus sum, ĭĕri, ἐκθερμαίνομαι.
ex-candefăcĭo, ēci, actum, ĕre, aliquem, ἐκκαίω, ἐκφλέγω τινά. cupiditate, ἐπιθυμίᾳ. aliquid, ἐξαυξάνω τι. Λ. σπαν.
excandescentĭa, ae, θ. ἔκκαυσις, τὸ ἐκκαίεσθαι, θύμωσις, ὀργὴ ἀρχομένη. Κικέρ. Tuscul. disp. 4, 9.
ex-candesco, dŭi, ĕre, ἐκπυριῶμαι, διαπυρίζομαι. μεταφ. ἐκκαίομαι, ἀνακαίομαι, ἐκφλέγομαι, ἀναφλέγομαι (ὑπ' ὀργῆς κ.τ.τ.).
*excantassit, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ excantaverit. Leg. XII. Tab.
ex-canto, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἐξᾴδω, δι' ἐπῳδῆς ἐξάγω τινὰ ἤ τι.
excăpĭo ἀντὶ excĭpĭo. Ἔννιος.
ex-carnĭfĭco, avi, atum, are, aliquem, κατακρεουργῶ, βασανίζω τινά.
excastrătĭo, ĭōnis, ταὐτὸ τῷ castratio.
excastrātus, a, um, ἐξευνουχισθείς, ἔκτομος. 2) ἐπτισμένος, ἐκλεπισθείς.
excastro, are, ταὐτὸ τῷ castro.
excaudĭco, are, aliquid, ἐκριζῶ τι. 2) περισκάπτω τι.
*ex-căvātĭo, ĭōnis, θ. κοίλανσις.
excăvĕo, ĕre, ταὐτὸ τῷ praecaveo. Λ. Γλωσσαρίων.
ex-căvo, atum, are, aliquid, ἐκκοιλαίνω, κοιλαίνω, κοιλῶ τι. 2) πυγίζω.
ex-cēdo, cessi, essum, ĕre, re εἴτε ex re, ἐκχωρῶ, ἐξέρχομαι, ἔξειμί τινος, ἔκ τινος. (e) templo, ἐξέρχομαι (ἐκ τοῦ ναοῦ). (ex) finibus, ἐξέρχομαι (ἐκ) τῶν ὅρων. (ex) pugna, ἀποχωρῶ, ἀπέρχομαι ἐκ τῆς μάχης. (ex) via, ἐκκλίνω τῆς ὁδοῦ. agro hostium in Boeotiam excessit, ἐκ τῆς τῶν πολεμίων χώρας ἐξῆλθεν εἰς τὴν Βοιωτίαν. (e) vita excedo, εἴτε ἁπλῶς excedo, ἐξέρχομαι τοῦ βίου, μεταλλάττω (τὸν βίον). excedo ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ τῶν παίδων. 2) ἀνέχω, προέχω, ὑπερέχω. excedentia in nubes juga, ῥάχεις ὀρέων ἀνέχουσαι εἰς τὰ νέφη. res excedit, τὸ πρᾶγμα ἐξέχει, προέχει. pugna excedit in annum consulatus Servilii, ἡ μάχη ἐκβαίνει, ὑπερτείνει, πίπτει εἰς τὸ ἔτος τῆς ὑπατείας Σερβιλίου. 3) aliquid, ἐκβαίνω τι εἴτε τινός. excedo urbem, ἐκβαίνω τὴν πόλιν, ἐξέρχομαι τῆς πόλεως. in magnum certamen excessit, εἰς μέγαν ἀγῶνα προεχώρησεν. 4) aliquem ἢ aliquid, ὑπερβάλλω τινὰ ἤ τι, ὑπερέχω, προέχω τινός. modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον. ceteros, ὑπερβάλλω τοὺς λοιπούς, προέχω, ὑπερέχω τῶν ἄλλων. nubes excedit Olympus, τῶν νεφελῶν ὑπερέχει ὁ Ὄλυμπος.
excellens, ἴδε excello.
excellenter, ἐπίρ. ἐξόχως, διαφερόντως.
excellentĭa, ae, θ. τὸ ἐξοχον, ἡ ἐξοχή, ὑπεροχή. per excellentiam, κατ' ἐξοχήν.
excellĕo, ēre, ἕτερος τύπος τοῦ excello, καθ' ὃν τὰ excelleas, excellet, excelluerunt σχηματίζεται.
ex-cello, llŭi, lsum, ĕre, ἐξέχω, προέχω, ὑπερέχω, διαφέρω. alicui, προέχω, ὑπερέ-

Digitized by Google

χω, διαφέρω τινός. dignitate, διαφέρω, προέχω τῇ ἀξίᾳ. in arte, ἐν τέχνῃ τινί. 2) ἀρχαϊκῶς· mihi animus excellit, ἐπαίρομαι, μέγα φρονῶ.— excellens, ntis, ἔξοχος, ἐξέχων, προέχων, διαφέρων. — excelsus, a, um, ἐξέχων, ἀνέχων, ὑψηλός. μεταφ. ἔξοχος.
excelse, ἐπίρ. ὑψηλῶς. μεταφ. ἔξοχα, διαφερόντως.
excelsĭtas, ātis, θ. ἐξοχή, ὕψος. animi, ἡ ὑψηλοφροσύνη.
excelsus, a, um, ἴδε excello.
*exceptācŭlum, i, ού. ἐκδοχεῖον.
*exceptĭcĭus, (-tĭus) a, um, ἐκληφθείς.
exceptĭo, ĭōnis, θ. (excipio) ἐξαίρεσις. sine ulla exceptione, οὐδενὸς ἐξαιρουμένου, ἀνυπεξαιρέτως, ἅπαντες ὁμοίως. 2) παραγραφή (δικανικὴ πρᾶξις).
*exceptĭuncŭla, ae, θ. μικρὰ ἐξαίρεσις.
excepto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ excipio) aliquem ἢ aliquid, ἐκδέχομαι, ἀναδέχομαί τινα ἢ τι.
exceptor, ōris, ἀ. (excipio) ὑπογραφεύς, ταχυγράφος.
exceptōrĭa, ae, θ. ἐκδοχεῖον. Λ. Γλωσσαρ.
exceptōrĭus, a, um, ἐκδεκτικός. exceptōrĭum, ĭi, ού. δοχεῖον.
exceptus, a, um, ἴδε excipĭo.
*excĕrĕbrātus, a, um, (ex-cerebrum) ἐκμυελισθείς, ἔκφρων.
ex-cerno, crēvi, crētum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἐκκρίνω, ἐξαιρῶ τινα ἢ τι. 2) venter excernit aliquid, ἡ κοιλία ἐκκρίνει τι.
ex-cerpo, psi, ptum, ĕre, (ex-carpo) aliquid, ἐκλέγω, ἐκλέγομαί τι. excerpo verba, ἐκλέγω λέξεις, ἐκλογὴν λέξεων ποιοῦμαι. 2) ἐκκρίνω, ἐξαιρῶ, χωρίζω τινὰ ἢ τι. sè vulgo excernere, χωρίζομαι τοῦ πλήθους.
excerptim, ἐπίρ. ἐκλεκτικῶς, ἐξαιρέτως.
†excerptĭo, ōnis, θ. ἐκλογή.
excerptus, a, um, ἴδε excerpo.
†ex-cervīcātĭo, ĭōnis, θ. (ex-cervicatus) τὸ σκληροτράχηλον.
excessim, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ excesserim.
excessus, a, um, ἴδε excedo.
excessus, ūs, ἀ. (excedo) ἀπαλλαγὴ τοῦ βίου, ἀπαλλαγή, τελευτή. 2) ἐξοχή, προοχή. 3) παράβασις. 4) παρέκβασις (λόγου).
excētra, ae, θ ὕδρα, ἔχιδνα.
*exchalcĕo, are, (ex χαλκός) ἀποχαλκίζω, ἀπογυμνῶ, (κατὰ παρονομασίαν τῆς Λατινικῆς λέξεως excalceo). Πορφυρίων.
*excīdĭo, ĭōnis, θ. (excīdo) καθαίρεσις, κατασκαφή.
excīdĭum, ĭi, οὐ. (excīdo) καθαίρεσις, κατασκαφή. castellorum, τῶν φρουρίων. legionum, ἀφάνισις τῶν ταγμάτων.
excĭdĭum, ĭi, οὐ. (excĭdo) ἔκπτωσις. 2) δύσις.
excĭdo, ĭdi, ĕre, (ex-cado) ἐκπίπτω. gladius de manibus excidit, ἡ μάχαιρα ἐκπίπτει τῆς χειρός, πίπτει ἐκ τῆς χειρός. dentes excidunt, οἱ ὀδόντες ἐκπίπτουσι. sors excidit, ὁ κλῆρος ἐκπίπτει. verbum (ex) ore excidit, λόγος τις διαπίπτει φεύγει ἐκ τοῦ στόματος. aliquid de memoria ἢ ex animo excidit ἢ ἁπλῶς aliquid excidit, διαφεύγει τι τὴν μνήμην, ἐκχεῖται ἐκ τῆς μνήμης. in vitium libertas excidit, ἡ ἐλευθερία ἐκπίπτει, ἐξολισθαίνει εἰς κακίαν. virtus excidit, ἡ μνήμη τοῦ πράγματος ἀφανίζεται.— excidens, ntis, ὁ λησμων. 2) aliqua re εἴτε ex aliqua re, ἐκπίπτω τινός. regno, ἐκπίπτω τῆς βασιλείας. ausis, διαπίπτω τῆς προθέσεως, ἀποτυγχάνω, ἀποπίπτω τοῦ ἐπιχειρήματος. formulā excido, ἡττῶμαι (ἐν δικαστηρίῳ).
excīdo, īdi, īsum, ĕre, (ex-caedo) aliquid, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τι. arbores, δένδρα. columnas rupibus, τέμνω κίονας ἐκ τῶν πετρῶν. virilitatem, ἐκτέμνω τὴν ἀρρενότητα. se excidere, ἐκτέμνειν, εὐνουχίζειν ἑαυτόν. μεταφ. excido aliquem numero civium, ἐξαιρῶ, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τοῦ τῶν πολιτῶν ἀριθμοῦ. 2) ἐκκόπτω, κατασκάπτω, ἀφανίζω τι. urbem, ἐκκόπτω, καθαιρῶ, κατασκάπτω πόλιν. exercitum, κατακόπτω, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω στράτευμα.
ex-cĭĕo, ēre, σπαν. ἀντὶ τοῦ excio.
ex-cĭo, īvi ἢ ĭi, ītum ἢ ĭtum, ire, aliquem ἢ aliquid, ἀνακινῶ, ἐκκινῶ, ἀνεγείρω, ἐγείρω τινὰ ἢ τι. homines sedibus suis, ἀνακινῶ τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῶν ἑδρῶν. aliquem ex somno, ἀνεγείρω, ἐξεγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου. suem, ἀνίστημι, ἐξανίστημι κάπρον. animas sepulcris, ἀνάγω ψυχὰς ἐκ τῶν τάφων. hostem ad dimicandum, ἐξάγω, κινῶ τὸν ἐχθρὸν εἰς μάχην. tumultum, ἐγείρω θόρυβον. ea clades terrorem excivit, ἐκείνη ἡ συμφορὰ ἤγειρε τρόμον. excĭtus, a, um, ἐγερθείς, ἀνακινηθείς, ἀναπτονθείς, ἐκπλαγείς 2) ἐκκαλῶ, προκαλῶ. excītus, ἐκκληθείς, προκληθείς.
excĭpĭo, ēpi, eptum, ĕre, (ex-capio) aliquid, ἐξαιρῶ τι. dentem, ὀδόντα. telum vulnere, τὸ βέλος ἐκ τοῦ τραύματος. aliquem servitute, ῥύομαί τινα (ἐκ) τῆς δουλείας, ἐξαιροῦμαί τινα. 2) ἐξαιροῦμαι, ἐξαίρετον ποιῶ (ποιοῦμαί) τινα ἢ τι. omnes exceptis nobis, ἅπαντες πλὴν ἡμῶν. excepto si, πλὴν εἰ. excepto, quod, πλήν, ὅτι. 3) ῥητὴν συνθήκην ποιοῦμαι. in foederibus exceptum est, ne, σπονδὰς ἐποιήσαντο ἐπὶ ῥητοῖς, μή... 4) διαμαρτυροῦμαι, ἀντιλέγω (ἐν δικαστηρίῳ). adversus aliquem dé re, ἀντιλέγω πρός τινα περί τινος

Digitized by Google

5) ἐκδέχομαι, δέχομαι. sanguinem paterā, ἐκδέχομαι, δέχομαι τὸ αἷμα εἰς τὸ ἔκπωμα. tela, ἐκδέχομαι βέλη. impetum hostium, δέχομαι τὴν τῶν πολεμίων προσβολήν. corpus clypeo, ἐρείδω τὸ σῶμα τῇ ἀσπίδι. me pedibus, ἐρείδομαι τοῖς ποσί. campus eos excipit, τὸ πεδίον δέχεται, ὑποδέχεται, ὑπολαμβάνει αὐτούς. excipio incautum, ὑπεδέχομαι, ἐκδέχομαι, μεσολαβῶ τὸν ἀφύλακτον. aprum, ὑποδέχομαι, ὑπολαμβάνω τὸν (ἀνιστάμενον) κάπρον. 6) ὑποδέχομαι, δέχομαί τινα. aliquem (hospitio) ὑποδέχομαί τινα, ξενίζω τινά. aliquem epulis ὑποδέχομαί τινα ἑστιάσεσιν. 7) παραλαμβάνω, ἀκούω, πυνθάνομαί τι. 8) ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνομαί τι. pericula, κινδύνους. laudem ex re, λαμβάνω δόξαν ἐκ τοῦ πράγματος. 9) ἐκδέχομαι, διαδέχομαι. Numam Tullus excipit, τὸν Νουμᾶν ἐξεδέξατο, διεδέξατο ὁ Τύλλος. excipio aliquem, ὑπολαμβάνω τὸν λόγον τινός, ἀποκρίνομαί τινι. 10) ἐκδέχομαι, ἐκλαμβάνω, ἐννοῶ τι. aliquid comiter, φιλοφρόνως ἐκλαμβάνω τι.

excĭpĭum, ĭi, οὐ. προβόλιον.

excĭpŭla, ae, θ. καὶ excipŭlum, i, οὐ. (excipio) ἐκδοχεῖον.

*excĭpŭum, i, οὐ. τὸ ἐξαιρετόν; Φῆστος. ἀμφ. γρ.

*excīsātus, a, um, (excīdo) ἐκκεκομμένος.

excīsĭo, ĭōnis, θ. (excīdo) ἐκκοπή, καθαίρεσις, κατασκαφή.

excīsor, ōris, ἀ. ὁ ἐκκόπτης. Λ. Γλωσσ.

excīsōrĭus, a, um, (excido) excisorius scalper, ὁ ἐκκοπεύς.

excīsūra, ae, θ. ταὐτὸ τῷ excisio.

excīsus, a, um, ἴδε excīdo.

*excĭtābĭlis, e, ἐγερτικός, παροξυντικός.

excĭtāte, ἐπίρ. ἐγερτί, σφοδρῶς, προθύμως.

†excĭtātĭo, ĭōnis, θ. ἔγερσις, παρακέλευσις.

†excĭtātor, ōris, ἀ. παρακελευστής.

excĭto, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ excieo) aliquem ἢ aliquid, ἐγείρω, ἀνεγείρω, ἐξεγείρω τινὰ ἤ τι. aliquem e somno, ἐκ τοῦ ὕπνου τινά. aliquem a mortuis, ἐγείρω, ἀνάγω τινὰ ἐκ τοῦ ᾅδου, ἐκ νεκρῶν. feram, ἀνίστημι, ἐξανίστημι θηρίον. cervus latibulis excitatus, ἔλαφος ἀναπτοηθεὶς ἐκ τῆς φωλεᾶς. excito aliquem foras, καλῶ τινα θύραζε, ἔξω. turrem, ἐγείρω, ἀνεγείρω πύργον. caput, αἴρω τὴν κεφαλήν. afflictum, ἀνεγείρω, ἀνορθῶ τὸν καταβεβλημένον. ignem, ἐγείρω φλόγα. 2) aliquem ad aliquid, ἐγείρω, παροξύνω, παρορμῶ τινα πρός τι, εἴς τι.—excitatus, a, um, ἐγερτός. excitata lumina, γοργοὶ ὀφθαλμοί. excitatus sonus, σφοδρὸς ἦχος.

excĭtus καὶ excītus, a, um, ἴδε excieo.

excītus, ūs, ἀ. (μόνον ἡ ἀφαιρετικὴ εὕρηται) ἔκκλησις. Ἀπουλήϊος.

exclāmātĭo, ĭōnis, θ. ἀναβόησις, ἐκφώνησις.

ex-clāmo, avi, atum, are, ἀναβοῶ, ἀναφωνῶ, ἐκφωνῶ. 2) aliquid, ἐκφωνῶ τι. aliquem nominatim, ἐκφωνῶ, ἀνακαλῶ τινα ὀνομαστί.

*ex-clāro, are, aliquid, φωτίζω τι.

*exclīno, are, κλίνω ἐκτός. Τίρωνος σημ.

exclūdo, si, sum, ĕre, (ex-claudo) aliquem, ἐκκλείω, ἀποκλείω τινά. aliquem foras, ἐκκλείω, ἀποκλείω τινὰ τῆς οἰκίας. hostes re frumentaria, ἀποκλείω τοὺς πολεμίους τῶν ἐπιτηδείων, εἴτε τοῖς πολεμίοις τὰ ἐπιτήδεια. aliquem reditu, ἀποκλείω τινὰ τῆς ἐπανόδου. Euphrates Armeniam a Cappadocia excludens, ὁ Εὐφράτης διορίζων τὴν Ἀρμενίαν ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας. 2) aliquid, ἐξαιρῶ τι. oculum, ἐκκόπτω τὸν ὀφθαλμόν. liquorem, ἐκχέω τὸ ὑγρόν. 3) ἐκκολάπτω, ἐκλεπίζω τι. pullos, νεοττούς. ova, ᾠά.

exclūsĭo, ĭōnis, θ. (excludo) ἀπόκλεισις.

†exclūsor, ōris, ἀ. (excludo) ὁ ἀποκλείων. daemoniorum, ὁ ἐκβάλλων δαιμόνια.

exclūsōrĭus, a, um, ἀποκλείων.

exclusus, a, um, ἴδε excludo.

excoctĭo, ĭōnis, θ. (excoquo) ἕψησις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

excoctus, a, um, ἴδε excoquo.

excōdĭco, are, ταὐτὸ τῷ exaudico.

excōgĭtātĭo, ĭōnis, θ. ἐπινόησις, ἐξεύρεσις.

†excōgĭtātor, ōris, ἀ. ἐφευρέτης.

*excōgĭtātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ excogitatio.

ex-cōgĭto, avi, atum, are, aliquid, ἐπινοῶ, ἐξευρίσκω τι.

*excōgo, ĕre, ἐξαναγκάζω.

*excōlĭdus, a, um, ἀνέργαστος, ἀγεώργητος, ἄγριος.

ex-cŏlo, ŏlŭi, ultum, ĕre, aliquid, διαπονῶ, ἐξεργάζομαί τι. terram, τὴν γῆν. vineas, θεραπεύω ἀμπελῶνας. μεταφορ. me philosophiā, παιδεύω ἐμαυτὸν διὰ τῆς φιλοσοφίας. animos doctrinā, ἐξημερῶ τὰς ψυχὰς τῇ παιδείᾳ. vitam per artes, ἐξημερῶ τὸν βίον διὰ τῶν τεχνῶν. Cicero orationem excoluit, ὁ Κικέρων διεπόνησε τὴν ῥητορικήν. excolo inventa, διαπονῶ, ἐξεργάζομαι τὰς ἐφευρέσεις. gloriam, ἐπιμελοῦμαι δόξης. 2) κοσμῶ, ἐπικοσμῶ, καλλωπίζω τι. aliquem opibus, αὐξάνω τινὰ πλούτῳ. 3) σπαν. παρὰ ποιηταῖς σέβομαι. θεραπεύω τινά. deos, τοὺς θεούς. 4) †κατοικῶ. Σιδώνιος.

ex-cōlo, are, aliquid, ἐξηθῶ, ἠθῶ τι.

*ex-cŏmĕdo, ĕre, ἐκβιβρώσκω.

†ex-commūnĭcātĭo, ĭōnis, θ. ἀφορισμός, ἀναθεματισμός.

Digitized by Google

†ex-commūnĭco, are, aliquem, ἀφορίζω, ἀναθεματίζω τινά.
†ex-condo, ĕre, aliquem, ἀνακαλύπτω τινά.
ex consŭle ἢ exconsule, exconsulibus, †exconsul, is, ὁ. ταὐτὰ τῷ ἑπομένῳ.
exconsulāris, ὁ. ὁ ἐξελθὼν τῆς ὑπατείας, ὁ ὑπατευκώς, ὁ ἀπὸ ὑπάτων. Ἐπιγρ.
ex-cŏquo, xi, ctum, ĕre, aliquid, καθαίρω τι διὰ χωνείας, ἐκτήκω τι. imagines, ἐκχωνεύω, χωνεύω ἀγάλματα. 2) ἐξοπτῶ τι. sol excoquit terram, ὁ ἥλιος ἐξοπτᾷ, αὐαίνει τὴν γῆν. 3) ἐξέψω, πέττω, καταπέττω (τὴν τροφήν). 4) μεταφ. excoquo malum alicui, μηχανῶμαι, κατασκευάζω τινὶ κακόν. aliquid mentem excoquit, ἀνιᾷ τι τὴν ψυχήν.
†excordor, ari, ἀφρονῶ, παραφρονῶ. Κομμοδιανός.
excŏrĭo, are, (ex corium) ἐκδερματίζω. Ἀπουλήϊος.
excornis, e, (ex-cornu) ἀκέρατος.
ex-cors, rdis, ἀκάρδιος, ἄφρων, ἀνόητος.
ex-crēmentum, i, οὐ. (excerno) ἔκκρισις, τὸ ἐκκριτόν. corporis, ἔκκρισις, ἀφόδευμα, κόπρος. potūs, οὖρον. narium, μύξα. oris, σίαλον. tritici, σινίασμα, ἄχυρα. uvae, γίγαρτον. 2) (ἐκ τοῦ excresco) ἐξοχή, προοχή. excrementa manus, ὄνυχες.
†ex-crĕmo, are, aliquid, ἐκκαίω τι.
†excrĕo, are, (ex creo) δημιουργοῦμαι, ποιοῦμαι, (αὐτοπαθ.).
excrĕo, ἴδε exscreo.
ex-cresco, ēvi, ētum, ĕre, ἐκφύομαι. excrescens, ntis, οὐ τὸ ἔκφυμα. 2) ἀναφύομαι, αὐξάνομαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω.— excretus, a, um, ἁδρός.
excrētus, a, um, ἴδε excresco καὶ excerno.
excrŏcollum, i, οὐ. ἐφεστρίς, (κροκόβαπτος). Λ. Γλωσσαρ.
excrŭcĭābĭlis, e, ἄξιος βασάνων. 2) ἀνιαρός, αἰκιστικός.
†excrŭcĭātĭo, ĭōnis, θ. αἰκισμός, αἰκία, βάσανος.
†excrŭcĭātus, ūs, ὁ ταὐτὸ τῷ excruciatio.
excrŭcĭo, avi, atum, are, aliquem, βασανίζω, αἰκίζομαί τινα, μεταφορ. ἀνιῶ τινα. excrucior, ἀνιῶμαι.
excŭbātĭo, ĭōnis, θ. προκοιτία, προφυλακή.
excŭbĭae, arum, θ. πληθ. (excubo) ἡ ἔξω κοίμησις. 2) ἐκκοιτία, προκοιτία, προφυλακή, νυκτερινὴ φυλακή. excubias habeo (εἴτε ago ἔτι καὶ teneo) φυλακὴν φυλάττω, προκοιτέω. 3) πρόκοιτοι, νυκτερινοὶ φύλακες.
excŭbĭcŭlārĭus, ĭi, ὁ. ὁ κοιτωνίτης εἴτε κατακοιμιστής ποτε γεγενημένος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
excŭbĭtor, ōris, ὁ. (excubo) πρόκοιτος, προφύλαξ, νυκτερινὸς φύλαξ.
excŭbĭtōrĭum, ĭi, οὐ. φυλακεῖον. Πόπλιος Βίκτωρ.
excŭbĭtus, ūs, ὁ (excubo) ἐκκοιτία, προκοιτία, προφυλακή.
ex-cŭbo, bŭi, bĭtum, are, ἔξω κοιμῶμαι, ἔξω κοιτάζομαι, ἐκκαθεύδω. 2) ἐκκοιτῶ, ἐκκαθευδω, προκοιτῶ, προφυλάττω, νυκτοφυλακῶ. μεταφ. φυλάττω, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι, ἀγρυπνῶ.
ex-cūdo, di, sum, ĕre, aliquid, ἐκτρίβω τι. ignem, πῦρ. silici scintillam, ἐκ τοῦ πυρίτου σπινθῆρα. 3) ἐκκολάπτω, ἐκλεπίζω τι. ova, ὠά. pullos, νεοσσούς. 2) διατυπῶ, κατασκευάζω τι.
exculco, avi, atum, are, (ex-calco) aliquid, ἐκτρίβω τι πατήματι, ἐκτρίβω τι. 2) καταπατῶ τι.—verba exculcata, τετριμμέναι, πολυπάτητοι λέξεις.
exculpo, are, ταὐτὸ τῷ exsculpo.
†excultor, ōris, ὁ. (ex-colo) ὁ θεραπεύων.
excultus, a, um, ἴδε excolo.
excŭnĕātus, a, um, (ex-cuneus) ἀπωθητος τῆς ἐν θεάτρῳ ἕδρας.
ex-cūrātus, a, um, ἐκτεθεραπευμένος.
excūrĭo, are, (ex-curia) ἐξωθῶ τῆς βουλῆς.
ex-curro, cŭcurri καὶ curri, cursum, ĕre, ἐκθέω, ἐκτρέχω. foras, ἐκτρέχω θύραζε, δρομαῖος ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. portis excurrunt, ἐκ τῶν πυλῶν ἐκθέουσιν, ἐκβοηθοῦσιν. in fines hostium excurrunt, εἰς τὴν πολεμίαν ἐκτρέχουσι. germinatio excurrit, τὸ βλάστημα ἐκτρέχει. 2) ἐξέχω, προέχω. promontorium excurrit, ἀκρωτήριον προέχει. 3) decem et quod excurrit, δέκα καὶ πρός. 4) τρέχω, θέω. 5) aliquid, διατρέχω, διαθέω, ἀνύτω τι.
excursātĭo, ĭōnis, θ. (*excurso) ἐκδρομή.
excursātor, ōris, ὁ. (*excurso) ἔκδρομος.
excursĭo, ĭōnis, θ. (excurro) ἐκδρομή. excursionem ex oppido facere, ἐκδρομὴν ποιεῖσθαι, ἐκβοηθεῖν ἐκ τῆς πόλεως. 2) ἐκδρομή, ἐπιδρομή. καταδρομή, προσβολή. 3) πορεία, ὁδοιπορεία. 4) παράβασις, ὑπερβολή.
excurso, are, (θαμιστ. τοῦ excurro) διατρέχω, θαμινὰ ἐξέρχομαι. Στάτιος.
excursor, ōris, ὁ. (excurro) ὁ ἔκδρομος.
excursus, a, um, ἴδε excurro.
excursus, ūs, ὁ. (excurro) ἐκδρομή, ἐπιδρομή, καταδρομή. 2) ἐξοχή προοχή. 3) παρέκβασις.
excūsābĭlis, e, συγγνωστός, εὐαπολόγητος.
*excūsābundus, a, um, ἀπολογούμενος, ἀπολογητικός.
excūsāmentum, i, οὐ. ἀπολόγημα, ἀπολογία.
excūsāte, ἐπίρ. ἀνευθύνως.
excūsātĭo, ĭōnis, θ. ἀπολογία. peccati, τοῦ ἁμαρτήματος. injuriae, τῆς ἀδικίας. 2)

Digitized by Google

πρόφασις. utor excusatione justa, παρέχω πρόφασιν δικαίαν. excusatio aetatis, valetudinis, πρόφασις ἡλικίας, ἀσθενείας. legationis, ἄρνησις, παραίτησις πρεσβείας. tutelae εἴτε a tutela, παραίτησις, ἄρνησις ἐπιτροπῆς.

†excūsātor, ōris, ἀ. ὁ ἀπολογούμενος.

excūso, avi, atum, are, (ex-causa) ἀπολογοῦμαι. aliquem alicui, εἴτε apud aliquem, ἀπολογοῦμαι ὑπέρ τινος πρός τινα. me excuso de re, ἀπολογοῦμαι περὶ τοῦ πράγματος (ὑπὲρ ἐμαυτοῦ). excuso errorem, ἀπολογοῦμαι περὶ τοῦ ἁμαρτήματος, ἐκλογοῦμαι τὸ ἁμάρτημα (εἴτε τοῦ ἁμαρτήματος). 2) aliquid, προφασίζομαί τι. morbum, ἀσθένειαν. 3) aliquem re ἢ ab re, ἀφίημι, ἀπολύω τινά τινος. 4) me excuso alicui rei, παραιτοῦμαι, ἀρνοῦμαι, ἀποτρίβομαί τι.

*excūsŏr, ōris, ἀ. (excudo) χαλκοτύπος, χαλκουργός.

excusse, ἐπίρ (excutio) μετά τιναγμοῦ, σφοδρῶς.

excussĭo, ĭōnis, θ. ἀπόσεισις. Λ. Γλωσσαρ. †oleae, τὸ ἀποτινάσσειν τὰς ἐλαίας. Ἱερώνυμος.

excussit, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ excusserit. Πλαῦτος.

excusso, are, (θαμιστ. τοῦ excutio) aliquid, ἀποσείομαί τι.

*excussōrĭus, a, um, (excutio) ἐπιτήδειος πρὸς ἀποσεισμόν.

excussus, a, um, ἴδε excutio.

*excussus, ūs, ἀ. (excutio) ἔκτριψις, ἔκκρουσις.

excūsus, a, um, ἴδε excudo.

excŭtĭa, ae, θ. κόρηθρον, ψηκτρίς. Πλαῦτος.

excŭtĭo, ussi, ussum, ĕre, (ex-quatio) aliquem ἢ aliquid, ἐκσείω, ἐκκρούω, ἐκτινάσσω τινά ἤ τι. aliquem curru, ἐκσείω τινὰ ἐκ τοῦ ἅρματος. vestem, ἐκτινάσσω τὴν ἐσθῆτα. oculum, ἐκκρούω τὸν ὀφθαλμόν. ignem, ἐκτρίβω πῦρ aliquid de manibus, ἐκκρούω τι ἐκ τῶν χειρῶν agnam ore lupi, ἐκκρούω, ἐκτινάσσω τὴν ἀμνὴν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ λύκου. hostes vallo, ἐκκρούω, ἐξωθῶ τοὺς πολεμίους ἐκ τοῦ ὀχυρώματος. metum de corde, ἐξαιρῶ τὸν φόβον ἐκ τῆς ψυχῆς. consules ex Italia excussi, οἱ ὕπατοι ἐκβεβλημμένοι, ἐξωσθέντες ἐκ τῆς Ἰταλίας. excutio comas, λύω τὴν κόμην. telum, ἀφίημι, τινάσσω βέλος. gallinae se excutiunt, αἱ ὄρνιθες σείονται. 2) ἀποσείομαί τι equus excutit equitem, ὁ ἵππος ἀποσείεται, ἐκτραχηλίζει τὸν ἱππέα. excutere jugum, ἀποσείεσθαι τὸν ζυγόν. 3) ἐξάγω. lacrimas alicui, ἐξάγω δάκρυά τινος. risum, κινῶ γέλωτα 4) ἐκτινάσσω τι (πρὸς ἐξέτασιν). pallium, τὸ ἱμάτιον. non te excutio, οὐκ ἐκτινάσσω σε, οὐκ ἐξετάζω σε. excutio omne genus, ἐξετάζω πᾶν εἶδος 5) διασείω, σείω. moenia, τὰ τείχη. mentem alicui, διασείω, ἐκπλήττω τὴν ψυχήν τινος.

*exdīco, ἀντὶ τοῦ edīco. Ἐπιγρ.

exdispensātor, ōris, ἀ. ὁ πρώην dispensator, ὅπερ ἴδε.

exdorsŭo, are, (ex-dorsum) ἀπολεπίζω τὰ νῶτα.

exdŭce, ἀ. (ex duce) πρώην dux. Καπιτωλῖνος.

*exdūtae, arum, θ πληθ. ἐκδύω) σκῦλα. Φῆστος.

†ex-dŭumvir, i, ἀ. ὁ τῶν δύο ἀνδρῶν γεγενημένος.

exĕbĕnus, i, θ. ἄγνωστός τις λίθος τῶν τιμίων.

execo, execror, executio, κ.τ.τ. ἴδε exseco, exsecror, κ.τ.τ.

exēdentŭlus, a, um, ἀνόδους, νωδός.

ex ĕdo, ēdi, ēsum, ĕre, aliquid, ἐξέδω, ἐξεσθίω, ἐκβιβρώσκω, καταβιβρώσκω, κατατρώγω τι. μεταφ. φθείρω καταπονῶ τι ἢ τινα.

exĕdra, ae, θ. ἐξέδρα, παστάς. 2) ὀρνιθοτροφεῖον.

exĕdrĭum, ĭi, οὐ. ἐξέδριον, μικρὰ ἐξέδρα.

exēdum, i, οὐ, ἄγνωστος βοτάνη

*exēdūrātus, a, um, ἐστερημένος σκληρότητος.

†exemplabĭlis, e, παραβλητικός, παραδειγματικός. Ἰσίδωρος.

*exemplāre, is, οὐ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ exemplar. Λουκρήτιος.

exemplar, āris, οὐ. (eximo) ἀρχέτυπον, πρωτότυπον, παράδειγμα 2) ἀντίτυπον, ἀντίγραφον.

exemplāris, e, ὅμοιος τῷ πρωτοτύπῳ, τῷ ὑποδείγματι. 2) παραδειγματικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

†exemplārĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ exemplar.

exemplātus, a, um, (exemplum) ἀντίγραφος.

exemplum, i, οὐ. (eximo) παράδειγμα. capio exemplum de aliquo, sumo exemplum ab aliquo, παραδείγματι χρῶμαί τινι. exempli causā εἴτε gratiā, παραδείγματος ἕνεκα (χάριν), οἷον, statuo εἴτε edo exemplum severitatis, παράδειγμα παρέχω τῆς αὐστηρότητος. exemplum edo (facio) in aliquem, παράδειγμα ποιῶ τινα, παραδειγματίζω τινά. 2) ἀρχέτυπον, πρωτότυπον, παράδειγμα. 3) ἀντίτυπον ἀντίγραφον, ἀπόγραφον. 4) τρόπος. eodem exemplo, ἢ ad idem exemplum, τῷ αὐτῷ τρόπῳ, τὸν αὐτὸν τρόπον, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

exemptĭlis, e, (eximo) ἐξαιρέσιμος, ἐξαιρετός.

Digitized by Google

exemptĭo, ĭōnis, θ. (eximo) ἐξαίρεσις. 2) κατοχὴ ἢ βιαία κώλυσις τοῦ εἰς δίκην καλουμένου.
*exemptor, ōris, ἀ. (eximo) ὁ ἐξαιρῶν.
exemptus, a, um, ἴδε eximo.
exemptus, ūs, ἀ. (eximo) ἐξαίρεσις.
exemtilis, exemtio, κ. τ. τ. ταὐτὰ τοῖς exemptilis, κ.τ.λ.
exēnim, πολύ, λίαν. Λ. Γλωσσαρ.
exentĕro, atum, are, aliquid, ἐξεντερίζω τι. exenteror, μεταφ. βασανίζομαι.
ex-ĕo, īvi εἴτε ĭi, ĭtum, ire, ἔξειμι, ἐξέρχομαι. domo ἢ foras, ἔξειμι, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. de cubiculo, ἐκ τοῦ θαλάμου. de εἴτε ex navi, ἐκβαίνω ἐκ (ἀπὸ) τῆς νεώς. in solitudinem, ἔξειμι εἰς ἐρημίαν. ad pugnam, ἐπὶ μάχην. de vita, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου. aere alieno, τῶν χρεῶν. sors exit, ὁ κλῆρος ἐκπίπτει. flumen in mare exit, ὁ ποταμὸς ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. exeo (a proposito), ἐκβαίνω τῆς ὑποθέσεως, παρεκβαίνω. a me exeo, ἐξίσταμαι. fama exit in vulgus, ἡ φήμη ἐκφέρεται, ἐκδίδοται, διαδίδοται εἰς τὸν ὄχλον. merces exeunt, ἐμπορεύματα ἐκκομίζεται. herba exit, χλόη ἀναφύεται. 2) ἐξαίρομαι, αἴρομαι. ignis exit in auras, ἡ φλὸξ ἄνεισιν εἰς τὸν ἀέρα. arbor ad coelum exit, τὸ δένδρον αἴρεται πρὸς τὸν οὐρανόν. 3) ἐξέχω, προέχω. mons exit in undas, τὸ ὄρος ἐξέχει, προέχει εἰς τὰ κύματα. 4) ἐξέρχομαι, λήγω. annus exit, τὸ ἔτος ἐξέρχεται, λήγει. exeo in aliquid, λήγω εἰς τι. 5) aliquam rem, ἐκβαίνω, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω τι. limen, ὑπερβαίνω τὸν οὐδόν. modum, ἐκβαίνω, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον. 6) ἐκφεύγω, ἀποφεύγω τι.
exequiae, exequor, κ.τ.τ. ταὐτὰ τοῖς exsequiae, κ.τ.λ.
ĕxercĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (ex-arceo?) aliquem, ἀσκῶ, γυμνάζω τινά. milites in armis, ἀσκῶ, γυμνάζω τοὺς στρατιώτας ἐν τοῖς ὅπλοις, περὶ τὰ ὅπλα. discipulus, γυμνάζω, ἀσκῶ, ἐκπονῶ τοὺς μαθητάς. vocem, φωνασκῶ. me exerceo in dicendo, ἀσκῶ ἐμαυτὸν πρὸς τὸ λέγειν, γυμνάζομαι περὶ τοὺς λόγους in venando exerceor, γυμνάζομαι περὶ τὴν θήραν. exercet choros, ἀρτύνει χορόν. 2) aliquid, ἀσκῶ, ἐπιτηδεύω, ἐκπονῶ, ἐργάζομαι, ἐργάζομαί τι, ἐπιμελοῦμαί τινος. arma, ἀσκῶ τὰ πολεμικά. artem, ἀσκῶ, ἐκπονῶ, ἐξεργάζομαι, ἐργάζομαι τέχνην. campos, διαπονῶ, ἐξεργάζομαι, ἐργάζομαι τὴν γῆν. justitiam, χρῶμαι δικαιοσύνῃ, ἀσκῶ δικαιοσύνην. crudelitatem in aliquo, χρῶμαι ὠμότητι πρός τινα. sumptum, ἐξεργάζομαι μισθόν. 3) καταπονῶ. me fortuna exercet, ἡ τύχη με κακοῖ, καταπονεῖ. undas exercet ventus, τὰ κύματα κινεῖ, δονεῖ, ἐλαύνει ὁ ἄνεμος. 4) διάγω, ἀναλίσκω. diem, τὴν ἡμέραν.
*exercĭbĭlis, e, ἀσκητός, ἐπιτηδεύσιμος.
*exercĭpes, ĕdis, ὁ δρόμων, ὠκύπους. Λ. Γλωσσαρ.
*exercĭtāmentum, i, οὐ. γύμνασμα, ἄσκησις.
exercĭtāte, ἐπίρ. ἐμπείρως.
exercĭtātĭo, ĭōnis, θ. ἄσκησις, μελέτη, γυμνασία, γύμνασις. 2) ἄσκησις, πρᾶξις.
exercĭtātīvus, a, um, ἀσκητικός, γυμναστικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
exercĭtātor, ōris, ἀ. γυμναστής.
exercĭtātōrĭus, a, um, γυμναστικός.
exercĭtātrix, ĭcis, θ. ἡ γυμναστική.
exercĭte, ἐπίρ. μετ' ἀσκήσεως.
exercĭtĭo, ĭōnis, θ. (exerceo) ἄσκησις. 2) ἐπιτήδευσις.
exercĭtĭum, ĭi, οὐ. (exerceo) ἄσκησις, γύμνασις, γύμνασμα.
exercĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ exerceo) aliquem, ἀσκῶ, γυμνάζω τινά. exercitatus, a, um, ἠσκημένος, γεγυμνασμένος. 2) κακῶ, ἐνοχλῶ τινα.
exercĭtor, ōris, ἀ. (exerceo) γυμναστής. 2) ὁ ἐπιτηδεύων, ἀσκῶν, ἐργαζόμενός τι.
exercĭtōrĭus, a, um, γυμναστικός. 2) τοῦ ἐπιτηδεύματος.
exercĭtŭālis, e, στρατευματικός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
exercĭtus, a, um, ἴδε exerceo.
exercĭtus, ūs, (ἀρχ i), ἀ. (exerceo) στράτευμα, στρατός, στρατιά. pedester exercitus, πεζικὸν στράτευμα. magnus exercitus, πολλὴ στρατιά, πολὺς στρατός. exercitum comparo, colligo, cogo, contraho κ.τ.τ. στράτευμα παρασκευάζομαι, συλλέγω, συνάγω, συνεγείρω, συναθροίζω. dimitto, διαλύω. duco, ducto, ἄγω στράτευμα, ἡγοῦμαι στρατεύματος, στρατηγῶ. 2) ποιητ. στρατός, στρατιά, πλῆθος, ὄχλος. 3) ἀρχαϊκῶς· ἄσκησις, γύμνασις.
exēro, ταὐτὸ τῷ exsero.
ex erro, are, ἀποπλανῶμαι.
exerto, ἴδε exserto.
exertus, ταὐτὸ τῷ exsertus.
*exērūgo, ĕre, ἀποπέμπεσθαι, ἐκδιώκεσθαι. Ἔννιος.
*exēsor, ōris, ἀ ὁ ἐξεσθίων, ἐκδιβρώσκων, κατατρώγων.
exēsus, a, um, ἴδε exedo.
exfībŭlo, are, λύω τὴν πόρπην.
exfĭgūro, are, ταὐτὸ τῷ fĭgūro. Λ. Γλωσσ.
*exfĭo, īre, καθαίρειν. ἀμφ. γρ.
*exfŏlĭo, are, ἀποφυλλίζω.
†ex-fornĭcātus, a, um, ἐκπορνεύσας.
†exfornĭcor, āri, ταὐτὸ τῷ fornĭcor.
*exfrēto, are. (ex fretum) πλεῖν. Λ. Γλωσσ
exfrĭco, are, ταὐτὸ τῷ effrico.
*ex-fundātus, a, um, ἄρδην ἀνατραπείς.

Digitized by Google

exfŭtūtus, a, um, ἴδε effutuo.
exglādĭātōrĕ, ὁ. πρώην μονομάχος. Ἰουβενάλιος.
exgrūmans ἢ egrūmans, tis, μετοχὴ τοῦ exgrumo, ὁ ἐκθρομβῶν. 2) ὁ ἐκ βώλων ἐξερχόμενος. Οὐάρρων.
exgrūmo ἢ exgrūmĭno, are, ἐκθρομβόω. 2) ἐκ βώλων ἐξέρχομαι. Οὐάρρων.
exgurgito, ταὐτὸ τῷ egurgito.
exhaerēdo, ταὐτὸ τῷ exheredo.
exhālātĭo, ĭōnis, θ. ἀτμός, ἀναπνοή, ἀναθυμίασις.
*exhālātus, ūs, ὁ. ταὐτὸ τῷ exhalatio, (μόνον κατ' ἀφαιρετ. εὕρηται).
*exhālĭtus, ūs, ὁ. ἀναπνοή, φύσημα.
ex-hālo, avi, atum, are, aliquid, ἐξατμίζω, ἀναθυμιῶ, ἀναπνέω τι. vitam ἢ animam, ἐκπνέω, ἐκψύχω, ἀποθνήσκω. 2) οὐδετ. ἀναθυμιῶ.
ex-haurĭo, si, stum, ire, aliquid, ἐξαντλῶ, ἐξαρύω τι. sentinam, τὸ ἄντλον. terram, ἀρύω γῆν. pecuniam, ἐξαντλῶ, καταναλίσκω τὸ ἀργύριον. tecta, ἐκκενῶ, διαρπάζω τὰς οἰκίας. poculum, ἐκροφῶ ποτήριον. vires, ἐξαντλῶ, ἀπαντλῶ, τρύχω τὰς δυνάμεις. mihi vitam, κατεργάζομαι ἐμαυτόν. 2) ἐξαντλῶ, ἀπαντλῶ, ἐξανύτω τι. labores, ἐξαντλῶ, καρτερῶ πόνους. mandata, ἀπαντλῶ, ἐκτελῶ, πληρῶ τὰ παραγγέλματα.
*exhaurītōrĭus, a, um, ἀντλητήριος. Λ. Γλωσσαρ.
*exhaustĭo, ĭōnis, θ. ἐξάντλησις. Σερούϊος.
*exhausto, are, θαμιστ. τοῦ exhaurio. Φῆστος.
exhaustus, a, um, ἴδε exhaurio.
exhĕbĕnus, ταὐτὸ τῷ exebenus.
exhedra, ταὐτὸ τῷ exedra.
exherbo, are, (herba) βοτανίζω.
exhērēdātĭo, ĭōnis, θ. κληρονομίας στέρησις, ἀποκήρυξις.
exhērēdĭto, avi, atum, are, ταὐτὸ τῷ exheredo.
exhērēdo, avi, atum, are, (heres) aliquem, στερῶ τινα τῆς κληρονομίας, ἀπόκληρον ποιῶ τινα, ἀποκηρύττω τινά. exheredatus, a, um, ἀπόκληρος, ἄκληρος.
exhēres, ēdis, ἀποκληρονόμος, ἀπόκληρος, ἀποκήρυκτος.
exhĭbĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (ex-habeo) aliquem ἢ aliquid, παρέχω, παρίστημί τινα ἢ τι. me auctorem salutis, παρέχω ἐμαυτὸν αἴτιον τῆς σωτηρίας. alicui spectaculum, παρέχω τινὶ θέαν. justitiam, παρέχομαι δικαιοσύνην. vias tutas, παρέχω, ἐπιδείκνυμι ἀσφαλεῖς τὰς ὁδούς. negotium alicui, παρέχω τινὶ ἀσχολίαν, πράγματα. alicui omnia, ἀποφαίνω, παρίστημί τινι ἅπαντα. aliquem apud magistratus, παραδίδωμί τινα ταῖς ἀρχαῖς. aliquem (in judicium) παρίστημι, παρέχω τινὰ εἰς κρίσιν, ἐπιδείκνυμί τινα τοῖς δικασταῖς. 2) ἐκφέρω, περιφέρω τι. sonos, ἀνίημι φωνήν. 3) aliquem, παρέχω τινὶ τὸν βίον, τρέφω τινά.
exhĭbĭtĭo, ĭōnis, θ. (exhibeo) παράστασις, ἐπίδειξις. 2) τροφή, βίος, τὰ ἐπιτήδεια.
exhĭbĭtor, ōris, ὁ. (exhibeo) ὁ παρέχων.
exhĭbĭtōrĭus, a, um, π. χ. interdictum, τὸ περὶ παραστάσεως ἀπαγόρευμα.
exhĭbĭtus, a, um, ἴδε exhibeo.
exhĭlărātĭo, ĭōnis, θ. εὐφρασία. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
ex-hĭlăro, avi, atum, are, aliquid, φαιδρύνω, φαιδρῶ τι. aliquem, φαιδρύνω, εὐφραίνω τινά.
exhinc, (ex hinc) ἐκ τοῦδε, εἶτα ἐξῆς. Λ. σπ.
†ex-hŏnōro, are, ἀτιμάζω.
ex horrĕo, ŭi, ēre, ἀναφρίττω, περιφρίττω, φρίττω. aliquid, φρίττω τι.
ex-horresco, ŭi, ēre, (ἐναρκ. τοῦ exhorreo) ἀναφρίττω. aliquem ἢ aliquid, φρίττω τινὰ ἢ τι.
exhorris, e, φρικώδης. Λ. Γλωσσαρ.
ex-hortāmen, ĭnis, οὐ. καὶ
exhortāmentum, i, οὐ. παρακέλευσμα. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
exhortātĭo, ĭōnis, θ. ἐπικέλευσις, παρακέλευσις, προτροπή, παρακελευσμός.
*exhortātīvus, a, um, προτρεπτικός, παρακελευστικός.
exhortātor, ōris, ὁ. παρακελευστής.
†exhortātōrĭus, a, um, προτρεπτικός, παρακελευστικός.
ex-hortor, atus sum, ari, aliquem, προτρέπω τινά, ἐπικελεύω, παρακελεύομαί τινι. aliquem in hostem, προτρέπω τινὰ ἐπὶ τὸν πολέμιον, παρακελεύομαί τινι μάχεσθαι.
*exhūmōro, are, (humor) ἀπαλλάττω τῶν ὑγρῶν.
exhydrĭas, ae, ὁ. ἐξυδρίας ἄνεμος.
exibilo, exicco, κ.τ.τ. ἴδε exsibilo, κ.τ.λ.
†exies, exiet, ἀντὶ exibis, exibit, ἴδε exeo. Ἱερώνυμος.
exĭgentĭa, ae, θ. ἀπαίτησις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*exignesco, ĕre, (ex-ignis) ἐκπυροῦμαι.
exĭgo, ēgi, actum, ĕre, (ex-ago) ἐξάγω, ἐξελαύνω. pecus pastum, ἐξάγω τὸ ποίμνιον ἐπὶ νομήν. reges ex civitate, ἐξελαύνω, ἐκβάλλω τοὺς βασιλεῖς ἐκ τῆς πολιτείας. aliquem domo, ἐξελαύνω τινὰ τῆς οἰκίας. exigor patriā, ἐκπίπτω τῆς πατρίδος. hostem campo εἴτε e campo exigo, ἐξελαύνω, ἐξωθῶ τὸν πολέμιον ἐκ τοῦ πεδίου. fabulam, ἐκβάλλω, ἀποδοκιμάζω τὴν κωμῳδίαν. 2) ἐκφέρω. vitis exigit uvas, ἡ ἄμπελος ἐκφέρει σταφυλάς. radices, ῥιζοβολεῖ 3) πωλῶ, ἀποδίδομαι. merces, ἐμπορεύματα. 4) διελαύνω, διαπείρω.

exigo ensem per aliquem, διελαύνω τινὰ τῷ ξίφει. illum exigit hasta, ἐκεῖνον διελαύνει τὸ δόρυ 5) διάγω, τελῶ, διανύττω. noctem, διάγω τὴν νύκτα. omnis annos, πάντα τὰ ἔτη. mare, διανύτω τὴν θάλασσαν. aetate exacta, τελεσθείσης τῆς ἡλικίας. exigo aerumnam, ἐξαντλῶ, ὑποφέρω ταλαιπωρίαν. monumentum, τελῶ, ἀνύττω μνημεῖον. 6 ἀπαιτῶ. pecuniam, τὸ ἀργύριον. tributa ab aliquo, πράττομαί τινα φόρους, ἀπαιτῶ τινα φόρους. exigere munia militiae acerbe, αὐστηρὸν ἐργοδιώκτην τῶν στρατιωτικῶν ἔργων γίγνεσθαι. necessitas ἢ res exigit, ἀνάγκη ἐστίν. 7) ἐξετάζω, ἐξακριβῶ. columnas ad perpendiculum, ἐξετάζω κίονας πρὸς στάθμην. ab aliquo, ἐξετάζω, ἐρευνῶ τινα. exigo cum aliquo de re, ἐξετάζω τι μετά τινος, συσκέπτομαί τινι περί τινος.—exactus, a, um, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβής. non exactum est, quid agat, οὐκ ἀκριβῶς οἶδα, τί πράττει.

exĭgŭe, ἐπίρ. δι' ὀλίγων, μικρολόγως. 2) φειδωλῶς, λιτῶς. 3) μόλις.

exĭgŭĭtas, ātis, θ. ὀλιγότης, μικρότης.

exĭgŭus, a, um, (ἐκ τοῦ exigo, οἱονεὶ ἐξηκριβωμένος) ἀκαρής, ἀκαριαῖος, ὀλίγος, βραχύς, μικρός, σμικρός. exiguum tempus, ὀλίγος, βραχὺς χρόνος. copiae exiguae, ὀλίγη τις δύναμις. exiguus homo, βραχὺς ἄνθρωπος. exigua fortuna, ὀλίγη τις οὐσία, βραχεῖα exigua civitas, μικρὰ πολιτεία. exigua pars, μικρὸν μέρος. exiguus animi, μικρόψυχος. exiguum aquae, βραχὺ ὕδατος, ὀλίγον τι ὕδωρ. exiguum dormio, ὀλίγον τινὰ χρόνον καθεύδω. exiguo post, ὀλίγῳ ὕστερον, βραχεῖ χρόνῳ ὕστερον.

exĭlĭo, ταὐτὸ τῷ exsilio

exīlis, e, (exigo, exigilis) λεπτός. exilia folia, λεπτὰ φύλλα. exile solum, λεπτὴ γῆ corpus, λεπτόν, ἰσχνόν, ἀσθενὲς σῶμα. hereditas, ὀλίγη τις κληρονομία. exilis vox, λεπτὴ φωνή. via, βραχεῖα, στενὴ ὁδός.

exīlĭtas, ātis, θ. λεπτότης. orationis, ἰσχνότης λόγου.

exīlĭter, ἐπίρ. λεπτῶς, ἰσχνῶς. 2) συντόμως

exĭlĭum, ταὐτὸ τῷ exsilium.

exĭmĭe, ἐπίρ. ἐξαιρέτως, διαφερόντως.

exĭmĭĕtas, ātis, θ. τὸ ἔξοχον.

exĭmĭus, a, um, (eximo) ἐξαίρετος. eximius sum, ἐξαιροῦμαι. 2) ἐξαίρετος, ἔκκριτος, ἔξοχος, διαφέρων.

exĭmo, ēmi, emptum ἢ emtum, ĕre, (ex-emo) ἐξαιρῶ. arborem δένδρον dentem alicui, ἐξαιρῶ τινος ὀδόντα. aliquem ex vinculis, ἐξαιροῦμαί τινα τῶν δεσμῶν. curas alicui, ἐξαιρῶ τινος τὰς φροντίδας, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν φροντίδων. alicui annulum, περιαιρῶ τινος τὸν δακτύλιον. aliquem morti, ἐξαιροῦμαι, ῥύομαί τινα ἐκ τοῦ θανάτου. 2) diem dicendo eximo, τὴν ἡμέραν ἀναλίσκω λέγων. 3) aliquem, κατέχω τινὰ εἰς δίκην καλούμενον.

eximpĕro, are, μοναρχῶ, ἀπολύτως ἄρχω.

exin, ταὐτὸ τῷ exinde.

ex-ĭnānĭo, īvi, ītum, ire, aliquid, ἐκκενῶ τι. regionem, ἐκπορθῶ χώραν. patrimonium, καταναλίσκω τὴν πατρῴαν οὐσίαν. alvum, ἐκκενῶ, ἐξινῶ τὴν κοιλίαν.

exĭnānītĭo, ĭōnis, θ. ἐκκένωσις.

exĭnānītus, a, um, ἴδε exinanio.

exinde, ἐπίρ. (ex-inde) ἐκ τούτου (τοῦ χρόνου), ἐντεῦθεν, εἶτα. 2) ἐκ τούτου (τοῦ πράγματος). 3) ἐφεξῆς.

exinfŭlo, are, (ex infula) ἀποκαλύπτω, ἀπογυμνῶ Φῆστος.

exinspĕrāto, ἴδε insperatus.

existĭmābĭlis, e, πιθανός.

existĭmātĭo, ĭōnis, θ. δόξα, ὑπόληψις, οἴησις, γνώμη, ἥγημα 2) δόξα, εὐδοξία, ὑπόληψις, τιμή, διοίκησις. homo sine existimatione, ἄνθρωπος ἄδοξος. homo bonae existimationis, ἀνὴρ εὐδόκιμος (εὐυπόληπτος). existimationem perdo, ἀδοξῶ.

existĭmātor, ōris, ἀ. κριτής.

existĭmo, εἴτε existŭmo, avi, atum, are, (ex-aestimo) ὑπολαμβάνω, δοξάζω, ἡγοῦμαι, νομίζω. κρίνω. hos oratores fuisse maximos, ἡγοῦμαι, τούς δε τοὺς ῥήτορας γενέσθαι μεγίστους. avarus existimatur, φιλάργυρος δοξάζεται (δοκεῖ) εἶναι. bene de aliquo existimo, ἀγαθὴν δόξαν περί τινος ἔχω. existimo ex eventu de consilio, ἐκ τοῦ ἀποβάντος κρίνω περὶ τῆς βουλῆς. 2) τιμῶ τι. aliquid minoris, περὶ ἐλάττονος ποιοῦμαί τι, ἡγοῦμαί τι. 3) διαλογίζομαι, σκοπῶ τι.

existo, ταὐτὸ τῷ exsisto.

exĭtĭābĭlis, e, (exitium) ὀλέθριος.

†exĭtĭābĭlĭter, ἐπίρ. ὀλεθρίως.

exĭtĭālis, e, ὀλέθριος.

†exĭtĭālĭter, ἐπίρ. ὀλεθρίως.

exĭtĭo, ĭōnis, θ. (exeo) ἐξέλευσις.

†exĭtĭōse, ἐπίρ. ὀλεθρίως.

exĭtĭōsus, a, um, ὀλέθριος, πανόλεθρος.

exĭtĭum, ĭi, οὐ. (exeo) ἐξώλεια, ἀπώλεια, ὄλεθρος. urbis, τῆς πόλεως. sum alicui exitio, ὄλεθρος τινί εἰμι. exitium vitae, ὄλεθρος, καταστροφή, κατάλυσις τοῦ βίου. 2) ὄλεθρος, ὁ ὀλέθριος ἄνθρωπος, ἢ τὸ ὀλέθριον πρᾶγμα.

exĭtus, a, um, ἴδε exeo.

exĭtus, ūs, ἀ. (exeo) ἔξοδος, ἐξέλευσις. angustus exitus, στενὴ ἔξοδος. fluminis, ἐκβολὴ ποταμοῦ. cibi, ἡ ἔξοδος τῆς τροφῆς, ὁ πρωκτός. 2) ἔκβασις, ἀπόβασις, τὸ ἀποβαῖνον (ἀποβάν, ἀποβησόμενον). incerti bellorum exitus, αἱ ἄδηλοι τῶν πολέμων

Digitized by Google

ἀποδάσεις. habet exitum tristem, λυπηρῶς ἐκβαίνει, ἀποβαίνει. exitu, τῷ ὄντι, ἔργῳ. 3) ἔξοδος, τέλος, λῆξις. anni, ἡ ἔξοδος, τὸ τέλος τοῦ ἔτους. vitae, ἡ ἔξοδος, καταστροφή, κατάλυσις τοῦ βίου. verborum, ἡ κατάληξις τῶν λέξεων.
exjūro, are, ἴδε ejuro. Πλαῦτος.
exlaudo, are, ὑπερεπαινῶ. Λ. Γλωσσ.
exlĕcĕbra, ταὐτὸ τῷ elecebra.
exlex, ēgis, ἀπόλυτος τοῦ νόμου, ἀνεύθυνος, ἀνυπεύθυνος.
exliberto, ἀ. πρώην ἀπελεύθερος.
exmagistro, ἀ. πρώην διδάσκαλος. ἀμφ. γρ.
†exmas, ăris, ταὐτὸ τῷ castratus.
exmedico, ἀ. πρώην ἰατρός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*exmĭnūtĭo, are, (ex minutus) καθίστημί τινα πένητα. Λ. Γλωσσ.
exmŏveo, ēre, ταὐτὸ τῷ emoveo.
*exnŏtārĭo, ἀ. πρώην γραμματεύς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*exnunc, ἐπίρ. ἀπὸ τοῦ νῦν. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*exobrŭtus, a, um, (ex-obruo) ἐξωρυγμένος.
*ex-obsĕcro, are, ἐκλιπαρῶ, λιπαρῶ.
exŏchădĭum, ĭi, οὐ. καὶ exŏchas, ădis, θ. ἐξοχάς.
exŏche, es, ἐξοχή, (ἐξοχότης).
exōcoetus, i, ἀ. ὁ ἐξώκοιτος (ἰχθύς).
exŏcŭlo, avi, atum, are, (ex-oculus) aliquem, ἐξομματῶ, ἐκτυφλῶ τινα. 2) ἀφαιρῶ τοὺς ὀφθαλμοὺς (τῶν φυτῶν κ.τ.τ.)
exŏdĭarĭus, ĭi, ἀ. (exodium) ὁ ᾄδων τὸ ἐξόδιον.
exŏdĭōsus, a, um, πολυμισής. Λ. Γλωσσ.
exŏdĭum, ĭi, οὐ. ἐξόδιον (δράματος). 2) ἐξόδιον, τέλος, ἀπόβασις. 3) ἀπόφθεγμα.
†exŏdus, i, θ. ἔξοδος, (μία τῶν Μωσαϊκῶν βίβλων).
exŏlĕo, ēre. Πρισκιανός. καὶ
ex-ŏlesco, ēvi, ētum, ĕre, ἐπαυξάνομαι. exoletus, a, um, ἁδρός, τέλειος. exoleta virgo, ἡ ἀκμαία παρθένος.—exoletus, i. ἀ. ὁ πόρνος. 2) παρακμάζω, φθίνω, ἀφανίζομαι. litterae exolescunt, τὰ γράμματα ἐξαλείφονται. memoria exolevit, ἡ μνήμη ἠφάνισται. vetustate exolesco, ἀπαρχαιοῦμαι, παλαιοῦμαι. exoletus, a, um, πεπαλαιωμένος, καταλελυμένος.
exŏlētus, a, um, ἴδε exolesco.
exolvo, ταὐτὸ τῷ exsolvo.
exōmis, ĭdis, θ. ἐξωμίς.
†exŏmŏlŏgēsis, is, θ. ἐξομολόγησις.
exŏnĕrātĭo, ĭōnis, θ. ἀποσκευή, ἀπαλλαγή.
exŏnĕrātor, ōris, ἀ. ὁ ἀποφορτίζων τι (ἐκφορτωτής). Ἐπιγρ.
ex-ŏnero, avi, atum, are, aliquid, ἀποσκευάζω τι. navem, ἐξαιροῦμαι τὰ φορτία ἐκ τῆς νεώς. ventrem, ἐκκενῶ τὴν κοιλίαν, ἀποσκευάζω, ἀποπατῶ. amnis se exonerat, ὁ ποταμὸς ἐξερεύγεται, ἐκβάλλει. 2) aliquem re, ἀποκουφίζω, ἀπαλλάττω τινά τινος. curas exonero, τὰς φροντίδας ἐξαιρῶ, ἀποσκευάζομαι
exŏpĕror, ari, πολὺ ἐργάζομαι. 2) παύω τοῦ ἔργου, ἀποπερατῶ τὸ ἔργον. Λ. Γλωσσ.
exŏpīno, are, ταὐτὸ τῷ opinor. Πετρώνιος. ἀμφ. γρ.
ex-optābĭlis, e, εὐκτός, ποθητός. Λ. σπαν.
ex-opto, avi, atum, are, aliquid, εὔχομαι, ποθῶ τι. alicui pestem, ἐπεύχομαί τινι ὄλεθρον. aliquem, ἐκλέγομαί τινα. exoptatus, a, um, εὐκτός, ποθητός, περιπόθητος.
exōrābĭlis, e, (exoro) παραιτητός, εὐεξίλαστος. non exorabilis, ἀπαραίτητος, ἀνεξίλαστος. 2) ἐξιλαστήριος, ἐξιλαστικός.
exōrābŭlum, i, οὐ. καὶ μᾶλλον exorabula, orum, οὐ. πληθ. Πλαῦτος. ἐξίλασμα, παραίτησις.
exōrātĭo, ĭōnis, θ. ἐξιλασμός.
*exōrātor, ōris, ἀ. παραιτητής, ὁ καταδεόμενος.
†exōrātrix, īcis, θ. ἡ παραιτουμένη, καταδεομένη.
exorbeo, ταὐτὸ τῷ exsorbeo.
†exorbĭtātĭo, ĭōnis, θ. (exorbito) παρέκβασις.
†exorbĭtātor, ōris, ἀ. παραβάτης.
†exorbĭto, avi, atum, are, (ex-orbita) ἐκτρέπομαι τῆς τροχιᾶς, παρεκτρέπομαι, παραβαίνω. 2) aliquem, παρεκτρέπω τινά.
†exorcismus, i, ἀ. ἐξορκισμός.
†exorcista ἢ exorcistes, ae, ἀ. ἐξορκιστής.
†exorcizo, are, ἐξορκίζω.
exordio, ἴδε exordītus.
ex-ordĭor, orsus sum, iri, aliquid, ἐξάρχω, ἄρχομαί τινος, κατάρχω τι. bellum, ἄρχομαι τοῦ πολέμου. facinus, ἐπιχειρῶ τῷ ἔργῳ. dicere, ἄρχομαι λέγειν, προοιμιάζομαι. his verbis exordior, ὧδε προοιμιάζομαι. ab ipsa re, ἄρχομαι ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος. 2) telam, ἄρχομαι τοῦ ὑφάσματος, ἵστημι τὸν στήμονα. ἡ μετοχὴ exorsus, a, um, εὕρηται καὶ παθητικῶς.—exorsa, orum, οὐ. ἀρχαί, καταρχή, προοίμιον. 2) ἐπιχειρήματα.
exordītus, a, um, (exordio) ἀρχαϊκ. ὁ ἀρξάμενος ὑφανθῆναι. exorditae togae, τήβεννοι ἱστουργούμεναι. Φῆστος.
exordĭum, ĭi, οὐ. (exordior) καταρχή, ἀρχή. προοίμιον. 2) ἀρχὴ ὑφάσματος. 3) διατριβή, συγγραφή, βιβλίον.
ex-ŏrĭor, ortus sum, iri, ἀνατέλλω. sol exoritur, ὁ ἥλιος ἀνατέλλει, ἀνέχει, ἀνίσχει. exoriens, ὑπον. sol, ὁ ἀνατέλλων, ἀνίσχων ἥλιος, ἡ ἀνατολή. amnis exoritur, ποταμὸς ἀνατέλλει. 2) ἀναφαίνομαι, ἐπι-

Digitized by Google

φαίνομαι, ἀναφύομαι, γίγνομαι. repentinus Sylla nobis exoritur, ἐξαπίνης ὁ Σύλλας ἡμῖν ἐπιφαίνεται, ἀναφαίνεται. bella exoriuntur, πόλεμοι ἐκκαίονται. honestum ex virtute oritur, τὸ καλὸν ἐκ τῆς ἀρετῆς γίγνεται. exoritur ultor, τιμωρὸς ἀναφύεται, γεννᾶται. rex exortus est, βασιλεὺς ἀνεφάνη, ἐγένετο. 3) ἀνίσταμαι, ἀνορθοῦμαι, ἀναλαμβάνω.
exormiston, i, οὐ. (ἐξόρμιστον) ἄγνωστός τις ἰχθύς, ἴσως εἶδος μυραίνης, παρὰ Κασσιοδ. Var. 12, 14.
exornătĭo, ĭōnis, θ. κόσμησις, καλλωπισμός.
exornātor, ōris, ἀ. κοσμήτης, καλλωπιστής.
ex-orno, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἐπικοσμῶ, κοσμῶ τινα ἤ τι. aliquem veste regia, κοσμῶ τινα βασιλικῇ στολῇ. convivium, κοσμῶ, διακοσμῶ τὸ συμπόσιον. aliquem donis, κοσμῶ, κοσμῶ τινα δώροις. opus verbis, καλλωπίζω, κοσμῶ ῥήμασι τὸ ἔργον. classem, διακοσμῶ, παρασκευάζω τὸν στόλον. aciem, κοσμῶ, διατάττω τὴν παράταξιν. 2) exorno aliquem ut,—τάττω, παρασκευάζω τινά, ὅπως
ex-ōro, avi, atum, are, aliquem, ἐξικετεύω, ἱκετεύω τινά. prece deos, προσεύχομαι τοῖς θεοῖς. 2) aliquid ab aliquo ἢ aliquid aliquem, ἐκλιπαρῶ τι παρά τινος. καταπράττω τι παρά τινος, τυγχάνω τι παρά τινος. exorari, παθητ. ἐπήκοον γίνεσθαι, ἐξιλεοῦσθαι, ταῖς δεήσεσι κάμπτεσθαι. 3) ἐξιλάσκομαι. deum, τὸν θεόν. tristitiam, καταπραΰνω τὴν λύπην 4) exoro causas, δίκας λέγω, ἀπολογοῦμαι, συνηγορῶ.
exors, ταὐτὸ τῷ exsors.
exorsa, ōrum, (ex-ordior) οὐ. πληθ. προοίμιον. 2) ἐπιχείρησις.
exorsus, a, um, ἴδε exordior.
*exorsus, ūs, ἀ. (exordior) προοίμιον.
exortīvus, a, um, (exortus) ἀνατολικός.
exortus, a, um, ἴδε exorior.
exortus, ūs, ἀ. (exorior) ἀνατολή.
ex-os, ossis, ἀνόστεος. 2) εὔκαμπτος.
*exoscŭlātĭo, ĭōnis, θ. τὸ καταφιλεῖν.
ex-oscŭlor, atus sum, ari, aliquem ἢ aliquid, καταφιλῶ τινα ἤ τι. 2) ἄγαμαί τινα ἤ τι. exosculatus, a, um, καταφιλήσας. 2) παθητ. καταφιληθείς.
exossis, e, (ex-os) ἀνόστεος, ὑγρομελής.
exosso, avi, atum, are, (ex-os) aliquid, ἐξοστεΐζω τι. — μεταφ. exossatus, a, um, ἐπικαμπής. 2) ager exossatus, ἐκλιθολογηθεὶς ἀγρός.
exossus, a, um, ταὐτὸ τῷ exossis.
exostra, ae, θ. ἐξώστρα (θεατρικὸν καὶ πολεμικὸν ὄργανον).
exōsus, a, um, (ex-odi) aliquem, μισῶν τινα. patrios mores exosus es, τὰ πάτρια ἤθη μισεῖς 2) μισούμενος, μισητός.
exōtĕrĭcus, a, um, ἐξωτερικός.
exōtĭcus, a, um, ἐξωτικός.
ex-palles-o, llŭi, ĕre, ἀπωχραίνομαι, ὠχρὸς γίγνομαι, ὠχριῶ.
*expallĭātus, a, um, (ex-pallium) ἀφιματωμένος.
ex-pallĭdus, a, um, ἔξωχρος, ὠχρός.
expalmo, are, (ex palma) ῥαπίζων διώκω τινά. Λ. Γλωσσ.
*expalpātĭo, ĭōnis, θ. θωπεία, ψηλάφησις.
ex-palpo, are, ἐκθωπεύω, θωπεύω.
expalponĭdes, (κωμικῶς ἐκ τοῦ expalpo) nummorum, ὁ ἐκθωπεύων ἀργύριον.
expalpor, atus sum, ari, ταὐτὸ τῷ expalpo.
ex-pando, andi, ansum καὶ assum, ĕre, aliquid, ἐκπετάννυμί τι. μεταφ. ἀναπτύσσω, ἐξηγοῦμαί τι.
expansĭo, ĭōnis, θ. (expando) ἐκπέτασις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
expansus, a, um, ἴδε expando.
*expăpillātus, a, um, (ex-papilla) γυμνὸς τοὺς μαστούς.
*expartus, a, um, (ex-pario) (ἀποκυήσας) ὁ μηκέτι γεννῶν, ἢ θηλ. ἡ μηκέτι κύουσα.
expassus, a, um, ἴδε expando.
expatĭor, ταὐτὸ τῷ exspatior.
*expăto, are, ἐμφανίζομαι εἰς τὸ κοινόν. Φῆστος.
expătrĭcĭus, ĭi, ἀ. ὁ πατρίκιος γεγενημένος, πρώην πατρίκιος.
*expătro, avi, are, aliquid, καταπορνεύω, κατασωτεύω τι.
expausātus, a, um, (pausa) ἀπεζευγμένος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
ex-păvĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, aliquem, καταπτοῶ, καταδειδῶ, ἐκπλήττω, ἐκφοβῶ τινα.
ex-păvĕo καὶ expăvesco, păvi, ēre καὶ ĕre, ἐκπτοοῦμαι, πτοοῦμαι, ἐκπλήττομαι. 2) aliquem ἢ aliquid, ἐκφοβοῦμαι, ἐκπλήττομαί τινα ἤ τι.
*ex-păvĭdus, a, um, ἔκπληκτος, ἐκπλαγείς, ἐκπεπληγμένος.
expecto, expectatio, ἴδε exspecto, κ.τ.λ.
expecto, ĕre, κτενίζω ἐπιμελῶς. Κοϊντιλιανός.
expectŏro, avi, are, (ex-pectus) aliquid, ἐκβάλλω, ἐξαιρῶ τι ἐκ τῆς ψυχῆς.
*expĕcūlĭātus, a, um, (ex-peculium) τῶν ἰδίων χρημάτων ἀπεστερημένος.
expĕdĭo, ivi εἴτε ĭi, ītum, ire, (ex-pes) aliquem, ἀπολύω, ἀπαλλάττω τινά. nodum, λύω τὸ ἅμμα. me (ex) laqueis, λύω ἐμαυτὸν ἐκ τῆς παγίδος, me ab occupatione, ἀπαλλάττομαι τῶν ἐργασιῶν. aliquem molestiā, λύω, ἀπολύω, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς ὀχλήσεως. aliquem a servitute, λύω τινὰ

Digitized by Google

ἀπὸ τῆς δουλείας, ἀφίημί τινα τῆς δουλείας. me crimine, ἀπολύω ἐμαυτὸν τῆς αἰτίας, ἀπολύομαι τὴν αἰτίαν. aegrotum, ἀπολύω τινὰ τῆς ἀρρωστίας, ἀνίστημι τὸν ἄρρωστον. nomina, λύω, ἀποτίνω τὰ χρέη. 2) ἀφίημι, βάλλω. jaculum, ἀκόντιον. 3) ἐξαιρῶ, προχειρίζομαι. arma, προχειρίζομαι τὰ ὅπλα. Cererem canistris, προχειρίζομαι, ἐξαιρῶ ἄρτον ἐκ τῶν κανῶν. gladium, σπῶμαι τὴν μάχαιραν. merces, ἐκτίθημι, ἀποδείκνυμι τὰ ἐμπορεύματα. 4) aliquid verbo, εἴτε ἁπλῶς aliquid, ἀποφαίνομαι, ἐξηγοῦμαι, διηγοῦμαί τι. 5) περαίνω, ἀνύτω, ἀποτελῶ, ἐπὶ τέλους ἄγω τι. 6) παρασκευάζω ἑτοιμάζω. classem, παρασκευάζω, στέλλω στόλον. me ad pugnam, παρασκευάζω ἐμαυτόν, παρασκευάζομαι ἐπὶ μάχην. agrum sationibus, παρασκευάζω, ἑτοιμάζω τὸν ἀγρὸν πρὸς σποράν. 7) ἐκστρατεύω, στέλλομαι. 8) expedit, λυσιτελεῖ, συμφέρει, ὠφελεῖ. omnibus bonis expedit rempublicam esse salvam, πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς λυσιτελεῖ, τὴν πολιτείαν σώαν εἶναι.—expeditus, a, um, ἀπόλυτος, ῥᾴδιος, πρόχειρος, ἕτοιμος. expeditum iter, εὔβατος ὁδός. expeditum ad inveniendum, ῥᾴδιον εὑρεῖν. coena expedita, πρόχειρον δεῖπνον. expeditus homo, πρόχειρος ἄνθρωπος. ad dicendum, πρόχειρος πρὸς τὸ λέγειν. in expedito habeo aliquid, πρόχειρον ἔχω τι, ἐν ἑτοίμῳ ἔχω τι. 2) εὔζωνος, ψιλός, ἐλαφρὸς (ἐπὶ στρατιωτῶν).

expĕdīte, ἐπίρ. προχείρως, ῥᾳδίως, ἑτοίμως.

expĕdītĭo, ĭōnis, θ. (expedio) ἐξήγησις, ἀφήγησις. 2) ἀποτέλεσις, ἐργασία. 3) ἐκστρατεία, στρατεία, στόλος. expeditionem obeo ἢ suscipio, στρατείαν, στόλον ποιοῦμαι, στρατεύω, στρατεύομαι. educo milites in expeditionem, ἐξάγω στρατείαν, ἐκστρατεύω, ἐκστρατεύομαι. mitto milites in expeditionem, ἐκπέμπω στρατείαν.

expĕdītĭōnālis, e, στρατευτικός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

expĕdītus, a, um, ἴδε expedio.

†expĕdītus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ expeditio.

ex-pello, ŭli, ulsum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἐξωθῶ, ἐξελαύνω, ἐκβάλλω τινὰ ἤ τι. aliquem patriā, ἐξελαύνω τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος, ἐκβάλλω τινὰ τῆς πόλεως. aliquem domo, ἐξωθῶ, ἐξελαύνω τινὰ ἐκ τῆς οἰκίας. hostem finibus, ἀποκρούω, ἀπωθῶ τοὺς πολεμίους τῶν ὅρων. navem a littore ĭn altum, ἀνάγομαι, ἀπαίρω. me periculo, ἀπαλλάττομαι τοῦ κινδύνου. curas (ex) pectore, ἀπελαύνω τὰς φροντίδας ἐκ τῆς ψυχῆς, ἀποβάλλω, ἀποτίθεμαι τὰς φροντίδας. spiritum, κατεργάζομαι ἐμαυτόν. aliquem vita, κατεργάζομαί τινα. sagittam, ἐξαφίημι βέλος sententiam, ἀποδοκιμάζω γνώμην.—expulsus, i, ἀ. ὁ ἐκπεσών.

ex-pendo, ndi, nsum, ĕre, aliquid, σταθμάω, ζυγοστατῶ τι. aliquem auro, ἀντισηκῶ τινα χρυσοῦ. 2) ἀποτίνω, ἐκτίνω. nummos, χρήματα. talentum in aliquid, δαπανῶ, ἀναλίσκω τάλαντον εἴς τι. poenas alicui expendo, δίδωμί τινι δίκην, τίνω τινὶ ποινάς. alicui expensum fero, ἀπογράφω τινὶ χρήματα, δανείζω ἢ ἀποτίνω τινὶ ἀργύριον. legionem alicui expensam fero, προχειρίζομαί τινι λεγεῶνα. expensa, ae, θ. (ὑπον. pecunia) ἢ expensa, orum, οὐ. πληθ. τὸ ἀνάλωμα, ἡ δαπάνη. 3) σταθμῶμαι, ἐξετάζω. voluptates, τὰς ἡδονάς. testem, τὸν μάρτυρα. animo aliquid, ἀναλογίζομαί τι.

expensa, ae, θ. ἴδε expendo.

*expense, ἐπίρ. ἀφειδῶς.

expensĭlātĭo, ĭōnis, θ. (expensum-fero) ἀπογραφὴ ἀναλώματος.

expensĭo, ĭōnis, θ (expendo) ἀνάλωμα. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

ex-penso, avi, are, (θαμιστ. τοῦ expendo) aliquid, ἀναλίσκω, δαπανῶ τι. 2) ἀντισηκῶ, ἐξισῶ.

expensus, a, um, ἴδε expendo.

expergēfăcĭo, ēci, actum, ĕre, aliquem, ἐξεγείρω, ἀνεγείρω τινά. aliquem e somno, ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου, ἐξυπνίζω τινά. flagitium, ἐργάζομαι πονηρὸν ἔργον.

*expergēfactĭo, ĭōnis, θ. ἐξέγερσις.

expergēfīo, ĭĕri, παθητ. τοῦ expergefacio, ἐξυπνίζομαι.

expergĭfĭco, are, aliquid, ἐξεγείρω, ἐγείρω τι.

*expergĭfĭcus, a, um, (expergo-facio) ἐγερτικός, παροξυντικός.

expergisco, ĕre. Πομπώνιος. καὶ

expergiscor, experrectus sum, i, (ἐναρκτ. τοῦ expergo) ἐξεγείρομαι, ἀνεγείρομαι. experrectus, a, um, ἐγερτός.

expergĭte, ἐπίρ. ἐγερτί, ἐγρηγορότως.

expergĭtus, a, um, ἴδε expergo.

ex-pergo, perrexi, pergĭtum καὶ perrectum, ĕre, aliquem, ἐξεγείρω, ἀνεγείρω τινα. ex somno, ἐκ τοῦ ὕπνου, ἐξυπνίζω τινά. expergĭtus, a, um, ἐγερτός, ἔξυπνος.

expergor, experrectus sum, expergi, παθ. τοῦ expergo, ἐξυπνίζομαι, ἀφυπνόω. Κικερ. Λουκρήτιος.

*expĕrībor, μελλ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ experiar.

expĕrĭentĭa, ae, θ. πεῖρα, ἀπόπειρα, διάπειρα, ἐπιχείρημα. 2) πεῖρα, ἐμπειρία.

expĕrīmentātus, a, um, δεδοκιμασμένος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

expĕrīmentum, i, οὐ. πεῖρα. edo experi-

Digitized by Google

mentum virtutum, δίδωμι πεῖραν, ἐκφέρω δεῖγμα τῆς ἀρετῆς. experimentum ago, πεῖραν λαμβάνω, πείραμα ποιοῦμαι. experimento accipio aliquid, τῇ πείρᾳ μανθάνω τι. hoc maximum experimentum, τοῦτο μέγιστον μαρτύριον, μεγίστη ἀπόδειξις.

expĕrĭor, ertus sum, iri, (ἐκ τοῦ ex καὶ τοῦ ἀχρ. perior) aliquem ἢ aliquid, πειρῶμαί τινος, πεῖράν τινος λαμβάνω. animum alicujus, πειρῶμαι, πεῖραν λαμβάνω τῆς ψυχῆς τινος. experior, an vivat, πεῖραν λαμβάνω, εἰ ζῇ. aves, ἀποπειρῶμαι τῶν ὀρνίθων, ἐπερωτῶ τοὺς ὄρνιθας. Romanos, πειρῶμαι, πεῖραν λαμβάνω τῶν Ῥωμαίων, ἐπιχειρῶ τοῖς Ῥωμαίοις. libertatem, χρῶμαι τῇ ἐλευθερίᾳ. expertus sum, ἐπειράθην, πεῖραν ἔλαβον, πεῖραν ἔχω. experiens, δραστήριος, ἐπινοητικός. experiens Ulysses, ὁ πολύπειρος Ὀδυσσεύς. rei militaris experientissimus, τῶν πολεμικῶν ἐμπειρότατος. expertus, a, um, πεῖραν λαβών, πειραθείς, πεπειραμένος. expertus, a, um, παθητ. δόκιμος. experiendum est, πειρατέον, ληπτέον πεῖραν. 2) experior legibus, judicio, jure, jus ἢ ἁπλῶς experior cum aliquo, διακρίνομαι δίκῃ πρός τινα, δικάζομαί τινι δίκας, διαδικάζομαί τινι.

expĕrĭtus, a, um, (ex peritus) ἄπειρος. Φῆστος.

*experjūro, are, σφόδρα ἐπιορκῶ. Ἀφράνιος.

expernatus, a, um, (ex perna) ὁ ἔχων τετμημένους τοὺς μηρούς. ἀμφ. γρ.

experrectus, a, um, ἴδε expergiscor.

expers, tis, (ex-pars) alicujus rei, σπαν. aliqua re, ἄμοιρος, ἀμέτοχος, οὐ μετέχων τινός. eruditionis, ἀπαίδευτος bellorum, ἄπειρος τῶν πολέμων metu, ἐλεύθερος φόβου. expers partis rei, μέρους τινὸς οὐ μετέχων. expers sum rei, οὐ μέτεστί μοι τοῦ πράγματος, οὐ μετέχω τοῦ πράγματος. omnes nos expertes sui consilii relinquebat, οὐδένα ἡμῶν κοινωνὸν τῶν αὐτοῦ βουλευμάτων ἐποιεῖτο.

*expertĭo, ĭōnis, θ. (experior) πεῖρα, ἀπόπειρα.

expertus, a, um, ἴδε experior.

expĕtesso εἴτε expetisso, ĕre, (expeto) aliquem ἢ aliquid, ἐπιθυμῶ, ἐφίεμαί τινος. Πλαῦτος.

expĕtībĭlis, e, (expeto) αἱρέσιμος, εὐκτός.

expĕtītĭo, ĭōnis, θ. ἔφεσις, σφοδρὰ ἐπιθυμία. Ἀρνόβιος.

expĕtītor, ōris, ἀ. ἐπιθυμητής. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

expĕtītus, a, um, ἴδε expeto.

ex-pĕto, īvi, ītum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ζητῶ, αἰτῶ τι, ἐπιθυμῶ, ἐφίεμαί τινος. videre te expeto, ζητῶ, ἐπιθυμῶ ἰδεῖν σε. divitias, ποθῶ πλοῦτον. quod honestum est, ἀντιποιοῦμαι τοῦ καλοῦ. mortem, ἐπιθυμῶ. ὀρέγομαι τοῦ θανάτου. auxilium ab aliquo, αἰτῶ βοήθειαν παρά τινος. poenas ab aliquo, τιμωροῦμαί τινα. vitam alicujus, ἐπιτίθεμαι, ἐπιχειρῶ τινι. stulta sibi expetit consilia, ἀνόητα βουλεύματα ζητεῖ, ἐπινοεῖ. 2) οὐδετ. συμβαίνειν. in servitute expetunt multa iniqua, ἐν τῇ δουλείᾳ συμβαίνει πολλὰ ἄδικα. in eum expetunt clades, εἰς αὐτὸν τρέπονται αἱ συμφοραί. Παρὰ Πλαύτῳ· aetatem expetit, χρόνιον διατελεῖ.

expĭātĭo, ĭōnis, θ. ἁγνισμός, καθαρμός, τὰ καθάρσια.

†expĭātor, ōris, ἀ. ἁγνιστής, καθαριστής.

†expĭātōrĭus, a, um, ἁγνιστικός, καθάρσιος.

expĭatrix, īcis, θ. ἡ ἐπὶ τῶν ἁγνισμῶν ἱέρεια.

†expĭātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ expiatio.

expictus, a, um, ἴδε expingo.

expīlātĭo, ĭōnis, θ. (expilo) σύλησις.

expīlātor, ōris, ἀ. συλήτης.

ex-pīlo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, συλῶ, περισυλῶ, διαρπάζω τινὰ ἤ τι.

ex-pingo, inxi, ictum, ĕre, aliquid, ὑπογράφω, χρωματίζω τι. me, ὑπογράφομαι, ἐντρίβομαι χρῶμα. μεταφ. ὑπογράφω, διαγράφω.

*ex-pinso, ĕre, aliquid, συντρίβω, λεαίνω τι.

ex-pĭo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἁγνίζω, καθαίρω, φοιβάζω. civitatem, καθαίρω τὴν πόλιν, καθαρμὸν τῆς πόλεως ποιοῦμαι. annum, καθαρμὸν ποιοῦμαι ὑπὲρ τοῦ ἔτους. signa, ἀφοσιοῦμαι τὰ σημεῖα, καθαρσίοις ἀποτρέπω τὰ σημεῖα. manes, ἐξιλάσκομαι τοὺς τεθνηκότας. iram, τὴν ὀργήν. scelus supplicio, ἐκτίνω, ἀφοσιοῦμαι τὸ μίσος τιμωρίᾳ. scelera in aliquem, τιμωροῦμαί τινα τῶν κακουργημάτων. cladem victoriis, τὴν συμφορὰν νίκαις διορθῶ.

expīro, are, ταὐτὸ τῷ exspiro.

ex-piscor, atus sum, ari, aliquid, μεταφ. ἐξερευνῶ, ἐξιχνεύω τι (ὡς τὸ παρ' ἡμῖν ψαρεύω).

*explācābĭlis, e, εὐεξίλαστος.

*explānābĭlis, e, σαφής.

explānāte, ἐπίρ. σαφῶς.

explānātĭo, ĭōnis, θ. ἐξήγησις, ἑρμηνεία, διασάφησις. 2) σαφήνεια.

explānātīvus, a, um, ἐξηγητικός, σαφής. Mar. Victorin. p. 2451, ed. P.

explānātor, ōris, ἀ. ἐξηγητής, ἑρμηνευτής.

explānātōrĭus, a, um, ἐξηγητικός, σαφηνιστικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

ex-plāno, avi, atum, are, aliquid, ἐκπε-

Digitized by Google

τάννυμι, ἀναπτύσσω τι. 2) ἐξηγοῦμαι, διασαφηνίζω, ἑρμηνεύω τι. 3) σαφῶς φθέγγομαι, λέγω, προφέρω τι.

ex-planto, are, ἐκφυτεύω.

ex-plaudo, si, sum, ĕre, ἐκκρούω, ἐκβάλλω τῇ κροτήσει.

explēmentum, i, οὐ. (expleo) ἐκπλήρωμα, πλήρωμα.

explendesco, ταὐτὸ τῷ exsplendesco.

explĕo, ēvi, ētum, ēre, (ἐκ τοῦ ἀχρήστου pleo) aliquem ἢ aliquid aliqua re, ἐκπληρῶ, ἐκπίμπλημι, ἀναπληρῶ, πληρῶ, πίμπλημί τινα ἢ τί τινος. fossam aggere, πληρῶ χώματος τὴν τάφρον. mundum bonis, τὸν κόσμον ἀγαθῶν. avaritiam pecuniā, κορέννυμι τὴν φιλαργυρίαν χρημάτων. famem, ἐκπίμπλημι τὴν πεῖναν. spem, τὴν ἐλπίδα. desiderium, ἀποπληρῶ τὸν πόθον. me, πληροῦμαι (σίτου ἢ ποτοῦ). animum meum, πληρῶ τὸν θυμόν. animum alicui, χαρίζομαί τινι numerum, συμπληρῶ, ἀναπληρῶ, πληρῶ τὸν ἀριθμόν. officium, πληρῶ, ἐκτελῶ, ἀποτελῶ τὸ καθῆκον. annos ducentos, πληρῶ, τελῶ διακόσια ἔτη. martalitatem, πληρῶ τὸν τοῦ βίου χρόνον, τελῶ τὸν βίον. Παρ' Ἐννίῳ ἅπαξ· navibus explebant se, ἐξεκενοῦντο τῶν νηῶν, ἐξέβαινον. — expletus, a, um, ἀνάπλεως, πλήρης. μεταφ. τέλειος.

explētĭo, ĭōnis, θ. (expleo) πλήρωσις, πλησμονή, κόρος.

expletivus, a, um, παραπληρωματικός, πλεονάζων (λέξις γραμματικῶν).

explētus, a, um, ἴδε expleo.

explĭcābĭlis, e, εὐαπόδεικτος. haud explicabilis, ἀνεξήγητος.

explĭcābĭlĭter, ἐπίρ. ἐξηγητικῶς, εὐαποδείκτως. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

explĭcāte, ἐπίρ. σαφῶς.

explĭcātĭo, ĭōnis, θ. ἀνάπτυξις. μεταφ. ἡ ἀνάπτυξις, ἐξήγησις, διασάφησις.

explĭcātor, ōris, ἀ. ἐξηγητής.

explĭcātrix, īcis, θ. ἐξηγητική.

explĭcātus, ūs, ἀ. ἐξάπλωσις, διάτασις. 2) ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.

explĭcit, τέλος, (λέξις συνήθης ἐν τῷ τέλει τῶν βιβλίων, ἴσως κατὰ συντομίαν ἐκ τοῦ explicitus est liber).

explĭcĭtus, a, um, ἴδε explico.

ex-plĭco, avi, atum καὶ ŭi, ĭtum, are, aliquid, ἐξελίττω, ἀνελίττω, ἀναπτύσσω τι. vestem, ἀναπτύσσω, ἐξαπλῶ ἐσθῆτα. volumen, ἀνελίττω, ἀναπτύσσω βιβλίον capillum, ἀναπτύσσω, λύω τὴν κόμην. plagas, ἀνελίττω, ἀναπτύσσω τὰς ἄρκυς. me ex laqueis, ἐξειλοῦμαι ἐκ τῶν παγίδων. frontem, ἐξιλαρῶ τὸ μέτωπον. aciem, ἐξελίττω, ἀναπτύσσω τὴν φάλαγγα. aegrum, ἀπαλάττω τινὰ τῆς νόσου. provinciam, διακοσμῶ τὴν ἐπαρχίαν, διατάττω τὰ τῆς ἐπαρχίας. 2) ἐξελίττω, ἀναπτύσσω, ἐξηγοῦμαί τι. sententiam meam, ἐξηγοῦμαι, δηλῶ τὴν ἐμὴν γνώμην. causas rerum, ἐξελίττω, ἀναπτύσσω τὰς αἰτίας τῶν πραγμάτων. verbum, διασαφηνίζω τὸ ῥῆμα. de aegritudine, ἐξηγοῦμαι περὶ τῆς ἀρρωστίας. explico quid optimum sit, ἐξευρίσκω τὸ βέλτιστον. explicatus, a, um, σαφής. 3) διαλύω, λύω, ἀποτίνω. nomen, τὸ ὀφείλημα. 4) ἐκτελῶ, ἀποτελῶ, διαπράττομαί τι. consilium, τὴν βουλήν. bellum, διανύτω, ἐπὶ τέλος ἄγω τὸν πόλεμον. iter, διανύτω, περαίνω τὴν ὁδόν. fugam, φεύγω, mandata, ἀποτελῶ, περαίνω, ἐκτελῶ τὰ προσταχθέντα.

ex-plōdo, si, sum, ĕre, ἐκκροτῶ, πτερνοκοπῶ, ἐκρίπτω, ἐκβάλλω, ἀποδοκιμάζω τινὰ ἤ τι. 2) ἐκβάλλω, ἐξελαύνω τινά. 3) ἐκβράζω (ἐπὶ θαλάσσης).

*explōranter, ἐπίρ. ἀκριβῶς. ἀμφ. γρ.

explōrāte, ἐπίρ. ἀσφαλῶς, βεβαίως.

explōrātĭo, ĭōnis, θ. δοκιμασία, ἐξέτασις. 2) κατασκοπή.

explōrāto, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ explorate. Λίβιος.

explōrātor, ōris, ἀ. δοκιμαστής, ἐξεταστής. 2) κατάσκοπος, σκοπός.

explōrātōrĭus, a, um, κατασκοπικός.

ex-plōro, avi, atum, are, aliquid, (σπάν. de re) ἐξετάζω, δοκιμάζω, ἱστορῶ τι. iter, ἐξετάζω, κατασκοπῶ τὴν ὁδόν. consilium hostium, ἱστορῶ, κατασκοπῶ τὴν τῶν πολεμίων βουλήν. de voluntate alicujus, ἱστορῶ περὶ τῆς θελήσεώς τινος. animos, δοκιμάζω τὰς ψυχάς. exploratum habeo εἴτε mihi exploratum est, ἐξήτακα, πέπυσμαι, σαφῶς (ἀκριβῶς) οἶδα. Κατ' ἀφαιρετικὴν ἀπόλυτον· explorato, profectos amicos, ἱστορήσας, πυθόμενος, πεπυσμένος, ὅτι οἱ φίλοι ἐπορεύθησαν.—exploratus, a, um, βέβαιος.

*explōsĭo, ĭōnis, θ. (explodo) τὸ πτερνοκοπεῖν, ἔκριψις. κρότος.

explōsus, a, um, ἴδε explodo.

ex-pŏlĭo, īvi, ītum, īre, aliquid, ἐκλεαίνω, λεαίνω, ἀποξέω, ξέω τι. μεταφ. orationem, ἐξεργάζομαι, καλλύνω τὸν λόγον. aliquem doctrinis, παιδεύω τινὰ μαθήμασιν.—expolitus, ξεστός, εὔξεστος, λαμπρός, στιλπνός. μεταφ. vir expolitus, πεπαιδευμένος ἀνήρ.

expŏlītĭo, ĭōnis, θ. (expolio) ξέσις, στίλβωσις, λείωσις.

†expompo, are, (ex pompa) ὑπὸ τοῦ ὄχλου συνοδεύεσθαι. Αὐγουστῖνος.

ex-pōno, ŏsŭi, (ἀρχαϊκ. expŏsīvi) ŏsĭtum,

Digitized by Google

(σπαν. ostum) ĕre, aliquem ἤ aliquid, ἐκτίθημί τινα ἤ τι. puerum, παῖδα. aliquid e navi, ἐκβιβάζω τινὰ ἐκ τῆς νεώς. aliquid ante oculos, ἐκτίθημί τι πρὸ ὀφθαλμῶν, ἐπιδείκνυμί τι. vasa exposita erant, τὰ ἀγγεῖα ἐξέκειντο. expono alicui praemia, ἐκτίθημι, προτίθημί τινι ἆθλα. Sunium expositum, τὸ περίβλεπτον Σούνιον. 2) aliquem alicui, ἐκτίθημι, προΐεμαί τινά τινι. exercitum, provincias hostibus, προΐεμαι τὸν στρατόν, τὰς ἐπαρχίας τοῖς πολεμίοις. 3) προΐεμαι εἰς χλεύην, περιϋβρίζω τι. 4) rem (σπαν. de re), ἐκτίθημι, διεξέρχομαι, δηλῶ, ἀποφαίνω, ἀπολογίζομαί τι, ἀπολογίζομαι περί τινος. — expositus, a, um, κοινός, φαῦλος. 2) κοινός, εὐπροσήγορος. 3) expŏsĭtum, i, οὐ. ἡ μείζων πρότασις (ἐν συλλογισμοῖς).

expŏpŭlātĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ populatio.

expŏpŭlātor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ populator.

exporgo, σπάν. ἀντὶ τοῦ exporrigo.

exporrectus, a, um, ἴδε exporrigo.

ex-porrĭgo (καὶ κατὰ συγκοπὴν ex-porgo), exi, ectum, ĕre, aliquid, παρατείνω, ἐκτείνω τι. lumbos, ἐκτείνω τὰς ὀσφῦς (τὰ σκέλη). me, ἐκτείνομαι. montes se exporrigunt, ὄρη ἐκτείνονται, ἐκτεταμένα ἐστίν. exporrigo equites, παρατείνω, ἐκτείνω τοὺς ἱππεῖς (διὰ τοῦ πεδίου). frontem, χαλῶ τὸ μέτωπον, ἐξιλαροῦμαι.

exportātĭo, ĭōnis, θ. (exporto) ἐκκομιδή, ἐξαγωγή. 2) ἐκτοπισμός, ἐξορισμός. Λ. σπ.

exportātor, ōris, ἀ. ὁ ἐξάγων, ἐκκομίζων.

ex-porto, avi, atum, are, aliquid, ἐξάγω, ἐκκομίζω τι. aliquem, ἐκτοπίζω, ἐξορίζω, ἐκβάλλω τινά.

ex-posco, pŏposci, ĕre, aliquid, ἐξαιτῶ, αἰτῶ τι. victoriam a diis, αἰτοῦμαι νίκην παρὰ τῶν θεῶν. deos, αἰτοῦμαι, ἱκετεύω τοὺς θεούς. 2) aliquem (ad poenam), ἐξαιτῶ τινα, ἔκδοτον αἰτῶ τινα (εἰς τιμωρίαν).

expŏsĭte, ἐπίρ. (expono) διεξοδικῶς, σαφῶς.

*expŏsĭtīcĭus, (-tius) a, um, (expono) ἔκθετος, ἐκτεθειμένος.

expŏsĭtĭo, ĭōnis, θ. (expono) ἔκθεσις βρέφους. 2) ἔκθεσις, ἐξήγησις, διήγησις, δήλωσις, ἀπολογισμός.

expŏsĭtĭuncŭla, ae, θ. μικρὰ ἔκθεσις εἴτε ἑρμηνεία.

expŏsĭtor, ōris, ἀ. (expono) ἐξηγητής. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

expŏsĭtum, i, οὐ. ἴδε expono ἐν τέλει.

expŏsĭtus, a, um, ἴδε expono.

expŏstŭlātĭo, ĭōnis, θ. ἐξαίτησις. 2) μέμψις, ἔγκλημα.

expŏstŭlātus, ūs, ἀ. μέμψις, ἔγκλημα. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

ex-postŭlo, avi, atum, are, aliquid ab aliquo, ἐξαιτῶ, αἰτῶ τι παρά τινος. aliquem ad supplicium, ἐξαιτῶ, ἔκδοτον αἰτῶ τινα εἰς τιμωρίαν. 2) de re εἴτε rem cum aliquo, ἐγκαλῶ, μέμφομαί τί τινι.

expostus, a, um, κατὰ συγκοπὴν τοῦ expositus, ἴδε expono.

*expōtātus, a, um, Λ. Γλωσσ. καὶ

expōtus, a, um, ταὐτὸ τῷ epotus.

expresse, ἐπίρ. (exprimo) μετὰ πιέσεως. 2) διαρρήδην, ῥητῶς, σαφῶς.

expressim, ἐπίρ. διαρρήδην, ῥητῶς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

expressĭo, ĭōnis, θ. (exprimo) ἔκθλιψις, ἐκπίεσις. 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ταινία, ὀφρύς.

†expressor, ōris, ἀ. (exprimo) ὁ ἐκβασανίζων, ἐξάγων.

expressus, a, um, ἴδε exprimo.

*expressus, ūs, ἀ. (exprimo) ἔκθλιψις, ἐκπιεσμὸς ὑδραυλικός, (καὶ ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ὄργανον αὐτὸ τὸ ἐκπιέζον).

expraefecto, ἀ. πρώην praefectus, ὅπερ ἴδε.

expraeposito, ἀ. πρώην praepositus, ὅπερ ἴδε.

expretus, ἴδε exspretus,

exprĭmo, essi, essum, ĕre, (ex-premo) aliquid, ἐκπιέζω, ἐκθλίβω τι. spongiam, τὴν σπογγιάν. oleum amygdalis, ἔλαιον ἐκπιέζω ἐκ τῶν ἀμυγδάλων. succum e semine, ἐκπιέζω χυλὸν ἐκ τοῦ σπόρου, ἐκχυλίζω τὸν σπόρον. comas maditas, ἐκπιέζω, ἐκθλίβω, στραγγίζω τὰς ὑγρὰς κόμας. 2) verba, προφέρω, φθέγγομαι τὰ ῥήματα. 3) ἐκμάττω, ἐκτυπῶ τι. imaginem (in) cera, ἐκμάττω, ἐκτυπῶ εἰκόνα ἐν κηρῷ. expressus, ἔκτυπος. mores alicujus, ἐκμάττω, διαγράφω τὰ ἤθη τινός. bellum, διηγοῦμαι πόλεμον. sensum, ἐκφράζω τὸ νόημα. verbum de (e) verbo ἡ aliquid, μεθερμηνεύω, μεταγράφω, μεταφέρω τι. vitam alicujus, ἀπομιμοῦμαι τὸν βίον τινός. expressus, a, um, δῆλος, σαφής, ἐναργής, φανερός. 4) aliquid ab aliquo, σπαν. alicui, ἐκπράττω, εἰσπράττω, πράττομαί τινά τι. pecuniam, ἀργύριον. verum, ἐξαναγκάζω τὸ ἀληθές. exprimo ut neget, ἀναγκάζω αὐτὸν ἀρνεῖσθαι. confessionem alicujus, ἐκβασανίζω, ἐξάγω τὴν ὁμολογίαν τινός. 5) θλίβω, πιέζω. aquam in altum, ὕδωρ εἰς ὕψος. turres, ὑψῶ, αἴρω τοὺς πύργους. expressus, a, um, ἐξέχων, προέχων.

†exprŏbrābĭlis, e, (exprobro) ἐπονείδιστος.

exprŏbrātĭo, ĭōnis, θ. ἐξονειδισμός, ὀνειδισμός, ὄνειδος.

exprŏbrātor, ōris, ἀ. ὀνειδιστής.

*exprŏbrātrix, īcis, θ. ἐξονειδιστική, ὀνειδιστική.

Digitized by Google

exprŏbro, avi, atum, are, (ex-probrum) alicui aliquid, ἐξονειδίζω, ὀνειδίζω τινί τι. tibi casus bellicos, ὀνειδίζω σοι τὰς πολεμικὰς συμφοράς. alicui officia, ὀνειδίζω, προφέρω τινὶ τὰς εὐεργεσίας. ὑπομιμνήσκω τινὰ τῶν εὐεργεσιῶν. alicui de uxore, ὀνειδίζω τινὶ περὶ τῆς γυναικός.

*exprōdĭtus, a, um, (ἐκ τοῦ ἀχρήστου exprodo) ἀποκεκλεισμένος, δεδιωγμένος. Λ. Γλωσσ.

exprōmissor, ōris, ὁ (expromitto) ὁ ὑπισχνούμενος. Λ. νομική.

ex-prōmitto, īsi, issum, ĕre, alicui aliquid, ὑπισχνοῦμαί τινί τι.

ex-prōmo, mpsi, mptum, ĕre, aliquid, ἐξαιρῶ, προχειρίζομαί τι. cibos, ἐξαιρῶ, ταμιεύομαι τροφήν. voces, προΐεμαι φωνάς. odium meum, δηλῶ τὸ μῖσος, χρῶμαι τῷ μίσει. vim eloquentiae, χρῶμαι τῇ τοῦ λόγου δεινότητι. sententiam, ἀποφαίνω, ἐκφέρω, δηλῶ τὴν γνώμην. occulta, ἐκφέρω, δηλῶ τὰ κρυπτά.

exprompto, are, θαμιστ. τοῦ ἀνωτέρω. Φουλγέντιος.

expromptus, a, um, ἴδε expromo.

exprŏpĕratus, a, um, ταχέως καταληφθείς. fatis, ὑπὸ τῆς μοίρας. Ἐπιγρ.

*exprŏpĭtio, are, ταὐτὸ τῷ propitio. Λ. Γλωσσ.

ex-proxĭmis, ὁ. πληθ. οἱ τελέσαντες τὰ καθήκοντα τοῦ proximatus, ὅπερ ἴδε. Κῶδηξ Θεοδοσ.

*expŭdet, ēre, (me) ἀπροσ. καταισχύνομαι. Λ. Γλωσσ.

*expŭdōrātus, a, um, ἀναίσχυντος.

expugnābĭlis, e, ἁλώσιμος, εὐπολιόρκητος, εὐπολέμητος. non expugnabilis, ἀκαταγώνιστος.

expugnassĕre, ἀρχ. μελλ. ἀπαρεμφ. τοῦ expugno. Πλαῦτος.

expugnātio, ōnis, θ. ἅλωσις, καταπολέμησις.

ex-pugnātor, ōris, ὁ. πολιορκητής. μεταφ. ὁ καταπολεμῶν.

†ex-pugnātōrius, a, um, πολιορκητικός, (κατακτητικός).

†expugnātrix, īcis, θ. ἡ ἐκπολιορκοῦσα.

expugnax, ācis, δυνατὸς αἱρεῖν. ἀμφ. γρ.

ex-pugno, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, καταπολεμῶ, αἱρῶ, νικῶ τινα ἢ τι. urbem (obsidione), αἱρῶ, ἐκπολιορκῶ πόλιν. naves, αἱρῶ τὰς ναῦς. hostes, αἱρῶ, καταπολεμῶ τοὺς πολεμίους. aedes, βιάζομαι εἰς οἰκίαν. animum alicujus, αἱρῶ, νικῶ τὴν ψυχήν τινος. 2) aurum a patre, διαπράττομαι χρυσὸν παρὰ τοῦ πατρός. expugnatum est, ut tribuni crearentur, διεπράξαντο, ὥστε δημάρχους ἀποδειχθῆναι.

expugno coepta, διαπράττω, ἐπὶ τέλος ἄγω τὰ ἐπιχειρήματα.

†expullŭlo, are, ἐκβλαστάνω. Ἰσίδωρος.

*expulsim, ἐπίρ. (expello) pila ludere, παίζω τὴν πέτραν ῥίπτων.

expulsio, ōnis, θ. (expello) ἔξωσις.

expulsīvus, a, um, ἀπωστικός.

expulso, are, (θαμιστ. τοῦ expello) aliquid, ῥίπτω τι. 2) ἐκπολιορκῶ, αἱρῶ. Λ. σπαν.

expulsor, ōris, ὁ. (expello) ὁ ἐξελαύνων, ἐξώστης.

expulsus, a, um, ἴδε expello.

*expultrix, īcis, θ. (expello) ἡ ἐξελαύνουσα, ἐξωθοῦσα.

*ex-pūmĭco, are, ξέω, καθαίρω.

expūmo, ταὐτὸ τῷ exspumo.

†expunctio, ōnis, θ. (expungo) ἐπιτέλεσις.

expunctor, ōris, ὁ. ὁ ἐξαλείφων.

expunctus, a, um, ἴδε expungo. expuncta, ōrum, οὐ. πληθ. αἱ ἶνες τοῦ στήθους. Λ. Γλωσσ. ἀμφ. γρ

ex-pungo, nxi, nctum, ĕre, aliquid, ἐξαλείφω τι, διαγράφω τι. 2) ἐξωθῶ. pupillum, ὀρφανόν. 3) λογίζομαι, ἐκλογίζομαί τι. 4) ἐκτελῶ, ἐπιτελῶ τι.

expuo, ταὐτὸ τῷ exspuo.

ex-purgātio, ōnis, θ. ἀπολογία. habeo expurgationem, ἀπολογοῦμαι. Πλαῦτος.

ex-purgo, avi, atum, are, ἐκκαθαίρω, καθαίρω τι. me expurgo alicui, ἀπολογοῦμαι ὑπὲρ ἐμαυτοῦ πρός τινα.

*ex-pūtesco ἢ exputresco, ĕre, ἐκσήπομαι, σήπομαι.

ex-pūto, avi, atum, are, ἐκτέμνω, κλαδεύω τι. 2) διαλογίζομαι, σκέπτομαί τι. 3) κατανοῶ, ἐννοῶ τι.

ex-quaero, sīvi, sītum, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ exquiro.

exquaestor εἴτε exquaestore, ὁ τεταμιευκώς, ὁ ἀπὸ κυαιστόρων.

Exquĭliae, ταὐτὸ τῷ Esquiliae.

exquīro, sīvi, sītum, ĕre, (ex-quaero) aliquid ex εἴτε de aliquo, ἐξιστορῶ, ἱστορῶ τι παρά τινος. de re, ἱστορῶ περί τινος. consilium alicujus, ἐρωτῶ τινα συμβουλήν, ἐπερωτῶ τινα, συμβουλεύομαί τινι. iter, ἐξετάζω, ἱστορῶ, ἐκπυνθάνομαι τὴν ὁδόν. 2) ἐκλέγομαί τι. exquisitus, a, um, ἐκλεκτός, ἐξαίρετος.

exquīsīte, ἐπίρ. ἐξητασμένως, ἀκριβῶς, ἐπιμελῶς.

*exquīsītim, ταὐτὸ τῷ exquisite.

exquīsītio, ōnis, θ. (exquiro) ἐξέτασις, ἔρευνα. Λ. νομική

†exquīsītor, ōris, ὁ. ὁ διερευνῶν.

exquīsītus, a, um, ἴδε exquiro.

exrādīco, are, ταὐτὸ τῷ eradico.

ex-rēge, ὁ. ὁ πρώην βασιλεύς, ὁ ἀπὸ βασιλέων.

Digitized by Google

exrŏgo, are, καταργῶ (νόμον), καταλύω.
*ex-săcrĭfĭco, are, ἐκθύομαι.
*ex-saevĭo, ire, ἀπομαίνομαι, λήγω τῆς μανίας.
*exsanguĭnātus, a, um, (ex-sanguis) ἔξαιμος.
ex-sanguis, e, ἄναιμος, ἀναίμων. 2) νεκρός. 3) ὠχρός. 4) ἄνευρος, ἀσθενής. exsangue genus orationis, ψυχρός, ἄψυχος λόγος.
exsănĭo, are, (ex-sanies) ἐκχυλίζω τι.
ex-sarcĭo, rsi, rtum, ire, ἐξακοῦμαι, ἐπισκευάζω διορθῶ τι.
ex-sătĭo, avi, atum, are, aliquem re, κατακορέννυμι, κορέννυμί τινά τινος.
exsătŭrābĭlis, e, κορεστός. ἀμφ. γρ. Οὐϊργίλιος.
ex-sătŭro, are, ταὐτὸ τῷ exsatio.
ex-scalpo, psi, ptum, ĕre, aliquid, ἀνασκάπτω, ἐκγλύφω, ἐκσκαλεύω τι.
exscătŭrĭo, ire, ἀναβρύειν. Λ. Γλωσσ.
exscendo, ndi, ĕre, ἐκβαίνω, ἴδε escendo.
exscensĭo, ĭōnis, θ. (exscendo) ἔκβασις ἀπόβασις (ἐκ πλοίου), exscensionem facio, ἐκβιβάζω τὴν δύναμιν.
exscensus, ūs, ἴδε excensus. ἀμφ. γρ.
exscĭdĭum, ĭi, οὐ. ἐξολόθρευσις, καθαίρεσις.
ex-scindo, ĭdi, issum, ĕre, aliquid, ἐκκόπτω τι. domos, οἰκίας. urbem, ἐκκόπτω, κατασκάπτω, καθαιρῶ πόλιν. hostem, κατακόπτω, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω τὸν πολέμιον.
†exscīsātus ἢ exscissatus, a, um (ἐκ τοῦ ἀχρήστου exscisso) ἐσχισμένος, ἐκκεκομένος.
exscrĕābĭlis, e, (exscreo) ἀπόπτυστος, ἀποχρεμπτικός.
excrĕāmentum, i, οὐ. Λ. Γλωσσ. καὶ
exscrĕātĭo, ĭōnis, θ. ἀπόχρεμψις, πτύσις.
excrĕātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
ex-scrĕo, are, aliquid, ἐκπτύω, ἐκχρέμπτομαι, ἀποχρέμπτομαί τι.
ex-scrībo, psi, ptum, ĕre, aliquid, ἐκγράφω, ἀπογράφω, ἀντιγράφω τι.
exscriptus, a, um, ἴδε exscribo.
ex-sculpo, psi, ptum, ĕre, aliquid, ἐκγλύφω τι. versus, ἐκκολάπτω, ἐξαλείφω στίχους. oculum, ἐκκόπτω, ἐξορύττω ὀφθαλμόν. 2) ἐξαρπάζω. praedam leoni ex ore, τὴν λείαν τῷ λέοντι ἐκ τοῦ στόματος. verum, ἐξάγω, ἐξαναγκάζω τὸ ἀληθές. 2) διαγλύφω, γλύφω τι. signum ex lapide, ἄγαλμα ἐκ λίθου. elogium tumulo, ἐγχαράττω ἐπίγραμμα τῷ τύμβῳ.
exsculptus, ἴδε exsculpo.
ex-sĕco, cŭi, (σπαν. cavi) ctum, are, ἐκτέμνω, ἐκκόπτω, arbores, δένδρα. 2) aliquem, ἐκτέμνω, εὐνουχίζω τινά exsectus, i, ἀ. ὁ ἐκτομίας, εὐνοῦχος.
exsĕcrābĭlis, e, (exsecro) ἐξάγιστος, κατάρατος, καταράσιμος.
exsĕcrābĭlĭtas, ātis, θ. τὸ ἐξάγιστον, τὸ κατάρατον.
†exsĕcrābĭlĭter, ἐπίρ. μετὰ κατάρας.
†exsĕcrāmentum, i, οὐ. κατάρα. ἀμφ. γρ.
exsĕcrātĭo, ĭōnis, θ. κατάρα, ἀρά.
†exsĕcrātor, ōris, ἀ. ὁ καταρώμενος.
exsĕcro, are. Ἀφράνιος. καὶ
exsĕcror, atus sum, ari, (ex-sacer) aliquem ἢ aliquid, καταρῶμαί τινι. ut pereat aliquis, καταρῶμαί τινι ἀπολέσθαι. exsecratur in se et suum caput, καταρᾶται ἑαυτῷ καὶ τῇ κεφαλῇ τῇ ἑαυτοῦ. — exsecratus, a, um, παθ. ἐξάγιστος, κατάρατος.
exsectĭo, ĭōnis, θ. (exseco) ἐκτομή.
*exsector, ōris, ἀ. (exseco) ἐκτομεύς.
exsectus, a, um, ἴδε exseco.
exsĕcūtĭo, ĭōnis, θ. (exsequor) ἀποτέλεσις, ἐκτέλεσις. 2) ἀκολούθησις. 3) κόλασις, τιμωρία.
exsĕcūtor, ōris, ἀ. (exsequor) ὁ ἀποτελῶν (ἐκτελεστής), τιμωρητής.
exsĕcūtus, a, um, ἴδε exsequor.
exsensus, a, um, ἀναίσθητος.
exsĕquĭae, arum, θ. πληθ. (exsequor) ἐκφορά, ἐκκομιδή, κῆδος, κηδεία. 2) ὁ νεκρός, τὰ λείψανα.
exsĕquĭālis, e, τῆς κηδείας, ἐντάφιος. exsequialia, ium, οὐ. πληθ. τελετὴ ἐπικήδειος.
exsĕquĭor, ari, (exsequiae) ἐκκομίζω, κηδεύω.
ex-sĕquĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ exsequiae.
exsĕquo, ĕre, ἀμφ. γρ. καὶ
ex-sĕquor, cūtus (quutus) sum, i, aliquem ἢ aliquid, ἐξακολουθῶ, ἀκολουθῶ, ἕπομαί τινι, διώκω τινὰ ἢ τι. fugam alicujus, ἀκολουθῶ τῷ φεύγοντι, διώκω τὸν φεύγοντα. aeternitatem, διώκω τὴν ἀθανασίαν. funus, ἀκολουθῶ τῷ ἐκφερομένῳ. 2) τιμωροῦμαι, κολάζω, μετέρχομαί τι. injurias, μετέρχομαι τὰς ἀδικίας. 3) διατελῶ. quaerendo, διατελῶ ἐρωτῶν. 4) ἐκτελῶ, ἀποτελῶ, ἐπιτελῶ. incepta, ἀποτελῶ, διαπράττω τὰ ἐπιχειρήματα. mandata, ποιῶ τὰ προσταχθέντα. negotia, ἀποτελῶ, διαπράττω, τελῶ τὰ ἔργα. scelus, ἐργάζομαι κακούργημα. mortem, τελευτῶ, ἀποθνήσκω. πρβλ. τὸ Ὁμηρ. πότμον ἐπισπεῖν. aliquid usque ad extremum, ἐπὶ τέλος ἄγω τι. 5) aliquid verbis ἢ ἁπλῶς aliquid, διεξέρχομαι, διηγοῦμαί τι. 6) καρτερῶ, ἀνέχομαι, ὑπομένω τι. Ἡ μετοχὴ τοῦ παρακειμένου εὕρηται καὶ παθητικῶς.
exsĕquūtĭo, exsĕquūtus, ἴδε exsecutio, κτλ.
ex-sĕro, rŭi, rtum, ĕre, aliquid, ἐξείρω τι. manum, τὴν χεῖρα. linguam, τὴν γλῶσσαν. caput ponto, ἐκκύπτω τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς θαλάσσης. radicem, ἐξαιρῶ, ἐκσπῶ τὴν ῥί-

Digitized by Google

ζαν. dentes exserti, ἐξέχοντες, προέχοντες ὀδόντες. exsero mammam, γυμνῶ τὸν μαστόν exsertus ensis, γυμνὸν ξίφος. exsero secreta, ἐκφέρω, δηλῶ τὰ ἀπόκρυφα. exsero jus, χρῶμαι τῷ δικαίῳ.
exserte, ἐπίρ. (exsero) μεγάλῃ φωνῇ, μεγαλοφώνως, τρανῶς.
exserto, are, (ἐπιτατ. τοῦ exsero) aliquid, ἐξείρω, γυμνῶ τι.
exsertus, a, um, ἴδε exsero.
ex-sībĭlo, avi, atum, are, aliquem, ἐκσυρίττω τινά. 2) οὐδετ. προΐεμαι συριγμόν, συρίττω, σίζω.
*exsiccesco, ĕre, (ex-siccus) ἀποξηραίνομαι.
ex-sicco, avi, atum, are, aliquid, ἀποξηραίνω τι. μεταφ. exsiccatum genus orationis, ξηρὸν εἶδος λόγου. ebrietas exsiccatur, ἡ μέθη ξηραίνεται, λήγει. 2) ξηραίνω, ἐκπίνω τι.
exsīco, are, ταὐτὸ τῷ exseco.
ex-signĭfĕro ἢ exsignĭfer, ĕri, ἀ. πρώην σημαιοφόρος, ὁ ἀπὸ σημαιοφόρων. ἀμφ. γρ. Ἐπιγρ.
ex-signo, avi, atum, are, aliquid, καταγράφω τι.
exsĭlĭca ἢ exĭlĭca causa, ae, θ. κατ' ἐξορίστου δίκη. ἀμφ. γρ. Φῆστος.
exsĭlĭo, ĭlŭi, (ilii) ultum, īre, (ex-salio) ἐκπηδῶ, ἐξάλλομαι. foras ἢ domo, ἐξάλλομαι, ταχέως ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. 2) ἐξάλλομαι, ἀνάλλομαι, ἀναπηδῶ. perturbatus exsilio, ἐκπλαγεὶς ἐξάλλομαι. gaudio, ὑπὸ χαρᾶς ἐξάλλομαι, σκιρτῶ. de sella, ἐξάλλομαι, ταχέως ἀνίσταμαι ἐκ τῆς ἕδρας.
exsĭlĭum καὶ exĭlĭum, ĭi, οὐ. (exsul) φυγή, φυγαδεία, ἀειφυγία, ἔκπτωσις. exsilio aliquem afficio, φυγαδεύω τινά, φυγάδα ποιῶ τινα. mulcto, φυγῇ ζημιῶ τινα, καταγιγνώσκω τινὸς φυγήν. in exilium eo εἴτε pergo, φεύγω ἐκ τῆς πόλεως. in exilium ejicio aliquem, ἐκβάλλω τινά. exilium tolero ἢ in exilio sum, φεύγω, φυγάς εἰμι. de exilio reduco aliquem, κατάγω τινὰ φυγάδα. exilium patior, ἐκπίπτω. exilii causa solum verto, καταγιγνώσκω ἐμαυτοῦ ἑκούσιον φυγαδείαν. 2) ἐξορία, ἡ τοῦ φυγάδος διατριβή. 3) ἡ φυγή, οἱ φυγάδες.
exsĭmŭlo, are, ταὐτὸ τῷ simulo. ἀμφ. γρ.
ex-sĭnŭo, avi, atum, are, aliquid, ἐκπετάννυμι, ἀναπτύσσω τι.
ex-sisto, stĭti, ĕre, ἐξανίσταμαι. ἐξέρχομαι, ἀνέρχομαι, ἀναφαίνομαι. e latebris, ἐξανίσταμαι ἐκ τῆς ἐνέδρας. spelunca, ἐξέρχομαι, ἀνέρχομαι ἐκ τοῦ σπηλαίου. equus submersus non exstitit, ὁ ἵππος οὐκ ἐξανέδυ ἐκ τοῦ ὕδατος. 2) ἀναφαίνομαι, γίγνομαι. ex luxuria exsistit avaritia, ἐκ τῆς τρυφῆς γίγνεται, φύεται ἡ φιλαργυρία. adjutor existo, βοηθὸς ἀναφαίνομαι, γίγνομαι. populus Romanus victor exstitit, τὸ Ῥωμαϊκὸν ἔθνος νικητὴς ἀνεφάνη, ἐγένετο. orator exsisto, γίγνομαι ῥήτωρ.
†exsŏlesco, ĕre, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
*exsŏlĭdo, are, στερεοποιῶ.
exsŏlūtĭo, ĭōnis, θ. διάλυσις, ἀπότισις, ἔκτισις.
exsŏlūtus, a, um, ἴδε exsolvo.
ex-solvo, olvi, ŏlūtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἐκλύω τινὰ ἤ τι. aliquem vinculis, ἐκλύω τινὰ τῶν ἁλύσεων. nexus, λύω τοὺς δεσμούς. me occupationibus, ἀπαλλάττομαι, ἀπολύομαι τῶν ἐργασιῶν. aliquem poenā, ἀπολύω τινὰ τῆς ποινῆς. metus, διαλύω, ἐκλύω τὸν φόβον. ignis glaciem exsolvit, τὸ πῦρ διαλύει τὸν πάγον. 2) διαλύω, ἐκτίνω, ἀποτίνω τι. nomen ἢ aes alienum, διαλύω, ἀποτίνω τὸ ὀφείλημα. gratiam alicui, ἀποδίδωμί τινι χάριν. poenas, τίνω ποινάς. jusjurandum, ἐκτελῶ τὸν ὅρκον. exsolvit, quod promiserat, ποιεῖ ἃ ὑπέσχετο.
*exsomnĭo, ĭare, ἐξυπνίζω. 2) ἀφυπνόω. Λ. Γλωσσ.
exsomnis, e, (ex-somnus) ἔξυπνος, ἄϋπνος.
ex-sŏno, ŭi, ĭtum, are, ἀνηχῶ, ἠχῶ.
ex-sorbĕo, ŭi, ēre, aliquid, ἐκροφῶ, καταρροφῶ, ἐκπίνω, ἀναπίνω τι. μεταφ. difficultatem, ἀνέχομαι δυσχέρειαν.
*ex-sordesco, ĕre, καταρρυπαίνομαι.
ex-sors, rtis, alicujus rei, (ἅπαξ εὕρηται καὶ μετὰ δοτικῆς) ἄμοιρος, ἀμέτοχος, οὐ μετέχων τινός. 2) ἄκληρος, μὴ διακληρωθείς, ἄνευ κλήρου.
ex spătĭor, atus sum, ari, παρεκφέρω, παρεκφέρομαι. 2) ὑπερεκχέομαι, ἐπιπολάζω. 3) ἐκτείνομαι.
ex-spectābĭlis, e, προσδόκητος.
ex-spectātĭo, ĭōnis, θ. προσδοκία. contra ἢ praeter expectationem, ἀπροσδοκήτως. res in expectatione est, τὸ πρᾶγμα προσδοκᾶται. expectationem affero ἢ facio, προσδοκίαν ἐμβάλλω. 2) πόθος, ἐπιθυμία, ἐλπίς.
exspectāto, ἐπίρ. (ἀλλὰ πάντοτε μετ' ἀρνητικοῦ συνδέσμου). non exspectato, ἀπροσδοκήτως. Σιλούϊος.
ex-spectātor, ōris, ἀ. ὁ μετὰ προσδοκίας θεωρῶν. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
†ex-spectātrix, īcis, θ. ἡ προσδοκῶσα.
ex-specto (ἢ expecto σπάν. καὶ ἀδόκιμ.) avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, καθορῶ. ἐφορῶ τινα ἤ τι. ex arbore exspecto, ἀπὸ δένδρου καθορῶ. 2) προσδοκῶ, προσδέχομαί τινα ἤ τι. adventum hostium, προσδοκῶ τὴν τῶν πολεμίων ἄφιξιν, προσδοκίαν

Digitized by Google

τῆς ἀφίξεως ἔχω. a te hoc omnes expectant, παρὰ σοῦ πάντες προσδέχονται τοῦτο. expector, ut respondeam, προσδοκῶσί με ἀποκρίνασθαι. exspecto, ut hoc fiat, προσδοκῶ τοῦτο γενέσθαι. mortem, προσδέχομαι, προσδοκῶ τὸν θάνατον, προσδοκίαν τοῦ θανάτου ἔχω. 3) περιμένω, ἀναμένω τινὰ ἢ τι. ad mediam noctem, μέχρι μέσης νυκτός. reditum tuum, ἀναμένω τὴν σὴν ἐπάνοδον, ἕως ἂν ἐπανέλθῃς. dum dicat, ἐστ' ἂν εἴπῃ. diem ex die, ὁσημέραι περιμένω. me senectus exspectat, τὸ γῆράς με προσδέχεται, περιμένει. — exspectatus, a, um, προσδόκιμος, ποθητός, ποθεινός.

exspergo, rsi, rsum, ĕre, (ex-spargo) aliquid, καταρραίνω, καταρραντίζω τι. 2) διαχέω, διασκεδάννυμί τι. Λ. ποιητ.

ex-spersus, a, um, ἴδε exspergo.

ex-spes, ἀνέλπιστος. alicujus rei, ἀπελπίζων τινός. Λ. ποιητ. καὶ μόνον κατ' ὀνομαστικὴν τοῦ ἑνικοῦ εὔχρηστος.

ex-spīrātĭo, ĭōnis, θ. ἔκπνευσις, ἀναπνοή.

ex-spīro, avi, atum, are, aliquid, ἐκπνέω, ἀποπνέω, ἀναπνέω τι. odorem, ἀποπνέω ὀσμήν. ignes, ἐκπνέω, ἀποπνέω πῦρ. animam exspiro εἴτε ἁπλῶς exspiro, ἐκπνέω, ἀποπνέω, ἀποψύχω (τὴν ψυχήν, τὸν βίον), ἀποθνήσκω. 2) μεταφ. ἐκπνέω, ἀκυροῦμαι.

exspisso, are, πυκνόω. Πλίνιος. ἀμφ. γρ.

exsplendĕo, ēre. ἀμφ. γρ. καὶ

ex-splendesco, ndŭi, ĕre, ἐκλάμπω.

†exspŏlĭa, ĭorum, οὐ. πληθ. σκῦλα. Λ. Γλωσσ.

†ex-spŏlĭātĭo, ĭōnis, θ. ἀποσύλησις, σύλησις.

†ex-spŏlĭātor, ōris, ἀ. συλήτης.

ex-spŏlĭo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἀποσυλῶ συλῶ τινὰ ἢ τι. aliquem honore et dignitate, στερῶ, ἀποστερῶ τινα τῆς τιμῆς καὶ ἀξίας. — exspolior, σπάν. ἀντὶ τοῦ exspolio.

exsprētus, a, um, (ἐκ τοῦ ἀχρήστου exsperno) ἀπόβλητος, ἀποκεκλεισμένος. Πλαῦτος. Φῆστος.

*exspŭĭtĭo, ĭōnis, θ. ἀπόχρεμψις, πτύσις.

*ex-spūmo, are, ἀφρίζων ἐκρέω, ἀφρίζω.

ex-spŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid, ἐκπτύω, ἐκχρέμπτομαι, ἀποχρέμπτομαί τι. 2) ἐκβάλλω τι. spiritum, ἐκπνέω τὴν ψυχήν.

exspūtus, a, um, ἴδε exspuo.

exstantĭa, ae, θ. (exsto) ἐξοχή, προοχή.

exstăsis, ἴδε ecstasis.

exstercŏro, are, κενῶ (τοὺς ἀποπάτους).

ex-sterno, avi, atum, are, aliquem, ἐξίστημι, ἐκπλήττω τινά. Λ. ποιητ.

exstillesco, ĕre, ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ. Φαῖδρος.

ex-stillo, are, ἀποστάζω, καταστάζω. lacrimis, καταστάζω δάκρυα.

exstĭmŭlātor, ōris, ἀ. παροξυντής.

ex-stĭmŭlo, avi, atum, are, aliquem, κεντῶ τινα. μεταφ. κεντῶ, ὀτρύνω, παροξύνω τινά.

exstinctĭo, ĭōnis, θ. (exstinguo) σβέσις, ἀφανισμός. Κικέρων καὶ Αὐγουστῖνος.

exstinctor, ōris, ἀ. (exstinguo) σβεστήρ. μεταφ. ὁ ἀφανιστής.

exstinctus, a, um, ἴδε exstinguo.

*exstinctus, ūs, ἀ. (exstinguo) σβέσις.

†exstinguĭbĭlis, e, (exstinguo) δυνατὸς σβεσθῆναι. non exstinguibilis, ἄσβεστος.

ex-stinguo, nxi, nctum, ĕre, aliquid, ἀποσβέννυμι, σβέννυμί τι. ignem, τὸ πῦρ. 2) μεταφ. σβέννυμι, ἀποσβέννυμί τι. memoriam, σβέννυμι, ἐξαλείφω τὴν μνήμην. leges, ἀκυρῶ τοὺς νόμους. sitim, σβέννυμι τὴν δίψαν. aquam, σβέννυμι, ξηραίνω τὸ ὕδωρ. furorem, σβέννυμι, καταπραΰνω τὴν ὀργήν. puerum, ἀποκτείνω παῖδα. exstinguor, ἀποσβέννυμαι, ἀποθνήσκω. exstinctus, a, um, ἀποθανών.

exstinxem, exstinxit, exstinxsti, συγκ. ποιητ. ἀντὶ τῶν exstinxissem, exstinxerit, exstinxisti.

exstirpātĭo, ĭōnis, θ. ἐκρίζωσις.

exstirpo, avi, atum, are, (ex-stirps) aliquid, ἐκριζῶ τι. Κυρίως καὶ μεταφορικῶς.

ex-sto, stĭti, (stātum) are, ἐξέχω. capite ex aqua, ἐξέχω, προκύπτω τὴν κεφαλὴν ἐκ τοῦ ὕδατος. Ποιητ. aliquem, ὑπερέχω τινά. 2) φαίνομαι, ὑπάρχω, εἰμί. vestigia exstant, τὰ ἴχνη φαίνονται. exstant epistolae, ὑπάρχουσιν (σώζονται) ἐπιστολαί. exstat domina, περίεστιν ἐν τῷ βίῳ ἡ δέσποινα. nemo exstat, qui, οὐδείς ἐστιν, ὅστις.

exstructĭo, ĭōnis, θ. (exstruo) κατασκευή. 2) κόσμος, στολισμός. 3) ἐξοχή.

†exstructōrĭus, a, um, (exstruo) ἀνορθῶν, οἰκοδομικός.

exstructus, a, um, ἴδε exstruo.

ex-strŭo, xi, ctum, ĕre, aliquid, κατασκευάζω τι. rogum, πυρὰν sepulcrum, ἱδρύω, κατασκευάζω μνῆμα. villam, οἰκοδομῶ ἔπαυλιν. aggerem, ἀναχώννυμι χῶμα. tumulos, χώννυμι τύμβους. divitias, σωρεύω πλοῦτον. mensam, παρασκευάζω δεῖπνον. 2) verba, συντάττω, συνάπτω ῥήματα. poëma, ποιῶ ποίημα. 3) πυργῶ, μεγεθύνω τι.

exsuccĭdus, a, um, ταὐτὸ τῷ exsuccus.

exsucco, are, (ex-succus) ἐκχυλίζω, ἐκχυμίζω τι.

exsuccus, a, um, (ex-succus) ἄχυμος, ἄχυλος. μεταφ. ξηρός, ἄψυχος, ψυχρός.

exsuctus, a, um, ἴδε exsugo.

exsūdātĭo, ĭōnis, θ. (exsudo) ἐξίδρωσις.

Digitized by Google

ex-sūdo, avi, atum, are, aliquid, ἐξιδρῶ τι. μεταφ. laborem, σὺν ἱδρῶτι ἐργάζομαι, ἐκτελῶ. Οὕτω καὶ certamen καὶ causas. 2) ἅπαξ παρὰ Βιργιλίῳ οὐδετ. ἐξιδρῶ.
†ex-suffio, are, aliquem, καταφυσῶ τινα.
ex-sūgĕo, ēre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ exsugo.
ex-sūgo, xi, ctum, ĕre, aliquid, ἐκθηλάζω, ἐκχυλίζω, ἐκχυμίζω τι.—exsuctus, a, um, ἄχυλος, ἄχυμος, ξηρός.
exsul ἢ exul, ŭlis, ὁ. καὶ θ. (ex-solum) ὁ ἐκπεσών, φυγάς, φεύγων, ἐξόριστος. restituo ἢ reduco exsules, κατάγω τοὺς φυγάδας. exsul patriā ἢ patriae, ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, φεύγων τὴν πατρίδα ἢ ἐκ τῆς πατρίδος.
*exsŭlābundus, a, um, ἐξόριστος, φυγάς. Λ. Γλωσσ.
exsŭlāris, e, (exsul) φυγαδικός, τῆς φυγῆς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
exsŭlātĭcĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ exularis. Λ. Γλωσσ.
*exsŭlātĭo, ĭōnis, θ. ἐξορισμός, φυγή.
*exsŭlātus, ūs, ὁ. φυγαδεία, ἐξορία.
exsŭlo (ἢ exulo), avi, atum, are, (exsul) φυγάς εἰμι, φεύγω τὴν πατρίδα. exsulatum abeo in aliquem locum, ἐκ τῆς πατρίδος φεύγω εἴς τόπον τινά. 2) παρὰ μεταγενεστέροις· ἐξορίζω· ἔτι παρὰ τοῖς αὐτοῖς εὕρηται καὶ τὸ ἀποθετικὸν exsulor, ari.
exsultābundus, a, um, ἐξαλλόμενος.
*exsultanter, ἐπίρ. σκιρτητικῶς, ὑπερμέτρως.
exsultantĭa, ae, θ. ἔφαλσις, προσβολή.
exsultātĭo, ĭōnis, θ. σκίρτησις.
*exsultim, ἐπίρ. (exsilio) ludo, παίζω σκιρτῶν.
exsulto (ἢ exulto), avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ exsilio) ἐξάλλομαι, ἀναπηδῶ, σκιρτῶ. 2) aliqua re ἢ in aliqua re, ἀγάλλομαί τι ἢ ἐπί τινι. exsultans in oratione, γαυρούμενος, ἀκολασταίνων.
*exsum, exesse, ἔξειμι, ἐκτός εἰμι. Φῆστος.
*exsumptŭo, are, (ex-sumptus) †πτωχίζω, καθίστημί τινα πτωχόν. Λ. Γλωσσ.
exsuo, ταὐτὸ τῷ exuo.
exsŭpĕra, ae, θ. ἄγνωστον φυτόν. 'Απουλήϊος.
exsŭpĕrābĭlis, e, δυνατὸς νικηθῆναι, ὑπερβατός, ἁλώσιμος. non exsuperābilis, ἀνίκητος, ἀκαταγώνιστος. 2) νικητικός.
exsŭpĕrantĭa, ae, θ. ἐξοχή, ὑπεροχή, τὸ ἔξοχον.
Exsŭpĕrantĭus, ĭi, ὁ. ('Εξσουπεράντιος), κύρ. ὄνομ. ὡς τὰ 'Ελλην. 'Υπερέχιος καὶ 'Υπέροχος.
exsŭpĕrātĭo, ĭōnis, θ. ὑπερβολή· ἔτι δὲ καὶ πλεονασμός. Σχ. λέξ. — per exsuperationem, καθ' ὑπερβολήν.
exsŭpĕrātor, ōris, ὁ. νικητής. 'Επιγρ.
exsŭpĕrātōrĭus, a, um, νικητήριος.
ex-sŭpĕro, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ὑπερβάλλω τινὰ ἤ τι. jugum, ὄρος. aliquem virtute, τῇ ἀρετῇ ὑπερβάλλω τινά, προέχω τινός, ὑπερτερῶ τινος. undas, ἐξέχω τοῦ ὕδατος. 2) aliquem, ὑπερβιῶ, περιγίγνομαί τινι. 3) οὐδετ. ὑπερέχω, ὑπερβάλλω. virtute, τῇ ἀρετῇ. exsuperans, ὑπέροχος, ἔξοχος. 4) αἴρομαι, ἀναβαίνω.
ex-suppūro, are, ἐξαιρῶ τὸ πύον.
exsurdo, avi, atum, are, (ex-surdus) aliquid, ἐκκωφῶ τι (κυρίως καὶ μεταφ.).
ex-surgo, rexi, rectum, ĕre, ἐξανίσταμαι, ἀνίσταμαι. ex insidiis, ἐξανίσταμαι ἐκ τῆς ἐνέδρας. Roma exsurgit, ἡ 'Ρώμη αἴρεται, ὑψοῦται, κτίζεται. mons exurgit, τὸ ὄρος αἴρεται, ἀνέχει. ramuli exsurgunt, κλωνία ἀνατέλλει, ἀναφύεται. μεταφ. respublica exsurgit, ἡ πολιτεία ἀνορθοῦται, ἀνίσταται, ὀρθοῦται.
exsuscĭtātĭo, ĭōnis, θ. ἔγερσις.
ex-suscĭto, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἐξεγείρω, ἀνεγείρω, ἐγείρω τινὰ ἤ τι.
exta, ōrum, οὐ. πληθ. (ἐν ἐπιγρ. εὕρηται καὶ exta, ae, θ. ἢ μᾶλλον ἐν τῷ πληθ. extae, ārum), σπλάγχνα, ἔγκατα, ἔντερα. 2) κατ' ἐξοχὴν τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερείων, τὰ ἱερά. exta inspicio ἢ specto, σκοπῶ τὰ σπλάγχνα, τὰ ἱερά, ἱεροσκοπῶ. exta bona ἢ laeta, καλά, ἀγαθὰ ἱερά. non bona, tristia, δεινὰ ἱερά. si est in extis aliqua vis, quae declarat futura, εἰ ἐν ἱεροῖς δύναμίς τίς ἐστι τὰ μέλλοντα δηλοῦσα.
ex-tābesco, bŭi, (ἐκ τοῦ ἀχρήστου extabeo) ĕre, ἐκτήκομαι.
extālis, is, ὁ. (exta) ὁ ἀρχός, (τὸ κῶλον ἔντερον).
extantĭa, ταὐτὸ τῷ exstantia.
extar, āris, οὐ. χύτρα πρὸς ἕψησιν τῶν σπλάγχνων τῶν ἱερῶν. Χαρίσιος (;). Λ. Γλωσσ.
extāris, e, (exta) σπλαγχνικός.
extemplo, ἐπίρ. (ex-tempulum, tempus) παραυτίκα, αὐτίκα, παραχρῆμα. quum extemplo, ἅμα.
extempŏrālis, e, (ex-tempore) αὐτοσχέδιος.
*extempŏrālĭtas, ātis, θ. αὐτοσχεδιασμός.
extempŏrālĭter, ἐπίρ. αὐτοσχεδίως.
*extempŏrānĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ extemporalis. Λ. Γλωσσ.
extempŭlo, ἐπίρ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ extemplo.
ex-tendo, ndi, nsum εἴτε ntum, ĕre, aliquid, ἐκτείνω τι. brachium, τὸν βραχίονα. aciem, ἐκτείνω, ἀποτείνω τὴν φάλαγγα. verba, ἐκτείνω, ἀποτείνω τὸν λόγον. tempus, παρατείνω τὸν χρόνον. extenta manus, ἡ ἐκτεταμένη, διατεταμένη χείρ. ali-

Digitized by Google

quem extendo, ἐκτείνω, καταβάλλω τινά. extendor, ἐκτείνομαι. extendo aetatem, διάγω τὸν βίον. 2) διατείνομαι. iter, διατείνομαι πορευόμενος.
†extense, ἐπίρ. (extendo) ἐκτεταμένως.
†extensĭo, ĭōnis, θ. (extendo) ἔκτασις. ἀμφ. γρ.
extensĭpes, ĕdis, ἀ. (extendo pes) Μολοσσός, μετρικὸς ποὺς ἐκ τριῶν μακρῶν (- - -). Διομήδης.
extensīvus, a, um, (extendo) ἔκτασιν ἔχων, παρατατικός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
extensus, a, um, ἴδε extendo.
extente, ἐπίρ. (extendo) ἐκτεταμένως.
extentĭo, ĭōnis, θ. (extendo) ἔκτασις.
extento, avi, atum, are, (ex-tento) aliquid, ἐξετάζω, δοκιμάζω τι. 2) (θαμιστ. τοῦ extendo) ἐκτείνω, ἐντείνω τι.
extentus, a, um, ἴδε extendo.
*extentus ἢ extensus, ūs, ἀ. (extendo) ἔκτασις.
extĕnŭatio, ĭōnis, θ. λέπτυνσις. 2) λεπτότης.
extĕnŭātōrĭus, a, um, λεπτυντικός, ἐξασθενῶν.
extĕnŭātrix, īcis, θ. ἡ ἐξασθενοῦσα.
ex-tĕnŭo, avi, atum, are, aliquid, ἐκλεπτύνω, λεπτύνω τι. lignum, λεπτύνω τὸ ξύλον. cibum, λεπτύνω, καταμασσῶμαι τὴν τροφήν. aciem, ἀραιῶ τὴν φάλαγγα. famam, ἀπολεπτύνω, ἐλάττω ποιῶ τὴν φήμην. extenuatus, a, um, λεπτός. μεταφ. ἀσθενής.
extĕpesco, ĕre, ἀποψύχεσθαι, ψυχροῦσθαι. ἀμφ. γρ. Ἀπουλήϊος.
exter εἴτε extĕrus, a, um, ἐξωτικός, ὁ ἔξω, ὁ ἐκτός. nationes exterae, τὰ ἐξωτικά, τὰ ἀλλοδαπὰ ἔθνη. apud exteros, παρὰ τοῖς ἔξω. 2) συγκρ. exterior, ἐξώτερος, ὁ ἔξω. hostis, ὁ ἔξω ἐχθρός. comes exterior, ὁ παρὰ τὴν ἀριστεράν τινος βαδίζων. 3) ὑπερθ. extrēmus (σπαν. extĭmus) a, um, ἔσχατος, ἄκρος. extremi Indi, οἱ ἔσχατοι Ἰνδοί. coelum mundi extremum est, ὁ οὐρανὸς τὸ ἔσχατον, τὸ ἄκρον τοῦ κόσμου ἐστίν. extremum aetatis, τὸ ἔσχατον, τὸ τέλος τῆς ἡλικίας. extremus mensis, ὁ ἔσχατος, τελευταῖος μήν. extrema imperii, ἡ ἐσχατιά, τὰ πέρατα τῆς ἐπικρατείας. extrema tempora, ἔσχατοι, δεινότατοι καιροί. res extremae, τὸ ἔσχατον τοῦ κινδύνου. extrema pati, τὰ ἔσχατα παθεῖν. extremus homo, ἔσχατος, ταπεινότατος ἄνθρωπος. ad extremum, μέχρι τέλους. ad extremum perditus, ἐσχάτως, εἰς τὰ ἔσχατα διεφθαρμένος. extremum ἢ extremo ἢ ad extremum, τέλος, τελευταῖον. Σημ. extremus, a, um, ἀντὶ τοῦ extrema pars, π. χ. extrema oratio, τὸ ἔσχατον τοῦ λόγου. extrema hieme, λήγοντος, τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος. extremis digitis, ἄκροις δακτύλοις, ἄκραις ταῖς χερσίν. ἐν τῷ μεταγενεστέρῳ Λατινισμῷ εὕρηται τοῦ extremus συγκριτικὸν extremius οὐδ. καὶ ὑπερθετικὸν extremissimi, ἀρσ. πληθ.
extĕrĕbrātĭo, ĭōnis, θ. τρύπησις. ἀμφ. γρ.
ex-tĕrĕbro, avi, atum, are, aliquid, διὰ τρυπήσεως ἐξαιρῶ τι. μεταφ. βίᾳ διαπράττω τι.
ex-tergĕo, rsi, rsum, ēre, aliquid, ἐκσμῶ, ἐκμάσσω, ἀποψῶ, ἀπομόργνυμί τι. manus, ἀποψῶ, ἀπομόργνυμι τὰς χεῖρας. lacrimas, τὰ δάκρυα.
extergo, ĕre, ταὐτὸ τῷ extergeo.
extĕrior, ἴδε exter.
extĕrĭus, ἐπίρ. ἐξωτέρω, ἔξω.
extermentārĭum, ĭi, οὐ. (extero) ἔκτριμμα.
†extermĭnātĭo, ĭōnis, θ. (extermino) ἀπώλεια.
†extermĭnātor, ōris ἀ. ὀλοθρευτής.
†extermĭnĭum, ĭi, οὐ. ἀναστάτωσις, καθαίρεσις.
extermĭno, avi, atum, are, (ex-terminus), aliquem, ἐξορίζω τινά. urbe ἢ ex urbe, ἐκβάλλω τινὰ (ἐκ) τῆς πόλεως. quaestiones physicorum, ἐκποδὼν ποιοῦμαι τὰς τῶν φυσικῶν ζητήσεις. morbum, ἐξαιρῶ νόσον.
†ex-termĭnus, a, um, ἐξόριστος.
†釘externātĭo, ĭōnis, θ. ἀποξένωσις.
†externātor, ōris, ἀ. ὁ ἀποξενῶν.
externātus, a, um, ἀποπεπλανημένος. ἴδε καὶ exsterno.
externo, are. ταὐτὸ τῷ exsterno.
externus, a, um, (exter) ἐξωτερικός, ὁ ἔξω, ὁ ἐκτός. res externae, τὰ ἐξωτερικά, τὰ ἔξω. 2) ἀλλαδαπός, ἀλλοεθνής, ἀλλόφυλος, ὀθνεῖος. externi, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ ἀλλοδαποί, ξένοι. externus locus, ἡ ἀλλοδαπή. timor externus, ὁ φόβος ὁ ἀπὸ τῶν ἐκτὸς πολεμίων, ὁ ἔξωθεν φόβος.
ex-tĕro, trīvi, trītum, ĕre, aliquid, ἐκτρίβω τι. ignem, πῦρ. spicas, ἐκτρίβω, ἀλοῶ τοὺς στάχυς. rubiginem, ἐκτρίβω, ἀποξέω τὸν ἰόν. nivem, τρίβω, πατῶ τὴν χιόνα. cibum, σμώχω, καταμασσῶμαι τὴν τροφήν. 2) ἐκθλίβω. litteram, τὸ γράμμα.
*exterrānĕus, a, um, ξένος. ἴδε extraneus. Φῆστος.
ex-terrĕo, ŭi, ĭtum, ēre, aliquem, ἐκφοβῶ, ἐκπλήττω τινά. Ἡ παθητ. μετοχὴ μετ' αἰτιατικῆς. falsa exterritus, τὰ ψευδῆ φοβηθείς.
exterrĭtus, a, um, ἴδε exterreo.
extersĭo, ĭōnis, ταὐτὸ τῷ extersus, ūs Ἀπουλήϊος.

Digitized by Google

*extersus, ūs, ὁ ἀπόμορξις. Πλαῦτος.
extersus, a, um, ἴδε extergeo.
exterus, a, um, ἴδε exter.
*extestīnus, a, um, ταὐτὸ τῷ extraneus. Λ. Γλωσσ.
*ex-texo, ĕre, μεταφ. aliquem, καταλύω, ἀφανίζω τινά.
*extĭmĕo, ēre, ἀμφ. γρ. καὶ
ex-tĭmesco, mŭi, ĕre, ἐκφοβοῦμαι, φοβοῦμαι. aliquid ab aliquo, φοβοῦμαί τι ἀπό τινος. de re, περί τινος. aliqua re, ἐκφοβοῦμαι, ἐκπλήττομαί τινι.
extĭmŭlo, ταὐτὸ τῷ exstimulo.
extĭmus, a, um, ἴδε exter.
extinctus, ἀντὶ exstinctus, ἴδε exstinguo.
extingŭo, ἴδε exstinguo.
extirpo, ἴδε exstirpo.
extispex, ĭcis, ἐν Ἐπιγρ. καὶ extispĭcus, i, ὁ. (exta specio) σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
extispĭcīna, ae, θ. ἡ ἱεροσκόπος. Ἄττιος ἀμφ. γρ.
*extispĭcĭum, ĭi, οὐ. (extispex) ἱεροσκοπία.
extispĭcus, i, ὁ. ταὐτὸ τῷ extispex Ἐπιγρ.
exto, ἴδε exsto.
†extollentĭa, ae, θ. ἔπαρσις, ὑπερηφάνεια.
ex-tollo, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἐξαίρω, ἀναίρω, αἴρω τι. aliquem in sublime, ἐξαίρω, αἴρω τινὰ μετέωρον. oculos, ἀναβλέπω. animos, ἀνορθῶ τὰς ψυχάς. aliquem laudibus, ἐξαίρω, ἐπαίρω τινὰ ἐπαίνοις. 2) aliquid in alium diem, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαί τι εἰς ἄλλην ἡμέραν.
*extonsor, ōris, ὁ. πρώην κουρεύς.
ex-torpesco, pŭi, ĕre, (ex-torpĕo) ἀποναρκῶ, ἀποναρκοῦμαι.
ex-torquĕo, rsi, rtum, ēre, aliquid, ἐκστρέφω τι. arma de (e) manibus alicujus, ἐκστρέφω, ἐκβιάζομαι τὰ ὅπλα τῶν χειρῶν τινος. μεταφ. talenta ab aliquo, ἐξαναγκάζω τάλαντα παρά τινος. alicui veritatem, ἐκβασανίζω τινὶ τὴν ἀλήθειαν. 3) aliquem, ἐκβασανίζω, στρεβλῶ τινα. 4) aliquid, στρεβλῶ, διαστρέφω τι. homo extortus, διεστραμμένος, διάστροφος, στρεβλὸς ἄνθρωπος.
ex-torrĕo, ēre, ἐξαυαίνω, ἀφαυαίνω.
extorris, e, (ex-terra) ἔκτοπος, ἔξορος, ἀνάστατος. extorris populus, ἔθνος ἀνάστατον. aliquos extorres facio, ἀνίστημι, ἀναστάτους ποιῶ τινας. extorris patriā, ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος. Φράσις· exsul extorrisque esto.
*extortor, ōris, ὁ. (extorqueo) ὁ ἐξαρπάζων, ἁρπάκτης.
extortus, ἴδε extorqueo.
extrā, ἐπίρ. (exter, extĕrā, ὑπον. parte), ἔξω, ἐκτός. quae extra sunt, τὰ ἔξω, τὰ ἐκτός. 2) extra quam si ἢ extra quam, ἐκτὸς εἰ, πλὴν εἰ. extra quam si ita negotium gestum est, πλὴν εἰ οὕτω τὸ ἔργον ἐγένετο. omnes extra quam, qui eorum apud hostes essent, πάντες, πλὴν ὁπόσοι αὐτῶν παρὰ τοῖς πολεμίοις ἦσαν. 3) ἀντὶ τοῦ praeterea, προσέτι, ἐν ἐπιμέτρῳ, ἐν προσθήκης μέρει.
extrā, πρόθ. μετ' αἰτ. ἔξω, ἐκτός τινος. extra provinciam, ἔξω, ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας. extra culpam sum, τῆς αἰτίας ἐκτός εἰμι, ἀναίτιός εἰμι. extra quaestionem ἢ causam, ἔξω, εἴτε ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως. extra vitia, ἄνευ κακίας. extra sortem, ἄνευ κλήρου. extra modum, παρὰ τὸ μέτρον. omnes extra unum, πάντες ἐκτὸς (ἢ πλὴν) ἑνός. Σημ. εὕρηται καὶ urbem extra.
extraclūsus, a, um, (extra-claudo) ἐξηρημένος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*extrācŏla, ae, ὁ. θ. ὁ ἔξω κατοικῶν. Λ. Γλωσσ.
extractōrĭus, a, um, (extraho) ἐξέλκων, ἐπισπαστικός.
extractus, a, um, ἴδε extraho.
ex-trăho, xi, ctum, ere, ἐξελκύω, ἐξέλκω. aquam, ἐξάγω, ἀντλῶ ὕδωρ. aliquem domo, ἐξέλκω τινὰ τῆς οἰκίας. telum e corpore, ἐξέλκω τοῦ σώματος τὸ βέλος. copias ex hibernaculis, ἐξάγω τὴν δύναμιν ἐκ τῆς χειμασίας. alicui annulum, περιαιρῶ, περιαιροῦμαί τινος τὸν δακτύλιον. me ex malis, ἀπαλλάττομαι τῶν κακῶν. urbem ex periculis, ἐξαιροῦμαι τὴν πόλιν τῶν κινδύνων. πρβλ. τὸ τοῦ Πινδάρου· Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλίας. secreta, ἐκφέρω, δηλῶ τὰ ἀπόκρυφα. 2) προάγω. aliquem ad honores, προάγω τινὰ εἰς τιμάς. 3) ἐκτείνω, παρατείνω. aliquem, παρατείνω τινά. rem in alium diem, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαι τὸ πρᾶγμα εἰς ἄλλην ἡμέραν. bellum, ἐκτείνω τὸν πόλεμον. 4) διάγω. triduum disputationibus, τρεῖς ἡμέρας διατελῶ διαλεγόμενος.
*extrāmĕātus, ūs, ὁ. ἔξοδος.
extrāmundānus, a, um, (extra-mundus) ὁ ἔξω τοῦ κόσμου.
extrāmūrānus, a, um, (extra-murus) ὁ ἔξω τοῦ τείχους.
†extrānātūrālis, e, (extra-natura) ὁ παρὰ φύσιν.
*extrānĕo, avi, atum, are, (extraneus) aliquem, ἀπαλλοτριῶ, ἀποκηρύττω τινά.
extrānĕus, a, um, (extra) ἐξωτερικός, ὁ ἔξω, ὁ ἐκτός, ὁ ἔξωθεν. 2) ἀλλοδαπός, ἀλλοεθνής, ἀλλόφυλος, ξένος. extranei, ōrum, ὁ. πληθ. οἱ ἀλλοδαποί.
extraordĭnārĭus, a, um, (extra-ordo) ἐκ-

Digitized by Google

νομος, ἀήθης. petitio consulatus extraordinaria, ἔκνομος ζήτησις ὑπατείας. extraordinarius honor, ἡ ἀήθης τιμή, ἡ παρὰ τὰ νομιζόμενα τιμή. extraordinariae cohortes, ἐπίλεκτοι σπεῖραι. extraordinariae cupiditates, ὑπερβάλλουσαι ἐπιθυμίαι.
extrāquam, ἴδε extra, ἐπίρ.
extrārĭus, a, um, (extra) ἐξωτερικός, ὁ ἔξω, ὁ ἐκτός, ὁ ἔξωθεν. 2) ἀλλοδαπός. extrarius, ĭi, ἀ. ὁ ἀλλοδαπός, ξένος.
ex-trĕmisco, mŭi, ĕre, τρέμω.
extrēmĭtas, ātis, θ. (extremus), ἐσχατιά, ἄκρα, τὸ ἔσχατον, ἄκρον. extremitates corporis, τὰ ἀκρωτήρια (τοῦ σώματος). Aethiopiae, ἡ ἐσχατιά, τὰ πέρατα τῆς Αἰθιοπίας.
extrēmo καὶ extremum, ἐπίρ. ἴδε exter.
extrēmus, a, um, ἴδε exter.
ex-trīco, avi, atum, are, ἐξειλῶ, ἐξελίττω. cervum plagis, ἐξειλῶ τὴν ἔλαφον ἐκ τῶν ἀρκύων. agrum, καθαίρω τὸν ἀγρόν. 2) μεταφ. πορίζομαι, προχειρίζομαί τι.
*extrīcor, ari, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
*extrilidus, a, um, ὠχριῶν. ἀμφ. γρ.
extrinsĕcus, ἐπίρ. (extra) ἔξωθεν. 2) ἐκτὸς τούτου, προσέτι.
extrītus, a, um, ἴδε extero.
*extro, are, (exter) ἐξέρχομαι.
extrorsum, ἐπίρ. ἔξω, (κίνησιν εἰς τόπον). Πρισκιανός.
extructĭo, ταὐτὸ τῷ exstructio.
ex-trūdo, si, sum, ĕre, ἐξωθῶ, ἐξελαύνω, aliquem domo ἢ ex sedibus, ἐξελαύνω τινὰ τῆς οἰκίας. aliquem in viam, ἐξωθῶ τινα εἰς τὴν ὁδόν. 2) extrudo merces, ἀποβάλλω, ἐξεμπολῶ τὰ ἐμπορεύματα.
extruncis, e, (ex truncus) τετμημένος, ἀστελεχής. Λ. Γλωσσ.
extrŭo, ταὐτὸ τῷ exstruo.
extrūsus, a, um, ἴδε extrudo.
extūbĕrātĭo, ĭōnis, θ. ἐξόγκωμα.
ex-tūbĕro, avi, atum, are, aliquid, ἐξογκῶ τι. extuberatus venter, ἐξωγκωμένη κοιλία. 2) οὐδετ. ἐξοιδαίνω.
*ex-tŭmĕo καὶ *extŭmesco, ŭi, ēre, ĕre, ἐξογκοῦμαι.
*extŭmĭdus, a, um, (ex-tumidus) ἐξωγκωμένος.
extunc, ἔκτοτε. Ἀπουλήϊος.
ex-tundo, tŭdi, tūsum, ĕre, aliquid, ἐκτινάσσω, ἐκκρούω τι. sanguinem, ἐκτινάσσω αἷμα. labor extundit fastidia, ὁ πόνος ἐξαιρεῖ, ἐξελαύνει τὴν ἄσην. 2) aliquid, ἐκβιάζομαι, ἐξαναγκάζω, διαπράττω τι. aliquem, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα 3) alicui aliquid, ἐκπορίζω, πορίζω, προχειρίζομαί τινί τι.
†exturbātĭo, ĭōnis, θ. ἐξώθησις, ἔξωσις.
†exturbātor, ōris, ἀ. ὁ ἐξωθῶν, ἐξωστήρ.
ex-turbo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἐξωθῶ, ἐκβάλλω τινὰ ἤ τι. aliquem ex aedibus, ἐξωθῶ τινὰ ἐκ τῆς οἰκίας. aegritudinem ex animo, ἐκβάλλω, ἐξαναγκάζω τὴν λύπην ἐκ τῆς ψυχῆς. aliquem e civitate, ἐκβάλλω τινὰ τῆς πολιτείας. aliquem fortunis, ἐκβάλλω, ἀποστερῶ τινα τῶν κτημάτων. pinum radicibus, ἐκριζῶ πίτυν. 2) aliquem, ἐκθορυβῶ, ταράττω τινά.
ex-tussĭo, ivi, itum, ire, ἐκβήσσω, ἐκχρέμπτομαι.
exūbĕrantĭa, ae, θ πλεονασμός, ἀφθονία.
*exūbĕrātĭo, ĭōnis, θ. πλεονασμός.
ex-ūbĕro, avi, atum, are, πλεονάζω, ἐπαυξάνομαι. lucrum exuberat, τὸ κέρδος ἐπαυξάνεται. arbor pomis, τὸ δένδρον εὐθηνεῖ μήλοις, ἄφθονα ἔχει τὰ μῆλα. exuberans, ntis, ἄφθονος, εὐθηνῶν. 2) aliquid, πιαίνω τι, ἄφθονον, εὔπορον ποιῶ τι
exuccus, exudo, exugo, exul, ἴδε exsuccus, exsudo κτλ.
exulcĕrātĭo, ĭōnis, θ. ἕλκωσις, ἐκπύησις.
exulcĕrātōrĭus, a, um, ἑλκωματικός, ἐκπυητικός.
exulcĕrātrix, īcis, θ. ἡ ἑλκωματική.
ex-ulcĕro, avi, atum, are, aliquid, ἑλκῶ, ἐκπυῶ τι. μεταφ. ἑλκοποιῶ, χεῖρον, δεινότερον ποιῶ τι. animus exulceratus, ψυχὴ νοσοῦσα, καχεκτοῦσα.
exulo, exulto, ἴδε exsulo, κτλ.
†exŭlŭlātĭo, ĭōnis, θ ὀλολυγή.
ex-ŭlŭlo, avi, atum, are, ἐξολολύζω, ὀλολύζω. 2) aliquem, μετ' ὀλολυγῆς καλῶ τινα. —Σημ. exululatus, a, um, ἐνεργ. ἐξολολύξας, ἐξολολύζων.—Λ. ποιητ.
*exumbris, e, (ex umbra) ἄσκιος, ἀσκίαςος.
exunctĭo, ĭōnis, θ. ἄλειψις, χρῖσις. ἀμφ. γρ. Κέλσος.
exunctus, a, um, ἴδε exungo.
exundātĭo, ĭōnis, θ. πλημμύρα, ὑπερέκχυσις.
exundo, avi, atum, are, (ex-unda) ἐκκυμαίνω, πλημμυρῶ, ὑπερεκχέομαι. μεταφορ. aliqua re, πλεονάζω τινός. flamma exundat, ἡ φλὸξ ἐκχεῖται, προχεῖται. eloquentia exundat, ἡ εὐέπεια πλεονάζει, εὐθηνεῖ.
ex-ungo, unctum, ĕre, ἐξαλείφω, ἀλείφω. exungor, ἀλείφομαι, χρίομαι.
†exunguis, e, (ex-unguis) ἄνευ ὀνύχων.
*exungŭlo, avi, atum, are, ἀποβάλλω τὸν ὄνυχα.
exŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid, ἐκδύω, ἀποδύω τι. clypeum alicui, ἀποδύω τινὰ τὴν ἀσπίδα. vestem (ὑπον. sibi), ἀποδύομαι, ἐκδύομαι τὴν ἐσθῆτα. aliquem veste, ἀποδύω, ἐκδύω τινὰ τὴν ἐσθῆτα. ensem vagina, σπῶμαι, γυμνῶ τὸ ξίφος. telum e vulnere, ἐξέλκω, ἐξαιρῶ τὸ βέλος ἐκ τοῦ

Digitized by Google

τραύματος. me ex laqueis, ἐξειλοῦμαι ἐκ τῶν δικτύων. aliquem bonis, ἀποστερῶ, στερῶ τινα τῶν κτημάτων. μεταφ. mores antiquos, ἐκδύομαι, ἀποτίθεμαι τὰ ἀρχαῖα ἤθη. metum, ἀποδύομαι τὸν φόβον, ἀπαλλάττομαι τοῦ φόβου.
exŭpĕro, ταὐτὸ τῷ exsupero.
*ex-urgĕo, ēre, aliquid, ἐκπιέζω, ἐκθλίβω τι.
exurgo, ταὐτὸ τῷ exsurgo.
ex-ūro, ussi, ustum, ĕre, ἐκκαίω, κατακαίω. aliquem vivum, κατακαίω, καίω τινὰ ζῶντ. loca exusta, διακεκαυμένοι τόποι. sitis exurit aliquem, τὸ δίψος ἀφαύει, αὐαίνει τινά. exuro aliquem, ἔρωτι διακαίω τινά. palus exusta, ἐξαυανθεῖσα, αὐανθεῖσα λίμνη.
exuscito, ταὐτὸ τῷ exsuscito.
Exusta, ae, θ. (exuro) Κατακεκαυμένη (νῆσος τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου).
exustĭo, ĭōnis, θ. (exuro) καῦσις, καῦμα.
exustus, a, um, ἴδε exuro.
exūtus, a, um, ἴδε exuo.
exŭvĭae, arum, θ. πληθ. (exuo) ἔκδυμα, ἐκδύματα, ἐσθής. Jovis, ἡ ἐσθὴς τοῦ Διός. capitis, ἡ κόμη. 2) ἔναρα, σκῦλα. Hector exuvias indutus Achillis, ὁ Ἕκτωρ ἐνδεδυμένος τὰ σκῦλα τοῦ Ἀχιλλέως. exuviae nauticae, ναυτικὰ λάφυρα, σκῦλα τῶν νεῶν. 3) σκῦλον, δορά. leonis, δορά, σκῦλον λέοντος, λεοντῆ. bovis, ἡ βοῆ. pecudis, τὸ χρυσόμαλλον δέρας.
exvăpōro, are, ταὐτὸ τῷ evaporo.
ex-vēlo, avi, atum, are, ἐκκαλύπτω, ἀποκαλύπτω.
exvibrisso, are, (vibro) τερετίζω.
*exvĭcārĭo ἢ ex vĭcārĭo, ἀ. ὁ πρώην vicarius, ὅπερ ἴδε. Ἀμμιανός.
*exvīto, are, ταὐτὸ τῷ evīto. Λ. Γλωσσ.

F

F, συντόμως, σημ. filius, frater, fecit κτλ. Τὰ δὲ F. F. fecerunt, ἔτι δὲ καὶ filii, καὶ fratres καὶ filius familias. F. C. faciendum curavit, ἢ fideicommissum. F. J. fieri jussit. Fl. D. flamen Dialis, κ.τ.λ.
făba, ae, θ. κύαμος. παροιμ. istaec in me cudetur faba, τὸ κακὸν εἰς ἐμὲ τρέψεται. 2) καρπός, σπέρμα 3) faba caprini fimi, ὁ σπύραθος.
făbācĕus εἴτε fabacĭus, a, um, (faba) κυάμειος, κυάμινος, τῶν κυάμων.
făbācĭa, ae, θ. ἔτνος ἢ μαγείρευμα ἐκ κυάμων Πλίνιος. 2) καυλὸς ἢ κελύφανον κυάμου. Ἀπίκιος.
*făbāgĭnus, a, um. (faba) κυάμειος, τῶν κυάμων.
făbālis, e, ταὐτὸ τῷ fabaceus
Făbăris, is, ἀ. ποταμὸς τῆς Σαβίνης, ὁ τανῦν Farfa.
făbārĭus, a, um, (faba) τῶν κυάμων. 2) Fabaria insula, θ. νῆσος τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης, ἡ ἄλλως Burchana, Βουρχανίς, τανῦν Borcum.
făbātārĭum, ĭi, οὐ. (faba) εἶδος χύτρου.
făbātus, a, um, puls, πόλτος ἐκ κυάμων.
făbĕa, ae, θ. καὶ făbĕus, ĕi, ἀ. ὑπηρέτις, παιδίσκη, ὑπηρέτης, δούλη, δοῦλος.
făbella, ae, θ. (fabula) μυθάριον, μυθίδιον, μῦθος. 2) δρᾶμα.
făber, bri, ἀ. (ἴσως ἐκ τοῦ facio, οἱονεὶ faciber) τέκτων. faber ferrarius, ὁ σιδηρουργός. aeris εἴτε aerarius, ὁ χαλκουργός. 2) εἶδος ἰχθύος, ὁ παρὰ Λινναίῳ Zeus faber.
făber, bra, brum, (faber) τεχνικός, εὔτεχνος.
făbĕus, ĕi, ἀ. ἴδε fabea.
Făbĭānus, a, um, (Fabius) Φαβιανός, τοῦ Φαβίου.
Făbĭus, a, um, Φάβιος. Fabius Maximus Cunctator, Κόϊντος Φάβιος Μάξιμος ὁ Μελλητής. Fabius Pictor, Φάβιος Πίκτωρ ὁ συγγραφεύς.
Fabrātĕrĭa, ae, θ. Φαβρατερία, πόλις τῶν Οὐολούσκων ἐν τῇ Λατίνῃ, τανῦν Falvatera, ἧς οἱ κάτοικοι Fabraterni.
făbre, ἐπίρ (faber) τεχνικῶς, εὐτέχνως.
făbrĕfăcĭo, ĕci, actum, ĕre, (fabre-facio) aliquid, τεχνῶμαι, τεχνάζω, τεχνιτεύω, καλλιεργῶ τι. fabrefactus, τεχνητός, καλλίεργος.
făbrĭca, ae, θ. (faber) δημιουργεῖον, ἐργαστήριον, τεκτονεῖον. 2) τέχνη. fabrica aeraria, ἡ χαλκευτική. ferraria, ἡ σιδηρουργία. materiaria ἢ ars fabrica, ἡ τεκτονική. 3) κατασκευή, δημιουργία, πλάσις. 4) δημιούργημα, πλάσμα, οἰκοδόμημα κτλ. 5) τέχνη, τέχνασμα, δόλος.
*făbrĭcābĭlis, e, καὶ
*făbrĭcārĭus, a, um, κατασκευαστικός. Λ. Γλωσσ. ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω.
făbrĭcātĭo, ĭōnis, θ. κατασκευή, δημιουργία, πλάσις.
făbrĭcātor, ōris. ἀ. δημιουργός, κατασκευαστής. doli, ὁ τεχναστὴς τοῦ δόλου.
†făbrĭcātrix, īcis, θ. ἡ δημιουργός.
făbrĭcātūra, ae, θ. δημιούργημα, κατασκευή.
*făbrĭcātus, ūs, ἀ. κατασκευή, δημιουργία.
făbrĭcenses, ium, ἀ. πληθ. οἱ ἐργαστηριακοί.
Făbrĭcĭānus, a, um, (Fabricius) τοῦ Φαβρικίου, Φαβρικιανός.
Făbrĭcĭus, a, um, Φαβρίκιος. Fabricius, ĭi, ἀ. ὁ Φαβρίκιος.

fābrĭco, avi, atum, are, (faber) aliquid, (τεύχω) δημιουργῶ, κατασκευάζω, τεκταίνομαί τι παθ. mundus fabricatus est, ὁ κόσμος ἐδημιουργήθη, ἐκτίσθη. classis fabricatur, στόλος κατασκευάζεται, ναυπηγεῖται.
fābrĭcor, atus sum, ari, (faber) aliquid, (τευχω) δημιουργῶ, τεκταίνομαι, κατασκευάζω τι. naves, τεκταίνομαι, κατασκευάζω ναῦς. signa, ποιῶ ἀγάλματα. verba, πλάττω ὀνόματα, ὀνοματοποιῶ. fallaciam, τεκταίνομαι, τεχνῶμαι, πλάττω ἀπάτην. natura fabricata est animal, ἡ φύσις ἐδημιούργησεν, ἔπλασε τὸ ζῶον.
*fābrĭcus, a, um, ars fābrĭca, ἡ δημιουργική. Παυλῖνος.
*fābrĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. (faber-facio) δημιουργία, πλάσις.
fābrīlis, e, (faber) τεκτονικός, δημιουργικός, τοῦ τέκτονος. 2) τεχνικός, τεχνητός. fabrilia, ium, οὐ. πληθ. τὰ ἐργαλεῖα. 2) σίδηρος κατειργασμένος.
fābrīlĭter, ἐπίρ. τεκτονικῶς.
†fābrĭo, īre, ταὐτὸ τῷ fabricor.
fābŭla, ae, θ. (for) φήμη, λόγος, θρύλλημα. fabula est, λόγος ἐστί, λόγος θρυλλεῖται. fabula fio, θρυλλοῦμαι. fabulae urbis, ὁ κατὰ τὴν πόλιν λόγος. 2) λόγος, μῦθος, αἶνος. 3) δρᾶμα, (ἢ κωμῳδία, ἢ τραγῳδία). fabulam do εἴτε doceo, κωμῳδίαν ἢ τραγῳδίαν διδάσκω.
fābŭla, ae, (ὑποκορ. τοῦ faba) κυάμιον.
fābŭlāris, e, μυθικός. historia, μυθιστορία.
fābŭlātĭo, ĭōnis, θ. λόγος, λεσχηνεία. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fābŭlātor, ōris, ἀ. μυθητής, μυθολόγος, μυθοποιός. Aesopus fabulator, Αἴσωπος ὁ λογοποιός.
Fābŭlīnus, i, ἀ. (for) deus, θεός τις τῶν Ῥωμαίων, ᾧ ἐθύοντο ἐπὶ τῇ πρώτῃ τῶν παίδων λαλιᾷ.
fābŭlis, e, ταὐτὸ τῷ fabaceus.
fābŭlo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ fabulator.
fābŭlo, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ fabulor.
fābŭlor, atus sum, ari, (fabula) μυθοῦμαι, μυθεύω, μυθολογῶ, λογοποιῶ. cum aliquo, λεσχηνεύω τινί.
fābŭlōse, ἐπίρ. μυθικῶς.
fābŭlōsĭtas, ātis, θ. τὸ μυθῶδες, τὸ μυθικόν.
fābŭlōsus, a, um, μυθώδης, μυθικός
fābŭlus, i, ἀ. (faba) κύαμος.
*fāce, ἀρχαία προστακτικὴ τοῦ facio. Πλαῦτος. Διομήδης
Fācēlīna, ae, θ ἐπίκλησις τῆς Ἀρτέμιδος.
*faces, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ fax Φῆστος.
fācessītus, a, um, ἴδε facesso.
fācesso, īvi, ītum, ĕre, (facio) aliquid, ποιῶ, πράττω τι jussa, τὰ προσταχθέντα. alicui negotium, παρέχω τινὶ ἀσχολίαν, παρέχω τινὶ πράγματα. periculum alicui, παρέχω, παρασκευάζω τινὶ κίνδυνον. 2) οὐδετ. ἐκποδὼν γίγνομαι, ἀπαλλάττομαι, ἀπέρχομαι. urbe εἴτε ex urbe, ἀπέρχομαι ἐκ τῆς πόλεως Corinthum, εἰς Κόρινθον. 3) σπαν. facesso aliquid, ἐκποδὼν ποιοῦμαι, ἐῶ τι.
fācēte, ἐπίρ. εὐτραπέλως, κομψῶς, ἀστείως.
fācētĭa, ae, θ. εὐτραπελία, κομψότης, ἀστειότης. facetiae, ārum, θ. πληθ. εὐτράπελοι, κομψοί, ἀστεῖοι λόγοι, ἀστεϊσμοί.
fācētĭor, ari, εὐτραπελεύομαι, κομψεύομαι, ἀστεΐζομαι.
†fācēto, are, κοσμῶ, στολίζω, καλλωπίζω. Φορτουνᾶτος.
fācētus, a, um, εὐτράπελος, κομψός, ἀστεῖος. 2) facetus victus, ἁβρά, κομψὴ δίαιτα.
faciem, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ faciam. Κάτων παρὰ Κοϊντιλιανῷ.
fācĭes, ēi, θ. (facio) ὄψις, πρόσωπον. qua facie est? ποῖός ἐστι τὸ πρόσωπον; de facie novi aliquem, ἐξ ὄψεως, ἀπὸ τῆς ὄψεως γινώσκω τινά 2) κατ' ἐξοχήν· καλὸν πρόσωπον, κάλλος, μορφή. 3) ὄψις, μορφή, εἶδος, σχῆμα. universa facies feminae, ὅλη ἡ ὄψις, ὅλη ἡ μορφή, ὅλον τὸ εἶδος τῆς γυναικός. faciem virilem trahere, εἶδος ἀνδρὸς λαμβάνειν, εἰς ἄνδρα μεταμορφοῦσθαι. maris facies, ἡ ὄψις τῆς θαλάσσης. urbis faciem praestat, σχῆμα πόλεως παρέχει. facies civitatis, τὸ σχῆμα, εἶδος τῆς πολιτείας. facies metūs, τὸ εἶδος τοῦ φόβου. in faciem montis, εἰς σχῆμα ὄρους, οἷον ὄρος.—facie, ἐπὶ προφάσει.
fācĭle, ἐπίρ ῥᾳδίως, εὐχερῶς, εὐκόπως, εὐμαρῶς, εὐπετῶς. 2) εὐκόλως, ἀσμένως διάγω ἐν τόπῳ τινί. ago facillime, κάλλιστα ἄγω. facilius vivo, κάλλιον, εὐκολώτερον ζῶ. 3) ῥᾳδίως, τάχα. facile doctissimus est, ῥᾳδίως ὁ σοφώτατός ἐστι, τάχ' ἂν εἴη ὁ σοφώτατος.
fācĭlis, e, (facio) ῥᾴδιος. res factu facilis, πρᾶγμα ῥᾴδιον ποιῆσαι, εὐμαρές, εὔκοπον. visu facilis, ῥᾴδιος ἰδεῖν. intellectu, ῥᾴδιος κατανοῆσαι, εὐκατανόητος. facilis corrumpi, εὔφθαρτος ad judicandum, εὔκριτος. divisui, εὐδιαίρετος. ad scandendum, εὐπετὴς ἀναβῆναι. cibus facilis ad concoquendum εἴτε facilis concoqui, τροφὴ εὔπεπτος. iter facile, εὐμαρής, εὔπορος ὁδός. facilis aditus ad aliquem, εὐχερὴς πρόσοδος πρός τινα. portus facilis, εὐπετής, ἐπιτήδειος λιμήν. Hispania frugum facilis, ἡ εὔκαρπος Ἱσπανία. vita facilis, ῥᾴδιος, εὔκολος, εὔπορος βίος. facilis et liberalis homo, ῥᾴδιος (εὐχερὴς) καὶ ἐλευθέριος ἄνθρωπος. faciles mores, εὐχερεῖς, ῥᾳ-

Digitized by Google

διοι, εὔκολοι τρόποι. morti faciles animi, ψυχαὶ πρόχειροι (πρόθυμοι) ἀποθανεῖν. ex facili, ἐκ προχείρου, ῥαδίως.

făcĭlĭtas, ātis, θ. (facilis) ῥαστώνη, εὐμάρεια, εὐκοπία, εὐκολία. 2) μεταφ. εὐχέρεια, εὐμάρεια, εὐκολία (τῶν ἠθῶν καὶ τρόπων).

făcĭlĭter, ἐπίρ. σπάν. ἀντὶ τοῦ facile.

făcĭnŏrōsus, a, um, (facinus σημ. 2) κακοῦργος, πονηρός, μοχθηρός.

făcĭnus, ŏris, ού. (facio) ἔργον, πρᾶξις. pulcherrimum, κάλλιστον ἔργον. praeclarissimum facinus facio, ἐνδοξότατον ἔργον ἐργάζομαι. 2) κατ' ἐξοχήν· βίαιον, ἀνόσιον ἔργον, κακούργημα, πονηρὸν ἔργον. facinus est, ἀνόσιόν ἐστι. facinus facio (obeo, committo, patro) κακόν τι ἐργάζομαι, ἀνόσιόν τι πράττω. facinus infero in aliquem, ἐργάζομαί τινα κακόν τι, κακουργῶ τινα.

făcĭo, fēci, factum, ĕre, aliquid, ποιῶ τι. παθητ. fīo, factus sum, fīĕri, γίγνομαι. facio poëma, ποιῶ ποίημα. scelus, ποιῶ, ἐργάζομαι ἀνόσιόν τι. aliquem dictatorem, ποιῶ, ἀποδείκνυμί τινα δικτάτωρα. sacra εἴτε sacrificium εἴτε res divinas, (ῥέζω) ποιῶ, (ποιοῦμαι) θυσίαν, ποιῶ τὰ πρὸς τοὺς θεούς. sacrificium fit pro populo, θυσία γίγνεται ὑπὲρ τοῦ δήμου. ludos, ποιῶ, τίθημι ἀγῶνας. coenam, ποιοῦμαι, παρασκευάζω δεῖπνον. exercitum, ποιῶ, παρασκευάζω στρατόν. auxilia mercede, μισθοῦμαι ἐπικουρίαν. iter, πορείαν ποιοῦμαι, πορεύομαι. silentium, ποιῶ σιωπήν. risum, ποιῶ γέλωτα. clamorem, ποιῶ κραυγήν. verba, ποιοῦμαι λόγους, διαλέγομαι. frumentum facio, ποιῶ σῖτον (ἐκ τῆς γῆς). in Arabia absinthium fit, ἐν τῇ Ἀραβίᾳ γίγνεται, φύεται τὸ ἀψίνθιον. naufragium facio, ναυαγῶ. damnum facio, ζημίαν πάσχω. vela facio, ἀναπετάννυμι τὰ ἱστία (κάμνω πανία). finem alicujus rei facio, παύομαι ποιῶν τι. mentionem alicujus facio, ποιοῦμαι μνήμην τινός. quo facto, γενομένων δὲ τούτων. factum bene! καλῶς ἐποίησας! εὖγε! homo factus ad aliquid, ἄνθρωπος ἐπιτήδειος πρός τι, οἷός τε ποιεῖν τι. factum, ού. τὸ πεπραγμένον, ἔργον, πρᾶξις. dictum factum, ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον. facto opus est, χρὴ ποιεῖν. nunc, quid facto opus sit, vide, νῦν δὲ σκόπει, τί χρὴ ποιεῖν. rectum (εἴτε recte) factum, τὸ κατόρθωμα. bonum factum! ἀγαθῇ τύχῃ!—τεχνικὸς ὅρος· ex uno facto oleum, τὸ ἅμα πεποιημένον ἔλαιον, ὅσον ἐλαίου ἐν ἑνὶ χρόνῳ ποιοῦσι. Var. r. rust. 1, 24. 2) alicui aliquid, ποιῶ, παρέχω τινί τι. dolorem alicui, παρέχω τινὶ λύπην, λυπῶ τινα. injuriam alicui, ἀδικῶ τινα. potestatem alicui, δίδωμι, ποιῶ τινι ἐξουσίαν. fit mihi injuria, ἀδικοῦμαι. 3) aliquid, ἐπιτηδεύω, ἐργάζομαι, ἀσκῶ τι. mercaturas, ἐμπορεύομαι. piraticam, πειρατείαν ποιοῦμαι, πειρατεύω. 4) ποιῶ, τίθημι, ὑποτίθημι. Plato construi a deo mundum facit, ὁ Πλάτων ποιεῖ δημιουργούμενον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τὸν κόσμον. fac animos non remanere, θὲς τὰς ψυχὰς οὐ διαμένειν. me unum ex iis feci, προσποιοῦμαι εἷς ἐξ αὐτῶν εἶναι. 5) facio bene, male, ποιῶ καλῶς, κακῶς. bene facio alicui, εὖ ποιῶ τινα, καλόν τι ποιῶ τινα, εὐεργετῶ τινα. aliquid improbe, ἀνόσιόν τι ποιῶ. bene fecit, quod dedit, καλῶς ἐποίησε δούς. 6) facit bene, καλῶς ποιεῖ, συμφέρει. medicamentum facit ad dolorem, τὸ φάρμακον ποιεῖ πρὸς (εἰς) τὸν πόνον, ἐπικουρεῖ τῷ πόνῳ. coelum non facit, ὁ οὐρανὸς οὐκ ἔστι καλός, ἐπιτήδειος. 7) facio cum aliquo ἢ ab aliquo, πρός τινός εἰμι, μετά τινος ἢ σύν τινι γίγνομαι, φρονῶ τά τινος. contra ἢ adversus aliquem, ἐναντιοῦμαί τινι, ἐναντίος τινί εἰμι. 8) facio aliquid alicui ἢ aliquo ἢ de aliquo, ποιῶ τί τινι, ποιῶ τί τινα, ποιῶ τι περί τινος, χρῶμαί τινι. nescit, quid faciat auro, οὐκ ἔχει, ὅ,τι χρήσεται τῷ χρυσῷ. quid huic homini faciam? πῶς χρήσομαι, τί ποιήσω τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ; quid de hoc faciam? τί χρὴ ποιεῖν περὶ τούτου; quid illo εἴτε de illo fiet? τί γενήσεται ἐκεῖνος; τί γενήσεται περὶ ἐκείνου; 9) facio, ut aliquid fiat, ποιῶ ὡς (εἴτε ὅπως) γένηταί τι. feci, ut essent nota, ἐποίησα, ὅπως γνωστὰ εἴη. hoc facit macrescere volucres, τοῦτο ποιεῖ τὰ πτηνὰ ἰσχναίνεσθαι. facere non possum, quin ad te mittam litteras, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πέμψω πρὸς σὲ ἐπιστολήν, οὐ δύναμαι μὴ οὐ πέμψαι. fieri potest, ut recte sentiar, οἷός τε ἐστὶν ὀρθῶς φρονεῖν. fit ut—, γίγνεται ὥστε—. invitus feci, ut eum ejicerem, ἄκων ἐποίησα ἐκβαλὼν αὐτόν. 10) facio aliquem (ἢ aliquid) magni, parvi, nihili, κτλ ποιοῦμαί τινα ἢ τι περὶ πολλοῦ, περὶ ὀλίγου, ἐν οὐδενὶ λόγῳ, κτλ. 11) ἀρχαϊκ. factum volo, θέλω, βούλομαι. alicui factum (esse) volo, εὐνοϊκῶς ἔχω τινί.

făcĭor, ĕris, ἀρχαῖος τύπος τοῦ παθητικοῦ τοῦ facio ἀντὶ fio. Νιγίδιος παρὰ Νωνίῳ καὶ Τιτίνιος παρὰ Πρισκιανῷ.

făcĭtergium, ĭi, ού. (facies tergo) μάκτρον προσώπου, ὀθόνη.

facticiōsus, a, um, πολυπράγμων. Λ. Γλωσσ.

factĭcius, (-tius) a, um, (facio) ποιητός, τεχνικός.

factĭo, ĭōnis, θ. (facio) ποίησις, πρᾶξις. factionem testamenti non habeo, διαθήκην ποιεῖσθαι οὐκ ἔξεστί μοι. 2) αἵρεσις, στά-

Digitized by Google

σις (ἐν τῇ πολιτείᾳ μάλιστα). 3) οἱ στασιῶται, τὸ στῖφος.
factĭōnārĭus, ĭi, ὁ. (factio) ἀρχηγὸς στίφους ἁρματηλατῶν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ.
factĭōse, ἐπίρ. στασιαστικῶς.
factĭōsus, a, um, (facio) δραστικός, δραστήριος. 2) (factio) στασιώδης, στασιαστικός.
†factĭtāmentum, i, οὐ. (factito) ποίημα, πλάσμα.
†factĭtātĭo, ĭōnis, θ. ποίησις, δημιουργία.
†factĭtātor, ōris, ἀ. ποιητής, πλάστης.
factĭtĭus, a, um, ἴδε facticius.
factĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ facio) aliquid, εἴωθα ποιεῖν τι. 2) ποιῶ, ἐργάζομαί τι. versus, ποιῶ στίχους. simulacra ex arbore, ποιῶ ἀγάλματα ἐκ δένδρου. artem, ἐργάζομαι, ἀσκῶ τέχνην. medicinam, ἀσκῶ, ἐπιτηδεύω τὴν ἰατρικήν.
*facto, are, (ἐπιτατ. τοῦ facio) aliquid, ποιῶ, ἐργάζομαί τι.
factor, ōris, ἀ. (facio) ποιητής, δημιουργός, πράκτωρ. 2) factor (ὑπον. olei) ὁ ἐλαιουργός.
factōrĭum, ĭi, οὐ. (factor) ἐλαιουργεῖον, ἐλαιοτριβεῖον.
factum, i, οὐ. ἴδε facio.
factūra, ae, θ. (facio) ποίησις, κατασκευή, πλάσις. 2) ποίημα, πλάσμα.
factus, a, um, ἴδε facio.
factus, ūs, ἀ. (facio) κατασκευή. 2) ἐλαιοποιΐα, ἐλαιουργία.
făcul, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ facile.
făcŭla, ae, θ (ὑποκορ. τοῦ fax) δᾳδίον, λαμπάδιον.
făcŭlārĭus, ĭi, ἀ. δᾳδοῦχος. Λ. Γλωσσ.
făcultas, ātis, θ. (facilis) ἐξουσία, ἀφορμή. Miloni manendi nulla facultas fuit, τῷ Μίλωνι οὐκ ἦν ἐξουσία μένειν. do alicui facultatem ad dicendum, δίδωμι (παρέχω, ποιῶ) τινι ἐξουσίαν εἰς τὸ λέγειν, ἀφορμὴν εἰς τὸ λέγειν. si facultas tui praesentis esset, εἰ ἐξουσία ἦν σε ὁρᾶν. 2) ἀφορμή, εὐπορία. omnium rerum in oppido facultas est, πάντων τῶν πραγμάτων ἐν τῇ πόλει εὐπορία ἐστίν. habeo facultatem navium, ἀφορμὴν νεῶν ἔχω. 3) δύναμις, δεινότης. ingenii, τοῦ νοός. facultas dicendi εἴτε ἁπλῶς facultas, ἡ δύναμις τοῦ λέγειν, δεινότης. 4) facultates, πληθ. δύναμις, ἀφορμή, οὐσία, πλοῦτος, τὰ ὑπάρχοντα. facultates aliis relinquemus, τὰς εἰς τὸν βίον ἀφορμὰς ἄλλοις καταλείψομεν.
*făcultātĭcŭla, ae, θ. μικρὰ ἐξουσία.
†făcultātŭla, ae, θ. (facultas) μικρὰ οὐσία ἢ δεινότης.
făculter, ταὐτὸ τῷ facile. Παῦλ. Διάκ. σελ. 87, 1.
făcunde, ἐπίρ. εὐεπῶς, εὐφραδῶς.
făcundĭa, ae, θ. δεινότης τοῦ λέγειν, εὐέπεια, λογιότης.
făcundĭōsus, a, um, εὐεπής.
făcundĭtas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ facundia.
făcundus, a, um, (for) δεινὸς λέγειν, εὐεπής, εὐφραδής, λεκτικός. facundus nepos Atlantis, ὁ λόγιος Ἑρμῆς.
*faecārĭus, a, um, (faex) τρυγικός, τῆς τρυγός.
faecātus, a, um, (faex) τρύγινος.
faecĭnĭus, a, um, (faex) τρυγώδης.
faecĭnus, a, um, (faex) τρυγώδης. faecinum vinum, τρυγίας οἶνος.
faecōsus, a, um, (faex) τρυγώδης.
faecŭla, ae, θ. (faex) φέκλη, τρύξ. 2) εἶδος ἐμβάμματος ἢ καρύκης.
faecŭlentĭa, ae, θ. τὸ συρφετῶδες, ὁ συρφετός.
faecŭlentus, a, um, (faex) τρυγώδης. faeculentum vinum, τρυγίας οἶνος. 2) θολερός.
faecŭlīna, ae, θ. ταὐτὸ τῷ foetutina.
faenum, ταὐτὸ τῷ foenum.
Faesŭlae, arum, θ. πληθ. (ὁ ἑνικὸς παρὰ Σιλίῳ 8, 479) (τὰ Φαίσολα, ἡ Φαίσολα, αἱ Φαισοῦλαι), πόλις Τυρρηνίας, τανῦν Fiesole. Faesulanus, a, um, τῶν Φαισόλων.
faex, cis, θ. τρύξ, ἰλύς, ὑπόστημα. vini, ἡ τρὺξ τοῦ οἴνου. aeris, ἡ τρὺξ τοῦ χαλκοῦ, ἡ σκωρία. μεταφ. dies sine faece, εὔδιος ἡμέρα. 2) εἶδος χυλοῦ ἢ ἐμβάμματος. 3) εἶδος ἐντρίμματος τοῦ προσώπου. 4) μεταφ. ὁ συρφετός, συρφετώδης ὄχλος.
făfae, ἐπιφων. ἀγανακτήσεως, πόποι. Χαρίσιος.
fāgēus, a, um, (fagus) φήγινος, τῆς φηγοῦ ἢ ὀξύας.
fāgĭnēus εἴτε fāgĭnus, a, um, φήγινος, ὀξύϊνος.
fāgĭnus, i, θ. ταὐτὸ τῷ fagus. Καλπούρνιος.
fāgus, i, (σπαν. ūs) θ. ἡ φηγός, ὀξύα.
Fāgūtal, ālis, οὐ. (fagus) ἱερὸν τοῦ Διὸς ἐπὶ τοῦ Ἠσκυλίνου λόφου, ὅθεν ὁ Ζεὺς Fagutalis Jupiter.
făla, ae, θ. ἢ falae, ārum, θ. πληθ. ξύλινος πύργος (κατ' ἐξοχὴν ὁ πολιορκητικὸς πύργος). μεταφ. μηχανή, ἀπάτη, δόλος.
Fălăcer, cris, ἀ. εἷς τῶν φλαμένων (ἱερέων). 2) Φλαμέντας. Οὐάρρων. Ἐπιγρ.
fălanga, ἴδε phalanga.
fălārĭca, ae, θ. χειροβαλίστρα εἶδος βέλους.
falcārĭus, ĭi, ἀ. (falx) δρεπανουργός. Ὅθεν ῥύμη τις ἐν Ῥώμῃ ἐλέγετο inter falcarios.
falcastrum, i, οὐ. ἐργαλεῖον δρεπάνῳ ὅμοιον. Ἰσίδωρος.
falcātus, a, um, (falx) δρεπανοειδής. 2) δρεπανηφόρος. currus falcatus, τὸ δρεπανηφόρον ἅρμα.

Digitized by Google

falcĭcŭla, ae, θ. (falx) δρεπάνιον, κλαδευτήριον.
Falcĭdĭānus, a, um, τοῦ Φαλκιδίου.
Falcĭdĭus, a, um, τοῦ Φαλκιδίου. Falcidius, ĭi, ἀ. ὁ Φαλκίδιος.
falcĭfer, ĕra, ĕrum, (falx-fero) δρεπανηφόρος.
*falcĭger, ĕra, ĕrum, (falx-gero) δρεπανηφόρος.
falcĭpĕdĭus, a, um, ὁ κυρτοὺς ἔχων τοὺς πόδας, ἀγκυλόπους. σκαῦρος, στρεβλόπους, βλαισόπους. Πετρώνιος.
falco, ōnis, ἀ. εἶδος κίρκου ἢ ἱέρακος (ὁ φάλκων).
falcŭla, ae, θ. (falx) δρεπάνιον. 2) γαμψὸς ὄνυξ. Κύρ. ὄν. Falcula, ae, ἀ. Φαλκόλας.
fālēre, is, οὐ. κρηπίς.
Fālērĭi, orum, ἀ. Φαλέριον, Φαλίσκον, πόλις Τυρρηνίας.
Fālērīnus, a, um, ταὐτὸ τῷ Falernus.
Fālernus, a, um, Φαλερνὸς καὶ Φαλερῖνος. ager Falernus, χώρα τῆς Καμπανίας. vinum Falernum εἴτε ἁπλῶς Falernum, ὁ Φαλερνὸς οἶνος.
fālisca, ae, θ ἢ μᾶλλον fāliscae, ārum, θ. πληθ. φάτνη, κραστήριον φάτνης.
Fāliscus, a, um, (Falerii) Φαλέριος. Falisci, ōrum, ἀ. πληθ. Φαλίσκοι, Φαλέριοι Faliscus venter, Οὐάρρων, καὶ ἁπλῶς Faliscus, i, ἀ ἡ τοῦ συὸς κοιλία κατὰ τὸ ἔθος τῶν Φαλίσκων κεκαρυκευμένη.
falla, ae, θ. ταυτὸ τῷ fala.
fallācĭa, ae, θ. ἀπάτη, μηχανή, δόλος, πανουργία.
fallācĭes, ēi, σπαν. ἀντὶ τοῦ fallacia.
*fallācĭlŏquentĭa, ae, θ. ψευδολογία Ἀττικὸς παρὰ Κικέρωνι. ἀμφ. γρ.
*fallācĭlŏquus, a, um, (fallax-loquor) ψευδολόγος.
fallācĭōsus, a, um, σφαλερός, δολερός, ἀπατηλός, πανοῦργος.
fallācĭter, ἐπίρ. δολίως, ἀπατηλῶς, πανούργως.
fallax, ācis, (fallo) σφαλερός, δόλιος, δολερός, ἀπατηλός, πανοῦργος.
*fallenter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ fallaciter.
fallo, fĕfelli, falsum, ĕre, aliquem, σφάλλω, ἀπατῶ, ψεύδω τινά. aliquem dolis, ἀπατῶ, ἐξαπατῶ τινα δόλοις. παρακρούομαί τινα. spes fefellit audaciam, ἡ ἐλπὶς ἔψευσε τὴν τόλμην, ἡ τόλμη ἐσφάλη τῆς ἐλπίδος. aliquem fructu fallo, ψεύδω, ἀποστερῶ τινα τοῦ καρποῦ. 2) aliquid, ἀπατῶ τι, ἄνεσίν τινος παρέχω. curas labor fallit, ἡ ἐργασία ἀπατᾷ τὰς φροντίδας, ἄνεσιν τῶν φροντίδων παρέχει. fallo labores sermone, ἀπατῶ τοὺς πόνους τῷ λόγῳ, τέρπω τοὺς πόνους τῇ ὁμιλίᾳ. 3) aliquid, ψευδόμενος ποιῶ τι, ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαί τι. faciem alicujus, ὑποκρίνομαι τὸ πρόσωπόν τινος. falsa lacrymula, πλαστόν, ψευδὲς δάκρυον. 4) ψεύδομαι. si sciens fallo, εἰ ἑκὼν ψεύδομαι, εἰ ἐπιορκῶ. fidem, ψεύδομαι, παραβαίνω τὴν πίστιν. imperium, παραβαίνω τὰ προσταχθέντα. 5) fallit me εἴτε fallor, σφάλλομαι, λανθάνει με, ψεύδομαί τινος. me fallit dies, ψεύδομαι τῆς ἡμέρας, ἡ ἡμέρα λανθάνει με. nec me animi fallit, οὐδέ με λήθει, οὐδέ μου λανθάνει τὸν νοῦν. fallo custodes, λανθάνω τοὺς φύλακας. fallit hostis incedens, ὁ πολέμιος λανθάνει ἐμβαίνων, λαθὼν ἐμβαίνει. moriens fefellit, ἔλαθεν ἀποθανών, λαθὼν ἀπέθανεν. aetas fallit, ὁ χρόνος λανθάνει παρερχόμενος. fallo retia, λαθὼν φεύγω ἐκ τῶν δικτύων. fallo furta, λανθάνω κλέπτων, λαθὼν κλέπτω. — falsus, a, um, ψευδής, πλαστός, κίβδηλος. falsus amicis, ψευδής, ἄπιστος τοῖς φίλοις. — falsum, i, οὐ. ψεῦδος. κιβδηλία, νόθευσις. falso, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
falsārĭus, ĭi, ἀ. (falsum) πλαστογράφος, νοθευτής.
†falsātĭo, ĭōnis, θ. νόθευσις, κιβδηλεία.
falsе, ἐπίρ. ψευδῶς. Λ. σπαν.
falsĭdĭcentĭa, ae, θ. ψευδολογία. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
falsĭdĭcus, a, um, (falsum-dico) ψευδολόγος.
*falsĭfĭco, avi, atum, are, (falsum-facio) aliquid, νοθεύω, κιβδηλεύω τι.
*falsĭfĭcus, a, um, (falsum-facio) ψευδουργός, ψευδοποιῶν.
*falsĭjūrĭus, a, um, (falsum-juro) ὁ ψευδωμότης.
falsĭlŏquax, ācis, ψευδολόγος.
†falsĭlŏquĭum, ĭi, οὐ. (falsiloquus) ψευδολογία.
*falsĭlŏquus, a, um, (falsum-loquor) ψευδολόγος.
falsĭmōnĭa, ae, θ. (falsus) φιλοψεύδεια.
falsĭmōnĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρῳ. Πλαῦτος.
*falsĭpărens, ntis, (falsus-parens) ψευδώνυμος (ὁ ψευδοῦς πατρὸς υἱὸς νομιζόμενος).
†falsĭtas, ātis, θ. ψεῦδος, τὸ ψευδές.
*falsĭtestis, is, ἀ. ψευδομάρτυς. Λ. Γλωσσ.
falso, avi, atum, are, aliquid, νοθεύω, κιβδηλεύω τι.
falso, ἐπίρ. (fallo) ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
*falsōsus, a, am, ἀπατηλός, ἀπατεών. Λ. Γλωσσ.
falsum, i, οὐ. ἴδε fallo ἐν τέλει
falsus, a, um, ἴδε fallo.
falx, cis, θ. δρέπανον, δρεπάνη. 2) δρεπανοειδὴς μάχαιρα, κλαστήριον, κλαδευτήριον, ἄγκιστρον, κτλ.

Digitized by Google

fāma, ae, θ. (for) φήμη, λόγος. ut fama est, ὡς λόγος ἐστίν, ὥς φασιν, ὡς θρυλλοῦσι. fama manat, ἡ φήμη ῥέει. famam dispergo, διασπείρω, διαδίδωμι λόγον. fama est te isse, λόγος ἐστίν, ὡς πορευθέντος σοῦ. 2) κατ' ἐξοχήν· ἡ καλὴ φήμη, δόξα, εὐδοξία, εὔκλεια.— Fama Julia, πόλις τῆς Βαιτικῆς 'Ισπανίας.
fāmātus, a, um, δύσφημος, δυσφήμιστος, μισητός.
fămel κατὰ τὴν Ὄσκων διάλεκτον=famulus.
fămēlĭce, ἐπίρ. πεινατικῶς.
fămēlĭcōsus, a, um, βουλιμιώδης. Λ. Γλωσσ. 2) ? famelicosa terra, ἄγονος, βαλτώδης γῆ. Φῆστος.
fămēlĭcus, a, um, (fames) πειναλέος, λιμώττων.
fămella, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ fama) μικρὰ φήμη.
fāmen, ĭnis, οὐ. τὸ φατόν, φήμη, λόγος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
fămes, is, (ἀρχαϊκ. γεν. făměi, făměi, fămi) θ. πεῖνα, λιμός. famem explere, τὴν πεῖναν πληροῦν, κορεννύναι. tolerare, φέρειν λιμόν. fames urget, ὁ λιμὸς πιέζει. fame morior, λιμῷ ἀποθνήσκω, λιμῷ ἀπόλλυμαι. 2) ἀσιτία. 3) μεταφ. ἡ πεῖνα, ἐπιθυμία τινός.
*făinescens, entis, (ἐκ τοῦ famesco) πεινῶν.
†fĕmesco, ĕre, πεινῶ. Ἄλκιμος Ἄβιτος.
fămex, ĭcis, ἀ. σπώδιξ, ὕφαιμος μώλωψ, θλάσμα.
'fămĭcāle, is, οὐ. ὑπον. scalpellum (famex) σμιλίον μωλώπων.
fămĭcōsa terra, θ. (famix) ἴδε famelicosus (2). ἀμφ. γρ.
fāmĭger, ĕri, ἀ. (fama-gero) ἀγγελιαφόρος. Λ. Γλωσσαρίων.
fāmĭgĕrābĭlis, e, περίφημος, περιβόητος.
*fāmĭgĕrātĭo, ĭōnis, θ. περιβόησις, φήμη.
*fāmĭgĕrātor, ōris, ἀ. λογοποιός, ἀδολέσχης.
fāmĭgĕro, avi, atum, are, (fama-gero) aliquid, διαφημίζω, διαθρυλῶ, θρυλῶ τι.
fămĭlĭa, ae, θ. (famulus) πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ. γυνή τε καὶ τέκνα καὶ δοῦλοι, οἱ οἰκέται, ὁ οἶκος. pater familiae, εἴτε paterfamilias, ὁ οἰκοδεσπότης, κύριος. materfamiliae εἴτε materfamilias, ἡ οἰκοδέσποινα, κυρία. filius familias, ὁ υἱὸς ὁ ἔτι ἐν τῇ τοῦ πατρὸς κυρείᾳ ὤν. μεταφ. familiam duco, κύριός εἰμι, πρωτεύω. sententia, quae familiam ducit, τὸ κύριον ἀξίωμα. 2) κατ' ἐξοχήν ἡ οἰκετεία, οἰκία, τὸ οἰκετικόν, οἱ δοῦλοι. emo familiam ab aliquo, ὠνοῦμαι τὸ οἰκετικὸν παρά τινος. 3) σύστημα, ἑταιρεία μονομάχων ἢ ὑποκριτῶν, φιλοσοφικὴ αἵρεσις, οἱ μαθηταί τινος, ἡ διαδοχή τινος. 4) οἶκος, οἰκία, γένος. Junia familia, τὸ τοῦ 'Ιουνίου γένος, ἡ 'Ιουνία γενεά. antiquissimā familiā, ἢ ex antiquissima familia, ἀρχαιοτάτης οἰκίας, ἐξ ἀρχαιοτάτου γένους. 5) σπαν. τὰ οἰκεῖα, ὑπάρχοντα, ὁ οἶκος, ἡ οὐσία. decem dierum vix mihi est familia, μόλις δέκα ἡμερῶν βίον ἔχω.
*fămĭlĭāresco, ĕre, (familia) οἰκειοῦμαι, οἰκεῖος γίγνομαι.
fămĭlĭārĭcus, a, um, οἰκετικός, τῶν δούλων. 2) sella familiarica, ἡ ἄφοδος, ὁ ἀφεδρών, ὁ ἀπόπατος.
fămĭlĭāris, e, (familia) οἰκεῖος. familiares pecuniae, τὰ οἰκεῖα, τὰ ἴδια χρήματα. res familiaris, τὰ οἰκεῖα, τὰ ὑπάρχοντα, ἡ οὐσία. 2) οἰκιακός, τοῦ οἴκου. focus familiaris, ἡ τοῦ οἴκου ἑστία. res familiaris, ἡ οἰκονομία. funus familiaris, κηδεία οἰκέτου. 4) alicui, οἰκεῖός τινι, συνήθης, συνών τινι. familiaris sermo, οἰκεία ὁμιλία. ars statuaria familiaris Italiae, ἡ ἀγαλματοποιία συνήθης ἐν τῇ 'Ιταλίᾳ ἦν, ἡ 'Ιταλία οἰκεία τῇ ἀγαλματοποιίᾳ ἦν. familiāris alicujus, ὁ οἰκεῖός τινος, ὁ συνών τινι. 5) ὑπηρέτης, δοῦλος. Πλαῦτος. Φῆστος.
fămĭlĭārĭtas, ātis, θ. οἰκειότης, συνήθεια, συνουσία. est mihi familiaritas cum aliquo ἢ versor in alicujus familiaritate, ἔστι μοι οἰκειότης, (συνήθεια, συνουσία) πρός τινα.
fămĭlĭārĭter, ἐπίρ. οἰκείως. vivo cum aliquo, οἰκείως σύνειμί τινι. utor aliquo, οἰκείως, φιλικῶς χρῶμαί τινι. diligo aliquem familiarissime, φιλῶ τινα οἰκειότατα. μεταφ. familiariter novi aliquid, ἔμπειρός τινός εἰμι. 2) κατ' οἴκους (οἰκογενείας).
fămĭlĭās, ἀρχ. γενικὴ μετὰ τοῦ pater, mater κλπ. οἷον paterfamilias, materfamilias.
fămĭlĭŏla, ae, θ. τὸ μικρὸν οἰκετικόν, ὀλίγοι οἰκέται.
*fămĭno, ἀρχ. προστακτικὴ μέλλ. τοῦ fari. Φῆστος.
*fămis, is, θ. ταὐτὸ τῷ fămes. Οὐάρρων.
fămix, ĭcis, θ. ταὐτὸ τῷ famex. ἀμφ. γρ.
†fāmōse, ἐπίρ. ἐνδόξως.
†fāmōsĭtas, ātis, θ. δόξα, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ κακὴ δόξα.
fāmōsus, a, um, πολύφημος, περίφημος, περιβόητος, διαβόητος (ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ). 2) βλάσφημος, ὑβριστικός, κακολόγος.
fămul, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ famulus.
fămŭla, ae, θ. θεράπαινα, οἰκέτις, δμωή, δούλη
†fămŭlābundus, a, um, ὑπηρετικός, δουλικός.

*fămŭlanter, ἐπίρ. δουλικῶς.
fămŭlāris, e, (famulus) δουλικός, τῶν οἰκετῶν, τῶν δούλων.
fămŭlātĭo, ĭōnis, θ. θεραπεία, οἰκετεία, τὸ οἰκετικόν. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τρεῖς.
fámŭlātōrĭe, ἐπίρ. δουλικῶς.
fámŭlātōrĭus, a, um, δουλικός.
fămŭlātrix, īcis, θ. θεράπαινα.
fămŭlātus, ūs, ἀ. δουλεία.
fămŭlĭtas, ātis, θ. δουλεία. Λ. ἀρχαϊκή.
fămŭlĭtĭum, ĭi, οὐ. (famulus) δουλεία. 2) θεραπεία, οἰκετεία, τὸ οἰκετικόν.
†fămŭlo, are, aliquem, δουλῶ, δουλοῦμαί τινα.
fămŭlor, atus sum, ari, (famulus) alicui, δουλεύω, λατρεύω τινί.
fămŭlōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ famulus, a, um. Λ. Γλωσσαρ.
fămŭlus, i, ἀ. θεράπων, οἰκέτης, δοῦλος. famulus sacrorum, ὁ ἱεροκόμος.
fămŭlus, a, um, δουλικός. Λ. ποιητ.
*fānātĭce, ἐπίρ. μανιακῶς.
fānātĭcus, a, um, (fanum) ἱερομανής, θεομανής, θεόληπτος. 2) μανιακός, μανιώδης.
fānātĭcus, i, ἀ. ἱερεὺς τῆς Κυβέλης, Ἐνυοῦς ἢ Ἴσιδος (ἅτε θεομανής).
Fanestris Colonia, θ. καὶ Fanestrum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ Fanium.
fandus, a, um, ἴδε for.
Fannĭus, a, um, Φάννιος, τοῦ Φαννίου. Fannius, ĭi, ἀ. Φάννιος.
*fāno, are, ἱερῶ.
fānŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ fanum) ναΐδιον, ναΐσκος. Φῆστος.
fānum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ fari?) τέμενος, ἱερόν. 2) ναός.
Fānum, i, οὐ. Fortunae εἴτε ἁπλῶς Fanum, ἱερὸν τῆς Τύχης, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς, τανῦν Fano.
făr, farris, οὐ. τὸ φάρ, εἶδος ζέας. 2) χόνδρος, τὸ χονδρὸν ἄλευρον. far hordeaceum, τὰ ἄλφιτα.
farcīmen, ĭnis, ἀ. (farcio) ὁ ἀλλᾶς.
farcīmĭnōsus, a, um, ἀλλαντοειδής.
farcīmĭnum, i, οὐ. ἐλεφαντίασις (νόσος τῶν ἵππων).
*farcĭno, are, aliquid, συρράπτω, συνάπτω τι.
farcĭo, farsi, farctum εἴτε fartum, īre, aliquid, σάττω, βύω, πληρῶ τι. theatrum fartum, θέατρον σεσαγμένον, μεστόν. fartus aliqua re, σεσαγμένος, μεστός τινος. farcio pannos in os, τὸ στόμα ὑφάσμασι φράττω. μεταφ. centones farcio, συρράπτω ψεύδη. 2) σιτίζω, σιτεύω, χορτάζω τι.
farctus, a, um, ἴδε farcio.
Farfărus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ Fabaris.
farfĕrus καὶ farfăris, i, ἀ. χαμαιλεύκη (βοτάνη).
farfŭgĭum, ĭi, ταὐτὸ τῷ farferus.
fāri, ἴδε for.
fărīna, ae, θ. (far) ἄλευρον, τὰ ἄλευρα. hordeacea, ἄλφιτον, τὰ ἄλφιτα.
fărīnācĕus, a, um, ἀλευρίτης. 2) ἀλευρώδης.
fărīnārĭum, ĭi, οὐ. ἀλευρών.
fărīnārĭus, a, um, (farina) τοῦ ἀλεύρου. farinarium cribrum, ἡ ἀλευρότησις.
fărīnōsus, a, um, (farina) ἀλεύρῳ ὅμοιος.
fărīnŭla, ae, θ (ὑποκορ. τοῦ farina) ἀλεύριον.
*fărīnŭlentus, a, um, τοῦ ἀλεύρου.
fărĭo, ĭōnis, ἀ. ἰχθύς τις τοῦ Μοσέλλα ποταμοῦ, ἴσως ὁ γερμανιστὶ λεγόμενος Lachsforelle.
fărĭor, ari, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ for.
faris, fari, ἴδε for.
farnĕus, a, um, τῆς δρυὸς τῆς καλουμένης farnus.
farnus, i, θ. εἶδος δρυός. ἀμφ. γρ. Ἕτεροι γράφουσι fraxinus.
farra, πληθ. τοῦ far.
farrācĕus, (-cĭus) a, um, (far) τοῦ φαρός.
farrāgĭnārĭa, ōrum, οὐ. πληθ. ταὐτὸ τῷ farrago.
farrāgo, ĭnis, θ. (far) πολυμιγὴς χιλός. μεταφ. ἡ πολυμιξία, ὁ κυκεών.
farrārĭus, a, um, τοῦ φαρός, τοῦ σίτου. farraria fistula, εἶδος χειρομύλου. farrarium, ĭi, οὐ. ἀποθήκη χιλοῦ.
farrātus, a, um, (far) τοῦ φαρός, τῶν ἀλφίτων. 2) ἐκ φαρός, ἐξ ἀλφίτων.
*farreārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ farrarius.
farrĕus, a, um, (far) ἐκ φαρός. farreum, i, οὐ. ἐκ φαρὸς πεποιημένος ἄρτος.
farrĭcŭlum, i, οὐ. (far) μάζα φαρός, φύραμα.
farsĭlis, e, ταὐτὸ τῷ fartilis.
farsūra, ae, θ. ταὐτὸ τῷ fartura.
farsus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ fartus, ἴδε farcio
*fartĭcŭlum, i, οὐ. (fartum) μικρὰ ἐνθύλευσις.
fartĭlis, e, (farcio) σεσαγμένος. 2) σιτευτός.
fartim, ἐπίρ. βύζην. 2) fartim concīdo aliquid, κατακόπτω τι, κατὰ μικρὰ ποιῶ τι.
fartor, ōris, ἀ. (farcio) σιτευτής. 2) ἀλλαντοποιός.
fartrix, īcis, θ. ἡ σιτεύουσα. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fartum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ fartus.
fartūra, ae, θ. (farcio) τὸ σιτεύειν, ἡ σιτεία. 2) πλήρωσις.
fartus, a, um, ἴδε farcio
fartus, ūs, ἀ. (farcio) ἔντερα, ἐντεριώνη, τὰ ἐντός. 2) ἐνθύλευσις. μεταφ. fartum

Digitized by Google

facere ex aliquo, κατακόπτειν τινά, κατὰ μικρά τινα ποιεῖν.
fās, ἄκλιτ. (fari) τὸ ὅσιον, ἡ θέμις, τὸ θεμιτόν, τὸ ὑπὸ τῶν θεῶν ὡρισμένον. fas jusque, τὰ ὅσια καὶ τὰ δίκαια. 2) θέμις, θεμιτόν, δίκαιον, ἔθος, νόμιμον. mihi fas est dicere, ἔξεστί μοι εἰπεῖν. 3) θέμις, θεμιτόν, δυνατόν. fas est, θεμιτόν ἐστιν, ἐνδέχεται. 4) τὸ θεῖον, οἱ θεοί, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ Θέμις. 5) εἱμαρμένη, πεπρωμένον. 6) ἐπιθετικῶς ταὐτὸ τῷ fastus, ἔνδικος.
fascālis, is, ἀ. (fascis) ῥαβδοῦχος. Ἐπιγρ. ἴδε καὶ fascis.
Fascēlis, ĭdis, καὶ Fascēlītis, ĭdis, θ. ἐπίκλησις τῆς Ταυροπόλου Ἀρτέμιδος.
fascĭa, ae, θ. ταινία, διάδημα, (τῆς κεφαλῆς, τῆς κνήμης κτλ.). 2) στηθόδεσμος, στηθοδεσμίς. 3) σπάργανον, κειρία. fasciae, τὰ σπάργανα, αἱ κειρίαι. 4) ἐν τῇ ἰατρικῇ· ἐπίδεσμος, ἐπίδεσμον, ἐπιδεσμίς. 5) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ταινία, ταινιῶδες νέφος.
fascĭātim, ἐπίρ. μετὰ ταινίας, μετὰ δέματος. Κοϊντιλιανός.
fascĭcŭlārĭa, ĭum, οὐ. πληθ. φάκελοι, τὰ φακελούμενα σκεύη.
fascĭcŭlus, i, ἀ. (fascis) φάκελος, δεσμίς, δέσμη. 2) ὑπον. florum, ἀνθέων δέσμη, ἀνθέων φάκελος.
*fascĭger, ĕra, ĕrum, (fasces-gero) ῥαβδοῦχος, ὑπατικός. Λ. ποιητική.
*fascĭna, ae, θ. δεσμὶς ῥάβδων.
fascĭnātĭo, ĭōnis, θ. βασκανία.
fascĭnātor, ōris, ἀ. βάσκανος, ὁ βασκαίνων. Λ. Γλωσσ.
fascĭnātōrĭus, a, um, βασκαντικός. Σερούϊος.
fascĭno, are, aliquem, βασκαίνω τινά.
fascĭnōsus, a, um, (fascinum σημ. 2) μέγας τὴν πόσθην.
fascĭnum, i, οὐ. βασκανία, τὸ βασκαίνειν. 2) βασκάνιον, προβασκάνιον, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ φαλλός, ἡ πόσθη (καθ' ὃ προβασκαίνιον).
fascĭnus, i, ἀ. φαλλός.
fascĭo, avi, atum, are, σπαργανῶ, διαδέω.
fascĭŏla, ae, θ. (fascia) ταινίδιον, ταινίον, μικρὰ ταινία κεφαλῆς ἢ κνήμης, σπαργάνιον, κειρία κλπ.
fascis, is, ἀ. φάκελος, δέσμη, δεσμίς. lignorum, φάκελος ξύλων, φορμός. 2) fasces, ium, πληθ. δέσμαι ῥάβδων, ἃς οἱ ῥαβδοῦχοι φέροντες προηγοῦντο τῶν ὑπάτων, στρατηγῶν καὶ ἄλλων μειζόνων ἀρχῶν. fasces submitto alicui, καταστέλλω τινὶ τὰς ῥάβδους. fasces habeo, ὑπατεύω. ποιητ. fasces, ἡ ῥαβδουχεία, ὑπατεία.
făsēlāre, is, οὐ. ὀξωτὸς φάσηλος (τὰ τῆς συνηθείας φασόλια ξυδάτα, τουρσία). Λαμπρίδιος.
făsēlus, i, ἀ. φάσηλος (ὄσπριον). 2) φάσηλος (πλοιάριον στενὸν καὶ ἐπίμηκες καὶ ἅμα ἐλαφρόν).
făsēŏlus, i, ἀ. φασίολος, φάσηλος.
fassus, a, um, ἴδε fateor.
fasti, orum, ἴδε fastus.
fastīdĭbĭlis, e, ἀηδής.
fastīdĭbĭlĭter, ἐπίρ. Οὐάρρων. καὶ
fastīdĭenter, ἐπίρ. ὑπεροπτικῶς, χαλεπῶς.
fastīdĭlĭter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ fastidiose. ἀμφ. γρ.
fastīdĭo, īvi, ītum, ire, (fastidium) aliquid, σικχαίνω τι, ἀσῶμαι ἐπί τινι. fastidiens, ἀσώδης σικχός. 2) μεταφ. rem ἢ in re, ἢ μετ' ἀπαρεμφ. σικχαίνω, σικχαίνομαι, δυσχεραίνω τι ἢ ἐπί τινι, δυσκολαίνω ἐπί τινι, οὐ βούλομαι.
fastīdĭōse, ἐπίρ. δυσχερῶς, δυσκόλως.
fastīdĭōsus, a, um, σικχός, ἀσώδης. 2) δυσχερής, δύσκολος, δυσχεραντικός. fastidiosus alicujus rei, σικχαινόμενός τι. 3) σικχαντός, ἀηδής, ἄσην παρέχων.
fastīdītus, a, um, ἴδε fastidio.
fastīdĭum, ĭi, οὐ. (fastus) σικχασία, ἄση, ἀηδία. 2) δυσχέρεια, ὑπεροψία, καταφρόνησις.
fastīgātĭo, ĭōnis, θ κορύφωσις.
fastīgātus, a, um, ἴδε fastigo.
fastīgĭātĭo, ταὐτὸ τῷ fastigatio.
fastīgĭātus, a, um, ταὐτὸ τῷ fastigatus.
fastīgĭum, ĭi, οὐ. κορυφή, ἄκρον, ἄκρα. μεταφ κορυφή, κολοφών, ἀξίωμα, ἀξία. 2) ἀέτωμα, ἀετοὶ (ναοῦ ἢ ἄλλου οἰκοδομήματος). 3) κλίσις, καταντία, κατωφέρεια, τὸ πρανές. 4) ἐν τῇ γραμματικῇ· κεραία.
fastīgo, avi, atum, are, (fastigium) aliquid, κορυφῶ τι. fastigor, κορυφοῦμαι, ἀποκορυφοῦμαι, ὀξύνομαι, ἀποξύνομαι. in exilitatem fastigor, εἰς ὀξεῖαν κορυφὴν ἄνειμι. collis fastigatus, λόφος κορυφώδης, εἰς κορυφὴν ἀνιών. fastigatus, μεταφ. ἐπηρμένος. 2) fastigatus, a, um, ἐπικλινής, κατωφερής. 3) fastigo syllabam, τῇ κεραίᾳ σημειῶ τὴν συλλαβήν.
fastōsus, a, um, (fastus) θρυπτικός fastosa moecha, ἡ θρυπτικὴ μοιχάς. 2) θρυπτικός, μεγαλοπρεπής.
fastŭōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ fastosus.
fastus, ūs, ἀ. ὄγκος, φρόνημα, ὑπερηφανία, τὸ θρυπτικόν. 2) fastus, uum, πληθ. σπάν. ἀντὶ τοῦ fasti, orum, ἴδε fastus.
fastus, a, um, (fas) dies fastus, ἔνδικος ἡμέρα, δικάσιμος ἡμέρα. Ὅθεν fasti, ōrum, ἀ. πληθ. (ὑπον. dies) ἡμερολόγιον. 2) κατάλογοι εἴτε χρονολογικοὶ πίνακες τῶν ὑπάτων καὶ ἄλλων ἀρχῶν. 3) χρονογραφίαι, χρονικά.
fātālis, e, (fatum) μοιραῖος, μοιρίδιος, εἱμαρμένος, πεπρωμένος. fatalis mors, τὸ πεπρωμένον τέλος. fatalis dies, μόρσιμον

Digitized by Google

ἡμαρ. fatalis necessitas, μοιραία ἀνάγκη, ἡ εἱμαρμένη. fatalis ad salutem, σωτήριος. fatalis ad interitum (καὶ ἁπλῶς fatalis) ὀλέθριος, ἐξαίσιος. fatale Palladium, τὸ Παλλάδιον, οὗ ἔχεται ἡ τῆς πόλεως (Τροίας ἢ Ῥώμης) τύχη. fatales libri, οἱ Σιβύλλειοι χρησμοί, τὰ Σιβύλλεια θέσφατα. fatales deae, αἱ Μοῖραι.
fātālitas, ātis, θ. εἱμαρμένη. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fātālĭter, ἐπίρ. κατὰ τὴν εἱμαρμένην. fataliter definitum est, εἵμαρται, πέπρωται.
fātātus, ἴδε fator.
fătĕor, assus sum, ēri, (fari) aliquid, σπαν. de aliqua re, ὁμολογῶ τι. peccatum, ὁμολογῶ ἡμαρτηκέναι. eas res comparatas esse, ὁμολογῶ τὰ πράγματα ταῦτα κατεσκευάσθαι. 2) δηλῶ τι vultu iram, τῷ προσώπῳ τὴν ὀργήν. modus fatendi, ἡ ὁριστικὴ ἔγκλισις. Εὕρηται δὲ καὶ παθητικῶς τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὡς καὶ ἡ μετοχὴ αὐτοῦ ἔτι δὲ καὶ τριτοπροσώπως. fatebatur, ὡμολογεῖτο.
fātĭbŭla, ae, θ. χωρίον, μέρος τι δράματος (ἐν θεάτρῳ). Διομήδης Λ. τοῦ μετ. Λατ.
*fātĭcănus, a, um, (fatum-cano) μοιρολόγος, χρησμῳδός.
*fatĭcĭnus, a, um, ταὐτὸ τῷ faticanus.
fātĭdĭcus, a, um, (fatum-dico) μοιρολόγος, χρησμολόγος, μαντικός.
fātĭfer, ĕra, ĕrum, (fatum-fero) μόρον εἴτε θάνατον ἐπιφέρων, ὀλέθριος. Λ. ποιητ.
†fătīgābĭlis, e, καταπονούμενος.
fătīgātĭo, ōnis, θ. καταπόνησις, κόπος, κάματος. 2) παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις· σκῶμμα.
fătīgātōrĭus, a, um, σκωπτικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fătīgo, avi, atum, are, aliquem, καταπονῶ, κοπῶ, τρύχω τινά. fatigor aliqua re, καταπονοῦμαι, κατατρύχομαι ὑπό τινος. fatigatus, a, um, κατάπονος, κατάκοπος, ἀπειρηκώς, καμών. 2) τρύχω, ἐνοχλῶ τινα ἐνοχλῶ τινι. 3) μεταφ. fatigo diem, ἐργαζόμενος διάγω τὴν ἡμέραν. locum aliquem, διαπλανῶμαι τόπον τινά, ἀδιαλείπτως διατρίβω που. 4) παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις· ἐπισκώπτω, διασύρω τινά.
*fātĭlĕgus, a, um, (fatum-lego) μόρον εἴτε θάνατον συλλέγων.
*fātĭlŏquĭum, ĭi, οὐ. χρησμολογία.
fātĭlŏquus, a, um, (fatum-loquor) μοιρολόγος, χρησμολόγος, μαντικός. Λ. σπαν.
fătim, ἐπίρ. σπαν. ἀντὶ τοῦ affatim.
fātĭo, ōnis, θ. λόγος, ῥῆσις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fătis, is, θ ἄχρηστ. κόρος. ἐκ τούτου ἐτυμολογοῦσι τὸ ad fatim εἴτε adfatim, affatim, εἰς κόρον, ἴδε affatim.
fătisco, ĕre, χαίνω, χάσκω, διαρρήγνυμαι, σχίζομαι. 2) καταπονοῦμαι, κατατρύχομαι, ἀπαυδῶ, ἀπαγορεύω.
fătiscor, i, σπαν. ἀντὶ τοῦ fatisco.
*fātor, ari, (θαμιστ. τοῦ for) πολυλογῶ. Φῆστος. 2) παθητ. fatatum erat, πεπρωμένον ἦν. Μυθογράφος Ι.
fātor, ōris, ἀ. ὁ λέγων, ὁ φάσκων.
Fătŭa, ae, θ. (fatuus) ἡ Μάντις, ἐπίκλησις τῆς Ἀγαθῆς θεᾶς.
fătŭa, ae, θ. ταὐτὸ τῷ puls. Οὐάρρων. ἀμφ. γρ.
fătŭe, ἐπίρ. μωρῶς.
fătŭīna, rosa, θ. παιωνία (ἄνθος). Ἀπουλήιος.
fătŭĭtas, ātis, θ. μωρία. Λ. σπαν.
fātŭīto, ἐπίρ. (fatum) μοιραίως. Πρισκιανός.
fātum, i, οὐ. (fari) θέσφατον, χρησμός. Sibyllina fata, Σιβύλλεια θέσφατα, Σιβύλλειοι χρησμοί. 2) μοῖρα, εἱμαρμένη, τὸ πεπρωμένον. fatum (εἴτε in fatis) est mihi visere aliquid, μοῖρα εἴτε πεπρωμένον ἐστί μοι ἰδεῖν τι. fato, θείᾳ μοίρᾳ. praeter fatum, ὑπὲρ μοῖραν. 3) τὸ συμβάν, τύχη. 4) μόρος, τὸ πεπρωμένον τέλος, θάνατος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ αὐτόματος θάνατος.
†fătŭo, are, καθίστημι ἀνούσιον, ἄχυμον. μεταφ. ἐκμηδενίζω.
fătŭor, ari, (fatus) μαίνομαι. 2) μωραίνω. Λ. σπαν.
fatus, a, um, ἴδε for.
fātus, i, ἀ. (for) σπαν. ἀντὶ τοῦ fatum, εἱμαρμένη, μοῖρα. 2) χρησμός. Πετρώνιος. Ἐπιγρ.
fātus, ūs, ἀ. (for) λόγος, λέξεις, ῥῆσις. Καπέλλας.
fătŭus, a, um, μωρός. fatua beta, μωρόν, ἄστομον τεῦτλον. μεταφ. μωρός, φρενοβλαβής. fatuus, i, ἀ. γελωτοποιός, βωμολόχος.
fauces, ĭum, θ. πληθ. (εὕρηται δὲ παρὰ ποιηταῖς καὶ ἡ ἀφαιρετικὴ τοῦ ἑνικοῦ fauce, ἄχρηστος δὲ ἡ ὀνομ. faux) λάρυγξ, φάρυγξ. 2) τὸ στενόν. Ciliciae, αἱ πύλαι, τὰ στενὰ τῆς Κιλικίας. Nili, τὰ στόματα τοῦ Νείλου. maris, ὁ πορθμός. terrae, ὁ ἰσθμός. 3) πηγή, δίοδος, ἄνοιγμα. montis, κρατὴρ ἡφαιστείου ὄρους.
Fauna, ae, θ. ἐπίκλησις τῆς Ἀγαθῆς θεᾶς.
Faunālĭa, ĭum, οὐ. ἑορτὴ τοῦ Φαύνου ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ.
Faunĭgĕna, ae, ἀ. ὁ τοῦ Φαύνου ἀπόγονος, (Φαυνογενής).
Faunus, i, ἀ. Φαῦνος, μυθικὸς τῆς Λατίνης βασιλεύς, καὶ ἀγροικικὸς καὶ ποιμενικὸς θεός, ὅμοιος τῷ Πανί, ᾧ καὶ κατ' ἔτυμον συμφωνεῖ. 2) Fauni, πληθ. οἱ Πᾶνες.
*fauste, ἐπίρ. αἰσίως, εὐτυχῶς.

Digitized by Google

Faustīānus, a, um, Φαυστιανός.
*faustĭtas, ātis, θ. εὐτυχία.
faustŭlus, a, um, εὐδαίμων ἢ τυχηρός; Φῆστος. Faustŭlus, i, ἀ. Φαυστύλος.
faustus, a, um, (ἐκ τοῦ favor, ὡς honestus, ἐκ τοῦ honor, ὥστε κυρίως· εὔνους) αἴσιος, δεξιός. faustum omen, δεξιός, αἴσιος οἰωνός. 2) εὐτυχής, εὐδαίμων. quod bonum faustum felixque sit! Ἀγαθῇ τύχῃ! Κύρ. ὄν. Φαῦστος.
fautor, ōris, ἀ. (faveo) σπουδαστής τινος, εὔνους τινί. tuae dignitatis fautor sum, σπουδάζω, σπουδὴν ποιοῦμαι περὶ τὴν σὴν τιμήν. fautor bonorum, ὁ τοῖς ἀγαθοῖς εὔνους.
fautrix, īcis, θ. (faveo) ἡ περί τινα (περί τι) σπουδάζουσα, ἡ πρός τινα εὐνοϊκή.
faux, cis, ἴδε fauces.
făventĭa, ae, θ. σύννοια, σιγὴ θρησκευτική. 2) Făventĭa, ae, θ. Φαβεντία, ὄνομα τριῶν πόλεων τῆς Ἱσπανίας καὶ Ἰταλίας. Faventīnus, a, um, Φαβεντῖνος.
făvĕa, ae, θ. παιδίσκη, ταὐτὸ τῷ fabea. Πλαῦτος (;) καὶ Γλωσσ.
făvĕo, fāvi, fautum, ēre, alicui, εὐνοῶ, συμπράττω τινί, σπουδάζω τινὰ ἤ τι, σπουδάζω περί τινα ἢ περί τι, προθυμοῦμαί τινι. honoribus alicujus, σπουδάζω, σπουδὴν ποιοῦμαι περὶ τὴν τιμήν τινος. faventes venti, οὔριοι ἄνεμοι. 2) faveo ore εἴτε lingua, ἐπὶ θυσίαις· εὐφημῶ. favete linguis! εὐφημεῖτε! εὔφημοί ἐστε!—ἐπὶ θεατῶν ἢ ἀκροατῶν· εὐφημῶ, συναινῶ, ἐπαινῶ.
făvilla, ae, θ. θερμοσποδία, μαρίλη. 2) τέφρα, σποδός, (ἡ τῆς συνηθείας φόδολη ἢ χόβολη).
făvillācĕus, a, um, τεφρώδης. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω.
făvillātĭcus, a, um, τεφρώδης.
făvillesco, ĕre, ἀποτεφροῦμαι, φθίνω.
făvissae, arum, θ. πληθ. θησαυρός, ὑπόγειος οἶκος.
făvĭtor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ fautor.
*făvōnĭālis, e, ζεφυρικός, ζεφύριος.
făvōnĭāna pira, οὐ. πληθ. εἶδος ἀπίων. Πλίνιος.
†făvōnĭus, a, um, νόθος, παράνομος. 2) μεταφ. κοῦφος ὡς ὁ ἄνεμος.
făvōnĭus, ĭi, ἀ. ζέφυρος.
făvor, ōris, ἀ. (faveo) εὔνοια, χάρις, σπουδή. 2) συναίνεσις, ἔπαινος.
făvōrābĭlĭs, e, σπουδαζόμενος, κεχαρισμένος, χαρίεις.
făvōrābĭlĭter, ἐπίρ. μετὰ συναινέσεως.
*făvōrālis, e, ταὐτὸ τῷ favorabilis.
făvus, i, ἀ. κηρίον, μελίκηρον. 2) favi, λίθοι ἑξάγωνοι δαπέδου. 3) μελικηρὶς (νόσος).
fax, făcis, θ. δᾴς, λαμπάς. fax ardens, ὁ πυρσός. fax prima, αἱ (πρῶται) λύχνων ἀφαί. Ἐπεὶ δὲ ἐν γάμοις καὶ κηδείαις λαμπάσιν ἐχρῶντο, λέγουσι ποιητικῶς· fax ἀντὶ τῶν γάμων ἢ τῆς κηδείας. μεταφορ. Nero fax generis humani, Νέρων ὁ ὄλεθρος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. fax tumulti, τὸ ἔναυμα τοῦ πολέμου. Sertorius fax belli. Σερτώριος ὁ τοῦ πολέμου αἴτιος, ὁ ἐκκαίων, ἀναιθύσσων τὸν πόλεμον. fax mentis gloria, κέντρον τῆς ψυχῆς ἡ δόξα. 2) ποιητ. λαμπηδών, λάμψις, φῶς. 3) faces, αἱ λαμπάδες (εἶδος μετεώρου φαινομένου).
faxem, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ fecissem, ἴδε facio.
faxim, is, κτλ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ faciam, facias ἢ fecerim, feceris, κτλ. ἴδε facio.
faxo, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ faciam ἢ fecero, ἴδε facio.
febresco, ĕre, (febris) πυρέττω. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
febrĭbilis, e, (febris) πυρετοφόρος.
febrĭcĭto, are, (febris) πυρετιῶ, πυρέττω.
febrĭcōsus, a, um, (febris) πυρεκτικός.
febrĭcŭla, ae, θ. (febris) πυρέτιον.
febrĭcŭlentus, a, um, (febris) πυρεκτικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ
febrĭcŭlōsus, a, um, (febris) πυρεκτικός. 2) πυρετώδης.
febrĭfūgia, ae, θ. (febris-fugio) τὸ λεπτὸν κενταύριον (φυτόν).
febrīlis, e, πυρεττώδης. Λ. Γλωσσ.
febrĭo, ire, (febris) πυρέττω.
febris, θ. (συγγενὲς τοῦ ferveo καὶ τοῦ Δωρικοῦ θιβρός=θερμός), πυρετός. febrim habeo, πυρέττω. febris tertiana, ὁ τριταῖος πυρετός. ardens ἢ fervida, καυσώδης πυρετός. ardens, ὁ ἠπίαλος πυρετός. accessio febris, ἡ πύρεξις, ὁ παροξυσμός.
febrŭa, orum, οὐ. πληθ. ἴδε februus.
febrŭālis, ταὐτὸ τῷ februlis.
*febrŭāmentum, i, οὐ. καθαρμός, ἁγνισμός.
febrŭārĭus, a, um, (februo) φεβρουάριος, τοῦ φεβρουαρίου μηνός. Calendae februariae, αἱ Καλάνδαι (ἡ νουμηνία) τοῦ φεβρουαρίου. februarius, ĭi, ἀ (ὑπον. mensis) ὁ Φεβρουάριος μήν. Σημ. Ὁ Φεβρουάριος μὴν τοῖς ἀρχαιοτάτοις τῶν Ῥωμαίων ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ τελευταῖος ἦν, καὶ καθαρμοὶ ἐν αὐτῷ ἐγίγνοντο.
febrŭātĭo, ōnis, θ. ἁγνισμός, καθαρμός.
febrŭlis, is, θ. ἐπίκλησις τῆς Ἥρας.
febrŭo, are, φοιβάζω, καθαίρω, ἁγνίζω.
febrūtis, ταὐτὸ τῷ februlis.
febrŭus, a, um, ἀρχαϊκ. καθάρσιος, καθαρτικός, ἁγνιστικός. februum, i, οὐ. καθάρσιον, κάθαρμα, ἅγνισμα. februa, orum, οὐ. πληθ. καθαρμός, ἁγνισμός.
fēcĭālis, ταὐτὸ τῷ fetialis.
fecĭlitra, ae, θ. ἄγνωστον πτηνόν, (λέγεται καὶ voisgra καὶ volsgra?) Φῆστος.

Digitized by Google

fēcōsus, fēcŭla, ἀντὶ faecosus, κτλ. ἄπερ ἴδε.
fēcunde, ἐπίρ. εὐφόρως, εὐκάρπως.
*fēcundĭa, ae, θ. καὶ
fēcundĭtas, ātis, θ. (fecundus) ἐπὶ ζώων καὶ ἀνθρώπων· εὐτοκία, εὐγονία, τὸ γόνιμον. 2) ἐπὶ φυτῶν· εὐκαρπία, καρποφορία. 3) ἐπὶ ἀγρῶν· εὐφορία, ἀφθονία. 4) μεταφ. τὸ γόνιμον τῆς ψυχῆς, ἡ ἀφθονία κ.τ.τ
fēcundĭto, are, Ἐπιγρ καὶ
fēcundo, are, aliquid, εὔφορον, εὔκαρπον, καρποφόρον ποιῶ τι.
fēcundus, a, um, (feo) alicujus, ἐπὶ ζώων· εὔτοκος, εὔγονος, πολύγονος, γόνιμος 2) ἐπὶ φυτῶν· εὔκαρπος, καρποφόρος, κάρπιμος. 3) ἐπὶ ἀγρῶν· εὔφορος, ἄφθονος. 4) μεταφ. γόνιμος, πλήρης τινός, ἄφθονον ἔχων τι. 5) ἀφθονίαν παρέχων, καρποτρόφος. fecundus imber, ὁ εὔφορος, καρποτρόφος ὄμβρος
fedus, i, ἀ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ hoedus. Φῆστος.
fĕfellītus, a, um, ἀντὶ falsus, ἴδε fallo. Πετρώνιος.
fĕl, fellis, οὐ. χολή. 2) χολή, χόλος, τὸ πικρόν, ἡ πικρότης. 3) fel terrae, τὸ λεπτὸν κενταύριον (φυτόν).
fēles καὶ fēlis, is, θ αἴλουρος. 2) γαλῆ.
fēlīcĭtas, ātis, θ. εὐδαιμονία, εὐτυχία, εὐπραγία. Ἦν δὲ καὶ θεὰ Felicitas. 2) ἐπὶ γῆς· εὐδαιμονία, καρποφορία, ἀφθονία.
fēlīcĭter, ἐπίρ. εὐδαιμόνως, εὐτυχῶς. 2) ἐπὶ καρπῶν· εὐφόρως, ἀφθόνως. 3) ἐπιφωνηματικῶς· εὖγε! καλῶς!
*fēlīcĭto, are, καθίστημί τινα εὐτυχῆ.
fēlīnĕus, καὶ
fēlīnus, a, um, (felis) τοῦ αἰλούρου.
fēlĭo, ire, κράζειν (ὡς ὁ λεόπαρδος).
fēlis, is, ταὐτὸ τῷ feles.
fēlix, īcis, εὐδαίμων, εὐτυχής, ὄλβιος, μακάριος. felix alicujus rei καὶ aliqua re, ἄφθονον ἔχων τι, εὐτυχὴς ἐπί τινι. felix omen, αἴσιος οἰωνός. quod bonum faustum felixque sit! ἀγαθῇ τύχῃ. felix regio, εὐδαίμων, ἄφθονος, καρποφόρος χώρα. felix arbor, καλλίκαρπον, πολύκαρπον δένδρον. felix sum, εὐδαιμονῶ, εὖ πράττω felix sis, εὖ πράττοις Κύρ. ὄν. Felix, ἀ. Φῆλιξ, ὡς τὸ Ἑλλην. Εὐτυχης, καὶ Felicianus, Φηλικιανός
fellātor, ōris, ἀ. (fello) ὁ γλωττοδειψῶν.
fellēbris, e, θηλάζων. ἀμφ. γρ.
felles, is, ταὐτὸ τῷ feles
fellĕus, a, um, (fel) χολικός, χολώδης.
fellĭco, are, θηλάζω. Λ. ταὐ μεταγ. Λατ.
fellĭcŭla, ae, θ. χολέρα (νόσος). Ἰσίδωρος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fellĭdŭcus, a, um, (fel-duco) χολαγός.
fellĭflŭus, a, um, (fel-fluo) χολερικός, χολώδης.
fellĭo, ταὐτὸ τῷ fellico.
fellĭto, are, (fello) ταὐτὸ τῷ fellico.
fellītus, a, um, (fel) χολώδης, χολικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fello, are, θηλάζω. 2) γλωττοδειψῶ.
fellōsus, a, um, (fel) χολώδης, χολικός.
Felsĭna, ae, θ. ἡ ὕστερον Βονωνία καλουμένη πόλις.
*fēmella, ae, θ. (femina) γύναιον.
fēmellārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ mulierosus. Λ. Γλωσσ.
fēmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ femur.
fēmĭna, ae, θ. (feo) (ἐπὶ ἀνθρώπων, ζώων καὶ φυτῶν) ἡ θήλεια. piscis femina, ὁ θῆλυς ἰχθύς. 2) γυνή. 3) cardo femina, ὁ θῆλυς στρόφιγξ.
fēmĭnal, is, οὐ. γυναικεῖον μόριον. Ἀπουλ.
fēmĭnālis, e, (femen) τῶν μηρῶν. feminalia, ium, οὐ. πληθ. τὰ περιμήρια.
†fēmĭnāmas, ἀνδρόγυνος, ἑρμαφρόδιτος.
fēmĭnātus, a, um, ἐκθηλυνθείς, ἄνανδρος, γυναικικός.
fēmĭnĕus, a, um, θῆλυς, θηλυκός. feminei sexus, θῆλυς τὸ γένος. 2) γυναικεῖος τῶν γυναικῶν. femineae Calendae, αἱ Καλάνδαι τοῦ Μαρτίου, ἕνεκα τῆς ἑορτῆς τῶν Matronalia. 3) μεταφ. θηλυκός, γυναικεῖος, γυναικικός, ἄνανδρος. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητ.
fēmĭnīne, ἐπίρ. θηλυκῶς. Λ. Γραμματικῶν, ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
fēmĭnīnus, a, um, θηλυκός. genus femininum, τὸ θηλυκὸν γένος. nomen, τὸ θηλυκὸν ὄνομα.
fēmĭno, are, ἐκδιδόναι τὸ σῶμα εἰς πορνείαν.
fĕmor, ταὐτὸ τῷ femur.
fĕmŏrālis, e, (femur) καὶ fĕmŏrālĭa, ĭum, οὐ. πληθ. ταὐτὰ τοῖς feminalis καὶ feminalia.
fĕmur. ŏris, οὐ. (feo) μηρός. 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· μηρός, μέρος τοῦ τριγλύφου.
fenarius, ταὐτὸ τῷ foenarius.
fendĭcae, arum, θ. πληθ ἔγκατα, ἔντερα.
fendo, θείνω. ἀχρ. Ἐκ τούτου τὰ de- fendo, infensus, offendo.
fēnēbris, e, (fenus) δανειστικός. lex, ὁ περὶ τοκισμοῦ νόμος. pecunia fenebris, τὸ δάνειον.
*fēnĕrārĭus, ĭi, ἀ. (fenero) ἀ. τοκιστής.
fēnĕrātīcĭus, (-tius) a, um, δανειστικός.
fēnĕrātĭo, ĭonis, θ. δανεισμός, τοκισμός.
fēnĕrāto, ἐπίρ. ἐπὶ τόκῳ.
fēnĕrātor, ōris, ἀ. δανειστής, τοκιστής. 2) τοκιστής, τοκογλύφος.
fēnĕrātōrĭus, a, um, δανειστικός.
fēnĕrātrix, īcis, θ. ἡ τοκογλύφος, τοκίζουσα.

Digitized by Google

fēnĕro, avi, atum, are, (fenus) δανείζω, τοκίζω. pecuniam, δανείζω χρήματα. 2) κίχρημι, προχειρίζομαι, μεταδίδωμί τι.
fēnĕror, atus sum, ari. (fenus) ταὐτὸ τῷ fenero, δανείζω. τοκίζω. 2) δανείζομαι. pecuniam ab aliquo, χρήματα παρά τινος.
fĕnestella, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ fenestra) θυρίδιον, μικρὰ θυρίς, μικρὰ ὀπή. 2) porta Fenestella, ἡ Φενεστέλλα πύλη. μία τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης. Κύρ. ὄν. Fenestella, ae, ἀ. Φενεστέλλας.
fĕnestra, ae, θ. (φαίνω) φωστήρ, θυρίς, ὀπή.
fĕnestro, avi, atum, are, aliquid, θυρίδα ποιῶ τινι. fenestratus, a, um, θυρίδα εἴτε ὀπὴν ἔχων.
*fĕnestrŭla, ae, θ. (fenestra) μικρὰ θυρίς, μικρὰ ὀπή.
Fenni, ōrum, ἀ. πληθ. Φίννοι, ἔθνος Γερμανίας.
*fensus, a, um, ἴδε fendo. Λ. Γλωσσ.
fēnum, i, ταὐτὸ τῷ foenum.
fēnus, ŏris, ἀρχαϊκ. ĕris, οὐ. (feo) τόκος, διάφορον. pecuniam alicui fenori εἴτε fenore do, δίδωμί τινι χρήματα ἐπὶ τόκῳ, δανείζω τινὶ ἀργύριον. alicui fenus do, ἀποδίδωμί τινι τοὺς τόκους. fenus exerceo, τοκίζω. aliquid fenore accipio, δανείζομαί τι. 2) σπάν. τὸ δάνειον.
*fēnuscŭlum, i, οὐ. (fenus) ὀλίγος τις τόκος.
feo, (φύω) ἄχρηστον θέμα, ἐξ οὗ ἐτυμολογοῦσι τὰ fetus, fecundus, fenum, fenus, femina, femur.
fĕra, ae, θ. ἴδε ferus.
fĕrācĭtas, ātis, θ. εὐφορία, εὐκαρπία.
fĕrācĭter, ἐπίρ. εὐφόρως, εὐκάρπως.
fĕrācĭus, ἐπίρ. συγκρ. εὐφορώτερον, ἀφθονώτερον.
fĕrālis, e, (ἐκ τοῦ θέμ. fer, ἐξ οὗ καὶ τὸ Feronia καὶ τὸ infernus) νεκρικός. carmen ferale, τὸ ἐπιτάφιον μέλος. fērālĭa, ĭum, οὐ. πληθ. τὰ νεκύσια, θανατούσια, ὁ ἐναγισμός. 2) θανάσιμος, θανατηφόρος, ὀλέθριος.
fĕrālĭter, ἐπίρ. θανατηφόρως. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
fĕrax, ācis, (fero) εὔφορος, εὔκαρπος, καρποφόρος. alicujus rei, (σπαν. aliqua re) εὔφορος, πλούσιός τινος.
ferbuncŭlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ fervuncŭlus. Πρισκιανός.
ferctum, ταὐτὸ τῷ fertum.
fercŭlum, i, οὐ. (fero) φορεῖον, φέρετρον, ἐφ' οὗ ἐν πομπαῖς τὰ λάφυρα καὶ αἱ τῶν θεῶν εἰκόνες ἐφέροντο. 2) ἡ τῶν ἐδεσμάτων φορά, ἡ τράπεζα fercula, πληθ. τὰ ἐδέσματα, ἐπιτραπεζώματα, τὰ παρακείμενα.
fĕrē, ἐπίρ. (fero) σχεδόν, πως, που. omnes fere, πάντες που, πάντες σχεδόν. hora fere tertia, σχεδόν τι ἡ τετάρτη ὥρα, ἡ τετάρτη που ὥρα. haec fere, ταῦτά πως. in hunc fere modum, ὧδέ πως, οὕτω πως. 2) ὡς τὰ πολλά, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. 3) non fere multum, οὐ πάνυ πολύ.
Fĕrentānus, a, um, (Ferentum) ἐκ Φερέντου.
fĕrentārĭus, a, um, ἐπίκουρος, ἐπικουρικός. 2) ferentarii, ĭorum, ἀ. πληθ. οἱ ἀκροβολισταί.
Fĕrentīnum, i, οὐ. Φερεντῖνον, πόλις τῆς Λατίνης, ἧς οἱ πολῖται Ferentinates, ĭum, ἀ. πληθ.
Fĕrentīnus, a, um, Φερεντῖνος, ἐκ Φερεντίνου, τοῦ Φερεντίνου. 2) πόλις τῆς Τυρρηνίας, ἡ παρὰ Πτολ. Φερεντία.
Fĕrentum, i, καὶ Fŏrentum, οὐ. πόλις Ἀπουλίας, τανῦν Forenzo.
ferĕŏla, vitis, θ. ἄγνωστον εἶδος ἀμπέλου.
Fĕrĕtrĭus, ĭi, ἀ (ἐκ τοῦ fero ἢ feretrum ἢ καὶ ferio) Φερέτριος, Τροπαιοῦχος, Σκυλοφόρος, Ὑπερφερέτης Ζεύς.
fĕrĕtrum, i, οὐ. (fero) φέρετρον, φορεῖον.
†fērĭa, ae, θ. καὶ
fērĭae, arum, θ. ἑορτάσιμοι, ἄπρακτοι ἡμέραι, ἀργία. feriae Latinae, αἱ κοιναὶ τῶν Λατίνων θυσίαι, ἃς ὁ Δίων Κάσ. καλεῖ ἀνοχάς. forenses, ἡ τῶν δικαστηρίων ἀπραξία. belli, ἡ ἐκεχειρία, ἀνακωχή. 2) σχολή, ἡσυχία, εἰρήνη.
fērĭātĭcus, a, um, (feriae) π. χ. dies feriatici, αἱ ἄπρακτοι, ἀργοὶ ἡμέραι.
fērĭātĭo, ĭonis, θ. σχολή, ἑορτή. Λ τοῦ μεταγ. Λατ.
fērĭatus, a, um, ἴδε ferior.
fērĭcŭlus, a, um, (ferus) ὑπάγροικος.
*fērīnunt, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ feriunt. Φῆστος.
fĕrīnus, a, um, (fera) θήρειος. caro ferina εἴτε ἁπλῶς ferīna, θήρειον κρέας. 2) θηριώδης, ἄγριος.
fĕrĭo, ire, aliquem ἢ aliquid, τύπτω, πλήττω. παίω, βάλλω τινὰ ἤ τι. cornū ferio, κέρατι παίω, κερατίζω. fores, κόπτω τὴν θύραν. murum ariete, παίω, ἀράσσω τὸ τεῖχος τῷ κριῷ. serpens ferit, ὁ ὄφις τύπτει, πλήττει. ferio pede, πλήττω, τύπτω, παίω τῷ ποδί. calce, λακτίζω. aliquem hasta ἢ jaculo. πλήττω, παίω τινὰ δόρατι ἢ ἀκοντίῳ. aliquem gladio, τύπτω, πλήττω, παίω τινὰ μαχαίρᾳ. ferio mare, τύπτω τὴν θάλασσαν ταῖς κώπαις (ἅλα τύπτειν ἐρετμοῖς. Ὁμ.). ferio pectus, πλήττομαι, τύπτομαι, κόπτομαι, παίομαι τὸ στῆθος. res ferit oculos, τὸ πρᾶγμα τύπτει (τυποῖ) τὴν ὄψιν. sol cacumina radiis ferit, ὁ ἥλιος καταλάμπει τὰς κορυφάς, ὁ ἥλιος βάλλει τὰς κορυφάς,

Digitized by Google

ταις ἀκτισι. ferio asses, τυπῶ, κόπτω ἀσσάρια. 2) πλήττω, βάλλω, παίω, κόπτω, καταβάλλω, σφάττω, ἀποκτείνω τινά. 3) ferio foedus, φίλια εἴτε συνθεσίας τέμνω, σπένδομαι, σπονδὰς ποιοῦμαι. 4) παρακρούομαι, ἐξαπατῶ, φενακίζω τινά.

fĕrĭor, atus sum, ari, (feriae) ἀργῶ, σχολάζω.—feriātus, a, um, ἀργός, σχολάζων. a re, σχολάζων τινὸς ἢ ἀπό τινος.

fĕrĭtas, ātis, θ. (ferus) ἀγριότης.

fĕrĭto, are, (θαμιστ. τοῦ fero) φέρω, φορῶ. Ἀμφ. γρ.

ferme, ἐπίρ. (fero) σχεδόν, σχεδόν τι. quindecim ferme, πεντεκαίδεκά που. ferme omnia, πάντα που, σχεδὸν πάντα. in conspectum ferme Africae, εἰς ὄψιν πως τῆς Λιβύης. 2) ὡς τὰ πολλά, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. haud ferme, σπανίως. haud ferme invenias, οὔτ' ἂν εὕροις. 3) non ferme impares, οὐ πάνυ ἀνόμοιοι.

fermentārĭus ἢ fermentātĭcĭus p a n i s, ἔνζυμος ἄρτος. Ἀμφ. γρ.

fermentesco, ĕre, (fermentum) ζυμοῦμαι, ἀραιοῦμαι. Πλίνιος.

fermento, avi, atum, are, (fermentum) aliquid, ζυμῶ. 2) ἀραιῶ τι. terra fermentata, ἀραιὰ γῆ.

fermentum, i, οὐ. (ferveo) ζύμη, ζύμωμα. panis sine fermento, ἄζυμος ἄρτος. 2) ἀραίωσις. terrae, τῆς γῆς. 3) μεταφ. ζέσις, ὀργή. 4) ζῦθος.

fĕro, tŭli, (ἀρχαϊκ. tĕtŭli) lātum, ferre, φέρω. aliquid humeris, φέρω, βαστάζω τι ἐπὶ τῶν ὤμων. argentum ad aliquem, φέρω, κομίζω ἀργύριον πρός τινα. arma contra εἴτε in aliquem, ἐπιφέρω τινὶ ὅπλα. signa in hostem, προσβάλλω τῷ πολεμίῳ, ὁμόσε χωρῶ τῷ πολεμίῳ. sententiam ἢ suffragium, φέρω ψῆφον, ψηφοφορῶ. legem fero, τίθημι, γράφω νόμον. aliquid ad populum, ἀναφέρω τῷ δήμῳ περί τινος. vera, φέρω, ἀγγέλλω ἀληθές. alicui praemia, φέρω, προσφέρω τινὶ βραβεῖα. alicui conditionem, προτείνω τινὶ συνθήκην. alicui luctum, φέρω, παρέχω τινὶ λύπην. opem ἢ auxilium alicui, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινι. ventrem ἢ partum, ἐν γαστρὶ ἔχω, κυοφορῶ. prae me εἴτε aperte fero aliquid, δηλῶ τι. clam fero aliquid, κρύπτω τι. fero gradum in locum, φέρω πόδα εἰς τόπον τινά, βαδίζω ἐπί τι. me fero ad ἢ in locum, εἶμι, βαδίζω ποι. se alicui obviam ferre, ἀντίον τινὶ ἰέναι, ἀπαντᾶν τινι. feror, φέρομαι. stella fertur circa terram, ὁ ἀστὴρ φέρεται περὶ τὴν γῆν. in proelium feror, ὁρμῶ, φέρομαι εἰς τὴν μάχην. nomen fero, ἔχω ὄνομα. rationes fero, ἀπογράφω, καταγράφω λογισμούς. 2) φέρω, ἄγω. via fert ad locum, ὁδὸς φέρει, ἄγει ἐπὶ τόπον. crudelitate, odio, avaritia feror, ὠμότητι, μίσει, φιλαργυρίᾳ φέρομαι, ἄγομαι. 3) fero et ago, φέρω καὶ ἄγω. res sociorum, τὰ τῶν συμμάχων. urbem, φέρω, καὶ ἄγω πόλιν, λεηλατῶ πόλιν. 4) φέρω, ἐκφέρω. terra fert fruges, ἡ γῆ φέρει καρπόν. arbor fert, τὸ δένδρον φέρει, καρποφορεῖ. 5) φέρω, φέρομαι, κομίζομαι, λαμβάνω. victoriam ex aliquo, κομίζομαι νίκην ἔκ τινος, ἀπό τινος. primas, φέρω, φέρομαι τὰ πρῶτα. fructum, pretium, κομίζομαι, λαμβάνω καρπόν, μισθόν. 6) φέρω, ὑπομένω, ἀνέχομαι. fero aliquid aequo animo, leviter, modice, fortiter, graviter, moleste, aegre, κτλ. φέρω τι πρᾴως, κούφως, ῥᾳδίως, γενναίως, βαρέως, χαλεπῶς, πικρῶς. non fero, οὐκ ἀνέχομαι, οὐχ ὑπομένω, οὐκ ἐῶ. 7) φέρω, φάσκω, θρυλλῶ. se oriundum ab Alexandro ferens, Ἀλεξάνδρου ἀπόγονος εἶναι φάσκων. ferunt ἢ fertur, φέρεται, λέγουσι, θρυλλεῖται. ut fertur ἢ ut ferunt, ὥς φασι. 8) prout res fert, ὥσπερ τὸ πρᾶγμα φέρει. cum res ipsa feret, ὅταν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ (φέρῃ) ἐνέγκῃ τὸν καιρόν, ὅταν ὁ καιρὸς τοῦ πράγματος ἔλθῃ. si res ita tulisset, εἰ οὕτω τύχοι, εἰ οὕτω ξυνενέγκοι. tempora rei publicae ita ferunt, οὕτως ἔχουσιν οἱ τῆς πολιτείας καιροί. ut mea fert opinio, ὡς ἡ ἐμὴ γνώμη. animus fert, θυμὸς ἄγει με, ἐθέλω.

fĕrōcĭa, ae, θ. (ferox) θρασύτης, θαρραλεότης, θάρρος. 2) θρασύτης, αὐθάδεια, ἀγερωχία, θράσος. 3) ἀγριότης.

fĕrōcĭo, ire, θρασύνομαι. 2) ἀγριαίνομαι, μαίνομαι.

fĕrōcĭtas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ ferocia.

fĕrōcĭter, ἐπίρ. θρασέως, θαρραλέως. 2) θρασέως, αὐθαδῶς, ἀγερώχως, καταφορικῶς.

fĕrōcŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ ferox) θρασύς, αὐθάδης. Λ. σπ.

Fĕrōnĭa, ae, θ. (ἐκ τοῦ θέμ. fer, ὅθεν τὸ feralis) Φηρωνία, Φερωνία, Τυρρηνικὴ θεά, ἡ Ἀνθηφόρος, Φιλοστέφανος, Φερσεφόνη.

fĕrox, ōcis, (ferus) θρασύς, θαρραλέος, γενναῖος. 2) θρασύς, αὐθάδης, ἀγέρωχος, ἀκόλαστος, καταφορικός. viribus, θρασυνόμενος, πεποιθὼς τῇ δυνάμει. mentis, θρασύφρων. linguae, θρασύστομος, θρασύγλωττος. 3) ἄγριος, ὠμός.

ferrāmentārĭus, ĭi, ἀ. (ferramentum) σιδηρουργός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

ferrāmentum, i, οὐ. σιδήριον, σιδήρωμα, σιδηροῦν σκεῦος, σιδηροῦν ἐργαλεῖον, σιδηροῦν ὄργανον, ὅπλον, κτλ.

ferrārĭa, ae, θ. ἴδε ferrarius ἐν τέλει.

Digitized by Google

ferrārĭārius, ĭi, ἀ. ὁ ἐν μεταλλείῳ σιδήρου ἐργαζόμενος. Ἐπιγρ.
ferrārĭus, a, um, σιδηρικός. ferrarius faber καὶ ἁπλῶς ferrarius, ĭi. ἀ. ὁ σιδηρουργός, σιδηρεύς.—ferraria officina, τὸ σιδηρουργεῖον, σιδηρεῖον. ferraria, ae, θ. μεταλλεῖον σιδήρου, σιδηρωρυχεῖον. 2) ἡ σιδηρῖτις. φ.
ferrātĭlis, e, σιδηροδέσμιος.
ferrātus, a, um, σιδηρόδετος. orbes rotarum, σιδηρόδετοι κύκλοι τροχῶν. ferratus servus, σιδηροδέσμιος δοῦλος. ferrati, ἀ. πλ. (ὑπον. milites) οἱ σιδηροθώρακες. 2) σιδηροῦς. ferrata legio, τὸ σιδηροῦν στρατόπεδον, (ὄνομα λεγεῶνος). Δίων. Κάσ. 55, 23.
ferrĕa, ae, θ. λίσγος (μᾶλλον ἢ δίκρανον). Κάτων.
ferrĕŏla, ae, ἀμφ. γρ. ἀντὶ τοῦ fereola, ὅπερ ἴδε.
ferrĕus, a, um, σιδηροῦς, σιδηρότευκτος. 2) μεταφ. σιδηροῦς, ὠμός, ἀναίσθητος, σκληρός. ferreus somnus, ὁ παρ' Ὁμήρῳ χάλκεος ὕπνος, τουτέστιν ὁ θάνατος. 3) σιδηροῦς, ἀδαμάντινος, ἀκλόνητος.
*ferricrĕpĭnus, a, um, (ferrum-crepo) κωμικὴ λέξις, οἷον· σιδηρόκροτος.
ferrĭfŏdīna, ae, θ. (ferrum fodio) σιδήρου μέταλλα, σιδηρωρυχεῖον.
ferrĭtĕrĭum, ĭi, οὐ. (ferrum-tero) κωμ. λέξις, οἷον· σιδηροτριβεῖον, τουτέστι· δεσμωτήριον.
ferrĭtĕrus, i, ἀ. (ferrum-tero) σιδηροδέσμιος.
*ferrĭtrĭbax, ācis, ἀ. (ferrum-τρίβω) ταὐτὸ τῷ ferriterus.
*ferrūgĭnans, ntis, (ferrugo) σιδηρίζων.
ferrūgĭnĕus, a, um, ἰόεις, ἰώδης, ὄρφνινος. 2) σιδηρίζων.
ferrūgĭnus, a, um, ταὐτὸ τῷ ferrugineus.
ferrūgo, ĭnis, θ. (ἐκ τοῦ ferrum, ὡς aerugo ἐκ τοῦ aes) ἰὸς σιδήρου. 2) ἰῶδες χρῶμα, τὸ φαιόν, τὸ ὄρφνινον. 3) τὸ ὄρφνινον, εἶδος πορφύρας.
ferrum, i, οὐ. σίδηρος. μεταφ. ὁ σίδηρος, ἡ σκληρότης. 2) ὅ,τι σιδήρου πεποίηται, σιδήρωμα, σιδηροῦν σκεῦος, ὄργανον, ἐργαλεῖον, ὅπλον κτλ. urbes et agros ferro atque igni vastare, τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν τέμνειν καὶ καίειν.
ferrūmen, ĭnis, οὐ. (ferrum) κόλλα. 2) ἰός.
ferrūmĭnātĭo, ĭōnis, θ. στέγνωσις, κόλλησις.
ferrūmĭno, avi, atum, are, (ferrumen) aliquid, στεγνῶ, συστεγνῶ, κολλῶ τι.
fertĭlis, e, (fero) εὔφορος, εὔκαρπος, κάρπιμος. ager fertilis fructuum ἢ frugibus, ἀγρὸς εὔφορος καρπῶν. populus auri ἢ auro fertilis, ἔθνος χρυσοῦ πλούσιον, ἄφθονον χρυσὸν ἔχον. μεταφ. fertile pectus, γόνιμος νοῦς. 2) καρποφόρος, ἀφθονίαν παρέχων.
fertĭlĭtas, ātis, θ. (fertilis) ἐπὶ ἀγρῶν καὶ φυτῶν· εὐφορία, εὐκαρπία, καρποφορία, ἀφθονία. 2) ἐπὶ ζώων καὶ ἀνθρώπων· εὐτοκία, εὐγονία, τὸ γόνιμον. 3) μεταφ. fertilitas artis, τὸ γόνιμον τῆς τέχνης.
*fertĭlĭus, ἐπίρ. συγκρ. εὐφορώτερον.
fertor, ōris, ἀ. ὁ προσφέρων τοῖς θεοῖς fertum, ὅπερ ἴδε. Οὐάρρων. Λ. Γλωσσ.
fertōrĭus, a, um, (fero) φορητός. sella fertoria εἴτε fertorium, ĭi, οὐ. φορεῖον. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fertum εἴτε ferctum, i, οὐ. πέλανος, πόπανον.
fertus, a, um, ταὐτὸ τῷ fertilis.
fĕrŭla, ae, θ. νάρθηξ (φυτόν). 2) ῥάβδος, κλών. βλάστημα.
fĕrŭlācĕus, a, um, ναρθήκινος. 2) ναρθηκώδης.
fĕrŭlāgo, ĭnis, θ. ναρθηκία. φ.
fĕrŭlĕus, a, um, ναρθήκινος.
fĕrus, a, um, (θήρ, Αἰολ. φήρ) ἄγριος. fera bestia εἴτε ἁπλῶς fera, ἄγριον ζῶον, θηρίον. fera oliva, ἡ ἀγρία εἴτε ἀνήμερος ἐλαία, ἡ ἀγριελαία. ferus ager, ἀγεώργητος ἀγρός. ferus, i, ἀ. ὁ θήρ, τὸ θηρίον. 2) μεταφ. ἄγριος, θηριώδης. ferus visu, δεινὸς ἰδεῖν.
fervĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (ferveo-facio) aliquid, ζέω, πυρῶ τι. fervefactus, a, um, ζεστός.
ferventer, ἐπίρ. διαπύρως, θερμῶς.
fervĕo καὶ fervo, fervi καὶ ferbŭi, ēre καὶ ĕre, (θερέω) ζέω. 2) μεταφ. ζέω, διάπυρος, θερμός εἰμι. fervo facere, θερμῶς ἐπιθυμῶ ποιεῖν.—fervens, ζεστός, διάπυρος. 3) ferveo aliqua re, ζέω τινός, μεστός τινός εἰμι.
fervesco καὶ ἀρχαϊκ. fervisco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ ferveo) ἀναζέω, ζεστός, διάπυρος γίγνομαι.
fervĭde, ἐπίρ. διαπύρως, θερμῶς.
fervĭdus, a, um, (ferveo) ζεστός, διάπυρος. μεταφ. ζέων, διάπυρος, θερμός.
fervo, ĕre, ἴδε ferveo.
fervor, ōris, ἀ. (fervo) ζέσις. 2) καῦσις, καύσων. 3) τὸ διάπυρον, ἡ θερμότης (τῆς ψυχῆς, τῶν παθῶν).
fervuncŭlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ furunculus. Πρισκιανός.
Fescennĭa, ae, θ. καὶ Fescennium, ĭi, οὐ. Φασκένιον, πολίχνιον Τυρρηνίας. Fescennīnus, a, um, τοῦ Φασκενίου, ἐκ Φασκενίου. Fescennīni versus εἴτε ἁπλῶς Fescennini, ἀ. πληθ. εἴτε Fescennina, οὐ. πληθ. ἀσελγῆ καὶ σκωπτικὰ ᾄσματα, οἷς ἐν γάμοις μάλιστα ἐχρῶντο, εἴτ' ἐκ Φασκενίου ὀνομα-

Digitized by Google

θέντα, εἴτ' ἐκ τοῦ fascinus. Ἴδε Παῦλ. διάκ. σελ. 85.
Fescenninĭcŏla, ae, θ. ἡ ἐν Φασκενίῳ οἰκοῦσα καὶ χαίρουσα τοῖς ἐκεῖ ᾄσμασι.
Fessōnĭa, ae, θ. (fessus) θεά τις τῶν καμόντων ἐπίκουρος.
*fessŭlus, a, um, ὑποκορ. τοῦ fessus.
fessus, a, um, (fatiscor) κατάπονος, κατάκοπος, ἀπειρηκώς. aliqua re, καὶ σπανιώτερον παρὰ ποιηταῖς· alicujus, ἀπειρηκὼς ὑπό τινος. fessus sum plorando, loquendo, ἀπείρηκα δακρύων, λέγων. fessus annis ἢ aetate, γήρᾳ ἀπειρηκώς, ὑπέργηρως. 2) κάμνων, ἀσθενής, νοσῶν. fessae res, νοσοῦντες, ἄθλιοι, ταλαίπωροι καιροί.
*festālis, e, καὶ
*festātus, a, um, ἑορταστικός.
festĭce, ἐπίρ. εὐθύμως.
festīnābundus, a, um, σπευστικός, σπεύδων, ἐπειγόμενος.
festīnanter, ἐπίρ. διὰ σπουδῆς, ταχέως.
festīnantĭa, ae, θ. σπουδή, ἔπειξις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
festīnāte, ἐπίρ. διὰ σπουδῆς, ταχέως.
festīnātim, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ festinate.
festīnātĭo, ĭōnis, θ. σπουδή, ἔπειξις.
*festīnāto, ταὐτὸ τῷ festinate.
festīne, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ festinanter.'Αμφ.γρ.
festīnis, e, σπάν. ἀντὶ τοῦ festinus.
festīno, avi, atum, are, σπεύδω, ἐπείγομαι. in provinciam, καταταχῶ, σπεύδω εἰς τὴν ἐπαρχίαν Παροιμ. festina lente, σπεῦδε βραδέως. festino migrare, σπεύδω πορεύεσθαι. 2) aliquid, σπεύδω, ταχύνω τι. fugam, σπεύδω τὴν φυγήν, σπεύδων φεύγω. res festinatur, διὰ σπουδῆς, ταχέως γίγνεταί τι. festinatus, a, um, διὰ σπουδῆς γενόμενος, σπευστός.
festīnus, a, um, σπευστικός, σπεύδων. Λ. ποιητ.
festīve, ἐπίρ. κομψῶς, χαριέντως.
festīvĭtas, ātis, θ. κομψότης, χάρις, ἀστειότης, τὸ εὔχαρι. 2) ἑόρτασμα, ἑορτασμός, ἑορτή.
festīvĭter, ἐπίρ. κομψῶς, χαριέντως.
festīvus, a, um, (festum) κομψός, χαρίεις, νόστιμος. 2) προσφιλής, κεχαρισμένος.
festra, ae, θ. (fenestra) θυρίδιον.
festūca, ae, θ. κάρφος, κάλαμος ἀχύρου. 2) κάρφος, καρφίς, ἣν τοῖς σώμασι τῶν ἀπελευθερουμένων ἐπέβαλλον. 3) ὁ αἰγίλωψ, (βοτάνη).
festūcārĭus, a, um, ὁ ἀφοσιώσεως ἕνεκα γιγνόμενος. Ἴδε Γελλ. 20, 10.
festūcŭla, ae, θ. καρφίον, καλάμιον.
festum, i, ού. ἴδε festus.
festus, a, um, ἑόρτιος, ἑορταστικός, ἑορτάσιμος. dies festus, ἀ. ἢ festum, i, ού. ἡ ἑορτή. dies festos celebrare, ἑορτὰς ἑορτάζειν. 2) festus dies! φίλτατε! κεχαρισμένε! Κύρ. ὄν. Festus, i, ἀ. Φῆστος.
Fesulae, Fesulanus, ἴδε Faesulae, κτλ.
fētĭālis, is, ἀ. (ἐκ τοῦ foedus ἢ fides) εἰρηνοποιός. legatus fetialis καὶ συνηθ. fetiales, ἀ. πληθ. οἱ φιτιάλιοι, φητιαλεῖς. οὕτως ἐλέγοντο παρὰ Ῥωμαίοις οἱ σπονδοφόροι εἴτε εἰρηνοδίκαι. jus fetiale, τὰ τοῦ πολέμου δίκαια, οἱ τοῦ πολέμου νόμοι.
fētĭdus, ταὐτὸ τῷ foetidus.
fētĭfer, a, um, (fetus-fero) γόνιμος, γονοποιῶν.
fētĭfĭco, are, (fetus-facio) νεοττεύω, νεοττοποιῶ, τίκτω.
*fētĭfĭcus, a, um, (fetus-facio) γόνιμος.
fēto, are, (fetus) λοχεύω, νεοττεύω, νεοττοποιῶ, τίκτω. 2) γονοποιῶ.
fētōsus, a, um, (fetus) εὔτοκος, πολύτοκος.
fētŭōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ fetosus.
fētūra, ae, θ. (fetus) κύησις. 2) γόνος, γέννημα, λόχευμα.
fētūrātus, a, um, (fetus) ἔγκυος.
fētus ἢ foetus, ūs, ἀ. (ἐκ τοῦ θέματος FEO=φύω) γονή, γόνος, γέννημα. oratorum fetus, ῥητόρων φορά. 2) γέννησις, τόκος.
fētus ἢ foetus, a, um, ἔγκυος, ἐγκύμων. μεταφ. aliqua re, ἐγκύμων τινός, μεστός τινος. 2) τετοκώς, τεκών. lupa feta, τετοκυῖα λύκαινα.
fetūtīna, ae, θ. ταὐτὸ τῷ foetutina.
fex, ταὐτὸ τῷ faex.
fi! fi! φεῦ; ἐπιφών. ἐπὶ κακοσμίας.
fi, προστακτ. τοῦ fio.
fĭber, bra, brum, ἀρχαϊκ. ὁ ἐν τοῖς ἄκροις. Οὐάρρων. Φῆστος.
fĭber, bri, ἀ. κάστωρ.
fibla, ταὐτὸ τῷ fibula.
fĭbra, ae, θ. ἴς. fibrae, αἱ ἶνες (τῶν ζώων καὶ φυτῶν). 2) κατ' ἐξοχήν· ὁ λοβὸς τοῦ ἥπατος, ἐξ οὗ οἱ ἱεροσκόποι ἐμαντεύοντο. 3) τὰ σπλάγχνα.
*fĭbrātus, a, um, (fibra) ἰνώδης, τριχώδης.
Fibrēnus, i, ἀ. ποταμὸς τῆς Λατίνης.
fibrīnus, a, um, (fiber) καστόρειος.
fĭbrum, τὸ ἄκρον, ἴδε fiber, 1.
fībŭla, ae, θ. περόνη, πόρπη, ἐνετή. 2) ἐν τῇ ἰατρικῇ· ὁ ἀγκτήρ 3) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ὁ ἁρμός, ἡ περόνη.
fībŭlātĭo, ĭōnis, θ. (fibula) ἡ διὰ περονῶν ἢ ἁρμῶν συναφή.
*fībŭlātus καὶ fibŭlātōrĭus, a, um, (fibula) περόνας ἔχων.
fībŭlo, avi, atum, are, aliquid, συνδέω, συνάπτω τι.
Ficāna, ae, θ. πολίχνιον τῆς Λατίνης, ἡ Φικαναίων πόλις, παρὰ Διον. Ἁλικ.

Digitized by Google

fīcārĭa, ae, θ. ὁ συκών. Ἔτι Φικαρία νῆσος πρὸς νότον τῆς Σαρδοῦς.
fīcārĭus, a, um, (ficus) τῶν σύκων.
fīcātum, i, οὐ. ὕπον. jecus ἔδεσμά τι συκωτόν. (ἧπαρ σύκοις μεστόν).
fīcēdŭla, ae, θ. συκαλίς (πτηνόν).
fīcēdŭlenses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ τὰς συκαλίδας θηρεύοντες.
fīcētum, i, οὐ. συκών.
fīcĭtas, ātis, θ. (ficus) σύκων ἀφθονία.
fīcĭtor, ōris, ἀ. (ficus) συκολόγος, συκουρός (ὄνομα κωμῳδίας Νοουίου).
fīcŭlĕa, ae, θ. ταὐτὸ τῷ ficulea, 1.
fīcōsus, a, um, (ficus) συκόπρωκτος.
ficte, ἐπίρ. (fingo) πεπλασμένως.
fictĭcĭus, (-tĭus), a, um, (fictus) πλαστός, ποιητός.
fictĭle, is, οὐ. ἴδε fictilis.
fictĭlĭārĭus, ĭi, ἀ. κεραμεύς, ὀστρακοποιός.
fictĭlis, e, (fingo) κεραμοῦς, κεράμειος. fictile, is, οὐ. κεράμιον, κέραμον, τὸ κεραμοῦν σκεῦος.
fictĭo, ĭōnis, θ. (fingo) πλάσις, διάπλασις, ποίησις. nominum, ἡ ὀνοματοποιΐα. personae, ἡ προσωποποιΐα, ὑπόθεσις.
fictĭlĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ ficticius.
fictor, ōris, ἀ. (fingo) πλάστης. fandi fictor, ὁ λογοδαίδαλος, λογοποιός.
fictrix, īcis, θ. (fictor) πλάστρια, πλάστις.
fictum, i, οὐ. ἴδε fingo.
fictum, ἐπίρ. ψευδῶς.
fictūra, ae, θ. (fingo) πλάσις.
fictus, a, um, ἴδε fingo.
*fīcŭla, ae, θ. (ficus) συκάριον, συκίδιον.
fīcŭlĕa, ae, θ. πάσσαλος ἐκ συκῆς.
Fīcŭlĕa εἴτε Ficulnĕa, ae, θ. πόλις τῆς Σαβίνης, ἧς οἱ πολῖται Ficolenses καὶ Ficulĕates, ĭum, ἀ. πληθ. Φικόλνεοι.
†fīculnĕa, ae, θ. συκῆ.
fīculnĕus, a, um, (ficus) σύκινος.
fīculnus, a, um, ταὐτὸ τῷ ficulneus.
fīcus, i καὶ ūs, θ. συκέα, συκῆ. 2) σῦκον. 3) σῦκον, σύκωμα, σύκωσις (νόσος).
†fīdāmen, ĭnis, οὐ. (fido) θάρρος.
*fīdēbo, ἀρχαϊκ. μέλλων ἀντὶ fidam ἐκ τοῦ fido.
†fĭdēdictor, ōris, ἀ. (fides-dico) ἐγγυητής.
fĭdēĭcommissārĭus, a, um, (fideicommissum) διὰ διαθήκης πιστευθείς. 2) fideicommissarius, ĭi, ἀ. διὰ τῆς ἐν διαθήκῃ πιστεύσεως λαβών, ὁ ἐπὶ πιστεύσει κληρονομήσας.
fĭdēĭcommissum, ἴδε fideicommitto.
fĭdēĭcommitto, īsi, issum, ĕre, (fides-committo) alicui, (εἴτε ab aliquo) ut—, διὰ διαθήκης πιστεύω τινί τι. fideicommissum, i, οὐ. τὸ ἐν διαθήκῃ πιστευθέν, ἡ πιστευτὴ κληρονομία.

fĭdējŭbĕo, ssi, ssum, ēre, (fides-jubeo) εἴτε fide jubeo, ἐγγυῶμαι.
fĭdējussĭo, ĭōnis, θ. (fidejubeo) ἐγγύη, ἐγγύησις.
fĭdējussor, ōris, ἀ. (fidejubeo) ἐγγυητής.
fĭdējussōrĭus, a, um, ἐγγυητικός.
fĭdēle, σπάν. ἀντὶ τοῦ fideliter.
fĭdēlĭa, ae, θ. κέραμον, κεράμιον, χύτρα.
fĭdēlis, e, (fides) πιστός. alicui (σπάν in aliquem), πιστός τινι. fidelis, is, ἀ. ὁ πιστός. 2) βέβαιος, στερεός, ἰσχυρός. Κύρ. ὄν. Fidēlis, is, ἀ. Φιδήλιος καὶ Φιδέλιος, ὡς τὸ Ἑλ. Πίστος.
fĭdēlĭtas, ātis, θ. πιστότης, πίστις.
fĭdēlĭter, ἐπίρ. πιστῶς, μετὰ πίστεως. 2) βεβαίως, καλῶς.
Fĭdēnae, arum, πληθ. καὶ Fidēna, ae, ἑν. θ. αἱ Φιδῆναι, ἡ Φιδήνη, πόλις τῆς Σαβίνης. Fidēnas, ātis, Φιδηναῖος καὶ Φιδηνάτης. Fidenātes, um, ἀ. Φιδηναῖοι.
fĭdens, ἴδε fīdo.
fĭdenter, ἐπίρ. θαρρούντως, τεθαρρηκότως, θαρραλέως.
fĭdentĭa, ae, θ. (fido) θαρραλεότης, θάρρος.
Fĭdentĭa, ae, θ. Φιδεντία, πόλις τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ Πάδου Κελτικῆς, ἧς οἱ πολῖται Fidentini.
fĭdēprōmissor, ōris, ἀ. πιστικελευστής (παρὰ Βυζαντινοῖς). Λ. Γλωσσ
fĭdēprōmitto, ĕre, ἐγγυῶμαι.
fĭdes, ĕi, (ἀρχαϊκ. fide) θ. (πείθω) πίστις, (τὸ πιστεύειν καὶ τὸ πιστεύεσθαι). fidem habeo alicui, πιστεύω τινί. mihi fides apud aliquem est, πιστεύομαι παρά τινι εἴτε ὑπό τινος. do fidem verbo, πιστεύω τῷ λόγῳ. litterae fidem habent, ἡ ἐπιστολὴ ἀξιόπιστος, ἀξιόχρεώς ἐστιν. alicui rei fidem facio, πίστιν παρασκευάζω τοῖς λεγομένοις, πιστοποιῶ τι. per fidem fallo aliquem, ἀπατῶ τὸν πιστεύοντά μοι. 2) ἐπὶ ἐμπορικῶν χρηματισμῶν κτλ. πίστις. fides concidit, ἡ πρὸς ἀλλήλους πίστις ἐκλείπει. 3) πίστις, πιστότης, (τὸ πιστὸν εἶναι). fidem teneo, πιστός εἰμι. fides Aeduorum erga populum Romanum, ἡ τῶν Αἰδούων πρὸς τοὺς Ῥωμαίους πίστις. homini non est fides, ὁ ἄνθρωπος ἄπιστός ἐστι. bona fide, ἀδόλως, ἀκάκως. fides mala, ἡ ἀπιστία, ὁ δόλος. 4) πίστις, τὰ πιστά, ὑπόσχεσις. fidem do alicui, πίστιν, πίστεις, τὰ πιστὰ δίδωμί τινι. fidem servo, in fide maneo, φυλάττω τὴν πίστιν. fidem exsolvo, ἐκπληρῶ τὴν ὑπόσχεσιν. fidem solvo, frango, violo, λύω, ἀθετῶ τὴν πίστιν. fide alicujus, πίστει τινός. fidem publicam alicui do, τὰ πιστὰ ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας, (ἀσφάλειαν, ἄδειαν) δίδωμί τινι. 5) πίστις, προστασία, βοήθεια. se in

Digitized by Google

fidem victoris committere, permittere, tradere, in fidem victoris venire, ἐγχειρίζειν εἴτε διδόναι ἑαυτοὺς εἰς πίστιν εἴτε ἐπιτροπὴν τοῦ νικητοῦ, τὴν ἐπιτροπὴν περὶ ἑαυτῶν τῷ κρατοῦντι διδόναι, πάντα τὰ καθ' ἑαυτούς τινι ἐπιτρέπειν. alicujus fidem imploro, ἱκετεύω τινὶ βοηθῆσαί μοι, προστρέπομαί τινι. pro deum atque hominum fidem! πρὸς θεῶν καὶ ἀνθρώπων!
fīdes ἢ fīdis, is, θ. συνηθ. fides, ium, πληθ. χορδή. (σφίδη, χορδή. Ἡσύχ. Πρβλ. τὰ σφάλλω, σφενδόνη, τοῖς fallo, funda). 2) ψαλτικὸν ὄργανον, λύρα, κιθάρα, ψαλτήριον. fidibus canere, ψάλλειν. fidibus scire, ἐπίστασθαι ψάλλειν. Οὕτω καὶ fidibus discere, docere. 3) fīdes εἴτε fīdis, θ. ἡ λύρα (ἄστρον).
fīdĭcen, ĭnis, ἀ. (fides-cano) ψάλτης.
fīdĭcĭna, ae, θ. (fidicen) ψάλτρια.
*fīdĭcĭnārĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ fidicen. Λ. Γλωσσ.
fīdĭcĭnĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ fidicinus.
fīdĭcĭno, are, (fides-cano) ψάλλω.
fīdĭcĭnus, a, um, (fidicen) ψαλτικός.
fīdĭcŭla, ae, θ. (fides) μικρὸν ψαλτήριον. 2) ἡ λύρα (ἄστρον). 3) fidiculae, ārum, θ. πληθ. τὰ σχοινία τῆς στρέβλης, βασανιστήρια σχοινία.
*fīdĭcŭlārĭus, a, um, σχοινόπλεκτος, σχοινοειδής, συνεστραμμένος.
fīdis, ταὐτὸ τῷ fides, is.
fīdissĭme, ἐπίρ. ὑπερθ. πιστότατα.
Fīdĭus, ĭi, ἀ. συνήθως Deus Fidius, Ζεὺς Πίστιος, κατ' ἄλλους δὲ ὁ Ἡρακλῆς. aedes Dei Fidii, ὁ ναὸς τοῦ Πιστίου Διός. me dius fidius εἴτε medius fidius! νὴ Δία! ναὶ μὰ τὸν Δία!
fīdo, īsus sum, ĕre, alicui ἢ aliquo, (πείθω) πέποιθά τινι, θαρρῶ τινι ἢ ἐπί τινι.—fidens, ntis, θαρρῶν, θαρραλέος.—fisus, a, um, πεποιθώς, θαρρῶν.
fīdūcĭa, ae, θ. (fido) θάρρος, θαρραλεότης, πεποίθησις. fiduciae plenus, θάρρους μεστός, εὐθαρσής. fiducia virium, τὸ ἐπὶ ταῖς δυνάμεσι θάρρος. fiducia tui (σπαν. tua), ἡ ἐν σοὶ πεποίθησις, ἡ πρὸς σὲ πίστις. 2) παραθήκη, παρακαταθήκη.
†fīdūcĭālĭter, ἐπίρ. θαρροῦντως, πεποιθότως.
fīdūcĭārĭus, a, um, παρακατατεθείς
fīdūcĭo, avi, atum, are, (fiducia) παρακατατίθεμαι.
fīdus, a, um, πιστός, βέβαιος.
*fidustus, a, um, (fides ἢ fidus) λίαν πιστός. Φῆστος.
figlīna ἢ fĭgŭlīna, ae, θ. ἡ κεραμεία. 2) κεράμιον.
figlīnārĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ figularius.
figlīnum, i, οὐ. ἴδε figlīnus ἐν τέλει.
figlīnus, a, um, (figulus) κεραμεικός, κεράμειος. creta figlina, ἡ κεραμῖτις γῆ. figlinae, arum, θ. πληθ. ἡ κεραμεία, τὸ κεραμεῖον. figlinum, i, οὐ. κεράμιον, κέραμον, τὸ κεραμοῦν σκεῦος.
figmen, ĭnis, οὐ. (fingo) ταὐτὸ τῷ figmentum.
figmentum, i, οὐ. (fingo) πλάσμα.
fīgo, xi, xum, ĕre, (συγγεν. τῷ ΠΗΓΩ ἢ σφίγγω) πήγνυμι. clavum, πήγνυμι ἧλον. aliquem in cruce εἴτε cruci, ἀνασταυρῶ, σταυρῶ τινα. cuspidem in terra εἴτε in terram, πήγνυμι τὴν αἰχμὴν ἐν τῇ γῇ, ἐμπήγνυμι τὴν αἰχμὴν τῇ γῇ. oculos in terram ἢ solo, ἀτενίζομαι τὴν γῆν (κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξαι). gradus, ἐπέχω τὸ βάδισμα, ἐφίσταμαι. leges, προγράφω νόμους. sedem, ἱδρύω κατοικίαν aliquem telo, βέλει τιτρώσκω, νύττω τινά. decretum fixum, ἔμπεδον, μόνιμον δόγμα. astra fixa, οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες.
fĭgŭlāris, e, (figulus) κεραμεικός. rota figularis, ὁ κεραμεικὸς τροχός. creta figularis, ἡ κεραμῖτις γῆ.
fĭgŭlārĭus, ĭi, ἀ. κεραμεύς. Λ. Γλωσσ.
†fĭgŭlātĭo, ĭōnis, θ. διάπλασις.
fĭgŭlātor, ōris, ἀ. κεραμεύς. Λ. Γλωσσ.
fĭgŭlātŭrĭo, ire, μιμοῦμαι τὸν (Νιγίδιον) Φιγοῦλον, φιγουλίζω. Ἀσίνιος παρὰ Κοϊντιλιανῷ.
*fĭgŭlātus, (Figulus) Φιγοῦλος γεγενημένος.
fĭgŭlīnus, a, um, ταὐτὸ τῷ figlinus.
fĭgŭlo, avi, atum, are, κεραμεύω, πλάττω.
fĭgŭlus, i, ἀ. (fingo) κεραμεύς. 2) πηλοπλάθος. Κύρ. ὄν. Figulus, i, ἀ. Φίγολος, Φίγλος.
fĭgūra, ae, θ. (fingo) πλάσις, διάπλασις, διατύπωσις. formae figura, ἡ τῆς μορφῆς διάπλασις. 2) μορφή, εἶδος, σχῆμα, τύπος. homo figurā venustā, ἄνθρωπος εὔμορφος, εὐειδής. 3) εἴδωλον, φάντασμα. 4) ἐν τῇ ῥητορικῇ· τὸ σχῆμα. 5) ἐν τῇ γραμματικῇ· τὸ σχῆμα, ὁ τύπος. 6) σχῆμα, (τὸ ὑβριστικὸν ἢ σκωπτικὸν σχῆμα) αἴνιγμα, σκῶμμα.
fĭgūrālĭtas, ātis, θ. τὸ ἐσχηματισμένον, σχηματότης. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fĭgūrālĭter, ἐπίρ. ἐσχηματισμένως, τροπικῶς.
†fĭgūrantĭa, ae, θ. ἡ διὰ τρόπων (σχημάτων) ἀπαγγελία (;) Αὐγουστῖνος.
fĭgūrāte, ἐπίρ. ἐσχηματισμένως, τροπικῶς. figuratius pungo aliquem, εἰκονικώτερον κεντῶ, αἰνίττομαί τινα.
fĭgūrātĭo, ĭōnis, θ. πλάσις, διάπλασις, σχηματισμός. 2) φαντασία, φάντασμα. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ· τὸ σχῆμα. 4) ἐν τῇ γραμματικῇ· τὸ σχῆμα, ὁ τύπος.
fĭgūrātīve, ἐπίρ. εἰκονικῶς.
fĭgūrātīvus, a, um, εἰκονικός.
fĭgūrāto, ταὐτὸ τῷ figurate.

Digitized by Google

fĭgūrātor, ōris, ἀ. πλάστης.
fĭgūro, avi, atum, are, (figura) aliquid, σχηματίζω, πλάττω, διαπλάττω τι. 2) aliquid mihi εἴτε ἁπλῶς aliquid, φαντάζομαί τι. 3) figuro orationem, σχηματίζω, σχήματι κοσμῶ τὸν λόγον. oratio figurata, λόγος ἐσχηματισμένος.
*fii, ἀρχαῖος παρακείμ. τοῦ fio. Πρισκιανός.
fīlāmen, ĭnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ flamen, 1.
*fīlātim, ἐπίρ. (filum) κατὰ μίτον, κατὰ λεπτόν.
fīlĭa, ae, θ. θυγάτηρ.
fīlĭālis, e, υἱικός.
fīlĭaster, tri, ἀ. καὶ fīlĭastra, ae, θ. πρόγονος ἢ γαμβρός, προγόνη ἢ νύμφη. Ἐπιγρ.
†fīlĭātio, iōnis, θ. ἡ τοῦ υἱοῦ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπόρευσις.
fĭlĭcātus, a, um, (filix) πτέρισι κεκοσμημένος.
fĭlĭcētum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ filictum.
fĭlĭcīna, ae, θ. εἶδος βοτάνης (ἴσως ταὐτὸ τῷ filicula ?)
*fĭlĭcōnes, um, ἀ. πληθ. (filix) ἄνθρωποι μηδαμινοί. Φῆστος.
fĭlictum, i, οὐ. (filix) τόπος πτερίδων μεστός.
fĭlĭcŭla, ae, (filix) πολυπόδιον (βοτάνη).
*fīlĭe, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ fili, κλητική. Ἀνδρόνικος.
†fīlĭĕtas, ātis, θ. υἱότης.
fīlĭŏla, ae, θ. (filia) θυγάτριον.
fīlĭŏlus, i, ἀ. (filius) υἱίδιον.
fīlĭus, ĭi, ἀ. υἱός. 2) filii, πληθ. ἐνίοτε τὰ τέκνα. 3) μεταφ. filius fortunae, παῖς τῆς τύχης.
fĭlix, ĭcis, θ. πτέρις.
fīlo, are, κλώθω. μεταφ. ἀνεπαισθήτως ἐνεργεῖν. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fīlum, i, οὐ. (σπαν. fīlus, i, ἀ.) νῆμα, μίτος. filum deduco ἢ traho, κλώθω νῆμα. παροιμ. res filo pendet, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵσταται τὸ πρᾶγμα. 2) ὅ,τι ἔοικε νήματι ἢ μίτῳ, οἷον· χορδαὶ λύρας, ἶνες ἢ τρίχες φυτῶν κτλ. 3) ποιητ. ὁ μίτος τῶν Μοιρῶν. 4) μεταφ. λέξις, τρόπος λέξεως, λόγου ὕφος, λόγου χαρακτήρ. 5) εἶδος, μορφή.
fimbrĭa, ae, θ. (fibra) κροσσός, θύσανος. 2) τὰ τῶν πλοκάμων ἄκρα. Κύρ. ὄν. Fimbrĭa, ae, ἀ. Φιμβρίας. Fimbriatus, Φιμβρίας γεγεννημένος.
fimbrĭātŭrĭo, ire, μιμοῦμαι τὸν Φίμβριον (ῥήτορα). Κοϊντιλιανός.
fimbrĭatus, a, um, κροσσωτός, θυσανωτός. 2) ἰνώδης, τριχώδης.
fĭmētum, i, οὐ. (fimus) κοπρών, κοπρία.
fĭmum, i, οὐ. καὶ
fĭmus, i, ἀ. κόπρος. Ὁ πληθ. ἀρσεν. ἄχρηστ. ἀπαντᾷ καὶ οὐ. *fimus acre, δριμεῖα κόπρος. Σερῆνος Σαμμωνικός.

fīnālis, e, (finis) τελικός, τοῦ τέλους. 2) τῆς ὁροθεσίας.
fīnālĭtas, ātis, θ. κατάληξις, ὁροθεσία.
fīnālĭter, ἐπίρ. τελικῶς.
findo, fĭdi, fissum, ĕre, aliquid, σχίζω τι. via se findit, ἡ ὁδὸς σχίζεται. μεταφορ. σχίζω, διαιρῶ, χωρίζω τι.— fissum, i, οὐ. τὸ σχίσμα.
fingĭbĭlis, e, (fingo) νοητός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fingo, finxi, fictum, ĕre, aliquid, πλάττω τι. e cera, e luto, ἐκ κηροῦ, ἐκ πηλοῦ, εἴτε κηρῷ, πηλῷ. ars fingendi, ἡ πλαστική. fingo comas, σχηματίζω, κοσμῶ τὴν κόμην. μεταφ. animum, πλάττω, παιδεύω τὴν ψυχήν. 2) πλάττω τι τῇ διανοίᾳ, νοῶ, φαντάζομαί τι. 2) πλάττω, ἐπινοῶ τι. fallaciam, πλάττω δόλον. fictus, a, um, πλαστός, ποιητός. fictum, i, οὐ. τὸ πλάσμα, ἐπινόημα, ψεῦδος. fictus homo, ὁ ὑποκριτικὸς ἄνθρωπος, ὁ πλασματίας.
fīnĭo, īvi, ītum, ire, (finis) aliquid, ὁρίζω τι. Rhenus finit imperium Romanum, ὁ Ῥῆνος ὁρίζει τὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτειαν, ὅριόν ἐστι τῆς ἐπικρατείας. finio diem, ὁρίζω, τάττω ἡμέραν. rhetorice finitur varie, ἡ ῥητορικὴ ὁρίζεται ποικίλως, ὁ τῆς ῥητορικῆς ὁρισμὸς ποικίλος ἐστι. modus finiendi, ἡ ὁριστικὴ ἔγκλισις. finiens circulus εἴτε orbis, ὁ ὁρίζων (κύκλος). 2) μεταφ. περιγράφω, κολάζω, κατέχω τι. 3) τελῶ, τελευτῶ τι. bellum, τελευτῶ, καταλύω τὸν πόλεμον. vitam εἴτε ἁπλῶς finio καὶ finior, τελῶ τὸν βίον, τελευτῶ τὸν βίον, τελῶ, τελευτῶ. nomen finitur littera aliqua, τὸ ὄνομα λήγει εἰς γράμμα τι. 4) παύω τὸν λόγον, τελευτῶ τὸν λόγον, παύομαι.
fīnis, is, ἀ. (ἔστιν ὅτε καὶ θ.) ὅρος, ὅριον. fines imperii, τὰ τῆς ἐπικρατείας ὅρια. Σημ. fines, ἔσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ regio, ἡ χώρα 2) ὅρος, ὁρισμός. 3) τέλος, τελευτή. finem rei statuere, ponere, τέλος ἐπιτιθέναι τινί. finem habeo, τέλος ἔχω. ad finem perduco, ἐπὶ τέλος ἄγω. finem facio injuriis, παύομαι τῶν ἀδικιῶν. scribendi, παύομαι γράφων. finis vitae εἴτε ἁπλῶς finis, ἡ τοῦ βίου τελευτή, τὸ τοῦ βίου τέλος, ἡ τελευτή, τὸ τέλος. nullo (cum) fine, fine dempto ἢ exempto, ἀτελευτήτως, ἀκαταπαύστως. fine alicujus, μέχρι τινός. quem ad finem ?. μέχρι τίνος ; usque ad eum finem, dum—, μέχρι τοῦ—. 4) τέλος, σκοπός 5) τέλος, τὸ ἔσχατον ἄκρον. finis bonorum et malorum, τὸ τέλος τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν. 6) μέτρον, εἶδος, τρόπος. fini quâ, καθ' ἅπερ.
fīnīte, ἐπίρ. ὡρισμένως.

Digitized by Google

fīnĭtĭmus, a, um, (finis) alicui, ὅμορος, πρόσορος, πρόσχωρός τινι. 2) παραπλήσιος, ὅμοιός τινι.
fīnītĭo, ĭōnis, θ. ὁρισμός, ὅρος.
fīnītīvus, a, um, ὁριστικός. modus finitivus, ἡ ὁριστικὴ ἔγκλισις. littera finitiva, ληκτικὸν γράμμα.
fīnītor, ōris, ἀ. ὁριστής, ὁ τὰ τῶν ἀγρῶν ὅρια διαγράφων. 2) ὁ τελειῶν, τελειωτής. 3) ὁρίζων (κύκλος).
fīnītus, a, um, ἴδε finio.
fīo, factus sum, fĭĕri, ἴδε facio.
fircus, ταὐτὸ τῷ hircus.
firmāmen, ĭnis, οὐ. ποιητ. ταὐτὸ τῷ firmamentum.
firmāmentum, i, οὐ. (firmo) στερέωσις, στερέωμα, στήριγμα, ἔρεισμα. 2) στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ.
Fīrmānus, a, um, (Firmum) τοῦ Φίρμου, ἐκ Φίρμου.
firmātor, ōris, ἀ. ὁ διαβεβαιῶν ἢ διαβεβαιώσας.
firme, ἐπίρ. στερεῶς, στερρῶς. μεταφ. στερεῶς, στερρῶς, εὐσταθῶς, ἰσχυρῶς, βεβαίως.
firmĭtas, ātis, θ. (firmus) ἡ στερεότης, στερρότης, ἰσχύς.
firmĭter, ταὐτὸ τῷ firme.
firmĭtūdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ firmitas.
Fīrmĭus, ĭi, ἀ. Φίρμιος.
firmo, avi, atum, are, aliquid, στερεῶ τι. vestigia, ἀσφαλίζω, στερεῶ τοὺς πόδας. corpus labore, στερεῶ, στερεοῦμαι τὸ σῶμα διὰ πόνου. urbem praesidio, ἀσφαλίζω τὴν πόλιν φρουρᾷ, διὰ φρουρᾶς. animum, θαρρύνω τὴν ψυχήν. 2) βεβαιῶ, διαβεβαιοῦμαι, ἰσχυρίζομαί τι.
Firmum, i, οὐ. Φίρμον, Φίρμον Πικηνόν, πόλις τῆς Πικεντίνης, τανῦν Fermo.
firmus, a, um, στερεός, στερρός. μεταφορ. στερεός, στερρός, βέβαιος, ἀσφαλής. firma amicitia, βεβαία φιλία. firma spes, ἀσφαλής, βεβαία ἐλπίς. firmum corpus, στερεόν, ἰσχυρὸν σῶμα. exercitus firmus ad dimicandum, στρατὸς ἰσχυρὸς εἰς τὸ μάχεσθαι. firmum est, βέβαιόν ἐστι.
fiscālis, e, (fiscus) τοῦ βασιλικοῦ ταμείου, τῆς γάζης.
fiscārĭus, ĭi, ἀ. (fiscus) ὁ τοῦ βασιλικοῦ ταμείου ὀφειλέτης.
fiscella, ae, θ. (fiscina) τάλαρος, πλεκτὸς τάλαρος. 2) κημὸς (ἵππου).
fiscellus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ fiscella.
Fiscellus, i, ἀ. ὄρος τῆς Σαβίνης.
fiscĭna, ae, θ. (fiscus) τάλαρος, πλεκτὸς τάλαρος, καλαθίσκος. 2) κημὸς (ἵππου).
fisclum, i, οὐ. στραγγεῖον ἐλαίου. Ἰσίδωρος.
fiscus, i, ἀ. τάλαρος, κόφινος. 2) ἀργυροθήκη, κιβωτός. 3) ταμεῖον, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ βασιλικὸν ταμεῖον, ἡ γάζα.

*fīsi, ἀρχαῖος τύπος παρακειμ. τοῦ findo. Πρισκιανός.
fissĭcŭlo, are, (findo) σχίζω.
fissĭlis, e, (findo) σχιστός, εὔσχιστος.
*fissĭo, ĭōnis, θ. (findo) σχίσις, σχισμός.
fissĭpes, ĕdis, (findo-pes) σχιζόπους. 2) σχιστός.
fissum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ fissura, ἴδε καὶ findo.
fissūra, ae, θ. (findo) σχίσμα, σχισμή.
*fissūrārĭus, ĭi, ἀ. ὁ σχίζων.
fissus, a, um, ἴδε findo.
fistūca, ae, θ. ὄργανον πρὸς ἔμπηξιν χαράκων ἢ δοκῶν. 2) ὄργανον, ᾧ ἐδαφίζεται εἴτε στιφροῦται τὸ ἔδαφος.
fistūcātĭo, ĭōnis, θ. ἔμπηξις. 2) τὸ ἐδαφίζειν.
fistūco, avi, atum, are, (fistuca) aliquid ἐδαφίζω, στιφρῶ, στείβω τι. fistucatum solum, ἡ ἐδαφιζομένη γῆ.
fistŭla, ae, σύριγξ. σωλήν, αὐλός. 2) καυλὸς καλάμου, αὐλός, σύριγξ. κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ σύριγξ, τὸ μουσικὸν ὄργανον. 3) γραφικὸς κάλαμος. 4) σύριγξ (νόσος). 5) fist. farraria, εἶδος χειρομύλου. 6) fist. sutoria, ἡ σκυτοτομικὴ σμίλη.
fistŭlāris, e, (fistula) τῆς σύριγγος (τῆς νόσου). 2) ὅμοιος σύριγγι.
fistŭlārĭus, ĭi, ἀ. συριστής. Ἐπιγρ.
fistŭlātim, ἐπίρ. συριγγωδῶς.
*fistŭlātor, ōris, ἀ. συριστής, συρικτής.
fistŭlātōrĭus, a, um, τοῦ συριστοῦ.
fistŭlesco, ĕre, (fistula) συριγγοῦμαι.
fistŭlo, avi, atum, are, (fistula) συριγγώδης εἰμί, σηραγγώδης εἰμί.—fistulatus, a, um, συριγγώδης.
fistŭlōsus, a, um, (fistula) συριγγώδης, σηραγγώδης.
fisus, a, um, ἴδε fido.
fitilla, ae, ἀ. ὁ πέλανος.
*fitur, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ fit, καὶ fitum est ἀντὶ factum est.
*fīvo, ĕre, ταὐτὸ τῷ figo.
fixe, ἐπίρ. (figo) ἀκινήτως. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*fixĭo, ĭōnis, θ. πῆξις. Λ. Γλωσσ.
*fixŭla, ae, θ. ταὐτὸ τῷ fibula. Φῆστος.
fixūra, ae, θ (figo) clavorum, τύπος ἥλων.
fixus, a, um, ἴδε figo.
fixus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ fixio.
flābellĭfĕr, ĕra, ĕrum, (flabellum-fero) φέρων τὸ ῥιπιστήριον.
†flābello, are, ῥιπίζω.
flābellŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. ὑποκοριστικοῦ τοῦ flabellum) ῥιπίδιον.
flābellum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ flabrum) ῥιπίς, ῥιπιστήριον (πρὸς ῥίπισιν τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ προσώπου).

Digitized by Google

flābĭlis, e, (flo) ἀέριος. 2) πνευματικός, ἔμψυχος.
flabrālis, e, (flabrum) ψυκτικός, ψυκτήριος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
flābrārĭus, ĭi, ἀ. ὁ ῥιπίζων δοῦλος.
flābrum, i, οὐ. συνηθ. flabra, orum, πληθ. (flo) πνεῦμα, πνοή, πνοαί.
flaccēo, ŭi, ēre, (flaccus) χαλαρός, χαῦνός εἰμι.
flaccesco, (ἀρχαϊκ. flaccisco) ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ flacceo) χαλῶ, χαλῶμαι, χαλαρός, χαῦνος γίγνομαι.
Flaccĭānus, a, um, (Flaccus) τοῦ Φλάκκου.
flaccĭdus, a, um, (flaccus) χαλαρός, χαῦνος.
flaccus, a, um, ὁ τὰ ὦτα μακρὰ καὶ χαλαρὰ ἔχων, ὠταρός, ὠτόλικνος. 2) κύρ. ὄν. Flaccus, i, ἀ. Φλάκκος.
*flăgellātĭcĭus, a, um, ἄξιος μαστιγώσεως. Γλωσσ.
†flăgellātĭo, ĭōnis, θ. (flagello) μαστίγωσις.
flăgello, avi, atum, are, (flagellum) aliquem, μαστιγῶ, ῥαπίζω τινά.
flăgellum, i, οὐ. (flagrum) μάστιξ, ῥαπίς, (τὸ ἐν τῇ Ν. Δ. μετατραπὲν εἰς φραγγέλιον). 2) ἀγκύλη, ἱμὰς δόρατος. 3) ῥόπαλον ἀλοήσεως. 4) ῥάβδος, κλῆμα, βλαστός.
flāgĭtātĭo, ĭōnis, θ. (flagito) ἀπαίτησις, αἴτησις.
flāgĭtātor, ōris, ἀ. ὁ ἀπαιτῶν.
flāgĭtātrix, īcis, θ. ἡ ἀπαιτοῦσα.
flāgĭtĭōse, ἐπίρ. μοχθηρῶς, πονηρῶς, αἰσχρῶς.
flāgĭtĭōsus, a, um, μοχθηρός, πονηρός, αἰσχρός.
flāgĭtĭum, ĭi, οὐ. (ἐκ τοῦ θέμ. flag, ὅθεν καὶ τὸ flagito) αἶσχος, αἰσχύνη, ὄνειδος, ἀτιμία. flagitium est, αἰσχύνην φέρει, ὄνειδός ἐστι. 2) αἶσχος, αἰσχρουργία, αἰσχρά, πονηρά, μοχθηρὰ πρᾶξις. flagitia facere, αἰσχρουργεῖν. dicere, αἰσχρολογεῖν. 3) αἰσχρὸς ἄνθρωπος, αἶσχος, ὄνειδος.
flāgĭto, avi, atum, are, (ἐκ του θέμ. flag, ὅθεν καὶ τὸ flagro, ὥστε = flagranter posco) aliquid ab aliquo καὶ aliquem aliquid, ἀπαιτῶ τινά τι, αἰτῶ τινά τι ἢ αἰτῶ τι παρά τινος. promissa ab aliquo, ἀπαιτῶ τινα, ἃ ὑπέσχετό μοι. mercedem, ἀπαιτῶ τὸν μισθόν. aliquem frumentum, ἀπαιτῶ τινα σῖτον. res flagitatur a me, τὸ πρᾶγμα αἰτεῖται παρ' ἐμοῦ. 2) πυνθάνομαι, ἐξετάζω. 3) aliquam, πειρῶ, διαφθείρω τινά (γυναῖκα).
flăgranter, ἐπίρ. διαπύρως, θερμῶς.
flăgrantĭa, ae, θ. καῦσις, καύσων. μεταφ. ἡ δεινότης, ἐμπάθεια, ἐπιθυμία.
flăgrātor, ōris, ἀ. (flagrum) ταὐτὸ τῷ lorarius.
flăgrĭfer, ĕra, ĕrum, (flagrum-fero) μαστιγοφόρος.
flăgrĭo, ĭōnis, ἀ. (flagrum) μαστιγίας.
flăgrĭtrĭba, ae, ἀ. (flagrum-τρίβω) μαστιγίας.
flăgro, avi, atum, are, φλέγομαι, αἴθομαι, καίομαι. μεταφ. amore, ἔρωτι αἴθομαι. cupiditate, ἐπιθυμίᾳ καίομαι. flagrantia comitia, θορυβώδεις ἀρχαιρεσίαι. multitudo flagrans, ὁ ἐμπαθής, διάπυρος ὄχλος.
flăgrum, i, οὐ. μάστιξ.
flāmen, ĭnis, ἀ. (ἐν ἐπιγρ. καὶ filamen) ὁ φλᾶμις, φλαμέντας, στεφανηφόρος. οὕτως ἐκαλοῦντο ἐν Ῥώμῃ οἱ θεῶν τινων ἰδίως (οὐχὶ δὲ ἁπάντων) ἱερεῖς, οἱ φοροῦντες τὸν κορυφαῖον πῖλον (apex) καὶ διαδούμενοι ταινίᾳ ἐρεᾷ (filum) ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἐσχήκασι. flamen Dialis, ὁ ἱερεὺς τοῦ Διός. flamen Augustalis, Σεβαστοφάντης.
flămen, ĭnis, οὐ. (flo) πνεῦμα. tibiae, ἡ αὔλησις. Λ. ποιητική.
*flāmentum, i, οὐ. (flo) πνεῦμα, φύσημα.
flāmĭna, ae, θ. ταὐτὸ τῷ flaminica. Ἐπιγρ.
flāmĭnālis, is, ἀ. ὁ γενόμενος φλαμέντας. Ἐπιγρ.
flāmĭnātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ flaminium. Ἐπιγρ.
Flāmĭnĭa, ae, θ. ἴδε Flaminius.
flāmĭnĭca, ae, θ. (flamen) ἡ τοῦ φλάμινος εἴτε στεφανηφόρου γυνή.
flāmĭnĭum, ĭi, οὐ. (flamen) ἡ τοῦ φλάμινος εἴτε στεφανηφόρου ἱερατεία.
flāmĭnĭus, a, um, (flamen) τοῦ φλάμινος εἴτε στεφανηφόρου.
Flāmĭnĭus, a, um, Φλαμίνιος, τοῦ Φλαμινίου. Flaminius, ĭi, ἀ. ὁ Φλαμίνιος. Flaminia via εἴτε ἁπλῶς Flaminia, ae, θ. ἡ Φλαμινία ὁδός. Circus Flaminius, ὁ Φλαμίνιος ἱππόδρομος.
flamma, ae, θ. (οἱονεὶ flagma, ἐκ τοῦ flagro) φλόξ. flammam exsuscito, ἐγείρω, παρακαλῶ φλόγα. exstinguo, σβέννυμι τὴν φλόγα. concipio, ἐκφλέγομαι. μεταφορ. flamma belli, ἡ φλὸξ τοῦ πολέμου. ὁ κίνδυνος, τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου. flamma amoris καὶ ἁπλῶς flamma, τὸ θάλπος, ὁ ἔρως. 2) φλόγινον χρῶμα, λάμψις.
flammābundus, a, um, φλεγόμενος, φλογιζόμενος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
flammātrix, īcis, θ. ἡ φλέγουσα.
flammĕārĭus, ĭi, ἀ. (flammeum) ὁ τὰ φλόγινα καλύμματα κατασκευάζων.
flammĕŏlum, i, οὐ. (flammeum) μικρὸν φλόγινον κάλυμμα.
*flammĕŏlus, a, um, (ὑποκ. τοῦ flammeus) φλόγινος, φλογοειδής.
*flammesco, ĕre, (flamma) ἐκφλέγομαι.
flammĕum, i, οὐ. (flammeus) φλόγινον κάλυμμα, νυμφικὴ καλύπτρα.

Digitized by Google

flammeus, a, um, (flamma) φλόγεος, φλογερός, φλογιζόμενος. 2) φλογερός, φλόγινος, φλογοειδής. 3) φλεγόμενος, διάπυρος, θερμός. 4) flammeus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ flameum.
*flammĭcŏmans, ntis, (flamma-comans) φλογοειδῆ κόμην ἔχων.
*flammĭcŏmus, a, um, ταὐτὸ τῷ flammicomans.
*flammicremus, a, um, (flamma-cremo) πυρίφλεκτος, κατάφλεκτος.
flammĭdus, a, um, (flamma) φλεγόμενος, φλογερός. Ἀπουλήϊος.
flammĭfer, ĕra, ĕrum, (flamma-fero) πυρφόρος, φλεγόμενος, φλογερός. Λ. ποιητ.
*flammĭgĕna, ae, ἀ. (flamma-gigno) φλογογενής, πυριγενής.
flammĭger, ĕra, ĕrum, (flamma-gero) πυρφόρος, κεραυνοφόρος. 2) φλογιζόμενος, φλογερός. Λ. ποιητ.
flammĭgĕro, are, (flamma-gero) φλέγομαι.
flammĭgo, are, (flammo) φλέγομαι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*flammĭpes, ĕdis, (φλογόπους)
*flammĭpŏtens, ntis, (flamma-potens) πυρὸς κρατῶν. Ἀμφ. γρ
flammĭvŏlus, a, um, (flamma-volo) φλοξὶν ἱπτάμενος.
flammĭvŏmus, a, um, (flamma-vomo) φλόγας ἐμῶν, πυρίπνους.
flammo, avi, atum, are, (flamma) aliquem ἢ aliquid, φλέγω, καταφλέγω, καίω τινὰ ἤ τι. μεταφ. φλέγω, θερμαίνω τινά.—flammatus, a, um, φλεγόμενος, πυρίφλεκτος, κατάφλεκτος. 2) φλογερός, φλόγινος, φλογοειδής.—flammans, ntis, φλεγόμενος. os flammans, στόμα πυρίπνουν.
flammōsus, a, um, φλογώδης, διάπυρος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
flammŭla, ae, θ. φλόγιον, μικρὰ φλόξ. 2) εἶδος ἱππικῆς σημαίας.
flāmōnĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ flaminium, ἀμφ. γρ.
flasca ἢ phlasca, ae, θ. φλάσκη, φλάσκων.
*flātĕllae, arum, θ. πληθ. ῥύπος, περιττώματα. Γλωσσ.
flātĭlis, e, (flo) φυσητός. 2) χωνευτός.
flāto, are, (θαμιστ. τοῦ flo) φυσῶ.
flātor, ōris, ἀ. (flo) χωνευτής (μετάλλων).
flātūra, ae, θ. πνεῦσις, φύσησις. 2) χώνευσις (μετάλλων).
*flātūrālis, e, πνευματικός.
flātūrārĭus, ĭi, ἀ. χωνευτής (μετάλλων), χαλκουργός, χαλκόπτης.
flātus, a, um, ἴδε flo.
flātus, ūs, ἀ. (flo) φύσημα, πνεῦμα, πνοή. flatus secundus, ὁ οὔριος ἄνεμος. flatus Euri, αἱ τοῦ Εὔρου πνοαί. 2) φύσησις αὐλοῦ, αὔλησις, αὐλός. 3) φύσημα, φρόνημα, ἔπαρσις, ὑπερηφανία.
flāvĕo, ēre, (flavus) ξανθός εἰμι. Λ. ποιητ.
flāvesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ flaveo) ξανθὸς γίγνομαι, ξανθίζομαι.
Flāvĭa, ae, θ. Φλαβία, ὄνομα πόλεών τινων.
Flāvĭālis, e, τῆς Φλαβίας γενεᾶς.
Flāvĭānus, a, um, (Flavius) τοῦ Φλαβίου.
flāvĭcŏmans, ntis, ταὐτὸ τῷ flavicomus.
flāvĭcŏmus, a, um, (flavus-coma) ξανθοκόμης, ξανθότριξ.
flāvĭdus, a, um, (flavus) ὑπόξανθος, ξανθός.
Flāvīna, ae, θ. (ἡ Φλαβίνα) πόλις Τυρρηνίας. Flāvinĭus, a, um, (Φλαβίνιος, τῆς Φλαβίνης).
flāvissae, arum, θ. πληθ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ favissae. Οὐάρρων
Flāvĭus, a, um, Φλάβιος, Φλαουΐειος. Flavius, ĭi, ἀ. ὁ Φλάβιος.
flāvus, a, um, (ἐπὶ σίτου, κόμης, χρυσοῦ κτλ.) ξανθός.
flēbĭlĕ, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ flebiliter.
flēbĭlĭs, e, (fleo) δακρυτός, ἀξιοδάκρυτος, δακρυόεις, πολυδάκρυτος, κλαυστός. 2) δακρύων, πολυδάκρυτος, θρηνώδης. 3) δακρυοποιός, δάκρυα ἐξάγων.
flēbĭlĭter, ἐπίρ. σὺν δακρύοις, κλαυστικῶς.
flēbŏtŏmĭa, flēbŏtŏmo, ἴδε phlebotomia, κτλ.
flecto, xi, xum, ĕre, (ἐκ τοῦ plecto, πλέκω) aliquid, κάμπτω τι. equum, κάμπτω τὸν ἵππον. ramum, κάμπτω, λυγίζω κλῶνα. iter εἴτε viam, κάμπτω, κλίνω τὴν ὁδόν. flecto me εἴτε flector, κάμπτομαι, στρέφομαι, κλίνομαι. flecto syllabam, περισπῶ συλλαβήν. verbum, κλίνω ῥῆμα. 2) aliquid, κάμπτω, τρέπω, μεταβάλλω τι. 3) aliquem, κάμπτω, τρέπω, κινῶ τινα. 4) οὐδετ. flecto ἀντὶ τοῦ flecto me, κάμπτω, στρέφω. 5) flecto promontorium, κάμπτω ἀκρωτήριον.
flegma, ταὐτὸ τῷ phlegma.
flēmen, ĭnis, οὐ. καὶ flēmĭna, um, οὐ. πληθ. φλεγμονή.
flĕo, ēvi, ētum, ēre, κλαίω, δακρύω. 2) aliquem ἢ aliquid, κλαίω, δακρύω τινὰ ἤ τι. 3) δακρύω, στάζω.
flerunt, flesse, flesti, flesset, κατὰ συγκ. ἀντὶ τῶν fleverunt, flevisse, flevisti, flevisset, ἴδε fleo.
flētĭfer, ĕra, ĕrum, (fletus-fero) δακρύων, στάζων.
flētus, a, um, ἴδε fleo.
flētus, ūs, ἀ. (fleo) κλαυθμός. 2) τὸ δάκρυμα, τὰ δάκρυα.
flexănĭmus, a, um, (flecto-animum) ψυχαγωγός. 2) φρενόπληκτος. Λ. ποιητ.
flexĭbĭlis, e, (flecto) καμπτός, εὔκαμπτος,

Digitized by Google

λυγηρός. 2) εὐάγωγος, εὔπλαστος, 3) εὐμετάβολος, εὐμετάβλητος.
flexĭbĭlĭtas, ātis, θ. εὐκαμψία, τὸ εὐκαμπτον. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
flexĭlis, e, (flecto) καμπτός, εὔκαμπτος. λυγηρός. 2) καμπτός, καμπύλος.
*flexĭlŏquus, a, um, (flecto-loquor) λοξός, σκολιὸς (ἐν τοῖς λόγοις).
flexĭo, ĭōnis, θ. (flecto) κάμψις. 2) καμπή, ἰλιγμός.
*flexĭpes, ĕdis, (flecto-pes) ἑλικόεις, ἑλικώδης.
*flexĭvĭce, ἐπίρ. (flexus-vicis) σκολιῶς.
flexo, are, (θαμιστ. τοῦ flecto) κάμπτω, λυγίζω.
flexŭmĭnes, um, ἀ. πληθ. ἀρχαῖον τῶν Ῥωμαίων ἱππέων ὄνομα.
*flexŭōse, ἐπίρ. ἑλικοειδῶς.
flexŭōsus, a, um, (flexus) πολυκαμπής, ἑλικτός, ἰλιγματώδης.
flexūra, ae, θ. (flecto) κάμψις, καμπή. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ· ἡ κλίσις.
flexus, a, um, ἴδε flecto.
flexus, ūs, ἀ. (flecto) κάμψις, καμπή, ἰλιγμός. 2) flexus metae, ἡ καμπή, ὁ καμπτὴρ τοῦ σταδίου ἢ ἱπποδρόμου. μεταφορ. flexus aetatis, ὁ καμπτὴρ τοῦ βίου, ἡ τροπὴ τῆς ἡλικίας, ἡ ἐξ ἄλλης εἰς ἄλλην ἡλικίαν μετάβασις. flexus brumales, αἱ χειμεριναὶ τροπαί. flexus vocis, ἡ τῆς φωνῆς κάμψις. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ· ἡ κλίσις.
flictus, ūs, ἀ. (fligo) κροῦσις, ἀραγμός. Λ. ποιητ.
flīgo, xi, ctum, ĕre, (πλήγω, θλίβω) κρούω, ἀράσσω.
flo, avi, atum, are, (φλάω, φλέω, φλύω) φυσῶ, πνέω. ventus flat, ὁ ἄνεμος φυσᾷ, πνέει. flo tibiam, φυσῶ τὸν αὐλόν, αὐλῶ. 2) aliquid, φυσῶ τι, εἴτε φυσήματι εἴτε πνεύματι φέρω τι. 3) ἐπὶ μετάλλων χωνεύω τι.
floccĭdus, a, um, (floccus) κροκύδων πλήρης.
floccĭfăcĭo, ĕre, ταὐτὸ τῷ flocci facio, ἴδε floccus.
floccōsus, a, um, (floccus) κροκύδων πλήρης.
floccus, i, ἀ. μαλλός, κνάφαλον. 2) κροκύς, κάρφος. floccos lego, καρφολογῶ. μεταφ. flocci facio καὶ non flocci facio aliquid, ἐν μηδενὶ λόγῳ, ἐν μικρῷ τίθεμαί τι, περὶ μικροῦ, παρ' οὐδὲν ποιοῦμαί τι, τοῦ μηδενὸς ἄξιον ἡγοῦμαι. Σημ. τὸ flocci facio, ἐσθ' ὅτε σημ. τιμῶ πως, ἐν λόγῳ τινὶ τίθεμαί τι.
flŏces, um, θ. πληθ. στέμφυλα, βρύτεα.
flŏmus, ἴδε phlomos.
Flōra, ae, θ. Χλῶρις, θεὰ τῶν ἀνθῶν.
Flōrālĭa, ĭum, οὐ. πληθ. ἴδε Floralis.
Flōrālĭcĭus, a, um, (Floralis) τῶν τῆς Χλώριδος ἀγώνων.
flōrālis, e, (flo) ἀνθικός, τῶν ἀνθέων.
Flōrālis, e, (Flora) τῆς Χλώριδος. Floralia, ium καὶ ōrum, οὐ. πληθ. ἡ τῆς Χλώριδος ἑορτή.
Flōrālĭtĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ Floralicius.
flōrens, ἴδε floreo.
flōrenter, ἐπίρ. ἀνθηρῶς. μεταφ. εὐδοκίμως, ἐνδόξως.
Flōrentĭa, ae, θ Φλωρεντία πόλις Τυρρηνίας. 2) εἶδος ἀμπέλου
Flōrentīnus, a, um, (Florentia) Φλωρεντῖνος, τῆς Φλωρεντίας.
flōrĕo, ŭi, ēre, (flos) ἀνθῶ. 2) μεταφ. ἀνθῶ, θάλλω, ἀκμάζω. laudibus, ἐν δόξῃ ἀνθῶ, ἔνδοξός εἰμι. urbs pueris floret, ἡ πόλις νεότητι ἀκμάζει, παισὶ θάλλει. florens, μεταφ. θαλερός, ἀκμαῖος, εὐδαίμων, εὐπρεπής. florens aetas, ἡ ἀκμαία ἡλικία. 3) ἀνθῶ, λάμπω, στίλβω.
flōresco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ floreo) ἀνθῶ, ἀνανθῶ, ἐξανθῶ. μεταφ. ἀνθῶ, ἀκμάζω.
flōrĕus, a, um, (flos) ἄνθινος, ἀνθηρός, πολυανθής. Λ. ποιητ.
flōrĭcŏlor, ōris, θ. ἡ ἀνθεσίχρως. Ἀνθολ. Φορτουνᾶτος.
*flōrĭcŏmus, a, um, (flos-coma) ἀνθοφόρος.
flōrĭde, ἐπίρ. ἀνθηρῶς.
*flōrĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ floridus) ἀνθηρός.
flōrĭdus, a, um, (floreo) ἀνθηρός, πολυανθής, ἀνθοφόρος. 2) μεταφ. ἀνθηρός, θαλερός, ἀκμαῖος, ἀκμάζων. 3) ἐπὶ λόγου· ἀνθηρός, ἠνθισμένος. 4) ἐπὶ χρωμάτων· ἀνθηρός, λαμπρός.
*flōrĭet, μέλλ. τοῦ ἀχρήστου florio, ἀντὶ τοῦ florebit, ἴδε floreo. Ἀρνόβιος.
flōrĭfer, ĕra, ĕrum, (flos-fero) ἀνθοφόρος. Λ. ποιητ.
flōrĭfertum, i, οὐ. ἀνάθημα (τῇ Δήμητρι) νέων σταχύων. Φῆστος.
*flōrĭgĕnus, a, um, (ἀνθογόνος) ἀνθοβόλος.
flōrĭger, ĕra, ĕrum, (flos-gero) ἀνθοφόρος.
flōrĭlĕgus, a, um, (flos-lego) ἀνθολόγος.
flōrĭpărus, a, um, (flos-pario) ἀνθοφυής, ἀνθοτρόφος, ἀνθοφόρος.
flōrĭtĭo, ĭōnis, θ ἄνθη, ἄνθησις.
Flōrĭus, a, um, (Flora) ταὐτὸ τῷ floralis.
*flōrōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ. Φορτουνᾶτος.
flōrŭlentus, a, um, (flos) ἀνθώδης, πολυανθής. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
flōrus, a, um, (flos) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ floreus.
Flōrus, i, ἀ. Φλῶρος.
flos, ōris, ἀ. (φλοος, χλόος, χλόη) ἄνθος.

Digitized by Google

flores lego, ἀνθολογῶ. florem mitto, ἄνθος ἐκφέρω. 2) μεταφ. τὸ ἄνθος, ἡ ἀκμή, εὐδαιμονία, εὐπραγία. flos aetatis, ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας, τὸ ἄνθος τῆς ἥβης. 3) ἄνθος, ἄνθεμον, ὁ ἄωτος, τὸ ἔξοχον, ἐξαίρετον, ἐκλεκτόν. flos juventutis, τὸ ἄνθος τῆς νεολαίας. flos vini, τὸ ἄνθος τοῦ οἴνου. aeris, ἡ χαλκάνθη.
*floscellus, i, ὁ. ταὐτὸ τῷ flosculus.
*floscŭle, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ floride.
floscŭlus, i, ὁ. (flos) ἀνθύλλιον, μικρὸν ἄνθος. 2) ἄνθος, ἀκμή. 3) flosculi, πληθ. τὰ ἄνθη, ἀνθηρὰ σχήματα, οἱ καλλωπισμοὶ τοῦ λόγου.
†fluctĭcŏla, ae, ὁ. (fluctus-colo) θαλασσονόμος, ὑγρόβιος.
*fluctĭcŏlor, ōris, θαλασσόχρους.
*fluctĭcŭlus, i, ὁ. κλυδώνιον, κυμάτιον.
*fluctĭfer, ĕra ĕrum, ὁ ὑπὸ τῶν κυμάτων φερόμενος. Κικέρων. Ἀμφ. γρ.
fluctĭfrāgus, a, um, (fluctus-frango) κυματόκτυπος, θαλασσόπληκτος.
fluctĭgĕna, ae, ὁ. καὶ θ. (fluctus-gigno) θαλασσογενής, κυματότροφος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
fluctĭgĕnus, a, um, (fluctus-gigno) θαλασσογενής.
fluctĭger, ĕra, ĕrum, (fluctus-gero) θαλασσόπλους.
fluctĭo, ĭōnis, (fluo) ταὐτὸ τῷ fluxio
fluctĭsŏnus, a, um, (fluctus-sonus) κυματόκτυπος, ἁλίβρομος, ἁλιτυχής.
fluctĭvăgus, a, um, (fluctus-vagus) ἁλίπλαγκτος, ἁλιπλανής.
flucto, ταὐτὸ τῷ fluto.
*fluctŭātim, ἐπίρ. κυματοειδῶς.
fluctŭātĭo, ĭōnis, θ. σάλος. μεταφ. animi, ὁ σάλος, ἡ ταραχὴ τῆς ψυχῆς.
fluctŭis, ἀρχ. γεν. ἀντὶ fluctūs.
fluctum, ἀρχ. σουπῖνον τοῦ fluo.
fluctŭo, avi, atum, are, (fluctus) κυμαίνω, κυματίζομαι, κλυδωνίζομαι 2) ἐπιπολάζω, ἐπινήχομαι. 3) μεταφ κυμαίνω, ζέω, θορυβῶ. 4) σαλεύω, ταλαντεύομαι (τὴν γνώμην), ἀπορῶ.
fluctŭor, atus sum, ari, (fluctus) κλυδωνίζομαι, πλωΐζω, πλωΐζομαι. 2) μεταφ. σαλεύω, ταλαντεύομαι, ἀπορῶ.
fluctŭosus, a, um, κυματώδης.
fluctūrus καὶ fluctus, a, um, ἀρχ. μετοχ. ἀντὶ τῶν fluxurus καὶ fluxus. Χριστιανός.
fluctus, ūs, ὁ. (fluo) ῥοή, ῥεῦσις, ῥύσις. 2) κλύδων, κῦμα. ποιητ. ἀντὶ τοῦ mare, ἡ θάλασσα. 3, μεταφ. τὰ κύματα, ὁ σάλος, ἡ ταραχή, ὁ κίνδυνος, κτλ.
flŭenter, ἐπίρ. ῥευστικῶς Λ. σπαν
*fluentĭa, ae, θ. ῥεῦσις, εὔροια (λόγου).
*flŭentĭsŏnus, a, um, (fluentum-sono) κυματόκτυπος, ἁλιτυχής.

fluento, are, ἀρδεύω, περικλύζω.
flŭentum, i, οὐ. ῥεῖθρον, ῥεῦμα. συνήθ. fluenta, orum, πληθ. τὰ ῥεῖθρα. 2) ῥύσις, ῥοὴ ἀέρος.
flŭesco ἢ flŭisco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ fluo) ῥευστὸς γίγνομαι, διαλύομαι.
flŭibundus, a, um, (fluo) luxu, διακεχυμένος τρυφῇ.
flŭĭdo, are, (fluidus) ῥευστὸν ποιῶ τι.
flŭĭdus, a, um, (fluo) ῥευστός, ῥυτός, ῥευστικός. fluidae frondes, φύλλα καταρρέοντα. fluida vestis, καταχεομένη, ποδήρης ἐσθής. 2) μαλακός, εὔθρυπτος, ψαθυρός.
flŭĭtanter, ἐπίρ. πλευστικῶς ἢ ἀμφιρρεπῶς (;)
flŭĭto, are, (θαμιστ. τοῦ fluo) πλωΐζω, πλωΐζομαι, ἐπιπολάζω, ἐπινήχομαι. insulae fluitantes, νῆσοι πλωάδες. 2) κυμαίνω, κλυδωνίζομαι. vestis fluitans, ἐσθὴς καταχεομένη, κολπώδης. 3) σαλεύω, ταλαντεύομαι, ἀπορῶ.
flūmen, ĭnis, οὐ. (κατὰ συνερ ἀντὶ flŭĭmen ἐκ τοῦ flŭo) ῥεῖθρον, ῥεῦμα, ῥοῦς. flumine secundo, κατὰ ῥοῦν. flumine adverso, ἀνὰ ῥοῦν. flumen aëris, ἡ τοῦ ἀέρος ῥοή. ποιητ. flumen, ἡ τῶν δακρύων ῥοή. μεταφ. flumen verborum εἴτε orationis, ἡ τοῦ λόγου εὔροια. 2) ποταμός.
Flūmentāna porta, θ. (flumen) μία τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης ἡ ἐπὶ τὸν Τίβεριν ποταμὸν φέρουσα.
flūmĭcellum, i, οὐ. καὶ flumicellus, i, ὁ. ποτάμιον. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
flūmĭnālis, e, ποτάμιος.
flūmĭnĕus, a, um, (flumen) ποτάμειος, ποτάμιος. Λ. ποιητ.
flūmĭnĭa, ae, θ. ῥοῦς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
flŭo, xi, xum, ĕre, (φλύω, φλέω) ῥέω. cruore, ῥέω αἵματι, στάζω αἵματος. ex ejus lingua melle dulcior fluebat oratio, «τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή» oratio fluens, ἡ τοῦ λόγου εὔροια. vestis fluens, ἐσθὴς καταχεομένη. alvus fluens, κοιλία εὐδιαχώρητος. luxu fluens, διαρρέων ὑπὸ μαλακίας, διακεχυμένος τρυφῇ 2) ῥέω, καταρρέω, πίπτω. capilli fluunt, αἱ τρίχες ῥέουσι, καταρρέουσι. fluunt arma de manibus, τὰ ὅπλα πίπτει ἐκ τῶν χειρῶν. 3) tempora fluunt, ὁ χρόνος ῥέει, παρέρχεται. res fluunt ad voluntatem, τὰ πράγματα χωρεῖ κατὰ θέλησιν.—fluxus, a, um, θρυπτικός, μαλακός, ἐξίτηλος, ἀσταθής 2) καταχεόμενος.
Flŭōnĭa, ae, θ. (fluo) ἐπίκλησις τῆς Ἥρας ὡς καταστελλούσης τὴν τῶν τεξασῶν αἱμόρροιαν.
flŭor, ōris, ὁ. (fluo) ῥεῦσις, ῥύσις, ῥοή.
flustra, ōrum, οὐ. πληθ. ἡ τῆς θαλάσσης μαλακία.

Digitized by Google

flūta, ae, θ. (fluo) muraena, πλωτὴ μύραινα.
flūto, are, ταὐτὸ τῷ fluito.
flŭvĭa, ae, θ. (ὑπον. aqua) τὸ ποτάμιον ὕδωρ, ὁ ποταμός.
flŭvĭālis, e, (fluvius) ποτάμιος, ποτάμειος.
flŭvĭātĭcus, a, um, ποτάμιος, ποτάμειος.
flŭvĭātĭlis, e, ποτάμιος, ποτάμειος.
*flŭvĭātus, a, um, (fluvius) ποταμείῳ ὕδατι βεβρεγμένος.
flŭvĭdus, a, um, ταὐτὸ τῷ fluidus.
Flŭvĭōnĭa, ταὐτὸ τῷ Fluonia.
flŭvĭus, ĭi, ἀ. (fluo) ποταμός. 2) ποτάμιον εἴτε ναματιαῖον ὕδωρ.
Flŭvōnĭa, ae. ταὐτὸ τῷ Fluonia.
fluxe, ἐπίρ. (fluo) ῥευστικῶς. μεταφ. διακεχυμένως, χαύνως, ἀμελῶς. Λ. σπ.
fluxĭlis, e, (fluo) ῥευστός. ῥυτός, ῥευστικός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
fluxĭo, ĭōnis, θ (fluo) ῥεῦσις, ῥύσις, ῥοή. 2) ῥευματισμός.
*fluxĭpēdus, a, um, (fluo-pes) ποδήρης.
fluxūra, ae, θ. (fluo) ῥοή. Λ. σπ.
fluxus, a, um, ἴδε fluo.
fluxus, ūs, ἀ. (fluo) ῥεῦσις, ῥύσις, ῥοή.
*fŏcācĭus, a, um, (focus) τῆς ἑστίας.
fŏcāle, is, οὐ. (faux) ἐπίσθμιον, προσγναθίδιον, (περιλαίμιον, ὃ οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ μαλθακοὶ ἐφόρουν).
fŏcānĕus, a, um, (faux) palmes focaneus, τὸ ἐν μέσῳ δύο κλημάτων παραβλάστημα.
fŏcārĭa, ae, θ. ἴδε focarius.
fŏcāris petra, θ. ταὐτὸ τῷ pyrites.
fŏcārĭus, a, um, (focus) τῆς ἑστίας. focarius, ĭi, ἀ. ὁ μάγειρος. focaria, ae, θ. ἡ μαγείρισσα.
fŏcillātĭo, ĭōnis, θ. θάλψις, καὶ fŏcillātĭōnes, um, θ. πληθ. θαλπτήρια, θερμὰ καταπλάσματα.
fŏcillo, are, καὶ fŏcillor, ari, (focus) aliquem, θάλπω, ζωπυρῶ τινα.
fŏcŭla, orum, οὐ. πληθ (συγκοπ. τοῦ focicula ἐκ τοῦ focillo) τὰ θαλπτήρια, ἡ θαλπωρή.
*fŏtŭlo, are, θερμαίνω. Νώνιος.
fŏcŭlus, i, ἀ. (focus) ἐσχάριον, ἐσχαρίς.
fŏcus, i, ἀ. (ἀντὶ fovicus ἐκ τοῦ foveo) ἑστία, ἐσχάρα (οἴκου). 2) ἐσχάρα, ἐσχαρίς, πύραυνον. 3) ἐσχάρα βωμοῦ. ποιητ. ἡ ἐσχάρα, ἑστία, ὁ βωμός. 4) ποιητ. τὸ πῦρ, ἡ πυρά.
†fŏdĭcātor, ōris, ἀ. κέντωρ, ὁ νύσσων, κυρίως καὶ μεταφ.
fŏdĭco, are, θ. (fodio) κεντῶ, νύττω, κυρίως καὶ μεταφ.
fŏdīna, ae, (fodio) ὀρυχή, μέταλλον, μεταλλεῖον.
fŏdĭo, fōdi, fossum, ĕre, aliquid, ὀρύττω, σκάπτω τι. puteum, ὀρύττω φρέαρ. aurum, ὀρύττω χρυσόν. terram, σκάπτω τὴν γῆν. oculos, ἐξορύττω τοὺς ὀφθαλμούς. 2) aliquem, κεντῶ, νύττω, διαπείρω τινά. equum, κεντρίζω τὸν ἵππον. 3) κεντῶ, ἀνιῶ, αἰκίζω τινά. 4) βινῶ. ἀρχαϊκῶς εὕρηται τὸ παθητ. ἀπαρέμφ. τῆς δ'. συζυγ. fodiri. Ἔτι δὲ καὶ fōdo (are ἢ ere?) παρ' Ἐννίῳ.
foecundo, foecundus, κ.τ.λ. ἴδε fecundo, fecundus, κ.τ.λ.
foedātĭo, ĭōnis, θ μόλυνσις, μίανσις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
foedātor, ōris, ἀ. (foedo) ὁ μολύνων. Γέλλιος.
foede, ἐπίρ. αἰσχρῶς, μιαρῶς.
foedĕrātĭcus, a, um, (foedus) ὁ περὶ σπονδῶν.
foedĕrātĭo, ĭōnis, θ. (foedus) ὁμοσπονδία, συμμαχία. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
foedĕrātor, ōris, ἀ. (foedus) σπονδοποιός, σπονδοφόρος, ἴδε καὶ fetialis.
foedĕrifrăgus, ταὐτὸ τῷ foedifragus.
foedĕro, avi, atum, are, σπένδομαι. pacem, εἰρήνην. — foederatus, a, um, ὁμόσπονδος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
foedifrăgus, a, um, (foedus frango) παράσπονδος.
foedĭtas, ātis, θ. αἰσχρότης, αἶσχος, τὸ βδελυρόν, τὸ μυσαρόν.
foedo, avi, atum, are, (foedus) aliquem ἢ aliquid, μιαίνω. μολύνω τινὰ ἤ τι. crines pulvere, μιαίνω, αἰσχύνω κονίᾳ τὴν κόμην. μεταφ. μολύνω, καταισχύνω, ἄτιμον ποιῶ. 2) αἱμάσσω, φονεύω τινά. 3) ἐκπορθῶ, κακῶ (χώραν).
foedus, a, um. αἰσχρός, δυσειδής. μεταφ. αἰσχρός, βδελυρός, μιαρός.
foedus, ĕris, οὐ. συνθήκη, σπονδαί, τὰ ὅρκια. facio foedus cum aliquo, συνθήκην εἴτε σπονδὰς ποιοῦμαι πρός τινα, σπένδομαί τινι. foedus icere, (percutere, ferire) φίλια (ὅρκια, συνθεσίας) τέμνειν. facio contra foedus, ποιῶ παρὰ τὰς σπονδάς. custodio (servo) foedus, φυλάττω τὰς σπονδάς, ἐμμένω ταῖς συνθήκαις. rumpo (violo, solvo) foedus, παραβαίνω (λύω) τὴν συνθήκην, παρασπονδῶ. 2) συνθήκη, συμβόλαιον, ὁμολογία. 3) ποιητ. νόμος, θεσμός.
*foedus, i, ἀρχαϊκ. ἀντὶ hoedus
foelix, ἴδε felix.
foemĭna, κτλ. ἴδε femina κτλ.
foenārĭus, a, um, (foenum) τοῦ χόρτου.
foenārĭus, ĭi, ἀ. ὁ χορτοπώλης, ὁ φορβάς. Ἐπιγρ.
foenerator, foeneror, κτλ ἴδε fenerator, κτλ.
foenĕus, a, um, χόρτινος.
Foenĭcŭlārĭus, campus, ἀ. (foeniculum) ὁ Μαραθών, πεδίον Ἰβηρίας.

Digitized by Google

foenĭcŭlum, i, οὐ. (foenum) μάραθον.
foenīle, is, οὐ. (foenum) χορτοβολών.
foenĭsĕca, ae, ὁ. (foenum-seco) χορτοκόπος.
foenĭsĕcĭa, foenĭsĕcĭum, ταὐτὰ τοῖς foenisicia, foenisicium.
*foenĭsector, ōris, ὁ ταὐτὸ τῷ foeniseca.
foenĭsex, ĕcis, ὁ. ταὐτὸ τῷ foeniseca.
foenĭsĭcĭa, ae, ἡ. (foenum-seco) χορτοτομία.
foenĭsĭcĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ foenisicia.
foenum, i, οὐ. (feo) χόρτος, κοῦφος χόρτος, ξηρὸς χιλός. foenum seco εἴτε caedo, τέμνω εἴτε κόπτω χόρτον. 2) foenum Graecum, ἡ τῆλις (βοτάνη).
foenus, ἴδε fenus.
foetĕo, ēre, κακῶς ὄζω, βρωμῶ. foetet ei anima, ὀζόστομος, σαπρόστομός ἐστι.
foetesco, ĕre, ταὐτὸ τῷ foeteo.
foetĭdo, are. καθίστημι δυσῶδες, σαπρόν. ἀμφ. γρ. Πλαῦτος παρὰ Νωνίῳ.
foetĭdus, a, um, (foeteo) κακῶς ὄζων, δυσώδης, βρωμώδης, σαπρός. foetidum os, ὀζῶδες, σαπρὸν στόμα.
foetor, ōris, ὁ. (foeteo) δυσωδία, βρῶμος, σαπρότης.
foetŭlenter, ἐπίρ. δυσωδῶς.
foetŭlentĭa, ae, ἡ. δυσωδία, μολυσμός. Λ. Γλωσσ.
foetŭlentus, a, um, δυσώδης, δύσοσμος, βρωμώδης.
foetūra, foetus, ἴδε fetura, fetus.
foetūtīna, ae, ἡ. δυσώδης τόπος. Νώνιος, καὶ foetūtīnae, ārum, πληθ. δυσωδία, βρῶμος. μεταφ. ῥύπος. Ἀπουλήϊος.
fŏlĭācĕus, a, um, (folium) φύλλινος, φυλλώδης.
fŏlĭātĭlis, e, φύλλινος Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fŏlĭātūra, ae, ἡ. φυλλεῖον, φύλλωμα.
fŏlĭātus, a, um, (folium) πεφυλλωμένος, φυλλάζων, φυλλώδης. 2) foliatum, i, οὐ. (ὑπον. unguentum) τὸ νάρδινον χρίσμα.
fŏlĭōsus, a, um, φυλλώδης, πολύφυλλος.
fŏlĭum, ĭi, οὐ. φύλλον. 2) folium chartae, φύλλον χάρτου, παρὰ Πλινίῳ 37, 7, ἔνθα μέν τοι ἀμφίβολος ἡ γραφή.
follēati ἢ folliāti calcei, ὁ. πληθ. εἶδος εὐρέων ὑποδημάτων (φύσαις ἐοικότων). Ἰσίδωρος.
follĕo, ēre. (follis) θυλακοειδής εἰμι, ὥσπερ φύσα κινοῦμαι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
follesco, ĕre, οἰδαίνεσθαι δίκην φύσης.
follĭco, are, (follis) φυσιῶ, φυσῶ. 2) θυλακοειδής εἰμι.
follĭcōsus, a, um, θυλακώδης, ὑμενώδης.
follĭcŭlōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ follicosus.
follĭcŭlus, i, ὁ. (follis) θυλάκιον, θύλακος. 2) θύλακος (ᾧ ἔπαιζον). 3) ὑμήν, δερμάτιον, λοβὸς (τῶν καρπῶν μάλιστα).
*follĭgĕna, ae, (follis-gigno) ἐκ τοῦ φυσητηρίου γεννηθείς.
follis, is, ὁ. θύλλις, θύλακος ἀέρος πλήρης (ᾧ ἔπαιζον). 2) φύσα, φυσητήριον. 3) βαλάντιον. 4) μικρόν τι νόμισμα.
follītim, ἐπίρ. (follis) κατὰ βαλάντια.
*fŏlus, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ olus. Φῆστος.
fōmentātĭo, ĭonis, ἡ. πυρίασις, θάλψις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fōmento, are, aliquid, πυριῶ, θάλπω τι.
fōmentum, i, οὐ. καὶ μᾶλλον ἐν τῷ πληθ. fōmenta, ōrum, (συγκοπ. ἐκ τοῦ fovimenta) (foveo) πυρίαμα, θαλπτήριον. μεταφ. ἡ θαλπωρή, τὸ κήληθρον.
fōmes, ĭtis, ὁ. (foveo) ἔναυσμα, ὑπέκκαυμα. ποιητ. fomenta (ὑπον. amoris) ὑπέκκαυμα, τροφὴ ἔρωτος.
fons, ntis, ὁ. (χοή, χῶνος?) πηγή, κρήνη. 2) πηγαῖον ὕδωρ, νᾶμα, ναματιαῖον, κρηναῖον ὕδωρ. 3) μεταφ. ἡ πηγή, ἀρχή, αἰτία.
fontānālis, fontānālĭa, ταὐτὰ τοῖς fontĭnālis, fontinalia.
fontānĕus, a, um, καὶ
fontānus, a, um, (fons) πηγαῖος, ναματιαῖος, κρηναῖος. fontāna, ae, ἡ. (ὑπον. aqua), πηγή, νᾶμα.
Fontējānus, a, um, Φοντηϊανός.
Fontējus, a, um, Φοντήϊος. Fontejus, ĕi, ὁ. ὁ Φοντήϊος.
*fontĭcŏla, ae, ἡ. κρηναία, κρηνῖτις, κρηνιάς.
fontĭcŭlus, i, ὁ. πηγίδιον, κρηνίς.
fontĭgĕna, ae, ἡ. (fons-gigno) κρηναία, κρηνιάς, ἡ Μοῦσα.
fontĭger, ĕra, ĕrum, (fons gĕro) ὁ, ἡ κρηνοῦχος. Ἐπιγρ.
fontĭnālis, e, κρηναῖος. fontinalis, is, ὁ. (ὑπον. deus) ὁ κρηνοῦχος θεός. Fontinalis porta, ἡ Κρηναία πύλη, μία τῶν πυλῶν τῆς ἀρχαίας Ῥώμης. Fontinalia, ium καὶ ōrum, οὐ. πληθ. ἑορτή τις ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ.
for, fātus sum, fāri, φάσκω, φημί, λέγω, δηλῶ. haec fatus, ταῦτα εἰπών (ποιητ. φάμενος). fando accepi, ἀκοῇ εἴτε λόγῳ οἶδα. 2) λαλῶ, φθέγγομαι. — fandum, i, οὐ. τὸ ὅσιον, θεμιτόν, ἡ θέμις.
*fŏrābĭlis, e, (foro) τρητός.
fŏrāgo, ĭnis, ἡ. νῆμα, ᾧ τὸ ἡμερήσιον ἔργον ἐσημείουν αἱ ὑφάντριαι.
fŏrāmen, ĭnis, οὐ. τρῆμα, τρύπη, ὀπή.
fŏrāmĭnātus, a, um, τρητός.
fŏrāmĭnōsus, a, um, τρηματώδης, τρητός.
fŏras, ἐπίρ. (foris) ἐπὶ κινήσεως· θύραζε, ἔξω. 2) σπάν. ἐπὶ στάσεως ἀντὶ τοῦ foris, θύρασι, ἔξω, ἐκτός.
fŏras-gĕro ἢ fŏrasgĕro, ōnis, ὁ ἔξω φέρων. Πλαῦτος.

*fŏrastĭcus, a, um, ὁ ἔξω, ἐξωτερικός. Γλωσσ.
†fŏrātus, ūs, ἀ. (foro) τρῆσις, τρύπησις. Μόνον κατ' ἀφαιρετικὴν τοῦ ἐν εὕρηται.
*forbĕa ἢ forbĭa, ae, φορβή. Ψῆστος.
forceps, ĭpis, ἀ. καὶ θ. θερμαστρίς, πυράγρα 2) θερμαστρίς. ὀδοντάγρα. 3) λαβίς, καρκῖνος. 4) χηλὴ εἴτε χεὶρ καρκίνου, σκορπιοῦ κ.τ.τ.
forcillo, are, ταὐτὸ τῷ furcillo.
Forcŭlus, i, ἀ. (fores) θεός τις τῶν θυρῶν προστάτης.
forda, ae, θ. φορὰς βοῦς.
fordĭcĭdĭa, ōrum, οὐ. πληθ. (forda-caedo) σφαγὴ φοράδος βοός, (θυσία τελουμένη τῇ Γῇ ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ). Παρβλ. τὴν Ἑλλην. λέξιν βουφόνια.
fŏre καὶ fŏrem, es, ἴδε sum.
fŏrensis, e, (forum) ἀγοραῖος, τῆς ἀγορᾶς. turba forensis, ὁ ἀγοραῖος ὄχλος, οἱ ἀγοραῖοι. 2) ἀγοραῖος, δικανικός.
Fŏrentum, i, οὐ. Φόρεντον, πόλις Ἀπουλίας, τανῦν Forenza.
fores, ium, ἴδε foris.
forfex, ĭcis, θ. (foris-facio) ψαλίς. 2) ὀδοντάγρα. 3) χηλὴ εἴτε χεὶρ καρκίνου.
forfĭcŭla, ae, θ. (forfex) ψαλίδιον. 2) μικρὰ χηλὴ εἴτε χεὶρ καρκίνου.
fŏri, orum, ἴδε forus.
fŏrĭa, ae, θ. νόσος τις τῶν χοίρων.
fŏrĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. ἡ ὑγροτέρα κόπρος.
fŏrĭca, ae, θ. δημοσία ἄφοδος, ἀφεδρών. ὅθεν fŏrĭcārĭus, ĭi, ἀ. ὁ τούτων ἐργολάβος.
fŏrĭcŭla, ae, θ. (foris) θυρίς.
fŏrĭcŭlārĭum, ĭi, οὐ τελωνικὸς φόρος. Ἐπιγ.
fŏrinsĕcus, ἐπίρ. (foris) θύραθεν, ἔξωθεν.
fŏrĭo, īre (ἢ are?) διαρροιζομαι. Σχολιαστὴς Ἰουβεναλίου.
fŏrĭŏlus, i, ἀ. (foria) διαρροίᾳ νοσῶν.
fŏris, is, θ καὶ συνήθ. fores, ium, πληθ. θύρα, θύραι κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ αὔλειος θύρα. 2) κυρίως καὶ μεταφορικῶς θύρα, εἴσοδος, ὀπή, πόρος κ.τ.τ.
fŏris, ἐπίρ. (foris) ἐπὶ στάσεως· θύρασιν, ἔξω, ἐκτὸς (τοῦ οἴκου ἢ τῆς πόλεως). foris sum, θυραῖός εἰμι. 2) ἐπὶ ἀφίξεως· θύραθεν, ἔξωθεν. 3) σπάν. ἀντὶ τοῦ foras.
forma, ae, θ. μορφή, σχῆμα. species formae, τὸ εἶδος τῆς μορφῆς. 2) μορφή, εὐμορφία, κάλλος. 3) σχῆμα, εἰκών, εἴδωλον. 4) εἶδος, ἰδέα, γένος. 5) τύπος. forma exprimo aliquid, ἐκτυπῶ τι. forma calcei, ὁ καλόπους. forma in qua aes funditur, ὁ λίγδος, χόανος, χῶνος. 6) τύπος εἴτε χαρακτὴρ νομίσματος. 7) σωλὴν (ὕδραγωγείου). 8) ἐν τῇ γραμματικῇ· ὁ τύπος, τὸ σχῆμα.
†formabĭlis, e, ἱκανὸς μορφωθῆναι, εὔπλαστος.
*formācĕus, a, um, ἐν τύποις κατεσκευασμένος.
formālis, e, μορφωτικός, εὔπλαστος. 2) τυπικός, πρωτότυπος. formalis epistola, ἡ ἐγκύκλιος ἐπιστολή.
formāmentum, i, οὐ. μόρφωμα.
*formaster, tra, rum, ἀ. ὁ σεμνοπροσωπῶν, καλλωπιζόμενος.
formātĭo, ĭōnis, θ. μόρφωσις. 2) μορφή, σχῆμα.
formātor, ōris, ἀ. μορφωτήρ, δημιουργός, πλάστης.
formātrix, īcis, θ. μορφώτρια.
formātūra, ae, θ. μόρφωσις, διάπλασις.
formella, ae, θ (forma) μικρὸς τύπος, (σκεῦος μαγειρικόν).
Formĭae, arum, θ. πληθ. αἱ Φορμίαι, πόλις τῆς Λατίνης. Formianus, a, um, τῶν Φορμιῶν, ἐκ Φορμιῶν.
formīca, ae, θ. (Αἰολ. βύρμαξ) μύρμηξ.
formīcābĭlis καὶ formīcālis, e, μυρμηκίζων (λέγεται ἐπὶ τοῦ σφυγμοῦ).
formīcātĭo, ĭōnis, θ. μυρμηκιασμός.
*formīcīnus, a, um, μυρμήκειος.
formīco, are, μυρμηκίζω, μυρμηκιῶ.
formīcōsus, a, um, μυρμηκώδης.
formīcŭla, ae, θ. μυρμήκιον.
formīdābĭlis, e, (formido, are) δειματώδης, φοβερός, φρικτός.
formīdāmen, ĭnis, οὐ. δεῖμα, φόβητρον.
formīdo, avi, atum, are, (ἴσ. συγγενὲς τοῦ horreo) aliquem ἢ aliquid, ὀρρωδῶ, φοβοῦμαι, δέδια, δέδοικά τινα ἤ τι. formido credere, ὀκνῶ πιστεύειν. formido, ne—, φοβοῦμαι, δέδια, μή—.
formīdo, ĭnis, θ. ὀρρωδία, δέος, φόβος. 2) δεῖμα, φόβητρον.
formīdŏlōse, ἐπίρ ὀρρωδέως, περιδεῶς. 2) φοβερῶς. Λ. σπαν.
formīdŏlōsus a, um, σπαν. ὀρρωδής, περιδεής, περίφοβος, δειμαλέος. 2) συνήθ. φοβερός, φρικτός, δειματώδης.
formĭdus, a, um, (formus) θερμός.
formĭo, ĭōnis, ἀ. φορμὸς (εἶδος πλέγματος).
*formĭtas, ātis, θ μορφή, τύπος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
formĭter, ἐπίρ. κατὰ τὸ σχῆμα, τυπικῶς.
formo, avi, atum, are, aliquid, μορφῶ, πλάττω διαπλάττω, διατυπῶ τι. capillos, κοσμῶ τὴν κόμην. mores alicujus, πλάττω, παιδεύω τὰ ἤθη τινός. moenia, κατασκευάζω οἰκοδομῶ τὰ τείχη. aliquid mente, πλάττω τι τῇ διανοίᾳ φαντάζομαί τι, διατυπῶ τι τῷ λογισμῷ.
formōse, ἐπίρ. εὐπρεπῶς, εὐσχημόνως, χαριέντως. Λ. σπαν. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
formōsĭtas, ātis, θ. εὐμορφία, ὡραιότης.
*formōso, are, καθωραΐζω, καλλύνω. Φορτουνᾶτος.

formŏsŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ formosus) εὔμορφος, ὡραῖος.
formōsus, a, um, (forma) εὔμορφος, εὐπρεπής, ὡραῖος.
formŭcāles ἢ formŭcăpes, θ. πληθ. (formus capio?) ταὐτὸ τῷ forcipes, ἴδε forceps. ἀμφ. γρ. Φῆστος.
formŭla, ae. θ (ὑποκορ. τοῦ forma) μορφή, εἶδος, γένος. 2) εὐμορφία, κάλλος. 3) τύπος, κανών, ὑπογραμμός, διάγραμμα, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ δικανικὸς τύπος. 4) καλόπους, καλοπόδιον. 5) σωλήν, σωληνίσκος (ὑδραγωγείου).
formŭlārĭus, ĭi, ἀ. ὁ τῶν δικανικῶν τύπων ἔμπειρος.
formus, a, um, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ calidus, θ ε ρ μ ό ς.
Fornācālĭa, ĭum ἢ ōrum, οὐ. πληθ. ἑορτή τις τῆς Φόρνακος, τὰ Φουρνακάλια, παρὰ Πλουτάρχῳ, κεφ. 'Ρωμ. 89. πρβλ. Fornax.
fornācālis, e, (fornax) τοῦ ἰπνοῦ, τῆς καμίνου.
fonācārĭus, a, um, τοῦ ἰπνοῦ ἢ τῆς καμίνου. fornacārĭus, ĭi, ἀ. κλιβανεύς.
fornācātor, ōris, ἀ. κλιβανεὺς βαλανείου
fornācŭla, ae, θ. μικρὸς ἰπνὸς καμίνου.
fornax, ācis, θ. ἰπνός, κλίβανος, κάμινος. 2) Fornax, θ. θεά τις τῶν ἰπνῶν καὶ καμίνων προστάτις.
fornĭcārĭus, ii, ἀ. (fornix. σημ. 2) πόρνος.
fornĭcaria, ae, θ. πόρνη ἀπὸ καμάρας. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*fornĭcātim, ἐπίρ. καμαροειδῶς, ἀψιδοειδῶς.
fornĭcātĭo, ĭōnis, θ. καμάρωσις. 2) παρὰ τοῖς μεταγεν. πορνεία.
†fornĭcātor, ōris, ἀ. πόρνος.
fornĭcātrix, īcis, θ. πόρνη.
fornĭcātus, a, um, (fornix) καμαρωτός.
fornĭco, avi, atum, are, καμαρῶ.
†fornĭcor, ari, πορνεύω.
fornix, ĭcis, θ. ἀψίς, καμάρα, κατ' ἐξοχὴν ἡ ἀψίς, θριαμβευτικὴ πύλη. 2) οἴκημα (καμαρωτόν) πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
fornus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ furnus.
fŏro, avi, atum, are, τιτρῶ, τετραίνω, τρυπῶ.
Fŏrŏappĭi, Fŏrŏjūlĭenses, κ.τ.τ. ἐκ Φόρου 'Αππίου, ἐκ Φόρου 'Ιουλίου κ.τ λ. ἴδε Forum.
forpex, ĭcis, θ. ψαλίς, πυράγρα. 'Αμφ. γρ ἴδε forfex.
fors, rtis, θ. (ἐκ τοῦ fero) τύχη, τὸ αὐτόματον. Πρβλ. τὸ ἐν τῇ 'Ελλην. ἀνθολογίᾳ εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρου καὶ φέρε κτλ. forte (καὶ ποιητ. fors) ἀπὸ τύχης, κατὰ τύχην, τυχόν, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, τυχικῶς πως. ibam forte, ἐτύγχανον περιπατῶν. fors sit an κ.τ.τ. ἴδε forsit, forsitan. 2) fors fortuna, ἡ ἀγαθὴ τύχη, ἡ τύχη. forte fortuna, κατὰ τύχην, κατ' ἀγαθὴν τύχην. 3) Fors Fortuna, ἡ 'Αγαθὴ τύχη (θεά τις τῶν 'Ρωμαίων) καὶ Αὐτοματία. Πλουτ. Τιμολ. 36 καὶ Corn. Nep. Timol. 4.
forsan, ἐπίρ. (ἐκ τοῦ fors sit an) τάχα, ἴσως. forsan juvabit, ἴσως ὠφελήσει. forsam audire nolis, ἴσως ἂν οὐκ ἐθέλοις ἀκούειν. forsan quaeratis, ἴσως ἂν ἐρωτήσαιτε.
forsit, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ fortasse.
forsĭtan, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ forsan.
*fortan, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ forsitan. 'Αμφ. γρ.
fortasse, ἐπίρ. (fors) τάχα, ἴσως. fortasse vaticinor, ἴσως μαντεύομαι. fortasse dices, ἴσως ἐρεῖς, ἴσως εἴποις ἄν. triginta fortasse, τριάκοντά πως.
fortassĕan, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ forsan.
fortăssis, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ fortasse.
fortax, ācis, ἀ. (φορταξ) ἡ τῆς καμίνου καμάρα.
forte, ἐπίρ. ἴδε fors.
*fortesco, ĕre, (fortis) ῥώννυμαι, κρατύνομαι.
fortĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ fortis) ἀνδρεῖός πως, ἀνδρεῖος.
fortĭfĭcātio, ĭōnis, θ. ἐπίρρωσις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
fortĭfĭco, are, (fortis-facio) aliquid, ἐπιρρώννυμι, στιρεῶ, κρατύνω τι.
fortis, e, (θαρσύς ;) καρτερός, κρατερός, ἀνδρεῖος. fortes fortuna adjuvat, τοῖς ἀνδρείοις ἡ τύχη βοηθεῖ. vir ad pericula fortissimus, ἀνὴρ κράτιστος πρὸς τοὺς κινδύνους. fortissima sententia, ἡ κρατίστη γνώμη. causam infirmiorem facere fortiorem, τὸν ἥττονα λόγον κρείττονα ποιεῖν. 2) εὔρωστος, στερεός, ἰσχυρός. corpus forte, εὔρωστον, στερεόν, ἰσχυρὸν σῶμα. lignum forte, ἰσχυρὸν ξύλον. bos ad opera fortis, βοῦς πρὸς τὰ ἔργα δυνατός. 3) ἀγαθός, καλός.
fortĭter, ἐπίρ. καρτερῶς, ἀνδρείως. fortiter fero aliquid, καρτερῶ τι εἴτε πρός τι. 2) ἰσχυρῶς, σφοδρῶς, σφόδρα.
fortĭtūdo, ĭnis, θ. καρτερία, ἀνδραγαθία, ἀνδρεία, ἀνδρειότης. 2) σπαν. ἰσχύς.
fortĭuscŭlus, a, um, ὁπωςοῦν τολμηρός.
fortŭĭto καὶ fortŭĭtu, ἐπίρ. κατὰ τυχην, τυχικῶς πως, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου.
fortŭĭtus, a, um, (fors) τυχικός, τυχηρός, αὐτόματος
fortūna, ae, θ. (fors) τύχη. secunda, ἡ χρηστή, ἀγαθὴ τύχη. adversa, ἡ κακὴ τύχη. fortunae, αἱ τύχαι. forte fortuna, κατὰ τύχην. fortunae, αἱ τύχαι, τὰ συμβάντα 2) τύχη, τουτέστιν ἡ ἀγαθή, χρηστὴ τύχη, εὐτυχία, εὐπραγία. fortunae, αἱ τύχαι, τα εὐτυχήματα. 3) τύχη, τουτέστιν

Digitized by Google

ἡ κακὴ τύχη, ἀτυχία, δυστυχία, συμφορά. fortunae, αἱ τύχαι, συμφοραί. 4) fortuna καὶ συνήθ. fortunae, τὰ τῆς τύχης δῶρα, ἡ οὐσία, τὰ ὑπάρχοντα. 5) Fortuna, ἡ Τύχη (θεά).
*fortūnārĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. τὰ ἐνδεχόμενα, τὰ τυχαῖα.
*fortūnas, ἀρχαία γενικὴ τοῦ fortuna. Ναίβιος.
*fortunassint, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ fortunaverint. Ἀφράνιος.
fortūnāte, ἐπίρ. εὐτυχῶς, εὐδαιμόνως.
*fortūnātim, εὐτυχῶς.
†fortūnātĭo, ĭōnis, θ. τὸ καθιστάναι τινὰ εὐτυχῆ.
†fortūnātor, ōris, ἀ. ὁ ποιῶν τινα εὐτυχῆ.
fortūnātus, a, um, ἴδε fortuno.
fortūno, avi, atum, are, aliquid, ὀλβίζω τι, τύχην ἀγαθὴν παρέχω τινί. — fortunatus, a, um, εὐτυχής, ὄλβιος, εὐδαίμων, μακάριος.—insulae fortunatae εἴτε fortunatorum, αἱ μακάρων νῆσοι.
Fŏrŭli, ōrum, κώμη τις τῆς Σαβίνης, ἐξ οὗ Forulānus.
fŏrŭlus, i, ἀ. μᾶλλον ἐν τῷ πληθυντικῷ εὔχρηστον, fŏrŭli, ōrum, (forus) θηκίον, φάτνωμα, κιβώτιον.
fŏrum, i, οὐ. (χορός? ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ fero, φορέω, φορά) ἀγορά. rerum venalium, ἡ τῶν ὠνίων ἀγορά. piscatorium, ἡ τῶν ἰχθύων ἀγορά, τὸ ἰχθυοπωλεῖον, οἱ ἰχθύες. boarium, ἡ τῶν βοῶν ἀγορά, κτλ. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐκαλεῖτο forum Romanum εἴτε ἁπλῶς forum, ἡ ἐπιφανεστάτη τῆς Ῥώμης ἀγορά, ἡ ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ τε Καπιτωλίου καὶ τοῦ Παλατίου κειμένη. Ἐνταῦθα τὸ βουλευτήριον, οἱ ἔμβολοι, τὰ τῶν τραπεζιτῶν χρηματιστήρια, ναοί, ἀνδριάντες καὶ ἄλλα κοσμήματα. Ὅθεν in foro versor, χρηματίζω, τραπεζίτης εἰμί. foro cedo, ἀνατρέπω τὴν τράπεζαν, χρεωκοπῶ. 3) ἐν τῇ ἀγορᾷ ἦσαν καὶ τὰ δικαστήρια, ὅθεν forum, ὁ τῆς δικαιοδοσίας τόπος, τὸ δικαστήριον. studia fori, αἱ περὶ τὰς δίκας σπουδαί. forum ago, δικάζω. 4) ἔστι δὲ Forum καὶ ὄνομα πόλεων, οἷον· Forum Appii, τὸ Ἀππίου Φόρον. Forum Julium, Φόρον Ἰούλιον ἐν Γαλλίᾳ, τὸ νῦν Frejus κ.τ.λ. 5) ληνός, πιεστήριον, πατητήριον.
fŏrus, i, ἀ. τὸ ἑδώλιον τῆς νεώς, καὶ ὁ διὰ τῶν ἑδωλίων διάδρομος. 2) τὸ ἑδώλιον ἐν τῷ θεάτρῳ. 3) κηρίον, μελίττιον. 4) ἀβάκιον, κυβευτικὸς πίναξ. 5) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ forum, ἡ ἀγορά. 6) ταὐτὸ τῷ forum, ὁ ληνός, τὸ πατητήριον.
Fosi, ōrum, ἀ. πληθ. Γερμανικὸν ἔθνος περὶ τὸ νῦν ποτάμιον Fuhse οἰκοῦν.
fossa, ae, θ. (fodio) ὄρυγμα, τάφρος. fossam ducere, fodere εἴτε cavare, τάφρον ἄγειν, ὀρύττειν, ταφρεύειν. 2)-ὅριον. 3) αἰδοῖον, πρωκτός, ἀντὶ τοῦ cunnus καὶ anus, (ὡς τὸ ἑλλ. βόθρος). 4) τάφος.
fossārĭus, ĭi, ἀ. (fodio) ὁ τυμβωρύχος. Ἐπιγρ.
fossātum, i, οὐ. (fosso) ὄρυγμα, τάφρος. 2) παρὰ τοῖς μεταγεν. στρατόπεδον τάφρῳ περιειλημμένον, καὶ ὁ στρατὸς αὐτὸς (φοσσάτον).
fossātus, i, ἀ. ὅριον τάφρῳ κεχαραγμένον.
fossĭcĭus, a, um, (fossus) ὀρυκτός.
fossĭlis, e, (fodio) ὀρυκτός.
fossĭo, ĭōnis, θ. (fodio) σκαφή, σκαφεία.
fossĭtĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ fossicius.
fosso, are, (θαμιστ. τοῦ fodio) κεντῶ, τρυπῶ.
fossor, ōris, ἀ. (fodio) σκαφεύς, σκαπανεύς. 2) ὀρύκτης, ὁ τὰς ὑπονόμους ὀρύττων
fossōrĭum, ĭi, οὐ. (fodio) σκαπάνη. Ἰσίδωρος.
fossōrĭus, a, um, (fodio) ὀρυκτικός. Ἰσίδωρος.
fossrix, īcis, θ. (fodio) σκάπτειρα. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fossŭla, ae, θ. ὀρυγμάτιον, μικρὰ τάφρος.
fossūra, ae, θ. (fodio) σκαφή, σκαφεία, ὄρυξις, ὀρυχή. 2) τάφρος, ὄρυγμα.
fossus, a, um, ἴδε fodio.
*fostiam, fostim, ἀρχαϊκ ἀντὶ τῶν hostiam, hostem. Φῆστος.
*fōtĭo, ĭōnis, θ. καὶ fōtūra, ae, θ ταὐτὰ τῷ fotus, us. Γλωσσ.
fōtus, a, um, ἴδε foveo.
fōtus, ūs, ἀ. (foveo) ἐμβροχή, ἔμβρεγμα, θαλπτήριον. Μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον.
fŏvĕa, ae, θ. βόθρος, ὄρυγμα.
†fŏvēla, ae, θ ταὐτὸ τῷ fomentum.
fŏvĕo, fōvi, fōtum, ēre, aliquem ἢ aliquid, θάλπω, θερμαίνω τινὰ ἤ τι. ova, ἐπωάζω, νεοττεύω. aliquem lacertis, περιβάλλω, ἀσπάζομαί τινα. 2) μεταφ. θάλπω, θεραπεύω τινὰ ἤ τι, ἐπιμελοῦμαί τινος. spem, τρέφω ἐλπίδα. aliquid animo, ἀναπολῶ τι. 3) πυριῶ τι, πυρίαν προσφέρω πρός τι, θεραπεύω τι ἐμβρέγματι (θερμῷ ἢ ψυχρῷ).
frăcĕo, ēre, καθίσταμαι ἀποτρόπαιος, ἀηδής. Φῆστος. Γλωσσ.
frăces, (um?) θ. (frango?) στέμφυλα (ἐλαιῶν), τρυγία ἐλαίου.
frăcesco, cŭi, ēre, ψαθυροῦμαι, σήπομαι.
*frăcĭdus, a, um, ψαθυρός, σαπρός.
fractillum, i, οὐ. τριπτήριον (τοῦ πεπέρεως). Γλωσσ.
†fractĭo, ĭōnis, θ. (frango) κλάσις.
fractor, ōris, ἀ. (frango) κλάστης, κλαστήρ.
fractūra, ae, θ. (frango) κάταγμα, θραῦμα. 2) κλάσμα, κόμμα.

Digitized by Google

fraetus, a, um, ἴδε frango.
fraeno, κ.τ.λ. ἴδε freno, κ.τ.λ.
frāga, ōrum, οὐ. πληθ. χόμαρα, μιμαίκυλα.
frăgesco, ĕre, (frango) κλῶμαι, θραύομαι. Λ. σπαν.
frăgĭlis, e, (frango) εὔκλαστος, εὔθραυστος, εὔθρυπτος. μεταφ. φθαρτός, ἐξίτηλος. fragiles anni, ἡ ἀσθενὴς ἡλικία. 2) ψοφώδης, ψοφῶν, κροτῶν.
frăgĭlĭtas, ātis, θ. τὸ εὔθραυστον, ἡ ψαθυρότης. μεταφ. τὸ φθαρτόν, ἐξίτηλον, ἡ ἀσθένεια.
*frăgĭum, ĭi, οὐ. (frango) κάταγμα, θραῦμα.
fragmen, ĭnis, οὐ. (frango) κλάσμα, θραῦσμα, λείψανον. panis, τὸ κλάσμα ἄρτου, τὸ ψάθυρμα, ὁ ψωμός.
frăgor, ōris, ἀ. (frango) σπάν. κλάσις, θραῦσις. 2) συνηθ. πάταγος, ψόφος, κρότος.
*frăgōse, ἐπίρ. μετὰ πατάγου.
frăgōsus, a, um, (fragor) περικεκλασμένος, περιερραγής, τραχύς. mons, περικεκλασμένον ὄρος. fragosa oratio, ἀσυνάρτητος λόγος. 2) εὔκλαστος, εὔθραυστος, ψαθυρός. 3) παταγητικός, ψοφώδης.
fragranter, ἐπίρ. μετ' εὐωδίας.
fragrantĭa, ae, θ. ὀσμή, εὐωδία.
fragro, are, (συγγενὲς τοῦ flagro) ὀσμὴν ἀποπνέω, ὄζω. Σημ. τίθεται μάλιστα ἐπὶ καλῆς ὀσμῆς· εὐοσμῶ, εὐοσμίαν ἀποπνέω. fragrans, ὀσμήρης, εὐώδης.
frāgum, i, (ἄχρηστ.) ἴδε fraga.
*frāgus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ suffrago. Γλωσσ.
frămēa, ae, θ. δόρυ. Λ. Γερμανική.
Francĭa, ae, θ. Φραγκία, μέρος τῆς Γερμανίας. Οἱ κάτοικοι Franci, orum, ἀ πληθ. Φράγκοι. Francĭcus, Φραγκικός.
francisca, ae, θ. (λέξις Γερμανική) εἶδος διστόμου πελέκεως; (ὅπλον).
frango, frēgi, fractum, ĕre, (ἐκ τοῦ θέματος ραγ, μετὰ τοῦ διγάμματος) aliquid, ἄγνυμι, κατάγνυμί τι. patinam, κατάγνυμι, ῥήγνυμι λεκάνην. glebas, θραύω βώλους. navem, ναυαγῶ. aliquid dentibus, συντρίβω τι τοῖς ὀδοῦσι. fluctus a saxo frangitur, τὸ κῦμα ῥήγνυται ὑπὸ τῆς πέτρας. frango brachium (ὑπον. meum) κατάγνυμαι τὸν βραχίονα. κωμ. ferulas frango, νάρθηκι πλήττομαι. 2) μεταφ. κατάγνυμι, κατακλῶ, θραύω τινὰ ἤ τι. vim alicujus, θραύω, καταλύω τὴν δύναμίν τινος. audaciam alicujus, κατακλῶ τὸ θράσος τινός. nationem, καταθραύω, νικῶ ἔθνος. sententiam alicujus, ἀνασκευάζω τὴν γνώμην τινός. animum alicujus, κατάγνυμι, ἐπικλῶ τὴν ψυχήν τινος. animo frangor, ἐπικλῶμαι τῇ γνώμῃ, συντρίβομαι τῇ διανοίᾳ, ἡττῶμαι τῇ ψυχῇ. animo fracto sum, ἀθύμως ἔχω. metu fractus, ὑπὸ φόβου παραλελυμένος. cupiditate frangor, ἡδονῆς ἡττῶμαι. cura frangor, ὑπὸ τῆς φροντίδος καταπονοῦμαι, κατατρύχομαι. amnem nando frango, διανήχομαι τὸν ποταμόν —fractus, a, um, μεταφορ. κατεαγώς, ἄθυμος, ἀσθενής. 3) λύω, παραβαίνω. foedus, λύω, παραβαίνω τὰς σπονδάς, παρασπονδῶ. fidem, ἀθετῶ τὴν πίστιν. mandata, παραβαίνω, οὐ καλῶς ἐκτελῶ τὰ ἐντεταλμένα.
frāter, tris, ἀ. (φράτωρ) ἀδελφός. germanus, ὁ αὐτάδελφος, ὁμοπάτριος ἀδελφός. uterinus, ὁ ὁμομήτριος. fratres gemini, δίδυμοι ἀδελφοί. 2) frāter patruelis, ἐνίοτε καὶ ἁπλῶς frater, ὁ ἀνεψιός. 3) ἀδελφός, οἰκεῖος, ἑταῖρος, φίλος.
*frātercŭlo, are, (fraterculus) αὐξάνω ὥσπερ δίδυμοι.
frātercŭlus, i, ἀ. ἀδελφίδιον.
frāterne, ἐπίρ. ἀδελφικῶς, φιλικῶς.
frāternĭtas, ātis, θ. ἀδελφότης, οἰκειότης.
frāternus, a, um, ἀδελφικός. fraterna lyra, ἡ τοῦ ἀδελφοῦ λύρα. 2) ἀδελφικός, φιλικός.
fratilli, ōrum, ἀ. πληθ. κροσσοὶ ταπήτων. Φῆστος.
frātrĭa, ae, θ. φρατρία.
frātrĭae, arum, θ. πλ. εἰνάτερες (συννυφάδες).
frātrĭcīda, ae, ἀ. (frater-caedo) ἀδελφοκτόνος.
frātrĭcīdĭum, ĭi, οὐ. (frater-caedo) ἀδελφοκτονία.
*frātrĭmōnĭum, ĭi, οὐ. ἡ τοῦ ἀδελφοῦ οὐσία. Γλωσσ.
frātrissa, ae, θ. ταὐτὸ τῷ fratria. Ἰσίδωρος.
*frātro, are, συναυξάνω, ἴδε καὶ fraterculo.
frātrŭēlis, is, ἀ. πατραδέλφου υἱός.
fraudābĭlis, e, (fraudo) ἀπατηλός.
*fraudassis, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ fraudaveris. Πλαῦτος.
fraudātĭo, ĭonis, θ. παράκρουσις, δόλωσις.
fraudātor, ōris, ἀ. ἀπατεών, φέναξ.
fraudātōrĭus, a, um, ὁ περὶ ἀπάτης.
†fraudātrix, īcis, θ. ἡ ἀπατηλή.
†fraudĭger, ĕra, ĕrum, (fraus-gero) ἀπατηλός.
fraudo, avi, atum, are, (fraus) aliquem, ἀπατῶ, ἐξαπατῶ, φεναχίζω τινά. aliquem pecuniā, παρακρούομαι, παρακόπτομαι, ψεύδω τινὰ τῶν χρημάτων. mercede, ἀποστερῶ τινα τοῦ μισθοῦ (τὸν μισθόν). aliquem spe, ψεύδω, ἀποστερῶ τινα τῆς ἐλπίδος. 2) aliquid, ψεύδομαι, ὑπεξαιροῦμαι, ἀποστερῶ τι. stipendium, τὸν μισθόν.
fraudŭlenter, ἐπίρ. ἀπατηλῶς, δολερῶς, δολίως.
fraudŭlentĭa, ae, θ. τὸ ἀπατηλόν, δολιότης. Λ. σπαν.

Digitized by Google

fraudŭlentus, a, um, ἀπατηλός, δολερός, δόλιος.
fraudŭlōsus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ fraudulentus.
fraus, dis, θ. ἀπάτη, παράκρουσις, δόλος. fraudem molior, (struo, necto) μηχανῶμαι ἀπάτην. sine fraude, ἀδόλως. in fradem induco (impello) aliquem, παρακρούομαι, ἐξαπατῶ, σφάλλω τινά. 2) ἀπάτη, πλάνη. σφάλμα, ἁμάρτημα. in fraudem incido, σφάλλομαι, ἁμαρτάνω. 3) βλάβη. res mihi fraudem fert, τὸ πρᾶγμα φέρει μοι βλάβην. res fraudi est. τὸ πρᾶγμα ἐπὶ βλάβῃ γίγνεται. sine fraude, ἐκτὸς βλάβης, ἀβλαβῶς. 4) ἀντὶ τοῦ fraudulentus, ὁ ἀπατεών.
frausus, a, um, (fraus) δολώσας, ἀπατήσας.
frax, ăcis, θ. ταὐτὸ τῷ fraces. Γλωσσ.
fraxātor, ōris, ἀ. (fraxo) νυκτερινὸς σκοπός, νυκτοφύλαξ. Φῆστος.
fraxĭnĕus, a, um, μέλινος, τῆς μελίας.
fraxĭnus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ fraxineus.
fraxĭnus, i, θ. μελία, (δ) ποιητ. μελία, δόρυ.
fraxo, āre, φρουρῶ, νυκτοφυλακῶ. Φῆστος.
Frĕgellae, ārum, θ. πληθ. αἱ Φρέγελλαι, ἡ Φρέγελλα, πόλις τῆς Λατίνης. Fregellānus, a, um, Φρεγελλανός.
Frĕgēnae, ārum, θ. πληθ. ἡ Φρεγῆνα, πόλις τῆς Τυρρηνίας.
frĕmĕbundus, a, um, (fremo) βρέμων, βρομώδης. ψοφώδης. Λ. ποιητ.
frĕmĭtus, ūs, ἀ γογγυσμός, βρόμος, ψόφος, θόρυβος.
frĕmo, ŭi, ĭtum, ĕre, βρέμω, γογγύζω, equus fremit, ὁ ἵππος φρυάττεται. leo fremit, ὁ λέων βρυχᾶται. undae fremunt, τὰ κύματα βρέμει, ψοφεῖ.
frĕmor, ōris, ἀ (fremo) γογγυσμός, βρόμος, ψόφος. Λ. ποιητ. τῶν ἀπ' Αὐγούστου χρόνων.
frēnātor, ōris, ἀ. (freno) ὁ χαλινῶν (χαλινωτήρ).
frendĕo, ēre, ταὐτὸ τῷ frendo.
*frendesco, ĕre, τρίζω τοὺς ὀδόντας, ἴδε καὶ frendo, 2.
frendo, frendŭi, frēsum καὶ fressum, ĕre, aliquid, καταθλῶ, κατατρίβω, συντρίβω τι. 2) οὐδετ. frendo dentibus (σπαν. dentes) καὶ ἁπλῶς frendo, βρύχω, τρίζω.
frendor, ōris, ἀ. βρυχή, βρυχετός, τρισμός.
frēni, ōrum, ἀ. πληθ σπαν. ἀντὶ τοῦ frena, ἴδε frenum.
frēnĭger, ĕra, ĕrum, (frenum-gero) χαλινοφόρος.
frēno ἢ fraeno, avi, atum, are, χαλινῶ. equum, ἵππον. μεταφορ. χαλινῶ, κολάζω, συστέλλω τινὰ ἢ τι.
Frentānus, a, um, Φρεντανός. Frentani, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Φρεντανοί, ἔθνος Ἰταλίας.
frēnum, i, οὐ. χαλινός. frena do εἴτε remitto, δίδωμι, χαλῶ, ἀνίημι τὸν χαλινόν. frena imperii, αἱ ἡνίαι τοῦ κράτους. duco εἴτε adhibeo, ἕλκω (πρὸς ἐμαυτὸν) τὸν χαλινόν. μεταφ. frena licentiae injicio, χαλινοὺς τῇ ἀκολασίᾳ ἐμβάλλω. 2) δεσμός. Εὕρηται καὶ freni, ōrum, ἀ. πληθ.
frēnuscŭli, ōrum, ἀ. πληθ. (frenum) ἀμυχαί, δρύψεις ἐν τῷ στόματι τῶν ἵππων. Ἰσίδωρος.
frĕquens, ntis, θαμινός, συχνός. frequens auditor, συχνὸς ἀκροατής. frequentes honores, συχναί, πολλαί, πυκναὶ τιμαί. frequens adagium, συχνή, συνήθης παροιμία. erat Romae frequens, ἐν Ῥώμῃ ἐθάμιζεν, ἐσύχναζε. senatus frequens, βουλὴ συχνή, πολυάριθμος. municipium frequens, κώμη συχνή, πυκνή, πολυάνθρωπος. 2) aliqua re, πλήρης, μεστός τινος. Nilus feris frequens, ὁ Νεῖλος θηρίων πλήρης.
*frĕquentāmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ frequentatio? Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
frĕquentāmentum, i, οὐ. πύκνωμα (φωνῆς, λόγου).
*frĕquentārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ frequens. Φῆστος.
frĕquentātĭo, ĭōnis, θ. πύκνωσις, πύκνωμα, ἀθροισμός.
frĕquentātīve, ἐπίρ. θαμιστικῶς. Φῆστος.
frĕquentātīvus, a, um, θαμιστικός. Λ. Γραμματικῶν.
frĕquentāto, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ frequenter. Ἀπουλήιος.
frĕquentātor, ōris, ἀ. ὁ θαμίζων, συχνάζων.
frĕquenter, ἐπίρ θαμά, θαμινά, συχνά, συχνῶς, πυκνά, πυκνῶς.
frĕquentĭa, ae, θ. πυκνότης, πλῆθος, πληθύς.
frĕquento, avi, atum, are, θαμίζω, συχνάζω. locum, εἰς τόπον. dies solennes, ἐπιτελῶ ἑορτήν, πανηγυρίζω. 2) πυκνῶ τι, συχνὰ ποιῶ τι. memoria alicujus, συχνὰ ἐπαναλαμβάνω τὴν μνήμην τινός. 3) πυκνόν, ἀθρόον ποιῶ τι. urbem, πυκνήν, συχνήν, ἀθρόαν, πολυάνθρωπον ποιῶ τὴν πόλιν. copias, αὐξάνω τὴν δύναμιν. frequento populum, ἀθροίζω τὸν δῆμον.—frequentatus, a, um, συχνός, θαμινός, πολυάριθμος, πολυάνθρωπος. 2) συχνός, συνήθης.
frēsus εἴτε fressus, a, um, ἴδε frendo.
frĕtāle, is, οὐ. φρύγετρον, τήγανον. Ἀπικιος.
frĕtālis, e, (fretum) τοῦ πορθμοῦ. fretalis Oceanus, ὁ πορθμὸς τοῦ Ὠκεανοῦ.
frĕtensis, e, (fretum) πορθμικός. mare fretense, ὁ Σικελικὸς πορθμός.
frētrĭăcus, i, ἀ. φράτωρ, φρατριακός. Ἐπιγρ.

Digitized by Google

fretum, i, οὐ. πορθμός, πόρος θαλάσσης. fretum Siculum εἴτε ἁπλῶς fretum, ὁ Σικελικὸς πορθμός. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ mare, ἡ θάλασσα. 3) βρασμός, ζέσις, ῥαχία. μεταφ. invidiae, ἡ ζέσις τοῦ φθόνου.
frētus, a, um, aliqua re, πεποιθώς, πιστεύων τινί, θαρρῶν ἐπί τινι. fretus sum aliqua re, πέποιθα, πιστεύω τινί, θαρρῶ ἐπί τινι. facere aliquid, θαρρῶ, τολμῶ ποιεῖν τι. Ἴδε καὶ τὰ ἑξῆς δύο ἄρθρα.
frĕtus, ūs, ἀ. σπαν. ἀντὶ τοῦ fretum, πορθμός, πόρος. μεταφ. fretus anni, αἱ τοῦ ἐνιαυτοῦ τροπαί.
frētus, ūs, ἀ. πεποίθησις, θάρρος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
friābĭlis, e, (frio) εὔθρυπτος, ψαθυρός.
friātĭo, ĭōnis, θ. θρύψις. Ἀπείκιος.
fribuscŭlum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ frigusculum. Οὐλπιανός. Ἀμφ. γρ.
frĭcae, ārum, θ. πληθ. εἶδος ἡφαιστείου πέτρας. Κορνήλιος Σεουῆρος.
frĭcāmentum, i, οὐ. (frico) ψῆξις, τρίψις.
frĭcātĭo, ĭōnis, θ. ψῆξις, τρίψις.
frĭcātor, ōris, ἀ. τρίπτης.
frĭcātūra, ae, θ. ψῆξις, τρίψις.
frĭcātus, ūs, ἀ. τρίψις.
frĭcĭum, ĭi, οὐ. ὀδοντότριμμα, ὀδοντόσμηγμα.
frĭco, cŭi, cātum καὶ ctum, are, aliquem ἢ aliquid, ψῶ, ψήχω, σμῶ, σμήχω, τρίβω τινὰ ἤ τι.
frictĭlis, e, ὁ δυνάμενος φρυγῆναι. ἀμφ. γρ. Ἀπείκιος.
frictĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ fricatio.
frictor, ōris, ἀ. ὁ τρίβων (δάπεδα κ.τ.τ.)
frictrix, īcis, θ. τριβάς.
frictus, a, um, ἴδε frico.
frictus, ūs, τρίψις, τριβάδος.
frigdārĭum, ĭi, οὐ. κατὰ συγκοπ. τοῦ frigidarium, ἴδε frigidarius, σημ. 2.
frigdor, ταὐτὸ τῷ frigor.
frīgēdo, ĭnis, θ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ frigus
*frīgēfacto, are, (frigo-facio) aliquid, ψύχω, ἀποψύχω τι.
frīgĕo, frixi, ēre, ῥ ι γ ῶ (ῥιγοῦν), ψυχρὸς εἰμι. ποιητ. frigens, ntis, ὁ ψυχρός, νεκρός. 2) μεταφ. ψυχρὸς εἰμι. oratio friget, ὁ λόγος ψυχρός ἐστι. 3) ῥιγῶ (ῥιγεῖν) ἀργῶ, ἀπρακτῶ, ἄπρακτός εἰμι.
frīgĕro, are, ψύχω. frigerans, ntis, ψυχρός. Λ. σπαν.
frīgesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ frigeo) ψύχομαι, ἀποψύχομαι. μεταφ. ἀποψύχομαι, ψυχρός, χαῦνος, ἄτονος γίγνομαι.
frīgĭdārĭus, a, um, ψυχροδόχος. frigidaria cella, ὁ ψυχροδόχος οἶκος, ψυχρὸς λουτρών. 2) frigidarium, ii, οὐ. ψυκτήρ, ψυκτήριος οἶκος.
frīgĭdē ἐπίρ. ψυχρῶς, χαύνως, ἀτόνως.
*frīgĭdēfacto, are, ψύχω, ἀποψύχω.
frīgĭdĭtas, ātis, θ. ψῦχος, ψυχρότης.
*frīgĭdĭuscŭlus, a, um, ὑπόψυχρος, ψυχρός, ἄτονος.
frīgĭdo, are, aliquid, ψύχω, ἀποψύχω, ψυχρῶ τι.
frīgĭdŭlus, a, um, ὑπόψυχρος, ψυχρός πως. Λ. ποιητ.
frīgĭdus, a, um, ψυχρός, ψυχεινός. frigida aqua εἴτε ἁπλῶς frigida, τὸ ψυχρὸν ὕδωρ, τὸ ψυχρόν. frigida lavari, ψυχρολουτεῖν. frigidus horror, ἡ ψυχρὰ φρίκη, τὸ ῥῖγος. 2) μεταφ ψυχρός, ἄτονος, ἄτοπος. 3) ψυχρός, ἄπρακτος, ἀργός, χαῦνος, μάταιος.
frīgilla, ae, θ ταὐτὸ τῷ fringilla.
frīgo, xi, xum καὶ ctum, ĕre, aliquid, φ ρ ύ γ ω, φρύττω τι. faba fricta, ὁ φρυκτὸς κύαμος.
*frīgo, ĕre, ἀναπηδᾶν, ἀνασκιρτᾶν. Ἀφράνιος.
frīgor καὶ frigdor, ōris, ἀ. παρὰ τοῖς μεταγεν. ἀντὶ τοῦ frigus.
frīgŏrĭfĭcus, a, um, (frigus-facio) ψυχροποιός.
frīgŏro, are, ἀναψύχω, ἀναψυκτικὰ φάρμακα δίδωμι.
frigŭlo, are, οὕτω φθέγγεται ὁ κορακίας κολοιός.
frigultĭo, ire, ταὐτὸ τῷ frigūltio.
frīgus, ŏris, οὐ. ῥ ῖ γ ο ς, ψῦχος. μεταφ. ἡ ψυχρότης (τῆς ψυχῆς, τοῦ λόγου κτλ.).
frīguscŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ frigus) μικρὸν ψῦχος. 2) ψυχρότης (μεταξὺ συζύγων).
frigutĭo, ire, τερετίζω. 2) ψελλίζω, βατταρίζω.
fringilla εἴτε fringuilla, ae, θ φρυγίλος, σπίνος (πτ.).
fringulio καὶ fringultio, ταὐτὸ τῷ frigultio.
frĭo, avi, atum, are, aliquid, θρύπτω, θραύω τι.
Frīsĭi, ōrum, ἀ. πληθ. Φρείσιοι, ἔθνος Γερμανίας.
frit, ἄκλιτ. ὁ ἀθήρ.
frĭtilla, ταὐτὸ τῷ fitilla.
frĭtillus, i, ἀ. φιμός (ὁ κυβευτικός).
frĭtinnĭo, ire, τερετίζω.
frīvŏlum, i, ταὐτὸ τῷ frigusculum 2.
frīvŏlus, a, um, οὐτιδανός, φαῦλος, ἀχρεῖος, μάταιος. frivola, orum, οὐ. πληθ. τὰ γρυτάρια ἢ γρύτη σκευάρια εὐτελῆ.
frīvuscŭlum, ταὐτὸ τῷ frigusculum 2. Ἀμφ. γρ. Οὐλπιανός.
frixōrium, ĭi, οὐ (frigo) φρύγετρον, τήγανον
frixūra, ae, θ. ταὐτὸ τῷ frixorium Λ τοῦ μεταγ. Λατ.

Digitized by Google

frixus, a, um, ἴδε frigo.
*frondārĭus, a, um, (frons, ndis) φυλλικός, τῆς ἀποφυλλίσεως.
frondātĭo, ĭōnis, θ. (frons, ndis), ἀποφύλλισις, κλάδευσις.
frondātor, ōris, (frons, ndis) φυλλοτόμος, ὁ φυλλίζων, κλαδευτήρ.
frondĕo, ŭi, ēre, (frons, ndis) φυλλοφορῶ, φυλλοφυῶ, θάλλω.
frondesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ frondeo) φυλλάζω, φυλλοῦμαι, φυλλοφυῶ.
frondĕus, a, um, (frons, ndis) φύλλινος, casa frondea, καλύβη φυλλόσκεπος, φυλλόστρωτος.
frondĭco, are, ταὐτὸ τῷ frondesco. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*frondĭcŏmus, a, um, (frons-coma) φυλλόκομος.
frondĭfer, ĕra, ĕrum, (frons-fero) φυλλοφόρος.
*frondĭflŭus, a, um, (frons-fluo) φυλλορρόος, φυλλοχόος.
*frondis, ἀρχαία ὀνομαστ. ἀντὶ τοῦ frons, 1. Σερῆνος Σαμμωνικός.
*frondĭtum, σουπῖνον τοῦ frondeo. Πρισκιανός.
frondōsus, a, um, (frons, ndis) φυλλώδης, πολύφυλλος.
frons, ndis, θ. (βρύω) φύλλωμα, τὰ φύλλα, ἡ τῶν δένδρων κόμη. in frondem luxurio, φυλλιῶ, φυλλομανῶ. 2) φυλλάς, θαλλός. ποιητ. ὁ στέφανος.
frons, tis, θ. (ἀρχαϊκ. ἀ.) (φροντίς?) μέτωπον. frontem contraho (adduco, attraho), ἀνασπῶ τὸ μέτωπον, σκυθρωπάζω. frontem explico (solvo, remitto), χαλῶ τὸ μέτωπον, ἱλαρύνομαι. 2) μέτωπον, πρόσωπον, τὸ ἔμπροσθεν, τὰ ἔμπροσθεν. frons Caucasi, τὰ ἔμπροσθεν τοῦ Καυκάσου. a fronte, κατὰ πρόσωπον. cohortes in fronte constituit, τὰς σπείρας ἐν τῷ μετώπῳ κατέστησε. frons aedium, τὸ μέτωπον, τὸ πρόσωπον, τὰ ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου. 3) ὄψις, πρόσοψις. ex prima fronte, κατὰ πρώτην πρόσοψιν 4) τὸ πλάτος.
frontāle, is, οὐ. (frons, ntis) μετωπίς (κόσμημα ἵππων).
frontātus, a, um, (ὑπον. lapis) (frons, ntis μετωπιαῖος λίθος.
Frontīnus, i, ἀ. Φροντῖνος.
fronto, ōnis, ἀ ὁ μετωπίας. Κύρ. ὄν. Fronto, ōnis, ἀ. Φρόντων (πρβλ. τὰ ἑλλην. Μέτωπος καὶ Μετώπη) ἐξ οὗ Frontōnĭānus, a, um.
frontōsus, a, um, (frons, ntis) πολυπρόσωπος (περὶ τοῦ Ἰανοῦ). 2) ἀναίσχυντος. πρβ. effrons.
*fros, ἀρχαϊκ. ἀντὶ frons, ndis. Χαρίσιος.
fructesco, ĕre, ταὐτὸ τῷ fructifico.
*fructi, ἀρχ. γεν. ἀντὶ fructūs. Τερέντιος.
fructĭfer, ĕra, ĕrum, (fructus-fero) καρποφόρος,
fructĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ καρποφορία.
fructĭfĭco, are, (fructus-facio) καρποφυῶ, καρποφορῶ. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fructŭārĭus, a, um, καρποφόρος, καρποποιός, καρπογόνος. 2) τῶν καρπῶν. fructuaria cella, ἡ τῶν καρπῶν ἀποθήκη. 3) ἐπικάρπιος. stipulatio fructuaria, ἡ περὶ ἐπικαρπίας συνθήκη fructuarius, ĭi, ἀ. ὁ τὴν ἐπικαρπίαν ἔχων.
fructŭōse, ἐπίρ. μετὰ καρποῦ, ὠφελίμως, χρησίμως Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fructŭōsus, a, um, κάρπιμος, ὠφέλιμος, χρήσιμος. 2) κάρπιμος, εὔκαρπος, πολύκαρπος.
fructus, a, um, ἴδε fruor.
fructus, ūs, (ἀρχαϊκ. i καὶ uis) ἀ. καρπός. fructus colligo, καρπολογῶ. 2) καρπός, γόνος, κύημα. 3) καρπός, ὄφελος, ὠφέλεια. fructus praediorum, οἱ καρποί, αἱ πρόσοδοι τῶν ἐπαύλεων. pecuniae, οἱ τόκοι τῶν χρημάτων fructum capio εἴτε percipio ex te, καρποῦμαί τι, ἐπικαρπίαν λαμβάνω τινός, ἀπολαύω τινός. fructum fero alicui, καρπὸν φέρω τινί, ὠφελῶ τινι. fructus voluptatum, ἡ τῶν ἡδονῶν ἀπόλαυσις.
frūgālis, e, (frux) κάρπιμος, χρήσιμος. 2) χρηστός, σώφρων. 3) εὐτελής, ὀλιγαρκής, λιτόβιος.
frūgālĭtas, ātis, θ. χρηστότης, σωφροσύνη. 2) εὐτέλεια, ὀλιγάρκεια, λιτότης.
frūgālĭter, ἐπίρ. χρηστῶς, σωφρόνως. 2) εὐτελῶς, λιτῶς.
frūges, um, ἴδε frux.
frūgesco, ĕre, (frux) καρποφορῶ. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
frūgi, ἴδε frux.
frūgĭfer, ĕra, ĕrum, (frux-fero) καρποφόρος, κάρπιμος.
*frūgĭfĕrens, ταὐτὸ τῷ frugifer.
*frūgĭlĕgus, a, um, (frux-lego) καρπολόγος.
*frūgĭpărens, ntis, (frux-pario) καρποτόκος
frūgĭpărus, a, um, (frux-pario) καρποφόρος. Λ. σπαν.
*frūgĭperda, ae, (frux-perdo) ὠλεσίκαρπος.
*fruiscor, ταὐτὸ τῷ fruniscor.
frŭĭtĭo, ĭōnis, θ. (fruor) ἀπόλαυσις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
frŭĭtus, a, um, ἴδε fruor.
frūmen, ĭnis, οὐ. (fruor) πέλανος. 2) οἰσοφάγος.
frūmentācĕus, a, um, (frumentum) σίτινος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
frūmentārĭus, a, um, σιτικός, σιτηρός. res frumentaria, τὰ περὶ τὸν σῖτον. frumen-

Digitized by Google

tarius ager, σιτοφόρος ἀγρός. **frumentaria navis**, τὸ σιταγωγὸν πλοῖον. **frumentarius**, ii, ὁ. (ὑπον. negotiator) ὁ σιτοπώλης. 2) ὁ σιτάρχης. 3) ἐπὶ αὐτοκρατόρων στρατιῶταί τινες ὠτακουστοῦντες ἐκαλοῦντο frumentarii.
frūmentātio, iōnis, ἡ. (frumentor) σιτολογία, προνομή, ἐπισιτισμός. 2) σιτοδοσία.
frūmentātor, ōris, ὁ. σιτολόγος, προνομευτής. 2) σιτοπώλης.
frūmentifer, ĕra, ĕrum, (frumentum fero) σιτοφόρος.
frūmentor, atus sum, ari, (frumentum) σιτολογῶ, ἐπισιτίζομαι, προνομεύω.
frūmentum, i, οὐ. (fruor) σῖτος, καρποί, (οἱ δημητριακοὶ καρποί). frumenta, οἱ ἐν τοῖς σύκοις κόκκοι.
frūmo, ĕre, τρώγειν, τρέφεσθαι. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
frundosus, ταὐτὸ τῷ frondosus.
frūniscor, nītus sum, i, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ fruor.
*__fruns__, ἀρχ. ἀντὶ τοῦ frons, ndis.
frŭor, frŭitus καὶ fructus sum, i, aliquo ἢ aliqua re, (ἀρχαϊκ. aliquid) καρποῦμαί τι, ἀπολαύω τινός. voluptate, ἀπολαύω ἡδονῆς. pace, ἀπολαύω εἰρήνης, χρῶμαι εἰρήνῃ. fruenda sapientia est, δεῖ ἀπολαύειν τῆς σοφίας. 2) καρποῦμαί τι, ἐπικαρπίαν τινὸς ἔχω. agrum fruendum loco, μισθῶ κάρπωσιν εἴτε ἐπικαρπίαν ἀγροῦ.
Frŭsĭno, ōnis, θ. ἡ Φρουσίνων, τὸ Φρούσινον, πόλις τῆς Λατίνης, τανῦν Frosinone. Frusīnas, ālis, τῆς Φρουσίνωνος, ἐκ Φρουσίνωνος (Φρουσινάτης).
frus, ἀρχ. ἀντὶ τοῦ frons, ndis Αὐσόνιος.
frustātim, ἐπίρ. (frustum) κατὰ τεμάχη, διαμελεϊστί, κατὰ μικρά.
frustillātim, ἐπίρ. (frustillum) κατὰ τεμάχια, κατὰ μικρά.
frustillum, i, οὐ. (frustum) τεμάχιον, κομμάτιον.
*__frusto__, are, aliquid, τεμαχίζω, κατὰ μικρὰ ποιῶ τι.
frustrā, ἐπίρ. (ἀντὶ frustera, ἐκ τοῦ *frusus=frausus, μετοχῆς τοῦ fraudo καὶ τῆς καταλήξ. terus), μάτην. frustra facio aliquid, μάτην ποιῶ τι. inceptum frustra est, τὸ ἐπιχείρημα μάταιόν ἐστι. 2) frustra sum, ψεύδομαι τῆς ἐλπίδος, ἀποτυγχάνω 3) frustra habeo aliquem, ψεύδω, ἀπατῶ τινα.
†**frustrābilis**, e, (frustro) μάταιος, ἀπατηλός.
frustrātio, iōnis, θ. ψεῦσις, ψεῦδος, ἀπάτη. 2) ἀπότευξις, ἀποτυχία, διαμαρτία.
frustrātor, ōris, ὁ. ὁ διαψεύδων, παρατείνων, βουκολῶν τινα. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ...ῆς καὶ ἡ ἑξῆς.
frustrātōrius, a, um, ψευδής, ψευδολόγος, ἀπατηλός.
frustrātus, ūs, ὁ. ψεῦσις, ψεῦδος, ἀπάτη.
frustro, avi, atum, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ frustror.
frustror, ātus sum, ari, aliquid, ματαιῶ τι. expectationem alicujus, ματαιῶ τὴν προσδοκίαν τινός ποιῶ τινα ψευσθῆναι τῆς προσδοκίας. aliquem, ψεύδω, ἀπατῶ τινα. spes me frustrata est, ἡ ἐλπὶς ἔψευσέ με, ἐψεύσθην τῆς ἐλπίδος.
*__frustŭlentus__, a, um, (frustum) τεμαχίων πλήρης.
frustŭlum, i, οὐ. (frustum) τεμάχιον, κομμάτιον. panis, τὸ ψωμίον.
frustum, i, οὐ. (fruor) τέμαχος, κόμμα. in frusta seco aliquid, τεμαχίζω, διαμελίζω τι. frustum panis, ὁ ψωμός. Κωμικῶς frustum pueri, παιδάριον. Πρβλ. τὸ τῆς συνηθείας μεγεθυντικὸν ἐπὶ κόρης· μία κομμάτα.
frŭtectōsus, a, um, (frutectum) θαμνώδης, ὑλώδης.
frŭtectum, i, οὐ. (ἀντὶ fruticetum ἐκ τοῦ frutex) θαμνώδης τόπος, λόχμη, δάσος, ὕλη.
frŭtētōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ frutectosus.
frŭtētum, ταὐτὸ τῷ frutectum.
frŭtex, icis, ὁ. θάμνος. 2) θαλλός, φυλλάς, κλάδος. 3) ποιητ. τὸ δένδρον. 4) νωθὴς ἄνθρωπος, βλιτομάμμας, ξύλον, ἠλίθιος.
frŭticātio, iōnis, θ. ἀναβλάστησις θαλλῶν.
frŭtĭcesco, ĕre, (frutex) θαλλοὺς ἀναβλαστάνω, ἐκθαμνοῦμαι. Λ. σπαν.
frŭticētum, i, οὐ. (frutex) θαμνώδης τόπος, ξύλοχος, λόχμη, δάσος.
frŭtico, avi, atum, are, (frutex) ἐκθαμνοῦμαι, βλαστάνω, ἀναβλαστάνω.
frŭticor, ari, σπαν. ἀντὶ τοῦ frutico.
frŭticōsus, a, um, θαμνώδης, ὑλώδης. 2) θαμνώδης, πολυβλαστής, πολύκαυλος.
frūtilla, ae, θ μαγία, μαγγανεία. Γλωσσ.
Frūtis, is, θ ἐπίκλησις τῆς Ἀφροδίτης, παρὰ Τυρσηνοῖς, ὅθεν Frutīnal, ālis, οὐ. τὸ ἱερὸν αὐτῆς.
frux, frūgis, θ. συνήθ. frūges, um, πληθ. (fruor) καρπός, καρποὶ (τῶν ἀγρῶν, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τῶν δένδρων). μεταφ. fruges industriae, οἱ καρποὶ τῆς ἐπιμελείας. 2) frux, ἐν. χρηστότης, χρησιμότης. expers frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος. 3) χρηστότης, σωφροσύνη. ad bonam frugem se recipere, ἐπὶ τὴν σωφροσύνην ἐπανέρχεσθαι. aliquem ad frugem compellere, σωφρονίζειν τινά. Σημ. τῇ δοτικῇ frugi ἐπιθετικῶς χρῶνται, οἷον· bonae frugi εἴτε ἁπλῶς frugi est, χρηστός, σώφρων ἐστί. vir frugi, ἀνὴρ σώφρων, χρηστός, ἀγαθός. 2) εὐτελής, λιτός.

Digitized by Google

victus frugi, εὐτελής, λιτὴ δίαιτα.—Ἐπωνύμιον Ῥωμαϊκὸν Φροῦγι.
fu, ταὐτὸ τῷ phu.
*fuam, as, at, ἀρχαϊκ. ἀντὶ sim, sis, sit.
*fūcāle, ἐπίρ. κεκαλλωπισμένως.
fūcātio, ōnis, θ. καλλωπισμός, κιβδηλία.
*fūcātus, a, um, ἴδε fuco.
*fūcilis, e, ταὐτὸ τῷ fucatus. 2) πλαστός, κίβδηλος.
*fūcinus, a, um, φύκει βεβαμμένος.
Fūcinus, i, ἀ. ἡ Φουκίνα λίμνη τῆς Λατίνης, τανῦν Lago di Celano.
fūco, avi, atum, are, aliquid, φυκῶ τι. μεταφ. χρωματίζω, καλλωπίζω τι. fucatus, a, um, κεκαλλωπισμένος. πλαστός.
fūcōsus, a, um, πλαστός, κίβδηλος.
fūcus, i, ἀ. τὸ φῦκος (θαλάσσιον φυτόν). 2) πορφύρα ἢ εἶδος πορφυροῦ χρώματος. ποιητ. τὸ χρῶμα. 3) φῦκος, φύκιον, ἔντριμμα. tingo aliquid fuco, φυκῶ, φυκιῶ τι. 4) μεταφ. ὁ καλλωπισμός, τὸ ἐπιτηδευτόν, ἡ κακοτεχνία. sine fuco, ἀδόλως. 6) κηφήν.
fue ἢ fūfae, ἐπιφών. φεῦ! ἰόφ!
Fufētius, ii, ἀ. Φουφέτιος, Φουφήτιος.
Fūfidius, ii, ἀ. Φουφίδιος, ἐξ οὗ Fufidianus, a, um, τοῦ Φουφιδίου.
Fūfius, a, um, Φούφιος, τοῦ Φουφίου. Fufius, ii, ὁ Φούφιος.
fŭga, ae, θ. φυγή, δρασμός. fuga salutem peto, φυγῇ σώζομαι. fugam peto (capio) εἴτε in fugam me do, τρέπομαι πρὸς φυγήν, ὁρμῶ εἰς φυγήν. fugā me recipio, φυγῇ ὑποχωρῶ. hostes in fugam do (verto, converto), τρέπω εἰς φυγὴν εἴτε τρέπομαι τοὺς πολεμίους. 2) φυγή, φυγαδεία, ἔκπτωσις, ἐξορία. 3) φυγή, σπουδή, δρόμος, τάχος. 4) φυγή, ἀποφυγή, ἀπόφευξις, εὐλάβεια.
*fŭgācitas, ātis, θ. φυγή. Γλωσσ.
*fŭgācius, ἐπίρ. μᾶλλον μετὰ φυγῆς, μετὰ δρασμοῦ, φύγδην.
fŭgālia, ium, οὐ. πληθ. (ὕπον sacra) ἡ ἑορτὴ τῆς καταλύσεως τῆς ἐν Ῥώμῃ βασιλείας, τελουμένη τῇ κδ'. Φεβρουαρίου.
fŭgātio, ōnis, θ. φυγάδευσις. Καπέλλας. Ἀμφ. γρ.
†fŭgātor, ōris, ἀ. ὁ φυγαδεύων.
†fŭgātrix, īcis, θ. ἡ φυγαδεύουσα.
fŭgax, ācis, φευκτικός, φυγάς, φεύγων. fugax, ἀ. ὁ δραπέτης. fera fugax, τὸ φυζαλέον θηρίον. 2) μεταφ. ἐξίτηλος, βραχύς, ὀλιγοχρόνιος.
fŭgēla, ae, θ φυγή. Λ. σπαν. Πρβλ. τὴν τῆς συνηθείας φευγάλαν ἢ φηυγάλαν.
fŭgio, ūgi, ŭgitum, ĕre, φεύγω. a patria, ἐκ τῆς πατρίδος. servus fugit, ὁ δοῦλος δραπετεύει, ἀποδιδράσκει. μεταφ. tempus fugit, ὁ χρόνος παρέρχεται. 2) φεύγω, σπεύδω, τρέχω. 3) aliquid, φεύγω, ἀποφεύγω, εὐλαβοῦμαί τι. 4) aliquid me fugit, λανθάνει μέ τι.
*fŭgitātio, ōnis, θ. φυγή.
*fŭgitātor, ōris, ἀ. φυγάς.
fŭgitīvārius, ii, ἀ. φυγαδοθήρας, δραπεταγωγός. 2) ὁ τὸν δραπέτην κρύπτων.
fŭgitīvus, a, um, φυγάς, φυγών, ἀποδράς. fugitivus, i, ἀ. ὁ φυγάς, δραπέτης. μεταφ. argentum fugitivum, ὁ δραπέτης ἄργυρος.
fŭgito, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ fugio) φεύγω, ἀποφεύγω.—Μετὰ γεν. fugitans litium, φεύγων ἔριδας.
*fŭgitor, ōris, ἀ. φυγάς, δραπέτης.
fŭgo, avi, atum, are, aliquem, φυγαδεύω, ἐκβάλλω τινά. 2) τρέπω εἰς φυγήν, τρέπομαί τινα. 3) aliquid, ἀπελαύνω, ἐξελαύνω.
*fulcīmen, inis, οὐ. ταὐτὸ τῷ fulcimentum.
*fulcīmentum, i, οὐ. (fulcio) ἔρεισμα, στήριγμα.
fulcio, fulsi, fultum, ire, aliquid, ἐρείδω, ὑπερείδω, στηρίζω, στερεῶ τι. amicum, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τῷ φίλῳ.
fulcrāle, is, οὐ. ξύλινον κόσμημα κλίνης. Γλωσσ.
fulcrum, i, οὐ. (fulcio) ἔρεισμα εἴτε στήριγμα κλίνης, πούς κλίνης, ὁ ἑρμίν· ποιητ. ἡ κλίνη.
fulctūra, ταὐτὸ τῷ fultura.
fulgenter, ἐπίρ. λαμπρῶς.
Fulgentius, ii, ἀ. Φουλγέντιος.
fulgĕo, fulsi, ēre, (φλέγω) ἀστράπτω, κεραυνοβολῶ. fulget, ἀστράπτει. 2) ἀστράπτω, λάμπω, στίλβω. 3) μεταφ. λάμπω, ἐκλάμπω, διαπρέπω.
fulgesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ fulgeo) ἀναλάμπω, ἀστράπτω.
fulgētra, ae, θ. ταὐτὸ τῷ fulgetrum.
fulgētrum, i, οὐ. (fulgeo) ἀστραπή, στεροπή, αἴγλη.
*fulgidŭlus, a, um, ὑπολαμπής.
fulgidus, a, um, ἀστράπτων, στιλπνός.
Fulginia, ae, θ. Φουλκίνιον, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς, τανῦν Fol'gno. Fulginas, ātis, τοῦ Φουλκινίου, ἐκ Φουλκινίου.
fulgitrŭa, ταὐτὸ τῷ fulgetra, ἴδε fulgetrum.
fulgo, ĕre, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ fulgeo.
fulgor, ōris, ἀ. ἀστραπή, στεροπή. 2) στεροπή, λάμψις, αὐγή. 3) μεταφ. ἡ λαμπρότης, ἐκπρέπεια.
Fulgŏra, ae. θ. (fulgur) ἡ θεὰ τῆς ἀστραπῆς (οἱονεὶ Ἀστεροπαία).
fulgur, ŭris, οὐ. ἀστραπή, στεροπή, αἴγλη. 2) σπαν. ἀντὶ τοῦ fulmen, ὁ κεραυνός. 3) στεροπή, λάμψις, αὐγή.

Digitized by Google

fulgŭrālis, e, ἀστραπαῖος, περὶ ἀστραπῆς.
fulgŭrat, ἴδε fulguro.
fulgŭrātĭo, ĭōnis, θ. ἀστραπή, στεροπή, αἴγλη.
fulgŭrātor, ōris, ἀ. ἀστραπῆς ἐξηγητής (κεραυνοσκόπος). 2) κεραυνοβόλος.
fulgŭrātūra, ae, θ. ἐξήγησις ἀστραπῶν. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
fulgŭrēus, a, um, ἀστραπαῖος, ἀστραπτικός.
fulgŭrĭo, īvi, ītum, īre, κεραυνοβολῶ. fulguritus, a, um, κεραυνόβλητος, κεραυνόπληξ.
fulgŭrītor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ fulgurator. Ἐπιγρ. Ἀμφ. γρ.
fulgŭrītus, a, um, ἴδε fulgurio.
fulgŭro, avi, atum, are, ἀστράπτω. τριτοπροσ. fulgurat, ἀστράπτει. 2) λάμπω, στίλβω.—fulguratus, a, um, κεραυνόβλητος.
fŭlĭca, ae, θ. αἴθυια (πτ.)
fūlīgĭnātus, a, um, (fuligo) λιγνώδης, αἰθαλώδης.
fūlīgĭnĕus, a, um, αἰθαλώδης, κελαινός.
fūlīgĭnōsus, a, um, λιγνώδης, αἰθαλώδης.
fūlīgo, ĭnis, θ. λιγνύς, αἴθαλος, αἰθάλη.
*fūlīna, ae, θ. ταὐτὸ τῷ culina. Γλωσσ.
fŭlix, ĭcis, θ. ταὐτὸ τῷ fulica.
fullo, ōnis, ἀ. κναφεύς, γναφεύς. 2) εἶδος κανθάρου λευκοστίκτου.
fullōnĭca, ae, θ ἴδε fullonicus
fullōnĭca, ōrum, οὐ. πληθ. γναφεῖα. Ἀμφ. γρ Οὐλπιανός.
fullōnĭcus, a, um, κναφευτικός, γναφευτικός. fullonica, ae, θ. (ὑπον. ars) ἡ κναφευτική, γναφευτική.
fullōnĭum, ĭi, οὐ. γναφεῖον. Ἀμμιανός.
fullōnĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ fullonicus.
fulmen, ĭnis, οὐ. (ἀντὶ fulgimen ἐκ τοῦ fulgeo) κεραυνός. Jupiter jacit, emittit, jaculatur fulmen, ὁ Ζεὺς βάλλει κεραυνόν, κεραυνοβολεῖ. fulmine ictus, κεραυνόπληξ, κεραυνόβλητος. 2) μεταφ. ὁ κεραυνός, τὸ κράτος, σθένος, ἰσχύς 3) κατὰ συγκοπ. τοῦ fulcīmen, ὅπερ ἴδε.
fulmenta, ae, θ. (fulcio) στήριγμα κλίνης, ὁ ἑρμίν. 2) κάττυμα ὑποδήματος.
fulmentum, i, οὐ. (fulcio) ἔρεισμα, στήριγμα.
fulmĭnātĭo, ĭōnis, θ. κεραυνοβολία.
fulmĭnātor, ōris, ἀ. κεραυνοβόλος, κεραυνοῦχος.
fulmĭnātrix, īcis, θ. ἡ κεραυνοβόλος. fulminatrix legio. Ἐπιγρ. ἴδε το ἑξῆς.
fulmĭnāta, ae, θ. legio, ὄνομα λεγεῶνος Ῥωμαϊκοῦ τοῦ 12ου ἐν ἐπιγραφαῖς, ὃ παρὰ Δίωνι Κασσίῳ 55, 22 εὕρηται μεθερμηνευόμενον ἀπὸ κεραυνοφόρον στρατόπεδονν.
fulmĭnĕus, a, um, κεραύνιος, τοῦ κεραυνοῦ.
2) ὅμοιος κεραυνῷ, ἰσχυρότατος, δεινότατος. Λ. ποιητ
fulmĭno, avi, atum, are, (fulmen) κεραυνῶ, κεραυνοβολῶ. τριτοπροσ. fulminat, κεραυνὸς πίπτει εἴτε κατασκήπτει. 2) ἀστράπτω, λάμπω, στίλβω. 3) aliquem ἢ aliquid, βάλλω κεραυνῷ, κεραυνῶ τινα ἤ τι. fulminatus, a, um, κεραυνόπληξ, κεραυνόβολος, κεραυνόβλητος.
fulsi, παρακείμ. τῶν fulcio καὶ fulgeo, ἅπερ ἴδε.
†fultor, ōris, ἀ. (fulcio) ὁ ἐρείδων, στηρίζων. fultor ecclesiee, στήριγμα τῆς ἐκκλησίας.
fultūra, ae, θ. (fulcio) ἔρεισμα, στήριγμα. 2) στερέωσις.
fultus, a, um, ἴδε fulcio.
fulvaster, a, um, (fulvus) ὑπόπυρρος.
fulvĭāna herba, θ. ἄγνωστον φυτόν. Πλίνιος.
Fulvĭānus, a, um, Φουλουϊανός, τοῦ Φουλουΐου, τῆς Φουλουΐας.
Fulvĭaster, tri, ἀ. ὁ τοῦ Φουλουΐου μιμητής.
*fulvĭdus, a, um, ταὐτὸ τῷ fulvus (κίτρινος).
Fulvĭus, a, um, (fulvus) Φουλούϊος, Φούλβιος, τοῦ Φουλουΐου. Fulvius, ĭi, ὁ Φουλούϊος καὶ Φολούϊος, ὡς τὰ Ἑλληνικὰ Πύρρος καὶ Πυρρίας.
fulvus, a, um, πυρρός, πυρίχρως, χρυσόχρους.
fūmārĭŏlum, i, οὐ. (μικρὰ καπνοδόχη), ὀπή, ἀναπνοὴ Ἡφαιστείου ὄρους.
fūmārĭum, ĭi, οὐ. (fumus) οἰκίσκος, ἐν ᾧ ἐκάπνιζον τὸν οἶνον.
fūmātĭo, ĭōnis, θ. (fumus) κάπνισις, κάπνισμα.
fūmātor, ōris, θ. (fumus) ὁ καπνίζων.
fūmesco, ĕre, (fumus) καπνίζω, καπνιάω.
fūmĕus, a, um, (fumus) καπνώδης. fumeum vinum, ὁ καπνίας οἶνος.
fūmĭcus, a, um, (fumus) ταὐτὸ τῷ fumidus. Ἀμφ. γρ.
fūmĭdus, a, um, καπνώδης, καπνίζων. 2) καπνώδης, ὑπόμελας. 3) καπνηλός.
fūmĭfer, ĕra, ĕrum, (fumus-fero) καπνοποιός.
*fūmĭfĭco, are, (fumus-facio) καπνίζω, καπνῶ.
fūmĭfĭcus, a, um, (fumum-facio) καπνοποιός.
fūmĭgābundus, a, um, καπνὸν ποιῶν. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
fūmĭger, ĕra, ĕrum, (fumus) ταὐτὸ τῷ fumifer.
fūmĭgĭum, ĭi, οὐ. (fumigo) κάπνισις.
fūmĭgo, avi, atum, are, οὐδετ. καπνίζω, καπνιῶ. aliquid, καπνίζω, τύφω τι.

Digitized by Google

fūmo, avi, atum, are, (fumus) καπνίζω, καπνιῶ, καπνὸν ἀνίημι, θυμιῶ.
fūmōsus, a, um, καπνώδης. 2) καπνιστός. 3) καπνηλός.
fūmus, i, ἀ. (θύω, θυμός) καπνός, τύφος. παροιμ. fumum vendo, καπνὸν πωλῶ, κομπίζω, ψεύδομαι. tendit de fumo ad flammam, τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τό πῦρ ἐμπίπτει.
fūnāle, is, οὐ. (funis) σειρά, σχοινίον. 2) ὁ κηρίων, ἡ λαμπάς. 3) λυχνοῦχος.
fūnālis, e, (funis) τῆς σειρᾶς, τοῦ σχοινίου. equus funalis, ὁ σειραφόρος ἵππος. cereus funalis ἡ κηρίνη λαμπάς, ὁ κηρίων.
fūnambŭlus καὶ funiambulus, i, ἀ. (funis ambulo) σχοινοβάτης.
fūnārĭus, a, um, (funis) funarius equus, ὁ σειραφόρος ἵππος. ἴδε καὶ funalis.
functĭo, ĭōnis, θ. (fungor) ἐπιτέλεσις, ἐπιτελείωσις, τελεσιουργία. 2) τέλεσμα, ἀπότισις φόρου. 3) τελευτή, θάνατος.
functus, a, um, ἴδε fungor.
funda, ae, θ. σφενδόνη. 2) σφενδόνη δακτυλίου. 3) βέλος, εἶδος δικτύου. 4) βαλάντιον, πήρα.
fundālis, e, (funda) τῆς σφενδόνης.
fundāmen, ĭnis, οὐ. (fundo) θεμέλιον. Λ. ποιητ.
fundāmentālĭter, ἐπίρ. ἄρδην, ἐκ καταβολῆς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
fundāmentum, i, οὐ. θεμέλιον. fundamenta jacio ἢ pono, βάλλω, βάλλομαι, τίθημι, τίθεμαι τὰ θεμέλια. μεταφ τὸ θεμέλιον, ἡ καταβολή.
Fundānĭus, ĭi, ἀ. Φουνδάνιος.
Fundānus, a, um, (Fundi) Φουνδανός.
fundātĭo, ĭōnis, θ. θεμελίωσις. Λ. σπαν.
fundātor, ōris, ἀ. θεμελιωτής.
fundātrix, īcis, θ. ἡ θεμελιοῦσα.
Fundi, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Φοῦνδοι, πόλις τῆς Λατίνης, τανῦν Fundi.
fundĭbălārĭus, ĭi, ἀ σφενδονιστής.
fundĭbălum, i, οὐ. (funda, βάλλω) τὸ λιθοβόλον (ὄργανον), ὁ λιθοβόλος, πετροβόλος.
fundĭbălus, i, ἀ. καὶ
†fundĭbŭlārĭus, ĭi, ἀ. σφενδονιστής.
fundĭbŭlum, i, οὐ. σφενδόνη. 2) χώνη.
fundĭto, are, (funda) aliquid, χέω, ἐκχέω, σφενδονίζω τι aliquem, κατασφενδονῶ τινα
fundĭtor, ōris, ἀ. (funda) σφενδονιστής, σφενδονήτης.
fundĭtus, (ἐπίρ. fundus) θεμελιόθεν, ἐκ βάθρων, ἐκ καταβολῆς, ἄρδην. funditus vinco hostem, ἄρδην νικῶ τὸν πολέμιον. respublica funditus interiit, ἡ πολιτεία ἄρδην ἀπώλετο. 2) σπαν. κάτωθεν, κάτω.
fundo, avi, atum, are, (fundus) aliquid, θεμελιῶ τι. 2) μεταφ. θεμελιῶ, καταβάλλομαι, στερεῶ τι. urbem legibus, τὴν πόλιν νόμοις κρατύνω. ancora navem, ἡ ἄγκυρα στερεοῖ, ἀσφαλῆ τὴν ναῦν τηρεῖ. 3) navem, τροπίζω τὴν ναῦν. fundata navis, τετροπισμένη ναῦς.
fundo, fūdi, fūsum, ĕre, (θέμ. χυ, ἐξ οὗ τὸ χύνω, προβλ. funis) aliquid, χέω τι. sanguinem, αἷμα. lacrimas, δάκρυα. aes, χέω, χωνεύω χαλκόν. segetem in fluvium, χέω, ῥίπτω τοὺς καρποὺς εἰς τὸν Τίβεριν. 2) χέω, προχέω, ἀφθόνως ἐκφέρω τι, πλῆθός τινος βάλλω. terra fruges fundit, ἡ γῆ χέει καρπούς, φύει ἀφθόνους καρπούς. fundo sones, χέω φωνάς, προΐεμαι φωνάς. tela, χέω βέλη, ἀφίημι εἴτε βάλλω πολὺ πλῆθος τοξευμάτων. fusa oratio, εὔρους λόγος. 3) χέω, διασπείρω, διασκεδάννυμί τινα ἤ τι. virtutes et vitia funduntur, αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι διασπείρονται fusi per agros vagantur, χύδην διὰ τῶν ἀγρῶν πλανῶνται. fusi crines, χυτή, λελυμένη κόμη. 4) καταστορέννυμι, καταβάλλω τινά. aliquem arcu, τοξεύματι καταστορέννυμί τινα. fundo hostes, καταστορέννυμι, καταβάλλω τοὺς πολεμίους. 5) aliquid re, καταχέω τινός τι, βρέχω τί τινι. 6) alvum, κινῶ τὴν κοιλίαν.
fundŭlae, ārum, θ. (funda) ἀνέκβατοι λαῦραι, τυφλαὶ ὁδοί.
fundŭlus, i, ἀ. (fundus) τὸ τυφλὸν ἔντερον. 2) οἱ κινητοὶ ἔμβολοι.
fundus, i, ἀ. πυθμήν. vasis, πυθμήν, πύνδαξ σκεύους. maris, πυθμήν, βυθὸς θαλάσσης. 2) γήπεδον, ἀγρός, κτῆμα, χωρίον. 3) μεταφ. fundus sum εἴτε fio rei, κύριός τινός εἰμι, κυρῶ τι.
fūnĕbris, e, (funus) νεκρικός. funebre carmen, τὸ ἐπιτάφιον μέλος, τὸ ἐπικήδειον. funebre epulum, τὸ περίδειπνον (ἡ μακαρία). vestimentum, τὸ πενθηρὸν ἱμάτιον. 2) πένθιμος, πολυπενθής, ὀλέθριος.
fūnĕra, ae, θ. (funus) πενθήτρια. Ἀμφ γρ.
fūnĕrārĭus, a, um, ἐπικήδειος, τῆς κηδείας. funerarius, ĭi, ἀ ὁ νεκροκόμος.
fūnĕrātīcĭum, ĭi, οὐ. δαπάνη τῆς κηδείας. Ἐπιγρ.
fūnĕrātīcĭus, (-tĭus) a, um, ἐπικήδειος.
fūnĕrātĭo, ĭōnis, θ. ταφή, κηδεία.
fūnĕrātor, ōris, ἀ. νεκροθάπτης. Γλωσσαρ. Φιλοξένου.
fūnĕrēpus, i, ἀ. (funis-repo) σχοινοβάτης.
fūnĕrĕus, a, um, (funus) νεκρικός, ἐπικήδειος. 2) θανατηφόρος, ὀλέθριος.
fūnĕro, avi, atum, are, aliquem, θάπτω, κηδεύω τινά. 2) νεκρῶ, ἀποκτείνω τινά.
fūnĕror, atus sum, ari, θάπτω, κηδεύω.
fūneste, ἐπίρ. πενθίμως, ἀπαισίως.
fūnesto, avi, atum, are, aliquid, μιαίνω, μολύνω τι (φόνῳ ἢ ἄλλῳ τινί τρόπῳ).

Digitized by Google

fūnestus, a, um, (funus) πολύπενθής, πενθηρός. funesta familia, οἶκος πενθῶν, πένθος ἄγων. 2) ὀλέθριος, θανατηφόρος. funestum omen, ἀπαίσιος, στυγνὸς οἰωνός. 3) μιαρός, μιαιφόνος, ὀλέθριος
fūnētum, i, οὐ. (funis) κλήματα σχοινοειδῶς συνδεδεμένα.
fungĭbĭles res, θ. πληθ. τὰ σταθμητά, ἀριθμητά. λέξις νομικῶν.
fungĭdus, a, um, ταὐτὸ τῷ fungosus.
fungĭnus, a, um, (fungus) μυκήτινος.
fungor, nctus sum, i, aliqua re καὶ σπαν. aliquid, ἐπιτελῶ τι. officiis, ἐπιτελῶ, πράττω τά καθήκοντα. militia, τελῶ στρατείαν. caede, ἀνύτω, ἐργάζομαι φόνον. officia servorum, ποιῶ ἔργα δούλων. morte εἴτε fato, ἐπιτελοῦμαι τὸν θάνατον, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου, ἀποθνήσκω. functus, (ὑπον. morte) ἀποθανών, τετελευτηκώς, κεκμηκώς. Πρβλ. τὰ τῶν Βυζαντινῶν· ἐτελειώθη, τελειωθείς. fungitur pro fultura, ἀντὶ στηρίγματός ἐστι.
fungōsus, a, um, σπογγώδης, ἀραιός, ὅμοιος μύκητι.
fungŭlus, i, ἀ. μικρὸς μύκης.
fungus, i, ἀ. (σπόγγος) μύκης. 2) ἀγαρικόν. 3) μύκης λύχνου. Παρὰ Πλαύτῳ=stultus, ὡς καὶ παρ' Ἕλλησιν μύκης=μωρός.
fūnĭcŭlus, i, ἀ. (funis) μικρὸν σχοινίον
fūnĭrēpus, i, ἀ. (funis repo) ταὐτὸ τῷ funerepus.
fūnis, is, ἀ. σχοῖνος, σχοινίον. navis, ὁ κάλως τῆς νεώς. equi, ἡ σειρὰ τοῦ ἵππου.
*funs, ἀρχ. ἀντὶ τοῦ fons. Πρισκιανός.
fūnus, ĕris, οὐ. (ἴσως ἐκ τοῦ φόνος ἢ φοινός) ὁ νεκρός. paternum, ὁ νεκρὸς τοῦ πατρός. 2) κῆδος, κηδεία, ταφή, ἐκφορά. celebro funus, παραγίγνομαι ἐπὶ τὴν κηδείαν. funere ampliore effertur, μεγαλοπρεπέστερον ἐκφέρεται, κηδεύεται. 3) θάνατος, φόνος. μεταφ. ὁ ὄλεθρος. funus edo, φονεύω.
fŭo, fuēro, (φύω) ἄχρηστον Ἐκ τούτου τὸ ἀρχαϊκὸν fuam, fuas, κ.τ.λ. ἀντὶ τοῦ sim, κ.τ.λ. καὶ τὸ fueret ἀντὶ τοῦ esset.
fur, ūris, (φώρ) κλέπτης, κλωπεύς, κλώψ. 2) θ. κλέπτρια.
Fūra, ae, θ. θεά τις. Ἀμφ. γρ.
fūrācĭtas, ātis, θ. κλεπτοσύνη.
*fūrācĭter, ἐπίρ. κλεπτικῶς.
fūrātĭo. ĭōnis, θ. κλοπή. Ἀμφ. γρ.
†fūrātor, ōris, ἀ κλέπτης, κλοπεύς.
fūrātrīna, ae, θ. κλεπτοσύνη, κλοπή.
fūrātrīnus, a, um, κλεπτικός. 2) furatrinus deus, ὁ θεὸς τῶν κλεπτῶν (ὁ Ἑρμῆς). Οὐάρρων.
fūrax, ācis, κλεπτικός, ἐπίκλοπος. ὑπερθετ. furacissimus, κλεπτίστατος.

fŭrca, ae, θ. δίκρανον. παροιμ. furca aliquid expello, δικράνοις ἐξωθῶ τι. 2) τὸ δίκρανον ξύλον, δίκρανον στήριγμα, στήριγξ, ὑποστάτης. retis, ἡ σχαλὶς τοῦ δικτύου. 3) στήριξ (ξύλον διπλοῦν, ὃ περιφέρειν ἠναγκάζοντο οἱ μοχθηροὶ τῶν δούλων, ὅθεν furca καὶ τὸν μοχθηρὸν δοῦλον, τὸν κύφωνα δηλοῖ). 4) furcae Caudinae, ταὐτὸ τῷ furculae Caudinae.
furcĭfer, ĕri, ἀ. (furca-fero) ὁ περιενεγκὼν τὸν στήριγκα μοχθηρὸς δοῦλος, κύφων. Ἴδε Πλούτ. Κοριολ. 24.
furcilla, ae, θ. (furca) δίκρανον. aliquem furcillis ejicere εἴτε extrudere, δικράνοις ἐξωθεῖν τινα.
*furcillātus, a, um, (furcilla) δίκρανος.
*furcillo, are, στηρίζω. 2) μεταφ. ἀπορρίπτω.
furcōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ furcillatus. Ἀπουλήϊος.
furcŭla, ae, θ. (furca) δίκρανον, δίκρανον στήριγμα, στήριξις, ὑποστάτης. 2) Furculae Caudinae, ἴδε Caudium.
fŭrenter, ἐπίρ. μανικῶς. Λ. σπ.
furfur, ŭris, ἀ. καὶ furfures, um, πληθ. πίτυρον, πίτυρα (σίτου). 2) πίτυρα, πιτυρίασις (νόσος).
furfŭrāceus, a, um, πιτυρώδης.
furfŭrācŭlum, i, οὐ. τρύπανον. Ἀρνόβιος.
furfŭrārius, a, um, τῶν πιτύρων Ἐπιγρ.
furfŭreus, a, um, πιτύρειος furfureus panis, ὁ πιτυρίας ἄρτος.
furfŭrĭcŭlae, arum, θ. πληθ. λεπτὰ πίτυρα.
furfŭrĭo, ĭōnis, ἀ. (furfur) ἄγνωστον πτηνόν. Ἰσίδωρος.
furfŭrōsus, a, um, πιτυρώδης.
fŭrĭa, ae, θ. συνηθέστερον δὲ furiae, arum, πληθ. μανία (πᾶν μανικὸν πάθος, ἔρως, μῖσος, ἐπιθυμία, φόβος, ἐνθουσιασμός, κ.τ.τ.) 2) Furia, ἡ Ἐρινύς, Εὐμενίς. Furiae, arum, θ. πληθ. αἱ Ἐρινύες, Εὐμενίδες, ἀλάστορες.
fŭrĭāle, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ furialiter. Στάτιος.
fŭrĭālis, e, μανικός, μανιώδης, ἐμμανής. 2) μανικός, μανιοποιός, μανίαν ἐμποιῶν. 3) ἐρινυώδης.
*fŭrĭālĭter, ἐπίρ. μανικῶς, ἐμμανῶς.
Fūrĭānus, a, um, Φουριανός, τοῦ Φουρίου.
fŭrĭātĭlis, e, μανικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
†fŭrĭbunde, ἐπίρ ἐμμανῶς.
fŭrĭbundus, a, um, μαινόμενος, ἐμμανής, ἐκμανής.
Fŭrīna, ae, θ. θεά τις ἐν Ῥώμῃ, τὸ ἐπίθετον Furinalis, e. — Πληθ. δὲ Furinalia, ium, οὐ. ἑορτὴ αὐτῆς.
*fūrīnus, a, um, (fur) τῶν κλεπτῶν.
fŭrĭo, avi, atum, are, aliquem, ἐκμαίνω.

Digitized by Google

μανιουργῶ τινα, μανίαν ἐμποιῶ τινι. furiatus, a, um ἐκμανής, ἐμμανής. Λ. ποιητ.
fŭrĭo, ire, μαίνομαι. μεταγενέστερος τύπος τοῦ furo.
fŭrĭōse, ἐπίρ. μανικῶς, ἐμμανῶς.
fŭrĭōsus, a, um, μανιώδης, μανικός, ἐμμανής, ἐκμανής.
Fŭrĭus, a, um, Φούριος, τοῦ Φουρίου. Furius, ĭi, ἀ. ὁ Φούριος.
furnācātor, ταὐτὸ τῷ fornacator.
furnācĕus, a, um, ἴπνιος. furnaceus panis, ὁ ἰπνίτης εἴτε χαμινίτης ἄρτος.
furnārĭus, a, um, ἀρτοποιητικός. furnarius, ĭi, ἀ. ἀρτοποιός. furnaria, ae, θ. (ὑπον. ars) ἀρτοποιΐα.
Furnĭus, a, um, Φούρνιος. Furnius, ĭi, ἀ. ὁ Φούρνιος.
furnus, i, ἀ. (formus) ἰπνός, κάμινος (ἀρτοποιῶν). 2) ἰπνὸς βαλανείου.
fŭro, (ŭi) ĕre, (θύω, θορεῖν, θοῦρος) μαίνομαι. Orestes furit, ὁ Ὀρέστης μαίνεται. tempestas furit, ὁ χειμὼν μαίνεται. furo in aliquem, μαίνομαι, λυσσῶ, ἀγριαίνομαι κατά τινος. furens audaciā, μαινόμενος τῇ τόλμῃ. 2) furo aliqua femina, μαίνομαι ἐπί τινι, μαίνομαι ἔρωτί τινος.
fūror, atus sum, ari, (fur) aliquid alicui, aliquid ab aliquo, κλέπτω τί τινι, τί τινος. furatus, a, um, παθητ. κεκλεμμένος. furor civitatem, κλέπτω τὴν πολιτείαν, παρεισδύομαι εἰς τὴν πολιτείαν. 2) κλέπτω, κρύπτω, καλύπτω τι. vultus veste, τὸ πρόσωπον τῷ ἱματίῳ. 3) κλέπτω τι, κλοπίως εἴτε κρύφα ποιῶ τι.
fŭror, ōris, θ. μανία (πᾶν μανικὸν πάθος, ἔρως, μῖσος, ἐπιθυμία, ὀργή, ὁρμή, ἐνθουσιασμός, κ.τ.τ.).
furtĭfĭcus, a, um, (furtum-facio) κλεπτικός, κλεμματικός. Πλαῦτος.
furtim, ἐπίρ. (fur) κλεπτικῶς, κλοπίως, κρύφα, λάθρα.
furtīve, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ furtim.
furtīvus, a, um, (furtum) κλεπτός, κλοπαῖος, κεκλεμμένος. 2) κλόπιος, κρυπτός, κρύφιος.
furtum, i, οὐ. (fur) κλέμμα, κλοπεῖον, τὸ κεκλεμμένον. 2) κλοπή. furtum rei facio, κλέπτω τι. furti damno aliquem, καταψηφίζομαί τινος ἐπὶ κλοπῇ. 3) κλέμμα, κλοπή, κλοπία εἴτε κρυπτὴ πρᾶξις. 4) κλέμμα, κρύφιος ἔρως. 5) κλέμμα, δόλος, ἀπάτη.
fūruncŭlus, i, ἀ. (fur) κλοπικὸν ἀνθρωπάριον. 2) ὁ δοθιὴν (νόσος). 3) παραβλάστημα κλήματος.
furvesco, ĕre, (furvus) κελαινῶ, κελαινὸς γίγνομαι. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
furvus, a, um, (ὀρφός) κελαινός, μέλας.

*fuscātor, ōris, ἀ. ὁ ἀμαυρῶν τι.
fuscĭna, ae, θ. τρίαινα.
fuscĭnŭla, ae, θ. (furcina) κρεάγρα.
fuscĭtas, ātis, θ. ἀμαύρωσις. Λ. σπαν.
fusco, avi, atum, are, (fuscus) aliquid, φαιὸν ποιῶ τι, ἀμαυρῶ, μελαίνω τι.
fuscus, a, um, (συγγενὲς τῷ furvus) φαιός, ἀμαυρός, μέλας. fusca cornix, ἡ φαιά, μέλαινα κορώνη. fusca nubila, κελαινόν, λυγαῖον νέφος. homo fuscus, φαιός, αἰθός, ἡλιοκαὴς ἄνθρωπος. μεταφορ. fusca avis, ἀπαίσιος οἰωνός. 2) ἐπὶ φωνῆς· φαιός, ἀμυδρός. Ἐπωνύμιον Ῥωμαικὸν Φοῦσκος.
fūse, ἐπίρ. (fundo) χύδην, διεξοδικῶς, διὰ πλειόνων.
*fūsĭlĭus, a, um, καὶ
fūsĭlis, e, (fundo) χυτός, χωνευτός.
fūsĭo, ĭōnis, θ. (fundo) χύσις, χώνευσις. 2) ἔκχυσις, ἐκροή.
Fūsĭus, a, um, Φούσιος. Fusius, ĭi, ἀ. ὁ Φούσιος.
fūsor, ōris, ἀ. (fundo) χωνευτής.
fūsōrĭum, ĭi, οὐ. (fundo) σύρροια ἐκκλυσμάτων.
fūsōrĭus, a, um, τύπος μεταγενέστερος ἀντὶ τοῦ fusilis.
fusterna, ae, θ. (fustis) κορυφὴ ἐλάτης.
*fustĭārĭus, ταὐτὸ τῷ fustŭārĭus. Ἀμφ. γρ.
fustĭbălātor, ōris, ἀ. σφενδονιστής, λιθοβόλος, ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
fustĭbălus, i, ἀ. (fustis-βάλλω) ὁ λιθοβόλος, τὸ λιθοβόλον (ὄργανον).
fustĭcŭlus, i, ἀ. (fustis) ῥαβδίον. 2) καυλός.
*fustīgo, are, μαστιγῶ, σκυταλῶ. Γλωσσ. Φιλοξένου.
fustis, is, ἀ. σκυτάλη, σκύταλον, ξύλον. fustibus verbero aliquem, σκυταλῶ, ξυλοκοπῶ τινα.
fustĭlŭdĭnus, a, um, (fustis-tundo) κωμικῶς ὡς ἐθνικὸν δῆθεν· ἔνθα σκυταλοῦνται εἴτε ξυλοκοποῦνται.
fustŭārĭum, ĭi, οὐ. (fustis) σκυταλισμός, ξυλοκοπία.
fustŭārĭus, a, um, ῥάβδινος. fustuaria ultio, σκυταλισμός, ξυλοκοπία. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
fustŭārĭus, ĭi, ἀ. ὁ σκυταλῶν, ὁ ξυλοκοπῶν. Γλωσσ. Φιλοξένου.
*fūsum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ fusus, i. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
*fūsūra, ae, θ. (fundo) χύσις, χώνευσις.
fūsūrārĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ fusor.
fūsus, a, um, ἴδε fundo.
*fūsus, ūs, ἀ. (fundo) χύσις, χοή.
fūsus, i, ἀ. ἄτρακτος, κλωστήρ, νῆτρον. 2) ἀτρακτοειδὲς ξύλον.
*fūtātim, ἐπίρ. συχνά, συχνῶς, χύδην.

Digitized by Google

fūtĭle, ἐπίρ. φαύλως.
fūtĭle, is, οὐ. ὁ χυτήρ, πρόχους.
*fūtĭlis, e, (fundo, futis) φαῦλος, μάταιος, ἀχρεῖος.
*fūtĭlĭtas, ātis, θ. φαυλότης, κενότης.
fūtĭlĭter, ἐπίρ. φαύλως, κενῶς. blatero, κενολογῶ.
*fūtĭo, īre, (ἄχρηστον) πρωτότυπον τοῦ effutio. Πρισκιανός.
fūtis, is, θ. ἑτέρα γραφὴ τοῦ ἑξῆς.
fūtum, i, οὐ. χυτήρ, πρόχους.
fŭtŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquem, (φυτεύω) ὀπύω, βινῶ τινα, λαγνεύω, μύλλω.
fŭtūrus, a, um, ἴδε sum.
fŭtūtĭo, ĭōnis, θ. τὸ βινεῖν.
fŭtūtor, ōris, ἀ. ὁ βινῶν, μύλλων.
fŭtūtrix, īcis, θ. ἡ βινοῦσα.
fŭtūtus, a, um, ἴδε futuo.

G

G. Τῷ γράμματι τούτῳ ὀψὲ ἐχρήσαντο οἱ Ῥωμαῖοι, ἀρχομένου τοῦ δευτέρου Λιβυκοῦ πολέμου. ἴδε καὶ C. Δηλοῖ δὲ συντόμως τὸ G. τὸ προωνύμιον Γάϊος, ἔτι δὲ τὰ genius, gens κτλ. Τὰ δὲ GG. gesserunt. GAL. Galeriā tribū. GL. EX. R. gloria exercitus Romani. GR. D. gratis dedit κ.τ.τ.
Găbăli, ōrum, ἀ. οἱ Γαβάλεις, ἔθνος τῆς Ἀκυϊτανίας, ἔνθα τανῦν τὸ pays de Gevaudon. Gabalĭcus εἴτε Gabalitānus, a, um, Γαβαλικός.
găbălĭum, ĭi, οὐ. ἀρωματικόν τι φυτόν.
găbălus, i, ἀ. σταυρός. Λ. Γερμανική.
găbăta ἢ găvăta, ae, θ. τὸ μαζονόμον ἀγγεῖον (γαβάθα).
†gabbărae, ārum, θ. πληθ. ἢ gabbăres, um, ἀ. πληθ. τεταριχευμένοι νεκροί.
Găbĭensis, e, (Gabii) τῶν Γαβίων. Gabiensis ager, ἡ τῶν Γαβίων χώρα.
Găbĭi, ĭōrum, ἀ. πληθ. Γάβιοι, πόλις τῆς Λατίνης.
Găbīnĭānus, a, um, (Gabinius) τοῦ Γαβινίου.
Găbīnĭus, a, um, (Gabinius) Γαβίνιος, τοῦ Γαβινίου.
Găbīnĭus, a, um, Γαβίνιος, τοῦ Γαβινίου. Gabinus, i, ἀ. ὁ Γαβίνιος.
Găbīnus, a, um, (Gabii) τῶν Γαβίων. Gabinus ager, ἡ τῶν Γαβίων χώρα Gabini, ōrum, ἀ. πληθ. Γάβιοι, Γαβῖται.
Gādes, ĭum, θ. τὰ Γάδειρα (Φοινικιστὶ Gadir) πόλις Ἱσπανίας, τανῦν Cadix.
Gādītānus, a, um, (Gades) Γαδειρικός.
Gaditanus, i, ἀ. Γαδιτανός, Γαδειρεύς.
Gaditana, ae, θ. ἡ Γαδειρίς.
gaesātus, a, um, (gaesum) τῷ γαίσῳ ὡπλισμένος. Κατὰ Πολύβ. (2, 22) καὶ Πλούτ. (Μαρκ. 3) Γαισᾶτοι καὶ Γαισάται προσηγορεύοντο οἱ κατὰ τὰς Ἄλπεις καὶ τὸν Ῥοδανὸν κατοικοῦντες Γαλάται «διὰ τὸ μισθοῦ στρατεύειν, ἡ γὰρ λέξις αὕτη τοῦτο σημαίνει κυρίως». Πρβλ. Στράβ. σ. 212 καὶ 216.
gaesum, i, οὐ. γαῖσον, γαισός (εἶδος μακροῦ ἀκοντίου). Λ. Κελτική.
Gaetūlĭa, ae, θ. Γαιτουλία, χώρα Λιβύης.
Gaetūlus εἴτε Gaetulĭcus, a, um, Γαιτουλικός. Gaetulus, i, ἀ. Γαίτουλος καὶ Γαιτοῦλος. 2) ποιητ. Λιβυκός.
găgātes, ae, ἀ. γαγάτης λίθος, γαγγῆτις πέτρα.
gălactītes, ae, ἀ. γαλακτίτης λίθος, γαλαξίας.
Galaesus, ταὐτὸ τῷ Galesus.
Gălăta, ae, ἀ. Γαλάτης, κάτοικος τῆς ἐν τῇ ἐλάσσονι Ἀσίᾳ Γαλατίας εἴτε Γαλλογραικίας.
Gălătĭa εἴτε Gălătīa, ae, θ. Γαλατία, Γαλλογραικία ἡ ἐν τῇ ἐλάσσονι Ἀσίᾳ.
†gălătĭcor, āri, μιμοῦμαι τοὺς Γαλάτας.
Gălătĭcus, a, um, Γαλατικός, τῆς Γαλατίας εἴτε Γαλλογραικίας.
gălaxĭas, ae, ἀ. ταὐτὸ τῷ galactites. 2) γαλαξίας, ὁ γαλαξίας κύκλος τοῦ οὐρανοῦ.
Galba, ae, ἀ. Γάλβας, α καὶ ου.
galba, ae, θ. τὸ ἄκαρι.
galbănātus, a, um, (galbanum) κροκωτοφόρος.
galbănĕus, a, um, (galbanum) χαλβανόεις.
galbănum, i, οὐ. χαλβάνη, ῥητινώδης χυμὸς δένδρου τοῦ παρὰ Λινναίῳ Boubon Galbanum.
galbănus, a, um, (galbus) κρόκιος, κροκώδης. galbanum, i, οὐ. τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον. 2) μεταφ. μαλακός.
galbĕum, i, οὐ. καὶ galbĕus, i, ἀ. περίαμμα βραχίονος ἰαματικόν. 2) περιβραχιόνιον γυναικεῖον· ἔτι δὲ καὶ τὸ τοῖς στρατιώταις βραβείου χάριν διδόμενον, ὅθεν οἱ τοῦτο λαβόντες galbienses.
galbĭnātus, a, um, ταὐτὸ τῷ galbanatus.
galbĭnĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ galbanus.
galbĭnus, a, um, ταὐτὸ τῷ galbanus.
galbŭla, ae, θ. ἴκτερος, χλωρίων.
galbŭlus, i, ἀ. κῶνος εἴτε στρόβιλος κυπαρίσσου.
galbus, a, um, χλωρός. Λ. Γλωσσ.
gălĕa, ae, θ. (γαλέη) κυνῆ, κράνος, κόρυς.
gălĕārĭa, ae, θ. ταὐτὸ τῷ galerita. Ἀμφ. γρ. Φῆστος.
gălĕāris, e, τῆς κυνῆς. Κλαύδιος Κουαδριγάριος.

Digitized by Google

gălĕārĭus, a, um, (galea) τῆς κυνῆς. galearius, ĭi, ὁ. ὑπασπιστής.
gălĕātus, a, um, ἴδε galeo.
galedragon, i, οὐ. ἄγνωστον φυτόν. Πλίνιος.
gălēna, ae, θ. μολύβδαινα. 2) σκωρία μολύβδου.
gălĕo, avi, atum, are, (galea) aliquem, κορύσσω τινά, ὁπλίζω τινὰ τῇ κυνῇ. galeatus, ὁ κορυστής.
gălĕobdŏlon, ταὐτὸ τῷ galeopsis.
gălĕŏla, ae, θ. (galeo) κοῖλόν τι ἀγγεῖον.
gălĕopsis, is, θ. γαλίοψις, (φ). Διοσκορίδης Δ. 95.
gălĕos, i, ὁ. γαλεός (ἰχθύς).
Gălĕōtae, ārum, ὁ. πληθ. Γαλεῶται, εἶδος Σικελικῶν μάντεων.
gălĕōtes, ae, ὁ. γαλεώτης (εἶδος σαυρῶν).
*gălēra, ae, ταὐτὸ τῷ galerus.
gălērĭcŭlum, i, οὐ. πιλίδιον. 2) μικρὰ φενάκη.
gălērīta, ae, θ. κορυδαλλός (ὁ λοφίας).
gălērītus, a, um, (galerus) κυνῆν εἴτε κράνος φορῶν. 2) gălērītus, i, ὁ. ταὐτὸ τῷ galerita.
gălērus, i, ὁ. σπαν. galerum καὶ galerium, i, οὐ. κυνῆ, πέτασος. 2) εἶδος φενάκης.
Gălēsus, i, ὁ. Γάλαισος καὶ Γαλαῖσος, ποταμὸς Καλαβρίας, τανῦν Galaso, καὶ ὄνομα ἀνδρός.
galgŭlus, ἀμφ. γρ. ἀντὶ τοῦ galbulus. Πλίνιος. Γλωσσ. Ἰσιδ.
Gălĭlaeus, a, um, Γαλιλαῖος.
gălĭon, ĭi, οὐ. (γάλιον) ταὐτὸ τῷ galeopsis.
galla, ae, θ. κηκὶς δρυός. μεταφ. ὁ στρυφνὸς οἶνος.
Galla, ae, θ. (Gallus) Γαλλίς. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ gallus, Γάλλος, ἱερεὺς τῆς Κυβέλης.
gallans, ntis, (Galli) ὁ μιμούμενος τοὺς ἱερεῖς τῆς Κυβέλης, ὁ μαινόμενος.
Gallaecĭa, ae, θ. Καλλαϊκή, χώρα Ἱσπανίας.
Gallaecus καὶ Gallaĭcus, a, um, Καλλαϊκός.
gallārĭus, ĭi, ὁ. ὁ ἐπισκευαστὴς κρηπίδων. Γλωσσ. Ἰσιδώρου.
Galli, ōrum, ὁ. πληθ. ἴδε Gallus σημ. 3.
Gallĭa, ae, θ. Γαλλία, Γαλατία.
galliambus, ταὐτὸ τῷ galliiambus.
Gallĭcae, ἴδε Gallicus.
Gallĭcānus, a, um, Γαλλικός, Γαλατικός.
Gallĭce, ἐπίρ. Γαλλικῶς, Γαλλιστί.
gallĭcĭnĭum, ĭi, οὐ. (gallus-cano) ἀλεκτοροφωνία.
gallĭcrus, ūris, οὐ. ἀλεκτροπόδιον (βοτ.).
Gallĭcus, a, um, Γαλλικός, Γαλατικός. Gallicae (ὑπον. crepidae) Γαλλικαὶ κρηπῖδες. 2) Γαλλικός, τοῦ Γάλλου, ποταμοῦ Φρυγίας. 3) Γαλλικός, τῶν Γάλλων, ἱερέων τῆς Κυβέλης. 4) ὡς ἐπωνύμιον ἀνδρός· Γάλλικος. Δίων Κάσ. 60, 33.
galliiambus, i, ὁ. (Gallus-iambus) γαλλίαμβος (ποιητ. μέτρον).
gallīna, ae, θ. (gallus) ἀλεκτορίς, ὄρνις.
gallīnācĕus, a, um, (gallina) ἀλεκτόρειος. gallus gallinaceus εἴτε ἁπλῶς gallinaceus, i, ὁ. ἀλεκτρυών, ἀλέκτωρ.
gallīnārĭum, ĭi, οὐ. ἴδε τὸ ἑξῆς.
gallīnārĭus, a, um, (gallina) τῶν ἀλεκτρυόνων, τῶν ὀρνίθων. gallinarius, ĭi, ὁ. ὁ ὀρνιθοκόμος. gallinarium, ĭi, οὐ. ὁ ὀρνιθών. Gallinaria insula, νησίον τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους. Gallinaria silva, πιτυών, πλησίον Κύμης κείμενος.
gallīnŭla, ae, θ. ἀλεκτρυόνιον, ὀρνίθιον.
Gallĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ Gallicus, Γαλλικος, Γαλατικός.
gallo, are. (Gallus) μαίνομαι ὥσπερ οἱ τῆς Κυβέλης ἱερεῖς Γάλλοι.
Gallŏgraecĭa, ae, θ. ταὐτὸ τῷ Galatia.
gallŭla, ae, θ. (galla) κηκίδιον.
gallŭlasco, ĕre, (gallus) βραγχαλέος τὴν φωνὴν εἴτε κερχαλέος γίγνομαι. (λέγεται ἐπὶ ἐνήβων).
Gallŭlus, a, um, (ὑποκ. τοῦ Gallus) Γαλλικός.
Gallus, a, um, ταὐτὸ τῷ Gallicus
gallus, i, ὁ. ἀλεκτρυών, ἀλέκτωρ, ὄρνις.
Gallus, i, ὁ. Γάλλος, Γαλάτης. 2) Γάλλος, ποταμὸς Φρυγίας. 3) Γάλλος, ἱερεὺς τῆς Κυβέλης.
gălumma ἢ ὀρθότερον călymma, ătis, οὐ. κάλυμμα.
gamba, ae, θ. ἁρμὸς ὁπλῆς.
gambōsus, a, um, (gamba) περὶ τὴν ὁπλὴν οἰδηματώδης.
gămēlĭae virgines, θ. πληθ. γαμήλιοι νύμφαι. †gamelius (Jupiter), γαμήλιος Ζεύς.
Gămēlĭon, ĭōnis, ὁ. Γαμηλιών.
gamma, ae, θ. τὸ γάμμα.
gammātus, a, um, γαμμοειδής.
gandeia, ae, θ. εἶδος Λιβυκοῦ πλοιαρίου.
gānĕa, ae, θ. καὶ ganeum, i, οὐ. ἐφθοπωλεῖον, κωθωνιστήριον, ἀσωτεῖον, γάνειον, πορνεῖον. 2) ganea, ae, θ. ἀσωτεία.
gānĕārĭus, a, um, (ganea) τῶν ἀσώτων. Ἀμφ. γρ.
gānĕo, ōnis, ὁ. (ganea) γανίτης, ἄσωτος.
gānĕum, i, οὐ. ἴδε ganea.
gangăba, ae, ὁ. βαστακτής, ἀχθοφόρος. Λ. Περσική
Gangărĭdae, ārum, ὁ. πληθ. (Ganges) Γαγγαρίδαι, ἔθνος Ἰνδικόν.
Ganges, is, ὁ. Γάγγης, ποταμὸς Ἰνδίας.
Gangētĭcus, a, um, Γαγγητικός. Gangētis, ĭdis, θ. Γαγγῆτις, ἡ παρὰ τὸν Γάγγην χώρα.

Digitized by Google

ganglion, ii, οὐ. γάγγλιον.
gangraena, ae, θ. γάγγραινα.
ganiaea, ae, θ. ἢ ganianes, ae, ἀ. ἄγνωστος λίθος. Πλίνιος. Ἀμφ. γρ.
gannio, ire, κνυζῶ, κνυζῶμαι.
gannītio, iōnis, θ. (gannio) κνυζηθμός.
gannītus, ūs, ἀ. κνυζηθμός.
ganta εἴτε ganza, ae, θ. Γερμανιστί· ἡ χήν.
Gănȳmēdes, is, ἀ. Γανυμήδης. Ganymēdēus, a, um, Γανυμήδειος.
ganza, ἴδε ganta.
Gărămas, antis, ἀ. Γαράμας. Garamantes, um, ἀ. πληθ. οἱ Γαράμαντες, ἔθνος Λιβύης. Garamanticus, a, um, Γαραμαντικός, Λιβυκός.
gărămantis gemma, θ. ἢ gărămantites, ae, ἀ. λίθος τῶν τιμίων.
Gargānus, i. ἀ. Γάργανον, ἀκρωτήριον Ἀπουλίας. Garganus, a, um, τοῦ Γαργάνου.
Gargăphie, ēs, θ. Γαργαφία, κρήνη Βοιωτίας, καὶ ἡ περικειμένη χώρα.
Gargăra, ōrum, οὐ. πληθ. Γάργαρον, ὄρος τῆς Τρῳάδος. 2) τὰ Γάργαρα, πόλις τοῦ Γαργάρου ὄρους.
gargărīdio, are, ταὐτὸ τῷ gargarizo.
gargărisma, ătis, οὐ. γαργαρισμός.
gārgărismătium, ii, οὐ. ταὐτὸ τῷ gargarisma.
gargarisso, ταὐτὸ τῷ gargarizo. Φρόντων.
gargărizātio, iōnis, θ. γαργαρισμός.
gargărizātus, ūs, ἀ. γαργαρισμός.
gargărizo, avi, atum, are, γαργαρίζω.
Gargettus, i, θ. ἡ Γαργηττός. Gargettius, a, um, Γαργήττιος.
garimatium, ii, οὐ. πηκτή, πηκτόν τι καρύκευμα.
Garītes, um, ἀ. πληθ. ἔθνος Γαλλίας.
garrio, īvi, ītum, ire, (γαρύω) στωμύλλω, ἀδολεσχῶ, φλυαρῶ, λαλῶ.
garrītor, ōris, ἀ. ἀδολέσχης, φλύαρος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
garrītus, ūs, ἀ. στωμυλία, λαλιά, λαλαγή.
garrŭlitas, ātis, θ. στωμυλία, λαλιά.
garrŭlo, are, ταὐτὸ τῷ garrio.
garrŭlus, a, um, (garrio) στωμύλος, ἀδολέσχης, φλύαρος, λάλος.
gărum εἴτε garon, i, οὐ. γάρον.
Gărumna, ae, ἀ. ὁ Γαρούνας, ποταμὸς Γαλλίας, τανῦν Garonne.
gărus, i, ἀ. γαρίσκος, (ἰχθὺς ἐξ οὗ κατεσκευάζετο τὸ γάρον).
găryophyllon, i, οὐ. καρυόφυλλον.
gaster, ĕris, θ. γαστήρ.
gastrum, i, οὐ. γάστρα.
gau, παρ' Ἐννίῳ κατ' ἀποκοπὴν ἀντὶ τοῦ gaudium.
gaudĕbundus, a, um, περιχαρής.
gaudĕo, gavīsus sum, ēre, (γαίω, γαθέω) aliqua re, (σπάν. rem ἢ in, de re) χαίρω, ἥδομαί τινι (ἐπί τινι). juvenis gaudet equis, ὁ νεανίας χαίρει, ἥδεται ἵπποις. gaudeo alicujus dolorem, χαίρω ἐπὶ τῇ λύπῃ τινός. fortuna gaudet illudere rebus humanis, ἡ τύχη χαίρει ἐμπαίζουσα τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγμασι.
gaudiālis, e, περιχαρής, χαρμόσυνος.
gaudibundus, a, um, ταὐτὸ τῷ gaudebundus.
*gaudifico, are, (gaudium facio) χαροποιῶ, τέρπω, εὐφραίνω.
gaudimōnium, ii, οὐ. χαρμοσύνη, χαρμονή.
gaudium, ii, οὐ. χαρά, ἡδονή. gaudio exsulto, ὑπὸ χαρᾶς, ὑφ' ἡδονῆς σκιρτῶ. gaudio aliquem afficio, χαρὰν εἴτε ἡδονὴν ἐμποιῶ τινι. gaudium percipio, χαρὰν εἴτε ἡδονὴν λαμβάνω. alicui gaudio sum, χαρὰν παρέχω τινί. gaudia corporis, αἱ τοῦ σώματος ἡδοναί.
gaudivigens, entis, (gaudium vigeo) χαρμόσυνος. Ἐπιγρ.
gaulus, i, ἀ. γαυλός, εἶδος ποτηρίου καὶ πλοίου. Λ. Φοινικική, ἐξ ἧς καὶ ἡ παρ' ἡμῖν γαλιώτα καὶ γωλέττα.
gaunăcărius, ii, ἀ. γαυνακοποιός, ὁ κατασκευάζων γαυνάκας.
gaunăcum, i, οὐ. ἢ gaunăce, ēs, θ. γαυνάκη, εἶδος ἑτερομάλλου ἐνδύματος.
Gaurānus, a, um, ἐπίθ. τοῦ ἑξῆς.
Gaurus, i, ἀ. ὄρος Καμπανίας.
gausăpa, ae, καὶ gausăpa, ēs, θ. ἢ gausăpe, is, καὶ gausapum, i, οὐ. ὁ γαύσαπος εἴτε γαυσάπης, εἶδος μαλλωτοῦ ὑφάσματος.
gausăpātus, a, um, γαυσάπῳ ἐσκεπασμένος.
gausăpīnus, a, um, ἐκ γαυσάπου. gausapina, ae, θ. (ὑπον. vestis) ἐσθὴς ἐκ γαυσάπου.
găvia, ταὐτὸ τῷ gabala.
gāvia, ae, θ. λάρος, (πτ.)
*gāvīsi, ἀρχ. παρακείμ. τοῦ gaudeo.
gāvīsus, a, um, ἴδε gaudeo.
gaza, ae, θ. γάζα, θησαυρός, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ βασιλικὸς θησαυρός. Λ. Περσική.
Gaza, ae, θ. Γάζα, πόλις Παλαιστίνης καὶ πόλις Μηδίας.
Gazēticus, a, um, (Gaza) Γαζαῖος.
gazŏphȳlăcium, ii, οὐ. γαζοφυλάκιον.
Gĕbenna, ae, θ. Κέμμενον, ὄρος τῆς Γαλλίας, τανῦν les Cevennes. ἐπίθ. Gebennicus, a, um.
Gedrōsi, ōrum, ἀ. πληθ. Γεδρωσοί, ἔθνος Περσίδος. Gedrosia, ae, θ. Γεδρωσία.
†Gehenna, ae, θ. Γέεννα, κόλασις. Λ. Ἑβρ.
Gĕla, ae, θ. Γέλα, πόλις Σικελίας.
Gĕlāni, ōrum, ἀ. πληθ. (Gela) Γελαῖοι εἴτε Γελῷοι.

Digitized by Google

Gĕlas, ae, ἀ. Γέλας, ποταμὸς Σικελίας.
gĕlasco, lavi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ gelo) κρυσταλλοῦμαι, παγοῦμαι.
Gĕlāsiānus, i, ἀ. γελοιαστής, γελωτοποιός. τοῦ μεταγεν. Λατ.
gĕlăsīnus, i, ἀ. γελασῖνος (μῦς τῆς παρειᾶς).
gĕlātĭo, ĭōnis, θ. (gelo) πάγος.
Gĕlensis, e, (Gela) Γελῷος, Γελαῖος.
gĕlĭcĭdĭum, ĭi, οὐ. (gelu cado) πάχνη, κρυμός, παγετός.
*gĕlĭde, ἐπίρ. ψυχρῶς.
gĕlĭdus, a, um, (gelu) κρυώδης, κρυερός, παγετώδης. μεταφ. gelidus metus, ὁ κρυερὸς φόβος.
Gellĭus, a, um, Γέλλιος, τοῦ Γελλίου. Gellius, ĭi, ἀ. ὁ Γέλλιος.
gĕlo, avi, atum, are, (gelu) aliquid, κρυσταίνω, κρυσταλλῶ, παγῶ τι. me gelo εἴτε gelor, κρυσταίνομαι, κρυσταλλοῦμαι, κρυοῦμαι. 2) οὐδετ. κρυσταλλοῦμαι, κρυοῦμαι.
Gĕlon εἴτε Gelo, ōnis, ἀ. Γέλων.
Gĕlōnus, a, um, Γελωνός. Geloni, orum, ἀ. πληθ. οἱ Γελωνοί, ἔθνος Σκυθικόν.
gĕlōtŏphȳe, es, θ. (γελωτοφυή) φ. Ἀπουλήϊος, καὶ
g ĕ l ō t ŏ p h y l l i s, ĭdis, θ. (γελωτοφυλλίς). Πλίνιος, ταὐτὸ τῷ Sardoa herba, ἴδε Sardonia. φυτόν τι.
Gĕlōus, a, um, (Gela) Γελῷος.
gĕlu, οὐ. σπάν. gelus, ūs, ἀ. καὶ gelum, i, οὐ. κρύος, κρυμός. ποιητ. ἡ χιών. 2) μεταφ. τὸ κρύος τοῦ φόβου, θανάτου, κ.τ.τ.
*gĕmĕbundus, a, um, στενάζων.
gĕmellar, āris, οὐ. καὶ gemellaria, ae, θ. διπλοῦν τι ἀγγεῖον.
gĕmellĭpărus, a, um, (gemellus-paro) διδυμοτόκος.
gĕmellus, a, um, (geminus) δίδυμος. gemelli fratres εἴτε ἁπλῶς gemelli, οἱ δίδυμοι. 2) ἐπὶ καρπῶν· δίδυμος, διττός, διπλοῦς. 3) μεταφ. ὅμοιος, ἴσος. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
gĕmĭnātim, ἐπίρ. διττῶς, κατὰ ζεῦγος.
gĕmĭnātĭo, ĭōnis, θ. ἐπαναδίπλωσις, ἐπίζευξις. Σχ. ῥητορ.
gĕmĭni, ōrum, ἀ. πληθ. ἴδε geminus.
*gĕmĭnĭtūdo, ĭnis, θ. διδυμότης.
gĕmĭno, avi, atum, are, (geminus) aliquid, διπλῶ, διπλασιάζω τι. 2) συζεύγνυμι, συνάπτω τι.
gĕmĭnus, a, um, δίδυμος. gemini fratres εἴτε ἁπλῶς gemini, οἱ δίδυμοι. 2) ὅμοιος, ἴσος. 3) δίδυμος, διπλοῦς, διττός. gemina legio, τὸ δίδυμον στρατόπεδον. Δίων 55, 23. 4) ποιητ. διττός, ἄμφω δύο. 5) παρὰ τοῖς μεταγεν. gemini, οἱ δίδυμοι (ὄρχεις).
gĕmisco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ gemo) ἀναστενάζω.
gĕmītes, ae, ἀ. ἄγνωστος λίθος.
gĕmĭtōrius, a, um, ταὐτὸ τῷ gemonius.
gĕmĭtus, ūs (ἀρχ. i), ἀ. (gemo) στόνος στέναγμα, στεναγμός.
gemma, ae, θ. πολυτελὴς λίθος, ἡ λίθος, λιθάριον, λιθία. 2) σφραγιστήρ, σφραγίς. 3) λιθοκόλλητον ποτήριον. 4) ὀφθαλμὸς φυτῶν.
gemmālis, ĕ, τῶν λιθαρίων.
†gemmārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.
gemmārĭus, ĭi, ἀ. λιθοπώλης (λίθων τιμίων). Ἐπιγρ.
gemmasco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ gemmo) ἐπὶ φυτῶν· ὀφθαλμοὺς ποιῶ.
gemmātim, ἐπίρ λιθοκολλήτως ἢ βλαστικῶς; Διομήδης.
gemmātĭo, ĭōnis, θ. ἐκβλάστησις.
gemmatus, a, um, ἴδε gemmo.
gemmesco, ĕre, (gemmo) ἀπολιθοῦμαι.
gemmĕus, a, um, (gemma) λιθοκόλλητος, διάλιθος 2) ὅμοιος πολυτελεῖ λίθῳ, λάμπων, στίλβων.
gemmĭfer, ĕra, ĕrum, (gemma-fero) λιθοφόρος, πολυτελεῖς λίθους φέρων. 2) λιθοκόλλητος.
gemmo, avi, atum, are, (gemma) μαρμαίρω, μαρμαρύσσω, ἀμαρύσσω. 2) βλαστάνω ὀφθαλμούς, ἐκβλαστάνω. — gemmatus, a, um, λιθοκόλλητος, διάλιθος.
gemmōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ gemmifer.
gemmŭla, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ gemma) ὀφθαλμίδιον.
gĕmo, ŭi, ĭtum, ĕre, στένω, στενάζω. aliquid, στένω, κλαίω τι. 2) ἐπὶ ἀψύχων· στένω, κλαυσιῶ, ψοφῶ. rota gemit, ὁ τροχὸς κλαυσιᾷ, ψοφεῖ, κρίζει.
gĕmōnĭus, a, um, (gemo) gradus gemonii, ἀ. πληθ. εἴτε scalae gemoniae εἴτε ἁπλῶς gemoniae, θ. πληθ. ἀναβαθμοί τινες τοῦ Ἀβεντίνου λόφου, δι' ὧν οἱ τῶν κακούργων νεκροὶ ἐσύροντο καὶ εἰς τὸν Τίβεριν ἐρρίπτοντο, οἱ παρὰ Δίωνι Κασσίῳ ἁπλῶς ἀναβαθμοὶ λεγόμενοι.
gĕmŭlus, a, um, (gemo) στονόεις.
gĕmursa, ae, θ. οἴδημά τι τῶν ποδῶν.
gĕna, ae, θ. συνήθως genae, ārum, θ. πληθ. γένυς) παρειά, γνάθος. 2) βλέφαρον. ποιητ. ὁ ὀφθαλμός.
Gĕnābum, i, οὐ. Γήναβον καὶ Κήναβον, πόλις Γαλλίας, ἡ ἔπειτα civitas Aurelianorum, ὅθεν παρέφθαρται τὸ νῦν ὄνομα Orleans. ὁ πολίτης Genabensis.
Genăva, ταὐτὸ τῷ Geneva, ὅπερ ἰδέ.
gĕnĕālŏgĭa, ae, θ. γενεαλογία.
gĕnĕālŏgus, i, ἀ. γενεαλόγος.
gĕner, ĕri, ἀ. γαμβρός, (ἐπὶ θυγατρί τε καὶ ἀδελφῇ).
gĕnĕrābĭlis, e, γόνιμος.
gĕnĕrālis, e, (genus) γενικός. 2) καθολικός.
gĕnĕrālĭtas, ātis, θ. γενικότης, καθολικότης. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

Digitized by Google

gĕnĕrālĭter, ἐπίρ. καθολικῶς.
gĕnĕrasco, ĕre, γεννῶμαι, φύομαι.
gĕnĕrātim, ἐπίρ. γενικῶς, κατὰ γένος. 2) καθολικῶς.
gĕnĕrātĭo, ĭōnis, θ. γέννησις, γένεσις.
gĕnĕrātor, ōris, ἀ. γενέτης, γεννητής, γεννήτωρ.
gĕnĕrātōrĭus, a, um, γεννητικός.
gĕnĕrātrix, īcis, θ. γενέτειρα, γεννήτρια.
gĕnĕro, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, γεννῶ, φύω τινὰ ἢ τι. ita generati a natura sumus, οὕτω φύσει πεφύκαμεν. μεταφ. φύω, γενῶ, τίκτω, ποιῶ.
gĕnĕrōse, ἐπίρ. γενναίως.
gĕnĕrōsĭtas, ātis, θ. γενναιότης, εὐγένεια, (ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν).
genĕrōsus, a, um, (genus) γενναῖος, εὐγενής (ἐπὶ ἀνθρώπων, ζώων, φυτῶν, ἐπὶ ψυχῆς, κ τ.τ.)
gĕnĕsis, is, θ. γένεσις. 2) το γενέθλιον ἄστρον.
gĕnesta, ταὐτὸ τῷ genista.
gĕnethlĭăcus, a, um, γενεθλιακός.
gĕnethlĭŏlŏgĭa, ae, θ. γενεθλιολογία.
gĕnĕtīvus, οὕτω φέρεται ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν χειρογράφων ἀντὶ genitivus.
gĕnĕtrix, ταὐτὸ τῷ genitrix.
Gĕnĕtyllis, ĭdis, θ. Γενετυλλίς (θεά).
Gĕnēva, εἴτε ὀρθότ. Genava, ae, θ. Γενοΐα, (Μάξ Πλαν. μεταφρ. Καίσ. Γαλ. πολ. 1, 6.) πόλις παρὰ τὴν Λεμάννην λίμνην, ἧς οἱ κάτοικοι Gena(e)venses, ium.
gĕnĭālis, e, (genius) χαρίεις, τερπνός, ἡδονικός. οὕτως εὕρηται μετὰ τῶν ὀνομάτων rus, hiems, festum. 2) εὐδαίμων, ἄφθονος. 3) γαμικός, γαμήλιος. lectus genialis εἴτε pulvinar geniale, ἡ γαμήλιος εὐνή, ὁ παστός.
gĕnĭālĭtas, ātis, θ. τὸ τερπνόν, ἡ χάρις.
gĕnĭālĭter, ἐπίρ. τερπνῶς, εὐθύμως.
gĕnĭārĭus, ĭi, ἀ. γλύπτης δαιμόνων.
gĕnĭātus, a, um, χαρίεις.
gĕnĭcŭlātim, ἐπίρ. γονατωδῶς.
†gĕnĭcŭlātĭo, ĭōnis, θ. γονυκλισία.
gĕnĭcŭlo, avi, atum, are, γονατοῦμαι. geniculatus, a, um, γονατώδης. 2) geniculatus, i, ἀ. ὁ ἐν γόνασιν (ἄστρον).
gĕnĭcŭlor, ari, ταὐτὸ τῷ geniculo.
gĕnĭcŭlōsus, a, um, γονατώδης.
gĕnĭcŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ genu) γονάτιον (παίδων), γόνυ (φυτῶν).
gĕnĭcŭlus, i, ἀ. (genu) καμπὴ ἔχουσα σχῆμα γόνατος.
†gĕnĭmen, ĭnis, οὐ. (gigno) γέννημα.
*gĕnĭo, are, (genius) κοσμῶ, καλλωπίζω.
gĕnista, ae, θ. σπάρτος, σπαρτίον.
Gĕnĭta Mana, θ. ἡ Γενεῖτα Μάνα (θεά).
gĕnĭtābĭlis, e, γεννητικός, γόνιμος.
gĕnĭtālis, e, (gigno) γεννητικός, γόνιμος, γονικός. genitalia membra εἴτε ἁπλῶς genitalia, οὐ. πληθ. ἡ γονή, τὰ γονικὰ ἄρθρα, αἰδοῖα. 2) genitalis dies, ἡ γενέθλιος ἡμέρα. 3) ἔμφυτος.
*gĕnĭtālĭter, ἐπίρ. γονίμως.
gĕnĭtīvus, a, um, ἔμφυτος, ἐγγενής. 2) Apollo genitivus, ὁ γενέτης εἴτε πατρῷος Ἀπόλλων. 3) casus genitivus, ἡ γενικὴ πτῶσις.
gĕnĭtor, ōris, ἀ. (gigno) γενέτωρ, γεννήτωρ, γεννέτης, ποιητής, αἴτιος.
gĕnĭtrix, īcis, θ. (gigno) γενέτειρα, γεννήτρια.
gĕnĭtūra, ae, θ. (gigno) γέννησις, γένεσις. 2) τὸ γόνιμον, γονή, σπέρμα. 2) τὸ γενέθλιον, γενέθλιος ὥρα.
gĕnĭtus, a, um, ἴδε gigno.
gĕnĭtus, ūs, ἀ. (gigno) γέννησις. Λ. σπ.
gĕnĭus, ĭi, ἀ. (gigno) δαίμων, δαιμόνιον. loci, ὁ δαίμων τοῦ τόπου. hominis, τὸ δαιμόνιον, ὁ γενέθλιος δαίμων τοῦ ἀνθρώπου. 2) μεταφ. ὁ θυμός. genio indulgere εἴτε genium curare, τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι, εὐθυμεῖσθαι, εὐωχεῖσθαι. 3) αἴσθησις, κρίσις, χάρις
gĕno, (ŭi, ĭtum) ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ gigno.
gens, ntis, θ (gigno) γένος, γενεά, φῦλον. κατ' ἐξοχὴν δέ· τὸ γένος, ἡ εὐγένεια. gens Cornelia, τὸ Κορνήλιον γένος, ἡ Κορνηλία γενεά patricii majorum et minorum gentium, οἱ πατρίκιοι τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ οἱ τῶν νεωτέρων γενῶν. Dii majorum gentium, οἱ μείζονες θεοί. 2) ἐπι ζώων· τὸ γένος. 3) γένος, ἔθνος, φῦλον. 4) ubinam gentium? ποῦ ἐν ἀνθρώποις; ποῦ τῆς γῆς; minime gentium, οὐδαμῶς! κ. τ.τ. 5) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· gentes, πληθ. τὰ ἔθνη, οἱ ἐθνικοί.
gentĭāna, ae, θ. γεντιανή (βοτάνη).
gentĭcus, a, um, (gens) ἐθνικός, τοῦ ἔθνους.
gentīlĭcĭus, (-tius) a, um, (gens) ὁμόγνιος, τοῦ αὐτοῦ γένους. sacra gentilicia, τὰ ὁμόγνια ἱερά, τὰ τῶν γεννητῶν ἱερά. 2) ἐθνικός.
gentīlis, e, (gens) ὁμόγνιος, τοῦ αὐτοῦ γένους, tuus gentilis, ὁ σὸς γεννήτης. nomen gentile, τὸ τοῦ γένους εἴτε τῆς γενεᾶς ὄνομα. gentiles manus, δύναμις ἐξ ἀνδρῶν τοῦ αὐτοῦ γένους μετεχόντων. 2) ὁμοεθνής. gentilis, is, ἀ. ὁ πατριώτης. 3) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· ἐθνικός.
gentīlĭtas, ātis, θ. ὁμογένεια. 2) ὁμωνυμία. 3) γεννῆται, οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους. 4) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· οἱ ἐθνικοί, καὶ ἡ τῶν ἐθνικῶν θρησκεία.
gentīlĭter, ἐπίρ. ἐθνικῶς, ἐπιχωρίως. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

Digitized by Google

gentīlĭtĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ gentilicius.
†gentīlĭtus, ἐπίρ. ἐθνικῶς, ἐπιχωρίως.
gĕnu, ū καὶ ūs, οὐ. γόνυ. flecto εἴτε inclino genua, κάμπτω τὰ γόνατα, γονυκλινῶ. in genua procumbo, πίπτω εἰς τὰ γόνατα. genua alicujus amplector, ἅπτομαι τῶν γονάτων τινός. accido (procumbo) ad genua εἴτε genibus alicujus, προςπίπτω πρὸς τὰ γόνατά τινος, γονυπετῶ τινι. 2) γόνυ (τῶν φυτῶν).
Gĕnŭa, ae, θ. Γένουα, Γενόα.
*gĕnŭāle, is, οὐ. (genu) γονατόδεσμος.
Gĕnucĭus, ĭi, ἀ. Γενύκιος καὶ Γενούκιος.
gĕnuflecto, ĕre, ἴδε genu.
gĕnŭīne, ἐπίρ. εἰλικρινῶς.
gĕnŭīnus, a, um, (gigno) γνήσιος. 2) ἔμφυτος, φυσικός. 3) (ἐκ τοῦ genae) dentes genuini εἴτε ἁπλῶς genuini, οἱ σωφρονιστῆρες, κραντῆρες (ὀδόντες).
gĕnus, ĕris, οὐ. (gigno) γένος. genus humanum, τὸ ἀνθρώπινον γένος. 2) γένος, φῦλον. genus virile, τὸ ἀρσενικὸν γένος. 3) γένος, γενεά. genus Scipionis, τὸ τοῦ Σκηπίωνος γένος, ἡ τοῦ Σκηπίωνος γενεά. genus nobile, γένος ἐπιφανές. genus duco ab aliquo, κατάγω τὸ γένος ἀπό τινος, ἀνάγω τὸ γένος εἴς τινα. auctor generis, ὁ ἀρχηγέτης τοῦ γένους, ὁ γενέτης. 4) γένος, φῦλον, ἔθνος. 5) γένος, ἔκγονος, ἀπόγονος. 6) γένος, εἶδος. genus belli, τὸ εἶδος τοῦ πολέμου. res ejus generis εἴτε res id genus, πρᾶγμα τοῦ εἴδους τούτου, πρᾶγμα τοιοῦτον. quod genus, οἷον· aliquid id genus scribere, τοιοῦτόν τι γράφειν.
gĕnus, i, οὐ. Κικ. Κοϊντιλ. καὶ gĕnus, us, ἀ. Λουκιλ. Κικ. παρὰ Σερβίῳ. ταὐτὸ τῷ genu, ὅπερ ἴδε.
Gĕnŭsus εἴτε Genusĭus, i, ἀ. Γενουσός, ποταμὸς τῆς Ἰλλυρίδος.
gĕōdes, is, ἀ. γεώδης, λίθος τις τῶν τιμίων ἄγνωστος.
gĕōgrăphĭa, ae, θ. γεωγραφία.
gĕōgrăphĭcus, a, um, γεωγραφικός.
gĕōgrăphus, i, ἀ. γεωγράφος.
gĕōmĕter, tri, εἴτε geometres, ae, εἴτε geomĕtra, ae, ἀ. γεωμέτρης.
gĕōmĕtrĭa, ae, θ. γεωμετρία.
gĕōmĕtrĭce, es, θ. ταὐτὸ τῷ geometria.
gĕōmĕtrĭce, ἐπίρ. γεωμετρικῶς.
gĕōmĕtrĭcus, a, um, γεωμετρικός.
gĕorgĭcus, a, um, γεωργικός.
gĕrănĭon, ĭi, οὐ. γεράνιον (φ).
gĕrănītes, ae, ἀ. ἡ gĕrănītis, ĭdis, θ. γερανίτης λίθος.
gerdĭus, ĭi, ἀ. ὑφάντης. Λουκίλιος, Γλωσσ. Φιλοξένου.
Gergŏvĭa, ae, θ. Γεργουία, πόλις Γαλλίας.
*gĕrītĭo, ĭōnis, ταὐτὸ τῷ gestio.

Germălus, i, ἀ. Γερμανόν, εἶτα Κερμαλόν, χωρίον ἐν Ῥώμῃ. Πλουτ. Ῥωμ. 3.
germāna, ae, θ. ἴδε germanus
*germāne, ἐπίρ. ἀληθῶς. εἰλικρινῶς.
Germānĭa, ae, θ. Γερμανία.
Germānĭcĭānus, a, um, τῆς Γερμανίας. exercitus Germanicianus, ὁ ἐν Γερμανίᾳ στρατός.
Germānĭcus, a, um, Γερμανικός.
germānĭtas, ātis, θ. τὸ αὐτάδελφον, ἡ ἀδελφότης, ὁμογένεια. 2) συγγένεια, ὁμοιότης.
germānĭtus, ἐπίρ. ἀδελφικῶς.
Germānus, a, um, Γερμανικός. Germani, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Γερμανοί.
germānus, a, um, (germen;) ὁμογάστριος. germanus frater εἴτε ἁπλῶς germanus, ὁ αὐτάδελφος. germana soror εἴτε ἁπλῶς germana, ἡ αὐτάδελφος. caedes germana, ἡ ἀδελφοκτονία. modus germanus, ἀδελφικὸς τρόπος. 2) ἀδελφικός, ὅμοιος, συγγενής. 3) γνήσιος, ἀληθής, τέλειος.
germen, ĭnis, οὐ. βλαστός, βλάστημα. 2) γέννημα, γόνος, καρπός. 3) γονή, σπέρμα.
germĭnābĭlis, e, βλαστητικός, βλαστικός. Ἰσίδωρος.
germĭnasco, ĕre, βλαστάνω.
germĭnātĭo, ĭōnis, θ. (germino) βλάστησις. 2) βλάστημα.
germĭnātus, ūs, ἀ. βλάστησις.
*germĭnĭsĕca, ae, ἀ. ὁ βλαστοκοπῶν.
germĭno, avi, atum, are, (germen) aliquid, βλαστάνω τι. 2) οὐδετ. βλαστάνω, βλαστῶ.
gĕro, gessi, gestum, ĕre, aliquid, φέρω, φορῶ, ἔχω τι. vestem, φορῶ, ἔχω ἐσθῆτα. hastam, φέρω, ἔχω δόρυ. centum oculos gerebat Argus, ἑκατὸν ὀφθαλμοὺς εἶχεν ὁ Ἄργος. uterum εἴτε partum gero, ἐν γαστρὶ ἔχω, φέρω τὸ ἔμβρυον. fortem animum, ἔχω ἀνδρείαν ψυχήν. odium in aliquem, μισῶ τινα. prae me gero aliquid, δείκνυμι, δηλῶ τι. personam alicujus εἴτε aliquem gero, τὸ πρόσωπόν τινος ὑποκρίνομαι, ὑποκρίνομαί τινα. 2) πράττω, ποιοῦμαι, ἐπιτελῶ τι, ἐπιμελοῦμαί τινος. bellum gero cum aliquo εἴτε contra, adversus aliquem, πόλεμον ποιοῦμαι πρός τινα. curam gero, ἐπιμέλειαν ποιοῦμαι. comitia, ἐπιτελῶ τὰς ἀρχαιρεσίας. haec dum Romae geruntur, τούτων δὲ ἐν Ῥώμῃ πραττομένων. rem gero, πράττω τι, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ τοῦ πολέμου. re bene gestā, καλῶς πράξας. res gestae, αἱ πράξεις, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ πολεμικὰ ἔργα. gero negotium, ἐπιμελοῦμαι ἔργου τινός. rempublicam, πράττω τὰ πολιτικά, τὰ κοινά. magistratum, ἄρχω ἀρχήν. consulatum, ὑπατεύω. amicitiam, ἐπιμελοῦμαι τῆς φι-

Digitized by Google

λίας. 3) φέρω, ἐκφέρω, φύω τι. terra gerit arbores, herbam, ἡ γῆ φέρει δένδρα, βοτάνην. 4) διάγω. aetatem, tempus, vitam, ἡλικίαν, χρόνον, βίον. 5) me gero, ἔχω, παρέχω ἐμαυτόν, προσφέρομαι. bene me gero, καλὸν παρέχω ἐμαυτόν. ita me adversus homines gero, οὕτω τοῖς ἀνθρώποις προσφέρομαι.

*gĕro, ōnis, ἀ. ὁ φέρων, κομίζων. Ἀμφ γρ.

gĕrontēa, ae, θ. ἡ γεροντεία (βοτάνη).

gĕrontŏcŏmīum, ĭi, οὐ. γεροντοκομεῖον.

gerrae, ārum, θ. πληθ. λῆροι, φλύαρος, φλυαρία. Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως ὅτι ἐκ τῶν γέρρων, ἴδε Ψῆστον ἐν λέξει.

gerris, is, θ. σαπρὰ μαίνη (ἰχθύς).

gerro, ōnis, ἀ. (gerrae) λῆρος, ὁ φλύαρος ἄνθρωπος.

gerŭla, ἴδε gerulus.

*gĕrŭlĭfĭgŭlus, i, ἀ. (κωμ. ἐκ τοῦ gero καὶ fingo) πλαστουργός.

gĕrŭlo, ōnis, ἀ. βασταχτής.

gĕrŭlus, a, um, φέρων, κομίζων.—gerulus, i, ἀ. ὁ φέρων τι, ὁ κομιστής τινος. 2) φορεύς, βασταχτής, ἀχθοφόρος.

gĕrundĭum, ĭi, οὐ. τὸ αὐτὸ καὶ gerundīvus modus, (gero) τύπος τις ἢ ἔγκλισις τοῦ Λατινικοῦ ῥήματος τῶν οὐ παρεμφατικῶν. ἔστι δὲ δύο εἰδῶν καὶ ἀντιστοιχεῖ τοῖς εἰς τέον θετικοῖς ἐπιρρήμασι τῆς Ἑλληνικῆς. Ἴδε Σεμιτέλου Λατιν. γραμματικὴν ἐκδ. δ'. σελ. 81—82.

gĕrūsĭa, ae, θ. γερουσία.

Gērўon, ŏnis, καὶ Gērўŏnes, ae, ἀ. Γηρυών, Γηρυόνης. Geryonācēus εἴτε Geryonēus, a, um, Γηρυόνειος.

gēsa, ταὐτὸ τῷ gaesa.

geseorēta, ae, θ. εἶδος πλοίου. Ἀμφ. γρ.

gesomphălos, i, ἀ. (γῆς ὀμφαλός) ὄνομα φυτοῦ τινος. Ἀπουλήϊος.

gesorēta, ταὐτὸ τῷ geseorēta. Ἀμφ. γρ.

gesta, ōrum, οὐ. πληθ. ταὐτὸ τῷ res gestae, ἴδε gero.

gestābĭlis, e, φορητός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

gestāmen, ĭnis, οὐ. (gesto) φόρημα (οἷον ὅπλα, ἐσθής, φορτίον, δακτύλιος κ.τ.τ.) 2) φόρημα, φορεῖον, φέρετρον. 3) φόρησις.

gestātĭo, ĭōnis, θ. φόρησις (ἐν νηΐ, ὀχήματι, φορείῳ κ.τ.τ.) 2) φορήσεως τόπος, περίπατος.

gestātor, ōris, ἀ. φορεύς, βασταχτής.

gestātŏrĭus, a, um, φορητός. sella gestatoria, τὸ φορεῖον. gestatŏrĭum, ĭi, οὐ. φορεῖον.

*gestātrix, īcis, θ, ἡ φέρουσα.

*gestātus, ūs, ἀ. φόρησις.

gestĭcŭlārĭa, ae, θ. ἡ χειρονόμος.

gestĭcŭlārĭus, ĭi, ἀ. χειρονόμος.

gestĭcŭlātĭo, ĭōnis, θ. χειρονομία, μορφασμός, σχήματα, σχηματοποιΐα.

gestĭcŭlātor, ōris, ἀ. χειρονόμος.

gestĭcŭlor, atus sum, ari, (gesticulus) χειρονομῶ, μορφάζω. 2) aliquid, μορφάζω πρός τι.

gestĭcŭlus, i, ἀ. (gestus) μορφασμός, σχῆμα.

gestĭo, ĭōnis, θ. (gero) πρᾶξις, ἐπιτέλεσις.

gestĭo, īvi καὶ ĭi, ire, (gestus) γαυριῶ, γαυριῶμαι. laetitiā gestio, ὑπὸ χαρᾶς, ὑφ' ἡδονῆς γαυριῶ. animus gestiens rebus secundis, ἡ ψυχὴ γαυριῶσα (γαυριωμένη, γαυρουμένη) ἐπὶ τῇ εὐπραγίᾳ. 2) ἐφίεμαι, ἐπιθυμῶ. gestio scire ista omnia, ἐφίεμαι ἅπαντα ταῦτα εἰδέναι.

gestĭto, avi, are, (θαμιστ. τοῦ gesto) aliquid, φορῶ, ἔχω τι.

*gestĭuncŭla, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ gestio, ĭōnis) μικρά, μηδαμινὴ πρᾶξις. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.

gesto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ gero) aliquid, φορῶ, φέρω, ἔχω τι. coronam capite, φορῶ στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. onus, φορῶ, βαστάζω φορτίον. in utero, φέρω (ἔχω) ἐν γαστρί. livida gestat brachia, πελιδνοὺς ἔχει τοὺς βραχίονας. 2) φέρω, ἀγγέλλω τι. 3) ἀντὶ τοῦ gestor, φοροῦμαι, ὀχοῦμαι, κομίζομαι.

gestor, ōris, ἀ. (gero) ὁ ἐξαγγέλλων. 2) ἐπιτελεστής.

gestŭōsus, a, um, (gestus) σχήματα πολλὰ ποιῶν, πολλὰ σχηματοποιούμενος.

gestus, a, um, ἴδε gero.

gestus, ūs, ἀ. (gero) σχῆμα, χειρονομία, μορφασμός. gestum manu facio, σχῆμα τῇ χειρὶ ποιῶ. gestus corporis, τὰ σχήματα τοῦ σώματος. gestu significo aliquid, σχήματι δηλῶ τι. 2) πρᾶξις, ἐπιτέλεσις.

gesum, ταὐτὸ τῷ gaesum.

Gēta καὶ Getes, ae, ἀ. Γέτης. Getae, ārum, ἀ. πληθ. οἱ Γέται, Σκυθικὸν ἔθνος.

gēthўum, (on) i, οὐ. γήθυον (φυτόν).

Gētĭce, ἐπίρ. (Geta) Γετικῶς.

Gētĭcus, a, um, (Geta) Γετικός.

Gētŭlus, Gētŭlĭa, ταὐτὸ τῷ Gaetulus, κτλ.

geum, i, οὐ. εἶδος βοτάνης.

*geusĭae, ĭārum, θ πληθ. (γεύω) παρειαί.

gibba, ae, θ. (gibbus) ὕβος, ὕβωμα, κῦφος, κύρτωμα.

gibber, era, ĕrum, ὑβός, κυφός, κυρτός. gibber, ĕri, ἀ. ὁ ὑβός, κυρτών.

gibber, ĕris, ταὐτὸ τῷ gibba.

gibbĕrōsus, a, um, (gibber) ὑβός, κυφός. gibberosus, i, ἀ. ὁ ὑβός, κυρτών.

gibbōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ gibberosus.

gibbus, a, um, ὑβός, κυρτός.

gibbus, i, ταὐτὸ τῷ gibba.

Gĭganteus, a, um, Γιγάντειος.

Gĭgantŏmăchĭa, ae, θ. Γιγαντομαχία.

gigarton, i, οὐ. γίγαρτον.

Digitized by Google

Gĭgas, antis, ἀ. Γίγας.
gĭgĕrĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. χόλικες ἑφθαί, (τζιγέρια). Λ. Ἀσιατική.
gigno, gĕnŭi, gĕnĭtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, γεννῶ τινα ἤ τι. vir gignit, ὁ ἀνὴρ γεννᾷ, φύει. mulier gignit, ἡ γυνὴ γεννᾷ, τίκτει. terra gignit arbores, ἡ γῆ φύει δένδρα. herba gignitur, βοτάνη φύεται. diis genitus, ἐκ θεῶν γεγονώς, πεφυκώς. 2) μεταφ. γεννῶ, ποιῶ τι. allium sitim gignit, τὸ σκόροδον δίψαν ἐμποιεῖ. — gignentĭa, ĭum, οὐ. πληθ. τὰ φυόμενα, τὰ φυτά.
gillo, ōnis, ἀ. βαυκάλιον.
gilvus, a, um, κιρρός, κνηκός, ὠχρός.
Gindes, ταὐτὸ τῷ Gyndes.
gingĭdĭon, ĭi, οὐ. γιγγίδιον (φυτόν).
gingīva, ae, θ. οὖλον, οὖλα, οὖλις.
gingīvŭla, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ gingiva) οὖλον, οὖλα.
gingrīna, ae, θ. ὁ γίγγρος, ἡ γίγγρα (εἶδος αὐλοῦ).
gingrĭo, īre, γιγγραίνω, χηνίζω, πλαταγίζω.
gingrītus, ūs, ἀ. τὸ πλαταγίζειν (ἡ τῶν χηνῶν φωνή).
ginnus, i, ἀ. γίννος (γόνος ἵππου καὶ θηλείας ὄνου).
girgillus, i, ἀ. τροχαλία (πρὸς τὸ ἀντλεῖν ὕδωρ). Ἰσίδωρος.
gith εἴτε git, οὐ. ἄκλιτ. μελάνθιον (σπέρμα φυτοῦ τινος).
glăbellus, a, um, (glaber) λεῖος, ἄθριξ.
glăber, bra, brum, (ἐκ τοῦ γλαφυρὸς ἢ φαλακρός) λεῖος, ψιλός, ἄθριξ.
*glăbrārĭa, ae, θ. (glaber) λειογενείων παίδων ἐράστρια.
glăbrĕo, ēre, (glaber) ψιλός εἰμι. glabrens, ntis, ψιλός. glabrentia loca, ψιλοὶ τόποι, ἴδε καὶ glabretum.
*glăbresco, ĕre, (glaber) ψιλοῦμαι, ψιλὸς γίγνομαι.
glăbrētum, i, οὐ. (glaber) ψιλὸς τόπος.
Glabrĭo, ĭōnis, ἀ. Γλαβρίων.
glăbrĭtas, ātis, θ. ψιλότης, φαλάκρα.
glăbro, are, aliquem, ψιλῶ τινα.
glăcĭālis, e, κρυμώδης, παγώδης, κατεψυγμένος.
glacĭes, ēi, θ. κρύσταλλος, πάγος. 2) ποιητ. ἡ σκληρότης, στερεότης.
glăcĭo, avi, atum, are, aliquid, κρυσταίνω, παγῶ τι. 2) πήγνυμί τι. 3) οὐδετ. πήγνυμαι, γίγνομαι πηκτός.
glădĭārĭus, a, um, τῆς μαχαίρας. glad. negociator, μαχαιροπώλης. gladiarius, ĭi, ἀ. μαχαιροποιός.
glădĭātor, ōris, ἀ. (gladius) μονομάχος ὁ ἐν τοῖς ἀμφιθεάτροις. gladiatores do, ἀγῶνα μονομάχων παρέχω, μονομαχίαν ποιῶ. Ἀφαιρ. ἀπόλ. gladiatoribus, ἐν τοῖς τῶν μονομάχων ἀγῶσιν, ἐπιτελουμένων τῶν μονομαχιῶν. 2) μεταφ. ὁ μιαρὸς ἄνθρωπος, ὁ ἀπονενοημένος.
glădĭātōrĭcĭa herba, θ. ξίφιον ἢ ξιφίον (βοτάνη).
glădĭātōrĭe, ἐπίρ. μονομαχικῶς.
glădĭātōrĭus, a, um, μονομαχικός. gladiatorium, ĭi, οὐ. ὁ τῶν μονομάχων μισθός. gladiatoria firmitas corporis, ἡ μονομαχικὴ εἴτε ἀθλητικὴ στερεότης τοῦ σώματος.
glădĭātrix, īcis, θ. ἡ μονομάχος.
glădĭātūra, ae, θ. μονομαχία ἡ ἐν τοῖς ἀμφιθεάτροις.
glădĭŏlum, i, οὐ. σπάν. ἀντὶ τοῦ gladius.
glădĭŏlus, i, ἀ. (gladius) μαχαίριον, μικρὰ μάχαιρα. 2) ξυρὶς ἢ ξιφίον (βοτάνη).
glădĭum, ĭi, οὐ. Λουκιλ. Οὐάρρ. Κοϊντιλιανός, καὶ
glădĭus, ĭi, ἀ. (συγγεν. τοῦ clades) μάχαιρα. gladium stringo, educo, nudo, σπῶμαι, γυμνῶ τὴν μάχαιραν. 2) ad gladium, πρός, εἰς μονομαχίαν damnor ad gladium, καταγιγνώσκομαι μονομαχεῖν ἐν τοῖς ἀμφιθεάτροις. 3) gladius vomeris, ἡ ὕννις, 4) ξιφίας (ἰχθύς).
glaesum, ταὐτὸ τῷ glesum.
glandārĭus, a, um, (glans) βαλανηφόρος.
glandĭfer, ĕra, ĕrum, (glans-fero) βαλανηφόρος.
*glandionĭda, ae, θ. ἀδένες χοίρου.
glandis, is, θ. ταὐτὸ τῷ glans. Πρόβος.
glandĭum, ĭi, οὐ. ἀδήν, σπόγγος, παρίσθμιον, κατ' ἐξοχὴν τοῦ χοίρου.
glando, ĭnis, θ. τύπος μεταγενέστερος τοῦ glans.
glandŭla, ae, θ. (glans) ἀδήν, παρίσθμιον, σπόγγος. 2) παρίσθμια (νόσος).
glandŭlōsus, a, um, ἀδένας ἔχων, πλήρης ἀδένων.
glănis, is, καὶ glanus, i, ἀ. ὁ γλάνις (ἰχθύς).
glans, ndis, θ. βάλανος. 2) μολυβδίς, μολυβδίνη σφαῖρα τῶν σφενδονητῶν, πεσσὸς ἐκ μολύβδου. 3) βάλανος τῆς πόσθης.
glănus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ glanis.
glărea, ae, θ. ὁ (ἡ) χάλιξ, ὁ κάχληξ, κόχλαξ.
glărĕōsus, a, um, πλήρης κάχληκος, ψηφιδώδης.
glastum ἢ guastum, i, οὐ. ἡ ἴσατις (εἶδος βάμματος).
glauceum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ glaucion.
glaucēus, a, um, (glaucion) τοῦ γλαυκίου.
*glaucĭcŏmans, ntis, (glaucus-coma) γλαυκὸς τὴν κόμην.
glaucīnus, a, um, γλαύκινος.
glaucĭon, ĭi, οὐ. γλαύκιον (φυτόν).

Digitized by Google

glauciscus, i, ἀ. γλαυκίσκος (ἰχθύς).
glaucĭto, are, κνυζῶ, κνυζῶμαι, (φωνὴ τῶν σκυλάκων).
glaucĭum, ταὐτὸ τῷ glaucion.
glaucōma, ătis, οὐ. καὶ ἀρχαϊκῶς glaucoma, ae, θ. τὸ γλαύκωμα. Προβλ. περὶ τοῦ διττοῦ γένους τὰ schema, zema κτλ.
glaucōmătĭcus, a, um, (γλαυκωματικός).
glaucus, a, um, γλαυκός.
Glaucus, i, ἀ Γλαῦκος.
glaucus, i, ἀ. γλαῦκος (ἰχθύς).
glaux, cis, θ. γλαύξ (βοτάνη).
glēba, ae, θ. βῶλος, βῶλαξ (κατ' ἐξοχὴν τῆς γῆς).
glēbālis, e, τῆς βώλου. glebalis agger, τὸ βώλινον χῶμα.
*glēbārĭus, a, um, (gleba) βωλοστρόφος.
glēbātim, ἐπίρ. βωληδόν. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
glēbātĭo, ĭōnis, θ. ὁ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν φόρος.
glēbo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ glebarius. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
glēbōsus, a, um, βωλώδης.
glēbŭla, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ gleba) βώλιον, βωλάριον. ποιητ. τὸ ἀγρίδιον.
*glēbŭlentus, a, um, βωλώδης, βώλινος.
glēchon, ōnis, ἀ. γλήχων.
glēchōnītes, ae, ἀ. vinum, ὁ γληχωνίτης οἶνος.
glēsārĭae insulae, θ. πλ. ἠλεκτροφόροι νῆσοι.
glēsum ἢ glessum, i, οὐ. ἤλεκτρον. (Λ. Γερμανική, glas).
gleucĭnus, a, um, γλεύκινος.
glēva, ταὐτὸ τῷ gleba. Κώδηξ Θεοδοσ.
glĭcĭum, glўcĭum ἢ lўcium? ĭi, οὐ. εἶδος τοπικοῦ. Οὐεγέτιος. Ἀμφ. γρ.
glīnon, i, οὐ. συνηθ. glīnos, i, ἀ. γλῖνος, γλεῖνος (δ).
glīrārĭum, ĭi, οὐ. (glis) τόπος, ἔνθα τρέφονται οἱ ἐλειοί.
*glīris, ἀρχ. ἀντὶ τοῦ glis.
glīrĭus, a, um, χαῦνος, νεναρκωμένος, (δίκην ἐλειοῦ). Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
glīs, glīris, ἀ. ὁ ἐλειός (ζῶον).
gliscerae mensae, θ. πληθ. (glisco) τράπεζαι, δεῖπνον ἀνανεούμενον. Φῆστος.
glisco, ĕre, (συγγεν. τοῦ cresco ἢ τῶν χλιδὴ καὶ γλίχομαι.) ἐκκαίομαι. μεταφορ proelium gliscit, ἡ μάχη ἐκκαίεται. 2) αὐξάνομαι, αὔξομαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω. 3) ὀγκοῦμαι, πιαίνομαι terra gliscit, ἡ γῆ πιαίνεται, ὀργᾷ. 4) ὀργῶ, ἐφίεμαι, ἐπιθυμῶ, γλίχομαι. regnare, ὀργῶ, ἐπιθυμῶ βασιλεύειν, γλίχομαι τῆς βασιλείας.
glissomarga, ae, θ. εἶδος ἀργίλλου.
glittus, ταὐτὸ τῷ glutus, ἀμφ. γρ. Φῆστος.
glŏbātim, ἐπίρ. (globo) ἰλαδόν.
glŏbātĭo, ĭōnis, θ. (globo) σφαίρωσις. Φιρμικός.
glŏbātor, ōris, ἀ. (globo) ὁ σφαιρῶν, ὁ σφαιρωτής. Σιδώνιος Ἀπολλινάριος.
glŏbo, avi, atum, are, (globus) aliquid, σφαιρῶ τι. globatus, σφαιρωτός. 2) συνειλῶ, ἀθροίζω τι.
glŏbōsĭtas, ātis, θ. τὸ σφαιροειδές, ἡ σφαίρωσις.
glŏbōsus, a, um, σφαιροειδής, σφαιρωτός.
glŏbŭlus, i, ἀ. σφαιρίον, σφαιρίδιον. 2) τροχίσκος, κατάποτον.
glŏbus, i, ἀ. (συγγενὲς τοῦ glomus) σφαῖρα. globus sanguinis, ὁ θρόμβος. 2) κύκλος (ἀνθρώπων), σύστασις, στίφος, πλῆθος.
glōcĭo, ire, κλώζω (φωνὴ ὄρνιθος).
glōcĭto, are, (θαμιστ. τοῦ ἡγουμένου) κλώζω. Φῆστος.
gloctōro, are, οὕτω φωνεῖ ὁ πελαργός.
glŏmĕrābĭlis, e, (glomero) σφαιροειδής.
glŏmĕrāmen, ĭnis, οὐ. σφαίρωμα.
glŏmĕrārĭus, ĭi, ἀ. ὁ ἐν ἴλῃ (ἢ ὁ κατ' ἴλης;) μαχόμενος. Ἀμφ. γρ. Σενέκας.
glŏmĕrāte, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ glomeratim. 2) μεταφ. glŏmĕrātĭus, ἐπίρ. συγκρ. ἀφθονώτερον. Αὐσόνιος.
glŏmĕrātim, ἐπίρ. ἰλαδόν.
*glŏmĕrātĭo, ĭōnis, θ. περιστροφή, σώρευσις, ἴλη.
glŏmĕro, avi, atum, are, (glomus) aliquid, τολυπεύω, συνειλῶ, συνελίττω τι. 2) σφαιρῶ, στρομβῶ τι. annus glomerans, (ὑπον. se) τὸ περιτελλόμενον ἔτος. 2) συνειλῶ, συσπειρῶ, συναθροίζω τι.
glŏmĕrōsus, a, um, σφαιροειδής.
glŏmus, ĕris, οὐ. καὶ glomus, i, ἀ. (συγγενὲς τῷ globus) τολύπη, ἀγαθίς, τολύπευμα. 2) ὁ εἶδος ποπάνου.
glōrĭa, ae, θ. κλέος, εὔκλεια, δόξα, εὐδοξία. sum in gloria, εὐδοξῶ. gloriam sequor, δόξης ἐφίεμαι. gloriam acquiro, consequor, κτῶμαι δόξαν. 2) καύχησις, ἀλαζονεία, μεγαληγορία.
glōrĭābĭlis, e, Λ. Γλωσσαρίων, καὶ
glōrĭābundus, a, um, καυχώμενος, μεγαλήγορος. Λ. σπ.
glōrĭātĭo, ĭōnis, θ. καύχησις, μεγαληγορία, ἀλαζονεία. Κικέρων.
glōrĭātor, ōris, ἀ. καυχηματίας, ἀλαζών.
†glōrĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. δόξα, δοξολογία.
†glōrĭfĭco, are, (gloria-facio) δοξάζω, δοξολογῶ.
glōrĭfĭcus, a, um, (gloria-facio) ἔνδοξος.
glōrĭŏla, ae, θ. δοξάριον. Κικέρων.
glōrĭor, atus sum, ari, (gloria) aliquid, δοξάζω, ἐπαινῶ τι. 2) ἀλαζονεύομαι, καυχῶμαι, μεγαλαυχοῦμαι. de me ipso, καυχῶμαι, μεγαληγορῶ περὶ ἐμαυτοῦ. meā victoriā, καυχῶμαι, ἀγάλλομαι, σεμνύνομαι ἐπὶ τῇ ἐμῇ νίκῃ in virtute, καυχῶμαι, ἐπαίρομαι ἐπὶ τῇ ἀρετῇ.

Digitized by Google

glōrĭōse, ἐπίρ. ἐνδόξως, εὐκλεῶς. 2) ἀλαζονικῶς, μεγαληγόρως.
glōrĭōsus, a, um, ἔνδοξος, εὐκλεής. 2) ἀλαζονικός, μεγαλαυχής, μεγαληγόρος.
glōs, glōris, θ. ἡ γάλως, ἀνδραδέλφη.
glossa, ae, γλῶσσα, γλώσσημα, λέξις ἀπηρχαιωμένη ἑρμηνείας χρῄζουσα.
glossārĭum, ĭi, οὐ. γλωσσάριον, λεξικόν.
glossēma, ătis, οὐ. γλώσσημα.
glossēmătĭcus, a, um, γλωσσηματικός, σπάνιος (περὶ λέξεων). Διομήδης.
glossŏpĕtra, ae, θ. εἶδος λίθου τιμίου.
glossŭla, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ glossa) γλωσσάριον, βραχεῖα ἐξήγησις, ἑρμηνεία. Διομήδης.
glottis, ĭdis, θ. εἶδος ὄρτυγος.
glottŏro, ταὐτὸ τῷ gloctoro.
glūbo, psi, ptum, ĕre, aliquid, λεπίζω, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω, ἀποφλοιῶ τι. μεταφ. aliquem, ἀποδύω, γυμνῶ τινα. 2) οὐδετ. ἀποφλοιοῦμαι, ἀπολεπίζομαι.
glūcĭdātus, a, um, (ἐκ τοῦ γλυκίδδειν) γλυκερός. Λ. ἀρχ.
gludis, is, θ. ταὐτὸ τῷ paeonia. Ἀπουλήιος.
glūma, ae, θ. (glubo) λέπος.
glus, glūtis, θ. ταὐτὸ τῷ gluten.
glut glut, ἦχος ὃν ποιεῖ τὰ ὑγρὰ ἰόντα ἐξ ἀγγείων στενολαίμων, «ὁ κλοὺ κλοὺ τῆς πλόσκας κρότος».
glūten, ĭnis, οὐ. (γλοιὸς) κόλλα.
glūtĭnāmentum, i, οὐ. κόλλημα.
glūtĭnārĭus, ĭi, ἀ. ὁ κατασκευάζων κόλλαν; (κολλοποιός;) Ἐπιγρ.
glūtĭnātĭo, ĭōnis, θ. κόλλησις.
glūtĭnātīvus, a, um, κολλητικός.
glūtĭnātor, ōris, ἀ. κολλητής.
glūtĭnātōrius, a, um, κολλώδης.
*glūtĭnĕus, a, um, (gluten) κολλώδης.
glūtĭnĭum. ĭi, οὐ. κολλητήριον.
glūtĭno, avi, atum, are, (gluten) aliquid, κολλῶ, συγκολλῶ τι.
glūtĭnōsus, a, um, κολλώδης, γλίσχρος, γλοιός, γλοιώδης.
glūtĭnum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ gluten.
glūtĭo, īvi εἴτε ĭi, ītum, īre, aliquid, βροχθίζω, ἐγκάπτω, καταπίνω τι.
glūto, ōnis, ἀ. (glutus, i), λαίμαργος, λίχνος. Φῆστος.
glūttio, ταὐτὸ τῷ glutio.
glūtus, a, um, γλοιός, γλοιώδης, γλίσχρος.
glūtus, i ἢ ūs, ἀ. βρόχθος.
glūvĭa, ae, ταὐτὸ τῷ gumia. Ἀμφ. γρ.
glycōnĭum metrum, οὐ. γλυκώνιον μέτρον.
glўcўmĕris, ĭdis, θ. εἶδος κόγχης.
glўcyrrhiza, ae, θ. καὶ glўcyrrhizon, i, οὐ. γλυκύρριζα, γλυκόρριζον.
glўcyrrhizītes vinum, γλυκυρριζίτης οἶνος. Κολουμέλλας.
glўcўsĭde, es, καὶ glўcўsis, ĭdis, θ. γλυκυσίδη, φ. ἄνθος.
Gnaeus, ταὐτὸ τῷ Cnaeus.
gnaphalĭum, (-on) ĭi, οὐ. γναφάλιον, φ.
*gnārĭgo, are, ἀμφ. γρ. ἴδε gnaruro.
gnārĭtas, ātis, θ. γνῶσις, ἐμπειρία.
gnārŭris, e, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ gnarus.
*gnārūro, are, ἢ gnārūrĭo, ĭre? (gnaruris) δηλῶ, ἀγγέλλω. 2) διηγοῦμαι.
gnārus, a, um, alicujus rei, ἐπιστήμων, ἔμπειρός τινος. 2) γνωστός.
gnāta, ae, θ. ἴδε gnatus, a, um.
gnātho, ōnis, ἀ. γνάθων, παράσιτος.
gnātus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ natus, ἴδε nascor.
gnātus, i, ἀ. ἴδε gnatus, a, um.
*gnāve, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ gnaviter, ὅπερ ἴδε.
gnāvĭtas, ātis, θ. ἐνέργεια, δραστηριότης, ἐπιμέλεια.
gnāvĭter καὶ nāvĭter, ἐπίρ. ἐνεργῶς, δραστικῶς, ἐπιμελῶς. 2) ὅλως, ἐντελῶς, ἁπλῶς.
gnavo, are, ἀρχ. ἀντὶ τοῦ navo, ὅπερ ἴδε.
gnāvus, a, um, ἐνεργός, δραστήριος, ἐπιμελής, φιλόπονος.
gnēcus ἢ συνηθέστ. cnēcus, i, ἀ. κνῆκος.
gnēphōsus ἢ συνηθέστ. cnēphōsus, a, um, (κνέφας) κνεφαῖος.
Gnĭdus, i, θ. ἡ Κνίδος. Gnĭdĭus, a, um, Κνίδιος.
gnītus (gnīsus?) καὶ gnixus, a, um, ἐν τοῖς γόνασι καθήμενος, ταὐτὰ τῷ nixus. Φῆστος.
gnōbĭlis, e, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ nobilis.
gnōme, es, θ. (γνώμη) γνωμικόν, ἀπόφθεγμα. Φρόντων.
gnōmon, ōnis, ἀ. γνώμων.
gnōmŏnĭcus, a, um, γνωμονικός. gnomonica, ae, εἴτε gnomonice, ēs, θ. ἡ γνωμονική.
gnosco, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ nosco.
Gnōsos εἴτε Gnosus, i, θ. ἡ Κνωσός, Κνωσσός. Gnosĭus εἴτε Gnosĭăcus, a, um, Κνώσιος, Κνώσσιος. Gnosĭas, ădis, εἴτε Gnosis, ĭdis. θ. Κνωσιάς, Κνωσία
Gnossos, Gnossius κ.τ.λ. ταὐτὸ τῷ Gnosos κ.τ.λ.
Gnostĭci, ōrum, ἀ. πληθ. Γνωστικοί, εἶδος αἱρετικῶν.
gnōtu, gnōtus, a, um, ἀρχ. ἀντὶ notu, notus, ἴδε nosco.
gōbĭus, ĭi, εἴτε gōbĭo, ĭōnis, ἀ. κωβιός (ἰχθύς).
gommi, ταὐτὸ τῷ gummi.
†gomor, οὐ. ἄκλιτ γομὸρ ἢ γόμορ, μέτρον τῶν κριθῶν παρ' Ἑβραίοις=μεδίμνους ιε'.
Gŏmorrhaeus, a, um, Γομορραῖος.

Digitized by Google

Gomphi, **ōrum**, **ἀ**. **πληθ**. Γόμφοι, πόλις Θεσσαλίας.
gomphus, i, ἀ. γόμφος.
gonarche, es, θ. εἶδος ἡλιακοῦ ὡρολογίου. Οὐϊτρούβιος.
gonger, ταὐτὸ τῷ conger.
gongȳlis, ĭdis, θ. γογγυλίς, φ.
gonĭaea, ae, θ. εἶδος λίθου τιμίου ἀγνώστου. ἀμφ. γρ. ἴδε καὶ ganiaea.
gŏnorrhoea, ae, θ. γονόρροια.
Gordaei εἴτε Gordȳaei montes, ἀ. πληθ. Γορδυαῖα ὄρη.
Gordĭānus, i, ἀ. Γορδιανός.
Gordĭum, ĭi, οὐ. Γόρδιον, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας.
Gordĭus, ĭi, ἀ. Γόρδιος.
Gorgĭas, ae, ἀ. Γοργίας.
Gorgon. ŏnis, εἴτε Gorgo, ūs, θ. Γοργώ, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ Μέδουσα. Gorgones, um, πληθ. αἱ Γοργόνες.
Gergŏna, ae, θ. ταὐτὸ τῷ Gorgon, Γοργόνη, Γοργώ.
Gorgŏnēus, a, um, Γόργειος, Γοργόνειος.
gorgŏnĭa, ae, θ. εἶδος κωραλλίου.
Gortȳna, ae, εἴτε Gortyne, ēs, θ. ἡ Γόρτυνα, Γόρτυς, πόλις τῆς Κρήτης. Gortȳnĭus εἴτε Gortynĭăcus, a, um, Γορτύνιος. ποιητ. ἀντὶ τοῦ Κρητικός. Gortȳnis, ĭdis, θ. ἡ Γορτυνία, Κρητική.
gossympĭnus εἴτε gossampĭnus, i, θ. εἶδος ἐριοφόρου δένδρου.
gossypĭon, ĭi, οὐ. ξύλον, ἐριόξυλον.
Gŏthi, ōrum, ἀ. πληθ. Γότθοι.
gothĭce, ἐπίρ. γοτθιστί. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
Gŏthīni, ōrum, ἀ. πληθ. ἔθνος Γερμανίας.
Gŏthŏnes, um, ἀ. πληθ. (Γύθωνες;) ἔθνος Γερμανίας.
grăbātārĭus, ĭi, ἀ. ὁ κατασκευάζων κραβάτους ἢ σκίμποδας. Γλωσσ. Φιλοξένου
grăbātŭlus, i, ἀ. κραβάτιον, σκιμπόδιον.
grăbātus, i, ἀ. κράβατος, σκίμπους.
Gracchānus, a, um, Γραχχικός, Γράκχειος. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Γραχχανός.
Gracchūrĭs, ĭdis, θ. Γραχουρίς, πόλις Ἱσπανίας, ὁ κάτοικος Gracchuritānus.
Gracchus, i, ἀ. Γράκχος.
graccĭto, ταὐτὸ τῷ gracĭto.
graccŭlus, ταὐτὸ τῷ gracŭlus.
*grăcens, ntis, μετοχὴ τοῦ graceo, ἄχρηστ. ταὐτὸ τῷ gracilis. Ἔννιος παρὰ Φήστῳ.
grăcĭlens, ntis, ταὐτὸ τῷ gracilis.
grăcĭlentus, a, um, ἰσχνός, λεπτός.
grăcĭlesco, ĕre, ἰσχνοῦμαι, λεπτύνομαι.
grăcĭlĭpes, ĕdis, (gracilis-pes) λεπτόπους.
grăcĭlis, e, ῥαδινός, ἰσχνός. 2) λεπτός. graciles comae, λεπταὶ τρίχες. gracile folium, λεπτὸν φύλλον. gracilis ager, λεπτός, λεπτόγαιος ἀγρός. 3) στενός gracilis via, στενὴ ὁδός.—Εὕρηται ἀρχαϊκῶς καὶ gracila ἐν τῷ θηλ. ἑνικῶς τε καὶ πληθ.
grăcĭlĭtas, ātis, θ. τό ῥαδινόν, ἡ ἰσχνότης, λεπτότης. μεταφ. narrationis, ἡ ἰσχνότης τοῦ λόγου.
grăcĭlĭter, ἐπίρ. λεπτῶς.
*grăcĭlĭtūdo, ĭnis, θ. τὸ ῥαδινόν, ἡ λεπτότης.
grăcillo, are, οὕτω φθέγγεται ἡ ἀλεκτορίς.
grăcĭlus, a, um, ἴδε gracilis ἐν τέλει.
grăcĭto, are, πλαταγίζω, κλαγγάζω. (Οὕτω φθέγγεται ὁ χήν).
grăcŭlus, i, ἀ. κορακίας κολοιός, κολοιός.
grădābĭlis, e, (gradus) βατός.
grădālis, e, βάδην γιγνόμενος.
grădārĭus, a, um, βάδην πορευόμενος, βάδην προϊών.
grădātim, ἐπίρ. (gradus) βάδην, κατὰ μικρόν, κατ' ὀλίγον. 2) βαθμηδόν, κλιμακηδόν.
grădātĭo, ĭōnis, θ. βάθρον, βάθρα. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ κλίμαξ.
grădātus. a, um, ὅμοιος βαθμοῖς ἢ εἰς βάθρων σχῆμα εἰργασμένος.
*grădĭbĭlis, e, βατός.
grădĭlis, e, βάθρα ἢ βαθμοὺς ἔχων.
grădĭor, gressus sum, i, (gradus) βαδίζω, βηματίζω. longe gradientem, μακρὰ βιβῶντα.
grădĭpes, ĭdis, θ. (?) γέρανος (ἢ κίρκος?) πτηνόν.
grădīvĭcŏla, ae, ἀ. (Gradivus-colo) ὁ τῷ Ἄρει λατρεύων.
Grădīvus καὶ Grădīvus, i, ἀ. (gradior?) Θοῦρος, Θούριος, (ἐπίκλησις τοῦ Ἄρεος).
grădus, ūs, (ἀρχ. ŭis) ἀ. βῆμα, βάδισμα. gradum facio, βῆμα πρόειμι. gradum infero in hostes, βαδίζω ἐπὶ τοὺς πολεμίους, προσβάλλω πρὸς τοὺς πολεμίους. modico gradu ire, βάδην ἰέναι, μετρίοις βήμασι πορεύεσθαι. celero gradum, ταχύνω τὸ βάδισμα. 2) στάσις, θέσις, κατάστασις. stare in gradu, βεβηκέναι, ἐπὶ ποδὸς ἑστηκέναι, στάσιν εἰληφέναι. gradu εἴτε de gradu depello (dejicio, moveo) aliquem, ἐξωθῶ τινα τῆς στάσεως. 3) βάθρον, βαθμός. templi gradūs, πληθ. τὰ βάθρα, ἀνάβαθρα τοῦ ναοῦ. μεταφ. ὁ βαθμός. honoris gradus, ὁ βαθμὸς τῆς τιμῆς. ad eum gradum sapientiae pervenire, εἰς τοσοῦτον (εἰς τοῦτο) σοφίας ἀφικέσθαι. gradibus ire, βαθμηδὸν προϊέναι.
Graeae, ārum, θ. πληθ. Γραῖαι.
Graecănĭce, ἐπίρ. Ἑλληνιστί.
Graecănĭcus, a, um, (Graecus) Ἑλλαδικός, Ἑλληνίζων, Ἑλληνικός, κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον.
Graecātim, **ἐπίρ**. **Ἑλληνιστί**.

Graecātĭo, ĭōnis, θ. Ἑλληνισμός. Λ. Γλωτ.
Graecātus, a, um, ἴδε Graecor.
†Graecātus, ūs, ἀ. Ἑλληνικὸς τρόπος.
Graece, ἐπίρ. Ἑλληνιστί.
Graecĭa, ae, θ. Ἑλλάς. magna εἴτε major Graecia, ἡ μεγάλη Ἑλλάς, μέρος Ἰταλίας.
Graecĭensis e, Ἑλλαδικός, Ἑλληνικός.
Graecĭgĕna, ae, ἀ. (Graecus-gigno) Ἕλλην.
graecisso, are, ἑλληνίζω.
graecĭtas, ātis, θ. Ἑλληνισμός, Ἑλληνικὴ γλῶσσα.
Graecĭus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ Graecus.
graecor, atus sum, ari, ἑλληνίζω, ἑλληνικῶς βιῶ.
Graecostădĭum, ĭi, οὐ. ἴσ. ταὐτὸ τῷ Graecostasis. Καπιτωλῖνος ἐν Anton. Pio, 8.
Graecostăsis, is, θ. Γραικόστασις, κτίσμα ἐν Ῥώμῃ, πρὸς τῷ βουλευτηρίῳ, ἔνθα οἱ ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἄλλων χωρῶν πρέσβεις διέτριβον, τὰς παρὰ τῆς συγκλήτου διαγνώσεις ἀναμένοντες.
Graecŭlĭo, ĭōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ Graeculus.
Graecŭlus, a, um, (Graecus) Γραικύλος. οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι ἔσθ' ὅτε ἔλεγον καταφρονητικῶς ἀντὶ τοῦ ἐλαφρός, κενός, ἀλαζονικός, ἄρεσκος κ.τ.τ.
Graecus, a, um, Γραικός, Ἑλληνικός. Graeca, οὐ. πληθ. τὰ Ἑλληνικά, Ἑλληνικὰ συγγράμματα. Graecus, i, ἀ. Ἕλλην. Graeci, ōrum, ἀ. πληθ Ἕλληνες, Γραικοί.
Grajŭgĕna, ae, ἀ. (Grajus-gigno) Ἑλληνικός.
Grājus, a, um, ποιητ. ταὐτὸ τῷ Graecus.
grallae, ārum, θ. πληθ. τὰ καλόβαθρα.
grallātor, ōris, ἀ. καλοβάτης, καλοβάμων.
grāmen, ĭnis, οὐ. γράστις, κράστις, πόα. 2) βοτάνη, φυτόν.
grāmĭa, ae, θ. γλάμη, λήμη.
grāmĭnĕus, a, um, (gramen) ἐκ πόας, χόρτινος. caespes gramineus, ἡ χορτόβωλος, χορτόπλινθος. graminea corona, στέφανος πόας. 2) ποώδης, πολύχορτος, χορτώδης.
grāmĭnōsus, a, um, ποώδης, χορτώδης.
*grāmĭōsus, a, um, (gramia) γλαμυρός, γλάμων, ὁ λημῶν.
gramma, ae, θ. γραμμή.
gramma, ătis, οὐ. γράμμα.
grammăteus, ĕi, εἴτε ĕos, ἀ. γραμματεύς.
grammătĭas, ae, ἀ. ὁ (γραμματίας) εἶδος λίθου.
grammătĭca, ae, θ. γραμματική.
grammătĭcālis, e, γραμματικός.
grammătĭcālĭter, ἐπίρ. γραμματικῶς.
grammătĭce, ἐπίρ. γραμματικῶς.
grammătĭce, ēs, θ. ταὐτὸ τῷ grammatica.
grammătĭcŏmastix, ĭgis, θ. γραμματικομάστιξ.
grammătĭcus, a, um, γραμματικός.
grammătista, ae, ἀ. γραμματιστής.
grammătŏdĭdascălus, i, ἀ. γραμματοδιδάσκαλος.
†grammătŏphŏrus, i, ἀ. γραμματοκομιστής, γραμματοφόρος.
grammătŏphȳlăcĭum, (-on) ĭi, οὐ. γραμματοφυλάκιον.
grammĭcus, a, um, γραμμικός.
grānārĭum, ĭi, οὐ. συνηθ. grānārĭa, ĭōrum, οὐ πληθ. (granus) σιτοβολών, σιτοφυλακεῖον.
grānātim, ἐπίρ. κατὰ χόνδρους.
grānātum, i, οὐ. (granum) malum εἴτε ἁπλῶς granatum, ῥοιά. (ὁ καρπὸς τῆς ῥοιᾶς).
grānātus, a, um, πολύσιτος, πολύχους. Mālum granatum, ἴδε grānātum.
grānātus, ūs, ἀ. σιτολογία.
grandaevĭtas, ātis, θ. πολυετία
grandaevus, a, um, (grandis-aevum) πολυετής, πολυχρόνιος.
grandĕdo, ĭnis, θ. ἀνάπτυξις (φυσική), μήκυνσις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
grandesco, ĕre, (grandis) μεγαλύνομαι, μηκύνομαι.
grandĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ grandis) grandĭculi globi, μεγάλα σφαιρίδια.
*grandĭfer, ĕra, ĕrum, μέγας.
*grandĭfĭcus, a, um, (grandis-facio) μεγαλοφυής, μέγας.
grandĭlŏquus, a, um, (grandis-loquor) μεγαληγόρος, μεγαλορρήμων.
grandĭnĕus, a, um, (grando) χαλαζώδης.
grandĭno, are, χαλαζῶ. grandinat, χαλαζᾷ.
grandĭnōsus, a, um, χαλαζώδης.
grandĭo, ire, (grandis) aliquid, μηκύνω, αὐξάνω, ἁδρῶ τι. 2) οὐδετ. μηκύνομαι, ἁδροῦμαι.
grandis, e, ἁδρός, μέγας. grandia frumenta, ἁδροὶ καρποί. grandis puer, ἁδρὸς παῖς. grandior natu, πρεσβύτερος. grandis exercitus, μεγάλη δύναμις, πολὺς στρατός. grandis pecunia, ἁδρὸν ἀργύριον. μεταφορ. grande dicendi genus, τὸ ὑψηλὸν τοῦ λόγου εἶδος. Ἐπιρρηματικῶς· grande fremens, μέγα ἰάχων grandia ingrediens, μακρὰ βιβάς.
*grandiscăpĭus, a, um, (grandis-scapus) μακροστελέχης.
grandĭsŏnus, a, um, (grandis-sonus) ὑψηλόφωνος.
grandĭtas, ātis, θ. ἁδρότης. 2) ὑψηλότης (λόγου).
grandĭter, ἐπίρ. μεγάλως, σφόδρα. 2) ὑψηλῶς.
grandĭuscŭlus, a, um, (grandis) ἐπιεικῶς ἁδρός (μεγαλούτσικος). Πρβλ. τὸ ἀρχαῖον κύρ. ὄν. Μέγγιλος.

Digitized by Google

grando, ĭnis, θ. χάλαζα. μεταφ. αἱ χάλαζαι τοῦ λόγου, τὸ χαλαζοεπές.
grānĕa, ae, θ. ἔδεσμά τι ἐκ χόνδρων.
grānĕus, a, um, (granum) χόνδρινος.
grāni, ōrum, ἀ. πληθ. μάσταξ, μύσταξ (μουστάκι).
Grānīcus, i, ἀ. Γράνικος (ποταμός).
grānĭfer, ĕra, ĕrum, (granum-fero) χόνδρους φέρων.
Grannus, i, ἀ. ἐπίκλησις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν ἐπιγραφαῖς Λατινικαῖς Γερμανίας, Δακίας κ.α.
grānomastix, ĭcis, θ. ταὐτὸ τῷ mastix. Ἰσίδωρος.
grānōsus, a, um, χόνδρων ἢ κόκκων μεστός.
grānŭlātim, ἐπίρ. κατὰ κόκκους. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
grānŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ granum) κοκκάριον, κοκκίον, κοκκίς. 2) κόκκος (ἰατρικ. σταθμίου). Ἀνθολογία.
grānum, i, οὐ. χόνδρος, κόκκος, κέγχρος. granum tritici, χόνδρος πυροῦ. salis, χόνδρος ἀλός. turis, χόνδρος λιβάνου. uvae, ὁ κόκκος τῆς ῥαγός. mali, ὁ κόκκος τοῦ μήλου. fici, ὁ κέγχρους, ἡ κεγχραμὶς τοῦ σύκου. 2) χόνδρος, εἶδος χονδρίνου ἐδέσματος.
grăphĭārĭum, ĭi, οὐ. γραφειοθήκη.
grăphĭārĭus, a, um, γραφικός. graphiaria theca, ταὐτὸ τῷ graphiarium.
grăphĭce, ἐπίρ. γραφικῶς. μεταφ. κομψῶς.
grăphĭce, es, θ. γραφική.
grăphĭcus, a, um, γραφικός. 2) μεταφορ. κομψός, ἐπιτήδειος.
grăphĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ graphium) μικρὸν γραφεῖον.
grăphis, ĭdis, θ. γραφίς, γραφή.
grăphiscus, i, ἀ. γραφίσκος (ἐργαλεῖον χειρουργικόν).
grăphĭum, ĭi, οὐ. γραφίον, γραφεῖον.
grassātĭo, ĭōnis, θ (grassor) λωποδυσία.
grassātor, ōris, ἀ. ἀρχαϊκ. ὁ κωμαστής. 2) συνήθ. ὁ λωποδύτης.
grassātūra, ae, θ. λωποδυσία.
grassor, atus sum, ari, (gradior) βαδίζω. ad gloriam, ἐπὶ τὴν δόξαν. 2) in aliquem, ἐπέρχομαι, ἐπεξέρχομαί τινι, κατ' ἐξοχὴν δὲ· ἀγριαίνομαι κατά τινος. grassor ira, ὀργῇ χρῶμαι. dolo, δόλῳ χρῶμαι. in aliquo καὶ ἁπλῶς aliquo, κατά τινος. mala totis corporibus grassantur, τὰ κακὰ ἐπινέμεται ὅλα τὰ σώματα. grassor aliquem, σπάν. ἀντὶ τοῦ in aliquem, ἀγριαίνομαι κατά τινος, ὁρμῶ, κατασκήπτω εἴς τινα. Romam pestilentia grassabatur, τὴν Ῥώμην ἐπενέμετο ὁ λοιμός. 3) περιπλανῶμαι, περιέρχομαι. 4) λωποδυτῶ.
grātanter, ἐπίρ. ἀσμένως. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ· ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
grātātōrĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ gratulatorius.
grāte, ἐπίρ. κεχαρισμένως, ἀσμένως, ἡδέως. 2) εὐχαρίστως, εὐγνωμόνως.
grātes, θ. πληθ. (gratia) χάριτες, χάρις. grates tibi ago, habeo, χάριν σοι οἶδα, ἔχω. grates refero alicui, χάριν ἀποδίδωμί τινι. superis grates decernere, τοῖς θεοῖς χαριστήρια ψηφίζεσθαι.
Grātĭa, ae, θ. Χάρις. Gratiae, αἱ Χάριτες.
grātĭa, ae, θ. (gratus) χάρις, τὸ χαρίεν, τὸ εὔχαρι. verborum, ἡ χάρις τοῦ λόγου. varietatis, τῆς ποικιλίας. in vultu, τοῦ προσώπου. 2) χάρις, εὔνοια. mihi alicujus gratiam concilio, κτῶμαι τὴν χάριν (εὔνοιάν) τινος. gratiam ineo ab aliquo εἴτε apud aliquem, χάριτος τυγχάνω παρά τινι. in gratia sum, χάριν ἔχω, εὔνοιαν κέκτημαι. redeo in gratiam cum aliquo, διαλλάττομαι πρός τινα. sum in gratia cum aliquo, διὰ χαρίτων εἰμί τινι. habeo aliquem in gratia, χρῶμαί τινι εὐνοϊκῶς, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα. mala gratia, ἡ δύσνοια, δυσμένεια. 3) χάρις, χάρισμα. facio alicui gratiam, χάριν δίδωμί τινι. facio alicui gratiam hujus rei, χαρίζομαί τινι τοῦτο. in gratiam, πρὸς χάριν. 4) χάρις, εὐχαριστία. gratiae, αἱ χάριτες. gratiam (εἴτε gratias) debeo alicui, χάριν (χάριτας) ὀφείλω τινί. gratias ago tibi, χάριτας ὁμολογῶ σοι, εὐχαριστῶ σοι. habeo alicui, χάριν ἔχω εἴτε οἶδά τινι. refero alicui, χάριν ἀποδίδωμί τινι. gratia est, εὐχαριστῶ, ἐπαινῶ, (οὕτως ἔλεγον οἱ μὴ δεχόμενοι τὸ προσφερόμενον). 5) gratiā alicujus, χάριν τινός. hominum gratia, τῶν ἀνθρώπων χάριν, τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα. meā gratia, ἐμὴν χάριν. hac gratia, τούτου ἕνεκα. exempli gratiā, οἷον, ἐπὶ παραδείγματος. 6) gratiis, ἀμισθί, δωρεάν, προῖκα.
Gratĭae ἴδε Gratia.
Grātĭānŏpŏlis, is, θ. Γρατιανόπολις, ἡ πρώην Cularo, πόλις ἐν τῇ Ναρβωνησίᾳ Γαλλίᾳ, ἡ νῦν Grenoble. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Γρατιανόπολις ἐν τῇ Καισαρείᾳ Μαυρουσίᾳ.
Grātĭānus, a, um, τοῦ Γρατίου. Gratianus, i, ἀ. ὁ Γρατιανός.
grātĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. χάρισμα.
grātĭfĭcātor, ōris, ἀ. ὁ χαριδώτης, εὐεργέτης.
†grātĭfĭco, are, καὶ
grātĭfĭcor, atus sum, ari, (gratus-facio) alicui, χαρίζομαί τινι. alicui aliquid, χαρίζομαί τινί τι.
†grātĭfĭcus, a, um, εὔνους, πρόφρων.
gratiis, ἴδε gratia.
†grātilla, ae, ἀ. (gratia) ἀρεστήρ, χαρίσιος, εἶδος πλακοῦντος.

Digitized by Google

Graecātio, ōnis, θ. Ἑλληνισμός. Λ. Γλωσ.
Graecātus, a, um, ἴδε Graecor.
†Graecātus, ūs, ὁ. Ἑλληνικὸς τρόπος.
Graece, ἐπίρ. Ἑλληνιστί.
Graecia, ae, θ. Ἑλλάς. magna εἴτε major Graecia, ἡ μεγάλη Ἑλλάς, μέρος Ἰταλίας.
Graeciensis e, Ἑλλαδικός, Ἑλληνικός.
Graecigĕna, ae, ὁ. (Graecus-gigno) Ἕλλην.
graecisso, are, ἑλληνίζω.
graecitas, ātis, θ. Ἑλληνισμός, Ἑλληνικὴ γλῶσσα.
Graecius, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ Graecus.
graecor, atus sum, ari, ἑλληνίζω, ἑλληνικῶς βιῶ.
Graecostădium, ii, οὐ. ἴσ. ταὐτὸ τῷ Graecostasis. Καπιτωλῖνος ἐν Anton. Pio, 8.
Graecostăsis, is, θ. Γραικόστασις, κτίσμα ἐν Ῥώμῃ, πρὸς τῷ βουλευτηρίῳ, ἔνθα οἱ ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἄλλων χωρῶν πρέσβεις διέτριβον, τὰς παρὰ τῆς συγκλήτου διαγνώσεις ἀναμένοντες.
Graecŭlio, iōnis, ὁ. ταὐτὸ τῷ Graeculus.
Graecŭlus, a, um, (Graecus) Γραικύλος. οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι ἔσθ' ὅτε ἔλεγον καταφρονητικῶς ἀντὶ τοῦ ἐλαφρός, κενός, ἀλαζονικός, ἄρεσκος κ.τ.τ.
Graecus, a, um, Γραικός, Ἑλληνικός. Graeca, οὐ. πληθ. τὰ Ἑλληνικά, Ἑλληνικὰ συγγράμματα. Graecus, i, ὁ. Ἕλλην. Graeci, ōrum, ὁ. πληθ. Ἕλληνες, Γραικοί.
Grajŭgĕna, ae, ὁ. (Grajus-gigno) Ἑλληνικός.
Grājus, a, um, ποιητ. ταὐτὸ τῷ Graecus.
grallae, ārum, θ. πληθ. τὰ καλοβάθρα.
grallātor, ōris, ὁ. καλοβάτης, καλοβάμων.
grāmen, inis, οὐ. γράστις, κράστις, πόα. 2) βοτάνη, φυτόν.
grāmia, ae, θ. γ λ ά μ η, λήμη.
grāmineus, a, um, (gramen) ἐκ πόας, χόρτινος. caespes gramineus, ἡ χορτόβωλος, χορτόπλινθος. graminea corona, στέφανος πόας. 2) ποώδης, πολύχορτος, χορτώδης.
grāminōsus, a, um, ποώδης, χορτώδης.
*grāmiōsus, a, um, (gramia) γλαμυρός, γλάμων, ὁ λημῶν.
gramma, ae, θ. γραμμή.
gramma, ătis, οὐ. γράμμα.
grammăteus, ĕi, εἴτε ĕos, ὁ γραμματεύς.
grammătias, ae, ὁ. ὁ (γραμματίας) εἶδος λίθου.
grammătica, ae, θ. γραμματική.
grammăticālis, e, γραμματικός.
grammăticāliter, ἐπίρ. γραμματικῶς.
grammătice, ἐπίρ. γραμματικῶς.
grammătice, ēs, θ. ταὐτὸ τῷ grammatica.
grammăticŏmastix, igis, θ. γραμματικομάστιξ.
grammăticus, a, um, γραμματικός.
grammătista, ae, ὁ. γραμματιστής.
grammătŏdidascălus, i, ὁ. γραμματοδιδάσκαλος.
†grammătŏphŏrus, i, ὁ. γραμματοκομιστής, γραμματοφόρος.
grammătŏphylăcium, (-on) ii, οὐ. γραμματοφυλάκιον.
grammicus, a, um, γραμμικός.
grānārium, ii, οὐ. συνηθ. grānāria, iōrum, οὐ πληθ. (granus) σιτοβολών, σιτοφυλακεῖον.
grānātim, ἐπίρ. κατὰ χόνδρους.
grānātum, i, οὐ. (granum) malum εἴτε ἁπλῶς granatum, ῥοιά. (ὁ καρπὸς τῆς ῥοιᾶς).
grānātus, a, um, πολύσιτος, πολύχους. Mālum granatum, ἴδε grānātum.
grānātus, ūs, ὁ. σιτολογία.
grandaevitas, ātis, θ. πολυετία.
grandaevus, a, um, (grandis-aevum) πολυετής, πολυχρόνιος.
grandēdo, inis, θ. ἀνάπτυξις (φυσική), μήκυνσις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
grandesco, ĕre, (grandis) μεγαλύνομαι, μηκύνομαι.
grandiculus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ grandis) grandiculi globi, μεγάλα σφαιρίδια.
*grandifer, ĕra, ĕrum, μέγας.
*grandificus, a, um, (grandis-facio) μεγαλοφυής, μέγας.
grandilŏquus, a, um, (grandis-loquor) μεγαληγόρος, μεγαλορρήμων.
grandineus, a, um, (grando) χαλαζώδης.
grandino, are, χαλαζῶ. grandinat, χαλαζᾷ.
grandinōsus, a, um, χαλαζώδης.
grandio, ire, (grandis) aliquid, μηκύνω, αὐξάνω, ἁδρῶ τι. 2) οὐδετ. μηκύνομαι, ἁδροῦμαι.
grandis, e, ἁδρός, μέγας. grandia frumenta, ἁδροὶ καρποί. grandis puer, ἁδρὸς παῖς. grandior natu, πρεσβύτερος. grandis exercitus, μεγάλη δύναμις, πολὺς στρατός. grandis pecunia, ἁδρὸν ἀργύριον. μεταφορ. grande dicendi genus, τὸ ὑψηλὸν τοῦ λόγου εἶδος. Ἐπιρρηματικῶς· grande fremens, μέγα ἰάχων grandia ingrediens, μακρὰ βιβάς.
*grandiscăpius, a, um, (grandis-scapus) μακροστελέχης.
grandisŏnus, a, um, (grandis-sonus) ὑψηλόφωνος.
granditas, ātis, θ. ἁδρότης. 2) ὑψηλότης (λόγου).
granditer, ἐπίρ. μεγάλως, σφόδρα. 2) ὑψηλῶς.
grandiuscŭlus, a, um, (grandis) ἐπιεικῶς ἁδρός (μεγαλούτσικος). Πρβλ. τὸ ἀρχαῖον κύρ. ὄν. Μέγγιλος.

Digitized by Google

grando, ĭnis, θ. χάλαζα. μεταφ. αἱ χάλαζαι τοῦ λόγου, τὸ χαλαζοεπές.
grānĕa, ae, θ. ἔδεσμά τι ἐκ χόνδρων.
grānĕus, a, um, (granum) χόνδρινος.
grāni, ōrum, ἀ. πληθ. μάσταξ, μύσταξ (μουστάκι).
Grānīcus, i, ἀ. Γράνικος (ποταμός).
grānĭfer, ĕra, ĕrum, (granum-fero) χόνδρους φέρων.
Grannus, i, ἀ. ἐπίκλησις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν ἐπιγραφαῖς Λατινικαῖς Γερμανίας, Δακίας κ.α.
grānomastix, ĭcis, θ. ταὐτὸ τῷ mastix. Ἰσίδωρος.
grānōsus, a, um, χόνδρων ἢ κόκκων μεστός.
grānŭlātim, ἐπίρ. κατὰ κόκκους. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
grānŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ granum) κοκκάριον, κοκκίον, κοκκίς. 2) κόκκος (ἰατρικ. σταθμίου). Ἀνθολογία.
grānum, i, οὐ. χόνδρος, κόκκος, κέγχρος. granum tritici, χόνδρος πυροῦ. salis, χόνδρος ἁλός. turis, χόνδρος λιβάνου. uvae, ὁ κόκκος τῆς ῥαγός. mali, ὁ κόκκος τοῦ μήλου. fici, ὁ κέγχρους, ἡ κεγχραμὶς τοῦ σύκου. 2) χόνδρος, εἶδος χονδρίνου ἐδέσματος.
grăphĭārĭum, ĭi, οὐ. γραφειοθήκη.
grăphĭārĭus, a, um, γραφικός. graphiaria theca, ταὐτὸ τῷ graphiarium.
grăphĭce, ἐπίρ. γραφικῶς. μεταφ. κομψῶς.
grăphĭce, es, θ. γραφική.
grăphĭcus, a, um, γραφικός. 2) μεταφορ. κομψός, ἐπιτήδειος.
grăphĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ graphium) μικρὸν γραφεῖον.
grăphis, ĭdis, θ. γραφίς, γραφή.
grăphiscus, i, ἀ. γραφίσκος (ἐργαλεῖον χειρουργικόν).
grăphĭum, ĭi, οὐ. γραφίον, γραφεῖον.
grassātĭo, ĭōnis, θ (grassor) λωποδυσία.
grassātor, ōris, ἀ. ἀρχαϊκ. ὁ κωμαστής. 2) συνήθ. ὁ λωποδύτης.
grassātūra, ae, θ. λωποδυσία.
grassor, atus sum, ari, (gradior) βαδίζω. ad gloriam, ἐπὶ τὴν δόξαν. 2) in aliquem, ἐπέρχομαι, ἐπεξέρχομαί τινι, κατ' ἐξοχὴν δέ· ἀγριαίνομαι κατά τινος. grassor ira, ὀργῇ χρῶμαι. dolo, δόλῳ χρῶμαι. in aliquo καὶ ἁπλῶς aliquo, κατά τινος. mala totis corporibus grassantur, τὰ κακὰ ἐπινέμεται ὅλα τὰ σώματα. grassor aliquem, σπάν. ἀντὶ τοῦ in aliquem, ἀγριαίνομαι κατά τινος, ὁρμῶ, κατασκήπτω εἴς τινα. Romam pestilentia grassabatur, τὴν Ῥώμην ἐπενέμετο ὁ λοιμός. 3) περιπλανῶμαι, περιέρχομαι. 4) λωποδυτῶ.
grātanter, ἐπίρ. ἀσμένως. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ· ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
grātātōrĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ gratulatorius.
grāte, ἐπίρ. κεχαρισμένως, ἀσμένως, ἡδέως. 2) εὐχαρίστως, εὐγνωμόνως.
grātes, θ. πληθ. (gratia) χάριτες, χάρις. grates tibi ago, habeo, χάριν σοι οἶδα, ἔχω. grates refero alicui, χάριν ἀποδίδωμί τινι. superis grates decernere, τοῖς θεοῖς χαριστήρια ψηφίζεσθαι.
Grātĭa, ae, θ. Χάρις. Gratiae, αἱ Χάριτες.
grātĭa, ae, θ. (gratus) χάρις, τὸ χαρίεν, τὸ εὔχαρι. verborum, ἡ χάρις τοῦ λόγου. varietatis, τῆς ποικιλίας. in vultu, τοῦ προσώπου. 2) χάρις, εὔνοια. mihi alicujus gratiam concilio, κτῶμαι τὴν χάριν (εὔνοιάν) τινος. gratiam ineo ab aliquo εἴτε apud aliquem, χάριτος τυγχάνω παρά τινι. in gratia sum, χάριν ἔχω, εὔνοιαν κέκτημαι. redeo in gratiam cum aliquo, διαλλάττομαι πρός τινα. sum in gratia cum aliquo, διὰ χαρίτων εἰμί τινι. habeo aliquem in gratia, χρῶμαί τινι εὐνοϊκῶς, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα. mala gratia, ἡ δύσνοια, δυσμένεια. 3) χάρις, χάρισμα. facio alicui gratiam, χάριν δίδωμί τινι. facio alicui gratiam hujus rei, χαρίζομαί τινι τοῦτο. in gratiam, πρὸς χάριν. 4) χάρις, εὐχαριστία. gratiae, αἱ χάριτες. gratiam (εἴτε gratias) debeo alicui, χάριν (χάριτας) ὀφείλω τινί. gratias ago tibi, χάριτας ὁμολογῶ σοι, εὐχαριστῶ σοι. habeo alicui, χάριν ἔχω εἴτε οἶδά τινι. refero alicui, χάριν ἀποδίδωμί τινι. gratia est, εὐχαριστῶ, ἐπαινῶ, (οὕτως ἔλεγον οἱ μὴ δεχόμενοι τὸ προσφερόμενον). 5) gratiā alicujus, χάριν τινός. hominum gratia, τῶν ἀνθρώπων χάριν, τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα. meā gratia, ἐμὴν χάριν. hac gratia, τούτου ἕνεκα. exempli gratiā, οἷον, ἐπὶ παραδείγματος. 6) gratiis, ἀμισθί, δωρεάν, προῖκα
Gratĭae ἴδε Gratia.
Grātĭānŏpŏlis, is, θ. Γρατιανόπολις, ἡ πρώην Cularo, πόλις ἐν τῇ Ναρβωνησίᾳ Γαλλίᾳ, ἡ νῦν Grenoble. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Γρατιανόπολις ἐν τῇ Καισαρείῳ Μαυρουσίᾳ.
Grātĭānus, a, um, τοῦ Γρατίου. Gratianus, i, ἀ. ὁ Γρατιανός.
grātĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. χάρισμα.
grātĭfĭcātor, ōris, ἀ. ὁ χαριδώτης, εὐεργέτης.
†grātĭfĭco, are, καὶ
grātĭfĭcor, atus sum, ari, (gratus-facio) alicui, χαρίζομαί τινι. alicui aliquid, χαρίζομαί τινί τι.
†grātĭfĭcus, a, um, εὔνους, πρόφρων.
gratiis, ἴδε gratia.
†grātilla, ae, ἀ. (gratia) ἀρεστήρ, χαρίσιος, εἶδος πλακοῦντος.

Digitized by Google

grātĭŏla, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ gratia) μικρὰ χάρις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
grātĭōse, ἐπίρ. πρὸς χάριν, εὐνοϊκῶς.
grātĭōsĭtas, ātis, θ. χάρις, τὸ εὔχαρι.
grātĭōsus, a, um, χαρίεις, εὔχαρις. 2) χάριν, εὔνοιαν ἔχων. apud aliquem, παρά τινι. 3) ἐν χάριτι εἴτε πρὸς χάριν γιγνόμενος.
grātis, ἐπίρ (συνῃρημ. ἐκ τοῦ gratiis) ἀμισθί, δωρεάν, προῖκα.
grātĭto, are, ἀμφ. γρ. ἀντὶ τοῦ gracito, ὅπερ ἴδε.
Grātĭus, ĭi, ἀ. Γράτιος.
grātor, atus sum, ari, (gratus) alicui, συγχαίρω, συνήδομαί τινι. 2) εὐχαριστῶ, χαριστήρια ἀποτελῶ.
grātŭīto, ἐπίρ. δωρεάν, ἀμισθί, προῖκα. 2) ἄνευ αἰτίας, ἄνευ ὠφελείας. gratuito malus erat, δωρεὰν πονηρὸς ἦν. πρβλ. τό· οἱ μισοῦντες με δωρεάν.
grātŭītus, a, um, (gratia) ἄμισθος. gratuita comitia, ἀμίσθωτος, ἀδωροδόκητος ἐκκλησία. gratuitam pecuniam do alicui, χρήματα δίδωμί τινι δωρεάν.
grātŭlābundus, a, um, συγχαίρων, συνηδόμενος.
grātŭlātĭo, ĭōnis, θ. τὸ συνήδεσθαι, συγχαίρειν, ἡ εὐφημία. gratulationem facio alicui, συνήδομαι, συγχαίρω τινί, εὐφημῶ τινα. 2) τὰ χαριστήρια, εὐχαριστήρια. facio diis, ἀποτελῶ εἴτε ἐπιτελῶ τοῖς θεοῖς χαριστήρια.
grātŭlātor, ōris, ἀ. ὁ συνηδόμενος, συγχαίρων.
grātŭlātōrĭe, ἐπίρ. συγχαρητικῶς.
grātŭlātōrĭus, a, um, συγχαρητικός.
grātŭlātrix, īcis, θ. ἡ συγχαίρουσα. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
grātŭlor, atus sum, ari, (gratus) alicui rem ἢ de, in re, συνήδομαι, συγχαίρω τινὶ ἐπί τινι. reditum εἴτε de reditu, συγχαίρω τινὶ ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ (ὅτι ἐπανῆλθε) 2) mihi gratulor, χαίρω, ἥδομαι. 3) diis, ἀποδίδωμι χάριν τοῖς θεοῖς, ἀποτελῶ χαριστήρια τοῖς θεοῖς.
grātus, a, um, (χαρτὸς) κεχαρισμένος, εὐάρεστος, ἀρεστός. mihi gratum est, κεχαρισμένον μοί ἐστι. gratum facio alicui, φέρω τινὶ χάριν, χαρίζομαί τινι 2) εὐχάριστος, εὐγνώμων. erga aliquem, πρός τινα. 3) σπαν. aliquid mihi gratum est, χάριν παρέχει μοί τι, εὔνοιαν παρασκευάζει μοί τι.
grăvābĭlis, e, (gravo) βαρυντικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
grăvāmen, ĭnis, καὶ grăvāmentum, i, οὐ. (gravo) βάρος, ὄχλησις.
*gravastellus, i, ἀ. (ἐκ τοῦ *gravaster, τοῦ ἐκ τοῦ gravis ἢ γραῦς), βαρὺς (διὰ τὸ γῆρας).
grăvāte, ἐπίρ. (gravor) δυσχερῶς, χαλεπῶς.
grăvātim, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ gravate.
grăvātĭo, ĭōnis, θ. (gravo) βάρος, βάρυντις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
†grăvātor, ōris, ἀ. ὁ ἐπιβαρύνων (;) Αὐγουστῖνος.
grăve, ἐπίρ. ἴδε gravis ἐν τέλει.
†grăvēdĭnōse, ἐπίρ. μετὰ καρηβαρίας. Αὐγουστῖνος.
grăvēdĭnōsus, a, um, (gravedo) καρηβαρής, κορυζῶν, κορύζῃ νοσῶν. 2) καρηβαρικός.
grăvēdo, ĭnis, θ. (gravis) καρηβαρία, κόρυζα. 2) σπάν. ἡ κύησις.
grăvĕŏlens, ntis, (gravis-oleo) βαρυώδης, βαρύοδμος, δυσώδης.
grăvĕŏlentĭa, ae, θ. τὸ βαρύοδμον, ἡ δυσωδία. Πλίνιος.
grăvesco, ĕre, (gravis) βαρύνομαι, πληροῦμαι. 2) βαρύτερος, χαλεπώτερος γίγνομαι.
grăvĭdātĭo, ĭōnis, θ. καὶ
grăvĭdĭtas, ātis, θ. κυοφορία, κύησις. Λ. σπαν.
grăvĭdo, avi, atum, are, (gravidus) aliquam, ἔγκυον ποιῶ, πληρῶ τινα.
grăvĭdŭla, ae, ἐπιθ. θ. (κόγχη) μαργαριτοφόρος, ἡ μάργαρος. Ἀμμιανὸς Μαρκελλῖνος.
*grăvĭdŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ gravidus.
grăvĭdus, a, um, (gravis) ἔγκυος, ἐγκύμων. ex aliquo, ἔκ τινος. aliquam facere gravidam, ἐγκύμονα ποιεῖν τινα. puero gravida, ἐγκυμονοῦσα εἴτε κύουσα υἱόν. 2) μεταφ. aliqua re, ἐγκύμων τινός, πλήρης, μεστός τινος.
grăvis, e, βαρύς, βριθύς, ἐμβριθής. onus gravissimum, φορτίον βαρύτατον. graves cibi, αἱ βαρεῖαι πλησμοναί, ἡ δύσπεπτος τροφή. 2) βαρύς, βαρύφωνος. gravis sonus, βαρὺς ἦχος. accentus gravis, ἡ βαρεῖα προσῳδία. 3) βαρύς, βαρύοδμος, δυσώδης. gravis hircus, ὁ βαρύοδμος τράγος. 4) βαρύς, ἐπαχθής, ἀχθεινός, δυσχερής, χαλεπός. mihi grave est aliquid, βαρύ, (χαλεπόν, ἀχθεινόν) μοί ἐστί τι. solum coelumque grave, τόπος καὶ οὐρανὸς βαρύς. gravia patior, χαλεπὰ πάσχω. aetas gravis, τὸ γῆρας 5) βαρύς, ἐμβριθής, σπουδαῖος, λόγου ἄξιος, μέγας. gravis causa, ἐμβριθὴς αἰτία. gravia incepta, μεγάλα ἐπιχειρήματα. gravis testis, ἀξιόπιστος μάρτυς. gnavis in dicendo, βαρύς, σεμνὸς ἐν τοῖς λόγοις. 6) βαρύς, δεινός, σφοδρός, μέγας. gravis hostis, βαρύς, δυνατὸς ἐχθρός. gravis amor, δεινός, σφοδρὸς ἔρως. grave vulnus, βαρύ, χαλεπόν, καίριον τραῦμα. 7) βαρύς, βαρυνόμενος, πεφορτισμένος. gravis arbor, δένδρον σεσαγμένον, καρπῶν πλῆρες. 8) πεπληρωμένος, ἔγκυος, ἐγκύμων. — grave, ἐπίρ. ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ graviter, βαρύ, βαρέως.

Digitized by Google

Grăviscae, ārum, ἡ. πληθ. καὶ Gravisca, ae, ἐν. τὸ Γραουίσκιον, οἱ Γραουίσκοι, πολίχνιον Τυρρηνίας. Graviscāni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ ἐκ Γραουίσκων.

*grăvĭsŏnus, a, um, (gravis-sono) βαρυηχής.

grăvĭtas, ātis, θ. (gravis) βαρύτης, βάρος. μεταφ. gravitas auditus, βαρυηκοΐα, ἀμβλύτης ἀκοῆς. 2) odoris, βαρύτης ὀσμῆς. oris, δυσωδία, τὸ βαρύοσμον τοῦ στόματος. 3) βαρύτης, τραχύτης. coeli, ἡ βαρύτης τοῦ οὐρανοῦ. 4) βάρος, ἐμβρίθεια. sententiarum, τῶν γνωμῶν. imperii, τὸ βάρος, ἀξίωμα τῆς ἀρχῆς. 5) βάρος, σεμνότης, αὐστηρότης, σπουδαιότης. oris, ἡ σεμνότης τοῦ προσώπου. cum gravitate loquor, σεμνῶς λέγω. 6) ἐμβρίθεια, σταθερότης. 7) βαρύτης, σφοδρότης, χαλεπότης, δεινότης. morbi, τῆς νόσου.

grăvĭter, ἐπίρ. βαρέως. cado, πίπτω. 2) βαρέως, σφοδρῶς, σφόδρα, χαλεπῶς. aegroto, χαλεπῶς κάμνω. iratus, χαλεπῶς ὀργιζόμενος. doleo, χαλεπῶς λυποῦμαι. graviter me habeo, χαλεπῶς κάμνω, ἀσθενῶ. 3) ἐμβριθῶς, σπουδαίως, σεμνῶς. scribo, σεμνῶς, σπουδαίως γράφω. 4) βαρέως, ἀχθεινῶς, δυσχερῶς. fero aliquid, βαρέως, χαλεπῶς φέρω τι. audio, ἀχθεινῶς ἀκούω, δυσχεραίνω ἀκούων.

grăvĭtūdo, ĭnis, θ. βάρυνσις, ἐνόχλησις, πάθησις. Λ. σπαν.

*grăvĭuscŭlus, a, um, ὀλίγῳ βαρύτερος.

grăvo, avi, atum, are, (gravis) βαρύνω. onus gravat membra, τὸ φορτίον βαρύνει τὰ μέλη. μεταφορ. mala me gravant, τὰ κακὰ βαρύνει με. vulneribus gravatus, τραύμασι βαρυνόμενος. 2) gravo syllabam, βαρύνω συλλαβήν. 3) gravor, βαρύνομαι, ἄχθομαι, δυσχεραίνω. aliquem ἢ aliquid, ἄχθομαί τινι, δυσχεραίνω τινὰ ἤ τι. non gravor aliquid facere, οὐκ ἄχθομαι ποιῶν τι.

grĕgālis, e, (grex) ποιμναῖος, ἀγελαῖος, ἀγελήτης, τῆς ἀγέλης. 2) ὁ τῆς αὐτῆς ἀγέλης, συναγελαζόμενος, ἑταῖρος. 3) ἀγελαῖος, κοινός. gregalis plebs, ὁ ἀγοραῖος ὄχλος.

grĕgārĭus, a, um, (grex) ποιμναῖος. gregarius, ĭi, ἀ. ποιμήν. 2) ἀγελαῖος, κοινός. 3) miles gregarius, ὁ ἰδιώτης, (στρατιώτης).

grĕgātim, ἐπίρ. (grex) ἀγεληδόν, ἰλαδόν.

grĕgo, avi, atum, are, (grex) ἀγελάζω, συναγελάζω, ἀθροίζω.

grĕmĭum, ĭi, οὐ. κόλπος (τῶν γονάτων), γόνατα. puer in gremio matris sedens, παῖς καθήμενος ἐπὶ τῶν τῆς μητρὸς γονάτων, ἐπὶ τοῦ τῆς μητρὸς κόλπου. aliquem gremio accipere, δέχομαί τινα ἐπὶ κόλπον. 2) μεταφ. terrae, ὁ τῆς γῆς κόλπος, τὰ ἔσω τῆς γῆς. gremium Graeciae, τὸ μέσον τῆς Ἑλλάδος.

*gressĭo, ĭōnis, θ. (gradior) βάδισμα.

gressus, ūs, ἀ. (gradior) βαδισμός, βάδισμα. gressum effero, ἐκφέρω πόδα, ἐξέρχομαι. Λ. ποιητ.

gressus, a, um, ἴδε gradior.

grex, grĕgis, ἀ. ποίμνιον, ἀγέλη. ἐπὶ μικρῶν τε καὶ μεγάλων ζώων, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ προβάτων κατ' ἐξοχήν, οἷον· mille greges totidemque armenta, χίλια ποίμνια καὶ ἕτερα τοσαῦτα βουκόλια. 2) ἀγέλη, πλῆθος, στῖφος (ἀνθρώπων). 3) πλῆθος, σωρός.

gricenea, ae, θ. ἀπόγαιον, κάλως (παλαμάρι)· ἀμφ. γρ. Φῆστος.

grillo, are, ταὐτὸ τῷ gryllo.

grillus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ gryllus.

grīphus, a, um, γριφώδης. ἀμφ. γρ. Ἀπουλήιος.

grīphus, i, ἀ. γρῖφος, αἴνιγμα.

groco καὶ croco, ταὐτὸ τῷ crocio.

grōma, ae, θ. γνώμων, γεωμετρικόν τι ὄργανον. 2) τὸ μέσον τοῦ στρατοπέδου. (παρὰ Σουίδᾳ· γνῶμα. ἴδε καὶ Φῆστον ἐν λ. groma).

grōmătĭcus, a, um, (groma) γεωμετρικός.

gromphaena, ae, θ. εἶδος ἀμαράντου.

gromphēna, ae, θ. ἄγνωστος ὄρνις τῆς νήσου Σαρδοῦς.

grosphus, i, ἀ. γρόσφος. — Κύρ. ὄν. Grosphus, i, ἀ. Γρόσφος.

†grossĭtūdo, ĭnis, θ. (grossus) πάχος.

grossŭlus, i, ἀ. μικρὸς ὄλυνθος.

grossus, i, ἀ. καὶ θ. ὄλυνθος, τὸ ἄωρον σῦκον.

grossus, a, um, παχύς, πυκνός, ἁδρός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

grŭis, ταὐτὸ τῷ grus.

grullus, i, ἀ. εἶδος νεώς. Γλωσσ. Φιλοξένου.

grūma, grūmătĭcus, ταὐτὰ τοῖς groma, gromaticus.

Grūmentum, i, οὐ. Γρούμεντον, πόλις Λευκανίας. οἱ κάτοικοι Grumentīni.

*grūmo, are, χωρομετρῶ, γεωμετρῶ. Λ. Γλωσσαρίων.

grūmŭlus, i, ἀ. (grumus) μικρὸς σωρός.

grūmus, i, ἀ. θρόμβος, σωρός, χῶμα.

grunda, ae, θ. ὑδρορρόα, σωλὴν στέγης, ἴδε καὶ imbrex καὶ subgrunda. Γλῶσσαι Φιλοξένου

grundĭo εἴτε grunnĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, īre, γρύζω, γρυλλίζω.

grunnītus, ūs, ἀ γρυλλισμός, γρύλλισις.

grŭo, ĕre, κλαγγάζω. (φωνὴ γεράνων).

grūs, grŭis, ἀ. καὶ θ. ἡ γέρανος.

gryllo, are, τερετίζω.

gryllus, i, ἀ. εἶδος ἀκρίδος (γρύλλος).

Grȳnēus, a, um, Γρύνειος, Γρυνεῖος.

Grȳnīa, ae, θ. καὶ Grynĭum, ĭi, οὐ. ἡ Γρύνεια, τὸ Γρύνειον, πόλις τῆς Αἰολίδος.

Digitized by Google

grypS, ȳphis, εἴτε grȳphus, i, ἀ. ὁ γρύψ, μυθολογικὸν ὄρνεον τετράπουν.
Grȳpus, i, ἀ. Γρυπός, Γρῦπος.
guastum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ glastum.
gŭberna, ōrum, οὐ. πληθ. (ἀρχαϊκ.) ταὐτὸ τῷ gubernacula, ἴδε gubernaculum.
gŭbernābĭlis, e, (guberno) (κυβερνητός).
gŭbernāclum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ gubernaculum.
gŭbernācŭlum, i, οὐ. (guberno) πηδάλιον. 2) gubernaculum, ἐν. καὶ gubernacula, orum, πληθ. ποιητ. ὁ οἴαξ, οἱ οἴακες. reipublicae, τῆς πολιτείας.
†gŭbernāmen, ĭnis, οὐ. κυβέρνησις.
gŭbernātĭo, ĭōnis, θ. κυβέρνησις (πλοίου). 2) μεταφ. κυβέρνησις, διοίκησις. Κικέρων.
gŭbernātor, ōris, ἀ. κυβερνήτης. 2) μεταφ. κυβερνήτης, διοικητής.
gŭbernātrix, īcis, θ. κυβερνήτειρα.
Guberni, ōrum, ἀ. πληθ. ταὐτὸ τῷ Gugerni. Πλίνιος.
gŭbernĭo, ĭōnis, ἀ καὶ
*gŭbernĭus, ĭi, ἀ. ἀντὶ τοῦ gubernator.
gŭberno, avi, atum, are, κ υ β ε ρ ν ῶ. 2) μεταφ. aliquem ἢ aliquid, κυβερνῶ τινα ἤ τι, ὑφηγοῦμαί τινι, διοικῶ τι.
gŭbernum, i, οὐ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ gubernaculum, ἴδε καὶ guberna.
Gugerni, ōrum, ἀ. πληθ. (Γούγερνοι) ἔθνος τῆς Βελγικῆς.
gŭla, ae, θ οἰσοφάγος, φάρυγξ, λαιμός. gulam laqueo frango, στραγγαλίζω. 2) μεταφ. ἡ λαιμαργία, λιχνεία. gulae pareo, λαιμαργῶ, λιχνεύω.
gullĭŏca, ae, θ. ἀμφ. γρ. ἀντὶ τοῦ cūlĭŏla, κέλυφος χλωροῦ καρύου. Φῆστος.
gŭlo, ōnis, ἀ. (gula) λίχνος, λαίμαργος, λιχνοτένθης.
gŭlōse, ἐπίρ. λίχνως, μετὰ λιχνείας.
gŭlōsus, a, um, (gula) λίχνος, λαίμαργος, γαστρίμαργος, ἀδηφάγος. μεταφ. gulosus lector, ὁ ἀδηφάγος, ἄπληστος ἀναγνώστης.
Gulussa, ae, ἀ. Γολόσσης, (Πολ.) Γολούσσας. (Διόδ.)
gŭmen, ĭnis, οὐ ταὐτὸ τῷ gummi.
gŭmĭa, ae, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ λαίμαργος, γαστρίμαργος, λίχνος, λίχνη.
gummātus, a, um, κομμιώδης. gummatae ărum, θ. πληθ. (ὑπον. arbores), κομμιώδη δένδρα.
gummĕus, a, um, κομμιώδης. Ἀμφ. γρ.
gummi, οὐ. ἄκλιτ. καὶ gummis, is, θ. τὸ κόμμι, ἡ κόμμις. Εὕρηται καὶ ἡ γενικὴ *gummeōs (κόμμεως). Καπέλλας.
gummĭno, are, (gummi) στάζω κόμμι. Ἀμφ. γρ.
gummĭnōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ gummosus. Ἀμφ γρ.
gummis, ταὐτὸ τῷ gummi.
*gummĭtĭo, ĭōnis, θ. περιαλοιφὴ τοῦ κόμμι.
gummōsus, a, um, κομμιώδης, κομμιδώδης.
gummus, i, θ. ταὐτὸ τῷ gummi. Γαργίλιος Μαρτιάλιος.
*gurdōnĭcus, a, um, (gurdus) βλακώδης.
gurdus, a, um, βλάξ, βραδύνους, ἀβέλτερος, μωρός. Λ. Ἱσπανικὴ κατὰ Κοϊντιλιανὸν 1,5.
gurges, ĭtis, ἀ. δίνη, ὕδατος συστροφή, στρόβιλος. 2) μεταφ. τὸ βάραθρον, τουτέστιν ὁ λαφύκτης, ἄσωτος, σπαταλός. 3) ποιητ. τὸ ὕδωρ, (θαλάσσης, λίμνης, ποταμοῦ).
gurgŭlĭo, ĭōnis, ἀ. γ α ρ γ α ρ ε ώ ν, βρόγχος. 2) ταὐτὸ τῷ curculio, ὁ κίς.
gurgustĭŏlum, i, οὐ. καλύβιον.
gurgustĭum, ĭi, οὐ. καλιά, καλύβη, οἰκίδιον.
gustātĭo, ĭōnis, θ. (gusto) πρόγευμα.
†gustātor, ōris, ἀ. ὁ λιχανὸς δάκτυλος.
gustātōrĭum, ĭi, οὐ. πρόγευμα, γεῦμα. 2) γευστήριον.
gustātus, ūs, ἀ. γεῦσις.
gusto, avi, atum, are, aliquid, γ ε ύ ο μ α ί τινος. μεταφορ. γεύομαι, πειρῶμαί τινος. 2) γεύομαί τινος, ἐσθίω τι.
gustŭlus, i, ἀ. καὶ gustulum, i, οὐ. μικρὸν γεῦμα.
gustum, i, οὐ. γεῦμα.
gustus, ūs, ἀ. γ ε ῦ σ ι ς, τὸ γεύεσθαι. 2) γεῦσις, πεῖρα, ἀπόπειρα 3) γεῦμα, πρόγευμα. 4) γεῦσις, γεῦμα, χυμός. gustus amarus, austerus, acutus, adstrictus, κ.τ.τ. χυμὸς πικρός, αὐστηρός, ὀξύς, στρυφνός κ.τ.λ.
gutta, ae, θ. στάγμα, στάλαγμα, σταγών. ποιητ. gutta Phaëthontis, τὸ ἤλεκτρον. guttae Arabicae, ἡ στακτή, μύρρα. 2) σπῖλος, στιγμή, στίγμα. 3) μεταφ. ἡ ψεκάς, ὀλίγον τι, μικρόν τι.
guttātim, ἐπίρ. στάγδην.
guttātus, a, um, (gutta) βαλιός, στικτός.
*gutto, are, σταλάττω, σταλάζω. gutantia, ium, οὐ. πλ. ῥοαί, (αἱμορραγία;) Πλίνιος.
guttŭla, ae, θ. μικρὰ σταγών, ψεκάς.
guttur, ŭris, οὐ. λάρυγξ, βρόχθος, βρόγχος, λαιμός. 2) μεταφ. ἡ λαιμαργία.
*gutturnĭa, ae, θ. βρογχοκήλη. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
gutturnĭum, ĭi, οὐ. (gutta) πρόχους.
guttŭrōsus, a, um, ὁ ἔχων βρογχοκήλην.
guttus, i, ἀ. (gutta) πρόχους, ἐπίχυσις.
guvia, ae, ψαλὶς ἢ γλύφανον ξυλουργοῦ, εἶδος ἐργαλείου. Ἰσίδωρος.
Gȳăros, (us) i, θ. Γύαρος.
Gȳas εἴτε Gȳes, ae, ἀ. Γύης.
Gȳgaeus, a, um, Γυγαῖος. Gȳgaeus lacus, ἡ Γυγαία λίμνη (τῆς Λυδίας).
Gȳges, is καὶ ae, ἀ. Γύγης, βασιλεὺς τῆς Λυδίας.

Digitized by Google

Gўges, is καὶ ae, ὁ. Γύγης εἴτε Γύης, εἷς τῶν ἑκατογχείρων.
gymnas, ădis, θ. γυμνάς, γύμνασις.
gymnăsiarcha, ae, εἴτε gymnasiarchus, i, ὁ. γυμνασιάρχης, γυμνασίαρχος.
gymnăsĭum, ĭi, οὐ. γυμνάσιον.
gymnastĭcus, a, um, γυμναστικός.
Gymnēsiae, ĭārum, θ. αἱ Γυμνήσιοι νῆσοι.
gymnĭcus, a, um, γυμνικός.
gymnŏsŏphistae, ārum, ὁ. πληθ. γυμνοσοφισταί.
gўnaecēum εἴτε gynaecĭum, i, οὐ. γυναικεῖον, γυναικών. 2) πορνεῖον.
gўnaecīārĭus καὶ gўnaecius, ĭi, ὁ. ὁ ἐπὶ τοῦ γυναικῶνος τῶν αὐτοκρατόρων.
gўnaecōnītis, ĭdis, θ. γυναικωνῖτις, γυναικών.
Gyndes, is, ὁ. Γύνδης, ποταμὸς Ἀσσυρίας.
gypsārĭus p l a s t e s, ὁ. ταὐτὸ τῷ gypsoplastes.
gypsātĭo, ĭōnis, θ. γύψωσις.
gypsātor, ōris, ὁ. γυψωτής.
gypsātus, a, um, ἴδε gypso.
gypsĕus, a, um, ἐκ γύψου, 2) γεγυψωμένος.
gypso, avi, atum, are, aliquid, γυψῶ τι.
gyqsŏplastes, ae, ὁ. (γυψοπλάστης).
gypsum, i, οὐ. ἡ γύψος.
gyrīnus, i, ὁ. γυρῖνος.
gўro, avi, atum, are, γυρῶ.
gўrus, i, ὁ. γῦρος, κύκλος. 2) κύκλος, περιφορά. 3) μεταφ. τὸ στάδιον, ἡ παλαίστρα.
Gythēātes, ae, ὁ Γυθεάτης, τοῦ Γυθείου.
Gythĭum, Gythīum καὶ Gythēum, i, οὐ. Γύθιον, Γύθειον, πόλις τῆς Λακωνικῆς.

H

H. συντόμως δηλοῖ heres, hic, homo κ.τ.τ. Τὰ δὲ H. H. honestus homo. H. I. I. T. hic jacet in tumulo. H. S. E. hic situs est. H. S. S. hic siti sunt. H. O. S. hic ossa sita. H. L. S, E. hoc loco situs est. H. V. D. hoc vivus dedicavit. HAR. haruspex. H. C. Hispania citerior. HOR Horatiā tribū, κ.τ.τ. Οὐ κυρίως δ' ἐνταῦθα ἀνήκει τὸ HS τὸ δηλοῦν sestertium, ἅτε τοῦ H οὐ γράμματος ὄντος, ἀλλὰ κεραίας διπλῆς συνεζευγμένης, δηλούσης τὰ δύο, τοῦ δὲ S τὸ semis. Ἴδε sestertius.
ha ! ἐπιφών. ἆ ! ha ha ha ! ἆ ἆ !
hăbēna, ae, θ. (habeo) ἡνία. habenae, αἱ ἡνίαι. habenas dare εἴτε remittere, τὰς ἡνίας διδόναι εἴτε χαλᾶν. adducere, τὰς ἡνίας (πρὸς ἑαυτὸν) ἕλκειν. 2) μεταφορ. αἱ ἡνίαι, ἡ διοίκησις, κυβέρνησις, ἐξουσία κ.τ.τ. 3) ἡνία, ἱμὰς (τοῦ ὑποδήματος, τῆς σφενδόνης κ.τ.τ.) ἱμάσθλη. 4) ταινία.
hăbentĭa, ae, θ. ἡ οὐσία, τὰ ὑπάρχοντα (τὸ ἔχειν).
hăbēnŭla, ae, θ. μικρὰ ταινία.
hăbĕo, ŭi, ĭtum, ēre, ἔχω. spem de re, ἔχω ἐλπίδα περί τινος. in aliquo, ἔν τινι. aliquid in animo, ἐν νῷ ἔχω τι. febrem, περιπέπτωκα πυρετῷ, πυρέττω. nihil habeo scribere, οὐδὲν ἔχω γράψαι. habeo dicere, ἔχω εἰπεῖν. habeo faciendum, δεῖ με ποιεῖν, ἐμὸν ἔργον ποιεῖν, ἐμοὶ ποιητέον. nihil habeo, quod agam, εἴτε quid agam, non habeo, οὐκ ἔχω ὅ,τι χρὴ λέγειν. 2) habeo, ὑπον facultates, ἔχω κτήματα, ἔχω. habeo in nummis, ἔχω ἀργύριον. 3) ἔχω, εἴληφα. habeo pretium, ἔχω, ἀπέχω τὸν μισθόν. habes nostra consilia, ἔχεις, οἶσθα, μεμάθηκας τὰς ἡμετέρας βουλάς. habet, πληγὴν εἴληφε, βέβληται. 4) ἔχω, κατέχω. aliquem vinculis, ἔχω, κατέχω τινὰ ἐν δεσμοῖς. 5) ἔχω, παρέχω. recordatio habet delectationem, ἡ ἀνάμνησις ἔχει εἴτε παρέχει ἡδονήν. honorem alicui, παρέχω τινὶ τιμήν, τιμῶ τινα. fidem alicui, πιστεύω τινί. habeo timorem, ἔχω, παρέχω φόβον, φοβερός εἰμι. invidiam, φθόνον παρέχω (ἐμποιῶ ἄλλοις). odium, ἐν μίσει εἰμί, μισοῦμαι. (Σημ. τὰ habeo timorem, invidiam, odium κ.τ.τ. σημαίνει καί· ἔχω φόβον, φοβοῦμαι, ἔχω φθόνον, φθονῶ, ἔχω μῖσος, ἔχω ἐν μίσει, μισῶ κ.τ.λ.) 6) aliquem alicui rei, ἔχω τινὰ διά τινος. aliquem despicatui, ἔχω τινὰ δι' ἀτιμίας, καταφρονῶ τινος, aliquem ludibrio, κατασκώπτω τινά, ἐμπαίζω τινί. 7) ποιοῦμαι, ποιῶ. orationem, ποιοῦμαι λόγους. πρβλ. τὸ παρὰ Πλουτ. Πομπ. 42, «ἀνέγραψε τὴν ἀκρόασιν, ἣν ἔ σ χ ε ν ἐπ' αὐτοῦ (τοῦ Πομπηΐου).» comitia, ποιῶ ἐκκλησίαν. habere senatum, συγκαλεῖν γερουσίαν. habitus est senatus, συνῆλθε γερουσία. auspicia, ἐπιτελῶ τὴν οἰωνοσκοπίαν. 8) χρῶμαί τινι. aliquem male, χρῶμαί τινι κακῶς, διατίθημί τινα κακῶς. damnatus ob provinciam avare habitam, καταγνωσθεὶς διὰ τὸ πλεονεκτικῶς τὴν ἐπαρχίαν διωκηκέναι. 9) τίθημι, νομίζω, ἡγοῦμαι, ὑπολαμβάνω. aliquem hostem ἢ pro hoste, τίθημί τινα εἰς τοὺς ἐχθρούς, ἐν ἐχθρῶν μέρει, ἡγοῦμαί τινα ἐχθρόν. aliquem in numero oratorum, τίθημί τινα ἐν τῷ τῶν ῥητόρων ἀριθμῷ. 10) me habeo καὶ σπαν. ἁπλῶς habeo, ἔχω, διάκειμαι. bene me habeo καὶ bene habeo, ἔχω καλῶς. εὖ ἔχω. res male (se) habet, τὸ πρᾶγμα κακῶς ἔχει, κακῶς διάκειται. varie habita est ejus rei forma, ποικίλως ἔσχε τὰ κατὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 11) ἔχω,

Digitized by Google

οἰκῶ. habet Corinthum, ἔχει, οἰκεῖ τὴν Κόρινθον. ubi nunc habet? ποῦ νῦν οἰκεῖ; 12) περιφραστικῶς· habeo dictum, cognitum κ.τ.λ. ἀντὶ τοῦ dixi, cognovi, εἴρηκα, ἔγνωκα. habeo exploratum, ἔχω μαθών, πέπυσμαι.—habitus, a, um, εὐέκτης, εὐεκτῶν. male habitus, καχέκτης, καχεκτῶν.

hăbessit, ἀρχαϊκ. ἀντὶ habuerit, ἴδε habeo.

hăbĭlis, e, (habeo) εὐχερής, εὔχρηστος, ἁρμόδιος. habiles calcei, εὐάρμοστα ὑποδήματα. corpus habile, εὔκολον, εὐκίνητον σῶμα. 2) ad aliquid εἴτε alicui rei, ἐπιτήδειος πρός τι.

*hăbĭlĭtas, ātis, θ. (habilis) ἐπιτηδειότης.

hăbĭlĭter, ἐπίρ. ἐπιτηδείως.

*hăbĭlĭto, are, aliquem ad aliquid, καθιστάναι τινὰ ἐπιτήδειον πρός τι, ἐπιτηδειῶ.

hăbĭtābĭlis, e, οἰκήσιμος. 2) οἰκούμενος.

hăbĭtācŭlum, i, οὐ. (habito) οἰκητήριον. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

hăbĭtātĭo, ĭōnis, θ. οἴκησις, οἰκία. 2) ἐνοίκιον.

hăbĭtātĭuncŭla, ae, θ. οἰκημάτιον.

hăbĭtātor, ōris, ἀ. οἰκήτωρ, κάτοικος.

hăbĭtātrix, īcis, θ. ἡ κάτοικος.

*hăbĭtĭo, ĭōnis, θ. το ἔχειν.

hăbĭto, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ habeo) aliquid ἢ in aliqua re, οἰκῶ, κατοικῶ τι ἢ ἔν τινι, ἐνοικῶ τι ἢ τινι. habitant urbem ἢ in urbe, οἰκοῦσι τὴν πόλιν, ἐν τῇ πόλει. 2) in re, ἐνοικῶ τινι, διάγω, διατρίβω ἔν τινι. in foro habitat, ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίβει. Theophrastus habitabat in eo genere, ὁ Θεόφραστος ἐνῴκει ἐκείνῳ τῷ γένει, διέτριβεν, ἐσπούδαζε περὶ τὸ γένος τοῦτο.

hăbĭtūdo, ĭnis, θ. (habeo) ἕξις, σχῆμα, κατάστασις (σώματος).

hăbĭtŭor, ari, ἔχω πως, ἕξιν ἔχω. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

hăbĭtŭrĭo, ire, (ἐφετ. τοῦ habeo) aliquid, ὀρέγομαί τινος.

hăbĭtus, a, um, ἴδε habeo.

hăbĭtus, ūs, ἀ. (habeo) ἕξις, διάθεσις, κατάστασις. bonus habitus, ἡ εὐεξία. 2) σχῆμα, μορφή. 3) σχῆμα, στολή, ἱματισμός.

hăbundo, are, ἴδε abundo.

hāc, ἀφ. θ. τῆς hic.

hāc, ἐπίρ. (ὑπον. via) ταύτῃ, τῇδε.

haccĕtĕnus, ταὐτὸ τῷ hactenus.

hacpropter, ταὐτὸ τῷ propterea. Οὐάρρων. Ἀμφ. γρ.

hactĕnus, ἐπίρ. (hic-tenus) μέχρι τούτου, μέχρις ἐνταῦθα. hactenus, ut, ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε. sed haec hactenus. ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. 2) μέχρι τοῦδε, μέχρι τοῦ νῦν.

Hădrĭa, ae, ἀ. Ἀδρίας. Ἀδριατικὸς κόλπος.

Hădrĭa, ae, θ. Ἀδρία, πόλις τῆς Πικεντίνης, τανῦν Atri, καὶ πόλις τῆς Ἐνετικῆς, τανῦν Adria.

Hădrĭăcus, a, um, Ἀδριακός, Ἀδριατικός.

Hădrĭānālis, e, Ἀδριάνειος.

Hădrĭānus, a, um, Ἀδριανός, τῆς Ἀδρίας. Hadriānus, i, ὁ Ἀδριανός.

Hădrĭātĭcus, a, um, Ἀδριατικός. sinus Hadriaticus, ὁ Ἀδριατικὸς κόλπος.

hadrŏbŏlon, i, οὐ. τὸ ἁδρόβωλον (κόμμι).

hadrosphaerum, i, οὐ. (τὸ ἁδρόσφαιρον) εἶδος νάρδου.

Hadrūmētum, i, οὐ. τὸ Ἀδρούμητον, ἡ Ἀδρύμη, ἡ Ἀδρούμητος, ὁ Ἀδρύμης, ητος (Πολύβ.), πόλις τῆς Βυσσάτιδος ἐν Λιβύῃ. οἱ πολῖται Hadrumetīni, Ἀδρυμητῖνοι.

Haebūdes, um, θ. πληθ. αἱ Αἰβοῦδαι, νῆσοί τινες ὑπὲρ τὴν Καληδονίαν κείμεναι, αἱ τανῦν Hebrides.

haedīlĭa, ĭum, οὐ. πληθ. ἐριφοστάσια. Λ. Γλωσσ.

*haedillus, i, ἀ. (haedus) ἐρίφιον.

haedīnus, a, um, ἐρίφειος.

haedŭla, ae, θ. καὶ

haedŭlĕa, ae, θ. ἔριφος, ἐρίφη.

haedŭlus, i, οὐ. ἐρίφιον.

haedus, i, ἀ. ὁ ἔριφος. 2) hoedi, πληθ οἱ ἔριφοι (ἄστρον).

haemăchātes, ae, ἀ. (αἱμαχάτης) εἶδος λίθου τιμίου.

haemătĭcon, i, οὐ. εἶδος φυτοῦ. Ἀπουλήϊος.

haemătĭnus, a, um, αἱμάτινος.

haemătītes, ae, ἀ. αἱματίτης λίθος.

haemătŏpus, ŏdis, ἀ (αἱματόπους) πτηνόν.

Haemon, ŏnis, ἀ. Αἵμων.

Haemŏnĭa, ae, θ. Αἱμονία.

haemoptyĭcus, a, um, (αἱμοπτυϊκός).

haemoptysis, is, θ. αἱμόπτυσις.

haemorrhăgĭa, ae, θ. αἱμορραγία.

haemorrhŏĭcus, a, um, αἱμορροϊκός.

haemorrhŏis, ĭdis, θ. αἱμορροΐς.

haemostăsis, is, θ. (αἱμόστασις) μέγα σύμφυτον, φ.

Haemus εἴτε Haemos, i, ὁ Αἷμος καὶ τὸ Αἷμον, ὄρος Θρᾴκης.

haerēdĭtas, ταὐτὸ τῷ hereditas.

haereo, haesi, haesum, ēre, aliqua re ἢ in re, ἔχομαί τινος, ἔχομαι, πέπηγα ἔν τινι, ἐνέχομαι, ἐμπέπηγά τινι. ferrum ossibus haeret, ὁ σίδηρος ἐνέχεται τοῖς ὀστοῖς, πέπηγεν ἐν τοῖς ὀστοῖς. classis in vado haerebat, αἱ νῆες πρὸς τὸ ξηρὸν ἐκάθισαν. vox faucibus haesit, ἡ φωνὴ ἐν τῷ λάρυγγι ἴσχετο. lingua haeret metu, ἡ γλῶσσα ὑπὸ φόβου ἴσχεται, κατέχεται. negotium haeret, τὸ ἔργον οὐ προχωρεῖ dolor animo εἴτε in animo haeret, ἡ λύπη

τῇ ψυχῇ ἐμμένει. circa muros urbis haeret, περὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως διατρίβει. memoria in hoc populo haerebit, ἡ μνήμη ἐν τῷ ἔθνει τούτῳ διαμενεῖ. in eo haeret culpa, ἐκεῖνος ἐνέχεται τῷ ἁμαρτήματι. haereo in libris, ἔχομαι τῶν βιβλίων, σπουδάζω περὶ βιβλία. haereo in nominibus, ἀμφισβητῶ περὶ ὀνομάτων, ἀπορῶ πρὸς τὰ ὀνόματα. haereo in terga (εἴτε in tergis) hostium, ἔχομαι τῶν φευγόντων πολεμίων, ἔγκειμαι, ἐπίκειμαι φεύγουσι πολεμίοις. haereo alicui (comes), ἔχομαί τινος, ἕπομαί τινι.

haeres, ταὐτὸ τῷ heres.

haeresco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ haereo) ἔχομαι, ἐνέχομαι, πήγνυμαι, ἐμπήγνυμαι. Λουκρήτιος.

†haerĕsĭarcha καὶ haerĕsĭarches, ae, ἀ. αἱρεσιάρχης.

haerĕsis, is καὶ ĕos, θ. αἵρεσις, φιλοσοφική τε καὶ θρησκευτική. 2) αἵρεσις, ἔργον ὅ τις προῄρηται.

†haerĕtĭce, ἐπίρ. αἱρετικῶς.

†haerĕtĭcus, a, um, αἱρετικός.

haeror, ōris, ἀ. πρόσφυσις, ἐνοχή, τὸ ἔχεσθαι.

haesĭtābundus, a, um, ἄπορος, συγκεχυμένος.

haesĭtantĭa, ae, θ. (haesito) ἰσχνοφωνία.

haesĭtātĭo, ĭōnis, θ. ἀπορία, διαπόρησις. 2) ἰσχνοφωνία.

*haesĭtātor, ōris, ἀ. μελλητής.

haesĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ haereo) in re, ἔχομαι ἔν τινι, ἐνέχομαί τινι. 2) ἀπορῶ, ἀμηχανῶ, ὀκνῶ.

*haesus, a, um, ἴδε haereo.

hăgĭogrăpha, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ ἁγιόγραφα.

hăgĭogrăphus, i, ἀ. ἁγιογράφος.

hăla, ae, θ. ταὐτὸ τῷ fala. Ἰσίδωρος.

Halaesa, ταὐτὸ τῷ Halesa.

Halaesus, ταὐτὸ τῷ Halesus.

hălăpanta, ae, ταὐτὸ τῷ halophanta. Ἀμφ. γρ. Φῆστος.

hălātus, ūs, ἀ. (halo) ἀναπνοή. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

halcēdo, ταὐτὸ τῷ alcedo.

hālec ἢ hallec ἢ alec, οὐ. καὶ hālec, ēcis, θ. ταὐτὰ τῷ alec, ὅπερ ἴδε. 2) ταὐτὰ τῷ garum.

hălēcātus, a, um, ἁλμαῖος.

hălēcŭla, ae, θ. ταὐτὸ τῷ alecula.

Hales, ētis, ἀ. Ἄλεις, ποταμὸς Λευκανίας.

Hălēsa, ae, θ. (τά;) Ἄλαισα, πόλις Σικελίας, ἧς οἱ πολῖται Halesīni, orum, Ἀλαισῖνοι.

Hălēsus, i, ἀ Ἄλαισος, ποταμὸς Σικελίας.

Hălĭacmon, ŏnis, ἀ Ἀλιάκμων, ποταμὸς Μακεδονίας.

hălĭaeĕtus (-os), i, ἁλιαίετος, ἁλιάετος.

Hălĭartus, i, θ. Ἁλίαρτος. Haliartĭus, a, um, Ἁλιάρτιος.

hălĭca, ταὐτὸ τῷ alica.

hălĭcăcăbum (-bon), i, οὐ. ἁλικάκαβον, εἶδος στρύχνου.

Hălĭcarnassus, i, θ. Ἁλικαρνασσός. Halicarnassensis, is, καὶ Halicarnasseus, ĕi, ἀ. Ἁλικαρνασσεύς. Halicarnassĭus, a, um, Ἁλικαρνάσσιος, Ἁλικαρνασσεύς.

halicastrum, ταὐτὸ τῷ alicastrum.

Hălĭcyae, ārum, θ. πληθ. Ἁλικύαι, πόλις Σικελίας. Halicyensis, e, Ἁλικυαῖος.

hălĭeus, ĕi, ἀ. ἁλιεύς. Ἀπείκιος.

hălĭeutĭcus, a, um, ἁλιευτικός.

hălĭmon, οὐ. (-os, -us, ἀ.) i, ταὐτὸ τῷ alimon.

hălĭphloeus (-os), i, θ. ἡ ἁλίφλοιος. (δ).

hălĭpleumon, ŏnis, ἀ. ἁλιπλεύμων (ἰχθύς).

*hălĭto, are, (ἐπιτατ. τοῦ halo) ἀναπνέω, ἐκφυσῶ.

hălĭtus, ūs, ἀ πνοή, ἀναπνοή. 2) ἀναπνοή, ἀναθυμίασις, ἀτμός.

hallec, ēcis, οὐ. καὶ

hallex, ταὐτὸ τῷ allex, ἴδε alec.

hallūcĭnātĭo, κ.τ.λ. ταὐτὸ τῷ alucinatio, κ.τ.τ.

halmyrĭdĭum, ĭi, οὐ. (ἁλμυρίδιον), ἁλμυρίς, εἶδος κράμβης.

halmyrrhax, ăgis, ἀ. (ἁλμύρραξ), εἶδος νίτρου.

hālo, avi, atum, are, πνέω. aliqua re, πνέω, ὄζω τινός. 2) aliquid, ἀποπνέω, ἐκπνέω τι.

hălophanta, ae, ἀ. κωμ. ὁ ἀλήτης, ψευδοπλάστης. (ἁλοφάντης, ὁ τοὺς ἅλας φαίνων, κατὰ τὸ συκοφάντης).

hălos, ō, θ. ἅλως.

hălōsis, is, θ. ἅλωσις.

halter, ēris, ἀ. ἁλτήρ.

halucinātĭo, κ.τ.λ. ταὐτὸ τῷ alucinatio, κ.τ.λ.

halus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ cotonea.

Halyāttes, ταὐτὸ τῷ Alyattes.

Hălys, ÿos, ἀ. Ἅλυς, ποταμὸς Ἀσίας, τανῦν Κηζὴλ Ἐρμάκ.

hălÿsis, is, θ. ἅλυσις.

hăma, ae, θ. ἄμη, κάδος.

Hămădrÿas, ădis, θ. Ἁμαδρυάς.

hāmātĭlis, e, (hamus) ἀγκιστρευτικός.

Hamartĭgēnĭa, ae, θ. (Ἁμαρτιγένεια) ὄνομα ποιήματος τοῦ Προυδεντίου.

*hāmātor, ōris, ἀ. (hamo) ἀγκιστρευτής.

hāmātus, a, um, ἴδε hamo.

hămaxa, ae, θ. ἄμαξα (ἡ μεγάλη Ἄρκτος).

hămaxăgōga, ae, ἀ. (ἀμαξαγωγός).

hămaxŏpŏdes, um, ἀ. πληθ. ἀμαξόποδες.

hămaxo, ari, ἀμαξεύω.

Hămaxŏbĭi, ōrum, ὁ. Ἀμαξόβιοι, Σκυθικὸν ἔθνος.
Hămilcar, ταὐτὸ τῷ Amilcar.
hamĭo καὶ amĭo, ĭōnis, ὁ. ἰχθύς τις (ἴσως ταὐτὸ τῷ amia ?) Ἰσίδωρος.
hămĭōla, ae, ὁ. (hamus) ἀγκιστρευτής.
hammītes, ae, ὁ καὶ
hammītis, ĭdis, θ. ἡ ἀμμῖτις λίθος.
hammŏchrȳsus, ταὐτὸ τῷ ammochrysus.
Hammŏnĭăcus, ταὐτὸ τῷ Ammoniacus.
hămo, avi, atum, are, (hamus) ἀγκιστρεύω. 2) ἀγκιστρῶ. — hamatus, a, um, ἀγκιστρωτός, ἀγκιστρώδης.
*hămotrăhōnes, um, ὁ. πληθ. ἀγκιστρευταί, ἢ οἱ σύροντες τοὺς νεκροὺς διὰ τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ Ἀβεντίνου λόφου, ἴδε gemoniae.
hāmŭla, ae, θ. (hama) μικρὰ ἄμη, καδίον.
hāmŭlus, i, ὁ. (hamus) ἀγκίστριον.
hāmus, i, ὁ. ἄγκιστρον. (κατ' ἐξοχὴν τὸ ἁλιευτικὸν ἄγκιστρον.) μεταφορ. ἄγκιστρον, ἐνέδρα, ἀπάτη.
Hannĭbal, ταὐτὸ τῷ Annibal.
Hanno, ταὐτὸ τῷ Anno.
hăpăla ἢ ăpăla o v a, οὐ. ἁπαλὰ ᾠά.
hăpălāre καὶ apalare, is, οὐ. κοχλιάριον πρὸς τὸ τρώγειν ἁπαλὰ ᾠά.
hăpălopsis, ĭdis, θ. (ἁπαλός, ὄψον) ὄνομα ἀρτύματος παρὰ Πλαύτῳ.
hăpălūrĭa, ĭum, οὐ. πληθ. ἀγγεῖον εἰς τὸ ἕψειν ᾠά. Ἀμφ. γρ.
hăphe, ēs, θ. ἁφή, (ἄμμος ἡ ἐν χρήσει τῶν παλαιστῶν). 2) κόνις ὁδοῦ.
hapsus, i, ὁ μαλλός, (ἅψος).
hăra, ae, θ. συφεός, συφεών. 2) χηνοτροφεῖον.
harena, κ.τ.λ. ταὐτὸ τῷ arena, κ.τ.λ.
hărĭŏla, ae, θ. ἡ χρησμολόγος, μάντις.
hărĭŏlātĭo, ĭōnis, θ μαντεία.
hărĭŏlor, atus sum, ari, χρησμολογῶ, μαντεύομαι. 2) μαίνομαι, φλυαρῶ.
hărĭŏlus, i, ὁ. (ἐκ τοῦ fari ἢ ἐκ τοῦ ἱερεύς). χρησμολόγος, μάγος, μάντις.
harmala ἢ harmŭla, ae, θ πήγανον, φ.
harmămaxa, ταὐτὸ τῷ armamaxa.
harmŏge, ēs, θ. ἁρμογή.
harmŏnĭa, ae, θ. ἁρμονία.
Harmŏnĭa, ae, θ. Ἁρμονία.
harmŏnĭce, ēs, θ. ἡ ἁρμονική.
harmŏnĭcus, a, um, ἁρμονικός.
harpa, ae, θ. (ἅρπη) ψαλτήριον.
harpactĭcon, i, οὐ. τὸ ἁρπακτικόν.
harpăga, ae, θ. ἁρπάγη.
harpăgĭnĕtŭlus, i, ὁ. μικρὰ ἁρπάγη. Ἀμ. γρ.
harpăgo, avi, atum, are, ἁρπάζω.
harpăgo, ōnis, ὁ. ἁρπάγη. ἅρπαξ, (πολεμικὸν ὄργανον). 2) ἅρπαξ. ἁρπακτής.
Harpălȳce, ēs, θ. Ἁρπαλύκη, θυγάτηρ τοῦ Ἁρπαλύκου.
harpastum, i, οὐ. τὸ ἅρπαστον (εἶδος σφαίρας).
harpax, ăgis, ἅρπαξ.
harpe, ēs, θ. ἅρπη, δρεπανοειδὲς ξίφος. 2) ἅρπη (ὄρνις).
Harpŏcrătes, is, ὁ. Ἁρποκράτης.
Harpyiae καὶ Harpȳĭae, arum, θ. πληθ. Ἅρπυιαι.
hărūga καὶ harvīga, ἴδε arviga.
hărundo, ταὐτὸ τῷ arundo.
hăruspex, ĭcis, ὁ. (hara specio) ἱεροσκόπος, θυοσκόπος. 2) μάντις, χρησμολόγος.
hăruspĭca, ae, θ. μάντις, χρησμολόγος.
hăruspĭcīnus, a, um, περὶ ἱεροσκοπίας. haruspicina, ae, θ. (ὑπον. ars) ἡ ἱεροσκοπία.
hăruspĭcĭum, ĭi, οὐ. ἱεροσκοπία, μαντική.
harvīga, ae, θ. (hara vigeo?) ταὐτὸ τῷ arviga.
Hasdrŭbal, ălis, ὁ. Ἀσδρούβας, α καὶ ου.
hasta, ae, θ. δόρυ. hastam jacio εἴτε mitto, βάλλω, ἀφίημι δόρυ. hasta velitaris, ὁ γρόσφος. hasta pura, ὁ γαῖσος (βραβεῖον στρατιωτικόν, δόρυ ἄνευ λόγχης). 2) ἐν τῇ δημοσίᾳ πράσει καὶ ἀποκηρύξει δόρυ ἐπήγνυτο, ὅθεν· hasta, ἡ ἀποκήρυξις, δημοσίᾳ πρᾶσις. sub hasta vendo aliquid, ἀποκηρύττω, δημοσίᾳ πιπράσκω τι. ad hastam loco aliquid, ἐκμισθῶ, ἐργοδοτῶ τι. 3) δόρυ, σκῆπτρον.
hastārĭum, ĭi, οὐ. (hasta) τὰ δημιόπρατα.
hastārĭus, ĭi, ὁ. λογχοφόρος, δορυφόρος.
hastātus, a, um, (hasta) δορυφόρος, λογχοφόρος. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐλέγοντο ἀστᾶτοι οἱ τὴν πρώτην τῆς Ῥωμαϊκῆς παρατάξεως χώραν κατέχοντες. 3) hastatus, i, ὁ. (ὑπον. ordo) ἡ τῶν ἀστάτων τάξις.
hastĭfer, ĕri, ὁ. ταὐτὸ τῷ hastatus. Ἐπιγρ.
hastīle, is, οὐ. (hasta) ξυστόν, καυλός, τὸ τοῦ δόρατος ξύλον. 2) δόρυ, ἀκόντιον. 3) καυλός, στῦλος, στήριγμα.
hastŭla, ae, θ. καυλίσκος. 2) hastula regia, ὁ ἀσφόδελος.
hau ! ἐπιφών. ἰοῦ ! ἰού !
haud εἴτε haut, ἀρχαϊκῶς δὲ καὶ hau, ἐπίρ. οὐ πάνυ, οὔ τοι. 2) ἀντὶ τοῦ non, οὐ, μή. hauddum, οὔπω, μήπω. haudquaquam, οὐδαμῶς, μηδαμῶς. 3) haud vidi magis, ἀληθές; (τουτέστιν οὐδαμῶς). 4) haud scio an, ἴσως, ἔμοιγε δοκεῖν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οἶμαι. haud scio an satis sit, ἱκανὸν ἂν εἴη. quem haud scio an recte dixerim principem, ὀρθῶς ἂν εἴποιμι τοῦτον ἡγεμόνα. 5) ἀρχαϊκ. haud non, οὔ τι.
hauddum, haudquaquam, ἴδε haud.
*haurii, ἀρχ. παρακ. ἀντὶ τοῦ hausi, ἴδε hauri) Οὐάρρων παρὰ Πρισκιανῷ.
haurĭo, hausi, haustum (σπαν. hausurus), ire, ἀ ρ ύ ω, ἀντλῶ. aquam e (a) fonte,

ὕδωρ ἐκ τῆς πηγῆς. terram, ἀρύω γῆν. 2) ἐξαντλῶ, ἀνύτω τι. calamitates belli, ἐξαντλῶ τὰς τοῦ πολέμου συμφοράς. iter, διανύτω, ἀνύτω τὴν πορείαν. dolorem, ἐξαντλῶ πόνον. 3) καταπίνω, ἀφανίζω τι. aqua haurit hominem, τὸ ὕδωρ καταπίνει τὸν ἄνθρωπον. haurit patrias opes, ἐξαντλεῖ, καταπίνει τὴν πατρῴαν οὐσίαν. 4) λαμβάνω τι. spem, ἐλπίδα. plus mali ex re, πλείονα κακὰ ἐκ τοῦ πράγματος. aliquid auribus, αἰσθάνομαί τι διὰ τῶν ἀκοῶν, ἀκούω τι. aliquid oculis, αἰσθάνομαί τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ὁρῶ τι. 5) ποιητ. (ἀλλὰ καὶ παρὰ πεζογράφοις)· αἱμάσσω, τιτρώσκω, βάλλω τινά. huic per tunicam latus haurit, τοῦτον διὰ τοῦ χιτῶνος εἰς τὴν πλευρὰν τιτρώσκει.

*haurĭor, iri, ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.

*haurītōrĭum, ĭi, οὐ. ἀντλητήρ.

haurītōrĭus, a, um. ἀντλητήριος.

*haurītus, a, um, ἀρχ. παρακ. παθητ. τῆς μετοχῆς τοῦ ῥήμ. haurio. Εὕρηται καὶ τὸ παθ. σουπῖνον hauritu, καὶ ὁ ἐνεργ. μέλ. τῆς μετοχῆς hauriturus.

*haurīvi, ταὐτὸ τῷ haurii.

haustĭo, ĭōnis, θ. τὸ ἀντλεῖν, ἀντλία, ἄντλησις.

haustor, ōris, ἀ. (haurio) ἀντλητής, πότης.

*haustrum, i, οὐ. (haurio) ἀρυτήρ, ἀντλίον.

haustūrus, a, um, μετοχ. μελ. τοῦ haurio.

haustus, a, um, ἴδε haurio.

haustus, ūs, ἀ. (haurio) ἄντλησις. 2) πόσις, ῥόφησις. 3) κατάποσις.

hausūrus, a, um, μετοχ· μελ. τοῦ haurio, ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.

hausus, a, um, ἀρχ. παθ. μετοχὴ τοῦ haurio, ἴδε καὶ τὸ ἡγούμενον.

haut, ταὐτὸ τῷ haud.

hăve, ταὐτὸ τῷ ave. Ἐπιγρ.

he, ἐπιφων. ἴδε ha.

Hĕautontīmōrūmĕnos, ὁ ἑαυτὸν τιμωρούμενος.

hebdŏmăda, ae, θ. ἑβδομάς.

hebdŏmădālis, e, ἑβδομαδικός.

hebdŏmas, ădis, θ. ἑβδομάς.

hebdŏmătĭcus, a, um, ἑβδοματικός.

Hēbe, ēs, θ. Ἥβη.

hĕbem, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ hĕbĕtem, ἴδε hebes.

hĕbĕnus, ταὐτὸ τῷ ebenus.

hĕbĕo, ēre, (hebes) ἀμβλύς εἰμι.

hĕbes, ĕtis, ἀμβλύς. telum hebes, ἀμβλύ, κωφὸν βέλος. auris hebes, ἡ ἀμβλεῖα ἀκοή. hebes ingenium, ἀμβλὺς νοῦς. lampas, ἀμβλεῖα, ἀμαυρὰ λαμπάς.

hĕbesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ hebeo) ἀμβλύνομαι. 2) ἀμαυροῦμαι.

hĕbĕtātĭo, ĭōnis, θ. (hebeto) ἀμβλύτης.

hĕbĕtātor, ōris, ἀ. ὁ ἀμβλύνων, ἀμβλυντικός.

hĕbĕtātrix, īcis, θ. ἀμβλύνουσα, ἀμβλυντική.

hĕbĕtesco, ĕre, μεταγενέστερος τύπος τοῦ hebesco.

hĕbĕto, avi, atum, are, (hebes) ἀμβλύνω. hastam, τὴν λόγχην. visus, ἀμβλύνω, ἀμαυρῶ τὴν ὄψιν. tristitiam, ἀμβλύνω, πραΰνω τὴν λύπην.

hĕbĕtūdo, ĭnis, θ. ἀμβλύτης. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

Hebraeus, a, um, Ἑβραῖος.

Hebrāĭce, ἐπίρ. Ἑβραϊκῶς.

Hebrāĭcus, a, um, Ἑβραϊκός.

Hebrus, i, ἀ. Ἕβρος, ποταμὸς Θρᾴκης, ἡ τανῦν Μαρίτσα.

Hebūdes, ταὐτὸ τῷ Haebūdes.

Hĕcăbe, θ, Ἑκάβη.

Hĕcăte, ēs, θ. Ἑκάτη.

Hĕcătēis, ĭdis, θ. Ἑκάταια, τῆς Ἑκάτης.

Hĕcătēĭus, a, um, Ἑκάταιος, τῆς Ἑκάτης.

hĕcătombe, ēs, hĕcatomba, ae, θ. ἑκατόμβη.

*hĕcătombĭon, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.

hĕcătompŏlis, is, θ. ἑκατόμπολις.

hĕcătompus, ŏdis, ἀ. ἑκατόμπους.

hĕcătompȳlos, i, ἀ. θ. ἑκατόμπυλος.

hecta ? ταὐτὸ τῷ hetta.

hectĭcus, a, um, ἑκτικός. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.

Hector, ŏris, ἀ. Ἕκτωρ.

Hectŏrĕus, a, um, Ἑκτόρειος.

Hĕcŭba, ae, καὶ Hecube, ēs, θ. Ἑκάβη.

hĕcȳra, ae, θ. ἑκυρά.

hĕdĕra, ae, θ. κισσός.

hĕdĕrācĕus, a, um, κίσσινος.

hĕdĕrātus, a, um, κισσωτός.

*hĕdĕrĭfer ἢ hĕdĕrĭger, ĕra, ĕrum, (hedera-fero-gero) κισσοφόρος.

*hĕdĕrōsus, a, um, κισσώδης.

Hedui, ταὐτὸ τῷ Aedui.

hēdȳchrum, i, οὐ. τὸ ἡδύχρουν (μύρον).

hēdȳosmos, i, ἀ. τὸ ἡδύοσμον.

h e d y p n ŏ i s, ĭdis, θ. (ἡδυπνοῖς) εἶδος κιχωρίου. Πλίν. Φυσ. Ἱστ. 20, 8.

hēdysma, ătis, οὐ. ἥδυσμα.

heēlĭotrŏpĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ heliotropios.

hēgĕmōn p e s, ἀ. ἡγεμὼν (ἐν τῇ μετρικῇ) =πυρρίχιος.

hei ! ἐπιφών. οἴ ! οἴμοι ! hei mihi ! οἴμοι ἐγώ ! hei mihi misero ! οἴμοι τάλας ! οἴμοι τῷ δυστήνῳ.

heic, ἴδε hic.

heja, ταὐτὸ τῷ eja.

hēlăcăten, ēnis, ἀ. ἴδε elacatenes.

helbŏlus, ταὐτὸ τῷ helvolus.

helcĭārĭus, ĭi, ἀ. ὁ ἕλκων, ὁλκῶν.

helcĭum, ĭi, οὐ. ὁλκός, ῥυτήρ.

helcysma, ătis, οὐ. ἕλκυσμα, ἀργύρου σκωρία.

Digitized by Google

Hĕlĕna, ae, καὶ Hĕlĕne, ēs, θ. Ἑλένη.
hĕlĕnĭum, ĭi, οὐ. ἑλένιον (βοτάνη).
Hĕlĕnus, i, ἀ. Ἕλενος.
hĕlĕŏ-ĕlĭnon, i, οὐ. ἐλειοσέλινον.
hĕlĕpŏlis, is, θ. ἑλέπολις (πολεμικὴ μηχανή).
Hĕlĭădes, um, ἴδε Helias
hĕlĭanthes, οὐ. (ἡλιανθὲς) ἄγνωστος βοτάνη. Πλίν. Φυσ. Ἱστ. 24, 17.
Hēlĭas, ădis, θ. Ἡλιάς. Heliades, um, θ πληθ. αἱ Ἡλιάδες.
Hĕlĭcāon, ōnis, ἀ. Ἑλικάων.
hĕlĭce, ēs, θ. ἑλικὴ (εἶδος ἰτέας).
Hĕlĭce, ēs, θ. Ἑλίκη, πόλις Ἀχαΐας. 2) Ἑλίκη εἴτε ἄρκτος (ἄστρον).
Hĕlĭcon, ōnis, ἀ. Ἑλικών. Heliconĭus, a, um, Ἑλικώνιος. Heliconĭas, ĭădis, θ. Ἑλικωνιάς. Helicōnis, ĭdis, θ. Ἑλικωνίς.
hĕlĭchrȳsos, i, ἀ. καὶ hĕlĭchrȳson, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ heliochrysos.
hĕlĭŏcollis, ĭdis, θ. ταὐτὸ τῷ helianthes
hĕlĭŏcamīnus, i, ἀ. ἡλιοκάμινος (οἴκημα πρὸς μεσημβρίαν).
hĕlĭŏchrȳsos καὶ ὀρθοτ. helichrysos, i, ἀ. ἑλίχρυσος (ἄνθος καὶ βοτάνη). Πλίν. 21, 11, (38).
Hĕlĭŏpŏlis, is, θ. Ἡλιούπολις. Heliopolitānus, a, um, Ἡλιοπολίτης.
hĕlĭŏpon, i, οὐ. ἡλίοπον, φυτόν. Ἀμφ. γρ
hĕlĭŏscŏpĭos, ĭi, ἀ. ἡλιοσκόπιος (εἶδος τιθυμάλου).
hĕlĭoscŏpĭon, ĭi, οὐ. ἡλιοσκόπιον εἴτε ἡλιοτρόπιον.
hĕlĭŏsĕlĭnon, ταὐτὸ τῷ heleoselinon.
hĕlĭŏtrŏpĭum, ĭi, οὐ. καὶ heliotropios, i, ἀ. ἡλιοτρόπιον (βοτάνη καὶ λίθος).
hĕlix, ĭcis, θ. ἕλιξ (εἶδος κισσοῦ καὶ ἀρχιτεκτονικὸν κόσμημα).
Hellădĭcus, a, um, Ἑλλαδικός.
Hellas, ădis, θ. Ἑλλάς, πόλις Θεσσαλίας καὶ ἡ Θεσσαλία αὐτή. 2) Ἑλλάς, ἡ Ἑλλὰς γῆ, ἡ τῶν Ἑλλήνων γῆ. 3) Ἑλλάς, Ἑλληνὶς γυνή.
Helle, ēs, θ. Ἕλλη,
hellĕbŏrīne, ēs, θ. ἑλλεβορίνη, εἴτε ἐπιπακτίς. (βοτάνη).
hellebŏrītes, ae, ἀ. ἑλλεβορίτης (οἶνος)
hellĕbŏro, are, aliquem, ἑλλεβορίζω τινά.
hellĕbŏrōsus, a, um, ἑλλεβόρου πλήρης.
hellĕbŏrus, i, ἀ. καὶ helleborum, i, οὐ. ὁ ἑλλέβορος. φ.
Hellen, ēnis, ἀ. Ἕλλην
hellēnismus, i, ἀ. ἑλληνισμός.
Hellespontĭăcus, a, um, Ἑλλησποντιακός.
Hellespontĭas, ae, ἀ. Ἑλλησποντίας εἴτε Καικίας ἄνεμος.
Helleponticus, a, um, Ἑλλησποντικός.
Hellespontĭus, a, um, Ἑλλησπόντιος.
Hellespontus, i, ἀ. Ἑλλήσποντος (θάλασσα καὶ χώρα).

hellŭātĭo, helluo, κ.τ.λ. ταὐτὰ τοῖς heluatio, heluo, κ.τ.λ.
hĕlops ἢ ĕlops, ŏpis, ἀ. ἔλλοψ (ἰχθύς).
Hĕlōrus καὶ Hĕlōrum, ταὐτὸ τῷ Ĕlōrum.
Hĕlos, οὐ, Ἕλος, πόλις τῆς Πελοποννήσου.
Hĕlōtes, um, εἴτε Helōtae, arum, ἀ. πληθ. Εἵλωτες εἴτε Εἱλῶται.
*hĕlŭātĭo, ĭōnis, θ. λαφυγμός, λαιμαργία, ἀσωτία.
hĕlŭātor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ heluo.
hĕlūcus, ταὐτὸ τῷ elucus.
hĕlŭo, ōnis, ἀ. ἄσωτος, λαφύκτης.
hĕlŭor, atus sum, ari, (heluo) aliquid, λαφίσσω, καταναλίσκω τι. 2) οὐδετ. λαφύσσω, ἀσωτεύομαι.
hĕlus, ἀρχ. ἀντὶ τοῦ olus. Ἀμφ. γρ. Φῆστος.
helvăcĕa, ae, θ. εἶδος κοσμήματος (ἢ καρυκεύματος;).
helvēla, εἴτε helvella, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ helus=olus) λαχανάριον, λαχανίδιον.
helvenācus, εἴτε helvenacĭus, a, um, (helvus) λευκέρυθρος, ἐρυθραῖος.
helvĕŏlus, a, um, ταὐτὸ τῷ helvolus.
Helvētĭcus, a, um, Ἑλβητικός.
Helvētĭus, a, um, Ἑλουήτιος, Ἑλουήττιος. Helvētĭi, ἀ. πληθ. Ἑλουήτιοι, Ἑλουήττιοι.
Helvi καὶ Helvĭi, ōrum, ἀ. πληθ. Ἑλουοί, Ἕλβιοι, ἔθνος Γαλλίας, ἐξ οὗ Helvĭcus, a, um.
helvĭdus, ὑποκορ. τοῦ helvus, ὅπερ ἴδε.
helvīnus, a, um, ταὐτὸ τῷ helvolus.
Helvĭus, a, um, Ἕλουιος, Ἕλβιος, ὄν. Ῥωμ. γενεάς, ἐξ οὗ ἐπίθ. Helvīnus, a, um.
helvŏlus, a, um, (helvus) ὑπέρυθρος.
helvus, a, um, λευκέρυθρος, ἐρυθραῖος.
helxīne, ēs, θ. ἑλξίνη (βοτάνη).
hem ! ἐπιφών. ἆ ! ἔα ! οἴ !
hēmĕrēsĭos, ἀ. θ. ἡμερήσιος.
hēmĕris, ĭdis, θ. ἡμερίς (εἶδος δρυός).
hēmĕrŏbĭon, ĭi, οὐ. ἡμερόβιον (ἔντομόν τι).
hēmĕrŏcalles, is, οὐ. ἡμεροκαλλὲς (εἶδος κρίνου).
hēmĕrŏdrŏmus (-os), i, ἀ. ἡμεροδρόμος.
hēmĭcădĭum, ĭi, οὐ. ἡμικάδιον (μέτρον ἐλαίου).
hēmĭcillus, i, ἀ. (ἡμι-κίλλος) ὄνος, βλάξ.
hēmĭcrānĭum, ĭi, οὐ. ἡμικρανία.
hēmĭcrānĭus, ĭi, ἀ. σκώληξ γεννώμενος ἐν τῷ κρανίῳ. Ἰσίδωρος.
hēmĭcȳclĭum, ĭi, οὐ. ἡμικύκλιον.
hēmĭcȳclus, i, ἀ. ἡμίκυκλος.
hēmĭcȳlindrus, i, ἀ. ἡμικύλινδρος.
hēmīna, ae, θ. ἡμίνα, κοτύλη. (μέτρον καὶ ἀγγεῖον).
hēmīnārĭus, a, um, κοτυλιαῖος.
hēmĭŏlĭus, a, um, ἡμιόλιος. hemiolia, ae, θ. (ὑπον. navis) ἡ ἡμιολία (ναῦς), τὸ ἡμιόλιον (πλοῖον).

Digitized by Google

hēmĭŏnĭon, ĭi, οὐ. ἡμιόνιον εἴτε ἄσπληνον (βοτάνη).
hēmĭsescla, ae, θ. δωδέκατον οὐγγίας.
hēmisphaerĭum (-on), ĭi, οὐ. ἡμισφαίριον.
hēmistĭchĭum, ĭi, οὐ. ἡμιστίχιον.
hēmĭthēus, i, ἀ. ἡμίθεος.
hēmĭtŏnĭum, ĭi, οὐ. ἡμιτόνιον.
hēmĭtrĭglȳphus, i, ἀ (ἡμιτρίγλυφος).
hēmĭtrĭtaeus, a, um, ἡμιτριταῖος.
hēmĭtrĭtăĭcus, a, um, ἡμιτριταϊκός.
hēmo ἢ hēmon, ōnis, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ homo.
*hēmōna, ταὐτὸ τῷ humana. Φῆστος.
hendĕcasyllăbus, a, um, ἑνδεκασύλλαβος.
hendĭădys, ἓν διὰ δυοῖν.
Hĕnĕti, ōrum, ἀ. πληθ. Ἑνετοί, ἔθνος Παφλαγονίας.
Hēnĭŏchi, ōrum, ἀ. πληθ. Ἡνίοχοι, Σαρματικὸν ἔθνος.
hēnĭŏchus, i, ἀ. ἡνίοχος (ἄστρον).
Henna, ae, θ. Ἔννα, πόλις Σικελίας. Hennaeus, a, um, καὶ Hennensis, e, Ἐνναῖος.
†hĕnōsis, ĕōs, θ. ἕνωσις.
†hĕnŏtes, tĕtos, θ. ἑνότης.
hēpar, ătis, οὐ. ἧπαρ. 2) ὁ ἥπατος (ἰχθύς).
hēpătārĭus, a, um, ἡπατιαῖος.
hēpătĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. τὰ ἡπάτια, τὰ ἐντόσθια.
hēpătĭce, es, θ. ἡ ἡπατικὴ νόσος, τὸ ἡπατικὸν πάθος.
hēpătĭcus, a, um, ἡπατικός.
hēpătītes, ae, ἀ. ἡπατίτης (λίθος).
hēpătĭum, ĭi, οὐ. ἡπάτιον.
hēpătizon, ontis, ἡπατίζων.
Hēphaestĭo (-on), ōnis, ἀ. Ἡφαιστίων.
hēphaestītes, ae, ἀ. ἡφαιστίτης (λίθος).
hepsēma, ătis, οὐ. ἕψημα.
heptachrŏnus, a, um, ἑπτάχρονος.
heptăgōnus, a, um, ἑπτάγωνος.
heptămĕtrum, i, οὐ. ἑπτάμετρος (στίχος).
heptăneuros, i, θ. ταὐτὸ τῷ heptapleuros.
heptăphōnos, i, θ. ἑπτάφωνος (στοά).
heptăphyllon, i, οὐ. ἑπτάφυλλον (βοτάνη).
heptăpleuros, i, θ. ἡ ἑπτάπλευρος (φυτόν).
heptăpȳlus (-os), a, um, ἑπτάπυλος. heptăpȳlae ἢ heptăpȳlœ Thebæ, θ. πληθ. αἱ ἑπτάπυλοι Θῆβαι.
heptas, ădis, θ. ἑπτάς.
heptăsēmus, a, um, ἑπτάσημος.
heptastădĭum, ĭi, οὐ. τὸ ἑπταστάδιον χῶμα.
heptēres, is, θ. (ἑπτήρης ναῦς).
hephthēmĭmĕres ἢ hephthēmĭmĕris, is, θ. ἑφθημιμερής.
hēr, hēris, ἀ. χήρ, ἴδε καὶ echinus.
Hēra, ae, θ. Ἥρα εἴτε ἐλάττων Ὕβλα, πόλις Σικελίας.
hēra, ae, θ. δέσποινα, δεσπότις, κυρία. 2) ἐρωμένη.

Hēraclēa, ae, θ. Ἡράκλεια, (ὄνομα πόλεών τινων). 2) ταὐτὸ τῷ nymphaea.
Hēraclĕensis, is, ἀ. Ἡρακλεώτης.
Hēraclĕōtes, ae, ἀ. Ἡρακλεώτης.
Hēraclĕōtĭcus, a, um, Ἡρακλεωτικός.
Hēraclēus, a, um, Ἡράκλειος.
Hēraclīdes, ae, ἀ. Ἡρακλείδης.
Hēraclīdĭus, a, um, τοῦ Ἡρακλείδου.
Hēraclītus, i, ἀ. Ἡράκλειτος.
Hēraclīus, a, um, ταὐτὸ τῷ Heracleus.
Hēræus, a, um, Ἡραῖος. 2) Hēræa, ōrum, οὐ. πληθ. ἀγῶνες πρὸς τιμὴν τῆς Ἥρας.
herba, ae, θ. (φέρβω, φορβή) βοτάνη. 2) πόα, χλόη. frumenti, ἡ χλόη τοῦ σίτου.
herbācĕus, a, um, χλοώδης, χλωρός.
herbārĭus. a, um, βοτανικός. herbārĭus, ĭi, ἀ. ὁ βοτανικός. herbaria, ae, θ. (ὑπον. ars) ἡ βοτανική. herbārĭae, ārum, θ. πληθ. (ὑπον. ferae) τὰ βοτανηφάγα (ζῶα). herbārĭum, ĭi, οὐ. βοτανικὸν ἔργον.
herbātĭcus, a, um, βοτανηφάγος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
*herbĕo, ēre, χλοάζω.
*herbesco, ēre, (ἐναρκτ. τοῦ herbeo) χλοάζω.
*herbēus, a, um, (herba) χλοώδης.
*herbĭdo, are, aliquid, καθίστημί τι χλωρόν, βοτανῶδες.
herbĭdus, a, um, βοτανώδης, πολυβότανος. 2) χλοώδης, χλωρός.
herbĭfer, ĕra, ĕrum, (herba-fero) βοτανηφόρος, χλοηφόρος.
*herbĭgrădus, a, um, (herba-gradior) βαδίζων διὰ τῆς χλόης.
herbĭlis, e, χλόῃ σιτισθείς.
herbĭpŏtens, ntis, (herba-potens) ἔμπειρος τῆς βοτανικῆς.
Herbĭta, ae, θ. ἡ Ἕρβιτα, Ἑρβίτη, πόλις Σικελίας. Herbitensis, e, Ἑρβιταῖος.
*herbĭtĭum, ĭi, οὐ. λειμών, λιβάδιον.
herbōsus, a, um, (herba) βοτανώδης, πολυβότανος. 2) χλοώδης, χλωρός.
herbŭla, ae, θ. βοτάνιον.
herbum, ταὐτὸ τῷ ervum.
herbuscŭla, ae, θ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
Hercēus, a, um, Ἑρκεῖος. Hercēus, i, ἀ. ὁ Ἑρκεῖος, ἐπίκλησις τοῦ Διός.
hercisco, ĕre, (herctum-cieo) aliquid, διαιροῦμαι, μερίζομαί τι. familiae herciscundae arbiter, ὁ διαιτητὴς ὁ περὶ διαιρέσεως τῶν ὑπαρχόντων. via herciscunda, ὁδὸς ἣν τις ἂν τράποιτο. (μόνον ἐν τῷ παθ. μέλ. τῆς μετοχῆς εὕρηται).
hercle, ταὐτὸ τῷ hercule.
herctum, i, οὐ. ἀρχαϊκ. τὰ ὑπάρχοντα, ἡ πατρῴα οὐσία. herctum ciere, διαιρεῖν εἴτε διαιρεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα.
*herctus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ herctum. Γλωσσ. Φιλοξένου.

Digitized by Google

Hercŭlānĕum, i, οὐ. Ἡράκλειον, πόλις Καμπανίας. Herculanensis, e, καὶ Herculānĕus, a, um, ἐξ Ἡρακλείου, Ἡρακλεώτης.
Hercŭlānus καὶ Herculanĕus, a, um, Ἡράκλειος, τοῦ Ἡρακλέους. — Κύρ. ὄν. Ἡρκυλανός, Ἡρκλανός. 2) herculana καὶ herculanea, ae, θ. ὄνομα φυτῶν τινων.

hercŭle! ἐπιφών. (Hercules) μὰ τὸν Ἡρακλέα! μὰ Δία! hercle certe! ναὶ μὰ Δία!
Hercŭles, is, (σπάν. i καὶ ĕi) ἀ. Ἡρακλῆς. (τὸ ŭ παρεισεβλήθη τῷ ὀνόματι ὡς ἐν τῷ Alcŭmena, Ἀλκμήνη). Hercules! ταὐτὸ τῷ hercule! μὰ τὸν Ἡρακλέα! μὰ Δία! 2) Herculis columnae, αἱ Ἡράκλειοι στῆλαι. 3) Herculis portus, ὁ Ἡρακλέους λιμήν.
Hercŭlĕus, a, um, Ἡράκλειος. 2) fretum Herculeum, ὁ καθ' Ἡρακλείους στήλας πόρος.
Hercȳnĭus, a, um, Ἑρκύνιος. Hercynia silva, ὁ Ἑρκύνιος δρυμός. Hercȳnĭae aves, θ. πληθ. Ἑρκύνια πτηνά.
hĕre, ταὐτὸ τῷ heri.
hērēdĭŏlum, i, οὐ. μικρὰ κληρονομία.
hērēdĭpĕta, ae, ἀ. (heredium-peto) ὁ ἐπιχαίνων κληρονομίαις (κληροθήρας).
†hērēdĭtārĭe, ἐπίρ. κληρονομικῶς, ἐκ κληρονομίας.
hērēdĭtārius, a, um, κληρονομικός, κληρονομιαῖος.
hērēdĭtas, ātis, θ. (heres) κληρονομία, τὸ κληρονομεῖν, κληροδοσία. aliquid mihi hereditate obvenit, κληρονομῶ τινος. 2) κληρονομία, κληρονόμημα, κλῆρος. adeo εἴτε cerno hereditatem, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν.
†hērēdĭto, are, κληρονομῶ.
hērēdĭum, ĭi, οὐ. κληρονόμημα, κλῆρος.
*hērem, ἀντὶ τοῦ heredem, αἰτ. ἑν.
hĕrēmus, ταὐτὸ τῷ eremus.
hēres, ēdis, ἀ. καὶ θ. (ἴσ. ἐκ τοῦ χῆρος ὡς hiems ἐκ τοῦ χεῖμα) ὁ, ἡ κληρονόμος. heres sum alicui, κληρονομῶ τινος. heredem facio aliquem, κληροδοτῶ, κληρονομῶ τινα. 2) διάδοχος.
hĕri, ἐπίρ. (ἀρχαϊκ hesi) χθές, ἐχθές.
hērĭcĭus ἢ ērĭcĭus, ĭi, ἀ. ἀκανθόχοιρος, ἴδε καὶ echinus.
hĕrĭfŭga, ae, ἀ. (herus-fugio) δραπέτης.
hĕrīlis, e, (herus) δεσποτικός, δεσπόσυνος, τοῦ δεσπότου. filius herilis, ὁ δεσπόσυνος.
Hērillus, i, ἀ. Ἥριλλος.
hērĭnācĕus, ταὐτὸ τῷ erinaceus καὶ hericius.
herma καὶ hermes, ae, ἀ. ἑρμῆς (ἄγαλμα κεφαλὴν ἔχον ἐπὶ τετραγώνου στήλης).
Hermæus, a, um, Ἑρμαῖος, Ἕρμαιος.
Hermăgŏras, ae, ἀ Ἑρμαγόρας.
Hermăphrŏdītus, i, ἀ. Ἑρμαφρόδιτος.
Hermăthēna, ae, θ. Ἑρμαθήνη.
hermēneuma, ătis, οὐ. ἑρμήνευμα. Σενέκας.
Hermĕracles, is, ἀ. Ἑρμηρακλῆς.
Hermes, ae, ἀ. Ἑρμῆς.
hermēsĭas, ădis, θ. (ἑρμησιάς) εἶδος φαρμακευτικῆς συνθέσεως.
Hermĭŏne, ēs, εἴτε Hermĭŏna, ae, θ. Ἑρμιόνη (θυγάτηρ Μενελάου καὶ πόλις Ἀργολίδος).
hermŭla, ae, θ. ταὐτὸ τῷ herma.
Hermundŭri, ōrum, ἀ. Ἑρμόνδοροι, Ἑρμούνδουροι, ἔθνος Γερμανίας.
hermūpŏa, ae, θ. Ἑρμοῦ πόα, βοτ.
Hermus, i, ἀ. Ἕρμος, ποταμὸς Ἀσίας.
herna, ae, θ. κατὰ τὴν Σαβίνων διάλεκτον =saxum.
hernĕum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ erneum.
hernĭa, ae, θ. κήλη, ἐντεροκήλη. Ὄν. κύρ. Hernĭa, ae, ἀ. (Ἑρνίας).
Hernĭci, ōrum, ἀ. πληθ. Ἕρνικοι, ἔθνος τῆς Λατίνης.
hernĭŏsus, a, um, κηλήτης, ἐντεροκηλήτης.
Hēro, ūs, θ. Ἡρώ.
hēro, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ aero.
hērōdĭo, ĭōnis, καὶ hērōdĭus ἢ ĕrōdĭus, ĭi, ἀ. ἐρωδιός (πτηνόν). Ἴδε καὶ ardea.
hērōĭce, ἐπίρ. ἡρωϊκῶς.
hērōĭcus, a, um, ἡρωϊκός.
hērōīna, ae, θ. ἡρωίνη.
hērōĭon εἴτε hērōum, i, οὐ. ἡρώειον, φ.
hērōis, ĭdis, θ. ἡρωΐς.
Hērŏphĭle, ēs, θ. Ἡροφίλη.
hērus, ōis, ἀ. ἥρως.
Hērostrătus, i, ἀ. Ἡρόστρατος.
hērōum, i, οὐ. τὸ ἡρῷον
hērōus, a, um, ἡρῷος, ἡρωϊκός.
herpes, ētis, ἀ. ἕρπης (νόσος). 2) ἄγνωστον ζῶον.
herpestĭcus, a, um, ἑρπηστικός.
herpillus, i, ἀ. Ἰσιδ. καὶ herpyllum, i, οὐ. Ἀπουλήϊος. ἕρπυλλος, ἕρπυλλον, ταὐτὸ τῷ serpyllum.
Hersĭlĭa, ae, θ. Ἑρσιλία.
Herthus εἴτε μᾶλλον Nerthus, ὄνομα τῆς Γαίας παρὰ Γερμανοῖς.
Hĕrŭlus, i, ἀ. Heruli, ōrum, πληθ. Ἔρουλοι, Γερμανικὸν ἔθνος.
hĕrŭlus, i, ἀ. ὑποκορ. τοῦ ἑπομένου.
hĕrus, i, ἀ. δεσπότης, κύριος. herus minor, ὁ δεσπόσυνος (τἀρχοντόπουλον).
hervum, i, ταὐτὸ τῷ ervum.
Hēsĭŏdus, i, ἀ. Ἡσίοδος. Hesiodēus εἴτε Hesiodīus, a, um, Ἡσιόδειος.
Hēsĭŏne, ēs, θ. Ἡσιόνη.
Hespĕrĭa, ae, θ. Ἑσπερία (ὄνομα τῆς Ἰταλίας καὶ Ἱσπανίας).
Hespĕrĭdes, um, θ. πληθ. ἴδε Hesperis.

Digitized by Google

Hespĕrĭe, ēs, θ. 'Εσπέρη.
Hespĕris, ĭdis, θ. 'Εσπερίς, 'Εσπερία. Hesperĭdes insulae, αἱ 'Εσπερίδες νῆσοι.
Herpĕrĭdes, um, θ. πληθ. 'Εσπερίδες νύμφαι.
hespĕrĭus, a, um, ἑσπέριος, δυτικός.
*hespĕrūgo, ĭnis, θ. ὁ ἕσπερος (ἀστήρ).
hespĕrus εἴτε hesperos, i, ἀ. ἕσπερος (ἀστήρ).
hesternus, a um, (heri, ἀρχαϊκ. hesi) χθεσινός. (ποιητ. χθιζός).
hestĭātŏris, ĭdis, θ. (ἑστιατορίς), ταὐτὸ τῷ protomedia. Πλίνιος.
Hēsus, ταὐτὸ τῷ Esus.
hĕtærĭa, ae, θ. ἑταιρία.
hĕtærĭce, ēs, θ. ἡ ἑταιρική.
hĕtĕrŏclĭtus, a, um, ἑτερόκλιτος.
hĕtĕrŏcrānĕa καὶ hĕtĕrocrānĭa, ae, θ. ἑτεροκρανία.
hĕtĕrŏgĕnĕus, a, um, ἑτερογενής.
Hetruria, Hetruscus, ταὐτὸ τῷ Etruria, Etruscus.
hettēmătĭcus, a, um, ἥττημα ἔχων.
heu! ἐπιφών. φεῦ! αἶ!
heurĕsis, ĕos, θ. εὕρεσις, ἡμέρα τις ἑορτάσιμος τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου. 'Επιγρ
heurĕtes, ae, ἀ. εὑρετής.
heus! ἐπιφών. ὦ! ὦ τάν! ὦ οὗτος.
hexăchordos, i, ἀ. θ. ἑξάχορδος.
hexăclīnon, i, οὐ. ἑξάκλινον.
hexăgōnus, a, um, ἑξάγωνος.
hexămeter εἴτε hexămetrus, a, um, ἑξάμετρος hexameter, tri, ἀ. (ὑπον. versus) ὁ ἑξάμετρος (στίχος).
hexăphŏri, ōrum, ἀ. πληθ. ἑξάφοροι. hexaphorum, i, οὐ. ἑξάφορον (φορεῖον ὑπὸ ἓξ ἀνδρῶν κομιζόμενον).
hexaptōta n o m i n a, οὐ. πληθ. ἑξάπτωτα (ὀνόματα).
Hexăpȳlon, i, οὐ. τὰ 'Εξάπυλα (πύλαι τῶν Συρακουσῶν)
hexărēmis, is, θ. (ἕξ, remus) ταὐτὸ τῷ hexeres.
hexas, ădis, θ. ἑξάς.
hexastĭchus, a, um, ἑξάστιχος.
hexastȳlos, -on, i, ἑξάστυλος.
hexasyllăbus, a, um, ἑξασύλλαβος.
hexēcontălĭthos, i, ἀ (ἑξηκοντάλιθος) εἶδος ποικίλου λίθου τῶν τιμίων.
hexēres καὶ hexēris, is, θ. ἑξήρης εἴτε ἑξηρὶς (ναῦς).
hi, ἀ. πληθ. τῆς ἀντωνυμ. hic, ἣν ἴδε.
hĭans, ntis, ἴδε hio.
*hĭantĭa, ae, θ. (hio) χάσμα.
hĭasco, ĕre, (hio) χάσκω.
hĭăto, ταὐτὸ τῷ hieto. Διομήδης. 'Αμφ. γρ
hĭātus, ūs, ἀ. (hio) χάσμα. terrae, χάσμα γῆς. oris εἴτε ἁπλῶς hiatus, τὸ χάσμα τοῦ στόματος, τὸ χάσμα. 2) μεταφ. τὸ χαίνειν πρός τι, ἀπληστία, ὄρεξις, ἐπιθυμία. 3) μεγαληγορία. 4) ἐν τῇ γραμματικῇ ἡ χασμωδία.
Hĭber, Hiberia, ἴδε Iber, κ.τ.λ.
hībernа, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδε hibernus.
hībernăcŭlum, i, οὐ. χειμάδιον. hibernacula, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ χειμάδια.
Hibernĭa, ae, θ. 'Ιουερνία, 'Ιέρνη καὶ 'Ιερνὶς νῆσος, ἡ νῦν Ireland.
hīberno, avi, atum, are, χειμάζω, παραχειμάζω, διαχειμάζω.
hībernus, a, um, (hiems) χειμέριος, χειμερινός. 2) hiberna legio, ὁ παραχειμάζων στρατός. 3) hiberna castra εἴτε ἁπλῶς hiberna, orum, οὐ. πληθ. τὰ χειμάδια, ἡ χειμασία, παραχειμασία. hiberna agere, παραχειμάζειν. 4) χειμέριος, χειμώνων πλήρης, θυελλώδης.
Hĭbērus, ἴδε Iberus.
hĭbiscum, i, οὐ. ὁ ἰβίσκος εἴτε ἀλθαία, φ.
hĭbrĭda, ae, ἀ. καὶ θ (ἴσ. ἐκ τοῦ ὕβρις) χοῖρος ἐξ ἀγρίου καὶ ἡμέρου ὑὸς γεννηθείς. 2) ὁ ἐκ 'Ρωμαίου πολίτου καὶ ξένης γυναικὸς ἢ ἐξ ἐλευθέρου καὶ δούλης γεννηθείς. 3) ἑτεροφυής, νοθογενής.
*hibus, ἀρχ. δοτ. καὶ ἀφ. τῆς ἀντωνυμ. hic, ἴδε καὶ ibus.
hic, haec, hoc, οὗτος, ὅδε. αὕτη, ἥδε. τοῦτο, τόδε. hoc commodi, ἡ ὠφέλεια αὕτη. hoc copiarum, αὗται αἱ δυνάμεις. hi mores, τὰ νῦν ἤθη. hōc, (ἀφαιρ.) διὰ τοῦτο. hoc, quia, καθότι. hoc major, τοσούτῳ μείζων.
hīc εἴτε heic, ἐπίρ. (hic) ἐνταῦθα, ἐνθάδε, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. 2) ἐνταῦθα, ἐν τούτῳ τῷ πράγματι. 3) σπαν. χρονικῶς· ἐνταῦθα δή, ἔνθα δέ, εἶτα, τότε.
hicce, haecce, hocce, (hic-ce) οὑτοσίν, ὁδί.
hiccĭne, haeccĭne, hoccĭne, ταὐτὸ τῷ hicne, κ.τ.λ. ἴδε ne.
hĭēmālis, e, (hiems) χειμέριος, χειμερινός.
hĭēmătĭo, ĭōnis, θ. (hiemo) χειμασία.
hĭĕmo, avi, atum, are, (hiems) χειμάζω, χειμαίνω. hiemat, χειμάζει, χειμών ἐστι. mare hiemat, ἡ θάλασσα χειμαίνει, μαίνεται. 2) χειμάζω, παραχειμάζω, διαχειμάζω.
Hiempsal, ălis, ἀ. 'Ιάμψαλος (Διόδωρ. Σικ.) 'Ιάμψας (Πλούτ.) 'Ιέμψας (Δίων Κάσ.)
hĭems, ĕmis, θ. χ ε ι μ ώ ν, θύελλα, ζάλη. ποιητ. χειμών, ὁρμή, πάθος. 2) χειμών, χειμερινὴ ἔτους ὥρα. hieme, χειμῶνος, ἐν τῷ χειμῶνι.
Hĭĕra, ae, θ. 'Ιερὰ (νῆσος).
hĭĕra, ae, θ. (ἱερά) ἡ ἐν τῷ μέσῳ γραμμὴ τοῦ ἀβακίου (;) Σενέκας. 2) σύνθετόν τι ἰατρικόν. Σκριβώνιος. ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
hĭĕrābŏtăne καὶ hĭĕrŏbŏtăne, ēs, θ. ἱερὰ βοτάνη, ἱεροβοτάνη.

Digitized by Google

hĭĕrăcĭa, ae, θ. ἱεράκιον, εἶδος θρίδακος.
hĭĕrăcītes, ae, ὁ. ἱερακίτης (λίθος).
hĭĕrăcĭum, ĭi, οὐ. εἶδος κολλυρίου.
hĭĕrătĭcus, a, um, ἱερατικός.
Hĭĕrĭcho, Hierĭchus καὶ Hierĭcus, untis, θ. Ἱεριχώ, Ἱεριχοῦς, Ἱερικοῦς.
Hĭĕro, ōnis, ὁ. Ἱέρων.
hĭĕrŏbulbus, i, ὁ. ἄγνωστον φυτόν. Ἀπουλήιος.
hĭĕrŏbŏtăne, es, θ. ταὐτὸ τῷ hierabotane.
hĭĕrŏcēryx, ȳcis, ὁ. ἱεροκήρυξ.
hĭĕrŏdūlus, i, ὁ. ἱερόδουλος.
hĭĕrŏglȳphĭcus, a, um, ἱερογλυφικός.
hĭĕrŏgrăphĭcus, a, um, ἱερογραφικός.
hĭĕrŏmătrīta, ae, ὁ. ὁ διδάσκων τοὺς ἱερεῖς τῆς Κυβέλης. Ἀμφ. γρ. Ἔδικτον Διοκλητιανοῦ.
hĭĕromnēmon, ŏnis, ὁ. ὁ εἰς τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον ἐκ τῶν συμμάχων πόλεων πεμπόμενος ἱερεὺς ἢ γραμματεύς, ἱερομνήμων. Ἐπιγρ. 2) ἄγνωςος λίθος τῶν τιμίων Πλίνιος
hĭĕrŏnīca (-es), ae, ὁ. ἱερονίκης.
Hĭĕrōnĭcus, a, um, (Hiero) τοῦ Ἱέρωνος.
Hĭĕrōnȳmus, i, ὁ. Ἱερώνυμος.
hĭĕrŏphanta εἴτε hierophantes, ae, ὁ. ἱεροφάντης.
hĭĕrŏphȳlax, ăcis, ὁ. ἱεροφύλαξ.
Hĭĕrŏsŏlȳma, ōrum, οὐ. πληθ. Ἱεροσόλυμα Hierosolymărĭus, ἐπίθ. Πομπηίου παρὰ Κικέρωνι Epist. ad Att. 2, 9.
hĭĕto, are, (hio) χάσκω, χασμῶμαι.
†hĭlărătĭo, ĭōnis, εὐφροσύνη, χαρά. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
hĭlărātor, ōris, ὁ. ὁ φαιδρύνων.
hĭlăre, ἐπίρ. ἱλαρῶς, εὐθύμως.
*hĭlăresco, ĕre, ἱλαροῦμαι.
Hĭlărĭa, ĭum, οὐ. πληθ ἴδε hilaris.
hĭlărĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ hilaris) ὑπό τι φαιδρός.
hĭlăris, e, καὶ hĭlărus, a, um, ἱλαρός, εὔθυμος, φαιδρός. Hilaria, ĭum καὶ ōrum, οὐ. πληθ. Ἱλάρια, ἑορτὴ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἀγομένη κατὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν.
*hĭlărisso ἢ hĭlărizo, are, ταὐτὸ τῷ hilaro. Ἰσίδωρος.
hĭlărĭtas, ātis, θ. ἱλαρότης, εὐθυμία, φαιδρότης.
hĭlărĭter, ἐπίρ. ἱλαρῶς, εὐθύμως, φαιδρῶς.
hĭlărĭtūdo, ĭnis, θ. ἱλαρότης.
*hĭlărizo, ταὐτὸ τῷ hilarisso.
hĭlăro, avi, atum, are, aliquem, ἱλαρῶ, ἱλαρύνω, φαιδρύνω, εὐφραίνω τινά.
hĭlărōdos, i, ὁ ἱλαρῳδός. Φῆστος.
hĭlărŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ hilarus) ἱλαρός, εὔθυμος.
hĭlărus, a, um, ἴδε hilaris.
hilla, ae, θ. συνήθ. hillae, arum, θ. πληθ. ἐγκοίλια, χόλικες. 2) εἶδος ἀλλᾶντος.
*hillum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ hilla. Οὐάρρων παρὰ Χαρισίῳ.
hīlum, i, οὐ. ἄχρηστ. ἄχνη, ταγύριον.—nec εἴτε neque hilum, οὐδ' ἀκαρῆ, οὐδ' ἄχνην, οὐδὲ τάγυρι, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον.
hĭmandŏpus, ŏdis, ὁ. ἱμαντόπους, ὄρνις τις ἔνυδρος (νεροπούλι), καὶ Himantŏpŏdes, um, ὁ. πληθ. Ἱμαντόποδες (ἔθνος Αἰθιοπίας).
Hĭmella, ae, θ. ποτάμιον τῆς Σαβίνης.
Hīmĕra, ae, θ καὶ Himera, ōrum, οὐ. πλ. ἡ Ἱμέρα, πόλις Σικελίας.
†hin, οὐ. ἄκλιτ. μέτρον ὑγρῶν, ἴν. (λέξις Ἑβραϊκή).
hinc, ἐπίρ. (hic) ἐντεῦθεν, ἐνθένδε, ἐξ ἢ ἀπὸ τούτου τοῦ τόπου. hinc—, illinc—, ἔνθεν μέν—, ἔνθεν δέ—. hinc atque hinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν. hinc inde, hinc et inde, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἑκατέρωθεν. 2) χρονικῶς· ἐντεῦθεν, ἐκ τούτων, μετὰ ταῦτα. 3) ἐκ τούτου, ἐκ τούτων, διὰ τοῦτο 4) ἀντὶ τοῦ abhinc, οἷον· hinc ducentos annos, διακοσιοστὸν ἔτος τουτί, πρὸ διακοσίων ἐτῶν.
hinnībĭlis, e, (hinnio) χρεμετιστικός.
*hinnībunde, ἐπίρ. χρεμετιστικῶς.
hinnīlĭto, are, χρεμετίζω.
hinnĭo, ire, χρεμετίζω.
hinnĭto, are, θαμιστ. τοῦ hinnio, ὅπερ ἴδε.
hinnītus, ūs, ὁ. χρεμετισμός, χρεμέτισμα.
*hinnŭlĕa, ae, θ. ταὐτὸ τῷ hinnuleus, i, ἀμφ. γρ. Ἀρνόβιος.
hinnŭleus, a, um, νέβρειος. pellicula hinnulea, νεβρή, νεβρίς.
hinnŭleus, i, ὁ. (hinnus) νεβρός.
hinnŭlus, i, ὁ. (hinnus) πῶλος ἐξ ἵππου καὶ ὄνου.
hinnus, i, ὁ. ἴννος, γίννος (γόνος ἵππου καὶ θηλείας ὄνου).
hĭo, avi, atum, are, (χάω) χάσκω, χαίνω. terra hiat, ἡ γῆ χάσκει, χαίνει. 2) χάσκω, χασμῶμαι, χασκάζω. hians populus, ὁ κεχηνὼς λαός. 3) μεταφ. χάσκω, χαίνω, ἐπιθυμῶ. aliquid, χαίνω πρός τι, ἐπιχαίνω τινί. 4) χασμῳδῶ, χασμῳδίαις χρῶμαι. 5) aliquid, χαίνω, ᾄδω, λέγω τι.
hippăce, ēs, θ. ἡ ἱππάκη, ὁ ἱππάκης. (ἵππειος τυρός). 2) ἱππάκη (φυτόν).
hippaco, are, (ἵππος) χρεμετίζω, φριμάσσομαι, ἀμφ. γρ. ἴδε καὶ hippico. Φῆστος.
hippăgĭnes, um, θ. πληθ. naves, ἱππαγωγὰ πλοῖα.
hippăgōgi, ōrum, θ. πληθ. (naves) ἱππαγωγοὶ νῆες.
hippāgus, i, θ. ἱππηγός, ταὐτὸ τῷ hippagines.
hippălus, i, ὁ. ζέφυρος.
Hipparchus, i, ὁ. Ἵππαρχος.
hippeus, ĕi καὶ ĕos, ὁ. ἱππεύς, (εἶδος κομήτου).

Digitized by Google

Hippĭas, ae, ἀ. Ἱππίας.
hippĭas, ădis, θ. ἱππίας, ἔφιππος ἀνδριὰς γυναικός. Πλίνιος.
hippĭco ἢ hippĭto, are, χασμῶμαι. ἀμφ. γρ. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου. ἴδε καὶ hieto.
hippĭus, ĭi, ἀ. ἵππιος, ἐπωνυμία Ποσειδῶνος. Φῆστος. 2) ἐπίτριτος, πούς. Διομήδης. 3) ταὐτὸ τῷ hippeus. Σερούϊος.
Hippo, ōnis, ἀ. ὁ Ἱππών, (ὄνομα πόλεων δύω Λιβύης καὶ μιᾶς ἐν Ἱσπανίᾳ). Hippo regius, Ἱππὼν βασιλικός, ἡ τανῦν Bona, καὶ Hippo diarrhytus, Ἱππὼν διάρρυτος, ἡ τανῦν Ben Zert.
hippŏcămēlus, i, ἀ. (ἱππικάμηλος).
hippŏcampe, es, θ. καὶ hippŏcampus εἴτε hippŏcampos, i, ἀ. ἱππόκαμπος, ἱπποκάμπη.
hippŏcentaurus, i, ἀ. ἱπποκένταυρος.
hippŏcŏmos εἴτε hippŏcŏmus, i, ἀ. ἱπποκόμος.
Hippŏcrătes, is, ἀ. Ἱπποκράτης.
Hippŏcrēne, ēs, θ. Ἱπποκρήνη, Ἱππουκρήνη, ὅθεν Hippocrēnĭdes, um, θ. πληθ. (Ἱπποκρηνίδες) αἱ Μοῦσαι.
hippŏdămantĭum vinum, οὐ. ἱπποδαμάντιος, οἶνος ποιὸς ἐν Κυζίκῳ Πλίνιος.
Hippŏdăme, ēs, εἴτε Hippŏdămīa, ae, θ. Ἱπποδάμεια.
Hippŏdămus, i, ἀ. Ἱππόδαμος.
hippŏdrŏmos, i, ἀ. ἱπποδρομος.
hippoglossa, ae, θ. ἱππόγλωσσον εἴτε ὑπόγλωσσον,
hippoglottĭon, ĭi, οὐ. δαφνῖτις εἴτε Ἀλεξανδρινὴ δάφνη.
hippŏlăpăthum, i, οὐ. ἱππολάπαθον.
Hippŏlȳte, ēs, εἴτε Hippŏlȳta, ae, θ. Ἱππολύτη.
Hippŏlȳtus, i, ἀ. Ἱππόλυτος.
hippŏmănes, οὐ. τὸ ἱππομανὲς (φάρμακον).
hippŏmărăthrum, i, οὐ. ἱππομάραθρον.
Hippŏmĕnes, ae, ἀ. Ἱππομένης.
hippōnactēum ἢ hipponactĭum metrum, οὐ. ἱππωνάκτειον μέτρον. 2) μεταφ. σατυρικόν. Κικέρων.
Hippōnax, actis, ἀ. Ἱππῶναξ.
Hippōnensis, e, (Hippo) Ἱππωνιάτης, τοῦ Ἱππῶνος.
hippŏpērae, ārum, θ. πληθ. ἱπποπῆραι.
hippŏphăës καὶ hippŏphyes, is, οὐ. ἱπποφαές, (βοτάνη).
hippŏphaeston, i, οὐ. ἱππόφαιστον, (βοτάνη).
hippophlŏmos, i, ἀ. ἱππόφλομος, ὁ καὶ παρ' ἡμῖν φλόμος.
hippŏphŏbas, ădis, θ. ἱπποφοβάς, φ. Πλίνιος. ταὐτὸ τῷ achaemenis.
Hippŏpŏdes, um, ἀ. πληθ. Ἱππόποδες (μυθικὸν ἔθνος).
hippŏpŏtămus, i, ἀ. ἱπποπόταμος.
hippŏsēlīnum (-on), i, οὐ. ἱπποσέλινον.
Hippŏtădes, ae, ἀ. Ἱπποτάδης, ὁ Αἴολος.
hippŏtoxŏta, ae, ἀ. ἱπποτοξότης.
hippūris, ĭdis, θ. ἵππουρις (φυτόν), ταὐτὸ τῷ equisetum.
hippūrus, i, ἀ. ἵππουρος, (ἰχθύς).
hippus, i, ἀ. ἵππος, (ἰχθύς).
hir, (οὐ.; ἄκλιτ.;) τὸ θέναρ, ἡ κοίλη χείρ.
hīra, ae, θ. ἡ νῆστις, τὸ μεσέντερον.
hircīnus, a, um, (hircus) τράγειος. hircina pellis, ἡ τραγεία, τραγῆ.
*hircĭpes, ĕdis, (hircus-pes) τραγόπους.
hircĭpili, ōrum, οὐ. πληθ. οἱ τραχείας εἴτε δασείας τρίχας ἔχοντες, λασιότριχες. Φῆστος.
hirco, are, οὕτω φωνεῖ ὁ λύγξ.
hircōsus, a, um, τραγικός, τραγομάσχαλος, γράσων.
hircŭlus, i, ἀ. τραγίσκος.
hircus, i, ἀ. τράγος. 2) τράγος, κινάβρα, γράσος. hircum olere, κιναβρᾶν, τραγίζειν.
hirmos, i, ἀ. εἱρμός, σχ. ῥητορικόν. Ἰσίδωρος.
hirnĕa καὶ hirnella, ae, θ. εἶδος ἀγγείου οἴνου.
hirpex, ταὐτὸ τῷ irpex.
Hirpi, ōrum, ἀ. πληθ. γένος τι τῶν Σαβίνων.
Hirpīni, ōrum, ἀ. πληθ. Ἱρπῖνοι, ἔθνος Ἰταλίας. Hirpinus, a, um, τῶν Ἱρπίνων.
hirpus, i, ἀ. λύκος, (λέξις Σαβινική). Σερούϊος.
hirquīnus, a, um, (hirquus) τράγειος, τραγικός, δυσώδης.
hirquĭtallĭo, ire, τραγᾶν, τραγίζειν.
hirquĭtallus, i, ἀ. (hirquus) ὁ τραγῶν εἴτε τραγίζων παῖς.
hirquus, ταὐτὸ τῷ hircus.
hirrĭo εἴτε irrĭo, ire, ἀρράζειν, κνυζᾶσθαι, (ἐπὶ κυνῶν).
*hirrītus, ūs, ἀ. τὸ ἀρράζειν, ὁ κνυζηθμός.
*hirsūtĭa, ae, θ. τὸ λάσιον, αὐχμηρόν, ἡ τραχύτης.
hirsūtus, a, um, (*hirsus=hirtus) αὐχμηρός, τραχύς, δασύς. comae hirsutae, αὐχμηρὰ κόμη. Herculis pectus hirsutum, τὸ λάσιον τοῦ Ἡρακλέους στῆθος. hirsutus rubus, ἡ αὐχμηρά, ἀκανθώδης βάτος.
Hirtĭānus, a, um, (Hirtius) τοῦ Ἱρτίου.
hirtĭcŭlus, a, um, ὑποκορ. τοῦ hirtus, ὑπό τι λάσιος, ἴδε καὶ hirtus.
Hirtīnus, a, um, ταὐτὸ τῷ Hirtianus.
Hirtĭus, a, um, Ἵρτιος. Hirtius, ĭi, ἀ. ὁ Ἵρτιος.
hirtus, a, um, λάσιος, δασύς. oves hirtae, λάσια πρόβατα. hirtae comae, αὐχμηρά, δασεῖα κόμη. hirta tunĭca, λασία χλαῖνα. μεταφ. τραχύς.

Digitized by Google

hĭrūdo, ĭnis, θ. βδέλλα.
hĭrundĭnĕus, a, um, τῆς χελιδόνος.
hĭrundĭnīna, ae, θ χελιδόνιον, φ.
hĭrundĭnīnus, a, um, χελιδόνειος, χελιδόνιος, τῆς χελιδόνος.
hĭrundo, ĭnis, θ. χελιδών, (ὄρνις). 2) χελιδών, (ἰχθὺς πτερωτός).
hĭsco, ĕre, (hio) χάσκω, χαίνω. tellus hiscit, ἡ χθὼν χάσκει. 2) χάσκω (τῷ στόματι), χασκάζω, χασμῶμαι. 3) ποιητ. aliquid, χαίνω, ᾄδω, λέγω τι.
Hispălis, is, θ. καὶ οὐ. Hispal, is, οὐ. ἡ Ἵσπαλις, πόλις Ἱσπανίας, τανῦν Sevilla.
Hispaliensis εἴτε Hispalensis, e, τῆς Ἱσπάλιος.
Hispāne, ἐπίρ. Ἱσπανικῶς, Ἰβηρικῶς.
Hispānĭa, ae, θ. Ἱσπανία, Ἰβηρία.
Hispānĭcus, a, um, Ἱσπανικός, Ἰβηρικός.
Hispānĭensis, e, Ἱσπανικός, Ἰβηρικός.
Hispānus, a. um, Ἱσπανικός, Ἰβηρικός.
hispĭdo, are, δασύνομαι, τραχύνομαι.
hispĭdōsus, a, um, Κάτουλλος, ἀμφ. γρ. καὶ
hispĭdus, a, um, λάσιος, αὐχμηρός, δασύς. μεταφ. τραχύς.
hister, tri, ἐκ τούτου τὸ histrio.
histon, ōnis, ἀ. ἱστών, ἱστεών.
histŏrĭa, ae, θ. ἱστορία, (ἡ τῶν πεπραγμένων διήγησις καὶ συγγραφή).
histŏrĭālis, e, ἱστορικός.
histŏrĭce, ἐπίρ. ἱστορικῶς.
histŏrĭce, es, θ. (ἱστορικὴ) ἐξήγησις, ἑρμηνεία τῶν συγγραφέων. Κοϊντιλιανός. 2) ἱστορία στίχοις γεγραμμένη, ποιητικὴ διήγησις. Διομήδης.
histŏrĭcus, a, um, ἱστορικός. historicus, i, ἀ. ὁ ἱστορικός, ἱστοριογράφος, λογογράφος.
histŏrĭŏgrăphus, i, ἀ. ἱστοριογράφος.
Histrĭa, ταὐτὸ τῷ Istria.
histrĭcōsus, ταὐτὸ τῷ hystricosus.
histrĭcus, a, um, (histrio) ὑποκριτικός. imperator histricus, ὁ διδάσκαλος τοῦ δράματος.
histrĭo, ĭōnis, ἀ. ὑποκριτής, μῖμος, Διονυσιακὸς τεχνίτης, ὁ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτης. Λ. Τυρρηνικὴ κατὰ Λίβ. 7, 2.
histrĭōnālis, e, ὑποκριτικός, τῶν ὑποκριτῶν. Τάκιτος.
histrĭōnĭa, ae, θ. ἡ ὑποκριτική, ὑπόκρισις.
histrĭōnĭcus, a, um, ὑποκριτικός.
histrix, ταὐτὸ τῷ hystrix.
hittĭo, ire, κνύζω. Γλωσσάριον Φιλοξένου. ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
hittus, ūs, ἀ. κνυζηθμός. (φωνὴ θηρευτικοῦ κυνός).
hĭulce, ἐπίρ. (hiulcus) μετὰ χασμωδίας.
hĭulco, are, (hio) aliquid, σχίζω, διασχίζω τι.
hĭulcus, a, um, (hio) χάσκων, χαίνων, ἀναχαίνων. μεταφ. χαίνων, ἐπιχαίνων, ἐπιθυμητικός. 2) χασμωδίας ἔχων, χασμωδῶν.
hoc, ἴδε hic. 2) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ huc.
hŏdĭe, ἐπίρ. (hoc die) σήμερον, τήμερον. 2) μέχρι τῆς δε τῆς ἡμέρας. 3) hodieque, καὶ νῦν ἔτι.
hŏdĭernus, a, um, (hodie) σημερινός. hodiernus dies, ἡ σήμερον.
hŏdœdŏcos, i, ἀ. ὁδοιδόκος. Φῆστος.
hŏdœpŏrĭcon, i, οὐ. τὸ ὁδοιπορικὸν (βιβλίον).
hœdus, hœdinus, κ.τ.λ. ταὐτὸ τῷ hædus, κ.τ.λ.
hoi, ταὐτὸ τῷ oi.
holce, ēs, θ. ὁλκή, δραχμή, (βάρος).
holcus, i, ἀ. ἄγνωστος βοτάνη.
hŏlŏcaustum, i, οὐ. τὸ ὁλόκαυτον.
hŏlŏcautōma, ătis, οὐ. ὁλοκαύτωμα.
hŏlŏchrȳsus, i, θ. (ὁλόχρυσος) εἶδος τοῦ φυτοῦ τοῦ καλουμένου basilisca.
hŏlŏcȳron, i, οὐ. ὁλόκυρον, χαμαίπιτυς.
hŏlŏgrăphus, a, um, ὁλόγραφος, ὁλογράμματος.
hŏlŏphanta, ἀμφ. γρ. ἴδε halophanta.
hŏlŏporphȳrus, a, um, ὁλοπόρφυρος.
hŏloschœnus, i, ἀ. ὁλόσχοινος.
hŏlŏsērĭcus, a, um, ὁλοσηρικός.
hŏlŏsĭdērus, a, um, ὁλοσίδηρος.
hŏlosphȳrātus, a, um, ὁλοσφύρητος.
hŏlostĕon, i, οὐ. ὁλόστεον, (βοτάνη).
hŏlŏthūrĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. ὁλοθούρια.
hŏlŏvērus, a, um, (ὅλος-verus) ὁλοπόρφυρος.
hŏlus, ĕris, ἴδε olus.
hŏmēlĭum, ĭi, οὐ. εἶδος πίλου. Φῆστος.
Hŏmērēus, a, um, Ὁμήρειος.
Hŏmērĭăcus, a, um, Ὁμηρικός.
Hŏmērĭcus, a, um, Ὁμηρικός.
hŏmērista, ae, ἀ. ὁμηριστής, ὁμηρίδης, ῥαψῳδός.
hŏmērŏcento, ōnis, ἀ. ὁμηροκέντων, ὁμηρόκεντρον.
hŏmērŏmastix, īgis, ἀ. ὁμηρομάστιξ.
hŏmērŏnĭdes, ae, ἀ. ὁμηριστής, ὁμηρίζων.
Hŏmērus, i, ἀ. Ὅμηρος.
hŏmĭcīda, ae, ἀ. (homo-caedo) ἀνθρωποκτόνος, φονεύς. 2) homicida Hector, ὁ ἀνδροκτόνος Ἕκτωρ.
hŏmĭcīdārĭus ἢ hŏmĭcīdĭārĭus, a, um, φόνιος, φονικός.
hŏmĭcīdĭum, ĭi, οὐ. (homo-caedo) ἀνθρωποκτονία, φόνος.
hŏmĭlĭa, ae, θ. ὁμιλία.
hŏmo, ĭnis, ἀ. (ἴσως ἐκ τοῦ humus, οἱονεὶ χαμαιγενής), ἄνθρωπος. homo amicus, ἄνθρωπος φίλος, φίλος ἀνήρ. homo servus ἄνθρωπος δοῦλος. quis hoc hominis est? τίς ποτε οὗτός ἐστιν; inter hominibus esse, ἐν ἀνθρώποις εἶναι, ζῆν. 2) ἄνθρωπος,

Digitized by Google

(ἄνθρωπός τινος) δοῦλος, ἐργάτης. 3) ἄνθρωπος, φίλος οἰκεῖος. vestri homines, οἱ ὑμέτεροι.
hŏmœŏmĕrīa, ae, θ. ὁμοιομέρεια.
hŏmœoprŏphĕron, i, οὐ. ὁμοιοπρόφορον. Λ. μεταγν.
hŏmœoptōton, i, οὐ. τὸ ὁμοιόπτωτον.
hŏmœŏtĕleuton, i, οὐ. τὸ ὁμοιοτέλευτον.
Hŏmŏle, ēs, θ. Ὁμόλη, ὄρος Θεσσαλίας.
*hŏmon, ταὐτὸ τῷ hemo. Πρισκιανός.
hŏmōnȳmĭa, ae, θ. ὁμωνυμία.
hŏmōnȳmus, a, um, ὁμώνυμος.
hŏmŏtŏnus, a, um, ὁμότονος.
†hŏmŏūsĭus, a, um, ὁμοούσιος.
hŏmullŭlus, ὑποκορ. τοῦ ὑποκορ. homullus, κατὰ Πρισκιανόν.
hŏmullus, (ἡ γραφὴ homŭlus οὐκ ἔρρωται.) i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ homo) ἀνθρώπιον, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρωπάριον.
hŏmuncĭo, ĭōnis, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ homo) ἀνθρώπιον, ἀνθρωπάριον, ἀνθρωπίσκος (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ θεῖον).
hŏmuncĭōnītae, ārum, ἀ. πληθ. αἱρετικοί τινες, οἱ τὸν Χριστὸν ἁπλοῦν ἄνθρωπον ἡγοῦντο εἶναι (ἀνθρωποφυσῖται;)
hŏmuncŭlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ homuncio.
hŏnestāmentum, i, οὐ. (honesto) κόσμημα.
hŏnestas, ātis, θ. τιμή, ἀγαθὴ δόξα, ἀξίωμα. 2) κοσμιότης, χρηστότης, καλοκἀγαθία. 3) εὐπρέπεια, κόσμος, κάλλος.
hŏneste, ἐπίρ. κοσμίως, εὐπρεπῶς, εὐσχήμως, εὐσχημόνως.
hŏnestĭtūdo, ĭnis, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ honestas.
hŏnesto, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, κοσμῶ, τιμῶ τινα ἤ τι. aliquem laude. τιμῶ τινα ἐπαίνῳ. 2) καλλύνω, καλλωπίζω τι.
honestum, i, οὐ. ἴδε honestus.
hŏnestus, a, um, (honor) τίμιος, εὐσχήμων, κόσμιος. honestum, i, οὐ. ἡ εὐσχημοσύνη, κοσμιότης. 2) εὐσχήμων, εὐπρεπής. causa honesta, εὐσχήμων πρόφασις, εὐπρεπὴς αἰτία. 3) εὐειδής, καλός, εὐπρεπής. honestum, i, οὐ. τὸ κάλλος. 4) ἔντιμος, ἐπιφανής. 5) καλός, (ἠθικῶς καλός). quod honestum est, id solum bonum est, μόνον ἀγαθὸν τὸ καλόν. honestum, i, οὐ. τὸ καλόν.
hŏnor, ōris, ἀ. τιμή. sum in honore, ἐν τιμῇ εἰμι, ἔντιμός εἰμι, τιμῶμαι. habeo aliquem in honore, ἔχω τινὰ διὰ τιμῆς. honore aliquem afficio, περιάπτω τινὶ τιμήν, τιμῶ τινα. honorem alicui habeo εἴτε tribuo, ἀπονέμω τινὶ τιμήν. Γνώμη παρὰ Κικέρωνι· honos alit artes, τιμὴ τρέφει τέχνας, ὡς καὶ Πλάτων ἔφθη εἰπών· ἀσκεῖται τὸ ἀεὶ τιμώμενον, ἀμελεῖται δὲ τὸ ἀτιμαζόμενον. 2) τιμή, ἀρχή, ἀξίωμα. honorem capio, τυγχάνω τιμῆς, καθίσταμαι εἰς ἀρχήν. honores amplissimi, ἡ ὕπατος ἀρχή, ἡ ὑπατεία. 3) τιμή, δῶρον, ἆθλον, βραβεῖον, γέρας. 4) τιμή, τὸ τιμῆς ἕνεκα γιγνόμενον ἔργον, οἷον· θυσία, ὕμνος, κτίσις, κ.τ.τ. 5) τιμή, κόσμος, κόσμημα. honor formae, τὸ κάλλος. capitis, ὁ στέφανος. 6) Honor, ἀ. θεός τις παρὰ Ῥωμαίοις, τῆς τιμῆς προστάτης.
hŏnōrābĭlis, e, (honoro) τίμιος, ἀξιότιμος, ἔντιμος. 2) τιμὴν φέρων.
hŏnōrābĭlĭter, ἐπίρ. τιμητικῶς.
hŏnōrārĭum, ĭi, οὐ. ἴδε honorarius.
hŏnōrārĭus, a, um, (honor) τιμητικός, τιμῆς ἕνεκα γιγνόμενος. honorarium, ĭi, οὐ. ἡ τιμή, τὸ ἀριστεῖον, βραβεῖον, δῶρον. 2) τοῦ καλουμένου πραίτωρος εἴτε τοῦ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων, οἷον· jus honorarium, ταὐτὸ τῷ edicta praetorum, ἴδε edictum.
hŏnōrāte, ἐπίρ. ἐντίμως.
*hŏnōrātĭo, ĭōnis, θ. τιμή, θεραπεία.
*hŏnōrātor, ōris, ἀ. ὁ τιμῶν, ὁ θεραπεύων.
hŏnōrātus, a, um, ἴδε honoro.
Hŏnōrĭădes, ae, ἀ. υἱὸς Ὀνωρίου.
hŏnōrĭfĭce, ἐπίρ. τιμητικῶς, ἐντίμως.
hŏnōrĭfĭcentĭa, ae, θ. τιμή, εὐπρέπεια.
†hŏnōrĭfĭco, are, (honor-facio) aliquem, τιμῶ τινα.
hŏnōrĭfĭcus, a, um, (honor-facio) τιμητικός, ἔντιμος.
*hŏnōrĭger, ĕra, ĕrum, (honor-gero) ἔντιμος.
Hŏnōrīnus, i, ἀ. deus, ταὐτὸ τῷ Honor, σημ. 6.
hŏnōrĭpĕta, ae, ἀ. (honor-peto) φιλότιμος.
Hŏnōrĭus, ĭi, ἀ. Ὀνώριος.
hŏnōro, avi, atum, are, (honor) aliquem ἢ aliquid, τιμῶ τινα. aliquem donis, τιμῶ, γεραίρω τινὰ δώροις. 2) τιμῶ, κοσμῶ τι.—honoratus, a, um, τιμώμενος, ἔντιμος, τίμιος.—Κύρ. ὀν. Ὀνωρᾶτος.
hŏnōror, atus sum, ari, παρὰ μεταγεν. ἀντὶ honoro.
hŏnōrōsus, a, um, τιμήεις.
hŏnōrus, a, um, τίμιος, ἔντιμος, εὐπρεπής.
hŏnos, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ honor.
hŏnus, hŏnustus, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τῶν onus, onustus. Γέλλιος.
hŏplītes, ae, ἀ. ὁπλίτης.
hŏplŏmăchus, i, ἀ. ὁπλομάχος.
hōra, ae, θ. ὥ ρ α, ἡμέρας ὥρα. horā nonā, τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ. hora fere nonā, περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν. in (una) hora, ἐν μιᾷ ὥρᾳ. in horas, καθ' ἑκάστην ὥραν. in horam vivere, ἐφημέρια φρονεῖν. horae, πληθ. τὸ ὡρολόγιον. 2) γεωγραφικῶς· locus in horam diei quintam spectat, ὁ τόπος πρὸς εὐρόνοτον τέτραπται. 3) ὥρα τοῦ ἔτους,

Digitized by Google

ὥρα. 4) ὥρα, χρόνος. 5) Horae, ārum, θ. πληθ. αἱ Ὧραι.
hōræum, i, οὐ. τὸ ὡραῖον τάριχος.
hōræus, a, um, ὡραῖος, ἐπικαίριος, νεαλής, πρόσφατος, ἴδε καὶ tempestivus καὶ recens. Πλίνιος, Πλαῦτος.
*hōrālis, e, (hora) ὡριαῖος, μιᾶς ὥρας.
hōrārĭum, ĭi, οὐ. ὡρολόγιον.
hōrārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ horalis, ἀμφ. γρ. Σουητώνιος.
Hŏrātĭānus, a, um, τοῦ Ὁρατίου.
Hŏrātĭus, ĭi, ἀ. Ὁράτιος.
horcōnia vitis, θ. εἶδος ἀμπέλου. Πλίνιος.
*horctum, ἐπιθ. οὐ. ἀγαθόν, καλόν. Φῆστος.
horda, ae, θ. ταὐτὸ τῷ forda.
hordĕācĕus, a, um, (hordeum) κρίθινος. hordeaceus panis, ἄρτος κριθώδης.
hordĕārĭus, a, um, κριθοφάγος. 2) σύγχρονος τῇ κριθῇ. 3) κριθιῶν. hordearium aes, τὰ τοῖς ἱππεῦσιν ἐκ τῆς πολιτείας διδόμενα χρήματα εἰς τὴν τοῦ ἵππου διατροφήν.
hordĕius, a, um, κωμ. ἀντὶ τοῦ hordeaceus
hordĕŏlus, i, ἀ. κριθὴ ὀφθαλμοῦ.
hordĕum, i, οὐ. συνήθ. hordea, orum, πληθ. κριθή, κριθαί.
hordĭcālĭa, ĭum, οὐ. πληθ. καὶ hordĭcīdĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ fordicidia.
hōrĭa, ae, ἀ. ὁ λέμβος.
hōrĭŏla, ae, θ. λεμβάδιον.
hŏristĭce, es, θ. (ὁριστική) σύνταξις, μέρος γραμματικῆς Διομήδης. Ἀμφ. γρ.
hŏrĭtur, πρωτότυπον τοῦ hortatur, ἴδε hortor. Ἔννιος.
hŏrizon, ontis, ἀ. ὁ ὁρίζων.
hormĕnus, i, ἀ. ὅρμενος, ἴδε καὶ corruda.
hormēsĭon, ĭi, οὐ. ἄγνωστος λίθος τῶν τιμίων.
hormīnōdes, is, ἀ. ἡ ὁρμινώδης λίθος.
hormīnum, i, οὐ. ὅρμινον (φυτόν).
horno, ἴδε hornus.
hornŏtĭnus, a, um, (hornus) τήτινος, τοῦδε τοῦ ἔτους.
hornus, a, um, (hora) τήτινος, τοῦδε τοῦ ἔτους. horno, (ὑπον. tempore) τῆτες.
hōrŏlŏgĭāris, e, ὡρολόγος. Ἐπιγρ.
hōrŏlŏgĭcus, a, um, ὡρολογικός.
hōrŏlŏgĭum, ĭi, οὐ. ὡρολόγιον.
hōroscŏpicus, a, um, ὡροσκοπικός.
hōroscŏpīum, ii, οὐ. ὡροσκοπεῖον.
hōroscŏpo, are, ὡροσκοπῶ.
hōroscŏpus, a, um, ὡροσκόπος.
hōroscŏpus, i, ἀ. ὡροσκόπος, ὡροσκοπία.
*horrĕa, ae, θ. ταὐτὸ τῷ horreum.
horrĕārĭus, ĭi, ἀ. σιτοβολίου φύλαξ.
horrĕātĭcus, a, um, τῆς ἀποθήκης, τοῦ σιτοβολῶνος.
horrende, ἐπίρ. φρικτῶς.
horrendum, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.
horrendus, a, um, φρικτός, τρομερός.
horrens, ἴδε horreo.
†horrentĭa, ae, θ. (horreo) φρίκη.
horrĕo, ēre, φρίττω. mare horret, ἡ θάλασσα φρίττει. crinis horret, ἡ κόμη φρίττει. phalanx horrens hastis, φάλαγξ δόρασι φρίττουσα. nox horrens, ἡ φρικώδης νύξ. 2) μεταφ. horrere animo εἴτε ἁπλῶς horrere, φρίττειν τὴν ψυχήν, φρίττειν, αναφρίττειν, ὀρρωδεῖν. 3) aliquid, φρίττω, ὀρρωδῶ τι.
*horrĕŏlum, i, οὐ. μικρὸν σιτοβόλιον.
horresco, ŭi, ĕre, ἐναρκτ. τοῦ horreo.
horrĕum, i, οὐ. ἀποθήκη οἴνου, ἐμπορευμάτων, βιβλίων, ἀγαλμάτων κ.τ.τ. κατ' ἐξοχὴν δὲ σίτου ἀποθήκη, σιτοβολών, σιτοβόλιον.
horrĭbĭlis, e, (horreo) φρικτός, φρικώδης.
horrĭbĭlĭter, ἐπίρ. ἐπὶ καλοῦ· θαυμαστῶς.
horrĭcŏmis, e, (horreo-coma) φριξόθριξ. Ἀπουλήιος
horrĭde, ἐπίρ. φρικτῶς, τραχέως.
*horrĭdĭtas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ horror.
horrĭdiuscŭle, ἐπίρ. φρικτῶς πως.
horrĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ τοῦ horridus) φρίττων. 2) τραχύς.
horrĭdus, a, um, (horreo) φρικτός, φρικαλέος, φρικώδης, φρικοποιός. 2) φρίττων, φρικάζων. 3) φρικώδης, τραχύς, αὐχμηρός. cæsaries horrida, φριξή, αὐχμηρὰ κόμη. arbor spinis horrida, δένδρον ἀκάνθαις φρίττον. 4) μεταφ. τραχύς, ἄκομψος, ἄγριος.
horrĭfer, ĕra, ĕrum, (horror-fero) φρικοποιός, φρικαλέος. 2) φρικώδης, φρικτός. Λ. ποιητ.
horrĭfĭcābĭlis, e, ἀμφ. γρ. ἤ
*horrĭfĭcālis, e, ταὐτὸ τῷ horrificus.
horrĭfĭce, ἐπίρ. φρικτῶς.
horrĭfĭco, avi, are, (horror-facio) φρίκην ἐμποιῶ. 2) mare, φρίκην τῆς θαλάσσης ἐγείρω. 3) aliquid, φρικτὸν παρέχω τι.
horrĭfĭcus, a, um, (horror-facio) φρικοποιός, φρικτός, φρικαλέος, φρικώδης. 2) φριξός, φρίττων.
horrĭpĭlātio, ĭōnis, θ. (horripilo) ὀρθοτριχία.
horrĭpĭlo, are, καὶ horrĭpĭlor, ari, (horreo-pilus) ὀρθοτριχῶ.
horrĭsŏnus, a, um, (horreo-sonus) βαρυηχής, βαρύβρομος. Λ. ποιητ.
horror, ōris, ἀ. φρίκη. frigidus horror, τὸ ῥῖγος. μεταφ. ἡ φρίκη, ὁ τρόμος, ἡ ὀρρωδία. 2) τραχύτης.
horsum, ἐπίρ. (hoc-versum) δεῦρο, ἐνθάδε.
Hortălus, i, ἀ. Ὄρταλος.
hortāmen, ĭnis, οὐ. παρόρμημα, παρόρμη-

Digitized by Google

σις, παρακέλευσις. (ποιητ. ὄτρυνσις, ὀτρυντύς).
hortāmentum, i, οὐ. παρόρμημα, κέντρον.
Hortānum, i, οὐ. καὶ Horta, ae, θ. Ὀρτανόν, πόλις Τυρρηνίας, τανῦν Orta.
hortātĭo, ĭōnis, θ. παρόρμησις, προτροπή, παρακελευσμός.
hortātīvus, a, um, παρορμητικός, προτρεπτικός, παρακελευστικός.
hortātor, ōris, ἀ. παραινέτης, παρακελευστής.
hortātrix, īcis, θ. ἡ προτρεπτική, παρακελευστική.
hortātus, ūs, ἀ. παρόρμησις, προτροπή, παρακελευσμός.
Hortensĭānus, a, um, τοῦ Ὀρτησίου.
hortensis, e, (hortus) κηπαῖος.
hortensĭus, a, um, (hortus) ταὐτὸ τῷ hortensis. 2) hortensĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. τὰ προϊόντα κήπου τινός, λάχανα, ὄσπρια, χλόη.
Hortensĭus, a, um, Ὀρτήσιος. Hortensius, ĭi, ἀ. ὁ Ὀρτήσιος.
*hortĭcŏla, ae, ἀ. (hortus colo) κηπουρός. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
*hortĭllĭo, ĭōnis, ἀ. κηποφύλαξ. Γλῶσ. Ἰσιδώρου.
Hortĭnus, a, um, (Hortanum) τοῦ Ὀρτανοῦ, ἐξ Ὀρτανοῦ.
*horto, are, ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ. Πλαῦτος, Σαλλούστιος, Πρισκιανός. hortor, ari, παθητ. παρορμῶμαι. Οὐάρρων, Τάκιτος, Πρισκιανός.
hortor, atus sum, ari, (ἀντὶ horitor, ἐκ τοῦ orior, συγγεν. τοῦ ὄρνυμι). aliquem ad, in aliquid, de aliqua re, προτρέπω, παρορμῶ, παρακαλῶ τινα ἐπί τι, εἴς τι. hortor te, ut legas ἢ legere, παρορμῶ σε, παρακελεύομαί σοι ἀναγιγνώσκειν. hortatur, ne animo deficiant, παρακελεύεται, παραινεῖ μὴ ἀθυμεῖν. pauca hortatus milites, ὀλίγα τοῖς στρατιώταις παρακελευσάμενος. hortor equos, παρορμῶ, ὀτρύνω τοὺς ἵππους. 2) aliquid, προτρέπω, παρορμῶ ἐπί τι, εἴς τι. pacem, εἰς τὴν εἰρήνην. 3) παθητ. hoste hortato, παρακληθέντος, παρορμηθέντος τοῦ πολεμίου.
hortŭālis, e, (hortus) κηπαῖος.
hortŭlānus, a, um, (hortus) κηπαῖος, κηπουρικός. hortulanus, i, ἀ. ὁ κηπουρός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
hortŭlus, i, ἀ. κηπίδιον.
hortus, i, ἀ. (χόρτος) κῆπος. horti, οἱ κῆποι. 2) ὄρχος ἀμπέλων. 3) πρασιὰ λαχάνων. 4) λάχανα.
horunc (ἀντὶ τοῦ horumce), γεν. πληθ. ἀ. τοῦ hicce.
Hōrus, i, ἀ. Ὦρος.
hōsanna, ἄκλ. ὡσαννά, (λέξις Ἑβραϊκή), δόξα, σῶσον δή.
hospes, ĭtis, ἀ. καὶ θ. (συγγενὲς τοῦ hostis) ὁ ξένος, ἡ ξένη (καὶ τὸν ξενίζοντα εἴτε ξενοδόχον καὶ τὸν ξενιζόμενον δηλοῖ). 2) ξένος, ἔπηλυς, ἐπιδημῶν. μεταφ. rei εἴτε in re, ξένως ἔχων τινός, ἄπειρός τινος. 3) ἐπιθετικῶς· φιλόξενος, ξένιος.
hospĭta, ae, θ. ἴδε hospitus.
*hospĭtăcŭlum, i, οὐ. ξενοδοχεῖον.
hospĭtālis, e, (hospes) ξένιος. Jupiter, ὁ ξένιος Ζεύς. caedes, ἡ ξενοκτονία. coena, τὰ ξένια, ἡ ξενία, ξένισις. hospitale cubiculum εἴτε ἁπλῶς hospitale, ὁ ξενών, τὸ ξενοδοχεῖον. 2) ξένιος, φιλόξενος. 3) hospitalis, is, ἀ. ξενοδόχος.
hospĭtālĭtas, ātis, θ. φιλοξενία. 2) ξενιτεία.
hospĭtālĭter, ἐπίρ. φιλοξένως.
*hospĭtātor, ōris, ἀ. ὁ καταλύων ξένος.
hospĭtātūra, ae, θ. ξενοδοχία.
hospĭtĭcīda, ae, ἀ. (hospes caedo) ξενοκτόνος. Λ. Γλωσσ.
hospĭtĭŏlum, i, οὐ. μικρὸν κατάλυμα.
hospĭtĭum, ĭi, οὐ. (hospes) ξενία. mihi hospitium est cum aliquo, ξενία ἐστί μοι πρός τινα, ξένος τινός εἰμι. hospitium facere εἴτε jungere cum aliquo, ξενίαν ποιεῖσθαι πρός τινα, ξενοῦσθαί τινι. hospitium publicum, ἡ προξενία. 2) ξένισις. aliquem hospitio accipio, ξενίᾳ, ἐπὶ ξενίᾳ δέχομαι, ξενίζω τινά. 3) ξενοδοχεῖον, ξενών, κατάλυμα. 4) κοίτη, φωλεὰ ζώων.
*hospĭtīvus, a, um, τοῦ ξένου.
hospĭtor, ari, ξενοῦμαι, καταλύω, διατρίβω.
hospĭtus, a, um, (hospes) ξένος. hospita, ae, θ. ἡ ξένη, (καὶ ἡ ξενίζουσα καὶ ἡ ξενιζομένη).
hostĭa, ae, θ. ἱερεῖον, σφάγιον. mactare hostiam, σφαγιάζεσθαι. 2) ἄστρον τι, μέρος τοῦ Κενταύρου.
hostĭātus, a, um, ἔχων ἱερεῖον εἴτε σφάγιον.
*hostĭcăpax, ācis, (hostis capio) ὁ αἰχμαλωτίζων, αἰχμαλωτιστής. Ψῆστος.
*hostĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ hostis) ἀσθενὴς πολέμιος.
hostĭcus, a, um, πολέμιος, τοῦ πολεμίου. 2) hosticum, i, οὐ. πολεμία χώρα, ἡ πολεμία.
*hostĭfer, ĕra, ĕrum, (hostis-fero) πολέμιος. Ἀμφ. γρ.
*hostĭfĭce, ἐπίρ. πολεμίως, ἐχθρικῶς.
hostĭfĭcus, a, um, (hostis-facio) πολέμιος.
hostīlis, e, (hostis) πολέμιος. terra, ἡ πολεμία χώρα. navis, ἡ πολεμία ναῦς. hostilis animi in rempublicam homo, ἄνθρωπος πολεμίως εἴτε πολεμικῶς ἔχων πρὸς τὴν πολιτείαν. hostilia, ium, οὐ. πληθ. τὰ πολέμια, αἱ ἀδικίαι.

Digitized by Google

hostīlĭtas, ātis, θ. ἔχθρα, δυσμένεια.
hostīlĭter, ἐπίρ. πολεμίως, πολεμικῶς.
Hostīlĭus, ĭi, ἀ. Ὀστίλιος, Ὀστίλλιος.
hostīmentum, i, οὐ. (hostio) ἀμοιβή, ἀνταμοιβή. Λ. ἀρχαϊκή.
hostĭo, ire, πλήττω, βλάπτω.
hostĭo, ire, aliquid, ἐξισῶ, ἀντιστηκῶ τι.
hostis, is, ἀ. καὶ θ. alicujus καὶ alicui, πολέμιός τινι. nunquam inimici ei, sed hostes erant, οὐδέποτε ἐχθροὶ ἐκείνῳ, ἀλλὰ πολέμιοι ἦσαν. 2) πολέμιος, δυσμενής τινι, ἐχθρός τινι, ἐχθρός τινος. 3) ἀρχαϊκῶς· ὁ ξένος. Ἴδε Κικέρ. de off. 1, 12.
hostĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ ostium.
hostōrĭum, ĭi, οὐ. (ὑπον. lignum) (hostio) ἀπομάκτρα, ὁμαλίστρα.
hostus, i, ἀ. (haurio) μέτρον τι ἐλαίου.
hu! ἐπιφών. ἆ! Πλαῦτος.
hūber, ταὐτὸ τῷ uber.
hūc, ἐπίρ. (ἐκ τοῦ hic) δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα, εἰς (ἐπὶ) τοῦτον τὸν τόπον. huc et illuc εἴτε huc illuc, δεῦρο κακεῖσε. 2) πρὸς τοῦτο, εἰς τοῦτο. huc aptum est, πρὸς (εἰς) τοῦτο ἐπιτήδειόν ἐστιν. adde huc ἢ huc accedit, πρὸς τούτοις. huc confidentiae venit, εἰς τοῦτο (εἰς τοσοῦτο) θάρρους ἦλθε.
huccĭne? ἐπίρ. (huc) εἰς τοῦτο; εἰς τοσοῦτο;
hūcusque, ἐπίρ. (huc-usque) μέχρις ἐνταῦθα, εἰς τοῦτο.
hui! ἐπιφών. ἆ! ὦ! βαβαί!
hūjuscĕmŏdi, (hicce-modus) τοιουτότροπος, τοιοῦτος.
hūjusmŏdi, (hic-modus) τοιουτότροπος, τοιοῦτος, τοιοῦτός τις. hujusmodi casus, τοιαύτη συμφορά. multa hujusmodi, πολλὰ τοιαῦτα.
hulcus, ταὐτὸ τῷ ulcus.
hūmāne, ἐπίρ. ἀνθρωπίνως, ἀνθρωπικῶς. 2) φιλανθρώπως.
hūmānĭtas, ātis, θ. τὸ ἀνθρώπινον, ἡ ἀνθρωπότης. corporis, τὸ ἀνθρωπόμορφον. 2) φιλανθρωπία, τὸ φιλάνθρωπον. 3) διάπλασις καὶ κόσμησις ψυχῆς, παιδεία, μουσική, εὐμουσία. 4) τὸ ἀνθρώπινον γένος, τὸ ἀνθρώπινον.
hūmānĭter, ἐπίρ. ἀνθρωπίνως, ἀνθρωπείως, ἀνθρωπικῶς. 2) φιλανθρώπως.
hūmānĭtus, ἐπίρ. ἀνθρωπίνως, ἀνθρωπείως, ἀνθρωπικῶς. 2) si quid mihi humanitus accidisset, εἴ τι ἀνθρώπινον ἔπασχον, εἴ τι ἔπασχον, εἰ ἀπέθανον.
hūmānus, a, um, (homo) ἀνθρώπειος. lac humanum, ἀνθρώπειον γάλα, γάλα γυναικός. humani cibi, ἡ ἀνθρωποφαγία. humana hostia, τὸ ἀνθρώπειον σφάγιον, ἡ ἀνθρωποθυσία. 2) ἀνθρώπινος, ἀνθρωπικός. genus humanum, τὸ ἀνθρώπινον γένος. humanus casus, ἡ ἀνθρωπίνη συμφορά. humanum est, ἀνθρώπινόν ἐστι. — humanus, i, ἀ. ὁ ἀνθρώπινος, ὁ ἄνθρωπος. humani, πληθ. οἱ ἀνθρώπινοι, οἱ ἄνθρωποι. 3) φιλάνθρωπος, φιλόφρων, ἐπιεικής. 4) πεπαιδευμένος, εὔμουσος.
hŭmātĭo, ĭōnis, θ. (humo) ταφή. Λ. σπ.
*hŭmātor, ōris, ἀ. (humo) ταφεύς.
hŭmātus, a, um, ἴδε humo.
*hūmectātĭo, ĭōnis, θ. ὑγρασία, ὕγρανσις.
hūmecto, avi, atum, are, (humectus) aliquid, ὑγραίνω, βρέχω τι. agros, ἀρδεύω τοὺς ἀγρούς. 2) δακρύω.
hūmectus, a, um, (humeo) ὑγράζων, ὑγρός, ἔνυγρος.
hūmĕfăcĭo, ĕre, aliquid, (humeo facio) ὑγραίνω τι.
hūmĕfactus, a, um, (humidus-facio) βεβρεγμένος.
hūmĕo, ēre, ὑγράζω, βέβρεγμαι, ὑγρός εἰμι. hūmens, ὑγρός, ἔνυγρος.
hŭmĕrāle, is, οὐ. (humerus) περιθωρακίδιον.
hŭmĕrŭlus, i, ἀ. ὤμιον.
hŭmĕrus, i, ἀ. ὦ μ ο ς. humeris porto aliquid, ἐπὶ τῶν ὤμων φέρω τι. Σημ. ἔσθ' ὅτε καὶ τὸν βραχίονα δηλοῖ. 2) ὦμος, βραχίων ζώων. 3) ῥάχις ὄρους. 4) τῶν δένδρων καὶ ἀμπέλων τὸ μέρος τοῦ στελέχους, ἐξ οὗ ἀνατείνονται οἱ κλάδοι.
hūmesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ humec) ὑγραίνομαι, βρέχομαι, ὑγρὸς γίγνομαι.
hŭmi, ἴδε humus.
*hūmĭde, ἐπίρ ὑγρῶς.
hūmĭdo, are, aliquid, ὑγραίνω τι.
hūmĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ humidus) ὀλίγον ὑγρός.
hūmĭdus, a, um, ὑγρός, ἔνυγρος. humidum, i, οὐ. ὁ ὑγρὸς τόπος.
*hūmĭfer, ĕra, ĕrum, (humor-fero) ὑγροφόρος, ὑγροποιός.
*hūmĭfĭco, are, (humidus-facio) ὑγραίνω, βρέχω.
hūmĭfĭcus, a, um, (humor-facio) ὑγροποιός.
hūmĭgo, avi, atum, are, aliquid, ὑγραίνω, βρέχω τι. Ἀμφ. γρ.
†hŭmĭlĭātĭo, ĭōnis, θ. (humilio) ταπείνωσις.
†hŭmĭlĭfĭco, are, (humilis-facio) ταπεινῶ.
†hŭmĭlĭo, avi, atum, are, aliquem, ταπεινῶ τινα.
hŭmĭlis, e, (humus) χ α μ η λ ό ς, χθαμαλός, ταπεινός. homo humili corpore, ἄνθρωπος βραχὺς τὸ σῶμα. 2) ταπεινός, ταπεινόφρων, (λέγεται ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ). 3) ταπεινός, ἀγενής. 4) ταπεινός, φαῦλος, εὐτελής.

Digitized by Google

hŭmĭlĭtas, ātis, θ. (humilis) χθαμαλότης, βραχύτης. 2) ταπεινότης. generis, γένους ταπεινότης, ἀγένεια. 3) ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη (ἐπὶ καλοῦ τε καὶ κακοῦ). 4) ταπεινότης, εὐτέλεια, φαυλότης.
hŭmĭlĭter, ἐπίρ. ταπεινῶς, χθαμαλῶς, χαμηλῶς. 2) ταπεινῶς, ταπεινοφρόνως. humiliter sentire, ταπεινοφρονεῖν.
*hŭmĭne ἀντὶ homine. Πρισκιανός. ἴδε homo
hŭmo, avi, atum, are, (humus) aliquem, χώννυμί τινα τάφῳ, θάπτω τινά. 2) aliquid, χώννυμί τι.
hūmor, ōris, ἀ. (humeo, χυμός) νοτίς, τὸ ὑγρόν, τὰ ὑγρά. ποιητ. τὸ ὕδωρ, ἡ θάλασσα, ὁ οἶνος, τὰ δάκρυα κ τ.τ.
hūmōrōsus, a, um, (humor) κάθυγρος, ὑγρός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
hŭmus, i, θ. (ἐκ τοῦ χαμαί) χθών, γῆ. 2) ποιητ. ἡ γῆ, χώρα. 3) χθών, ᾅδης. ἐπίρ. humi, χαμαί, ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. humi sedeo, χαμαὶ κάθημαι. 2) χαμαί, χαμᾶζε. jacio aliquid, χαμαὶ ῥίπτω τι. 3) humo, (ἀρχ. humu) χαμάθεν, χαμόθεν.
Hunni, ōrum, ἀ. πληθ. Οὖνναι, Σκυθικὸν ἔθνος.
hўăcinthaeus, a, um, ὑακίνθιος.
Hўăcinthĭa, ĭōrum, ού. πληθ. Ὑακίνθια, ἑορτὴ παρὰ Λακεδαιμονίοις.
hўăcinthĭnus, a, um, ὑακίνθινος.
hўăcinthizon, ntis, ἀ. ὑακινθίζων.
hўăcinthus εἴτε -os, i, ἀ. ὑάκινθος, (φυτὸν καὶ λίθος).
Hўăcinthus, i, ἀ. Ὑάκινθος.
Hўădes, um, θ πληθ. ἴδε Hyas.
hўaena, ae, θ. ὕαινα. 2) ἄγνωστος ἰχθύς. Πλίνιος.
hўaenĭa, ae, θ. λίθος τις τῶν τιμίων.
hўaenĭus, a, um, τῆς ὑαίνης.
hўălĭnus, a, um, ὑάλινος, ὑάλεος. 2) ὑαλόχρους.
hўălŏīdes, is, ού. ὑαλοειδὲς εἴτε ὑαλῶδες ὑγρὸν (τοῦ ὀφθαλμοῦ). 'Αμφ. γρ. Κέλσος.
hўălus, i, ἀ. ὕαλος. 2) ὑαλοῦν χρῶμα.
Hўantes, um, ἀ. πληθ. Ὕαντες. Hyantēus εἴτε Hyantĭus, a, um, Ὑάντιος, Βοιωτικός.
Hўărōtis, ĭdis, ἀ. Ὑάρωτις, ποταμὸς Ἰνδίας, ἴσως ὁ αὐτὸς τῷ παρ' Ἀρριανῷ Ὑδραώτῃ.
Hўas, antis εἴτε ae, ἀ. Ὕας.
Hўas, ădis, θ. Ὑάς. Hyădes, um, θ. πληθ. αἱ Ὑάδες.
Hўbernus, κ.τ.λ. ἴδε Hibernus, κ.τ.λ.
Hўbla, ae, καὶ Hyble, ēs, θ. Ὕβλα, ὄνομα τριῶν τῆς Σικελίας πόλεων. 2) τὸ παρὰ τὴν Μικρὰν Ὕβλαν ὄρος. Hyblaeus, a, um, Ὑβλαῖος. Hyblaea mella, τὸ Ὑβλαῖον μέλι.
Hўblenses, ĭum, ἀ. πληθ. Ὑβλαῖοι.
hўbrĭda, ταὐτὸ τῷ hibrida.
hybrĭdĭcus, a, um, ἐπιθ. τοῦ hybrida, ἑτεροφυής, νοθογέννητος.
Hўdaspes, is, ἀ. Ὑδάσπης, ποταμὸς τῆς Ἰνδίας.
hўdătis, ĭdis, θ. ὑδατὶς (λίθος τῶν τιμίων).
hydra, ae, θ. ὕδρα. Lernaea Hydra, ἡ Λερναία Ὕδρα.
hydraeus, a, um, τῆς Λερναίας Ὕδρας. 2) μεταφ. ἀνεξάντλητος. hydraeum germen, ἀνεξάντλητος γόνος, ἀνεξάντλητον σπέρμα.
hydrăgōgĭa, ae, θ. ὑδραγωγία.
hydrăgōgŏs, i, θ. (ὑδραγωγός), ταὐτὸ τῷ chamaedaphne Ἀπουλήϊος.
hydrăgōgus, a, um, (εἴτε -os, -on) ὑδραγωγός.
hydrălĕtes, ae, ἀ. ὑδραλέτης. 'Αμφ. γρ.
Hydrăōtes, ae, ἀ. Ὑδραώτης, ποταμὸς Ἰνδίας.
hydrargўrus, i, ἀ. ὑδράργυρος.
hydraula εἴτε hydraules, ae, ἀ. ὑδραύλης. 2) ἡ ὕδραυλις.
hydraulĭcus, a, um, ὑδραυλικός.
hydraulus, i, ἀ. ὁ ὕδραυλος, ἡ ὕδραυλις.
hydrēum, i, ού. ὑδρεῖον, ὕδρευμα.
hydreuma, ătis, ού. ὕδρευμα, ὑδρεῖον.
hydrĭa, ae, θ. ὑδρία.
hydrīnus, a, um, (hydra) τῆς ὕδρας.
hydrĭus, ĭi, ἀ. puer, ὁ ὑδροχόος, (ἄστρον).
hydrŏcēle, ēs, θ. ὑδροκήλη.
hydrŏcēlĭcus, a, um, ὑδροκηλικός.
hydrŏchŏus, i, ἀ. ὑδροχόος, (ἄστρον).
hydrŏgărātus, a, um, ἐξ ὑδρογάρου κατεσκευασμένος.
hydrŏgărum, i, ού. ὑδρόγαρον.
hydrŏgĕron, ontis, ἀ. (ὑδρογέρων) ἄγνωστος βοτάνη.
hydrŏgŏnos, i, θ. εἶδος νυμφαίας. Ἀπουλήϊος.
hydrŏlăpăthum, i, ού. ὑδρολάπαθον.
hydrŏmantīa, ae, θ. (ὑδρομαντεία).
hydrŏmantĭus, ĭi, καὶ hўdrŏmantis, ἀ. ὑδρόμαντις. Ἰσίδωρος.
hydrŏmĕli, ĭtis, ού. ὑδρόμελι.
hydrŏmўla, ae, θ. ὑδρόμυλος, ὑδρομύλη.
hydrŏphŏbĭa, ae, θ. ὑδροφοβία.
hydrŏphŏbĭcus, a, um, ὑδροφοβικός.
hydrŏphŏbus, a, um, ὑδρόφοβος.
hydrŏphўlax, ăcis, ἀ. ὑδροφύλαξ.
hydrōpĭcus, a, um, ὑδρωπικός.
hydrōpĭsis, is, θ. (ὑδρώπισις).
hydrōpismus, i, ἀ. καὶ
hydrops, ōpis, ἀ. ὕδρωψ.
hydrŏsĕlīnum, i, ού. ὑδροσέλινον.
hydrus εἴτε -os, i, ἀ. ὕδρος, ὕδρα. ποιητ. ὁ ὄφις. 2) ὁ Ὄφις, (ἄστρον).
Hydrus, untis, θ. καὶ Hydruntum, i, ού. ὁ

'Υδροῦς, πόλις Καλαβρίας, τανῦν Otranto. Hydrus, ἀ. τὸ παρὰ τὸν 'Υδροῦντα ὄρος.
hȳĕms, hȳĕmālis, κ.τ.λ. ἴδε hiems, κ.τ.λ.
Hȳgēa εἴτε Hȳgīa, ae, θ. 'Υγείη, 'Υγίεια.
hygra, ae, θ. (ὑγρὰ) εἶδος κολλυρίου.
hygremplastrum, i, οὐ. τὸ ὑγρὸν ἔμπλαστρον (ὑγρέμπλαστρον).
hygrŏphŏbĭa, ae, θ. ὑγροφοβία.
Hȳlaeus, i, ἀ. 'Υλαῖος. Hylaeus, a, um, τοῦ 'Υλαίου.
Hȳlas, ae, ἀ. "Υλας, (φίλος τοῦ 'Ηρακλέους καὶ ποταμὸς Βιθυνίας).
Hȳle, ēs, θ. "Υλη εἴτε "Υλαι, πόλις Βοιωτίας.
*hȳle, es, θ. ὕλη, θέμα (βιβλίου, συγγραφῆς, κ.τ.τ.)
Hyllus, i, ἀ. "Υλλος, (υἱὸς τοῦ 'Ηρακλέους καὶ ποταμὸς 'Ιωνίας).
Hȳmen, ĕnis, ἀ. 'Υμὴν εἴτε 'Υμέναιος, θεὸς τῶν γάμων. 2) 'Υμὴν εἴτε 'Υμέναιος, ἐπιθαλάμιον ᾆσμα, γαμήλιον μέλος.
Hȳmĕnaeus εἴτε -os, i, ταὐτὸ τῷ Hymen.
Hȳmĕnæus ἢ Hȳmĕnēus καὶ Hȳmĕnēĭus, a, um, 'Υμενήιος, τοῦ 'Υμένος.
Hȳmettum εἴτε -os, i, ἀ. 'Υμηττός, ὄρος 'Αττικῆς, τανῦν Τρελλός. Hȳmettius, a, um, 'Υμήττιος.
†hymnĭfer, ĕra, ĕrum, (hymnus-fero) ὑμνοποιός, ὑμνῳδός.
†hymnĭo, ire, ὑμνῶ.
hymnĭsŏnus, a, um, ὑμνῳδός.
hymnōdĭcus, a, um, ὑμνῳδικός.
hymnŏlŏgus, a, um, (ὑμνολόγος) ταὐτὸ τῷ hymnodicus.
hymnus, i, ἀ. ὕμνος.
hyophthalmos, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ bubonium, 'Απουλήιος.
hȳoscȳămĭnus, a, um, ὑοσκυάμινος.
hȳoscȳămus, i, ἀ. καὶ hyoscyamum, i, οὐ. ὑοσκύαμος.
hȳŏsĕris, is, θ. (ὑόσερις) βοτάνη, κατὰ Σπρέγγελον ἢ τοῦ Λιναίου Centaurea nigra.
Hȳpæpa, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ "Υπαιπα, πόλις Λυδίας. Hyppæēnus, a, um, 'Υπαιπηνός.
hȳpæthrus, a um, (καὶ -os, -on) ὕπαιθρος
hȳpallăge, ēs, θ. ὑπαλλαγή.
Hȳpănis, is, ἀ. "Υπανις, ὁ καὶ 'Αντικείτης, ποταμὸς τῆς 'Ασιατικῆς Σαρματίας· τανῦν Cuban. "Εστι δὲ καὶ ἕτερος "Υπανις ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Σαρματίᾳ, ἴσως ὁ τανῦν Bog.
Hypăsis, is, ἀ. "Υπασις (εἴτε "Υπανις?), ποταμὸς 'Ινδίας.
Hȳpăta, ae, θ. τὰ "Υπατα, ἡ 'Υπάτη, πόλις Θεσσαλίας. Hypataeus, i, ἀ. 'Υπαταῖος.
hȳpăte, ēs, θ. ἡ ὑπάτη (χορδή).
hȳpătŏīdes, is, ὑπατοειδής, βαρὺς (ἦχος).
hȳpēcŏon, i, οὐ. τὸ ὑπήκοον (βοτάνη).
hȳpēlăte, ēs, θ. (ὑπελάτη) 'Αλεξανδρινὴ δάφνη.
hȳpēnĕmĭus, a, um, ὑπηνέμιος.
hȳperbăton, i, οὐ. τὸ ὑπέρβατον.
hȳperbŏlæi, γεν. hyperbolæōn, ἀ. πληθ. ὑπερβολαῖοι.
hȳperbŏle, ēs, εἴτε -a, ae, θ. ὑπερβολή.
hȳperbŏlĭce, ἐπίρ. ὑπερβολικῶς.
hȳperbŏlĭcus, a, um, ὑπερβολικός.
†hȳperbŏrēānus, a, um, καὶ
hȳperbŏrēus, a, um, ὑπερβόρεος, ὑπερβόρειος. Hyperborei, ἀ. πληθ. 'Υπερβόρεοι, 'Υπερβόρειοι.
hȳpercătălectĭcus εἴτε hypercătălectus, a um, ὑπερκαταληκτικός, ὑπερκατάληκτος.
hȳpĕrĭcon, i, οὐ. ὑπέρικον εἴτε ὑπέρεικον, βοτ.
Hȳpĕrīdes, is, ἀ. 'Υπερείδης.
Hȳpĕrīon, ŏnis, ἀ. 'Υπερίων.
Hȳpĕrīŏnis, ĭdis, θ. 'Υπεριονίς.
Hȳpĕrīŏnĭus, a, um, 'Υπεριόνιος.
hȳperlȳdĭus modus, ἀ. ὑπερλύδιος ἦχος (ὅρος μουσικός). 'Ισίδωρος.
hȳpermĕter εἴτε trus, a, um, ὑπέρμετρος.
Hȳpermnestra, ae, καὶ Hypermnestre, ēs, θ. 'Υπερμνήστρα.
hȳpĕrŏcha, ae, θ. ὑπεροχή.
hȳperthȳris, ĭdis, θ. καὶ hyperthȳrum, i, εἴτε hȳperthȳrĭum, ĭi, οὐ. ὑπερθυρίς, ὑπέρθυρον, ὑπερθύριον.
hyphe, es, θ. ὑφή, (σχ. ῥητορικόν).
hȳphĕar, ătos, οὐ. τὸ ὕφεαρ.
hȳphen, τὸ ὑφέν, εἴτε ὑφ' ἕν.
hypnăle, ēs, θ. (ἡ ὑπναλέα), εἶδος ὄφεως.
hypnōtĭce, es, θ. ὑπνωτική, (εἶδος φυτοῦ ναρκωτικοῦ).
hypnōtĭcus, a, um, ὑπνωτικός, ναρκωτικός.
hȳpŏbăsis, is, θ. ὑπόβασις (ὅρος ἀρχιτεκτονικός).
hȳpŏbŏlĭmæus, a, um, ὑποβολιμαῖος.
hȳpŏbŏlos, on, ὑπόβολος.
hȳpŏbrȳchĭum, ĭi, οὐ. ὑποβρύχιον.
hȳpŏcausis, is, θ. ὑπόκαυσις.
hȳpŏcaustum εἴτε -on, i, οὐ. τὸ ὑπόκαυστον.
hȳpŏchœris, ĭdis, ὑποχοιρίς, (ἄγνωστον φυτόν).
hȳpŏchondrĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. τὰ ὑποχόνδρια.
hȳpŏchȳma, ătis, οὐ. ὑπόχυμα (νόσος ὀφθαλμοῦ).
hȳpŏchȳsis, is, θ. ὑπόχυσις.
hȳpŏcist(h)is, ĭdis, θ. ὑποκιστὶς εἴτε ὑπόκιστις (φ).
hȳpŏcŏrĭăsis, is, θ. νόσος τις τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Digitized by Google

hȳpŏcŏrisma, ătis, οὐ. ὑποκόρισμα.
hȳpŏcrĭsis, θ ὑπόκρισις.
hȳpŏcrĭta εἴτε -es, ae, ἀ. ὑποκριτής.
†hȳpŏdĭăcŏnus, i, ἀ. ὑποδιάκονος.
hȳpŏdĭdascălus, i, ἀ. ὑποδιδάσκαλος.
hȳpŏdōrĭus modus, ἀ. ὑποδώριος ἦχος (ὅρος μουσικός).
hȳpŏdrŏmus, i, ἀ. ὑπόδρομος (εἶδος στοᾶς).
hȳpŏgēson, i, οὐ. ἡ ὑπόγεισος, τὸ μεῖζον ἀείζωον (βοτ.)
hȳpŏgēum, i, οὐ. ὑπόγειον, ὑπόγαιον.
hȳpŏglossa, ae, θ. ὑπόγλωσσον (βοτάνη).
hȳpŏglottĭon, ĭi, οὐ. Ἀλεξανδρινὴ δάφνη.
hȳpŏgrăphum, i, οὐ. ἀντίγραφον, διπλοῦν ἀντίτυπον.
hȳpŏlȳsos, i, θ. Ἀρτεμισία (βοτάνη).
hȳpŏmēlis, ĭdis, θ. εἶδος μήλου.
hȳpomnēma, ătis, οὐ. ὑπόμνημα.
hȳpomnēmătŏgrăphus, i, ἀ. ὑπομνηματογράφος.
hȳpŏmochlĭon, ĭi, οὐ. ὑπομόχλιον.
hȳpŏphŏra, ae, θ. ὑποφορά, (σχ. ῥητορικόν).
hȳpōpĭum, ĭi, οὐ. ὑπώπιον.
hȳpŏstăsis, is, θ. ὑπόστασις.
hȳpŏthēca, ae, θ. ὑποθήκη.
hȳpŏthēcărĭus, a, um, ὑποθηκάριος.
hȳpŏthĕsis, is, θ. ὑπόθεσις, (σχ. ῥητορικόν). Ἀμφ. γρ.
hȳpŏthētĭcus, a, um, ὑποθετικός.
hȳpŏthȳrum, i, οὐ. ὑπόθυρον.
hȳpŏtrăchēlĭum, ĭi, οὐ. ὑποτραχήλιον.
hȳpŏtrimma, ătis, οὐ. ὑπότριμμα.
hȳpŏtȳpōsis, is, θ. ὑποτύπωσις.
hȳpozeuxis, is, θ. ὑπόζευξις. Σχ. ῥητ.
Hypsĭpȳle, ēs, θ. Ὑψιπύλη.
hypsōma, ătis, οὐ. ὕψωμα.
Hyrcānĭa, ae, θ. Ὑρκανία. Hyrcānus καὶ Hyrcanĭus, a, um, Ὑρκάνιος. Hyrcāni, ōrum, ἀ. πληθ. Ὑρκάνιοι.
Hȳrĭe, ēs, θ. Ὑρία, πόλις Βοιωτίας.
Hȳrĭeus, ĕi καὶ ĕos, ἀ. Ὑριεύς.
Hyrtăcĭdes, ae, ἀ. Ὑρτακίδης.
hysgĭnum, i, οὐ. ὕσγινον.
hyssōpītes, ae, ἀ. ὑσσωπίτης οἶνος.
hyssōpus, i, θ. καὶ hyssōpum, i, οὐ ἡ ὕσσωπος.
Hystaspes, is, ἀ. Ὑστάσπης.
hystĕrĭcus, a, um, ὑστερικός.
hystĕrŏlŏgĭa, ae, θ. ὑστερολογία.
hystĕronprŏtĕron, οὐ. ταὐτὸ τῷ hysterologia. Ἀμφ. γρ. Σερούϊος, Ἰσίδωρος.
hystrĭcōsus, a, um, (hystrix) ἀκανθώδης.
hystrĭcŭlus, a, um, (hystrix) δασύθριξ.
hystrix, ĭcis, θ. ὕστριξ, (ζ).

I

I. συντόμως δηλοῖ· unus, a, um, εἴτε primus, a, um, ἔτι δὲ in, infra, ipse, Isis, κ.τ.λ. I. D. Q.=iidemque I. H. F. C.= ipsius heres faciundum curavit. I. M.= immunis. I. M. P.=imperium, imperator. i. d.=id est. ibid. ib.=ibidem. id.=idem. I. D.=inferis deis, κ.τ.λ.
i, ϐ'. πρόσωπον προστακτικῆς τοῦ ῥήμ. eo.
Ia, οὐ. πληθ. τοῦ Ion, ὅπερ ἴδε.
Iacchus, i, ἀ. Ἴακχος, ἐπίκλησις τοῦ Διονύσου.
Ĭālȳsus καὶ -os, i, θ. Ἰαλυσός, πόλις τῆς Ῥόδου. 2) ἀ. ὁ Ἰάλυσος, γραφὴ τοῦ Πρωτογένους.
Iam, ἀρχ. ἀντὶ jam, ὅπερ ἴδε. Πλαῦτος.
Iambēus, a, um, ἰαμβεῖος.
*Iambĭcĭnus, a, um, ἰαμβικός. Ἀμφ. γρ.
Iambĭcus, a, um, ἰαμβικός.
Iambus, i, ἀ. ἴαμβος (μετρικὸς πούς). 2) iambus, ἐν. καὶ iambi, πληθ. ἴαμβος, ἴαμβοι, ἰαμβικὸν ποίημα.
Ianthĭnus, a, um, ἰάνθινος.
Ianthis, ĭdis, θ. ἰανθίνη ἐσθής.
iao, εἶδος ἐπιφωνήματος. Τερτυλλιανός.
Ĭăpĕtīŏnĭdes, ae, ἀ. Ἰαπετιονίδης.
Ĭăpĕtus, i, ἀ. Ἰαπετός.
Ĭāpȳdes, um, ἀ. πληθ. Ἰάποδες, Ἰλλυρικὸν ἔθνος, Ĭāpȳdĭus, a, um, τῶν Ἰαπόδων, Ἰαποδικός.
Ĭāpyx, ȳgis, ἀ. Ἰάπυξ, (υἱὸς τοῦ Δαιδάλου καὶ ποταμὸς τῆς Ἰαπυγίας). Iapygĭus, a, um, Ἰαπύγιος. Iapygia, ae, θ. Ἰαπυγία. Iapygium promontorium, ἡ Ἰαπυγία ἄκρα.
Ĭāpyx, ȳgis, ἀ. ἰάπυξ (ἄνεμος).
Ĭarbas, ae, ἀ. Ἰάρβας βασιλεὺς Μαρουσίας.
Ĭarbīta, ae, ἀ. ποιητ. ὁ Μαυρούσιος.
Ĭardănis, ĭdis, θ. Ἰαρδάνου θυγάτηρ, ἡ Ὀμφάλη.
Ĭăs, ădis, θ. ἰάς, ἰωνικὴ (γυνή), ias (lingua), ἡ ἰωνικὴ διάλεκτος.
Ĭasĭdes, ae, ἀ. Ἰασίδης.
Ĭāsĭon, ŏnis, ἀ. Ἰασίων.
Ĭāsĭōne, ēs, θ. Ἰασιώνη. 2) ἰασιώνη (βοτάνη).
Ĭāsis, ĭdis, θ. Ἰασίς, ἡ τοῦ Ἰασίου θυγάτηρ Ἀταλάντη.
Ĭāsĭus, a, um, Ἰάσιος, Ἀργεῖος. 2) Ἰασικός. sinus Iasius, ὁ Ἰασικὸς κόλπος.
Ĭāsĭus, ii, ἀ. Ἰάσιος.
Ĭāson, ŏnis, ἀ. Ἰάσων.
Ĭāsŏnĭdes, ae, ἀ. Ἰασονίδης, υἱὸς τοῦ Ἰάσονος.
Ĭāsŏnĭus, a, um, Ἰασόνιος.

Iaspăchātes, ae, ἀ. ἰασπαχάτης, ταὐτὸ τῷ iaspis.
Iaspĭdĕus, a, um, ἰασπίζων.
Iaspis, ĭdis, θ. ἴασπις, (λίθος).
Iaspĭus, a, um, τῆς ἰάσπιδος.
Iaspŏnyx, ychis, θ. (ὑπον. gemma) ὁ ἰασπόνυξ, εἶδος λίθου.
Iassus εἴτε Iāsus, i, θ. Ἰασσὸς εἴτε Ἰασός, πόλις Καρίας.
Iastĭus, a, um, ἰάστιος, ἰωνικός. iastius tropus, ἁρμονία ἰωνική, τόνος μουσικός.
Iastus, ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.
Iātrălipta εἴτε iatraliptes, ae, ἀ. ἰατραλείπτης.
Iātrălіptĭce, es, θ. ἰατραλειπτική.
Iātrĭce, es, θ. ἰατρική.
Iātrŏnīces, ae, ἀ. ἰατρονίκης.
Iātrus, i, ἀ. ὁ παράμεσος δάκτυλος. Πλίνιος.
Iazyx, ygis, ἀ. Ἰάζυξ. Iagyges, um, ἀ πληθ. Ἰάζυγες, Σαρματικὸν ἔθνος.
Ĭber, ēris, ἀ. Ἴβηρ. Ibēres, um, ἀ. πληθ. Ἴβηρες, ἔθνος Ἱσπανίας καὶ Ἀσίας.
Ĭbērĭa, ae, θ. Ἰβηρία, Ἱσπανία. 2) Ἰβηρία, χώρα Ἀσίας, τῇ Κολχίδι παρακειμένη.
Ĭbērĭăcus, a, um, Ἰβηρικός.
Ĭbērĭcus, a, um, Ἰβηρικός.
Ibēris, ĭdis, θ. ἰβηρὶς (βοτάνη).
Ĭbērus, i, ἀ. Ἴβηρ, ποταμὸς Ἱσπανίας, ὁ τανῦν Ebro.
Ĭbērus, a, um, Ἰβηρικός, Ἱσπανικός. Iberi, ἀ. πληθ. οἱ Ἴβηρες.
ibex, ĭcis, ἀ. τραγέλαφος.
Ibi, ἐπίρ. αὐτοῦ, αὐτόθι, ἐνταῦθα, ἐκεῖ. 2) ἐνταῦθα, ἐν ἐκείνῳ, ἐν ἐκείνῳ τῷ πράγματι. sum ibi, περὶ ἐκεῖνο διατρίβω, ἐκεῖνο μελετῶ. 3) ἐνταῦθα, τότε.
Ibīdem, ἐπίρ. ἐν τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. 2) ἐν τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ αὐτῷ πράγματι. 3) ἀρχαϊκ. εἰς ταὐτό.
ibĭdum (ibi dum) αὐτόθι, ἐκεῖ. Πλαῦτος.
Ībis, is καὶ ĭdis, θ. ἶβις (πτ.)
Ibiscum, ἴδε hibiscum.
Ibrĭda, ἴδε hibrida.
ibus, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ eis, iis.
Ībycus, i, ἀ. Ἴβυκος.
Icădĭon, ōnis, καὶ Icadius, ĭi, ἀ. Εἰκαδίων, Εἰκάδιος, ὄνομά τινος πειρατοῦ.
Īcărĭa, ae, θ. Ἰκαρία.
Īcărĭŏtis, ĭdis, θ. ἡ τοῦ Ἰκαρίου θυγάτηρ Πηνελόπη.
Icăris, ĭdis, θ. ἡ τοῦ Ἰκαρίου θυγάτηρ Πηνελόπη. 2) πόλις Μακεδονίας.
Īcărĭus, ĭi, ἀ. Ἰκάριος.
Īcărĭus, a, um, Ἰκάριος, τοῦ Ἰκαρίου. canis Icarius, τὸ κύναστρον. 2) Ἰκάριος, τοῦ Ἰκαρίου. Icarium mare, τὸ Ἰκάριον πέλαγος.
Īcărus, i, ἀ. Ἴκαρος.
Icas, ădis, θ. εἰκάς.
iccirco, ταὐτὸ τῷ idcirco.
Īcĕlos, i, ἀ. Ἴκελος, ἀδελφὸς τοῦ Μορφέως.
ichneumon, ŏnis, ἀ. ἰχνεύμων (ζ).
Ichnŏgrăphĭa, ae, θ. ἰχνογραφία.
Ichnūsa, ae, θ. Ἰχνοῦσα, ἀρχαῖον ὄνομα τῆς νήσου Σαρδηνίας.
ichthyŏcolla, ae, θ. ἰχθυόκολλα.
Ichthyŏphăgi, ōrum, ἀ. πληθ. Ἰχθυοφάγοι.
Icĭo ἢ ĭco, īci, ictum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, βάλλω, παίω, τύπτω, πλήττω τινὰ ἤ τι. fulmine ἢ e coelo ictus, κεραυνῷ βληθείς, πληγείς. aliquem telis icere, βέλει τινὰ βάλλειν. ictus cecidit, βληθείς, τρωθεὶς ἔπεσε. μεταφ. metu ictus, ὑπὸ φόβου ἐκπλαγείς. caput ictum, κεφαλὴ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐκπεπληγμένη. 2) foedus icere, σπονδὰς εἴτε ὅρκια τέμνειν, σπονδὰς ποιεῖσθαι.
Icon, ŏnis, θ. εἰκών.
Icŏnĭcus, a, um, εἰκονικός.
Icŏnismus, i, ἀ. εἰκονισμός. σχ. ῥητορικόν.
Icŏnĭum, ĭi, οὐ. Ἰκόνιον.
Icŏnogrăphĭa, ae, θ. εἰκονογραφία, ἰχνογραφία.
Icŏsăprōti, ōrum, ἀ. πληθ. εἰκοσάπρωτοι, (ὄνομα ἀρχῆς).
ictĕrĭas, ădis, θ. (ὑπον. gemma) ὁ ἰκτερίας (λίθος).
ictĕrĭcus, a, um, ἰκτερικός.
ictĕrus, i, ἀ. ἴκτερος.
ictis, ĭdis, θ. ἰκτὶς (ζ).
ictus, a, um, ἴδε ico.
ictus, ūs, (ἀρχ. i) ἀ. (ico) βολή, πληγή, τύψις, κροῦσις. telorum, ἡ βολὴ τῶν βελῶν. apri, ἡ πληγὴ (τῶν ὀδόντων) τοῦ ἀγρίου συός. solis, ἡ βολὴ (τῶν ἀκτίνων) τοῦ ἡλίου. arietis, ἡ κροῦσις τοῦ κριοῦ. ictu certo ferio aliquid, εὔστοχα βάλλω τι, εὐστοχῶ τινος. ictum infero, ἐμβάλλω πληγήν. uno ictu, μιᾷ ὁρμῇ. μεταφ. aliquid sub ictu habeo, ἔχω τι πρὸ ὀφθαλμῶν. 2) ἐν τῇ μετρικῇ· ἡ ἄρσις.
*Icuncŭla, ae, (icon) θ. εἰκόνιον.
Ĭda, ae, καὶ Ide, ēs, θ Ἴδη, ὄρος Κρήτης καὶ ὄρος Φρυγίας.—Idaeus, a, um, Ἰδαῖος.
idaea, ae, θ. ταὐτὸ τῷ helenium.
Īdălĭa, ae, θ. Ἰδαλία, ἐπωνύμιον Ἀφροδίτης.
Īdălĭum, ĭi, οὐ. Ἰδάλιον, ὄρος καὶ πόλις. Idalius, a, um, Ἰδάλιος.
Idas, ae, ἀ. Ἴδας.
idcirco, ἐπίρ. (id-circa) διὰ τοῦτο, τούτου ἕνεκα.
Idēa, ae, θ. ἰδέα.
Idēalis, e, (idea) ἰδανικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
Idem, ĕădem, ĭdem, (is-dem) ὁ αὐτός.

Digitized by Google

unus idemque, εἷς καὶ ὁ αὐτός. idem facit, quae ego, ταὐτὸ ποιεῖ, ὅπερ ἐγώ, ταὐτὸ ἐμοὶ ποιεῖ. iisdem verbis, ut antea, τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, ὥσπερ πρότερον. idem est atque (εἴτε ac) id, quod, ταὐτό ἐστι τῷ—. incidit in eandem invidiam, quam pater suus, τῷ αὐτῷ φθόνῳ περιέπεσε τῷ πατρί. fit idem, quam si (εἴτε quasi) bellum esset, ταὐτὸ συμβαίνει ὥσπερ πολέμου ὄντος, ὥσπερ εἰ πόλεμος ἦν. Σημ. ποιητικῶς μετὰ δοτικ. invitum qui servat, idem facit occidenti, ὁ σώζων ἄκοντα ταὐτὸ πράττει τῷ ἀποκτείνοντι.— eādem (ὑπον. viā) διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, τὴν αὐτὴν ὁδόν.

*īdemmet, eădemmet, ĭdemmet, ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ. Ἔννιος.

ĭdentĭdem, ἐπίρ. αὖθις καὶ αὖθις, θαμινά, συχνῶς.

†ĭdentĭtas, ātis, θ. ταυτότης.

ĭdĕo, ἐπίρ. διὰ τοῦτο, τούτου ἕνεκα. ideo, quod—, διὰ τοῦτο, ὅτι—.

ĭdĭŏgrăphus, a, um, ἰδιόγραφος.

ĭdĭŏlŏgus, i, ἀ. ἰδιόλογος. Ἐπιγρ.

ĭdĭōma, ătis, οὐ. (ἰδίωμα) ἰδιωτισμός. λέξ. γραμματικῶν.

ĭdĭōta, ae, ἀ. ἰδιώτης.

ĭdĭōtĭcus, a, um, ἰδιωτικός, ἀδαής.

ĭdĭōtismus, i, ἀ. ἰδιωτισμός.

ĭdipsum, ταὐτὸ τῷ id ipsum.

Idmon, ŏnis, ἀ. Ἴδμων.

īdōlēum εἴτε idolīum, i, οὐ. εἰδωλεῖον.

īdōlĭcus, a, um, (εἰδωλικός).

īdōlŏlătres (-tra), ae, ἀ. εἰδωλολάτρης.

īdōlŏlătrīa, ae, θ. εἰδωλολατρεία.

īdōlŏlătrĭcus, a, um, τοῦ εἰδωλολάτρου.

īdōlŏlătris, ĭdis, θ. (εἰδωλολάτρις).

īdōlŏthȳtum, i, οὐ. εἰδωλόθυτον.

īdōlŏthȳtus, a, um, (εἰδωλόθυτος).

īdōlum καὶ īdōlon, i, οὐ. εἴδωλον.

Īdŏmĕneus, ĕi καὶ ĕos, ἀ. Ἰδομενεύς.

ĭdōnĕe, ἐπίρ. (idoneus) ἐπιτηδείως, ἁρμοδίως, ἱκανῶς. Λ. σπ. Παρὰ δὲ Τερτυλλιανῷ εὕρηται καὶ τὸ συγκριτ. idonius.

†ĭdōnĕĭtas, ātis, θ. (idoneus) ἐπιτηδειότης, χρησιμότης.

ĭdōnĕus, a, um, ἐπιτήδειος. arti εἴτε ad artem, ἐπιτήδειος πρὸς (εἰς) τέχνην. ad aliquid faciendum, ἐπιτήδειος ποιεῖν τι, εἴτε πρὸς τὸ ποιεῖν τι. idoneum tempus, ὁ καιρός. 2) ἄξιος, ἱκανός. res idonea est, de qua quæratur, τὸ πρᾶγμα ἄξιόν ἐστιν ἐξετάζειν. idoneus auctor, ἀξιόπιστος μάρτυς. debitor, ἀξιόχρεως ὀφειλέτης. Εὕρηται πρὸς τούτοις καὶ idoneus in aliquid, ποιητικῶς δὲ καὶ μετ' ἀπαρεμφάτου. Μεταγεν. συγκριτ. idoneor καὶ idonior.

īdos, οὐ. εἶδος.

īdūlis, e, (idus) τῶν εἰδῶν.

idum, (i, dum) ἴθι δή, ἄγε δή. Πλαῦτος.

Īdūmaea, ae, καὶ Īdūma, ēs, θ. Ἰδουμαία.

Īdūmaeus, a, um, Ἰδουμαῖος.

īdŭo, are, Τυρρηνικῶς, διαιρεῖν.

īdus, ŭum, θ. πληθ. αἱ εἰδοί. Οὕτως ἐλέγετο τῶν μὲν μηνῶν Μαρτίου, Μαΐου, Ἰουλίου καὶ Ὀκτωβρίου ἡ δεκάτη πέμπτη, τῶν δὲ ἄλλων ἡ δεκάτη τρίτη.

*iduus, a, um, διηρημένος, κεχωρισμένος.

Īdȳia, ae, θ. Ἰδυῖα.

īdyllĭum, ĭi, οὐ. εἰδύλλιον.

ĭens, ĕuntis, μετοχ. ἐνεστ. τοῦ eo, ὅπερ ἴδε.

Ĭerne, ēs, εἴτε Ierna, ae, θ. ταὐτὸ τῷ Hibernia.

Īĕtae, ārum, ἀ. πληθ. (Ios) Ἰῆται.

*iggĕrunt ἀντὶ ingĕrunt, ἴδε ingero Οὐάρρων

Igĭlĭum, ĭi, οὐ. νησίδιον τῇ Τυρρηνίᾳ παρακείμενον, τανῦν Giglio.

ĭgĭtur, σύνδ. οὖν, τοίνυν, οὐκοῦν. quid facies igitur εἴτε quid igitur facies? τί οὖν ποιήσεις; cum Metellus causam diceret, etc. hoc igitur causam dicente, ὅτε ὁ Μέτελλος ἀπελογεῖτο κτλ. τούτου οὖν ἀπολογουμένου. 2) ἀρχαϊκῶς· εἶτα, ἔπειτα.

ignārĭus, ἀμφ. γρ. ἀντὶ τοῦ igniarius, ὅπερ ἴδε.

ignārŭris, e, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ignarus.

ignārus, a, um, (in-gnarus) ἀγνώς, ἀγνοῶν. alicujus rei, ἀγνὼς τινος, ἀγνοῶν τι. ignarus erat, quid esset, ἠγνόει ὅ τι εἴη. ignarus juris, ἄπειρος, ἀνεπιστήμων τοῦ δικαίου. Τίθεται καὶ μετὰ γενικῆς τοῦ προσώπου. 2) ἄγνωστος.

ignāve, ἐπίρ. νωθρῶς, ὀκνηρῶς, ἀθύμως.

†ignāvesco, ĕre, νωθρεύω.

ignāvĭa, ae, θ. νωθρία, ὄκνος, ἀθυμία, ὀκνηρία.

*ignāvĭo, ire, aliquem, ἄθυμον ποιῶ τινα.

ignāvĭo, ĭōnis, ἀ. ἄνθρωπος χαῦνος, μαλθακός.

ignāvĭtas, ātis, ταὐτὸ τῷ ignavia.

ignāvĭter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ ignave.

*ignāvo, āre, ταὐτὸ τῷ ignavio.

ignāvus, a, um, (in-gnavus) νωθής, νωθρός, ὀκνηρός, ἄθυμος. miles ignavus, ὀκνηρός, ἄθυμος, δειλὸς στρατιώτης. ignava lux, ἀργὴ ἡμέρα. ignavum nemus, ἄκαρπον ἄλσος. ignavum frigus, τὸ ἀδρανὲς ψῦχος.

ignĕfactus, a, um, (ignis-facio) πυρωθείς.

*ignĕo, ēre, θερμός εἰμι, πυροῦμαι. Πρισκιανός.

ignĕŏlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ igneus) πυρόεις, πυρώδης. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

ignesco, ĕre, (ignis) πυροῦμαι, ἐκπυροῦμαι. μεταφ. ἐκκαίομαι, ἐκφλέγομαι. 2) ἐρυθριῶ. ignescens, πυροειδής.

Digitized by Google

ignescor, i, ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.
ignĕus, a, um, (ignis) πύρινος. igneus sol, ὁ πυρώδης, πυρόεις ἥλιος. ignea Aetne, ἡ καιομένη Αἴτνη. μεταφ. igneus furor, ἡ διάπυρος μανία. 2) πυρίχρως, πυροειδής.
ignĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. ῥαγάδες (ἀγγείων) ἐκ τοῦ πυρὸς παραχθεῖσαι. Φῆστος.
ignĭārĭum, ĭi, οὐ. (ignis) πυρεῖον.
ignĭārĭus, a, um, (ignis) igniarius lapis, ὁ πυρίτης λίθος.
ignĭcans, ntis, εὐφλόγιστος.
ignĭcŏlor, ōris, καὶ
ignĭcŏlōrus, a, um, (ignis-color) πυρίχρως.
*ignĭcŏmans, ntis, ταὐτὸ τῷ ignicomus.
ignĭcŏmus, a, um, (ignis-coma) πύρινος ἢ πυρίχρως τὴν κόμην.
ignicŭlus, i, ἀ. (ignis) πυρίδιον, μικρὸν πῦρ. μεταφ. τὸ ζώπυρον. 2) πῦρ, μαρμαρυγή.
ignĭdus, a, um, καυστικός, φλογερός. συγκρ. ignidior. Ἀμφ. γρ.
ignĭfer, ĕra, ĕrum, (ignis fero) πυρφόρος, πυρώδης. Λ. ποιητ.
*ignĭflŭus, a, um, (ignis-fluo) πυρίπνους, πυρεκβόλος.
ignĭgĕna, ae, ἀ. (ignis-gigno) πυριγενής, πυριγενέτης, ἐπίθετον Διονύσου.
*ignĭgĕnus, a, um, (ignis-gigno) πυριγόνος, πυριτόκος.
ignĭger, ĕra, ĕrum, ταὐτὸ τῷ ignifer.
ignĭo, īvi, ītum, ire, (ignis) aliquid, πυρῶ τι. ignitus, a, um, πυρωτός, πυρώδης. μεταφ. διάπυρος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
ignĭpes, ĕdis, (ignis-pes) πύρινος τοὺς πόδας.
ignĭpŏtens, ntis, πυροσθενής.
ignis, is, ἀ. (λιγνύς;) πῦρ. ignem concipere, comprehendere, δέχεσθαι τὸ πῦρ, ἅπτεσθαι τοῦ πυρός. accendere, ἅπτειν, ἐναύειν πῦρ. exstinguo, restinguo, σβέννυμι τὸ πῦρ. admoveo, προσφέρω πῦρ igne εἴτε igni cremo aliquid, πυρὶ καίω τι. igni dare aliquid, πυρί διδόναι τι. 2) πῦρ τοῦ Διός, κεραυνός. 3) πῦρ κηδείας, πυρά. 4) πῦρ, ἄστρον, ἥλιος κ.τ.τ. 5) πῦρ, λάμψις, μαρμαρυγή. 6) μεταφ. τὸ πῦρ, τὸ διάπυρον πάθος, κατ' ἐξοχὴν ὁ ἔρως. 7) ignis sacer, τὸ ἐρυσίπελας (νόσος). 8) ignes, πληθ. τὰ πυρά, οἱ πυρσοί, φρυκτοί.
*ignispĭcĭum, ĭi, οὐ. (ignis-specio) πυρομαντεία.
ignĭtābŭlum, i, οὐ. (ignio) πυρεῖον.
†ignĭtŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ ignitus) πυρωτός, πύρινος.
ignitus, a, um, ἴδε ignio.
*ignĭvăgus, a, um, (ignis-vagus) πλανώμενος ὥσπερ πῦρ.
*ignĭvŏmus, a, um, (ignis-vomo) πυρεκβόλος.

ignōbĭlis, e, (in-nobilis) ἄγνωστος, ἀγνοούμενος, ἀφανής. 2) ἄδοξος, ἀκλεής. 3) ἐξ ἀσήμου γένους, ἀγενής, δυσγενής, ταπεινός, χυδαῖος, ἀγοραῖος.
ignōbĭlĭtas, ātis, θ. ἀδοξία, ἀσημότης. 2) ἀγένεια, δυσγένεια, ἡ τοῦ γένους ταπεινότης. 3) φαυλότης.
ignōbĭlĭter, ἐπίρ. ἀδόξως, φαύλως. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
ignōmĭnĭa, ae, θ. (in-nomen) ἀτιμία. ignominiā aliquem noto ἢ afficio, ἀτιμίαν ἐπιτίθημί τινι, ἀτιμάζω τινά. ignominiam habeo, ἐν ἀτιμίᾳ εἰμί. hoc ignominiae est, τοῦτο ὄνειδός ἐστιν, αἰσχύνην φέρει.
*ignōmĭnĭātus, a, um, ἀτιμασθείς.
ignōmĭnĭōse, ἐπίρ. ἀτίμως, αἰσχρῶς. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
ignōmĭnĭōsus, a, um, ἄτιμος, ἐπονείδιστος, αἰσχρός.
*ignōmĭnĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ ignominia.
ignōrābĭlis, e, ἄγνωστος, ἄδηλος. Λ. σπ.
*ignōrābĭlĭter, ἐπίρ. ἀσαφῶς.
†ignōranter, ἐπίρ. ἀγνοούντως.
ignōrantĭa, ae, θ. ἄγνοια, ἀγνωσία.
ignōrātĭo, ĭōnis, θ. ἄγνοια, ἀγνωσία.
ignōro, avi, atum, are, (ignarus) aliquem ἢ aliquid, ἀγνοῶ, οὐκ οἶδά τινα ἤ τι. non ignoro, rem ita esse, οὐκ ἀγνοῶ, ὅτι οὕτως ἐστίν. ignoro aliquid, λανθάνει μέ τι. ignoror, ἀγνοοῦμαι, λανθάνω. ignoratus, a, um, ἀγνοούμενος, ἄγνωστος, λαθών.
ignoscentĭa, ae, θ. (ignosco) συγγνώμη.
ignoscĭbĭlis, e, (ignosco) συγγνωστός, συγγνώμης ἄξιος. Λ. σπ.
*ignoscĭtūrus, a, um, ἀρχ. μετοχὴ μέλλ. τοῦ ἑπομένου. Πίσων παρὰ Γελλίῳ.
ignosco, nōvi, nōtum, ĕre, (in-gnosco) alicui, συγγιγνώσκω τινί. alicui peccatum, συγγιγνώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην τῆς ἁμαρτίας ἔχω τινί. alicui ignotum est, συγγνώμης ἔτυχε. dementia ignoscenda, ἄνοια συγγνωστός, συγγνώμης ἀξία.
ignossem, συγκοπ. τοῦ ignovissem, ἴδε ignosco.
*ignōtĭtĭa, ae, θ. ἄγνοιά (τινος).
ignōtūrus, a, um, μετοχ. μέλλ. τοῦ ignoro. Κικέρων.
ignōtus, a, um, (in-gnotus) ἄγνωστος, ἀγνοούμενος, ἀγνώς. 2) ἄπειρος, ἀμαθής.
ignōtus, a, um, ἴδε ignosco.
Igŭvĭum, ĭi, οὐ. Ἰγούνιον, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς, τανῦν Gubbio, ἧς οἱ πολῖται Iguvini καὶ Iguvinātes.
īle, is, οὐ. ἄχρηστος ἑνικὸς τοῦ ilia.
īlĕos εἴτε -us, i, ἀ. εἰλεός (νόσος).
īlĕōsus, a, um, εἰλεώδης, ἴδε καὶ iliosus.
Ĭlerda, ae, θ. Ἴλερδα, Ἰλέρδα, πόλις Ἱσπα-

Digitized by Google

νίας, τανῦν Lerida, ὁ πολίτης Ilerdensis, Ἰλερδίτης.
Ilergētes, um, ἀ. πληθ. Ἰλεργέται, ἔθνος Ἱσπανίας.
īlētum, i, οὐ. (ilex) πρινών.
īlĕus, ταὐτὸ τῷ ileos.
īlex, ĭcis, θ. ἡ πρῖνος. 2) βάλανος πρίνου.
īlĭa, ĭum, οὐ. πληθ. λαγόνες, κενεών. ilia ducere εἴτε trahere, ἀσθμαίνειν, πνευστιᾷν. rumpuntur ilia alicui, διαρρήγνυταί τις (ὑπὸ φθόνου, θυμοῦ κ.τ.τ.) 2) σπλάγχνα, ἔντερα.
Īlĭa, ae, θ. Ἰλία εἴτε Ῥέα, μήτηρ Ῥωμύλου καὶ Ῥώμου.
Īlĭăcus, a, um, Ἰλιακός, Τρωϊκός.
Īlĭădes, ae, ἀ. (Ilium) Ἰλιεύς, Τρώς. 2) (Ilia) ὁ υἱὸς τῆς Ἰλίας, ὁ Ῥωμύλος, εἴτε ὁ Ῥῶμος.
Īlĭas, ădis, θ. Ἰλιάς, (καὶ ἡ Τρωὰς γυνή, καὶ τὸ ποίημα).
īlĭcet, (ire-licet) ἄπιθι! ἀπαλλάγηθι! ἄπιτε! 2) ἔρρε! ἄπαγε! ἔρρετε! 3) ἔρρει! φεῦ! 4) παραυτίκα, παραχρῆμα.
īlĭcētum, i, οὐ. (ilex) πρινών.
īlĭcĕus, a, um, (ilex) πρίνινος.
īlĭco, ταὐτὸ τῷ illico.
Īlĭensis, e, Ἰλιεύς, Τρώς. 2) ἔθνος τῆς Σαρδηνίας, τῶν Τρώων ἄποικοι.
īlignĕus, a, um, (ilex) πρίνινος.
īlignus, a, um, (ilex) πρίνινος.
Īlĭon εἴτε Īlĭum, ĭi, οὐ. Ἴλιον, Τροία.
Īlĭŏna, ae, θ. Ἰλιόνη, θυγάτηρ τοῦ Πριάμου. 2) Ἑκάβη.
Īlĭos, ĭi, θ. Ἴλιος, ταὐτὸ τῷ Ilion.
īlĭōsus, a, um, (ilia) κωλικός, εἰλεώδης.
Īlīthyĭa, ae, θ. Εἰλείθυια, ἐπωνύμιον τῆς Ἀρτέμιδος.
Īlĭum, ἴδε Ilion.
īlĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ ile (ἄχρηστ.), γεν. πληθ. iliorum, Ἰσιδ. δοτ. ἀφ. πληθ. iliis. Κέλσος.
Īlĭus, a, um, Ἰλιακός, Τρωϊκός.
illā, ἐπίρ. (ὑπον. viā) ἐκείνῃ, ἐκεῖσε. 2) (ὑπον. parte) ἐκεῖ.
illa, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ ina) ἰνίον.
il-lābĕfactus, a, um, (in-labefacio) ἀκλόνητος. Λ. ποιητ.
il-lābor, apsus sum, i, alicui, in aliquid καὶ aliquid, ἐνολισθαίνω, ἐμπίπτω, εἰσπίπτω τινὶ εἴτε εἴς τι. 2) καταπίπτω.
il-lăbōrātus, a, um, ἀνέργαστος.
il-lăbōro, are, alicui, ἐμπονῶ τινι.
illāc, ἐπίρ. (ille) ἐκείνῃ. 2) ἀρχαϊκ. ἀφαιρ. τοῦ illa.
*il-lăcĕrābĭlis, e, ἄρρηκτος.
il-lăcessītus, a, um, ἀνενόχλητος.
il-lăcrĭmābĭlis, e, ἄδακρυς, ἀδάκρυτος, ἀνίλεως. 2) ἀδάκρυτος, ἄκλαυστος.

il-lăcrĭmo, are, alicui, ἐνδακρύω τινί, δακρύω ἐπί τινι.
il-lacrĭmor, atus sum, ari, alicui, ἐνδακρύω ἐπί τινι, δακρύω ἐπί τινι. 2) aliquid, δακρύω, κλαίω τι.
illacrymabilis, κ.τ.τ. ἴδε illacrimabilis, κ.τ.λ.
illactĕnus, ἐπίρ. μέχρι τούτου. Λ. σπ.
*illae, ἀρχ. γεν. καὶ δοτ. θ. τοῦ ille, illa, illud.
illaec, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ illa.
illaese, ἐπίρ. ἀβλαβῶς.
†il-laesĭbĭlis, e, ἄβλαπτος.
il-laesus, a, um, ἀβλαβής, ἄβλαπτος.
il-laetābĭlis, e, ἄχαρις, ἀηδής. Λ. ποιητ.
*il-laevĭgātus, a, um, ἀλείαντος, τραχύς.
il-lāmentātus, a, um, ἄκλαυστος.
illanc, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ illam.
illapsus, a, um, ἴδε illabor.
illapsus, ūs, ἀ. (illabor) ἔμπτωσις, εἴσρους.
il-laquĕo, avi, atum, are, aliquem, παγιδεύω τινά.
*illargībo, ἀρχ. μέλλ. τοῦ ἑπομένου.
il-largĭo, ire, aliquid alicui, ἐπιδαψιλεύομαί τινί τι.
*illātābĭlis, e, (in-latus) ἀπλατής.
*illătĕbro, are, (in-latebra) ἐναποκρύπτω.
illātĕnus, ταὐτὸ τῷ illa tenus.
illātĭo, ĭōnis, θ. (infero) εἰσφορά. 2) ἐπιφορά, συλλογισμός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
illātīvus, a, um, (illatus) ἐπιφορικός, συλλογιστικός.
*illātor, ōris, ἀ. ὁ εἰσφέρων.
†illātrix, īcis, θ. ἡ εἰσφέρουσα.
il-lātro, are, ὑλακτῶ.
illātus, a, um, ἴδε infero.
il-laudābĭlis, e, ψεκτός, οὐκ ἐπαινετός.
*il-laudandus, a, um, ψεκτός, ἐπαίνου ἀνάξιος.
il-laudātus, a, um, ψεκτός, ἐπαίνου ἀνάξιος, 2) ἄδοξος.
illautus, a, um, (in-lavo) ἄλουτος, ἄβροχος.
ille, a, ud, ἐκεῖνος. ille Cato, ὁ Κάτων ἐκεῖνος. hi—, illi—, οἱ μέν—, οἱ δέ—. ille—, hic—, ἐκεῖνος (ὁ μέν)—, οὗτος (ὁ δέ)—. ille vel ille, ὃς καὶ ὅς, ἔνιοι. ex illo (ὑπον. tempore) ἐξ ἐκείνου, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. Ἐν ταῖς ἑξῆς φράσεσι τὸ ille μετὰ τοῦ quidem, ἐπιφερομένου sed ἢ tamen ἢ autem, τίθεται ἐμφαντικῶς καί πως πλεονάζων, οἷον philosophi quidam, non mali illi quidem, sed—, φιλόσοφοί τινες, φαῦλοι μὲν οὔκ, ἀλλά—. bellum comparat, non injustum ille quidem, suis tamen civibus exitiabile, πόλεμον παρασκευάζει, ἄδικον μὲν οὔ, τοῖς δὲ αὐτοῦ πολίταις ὀλέθριον.
illece, illace, (ille-ce) ἀρχαϊκ. ἐκεινοσί.

Digitized by Google

illĕcēbra, ae, θ. συνηθ. illecebrae, ārum, πληθ. (illicio)· δέλεαρ, ἐπαγωγή, θέλγητρον. 2) ἐπῳδή, ἐπαγωγαί.
illĕcēbro, are, (illecebra) aliquid, δελεάζω τι.
illĕcēbrōse, ἐπίρ. ἐπαγωγικῶς.
illĕcēbrōsus, a, um, ἐπαγωγικός, θελκτήριος, θελκτικός.
illectāmentum, i, οὐ. δέλεαρ. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
illectātĭo, ĭōnis, θ. θέλγητρον.
†illecto, are, (θαμιστ. τοῦ illicio) δελεάζω, θέλγω.
illectrix, īçis, θ. ἡ δελεάζουσα, ἡ παράγουσα. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
illectus, a, um, (in lectus) μὴ ἀναγνωσθείς. 2) μετοχ. τοῦ illicio.
*illectus, ūs, ἀ. (illicio) δέλεαρ.
*il-lēgĭtĭme, ἐπίρ. ἀνόμως, παρανόμως.
*il-lēgĭtĭmus, a, um, ἄνομος, παράνομος.
*illeic, ἐπίρ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ illic, ὅπερ ἴδε.
illĕmet, ămet, udmet (ille met) αὐτὸς ἐκεῖνος.
illentesco, ĕre, ταὐτὸ τῷ lentesco.
il-lĕpĭde, ἐπίρ. ἀκόμψως, ἀχαρίτως.
il-lĕpĭdus, a, um, ἄκομψος, ἄχαρις.
illex, ēgis, (in-lex) ἄνομος.
illex ἢ illix, ĭcis, (illicio) παλεύων, δελεάζων. illex (ὑπον. avis), ὁ παλευτής.
illi, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ illic, ἐπίρ. καὶ ἀντὶ τοῦ illius, γεν. τοῦ ille.
*illībābilis, e, (in-libo) ἀμείωτος.
illibatus a, um, ἄθικτος, ἄψαυστος. 2) ἀμείωτος, ἀκέραιος.
il-lībĕrālis, e, ἀνελεύθερος, δουλοπρεπής. illiberalis ars, ἡ βάναυσος τέχνη.
il-lībĕrālĭtas, ātis, θ. ἀνελευθερία.
il-lībĕrālĭter, ἐπίρ. ἀνελευθέρως.
†illībĕris, e, (in-liberi) ἄπαις.
illic, ἐπίρ. ἐκεῖ, ἐνταῦθα, ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, 2) ἐκεῖ, ἐνταῦθα, ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, τότε 3) ἐνταῦθα, ἐν ἐκείνῳ τῷ πράγματι.
illic, aec, oc καὶ uc, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τῶν ille, a, ud.
*illicce, πρωτότυπ. τοῦ illic. Πρισκιανός.
illiccine ἢ illicine? (illic-ne) ἐκεῖνος;
illĭcet, ταὐτὸ τῷ ilicet.
illĭcĭbĭlis, e, (illicio) θελκτήριος 'Αμφ γρ
illĭcĭo, lexi, lectum, ĕre, (in lacio) aliquem, δελεάζω, ἐπάγω τινά. aliquem ad ἢ in aliquid, ἐπάγω, ὑπάγω τινὰ εἴς τι. aliquem ad me, ἕλκω τινὰ πρὸς ἐμαυτόν, ἐπάγομαί τινα 2) καλῶ, συγκαλῶ τινα.
illĭcĭtatĭo, ĭōnis, θ. ἐπαγωγή, δελεασμός.
illĭcĭtātor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ licitator. 2) (in-licitator) ἐπαγωγεύς.
illĭcĭte, ἐπίρ (illicio) ἐπαγωγικῶς. 2) (in-licitus) ἀθεμίστως, ἀνόμως.
illĭcĭto, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ illicite. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
†illĭcĭto, are. (θαμιστ. τοῦ illicio) ἀπαγορεύειν, οὐκ ἐπιτρέπειν. 2) παράγειν, δελεάζειν.
il-lĭcĭtus, a, um, ἀθέμιτος, ἀπόρρητος. illicitum est, οὐκ ἔξεστιν, οὐ θεμιτόν ἐστιν.
illĭcĭum, ĭi, οὐ. (illicio) δέλεαρ, θέλγητρον. 2) σύγκλησις.
illĭco, ἐπίρ. (in loco) αὐτόθι, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. 2) παραχρῆμα, παραυτίκα.
illīdo, si sum, ĕre, (in-laedo) aliquid alicui, ἢ ad, in aliquid, προσαράσσω τί τινι, κρούω τι πρός τι. illido navem ἢ illidor littori, ἐποκέλλω (τὴν ναῦν) τῇ ἀκτῇ. 2) aliquid, κατακόπτω τι.
†illĭgāmentum, i, οὐ. (illigo) ἐπίδεσμος.
il-lĭgātĭo, ĭōnis, θ. δέσις, πρόσδεσις.
il-lĭgo, avi, atum, are, (in ligo) aliquid ἢ aliquem in re ἢ in rem, ἐνδέω, προσδέω τινὰ ἤ τί τινι. 2) ἐνδέω, ἐμπλέκω τί τινι. 3) aliquem re, ἐνδέω, ἐνδέομαι, ἀναρτῶμαι, ἀνακτῶμαί τινά τινι. 4) περιπλέκω, δεσμεύω, συμπλέκω τινά τινι.
illim, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ illinc.
*illĭmātus, a, um, (in-limus) πηλῷ προσκεκολλημένος.
*illīmis, e, (in-limus) ἄθολος.
illĭmĭtātus, a, um, (in-limito) ἀπεριόριστος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
illinc, ἐπίρ. (illim-ce) ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν. (εὔχρ. καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων).
il-lĭnĭmentum, i, οὐ. ἐπίχρισμα.
illĭnĭo, īvi, ītum, ire, ταὐτὸ τῷ illino.
il-lĭno, lēvi, lĭtum, ĕre, aliquid alicui, ἐναλείφω, ἐπιχρίω, ἐπιπλάττω τί τινι. collyria oculis, κολλύρια τοῖς ὀφθαλμοῖς. 2) aliquid re, ἐπιχρίω, χρίω τί τινι.
*il-lĭquĕfactus, a, um, ταὐτὸ τῷ liquefactus, τετηκώς.
*illĭquor, i, ταὐτὸ τῷ liquor.
illīsĭo, ĭōnis, θ. (illido) τὸ ἐποκέλλειν.
illīsus, a, um, ἴδε illido.
illīsus, ūs, ἀ. (illido) πρόσκρουσις, κροῦσις. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑν. εὔχρηστον.
il-lĭtĕrātus, a, um, ἀγράμματος, ἄμουσος, ἀμαθής. 2) ἄγραφος.
illĭttĕrātus, ταὐτὸ τῷ illiteratus.
illĭtus, a, um, ἴδε illino.
illĭtus, ūs, ἀ. (illino) ἐπίχρισις. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑν. εὔχρηστον.
illius, γεν. τοῦ ille.
illiusmodi εἴτε illius modi, τοιοῦτος.
illix, ταὐτὸ τῷ illex, icis.
illo, ἐπίρ. ἐκεῖσε, ἐνταῦθα, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. 2) ἐνταῦθα, εἰς ἐκεῖνο, εἰς ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα.
illoc, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ illuc.

Digitized by Google

illŏcābĭlis, e, (in-loco) ἀδύνατος ἐκδοθῆναι ἀνδρί.
illorsum, (ille-versum) ἐπίρ. ἐκείνῃ, ἐκεῖσε.
illōtus, a, um, (in-lotus) ἄλουτος, ἄνιπτος, ἄπλυτος.
*il-lūbrĭco, are, aliquid, ὑγρῶς, ὑγρομελῶς κινῶ τι.
illuc, οὐ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ illud.
illuc, ἐπίρ. (ille) ἐκεῖσε, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἐνταῦθα. 2) εἰς ἐκεῖνο, εἰς ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα ἢ πρόσωπον.
il-lūcĕo, xi, ēre, alicui, ἐπιλάμπω τινί. 2) aliquem, καταλάμπω τινά. Λ. σπαν.
il-lūcesco, lūxi, ĕre, ἐπιλάμπω. dies illuxit, ἡμέρα ἐπέλαμψε. μεταφ. ἀναφαίνομαι. 2) aliquem, ἐπιλάμπω τινί, καταλάμπω τινά. 3) ἀπρόσωπ. illucescit, ὑποφαίνεται, ἐπιλάμπει ἡμέρα.
*illūcĭdus, a, um, (in στερητικὸν καὶ lucidus) ταὐτὸ τῷ obscurus.
illūcisco, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ illucesco.
*il-luctor, ari, ἐναγωνίζομαι. Εὕρηται παρὰ Στατίῳ ἡ μετοχὴ illuctans, ntis, ἐναγωνιζόμενος, μεταφ.
il-lūcŭbrātus, a, um, ἀνεξέργαστος.
*il-lūcŭlasco, ĕre, ἐπιλάμπω.
illud, οὐ. τῆς ille.
†illūdĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. ὀνειροπολήματα, ἴδε καὶ illūdĭum.
illūdĭo, are, ταὐτὸ τῷ illudo.
†illūdĭum, ĭi, οὐ ἔμπαιγμα.
il-lūdo, si, sum, ĕre, alicui, ἐμπαίζω τινί. 2) alicui, in aliquem, καὶ aliquem, ἐμπαίζειν, ἐντρυφᾶν τινι, χλευάζειν τινά, καταγελᾶν τινος. 3) ἐμπαίζω τινί, ἐξαπατῶ, φενακίζω τινά.
*illūmĭnābĭlis, e, λαμπρυντικός, φωτιστικός.
*illūmĭnāte, ἐπίρ. λαμπρῶς, λαμπρυντικῶς.
illūmĭnātĭo, ĭōnis, θ. φωτισμός. Λ τοῦ μεταγεν. Λατ
†illūmĭnātor, ōris, ἀ. ὁ φωτίζων.
illūmĭnātrix, īcis, θ. ἡ φωτίζουσα Ἰσίδωρος.
il-lūmĭno, avi, atum, are, aliquid φωτίζω, καταλάμπω τι. 2) λαμπρύνω, διακοσμῶ, καλλωπίζω τι. 3) φωτίζω, φανερῶ τι.
illūmĭnus, a, um, (in-lumen) ἀφώτιστος.
illunc, ἀρχαϊκ (ἀντὶ τοῦ illuncce) ταὐτὸ τῷ illum, ἴδε illic ἀντωνυμίαν.
illūnis, e, (in-luna) ἀσέληνος.
illūnus, a, um, ταὐτὸ τῷ illunis.
il-lŭo, ĕre, aliquid alicui, προσκλύζω, προσχώννυμί τί τινι. 2) aliquid, προσκλύζω τινί, κλύζω τι.
Illuricus, Illurius, κ.τ.τ. ἴδε Illyricus, κ.τ.λ.
illūsĭo, ĭōnis, θ. (illudo) διασυρμός, χλευασμός, εἰρωνεία. Σχ. ῥητ.

†illūsor, ōris, ἀ. (illudo) ἐμπαίκτης.
il-lustrāmentum, i, οὐ. λάμπρυσμα, καλλώπισμα.
*il-lustrātĭo, ĭōnis, θ. διασάφησις ἐναργής, ἐνάργεια.
il-lustrātor, ōris, ἀ. ὁ φωτίζων. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
illustrātus, ūs, ἀ ἐκλαμπρότης, τὸ ἀξίωμα τῶν illustrium, ἴδε illustris σημ. 5.
illustris, e, (in-lustro) φαεινός. φωτεινός, λαμπρός. 2) φανερός, δῆλος, σαφής. 3) λαμπρός, ἐπιφανής, ἐπίσημος, ἔνδοξος. 4) ἐπιφανής, εὐγενής. 5) illustres, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ ἐκλαμπροι, προσηγορία τῶν γερουσιαστῶν τῆς πρώτης τάξεως παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς.
illustrĭter εἴτε illustre, ἐπίρ ἄχρηστ. ὅθεν illustrius, φανερώτερον, σαφέστερον, καὶ illustrissime, σαφέστατα.
illustro, avi, atum, are, (illustris) aliquid, φωτίζω, καταλάμπω τι. 2) διασαφηνίζω τι. 3) aliquem ἢ aliquid, λαμπρύνω, κοσμῶ τινα ἤ τι.
illūsus, a, um, ἴδε illudo.
*illūtĭbarbus, a, um, (illutus-barba) ἄλουτος, ῥυπαρὸς τὸν πώγωνα.
*illūtĭbĭlis, e, (illutus) ἀνέκπλυτος. ἀμφ. γρ.
illūtus, a, um, ταὐτὸ τῷ illotus.
illŭvĭes, ēi, θ. (in-lavo ἢ in-luo) ἀλουσία, λῦμα, ῥύπος 2) ἐπικλυσμός, ἐπίκλυσις.
illŭvĭōsus, a, um, (illuvies) ῥυπαρός.
Illyrĭa, ae, θ. Ἰλλυρία, Ἰλλυρίς.
Illyrĭciānus, a, um, Ἰλλυρικός.
Illyrĭcus, a, um, Ἰλλυρικός.
Illyris, ĭdis, θ. Ἰλλυρίς, Ἰλλυρία (χώρα). 2) ἐπιθετ. Ἰλλυρίς, Ἰλλυρική. Illyris Epidamnos, ἡ Ἰλλυρὶς εἴτε Ἰλλυρικὴ Ἐπίδαμνος.
Illyrĭus, a, um, Ἰλλύριος, Ἰλλυρικός. Illyrĭi, ĭōrum, ἀ πληθ. Ἰλλυριοί.
Īlōtae, ārum, ἀ. πληθ. ταὐτὸ τῷ Helotes.
Īlus, i, ἀ Ἶλος.
Ilva, ae, θ. Ἰλούα, Αἰθάλη, Αἰθαλία, νῆσος τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους, ἡ τανῦν Elba.
im ἀντὶ in ἔν τισι συνθέτοις.
im, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ eum.
Imachăra ἢ Imacara, ae, θ. πόλις Σικελίας, ἧς οἱ πολῖται Imacharenses ἢ Imacharenses, ἐν ἐπιγρ. Ἑλλ.
Ĭmāgĭnābĭlis, e, φανταστός.
ĭmāgĭnābundus, a, um, φανταζόμενος.
ĭmāgĭnālis, e, εἰκονικός.
†ĭmāgĭnālĭter, ἐπίρ. εἰκονικῶς.
*ĭmāgĭnārĭe, ἐπίρ. φανταστικῶς, ἐκ τῆς φαντασίας.
ĭmāgĭnārĭus, a, um, φανταστός. φανταστικός. 2) τῆς εἰκόνος imaginarius, ĭi, ἀ. ὁ τὴν εἰκόνα τοῦ αὐτοκράτορος ὡς σημεῖον στρατιωτικὸν φέρων.

Digitized by Google

Ĭmāgĭnātĭo, ĭōnis, θ. (imaginor) φαντασία.
†Ĭmāgĭnātīva v i s, θ. τὸ φανταστικόν.
Ĭmāgĭnĕus, a, um, φανταστός, φανταστικός. 2) εἰκονικός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
Ĭmāgĭnĭfer, ĕri, ἀ. (εἰκονοφόρος), ἴδε imaginarius, σημ. 2.
Ĭmāgĭno, are, aliquid, εἰκονίζω, ἀπεικάζω τι.
Ĭmāgĭnor, atus sum, ari, aliquid, φαντάζομαί τι. 2) σπάν. ἀντὶ τοῦ imagino.
*Ĭmāgĭnōsus, a, um, φαντασιώδης. ἀμφ. γρ.
Ĭmāgo, ĭnis, θ. (imitor) ἀπείκασμα, εἰκών. picta, γραπτὴ εἰκών, ζωγράφημα. ficta, πλαστὴ εἰκών. 2) imagines majorum εἴτε ἁπλῶς imagines, αἱ τῶν προγόνων εἰκόνες. ἡ δὲ εἰκὼν αὕτη πρόσωπον ἦν κήρινον, εἰς ὁμοιότητα τοῦ ἀποθανόντος ἐπιφανοῦς ἀνδρὸς εἰργασμένον, ᾧ οἱ ἀπόγονοι τεκμηρίῳ τῆς εὐγενείας ἐχρῶντο. Ἀνέκειτο δὲ σὺν τῇ ἐπισήμῳ ἐσθῆτι ἐν τῷ προδόμῳ, ἐν δὲ ταῖς δημοτελέσι κηδείαις θεατρικήν τινα χρῆσιν παρεῖχεν. 3) εἰκών, εἴδωλον, φαντασία, φάντασμα. amicitiae imagine capio aliquem, φιλίαν προσποιούμενος ἐξαπατῶ τινα. 4) εἰκών, ὑποτύπωσις (τοῦ λόγου). 5) ἠχώ, ἀντήχησις.
Ĭmāguncŭla, ae, θ. εἰκόνιον.
Imāus, i, ἀ. Ἴμαος, Ἴμαον ὄρος Ἀσίας.
*imbalnĭtĭes, ēi, θ. (in-balneum) ἀλουσία.
imbarbesco, ĕre, (in barba) γενειάσκω, γενειάω. Φῆστος.
imbēcillis, e, εἴτε κατὰ τὰ καλλίονα τῶν χειρογράφων imbecillus, a, um, ἀσθενής, ἄρρωστος, ἀδύνατος, ἄτονος. 2) ἐπὶ ψυχῆς· ἀσθενής, νωθρός, ἀμβλύς.
imbēcillĭtas, ātis, θ. ἀσθένεια, ἀρρωστία, ἀδυναμία.
imbēcillĭus, ἐπίρ. συγκρ. ἀσθενέστερον, ἀτονώτερον. Λ. σπ.
imbēcillus, a, um, ἴδε imbecillis.
imbellĭa, ae, θ. τὸ ἀπόλεμον, τὸ ἄοπλον.
imbellis, e, (in-bellum) ἀπόλεμος.
imber, bris, ἀ. ὄ μ β ρ ο ς, ὑετός. 2) ποιητ. τὸ ὑγρόν, τὸ ὕδωρ, ἡ θάλασσα, τα δάκρυα κ.τ.τ.
imberbis, e, (in-barba) ἀπώγων, ἀγένειος.
imberbus, a, um, ταὐτὸ τῷ imberbis.
im-bĭbo, bĭbi, ĕre, aliquid, ἐμπίνω, πίνω τι. μεταφορ. ἐμπίνω τι, πληροῦμαί τινος, συλλαμβάνω τι. 2) aliquid facere, προτίθεμαι, προαιροῦμαι ποιεῖν τι.
*im-bīto, ĕre, (in bēto ἢ bīto) ἐμβατεύω.
†im-bŏnĭtas, ātis, θ. ἀτερψία.
imbractĕo, are, (in-bractea, πεταλῶ τι.
imbrex, ĭcis, ἀ. καὶ θ. (imber) σωλήν, σωληνοειδὴς κέραμος. imbrices et tegulae, σωλῆνες καὶ καλυπτῆρες. 2) σωλήν, ὀχετός.
imbrĭālis, e, ὄμβριος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
imbrĭcātim, ἐπίρ. (imbrex) σωληνοειδῶς.
imbrĭcĭtor, ōris, ἀ. (imber-cieo) ὀμβροφόρος, ὀμβροποιός.
imbrĭco, avi, atum, are, (imbrex) στεγάζω.—imbricatus, a, um, σωληνοειδής.
*imbrĭco, ĕre, (imber), ὀμβρίζω, ὑετίζω. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
imbrĭcŭlus, i, ἀ. κεράμιον, σωληνίσκος, σωληνάριον. Ἰσίδωρος.
imbrĭcus, a, um, (imber) ὄμβριος, ὑέτιος.
imbrĭdus, a, um, (imber) ὄμβριος.
imbrĭfer, a, um, (imber-fero) ὀμβροφόρος.
imbrĭfĭco, are, (imber-facio) aliquid, ὀμβρίζω τι.
imbrĭgĕnŭs, a, um, γεννηθεὶς ἐκ τοῦ ὑετοῦ, (ὀμβρογενής). Ἀνθολογία. Ἀμφ. γρ.
*imbrūmor, ari, (βρῶμα) ἀηδίζομαι (τῇ τροφῇ) εἴτε ἄσην λαμβάνει με (τῆς τροφῆς).
Imbrus (-os), i, θ. Ἴμβρος, νῆσος τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Imbrĭus, a, um, Ἴμβριος.
*inbūbĭno, are, aliquem ἢ aliquid, αἵματι, καταμηνίοις μιαίνω τινὰ ἤ τι.
*imbulbĭto, are, aliquem ἢ aliquid, μινθῶ (σκατῷ), διασκατῶ, προστιλῶ τινα ἤ τι.
*imbŭlus, i, ἀ. (inambulo) περίπατος, τόπος περιπάτου. Ἰσίδωρος.
imbŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid re, βάπτω, βρέχω τί τινι. 2) aliquem ἢ aliquid re, βάπτειν, μιαίνειν τινὰ ἤ τί τινι, πληροῦν, ἀναπιμπλάναι τινά τινος. aliquem vitiis, ἀναπίμπλημί τινα κακίας. imbutus formidine, πλήρης φόβου. 3) aliquem re ἢ ad rem, παιδεύειν τινά τινι, ἢ πρός, εἴς τι. praeceptis imbutus, διδάγμασι παιδευθείς. litteris leviter imbutus, τῶν γραμμάτων ἀκροθιγῶς ἁψάμενος. 4) aliquid, κατάρχειν, κατάρχεσθαί τινος.
imbūro, ĕre, (in buro ?) aliquid, ἐγκαίω τι. Ἀμφ. γρ.
imbūtāmentum, i, οὐ. (imbuo) παίδευμα, δίδαγμα.
imbūtus, a, um, ἴδε imbuo.
Ĭmĭtābĭlis, e, (imitor) μιμητός.
Ĭmĭtāmen, ĭnis, οὐ. μίμημα. Ὀβίδιος.
Ĭmĭtāmentum, i, οὐ. μίμημα, μίμησις. Λ. τῶν μετ' Αὐγ. χρόνων.
Ĭmĭtātĭo, ĭōnis, θ. μίμησις.
Ĭmĭtātīvus, a, um, μιμητικός.
Ĭmĭtātor, ōris, ἀ. μιμητής.
Ĭmĭtātrix, īcis, θ. ἡ μιμουμένη, μιμητική.
Ĭmĭto, are, ἀρχαικῶς ἀντὶ τοῦ imitor.
Ĭmĭtor, atus sum, ari, (θαμιστ. τοῦ ἀχρήστου imor, ἐξ οὗ καὶ τὰ imago, similis, simulo) aliquem ἢ aliquid, μιμοῦμαί τινα ἤ τι. imitandus, a, um, μιμητέος. 2) ποιητ. aliqua re aliquid, χρῆσθαί τινι

ἀντί τινος. Ἡ μετοχὴ τοῦ παρακειμένου εὕρηται καὶ παθητικῶς.
īmĭtus, ἐπίρ. (imus) κάτωθεν, βυσσόθεν.
im-măcŭlābĭlis, e, ἀμίαντος.
im-măcŭlāte, ἐπίρ. ἀμιάντως, ἀσπίλως. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
im-măcŭlo, are, μιαίνω.
im-mădĕo, ēre, ἀμφ γρ. καὶ
im-mădesco, dŭi, ĕre, (in-madesco) βρέχομαι. (ἐν χρήσει μόνον ὁ παρακείμενος).
†im-mădĭdo, are, aliquem ἢ aliquid, βρέχω, ὑγραίνω τινὰ ἢ τι.
im-mădĭdus, a, um, ἔνυγρος.
immăne, ἐπίρ. ἀγρίως, θηριωδῶς. 2) immane quantum, θαυμαστὸν ὅσον.
im-mănĕo, ēre, ἐμμένω.
im-mănĭfestus, a, um, ἄδηλος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
immānis, e, ἐξαίσιος, ὑπερμεγέθης, ὑπερφυής, δεινός. 2) ἐξαίσιος, ὠμός, ἀπάνθρωπος. 3) τερατώδης, θηριώδης, ἄγριος, δεινός.
immānĭtas, ātis, θ. τὸ ἐξαίσιον, ὑπερμέγεθες. 2) τὸ ἐξαίσιον, ὠμότης, ἀπανθρωπία. 3) δεινότης, ἀγριότης, τὸ τερατῶδες.
immānĭter, ἐπίρ. ὑπερφυῶς, δεινῶς. 2) ὠμῶς, ἀγρίως.
im-mansuētus, a, um, ἀδάμαστος, ἀνήμερος.
†immarcescĭbĭlis, e, ἀμάραντος.
im-masso, are, aliquid, μασσῶ τι. Ἰσίδωρος.
im-mastĭcātus, a, um, ἀμάσσητος.
*im-mātĕrĭālis, e, ἄϋλος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
im-mātūre, ἐπίρ. ἀωρί, πρὸ ὥρας.
im-mātūrĭtas, ātis, θ. ἀωρία. 2) τὸ πρόωρον.
im-mātūrus, a, um, ἄωρος. 2) πρόωρος.
im-mĕdĭcābĭlis, e, ἀνίατος, ἀθεράπευτος. Λ. ποιητ.
immĕdĭcātus, a, um, κεχρισμένος.
im-mĕdĭtāte, ἐπίρ. ἀμελετήτως.
im-mĕdĭtātus, a, um, ἀμελέτητος.
im-mējo, ĕre, alicui, ἐνουρῶ τινι.
im-mĕmor, ŏris, alicujus, ἀμνήμων, λήσμων, ἐπιλήσμων τινός. 2) ποιητ. ἀμνήμονα ποιῶν, ἀμνημοσύνην παρέχων. 3) σπάν. ἀμνήμων, ἄμνηστος.
im-mĕmŏrābĭlis, e, ἀμνημόνευτος, ἀδιήγητος. 2) ἀμνήμων.
†im-mĕmŏrātĭo, ĭōnis, θ. ἀμνησία.
im-mĕmŏrātus, a, um, ἀμνημόνευτος, ἄρρητος. 2) ἀνεγκωμίαστος. Λ. ποιητ.
im-mĕmŏrĭa, ae, θ. ἀμνημοσύνη, λησμοσύνη.
im-mĕmŏris, e, ταὐτὸ τῷ immemor.
immensĭtas, ātis, θ. τὸ ἀμέτρητον, ἀμετρία. Κικέρων.
immensum, i, οὐ ἴδε immensus.
*immensūrābĭlis, e, ἀμέτρητος, ἄμετρος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
*immensūrātim, ἐπίρ. ἀμέτρως, ἀμετρήτως.
immensus, a, um, (in-metior) ἀμέτρητος, ἄμετρος, ἄπειρος, ὑπερμεγέθης. immensum altitudinis, τὸ ἄπειρον βάθος. ad, in, per immensum, εἰς ἄπειρον, ὑπερφυῶς. immensum quantum, ἀμήχανον ὅσον, ὑπερβαλόντως.
im-mĕo, are, ἐμβαίνω, εἰσβαίνω.
im-mĕrens, ntis, ἀνάξιος, ἀναίτιος, ἀθῷος.
immĕrenter, ἀναξίως, ἀναιτίως.
im-mergo, si, sum, ĕre, aliquem ἢ aliquid rei ἢ in rem, καταδύω, καταδυθίζω τι εἴς τι, ἐμβάπτω τί τινι, βάπτω τι ἔν τινι. ferrum aquae ἢ in aquam, βάπτω σίδηρον ἐν ὕδατι. me immergo εἴτε immergor, καταδύομαι. 2) εἰσδύομαι, ὑποδύομαι, κρύπτομαι εἴς τι. 3) παρεισδύομαι.
im-mĕrĭto, ἐπίρ. ἀναξίως, ἀναιτίως, ἀλόγως, ἀτόπως. Εὔχρ. μάλιστα μετὰ τῶν ἀρνητικῶν haud, non, neque κ.τ.λ.
im-mĕrĭtus, a, um, ἀνάξιος, ἀναίτιος, ἀθῷος. immerito meo, ἀθώου ἐμοῦ ὄντος.
*immersābĭlis, e, ἀβάπτιστος.
immersĭo, ĭōnis, θ. (immergo) κατάδυσις, καταδυθισμός.
immersti, συγκοπ. τοῦ immersisti, ἴδε immergo. Πλαῦτος.
immersus, a, um, ἴδε immergo.
im-mētātus, a, um, ἀκαταμέτρητος.
im-mĭgro, avi, atum, are, in locum, εἰσοικῶ, εἰσοικίζομαι εἰς τόπον.
*immĭnentĭa, ae, θ. (immineo) ἐγγύτης.
im-mĭnĕo, ēre, alicui, ἐπικρέμαμαί τινι. collis urbi imminet, λόφος τῇ πόλει ἐπικρέμαται. 2) ἐπικρέμαμαι, ἐνίσταμαι, πρόσειμι (προσεῖναί) τινι, ἐγγύς τινός εἰμι. hostis imminet urbi, ὁ πολέμιος ἐγγὺς τῆς πόλεώς ἐστι. mors imminet, ὁ θάνατος ἐπικρέμαται, ἐνίσταται. 3) ἐπίκειμαί τινι. Alexander Dario imminens, ὁ Ἀλέξανδρος τῷ Δαρείῳ ἐπικείμενος. 4) alicui rei ἢ in, ad rem, τηρῶ τι, ἐφίεμαι, ὀρέγομαί τινος.
im-mĭnŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid, μειῶ, ἐλαττῶ τι. 2) aliquem ἢ aliquid, φθείρειν, διαφθείρειν τινὰ ἤ τι.
immĭnūtĭo, ĭōnis, θ. μείωσις, ἐλάττωσις.
im-mĭnūtus, a, um, (in στερητ. minutus) ἀμείωτος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
immĭnūtus, a, um, ἴδε imminuo.
im-miscĕo, scŭi, ixtum εἴτε istum, ēre, aliquid alicui, ἀναμίγνυμι, συμμίγνυμί τί τινι. manus manibus, συμπλέκεσθαι, συμμιγνύναι, εἰς χεῖρας ἔρχεσθαι. 2) se immiscere alicui rei, παρενείρειν ἑαυτὸν εἴς τι, ἐμπλέκεσθαι εἴς τι.

Digitized by Google

*im-mĭsĕrābĭlis, e, ἀνελέητος.
†im-mĭsĕrĭcordĭa, ae, θ. ἀνελεημοσύνη.
*immĭsĕrĭcordĭter, ἐπίρ. ἀνελεημόνως.
im-mĭsĕrĭcors, dis, ἀνελεήμων.
immissārĭum, ĭi, οὐ. δεξαμενή.
immissĭo, ĭōnis, θ. (immitto) τὸ εἰσιέναι, ἔνεσις, εἰσδοχή 2) τὸ ἐᾶν.
immissus, a, um, ἴδε immitto.
*immissus, ūs, ἀ. (immitto) ἔνεσις, εἰσδοχή. (εὔχρηστον μόνον κατ' ἀφαιρετ.)
immisti, συγκοπ. ποιητ. τοῦ immisisti, ἴδε immitto.
immistus, a, um, ἴδε immisceo.
immīte, ἐπίρ. ἀπηνῶς, τραχέως.
im-mītĭgābĭlis, e, ἀπράϋντος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
im-mītis, e, ἄωρος, στρυφνός, πρόωρος. 2) ἀπηνής, τραχύς, χαλεπός.
im-mitto, īsi, issum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, εἰσίημι, εἰσδέχομαί τινα ἤ τι. 2) ἐνίημι, ἐμβάλλω τινὰ ἤ τι εἴς τι. aliquem flammis, ἐμβάλλειν τινὰ πυρί. tela in aliquem, ἐπαφίημι βέλη τινί, ἀφίημι βέλη εἴς τινα. canes alicui, ἐπαφίημι κύνας τινί. 3) alicui aliquid, ἐμβάλλειν, ἐμποιεῖν τινί τι. alicui amorem, ἐμποιῶ τινι ἔρωτα. 2) ἐῶ. arborem, ἐῶ αὐξάνεσθαι τὸ δένδρον. barbam, ἀνειμένον ἐῶ τὸν πώγωνα, τρέφω τὸν πώγωνα. capilli immissi, ἀνειμένη κόμη. equum, ἐῶ τρέχειν τὸν ἵππον. habenas, χαλᾶν, διδόναι, ἀνιέναι τὰς ἡνίας.
immixtus, a, um, ἴδε immisceo.
im-mixtus, a, um, (in στερητ. mixtus) ἄμικτος, ἄκριτος.
immo, ταὐτὸ τῷ imo.
im-mōbĭlĭs, e, ἀκίνητος. immobiles res, ἀκίνητα κτήματα. 2) ἀμετάβλητος, ἀδιάτρεπτος.
im-mōbĭlĭtas, ātis, θ. ἀκινησία. 2) ἀδιατρεψία.
im-mōbĭlĭter, ἐπίρ. ἀμεταβλήτως. Λ. Γραμ.
im-mŏdĕrantĭa, ae, θ. ταὐτὸ τῷ immoderatio.
im-mŏdĕrāte, ἐπίρ. ἀκρατῶς, ἀμέτρως. 2) ἀκόσμως, ἀτάκτως.
*im-mŏdĕratĭo, ĭōnis, θ. ἀμετρία, ἀταξία, ἀκολασία.
im-mŏdĕrātus, a, um, ἄμετρος, ἀκρατής, ἀκόλαστος. 2) ἄμετρος, ἄπειρος.
im-mŏdeste, ἐπίρ. ἀμέτρως, ἀκρατῶς. 2) ἀναιδῶς, ἀκόσμως.
im-mŏdestia, ae, θ. ἀναίδεια, ἀκοσμία, ἀκολασία.
im-mŏdestus, a, um, ἀναιδής, ἀκόσμιος, ἀσελγής, ἀκόλαστος.
im-mŏdĭce, ἐπίρ. ἀμέτρως, ὑπερβαλλόντως.
im-mŏdĭcus, a, um, ἄμετρος, ὑπέρμετρος, ὑπέρογκος. 2) ἄμετρος, ἀκρατής, ἀκόλαστος. Μετὰ γενικῆς· immodicus irae, ἀκρατὴς ὀργῆς, ἀκρατῶς ὀργῆς ἔχων.
*im-mŏdŭlātus, a, um, ἄρρυθμος.
immoenis (ἀρχαϊκῶς) ταὐτὸ τῷ immunis.
immŏlātĭcĭus (-tĭus), a, um, θυτικός, θύσιμος. 2) immŏlātĭcĭum, ĭi, οὐ. κρέα ἱερὰ Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
immŏlātĭo, ĭōnis, θ. (immolo) θυσία.
immŏlātor, ōris, ἀ. θύτης, θυτήρ.
immōlītus, a, um, (in-molior) ἐνιδρυμένος. Λ. σπαν.
immŏlo, avi, atum, are, (in-molo) οὐλοχυτοῦμαι. συνήθ. aliquid, καταθύω, σφάττω τι. hostiam deo, καταθύω, σφάττω ἱερεῖον τῷ θεῷ. 2) σφάττω, ἀποκτείνω τινά.
*im-montŭōsus, a, um, ὁ μὴ ἔχων ὄρη, πεδινός.
*im-mŏranter, ἐπίρ. ἀτριβί. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
im-mordĕo, di, sum, ēre, aliquid, ἐνδάκνω τι. Λ. ποιητ. καὶ σπαν.
im-mŏrĭor, rtŭus sum, i, alicui rei, ἐναποθνήσκω τινί. 2) ἀποθνήσκω.
im-mŏror, atus sum, ari, alicui rei, ἐνδιατρίβω, ἐμμένω τινί.
immorsus, a, um, ἴδε immordeo.
immortāle, ἐπίρ. ἀθανάτως, αἰωνίως.
im-mortālis, e, ἀθάνατος. μεταφ. ἀθάνατος, μακάριος. 2) ὑπερφυής, ἄμεμπος.
im-mortālĭtas, ātis, θ. ἀθανασία.
*im-mortālĭter, ἐπίρ. ὑπερφυῶς.
*immortālĭtus, ἐπίρ. θεόθεν.
immortŭus, ἴδε immorior.
im-mōtus, a, um, ἀκίνητος. μεταφ. εὐσταθής, ἀδιάτρεπτος.
im-mūgĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, ire, alicui rei, μυκῶμαι ἔν τινι, ἐμβρέμω τινί.
im-mulgĕo, ēre, ἐναμέλγω.
†immundābĭlis, e, (mundo) ἀνέκπλυτος.
im-munde, ἐπίρ. ῥυπαρῶς.
im-mundĭtĭa, ae, θ. ῥύπος, λῦμα, ἀκαθαρσία.
im-mundĭtĭes, ēi, θ. ταὐτὸ τῷ immunditia.
im-mundus, a, um, ἀκάθαρτος, ῥυπαρός. 2) αἰσχρός, μιαρός, βδελυρός. 3) †immundus, i, ἀ. ἀκαθαρσία, μιαρία.
im-mūnĭfĭcus, a, um, φειδωλός, ἀνελεύθερος.
im-mūnĭo, ivi, itum, ire, ὀχυρῶ.
immūnis, e, (in-mūnus) ἀτελής (φόρου), ἀφορολόγητος, ἀλειτούργητος. militia, ἀστράτευτος. 2) μηδὲν εἰσφέρων, μηδὲν προσφέρων, ἄδωρος. 3) ἀργός, ἀνωφελής. 4) re ἢ ab re ἢ alicujus rei, ἐλεύθερος, ἄμοιρος, ἀμέτοχός τινος. 5) ἄχαρις, ἀηδής.
immūnĭtas, ātis, θ. ἀτέλεια, ἀλειτουργησία.
im-mūnītus, a, um, ἀνόχυρος, ἀτείχιστος.
*immurmŭrātĭo, ĭōnis, θ. ψιθυρισμός, βρόμος (θηρίων).

Digitized by Google

im-murmŭro, are, alicui, προσψιθυρίζω τινί. 2) ψιθυρίζω.
†im-mŭsĭcus, a, um, ἄμουσος.
immussŭlus ἢ immusculus, i, ἀ. εἶδος γυπὸς ἢ ἱέρακος.
*im-mūtābĭlis, e, (in στερητ. mutabilis) ἀμετάβλητος, ἀμετάβολος, ἀναλλοίωτος.
*immūtābĭlis, e, (immuto) μεταβεβλημένος, μετηλλαγμένος.
*im-mūtābĭlĭtas, ātis, θ. ἀμεταβλησία.
im-mūtābĭlĭter, ἐπίρ. ἀμεταβλήτως. Ἀπουλήϊος.
im-mūtātĭo, ĭōnis, θ. μεταβολή, ἐναλλαγή, ὑπαλλαγή, τρόπος (ἐν τῷ λόγῳ).
im-mūtātor, ōris, ἀ. ὁ μεταβάλλων, ἀλλοιῶν. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
immūtātus, a, um, ἴδε immuto.
im-mūtātus, a, um, (in στερητ. mutatus) ἀμετάβλητος, ἀμετάβολος, ἀναλλοίωτος.
im-mūtesco, tŭi, ĕre, κωφοῦμαι, σιωπῶ.
*im-mŭtĭlātus, a, um, (in στερητ. mutilatus) ἀκέραιος. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
*immŭtĭlātus, a, um, (immutilo) κεκολοβωμένος, ἠκρωτηριασμένος.
immŭtĭlo, avi, atum, are, ταὐτὸ τῷ mutilo.
im-mūto, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, μεταβάλλω, ἀλλοιῶ τινα ἤ τι. 2) aliquid pro aliquo, ἐναλλάττειν τί τινος, ἀλλάττειν τι ἀντί τινος.
imo εἴτε immo, σύνδ. καί—γε, καὶ μάλιστα, μάλιστά γε, ναὶ μὰ Δία, ἀλλά, μενοῦν γε. credin? immo certe, πιστεύεις; μάλιστά γε (πάνυ γε). causa non bona est? immo optima, τὸ πρᾶγμα οὐ καλόν ἐστι; καὶ κάλλιστον μέντοι (μὲν οὖν). immo hercle! ναὶ μὰ Δία; vivit? immo in senatum venit, ζῇ; καὶ δὴ καὶ (ναὶ μὰ Δία καὶ) εἰς τὴν βουλὴν ἔρχεται. silebitne? imo vero obsecrabit, σιωπήσει; ἀλλὰ μέντοι πολὺ μᾶλλον ἱκετεύσει. eumne sinam impune? imo perdam potius, ἐάσω αὐτὸν ἀτιμώρητον; μᾶλλον δὲ διαφθερῶ αὐτόν.
im-pācātus, a, um, ἀπράϋντος.
†impăcĭfĭcus, a, um, ἀνηρέμητος, φιλοπόλεμος.
impactĭo, ĭōnis, θ. (impingo) πρόσκρουσις.
impactus, a, um, ἴδε impingo.
impāges, is, θ. (impingo) πρόσπηγμα, ταινία.
im-pallesco, llŭi, ĕre, κατωχριῶ, ὠχριῶ.
impalpĕbrātĭo, ĭōnis, θ. (in-palpebro) ἀκινησία τῶν βλεφάρων.
im-par, ăris, ἀνάρτιος, περιττός. par impar ludere, ἀρτιάζειν. 2) alicui καὶ aliqua re, ἄνισος, ἀνόμοιός τινι, ἀνίκανος, ἥττων τινός.
im-părātĭo, ĭōnis, θ. stomachi, ἀπαρασκευασία, ἀδυναμία πρὸς πέψιν.
im-părātus, a, um, ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος.
im-parco, ἴδε imperco.
*impārens, ntis, (in στερητ. parens τοῦ pareo) ἀπειθής, ἀνήκουστος.
*impārentĭa εἴτε impărĭentĭa, ae, θ. (pareo) ἀπείθεια. Ἀμφ. γρ.
im-părĭlis, e, ἄνισος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
im-părĭlĭtas, ātis, θ. ἀνισότης, ἀνωμαλία.
im-părĭtas, ātis, θ. ἀνισότης. Βοήθ.
*im-părĭter, ἐπίρ. ἀνίσως.
*impars, rtis, (in pars) ταὐτὸ τῷ expers. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
†im-partĭcĭpābĭlis, e, ἀμέτοχος.
impartĭo, impartior, ταὐτὸ τῷ impertio, impertior.
im-pascor, i, ἐννέμομαι, βόσκομαι.
†im-passĭbĭlis, e, ἀπαθής.
†im-passĭbĭlĭtas, ātis, θ. ἀπάθεια.
im-pastus, a, um, ἄσιτος, πεινῶν.
im-pătĭbĭlis, e, ἀπαθής. 2) ἄφερτος, ἀφόρητος.
im-pătĭens, ntis, alicujus, ἀπαθής τινος, δυσανασχετῶν τι, μὴ καρτερῶν πρός τι, ἀτλητῶν. laborum, ἀπαθὴς πόνων, μὴ καρτερῶν τοὺς πόνους. 2) ἀπαθής, ἀναίσθητος. 3) ἀκρατής, ἀκόλαστος.
im-pătĭenter, ἐπίρ. δυσανασχέτως, οὐ καρτερικῶς.
im-pătĭentĭa, ae, θ. τὸ δυσανασχετεῖν, τὸ μὴ καρτερεῖν. 2) ἀπάθεια.
im-pausābĭlis, ἄπαυστος, ἀδιάλειπτος. 2) οὕτως ἑρμηνεύεται παρὰ Φουλγεντίῳ ἢ Ἀληκτώ.
impausābĭlĭter, ἐπίρ. ἀπαύστως, ἀδιαλείπτως. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
im-păvĭde, ἐπίρ. ἀφόβως.
im-păvĭdus, a, um, ἀπτόητος, ἄφοβος.
*impeccābĭlis, e, (in-pecco) ἀναμάρτητος.
†impeccantĭa, ae, θ. ἀναμαρτησία.
impĕdātĭo, ĭōnis, θ. (impedo) χαράκωσις.
*impĕdĭco, are, (pedica) ἐμπεδῶ, παγιδεύω.
†impĕdīmentōsus, a, um, κωλυτήριος, κωλυτικός, ἐμποδιστικός.
impĕdīmentum, i, οὐ. (impedio) ἐμπόδιον, ἐμπόδισμα, κώλυμα. aliquid mihi impedimento est, ἐστί μοί τι ἐμπόδιον ἢ ἐμποδών, κωλύει μέ τι. impedimento est ad pugnam, ἐμποδών ἐστι πρὸς τὸ μάχεσθαι. 2) impedimentum, i, οὐ. καὶ συνηθ. impedimenta, ōrum, πληθ. ἀποσκευή, σκεύη, ἐνίοτε καὶ σκευοφόροι καὶ σκευοφόρα ζῶα.
impĕdĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, ire, (in pes ἢ in-peda) aliquem, ἐμπεδῶ, ἐμποδίζω, ἐμπλέκω τινά. μεταφ. me impediunt curae, φροντίσι περιπλέκομαι. me impedio aliqua

Digitized by Google

re, περιπλέκομαί τινι. 2) περιβάλλω. aliquem amplexu, περιβάλλω, ἀσπάζομαί τινα. caput myrto, τὴν κεφαλὴν μυρσίνῃ στεφανοῦμαι, διαδέομαι. 3) aliquem re ἢ a re, κωλύω τινά τινος. aliquid, κωλύω, ἐμποδίζω τι. aliquem facere ἢ quo-minus (ne) faciat aliquid, ἐμποδίζω, κωλύω τινὰ ποιεῖν τι, κωλύω τινὰ τοῦ ποιεῖν ἢ μὴ ποιεῖν τι, οὐκ ἐῶ τινα ποιεῖν τι.—impeditus, a, um, ἐμποδιζόμενος. impedita silva, δύσβατος δρυμών.

impĕdītĭo, ĭōnis, θ. ἐμπόδιον, κώλυσις.

*impĕdĭto, are, (θαμιστ. τοῦ impedio) ἐμποδίζω, κωλύω.

impĕdītor, ōris, ἀ. κωλυτήρ, κωλυτής.

impĕdītus, a, um, ἴδε impedio.

*im-pēdo, are, (in pes) ἐμπεδῶ, χαρακῶ.

*impēlīmentum, i, οὐ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ impedimentum, ὅπερ ἴδε. Φῆστος.

im-pello, pŭli, pulsum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἐλαύνω, ὠθῶ τινα ἢ τι. navem, ἐλαύνειν τὴν ναῦν. remos, κωπηλατεῖν. equum, ἐλαύνειν ἵππον. feram, θηρίον. sagittam, ἀφιέναι, βάλλειν βέλος. arma, συγκροτεῖν τὰ ὅπλα. urinam, κινεῖν τὸν οὗρον. chordas, πλήττειν τὰς χορδάς. sonus aures impellit, ὁ ἦχος ταῖς ἀκοαῖς προσβάλλει. aliquem in fugam, τρέπειν τινὰ εἰς φυγήν. in periculum, ὠθεῖν τινα εἰς κίνδυνον. hostes, ὠθεῖν, ἀνατέλλειν τοὺς πολεμίους. impulsus irā, ἐλαυνόμενος, φερόμενος ὑπ' ὀργῆς. 2) aliquem ad, in aliquid ἢ ad aliquid faciendum, προάγειν, προτρέπειν, παρορμᾶν τινα εἰς, πρός τι ἢ ποιεῖν τι.

im-pendĕo, ēre, alicui, ἐπικρέμαμαί τινι. μεταφ. ἐπικρέμασθαι, ἐνίστασθαι, ἐπίκεισθαί τινι. Εὕρηται καὶ μετ' αἰτιατικῆς· te impendent mala, ἐπίκεινταί σοι κακά.

impendĭa, ae, θ. σπανιώτερος τύπος τοῦ impendium. 'Επιγρ.

impendĭo, ἴδε impendium.

impendĭōsus, a, um, δαπανηρός.

impendĭum, ĭi, οὐ. (impendo) ἀνάλωμα, δαπάνη. 2) ἀνάλωσις, ζημία, βλάβη. 3) τόκοι.—impendio, σφόδρα, ἰσχυρῶς, μεγάλως. commoveri, κινεῖσθαι. impendio magis, πολὺ πλέον. impendio acerbior, πολὺ πικρότερος.

im-pendo, di, sum, ĕre, aliquid in rem, καὶ in re, ἀναλίσκω, δαπανῶ τι εἴς τι. pecuniam et operam in aliquid, ἀργύριον καὶ πόνον ἀναλίσκω εἴς τι. vitam patriae, τὴν ζωὴν τῇ πατρίδι. aliquem exemplo, χρῶμαί τινι ὡς παραδείγματι.—impensus, a, um, ἐπίθετ. δαπανηρός, ἐπιζήμιος, βλαβερός. 2) σφοδρός, ἰσχυρός, μέγας.

im-pĕnĕtrābĭlis, e, ἀπέραστος, ἀδιάβατος. 2) ἄτρωτος, ἀνίκητος.

impĕnĕtrāle, is, οὐ. τὸ ἄδυτον, τόπος ὅποι οὐκ ἔξεστιν εἰσδύεσθαι. Φῆστος.

impennātus, a, um, ἄποκος. Φῆστος.

impensa, ae, θ. ὑπον. pecunia (impendo) ἀνάλωμα, δαπάνη.

impense, ἐπίρ. (impendo) δαπανηρῶς. 2) σφόδρα, ἰσχυρῶς, λίαν.

impensĭbĭlis, e, μὴ σταθμητός, μὴ δυνάμενος σταθμᾶσθαι. 'Αμφ. γρ.

impensus, a, um, ἴδε impendo.

impensus, ūs, ἀ. (impendo) ἀνάλωμα. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

impĕrābĭlĭter, ἐπίρ. (impero) προστακτικῶς, ἐπιτακτικῶς.

impĕrātĭo, ĭōnis, θ. ἐπιταγή. Βοήθ.

impĕrātīve, ἐπίρ. προστακτικῶς.

impĕrātīvus, a, um, προστασσόμενος. 2) προστακτικός. imperativus, i, ἀ. (modus) ἡ προστακτικὴ ἔγκλισις.

impĕrātor, ōris, ἀ. στρατηγός, κατ' ἐξοχὴν δέ· ὁ αὐτοκράτωρ στρατηγός. (τιμητικὴ προσηγορία τῶν μεγάλην νίκην νικησάντων στρατηγῶν καὶ τῶν μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς δημοκρατίας αὐταρχησάντων ἐν Ῥώμῃ). 2) ἀρχηγός, ἄρχων, ἡγεμών.

*impĕrātōrĭe, ἐπίρ. στρατηγικῶς.

impĕrātōrĭus, a, um, στρατηγικός. 2) αὐτοκρατορικός.

impĕrātrix, īcis, θ. ἡ ἀρχηγός, ἡγήτειρα.

impĕrātum, i, οὐ. ἴδε impero.

impĕrātus, ūs, ἀ. ἐπιταγή. Λ. ποιητ.

im-perceptus, a, um, ἀκατάληπτος.

imperco, ĕre, (in-parco) alicui, φείδομαί τινος. Πλαῦτος.

*im-percussus, a, um, ἀπρόσπταιστος, ἀπρόσκρουστος.

im-perdĭtus, a, um, ἄφθαρτος. Λ. ποιητ.

im-perfecte, ἐπίρ. ἀτελῶς.

im-perfectĭo, ĭōnis, θ. ἀτέλεια.

im-perfectus, a, um, ἀτελής, ἡμιτελής, ἐλλιπής.

*im-perfossus, a, um, ἄτρητος, ἀτρύπητος

*im-perfundĭes, ĕi, θ. ἀναλειφία, τὸ ἀνάλειπτον.

*impĕrĭābĭlĭter, ἐπίρ. δεσποτικῶς.

impĕrĭālis, e, αὐτοκρατορικός, βασιλικός.

impĕrĭālĭter, ἐπίρ. αὐτοκρατορικῶς, βασιλικῶς.

impĕrĭōse, ἐπίρ. δεσποτικῶς, κρατερῶς.

impĕrĭōsus, a, um, ἡγεμονικός, δεσπόζων, κρατερός, κύριος. 2) δεσποτικός, τυραννικός.—Ὄν. κύρ. Ἰμπεριῶσος.

im-pĕrīte, ἐπίρ. ἀπείρως, ἀνεπιστημόνως.

im-pĕrītĭa, ae, θ. ἀπειρία, ἀνεπιστημοσύνη.

impĕrĭto, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ impero) aliquid, ἐπιτάττω τι. 2) alicui, ἄρχω, ἡγεμονεύω τινός.

im-pĕrītus, a, um, alicujus, σπάν. in ali-

qua re, ἄπειρος, ἀμαθής, ἀνεπιστήμων τινός.
impĕrĭum, ĭi (καὶ i), οὐ. (impero) ἐπίταγμα, ἐπιταγή. imperium exsequi, τὸ ἐπίταγμα ἐπιτελεῖν. 2) ἐξουσία. imperium in aliquem habeo, κύριός τινός εἰμι. 3) ἡγεμονία, ἀρχή, ἐπικράτεια. cum imperio ἢ in imperio sum, ἀρχὴν ἔχω, ἄρχω, ἡγεμονεύω. imperio ejus, ἄρχοντος ἐκείνου. sub populi Romani imperium redigo urbem, ὑποτάττω πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις. 4) στρατηγία. imperium maritimum, ἡ ναυαρχία. 5) ἐπικράτεια, ἀρχή, τὰ ὑπό τινι ὄντα. 6) imperia ἀντὶ τοῦ imperatores, οἱ στρατηγοί, ἔπαρχοι.
*im-perjūrātus, a, um, ἄνευ ἐπιορκίας, ἐπίθετον τῆς στυγός.
*im-permissus, a, um, ἀσυγχώρητος, ἀθέμιτος.
*im-permixtus εἴτε impermistus, a, um, ἄμικτος.
impermūtābĭlis, e, (in στερητ. permutabilis) ἀμετάβλητος, ἀμετάβολος.
impĕro, avi, atum, are, (in-paro) alicui aliquid, ἐπιτάττω, προστάττω τινί τι. ut aliquid faciat, (σπαν. fieri aliquid), ποιεῖν τι. tributum alicui, τάττω, ἐπιβάλλω τινὶ φόρον. imperatum, i, οὐ. τὸ ἐπιταχθέν, προσταχθέν, ἐπίταγμα, πρόσταγμα. imperor, σπαν. προστάττομαι. 2) alicui, κύριός τινός εἰμι, ἄρχω, κρατῶ τινος. irae, κρατῶ τῆς ὀργῆς. illo imperante, στρατηγοῦντος ἐκείνου. 3) ad imperandum, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ad imperata faciendum.
*im-perpĕtŭus, a, um, μὴ συνεχής.
im-persōnālis, e, ἀπρόσωπος.
im-persōnālĭter, ἐπίρ. ἀπροσώπως.
im-persōnātīvus, i, ἀ. (ὑπον. modus) ἡ ἀπαρέμφατος ἔγκλισις.
†im-perspĭcābĭlis, e, ἀδιόρατος.
*im-perspĭcŭus, a, um, ἀδιόρατος.
im-perterrĭtus, a, um, ἀτάρακτος, ἄφοβος. Λ. ποιητ.
†impertĭlis, e, (in-partilis) ἀμέριστος.
im-pertĭnens, ntis, οὐ προσήκων.
impertĭo ἢ impartĭo, ivi καὶ ĭi, ītum, ire, (in-partio) alicui aliquid, καὶ σπανιώτερον aliquem aliqua re, μεταδίδωμί τινί τινος, ποιῶ τινα κοινωνόν τινος. pro his impertitis, ἀντὶ τούτων ὧν ἔτυχον. honore impertitus, κοινωνῶν, μεταλαβὼν τῆς δόξης. 2) aliquem salute, ἀσπάζομαί τινα.
impertĭor, ītus sum, īri, σπαν. ἀντὶ τοῦ impertio.
impertītĭo, ĭōnis, θ. (impertio) κοινωνία. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω.
impertītus, a, um, ἴδε impertio.
im-perturbābĭlis, e, ἀτάρακτος.
im-perturbātĭo, ĭōnis, θ. ἀταραξία, ἀπάθεια.
im-perturbātus, a, um, ἀτάρακτος.
im-pervĭus, a, um, ἀδιάβατος.
impes, ĕtis, ἀ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ impetus, ὁρμή. 2) μέγεθος. Σημ. ἡ ὀνομαστικὴ ἄχρηστος. impĕtĕ, ὁρμῇ.
impesco, ĕre, (in pasco) βόσκειν ἐν ἀγρῷ σίτου, νέμεσθαι χλωρὸν ἀγρόν. Φῆστος.
impĕte, ἴδε impes.
impĕtĭbĭlis, e, (in στερητ. patibilis) ἀνύποιστος, ἀνυποφόρητος. 2) ἀναίσθητος.
impĕtĭbĭlis, e, (impeto) ἐπιχειρῶν τινι ἢ ἐφορμῶν.
impĕtīgĭnōsus, a, um, λειχηνώδης, λειχηνιῶν, λειχηνωτός.
impĕtīgo, ĭnis, θ. (impeto) λειχήν.
*impĕtix, ταὐτὸ τῷ impetigo. Φῆστος.
im-pĕto, ĕre, aliquem, ἐπιχειρῶ, προσβάλλω τινί. Εὕρηται καὶ ἡ μετοχὴ impĕtītus, a, um.
impĕtrābĭlis, e, (impetro) εὐπόριστος, ῥάδιος λαβεῖν. 2) ἐπιτευκτικός, ἐπιτυχής.
*impĕtrābĭlĭus, ἐπίρ. συγκρ. ἐπιτυχέστερον.
impĕtrassĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ impetraturum esse, ἴδε impetro.
*impĕtrātĭo, ĭōnis, θ. (impetro) ἐπιτυχία.
*impĕtrātīvus, a, um, ἐπιτυχής, τῆς ἐπιτυχίας.
impĕtrātor, ōris, ἀ. ὁ ἐπιτυγχάνων. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
impĕtrĭo, ivi, itum, ire, (impetro) καλλιερῶ, αἰσίους οἰωνοὺς λαμβάνω. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
impĕtro, avi, atum, are, (in-patro) aliquid, ἐκτελῶ, ἀπεργάζομαι, ἐπὶ τέλος ἄγω τι. 2) aliquid ab aliquo, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω τινὸς παρά τινος. pacem, τυγχάνω εἰρήνης. optatum, ἐπιτυγχάνω τῆς εὐχῆς. ab aliquo ut liceat, διαπράττομαι παρά τινος ἐξεῖναί μοι. impetrato ut manerent, διαπραξάμενοι (ὥστε) μεῖναι.
*im-pĕtŭlans, ntis, προπετής. Ἀμφ. γρ.
*impĕtŭōse, ἐπίρ. ὁρμητικῶς.
impĕtŭōsus, a, um, ὁρμητικός. Ἀμφ. γρ.
impĕtus, ūs, ἀ. (impeto) ἔφοδος, ὁρμή, προσβολή. impetum facere in aliquem, ἔφοδον ποιεῖσθαι, ὁρμᾶν ἐπί τινα, προσβάλλειν τινί. impetu, ὁρμῇ. impetus febris, ὁ παροξυσμός. 2) ὁρμή, ὁρμητικὴ κίνησις, φορά.
im-pexus, a, um, ἀκτένιστος.
†impĭāmentum, i, οὐ. μίασμα.
im-pĭco, are, καταπισσῶ, πισσῶ.
impictus, ἀμφ. γρ. ἴδε impunctus.
im-pĭe, ἐπίρ. ἀσεβῶς.

Digitized by Google

im-pĭĕtas, ātis, θ. ἀσέβεια.
impĭgens, entis, (in-piget) ἄοκνος.
im-pĭger, gra, grum, ἄοκνος, πρόθυμος. Εὕρηται καὶ μετὰ γενικῆς καὶ ἀπαρεμφάτου.
im-pĭgre, ἐπίρ. ἀόκνως, προθύμως.
impĭgrĭtas. ātis, θ. ἀοκνία, προθυμία.
†im-pĭgrĭtĭa, ae, θ. ἀοκνία.
impĭlĭa, ĭum, ού. πληθ. (in-pilus) εἶδος ποδείων.
impingo, pēgi, pactum, ĕre, (in-pango) aliquid alicui ἢ in aliquid, προσπταίω, προσκρούω, προσαράσσω τί τινι ἢ πρός τι. navem, προσαράσσω τὴν ναῦν. pugnum in os, ἐντρίβω τῷ στόματί τινος κόνδυλον. 2) προσάπτω, περιάπτω τινί τι. alicui compedes, περιάπτω τινὶ δεσμά. 3) ὠθῶ. hostes in vallum, τοὺς πολεμίους εἰς τὸ χαράκωμα. me impingo ἢ impingor hostibus, φέρομαι, ὁρμῶ ἐπὶ τοὺς πολεμίους.
impinguo, are, (in-pinguis) aliquid, πιαίνω τι. 2) πιαίνομαι.
impĭo, avi, atum, are, (impius) μιαίνω. impiare se, μιαίνεσθαι, ἀσεβεῖν.
im-pĭus, a, um, ἀσεβής, ἀνόσιος. impius erga aliquem sum, ἀσεβῶ εἴς τινα. 2) ἄγριος, ὠμός. 3) κατάρατος, κακός. 4) impia herba, θ. ἄγνωστος βοτάνη.
im-plācābĭlis, e, ἀκαταπράϋντος, ἀνεξίλαστος, ἀδιάλλακτος.
im-plācābĭlĭtas, ātis, θ. τὸ ἀνεξίλαστον, ἀδιάλλακτον. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
im-plācābĭlĭter, ἐπίρ. ἀδιαλλάκτως.
im-plācātus, a, um, ἀκόρεστος. Λ. ποιητ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
im-plăcĭdus, a, um, ἀνεξίλαστος, ἀνίλεως, ἄγριος.
implăgĭum, ĭi, ού. μικρὰ ἄρκυς, μικρὸν δίκτυον. Ἰσίδωρος.
implăgo, are, (in-plaga) παγιδεύω.
†im-plāno, avi, are, (in planus) πλανῶ.
im-plānus, a, um, ἀνώμαλος.
implēbĭlis, e, εὐπλήρωτος, ὁ δυνάμενος πληρωθῆναι.
*implectĭcus, a, um, δύσκαμπτος.
im-plecto (xi), xum, ĕre, ἐμπλέκω. implector, ἐμπλέκομαι.— implexus, a, um, ἐμπεπλεγμένος, περιπεπλεγμένος.
implēmentum, i, ού. (impleo) πλήρωσις, συμφόρησις. Λ. ἰατρ.
implĕo, ēvi, ētum, ēre, (ἐκ τοῦ ἀχρήστου pleo, πρβλ. plenus) aliquem ἢ aliquid aliqua re, (σπαν. alicujus rei) ἐ μ π ί π λ η μ ι, πληρῶ τινα ἢ τί τινος. urbem lamentis, τὴν πόλιν ὀδυρμῶν. implevit eum spe, ἐνέπλησεν αὐτὸν ἐλπίδος. implentur Bacchi, ἐμπίπλανται, κορέννυνται οἴνου. 2) πιαίνω, πλῆρες ποιῶ τι. 3) aliquam, πληροῦν, ἔγκυον ποιεῖν γυναῖκα. 4) πληρῶ, ἐμπίπλημι, ἀποτελῶ, ἐκτελῶ τι. partes officii, ἐπιτελεῖν τὰ καθήκοντα. vicem alicujus, ἀντί τινός εἰμι. locum principem, κατέχω τὸν πρῶτον τόπον.
implesse, implessem, implesti, implestis, συγκοπ. τῶν implevisse, implevissem, implevisti, implevistis, τοῦ ῥήματος impleo, ὅπερ ἴδε.
implētĭo, ĭōnis, θ. (impleo) πλήρωσις.
implētus, a, um, ἴδε impleo.
implexĭo, ĭōnis, θ. (implecto) ἐμπλοκή, περιπλοκή.
implexus, a, um, ἴδε implecto.
implexus, ūs, ἀ. (implecto) ἐμπλοκή, περιπλοκή. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑν. εὐχρ.
†implĭcāmentum, i, ού. (implico) περιπλοκή.
implĭcātĭo, ĭōnis, θ ἐμπλοκή, περιπλοκή. Κικέρων.
implĭcātrix, īcis, θ. ἡ ἐμπλέκουσα, ἡ περιπλέκουσα. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
implĭcātūra, ae, θ. ἐμπλοκή, περιπλοκή. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
implĭcātus, a, um, ἴδε implico.
*implĭcisco, ĕre, ταὐτὸ τῷ implico. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου. implĭcisco alicui, οὐδετέρως· ἐμπίπτω (εἰς νόσον), λαμβάνομαι (νόσῳ) καὶ
implĭciscor, i, παθητ. ἢ ἀποθετ. συγχέομαι, ταράττομαι.
implĭcĭte, ἐπίρ. περιπλόκως, ἀσαφῶς.
*implĭcĭto, are, (θαμιστ. τοῦ implico) ἐμπλέκω, περιπλέκω.
implĭcĭtus, a, um, ἴδε implico.
im-plĭco, avi, atum καὶ ŭi, ĭtum, are, ἐ μ π λ έ κ ω, περιπλέκω. hedera arborem implicat, ὁ κισσὸς τῷ δένδρῳ περιπλέκεται. implico tempora ramo, διαδοῦμαι στεφάνῳ τοὺς κροτάφους. brachia collo alicujus, περιπλέκομαι τῷ τραχήλῳ τινός, περιβάλλω τινά. implicitus laqueis, ἐμπεπλεγμένος ταῖς πάγαις. implicare aliquem bello, περιβάλλω τινὰ πολέμῳ. implicor negotiis, ἐμπλέκομαι εἰς ἀσχολίας. implicari morbo, περιπίπτω νόσῳ. 2) περιπλέκω, πλέκω, συνάπτω, συνδέω. implicata inter se sunt, ἀλλήλοις περιπεπλεγμένα ἐστί. 3) συγχέω, ταράττω. animum alicujus, τὴν ψυχήν τινος. — implicatus ἢ implicitus, a, um, περιπεπλεγμένος, ἀσαφής.
*implōrābĭlis, e, (imploro) ἐπίκλητος.
implōrātĭo, ĭōnis, θ. ἐπίκλησις, τὸ ἐπικαλεῖσθαι, προσευχή.
im-plōro, avi, atum, are, aliquem, ἐπικαλοῦμαι, ἱκετεύω τινά. aliquem in ἢ ad auxilium, ἱκετεύω τινὰ βοηθεῖν μοι. auxilium ab aliquo, αἰτεῖσθαι βοήθειαν παρά

Digitized by Google

τινος. 2) ἐπιμαρτύρομαι, μαρτύρομαί τινι ἤ τι.
*im-plūmbo, are, μολυβδῶ.
implūmis, e, (in-pluma) ἄπτιλος, ἄπτερος. 2) ψιλός.
im-plŭo, ŭi, ūtum, ĕre, ὕειν εἴς τι, ὕειν. 2) aliquid, ὀμβρίζω, βρέχω τι.
implūtus, a, um, μετοχὴ τοῦ impluo, καταβεβρεγμένος (ὑετῷ).
implūvi, ἀδοκιμ. παρακ. τοῦ impluo 'Αμφ γρ. Κολουμέλλας.
implŭvĭa, ae, θ. (in pluvia) χλαῖνα (ἀδιάβροχος), μανδύας, φαινόλης.
implŭvĭātus, a, um, (impluvium) ὅμοιος αὐλῇ. 2) φαιός, δρυώδους χρώματος.
implŭvĭum, ĭi, οὐ. κατάκλυστρον, μέσαυλος. ἴδε καὶ compluvium.
impœne, ἐπίρ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ impune.
*im-pœnĭtendus, a, um, ἀμεταμέλητος, ἀμετανόητος.
†im-pœnĭtens, ntis, μὴ μετανοῶν.
†im-pœnĭtentĭa, ae, θ. τὸ ἀμετανόητον.
impœnītus, a, um, ταὐτὸ τῷ impunitus.
im-pŏlīte, ἐπίρ. ἀκόμψως, ἀκόσμως.
impŏlītĭa, ae, θ. τὸ ἄκομψον, ἀτημελές.
im-pŏlītus, a, um, ἀλείαντος, ἀνεξέργαστος, ἄκομψος, ἄκοσμος.
im-pollūtus, a, um, ἀμίαντος.
*impōmenta, ōrum, οὐ. πληθ. (imponimenta) τὸ ἐπιδόρπισμα.
im-pōno, ŏsui, ŏsĭtum, (σπαν. osīvi, ostum) ĕre, aliquem ἢ aliquid alicui ἢ in aliqua re ἢ in aliquid, ἐντίθημί τινα ἤ τί τινι, τίθημί τινα ἤ τι ἔν τινι, εἴς τι. aliquem sepulcro, ἐντιθέναι τινὰ τῷ τάφῳ. aliquem navi ἢ in navem, ἐμβιβάζειν τινὰ εἰς τὴν ναῦν. 2) ἐπιτίθημί τινα ἤ τί τινι. alicui dominum, κύριόν τινι ἐπιτιθέναι, ἐφιστάναι. onus alicui, ἐπιτιθέναι τινὶ φορτίον. coronam, στέφανον. dona aris, δῶρα τοῖς βωμοῖς. aliquem equo, ἀναβιβάζειν τινὰ ἐπὶ τὸν ἵππον. manum alicui, ἐπιχειρεῖν τινι, ἐπιβάλλειν τινὶ χεῖρας. finem rei, ἐπιτιθέναι τέλος τῷ πράγματι. alicui nomen, ἐπιτιθέναι τινὶ ὄνομα. vulnus alicui, ἐπιφέρειν τινὶ τραῦμα. mulctam civitatibus ἢ in civitates, ἐπιτιθέναι, ἐπιβάλλειν ζημίαν ταῖς πολιτείαις. vectigal alicui, τάττω τινὶ φόρον. 3) alicui, ἐξαπατῶ, φεναχίζω τινά. πρβλ. impostor καὶ impostura.
imporcĭtor, ōris, ἀ. (imporco) θεός τις τοῦ αὐλακισμοῦ προστάτης.
imporco, avi, atum, are, (in-porca) aliquid, ἐντίθημί τι αὔλακι, αὐλακίζω.
†im-portābĭlis, e, ἀφόρητος.
†importābĭlĭter, ἐπίρ. ἀφορήτως.
*im-portatĭtĭus (-cius), a, um, εἰσαγώγιμος.
im-porto, avi, atum, are, aliquid, εἰσάγω, εἰσκομίζω τι. 2) alicui aliquid, ἐπιφέρω, ἐπιβάλλω, φέρω, παρέχω τινί τι.
importūne, ἐπίρ. ἀκαίρως. 2) φορτικῶς.
importūnĭtas, ātis, θ. ἀνεπιτηδειότης. 2) ἀκαιρία, φορτικότης, τὸ φορτικόν.
importūnus, a, um, (porto) ἀπρόσφορος, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος. 2) ἄκαιρος, φορτικός, δυσχερής, χαλεπός.
im-portŭōsus, a, um, (portus) ἀλίμενος.
impos, ŏtis, (in-potis) alicujus, ἀκρατής τινος. sui ἢ animi, ἀκρατὴς ἑαυτοῦ, ἄφρων, παράφορος.
impŏsĭtīcĭus (-tĭus), a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος. 2) ἐν τῇ γραμμ. θεματικός.
impŏsĭtĭo, ĭōnis, θ. (impono) ἐπίθεσις. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ τὸ θέμα.
*impŏsĭtīvus, a, um, (impono) θεματικός. impositivum nomen, ἐπωνύμιον.
impŏsĭtor, ōris, ἀ. (impono) θέτης.
impŏsĭtus, a, um, ἴδε impono.
impŏsĭtus, ūs, ἀ. ἐπίθεσις.
*impŏsīvi, ἀρχαϊκ. παρακ. ἀντὶ τοῦ imposui, imposisse ἀντὶ imposuisse, ἴδε impono. Πλαῦτος.
im-possĭbĭlis, e, ἀδύνατος.
im-possĭbĭlĭtas, ātis, θ. ἀδυναμία, τὸ ἀδύνατον.
impostor, ōris, ἀ. (impono) ἐπιθέτης, ἀπατεών. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
impostūra, ae, θ. (impono) ἐπίθεσις, ἀπάτη, φεναχισμός.
impostus, συγκοπ. ποιητ. τοῦ impositus, ἴδε impono.
†impŏtābĭlis, οὐ. πότιμος, ἄποτος.
im-pŏtens, ntis, ἀδύνατος, ἀσθενής. 2) ἀκρατής, ἐμπαθής, ἀκόλαστος. 3) alicujus rei, ἀκρατής τινος, μὴ κρατῶν τινος.
im-pŏtenter, ἐπίρ. ἀδυνάτως, ἀσθενῶς. 2) ἀκρατῶς, ἐμπαθῶς, ἀκολάστως.
im-pŏtentĭa, ae, θ. ἀδυναμία. 2) ἀκράτεια, ἐμπάθεια, ἀκολασία.
imprægno, (avi), atum, are, (in-prægnas) ἐγκύμονα ποιῶ. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
im-præmĕdĭtātus, a, um, (ἀπρομελέτητος).
im-præpărātus, a, um, (ἀπροπαρασκεύαστος).
im-præpĕdīte καὶ impræpedito, ἐπίρ. ἀκωλύτως.
im præpĕdītus, a, um, ἀκώλυτος.
†im-præpūtĭātus, a, um, ἀπερίτμητος, ὁ ἐν ἀκροβυστίᾳ.
†im-præscĭentĭa, ae, θ. ἡ μὴ πρόγνωσις.
impræsentĭārum εἴτε in præsentĭārum, (ἐκ τοῦ in præsentia rerum) ἐν τῷ παρόντι.
im-præstābĭlis, e, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.

Digitized by Google

†impraevārĭcābĭlis, e, (in στερητ. praevaricor) ἀναμάρτητος, ἀνέγκλητος.
im-pransus, a, um, ἀνάριστος, ἀναρίστητος.
imprĕcātĭo, ĭōnis, θ. κατάρα, ἀρά, ἐπαρά.
im-prĕcor, atus sum, ari, εὔχομαι. alicui aliquid, τινί τι. 2) καταρῶμαι, ἐπεύχομαι, ἐπαρῶμαί τινί τι. 3) aliquem, σέβω, σεβίζω, προσκυνῶ.
imprensĭbĭlis, e, (in-prehendo) ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος.
im-presse, ἐπίρ. ἐμβριθῶς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
impressĭo, ĭōnis, θ. (imprimo) ἐντύπωσις, ἐντύπωμα. 2) ἐμβρίθεια, ἔμφασις. 3) ἐμβολή, ὁρμή, ἐπιδρομή. impressionem facere in fines hostium, ἐμβολὴν ποιεῖσθαι εἰς τὴν τῶν πολεμίων χώραν.
impressus, a, um, ἴδε imprimo.
im-pressus, a, um, ἀπίεστος.
*impressus, ūs, ἀ. (imprimo) ἐντύπωσις.
†imprĕtĭābĭlis, e, (in pretium) ὑπερτίμιος, πολυτίμητος, ἀτίμητος.
imprīmis, ταὐτὸ τῷ in primis, ἴδε primus.
imprĭmo, essi, essum, ĕre, (in-premo) aliquid alicui, σπαν. aliqua re aliquid, ἐντυπῶ, ἐνσφραγίζω τί τινι, σημαίνω τινί τι. vestigium loco ἢ locum vestigiis, ἐντυπῶ ἴχνος τῷ τόπῳ, σημαίνω ἴχνει τὸν τόπον. signum pecori, σημαίνω τῷ σημάντρῳ τὸ πρόβατον. crater impressus signis. κρατὴρ ἔκτυπος ζωδίοις. μεταφ. dedecus reipublicae imprimo, αἰσχύνην τῇ πολιτείᾳ προσάπτω. aliquid in animo ἢ in animum imprimitur, ἐνσφραγίζεταί τι τῇ ψυχῇ.
im-princĭpālĭter, ἐπίρ. ἐν τοῖς πρώτιστα, κατ' ἐξοχήν.
im-prŏbābĭlis, e, ἀποδοκιμαστέος, ἀδόκιμος. 2) ἀπίθανος.
im-prŏbābĭlĭter, ἐπίρ. ἀδοκίμως,
imprŏbātĭo, ĭōnis, θ. (improbo) ἀποδοκιμασία, ἀθέτησις.
im-prŏbātor, ōris, ἀ. ὁ ἀποδοκιμάζων.
im-prŏbe, ἐπίρ. πονήρως, φαύλως. 2) ἀνοσίως, ἀδίκως. 3) ἀναιδῶς, ἀναισχύντως. 4) σπαν. ὑπερφυῶς, ἄγαν.
im-prŏbĭtas, ātis, θ. πονηρία, φαυλότης. 2) πονηρία, ἀνοσιότης. 3) ἀναίδεια, ἀναισχυντία.
im-prŏbĭter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ improbe. Λ. σπαν.
*imprŏbĭto, are, ἐπιτατ. τοῦ improbo
im-prŏbo, avi, atum, are, aliquid, ἀποδοκιμάζω, ἀποβάλλω, ἀθετῶ τι.
†imprŏbōsus, a, um, (improbus) ὑπερβάλλων, δεινός. ἴδε καὶ improbus.
*imprŏbŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ improbus) πονηρός, ἀναιδής.
im-prŏbus, a, um, πονηρός, μοχθηρός, φαῦλος, (ἐπὶ σώματος καὶ ψυχῆς). 2) ὑπερφυής, δεινός, οἷον labor impr., somnus x. τ.τ. 3) ἀναιδής, ἀναίσχυντος..
im-prōcērus, a, um, ἀμεγέθης, βραχύς.
*im-prŏcreābĭlis, e, ἄκτιστος.
im-prōdictus, a, um, ἀνυπέρθετος, μὴ ἀναβληθείς. Κικέρων.
im-prŏfessus, a, um, ἀνεπάγγελτος.
im-prōles, is, ἄγονος, ἄτεκνος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
im-prōmiscŭus εἴτε impromiscua, a, um, ἄμικτος.
im-promptus, a, um, ἀνέτοιμος, μὴ πρόχειρος.
†im-prŏpe, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ prope.
*im-prŏpĕranter, ἐπίρ. βραδέως, ἠρέμα.
*im-prŏpĕrātus, a, um, μὴ σπουδαῖος, ἠρεμαῖος, βραδύς.
†imprŏpĕrĭum, ĭi, οὐ. (impropero) ὀνειδισμός.
*im-prŏpĕro, are, σπεύδω ἴσω.
†imprŏpĕro, are, (ἴσως ἐκ τοῦ in probrum) ὀνειδίζω.
*im-prŏpĕrus, a, ἠρεμαῖος, βραδύς.
im-prŏprĭe, ἐπίρ. ἀκύρως, οὐ κυρίως. loqui, ἀκυρολογεῖν.
im-prŏprĭĕtas, ātis, θ. ἀκυρία, ἀκυρολογία.
im-prŏprĭus, a, um, ἄκυρος. improprium, ĭi, οὐ. τὸ ἄκυρον, ἀκυρολογία.
im-prŏpugnātus, a, um, ἀφρούρητος.
†im-prospecte, ἐπίρ. ἀπρονοήτως, ἀπεριβλέπτως.
im-prospectus, a, um, ἀόρατος.
im-prosper, ĕra, ĕrum, δυστυχής, ἀτυχής.
im-prospĕre, ἐπίρ. δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
*improspĭcŭus, a, um, (in-pro-specio) ἀπρονόητος, ἀπρόγνωστος. Λ. Γλωσσαρίων.
im-prōtectus, a, um, ἀφρούρητος.
im-prōvĭde, ἐπίρ. ἀπρονοήτως, ἀπερισκέπτως.
*im-prōvĭdentĭa, ae, θ. ἀπερισκεψία, ἀπρονοησία.
im-prōvĭdus, a, um, μὴ προορῶν. 2) ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος, ἀπερίβλεπτος. 3) ἀπροόρατος, ἀπρόοπτος, ἀπροσδόκητος.
im-prōvīse, ἐπίρ. ἀπροόπτως, ἀπροσδοκήτως.
imprōvīso, ταὐτὸ τῷ improvise.
im-prōvīsus, a, um, ἀπρόοπτος, ἀπροόρατος, ἀπροσδόκητος. de improviso ἢ ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἐξαίφνης.
im-prūdens, ntis, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος. 2) alicujus rei, ἀγνὼς τινος, ἀγνοῶν τι. imprudente Sulla, ἀγνοοῦντος τοῦ Σύλλα. 3) ἄπειρος, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής τινος. 4) ἀνόητος, ἄφρων.
im-prūdenter, ἐπίρ. ἀπρονοήτως, ἀπερισκέ-

Digitized by Google

πτως. 2) ἀγνοίᾳ, δι' ἄγνοιαν. 3) ἀνοήτως, ἀφρόνως.
im-prūdentĭa, ae, θ. ἀπρονοησία, ἀπερισκεψία. 2) ἄγνοια. per imprudentiam, δι' ἄγνοιαν. 3) ἀνοησία, ἀφροσύνη.
im-pūbes, ĕris, καὶ impūbis, e, ἄνηβος, ἀνίουλος, ἀγένειος. 2) ἁγνός, μὴ ὁμιλήσας γυναικί.
*im-pūbesco, ĕre, ἡβάσκω. Λ. ἀμφίβολ.
im-pŭdens, ntis, ἀναιδής, ἀναίσχυντος.
im-pŭdenter, ἐπίρ. ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
impŭdentĭa, ae, θ. ἀναίδεια, ἀναισχυντία.
im-pŭdīce, ἐπίρ. ἀσελγῶς.
im-pŭdīcĭtĭa, ae, θ. ἀσέλγεια, μαχλοσύνη, κιναιδεία, πορνεία, μάλιστα ἡ παιδεραστία (κατ' ἀντίθεσιν τῶν libidines, τῶν λεγομένων ἐπὶ τῶν πρὸς γυναῖκας ἀκολασιῶν).
im-pŭdīcus, a, um, ἀναιδής, ἀναίσχυντος. 2) ἄναγνος, ἀσελγής, μάχλος, πορνικός. digitus impudicus, ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος, ὁ παρ' Ἀττικοῖς καταπύγων. Ἴδε Πολυδ. 2, 184.—3) ἐπὶ ὀσμῆς· αἰσχρός.
*im-pŭdīcātus, a, um, κατῃσχυμένος, μεμολυσμένος. Φῆστος.
*impŭdōrāte, ἐπίρ. ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
impugnātĭo, ĭōnis, θ. προσβολή. Λ. σπανιωτ.
im-pugnātor, ōris, ἀ. ὁ προσβάλλων. Κασσιοδ
impugnātus, a, um, ἴδε impugno.
*im-pugnātus, a, um, ἀπρόσβλητος, ἀνέπαφος.
im-pugno, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, προσβάλλω τινὶ ἢ πρός τινα, πρός τι. 2) μεταφ. καθάπτομαί τινος, ἐναντιοῦμαί τινι. dignitatem alicujus, καθάπτεσθαι τῆς ἀξίας τινός. sententiam, ἐναντιοῦσθαι τῇ γνώμῃ.
†impŭlĭtus, ταὐτὸ τῷ impulsus, ἴδε impello.
impulsĭo, ĭōnis, θ. (impello) ἔπωσις, ὠσμός, ἔλασις. 2) παρόρμησις, παραίνεσις. 3) ὁρμή.
impulso, are, (θαμιστ. τοῦ impello) ἐπελαύνω, ἐπωθῶ. Γλῶσσαι Πλακίδου.
impulsor, ōris, ἀ. (impello) ὀτρυντήρ, παροξυντής, παραινέτης.
impulstrix, īcis, θ. (impulsor) ἡ παροξύνουσα.
impulsus, a, um, ἴδε impello.
impulsus, ūs, ἀ. (impello) ἐπίκρουσις, κροῦσις. 2) παρόρμησις, προτροπή, παραίνεσις. 3) ὁρμή.
*im-pulvĕrĕus, a, um, ἀκόνιτος.
*im-punctus, a, um, (in-punctum) ἄστικτος, ἀκέντητος.
impūne, ἐπίρ. (impunis) νηποινί, ἀτιμωρητί, ἀζημίως. 2) ἀδεῶς, ἀσφαλῶς, ἀκινδύνως.
impūnis, e, (in-pœna) νήποινος, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος. Λ. σπ.

impūnĭtas, ātis, θ. (impunis) ἀτιμωρησία, ἄδεια. 2) ἄδεια, ἐξουσία. 3) ἀκολασία.
impūnīte, ἐπίρ. (impunitus) ἀτιμωρητί.
im-pūnītus, a, um, νήποινος, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος. 2) ἀδεής, ἀσφαλής, ἀκίνδυνος. 3) ἀκόλαστος.
impūrātus, a, um, ἴδε impuro.
im-pūre, ἐπίρ. μιαρῶς, αἰσχρῶς.
*im-purgābĭlis, e, μεταφορ. ἀναπολόγητος.
*im-pūrĭtas, ātis, θ. ἀκαθαρσία, αἰσχρότης.
*im-pūrĭtĭa, ae, θ. ἀκαθαρσία, αἰσχρότης.
impūro, avi, atum, are, aliquid, ῥυπαίνω, μολύνω τι.—impuratus, a, um, ἀκάθαρτος, μιαρός, αἰσχρός.
impurpŭrātus, a, um, (in purpura) ἐμπόρφυρος. Χαρίσιος.
im-pūrus, a, um, ἀκάθαρτος, ῥυπαρός. 2) ἀκάθαρτος, μιαρός, αἰσχρός.
im-pŭtātĭo, ĭōnis, θ. ὑπολογισμός, λογισμός.
†im-pŭtātīvus, a, um, αἰτιατικός.
im-pŭtātor, ōris, ἀ. ὁ ὑπολογιζόμενος.
impŭtātus, a, um, ἴδε imputo.
impŭtātus, a, um, (in στερητ. putatus) ἀκλάδευτος.
im-pŭto, avi, atum, are, aliquid, ὑπολογίζομαι, λογίζομαί τι. 2) alicui aliquid, ὑπολογίζεσθαι, λογίζεσθαί τινί τι. alicui beneficium, ὑπολογίζομαι, προσφέρω τινὶ τὸ εὐεργέτημα. 3) δίδωμι, παρέχω τινί τι. 4) ἀνατίθημί τινί τι, ἀναφέρω εἴς τινά τι, αἰτιῶμαι τινά τινος.
im-pŭtresco, trŭi, ĕre, σήπομαι.
†im-pŭtrĭbĭlis, e, ἀσαπής.
†impŭtrĭbĭlĭter, ἐπίρ. ἀσαπῶς
īmŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ imus) ἐπὶ μικρῶν πραγμάτων· κατώτατος.
īmum, i, οὐ. ἴδε τὸ ἑξῆς.
īmus, a, um, (ἐκ τοῦ infimus, ἴδε infer) κατώτατος. ima chorda, ἡ ὑπάτη. superis imisque deorum, τοῖς ἄνω καὶ τοῖς κάτω θεοῖς. imum, i, οὐ. τὸ κάτω, τὸ κάτωθεν. ima montis καὶ συνηθ. imus mons, τὰ κάτωθεν τοῦ ὄρους, ἡ ὑπώρεια. ima summis miscere, ἄνω κάτω ποιεῖν τὰ πράγματα ab imo, κάτωθεν. suspirare ab imo ἢ imo de pectore, ἀναστενάζειν ἀπὸ τοῦ στήθους. 2) ὕστατος, τελευταῖος. ad imum, ἐς τέλος, τέλος δέ, τὸ τελευταῖον.
in, πρόθ. μετ' αἰτιατ. ἐπὶ κινήσεως· εἴς τι mittere in Asiam, πέμπειν εἰς τὴν Ἀσίαν· venio in regionem (σπαν. in regione), ἀφικνοῦμαι εἰς χώραν. concilium in certam die indicere, σύνοδον εἰς ῥητὴν ἡμέραν προειπεῖν. pecuniam insumere in aliquid, ἀργύριον ἀναλίσκειν εἴς τι. faciem in pejus effingere, τὸ πρόσωπον ἐπὶ τὸ

Digitized by Google

χεῖρον πλάττειν. vocare in nuptias, καλεῖν ἐπὶ τοὺς γάμους. in unum diem, εἰς μίαν ἡμέραν. 2) ἐπί τι. in equum ascendere, ἐπὶ τὸν ἵππον ἀναβαίνειν. in collem confugere, ἐπὶ λόφον καταφεύγειν. 3) ἐπί τινα, κατά τινος. in Persas proficisci, ἐπί Πέρσας ἰέναι. oratio in Catilinam, ὁ κατὰ Κατιλίνα λόγος. 4) πρός, εἴς τινα, ἤ τι. amor in patriam, ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη. merita in rempublicam, τὰ πρός, εἰς τὴν πολιτείαν εὐεργετήματα. impietas in deos, ἡ πρός, εἰς τοὺς θεοὺς ἀσέβεια. 5) sex pedes in longitudinem, ἓξ πόδας τὸ μῆκος. in dies, ὁσημέραι, καθ' ἡμέραν. in singulos annos, καθ' ἕκαστον ἔτος. hostilem in modum, εἰς τρόπον πολεμίων, ἐχθρικῷ τρόπῳ. Σημ. habere in animum ἀντὶ τοῦ in animo, ἐν νῷ ἔχειν. esse in potestatem, γεγενῆσθαι ὑπό τινι.—in μετ' ἀφαιρ. ἐπὶ στάσεως· ἔν τινι. in hac regione est, ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐστίν. in Peloponneso, ἐν Πελοποννήσῳ, κατὰ τὴν Πελοπόννησον. dicere in senatu, λέγειν ἐν τῇ συγκλήτῳ. in magnis viris non est habendus, ἐν τοῖς μεγάλοις ἀνδράσιν οὐ θετέος. in his, ἐν τούτοις. in hoc tempore, ἐντὸς τούτου τοῦ χρόνου. ter in anno, τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ. versatur in eo, ut defendat, ἐν τῷ ἀπολογεῖσθαι διατρίβει, ἢ περὶ τὴν ἀπολογίαν. in agendo, ἐν τῷ πράττειν. in vino, ἐν οἴνῳ, ἐν τῷ συμποσίῳ. in metu esse, ἐν φόβῳ, διὰ φόβου εἶναι. bibere in auro, ἐν χρυσῷ ποτηρίῳ, ἢ ἐκ χρυσοῦ ποτηρίου πίνειν. in jaculis et pelle ursae, ἐν ἀκοντίοις καὶ δορᾷ ἄρκτου, ἀκόντια καὶ ἀρκτῆν φορῶν. potare in rosa, πίνειν ἐν ῥόδων στεφάνοις. 2) ἐπί τινος. in monte, ἐπὶ τοῦ ὄρους. in humeris ferre, ἐπὶ τῶν ὤμων φέρειν. 3) ἔν τινι, ἐπί τινι. in diis est, ἐν τοῖς θεῖς, ἢ ἐπὶ τοῖς θεοῖς ἐστιν. 4) ἐπί τινι. in ea re gratias tibi ago, ἐπὶ τούτῳ ὁμολογῶ σοι χάριτας 5) in eo sum, ut—, μέλλω ποιεῖν τι, περί τί εἰμι. in tempore, ἐν καιρῷ. in facili, ἐν εὐμαρεῖ, ῥᾳδίως.—Σημ. Κρητικῶς καὶ Ἀρκαδικῶς εὕρηται ἡ πρόθεσις αὕτη γραφομένη ἰν· εὕρηνται δὲ καὶ σύνθετα ἰναγόντω, ἰμφαίνειν κ.τ.τ.

In, μόριον στερητικόν, ἐν συνθέσει εὔχρηστον, ἰσοδυναμοῦν τοῖς Ἑλληνικοῖς ἀ, ἀν, νη. τὸ δὲ n αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ τῆς προθέσεως in, πρὸ μὲν τῶν συμφώνων b καὶ p τρέπεται εἰς m, πρὸ δὲ τοῦ l, m καὶ r, ἀφομοιοῦται αὐτοῖς τούτοις, οἷον· imbellis, impotens, illiberalis, immitis, irritus.

In', ἀντὶ τοῦ isne?=ἢ εἰς; τοῦ ῥήματος eo, ὅπερ ἴδε. Τερέντιος.

Īna, ae, θ. ἴς, γεν. ἰνός.

In-abruptus, a, um, ἀδιάρρηκτος.

Īn-absŏlūtus, a, um, ἀτελείωτος.

†Īn-abstĭnenti, ae, θ. ἀκράτεια. ἀκρασία.

Īn-abstractus, a, um, ἀχώριστος. Βοήθιος.

Īn-accensus, a, um, ἄφλεκτος.

†Īn-accessĭbĭlis, e, ἀπρόσβατος.

†Īn-accessĭbĭlĭtas, ātis, θ. τὸ ἀπρόσβατον.

Īn-accessus, a, um, ἀπρόσβατος.

†Īn-accresco, ĕre, ἐπαυξάνω.

Īn-accūsābĭlis, e, ἀνέγκλητος. Λ. Γλωσσ.

Īn-accūsātus, a, um, ἀκατηγόρητος.

Īn-ăcesco, cŭi, ĕre, ὀξύνομαι, ὀξίζω.

†Īn-ăcresco, ĕre, (in acris) ταὐτὸ τῷ ἠγουμένῳ.

Īnăchĭdes, ae, ἀ. Ἰναχίδης.

Īnăchis, ĭdis εἴτε ĭdos, θ. Ἰναχίς.

Īnăchĭus, a, um, Ἰνάχιος.

Īnăchus εἴτε Inachos, i, ἀ. Ἴναχος.

Īnăchus, a, um, ταὐτὸ τῷ Inachius.

Īn-actŭōsus, a, um, ἀπράγμων.

Inactus, a, um, ἴδε inigo.

In-adfectātus, a, um, ἴδε inaffectatus.

Inădĭbĭlis, e, (in-ad-eo) ἀπρόσβατος.

In-adpărātĭo, κτλ. ἴδε inapparatio, κτλ.

In-adscensus, a, um, μὴ ἀνάβατος, ἀνεπίβατος.

In-adspectus, a, um, ἀόρατος.

In-adspĭcŭus, a, um, ἀόρατος.

In-adsuētus, a, um, ἀήθης.

In-adtāmĭnātus, a, um, ἀμίαντος.

In-adtente, ἐπίρ. ἀπροσέκτως.

In-adtĕnŭātus, a, um, ἀμείωτος.

In-adtingĭbĭlis, e, (in adtingo) ἄψαυστος, ἄθικτος.

In-adtrītus, a, um, ἀτριβής.

In-ădūlābĭlis, e, ἀκολάκευτος.

*In-ădultĕrātus, a, um, ἀκέραιος, ἄδολος, ἀκίβδηλος.

In-ădustus, a, um, ἀκαής, ἄφλεκτος.

*In-ædĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. οἰκοδόμησις.

In-ædĭfĭco, avi, atum, are, aliquid alicui ἢ in loco, in locum, ἀνοικοδομῶ, ἐποικοδομῶ τί τινι. aliquid, ἐνοικοδομῶ, κατοικοδομῶ, φράττω τι.

In-æquābĭlis, e, ἀνώμαλος, ἄνισος.

In-æquābĭlĭtas, ātis, θ. ἀνισότης, ἀνωμαλία.

In-æquābĭlĭter, ἐπίρ. ἀνίσως, ἀνομοίως.

In-æquālis, e, ἀνώμαλος, ἄνισος, ἀνόμοιος.

In-æquālĭtas, ātis, θ. ἀνισότης, ἀνομοιότης, ἀνωμαλία.

In-æquālĭter, ἐπίρ. ἀνίσως, ἀνομοίως.

*In-æquātus, a, um, (aequo) ἄνισος.

In-æquĭmŏdus, a, um, ἄνισος, ἀνισόμετρος. Βοήθ.

*In-æquo, avi, atum, are, aliquid, ἐξισῶ, ἐξισάζω τι.

In-æstĭmābĭlis, e, ἄκριτος, δυσδιάκριτος, ἀκατανόητος. 2) ἀτίμητος, ὑπερβάλλων, ἐξαίρετος. 3) ἀτίμητος, μὴ τιμητέος.

Digitized by Google

†In-aestĭmābĭlĭter, ἐπίρ. ὑπερβαλλόντως, (ἀτιμήτως) ἀμέτρως, ἀσυλλογίστως.
In-aestĭmātus, a, um, ἀτίμητος, μὴ διατετιμημένος. Λ. νομική.
*In-aestŭo, are, alicui, κυμαίνω, φλέγομαι ἔν τινι.
In-affectātus, a, um, ἀνεπιτήδευτος, ἀπερίεργος, ἀφελής.
*In-aggĕro, avi, atum, are, ἐπισωρεύω.
*In-ăgĭtābĭlis, e, ἀκίνητος.
In-ăgĭtātus, a, um, ἀκίνητος.
In-albĕo, ēre, λευκαίνω, λευκαίνομαι.
*In-albesco, ĕre, λευκαίνομαι.
In-albo, are, aliquid, λευκαίνω τι.
*In-ălesco, ĕre, ταὐτὸ τῷ inolesco.
*In-algesco, ĕre, ψύχεσθαι, ψυχροῦσθαι.
In-ălĭĕnātus, a, um, οὐκ ἐξεστηκώς, ἐν ἑαυτῷ ὤν, πρόθυμος.
*In-allĭgo, (avi) atum, are, ἐνδέω, ἐπιδέω.
In-alpīnus, a, um, Ἄλπειος. Inalpini, ἀ. πληθ. οἱ Ἄλπειοι, οἱ τὰς Ἄλπεις κατοικοῦντες.
*Inaltĕro, avi, are, ἐναλλάττω.
in-alto, avi, atum, are, ἀνυψῶ.
In-ămābĭlis, e, ἀνέραστος, ἄχαρις.
*in-ămāresco, ĕre, πικραίνομαι, πικρίζω.
†Inămārĭco, avi, are, παραπικραίνω.
*In-ămātus, a, um, ἀνέραστος, μισητός, ἀπεχθής.
*In-ambĭtĭōsus, a, um, ἀφιλόδοξος, ἀφιλότιμος.
In-ambŭlātĭo, ĭōnis, θ. περιπάτησις, περίπατος.
In-ambŭlo, are, περιπατῶ.
†In-āmissĭbĭlis, e, ἀναπόβλητος.
In-ămoenus, a, um, ἀτερπής, ἄχαρις. Λ. ποιητ.
Inăne, ἐπίρ. μάτην, κενῶς. Στάτιος. οὐσιας. οὐ. ἴδε inanis.
Inănesco, ĕre, (inanio) κενοῦμαι.
*Inănĭae, ĭārum, θ. πληθ. κενότης, κένωμα.
Inănĭlŏcus, a, um, ταὐτὸ τῷ inaniloquus.
Inănĭlŏgus, a, um, (inanis-λέγω) κενολόγος. Ἑτέρα γραφὴ inaniloquus.
†Inănĭlŏquĭum, ĭi, οὐ. κενολογία.
Inănĭlŏquus, a, um, (inanis loquor) ταὐτὸ τῷ inanilogus.
Inănĭmal, ālis, ἄψυχος.
In-ănĭmālis, e, ἄψυχος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
In-ănĭmans, ntis, ἄψυχος. Λ. σπ.
In-ănĭmātus, a, um, ἄψυχος.
Inănīmentum, i, οὐ. (inanio) κένωμα.
Inănĭmis, e, (in-anima) ἄπνους, ἄπνευστος. 2) ἄψυχος.
Inănĭmus, a, um, (in-anima) ἄψυχος.
Inănĭo, ivi, itum, ire, aliquid, (ἰνάω) κενῶ, ἐκκενῶ τι.
Inānis, e, κενός. navis, κενὴ ναῦς. alicujus ἤ aliqua re, κενός τινος. inanis tumulus, τὸ κενοτάφιον, κενήριον. inane corpus, τὸ κενόν, ἄψυχον, νεκρὸν σῶμα. lumina inania, ὄμματα τυφλά. inane, is, οὐ. τὸ κενόν, ὁ ἀήρ. μεταφ. inania verba, κενοί, μάταιοι λόγοι. spes inanis, κενή, ματαία ἐλπίς. 2) μεταφ. κενός, μάταιος, κενόδοξος, κενολόγος.
Inănĭtas, ātis, θ. τὸ κενόν, κένωμα. 2) κενότης, ματαιότης.
Inănĭter, ἐπίρ. κενῶς, διακενῆς, μάτην.
Inānītĭo, ĭōnis, θ. κένωσις.
Inānītus, a, um, (inanio) κενωθείς, κενός, κεκενωμένος.
Inante, ταὐτὸ τῷ in ante, ἴδε ante.
Inantestātus, a, um, ἀμάρτυρος. Πλαῦτος.
*In-ăpertus, a, um, μὴ ἀνοικτός.
*In-appărātĭo, ĭōnis, θ. τὸ ἀνέτοιμον.
†In-apprĕhensĭbĭlis, e, ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος.
In-apprĕhensĭbĭlĭter, ἐπίρ. (in-apprehensibilis) ἀκαταλήπτως, ἀκατανοήτως.
In-ăquo, are, aliquid, ὑδατῶ, ἐξυδατῶ τι. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
In-ăquōsus, a, um, ἄνυδρος.
In-ărātus, a, um, (in στερητ. aro) ἀνήροτος, χέρσος. Λ. ποιητ.
Inărātus, a, um, (in aro) μετοχ. παθ. τοῦ inaro, ὅπερ ἴδε.
Inarcŭlum, i, οὐ. ἀργυροθήκη τῶν ναῶν. 2) ταὐτὸ τῷ arculus.
In-ardĕo, arsi, ēre, καίομαι.
In-ardesco, arsi, ĕre, ἀνακαίομαι, ἀναλάμπω. alicui, ἀνακαίομαι ἔν τινι.
In-ārĕfactus, a, um, αὐανθείς, ξηρανθείς.
In-āresco, rŭi, ĕre, καταξηραίνομαι, ξηραίνομαι, ἀφαυαίνομαι.
In-argentātus, a, um, ἐπάργυρος.
In-argento, avi, atum, are, (in argentum) ἐπαργυρῶ.
In-argūte, ἐπίρ. ἀσυνέτως, ἀφυῶς, ἀδελτέρως.
In-argūtus, a, um, ἀσύνετος, ἀφυής, ἀδέλτερος.
Inărĭme, ēs, θ. Πιθηκοῦσσα, νῆσος τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους, ἡ τανῦν Ischia. Τὸ δὲ ὄνομα Inarime παρεποιήθη ἐκ τῶν παρ Ὁμήρῳ Ἰλ. Β. 783 «εἰν Ἀρίμοις» ὡς ἔστιν εἰκάσαι ἐκ τῶν παρὰ Στράβωνι 13, 4, ἱστορουμένων.
In-ăro, avi, are, aliquid, καταρόω, ἀρόω, ἀροτρεύω τι. 2) ἀρῶν καλύπτω τι.
In-artĭcŭlātus, a, um, ἄναρθρος.
In-artĭfĭcĭālis, e, ἄτεχνος.
In-artĭfĭcĭālĭter, ἐπίρ. ἀτέχνως.
Inascensus, κ.τ.λ. ταὐτὸ τῷ inadscensus, κ.τ.λ.
Inaspectus, ἴδε inadspectus.

Ĭnaspĭcŭus, ἴδε inadspicuus.
Ĭn-assātus, a, um, (in asso) ἴδε inasso.
Ĭnassĕro, āre, (asser) πεταύροις εἴτε στρωτῆρσι στεγάζω. Ἐπιγρ.
*Ĭnassignātus, a, um, (in-ad-signo) μὴ ἀπονεμηθείς
Ĭn-asso, avi, atum, are, aliquid, ὀπτῶ τι. inassatus, a, um, ὀπτητός, ὀπτός.
Ĭnassuētus, a, um, ταὐτὸ τῷ inadsuetus.
Ĭnattāmĭnātus, κ.τ.λ. ταὐτὸ τῷ inadtaminatus, κ.τ.λ.
Ĭnattestātus, ἴδε inantestatus, ἀμφ. γρ.
*Ĭn-audax, ācis, ἄτολμος.
*Ĭn-audībĭlis, e, ἀνήκουστος, μὴ ἀκουστός.
†Ĭnaudĭentĭa, ae, θ. ἀνηκουστία, ἀπείθεια.
Ĭn-audĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, ire, aliquid, ἐνακούω, εἰσακούω, ἀκούω τι. de aliqua re, ἀκούω περί τινος. ab ἢ ex aliquo, ἀκούω τινὸς ἢ παρά τινος.
Ĭnaudītĭuncŭla, ae, θ. μικρὰ ἀκρόασις.
Ĭnaudītus, a, um, ἴδε inaudio.
Ĭnaudītus, a, um, (in-auditus) ἀνήκουστος, ἀήθης, καινός. 2) μὴ ἀκουσθείς, μὴ ἀνακεκριμένος, ἄκριτος. aliquem punire inauditum, τιμωρεῖσθαί τινα ἀκρίτως.
†Ĭnaugŭrātĭo, ĭōnis, θ. οἰωνισμός, καταρχή.
Ĭnaugŭrāto, ἴδε inauguro.
Ĭn-augŭro, avi, atum, are, οἰωνίζομαι, οἰωνοσκοπῶ. id inaugurato fecit, οἰωνισάμενος, ἐπερωτήσας τοὺς οἰωνοὺς ἐποίησε τοῦτο. 2) aliquem ἢ aliquid, ἱεροῦν τινα ἤ τι, καθιεροῦν τι (δι' οἰωνοσκοπίας).
Ĭnaurātor, ōris, ἀ. (inauro) χρυσωτής.
Ĭnaurātūra, ae, θ. (inauro) χρύσωσις.
Ĭnaurātus, a, um, ἴδε inauro.
*Ĭn-aurātus, a, um, (in στερητ. auratus) ἄχρυσος.
Ĭnaurĭo, ire, (in auris) ἀκουτίζω. 2) †εἰσακούω.
Ĭnauris, is, θ. (in-auris) ἐνώτιον, ἐλλόβιον. συνηθεστ. πληθ. inaures, ĭum, ἐνώτια.
*Ĭnaurītus, a, um, (in-auritus) ἄωτος.
Ĭn-auro, avi, atum, are, aliquid, ἐπιχρυσῶ, χρυσῶ τι. inauratus, a, um, ἐπίχρυσος.
Ĭn auspĭcātus, a, um, ἄνευ οἰωνισμοῦ. inauspicato, ἐπίρ. μὴ γενομένου τοῦ οἰωνισμοῦ. 2) δυσοιώνιστος, ἀπαίσιος.
Ĭnausus, a, um, (in-ausus) ἀτόλμητος.
†Ĭn-auxĭlĭātus, a, um, ἀβοήθητος.
†Ĭn-ăvārus, a, um, ἀφιλάργυρος.
Ĭn-ăversĭbĭlis, e, (in aversus) ἀμετάτρεπτος, ἀμετάβλητος.
†Ĭnăvertĭbĭlis, e, (in averto) ἄτροπος, ἀπαράτρεπτος, ἄφευκτος.
inb—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε imb—.
in-cædŭus, a, um, ἀξύλευτος.
incælātus, a, um, (in στερητ. cælo) ἀτόρευτος. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
in-cænatus, ταὐτὸ τῷ incœnatus.
incænis, e, ταὐτὸ τῷ incœnis.
incæno, are, ταὐτὸ τῷ incœno.
*incălātĭo, ĭōnis, θ. συνηθ. πληθ. incălātĭōnes, um, (incălo, καλῶ) προσφώνημα, ἐπίκλησις, εὐχαί. Φῆστος.
*incălātīve, ἐπίρ. (incalo) κλητικῶς. Φῆστος.
*in-calcātus, a, um, ἀπάτητος.
incălĕo, ēre, ἀμφ. γρ. καὶ
in-călesco, lŭi, ēre, θερμαίνομαι, καίομαι. ποιητ. ἔρωτι αἴθομαι, καίομαι.
in-calfăcĭo, ĕre, aliquid, θερμαίνω τι. Λ. ποιητ.
†in-callesco, ĕre, τυλοῦμαι, ἀναισθητῶ.
in-callĭde, ἐπίρ. ἀπανούργως, ἀδόλως.
in-callĭdus, a, um, ἀπάνουργος, ἄδολος. 2) ἀνεπιστήμων, ἄπειρος.
incallo, are, (in-callum) aliquid, τυλῶ τι.
in-călo, are, aliquem, προσφωνῶ τινι, ἐπικαλῶ τινα. Λ. Γλωσσαρίων.
in-candesco, ndŭi, ēre, πυροῦμαι, διαπυροῦμαι.
†in-candĭdo, are, aliquid, λευκαίνω, καθαίρω τι.
in-cānesco, nŭi, ēre, ἐπιπολιοῦμαι, πολιοῦμαι. Λ. ποιητ.
in-cantămentum, i, οὐ. (incanto) ἐπῳδή, μαγικὸν ᾆσμα.
in-cantātĭo, ĭōnis, θ. ἐπῳδή, μαγικὸν ᾆσμα. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
in-cantātor, ōris, ἀ. ἐπῳδός, μάγος.
in-canto, avi, atum, are, alicui, ᾄδω ἔν τινι τόπῳ. 2) aliquem ἢ aliquid, ἐπᾴδω τινί, ἐπῳδῇ μαγεύω τινά.
in-cānus, a, um, ἐπιπόλιος, πολιός.
incăpābĭlis, e, (in-capio) ἀχώρητος, ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος.
in-căpax, ăcis, ἀνεγχώρητος, ἀνεπίδεκτος, ἀδύνατος. 2) ἀνίκανος.
in-căpistro, avi, are, aliquem, δεσμεύω, παγιδεύω τινά.
incardĭum ἢ encardĭum, ĭi, οὐ. ἐγκάρδιον.
incăraxo, ταὐτὸ τῷ incharaxo.
†incarnātĭo, ĭōnis, θ. ἐνσάρκωσις.
†incarno, atus, are, ἐνσαρκῶ.
†incāsĕātus, a, um, (in caseus) ἐκ τυροῦ κατεσκευασμένος, πλήρης τυροῦ.
incassum, ταὐτὸ τῷ in cassum, ἴδε cassus.
incassus, a, um, μάταιος, κενός.
incaste, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ inceste.
*in-castīgātus, a, um, ἀσωφρόνιστος, ἀτιμώρητος.
†incastrātūra, ae, (in castro) ἐκκοπή, ἐκτομή.
incastro, are, ἐκτέμνω, εὐνουχίζω. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
incastus, ταὐτὸ τῷ incestus. Ἀμφ. γρ.

Digitized by Google

†in-căthŏlĭcus, a, um, οὐ καθολικός.
incaustum, ταὐτὸ τῷ encaustum, ἴδε encaustus. Ἰσίδωρος.
in-caute, ἐπίρ. ἀφυλάκτως, ἀπρονοήτως, ἀπερισκέπτως.
in-cautēla, ae, θ. ἀφυλαξία, ἀπρονοησία, ἀπερισκεψία. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
in-cautus, a, um, ἀφύλακτος, ἀνευλαβής, ἀπερίσκεπτος, ἀπρονόητος. a fraude, οὐ φυλαττόμενος, οὐκ εὐλαβούμενος τὸν δόλον. 2) ἀπροφύλακτος, ἀπροσδόκητος.
incăvillātĭo, ĭōnis, θ. (incavillor) χλευασμός, ἐπίσκωψις. Φῆστος.
in-căvillor, atus sum, ari, aliquem, γελοιάζω, ἐπισκώπτω τινά. Γέλλιος. Λ. Γλωσσαρίων.
in-căvo, are, aliquid, κοιλῶ, κοιλαίνω τι.
in-cēdo, essi, essum, ĕre, βαδίζω. pedes ἢ pedibus incedo, πεζῇ βαδίζω. molliter, ἁβρῶς. 2) βαδίζω, χωρῶ, εἶμι. a foro domum, οἴκαδε ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς. in hostem, βαδίζειν, χωρεῖν, ἰέναι ἐπὶ τὸν πολέμιον. rumor incedit, λόγος χωρεῖ, διαδίδοται. tenebrae incedunt, σκότος ἐπέρχεται. aliquem ἢ alicui incessit timor, ἐπῆλθε φόβος τινί, φόβῳ περιέπεσεν. 3) incedo locum, εἰσέρχομαι, χωρῶ εἰς τόπον.
in-cēlātus, a, um, ἄκρυπτος. Λ. Γλωσσ.
in-cĕlĕber, bris, bre, καὶ incĕlĕbris, is, ἄδοξος.
in-cĕlĕbrātus, a, um, μὴ θρυλληθείς.
in-cēnātus, a, um, ταὐτὸ τῷ incœnatus.
*incendĕfăcĭo, fēci, ĕre, aliquid, πυρπολῶ τι.
*incendĭālis, e, (incendium) τῆς πυρκαϊᾶς.
incendĭārĭus, a, um, πυροβόλος. 2) incendiarius, ĭi, ἀ. ἐμπρηστής, πυρπόλος.
incendĭōsus, a, um, πυρώδης. 2) καυστικός.
incendĭum, ĭi, οὐ. (incendo) ἔμπρησις, ἐμπρησμός, πυρκαϊά. incendium facere, ἐμπρησμὸν ποιεῖσθαι. incendio conflagrare aliquid, πυρπολεῖν τι. 2) καῦσις (τοῦ στομάχου). 3) πῦρ, διάπυρον πάθος, κατ' ἐξοχὴν· ὁ ἔρως, (ἡ πυρκαϊά). 4) πῦρ, κίνδυνος, ὄλεθρος, κ.τ.τ. 5) annonae, ἡ μεγάλη τιμὴ τοῦ σίτου, ἡ σιτοδεία.
incendo, ndi, nsum, ĕre, (in-*cando) aliquid, ἐνάπτω, ἀνάπτω, ἐναύω τι. lychnos, λύχνους. aras, καίω πῦρ ἐπὶ τῶν βωμῶν. naves, ἐμπρήθειν, ἐμπιπράναι, πυρπολεῖν ταὺς ναῦς. aliquem, καίω, κατακαίω τινά. 2) μεταφορ. aliquid, ἐκκαίω, ἐξάπτω τι. cupiditatem, τὴν ἐπιθυμίαν. aliquem, παροξύνω τινά. aliquem amore, ἐξάπτω, φλέγω τινὰ ἔρωτι. incensus irā, φλεγμαίνων ὀργῇ. urbem clamoribus incendo, τὴν πόλιν βοῇ διαταράττω. 3) καταλάμπω, λάμψιν ἐγείρω. sol incendit aurum, ὁ ἥλιος καταλάμπει τὸν χρυσόν. 4) incendo annonam, αὐξάνω ὑπερβαλλόντως τὴν τοῦ σίτου τιμήν. πρβλ. τὸ τῆς συνηθείας· εἶνε φωτιὰ =ἀκριβόν.
in-cēnis, is, (in cena) ταὐτὸ τῷ incœnis.
in-cēno, are, ταὐτὸ τῷ incœno.
*incense, ἐπίρ. διακαῶς, διαπύρως, σφοδρῶς. Ἀμφ. γρ.
incensĭo, ĭōnis, θ. (incendo) ἔμπρησις, ἐμπρησμός.
*incensit, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ incenderit, ἴδε incendo. Φῆστος.
incensītus, a, um, (in στερητ. censeo) ὁ εἰσέτι μὴ τιμηθείς, μὴ ἀπογραφεὶς ὑπὸ τοῦ τιμητοῦ (ὑπὸ τοῦ κήνσωρος).
*incensīvus, a, um, ὁ φέρων ἢ ποιῶν φλεγμονήν, φλόγωσιν. Αἰμ. Μάκρος.
incensor, ōris, ἀ. (incendo) ἐμπρηστής.
incensum, i, οὐ. (incendo) θυμίαμα. 2) θυσία.
incensus, ἴδε incendo.
incensus, a, um, (in-census) μὴ τετιμημένος, μὴ ἀπογεγραμμένος, ἀναπόγραφος.
incentĭo, ĭōnis, θ. (incino) ἐπῳδή, μαγικὸν ᾆσμα. 2) tibiarum, ἡ αὔλησις.
incentīvus, a, um, (incino) ἐξάρχων ᾠδῆς. 2) ἐρεθιστικός, παροξυντικός. incentivum, i, οὐ. ἐρέθισμα, θέλγητρον.
incentor, ōris, ἀ. ἔξαρχος, ἐξάρχων ᾠδῆς. 2) ἐρεθιστής, παροξυντής.
†incentrix, īcis, θ. ἡ ἐρεθίζουσα, ἡ παροξύνουσα.
*inceps, ταὐτὸ τῷ deinceps. Φῆστος.
*incepsit, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ inceperit, ἴδε incipio.
inceptĭo, ĭōnis, θ. (incipio) ἀρχή, ἐπιχείρησις. Λ. σπαν.
inceptīvus, a, um, (incipio) ἀρχικός, ἀρκτικός. Λ. γραμματ.
incepto, ars, (θαμιστ. τοῦ incipio) aliquid facere, ἐξάρχω, ἄρχομαι ποιεῖν τι. 2) aliquid, ἐπιχειρῶ τινι.
*inceptor, ōris, ἀ. (incipio) ἐπιχειρητής.
inceptum, i, οὐ. ἴδε incipio.
inceptus, a, um, ἴδε incipio.
inceptus, ūs, ἀ. (incipio) ἐπιχείρησις, ἐπιχείρημα. Λ. σπ.
inceramenta, ταὐτὸ τῷ interamenta.
incernĭcŭlum, i, οὐ. (incerno) τηλία, κόσκινον.
in-cerno, crēvi, crētum, ĕre, κοσκινεύω. aliquid aliqua re, διὰ κοσκίνου καταπάττω τινός τι.
in-cēro, (avi) atum, are, aliquid, ἐπικηρῶ τι. incerare genua deorum, τοῖς τῶν θεῶν ἀγάλμασι κατεύγματα ἢ ἀναθήματα κηρῷ προσκολλᾶν.
in-certe, ἐπίρ. ἀβεβαίως.

Digitized by Google

*incertĭtūdo, ĭnis, θ. (incertus) ἀβεβαιότης, τὸ ἄδηλον, ἀπορία, δισταγμός.
in-certo, ἐπίρ. ἀβεβαίως, ἀσαφῶς.
incerto, are, (incertus) aliquid, ἀδηλῶ, ἄδηλον ἢ ἄπορον ποιῶ τι.
incertum, i, οὐ. ἴδε τὸ ἑξῆς.
in-certus, a, um, ἀβέβαιος, ἄδηλος, ἀσαφής. incerta spes, ἀβέβαιος, ἄδηλος ἐλπίς. incertum responsum, ἀσαφὴς ἀπόκρισις. incertus clamor, ἀσαφὴς βοή. incertus sol, ἀμαυρὸς ἥλιος. non incertus auctor Polybius, οὐκ ἄσημος συγγραφεὺς ὁ Πολύβιος. incertum, i, οὐ. τὸ ἄδηλον. incerta belli, τὸ ἄδηλον τοῦ πολέμου, ἡ ἄδηλος τοῦ πολέμου ἔκβασις. 2) ἀβέβαιος, ἀσταθής, ἄστατος. 3) ἄπορος. incertus sum, quid faciam, ἀπορῶ τί χρὴ ποιεῖν. Μετὰ γενικῆς· incertus animi, ἀπορῶν ἐν τῇ διανοίᾳ. incertus sententiae, ἀπόρως ἔχων βουλῆς.
incessābĭlis, e, ἀκατάπαυστος, ἀδιάλειπτος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω.
incessābĭlĭter, ἐπίρ. ἀκαταπαύστως, ἀδιαλείπτως.
in-cessans, ntis, οὐ διαλείπων, ἀδιάλειπτος.
incessanter, ἐπίρ. (incesso) ἀδιαλείπτως, ἀκαταπαύστως.
in-cesso, īvi, ĕre, (incedo) aliquem ἢ in aliquem, ὁρμῶ ἐπί τινα, προσβάλλω τινί. 2) aliquem (dictis), καθάπτομαί τινος (ἔπεσιν) ὀνειδίζω τινά.
incessus, ūs, ἀ. (incedo) βάδισις, βάδισμα. 2) εἴσοδος. 3) εἰσβολή, ἐπιδρομή.
†incestātor, ōris, ἀ. αἰσχυντήρ, φθορεύς.
inceste, ἐπίρ. (incestus) ἀνάγνως, μιαρῶς, ἀνοσίως.
*incestĭfĭcus, a, um, (incestum-facio) μιαρός.
incesto, are, (incestus) aliquid, μιαίνω τι. 2) aliquam, διαφθείρω τινὰ (παρθένον), καταισχύνω τινά.
incestum, i, οὐ. ἴδε incestus.
incestŭōsus, a, um, ἄναγνος, αἰσχρός.
incestus, a, um, (in-castus) ἄναγνος, ἀσελγής, αἰσχρός, ἀνόσιος. — incestum, i, οὐ. ἀνοσιούργημα, μίασμα, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἀνόσιος συνουσία, αἱμομιξία.
incestus, ūs, ἀ. ἀναγνεία, ἀνόσιος συνουσία, αἱμομιξία. Κικέρων.
inchăraxo, are, ἐγχαράττω, χαράττων ἀνοίγω. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς ἕξ.
*inchŏāmen, ĭnis, οὐ. (inchoo) ἀρχή, τὸ ἄρχεσθαι, τὸ ἐπιχείρημα.
inchŏāmenta, ōrum, οὐ. (inchoo) ἀρχαὶ μαθημάτων, στοιχεῖα, τὰ πρῶτα
†inchŏāte, ἐπίρ. ἐναρκτικῶς, κατ' ἀρχάς.
inchŏātĭo, ĭōnis, θ. ἀρχή, καταρχή.
inchŏātīvus, a, um, ἐναρκτικός. Λ. Γραμματικῶν.
inchŏātor, ōris, ἀ. ὁ ἐναρχόμενος.
inchŏo, (ἐν δοκίμοις χειρογράφοις καὶ incoho) avi, atum, are, aliquid, ἐνάρχομαί τινος, ἄρχομαί τινος. proelium, ἄρχομαι τῆς μάχης, τὴν ἀρχὴν τῆς μάχης ποιοῦμαι. facere aliquid, ἄρχομαι ποιεῖν τι. inchoatus, a, um, κατηργμένος μόνον καὶ οὐ τετελεσμένος, ἡμιτελής. ab inchoato domum exstruere, ἐξ ὑπαρχῆς, ἐκ θεμελίων οἶκον κατασκευάζειν. 2) ἐγκαινίζω, καθιερῶ. aram, βωμόν.
in-cĭbo, are, σιτίζω, παραβάλλω τροφήν. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
*in-cĭcur, ŭris εἴτε ōris, ἀνήμερος, ἄγριος.
incĭdo, cĭdi, (cāsum) ĕre, (in-cado) alicui ἢ συνηθέστερον in aliquem, in aliquid, ἐμπίπτω, εἰσπίπτω τινὶ ἢ εἴς τινα, εἴς τι. in foveam, ἐμπίπτω εἰς βόθρον. in terram, χαμαὶ πίπτω. portis, εἰσπίπτειν, εἰσορμᾶν εἰς τὰς πύλας. in hostem, εἰσπίπτω εἰς τοὺς πολεμίους, ἐμπίπτω, ἐπιπίπτω, προσβάλλω τοῖς πολεμίοις. pestilentia incidit in urbem, λοιμὸς ἐμπίπτει εἰς τὴν πόλιν. terror alicui incidit, φόβος τινὶ ἐμπίπτει. in mentem mihi incidit, ἔννοιά μοι ἐνέπεσεν. in insidias, ἐνέδραις ἐμπίπτειν. in morbum, νόσῳ περιπίπτειν. homini improviso incido, ἀπροσδόκητος ἐμπίπτω εἰς ἄνθρωπον, περιτυγχάνω, ἐντυγχάνω ἀνθρώπῳ. 2) ἐμπίπτω, περιπίπτω, συμπίπτω, συμβαίνω. forte incidit, ut—, κατὰ τύχην συμπίπτει, συμβαίνει γενέσθαι τι. bellum incidit. ἐμπίπτει, συμβαίνει πόλεμος. in eundem diem incidunt mysteria, εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν πίπτει τὰ μυστήρια.
incīdo, īdi, īsum, ĕre, (in-cædo) aliquid, ἐντέμνω, ἐγκόπτω τι. arborem, ἐντέμνω δένδρον. tabula incisa litteris, πίναξ ἐπιγραφὴν ἔχων ἐγκεχαραγμένην. 2) aliquid alicui ἢ in re, in rem, ἐντέμνω τι ἔν τινι, ἐγκολάπτω, ἐγχαράττω τί τινι, ἢ ἔν τινι, εἴς τι. leges in æs, ἐγχαράττω νόμους εἰς χαλκόν. fœdus incisum columnæ ἢ in columna, συνθήκη ἐγκεκολαμμένη ἢ ἐγγεγραμμένη στήλῃ ἢ ἐν στήλῃ. 3) περιτέμνω τι. vitem, κλαδεύω ἄμπελον. 4) ἀνατέμνω. corpora mortuorum, τοὺς νεκρούς. 5) ἀποκόπτω. spem, τὴν ἐλπίδα. sermonem, παύω αἴφνης τὸν λόγον. testamentum, ἀκυροῦν, ἀναιρεῖν τὴν διαθήκην. —incisum, i, οὐ. (ἐν τῇ γραμμ.) τὸ κόμμα, ἁπλούστατον κῶλον.
incīdŭus, a, um, ταὐτὸ τῷ incæduus.
inciens, ntis, ἔ γ κ υ ο ς, ἐγκύμων.
in-cĭeo καὶ incio, ĭtum, ēre καὶ ire, aliquid, κινῶ, ἐλαύνω τι. incĭtus, a, um, ταχύς, ὠκύς, δρομαῖος.

Digitized by Google

incīlis, e, (ἀντὶ incidilis ἐκ τοῦ incīdo) διωρυγμένος. incile, is, οὐ. διώρυξ, ὀχετός, ἀμάρα.
incīlo, are, aliquem ἢ aliquid, μέμφομαι, ψέγω τινὰ ἢ τι.
incinctus, a, um, ἴδε incingo.
in-cinctus, a, um, (in στερητ. καὶ cingo) ἄζωνος, ἄζωστος.
*incĭnĕfactus, a, um, (in-cinis-facio) ἀποτετεφρωμένος.
*incĭnĕro, are, (in cinis) σποδίζω.
in-cingo, nxi, ncum, ĕre διαζώννυμι, περιζώννυμι. zonā incingor ἢ me incingo, τῇ ζώνῃ ζώννυμαι. incingo urbem mœnibus, περιτειχίζω τὴν πόλιν, περιβάλλω ἢ περιβάλλομαι τείχη τῇ πόλει. Hispania pelago incincta est, ἡ Ἰβηρία τῷ πελάγει διέζωσται.
*incingŭlum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ cingulum. Νώνιος.
incĭno, ĕre, (in-cano) ἐπᾄδω, ᾄδω.
incĭpesso, ταὐτὸ τῷ incipisso.
incĭpĭo, ēpi, eptum, ĕre, (in-capio) aliquid, ἐπιχειρῶ τινι. facinus pulcherrimum, καλλίστῳ ἔργῳ. inceptum, i, οὐ. τὸ ἐπιχείρημα. 2) aliquid ἢ facere aliquid, ἄρχομαί τινος, ἄρχομαι ποιεῖν τι. 3) οὐδετ. ἄρχομαι. annus incipit, τὸ ἔτος ἄρχεται.
incĭpisso, ĕre, ἀρχαικῶς ἀντὶ τοῦ incipio. Λ. Πλαύτου.
incircum, ἐπίρ. μετ' αἰτιατ. κύκλῳ, πέριξ. incircum eum locum, κύκλῳ τούτου τοῦ τόπου, πέριξ τοῦτον τὸν τόπον Οὐάρρων.
†in-circumcīsus, a, um, ἀπερίτμητος.
†in-circumscriptus, a, um, ἀπερίγραπτος, ἀπεριόριστος.
*in-circumspectus, a, um, ἀπερίσκεπτος, ἀλόγιστος.
incīse καὶ incīsim, ἐπίρ. (incīdo) κομματικῶς, κατὰ κόμματα.
incīsĭo, ĭōnis, θ. (incīdo) ἐντομή, τομή. 2) ἐν τῇ γραμματ. τὸ κόμμα (λόγου). 3) στρόφος κοιλίας.
*incīsor, ōris, ἀ. ὁ διατέμνων, ὁ διασχίζων
incīsum, i, οὐ. ἴδε incīdo.
incīsūra, ae, θ. (incīdo) ἐντομή, τομή. 2) ἐν τῇ ζωγραφικῇ· ὁ χωρισμὸς τῶν φωτεινῶν καὶ σκοτεινῶν
incīsus, a, um, ἴδε incīdo.
incīsus, ūs, ἀ. (incīdo) ἐντομή, τομή.
incĭta, ōrum, οὐ. πληθ. καὶ incĭtae, ārum, (ὑπεν. calces), θ πληθ. ἴδε incĭtus, a, um, (incĭtus).
*in-cĭtābĭlis, e, ὁ δυνάμενος παρορμηθῆναι.
*incĭtābŭlum, i, οὐ. παρόρμημα, κέντρον.
incĭtāmentum, i, οὐ. παρόρμημα, κέντρον.
incĭtāte, ἐπίρ. ὁρμητικῶς.
incĭtātĭo, ĭōnis, θ. παρόρμησις, προτροπή. divina incitatio, ὁ ἐνθουσιασμός. 2) ὁρμή, φορά, ταχύτης.
incĭtātor, ōris, ἀ. ὀτρυντήρ, παρακελευστής. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
incĭtātrix, īcis, θ. ἡ ὀτρύνουσα, παρορμῶσα.
*incĭtātus, ūs, ἀ. ὁρμή, φορά.
incĭtēga, ae, θ. ἀ γ γ ο θ ή κ η, ἐγγυθήκη.
in-cĭto, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἐλαύνω, ταχύνω τι. equum, ἐλαύνω, ὀτρύνω τὸν ἵππον. hastam, βάλλω τὸ δόρυ. incitor, ἐπείγομαι, ταχύνω. se incitare in aliquem, ὁρμᾷν, ὁρμᾶσθαι, δρόμῳ φέρεσθαι ἐπί τινα. incitatus, φερόμενος, δρομαῖος, ταχύς. 2) aliquem ad aliquid, παροξύνειν, παρορμᾷν τινα ἐπί τι, πρός τι. 3) aliquem, ἔνθεον ποιεῖν τινα. incitatus, ἔνθεος. 4) aliquid, αὐξάνω τι.
incĭtus, a, um, ἴδε incio.
incĭtus, a, um, (in citus) ἀκίνητος. παροιμ. ad incitas (ὑπον. calces) εἴτε ad incita redigere aliquem, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν καθιστάναι τινά.
incĭtus, ūs, ἀ. (in cieo) ταχεῖα κίνησις, ταχυκίνησις. (εὔχρηστ. κατ' ἀφαιρ.)
in-cīvīlis, e, ἀνάστειος, ἄγροικος, ἄγριος, ὠμός.
in-cīvīlĭtas, ātis, θ. τὸ ἄγροικον, ἀγριότης, ὠμότης.
in-cīvīlĭter, ἐπίρ. ἀγροίκως, ἀγρίως, ὠμῶς.
†inclāmātĭo, ĭōnis, θ. ἀναβόησις, προσφώνησις.
*in clāmĭto, are, (θαμιστ. τοῦ inclamo) aliquem, τραχύτερον προσφωνῶ τινα.
in-clāmo, avi, atum, are, aliquem, ἐπικαλῶ, βοῶ, καλῶ τινα. 2) aliquem (σπαν. alicui), ἐπικαλῶ, ψέγω, ἐπιπλήττω τινά. 3) ἐπιβοῶμαι, ἐπικαλοῦμαί τινα. 4) οὐδετ. βοῶ, ἀναβοῶ.
in-clāresco, rŭi, ĕre, ἐπιφανὴς γίγνομαι, λαμπρύνομαι.
in-clārus, a, um, ἀφανής, ἄγνωστος. Λ. σπ.
*inclaudĭbĭlis, e, (in claudo) ἀτελής, ἀλόγιστος. Γλῶσσαι Πλακίδου.
*inclaudĭcābĭlis, e, (in claudico) pes, ὁ μὴ χωλαίνων πούς. Γλῶσσαι Πλακίδου.
inclausĭbĭlis, e, (in clausum) ἄκλειστος, ἀδιάκλειστος.
in-clēmens, ntis, ἀπηνής, τραχύς, πικρός.
in-clēmenter, ἐπίρ. ἀπηνῶς, τραχέως, πικρῶς.
in-clēmentĭa, ae, θ. ἀπήνεια, τραχύτης. coeli, ἡ βαρύτης τοῦ οὐρανοῦ.
*in-clīnābĭlis, e, in aliquid, προπετὴς εἰς ἢ πρός τι.
*inclīnāmentum, i, οὐ. κατάληξις λέξεως.
inclīnātĭo, ĭōnis, θ. ἔγκλισις, κλίσις. coeli, τὸ κλίμα τοῦ οὐρανοῦ. 2) ῥοπή, τροπή, μεταβολή. 3) κλίσις, πρόσκλισις, ῥοπή (τῆς

Digitized by Google

ψυχῆς), κατ' ἐξοχὴν δέ· ἡ προθυμία, εὔνοια, εὐμένεια. 4) ἐν τῇ γραμμ. ἡ παραγωγή, κατάληξις, κλίσις.
inclīnātīvus, a, um, ἐγκλιτικός.
inclīnātus, ūs, ἀ. κατάληξις, κλίσις. Λ. Γραμματ.
inclīnis, e, ἐγκλίνων, ἐπικλινής. 2) ἀκλινής.
in-clīno, avi, atum, are, aliquid, ἐγκλίνω, κλίνω τι. genua arenis, κλίνειν τὰ γόνατα, ὀκλάζειν ἐν τῇ ἄμμῳ. me inclino, κατακλίνομαι. acies inclinatur, ἡ φάλαγξ ἐκκλίνει, κλίνει. inclino aquam ad littora, ἄγω, ὀχετεύω τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν ἀκτήν. culpam in aliquem, ἀνατίθημί τινι τὴν αἰτίαν. sol se inclinat, ὁ ἥλιος κλίνει. fortuna se inclinat, ἡ τύχη ῥοπὴν λαμβάνει. me inclino ad Stoicos, ῥέπω πρὸς τοὺς Στωϊκούς. febris se inclinat, ὁ πυρετὸς χαλᾷ, λωφᾷ. inclinatior ad pacem, μᾶλλον ἐπὶ τὴν εἰρήνην κλίνων ἢ ῥέπων. 2) κλίνω ἐπὶ τὸ χεῖρον. inclinata rerum, τὰ καταρρέοντα πράγματα, ἡ δυσχέρεια τῶν πραγμάτων. 3) οὐδετ. inclinare, ἀντὶ τοῦ se inclinare, ἐγκλίνειν, κλίνειν, ῥέπειν, οἷον· acies inclinat, sol inclinat, inclino ad Stoicos, κτλ. 4) ἐν τῇ γραμμ. κλίνω, παράγω.
inclĭtus, ταὐτὸ τῷ inclutus.
inclūdo, si, sum, ĕre, (in-claudo) aliquem ἢ aliquid in rem, in re ἢ re, ἐγκλείω, κατακλείω, συγκλείω τινὰ ἤ τι ἔν τινι, εἴς τι, ἐντός τινος, εἴσω τινός. aliquem in cella, κατακλείω τινὰ ἐν τῷ σηκῷ. aliquem in carcerem, in carcere ἢ carcere, καθείργνυμι, συγκλείω τινὰ εἰς δεσμωτήριον ἢ ἐντὸς δεσμωτηρίου. smaragdum auro, σμάραγδον χρυσῷ περιλαμβάνω. aliquid orationi, παρεντίθημί τι τῷ λόγῳ, παρενείρω τι εἰς τὸν λόγον. 2) ἀποκλείω, κωλύω τι. 3) κατακλείω, τελειῶ, τελευτῶ, ἀποτελῶ τι.
*inclūsĭo, ĭōnis, θ. κατάκλεισις, κάθειρξις.
inclūsor, ōris, ἀ. (includo) ὁ ἐγκλείων, περιλαμβάνων.
inclūsus, a, um, ἴδε includo.
inclŭtus, inclўtus καὶ inclĭtus, a, um, (in-κλυτὸς) κλυτός, περίκλυτος, ἔνδοξος.
in cŏactus, a, um, ἑκούσιος. 2) πηκτός.
incoctĭlis, e, (incoquo) incoctilĭa, ĭum, οὐ. πληθ. (ὑπον. vasa) σκεύη κεκασσιτερωμένα.
incoctĭo, ĭōnis, θ. (incoquo) ἕψησις.
incoctus, a, um, ἴδε incoquo.
incoctus, a, um, (in-coctus) ἀνέψητος.
in-cœnātus, a, um, ἄδειπνος.
in-cœnis, e, (in-cœna) ἄδειπνος.
in-cœno, are, δειπνῶ.
incœptus, a, um, ἀντὶ τοῦ inceptus, ἴδε incipio.
†incŏercĭtus, a, um, (in coërceo) ἀκάθεκτος, ἐλεύθερος.
in-cōgĭtābĭlis, e, ἀκατανόητος, ἀκατάληπτος. 2) ἀλόγιστος, ἀνόητος.
in-cōgĭtans, ntis, ἀλόγιστος, ἀνόητος.
incōgĭtantĭa, ae, θ. ἀλογιστία, ἀλογία.
*incōgĭtāte, ἐπίρ. ἀμελετήτως, ἀλογίστως.
incōgĭtātus, a, um, ἀμελέτητος. 2) ἀλόγιστος, ἀνόητος.
in-cōgĭto, are, alicui aliquid, ἐπινοοῦμαι, μηχανῶμαί τινί τι.
in-cognĭtus, a, um, ἄγνωστος. 2) ἄκριτος, ἀνεξέταστος. aliquem causā incognitā condemnare, ἀκριτὶ καταγιγνώσκειν τινός.
incognoscĭbĭlis, e, (in cognosco) ἄσημος, ἀδιανόητος, ἀσαφής, ἄδηλος.
incognosco, ĕre, ταὐτὸ τῷ cognosco.
in-cŏhærens, entis, (in cohæreo) ἀσυνάρτητος, ἀσυνάρμοστος,
incŏhĭbĭlis, e, (in-cohibere) ἀκάθεκτος. 2) δυσπερίληπτος.
incŏho, incohatus, ἴδε inchoo.
*incŏĭbĭlis, (in-coire) ἀσύναπτος. Διάφορος γραφὴ τοῦ ἀνωτέρω κατὰ τὴν 6'. σημασίαν, παρὰ Γελλίῳ 5, 3.
†in-cŏinquĭnābĭlis, e, ἀσπίλωτος, ἀμίαντος.
†in-cŏinquĭnābĭlĭter, ἐπίρ. ἀμιάντως.
in-cŏinquĭnātus, a, um, ἀμίαντος.
incŏla, ae, ἀ. καὶ θ. (incolo) ὁ καὶ ἡ ἔνοικος, κάτοικος, οἰκήτωρ. bestia aquarum incola, τὸ ἐνυδρόβιον ζῶον. arbor incola, ἐγχώριον δένδρον. 2) μέτοικος, πάροικος. 3) πατριώτης, πολίτης.
incŏlātus, ūs, ἀ. (incolo) ἐνοίκησις. 2) παροικία. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
in-cŏlo, cŏlŭi, cultum, ĕre, (μεταγεν. are) locum, ἐνοικῶ τινι ἤ τι, κατοικῶ, οἰκῶ τι. 2) οὐδετ. οἰκῶ, κατοικῶ.
in-cŏlŏmis, incŏlŏmĭtas, ταὐτὰ τοῖς incolumis, κ.τ.λ.
in-cŏlor, ōris, ἄχρους. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
*in-cŏlōrāte, ἐπίρ. μεταφ. ἄνευ αἰτιολογίας.
in-cŏlūmis, e, ἀκέραιος, ἀβλαβής, σῶος.
incŏlūmĭtas, ātis, θ. ἀκεραιότης, ἀβλάβεια, ἀσφάλεια, σωτηρία.
in-cōmes, ĭtis, ἀσυνόδευτος, ἀνέταιρος.
in-cōmis, e, ἄκομψος, σκυθρωπός.
in-cōmĭtātus, a, um, ἄνευ ἀκολουθίας ἢ προπομπῆς.
in-cōmĭter, ἀκόμψως, σκυθρωπῶς.
incōmĭtĭo, are, aliquem, δημηγορῶ κατά τινος, ὀνειδίζω τινά.
*incomĭum, ĭi, οὐ. ἄγνωστόν τι μύρον, χρῖσμα.
incomma καὶ encomma, ătis, οὐ. ἔγκομμα, ξύλον ἐντομὰς ἔχον, πρὸς ὃ ἐμετροῦντο τὰ τῶν στρατιωτῶν ἀναστήματα.

Digitized by Google

in-commeābĭlis, e, ἄβατος. Ἀμφ. γρ.
*in-commendātus, a, um, ἀπροστάτευτος, ἀφρούρητος.
in-commensūrābĭlis, e, ἀσύμμετρος.
*incommĭnātus, a, um, (in comminor) ἐπηπειλημένος.
in-commiscĭbĭlis, e, ἀσύμμικτος.
incommōbĭlĭtas, ātis, θ. ἀοργησία.
in-commŏde, ἐπίρ. ἀνεπιτηδείως, ἀτόπως, ἀναρμοδίως. 2) ἀσυμφόρως, ἀλυσιτελῶς, κακῶς. 3) ἀκαίρως.
*incommŏdistĭcus, a, um, κωμικ. καθ' Ἑλλην. κατάληξιν, ἀντὶ τοῦ incommodus.
in-commŏdĭtas, ātis, θ. δυσχρηστία, ἀνεπιτηδειότης, ἀτοπία, ἀναρμοστία. 2) ἀκαιρία
incommŏdo, avi, atum, are, alicui, ἐνοχλῶ τινι, βλάπτω τινά.
incommŏdum, ἴδε incommodus.
in-commŏdus, a, um, δύσχρηστος, ἀνεπιτήδειος, ἀναρμόδιος, ἄκαιρος, δυσχερής, χαλεπός. res incommodae, τὰ δεινά, ἡ δυσχρηστία, ἀπορία. incommodum iter, δυσχερής, χαλεπὴ πορεία. valitudo incommoda, ἡ καχεξία.—incommodum, i, οὐ. δυσχρήστημα, δυσχρηστία, ἀλυσιτέλεια. incommoda corporum, τὰ καχεκτήματα, αἱ καχεξίαι τῶν σωμάτων. incommodum fero ἢ affero alicui, βλάβην φέρω τινί. incommodo afficior ἢ incommodum capio, βλάπτομαι, ζημιοῦμαι. incommodo tuo, ἐπὶ τῇ σῇ βλάβῃ. incommodo valitudinis tuae, ἐπὶ βλάβῃ τῆς ὑγείας σου.
*in-commŏte, ἐπίρ. ἀκινήτως, ἔμπεδον.
†in-commūnĭcābĭlis, e, ἀκοινώνητος.
incommūnĭcātus, a, um, (in ἐπιτατ. communico) συγκοινωνός.
†in-commūnis, e, ἄκοινος.
in-commūtābĭlis, e, ἀμετάβλητος.
†incommūtābĭlĭtas, ātis, θ. ἀμεταβλησία
†incommūtābĭlĭter, ἐπίρ. ἀμεταβλήτως.
†in-commūtātus, a, um, (in commuto) ἀμετάτρεπτος, ἀμετάβλητος, ἀμετάλλακτος.
in compărābĭlis, e, ἀσύγκριτος.
†incompărābĭlĭtas, ātis, θ. τὸ ἀσύγκριτον, τὸ ἀπαράβλητον.
†incompărābĭlĭter, ἐπίρ. ἀσυγκρίτως.
incompărātus, a, um, εὕρηται ἐν ἐπιγραφῇ ἀντὶ τοῦ incomparabilis.
†in-compassĭbĭlis, e, μὴ συμπάσχων.
†in-compellābĭlis, e, ἀπροσφώνητος, ἀκατονόμαστος.
in-compertus, a, um, ἄγνωστος, ἄδηλος.
in-compĕtens, entis, ἀναρμόδιος, ἀνάρμοστος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τέσσαρες.
in-compĕtenter, ἐπίρ. ἀναρμοδίως.
in-complēbĭlis, e, ἀπλήρωτος.
in-complētus, a, um, ἀτελείωτος.
in-complexus, a, um, ἀπερίληπτος.
in-compŏsĭte, ἐπίρ. ἀσυντάκτως, ἀτάκτως.
in-compŏsĭtus, a, um, ἀσύντακτος, ἄτακτος.
in-comprĕhensĭbĭlis, e, ἀσύλληπτος, ἄληπτος, ἀκατάληπτος. 2) ἀσύλληπτος, ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος.
†incomprĕhensĭbĭlĭter, ἐπίρ ἀκαταλήπτως.
†in-comprĕhensus, a, um, ἀσύλληπτος, ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος.
incomte καὶ incompte, ἐπίρ. ἀκόμψως, ἀκόσμως.
in-comtus καὶ incomptus, a, um, ἄκομψος, ἄκοσμος.
†in-concessĭbĭlis, e, ἀσυγχώρητος.
in-concessus, a, um, ἀσυγχώρητος.
in-concĭlĭo, avi, atum, are, ἀπαλλοτριῶ, ἀποδοκιμάζω. 2) ταὐτὸ τῷ concilio.
in-concinne, ἐπίρ. ἀκόμψως, ἀναρμοδίως, ἀναρμόστως.
in-concinnĭtas, ātis, θ. τὸ ἄκομψον, ἀναρμοστία.
in-concinnĭter, ἐπίρ. ἀκόμψως, ἀναρμοδίως, ἀναρμόστως.
in-concinnus, a, um, ἄκομψος, ἀνάρμοστος, ἄρρυθμος.
in-concĭtus, a, um, βραδύς. Ἀμφ. γρ.
†in-concrētus, a, um, ἄϋλος, ἀσώματος.
in-concŭpiscendus, a, um, ταὐτὸ τῷ concupiscendus.
in-concusse, ἐπίρ. ἀσείστως, ἀταράκτως. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
in-concussus, a, um, ἄσειστος, ἀτάρακτος.
*in-condemnātus, a, um, ἀκατάκριτος, ἀκαταδίκαστος.
in-condĭte, ἐπίρ. ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀναρμόστως, ἀκόσμως.
in-condĭtus, a, um, ἀσύντακτος, ἄτακτος, ἀνεύθυνος. 2) ἀνάρμοστος, ἄρρυθμος, ἄκοσμος, ἄκομψος. 3) μὴ ἀποτεθειμένος, ἀθησαύριστος. 4) ἄθαπτος, ἄταφος. 5) ἄκτιστος.
incōnexĭo, ταὐτὸ τῷ inconnexio.
incōnexus, ταὐτὸ τῷ inconnexus.
in-confectus, a, um, ἀκατέργαστος. 2) ἄπεκτος.
in-confessus, a, um, μὴ ὁμολογήσας.
†in-confūsĭbĭlis, e, ἀνεπαίσχυντος.
in-confūsĭbĭlĭter, ἐπίρ. ἀσυγχύτως.
in-confūsus, a, um, ἀσύγχυτος.
*in-congĕlābĭlis, e, ἀπαγής, ἀκρύσταλλος.
*in-congressĭbĭlis, e, ἀπρόσιτος.
in-congrŭe, ἐπίρ. ἀναρμόστως, ἀνεπιτηδείως.
in-congrŭens, ntis, ἀνάρμοστος, ἀκατάλληλος.
in-congrŭenter, ἐπίρ. ἀναρμόστως.
†in-congrŭentĭa, ae, θ. ἀναρμοστία, τὸ ἀκατάλληλον.
incongrŭĭtas, ātis, θ. ἀσύμβαμα. Πρισκιανός.

Digitized by Google

in-congrŭus, a, um, ἀνάρμοστος, ἀκατάλληλος.
incōnīvens, ταὐτὸ τῷ inconnivens.
incōnīvus, ταὐτὸ τῷ inconnivus.
in-conjŭgus, a, um, ἀσύζευκτος.
in-conjunctus, a, um, ἀσύναπτος.
*inconnexio, iōnis, θ. τὸ ἀσύνδετον.
in-connexus, a, um, ἀσύμπλεκτος. 2) ἀσυνάρτητος.
in-connīvens, ntis, μὴ συμμύων τοὺς ὀφθαλμούς, ἄγρυπνος.
in-connīvus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω. Λ. Ἀπουληΐου.
*in-conscientia, ae, θ. ἄγνοια. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
*in-conscius, a, um, ταὐτὸ τῷ inscius me inconscio, λάθρα ἐμοῦ.
*in conscriptus, a, um, μὴ καταγεγραμμένος ἐν τάξει.
in-consentānĕus, a, um, ἀκατάλληλος, ἄτοπος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
inconsentiens, ntis, (in consentio) ἀσύμφωνος, ἀσύμψηφος.
in-consĕquens, ntis, ἀνακόλουθος.
in-consĕquenter, ἐπίρ. ἀνακολούθως.
in-consĕquentia, ae, θ. ἀνακολουθία, τὸ ἀνακόλουθον
in consīdĕrans, ntis, ἀπερίσκεπτος, ἀλόγιστος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
in-consīdĕranter, ἐπίρ. ἀπερισκέπτως, ἀλογίστως.
in-consīdĕrantia, ae, θ. ἀπερισκεψία, ἀλογιστία.
in-consīdĕrāte, ἐπίρ. ἀπερισκέπτως, ἀλογίστως, ἀσκέπτως.
in consīdĕrātio, iōnis, θ. ταὐτὸ τῷ inconsiderantia
in-consīdĕrātus, a, um, ἀπερίσκεπτος, ἀλόγιστος, ἄσκεπτος.
in-consilium, ii, οὐ. ἀβουλία.
*in-consitus, a, um, ἄσπαρτος, ἄσπορος.
*in-consōlābilis, e, ἀπαραμύθητος.
in-consŏnans, ntis, ἀσύμφωνος, ἀνάρμοστος.
in-consŏnanter, ἐπίρ. ἀσυμφώνως.
in-consŏnantia, ae, θ. ἀσυμφωνία.
in-consŏnus, a, um, ἐκμελής. ἄρρυθμος.
in-conspectus, a, um, ἀπερίσκεπτος, ἀλόγιστος.
in-conspĭcŭus, a, um, ἀφανής, ἄσημος.
in-constans, ntis, ἀκατάστατος, ἄστατος, ἀσταθής.
in-constanter, ἐπίρ. ἀκαταστάτως, ἀστάτως. loqui, ἀνακολούθως λαλεῖν.
in-constantia, ae, θ. ἀκαταστασία, ἀστασία.
in-consuētus, a, um, ἀσυνήθης, ἀήθης.
in-consulte, ἐπίρ. ἀβουλεύτως, ἀπροβούλως, ἀπερισκέπτως.
in-consulto, ἐπίρ ταὐτὸ τῷ inconsulte.
in-consultum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ inconsultus, ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
in-consultus, a, um, ἀπροβούλευτος, ἀπρόβουλος, ἀπερίσκεπτος. ex inconsulto, ἀβουλεύτως, ἀπροβουλεύτως. 2) ἄβουλος, μὴ λαβὼν συμβουλήν. 3) μὴ ἐπερωτηθείς.
in-consultus, ūs, ἀ. τὸ μὴ βουλεύεσθαι. inconsultu meo, μὴ ἐπερωτήσας με, μὴ συμβουλευσάμενός μοι.
†in-consummātio, iōnis, θ. ἀτέλεια, τὸ ἀτελείωτον.
in-consummātus, a, um, ἀτέλεστος, ἀτελείωτος, ἀτελής.
in-consumtus καὶ inconsumptus, a, um, ἀμείωτος, ἄφθαρτος. Ὀβίδιος
†inconsūtilis, e, (in-consuo) ἄρραφος.
†in-consūtus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
†in-contāmĭnābilis, e, ἀμόλυντος, ἀμίαντος.
†in-contāmĭnābiliter, ἐπίρ. ἄνευ ῥύπου, ἀγνῶς.
in-contāmĭnātus, a, um, ἀμόλυντος, ἀμίαντος.
incontanter, ταὐτὸ τῷ incunctanter.
incontātus, a, um, ταὐτὸ τῷ incunctatus.
†in-contemplābilis, e, ἀπρόσοπτος.
†in-contemptibilis, e, ἀκαταφρόνητος.
*in-contentus, a, um, ἀνέντατος. δύσφωνος.
in-contextus, a, um, ἀσυνυφής.
*in-contigŭus, a, um, ἄθικτος, ἄψαυστος.
in-continens, ntis, μὴ κρατῶν, μὴ κατέχων. 2) ἀκρατής, ἀκόλαστος.
incontinenter, ἐπίρ ἀκρατῶς.
in-continentia, ae, θ. ἀδυναμία τοῦ κρατεῖν ἢ κατέχειν τι. 2) ἀκράτεια, ἀκολασία.
*in-contingibilis, e. ἄθικτος, ἄψαυστος.
*incontrādīcibilis, e, ἀναντίρρητος, ἀναντίλεκτος.
*in-contrōversus, a, um, ἀναμφισβήτητος. Ἀμφ. γρ.
in convĕniens, ntis, ἀσύμφωνος, ἀκατάλληλος, ἀπρεπής.
†in-convĕnienter, ἐπίρ. ἀναρμόστως, ἀπρεπῶς.
*in-convĕnientia, ae, θ. ἀσυμφωνία.
†in-conversibilis, e, ἄστροφος.
†in-convertibilis, e, ἀμετάτρεπτος, ἀμετάβολος.
†in-convertibilitas, ātis, θ. τὸ ἀμετάτρεπτον.
†in-convertibiliter, ἐπίρ. (inconvertibilis) ἀμετατρέπτως.
*in-convŏlūtus, a, um, περιπεπλεγμένος.
in-convulsus, a, um, (in convello) ἀκίνητος, ἀτάρακτος, ἄσειστος.
*in-cōpiōsus, a, um, οὐκ εὔπορος, ἄπορος.
*incoprio, are, καὶ incoprior, ari, (in κόπρος) aliquem, ἐπιτιλῶ τινα. 2) μεταφ. φιναικίζω, ἐξαπατῶ τινα. 3) ἐξυβρίζω τινά.

Digitized by Google

in-cŏquo, xi, ctum, ĕre, aliquid alicui rei ἢ aliqua re, ἐνέψω, συνέψω τί τινι, ἕψω τι ἔν τινι. 2) incoquere stannum æreis operibus, κασσιτεροῦν χάλκινα σκεύη. argento, ἐπαργυροῦν. 3) βλάπτω τι—incoctum corpus, ἡλιόκαυστον σῶμα.
in-cōram, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ in coram Λ. Ἀπουληΐου. ἴδε coram.
in-cŏrōnātus, a, um, ἀστεφάνωτος.
*in-corpŏrābĭlis, e, ἀσώματος.
in-corpŏrālis, e, ἀσώματος.
incorpŏrālĭtas, ātis, θ τὸ ἀσώματον.
*incorpŏrālĭter, ἐπίρ. ἀσωμάτως.
incorpŏrātĭo, ĭōnis, θ. ἡ τοῦ σώματος ἕξις Ἀμφ. γρ.
in-corpŏrĕus, a, um, ἀσώματος. Λ. τοῦ μεταγεν Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
incorpŏro, avi, atum, are, (in-corpus) aliquem ἢ aliquid, ἐνσωματῶ, ἐνσωματίζω τι.
in-correctus, a, um, ἀδιόρθωτος.
†in-corrĭgĭbĭlis, e, ἀδιόρθωτος.
in-corrupte. ἐπίρ. ἀδιαφθόρως, ὀρθῶς.
†in-corruptēla, ae, θ. ἀφθορία, ἀδιαφθαρσία.
†in-corruptĭbĭlis, e, ἄφθαρτος.
†in-corruptĭbĭlĭtas, ātis, θ. ἀφθαρσία.
†in-corruptĭbĭlĭter, ἐπίρ ἀδιαφθόρως.
†in-corruptĭo, ĭōnis, θ. ἀδιαφθαρσία, ἀφθαρσία.
†in-corruptīvus, a, um, ἄφθαρτος.
†in-corruptōrĭus, a, um, ἀδιάφθαρτος, ἄφθαρτος.
in-corruptus, a, um, ἄφθορος, ἀδιάφθορος, ἀκέραιος. 2) μεταφ. ἄφθορος, ἀδιάφθορος, γνήσιος, καθαρός, ἀκέραιος. incorrupta virgo, ἄφθορος παρθένος. incorruptus custos, φύλαξ ἀδιάφθαρτος, ἀδιάφθορος, ἀδωροδόκητος.
*incoxo, are, (in-coxa) σκιμπάζω, ὀκλάζω.
in-crasso, avi, atum, are, πυκνῶ. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
†in-creātus, a, um, ἄκτιστος, ἀγέννητος.
increbesco, ἀντὶ τοῦ increbresco.
in crēbresco, brŭi, ĕre, ἐπαύξομαι, αὔξομαι, αὐξάνομαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω. numerus increbrescit, ὁ ἀριθμὸς ἐπαύξεται, αὔξεται. mores deteriores increbrescunt, τὰ χείρω ἤθη ἐπικρατεῖ, ἐπιπολάζει. fama belli increbrescebat, ἡ φήμη τοῦ πολέμου διεθρυλλεῖτο, διεδίδοτο.
*in-crēbro, avi, are, συχνάζω, θαμίζω.
in-crēdendus, a, um, ἄπιστος, ἀπίθανος. Ἀπουληΐος.
in-crēdĭbĭlis, e, ἄπιστος, παράδοξος. incredibile auditu, ἄπιστον ἀκοῦσαι. dictu ἢ memoratu, ἀνέκφραστον, λόγου κρεῖττον incredibile quantum, ἀμήχανον ὅσον. 2) ἄπιστος, ἀπιστῶν. 3) ἄπιστος, ἀπιστούμενος.
incrēdĭbĭlĭtas, ātis, θ. ἀπιστία, τὸ ἀπιστεῖν.
in-crēdĭbĭlĭter, ἐπίρ. ἀπίστως, παραδόξως.
in-crēdĭtus, a, um, ἄπιστος, ἀπιστούμενος.
in-crēdŭlĭtas, ātis, θ. ἀπιστία, τὸ ἀπιστεῖν.
†incrēdŭle, ἐπίρ. ἀπίστως.
in-crēdŭlus, a, um, ἄπιστος, ἀπιστῶν. 2) ἄπιστος, παράδοξος.
incrēdundus, a, um, ταὐτὸ τῷ incredendus.
incrēmento, are, (incrementum) αὐξάνω.
incrēmentŭlum, i, οὐ. μικρὰ ἐπαύξησις, μικρὰ αὔξησις.
incrēmentum, i, οὐ. (incresco) ἐπαύξησις, αὔξησις, ἐπίδοσις. incrementum capio, ἐπαυξάνομαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω, ἐπιδίδωμι. affero alicui, ἐπίδοσιν παρέχω τινί, ἐπαυξάνω τι. 2) αὔξημα, γόνος, θρέμμα. 3) σπόρος, σπέρμα. 4) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ κλίμαξ.
*in-crĕmo, avi, atum, are, aliquid, καίω τι.
†incrĕpātĭo, ĭōnis, θ. ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις.
†incrĕpātīve, ἐπίρ. ἐπιτιμητικῶς, ἐπιπληκτικῶς.
†in-crĕpātor, ōris, ἀ. ἐπιτιμητής.
*incrĕpātōrĭus, a, um, ἐπιτιμητικός, ἐπιπληκτικός.
incrĕpĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ increpo) aliquem ἢ alicui, ἐπιπλήττω τινὰ ἢ τινι, ἐπιτιμῶ τινι. alicui aliquid ἢ aliquem alicujus rei, ἐπιτιμᾶν τινί τι, αἰτιᾶσθαι τινά τινος. 2) πλήττω, κόπτω.
incrĕpĭtus, a, um, ἴδε increpo.
incrĕpĭtus, ūs, ἀ. (increpo) ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις.
in-crĕpo, avi, atum καὶ ŭi, ĭtum, are, ψοφῶ, κροτῶ, κτυπῶ. aliquid increpuit, ψόφος ἐγένετο, ψόφος ἠκούσθη. 2) aliquid, βοᾶν τι. aliquem, ἐπιβοᾶν τινι. 3) lyram, ἀνακρούειν, κροτεῖν τὴν λύραν. sonitum, ἠχεῖν ἦχον. manus, κροτεῖν τὰ χεῖρε. Increpat unda latus, τὸ κῦμα κτυπεῖ τὴν πλευράν. increpat Ityn, ἀναβοᾷ, κλαίει τὴν Ἴτυν. 4) aliquem, ἐπιπλήττειν τινὰ ἢ τινι, ἐπιτιμᾶν τινι. increpor, ἐπιτιμῶμαι. aliquid increpo, ψέγω τι.
in-cresco, ēvi, ĕre, ἐπαυξάνομαι, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι, ἐπίδοσιν λαμβάνω. 2) alicui, ἐπιφύομαί τινι. squamae cuti increscunt, λεπίδες τῷ δέρματι ἐπιφύονται.
incrēto, are, (creta) aliquid, γυψῶ τι.
incrētus, a, um, (in-cretus, ἴδε cerno) ἄσηστος, ἄκριτος, μικτός, ἀκάθαρτος.
incrētus, a, um, μετοχ. τοῦ incerno, ὅπερ ἴδε.
†in-crĭmĭnātĭo, ĭōnis, θ. τὸ ἀκατηγόρητον.
†incrispātĭo, ĭōnis, θ. βοστρύχωμα.
*incrūdesco, ŭi, ĕre, ταὐτὸ τῷ crudesco.
†in-crŭentātus, a, um, ἀναίμακτος.
*in-crŭente, ἐπίρ. ἀναιμωτί.

in-crŭentus, a, um, ἀναίμακτος.
in-crustātĭo, ĭōnis, θ. τὸ πλακοῦν γύψῳ, τιτάνῳ κ.τ.τ. (ἡ πλάκωσις).
incrusto, avi, atum, are, aliquid, πλακῶ τι μαρμάρῳ. 2) κονιῶ τι. 3) καταπισσῶ τι.
incŭba, ae, ἀ. ὁ ἀδίκως κατέχων τι. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
incŭbātĭo, ĭōnis, θ. (incubo) ἐπώασις, ἐπωασμός. 2) παρὰ νομικοῖς· ἡ ἄδικος κατοχή.
incŭbātor, ōris, ἀ. ὁ ἐγκοιμώμενος, ἐνδιατρίβων. 2) κάτοχος, κατ' ἐξοχήν· ὁ ἀδίκως κατέχων τι.
incŭbātrix, īcis, θ. ἡ ἐγκοιμωμένη, ἐνδιατρίβουσα.
incŭbātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ incubitus. Ἀμφ. γρ.
incŭbĭto, are, (θαμιστ. τοῦ incubo) ἐγκοιμῶμαι. 2) ἐπωάζω. 3) aliquem, διακορεύω, διαφθείρω τινά.
in-cŭbĭtus, a, um, ἴδε incubo.
incŭbĭtus, ūs, ἀ. (incubo) τὸ ἐπικατακλίνεσθαι, κατάκλισις ἐπί τινος. 2) ἐπώασις, ἐπωασμός. Πλίνιος.
in-cŭbo, avi, atum, καὶ ŭi, ĭtum, are, alicui ἢ in re, (σπαν. re καὶ rem) ἐγκοιμῶμαί τινι. in fano, ναῷ. Jovi (ἀντὶ τοῦ templo Jovis), τῷ τοῦ Διὸς ναῷ. 2) ἐπίκειμαί τινι. pellibus, κατακλίνεσθαι ἐπὶ δερμάτων. humero incubat hasta, τῷ ὤμῳ ἐπίκειται τὸ δόρυ. incubat pecuniae, ἐπικοιτεῖ ἐπὶ τῶν χρημάτων. μεταφ. themati, μελετᾶν θέμα. menti dolor incubat, λύπη τῇ ψυχῇ ἐμπέπτωκε, τὴν ψυχὴν κατέχει. 3) ἐνδιατρίβω τινί, κατοικῶ τι. Erymantho, ἐνδιατρίβειν τῷ Ἐρυμάνθῳ. specus, κατοικεῖν ἄντρα. 4) gladio, ξίφει περιπίπτειν. 5) ovis ἢ ova incubare ἢ ἁπλῶς incubare, ἐπωάζειν.
incŭbo, ōnis, ἀ. (incubo, are) ἐφιάλτης, πνιγαλίων.
incŭbus, i, ἀ. (incubo, are) ταὐτὸ τῷ incubo, onis. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
*incūdis, ἑτέρα ἀδόκιμος γραφὴ τοῦ incus, ὅπερ ἴδε.
in-cūdo, sum, ĕre, ἄχρηστ. ἐκ τούτου τὸ incūsus, a, um, γλυπτός. lapis incusus, ὁ χαρακτὸς λίθος, ὁ μυλίτης.
†inculcāte, ἐπίρ. συντεταμένως, συντόνως, ἐμβριθῶς, δεινῶς. Συγκριτικ. inculcātĭus Αὐγουστῖνος.
†inculcātĭo, ĭōnis, θ. (inculco) ἐγχάραξις.
†inculcātor, ōris, ἀ. ὁ καταπατῶν.
inculco, avi, atum, are, (in-calco) aliquid alicui, ἐμπατῶ, ἐμβύω, ἐμφράττω τί τινι. μεταφ. ἐντυποῦν, ἐνσφραγίζειν τί τινι. oculis imagines, ἐντυποῦν, ἐμποιεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς εἰκόνας. 2) παρεμβύω, παρενείρω, παρεντίθημί τι. Graeca verba, Ἑλληνικὰ ῥήματα. 3) aliquid, καταπατεῖν, ἐδαφίζειν τι. aream, ἐδαφίζειν τὴν ἅλων.
in-culpābĭlis, e, ἀνέγκλητος, ἄμεμπτος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τέσσαρες.
inculpābĭlĭter, ἐπίρ. ἀνεγκλήτως, ἀμέμπτως.
inculpāte, ἐπίρ. ἀνεγκλήτως, ἀμέμπτως.
inculpātim, ἐπίρ. ἀνεγκλήτως, ἀμέμπτως.
inculpatĭo, ĭōnis, θ. ἔγκλησις.
inculpātus, a, um, ἀνέγκλητος, ἄμεμπτος.
inculpo, are, aliquem aliqua re, ἐγκαλῶ τινί τι, αἰτιῶμαι τινά τινος. Βοήθιος.
inculte, ἐπίρ (incultus) ἀκόμψως, ἀκόσμως, ἀγρίως, ἀπειροκάλως.
incultus, a, um, (in-cultus, ἴδε colo) ἀνέργαστος, ἄγριος. ager incultus, ἀγρὸς ἀγεώργητος, χέρσος. 2) μεταφ. ἄγριος, ἄκοσμος, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
incultus, ūs, ἀ. (in-cultus) ἀθεραπευσία, ἀμέλησις.
incumba, ae, θ. (incumbo) τὸ ἄνω τῆς παραστάδος μέρος, ᾧ ἐπίκειται ἡ καμάρα.
in-cumbo, cŭbŭi, cŭbĭtum, ĕre, alicui ἢ in aliquo, in aliquid, ἐπερείδομαί τινι, ἐπερείδομαι, ἐρείδομαι εἴς τινα ἢ εἴς τι. toro, κατακλίνομαι ἐπὶ κλίνης. laurus incumbens aræ, δάφνη ἐπικειμένη (ἐπικρεμαμένη, ἐφεστηκυῖα) τῷ βωμῷ. incumbere arma, σπάν. ἀντὶ τοῦ in arma, ἐπερείδεσθαι. ἐρείδεσθαι εἰς τὰ ὅπλα. 2) ἐμπίπτω τινί. tempestas silvis incumbit, ὁ χειμὼν ἐμπίπτει τοῖς δρυμοῖς. in hostem incumbere, ἐρείδειν εἰς τὸν πολέμιον, ἐπίκεισθαι τῷ πολεμίῳ, ὁρμᾶσθαι ἐπὶ τὸν πολέμιον. in gladium, περιπίπτω ξίφει. sibi incumbere, συμπίπτειν, καταπίπτειν. 3) ἐρείδω εἴς τι, διατείνομαι πρός τι, ῥέπω εἴς τι, σπουδάζω περί τι, ἐπιμελοῦμαί τινος.
in-cŭmŭlātĭo, ĭōnis, θ. ἐξοίδησις, ἐξόγκωσις. buccārum, φύσησις γνάθων. Ἀρνόβιος.
in-cūnābŭla, ōrum, οὐ. πληθ. σπάργανα (νηπίων). inde ab incunabulis, ἀπὸ τῶν σπαργάνων, ἐκ νηπίων. 2) μεταφορ. σπάργανα, νηπιότης, ἡ πρώτη ἀρχή.
*in-cunctābĭlis, e, ἀμέλλητος, ἀνυπέρθετος.
*in-cunctans, ntis, ἀμέλλητος, ἀνυπέρθετος, ἄοκνος.
in-cunctanter, ἐπίρ. ἀμελλητί, ἀνυπερθέτως.
*in-cunctātus, a, um, ἀμέλλητος, ἀνυπέρθετος, ἄοκνος.
*in-cŭpĭdus, a, um, ἀνεπιθύμητος.
*in-cūrābĭlis, e, ἀθεράπευτος.
in-cūrābĭlĭter, ἐπίρ. ἀθεραπεύτως. Ἐπιγρ.
in-cūrātus, a, um, ἀθεράπευτος.
incūrĭa, ae, θ. (in-cura) ἀμέλεια, ῥᾳδιουργία, τὸ ἀφρόντιστον.
in-cūrĭōse, ἐπίρ. ἀμελῶς, ἀφροντίστως, ῥᾳδιούργως.

Digitized by Google

in-cūrĭōsĭtas, ātis, θ. ἀμέλεια. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
in-cūrĭōsus, a, um, ἀμελής, ἀφρόντιστος, ῥᾳδιοῦργος. in aliqua re, alicujus rei καὶ aliqua re, ἀφρόντιστός τινος, ἀφροντιστῶν, ἀμελῶν τινος. 2) ἀμελής, ἠμελημένος.
in-curro, cŭcurri καὶ curri, cursum, ĕre, in aliquem, προστρέχω τινί, τρέχω πρός τινα. 2) in aliquem, alicui ἢ aliquem, θεῖν, φέρεσθαι ἐπί τινα, προσβάλλειν, ἐμπίπτειν, ἐπιπίπτειν, προσπίπτειν τινί. 3) in locum, ἐπιδρομὴν εἰς χώραν ποιεῖσθαι, εἰσβάλλειν εἰς χώραν, ἐπιτρέχειν χώραν. 4) in aliquem ἢ in aliquid, προσκρούειν, προσκόπτειν τινί. 5) in aliquid, ἐμπίπτειν τινὶ ἢ εἴς τι. navigatio incurrit in etesias, ὁ πλοῦς ἐμπίπτει εἰς τοὺς ἐτησίας. incurro in memoriam. ἔννοιά μοι ἐμπίπτει. incurrit oculis ἢ in oculos, φανερόν, προφανές ἐστιν. incurrere in crimen, in damnum, ἐμπίπτειν εἰς ἁμάρτημα, εἰς βλάβην. in morbum, ἐμπίπτω εἰς νόσον, περιπίπτω νόσῳ. 6) ἐμπίπτειν, συμπίπτειν, συμβαίνειν. 7) ager incurrit in publicum, ὁ ἀγρὸς πρόσκειται τῇ δημοσίᾳ χώρᾳ, ἔχεται τῆς δημοσίας χώρας.
*incursātĭo, ĭōnis, θ. (incurso) ἐπιδρομή.
*incursax, ācis, (incurro) συχνὰς ἐπιδρομὰς ποιούμενος.
*in-cursim, ἐπίρ. δρομάδην, τροχάδην, ταχέως.
incursĭo, ĭōnis, θ. (incurro) προσδρομή, προσέλευσις. 2) ἐπιδρομή, εἰσβολή. incursionem facere in fines, ἐπιδρομὴν ποιεῖσθαι εἰς χώραν.
incursĭto, are, (θαμιστ. τοῦ incurro) in aliquem, θέω ἐπί τινα, ἐπιδρομὴν ἐπί τινα ποιοῦμαι, προσβάλλω τινί.
incurso, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ incurro) alicui, προστρέχω τινί, τρέχω πρός τι, προσκρούω τινί. 2) in aliquem ἢ ἁπλῶς aliquem, ἐπιδρομὴν ποιεῖσθαι ἐπί τινα, προσβάλλειν τινὶ ἢ πρός τινα 3) locum, ἐπιτρέχειν χώραν, ἐπιδρομὴν εἰς χώραν ποιεῖσθαι. 4) alicui, ἐμπίπτειν τινὶ ἢ εἴς τι.
*incursōrĭus, a, um, (incurro) ἐπιδρομικός.
incursus, ūs, ἀ. (incurro) ἐπιδρομή, εἰσβολή, ἐμβολή. 2) εἰσβολή, εἴσρυσις.
in-curvābĭlis, e, ἄκαμπτος.
incurvātĭo, ĭōnis, θ. (incurvo) κύρτωσις.
*incurvesco, ĕre, κυρτοῦμαι, κατακάμπτομαι.
incurvĭcervīcus, a, um, (incurvus-cervix) κυρταύχην. Παχούβιος.
incurvisco, ταὐτὸ τῷ incurvesco.
*incurvĭtas, ātis, θ. (incurvus) καμπή, ἐπικαμπή.

in-curvo, avi, atum, are, aliquid, κυρτῶ, κάμπτω, ἐπικάμπτω τι. 2) μεταφ. κάμπτειν, ταπεινοῦν τινα. 3) κάμπτω, κινῶ τινα.
in-curvus, a, um, κυρτός, ἐπικαμπής, καμπύλος. incurva falx, ἐπικαμπὲς δρέπανον. incurvus senex, κυφὸς γέρων. incurvum bacillum, καμπύλον ῥαβδίον.
incus, ūdis, θ. (in-cudo), ἄκμων παροιμ. incudi reddere aliquid, μεταπλάττειν τι.
incūsābĭlis, e, (incuso) μεμπτός.
*incūsātĭo, ĭōnis, θ. αἰτίασις, ψόγος, μέμψις.
incūsātīvus, ταὐτὸ τῷ accusativus.
*incūsātor, ōris, ἀ. (incuso) κατήγορος.
incūso, avi, atum, are, (in-causa) aliquem, alicujus rei, ἐπαιτιῶμαι, αἰτιῶμαί τινά τινος. ψέγω τινὰ ἐπί τινι. factum alicujus, ψέγω τὴν πρᾶξίν τινος.
incussor, ōris, ἀ. (incutio) πλήκτης, ὁ πλήττων.
incussus, a, um, ἴδε incutio.
incussus, ūs, ἀ. (incutio) πλῆξις, κροῦσις. Λ. σπ. καὶ μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικοῦ.
in-custōdītus, a, um, ἀφύλακτος, ἀπροφύλακτος, ἀφρούρητος, ἄνευ φυλακῆς. 2) μὴ φυλαττόμενος, μὴ τηρούμενος, ἠμελημένος. 3) ἐνεργ. ἀφύλακτος, ἀφυλακτῶν, ἀπερίσκεπτος.
incūsus, a, um, ἴδε incudo.
incūsus, a, um, (in-cudo) ἀκατέργαστος.
in-cŭtĭo, cussi, cussum, ĕre, (in-quatio) aliquid alicui, ἐνσείω τί τινι. alicui vulnus, ἐμβάλλω τινὶ πληγήν. alicui colaphum, ἐντρίβω τινὶ κόλαφον. pedem terrae, ἐπικρούω τῷ ποδὶ τὴν γῆν. tela, ἐπισείω, βάλλω βέλη. 3) μεταφορ. ἐμβάλλω, ἐμποιῶ τινί τι. alicui metum, ἐπισείω, ἐμποιῶ, ἐμβάλλω τινὶ φόβον. alicui dolorem, ἐμποιῶ, ἐμβάλλω τινὶ λύπην. aliquid negotii alicui, παρέχω τινὶ ἀσχολίαν, ὄχλησιν. 3) διασείω, διαταράττω. pavor incutit mentem, ἡ πτόα διασείει τὴν ψυχήν.
†indāgābĭlis, e, (indagare) ὁ δυνάμενος ἐρευνηθῆναι.
indāgātĭo, ĭōnis, θ. ἀνίχνευσις, ἔρευνα.
indāgātor, ōris, ἀ. ἰχνευτής, ἐρευνητής.
indāgātrix, īcis, θ. ἰχνεύτειρα.
indāgātus, ūs, ἀ. ἀνίχνευσις, ἴχνευσις, ἔρευνα. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑν.
†indāges, is, θ. ταὐτὸ τῷ indagatio.
indāgo, avi, atum, are, aliquid, ἀνιχνεύω, ἰχνεύω, ἐρευνῶ τι. μεταφ. ἐρευνᾶν, ἐξετάζειν, ἐξακριβοῦν τι.
indāgo, ĭnis, θ. (indago) στοιχισμός, στοῖχοι, ἡ διὰ δικτύων, κυνῶν, ἀνθρώπων κ.τ.τ. περικύκλωσις τόπου τινός. indagine cingere ἢ claudere aliquid, περιστοιχίζειν τι. 2) μεταφ. ἡ ἴχνευσις, ἔρευνα, ἐξέτασις.

Digitized by Google

indāgor, ari, ταὐτὸ τῷ indago, are.
indāgus, a, um, (indago) ἰχνευτικός, ἐρευνητικός.
indalbo, ταὐτὸ τῷ inalbo.
indaudĭo, ἀρχαϊκ. ἀντὶ inaudio.
inde, ἐπίρ. ἔνθεν, ἐκεῖθεν, ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου. inde—, inde—, ἔνθεν μέν—, ἔνθεν δέ—. 2) ἔνθεν, ἐκ τούτου, ἐκ τούτου τοῦ πράγματος. σπαν. ἐπὶ προσώπων, οἷον· duo filii, inde—, δύο υἱοί, ἐκ τούτων—. 3) ἐκ τούτου, μετὰ ταῦτα, εἶτα, ἑξῆς τούτων. inde a principio, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. inde a pueritia, εὐθὺς ἐκ παίδων.
inde, προστακτ. τοῦ indo, ὅπερ ἴδε.
indēbĭte καὶ indēbĭto, ἐπίρ. (indebitus) ἄνευ ὀφειλήματος. 2) ἀναξίως.
ii-dēbĭtus, a, um, μὴ ὀφειλόμενος, μὴ προσήκων.
in-dĕcens, ntis, ἀπρεπής, ἀσχήμων.
in-dĕcenter, ἐπίρ. ἀπρεπῶς, ἀσχημόνως.
in-dĕcentĭa, ae, θ. ἀπρέπεια, ἀσχημοσύνη.
ir-dĕcĕo, ēre, τριτοπρ. res indecet aliquem, ἀπρεπές ἐστί τινί τι, οὐ πρέπει τινί τι. Λ. σπ.
in-dĕclīnābĭlis, e, ἄκαμπτος, ἀδιάτρεπτος. 2) ἐν τῇ γραμματ. ἄκλιτος.
indĕclīnābĭlĭter, ἐπίρ. ἀπαρεγκλίτως.
in-dĕclīnātus, a, um, ἀναλλοίωτος, ἀμετάβολος. 'Οβίδιος.
in-dĕclīvis, e, οὐ κατάντης, οὐ καταφερής.
indĕcor, ταὐτὸ τῷ indecoris.
indĕcŏrābĭlĭter, ἐπίρ. ἀκόσμως, ἀπρεπῶς.
in-dĕcōre, ἐπίρ. ἀσχημόνως, ἀπρεπῶς.
in-dĕcŏris, e, ἀσχήμων, ἀπρεπής, αἰσχρός.
in-dĕcŏro, are, aliquem, αἰσχύνειν τινά.
in-dĕcōrus, a, um, ἀσχήμων, ἀπρεπής, αἰσχρός.
*indēfătīgābĭlis, e, ἀκάματος, ἀκαταπόνητος.
*in-dēfătīgātus, a, um, ἀκάματος.
in-dēfectus, a, um, ἀνέκλειπτος, ἀνεκλιπής.
in-dēfense, ἐπίρ. ἄνευ προστατείας.
in-dēfensus, a, um, ἀφρούρητος, ἀπροστάτευτος, ἀναπολόγητος.
id-dēfesse, ἐπίρ. ἀκαμάτως. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
indēfessim, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ indefesse.
iu-dēfessus, a, um, ἀκάματος.
†in-dēfĭcĭens, ntis, ἀδιάλειπτος.
†in-dēfĭcĭenter, ἐπίρ. ἀδιαλείπτως.
in-dēfīnīte, ἐπίρ. ἀορίστως.
in-dēfīnītus, a, um, ἀόριστος.
*in-dēflēbĭlis, e, ὁ μὴ δυνάμενος κλαυσθῆναι, οὐ θρηνητός. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
*in-dēflētus, a, um, ἄκλαυστος.
in-dēflexus, a, um, ἄκαμπτος, ἀμετάβλητος.
*in-dējectus, a, um, ἀκατάβλητος.
*in-dēlassātus, a, um, ἀκάματος.
in-dēlēbĭlis, e, ἀνεξάλειπτος. 'Οβίδιος.
*in-dēlectātus, a, um, ἀνεύφραντος.
*indēlībātus, a, um, (in-delibo) ἀκέραιος, ἄφθορος. Λ. ποιητ.
†in-dēlībĕrātus, a, um, ἀπερίσκεπτος, ἀπροβούλευτος.
in-dēlictus, a, um, ἀναμάρτητος.
indemnātus, a, um, (in-damnatus) ἀκατάκριτος, ἀκαταδίκαστος.
indemnis, e, (in-damnum) ἀζήμιος, ἄβλαπτος, ἀβλαβής.
indemnĭtas, ātis, θ. ἀζημία, τὸ ἀζήμιον.
*in-dēmonstrābĭlis, e, ἀναπόδεικτος.
*in-dēmūtābĭlis, e, ἀναλλοίωτος, ἀμετάβλητος.
†in-dēmūtābĭlĭter, ἐπίρ. (indemutabilis) ἀναλλοιώτως, ἀμεταβλήτως.
*in-dēnuntĭātus, a, um, ἀνεπάγγελτος, ἀκήρυκτος.
*indēpiscor, sci, ταὐτὸ τῷ indĭpiscor. Φῆστος.
*in-dēplōrātus, a, um, ἄκλαυστος, ἀδάκρυτος.
*in-dēprāvātus, a, um, ἀδιάστροφος, ἄφθορος.
*in-dēprĕcābĭlis, e, ἀπαραίτητος.
in-dēprĕhensĭbĭlis, e, ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος.
in-dēprĕhensus, a, um, ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος. Λ. ποιητ.
indepto, are, ταὐτὸ τῷ indipiscor.
indeptus, a, um, ἴδε indipiscor.
in-descriptus, a, um, ἀδιόριστος.
*in-dēsertus, a, um, μὴ καταλελειμμένος.
*in-dēses, ĭdis, ἄοκνος, ἄσχολος.
†indēsĭnens, ntis, ἀδιάλειπτος, ἐνδελεχής, ἄληκτος.
†indēsĭnenter, ἐπίρ. ἀδιαλείπτως, ἀπαυστί, ἐνδελεχῶς.
*in-despectus, a, um, ἀθέατος, ἀόρατος.
in-desponsāta, ae, θ. (in desponso) ἀνέγγυος.
*indestrictus, a, um, ἄψαυστος, ἄτρωτος.
*in-dētermĭnābĭlis, e, ἀόριστος, ἀπεριόριστος.
in-dētermĭnāte, ἐπίρ. ἀορίστως. Βοήθιος.
in-dētermĭnātus, a, um, ἀόριστος, ἀπεριόριστος.
*in-dētonsus, a, um, ἀκερσεκόμης.
*in-dētrībĭlis, e, ἀκατάτριπτος.
*in-dētrītus, a, um, ἀτριβής.
*in-dēvītātus, a, um, ἀνέκφευκτος, ἀνέκκλιτος.
*indēvŏrātus, a, um, ταὐτὸ τῷ devoratus.
*in dēvōte, ἐπίρ. ἀνιέρως, ἀσεβῶς.
in-dēvōtĭo, ĭonis, θ. ἡ μὴ ἀφοσίωσις, ἀσέβεια.

Digitized by Google

*in-dēvōtus, a, um, ἀνίερος, ἀνόσιος.
index, ĭcis, ἀ. καὶ θ. (indīco, are) ἐνδείκτης, μηνυτής, ἡ μηνύουσα. digitus index ἢ ἁπλῶς index, ὁ λιχανός. 2) ἀ. ἐπὶ βιβλίων, ὁ ἔλεγχος, πίναξ. 3) ἐπὶ βιβλίων, ἀγαλμάτων κ.τ.τ. ὁ σίλλυβος, ἡ ἐπιγραφή. 4) βάσανος, λυδία λίθος.
Indi, ōrum, ἴδε Indus.
India, ae, θ. Ἰνδία.
Indiānus, a, um, Ἰνδικός. Ἐπιγρ.
indic, προστ. τοῦ indīco, ὅπερ ἴδε.
indicābilis, e, ἐνδεικτικός.
indicasso, ἀρχαϊκ. ἀντὶ indicavero, ἴδε indico. Πλαῦτος.
indicātio, iōnis, θ. ἔνδειξις, μήνυσις. 2) διατίμησις.
indicātive, ἐπίρ. ὁριστικῶς. Πρισκιανός.
indicātīvus, i, ἀ. ὑπον. modus, ἡ ὁριστικὴ ἔγκλισις.
indicātor, ōris, ἀ. ὁ δεικνύων τι. Ἀμφ. γρ.
indicātūra, ae, θ. διατίμησις, τίμησις, τάξις τιμῆς, τακτικὴ τιμή. Πλίνιος.
indīce, ἀρχ. προστακτ. τοῦ indīco, ἀντὶ τοῦ indic, ὅπερ ἴδε. Πλαῦτος.
indīcens, ntis, (in στερητ. dīco, ĕre) μὴ λέγων, σιωπῶν. me indicente, μὴ λέγοντος ἢ μὴ εἰπόντος ἐμοῦ.
indīcens, ntis, μετοχὴ τοῦ indīco, ὅπερ ἴδε.
indicīna, ae, θ. (index) ἔνδειξις, μήνυσις. 2) μήνυτρον. Ἀπουλήϊος.
indicium, ii, οὐ. (index) ἔνδειξις, μήνυσις, μήνυμα. indicium facere, edere κ.τ.τ. μήνυσιν ποιεῖσθαι, μηνύειν. 2) τεκμήριον, γνώρισμα, σημεῖον, δεῖγμα, ἔνδειγμα. 3) μηνύσεως μισθός, μήνυτρον.
in-dĭco, avi, atum, are, (in-dĭco, are) aliquid, μηνύω, δηλῶ, δείκνυμί τι. vultus indicat mores, τὸ πρόσωπον μηνύει τὰ ἤθη. indico dolorem lacrymis, διὰ δακρύων δηλῶ τὴν λύπην. μετ' αἰτιατ. ἀπαρεμφ. οἷον· indicati lauream concessisse. ut indicavimus, ὡς εἴρηται, ὡς δεδήλωται. 2) aliquem ἢ aliquid alicui, μηνύειν, καταμηνύειν, ἐνδεικνύναι τινὰ ἢ τί τινι. σπαν. de re, μήνυσιν περί τινος ποιεῖσθαι. 3) aliquid, διατιμᾷν, τιμᾷν τι, τάττειν τὴν τιμήν τινος.
indīco, xi, ctum, ĕre, (in-dīco, ĕre) aliquid alicui, ἀναγορεύω (ἀνειπεῖν), προαγορεύω (προειπεῖν), κηρύττω, ἐπαγγέλλω τινί τι. bellum alicui, ἐπαγγέλλειν, κηρύττειν, προειπεῖν τινι πόλεμον. alicui tributum, ἐπαγγέλλειν, τάττειν τινὶ φόρον. exercitum in locum, ἐπαγγέλλειν τῷ στρατῷ εἰς τόπον τινὰ παρεῖναι.
indictīcius (-tius), a, um, (indīco, ere) τεταγμένος.
indictio, iōnis, θ. (indico ĕre) ἐπιβολὴ φόρου καὶ ὁ φόρος αὐτός. 2) ἡ παρὰ Βυζαντινοῖς ἰνδικτιὼν ἤτοι ἐπινέμησις, (κύκλος ἐτῶν δεκαπέντε, καὶ ἐποχὴ χρονολογική, ἧς ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ γ'. ἔτους π. Χ.)
*indictiōnālis, e, τοῦ φόρου, τῆς ἐπιβολῆς.
indictīvus, a, um, (indīco, ere) τεταγμένος.
indictus, a, um, (in στερητ. dictus) ἄρρητος, μὴ εἰρημένος. carminibus, ἀνεγκωμίαστος. 2) ἀνέκφραστος. 3) indictā causā, ἀκριτί, ἀκρίτως.
indictus, a, um, μετοχ. παθητ. παρακ. τοῦ indīco, ὅπερ ἴδε.
†indicŭlum, i, οὐ. δειγμάτιον. 2) ταὐτὸ τῷ indiculus. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
indicŭlus, i, ἀ. (index) σύντομος πίναξ βιβλίου.
Indicus, a, um, Ἰνδικός. deus indicus, ὁ ἐλέφας (ὀδοὺς ἐλέφαντος). 2) indicum, i, οὐ. τὸ ἰνδικόν, (εἶδος χρώματος κυανοῦ).
indidem, ἐπίρ. (inde-idem) ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. 2) ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος.
indies εἴτε in dies, ἐπίρ. καθ' ἡμέραν, ὁσημέραι.
in-differens, ntis, ἀδιάφορος. 2) ἀδιαφορῶν.
in-differenter, ἐπίρ. ἀδιαφόρως.
*in-differentia, ae, θ. ἀδιαφορία.
†in-difficulter, ἐπίρ. οὐ. χαλεπῶς.
indigĕna, ae, ἀ. καὶ θ. (indu-gigno, ἐνδογενής) ὁ, ἡ ἐγχώριος, ἐπιχώριος, αὐτόχθων, ἰθαγενής. indigena Latinus, ὁ αὐτόχθων Λατῖνος. indigena bos, ἐγχώριος βοῦς. indigena vinum, ἐγχώριος οἶνος. indigena habitus, ἐπιχώριον σχῆμα.
indigens, ntis, ἴδε indigĕo.
indigentia, ae, θ. (indigeo) ἔνδεια, ἀπορία. 2) τὸ ἐνδεῖσθαι πλειόνων.
*indigĕnus, a, um, ταὐτὸ τῷ indigena.
indigĕo, ŭi, ēre, (in-egeo) aliqua re καὶ alicujus rei, ἰσθ' ὅτι καὶ μετ' ἀπαρεμφάτου. ἐνδεῖσθαι, δεῖσθαι, ἐνδεῶς ἔχειν τινός, ἀπορεῖν τινος. indigens, ἐνδεής, ἀμήχανος, ἄπορος.
indiges, ĕtis, ἀ. (indu-γέω, γείνω gigno) πατρῷος εἴτε ἐγχώριος θεός. indigetes, um, ἀ. πληθ. οἱ πατρῷοι θεοί, κατ' ἄλλους δέ· οἱ ἀνθρωποδαίμονες, ἡμίθεοι.
indīges, is, ταὐτὸ τῷ indigens, ἴδε indigeo.
*in-dīgeste, ἐπίρ. ἀσυντάκτως, ἀτάκτως.
*in-dīgestibilis, e, ἄπεπτος.
*in-dīgestio, iōnis, θ. ἀπεψία.
in-dīgestus, a, um, (in-digestus) ἀδιάτακτος, ἀσύντακτος, ἄκοσμος. 2) ἄπεπτος.
indīgestus, ūs, ἀ. (in digero) ἡ ἀπεψία. stomachi, τοῦ στομάχου.
indigĕtāmenta, ōrum, οὐ. πληθ. (in digeto) ταὐτὸ τῷ indigitamenta.
indigĕtes, um, ἴδε indiges.

Digitized by Google

indĭgĕlo, are, ἐπικαλοῦμαι θεόν.
indĭgĭtāmenta, ōrum, οὐ. πληθ. (in digito) ἱερατικὰ βιβλία, τὰ περὶ θεῶν καὶ τελετῶν.
indĭgĭto, ταὐτὸ τῷ indigeto.
indignābundus, a, um, δυσχεραίνων, ἀγανακτῶν.
indignans, ntis, ἀγανακτῶν, δυσχεραίνων. ἴδε indignor.
indignanter. ἐπίρ. δυσχεραινόντως, ἀγανακτικῶς.
in-dignātĭo, ĭōnis, θ. ἀγανάκτησις, δυσαρέστησις. 2) σπαν. τὸ ἀνάξιον, ἀπρέπεια. 3) ἐπὶ σώματος· ἀγανάκτησις, ἐρεθισμός.
indignātĭuncŭla, ae, θ. μικρὰ ἀγανάκτησις.
indignātīvus, a, um, ἀγανακτικός, θυμικός.
in-digne, ἐπίρ. ἀναξίως, ἀδίκως. 2) ἀναξίως, ἀπρεπῶς. 3) δυσχερῶς, χαλεπῶς. indigne ferre ἢ pati, δυσχερῶς φέρειν, δυσχεραίνειν, ἀγανακτεῖν ἐπί τινι.
in-dignĭtas, ātis, θ. ἀναξία, τὸ ἀνάξιον, ἀπαξία. 2) τὸ ἀνάξιον, ἀπρέπεια, ἀσχημοσύνη. 3) ἀγανάκησις, δυσαρέστησις.
indignĭter, ἐπίρ. (indignus) ἀναξίως.
indignor, atus sum, ari, (indignus) aliquid, δυσχεραίνω τι ἢ τινι, ἀγανακτῶ τινι ἢ ἐπί τινι. indignatur timere, ἀπαξιοῖ τὸ φοβεῖσθαι.—indignandus, a, um, ἀγανακτήσεως ἄξιος, ἀπάξιος.
in-dignus, a, um, aliqua re, σπαν. alicujus rei, ἀνάξιος, οὐκ ἄξιός τινος. honore, τιμῆς οὐκ ἄξιος. majorum, ἀνάξιος τῶν προγόνων. indigni, qui (ut) impetrarent, ἀνάξιοι λαβεῖν. indigna mors, ἀνάξιος, ἄδικος θάνατος. indignis modis, ἀναξίως, οὐ πρεπόντως. 2) δυσχερής, χαλεπός, δεινός. 3) ἀνάξιος, ἀπρεπής, ἀσχήμων, αἰσχρός.
indĭgus, a, um, (indigeo) alicujus rei, καὶ aliqua, re, ἐνδεής, ἄπορός τινος. 2) δεόμενός τινος, ποθῶν τι.
indĭgŭus, a, um, μεταγενέστ. τύπος τοῦ indigus.
in-dīlĭgens, ntis, ἀμελής, ὀλίγωρος. 2) ἠμελημένος.
in-dīlĭgenter, ἐπίρ. ἀμελῶς, ὀλιγώρως.
in-dīlĭgentĭa, ae, θ. ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
*in dīlūcesco, ĕre, ταὐτὸ τῷ dilucesco.
*in-dīmensus, a, um, ἄμετρος, ἄπειρος.
*in-dīmissus, a, um, (in-dimissus) μὴ ἀποπεμφθείς.
in-dīnoscĭbĭlis, e, ἄγνωστος, ἀδιάγνωστος, ἀδιάκριτος.
indĭpisco, ĕre, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ indipiscor.
indĭpiscor, eptus sum, i, (in-apiscor) aliquem ἢ aliquid, ἐπιτυγχάνω, τυγχάνω, ἐφικνοῦμαί τινος,—λαμβάνω τι. 2) σπαν. ἄρχομαί τινος.—indeptus, a, um, παθητ. εἰλημμένος.
in-dīrecto, ἐπίρ. πλαγίως, ἐμμέσως. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
in-dīrectus, a, um, πλάγιος.
*in-dīreptus, a, um, ἀσύλητος.
in-disciplīna, ae, θ. ἀπαιδευσία. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
*in-disciplīnāte, ἐπίρ. ἀπαιδεύτως.
†indisciplīnātĭo, ĭōnis, θ. ἀταξία, ἀπειθαρχία.
†in-disciplīnātus, a, um, ἄτακτος.
†in-discissus, a, um, ἀδιάσχιστος, ἄσχιστος.
in-disco, ĕre, ἀκριβῶς εἴτε σαφῶς μανθάνω.
†indiscrĕpans, ntis, (in discrepo) ὁ μὴ διαφωνῶν, ὁ μὴ διαφέρων.
indiscrĕpanter, ἐπίρ. (indiscrepans) ἄνευ διαφορᾶς. Βοήθιος.
in-discrēte, ἐπίρ. ἀδιακρίτως.
*indiscrētim, ταὐτὸ τῷ indiscrete.
†in-discrētĭo, ĭōnis, θ. ἀνεπιείκεια, ἀγνωμοσύνη, ἀδιακρισία.
in-discrētus, a, um, ἀδιάκριτος, ἀδιαχώριστος, ἀδιαίρετος, συνημμένος. 2) ἀδιάφορος. 3) ἀδιάκριτος, ἀδιάγνωστος, ἴσος.
*in-discrīmĭnābĭlis, e, ἀδιάκριτος, δυσδιάκριτος.
*in-discrīmĭnātim, ἐπίρ. ἀδιακρίτως, ἀδιαφόρως.
*indiscussĭbĭlis, e, (in discutio) ἀναμφίλεκτος, ἀναμφισβητήσιμος, ἀναμφισβήτητος.
*in-discussus, a, um, ἀνεξέταστος.
*in-dĭserte, ἐπίρ. οὐκ εὐεπῶς.
in-dĭsertus, a, um, ἄγλωσσος, οὐκ εὐεπής.
†in-disjunctim, ἐπίρ. παραχρῆμα, αὐτίκα.
*in-dispensātus, a, um, ἀνοικονόμητος, ἄμετρος.
*in-dispŏsĭte, ἐπίρ. ἀτάκτως.
*in-dispŏsĭtus, a, um, ἀδιάθετος, ἀνεύθετος, ἄτακτος.
in-dispŭtābĭlis, e, ἀναμφισβήτητος, ἀνέριστος.
in-dissĕcābĭlis, e, (in disseco) ἀδιαίρετος, ἄτμητος.
*in-dissĭmĭlis, e, οὐκ ἀνόμοιος.
*in-dissĭmŭlābĭlis, e, ἄκρυπτος, ἀνυπόκριτος.
indissĭmŭlanter, ἐπίρ. (in dissimulo) ἀπροκαλύπτως, ἀνυποστόλως. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
†in-dissŏcĭābĭlis, e, ἀδιάζευκτος, ἀχώριστος.
†in-dissŏcĭābĭlĭter, ἐπίρ ἀχωρίστως.
in-dissŏlūbĭlis, e, ἀδιάλυτος
†in-dissŏlūbĭlĭter, ἐπίρ ἀδιαλύτως.
indissŏlūtus, a, um, (in dissolvo) ἀδιάλυτος.

Digitized by Google

in-dissuāsĭbĭlis, e, οὐκ ἀποδοκιμαστέος. Βοήθιος.
in-distanter, ἐπίρ. ἀδιαστάτως, συνεχῶς. 2) ἀδιακρίτως, ἀνεξαιρέτως. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
in-distincte, ἐπίρ. ἀδιακρίτως, ἀδιαφόρως.
in-distinctus, a, um, ἀδιάκριτος, ἀδιόριστος, ἀδιαχώριστος, ἀδιαίρετος. 2) ἀδιάστολος, ἀσαφής, οὐκ εὐκρινής.
indistrictus, a, um, ταὐτὸ τῷ indestrictus.
indĭtus, a, um, ἴδε indo
indīvĭdŭe, ἐπίρ. (individuus) ἀδιαιρέτως.
†indīvĭdŭĭtas, ātis, θ. τὸ ἀδιαίρετον, τὸ ἀδιάλυτον
in-dīvĭdŭus, a, um, ἀδιαίρετος, ἄτομος. individua, ōrum, οὐ. πληθ. αἱ ἄτομοι.
in-dīvīse, ἐπίρ. ἀδιαιρέτως.
†in-dīvīsĭbĭlis, e, ἀδιαίρετος, ἄτομος.
†indīvīsĭbĭlĭter, ἐπίρ. ἀδιαιρέτως.
in-dīvīsus, a, um, ἀδιαίρετος, ἄσχιστος.
*in-dīvulsus, a, um, ἀδιάσπαστος.
indo, ĭdi, ĭtum, ĕre, (in-do) aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐντίθημι, ἐπιτίθημί τί τινι. alicui compedes, περιτιθέναι τινὶ δεσμά. alicui pavorem, ἐντιθέναι, ἐμβάλλειν, ἐμποιεῖν τινι φόβον. alicui nomen, ἐπιτιθέναι τινὶ ὄνομα.
†in-dŏcĭbĭlis, e, δυσμαθής.
*indŏcĭbĭlĭtas, ātis, θ. δυσμάθεια.
in-dŏcĭlis, e, δυσμαθής, δυσδίδακτος. alicujus rei καὶ alicui rei, δυσμαθής, ἀμαθής, ἄπειρός τινος. 2) ἀνεπιτήδειος. 3) ἄτεχνος.
*in-dŏcĭlĭtas, ātis, θ. (indocilis) ταὐτὸ τῷ indocibilitas
in-docte, ἐπίρ. ἀμαθῶς, ἀπαιδεύτως.
in-doctus, a, um, ἀμαθής, ἀπαίδευτος, ἀνεπιτήδειος. alicujus rei, ἀμαθής, ἀνεπιστήμων τινός.
*indŏlātĭlis, e, (indolo) ἀπελέκητος, δυσδίδακτος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
indŏlātus, a, um, (in-dolo) ἀσκέπαρνος, ἀπελέκητος.
indŏlens, entis, (in-doleo) ἀπηλγηκώς.
indŏlentĭa, ae, θ. ἀναλγησία, ἀπονία.
indŏlĕo, ἀμφ. γρ. ἀντὶ τοῦ indolesco, ὅπερ ἴδε.
indŏles, is, θ. (in-olesco) τὸ ἔμφυτον, ἡ φύσις. bona indoles καὶ ἁπλῶς indoles, ἡ εὐφυΐα.
indŏlesco, lŭi, ĕre, (θαμιστ. τοῦ doleo) aliqua re καὶ σπαν. aliquid, ἀλγῶ, λυποῦμαί τινι ἢ ἐπί τινι ἤ τι.—indolescendus, a, um, ἀλγηρός, λυπηρός.
*indŏlōrĭa, ae, θ. ταὐτὸ τῷ indolentia.
indŏlōrĭa, ĭum, οὐ. πληθ. ἀνώδυνα φάρμακα.
†indŏlōrĭus, a, um, (in dolor) ἀνώδυνος, ἀπαθής.
*in-dŏmābĭlis, e, ἀδάμαστος.
in-dŏmĭtus, a, um, ἀδάμαστος, ἀήττητος, ἀνίκητος.
*in-dōnātus, a, um, ἀδώρητος.
in-dormĭo, ivi, ītum, ire, alicui, ἐγκαθεύδω, ἐγκοιμῶμαι, ἐπικαθεύδω, ἐπικοιμῶμαί τινι. 2) μεταφ. ἐπικοιμῶμαί τινι, ἀμελῶ, ἀφροντιστῶ τινος. 3) ναρκοῦμαι.
†in-dormisco, ere, ἐγκαθεύδω, ναρκοῦμαι.
in-dōtātus, a, um, ἄπροικος. 2) ἀγέραστος, ἀδώρητος.
indŭ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ in, (ἔνδοι, ἐνδύς).
indŭbĭe, ἐπίρ. (indubius) ἀναμφιβόλως.
in-dŭbĭtābĭlis, e, ἀναμφίβολος, ἀναμφισβητήσιμος.
†indŭbĭtābĭlĭter, ἐπίρ. ἀναμφιβόλως.
†indŭbĭtandus, a, um, ἀναμφισβητήσιμος, ἀναμφίλογος.
in-dŭbĭtanter, ἐπίρ. ἀναμφιβόλως, ἀναμφισβητήτως.
indŭbĭtāte, ἐπίρ. ἀναμφιβόλως, ἀναμφιλόγως.
indŭbĭtātim, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.
indŭbĭtāto, ἐπίρ. μεταγενέστερ. τύπος τοῦ ἀνωτέρω.
indŭbĭtātus, a, um, ἀναμφίβολος, ἀναμφίλογος, ἀναμφισβήτητος.
in dŭbĭto, are, alicui, ἐνδοιάζω τινί. Λ. ποιητ.
in-dŭbĭus, a, um, ἀναμφίβολος, ἀναμφισβήτητος.
*indūcĕ, ἀρχ. προστακτ. ἀντὶ τοῦ induc τοῦ ῥήματος induco, ὅπερ ἴδε. Πομπώνιος, Οὐάρρων.
indūcĭae, ταὐτὸ τῷ indutiae.
Inducĭŏmārus καὶ Indutĭŏmārus, i, ἀ. Ἰνδουτιόμαρος.
in-dūco, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid in aliquid, σπαν. alicui rei, εἰσάγω τινὰ ἤ τι εἴς τι. exercitum in Macedoniam, τὸν στρατὸν εἰς τὴν Μακεδονίαν. mare urbi, τὴν θάλασσαν εἰς τὴν πόλιν. novum verbum in linguam, νέον ῥῆμα εἰς τὴν γλῶσσαν. gladiatores, elephantes, μονομάχους, ἐλέφαντας εἰσάγειν εἰς τὸ ἀμφιθέατρον. aliquem dicentem, εἰσάγειν, ποιεῖν τινα λέγοντα. in animum inducere aliquid, (ἐν φρεσὶ βαλέσθαι) παριέναι τι εἰς τὴν ψυχήν, προαιρεῖσθαί τι. inducere causam, ἐπάγεσθαι, προφέρειν τὴν αἰτίαν. 2) pecuniam in rationem, ὑπολογίζεσθαι, λογίζεσθαι τὸ ἀργύριον. induco alicui aliquid, ὑπολογίζομαί τινί τι. 3) aliquem in ἢ ad aliquid, ἐνάγειν, προάγειν, ὑπάγειν τινὰ εἴς τι. aliquem ad bellum, προάγειν, προτρέπειν τινὰ πρὸς πόλεμον. in insidias, ὑπάγειν τινὰ εἰς ἐνέδρας. odio inductus, ὑπ' ὀργῆς φερόμενος. spe inductus, ἐλπίδι ἐπαρθείς. animum induco aliquid facere ἢ ut

Digitized by Google

faciam, πείθω ἐμαυτὸν ποιεῖν τι. 4) aliquem, ὑπάγειν, ἐξαπατᾶν τινα. 5) ἐνδύω. soleas in pedes ἢ pedibus, ὑποδεῖσθαι τὰ ὑποδήματα. laurum capillis, ἐπιτιθέναι δάφνης στέφανον τῇ κόμῃ, στεφανοῦσθαι δάφνῃ. alicui rei colorem, ἐπιχρωννύναι τι. aurum ligno, ἐπιχρυσοῦν, καταχρυσοῦν τὸ ξύλον. cicatricem, ἐπουλοῦν. scuta pellibus (ἀντὶ τοῦ pelles scutis), καταβυρσοῦν τὰς ἀσπίδας. 6) aliquid, ἐξαλείφειν, ἀκυροῦν τι.

†inductĭbĭlis, e, ἐπίπλαστος.

inductīcĭus, a, um, (induco) ἐπείσακτος.

inductĭlis, e, ἀγωγαῖος, ἐλατός, (ἐπὶ μετάλλων).

inductĭo, ĭōnis, θ. (induco) εἰσαγωγή. 2) velorum, παραπετασμάτων ἢ καταπετασμάτων χρῆσις. 3) προαίρεσις. 4) ἐπάλειψις, κονίασις. 5) ἐξάλειψις, ἀναίρεσις. 6) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἐπαγωγή. personarum ficta ind. προσωποποιΐα. erroris ind. ἀποπλάνησις. Ἔτι παρὰ Πρισκιανῷ ἡ ὑπόθεσις.

inductīve, ἐπίρ. ἐπαγωγικῶς.

inductīvus, a, um, ὑποθετικής. Πρισκιανός.

inductor, ōris, ἀ. (induco) ὁ ἐπιχρωννύς. 2) ἐμβιβαστής.

inductŏrĭum, ĭi, οὐ. ἐπάλειμμα.

†inductōrĭus, a, um, ἀποπλανητικός.

*inductrix, īcis, θ. (induco) ἡ ὑπάγουσα. ἀπατῶσα.

inductūra, ae, θ. (induco) ἐπάλειψις.

inductus, a, um, ἴδε induco.

inductus, (ūs), ἀ. (induco) ἐπαγωγή, προτροπή. (μόνον κατ' ὀνομ. καὶ ἀφαιρ. εὔχρηστον).

*indūcŭla, ae, θ. (induo) ἔνδυμα.

indŭgrĕdior, i, (indŭ grădĭor) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ingredior.

*indulcĭtas, ātis, θ. τὸ ἀγλευκές, ἀηδία. Ἀμφ. γρ.

†indulco, avi, atum, are, aliquid, (indulcis) γλυκαίνω τι. οὐδετ. γλυκαίνω, ἡδέα λαλῶ.

*indulcŏro, āre, ταὐτὸ τῷ indulco. Γλωσσ. Φιλοξένου.

indulgens, ἴδε indulgeo.

indulgenter, ἐπίρ. συγγνωμονικῶς, ἐπιεικῶς, εὐμενῶς. indulgenter loqui, πρὸς χάριν λέγειν. indulgenter deditus voluptati, χαριζόμενος τῇ ἡδονῇ.

indulgentĭa, ae, θ. χάρις, εὐμένεια, πρᾳότης. 2) φιλοστοργία, στοργή. 3) συγγνώμη, συγχώρησις, ἄφεσις.

indulgĕo, lsi, ltum, ēre, alicui, χαρίζομαι, ἐνδίδωμί τινι. amico, χαρίζεσθαι, ὑπηρετεῖν τῷ φίλῳ, θεραπεύειν τὸν φίλον. animo, χαρίζεσθαι, δουλεύειν τῷ θυμῷ. dolori, χαρίζεσθαι, ἐνδιδόναι τῇ λύπῃ. valitudini, θεραπεύειν τὴν ὑγείαν. σπαν. καὶ ἀρχαϊκῶς· indulgere aliquem ἀντὶ τοῦ alicui. 2) alicui aliquid, χαρίζεσθαι, διδόναι. συγχωρεῖν τινί τι. indultus, a, um, συγκεχωρημένος, ἐπιτετραμμένος. indultum, i, οὐ. ἡ χάρις, συγχώρησις. indulgens, ἐπιθετ. φιλόστοργος, εὐμενής, πρόθυμος, ἐπιεικής, πρᾶος.

indulgĭtas, ātis, θ. (indulgeo) φιλοστοργία, εὐμένεια. Λ σπ.

indultor, ōris, ἀ (indulgeo) ὁ χαριζόμενος.

indultum, i, οὐ. ἴδε indulgeo, σημ. 2.

indultus, a, um, ἴδε indulgeo.

indultus, ūs, ἀ. (indulgeo) χάρις, συγχώρησις. (εὔχρηστ. κατ' ὀνομ. καὶ ἀφαιρετ.)

indūmentum, i, οὐ. (induo) ἔνδυμα, κάλυμμα.

indŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquem re ἢ alicui rem, ἐ ν δ ύ ω τινά τι. Herculi tunicam, ἐνδύειν τὸν Ἡρακλέα χιτῶνα. sibi torquem, περιβάλλεσθαι στρεπτόν. indutus soccis, ὑποδεδεμένος ἐμβάδας. indui veste, ἐνδύεσθαι, ἀμφιέννυσθαι ἐσθῆτα. indutus vestem (ἀντὶ τοῦ veste), περιβεβλημένος τὴν ἐσθῆτα. 2) induere aliquid (ὑπον. sibi) καὶ induere aliqua re (ὑπον. se), ἐνδύεσθαι, περιβάλλεσθαι, ἀμφιέννυσθαί τι. 3) μεταφ. natura induit nobis amorem, ἡ φύσις ἐμποιεῖ ἡμῖν τὸν ἔρωτα. induo aliquid in mentem alicujus, ἐμποιῶ τι τῇ ψυχῇ τινος. venti se in nubem induunt, οἱ ἄνεμοι εἰσδύονται εἰς νεφέλην. induere se, ἐνδύειν ἑαυτόν, περιπλέκεσθαι. induere se in laqueum, περιπλέκεσθαι, περιπίπτειν δικτύῳ. alicui pavorem, ἐμποιεῖν, ἐμβάλλειν τινὶ φόβον. personam hostis, ὑποκρίνεσθαι τὸν πολέμιον. mores Persarum, περιβάλλεσθαι τὰ τῶν Περσῶν ἤθη. vultus severos, προσποιεῖσθαι αὐστηρὸν πρόσωπον.

indŭpĕdĭo, īvi, ītum, ire, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ impedio.

indŭpĕrātor, ōris, ἀ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ imperator.

indŭpĕro, avi, are, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ impero.

in-dūresco, rŭi, ĕre, ἀποσκληροῦμαι, σκληροῦμαι.

in-dūro, avi, atum, are, aliquid, ἀποσκληρῶ, σκληρῶ τι. μεταφ. σκληρῶ, στερεῶ τι.

Indus, a, um, Ἰνδικός. Indus dens, ὁ ἐλέφας (ὀδοὺς ἐλέφαντος). Indus, i, ἀ. ὁ Ἰνδός. Indi, ōrum, ἀ: πληθ. οἱ Ἰνδοί.

Indus, i, ἀ. Ἰνδός, ποταμὸς τῆς Ἰνδίας.

*indūsĭārĭus, ĭi, ἀ. (indusium) ὁ χιτωνίσκους κατασκευάζων.

Digitized by Google

indūsĭo, avi, atum, are, ἐνδύω. aliqua re 'indusior, ἐνδύομαι, ἀμφιέννυμαί τι. indusiata, ae, θ. ὁ χιτωνίσκος.
indūsĭum, ĭi, οὐ (induo) χιτωνίσκος, ὑπενδύτης, ὑπένδυμα γυναικῶν.
industrĭa, ae, θ. (industrius) φιλοπονία, φιλεργία, ἐπιμέλεια. industria εἴτε de (ex) industria, ob industriam, ἐπίτηδες, ἐξεπίτηδες.
industrĭe, ἐπίρ. φιλοπόνως, ἐπιμελῶς.
industrĭōse, ἐπίρ. φιλοπόνως.
industrĭōsus, a, um, φιλόπονος, φίλεργος, ἐπιμελής, σπουδαῖος.
industrĭus, a, um, φιλόπονος, φίλεργος, ἐπιμελής.
indūtĭae, ārum, θ. ἀνοχαί, ἐκεχειρία, ἀναχωχή, πολέμου ἀναβολή. indutias facere, ἀνοχὰς εἴτε ἀναχωχὰς ποιεῖσθαι. 2) ἀνοχή, ἐποχή, ἀναβολή. 3) ἡσυχία, ἠρεμία.
indūtĭlis, e, (induo) ἐνδυτός.
*indūtōrĭus, a, um, (indutus) ἐνδυτήρ, ἐνδυτήριος.
indūtus, a, um, ἴδε induo.
indūtus, ūs, ἀ. (induo) ἔνδυσις, ἀμφίεσις. 2) ἔνδυμα, ἀμφίεσμα Λ. σπ.
indŭvĭae, ĭārum, θ. πληθ. (induo) ἐνδύματα. Ἑτέρα γραφὴ μεταγεν. indŭvĭes, θ. καὶ indŭvĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. ἀδόκιμον.
induxis, induxti, συγκοπ. τῶν induxĕris, induxisti.
ineae, ārum, θ. πληθ. κνάφος, ξάνιον. Πλίνιος. Ἀμφ. γρ.
inebrae, (inhibrae καὶ inhibae) a v e s, μαντευτικὰ ὄρνεα.
*ĭnēbrĭātĭo, ĭōnis, θ. μέθυσις.
*ĭnēbrĭātor, ōris, ἀ. ὁ μεθύσκων τινά.
ĭn-ēbrĭo, avi, atum, are, aliquem, μεθύσκω τινά. inebriatus, a, um, μεθυσθείς, μεθύων. 2) aliquid re, μεθύσκω, βάπτω, βρέχω τί τινι, πληρῶ τί τινος.
in-ēdax, ācis, ὀλιγοφάγος. Λ. Γλωσσαρίων.
ĭnĕdĭa, ae, θ. (in-edo) ἀσιτία.
*ĭn-ēdĭtus, a, um, ἀνέκδοτος, ἄγνωστος.
ĭn-effābĭlis, e, ἀνέκφραστος, ἄφατος.
*in-effābĭlĭtas, ātis, θ. ἀφασία, τὸ ἀνέκφραστον.
ĭn-effābĭlĭter, ἐπίρ. ἀνεκφράστως, ἀφάτως.
†ĭneffectus, a, um, (in efficio) ἀτέλεστος, ἄπρακτος.
*ĭn-effĭcācĭa, ae, θ. ἀδρανία, τὸ μάταιον.
ĭn-effĭcācĭter, ἐπίρ. ἀδρανῶς, ματαίως.
ĭn-effĭcax, ācis, ἀδρανής, ἀνενεργής, ἀνενέργητος. vox inefficax verborum, φωνὴ μὴ δυναμένη ἀρθρῶσαι λέξεις.
†ĭneffĭgĭābĭlis, e, (in-effigio) ἀνεικόνιστος.
ĭn-effĭgĭātus, a, um, ἄμορφος, ἀσώματος.
*in-effrēnātus, a, um, ἀχαλίνωτος, ἀκόλαστος.
ĭn-effŭgĭbĭlis, e, ἀνέκφευκτος, ἀναπόδραστος, ἄδραστος.
*ĭn-effūsus, a, um, ἄλυτος.
*ĭn-ēlābōrātus, a, um, ἀνεξέργαστος.
ĭn-ēlĕgans, ntis, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
ĭnēlĕganter, ἐπίρ. (inelegans) ἀκόμψως, ἀπειροκάλως.
ĭn-ēlĕgantĭa, ae, θ. ἀπειροκαλία, τὸ ἄκομψον.
*ĭnēlīmātus, a, um, ἄξεστος, ἀνεξέργαστος.
†ĭnēlĭquātus, a, um, (in eliquo) ἀνεξέταστος, ἀνέλεγκτος.
*ĭn-ēlixus, a, um, ἑψανός.
*ĭn-ēlŏquax, ācis, ἀνέκφραστος.
ĭn-ēlŏquens, ntis, ἄγλωσσος, οὐκ εὐεπής.
†ĭnēlŏquĭbĭlis, e, (in-eloquor) ἀνέκφραστος, ἄφατος.
ĭn-ēluctābĭlis, e, ἀκαταπάλαιστος, ἀμήχανος, ἀνέκφευκτος.
*ĭnēluctātus, a, um, ταὐτὸ τῷ ineluctabilis.
†in-ēlŭĭbĭlis, e, (in-eluo) ἀνέκπλυτος, ἀνεξάλειπτος.
ĭn-ēmendābĭlis, e, ἀδιόρθωτος.
†ĭn-ēmendātus, a, um, ἀδιόρθωτος, πλημμελής.
*ĭnēmĕrĭbĭlis, e, (im-emereo) ἄκτητος.
*ĭn-ēmŏrĭor, i, alicui rei, ἐναποθνήσκω τινί.
ĭn-emptus ἢ ĭn-emtus, a, um, ἀπρίατος.
ĭnēmundābĭlis, e, (in emundo) ἀνέκπλυτος, ἀνεξάλειπτος.
ĭn-ēnarrābĭlis, e, ἀνεξήγητος, ἀδιήγητος, ἀνέκφραστος.
*ĭnēnarrābĭlĭter, ἐπίρ. (inenarrabilis) ἀνεκφράστως, ἀφάτως.
*ĭnēnarrandus, a, um, (in enarro) ταὐτὸ τῷ inenarrabilis.
ĭnēnarrātīvus, a, um, (in enarro) ἀνεκδιήγητος.
īn-ēnarrātus, a, um, ἀνεξήγητος.
*ĭn-ēnātābĭlis, e, (in-enato) ἀνέκφευκτος, (ἀνεκκολύμβητος).
ĭn-ēnōdābĭlis, e, (in-enodo) ἄλυτος, ἀδιάλυτος. μεταφ. ἀνεξήγητος, περίπλοκος.
*ĭn-ēnormis, e, οὐχ ὑπέρμετρος.
*ĭn-ēnuntĭābĭlis, e, ἀδιήγητος, ἀνέκφραστος.
ĭn-ĕo, īvi καὶ ĭi, ĭtum, ire, aliquid καὶ σπαν. in aliquid, εἴσειμι, εἰσέρχομαι εἴς τι. urbem ἢ in urbem, εἰς τὴν πόλιν. convivium, εἰσιέναι ἐπὶ συμπόσιον. mulierem, εἰσιέναι πρὸς γυναῖκα, συγγίγνεσθαι γυναικί. vacca a tauro inita, βοῦς ὀχευθεῖσα ὑπὸ ταύρου. febris me iniit, πυρετὸς ἐνέπεσέ μοι, ἥψατό μου. inibitur, εἰσελεύσονται. 2) aliquid, εἰσέρχεσθαι εἴς τι, ἅπτεσθαί τινος, ἐγχειρεῖν, ἐπιχειρεῖν τινι. bellum, εἰσέρχεσθαι εἰς πόλεμον, ἀρ-

Digitized by Google

χεσθαι τοῦ πολέμου. magistratum, καθίστασθαι εἰς ἀρχήν, ἅπτεσθαι πολιτείας. viam ἢ iter, ὁρμᾶσθαι, πορεύεσθαι. μεταφ. viam inire, ἀνευρίσκειν, πορίζεσθαι μηχανήν. inire munus, ἐγχειρεῖν, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ. numerum, λογισμὸν ποιεῖσθαι, λογίζεσθαι. rationem, λογίζεσθαι, σκέπτεσθαι, βουλεύεσθαι. consilium ineo rei publicae liberandae, βουλεύομαι ὅπως ἐλευθερώσω τὴν πατρίδα, προτίθεμαι ἐλευθερῶσαι τὴν πόλιν. inire fœdus, ποιεῖσθαι σπονδάς. indutias, ἀνοχάς. suffragia, ψηφοφορεῖν. gratiam ab aliquo ἢ apud aliquem, χάριτος τυγχάνειν παρά τινι. 3) ἄρχομαι. iniens annus, τὸ ἀρχόμενον ἔτος. ineunte anno, ἀρχομένου τοῦ ἔτους. inita æstate, ἀρξαμένου τοῦ θέρους.

Ĭnepte, ἐπίρ. ἀνεπιτηδείως, ἀτόπως, ἀπειροκάλως.

Ĭneptĭa, ae, θ. ἀνεπιτηδειότης, ἀτοπία, ἀδελτηρία, ἀπειροκαλία. 2) ineptiae, ārum, θ. πληθ. οἱ λῆροι, αἱ ἀπειροκαλίαι.

Ĭneptĭo, ire, ληρῶ. Λ. ποιητ.

Ĭneptĭŏla, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ ineptia) λήρημα.

*Ĭneptĭtūdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ ineptia.

Ĭneptus, a, um, (in-aptus) ἀνεπιτήδειος, ἄκαιρος, ἄτοπος, ἀπειρόκαλος, ληρώδης.

*Ĭn-ēquĭtābĭlis, e, οὐχ ἱππηλάσιος, ἄνιππος, δύσιππος, ἄφιππος.

*Ĭn-ēquĭto, are, alicui ἢ aliquid, ἐνιππεύω, ἐνιππάζομαί τινι, ἱππεύω ἔν τινι, διϊππεύω τι 2) μεταφ. alicui, ἐντρυφᾶν τινι, ὑβρίζειν τινά.

Ĭnermis, e, (in-arma) ἄνοπλος, ἄοπλος.

*Ĭnermo, are, aliquem, ἀφοπλίζω τινά. Φῆστος.

Ĭnermus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ inermis.

Ĭnerrābĭlis, e, (in-erro) ἀπλανής. Ἀπουλήϊος.

Ĭn-errans, ntis, ἀπλανής.

Ĭnerrans, ntis, μετοχ. ἐνεστ. τοῦ inerro.

Ĭn-errātum, i, ού. ἡ ἀπλανησία, ἡ ἀπλάνεια. Βοήθιος.

Ĭn-erro, are, alicui, ἐμπλάζομαί τινι, πλανῶμαι ἔν τινι. 2) πλανῶμαι.

Ĭners, rtis, (in-ars) ἄτεχνος. 2) ἀδρανής, ἀργός, νωθρός. senectus, τὸ ἀδρανὲς γῆρας. tempus, ὁ ἄπρακτος χρόνος. aqua, τὸ βραδὺ ὕδωρ. versus, ὁ ψυχρὸς στίχος. caro, τὸ ἄχυμον, μωρὸν κρέας. frigus, τὸ ἀδρανές, νωθροποιὸν ψῦχος.

Ĭnertĭa, ae, θ. (iners) τὸ ἄτεχνον, ἀνεπιτηδειότης. 2) ἀδράνεια, ἀργία, νωθρεία

Ĭnertĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ iners) inerticula vitis, ἡ ἀμέθιστος ἄμπελος.

Ĭn-ērŭdīte, ἐπίρ. ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.

†Ĭn-ērŭdĭtĭo, ĭōnis, θ. ἀπαιδευσία.

Ĭn-ērŭdītus, a, um, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.

Ĭn-ērumpĭbĭlis, e, ἀδιάσπαστος.

*Ĭnescātĭo, ĭōnis, θ. δελέασμα, σιτισμός.

Ĭn-esco, avi, atum, are, aliquem, δελεάζω τινά. 2) aliquem re, σιτίζω τινά τινι, πληρῶ τινά τινος.

*Ĭnēsus, a, um, (in edo) ἄδρωτος.

Ĭnĕundus, a, um, μετοχ. μέλλ. παθητ. τοῦ ineo, ὅπερ ἴδε.

Ĭnēvectus, a, um, ταὐτὸ τῷ evectus, ἀναβάς, ἐπαρθείς.

Ĭn-ēvĭdens, ntis, οὐκ ἐναργής, ἀσαφής.

Ĭnēvincĭbĭlis, e, ἀκατανίκητος.

Ĭn-ēvītābĭlis, e, ἀνέκφευκτος, ἄφυκτος, ἄφευκτος.

*Ĭnēvītābĭlĭter, ἐπίρ. ἀφεύκτως.

*Ĭn-ēvŏlūtus, a, um, ἀνεξέλικτος.

*Ĭnēvulsĭbĭlis, e, (in-evello) ἀναπόσπαστος.

Ĭn-exāmĭnātus, a, um, ἀνεξέταστος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

Ĭn-excĭtābĭlis, e, ἀνέγερτος.

*Ĭnexcĭtus, a, um, ἀνέγερτος, ἥσυχος.

*Ĭn-excoctus, a, um, οὐκ αὐανθείς.

†Ĭnexcōgĭtābĭlis, e, ἀκατανόητος.

Ĭnexcōgĭtābĭlĭter, ἐπίρ. ἀνεπινοήτως.

*Ĭnexcōgĭtātus, a, um, οὐκ ἐπινενοημένος.

*Ĭn-excultus, a, um, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.

Ĭn-excūsābĭlis, e, ἀναπολόγητος. 2) ἀπολογίας ἀνεπίδεκτος, ἀπαραίτητος.

†Ĭnexcūsābĭlĭter, ἐπίρ. (inexcusabilis) ἄνευ ἀπολογίας.

Ĭn-excussus, a, um, ἀνέκπληκτος. 2) ἀνεξέταστος.

Ĭn-exercĭtātus, a, um, ἀγύμναστος, ἀνάσκητος.

*Ĭnexercĭtus, a, um, ταὐτὸ τῷ inexercitatus.

Ĭn-exēsus, a, um, ἄβρωτος.

Ĭn-exhaustus, a, um, ἀνεξάντλητος.

Ĭnexistens, ταὐτὸ τῷ inexsistens.

Ĭn-exōrābĭlis, e, ἀπαραίτητος, ἀνεξίλαστος, ἀμείλικτος. 2) ἀνεπίτευκτος.

*Ĭnexōrābĭlĭtas, ātis, θ. (inexorabilis) τὸ ἀπαραίτητον, τὸ ἀνεξίλαστον, ἡ ἀκαμψία, μεταφ.

*Ĭnexōrābĭlĭter, ἐπίρ. (inexorabilis) ἀδυσωπήτως.

*in-exōrātus, a, um, μὴ αἰτηθείς. 2) ἀπαραίτητος, ἀκαμπής, μεταφ.

Ĭnexpectatus, ἴδε inexspectatus.

*Ĭnexpĕdībĭlis, e, (in-expedio) ἄφευκτος, ἀνέκφευκτος.

Ĭn-expĕdītus, a, um, χαλεπός, δυσχερής.

Ĭn-expĕrĭens, ntis, ἄπειρός τινος, ἀπείρως ἔχων.

Ĭnexpĕrĭenter, ἐπίρ. ἀπείρως.

*Ĭn-expĕrĭentĭa, ae, θ. ἀπειρία.

Digitized by Google

In-experrectus, a, um, ἀνέγερτος.
In-expers, rtis, ὅλως ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Inexperte, ἐπίρ. ἀπείρως.
In-expertus, a, um, alicujus rei ἢ alicui rei ἢ ad aliquid, ἄπειρος, ἀήθης τινός, ἀπείρως ἔχων τινός. 2) ἀνεξέταστος, ἀδοκίμαστος, ἀπείραστος.
In-expiābilis, e, ἀνεξίλαστος, ἄσπονδος. 2) ἀνεξάλειπτος, ἀνέκπλυτος, ἀσύγγνωστος.
†Inexpiābiliter, ἐπίρ. ἀδιορθώτως.
Inexpiātus, a, um, ἀκάθαρτος, ἀνέκπλυτος.
*In-explānābilis, e, ἀδιήγητος.
In-explānātus, a, um, ἀσαφής.
In-explēbilis, e, ἀπλήρωτος, ἄπληστος, ἀκόρεστος.
In-explētus, a, um, ἄπληστος, ἀκόρεστος. inexpletum, ἐπίρ. ἀπλήστως.
In-explicābilis, e, ἀδιάλυτος, ἄλυτος. inexplicabile vinculum, ἄλυτος δεσμός. 2) μεταφ. ἄλυτος, ἀμήχανος, δυσχερής. inexplicabilis via, ἄπορος ὁδός. 3) ἀδιήγητος, ἀνεξήγητος, ἀνέκφραστος.
Inexplicābiliter, ἐπίρ. ἀλύτως, ἀνεξηγήτως.
*In-explicātus, a, um, ἀνεξήγητος, ἀδιήγητος.
In-explicitus, a, um, ἄλυτος, ἀνεξήγητος.
Inexplōrāte, ἐπίρ. ἀνεξετάστως.
in-explōrāto, ἐπίρ. ἀνεξετάστως, ἀνιστορήτως. Λίβιος.
In-explōrātus, a, um, ἀνεξέταστος, ἄγνωστος.
*Inexpressus, a, um (in exprimo), ἄδηλος, ἀσαφής.
In-expugnābilis, e, ἀνάλωτος. 2) μεταφ. ἀνίκητος, ἀκαταμάχητος. via, ἀδιάβατος, ἄπορος ὁδός. probatio, ἀνέλεγκτος, ἀνεξέλεγκτος ἀπόδειξις.
*In-expugnātus, a, um, ἀνίκητος, ἀκαταμάχητος.
*inexpūtābilis, e, (in-exputo) ἀλόγιστος, λογισμοῦ ἀνεπίδεκτος.
*Inexsātūrābilis, e, (in-exsaturo) ἀκόρεστος, ἄπληστος.
*in-exsĕcūtio, iōnis, θ. ἐπιδίωξις.
In-exsistens, ntis, ἀνύπαρκτος, οὐκ ὤν. Βοήθιος.
†Inexsŏlūbilis, e, (in exsolvo) ἀδιάλυτος.
In-exspectātus, a, um, ἀπροσδόκητος.
In-exstinctus, a, um, ἄσβεστος. 2) μεταφ. ἀνεξάλειπτος. 3) ἄπληστος.
In-exstinguibilis, e, ἀναπόσβεστος, ἄσβεστος. 2) μεταφ. ἀνεξάλειπτος.
†Inexstinguibiliter, ἐπίρ. (in-exstinguibilis) μεταφ. ἀκαταπαύστως.
*Inexstirpābilis, e, (in-exstirpo) ἀνεκρίζωτος.
In-exsŭpĕrābilis, e, ἀνυπέρβατος, ἀνυπέρβλητος.

†Inextermĭnābilis, e, (in-extermino) ἀκαθαίρετος, ἄφθαρτος.
Inextīmābilis, e, ἀνείκαστος. Λ. Γλωσσαρίων.
*Inextīmābiliter, ἐπίρ. (inextimabilis) ἀνεικάστως. Ἀμφ. γρ. Ἀπουλήϊος.
Inextrīcābilis, e, (in-extrico) ἄλυτος, ἄπορος, ἀμήχανος. 2) ἀχώριστος, ἀδιάλυτος.
*Inextrīcābiliter, ἐπίρ. ἀλύτως, ἀδιαλύτως.
Inexustus, a, um, (in exuro) ἄφλεκτος, ἄκαυστος.
*in-fābre, ἐπίρ. ἀτέχνως, ἀκόμψως.
in-fābrĭcātus, a, um, ἀκατασκεύαστος, ἀνέργαστος.
in-fĭcēte, ἐπίρ. ἀκόμψως.
*in-făcētiæ, ārum, θ. πληθ. ἄκομψοι λόγοι, ἀνάστειοι λόγοι.
in-fĭcētus, a, um, ἄκομψος, ἀνάστειος.
*in-fācundia, ae, θ. ἀγλωσσία.
in-fācundus, a, um, ἄγλωσσος, ἀφυὴς πρὸς τὸ λέγειν.
*infæco, are, (in-fæx) aliquid, θολῶ τι.
*in-falso, avi, atum, are, νοθεύω, κιβδηλεύω τι.
infāmātio, iōnis, θ. (infamo) δυσφημία.
infāmātor, ōris, ἀ. ὁ δυσφημῶν.
infāmia, ae, θ. (infamis) δυσφημία, δύσκλεια, ἀδοξία, ἀτιμία. aliquid est mihi infamiae, fert mihi infamiam, ἀδοξίαν φέρει μοί τι, ὄνειδός ἐστί μοί τι. in infamia esse, ἐν ἀτιμίᾳ εἶναι, ἀδοξεῖν. infamiam parare alicui, ἀδοξίαν τινὶ κατασκευάζειν.
infāmis, e, (in-fama) δύσφημος, δυσκλεής, ἄδοξος, ἄτιμος.—digitus infamis, ἴδε digitus.
infāmiter, ἐπίρ. ἀχρηστ. ὅθεν infamissime, ἀδοξότατα.
*infāmium, ii, οὐ. ἑτέρα σπανία γραφὴ τοῦ infamia, ὅπερ ἴδε. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
infāmo, avi, atum, are, (infamis) aliquem ἢ aliquid, ἀτιμῶ, ἀτιμάζω, διαβάλλω τινὰ ἤ τι. 2) θρυλλῶ τι.
*infāmus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ infamis, ὅπερ ἴδε.
infandus, a, um, (in-fandus, ἴδε for) ἄφατος, ἄρρητος, ἀνέκφραστος. 2) ἄφατος, ἄρρητος, ἀνόσιος, ἀθέμιστος. 3) ἀπαίσιος.
infans, ntis, (in-for) ἐπὶ ἀνθρώπων· νήπιος. pupilla infans, νηπία ὀρφανή. ab infantibus, ἐκ νηπίων, ἐκ νηπιότητος. infans manus, ἡ νηπία χείρ, ἡ τοῦ νηπίου χείρ. 2) ἐπὶ ζώων· νήπιος, νεογνός. 3) ἐπὶ ἀψύχων· infans boletus, νήπιος, νεοφυὴς βωλίτης. 4) ἄλαλος, ἄφωνος. 5) ἄγλωσσος, ἀφυὴς πρὸς τὸ λέγειν, ἄπειρος τοῦ λέγειν.
infantāria, ae, θ. ἡ παιδοκόμος, τιθήνη. 2) infantārius, ii, ἀ. ὁ τὸ νήπιον πρὸς θυσίαν προσφέρων.

Digitized by Google

infantĭa, ae, θ. (infans) (ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων) νηπιότης. 2) ἀντὶ τοῦ infantes, τὰ νήπια παιδία. 3) ἐπὶ ἀψύχων· νηπιότης, ὀλίγη ἡλικία, τὸ πρόσφατον. 4) τὸ ἄλαλον, ἀφωνία. 5) ἀγλωσσία, ἡ πρὸς τὸ λέγειν ἀφυΐα, ἡ τῶν λόγων ἀπειρία.
†infantĭcīda, ae, θ. (infans-cædo) νηπιοκτόνος, βρεφοκτόνος.
infantĭcīdĭum, ĭi, οὐ. (infans-cædo) νηπιοκτονία, βρεφοκτονία.
infantīlis, e, νηπίειος, νηπιοπρεπής.
*infanto, are, (infans) aliquem, τρέφω τινὰ ὥσπερ νήπιον.
infantŭla, ae, θ. (ὑποκορ. τοῦ infans) νηπία, νήπιον παιδίον.
infantŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ infans) νήπιος, νήπιον παιδίον.
in-farcĭo (καὶ infercĭo), si, sum καὶ tum, ire, aliquid, ἐνσάττω, ἐμβύω, ἐνστοιβάζω τι.
infarsus, a, um, ἴδε infarcio.
infascĭnābĭlis, e, ἀβάσκαντος. Λ. Γλωσσ.
in-fastīdībĭlis e, οὐ καταφρονητέος.
*infastīdītus, a, um, (in-fastidio) οὐ σικχαντός, σιχχασίαν οὐ παρέχων.
in-fătīgābĭlis, e, ἀκαταπόνητος, ἀκάματος.
infătīgābĭlĭter, ἐπίρ. ἀκαμάτως.
*in-fătīgātus, a, um, ἀκαταπόνητος, ἀκάματος.
infătŭo, avi, atum, are, (in-fatuus) aliquem, μωρῶ, ἀπομωρῶ τινα, ἀβέλτερόν τινα ποιῶ.
in-faustus, a, um, ἀπαίσιος. 2) δυστυχής.
*in-făvōrābĭlis, e, δυσμενής, δύσνους.
in-făvōrābĭlĭter, ἐπίρ. δυσμενῶς, δύσνως.
infēco, ταὐτὸ τῷ infæco.
infectĭo, ĭōnis, θ. (inficio) βαφή. μεταφ. τὸ μίασμα.
infectīvus, a, um, βαφικός.
infecto, are, ἐπιτατ. τοῦ inficio, ὅπερ ἴδε. 2) μεταφ. aliquid, θολῶ, ταράττω τι.
infector, ōris, ἀ. (inficio) βαφεύς. 2) ἐπιθετ. infector succus, ὁ βαφικὸς χυλός.
infectōrĭus, a, um, (inficio) βαφικός. infectōrĭum, ĭi, οὐ. βαφεῖον.
infectrix, īcis, θ ἡ βάφουσα. 2) ἐπιθ. infectricĭa, οὐ. πληθ. τὰ πρὸς βαφήν.
in-fectus, a, um, (in-factus) ἀποίητος, ἀγέννητος, ἄπρακτος. aliquid infectum reddo, ἀγέννητον ποιῶ τι. infectā re, infectis rebus abeo, ἄπρακτος ἀπέρχομαι. damnum infectum, βλάβη οὔπω γενομένη. 2) ἄπρακτος, ἀτελής, ἡμιτελής, ἀργός. 3) ἀνέργαστος. 4) ἀδύνατος.
infectus, a, um, ἴδε inficio.
*infectus, ūs, ἀ. (inficio) βαφή.
*in-fēcunde, ἐπίρ. φειδωλῶς, γλίσχρως.
in-fēcundĭtas, ātis, θ. ἀκαρπία, ἀφορία.
in-fēcundus, a, um, ἄκαρπος, ἄφορος.
in-fēlīcĭtas, ātis, θ. δυστυχία, ἀτυχία. Λ. σπαν.
in-fēlīcĭter, ἐπίρ. δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
*infēlīcĭto, are, aliquem, περιβάλλω τινὰ δυστυχίᾳ.
infēlīco, are, ταὐτὸ τῷ infelicito. Πλαῦτος.
in-fēlix, īcis, δυστυχής, δυστυχῶν, ἀτυχής, κακῶς πράττων. 2) ἀπαίσιος, ὀλέθριος, λυγρός. 3) ἄφορος, ἄκαρπος. infelix arbor, μεταφ. ὁ σταυρός.
*infendĭtor, ōris, ἀ. κατήγορος. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
infendo, ĕre, aliquem, κατηγορῶ τινος. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
infense, ἐπίρ. (infensus) ἐχθρῶς, ἐχθρικῶς.
infenso, are, (infensus) aliquem, ἐνοχλῶ τινα. οὐδετ. δυσμενῶς διάκειμαι. Τάκιτος.
infensus, a, um, (in-*fendo) δυσμενής, ἐχθρός, ἐχθρικός. 2) ὀχληρός, βαρύς.
infer, εἴτε infĕrus, a, um, ὁ κάτω. limen inferum, ἡ κάτω φλιά, ὁ οὐδός. loca infera, οἱ κάτω τόποι, τὰ κάτω. inferi, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδου. inferi dii, οἱ χθόνιοι θεοί. mare inferum, ἡ Τυρρηνικὴ θάλασσα. 2) συγκρ. inferior, ĭus, κατώτερος. in inferius ferri, κάτω φέρεσθαι. inferior (aetate), κατώτερος, νεώτερος, ὕστερος. inferior numero, ἐλάττων. inferior (dignitate), ἥττων, χείρων, ταπεινότερος. causam inferiorem superiorem facere, τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν. inferior sum in aliqua re, ἡττῶμαι ἔν τινι. 2) ὑπερθετ. infĭmus καὶ īmus a, um, κατώτατος. collis infimus, τὰ κατωτάτω τοῦ λόφου. infimo loco natus, ταπεινότατος, ἐξ ἀγεννεστάτων γεγονώς.
*in-fĕrax, ācis, ἄφορος, ἄκαρπος.
infercĭo, ταὐτὸ τῷ infarcio.
infĕri, ōrum, ἀ. πληθ. ἴδε infer.
infĕrĭae, ārum, θ. πληθ. (inferius) ἐναγίσματα, τάρχεα, χοαί. inferias facere ἢ ferre alicui, χοάς τινι φέρειν. mactare aliquem inferias alicui, ἐναγίζειν τινά τινι.
infĕrĭālis, e, (inferiae) τοῦ ἐναγισμοῦ.
infĕrĭor, ἴδε infer.
infĕrĭus, a, um, (inferi) ἄχρηστ. inferium vinum, ἡ χοὴ τοῦ οἴνου.
infĕrĭus, συγκρ. οὐδ. ἴδε infer, σημ. 2. 2) ἐπίρ. συγκρ. ἴδε infra.
in-fermentātus, a, um, (in στερητ. fermento) ἄζυμος.
infermentātus, a, um, ἴδε infermento.
infermento, atus, are, ἐνζυμῶ. infermentatus, ἐνζυμωθείς, ἔνζυμος.
inferna, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδε infernus.
infernālis, e, (infernus) καταχθόνιος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

Digitized by Google

infernas, ātis, (infernus) abies infernas λέγεται ἡ ἐλάτη, ἡ ἐκ τῶν κατὰ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος (mare inferum) μερῶν.
inferne, (infernus) ἐπίρ. κάτωθεν.
infernus, a, um, (infer) ὁ κάτω. mare infernum, ταὐτὸ τῷ mare inferum, τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος. inferna, ōrum, οὐ. πληθ. ὕπον. corporis, ἡ κάτω κοιλία. 2) ὁ κάτω, χθόνιος, καταχθόνιος. inferni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδου. inferni dii, οἱ χθόνιοι θεοί, καταχθόνιοι θεοί.
in-fĕro, intŭli, illātum, inferre, aliquid, εἰσφέρω, εἰσκομίζω. aliquid domum, εἰσφέρειν τι εἰς τὴν οἰκίαν.. aliquem sepulcro, ἐντιθέναι τινὰ τῷ τάφῳ. pecuniam ærario, εἰσφέρειν ἀργύριον εἰς τὸ ταμεῖον. tributum alicui, εἰσφέρειν, ἀποφέρειν τινὶ φόρον. lancem alicui, παρατιθέναι τινὶ παροψίδα. 2) ἐπιτίθημι, ἐμβάλλω. ignes tectis, ἐμβάλλειν πῦρ ταῖς στεγαις. scalas ad mœnia, προσερείδειν τὰς κλίμακας τοῖς τείχεσι. manus alicui, ἐπιβάλλειν, προσφέρειν χεῖράς τινι. vim, προσφέρειν βίαν. infero crimen, ἐπιφέρω διαβολήν. alicui terrorem, ἐμβάλλειν, ἐμποιεῖν φόβον τινί. calamitatem populo Romano, ἐπιφέρειν συμφορὰν τῷ τῶν Ῥωμαίων ἔθνει, συμφοραῖς περιβάλλειν τοὺς Ῥωμαίους. aliquem in pauperiem, περιβάλλειν τινὰ πενίᾳ. 3) bellum inferre alicui ἢ in aliquem, ἐπιφέρειν τινὶ πόλεμον, ἐκφέρειν πόλεμον πρός τινα. signa hostibus ἢ in hostes, ἐμβάλλειν, προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, ὁμόσε ἰέναι τοῖς πολεμίοις. pedem, gradum, pugnam inferre, ὁμόσε ἰέναι, ἐπιφέρεσθαι τοῖς πολεμίοις. 4) aliquid alicui, προσφέρειν, φέρειν, διδόναι τί τινι. 5) εἰσφέρω, προφέρω. mentionem, μνήμην ποιεῖσθαι. causam, πρόφασιν εἰσφέρειν. 6) ἐπιφέρω τὴν τοῦ συλλογισμοῦ ἐπιφοράν. 7) se inferre καὶ inferri, ἐπιφέρεσθαι, φέρεσθαι. ut magnifice infert sese! ὡς ἀλαζονικῶς ἐπιφαίνεται, περινοστεῖ! se in periculum, φέρεσθαι εἰς κίνδυνον. flumen mari infertur, ὁ ποταμὸς φέρεται, ἐμβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν.
infersus καὶ infertus, ἴδε infarcio.
in-fertĭlis, e, ἄγονος. Λ. Γλωσσαρίων.
infertĭlĭtas, ātis, θ. (infertilis) ἀγονία. Λ. Γλωσσαρίων.
infertor, ōris, ἀ. (infero) παραθέτης.
infĕrus, a, um, ἴδε infer.
†infĕrus, i, ἀ. ὁ ᾅδης.
in-fervēfăcio, ēci, actum, ĕre, aliquid, ἀναζέω, ζέω τι.
in-fervĕo, bŭi, ēre, ἀναζέω ζέω.
in-fervesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ inferveo) ἀναζέω.
infestātĭo, ĭōnis, θ. (infesto) ἐνόχλησις, ἔχθρα. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
in-festātor, ōris, ἀ. (infesto) ὁ ἐνοχλῶν.
infeste, ἐπίρ. δυσμενῶς, ἐχθρῶς, ἐχθρικῶς.
in-festīvĭter, ἐπίρ. ἀκόμψως.
in-festīvus, a, um, ἄκομψος, ἄχαρις.
infesto, avi, atum, are, (infestus) aliquem ἢ aliquid, ἐχθαίρω, ἐνοχλῶ τινα ἢ τι. 2) λυμαίνω τινὰ ἢ τι. vinum nervos infestat, ὁ οἶνος λυμαίνεται τὰ νεῦρα. infestare animum alicujus, λυμαίνεσθαι, φθείρειν τὴν ψυχήν τινος.
infestus, a, um, (=infensitus ἐκ τοῦ in καὶ *fendo) alicui, δυσμενής, ἐναντίος, ἐχθρός τινι. animo infesto alicui sum, ἐχθρῶς διάκειμαι πρός τινα. signis infestis impetum facere, ἐκ τοῦ ἐναντίου προσβάλλειν τῷ πολεμίῳ 2) ἐπικίνδυνος agrum infestum reddere, τὴν χώραν ἐπικίνδυνον ποιεῖν. iter infestum, ἐπικίνδυνος πορεία. infestum habent mare, ἐνοχλοῦσι, κακοποιοῦσι τὴν θάλασσαν.
in-fībŭlo, are, ἐμπερονῶ.
infĭcētus, infĭcēte, κτλ. ἴδε infacetus, κτλ.
infĭcĭālis, infĭcĭæ, infĭcĭātĭo, κτλ. ταὐτὰ τοῖς infitialis, infitias, infitiatio, κτλ.
infĭcĭens, ntis, (in-faciens) ἀπράγμων, ἀργός.
infĭcĭens, ntis, μετοχ. ἐνεστ. τοῦ inficio, ὅπερ ἴδε.
infĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (in-facio) aliquid, βάπτω τι. sanguine, βάπτω, μιαίνω τι αἵματι. veneno infectus, πεφαρμακωμένος. μεταφ. aliquem inficio arte, παιδεύω τινὰ ἐν τέχνῃ. 2) μιαίνω, μολύνω, διαφθείρω. vitiis inficior, κακίᾳ μιαίνομαι, διαφθείρομαι. 3) μίγνυμί τί τινι.
inficior, ταὐτὸ τῷ infitior.
infictus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ infixus.
in-fĭdēlis, e, ἄπιστος.
in-fĭdēlĭtas, ātis, θ. ἀπιστία.
in-fĭdēlĭter, ἐπίρ. ἀπίστως.
infidibŭlum, ταὐτὸ τῷ infundibulum.
*infĭdūcĭātus, a, um, ἐνεχυρασθείς.
in-fīdus, a, um, ἄπιστος, σφαλερός, ἀβέβαιος.
in-fīgo, xi, xum, ĕre, aliquid alicui, ἐμπήγνυμί τί τινι. gladium hosti in pectus, πηγνύναι τὸ ξίφος ἐν τῷ στήθει τοῦ πολεμίου, ἐλαύνειν τὸ ξίφος εἰς τὸ στῆθος. signum, πηγνύναι, ἱστάναι σημαίαν. aliquid animo, ἐντυποῦν, ἐγχαράττειν, ἐμποιεῖν τι τῇ ψυχῇ.
*in fĭgūrābĭlis, e, ἄμορφος, δύσμορφος.
in-fĭgūrātus, a, um, ἄμορφος.
infĭmas, ātis=infimatis. Πρισκιανός.
*infĭmātis, e, (infimus) τῆς ἐσχάτης τάξεως, κατώτατος, ἀγενέστατος.
infĭmĭtas, ātis, θ. ἀγένεια, ταπεινότης. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

Digitized by Google

infīmo, avi, atum, are, (infimus) aliquid, ταπεινῶ τι.
infīmus, a, um, ἴδε infer.
in-findo, īdi, issum, ĕre, aliquid, διασχίζω, διατέμνω, διελαύνω τι. 2) sulcos telluri, αὐλακίζω τὴν γῆν. Λ. ποιητ.
in-fingo, ĕre, aliquid, ἐννοῶ, παρίσταμαί τι. cogitatione, τῇ διανοίᾳ
infīnībĭlis, e, ἀπεριόριστος, ἄπειρος, ἀπέραντος.
infīnĭtas, ātis, ϴ. ἀπειρία, τὸ ἄπειρον, τὸ ἀπέραντον.
in-fīnīte, ἐπίρ. ἀπείρως, ἀπεράντως, ἀκαταπαύστως. 2) ἀορίστως.
*infīnītĭo, ĭōnis, ϴ ἀπειρία, τὸ ἄπειρον.
in-finītīvus, i, ἀ. modus, τὸ ἀπαρέμφατον.
infīnīto, ἐπίρ. ἴδε infinitus.
in-finītus, a, um, ἄπειρος, ἀπέραντος, ἀπεριόριστος. infinita multitudo, ἄπειρον πλῆθος. infinitum odium, ἄσπονδον μῖσος. infinitum, i, οὐ. τὸ ἄπειρον. ad infinitum, εἰς ἄπειρον. infinitum quantum, ἀμήχανον ὅσον. infinito, ἐπίρ ἀπειράκις. infinito præstare, ἀμήχανον ὅσον ὑπερβάλλειν. 2) ἄπειρος, ἄμετρος, ἀμήχανος, ὑπέρμετρος, ὑπερφυής. 3) ἀόριστος. infinitus, i, ἀ. modus, τὸ ἀπαρέμφατον.
in-fīo, ἴδε infit.
infirmātĭo, ĭōnis, ϴ. ἀκύρωσις, ἀναίρεσις. 2) ἀνασκευή, ἔλεγχος.
in-firme, ἐπίρ. ἀσθενῶς.
infirmis, e, ἀσθενής, ἀνίσχυρος. Τύπος μεταγεν. τοῦ infirmus.
in-firmĭtas, ātis, ϴ. ἀσθένεια, ἀρρωστία, τὸ ἀνίσχυρον. corporis et animi, τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς. 2) ἀβεβαιότης, ἀστασία.
†in-firmĭter, ἐπίρ. ἀσθενῶς.
in-firmo, avi, atum, are, (infirmus) aliquem ἢ aliquid, ἀσθενῶ τινα ἤ τι, ἀσθενῆ, ἀνίσχυρον ποιῶ τινα ἤ τι. 2) ἀναιρῶ, ἀνασκευάζω τι. 3) ἀναιρῶ, καταλύω, ἀκυρῶ τι.
infirmor, ari, (infirmus) νοσῶ.
in-firmus, a, um, (ἐπὶ σώματος καὶ ψυχῆς) ἀσθενής, ἀνίσχυρος.
infit, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ incipit, ἄρχεται. infit dicere ἢ ἁπλῶς infit, ἄρχεται λέγειν. ἄρχεται. infit ita, ἄρχεται ὧδε. infit caput erigere, ἄρχεται ἀνορθοῦν τὴν κεφαλήν. Εὕρηται ἅπαξ καὶ infiunt, ἄρχονται.
infĭtĕor, ταὐτὸ τῷ infitior.
infĭtĭābĭlis, e, (infitior) ταὐτὸ τῷ infitialis.
infĭtĭæ, ārum, ϴ. πληθ (in-fateor) ἄχρηστον. ἐκ τούτου τὸ infitias ire aliquid, ἐξαρνεῖσθαι, ἀρνεῖσθαί τι, ἔξαρνός εἰμί τινος. non eo infitias, ea vera esse, (quin ea vera sint), οὐκ ἀρνοῦμαι, ταῦτα μὴ ἀληθῆ εἶναι.
infĭtĭālis, e, ἐξαρνητικός, ἀρνητικός.
infĭtĭātĭo, ĭōnis, ϴ. (infitiuæ) ἐξάρνησις, ἄρνησις.
infĭtĭātor, ōris, ἀ. ὁ ἔξαρνος.
†infĭtĭātrix, īcis, ϴ. ἡ ἔξαρνος.
infĭtĭor, atus sum, ari, (infitiæ) aliquid, ἐξαρνοῦμαι, ἀρνοῦμαί τι, ἔξαρνός τινός εἰμι.
infixus, a, um, ἴδε infigo.
†in flābello, are, ἐμφυσῶ.
†inflābĭlis, e, (inflo) ἀναφυσᾶσθαι δυνάμενος.
in-flaccĕo, ēre, χαλῶ, χαλῶμαι, ἀσθενὴς γίγνομαι.
in-flăgro, are, ἀναφλέγομαι, καίομαι.
inflāmen, ĭnis, οὐ. (inflo) φύσημα. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
inflammanter, ἐπίρ. διαπύρως, ἐνθέρμως.
inflammātĭo, ĭōnis, ϴ. ἔξαψις, ἔμπρησις, κατάφλεξις. μεταφ. animi, ἡ ἔξαψις, ὁ παροξυσμὸς τῆς ψυχῆς. 2) φλόγωσις, ἐπιφλόγισμα, φλεγμονή.
inflammātrix, īcis, ϴ. ἡ ἀναφλέγουσα, ἐξάπτουσα. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
in-flammo, avi, atum, are, aliquid, ἀναφλέγω, ἐξάπτω, ἀνάπτω τι. 2) μεταφ. ἀναφλέγειν, ἐπιφλέγειν, ἐκκαίειν, διακαίειν. odium, ἐκκαίειν μῖσος. aliquem cupiditate, ἐπιθυμίᾳ διακαίειν τινά. aliquem ad gloriam, παροξύνειν τινὰ ἐπὶ τὴν δόξαν. 3) ἐμπρήθω, καταφλέγω. 4) ἐν τῇ ἰατρ. φλεγμαίνειν, φλογοῦν, ἐπιφλογίζειν τι.
inflāte, ἐπίρ. ὀγκωδῶς, μετ' ὄγκου, κομπωδῶς.
†inflātĭlis, e, (inflo) ἐμπνευστός, ἐμπνευστικός. instrumentum inflatile, ἐμφυσώμενον ὄργανον.
inflātĭo, ĭōnis, ϴ. (inflo) ἀναφύσησις, ἐμφύσησις. ventris, ἡ ἐμπνευμάτωσις, ἐμφύσησις τῆς κοιλίας.
inflātĭus, ἐπίρ. συγκριτ. (inflatus) μεταφ. ὑπερβολικώτερον. Καῖσαρ.
†inflātor, ōris, ἀ. (inflo) φυσητής, φυσήφρων. 2) ὑπερήφανος.
†inflātrix, īcis, ϴ. (inflo), ἡ ὑπερήφανος, ἡ φυσίφρων.
in-flātus, ūs, (inflo) ἀ. φύσησις. 2) ἔμπνευσις.
in-flecto, xi, xum, ĕre, aliquid, ἐπικάμπτω, κάμπτω τι. genu, κάμπτειν τὸ γόνυ. ferrum se inflectit, ὁ σίδηρος ἐπικάμπτεται. montes inflexi, ἐπικαμπῆ ὄρη. inflectere vocem, ἐκτείνειν, παρατείνειν τὴν φωνήν. verbum inflectitur, τὸ ῥῆμα περισπᾶται. μεταφορ. aliquem, ἐπικάμπτω, κάμπτω, τέρπω, κινῶ τινα. jus, κάμπτω, στρέφω, διαστρέφω τὸ δίκαιον.
in-flētus, a, um, ἄκλαυτος. Λ. ποιητ.
in-flexĭbĭlis, e, ἄκαμπτος, ἀκαμπής. (κυρ. καὶ μεταφ.)

Digitized by Google

inflexĭbĭlĭter, ἐπίρ. (inflexibilis) ἀκάμπτως, σκληρῶς, ἀπειθῶς.
inflexĭo, ĭōnis, θ. (inflecto) ἐπίκαμψις, κάμψις.
inflexŭōsus, a, um, (inflecto) ἀκαμπής, οὐκ ἑλυσπαστικός.
inflexus, a, um, ἴδε inflecto.
inflexus, ūs, ἀ. (inflecto) ἐπίκαμψις, κάμψις, καμπή.
inflictĭo, ĭōnis, θ. (infligo) ἐπιβολή.
inflictus, a, um, ἴδε infligo.
inflictus, ūs, ἀ. (infligo) ἐπίκρουσις, κροῦσις.
in-flīgo, xi, ctum, ĕre, aliquid alicui, ἐμβάλλω τί τινι. alicui vulnus, ἐμβάλλειν τινὶ τραῦμα, τραυματίζειν τινά. alicui securim, παίειν, πλήττειν τινὰ τῷ πελέκει. alicui turpitudinem, προστρίβεσθαι, περιάπτειν τινὶ ὄνειδος. 2) ἐπιβάλλω. alicui graviores usuras, ἐπιβάλλειν τινὶ βαρυτέρους τόκους.
in-flo, avi, atum, are, aliquid, ἐμφυσῶ, ἀναφυσῶ, ἐκφυσῶ τι buccas, φυσᾶν τὰς γνάθους (ὑπ' ὀργῆς). inflatus amnis, ὀγκωθεὶς ποταμός. inflatus animus, ὀργισθεῖσα ψυχή. 2) ἐμφυσᾶν, ἐμπνευματιοῦν (τὸ σῶμα). 3) φυσῶ. inflare tibiam ἢ ἁπλῶς inflare, φυσᾶν τὸν αὐλόν, αὐλεῖν. μεταφ. inflavit vehementius, ὀγκωδέστερον εἶπεν ἢ ἔγραψε. 4) μεταφ. ἀναφυσᾶν, ἐπαίρειν, τυφοῦν. animos, ἀναφυσᾶν τὰς ψυχάς, θάρρος ἐμπνεῖν ταῖς ψυχαῖς. spem, αὐξάνειν τὴν ἐλπίδα. — inflatus, a, um, ἀναπεφυσημένος, τετυφωμένος, μέγα φυσῶν, ὑπερήφανος. 2) ὀγκώδης, κομπώδης.
*in-flōresco, rŭi, ĕre, ἀνανθῶ, ἐξανθῶ.
†in-flŭesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ influo) εἰσρέω, εἰσβάλλω.
in-flŭo, xi, xum, ĕre, εἰσρέω. Rhenus in Oceanum influit, ὁ Ῥῆνος εἰσρέει, εἰσβάλλει εἰς τὸν Ὠκεανόν. dolor menti ἢ in mentem influit, λύπη ὑποδύεται τὴν ψυχήν, εἰσδύεται εἰς τὴν ψυχήν. multitudo influit Italiae ἢ in Italiam, πολὺς ὄχλος ἐπιρρεῖ, ῥεῖ εἰς τὴν Ἰταλίαν. nobis bonum influit, ἐπιρρεῖ, περιρρεῖ ἡμῖν τὸ ἀγαθόν. fortuna influens, ἡ ἄφθονος τύχη.
*inflŭus, a, um, (influo) ἐπιρρέων, ἄφθονος.
inflŭvĭum, ĭi, οὐ. (influo) ῥύσις, ῥεῦσις.
influxĭo, ĭōnis, θ. (influo) εἴσρυσις.
*in-fluxus, a, um, σταθερός, ἀσάλευτος, ἀκλόνητος.
influxus, ūs, ἀ. (influo) ἐπιρροή, δύναμις.
in-fŏdĭo, ōdi, ossum, ĕre, aliquem ἢ aliquid alicui ἢ in aliquid, κατορύττω τινὰ ἤ τι εἴς τι. 2) ὀρύττω, σκάπτω τι.
infœcunde, infœcundus, κ.τ.λ. ἴδε infecundus, κ.τ.λ.

*in-fœdĕrātus, a, um, οὐχ ὁμόσπονδος, οὐ σύμμαχος.
*informābĭlis, e, μορφώσεως ἀνεπίδεκτος.
informātĭo, ĭōnis, θ. ὑποτύπωσις, διαγραφή. 2) διάγραμμα. 3) ἰδέα.
informātor. ōris, ἀ. μορφωτήρ.
in-formīdābĭlis, e, οὐ φοβερός.
*in-formīdātus, a, um, φόβον μὴ παρέχων.
informis, e, (in-forma) ἄμορφος, ἀμόρφωτος. 2) δύσμορφος, αἰσχρός.
†informĭtas, ātis, θ. ἀμορφία, δυσμορφία.
†informĭter, ἐπίρ. ἀμόρφως, αἰσχρῶς.
in-formo, avi, atum, are, aliquid, μορφῶ, διατυπῶ, ὑποτυπῶ τι. 2) σχηματίζω, κατασκευάζω τι. animus bene a natura informatus, ψυχὴ ὑπὸ τῆς φύσεως καλῶς κατεσκευασμένη, εὖ πεφυκυῖα. 3) aliquem, μορφῶ, πλάττω, παιδεύω τινά. 4) ὑποτυπῶ, διαγράφω τι (τῷ λόγῳ). 5) ὑποτυπῶ, διατυπῶ τι (τῷ λογισμῷ), φαντάζομαί τι.
in-fŏro, are, τιτραίνω, τρυπῶ.
infŏro, are, (in-forum) κωμ. εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγειν.
in-fortūnātus, a, um, δυστυχής, ἄθλιος.
*infortūnĭtas, ātis, θ. δυστυχία.
infortūnĭum, ĭi, οὐ. δυστύχημα, συμφορά.
infossĭo, ĭōnis, θ. (infodio) κατόρυξις.
infossus, a, um, ἴδε infodio.
infrā, ἐπίρ. (infer) κάτω, κατωτέρω. infra, quam, κατωτέρω, ἤ.
infrā, (ἐκ τοῦ inferā, ὑπον. parte) πρόθ. μετ' αἰτ. κατωτέρω, κάτωθέν τινος. infra eum locum, ὑπὸ τῷ τόπῳ ἐκείνῳ. magnitudine infra aliquem, μεγέθει λειπόμενός τινος. res humanas infra se positos putat, τὰ ἀνθρώπινα ἧττω ἑαυτοῦ νομίζει. Homerus non infra Lycurgum fuit, ὁ Ὅμηρος οὐ κατώτερος, οὐχ ὕστερος τοῦ Λυκούργου ἐγένετο.
infractĭo, ĭōnis, θ. (infringo) τὸ ἐπικλασθῆναι. animi, ἡ ἀθυμία.
infractor, ōris, ἀ. (infringo) ῥήκτης.
infractrix, īcis, θ. (infringo) ἡ ῥηγνῦσα, ἡ θραύουσα.
infractūra, ae, θ. (infringo) ῥῆξις, ῥῆγμα.
infractus, a, um, ἴδε infringo.
†infractus, a, um, (in στερητ. καὶ frango) ἄρρηκτος, ἄθραυστος.
infractus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ infractio.
infrænatio, infrænatus, κ.τ.λ. ἴδε infrenatio, κ.τ.λ.
infrāfŏrānus, a, um, ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς ἀγορᾶς ὤν. Ἐπιγρ.
in-fragĭlis, e, ἄκλαστος, ἄρρηκτος, ἄθραυστος, ἄθρυπτος.
in-frĕmo, ŭi, ĕre, ἀναβρομῶ, βρέμω. Λ. ποιητ.
*in-frēnātĭo, ĭōnis, θ. χαλίνωσις.

Digitized by Google

infrēnātus, a, um, ἴδε infreno.
in-frēnātus, a, um, ἄνευ χαλινοῦ.
in-frendĕo, ēre, ταὐτὸ τῷ infrendo.
*infrendis, e, βρύχειν ἢ τρίζειν οὐ δυνάμενος.
in-frendo, ĕre, καὶ infrendĕo, ēre, βρύχω, τρίζω.
infrēnis, e, (in-frenum) ἀχάλινος, ἄνευ χαλινοῦ. μεταφ. ἀχαλίνωτος.
in-frēno, avi, atum, are, χαλινῶ, ζεύγνυμι. equum, τὸν ἵππον. navigia ancoris, ζευγνύναι, δεῖν τὰ πλοῖα ταῖς ἀγκύραις. infrenatus, i, ὁ. ὁ τῷ χαλινῷ χρώμενος. 2) μεταφ. χαλινοῦν, κολάζειν, συστέλλειν τι.
infrēnus, a, um, ταὐτὸ τῷ infrenis.
in-frĕquens, ntis, σπάνιος, οὐ συχνός. infrequentes hostes, σπάνιοι, ὀλίγοι πολέμιοι. urbs infrequens, πόλις ὀλιγάνθρωπος. urbs ædificiis infrequens, πόλις οἰκοδομημάτων σπανίζουσα. sum Romae infrequens, σπανίως διατρίβω ἐν Ῥώμῃ. infrequens vocabulum, σπάνιον, ἄηθες ῥῆμα. Infrequens alicujus rei, ἀήθης, ἄπειρός τινος.
in-frĕquentātus, a, um, σπάνιος, ἀήθης. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
in-frĕquenter, ἐπίρ. οὐ θαμινῶς, σπανίως.
in-frĕquentia, ae, θ. σπάνις, ὀλιγανθρωπία, ὀλιγανδρία.
in-frĭco, cŭi, ctum καὶ cātum, are, aliquid alicui, ἐντρίβω τί τινι.
*infrĭcŏlo, are, (θαμιστ. τοῦ infrico) aliquid, θαμινὰ ἐντρίβω τι.
infrictĭo, ĭōnis, θ. (infrico) ἔντριψις.
infrictus, a, um, ἴδε infrico.
in-frīgesco, ixi, ĕre, ψυχροῦμαι, ἀποψύχομαι.
infrīgĭdātĭo, ĭōnis, θ. ἀπόψυξις, ψυχρασία.
in-frīgĭdo, are, ψυχρῶ, ψυχρίζω. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
infringo, ēgi, actum, ĕre, (in-frango) aliquid alicui, προσρήγνυμί τί τινι. aliquid postibus, καταγνύναι, συντρίβειν τι πρὸς ταῖς παραστάσιν. alicui colaphum, ἐντρίβω τινὶ κόνδυλον. 2) ἐπικλῶ, κατάγνυμι, θραύω τι. radii infracti, ἐπικεκλασμέναι, κεκλασμέναι ἀκτῖνες. unda infringitur, τὸ κῦμα ῥήγνυται. infringo vocem, ἐπικλῶ τὴν φωνήν. infringere vires, θραύειν, ἀσθενεστέρας ποιεῖν τὰς δυνάμεις. infracto animo vir, ἀνὴρ ἐπικεκλασμένος τῇ γνώμῃ, ἄθυμος. 3) ἐπικλῶ, κινῶ, καταπραΰνω τινά. 4) ῥήγνυμι, σχίζω, λακίζω τι.
in-frĭo, avi, atum, are, aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐνθρύπτω τί τινι ἢ εἴς τι.
in-frons, ndis, ἄφυλλος, ἄδενδρος.
*infrontāte, ἐπίρ. ἀναισχύντως, αὐθαδῶς.
†infrontŭōsus, a, um, (in frons, tis) ἀναιδής, ἀναίσχυντος.

in-fructĭfer, ĕra, ĕrum, ἄκαρπος. Ἐπιγρ.
†infructŭōse, ἐπίρ. ἀκάρπως, ἀλυσιτελῶς.
†infructŭōsĭtas, ātis, θ. ἀκαρπία, τὸ ἀνωφελές.
in-fructŭōsus, a, um, ἄκαρπος, ἀλυσιτελής, ἀνωφελής.
*in-frūgĭfer, ĕra, ĕrum, ἄκαρπος.
infrŭnītus, a, um, (in-fruniscor) ἀπειρόκαλος, ἀνόητος, ἀδέλτερος (ἀναπόλαυστος).
†in-fūcātus, a, um, ἄφυκος, ἀκαλλώπιστος,
in-fūco, avi, atum, are, aliquid, φυκῶ, καλλωπίζω τι.
infūdĭbŭlum, ταὐτὸ τῷ infundibulum.
infŭla, ae, θ. στέμμα (εἶδος ταινίας ἢ διαδήματος, ᾧ ἐκοσμοῦντο οἱ ἱερεῖς, οἱ ἱκέται καὶ τὰ ἱερεῖα). infularum loco habeo aliquid, ἱερὸν νομίζω τι. 2) παράσημον, κόσμημα.
infŭlātus, a, um, (infula) ἐστεμματωμένος, στέμμασι κεκοσμημένος.
in-fulcĭo, lsi, ltum, ire, aliquid alicui, ἐνερείδω τί τινι. 2) ἐνείρω, παρενείρω τι.
†in-fulgĕo, fulsi, ēre, ἐλλάμπω.
infŭmātis, e, ταὐτὸ τῷ infimatis.
infumibŭlum, ταὐτὸ τῷ infurnibulum.
in-fūmo, avi, atum, are, aliquid, καπνίζω τι. infumatus, a, um, καπνιστός.
infŭmus, ταὐτὸ τῷ infimus, ἴδε infer περὶ τὸ τέλος.
infundĭbŭlum, i, οὐ. (infundo) χώνη, χωνεῖον. ἴδε καὶ infusorium καὶ infurnibulum, σημ. 2.
in-fundo, fūdi, fūsum, ĕre, aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐγχέω τί τινι. venenum alicui, φάρμακόν τινι. poculum alicui, φιάλην τινί. jumentis hordea, τοῖς ὑποζυγίοις κριθάς. agmen urbi, ἀθρόον στράτευμα εἰσάγω εἰς τὴν πόλιν. vitia in civitatem, διασπείρειν, διαδιδόναι κακίαν διὰ τῆς πόλεως. 2) ἐπιχέω τί τινι. nimbum alicui, ἀχλὺν ἐπιχεῖν τινι, καταχεῖν τινι ἢ τινος. pulverem, ἐπιχεῖν κόνιν. nardum mihi infundo, ἐπιχέομαι νάρδον. lumen rebus infundo, φωτίζω τὰ πράγματα. sole infuso, ἀνασχόντος τοῦ ἡλίου. infusa capillos, καταχεχυμένη, λελυμένη τὴν κόμην. infundor collo alicujus, περιχέομαι, περιβάλλω τὸν τράχηλόν τινος. 3) aliquid aliqua re, βρέχειν τί τινι, ἐπιχεῖν τινί τι. vino infusus, οἴνῳ βεβρεγμένος, μεθυσθείς.
infurnĭbŭlum, i, οὐ. (furnus) πτύον, πτυάριον. 2) ὄργανόν τι, ᾧ τὸν καπνὸν ἐνέπινον οἱ νοσοῦντες. Πλίνιος 24, 15. Ἑτέρα γραφὴ infundibulum. Ἐν δὲ τῷ Φιλοξένου Γλωσσαρίῳ ἀναγινώσκομεν infumibulum, καπνοδόχη.
in-fusco, avi, atum, are, aliquid, φαιὸν ποιῶ τι, ἀμαυρῶ τι. μεταφ. ἀμαυροῦν, ἀ-

Digitized by Google

μυδροῦν τι. vox infuscata, ἀμυδρά, φαιὰ φωνή.
in-fuscus, a, um, φαιός, ὑπόμελας.
infūsĭo, ĭōnis, θ. (infundo) ἔγχυσις.
†infūsor, ōris, ἀ. (infundo) ὁ εἰσπνέων.
infūsōrĭum, ĭi, οὐ. (infundo) ἐπαρυστρίς, λήκυθος, χωνίον.
infūsus, a, um, ἴδε infundo.
infūsus, ūs ἀ. (infundo) ἔγχυσις.
Ingauni, ōrum, ἀ. πληθ. Ἴγγαυνοι, ἔθνος τῆς Λιγυστικῆς.
*in-gĕlābĭlis, e, ἀκρύσταλλος, ἄψυκτος, ἄπηκτος.
*ingĕmesco, ταὐτὸ τῷ ingemisco.
*ingĕmĭnātĭo, ĭōnis, θ. ἀναδίπλωσις. 2) γραμμ. ἀναδιπλασιασμός.
in-gĕmĭno, avi, atum, are, aliquid, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπιδιπλῶ, ἀναδιπλασιάζω, ἀναδιπλῶ τι. 2) οὐδετ. ἐπιδιπλασιάζομαι, ἐπιδιπλοῦμαι, αὐξάνομαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω.
in-gĕmisco, ŭi, ĕre, alicui rei ἢ in re, ad rem, ἐπιστένω, ἐπιστενάζω τινί, στένω, στενάζω ἐπί τινι. 2) aliquid, στένω, κλαίω τι. 3) ἀναστένω, ἀναστενάζω.
in-gĕmo, ŭi, ĕre, alicui rei ἢ in re, ἐπιστένω, ἐπιστενάζω τινί, στένω. στενάζω ἐπί τινι. 2) aliquem ἢ aliquid, στένω, κλαίω τινά, ἤ τι. 3) ἀναστένω, ἀναστενάζω, ψοφῶ.
in-gĕnĕrasco, ĕre, alicui, ἐμφύομαι, ἐγγίγνομαί τινι.
in-gĕnĕro, avi, atum, are, alicui aliquid, ἐμφύω τινί τι. ingeneratus, a, um, ἐμπεφυκώς, ἔμφυτος.
ingĕnĭātus, a, um, (ingenium) πεφυκώς. bene ingeniatus, εὐφυής.
ingĕnicla imago, θ. ταὐτὸ τῷ ingeniculus.
ingĕnĭcŭlo, avi, atum, are, se, καὶ ingĕnĭcŭlor, aris, γονυκλιτῶ, γονυπετῶ, γονατίζω. ingeniculatus, i, ἀ. ὁ ἐν γόνασιν (ἄστρον).
ingĕnĭcŭlus, εἴτε ingeniclus, a, um, γονυκλινῶν. ingeniculus, i, ἀ. ὁ ἐν γόνασιν, (ἄστρον).
†ingĕnĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ ingenium) φύσις, νοῦς, νοΐδιον.
ingĕnĭōse, ἐπίρ. εὐφυῶς, ἐπιδεξίως, συνετῶς.
ingĕnĭōsĭtas, ātis, θ. (ingeniosus) εὐφυΐα, ἀγχίνοια, ἐπιδεξιότης. Ἐπιγρ.
ingĕnĭōsus, a, um, εὐφυής, ἀγχίνους, ἐπιδέξιος. ad aliquid, εὐφυής, εὖ πεφυκώς, φύσει ἐπιτήδειος πρός τι.
†in-gĕnĭtus, a, um, ἀγέννητος.
ingĕnĭtus, a, um, ἴδε ingeno.
ingĕnĭum, ĭi, οὐ. (in-geno) φυή, φύσις. campi, τοῦ πεδίου. montis, τοῦ ὄρους. 2) φύσις (τῆς ψυχῆς, τοῦ νοός, κ.τ.τ.), ἦθος, χαρακτήρ. liberale, ἡ ἐλευθέριος φύσις. pudicum, ἡ ἔμφυτος αἰδώς. inhumanum, τὸ ἀπάνθρωπον ἦθος. ingenio bono esse, εὖ πεφυκέναι τὴν ψυχήν. 3) εὐφυΐα, ἀγχίνοια. cum ingenio, εὐφυῶς, μετ' ἀγχινοίας, νουνεχῶς
in gĕno, ŭi, ĭtum, ĕre, ἐμφύω.
ingens, ntis, πελώριος, ὑπερφυής, ὑπερμεγέθης, ὑπερβάλλων, ἐξαίσιος, μέγιστος. ingens corpore, ὑπερμεγέθης τὸ σῶμα. ingens viribus opibusque, ὑπερβάλλων δυνάμει καὶ πλούτῳ. ingentes aquae, ἐξαίσιοι ὄμβροι. vir ingens animi, ἀντὶ τοῦ ingentis animi, ἀνὴρ ὑπερβάλλων τῇ ψυχῇ. Μετ' ἀπαρεμφ ingens ferre mala, δεινὸς τλῆναι κακά.
ingĕnŭe, ἐπίρ. (ingenuus) ἐλευθερίως, εὐγενῶς. 2) ἐλευθέρως ἐλευθερίως, ἁπλῶς, εἰλικρινῶς. dicere pro aliquo, παρρησιάζεσθαι ὑπέρ τινος.
ingĕnŭīlis, e, εἰλικρινής. Λ. Ἐπιγρ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
ingĕnŭīnus, a, um, ἐλευθέροις προσήκων.
ingĕnŭĭtas, ātis, θ. τὸ ἰθαγενές, τὸ ἐλεύθερον γένος, εὐγένεια. 2) ἐλευθεριότης, ψυχῆς εὐγένεια. 3) ἐλευθεριότης εἰλικρίνεια, ἁπλότης.
ingĕnŭōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ ingeniosus.
ingĕnŭus, a, um, (in-geno) ἰθαγενής, ἐγχώριος. 2) ἔμφυτος. 3) ἰθαγενής, ἐξ ἐλευθέρων γεγονώς, ἐλευθερόπαις, ἐλεύθερος, εὐγενής. 4) εὐγενής, γενναῖος, ἐλευθερος, ἐλευθεροπρεπής, ἐλευθέριος. ingenua ars, ἐλευθέριος τέχνη. 5) ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, ἁπλοῦς, ἄδολος.
inger (ἀντὶ τοῦ ingerē) προστακτ. τοῦ ingero. Κάτουλλος. Ἀμφ. γρ.
in-gĕro, essi, estum, ĕre, aliquid alicui, εἰσφέρω, εἰσάγω, εἰσίημι, ἐμβάλλω, ἐπιτίθημί τί τινι. aquam in salinas, εἰσάγω τὸ ὕδωρ εἰς τὰς ἁλυκίδας. stercus vitibus, ἐπικομίζω, ἐπιφέρω κόπρον ταῖς ἀμπέλοις. ligna foco, ἐπιτίθημι ξύλα τῇ ἐσχάρᾳ. alicui osculum, προσφέρω τινὶ φίλημα. nomen alicui, ἐπιτίθημί τινι ὄνομα. verbera, ἐμβάλλω τινὶ πληγάς. probra in aliquem, ἐνίημι, προσφέρω, ἐπιφέρω τινὶ ὀνείδος. 2) me ingero in locum, ἐπιφέρομαι, τρέπομαι, εἰσβάλλω εἰς τόπον. ingeror, προσφέρομαι, ἐμφαίνομαι.
in-gestābĭlis, e, ἀφόρητος.
ingestĭo, ĭōnis, θ. (ingero) προσφορά.
ingesto, are, ταὐτὸ τῷ ingero.
ingestus, a, um, ἴδε ingero
ingestus, ūs, ἀ. (ingero) ἐπίθεσις, περίθεσις.
in-gigno, gĕnŭi, genĭtum, ĕre, ἐμφύω.
in-glŏmĕro, are, aliquid, συνειλῶ, πυκνῶ τι.

Digitized by Google

in-glōrĭōsus, a, um, ἄδοξος.
inglōrĭus, a, um, (in-gloria) ἄδοξος, ἀκλεής. μετὰ γεν. militiae, ἀκλεὴς τὰ πολεμικά. 2) ἀκόσμητος.
in-glūtĭnātus, a, um, ἀκόλλητος.
inglūtĭno, are, aliquid alicui, κολλῶ τι πρός τι.
in-glūtĭo, (gluttĭo) ire, aliquid, καταβροχθίζω, καταπίνω, ἐγκάπτω τι. Ἰσίδωρος.
inglŭvĭes, ēi, θ. (ἴσ. ἀντὶ ingulvies, ἐκ τοῦ in-gula) πρόλοβος, προηγορεών (ὀρνίθων). 2) βρόχθος, καταπότρα, λάρυγξ. 3) μεταφ. λαιμαργία, λιχνεία, γαστριμαργία.
inglŭvĭōsus, a, um, ἀδηφάγος, λαίμαργος, γαστρίμαργος.
in-grandesco, ĕre, ἁδροῦμαι, μεγαλύνομαι.
in-grāte, ἐπίρ. ἀχαρίτως, ἀηδῶς. 2) ἀχαρίστως, ἄνευ εὐχαριστήσεως.
in-grātĭa,ae, θ. εὐχαριστία. 2) ingratiis εἴτε ingratis, ἀχαρίστως, μὴ εὐχαρίστως, ἀέκητι, ἀκουσίως. ingratiis alicujus, ἄκοντός τινος.
in-grātĭfĭcus, a, um, ἀχάριτος.
ingrātĭis, καὶ ingratis, ἴδε ingratia.
ingrātĭtūdo, ĭnis, θ. ἀχαριστία. 2) δυσαρέστησις. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
in-grātus, a, um, ἄχαρις, ἀχάριστος, ἀηδής. 2) ἀχάριστος, οὐκ εὐγνώμων. ingratus sum in aliquem, ἀχαριστῶ ἢ ἀχάριστός εἰμι πρὸς ἢ εἴς τινα. 3) ἀχάριστος, χάριν οὐκ ἀπολαμβάνων.
†in-grăvanter, ἐπίρ. ἀπροφασίστως, προθύμως, ἀσμένως.
in-grăvāte, ἐπίρ. ἀσμένως.
ingrăvātĭo, ĭōnis, θ. (ingravo) ἐνόχλησις.
in-grăvesco, ĕre, βαρύτερος γίγνομαι. 2) ἔγκυος γίγνομαι, πληροῦμαι. 3) μεταφ. βαρύτερος, χαλεπώτερος γίγνομαι, αὐξάνω, ἐπιδίδωμι. 4) βαρύνομαι, ἐπιβαρύνομαι, ἐνοχλοῦμαι.
†ingrăvĭdātus, a, um, (ingravido) ἐπιπεφορτισμένος. 2) μετ. παθ. τοῦ ἑπομένου.
in-grăvĭdo, are, aliquam,ἔγκυον ποιῶ τινα.
in-grăvo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, βαρύνω, ἐπιβαρύνω τινὰ ἤ τι, ἐνοχλῶ τινα ἤ τι. 2) βαρύτερον, χαλεπώτερον ποιῶ.
ingrĕdĭor, essus sum, i, (in-gradior) in aliquid, alicui rei ἢ aliquid, εἰσβαίνω, ἐμβαίνω, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τι. locum ἢ in locum, εἰσέρχομαι εἰς τόπον, ἐπιβαίνω τόπου. pericula, ἐμβαίνω εἰς κίνδυνον, ἀναλαμβάνω κίνδυνον. orationem, ἐμβαίνω εἰς τὸν λόγον, ἄρχομαι τοῦ λόγου. consulatum, καθίσταμαι εἰς τὴν ὑπατείαν, ἀναλαμβάνω τὴν ὑπατείαν. iter, ἄρχομαι, ἐνάρχομαι τῆς πορείας. dicere, ἄρχομαι λέγειν. in rempublicam, ἅπτομαι τῶν πραγμάτων, ἐγχειρεῖν τοῖς πράγμασι. vere ingresso, ἀρξαμένου τοῦ ἔαρος. 2) βαδίζω, βαίνω, περιπατῶ.
ingressĭo, ĭōnis, θ. (ingredior) εἴσβασις, εἴσοδος. 2) ἀρχή. 3) βάδισις, βάδισμα.
*ingressum, i, οὐ. εἴσοδος.
ingressus, a, um, ἴδε ingredior.
ingressus, ūs, ἀ. (ingredior) εἴσβασις, ἔμβασις, εἴσοδος. 2) ἀρχή. 3) βαδισμός, βάδισμα.
†ingrŭentĭa, ae, θ. (ingruo) τὸ ἐνσκήπτειν, ἡ ἐπέλευσις. periculorum, τῶν κινδύνων.
ingrŭo, ŭi, ĕre, (in-ruo) in aliquem ἢ alicui, ἐνσκήπτω, ἐμπίπτω τινὶ ἢ εἴς τινα. morbus ingruit in aliquem, ἢ alicui, νόσος ἐνσκήπτει εἴς τινα ἢ τινι. metus, φόβος ἐμπίπτει. periculum, κίνδυνος ἐπιφέρεται, ἐπέρχεται ingruere hostibus, ἐμπίπτειν, ἐπιπίπτειν, ἐπιφέρεσθαι, ἐφορμᾶσθαι τοῖς πολεμίοις.
ingŭen, ĭnis, οὐ. βουβών. 2) ποιητ. τὰ αἰδοῖα. 3) βουβὼν (νόσος τῶν βουβώνων). 4) γόνυ (τοῦ καλάμου κ.τ.τ.)
inguĭna (inguĭnārĭa) ae, θ. ταὐτὸ τῷ inguen σημ. 3. Ἰσίδωρος.
ingŭĭnālis, e, (inguen) inguinalis herba, βουβώνιον. βοτ.
ingurgĭtātĭo, ĭōnis, θ. (ingurgito) λαιμαργία, γαστρισμός, λαφυγμός.
ingurgĭto, avi, atum, are, (in-gurges) se, λαιμαργῶ, γαστρίζομαι. ingurgitatus, ὑπερπλησθείς, μεθυσθείς. se in merum ἢ merum in se, ὑπερπλησθῆναι ἀκράτου. 2) aliquid alicui rei, καταδύω, βυθίζω τι εἴς τι. se in rem, βυθίζεσθαι, καταδύεσθαι εἴς τι.
ingustābĭlis, e, (in-gusto) οὐ γευστός.
ingustātus, a, um, (in-gusto) ἄγευστος.
in-gusto, are, alicui aliquid, παρατίθημι, προσφέρω τινί τι.
ĭn-hăbĭlis, e, δυσχερής, δύσχρηστος. inhabile corpus, δυσκίνητον σῶμα. 2) ad aliquid ἢ alicui rei, ἔτι δὲ καὶ μετ' ἀπαρεμφ. ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος πρός τι.
ĭn-hăbĭtābĭlis, e, ἀνοίκητος, ἀοίκητος.
†ĭnhăbĭtābĭlis, e, (inhabito) ἐνοικήσιμος.
ĭnhăbĭtātĭo, ĭōnis, θ. (inhabito) ἐνοίκησις.
ĭnhăbĭtātor, ōris, ἀ. (inhabito) ὁ ἔνοικος.
ĭnhăbĭtātrix, īcis, θ. οἰκήτειρα, ἐνοικέτις. domorum (περὶ τρυγόνος). Ἰσίδωρος.
ĭn-hăbĭto, avi, ātum, are, in re ἢ rem, ἐνοικῶ τινι ἤ τι. inhabitantes, ἀ. πληθ. οἱ ἔνοικοι. 2) φορῶ, ἐνδέδυμαί τι.
in-hærēdĭto, ταὐτὸ τῷ inheredito.
ĭn-hærĕo, hæsi, hæsum, ēre, in re ἢ alicui, ἐμπέπηγα, προσπέπηγα, ἐμπέφυκα, προσπέφυκά τινι. sidera sedibus inhærent, τὰ ἄστρα ταῖς ἕδραις ἐμπεπήγασιν.

Digitized by Google

animus corpori non inhæret, ἡ ψυχὴ τῷ σώματι οὐκ ἐμπέφυκεν. ad saxa inhærentes, ταῖς πέτραις προσπεπηγότες. inhærere cervicibus alicujus, ἐμπεφυκέναι τῷ αὐχένι τινός, ἀντέχεσθαι τοῦ αὐχένος. alicui, προσκολλᾶσθαί τινι, ἔχεσθαί τινος. studiis, ἐνδιατρίβειν ταῖς σπουδαῖς, ἀντέχεσθαι, ἔχεσθαι τῶν σπουδῶν.

Inhæresco, hæsi, hæsum, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ inhæreo) in re ἢ alicui rei, ἐμπήγνυμαι, προσπήγνυμαι, ἐμφύομαι, προσφύομαί τινι, ἔχομαι, ἀντέχομαί τινος.

Inhæsĭo, ĭōnis, θ. (inhæreo) προσκόλλησις.

Inhālātĭo, ĭōnis, θ. (inhalo) ταὐτὸ τῷ inhalatus.

In-hālātus, ūs, ἀ. (inhalo) πρόσπνευσις.

In-hālo, avi, atum, are, προσπνέω.

In-hāmo, are, ἀγκιστρεύω, περιπλέκω.

†Inhērēdĭto, are, κληρονομῶ, κληρονόμος εἰμί. 2) καθίστημι κληρονόμον.

†Inhērēdo, are, ποιῶ κληρονόμον

†In-hĭanter, ἐπίρ. χανδόν, ἐπιθυμητικῶς.

In-hĭātĭo, ĭōnis, θ. χάσμα, χάσμημα.

inhĭbæ a v e s, θ. πληθ. (inhibeo) δυσοιωνιστικὰ πτηνά. Ἰσίδωρος. ἴδε καὶ inebræ.

Inhĭbĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (in-habeo) aliquid, χρῶμαί τινι. imperium in aliquem, χρῶμαι τῇ ἐξουσίᾳ κατά τινος. supplicia alicui, ἐπιφέρω τινὶ ποινάς. 2) aliquem ἢ aliquid, ἐπέχω, ἀνακόπτω τινὰ ἤ τι. impetum, ἐπέχω, ἀνακόπτω τὴν ὁρμήν. frenos, ἀνακρούω τὸν ἵππον τῷ χαλινῷ. cursum alicujus, παύω τινὰ τρέχοντα. 3) inhibere navem (remis) ἢ ἁπλῶς inhibere, ναῦν ἢ πρύμναν ἀνακρούεσθαι, ἐπὶ πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἢ κρούεσθαι, ἀνακρούεσθαι.

Inhĭbĭtĭo, ĭōnis, θ. ἀνάκρουσις (τῆς νεώς).

Inhĭbĭtus, a, um, ἴδε inhibeo.

inhibræ, ταὐτὸ τῷ inhibæ aves. Σερούϊος. Ἀμφ. γρ.

*in-hĭĕto, are, aliquid, ἐπιχαίνω τινί.

In-hinnĭo, īvi, ire, ἐγχρεμετίζω, ἀσελγῶς ἐφίεμαί τινος.

In-hĭo, avi, atum, are, alicui ἢ aliquid, ἐπιχαίνω τινί, χάσκω, κέχηνα πρός τι, ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαί τινος. 2) ἐπιχάσκω, χάσκω, κέχηνα πρός τι, θαυμάζω τί. 3) χάσκω, κέχηνα.

In-hisco, ĕre, ταὐτὸ τῷ inhio. Γλωσσ. Φιλοξένου.

In-hŏnestāmentum, i, οὐ. ἀτιμασμός, αἰσχύνη.

†In-hŏnestas, ātis, θ. ἀτιμία, αἶσχος.

†In-hŏnestātĭo, ĭōnis, θ. ἀτιμασμός.

In-hŏneste, ἐπίρ. ἀτίμως, αἰσχρῶς.

In-hŏnesto, avi, atum, are, aliquid, ἀτιμάζω, καταισχύνω τι.

In-hŏnestus, a, um, ἄτιμος, αἰσχρός. 2) αἰσχρός, ἀσχήμων, ἀπρεπής.

In-hŏnōrābĭlis, e, ἀτίμητος.

†Inhŏnōrātĭo, ĭōnis, θ. (inhonoro) ἀτιμία, αἰσχύνη.

Inhŏnōrātus, a, um, (in-honoro) ἀτίμητος, ἄτιμος, ἄδοξος. 2) ἀτίμητος, ἀδώρητος, ἄμοιρος δώρων.

Inhŏnōre, ἐπίρ. ἀτίμως. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

In-hŏnōrĭfĭcus, a, um, ἀτιμοποιός, αἰσχρός.

Inhŏnōris, e, ταὐτὸ τῷ inhonorus, σημ. 1.

†in-hŏnōro, are, ἀτιμάζω.

In-hŏnōrus, a, um, ἄτιμος, ἀτίμητος, ἄδοξος, ἄσημος. 2) αἰσχρός, ἀσχήμων.

In-horrĕo, ŭi, ēre, ἀναφρίττω, ἐπιφρίττω, φρίττω. unda inhorret, τὸ κῦμα φρίττει, ἐπιφρίττει. pili inhorrent mihi, αἱ τρίχες φρίττουσί μοι, φρίττω ταῖς θριξίν. inhorrere frigore, φρίττειν ψύχει, φρικιᾶν. inhorrens, φρίττων, πεφρικώς.

Inhorresco, rŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ inhorreo) ταὐτὸ τῷ inhorreo.

In-hortor, atus sum, ari, aliquem in aliquem, παρορμῶ τινα ἐπί τινα, ἐπαφίημί τινά τινι. 2) inhortatus, a, um, παθητ. παρορμηθείς.

In-hospĭtālis, e, ἄξενος. 2) ἀνοίκητος, ἀνοικήσιμος, ἄξενος.

In-hospĭtālĭtas, ātis, θ. ἀξενία.

In-hospĭtālĭter, ἐπίρ. μετ' ἀξενίας.

Inhospĭtus, a, um, ἄξενος, ἀνοικήσιμος.

†Inhūmānātĭo, ĭōnis, θ. ἐνανθρώπησις.

†Inhūmānātus, a, um, ἐνανθρωπήσας.

In-hūmāne, ἐπίρ. ἀπανθρώπως.

In-hūmānĭtas, ātis, θ. ἀπανθρωπία. 2) ἀγροικία, ἀπειροκαλία, χαλεπότης.

In-hūmānĭter, ἐπίρ. ἀγροίκως, σκαιῶς.

In-hūmānus, a, um, ἀπάνθρωπος. 2) ἀπειρόκαλος, ἀπαίδευτος, ἄγροικος. 3) ὑπεράνθρωπος.

In-hŭmātus, a, um, ἄταφος.

In-hūmectus, a, um, ἄβροχος, ξηρός.

In-hūmĭgo, are, βρέχω.

In-hŭmo, are, aliquid, ἐγχώννυμί τι.

In-ĭbi, ἐπίρ. αὐτοῦ, ἐνταῦθα, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ἐν τῷ αὐτῷ πράγματι. 2) αὐτίκα, ἤδη.

Inĭcĭo, jeci, jectum, ĕre, ταὐτὸ τῷ injicio.

Inĭgo, ēgi, actum, ĕre, (in-ago) aliquem in aliquid, εἰσάγω, ἐλαύνω τινὰ εἴς τι. 2) aliquem præceps inigo, κρημνίζω τινά.

Inĭmīcālis, e, ἐχθρικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

Inĭmīce, ἐπίρ. ἐχθρῶς, ἐχθρικῶς.

Inĭmīcĭter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ inimice.

Inĭmīcĭtĭa, ae, θ. (inimicus) ἔχθρα. sunt εἴτε intercedunt mihi inimicitiae cum aliquo εἴτε habeo inimicitias cum aliquo, ἔχθρα ἐστί μοι πρός τινα, ἔχω ἔχθραν πρός τινα. suscipio εἴτε subeo inimici-

Digitized by Google

tias, ἀναδέχομαι ἔχθρας. depono inimicitias, ἀποτίθεμαι τὴν ἔχθραν.

Ĭnĭmīco, āvi, are, aliquem, ἐχθραίνω, εἰς ἔχθραν καθίστημί τινα. inimicor alicui, ἐχθρεύω τινί, ἐχθρῶς ἔχω τινί.

Ĭnĭmīcus, a, um (in-amicus), alicui, ἐχθρός, δυσμενής τινι. inimicus alicui sum, ἐχθρός τινί εἰμι, ἐχθρῶς ἔχω πρός τινα. 2) ἐχθρός, βλαβερός τινι, ἐναντίος τινὶ ἢ τινος. 3) inimicus, i, ἀ. alicujus, ὁ ἐχθρός τινος. inimicus tuus, ὁ σὸς ἐχθρός. inimica, æ, θ. ἡ ἐχθρά. 4) ποιητ. ἀντὶ τοῦ hostilis, ἐχθρός, ἐχθρικός, πολέμιος.

Ĭn-ĭmĭtābĭlis, e, ἀμίμητος.

†Ĭn-ĭnĭtĭātus, a, um, ἄνευ ἀρχῆς, ἄναρχος.

†Ĭn-intellĭgens, ntis, ἀκατανόητος.

†Ĭn-intellĭgĭbĭlis, e, ἀκατανόητος, ἀκατάληπτος.

Ĭn-interprĕtābĭlis, e, ἀνερμήνευτος.

†Ĭn-interprĕtātus, a, um, ἀνερμήνευτος, ἀνεξήγητος.

†Ĭn-inventĭbĭlis, ἀνεξεύρετος.

†Ĭn-investīgābĭlis, e, ἀνίχνευτος.

Ĭn-invĭcem, ταὐτὸ τῷ invicem.

Ĭnīque, ἐπίρ. (iniquus) ἀνίσως, οὐκ ἐξ ἴσου. 2) ἀνεπιεικῶς, ἀδίκως. 3) χαλεπῶς, βαρέως. ferre aliquid, φέρειν τι.

Ĭnīquĭtas, ātis, θ. (iniquus) ἀνισότης. loci, ἡ ἀνωμαλία τοῦ τόπου. 2) βαρύτης, χαλεπότης, δεινότης. 3) ἀνισότης, ἀνεπιείκεια, χαλεπότης, ἀγνωμοσύνη, ἀδικία.

Ĭnīquo, are, (iniquus) ἀγανάκτησιν ἐμποιῶ.

Ĭnīquus, a, um, (in-æquus) ἄνισος. iniqua pugna, ἄνισος μάχη. locus iniquus, τόπος ἀνώμαλος. 2) ἀνεπιτήδειος, δυσχερής, ἐναντίος. locus iniquus, ἀνεπιτήδειος, δυσχερὴς τόπος, δυσχωρία. 3) ἄμετρος, ὑπέρμετρος, (ἐνίοτε καὶ ἐλλιπής). 4) ἀνεπιεικής, ἄδικος. 5) alicui, δυσμενής, χαλεπός, ἐναντίος τινί, ἐναντίος τινός. iniquus, i, ἀ. alicujus, ὁ ἐναντίος τινός, ἐχθρός τινος. 6) iniquo animo, δυσχερῶς. ferre aliquid, χαλεπῶς φέρειν τι, δυσχεραίνειν, ἀγανακτεῖν ἐπί τινι.

*Ĭnĭtĭālĭa, ĭum, οὐ. πληθ. μύησις.

Ĭnĭtĭālis, e, (initium) ἀρχαῖος, πρῶτος, ὁ κατ' ἀρχάς, ὁ ἐξ ἀρχῆς.

Ĭnĭtĭāmentum, i, οὐ. καὶ συνηθ. Ĭnĭtĭāmenta, ōrum, οὐ. πληθ. (initio) μύησις, μύημα.

Ĭnĭtĭātĭo, ĭōnis, θ. (initio) μύησις. 2) τελετὴ μυστηρίων.

Ĭnĭtĭātor, ōris, ἀ. ὁ μυσταγωγός.

Ĭnĭtĭātrix, īcis, θ. ἡ μυσταγωγός.

Ĭnĭtĭo, avi, atum, are, (initium) aliquid, μυῶ, μυσταγωγῶ, τελῶ τινα. κατ' ἐξοχήν· initiare aliquem Cereri ἢ ἁπλῶς initiare aliquem, τελεῖν τινα τῇ Δήμητρι, μυεῖν τινα τὰ τῆς Δήμητρος μυστήρια. initiatus, τετελεσμένος, μεμυημένος, μύστης. μεταφ. litteris initiatus, τὰ γράμματα μεμυημένος, μεμαθηκώς. 2) ἄρχομαι, ἐνάρχομαι

Ĭnĭtĭum, ĭi, οὐ. (ineo) ἀρχή. initium dicendi sumere, ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιεῖσθαι, ἄρχεσθαι τοῦ λόγου. initium confligendi facere, ἄρχεσθαι τῆς μάχης. initium ducere ab aliqua re, ἀρχὴν λαμβάνειν ἔκ τινος. regio initium capit ab hoc loco, ἡ χώρα ἄρχεται ἀπὸ τούτου τοῦ τόπου. cædis initium ab aliquo facere, τὴν ἀρχὴν τοῦ φόνου ἀπό τινος ποιεῖσθαι, ἄρχεσθαι τοῦ φόνου ἀπό τινος. 2) initia, πληθ. αἱ ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα (ἐπιστήμης τινός). 3) initia, πληθ. τὰ μυστήρια, ἡ τελετὴ (κατ' ἐξοχὴν τῆς Δήμητρος). 4) τελετή, τὰ ἱερά.

Ĭnĭto, are, (θαμιστ. τοῦ ineo) ἐμβατεύω.

Ĭnĭtus, a, um, ἴδε ineo.

Ĭnĭtus, ūs, ἀ. (ineo) εἴσοδος, ἄφιξις. 2) ἀρχή. 3) ὀχεία.

injectĭo, ĭōnis, θ. (injicio) ἐπιβολή. manus, τῆς χειρός. 2) ἔμπνευσις. 3) ἀντιλογία, ὑποφορά.

injectĭōnāle, is, οὐ. (ὑπον. remedium) ἔνεμα, κλυστήριον.

injecto, are, (θαμιστ. τοῦ injicio) manus alicui, ἐπιβάλλω χεῖράς τινι.

injectus, a, um, ἴδε injicio.

injectus, ūs, ἀ. (injicio) ἐπιβολή, ἐπίθεσις. 2) ἐμβολή, εἴσοδος. 3) περιβολή, ἐμφύσησις. 4) προσαφή, ἀφή.

injexit, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ injecerit, ἴδε injicio.

injĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (in-jacio) aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τί τινι. ignem castris, ἐμβάλλω πῦρ εἰς τὸ στρατόπεδον. tela in elephantos, βάλλω, ἀφίημι βέλη ἐπὶ τοὺς ἐλέφαντας. pontem, ζευγνύναι γέφυραν. frenos equo, ἐμβάλλειν χαλινὸν τῷ ἵππῳ. catenas alicui, περιβάλλειν δεσμά τινι. manum alicui, (ἀρχαϊκῶς aliquem), ἐπιβάλλειν, προσφέρειν χεῖρά τινι, ἅπτεσθαι, ἐπιλαμβάνεσθαί τινος. alicui curam et metum, ἐμβάλλειν. ἐμποιεῖν, παριστάναι τινὶ φροντίδα καὶ φόβον. spem, ἐμποιεῖν, παριστάναι ἐλπίδα. mihi injicio vestem, περιβάλλομαι ἐσθῆτα. me injicio igni ἢ in ignem, ῥίπτω ἐμαυτόν, εἰσπηδῶ εἰς τὸ πῦρ. se in hostes injicere, ἐπιφέρεσθαι τοῖς πολεμίοις, ἐμβάλλειν εἰς τοὺς πολεμίους. 2) ἐμβάλλω λόγον, ποιοῦμαι μνήμην περί τινος.

in-jūcunde, ἐπίρ. ἀηδῶς.

in-jūcundĭtas, ātis, θ. ἀηδία, ἀτερψία.

in-jūcundus, a, um, ἀηδής, ἀτερπής. 2) adversus aliquem, ἀηδής, δυσχερής τινι.

in-jūdĭcātus, a, um, ἄκριτος, ἀδίκαστος.

Digitized by Google

in-jŭgātus, a, um, ἄζυγος, ἀζυγής.
injŭgis, e, (in-jugum) ἄζευκτος, οὔπω ζυγὸν ὑποδυσάμενος.
in-junctĭo, ĭōnis, θ. ἐπίζευξις, ἐπίθεσις.
injunctus, a, um, ἴδε injungo.
in-junctus, a, um, ἴδε ἄζευκτος.
in-jungo, nxi, nctum, ĕre, aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐνάπτω, ἐνείρω, εἰσαρτίζω τί τινι. 2) προσάπτω, προστίθημί τί τινι. aggerem muro, προστιθέναι χῶμα τῷ τείχει. alicui ignominiam, προσάπτειν, περιάπτειν τινὶ ὄνειδος. alicui detrimentum, περιάπτειν τινὶ βλάβην. civitatibus servitutem, περιάπτειν ταῖς πολιτείαις δουλείαν. alicui onus, ἐπιτιθέναι τινὶ φορτίον. alicui tributum, ἐπιτάττειν, ἐπιβάλλειν τινὶ φόρον. alicui officia, ἐπιτιθέναι τινὶ καθήκοντα. alicui injungo, ut aliquid faciat, ἐπιτάττω τινὶ ποιεῖν τι.
in-jūrātus, a, um, ἀνώμοτος.
in-jūrĭa, ae, θ. (injurius) ἀδίκημα, παρανόμημα, ἀδικία, παρανομία. injuriam alicui facere ἢ injuriā aliquem afficere, ἄδικα ποιεῖν τινι, ἀδικεῖν τινα, παρανομεῖν εἴς τινα. injuriam accipere ἢ pati, ἀδικεῖσθαι, ἄδικα πάσχειν. injuriā, ἀδίκως. injuria tua, ἡ σὴ ἀδικία, ἡ παρὰ σοῦ ἀδικία. injuria sociorum, τὸ τῶν συμμάχων εἴτε παρὰ τῶν συμμάχων ἀδίκημα. Σημ. τὰ injuria tua, injuria sociorum κ.τ.τ. ἐνίοτε τίθενται ἀντὶ τῶν injuria in te, injuria in socios, ἡ εἰς σέ, εἰς τοὺς συμμάχους παρανομία. 2) ὕβρις, ὕβρισμα. facere alicui injuriam, ὑβρίζω τινὰ ἢ εἴς τινα. actio injuriarum, ὕβρεως δίκη. ago aliquem injuriarum, ἐπάγω τινὶ αἰτίαν ὕβρεως. injuriarum damnare aliquem, καταδικάζειν τινὸς δίκην ὕβρεως, καταγιγνώσκειν τινὸς ὕβριν. 3) βαρύτης, χαλεπότης, βλάβη. injuria temporis, τὰ δεινά, ἡ βαρύτης τοῦ καιροῦ. arborum, ἡ βλάβη τῶν δένδρων.
injūrĭe, ἐπίρ. (injurius) ἀδίκως.
injūrĭo, avi, atum, are, ὑβρίζω, καὶ
injūrĭor, ari, ἀδικῶ. Εὕρηται καὶ παθητικῶς.
injūrĭōse, ἐπίρ. (injuriosus) ἀδίκως, παρανόμως, ὑβριστικῶς.
injūrĭōsus, a, um, (injuria) ἄδικος, ὑβριστικός. 2) βλαβερός, ὀλέθριος.
injūrĭum, ĭi, ού. ταὐτὸ τῷ perjurium. Φῆστος.
injūrĭus, a, um, (in-jus) ἄδικος, παράνομος. injurius sum, ἀδικῶ, παρανομῶ.
in-jūro, avi, are, ὄμνυμι ὅρκον (ὡς δικαστὴς πρὸς τοὺς νόμους). Ἐπιγρ.
injūrus, a, um, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ injurius.
in-jussus, a, um, ἀκέλευστος, αὐθόρμητος, αὐτόματος.
in-jussus, ūs, ἀ. ἄχρηστ. ἐκ τούτου τὸ injussu, ἀπαραγγέλτως, αὐτοματεί. injussu imperatoris, ἄνευ προστάγματος τοῦ στρατηγοῦ, ἄνευ τοῦ στρατηγοῦ.
in-juste, ἐπίρ. ἀδίκως, παρανόμως. injuste facere, ἄδικα ποιεῖν, ἀδικεῖν.
in-justĭtĭa, ae, θ. ἀδικία, ἀδικοπραγία.
*injusto, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ injuste.
in-justus, a, um, ἄδικος, παράνομος. 2) ἄδικος, ἄγαν βαρύς. 3) βαρύς, χαλεπός, δυσχερής, δυσμενής.
in-jŭvĕnesco, ĕre, ἀνηβάω.
inl—τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε ill.
inm—τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε imm.
innābĭlis, e, (in-no) ἄπλευστος, οὐ πλώϊμος.
in-narrābĭlis, e, ἀδιήγητος.
†in-nascĭbĭlis, e, οὐ γεννητός, ἀγέννητος.
in-nascor, natus sum, i, alicui ἢ in aliquo, ἐμφύομαι, ἐγγίγνομαί τινι ἢ ἔν τινι. nobis ἢ in nobis cognitionis amor innatus est, ἡμῖν ἢ ἐν ἡμῖν τῆς γνώσεως ὁ ἔρως ἐμπέφυκεν. innatus, a, um, ἐμπεφυκώς, ἔμφυτος.
in-năto, avi, atum, are, in aliquid, εἰσνέω εἴς τι. 2) alicui, ἐννήχομαι, ἐπινήχομαί τινι, ἐπιπολάζω. homines flumini innatant, ἄνθρωποι ἐννήχονται τῷ ποταμῷ. dulce vinum stomacho innatat, ὁ γλυκὺς οἶνος ἐπιπολάζει ἐν τῷ στομάχῳ. μεταφ. innatans verborum facilitas, ἡ ἐπιπολάζουσα τῶν ῥημάτων εὐμάρεια. 3) ὑπερεκχέομαι εἴς τι, κατακλύζω τι. flumen innatat campis, ὁ ποταμὸς κατακλύζει τὰ πεδία.
in-nātūrālis, e, ὁ παρὰ φύσιν. Βοήθ.
in-nātus, a, um, (in στερητ. nascor) ἀγέννητος.
innātus, a, um, ἴδε innascor.
in-nāvĭgābĭlis, e, ἄπλευστος, οὐ πλώϊμος.
in-nāvĭgo, are, εἰσπλέω.
in-necto, xŭi, xum, ĕre, aliquid alicui, ἐμπλέκω, περιπλέκω τί τινι. colla auro, περιπλέκω τὸν τράχηλον χρυσῷ. tempora sertis, διαδέω, διαδοῦμαι τοὺς κροτάφους στεφάνοις. alicui catenas, περιάπτω τινὶ δεσμά. bracchia collo. περιπλέκομαι ἐμπλέκομαί τινι, περιβάλλω τινά. crinem vittis innexus, τὴν κόμην ταινίαις δεδεμένος. alicui innexus sum per affinitatem, ἐμπέπλεγμαί τινι διὰ κοινωνίας. 2) πλέκω. alicui fraudem, δόλον τινί.
innervis, e, (nervus) ἄνευρος. 2) μεταφ. διατεθρυμμένος, ἐκτεθηλυμμένος, ἐκλελυμένος.
innexus, a, um, ἴδε innecto.
innisus, a, um, ἴδε innitor.
in-nītor, nixus καὶ nīsus sum, i, alicui ἢ aliqua re, (ἐνίοτε καὶ in re, in rem) ἐπερείδομαι, ἐρείδομαι, ἐπιστηρίζομαί τινι.

Digitized by Google

baculo, ἐπερείδομαι, ἐρείδομαι ῥάβδῳ. hastæ ἢ hasta, τῷ δόρατι. 2) syllaba in litteram innititur, ἡ συλλαβὴ λήγει εἰς γράμμα τι.

innixus, a, um, ἴδε innitor.

in-no, avi, atum, are, alicui rei ἢ aliqua re ἢ aliquid, ἐννήχομαι, ἐπινήχομαί τινι. 2) ποιητ. aliquid, διανήχομαι, διαπλέω τι.

innōbĭlĭtātus, a, um, ταὐτὸ τῷ ignobilis.

innŏcens, ntis, (in-noceo) ἀβλαβής, ἄκακος. innocens homo, ἀβλαβής, ἄκακος, χρηστός, ἀφιλοχρήματος ἄνθρωπος. innocens Lesbius, ἀβλαβής, Λέσβιος οἶνος. 2) ἀθῷος. ἀναίτιος. factorum, ἀναίτιος τῶν πράξεων.

innŏcenter, ἐπίρ. ἀβλαβῶς, ἀθώως, ἀκάκως.

innŏcentĭa, ae, θ. ἀβλάβεια, ἀκακία, τὸ ἀθῷον. 2) ἀγνεία. 3) ἀφιλοχρηματία.

innŏcŭe, ἐπίρ. ἀβλαβῶς, ἀκάκως, ἀθώως.

innŏcŭus, a, um, ἀβλαβής, ἄκακος, χρηστός, ἀθῷος. 2) ἀβλαβής, ἄβλαπτος, ἀσφαλής.

in-nōdo, avi, atum, are, aliquid, ἐμπλέκω, συμπλέκω τι.

innōmĭnābĭlis, e, (in-nomino) ἀκατονόμαστος.

in-nōmĭnātus, a, um, ἀνονόμαστος. Βοήθ.

innōmĭnis, e, (in nomen) ἀνώνυμος. Ἀπουλήϊος.

innŏtātus, a, um, ἴδε innŏto.

in-nōtesco, tŭi, ĕre, γνωστός, ἐπιφανὴς γίγνομαι, γνωρίζομαι, διαθρυλλοῦμαι.

in-nōtĭtĭa, ae, θ. ἄγνοια.

innŏto, are, ταὐτὸ τῷ noto.

innŏvātĭo, ĭōnis, θ. (innovo) ἀνακαίνισις.

in-nŏvo, avi, atum, are, aliquid, ἀνακαινίζω τι. se innovare ad aliquid, πάλιν ἐπανέρχεσθαι εἴς τι.

*innox (in noceo) ἀβλαβής.

innoxĭe, ἐπίρ. ἀβλαβῶς, ἀθώως, ἀκάκως.

in-noxĭus, a, um, ἐπὶ πραγμάτων· ἀβλαβής, οὐ βλαβερός. iter innoxium, ὁδὸς ἀκίνδυνος, ἀσφαλής. quædam animalia indigenis innoxia sunt, ζῶα τινὰ τοὺς ἐγχωρίους οὐδὲν βλάπτει. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων· ἀβλαβής. οὐ βλαβερός, οὐδὲν βλάπτων. ἄκακος. 3) ἀβλαβής, ἄβλαπτος. οὐ βλαπτόμενος. innoxius sum ab aliquo, οὐ βλάπτομαι ὑπό τινος.

innūbĭlo, are, aliquid, ἐπινεφῶ τι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

in-nūbĭlus, a, um, ἀνέφελος, αἴθριος.

innūbis, e, (in-nubes) ἀνέφελος, αἴθριος.

in-nūbo, psi, ĕre, ἐγγαμῶ.

innŭbus, a, um, ἄγαμος.

innŭclĕātus, a, um, (in nucleus) ἀγίγαρτος. inucleatæ uvæ, ἀγίγαρτοι βότρυς. Πλίνιος.

in-nŭmĕrābĭlis, e, ἀναρίθμητος.

innŭmĕrābĭlĭtas, ātis, θ. τὸ ἀναρίθμητον, ἀπειρία.

innŭmĕrābĭlĭter, ἐπίρ. ἀπειράκις.

in-nŭmĕrālis, e, ἀναρίθμητος.

†innŭmĕrātus, a, um, (in numero) ἀναρίθμητος.

in-nŭmĕrōsus, a, um, ἀναρίθμητος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

innŭmĕrus, a, um, ἀνάριθμος, ἀναρίθμητος, ἄπειρος. 2) ἄρρυθμος, ἄμετρος.

in-nŭo, ŭi, ĕre, alicui, ἐπινεύω, προσνεύω, τινί. 2) μεταφ. σημειῶ, σημαίνω τι.

innuptus, a, um, (in-nubo) ἄγαμος, ἄνανδρος. 2) ποιητ. nuptiæ innuptæ, γάμος ἄγαμος.

in-nūtrĭbĭlis, e, ἄθρεπτος, ἄτροφος, οὐ τρέφων.

in-nūtrĭo, īvi, ītum, ire, aliquem ἢ aliquid alicui, ἐντρέφω τινὰ ἢ τί τινι. innutritus disciplinis, ἐντραφεὶς τοῖς παιδεύμασιν.

innūtrītĭo, ĭōnis, θ. θρέψις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

in-nūtrītus, a, um, ἄθρεπτος, ἄτροφος, ἄνευ τροφῆς.

innūtrītus, a, um, μετοχ. παθ. τοῦ innutrio, ὅπερ ἴδε.

Ino, ūs καὶ ōnis, θ. Ἰνώ. Inōus, a, um, Ἰνῷος, τῆς Ἰνοῦς.

†ĭn-ŏbaudĭentĭa, ae, θ. ἀνηκουστία, ἀπείθεια.

†in-ŏbaudĭo, ire, ἀνηκουστῶ, ἀπειθῶ.

ĭn-ŏbēdĭens, ntis, ἀνυπήκοος, ἀπειθής.

ĭn-ŏbēdĭenter, ἐπίρ. ἀπειθῶς.

ĭn-ŏbēdĭentĭa, ae, θ. ἀνηκοΐα, ἀνηκουστία, ἀπείθεια.

ĭn-ŏbēdĭo, ire, ταὐτὸ τῷ inobaudio.

ĭnŏbēdus, a, um, (inobedio) ἀνήκοος, ἀνήκουστος, ἀνυπήκοος, ἀπειθής. Ἀμφ. γρ.

ĭn-objurgātus, a, um, ἀνεπιτίμητος, ἀλοιδόρητος.

†ĭn-oblector, ari, τέρπομαι ἐπί τινι.

†ĭn-oblĭtĕrābĭlis, e, ἀνεξάλειπτος, ἄφθαρτος.

†ĭn-oblĭtĕrātus, a, um, ἀνεξάλειπτος.

ĭn-oblītus, a, um, μνήμων.

in-obœd, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε inobed.

ĭn-obrŭtus, a, um, οὐ καταποντισθείς.

ĭn-obsæptus, a, um, ταὐτὸ τῷ inobseptus.

ĭnobscūrābĭlis, e, (in-obscuro) οὐ δυνάμενος ἀμαυροῦσθαι.

ĭn-obscūro, are, aliquid, ἀμαυρῶ τι. Ἀμφ. γρ.

ĭn-obseptus, a, um, ἄφρακτος.

ĭn-obsĕquens, ntis. ἀνυπήκοος, ἀπειθής.

ĭn-obsĕquentĭa, ae, θ. ἀπείθεια. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

ĭn-observābĭlis, e, ἀδιάγνωστος, ἀκατανόητος, ἀκατάληπτος.

Digitized by Google

In-observans, ntis, (in-observo) ἀπρόσεκτος.
In-observantĭa, ae, θ. ἀπροσεξία.
In-observātus, a, um, ἀπαρατήρητος.
In-obsŏlētus, a, um, οὐ παλαιότροπος.
In-occĭdŭus, a, um, οὐ δυόμενος. inocciduus ignis, ἄσβεστον πῦρ. vita inoccidua, ἀθάνατος βίος. inoccidui visus, ἄϋπνα ὄμματα.
In-occo, avi, atum, are, aliquid, ἐπισκάπτω τι διὰ βωλοκοπίας.
In-ŏcĭōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ inotiosus.
Inŏcŭlātĭo, ĭōnis, θ. ἐνοφθαλμισμός.
Inŏcŭlātor, ōris, ἀ. ὁ ἐνοφθαλμίζων.
Inŏcŭlo, avi, atum, are, aliquid, ἐνοφθαλμίζω τι. 2) μεταφ. aliquem, κοσμεῖν τινα.
In-ŏdōro, are, aliquid, ὄζειν ποιῶ τι.
In-ŏdōrus, a, um, ἄοσμος, ἄνοσμος.
Inoffense, ἐπίρ. ἀπροσκόπως.
Inoffensus, a, um, (in-offendo) ἀπρόσκρουστος, ἀπρόσκοπος, ἄβλαπτος, ἀσφαλής. 2) ἀδιάλειπτος, ἀκώλυτος.
Inoffĭcĭōse, ἐπίρ. δυσχερῶς, ἀσεβῶς. Digest.
†in-offĭcĭōsĭtas, ātis, θ. ἀσέβεια, ἀπειροκαλία.
In-offĭcĭōsus, a, um, δυσχερής, ἀπειρόκαλος. 2) inofficiosum testamentum, ἀνόσιος, ἀσεβὴς διαθήκη, διαθήκη πρὸς τοὺς γονεῖς ἢ τὰ τέκνα εὐσεβείᾳ ἐναντιουμένη.
In-ŏlens, ntis, ἄοσμος, ἄνοδμος.
In-ŏlesco, lēvi, (ĭtum), ĕre, alicui, ἐναυξάνομαι, ἐμφύομαι, συμφύομαί τινι. 2) aliquid alicui, ἐμφύω τί τινι.
Inŏlesti, συγκοπ. τοῦ inolevisti, ἴδε inolesco. Αὐσόνιος.
†Inŏlĭtus, a, um, μετοχ. παθ. τοῦ inolesco. 2) †inolētus, μετοχ. παθ. τοῦ αὐτοῦ ῥήματος. ἀμφ. γρ. ταὐτὸ τῷ obsoletus.
Inōmĭnābĭlis, e, καὶ
Inōmĭnālis, e, (omen) δυσοιώνιστος, ἀπαίσιος.
In-ōmĭnātus, a, um, δυσοιώνιστος, ἀπαίσιος.
Inŏpāco, are, aliquid, ἐπισκιάζω τι.
Inŏpācus, a, um, (in στερητ. opacus) ἄσκιος. Γλωσσ. Φιλοξένου.
In-ŏpĕrātus, a, um, ἀδρανής, ἀργός. 2) ἀκατέργαστος.
In-ŏpĕror, atus sum, ari, ἐνεργάζομαι, ἐμποιῶ.
In-ŏpertus, a, um, ἀκάλυπτος.
Inŏpĭa, ae, θ (inops) ἀπορία, ἀμηχανία, ἔνδεια (χρημάτων, σίτου, φίλων κ.τ.τ.) inopiam alicui facere, εἰς ἀπορίαν καθιστάναι τινά. inopiā laboro, ἐν ἀπορίᾳ εἰμί, ἀμηχανίᾳ συνέχομαι. ad extremum inopiæ venio, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν ἔρχομαι. consilii inopia afficior, ἀπορῶ τί χρὴ ποιεῖν.
*Inŏpīmus, a, um, πάνυ πιαρός, λίαν ἄφθονος.
Inŏpīnābĭlis, e, παράδοξος. 2) ἄδοξος.
In-ŏpīnans, ntis, ἀπροσδόκητος, οὐ προσδοκῶν. aliquem inopinantem aggredi, ἀπροσδοκήτως ἐμβάλλειν τινί.
Inŏpīnanter, ἐπίρ. ἀπροσδοκήτως, ἀπρονοήτως.
Inŏpīnāte, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
Inŏpīnāto, ἴδε inopinatus.
In-ŏpīnātus, a, um, ἀπροσδόκητος, ἀπρονόητος, παράδοξος. ex inopinato ἢ ἁπλῶς inopinato, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, παραδόξως.
Inŏpīno, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ inopinate.
*In-ŏpīnor, ari, aliquid, ὑποπτεύω, διανοοῦμαί τι. Γέλλιος. Ἀμφ. γρ.
Inŏpīnus, a, um, ἀπροσδόκητος.
Inŏpĭōsus, a, um, (inopia) ἄπορος. consilii, ἄπορος βουλῆς, ἄβουλος.
Inoppĭdātus, a, um, (in-oppidum) ἄπολις, οὐκ ἔχων πόλιν.
†Inopportūne, ἐπίρ. ἀκαίρως.
†Inopportūnĭtas, ātis, θ. (inopportunus) ἀκαιρία.
In-opportūnus, a, um, ἀνεπιτήδειος.
In-ops, ŏpis, alicujus, ἐνίοτε καὶ ab aliquo, ἄπορος, ἀμήχανος, ἐνδεής τινος (χρημάτων, φίλων, τροφῆς. βουλῆς, βοηθείας κ.τ.τ.) inops ærarium, ἄπορον ταμεῖον. inops amicorum ἢ ab amicis, ἄπορος φίλων, οὐκ ἔχων φίλους. tumuli, ἄταφος. somni, ἄϋπνος. consilii, ἄπορος βουλῆς, ἄβουλος ἀμήχανος. mentis ἢ animi, ἄφρων, ἐξεστηκώς.
In-optābĭlis, e, ἄνευκτος.
In-optātus, a, um, ἄνευκτος.
Inōrābĭlis, e, ταὐτὸ τῷ inexorabilis.
Inōrātus, a, um, (in-oratus) re inorata reverterunt, οὐκ ἀπολογισάμενοι ἐπανῆλθον.
†Inordĭnābĭlĭter, ἐπίρ. (*inordinabilis) ἀτάκτως.
†In-ordĭnālis, e, ἄτακτος.
In-ordĭnālĭter, ἐπίρ. ἀτάκτως.
In-ordĭnāte, ἐπίρ. ἀτάκτως, ἀκόσμως.
In-ordĭnātim, ἐπίρ. ἀτάκτως, ἀκόσμως.
In-ordĭnātĭo, ĭōnis, θ. ἀταξία, ἀκοσμία.
In-ordĭnātus, a, um, ἄτακτος, ἀσύντακτος, ἄκοσμος.
In-ordĭno, are, aliquid, διατίθεμαι, διακοσμῶ τι.
*In-ŏrĭor, iri, γεννῶμαι, γίγνομαι.
*Inōris, e, καὶ Inōrus, a, um, (in στερητ. καὶ os, oris) ταὐτὸ τῷ inorus.
inormis, e, (in-norma) ὑπέρμετρος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
inormĭtas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ enormitas.
In-ornāte, ἐπίρ. ἀκόσμως.

Digitized by Google

In-ornātus, a, um, ἀκόσμητος, ἄκοσμος, ἀκαλλώπιστος.
In-orno, are, κοσμῶ.
Inōro, are, (in-ora) περιχειλῶ, περιστρέφω τὰ χείλη.
Inōrus, a, um, (in-os) ἄστομος, ἄνευ στόματος.
In-ōtiōsus, a, um, οὐ σχολαῖος, ἄσχολος.
Inŏvans, ntis, (in ovo) ὑπεραγαλλόμενος, ὑπερχαίρων. Ἀπουλήϊος.
Inōus, a, um, (Ino) (Ἰνῶος).
inp—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε imp—.
inquæsītus, a, um, (quæro) ἀζήτητος.
inquam, ἴδε inquio.
inquantum εἴτε in quantum, ἴδε quantus.
inquassātus, a, um, (in στερητ. quasso) ἄσειστος, ἀκλόνητος. Γλωσσάριον Κυρίλλου.
inquĕ, (in que) καὶ ἐν—, καὶ εἰς—.
inquĕ, προστ. τοῦ inquam, ὅπερ ἴδε.
inquĭes, ētis, (in quies) ἡσυχίαν οὐκ ἔχων, ἀκατάστατος.
in-quĭes, ētis, θ. ἀκαταστασία, ταραχή, κίνησις.
in-quĭesco, ĕre, ταὐτὸ τῷ quiesco.
in-quĭētātĭo, ĭōnis, θ. κίνησις, σφαδασμός.
inquĭētātor, ōris, ἀ. ὁ ταράττων, ταράκτης.
inquĭētātus, a, um, (inquieto) τεταραγμένος.
inquĭēte, ἐπίρ. ἀκαταπαύστως.
inquĭēto, are, aliquem ἢ aliquid, ταράττω τινὰ ἢ τι. Παρὰ Πρισκιανῷ καὶ inquĭētor, ari.
inquĭētūdo, ĭnis, θ. ἀκαταστασία, κίνησις, ταραχή.
in-quĭētus, a, um, ἡσυχίαν οὐκ ἔχων, ἀκατάστατος, ταραττόμενος.
inquĭlīna, ae, θ. ἡ ἔνοικος ἀλλοτρίας οἰκίας.
inquĭlīnātus, ūs, ἀ. ἐνοίκησις ἀλλοτρίας οἰκίας.
*inquĭlīno, are, μισθοῦμαι οἰκίαν. Γλωσσ. Φιλοξένου.
inquĭlīnus, i, ἀ. (incolo) ἔνοικος ἀλλοτρίας οἰκίας, ὁ μισθωσάμενος οἰκίαν. 2) inquilinus civis, ὁ μέτοικος. 3) ἔνοικος, οἰκήτωρ, ὁ κατοικῶν.
inquĭnāmentum, i, οὐ. μόλυσμα, ῥυπαρία.
inquĭnāte, ἐπίρ. ῥυπαρῶς, αἰσχρῶς.
inquĭnātĭo, ĭōnis, θ. μόλυνσις.
inquĭno, avi, atum, are, (in-cunio) aliquem ἢ aliquid, ῥυπαίνω, μολύνω, μιαίνω τι. vestem, ῥυπαίνειν τὴν ἐσθῆτα. inquinor sanguine, μιαίνομαι αἵματι. me vitiis, μολύνομαι κακίᾳ. inquinatus, a, um, μεμολυσμένος, μεμιασμένος, μιαρός. 2) ποιητ. μιαίνω, βάπτω.
inquĭo καὶ συνηθ. inquam, is, it, (ἴσως ἐκ τοῦ ἐνέπω, ὡς τὸ sequor, ἐκ τοῦ ἕπομαι.) ῥῆμα ἐλλειπτ. φημί, λέγω. inquam, φημί, ἠμί, ἐνίοτε καί· ἦν δ' ἐγώ, ἔφην ἐγώ. inquit, φησί, λέγει, ἔφη, ἢ δ' ὅς. inque, φάθι, εἰπέ. tum ille, pater, inquit, precor etc. τότε ἐκεῖνος, πάτερ, ἔφη, δέομαι, κ τ.λ. ergo, inquiet aliquis, donavit, ἄρα, φαίη ἄν τις, ἐδωρήσατο. inquit mihi, φησί μοι, λέγει μοι. Σημ. τὸ inquit ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ inquis, inquitis καὶ inquiunt.
inquīro, sīvi, sītum, ĕre, (in-quæro) aliquid, ἀναζητῶ, ζητῶ τι. 2) in aliquid, aliquid ἢ de aliqua re, ἐξετάζειν, ἀκριβοῦν, ἐρευνᾶν τι. 3) in aliquem, ἐξετάζω τινά, ἀνάκρισιν περί τινος ποιοῦμαι, ζητῶ.
inquīsīte, ἐπίρ. (inquisitus) ἀκριβῶς.
inquīsītĭo, ĭōnis, θ. (inquiro) ἀναζήτησις, ζήτησις. 2) ζήτησις, ἐξέτασις, ἔρευνα. 3) ἐξέτασις, ἀνάκρισις, ζήτησις.
inquīsītīvus, a, um, ζητητικός, ἐρευνητικός.
inquīsītor, ōris, ἀ. (inquiro) ζητητής, ἐξεταστής, ἐρευνητής.
in-quīsītus, a, um, (in στερητ. quæro) ἀνεξέταστος.
inquīsītus, a, um, ἴδε inquiro.
inquŏquo, ταὐτὸ τῷ incoquo.
inr—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε irr—.
in-sæpĭo, sæptus, ire, ταὐτὸ τῷ insepio.
insæptĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ inseptio.
insæptus, a, um, ταὐτὸ τῷ inseptus.
in-sævĭo, ire, ταὐτὸ τῷ sævio.
in-sălūber, bris, bre, καὶ insălūbris, e, ἐπίνοσος, νοσερός.
in-sălūbrĭtas, ātis, θ. τὸ ἐπίνοσον, τὸ νοσερόν.
in-sălūbrĭter, ἐπίρ. ἐπινόσως.
insălūtātus, a, um, ἀπροσηγόρητος.
in-sānābĭlis, e, ἀνίατος, ἀνήκεστος, ἀθεράπευτος.
insānābĭlĭter, ἐπίρ. ἀνιάτως.
insāne, ἐπίρ. μανικῶς, φρενοβλαβῶς. 2) ἀρχαϊκ. μανικῶς, σφοδρῶς.
insānĭa, ae, θ. μανία, φρενοβλάβεια. aliquem ad insaniam adigere, εἰς μανίαν ἐμβάλλειν τινά, ἐκμαίνειν τινά. ad insaniam concupiscere aliquid, μανικῶς ἐπιθυμεῖν τινος. 2) τὸ μανικόν, μανικὴ ὑπερβολή. 3) ἡ φρενῖτις (νόσος).
insānĭo, īvi καὶ ĭi, ire. (insanus) μαίνομαι, παραφρονῶ. amore ἢ ex amore, ὑπ' ἔρωτος. in aliquem, μαίνεσθαι, ἐκμαίνεσθαι εἴς τινα. ποιητ. insanio errorem, ὑπὸ μανίας ἁμαρτάνω. 2) φρενιτίζω, φρενιτιῶ.
insānĭtas, ātis, θ. τὸ ἐπίνοσον, τὸ νοσηρόν.
insānĭter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ insane.
insānum, ἐπίρ. ἴδε insanus.
in-sānus, a, um, νοσῶν τὰς φρένας, φρενοβλαβής, μαινόμενος, μανικός, παράφρων. 2) μανικός, ἐξαίσιος, ὑπέρογκος, ὑπερβάλλων, σφοδρός. insanum, ἐπιρρηματικῶς·

Digitized by Google

μανικῶς, ὑπερβαλλόντως, σφοδρῶς. 3) μανιοποιός.
insăpĭens, ἀδοκιμ. ἀντὶ τοῦ insipiens, ὅπερ ἴδε.
in-săpōro, are, γεῦσιν ἐμποιῶ.
*in-sarcĭo, ivi, ire, aliquid alicui, ἐνστοιβάζω, ἐμφράττω, ἐμβύω τί τινι.
in-sătĭābĭlis, e, ἀκόρεστος, ἄπληστος. 2) ἀκόρεστος, κόρον οὐ παρέχων.
insătĭābĭlĭtas, ātis, θ. ἀκορία, ἀπληστία.
insătĭābĭlĭter, ἐπίρ. ἀκορέστως, ἀπλήστως.
insătĭātus, a, um, ἀκόρεστος, ἄπληστος.
in-sătĭĕtas, ātis, θ. ἀκορία, ἀπληστία.
insătŭrābĭlis, e, (in-saturo) ἀκόρεστος, ἄπληστος.
insătŭrābĭlĭter, ἐπίρ. ἀκορέστως, ἀπλήστως.
in-sătŭrātus, a, um, ἀκόρεστος, οὐ κεκορεσμένος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
insătŭrus, a, um, ἀκόρεστος. Κόριππος.
†insaucĭatus, a, um, (in saucio) ἄτρωτος, ἄβλητος, ἄπληκτος.
inscalpo, psi, ptum, ĕre, ταὐτὸ τῷ insculpo.
inscendo, ndi, nsum, ĕre, (in-scando) aliquid ἢ in aliquid, ἐπιβαίνω τινός, ἀναβαίνω ἐπί τι. currum ἢ in currum, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ ἅρμα, ἐπιβαίνειν τοῦ ἅρματος. in lectum, ἐπιβαίνειν τῆς εὐνῆς. inscenso equo, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον. 2) ὑπον. navim, ἐπιβαίνω τοῦ πλοίου ἢ ἐπὶ τὸ πλοῖον. 3) ἐπιβαίνω τινός, πατῶ τι. 4) aliquam, ἐπιβαίνω τινά, ὀχεύω τινά.
inscensĭo, ĭōnis, θ. (inscendo) ἐπίβασις.
inscensus, a, um, ἴδε inscendo.
inscensus, ūs, ἀ. (inscendo) ὀχεία.
inscĭe, ἐπίρ. (inscius) ἀγνοίᾳ, δι' ἄγνοιαν.
in-scĭens, ntis, ἀγνοῶν, οὐκ εἰδώς. facio aliquid insciens, ἀγνοίᾳ, δι' ἄγνοιαν ποιῶ τι. me insciente, ἀγνοοῦντος ἐμοῦ, λάθρα ἐμοῦ. 2) ἀμαθής, ἀνεπιστήμων.
inscĭenter, ἐπίρ. ἀμαθῶς, ἀνεπιστημόνως.
inscĭentĭa, ae, θ. ἄγνοια, ἀμάθεια, ἀνεπιστημοσύνη, τὸ μὴ εἰδέναι.
in-scindo, ĕre, aliquem, σπαράττω, ἀμύττω τινά.
in-scīte, ἐπίρ. ἀνεπιστημόνως, ἀνεπιτηδείως, ἀπείρως, ἀπειροκάλως.
inscītĭa, ae, θ. ἄγνοια, ἀνεπιστημοσύνη, ἀπειρία, ἀμάθεια.
*inscītŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ inscitus) ἀπειρόκαλος.
inscītus, a, um, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής, ἀπειρόκαλος, ἄτοπος.
inscĭus, a, um, (in-scio) ἀγνοῶν, οὐκ εἰδώς. alicujus rei, καὶ de aliqua re, ἀγνοῶν τι. ποιητ. somni, ἄυπνος. culpæ, ἀναίτιος, οὐ συνειδὼς τὴν πρᾶξιν.—me inscio, λάθρα ἐμοῦ. 2) ἀνεπιστήμων, ἀμαθής, ἄπειρος. 3) σπαν. ἀγνοούμενος, ἄγνωστος.
in-scrībo, psi, ptum, ĕre, aliquid alicui ἢ in re, ἐγγράφω, ἐπιγράφω τί τινι. in statua aliquid, ἐπιγράφω τι τῷ ἀνδριάντι. nomen monumentis, ἐπιγράφω τὸ ὄνομα τοῖς μνήμασιν. aliquid in animo, ἐγγράφειν τι τῇ ψυχῇ. μεταφ. sibi nomen philosophi, ἐγγράφεσθαι, προσποιεῖσθαι ὄνομα φιλοσόφου. vitiis sapientiam, ἐπιτιθέναι, ἀνατιθέναι τῇ κακίᾳ τὸ τῆς σοφίας ὄνομα. 2) aliquid, ἐπιγράφω τι. statuas, ἀνδριάντας. liber Oeconomicus inscribitur ἢ inscriptus est, τὸ βιβλίον ἐπιγέγραπται ὁ Οἰκονομικός. inscribo epistolam alicui, ἐπιγράφω ἐπιστολήν τινι. ædes mercede, ἐπιγράφω τῇ οἰκίᾳ, ὅτι μισθοῦται. inscriptum, i, οὐ. τὸ ἐπίγραμμα. 3) aliquem, στίζω, στιγματίζω τινά. inscriptus, i, ἀ. ὁ στιγματίας.
inscriptĭlis, e, ὃν οὐκ ἔστι γράψαι.
inscriptĭo, ĭōnis, θ. (inscribo) ἐπιγραφή, ἐπίγραμμα. 2) στίξις, στίγμα (τῶν κακούργων). 3) ἔγκλησις, εἰσαγγελία. libellus inscriptionis, τὸ ἔγκλημα τῆς δίκης.
inscriptor, ōris, ἀ. (inscribo) καταγραφεύς, ὁ τὰ ὀνόματα εἰς τοὺς τύμβους ἐγκολάπτων ἢ καταγράφων. Ἐπιγρ.
*inscriptūra, ae, θ. (inscribo) ἐπιγραφή. Ἀμφ. γρ.
insciptus, a, um, ἴδε inscribo.
inscriptus, a, um, (in-scriptus) ἄγραφος, ἄγραπτος. maleficium inscriptum, κακούργημα ἄγραφον. 2) ἀνυπόγραφος.
*incrūtābĭlis, e, ἀνερεύνητος.
inscrūtor, ari, ταὐτὸ τῷ scrutor.
in-sculpo, psi, ptum, ĕre, aliquid alicui rei ἢ in re, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω, ἐγχαράττω τί τινι. μεταφ. aliquid in mentibus, ἐγχαράττειν, ἐγγράφειν τι ταῖς ψυχαῖς.
insculptus, a, um, ἴδε insculpo.
in-sĕcābĭlis, e, ἄτομος.
insĕce, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ dic, ἔνεπε. insecendo, ἀντὶ τοῦ fando. ἴδε for.
in-sĕco, cŭi, ctum, are, aliquid, ἐντέμνω τι. corpora mortuorum, ἐντέμνω νεκρούς.—insecta, ōrum, οὐ. πληθ. ὑπον. animalia, τὰ ἔντομα.
*insĕco, ταὐτὸ τῷ insequo.
*insectanter, ἐπίρ. διασυρτικῶς.
insectātĭo, ĭōnis, θ. δίωξις. hostis, τοῦ πολεμίου. 2) διασυρμός, διαβολή.
insectātor, ōris, ἀ. διωκτήρ, ἐχθρός.
insectĭo, ĭōnis, θ. (insece) ἀρχαϊκ. ἡ διήγησις.
*insecto, are, καὶ
insector, atus sum, ari, aliquem, ἐπιδιώκω τινά, ἐπίκειμαί τινι. 2) aliquem ἢ aliquid, ἐπίκειμαι, ἔγκειμαί τινι, διασύρω

Digitized by Google

τινὰ ἢ τι. κατηγορῶ τινος. aliquem calumniis, διαβάλλειν τινά. 3) ἐπιμελοῦμαί τινος, ἐργάζομαί τι.
*insectūra, ae, θ. (inseco) ἐντομή. Ἀμφ.γρ.
insectus, a, um, ἴδε inseco.
in-sectus, a, um=non sectus, (seco), ἄτμητος, ἄτομος. Φῆστος.
in-sĕcundus, a, um, ἀτυχής.
in-sĕcus, ἐπίρ. ἐγγύς. Λ. Γλωσσαρίων.
*insĕcūtĭo, ĭōnis, θ. (insequor) δίωξις.
insĕcūtor, ōris, ἀ. (insequor) διώκτης, διωκτήρ.
insĕcūtus, a, um, ἴδε insequor.
in-sēdābĭlis, e, ἀπραΰντος, ἄπαυστος. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
*insēdābĭlĭter, ἐπίρ. (in-sedo) ἀκαταπαύστως.
in-sēdŭlus, a, um, οὐκ ἐπιμελής, οὐ φιλόπονος. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
in-segnis, e, ἐπιμελής. Γλωσσ. Φιλοξένου.
in-sĕmel, ἐπίρ. ἐξαίφνης, αἰφνιδίως.
in-sēmĭno, avi, atum, are, aliquid alicui, ἐνσπείρω τί τινι. 2) aliquid. κατασπείρω, σπείρω τι. 3) μεταφ. σπείρειν, φύειν, γεννᾶν τι.
insĕnescĭbĭlis; e, (in-senesco) ἀγήρατος. Γλωσσ. Φιλοξένου.
in-sĕnesco, nŭi, ĕre, alicui rei, ἐγγηράω, ἐγγηράσκω τινί.
†insensāte, ἐπίρ. (insensatus) ἀφρόνως, ἀλόγως.
*insensātĭo, ĭōnis, θ. (insensatus) ἀφροσύνη, ἄνοια.
†in-sensātus, a, um, ἄφρων, ἄλογος.
in-sensĭbĭlis, e, ἀναίσθητος, ἀκατανόητος.
†insensĭbĭlĭtas, ātis, θ. (insensibilis) ἀναισθησία, ἀπάθεια.
†insensĭbĭlĭter, ἐπίρ. (insensibilis) ἀναισθήτως.
*in-sensĭlis, e, ἀναίσθητος.
*in-sensŭālis, e, ἀναίσθητος, οὐκ ἔχων αἴσθησιν.
†insensŭālĭtas, ātis, θ. (insensualis) ἀναισθησία.
in-sēpărābĭlis, e, ἀχώριστος, ἀδιαχώριστος.
†insēpărābĭlĭtas, ātis, θ. τὸ ἀχώριστον.
insēpărābĭlĭter, ἐπίρ. ἀχωρίστως.
†in-sēpărātus, a, um, ἀχώριστος, ἀδιαχώριστος.
in-sēpĭo, psi, ptum, īre, aliquid, περιφράττω τι.
inseptĭo, ĭōnis, θ. (insepio) διόρισις, περίφραξις.
inseptus, a, um, (in στερητ. sepio) ἀπερίφρακτος, ἀδιόριστος.
inseptus, a, um, ἴδε insepio.
in-sĕpultus, a, um, ἄθαπτος, ἄταφος. 2) insepulta sepultura, τάφος ἄταφος. 3) σπαν. ἀντὶ τοῦ sepultus, ὡς σύνθετον ἐκ τῆς in προθέσεως.
insĕque, ταὐτὸ τῷ insece.
insĕquenter, ἐπίρ. (in-sequens) ἀνακολούθως. 2) (insequor) ἑπομένως. Λ σπ.
*insĕquo, is, sexi, sequĕre, aliquid, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ insequor, λέγω, διεξέρχομαι, διηγοῦμαί τι. Ἔννιος Φῆστος.
in-sĕquor, quūtus καὶ cūtus sum, i, aliquem ἢ aliquid, ἕπομαί τινι. dies insequens, ἡ ἐπιοῦσα ἡμέρα. nox insecuta est, ἡ νὺξ ἐπῆλθεν. 2) aliquem, διώκω, ἐπιδιώκω, καταδιώκω τινά, ἐπίκειμαι, ἔγκειμαι, ἐφέπομαί τινι. 3) διασύρω, διαβάλλω τινά. 4) ἐπιμελοῦμαί τινος. 5) ἐπέρχομαι, διεξέρχομαι, διηγοῦμαί τι. 6) διατελῶ, οὐ παύομαι πράττων τι.
insĕquūtus, a, um, ἴδε insequor.
*insĕrābĭlĭter, ἐπίρ. (in-sera) οὕτως ὡς μὴ εἶναι δυνατὸν ἀνοιχθῆναι.
*in-sĕrēnus, a, um, ζοφερός.
in-sĕro, sēvi, sĭtum, ĕre, aliquid, ἐνσπείρω, σπείρω τι. 2) surculum arbori ἢ in arborem, ἢ ἁπλῶς· insero arborem, ἐμβάλλω φυτὸν τῷ δένδρῳ, ἐνθεματίζω, ἐγκεντρίζω τὸ δένδρον. pirum bonam in pirum sylvaticam, ἐμφυτεύω καλὴν ἄπιον ἀγρίᾳ ἀπίῳ. insitum, i, οὐ. ἡ ἐμβολάς, τὸ ἔνθεμα. 3) μεταφ. aliquid alicui, ἐνσπείρω, ἐμφυτεύω, ἐμφύω τί τινι. insitus, a, um, ἐμπεφυκώς, ἔμφυτος. 4) συμφύω, συνάπτω τι. corpora animis insita, σώματα ταῖς ψυχαῖς συμπεφυκότα.
in-sĕro, sĕrŭi, sertum, ĕre, aliquid alicui rei ἢ in rem, ἐνείρω, ἐντίθημι, ἐμβάλλω τι εἴς τι. manus alicui in sinum, τὰς χεῖράς τινι εἰς τὸν κόλπον. cibum alicui in os, ἐντιθέναι τινὶ τροφὴν εἰς τὸ στόμα. narrationes orationi, παρενείρειν, παρεντιθέναι διηγήσεις τῷ λόγῳ. 2) ἐμβάλλω ἐμβολάδα τῷ δένδρῳ, ἐμφυτεύω. 3) se alicui rei, παρενείρειν ἑαυτὸν εἴς τι, συμμίγνυσθαί τινι.
in-serpo, psi, ptum, ĕre, aliquid, εἰσέρπω, εἰσερπύζω τινί, διέρπω, διερπύζω τι.
inserta, ae, θ. (insero) ἔμβλημα, κόσμημα. Λ. σπ.
*insertātĭo, ĭōnis, θ. (inserto) ἔμβλησις.
insertĭcius, a, um, (insero, ui) ἔνθετος, ἔνδετος.
*insertim, ἐπίρ. δι' ἐμβολῆς, δι' ἐμβλήσεως.
insertĭo, ĭōnis, θ. (insero, ĕrui) ἐμφύτευσις, ἐνθεματισμός, ἐγκεντρισμός.
insertīvus, a, um, (insero, erui) ἐμβεβλημένος, ἐμπεφυτευμένος.
Inserto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ insero, erui) aliquid alicui, ἐνείρω, ἐμβάλλω, ἐντίθημί τί τινι.

Digitized by Google

*insertōrĭum, ĭi, οὐ. ὀχάνη, ὄχανον.
insertus, a, um, ἴδε insero.
*inservībo, ἀρχ. μέλλ. ἀντὶ τοῦ inservĭam, ἴδε inservio.
in-servĭo, īvi, ītum, ire, alicui, ἀρχαϊκῶς aliquem, δουλεύω, ὑπηρετῶ, χαρίζομαί τινι, θεραπεύω τινά.—rex inserviens, βασιλεὺς ὑποτελής. 2) alicui rei, ἀρχαϊκ. aliquid, χαρίζεσθαί τινι, ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἐπιμέλειάν τινος ποιεῖσθαι. temporibus, ἀκολουθεῖν τοῖς καιροῖς.
in-servo, are, διακονῶ, ὑπηρετῶ, ἐπιμελοῦμαι.
insessor, ōris, ἀ. (insideo) ἐνεδρευτής.
*insessus, a, um, (in στερητ. sīdo) ἄοικος, ἀνέστιος, φερέοικος.
insessus, a, um, ἴδε insideo καὶ insido.
†insībĭlātor, ōris, ἀ. (insibilo) ὁ ἐντρυλλίζων (εἰς τὸ οὖς), veneni (ἐπιβλαβῆ διδασκαλίαν). Αὐγουστῖνος.
in-sībĭlo, are, ἐπισυρίττω, συρίττω. alicui rei, συρίττω ἔν τινι. aliquid, συρίττων ἐμποιῶ τι. Λ. ποιητ.
*in-siccābĭlis, e, οὐ ξηραινόμενος.
insiccātus, a, um, οὐ ξηρανθείς.
insĭcĭa, ae, θ. εἴτε insicĭum, ĭi, οὐ. (inseco) περίκομμα, τὰ περικόμματα, (εἶδος ἀλλάντων).
insĭcĭārĭus, ĭi, ἀ. (insicia) ὁ τὰ περικόμματα κατασκευάζων.
insĭcĭātus, a, um, (insicia) περικεκομμένος.
insĭcĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ insicium) περικομμάτιον.
insĭcĭum, ĭi, οὐ. ἴδε insicia.
insĭdĕo, ēdi, essum, ērĕ, (in-sedeo) aliquid ἢ aliqua re, ἐπικάθημαί τινι, κάθημαι ἐπί τινος. equum ἢ equo, κάθημαι ἐπὶ τοῦ ἵππου. 2) aliquem locum, ἐγκάθημαι τόπῳ τινί, κατέχω τόπον τινά. iter, ἐγκάθημαι τῇ ὁδῷ, κατέχω τὴν ὁδόν. 3) μεταφ. voluptas in mente ἢ menti insidet, ἡ ἡδονὴ ἐγκάθηται τῇ ψυχῇ.
*insĭdĭa, ae, θ. Σαλλούστιος. καὶ
insĭdĭae, ārum, θ. πληθ. (insideo) ἐνέδρα, ἐνέδραι, λόχος. insidiae cooriuntur, ἡ ἐνέδρα ἐξανίσταται. insidias locare, ponere alicui, ἐνέδραν ἢ λόχον τίθεσθαι, καθίζειν τινί. facere alicui, ποιεῖσθαι, κατασκευάζειν τινί. in insidias inducere aliquem, ὑπάγειν τινὰ εἰς ἐνέδρας. per insidias, ex insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς. μεταφ. ἡ ἐνέδρα, ἐπιβουλή.
*insĭdĭanter, ἐπίρ. ἐξ ἐπιβουλῆς.
insĭdĭātor, ōris, ἀ. ὁ ἐνεδρευτής. 2) μεταφ. ὁ ἐνεδρεύων, ἐπιβουλεύων.
*insĭdĭātrix, īcis, θ. ἡ ἐνεδρεύουσα, ἐπιβουλεύουσα.
insĭdĭo, avi, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ insidior.
insĭdĭor, atus sum, ari, (insidiae) alicui, ἐνεδρεύω, λοχῶ, λοχίζω τινά, ἐπιβουλεύω τινί.
insĭdĭōse, ἐπίρ. (insidiosus) ἐπιβούλως.
insĭdĭōsus, a, um, ἐπίβουλος. μεταφ. ἐπικίνδυνος.
in-sīdo, sēdi, sessum, ĕre, alicui rei, ἐγκαθέζομαι, ἐπικαθέζομαί τινι, καθέζομαι ἐπί τινος. μεταφ. alicui ἢ in aliquo, in aliqua re, ἐγκαθέζεται, ἔμμονον γίγνεταί τί τινι. 2) aliquem locum, καθέζομαι ἐν τόπῳ τινί, καταλαμβάνω τὸν τόπον.
insīgne, is, οὐ. ἴδε insignis.
insigneitus, a, um, ταὐτὸ τῷ insignitus.
in-signĭfĭcātīvus modus, ἡ ἀπαρέμφατος ἔγκλισις. Διομήδης.
insīgnĭo, ivi, ītum, ire, (insignis) aliquem ἢ aliquid, ἐπισημειῶ, διασημαίνω τι, ἐπίσημον ποιῶ τι. insignior, ἐπίσημος, διάσημός εἰμι ἢ γίγνομαι.—insignītus, a, um, διάσημος, ἐπίσημος. 2) σαφής.—insignīta, ōrum, οὐ. πληθ. τὸ πελίδνωμα.
insignis, e, (in-signum) ἐπίσημος, παράσημος, ἐπιφανής, ἔξοχος, ὑπερβάλλων.—insigne, is, οὐ. τὸ ἐπίσημον, παράσημον, σημεῖον. insignia, ĭum, οὐ. πλ. τὰ παράσημα.
insignīta, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδε insignio, σημ. 2.
insignīte, ἐπίρ. ἐπισήμως, ὑπερβαλλόντως, δεινῶς.
insigniter, ἐπίρ. ἐπισήμως, διαφερόντως, δεινῶς.
†insignītor, oris, ἀ. (ἐγ)χαράκτης.
insignītus, a, um, ἴδε insignio.
insĭle, is, οὐ. καὶ insĭlĭa, ĭum, οὐ. πληθ. μέρος τοῦ ἱστοῦ, ὁ κανὼν ἢ τὰ ἀντία.
insĭlĭo, sĭlŭi, (sĭlĭi, sŭlŭi) sultum, ire, (in salio) alicui ἢ aliquid, εἰσπηδῶ εἴς τι, ἀναπηδῶ ἐπί τι. undas, εἰσπηδᾶν εἰς τὰ κύματα. equum ἢ in equum, ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸν ἵππον. in malum cruciatum, ἐμπίπτειν εἰς ὄλεθρον. 2) ἐφάλλομαι, ἐπιπηδῶ.
insĭmĭlo, are, ταὐτὸ τῷ insimulo.
in-sĭmul, ταὐτὸ τῷ simul.
in-sĭmŭlātĭo, ĭōnis, θ. αἰτίασις, ἔγκλησις, κατηγορία, προσβολή.
insĭmŭlātor, ōris, ἀ. κατήγορος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
in-sĭmŭlo, avi, atum, are, aliquem alicujus, ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινός, προβάλλομαι, αἰτιῶμαί τινά τινος, κατηγορῶ τινός τι. aliquem proditionis ἢ crimine proditionis, αἰτιῶμαί τινα προδοσίας, κατηγορῶ τινος προδοσίαν. aliquem avaritiæ, αἰτιῶμαί τινα φιλαργυρίας. Σημ. ἀρχαϊκ. aliquem aliquid ἀντὶ τοῦ aliquem alicujus rei.
in-sincērus, a, um, διεφθαρμένος. 2) ἀπατηλός, πανοῦργος.

Digitized by Google

insĭnŭātĭo, ĭōnis, θ. (insinuo) εἴσοδος, πορθμός. ponti, τοῦ πόντου. 2) ἔφοδος (λόγου). 3) εἰσαγγελία.
†insĭnŭātor, ōris, ἀ. (insinuo) ὁ παρεισάγων, ἐνείρων.
†insĭnŭātrix, īcis, θ. ἡ παρεισάγουσα, ἐνείρουσα.
in-sĭnŭo, avi, atum, are, ἐγκολπίζω. manus, ἐγκολπίζειν τὰς χεῖρας. ἐνείρειν τὰς χεῖρας εἰς τὸν κόλπον. 2) ἐνείρω, εἰσάγω, παρεισάγω. mores feris animis, εἰσηγεῖσθαι ἤθη εἰς τὰς ἀγρίας ψυχάς, ἐμποιεῖν ἤθη ταῖς ἀγρίαις ψυχαῖς. vox insinuatur in aures, ἡ φωνὴ εἰσδύεται εἰς τὰς ἀκοάς. aliquem animo Cæsaris, οἰκεῖον τινὰ τῷ Καίσαρι ποιῶ, ἀνακτῶμαί τινι τὸν Καίσαρα. insinuatus est Augusto, ἀνεκτήσατο τὸν Σεβαστόν, τὴν τοῦ Σεβαστοῦ φιλίαν. 3) se insinuare ἢ ἁπλῶς insinuare alicui ἢ in aliquid, εἰσδύεσθαι εἴς τι. insinuat (se) suspicio animis, ἡ ὑποψία εἰσδύεται εἰς τὰς ψυχάς, ὑπέρχεται τὰς ψυχάς. se in causam, παρενείρειν ἑαυτὸν εἴς τι. flumen mari se insinuat, ὁ ποταμὸς εἰσδύεται, εἰσβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. se in equitum turmas, εἰσβάλλειν, εἰσελαύνειν εἰς τὰς τῶν ἱππέων ἴλας. insinuo (me) in familiaritatem alicujus, ἀνακτῶμαι τὴν οἰκειότητά τινος, οἰκειοῦμαι, ὑπέρχομαί τινα.
†insĭpĭdus, a, um, (in-sapidus) ἄχυλος, μωρός. 2) μωρός, ἀβέλτερος.
insĭpĭens, ntis, (in-sapiens) ἄσοφος, ἀνόητος, ἀβέλτερος, μωρός.
insĭpĭenter, ἐπίρ. ἀσόφως, ἀνοήτως, μωρῶς.
insĭpĭentĭa, ae, θ. ἀσοφία, ἀβελτηρία, μωρία.
*insĭpĭo, ĕre, (in sapĕre) ληρῶ, φλυαρῶ.
in-sipo εἴτε insŭpo, ŭi, ĕre, aliquid, ἐμβάλλω τι.
in-sisto, stĭti, ĕre, alicui ἢ in aliquid, ἐφίσταμαι, ἵσταμαι ἐπί τινος, ἐπιβαίνω τινος. ubi institerat, ὅπου εἱστήκει, ὅπου ἐβεβήκει. jacentibus insistere, ἵστασθαι ἐπὶ τῶν πεπτωκότων, ἐπιβαίνειν τῶν πεσόντων. in sinistrum pedem, ἵστασθαι ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδός. ποιητ. cineres ἀντὶ τοῦ cineribus, ἐπιβαίνειν τῆς τέφρας. limen, τοῦ οὐδοῦ. vestigiis alicujus, ἕπεσθαι τοῖς ἴχνεσί τινος, διώκειν τὰ ἴχνη τινός. viam aliquam insistere, τρέπεσθαι ὁδόν τινα. 2) ἕστηκα, βέβηκα. villæ margini insistunt, ἐπαύλεις ἐφεστήκασιν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις. insistebat in manu Cereris simulacrum Victoriæ, εἱστήκει, ἐβεβήκει ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς Δήμητρος ἄγαλμα Νίκης. 3) ἐφίσταμαι, ἐπέχω. exercitus insistit, ὁ στρατὸς ἐπέχει, ἐφίσταται, ἵσταται. oratio insistit, ὁ λόγος ἐπέχει. 4) alicui rei, διατρίβω ἔν τινι, περί τινος. peccatorum gradibus, διατρίβω περὶ τοὺς βαθμοὺς τῶν ἁμαρτημάτων, ἐφίστημι (τὸν νοῦν), προσέχω τοῖς βαθμοῖς. 5) alicui rei, ἐπιχειρῶ τινι, ἐπιμελοῦμαί τινος. rebus magnis, μεγάλοις πράγμασιν ἐπιχειρεῖν. in bellum ἀντὶ τοῦ bello, τοῦ πολέμου ἐπιμελεῖσθαι. oppugnare, τῆς πολιορκίας. sequi institit, ἐπεχείρησε διώκειν. insistere negotium, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ negotio, ἐπιμελεῖσθαι ἔργου. 6) alicui, ἐπίκειμαί τινι. hosti, τῷ πολεμίῳ.
insĭtĭcĭus, a, um, (insero, evi) ἐμφυτευθείς. 2) ἀλλοδαπός.
insĭtĭo, ĭōnis, θ. (insero, evi) ἐμφύτευσις, ἐμφυτεία, ἐνθεματισμός.
insĭtītĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ insiticius.
insĭtīvus, a, um, (insero, evi) ἐμφυτευθείς. 2) ὑποβολιμαῖος.
insĭtor, ōris, ἀ. (insero, evi) ὁ ἐμφυτεύων. 2) θεός τις τῆς ἐμφυτεύσεως προστατῶν.
insĭtum, i, οὐ. ἴδε insero, evi, σημ. 2 ἐν τέλει.
insĭtus, a, um, ἴδε insero evi.
insĭtus ūs, ἀ. (insero, evi) ἐμφύτευσις, ἐνθεματισμός. Πλίνιος.
in-sŏcĭābĭlis, e, ἀκοινώνητος. 2) ἀσυνάρμοστος.
in-sŏcĭālis, e, ἀκοινώνητος.
*insŏlābĭlĭter, ἐπίρ. (in-solor) ἀπαραμυθήτως, ἀπαρηγορήτως.
*insŏlātĭo, ĭōnis, θ. (insolo) ἡλίασις, ἡλίωσις.
in-sŏlens, ntis, ἀήθης. alicujus rei, ἀήθης, ἀσυνήθης, ἄπειρος, ἀμαθής τινος. dicendi ἢ in dicendo, ἀπείρως, ξένως ἔχων τοῦ λέγειν. 2) ἀήθης, ἀσυνήθης, σπάνιος, παράξενος. 3) ἀκρατής, γαῦρος, ὑπερήφανος, ἀλαζονικός, ὑβριστικός.
insŏlenter, ἐπίρ. ἀήθως, ἀσυνήθως. 2) ἀκρατῶς, γαύρως, ὑπερηφάνως, ἀλαζονικῶς, ὑβριστικῶς.
insŏlentĭa, æ, θ. ἀήθεια, ἀσυνήθεια. 2) ἀκράτεια, γαυρότης, ὑπερηφανία, ἀλαζονία, ὕβρις.
*in-sŏlĕo, ēre, εἴωθα.
insŏlesco, ĕre, (insolens) γαῦρος, ὑπερήφανος, ἀκρατὴς γίγνομαι, γαυροῦμαι, γαυριῶ.
*in-sŏlĭdus, a, um, μαλακός.
insŏlĭte, ἐπίρ. ἀήθως, ἀσυνήθως. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
in-sŏlĭtus, a, um, alicujus rei ἢ ad aliquid, ἀήθης, ἄπειρος, ἀμαθής τινος. 2) ἀήθης, ἀσυνήθης, καινός, παράδοξος.
*in-sollers, rtis, ἄτεχνος. Βοήθιος.
*insollerter, ἐπίρ. ἀτέχνως. Βοήθιος.
*in-sollĭcĭtus, a, um, ἀτάραχος, ἀμέριμνος. Γλωσσ. Φιλοξένου.

Digitized by Google

insōlo, avi, atum, are, (in-sol) aliquid, ἡλιάζω, ἡλιῶ τι. dies insolatus, ἡμέρα εὐήλιος, εὔδιος.
in-sŏlūbĭlis, e, ἄλυτος, ἀδιάλυτος.
insŏlūbĭlĭtas, ātis, θ. τὸ ἄλυτον.
*insŏlūbĭlĭter, ἐπίρ. ἀλύτως, ἀδιαλύτως.
*in-sŏlus, a, um, ἀσυνήθης. Ἀφράνιος.
in-sŏlūtus, a, um, ἄλυτος. κυρ. καὶ μεταφ.
insomnĭa, ae, θ. (insomnis) ἀϋπνία, ἀγρυπνία.
insomnĭĕtas, ātis, θ. μεταγενεστ. τύπος τοῦ ἀνωτέρω.
in-somnĭōsus, a, um, ἄϋπνος, ἀγρυπνώδης.
insomnis, e, (in-somnus) ἄϋπνος, ἄγρυπνος.
insomnĭtas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ insomnietas.
*insomnĭum, ĭi, οὐ. ἀϋπνία. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
insomnĭum, ĭi, οὐ. (in somnus) ἐνύπνιον, ὄναρ.
†insŏnābĭlĭter, ἐπίρ. (in sonabilis) ἀφώνως.
insŏnans, ntis, (in sono) ἄφωνος, ἄφθογγος. Ἰσίδωρος.
in-sŏno, ŭi, are, alicui rei, ἐνηχῶ τινι, ἠχῶ ἔν τινι. 2) ἐνηχῶ, ἠχῶ.
in-sons, ntis, alicujus rei, ἀθῶος, ἀναίτιός τινος, 2) ἀθῶος, ἄκακος, ἀβλαβής.
insŏnus, a, um, (in-sonus) ἄφωνος, ἥσυχος.
insōpībĭlis, e, (in-sopio) ἄσβεστος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
insōpītus, a, um, (in sopio) ἀκοίμιστος, ἀκοίμητος. 2) ἄσβεστος.
in-sordesco, dŭi, ĕre, ῥυπαίνομαι, αὐχμηρός, ἀκάθαρτος γίγνομαι.
insors, rtis, θ. (in sors) ἀτυχής. Γλῶσσαι Πλακίδου.
in-spargo, si, sum, ĕre, ταὐτὸ τῷ inspergo.
insparsus, a, um, ἴδε inspargo.
*in-spătĭor, ari, περιπατῶ.
*inspĕcĭātus, a, um, ἀνείδεος.
*inspĕcĭōsus, a, um, δυσειδής.
*inspectābĭlis, e, (inspecto) ἀξιοθέατος, ἐπιφανής.
inspectātĭo, ĭōnis, θ. θεωρία, θεώρησις. Σενέκας.
inspectātīvus, a, um, (inspecto) ταὐτὸ τῷ inspectivus. Ἰσίδωρος. Ἀμφ. γρ.
*inspectātor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ inspector.
inspectĭo, ĭōnis, θ. (inspicio) ἐπίσκεψις. θέα, θεωρία, θεώρησις. 2) σκέψις, θεωρία, ἐξέτασις.
inspectīvus, a, um, θεωρητικός Λ. φιλοσοφικὴ τοῦ μεταγ. Λατ.
inspecto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ inspicio) aliquid, ἐπισκέπτομαι, ἐπισκοπῶ, θεῶμαι, θεωρῶ, ὁρῶ τι.
inspector, ōris, ἀ. (inspicio) ἐπόπτης, ἔφορος, ἐπίσκοπος.
*inspectrix, īcis, θ. ἡ ἐπισκοποῦσα, ἐξετάζουσα.
inspectus, a, um, ἴδε inspicio.
inspectus, ūs, ἀ. (inspicio) θεώρησις, θεωρία. 2) ὄψις.
in-spērābĭlis, e, ἀνέλπιστος.
in-spērans, ntis, ἀνέλπιστος, οὐκ ἐλπίζων.
*inspērāte, ἐπίρ. ἀνελπίστως.
inspērāto, ἐπίρ. ἴδε insperatus.
inspērātus, a, um, ἀνέλπιστος. insperato εἴτε ex insperato, ἀνελπίστως, ἐξ ἀέλπτου.
inspergo, si, sum, ĕre, (in-spargo) aliquid alicui, ἐπιρραίνω τί τινι, ῥαίνω, πάσσω, ἐπιπάσσω τι ἐπί τι. 2) aliquem ἢ aliquid aliqua re, ῥαίνω τινὰ ἤ τί τινι, πάσσω τί τινι, καταπάσσω τινός τι.
*inspersĭo, ĭōnis, θ. (inspergo) τὸ ἐπιρραίνειν, ἐπιπάσσειν.
inspersus, a, um, ἴδε inspergo.
inspersus, ūs, ἀ. (inspergo) ῥάσμα, τὸ ἐπιρραίνειν, ἐπιπάσσειν.
inspex, ĭcis, ἀ. (inspicio) θεατής, θεωρός. avium, οἰωνοσκόπος (ἄλλως auspex). Ἐπιγρ.
inspĭcĭo, exi, ectum, ĕre, (in-specio) aliquid ἢ in aliquid, βλέπω εἴς τι. in speculum, εἰς κάτοπτρον. 2) aliquid, ἐπισκέπτομαι, ἐπισκοπῶ, θεωρῶ, ἐξετάζω τι.
*inspĭcĭum, ĭi, οὐ ἐπίσκεψις, θεώρησις.
*in-spīco, are, aliquid, ὀξύνω τι.
*in-spīrāmentum, i, οὐ. ἐμφύσησις.
*in-spīrātĭo, ĭōnis, θ. ἔμπνευσις, ἐπίπνοια.
*inspīrātor, ōris, ἀ. ὁ ἐμπνέων.
*in-spīrĭtālis, e, ἄψυχος.
in-spīro, avi, atum, are alicui ἢ aliquid, ἐμπνέω, ἐπιπνέω τινί. conchæ, ἐμπνεῖν κόγχῃ, φυσᾶν κόγχην. foramen, φυσᾶν τὴν ὀπὴν ἢ εἰς τὴν ὀπήν. 2) alicui aliquid, ἐμπνέω. ἐμποιῶ τινί τι. 3) aliquem, ἐπιπνέω τινά. inspirari, ἐπιπνεῖσθαι, ἐμπνεῖσθαι. inspiratus, a, um, ἐνθουσιῶν. 4) μετὰ πνεύματος προφέρω τι, προσπνέω τι.
*in-spissātus, a, um, πεπυκνωμένος.
in- spŏlĭātus, a, um, ἀσύλητος.
*in-spūmo, are, ἀφρίζω.
in-spŭo, ŭi, ĕre, alicui ἢ in aliquid, ἐμπτύω, ἐπιπτύω τινί, καταπτύω τινός. aliquid, καταπτύειν τι.
*in-spurco, avi, are, aliquid, μολύνω, σπιλῶ τι.
in-spūto, are, ταὐτὸ τῷ inspuo. Πλαῦτος.
*in-stăbĭlĭo, ire, aliquid, στηρίζω, ἐμπεδῶ τι.
instăbĭlis, e, ἄστατος, ἀκατάστατος.
instăbĭlĭtas, ātis, θ. ἀστασία, ἀκαταστασία.
*instăbĭlĭter, ἐπίρ. ἀστάτως, ἀκαταστάτως.
instans, ntis, ἴδε insto, σημ. 2, ἐν τέλει.
instanter, ἐπίρ. συντόνως, σπουδῇ, σφοδρῶς. petere, λιπαρεῖν.

Digitized by Google

instantĭa, æ, θ. (insto) ὁ ἐνεστὼς χρόνος, τὸ παρόν. 2) τὸ ἐγκεῖσθαι, ἐπικεῖσθαι. 3) ἐπιμέλεια, σπουδή, συντονία, σύντασις. 4) λιπαρία, αἴτησις. 5) ἔνστασις (δίκη)

instar, οὐ. ἄκλιτ. εἶδος, ὁμοίωμα, σχῆμα, τρόπος, (δίκη). navis instar urbis habere videbatur, ἡ ναῦς σχῆμα πόλεως παρεῖχεν, ὁμοία πόλει ἦν. navalis belli instar effecit, ναυμαχίας ὄψιν παρεῖχεν. hoc primum operis instar fuit, τοῦτο το πρῶτον παράδειγμα τοῦ ἔργου ἦν.—ad instar ἢ ἁπλῶς instar alicujus, κατὰ δίκην ἢ δίκην τινός. (ad) instar castrorum, δίκην στρατοπέδου, εἰς σχῆμα, εἰς εἶδος στρατοπέδου, κατὰ στρατόπεδον. oppidum instar urbis erat, ὁ τόπος σχῆμα πόλεως παρεῖχεν ὅμοιος πόλει ἦν. 2) ἀξία. Plato est mihi instar omnium, ὁ Πλάτων ἐστί μοι ἀντάξιος πάντων (ἀντὶ πάντων). unus is innumeri militis instar habet, ὁ εἷς ἐκεῖνος ἀντάξιος (ἀντὶ) ἀπείρου στρατοῦ ἐστιν. 3) ὡς, ὅσον. instar septuaginta, ὡς, ὅσον ἑβδομήκοντα.

instaurātīcĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ instaurativus.

instaurātĭo, ĭōnis, θ. ἀνακαίνισις, ἐπισκευή. 2) ἐπανάληψις.

instaurātītĭus, ταὐτὸ τῷ instauraticius.

instaurātīvus, a, um, τῆς ἐπαναλήψεως, τῆς ἀνακαινίσεως.

instaurātor, ōris, ἀ. ἐπισκευαστής. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

instauro, avi, atum, are, aliquid, ἀνακαινίζω, ἀνανεῶ, ἀποκαθίστημι. 2) ἐπαναλαμβάνω, πάλιν ποιῶ τι. 3) κατασκευάζω τι.

in-sterno, strāvi, strātum, ĕre, ἐπιστρώννυμι. equum, στρωννύναι, ἐπισάττειν τὸν ἵππον.—se ignibus, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ. instratum, i, οὐ. τὸ ἐπίστρωμα, στρῶμα.

instīgātĭo, ĭōnis, θ. παρόρμησις, παροξυσμός.

instīgātor, ōris, ἀ. παροξυντής.

*instīgātōrĭus, a, um, (instigo) παροξυντικός, ἐρεθιστικός.

instīgātrīx, īcis, θ. ἡ παρορμῶσα, παροξύνουσα.

instīgātus, ūs, ἀ. κέντησις, παρόρμησις, παρόξυνσις. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

instīgo, avi, atum, are, aliquem, κεντῶ, κεντρίζω, παρορμῶ, παροξύνω τινά. in aliquem, ἐπί τινα. in aliquid, εἴς τι.

instillātĭo, ĭōnis, θ. (instillo) τὸ ἐνστάζειν, ἐπισταγμός.

in-stillo, avi, atum, are, aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐνστάζω, ἐπιστάζω τί τινι. μεταφ. ἐνστάζω τινί τι, ἐμποιῶ τινί τι. 2) aliquid, στάζω, καταστάζω εἴς τι, ἐπί τι.

instĭmŭlātor, ōris, ἀ. παροξυντής.

in-stĭmŭlo, are, aliquem, κεντῶ, παροξύνω τινά.

instinctor, ōris, ἀ. κεντητήρ, παροξυντής. Τάκιτος καὶ Ἀμμιανός.

instinctus, a, um, ἴδε instinguo.

instinctus, ūs, ἀ. (instinguo) κέντησις, παροξυσμός, ὁρμή, παρόρμησις.

in-stinguo, nxi, nctum, ĕre, aliquem ad aliquid, κεντρίζω, παρορμῶ τινα ἐπί τι.

in-stīpo, are, aliquid alicui ἢ in rem, ἐνστοιβάζω τι εἴς τι.

in-stĭpŭlor, atus sum, ari, διομολογοῦμαι, ὁμολογίαν ἢ ὑπόσχεσιν λαμβάνω.

instĭta, æ, θ. πέζα, κροσσός, στολίς, κράσπεδον (τῆς στολῆς τῶν γυναικῶν). 2) ταινία.

instĭtĭo, ĭōnis, θ. (insisto) ἐπίστασις, στάσις, ἐποχή. Λ. σπ.

instĭtĭum, ĭi, οὐ. (insisto) στάσις. inst. solis=solstitium, ὅπερ ἴδε. Ἐπιγρ.

instĭto, are, (θαμιστ. τοῦ insto) ἐφίσταμαι, ἵσταμαι. Λ. σπαν.

instĭtor, ōris, ἀ. (insto) μεταπράτης, παλιγκάπηλος, κάπηλος.

instĭtōrĭa, æ, θ. ἴδε institorius.

instĭtōrĭum, ĭi, οὐ. ἴδε institorius.

instĭtōrĭus, a, um, καπηλικός. instĭtōrĭa, æ, θ. καπηλεία. institoria actio, ἀγωγὴ κατὰ τοῦ προστήσαντος. Digest. instĭtōrĭum, ĭi, οὐ. τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ καπήλου.

instĭtŭo, ŭi, ūtum, ĕre, (in-statuo) ἵστημι, ἀνίστημι, ἱδρύω. turres, ἵστημι πύργους. aram, ἱδρύω βωμόν. 2) καθίστημι, διατίθημι, κατασκευάζω τι. pontem, κατασκευάζω γέφυραν. metalla, μέταλλα. convivia, παρασκευάζω συμπόσια. ludos sacros, καθίστημι, τίθημι ἱεροὺς ἀγῶνας. legem, τίθημι νόμον. institutum, i, οὐ. τὸ ἔθος. instituta, ōrum, πληθ. τὰ ἔθη, τὰ καθεστῶτα. instituo rationem operis, διατίθημι τὸ ἔργον. 3) aliquem, καθίστημι, τάττω τινά. aliquem tutorem, καθίστημί τινα ἐπίτροπον. 4) aliquid, προτίθεμαί τι, ἐγχειρῶ, ἐπιχειρῶ τινι. negotium, ἐγχειρεῖν ἔργῳ. scribere, ἐγχειρῶ, ἐπιχειρῶ, προτίθεμαι γράφειν. certamen sibi cum illo instituit, ἀγωνίζεσθαι πρὸς ἐκεῖνον προὔθετο. institutum, i, οὐ. libri, ἡ πρόθεσις, ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου. instituo delectum, ἀπογραφὴν ἢ καταγραφὴν ποιοῦμαι. sermonem, λόγον ποιοῦμαι. 5) aliquem, παιδεύω τινά. ad dicendum ἢ dicere, εἰς τὸ λέγειν ἢ λέγειν. aliquem litteris, παιδεύω τινὰ τοῖς γράμμασιν. instituta, orum, οὐ πληθ. philosophiæ, τὰ παιδεύματα τῆς φιλοσοφίας.

instĭtūtĭo, ĭōnis, θ. κατάστασις. 2) ἔθος. 3) παίδευσις, παιδεία.

Digitized by Google

institūtor, ōris, ὁ. καταστάτης, κτίστης. 2) παιδευτήρ. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
*institūtōrius, a, um, (instituo) παιδευτικός. instritutoria ars, παιδευτικὴ τέχνη.
institūtum, i, οὐ. ἴδε instituo.
institūtus, a, um, ἴδε instituo.
in-sto, stiti, are, alicui rei ἢ in re, ἐφέστηκα, ἕστηκα ἐπί τινος. 2) ἐνίσταμαι, ἐπέρχομαι, ἐπιέναι. instat mihi periculum, κίνδυνος ἐπέρχεταί μοι. instans, ἐπιών, ἐπερχόμενος. Σημ. instare aliquem ἀντὶ τοῦ alicui.—instans, ἐνεστώς, παρών. 3) alicui, ἐνίσταμαι, ἔγκειμαι, ἐπίκειμαί τινι. hosti, τῷ πολεμίῳ. 4) alicui rei, ποιητ. aliquid, ἐπιμελοῦμαί τινος, ἐπιμέλειάν τινος ποιοῦμαι. de aliquo, συντείνεσθαι, ἐντείνεσθαι περί τινος, σπουδάζειν περί τινος. 5) ἰσχυρίζομαι, λιπαρῶ.
instrāgŭlum, i, οὐ. (insterno) ἐπίστρωμα.
instrātum, i, οὐ. ἴδε insterno ἐν τέλει.
in-strātus, a, um, (in sterno) ἀκάλυπτος, ἄστρωτος.
instrātus, a, um, ἴδε insterno.
instrātus, ūs, ὁ. σάγη, ἐφίππιον, ὑπηρέσιον. Πλίνιος. μόνον κατ' ἀφαιρετ. εὔχρηστον.
in-strēnŭe, ἐπίρ. ἀδρανῶς.
in-strēnŭus, a, um, ἀδρανής.
instrĕpĭto, are, (θαμιστ. τοῦ instrepo) ἐμβομβῶ.
in-strĕpo, ŭi, ĭtum, ĕre, ἀντηχῶ, ἠχῶ, τρίζω, βρύχω.
instrictūra, æ, θ. στόμωσις (σιδήρου).
in-strictus, a, um, ἴδε instringo.
in-strīdo, ĕre, alicui rei, σίζω ἔν τινι.
in-stringo, nxi, ctum, ĕre, aliquem, σφίγγω τινά. 2) *aliquid, στομῶ τι.
instructe, ἐπίρ. μετὰ κατασκευῆς.
instructĭlis, e, ἀσύναπτος.
instructĭo, ĭōnis, θ. (instruo) κατασκευή, κατάρτισις. 2) διάταξις, παράταξις. 3) παίδευσις.
instructor, ōris, ὁ. (instruo) ὁ παρασκευάζων, κατασκευαστής.
instructūra, æ, θ. (instruo) παράταξις.
instructus, a, um, ἴδε instruo.
instructus, ūs, ὁ. παρασκευή. Λ. σπ. μόνον κατ' ἀφαιρετ. εὔχρηστον.
instrūmentum, i, οὐ. (instruo) ὄργανον, ἐργαλεῖον, σκεῦος. 2) μεταφ. ὠφέλημα, βοήθημα, ἐπικούρημα, μηχανή. 3) στολή, κόσμημα. 4) χειρόγραφον.
in-strŭo, xi, ctum, ĕre, aliquid, κατασκευάζω τι. 2) παρασκευάζω, ἐξαρτύω, καταρτίζω τι. copiæ omnibus rebus instructæ, δύναμις πᾶσι τοῖς ἀναγκαίοις ἐξηρτυμένη, παρεσκευασμένη. navigia armamentis instruere, πλοῖα ὅπλισμασι καταρτίζειν. 3) μεταφορ. παιδεύω τινά. aliquem artibus, παιδεύω τινὰ τέχνῃ, διδάσκω τινὰ τέχνην. 4) aliquid in aliquid, ἐνείρω, τίθημί τι εἴς τι. 5) διατάττω, παρατάττω, τάττω. copias ἢ aciem, διατάττω, παρατάττω, (διατάττομαι, παρατάττομαι) τὸν στρατόν. exercitus instructus, ὁ παρατεταγμένος στρατός. instruo insidias, καθίζω ἐνέδραν.
instruxti, συγκοπ. τοῦ instruxisti, ἴδε instruo. Πλαῦτος.
in-stŭdĭōsus, a, um, οὐ σπουδάζων. alicujus rei, περί τι.
in-stŭpĕo, ēre, ἀναισθητῶ, ἀμβλύς εἰμι. Πλίνιος.
†insuāsĭbĭlĭtas, ātis, θ. (in *suasibilis) ἀπείθεια, τὸ μὴ πείθεσθαι.
insuāsum, i, οὐ. τὸ ἀσβολῶδες χρῶμα.
in-suāvis, e, ἀηδής, ἀγλευκής, ἄχαρις, ἀτερπής.
insuāvĭtas, ātis, θ. ἀηδία, τὸ ἀγλευκές.
insuāvĭter, ἐπίρ. (insuavis) ἀηδῶς, ἀχαρίτως, οὐ μελῳδικῶς. Βοήθιος.
†in-subdĭtīvus, a, um, ἀνυπόθετος.
Insŭber, bris, bre, Ἰνσουβρικός. equus, ἵππος.—Insubres, ium καὶ um, ὁ. πληθ. οἱ Ἴνσοβρες, Ἴνσομβρες, Ἴνσουβροι.
insŭbĭde, ἐπίρ. ἀπειροκάλως.
insŭbĭdus, a, um, ἀναφρόδιτος, ἀπειρόκαλος, ἀγροῖκος.
†insubjectus, a, um, (in subicio) ἀνυπότακτος.
insubium, ἴδε insubulum.
*in-subsĭdĭātus, a, um, ἀβοήθητος.
†in-substantīvus, a, um, ἄνευ οὐσίας, ἀνούσιος.
in-subtīlis, e, οὐκ ἀκριβής.
in-subtīlĭter, ἐπίρ. οὐκ ἀκριβῶς.
in-sŭbŭlo, are, aliquid, (in subula) διακεντῶ, διαπείρω, διατρυπῶ τι. Ἰσίδωρος.
insŭbŭlum, i, οὐ. ἀντίον ἱστοῦ.
insucco, avi, atum, are, (succus) aliquid, ἐμβάπτω τι.
†in-sūcĭdus εἴτε insuccidus, a, um, ἄνυδρος, ξηρός, αὖος.
insūco, ταὐτὸ τῷ insucco.
in-sūdo, are, alicui rei, ἐνιδρῶ τινι. 2) ἰδρῶ.
insuēfactus, a, um, εἰθισμένος.
insuērit, συγκοπ. τοῦ insuēverit, ἴδε insuesco. Λουκρήτιος.
in-suesco, ēvi, ētum, ēre, ἐνεθίζομαι, ἐθίζομαι. ad aliquid, ἐθίζομαι πρός τι, προσεθίζομαί τινι. insuevit mentiri, εἰθίσθη, εἴθισται ψεύδεσθαι. 2) aliquem aliquid, ἐθίζω τινά τι, πρός τι.
insuēte, ἐπίρ. ἀήθως, ἀσυνήθως.
insuētūdo, ĭnis, θ. ἀήθεια, ἀσυνήθεια Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

Digitized by Google

insuētus, a, um, ἴδε insuesco.
insuētus, a, um, (in-suetus) alicujus rei ἢ ad aliquid, ἀήθης, ἀσυνήθης, ἄπειρός τινος, οὐκ εἰθισμένος πρός τι. 2) ἀήθης, ἀσυνήθης, καινός, ἄγνωστος.
in-suffĭcĭens, ntis, οὐχ ἱκανός.
in-suffĭcĭentĭa, æ, θ. πλεονεξία, ἀπληστία.
in-sufflātĭo, ĭōnis, θ. ἐμπνευσις.
in-sufflo, avi, are, ἐμπνέω.
insŭla, æ, θ. νῆσος. 2) περιάμφοδος εἴτε διάλαυρος οἰκία, συνοικία. 3) παρὰ τοῖς ἐκκλησ. ὁ ναός.
insŭlānus, i, ἀ. (insula) νησιώτης.
insŭlānus, a, um, νησαῖος.
insŭlāris, e, τῆς νήσου, ἐν νήσῳ διάγων, νῆσον ποιῶν κ.τ.τ. 2) τοῦ ναοῦ.
insŭlārĭus, ĭi, ἀ. ὁ ἐπιστατεύων τῆς συνοικίας δοῦλος, ἐνοικιολόγος. 2) ὁ μισθωσάμενος συνοικίαν.
insŭlātus, a, um, νησίζων.
*insulcātĭo, ĭōnis, θ. (insulco) ὄρυξις αὔλακος, αὐλακισμός, τὸ ἀλοκίζειν.
*in-sulco, are, aliquid, ἀλοκίζω, αὐλακίζω τι.
insŭlensis, e, νησαῖος.
insŭlĭo, ἀρχαϊκῶς· ταὐτὸ τῷ insilio.
insŭlōsus, a, um, νήσων πλήρης.
insulse, ἐπίρ. (insulsus) μωρῶς, ἀπειροκάλως.
insulsĭtas, ātis, θ. (insulsus) ἀπειροκαλία, τὸ ἄτοπον.
insulsus, a, um, (in-salsus) ἀνάλιστος. 2) ἀνάλιστος, ἀπειρόκαλος, ἀβέλτερος, ἄτοπος.
insultābundus, a, um, ταὐτὸ τῷ insultans.
†insultanter, ἐπίρ. (insultans εἴτε insulto) χλευαστικῶς, ὑβριστικῶς.
insultātĭo, ĭōnis, θ. (insulto) ἀναπήδησις. 2) ὕβρις, χλευασία, σαρκασμός.
†insultātor, ōris, ἀ. σκώπτης, τωθαστής, χλευαστής, ἐφυβριστήρ.
insultātōrĭe, ἐπίρ. ὑβριστικῶς, χλευαστικῶς, σαρκαστικῶς.
insultātōrĭus, a, um, ὑβριστικός, χλευαστικός, σαρκαστικός.
†insultātrix, īcis, θ. ἡ ἐφυβρίζουσα.
insulto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ insilio) alicui rei, πηδῶ, σκιρτῶ ἔν τινι, ἐπί τινος, ἐπιπηδῶ τινι, ἐπιβαίνω τινός. Σημ. ἀρχαϊκ. aliquid ἀντὶ τοῦ alicui. 2) ἀναπηδῶ, σκιρτῶ. 3) μεταφ. alicui ἢ in aliquem ἢ in aliquid (σπαν. aliquem ἢ aliqua re) ἐπεμβαίνω τινί, ἐντρυφῶ τινι, χλευάζω, ὑβρίζω τινά, ἐπιχαίρω τινί.
insultūra, æ, θ. (insilio) ἐπιπήδησις, ἀναπήδησις.
†insultus, ūs, ἀ. ὕβρις, χλευασία.
in-sum, fŭi, esse, alicui ἢ in aliquo, in aliqua re, ἔνειμί τινι ἢ ἔν τινι, ἐνυπάρχω τινί.
*insūmentum, i, οὐ. (insuo) ἐπίβλημα.
in-sūmo, psi, ptum, ĕre, aliquid, ἀναλίσκω, δαπανῶ τι. in aliquid ἢ alicui rei, εἴς τι. operam insumere, ἐπιμέλειάν τινος ποιεῖσθαι. 2) aliquid, λαμβάνω τι. animum, προαιρεῖσθαι, βουλεύεσθαί τι.
insumptĭo, ĭōnis, θ. (insumo) ἀνάλωσις, δαπάνη.
*insumptum, i, οὐ. (insumo) ταὐτὸ τῷ insumptio.
in-sŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐνράπτω τινὰ ἢ τί τινι ἢ εἴς τι. 2) προσάπτω τί τινι.
in-sŭper, ἐπίρ. ἐπάνω, ὑπεράνω, ὕπερθεν. insuper imponere, injicere, προσεπιτιθέναι, προσεπιβάλλειν. 2) ὕπερθεν, ἄνωθεν. 3) πρὸς τούτοις, προσέτι, πρὸς δ' ἔτι. insuper accipere, προσλαμβάνειν. insuper adjurare, προσεπομνύναι. 4) insuper habere aliquid, ὑπερορῶ, καταφρονῶ, ὀλιγωρῶ τινος.
in-sŭper, πρόθ. μετ' αἰτ. καὶ μετ' ἀφαιρ. ὑπέρ τινος, ἐπί τινος, ἐπί τι. quibus insuper, ἐφ' ὧν, ὑπὲρ ὧν.
in-sŭpĕrābĭlis, e, ἀνυπέρβατος, ἀνυπέρβλητος. 2) ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀδάμαστος.
†insŭpĕrābĭlĭter, ἐπίρ. ἀνυπερβλήτως.
*in-sŭpĕrātus, a, um, ἀνίκητος.
*in-sŭpĕro, avi, atum, are, ὑπερνικῶ. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
insŭpo, ταὐτὸ τῷ insipo.
in-surgo, rexi, rectum, ĕre, ἀνίσταμαι, αἴρομαι. alicui, ἐπανίστασθαι, ἀνταίρειν τινί. remis, αἰρόμενος τὸ σῶμα εἴτε συντόνως κωπηλατῶ. 2) αἴρομαι, ἀνίσχω, ὑψοῦμαι, ἀνέστηκα. 3) αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι. 4) ὑψηλολογῶ.
insurrectĭo, ĭōnis, θ. (insurgo) ἀνάστασις, ἐπανάστασις. Γλωσσ. Φιλοξένου.
in-susceptus, a, um, οὐκ ἀναληφθείς.
†in-suspĭcābĭlis, e, ἀδόκητος, ἀπροσδόκητος, αἰφνίδιος. insuspicabilia, ĭum, οὐ. πληθ. τὰ αἰφνίδια, τὰ ἀδόκητα.
insustentābĭlis, e, ἀφόρητος.
insŭsurrātĭo, ĭōnis, θ. ψιθυρισμός.
in-sŭsurro, avi, atum, are alicui aliquid, προσψιθυρίζω, ἐμψιθυρίζω, ψιθυρίζω τινί τι.
in-sūtĭcĭus, (-tĭus), a, um, (insuo) ᾧ ἐνράπτεταί τι.
insūtus, a, um, ἴδε (insuo).
in-tābesco, bŭi, ĕre, ἐντήκομαι, κατατήκομαι, τήκομαι.
intactĭlis, e, (in-tactus), ἀναφής, ἄψαυστος.
intactus, a, um, (in-tactus) ἄναπτος, ἀναφής, ἀνέπαφος, ἄψαυστος. 2) ἄθικτος, ἁγνός.
intactus, ūs, ἀ. τὸ ἀναφές, τὸ ἄψαυστον.
*intāmĭnāte, ἐπίρ. (intaminatus) ἁγνῶς, ἄνευ ῥύπου.

Digitized by Google

intāmĭnātus, a, um, ἀμόλυντος, ἀμίαντος.
†intāmĭno, are, aliquid, μολύνω, μιαίνω, βεβηλῶ τι. templum, βεβηλῶ τὸν ναόν.
intantum εἴτε in tantum, ἴδε tantus.
in-tardo, are, ἐπιβραδύνω, βραδύνω.
intectus, a, um, (in-tectus) ἀκάλυπτος.
intectus, a, um, ἴδε intego.
intĕgellus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ integer) ἀκέραιος, σῶος.
integer, gra, grum, (ἐκ τοῦ in καὶ tago =tango) ἀκέραιος, ἀκήρατος, σῶος, ἀβλαβής. exercitum reduco integrum, ἀκέραιον, σῶον ἐπανάγω τὸν στρατόν. integer a cladibus, συμφορᾶς ἀκήρατος. fons integer, ἀκέραιος, ἀκήρατος, καθαρὰ πηγή. vires integræ, ἀκέραιος δύναμις. integer miles, στρατιώτης ἀκέραιος, ἄμαχος, οὔπω μεμαχημένος. integri fugerunt, ἄμαχοι, ἀμάχητοι (ἀμαχεὶ) ἔφυγον. certamen integrum, ἄκριτος, ἀμφιδήριτος μάχη. corpus integrum, σῶμα ἀκέραιον, εὐεκτοῦν, ὑγιές. integer ævi, ἀκμαῖος. integra ætas, ἡ ἀκμὴ τοῦ βίου. integer animi ὑγιὴς τὸν νοῦν, σώφρων. 2) ὁλόκληρος, τέλειος. integer annus, ἐνιαυτὸς ὅλος. 3) ἀκέραιος, καθαρός, ἄκακος, ἄφθαρτος, χρηστός, ἁγνός. integer vitæ, ἁγνὸς τὸν βίον. 4) ἀκέραιος, ἀρχαῖος, ὁ ἐξ ἀρχῆς. rem integram relinquere, ἐν ἀκεραίῳ ἐᾶν τι. in integrum restituere aliquid, ἀποκαθιστάναι τι εἰς ἀκέραιον, τουτέστιν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν. res est in integro, ἀκέραιον, ἀμετάβλητόν ἐστι. mihi est integrum aliquid facere ἢ ut faciam, ἐπ' ἐμοί ἐστιν, ἔξεστί μοι ποιεῖν τι. integrum dare, αἵρεσιν, ἐξουσίαν διδόναι. ad integrum redit oratio, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπανέρχεται ὁ λόγος. de (ex, ab) integro, ἐξ ἀκεραίου, ἐξ ἀρχῆς, ἐκ καινῆς.
in-tĕgo, xi, ctum, ere, aliquid, ἐπιστεγάζω. ἐπισκεπάζω, ἐπικαλύπτω τι.
intĕgrasco, ĕre, εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν ἐπανέρχομαι, ἀνανεοῦμαι.
intĕgrātĭo, ĭōnis, θ. (integro) ἀποκατάστασις, ἀνανέωσις.
intĕgrātor, ōris, ἀ. ὁ ἀνακαινίζων.
intĕgre, ἐπίρ. ἀκεραίως, ὀρθῶς, καθαρῶς. scribere, γράφειν. 2) ἀκεραίως, ἐπιεικῶς, δικαίως, καθαρῶς, ἁγνῶς. 3) ἐξ ἀκεραίου, ὅλως, παντελῶς.
intĕgrĭtas, ātis, θ. ἀκεραιότης, ἀκέραιος κατάστασις, ὁλοκληρία. 2) ἀκεραιότης, καθαρότης, τὸ ἄφθαρτον, χρηστότης, ἁγνεία. 3) ἀκεραιότης, εὐεξία, ὑγιεία.
intĕgrĭter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ integre. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
intĕgrĭtūdo, ĭnis, θ. ἀκεραιότης, καθαρότης, χρηστότης.
intĕgro, avi, atum, are, aliquid, ἀποκαθίστημι, ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω τι. 2) ἀναπληρῶ τι.
†intĕgŭlātus, a, um (in tegula), κεραμοσκεπής.
intĕgŭmentum, i, οὐ. (intego) σκέπασμα, κάλυμμα.
†intellectĭbĭlis, e, ταὐτὸ τῷ intelligibilis.
intellectĭo, ĭōnis, θ. (intelligo) συνεκδοχή.
†intellectīvus, a, um, θεωρητικός.
intellector, ōris, ἀ. (intelligo) ὁ κατανοῶν, νοῶν.
†intellectuālis, e, (intelligo) νοητός, νοερός.
intellectŭālĭtas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ intellectus, ūs.
†intellectŭālĭter, ἐπίρ. (intellectualis) πνευματικῶς, νοερῶς.
intellectus, a, um, ἴδε intelligo.
intellectus, ūs, ἀ. (intelligo) νόησις, διάνοια, σύνεσις, κατάληψις, νοῦς. 2) διάγνωσις, κρίσις. 3) εὐκρίνεια, σαφήνεια, (τοῦ λόγου). 4) νοῦς, νόημα, διάνοια (τῆς λέξεως).
intellĕgo, ĕre, ταὐτὸ τῷ intelligo.
intellexes, intellexti, συγκοπ. τῶν intellexisses, intellexisti, ἴδε intelligo.
intellĭgens, ntis, ἴδε intelligo περὶ τὸ τέλος.
intellĭgenter, ἐπίρ. συνετῶς.
intellĭgentĭa, æ, θ. (intelligo) νόησις, νοῦς, κατάληψις. intelligentia communis, ὁ κοινὸς νοῦς. 2) γνῶσις.
intellĭgĭbĭlis, e, αἰσθητός. 2) νοητός.
intellĭgĭbĭlĭter, ἐπίρ. καταληπτῶς.
intellĭgo, exi, ectum, ĕre, (inter-lego) aliquid, κατανοῶ, νοῶ, συνίημί τι. insidias sibi fieri intellexit, κατενόησεν ὅτι ἐνέδραι αὐτῷ κατασκευάζονται. intellexi ex tuis litteris, te audisse, ἔγνων, ἔμαθον, ἐκ τῆς σῆς ἐπιστολῆς, ὅτι ἤκουσας. ex se intelligitur, ἐξ ἑαυτοῦ δῆλόν ἐστι. magna ex parvis intelligo, γινώσκω, κρίνω τὰ μεγάλα ἐκ τῶν μικρῶν. difficile intellectu, δυσκατανόητον. facile intellectu, εὐκατανόητον, εὐκρινές. intelligens alicujus rei, ἐπιστήμων τινός. intelligens, φρόνιμος, συνετός. acriter intelligens, ὀξύνους. 2) κατανοῶ, αἰσθάνομαί τι.
Intĕmĕlĭi, ĭōrum, ἀ. πληθ. Ἰντεμέλιοι, ἔθνος τῆς Λιγυστικῆς, ὧν ἡ πόλις Albium Intemelium, Ἄλβιον Ἰντεμέλιον, τανῦν Ventimiglia.
in-tĕmĕrābĭlis, e, ἀμίαντος.
in-tĕmĕrandus, a, um, ἀμίαντος.
intĕmĕrāte, ἐπίρ. ἁγνῶς, ἀκεραίως.
in-tĕmĕrātus, a, um, ἀμίαντος, ἀκέραιος, ἄφθαρτος, ἄθικτος, ἁγνός.
in-tĕmĕro, are, aliquem, ἀτιμάζω, καται-

σχύνω τινά. aliquid, μιαίνω, βεβηλῶ τι. Γλῶσσαι Πλακίδου.
*in-temperabĭlis, e, ἀκόλαστος. 'Αμφ γρ.
intemperans, ntis, ἄκρατος, ἀκρατής, ἀκόλαστος. ἀσελγής.
intemperanter, ἐπίρ. ἀκρατῶς, ἀκολάστως.
in-temperantĭa, æ, θ. ἀκρασία, ἀκράτεια, ἀκολασία. 2) ἀκρασία, δυσκρασία. cœli, τοῦ οὐρανοῦ.
in-temperāte, ἐπίρ. ἀκρατῶς, ἀσελγῶς.
in-temperātus, a, um, ἄκρατος. vinum, οἶνος. 2) ἄκρατος, ἀκρατής, ἀκόλαστος.
intemperĭæ, ārum, θ. πληθ. ἀκρασία, δυσκρασία (τοῦ οὐρανοῦ), χειμῶνες. 2) μεταφ. ὁ χειμὼν τῆς ψυχῆς, ἡ ταραχή, ὁ οἶστρος.
intemperĭes, ei, θ. ἀκρασία. cœli, τοῦ οὐρανοῦ. 2) μεταφ. ὁ χειμών, ἡ συμφορά. 3) ἀκρασία, μελαγχολία, δυσχέρεια, σκυθρωπότης.
in-tempestīve, ἐπίρ. ἀκαίρως. παρακαίρως.
in-tempestīvĭtas, ātis, θ. ἀκαιρία, τὸ παράκαιρον.
in-tempestīvĭter, ἐπίρ. ἀκαίρως, παρακαίρως.
in-tempestīvus, a, um, ἄκαιρος, παράκαιρος.
intempestus, a, um, (in-tempestas) ἄωρος. intempesta nox, ἡ ἀωρία, ἡ ἀκμάζουσα νύξ. nocte intempesta facio aliquid, ἀωρόνυκτος, ὑπὸ μέσην νύκτα ποιῶ τι. 2) δύσκρατος, δυσχείμερος.
in-tempŏrālis, e, ἄχρονος, αἰώνιος. 2) ἄκαιρος.
intempŏrālĭtas, ātis, θ. ἀκαιρία, τὸ παράκαιρον.
in-tempŏrālĭter, ἐπίρ. ἀκαίρως.
intemptātus, a, um, ταὐτὸ τῷ intentatus.
intemptibĭlis, e, ταὐτὸ τῷ incontemptibilis. 'Αμφ. γρ.
intendĭtus, a, um, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ intentus, ἴδε intendo.
in-tendo, ndi, ntum, (σπαν. nsum), ĕre, aliquid, ἐντείνω διατείνω, ἐκτείνω τι. chordas, ἐντείνω χορδάς. arcum ἐκτείνω, ἐκτείνομαι τόξον. manus, ἐκτείνω τὰς χεῖρας. ventus vela intendit, ὁ ἄνεμος, ἐκπετάννυσι τὰ ἱστία. syllabam, ἐκτείνω συλλαβήν. 2) aliquid alicui ἢ aliqua re aliquid, ἐπιτείνω τί τινι. tabernacula velis, ἐπιτείνω παραπετάσματα ταῖς σκηναῖς. vincula collo, περιβάλλω δεσμὰ τῷ αὐχένι. 3) αὐξάνω, ἐπιτείνω τι. 4) ἐντείνω, corpus et animum, ἐντείνω, συντείνω σῶμα καὶ ψυχήν. intentus, a, um, ἐντεταμένος, συντεταμένος, ἔντονος, σύντονος. 5) διατείνομαι, ἰσχυρίζομαι. fugere, διατεινόμενος φεύγω, σπεύδω φυγεῖν. ut orator fiam, σπουδάζω ῥήτωρ γενέσθαι. 6) ἰσχυρίζομαι, διϊσχυρίζομαί τι. 7) iter intendo, ἢ intendo ἢ intendor ἢ ἁπλῶς intendo in locum, τείνω, συντείνω εἰς τόπον, τρέπομαι εἰς τόπον. 8) animum ἢ cogitationem ad (in) aliquid ἢ alicui rei, ἐφίστημι τὴν διάνοιάν τινι, ἢ ἐπί τι, προσέχω τὸν νοῦν τινι, ἐκτείνομαι τῇ διανοίᾳ περί τι, ἐπιμελοῦμαί τινος. me intendo ἢ ἁπλῶς intendo in aliquid, τρέπομαι ἐπί τι. intentus, a, um, προσεκτικός. 9) aliquid, διανοοῦμαί τι. ire aliquo, διανοοῦμαι ἰέναι ποι. 10) alicui aliquid. τείνω εἴς τινά τι, μηχανῶμαι τινί τι. periculum alicui ἢ in aliquem, μηχανῶμαι, κατασκευάζω τινὶ κίνδυνον.
†in-tĕnĕbrĭco, atum, are, καὶ
†in-tĕnĕbro, are, aliquid, ἐπισκοτίζω τι.
intense, ἐπίρ. (intensus) προσεκτικῶς, ἐπιμελῶς. συγκρ. intensĭus, προσεκτικώτερον. Φρόντων. ὑπερθ. intensissime, προσεκτικώτατα. Αὐγουστῖνος.
intensĭo, ĭōnis, θ. (intendo) ἔκτασις, διάτασις.
intensus, a, um, ἴδε intendo.
in-tentābĭlis, e, (in στερητ. tento) ταὐτὸ τῷ intentatus σημ. 2.
intentātĭo, ĭōnis, θ. ἔκτασις, προσαγωγή. 2) ἀπειλή, αἰτίασις.
†in-tentātor, ōris, ἀ. ὁ μὴ ἀποπλάζων, ὁ μὴ πειράζων.
intentātus, a, um, ἴδε intento.
intentātus, a, um, καὶ intemptātus, a, um, (in στερητ. tento ἢ tempto) ἀνέπαφος, ἄθικτος. 2) ἀπείρακτος, ἀδοκίμαστος.
intente, ἐπίρ. ἐντόνως, ἐκτενῶς, συντόνως.
intentĭo, ĭōnis, θ. (intendo) ἔντασις, ἔκτασις, διάτασις. 2) ἔντασις, ἔκτασις, διάτασις, ἐπιμέλεια, σπουδή. 3) προσοχή. 4) ἐπίτασις, αὔξησις. 5) βουλή, σκοπός. 6) ἔγκλημα, αἰτίασις, κατηγορία. 7) πρότασις ἢ λῆμμα συλλογισμοῦ.
intentĭōse, ἐπίρ. μετὰ σπουδῆς.
intentīvus, a, um, ἐπιτατικός.
intento, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ intendo) aliquid, ἐκτείνω. plantas in aliquem, ἐκτείνω τὰς χεῖρας πρός τινα. manus ad sidera, ἀνατείνω, αἴρω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν. oculos in aliquem, ἀτενίζομαί τινα. 2) alicui aliquid, μηχανῶμαι, ἀπειλῶ τινί τι alicui mortem, τείνω φόβον εἴς τινα, μηχανῶμαι φόβον ἐπί τινα, παρασκευάζω τινὶ θάνατον.
intentus, a, um, ἴδε intendo.
intentus, ūs, ἀ. (intendo) ἔκτασις.
in-tĕpĕo, ŭi, ēre, χλιαίνομαι.
in-tĕpesco, ŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ intepeo) χλιαίνομαι, χλιαρὸς γίγνομαι.
inter, πρόθ. μετ' αἰτ. μεταξύ τινος, ἐν μέ-

Digitized by Google

σῳ τινός. mons est inter Sequanos et Helvetios, ὄρος ἐστὶ μεταξὺ (ἐν μέσῳ) τῶν Σηκουανῶν καὶ τῶν Ἑλουηττίων. ager, qui inter urbem et Tiberim fuit, ὁ ἀγρὸς ὁ μεταξὺ (ἐν μέσῳ) τῆς πόλεως καὶ τοῦ Τιβέρεως. nihil interest inter te et inter quadrupedem, οὐδὲν διαφέρεις τοῦ τετραπόδου. 2) ἔν τινι. inter homines esse, ἐν ἀνθρώποις εἶναι. inter primos, ἐν τοῖς πρώτοις. inter cetera carmina, ἐν τοῖς λοιποῖς ᾄσμασιν. inter omnes excellit, πάντων διαφέρει. Crœsus inter reges opulentissimus, Κροῖσος τῶν βασιλέων ὁ πλουσιώτατος. inter omnes constat, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. quod inter nos sit, ὃ ἐν ἡμῖν εἰρήσθω. inter sicarios accusare aliquem, δολοφονίας γράφεσθαί τινα. inter sicarios defendere aliquem, τὴν ἀπολογίαν ὑπέρ τινος ποιεῖσθαι περὶ δολοφονίας. 3) inter se, ἀμοιβαίως. se colunt inter se, θεραπεύουσιν ἀλλήλους. Σημ. τὸ se συνήθως παραλείπεται, οἷον· pueri amant inter se, οἱ παῖδες φιλοῦσιν ἀλλήλους. complectuntur, περιβάλλουσιν ἀλλήλους. pugnant inter se, μάχονται πρὸς ἀλλήλους. inter se contingunt, ἅπτονται ἀλλήλων. 4) χρονικῶς· μεταξύ τινος, ἔν τινι. inter noctem, διὰ νυκτός. inter diem, μεθ' ἡμέραν. inter decem annos, ἐν δέκα ἔτεσι, διὰ δέκα ἐτῶν. inter bibendum dico, μεταξὺ πίνων λέγω. inter viam mecum cogito, ἐν τῇ ὁδῷ μεταξὺ (ἅμα) περιπατῶν μελετῶ. inter cœnam dicto, ἐν τῷ δείπνῳ, παρὰ τὸν δεῖπνον, μεταξὺ δειπνῶν ὑπαγορεύω. inter meam ætatem, ἐπ' ἐμοῦ. inter ea καὶ συνήθ. interea, ἐν τούτῳ, ἐν τῷ μεταξύ.

intĕræstĭmātĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ æstimatio, διατίμησις.

*intĕr-æstŭo, are, ἐκ διαλειμμάτων ἀναφλύζω.

intĕr-albĭcans, ntis, διάλευκος.

*intĕrāmenta, ōrum, οὐ. πληθ. ἡ ἐντερόνεια, τὰ ἐγκοίλια ξύλα. Ἀμφ. γρ.

Intĕramna, æ, θ. (inter-amnis) Ἰντεράμνα, Ἰντεράμνιον, ὄνομα τριῶν πόλεων τῆς Ἰταλίας, ὧν ἡ μὲν ἐν τῇ Ὀμβρικῇ τανῦν Terni καλεῖται, ἡ δ' ἐν Λατίῳ κατά τινας Terano. ἡ δὲ τρίτη ἦν ἐν τῇ Πικηνίδι. Εὕρηται καὶ ὁ τύπος Interamnium. ὁ πολίτης Interamnas, ātis, καὶ Interamnānus.

intĕramnānus, a, um, ταὐτὸ τῷ interamnus.

Intĕramnānus, a, um, ἴδε Interamna.

Intĕramnas, ātis, ἴδε Interamna.

Intĕramnis, ταὐτὸ τῷ Interamnas.

Intĕramnĭum, ĭi, οὐ. ἴδε Interamna, ἐν τέλει.

intĕramnus, a, um, (inter-amnis) μεσοποτάμιος.

intĕrānĕus, a, um, (intra) ὁ ἐντός. interaneum, i, οὐ. τὸ ἔντερον. interanea, ōrum, πληθ. τὰ ἔντερα.

intĕr-ăpĕrĭo, īre, aliquid, διανοίγω τι. Γλωσσ. Φιλοξένου.

intĕr-aptus, a, um, ἀλληλένδετος, συναφής.

intĕr-āresco, ĕre, διαυαίνομαι, διαξηραίνομαι.

*intĕrātim, ἐπίρ. (inter) ταὐτὸ τῷ interim. Φῆστος.

*inter-bĭbo, ĕre, καταπίνω.

*inter-bīto, ĕre, ἀπόλλυμαι.

†inter-blandĭens, entis, κολακεύων, ὑποκοριζόμενος.

†inter-cælestis, e, μεσουράνιος.

intercălāris, e, (intercalo) ἐμβόλιμος, ἐπακτός. dies, ἐμβόλιμος, ἐπακτὴ ἡμέρα. mensis, ἐμβόλιμος, ἐπακτὸς μήν. annus, ἐνιαυτὸς περιττός, ἐπακτὴν ἡμέραν ἔχων.—versus intercalaris, στίχος ἐμβόλιμος, παρένθετος.

intercălārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ intercalaris.

intercălātĭo, ĭōnis, θ. ἐμβολισμός, παρένθεσις ἐπακτῆς ἡμέρας.

intercălātor, ōris, ἀ. dies, ταὐτὸ τῷ intercalaris dies.

*intercalco, are, (inter calco) aliquid, διαπατῶ, διαλακτίζω τι. ἴδε καὶ interculco.

inter-călo, avi, atum, are, καλῶ, κηρύττω ὅτι παρεμβάλλεταί τι, εἶτα δέ· παρεμβάλλω, παρεντίθημι. diem, ἐπακτὴν ἡμέραν. intercalatur, ἐπακτὴ ἡμέρα ἢ ἐπακταὶ ἡμέραι τάττονται, ἐμβολισμῷ ἐπακτῶν χρῶνται. 2) pœna intercalata, ἡ τῆς ποινῆς ἀναβολή.

intercăpēdĭno, avi, atum, are, aliquid, διαλείπω τι.

intercăpēdo, ĭnis, θ. (intercipio) διάλειψις, διάλειμμα. intercapedinem scribendi facio, διαλείπω γράφων.

*inter-căpĭo, ἀρχ. τύπος τοῦ intercipio, ὅπερ ἴδε.

intercardĭnātus, a, um, γιγγλυμωτός, γομφωτός.

inter-cēdo, essi, essum, ĕre, ἐν τῷ μέσῳ εἰμὶ ἢ μεταξύ εἰμι. palus intercedit, λίμνη ἐν τῷ μέσῳ κεῖται. 2) χρονικῶς· μεταξὺ γίγνομαι, διαγίγνομαι, διέρχομαι. intercessere pauci dies, διεγένοντο ὀλίγαι ἡμέραι. annus intercesserat, ὁ ἐνιαυτὸς διεληλύθει. ægritudo huic gaudio intercessit, ἀσθένεια παρηνώχλησε τὴν χαράν. 3) συμβαίνειν, ὑπάρχειν, εἶναι. 4) intercedit mihi societas, inimicitia etc. cum aliquo, ἑταιρία, ἔχθρα κ.τ.τ. ἐστί μοι πρός τινα. inter nos vetus usus intercedit,

Digitized by Google

παλαιᾷ συνηθείᾳ πρὸς ἀλλήλους χρώμεθα. 5) παρεντυγχάνω, ἐντυγχάνω, ἐπέρχομαι, προσέρχομαι. 6) alicui, ἐνίσταμαί τινι. consuli intercedit tribunus plebis, τῷ ὑπάτῳ ἐνίσταται, τὸν ὕπατον κωλύει ὁ δήμαρχος. quominus fiat, κωλύειν, διαμαρτύρεσθαι μὴ γενέσθαι τί. 7) μεσιτεύω, ἐγγυῶμαι. pro aliquo aliquid, μεσιτεύω τινί τι.

interceptĭo, ĭōnis, θ. (intercipio) ἀφαίρεσις, ὑφαίρεσις.

interceptor, ōris, ἀ. (intercipio) ὁ ἀφαιρούμενος, παραιρούμενος, σφετεριστής.

interceptus, a, um, ἴδε intercipio.

interceptus, ūs, ἀ. (intercipio) ταὐτὸ τῷ interceptio.

intercessĭo, ĭōnis, θ. (intercedo) διαμαρτυρία, ἔνστασις. 2) μεσιτεία, ἐγγύησις. 3) τέλεσις, ἐκτέλεσις ἢ διὰ μεσιτείας.

intercessor, ōris, ἀ. (intercedo) ἐνστάτης, ὁ ἐνιστάμενος, διαμαρτυρόμενος, κωλύων. 2) μεσίτης, ἐγγυητής. 3) ὁ διὰ μεσιτείας ἐκτελεστής.

intercessus, ūs, ἀ. (intercedo) παρέμπτωσις. temporis, διάλειμμα, διάστημα χρόνου. 2) μεσιτεία. (μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον).

intercīdo, īdi, īsum, ĕre, (inter-cædo) aliquid, διακόπτω, διατέμνω τι. 2) χωρίζω, διαχωρίζω τι.

intercĭdo, ĭdi, ĕre, (inter-cado) παρεμπίπτω, ἐμπίπτω. 2) συμπίπτειν, συμβαίνειν. 3) ἀπόλλυμαι, ἀφανίζομαι, πίπτω. 4) ἐκπίπτω. aliquid mihi intercidit, ἐξέπεσέ μοί τι (τῆς μνήμης).

Intercīdōna, æ, θ. (intercīdo) θεά τις τῶν λεχωΐδων προστάτις. ἴδε Varron παρ' Augustin. Civ. Dei, 6, 9.

inter-cĭlĭum, ĭi, οὐ. μεσόφρυον. Λ. Γλωσσ.

intercĭno, ĕre, (inter-cano) παρενείρω ᾄδων.

intercĭpĭo, ēpi, eptum, ĕre, (inter-capio) aliquem ἢ aliquid, ὑπολαμβάνω, μεσολαβῶ τινα ἢ τι. litteras, μεσολαβεῖν τὴν ἐπιστολήν. commeatus, τὰ ἐφόδια. hostes fugientes, ὑποτέμνομαι καὶ καταλαμβάνω τοὺς φεύγοντας πολεμίους. agrum alicui ἢ ab aliquo, παραιρεῖσθαί τινος τὸν ἀγρόν, ἀποστερεῖν τινα τοῦ ἀγροῦ. pecunias e publico, σφετερίζομαι χρήματα. hostes locum intercipiunt, οἱ πολέμιοι τὸν τόπον προκαταλαμβάνουσιν. intercipere aliquam rem, ὑφαιρεῖσθαι, προαρπάζειν τι. 2) ὑπολαμβάνω, κωλύω. iter, τὴν πορείαν. 3) ὑφαιροῦμαι, ἀναιρῶ τινα. aliquem veneno, φαρμάκῳ τινά. intercipior morbo, ἀποθνήσκω ὑπὸ νόσου.

intercīse, ἐπίρ. μετὰ διατομῆς ἢ διακοπῆς.

intercīsĭo, ĭōnis, θ. (intercīdo) διακοπή.

intercīsīvus, a, um, (intercīdo) διακεκομμένος, διάτομος.

intercīsus, a, um, ἴδε intercido.

inter-clāmo, are, ἐπιβοῶ.

inter-clūdo, si, sum, ĕre, (inter-claudo) alicui aliquid, διακλείω τινί τι. fugam alicui, τὴν φυγήν τινι. commeatum, τὴν ἔφοδον τῶν ἐπιτηδείων. 2) aliquem re ἢ ab re, διακλείω, ἀποκλείω τινά τινος ἢ ἀπό τινος. hostem commeatu, τὸν πολέμιον τῶν ἐφοδίων. intercludor dolore, quominus scribam, κωλύομαι ὑπὸ λύπης τοῦ γράφειν. 3) περικλείω, περιλαμβάνω.

interclūsĭo, ĭōnis, θ. διάκλεισις, ἀπόκλεισις. 2) παρένθεσις.

interclūsus, a, um, ἴδε intercludo.

intercŏlumnĭum, ĭi, οὐ. (inter-columna) μεσόστυλον, μεσοστύλιον, (τὸ μεταξὺ δύο στύλων διάστημα).

interconcĭlĭo, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ concilio.

*inter-crĕātus, a, um, ἐμπεποιημένος, ἐντὸς πεπλασμένος.

interculco, are, (calco) πατῶ μεταξύ.

*intercultus, a, um, (inter-colo) ἐκ διαλειμμάτων εἰργασμένος, ἐκ διαλειμμάτων γεωργούμενος.

inter-curro, cŭcurri καὶ curri, cursum, ĕre, ἐν μέσῳ ἢ διὰ μέσου εἶμι, διὰ μέσου διήκω. 2) διαφαίνομαι, ὑποφαίνομαί, ἐντυγχάνω. 3) μεσιτεύω. 4) τρέχω ἐν τῷ μεταξύ. 5) aliquid, διατρέχω, διαθέω τι.

intercurso, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ intercurro) ταὐτὸ τῷ intercurro.

intercursus, a, um, ἴδε intercurro.

inter-cursus, ūs, ἀ. διαδρομή. 2) μεσιτεία. (μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον).

intercus, ŭtis, (inter-cutis) aqua, ὁ ὕδρωψ. 2) μεταφ. κρυπτός.

intercussus, ūs, ἀ. (inter-quatio) luminis, τὸ διαλάμπειν.

inter-cŭtānĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ subcutaneus.

intercŭtītus, (inter cutis) ὁ σφόδρα κιναιδισθείς, ὁ σφόδρα παθικευθείς, λίαν παθικός.=valde stupratus, ἅπερ ἴδε. Φῆστος.

interdătus, a, um, ἴδε interdo.

interdĭānus, a, um, (interdiu) μεθημερινός.

inter-dīco, xi, ctum, ĕre, alicui aliquid, ἀπαγορεύω, ἀπειπεῖν τινι μὴ χρῆσθαί τινι, κωλύω τινά τινος. feminis convivia, ἀπειπεῖν ταῖς γυναιξὶ μὴ συμποσιάζειν. alicui, ne faciat aliquid, ἀπαγορεύειν τινί, κωλύειν τινὰ ποιεῖν τι εἴτε μὴ ποιεῖν τι. alicui patriam, τῆς πατρίδος εἴργειν τινά.

interdictum, i, οὐ. ἀπαγόρευμα, ἀπόρρησις. 2) alicui re, εἴργω τινά τινος. alicui aqua et igni, εἴργειν τινὰ ὕδατος καὶ πυρός. aqua et igni interdicor, ὕδατος καὶ

Digitized by Google

πυρὸς ἀπείργομαι. 3) de re, παραγγέλλω περί τινος. Λέγεται κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν διαγνώσεων καὶ παραγγελμάτων τοῦ πραίτωρος, ὅθεν· interdictum, i, οὐ. παράγγελμα, διάγνωσις τοῦ πραίτωρος. ex interdicto ago cum aliquo ἢ interdico cum aliquo, χρῶμαι τῷ τοῦ πραίτωρος παραγγέλματι πρός τινα.

interdictĭo, ĭōnis, θ. τὸ εἴργειν, ἐξείργειν.

interdictor, ōris, ἀ. κωλυτής.

interdictōrĭus, a, um, (interdico) εἱρκτικός, κωλυτήριος.

interdictum, i, οὐ. ἴδε interdico.

interdictus, a, um, ἴδε interdico.

interdĭgĭtālĭa, ĭum, οὐ. πληθ. ταὐτὸ τῷ ἑξῆς.

interdĭgĭtĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. (inter-digitus) νόσος τις τῶν μεσοδακτύλων, τὰ μεσοδάκτυλα.

interdĭu, ἐπίρ. (inter-dies) μεθ' ἡμέραν.

interdĭus, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ interdiu.

interdixem, συγκοπ. τοῦ interdixissem, ἴδε interdico.

inter-do, dĕdi, dătum, dăre, διαδίδωμι. 2) ἀρχαϊκ. nihil interduo ἢ καθ' ὑποτακτικήν. floccum non interduim, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθημι, παρ' οὐδὲν ποιοῦμαι.

interdŭātim, ἐπίρ. ἀρχαϊκ. ταὐτὸ τῷ interdum, σημ. 2, ἢ interim.

interductus, ūs, ἀ. (inter-ductus) διάστιξις.

interdŭim, ἴδε interdo.

interdum, ἐπίρ. (inter-dum) ἐνίοτε, ἐσθ' ὅτε. 2) ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τῷ μεταξύ, ἐν τοσούτῳ.

interduo, ἴδε interdo.

intĕrēā, ἐπίρ. (inter-eā) ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ (χρόνῳ). 2) σπαν. ἐνίοτε, ἐσθ' ὅτε.

intĕremptĭbĭlis, e, (interimo) φθαρτός, θνητός.

intĕremptĭo, ĭōnis, θ. (interimo) ἀναίρεσις, φόνος.

intĕremptor, ōris, ἀ. (interimo) ἀναιρέτης, καθαιρέτης, φονεύς.

†intĕremptōrĭus, a, um, (interimo) θανάσιμος.

intĕremptrix, īcis, θ. (interimo) ἡ ἀναιροῦσα, καθαιροῦσα.

intĕremptus, a, um, ἴδε interimo.

intĕremptus, ūs, ἀ. (interimo) ἀναίρεσις, φόνος.

intĕremtĭbĭlis κ.τ.τ. ἴδε interemptibilis κ.τ.λ.

intĕr-ĕo, ĭi, ĭtum, ire, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι. navis interit, ἡ ναῦς ἀπόλλυται. fame interiit, λιμῷ ἢ ὑπὸ λιμοῦ ἀπώλετο, διεφθάρη. salus urbis interiit, ἡ τῆς πόλεως σωτηρία ἀπώλετο. ira interit, ἡ ὀργὴ λήγει. æstas interit, τὸ θέρος λήγει. interii! ἀπόλωλα! interitus, a, um, ἀπολωλώς.

inter-ĕquĭto, are, ἱππεύω διὰ μέσου. aliquid, διϊππεύω τι.

intĕr-erro, are, ἐν μέσῳ πλανῶμαι.

interfāris, interfātus, interfari, ἴδε interfor.

interfātĭo, ĭōnis, θ. (interfor) παρεμβολή, παρένθεσις (λόγου), τὸ μεσολαβεῖν, παρενόχλησις.

interfectĭbĭlis, e, (interficio) θανάσιμος, θανατηφόρος.

interfectĭo, ĭōnis, θ. (interficio) φόνος, ἀναίρεσις. Λ. σπ.

interfectīvus, a, um, θανάσιμος, θανατηφόρος.

interfector, ōris, ἀ. (interficio) φονεύς, ἀναιρέτης.

†interfectōrĭe, ἐπίρ. (interfectorius) θανασίμως.

†interfectōrĭum, ĭi, οὐ. ἴδε interfectorius.

†interfectōrĭus, a, um, (interficio) θανάσιμος, θανατηφόρος. interfectōrĭum, ĭi, οὐ. ἀφανισμός, ἀναίρεσις. culpæ, ἡ ἄφεσις τῆς αἰτίας.

interfectrix, īcis, θ. (interficio) φονεύτρια.

interfectus, a, um, ἴδε interficio.

interfēmĭnĭum, ĭi, οὐ. (inter-femen) τὰ μεσομήρια.

interfēmus, (ŏris, οὐ.) μεσομήριον. Λ. Γλωσσαρίων.

interfĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (inter-facio) aliquid, ἀφανίζω, φθείρω, διαφθείρω τι. aliquem, ἀποκτείνειν, διαφθείρειν, ἀναιρεῖν τινα. aliquem vitā, πλεοναστ. ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ. interficere aliquem, interficior ab aliquo, ἀποθνήσκω ὑπό τινος. 2) aliquid, κατεργάζομαι, ἐπιτελῶ, ἀνύτω τι.

interfīnĭum, ĭi, οὐ. (inter finis) μεσόριον.

inter-fīo, fĭĕri, ἀναιροῦμαι, διαφθείρομαι, ἀφανίζομαι.

inter-flŭo, xi, xum, ĕre, ῥέω διὰ μέσου. aliquid, διαρρεῖν τι, ῥεῖν διὰ μέσου τινός. 2) μεταξὺ γίγνομαι, διαγίγνομαι.

interflŭus, a, um, (inter-fluo) διὰ μέσου ῥέων.

inter-fŏdĭo, ōdi, ossum, ĕre, aliquid, διορύττω τι.

inter-fœmĭnĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ interfeminium.

inter-for, atus sum, ari, ὑπολαμβάνω τὸν λόγον, ὑπολαμβάνω μεταξύ, ὑποκρούω τὸν λόγον. aliquem, ὑποκρούειν τινά, μεσολαβεῖν τινα.

interfossus, a, um, ἴδε interfodio.

inter-frīgesco, ĕre, ἐν τῷ μεταξὺ ἀποψύχομαι

Digitized by Google

interfringo, ēgi, ĕre, (inter-frango) ὑποκλῶ, κατακλῶ τι.
inter-fŭgĭo, ĕre, διὰ μέσου φεύγω.
inter-fulgens, ntis, διαλάμπων, ἐκλάμπων.
inter-fundo, ūdi, ūsum, ĕre, χέω διὰ μέσου. interfundor aliquid, χέομαι διὰ μέσου τινός. æquora interfusa Cycladas, ἡ θάλασσα ἡ ῥέουσα διὰ μέσου τῶν Κυκλάδων. 2) ὑποχέω. maculis interfusa genas, κηλῖσιν ὑποκεχυμένη τὰς παρειάς, κηλῖδες ὑπεκέχυντο ταῖς παρειαῖς.
inter-fŭro, ĕre, aliquid, μαίνομαι ἐν μέσῳ τινός.
interfūsĭo, ĭōnis, θ. (interfundo) ἡ διὰ μέσου ῥεῦσις.
interfūsus, a, um, ἴδε interfundo.
inter-garrĭo, ivi, itum, ire, μεταξὺ στωμύλλω.
intergĕrĭes, ēi, θ. ὁ μεσότοιχος. Γλωσσ. Φιλοξένου.
intergĕrĭum, ĭi, οὐ. τὸ μεταίχμιον, τὸ ἐν τῷ μέσῳ κείμενον. Πλίνιος.
intergĕrīvus, a, um, (inter-gero) ἐν μέσῳ τεθειμένος. intergerivus paries, ὁ μεσότοιχος, τὸ μεσότοιχον, εἴτε ἁπλῶς intergĕrīvi, ōrum, ἀ. πληθ. τὰ μεσότοιχα.
inter-gĕro, ĕre, ἄχρηστ. διὰ μέσου τιθέναι. ἐκ τούτου τὸ intergerivus.
intergressus, ūs, ἀ. σπαν· ἀντὶ τοῦ interventus.
intĕr-hĭo, are, διαχάσκω.
intĕr-ĭbi, ἐπίρ. ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
†intĕrĭbĭlis, e, (intereo) φθαρτός, θνητός.
intĕrĭcĭo, ταὐτὸ τῷ interjicio.
interim, ἐπίρ. (inter) ἐντοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ (χρόνῳ). 2) ἐνίοτε, ἐσθ' ὅτε. 3) μέντοι, ἀλλὰ καὶ ὅμως.
intĕrĭmo, ēmi, emptum, ĕre, (inter-emo) aliquid, ἀφανίζω, φθείρω, διαφθείρω, ἀναιρῶ τι. 2) aliquem, διαφθείρω, ἀποκτείνω, ἀναιρῶ, κατεργάζομαί τινα.
intĕrĭor, ĭus, (intra) συγκριτ. ἐνδότερος, ἐσώτερος, interior pars ædium, τὰ ἐνδότερα τῆς οἰκίας, τὰ ἔνδον τοῦ οἴκου. interiora, οὐ. πληθ. τὸ ἐντὸς (τοῦ σώματος) interior nota Falerni, Φάλερνος οἶνος ἐνδοτέρω ἀποκείμενος. interior epistola, τὰ ἐνδοτέρω τῆς ἐπιστολῆς. interiores nationes, μεσόγαια ἔθνη. interior rota, ὁ ἀριστερὸς τροχός. interior comes, ὁ ὀπαδός, ὁ ἐν ἀριστερᾷ τινος ἢ ὁ παρὰ τοὺς τοίχους βαδίζων. interior cursus, συντομώτερος δρόμος, (πλησιαίτερος τοῦ κέντρου ἢ τοῦ καμπτῆρος). μεταφ. interiores litteræ, ἐσωτερικὰ γράμματα, ἀπόκρυφος ἐπιστήμη. interior amicitia, οἰκειοτέρα φιλία. interius, ἐπίρ. ἐνδοτέρω. 2) ὑπερθ. intĭmus, a, um, ἐνδότατος, ἐσώτατος. intima philosophia, ἡ ἐσωτερικὴ φιλοσοφία, ἡ ἀπόκρυφος φιλοσοφία. intimus, i, ἀ. ὁ οἰκειότατος φίλος.
intĕrĭtĭo, ĭōnis, θ. (intereo) ἀπώλεια, φθορά, ὄλεθρος. Λ. σπ.
intĕrĭtus, a, um, ἴδε intereo.
intĕrĭtus, ūs, ἀ. (intereo) ἀπώλεια, φθορά, διαφθορά, ὄλεθρος.
intĕrĭus, ἴδε interior καὶ intra.
inter-jăcĕo, ĕre, aliquid ἢ alicui, ἐν μέσῳ τινὸς κεῖμαι.
interjăcĭo, ταὐτὸ τῷ interjicio.
interjectĭo, ĭōnis, θ. (interjicio) παρένθεσις. 2) διάστημα. διάλειμμα. 3) ἐπιφώνημα.
interjectīve, ἐπίρ. ἐπιφωνηματικῶς.
†interjectīvus, a, um, παρεμπίπτων.
interjectūra, æ, θ. παρένθεσις, παρεμβολή.
interjectus, a, um, ἴδε interjicio.
interjectus, ūs, ἀ. (interjicio) τὸ παρεμβάλλειν, βάλλειν. 2) ἡ διὰ μέσου θέσις. 3) διάστημα (χρόνου), διάλειμμα.
interjĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (inter-jacio) aliquid, παρεντίθημι, παρεμβάλλω τι. interjectus, a, um, παρεγκείμενος, ἐν μέσῳ κείμενος. flumen interjectum, ὁ διὰ μέσου ῥέων ποταμός. 2) διαλείπω. anno interjecto, διαγενομένου εἴτε μεταξὺ γενομένου ἐνιαυτοῦ. paucis interjectis diebus facio aliquid, ὀλίγας ἡμέρας διαλιπὼν ποιῶ τι.
inter-jungo, nxi, nctum, ĕre, καταλύω, ἀναπαύω. equos τοὺς ἵππους. μεταφ. interjungo, καταλύω, ἀναπαύομαι. 2) συνάπτω πρὸς ἀλλήλους.
inter-lābor, i, διὰ μέσου φέρομαι.
inter-lătĕo, ĕre, ὑποκέκρυμμαι.
inter-lătro, are, ἐν μέσῳ ὑλακτῶ.
interlectĭo, ĭōnis, θ. ἡ ἐκ διαλειμμάτων ἀνάγνωσις.
inter-lĕgo, ēgi, ectum, ĕre, aliquid, ἐκδρέπω, ὑφαιρῶ τι.
inter-lĭdo, īsi, īsum, ĕre, aliquid, ἐκθλίβω τι.
inter-lĭgo, āre, δέω ἐν μέσῳ.
inter-lĭno, lēvi, lĭtum, ere, aliquid, διαγράφω τι, ἐξαλείφω τι. 2) ἀλείφω τι.
interlīsus, a, um, ἴδε interlido.
interlĭtus, a, um, ἴδε interlino.
*inter-lŏco, are, ἐντίθημι, διὰ μέσου τίθημι.
interlŏcūtĭo, ĭōnis, θ. (inter-loquor) λόγου ὑπόληψις. 2) τὸ μεταξὺ δίκης παράγγελμα, ἡ μεταξὺ δίκης διάγνωσις.
interlŏquĭum, ĭi, οὐ. (interloquor) παρεμβεβλημένος λόγος, ἀντιλογία. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
inter-lŏquor, cūtus, (quūtus) sum, i, alicui, ἢ aliquem, μεσολαβῶ, ὑποκρούω τινά, ὑπολαμβάνω τὸν λόγον τινός. 2) μεταξὺ τῆς δίκης παραγγέλλω ἢ κρίνω.

Digitized by Google

*interlūcātĭo, ĭōnis, θ. (inter-luco) τὸ διαφωτίζειν, ἡ ὑλοτομία. Πλίνιος.
inter-lūcĕo, xi, ēre, διαφαίνεσθαι, ὑποφαίνεσθαι.
inter-lūcesco, ĕre, εἰσλάμπω. Γλωσσ. Φιλοξένου.
interlūco, avi, atum, are, (inter-lux) aliquid, διαφωτίζω τι, κλαδεύω, ὑλοτομῶ. Πλίνιος.
inter-lūdo, ĕre, ἐν μέσῳ παίζω.
interlūnis, e, (interlunium) συνοδικός. nox, ἡ συνοδικὴ νύξ.
interlūnĭum, ĭi, οὐ. (inter-luna) τὸ μεσοσέληνον, συνόδιον, ἡ τῆς σελήνης σύνοδος.
inter-lŭo, ĕre, aliquid, νίπτω. manus, νίπτομαι τὰς χεῖρας. 2) διὰ μέσου ῥέω. aliquid, διαρρεῖν τι, ῥεῖν διὰ μέσου τινός, κλύζειν τι, προσκλύζειν τινί.
interlŭvĭes, ēi, θ. (interluo) διάρρους, πόρος, πορθμός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
inter-mănĕo, ēre, ἐν μέσῳ μένω, ἐμμένω.
*inter-māno, are, διαρρέω.
inter-mĕdĭus, a, um, ἔμμεσος, ἐν μέσῳ ὤν.
inter-menstrŭus, a, um, συνοδικός. luna intermenstrua, ἡ συνοδικὴ σελήνη. intermenstruum, i, οὐ. τὸ συνόδιον, μεσοσέληνον. Λέξις Πλινίου, ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
inter-mĕo, are, aliquid, διαρρέω τι, ῥέω διὰ μέσου τινός.
intermestris, e, (inter-mensis) ταὐτὸ τῷ intermenstruus.
intermētĭum, ĭi, οὐ. (inter meta) μεσόριον, τὸ μεταξὺ δύο νυσσῶν διάλειμμα. Γλωσσ. Φιλοξένου.
inter-mĭco, ŭi, are, διαστίλβω, διαλάμπω, διαυγάζω, διαφαίνομαι, ὑποφαίνομαι. Λ. ποιητ.
†in-termĭnābĭlis, e, ἄπειρος, αἰώνιος.
intermĭnātĭo, ĭōnis, θ. (intermino) ἀπειλή.
intermĭnātus, a, um, (in-terminatus) ἄπειρος, ἀπέραντος.
intermĭnātus, a, um, ἴδε interminor.
intermĭnis, e, ταὐτὸ τῷ interminus.
inter-mĭno, avi, atum, are, διαπειλῶ, ἀπειλῶ. cibus interminatus, ἡ ἀπόρρητος, ἀπηγορευμένη τροφή.
inter-mĭnor, atus sum, ari, alicui, διαπειλῶ, ἀπειλῶ τινι. alicui vitam, ἀπειλεῖν τινι θάνατον ἢ ἀποκτενεῖν αὐτόν Λ. ποιητ
intermĭnus, a, um, (in-terminus) ἄπειρος, ἀπέραντος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
inter-miscĕo, scŭi, stum καὶ xtum, ēre, aliquem, ἢ aliquid alicui, ἐμμίγνυμι, ἀναμίγνυμι, ὑπομίγνυμί τινα ἤ τί τινι.
intermissĭo, ĭōnis, θ. (intermitto) διάλειψις. sine ulla intermissione, ἀδιαλείπτως. 2) ἀνάπαυσις, παῦσις, διάστημα.
intermissus, a, um, ἴδε intermitto.
intermissus, ūs, ἀ. (intermitto) διάλειψις, ἀνάπαυσις. (κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον). Πλίνιος.
intermistus, a, um, ἴδε intermisceo.
inter-mitto, īsi, issum, ĕre, aliquid ἢ ab aliqua re, διαλείπω τι, διάλειμμά τινος ποιῶ. iter, διαλείπω πορευόμενος. nullum intermisi diem, quin aliquid facerem, οὐδεμίαν ἡμέραν διέλιπον ποιῶν τι. intermitto litteras mitterĕ, διαλείπω γράμματα πέμπων. brevi tempore intermisso rediit, βραχὺν ἐπισχὼν (διαλιπὼν) χρόνον ἐπανῆλθε. febris intermittens, πυρετὸς διαλείπων. 2) διαλείπω, διέστηκα. mœnia intermissa, τὸ διαλεῖπον τοῦ τείχους. trabes intermissæ, δοκοὶ διαλείπουσαι, διεστῶσαι (ἀπ' ἀλλήλων).
intermixtĭo, ĭōnis, θ. (intermisceo), ἀνάμιξις. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
intermixtus, a, um, ἴδε intermisceo.
inter-mŏrĭor, rtŭus sum, i, ἀποθνήσκω, ἀποφθίνω, ἀπομαραίνομαι, ἀφανίζομαι. 2) ἐκλείπω, λειποθυμῶ. intermortuus, a, um, ἐκτεθνηκώς.
intermortŭus, a, um, ἴδε intermorior.
inter-mŏvĕo, ēre, aliquid, διορύττω τι. sulcos, ἀλοκίζω. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
intermundĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. (inter-mundus) τὰ μετακόσμια (χῶρος μεταξὺ κόσμων, κατ' Ἐπίκουρον).
†inter-mūnus, ĕris, οὐ. δῶρον ἀμοιβαῖον.
inter-mūrālis, e, ὁ διὰ μέσου τῶν τειχῶν.
†inter-mūto, are, διαλλάττω, χιάζω.
inter-nascor, ātus sum, i, ὑποφύομαι, ἐν μέσῳ ἀναφύομαι.
internătĭum, ĭi, οὐ. (inter nates) τὸ ἱερὸν ὀστοῦν.
inter-năto, are, διακολυμβῶ.
internātus, a, um, ἴδε internascor.
interne, ἐπίρ. (internus) ἔνδον, ἐντός.
internĕcĭālis, e, (inter neco) ταὐτὸ τῷ internecivus. Ἀμφ. γρ.
internĕcīda, æ, ἀ. ὁ φονεύων τινὰ πρὸς κύρωσιν ψευδοῦς διαθήκης. Ἰσίδωρος.
internĕcĭes, ēi, θ. φόνος, θάνατος. Ἰσίδωρος.
internĕcīnus, a, um, ταὐτὸ τῷ internecivus.
internĕcĭo, ĭōnis, θ. (interneco) πανωλεθρία, ἐξολόθρευσις, ἐξώλεια. gens ad internecionem redigitur, τὸ ἔθνος πανωλεθρίᾳ ἢ ἄρδην διαφθείρεται, ἐξαπόλλυται.
internĕcĭum, ĭi, οὐ. (interneco) ταὐτὸ τῷ internecies. Ἰσίδωρος.
internĕcīve, ἐπίρ. πανωλέθρως.
internĕcīvus, a, um, πανώλεθρος, ἐξολοθρευτικός.
inter-nĕco, avi, atum, are, ἐξολοθρεύω, φθείρω.

Digitized by Google

inter-necto, ĕre, aliquid, συμπλέκω, συνάπτω τι.
internĭcĭo, σπαν. ἀντὶ τοῦ internecio.
inter-nīdĭfĭco, are, ἐννεοττεύω. Πλίνιος.
inter-nĭgrans, ntis, ὑπομελαίνων.
inter-nĭtĕo, ēre, διαστίλβω, διαυγάζω.
internoctātĭo, ĭōnis, θ. (inter nox) ἀγρυπνία. Γλωσσ. Φιλοξένου.
internōdĭum, ĭi, οὐ. (inter-nodus) μεσογόνιον, μεσογονάτιον.
inter-nosco, ōvi, ĕre, aliquem ἢ aliquid, διαγιγνώσκω, διακρίνω τινὰ ἤ τι. vera et falsa ἢ vera a falsis, τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ ἢ τὰ ἀληθῆ ἀπὸ τῶν ψευδῶν.
internuncĭo, internuncius κ.τ.λ. ταὐτὸ τῷ internuntio κ.τ λ.
internundĭnĭum, ĭi, οὐ. (inter-nundinæ) ἐννέα ἡμέραι. Ἑτέρα γραφή· internundĭnum.
internuntĭa, æ, θ. ἴδε internuntius.
inter-nuntio, are, διαγγέλλεσθαι, ἀλλήλοις ἀγγέλλειν.
inter-nuntĭus, a, um, ἀγγελτικός. internuntius, ĭi, ἀ. ὁ διάγγελος, ἄγγελος. internuntia, æ, θ. ἡ διαγγέλουσα, ἡ ἄγγελος.
internus, a, um, (intra) ὁ ἔνδον, ὁ ἐντός, ὁ ἔσω. interna, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ ἐντός.
in-tĕro, trīvi, trītum, ĕre, aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐνθρύπτω τί τινι. μεταφορ. tute hoc intristi (intrivisti), tibi omne est exedendum, σὺ τούτου αἴτιος εἶ καὶ μόνος τὴν ζημίαν ἀποτίσεις. intrita, æ, θ. (ὑπον. panis) ὁ ἔνθρυπτος ἄρτος, τὰ ἔνθρυπτα. 2) intrita, æ, θ. τὸ φύραμα. κατ' ἐξοχήν· φύραμα πηλοῦ. intrita laterum, ἡ κεραμῖτις γῆ.
intĕr-ordĭnātus, a, um, μεταξὺ τεταγμένος.
intĕrordĭnĭum, ĭi, οὐ. (inter-ordo) τὸ διὰ μέσου τῶν τάξεων. Κολουμέλλας.
inter-pătĕo, ēre, διέστηκα.
interpēdĭo, ire, σπαν. ἀντὶ τοῦ impedio.
interpellātĭo, ĭōnis, θ. ὑπόληψις λόγου, τὸ μεσολαβεῖν, τὸ ὑποκρούειν. 2) παρενόχλησις, διακοπή, κώλυσις. 3) ἔγκλησις.
interpellātor, ōris, ἀ. ὁ μεσολαβῶν, παρενοχλῶν. 2) πειραστής.
interpellātrix, īcis, θ. ἡ παρενοχλοῦσα.
interpellātus, ūs, ἀ. παρενόχλησις. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
inter-pello, avi, atum, are, aliquem, μεσολαβῶ τινα, ὑπολαμβάνω τὸν λόγον τινός, ὑποκρούω τινί. 2) παρενοχλῶ, ἐνοχλῶ τινα. comitia, διακόπτω τὴν ἐκκλησίαν. aliquem in suo jure, ἐνοχλεῖν τοῖς δικαίοις τινός. 3) κωλύω τινά. quominus ἢ ne ἢ quin faciat aliquid, κωλύειν τινὰ ποιεῖν, τοῦ ποιεῖν ἢ μὴ ποιεῖν τι. 4) προσαγορεύω τινά. 5) πειρᾷν γυναῖκα.
interpensīva, ōrum, οὐ. πληθ. (inter-pendeo) αἱ κρεμασταὶ δοκοί.
inter-plĭco, are, ἐμπλέκω, περιπλέκω. Στάτιος.
interpŏlāmentum, i, οὐ. διασκευή, νόθευσις. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
interpŏlātĭo, ĭōnis, θ. ἐπισκευή.
†interpŏlātor, ōris, ἀ. ὁ παραλλάττων, διαφθείρων.
†interpŏlātrix, īcis, θ. ἡ παραλλάττουσα, διαφθείρουσα.
interpŏlis, e, (inter-polio) ἐπισκευαζόμενος, ἐπεσκευασμένος, ἐπισκευαστός. 2) ἐπιτήδειος ἐπισκευασθῆναι.
interpŏlo, avi, atum, are, (interpolis) aliquid, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω, ἀνακαλλύνω τι. 2) παραλλάττω τι.
interpŏlus, a, um, (inter-polio) ἐπισκευασμένος, ἐπισκευαστός.
interpondĭum, ĭi, οὐ. ἰσορροπία (κυρίως).
inter-pōno, ŏsŭi, ŏsĭtum, ĕre, παρεντίθημι, τίθημι ἐν τῷ μέσῳ. equitatui ἢ inter equitatum levis armaturæ milites, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱππικοῦ τάττω τοὺς ψιλούς. querelas (orationi), παρεμβάλλω, παρεντίθημι ὀδυρμοὺς (τῷ λόγῳ). interpono spatium ἢ moram, διαλείπω χρόνον τινά, ποιοῦμαι ἀναβολήν. tridui morā interpositā, τριῶν ἡμερῶν μεταξὺ γενομένων, διαγενομένων. aliquem epulis, σύνδειπνον παραλαμβάνω ἢ ποιοῦμαί τινα. causam, προφασίζομαι. legem, τίθημι νόμον εἰς τὸ μέσον. judicium, προφέρω κρίσιν. fidem meam in re, διαβεβαιοῦμαί τι. 2) me interpono rei ἢ in rem, παρενείρω ἐμαυτὸν εἴς τι, ἐμπλέκομαι εἴς τι. audaciæ alicujus, ἐναντιοῦμαι τῇ τόλμῃ τινός, κωλύω τῆς τόλμης τινά.
interpŏsĭtĭo, ĭōnis, θ. (interpono) παρένθεσις.
interpŏsĭtus, a, um, ἴδε interpono.
interpŏsĭtus, ūs, ἀ. (interpono) ἡ ἐν μέσῳ θέσις, μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον.
interpres, ĕtis, ἀ. καὶ θ. ὁ μεσίτης, διάγγελος,—ἡ μεσῖτις, ἡ ἄγγελος. 2) ἐξηγητής, ἑρμηνεύς, διερμηνευτής,—ἡ ἐξηγουμένη, ἡ ἑρμηνεύτρια. 3) ὁ μεθερμηνεύων, μεταφραστής.
interprĕtābĭlis, e, (interpretor) δυνάμενος ἑρμηνεύεσθαι ἢ μεθερμηνεύεσθαι.
interprĕtāmentum, i, οὐ. ἐξήγημα, ἑρμήνευμα.
interprĕtātĭo, ĭōnis, θ. ἐξήγησις, ἑρμηνεία, διερμήνευσις. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ διὰ συνωνύμων ἐξήγησις.
interprĕtātĭuncŭla, æ, θ. μικρὸν ἐξήγημα.
interprĕtātor, ōris, ἀ. ἐξηγητής, ἑρμηνεύς, διερμηνευτής.
interprĕtātōrĭus, a, um, ἑρμηνευτικός.

Digitized by Google

interprĕtātrix, īcis, θ. ἑρμηνεύτρια.
interprĕtĭum, ĭi, ού. τὸ ἐκ τῆς μεταπράσεως κέρδος.
†interprĕto, are, καὶ
interprĕtor, atus sum, ari, (interpres) aliquid, ἐξηγοῦμαι, ἑρμηνεύω τι.—Σημ. παθητ. interpretatum est somnium, ἑρμηνεύθη τὸ ἐνύπνιον. 2) μεθερμηνεύω, μεταφράζω, μεταγράφω τι. 3) κατανοῶ, κρίνω, διαγιγνώσκω τι. 4) ἐκδέχομαι, ὑπολαμβάνω. aliquid male, ἐκδέχεσθαί τι ἐπὶ τὸ χεῖρον, δυσχεραίνειν ἐπί τινι. in partem mitiorem, ἐκδέχεσθαί τι ἐπὶ τὸ πρᾳότερον, ἀποδέχεσθαί τι εὐμενῶς.
inter-prĭmo, essi, essum, ĕre, aliquid, συμπιέζω, διαπιέζω τι. 2) κρύπτω τι.
interpunctĭo, ĭōnis, θ. (interpungo) διάστιξις.
interpunctum, i, ού. ἴδε interpungo.
interpunctus, a, um, ἴδε interpungo.
inter-pungo, nxi, nctum, ĕre, aliquid, διαστίζω τι. interpunctum, i, ού. ἡ διάστιξις.
inter-purgo, are, aliquid, διακαθαίρω τι. Πλίνιος.
inter-pŭto, are, aliquid, κλαδεύω, κολάζω τι.
inter-quĕror, estus sum, i, ἐπιμέμφομαι, ἐπολοφύρομαι.
inter-quĭesco, ēvi, ĕre, διαναπαύομαι, διαπαύομαι, διαλείπω.
inter-rādo, si, sum, ĕre, aliquid, ὑποξέω, διαγλύφω τι.
inter-rāsĭlis, e, (interrado) διάγλυπτος.
interrāsor, ōris, ἀ. διαρρινητής.
interrāsus, a, um, ἴδε interrado.
inter-regnum, i, ού. μεσοβασιλεία, μεσοβασίλειος ἀρχή. res venit ἢ adducitur ad interregnum, ἡ μεσοβασίλειος ἀρχὴ καθίσταται, μεσοβασιλεὺς ἀποδεικνύεται.
inter-rex, ēgis, ἀ. μεσοβασιλεύς 2) ἐπὶ τῆς δημοκρατίας ἐλέγετο interrex, μεσοβασιλεύς, ἡ ἀρχή, ἣν τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἕνεκα καθίστασαν, οὔσης ἀναρχίας ἢ κωλυομένων ἢ ἀποθανόντων τῶν ὑπάτων. interregem prodere ἢ creare, μεσοβασιλέα ἀποδεικνύναι ἢ αἱρεῖσθαι.
*interrĭgo, are, aliquid, διαρραίνω τι.
interrĭte, ἐπίρ. ἀτρόμως, ἀφόβως.
in-terrĭtus, a, um, ἄτρομος, ἀτρόμητος, ἄφοβος.
interrīvātĭo, ĭōnis, θ. διοχετεία, ὁ διὰ μέσου ὀχετός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καί ἡ ἑξῆς.
interrīvātus, a, um, διωχετευμένος.
interrŏgāmentum, i, ού. (interrogo) πεῦσις. Λ. Γλωσσαρίων.
inter-rŏgātĭo, ĭōnis, θ. ἐρώτησις. 2) ἀνάκρισις, ἐξέτασις. 3) συνερώτησις, συλλογισμός.
interrŏgātĭuncŭla, æ, θ. μικρὰ συνερώτησις, μικρὸς συλλογισμός, ἐρωτημάτιον.
interrŏgātīve, ἐπίρ. ἐρωτηματικῶς.
interrŏgātīvus, a, um, ἐρωτηματικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω.
interrŏgātor, ōris, ἀ. ὁ ἐρωτῶν.
interrŏgātōrĭus, a, um, ἐρωτηματικός.
inter-rŏgo, avi, atum, are, aliquem aliquid, (ἔρομαι,) ἐρωτῶ, (ἐπέρομαί) τινά τι. de aliqua re, περί τινος. interrogor aliquid, ἐρωτῶμαί τι. ad interrogata respondere, πρὸς τὰ ἐρωτηθέντα ἀποκρίνεσθαι. interrogabat, quid, quale, num etc, — esset, ἠρώτα, τί, ποῖον, εἰ κ.τ.λ. εἴη. 2) aliquem, ἀνακρίνω ἐξετάζω τινά. 3) aliquem lege εἴτε legibus, ἢ ἁπλῶς aliquem, ἐνάγω, διώκω τινά, κατηγορῶ τινος. 4) λόγον συνερωτῶ, συλλογίζομαι, συλλογισμὸν ποιοῦμαι. 5) casus interrogandi, ἡ γενικὴ (πτῶσις).
inter-rumpo, rūpi, uptum, ĕre, aliquid, διαρρήγνυμι, διακόπτω τι. pontem, διακόπτω, διαλύω τὴν γέφυραν. orationem alicujus, μεσολαβεῖν, ὑποκρούειν τὸν λόγον τινός. aciem, διακόπτω τὴν παράταξιν. aliquem, παρενοχλεῖν τινι.
interrupte, ἐπίρ. οὐ συνεχῶς.
interruptĭo, ĭōnis, θ. (interrumpo) διάλειψις, παρενόχλησις. 2) διακοπή, ἀποσιώπησις (ἐν τῇ ῥητορικῇ).
interruptor, ōris, ἀ. (inter-rumpo) ὁ διακόπτων, ὁ καταπαύων (τὸν λόγον). 2) ὁ διαφθορεύς. Λ. Γλωσσαρίων.
interruptus, a, um, ἴδε Interrumpo.
inter-sæp—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε intersep—.
interscalmĭum, ĭi, ού. τὸ τῶν σκαλμῶν διάστημα.
interscalpātus, a, um, (interscalpo) ἐν μέσῳ γεγλυμμένος.
interscăpĭlĭum (interscăpŭlĭum, interscăpŭlum), ĭi, ού. τὸ μετάφρενον.
inter-scătĕo, ēre, ἐν μέσῳ ἀναβλύζω.
inter-scindo, ĭdi, issum, ĕre, aliquid, γράφω τι διὰ μέσου, ἢ ἐν μέσῳ.
inter-scrībo, ĕre, aliquid, παρεγγράφω τι. 2) μεταφορ. aliquem, φορμηδὸν διατέμνω τινά. 3) aliquid, διορθῶ τι.
intersĕcīvus, ταὐτὸ τῷ intercisivus.
inter-sĕco, are, aliquid, διατέμνω τι.
intersectĭo, ĭōnis, θ. (interseco) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ἡ διατομή, μετόπη.
inter-sēmĭno, are, aliquid, ὑποσπείρω τι.
inter-sēpĭo, psi, ptum, ire, aliquid, διαφράττω, ἀποφράττω τι. 2) aliquem, κωλύω, ἐπέχω τινά.

Digitized by Google

interseptum, i, οὐ. διάφραγμα. Λ. Γλωσσαρίων. 2) intersepta, ōrum, πληθ. ὅρια, μεθόρια. Αὐσόνιος.
interseptus, a, um, ἴδε intersepio.
inter-sĕro, ēvi, ĭtum, ĕre, (sero, sevi) aliquid, παρενσπείρω, ἐνσπείρω τι, φυτεύω τι διὰ μέσου. 2) παρενείρω, παρεντίθημί τι.
inter-sĕro, ĕre, (sero, serui) aliquid, παρενείρω, ἐνείρω, παρεντίθημί τι. causam intersero, προφασίζομαι.
*intersertĭo, ĭōnis, θ. (intersero) τὸ ἐπιφωνούμενον. Σχ. ῥητορ.
inter-sisto, ĕre, ἐφίσταμαι, ἐπέχω.
intersĭtus, a, um, ἴδε intersero.
inter-sŏno, are, ἐπηχῶ, ἐπᾴδω, ἐν μέσῳ ᾄδω.
†inter-spătĭum, ĭi, οὐ. τὸ μεταξὺ διάλειμμα, περίοδος.
inter-spergo, spersi, spersum, ĕre, (spargo) aliquem ἢ aliquid, aliqua re, παρενσπείρω, διαπάσσω τινὰ ἢ τί τινι.
interspersus, a, um, (interspargo) ὑπεσπαρμένος, ἐνεσπαρμένος.
inter-spīrātĭo, ōnis, θ. τὸ διαπνεῖν, ἀναπνοή. sine interspiratione bibere, ἀμυστὶ πίνειν.
inter-spīro, are, διαπνέω, διαπνέομαι.
inter-sterno, strāvi, strātum, ĕre, aliquid, ὑποστρώννυμί τι. 2) παρεντίθημί τι.
interstes, ĭtis, (inter-sto) ἐν μέσῳ ἑστηκώς, ἐν μέσῳ ὤν.
interstinctĭo, ĭōnis, θ. (interstinguo) διάκρισις, διαστολή.
interstinctus, a, um, ἴδε interstinguo.
inter-stinguo, nxi, nctum, ĕre, aliquid, διαστίζω, ποικίλλω τι. 2) διαστέλλω, διαιρῶ τι. 3) σβέννυμί τι. μεταφ. aliquem, φονεύω τινά.
interstĭtĭes, ēi, θ. (inter-sisto) ταὐτὸ τῷ interstitium.
interstĭtĭo, ĭōnis, θ. (intersisto) διάλειψις, ἐποχή, διανάπαυσις. 2) διαστολή, διάκρισις.
interstĭtĭum, ĭi, οὐ. (intersisto) διάστημα, τὸ μεταξύ.
inter-sto, ĕti, are, διαγίγνομαι, μεταξὺ γίγνομαι. 2) aliquid, ἐν μέσῳ τινὸς ἕστηκα. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
interstrātus, a, um, ἴδε intersterno.
inter-strĕpo, ŭi, ĭtum, ĕre, alicui ἢ aliquid, ἐμψοφῶ, ἐνηχῶ, ἐπιψοφῶ, ἐπηχῶ τινι.
inter-stringo, ĕre, aliquid, διασφίγγω, συσφίγγω τι.
inter-strŭo, ĕre, aliquid, συνάπτω τι. 2) παρεντίθημι.
inter-sum, fŭi, esse, διαγίγνομαι, ἐν μέσῳ εἰμί, μεταξὺ κεῖμαι. amnis interest, ποταμὸς διείργει, διὰ μέσου ἐστί. regio, quæ interest, ἡ ἐν μέσῳ κειμένη χώρα. anni triginta interfuere, τριάκοντα ἔτη διεγένετο. clathri intersunt, τὰ κλῇθρα διέστηκε. 2) διέστηκα, διαφέρω. intelligens stulto homini ἢ a stulto interest, ὁ νουνεχὴς διαφέρει, διέστηκε τοῦ ἀνοήτου. 3) alicui ἢ aliqua re, πάρειμι, παραγίγνομαι, παρεντυγχάνω τινί. prœlio ἢ in prœlio interfuit, παρεγένετο (ἐν) τῇ μάχῃ. τριτοπροσώπως· inter eos nihil interest, οὐδὲν διαφέρουσι (διεστήκασιν) ἀλλήλων. inter hominem et belluam hoc interest, ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ θηρίον (κατὰ) τοῦτο διαφέρουσιν ἀλλήλων. 4) ἀπροσώπ. interest alicujus, διαφέρει, μέλει τινί. meā, tuā, suā κ τ.λ. διαφέρει μοι κ τ.λ. multum interest, te venire, πολὺ διαφέρει σὲ ἐλθεῖν. salutis communis interest, duo consules esse, διαφέρει τῇ κοινῇ σωτηρίᾳ τὸ δύο ὑπάτους εἶναι. mea interest, ut te videam, μέλει μοι ἰδεῖν σε ἢ ὅπως σὲ ἴδω. multum interest ad aliquam rem, μέγα διαφέρει εἴς τι. Ἔτι maximi interest καὶ magni, minoris, pluris interest.
intertālĕo, (-lĭo), are, διακλαδεύω. Non. P. 414, 37.
inter-texo, xŭi, xtum, ĕre, aliquid alicui, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω τί τινι. vestis intexitur aliqua re, ἐνυφαίνεταί τι τῇ ἐσθῆτι. 2) ὑφαίνω, συνάπτω τι.
intertextus, a, um, ἴδε intertexo.
intertignĭum, ĭi, οὐ. (inter-tignum) μετόπη.
intertinctus, a, um, (inter-tingo) ταὐτὸ τῷ interstinctus. Ἀμφ. γρ. Ἰσίδωρος.
inter-trăho, xi, ĕre, aliquid, ὑφέλκω, ὑφαιροῦμαί τι.
intertrīgĭnōsus, a, um, (intertrigo) πλήρης παρατριμμάτων.
intertrīgo, ĭnis, θ. (inter-tero) παράτριμμα, διάτριμμα.
intertrīmentum, i, οὐ. (inter-tero) ἀπότριμμα, ἀποτριβή. 2) ἀποτριβή, ζημία μεγάλη.
intertrītūra, æ, θ. μεταγενέστερος τύπος τοῦ intertrimentum.
inter-turbātĭo, ĭōnis, θ. διαταραχή, ταραχή. Λίβιος.
inter-turbo, are, ταράττω, παρενοχλῶ.
interturrĭum, ĭi, οὐ. (inter-turris) μεσοπύργιον, μεταπύργιον. Ἐπιγρ.
intĕrŭla, æ, θ. ἴδε τὸ ἑξῆς ἐν τέλει.
intĕrŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ interior) ἐνδότερος, ἐσώτερος. interula tunica ἢ ἁπλῶς interula, æ, θ. ὑποχίτων.
*intĕrundātus, a, um, κύμασι πεποικιλμένος, κυματώδης.

Digitized by Google

intĕrūsūrĭum, ĭi, οὐ. (inter-usura) οἱ μεταξὺ τόκοι.
*intĕrutrāque, ἐπίρ. (inter-uterque) μεταξὺ ἑκατέρων, ἑκατέρωσε.
inter-vācans, ntis, (inter-vaco) κενὸς διὰ μέσου, διαλείπων. Κολουμέλλας.
*inter-vādo, vāsi, ĕre, παρεντυγχάνω.
intervallātus, a, um, διάστημα ἔχων, διεστηκώς, διαλείπων. intervallato brevi tempore, διαγενομένου βραχέος χρόνου.
intervallum, i, οὐ. (inter-vallus) διάστημα, διάλειμμα. locorum et temporis, τῶν τόπων καὶ τοῦ χρόνου. hostes magnis intervallis sequentes, οἱ πολέμιοι πολὺ διαλείποντες. μακρόθεν ἑπόμενοι. ex intervallo διασταδόν, μακρόθεν. ex tanto intervallo, τοσούτου χρόνου διαγενομένου. sine intervallo, ἀδιαλείπτως. per intervalla, ἐκ διαλειμμάτων.
*inter-vĕho, ἀνυψῶ μέχρι τινός. ἐκ τούτου εὔχρηστος ἡ μετοχὴ τοῦ παρακειμένου· intervectus, a, um, μέχρι τινὸς ὑψωμένος εἴτε ὑψούμενος.
inter-vello, ulsi, ulsum, ĕre, aliquid, ὑποτίλλω, ἀραιῶ, μανῶ τι.
inter-vĕnĭo, ēni, entum, ire, alicui, ἐπέρχομαί τινι. nox prœlio intervenit νὺξ ἐπῆλθε τῇ μάχῃ. 2) ἐντυγχάνω, ἐμπίπτω τινί. 3) παρεμπίπτειν, συμπίπτειν συμβαίνειν τινί. 4) παρενοχλῶ, ἐνοχλῶ, κωλύω τινά. 5) μεσιτεύω, ἐγγυῶμαι.
inter-vēnĭum, ĭi, οὐ. καὶ intervēnĭa, ĭōrum, πληθ. (inter-vena) μεσοφλέβιον (τῆς γῆς).
interventĭo, ĭōnis, θ. (intervenio) μεσιτεία.
interventor, ōris, θ. (intervenio) ὁ ἐντυγχάνων. 2) μεσίτης, ἐγγυητής.
interventus, ūs, ἀ. (intervenio) ἐπέλευσις. 2) παρέμπτωσις, παρένθεσις, ἡ ἐν μέσῳ θέσις. 3) μεσιτεία.
interversĭo, ĭōnis, θ. (interverto) ἀναίρεσις, καταστροφή. 2) ὑφαίρεσις, ὑπεξαίρεσις, σφετερισμός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
inter-versor, ari, ἐναναστρέφομαι.
interversor, ōris, ἀ. (interverto) σφετεριστής.
interversūra, æ, θ. (interverto) διάκαμψις, ἡ ἐν μέσῳ καμπή.
interversus, a, um, ἴδε interverto.
inter-verto, ti, sum, ĕre, aliquid, ἀποτρέπω, μετατρέπω, μεταστρέφω τι. 2) σφετερίζομαι, ὑφαιροῦμαι, ὑπεξαιροῦμαί τι. 3) aliquem aliqua re, ἀποστερῶ τινά τινος, ὑπεξαιροῦμαι, ὑφαιροῦμαί τινός τι, ἀφαιροῦμαι τινά τι. 4) aliquid, ἀναλίσκω, δαπανῶ τι.
inter-vĭbrans, ntis, διαστίλβων.
inter-vĭgĭlo, are, ἐπαγρυπνῶ.

inter-vĭrĕo, ēre, ἐν μέσῳ χλοάζω ἢ πρασίζω.
inter-vīso, si, sum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἐπισκοπῶ, ἐπισκέπτομαί τινα ἢ τι.
inter-vōcālĭte, ἐπίρ. μεγαλοφώνως.
inter-vŏlĭto, are, διαπέτομαι, ἐν μέσῳ πέτομαι.
inter-vŏlo, are, διαπέτομαι, ἐν μέσῳ ἢ διὰ μέσου πέτομαι.
inter-vŏmo, ĕre, aliquid, ὑπερεύγομαι, ἐρεύγομαι.
intervorto, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ interverto.
intervulsus, a, um, ἴδε intervello.
in-testābĭlis, e, ἀνίκανος διαθήκην ποιεῖσθαι. 2) ἄτιμος, βδελυρός, ἀποτρόπαιος. 3) ταὐτὸ τῷ intestatus, σημ. 3.
intestāto, ἐπίρ. ἴδε τὸ ἑξῆς.
in-testātus, a, um, ἀδιάθετος, οὐ καταλιπὼν διαθήκην. intestato, ἐπίρ. ἀδιαθέτως. ab intestato, ἐξ ἀδιαθέτου, ἄνευ διαθήκης. 2) ἀμάρτυρος, ἄνευ μαρτύρων. 3) κωμικ. (ἐκ τοῦ in καὶ testis, ὄρχις), ἄνορχος.
intestīna, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδε intestinus.
intestīnārĭus, ĭi, ἀ. λεπτουργός.
intestīnum, i, οὐ. ἴδε intestinus, σημ. 3.
intestīnus, a, um, (intus) ὁ ἔνδον, ὁ ἐντός. intestinum bellum, ἐμφύλιος πόλεμος. 2) intestinum opus, οὐ. λειτουργία. 3) intestinum, i, οὐ. τὸ ἔντερον. intestina, ōrum, πληθ. τὰ ἔντερα, ἐντόσθια. intestinum medium, τὸ μεσέντερον, μεσεντέριον.
intestīnus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ intestīnum.
intestis, e, ἄνορχος.
in-texo, xŭi, xtum, ĕre, aliquid alicui, ἐνυφαίνω τί τινι. 2) ἐνείρω, ἐμπλέκω τί τινι. 3) διυφαίνω τι. auro intextus, διάχρυσος. 4) aliquid re, περιλαμβάνω τί τινι, περιβάλλω τινί τι.
†intextĭo, ĭōnis, θ. (intexo) παρεμβολή (λόγου).
intextus, a, um, ἴδε intexo.
intextus, ūs, ἀ. (intexo) περιπλοκή, περιβολή. μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον.
intĭbum (intўbum, intŭbum), i, οὐ. καὶ intĭbus (intўbus, intŭbus), i, ἀ. θ. ἴδε intubus.
intĭmātĭo, ĭōnis, θ. παράγγελσις, δήλωσις. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
intĭmātor, ōris, ἀ. ὁ παραγγέλλων, εἰσηγούμενός τι, εἰσηγητής.
intĭme, ἐπίρ. ἐνδοτάτω. 2) οἰκειότατα.
Intĭmĕlĭi, ταὐτὸ τῷ Intemelii.
in-tĭmĭde, ἐπίρ. ἀφόβως.
intĭmo, avi, atum, are, (intimus) aliquid alicui, ἐνείρω τί τινι. 2) flumen intimatum mari, ὁ ποταμὸς εἰσδύεται, εἰσβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. 3) δηλῶ, γνωρίζω, παραγγέλλω, εἰσηγοῦμαί τι. Λ. τοῦ μετ. Λατ.

Digitized by Google

*intĭmōrāte, ἐπίρ. (in-timor) ἀφόβως.
intĭmus, a, um, ἴδε interior.
†intinctĭo, ĭōnis, θ. (intingo) βαπτισμός.
intinctus, a, um, ἴδε intingo.
intinctus, ūs, ἀ. (intingo) ἔμβαμμα. Πλίνιος.
in-tingo εἴτε intinguo, nxi, nctum, ĕre, aliquid re ἢ in re, in rem, ἐμβάπτω τί τινι, βάπτω τι εἴς τι.
in-tĭtŭbanter, ἐπίρ. οὐ σφαλερῶς.
†in-tĭtŭlo, are, ἐπιγράφω.
in-tŏlĕrābĭlis, e, ἀφόρητος, ἀνυποφόρητος, δυσανάσχετος, δύσοιστος.
in-tŏlĕrābĭlĭter, ἐπίρ. ἀφορήτως, δυσανασχέτως, δυσοίστως. Κολουμέλλας.
in-tŏlĕrandus, a, um, ἀφόρητος, ἀνυποφόρητος, δυσανάσχετος, δύσοιστος. intolerandum, ἐπίρ. ἀφορήτως.
intŏlĕrans, ntis, alicujus rei, δυσφορῶν τι, οὐ καρτερῶν τι, οὐ καρτερικὸς πρός τι. 2) ἀφόρητος, ἀνυποφόρητος.
in-tŏlĕranter, ἐπίρ. ἀκρατῶς, ὁρμητικῶς.
in-tŏlĕrantĭa, æ, θ. τὸ ἀφόρητον, ἀνυποφόρητον, ἐπάχθεια. 2) ἀκράτεια, ὁρμή.
intŏlĕrātus, a, um, ἄνευ ἀναψύξεως. Λ. σπ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
*in-tŏlĕro, are, οὐ καρτερῶ, χαλεπῶς φέρω.
in-tollo, ĕre, αἴρω.
intŏnātus, a, um, ἴδε intono.
in-tondĕo, ēre, aliquid, ἐπιχείρω τι.
in-tŏno, ŭi, (σπαν. avi, atum). are, ἀναβροντᾷν, βροντᾷν. ἀπροσώπ. intonat, βροντᾷ. 2) ἐπὶ φωνῆς καὶ ἤχου· βροντᾷν, βοᾷν, ψοφεῖν, βρομεῖν, δουπεῖν. 3) aliquid, βροντᾷν, μετὰ βροντῆς ἢ μεγαλοφώνως λέγειν εἴτε βοᾷν τι. 4) alicui, ἐπιβροντᾷν, ἐπιπλήττειν τινί. ποιητ. hiems intonata fluctibus, ὁ χειμὼν ἐπιβρομῶν τοῖς κύμασι, μετὰ βροντῆς καταιγίζων.
intonsus, a, um, (in-tonsus) ἄκαρτος, ἄκουρος, ἀκούρευτος, ἄξυρος. 2) ποιητ. ἄξυλος, ἀκλάδευτος, φυλλοφόρος, φυλλώδης.
in-torquĕo, torsi, tortum, ēre, aliquid, ἐπιστρέφω, στρέφω τι. oculos ad aliquid, ἐπιστρέφειν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρός τι. 2) πάλλω, τινάσσω. hastam hosti ἢ in hostem, τὸ δόρυ ἐπὶ τὸν πολέμιον. 3) διαστρέφω τι. intortus, a, um, ἐνεστραμμένος, συνεστραμμένος. angues intorti capillis, συνεστραμμένοι ταῖς θριξὶ δράκοντες.
intorte, ἐπίρ. διεστραμμένως, περιπεπλεγμένως.
intortĭo, ĭōnis, θ. (intorqueo) περιπλοκή.
intortus, a, um, ἴδε intorqueo.
intrā, (συνεπτυγμ. ἐκ τοῦ interā, ὑπον. parte) ἐπίρ. ἔνδον, ἐντός, ἔσω, εἴσω, ἔσωθεν.— προθ. μετ' αἰτ. τοπικῶς· ἐντός, εἴσω τινός. intra Apenninum, ἐντὸς ἢ εἴσω τῶν Ἀπεννίνων. intra parietes, εἴσω τῶν τοίχων. Τίθεται καὶ μεταξὺ ἐπιθέτου καὶ οὐσιαστικοῦ, οἷον· unam intra domum, (Τάκ.) μιᾶς ἔσω οἰκίας. intra fines se recipere, εἴσω τῶν ὁρίων ὑποχωρεῖν. intra teli jactum, ἐντὸς τοξεύματος. Hortensii scripta intra famam sunt, τὰ τοῦ Ὁρτησίου συγγράμματα τῆς φήμης λείπεται ἢ ἥττω ἐστίν. intra centum, ἔλαττον ἢ ἑκατόν. 2) χρονικῶς· ἐντός τινος, ἔν τινι. intra viginti dies, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἢ ἐν εἴκοσιν ἡμέραις.
intrābĭlis, e, ἐμβατός. (intro, are). Λίβιος.
intraclūsus, a, um, (intra claudo) ἐγκεκλεισμένος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
in-tractābĭlis, e, ἀμεταχείριστος. 2) ἀνεπιχείρητος, δυσεπιχείρητος. 3) δυσχερής.
intractātus, a, um, ἀδοκίμαστος. 2) ἀδάμαστος. 3) ἄτεχνος, ἀνεπιτήδευτος.
intractĭo, ĭōnis, θ. (intraho) ἐπίσπασις, ἐπισπασμός. linguæ, τῆς γλώσσης. Πλίνιος.
in-trăho, ĕre, aliquid, ἐπισπῶ, ἐπισπῶμαί τι.
intrāmūrānus, a, um, ὁ εἴσω τῶν τειχῶν, ὁ ἔνδον.
†intrānĕus, a, um, (intra) οἰκεῖος, ἴδιος, ἰδιαίτερος. conventus atque concilia, ἰδιαίτεραι σύνοδοι καὶ συναγωγαί (κατ' ἀντίθεσιν τοῦ ecclesia).
†intransgressĭbĭlis, e, (in transgredior) ἀνυπέρβατος, ἀνυπέρβλητος.
†in-transĭbĭlis, e, ἀδιάβατος.
in-transĭtīve, ἐπίρ. ἀμεταβάτως.
in-transĭtīvus, a, um, ἀμετάβατος.
*intransmĕābĭlis, e, (in transmeo) ἀνυπέρβλητος.
intrāro, συγκοπ. τοῦ intravero, ἴδε intro.
*intrasso, is, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ intravero, ἴδε intro. Πλαῦτος.
intrātus, a, um, μετοχ. παραχ. τοῦ intro, ὅπερ ἴδε.
intrectātus, a, um, ταὐτὸ τῷ intractatus.
*intrĕmĕfactus, a, um, (intremo facere) δονούμενος, παλλόμενος (ἐπὶ χορδῶν καὶ ὀργάνων).
intrĕmisco, ŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ intremo) τρέμω, σείομαι.
in-trĕmo, ŭi, ĕre, τρέμω, σείομαι. aliquem ἢ aliquid, τρέμειν τινὰ ἢ τι.
in-trĕmŭlus, a, um, ἔντρομος, τρέμων. 2) δονούμενος, παλλόμενος. 3) in στερητ. tremulus, ἀδόνητος.
intrĕpĭdans, ntis, (in trepido) ἄτρεπτος, ἄφοβος, ἀκατάπληκτος. Ἐπιγρ.
intrĕpĭdanter, ἐπίρ. ἴδε τὸ ἑξῆς.
in-trĕpĭde, ἐπίρ. ἀτρεμί, ἀφόβως.
in-trĕpĭdus, a, um, ἄτρομος, ἀτρόμητος, ἀτρεμής, ἄφοβος.

Digitized by Google

intrĕsĕcus, σπαν. ἀντὶ τοῦ intrinsecus, ὅπερ ἴδε. Ἐπιγρ.
in-trĭbŭo, ĕre, εἰσφέρω.
in-trĭbūtĭo, ĭōnis, θ. εἰσφορά.
intrīco, avi, atum, are, (tricor), aliquem ἢ aliquid, ἐμπλέκω, περιπλέκω τινὰ ἢ τι.
intrīgo, ταὐτὸ τῷ intertrigo.
intrīmentum, i, οὐ. (intero) ἔντριμμα.
intrinsĕcus, ἐπίρ. (intra) ἔσωθεν.
intrīta, æ, θ. ἴδε intero.
intrītum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ intrita. Ἀπουπουλήϊος.
intrītus, a, um, ἴδε intero.
in-trĭtus, a, um, ἄτριπτος, ἀκέραιος.
intrō, ἐπίρ. ἐπὶ στάσεως· ἔνδον, εἴσω. 2) ἐπὶ κινήσεως· εἴσω.
intro, avi, atum, are, (intro) aliquem ἢ in aliquid (ποιητ. alicui) εἴσω τινὸς γίγνομαι, εἴσειμι, εἰσέρχομαι εἴς τι. limen ἢ intra limen intrat, εἴσω τοῦ οὐδοῦ γίγνεται. domus intratur, εἰσέρχεταί τις ἢ εἰσέρχονται εἰς τὸν οἶκον. μεταφ. intrare in aliquid, κατανοεῖν, διορᾶν τι. 2) διελαύνω, διαπείρω.
intrō-cēdo, essi, essum, ĕre, εἴσω χωρῶ, εἴσω ἔρχομαι.
intrō-curro, ĕre, εἴσω τρέχω.
intrō-dūco, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid in aliquid, ἡγοῦμαι ἢ ἄγω τινὰ εἴσω τινός, εἰσάγω τινὰ ἢ τι εἴς τι. 2) εἰσηγοῦμαι, διδάσκω τι. ἀρχ. προστ. introduce. Πλαῦτος.
intrōductĭo, ĭōnis, θ. (introduco) εἰσαγωγή
intrōductor, ōris, ἀ. (introduco) εἰσαγωγεύς, εἰσηγητής.
†intrōductōrĭus, a, um, (introduco) εἰσαγωγικός.
intrōductus, a, um, ἴδε introduco.
intrŏ-ĕo, īvi καὶ ĭi, ĭtum, ire, in aliquid, σπαν. aliquid, εἴσω τινὸς εἶμι ἢ ἔρχομαι, εἰσιέναι, εἰσέρχεσθαι, παριέναι, παρέρχεσθαι εἴς τι. ad aliquem, εἰσέρχομαι παρά τινα. curiam ἢ in curiam, εἰσέρχομαι, πάρειμι, παρέρχομαι εἰς τὸ βουλευτήριον. in urbem, εἰσέρχομαι, παρέρχομαι εἴσω τῆς πόλεως.
intrō-fĕro, tŭli, latum, ferre, aliquid, εἴσω φέρω ἢ κομίζω, εἰσφέρω, εἰσκομίζω τι.
intrōgrĕdĭor, essus sum, i, (gradior) εἴσω εἶμι, εἰσέρχομαι, παριέναι.
†intrŏĭet, μέλλ. ἀντὶ τοῦ introibit.
intrŏĭtōrĭus, a, um, εἰσόδιος, εἰσιτήριος. Γλωσσ. Φιλοξένου.
intrŏĭtus, a, um, ἴδε introeo.
intrŏĭtus, ūs, ἀ. (introĕo) εἴσοδος, πάροδος. 2) εἴσοδος, προοίμιον. 3) ἡ εἰς ἀρχὴν κατάστασις καὶ τὰ ἐπὶ ταύτῃ διδόμενα χρήματα, εἰσιτήρια χρήματα. Ἐν ἐπιγραφαῖς εὕρηται ἡ δοτικὴ καὶ ἡ ἀφαιρ. κατὰ τὴν β' κλίσιν introito.
intrōjŭgus, a, um, ὑποζύγιος. Ἐπιγρ.
intrōlātus, a, um, ἴδε introfero.
intrōmissus, a, um, ἴδε intromitto.
intrō-mitto, īsi, issum, ĕre, aliquem, εἰσίημι, παρίημι, εἰσδέχομαί τινα. aliquem ad te, εἰσίημί τινα παρὰ σέ. 2) εἰσπέμπω, εἰσάγω, εἴσω πέμπω τινά. 3) εἰσάγω τι.
intrō-rēpo, ĕre, εἴσω ἑρπύζω, εἰσερπύζω, εἰσέρπω.
introrsum εἴτε introrsus, ἐπίρ. (introversus) ἐπὶ κινήσεως· εἴσω. 2) ἐπὶ στάσεως· ἔνδον, ἐντός, ἔσωθεν, εἴσω.
intrō-rumpo, ūpi, uptum, ĕre, in aliquid, εἰσβιάζομαι, βίᾳ εἰσέρχομαι εἴς τι.
introspectĭo, ĭōnis, θ. (introspicio) τὸ εἰσβλέπειν. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
intro-specto, are, εἴσω ὁρῶ.
†introspector, ōris, ἀ. ὁ εἰσορῶν.
*introspectus, ūs, ἀ. (introspicio) τὸ εἰσορᾶν, τὸ εἰσβλέπειν.
introspĭcĭo, exi, ectum, ĕre, (intro-specio) aliquid ἢ in aliquid, εἰσβλέπω εἴς τι, διορῶ τι. 2) θεωρῶ τι.
intrōsum, intrōsus, συγκοπὴ τῶν introrsum, introrsus, ἴδε introrsum.
intrō-trūdo, ĕre, εἴσω ὠθῶ.
intrō-vēnĭo, ire, εἰσέρχομαι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
intrōversus, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ introrsus.
intrōvŏcātus, ūs, ἀ. (introvoco) τὸ καλεῖν εἴσω, εἰσαγωγή. μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστ.
intrō-vŏco, are, εἴσω καλῶ.
in-trūdo, ĕre, se, βίᾳ εἰσάγω ἐμαυτόν, ἐμβάλλω εἴς τι.
intŭbācĕus, a, um, (intubus) τῆς σέριδος. Πλίνιος.
intŭbus, i, ἀ. καὶ θ. εἴτε intubum, i, οὐ. ἡ σέρις, εἶδος κιχωρίου.
in-tŭĕor, ĭtus sum, ēri, aliquem, aliquid ἢ in aliquem, in aliquid, εἰσβλέπω, προσβλέπω τινὰ ἢ τι, εἰσβλέπω, προσβλέπω, ἀποβλέπω εἴς τινα ἢ εἴς τι. 2) μεταφορ. ἀποβλέπω εἴς τι, θεωρῶ, σκοπῶ, σκέπτομαί τι.
*intŭĭtĭo, ĭōnis, ἀ. (intueor) ἔμφασις.
intŭĭtus, a, um, ἴδε intueor.
intŭĭtus, ūs, ἀ. (intueor) πρόσοψις, ὄψις. 2) τὸ ἀποβλέπειν, θεωρεῖν, ὁ λόγος. intuitu pietatis, λόγον τῆς εὐσεβείας ποιούμενος, ἀποβλέπων εἰς τὴν εὐσέβειαν.
intŭmĕo, ēre, ἀμφ. γρ. καὶ
in-tŭmesco, ŭmŭi, ĕre, ἐξοιδαίνω, οἰδῶ, ὀγκοῦμαι. 2) ἐξογκοῦμαι, ὀγκοῦμαι, αὐξάνομαι, αἴρομαι, ὀγκοῦμαι. 3) μεταφ. ὀγκοῦμαι, ἐξογκοῦμαι, ἐπαίρομαι (ὑπὸ πάθους τινός, ὑπ' ὀργῆς, ὑπερηφανίας κ.τ.λ.)

Digitized by Google

intŭmŭlātus, a, um, ἄχωστος, ἄταφος. Λ. ποιητ.
in-tundo, ĕre, aliquid, καταθλῶ, λεαίνω, κοπανίζω τι. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
intŭo, ĕre, σπαν. ἐνεργ. τύπος τοῦ intueor.
intŭor, i, (ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ in-tueor) aliquem ἢ aliquid, εἰσβλέπω, προσβλέπω, βλέπω, ὁρῶ τινα ἢ τι.
in-turbātus, a, um, ἀτάραχτος.
in-turbĭdus, a, um, ἀτάραχτος, ἀθόρυβος, ἥσυχος. Τάκιτος.
in-turgesco, ĕre, ἐξογκοῦμαι, ὀγκοῦμαι.
intus, ἐπίρ. ἐπὶ στάσεως· ἐντός, ἔνδον, εἴσω. σπαν. intus aliquid, intus aliqua re καὶ intus alicujus rei, εἴσω τινός, ἐντός τινος. 2) ἐπὶ κινήσεως· εἴσω. 3) ἔνδοθεν, ἔσωθεν, ἔξω.
intus, ūdis, θ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ incus, ὅπερ ἴδε. Ἰσίδωρος.
intūsĭum, ταὐτὸ τῷ indusium.
in-tūtus, a, um, ἀφρούρητος, ἀπροφύλακτος, ἀφύλακτος. 2) οὐκ ἀσφαλής, ἐπισφαλής, σφαλερός, ἀβέβαιος.
intȳbus, intybum, ταὐτὸ τῷ intubus.
ĭn-ūber, ĕris, οὐ πιαρός.
ĭn-ūbĕro, are, in aliquid, ὑπερπλημμυρῶ τι.
*ĭn-ūdo, are, ὑγραίνω, βρέχω τι.
ĭnŭla, æ, θ. ἑλένιον. βοτ.
*ĭn-ulcĕro, are, aliquid, ἑλκῶ, ἑλκοποιῶ τι.
ĭnulte, ἐπίρ. ἄνευ τιμωρίας ἢ ἐκδικήσεως.
ĭn-ultus, a, um, ἀτιμώρητος, ἀνεκδίκητος, τιμωρίας οὐ τυχών, οὐ τιμωρούμενος, δίκην οὐ λαμβάνων ἢ λαβών. 2) ἀτιμώρητος, ἀζήμιος, δίκην οὐ διδούς. 3) ἀβλαβής, ἄβλαπτος, ἀσφαλής.
ĭnumbrātĭo, ĭōnis, θ. (inumbro) ἐπισκιασμός, ἐπισκότησις.
ĭn-umbro, avi, atum, are, aliquid, ἐπισκιάζω τι. μεταφ. ἀμαυρῶ τι. 2) ἐπικαλύπτω, καλύπτω τι. μεταφ. inumbratus, a, um, ἐσκιαγραφημένος.
ĭnūmĭgo, ταὐτὸ τῷ inhumigo.
ĭnunco, avi, atum, are, (in-uncus) aliquid, ἀγκιστρῶ, ἁρπάζω τι.
ĭnunctĭo, ĭōnis, θ. (inungo) ἐπάλειψις, ἐπίχρισις.
ĭnunctus, a, um, ἴδε inungo.
ĭnundātĭo, ĭōnis, θ. (inundo) ἐπικλυσμός, ὑπερέκχυσις, πλημμύρα.
ĭn-undo, avi, atum, are, aliquid, ἐπικλύζω, κατακλύζω τι. 2) ποιητ. βρέχω τι.
ĭnungĭto, are, (θαμιστ. τοῦ inungo) ἐπαλείφω, ἐπιχρίω τι.
ĭn-ungo, εἴτε inunguo, nxi, nctum, ĕre, aliquid aliqua re, ἐπιχρίω, χρίω, ἀλείφω τί τινι (ἀλοιφῇ). inungor, χρίομαι, ἀλείφομαι. 2) aliquid alicui, ἐναλείφω, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω τι (ἀλοιφήν τινά) τινι.
*ĭn-ūnĭo, ivi, ītum, ire, ἑνῶ.
ĭn-urbāne, ἐπίρ. ἀναστείως, ἀκόμψως.
†ĭnurbānĭter, ἐπίρ. (inurbanus) ἀπαιδεύτως, ἀμούσως.
ĭn-urbānus, a, um, ἀνάστειος, ἄγροικος, ἄκομψος.
ĭn-urgĕo, si, ēre, κρούω.
ĭn-ūrīno, are, εἰσδύομαι, καταδύομαι.
ĭn-ūro, ussi, ustum, ĕre, aliquid, ἐγκαίω τι. 2) μεταφ. aliquid alicui, ἐγκαίω, ἐνσφραγίζω, ἐντυπῶ τινί τι. inustum animis hominum est, οἷον ἔγκαυμα ἐμμένει ταῖς ψυχαῖς 3) alicui notam ἢ aliquem notā, καυτηριάζω, στίζω, στιγματίζω τινά.
ĭn-ūsĭtāte, ἐπίρ. ἀήθως, ἀσυνήθως, ἀχρήστως.
ĭnūsĭtāto, ταὐτὸ τῷ inusitate.
ĭn-ūsĭtātus, a, um, ἀήθης, ἀσυνήθης, ἄχρηστος, παράξενος.
ĭnusque εἴτε in usque, ποιητ. ἀντὶ τοῦ usque in, ὅπερ ἴδε.
ĭnustĭo, ĭōnis, θ. (inuro) ἔγκαυμα, στίγμα.
ĭnustus, a, um, ἴδε inuro.
ĭn-ustus, a, um, ἀκαής, ἄκαυστος.
ĭn-ūsus, ūs, ἀχρησία, ἀήθεια. Ἀμφ. γρ.
ĭn-ūtĭlis, e, ἀνωφελής, ἀχρεῖος, ἄχρηστος, ἀχρήσιμος. alicui rei ἢ ad aliquid, πρός τι. homo pugnæ ἢ ad pugnam inutilis, ἄνθρωπος ἀνεπιτήδειος πρὸς μάχην. 2) ἀχρεῖος, βλαβερός.
ĭn-ūtĭlĭtas, ātis, θ. ἀχρηστία, τὸ ἀχρήσιμον, τὸ ἀνωφελές.
ĭn-ūtĭlĭter, ἐπίρ. ἀχρήστως, ἀχρείως, ἀνωφελῶς. 2) ἀχρείως, βλαβερῶς.
Ĭnŭus, i, ἀ. (ineo) ὁ Πάν. Λίβ. 1, 5. Μακρόβ. 1, 22. Ἀρνόβ. 3, σ. 143.—Castrum Inui, πολίχνιον τῆς Λατίνης παρὰ τὸ Ἄντιον.
*ĭnuxōrus, a, um, (in-uxor) ἄνανδρος, ἄγαμος.
in-vādo, si, sum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, καὶ in aliquem, in aliquid, ἐπιβαίνω τινός, ἐμπίπτω τινὶ ἢ εἴς τινα, εἴς τι, ἔπειμι, ἐπέρχομαι, ἐπιφέρομαί τινι. regionem ἢ in regionem hostium, ἐπιβαίνω τῆς πολεμίας, ἐμβάλλω εἰς τὴν πολεμίαν. hostes ἢ in hostes, ἐπιέναι, ἐπιφέρεσθαι, ἐμβάλλειν, προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, ὁρμᾶν, ἐμπίπτειν εἰς τοὺς πολεμίους. aliquem invado et osculo, ἐφορμῶ τινι καὶ φιλῶ αὐτόν. in fortunas alterius, ἅπτομαι τῶν κτημάτων τινός, σφετερίζομαι τὰ χρήματά τινος. in nomen Marii invaserat, εἰσερρυήκει, εἰσεφρήκει εἰς τὸν οἶκον, τὸ γένος τοῦ Μαρίου, τὸ ἐκείνου ὄνομα εἰλήφει. morbus eum invadit, νόσος ἐμπίπτει αὐτῷ. malum in rempublicam invasit, τὸ κακὸν ἐνέπεσε τῇ πολιτείᾳ. 2) ἐπιχειρῶ τινι. aliquid magnum, μεγάλῳ ἔργῳ. 3) βαδίζω, πορεύομαι.

Digitized by Google

in-vălentĭa, æ, θ. ἀσθένεια, ἀρρωστία.
in-vălĕo, ŭi, ēre, ἐπιρρώνυμαι, ῥώννυμαι, ἐπιδίδωμι.
in-vălesco, lŭi, ĕre, ἐπιρρώννυμαι, ἐπιδίδωμι, κατισχύω. consuetudo invaluit, ἡ συνήθεια κατίσχυσεν, ἐπεκράτησεν.
invălētūdĭnārĭus, ĭi, ἀ. νοσηματικός, φιλάσθενος. Ξενίκας. Γλῶσσαι Πλακίδου.
invălētūdo, ĭnis, θ. ἐσφαλμ. γρ. ἀντὶ τοῦ valetudo κατὰ τὴν γ' σημ.
in-vălĭde, ἐπίρ. ἀσθενῶς, ἀρρώστως.
in-vălĭdus, a, um, ἀσθενής, ἄρρωστος, ἀδύνατος. 2) ἀσθενής, ἀνίσχυρος.
invălĭtūdo, ταὐτὸ τῷ invaletudo.
†invānum (in-vanus), εἰς μάτην.
invāsĭo, ĭōnis, θ. (invado) εἰσβολή, ἔφοδος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
invāsor, ōris, ἀ. (invado) ὁ εἰσβάλλων.
invāsus, a, um, ἴδε invado.
invāsus, ūs, ἀ. (invado) εἰσβολή, προσβολή. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον.
†invectātĭo, ĭōnis, θ. (*invecto) ταὐτὸ τῷ invectĭo, σημ. 2.
invectīcĭus, a, um, εἰσαγώγιμος.
invectĭo, ĭōnis, θ. (inveho) εἰσαγωγή, εἰσκομιδή. 2) ἐπιφορά, ὁρμή, προσβολή.
invectīlĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ invecticius.
*invectīvălĭter, ἐπίρ. καθαπτικῶς, ἐπιπληκτικῶς. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τρεῖς.
invectīvus, a, um, (invehor) καθαπτικός, ἐπιπληκτικός.
invector, ōris, ἀ. (inveho) εἰσαγωγεύς, ὁ εἰσκομίζων.
invectrix, īcis, θ. ἡ εἰσάγουσα.
invectus, a, um, ἴδε inveho.
invectus, ūs, ἀ. (inveho) εἰσαγωγή, εἰσκομιδή. 2) πρόσχωσις.
in-vĕho, exi, ectum, ĕre, aliquid, εἰσάγω, εἰσκομίζω τι. vinum invehitur in Galliam, οἶνος εἰσάγεται εἰς τὴν Γαλλίαν. fluvius limum invehit, ὁ ποταμὸς προσχώννυσι πηλόν. fortuna mihi casum invehit, ἡ τύχη φέρει, ἐπιφέρει μοι συμφοράν. 2) se invehere καὶ συνηθ. invehi, ἐπιφέρεσθαι, ἐφορμᾷν. invehunt se fluctus, κλύδωνες ἐπιφέρονται. hostes se invehunt εἴτε invehuntur, οἱ πολέμιοι ἐπιφέρονται, ἐφορμῶσιν. invehuntur in hostium aciem, εἰσβάλλουσιν, εἰσπίπτουσιν εἰς τὴν τῶν πολεμίων παράταξιν. 3) invehor (verbis) in aliquem, καθάπτομαί τινος (λόγοις), ἐπιφέρομαι, ἐπιπλήττω τινί. multa invectus est in Thebanos, πολλὰ καθήψατο τῶν Θηβαίων. 4) invehor (curru, navi, equo), εἰσέρχομαι ὀχούμενος (ἐφ' ἀμάξης, ἐπὶ πλοίου, ἐφ' ἵππου). invehor (navi) portum ἢ in portum, εἰσπλέω εἰς τὸν λιμένα. curru urbem invehitur, ἐφ' ἅρματος καθήμενος εἰσέρχεται εἰς τὴν πόλιν. invehor (equo) in hostem, εἰσελαύνω εἰς τοὺς πολεμίους. invehor littori, προσορμίζομαι εἰς τὴν ἀκτήν. Triton belluis invehens, ὁ Τρίτων ἐπὶ θηρίων ὀχούμενος.
in-vēlātus, a, um, ἀκάλυπτος.
*in-vēnālis, e, ἄπρατος. Γλωσσ. Φιλοξένου.
*in-vendĭbĭlis, e, δύσπρατος.
in-vendĭtus, a, um, ἄπρατος.
†in-vēnĭābĭlis, e, ἀσύγγνωστος, ἀσυγχώρητος.
*invēnībo, ἀρχαϊκ. μέλλ. ἀντὶ τοῦ inveniam, ἴδε invenio.
in-vĕnĭo, ēni, entum, ire, aliquem ἢ aliquid, ἐντυγχάνω, ἐπιτυγχάνω τινί, εὑρίσκω τινὰ ἤ τι. spelunca vix invenienda, ἄντρον δυσεύρετον. neminem invenio, οὐδένα εὑρίσκω. invenior similis, ὅμοιος ὢν εὑρίσκομαι. Pamphila inventa est civis, ἡ Παμφίλη εὑρέθη πολῖτις οὖσα. nec, quid agam invenio, οὔτε εὑρίσκω τί χρὴ ποιεῖν. apud auctores invenio, παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν εὑρίσκω. invenio nomen, ὀνόματος τυγχάνω, ὄνομα λαμβάνω. laudem invenit, δόξης ἔτυχεν. ex captivis invenit, παρὰ τῶν αἰχμαλώτων εὗρεν, ἐπύθετο, ἔμαθεν. 2) εὑρίσκω, πορίζομαί τι. 3) εὑρίσκω, ἐξευρίσκω, ἐφευρίσκω τι. alicui perniciem, εὑρίσκειν, ἐξευρίσκειν, μηχανᾶσθαι, ἐπινοεῖν τινι ὄλεθρον. inventum, i, οὐ. τὸ εὕρημα, ἐπινόημα. 4) non se invenire, ἀπορεῖν, ἀμηχανεῖν, ξένως ἔχειν.
inventārĭum, ĭi, οὐ. ἀναγραφή, ἀπογραφή, (εὑρετήριον).
inventĭo, ĭōnis, θ. (invenio) εὕρεσις, ἐξεύρεσις, ἐφεύρεσις.
inventĭuncŭla, æ, θ. μικρὸν εὕρημα, μικρὸν ἐπινόημα.
inventor, ōris, ἀ. (invenio) εὑρετής, ἐφευρετής, ὁ ἐξευρών, ἐπινοήσας.
inventrix, īcis, θ. (invenio) εὑρέτις, ἡ ἐξευροῦσα, ἐπινοήσασα.
inventum, i, οὐ. ἴδε invenio.
inventus, a, um, ἴδε invenio.
inventus, ūs, ἀ. (invenio) ταὐτὸ τῷ inventio. Πλίνιος. μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστ.
in-vēnuste, ἐπίρ. ἀχαρίτως, ἀπειροκάλως, ἀκόμψως.
in-vēnustus, a, um, ἀναφρόδιτος, ἀπειρόκαλος. 2) δύσερως, περὶ τὸν ἔρωτα δυστυχῶν.
in-vĕrēcunde, ἐπίρ. ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
†in-vĕrēcundĭa, æ, θ. ἀναίδεια, ἀναισχυντία.
in-vĕrēcundus, a, um, ἀναιδήμων, ἀναιδής, ἀναίσχυντος. εὕρηται καὶ invĕrĕcundus, μεταγενέστερον.

Digitized by Google

in-vergo, ĕre, aliquid alicui ἢ in aliquem, ἐπιχέω τινί τι. Λ. ποιητ.
in-vērīsĭmĭlis, e, ἀπίθανος.
inversĭo, ĭōnis, θ. (inverto) ἀναστροφή. 2) εἰρωνεία. 3) ἀλληγορία.
inverso, are, θαμιστ. τοῦ inverto, ὅπερ ἴδε Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
in-versor, ari, ἐνδιατρίβω.
inversum, ἐπίρ. (inversus), τοὐναντίον.
inversūra, æ, θ. ἑλιγμός.
inversus, a, um, ἴδε inverto.
inversus, a, um, (in στερητ. verto) ἀμεμετάβλητος, ἀδιάτμητος, ὁλόκληρος. Ἀπείκιος.
invertĭbĭlis, e, ἀνεπίστρεπτος.
†invertĭbĭlĭtas, ātis, θ. (invertibilis) ἀνεπιστρεψία.
in-verto, ti, sum, ĕre, aliquid, ἀναστρέφω, μεταστρέφω, στρέφω τι. terram, ἀναστρέφω, στρέφω, ἀρῶ τὴν γῆν. ordinem, ἀναστρέφειν τὴν τάξιν. boreas arbores invertit, ὁ βορέας ἀναστρέφει, ἀνατρέπει τὰ δένδρα. inversus annus, ὁ λήγων ἐνιαυτός. 2) διαστρέφω, διαφθείρω, παραλλάττω τι. inversi mores, διεστραμμένα ἤθη. 3) inversa verba, τροπικαί, ἀλληγορικαί, μεταφορικαὶ λέξεις.
in-vespĕrascit, ĕre, ἑσπέρα γίγνεται.
investīgābĭlis, e, (investigo) ὁ δυνάμενος ἐρευνᾶσθαι.
†investīgābĭlis, e, ἀνεξιχνίαστος, ἀνίχνευτος, ἀνερεύνητος.
in-vestīgātĭo, ĭōnis, θ. ἀνίχνευσις, ἀνερεύνησις.
in-vestīgātor, ōris, ἀ. ἐρευνητής.
investīgātrix, ĭcis, θ. ἐρευνήτρια.
in-vestīgo, avi, atum, are, ἰχνεύω, ἀνιχνεύω. 2) aliquid, ἰχνεύω, ἐρευνῶ, διερευνῶ, ἀναζητῶ, ἐξετάζω τι. 3) ἀνιχνεύω, ἀνερευνῶ, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω τι.
in-vestĭo, īvi, ītum, ire, aliquid aliqua re, κοσμῶ τί τινι. 2) aliquid, περιβάλλω τι.
investis, e, ἀχίτων, γυμνός. 2) ἄνηβος, ἀγένειος. 3) ἄγαμος.
investītus, a, um (in vestio), ἴδε investio.
in-vĕtĕrasco, ravi, ĕre, ἐγγηράσκω, ἐγχρονίζω, παλαιοῦμαι. exercitus in Gallia inveterascit, ὁ στρατὸς ἐγχρονίζει τῇ Γαλλίᾳ, χρονίζει ἐν τῇ Γαλλίᾳ. consuetudo inveteravit, τὸ ἦθος ἐρρίζωται.
invĕtĕrātĭo, ĭōnis, θ. παλαίωσις, ῥίζωσις.
†invĕtĕrātor, ōris, ἀ. ὁ ἐγγηράσας τινί.
invĕtĕresco, ĕre, ἑτέρα γραφὴ τοῦ inveterasco, ὅπερ ἴδε.
in-vĕtĕro, avi, atum, are, aliquid, χρόνιον ἢ παλαιὸν ποιῶ τι. inveteror, χρονίζω, παλαιὸς γίγνομαι. inveteratus, a, um, πεπαλαιωμένος, ἐρριζωμένος, χρόνιος.

in-vĕtĭtus, a, um, ἀκώλυτος.
†invexātus, a, um, (in vexo) ἀπαθής, ἀτάρακτος, ἀκάκυντος.
*invĭābĭlis, e, (in via) ἄβατος, ἀπρόσβατος.
invĭcem εἴτε in vicem, ἐπίρ. (in vicis) ἐν μέρει, ἐν τῷ μέρει, ἀμοιβαίως. invicem victi victoresque, ἐν τῷ μέρει νικώμενοί τε καὶ νικῶντες. exigo et ipse invicem ab amicis benevolentiam, αἰτῶ καί ἐγὼ ἐν τῷ μέρει παρὰ τῶν φίλων εὔνοιαν. invicem diligimus, ἀλλήλους ἀγαπῶμεν. hæc invicem obstant, ταῦτα ἐναντιοῦται ἀλλήλοις. invicem accusant, κατηγοροῦσιν ἀλλήλων.
†invicte, (invictus) ἐπίρ. ἀνικήτως, ἀκαταγωνίστως, ἀνεξελέγκτως.
in-victrix, īcis, ἡ ἀήττητος, ἡ ἀνίκητος, ἡ ἀκαταμάχητος. fortuna, τύχη. Ἐπιγρ.
in-victus, a, um, ἀνίκητος, ἀήττητος, ἄμαχος.
invĭdens, ntis, μετοχ. τοῦ invideo, ὅπερ ἴδε.
in-vĭdens, ntis, (in στερητ. video) ὁ μὴ βλέπων. Ἀπουλήϊος.
invĭdentĭa, æ, θ. φθόνησις, φθόνος.
in-vĭdĕo, vīdi, vīsum, ēre, alicui, φθονῶ, βασκαίνω τινί. homini, φθονῶ τῷ ἀνθρώπῳ. mihi invidetur καὶ ποιητ. invideor, φθονοῦμαι. invideo laudi alicujus, φθονῶ τῷ ἐπαίνῳ τινός. alicui aliquid, (σπαν. aliqua re καὶ alicujus rei) φθονεῖν τινά τινος. tibi honorem, φθονῶ σοι τῆς τιμῆς. in aliqua re, ἐπί τινι. aliis bene esse, ὅτι ἄλλοι εὖ ἔχουσιν. invidendus, a, um, ἐπίφθονος. 2) alicui aliquid, φθονῶ τινί τινος, ἐπιφθονῶ, ἀπαρνοῦμαι, ἀνανεύω τινί τι. 3) φθονῶ, δυσχεραίνω.
invĭdĭa, æ, θ. (invideo) φθόνος, βασκανία. res habet invidiam, ἐπίφθονόν ἐστι, φθόνον ἐμποιεῖ. sine invidia, οὐδεὶς φθόνος, ἀσμένως. 2) φθόνος, μῖσος, ἀπέχθεια, δυσμένεια. sum in invidia ἢ invidiam habeo, μισοῦμαι. facio ἢ conflo alicui invidiam, φθόνον συνάγω τινί, εἰς μῖσος καθίστημί τινα, διαβάλλω τινά.
invĭdĭŏla, æ, θ. (ὑποκοριστ. τοῦ invidia) μικρὸς φθόνος, μικρὸν μῖσος. Κικέρων. Ἀμφ. γρ.
invĭdĭōse, ἐπίρ. (invidiosus) ἐπιφθόνως, δυσμενῶς, ἀπεχθῶς.
invĭdĭōsus, a, um, (invideo) φθονερός, φθονῶν, βάσκανος. 2) ἐπίφθονος, φθόνον ἢ μῖσος διεγείρων.
invĭdus, a, um, (invideo) φθονερός, βάσκανος. alicui, φθονῶν τινι. invidi mei, οἱ ἐμοὶ βάσκανοι, οἱ φθονοῦντές μοι.
in-vĭgĭlo, avi, atum, are, alicui rei, ἐπαγρυπνῶ τινι. 2) ἀγρυπνῶ.

Digitized by Google

*invīlesco, ĕre, (in vilesco) φαῦλος εἴτε εὐτελὴς γίγνομαι.
invīlĭto, are, (in vilito) aliquem, εὐτελίζω, ταπεινῶ τινα. Γλωσσ. Φιλοξένου.
in-vincĭbĭlis, e, ἀνίκητος, ἀήττητος.
invincĭbĭlĭter, ἐπίρ. ἀνικήτως.
in-vincĭo, inxi, inctum, ire, aliquem, δεσμεύω τινά.
invinctus, a, um, ἴδε invincio.
invīnĭus, a, um, (in-vinum) ἄοινος, οἴνου ἀπεχόμενος.
*in-vĭo, are, πορεύομαι.
in-vĭŏlābĭlis, e, ἀβλαβής, ἄβλαπτος. 2) ἀβέβηλος, ἄσυλος.
invĭŏlābĭlĭter, ἐπίρ. (inviolabils) ἀθιγῶς, ἀπαραβάτως. 2) ἀναλλοιώτως
invĭŏlāte, ἐπίρ. ἀπαραβάτως. servare jusjurandum, ἐμπεδοῦν τὸν ὅρκον.
in-vĭŏlātus, a, um, ἀβλαβής, ἄβλαπτος, ἀκέραιος. 2) ἀβέβηλος, ἄσυλος. inviolatum templum, ἄσυλον ἱερόν. inviolatus tribunus plebis, ὁ ἄσυλος δήμαρχος.
*in-vĭŏlentus, a, um, οὐ βίαιος.
*in-viscĕra, um, οὐ. πληθ. τά ἔντερα, τὰ ἐγκοίλια, ἔγκατα.
inviscĕro, avi, atum, are, aliquid, ἐμποιῶ τι, βαθέως ἐγχαράττω τι. μεταφ. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
*invisco, are, (in viscus) aliquid, ἰξῷ ἀλείφω τι, ἰξῶ τι.
invīse, ἐπίρ. ἀοράτως.
in-vīsĭbĭlis, e, ἀόρατος.
†in-vīsĭbĭlĭtas, ātis, θ. τὸ ἀόρατον, ἀορασία.
†in-vīsĭbĭlĭter, ἐπίρ. ἀοράτως.
in-vīsĭo, ĭōnis, θ. ἀορασία, ἀβλεψία.
in-vīsĭtātus, a, um, ἀθεώρητος, ἀθέατος.
†invīsĭto, are, (θαμιστ. τοῦ inviso) aliquem, θαμινὰ ἐπισκέπτομαί τινα. 2) μεταφ. ἐπαυγάζω τινά, καταλάμπω τινός.
in-vīso, si, sum, ĕre, aliquem καὶ ἀρχαϊκ. ad aliquem, ἐπισκοπῶ, ἐπισκέπτομαί τινα, εἰσιέναι παρά τινα. aliquid, ἐπισκέπτεσθαι, ἐπισκοπεῖν, ἐφορᾷν, θεωρεῖν τι. 2) βλέπω, ὁρῶ τι.
invīsor, ōris, ἀ. (invideo) ὁ βάσκανος.
invīsus, a, um, (in-visus) ἀόρατος, ἀθέατος, ἀθεώρητος. 2) (invideo) ἐπίφθονος, μισητός, ἀπεχθής. Ἔστιν ὅτε καὶ ὁ ἀνταποδιδοὺς τὸ μῖσος καὶ μισῶν.
in-vītābĭlis, e, ἐπαγωγός, θελκτήριος.
in-vītālis, e, ἄζωος. Βοήθ.
invītāmentum, i, οὐ. ἐπαγωγή, θέλγητρον.
invītassis, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ invitaveris, ἴδε invito. Πλαῦτος.
invītātĭo, ĭōnis, θ. (invito) κλῆσις. 2) προτροπή. 2) ἑστίασις, ἑστίαμα.
invītātĭuncŭla, æ, θ. μικρὸν ἑστίαμα.
invītātor, ōris, ἀ. κλητήρ, ὁ καλῶν.
invītātōrĭus, a, um, κλητικός.
invītātrix, īcis, θ. (invitator) ἡ καλοῦσα.
invītātus, ūs, ἀ. κλῆσις, προτροπή, παράκλησις. μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον. Λ. σπ.
invīte, ἐπίρ. ἀκουσίως, ἀκοντί.
†in-vĭtĭābĭlis, e, ἄφθαρτος.
invīto, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ invite.
invīto, avi, atum, are, aliquem ad aliquid, παρακαλῶ, καλῶ τινα εἴς τι. ad spectaculum, ἐπὶ θέαν. hostes ad deditionem, ad dimicandum, προκαλεῖσθαι τοὺς πολεμίους εἰς παράδοσιν, εἰς μάχην. aliquem præmiis ad aliquid, μισθῷ παρακαλεῖν, προτρέπειν τινὰ εἴς τι. aliquid somnum invitat, παρακαλεῖ τι ὕπνον. 2) aliquem domo, hospitio ἢ domum suam, in hospitium ἢ καὶ ἁπλῶς aliquem, καλεῖν τινα ἐπὶ ξένια, ἐπὶ ξενίαν, καλεῖν, παρακαλεῖν τινα, ἑστιᾶν, εὐωχεῖν τινα. se invitare, εὐωχεῖσθαι. κωμικ. aliquem gladio, clava invito, ξίφει, ῥοπάλῳ δέχομαί τινα.
in-vittātus, a, um, (in στερητ. vitta) ἀταινίωτος, ἄστεπτος.
in-vĭtŭpĕrābĭlis, e, ἄμεμπτος.
invītus, a, um, ἄκων. invitus facio aliquid, ἄκων ποιῶ τι. patre invito, ἄκοντος τοῦ πατρός, βίᾳ τοῦ πατρός. 2) ἀκούσιος.
invĭus, a, um, (in-via) ἄνοδος, ἄβατος, δύσβατος.
in-vŏcātĭo, ĭōnis, θ. ἀνάκλησις, προσευχή.
*invŏcātīvus, a, um, (invoco) ἀνακλητικός.
*invŏcātor, ōris, ἀ. (invoco) ὁ ἐπικαλούμενος.
in-vŏcātus, a, um, ἄκλητος, ἀπαράκλητος.
invŏcātus, a, um, ἴδε invoco.
*invŏcātus, ūs, ἀ. (in στερητ. voco) ἡ μὴ πρόσκλησις. invocatu meo, ἄνευ τῆς ἐμῆς προσκλήσεως. μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον.
in-vŏco, avi, atum, are, aliquem, προσκαλῶ, παρακαλῶ, καλῶ τινα. 2) ἐπικαλοῦμαι, ἐπιβοῶμαί τινα, παρακαλῶ τινα πρὸς βοήθειαν. 3) καλῶ, προσαγορεύω, ὀνομάζω τινά.
invŏlātor, ōris, ἀ. (involo), ἅρπαξ, κλέπτης. Λ. Γλωσσ.
invŏlātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ volatus. μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον.
*in-vŏlentĭa, æ, θ. ἀβουλησία, τὸ μὴ βούλεσθαι.
involgo, are, ταὐτὸ τῷ invulgo.
in-vŏlĭto, avi, atum, are, alicui rei, ἐπιπέτομαί τι, ἐνδιατρίβω τινί. 2) περιπέτομαί τι.
involnĕrābĭlis, e, ταὐτὸ τῷ invulnerabilis.
in-vŏlo, avi, atum, are, in aliquid ἢ alicui, εἰσπέτομαί τι, πέτομαι, ἵπταμαι εἴς

τι. 2) in, ad aliquem, in aliquid ἢ aliquem, aliquid, ἐμπίπτω, ἐπιφέρομαί τινι, εἴς τινα, ὁρμῶ ἐπί τινα. animos involat cupido, ταῖς ψυχαῖς ἐμπίπτει ἡ ἐπιθυμία. 3) aliquid, κλέπτω. ἁρπάζω τι.
in-vŏlŭcer, cris, cre, ἀπτήν, οὔπω πτηνός.
invŏlŭcre, is, οὐ. ταὐτὸ τῷ involucrum.
invŏlŭcrum, i, οὐ. (involvo) εἴλημα, περιείλημα, ἔλυτρον, κάλυμμα.
invŏlŭmentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ involucrum.
in-vŏluntārĭe, ἐπίρ. ἀκουσίως.
in-vŏluntārĭus, a, um, ἀκούσιος.
in-vŏluntas, ātis, θ. τὸ ἀκούσιον, ἡ ἀκουσία.
invŏlūte, ἐπίρ. (involvo) ἀσαφῶς.
invŏlūtĭo, ĭōnis, θ. (involvo) εἴλημα.
invŏlūto, are, (θαμιστ. τοῦ involvo) aliquid, ἐνελίττω, περιελίττω τι.
invŏlūtus, a, um, ἴδε involvo.
in-volvo, vi, ūtum, ĕre, ἐπικυλινδῶ. Ossæ Olympum, τῇ Ὄσσῃ τὸν Ὄλυμπον. involuti fluctus, κυλινδόμενα κύματα. 2) aliquid alicui, περιελίττω, περιειλῶ τι περί τι. 3) aliquem ἢ aliquid re, ἐνελίττω, ἐνειλῶ τινα ἤ τι εἴς τι, καλύπτω τινά ἤ τί τινι. aliquem nube, καλύπτω, περικαλύπτω τινὰ νεφέλῃ sinistras sagis, περιελίττειν περὶ τὰς ἀριστερὰς τοὺς σάγους. caput, καλύπτομαι τὴν κεφαλήν. μεταφ. se sua virtute, περιστέλλειν ἑαυτὸν τῇ ἰδίᾳ ἀρετῇ.—involutus, a, um, ἐπιθετ. περίπλοκος, ἀσαφής.
involvŏlus εἴτε involvŭlus, i, ἀ. ὁ ἴψ, (ἔντομον).
in-vulgo εἴτε involgo, avi, atum, are, aliquid, ἐκφέρω, θρυλλῶ, διαθρυλλῶ, δηλῶ τι.
in-vulnĕrābĭlis, e, ἀτραυμάτιστος, ἄτρωτος, οὐ τρωθείς.
in-vulnĕrātus, a, um, ἄτρωτος.
ĭo! ἐπιφών. ἰοῦ! ἰώ!
Īo, ūs, καὶ ōnis, θ. Ἰώ.
Ĭŏcasta, æ εἴτε Iocaste, ēs, θ. Ἰοκάστη.
Ĭŏlāus, i, ἀ. Ἰόλαος.
Ĭolcos εἴτε -us, i, θ. ἡ Ἰωλκός, πόλις τῆς Μαγνησίας. Ĭolcĭăcus, a, um, Ἰώλκιος.
Ĭŏle, ēs, θ. Ἰόλη.
ĭon, ĭi, οὐ. ἴον.
Ĭon, Ĭōnis, ἀ. Ἴων.
Ĭōna, æ, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ Ionia.
Ĭōnes, um, ἀ. πληθ. Ἴωνες.
Ĭōnĭa, æ, θ. Ἰωνία.
Ĭōnĭăcus, a, um, Ἰωνικός.
Ĭōnĭce, ἐπίρ. Ἰωνικῶς.
Ĭōnĭcus, a, um, Ἰωνικός.
Ĭōnis, ĭdis, θ. Ἰωνίς, ἡ Ἰωνική.
Ĭōnĭus, a, um, (Ion) Ἰώνιος, Ἰωνικός.
Ĭŏnĭus, a, um, (Io) Ἰόνιος. mare Ionium, sinus Ionius, καὶ ἁπλῶς Ionium, ĭi, οὐ. ἢ Ionius, ĭi, ἀ. τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ὁ Ἰόνιος κόλπος, ὁ Ἰόνιος.
ĭos, i, θ. Ἴος.
ĭōta, οὐ. τὸ ἰῶτα.
ĭōtăcismus, i, ἀ. ἰωτακισμός.
Īphĭănassa, æ, θ. Ἰφιάνασσα.
Īphĭas, ĭădis, θ. Ἰφιάς, ἡ τοῦ Ἴφιος θυγάτηρ Εὐάδνη.
Īphĭgĕnīa, æ, θ. Ἰφιγένεια.
Īphĭmĕdīa, æ, θ. Ἰφιμέδεια.
Īphis, is, ἀ. Ἶφις.
Īphis, ĭdis, θ. Ἶφις
īphȳon, ȳi, οὐ. ἴφυον. Πλίνιος.
ippŏcentaurus, ταὐτὸ τῷ hippocentaurus.
ipse, a, um, αὐτός. ego ipse, αὐτὸς ἐγώ. ipse ille, αὐτὸς ἐκεῖνος. ipse feci, αὐτὸς ἐποίησα. medici ipsi se curare non possunt, οἱ ἰατροὶ αὐτοὶ ἑαυτοὺς θεραπεύειν οὐ δύνανται. me ipsum irrideo, ἐμαυτῷ ἐμπαίζω. nosmet ipsos amamus, ἡμᾶς αὐτοὺς ἀγαπῶμεν. moventur ipsa per se, κινεῖται αὐτὰ καθ' αὑτά, ἀφ' ἑαυτῶν. res ipsa, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. hoc ipsum, αὐτὸ τοῦτο. ipsi per se, αὐτοὶ καθ' αὑτούς. ipse dixit, αὐτὸς ἔφα. ego eo, quo me ipsa misit, ἐγὼ εἶμι, ὅποι μὲ αὐτὴ (ἡ δέσποινα) πέμπει. illo ipso rempore, ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. Athenis decem ipsos dies feci, ἐν Ἀθήναις αὐτὰς δέκα εἴτε αὐτόδεκα ἡμέρας διήγαγον. ipso vicesimo anno, ἐν αὐτῷ τῷ εἰκοστῷ ἔτει. arma ipsa ceciderunt, τὰ ὅπλα αὐτὰ εἴτε αὐτόματα εἴτε ἀφ' ἑαυτῶν ἔπεσον.—κωμικ. ipsissimus εἴτε ipsissumus, αὐτότατος, τουτέστιν· αὐτὸς ἐγὼ μάλιστα.
ipsillĭces εἴτε ipsullĭces bracteæ, θ. πληθ. (ipse illex) εἰκόνες ἐπὶ πετάλων μετάλλου, αἷς ἐν ταῖς μαγγανείαις ἐχρῶντο. Φῆστος.
ipsus, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ ipse.
ir, ἴδε hir.
īra, æ, θ. ὀργή, θυμός, χόλος. per iram ἢ ira commotus facio aliquid, μετ' ὀργῆς, σὺν ὀργῇ, ὀργῇ ποιῶ τι. iram alicujus excitare, ὀργίζειν τινά, ὀργὴν ἐμποιεῖν τινι. neque ira neque gratia teneri, οὔτε ὀργαῖς οὔτε χάρισι συνέχεσθαι. ira maris, ἡ ὀργὴ εἴτε μανία τῆς θαλάσσης.—ira domini interfecti, ἡ ὀργὴ ἡ διὰ τὸν φόνον τοῦ κυρίου.
īrācunde, ἐπίρ. ὀργῇ, μετ' ὀργῆς, σὺν ὀργῇ, θυμωδῶς, θυμικῶς.
īrācundĭa, æ, θ. ὀργιλότης, τὸ ὀργίλον, ὀργή, θυμός, ἀκραχολία.
īrācundĭter, ταὐτὸ τῷ iracunde.
īrācundus, a, um, (ira) ὀργίλος, θυμώδης, θυμικός, ἀκράχολος. ποιητ. ζάκοτος.
īrascentĭa, æ, θ. παρ' Ἀπουληΐῳ ταὐτὸ τῷ iracundia.

Digitized by Google

īrascĭbĭlis, e, ὀργίλος, ἀκράχολος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
īrascītīvus, a, um, ὀργίλος.
*īrasco, ĕre, καὶ
īrascor, sci, (ira) alicui, ὀργίζομαι, θυμοῦμαι, χολοῦμαί τινι.
īrāte, ἐπίρ. (iratus) ὀργῇ, συν ὀργῇ.
īrātus, a, um, (ira ἢ irascor) ὀργιζόμενος, ὀργισθείς, τεθυμωμένος, κεχολωμένος. alicui, ὀργιζόμενος, ὀργισθείς τινι.
ircēus (ἢ hirceus ?) i, ἀ. εἶδος ἀλλᾶντος, ᾧ ἐν ταῖς θυσίαις ἐχρῶντο. Φῆστος.
ircĭŏla, ταὐτὸ τῷ irtiola.
ircus, ταὐτὸ τῷ hircus.
īrēnăcēus, i, ἀ. ἐχῖνος. Πλίνιος.
īrēnarches (-cha), æ, ἀ. εἰρηνάρχης.
Irĭa, æ, θ. Εἰρία, πόλις τῆς ἐντὸς τοῦ Πάδου Κελτικῆς, ἡ τανῦν Voghera.
īrĭcŏlor, ōris, (iris-color) ἰριώδης.
īrĭer, ἀρχαϊκ. ἀπαρέμφ. ταὐτὸ τῷ iri.
īrĭnus, a, um, (iris) ἴρινος. irinum unguentum ἢ ἁπλῶς irinum, i, οὐ. τὸ ἴρινον μύρον, τὸ ἴρινον.
īrĭo, ĭōnis, ἀ. ἐρύσιμον, (φ).
īris, is, καὶ ĭdis, θ. ἶρις, (τὸ οὐράνιον τόξον καὶ φυτὸν καὶ λίθος).
īrītis, ĭdis, θ. (ἰρῖτις) λίθος τις τῶν τιμίων.
Iris, is καὶ ĭpis, θ. Ἶρις.
irnēa, ἴδε hirnea.
irnēla, ἴδε hirnula.
īrōnīa, æ, θ. εἰρωνεία.
īrōnĭce, ἐπίρ. εἰρωνικῶς.
īrōnĭcus, a, um, εἰρωνικός.
Iros, ταὐτὸ τῷ Irus.
irpex, (urpex, hyrpex), ĭcis, ἀ. ἁρπάγη, (γεωργικὸν ὄργανον).
Irpīnus, ἴδε Hirpinus.
irpus, ταὐτὸ τῷ hirpus.
irquĭtallĭo, irquĭtallus, ταὐτὰ τοῖς hirquitallio κ.τ.λ.
ir-rădĭo, avi, atum, are, ἀκτινοβολῶ, ἀναλάμπω, ἐπιλάμπω. 2) aliquid, καταλάμπω τι.
ir-rādo, si, sum, ĕre, aliquid in aliquam rem, κνάω, ξύω τι εἴς τι. 2) ξυρῶ τι.
irrāsus, a, um, ἴδε irrado.
ir-rāsus, a, um, ἄξεστος, ἄξυστος.
†irrătĭo, ĭōnis, θ. (in ratio) ἀλογία, ἄνοια.
ir-rătĭōnābĭlis, e, ἄλογος, ἀλόγιστος, ἄνους.
*ir-rătĭōnābĭlĭtas, ātis, θ. ἀλογία, ἄνοια.
ir-rătĭōnābĭlĭter, ἐπίρ. ἀλόγως, ἀλογίστως, ἀνοήτως.
ir-rătĭōnālis, e, ἄλογος, ἀλόγιστος, ἄνους.
ir-rătĭōnālĭter, ἐπίρ. ἀλόγως, ἀνοήτως.
irraucēo, rausi, ēre, (in raucus) καὶ
ir-raucesco εἴτε irraucĭo, rausi, ĕre, βραγχιῶ, βραγχῶ.

ir-raucus, a, um, βραγχός, βραγχαλέος.
*ir-rĕcĭtābĭlĭter, ἐπίρ. ἀνεκφράστως.
ir-rĕcōgĭtātĭo, ĭōnis, θ. ἀλογιστία.
†ir-rĕconcĭlĭābĭlis, e, (in reconcilio) alicui, ἀδιάλλακτος, ἄσπειστος, ἀνεξίλαστρς πρός τινα.
ir-rĕcordābĭlis, e, ἄμνηστος.
†ir-rĕcŭpĕrābĭlis, e, ἀνεπανόρθωτος.
*irrĕcŭpĕrābĭlĭter, ἐπίρ. ἀναποδράστως, ἀφεύκτως.
ir-rĕcūsābĭlis, e, ἀπαραίτητος.
ir-reddĭbĭlis, e, ἀναπόδοτος.
*ir-rĕdĭvīvus, a, um, ἀνέγερτος εἰς ζωήν, ἀνεπανόρθωτος, ἀνεπισκεύαστος.
ir-rĕdux, ŭcis, ἄνοστος, ἀνόστιμος.
ir-rĕflexus, a, um, ἀμετάκαμπτος, ἀμετάστρεπτος.
†ir-rĕformābĭlis, e, ἀμετάπλαστος, ἀμεταποίητος.
†ir-rĕfrēnābĭlis, e, ἀκατάσχετος, ἀνεπίσχετος.
†ir-rĕfūtābĭlis, e, ἀνέλεγκτος, ἀναντίρρητος.
†ir-rĕfūtābĭlĭter, ἐπίρ. ἀνελέγκτως, ἀναντιρρήτως.
†ir-rĕfūtātus, a, um, ἀνέλεγκτος, ἀνεξέλεγκτος.
ir-rĕgĭbĭlis, e, ἀκόλαστος, ἀχαλίνωτος. 2) ἀνοικονόμητος, (δυσκυβέρνητος, διὰ τὸ μέγεθος).
ir-rĕgressĭbĭlis, e, ἀνόστιμος, ἀνεπίστρευτος.
ir-rĕlĭgātus, a, um, ἄδετος.
ir-rĕlĭgĭo, ĭōnis, θ. ἀσέβεια, ἀνοσιότης.
ir-rĕlĭgĭōse, ἐπίρ. ἀσεβῶς, ἀνοσίως.
†ir-rĕlĭgĭōsĭtas, ātis, θ. ἀσέβεια, ἀνοσιότης.
ir-rĕlĭgĭōsus, a, um, ἀσεβής, ἀνόσιος, ἀνευλαβής.
ir-rĕmĕābĭlis, e, ἀνόστιμος, ἀνεπέλευστος, ἀνέξοδος.
ir-rĕmĕdĭābĭlis, e, ἀνήκεστος, ἀνίατος.
ir-rĕmisse, ἐπίρ. ἀπαραιτήτως, ἀσυγχωρήτως.
†ir-rĕmissus, a, um, ἀδιάκοπος, συνεχής.
†ir-rĕmissĭbĭlis, e, ἀσυγχώρητος.
ir-rĕmōtus, a, um, ἀμετακίνητος.
ir-rĕmūnĕrābĭlis, e, ἀναπόδοτος.
ir-rĕmūnĕrātus, a, um, οὐδὲν ἀπολαβών.
ir-rĕpărābĭlis, e, ἀνεπισκεύαστος, ἀμετάκλητος.
†ir-rĕpercussus, a, um, μεταφ. ἀνέλεγκτος, ἀνεξέλεγκτος.
ir-rĕpertus, a, um, ἀνεύρετος, οὐχ εὑρεθείς.
ir-rĕplētus, a, um, οὐ πλησθείς, ἀπλήρωτος.
ir-rĕpo, psi, ptum, ĕre, alicui ἢ in aliquid, (σπαν. aliquid) εἰσέρπω, εἰσερπύζω εἴς τι, προσέρπω, προσερπύζω. 2) μεταφ. alicui ἢ in aliquem, in aliquid, ὑφέρπω τινὰ ἤ τι, παρεισδύομαι, παρεισέρχομαι εἰς

Digitized by Google

τι, εἰσδύομαι, ὑποδύομαί τινι. dolor animo ἢ in animum, ἡ λύπη ὑφέρπει, ὑπέρχεται τὸν νοῦν, εἰσδύεται εἰς τὴν ψυχήν. 3) ὑποδύομαί τινα, παρεισδύομαι εἰς τὴν φιλίαν τινός, οἰκειοῦμαι.
ir-rĕposcĭbĭlis. e, οὐ δυνάμενος ἀπαιτεῖσθαι.
†ir-rĕprĕhensĭbĭlis, e, ἀνεπίληπτος, ἀνεπιτίμητος, ἄμεμπτος.
†ir-rĕprĕhensĭbĭlĭter, ἐπίρ. ἀμέμπτως.
ir-rĕprĕhensus, a, um, ἀνεπίληπτος, ἄμεμπτος. Λ. ποιητ.
ir-reprŏbābĭlis, e, ἄμεμπτος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
irreptĭo, ĭōnis, θ. (εἰσερπυσμός).
irrepto, are, (θαμιστ. τοῦ irrepo) εἰσερπύζω, εἰσέρπω.
irreptor, ōris, ἀ. (irrepo) σφετεριστής.
irrĕquĭēbĭlis, e, ἀκατάπαυστος.
irrĕquĭes, ētis, ἀεικίνητος, ἀνήσυχος.
ir-rĕquĭētus, a, um, ἄπαυστος, ἀκατάπαυστος, ἀεικίνητος.
ir-rĕquīsītus, a, um, ἀζήτητος.
ir-rĕsectus, a, um, ἄτμητος, οὐκ ἐπιτμηθείς.
ir-rĕsŏlūbĭlis, e, ἄλυτος.
ir-rĕsŏlūtus, a, um, ἀδιάλυτος, ἄλυτος.
*ir-respīrābĭlis, e, ἄπνευστος, ἄνευ ἀναπνοῆς.
ir-restinctus, a, um, ἄσβεστος.
*irrĕtĭcentĭa, æ, θ. (in-reticentia) παρρησία. Σχ. ῥητορ.
ir-rĕtĭo, īvi εἴτε ĭi, ītum, ire, (in rete) aliquem ἢ aliquid, δικτύοις αἱρῶ, περιπλέκω τινὰ ἤ τι. μεταφ. aliquem re, περιπλέκω ἐμπλέκω τινά τινι. me irretio aliqua re, περιπλέκομαι, ἐμπλέκομαί τινι.
irrĕtītus, a, um, ἴδε irretio.
†irrĕtorquĭbĭlis, e, (in retorqueo) ἀπαρέγκλιτος (;) ἀμετάστρεπτος (;)
*ir-rĕtortus, a, um, ἀμετάστρεπτος. oculo irretorto, ἀμεταστρεπτί.
ir-rĕtractābĭlis, e, ἀμετάκλητος, ἀμετάτρεπτος.
ir-rĕvĕrens, ntis, ἀναιδήμων, ἀνευλαβής, ἀσεβής. 2) ὀλιγώρως διακείμενος, ἀμελῶς ἔχων.
ir-rĕvĕrenter, ἐπίρ. ἀναιδημόνως, ἀσεβῶς.
ir-rĕvĕrentĭa, æ, τὸ ἀνευλαβές, ἀσέβεια.
ir-rĕvŏcābĭlis, e, ἀμετάκλητος, ἀμετάτρεπτος, ἀκώλυτος. 2) ἀμετακίνητος, ἄνελκτος.
irrĕvŏcābĭlĭter, ἐπίρ. ἀμεταπείστως.
†ir-rĕvŏcandus, a, um, ἀμετάκλητος, ἀμετάβλητος.
ir-rĕvŏcātus, a, um, ἀμετάκλητος, ἀμετάπειστος. 2) ἄκλητος.
ir-rĕvŏlūtus, a, um, οὐκ ἀνακληθείς, οὐκ ἀναγνωσθείς.
irrīdenter, ἐπίρ. καταγελαστικῶς, σκωπτικῶς.
ir-rīdĕo, īsi, īsum, ēre, ἐπιγελῶ, γελῶ, σκώπτω. 2) aliquem ἢ aliquid, καταγελῶ τινος, ἐπισκώπτω τινὰ ἤ τι. irrideor ab aliquo, καταγελῶμαι.—ἀρχαϊκ. habere aliquem irrisum, καταγέλαστον ποιεῖν τινα, καταγελᾷν τινος.
*ir-rīdĭcŭle, ἐπίρ. ἀναστείως.
*ir-rīdĭcŭlum, i, οὐ. (irrideo) κατάγελως. irridiculo habeor εἴτε irridiculo sum, καταγελῶμαι, καταγέλαστος γίγνομαι.
irrīdo, ĕre, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ irrideo, ὅπερ ἴδε.
irrĭgātĭo, ĭōnis, θ. ἄρδευσις, ἀρδεία.
irrĭgātor, ōris, ἀ. ἀρδευτής.
ir-rĭgo, avi, atum, are, aliquid, ἀρδεύω, καταρδεύω, ὑγραίνω, βρέχω τι. μεταφ. καταχεῖσθαί τινος. 2) aquam in aliquid, ὀχετεύω ὕδωρ εἴς τι. ποιητ. somnus per membra quietem irrigat, ὁ ὕπνος καταχεῖ ἡσυχίαν τῷ σώματι.
irrĭgŭe, ἐπίρ. (irriguus) ἄρδην. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
irrĭgŭĭtas, ātis, θ. (irriguus) ἀρδεία, ἄρδευμα.
irrĭgŭus, a, um, (irrigo) ἀρδευτός, κατάρδευτος, κατάρρυτος, ἀρδευόμενος. 2) ἀρδεύων, ὑγραντικός. 3) μεταφ. ὑγρός. irriguum carmen, ὑδραυλικὸν ᾆσμα. irriguus somnus, ὁ καταχεόμενος ὕπνος.
irrĭo, ταὐτὸ τῷ hirrio.
*ir-rīmor, ari, ἀνιχνεύω.
*irrīsĭbĭlis, e, (irrideo) καταγέλαστος, καταγελάσιμος.
irrīsĭo, ĭōnis, θ. (irrideo) κατάγελως.
irrīsĭve, ἐπίρ. καταγελαστικῶς.
irrīsor, ōris, ἀ. (irrideo) ὁ καταγελῶν, ὁ σκώπτης, ὁ χλευαστής.
irrīsōrĭe, ἐπίρ. (irrisorius) σκωπτικῶς.
irrīsōrĭus, a, um, καταγελαστικός, σκωπτικός, χλευαστικός.
irrīsus, a, um, ἴδε irrideo.
irrīsus, ūs, ἀ. (irrideo) κατάγελως. irrisui sum εἴτε habeor, καταγελῶμαι, καταγέλαστος γίγνομαι.
irrītābĭlis, e, (irrito) εὐερέθιστος, ὀργίλος. 2) ἐρεθιστικός.
irrītābĭlĭtas, ātis, θ. τὸ εὐερέθιστον.
irrītāmen, ĭnis, οὐ. ἐρέθισμα. Λ. ποιητ.
irrītāmentum, i, οὐ. ἐρέθισμα, παρόρμημα.
irrītasso, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ irritavero, ἴδε irrito.
irrītāte, ἐπίρ. ἐρεθιστικῶς, ἀμφ. γρ. συγκριτ. irrītātĭus. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
irrītātĭo, ĭōnis, θ. ἐρεθισμός, παρόρμησις.
irrītātor, ōris, ἀ. ἐρεθιστής, παροξυντής.
†irrītātrix, īcis, θ. (irritator) ἡ διεγείρουσα, ἡ ἐρεθίζουσα.
irrītātus, a, um, ἴδε irrito.

Digitized by Google

*irrītātus, ūs, ὁ. ἐρεθισμός, παροξυσμός. μόνον κατ' ἀφαιρ εὔχρηστον.

. irrĭte, ἐπίρ (irritus) ματαίως, μάτην.

irrīto, avi, atum, are, (in-*rito) aliquem, ἐρεθίζω, παροξύνω τινά. hostem, τὸν πολέμιον. canem, κύνα. aliquem ad iram, ὀργίζω τινά. bellum, ἐγείρω πόλεμον. amorem, διεγείρω ἔρωτα. flammam, ἐρεθίζω, ἐγείρω φλόγα. aliquem ad discendum, παρορμῶ τινα ἐπὶ τὴν μάθησιν ἢ πρὸς μάθησιν.

irrĭto, are, (irritus) aliquid, ἀκυρῶ, ἀθετῶ τι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

irrĭto, ἐπίρ. (irritus) ταὐτὸ τῷ irrite.

irrĭtus, a, um, (in-ratus) ἄκυρος, ἄθετος. aliquid irritum facere, ἄκυρον ποιεῖν τι, ἀκυροῦν τι. 2) ἄθετος, ἄπρακτος, μάταιος, κενός, ἀνωφελής. telum irritum, βέλος ἄπρακτον, μάταιον. irritum inceptum, μάταιον, ἀνήνυτον ἔργον. preces irritæ, ἄπρακτοι δεήσεις. ova irrita, ᾠὰ ὑπηνέμια. res ad irritum redigitur, in irritum cadit, τὸ πρᾶγμα μάταιον γίγνεται. 3) ἄπρακτος, οὐδὲν διαπράξας, οὐδὲν διαπραξάμενος. irritus redit, ἄπρακτος ἐπανέρχεται. irritus spei, πεσὼν τῇ ἐλπίδι, ψευσθεὶς τῆς ἐλπίδος.

ir-rōbŏrasco, avi, ĕre, ἰσχύω, ἐπικρατῶ.

ir-rōbŏro, are, ταὐτὸ τῷ irroborasco.

irrŏgassit, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ irrogaverit, ἴδε irrogo.

irrŏgātio, ĭōnis, θ. (irrogo) ἐπιβολή. mulctæ, ζημίας.

ir-rŏgo, avi, atum, are, aliquid alicui σπαν. in aliquem, ἐπιβάλλω, ἐπιτίθημί τί τινι. alicui mulctam, ἐπιτιθέναι τινὶ ζημίαν. tributum, ἐπιβάλλειν, τάττειν τινὶ φόρον. plagas alicui, ἐπιβάλλειν τινὶ πληγάς.

†irrōrātĭo, ĭōnis, θ. (irroro) ὑγρασία, τέγξις.

ir-rōro, avi, atum, are, aliquid, δροσίζω, δροσοβολῶ τι. 2) ῥαίνω, βρέχω τι. 3) aliquid alicui, ἐπιρραίνω τί τινι, ῥαίνω τι εἴς τι. 4) οὐδετ. δροσοβολεῖν.

ir-rŏto, are, aliquid, τροχαλίζω τι.

ir-rŭbesco, bŭi, ĕre, ἐρυθραίνομαι.

ir-ructo, are, ἐρεύγομαι, ἐρυγγάνω εἴς τι.

†ir-rūfo, avi, atum, are, aliquid, πυρρῶ, πυρραίνω, ξανθίζω τι.

irrūgātĭo, ĭōnis, θ. (irrigo) ῥυτίδωσις.

†ir-rūgĭo, ĭi, ire, ἐπιβρύχω, ἐπιβρυχῶμαι. 2) μεταφ. ἐπὶ προσώπων· ἐπιστένω.

irrūgo, are, aliquid. ῥυτιδῶ τι.

irrūmābĭlĭter, ἐπίρ. (irrumo) διὰ τοῦ γλωττοδεψεῖν. Ἐπιγρ.

irrūmātĭo, ĭōnis, θ. τὸ γλωττοδεψεῖν.

irrūmātor, ōris, ὁ. ὁ γλωττοδεψῶν.

irrūmo, avi, atum, are, (in-ruma) γλωττοδεψῶ.

ir-rumpo, rūpi, ruptum, ĕre. in aliquid ἢ aliquid, (σπαν. alicui) εἰσβιάζομαι βίᾳ εἰσπίπτω εἰσπίπτω εἴς τι, ἐμπίπτω τινί. irrumpo intro, βιάζομαι εἴσω. Italiam, εἰσβάλλω εἰς τὴν Ἰταλίαν. urbem ἢ in urbem, βίᾳ εἰσέρχομαι, εἰσπίπτω εἰς τὴν πόλιν. imagines in animos per corpus irrumpunt, τὰ εἴδωλα εἰς τὰς ψυχὰς διὰ τῶν σωμάτων εἰσδύεται. 2) aliquid, βιάζομαι, παραβαίνω τι, οἷον· legem, instituta.

ir-rŭo, ŭi, ĕre, in aliquem, ἐπιφέρομαι, ἐμπίπτω τινί, ὁρμῶ ἐπί τινα. in aliquid, φέρεσθαι εἴς τι. in mediam aciem, φέρεσθαι, εἰσβάλλειν εἰς μέσην τὴν φάλαγγα. in ædes, εἰσορμᾶν εἰς τὴν οἰκίαν. flammis, εἰσπηδᾶν εἰς τὰς φλόγας. in odium, ἐμπίπτειν εἰς μῖσος. 2) in aliquid, προσκρούω, προσκόπτω τινί.

irruptĭo, ĭōnis, θ. (irrumpo) ἐμβολή, εἰσβολή, ἐπιφορά.

irruptus, a, um, ἴδε irrumpo.

ir-ruptus, a, um, ἀδιάρρηκτος.

†ir-rūtĭlo, avi, are, πυρριῶ, πυρρίζω, πυρρός εἰμι.

irtĭŏla ἢ ircĭŏla, æ, v i t i s, θ. εἶδος ἀμπέλου.

Irūdo, ταὐτὸ τῷ hirudo.

Irus, i, ὁ. Ἶρος.

Is, ĕā, ĭd, (ἵς, ἵ, ἵν) οὗτος, ὅδε, ἐκεῖνος, αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτὸν κ.τ.λ. venit puer: is mihi litteras reddidit, ἦλθεν ὁ παῖς· οὗτός μοι τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδωκεν. in fines hostium pervenerunt eorumque agros populabantur, εἰς τὴν χώραν τῶν πολεμίων ἦλθον καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν ἐλεηλάτουν. postridie ejus diei, τῇ ὑστεραίᾳ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας. id ego gaudeo, τοῦτο (διὰ τοῦτο) χαίρω. aliquid id generis (ejus generis), τοιοῦτόν τι. homo id ætatis, ἄνθρωπος τηλικοῦτος ὤν. id est, τουτέστι. vincula, eaque sempiterna, ἀλύσεις, καὶ ταῦτα (καὶ αὗται) αἰώνιαι. annum jam audis Cratippum, idque Athenis, ἐνιαυτὸν ἤδη διακούεις Κρατίππου, καὶ ταῦτα ἐν Ἀθήναις. ea quæ pertinent, τὰ ἀνήκοντα. id quod constat, ὅπερ ὁμολογεῖται. si nos, id quod debet, nostra patria delectat, εἰ ἡμεῖς, ὅπερ πρέπει, τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι ἡδόμεθα. id quod est consimilis, ὅτι (διότι) παραπλήσιός ἐστι. jam in eo erat, ut urbs caperetur, ἤδη ἔμελλεν ἁλίσκεσθαι ἡ πόλις, σχεδόν τι ἤδη ἑάλω ἡ πόλις. 2) τοιοῦτος. non is es, qui (ut) nescias, οὐ τοιοῦτος εἶ, ὥστε ἀγνοεῖν. is sum, quem tu me esse vis, τοιοῦτον παρέχω ἐμαυτόν, οἷον σύ με εἶναι βούλει. 3)

Digitized by Google

σπαν. ἀντὶ τοῦ sui, sibi κ.τ.λ. diligitur propter summam ejus humanitatem, ἀντὶ τοῦ suam humanitatem, ἀγαπᾶται διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ (ἀντὶ τοῦ· αὐτοῦ) φιλανθρωπίαν. —eā, (ὑπον. viā), ἐκείνῃ. πρβ. ea.—eo, ἐκεῖσε, διὰ τοῦτο, τοσούτῳ. πρβ. eo, ἐπίρ.
Isăăc, ἀ. ἄκλιτ. Ἰσαάκ.
Īsæus, i, ἀ. Ἰσαῖος.
īsăgōge, ēs, θ. εἰσαγωγή.
īsăgōgĭcus, a, um, εἰσαγωγικός.
Īsăra, æ, ἀ. ὁ Ἴσαρ εἴτε Ἰσάρας, ποταμὸς Γαλλίας, τανῦν Isère.
īsătis, is καὶ ĭdis, θ. ἡ ἰσάτις βοτάνη.
Īsaurĭa, æ, θ. Ἰσαυρία, χώρα τῆς Ἀσίας. Isaurĭcus καὶ Isaurus, a, um, Ἰσαυρικός, Ἴσαυρος. Isauri, οἱ Ἴσαυροι.
isce, ταὐτὸ τῷ is. Πλαῦτος.
ischæmon, ŏnis, θ. ἡ ἰσχαίμων, ἡ ἴσχαιμος, φ.
ischĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. τὰ ἰσχία, πληθ. τοῦ· ἰσχίον. πρβ. coxa.
ischĭăcus, a, um, ἰσχιακός.
ischĭădĭcus, a, um, ἰσχιαδικός.
ischĭas, ădis, θ. ἰσχιάς (νόσος). 2) ταὐτὸ τῷ leucacantha.
ischĭăsis, is, θ. ταὐτὸ τῷ ischias, σημ. 1.
Ischŏmăche, ēs, θ. Ἰσχομάχη.
ichūrĭa, æ, θ. ἰσχουρία.
iscurra, æ, ἀ. χυδαϊκ. ἀντὶ τοῦ scurra, ὅπερ ἴδε.
īsĕlastĭcus, a, um, εἰσελαστικός.
Ĭsēmĕrīnŏs, ŏn, ἰσημερινός.
īsēum καὶ īsīum, i, οὐ. Ἴσειον, ἱερὸν τῆς Ἴσιδος.
Ĭsex, ĭcis, ἀ. πιθανῶς ταὐτὸ τῷ esox, ὅπερ ἴδε.
Īsĭăcus, a, um, Ἰσιακός.
īsĭcĭum, κ.τ.λ. ἴδε insicium, κ.τ.λ.
Īsis, is καὶ ĭdis, θ. Ἶσις.
īsĭtĭa, κ.τ.λ. ταὐτὸ τῷ insicia, κ.τ.λ.
īsīum, ii, οὐ. ταὐτὸ τῷ iseum.
Ismărus (-os), i, καὶ Ismara, æ, θ. καὶ Ismara, ōrum, οὐ. πληθ. ἡ Ἴσμαρος, πόλις τῆς Θράκης. Ismarĭus καὶ Ismarĭcus, a, um, Ἰσμάριος, Ἰσμαρικός.
Ismēnus (-os), i, ἀ. Ἰσμηνός, ποταμὸς Θηβῶν. Ismenĭus, a, um, Ἰσμήνιος. Ismenis, ĭdis, θ. Ἰσμηνίς.
Ĭsŏcinnămon, i, οὐ. ἰσοκιννάμωμον, (φυτόν).
Ĭsŏcōlon, i, οὐ. ἰσόκωλον.
Ĭsŏcrătes, is, ἀ. Ἰσοκράτης. Isocratēus καὶ Isocratĭcus, a, um, Ἰσοκράτειος, Ἰσοκρατικός.
Ĭsŏdŏmos, on, ἰσόδομος.
Ĭsŏētes, οὐ. (ἰσοετὲς) εἶδος ἀειζώου. Πλίνιος, h. n. 25, 13.
Ĭsŏpleuron, i, οὐ. τὸ ἰσόπλευρον.
Īsŏpȳron, i, οὐ. (ἰσόπυρον) εἶδος βοτάνης.
Ĭsoscĕles, is, οὐ. ἰσοσκελές.
Ĭsŏsyllăbus, a, um, ἰσοσύλλαβος.
Īsox, ταὐτὸ τῷ esox.
isportŭla, æ, θ. χυδαϊκ. ἀντὶ τοῦ sportula, ὅπερ ἴδε. Ἐπιγρ.
isse, issem, συγκοπ. τῶν ivisse, ivissem, ἴδε eo, ivi, itum, ire.
Isrāēlītæ, ārum, ἀ. πληθ. Ἰσραηλῖται.
Issa, æ, θ. Ἴσσα, νῆσος τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου, ἡ τανῦν Lissa. Issăĭcus, a, um, καὶ Issensis, e, Ἰσσαῖος. Issæi καὶ Issenses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ Ἰσσαῖοι.
Issus (-os), i, θ. ἡ Ἰσσός, πόλις τῆς Κιλικίας. Issĭcus, a, um, Ἰσσικός. Issicus sinus, ὁ Ἰσσικὸς κόλπος.
*istac, ἐπίρ. ταύτῃ, τῇδε τῇ ὁδῷ.
*istac-tĕnus, ἐπίρ. μέχρι τοῦδε, μέχρις ἐνταῦθα.
*istæ, ἀρχ. δοτ. θ. ἀντὶ τοῦ isti, ἴδε iste. Πλαῦτος.
istæc, ἴδε istic.
iste, a, ud, οὑτοσί, ὁδί, οὗτος. Σημ. οἱ ῥήτορες τῇ ἀντωνυμίᾳ ταύτῃ ἐπὶ τοῦ ἀντιδίκου μάλιστα ἐχρῶντο. 2) ὁ αὐτόθι. ex tua provincia omnique isto imperio, ἐκ τῆς σῆς ἐπαρχίας καὶ πάσης τῆς αὐτόθι ἀρχῆς. 3) τοιοῦτος. nihil istius, οὐδὲν τοιοῦτον.
Ister, καὶ (ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν χειρογράφων καὶ ταῖς ἐπιγρ.) Hister, tri, ἀ. Ἴστρος εἴτε Δανούβιος. τοῦ ποταμοῦ τούτου τὰ μὲν ἄνω μέχρι τῶν Καταρρακτῶν, Δανούβιος προσηγορεύετο, τὰ δὲ κάτω μέχρι τῆς θαλάσσης, Ἴστρος. Istri, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ περὶ τὸν Ἴστρον οἰκοῦντες.
isthic, κ.τ.λ. ἀντὶ τοῦ istic, κ.τ.λ.
Isthmĭăcus, a, um, Ἰσθμιακός.
Isthmĭcus, a, um, Ἰσθμικός.
Isthmĭus, a, um, Ἴσθμιος. Isthmia, ĭōrum, οὐ πληθ. τὰ Ἴσθμια.
Isthmus (-os), i, ἀ. Ἰσθμός, (κατ' ἐξοχὴν ὁ Κορινθιακὸς Ἰσθμός).
*isti, ἀρχ. γενικὴ ἀντὶ istius. Κάτων. 2) ἀρχ. ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ istic ἐπίρ.
istic, æc, oc καὶ uc, ὁδί, οὑτοσί, ὅδε, οὗτος. istic servus, ὁ δοῦλος οὑτοσί. istoc magis, τοσούτῳ μᾶλλον. homo istuc ætatis, ἄνθρωπος τηλικοῦτος ὤν. istæcce, ταυτί, ταυταγί. istac, ἴδε istac ἐπίρ.
istic, ἐπίρ. αὐτόθι, αὐτοῦ, ἐκεῖ.
istim, ἕτερος τύπος τοῦ istinc, ὥς τινες παραδέχονται.
istīmŏdi, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ istiusmodi.
istinc, ἐπίρ. (iste-hinc) αὐτόθεν, ἐκεῖθεν. 2) ἐκ τούτου τοῦ πράγματος, τούτου.
*istīpendĭum, ĭi, οὐ. χυδαϊκ. ἀντὶ τοῦ stipendium. Ἐπιγρ.
istĭusmŏdi εἴτε istius modi, τοιοῦτος, τοιόσδε.
isto, ἐπίρ. αὐτόσε, ἐκεῖσε.

Digitized by Google

istoc, ἐπίρ. ἀντὶ τοῦ isto. 2) ἀντὶ τοῦ istinc.
istorsum, ἐπίρ. αὐτόσε, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
'Istri, ōrum, ἀ. πληθ. Ἴστροι εἴτε Ἴστριοι.
Istrĭa, æ, θ. Ἰστρία.
Istrĭānus, a, um, Ἰστριανός.
Istrĭcus, a, um, Ἰστρικός, (τῆς Ἰστρίας καὶ τοῦ Ἴστρου).
Istrŏpŏlis, is, θ. Ἰστρόπολις.
Istrus, a, um, ταὐτὸ τῷ Istricus.
istuc, ἐπίρ. αὐτόσε, ἐκεῖσε. 2) εἰς τοῦτο, πρὸς τοῦτο.
Ită, ἐπίρ. (is) οὕτως, ὧδε, ὡδί. ita, ut judicari non possit, οὕτως ὥστε ἀδύνατον εἶναι κρίνειν. ita ut si esset filia, ὡσπερεὶ θυγάτηρ ἦν. ita ut se res habet, ὥσπερ ἔχει τὸ πρᾶγμα. quid ita? πῶς δὴ τοῦτο; itane καὶ itan'? οὕτω δή; ἀληθές; ita constitui, fortiter esse agendum, οὕτως ἔγνων ὡς χρὴ ἀνδρείως πράττειν. ita est homo, τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, οὕτω πέφυκεν. ita vivam! ita me dii ament! οὕτως ὀναίμην! haud ita multi, οὐχ οὕτω πολλοί, οὐ μάλα πολλοί, οὐ πάνυ πολλοί. 2) ἐν ἀποκρίσει· οὕτω, ναί. ita profecto, ναὶ μὰ Δία, πάνυ μὲν οὖν.
itæomēlis, αἰτ. -lin, εἶδος σκευαστοῦ οἴνου. Πλίνιος, 16, 19.
Itălĭa, æ, θ. Ἰταλία.
Itălĭca, æ, θ. Ἰτάλικα, Ἰταλική, πόλις τῆς Ἱσπανίας, ἧς ὁ πολίτης Italicensis, Ἰταλικήσιος. 2) Ἰταλική, μετονομασία τοῦ Κορφινίου.
Itălĭce, ἐπίρ. Ἰταλικῶς.
Itălĭcensis, e, ἴδε Italica.
Itălĭcus, a, um, Ἰταλικός.
Itălis, ĭdis, θ. Ἰταλίς, Ἰταλική.
Itălĭus, a, um, Ἰτάλιος.
Itălus, a, um, Ἰταλός, Ἰτάλιος, Ἰταλικός.
Itălus, i, ἀ. Ἰταλός, ἀρχαῖος τῆς Ἰταλίας βασιλεύς.
ītălus, i, ἀ. ἰταλός, μόσχος, βοῦς. πρβ. καὶ vitulus.
itane, itan', ἴδε ita.
Ităque, σύνδ. οὕτω δή, οὖν, οὐκοῦν, ἄρα, ὅθεν. itaque verba pro eo facit frater ejus, οὕτω δὴ (ὅθεν) ἀπολογεῖται ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ ἀδελφός. ὁ μὲν οὖν ἀδελφὸς ἀπολογεῖται ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐπὶ ταύτης τῆς σημασίας τίθεται καὶ μετὰ μίαν ἢ πλείονας λέξεις, οἷον· nunc itaque, κ.τ.τ. 2) ἀντὶ τοῦ et ita, ὅτε καὶ παροξύνεται· καὶ οὕτως· ita constitui, itaque (=et ita) fēci, οὕτως ἔγνων καὶ οὕτως ἐποίησα. itaque ergo, καὶ οὕτως οὖν, οὕτως οὖν.
Ītargus, i, ἀ. ὁ καὶ Visurgis καλούμενος ποταμὸς τῆς Γερμανίας, ὁ τανῦν Weser.
†Itā-tĕnus, ἐπίρ. ἐπὶ τοσοῦτον.

Ĭtem, ἐπίρ. ὡσαύτως, ὁμοίως, κατὰ ταὐτά. non item in oratione, ut in versu, οὐχ ὁμοίως, (οὐ κατὰ ταὐτὰ) ἐν λόγῳ, ὥσπερ (καθ' ἅπερ) ἐν στίχῳ. placuit Scævolæ itemque ceteris, ἔδοξε τῷ Σκαιόλᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως. aut quid item, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. spectaculum uni Crasso jucundum, ceteris non item, θέα μόνῳ τῷ Κράσσῳ ἡδεῖα, τοῖς δὲ ἄλλοις οὔ.
Ĭter, itĭnĕris (σπάν. itēris) οὐ. (eo) πορεία, ὁδός. iter facere ἢ habere in locum, πορείαν ποιεῖσθαι, πορεύεσθαι εἰς τόπον, ἐπὶ τόπον. petere, τρέπεσθαι ὁδόν. conficere, ἀνύτειν, διανύτειν τὴν πορείαν, τὴν ὁδόν. ingredi ἢ inire, ὁρμᾶν, ὁρμᾶσθαι. itinere ἢ in itinere, ἐν τῇ ὁδῷ, κατὰ τὴν πορείαν. iter unius diei, ὁδὸς μιᾶς ἡμέρας, σταθμός. iter decem dierum, δέκα ἡμερῶν ὁδός, δέκα σταθμοί. magnis itineribus contendere, μακρὰς ποιεῖσθαι τὰς πορείας, μακροὺς σταθμοὺς πορεύεσθαι. 2) ὁδός. iter facere ἢ aperire, ὁδὸν ποιεῖν, ὁδοποιεῖν. μεταφ. iter ad honores, ἡ ἐπὶ τὰς τιμὰς ὁδός. 3) ὁδός, δίοδος, πόρος.
Ĭtĕrābĭlis, e, (itero) αὖθις γενέσθαι δυνάμενος, ὁ κατ' ἐπανάληψιν.
Ĭtĕrātĭo, ōnis, θ. δευτέρωσις, ἐπανάληψις.
Ĭtĕrātīvum verbum, ταὐτὸ τῷ frequentatīvum.
Ĭtĕrāto, ἐπίρ. ἐκ δευτέρου, αὖθις.
*Ĭtĕre, ĭtĕris, ἀρχ. ἀφαιρ. καὶ γεν. τοῦ iter, ὅπερ ἴδε.
Ĭtĕro, avi, atum, are, (iterum) aliquid, δευτερῶ, ἐκ δευτέρου ποιῶ ἢ ποιοῦμαι, ἐπαναλαμβάνω τι. verba, πάλιν λέγειν, ἐπαναλαμβάνειν τι. agrum, δευτεροῦν, ἐκ δευτέρου ἀροῦν τὸν ἀγρόν. januam, πάλιν ἐξέρχεσθαι τῆς θύρας. lanam, τὸ δεύτερον βάπτειν τὰ ἔρια. æquor, πάλιν διαπλεῖν τὴν θάλασσαν. Phœbus iterat ortus, ὁ Φοῖβος πάλιν ἀνατέλλει.
*Ĭtĕro, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ iterum. Εὕρηται ἡ λέξις ἐπὶ νομίσματος τοῦ Ἀδριανοῦ.
Ĭtĕrum, ἐπίρ. τὸ δεύτερον, ἐκ δευτέρου, αὖθις, αὖ πάλιν.
Ĭthăca, æ, θ. Ἰθάκη. Ithacensis, e, Ithacēsĭus καὶ Ithăcus, a, um, Ἰθακήσιος, Ἴθακος.
īthȳphallus, i, ἀ. ἰθύφαλλος. ithyphallicus, a, um, ἰθυφαλλικός.
Ĭtĭdem, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ item.
Ĭtĭner, οὐ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ iter.
†Ĭtĭnĕrans, ntis, ὁδοιπορῶν.
Ĭtĭnĕrārĭus, a, um, πορευτικός, ὁδοιπορικός. itinerarium, ĭi, οὐ. ὑπον. scriptum, τὸ ὁδοιπορικὸν (βιβλίον). itinerarium, ĭi, οὐ. ὑπον. signum, τὸ τῆς ἀναζεύξεως σημεῖον.
†Ĭtĭnĕro, are, ἢ Ĭtĭnĕror, ari, (iter) ὁδοιπορῶ.

Digitized by Google

*Itĭo, ĭōnis, θ. (eo) ὁδεία, τὸ ἰέναι. domum itio, ἡ οἴκαδε ὁδός.
*Itĭto, are, (θαμιστ. τοῦ θαμιστ. ito) φοιτῶ, εἶμι.
Itĭus portus, ἀ. τὸ Ἴτιον, λιμὴν τῆς Βελγικῆς.
Ĭto, are, (θαμιστ. τοῦ eo) φοιτῶ, εἶμι.
Itūræa, æ, θ. Ἰτουραία, χώρα τῆς Ἀσίας. Ituræus, a, um, Ἰτουραῖος.
Ĭtus, ūs, ἀ. (eo) ὁδεία, βάδισις, βάδισμα, πορεία. 2) τὸ δίκαιον τοῦ ἰέναι πῃ.
Ĭtȳlus, i, ἀ. Ἴτυλος.
Ĭtȳræus, a, um, ταὐτὸ τῷ Ituræus.
Ĭtys, ȳos, ἀ Ἴτυς.
iugo, ĕre, οὕτω φωνεῖ ὁ ἰκτῖνος.
Iūlēus, a, um, Ἰούλειος, τοῦ Ἰούλου. 2) ποιητ. Ἰούλιος, τῆς Ἰουλίας γενεᾶς, Καισάρειος.
Iūlis, ĭdis, θ. Ἰουλίς, πόλις τῆς Κέω.
Iūlis, ĭdis, θ. ἰουλίς, ἄγνωστος ἰχθύς.
Iūlus, i, ἀ. Ἴουλος, μετονομασία τοῦ Ἰούλου εἴτε Ἀσκανίου.
Iūlus, i, ἀ. ἴουλος εἴτε οὖλος.
Iūlus, i, ἀ. ἄγνωστος ἰχθῦς.
ixĭa, æ, θ. ἡ ἰξία εἴτε χαμαιλέων.
Ixīon, īōnis, ἀ. Ἰξίων. Ixīonēus εἴτε Ixīŏnĭus, a, um, Ἰξιόνιος. Ixīŏnĭdes, æ, ἀ. Ἰξιονίδης (ὁ Πειρίθοος). Ixīŏnĭdæ, πληθ. οἱ Κένταυροι.
†ixĭos, ĭi, ἀ. εἶδος γυπός.
īynx, ngis, θ. ἴυγξ (πτ.).

J

J εἴτε καὶ I γραφόμενον, συντόμως δηλοῖ judex, jussu. Τὰ δὲ J. O. M. S. Jovi optimo maximo sacrum, J. F. jussa fecit. J. V. justus vir. J. C. Jesus Christus. J. H. S. Jesus Hominum Salvator. J. N. R. J. Jesus Nazarenus Rex Judæorum. J. ctus εἴτε Ictus. Juris consultus. J U. D. Juris utriusque doctor.
jăcĕo, ŭi, (ĭtum) ĕre, κεῖμαι. humi, χαμαὶ κεῖμαι, κατακέκλιμαι. lecto ἢ in lecto, κεῖμαι ἐν κλίνῃ. 2) κατάκειμαι, νοσῶ. jacens, κλινήρης, κλινοπετής. graviter jacet, βαρέως νοσεῖ. 3) κεῖμαι, πέπτωκα, τέθνηκα. pro patria jacent, ὑπὲρ πατρίδος πεπτώκασι. facta jacentum, τὰ ἔργα τῶν τεθνηκότων. 4) κεῖμαι. urbs in campo jacet, ἡ πόλις ἐν πεδίῳ κεῖται. 5) χαμηλός, ταπεινός εἰμι. jacentia loca urbis, τὰ τῆς πόλεως χαμηλά. μεταφ. verba jacentia, ῥήματα ταπεινά, χυδαῖα. 6) κεῖμαι, ἠρεμῶ, ἡσυχίαν ἔχω. mare jacet, ἡ θάλασσα γαληνιᾷ, γαληνή ἐστι. 7) κεῖμαι, κάθημαι, ἀργῶ, σχολάζω. jaceo Brundisii, κάθημαι ἐν Βρεντεσίῳ. 8) κεῖμαι, ἀμελοῦμαι, ὀλιγωροῦμαι. 9) κατάκειμαι, πέπτωκα, ἀπόλωλα, κακῶς διάκειμαι. jacens, πεπτωκώς, ἀπολωλώς. 10) πέπτωκα, ἀθυμῶ. jacens, ἄθυμος. Εὕρηται καὶ ὁ μέλλ. τῆς μετοχῆς jăcĭtūrus, a, um. Στάτιος.
jăcĭo, ēci, actum, ĕre, aliquid, βάλλω τι. telum, lapidem, ancoram, βάλλω, ἀφίημι βέλος, λίθον, ἄγκυραν κ.τ.τ. igniculos, σπινθηρίζειν. odorem, ἀνιέναι ὀσμήν. fundamenta urbi ἢ urbis, βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι πόλιν, καταβολὴν πόλεως ποιεῖσθαι. vallum, βάλλεσθαι χάρακα. 2) ῥίπτω τι. semen, σπέρμα. scuta, τὰς ἀσπίδας. merces in mare, ῥίπτειν, ἐκβάλλειν τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὴν θάλασσαν. talos, ῥίπτειν, βάλλειν ἀστραγάλους. aliquem in præceps, ῥίπτειν τινὰ κατὰ κρημνοῦ. se in profundum, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς βυθόν. 3) jacere verba ἢ ἁπλῶς jacere aliquid, ῥίπτω λόγον, ῥιψολογῶ τι. aliquid obscure, αἰνίττεσθαί τι. querelas, προΐεσθαι ὀδυρμούς. injurias in aliquem, ὑβρίζειν τινά.
Jăcōb καὶ Iăcōb, ἀ. ἄκλιτ. Ἰακώβ.
jactābĭlis, e, (jacto) ὃν ἐστὶ ῥίψαι, κινητός, εὐκίνητος. humeri, ὦμοι.
jactābundus, a, um, σαλεύων. 2) ἀλαζονικός, μεγαλήγορος.
jactans, ntis, ἴδε jacto, σημ. 3.
jactanter, ἐπίρ. ἀλαζονικῶς.
jactantĭa, æ, θ. ἀλαζονεία, μεγαληγορία.
†jactantĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ jactans) ἀλαζονικός.
jactātĭo, ĭōnis. θ. (jacto) ῥιπτασμός σάλος. navis, τοῦ πλοίου. corporis, ἡ τοῦ σώματος κίνησις. animi, ὁ σάλος, ῥιπτασμός, ἡ ταραχὴ τῆς ψυχῆς. 2) ἐπίδειξις, ἀλαζονεία, μεγαληγορία. eruditionis, ἡ ἐπίδειξις τῆς παιδείας. popularis, τὸ ἑαυτὸν τῷ δήμῳ ἐπιδεικνύναι.
jactātor, ōris, ἀ. (jacto) ὁ ἐπιδεικνύων, ἀλαζών, μεγαλήγορος. eloquentiæ, ὁ ἐπιδεικνύων τὴν αὐτοῦ εὐέπειαν, ὁ ἐπιδεικνύμενος τὴν εὐέπειαν.
jactātrix, īcis, θ. ἡ ἀλαζονευομένη.
jactātus, ūs, ἀ. ῥιπτασμός, σεῖσις. maris, ὁ σάλος.
*jactĭtābundus, a, um, ἀλαζονικός, μεγαλήγορος.
†jactĭtātĭo, ĭōnis, θ. ἀγυρτικός, ἀλαζονικὸς ἔπαινος.
jactĭtātor, ōris, ἀ. μεγαλήγορος, ἀλαζών.
jactĭto, are, (θαμιστ. τοῦ θαμιστ. jacto) aliquid ῥίπτω, θρυλλῶ τι.
jacto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ jacio) aliquem ἢ aliquid, ῥιπτάζω, ῥιπτῶ, ῥί-

Digitized by Google

πτω τινὰ ἢ τι. jactor febri, fluctibus, ῥιπτάζομαι ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ ὑπὸ τῶν κυμάτων. jactor morbis, ῥιπτάζομαι, ἐνοχλοῦμαι ὑπὸ νόσων. jacto brachia, σείω, κινῶ τοὺς βραχίονας. jactor in turba, ὠθοῦμαι ἐν τῷ ὄχλῳ. jacto curas pectore, ἀναπολῶ φροντίδας. se jactare in præceps, ῥίπτειν ἑαυτὸν κατὰ κρημνοῦ. jacto semina, ῥίπτω σπέρματα. arma, ῥίπτω τὰ ὅπλα. merces in mare, ἐκβάλλω, ῥίπτω τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὴν θάλασσαν. talos, ῥίπτω, βάλλω τοὺς ἀστραγάλους. fulmina, κεραυνοβολῶ. hastas, βάλλω, ἀφίημι δόρατα. 2) aliquid, θρυλλῶ, διαθρυλλῶ, φάσκω τι. 3) aliquid, ἐπιδείκνυμι, ἐπιδείκνυμαί τι. genus et nomen, καυχᾶσθαι ἐπὶ τῷ γένει καὶ τῷ ὀνόματι. se jactare re ἢ in re, ἐπίδειξίν τινος ποιεῖσθαι, καυχᾶσθαι ἐπί τινι, ἀλαζονεύεσθαι, μεγαληγορεῖν. jactans, ἐπιδεικτικός, ἀλαζονικός, μεγαλαυχής. 4) se jactare re ἢ in re, κυλινδεῖσθαι, ἀναστρέφεσθαι ἔν τινι, διατρίβειν περί τι, ἐπιμελεῖσθαί τινος.

*jactŭōsus, a, um, (jacto) ἐπιδεικτικός, μεγαλήγορος. Κικέρων παρὰ Νωνίῳ.

jactūra, æ, θ. (jacio) ῥίψις, ἐκβολή. jacturam facio, ἐμπορεύματα εἰς τὴν θάλασσαν ῥίπτω, ἐκβολὴν ποιοῦμαι. 2) ἀποβολή, ζημία, μείωσις, ἐλάττωσις. jacturam alicujus rei facere, pati, accipere, ἀποβάλλειν τι, ζημίαν ἢ βλάβην τινὸς πάσχειν, λαμβάνειν. 3) δαπάνη, ἀνάλωμα.

*jactūrālis, e, (jactura) ἐπιβλαβής, ζημιώδης. Γλωσσ. Φιλοξένου.

jactūrārĭus, a, um, (jactura) μάλα ζημιωθείς.

jactus, a, um, ἴδε (jacio).

jactus, ūs, ἀ. (jacio) βολή, βόλος. talorum, tesserarum, ὁ βόλος τῶν ἀστραγάλων, κύβων. retis, τοῦ δικτύου. radiorum, ἡ βολὴ τῶν ἀκτίνων, ἀκτινοβολία. fulminum, ἡ κεραυνοβολία. extra teli jactum, ἔξω βελῶν, ἔξω τοξεύματος. intra teli jactum, ἐντὸς βελῶν, ἐντὸς τοξεύματος. 2) ἐκβολὴ ἐμπορευμάτων εἰς τὴν θάλασσαν (χύσις).

jăcŭlābĭlis, e, (jaculor) βλητός.

jăcŭlāmentum, i, οὐ. τόξευμα, ἀκόντισμα.

jăcŭlātĭo, ĭonis, θ. ἀκόντισις, ἀκοντισμός.

jăcŭlātor, ōris, ἀ. ἀκοντιστής, ἀκοντοφόρος. 2) ὁ τὸ ἀμφίβληστρον βάλλων.

jăcŭlātōrĭus, a, um, ἀκοντιστικός.

*jăcŭlātrix, īcis, θ. ἡ ἀκοντοβόλος.

jăcŭlātus, ūs, ἀ. ἀκοντισμός.

*jăcŭlo, are, καὶ

jăcŭlor, atus sum, ari, (jaculum) ἀκοντίζω, ἀκόντιον βάλλω. 2) aliquid, ἀκοντίζω, βάλλω, ἀφίημί τι. saxa, ignem κ.τ.τ. in hostem, πέτρας, πῦρ κ.τ.λ. εἰς τὸν πολέμιον. lucem, φωτοβολεῖν. dicta ἢ dictis in aliquem, ἅπτεσθαί τινος ἔπεσιν. 2) ποιητ. multa jaculamur, πολλῶν στοχαζόμεθα, ἐφιέμεθα, aliquem, ἀκοντίζειν, βάλλειν, πλήττειν τινά.—jaculatus, a, um, ἀκοντίσας, βαλών. σπαν. παθητικῶς· ἀκοντισθείς.

jăcŭlum, ἴδε jaculus.

jăcŭlus, a, um, (jacio) βλητός, βαλλόμενος. rete jaculum ἢ ἁπλῶς jaculum, i, οὐ. τὸ βαλλόμενον δίκτυον, τὸ ἀμφίβληστρον. 2) jaculum, i, οὐ. (telum) τὸ ἀκόντιον. 3) jaculus, i, ἀ. (serpens) ὁ ἀκοντίας (ὄφις). 4) jaculus, i, ἀ. (funis) τὸ κάθαμμα, ὁ βρόχος.

Jādēra, æ, θ. εἴτε Īāder, οὐ. ἄκλιτ. ἡ Ἰαδέρα, Ἰλλυρικὴ πόλις, (ἡ τανῦν Παλαιὰ Ζάρα), ἧς οἱ πολῖται, Jaderlīni, ōrum, ἀ. πληθ.

jājūno, ταὐτὸ τῷ jejuno.

jăm, ἐπίρ. ἤδη, νῦν. jam nunc ἢ nunc jam, ἤδη νῦν, νῦν ἤδη, καὶ νῦν. jam tum, ἤδη τότε. jam jam ἢ jam jamque, ἤδη, παραυτίκα. sunt duo menses jam, ἤδη εἰσὶ δύο μῆνες. jam a prima adolescentia, εὐθὺς ἐκ παίδων. jam ut exirem, ἄρτι ἐμοῦ ἐξερχομένου. jam secundæ. jam adversæ res, νῦν μὲν (ἄρτι μέν, ποτὲ μὲν) εὐτυχία, νῦν δὲ (ἄρτι δέ, ποτὲ δὲ) δυστυχία. non jam, οὐκέτι. jam nemo, οὐδεὶς ἔτι, οὐδεὶς τὸ λοιπόν, (τοῦ λοιποῦ). jam videbimus, ἤδη μετ' ὀλίγον ὀψόμεθα. jam te premet nox, ἤδη, μετ' οὐ πολὺ καθέξει σε ὁ θάνατος. 2) ἤδη, ἔτι, προσέτι, ἔτι δέ. jamdĭu εἴτε jam diu, πολὺν ἤδη χρόνον. jamdūdum εἴτε jam dudum, πολὺν ἤδη χρόνον, ἐκ πολλοῦ ἤδη χρόνου. 2) ἤδη, παραυτίκα.

jamjam, ταὐτὸ τῷ jam jam. ἴδε jam.

jamprīdem εἴτε jam pridem, ἐκ πολλοῦ ἤδη χρόνου.

jamtum=jam tum, ἴδε jam.

Jāna, æ, θ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ Diana.

Jānālis, e, τοῦ Ἰανοῦ.

jānĕus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ janitor. Φῆστος.

Jānĭcŭlāris mons, ταὐτὸ τῷ ἐφεξῆς.

Jānĭcŭlum, i, οὐ. (Janus) τὸ Ἰανίκολον εἴτε Ἰάνικλον, εἷς τῶν λόφων τῆς Ῥώμης, ἐπέκεινα τοῦ Τιβέριος κείμενος.

Jānĭgĕna, æ, ἀ. τέκνον τοῦ Ἰανοῦ, (Ἰανογενής).

jānĭtor, ōris, ἀ. (janua) θυρωρός, πυλωρός.

jānĭtos, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ. Οὐάρρων.

jānĭtrīces. θ. πληθ. ἴδε τὸ ἑξῆς, σημ. 2.

jānĭtrix, īcis, θ. ἡ θυρωρός. janitrix laurus, ἡ παρὰ τὴν θύραν δάφνη.—2) janĭtrīces, αἱ ε ἰ ν ά τ ε ρ ε ς, (συννυφάδες).

Digitized by Google

jantācŭlum, ταὐτὸ τῷ jentaculum.
janto, ταὐτὸ τῷ jento.
jānŭa, æ, θ. οἰκίας εἴσοδος, θύρα, πύλη. ποιητ. Ditis ἢ leti, αἱ τοῦ ᾅδου πύλαι. 2) μεταφ. ἡ εἴσοδος θύρα, αἱ θύραι.
Jānŭāl, ālis, οὐ. (ὑπον. libum) πόπανον, ὃ τῷ 'Ιανῷ ἔθυον.
Jānŭālis, e, (Janus) τοῦ 'Ιανοῦ.
Jānŭārĭus, mensis εἴτε ἁπλῶς Ianuarius, i, ἀ. (Janus) ὁ 'Ιανουάριος μήν.
Jānus, i, ἀ. 'Ιανός, θεός τις διπρόσωπος παρὰ 'Ρωμαίοις καὶ ἀρχαῖος τῆς 'Ιταλίας βασιλεύς. 'Ο τοῦ 'Ιανοῦ ναὸς ἐν 'Ρώμῃ πολέμων μὲν τοῖς 'Ρωμαίοις ὄντων ἀνεπέπτατο, γενομένης δὲ παντελοῦς εἰρήνης, (ὅπερ τρὶς μόνον συνέβη), ἐκλείετο. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ Januarius, ὁ 'Ιανουάριος μήν, ἔτι καὶ ἀντὶ τοῦ ἔτους.
jānus, i, ἀ. στοὰ ἢ καμάρα, δίοδον παρέχουσα. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐκαλεῖτο Janus, στοά τις ἢ δίοδος καμαρωτὴ παρὰ τὴν ἀγοράν, ἔνθα τραπεζῖται καὶ ἔμποροι διέτριβον.
Jānuspăter, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ Janus pater.
jĕcĭnĕrōsus καὶ jĕcĭnŏrōsus, a, um, (jecur) ἡπατικός.
jĕcŏr, ταὐτὸ τῷ jecur.
jĕcŏrālis, e, τοῦ ἥπατος. Γλωσσ. Φιλοξένου.
jĕcŏrārĭus εἴτε jĕcŭrārĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ haruspex. Φῆστος.
jĕcŏrĭtĭcus, a, um, (jecur) ἡπατικός.
jĕcŏrōsus, a, um, (jecur) ἡπατικός.
jĕcŭnānus, i, ἀ. (jecum=jecur) ταὐτὸ τῷ victimarius.
jĕcur, γεν. jecŏris, jecĭnŏris, (σπαν. jocinŏris), οὐ. ἧ π α ρ. 2) ποιητ. τὸ ἧπαρ, ἡ ἕδρα τοῦ ἔρωτος, τῆς ὀργῆς κ.τ.τ.
jĕcuscŭlum καὶ jŏcuscŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ jecur) ἡπάτιον.
*jējento, avi, are, (jej-unus) ἀκρατίζομαι. 'Αφράνιος.
†jējūnātĭo, ĭōnis, θ. (jejuno) νηστεία.
†jējūnātor, ōris, ἀ. νηστευτής.
jējūne, ἐπίρ. μεταφ. ψυχρῶς, ἀκόμψως.
jējūnĭōsus, a, um, ἄσιτος.
jējūnĭtas, ātis, θ. ἀσιτία, νηστεία, πεῖνα. 2) ξηρότης. 3) μεταφ. ἡ ψυχρότης, τὸ ἄκομψον.
jējūnĭum, ĭi, οὐ. ἀσιτία, νηστεία. 2) πεῖνα. 3) δίψα, δίψος. 4) ξηρότης.
†jējūno, are, νηστεύω.
jējūnus, a, um, νῆστις, ἄσιτος καὶ ἄποτος. μεταφ. alicujus rei ἢ aliqua re, ἄγευστος, κενός τινος. 2) πεινῶν, διψῶν. 3) δίψιος, ξηρός, λεπτόγαιος, ἄκαρπος. 4) μεταφ. ψυχρός, ἀσθενής, ταπεινός, λεπτός. 5) intestinum jejunum, ἡ νῆστις, (ἔντερον).
jentācŭlum, i, οὐ. ἀκράτισμα.
jentātĭo, ĭōnis, θ. ἀκρατισμός.
jento, are, ἀκρατίζομαι.
Jēsus, ū, ἀ. 'Ιησοῦς.
jŏcābundus, a, um. παίζων, χαριεντιζόμενος.
*jŏcālĭter, ταὐτὸ τῷ jocular iter.
jŏcālĭo, ĭōnis, θ. παιδιά, χαριεντισμός.
*jŏcātus, ūs, ἀ. (jocor) τὸ παίζειν, ἡ παιδιά.
jŏcĭnĕrōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ jecinerosus.
†jŏcista, æ, ἀ. (jocor) γελωτοποιός, γελοιαστής.
jŏco, are, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ jocor.
jŏcondus, ταὐτὸ τῷ jocundus,
jŏcor, atus sum, ari, (jocus) παίζω, σκώπτω, χαριεντίζομαι.
jŏcōse, ἐπίρ. σκωπτικῶς, χαριέντως.
jŏcōsus, a, um, (jocus) παιδιώδης, παιγνιώδης, σκωπτικός.
jŏcŭlanter, ἐπίρ. (joculor) σκωπτικῶς.
jŏcŭlāris, e, (joculus) παιδιώδης, παιγνιώδης σκωπτικός, γελοῖος.
†jŏcŭlārĭtas, ātis, θ. (jocularis) εὐτραπελία, τὸ παιδιῶδες, τὸ γελοῖον.
jŏcŭlārĭter, ἐπίρ. σκωπτικῶς, γελοίως.
jŏcŭlārĭus, a. um, παιγνιώδης, γελοῖος.
jŏcŭlātĭo, ĭōnis, θ. (joculor) παιδιά. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
jŏcŭlātor, ōris, ἀ. φιλοπαίγμων, ὁ χαριεντιζόμενος.
jŏcŭlātōrĭus, a, um, (joculator) ἀστεῖος, γελοῖος, παιγνιώδης. jŏcŭlātōrĭa, æ, θ. ἀστεϊσμός.
†jŏcŭlātrix, īcis, θ. (joculator) ἡ γελωτοποιός, ἡ χαριεντιζομένη.
jŏcŭlor, ari, (joculus) παίζω, σκώπτω, χαριεντίζομαι. Λίβιος.
jŏcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ jocus) παίγνιον, παιδιά. joculo, παιδιᾷ, μετὰ παιδιᾶς. dico aliquid, παίζων λέγω τι.
jŏcundus, a, um, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ jucundus.
jŏcus, i, ἀ. (πληθ. joci καὶ joca) παιδιά, παίγνιον, σκῶμμα, χαριέντισμα. agitare jocos cum aliquo, παίζειν πρός τινα. movere alicui jocum, παιδιὰν παρέχειν τινί. homo multi joci, ἄνθρωπος φιλοπαίγμων, παιγνιώδης. joca atque seria agere cum aliquo, οἰκείως χρῶμαί τινι. risus jocusque, γέλως καὶ παιδιά. joco εἴτε per jocum, παιδιᾷ, μετὰ παιδιᾶς. jocone an serio dicit? παίζει ἢ σπουδάζει; joco mentior, παίζων ψεύδομαι. semoto joco tibi præcipio, οὐ παίζων, ἀλλὰ σπουδάζων, παραινῶ σοι. Οὕτω καὶ extra jocum.—Jocus παρ' 'Ορατίῳ ὀπάων 'Αφροδίτης. Πρβλ. τὴν παρὰ Ο. Μυλλέρῳ ἐν Denkm. d. alt. K. II, 296 ἐπὶ ἑλλην. ἀγγείου Παιδιάν.
jŏcuscŭlum, ταὐτὸ τῷ jecusculum.
jŏgālis, e, ταὐτὸ τῷ jugalis.

Digitized by Google

jōta, ταὐτὸ τῷ iota.
*jous, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ jus, ὅπερ ἴδε. Ἐπιγρ.
Jŏvĭālis e, (Jovis) Δίϊος, τοῦ Διός.
Jŏvis, is, ὁ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ Jupiter.
Jŏvĭus, a, um, (Jovis) Δίϊος, τοῦ Διός.
jŭba, æ, θ. χαίτη (ἵππου, λέοντος κ.τ.τ.). 2) ποιητ. ἡ χαίτη, κόμη ἀνθρώπων, κομητῶν, δένδρων κ.τ.τ. 3) λόφος τῆς κόρυθος, τοῦ ἀλέκτορος κ.τ.τ.
Jŭba, æ, ὁ Ἰόβας, Ἰούβας. (ὡς Νομᾶς καὶ Νουμᾶς).
jŭbar, ăris, οὐ. σπαν. ὁ. (juba) σέλας, αἴγλη, αὐγή. 2) ποιητ. ὁ ἥλιος, ὁ ἀστήρ, κατ' ἐξοχὴν δέ· ὁ φωσφόρος.
jŭbātus, a, um, (juba) χαιτήεις.
*jŭbedum=jŭbe, ἴδε jubeo. Πλαῦτος.
jŭbĕo, jussi, jussum, ēre, aliquem ἢ aliquid, κελεύω τινὰ ἤ τι. aliquem facere aliquid, κελεύω τινὰ ποιεῖν τι. jubeor facere aliquid, κελεύομαι ποιεῖν τι. aliquid jubetur κελεύεταί τι. jubeo aliquid fieri, κελεύω γίγνεσθαι εἴτε ποιεῖν τι. Σημ. σπανιώτερον. jubeo alicui, ἀντὶ τοῦ aliquem. jubeo ut faciat, ἀντὶ τοῦ eum facere. jubeo facere ἢ ut fiat, ἀντὶ τοῦ fieri. jubeo aliquem aliquid καὶ alicui aliquid ἀντὶ τοῦ jubeo aliquem aliquid facere κ.τ.λ. factum est, quod jussisti, ἐγένετο, ὃ ἐκέλευσας. jubeo habere bonum animum, κελεύω, λέγω θαρρεῖν. sperare nos amici jubent, οἱ φίλοι κελεύουσιν ἡμᾶς (λέγουσιν ἡμῖν) θαρρεῖν. Dionysium jube valere, τὸν Διονύσιον κέλευε ὡς παρ' ἐμοῦ χαίρειν. jubeo salvere aliquem, ἀσπάζομαί τινα, χαίρειν προσειπεῖν τινι. Cæsar eos exspectare jussit, ὁ Καῖσαρ ἐκέλευσεν ἐκείνους ἢ παρήγγειλεν ἐκείνοις προσδοκᾶν. jubent urbem reserare, ἀντὶ τοῦ reserari, κελεύουσιν ἀνοίγειν τὴν πόλιν. jussit homines occidi, ἐκέλευσεν ἀποκτεῖναι τοὺς ἀνθρώπους. populus jubet legem, ὁ δῆμος κυροῖ τὸν νόμον. senatus bellum jubet, τῇ συγκλήτῳ δοκεῖ πολεμεῖν. tributum alicui jubeo, φόρον τινὶ ἐπιτάττω, τάττω. jussit faciam ἀντὶ τοῦ ut faciam, ἐκέλευσέ με ποιεῖν. quod jussi sunt, faciunt, τὰ κελευόμενα ἢ ὥσπερ ἐκελεύσθησαν ποιοῦσι. jussus arma abjicere, κελευσθείς, κεκελευσμένος τὰ ὅπλα ῥῖψαι.— jussum, i, οὐ. τὸ κέλευσμα, δόγμα.
Jūberna, æ, θ ταὐτὸ τῷ Hibernia.
jūbĭlæus, a, um, ἰωβιλαῖος, ἰωβηλαῖος. Λ Ἑβρ.
jūbĭlātĭo, ĭōnis, θ. (jubilo) ἰαχή, ὀλολυγή.
jūbĭlātus, ūs, ὁ. ὀλολυγμός. Λ. Γλωσ.
jūbĭlo, avi, atum, are, ἰάχω, ὀλολύζω.
jūbĭlum, i, οὐ. ἰαχή, ὀλολυγή, ἀγαλλίαμα.
†jūcundātĭo, ĭōnis, θ. (jucundo) ἡδονή, ψυχαγωγία, κήλησις.
jūcunde, ἐπίρ. ἡδέως, τερπνῶς. vivere, ἡδέως ζῆν. jucundius bibere, ἥδιον πίνειν.
jūcundĭtas, ātis, θ. (jucundus) ἡδύτης, τὸ ἡδύ, τερπνότης, χάρις. 2) ἡδονή, ἡδυπάθεια.
†jūcundo, are, (jucundus) aliquem, ἡδύνω, τέρπω τινά. jucundor, ἡδύνομαι, τέρπομαι.
jūcundus, a, um, (jocus) ἡδύς, τερπνός, εὔχαρις. homo alicui jucundus, ἄνθρωπος κεχαρισμένος τινί.
Jūdæa, æ, Ἰουδαία.
Jūdæus, a, um, Ἰουδαῖος.
Jūdăĭce, ἐπίρ. Ἰουδαϊκῶς.
Jūdăĭcus, a, um, Ἰουδαϊκός.
Jūdăismus, i, ὁ. Ἰουδαϊσμός.
jūdăizo, are, ἰουδαΐζω.
Jūdas, æ, ὁ. Ἰούδας.
jūdex, ĭcis, ὁ. (judico) δικαστής, κριτής. apud judicem causam agere, ἐν δικαστηρίῳ δικάζεσθαι. judex inter illos, ὁ ἐκείνοις δικάζων. dare judicem, καθιστάναι, διδόναι δικαστὴν ἢ κριτήν. sumere aliquem judicem de re, ποιεῖσθαι ἢ αἱρεῖσθαι τινὰ δικαστὴν περί τινος. judicem fero alicui, προτείνω τινὶ δικαστήν, τουτέστι· προκαλοῦμαί τινα εἰς δίκην. judex sedeo in aliquem, κριτής τινι κάθημαι. 2) κριτής, ὁ κρίνων. 3) judex, θ. δικάστρια, κριτίς, ἡ κρίνουσα.
jūdĭcābĭlis, e, (judico) κρίσιμος.
jūdĭcassit, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ judicaverit, ἴδε judico.
jūdĭcātĭo, ĭōnis, θ. κρίσις, ἐξέτασις. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· τὸ κρινόμενον.
jūdĭcāto, ἐπίρ. κεκριμένως, ἐσκεμμένως.
*jūdĭcātōrĭum, ii, οὐ. (judico) δικαστήριον. Γλωσσ. Φιλοξένου.
jūdĭcātōrĭus, a, um, δικαστικός.
jūdĭcātrix, ĭcis, θ. (judico) κριτίς, ἡ κρίνουσα.
jūdĭcātum, i, οὐ. ἴδε judico, σημ. 2, ἐν τέλει.
jūdĭcātus, ūs, ὁ. τὸ δικάζειν, δικαιοδοσία, Λ. σπ.
jūdĭcĭālis, e, (judicium) δικαστικός.
†jūdĭcĭālĭter, ἐπίρ. (judicialis) δικαστικῶς.
jūdĭcĭārĭus, a, um, δικαστικός.
jūdĭcĭŏlum, i, οὐ, (ὑποκορ. τοῦ judicium) ἀσθενὴς κρίσις, κριτήριον. Λ. τοῦ μετ. Λατ.
jūdĭcĭum, ii, οὐ. (judico) κρίσις, δίκη, δικαστήριον. facere de re, κρίσιν περί τινος ποιεῖσθαι. pati, ὑπέχειν δίκην. habere, ἔχειν δίκην. exerceo, κρίνω κρίσιν, δικάζω. aliquem in judicium vocare, adducere ἢ judicio arcessere, εἰσάγειν, ὑπάγειν, καλεῖν, καθιστάναι τινὰ εἰς δίκην. crimen versatur in judicio, τὸ ἔγκλημα δικάζεται. judicium publicum, ἡ γραφή. privatum, ἡ δίκη. injuriarum, ἡ περὶ ἀδικιῶν κρίσις. judicio defendere aliquem, ἐν δικαστηρίῳ

Digitized by Google

ἀπολογεῖσθαι ὑπέρ τινος. judicium vincere, τὴν δίκην νικᾶν. 2) δικαστήριον, κριτήριον, (ὁ τόπος, ἔνθα δικάζουσιν). 3) κρίσις, γνώμη, ἥγημα. homo sui judicii, ἄνθρωπος αὐτογνώμων. habere intelligens judicium, συνετὴν κρίσιν ἔχειν. judicio facere aliquid, κατὰ κρίσιν, συνετῶς ποιεῖν τι. 4) judicium εἴτε judicium supremum, διαθήκη, ἡ ἐσχάτη τῆς οὐσίας διάθεσις.

jūdĭco, avi, atum, are, (jus dico) δικάζω, διαδικάζω, κρίνω. contra aliquem, καταδικάζειν, καταγιγνώσκειν τινός. rem, δικάζειν τι. aliquem, δικάζειν τινί, κρίνειν τινά. causa judicata, ἡ κριθεῖσα δίκη. judico alicui capitis vei pecuniæ, καταδικάζω, καταγιγνώσκω τινὸς θάνατον ἢ ζημίαν. judicatum, i, οὐ. τὸ κρινόμενον, ἡ κρίσις, τὸ κρίμα. 2) κρίνω, γιγνώσκω, ἡγοῦμαι. recte, ὀρθῶς. aliquem ex aliis, κρίνειν τινὰ ἐξ ἄλλων. aliquid oculis, κρίνω τι τοῖς ὀφθαλμοῖς. utilitate, κατὰ τὴν ὠφέλειαν. judicatum, i, οὐ. τὸ κεκριμένον, ὡμολογημένον, ἀναμφισβήτητον.

*jūĕrint, ἀντὶ juverint, ἴδε juvo. Κάτουλλος.

Jŭga, æ, θ. Ζυγία, ἐπίθετον διδόμενον τῇ Ἥρᾳ.

jŭgābĭlis, e, (jugo) ζύγιος, ζύγιμος.

jŭgālis, e, (jugum) ζύγιος. equi jugales καὶ ἁπλῶς jugales, ἀ. πληθ. οἱ ζύγιοι ἵπποι. 2) μεταφ. ζύγιος, γαμήλιος. 3) τοῦ μεσαντίου, τοῦ ἱστοῦ.

jŭgālĭtas, ātis, θ. (jugalis) ζεῦξις. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

jŭgamento, jŭgamentum, ταὐτὰ τοῖς jugumento, jugumentum.

jŭgārĭus, a, um, (jugum) ζύγιος. 2) vicus jugarius, τόπος ἐν Ῥώμῃ, ἔνθα ἦν βωμὸς τῆς Ζυγίας Ἥρας.

jŭgārĭus, ĭi, ἀ. βουζύγης, βουκόλος.

Jŭgātīnus, i, ἀ. Ζύγιος εἴτε Γαμήλιος θεός.

jŭgātĭo, ĭōnis, θ. (jugo) ἡ πρὸς ζυγοὺς ἀνάδεσις ἀμπέλων. 2) μέτρον τι ἀγροῦ. Ἴδε καὶ jugum, σημ. 10.

jŭgātor, ōris, ἀ. boum, βουζύγης. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

jŭgātus, a, um, ἴδε jugo.

jūge, ἐπίρ. (jugis) συνεχῶς, διηνεκῶς.

*jūger, ĕris, οὐ. ταὐτὸ τῷ jugerum.

jūgĕrālis, e, (jugerum) πλεθριαῖος.

jūgĕrātim, ἐπίρ. κατὰ πλέθρα.

jūgĕrātĭo, ĭōnis, θ. ἡ κατὰ πλέθρα διανομή. 2) μέτρον ἀγροῦ.

jūgĕrum, i καὶ ĕris, οὐ. (κατὰ τὴν ἀ. κατάληξιν ὡς τὰ πολλὰ ὁ ἑν. ἀρ. εὔχρηστος, κατὰ δὲ τὴν γ΄. ὁ πληθ) τὸ Ῥωμαικὸν πλέθρον, μέτρον ἀγροῦ διακοσίους τεσσαράκοντα πόδας τὸ μῆκος καὶ ἑκατὸν εἴκοσι τὸ πλάτος. Σημ. ἐνίοτε χρῶνται τῷ jugerum καὶ ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πλέθρου, ἑκατὸν πόδας τὸ μῆκος καὶ ἑκατὸν τὸ πλάτος ἔχοντος. Ἴδε καὶ jugum, σημ. 10.

*jūgĕrum, γεν. πληθ. ἀντὶ jugium ἐκ τοῦ jugis, ὅπερ ἴδε. Λουκίλιος παρὰ Χαρισίῳ.

jūges, um, ἐπίθ. ἀ. πληθ. οἱ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ζυγὸν ὄντες, σύζυγοι, (συνυποζύγιοι). Φῆστος. Ἀμφ. γρ.

jūgĭflŭus, a, um, (jugis-fluo) ἀείρρους.

jūgis, e, (jungo) διηνεκής, συνεχής, ἀένναος, ἀδιάλειπτος. jugis aquæ fons, ἀεννάου ὕδατος πηγή.

jūgĭtas, ātis, θ. τὸ διηνεκές, ἡ συνέχεια.

jūgĭter, ἐπίρ. (jugis) διηνεκῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.

jūglans, ndis, θ. (ἐκ τοῦ Jovis glans), Διὸς βάλανος, βασιλικὸν κάρυον. 2) βασιλικὴ καρύα.

jŭgo, avi, atum, are, (jugum) aliquem ἢ aliquid, ζεύγνυμί τινα ἢ τι. virtutes inter se jugatæ sunt, αἱ ἀρεταὶ πρὸς ἀλλήλας ἐζευγμέναι, ἀλλήλαις ἐζευγμέναι εἰσί. 2) ποιητ. ζευγνύναι, συζευγνύναι τινὰς (διὰ τοῦ γάμου).

jugo, ĕre, κλαγγάζω, οὕτω φωνεῖ ὁ ἰκτῖνος.

jŭgōsus, a, um, βουνώδης. ἴδε jugum, σημ. 8.

Jŭgŭla, æ, θ. καὶ Jugulæ, ārum, πληθ. ἀστέρες τρεῖς ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ Ὠρίωνος καὶ ὁ Ὠρίων αὐτὸς (τὸ ἄστρον). 2) ἀστέρες δύω ἐν τῷ Καρκίνῳ.

jŭgŭlātĭo, ĭōnis, θ. (jugulo) σφαγή. jugulationem alicujus facere, σφαγήν τινος ποιεῖσθαι ἢ ποιεῖν.

jŭgŭlātor, ōris, ἀ. (jugulo) φονεύς, σφάκτης. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

jŭgŭlo, avi, atum, are, (jugulum) aliquem, σφάττω, ἀποσφάττω τινά. 2) μεταφ. ἀπόλλυμι, διαφθείρω τινά.

jŭgŭlum, i, οὐ. (jungo) καὶ jugulus, i, ἀ. κλειδίον, κατακλείς, (τὸ κατὰ τὸν λαιμὸν ὀστοῦν). 2) κατακλείς, σφαγή, λαιμός.

jŭgum, i, οὐ. ζ υ γ ό ς, ζυγόν, ζεύγλη. imponere jugum tauris, ἐπιτιθέναι ζυγὸν τοῖς ταύροις. μεταφ. ζυγός, δουλεία. aliquem jugo adigere, ἄγειν τινὰ ὑπὸ τὸν ζυγόν. jugum excutere, ἀποσείεσθαι τὸν ζυγόν. 2) ζυγός, διάξυλον πρὸς ὃ ἀναδέονται αἱ ἄμπελοι. 3) ζυγὸς ῥυμοῦ. 4) ζυγός, μεσάντιον ἱστοῦ. 5) ζυγός, ζυγόν, σέλμα τῆς νεώς. 6) ζυγός (ἄστρον). 7) ζυγός, τρία δόρατα συνημμένα εἰς σχῆμα τοῦ Π, ἃ τοὺς νικηθέντας κύπτοντας διεκδύναι ἠνάγκαζον. Ἐλέγετο δὲ τοῦτο hostes sub jugum mittere καὶ μεγίστη ὕβρις ἐνομίζετο. 8) ῥάχις, ὀφρὺς ὄρους, ἀκρώρεια, κορυφὴ (ὁ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζυγός). 9) ζεῦγος. tria juga boum, τρία ζεύγη βοῶν. ποιητ. ἡ συνωρὶς

Digitized by Google

ἵππων. μεταφ. ζεῦγος, συνωρίς. jugum fraternum, ζεῦγος ἀδελφῶν. 10) ἄρουρα (μέτρον ἀγροῦ). ὠνομάσθη δὲ οὕτω κατὰ Οὐάρρωνα, ὅτι βόες ἐζευγμένοι δύω ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ αὐτὸ ἀροῦν δύνανται. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ ζευγάρι φαμέν. Εὕρηται δὲ καὶ ζυγοκέφαλον ἐν ἐπιγραφῇ τοῦ ε. μ. Χρ. αἰῶνος (ἴδε C. I. Gr. ἀρ. 2712 καὶ ἐν ταῖς Νεαραῖς Ἰουστινιανοῦ, 17, 8).
jŭgŭmento, are, aliquid, διαδοκίδι ζυγῶ, ζεύγνυμί τι.
jŭgŭmentum, i, οὐ. (jugum) ζυγόν, ὑπερθύριον, φλιά.
Jŭgurtha, æ, ἀ. Ἰογόρθας, Ἰουγούρθας. Jugurthīnus, a, um, τοῦ Ἰουγούρθα.
jŭgus, a, um, ἀρχαϊκ. ἐζευγμένος, ζευκτός.
*jŭgus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ jugum. Ἐπιγρ.
Jūlĭa, æ, θ. Ἰουλία, (θυγάτηρ Ἰουλίου). 2) ὄνομα πόλεών τινων.
Jūlĭăcum, i, οὐ. (Ἰουλιακόν), πόλις τῆς Βελγικῆς Γαλλίας, τανῦν Julich
Jūlĭānus, a, um, Ἰουλιανός, τοῦ Ἰουλίου. Julianus, i, ἀ. ὁ Ἰουλιανός.
Jūlĭensis, is, ἀ. (Iulia ἢ Julium) πολίτης τῆς Ἰουλίας ἢ τοῦ Ἰουλίου.
Jūlĭum, ĭi, οὐ. Ἰούλιον, ὄνομα πόλεών τινων.
Jūlĭus, a. um, Ἰούλειος, Ἰουλίειος, τοῦ Ἰουλίου. Julia gens, ἡ Ἰουλία γενεά. Julius, ĭi, ἀ. ὁ Ἰούλιος. Julius mensis ἢ ἁπλῶς Julius, ἀ. ὁ Ἰούλιος μήν.
jūmentālis, e, (jumentum) ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ.
jūmentārĭus, a, um, τῶν ὑποζυγίων.
jūmentārĭus, ĭi, ἀ. (jumentum) κτηνοτρόφος. Λ. Γλωσσαρίων.
jūmentum, i, οὐ. (ἀντὶ jugmentum ἐκ τοῦ jungo, ὡς examen ἀντὶ exagmen), ὑποζύγιον, (κατ' ἐξοχὴν τὰ ἀχθοφόρα καὶ ὀχηματικὰ ζῶα, ἵπποι, ἡμίονοι, ὄνοι).
juncētum, i, οὐ. (juncus) σχοινοῦς.
juncĕus, a, um, (juncus) σχοίνινος. 2) σχοινοειδής. μεταφ. σχοίνινος, ἰσχνός.
juncĭdus, ταὐτὸ τῷ ejuncidus. Ἀμφ. γρ.
juncĭnus, a, um, (juncus) σχοίνινος.
juncōsus, a, um, (juncus) σχοινώδης.
junctim, ἐπίρ (jungo) συνημμένως, συνεχῶς.
junctĭo, ĭōnis, θ. (jungo) συναφή, συνάφεια.
junctīvus, a, um, (jungo) ταὐτὸ τῷ conjunctivus.
*junctor, ōris, ἀ. (jungo), ὁ τρέφων τὰ ὑποζύγια, ζευγηλάτης.
junctūra, æ, θ. (jungo), συναφή, συνάφεια. 2) ζεῦξις, 3) ἁρμογή, ἁρμός.
junctus, a, um, ἴδε jungo.
junctus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ junctio, μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον.
juncus, i, ἀ. σχοῖνος. 2) σχοινοειδὲς βλάστημα.
jungo, nxi, nctum, ĕre. aliquem ἢ aliquid cum aliquo ἢ alicui, ζεύγνυμί τινα ἤ τι πρός τι, συνάπτω τινὰ ἤ τί τινι, πρός τι. res inter se, συνάπτειν τὰ πράγματα πρὸς ἄλληλα. amicitiam cum aliquo, συνάπτειν, συνάπτεσθαι, συντίθεσθαι φιλίαν πρός τινα. equos, ζευγνύναι ἵππους. amnem ponte, ζευγνύναι ποταμὸν γεφύρᾳ. pontem, ζευγνύναι γέφυραν. matrimonio aliquem secum, ζευγνύναι τινὰ (διὰ τοῦ γάμου). rheda equis juncta, ὄχημα ἵπποις ἐζευγμένον. jungo laborem, συνάπτειν πόνον, συνεχῶς πονεῖν —junctus, a, um, cum aliquo ἢ alicui, ἐπιθετικῶς· συνεχής, προσεχής τινι.
jūnĭāna c e r a s a, οὐ. πληθ. εἶδος κερασίων (οὕτως ὀνομασθέντων ἀπό τινος Ἰουνίου). Πλίνιος.
Jūnĭānus, a, um, Ἰουνιανός, τοῦ Ἰουνίου.
jūnĭcŭlus, i, ἀ. μακρὸν καὶ παλαιὸν κλῆμα.
Jūnĭlĭcĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. (Junius) ἑορτή τις ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ. Ἐπιγρ.
jūnĭor, ἴδε juvenis.
jūnĭpĕrĕus, a, um, (juniperus) τῆς ἀρκεύθου, ἀρκεύθινος.
jūnĭpĕrus, i, θ. ἄρκευθος (δένδρον).
jūnĭpĕrus, a, um, ταὐτὸ τῷ junipereus.
Jūnĭus, a, um, Ἰούνιος, τοῦ Ἰουνίου. Junia gens, ἡ Ἰουνία γενεά. Junius mensis ἢ ἁπλῶς Junius, ἀ. ὁ Ἰούνιος μήν. calendæ Juniæ ἢ Junii, ἡ τοῦ Ἰουνίου νουμηνία.
jūnix, īcis, θ. (juvenis) δάμαλις.
Jūno, ōnis, θ. (ἴσως ἐκ τοῦ Διώνη, πρβλ. Στράβωνα, 7, 329) Ἥρα. 2) Juno infera ἢ inferna, ἡ χθονία Ἥρα, ἡ Περσεφόνη.
Jūnōnālis, e, Ἡραῖος. 2) Jūnōnālis εἴτε Jūnōnĭālis m e n s i s, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Junius.
Jūnōnĭcŏla, æ, ἀ. (Juno-colo) ὁ τὴν Ἥραν θεραπεύων.
Jūnōnĭgĕna, æ, ἀ. (Iuno-gigno) ὁ τῆς Ἥρας υἱός, (Ἡρογενής).
Jūnōnĭus, a, um, Ἡραῖος, τῆς Ἥρας.
Jūpĭter, Jŏvis, ἀ. (ἐκ τῆς ἀρχαϊκ. ὀνομαστ. Jovis καὶ pater) Ζεύς. Capitolinus, ὁ Καπιτώλιος Ζεύς. Stator, ὁ Ὀρθώσιος, Στήσιος, Ἐπιστάσιος Ζεύς. lapis, Ζεὺς λίθος. Joves, πληθ. οἱ Δίες εἴτε Ζῆνες. 2) ποιητ. ὁ αἰθήρ. sub Jove, ὑπὸ τῆς αἰθρίας, ἐν ὑπαίθρῳ. Παρὰ Κατούλλῳ, 4, 20: Juppiter secundus=οὔριος ἄνεμος. 3) ὁ Φαέθων (πλανήτης). 4) Jupiter Stygius, ὁ Χθόνιος Ζεύς, ὁ Πλούτων.
Juppĭter, ταὐτὸ τῷ Jupiter.
Jūra, æ, ἀ. ὁ Ἰόρας εἴτε Ἰουράσιος καὶ Ἰουρασσός, ὄρος τῆς Γαλλίας. Ἑτέρα γραφὴ Jūres, ĭum, ἀ. πληθ. Jūrensis, e, τοῦ Ἰόρα, Ἰουράσιος. †Jūrensĭa monasteria, οὐ. πληθ. αἱ ἐν Ἰόρᾳ μοναί.

Digitized by Google

jūrāmentum, i, οὐ. ὅρκος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
jūrandum, i, οὐ. σπαν. ἀντὶ τοῦ jusjurandum.
jūrārĭus Jupiter, Ζεὺς ὅρκιος. Ἐπιγρ.
*jūrātĭcus, i, ἀ. νομοΐστωρ, νομικός. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
jūrātĭo, ĭōnis, θ. (juro) τὸ ὀμνύναι, ὁ ὅρκος. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
*jūrātīvus, a, um, (juro) ὀμοτικός. Πρισκιανός.
jūrāto, ἐπίρ. ἐνόρκως.
jūrātor, ōris, ἀ. ὁ ὀμνύων. 2) ὁ ἔνορκος. 3) ὁρκωτής, τιμητής, κήνσωρ. μεταφορ. ὁ κριτής.
jūrātōrĭus, a, um, ὀμοτικός.
jūrātus, a, um, παθ. μετοχ. τοῦ juro, ὅπερ ἴδε.
jūrātus, a, um, ἴδε juror ἐν τέλει.
jūrē, ἀφαιρ. τοῦ jus, ἐπίρ. δικαίως, ἴδε καὶ jus.
jūrĕa, æ, θ. ἴδε jureus.
jūrĕconsultus, ταὐτὸ τῷ jurisconsultus.
*jūrĕjūro, are, (jus-juro) ὄμνυμι.
Jūrensis, e, (Jura) Ἰουράσιος.
jūrĕpĕrītus, ταὐτὸ τῷ jurisperitus.
jūrĕus, a, um, (jus, ζωμός) ζωμευθείς. jūrĕa, æ, θ. (ὑπον. placenta) εἶδος βρώματος εἴτε φαγήματος τῶν κυνῶν.
jurgātĭo, ĭōnis, θ. (jurgo) διαδικασία, δίκη. Φῆστος.
jurgātōrĭus, a, um, ἐριστικός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
jurgātrix, īcis, θ. ἡ φίλερις.
†jurgĭo, are (jurgium), aliquem, λοιδορῶ τινα.
jurgĭōse, ἐπίρ. (jurgiosus) ἐριστικῶς.
jurgĭōsus, a, um, (jurgium) ἐριστικός, φίλερις, φιλόνεικος.
jurgĭum, ĭi, οὐ. (jurgo) λοιδορία, λογομαχία, ἔρις.
jurgo, avi, atum, are, cum aliquo, (jure ago) λοιδορῶ τινα, λοιδοροῦμαί τινι, λογομαχῶ πρός τινα. jurgo quod—, λοιδορῶ ὅτι—.
†jurgor, atus sum, ari, ἀψιμαχῶ, λοιδοροῦμαι, ψέγομαι. contra aliquem, πρός τινα.
jūrĭdĭcātus, ūs, ἀ. (juridicus) ἀξία δικαστική. Ἐπιγρ.
jūrĭdĭcĭālis, e, δικανικός.
*jūrĭdĭcīna, æ, θ. δικαιοδοσία.
jūrĭdĭcus, a, um, (jus-dico) δικαστικός. 2) ἔνδικος. 3) juridicus, i, ἀ. δικαιοδότης, δικαστής.
jūrĭgo, are, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ jurgo, ὅπερ ἴδε.
jūrisconsultor, ōris, ἀ. καὶ jūrisconsultus εἴτε juris consultus, i, ἀ. ἐξηγητὴς τοῦ δικαίου, νομοδείκτης, νομοΐστωρ, νομικός.
jūrisdictĭo εἴτε juris dictio, ĭōnis, θ. δικαιοδοσία.
*jūrĭsŏnus, a, um, (jus sono) ὁ παρατιθέμενος, ὁ ἀναφέρων θαμὰ τοὺς νόμους.
jūrispĕrītĭa, æ, θ. (jus peritia) νομομάθεια, ἡ τοῦ δικαίου ἐμπειρία.
jūrispĕrītus εἴτε juris peritus, a, um, ἔμπειρος τοῦ δικαίου. jurisperitus, i, ἀ. νομοΐστωρ, νομικός.
jūrisprūdens, ntis, (jus prudens) νομοΐστωρ, νομικός.
jūrisprūdentĭa, æ, θ. ἡ νομική.
jūro, avi καὶ atus sum are, (jus) aliquid, ὄμνυμι, ὀμνύω τι. jusjurandum verissimum, ὀμόσαι ὅρκον ἀληθέστατον. fœdus, συμμαχίαν. falsum, ψευδορκεῖν. morbum, ὄμνυμι, διόμνυμαι τὴν νόσον εἴτε νοσεῖν. juro, me ea sentire, ὄμνυμι, (ἦ μὴν) φρονεῖν ταῦτα. me hoc fecisse, ὄμνυμι, ἦ μὴν πεποιηκέναι τοῦτο. me hoc non facturum esse, (ἦ μὴν) μὴ ποιήσειν τοῦτο. alicui ἢ ad aliquem, ὄμνυμι πρός τινα ἢ τινι. juro calumniam, ὄμνυμι, ἦ μὴν μὴ συκοφαντήσειν. deum ἢ per deum, τὸν θεόν. jurāta numina, οἱ ὀμωμοσμένοι θεοί. jurare sacramentum. in verba alicujus, ὁρκοῦσθαι εἴτε ὁρκίζεσθαι παρά τινος, ὅρκον τινὶ ἀποδιδόναι. jurare in rem, ὅρκον περί τινος ποιεῖσθαι. 2) σπαν. συνομνύναι. inter se, συνωμοσίαν ποιεῖσθαι.
jūror, ἀντὶ τοῦ juro, ἄχρηστον. Ἐκ τούτου τὸ juratus sum, ὤμοσα, ὀμώμοκα. juratus, ὀμόσας, ὀμωμοκώς, ἔνορκος. πρβ. juro.
jūrŭlentĭa, æ, θ. (jus) ζώμευμα.
jūrŭlentus, a, um, (jus) ζωμευθείς.
jūs, jūris, οὐ. ζωμός. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
jūs, jūris, οὐ (ἐκ τοῦ jubeo, jussum.) τὸ δίκαιον, τὸ νόμιμον. jus dicere ἢ dare, δικαιοδοτεῖν, δικάζειν jus reddere, τὰ δίκαια τάττειν, προστάττειν. juris consultus ἢ peritus, ὁ νομικός, νομοδείκτης, νομοΐστωρ. de jure ἢ jus respondere, ἐξηγεῖσθαι τὰ δίκαια, τὰ νόμιμα. jus suum ἢ ἁπλῶς jus obtinere, τῶν δικαίων τυγχάνειν, τὰ (ἑαυτοῦ) δίκαια λαμβάνειν. de jure suo cedere, decedere, ἐξίστασθαι, ὑφίεσθαι τῶν ἑαυτοῦ δικαίων. jus petere, τῶν (ἑαυτοῦ) δικαίων δεῖσθαι. jura communia, τὰ κοινὰ δίκαια. jus trium liberorum, αἱ τιμαὶ αἱ ἀπονεμόμεναι τοῖς τρεῖς παῖδας ἔχουσι, τρίπαιδες τιμαί παρὰ Πλουτ. ἐν τῷ περὶ τῆς εἰς τὰ ἔγκονα φιλοστοργίας, κεφ. ϛʹ. summum jus, ἡ ἄκρα δικαιοσύνη, τὸ ἀκριβοδίκαιον. Παροιμιωδῶς παρὰ Κικέρωνι· summum jus summa injuria.—jure,

Digitized by Google

τῷ δικαίῳ, δικαίως. jure an injuria? δικαίως ἢ ἀδίκως. meo jure postulo, τῷ δικαίῳ, δικαίως αἰτῶ. optimo jure. «τῷ καλλίστῳ δικαίῳ.» Ἐπιγρ. Ἑλ. τῶν Ῥωμ. χρόνων. ἔτι «καλλίστῳ τε νόμῳ»=optimāque lege, δικαιότατα, νομιμώτατα. jus est, δίκαιον νόμιμόν ἐστιν, ἔξεστιν. 2) τὰ δίκαια νόμιμα, οἱ νόμοι. jus gentium, τὰ κοινὰ τῶν ἐθνῶν δίκαια, τὰ τῶν ἐθνῶν πρὸς ἄλληλα νόμιμα. jura conjugalia, τὰ τῶν συζύγων πρὸς ἀλλήλους νόμιμα. 3) τὸ δίκαιον, ἡ ἐξουσία. jus patrium, ἡ πατρικὴ ἐξουσία. homo sui juris, ὁ ἑαυτοῦ ὤν, ὁ αὐτεξούσιος. 4) δίκη, δικαστήριον. in jus ire, adire, πάρειμι ἐπὶ τὴν δίκην, εἰς τὸ δικαστήριον. in jus vocare, εἰς δίκην καλεῖν, ἄγειν.

juscellārĭus, ĭi, ἀ. (juscellum) ζωμευτής. Λ. Γλωσσαρίων.

juscellātus, a, um, (juscellum) ζωμιστός. Ἀπείκιος.

juscellum, i, οὐ. ὑποκορ. τοῦ jusculum, ὅπερ ἴδε.

juscŭlārĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ juscellarius. Ἐπιγρ.

juscŭlentus, a, um, (jusculum) ταὐτὸ τῷ jurulentus. Ἀπουλήϊος.

juscŭlum, i, οὐ. (jus) ζωμίδιον.

jūsi, ἀρχ. παρακείμ. τοῦ jubeo, ὅπερ ἴδε. Κοϊντιλιανός.

jusjūrandum, jurisjurandi, οὐ. (jus-juro) ὅρκος. dare alicui, διδόναι τινὶ ὅρκον. dant inter se, διδόασιν ἀλλήλοις ὅρκον. accipere ab aliquo, ὅρκον λαμβάνειν, ἀπολαμβάνειν παρά τινος. jurare, ὅρκον ὀμνύειν. servare, ἐμπεδοῦν, φυλάττειν τὸν ὅρκον, ἐμμένειν τῷ ὅρκῳ. violare, παραβαίνειν τὸν ὅρκον. adigere aliquem jusjurandum ἢ ad jusjurandum ἢ jurejurando, ὁρκοῦν, ὁρκίζειν τινά. adactio jurisjurandi, ὁ ὁρκισμός, τὸ ὅρκωμα. jurejurando interposito dixit, ἐπομόσας εἶπεν. jusjurandum patrare, τὰ ὅρκια τέμνειν εἴτε τελεῖν. jurejurando obstrictus, devinctus, constrictus, ἔνορκος. jurejurando, ἐνόρκως.

jusquĭămus, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ hyoscyamus.

jussĭo, ĭōnis, θ. (jubeo) κέλευσις, ἐπιταγή.

jusso, ποιητ. ἀντὶ τοῦ jussero, ἴδε jubeo.

jusso, ĕre, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ jubeo. ἐντεῦθεν, jussĭtur. Κάτων.

jussor, ōris, ἀ. (jubeo) κελευστής. Λ. Γλωσσαρίων.

jussŭlentus, a, um, ταὐτὸ τῷ jurulentus.

jussum, i, καὶ jussus, a, um, ἴδε jubeo.

jussus, ūs, ἀ. (jubeo) κέλευσις, ἐπιταγή, πρόσταγμα, δόγμα. Κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑν. μόνον εὔχρηστ.

justa, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδε justus.

juste, ἐπίρ. (justus) δικαίως. 2) ἱκανῶς.

justi, συγκοπ. τοῦ jussisti, ἴδε jubeo.

justĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. (justifico) δικαίωσις. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

†justĭfĭcātor, ōris, ἀ. δικαιωτής.

†justĭfĭcātrix, īcis, θ. ἡ δικαιοῦσα.

†justĭfĭco, avi, atum, are, aliquem, τὰ δίκαια ποιῶ τινι. 2) δικαιῶ τινα. justificatus, δεδικαιωμένος.

justĭfĭcus, a, um, δικαιοπραγῶν, δίκαιος.

Justīna, æ, θ. Ἰουστῖνα.

Justīnĭānēus, a, um, Ἰουστινιάνειος.

Justīnĭānus, ā, um, Ἰουστινιανός, τοῦ Ἰουστίνου. 2) Justiniānus, i, ἀ. ὁ Ἰουστινιανός.

Justīnus, i, ἀ. Ἰουστῖνος.

justĭtĭa, æ, θ. (justus) δικαιοσύνη. 2) ἐπιείκεια.

justĭtĭum, ĭi, οὐ. (jus-sisto) ἀργία ἢ ἀπραξία τῶν δικαστηρίων, ἡ τῆς δικαιοδοσίας διάλειψις. 2) ἀργία, ἀπραξία, ἀποφρὰς ἡμέρα.

*justo, ātus, are, (justus) συμμίγνυμι, κεράννυμι. *Ἀπείκιος.

justus, a, um, (jus) δίκαιος. vir justus et bonus, ἀνὴρ δίκαιος καὶ ἀγαθός. justus in socios, δίκαιος πρὸς τοὺς συμμάχους. 2) δίκαιος, νόμιμος. justum supplicium, δικαία, πρέπουσα τιμωρία. justum imperium, δικαία, νομίμη ἀρχή. justa uxor, νομίμη γυνή. justa præbere, τὰ δίκαια ποιεῖν. 3) νόμιμος, νομιζόμενος. justa ludorum, τὰ περὶ τους ἀγῶνας νόμιμα εἴτε νομιζόμενα. justa funebria εἴτε exsequiarum εἴτε ἁπλῶς justa, τὰ (περὶ τοὺς τεθνεῶτας) νόμιμα εἴτε νομιζόμενα. justa ferre, solvere, facere alicui, τὰ νόμιμα εἴτε νομιζόμενα τελεῖν, ἀποτελεῖν, ποιεῖν τινι. 4) δίκαιος, ἱκανός, ἀκριβής, πρέπων. justa victoria, δικαία, ἀληθής, τελεία νίκη. justus numerus, ὁ δίκαιος, ἱκανός, πρέπων ἀριθμός. justo longior, ὑπερμήκης, τοῦ δικαίου μακρότερος.—Ὂν. κύρ. Ἰοῦστος.

†jūsum, ἐπίρ. χαμαί, εὐτελῶς. jusum facere Deum, εὐτελίζειν τὸ Θεῖον. Αὐγουστῖνος. Τὸ ἀντίθετον· susum, ὅπερ ἴδε.

Jūturna, æ, θ. Ἰουτόρνα, ὄνομα κρήνης καὶ νύμφης ἐν Λατίῳ. Juturnalia, ĭum, οὐ. πληθ. ἑορτὴ ταύτης.

jūtus, a, um, ἴδε juvo.

jŭvābĭlis, e, (juvo) προὔργου, ὠφέλιμος, χρηστός. Βοήθιος.

jŭvāmen, ĭnis, οὐ. (juvo) ὠφέλημα. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

jŭvāmentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ juvamen.

jŭvantĭa, æ, θ. (juvo) τὸ ὠφελεῖν, ἡ χρηστότης. Βοήθιος.

*jŭvēna, æ, θ. νεᾶνις, νέα. Ἐπιγρ.

Digitized by Google

jŭvĕnālĭa, ĭum, οὐ. πληθ. ἴδε τὸ ἑξῆς.
jŭvĕnālis, e (juvenis) νεανικός. ludi juvenales εἴτε juvenalia, ĭum, οὐ. πληθ. ἑορτή τις τῶν ἐφήβων. Κυρ. ὄν Juvenālis, is, ἀ. Ἰουβενάλιος.
jŭvĕnālĭter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ juveniliter.
jŭvenca, æ, θ. δάμαλις, πόρτις, μόσχος. 2) ποιητ. ἡ δάμαλις, πόρτις, μόσχος, τουτέστιν· ἡ νεᾶνις. 3) ἡ μόσχος, νεωτέρα ὄρνις.
jŭvencŭla, æ, θ. νεᾶνις.
†jŭvencŭlesco, ĕre, (juvenculus) ἡβᾶν, ἡβάσκειν.
†jŭvencŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ juvencus) νέος, νεάζων, νεαρός. 2) †jŭvencŭlus, i, ἀ. νεανίσκος.
jŭvencus, a, um, (ἀντὶ juvenicus ἐκ τοῦ juvenis) νέος, νεαρός, ἴδε καὶ juvencus, i, καὶ juvenca, æ.
jŭvencus, i, ἀ. (juvenis) μόσχος, πόρτις. 2) ποιητ. ὁ μόσχος, τουτέστιν· ὁ νεανίας. 3) μόσχος, πῶλος. 4) σπαν. ἡ βοῦ.
jŭvĕnesco, (nŭi), ĕre, (juvenis) ἡβάσκω, ἐφηβῶ. 2) νεάζω, ἀνανεάζω, ἀνανεοῦμαι.
jŭvĕnīlis, e, (juvenis) νεανικός, νεαρός.
jŭvĕnīlĭtas, ātis, θ. τὸ νεανικόν.
jŭvĕnīlĭter, ἐπίρ. νεανικῶς.
jŭvĕnis, is, ἀ. καὶ θ. νέος (τὴν ἡλικίαν), νεανικός, νεαρός. συγκρ. juvenior καὶ συνήθ. junior, νεώτερος. 2) οὐσιαστ. juvenis, ἀ. ὁ νέος, νεανίας, νεανίσκος, ὁ ἐν ἡλικίᾳ. 3) juvenis, θ. ἡ νέα, νεᾶνις, ἡ ἐν ἡλικίᾳ.
*jŭvĕnītas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ juvenilitas.
jŭvĕnix, īcis, θ. (juvenis) ταὐτὸ τῷ junix. Πλαῦτος.
jŭvĕnor, ari, (juvenis) νεανιεύομαι, νεάζω.
jŭventa, æ, θ. νεότης, ἥβη, ἀκμὴ ἡλικίας. 2) σπαν. ἡ νεότης, νεολαία, οἱ νέοι. 2) ποιητ. ἡ ἥβη, ὁ ἴουλος.
jŭventas, ātis, θ. νεότης, ἥβη, ἀκμὴ ἡλικίας. 2) Juventas, θ. ἡ Ἥβη (θεά).
†Jŭventĭus, ĭi, ἀ. (Ἰουβέντιος).
*jŭventus, a, um, (juvenis) νεαρός. ætate juentā (ἀρχαϊκ.=juventa), ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ. Ἐπιγρ.
jŭventus, ūtus, θ. νεότης, ἥβη, ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. 2) νεότης, νεολαία, οἱ νέοι, οἱ ἐν ἡλικίᾳ ὄντες, 3) Juventus, σπαν. ἀντὶ τοῦ Juventas, ἡ Ἥβη (θεά)· ἡ παρὰ Διον. τῷ Ἁλικ. 4, 15, Νεότης.
jŭvo, jūvi, jūtum καὶ jŭvātum, are, aliquem, ὠφελῶ τινα, συνεργῶ, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινι. aliquem in re, συνεργεῖν τινί τι. aliquem consilio, συμβουλεύων βοηθῶ τινι. juvante deo, σὺν θεῷ. hoc juvat ægrotos, τοῦτο συμφέρει, ἐπικουρεῖ τοῖς κάμνουσι. corpus animusque juvatur, σῶμά τε καὶ ψυχὴ ὠφελεῖται. 2) εὐφραίνω τινά, ἀρέσκω τινὰ ἢ τινι. juvari, εὐφραίνεσθαι, ἥδεσθαι. multos castra juvant, πολλοὺς τὸ στρατόπεδον εὐφραίνει, πολλοὶ τῷ στρατοπέδῳ ἥδονται. juvat hæc meminisse, ἥδομαι ταῦτα μεμνημένος.
juxta, ἐπίρ. (ἐκ τοῦ jungo) ἐγγύς. juxta esse, ἐγγὺς εἶναι. accedere, ἐγγὺς γίγνεσθαι, ἐγγὺς προσέρχεσθαι. 2) ὁμοίως, ἀδιαφόρως. juxta bonos et (atque) malos interficere, ὁμοίως τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τοὺς κακοὺς (τούς τε ἀγαθοὺς καὶ τοὺς κακοὺς) ἀποκτείνειν, juxta mecum intelligitis, ὁμοίως ἐμοὶ ἐπίστασθε. juxta ac si frater esset, ὥσπερ ἂν εἰ ἀδελφὸς ἦν, ὥσπερ ἀδελφοῦ ὄντος ἐκείνου. eorum vitam mortemque juxta æstumo, τόν τε βίον καὶ τὸν θάνατον αὐτῶν ἐξ ἴσου τίθεμαι. ἀδιαφόρους ἡγοῦμαι.
juxta, πρόθ. μετ' αἰτ. ἐγγύς τινος, πρός τινι, παρά τι. juxta murum, ἐγγὺς τοῦ τείχους, πρὸς τῷ τείχει. juxta viam ἐπὶ τῇ ὁδῷ, παρὰ τὴν ὁδόν. urbem juxta, ἐγγὺς τῆς πόλεως, ἐχομένως τῆς πόλεως. 2) ἑξῆς τινος, εὐθὺς μετά τι. juxta inediam, εὐθὺς ἐκ τῆς ἀσιτίας. 3) ὁμοίως τινί. velocitas juxta formidinem, ταχύτης ὁμοία φόβῳ. 4) κατά τι. juxta nocturnum visum, κατ' ὄνειρον.
juxtāpŏsĭtus, a, um, ἐκ τοῦ juxta καὶ pono, ἅπερ ἴδε. Πρισκιανός.
juxtim, ἐπίρ. ἐγγύς, ἐγγύθεν. 2) πρόθ. μετ' αἰτ. σπαν. ἀντὶ τοῦ juxta, ἐγγύς τινος.

K

K, γράμμα ἀρχαϊκὸν καὶ ἄχρηστον ἀντὶ τοῦ C. συντόμως γραφόμενον σημαίνει τὰ Kæso, Karthago, K εἴτε Kal., Kalendæ, ἀντὶ τῶν Cæso, Carthago, Calendæ. ἔτι δὲ δηλοῖ τὸ γράμμα τοῦτο ἐν ἐπιγραφαῖς καὶ τὰ castra, carissimus κ.τ.τ.
Kănăba, Kăput, Kăsa, Klepsydra, Klepsydrărĭus, ταὐτὰ τοῖς canaba, caput κ.τ.λ.
Kœnōsis, ĕos, θ. κοίνωσις. Σχ. ῥήτορ. Ἰσίδωρος.
Koppa, οὐ. ἄκλιτ. κόππα Ϙ=90.

L

L, δηλοῖ τὸ προωνύμιον Lucius, τὸ quinquaginta, libertus, liberta, lustrum, legio, latum, locum, longum κ.τ.τ. τὰ δὲ

Digitized by Google

L. A. libens animo. L. D. D. D. locum dis dedicavit. L. G. legavit κ.τ.τ.
lăbărum, i, οὐ. λάδωρον, λάδαρον, (ἡ βασιλικὴ σημαία ἀπὸ Κωνσταντί·ου τοῦ α'. καὶ ἑξῆς, ἔχουσα σημεῖον σταυροῦ).
lăbasco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ labo) σφάλλομαι, ὀλισθαίνω, πίπτω.
lăbascor, σπαν. ἀντὶ τοῦ labasco.
labda, æ, ἁ. λάδδα (ὁ γλωττοδείψῶν).
labdăcismus, i, ἀ. λαδδακισμός.
Labdăcus, i, ἀ. Λάδδακος. Labdăcĭdes, æ, ἀ. Λαδδακίδης.
lăbĕa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ labia.
lābĕcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ labes) μικρὰ κηλίς.
lăbĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, παθητ. lăbĕfīo, factus sum, fĭĕri, (labo-facio) aliquem ἤ aliquid, σφάλλω τινὰ ἤ τι, ποιῶ πεσεῖν τινα ἤ τι, διακινῶ, διασείω τι. 2) μεταφ. σφάλλω, διασείω, καταδάλλω τινά. labefactus, σφαλείς, ἐσφαλμένος, διασεισθείς, καταδεδλημένος, λελυμασμένος.
lăbĕfactātĭo εἴτε labefactio, iōnis, θ. (labefacto) διασεισμός, σεισμός.
lăbĕfacto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ labefacio) aliquem ἤ aliquid, σφάλλω, διασείω, διακινῶ τινα ἤ τι, ποιῶ πεσεῖν τινα ἤ τι. 2) μεταφ. σφάλλειν, διασείειν, καταδάλλειν, λυμαίνεσθαί τινα ἤ τι.
lăbĕfactus, a, um, ἴδε labefacio.
lăbĕfīo, factus sum, fĭĕri, ἴδε labefacio.
lăbellum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ labrum) χειλάριον, χελύνιον. 2) πύελος, κάλπις.
lăbĕo, ōnis, ἀ. (labia) ὁ χειλών, πρόχειλος, μακρόχειλος. Labeo, ὄν. κύρ. Λαδέων.
lăbĕōsus, a, um, (labea) ταὐτὸ τῷ labiosus.
Lăbĕrĭānus, a, um, Λαδεριανός, τοῦ Λαδερίου.
Lăbĕrĭus, ĭi, ἀ. Λαδέριος.
lābes, is, θ. (labor) πτῶσις, κατάπτωσις, πτῶμα. 2) μεταφ. ἡ πτῶσις, φθορά, ὁ ὄλεθρος. 3) κηλίς, σπῖλος. μεταφ. ἡ κηλίς, αἰσχύνη, τὸ αἶσχος, ἡ λύμη. Εὕρηται καὶ ἡ ἀφαιρ. labi. Λουκρήτιος, 5, 927 (930).
lābesco, ĕre, (labor ἀ.) παρέρχομαι (ἐπὶ χρόνου).
lăbĭa, æ, θ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ labrum.
*lābĭbundus, a, um, (labor ἀ.) ῥέων, ψιθυρίζων.
Lăbīci, ōrum, ἀ. πληθ. καὶ Labīcum, i, οὐ. Λαδικόν, πόλις ἐν Λατίῳ. Labicanus, a, um, Λαδικανός. Labicanum, ἡ Λαδικανὴ χώρα Labicāni καὶ Labīci, ōrum, ἀ. πληθ. Λαδικανοὶ καὶ Λαυικανοί.
*lābĭdus, a, um, (labor) ὀλισθηρός, σφαλερός.
Lăbĭēnus, i, ἀ. Λαδιηνός. Ἐκ τούτου τὸ Labieniānus, a, um, τοῦ Λαδιηνοῦ.
lābĭlis, e, (labor) ὀλισθηρός, σφαλερός.
†lābĭlĭter, ἐπίρ. (labilis) μετ' ἠρέμου ῥοῆς, ὀλισθηρῶς.
lăbĭo, ĭōnis, ἀ. (labium) πρόχειλος, μακρόχειλος.
*lăbĭōsus, a, um, (labium) πρόχειλος, μακρόχειλος.
*labiscor, i, (ἐναρκτ. τοῦ labor ἀ.) ὀλισθαίνω. (ἄνευ παραδείγματος παρὰ Διομήδῃ 344, 32, K).
†lăbĭto, are, (ἐπιτατ. τοῦ labo) διασείομαι, πίπτω.
lăbĭum, ĭi, οὐ. σπαν. ἀντὶ τοῦ labrum.
lăbo, avi, are, σφάλλομαι, ὀλισθαίνω, σείομαι, διασείομαι. 2) μεταφ. ἀστατῶ, σφάλλομαι, σαλεύω, ταλαντεύομαι. 3) σφάλλομαι, πίπτω, καταπίπτω, φθείρομαι.
lābor, psus sum, i, ὀλισθαίνω, φέρομαι. per æquora labi, φέρεσθαι, πλεῖν διὰ τῆς θαλάσσης. sidera cœlo labuntur, τὰ ἄστρα διὰ τοῦ οὐρανοῦ φέρονται. flumen labitur, ὁ ποταμὸς ῥέει, φέρεται. ætas labitur, ἡ ἡλικία παρέρχεται, οἴχεται. 2) καταφέρομαι, κάτω φέρομαι, κατολισθαίνω, καταρρέω, πίπτω. domus labitur, ἡ οἰκία καταρρεῖ, ἐρείπεται. lacrimæ labuntur, δάκρυα πίπτει. e manibus alicujus labi, ἐκ τῶν χειρῶν τινος ἐξολισθαίνειν. oculi labuntur, οἱ ὀφθαλμοὶ καταφέρονται, κλείονται. 3) μεταφ. σφάλλεσθαι, πίπτειν, καταπίπτειν, ἁμαρτάνειν, πταίειν labi spe, τῇ ἐλπίδι πίπτειν. 4) ἐξολισθαίνω, ἐκπίπτω, ῥέπω, καταφέρομαι. ad opinionem, ῥέπειν πρὸς τὴν γνώμην, φέρεσθαι ἐπὶ γνώμην. in luxuriem, ἐξολισθαίνειν, ἐκπίπτειν, ἐξοκέλλειν εἰς τρυφήν, καταφέρεσθαι ἐπὶ τρυφήν. in somnum, καταφέρεσθαι εἰς ὕπνον.
lăbor, ōris, ἀ. πόνος, μόχθος, κάματος, ἔργον, ἐργασία. laborem suscipere, subire, ἀναδέχεσθαι, ὑποδύεσθαι πόνον, exanclare, ἐξαντλεῖν πόνον. sustinere, ferre, ὑπομένειν, ὑποφέρειν, φέρειν πόνον. laborem insumere in rem, consumere in re, πόνον ἀναλίσκειν εἴς τι, ἐπιμέλειάν τινος ποιεῖσθαι. res magni laboris, πολύμοχθον, πολύπονον ἔργον, πρᾶγμα ἐργῶδες. sine ullo labore εἴτε nullo labore, ἄνευ πόνου, ἀπόνως, ἀπονητί. labores belli, οἱ πολεμικοὶ πόνοι, τὰ πολεμικὰ ἔργα. labor est, ἔργον ἐστί, χαλεπόν, ἐργῶδές ἐστιν. 2) πόνος, κάματος, μόχθος, κόπος, τὰ δεινά, ταλαιπωρία, πάθος. solis et lunæ labores, τὰ πάθη, τουτέστιν· αἱ ἐκλείψεις τῆς σελήνης. 3) φιλοπονία. 4) πονος, πόνημα, ἔργον, τέχνούργημα. 5) βάρος, ἄχθος. 6) πόνος, κάματος, ἄλγος, ἄλγημα, ὀδύνη.
lăbōrātĭo, ĭōnis, θ. (laboro) πόνος. Φρόντων

†lăbōrātor, ōris, ἀ. (laboro) ὁ πονῶν, ὁ ἐργαζόμενος.
Lăbōrīæ, ĭārum, θ. πληθ. ταὐτὸ τῷ Laborini campi.
lăbōrĭfer, ĕra, ĕrum, (labor-fero) πολύπονος, ἐπίπονος, πολύμοχθος. Λ. ποιητ.
Lăbōrīni campi, ἀ. πληθ. τὸ ἐν Καμπανίᾳ Φλεγραῖον πεδίον, τανῦν Terra di lavoro.
lăbōrĭōse, ἐπίρ. (laboriosus) ἐπιπόνως.
†lăbōrĭōsĭtas, ātis, θ. (laboriosus) ἐθελοπονία, φιλοπονία, ἐθελουργία.
lăbōrĭōsus, a, um, (labor, oris) πόνον παρέχων, πολύπονος, ἐπίπονος, πολύμοχθος, ἐργώδης, καματηρός. 2) φιλόπονος. 3) πόνον ὑποφέρων, ἐπίπονος, πολύπονος.
lăbōro, avi, atum, are, (labor, oris) πονῶ, κάμνω, μοχθῶ, ἐργάζομαι. 2) aliquid, πονῶ, ἐκπονῶ ἐργάζομαι, κατασκευάζω, τεχνῶμαί τι. ποιητ. laboratus, ἐπίπονος. laborata vita, ἐπίπονος, πολύπονος, πολύμοχθος βίος. 3) de re, in re, πονῶ, σπουδάζω, φροντίζω περί τινος. laboro, ut fiat, πονῶ, ὅπως ἢ ἵνα γένηται. amari, σπουδάζω ἀγαπᾶσθαι. ut salvus sis, μέλει μοι, φροντίζω περὶ τῆς σῆς ὑγείας. 4) πονῶ, κάμνω, ταλαιπωρῶ, κακῶς ἔχω. morbo, νοσεῖν. ex pedibus, κάμνειν τοὺς πόδας, ποδαλγεῖν, ποδαγρᾶν, odio, μῖσος ἔχειν, μίσει συνέχεσθαι, μισεῖσθαι.
lăbos, ōris, ἀ. ἀρχαϊκὸς τύπος, ταὐτὸ τῷ labor.
lăbōsus, a, um, (labos), ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ laboriosus.
lābōsus, a, um, (labes) ὀλισθηρός, γλίσχρος.
Labradeus καὶ Labrandeus, ĕi, ἀ. Λαβρανδεὺς εἴτε Λαβρανδηνός, ἐπωνύμιον τοῦ Διὸς ἐν Λαβράνδοις τῆς Καρίας.
lăbrātus, a, um, (labrum ἀ.) ταὐτὸ τῷ labiosus.
Lăbros, i, ἀ. Λάβρος, (ὄνομα κυνός).
lăbrōsus, a, um, (labrum) πρόχειλος, μακρόχειλος.
lăbrum, i, οὐ. (lambo) χεῖλος, χελύνη. labrum superius, τὸ ἄνω χεῖλος, ἡ ὑπερῴα, χελύνη ἢ μάσταξ. μεταφ. primis εἴτε primoribus labris gustavit aliquid, ἄκροις τοῖς χείλεσιν ἐγεύσατό τινος, ἀκροθιγῶς ἥψατό τινος, ἐπιπολαίως μεμάθηκέ τι. μεταφ. χεῖλος, (πίθου, κρήνης, χώματος κ.τ.τ).
lābrum, i, οὐ. (lavo) πύελος, λεκάνη.
labrus, i, ἀ. (λάβρος) ὄνομα ἰχθύος.
lābrusca vitis εἴτε ἁπλῶς labrusca, æ, θ. ἀγρία ἄμπελος, ἀγριάμπελος.
lābruscum, i, οὐ. ἀγριοσταφυλίς.
*lābundus, a, um, (labor) φερόμενος.
lāburnum, i, οὐ. δένδρον τι τῶν Ἄλπεων, τὸ παρὰ Λινναίῳ Cytisus Laburnum.
lăbўrinthus, i, ἀ. λαβύρινθος. labyrinthēus, καὶ labyrinthĭcus, a, um, λαβυρίνθειος, λαβυρινθώδης.
lac, lactis, οὐ. γάλα. bubulum, βόειον, equinum, ἵππειον. humanum, ἀνθρώπειον, γυναικός. Σημ. ἡ αἰτιατικὴ lactem σπαν. ἀντὶ τοῦ lac. 2) παροιμ. lac gallinaceum, ὀρνίθων γάλα. 3) γάλα φυτῶν τινων. 4) γάλα, γαλακτοειδὲς χρῶμα.
Lăcæna, æ, θ. Λάκαινα.
lacca, æ, θ. οἴδημά τι τῆς κνήμης. 2) βοτάνη τις.
laccar, ăris, οὐ. φυτόν τι (ἴσως ἡ λακάρη;) Πλίνιος.
Lăcĕdæmon, ŏnis, θ. Λακεδαίμων.
Lăcĕdæmŏnĭus, a, um, Λακεδαιμόνιος.
Lăcĕdæmŏnĭi, ĭōrum, ἀ. πληθ. Λακεδαιμόνιοι.
lăcer, a, um, λακερός, ῥακώδης, κατεσχισμένος. lacera vestis, λακερὰ ἐσθής. 2) κολοβός, ἠκρωτηριασμένος, κατεσπαραγμένος, συντετριμμένος. lacer cornu, κολοβὸς τοῦ κέρατος. Παρ' Ὀβιδίῳ ἅπαξ· lacero morsu, σπαρακτικῷ δήγματι.
*lăcĕrābĭlis, e, σπαράττεσθαι δυνάμενος.
lăcĕrātĭo, ĭōnis, θ. σπαραγμός, ἄμυξις.
lăcĕrātor, ōris, ἀ. σπαράκτης, δάπτης.
lăcĕrātrix, īcis, θ. (lacerator) σπαράκτρια, δάπτειρα. μεταφ. laceratrices centesimæ, τὸ ταλαιπωροῦν ἑκατοστὸν (τοῦ κεφαλαίου, ὡς μηνιαῖος τόκος). Edict. Diocl. proœm. § 25.
lăcerna, æ, θ. φαινόλης, μανδύας, (ὃν ἐφόρουν ἐπὶ τῇ τηβέννῳ).
lăcernātus, a, um, (lacerna) ὁ τὸν φαινόλην ἐνδεδυμένος.
lăcernŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lacerna) μικρὸς φαινόλης.
lăcĕro, avi, atūm, are, (lacer) aliquem ἢ aliquid, λακίζω, σπαράττω, ἀμύττω τι vestem, λακίζειν, διασχίζειν ἐσθῆτα. genas, ἀμύττειν τὰς παρειάς, navem, συντρίβειν, ἀκρωτηριάζειν τὴν ναῦν. 2) μεταφ. σπαράττειν, διασπᾶν, διαφθείρειν τινὰ ἤ τι. 3) ἀμύττω, κερτομῶ, διασύρω τινά.
lăcerta, æ, θ. καὶ lăcertus, i, ἀ. ἡ σφαίρα, ὁ σαῦρος, (ἑρπετόν). 2) ὁ σαῦρος, τραχοῦρος (ἰχθύς, ἡ κοινῶς λακέρδα).
lăcertōsus, a, um, μυώδης, εὔτονος, εὔρωστος, νευρώδης.
lăcertŭlus, i, ἀ. (lacertus) εἶδος πλακοῦντος, σαύρου σχῆμα ἔχοντος. Ἀπουλήϊος. Ἀμφ. γρ.
*lăcertum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ ἑξῆς. Ἄττιος.
lăcertus, i, ἀ. μῦς βραχίονος, καὶ συνήθ. ἄνω βραχίων. brachia et lacertos auro colere, τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω τῶν βραχιόνων χρυσῷ κοσμεῖν. 2) ποιητ. ὁ βραχίων, ἡ

Digitized by Google

ἀγκάλη; χείρ. 3) βραχίων, νεῦρα, εὐτονία, ῥώμη, ἰσχύς. 4) σαῦρος, ἴδε lacerta.
lăcĕrus, ἀντὶ τοῦ lacer. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
*lăcesco, ταὐτὸ τῷ lacesso. Ἀμφ. γρ.
*lăcessisset, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ lacessivisset, ἴδε lacesso.
lăcessītĭo, ĭōnis, θ. (lacesso) ἐρεθισμός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
lăcessītor, ōris, ἀ. (lacesso) ὁ ἄρχων χειρῶν ἀδίκων. Ἰσίδωρος.
lăcessītus, a, um, ἴδε lacesso.
lăcesso, īvi καὶ ĭi, ītum, ĕre, (ἐπιτατ. τοῦ lacio) aliquem, ἐρεθίζω τινά. hostem, ἐρεθίζειν τοὺς πολεμίους, καταπειράζειν τῶν πολεμίων. aliquem ad pugnam, προσκαλεῖσθαί τινα εἰς μάχην. aliquem maledictis, ἐρεθίζειν τινά, ἅπτεσθαί τινος ἔπεσιν. aliquem injuriā, ἐπηρεάζειν τινά. bello, ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων. deos, ἐνοχλεῖν, λιπαρεῖν τοὺς θεούς. fores, κρούειν τὴν θύραν. pelagus, ἐπιχειρεῖν τῇ θαλάσσῃ. ποιητ. æra fulgent sole lacessita, ὁ χαλκὸς λάμπει ὑπὸ τοῦ ἡλίου βληθείς.
lăchănizo εἴτε lăchănisso, are, λαχανίζω, (ἀτονῶ).
lăchănum, ταὐτὸ τῷ laganum.
Lăchĕsis, is, θ. Λάχεσις.
lăchrȳma κ.τ.τ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ lacryma.
Lăcĭădes, æ, ἀ. Λακιάδης.
lăcīnĭa καὶ lăcīnĕa, æ, θ. λ α κ ί ς, ἀπόσπασμα, ῥάκος. 2) κράσπεδον. 3) ἀπόσπασμα, μερίς. 4) παρὰ νεωτέροις· τὸ ἔνδυμα.
lăcīnĭātim, ἐπίρ. κατ' ἀποσπάσματα.
lăcīnĭo, are, aliquid, λακίζω, διασπῶ, σπαράττω τι. 2) ἐκτυπῶ τι.
lăcīnĭōse, ἐπίρ. ὁμοίως λακίσιν.
lăcīnĭōsus, a, um, λακιστός. 2) πολύπλοκος.
lăcīnĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ lacinia.
Lăcīnĭum, ĭi, οὐ. Λακίνιον, ἀκρωτήριον τῆς Βρεττίας. Lacinius, a, um, τοῦ Λακινίου. Lacinia, æ, θ. Λακινιάς, ἐπίκλησις τῆς Ἥρας.
lăcĭo, ĕre, (ἕλκω) ἀρχαϊκ. δελεάζω, ἐπάγομαι, ἐφέλκω.
lăcis ἀντὶ lacubus, ἴδε lacus. Ἰσίδωρος.
Lăco εἴτε Lacon, ōnis, ἀ. Λάκων.
Lăcōnĭa, æ, θ. ἡ Λακωνικὴ (γῆ).
Lăcōnĭca, æ, θ. ἡ Λακωνικὴ (γυνή).
Lăcōnĭcus, a, um, Λακωνικός.
Lăcōnis, ĭdis, θ. Λακωνίς.
lăcōnismus, i, ἀ. λακωνισμός.
Lăcōnĭus, a, um, Λακωνικός.
lăcŏtŏmus, i, ἀ. ἡμαρτημένη γραφὴ ἀντὶ læŏtŏmus.
lăcrĭma κ.τ.τ. ταὐτὸ τῷ lacryma κ.τ.λ.
lăcrŭma κ.τ.τ. ταὐτὸ τῷ lacryma κ.τ.λ.
lăcrȳma, æ, θ. (δάκρυμα) δάκρυον. ποιητ. δάκρυ. lacrimas effundere, fundere, δάκρυα προχεῖν, χεῖν. supprimere, cohibere, κατέχειν τὰ δάκρυα. siccare, ἀπομοργνύναι, ἀπομόργνυσθαι τὰ δάκρυα. præ lacrymis loqui non possum, ὑπὸ τῶν δακρύων οὐ δύναμαι λέγειν. effundi in lacrymas, δακρυρροεῖν. 2) δάκρυον, ὁ ἐκ τῶν φυτῶν στάζων ὀπός.
lăcrȳmābĭlis, e, (lacrymo) δακρυντός, ἀξιοδάκρυτος, πολυδάκρυτος. 2) δακρυώδης.
lăcrȳmābĭlĭter, ἐπίρ. μετὰ δακρύων.
*lăcrȳmābundus, a, um, δακρυχέων, δακρυρροῶν.
lăcrȳmātĭo, ĭōnis, θ. δάκρυσις, τὸ δακρύειν.
†lăcrȳmātor, ōris, ἀ. ὁ δακρύων, δακρυχέων.
*lăcrȳmātōrĭus, a, um, (lacryma) πρὸς τὸ δακρύειν χρήσιμος.
lăcrȳmo, avi, atum, are, δακρύω. gaudio, χαρᾷ δακρύειν. 2) aliquid, δακρύω τι ἢ ἐπί τινι. lacrymandus, ἀξιοδάκρυτος. 3) ἐπὶ φυτῶν· δακρύειν, στάζειν. aliquid, στάζειν τι.
lăcrȳmor, ari, σπάν. ἀντὶ τοῦ lacrymo.
lăcrȳmōse, ἐπίρ. μετὰ πολλῶν δακρύων.
lăcrȳmōsus, a, um, (lacryma) δακρυόεις, δακρυώδης, πολύδακρυς, πολλὰ δακρύων. 2) δακρυοποιός.
lăcrȳmŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lacryma) δακρύδιον.
lact, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ lac, ὅπερ ἴδε.
lacta, æ, θ. εἶδος κασσίας.
lactānĕus, a, um, (lac) γαλαθηνός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
Lactantĭus, ĭi, ἀ. Λακτάντιος.
lactāris, e, (lac) γαλακτοῦχος.
lactārĭus, a, um, (lac) γαλακτοῦχος. lactarium opus, τὸ γαλάκτινον ἔδεσμα. lactārĭus, ĭi, ἀ. γαλακτοπώλης.
†lactātĭo, ĭōnis, θ. (lacto ά.), θηλασμός, γαλακτοτρόφησις.
*lactātĭo, ĭōnis, θ. (lacto 6'.), ἐπαγωγή.
lactātus, ūs, ἀ. τὸ γαλακτοφαγεῖν.
lacte, is, οὐ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ lac.
lactĕo, ēre, (lac) θηλάζομαι. lactens, θηλαζόμενος, γαλαθηνός. 2) γαλακτίζω, γαλακτικός, γαλάκτινος ἢ γαλακτώδης εἰμί.
lactĕŏlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ lacteus) γαλακτίζων, γαλακτοειδής.
lactes, ĭum, θ. πληθ. τὰ λεπτὰ ἔντερα.
lactesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ lacteo) γαλακτοῦμαι, γάλα λαμβάνω.
lactĕus, a, um, (lac) γαλάκτινος, γαλακτώδης, γαλακτοῦχος. 2) γαλαθηνός, θηλαζόμενος. 3) γαλακτοειδής, γαλακτόχρους. via lactea ἢ orbis (circulus) lacteus, ὁ γαλαξίας.
lactĭcĭnĭum, ĭi, οὐ. ὠόγαλα, (ἔδεσμά τι).

Digitized by Google

*lactĭcŏlor, ōris, (lac-color) γαλακτόχρους.
lactĭcŭlārĭus καὶ lactĭcŭlōsus, a, um, λιπογάλακτος. Λέξ. Γλωσσ.
*lactĭdĭātus, a, um, (λακτίζω) λακτισθείς, λελακτισμένος. Γλωσσ. Φιλοξένου.
lactĭfer, ĕri, ἀ. (lac fero) γαλακτοπώλης. Ἐπιγρ.
lactĭlāgo, ĭnis, θ. (lac) χαμαιδάφνη.
*lactĭnĕus, a, um, (lac) γαλακτοειδής, γαλακτόχρους.
lactis, is, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ lactes.
*lactĭto, are, (θαμιστ. τοῦ lacto) θηλάζω.
lacto, avi, atum, are, (lac) γαλακτουχῶ. lactans, γαλακτοῦχος, θηλάζων. 2) θηλάζομαι. lactans, γαλαθηνός, θηλαζόμενος. 3) lactans, γαλάκτινος, γαλακτώδης.
lacto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ lacio) ἐπάγομαι, θωπεύω, φενακίζω, ἐξαπατῶ τινα.
lactŏris, is, θ. βοτάνη τις γαλακτώδης.
lactōsus, a, um, (lac) γαλακτοῦχος. Γλωσσ. Φιλοξένου.
lactūca, æ, θ. (lac) θριδακίνη, φ. Ἑτέρα γραφὴ lattuca.
lactūcārĭus, ĭi, ἀ. (lactuca), (θριδακοπώλης).
lactūcōsus, a, um, (lactuca) ὁ φύων πολλὰς θρίδακας.
lactūcŭla, æ, θ. θριδακίσκη.
lăcŭātus, a, um, ταὐτὸ τῷ laqueatus, ά.
lăcŭlātus, a, um, (lacus). laculata vestis, πλίνθιον, ἐσθὴς μετὰ πλινθοειδῶν ποικιλμάτων, (τὸ κοινῶς· δαμωτόν).
lăculla (lŭculla), æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lacuna) ἡ νύμφη εἴτε ὁ γελασῖνος τῶν παρειῶν.
lăcūna, æ, θ. (lacus) λάκκος, βόθρος. 2) βάθυσμα, κοίλωμα. ποιητ. ὁ γελασῖνος τῶν παρειῶν. Παρὰ Λουκρητίῳ lacunæ salsæ, ὁ ἁλμυρὸς βυθὸς τῆς θαλάσσης. 3) τέλμα, τέναγος. 4) ἔλλειμμα, διάλειμμα, κένωμα.
lăcūnar, āris, οὐ. (lacuna) φάτνωμα, φάτνη.
lăcūnārĭum, ĭi, οὐ. φάτνωμα.
lăcūnārĭus, ĭi, ἀ. λακκοποιός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
lăcūnātūra, æ, θ. ταὐτὸ τῷ laculla.
lăcūno, are, aliquid, φατνῶ τι. lacunātus, a, um, φατνωτός.
lăcūnōsus, a, um, λακκώδης, κοιλωμάτων πλήρης.
lăcus, ūs, ἀ. λίμνη, οἷον· lacus Albanus, ἡ Ἀλβανὴ λίμνη. 2) δεξαμενή. 3) λάκκος, βόθρος.
lăcuscŭlus, i, ἀ. (lacus) λιμνίον. 2) μικρὰ δεξαμενή, ἀγγεῖον.
lăcŭturris, is, ἀ. εἶδος κράμβης.
lāda, æ, θ. ὁ λῆδος, τὸ λῆδον, φ.
lādănum, i, οὐ. λάδανον εἴτε λήδανον.
Lādas, æ, ἀ. Λάδας.
Lādon, ōnis, ἀ. Λάδων.
Læca, æ, ἀ. Λαίκας.
lædo, si, sum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, λυμαίνομαί τινα ἤ τινι, βλάπτω τινὰ ἤ τι. frondes hiems lædit, τὰ φύλλα λυμαίνεται, βλάπτει ὁ χειμών. lædo fidem, παραβαίνω τὴν πίστιν. aliquem lædere, λυμαίνεσθαι, βλάπτειν, ἀδικεῖν τινα. 2) λυμαίνομαί τινα ἤ τι, ὑβρίζω τινά. καθάπτομαί τινος. alicui os lædere, ὑβρίζειν τινὰ παρόντα. 3) σπαν. aliquid, ἀράσσω, κρούω τινα.
Lælĭus, a, um, Λαίλιος, τοῦ Λαιλίου. Lælius, ĭi, ἀ. ὁ Λαίλιος.
læna, æ, θ. χλαῖνα.
Lænas, ātis, ἀ. Λαίνας καὶ Λαινάτης.
læŏtŏmus, i, θ. (λαιότομος) γραμμὴ παράλληλος ἡ τὸν ἰσημερινὸν τέμνουσα. Βιτρούβιος, 9, 7, (8), 9.
Lāërtes εἴτε Laërta, æ, ἀ. Λαέρτης.
Lāërtĭădes, æ, ἀ. Λαερτιάδης.
Lāërtĭus, a, um, Λαέρτιος.
læsĭo, ĭōnis, θ. (lædo) λύμη, βλάβη, ὕβρις.
Læstrȳgon, ŏnis, ἀ. ὁ Λαιστρυγών. Læstrȳgŏnes, um, ἀ. πληθ. Λαιστρυγόνες. Læstrygonĭus, a, um, Λαιστρυγόνιος.
læsūra, æ, θ. (lædo) λύμη, βλάβη, φθορά. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
læsus, a, um, ἴδε lædo.
læta, ōrum, οὐ. πληθ. (lætus) ἡ δημοσία χώρα, ἣν περ οἱ θῆτες εἰργάζοντο. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
lætābĭlis, e, (lætor) κεχαρισμένος, ἡδύς.
lætābundus, a, um, περιχαρής.
lætāmen, ĭnis, οὐ. (lætor) πίασμα, κόπρος.
lætanter, ἐπίρ. περιχαρῶς.
*lætātĭo, ĭōnis, θ. χαρά.
læte, ἐπίρ. (lætus) εὐφρόνως, εὐθύμως. 2) ἐπὶ φυτῶν· ἀφθόνως, πιαρῶς.
lætĭcus, a, um, (lætus) terræ læticæ, οἱ τοῖς θησὶν ἢ πενέσταις διδόμενοι δημόσιοι ἀγροί. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
lætĭfĭcans, tis, ἴδε lætifico.
†lætĭfĭcātor, ōris, ἀ. (lætifico) ὁ εὐφραίνων.
lætĭfĭco, avi, atum, are, (lætus-facio) aliquem, εὐφραίνω τινά. lætificari, εὐφραίνεσθαι. lætificans, περιχαρής. 2) aliquid, πιαίνω τι, εὐθαλές, ἄφθονον ἢ εὔφορον ποιῶ τι.
lætĭfĭcus, a, um, (lætus-facio) χαροποιός, ἐπιχαρής.
lætisco, ĕre, (lætus) εὐραίνομαι. 2) ἄφθονος ἢ εὔφορος γίγνομαι.
*lætĭtas, ātis, θ. (lætus) εὐθυμία. Ἐπιγρ.
lætitĭa, æ, θ. (lætus) εὐφροσύνη, εὐθυμία. aliquem lætitiā afficere, εὐφραίνειν τινά. lætitiā affici, εὐφραίνεσθαι. aliquid est

Digitized by Google

mihi lætitiæ, εὐφροσύνην παρέχει μοί τι. lætitia exsultare, ἐξάλλεσθαι, σκιρτᾶν ὑφ' ἡδονῆς. in lætitiam effusus, περιχαρής. omnes lætitiæ, πᾶσαι αἱ εὐφροσύναι. 2) χάρις, κάλλος, σφρῖγος. 3) εὐθάλεια, εὐκαρπία, εὐφορία, (φυτῶν καὶ τόπων).

lætĭtūdo, ĭnis, θ. (lætus) εὐφροσύνη, γηθοσύνη. Λ. ἀρχαϊκή.

læto, avi, atum, are, (lætus) ἀρχαϊκ. aliquem ἢ aliquid, εὐφραίνω, τέρπω τινὰ ἤ τι. 2) πιαίνω, εὔφορον, εὔκαρπον, ποιῶ τι.

lætor, atus sum, ari, (læto) re, de re ἢ in re, εὐφραίνομαι, ἥδομαί τινι ἢ ἐπί τινι, ἀγάλλομαι, εὐθυμοῦμαι ἐπί τινι. te valere, ἥδομαι ὅτι ὑγιαίνεις. lætandum magis quam dolendum puto casum, ἡγοῦμαι, ὅτι ἥδεσθαι δεῖ μᾶλλον ἢ λυπεῖσθαι ἐπὶ τῇ συμφορᾷ. 2) frumenta lætantur patenti campo, ὁ σῖτος εὐθηνεῖ, εὐφορεῖ ἐν ἀναπεπεπταμένῳ πεδίῳ, ἥδεται ἀναπεπταμένῳ πεδίῳ.

Lætōrĭus, a, um, Λαιτώριος, τοῦ Λαιτωρίου. Lætorius, ĭi, ἀ. ὁ Λαιτώριος.

lætum, ἐπίρ. (lætus) εὐθύμως.

lætus, a, um, εὔφρων, εὔθυμος, γηθόσυνος, περιχαρής. re ἢ de re, ποιητ. alicujus rei, εὐραινόμενος, ἡδόμενός τινι ἢ ἐπί τινι. sanguine, ἡδόμενος αἵματι, φιλῶν αἷμα. 2) χαροποιός, ἐπιχαρής, ἡδύς. dies lætus, ἡδεῖα, ἱλαρὰ ἡμέρα. prodigium lætum, αἴσιος οἰωνός. color lætus, ἱλαρόν, φαιδρὸν χρῶμα. 3) θαλερός, εὐθαλής, ἄφθονος, λιπαρός. armenta læta, βόες λιπαροί, εὐθαλεῖς. læta seges, εὐθαλῆ, ἄφθονα σπαρτά. lætus ager, πιαρός, εὐθηνῶν, λιπαρὸς ἀγρός. lucus lætus umbræ, ἄλσος σκιᾷ εὐθηνοῦν. 4) ἡδύς, κεχαρισμένος, ἀνθηρός. læta oratio, ἀνθηρὰ λέξις.—Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Λαῖτος.

lætus, i, ἀ. ὁ ἐργαζόμενος δημοσίαν χώραν ἢ ὁ θής, πενέστης. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. καὶ ἡ αὐτή, ὡς δοκεῖ τῇ Γερμανικῇ Leute.

læva, æ, θ. ἴδε lævus.

lævāmentum, i, οὐ. ἴδε levamentum.

*læve, ἐπίρ. (lævus) σκαιῶς, ἐπαριστέρως.

lævĭgātĭo, lævĭgo κτλ. ἴδε levigatio κτλ.

Lævīnus, i, ἀ. Λαιβῖνος.

lævis, lævo, κ.τ.τ. ἴδε lēvis, lēvo.

lævorsum καὶ lævorsus, ἐπίρ. (lævusversum) ἐπ' ἀριστερά.

lævum, ἐπίρ. ἐξ ἀριστερᾶς, ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς. Βιργίλιος.

lævus, a, um, (λαιός) ἀριστερός, σκαιός, εὐώνυμος. læva manus, ἢ ἁπλῶς læva, æ, θ. ἡ ἀριστερά. in, ad lævam ἢ in, ad lævum, εἰς, ἐπ' ἀριστερά. lævā, ἐν ἀριστερᾷ, ἐξ ἀριστερᾶς. lævā Propontidos, τῆς Προποντίδος τὰ ἐν ἀριστερᾷ. 2) ἐπαρίστερος, σκαιός, ἀνεπιτήδειος. 3) αἴσιος. lævum omen, αἴσιος οἰωνός. πρβ. sinister. 4) παρὰ ποιηταῖς καθ' ἑλληνισμόν, ἀριστερός, σκαιός, τουτέστιν· ἀπαίσιος. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.

lăgănum, i, οὐ. λάγανον.

lăgēa, æ, θ. vitis, ταὐτὸ τῷ lagēos.

lăgēna, æ, θ. ἡ λάγηνος.

lăgēos, i, θ. καὶ lăgēa, æ, θ. (λάγειος, λαγεία) εἶδος ἀμπέλου.

Lāgēus, a, um, Λάγειος, τοῦ Λάγου. ποιητ. Αἰγύπτιος (διὰ τὸν τοῦ ά. βασιλεύσαντος Πτολεμαίου πατέρα Λάγον).

lagine, es, θ. λαγυνίων, εἶδος παρασίτου φυτοῦ.

lago, ĭnis, θ. σκαμωνία (βοτάνη).

lăgœna καὶ lăgōna, ταὐτὸ τῷ lăgēna.

lăgœnāris (lăgŭēnāris), e, (lagœna, laguena) ἐκ λαγήνου κατασκευασθείς.

lăgōis, ĭdis, θ. ἄγνωστος ὄρνις, ἴσως· ὁ λαγὼς ἢ λαγώπους.

lăgŏnŏpŏnos, i, ἀ. ὁ τῶν λαγόνων πόνος.

lăgophthalmos, i, ἀ. λαγώφθαλμος, λαγωφθαλμία, (νόσος).

lăgŏpus, ŏdis, θ. ἡ λαγώπους, (πτηνὸν καὶ βοτάνη).

lăgŭēna, lăgŭīna, ταὐτὸ τῷ lagena.

lăgŭēnāris, ταὐτὸ τῷ lagœnaris,

lăgūna, ταὐτὸ τῷ lagena.

lăguncŭla, æ, θ. (lagena) λαγήνιον.

lăguncŭlāris, e, (laguncula) τῆς λαγήνου.

lăguncŭlus, i, ἀ. (laganum) λαγάνιον.

Lăgus, i, ἀ. Λάγος.

lăgy̆nos, ταὐτὸ τῷ lagena.

Lāĭădes, æ, ἀ. Λαϊάδης, (ὁ Οἰδίπους).

†lāĭcālis, e, (laicus) λαϊκός.

†laĭcus, i, ἀ. λαϊκός.

*laina, æ, θ. εἶδος σχίνου. Πλίνιος.

Lāis, ĭdis, καὶ ĭdos, θ. Λαΐς.

Lāĭus εἴτε Lajus, i, ἀ. Λάϊος.

Lālētānĭa, æ, θ. Λαλητανία, χώρα τῆς Ἱσπανίας. Lālētānus, a, um, Λαλητανός.

lălīsĭo, ĭōnis, ἀ. πῶλος ὀνάγρου. Λ. Λιβυκή.

*lallātĭo, ĭōnis, θ. (lallo) βαυκάλημα. Ἀμφ. γρ.

lallo, are, βαβάζω, βαυκαλίζω, βαυβάω.

lallus, i, ἀ. ἢ lallum, i, οὐ. βαυκάλημα.

lāma, æ, θ. πηλώδης λάμος, τέλμα, τέναγος. Λ. σπ.

lambdăcismus, ταὐτὸ τῷ labdacismus.

lambĕro, are, aliquem, διασύρω τινά.

†lambĭo, ire, ταὐτὸ τῷ lambo. Ἀμφ. γρ.

lambĭto, are, (θαμιστ. τοῦ lambo) λάπτω.

lambĭtus, ūs, ἀ. (lambo) λεῖξις.

lambo, bi, ĕre, λείχω, λιχμάζω, λιχμῶ. aliquid, λείχειν, περιλείχειν τι. ποιητ. flumen lambit locum, ποταμὸς κλύζει χώραν. 2) λάπτω τι.

lāmella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lamina) ἐλασμάτιον, μικρὸν πέταλον. ποιητ. τὸ νομισμάτιον, λεπτόν.
lāmellŭla, æ, θ. (ὑποκ. τοῦ ὑποκ. lamella) ἐλασμάτιον, ποιητ. τὸ νομισμάτιον, λεπτόν.
lāmenta, æ, θ. (lamentor) σχετλιασμός, ὀδυρμός, θρῆνος. Λ. ἀρχαϊκή.
lāmenta, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδε lamentum.
lāmentābĭlis, e, ἀξιοθρήνητος, ἀξιοδάκρυτος. 2) σχετλιαστικός, θρηνώδης, ὀδυρτικός.
†lāmentābĭlĭter, ἐπίρ. (lamentabilis) οἰμωκτεί, θρηνωδῶς.
*lāmentārĭus, a, um, σχετλιαστικός, θρηνώδης.
lāmentātĭo, ĭōnis, θ. (lamentor) σχετλιασμός, οἰμωγή, ὀδυρμός, θρῆνος.
lāmentātor, ōris, ἀ. (lamentor) θρηνητής, θρηνήτωρ. Ἐπιγρ.
†lāmentātrix, īcis, θ. (lamentator) θρηνήτρια, χαρίνη (κοιν. μυρολογήστρα).
†lāmento, avi, atum, are, ταὐτὸ τῷ lamentor.
lamentor, atus sum, ari, σχετλιάζω, ὀδύρομαι, θρηνῶ. aliquem, ὀδύρεσθαι, θρηνεῖν τινα. aliquid, σχετλιάζειν ἐπί τινι.—Σημ. σπαν. παθητ. lāmentatur, σχετλιασμὸς γίγνεται, ὀδύρονται, θρηνοῦσι. lamentatus sum, ἐθρηνήθην. lamentatus, a, um, ὀδυρμῶν πλήρης.
lāmentōsus, a, um, (lamentum) ταὐτὸ τῷ lamentabilis, σημ. 2.
lāmentum, i, οὐ. συνήθως. lamenta orum, πληθ. σχετλιασμός, ὄδυρμα, ὀδυρμός, θρῆνος.
lămĭa, æ, θ. λάμια, (φάσμα). 2) λάμια, λάμνα, (ἰχθύς).
lāmĭna, æ, θ. (ἐκ τοῦ ἀχρήστου lāma, ὃ ἐκ τοῦ ἔλασμα, ὡς rēmus, ἐκ τοῦ ἐρετμός). ἐλασμάτιον, πέταλον. ex argento ducere laminas, ἐξ ἀργύρου ἐλαύνειν πέταλα. in laminas secare, εἰς πέταλα τέμνειν. lamina ensis, ἡ σπάθη τοῦ ξίφους. auris, ὁ λωβὸς τοῦ ὠτός. ποιητ. lamina εἴτε lamna τὸ νόμισμα, ἀργύριον. lamina fulva, τὸ χρυσοῦν νόμισμα. 2) λεπὶς χαρίου, πρίονος, κ.τ.τ. 3) laminæ ardentes ἢ ἁπλῶς laminæ, εἶδος βασανιστηρίου.
lāmĭnōsus (lamminosus), a, um, (lamina) πεταλώδης, φυλλώδης. Ἰσίδωρος.
lămĭrus, ταὐτὸ τῷ lamyrus.
lāmĭum, ĭi, οὐ. εἶδος κνίδης.
lammella, ταὐτὸ τῷ lamella.
lammĭna, ταὐτὸ τῷ lamina.
lamna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ lamella.
lamnŭla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ lamella.
†lampābĭlis, e, (lampo) λαμπρός, φωτεινός.
lampăda, æ, θ. ταὐτὸ τῷ lampas.
lampădārĭus, ĭi, ἀ. λαμπαδιστής, δᾳδοῦχος, λαμπαδάριος, παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς.
lampădĭas, æ, ἀ. ὁ λαμπαδίας (κομήτης).
*lampădĭfer, ĕra, ĕrum, (lampas fero) δᾳδοφόρος, λαμπαδηφόρος.
lampădĭon, ĭi, οὐ. λαμπάδιον, λέξις θωπείας καὶ στοργῆς.
*lampădĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ lampadarius.
*lampădo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ bulbus.
lampago, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ saxifraga, ἴδε saxifragus.
lampas, ădis, θ. λαμπάς, δᾴς. παροιμ. vitæ lampada trado, τὴν τῆς ζωῆς λαμπάδα παραδίδωμι, τουτέστι· τελευτῶ, ἀποθνήσκω. 2) λαμπάς, λαμπηδών, λάμψις. 3) λαμπάς, λαμπτήρ, λυχνοῦχος. 4) λαμπάς, (οὐράνιον φαινόμενον). Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
lampēnæ, ārum, θ. πληθ. (λάμπω) οἱ ἀστέρες. Γλῶσσαι Πλακίδου.
lampetra, æ, θ. ταὐτὸ τῷ muræna. Γλωσσ. Φιλοξένου.
†lampo, avi, are, λάμπω.
Lamprĭdĭus, ĭi, ἀ. Λαμπρίδιος.
Lampsăcum, i, οὐ. εἴτε Lampsacus, i, θ. Λάμψακος. Lampsăcĭus, Lampsacēnus, a, um, Λαμψακηνός. Lampsacēni, ōrum, ἀ. πληθ οἱ Λαμψακηνοί.
lampsāna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ lapsana.
lamptēr, ēris, αἰτ. πληθ. ēras, ἀ. λαμπτήρ. Πλίνιος.
lampȳris, ĭdis, θ. λαμπυρίς, λαμπουρίς.
Lămus, i, ἀ. Λάμος.
lămȳrus, i, ἀ. εἶδος σαύρου εἴτε τραχούρου (ὁ λαμυρός).
lāna, æ, θ. λάχνη, λῆνος, ἔριον (τῶν τε προβάτων καὶ ἄλλων ζώων·) lanam ducere ἢ trahere, ἔριον κλώθειν, ταλασιουργεῖν. facere ἢ tractare, ἔρια ἐργάζεσθαι, ἐριουργεῖν. 2) ἔριον φυτῶν τινων. lana de ligno, ἔριον τὸ ἀπὸ ξύλων, ἔριον ἐριοξύλου. 3) χνοῦς καρπῶν τινων.
lānārĭa, æ, (ὑπον. officina) ἐριουργεῖον, κλωστήριον. Ἐπιγρ.
lānāris, e, (lana) ἐριοφόρος.
lānārĭus, a, um, (lana) τοῦ ἐρίου. lanarius, ĭi, ἀ. ὁ ἐριουργός. lanaria herba, τὸ στρουθίον, (βοτάνη).
lānātus, a, um, (lana) ἐριώδης, ἐριοφόρος. 2) χνοώδης. — lanatæ, ārum, θ. πληθ. (ὑπον. oves) πρόβατα.
lancĕa, æ, θ. λόγχη, ξυστόν, μακρὸν δόρυ.
lancĕārĭus (lancĭārĭus), ĭi, ἀ. (lancea) λογχοφόρος, ξυστοφόρος.
†lancĕātus, a, um, (lancea) λογχήρης, λογχαῖος, λογχοειδής.
†lancĕo, are, (lancea) χρῶμαι τῷ ξυστῷ, τῇ λόγχῃ.
lancĕŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lancea) λογχίδιον, δοράτιον.

Digitized by Google

lancĕŏlātus, a, um, (lanceola) λογχοειδής, λογχωτός. λέξ. βοτανικῶν τοῦ μεταγ. Λατ.
lancĭārĭus, ταὐτὸ τῷ lancearius.
lancĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lanx) πινάκιον, πινακίδιον, παροψίς, πατάνιον, λοπάδιον, λεκάνιον.
*lancĭnātor, ōris, ἀ. (lancino) σπαράκτης.
lancĭno, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, σπαράττω, διασπῶ τι. bona, διασπαθᾷν τὴν οὐσίαν.
lancĭŏla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ lanceola.
lancŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lanx) μικρὸν τάλαντον (τοῦ ζυγοστάθμου).
landīca, æ, θ. κλειτορίς, «ἐσχαράδιν». Γλωσσάρ. Φιλοξ. Νοητέον δὲ κατὰ τὴν σημασίαν τὴν ἐν Ἀριστοφ. Ἱππεῦσιν, στίχ. 1286. Πρβλ. καὶ ἐπιγραφὴν παρὰ τῷ Mommsen, Inscr. Lat. ἀρ. 1057.
*lānestris, e, (lana) ἐρεοῦς.
lānĕus, a, um, (lana) ἐρεοῦς, ἐξ ἐρίων. 2) ἐρεώδης, χνοώδης.
langa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ languria. Λ. Γαλατική.
langisco, ĕre, ἀρχ. τύπος ἀντὶ τοῦ languesco, ὅπερ ἴδε.
Langŏbardi, ōrum, ἀ. πληθ. Λογγόβαρδοι, Λογγίβαρδοι, Λογγοβάρδοι, Γερμανικὸν ἔθνος.
langōn, ōnis, αἰτ. πληθ. ōnas, ἀ. λαγγών, ὁ ὀκνῶν, ὁ βραδύς.
*languĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (langueofacio) aliquem, ἀσθενέστερον ἢ ἀτονώτερον ποιῶ τινα.
languĕo, gŭi, ēre, ἀτονῶ, ἀσθενῶ. de via, ἀπειρηκέναι ὑπὸ τῆς πορείας. morbo ἢ ἁπλῶς languere, ἀσθενεῖν (νόσῳ). 2) ἀτονῶ, ἀσθενῶ, νωθρεύω. ignis languet, τὸ φῶς μαραίνεται. juventus languet, ἡ νεολαία νωθρεύει, χαλαρὰ ἢ χαύνη ἐστίν.
languesco, gŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ langueo) ἄτονος, ἀσθενής, νωθὴς γίγνομαι, μαραίνεσθαι, χαλᾷν.
languĭde, ἐπίρ. (languidus) ἀτόνως, ἀσθενῶς, νωθρῶς, χαλαρῶς.
languĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ languidus) ἄτονος, ἀσθενής, ἀπειρηκώς. 2) μαρανθείς.
languĭdus, a, um, (langueo) ἄτονος, ἀσθενής, ἀπειρηκώς, χαλαρός, χαῦνος.
*languĭfĭcus, a, um, (langueo-facio) νωθροποιός.
*langŭla, æ, θ. (lanx) λοπάδιον, λεκάνιον. 2) ταὐτὸ τῷ lancula. Οὐάρρων.
languon, ταὐτὸ τῷ langon.
languor, ōris, ἀ. (langueo) ἀτονία, ἀσθένεια, νωθρεία, χαλαρότης, χαυνότης.
langŭrĭa, æ, θ. εἶδος σαύρας, ἐξ ἧς τὸ λυγκούριον γίγνεσθαί τινες ἡγοῦντο.
langŭrĭum, ĭi, οὐ. λυγκούριον (λίθος).
langŭrus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ langa.
lănĭārĭum, ĭi, οὐ. (lanius) κρεωπώλιον, κρεωπωλεῖον, μακελεῖον.
†lănĭāmentum, i, οὐ. (lanio) σπαραγμός, κρεουργία.
lănĭātĭo, ĭōnis, θ. (lanio) κρεουργία, σπάραξις.
lănĭātor, ōris, ἀ. (lanio) κρεουργός, ἴδε καὶ lanius. Γλωσσ. Φιλοξένου.
lănĭātōrĭum, ĭi, οὐ. (laniator) κρεωπωλεῖον, κρεουργεῖον. Γλωσσ. Φιλοξένου.
lănĭātus, ūs, ἀ. (lanio) σπαραγμός.
lānĭcĭa, ὀρθότερ. lanitia, æ, καὶ lanicĭes, ὀρθότερ. lanitĭes, ēi, θ. (lana) ἔριον, ἔρια.
lānĭcĭum, ὀρθότερ. lanitium, ĭi, οὐ. (lana) ἔριον, ἔρια. 2) ἐριοφόρον ζῶον, τὸ πρόβατον.
lānĭcĭus ἢ ὀρθότερ. lanitius, a, um, (lana) ἐριοφόρος.
*lānĭcus, ŭtis, (lana-cus) ἐριοφόρος.
lānĭcŭtis, e, (lana cutis) ταὐτὸ τῷ lanicus.
lănĭēna, æ, θ. (lanius) κρεωπωλεῖον, κρεωπώλιον, μακελεῖον. 2) κρεουργία, ἀνατομή.
*lānĭfer, ĕra, ĕrum, (lana-fero) ἐριοφόρος.
lānĭfĭca, æ, θ. ἴδε lanificus.
lānĭfĭcĭum, ĭi, οὐ. (lanificus) ἐριουργία, ταλασία, ταλασιουργία.
lānĭfĭcus, a, um, (lana-facio) ἐριουργός, ταλασιουργός. lanifica, æ, θ. ἡ ταλασιουργός.
lānĭger, ĕra, ĕrum, (lana-gero) ἐριοφόρος. 2) οὐσιαστ. lānĭger, ĕri, ἀ. κριός, ἀμνός. 3) κριός (ἄστρον). lānĭgĕra, æ, θ. ἡ ὄϊς, ἀμνάς.
lănĭo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, σπαράττω τινὰ ἢ τι. hominem, ἄνθρωπον. ora, ἀμύττεσθαι τὸ πρόσωπον. vestem, λακίζειν, διαρρηγνύναι τὴν ἐσθῆτα.
lănĭo, ĭōnis, ἀ. (lanio) κρεουργός.
lănĭŏlum, i, οὐ. (lanius) μικρὸν κρεουργεῖον, μικρὸν κρεωπωλεῖον. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
lănĭōnĭus, a, um, (lanio) κρεουργικός.
lānĭp(end)ens, ntis, θ. (lana pendo)=lanipendia, σταθμοῦχος, γυνὴ ἡ τὸν σταθμὸν παρέχουσα ταῖς ἄλλαις. Ἐπιγρ.
lānĭpendĭa, (ἐν ἐπιγρ. lanipenda), æ, θ. (lana-pendo) ἡ τὰ ἔρια ταῖς θεραπαίναις σταθμωμένη, γυνὴ σταθμοῦχος ἐρίων, ἡ προεστηκυῖα τῆς ταλασιουργίας.
lānĭpendĭum, ĭi, οὐ. (lana pendo) στάθμησις ἐρίων. Ἐπιγρ.
lānĭpendĭus, ĭi, καὶ lānĭpendus, i, ἀ. (lana pendo) σταθμοῦχος ἐριδίων. Ἐπιγρ. Λεξ. Γλωσσαρίων.
lānĭpens, ταὐτὸ τῷ lanipendens.
lānĭpes, ĕdis, (lana-pes) ἔρια περὶ τοὺς πόδας ἔχων.

Digitized by Google

lănista, æ, ἀ. μονομαχοτρόφος, μονομάχων γυμναστής. 2) μεταφ. ὁ συμβάλλων τινὰς εἰς μάχην.
lănistātūra, æ, θ. τὸ τοῦ μονομαχοτρόφου ἔργον. Ἐπιγρ.
lănistĭcĭus (-tius), a, um, (lanista) τοῦ μονομαχοτρόφου.
lānĭtĭa, lānities, lānitium κτλ. ταὐτὰ τοῖς lanicia κτλ.
lānĭtondĭum, ĭi, οὐ. (lana tondeo) κάρσις, πέξις ἐρίων.
lănĭus, ĭi, ἀ. (lanio) κρεουργός.
Lānĭvĭum, ταὐτὸ τῷ Lanuvium.
lanna, ταὐτὸ τῷ lamina. (auris, λωβὸς τοῦ ὠτός).
lānŏcŭlus, i, ἀ. (lana oculus) ὁ τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν ἐρεᾷ ταινίᾳ δεδεμένος.
lānōsĭtas, ātis, θ. (lana) τὸ ἐριῶδες, τὸ χνοῶδες.
lānōsus, a, um, (lana) ἐριώδης.
lanterna κ.τ.τ. ταὐτὸ τῷ laterna κτλ.
†lānūgĭnans, ntis, (lanugo) χνοώδης, κροκίδων ἀνάπλεως.
lānūgĭnĕus, a, um, χνόϊος, χνοώδης.
lānūgĭnōsus, a, um, χνοώδης. Πλίνιος.
lānūgo, ĭnis, θ. (lana) χνοῦς.
lānŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lana) ἐρίδιον.
Lānŭvĭum, ĭi, οὐ. Λανούβιον. Lanuvīnus, a, um, Λανουβῖνος. Lanuvīni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Λανουβῖνοι.
lanx, ncis, θ. πίναξ, πατάνη, λοπάς, λεκάνη. mittere alicui lancem, πέμπειν τινὶ ἢ τιμᾶν τινα ἀπὸ τῆς τραπέζης. 2) τάλαντα (τοῦ ζυγοστάθμου), πλάστιγξ. aliquid æqua lance pensitare, ἰσόρροπον ποιεῖν τι.
Lāŏcŏōn, ontis, αἰτ. onta, ἀ. Λαοκόων. Εὕρηται καὶ ἐν τοῖς χειρογράφοις Laucoon. Wagner orthogr. Verg. p. 444.
Lāŏdămīa, æ, θ. Λαοδάμεια.
Lāŏdĭcēa καὶ Laodicīa, æ, θ. Λαοδίκεια, ὄνομα πόλεών τινων τῆς Ἀσίας. Laodicēnus, a, um, καὶ Laodicensis, e, Λαοδικηνός. Laodiceni, ōrum, εἴτε Laodicenses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ Λαοδικεῖς.
Lāŏmĕdon, ntis, ἀ. Λαομέδων. Laomedontēus εἴτε Laomedontĭus, a, um, Λαομεδόντιος, Τρωϊκός. Laomedontĭădes, æ, ἀ. Λαομεδοντιάδης.
lăpăthĭum, ταὐτὸ τῷ lapathum.
lăpăthum, i, οὐ. λάπαθον (βοτάνη).
lăpăthus (-os), i, ἀ. καὶ θ. ταὐτὸ τῷ lapathum.
*lăpi, ἀρχ. ἀφαιρ. τοῦ lapis, is, (ἀντὶ idis). Ἔννιος. Ἴδε lapis.
lăpĭcædīnæ, ταὐτὸ τῷ lapicidinæ.
lăpĭcīda, æ, ἀ. (lapis-cædo) λιθοτόμος, λατόμος.
lăpĭcīdīnæ, ārum, θ. πληθ. (lapis-cædo) λιθοτομία, λατομεῖον.
lăpĭcīdīnārĭus, ĭi, ἀ. (lapicidina) ἐπιστάτης λατομείου.
lăpĭdāris, e, (lapis) λίθινος. Ἐπιγρ.
lăpĭdārĭus, a, um, (lapis) λιθικός, τοῦ λίθου. navis lapidaria, ἡ λιθοφόρος ναῦς. 2) λιθώδης.
lăpĭdārĭus, ĭi, ἀ. (lapis) λιθοτόμος, λιθοξόος.
lăpĭdātĭo, ĭōnis, θ. (lapido) λιθοβολία, λευσμός.
*lăpĭdātor, ōris, ἀ. λιθοβόλος, λιθαστής.
†lăpĭdātrix, īcis, θ. (lapidator) ἡ λιθοβόλος, ἡ λιθάζουσα.
lăpĭdātum, i, οὐ. (lapido) βροχὴ εἴτε ὑετὸς λίθων. Λίβιος.
lăpĭdesco, ĕre, (lapis) λιθοῦμαι, ἀπολιθοῦμαι.
lăpĭdĕus a, um, (lapis) λίθινος. 2) λιθώδης.
lăpĭdĭcæsor, ōris, ἀ (lapis cædo) ταὐτὸ τῷ lapicida.
lăpĭdic—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε lapicid—.
lăpĭdo, avi, atum, are, (lapis) aliquem, λιθοβολῶ, λιθάζω, λεύω, καταλεύω τινά. 2) λίθοις καταχώννυμί τινα. 3) ἀπροσώπ. lapidat, λίθους εἴτε λίθοις ὕει.
†lăpĭdōsĭtas, ātis, θ. λιθωδία.
lăpĭdōsus, a, um, (lapis) λιθώδης, λίθων πλήρης. 2) λιθώδης, λίθινος, σκληρός, στερεός
*lăpillisco εἴτε lapillesco, ĕre, (lapillus) λιθοῦμαι.
lăpillōsus, a, um, (lapillus) ταὐτὸ τῷ glareosus.
lăpillŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ ὑποκορ. lapillus) λιθίδιον, λιθάριον.
lăpillus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ lapis) λιθίον, λιθίδιον, λιθάριον, ψῆφος. 2) λιθάριον, (ἡ πολυτελὴς λίθος, ἡ μαργαρῖτις). 3) ὁ λίθος (νόσος).
lăpĭo, ire, (lapis) aliquid, λιθῶ τι.
lăpis, ĭdis, ἀ. (λᾶας) λίθος. lapides mittere in aliquem, ἀφιέναι λίθους ἐπί τινα. lapis Parius, ὁ Πάριος λίθος, ἡ Παρία λίθος. lapis molaris, ὁ μυλίας, ὁ ἀλέτης ὄνος. 2) lapis sacer ἢ ἁπλῶς lapis, ὁ ἱερὸς λίθος, ὁ ἐπὶ τοῖς ὅροις λίθος, ὁ ὅρος. 3) ἐπιτύμβιος λίθος, λίθος, στήλη. 4) λίθος εἴτε βάθρα, ἐφ' ὧν σταθέντες οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο. 5) στήλη, τὸ τοῦ ὀκτασταδίου σημεῖον, τὸ μιλιάριον. ad quintum lapidem a Roma, τεσσαράκοντα στάδια ἀπὸ Ῥώμης. 6) ἡ λίθος, τὸ λιθάριον, ἡ μαργαρῖτις. 7) Jupiter lapis, Ζεὺς λίθος. Jovem lapidem jurare, Δία λίθον ὀμνύειν. 8) μεταφ. lapis, ὁ λίθος, ἀναίσθητος.
lăpiscŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ lapis) ψῆφος, λιθίδιον, λιθάριον. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
Lăpitha (-es), æ, ἀ. Λαπίθης. Lapithæ,

Digitized by Google

ārum, ἀ. πληθ. οἱ Λαπίθαι. Lapitha, æ, θ. ἡ Λαπιθηΐς. Lapithæus, Lapithōnĭus, Lapithēĭus, a, um, Λαπιθαῖος, Λαπιθώνιος, Λαπιθήϊος.

lappa, æ, θ. ξάνθιον, (βοτάνη).

*lappācĕus, a, um, (lappa) ὅμοιος ξανθίῳ.

lappāgo, ĭnis, θ. (lappa) βοτάνη τις ξανθίῳ ὁμοία.

Laprĭus, ĭi, ἀ. ἐπίκλησις τοῦ Διός. Lactant. 1, 22.

†lapsābundus, a, um, (lapso) σφαλερός.

lapsăna, æ, θ. λαψάνη, λαμψάνη. (φ).

†lapsănĭum, ĭi, οὐ. ἑτέρα γραφὴ τοῦ lapsana, ὅπερ ἴδε.

lapsĭlis, e, (labor ἀ.) γλίσχρος. Λ. Γλωσσαρίων.

*lapsĭo, ĭōnis, θ. (labor) ὀλισθησις, πτῶσις, σφάλμα.

lapso, are, (θαμιστ. τοῦ labor) σφάλλομαι, ὀλισθαίνω, πίπτω.

lapsus, a, um, ἴδε labor.

lapsus, ūs, ἀ. (labor) ὀλίσθησις, πτῶσις, ὀλίσθημα, σφάλμα, πτῶμα. 2) ὀλίσθησις, φορά, κίνησις. 3) μεταφ. τὸ σφάλμα, πταῖσμα, ἁμάρτημα.

lăquĕar εἴτε laqueāre, is, οὐ. ταὐτὸ τῷ lacunar, ἡ φάτνη. laquearia, ĭum, πληθ. τὸ φάτνωμα.

lăquĕārĭus, ĭi, ἀ. (laquear) ὁ φατνώματα κατασκευάζων.

lăquĕātor, ōris, ἀ. (laqueus) εἶδος μονομάχων, ὁ σειραφόρος.

lăquĕātus, a, um, (laquear) φατνωτός, φατνωματικός.

lăquĕātus, a, um, ἴδε laqueo.

lăquĕo, φατνῶ. μόνον εὔχρηστον κατὰ μετοχὴν ἐνεστ. laqueans, φατνῶν, καὶ παθητ. παρακ. laqueatus, ὅπερ ἴδε.

lăquĕo, avi, atum, are, (laqueus) aliquem, παγιδεύω τινά. laqueatus, a, um, ἐμβροχισθείς, παγιδευθείς.

lăquĕus, i, ἀ. βρόχος, πάγη, παγίς. laqueo vitam finire, τῷ βρόχῳ τὸν βίον καταστρέφειν. laqueo aliquem interimere, ἀγχονᾶν τινα, ἀγχόνῃ τινὰ ἀποκτείνειν. laqueo gulam alicujus frangere, στραγγαλίζειν τινά. laqueis captare feras, πάγαις θηρᾶν τὰ θηρία. hæreo in laqueis, πάγαις ἐνέχομαι. 2) μεταφ. ἡ πάγη, παγίς, ἡ στραγγαλιά, ὁ δόλος, ἡ ἀπάτη.

Lār, εἴτε ὀρθότερον Lars, rtis, ἀ. Λάρος. (τιμητική τις προσηγορία ἢ ἐπίθετον παρ' Ἐτρούσκοις, ἴσως συγγενὲς τῷ τῶν Σκώτων lard, lord, λόρδος.) οἷον Lars Porsena, Λάρος Πορσήνας. Lars Tolumnius, Λάρος Τολούμνιος

lār, lāris, ἀ. Λάρης, ἐφέστιος θεός, ὁ κατ' οἰκίαν ἥρως, ὁ τοῦ οἴκου ἐπίσκοπος καὶ φύλαξ νομιζόμενος. Lares, um καὶ ĭum, ἀ. πληθ. οἱ Λάρητες. Σημ. τοῖς μὲν λάρησιν ἐπὶ τῆς ἑστίας (focus) ἡ θυσία ἐγίγνετο, τοῖς δὲ πατρῴοις θεοῖς (penates) ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ μεσαύλῳ βωμοῦ. Ἦσαν δὲ καὶ lares viales, compitales, rurales, κ.τ.τ. λάρητες τῶν ὁδῶν, τριόδων, ἀγρῶν φυλακτικοί. 2) ἀντὶ τοῦ domus, ὁ οἶκος, ἡ οἰκία, ἑστία. mihi lar familiaris non est, ἄμοιρος ἑστίας εἰμί. redire ad larem suum familiarem, εἰς τὰ ἴδια ἢ οἴκαδε ἐπανελθεῖν. fundus cum lare, ἔπαυλις σὺν οἴκῳ. 3) ποιητ. ἡ νεοττιά.

Lăra, καὶ Lărunda, æ, θ. μία τῶν Ναϊάδων τοῦ Τιβέρεως.

lărālis, e, (lar) τῶν Λαρήτων. Lărālĭa, ĭum, οὐ. πληθ. ἑορτὴ τῶν Λαρήτων. Φῆστος.

lărārĭum, ĭi, οὐ. (lar) Λαρήτων ἱερόν.

larbăsis, is, θ. εἴτε larbăson, i, οὐ. λάρβασον, ταὐτὸ τῷ στίμμι.

*lardārĭum, ĭi, οὐ. (lardum) τέμαχος σιάλου, χοιρείου λίπους.

lardārĭus, ĭi, ἀ. (lardum) στεατοπώλης, ἀλλαντοπώλης.

lardum, ταὐτὸ τῷ laridum.

Lārentālĭa, ĭum, οὐ. πληθ. (Larentia) ἡ τῆς Ἄκκης Λαρεντίας ἑορτή.

Lārentĭa, æ, θ. ἴδε Acca.

lăres, um καὶ ĭum, ἀ. πληθ. ἴδε lar.

lărex, ταὐτὸ τῷ larix.

large, ἐπίρ. (largus) δαψιλῶς, ἀφθόνως, εὐπόρως. 2) σπαν. εὐπόρως, ῥᾳδίως. 3) εὐρέως.

Largĭānus, a, um, (Largus) Λαργιανός, τοῦ Λάργου.

largĭbor, ἀρχ. μέλλ. ἀντὶ τοῦ largiar, ἴδε largior.

*largĭfĭcus, a, um, (largus-facio) δαψιλής, ἄφθονος.

largĭflŭus, a, um, (largus-fluo) ἀφθόνως ῥέων, ἄφθονος.

largĭlŏquus, a, um, (largus-loquor) πολυλόγος.

*largĭmentum, i, οὐ. (largior) δώρημα.

largĭo, ire, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ largior.

largĭor, ītus sum, iri, (largus) aliquid alicui, ἐπιδαψιλεύομαι, δωροῦμαί τί τινι. alicui civitatem, διδόναι τινὶ πολιτείαν, τιμᾶν τινα πολιτείᾳ. Hortensio copiam dicendi natura largita est, τὸν Ὁρτήσιον ἀφθονίᾳ τοῦ λέγειν ἡ φύσις ἐχορήγησεν. 2) χαρίζομαι, δίδωμι, συγχωρῶ τί τινι.

largĭtas, ātis, θ. δαψίλεια, ἀφθονία, φιλοδωρία.

largĭter, ἐπίρ. (largus) δαψιλῶς, ἀφθόνως. 2) πολύ, μεγάλως. largiter posse, μέγα δύνασθαι. largiter auri, ἄφθονος χρυσός.

largītio, ĭōnis, θ. (largior) φιλοδωρία, με-

Digitized by Google

γαλοδωρία. 2) χορηγία. 3) δόσις, δώρημα, δωρεά. 4) δεκασμός, δωροδοκία. 5) παρὰ νεωτέροις· largitiones, πληθ. τὸ βασιλικὸν ταμεῖον, ἡ γάζα.
largĭtiōnālis, e, (largitiones) τῆς γάζης. largitionalis, is, ἀ. γαζοφύλαξ.
largĭtor, ari, (θαμιστ. τοῦ largior) ἐπιδαψιλεύομαι, δωροῦμαι.
largĭtor, ōris, ἀ. (lagior) χορηγός, δωρητής. 2) ὁ δεκάζων, ὁ δωροδόκος.
largĭtūdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ largitas.
*largĭtus, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ largiter
*largiuscŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ largus) μικρόν τι ἀφθονώτερος, ἄφθονός πως.
largus, a, um, δαψιλής, ἄφθονος. alicujus rei καὶ aliqua re, εὐπορῶν, πλεονάζων τινός. fons largus aquæ, πηγὴ ἀφθόνου ὕδατος. largus opum, εὐπορῶν πλούτου. 2) ἄφθονος, ἀφειδής, φιλόδωρος, μεγαλόδωρος. alicujus rei, καὶ aliqua re, ἀφειδής τινος, οὐ φειδόμενός τινος. Ὄν. κύρ. Λάργος, οἷον τὸ Ἑλλην. Ἀφθόνιος.
lārĭdum καὶ lardum, i, οὐ. (λαρός, λαρινός) σπαν. larĭda, æ, θ. (ὑπον. caro) παστὸν ὕειον κρέας, χοίρειον λίπος, σίαλος. Ἐκ τούτου τὸ τῆς συνηθείας λαρδί.
lārĭdus, a, um, ταριχευτός. 2) ξηρός, οὐ πρόσφατος.
*lărĭfŭga, æ, (lar-fugio) ἀνέστιος.
*lărignus, a, um, (larix) ἐκ λάρικος.
Lārīnum, i, οὐ. Λάριον πόλις τῶν Φρεντανῶν. Larīnas, ātis, ἀ. Λαρινάτης.
Lārissa, æ, θ. Λάρισ(σ)α, ὄνομα πόλεων καὶ ἀκρόπολις Ἄργους. Larissæus, a, um, Λαρισσαῖος. Larissæi, ōrum, καὶ Larissenses, ĭum, ἀ. πληθ. Λαρισσαῖοι.
Lārĭus, ĭi, ἀ. ἡ Λάριος λίμνη, τανῦν lago di Como. ἐπιθετικῶς· Larium litus, ἡ τῆς Λαρίου λίμνης ὄχθη.
lărix, ĭcis, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ λάριξ (δ).
lărŏphŏrum, i, οὐ. (lar, φέρω) τρίπουν φορεῖον μικρῶν ἀγαλμάτων, Λαρήτων κ.τ.λ. (Λαρητοφορεῖον). Ἐπιγρ.
lăros, ταὐτὸ τῷ larus.
Lars, ταὐτὸ τῷ Lar, rtis.
lārŭa, lārŭālis, ταὐτὰ τοῖς larva, larvalis.
lārŭātus, ταὐτὸ τῷ larvatus, ἴδε larvo.
Lărunda, ταὐτὸ τῷ Lara.
lărus, i, ἀ. λάρος (πτηνόν).
larva, æ, θ. (lar) μορμώ, μορμολύκειον, εἴδωλον, φάσμα. 2) μορμώ, τραγικὸν πρόσωπον, τραγῳδῶν προσωπεῖον. 3) σκελετόν.
larvālis, e, (larva) μορμορωπός.
larvātĭo, ĭōnis, θ. (larvo) νυμφοληψία, μανία. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
†larvĕus, a, um, (larva) μορμορωπός. larveus hostis, ὁ δαίμων, ὁ διάβολος.
larvo, avi, atum, are, aliquem, μορμολύττω, μορμολύττομαί τινα. larvatus, a, um, νυμφόληπτος, μαινόμενος.
lăryngŏtŏmĭa, æ, θ. λαρυγγοτομία.
lăsar—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε leser—.
lăsănum, i, οὐ. λάσανον, (ἀγγεῖον). 2) οὐροδοχεῖον.
lascīve, ἐπίρ. ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς, ἀκολάστως.
lascīvĭa, æ, θ. ἀσέλγεια. ὕβρις, ἀκολασία, λαμυρία.
lascīvĭbundus, a, um, ἀσελγαίνων.
lascīvĭo, ĭi, ītum, ire, ἀσελγαίνω, ὑβρίζω, ἀκολασταίνω. capellæ lasciviunt, αἱ αἶγες ὑβρίζουσιν, ἀσελγαίνουσι. plebs lascivit, ὁ δῆμος ὑβρίζει, ἀκόλαστός ἐστι.
lascīvĭōsus, a, um, (lascivia) ἀκόλαστος, ἀσελγής.
lascīvĭtas, ātis, θ. ἀσέλγεια, ὕβρις, ἀκολασία.
lascīvĭter, ἐπίρ. (lascivus) ἀσελγῶς.
lascīvo, are, (lascivus) ταὐτὸ τῷ lascivio. Ἀνθολ. Λατ. 176, 13 (1087, 13).
lascīvŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ lascivus) ἀσελγής, ὑβριστικός, ἀκόλαστος.
lascīvus, a, um, (ἴσως ἀντὶ τοῦ *laxivus ἐκ τοῦ laxus) ἀσελγής, ὑβριστικός, ἀκόλαστος, λαμυρός.
lăser, ĕris, οὐ. ὀπὸς σιλφίου, ὁ Κυρηναϊκὸς ὀπός. καὶ τὸ σίλφιον αὐτό.
lăsĕrātus, a, um, (laser) σιλφιωτος.
lăsĕrātum, i, οὐ. ἔδεσμά τι εἴτε ἔμβαμμά τι ἐκ σιλφίου. Ἀπείκιος.
Lăserpīcĭārĭus, a, um, τοῦ Λασερπικιου.
lăserpītĭātus, a, um, σιλφιωτός.
lăserpītĭfer, ĕra, ĕrum, (laserpitium-fero) σιλφιοφόρος.
lăserpītĭum, ĭi, οὐ. σίλφιον, (θάμνος). 2) σίλφιον, ὁ τοῦ σιλφίου ὀπός, ὁ Κυρηναϊκὸς ὀπός.
Lăses, ἀρχαϊκ. ἀντὶ Lares.
*lassātĭo, ĭōnis, θ. (lasso) κόπωσις.
†lassātor, ōris, ἀ. (lasso) ὁ καταπονῶν.
lassesco, ĕre, (lassus) κοπιῶ, ἀποκάμνω.
lassĭtūdo, ĭnis, θ. (lassus) κόπος, κάματος. a lassitudine acquiescere, ἀναπαύεσθαι τοῦ κόπου. me vires lassitudine deficiunt, ὑπὸ κόπου ἀπαγορεύω.
lasso, avi, atum, are, (lassus) aliquem ἢ aliquid, κοπῶ, καταπονῶ τινα ἤ τι. lassatus aliqua re, κοπωθείς, ἀπειρηκὼς ὑπό τινος. ventus lassatur, ὁ ἄνεμος κοπάζει, λωφᾷ.
lassŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ lassus) ὑπό τι κοπωθείς, ἀπειρηκώς.
lassus, a, um, (συγγενὲς τῷ laxus) κοπωθείς, ἀποκαμών, κατάπονος. aliqua re ἢ ab, de re ἢ alicujus, ἀπηρεικὼς ὑπό τινος. Εὕρηται καὶ μετ' ἀπαρεμφ. σπανίως δὲ καὶ μετὰ αἰτιατ. aliquid.

Digitized by Google

lastaurus, i, ἀ. λάσταυρος, κίναιδος.
latăce, ēs, θ. ἄγνωστον φυτόν. Πλίνιος.
lāte, ἐπίρ. (latus) πλατέως, εὐρέως, εὐρύ, μακράν. late vagari, μακράν, πόρρω πλανᾶσθαι. vallis late patens, κοιλὰς πλατεῖα, εὐρύχωρος. longe lateque ædificia incendere, ἐπὶ πολὺ τὰ οἰκοδομήματα ἐμπρήθειν. ποιητ. late rex, εὐρυκρείων. 2) πλατέως, μακράν, διεξοδικῶς. loqui, λέγειν.
lătĕbra, æ, θ. (lateo) κρυπτήριον, ἀποκρυφή, μυχός. feræ, ὁ κευθμών, φωλεὸς τοῦ θηρίου. 2) ἀπόκρυψις. lunæ, ἡ ἔκλειψις τῆς σελήνης. 3) ἀπόκρυφος ἢ αἰνιγματώδης τοῦ λόγου τρόπος. 4) ἀποκρυφή, πρόφασις, πρόσχημα.
*lătĕbrĭcŏla, æ, ἀ. (latebra-colo) ὁ ἐν μυχοῖς ἢ φωλεοῖς διατρίβων.
lătĕbrōse, ἐπίρ. (latebrosus) κρύβδην.
lătĕbrōsus, a, um, μυχώδης, κρυπτηρίων πλήρης. 2) λαθραῖος, κρυπτός, ἀπόκρυφος.
lătens, ntis, ἴδε lateo.
lătenter, ἐπίρ. (lateo) λανθανόντως, λάθρα, κρυφῇ. lătenter facio aliquid, λανθάνω ποιῶν τι, ποιῶ τι λαθών.
lătĕo, ŭi, ēre, (λάθω) λανθάνω, κρύπτομαι. anguis latet herbā ἢ in herba, ὄφις κέκρυπται ἐν τῇ χλόῃ. causa latet, ἡ αἰτία λανθάνει, ἀγνοεῖται. latens, λανθάνων, λαθών, κρυπτός, ἀγνοούμενος. 2) aliquem καὶ σπαν. alicui, λανθάνω τινά. aliquid latet oculos ἢ oculis, λανθάνει τι τοὺς ὀφθαλμούς. latet me, aliquid esse, λανθάνει με, ὅτι ἔστι τι.
lăter, ĕris, ἀ. πλίνθος. lateres ducere, πλίνθους ἑλκύειν, ἐρύειν. coquere, ὀπτᾶν. later coctilis, ἡ ὀπτὴ πλίνθος. Παροιμ. laterem lavare, πλίνθον πλύνειν, (ἀνήνυστα πονεῖν). later aureus, argenteus, πλίνθος χρυσῆ, ἀργυρᾶ.
lătĕrālis, e, (latus) τῆς πλευρᾶς. lateralis dolor, ἡ πλευρῖτις (νόσος). lateralia, ĭum, ού. πληθ. τὰ παραπλευρίδια βαλάντια.
lătĕrālĭter, ἐπίρ. (lateralis) παραπλεύρως, πλευράξ, πλαγίως.
*lătĕrāmen, ĭnis, ού. (later) κέραμος.
Lătĕrānus, a, um, Λατερανός.
lătĕrārĭus, a, um (later) πλινθιακός. lateraria terra, κεραμῖτις γῆ. lateraria, æ, θ. τὸ πλινθεῖον. laterarius, ĭi, ἀ. ὁ πλινθιακός, πλινθευτής. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
lătĕrārĭus, a, um, (latus, eris) παράπλευρος, τῆς πλευρᾶς. lătĕrārĭa, ĭōrum, ού. πληθ. (ὑπον. tigna) ἐγκάρσιοι δοκοί. Οὐιτρούβιος.
lăterclus, ταὐτὸ τῷ laterculus. Ἐπιγρ.
lătercŭlensis, is, ἀ. (laterculum) ὁ ἐπὶ τῆς τῶν ἀρχῶν καὶ τιμῶν ἀναγραφῆς.
lătercŭlum, i, ού. (ὑποκορ. τοῦ later) ἡ τῶν ἀρχῶν καὶ τιμῶν ἀναγραφή.
lătercŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ later) πλινθίον, πλινθίς. 2) πλινθοειδὲς πέμμα. 3) πλίνθος, μέτρον ἀγροῦ.
lătĕrensis, e, (lătus) ὁ παρὰ τὴν πλευράν. Ὄν. κύρ. Latĕrensis, is, ἀ. Λατερήσιος.
Lătĕrĭāna, ōrum, ού. πληθ. pira, εἶδος ἀπίων.
lătĕrĭcĭus, (-tĭus) a, um, (later) πλίνθινος.
lătĕrĭcŭlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ laterculus.
lătĕrīna, æ, θ. (later) πλινθεία, πλινθουργία.
Lătĕrĭtāna, ταὐτὸ τῷ Lateriana.
lătĕrĭtĭus, ἴδε latericius.
lāterna, (ἡ κατὰ τὰ ἄριστα τῶν χειρογράφων lanterna), æ, θ. φανός, λύχνος, λυχνοῦχος, λαμπτήρ.
*lāternārĭus, ĭi, ἀ. λυχνοφόρος, λαμπτηροφόρος.
*lāternĭo, ĭōnis, ἀ. κλέπτης. Σχολιαστ. Ὁρατ. ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
*lătĕro, are, (latus) ὑπεξαιρῶ. Πρισκιανός, 6, 91 καὶ 12, 145 (ἄνευ παραδειγμάτων).
lātesco, ĕre, (lātus) πλατύνομαι, εὐρύνομαι.
*lătesco, ŭi, ĕre, (lateo) κρύπτομαι, ἀποκρύπτομαι.
lătex, ĭcis, ἀ. ποιητ. νᾶμα, πίδαξ, πηγή. 2) νᾶμα, ὑγρόν, ὕδωρ, οἶνος, ἔλαιον κ.τ.τ. οἷον latex aquæ, latex meri, latex Lyæus, latex vineus, Palladii latices.
lātex, ĭcis, ἀ. (lateo)=latebra, φωλεός, ἀποκρυφή.
lăthy̆ris, ĭdis, θ. λαθυρίς.
lăthy̆ros, i, θ. λάθυρος. φ.
Lătĭālis, e, (Latium) Λατῖνος. populus Latialis, τὸ τῶν Λατίνων ἔθνος. Latialis sermo, ἡ τῶν Λατίνων διάλεκτος, ἡ Ῥωμαϊκὴ γλῶσσα. Latialis Jupiter, ὁ Λατιάριος Ζεύς. Τούτῳ αἱ τῶν Λατίνων πόλεις ἐπὶ τοῦ Ἀλβανοῦ ὄρους κοινὰς ἐτέλουν ἑορτὰς καὶ θυσίας, ἃς Λατίνας (feriæ Latinæ) ἐκάλουν. Τὴν δὲ ἡγεμονίαν τῶν ἱερῶν εἶχον Ῥωμαῖοι. ἴδε καὶ Feriæ.
Lătĭālĭter, ἐπίρ. Λατινιστί, Ῥωμαϊστί.
Lătĭar, āris, ού. ἡ Λατίνη θυσία, τὰ Λατιάρια. πρβ. Latialis.
Lătĭāris, e, ταὐτὸ τῷ Latialis.
Lătĭārĭter, ταὐτὸ τῷ Latialiter.
Lătĭārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ Latialis.
lătĭbŭlo, are, ταὐτὸ τῷ latibulor.
lătĭbŭlor, ari, (latibulum) κρύπτομαι.
lătĭbŭlum, i, ού. (lateo) κρυπτήριον, ἀποφυγή, μυχός. ferarum, ὁ κευθμών, φωλεὸς τῶν θηρίων.
lătĭclāvĭālis, e, ταὐτὸ τῷ laticlavius. Ἐπιγρ.
lătĭclāvĭus, a, um, (latus-clavus) πλατύσημος. tunica laticlavia, ἡ πλατύσημος ἐσθής, ἡ πλατύσημος. laticlavium, ĭi, ού.

Digitized by Google

τὸ πλατύσημον. 2) laticlavius, ii, ἀ. βουλευτικός, ὁ φορῶν τὸ πλατύσημον. lātĭclāvus, i, ἀ.=latus clavus, πρβ. clavus.
lātĭfĭco, are, (latus facio) πλατύνω. Λ. Γλωσσαρίων.
lātĭfŏlĭus, a, um, (lātus- folium) πλατύφυλλος.
lātĭfundĭum, ĭi, οὐ. (lātus-fundus) τὸ εὐρύχωρον κτῆμα, ὃ ἐν τοῖς Πανδέκταις εὕρηται λεγόμενον σύγκτησις.
lātĭlŏquens, ntis, (latus loquor) πλατυλόγος. Λ. Γλωσσαρίων.
Lătīne, ἐπίρ. Λατινιστί, Ῥωμαϊστί. Latine loqui, Λατινιστί, Ῥωμαϊστὶ λέγειν. Latine scio, Λατινιστὶ λέγειν ἐπίσταμαι, γιγνώσκω, συνίημι τὴν Ῥωμαίων διάλεκτον. 2) Latine loqui, ὀρθῶς τῇ Ῥωμαϊκῇ γλώσσῃ χρῆσθαι, ὀρθολογεῖν. Συγκρ. Latinĭus, Λατινικώτερον. 3) μεταφ. Latine loqui, ἀπὸ τοῦ εὐθέος, σαφῶς, ἀδόλως λέγειν.
Lătīni, ōrum, ἀ. πληθ. ἴδε Latinus.
Lătīnĭensis, e, (Latinus) ager Latiniensis, μέρος τι τῆς Λατίνης χώρας. vinum Latiniense, ὁ αὐτόθι φυόμενος οἶνος.
Lătīnĭgĕna, æ, ἀ. (Latium gigno) ἐν Λατίῳ γεννηθείς.
lătīnĭtas, ātis, θ. ἡ καθαρά, γνησία τῶν Λατίνων φωνή, ἡ Ῥωμαϊκὴ γλῶσσα. 2) τὸ Λατίνων δίκαιον, ἡ Λατίνων πολιτεία.
lătīnizo, are, aliquid, Λατινιστὶ μεθερμηνεύω τι.
*lătīno, are, ταὐτὸ τῷ latinizo.
Lătīnus, a, um, Λατῖνος. lingua Latina, ἡ τῶν Λατίνων εἴτε Ῥωμαίων φωνή, ἡ Λατίνη, Λατινὶς εἴτε Ῥωμαϊκὴ γλῶσσα. vertere aliquid in Latinum, Λατινιστὶ διερμηνεύειν εἴτε μεθερμηνεύειν τι, εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν γλῶσσαν μεταφέρειν τι. via Latina καὶ ἁπλῶς Latina, ἡ Λατίνη ὁδός, Λατίνη. Latini, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Λατῖνοι. feriæ Latinæ ἢ ἁπλῶς Latinæ, ἴδε Latialis.
Lătīnus, i, ἀ. Λατῖνος, ἀρχαῖος τοῦ Λαυρέντου βασιλεύς.
lātĭo, ĭōnis, θ. (fero, tuli, latum) τὸ φέρειν. legis latio, νόμου γραφή. suffragii, ἡ ψηφοφορία. auxilii, ἡ ἐπικουρία. expensi, ἡ τοῦ ἀναλώματος ἀπογραφή.
lātĭpes, ĕdis, (latus-pes) πλατύπους.
lătĭtābundus, a, um, (latito) κρυπτόμενος.
lătĭtātĭo, ĭōnis, θ. ἀπόκρυψις, κρύψις.
†lătĭtātor, ōris, ἀ. (latito) ὁ ἀποκρυπτόμενος.
*lātĭtĭa, æ, θ. (latus) ταὐτὸ τῷ latitudo.
lătĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ lateo) κρύπτομαι, ἀποκρύπτομαι.
*lātĭto, avi, are, (ἐκ τοῦ latum ὕπτιον τοῦ fero) θαμὰ κομίζω.
lātĭtūdo, ĭnis, θ. (lātus) πλατύτης, πλάτος, εὖρος.
lătĭtūdo, ĭnis, θ. (lăteo) ἀποκρυφή, ἀπόκρυψις. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
Lătĭum, ĭi, οὐ. ἡ Λατίνη, τὸ Λάτιον. jus Latii, εἴτε ἁπλῶς Latium, τὸ (καλούμενον) Λάτιον, Λατίου δίκαιον, τὰ Λατίνων δίκαια, ἡ Λατίτων πολιτεία. Latium dare alicui, τὴν Λατίνων πολιτείαν εἴτε τὸ καλούμενον Λάτιον διδόναι τινί.
Lătĭus, a, um, τοῦ Λατίου, Λατῖνος.
Latmus, i, ἀ. Λάτμος, ὄρος Καρίας. Latmius, a, um, Λάτμιος.
Lāto, ūs, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ Latona.
Lātŏĭdes, æ, ἀ. Λατοΐδης.
Lātŏis, ĭdis, θ. Λητωΐς.
Lātŏĭus, a, um, Λητώϊος, Λητῷος.
lātŏmiæ, ταὐτὸ τῷ lautumiæ.
lātŏmus, i, ἀ. λάτομος.
Lātōna, æ, θ. Λητὼ (Αἰολικ. Λάτων).
Lātōnĭgĕna, æ, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ Λητογενής.
Lātōnĭus, a, um, Λητώϊος, Λητῷος.
lātor, ōris, ἀ. (fero, tuli, latum) ὁ φέρων. legis, ὁ γράφων ἢ γράψας νόμον.
Lātōus, a, um, Λητῷος.
lātrābĭlis, e, (latro, are) ὑλακτικός.
lătrātĭo, ĭōnis, θ. ὑλαγμός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
lătrātor, ōris, ἀ. (latro, are) ὑλακτητής, θωϋκτήρ.
lătrātōrĭus, a, um, (latrator) ὑλακτικός.
lătrātus, ūs, ἀ. (latro, are) ὑλαγμός, ὑλακή. latratus, πληθ. τὰ ὑλάγματα.
latrīa, æ, θ. λατρεία.
lātrīna, æ, θ. (lavo) ἀρχαϊκ. ὁ λουτρών, 2) συνηθ. ὁ ἀφεδρών, ἀπόπατος, ἡ ὀζοθήκη. μεταφ. τὸ χαμαιτυπεῖον.
lātrīnum, i, οὐ. (lavo) ἀρχαϊκ. τὸ λουτρόν.
†lātrix, īcis, θ. (lator) ἡ γραμματοφόρος.
lātro, avi, atum, are, ὑλάω, ὑλακτῶ. æternum latrans, ὑλακόμωρος. latrans, ποιητ. ὁ ὑλακτητής, ὕλαξ, κύων. 2) ὑλακτῶ, θωΰσσω, βοῶ. unda latrat, τὸ κῦμα ὑλακτεῖ, παταγεῖ, βρέμει. 3) μεταφ. animus latrat, ἡ καρδία ὑλακτεῖ. stomachus latrans, στόμαχος ὑλακτῶν, πεινῶν. 4) aliquem, ὑλακτῶ τινα, προσυλακτῶ τινι.
lătro, ōnis, ἀ. ἀρχαϊκ. λ ά τ ρ ι ς, μισθοφόρος, μισθωτὸς στρατιώτης. 2) συνηθ. ληστής, ὁδοιδόκος, ὁδοσκόπος.—ποιητ. ὁ κυνηγός. 3) πεττός, πεττείας ψῆφος.
Lătro, ōnis, ἀ. Λάτρων.
lătrōcĭnālis, e, (latrocinium) ληστικός, ληστρικός. latrocinalis manus, τὸ ληστρικόν, ληστρικὸν (στῖφος).
lătrōcĭnālĭter, ἐπίρ. ληστικῶς, ληστρικῶς.
lătrōcĭnanter, ἐπίρ. (latrocinans) ληστρικῶς.

Digitized by Google

*lātrōcĭnātĭo, ĭōnis, θ. (latrocinor) ληστεία.
lătrōcĭnātor, ōris, ἀ. (latrocinor) ὁ ληστεύων, ληστής.
*lătrōcĭnĭum, ĭi, οὐ, (latro) ἀρχαϊκ. ἡ λατρεία, μισθοφορία. 2) συνήθ ἡ λῃστεία. 3) τὸ ληστικόν, ληστρικόν, ληστρικὸν στῖφος
*lătrōcĭno, are, καὶ
lătrōcĭnor, atus sum, ari, (latro) ἀρχαϊκ. μισθοφορῶ, ἐπὶ μισθῷ στρατεύω. 2) συνήθ ληστεύω, ὁδοισκοπῶ.
Lătrōnĭānus, a, um, (Latro) Λατρωνιανός, τοῦ Λάτρωνος.
lătrunculārĭus, a, um, πεττευτικός. latruncularia tabula, πεττευτικὸς ἄβαξ, κυβευτικὸς πίναξ.
lătrunculātor, ōris, ἀ. ὁ ἐπὶ τοὺς λῃστὰς πεμφθείς.
lătruncŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ latro) ληστής, ὁδοιδόκος. 2) πεττός, πεττευτικὴ ψῆφος.
lattuca, æ, θ. ταὐτὸ τῷ lactuca.
lātŭmĭa, ταὐτὸ τῷ lautumia.
†lātūra, æ, θ. (fero) φόρησις, ἀχθοφορία.
†lātūrārĭus, ĭi, ἀ. (latura) ἀχθοφόρος.
lātus, a, um, ἴδε fero.
lātus, a, um, πλατύς, εὐρύς. mare latum, ἡ πλατεῖα, εὐρεῖα θάλασσα. via lata, πλατεῖα ὁδός. latum pectus, πλατὺ στέρνον. latum regnum, πλατύχωρος, εὐρύχωρος βασιλεία. lata gloria, κλέος εὐρύ. latus vir, πλατύς, πλατύστερνος, εὐρύστερνος ἀνήρ. latus tres pedes ἢ trium pedum, τρεῖς πόδας τὸ πλάτος (τὸ εὖρος) ἔχων, τριῶν ποδῶν τὸ πλάτος (τὸ εὖρος). non latior tribus pedibus, τὸ πλάτος οὐ πλέον τριπόδου. 2) πλατύς, μακρός, κατὰ πλάτος, διεξοδικός. 3) πλατύς, πλατειάζων, πλατύστομος. lata verba, πλατέα ἢ πλατειαζόμενα ῥήματα.
lătus, ĕris, οὐ. πλευρά, τὸ πλάγιον. dolor lateris, ἡ πλευρῖτις (νόσος). a latere, ἐκ πλαγίου. latus montis, τὰ πλάγια ὄρους, ἡ παρώρεια. latus ἢ nudum latus præbeo ἢ do, τὰ γυμνὰ παρέχω, πλάγιον παραδίδωμι ἐμαυτόν. latus alicujus tegere, πορεύεσθαι παρὰ τὴν ἀριστεράν τινος, παρ' ἀσπίδα τινὸς βαδίζειν. equites ad latera (exercitus) disponit, τοὺς ἱππεῖς κατὰ τὰ πλάγια τοῦ στρατεύματος (κατὰ τὰς πλευρὰς ἢ τὰ πλευρὰ) τάττει. ab latere impetum hosti facere, ἐκ πλαγίου προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, πλάγιον λαμβάνειν τὸν πολέμιον. adhærere lateri alicujus, πρὸς ταῖς πλευραῖς τινος ὑπάρχειν, ἐπικεῖσθαί τινι. ab latere tyranni, οἱ περὶ τὸν τύραννον, οἰκεῖοι τοῦ τυράννου. latus alicujus, ὁ οἰκειότατός τινος. 2) μεταφ. ἡ εὐτονία, τὰ νεῦρα, ἡ ῥώμη. 3) ἡ πλαγία συγγένεια. ex latere cognatus, γένει προσήκων.

*lātusclāvus, ἴδε clavus.
lătuscŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ latus) πλευρίον.
laudābĭlis, e, (laudo) ἐπαινετός, ἀξιέπαινος.
laudābĭlĭtas, ātis, θ. (laudo) τὸ ἐπαινετόν, ἡ ἐνδοξότης (τιμητικὴ προσηγορία).
laudābĭlĭter, ἐπίρ. (laudabilis) ἐπαινετῶς.
laudābundus, a, um, (laudo) ἐπαινῶν. Χαρίσ.
laudāte, ἐπίρ. ἐπαινετῶς, ἐπαινουμένως.
*laudātĭcĭus, a, um, (laudo) συστατικός, ἐγκωμιαστικός.
laudātĭo, ĭōnis, θ. (laudo) ἔπαινος, αἴνεσις, ἐγκώμιον. 2) ἐγκώμιον, ἐπικήδειος λόγος.
laudātīve, ἐπίρ. (laudativus) ἐπαινετικῶς.
laudātīvus, a, um, (laudo) ἐπαινετικός, ἐγκωμιαστικός. Λ. ῥήτορ.
laudātor, ōris, ἀ. (laudo) ἐπαινέτης, ἐπαινῶν, ἐγκωμιαστής. 2) ὁ ἐπικήδειον λόγον λέγων.
laudātōrĭus, a, um, ἐπαινετικός.
laudātrix, īcis, θ. ἡ ἐπαινέτις.
laudēa, æ, θ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ laurea, ὅπερ ἴδε.
*laudĭcœnus, i, ἀ. (laudo-cœna) ὁ δεῖπνα ἐπαινῶν, δειπνολόγος, παράσιτος.
laudĭfĭco, are, (laus facio) ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω. Γλωσσ. Φιλοξένου.
*laudĭum, γεν. πληθ. ἀντὶ τοῦ laudum, ἴδε laus. Σιδώνιος Ἀπολλινάριος.
laudo, avi, atum, are, (laus) aliquem καὶ aliquid, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω τινὰ ἤ τι. ποιητ. aliquem leti, ἐπαινῶ τινα ἐπὶ τῷ θανάτῳ, μακαρίζειν τινὰ τοῦ θανάτου. 2) ἐγκωμιάζω τινὰ ἀποθανόντα, ἔπαινον ἐπὶ τῷ ἀποθανόντι λέγω. 3) ὀνομάζω, καλῶ, ἐπάγομαί τινα (μάρτυρα). — laudatus, a, um, ἐπιθετ. ἐπαινετός, ἀξιέπαινος, τίμιος, τιμητός.
†laura, æ, θ. λαύρα.
laurāgo, ĭnis, θ. (laurus) δάφνη Ἀλεξανδρεία.
laurēa, æ, θ. (laurus) φύλλον δάφνης. 2) στέφανος δάφνης. Σημ. δάφνῃ ἐστεφανοῦντο ἄλλοι τε καὶ οἱ θριαμβεύοντες.
laurēātus, a, um, δάφνῃ κεκοσμημένος ἢ ἐστεφανωμένος, δαφνηφόρος. literæ laureatæ καὶ ἁπλῶς laureatæ, αἱ τῶν στρατηγῶν πρὸς τὴν σύγκλητον περὶ νίκης ἐπιστολαί, αἱ δάφνῃ περιειλοῦντο.
Laurens, ntis, Λαυρεντῖνος, τοῦ Λαυρέντου. ποιητ. Ῥωμαϊκός. Laurentes, ἀ. πληθ. οἱ Λαυρεντῖνοι.
Laurentālĭtĭa, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ Larentalia.
Laurentĭa, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ Larentia.
Laurentīnus, a, um, Λαυρεντῖνος.
Laurentis, ĭdis, θ. terra, ἡ Λαυρεντίνη χώρα.
Laurentum, i, οὐ. τὸ Λαύρεντον καὶ ἡ Λαύ-

Digitized by Google

ρεντος. πόλις τῆς Λατίνης. Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως, (ὅτι ἐκ τοῦ laurus), ἴδε Ἡρωδιανὸν ἱστορ. 1, 12.

*laurĕo, are, (laurus) aliquem, δάφνῃ κοσμῶ τινα. Λ. Γλωσσαρίων.

laurĕŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ laurea) στεφάνιον δάφνης.

laurĕŏlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ laureus) δάφνινος. Πρισκιανός.

laurētum, i, οὐ. (laurus) δαφνών.

laurĕus, a, um, (laurus) δάφνινος. laureus ramus, ὁ δάφνινος κλάδος, κλάδος δάφνης. laureum nemus, δαφνῶδες ἄλσος, ἄλσος δάφνης. 2) laurea, ὑπον. arbor, ἡ δάφνη. 3) laurea, ὑπον. corona, ὁ δάφνης στέφανος, ἴδε laurea. 4) laurea rosa, ἡ ῥοδοδάφνη.

laurex εἴτε laurix, ĭcis, ἀ. ἔμβρυον κονίκλου.

*laurĭcŏmus, a, um, (laurus-coma) δαφνόκομος, δαφνώδης.

laurĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ laurus) δαφνίς, βλαστὸς δάφνης. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

laurĭfer, ĕra, ĕrum, (laurus-gero) δαφνηφόρος.

laurĭger, ĕra, ĕrum, (laurus-gero) δαφνηφόρος.

laurĭnus, a, um, (laurus) δάφνιος.

*laurĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ serpyllum.

Laurĭōtis, is, θ. Λαυριωτικὴ σποδός.

laurĭpŏtens, ntis, ἀ. (laurus-potens) ὁ δαφνίτης, ἐπίκλησις τοῦ Ἀπόλλωνος.

Lauro εἴτε Lauron, ōnis, θ. Λαύρων, πόλις τῆς Ταρρακωνησίας Ἱσπανίας. Τὸ ἐθνικὸν Lauronensis, e, Λαυρωνίτης.

laurus, i, θ. δάφνη, (τὸ δένδρον καὶ ὁ κλάδος ἢ στέφανος δάφνης). Παρὰ Περγαίοις λ ά φ ν η, καθ' Ἡσύχιον. Σημ. οἱ Ῥωμαῖοι ἄλλως τε καὶ ἐπὶ νίκῃ ἐχρῶντο τῇ δάφνῃ. —Τὸ laurus ἐπιδέχεται καὶ τῆς τετάρτης κλίσεως τάς δε τὰς πτώσεις· γεν. laurus, ἀφαιρ. lauru, πληθ. ὀνομ. καὶ αἰτ. laurus.

laus, dis, θ. ἔπαινος. laudem sibi parere, ἔπαινον κτᾶσθαι. esse in laude, ἐπαινεῖσθαι, εὐδοκιμεῖν. laudem habere de aliquo, ἔπαινον ἔχειν πρός τινος, παρά τινος. hoc mihi laudi est, τοῦτο ἔπαινον παρέχει μοι. laus est, ἀξιέπαινόν ἐστιν. 2) ἔπαινος, ἐγκώμιον. alicujus ἢ de aliquo laudes dicere ἢ habere, ἔπαινον ἢ ἐγκώμιόν τινος ποιεῖσθαι, ἐγκωμιάζειν τινά. 3) ἔπαινος, ἀξία, τιμή. 4) ἐπαινετὴ πρᾶξις, κατόρθωμα, ἀρετή. (ὡς καὶ τὸ κλέος παρ' Ἕλλησι τίθεται ἀντὶ ἀρετῆς τῆς ἀξίας κλέους).

Lausus, i, ἀ, Λαῦσος.

laute, ἐπίρ. κομψῶς, λαμπρῶς, πολυτελῶς, δαψιλῶς. 2) εὖ μάλα, σφόδρα, θαυμασίως.

lautĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. τὰ ξένια, (λαύτεια, παρὰ Πλουτ. Κεφ. Ῥωμ. 45). quæstor urbis lautia leg[illegible]s mittit ἢ præbet, ὁ κατὰ πόλιν ταμί[illegible] ξένια τοῖς πρέσβεσι πέμπει.

*lautĭta[illegible], a[illegible], θ. πολυτέλεια. Λέξ. σπανία.

lautĭt[illegible] æ, [illegible]. καὶ lautĭtĭæ, ārum, πληθ. (lau[illegible]) πολυτέλεια, δαψίλεια. 2) lautitia f a r i n a, ἄλευρον ὕδατι διαλελυμένον.

lautĭuscŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ lautus) πολυτελέστερος.

Lautŭlæ, ārum, θ. πληθ. (lavo) θέρμαι ἢ θερμά, τόπος ἐν Ῥώμῃ καὶ τόπος τῆς Λατίνης.

lautŭmĭæ, ārum, θ. πληθ. λ α τ ο μ ί α ι, λιθοτομίαι, δεσμωτήριον ἐν Συρακούσαις καὶ ἐν Ῥώμῃ.

*lautŭmĭus, a, um, τῶν λατομιῶν.

lautus, a, um, ἴδε lavo.

lăvābrum, ταὐτὸ τῷ labrum, πύελος.

lăvācrum, i, οὐ. (lavo) λουτρόν.

*lăvandārĭa, ōrum, οὐ. πληθ. (lavo) τὰ πλύσιμα.

*lăvasco, ĕre, ἐναρκτ. τοῦ lavo, ὅπερ ἴδε.

lăvātĭo, ĭōnis, θ. (lavo) λοῦσις, λουτρόν. calida, ἡ θερμολουσία. 2) λουτήρ. 3) λουτρόν, λουτρών, βαλανεῖον.

lăvātor, ōris, ἀ. (lavo) πλύτης. Edict. Diocl. 7, 54.

lăvātōrĭum, ĭi, οὐ. (lavatorius) πλύσιμον, πλυνός.

lăvātōrĭus, a, um, (lavo) πλύσιμος, πλυντήριος.

lăvātrīna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ latrina.

†lăvātrix, īcis, θ. (lavator) πλύντρια, πλυντρίς.

lăver, ĕris, οὐ. σίον, (βοτάνη).

Lăverna, æ, θ. θεά τις τῶν κλεπτῶν προστάτις. 2) ποιητ. ὁ κλέπτης.

Lăvernālis porta, μία τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης.

lăvernĭo, ĭōnis, ἀ. (Laverna) ἀρχαϊκ. ὁ κλέπτης.

Lăvīnia, æ, θ. Λαουϊνία, Λαβινία, καὶ παρὰ Διονυσ. τῷ Ἁλικαρν. Λαῦνα.

Lăvīnĭum, ĭi, οὐ. Λαουΐνιον, Λαβίνιον, πόλις τῆς Λατίνης. Lavinius, a, um, τοῦ Λαουϊνίου. Lavinii, ĭōrum, καὶ Lavinienses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ Λαβινιᾶται.

lăvĭto, are, (θαμιστ. τοῦ lavo) λούω.

lăvo, lāvi, lautum καὶ lōtum, (ἀρχαϊκ. lavatum), are, (ἀρχαϊκ. καὶ ποιητ. ĕre), λ ο ύ ω. se lavare ἢ lavari, λούεσθαι. in flumine, ἐν ποταμῷ. Σημ. lavare ἀντὶ τοῦ se lavare, λούεσθαι. lautus ἢ lotus, a, um, λουσάμενος. μεταφ. lavo peccatum, ἀπολούομαι ἁμάρτημα. 2) νίπτω. manus et pedes, νίπτομαι χεῖρας καὶ πόδας. lautis manibus, νιψάμενος τὰς χεῖρας. 3) πλύνω. vestes, ἐσθῆτας. lotus, a, um,

Digitized by Google

πλυθείς. 4) λούω, βρέχω, ῥαίνω, κλύζω τι. Ἐπιθετ. lautus, a, um, κομψός, λαμπρός, πολυτελής, δαψιλής, λιπαρός. 2) ἁβρός, ἁβροδίαιτος.

*lax, lăcis, θ. δόλος. Φῆστος.

laxāmen, ĭnis, οὐ. ἴδε laxamina. Ἀμφ. γρ.

laxāmentum, i, οὐ. (laxo) λώφησις, ἄνεσις. alicui laxamentum dare, ἄνεσίν τινι παρέχειν. 3) ἄφεσις, πράϋνσις, ἀνακούφισις. 3) ventris, ἡ ἔκκρισις τῆς κοιλίας, κοιλιολυσία. 4) χάλασμα, διάστασις, διάστημα.

*laxāmĭna, um, οὐ. πληθ. αἱ ἡνίαι, τὰ λῶρα.

laxātĭo, ĭōnis, θ. (laxo) χάλασις, διάστασις, διάστημα. 2) λώφησις, ἄνεσις.

laxātīvus, a, um, χαλαστικός, πραϋντικός

laxe, ἐπίρ. χαλαρῶς. 2) εὐρέως, εὐρυχώρως. 3) μεταφ. ἀνέτως, ἀκολάστως, ἐλευθέρως.

laxĭtas, ātis, θ. (laxus) χαλαρότης, χαυνότης. 2) εὐρυχωρία, εὐρύτης.

laxo, avi, atum, are, (laxus) aliquid, χαλῶ, ἀνίημί τι. arcum, χαλᾷν, ἀνιέναι τὸ τόξον. habenas, χαλᾷν, διδόναι τὰς ἡνίας claustra, χαλᾷν, ἀνοίγειν τὰ κλῇθρα. vincula, χαλᾷν, λύειν τὰ δεσμά. forum, εὐρύνειν τὴν ἀγοράν. mare modice se laxat, ἡ θάλασσα οὐ πολὺ εὐρύνεται. litera se laxat (in cortice), τὸ γράμμα εὐρύνεται (ἐν τῷ φλοιῷ). manipulos laxare, ἀραιοῦν τοὺς λόχους. intestina, χαλᾷν, λύειν, κινεῖν τὴν κοιλίαν. 2) χαλῶ, λύω, ἀνίημι, ἀνακουφίζω, λωφῶ τι. quies laxat artus, ἡ ἡσυχία λύει τὰ μέλη. laxo iram, χαλῶ, πραΰνω τὴν ὀργήν. animum a laboribus, λωφᾷν τὸν θυμὸν τῶν πόνων, ἄνεσιν τῶν πόνων τῇ ψυχῇ παρέχειν. se molestiis, λωφᾷν ἀπὸ τῶν ταλαιπωριῶν, ἄνεσιν τῶν ταλαιπωριῶν λαμβάνειν. pugnā laxatā, λωφησάσης ἢ ληξάσης τῆς μάχης. annona laxat, ὑπον. se, ἡ σιτοδεία λωφᾷ, ἡ τοῦ σίτου τιμὴ ἐλαττοῦται.

laxus, a, um, χαλαρός. arcus, χαλαρόν, ἀνειμένον τόξον. laxæ habenæ, χαλαραί, ἀνειμέναι ἡνίαι. calceus, χαλαρὸν ὑπόδημα. laxum agmen, ἀραιά, μανὴ στρατιά. laxa janua, χαλαρά, ἀνοικτὴ θύρα. 2) εὐρύς, εὐρύχωρος. spatium laxum, εὐρὺ διάστημα. laxa domus, ἡ εὐρύχωρος οἰκία. 3) μεταφ. χαλαρός, ἀνειμένος, ἄνετος, ἀκόλαστος, ἐλεύθερος. laxa annona, εὔωνος σῖτος. dies laxa, ἀναβεβλημένη ἡμέρα, μακρὰ προθεσμία.

lēa, æ, θ. (leo) ποιητ. ἀντὶ τοῦ leæna.

lēa, æ, θ. (ὑπον. brassica) λεῖον λάχανον. Πλίνιος.

lēæna, æ, θ. λέαινα.

*lēænus, a, um, (λεαίνω) λεῖος, ἴδε καὶ lævis εἴτε lēvis.

Lēander καὶ Lēandrus, dri, ἀ. Λείανδρος, Λέανδρος.

Lĕarchus, i, ἀ. Λέαρχος. Learchēus, a, um, Λεάρχειος, τοῦ Λεάρχου.

Lĕbădĭa καὶ Lebadēa, æ, θ. Λεβαδία, Λεβάδεια.

Lĕbĕdus (-os), i, θ. Λέβεδος, πόλις τῆς Ἰωνίας.

lĕber, ἀρχαϊκ. ἀντὶ liber, ὅπερ ἴδε. Κοϊντιλιανός.

lĕbes, ētis, ἀ. λέβης.

†lĕbēta, æ, θ. ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.

lĕcātor, ōris, ἀ. (λείχω) λαίμαργος, λίχνος. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.

Lĕchæum, i, οὐ. (καὶ Lechēæ, ārum, θ. παρὰ Πλινίῳ h. n. 4, 4, καὶ Στατίῳ Sylv. 4, 3, 59). Λέχαιον.

lectārĭus, ĭi, ἀ. (lectus) faber, κλινοποιός. Ἐπιγρ.

lecte, ἐπίρ. (lectus) λογάδην, μετ' ἐκλογῆς.

lectīca, æ, θ. (lectus) φορητὴ κλίνη, φορεῖον. lectica operta, φορεῖον κατάστεγον. lectica arboris, τὸ μέρος τοῦ δένδρου, ὅθεν ἐς τὰ ἄνω οἱ κλάδοι διαστέλλονται.

lectīcālis, is, ἀ. (lectus ἢ lectica ?) κλινοποιὸς (ἢ φορειοποιός); Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.

lectīcārĭōla, æ, θ. (lecticarius) κλινοφόρων ἐράστρια.

lectīcārĭus, ĭi, ἀ. (lectica) κλινηφόρος, φορειοφόρος.

lectīcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lectica) φορητὸν κλινίδιον, μικρὸν φορεῖον. 2) κλιντήριον, κλιντήρ.

lectĭcŭlus, i, (ὑποκορ. τοῦ lectulus) κλινάριον.

lectĭo, ĭōnis, θ. (lego, ere) συλλογή. lapidum, τὸ ἐκλιθολογεῖν. florum, τὸ ἀνθολογεῖν. 2) ἀνάγνωσις, τὸ ἀναγιγνώσκειν. 3) ἀνάγνωσις, λέξις, ῥῆσις, τὸ κείμενον. 4) ἐκλογή, αἵρεσις.

lectĭpes, ĕdis, θ. κλινοπόδιον, (βοτάνη).

lectisphăgītes, æ, (?) ἀ. ταὐτὸ τῷ itæomelis.

lectisternĭātor, ōris, ἀ. (lectisternium) στρώτης, στρωματοφύλαξ.

lectisternĭum, ĭi, οὐ. (lectus-sterno) στρῶσις ἱερᾶς κλίνης, στρωμναί, (ἑορτὴ παρὰ Ῥωμαίοις ἐν ᾗ κοσμήσαντες τὰς τῶν θεῶν στρωμνὰς θοίνην αὐτοῖς παρετίθεσαν, ἤρξαντο δὲ τοῦτο ποιεῖν ἀπὸ τοῦ 399 ἔτους π. Χ. κελεύσει τῶν Σιβυλλείων χρησμῶν).

lectistĭtĭum, ĭi, οὐ. (lectum sto), τὸ διατιθέναι τὰς κλίνας.

lectĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ lego) aliquid, θαμινὰ συλλέγω τι. flores, ἀνθολογεῖν. 2) συχνάκις ἀναγιγνώσκω, ἐπαναγιγνώσκω τι, φιλαναγνωστῶ.

*lectĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lectio) μικρὰ ἀνάγνωσις, μικρὸν ἀνάγνωσμα.

Digitized by Google

lecto, are, ταὐτὸ τῷ lectito.
Lecton καὶ Lectum, i, οὐ. Λέκτον, ἀκρωτήριον τῆς Τρωάδος.
lector, ōris, ἀ. (lego) ἀναγνώστης.
lectrix, īcis, θ. ἀναγνώστρια. Ἐπιγρ.
*lectrum, i, οὐ. (λέκτρον) ἀναλογεῖον, ἀναλόγιον. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
*lectŭālis, e, (lectus) κλινικός. Ἀμφ. γρ. παρὰ Σπαρτιανῷ ἐν βίῳ Ἀδρ. 23.
lectŭārĭus, a, um, τῆς κλίνης.
*lectŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ lectus) κλινίδιον, κλινάριον. συνήθως δὲ δηλοῖ ταὐτὸ τῷ lectus, i, ἀ.
lectum, i, οὐ. σπαν. ἀντὶ τοῦ lectus, i, ὅπερ ἴδε. Οὐλπιανός, Digest. 32, 1, 52, § 9 καὶ 34, 2, 19, § 8.
Lectum, ταὐτὸ τῷ Lecton.
lectŭrĭo, ire, (ἐπιτατικ. τοῦ lego) ἀναγνωσείω. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
lectus, a, um, ἴδε lego.
lectus, i, ἀ. (lego) κλίνη. lectus cubicularis ἢ ἁπλῶς lectus, κλίνη, εὐνή, κοίτη, cubare in lecto, κοιμᾶσθαι, κατακεῖσθαι ἐν κλίνῃ. recipere se lecto, ἀπιέναι εἰς εὐνήν, κοιτάζεσθαι, κατακλίνεσθαι. lecto surgere, ἀνίστασθαι ἐξ εὐνῆς. lecto teneor, κλινήρης ἢ κλινοπετής εἰμι. lectus genialis ἢ jugalis, ἡ γαμήλιος εὐνή, ὁ παστός. 2) κλίνη (δειπνητικὴ κλίνη). lecto recumbere, κατακλίνεσθαι ἐπὶ δεῖπνον. 3) κλίνη (πρὸς ἀνάπαυσιν ἢ ἀνάγνωσιν), κλιντήρ, σκίμπους, ἀνακλιντήριον. 4) lectus funebris, ἢ ἁπλῶς lectus, νεκρικὴ κλίνη, τὸ νεκροφορεῖον.
lectus, ūs, ἀ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ lectus, i, ἀ. ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
lectus, ūs, ἀ. (lego) ἐκλογή, ἀνάγνωσις.
lēcȳthĭnus, a, um, ληκύθιος. Ἀμφ. γρ.
†lēcȳthus, i, θ. λήκυθος.
lēda, æ, ταὐτὸ τῷ lada.
Lēda, æ, θ. Λήδα. Ledæus, a, um, Λήδαῖος, τῆς Λήδας.
lēdănum, ταὐτὸ τῷ lādănum.
lēdon, ταὐτὸ τῷ lada.
lēgālis, e, (lex) νομικός, τῶν νόμων, περὶ νόμων. 2) νόμιμος.
*lēgālĭter, ἐπίρ. νομίμως. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
lēgārĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ legumen.
lēgāta, æ, θ. (lego, ά.) πρεσβεύτειρα, μεταφ. Κικέρων.
lēgātārĭus, a, um, (legatum) τῆς κληροδοσίας. legatarius, ĭi, ἀ. ὁ διὰ κληροδοσίας λαβών τι legataria, æ, θ. ἡ διὰ κληροδοσίας λαβοῦσά τι.
lēgātĭcĭum, ταὐτὸ τῷ legativum. ἀμφ. γρ. ἴδε legativus.
lēgātĭo, iōnis, θ. (lego, are), πρεσβεία, πρέσβευσις. legationem suscipere, ἀναδέχεσθαι πρεσβείαν, πρέσβευσιν. obire ἢ gerere, πρεσβεύειν. legatio libera, ἡ ἐλευθέρα πρεσβεία, τουτέστι· τὸ τοῦ πρεσβευτοῦ ἀξίωμα ἄνευ τῶν τοῦ πρεσβευτοῦ καθηκόντων. 2) ἀπαγγελία, ἀγγελία. 3) πρεσβεία οἱ πρέσβεις, ἀπόστολοι. mittere legationem, πέμπειν πρέσβεις, ἀποστέλλειν πρεσβείαν. legatio venit, ἡ πρεσβεία ἀφικνεῖται. 4) ὑπαρχία, ἡ τοῦ στρατιωτικοῦ πρεσβευτοῦ τιμή. legationem obire, τῷ στρατηγῷ πρεσβεύειν.
lēgātīvus, a, um, (lego, are) πρεσβευτικός. legativum, i, οὐ. τὸ τοῦ πρεσβευτοῦ ἐφόδιον. 2) ἐκ τοῦ (legatum) ὁ κατὰ διαθήκην, ἐκ κληροδοσίας γινόμενος.
lēgātor, ōris, ἀ. (lego, are) κληροδότης.
lēgātōrĭus, a, um, (legatus) τοῦ πρεσβευτοῦ, πρεσβευτικός. legatoria provincia, πρεσβευτικὴ ἐπαρχία.
lēgātum, i, οὐ. ἴδε lēgo, σημ. 4, ἐν τέλει.
lēgātus, i, ἀ. ἴδε lēgo.
lĕgĭbĭlis, e, (lĕgo) ἀνάγνωστος, εὐανάγνωστος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*lēgĭcrĕpa, æ, ἀ. (lex crepo) νομῳδός. Γλωσσ. Φιλοξένου.
lēgĭfer, ĕra, ĕrum, (lex-fero) νομοθετῶν. legifer, ĕri, ἀ. ὁ νομοθέτης. legifera Ceres, ἡ θεσμοφόρος Δημήτηρ. Λ. ποιητ.
lĕgĭo, ĭōnis, θ. (lego) ὁ καὶ ἡ λεγεών καὶ λεγίων, (στρατόπεδον παρὰ Πολυβίῳ καὶ Δίωνι, παρ' Ἀππιανῷ δὲ τέλος). στρατιωτικὸν σύνταγμα ἐκ Ῥωμαίων πολιτῶν, τετρακισχιλίων μὲν πεζῶν, τριακοσίων δὲ ἱππέων. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῆς λεγεῶνος ηὐξάνετο μετὰ τοὺς Καρχηδονικοὺς πολέμους μάλιστα εἰς πεντακισχιλίους καὶ ἑξακισχιλίους ἄνδρας, πρὸς οἷς ἀόριστος συμμάχων ἀριθμὸς προσεγίγνετο. legio Macedonica, ἡ ἐν τῇ Μακεδονίᾳ στρατεύουσα λεγεών. 2) σπαν. ἐπὶ ἄλλων ἐθνῶν· τάγμα, φάλαγξ, στρατός. 3) ποιητ. στρατός, στράτευμα.
lĕgĭōnārĭus, a, um, (legio) τῆς λεγεῶνος.
lēgĭrŭpa, æ, ἀ. (lex-rumpo) ὁ παρανομῶν.
lēgĭrŭpĭo, ĭōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ legirupa.
lēgĭrŭpus, a, um, (lex-rumpo) παράνομος, παρανομῶν. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
lēgisconsultus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ jurisconsultus. Λ. τοῦ μετ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τρεῖς.
lēgisdătĭo, ĭōnis, θ. (lex do) νομοδοσία.
†lēgisdoctor εἴτε legis doctor, ōris, ἀ. νομοδιδάκτης, νομοδιδάσκαλος.
†lēgislātĭo, ĭōnis, θ. (lex fero) νομοθεσία.
lēgislātor καὶ lēgumlātor, ōris, ἀ. (lex-fero) νομοθέτης.
†lēgispĕrītus, i, ἀ. ὁ νομικός.
lēgĭtĭma, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδε legitimus.
lēgĭtĭme, ἐπίρ. (elgitimus) νομίμως, ἐννόμως. 2) πρεπόντως.

Digitized by Google

lēgĭtĭmus, a, um, (lex) νόμιμος, ἔννομος. legitima orum, οὐ. πληθ. τὰ νόμιμα. 2) νόμιμος, πρέπων, προσήκων, δίκαιος, νομιζόμενος. 3) ἀληθής, γνήσιος.
lēgĭto, are, (θαμιστ. τοῦ lego) ταὐτὸ τῷ lectito. Πρισκιανός, 8, 74. (ἄνευ παραδείγματος).
*lēgĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ legio) μικρὰ λεγεών.
lēgo, avi, atum, are, (lex) aliquem, ἀποστέλλω τινά, πέμπω τινὰ πρεσβευτήν. ad senatum, πρὸς τὴν σύγκλητον. legatus, i, ἀ, πρεσβευτής, ἀπόστολος. legatos mittere, πέμπειν ἀποστέλλειν πρέσβεις, πρεσβεύεσθαι. legatus sum, πρεσβεύω. 2) alicui aliquid, ἐντέλλω τινί τι. 3) sibi aliquem, παραλαμβάνω εἴτε λαμβάνω τινὰ πρεσβευτὴν εἴτε σύμβουλον. legatus, i, ἀ. ὁ πρεσβευτὴς (ὁ στρατιωτικὸς πρεσβευτής), ὁ ὕπαρχος, ἀντιστράτηγος. 4) alicui aliquid, δῶρον ἢ μέρος τῆς κληρονομίας διατίθημί τινι, κληροδοτῶ τινί τι. legatum, i, οὐ. βληροδοσία, τὸ διὰ διαθήκης δῶρον.
lĕgo, lēgi, lectum, ĕre, aliquid, λέγω, συλλέγω τι. ossa, συλλέγω, ἀναλέγω τὰ ὀστᾶ. flores, ἀνθολογῶ. 2) aliquem, ἐκλέγω τινά. aliquem in senatum ἢ in patres, αἱροῦμαί τινα βουλευτήν. lectus, a, um, λεκτός, ἐκλεκτός, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος. 3) συνελίττω, συστέλλω τι. fila, συνελίττω, τυλίττω τὸν μίτον. vela, συστέλλω τὰ ἱστία. ancoram, ἀνασπῶ τὴν ἄγκυραν. 4) συλῶ τι. sacra, ἱεροσυλῶ. 5) διέρχομαι, διεξέρχομαί τι. vestigia alicujus, διώκω τὰ ἴχνη τινός. æquor, διαπλέω τὴν θάλασσαν. oram, παραλέγομαι, παραπλέω ἀκτὴν εἴτε πλέω παρὰ τὴν ἀκτήν. κωμ. aliquem pugno, καταξαίνω τινά. 6) ἀναγιγνώσκω, (ἐπιλέγεσθαι παρ' Ἡροδότῳ). librum, ἀναγιγνώσκω βιβλίον. senatum, (ἐπὶ τοῦ τιμητοῦ), καταλέγω τὴν σύγκλητον, τὸν τῶν βουλευτῶν κατάλογον ποιοῦμαι.
lēgŭla, æ, θ. λοβὸς τοῦ ὠτός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
legŭlējus, i, ἀ. (lex) νομοτριβής, ὁ προσκείμενος ἄγαν τῷ γράμματι τοῦ νόμου.
legŭlus, i, ἀ. (lego) συλλογεύς.
lĕgūmen, ĭnis, οὐ. (lego) ὄσπριον.
lĕgūmentārĭus, a, um, (legumentum) τῶν χεδρόπων, τῶν ὀσπρίων. legumentaria negotiatrix, θ. ὀσπριόπωλις.
*lĕgūmentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ legumen.
lĕgūmĭnārĭus, a, um, τῶν ὀσπρίων legumi-narius, ĭi, ἀ. ὀσπριοπώλης. Ἐπίγρ. καὶ Γλωσσ.
*lĕgūmĭnōsus, a, um, (legumen) ὀσπριοφόρος. epulæ leguminosæ, ἔδεσμα ἐξ ὀσπρίων.
†lēgumlātĭo, ĭōnis, θ. (lex fero) νομοθεσία.
lēgumlātor, ōris, ἀ. (lex fero) ταὐτὸ τῷ legislator.
lĕiostrĕa, εἴτε līostrĕa, οὐ. τὰ λειόστρεα.
Lĕlĕgēis, ĭdis, θ. Λελεγηΐς.
Lĕlĕges, um, ἀ. πληθ. Λέλεγες, ἔθνος Πελασγικόν.
Lĕlĕgēĭus, a, um, Λελεγήϊος, Λελέγιος.
lēma, æ, θ, λήμη, γλήμη.
Lĕmannus, εἴτε Lemānus, i, ἀ. lacus ἡ Λεμάνη εἴτε Λεμάνα λίμνη, τανῦν lac de Genève.
lembŭlus, i, ἀ. (lembus) λεμβάδιον.
lembuncŭlus, ταὐτὸ τῷ lenunculus.
lembus, i, ἀ. λέμβος.
lemma, ătis, οὐ. λῆμμα.
Lemnĭăcus, a, um, Λημνιακός, Λήμνιος.
Lemnĭas, ĭădis, θ. Λημνιάς.
Lemnĭcŏla, æ, ἀ. (Lemnus-colo) ὁ Λήμνιος, ἐπίκλησις τοῦ Ἡφαίστου.
lemniscātus, a, um, (lemniscus) λημνίσκῳ κεκοσμημένος.
lemniscus, i, ἀ. λημνίσκος, εἴτε ἡ ποικίλη ταινία, ἥπερ τούς τε στεφάνους καὶ φοίνικας ἐκόσμουν. 2) ἐν τῇ ἰατρικῇ· ὁ λημνίσκος.
Lemnĭus, a, um, Λήμνιος. Lemnius, ĭi, ἀ. ὁ Λήμνιος, ὁ Ἥφαιστος. Lemnii, ĭōrum, ἀ. πληθ. οἱ Λήμνιοι.
Lemnus (-os), i, θ. Λῆμνος.
Lēmōnĭa tribus, θ. μία τῶν φυλῶν τῆς Ῥώμης.
lēmōnĭum, ĭi, οὐ. λειμώνιον.
Lĕmŏvīces, um, ἀ. πληθ. Λεμόβικες, ἔθνος τῆς Γαλλίας, ὅπερ ᾤκει ἐν τῇ νῦν χώρᾳ Limoges.
lĕmŏres, ταὐτὸ τῷ lemures.
lĕmŭres, um, ἀ. πληθ. ψυχαί, τεθνεώτων σκιαί, δαίμονες, εἴδωλα, φάσματα.
lĕmūrĭa, ĭōrum, καὶ ĭum, οὐ. πληθ. (lemures) ἑορτή τις πρὸς ἱλασμὸν τῶν δαιμόνων, τὰ μειλίχια.
lēna, æ, θ. (leno) ἡ πορνοβοσκός, μαστροπός, προαγωγός. 2) μεταφ. ἐπαγωγός.
Lēnæus, a, um, Ληναῖος.
lēnāta, æ, θ. μετοχ. παρακ. τοῦ leno, are, ἡ προστάς. ἴδε καὶ leno, are.
lēne, ἐπίρ. ποιητ. ἀντὶ τοῦ leniter.
lēnĭa, æ, θ. ληνός.
*lēnībo, ἀρχαϊκ. μέλλ. ἀντὶ τοῦ leniam, ἴδε lenio.
lēnīmen, ĭnis, οὐ. (lenio) ταὐτὸ τῷ lenimentum. Λ. ποιητ.
lēnīmentum, i, οὐ. ἠπίαμα, πραΰνσις, μείλιγμα.
lēnĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, ire, (lenis) aliquem ἢ aliquid, πραΰνω, μαλάσσω, ἠπιώτερον ποιῶ τινα ἢ τι. iras, πραΰνειν, καταπραΰνειν τὴν ὀργήν. morbum, ῥᾶον ποιεῖν τὸ νόσημα. dolorem, ἠπιώτερον ποιεῖν τὸ

Digitized by Google

ἄλγος. aliquem solando, παρηγορῶ, παραμυθοῦμαί τινα. superos, ἱλάσκεσθαι τοὺς θεούς.
lēnis, is, ὁ. ἑτέρα γραφὴ τοῦ lenia.
lēnis, e, πρᾶος, ἁπαλός, ἤπιος, μαλακός. lene et asperum, τὸ ἁπαλὸν (τὸ λεῖον) καὶ τὸ τραχύ. lenis sol, πρᾶος, ἤπιος ἥλιος. Nilus lenis, ὁ πρᾶος, ἠρεμαῖος Νεῖλος. lenis ventus, μαλακὸς ἄνεμος. lene vinum, πρᾶος οἶνος. lenis somnus, μαλακὸς ὕπνος. gradus, ἥσυχον, ἠρεμαῖον βάδισμα. lenis vox, πραεῖα φωνή. ingenium lene, ψυχὴ πραεῖα, ἤπιος. lenis in aliquem, πρᾶος, ἤπιός τινι ἢ πρός τινα. 2) ἐν τῇ γραμμ. spiritus lenis, τὸ ψιλὸν πνεῦμα.
lēnĭtas, ātis, θ. (lenis) πραΰτης, ἁπαλότης. 2) μεταφ. πραΰτης, ἠπιότης, προσήνεια.
lēnĭter, ἐπίρ. πράως, ἠπίως. leniter ire, ἠρέμα, ἡσύχως βαδίζειν. arridens, ἁπαλὸν γελῶν. 2) μεταφ. πράως, ἠπίως, ἁπαλῶς.
*lēnĭtĭes, ēi, θ. ταὐτὸ τῷ lenitas.
lēnĭtūdo, ĭnis, θ. πραΰτης, ἠπιότης. Λ. σπ.
lēno, ōnis, ὁ. (leno) πορνοβοσκός, μαστροπός, προαγωγός. 2) σπαν. ὁ μεσίτης, προξενητής.
lēno, avi, atum, are, (leno) aliquem, μαστροπεύω τινά. Λ. ποιητ.
lēnōcĭnāmentum, i, οὐ. (lenocinor) τύπος μεταγενέστερος τοῦ lenocinium.
*lēnōcĭnātor, ōris, ὁ. μεσίτης, προξενητής.
lēnōcĭnĭum, ĭi, οὐ. (leno) πορνοβοσκία, μαστροπεία, προαγωγεία. lenocinium exercere, πορνοβοσκεῖν. 2) μεταφ. ἡ ἐπαγωγή, τὸ θέλγητρον. 3) καλλωπισμός, περιεργία, περιττοτεχνία, κακοτεχνία.
lēnōcĭnor, atus sum, ari, (leno) alicui, χαρίζομαί τινι, κολακεύω, ἀρεσκεύομαι, θεραπεύω τινά.
*lēnōnĭce, ἢ κατ' ἄλλην γραφὴν lenonie, ἐπίρ. (leno) μαστροπικῶς.
lēnōnĭus, a, um, (leno) μαστροπικός, προαγωγικός.
lens, ndis, θ. κόνις (τὸ ἔντομον), lendes, πληθ. αἱ κόνιδες.
lens, ntis, θ. φακός, φακῆ. lens palustris, ὁ φακὸς ὁ ἐπὶ τῶν τελμάτων.
lente, ἐπίρ. (lentus) ἠρεμαίως, ἠρέμα, βραδέως, σχολαίως, ἡσύχως. ire, πορεύεσθαι. 2) πράως, ἡσύχως. lente ferre aliquid, ἡσύχως φέρειν τι.
lentecŭla, ταὐτὸ τῷ lenticula.
lentĕo, ēre, (lentus) βραδύνω.
lentesco, ĕre, (lentus) πραΰνομαι. 2) γλισχραίνομαι.
lentĭārĭus, a, um, (lens) τῆς φακῆς.
lentĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lens, ntis) φακὸς (ὄσπριον, καὶ φακοειδὲς ἀγγεῖον, καὶ φακοειδὴς σπῖλος τοῦ σώματος).
*lentĭcŭlāris, e, (lens) φακοειδής, φακώδης.
lentīgĭnōsus, a, um, (lentigo) φακώδης. lentiginosi oris, φάκοψις.
lentīgo, ĭnis, θ. (lens) φακός, (φακώδης σπῖλος, τοῦ προσώπου μάλιστα).
*lentĭpes, ĕdis, (lentus-pes) βραδύπους.
*lentis, is, θ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ lens, tis, ὅπερ ἴδε. Πρισκιανός.
*lentiscĭfer, a, um, (lentiscus-fero) σχίνους φέρων, σχινώδης.
lentiscĭnus, a, um, σχίνινος. oleum lentiscinum, τὸ σχινέλαιον.
lentiscus, i, θ. (καὶ lentiscum, i, οὐ. σχῖνος (δένδρον). 2) σχοινίς.
lentĭtĭa, æ, θ. (lentus) γλισχρότης. 2) τὸ λυγῶδες.
lentĭtĭes, ēi, θ. ταὐτὸ τῷ lentitia.
lentĭtūdo, ĭnis, θ. (lentus) βραδυτής, ἀδράνεια 2) ἀναλγησία, ἀπάθεια.
lento, avi, atum, are, (lentus) aliquid, λυγίζω, κάμπτω τι. arcum, ἐντείνειν, ἐντείνεσθαι τὸ τόξον. remos, κωπηλατεῖν. 2) βραδύνω, μηκύνω τι. 3) πραΰνω, ἠπιώτερον ποιῶ τι.
lentor, ōris, ὁ. (lentus) τὸ λυγῶδες, εὐκαμψία. 2) γλισχρότης, τὸ γλοιῶδες.
Lentŭlĭtas, ātis, θ. (Lentulus) ἡ τῶν Λεντύλων εὐγένεια.
Lentŭlus, i, ὁ. Λεντύλος, Λέντλος.
lentŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ lentus) βραδύς.
lentus, a, um, λυγώδης, εὔκαμπτος. ramus, κλάδος. 2) γλίσχρος, γλοιός, λιπαρής. 3) βραδύς, σχολαῖος, ἠρεμαῖος, ἥσυχος. 4) ἀναλγής, ἀναίσθητος, ἀπαθής. 5) ἥσυχος, ἀσφαλής.
lēnullus εἴτε lēnŭlus, i, ὁ. (ὑποκορ. τοῦ leno) πορνοβοσκός.
lēnuncŭlārĭus, ĭi, ὁ. (lenunculus=lembunculus) λεμβαδίου κυβερνήτης.
lēnuncŭlus, i, ὁ. ἀντὶ lembunculus, (lembus) σκαφίδιον, λεμβάδιον. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
lēnuncŭlus, i, ὁ. ὑποκορ. τοῦ leno, ὅπερ ἴδε.
*leo, lēvi, lētum, lēre, (ἄχρηστον πρωτότυπον τοῦ deleo) ἀλείφειν, ἐξαλείφειν. Πρισκιανός, 5, 57. 9, 53. 10, 38.
lĕo, ōnis, ὁ. λέων. ποιητ. ἐνίοτε leo ἀντὶ τοῦ leæna, ὁ λέων ἀντὶ τοῦ ἡ λέαινα. μεταφορ. ὁ λέων, λεοντόθυμος, θυμολέων. 2) λέων, (ἄστρον). 3) λέων, (εἶδος καρκίνου). 4) εἶδος βοτάνης, ταὐτὸ τῷ leontopodion. 5) ποιητ. ἡ λεοντῆ.
Lĕōcŏrĭon, ĭi, οὐ. Λεωκόριον.
lĕocrŏcotta εἴτε leucrŏcotta, æ, ὁ. (crocotta) ἄγριον θηρίον τῆς Ἰνδίας.
Lĕōĭdes, um, θ. πληθ. αἱ τοῦ Λεὼ κόραι.
Lĕōnĭdas, æ, ὁ. Λεωνίδας.
lĕōnīnus, a, um, (leo) λεόντειος, λεόντιος.

Digitized by Google

leonina pellis, ἡ λεοντῆ. Leonina lex, νόμος τοῦ βασιλέως Λέοντος.
lĕontēus, a, um, λεόντειος.
lĕontĭce, ēs, θ. λεοντική, χαχαλία, (βοτάνη).
lĕontĭcus, a, um, λεοντικός. Leontica (sacra) οὐ. πληθ. θυσία τελουμένη τῷ ἐν εἴδει λέοντος λατρευομένῳ Μίθρᾳ.
Lĕontīni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Λεοντῖνοι, πόλις τῆς Σικελίας, τανῦν Lentini. Leontinus, a, um, Λεοντῖνος. ager Leontinus, ἡ Λεοντίνη (χώρα). Leontini, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Λεοντῖνοι.
lĕontĭos, ĭi, ἀ. (λεόντειος) ἄγνωστον λιθάριον.
lĕontŏcăron, i, οὐ. λεοντόκαρον, φ.
lĕontŏpĕtălŏn, i, οὐ. λεοντοπέταλον, (βοτάνη).
lĕontŏphŏnŏs, i, ἀ. λεοντοφόνος, (ἄγνωστον ζῶον).
lĕontŏpŏdĭon, ĭi, οὐ. λεοντοπόδιον, (βοτανη).
lĕŏpardălis, is, ἀ. (λέων πάρδαλις) ταὐτὸ τῷ leopardus.
lĕŏpardīnus, a, um, τοῦ λεοπάρδου.
lĕŏpardus, i, ἀ. λεόπαρδος.
lĕpas, ădis, θ. λεπάς, (εἶδος κόγχης).
lĕpasta, lĕpesta, ταὐτὰ τῷ lepista.
lĕpĭda, æ, θ. ἑτέρα γραφὴ τοῦ lepis.
Lĕpĭdānus, a, um, (Lepidus) τοῦ Λεπίδου.
lĕpĭde, ἐπίρ. χαριέντως, κομψῶς, ἀστείως.
Lĕpĭdĭānus, a, um, ταὐτὸ τῷ Lepidanus.
lĕpĭdĭum, ĭi, οὐ. λεπίδιον (βοτάνη).
lĕpĭdōtis, ĭdis, θ. εἶδος λεπιδωτοῦ λιθαρίου.
lĕpĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ lepidus) ἐπίχαρις.
lĕpĭdus, a, um, ἐπίχαρις, χαρίεις, αἱμύλος, κομψός, ἀστεῖος.
Lĕpĭdus, i, ἀ. Λέπιδος, Λέπεδος. Lepĭda, æ, θ. Λεπίδα.
lĕpis, ĭdis, θ. λεπίς.
lĕpista, lĕpasta καὶ lĕpesta, æ, θ. λεπαστὴ (εἶδος ἀγγείου).
Lĕpontĭi, ĭōrum, ἀ. πληθ. Ληπόντιοι, ἔθνος τῆς Ῥαιτικῆς, ὅπερ ᾤκει ἐν τῷ νῦν Val Leventina.
lĕpor, ōris, ἀ. τὸ ἐπίχαρι, ἡ χάρις, αἱμυλία, κομψότης, ἀστειότης.
lĕpŏrārĭa, æ, θ. (ὑπον. v i t i s) ταὐτὸ τῷ lageos.
lĕpŏrārĭum, ĭi, οὐ. (lepus) λαγοτροφεῖον, θηριοτροφεῖον, ζωοτροφεῖον.
lĕpŏrārĭus, a, um, (lepus) λαγώειος, λαγωϊκός.
lĕpŏrārĭus, ĭi, ἀ. (λαγωτρόφος) λαγωῶν ἐπιμελητής.
lĕpŏrīnus, a, um, (lepus) λαγῷος.
lĕpos, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ lepor.
lĕpra, æ, θ. καὶ συνηθέστερον lepræ, arum, πληθ. λέπρα.
lĕprōsus, a, um, λεπρώδης, λεπριῶν.

Leptis, is, θ. Λέπτις, εως. magna et parva, ἡ μικρὰ καὶ ἡ μεγάλη Λέπτις, ὄνομα δύω πόλεων τῆς Λιβύης, ὧν ἡ μὲν μικρὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Τύνητος, καλεῖται τανῦν Lempta, ἡ δὲ μεγάλη ἐν τῇ τῆς Τριπόλεως Lebida. Οἱ πολῖται Leptitāni, ōrum.
leptŏmĕrēs, ēs, λεπτομερής.
leptŏmĕrĭcus, a, um, (*λεπτομερικός).
lepton centaurĭum, οὐ. λεπτὸν κενταύριον, φ.
leptŏphyllon, i, οὐ. λεπτόφυλλον.
leptopsēphŏs, (λεπτόψηφος), εἶδος πορφυρίτου λευκοστίκτου. Πλίνιος, 36, 57.
leptŏrhax, āgis, θ (λεπτόραξ) λεπτὰς ῥᾶγας ἔχων.
leptyntĭcus, a, um, λεπτυντικός.
lĕpus, ŏris, ἀ. (Αἰολικῶς· λέποριςκατὰ Οὐάρρωνα.) λαγώς. 2) lepus marinus, εἴτε ἁπλῶς lepus, εἶδος θαλασσίου ἰχθύος. 3) λαγώς, (ἄστρον).
lĕpusclus, συγκοπ. τοῦ ἑπομένου.
lĕpuscŭlus, i, ἀ. (lepus) λαγίον, λαγίδιον.
lērĭæ, ĭārum, θ. πληθ. λῆροι, φλυαρίαι. Χαρίσιος.
lērĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. ληρός, ληροί. Φῆστος.
Lerna, æ, εἴτε Lerne, ēs, θ. Λέρνη. Lernæus, a, um, Λερναῖος.
lēro, avi, ταὐτὸ τῷ liro.
lērœ, ἀ. πληθ. λῆροι, φλυαρίαι. Πλαῦτος.
lerŏs, i, θ. ἄγνωστος λίθος τῶν τιμίων.
Lesbĭăcus, a, um, Λεσβιακός, Λέσβιος.
Lesbĭas, ădis, θ. Λεσβιάς. 2) λίθος τις πολύτιμος.
Lesbis, ĭdis, θ. Λεσβίς.
Lesbĭus, a, um, Λέσβιος. Lesbius civis, ὁ Λέσβιος πολίτης, ὁ Ἀλκαῖος. Lesbia vates, ἡ Λεσβία μάντις, ἡ Σαπφώ. Lesbium vinum ἢ ἁπλῶς Lesbium, ὁ Λέσβιος οἶνος. 2) ποιητ. Λέσβιος ἀντὶ τοῦ λυρικός.
Lesbōus, a, um, ταὐτὸ τῷ Lesbius.
Lesbus (-os), i, θ. Λέσβος.
lessus, i εἴτε ūs, ἀ. θρῆνος, ἰάλεμος, θρηνῳδία.
lētābĭlis, μεταγενέστ. τύπος τοῦ letalis.
lētāle, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ letaliter.
lētālis, e, (letum) θανάσιμος, θανατηφόρος. letale vulnus, ἡ καιρία πληγή.
lētālĭter, ἐπίρ. θανασίμως, θανατηφόρως.
Lēthæus, a, um, Ληθαῖος, τῆς Λήθης. 2) ληθαῖος, λήθην ἐμποιῶν.
lēthālis, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ letalis.
lēthargĭa, æ, θ. ληθαργία.
lēthargĭcus, a, um, ληθαργικός.
lēthargus, i, ἀ. λήθαργος, ληθαργία.
Lēthe, æ, θ. Λήθη.
lēthum, ἡμαρτημένη γραφὴ τοῦ letum.
lētĭfer, ĕra, ĕrum, (letum-fero) θανατηφόρος. Α. ποιητ.
lētĭfĭcus, a, um, ταὐτὸ τῷ letifer. Ἀμφ. γρ.

Digitized by Google

lēto, avi, atum, are, (letum) aliquem, θανατῶ, ἀναιρῶ τινα. Λ. ποιητική.
Lētōis, ταὐτὸ τῷ Latois.
lētum, i, οὐ. (ἴσως ἐκ τοῦ λήθη ἢ ὄλεθρος ἢ ἐκ τοῦ *leo, ὅθεν τὸ deleo. Ὁ πληθ. ἀρ. τῆς λέξεως ἄχρηστος κατὰ Μαδδίγιον, ἴσως δὲ καὶ ἡ ἑν. ὀνομαστική). μόρος, θανάτου τρόπος, θάνατος. turpi leto perire, αἰσχρῷ μόρῳ (αἰσχρῷ θανάτου τρόπῳ) τελευτᾷν. eodem leto perire, τῷ αὐτῷ μόρῳ (τῷ αὐτῷ τρόπῳ) διαφθαρῆναι. 2) μόρος, ἀναίρεσις, βίου καταστροφή, θάνατος (μάλιστα ὁ βίαιος). aliquem leto dare ἢ leto afficere, ἀναιρεῖν, θανατοῦν, ἀποκτείνειν τινά. letum sibi consciscere, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν. mortis letique potiri, θάνατον καὶ μόρον ἐπισπεῖν. Λ. ποιητ. καὶ τοῦ ἀρχαΐζοντος πεζοῦ λόγου.
leuca, æ, θ, λεύγη, Γαλατικόν τι μέτρον χιλίων πεντακοσίων Ῥωμαϊκῶν βημάτων.
leucăcantha, æ, θ. λευκάκανθα.
leucăcanthos, ταὐτὸ τῷ leucacantha.
leucăchātes, æ, ἀ. λευκαχάτης. Πλίνιος.
Leucădĭa, æ, θ. Λευκαδία.
Leucădĭus, a, um, Λευκάδιος.
Leucæthĭŏpes, um, ἀ. πληθ. Λευκαιθίοπες.
leucanthēmis, ĭdis, θ. λευκάνθεμον, ἀνθεμίς.
leucanthēmon, i, οὐ. λευκάνθεμον, ὄνομα βοτανῶν τριῶν.
leucanthes, is, οὐ. τὸ λευκανθές, παρθένιον, (βοτάνη).
leucanthos, i, ἀ. (λεύκανθος) ἄγνωστον φυτόν.
leucargillos, i, θ. λευκάργιλλος.
Leucas, ădis, θ. Λευκάς, (πόλις καὶ νῆσος καὶ ἀκρωτήριον).
leucaspis, ĭdis, θ. λεύκασπις. phalanx, φάλαγξ. Λίβιος.
Leucātes, æ, ἀ. Λευκάτας.
leuce, ēs, θ. εἶδος βοτάνης, τὸ παρὰ Λινναίῳ Lamium maculatum. Ἔτι δὲ καὶ ἡ ἀγρία ῥαφανίς.
Leuce, ēs, θ. Λεύκη, (ὄνομα νήσων τινῶν).
leucĕŏrŏn, i, ἀ. (λευκήορον) ταὐτὸ τῷ leontopodion.
Leuci, ōrum, ἀ. πληθ. Λεῦκοι, Βελγικὸν ἔθνος, ὃ κατά τινας ᾤκει ἐν τῇ χώρᾳ τῇ τανῦν καλουμένῃ Liège καὶ Loyk.
Leucippus, i, ἀ. Λεύκιππος.
leucochrȳsos, i, ἀ. λευκόχρυσος, (λίθος).
leucŏcŏmus, a, um, λευκόκομος.
leucŏcōum, i, οὐ. ὁ λευκὸς Κῷος οἶνος.
leucŏgæus, a, um, λευκόγαιος.
leucŏgrăphĭa καὶ leucogæa, æ, θ. ὁ γαλακτίτης (λίθος).
leucŏgrăphis, ĭdis, θ. εἶδος βοτάνης. Plin. h. n. 27, 11.
leucŏgrăphītis, αἰτ. -tim, θ. λίθος τις τῶν τιμίων. Πλίνιος, 37, 162.
leucŏĭon, ĭi, οὐ. λευκόϊον.
leucon, i, οὐ. (λευκὸς) ἐρωδιὸς λευκὸς (πτηνόν).
Leucŏnĭcus, a, um, (Leuci) τῶν Λεύκων.
leucŏnŏtus, i, ἀ. λευκόνοτος.
Leucŏpĕtra, æ, θ. ἡ Λευκόπετρα εἴτε πέτρα τῆς Ῥηγίνης, τανῦν Cap dell'armi.
leucŏphæātus, a, um, λευκόφαια φορῶν.
leucŏphæus, a, um, λευκόφαιος.
leucophlegmătĭa, æ, θ. λευκοφλεγματία.
leucŏphŏron, i, οὐ. λευκοφόρον.
Leucophrȳna, æ, θ. Λευκοφρύνη, (Ἄρτεμις).
leucopthalmos, i, ἀ. λευκόφθαλμος, (λίθος τῶν τιμίων).
leucōpis, ĭdis, θ. (λευκῶπις) ταὐτὸ τῷ Artemisia, φ.
leucŏpœcĭlos, i, θ. (λευκοποίκιλος) λίθος τις τῶν τιμίων.
Leucōsĭa, æ, θ. Λευκωσία ἢ Λευκασία, νῆσος τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους, τανῦν Licosia.
leucostictos, on, λευκόστικτος.
Leucŏsyri, ōrum, ἀ. πληθ. Λευκόσυροι.
Leucŏthēa, æ καὶ Leucothēe, ēs, θ. Λευκοθέα.
Leucŏthŏe, ēs, θ. Λευκοθόη.
leucozōmus, a, um, (λευκόζωμος).
leucrŏcŏta, ταὐτὸ τῷ leocrocotta.
Leuctră, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ Λεῦκτρα.
Leuctricus, a, um, Λευκτρικός.
†leudus, i, ἀ. (λέξις Γερμαν.) εἶδος πολεμικοῦ ᾄσματος.
leuga, ταὐτὸ τῷ leuca.
lēuncŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ leo) λεοντιδεύς, λεόντιον.
lēvābĭlis, e, (lēvo) κουφίζεσθαι δυνάμενος.
lēvāmen, ĭnis, οὐ. (lēvo) κούφισμα, κούφισις, ἀνακούφισις.
lēvāmentārĭus, a, um, κουφιστικός.
lēvāmentum, i, οὐ. (lēvo) κούφισμα, κούφισις, ἀνακούφισις.
lēvāmentum (lævamentum), i, οὐ. (levo ἢ lævo) ξύστρον, ἐργαλεῖον πρὸς λείανσιν. Οὐάρρων.
Lēvāna, æ, θ. (levo) θεά τις τῶν νεογνῶν προστάτις.
lēvasso, ἀρχ. ἀντὶ τοῦ levavero, ἴδε levo.
lēvātē, ἐπίρ. μόνον κατὰ συγκριτικὸν εὔχρηστον, (lēvo) levatius, κουφότερον, ἐλαφρότερον. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
lēvātĭo, ĭōnis, θ. (levo) κούφισις, ἄρσις. 2) κούφισις, ἀνακούφισις.
*lēvātor, ōris, ἀ. (levo) ἀφαιρέτης, κλέπτης. Ἀμφ. γρ.
*lēvenna, æ, ἀ. (levis-annus) ἐλαφρὸς τὴν ἡλικίαν, ὀλιγοετής.
lēvĭānĭmus, a, um, (lēvis animus) κοῦφος, κουφόνους. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

Digitized by Google

lĕvĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ levis) ὑπόκουφος, ἐλαφρός. 2) ἐλαφρός, φαῦλος.
lĕvĭdensis, e, (levis) ἐλαφρός, ἀραιός.
lĕvĭfăcĭo, ĕre, (lĕvis facio) aliquid, ἐν ἐλαφρῷ ποιεῖσθαί τι. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
*lĕvĭfĭdus, a, um, (levis-fides) ἐλαφρός, ἄπιστος.
lĕvĭgātĭo, ĭōnis, θ. (lĕvigo, ά.) λείωσις.
lĕvĭgātĭo, ĭōnis, θ. (lĕvigo, β'.) κουφισμός, κούφισμα, ῥαστώνη. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
lĕvĭgĭno, are, (lĕvis, ά.) λειαίνω.
lĕvĭgo, avi, atum, are, (lēvis) λειῶ, λειαίνω, λεῖον ποιῶ τι. 2) λεαίνω, κατὰ μικρὰ ποιῶ, συντρίβω τι. 3) alvum, κινεῖν τὴν κοιλίαν.
lĕvĭgo, (avi), atum, are, κουφίζω, ἐλαφρύνω.
lĕvĭpes, ĕdis, (levis-pes) ἐλαφρόπους.
lēvir, īri, ά. δαήρ, ἀνδράδελφος, (ἐκ τοῦ δαήρ, τροπῇ τοῦ δ εἰς λ, κατὰ τὰ lacryma καὶ Ulysses=δάκρυα, Ὀδυσσεύς).
lēvis εἴτε lævis, e, λεῖος. corpora levia et aspera, τὰ λεῖα καὶ τὰ τραχέα σώματα. levis locus, λεῖος, ὁμαλός τόπος. leve os, λεῖον πρόσωπον. levis juventas, ἡ λεία, λειογένειος, ἀγένειος, ψιλὴ νεότης. levis senex, λεῖος, ψιλός, φαλακρὸς γέρων. 2) λεῖος, συντετριμμένος. 3) γλίσχρος. 4) μεταφ. λεῖος, γλαφυρός, εὔρους. levis oratio, γλαφυρός, εὔρους λόγος.
lĕvis, e, κοῦφος, ἀβριθής. pondus leve, κοῦφον βάρος. levior quam pluma, πτεροῦ κουφότερος. levia arma, κοῦφα ὅπλα. levis terra, κούφη, λεπτὴ γῆ. 2) κοῦφος, ἐλαφρός. levis cervus, ὁ κοῦφος, ἐλαφρὸς ἔλαφος. cursus, ἐλαφρὸς δρόμος. cibus, ἐλαφρός, εὔπεπτος σῖτος. leve vinum, ἐλαφρός, πρᾶος οἶνος. locus levis, ὑγιεινὸς τόπος. levis armaturæ milites εἴτε levis armatura εἴτε leves milites, οἱ ἐλαφροί, εὔζωνοι, ψιλοί, γυμνῆτες. levis dolor, ἐλαφρά, μετρία ὀδύνη. levis labor, ἐλαφρόν, εὐμαρὲς ἔργον. l. somnus, ἐλαφρός, μαλακὸς ὕπνος. levis Musa, ἡ ἐλαφρά, ἡ παίζουσα Μοῦσα. levis alicui, εὐχερής τινι. 3) κοῦφος, ἐλαφρός, εὐτελής, φαῦλος. leve præsidium, φαύλη, ἀδύνατος φρουρά. numerus levis, φαῦλος, ὀλίγος ἀριθμός. gloria, φαύλη, εὐτελὴς δόξα. levia verba, κοῦφοι, ἐλαφροί, μάταιοι λόγοι. levis causa, εὐτελής, φαύλη αἰτία. aliquid in levi habere, ἐν ἐλαφρῷ εἴτε παρὰ φαῦλον ποιεῖσθαί τι. 4) κοῦφος, κουφόνους, ἐλαφρός, εὐρίπιστος, εὐμετάβολος.
*lĕvĭsomnus, a, um, (levis-somnus) ἐλαφρῶς ὑπνῶν.
lēvīta, æ, ά. ταὐτὸ τῷ levites.

lēvĭtas εἴτε lævĭtas, ātis, θ. (lēvis) λειότης. 2) γλισχρότης.
lĕvĭtas, ātis, θ. (lĕvis) κουφότης, ἐλαφρότης. plumæ, ἡ κουφότης τοῦ πτεροῦ. 2) φαυλότης, εὐτέλεια. 3) κουφότης, κουφόνοια. ἐλαφρότης, εὐμεταβλησία, ἀστασία.
lĕvĭter, ἐπίρ. (lĕvis) κούφως, ἐλαφρῶς. leviter armati, οἱ κούφως ὡπλισμένοι, οἱ ψιλοί, ἐλαφροί. 2) κούφως, εὐτελῶς, μικρόν τι, ἐπὶ μικρόν. leviter eminens, ἐπὶ μικρόν, μετρίως ἀνέχων. leviter saucius, γράδδην τρωθείς. leviter inflexum bacillum, ῥαβδίον ἐπὶ μικρὸν καμπύλον. leviter eruditus, φαύλως πεπαιδευμένος. leviter attingo aliquid, ἀκροθιγῶς ἅπτομαί τινος. levius dolere, ἧττον πονεῖν. leviter ferre aliquid, φαύλως, πράως φέρειν τι, ἐν ἐλαφρῷ ποιεῖσθαί τι. 3) κούφως, φαύλως, εὐτελῶς.
lēvītes, æ, ά. λευίτης.
lēvītĭcus, a, um, λευϊτικός.
lēvītis, ĭdis, θ. ἡ λευϊτική.
†lēvītōnārĭum, ĭi, ού. ἐσθὴς μοναχῶν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ.
†lēvĭtūdo, ĭnis, θ. λειότης.
lĕvĭuscŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ levis) ἐλαφρότερός πως.
lēvo, (εἴτε lævo) avi, atum, are, (lēvis) aliquid, λειῶ, λειαίνω τι.
lĕvo, avi, atum, are, (lĕvis) alicui aliquid καὶ aliquem aliqua re, κουφίζω, ἐλαφρύνω τινί τι, ἐπικουφίζω τινά τινος. alicui molestiam ἢ aliquem molestiā, κουφίζειν τινὶ τὴν ὄχλησιν, ἐπικουφίζειν τινὰ τῆς ὀχλήσεως. animum, κουφίζειν, ἀνακουφίζειν, ἐπικουφίζειν τὴν ψυχήν. viros auxilio, κουφίζειν τοὺς ἄνδρας ἐπικουρίᾳ. levor, κουφίζομαι, ἀνακουφίζομαι, ἐπικουφίζομαι. ποιητ. aliquem laborum ἀντὶ τοῦ labore, κουφίζειν τινὰ τῶν πόνων. 2) κουφίζω, αἴρω. se levare, ἀνακουφίζειν ἑαυτόν, αἴρεσθαι, ἀνίστασθαι. se alis, ταῖς πτέρυξι κουφίζεσθαι, αἴρεσθαι, μετεωρίζεσθαι.
lēvor εἴτε lævor, ōris, ά. λειότης.
lex, lēgis, θ. (legere) νόμος. legem rogare, ferre, νόμον γράφειν, εἰσφέρειν. promulgare, figere, νόμον ἀποδεικνύναι. sciscere, jubere, ferre de aliqua re, (λέγεται ἐπὶ τοῦ Ῥωμαίων δήμου) νόμον τίθεσθαι, γράφεσθαι. accipere, sancire, νόμον κυροῦν. repudiare, antiquare, νόμον ἀποψηφίζεσθαι, ἀποχειροτονεῖν. abrogare, νόμον ἀκυροῦν, λύειν. dare, imponere alicui leges, ἐπιτιθέναι, τιθέναι τινὶ νόμους. lege, νόμῳ, τῷ νόμῳ, κατὰ νόμον. legibus, κατὰ τοὺς νόμους. lege agere, δίκην εἰσάγειν, δίκην λαγχάνειν. ἔτι· ἐκτελεῖν τὰ τοῦ νόμου. 2)

Digitized by Google

νόμος, κανών, τάξις. sine lege, ἀτάκτως. 2) συνθήκη, τὸ συγκείμενον, συμβόλαιον. legem alicui proponere, συνθήκην τινὶ προτιθέναι. his legibus εἴτε in has leges, ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ τοῖσδε, κατὰ τάδε. pacem alicui dare his legibus, ut aliquid faciat, εἰρήνην διδόναι τινὶ ἐφ' ᾧ (ἐφ' ᾧ τε) ποιεῖν τι.

lexĭdĭum, ĭi, οὐ. λεξίδιον.

lexĭpyrĕtos, on, καὶ -us, a, um, ληξιπύρετος.

lexĭpyrexĭa, æ, θ. (ληξιπυρεξία). Marc. Empir. 20.

lexis, is, εἴτε ĕos, θ. λέξις.

Lexŏbĭi, εἴτε Lexovĭi, ĭōrum, ἀ. πληθ. Ληξόβιοι εἴτε Ληξοούιοι, ἔθνος τῆς Λουγδουνησίας Γαλλίας, ὧν ἡ ποτὲ πρωτεύουσα Noviomagus τανῦν Lisieux καλεῖται.

līa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ lēa, β'.

līācŭlum, i, οὐ. λεαντικὸν ὄργανον, λεαντήρ.

lībācuncŭlus, i. ἀ. (ὑποκορ. τοῦ libum) μικρὸς πέλανος.

lĭbădĭon, ĭi, οὐ. εἶδος κενταυρίου. Πλίνιος.

lĭbădĭos, ĭi, θ. εἶδος ἀμπέλου λιβανώδους ὀσμῆς. Πλίνιος.

lībāmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ libamentum.

lībāmentum, i, οὐ. (libo) ἀπαρχή, κατ' ἐξοχὴν δέ· ἡ σπονδή, λοιβή. libamenta εἴτε libamina diis dare, ἀπαρχὰς προσφέρειν, ἀπάρχεσθαι, λείβειν, σπένδειν τοῖς θεοῖς. 2) μεταφ. αἱ ἀπαρχαί, τὸ ἐπίδειγμα, δεῖγμα.

lĭbănĭos, ĭi, θ. εἶδος ἀμπέλου. Πλίνιος. 'Αμφ. γρ. ἴσως ἀντὶ τοῦ libadios, ὅπερ ἴδε.

lĭbănītis, ĭdis, θ. ταὐτὸ τῷ polion.

Lĭbănītis, ἴδε Libanus.

lĭbănŏchrus εἴτε lĭbănochnes, i, θ. λιβανόχρους, (λίθος τιμία).

lĭbănōtis, ĭdis, θ. λιβανωτίς, φ.

Lĭbănus, i, ἀ. Λίβανος. Libanītis, ĭdis, θ. Λιβανῖτις.

lĭbănus, i, ἀ. θ. λίβανος, ἴδε καὶ tus.

lībārĭus, ĭi, ἀ. (libum) πεμματουργός.

*lībātĭo, ĭōnis, θ. (libo) ἀπαρχή, λοιβή, σπονδή, χοή.

*lībātor, ōris, ἀ. (libo) ὁ σπένδων.

†lībātōrĭum, ĭi, οὐ. σπονδεῖον.

lībella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ libra) ἀσσάριον, ὀβολός, τὸ λεπτόν. 2) στάθμη ἡ τὸν μολύβδινον κανόνα ἔχουσα, διαβήτης, σταφύλη.

lĭbellāris, e, (libellus) βιβλιακός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τέσσαρες.

lĭbellārĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ librarium. 'Αμφ. γρ.

†lĭbellārĭus, a, um, (libellus) συγγραφικός, συμβόλαιος, ὁ κατὰ συνθήκην.

†lĭbellātĭcus, i, ἀ. ὁ ἀντὶ χρημάτων ψευδῆ λαβὼν γραμμάτιον Χριστιανός, ὡς εἰδωλοθυτήσας δῆθεν, ὅπως μένῃ ἀκαταδίωκτος.

lĭbellensis, is, ἀ. ὁ τὰ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα γραμμάτια δεχόμενος καὶ ἀναγράφων.

lĭbellĭo, ĭōnis, ἀ. βιβλιοκάπηλος.

lĭbellŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ libellus) βιβλιάριον. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

lĭbellus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ liber) βιβλιάριον, βιβλίον, συγγραμμάτιον. 2) γραμμάτιον, ὑπόμνημα. 3) γραμμάτιον, ἀναγραφή. πίναξ, κατάλογος. 4) ἔγκλημα δίκης, ἔγκλησις. 5) γράμματα αἰτητικά, ἀναφορά. 6) λοίδορον γράμμα (λίβελλος). 7) ποιητ. libelli, ōrum, ἀ. πληθ. τὰ βιβλιοπωλεῖα.

lĭbens εἴτε lŭbens, ἴδε libet.

lĭbenter εἴτε lŭbenter, ἐπίρ. ἀσμένως ἡδέως.

lĭbentia εἴτε lŭbentĭa, æ, θ. (libens) ἡδονή, εὐφροσύνη 2) ἡ Εὐφροσύνη (θεά).

Lĭbentīna εἴτε Lŭbentīna, æ, θ. ἐπίκλησις τῆς 'Αφροδίτης.

*lĭbentĭōse, ἐπίρ. (libet) φαιδρῶς, ἱλαρῶς, ἡδέως.

līber, ĕra, ĕrum, ἐλεύθερος. servi atque liberi, οἵ τε δοῦλοι καὶ οἱ ἐλεύθεροι. liber populus, ἐλεύθερον, αὐτόνομον ἔθνος. 2) re ἢ ab re, ἐλεύθερός τινος ἢ ἀπό τινος, ἀπηλλαγμένος τινός. liber curā ἢ a curā, ἐλεύθερος, ἀπηλλαγμένος τῶν φροντίδων, ἄφροντις. liber metu, ἀπηλλαγμένος τοῦ φόβου, ἄφοβος. ποιητ. laborum ἀντὶ τοῦ laboribus, ἀπηλλαγμένος τῶν πόνων. liber carcere equus, ὁ ἀφεθεὶς ἐκ τῆς ἀφετηρίας ἵππος. custodia libera, ἡ ἐλευθέρα εἴτε ἄδεσμος φυλακή. liberum est mihi, ἐπ' ἐμοί ἐστιν, ἔξεστί μοι. libera civitas, πολιτεία ἀτελής, ἐλευθέρα φόρου. liberæ ædes, ἄμισθος κατοικία. 3) ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, εἰλικρινής, θαρραλέος. 4) ἐλεύθερος, ἀκόλαστος, ἀκώλυτος.

lĭber, bri, ἀ. φιλύρα, βίβλος, τὸ ἐνδότερον τοῦ δένδρου λέπος, ἐσθ' ὅτε καὶ ὁ φλοιός. 2) βίβλος, βιβλίον. librum componere, conscribere, βιβλίον συντιθέναι, συγγράφειν. edere, ἐκδιδόναι, ἐκφέρειν. evolvere, volvere, legere, ἀνελίττειν, ἀναπτύσσειν, ἀναγινώσκειν. 3) libri Sibyllini εἴτε ἁπλῶς libri, οἱ Σιβύλλειοι χρησμοί, τὰ Σιβύλλεια θέσφατα.

līber, ĕri, ἀ. σπαν. ὁ υἱός,—συνήθ. liberi, ōrum καὶ ûm, ἀ. πληθ. τὰ τέκνα, οἱ παῖδες. conjuges et liberi, τά τε τέκνα καὶ αἱ γυναῖκες. liberos procreare, τεκνοποιεῖσθαι, παῖδας ποιεῖν εἴτε ποιεῖσθαι. 2) σπαν. οἱ παῖδες, ἔκγονοι. 3) τὸ liberi, ἀ. πληθ. ἐσθ' ὅτε ἓν τέκνον, ἕνα υἱὸν ἢ μίαν θυγατέρα δηλοῖ.

Līber, ĕri, ἀ. (liber) Διόνυσος, Βάκχος, Λυαῖος. (κυρίως· ὁ κόρος εἴτε υἱὸς τῆς Δη-

Digitized by Google

μητρος. πρβλ. Libera. Ἴσως μέν τοι ταὐτό ἐστι τῷ Ἐλευθερεύς, ὃ παρ' Ἕλλησιν ἐπίθετον τοῦ Διονύσου). 2) ποιητ. ὁ Διόνυσος, Βάκχος, ἀντὶ τοῦ οἶνος.

Lībĕra, æ, θ. Κόρη, Περσεφόνη, (κυρίως· ἡ τῆς Δήμητρος θυγάτηρ. πρβλ. Liber).

Lībĕrālĭa, ĭum εἴτε ĭōrum, οὐ. πληθ. Διονύσια, ἑορτὴ τοῦ Liber, μηνὸς Μαρτίου ἑπτακαιδεκάτῃ.

lībĕrālis, e, (līber) ἐλευθέριος, τοῦ ἐλευθέρου. liberalia nomina, τὰ ἐλευθέρων ὀνόματα. liberalis causa, ἡ περὶ ἐλευθερίας δίκη. 2) ἐλευθέριος, ἐλεύθερος, ἐλευθεροπρεπής, γενναῖος. artes, doctrinæ liberales, ἐλευθέριοι τέχναι, ἐλευθέρια μαθήματα. 3) ἐλευθέριος, φιλόδωρος, δαψιλής. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Λιβεράλιος.

lībĕrālĭtas, ātis, θ. (liberalis) ἐλευθεριότης, ἐλευθεροπρέπεια, γενναιότης. 2) ἐλευθεριότης, φιλοδωρία, δαψίλεια.

lībĕrālĭter, ἐπίρ. (liberalis) ἐλευθερίως, ἐλευθεροπρεπῶς, γενναίως. 2) ἀσμένως. 3) ἐλευθερίως, φιλοδώρως, δαψιλῶς.

†lībĕrāmentum, i, οὐ. (libero) τὸ ἐλευθεροῦν.

*lībĕrasso, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ liberavero, ἴδε libero.

lībĕrātĭo, ĭōnis, θ. (libero) ἐλευθέρωσις, ἀπαλλαγή. molestiæ, ἡ ἀπὸ τῆς ὀχλήσεως ἐλευθέρωσις, ἡ τῆς ὀχλήσεως ἀπαλληγή. 2) ἀπόλυσις, ἄφεσις, ἀθώωσις. 3) ἄφεσις ὀφειλήματος.

lībĕrātor, ōris, ἀ. ἐλευθερωτής, σωτήρ. Jupiter liberator, ὁ Ἐλευθέριος Ζεύς.

*lībĕrātrix, īcis, θ. ἡ ἐλευθερώσασα.

lībĕre, ἐλευθέρως, ἐλευθερίως, 2) ἐλευθερίως, ἀκωλύτως. 3) ἐλευθερίως, θαρραλέως, μετὰ παρρησίας. libere loqui, παρρησιάζεσθαι.

lībĕri, ōrum, ἀ. πληθ. ἴδε līber.

lībĕro, avi, atum, are, (līber) aliquem, ἐλευθερῶ. ἀπελευθερῶ τινα. 2) ἐλευθερῶ, ἀφίημι, ἀπολύω, ἀθωῶ τινα. 3) aliquem re ἢ a re, σπαν. alicujus rei, ἐλευθερῶ τινα ἀπό τινος, ἀπαλλάττω τινά τινος. liberatus metu ἢ a metu, ἀπηλλαγμένος φόβου. liberatus laboribus, ἀπηλλαγμένος, ἀφεθεὶς τῶν ἔργων. ensem vigina, γυμνοῦν τὸ ξίφος. aliquem obsidione, ἐλευθεροῦν τινα ἀπὸ τῆς πολιορκίας, ἐκλύεσθαί τινα πολιορκούμενον. 4) λύω, ἀποδίδωμι, ἀποτίνω τι. 5) σπαν. διαβαίνω τι.

līberta, æ, θ. ἡ ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος, ἀπελευθερωθεῖσα.

lībertas, ātis, θ. (līber) ἐλευθερία. servo dare libertatem ἀπελευθεροῦν δοῦλον. se in libertatem vindicare, ἐλευθεροῦν ἑαυτόν. 2) ἐλευθερία, αὐτονομία. 3) ἐλευθερία, ἐξουσία. 4) ἐλευθερία, ἐλευθεριότης, παρρησία.

Lībertas, ātis, θ. Ἐλευθερία, θεά τις τῶν Ῥωμαίων.

lībertīna, æ, θ. ἴδε libertinus.

lībertīnĭtas, ātis, θ. ἀπελευθερία.

*lībertīnĭum, ĭi, οὐ. ἡ τοῦ ἀπελευθέρου περιουσία. Ἀμφ. γρ.

lībertīnus, a, um, ἀπελευθέριος, ἀπελευθερικός, ἐξελευθερικός.—libertinus, i, ἀ. ὁ ἐξελευθερικός, ὁ τῆς τάξεως τῶν ἀπελευθέρων. libertina, æ, θ. ἡ ἐξελευθερική. (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς cives καὶ ingenuos λέγονται. Παρ' Ἡσυχίῳ· «ἐξελεύθεροι, οἱ τῶν ἐλευθερουμένων υἱοί». ὃ συμφωνεῖ τῇ τῆς λέξεως libertinus ἑρμηνείᾳ, τῇ φερομένῃ παρὰ Σουητωνίῳ ἐν βίῳ Κλαυδίου, κεφ. 24, ἔνθα μέντοι ἡ σημασία αὕτη ἐν τοῖς ἀρχαιοτέροις μόνον χρόνοις λέγεται οὖσα ἐν χρήσει). Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς ἄρθρον.

lībertus, i, ἀ. ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος, ἀπελευθερωθείς. (λέγεται ὡς πρὸς τὸν ἐλευθεροῦντα δεσπότην). libertus Ciceronis, ὁ τοῦ Κικέρωνος ἀπελεύθερος, ὁ ὑπὸ Κικέρωνος ἀπελευθερωθείς.

lĭbet εἴτε lŭbet, ŭit, (ĭtum est), ēre, alicui, ἀρέσκει τινὶ ἢ τινα, φίλον ἐστί τινι, δοκεῖ τινι. ut lubet tibi ἢ ut lubet, ὅπως ἂν σὺ βούλῃ, ὅπως ἂν ἀρέσκῃ. non libet (mihi) plura scribere, οὐ δοκεῖ μοι πλείω γράφειν. libens εἴτε lubens, ἄσμενος, βουλόμενος. libenti animo, ἀσμένως, ἡδέως. facio aliquem libentem, ἄσμενον ποιῶ τινα, εὐφραίνω τινά. libita, τὰ ἀρεστά, τὰ κατὰ θυμόν. Σημ. libitum est, ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ libet. libitum fuit ἀντὶ τοῦ libuit. libitum erit ἀντὶ τοῦ libebit.

Lībēthrum, i, οὐ. Λειβηθρον. Nymphæ Libethrĭdes, um, θ. πληθ. αἱ Λειβηθρίδες νύμφαι.

lĭbīdĭnĭtas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ libido.

lĭbīdĭnor, ari, (libido) ἡδυπαθῶ.

lĭbīdĭnōse, ἐπίρ. ἀσελγῶς, ἀκολάστως. 2) κατὰ θυμόν, ἡδονῆς ἕνεκεν.

lĭbīdĭnōsus, a, um, ἀσελγής, κατὰ θυμὸν πράττων. 2) ἀσελγής, ἡδυπαθής. 3) alicujus rei, ὀρεγόμενός τινος. 4) κατὰ θυμὸν ἢ ἡδονῆς ἕνεκα γιγνόμενος.

lĭbīdo εἴτε lŭbīdo, ĭnis, θ. (libet) ἐπιθυμία, θυμός, ὄρεξις, ἔφεσις. ad libidinem, κατὰ θυμόν, καθ' ἡδονήν. ad libidinem alicujus, καθ' ἡδονήν τινος, κατὰ τὸ δοκοῦν τινι. libido est scire, ἐπιθυμῶ εἰδέναι. 2) ἐπιθυμία, ἡδονή, ἀσέλγεια.

lĭbĭta, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδε libet, περὶ τὸ τέλος.

Lĭbĭtīna, æ, θ. Λιβιτίνη εἴτε Ἐπιτυμβία Ἀφροδίτη, ἣ ἐν Ῥώμῃ τέμενος καὶ θησαυρὸν εἶχεν, ἔνθα τὰ πρὸς τὰς ταφὰς ἐπίπρασκον. Πλούτ. Κεφ. Ῥωμ. 23.— 2) μεταφ.

Digitized by Google

ἡ κηδεία. 3) νεκροφορεῖον. 4) ποιητ. θάνατος.

lĭbĭtīnārĭus, ĭi, ἀ. (Libitina) κτεριστής, κηδεστής, νεκροθάπτης.

lĭbĭtīnensis, e, (Libitina) θύρα τις τοῦ ἀμφιθεάτρου, δι' ἧς οἱ φονευόμενοι τῶν μονομάχων ἐξεφέροντο.

lĭbĭtum, i, οὐ. ἀμφ. γρ. ἀντὶ τοῦ πληθ. libita, ὅπερ ἴδε.

lĭbĭtum est, ἴδε libet.

lĭbĭtus, a, um, ἴδε libet.

lĭbĭtus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ libita. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.

lībo, avi, atum, are, aliquid alicui, λ ε ί-β ω, σπένδω τινί τι. vinum, οἶνον. libato, γενομένης τῆς σπονδῆς, σπείσας. ποιητ. pateris altaria ἀντὶ τοῦ pateras altaribus, ἐκ φιαλῶν ἐπὶ τὸν βωμὸν σπένδειν. μεταφ. alicui lacrimas, δάκρυά τινι σπένδειν, λείβειν, ἐκχεῖν. 2) ἀπάρχομαι, ἀκροθινιάζω τινί τι. frugem Cereri, καρποὺς τῇ Δήμητρι. 3) ἀπάρχομαι, ἀποδρέπω, ἀφαιρῶ τι, ἀπογεύομαί τινος. pocula, ἀπογεύεσθαι τῶν ποτηρίων. Οὕτω καὶ oscula libare.—a natura deorum libatos animos habemus, αἱ ἡμέτεραι ψυχαὶ οἷον ἀπόσπασμα εἴτε ἀφαίρεμα τῆς τῶν θεῶν φύσεώς εἰσι. libo virginitatem, ἀπάρχομαι, λυμαίνομαι, φθείρω τὴν παρθενίαν. terra libatur, ἡ γῆ ἐλαττοῦται. 4) ἀκροθιγῶς ἅπτομαί τινος. arenam pede, τὴν ἄμμον τῷ ποδί.

Lĭbo, ōnis, ἀ. Λίβων.

lĭbŏnŏtus, i, ἀ. λιβόνοτος.

lībra, æ, θ. λ ί τ ρ α, (βάρος δώδεκα οὐγγιῶν). corona aurea libram pondo, στέφανος χρυσοῦς λίτρας τὸν σταθμόν. 2) ζυγός, ζυγόσταθμος, τρυτάνη. 3) λίτρα, ζυγός, (ἄστρον). 4) στάθμη, διαβήτης, σταφύλη. 5) ἰσορροπία. locus pari libra cum æquore maris est, ὁ τόπος ἰσορροπεῖ τῇ θαλάσσῃ.

lībrālis, e, (lībra) λιτριαῖος.

lībrāmen, ĭnis, οὐ. (lībro) ἡ φορά, ὁ σοῦς. 2) στάθμησις.

lībrāmentum, i, οὐ. (libro) σήκωμα, βάρος. 2) ῥοπή, φορά. 3) ἰσορροπία, ἰσότης.

lībrārĭa, æ, θ. (lībra) ἡ σταθμωμένη τὰ ἔρια. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.

lĭbrārĭa, æ, θ. (lĭber) βιβλιοπωλεῖον. 2) ἡ βιβλιαγράφος, ἡ ἀπογράφουσα.

lĭbrārĭŏlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ librarius) γραφεύς, βιβλιογράφος, βιβλιοπώλης, βιβλιοκάπηλος.

lĭbrārĭum, ĭi, οὐ. (lĭber) βιβλιοφυλάκιον, γραμματοφυλάκιον.

lĭbrārĭus, ĭi, οὐ. (lĭber) βιβλιογράφος, γραφεύς. 2) βιβλιοπώλης.

lĭbrārĭus, a, um, (lĭber) γραφικός. librarium atramentum, τὸ γραφικὸν μέλαν.

lībrārĭus, a, um, (lībra) λιτριαῖος. 2) ὁ σταθμώμενος τὰ ἔρια.

lībrāte, ἐπίρ. (lībro) ἐσκεμμένως.

lībrātĭo, ĭōnis, θ. (libro) ἰσορροπία, ἀντιρροπία.

lībrātor, ōris, ἀ. (libro) ζυγοστάτης, ὑδροστάτης. 2) ἀκοντιστὴς ἢ λιθοβόλος.

lībrātūra, æ, θ. (libro) ὁμαλισμός.

*lĭbrĭger, ĕri, ἀ. (liber-gero) βιβλιοφόρος.

lībrīle, is, οὐ. ἴδε τὸ ἑξῆς.

lībrīlis, e, (libra) λιτριαῖος. 2) librile, is, οὐ. ὁ ζυγός, ζυγόσταθμος.

lībrĭpens, ndis, ἀ. (libra-pendo) ζυγοστάτης.

lībrītor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ librator.

lībro, avi, atum, are, (libra) aliquid, σταθμῶμαί τι. aquam, ἐξετάζειν τὸ τοῦ ὕδατος ὕψος (τῷ χωροβάτῃ κ.τ.τ.) μεταφ. σταθμᾶσθαι, ἐξετάζειν τι. 2) σταφυλίζω τι. pavimentum, σταφυλίζειν, ὁμαλίζειν, ἰσόρροπον ποιεῖν τὸ ἔδαφος. terra librata, ἡ ἰσορροποῦσα γῆ. ποιητ. dies librata, ἡ μεσημβρία. 3) αἴρω, κρεμάννυμι, μετεωρίζω τι. librari, αἴρεσθαι, μετεωρίζεσθαι, ταλαντοῦσθαι. 4) πάλλω, τινάσσω τι. hastam dextra, τὸ δόρυ τῇ δεξιᾷ. avis se librat, ἡ ὄρνις ἀναπέτεται, αἴρεται. corpus in herba libro, ἐπὶ τὴν χλόην κατακλίνομαι. ictus pondere libratior, ἡ βολὴ τῷ σηκώματι μείζονα ῥοπὴν ἢ φορὰν λαβοῦσα.

libs, lĭbis, ἀ. ὁ λὶψ (ἄνεμος). 2) ὁ Λίβυς.

*libs εἴτε lubs=libens, ἄσμενος, βουλόμενος. Ἐπιγρ.

librum, i, οὐ. χυδαϊκ. ἀντὶ τοῦ liber, bri.

lībum, i, οὐ. ψαιστόν, πόπανον, πέλανος.

Lĭburnĭa, æ, θ ἡ Λιβυρνικὴ (χώρα).

Lĭburnus καὶ Liburnĭcus, a, um, Λιβυρνός, Λιβυρνικός. Liburni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Λιβυρνοί. Liburnicæ insulæ, αἱ Λιβυρνίδες νῆσοι. Liburna εἴτε Liburnica, ὑπον. navis, τὸ Λιβυρικὸν σκάφος (εἶδος κέλητος).

*lībus, i, ἀ. ἑτέρα καὶ σπαν. γραφὴ ἀντὶ τοῦ libum. Νιγίδιος.

Lĭbўa, æ καὶ Lĭbўe, ēs, θ. Λιβύη. ἐπιθετ. Λιβυκή.

Lĭbўcus, a, um, Λιβυκός.

Lĭbўphœnīces, um, ἀ. πληθ. Λιβυφοίνικες.

Lĭbys, ўos, ἀ Λίβυς. ἐπιθετ. Λίβυς, Λιβυκός.

Lĭbyscus, a, um, Λιβυκός.

Lĭbyssa, æ, θ. ἡ Λίβυσσα. ἐπιθετ. Λίβυσσα, Λιβυκή.

Lĭbystīnus, a, um, Λιβυστῖνος, Λιβυκός.

Lĭbystis, ĭdis, θ. Λιβυστίς, Λιβυκή.

Lĭbўus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ Libycus.

Digitized by Google

lĭcens, ἴδε licet.
lĭcens, ntis, (liceor) ὠνούμενος, μετοχ. ἐνεστ. τοῦ liceor, ὅπερ ἴδε.
lĭcenter, ἐπίρ. (licens) ἀδεῶς, ἀκολάστως, ἐλευθέρως, ἀκωλύτως.
lĭcentĭa, æ, θ. (licens, licet) ἐξουσία, ἄδεια. dare alicui licentiam aliquid faciendi, διδόναι εἴτε παρέχειν τινὶ ἐξουσίαν ποιεῖν τι. est (mihi) licentia εἴτε habeo licentiam, ἐξουσίαν ἔχω, ἔξεστί μοι. 2) παρρησία. 3) ἐξουσία, ἄδεια, αὐθάδεια, ἀκολασία.
*lĭcentĭātus, ūs, ἀ. ἐξουσία, ἄδεια. μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον.
lĭcentĭōsus, a, um, ἀκόλαστος.
lĭcĕo, ŭi, ēre, πωλεῖσθαι ἐν δημιοπρασίᾳ. quanti liquit res? πόσην τιμὴν ὑπέσχοντο ἀντὶ τοῦ πράγματος ἀποδώσειν; ἡ τιμὴ τοῦ πράγματος πόση ἐγένετο; 2) σπαν. aliquid tanti, ἀποδίδοσθαι, πωλεῖν, τιμᾶν τι τόσου.
lĭcĕor, ĭtus sum, ēri, ὠνοῦμαι (ἐν δημιοπρασίᾳ), τουτέστι· προτείνω εἴτε προσφέρω τιμήν. contra liceri, ἀντωνεῖσθαι. illo licente contra liceri audebat nemo, ὠνουμένου ἐκείνου, οὐδεὶς ἀντωνεῖσθαι ἐτόλμα. liceri aliquid, ὠνεῖσθαι, ἀντωνεῖσθαί τι. μεταφ. τιμᾶν, διατιμᾶν τι.
lĭcessit, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ licuerit, ἴδε licet.
lĭcet, ŭit, σπαν. ĭtum est, ēre, alicui, ἐξεῖναί τινι. ea facere mihi licet, ἔξεστί μοι, θεμιτόν μοί ἐστιν, οἷόν τε ἐστί μοι ταῦτα ποιεῖν. Themistocli licuit esse otioso ἢ Themistocli licuit esse otiosum ἢ licuit, Themistoclem esse otiosum, τῷ Θεμιστοκλεῖ ἐξῆν ἀπράγμονι εἶναι, τῷ Θεμιστοκλεῖ ἐξῆν ἀπράγμονα εἶναι, ἐξῆν τὸν Θεμιστοκλέα ἀπράγμονα εἶναι. per leges licet, οἱ νόμοι ἐξουσίαν παρέχουσιν, οὐ κωλύουσι. Μετὰ τοῦ ut καὶ ὑποτακτικῆς καὶ ἄνευ τοῦ ut, οἷον· ludas licet, ἔξεστί σοι παίζειν. Ἐν ἀποκρίσεσιν ἁπλῶς· licet, ἔστω ἐμοῦ γ' ἕνεκα. 2) τρισοπροσώπως· omnia licent, ἅπαντα ἔξεστιν, ἐνδέχεται, συγχωρεῖται. — Σημ. licitum est, fuit, erit, ἐσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ licet, licuit, licebit. — lĭcĭtus, a, um, θεμιστός, νόμιμος, συγκεχωρημένος.—licens, ntis, ἀκόλαστος, ἀκώλυτος.
lĭcet, σύνδ. (licet) εἰ καί, κἄν, καίπερ. licet dixerim, tamen intelligo, εἰ καὶ εἶπον, ἀλλ' ὅμως αἰσθάνομαι. quantumvis licet excellas, καίπερ ἐξοχώτατος ὤν. ποιητικ. huic licet ingratæ, ταύτῃ καίπερ δυσμενεῖ οὔσῃ. 2) μεθ' ὁριστικῆς παρὰ νεωτέροις· licet deficiunt, tamen etc, κἂν ἐλλείπωσιν, ὅμως κ.τ.λ.
lĭchănos, i, θ. ἡ λιχανὸς (χορδή).
Lĭchas, æ, ἀ. Λίχας.
līchen, ēnis, ἀ. λειχήν.
*lĭcĭāmentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ licium.
lĭcĭātōrĭum, ĭi, οὐ. (licium) μέσαχλον εἴτε μεσάντιον.
lĭcĭātus, a, um, (licium) στημονισθείς. ἐκ τοῦ ἀχρήστου licio, στημονίζεσθαι, διάζεσθαι, προφορεῖσθαι.
Lĭcĭnĭānus, a, um, (Licinius) τοῦ Λικινίου.
lĭcĭnĭo, are, ταὐτὸ τῷ lacinio.
lĭcĭnĭum, ĭi, οὐ. (licium) μοτός.
Lĭcĭnĭus, a, um, Λικίνιος, τοῦ Λικινίου. Licinius, ĭi, ἀ. ὁ Λικίνιος.
lĭcĭnus, a, um, ἕλιξ.
lĭcĭtātĭo, ĭōnis, θ. (licitor) ὤνησις, (τουτέστιν· ἡ προσφορὰ τιμῆς ἐν δημιοπρασίᾳ) τὸ ἀντωνεῖσθαι. prædam ad licitationem dividere, τὴν λείαν τοῖς τὰ πλεῖστα προτείνουσι διανέμειν.
lĭcĭtātor, ōris, ἀ. (licitor) ὁ ὠνούμενος (ἐν δημιοπρασίᾳ), ὁ ἀντωνούμενος κατὰ προσποίησιν. Ἑτέρα γραφὴ καλλίων· illicitator.
lĭcĭte, ἐπίρ. (licitus) θεμιστῶς, νομίμως.
lĭcĭto, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ licite.
lĭcĭtor, atus sum, ari, (θαμιστ. τοῦ liceor) aliquid, ἀντωνοῦμαί τι, τιμὴν προσφέρω εἴτε προτείνω ἀντί τινος.
lĭcĭtus, a, um, ἴδε licet.
līcĭum, ĭi, οὐ. μίτος. licia telæ addere, μιτοῦν, διάζεσθαι, προφορεῖσθαι, ἱστάναι τὸν στήμονα. 2) μίτος, στήμων, κλῶσμα, νῆμα.
lictor, ōris, ἀ. (ligo, are) ῥαβδοῦχος, ῥαβδοφόρος, πελεκυφόρος. Οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ τοῖς ὑπάτοις, στρατηγοῖς καὶ ἄλλαις ἀρχαῖς παρακολουθοῦντες ἄνδρες, πέλεκυν ἐν δέσμῃ ῥάβδων φέροντες. Καὶ τῶν μὲν ὑπάτων δώδεκα, τῶν δὲ πραιτώρων ἓξ ῥαβδοῦχοι προηγοῦντο.
lictōrĭus, a, um, (lictor) ῥαβδουχικός.
Lĭcymnĭus, a, um, Λικύμνιος.
lidūna, æ, (λέξ. Γαλατική) παλίρροια.
lĭen, ēnis, καὶ liēnis, is, ἀ. σπλήν.
liēnĭcus, a, um, (lien) σπληνικός.
liēnōsus, a, um, (lien) σπληνώδης, σπληνικός, σπληνιῶν.
lĭentĕrĭa, æ, θ. λειεντερία.
lientĕrĭcus, a, um, λειεντερικός. Πλίνιος.
lĭgāmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ ligamentum.
lĭgāmentum, i, οὐ. (ligo) δεσμός. 2) ἐν τῇ ἰατρικῇ· ἐπίδεσμος.
Lĭgărĭus, ĭi, ἀ. Λιγάριος. Ligarĭānus, a, um, τοῦ Λιγαρίου.
*lĭgātĭo, ĭōnis, θ. (ligo) δέσις.
lĭgātūra, æ, θ. (ligo) δεσμός. 2) περίαμμα.
Lĭgēa, æ, θ. Λίγεια.
lĭgellum εἴτε lĭgillum, i, οὐ. (lignum) οἰ-

Digitized by Google

κίσκος, καλύβη (ἐκ ξύλου). Πλαῦτος παρὰ Νωνίῳ.
Lĭger, ĕris, ἀ. ὁ Λίγηρ, εἴτε Λείγηρ, ποταμὸς τῆς Γαλλίας, τανῦν Loire.
lĭgistĭcum, ταὐτὸ τῷ ligusticum.
lignāmen, ĭnis, οὐ. (lignum) ξυλεία, ξύλωσις. Ἐπιγρ.
lignārĭus, a, um, (lignum) ξυλικός. lignarius, ĭi, ἀ. ὁ ξυλουργός.
lignātĭo, ĭōnis, θ. (lignor) ξυλεία, ξυλισμός. 2) ξυλώδης τόπος ξύλοχος.
lignātor, ōris, ἀ. (lignor) ξυλεύς, ξυλοκόπος, ξυλοτόμος.
lignĕŏlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ ligneus) ligneolus lychnuchus, ὁ μικρὸς ξύλινος λυχνοῦχος.
lignĕus, a, um, (lignum) ξύλινος. lignea materia, ἡ ξυλεία, ξύλωσις. 2) ξυλοειδής, ξυλώδης. 3) μεταφ. ὅμοιος ξύλῳ, ξηρός, σκληρός.
lignĭcīda, æ, ἀ. (lignum-cædo) ξυλοκόπος, ξυλοτόμος.
lignĭfer, ĕri, ἀ. (lignum-fero) ξυλοφόρος. Ἐπιγρ.
lignor, ātus sum, ari, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
lignōsus, a, um, ξυλοειδής, ξυλώδης.
lignum, i, οὐ. ξύλον. ligna, τὰ ξύλα. παροιμ. ligna ferre in sylvam, γλαῦκας εἰς Ἀθήνας. 2) ξυλῶδες λέπος, ξυλῶδες σπέρμα. κ.τ.τ. 3) ποιητ. ξύλινος πίναξ.
lignȳizon καὶ lignȳzōn, ontis, ἀ. (λιγνυίζων) λίθος τις τῶν τιμίων. Plin. h. n. 37, 7 (25), 91.
lĭgo, avi, atum, are, δέω. manus post terga, τὰς χεῖρας εἰς τοὔπισθεν. crinis vittā, διαδεῖσθαι ταινίᾳ. vinculo ligatus, ἁλύσει δεδεμένος. funem littori ligare, τὸ σχοινίον τῇ ἀκτῇ ἀναδεῖν. dissociata ligare, συνδεῖν, συνάπτειν τὰ κεχωρισμένα.
lĭgo, ōnis, ἀ σκαλίς, σκαληστήριον, λίστρον, λίσγος, σκαφεῖον.
lĭgŭla εἴτε lingula, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lingua) γλωσσοειδὴς ἄκρα, γλωσσοειδὲς ἄκρον. 2) ἄκρα γῆς, διάζωμα, ἰσθμός. 3) γλῶσσα ὑποδήματος. κωμ. ligula! οὐτιδανέ! φαῦλε! 4) ἀρυτήρ, λίστριον, κοχλιάριον. 5) ξιφίδιον. 6) γλωττὶς (τοῦ αὐλοῦ).
lĭgŭlātus εἴτε lingŭlātus, a, um, ὁ ἔχων ligula, ὅπερ ἴδε.
lĭgūmen κτλ. ταὐτὸ τῷ legumen κτλ.
Lĭgur εἴτε Ligus, ŭris, Λιγυστικός. Ligus, ἀ. ὁ Λίγυς. Ligus, θ. ἡ Λιγυστίς. Ligures, um, πληθ. οἱ Λίγυες, Λίγυρες, Λιγυστῖνοι.
Lĭgŭrĭa, æ, θ. ἡ Λιγυστική, Λιγυστίνη.
Lĭgŭrīnus, a, um, Λιγυστῖνος, Λιγυστικός.—Κύρ. ὄν. Λιγυρῖνος.
lĭgūrĭo εἴτε ligurrio, īvi καὶ ĭi, ītum, ire, (lingo) aliquid, λειχάζω, λείχω τι. 2) λιχνεύω τι, γεύομαί τινος. 3) λιχνεύομαί τι, γλίχομαι, ὀρέγομαί τινος. 4) λειχάζω, γλωττοδειψῶ.
*lĭgūrītĭo εἴτε ligurritio, ĭōnis, θ. λιχνεία.
lĭgūrītor εἴτε lĭgurrītor, ōris, ἀ. λίχνος.
†lĭgūrĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ lyncurion.
lĭgūrĭus, ĭi, ἀ. λίχνος, λαίμαργος. Λ. Γλωσσαρίων.
lĭgurr—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε ligur—.
Lĭgus, ἴδε Ligur.
Lĭgustĭcus, um, Λιγυστικός. Ligusticus ager, ἡ Λιγυστρικὴ χώρα. Ligusticum mare, τὸ Λιγυστικόν, πέλαγος.
lĭgustĭcum, i, οὐ. λιγυστικόν, (βοτάνη).
Lĭgustīnus, a, um, Λιγυστῖνος, Λιγυστικός. Ligustinus, ager, ἡ Λιγυστίνη, ἡ Λιγυστικὴ χώρα.
Lĭgustis, ĭdis, θ. Λιγυστίς, Λιγυστιάς.
lĭgustrum, i, οὐ. ἡ κρανέα, τὸ κράνον, (δένδρον). 2) ἡ κύπρος, (φυτόν).
lĭlĭacĕus, a, um, (lilium) λείρινος, κρίνινος.
lĭlĭētum, i, οὐ. (lilium) κρινών, κρινωνιά.
lĭlĭnum, i, οὐ. (lilium) ὀρθότερον τοῦ lirinon, ὅπερ ἴδε.
lĭlĭum, ĭi, οὐ. λείριον, κρίνον.
Lĭlȳbætānus, a, um, Λιλυβαῖος. Lilybætanus, i, ἀ. Λιλυβαΐτης. Lilybætana, æ, θ. Λιλυβηΐς.
Lĭlȳbæum, i, οὐ. Λιλύβαιον, πόλις καὶ ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας.
Lĭlȳbæus, a, um, Λιλυβαῖος.
Lĭlȳbe, ēs, θ. Λιλύβη, Λιλύβαιον.
Lĭlȳbēĭus, a, um, Λιλυβήϊος, Λιλυβαῖος.
līma, æ, θ. ῥίνη, ῥινητήριον. 2) μετ. ἡ ἀκριβὴς ἐξεργασία (συγγράμματός τινος). aliquid limā radere, καταρρινεῖν, ἐξεργάζεσθαι, ἐξακριβοῦν τι.
Līma, æ, θ. (lim-en) θεά τις τῶν οὐδῶν προστάτις.
līmācĕus, a, um, (limus) πήλινος, χοϊκός.
līmārĭus, a. um, (limus) τῆς ἰλύος, τοῦ βορβόρου.
līmāte, ἐπίρ. (limatus) κατερρινημένως, ἐξειργασμένως, ἐξηκριβωμένως.
līmātĭo, ĭōnis, θ. (limo, β'.) τὸ ῥινεῖν. 2) μεταφ. ἀποτριβή. animæ, τῆς ψυχῆς. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
līmātor, ōris, ἀ. (limo, β'.) ῥινητής. Γλωσσ. Φιλοξένου.
līmātŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ limatus) κατερρινημένος, ἀκριβής, λεπτός.
līmātūra, æ, θ. ῥίνημα (μετάλλων). Λ. Γλωσσαρίων.
līmātus, a, um, ἴδε limo.
līmax, ācis, θ. καὶ ἀ. λείμαξ, σέμελος, γυμνὸς κοχλίας. 2) σέσιλος, σεσελίτης.
*limbātus, a, um, (limbus) στολιδωτός, παρυφασμένος.

limbŏlārĭus εἴτε limbŭlārĭus, ĭi, ὁ. (limbus) ὁ παρυφαίνων τὰς ἐσθῆτας, θυσανοπρά(κ)της.
limbus, i, ὁ. στολίς, παρυφή, θύσανος, κράσπεδον. 2) ταινία, διάδημα.
līmen, ĭnis, ού. (ligamen) διάζωμα θύρας. limen superum καὶ ἁπλῶς limen, τὸ ὑπέρθυρον, ἡ φλιά. limen imponere foribus, τὸ ὑπέρθυρον ἐπιτίθημι τῇ θύρᾳ. 2) limen inferum καὶ συνήθως ἁπλῶς limen, ὁδός, οὐδός, βηλός, (τὸ ὑπόθυρον). supero limen, ὑπερβαίνω τὸν οὐδόν. cohibere se intra limen, οἴκοι ἢ κατ' οἶκον μένειν. 3) μεταφ. οὐδός, εἴσοδος, βαλβίς, ἀρχή. in limine mortis, ἐπ' οὐδῷ τοῦ θανάτου. Σημ. ἐνίοτε καί· ὁ οὐδός, τὸ τέλος, τέρμα. 4) οὐδός. θύρα, πύλη, εἴσοδος. 5) οὐδός, ἀντὶ τοῦ οἶκος, οἰκία, ναός, κ.τ.τ. limina alicujus adire ἢ intrare, εἰσέρχεσθαι παρά τινα, εἰσιέναι εἰς τὴν οἰκίαν τινός. limen Phœbi, ὁ ναὸς τοῦ Φοίβου.
lĭmĕnarcha (-es), æ, ὁ. λιμενάρχης.
†Līmentīnus, i, ὁ. (limen) ὁ τοῦ ὁδοῦ προστάτης θεός.
līmes, ĭtis, ὁ. ἡ διορίζουσα τοὺς ἀγροὺς ἀτραπός, μεθόριος ἀτραπός, ὅριον, ὅρος, μεθόρια. ποιητ. τὸ διάστημα. 2) ἀτραπός, στίβος, τρίβος. 3) ὁδός, δίοδος, πόρος. 4) γραμμή, ζώνη, ταινία.
līmēum, i, ού. βοτάνη τις φαρμακώδης, ἣ οἱ Γάλλοι τοὺς οἰστοὺς ἔχριον, ἡ τοῦ Λινναίου Ranunculus Thora.
Limĭa, æ, ὁ. Λιμαίας, ποταμὸς Ἱσπανίας τῆς Ταρρακωνησίας, τανῦν Lima.
*līmĭcŏla, æ, ὁ. (limus-colo) τελματιαῖος, βορβοροκοίτης.
līmĭgĕnus, a, um, (limus-gigno) τελματιαῖος.
līmĭnālis, e, (limen) τοῦ ὁδοῦ. 2) μεταφ. προοιμιώδης.
līmĭnium, ĭi, ού. (limen) αἰχμαλωσία (ἐξορία ;) Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
līmis, e, σπαν. ἀντὶ τοῦ limus, a, um.
līmĭtālis, e, (limes) ταὐτὸ τῷ limitaris.
līmĭtāmentum, i, ού. (limito) ὁρισμός.
līmĭtānĕus, a, um, (limes) μεθόριος, πρὸς τοῖς ὁρίοις ὤν.
līmĭtānus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.
līmĭtāris, e, (limes) μεθόριος.
līmĭtātĭo, ĭōnis, θ. (limito) ὁρισμός.
līmĭtātor, ōris, ὁ. (limito) ὁριστής.
līmĭto, avi, atum, are, (limes) aliquid, ὁρίζω, διορίζω τι. 2) μεταφ. ἀφορίζω τι.
līmĭtrŏphus εἴτε līmĭtotrŏphus, a, um, (limes-τρέφω) limitrophi εἴτε limitrophi agri, οἱ ἀγροί, οὕσπερ οἱ τὰ μεθόρια φυλάττοντες στρατιῶται ἐνέμοντο.
limma, ătis, ού. λεῖμμα, δίεσις, ἡμιτόνιον.
limne, ēs, θ. λίμνη.

limnestis εἴτε limnētis, ĭdis, θ. λιμνῆστις εἴτε λιμνῆτις, τὸ καὶ centaurea major καλούμενον φυτόν.
limĭce, ēs, θ. (λιμνική ;) βοτάνη ἡ ἄλλως gladiolus καλουμένη. Apul. herb. 78.
līmo, ἐπίρ. (limus) λοξά, πλαγίως.
līmo, avi, atum, are, (lima) aliquid, ῥινῶ, ῥινίζω τι. plumbum limatum, ῥινήματα ἢ ἀπορρινήματα μολύβδινα. κωμ. caput cum aliquo, φιλεῖν τινα τῷ στόματι 2) μεταφ. ἀφαιρῶ, ἀφαιροῦμαι, ὑφαιροῦμαί τι. 3) καταρρινῶ, ἐξακριβῶ, ἐξεργάζομαί τι. limatus, κατερρινημένος, ἀπωνυχισμένος. 4) ὀνυχίζω, ἀκριβῶς ἐξετάζω, ἐξακριβῶ τι.
*līmo, are, (limus) aliquem, ἰλύνω, βορβορῶ τινα.
līmōcinctus, i, ὁ. ὑπηρέτης ἀρχῶν περιεζωσμένος τῷ limus. Ἐπιγρ.
līmŏdōron, i, ού. (λειμόδωρον) ἄγνωστον φυτόν. Ἀμφ. γρ. Πλίνιος.
līmōnĭa, æ, θ. λειμωνία, σκόλυμος. 2) λειμώνιον.
līmōnĭātes, æ, ὁ. λειμωνιάτης λίθος.
līmōnĭātis, ĭdis, θ. λειμωνιάτις, ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.
līmōnĭon (-um), ĭi, ού. λειμώνιον. 2) σκόλυμος.
Limōnum, i, ού, (ἡ Limo, ōnis, θ.) Λίμωνον, πόλις τῆς Γαλλίας, πρωτεύουσα τῶν Πικτάβων, τανῦν Poitiers.
līmōsus, a, um, (limus) ἰλυώδης, βορβορώδης, τελματώδης.
limpĭde, ἐπίρ. (limpidus) διαφανῶς, καθαρῶς. συγκρ. limpĭdĭus, διαφανέστερον. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
limpĭdĭtas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ limpitudo.
limpĭdo, āre, καθαρίζω, διαφανὲς ποιῶ.
limpĭdus, a, um, διαφανής, διειδής, καθαρός.
*limpĭtūdo, ĭnis, θ. διαφάνεια, τὸ διαφανές, καθαρότης.
limpor, ταὐτὸ τῷ lymphor.
*līmŭla, æ, θ. (lima) ῥινίον.
*līmŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ limus) λοξός. limulis (ὑπον. oculis) intueri, λοξὰ εἴτε πλαγίοις ὄμμασιν βλέπειν.
līmus, a, um, λοξός, πλάγιος. limi oculi, λοξοί, πλάγιοι ὀφθαλμοί. limis εἴτε oculis limis εἴτε limo vedere, λοξὰ εἴτε πλαγίοις ὄμμασιν ὁρᾶν.
līmus, i, ὁ. (ἴσ. ἐκ τοῦ λειμών). ἰλύς, βόρβορος. 2) ὑπόστασις, ὑπόστημα. limus ventris, ἡ ὑπόστασις τῆς κοιλίας.
līmus, i, ὁ. περιπόρφυρον περίζωμα.
*līnābrum, i, ού. (linum) (ὀθονιοπωλεῖον).
*līnāmen, ĭnis, ού. ταὐτὸ τῷ ἑξῆς.
līnāmentum, i, ού. (linum) μοτός, τιλτόν, τίλμα. 2) ἐλλύχνιον.

Digitized by Google

līnārĭa, æ, θ. (linum) λινουργεῖον, λινοϋφεῖον, λινυφεῖον.
līnārĭus, ĭi, ἀ. (linum) λινουργός. Ἐπιγρ.
linctor, ōris, ἀ. (lingo) ὁ λείχων.
linctus, a, um, ἴδε lingo.
linctus, ūs, ἀ. (lingo) λεῖξις, τὸ λείχειν.
lincūrĭus, ταὐτὸ τῷ lyncurion.
Lindus (-os), i, θ. Λίνδος. Lindĭus, a, um, Λίνδιος.
līnĕa, æ, θ. (linum) λινέα, λίνον, ὅρμος, ὁρμιά, σειρά. linea trahere piscem, τῷ λινῷ ἢ τῇ ὁρμιᾷ ἀνασπᾶν ἰχθύν. lineæ in plagis, τὰ λίνα τῶν δικτύων. linea e margaritis, ὅρμος ἢ σειρὰ μαργαριτῶν. 2) στάθμη. ad regulam et lineam, κατὰ κανόνα καὶ στάθμην. παροιμ. alba linea, λευκὴ στάθμη. (τουτέστι, μὴ ἀληλιμμένη μίλτῳ. Λέγεται ἐπὶ τῶν μηδὲν διακρινόντων). 3) γραμμή. lineam ducere, γραμμὴν ἕλκειν εἴτε ἄγειν. recta linea, ἡ εὐθεῖα γραμμή. 4) γραμμή, ὅρος, ὅριον. 5) παρὰ νεωτέροις· ἡ τοῦ γένους σειρά.
līnĕa, æ, θ. (lineus) (ὑπον. vestis), λινοῦν ἔνδυμα.
līnĕālis, e, γραμμικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*līnĕālĭter, ἐπίρ. (linealis) γραμμικῶς.
līnĕāmentum, i, οὐ. (linea) γραμμή. extrema lineamenta, τὸ διάγραμμα, περίγραμμα. 2) ὁ χαρακτήρ. oris, τοῦ προσώπου. animi, τῆς ψυχῆς.
līnĕāris, e, (linea) γραμμικός. linearis, probatio, γραμμικὴ ἀπόδειξις. linearis, is, θ. (ὑπον. pictura) τὸ μονόγραμμον.
līnĕārĭter, ἐπίρ. (linearis) γραμμικῶς.
līnĕārĭus, a, um, (linea) γραμμικός.
līnĕātim, ἐπίρ. γραμμικῶς.
līnĕātĭo, ĭōnis, θ. (lineo) γραμμή. 2) corporis, ὁ τοῦ σώματος χαρακτήρ, ἡ τοῦ σώματος ὑπογραφή.
līnĕātus, a, um, (linea) ὁ γραμμὰς ἔχων, γραμμαῖς διειλημμένος, ῥαβδωτός, γραμμοποίκιλος.
līnĕātus, a, um, μετοχ. παθ. τοῦ lineo, ὅπερ ἴδε.
līnĕo (līnĭo), avi, atum, are, aliquid, διαγράφω τι. 2) σταθμῶ, τῇ στάθμῃ εὐθύνω τι. lineati juvenes, νέοι κεκαλλωπισμένοι.
līnĕŏla, æ, θ. (linea) μικρὰ γραμμή.
līnĕus, a, um, (linum) λίνειος, λινοῦς.
lingo, nxi, nctum, ĕre, aliquid, λείχω, λειχάζω τι.
Lingon, ŏnis, ἀ. Λίγγων. Lingones, um, ἀ πληθ. οἱ Λίγγονες εἴτε Λίγγωνες, ἔθνος τῆς Γαλλίας, ὧν ἡ πρωτεύουσα τανῦν Langres καλεῖται. Εὕρηται καὶ Lingonus, i.
Lingos, i, ἀ. Λίγγος, ὄρος Ἠπείρου κατὰ Λίβιον, 32, 13, τανῦν Παλαιοβοῦνι.

lingua, æ, θ. (ἀρχ. dingua=φθογγή. Γερμ. Zunge) γλῶσσα. porrigere, ejicere, exserere linguam, ἐξείρειν τὴν γλῶσσαν. 2) γλῶσσα, λόγος, φωνή. linguam tenere ἢ continere, κατέχειν τὴν γλῶσσαν. 3) γλῶσσα, διάλεκτος, φωνή. Græca, Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Latina, ἡ τῶν Λατίνων γλῶσσα, ἡ τῶν Ῥωμαίων φωνή. 4) φωνή, ᾠδή, ᾆσμα. 5) ἄκρα, ταινία γῆς. 6) ἀρυτήρ, λίστριον, κοχλιάριον. 7) γλωττὶς τοῦ αὐλοῦ. 8) γλωσσοειδὴς ἄκρα τοῦ μοχλοῦ. 9) ὄνομα βοτανῶν τινων, οἷον· lingua canina, τὸ κυνόγλωσσον. lingua bubula, ὁ βούγλωσσος.
*linguārĭum, ĭi, οὐ. (lingua) ἡ τῆς ἀθυρογλωσσίας ζημία.
†linguātŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ linguatus) ὑπό τι λάλος.
linguātus, a, um, εὔγλωττος.
linguax, ācis, (lingua) λάλος, ἀδόλεσχος, φλύαρος.
lingula, ἴδε ligula.
lingŭlāca, æ, ἀ. καὶ θ. (lingula) γλώσσαλγος, ἀθυρόγλωσσος, λάλος. 2) θ. ὁ βούγλωσσος (βοτάνη καὶ ἰχθύς).
lingŭlātus, a, um, γλωσσοειδής.
lingŭlus, a, um, γλώσσαλγος, ἐριστικός.
†lingŭo, μεταγεν. τύπος τοῦ lingo, ὅπερ ἴδε.
linguōsus, a, um, γλώσσαλγος. (Πρβλ. τὰ τῆς συνηθείας ὁ γλωσσᾶς, ἡ γλωσσοῦ). linguosi digiti, οἱ λάλοι τῶν μίμων δάκτυλοι.
līnĭa, liniamentum, ταὐτὰ τοῖς linea, lineamentum.
līnĭāmentum, ταὐτὸ τῷ linimentum. Ἀμφίβ. γρ.
līnĭātūra, æ, θ. (linio) χρῖσις. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
†līnĭātus, a, um, (ἐκ τοῦ linio, are, ὅθεν καὶ τὸ liniatura) κεχρισμένος, καταληλιμμένος, μεμυρωμένος.
līnĭfārĭus, ταὐτὸ τῷ linўpharius.
līnĭfer, ĕri, ἀ. λινοφόρος, ἐπίθ. τοῦ θεοῦ Συλβανοῦ. Ἐπιγρ.
līnĭfer, ĕra, ĕrum, (linum fero) λινοφόρος. arbor, δένδρον. Πλίνιος.
līnĭfĭcus, i, ἀ. (linum-facio) λινουργός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
līnĭfĭo, līnĭfĭum, ταὐτὰ τοῖς linyphio, linyphium, ἴδε linyphiarius.
līnĭger, ĕra, ĕrum, (linum-gero) λινόστολος, λινόπεπλος.
līnīmen, ĭnis, οὐ. καὶ
līnīmentum, i, οὐ. (linio) ἄλειμμα, ἄλειφαρ, χρῖσμα.
līnĭo, are, ταὐτὸ τῷ lineo.
līnĭo, īvi, ītum, īre, σπαν. ἀντὶ τοῦ lino.
līnĭŏla, ταὐτὸ τῷ lineola.
līnĭphĭārĭus, κ.τ.λ. ταὐτὸ τῷ linўphiarius, κ.τ.λ.

Digitized by Google

līnītĭo, **ĭōnis**, **θ.** (linio) χρῖσις, μύρωσις.
līnītus, **a**, **um**, ἴδε linio.
līnītus, **ūs**, **ἀ.** (linio) χρῖσις.
linna, æ, θ. (λέξ. Γαλατική), ἔνδυμά τι Γαλατικόν. Ἰσίδωρος.
līno, līvi καὶ lēvi, lĭtum, ĕre, aliquid aliqua re, ἀλείφω, χρίω τί τινι. dolia gypso, ἀλείφω, χρίω τοὺς πίθους γύψῳ. faciem, χρίομαι τὸ πρόσωπον. 2) σπαν. alicui aliquid, ἐπιχρίω τινί τι. 3) ἀλείφω, ἐξαλείφω τι.
Lĭnos, ταὐτὸ τῷ Linus.
līnostēma, ătis, οὐ. (λίνον στῆμα=στήμων) ὕφασμα ἔχον τὸν μὲν στήμονα λινοῦν τὴν δὲ κρόκην ἐρεᾶν. Ἰσίδωρος.
līnostēmus εἴτε līnostĭmus, a, um, (linum στῆμα=στήμων) ὁ λινοῦν ἔχων τὸν στήμονα τὴν δὲ κρόκην ἐρεᾶν.
līnostrŏphon, i, οὐ. λινόστροφον.
līnozostis, is καὶ ĭdis, θ. λινόζωστις, (ϐ).
linquo, līqui, ĕre, aliquem ἢ aliquid, λείπω, καταλείπω τινὰ ἤ τι. urbem, τὴν πόλιν. aliquem domi, λείπειν, καταλείπειν, ἐᾶν τινα οἴκοι. linquamus igitur hæc! ταῦτα μὲν οὖν ἐῶμεν! aliquem linquit animus, ἢ linqui ἢ animo linqui, λειποψυχεῖν, λειποθυμεῖν. 2) καταλείπομαί τι. monumentum, μνημόσυνον. 3) alicui aliquid, ἐπιτρέπω τινί τι 4) linquitur, λείπεται, λειπόμενόν ἐστι, λοιπόν ἐστιν.
lintĕāmen, ĭnis, οὐ. (linteum) λίνον, ὀθόνη.
lintĕārĭus, a, um, τοῦ λίνου, τῆς ὀθόνης.
lintĕārĭus, ĭi, ἀ. ὁ ὀθονοποιός, λινουργός, ὀθονιοπώλης.
lintĕātus, a, um, (linteum) λινόστολος, λινοχίτων.
lintĕo, ōnis, ἀ. λινουργός, ὀθονοποιός, ὀθονιοπώλης.
lintĕŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ linteum) ὀθόνιον, σινδόνιον.
lintĕŏlus, a, um, λίνειος, λινοῦς.
linter (lunter καὶ lynter), tris, γεν. πληθ. lintrĭum, θ. (σπαν. ἀ.) κύμϐη, μονόξυλον, σκάφος, λέμϐος. 2) ληνός, σκάφη.
Linternum, ταὐτὸ τῷ Liternum, κ τ.λ.
linteum, ἴδε linteus.
lintĕus, **a**, **um**, (linum) λίνειος, λινοῦς. linteus thorax, λινοῦς θώραξ.—linteum, i, οὐ. λίνον, ὀθόνη, σινδών, τὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν· λέντιον. ποιητ. τὸ λίνον, ἡ ὀθονη, τὸ ἱστίον.
lintĭārĭus, ταὐτὸ τῷ lintearius.
lintĭo, ταὐτὸ τῷ linteo.
lintrārĭus, **ĭi**, **ἀ.** (linter) σκαφίτης, πορθμεύς.
***lintrĭcŭlus**, **i**, **ἀ.** (ὑποκορ. τοῦ linter) σκαφίς, σκαφίδιον, πλοιάριον.

lintris, is, σπαν. ἀντὶ τοῦ linter.
līnum, i, οὐ. λίνον, λινοκαλάμη. 2) λίνον, λινόδεσμος, λινία, κλῶσμα, νῆμα, ῥάμμα. 3) ἀγκιστρευτικὸν λίνον, ὁρμιά. 4) λίνον, ἄρκυς, δίκτυον. 5) λίνον, ὀθόνη, σινδών, ἱστίον.
Lĭnus εἴτε Lĭnos, i, ἀ. Λίνος.
linўphĭārĭus εἴτε linўphus, i, καὶ linyphĭo, ĭōnis, ἀ. λινοϋφος, λινουργός. līnўphĭum, ĭi, οὐ. λινουργία.
līo, are, aliquid, λειῶ, λεαίνω τι.
lĭo, are, (λύω) aliquid, τήκω τι. Ἀπείκιος.
†līostrăcos, i, ἀ. λειόστρακος, εἶδος ὀστρείου. Ἑτέρα γραφὴ ἀδόκιμος lĭmostrăcos.
līostrĕa ἴδε leiostrea.
Lĭŏthăsĭum genus naporum, λειοθασία, εἶδος ῥαφανίδος τῆς Θάσου. Πλίνιος.
Lĭpăra, æ, καὶ Lĭpăre, ēs, θ. Λιπάρα, Λιπάρη, ἡ μεγίστη τῶν Αἰόλου νήσων. Liparæ, ārum, θ. πληθ. Λιπάραι, αἱ Λιπαραίων εἴτε Αἰόλου νῆσοι.
lĭpăra, æ, θ. λιπαρὰ σύνθεσις, εἶδος ἐμπλάστρου. 2) εἶδος λιθαρίου.
Lĭpăræus, a, um, Λιπαραῖος. Liparæi, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Λιπαραῖοι.
Lĭpărensis, e, ταὐτὸ τῷ Liparæus.
lĭpărĭa, æ, καὶ lĭpărē, ēs, θ. (λιπαρή) ἄγνωστος λίθος τῶν τιμίων. Πλίνιος.
Lĭpăris, is, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ Lipara.
lĭpăris, ĭdis, θ. εἶδος ἰχθύος.
Lĭpărĭtānus, a, um, ταὐτὸ τῷ Liparæus.
lĭpĭo, ire, ῥύζω, οὕτω φωνεῖ ὁ κίρκος.
lippĭdus, a, um, ταὐτὸ τῷ lippus. Λ. Γλωσσαρίων.
lippĭo, īvi, ītum, ire, (lippus) λημῶ, γλαμῶ, ὀφθαλμιῶ.
lippĭtūdo, ĭnis, θ. τὸ λημᾶν, τὸ γλαμᾶν, ἡ λήμη, γλάμη, ὀφθαλμία. sicca εἴτε arida, ἡ ξηροφθαλμία.
lippŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ lippus) λημαλέος, γλαμυρός.
lippus, a, um, λημαλέος, λημῶν, γλαμυρός, ὀφθαλμιῶν.
lips, lĭbis, ἀ. ἴδε libs.
lĭquābĭlis, e, (liquo) τηκτός, τακερός.
lĭquāmen, ĭnis, οὐ. ζώμευμα, χύλισμα, ζωμός.
lĭquāmentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ liquamen.
lĭquāmĭnārĭus, ĭi, ἀ. (liquamen) γαροπώλης. Λ. Γλωσσαρίων.
lĭquāmĭnātus, a, um, (liquamen) ζωμευθείς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
lĭquāmĭnōsus, a, um, ζωμευθείς, ζωμοῦ πλήρης.
lĭquārĭus, a, um, (liquo) τῶν ὑγρῶν. Ἐπιγρ.
*lĭquātĭo, ĭōnis, θ. (liquo) τῆξις, ἀνάτηξις.
lĭquātōrĭum, ĭi, οὐ. διϋλιστήρ.
lĭquĕfăcĭo, (liquēfacio), fēci, factum, ĕre,

Digitized by Google

aliquid, τήκω, ἀνατήκω τι. παθητ. liquefio, factus sum, fieri, τήκεσθαι, ἀνατήκεσθαι. 2) μεταφ. τήκω, ἀνατήκω τινά, μαλακόν τινα ποιῶ.
lĭquĕfīo, factus sum, fĭĕri, ἴδε liquefacio.
lĭquens, ntis, ἴδε liqueo.
līquens, ntis, ἴδε liquor.
lĭquĕo, liqui καὶ licui, ēre, ῥῆμα τριτοπρόσωπον. liquet alicui, διαφανές, δῆλον, φανερόν, σαφές ἐστί τινι. omnia liquent, ἅπαντα δῆλά ἐστι. liquet, deos esse, φανερόν, δῆλόν ἐστιν, ὅτι θεοί εἰσι.—liquens, φανερός, διαφανής. 2) διαφανής, ῥευστός, ὑγρός.
lĭquesco, ĕre. (lĭquens) τήκομαι, ἀνατήκομαι. 2) τήκομαι, ἀναλύομαι, φθείρομαι. 3) ἐν τῇ γραμμ. ὑγρός εἰμι
lĭquet, ἴδε liqueo.
lĭquĭde, ἐπίρ διαφανῶς, καθαρῶς. 2) διαφανῶς. φανερῶς, σαφῶς.
*lĭquĭdĭtas, ātis, θ. ὑγρότης, τὸ ῥευστόν.
*lĭquĭdĭuscŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ liquidus) ὑγρότερός πως.
lĭquĭdo, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ liquide.
lĭquĭdum, i, οὐ. ἴδε τὸ ἑξῆς. 2) ταὐτὸ τῷ liquide, σημ. 2.
lĭquĭdus, a, um, (liquo) ὑγρός, τηκτός, ῥευστός. liquidum flumen, ῥευστός, ὑγρός, οὐ πεπηγὼς ποταμός. liquidus aër, ὁ ῥευστὸς ἀήρ. plumbum liquidum, ὁ τηκτός, ῥευστὸς μόλυβδος. liquida alvus ἢ liquidus venter, ἡ ὑπάγουσα κοιλία. consonantes liquidæ, τὰ ὑγρὰ σύμφωνα. vox liquida, ἡ ὑγρά, μαλακὴ φωνή. sermo liquidus, εὔρους ἢ σαφὴς λόγος. liquidum, i, οὐ. τὸ ὑγρόν, (ὁ ἀήρ, τὸ ὕδωρ, κ.τ.τ.) 2) διαφανής, διειδής, καθαρός, διαφανὴς οἶνος. liquida fides, ἡ εἰλικρινὴς πίστις. animus liquidus, φαιδρὰ ψυχή. liquida nox, ἡ λαμπρά, φωτεινὴ νύξ. liquidum auspicium, ὁ σαφὴς οἰωνός. liquidum, i, οὐ. τὸ σαφές. ad liquidum aliquid redigere, διασαφηνίζειν τι.
lĭquĭrītĭa, æ, θ. γλυκύρριζα (κατὰ παραφθορὰν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως).
līquis, e, σπαν. ἀντὶ τοῦ obliquus.
lĭquo, avi, atum, are, aliquid, τήκω τι. nix liquatur, ἡ χιὼν τήκεται. liquare æs, τήκειν, χέειν, χωνεύειν χαλκόν. alvum, ὑπάγειν τὴν κοιλίαν. 2) διϋλίζω, διηθῶ τι. vinum, οἶνον.
lĭquor (σπαν. līquor), ōris, ἀ. ὑγρότης, τὸ ῥευστόν. 2) τὸ ὑγρόν, νᾶμα, χυλός. Palladius liquor, τὸ ἔλαιον. 3) διαφάνεια, καθαρότης.
līquor, i, τήκομαι, κατατήκομαι. μεταφορ. τήκεσθαι, φθείρεσθαι. liquens, ntis, ὑγρός, ῥευστός.

līra, æ, θ. τὸ μεταξὺ δύο αὐλάκων χῶμα. 2) ὄγμος, αὖλαξ.
*līrātim, ἐπίρ. (lira) κατ' ὄγμους ἢ αὔλακας.
līrĭnon, i, οὐ. λείρινον ἔλαιον.
līrĭon, ĭi, οὐ. λείριον, ἴδε καὶ lilium.
Līrĭŏpe, ēs, θ. Λειριόπη.
Līris, is, ἀ. Λεῖρις, ποταμὸς χωρίζων τῆς Καμπανίας τὴν Λατίνην, ὁ τανῦν Garigliano.
līro, avi, atum, are, (lira) ἐπισκάπτω τὸν ἐν ταῖς αὔλαξι σπόρον. 2) σπαν. ἀντὶ τοῦ deliro.
līrœ, ἀ. πληθ λῆροι.
līs, lītis, θ. ἔ ρ ι ς, διαφορά, ἀμφισβήτησις. litem habeo cum aliquo. ἐρίζω πρός τινα. litem componere, διαλλάττειν, διαλύειν τοὺς ἐρίζοντας. sub judice lis est, ἀμφισβητήσιμόν ἐστιν, οὔπω κέκριται. 2) δίκη, διαδικασία, ἀγὼν (ἐν δικαστηρίῳ). litem alicui intendere ἢ in aliquem inferre, λαγχάνειν τινὶ δίκην. perdere, ἡττᾶσθαι. instituere, ἐνίστασθαι δίκην. contestari, προκατάρχεσθαι τῆς δίκης.—παροιμ. litem meam facio, λέγω ἢ κρίνω, σκοπῶν τὸ ἴδιον.
lĭtābĭlis, e, (lito) καλλιέρημα παρέχων.
lĭtālis, e, ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ. 'Αμφ. γρ.
lĭtāmen, ĭnis, οὐ. (lito) καλλιέρημα, θυσία.
lĭtānīa, æ, θ. λιτανεία.
lĭtātĭo, ĭōnis, θ. (lito) τὸ καλλιερεῖν.
lĭtātor, ōris, ἀ. (lito) ἱλαστής, διαλλακτής, καταλλακτής.
lĭtĕra, æ, θ (lino) γράμμα, στοιχεῖον. literam ducere in pulvere, γράμμα ἐγγράφειν τῇ κόνει. literarum ordo, ἡ τῶν στοιχείων τάξις. nescire literas, γράμματα οὐκ ἐπίστασθαι. ad literam, κατὰ λέξιν. neque ullam literam ad me misit, οὐδὲ ἓν γράμμα μοι ἐπέστειλε. litera tristis, τὸ C, τουτέστι· condemno. litera salutaris, τὸ A, τουτέστιν· absolvo. Κωμ. homo trium literarum, ἄνθρωπος τριῶν γραμμάτων, ὅ ἐστι fur, φώρ, κλέπτης. 2) literæ, ārum, θ. πληθ. τὰ γράμματα, οἱ λόγοι. literis mandare aliquid, συγγράφειν τι. οὕτω καὶ mittere in literas, συγγραφῇ παραδιδόναι τι. Græcæ literæ de philosophia, τὰ Ἑλληνικὰ περὶ φιλοσοφίας συγγράμματα, βιβλία. literæ nostræ, τὰ ἡμέτερα γράμματα, ἡ Ῥωμαϊκὴ γραμματολογία, τὸ σύνολον τῶν ποιημάτων καὶ συγγραφῶν, Γαλ. litterature, Γερμ. schriftthum. 3) literæ, πληθ. τὰ γράμματα, ἡ ἐπιστολή. literas ad aliquem dare alicui, γράμματα πρός τινα διδόναι τινί. literas reddere, ἀποδιδόναι τὰ γράμματα. per literas invitare aliquem, δι' ἐπιστολῆς κα-

Digitized by Google

λεῖν τινα. unæ literæ, μία ἐπιστολή. binæ literæ, δύο ἐπιστολαί. ποιητ. litera, ἑν. ἀντὶ τοῦ literæ, ἡ ἐπιστολή. 4) γράμματα, μαθήματα, παιδεία.
lītĕrālis, e, γραμματικός, τῶν γραμμάτων, τῆς γραφῆς. literale commercium, τὸ διὰ γραμμάτων (ἐπιστολῶν) κοινωνεῖν. literalis lectio, βιβλίων ἀνάγνωσις. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
lītĕrārĭus, a, um, (litera) γραμματικός. tabula, πινακίς, γραμματεῖον. magister, γραμματοδιδάσκαλος. ludus, γραμματεῖον (στοιχειῶδες σχολεῖον).
lītĕrāte, ἐπίρ. γραμματικῶς, λογίως, πεπαιδευμένως, πολυμαθῶς. 2) κατὰ λέξιν.
lītĕrātĭo, ĭōnis, θ. ἡ γραφική, τὸ γράφειν.
lītĕrātor, ōris, ἀ. γραμματιστής, γραμματικός.
lītĕrātōrĭus, a, um, γραμματιστικός, γραμματικός. lītĕrātōrĭa, æ, θ. ἡ γραμματική (τέχνη). Κοϊντιλιανὸς ψέγει τὴν λέξιν ἐν Inst. or. 2, 14, 3, ὡς καὶ τὴν ἑξῆς.
lītĕrātrix, īcis, θ. ἡ γραμματική (γυνή).
lītĕrātŭlus, a, um, ὑποκορ. τοῦ literatus κατὰ τὴν γ'. σημασίαν.
lītĕrātūra, æ, θ. γραφή, τὸ γράφειν. 2) ἡ γραμματική. 3) γράμματα, πολυμάθεια, φιλολογία.
lītĕrātus, a, um, γράμματα ἔχων, ἐπιγεγραμμένος. 2) literatus, i, ἀ. στιγματίας. 3) γραμμάτων ἔμπειρος, πολυμαθής, πεπαιδευμένος, λόγιος, βιβλιακός, φιλολόγος
*lītĕrĭo, ĭōnis, ἀ. γραμματιστής, γραμματοδιδάσκαλος (καταφρονητικῶς), γραμματοκύφων. Ἀμμιαν. Μαρκελ. 17, 11, 1.
Līternum, i, οὐ. Λίτερνον καὶ Λειτερνον, πόλις τῆς Καμπανίας. Līternus καὶ Līternīnus, a, um, τοῦ Λιτέρνου.
*lītĕrōsus, a, um, (literæ) πολυγράμματος, πολυμαθής.
lītĕrŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ litera) μικρὸν γράμμα. 2) literulæ, ārum, θ. πληθ. (ὑποκορ. τοῦ literæ) ἐπιστόλιον. 3) ὀλίγα γράμματα, μικρὰ παιδεία, (ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ γραμματάκια).
lĭthanĭcus, a, um, λιθιῶν.
lĭthargÿrīnus, a, um, (lithargyros) λιθαργύρινος.
lĭthargÿros, i, θ. ἡ λιθάργυρος.
lĭthizontes, ἀ. πληθ. λιθίζοντες, εἶδος ἀνθράκων (τῶν τιμίων).
†lĭthognōmon, ŏnis, ἀ. λιθογνώμων.
lĭthospermon, i, οὐ. λιθόσπερμον, (φ).
lĭthostrōtos, on, εἴτε lĭthostrōtus, a, um, λιθόστρωτος. lithostrotum, i, οὐ. τὸ λιθόστρωτον.
lĭthŏtŏmĭa, æ, θ. λιθοτομία.
lĭtĭcen, ĭnis, ἀ. (lituus-cano) βυκανιστής, κερατaύλης.
lītĭgātĭo, ĭōnis, θ. (litigo) μάχη ἡ διὰ λόγων, διαμάχη. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
lītĭgātor, ōris, ἀ. ἐριστής. 2) ὁ δικαζόμενος, δίκην ἔχων.
*lītĭgātrix, īcis, θ. (litigo) ἡ ἐρίζουσα, ἡ φιλόνεικος.
lītĭgātus, ūs, ἀ. (litigo) ἔρις, διαφορά. μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον.
lītĭger, ĕra, ĕrum, (lis gero) δικανικός, ὁ εἰς δίκην ἀνήκων.
lītĭgĭōsus, a, um, ἐριστικός, φιλόνεικος. 2) φιλόδικος, ἀμφισβήτητος.
lītĭgĭum, ĭi, οὐ. (litigo) ἐρισμός, ἔρις, ἀμφισβήτησις.
lītĭgo, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ litem ago) cum aliquo de re, ἐρίζω, ἀμφισβητῶ τινι ἢ πρός τινα περί τινος. 2) δικάζομαι, δίκην ἔχω.
lĭto, avi, atum, are, καλλιερῶ. Manlius litavit, ὁ Μάλλιος ἐκαλλιέρησε, τῷ Μαλλίῳ θυομένῳ γίγνεται καλὰ τὰ ἱερά. litare deo, καλλιερῶ τῷ θεῷ. lito hostiā, ἱερεῖον θύων καλλιερῶ. 2) οὐδετ. hostia ἢ sacrificium litat, τὰ ἱερὰ καλλιερεῖ, τὰ ἱερὰ καλὰ γίγνεται. 3) θύω, θύομαι. sacra diis litare, ἱερὰ τοῖς θεοῖς θύειν. 5) alicui ἢ alicui rei, ἱλάσκεσθαι, ἐξιλάσκεσθαί τινα, ἱκανὸν ποιῶ τινι, καταπραΰνω τινὰ ἤ τι.
lītŏrālis, e, (litus) αἰγιάλειος, ἀκταῖος, ἐπάκτιος.
lītŏrārĭus, a, um, (litus) ταὐτὸ τῷ litoralis.
lītŏrĕus, a, um, (litus) αἰγιάλειος, ἀκταῖος, ἐπάκτιος.
lītŏrōsus, a, um, (litus) ταὐτὸ τῷ litoreus.
lītŏtes, ētis, (ētos) θ. λιτότης.
littera, litteralis, κ.τ.τ. ταὐτὰ τοῖς litera, literalis, κ.τ.λ.
littoralis, littus, κ.τ.τ. ταὐτὰ τοῖς litoralis, litus, κ.τ.λ.
*lĭtŭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ lituus, σημ. 2. Γλῶσσαι Πλακίδου.
lĭtūra, æ, θ. (lino) ἄλειψις, χρῖσις. 2) ἐξάλειψις, ἀπαλοιφή. 3) ἐξαληλιμμένον χωρίον.
lĭtūrārĭus, a, um, σχεδιαζόμενος. liturarii, ὑπον. codicilli, τὰ σχεδιάσματα.
līturgus, i, ἀ. λειτουργός.
lĭtūro, avi, atum, are, (litura) aliquid, ἐξαλείφω τι.
lĭtus, a, um, ἴδε lino.
lītus, ŏris, οὐ. αἰγιαλός, ἀκτή, παραλία. παροιμ. arenas in litus fundere, ἀνάλογος τῇ Ἑλλην. γλαῦκας εἰς Ἀθήνας κομίζειν. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ ἢ λίμνης.
lĭtus, ūs, ἀ. (lino) ἄλειψις, χρῖσις. μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον.
lĭtŭus, i, ἀ. κέρας, ἐπικαμπὴς σάλπιγξ. 2)

Digitized by Google

καμπύλη ῥάβδος, ἧπερ οἱ οἰωνοσκόποι τὰ πλινθία τοῦ οὐρανοῦ διέγραφον.
*līvēdo, ĭnis, θ. (liveo) πελίδνωμα, πελίωμα.
līvens, ntis, ἴδε liveo.
līventer, ἐπίρ. πελιδνῶς.
*līventĭa, æ, θ. (liveo) φθόνος: Γλῶσσαι Πλακίδου.
līvĕo, ēre, πελιὸς εἶτε πελιδνός εἰμι, πελιαίνομαι, πελιδνοῦμαι. livens, ntis, πελιός, πελιδνός. 2) alicui, φθονῶ, βασκαίνω τινί. livens, φθονερός, βάσκανος.
līvesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ liveo) πελιαίνομαι, πελιδνοῦμαι. 2) σπαν. φθονῶ, βασκαίνω.
Līvĭānus, a, um, τοῦ Λιβίου ἢ τῆς Λιβίας.
līvĭde, ἐπίρ. (lividus) πελιῶς, πελιδνῶς.
*līvĭdĭnans, ntis, (lividus) φθονερός. Ἀμφίβ. γρ.
*līvĭdĭnus, a, um, (lividus) ταὐτὸ τῷ lividinans.
līvĭdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ libido. Edict. Diocl. præf. § 20.
līvĭdo, are, (lividus) aliquid, πελιαίνω, πελιδνῶ τι.
*līvĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ lividus) ὑπόφθονος, ὑποβάσκανος.
līvĭdus, a, um, (liveo) πελιός, πελιδνός. 2) μεταφ. φθονερός, βάσκανος, ζηλότυπος.
Līvĭus, a, um, τοῦ Λιβίου. Livius, ĭi, ἀ. ὁ Λίβυος, Λιούϊος. Livia, æ, θ. ἡ Λιβία. līvĭa arbos, θ. εἶδος συκῆς.
līvor, ōris, ἀ. (liveo) πελιότης, πελιδνότης. 2) πελίωμα, πελίδνωμα. 3) μεταφ. ὁ φθόνος, ἡ βασκανία, ζηλοτυπία.
lix, ĭcis, ἀ. σταχτὴ κονία. 2) ἀρχαϊκ. ὕδωρ. Νώνιος.
lixa, æ, ἀ. ὁ ἀκολουθῶν τῇ στρατιᾷ ἐφθοπώλης ἢ κάπηλος. 2) ἀκόλουθος, ὑπηρέτης.
*lixābundus, a, um, (lixa) ὁ ἀτάκτως βαδίζων εἴτε ἀκολουθῶν. Φῆστος.
*lixĭo, ōnis, ἀ. (lix, 2), ὑδροφόρος. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
lixĭus, a, um, (lix) ταὐτὸ τῷ lixivus.
lixīvĭa, æ, θ. καὶ
lixīvĭum, ĭi, οὐ. ἴδε lixivius.
lixīvĭus, a, um, (lix) σταχτός. cinis lixivius, ĭi, ἀ. ἢ lixivia, æ, θ. (ὑπον. aqua) ἢ lixivium, ĭi, οὐ. ἡ σταχτὴ κονία, τὸ ῥύμμα. Ἐντεῦθεν ἡ τῆς συνηθείας ἀλισίβα, κατὰ Κοραῆν ἐν Ἀτ. τόμ. 1, σελ. 328.
lixīvus, a, um, (lix) σταχτός. oleum lixivum, τὸ σταχτὸν ἔλαιον. vinum lixivum, ὁ σταχτὸς πρόδρομος, πρότροπος οἶνος.
lixo, are, ταὐτὸ τῷ elixo. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
lixŭlæ, ārum, θ. πληθ. κόλλαροι, κολλῦραι.
lŏba, æ, θ. φόβη

lŏcālis, e, (locus) τοπικός, τοῦ τόπου.
lŏcālĭtas, ātis, θ. (localis) τὸ τοπικόν, τὸ ἐν τόπῳ εἶναι.
lŏcālĭter, ἐπίρ. τοπικῶς. 2) ἐπιχωρίως.
lŏcārĭum, ĭi, οὐ. (locus) ἐνοίκιον.
lŏcārĭus, ĭi, ἀ. (loco) ὁ τὰς ἐν θεάτρῳ θέας μισθῶν.
lŏcārĭus, a, um, (locus) ὁ εἰς μίσθωσιν ἀνήκων, μισθωτικός.
lŏcassim, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ locaverim, ἴδε loco.
lŏcātārĭus, a, um, (loco) μισθωτός. Γλωσσ. Φιλοξένου.
lŏcātĭcĭus, a, um, (loco) μισθώσιμος.
lŏcātĭo, ōnis, θ. (loco) μίσθωσις, ἐκμίσθωσις, ἔκδοσις. 2) θέσις, τάξις.
lŏcātītĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ locaticius.
lŏcātor, ōris, ἀ. (loco) ὁ μισθῶν, ἐκμισθῶν 2) ἐργοδότης.
lŏcātōrĭus, a, um, (loco) μισθωσιμαῖος. Γλωσσ. Φιλοξένου.
lŏcellus, i, ἀ (ὑποκορ. τοῦ loculus) καψάκιον, κιβώτιον.
Lŏchīa, æ, θ. Λοχεία, προσωνυμία τῆς Ἀρτέμιδος. Ἐπιγρ.
lŏcĭto, are, (θαμιστ. τοῦ loco) aliquid, ἐκδίδωμι, ἐκμισθῶ τι.
lŏco, avi, atum, are, (locus) aliquem ἢ aliquid in loco, τοπάζω, τίθημι, καθίστημι, ἵστημι, καθίζω τινὰ ἤ τι ἔν τινι ἢ εἴς τι. equites, pro collibus, καθιστάναι, τάττειν ἱππεῖς πρὸ τῶν λόφων. aliquem in sede, καθίζειν τινὰ ἐν ἕδρᾳ, εἰς ἕδραν, ἐφ' ἕδραν. me medium, καθίσταμαι ἢ καθέζομαι εἰς τὸ μέσον. urbem ἢ fundamenta urbis, βάλλομαι θεμέλια πόλεως, καταβάλλομαι πόλιν. prudentia locata est in delectu, ἡ σύνεσις κεῖται ἐν τῇ ἐκλογῇ. 2) κατατίθημι, κατατίθεμαί τι. argentum, δανείζειν χρήματα. μεταφ. studia in re, σπουδὴν ποιεῖσθαι εἴτε σπουδῇ χρῆσθαι περί τι. beneficium in gratos, εὐεργεσίαν τοῖς εὐχαρίστοις κατατίθεσται. 3) aliquam alicui (nuptum), ἐκδίδωμι, συνοικίζω τινὶ κόρην. 4) aliquid, μισθῶ, ἐκμισθῶ τι. se ἢ operam suam, ἐκδιδόναι ἑαυτὸν ἐπὶ μισθῷ. vectigalia, πωλεῖν τὰ τέλη. statuam, ἐργοδοτεῖν ἀνδριάντα.
lŏcor, σπαν. ἀντὶ τοῦ loquor, ὅπερ ἴδε.
Lŏcrensis, e, Λοκρικός. Locrenses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ Λοκροί.
Lŏcri, ōrum, ἀ. πληθ. Λοκροί, ἔθνος Ἑλλάδος καὶ ἔθνος Ἰταλίας. 2) Λοκροί, ἡ τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν πόλις.
Lŏcris, ĭdis, θ. Λοκρίς.
lŏcŭlāmentum, i, οὐ. (loculus) θήκη, φάτνωμα. dentium loculamenta, τὰ τῶν ὀδόντων φατνώματα.

Digitized by Google

lŏcŭlāris, e, (loculus) τοπικός. locularis resina, θ. ἡ ἐν φατνωταῖς θήκαις διατηρουμένη ῥητίνη.
*lŏcŭlātus, a, um, (loculus) φατνωτός.
lŏcŭlōsus, a, um, φατνωτός, φατνωματικός, πολλὰς ἔχων θήκας.
lŏcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ locus) τόπιον, μικρὸς τόπος. 2) θήκη, σορός. 3) loculi, ōrum, ἀ. πληθ. ἡ θήκη, (κυρίως ἡ φατνωτὴ θήκη), κάψα, τὸ κιβώτιον, ἡ ἀργυροθήκη.
lŏcum, i, οὐ. τόπος ταφῆς, ἠρίον. Ἐπιγρ.
lŏcŭples, ētis, (locus-plenus) πολυκτήμων, εὐκτήμων. 2) συνήθ. πλούσιος, εὔπορος. alicujus rei ἢ aliqua re, πλούσιος, πλουτῶν, εὐπορῶν τινος. 3) πλούσιος, δαψιλής, ἄφθονος, εὔπορος. regio, εὐδαίμων χώρα. annus locuples frugibus, ἐνιαυτὸς ἄφθονον καρπὸν παρέχων. 4) locuples auctor, ἀξιόχρεως, ἀξιόπιστος, συγγραφεύς.
†lŏcŭplētātĭo, ĭōnis, θ. (locupleto) τὸ πλουτίζειν, τὸ πλουτίζεσθαι.
lŏcŭplētātor, ōris, ἀ. ὁ πλουτίζων, πλουτοδότης. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
lŏcŭplēte, ἐπίρ. πλουσίως, δαψιλῶς. εὔχρηστον μόνον ἐν τῷ συγκριτικῷ· lŏcŭplētĭus, καὶ ὑπερθετικῷ· lŏcŭplētissĭme.
lŏcŭplēto, avi, atum, are, aliquem, aliqua re, πλουτίζω, κοσμῶ, τιμῶ τινά τινι.
†lŏcŭplētus, a, um, (locuples) ταὐτὸ τῷ locuples.

lŏcus, i, ἀ. (πληθ. συνήθως loca, orum, οὐ.) τόπος, χώρα, χωρίον. oportunus locus, ἐπιτήδειος τόπος, ἐπιτήδειον χωρίον. in unum locum covenire, εἰς ταὐτὸν συνέρχεσθαι. locum dare alicui, παραχωρεῖν τινι. ubicunque locorum, ὅπου ἂν τῆς γῆς. quo loci, ἀντὶ τοῦ quo loco, ποῦ, ὅπου. ex (de) loco superiore dicere, ἀπὸ βήματος λέγειν. loco movere aliquem, ἐξωθεῖν τινα ἐκ τῆς στάσεως. loco movere aliquid, ἐκποδὼν ποιεῖσθαί τι. locum habere, χώραν ἔχειν, ἐνδέχεσθαι. secundo loco, δεύτερον. loco alicujus, τόπῳ τινός, ἀντί τινος, ἐν χώρᾳ, ἐν μέρει, ἐν τάξει τινός. loco patris est, ἐν χώρᾳ, ἐν τάξει, ἐν μέρει πατρός ἐστιν. habere aliquid prodigii loco, ἡγεῖσθαί τι θαῦμα. in ejus locum invitari, ἀντὶ ἐκείνου καλεῖσθαι. nullo loco numerare aliquid, ἐν οὐδεμιᾷ χώρᾳ ἡγεῖσθαί τι, περὶ οὐδενὸς ποιεῖσθαί τι. 2) χώρα, τάξις. locus senatorius, ἡ τῶν βουλευτῶν χώρα, ἡ βουλευτικὴ τάξις. loco consulari dicere sententiam, ἐν τοῖς ὑπατικοῖς εἰσφέρειν γνώμην. summus locus civitatis, ἡ μεγίστη τιμή, τὰ πρωτεῖα, ἡ ἐντιμοτάτη χώρα τῆς πολιτείας. homo infimo loco natus, ἄνθρωπος ταπεινότατος τὸ γένος, ἐξ ἀγενεστάτων γεγονώς. 3) χωρίον, χώρα, ἀγρός, κτῆμα. 4) τόπος, οἰκία. 5) τόπος, χωρίον, πόλις, κώμη, κ.τ.τ. 6) κατάστασις, περίστασις. perbono loco res est, κάλλιστα ἔχει τὰ πράγματα. meliore loco erant res nostræ, βέλτιον εἶχεν ἡμῖν τὰ πράγματα. 7) τόπος, καιρός, ἀφορμή. alicui locum nocendi dare, ἀφορμὴν διδόναι τινὶ πρὸς τὸ βλάπτειν. in loco καὶ ἁπλῶς loco, ἐν καιρῷ, εὐκαίρως. Σημ. πλεοναστικῶς· postea loci, ἀντὶ τοῦ postea, κ.τ.τ. 8) locus, ἑν. καὶ πληθ. loci, τὸ χωρίον, ὁ τόπος, τὸ μέρος, κεφάλαιον (βιβλίου, ἐπιστήμης, λόγου κ.τ.τ.) 9) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ὁ τόπος, ἡ χρεία. 10) loci καὶ loca, τὰ αἰδοῖα, ἡ μήτρα.
lŏcusta, æ, θ. ἀκρίς. 2) εἶδος ὀστρακοδέρμου.
lŏcūtĭlis, e, (loquor) εὐεπής, δεινὸς (λέγειν). Ἀπουλήιος.
lŏcūtĭo εἴτε loquūtĭo, ĭōnis, θ. τὸ λέγειν. pulchra, ἡ εὐέπεια. 2) λέξις, φράσις..
Lŏcūtĭus, ἴδε Ajus.
lŏcūtor, ōris, ἀ. (loquor) λαλητής, λάλος.
lŏcūtŭlējus, i, ἀ. πολυλόγος, λάλος, ἀθυρόγλωσσος.
lŏcūtŭlēus, a, um, (loquor) λάλος, φλύαρος.
lŏcūtus, a, um, ἴδε loquor.
*lŏcūtus εἴτε loquūtus, ūs, ἀ. τὸ λέγειν. μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον.
lōdīcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lodix) μικρὸν στρῶμα, σισυρίνιον.
lōdix, īcis, θ. σισύρα, στρῶμα.
lœbertas, lœbēsum, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τῶν libertas, liberum, ἅπερ ἴδε. Φῆστος.
lœdŏrĭa, æ, θ. λοιδορία.
lœdus, ἀρχαϊκ. ἀντὶ ludus, ὅπερ ἴδε. Κικέρων.
lœmōdes, is, θ. λοιμώδης, νόσος τις.
lŏgārĭum εἴτε (-on), ĭi, οὐ. λογάριον.
lŏgēum εἴτε logĭum, ĭi, οὐ. λογεῖον.
lŏgĭca, æ, εἴτε lŏgĭce, ēs, θ. ἡ λογική.
lŏgĭcon, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ logion.
lŏgĭcus, a, um, λογικός.
lŏgĭon, ĭi, οὐ. (λόγιον) περιστήθιον, (ἐγκόλπιον τοῦ ἀρχιερέως τῶν Ἑβραίων).
lŏgista, æ, ἀ. λογιστής.
†lŏgistĭcus, a, um, (logista) λογιστικός. ars, ἡ λογιστική.
lŏgŏdædălĭa, æ, θ. λογοδαιδαλία.
lŏgŏgrăphus, i, ἀ. λογογράφος.
lŏgos (-us), i, ἀ. λόγος. logi ridiculi, λόγοι γελοῖοι.
*loidus, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ ludus, ἴδε καὶ lœdus. Ἐπιγρ.
lŏlĭāceus, a, um, (lolium) αἴρινος.
lŏlĭārĭus, a, um, (lolium) αἰρικός.
lōlīgĭuncŭla εἴτε loliguncula, æ, θ. ἡμαρτημέναι γραφαὶ ἀντὶ τῶν lolligiuncula, lolliguncula.

Digitized by Google

lōlīgo, ĭnis, θ. ἡμαρτημένη γραφὴ ἀντὶ τοῦ lolligo, ὅπερ ἴδε.
lŏlĭum, ĭi, οὐ. αἶρα, ζιζάνιον.
Lollĭānus, a, um, τοῦ Λολλίου, Λολλιανός.
lollīgĭuncŭla εἴτε lollīguncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lolligo) τευθίδιον.
lolĭgo, ĭnis, θ. ἡ τευθίς, ὁ τεῦθος, (ἰχθύς).
Lollĭus, a, um, τοῦ Λολλίου. Lollius, ĭi, ἀ. ὁ Λόλλιος.
lōmentārĭus, ĭi, ἀ. (lomentum) σμηγματοπώλης. Λ. Γλωσσαρίων.
lōmentum, i, οὐ. (lavo) εἶδος σμήγματος ἢ ῥύμματος ἐκ κυαμίνου ἀλεύρου, ὁ λέκιθος. 2) λείωμα, ὑδαρὲς λείωμα (εἶδος χρώματος.)
lonchītis, ĭdis, θ. λογχῖτις (βοτάνη).
lonchus, i, ἀ. ἡ λόγχη.
Londĭnĭum, ĭi, οὐ. Λονδίνιον. Τὸ ἐπίθετον Londiniensis, e.
longābo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ longano.
*longævĭtas, ātis, θ. μακροχρονιότης, πολυχρονιότης.
†longævĭto, are, (ἐπιτατ. τοῦ longævo) aliquem, πολυχρόνιον ποιῶ τινα.
†longævo, are, (longævus) aliquem, πολυχρόνιον ποιῶ τινα.
longævus, a, um, (longus ævum) μακροχρόνιος, πολυχρόνιος, πολυετής. Λ. ποιητ.
†longănĭmis, e, μακρόθυμος.
†longănĭmĭtas, ātis, θ. μακροθυμία.
†longănĭmĭter, ἐπίρ. μακροθύμως.
longăno εἴτε longănon, ōnis, ἀ. ἀπευθυσμένον ἔντερον, κῶλον. 2) ἀλλᾶς, φύσκη.
longārĭus, a, um, (longus) διεξοδικός, μακρός. litteræ, ἐπιστολή. Anecd. Helv. 222, 3.
longe, ἐπίρ. (longus) μακράν, πόρρω, πρόσω. longe videre, μακρὰν βλέπειν. abesse, πολὺ ἀπέχειν. longius progredi, πορρωτέρω, προσωτέρω γίγνεσθαι. longe subsequi, πόρρωθεν ἕπεσθαι. longe gradiens, μακρὰ βιβῶν. non longe a Syracusis, οὐ πόρρω εἴτε οὐ πρόσω τῶν Συρακουσῶν ἢ ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν. longe a me! ἄπαγε! μὴ γένοιτο! longe repetere, πόρρωθεν ἢ ἄνωθεν ποιεῖσθαι τὸν λόγον. longe millia passuum decem, ἀπέχων ὀγδοήκοντα στάδια. ætate longius provectus, πόρρω τῆς ἡλικίας ὤν. longe post, πολλῷ ὕστερον. longe ante, πολλῷ χρόνῳ πρότερον. longe errare, ἐπὶ πολὺ ἁμαρτάνειν. 2) longe melior, μακρῷ εἴτε πολλῷ εἴτε πολὺ ἀμείνων. longe maximus, μακρῷ, πάνυ, πολὺ μέγιστος. longe primus, μακρῷ πρῶτος. longe præstare, πολλῷ ὑπερέχειν. longe anteponere, πολλῷ προκρίνειν. longe dissimilis, ἐπὶ πολὺ ἀνόμοιος. longe longeque, μακρῷ μάλιστα.

longĭlătĕrus, a, um, (longus latus, ĕris) ὁ μακρὰν πλευρὰν εἴτε μακρὸν τὸ πλάγιον ἔχων, (μακρόπλευρος). Βοήθιος, arithm. 1, 28. p. 56, 8. Fr.
longĭlŏquĭum, ĭi, οὐ. (longus loqui) μακρολογία.
longĭmănus, a, um, (longus-manus) μακρόχειρ.
longinque, ἐπίρ. (longinquus) πρόσω, πόρρω, μακράν. 2) πολὺν χρόνον. 3) σπαν. ἀρχαϊκῶς, ἀρχαιοπρεπῶς.
longinquĭtas, ātis, θ. (longinquus) μῆκος, μακρότης, μακρὸν διάστημα (τόπου). 2) μῆκος, μακροχρονιότης, πολυχρονιότης.
†longinquo, are, aliquem, πόρρω ποιῶ τινα.
longinquo, ἐπίρ. πολὺν χρόνον.
longinquum, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ longinquo, ἐπίρ. Πλαῦτος.
longinquus, a, um, (longus) μακρός, ἐκτεταμένος. 2) μακροχρόνιος, πολυχρόνιος, χρόνιος. 3) πόρρω ὤν, πολὺ ἀπέχων, (μακρυνός). e longinquo, μακρόθεν, πόρρωθεν, πρόσωθεν. 4) ἀλλοδαπός, ξένος.
Longīnus, i, ἀ. Λογγῖνος.
longĭo, are, (longus) aliquid, μηκύνω, παρατείνω τι. Diom. 505, 22.
longĭpes, ĕdis, (longus-pes) μακρόπους.
*longisco, ĕre, (longus) μηκύνομαι.
longĭter, ἐπίρ. μακράν, πόρρω, πρόσω.
longĭtĭa, æ, θ. μῆκος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
longitrorsus, ἐπίρ. (*longitro [ἐκ τοῦ longus] καὶ versus) εἰς μῆκος, κατὰ μῆκος, τὸ μῆκος. Φῆστος.
longĭtūdo, ĭnis, θ. (longus) μῆκος, μακρότης. in longitudinem crescere, εἰς μῆκος αὐξάνεσθαι.
†longĭturnĭtas, ātis, θ. μακρότης, μακροβιότης.
†longĭturnus, a, um, μακρός.
longĭuscŭle, ἐπίρ. πορρωτέρω πως.
longĭuscŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ longus) ὀλίγῳ μακρότερος.
*longivīvax, ācis, μακρόβιος.
†longo, are, (longus) aliquid, μηκύνω, παρατείνω τι.
Longobardi, ταὐτὸ τῷ Langobardi.
longŭle, ἐπίρ. πόρρω πως.
longŭlus, a, um, ὑπόμακρος, μακρός τις.
longum, ἐπίρ ἴδε longus.
*longŭrĭo, ĭōnis, ἀ. (longus) ὁ προμήκης.
longŭrĭus, ĭi, ἀ. (longus) χάμαξ.
longus, a, um, ἐπὶ τόπου· μακρός, ἐκτεταμένος. longum agmen, μακρά, ἐκτεταμένη στρατιά. epistola longa, μακρά, διεξοδικὴ ἐπιστολή. homo longus, μακρός, εὐμήκης ἄνθρωπος. navis longa, ἡ μακρὰ ναῦς. trahere aliquid in longum, μηκύνειν, ἐκτείνειν, παρατείνειν τι. septem pedes (εἴτε

pedum εἴτε pedibus) longus, ἑπτὰ ποδῶν τὸ μῆκος. 2) ἐπὶ χρόνου· μακρός, πολύς, συχνός. morbus longus, μακρά, χρονία νόσος. ducere in longum, μηκύνειν, παρατείνειν, ἀναβάλλεσθαι. in longum durat, ἐπὶ πολὺν χρόνον διαμένει. ex longo, ἐκ πολλοῦ. longum, ἐπίρ. πολύν, συχνὸν χρόνον. longissimus dies, ἡ μακροτάτη ἡμέρα. longa syllaba, μακρά, ἐκτεινομένη συλλαβή. nihil mihi est longius, quam ut te videam, σφοδρότατα ἐπιθυμῶ σε ἰδεῖν. longum est enarrare, μακρὸν ἂν εἴη ἀπαριθμεῖν. ne longum sit ἢ fiat, ἵνα παύσωμαι μακρολογῶν.—Κύρ. ὄν. Λόγγος.

lŏpas, ădis, θ. ταὐτὸ τῷ lepas.

lŏquācĭtas, ātis, θ. (loquax) πολυλογία, ἀδολεσχία, λαλιά.

lŏquācĭter, ἐπίρ. (loquax) πολυλόγως.

lŏquācŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ loquax) πολυλόγος, λάλος.

lŏquax, ācis, (loquor) πολυλόγος, ἀδολέσχης, λάλος. loquax sum de aliquo, πολυλογῶ, ἀδολεσχῶ περί τινος. rana loquax, ὁ λάλαξ βάτραχος. loquax lympha, λάλον ὕδωρ, λαλαγοῦντα ὕδατα.

lŏquēla, æ, θ. (loquor) λόγος, λαλιά, λάλημα. 2) παρ' Ὀβιδίῳ ἅπαξ· φωνή, διάλεκτος.

lŏquēlāris, e, (loquela) λεκτικός, ὀνοματικός. Præpositiones loquelares, ἤκουσαν παρὰ γραμματικοῖς αἱ ἀχώριστοι τῶν λέξεων προθέσεις, ὡς αἱ re, se, dis, am κ.λ.

lŏquentĭa, æ, θ. (loquor) λαλιά, τὸ λαλεῖν, λογιότης. Σημ. τὸ loquentia, διακρίνεται τοῦ ὑψηλοτέρου eloquentia, παρὰ Πλινίῳ epist. 5, 20. πρβλ. καὶ Γέλλιον 1, 15, ἔνθα ὁ Εὐπόλιδος στίχος· αλαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν».

lŏquĭtor, atus sum, ari, (θαμιστ. τοῦ loquor), πολυλογῶ, λαλῶ.

*lŏquo, ĕre. Πετρώνιος. καὶ

lŏquor, cūtus (quūtus) sum, i, διαλέγομαι, λαλῶ, λέγω. inter nos aliquid loquimur, διαλεγόμεθα πρὸς ἀλλήλους περί τινος. loquor cum aliquo, διαλέγομαι πρός τινα. alicui, διαλέγομαι, λαλῶ τινι, male alicui, κακῶς λέγω τινί, διαβάλλω τινά. Græca lingua loqui, Ἑλληνιστὶ διαλέγεσθαι, Ἑλληνίζειν. plane loqui, σαφῶς λέγειν. apud populum, λέγειν, ἀγορεύειν εἰς τὸν δῆμον. loquitur classes et exercitus, λέγει, ἀνὰ στόμα ἢ διὰ στόματος ἔχει στόλους καὶ στρατούς. loqui prœlia, λέγειν, ᾄδειν μάχας. loquere mihi tuum nomen, εἰπέ μοι τὸ σὸν ὄνομα. loquuntur, λέγουσι, λόγος ἐστί. μεταφ. oculi loquuntur, quemadmodum adfecti simus, οἱ ὀφθαλμοὶ δηλοῦσι, πῶς διακείμεθα. pinus loquentes, λαλοῦσαι ἢ λαλαγοῦσαι πίτυς.

lŏquūtĭo, ōnis, θ. ταὐτὸ τῷ locutio.

lōra εἴτε lōrĕa, æ, θ. τρυγηφάνιος οἶνος, ὁ δευτερίας.

lōra, ταὐτὸ τῷ lūra.

*lōrāmentum, i, οὐ. (lorum) ἱμάντωμα, ἱμάς.

lōrārĭus, ĭi, ἀ. (lorum) μαστιγοφόρος. 2) ἱματοποιός.

lōrātus, a, um, (lorum) ἱμάντι δεδεμένος.

lōrĕa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ lora.

lōrētum, ταὐτὸ τῷ lauretum.

lōrĕus, a, um, (lorum) ἱμάντινος. κωμικ. alicujus latera lorea facere, ἱμάσσειν τινά.

lōrīca, æ, θ. (lorum ?) θώραξ. 2) θριγκός, θωράκιον, ἔπαλξις. 3) κονίαμα.

lōrīcārĭus, a, um, τῶν θωράκων. loricarius, ĭi, ἀ. θωρακοποιός.

lōrīcātĭo, ōnis, θ. (lorico) κονίασις.

lōrīcĭfer, ĕri, ἀ. (lorica fero) θωρακοφόρος. Γλωσσ. Φιλοξένου.

lōrīco, avi, atum, are, θωρακίζω. loricatus, τεθωρακισμένος, θωρακίτης, θωρακοφόρος. 2) aliquid, κονιῶ, πλακῶ τι.

lōrīcŭla, æ, θ. θωράκιον.

lōrĭfĭcĭum, ĭi, οὐ. (lorum facio) (ἡνιοποιία). Ἀπουλήϊος, met. 9, 40. H.

lōrĭŏla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ lora.

lōrĭpes, ĕdis, (lorum-pes) ἱμαντόπους. 2) κυλλόπους.

lōrum, i, οὐ. σπαν. lorus, i, ἀ. ἱμάς, ἡνία. 2) ἱμάς, κεστός, ζώνη τῆς Ἀφροδίτης. 3) ἱμάς, ἡνία, ῥυτήρ. 4) περιδέραιον τῶν παίδων. 5) ἱμάς, ἱμάσθλη, μάστιξ, ῥαπίς. 6) ῥάβδος, βλαστός.

lōtarĭa, æ, θ (lotus) πλύντρια. Ἐπιγρ.

lōtaster, tri, ἀ. (lotos) ὁ ἄγριος λωτός, (ἀγριόλωτος).

lōtĭlente, ἐπίρ. (*lotilentus) ταὐτὸ τῷ lotiolente.

lōtĭo, ĭōnis, θ. (lavo) κλύσις. 2) κλυστήρ, κλυστήριον.

lōtĭŏlente, ἐπίρ. (lotium) ῥυπαρῶς.

Lōtis, ĭdis, θ. Λωτίς.

lōtĭum, ĭi, οὐ. (lotus) οὖρον, οὔρημα.

lōtŏmētra, æ, θ. (λωτομήτρα) εἶδος λωτοῦ.

Lōtŏphăgi, ōrum, ἀ. πληθ. Λωτοφάγοι.

lōtor, ōris, ἀ. (lavo) πλύτης, κναφεύς. Ἐπιγρ. ἴδε καὶ lutor.

lōtos, (-us), i, ἀ. καὶ θ. ὁ λωτός, (ὄνομα δένδρων τινῶν καὶ βοτανῶν). 2) ποιητ. ὁ λωτός, ὁ αὐλός.

lōtūra, æ, θ. (lavo) κλύσις.

lōtus, a, um, ἴδε lavo.

lōtus, i, ἀ. ἴδε lotos.

lōtus, ūs, ἀ. (lavo) λοῦσις, κλύσις. Ἀμφ. γρ.

Loxĭas, æ, ἀ. Λοξίας.

Lŭa, æ, θ. (luo) θεά τις ἡ καὶ Lua mater καὶ Lua Saturni καλουμένη, ᾗ τὰ λαφυραγωγηθέντα ὅπλα καθοσιοῦντες κατέκαιον.

Digitized by Google

*lŭālis, e, (lues) λοιμώδης, λοιμικός.
lŭbet, lŭbīdo κτλ. ἴδε libet, libido κτλ.
lŭbīdĭnĭtas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ libidinitas.
†lūbrĭcĭtas, ātis, θ. (lubricus) γλισχρότης, τὸ ὀλισθηρόν.
lūbrĭco, avi, atum, are, aliquid, ὀλισθηρὸν ποιῶ τι.
lūbrĭcum, i, οὐ. ἴδε τὸ ἑξῆς.
lūbrĭcus, a, um, (ὀλιβρός. Ἡσύχ.) ὀλισθηρός. labis, ὀλισθηρὸς λίθος. lubricum, i, οὐ. τὸ ὀλισθηρόν, ὁ ὄλισθος, τὸ ὀλισθηρὸν χωρίον. 2) λεῖος, γλίστρος, γλοιός. 3) oculi lubrici, ὑγροὶ ὀφθαλμοί. 4) μεταφ. σφαλερός, ἐπισφαλής, ἐπικίνδυνος, ἀβέβαιος, ἄστατος. 5) γλοιός, σφαλερός, δόλιος. 6) ὀλισθαίνων, φερόμενος, ταχύς.
lubs, ταὐτὸ τῷ libs.
Lūca, æ, θ. Λοῦκα, πόλις Τυρρηνίας, τανῦν Lucca. Lucensis, e, τῆς Λούκης.
Lūca, æ, ἀ. (Lucanus) bos, ἀρχαϊκ. ὁ ἐλέφας, (ἅ τε τῶν Ῥωμαίων. ἐν Λευκανίᾳ τὸ πρῶτον ἰδόντων ἐλέφαντας, ἐν τῷ τοῦ Πύρρου στρατῷ). Ἔστι δὲ Luca καὶ ὄνομα ἀνδρὸς παρὰ Βεργιλίῳ Αἰν. 10, 561. (Λουκᾶς;)
Lūcānĭa, æ, θ. Λευκανία, πόλις τῆς Ἰταλίας. Lucanĭcus, a, um, Λευκανικός.
lūcānĭca, æ, θ. (Lucanicus) χόρδευμα, ἀλλᾶς. Κικέρ. epist. ad Fam. 9, 16. παρὰ δὲ Χαρισίῳ τῷ Γραμματικῷ καὶ lucanicum, i, οὐ. (ὡς καὶ παρ' ἡμῖν κοινῶς λουκάνικον). πρβλ. καὶ longano.
lūcānĭcum, i, οὐ. ἴδε lucanica.
lūcānĭcus, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ lucanicum. Χαρίσιος.
Lūcānus, a, um, Λευκανικός, τῆς Λευκανίας, τῶν Λευκανῶν. Lucani, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Λευκανοί.
†lūcānus, a, um, (lux) ὁ εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἀνήκων. πρβ. antelucanus.
Lūcānus, i, ἀ. ὁ Λουκανός.
lūcānus, i, ἀ. εἶδος καράβου.
lūcar, āris, οὐ. (lucus) τὸ εἰς θέας τελούμενον ἀργύριον, θέας ἀνάλωμα.
Lūcārĭa, ium, οὐ. πληθ. (lucaris) ἑορτή τις ἐν Ῥώμῃ, τῇ ιδʹ. πρὸ καλανδῶν Αὐγούστου.
lūcāris, e, pecunia, τὸ ἐκ τῶν ἀλσῶν προσιὸν ἀργύριον.
lūcas b o s, ταὐτὸ τῷ Luca, βʹ.
lŭcellum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ lucrum) κερδάριον, μικρὸν κέρδος.
lūcens, ntis, (luceo) στίλβων, διαπρεπής.
Lūcensis, ἴδε Luca καὶ Lucus.
lūcĕo, xi, ēre, (lux) φωτίζω, φέγγω, λάμπω. 2) μεταφ. virtus lucet, ἡ ἀρετὴ λάμπει, ἐκλάμπει. res lucet, τὸ πρᾶγμα φανερόν, δῆλον, καταφανές ἐστι. 3) οὐδετ. lucet, φῶς ἐστι, (φέγγει). nondum lucebat, οὔπω φῶς ἐγίγνετο. 4) luceo alicui, φαίνειν τινί, φωταγωγεῖν τινα.
Lūcĕrenses, ium, ἀ. πληθ. ταὐτὸ τῷ Luceres.
Lūcĕres εἴτε Lŭcĕres, um, ἀ. πληθ. Λούκερες. Λουκερήνσης, ὄνομα μιᾶς τῶν τριῶν ἀρχαίων φυλῶν, εἰς ἃς Ῥωμύλος τοὺς Ῥωμαίους διεῖλεν.
Lūcĕrĭa, æ, θ. Λουκερία, πόλις τῆς Ἀπουλίας, τανῦν Lucera. Lucerīnus, a, um, Λουκερῖνος, τῆς Λουκερίας.
lŭcerna æ, θ. (luceo) λύχνος. lucernam accendere, λύχνον ἅπτειν, ἀνάπτειν. lucernam ardentem exstinguo, καιόμενον λύχνον σβέννυμι. ante lucernam, ὑπὸ λύχνων ἀφάς, πρὸ τοῦ λυχνικοῦ. 2) εἶδος ἰχθύος.
lŭcernārĭa, æ, θ. (lucerna) ὁ φλόμος, φ. Marc. Empir. 20.
†lŭcernāris, e, (lucerna) λυχνικός. hora, ἡ περὶ τὰς ἀφὰς τῶν λύχνων ὥρα. herba, φλόμος.
†lŭcernārĭum, ii, οὐ. λύχνος. 2) ἡ περὶ λύχνων ἀφὰς ὥρα.
lŭcernārĭus, ii, ἀ. λυχνοῦχος. Λ. Γλωσσαρ.
lŭcernātus, a, um, λύχνοις κεκοσμημένος.
*lŭcernīnus, a, um, (lucerna) λυχνιαῖος. Kalendæ, ἴσως ἡ πρώτη τοῦ μηνός, καθ' ὃν ὑπὸ τὸ φῶς τῶν λύχνων ἐργάζεταί τις. (Δεκέμβριος εἴτε Ἰανουάριος).
†lŭcernŭla, æ, θ. λυχνίσκος, λυχνίον, λυχνίδιον.
lŭcesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ luceo) ἐπιλάμπω, λάμπω. sol lucescit ἥλιος ἐπιλάμπει. 2) οὐδετ. lucescit, φῶς γίγνεται. quum lucesceret, ἐπεὶ ἡμέρα ὑπέφαινεν εἴτε ὑπεφαίνετο, ἐπεὶ φῶς ἐγίγνετο.
Lūcĕtĭus, ii, ἀ. (lux) ἐπίκλησις, τοῦ Διός.
Lucetĭa, æ, θ. ἐπίκλησις τῆς Ἥρας.
lūci, ἐπίρ. (lux) φωτὸς ὄντος, ἡμέρας, μεθ' ἡμέραν. ἀρχ. ἀφαιρ. ἀντὶ τοῦ luce, ἴδε lux.
lūcĭbĭlis, e, ταὐτὸ τῷ lucidus. lūcĭbĭle, οὐ. φωτεινόν.
†lūcĭdātĭo, iōnis, θ. ἐξήγησις, διασαφήνισις.
lūcĭde, ἐπίρ. φωτεινῶς, καταφανῶς, σαφῶς.
†lūcĭdo, avi, are, (lucidus, 3), λαμπρύνω. 2) διασαφηνίζω.
lūcĭdus, a, um, (lux) φωτεινός. 2) διαφανής, λαμπρός, καθαρός. 3) φωτεινός, σαφής, καταφανής, φανερός.
lūcĭfer, ĕra, ĕrum, (lux-fero) φωσφόρος.
Lucifer, i, ἀ. φωσφόρος, ἑωσφόρος, (ἀστήρ).
Lūcĭfĕra, æ, θ. Φωσφόρος, ἐπίκλησις τῆς Ἀρτέμιδος.
lūcĭfĕrax, ācis, (lux ferax) ὁ πολὺ φῶς διαχέων, φωτοβόλος, φωτόβρυτος.

Digitized by Google

lūcĭfĭcus, a, um, (lux-facio) φωτοποιός.
lūcĭflŭus, a, um, (lux-fluo) φωτοβολῶν, φωτιστικός.
lūcĭfŭga, æ, ἀ. (lux-fugio) ὁ τὸ φῶς φεύγων. φυξήλιος, σκοτίας. 2) ὁ λυχνόβιος.
lūcĭfŭgax, ācis, ταὐτὸ τῷ lucifuga.
lūcĭfŭgus, a, um, (lux-fugio) φυξήλιος, σκοταῖος.
Lūcĭlĭus, a, um, Λουκίλλιος, τοῦ Λουκιλλίου. Lucilius, ĭi, ἀ. Λουκίλλιος.
Lūcīna, æ. θ. εἴτε Juno Lucina, (luceo) ἡ Εἰλείθυια, ἐπίκλησις τῆς Ἀρτέμιδος. Ἥρα φωσφόρος, παρὰ Διον. Ἀλ. 4, 15. μετων. ὁ τόκος. Lucinam pati, τίκτειν (μόσχον, ἐπὶ δαμάλεως).
lūcīnĭum, ĭi, οὐ. λαμπυρίς, πυγολαμπίς.
lūcīnus, a, um, (lux) φωσφόρος, ὁ εἰς φῶς προάγων. hora, γενέθλιος ὥρα.
lūcĭpărens, ntis, θ. (lux-pario) ἡ τὸ φῶς γεννῶσα.
lūcĭpĕtus, a, um, (lux peto) ὁ τὸ φῶς ζητῶν, ὁ ὁρμῶν ἐπὶ τὸ φῶς, (φιλόφωτος, φωτοπλανής). musca=(φωτοπλανής) μυῖα. Ἰσίδωρος, 12, 8, 7.
Lūcĭpor, ŏris, ἀ. (Lucius-puer) ὁ Λευκίου παῖς, ὄνομα δούλου.
†lūcĭsător, ōris, ἀ. (lux-sero, sevi, satum) φωτοποιός, φωτοδότης.
lūcisco, ĕre, ταὐτὸ τῷ lucesco.
Lūcĭus, ĭi, (lux) ἀ. Λεύκιος, Λούκιος.
lūcĭus, ĭi, ἀ. λύκος (ἰχθύς).
Lucmo, ōnis, κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ Lucumo.
Lŭcŏmēdĭus, ĭi, ταὐτὸ τῷ Lucumonĭus εἴτε Lucumo.
lŭcrātĭo, ĭōnis, θ. (lucror) κέρδος.
lŭcrātīvus, a, um, ἐπικερδής.
†lŭcrātor, ōris, (lucror) ὁ κερδαίνων. μεταφ. lucratores multarum gentium, (λέγονται οἱ Ἀπόστολοι). Arnob. in psalm. 88.
Lŭcrētĭlis, is, ἀ. ὄρος τῆς Σαβίνης. Ἐκ τούτου τὸ ἐπίθετον Lucretīnus, a, um.
Lŭcrētĭus, a, um, Λουκρήτιος, τοῦ Λουκρητίου. Lucretius, ĭi, ἀ. ὁ Λοκρήτιος, Λουκρήτιος. Lucretia, æ, θ. Λουκρητία.
lŭcrĭcŭpīdo, ĭnis, θ. (lucrum cupido) πλεονεξία, φιλοκέρδεια. Ἀπουλήϊος.
lŭcrĭfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (lucri-facio) aliquid, κερδαίνω, περιποιοῦμαί τι. παθητ. lucrifīo, factus sum, fĭĕri. Σημ. κατὰ τμῆσιν· lucri aliquid facio ἢ facio lucri ἀντὶ τοῦ lucrifacio.
lŭcrĭfactus, a, um, ἴδε lucrifacio.
*lŭcrĭfĭcābĭlis, e, κερδαλέος, ἐπικερδής.
*lŭcrĭfĭco, are, (lucrum-facio) κερδαίνω.
lŭcrĭfĭcus, a, um, (lucrum-facio) κερδαλέος, ἐπικερδής.
lŭcrĭfīo, ἴδε lucrifacio.
*lŭcrĭfŭga, æ, ἀ. (lucrum-fugio) ὁ τὸ κέρδος φεύγων.
Lŭcrīnensis, e, ταὐτὸ τῷ Lucrinus.
Lŭcrīnus, a, um, Λουκρῖνος. lacus Lucrinus εἴτε ἁπλῶς Lucrinus, i, ἀ. ὁ Λοκρῖνος κόλπος, ἡ Λουκρινὶς θάλασσα.
lŭcrĭo, ĭōnis, ἀ. (lucrum) φιλοκερδής, πλεονέκτης. Φῆστος.
†lŭcrĭpes, ĕtis, καὶ
lŭcrĭpĕta, æ, ἀ. (lucrum-peto) φιλοκερδής.
lŭcrĭus, a, um, (lucrum) κερδῷος, κτήσιος.
lŭcro, avi, atum, are, (lucrum) aliquid, κερδαίνω τι.
lŭcror, atus sum, ari, (lucrum) aliquid, κερδαίνω τι, κτῶμαι, περιποιοῦμαί τι.
lŭcrōse, ἐπίρ. πολυκερδῶς, ἐπικερδῶς.
lŭcrōsus, a, um, πολυκερδής, ἐπικερδής, κερδαλέος.
lŭcrum, i, οὐ (luo) κέρδος. lucri causā, τοῦ κέρδους ἕνεκα, ἐπὶ κέρδει. facere lucrum ex re, κερδαίνειν ἀπό τινος, χρηματίζεσθαι ἔκ τινος. aliquid ponere ἢ deputare in lucro ἢ lucro apponere, κέρδος ἡγεῖσθαι ἢ νομίζειν τι. est mihi lucro (σπαν. lucri), ἐπικερδὲς ἐμοί ἐστι, κέρδος παρέχει μοι. de lucro vivo, κέρδος ἡγοῦμαι τὴν ζωήν, ὑπὲρ ἐλπίδα ζῶ. lucri facio aliquid, κερδαίνω τι. 2) χρηματισμός, κέρδος, φιλοκέρδεια.
*lŭcrus, i, ἀ. σπαν. ἀντὶ τοῦ lucrum, ὅπερ ἴδε. Πλαῦτος παρὰ Νωνίῳ.
lucta, æ, θ. πάλη.
luctāmen, ĭnis, οὐ. (luctor) τὸ παλαίειν, ἀγών, πόνος, ἀγωνισμός.
Luctātĭānus, a, um, ταὐτὸ τῷ Lutatianus.
luctātĭo, ĭōnis, θ. (luctor) πάλη. μεταφ. ὁ ἀγών, ἀγωνισμός.
Luctātĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ Lutatius.
luctātor, ōris, ἀ. (luctor) παλαιστής.
luctātōrĭum, ĭi, οὐ. (luctor) παλαίστρα. Λ. Γλωσσαρίων.
luctātus, ūs, ἀ. (luctor) πάλη.
luctĭfer, ĕra, ĕrum, (luctus-fero) πένθος φέρων, πένθιμος.
luctĭfĭcābĭlis, e, (luctificus) πένθιμος, πενθήρης.
luctĭfĭcus, a, um, (luctus facio) πένθος παρέχων, πένθιμος.
*luctĭsŏnus, a, um, (luctus-sonus) πένθιμα ἠχῶν, πενθικός.
luctĭto, are, καὶ luctĭtor, ari, θαμιστ. τοῦ lucto καὶ luctor, σπουδῇ παλαίειν.
lucto, avi, are, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ luctor.
luctor, atus sum, ari, (lucta) cum aliquo, ποιητ. alicui, παλαίω τινὶ ἢ πρός τινα. inter se luctantur, πρὸς ἀλλήλους παλαίουσιν. 2) μεταφ. παλαίω, ἀγωνίζο-

μαι, ἀγωνιῶ, διατείνομαι. aliquid facere, διατείνεσθαι ποιεῖν τι.
luctŭōse, ἐπίρ. πενθητικῶς, πολυπενθῶς.
luctŭōsus, a, um, (luctus) πολυπενθής.
luctus, ūs, (ἀρχαϊκ. i), ὁ. (lugeo) πένθος. in luctu vivere, διὰ πένθους τὸν βίον διάγειν. in luctu esse, πένθος ποιεῖσθαι, πενθικῶς ἔχειν. luctum finire, deponere, τὸ πένθος κατατίθεσθαι.
lūcu, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ luce, ἴδε lux καὶ lucus, β'.
lūcŭbrātĭo, ĭōnis, θ. (lucubro) νυκτερινὴ ἐργασία, τὸ νυκτερεύειν. per ἢ ad lucubrationem ἢ lucubratione facere aliquid, πρὸς λύχνον ποιεῖν τι. 2) νυκτογραφία.
lūcŭbrātĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lucubratio) μικρὰ ἀγρυπνία, μικρὰ νυκτογραφία.
*lūcŭbrātōrĭus, a, um, νυκτερευτικός.
lūcŭbro, avi, atum, are, (lux) πρὸς λύχνον ἐργάζομαι, νυκτερεύω, ἀγρυπνῶ. 2) aliquid, νύκτωρ ἐργάζομαί τι. opusculum, νυκτογραφεῖν βιβλίον. viam, νυκτοπορεῖν.
lūcŭbros, i, θ ταὐτὸ τῷ phlomus Ἰσίδωρος.
lūcŭlāris, e, (lucus) ἀλσαῖος. Ἐπιγρ.
lūcŭlentas, ātis, θ. (luculentus) ταὐτὸ τῷ luculentitas.
lūcŭlente, ἐπίρ. λαμπρῶς, διαφερόντως.
lūcŭlenter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ luculente.
†lūcŭlentĭa, æ, θ λαμπρότης.
lūcŭlentĭtas, ātis, θ. λαμπρότης. Λ. σπ.
lūcŭlentus, a, um, (lux) διαφανής, λαμπρός, ἐπιφανής. 2) ἀξιόπιστος.
lŭculla, ταὐτὸ τῷ laculla.
Lūcullus, i, ὁ. Λεύκολλος, Λούκουλλος. Lucullānus, Lucullĭānus, Lucullēus, a, um, τοῦ Λουκούλλου. Luculleum marmor, ἡ Λευκόλλειος λίθος.
lūcŭlus, i, ὁ. (ὑποκορ. τοῦ lucus) μικρὸν ἄλσος.
Lŭcŭmo, ōnis, ὁ. Τυρρηνιστί· ὁ βασιλεύς. 2) Λυκόμων εἴτε Λουκόμων, Τυρρηνός τις τοῦ Ῥωμύλου σύμμαχος. Lucumōnĭus ἀντὶ Lucumo, ὡς divus ἀντὶ deus.
lŭcūna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ lacuna. Οὗτος ὁ κακοηχὴς τύπος lucuna εὕρηται ἐν τοῖς ἀρίστοις χειρογράφοις τοῦ Οὐϊργιλίου καὶ Λουκρητίου.
lŭcuncŭlus, i, ὁ. (ὑποκορ. τοῦ lucuns) πεμμάτιον, τηγανίτης.
lŭcuns, ntis, ὁ. (γλυκοῦς;) τηγανίτης.
lūcus, i, ὁ. ἱερὸν ἄλσος, ἄλσος. nemora sacros imitantia lucos, δενδρῶνες ὅμοιοι τοῖς ἱεροῖς ἄλσεσι. 2) ἄλσος, δρυμός, δρυμών. 3) Lucus, ὄνομα πόλεών τινων, ἔνθα ἦν ἄλση θεῶν, Λοῦκος, οἷον Lucus Feroniæ, Λοῦκος Φηρωνίας, ἐν Τυρρηνίᾳ. τὸ τοπικόν· Lucensis, e, Λουκήνσιος.

lūcus, ūs, ὁ. ταὐτὸ τῷ lux. εὔχρηστον μόνον κατ' ἀφαιρ. cum primo lucu, ἅμα τῷ διαυγάζειν, ἅμ' ἡμέρᾳ, ἡμέρας ἐπιλαμπούσης. Τὸ ἀντίθετον noctu, ἴδε noctus.
lūcusta, ταὐτὸ τῷ locusta.
lūdĭa, æ, θ. (ludius) ὀρχήστρια, ὀρχηστρίς.
lūdĭārĭus, a, um, pecunia, τὰ εἰς ἀγῶνας χορηγούμενα χρήματα. Ἐπιγρ.
lūdĭbrĭōse, ἐπίρ. χλευαστικῶς, σκωπτικῶς. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
lūdĭbrĭōsus, a, um, χλευαστικός, σκωπτικός.
lūdĭbrĭum, ĭi, οὐ. (ludus) παίγνιον, ἐμπαιγμα, σκῶμμα, χλευασμός. habere aliquem ludibrio, ἐμπαίζειν τινί, σκώπτειν τινά. καταγελᾶν τινος. ventis ludibrium debere, τοῖς ἀνέμοις γέλωτα ὀφλισκάνειν, παίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. ludibria fortunæ, τὰ παίγνια τῆς τύχης.
lūdĭbundus, a, um, (ludo) παίζων, παιδιώδης.
lūdĭcer, a, um, ἴδε ludicrus.
lūdĭcre, ἐπίρ. παιγνιωδῶς, σκωπτικῶς.
lūdĭcror, ari, (ludicrum) παίζω. 2) σκώπτω. Φρόντων.
lūdĭcrum, i, οὐ. ἴδε ludicrus.
lūdĭcrus, a, um, (ludo) παιγνιώδης, παιδιώδης. ludicra, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ παίγνια, ἀθύρματα. 2) σκηνικός. ars ludicra, ἡ σκηνικὴ εἴτε ὑποκριτικὴ τέχνη. tibia ludicra, ὁ σκηνικὸς εἴτε θεατρικὸς αὐλός. 3) ἀγώνιος, τῶν ἀγώνων. ludicrum, i, οὐ. ὁ ἀγών. ludicrum Isthmiorum, ὁ τῶν Ἰσθμίων ἀγών. corona ludicra εἴτε ludicro parta, στέφανος ἐναγώνιος. Σημ. ἡ ἐν. ὀνομ. τοῦ ἀρσ. ludicrus εἴτε ludicer ὅλως οὐχ εὕρηται.
*lūdĭfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (ludus facio) aliquem, παίζω τινά, ἐμπαίζω τινί.
*lūdĭfĭcābĭlis, e, (ludifico) παιγνιώδης, παιδιώδης.
lūdĭfĭcābundus, a, um, (ludificor) ὁ ἐμπαίζων, ὁ καταγελῶν. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
lūdĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. ἔμπαιγμα.
*lūdĭfĭcātor, ōris, ὁ. ἐμπαίκτης.
†lūdĭfĭcātōrĭus, a, um, ἐμπαικτικός.
lūdĭfĭcātus, ūs, ὁ. ἔμπαιγμα. habere aliquem ludificatui, ἐμπαίζειν τινί. (μόνον κατὰ δοτικὴν εὕρηται).
lūdĭfĭco, avi, atum, are, (ludus-facio) παίζω. 2) aliquem, ἐμπαίζω τινί, παίζω τινά.
lūdĭfĭcor, atus sum, ari, (ludus-facio) aliquem ἢ aliquid, παίζω τινὰ ἤ τι, ἐμπαίζω τινί. Fabius Hannibalis vim cunctationibus ludificans, ὁ Φάβιος τὴν τοῦ Ἀννίβα ὁρμὴν τῇ μελλήσει παίζων.
lūdĭmăgister, tri, ὁ. γραμματοδιδάσκαλος, γραμματιστής.

Digitized by Google

lūdĭo, ĭōnis, ὁ. ταὐτὸ τῷ ludius.
lūdĭus, ĭi, ὁ. (ludus) ὑποκριτής, μῖμος, Διονυσιακὸς τεχνίτης.
lūdo, si, sum, ĕre, παίζω. talis, παίζειν ἀστραγάλοις, ἀστραγαλίζειν. pilā, παίζειν τῇ σφαίρᾳ εἴτε τὴν σφαῖραν. tesseris ἢ aleā (σπαν. aleam), κυβεύειν. par impar, ἀρτιάζειν. non ludo, οὐ παίζω, τουτέστι· σπουδῇ λέγω. ludens, minor, παίζων εἴτε παιδιᾷ ἀπειλῶ. carmina ludo, παίζω ᾄσματα, παίζων ᾄδω. 2) γυμνάζομαι (ἐν τῇ παλαίστρᾳ κ.τ.τ.) 3) παίζω, (ἐπὶ ἐρωτικῆς παιδιᾶς). 4) ὑποκρίνομαι. bonum civem, τὸν ἀγαθὸν πολίτην. οὕτω καὶ magistratum, ὑποκρίνεσθαι ἀρχήν. 5) aliquem, παίζω τινά, ἐμπαίζω τινί. aliquem dolis, παίζειν τινὰ δόλοις, ἐξαπατᾶν τινα. 6) ἐμπαίζω τινί, σκώπτω, χλευάζω τινά.
lūdus, i, ὁ. παίγνιον, παιδιά, παιγνιά. per ludum, μετὰ παιδιᾶς, ἐν παιδιᾷ. ludo et joco uti, παιδιᾷ καὶ γέλωτι χρῆσθαι. ludum facere alicui ἢ aliquem, ἐμπαίζειν τινί, παίζειν τινά. 2) ἐρωτικὴ παιδιά, ἔρως. 3) ludi, ἀγών, ἀγῶνες. circenses, ὁ ἱππικὸς ἀγών, τὰ ἱπποδρόμια. gladiatorii, οἱ τῶν μονομάχων ἀγῶνες. ἡ μονομαχία. scenici, ὁ σκηνικὸς ἀγών, ludos facere, ποιεῖν, ἐπιτελεῖν ἀγῶνα ludis, ἐπιτελουμένων τῶν ἀγώνων. 4) ludus γυμναστήριον, παιδευτήριον. literarius ludus ἢ ἁπλῶς ludus, τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον. gladiatorius, τὸ μονομαχοτροφεῖον.—Τὴν λέξιν ταύτην ἐτυμολογοῦσί τινες τῶν ἀρχαίων ἐκ τῶν Λυδῶν.
lŭēcŭla, æ, θ. ὑποκορ. τοῦ lues, ὅπερ ἴδε. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
lŭella (lŭēla), æ, θ. (luo) τίσις, ἀπότισις.
lŭes, is, θ. λύμη, φθορά, ὄλεθρος, λοιγός. pestis luem spargit, ὁ λοιμὸς διασπείρει τὴν λύμην, τὴν φθοράν. 2) λοιμικὴ νόσος, λοιμός. 3) λυμεών, ὄλεθρος, ὀλέθριος ἄνθρωπος. 4) τετηκυῖα χιών.
Lugdūnum, i, οὐ. τὸ Λούγδουνον, ἡ Λουγούδουνος, πόλις τῆς Γαλλίας, τανῦν Lyon. Lugdunensis, e, Λουγδουνήσιος. Gallia Lugdunensis, ἡ Λουγδουνησία. 2) Lugdunum Batavorum, τὸ Λουγοδεινον, (κατὰ Πτολεμαῖον) πόλις τῆς Βελγικῆς, τανῦν Leyden.
lūgĕo, xi, ctum, ĕre, (συγγενὲς τῶν λυπέω, λοιγός, λυγρός.) πενθῶ, πένθος ποιοῦμαι. aliquem, πενθῶ τινα. 2) aliquem καὶ aliquid, πενθῶ, ὀδύρομαι, θρηνῶ, κλαίω τινὰ ἤ τι.
lūgĭum, ĭi, οὐ. (lugeo) ταὐτὸ τῷ luctus.
lūgŭbre, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ lugubriter.
lūgŭbris e, (lugeo πενθηρός. πένθιμος. lugubris vestis ἢ lugubria, ium, οὐ. πληθ. τὸ πενθηρὸν ἱμάτιον. lugubris cantus, τὸ πενθητήριον ᾆσμα, ὁ θρῆνος. 2) πενθῶν, πενθήρης, πενθήμων. 3) πένθος φέρων, λυγρός, ὀλέθριος, πολυπενθής. 4) πενθικός, πενθητικός, λυγρός, ὀδυρτικός.
lūgŭbrĭter, ἐπίρ. πενθικῶς, ὀδυρτικῶς.
lŭis, is, θ. ταὐτὸ τῷ lues. Ἀμφ. γρ. Προυδέντιος.
lŭĭtĭo, ĭōnis, θ. (luo) τίσις, ἀπότισις, ἀπόδοσις.
lūma, æ, θ. ἀκάνθιον. 2) (λῶμα) εἶδος μανδύου. ταὐτὸ τῷ sagum.
lūmārĭus, a, um, (luma) τοῦ ἀκανθίου.
lumbāgo, ĭnis, θ. lumbus) ἰσχιάς (νόσος).
lumbāre, is, οὐ. (lumbus) πόνος ἰσχίων. 2) ζώνη, ἐπίδεσμος.
lumbellus, i, ὁ. ταὐτὸ τῷ lumbulus.
*lumbĭfrāgĭum, ĭi, οὐ. (lumbus-frango) ἰσχιάς, (νόσος). κωμ. lumbifragium aufero, ἰσχιοῤῥωγικὸς γίγνομαι.
lumbo, ōnis, ὁ. ταὐτὸ τῷ lumbare. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
lumbrĭcōsus, a, um, (lumbricus) ὁ ἑλμινθιῶν.
lumbrīcus, i, ὁ. ὁ ἕλμινς.
lumbŭlus, i, ὁ. (lumbus) μικρὸν ἰσχίον.
lumbus, i, ὁ. ψόα, ἰσχίον. lumborum et coxendicum dolores, ἡ ἰσχιὰς καὶ ὀσφυαλγία. 2) κατ' εὐφημισμόν· τὰ αἰδοῖα. 3) μέρος τι τῆς ἀμπέλου.
*lūmectum εἴτε lūmētum, i, οὐ. (luma) ἀκανθεών.
lūmen, ĭnis, οὐ. (luceo) φῶς, φέγγος, αὐγή. lumen solis, τὸ φῶς, αἱ αὐγαὶ τοῦ ἡλίου. lunæ et stellarum, τὸ φέγγος τῆς σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων. 2) φῶς τῆς ἡμέρας, φῶς, ἡμέρα. ποιητ. lumen linquere, ἀποθνήσκειν. 3) φῶς, λύχνος, λαμπάς, λαμπτήρ, πῦρ κ.τ.τ. luminibus accensis, περὶ λύχνων ἁφάς. ad lumina, πρὸς φῶς, πρὸς λύχνους. stupa lucernarum luminibus aptior, στύπη πρὸς θρυαλλίδας λύχνων ἁρμοδιωτέρα. 4) φῶς, τὸ φωτεινὸν τῆς γραφῆς. lumen et umbra, τὸ φωτεινὸν καὶ τὸ σκοτεινόν. 5) φῶς, φωστήρ, ὀπή, θυρίς. obstruere εἴτε officere luminibus alicujus, παροικοδομεῖν τινι τὸ φῶς. 6) αὐγή, φάεα, ὀφθαλμός. fodere lumina, ἐξορύττειν τοὺς ὀφθαλμούς. flecto lumina, στρέφω τὰ ὄμματα. lumina amittere, ἀποβάλλειν τὴν ὄψιν, τυφλοῦσθαι. 7) λάμψις κόσμημα, κάλλος. lumen civitatis, ὀφθαλμός. φέγγος, φωστὴρ πόλεως. 8) ἐν τῇ ῥητορικῇ. σχήματα καὶ κοσμήματα λόγου.
*lūmētum, ταὐτὸ τῷ lumectum.
lumfo, ταὐτὸ τῷ lympho.
lūmĭnar εἴτε lūmĭnārĕ, āris, οὐ. (lumen) φωστήρ, θυρίς.
lūmĭnātĭo, ĭōnis, θ. φωτισμός, φωτοχυσία Ἐπιγρ.

Digitized by Google

lūmĭno, avi, atum, are, aliquid, φωτίζω τι.
lūmĭnōsus, a, um, (lumen) φωτεινός.
Lūna, æ, θ. Σελήνη, Μήνη (ἡ θεά). 2) ἡ Λοῦνα εἴτε Σελήνης πόλις, πόλις τῆς Τυρρηνίας, τανῦν Lunegiano.
lūna, æ, θ. (luceo) σελήνη, ποιητ. μήνη. plena πλήθουσα σελήνη, πανσέληνος. nova, νέα σελήνη, νουμηνία. crescens, τικτομένη σελήνη. decrescens, φθίνουσα σελήνη. dimidia εἴτε dimidiata, διχότομος σελήνη. quartā, quintā lunā, τῇ τετάρτῃ, τῇ πέμπτῃ ἀπὸ τῆς νουμηνίας, κατὰ τὴν τετράδα καὶ πεντάδα. lunæ defectus, σελήνης ἔκλειψις. per lunam, ἐν σελήνῃ, πρὸς τὴν σελήνην. 2) μήν. 3) ὅ,τι σεληνοειδές, σεληνίς, μηνίσκος (κόσμημα).
lūnāris, e, (luna) σεληναῖος, σεληνιακός, τῆς σελήνης, σεληνοειδής.
lūnātĭcus, a, um, σεληνιακός, σεληνιάζων, σεληνόπληκτος.
lūnātĭo, ĭōnis, θ. (luna) σελήνης περίοδος. Ἰσίδωρος.
lūnātus, a, um, ἴδε luno.
lunchus, ταὐτὸ τῷ lonchus.
Lūnensis, e, (Luna) τῆς Λούνης εἴτε Σελήνης πόλεως.
lūno, avi, atum, are, (luna) aliquid, κυρτῶ τι εἰς σχῆμα σελήνης. lunatus, a, um, σεληνοειδής, μηνοειδής. lunata pellis, ὑπόδημα σεληνίδι κεκοσμημένον.
lunter, ταὐτὸ τῷ linter.
lūnŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ luna) σεληνίς, μηνίσκος.
Lūnus, i, ἀ. Μήν, (θεὸς Φρυγῶν).
lŭo, lŭi, lŭĭtum, ĕre, aliquid, τίνω, ἀποτίνω τι. aliquid pecuniā, χρήμασιν ἀποτίνειν τι. scelus pœnā ἢ pœnas sceleris, ποινὰς εἴτε δίκην τοῦ κακουργήματος διδόναι ἢ τίνειν. parentum scelera filiorum pœnis luuntur, οἱ υἱοὶ ποινὰς τίνουσι τῶν ὑπὸ τῶν πατέρων ἡμαρτημένων. 2) τίνω, ἀποτίνω, ἐκτίνω, ἀποδίδωμί τι. debitum, τὸ ὀφείλημα. 3) σπαν. λ ο ύ ω, κλύζω, βρέχω τι.
lŭpa, æ, θ. λύκαινα. 2) μυσαχνή, πόρνη, χαμαιτύπη.
lŭpāna, æ, θ. (lupa, 2), φανερά, δημοσία ἑταίρα, πόρνη. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
lŭpānar, āris, οὐ. (lupa) πορνοβοσκεῖον, πορνεῖον, χαμαιτυπεῖον.
lŭpānāris, e, (lupa) πορνικός, χαμαιτυπικός. lŭpānārĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ lupanar.
lŭpānārĭus, ĭi, ἀ. ὁ πορνοβοσκός, πορνοτρόφος.
Lŭpārĭæ, ārum, θ. πληθ. τόπος ἐν Ῥώμῃ. 2) τὰ πορνοβοσκεῖα.
lŭpārĭus, ĭi, ἀ. λυκοθήρας.
lŭpātrĭa, æ, θ. (λέξις ὑβριστική), πτῶμα.
lŭpātus, a, um, (lupus) λύκον ἔχων, ἐχινώδης. lupata ōrum, οὐ. πληθ. καὶ lupati, ōrum, ἀ. πληθ. (ὑπον. frena ἢ freni) χαλινὸς λύκον εἴτε ἐχῖνον ἔχων.
Lŭperca, æ, θ. θεά τις παρὰ Ῥωμαίοις.
Lŭpercal, ālis, οὐ. Λύκαιον, Πανεῖον ὑπὸ τῷ Παλατίνῳ λόφῳ.
Lŭpercālis, e, (Lupercus) Λυκαῖος. Lupercalia, ĭum, οὐ. πληθ. τὰ Λουπερκάλια εἴτε Λύκαια, ἀρχαία τις ἑορτή, ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ, ἐν ᾗ θυσία τῷ Πανὶ καὶ καθαρμὸς τῆς πόλεως ἐγίγνετο.
Lŭpercus, i, ἀ. Λούπερκος εἴτε Λυκαῖος, ἐπίκλησις τοῦ Πανός. 2) Λούπερκος, ὁ ἱερουργὸς τοῦ Λυκαίου Πανὸς νεανίσκος.
lŭpi, ōrum, ἀ. πληθ. ταὐτὸ τῷ lupata, orum, ἴδε lupatus.
Lŭpĭa, æ, ἀ. ὁ Λουπίας, ποταμὸς τῆς Γερμανίας, τανῦν Lippe.
Lŭpĭa, æ, θ. καὶ Lupiæ, ārum, πληθ. αἱ Λουπίαι, πόλις τῆς Ἰταλίας.
lŭpillus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ lupinus) θέρμιον.
lŭpīnācĕus, a, um, (lupinus) θέρμινος, ἐκ θερμων.
lŭpīnārĭus, a, um, (lupinus) θέρμινος, τῶν θέρμων.
lŭpīnum, i, οὐ. ἴδε lupinus, β΄.
lŭpīnus, a, um, (lupus) λύκειος, τοῦ λύκου. lupina pellis, ἡ λυκῆ.
lŭpīnus, i, ἀ. καὶ lupinum, i, οὐ. θέρμος, φ.
lŭpĭo, ire, ῥύζω, οὕτω φωνεῖ ὁ ἰκτῖνος.
lŭpor, ari, (lupa) πορνεύω.
lŭpŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ lupa) λυκαινίς.
lŭpus, i, ἀ. λ ύ κ ο ς. παροιμ. lupus in fabula, λύκου ἐμνήσθης, (λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀπροσδοκήτως παραγιγνομένου.) lupi eum videre priores, λύκον εἶδεν, ἐκωφώθη. 2) λύκος, εἶδος ἰχθύος. 3) λύκος, εἶδος ἀράχνης. 4) λύκος ὀσπρολέων, ὀροβάγχη, εἶδος βοτάνης. 5) λύκος, ἁρπάγη, χείρ. 6) λύκος, ἐχῖνος, εἶδος στομίου τῶν χαλινῶν.—Κύρ. ὄν. Λοῦπος.
lūra, æ, θ. ἀσκός. 2) κοιλία.
lurcābundus εἴτε lurchĭnābundus, a, um, λαφύσσων.
lurcho, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ lurco, ōnis.
lurco, are, καὶ lurcor, ari, aliquid, λαφύσσω τι.
lurco, ōnis, ἀ. λαφυκτής, λίχνος.
lurcōnĭānus, a, um, (lurco, onis) τοῦ λαφυκτοῦ, τοῦ λίχνου.
lurcor, ἴδε lurco.
lurĭa, æ, ταὐτὸ τῷ oxymeli. Ἰσίδωρος.
lūrĭdātus, a, um, ταὐτὸ τῷ luridus.
lūrĭdus, a, um, χλωρός, ὠχρός. lurida luna, ἡ ὠχρῶσα σελήνη. lurida mors, ὁ πε-

Digitized by Google

λιδνὸς θάνατος. luridus horror, ἡ ὠχρὰ φρίκη, τὸ χλωρὸν δέος.
lūror, ōris, θ. χλωρότης.
luscĭnĭa, æ, θ. ἀηδών.
luscĭnĭŏla, æ, θ. (ὑποκ. τοῦ luscinia) ἀηδονίς.
luscĭnĭus, ĭi, ἀ. ὁ ἀηδών.
luscĭnĭus, a, um, (luscus) ταὐτὸ τῷ lusciosus, 2.
luscīnus, ταὐτὸ τῷ lusciosus.
luscĭŏla, æ, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ luscinia.
luscĭōsus, a, um, νυκτάλωψ. 2) μυωπός, μύωψ, ἀμβλυωπός, σκνιφός.
luscĭtĭo, ĭōnis, θ. (luscus) νυκταλωπία.
luscĭtĭōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ lusciosus.
luscus, a, um, (λοξός) μονόφθαλμος, ἑτερόφθαλμος. 2) μυωπός, ἀμβλυωπός.
lūsĭo, ĭōnis, θ. (ludo) τὸ παίζειν, παῖγμα, παίγνιον, παιγνιά.
Lūsĭtānĭa, æ, θ. Λυσιτανία. Lusitānus, a, um, Λυσιτανός. Lusitani, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Λυσιτανοί.
lūsĭtātĭo, ĭōnis, θ. (lusito) τὸ παίζειν (καθ' ἕξιν).
lūsĭto, are, (θαμιστ. τοῦ ludo) παίζω.
Lūsĭus, ĭi, ἀ. Λούσιος, ποταμὸς Ἀρκαδίας.
lūsor, ōris, ἀ. (ludo) παίκτης, ὁ παίζων. 2) ἐμπαίκτης.
lūsōrĭe, ἐπίρ. παικτικῶς, παιδιᾷ.
lūsōrĭum, ĭi, οὐ. ἴδε τὸ ἑξῆς.
lūsōrĭus, a, um, παικτικός. 2) παιδιώδης, παιγνιώδης. lusorium, ĭi, οὐ. τόπος ἔνθα οἱ μονομάχοι ἐμάχοντο.
lustrābĭlis, e, (lustro, 2), ἀξιοθέατος, περίβλεπτος. Γλωσσ. Φιλοξένου.
lustrāgo, ĭnis, θ. φυτόν τι, ταὐτὸ τῷ hierabotane. Ἀπουλήιος.
lustrālis, e, (lustrum) ἁγνιστικός, ἁγνιστήριος, καθάρσιος. lustralis hostia, τὸ καθάρσιον, (θῦμα). lustrale sacrificium, ὁ καθαρμός, τὸ καθάρσιον. aqua lustralis, τὸ καθάρσιον ὕδωρ, ἁγνὸν εἴτε ἱερὸν ὕδωρ, περιρραντήριον. 2) πενταέτηρος, πενταετηρικος. lustrale aurum, φόρος τις κατὰ πενταετίαν τελούμενος ὑπὸ καπήλων, μαστροπῶν κ.τ.τ. καὶ lustrālis, is, ἀ. ὁ εἰσπράττων τὸν φόρον τοῦτον.
lustrāmen, ĭnis, οὐ. (lustro, are) ἅγνισμα, κάθαρμα, καθάρσιον.
lustrāmentum, i, οὐ. (lustro, are) ταὐτὸ τῷ lustramen. 2) (lustror) φάρμακον διεγερτικὸν ἐπ' ἀφροδισιασμόν.
lustrātĭo, ĭōnis, θ. (lustro) ἁγνισμός, καθαρμός 2) περίοδος, περιοδία.
lustrātor, ōris, ἀ. περιοδευτής.
lustrĭcus, a, um, (lustrum) dies lustricus, ἡ ὀνομαστήριος ἡμέρα τῶν νεογνῶν, καθ' ἣν καὶ καθαρμοὶ ἐτελοῦντο, τὰ ὀνομαστήρια.
lustrĭfĭcus, a, um, (lustrum-facio) ταὐτὸ τῷ lustralis.
lustrĭvăgus, a, um, (lustrum vagor) ἐρημοπλάνος, ἐρημοβάτευτος. Λατ. Ἀνθολ. 682, 1. R.
lustro, avi, atum, are, aliquem, ἁγνίζω, καθαίρω τινά. aliquem flammis et aqua, ἁγνίζειν τινὰ πυρὶ καὶ ὕδατι. urbem, καθαρμὸν τῆς πόλεως ποιεῖσθαι. lustro exercitum, καθαίρω τὸν στρατόν, καθαρμὸν τοῦ στρατεύματος ποιοῦμαι. 2) ἐξετάζω. exercitum, ἐξετάζειν τὸν στρατόν. aliquid oculis, ἐξετάζειν τι τοῖς ὀφθαλμοῖς, περισκοπεῖν, θεᾶσθαί τι. aliquid animo, ἐξετάζειν, σκοπεῖν, διασκέπτεσθαί τι. 3) περιοδεύω, περιέρχομαι. terram, τὴν γῆν. pericula, διανύτειν κινδύνους. stella signiferum orbem lustrat, ὁ ἀστὴρ διέρχεται τὸν ζωδιακόν. 4) καταυγάζω τι. sol lustrat terram, ὁ ἥλιος περιλάμπει τὴν γῆν. Οὕτω καὶ delphinus, haud nimio lustratus nitore.
lustro, ōnis, ἀ. (lustrum) πορνοκόπος, πορνότριψ.
lustror, atus sum, ari, (lustrum) πορνεύειν.
lustrum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ luo, lavo) φωλεός, κοίτη θηρίων, κατ' ἐξοχὴν δέ· ἡ τελματώδης κοίτη τῶν κάπρων. 2) φωλεός, κλίσιον, καπηλεῖον, πορνεῖον. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
lustrum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ luceo) καθαρμὸς πολιτῶν, ὁ κατὰ πενταετηρίδα ὑπὸ τῶν τιμητῶν ἐπιτελούμενος μετὰ τὴν συντέλειαν τῶν τιμήσεων, ὁ πενταετηρικὸς καθαρμός. 2) πενταετία, πενταετηρίς. lustris duobus, ἐν δέκα ἔτεσιν. Σημ. ἔσθ' ὅτε δηλοῖ καὶ τὴν τετραετηρίδα καὶ ἑκατονταετηρίδα δέ.
lūsus, a, um, ἴδε ludo.
lūsus, ūs, ἀ. (ludo) παῖγμα, παίγνιον, παιγνιά, παιδιά. 2) σπαν. τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, σχολεῖον.
lŭtāmentum, i, οὐ. (lŭto) τὸ πεπηλωμένον.
lŭtārĭus, a, um, πηλαῖος, τελματιαῖος.
Lŭtātĭus, a, um, τοῦ Λυτατίου εἴτε Λουτατίου. Lutatius, ĭi, ἀ. ὁ Λυτάτιος, Λουτάτιος.
lūtea, æ, θ. ταὐτὸ τῷ lūtum.
lŭtensis, e, (lŭtum) πηλαῖος, τελματιαῖος.
lūtĕŏlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ luteus) μήλινος.
†lūtēr, ēris, ἀ. λουτήρ, νιπτήρ.
lŭtesco, ĕre, (lŭtum) πηλοῦμαι.
Lŭtētĭa, æ, θ. εἴτε Lutetia Părīsĭōrum, Λουκοτοκία, ἡ πρωτεύουσα τῶν Παρισίων πόλις.
lūtĕum, ἴδε lūteus.
lūtĕus, a, um, (lūtum) μήλινος, κρόκιος, χρυσοειδής, κίτρινος. luteum, i, οὐ. τὸ μήλινον χρῶμα. luteum ovi, ὁ κρόκος τοῦ ᾠοῦ, ἡ λέκιθος.

Digitized by Google

lŭtĕus, a, um, (lŭtum) πήλινος, πηλόδομος, πηλόπλαστος. μεταφ. φαῦλος 2) πηλώδης.
lŭtĭna, æ, θ. (πήλωμα).
lŭtĭto, are, (lŭtum) aliquem, ὡς μετὰ πηλοῦ καλύπτειν τινά, σπιλοῦν τινα. Πλαῦτος.
lŭto, avi, atum, are, (lŭtum) aliquid, πηλῶ τι.
*lūto, avi, are, (θαμιστ. τοῦ luo) τίνω, ἀποτίνω.
lūtor, ōris, ἀ. (luo, lavo) πλύτης. Ἐπιγρ.
lūtōser, ταὐτὸ τῷ lotaster.
lŭtōsus, a, um, (lŭtum) πηλώδης.
lutra, æ, θ. ἔνυδρις.
lŭtŭlente, ἐπίρ. (lutulentus) ῥυπαρῶς, αἰσχρῶς.
lŭtŭlento, avi, are, (lutulentus) aliquem, πηλῶ τινα. 2) μολύνω, μιαίνω τινά.
lŭtŭlentus, a, um, (lŭtum) πηλώδης, βορβορώδης. μεταφ. ῥυπαρός, μιαρός, αἰσχρός.
lŭtŭlo, are, (lŭtum) aliquem, πηλῶ, βορβορῶ τινα.
lūtum, i, οὐ. βοτάνη τις βαφικὴ μηλίνου ἢ κροκίου χρώματος. 2) μηλίνη βαφή, μήλινον χρῶμα.
lŭtum, i, οὐ. πηλός. luto fingere aliquid, ἐκ πηλοῦ πλάττειν τι. in luto volutari, ἐν βορβόρῳ κυλίνδεσθαι. luto adspergere aliquem, πηλοῦν, βορβοροῦν, προπηλακίζειν τινά. 2) ῥυπαρός, μιαρὸς ἄνθρωπος, τὸ κάθαρμα.
lūtus, a, um, ταὐτὸ τῷ lotus, a, um. Ἀμφ. γρ. Ἰουβενάλιος.
lŭtus, i, ἀ. σπαν. ἀντὶ τοῦ lŭtum.
*lūvi, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ lui, ἴδε luo. Λουκίλλιος.
lux, ūcis, θ. (λύκη) φῶς. solis et lychnorum, τοῦ ἡλίου καὶ τῶν λύχνων. luce clarius, τοῦ φωτὸς φανερώτερον. 2) φῶς, φέγγος, λάμψις, αὐγή. lux diei εἴτε diurna ἢ ἁπλῶς lux, τὸ τῆς ἡμέρας φῶς, τὸ φῶς, ἡ ἡμέρα. ante lucem, πρὶν φῶς γενέσθαι, πρὸ ἡμέρας. prima luce ἢ cum prima luce, ἅμα τῷ φωτί, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. luce καὶ ἀρχαϊκ. luci, ἐσθ' ὅτε καὶ lucu, κατὰ φῶς, φωτὸς ὄντος, μεθ' ἡμέραν, τῆς ἡμέρας. lucem videre, τὸ φῶς ὁρᾶν, ζῆν. centesima lux est, ἡμέρα ἐστὶν ἑκατοστή. luces, τὰ φῶτα, οἱ ἀστέρες. lux gemmæ, ἡ λάμψις τῆς λίθου. 3) φῶς ζωῆς, φῶς. lucem adspicere, εἰς φῶς ἔρχεσθαι, γεννᾶσθαι. corpus luce carens, νεκρὸν σῶμα. 4) αὐγή, ὀφθαλμός. effodio lucem, ἐξορύττω τοὺς ὀφθαλμούς. 5) φῶς, τὸ φανερόν, τὸ ἐμφανές. benefacta in luce collocare, τὰ εὐεργετήματα ἐμφανῆ ποιεῖν. rem in lucem proferre, εἰς τὸ φανερόν, εἰς φῶς ἄγειν τι. Isocrates luce forensi caruit, ὁ Ἰσοκράτης φανερὸς οὐκ ἐγένετο ἐν δικαστηρίοις, ἐν τῷ φανερῷ ἑαυτὸν οὐ παρεῖχε. lucem non aspicere, οὐκ ἰέναι εἰς τὸ ἐμφανές. 6) φῶς, φέγγος, εὐτυχία, σωτηρία. lux affulsit civitati, φῶς ἐπέλαμψε τῇ πολιτείᾳ. 7) ἄνθος, ὀφθαλμός. Urbs lux orbis terrarum. ἡ Ῥώμη τῆς οἰκουμένης ὁ ὀφθαλμός. 8) lux mea! (φῶς μου) φιλτάτη!
luxātĭo, ĭōnis, θ. (luxo) ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ. Γλωσσ. Φιλοξένου.
luxātūra, æ, θ. (luxo) ἐξάρθρωμα, στρέμμα.
luxo, avi, atum, are, aliquid, (λοξόω) ἐξαρθρῶ, διαστρέφω, παραστρέφω τι.
luxor, ari, ταὐτὸ τῷ luxuriari.
luxti, κατὰ συγκοπ. τοῦ luxisti, ἴδε lugeo. Κάτουλλος.
luxŭrĭa, æ, καὶ luxŭrĭes, ēi, θ. (luxus) ἐπὶ φυτῶν· τὸ σφρίγος, τὸ ἐξυβρίζειν, τραγᾶν, ὑλομανεῖν. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων· ἡ τρυφή, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἀσωτία. 3) taurorum, ἡ ὕβρις τῶν ταύρων. 4) πλεονασμὸς λόγου.
*luxŭrĭi, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ luxuriei, ἐκ τοῦ luxuries, ἴδε luxuria.
luxŭrĭo, avi, atum, are, καὶ luxurior, atus sum, ari, σφριγῶ, ἐξυβρίζω, τραγῶ, ὑλομανῶ. 2) πλεονάζω. 3) τρυφῶ, ἀσελγῶ, ὑβρίζω, ἀσωτεύομαι.
luxŭrĭōse, ἐπίρ. τρυφερῶς, ἀσελγῶς.
luxŭrĭōsus, a, um, ἐξυβρίζων, τραγῶν, ὑλομανής. 2) τρυφερός, ἀσελγής, ἄσωτος. 3) ἀσελγής, ὑβριστικός.
luxus, a, um, (λοξός) ἔξαρθρος, διάστροφος, παρεστραμμένος.
luxus, ūs, ἀ. ἐξάρθρωσις, ἐξάρθρωμα, στρέμμα. 2) τρυφή, ἀσέλγεια, ἀσωτία. 3) τρυφή, μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια.
Lўæus, i, ἀ. Λυαῖος, ἐπίκλησις τοῦ Διονύσου. 2) ποιητ. ὁ Διόνυσος, ὁ Βάκχος, ἀντὶ τοῦ οἶνος.
Lўcæus, i, ἀ. (ὑπον. mons) τὸ Λύκαιον, ὄρος Ἀρκαδίας, ἐξ οὗ Lycæus, a, um, Λυκαῖος.
Lўcambes, æ, ἀ. Λυκάμβης. Lycambēus, a, um, Λυκάμβειος.
Lўcāon, ŏnis, ἀ. Λυκάων, ὄνομα ἀνδρῶν τινων καὶ θηρίου ἐκ τοῦ γένους τῶν λύκων.
Lўcāŏnes, um, ἀ. πληθ. Λυκάονες, Λυκαόνιοι, ἔθνος τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας.
Lŭcāŏnĭa, æ, θ. Λυκαονία, χώρα τῆς Ἀσίας.
Lўcāŏnis, ĭdis, θ. Λυκαονίς, θυγάτηρ τοῦ Λυκάονος.
Lўcāŏnĭus, a, um, Λυκαόνιος, τοῦ Λυκάονος. 2) Λυκαόνιος, τῆς Λυκαονίας.
lycapsos, i, θ. λύκαψος. ἴδε καὶ anchusa.
Lўcēum εἴτε Lўcīum, i, οὐ. Λύκειον, γυμνάσιον Ἀθήνησι.
Lўcēus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ Lycæus, ὁ Λυκαῖος Πάν.

Digitized by Google

lychnĭæ olivæ, θ. πληθ. εἶδος ἐλαιῶν, ἐξ ὧν γίγνεται καύσιμον ἔλαιον.
lychnĭcus, a, um, λυχνικός. 2) lapis, ταὐτὸ τῷ lychnites.
Lychnĭdum, i, οὐ. καὶ Lychnĭdus, i, ἁ. ἡ Λυχνιδὸς καὶ ὁ Λυχνιτός, πόλις Ἰλλυρίας, ἡ τανῦν Ὄχριδα.
lychnĭon, ĭi, οὐ. λυχνίον.
lychnis, ĭdis, θ. λυχνίς, βοτάνη καὶ λιθάριον. 2) lychnides puellæ, λυχνοφόροι κόραι.
lychnītes, æ, ἁ. λυχνίτης λίθος.
lychnītis, ĭdis, θ. ἡ λυχνῖτις φλομίς.
lychnŏbĭus, ĭi, ἁ. λυχνόβιος.
lychnūchus, i, ἁ. λυχνοῦχος.
lychnus, i, ἁ. λύχνος.
Lўcĭa, æ, θ. Λυκία. Lycĭus, a, um, Λύκιος. Lycii, ĭorum, ἁ. πληθ. οἱ Λύκιοι. Lycĭus deus, ὁ Λύκιος Ἀπόλλων.
Lўcimnĭus, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ Licymnius.
lўcĭum, ĭi, οὐ. λύκιον, ἴαμα ἐκ τοῦ λυκίου εἴτε τῆς πυξακάνθης. ἴδε καὶ glicium.
Lўcīum, ἴδε Lycēum.
Lўcīus, ĭi, ἁ. Λύκειος, ἐπίκλησις τοῦ Ἀπόλλωνος.
Lўcĭus, a, um, ἴδε Lycia.
Lўcŏmēdes, is, ἁ. Λυκομήδης. Lўcomedēus, Λυκομήδειος.
lycŏphon, λυκόφων, λυκοφάνος καὶ λυκόφωνος (φυτόν).
lўcŏphŏrus, i, ἁ. ταὐτὸ τῷ daduchus.
lўcŏphos, οὐ. τὸ λυκόφως.
Lўcŏphron, ŏnis, ἁ. Λυκόφρων.
lўcophthalmos, i, ἁ. ὁ λυκόφθαλμος (λιθάριον).
lўcopsis, is, θ. ἡ λύκοψις, λύκαψος (6).
Lўcōrĭas, ădis, θ. Λυκωριάς.
Lўcormas, æ, ἁ. Λυκόρμας, ποταμὸς τῆς Αἰτωλίας.
lўcos, i, ἁ. λύκος, εἶδος ἀράχνης.
Lyctus, (-os), i, θ. ἡ Λύκτος εἴτε Λύττος, πόλις Κρήτης. Lyctĭus, a, um, Λύκτιος.
Lўcurgēus, a, um, Λυκούργειος.
Lўcurgīdes, æ, ἁ. (Λυκουργείδης).
Lўcurgus, i, ἁ. Λυκοῦργος.
Lўcus, (-os), i, ἁ. Λύκος, ὄνομα ἀνδρῶν τινων καὶ ποταμῶν.
Lўdĭa, æ, θ. Λυδία, χώρα τῆς Ἀσίας. Lydius καὶ Lydus, a, um, Λύδιος, Λύδικος. Lydus, i, ἁ. ὁ Λυδός.—ποιητ. Lўdĭus, a, um, Τυρρηνικός. Lydus, i, ἁ. ὁ Τυρρηνός. οἱ γὰρ Τυρρηνοὶ τῶν Λυδῶν ἄποικοι ἐνομίζοντο.
Lўdĭasta (-es), æ, ἁ. (*Λυδιαστής), ὁ ᾄδων Λυδιστί.
lydĭon, ĭi, οὐ. εἶδος ὀπτῆς πλίνθου. Πλίνιος. Ἀμφ. γρ.
Lydĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ Lydus, ἴδε Lydia.
lygdĭnos (-us) lapis, ὁ λύγδινος λίθος.
lygdos, i, θ. λύγδος.
lўgos, i, θ. λύγος.
lympha εἴτε limpha, θ. Νύμφη, Ναϊάς. 2) νᾶμα, ὕδωρ τὸ ὑγρόν. lympha intercus, ὁ ὕδρωψ.
lymphācēus, a, um, διαυγής, κρυστάλλινος.
lymphātĭcum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ lymphatio.
lymphātĭcus, a, um, (lympha) νυμφόληπτος, σεληνιακός. lymphaticus pavor, τὸ Πανικὸν δεῖμα. lymphaticus, i, ἁ. ὁ νυμφόληπτος, σεληνιακός, λυκάνθρωπος.
†lymphātĭlis, ταὐτὸ τῷ lymphaticus.
lymphātĭo, ĭonis, θ. νυμφοληψία, σεληνιασμός, λυκανθρωπία.
lymphātus, a, um, ἴδε lympho.
lymphātus, ūs, ἁ. ταὐτὸ τῷ lymphatio.
lymphĭger, ĕra, ĕrum, (lympha gero) ὑδραγωγός. Λ. τοῦ μεταγεν. Λατ.
lympho, avi, atum, are, aliquem, Πανικὸν δεῖμα ἐμβάλλω τινί, ἐξίστημι, δειματῶ τινα.—lymphatus, a, um, νυμφόληπτος, ἐκστατικός, ἔκπληκτος.
lymphor, ōris, ἁ. ταὐτὸ τῷ lympha.
Lyncestæ, ārum, ἁ. πληθ. (lyncus, θ.) Λυγκησταί.
Lyncestĭus, a, um, Λυγκήστιος.
Lynceus, ĕi, καὶ ĕos, ἁ. Λυγκεύς.
Lyncēus, a, um, (Lynceus) Λύγκειος, τοῦ Λυγκέως.
Lyncēus, a, um, (lynx) λύγκειος, ὀξυδερκής.
Lyncīdes, æ, ἁ. (Lynceus) Λυγκείδης.
lyncūrĭon εἴτε (-um), ĭi, οὐ. λυγκούριον.
Lyncus, i, ἁ. Λύγκος.
Lyncus, i, θ. ἡ Λύγκος, πόλις τῆς Μακεδονίας.
lynter, lyntrārĭus, ταὐτὰ τοῖς linter, lintrarius.
lynx, ncis, θ. σπαν. ἁ. ὁ λύγξ. (ζ).
*lyo, are, (λύω) aliquid, τήκω τι. Εὕρηται καὶ lyātus, τετηκώς, (τὸ τῆς συνηθ. λυωμένος).
lўra, æ, θ. λύρα. (μουσικὸν ὄργανον). 2) λύρα, τουτέστιν· ἡ λυρικὴ ποίησις. 3) λύρα, (ἄστρον).
Lyrcēus (-īus), a, um, Λύρκειος, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Ἀργολικός.
Lyrcēĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ Lyrceus.
lўrĭcen, ĭnis, ἁ. (lyra-cano) λυρῳδός.
lўrĭcus, a, um, λυρικός.
lўristes, æ, ἁ. λυριστής.
lўristrĭa, æ, θ. λυρίστρια.
Lyrnēsus εἴτε Lyrnessus, i, θ. ἡ Λυρνησός, Λυρνησσός, πόλις τῆς Μυσίας. Lyrnessius, a, um, Λυρνήσσιος, Λυρναῖος. Lyrnessis, ĭdis, θ. Λυρνησσίς.
lyron, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ alisma. Plin. h. n. 25, 10 (77).
Lўsander, dri, ἁ. Λύσανδρος.

Digitized by Google

lysas, antis, θ. ἀρτεμισία (βοτάνη). Apul. herb. 10.
Lўsĭas, æ, ἀ. Λυσίας. Lysiăcus, a, um, Λυσιακός.
Lўsĭmăchīa, æ, θ. Λυσιμάχεια, ὄνομα πόλεων τῆς Θράκης, τῆς Αἰτωλίας καὶ τῆς Μυσίας. Lysimachienses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ Λυσιμαχεῖς.
lўsĭmăchĭa, æ, θ. λυσιμαχία, λυσιμάχιον, (βοτάνη).
lўsĭmăchos (-us), i, ἀ. (λυσίμαχος) ἄγνωστος λίθος τῶν τιμίων.
Lўsĭmăchus, i, ἀ. Λυσίμαχος.
Lўsippus, i, ἀ. Λύσιππος.
lўsis, is, θ. λύσις. Λ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ.
Lўsis, ĭdis, ἀ. Λῦσις.
lytæ, ārum, ἀ. πληθ. λύται.
lytra, ταὐτὸ τῷ lutra.
lўtron, ταὐτὸ τῷ lytrum.
lytrōtes, æ, ἀ. λυτρωτής, εἷς τῶν τοῦ αἰωνικοῦ Οὐαλεντίνου αἰώνων.
lўtrum (-on), i, οὐ. λύτρον.
lytta, æ, θ. λύττα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

Digitized by Google

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

M

M, συντόμως, δηλοῖ τὸ προωνύμιον Marcus, Μάρκος, τὸ δὲ M'. δηλοῖ τὸ προωνύμ. Manius, Μάνιος· ἔτι δὲ τὸ M. δηλοῖ Manibus, magister, mille, monumentum, miles, merito, memoria, κττ. Τὸ ἐν τέλει λέξεων m πολλάκις παραλείπεται ἐν ταῖς ἀρχαιοτάταις τῶν ἐπιγραφῶν, οἷον· cepit Corsica Aleriaque urbe, ἀντὶ Corsicam . . urbem.
macaerinthe, ēs, θ. τὸ φυτὸν ὃ καὶ ros marinus καλεῖται.
Măcărēis, ĭdis, θ. Μακαρηΐς, θυγάτηρ Μακαρέως.
Măcăreus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Μακαρεύς.
maccus, i, ἀ. ὁ μακκοῶν, κέπφος.
Măcĕdo (-on), ŏnis, ἀ. Μακεδών.
Măcĕdŏnĭa, æ, θ. Μακεδονία.
Măcĕdŏnĭānus, a, um, Μακεδονιανός, τουτέστι· τοκιστοῦ τινος Μακεδόνος τὸ ὄνομα. senatusconsultum Macedonianum, νόμος τις περὶ τοκισμοῦ πρὸς ὑπεξουσίους υἱούς.
Măcĕdŏnĭcus, a, um, Μακεδονικός.
Măcĕdŏnĭensis, e, Μακεδόνιος.
Măcĕdŏnĭus, a, um, Μακεδόνιος.
Măcella, æ, θ. Μάκελλα, πολίχνη ἐν Σικελίᾳ.
măcellārĭus, a, um, (macellum) τῆς ὀψοπωλίας, κρεωπολικός. macellarius, ἀ. ὀψοπώλης, κρεωπώλης. macellaria taberna, ὀψοπωλεῖον, κρεωπωλεῖον.
măcellīnus, i, ἀ. κρεουργός, ἐπίθετον τοῦ φονικοῦ αὐτοκράτορος Μακρίνου.
măcellum, i, οὐ. κρεωπωλεῖον, μακελεῖον, ὀψοπωλεῖον. 2) ὄψον, ὄψα.
măcellus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ macer) ὑπισχνος.
*măcĕo, ēre, ἀρχαϊκ. ἰσχνός εἰμι.
măcer, cra, crum, ἰσχνός, λεπτός. macer ager, λεπτός, λεπτόγειος ἀγρός. macrum corpus, ἰσχνόν, λεπτὸν σῶμα. macer liber, ἰσχνόν, σύντομον βιβλίον.
Măcer, cri, ἀ. Μάκρος.
mācĕrātĭo, iōnis, θ. μάλαξις, τῆξις. 2) φύρασις.
*mācĕresco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ macero) μαλάσσομαι, τήκομαι.
mācĕrĭa, æ, θ. αἱμασιά, περίβολος, τειχίον, θριγκός.
mācĕrĭatus, a, um, (maceria) περιειλημμένος, πεφραγμένος. Ἐπιγρ.
mācĕrĭes, ēi, θ. ταὐτὸ τῷ maceria. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
măceries, ēi, θ. (măcer) ἰσχνασία, θλίψις.
mācĕrĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ maceria) θριγκίον. Ἐπιγρ.
mācĕro, avi, atum, are, aliquid, ἐμβρέχω, διαβρέχω, μαλάσσω τι. 2) κατατήκω, φθείρω τι. 3) μεταφ. κατατήκω, τρύχω, κατατρύχω, καταπονῶ τινα. ποιητ. ignibus maceror, πυρὶ ἔρωτος, ἔρωτι κατατήκομαι morbus homines macerat, ἡ νόσος κατατρύχει, διαφθείρει τοὺς ἀνθρώπους.
măcesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ maceo) ἰσχναίνομαι, λεπτύνομαι.
Măcĕtae, arum καὶ um, ἀ. Μακέται, Μακεδόνες.
măchaera, æ, θ. μάχαιρα.
măchaerĭum, i, οὐ. μαχαίριον.
măchaerŏphŏrus, i, ἀ. μαχαιροφόρος.
Măchāon, ŏnis, ἀ. Μαχάων.
māchĭna, æ, θ. μηχανή. (ἑλκτική, πολιορκητική, θεατρικὴ μηχανή, πῆγμα τεκτόνων καὶ ζωγράφων, κττ.) 2) ταὐτὸ τῷ catasta. 3) μηχανή, μηχάνημα, βούλευμα, τέχνημα, δόλος.
māchĭnālis, e, μηχανικός.
māchĭnāmen, ĭnis, οὐ. μεταφ. μηχάνημα. Κασσιόδ.

Digitized by Google

māchĭnāmentum, i, οὐ. μηχάνημα, μηχανή.
māchĭnārĭus, a, um, μηχανικός.
māchĭnātĭo, iōnis, θ. μηχάνησις. 2) μηχανή. 3) μετ. μηχανή, μηχάνημα, ἐπίνοια, ἐπινόησις.
māchĭnātor, ōris, ἀ. μηχανοποιός, μηχανουργός. 2) μηχανητής, μηχανοποιός, ὁ μηχανώμενος, ἡ ἐπινοῶν τι.
māchĭnātīvus, a, um, μηχανικός. Βοήθιος.
māchĭnātrix, īcis, θ. ἡ μηχανοποιός, ἡ μηχανωμένη ἡ ἐπινοοῦσα.
māchĭnatus, ūs, ἀ. (machinor) μηχάνησις.
māchĭnor, atus, sum, ari, aliquid, μηχανῶμαι, κατασκευάζω τι. 2) μηχανῶμαι, τεχνάζω, ἐπινοῶ τι
*māchĭnōsus, a, um, (machina) τεχνικός.
*māchĭnŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ machina) μικρὰ μηχανή.
machiones, οἱ ἐπὶ μηχανῶν (ἰκριωμάτων) ἐργαζόμενοι· ὅθεν τὸ Γαλλ. maçon. Ἰσίδωρ.
macīa, æ, θ. ἀναγαλλίς, βοτ.
măcĭes, ēi. θ. (maceo) ἰσχνότης, λεπτότης, τὸ λεπτόσωμον. 2) λεπτότης, τὸ λεπτόγειον. 3) ἰσχνότης λόγου.
măcĭlentus, a, um, (maceo) ἰσχνός, λεπτός.
măcĭo, are, (macies) aliquid, λεπτύνω, διαχναίω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
măcir, οὐ. ἄκλιτ. τὸ μάκερ, εἶδος ἀρώματος.
*măcis, ĭdis, θ. εἶδος ἀρώματος.
*măcor, ōris, ἀ. (maceo) ἰσχνότης, λεπτότης.
Macra, æ, ἀ. Μάκρης, ποταμὸς τῆς Ἰταλίας, τανῦν Magra.
măcresco, (crui,) ĕre, (macer) ἰσχναίνομαι, ἰσχνοῦμαι, λεπτύνομαι.
măcrĭtas, ātis, θ. (macer) λεπτότης, τὸ λεπτόγειον. Λ. σπαν.
*măcrĭtūdo, ĭnis, θ. ἰσχνότης, λεπτότης.
Macrŏbĭi, orum, ἀ. Μακρόβιοι.
macrŏchĕrus, a, um, μακρόχειρος.
macrŏcōlum εἴτε macrŏcollum, i, οὐ (μακρὸν-κῶλον) βασιλικὸς χάρτης, χάρτης ποδιαῖος καὶ πηχυαῖος τὸ μῆκος.
*mactabĭlis, e, (macto) σφάγιος, θανατηφόρος.
mactatĭo, ōnis, θ. σφαγή, φόνος.
*mactātor, ōris, ἀ. σφαγεύς.
*mactātus, ūs, ἀ. σφαγή. Μόνον κατ' ἀφαιρ.
macte, ἴδ. mactus.
1. macto, avi, atum, are, (συγγ. τῷ mag-nus), aliquem re, τιμῶ, γεραίρω, αὔξω τινά τινι. extis manes, τὰς τῶν τεθνεώτων ψυχὰς σπλάγχνοις τιμᾶν. aliquem honoribus, αὔξειν τινὰ τιμαῖς· ἐντεῦθεν τὸ ἐπιθ. mactus, πληθ. macti. καὶ τὸ (ἐπίρ.) macte, οἷς χρῶνται εἰς ἔπιφω ήσεις καὶ εὐχάς, εὖγε, ὄναιο, ὄναισθε! macte, virtute esto, ἢ macte virtute! ὄναιο σύγε τῆς ἀρετῆς. macte animi, ποιητ. ἀντὶ τοῦ macte animo! ὄναιο τῆς φρονήσεως. macte hoc vino inferio esto! ἵλεως δέχου τὰς σὲ τὰς χοάς, (ἐπὶ θεοῦ).
2. macto, are (συγγ. τῷ mac-ellum, μάχ-αιρα), aliquem, aliquid, σφάττω, σφαγιάζομαι, θύω τι, hostiam deo, ἱερεῖον τῷ θεῷ. 2) σφάττω, ἀποκτείνω, κατεργάζομαί τινα, φθείρω. 3) περιάπτω, περιβάλλω τινά τινι aliquem malo, περιβάλλειν τινὰ κακοῖς. morte, θανατοῦν τινα. Ἡ μετοχὴ mactus, a, um ἀντὶ τῆς mactatus, σφαγείς, πληγείς.
măcŭla, æ, θ. στίγμα, στιγμή, ποικιλία. equus maculis albis, ἵππος λευκοποίκιλος. 2) σπῖλος, κηλίς. maculas in veste facere, κηλιδοῦν τὴν ἐσθῆτα. 3) μεταφ. ὁ σπῖλος, ἡ κηλίς, τὸ ὄνειδος. 4) ἀψὶς τοῦ λίνου ἢ δικτύου. — Κύρ. ὄν. Macula, æ, ἀ. (Μακόλας).
măcŭlatĭo, iōnis, θ. (maculo), ποίκιλσις, ποικιλμός. 2) κηλίς.
măcŭlo, avi, atum, are, aliquid, ποικίλλω τι. 2) κηλιδῶ, σπιλῶ τι.
măcŭlōsus, a, um, στικτός, ποικίλος. 2) σπιλωτός, κηλιδωτός.
Madaura, æ, θ. καὶ Madauri, orum, ἀ. Μάδουρος, κατὰ Πτολεμ. πόλις τῆς Νομαδικῆς Λιβύης. Ὁ πολίτης Madaurensis.
mădĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (madeo-facio) aliquid, βρέχω, διαβρέχω τι. vino madefactus, βεβρεγμένος (οἴνῳ), μεθύων. luxu madefactus, τρυφῇ διακεχυμένος. — Παθητ. madefīo, actus sum, iĕri, βρέχομαι, διαβρέχομαι.
mădĕfacto, are, ταὐτὸ τῷ madefacio.
mădĕfactus, a, um, ἴδ. madefacio.
mădĕfīo, actus sum, ĕri, ἴδ. madefacio.
mădĕo, ŭi, ēre, (μαδάω) βέβρεγμαι, νοτῶ, διάβροχος, ὑγρός εἰμι. madens, βεβρεγμένος, νοτερός, διάβροχος. vino madens, ἢ ἁπλῶς madens, (οἴνῳ) βεβρεγμένος, διάβροχος, μεθύων. madens sanguine, sudore, περιῤῥεόμενος αἵματι, ἱδρῶτι. 2) μεταφ. aliqua re, βέβρεγμαί τινι, πλήρης τινός εἰμι, ἐνεπλήσθην τινός. 3) Παρὰ Πλαύτῳ καὶ Βιργιλίῳ· ἑψεῖσθαι, πεπέφθαι.
mădesco, dŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ madeo). aliqua re, βρέχομαι, διαβρέχομαί τινι.
mădĭde, ἐπίῤ. διαβρόχως.

Digitized by Google

mădĭdo, avi, atum, āre, aliquem ἢ aliquid re, βρέχω, διαβρέχω τινά, ἢ τί τινι, νοτίζω τι. 2) νοτίζω, βέβρεγμαι.
mădĭdus, a, um, (madeo) βεβρεγμένος, νοτερός, διάβροχος, ὑγρός. aliqua re, βεβρεγμένος, περιῤῥέων τινί. 2) βεβρεγμένος, οἴνῳ διάβροχος, βεβαπτισμένος, μεθύων 3) aliqua re, πλησθείς, πλήρης τινός. vestis cocco madida, ἐσθὴς κόκκῳ βεβαμμένη. 4) ψαθυρός, εὔθρυπτος, διεφθος, πέπειρος.
mădor, ōris, ἀ. (madeo) βροχή, διαβροχή, νοτία. Λ. σπαν.
mădos, i, θ. μαδωνία 2) λευκὴ ἄμπελος.
mădulsa, æ, ἀ. (madeo) ὁ βεβρεγμένος, βεβαπτισμένος, μεθύων.
Mæandrātus, a, um, Μαιάνδρῳ ὅμοιος.
Mæandrĭus, a, um, Μαιάνδριος.
Mæandros, (-us), i, ἀ. Μαίανδρος, ποταμὸς Φρυγίας, ὁ τανῦν Minder. 2) μαίανδρος, ἑλιγμός.
Mæcēnas, ātis, ἀ. Μαικήνας, ου. Mæcēnātĭānus, a, um, τοῦ Μαικήνου.
Mæcĭa tribus, θ. μία τῶν φυλῶν τῆς Ῥώμης.
Mædi, orum, ἀ. Μαῖδοι, ἔθνος τῆς Θρᾴκης, ὧν ἡ χώρα, Mædĭca, æ, θ. Μαιδική.
Mæles, ταὐτὸ τῷ Meles.
Mælĭānus, a, um, (Mælius) τοῦ Μαιλίου.
mælĭum, i, οὐ. χλοιός.
Mælĭus, a, um, Μαίλιος, τοῦ Μαιλίου.
Mælius, ἀ. ὁ Μαίλιος.
mæna εἴτε mēna, æ, θ. μαίνη.
mænădes, um, ἴδ. mænas.
Mænăla ἴδ. Mænalus.
Mænălĭdes, æ, ἀ. Μαινάλιος.
Mænălis, ĭdis, θ. Μαιναλίς, Μαιναλία.
Mænălĭus, a, um, Μαινάλιος.
Mænălus (-os), i, ἀ. καὶ Mænăla, orum, οὐ. τὸ Μαινάλιον ὄρος.
mænas, ădis, θ. μαινάς, βάκχη, θυϊάς.
mænĭānum, i, οὐ. προεχές τι μέρος οἰκοδομήματος, προέχον ἡλιακόν, θωράκιον, γεῖσον.
Mænĭus, a, um, Μαίνιος, τοῦ Μαινίου. columna Mænia, κίων τις, ἐν τῇ ἀγορᾷ Ῥώμης, πρὸς ᾗ ἐκρίνοντο καὶ ἐτιμωροῦντο κλέπται καὶ δοῦλοι.
mænŏmĕnon mel, οὐ. τὸ μαινόμενον μέλι.
Mæon, ŏnis, ἀ. Μαίων. Mæones, πληθ. οἱ Μαίονες, εἴτε Λυδοί.
Mæŏnĭa, æ, θ. Μαιονία εἴτε Λυδία. 2) ἡ Τυῤῥηνία, πρβ. Mæonides.
Mæŏnĭdes, æ, ἀ. Μαιονίδης, (ὁ Ὅμηρος). 2) Mæonidæ, arum, ἀ. οἱ Τυῤῥηνοί, οἱ τῶν Μαιόνων εἴτε Λυδῶν ἀπόγονοι.
Mæŏnis, ĭdis, θ. Μαιονίς, Λυδή.
Mæŏnĭus, a, um, Μαιόνιος, Λύδιος, Λυδικός. Mæonii, πληθ. οἱ Μαιόνιοι, Μαίονες, Λυδοί. 2) Μαιόνιος, Ὁμηρικός. 3) Τυῤῥηνικός. πρβ. Lydia.
Mæōtæ, arum, ἀ. Μαιῶται.
Mæōtĭcus, a, um, Μαιωτικός.
Mæōtĭdæ, arum, ἀ. Μαιῶται.
Mæōtis, ĭdis, εἴτε is, θ. ἡ ἐν Σκυθίᾳ Μαιῶτις λίμνη, τανῦν θάλασσα τοῦ Ἀζόφ.
Mæōtĭus, a, um, Μαιωτικός. lacus Mæoticus, ἡ Μαιῶτις λίμνη.
mærĕo, κτλ. ἴδε mœreo.
mæste, κτλ ἴδε mœste.
Mævĭus, i, ἀ. (Καλλίων γραφὴ κατὰ τὰς ἐπιγρ. ἡ Mēvius) Μαιούϊος, Μαίβιος.
măga, æ, θ. ἴδ. magus.
măgālĭa, um, οὐ. χαλύβαι, καλύβια. (Λ. Φοινικική). 2) ὄνομα προαστείου τῆς Καρχηδόνος. Ἑτέρα γραφὴ magaria.
magdălĭa, orum, οὐ. μικροὶ κύλινδροι.
magdalĭdes, um, θ. ταυτὸ τῷ magdalia.
măge, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ magis.
măgīa, æ, θ. μαγεία.
măgĭce, ēs, θ. ἡ μαγική.
măgĭcus, a, um, μαγικός.
măgĭda, æ, μαγίς, πατάνη, λεκάνη.
măgĭriscĭum, i, οὐ. μαγειρίσκος.
măgis, ĭdis, θ. μαγίς, λεκάνη.
măgis, ἐπίρ. συγκρ. μᾶλλον. magis quam, μᾶλλον ἤ. eo (tanto, hoc) magis, ἔσθ' ὅτε καὶ tam magis, τοσούτῳ μᾶλλον, quo magis, ἔσθ' ὅτε καὶ quam magis, ὅσῳ μᾶλλον. multo magis, πολλῷ μᾶλλον, πολὺ μᾶλλον. nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον, οὐδέν τι μᾶλλον. magis solito, μᾶλλον τοῦ εἰθισμένου, πλέον τοῦ εἰωθότος. magis rege (quam rex) beatus, μᾶλλον βασιλέως (ἢ βασιλεὺς) εὐδαίμων. annos natus magis (ὑπον. quam) quadraginta, ἔτη γεγονὼς πλέον ἢ τεσσαράκοντα. non magis imperio, quam justitia, οὐ μᾶλλον τῇ ἐξουσίᾳ, ἢ τῇ δικαιοσύνῃ. magis similis, ἀντὶ τοῦ similior, μᾶλλον ὅμοιος, ὁμοιότερος. magis necessarius, ἀναγκαιότερος. magis magisque, magis atque magis, μᾶλλον μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον, ἀεὶ μᾶλλον, magis est, quod (ut) moleste ferat, μείζων ἐστὶ λόγος τοῦ χαλεπῶς φέρειν. πλεοναστικῶς· magis beatior, μᾶλλον ὀλβιώτερος. magis dulcius, μᾶλλον ἥδιον. magis malle, μᾶλλον προαιρεῖσθαι. 2) ὑπερθετ. maxime, μάλιστα. vir maxime fidelis, ἀνὴρ μάλιστα (τὰ μάλιστα) πιστός. omnium maxime floret, πάντων μάλιστα ἀκμάζει. maxime necessarius, ἀναγκαιότατος. πλεοναστικῶς· maxime gravissimus, μάλιστα βαρύτατος. quam

Digitized by Google

maxime poteram, ὡς μάλιστα. qvam maxime, τὰ μάλιστα, διαφερόντως. vel maxime, εἰς τὰ μάλιστα. tam sum amicus reipublicæ, quam qui maxime, φίλος εἰμὶ τῇ πολιτείᾳ ὅμοια τοῖς μάλιστα εἴτε φίλος εἰς τὰ μάλιστα. quæ fiunt cum maxime, νῦν μάλιστα γίγνεται. impuberem et cum maxime ægrum, ἄνηβον, καὶ τότε μάλιστα (καὶ τότε δὴ) νοσοῦντα. πρβ. quummaxime. — ἐν ἀποκρίσει· μάλιστα, πάνυ, πάνυ μὲν οὖν.

măgister, tri, ἀ. (magis) ἄρχων, ἐπιστάτης, προστάτης. equitum, ὁ ἵππαρχος. curiae, ὁ φύλαρχος. morum, ὁ τιμητής. operarum, ὁ ἐπιστάτης τῶν ἔργων· (ὅθεν τὸ μαΐστωρ, μάστορης). pecoris, ὁ ἐπιστάτης τοῦ ποιμνίου. convivii, ὁ συμποσιάρχης. navis, ὁ ναύαρχος, ναύκληρος ludi, ὁ γραμματοδιδάσκαλος. chori, ὁ χοροδιδάσκαλος. 2) διδάσκαλος. 3) παιδαγωγός. 4) ἐπιθετικῶς· ἡγούμενος, ἄρχων.

măgistĕrĭum, i, οὐ. (magister) ἀρχή, ἐπιστασία, προστασία. equitum, ἡ ἱππαρχία. morum, ἡ τιμητεία. 2) διδασκαλία.

măgĭstĕrĭus, a, um, (magister) ἐπιστατικός, προστατικός, ἐπιτροπικός.

măgistĕro, are, (magister) ἐπιστατῶ, προστατεύω, ἐπιτροπεύω, Λ. σπ.

măgistra, æ, θ. (magister) ἡ ἄρχουσα, προστάτις, ἐπιστάτις. 2) ἡ διδάσκαλος. 3) ἐπιθετικῶς· ἄρχουσα, ἡγουμένη, διδάσκουσα.

măgistrālis, e, διδασκαλικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

măgistrātĭo, iōnis, θ. διδασκαλία. 2) διδασκαλεῖον.

măgistrātus, ūs, ἀ. (magister) ἀρχή, προστασία, τέλος. magistratum petere, ambire, ἀρχὴν ζητεῖν, παραγγέλλειν, μετέρχεσθαι. mag. mandare, dare, alicui, καθιστάναι τινὰ εἰς ἀρχήν, εἰς τέλος. magistratum habere, gerere, in magistratu esse, ἀρχὴν ἔχειν, ἀρχὴν ἄρχειν, ἐν ἀρχῇ εἶναι. inire, ingredi magistratum, ἐν τέλει γίγνεσθαι, ἀρχὴν λαμβάνειν. deponere, ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχήν, abire magistratu, παραχωρεῖν, ἐξίστασθαι τῆς ἀρχῆς. se abdicare magistratu, ἀποκηρύττειν τὴν ἀρχήν. alicui magistratum abrogare, καταλύειν τινὶ τὴν ἀρχήν, παύειν τινὰ τῆς ἀρχῆς. majores et minores magistratus, αἱ μείζονες καὶ αἱ μείονες ἀρχαί. 2) ἀρχή, ἄρχων, ὁ ἐν τέλει. magistratus, πλ. ἀρχαί, ἄρχοντες, οἱ ἐν τέλει, τὰ τέλη.

măgistro, are, ταὐτὸ τῷ magistero.

magma, ătis, οὐ. μάγμα.

magmentārĭus, a, um, (magmentum) magmentarium, i, οὐ. «ἐφ' οὗ τὰ σπλάγχνα ἀνατιθέμενα τοῖς βωμοῖς προσφέρονται.»

magmentum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ θέματος, mac, ἐξ οὗ καὶ τὸ macto) θῦμα, θυσία, ἡ θυσίας προσθήκη, ἡ τὸ δέρμα τοῦ ἱερείου τὸ προσφερόμενον τῷ ναῷ.

†magnālis, e, μεγαλεῖος.

magnănĭmĭtas, ātis, θ. μεγαλοψυχία.

magnănĭmus, a, um, (magnus-animus) μεγαλόψυχος.

magnārĭus, ii, ἀ. negotiator, μεγαλέμπορος.

magnātes, ium, ἀ μεγιστᾶνες.

Magnes, ētis, ἀ. Μάγνης, Μαγνήτης. Magnetes, πληθ. οἱ Μάγνητες, (ἔθνος τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς 'Ασίας) 2) lapis Magnes εἴτε ἁπλῶς magnes, ὁ μαγνήτης λίθος, ἡ μαγνῆτις.

Magnēsĭa, æ, θ. Μαγνησία, χώρα τῆς Θεσσαλίας καὶ πόλις τῆς Καρίας καὶ πόλις τῆς Λυδίας.

Magnēsĭus, a, um, Μαγνήσιος. ποιητ. magnesium saxum, ὁ μαγνήτης εἴτε μαγνήσιος λίθος.

Magnessa, æ, θ. Μάγνησσα, Μαγνῆτις.

Magnētarches, æ, ἀ. Μαγνητάρχης, ὁ ἄρχων τῶν Μαγνήτων.

Magnētĭcus, a, um, Μαγνητικός, Μαγνήσιος.

Magnētis, ĭdis, θ. Μαγνῆτις, Μάγνησσα.

magnĭdĭcus, a, um, (magnus-dico) μεγαλορρήμων.

magnĭfăcĭo, ēci, actum, ĕre, εἴτε magni facio, aliquem ἢ aliquid, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαί τινα ἤ τι.

magnĭfĭcatĭo, iōnis, θ. (magnifico) τὸ μεγαλύνειν. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

magnĭfĭce, ἐπίρ. μεγαλοπρεπῶς, πολυτελῶς, μεγαλομερῶς, μεγαλείως. 2) μεγάλως, διαφερόντως. 3) magnifice loquor, μεγαληγορῶ, σεμνύνομαι.

magnĭfĭcenter, ἐπίρ. σπαν. ἀντὶ τοῦ magnifice.

magnĭfĭcentĭa, æ, θ. (magnificus) μεγαλουργία, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, πολυτέλεια. 2) μεγαληγορία. 3) μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.

magnĭfĭco, avi, atum, are, (magnus-facio) aliquem. περὶ πολλοῦ ποιοῦμαί τινα. 2) μεγαλύνω, ἐπαίρω, ἐπαινῶ τινα ἤ τι.

magnĭfĭcus, a, um, (magnus-facio) μεγαλουργός, μεγαλοπρεπής, μεγαλεῖος, πολυτελής. 2) μεγαλήγορος, μεγαλορρήμων. 3) ἔξοχος, διαφέρων, μέγας.

Digitized by Google

magnĭlŏquentĭa, æ, θ. (magniloquus) μεγαλοῤῥημοσύνη, μεγαληγορία. 2) ὑψηλολογία, μεγαλοπρέπεια λόγου, τὸ τοῦ λόγου μεγαλεῖον.
magnĭ[illegible] a, um, (magnus-loquor) με[illegible] μεγαλήγορος. 2) ὑψηλολόγος.
magnĭpendo, ĕre, εἴτε magni pendere, aliquem, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαί τινα.
*magnĭsŏnans, ntis, (magnus-sono) μεγαλόβρομος.
*magnĭtas, ātis, θ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ magnitudo.
*magnĭtĭes, ēi, θ. ταὐτὸ τῷ magnitudo.
magnĭtūdo, ĭnis, θ. μέγεθος. mundi, τοῦ κόσμου. fluminis, τὸ μέγεθος, μῆκος τοῦ ποταμοῦ. dierum ac noctium, τὸ μῆκος τῶν τε ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν. animi, ἡ μεγαλοψυχία, φρόνημα. copiarum, τὸ μέγεθος, πλῆθος τῆς δυνάμεως. 2) μέγεθος, μεγαλεῖον, ἀξίωμα.
magnŏpĕre εἴτε magno opere, ἐπίρ. μεγάλως, μάλα, σφόδρα, μέγα. desidero, μεγάλως, σφόδρα ποθῶ. volo, μάλα βούλομαι, σφόδρα ἐπιθυμῶ. majore opere, μεῖζον, μειζόνως, μᾶλλον. moximo opere εἴτε maximopere, τὰ μέγιστα, τὰ μάλιστα, εἰς τὰ μάλιστα.
magnus, a, um. συγκρτ. mājor, ūs, ὑπερθ. maxĭmus (maxŭmus), a, um, μέγας. mons magnus, μέγα ὄρος. domus magna, μεγάλη οἰκία. maxima pars, τὸ μέγιστον μέρος. magnus numerus, μέγας ἀριθμός. magna pecunia, μέγα, πολὺ ἀργύριον. magna vox, μεγάλη, ἰσχυρὰ φωνή. magna spes, μεγάλη ἐλπίς. magnus vir, μέγας, ἔξοχος ἀνήρ. magnus casus, μέγα, θαυμαστὸν συμβάν. annus magnus, ὁ μέγας ἐνιαυτός. verba magna, μεγάλα, ἀλαζονικὰ ῥήματα. magna loqui, μεγαληγορεῖν. magna lingua, ἡ μεγαληγορία. magnum est, μέγα τί ἐστιν, ἔργον ἐστί. non magno post tempore, οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, magni aestimare, facere, pendere aliquid, περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαί τι. magno vendere, emere aliquid, πολλοῦ πωλεῖν, ὠνεῖσθαί τι. aliquem maximi facere, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα. aliquid in majus celebrare, μεγαλύνειν τι aliquid in majus provehere, ἐπαυξάνειν τι. 2) homo magno natu, ἄνθρωπος πρεσβύτης. major natu, quam ille, πρεσβύτερος ἐκείνου. major, maximus (ὑπον natu) frater, ὁ πρεσβύτερος, πρεσβύτατος ἀδελφός. herus major, ὁ οἰκοδεσπότης. hera major, ἡ οἰκοδέσποινα. homo major annis εἴτε annorum viginti, ἄνθρωπος ὑπὲρ εἴκοσιν ἔτη γεγονώς. 3) majores, um, ἀ. οἱ προγεγονότες, προγενέστεροι, πρόγονοι. 4) patruus magnus, ὁ ἀδελφὸς τοῦ πάππου. patruus maximus, ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀποππάπου, κτλ. 5) magnum, ἐπίρ. μέγα, μεγάλως, σφόδρα.
magūda is, εἴτε magydaris. is, θ μαγύδαρις (μίσχος ἢ ῥίζα ἢ σπέρμα ἢ χυλὸς τοῦ σιλφίου).
măgŭlus, i, ἀ. ὑποχορ. τοῦ magus.
măgus, a, um, μάγος, μαγικός. magus, ἀ. μάγος. maga, θ. ἡ μάγος, φαρμακεύτρια, ἐπῳδός.
magus, i, ἀ. ἴδ. magus, a, um.
magydăris, ἴδ. magudaris.
Maja, æ, θ Μαῖα.
mājālis, is, ἀ. τομίας εἴτε ἐκτομίας χοῖρος.
Majesta, æ, θ. γυνὴ τοῦ Ἡφαίστου.
mājestas, ātis, θ. (majus) μεγαλειότης, μέγεθος, ἀξίωμα, σεμνότης. 2) majestas populi Romani, τὸ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἔθνους ἀξίωμα. minuere εἴτε imminuere majestatem populi Romani, βλάπτειν τὸ τῆς πατρίδος ἀξίωμα, ἀσεβεῖν εἰς τὴν πολιτείαν, προδοσίαν τῆς πόλεως ποιεῖσθαι, crimen majestatis, ἡ προδοσία, ἡ εἰς τὴν πολιτείαν ἀσέβεια. Παρὰ τοῖς Βυζαντίνοις· ἔγκλημα καθοσιώσεως, οὕτω κληθὲν παρὰ τὸ κατὰ τοῦ ὁσίου γίνεσθαι, κατὰ Φώτιον. majestatis damnari, διὰ προδοσίαν καταγνωσθῆναι.
mājor, ἴδ. magnus.
mājōrĭārĭus, ii, ἀ. (major) ὁ τὰ μείζονα τῶν τελῶν ὠνούμενος τελώνης. Ἀντίκειται τῷ minuscularius Ἐπιγρ.
Mājor, ōris, ἀ. Μαίωρ, ωρος.
mājōrīnus, a, um, (major) μείζων, ἁδρός.
Mājŭgĕna, æ, ἀ. (Maja-gigno) Μαιάδης.
mājuma, æ, θ. ὁ μαϊουμᾶς, πανήγυρίς τις ἐν Ῥώμῃ κατὰ μῆνα Μάϊον.
Mājus. a, um, Μάϊος, τοῦ Μαΐου μηνός. Majus, i. ἀ. ὑπον. mensis, ὁ Μάϊος μήν. calendae Majae, εἴτε Maji, αἱ καλάνδαι εἴτε ἡ πρώτη τοῦ Μαΐου μηνός.
majuscŭlus, a, um, (ὑποχορ. τοῦ major ὀλίγῳ μείζων, μείζων τις. 2) ὀλίγῳ προγενέστερος.
māla, æ, θ (ἴσως ἐκ τοῦ mandela, mando, ὡς scala ἐκ τοῦ scandela, scando), ἡ ἄνω γνάθος. malae, αἱ γνάθοι, γένυες. 2) παρειά.
malabathron, ταὐτὸ τῷ malobathron.
Mălăca, εἴτε Malacha, æ, θ. ἡ Μάλαχα, πόλις, τῆς Ἰσπανίας, τανῦν Malaga.
mălăche, ēs, θ. μαλάχη, μολόχη.
mălăcĭa, æ, θ. μαλακία, γαλήνη, νηνεμία. 2) ἀδυναμία τοῦ στομάχου, ἀνορεξία.

Digitized by Google

mălăcisso, are, μαλακίζω.
mălactĭcus, a, um, μαλακτικός.
mălăcus, a, um, μαλακός. Πλαῦτος.
mălagma, ătis, οὐ μάλαγμα
malandrĭōsus, a, um, (malandrium) οἰδήμασι τὸν τράχηλον νοσῶν.
malandrĭum, i, οὐ. καὶ malandria, æ, θ. οἴδημά τι τοῦ τραχήλου.
*mălaxatio, ionis, θ. μάλαξις
mălaxo, avi, are, μαλάσσω.
maldăcon, i, οὐ. κόμμι τοῦ βδελλίου.
măle, ἐπίῤ. κακῶς. συγκρ. pejus, κάκιον, ὑπερθ. pessime, κάκιστα. olere, κακῶς ὄζειν. male alicui facere, κακόν τι ποιεῖν τινα. male alicui loqui, κακῶς λέγειν τινά. male habere aliquem, κακῶς χρῆσθαί τινι, κακῶς ποιεῖν τινα. male se habere, κακῶς ἔχειν, κακῶς διακεῖσθαι. mihi male est, κακῶς πράττω, ἐν ἀπόροις εἰμί. male rem gerere, δυσπραγεῖν. male vendere aliquid, ἔλαττον τῆς ἀξίας πωλεῖν τι. male emere aliquid, τιμιώτερον (τῆς ἀξίας) ὠνεῖσθαί τι. 2) κακῶς, λίαν, ἄγαν, μάλα. male dispar, μάλα, λίαν ἀνόμοιος. male odisse, ἄγαν, σφόδρα μισεῖν. male laxus, λίαν, ἄγαν χαλαρός. 3) κακῶς, οὐκ ἄγαν, οὐ πάνυ, οὐ μάλα. male quietus, οὐ μάλα ἥσυχος. male gratus, ἀχάριστος. male sanus, οὐ πάνυ σώφρων, παράφρων. male validus, πονήρως ἔχων, χαχεκτῶν. male plenus, οὐ πάνυ πλήρης. male pertinax, οὐκ ἄγαν ἐναντιούμενος. 4) μόλις.
Mălĕa, καὶ Mălĕa, æ, θ ἡ Μαλέα εἴτε Μάλεια, ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, ἥτις καὶ πληθ. εὕρηται· αἱ Μαλέαι.
mălĕdicax, ācis, ταὐτὸ τῷ maledicus.
mălĕdĭce, ἐπίῤ. κακολόγως.
mălĕdĭcens, ntis, ταὐτὸ τῷ maledicus.
mălĕdĭcentĭa, æ, θ. κακολογία, λοιδορία, βλασφημία.
malĕdĭco, xi, ctum, ĕre, alicui. ἔσθ' ὅτε καὶ aliquem, κακολογῶ, κακῶς λέγω τινά, βλασφημῶ εἴς τινα, λοιδορῶ τινα. maledicens, ἐπίθετ. κακολόγος, λοίδορος, βλάσφημος. maledictus, a, um, κατάρατος — maledictum, i, οὐ. κακολογία, λοιδόρημα, βλασφημία. 2) κατάρα.
mălĕdictĭo, iōnis, θ. (maledico) κακολογία, λοιδορία Λ. σπ.
*mălĕdictĭto, are, (θαμιστ. τοῦ maledico) alicui, κακῶς λέγω, λοιδορῶ τινα.
mălĕdictor, ōris, ἀ. (maledico) ὁ κακολόγος, λοίδορος.
mălĕdictum, καὶ maledictus, a, um, ἴδ. maledico.
mălĕdĭcus, a, um, (male-dico) κακολόγος, λοίδορος, βλάσφημος.
†mălĕfăber, bra, brum, κακότεχνος
malĕfăcio, ēci, actum, ĕre, alicui, κακῶς ποιῶ εἴτε κακοποιῶ τινα, κακόν τι ποιῶ τινα maleficium, οὐ. τὸ κακούργημα.
malefactĭo, ōnis, θ. (malefacio) λειποθυμία. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
mălĕfactor, ōris, ἀ. (malefacio) κακοῦργος κακοποιός.
mălĕfactum, ἴδ. malefacio.
*mălĕfĭce, ἐπίῤ. κακούργως, κακοποιῶς.
mălĕfĭcentia, æ, θ. κακουργία, κακοποιία.
mălĕfĭcĭum, i, οὐ. (maleficus) κακούργημα, κακουργία. 2) κακοποιία, βλάβη, καὶ μετωνυμ. τὰ βλάβην ἐμποιοῦντα ζωύφια 3) γοήτευμα, γοητεία.
mălĕfĭcus, a, um, (male-facio) κακοῦργος, πονηρός. maleficus, ἀ. ὁ κακοῦργος. 2) κακοποιός, βλαβερός, ἐπιβλαβής. maleficum, οὐ. τὸ κακοποιὸν ζωύφιον. 3) maleficus, ἀ. ὁ γόης.
mălĕsuādus, a, um, (male-suadeo) ὁ κακὰ ἀναπείθων, κακόβουλος.
†mălĕtractatĭo, ionis, θ. κακοποιΐα.
Mălĕus, a, um, Μάλεος, Μαλεαῖος. Maleum jugum, τὸ Μάλεον ὄρος, Μαλειάων ὄρος, ἡ Μαλέα ἄκρα.
Mălĕventum, i, οὐ ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ Βενεουέντου, (ἴσως ἐκ τοῦ Μαλόεις, εντος).
mălĕvŏlens, ntis, ταὐτὸ τῷ malevolus.
mălĕvŏlentĭa, ae, θ. κακόνοια, δύσνοια, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
mălĕvŏlus, a, um, (male-volo) alicui εἴτε in aliquem, δύσνους, δυσμενής, ἐχθρός τινι. malevolus, ὁ κακόνους, ὁ ἐχθρός.
Malĭăcus a, um, Μαλιακός. Maliacus sinus, ὁ Μαλιακὸς κόλπος, ὁ τανῦν τοῦ Βώλου λεγόμενος.
malĭcŏrĭum, i, οὐ. (malum-corium) σίδιον. (ὁ φλοιὸς τοῦ ῥοϊδίου).
Malĭensis, e, Μαλιακός.
mălĭfer, a, um, (malum-fero) μηλοφόρος.
mălĭgne, ἐπίῤ. κακόνως, δυσμενῶς, φθονερῶς. 2) φειδωλῶς, ἀνελευθέρως, γλίσχρως. 3) μικρόν, οὐ πάνυ.
mălignĭtas, ātis, θ. κακόνοια, δυσμένεια, φθόνος. 2) φειδωλία, ἀνελευθερία, γλισχρότης. 3) κακότης.
mălĭgno, avi, are, πανουργῶ, πανουργεύομαι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
mălignus, a, um, (malus genus) κακοήθης, κακόφρων, δυσμενής, φθονερός. 2) ἀνελεύθερος, φειδωλός, γλίσχρος. ager

Digitized by Google

malignus, γλίσχρος, πονηρός, ἄκαρπος ἀγρός. 3) κακός, βλαβερός. 4) κακός, χαλεπός, δυσχερής. 5) λεπτός, μικρός, ὀλίγος.
mălĭlŏquax, ācis, (malus-loquor) κακολόγος, λοίδορος.
mălĭlŏquĭum, i, οὐ. κακολογία.
mālĭnus, a, um, (malum) μήλινος.
mălĭtas, ātis, θ. κακότης, τὸ κακόν.
mălĭtĭa, æ, θ. κακία, κακότης, φαυλότης. 2) κακοήθεια, πονηρία, πανουργία.
mălĭtĭōse, ἐπίῤ. κακοήθως, μοχθηρῶς, πονήρως.
†mălĭtĭōsĭtas, ātis, θ. κακοήθεια, πονηρία, πανουργία.
mălĭtĭōsus, a, um, κακοήθης, πονηρός, πανοῦργος, κακοῦργος. sylva malitiosa, ὕλη ἡ καλουμένη κακοῦργος ἐν τῇ Σαβίνων χώρᾳ. Διον. Ἁλικ.
Mălĭus, a, um, Μαλιακός.
mălĭvŏlus, κ.τ.τ. ταὐτὸ τῷ malevolus, κ. τ. λ.
mallĕātor. ōris, ἀ. (malleus) σφυροκόπος.
mallĕātus, a, um, σφυροκόπος.
*mallĕŏlāris, e, μοσχευματικός.
mallĕŏlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ malleus) σφυρίον. 2) μόσχευμα, μόσχος (ἀμπέλου κτλ.) 3) πυροβόλον βέλος, τὸ πυροβόλον.
mallĕus. i, ἀ. σφῦρα, ῥαιστήρ 2) μᾶλις, μαλιασμός, (νόσος τῶν ὑποζυγίων).
Malli, orum, ἀ. Μαλλοί, ἔθνος τῆς Ἰνδίας
Mallĭus, ii, ἀ. Μάλλιος.
mallo, ōnis, ἀ. ἀπόδεσμος κρομμύων. 2) εἶδος οἰδήματος τῶν ὑποζυγίων.
Malloea, ae, θ. πόλις τῆς Περῤαιβίας.
Mallos (us), i, θ. ἡ Μαλλός, πόλις τῆς Κιλικίας, Mallotes, ae, ἀ. ὁ Μαλλώτης.
mallŭvĭa, æ, θ. τῷ malluvium.
mallŭvĭum, i, οὐ. (manus-lavo) χειρόνιπτρον.
malo, mālŭi, malle, (magis-volo) μᾶλλον βούλομαι, μᾶλλον αἱροῦμαι, προαιροῦμαι. servire quam pugnare malle, δουλεύειν αἱρεῖσθαι μᾶλλον ἢ μάχεσθαι, ἑλέσθαι δουλεύειν ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν. mavult se diligi quam metui, βούλεται μᾶλλον ἀγαπητὸς εἶναι ἢ ἐπίφοβος. fabula sit, mavult, μῦθον εἶναι μᾶλλον βούλεται, μᾶλλον ἐπιθυμεῖ. multo malo, πολὺ μᾶλλον αἱροῦμαι. bonos maluit quam malos, εἵλετο, προείλετο τοὺς ἀγαθοὺς ἀντὶ τῶν κακῶν. Σημ. πλεοναστικῶς. potius εἴτε magis malo. μᾶλλον προαιροῦμαι. 2) alicui, εὐνοῶ τινι.
mālŏbăthrātus, a, um, μαλοβάθρῳ κεχρισμένος.
mālŏbăthron, (um), i, οὐ. μαλόβαθρον εἴτε μαλάβαθρον. (Συριακὸν δένδρον καὶ μύρον.
mālogrānātum, i, οὐ. (malum-granatum) ῥοιά, μῆλον ῥοιᾶς.
maltha, æ, θ. μάλθα εἴτε μάλθη. 2) τὸ νάφθα.
malthīnus, i, ἀ. μάλθων.
maltho, are, (maltha) μάλθῃ ἀλείφω.
Mălugĭnensis, is, ἀ. Μαλογενήσιος.
mălum, i, οὐδ. ἴδ. mălus.
mālum, i, οὐ. μῆλον. Τῷ γενικῷ τούτῳ ὀνόματι κατεχρῶντο οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἐπὶ τῶν εἰδικῶς λεγομένων κυδωνίων, περσικῶν καὶ ἄλλων, οἷον mala aurea, χρυσᾶ μῆλα, mala granata, quae et Punica vocantur, ἡ ῥοιὰ (ὁ καρπός). Ἔτι δὲ καὶ τὰ νῦν πορτοκάλλιά καὶ λεμόνια οὕτως ἐκάλουν. Παροιμ. ab ovo usque ad mala, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους (ὅτι ἐν τῇ τραπέζῃ ἀπ' ᾠοῦ ἀρχόμενοι εἰς τὰ μῆλα ἐτελεύτων). 2) malum terrae, ἡ ἀριστολοχία, (βοτάνη).
malundrum, i, οὐ. εἶδος βοτάνης.
mălus, a, um, κακός, πονηρός, φαῦλος. συγκρ. pejor, us, joris, κακίων, ὑπερθ. pessĭmus, a, um, κάκιστος. malus poeta, κακός, φαῦλος ποιητής. malus ager, κακός, πονηρός, ἄκαρπος ἀγρός. mulier mala, κακή, δύσμορφος, δυσειδὴς γυνή. pugna mala, δυστυχὴς μάχη. mala avis. κακὴ ὄρνις, ἀπαίσιος οἰωνός. aeger pejor fit, ὁ νοσῶν χείρων γίγνεται. res mala, ἡ κακοπραγία, τὰ δεινά. aliquid mutatur in pejorem partem, κλίνει τι ἐπὶ τὸ χεῖρον. aliquid in pejorem partem rapere, ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκδέχεσθαί τι. malum contagium, ὁ κακός, ὀλέθριος λοιμός. pessimum facinus, κάκιστον ἔργον. mores mali, τὰ κακὰ ἤθη, τὰ πονηρὰ ἤθη. homo malus, ἄνθρωπος κακός, κακοήθης, πονηρός. pessima puella, πανουργοτάτη παῖς. mala lingua, ἡ βάσκανος γλῶσσα. abi in malam rem! ἄπαγε ἐς κόρακας! — malum, i, οὐ. τὸ κακόν. nihil mali accidit Scipioni, οὐδὲν κακὸν συμβέβηκε τῷ Σκηπίωνι. mala orum. οὐ. τὰ κακά, αἱ συμφοραί, τὰ δεινά. mors non est in malis, ὁ θάνατος οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς κακοῖς. mala civilia, αἱ στάσεις, οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι. clementia illi malo fuit, ἡ πρᾳότης αἰτία κακοῦ ἐκείνῳ ἐγένετο, ἔβλαψεν ἐκεῖνον. malo suo aliquid facere, ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ κακῷ ποιεῖν τι. 2) τὸ κακόν, ἡ κόλασις malum habeo, κακὸν πάσχω, κολάζομαι 3) τὸ κακόν, ἡ κακία, τὸ κακούργημα. 4) τὸ κακόν, ἡ νόσος. 5) ἐπιφων. malum! φεῦ!
mālus, i, θ. μηλέα.
mālus, i, ἀ. ἱστὸς (τῆς νεώς). attollere,

Digitized by Google

erigere malum, αἴρειν, ἱστάναι τὸν ἱστόν. 2) χάμαξ, κ.τ.τ.
malva, æ, θ. μαλάχη εἴτε μολόχη.
malvaceus, a, um, ὅμοιος μαλάχῃ.
Malvana, æ, ἀ. Μαλούας, ποταμὸς τῆς Ἀφρικῆς.
Mamercus, i, ἀ. Μάμερκος.
Mamers, rtis, ἀ. ταὐτὸ τῷ Mars, Μάμερτος (παρὰ Λυκόφρονι), ὁ Ἄρης, ἐν τῇ Ὄσκων διαλέκτῳ.
Mamertinus, a, um, (Mamers) Μαμερτῖνος. mamertinum vinum, ὁ Μαμερτῖνος οἶνος. Mamertini, ἀ. οἱ Μαμερτῖνοι, οἱ τῆς ἐν Σικελίᾳ Μεσσήνης πολῖται, Ἀρήϊοι παρὰ Πλουτ. Πύῤ. 23, μεταφραζόμενοι.
Mamilius, a, um, Μαμίλιος. Mamilius, ἀ. ὁ Μαμίλιος.
mamilla, ταὐτὸ τῷ mammilla.
*mamillanus, a, um, (mammilla) mamillana ficus, μαστοειδὲς σῦκον.
mamillare, is, οὐ. (mamilla) μαστόδετον στρόφιον.
mamma, æ, θ. ἐπὶ γυναικῶν καὶ ζώων· μαστός, μαζός, τιτθός, τίτθη, θηλή. mammam praebere, dare puero, μαστὸν παρέχειν, διδόναι τῷ παιδί. 2) μαστοειδές τι ἐξόγκωμα τῶν δένδρων. 3) ἐν ἐπιγραφαῖς α. μάμμη, μαμμία, μήτηρ. β'. μάμμη, προμήτωρ. γ'. τίτθη, τιθήνη.
Mammaea, æ, θ. Μαμμαία. Mammaeanus, a, um, τῆς Μαμμαίας.
mammalis herba, βοτάνη τις τοῖς μαστοῖς ἐπιτιθεμένη νοσηρῶς ἔχουσι.
mammatus, a, um, (mamma) σωληνοειδής. ἴδ. mammila.
*mammeatus, a, um, ταὐτὸ τῷ mammosus.
mammilla, æ, θ. (ὑποχορ. τοῦ mamma) τιτθίον, τιτθός. 2) σωληνίσκος ἢ ἐπιστομίδιον σωλῆνος.
†mammonas, εἴτε mammona, æ, ἀ. μαμμωνᾶς, πλοῦτος. Λ. Συριακή.
†mammoneus, a, um, τοῦ μαμμωνᾶ, φιλοκερδής.
mammosus, a, um, (mamma) μεγαλόμαστος. 2) μαστοειδής, μαστώδης.
mammula, æ, θ. (ὑποχορ. τοῦ mamma) τιτθίον. 2) μαμμίον, μήτηρ.
mamphula, æ, θ. εἶδος Συριακοῦ πέμματος.
Mamurius, εἴτε Mamurius, ii, ἀ. Μαμόριος, Μαμούριος.
Mamurra, æ, ἀ. Μαμούῤῥας, (Φορμιανός τις).
Mana genita, θ. Μάνη Γενείτα, δαίμων τις περὶ τὰς γενέσεις καὶ τὰς λοχείας. Πλουτ. κεφ. Ῥωμ. 52.
*manabilis, e, ῥευστός.
*manacus, i, ἀ. ἡ λοξίας τῆς σελήνης. Ἑτέρα γραφὴ menaeus.
manalis, e, (mano) ἀέναος. 2) aquae manale, οὐ. ὁ χυτήρ.
*manamen, inis, οὐ. (mano) ῥεῦμα, διαῤῥοή.
manatio, ionis, θ. ῥεῦσις, στάξις, διαῤῥοή.
manceps, ipis, ἀ. (manus-capio) ὁ ὠνούμενός τι, μισθούμενός τι, ἀντωνούμενός τι, ὁ λαβών τι ἐν δημοσίᾳ πράσει, ὁ τὰ τέλη ὠνούμενος, ἐργολάβος κ. τ. λ. 2) σπαν. ὁ ἐγγυητής. Ἐν τῷ παρακμάζοντι τοῦ Βυζαντίου Λατινισμῷ μάγκιψ καὶ μάγκιπος «ὁ τεχνίτης τοῦ δημώδους ἄρτου» καὶ μαγκίπιον «ἀρτοπωλεῖον.» Κοραῆ Ἄτ. 1. σ. 176—8. Ἐντεῦθεν ἴσως τὸ μαγκούφης.
Mancinus, i, ἀ. Μαγκῖνος
manciola, æ, θ. (ὑποχορ. τοῦ manus) μικρὰ χείρ, χερύδριον.
mancipatio, ionis, θ. (mancipo) ὤνησις.
mancipatus, us, ἀ. πώλησις, παραχώρησις 2) ὤνησις, ἐργολαβία.
mancipi, ἀντὶ τοῦ mancipii, γεν. τοῦ mancipium
mancipium εἴτε mancupium, ii, οὐ. (manus-capio) νομίμη κτῆσις, κτῆσις. fructus est tuus, mancipium illius, ἡ μὲν χρῆσις σή ἐστιν, ἡ δὲ κτῆσις ἐκείνου. sui mancipii, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος. res mancipii εἴτε mancipi, τὸ νόμιμον κτῆμα 2) ἡ κατὰ νόμους ὠνή. ἡ ἐπὶ μαρτύρων ὤνησις. lex mancipii, τὸ περὶ ὠνῆς συμβόλαιον. 3) ἀνδράποδον, δοῦλος, ἡ δούλη. mancipia argento parata, οἱ ἀργυρώνητοι.
mancipo, avi, atum, are, alicui aliquid, παραχωρῶ τινί τινος, ἀποδίδομαι, πωλῶ τινί τι. 2) ἐγχειρίζω τινί τι, ὑποχείριον ποιοῦμαί τι.
mancupatio, ταὐτὸ τῷ mancipatio.
mancupo, ταὐτὸ τῷ mancipo.
mancus, a, um, πηρός, κυλλός, παραλυτικός, κατ' ἐξοχὴν δέ, χωλὸς τὴν χεῖρα. 2) ἀσθενής, ἐλλιπής.
mandatarius, i, ἀ. (mandatum) ὁ ἐντολὴν λαβών.
mandatio, ionis, θ. (mando, are) ἐντολή.
mandator, oris, ἀ. ὁ παραγγέλλων, ἐντελλόμενος.
mandatorius, a, um, παραγγελτικός.
mandatrix, icis, θ. ἡ παραγγέλλουσα.
mandatum, ἴδ. mando.
mandatus, us, ἀ. ἐντολή, παράγγελμα. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικοῦ.
Mandela, ae, θ. κώμη τῆς Σαβίνης. ἐκ τούτου Mandelanus, a, um.
mandibulae, arum, θ. (mando, ere) σιαγόνες.

Digitized by Google

mando, avi, atum, are, alicui aliquid, ἐπιτρέπω, ἐντέλλομαι, ἐπιτάττω, προστάττω, παραγγέλλω τινί τι. opus alicui, προστάττειν τινὶ ἔργον τι. alicui ut revertatur, προστάττω, ἐπιτάττω τινὶ ἐπανελθεῖν. mando alicui Rhodiaca vasa (ὑπον. emenda), ἐπιτάττω τινὶ πρίασθαι Ῥοδιακὰ ἀγγεῖα. mandare alicui magistratum, honorem, ἐπιτρέπειν τινὶ ἀρχήν, τιμήν. mandare ad aliquem, ἐπιστέλλειν τινί. 2) ἐγχειρίζω, παραδίδωμι τινί τινα ἤ τι. alicui filiam, ἐκδιδόναι, συνοικίζειν τινὶ θυγατέρα. alicui meam salutem, ἐγχειρίζω τινὶ τὴν ἐμὴν σωτηρίαν. aliquem vinculis, παραδιδόναι τινὰ τοῖς δεσμοῖς. me fugae, ὁρμῶ εἰς φυγήν. aliquid litteris scriptis, ἢ memoriae, παραδιδόναι τι τῇ γραφῇ, συγγράφειν τι. — mandatum, i, οὐ. ἡ ἐντολή, τὸ ἐντεταλμένον, ἡ ἐπιταγή, τὸ ἐπίταγμα, πρόσταγμα, τὸ προστεταγμένον. mandata facio, perficio, exsequor, ποιεῖν, ἐπιτελεῖν, διαπράττειν τὰ ἐπιτεταγμένα, τὰ ἐντεταλμένα. deferre, perferre mandata, διακομίζειν τὰ προσταχθέντα, τὰ ἐπιτετραμμένα.

mando, ndi, (ndŭi, ndĭdi, nsum, ĕre, (μάω, μάσσω) μασῶμαι. equus frena mandit, ὁ ἵππος τὸν χαλινὸν δάκνει. humum, ὀδὰξ τῆς γῆς λαμβάνεσθαι, ὀδὰξ ἑλεῖν γαῖαν. 2) μασῶμαι, καταμασῶμαι, ἐσθίω τι. μεταφ. ἀναλίσκω, καταναλίσκω τι.

mando, ōnis, ἀ. (mando, ĕre) φαγᾶς.

mandra, ae, θ. μάνδρα. 2) ποίμνιον. 3) ἀβάκιον παιγνίου.

mandrăgŏras, ae, ἀ. καὶ mandragora, ae, θ. ὁ μανδραγόρας, ἡ μανδρογόρα. φ.

Mandubĭi, orum, ἀ. Μανδούβιοι, Γαλλικὸν ἔθνος.

†mandūcātĭo, iōnis, θ. μάσησις.

†mandūcātor, ōris, ἀ. μασητήρ, μασώμενος.

mandūco, avi, atum, are, (mando) aliquid, μασῶμαι, καταμασῶμαί τι.

mandūco, ōnis, ἀ. φαγᾶς, ἀδηφάγος.

mandūcus, i, ἀ. φαγᾶς, ἀδηφάγος. 2) μορμολύκειον.

Mandūrĭa, ae, θ. Μανδύριον, πόλις τῆς Ἰταλίας.

māne, οὐ (mānus) ἄκλιτ. πρωΐα, ἕως, τὸ ἑωθινόν. a primo mane, ἕωθεν, ἅμα ἕῳ. a mane, ἐξ ἕω, multo mane, πρωϊαίτατα. mane erat, ἕως ἦν 2) ἐπίῤ. πρωΐ. mane postridie, πρωῒ τῇ ὑστεραίᾳ.

mănĕo, mansi, mansum, ĕre, μένω. in patria, ἐν τῇ πατρίδι. domi, οἴκοι. apud aliquem, παρά τινι. in Italia manebitur, ἐν Ἰταλίᾳ μενοῦσι. nihil semper suo statu manet, οὐδὲν ἀεὶ ἀκίνητον μένει. monumenta manent, τὰ μνήματα μένει, διαμένει. maneo in amicitia, φίλος ὢν διατελῶ. in conditionibus, ἐμμένειν ταῖς σπονδαῖς, ἐμπεδοῦν τὰς σπονδάς. in sententia, ἐμμένειν, ἐπιμένειν τῇ γνώμῃ. 2) aliquem, ἢ aliquid, μένω, ἀναμένω, περιμένω τινὰ ἤ τι. mane, dum veniam, μένε αὐτοῦ, ἔστ' ἂν ἔλθω, ἕως ἂν ἔλθω. manere hostes, μένειν, ἀναμένειν, ὑπομένειν τοὺς πολεμίους. te manent praemia, ἆθλά σοι πρόκειται. mors sua quemque manet, ἕκαστον ἐπιμένει ὁ θάνατος.

mānes, ium, ἀ. ψυχαί, σκιαὶ τεθνεώτων, νεκροί. dii manes, χθόνιοι δαίμονες, Σημ. λέγεται καὶ ἐπὶ ἑνὸς ἀνθρώπου, οἷον· manes Anchisae, ἡ τοῦ Ἀγχίσου ψυχή. ἐπὶ τάφων· Dis manibus μετὰ γενικῆς τοῦ κειμένου νεκροῦ, οἷον D. M. Marci Othonis, δαίμοσι Μάρκου Ὄθωνος, εἴτε, θεοῖς δαίμοσι, θεοῖς καταχθονίοις τοῦ δεῖνος. 2) ὁ ᾅδης, οἱ νεκροί. 3) αἱ ἐν ᾅδου ποιναί. 4) οἱ νεκροί, πτώματα, λείψανα.

mango, ōnis, ἀ. ἀνδραποδοκάπηλος, σωματέμπορος, ἀνδραποδώνης. 2) μαγγανευτής, μεταπράτης, παλιμπράτης.

mangŏnĭcus, a, um, (mango) τοῦ σωματεμπόρου. mangonicus quæstus, ἡ σωματεμπορία.

mangŏnĭum, ii, οὐ. μάγγανον, μαγγανεία, κόμμωσις.

mangŏnizo, avi, atum, are, (mango) aliquem ἢ aliquid, μαγγανεύω, κομμῶ τινα ἤ τι.

māni, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ mane.

Mānĭa, æ, θ. ἡ τῶν Λαρήτων μήτηρ, ἢ Μορμώ, χθονία τις θεά, ᾗ ἔθυον ἐν ταῖς τριόδοις, ἀντίστοιχος τῇ τῶν Ἑλλήνων Ἑκάτῃ. mānĭæ, arum, πληθ. τὰ μορμολύκεια.

mănĭa, æ, θ. μανία.

mănĭcæ, arum, θ. (manus) χειρῖδες, χειρίς. 2) χειροπέδη, χειρόδεσμος. 3) ἁρπάγη.

mănĭcārĭus, a, ἀ. (manicæ) μονομάχος χειροδέσμοις χρώμενος. Ἐπιγρ.

mănĭcātus, a, um, (manicæ) χειριδωτός.

†mānĭco, are, (mane) ὀρθρίζω.

mănĭcon, i, οὐ. μανικόν, φ.

mănĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ manus) χερύδριον, μικρὰ χείρ. 2) χειρολαβίς.

mănĭfestārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ manifestus.

mănĭfestātĭo, ōnis, θ. (manifesto) φανέρωσις, δήλωσις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

mănĭfestātor, ōris, ἀ. ὁ φανερῶν, δηλῶν.

mănĭfeste, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ manifesto.

mănĭfesto, ἐπίῤ. προφανῶς, φανερῶς,

Digitized by Google

ἐναργῶς. manifesto teneor, ἐπ' αὐτοφώρῳ εἴλημμαι.
mănĭfesto, avi, atum, are, aliquid, φανερῶ, δηλῶ τι. manifestatur ex eo, δῆλον γίνεται ἐκ τούτου.
mănĭfestus, a, um, (ἐκ τοῦ manus καὶ τοῦ ἀχρ. fendo τοῦ ἐν τῷ offendo, ὥστε κυρίως· χειρόκρουστος.) προφανής, ἐναργής, φανερός, δῆλος, κατάδηλος. manifestum furtum, φανερά, αὐτόφωρος κλοπή. facio aliquid manifestum, δῆλον, καταφανές, φανερὸν ποιῶ τι. teneor in manifesto peccato, φανερός εἰμι ἡμαρτηκώς, ἐπ' αὐτοφώρῳ εἴλημμαι. fio manifestus doloris, φανερός, δῆλος, καταφανὴς γίγνομαι λυπούμενος.
mănĭfŏlĭum, ii, οὐ. ταὐτὸ τῷ personata.
Mānīlĭānus, a, um, τοῦ Μανιλίου.
Mānīlĭus, a, um, Μανίλιος, τοῦ Μανιλίου. Manilius, ἀ. ὁ Μανίλιος.
Mănĭŏlæ, arum, θ. μικρὰ μορμολύκεια.
mănĭŏpœos, μανιοποιός.
maniplaris, κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ manipularis.
mănĭprĕtĭum, ταὐτὸ τῷ manupretium.
mănĭpŭlāris, e, (manipulus) ὁ τῆς αὐτῆς σπείρας εἴτε σημαίας στρατιώτης. 2) στρατιώτης, ἰδιώτης, λοχίτης.
mănĭpŭlātim, ἐπίρ. κατὰ δράγματα. 2) κατὰ σπείρας, σπειρηδόν.
mănĭpŭlus, i, ἀ. (manus) δράγμα, δράξ. 2) σημαία, σπεῖρα, τάγμα πεζῶν, τὸ πάλαι μὲν ἐξ 100, εἶτα δὲ ἐκ 200 συγκείμενον ἀνδρῶν. τρεῖς δὲ manipuli ἀπετέλουν cohortem. 3) σπαν. τὸ τάγμα ἱππέων, ἡ ἴλη.
Mānĭus, ii, ἀ. Μάνιος.
Manlĭānus, a, um, τοῦ Μαλλίου.
Manlĭus, a, um, Μάλλιος, τοῦ Μαλλίου. Manlius, ἀ. ὁ Μάλλιος.
manna, æ, θ. ἡ μάννα. 2) manna, οὐ. ἄκλ. τὸ μάννα, ἀερόμελι, τὸ ὗον μέλι.
mannŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ mannus) ταὐτὸ τῷ mannus.
mannus, i, ἀ. γίννος (ὀρεὺς ἢ ἱππάριον)
māno, avi, atum are, ῥέω, στάζω, χέομαι. lacrima manat, τὸ δάκρυον ῥεῖ, καταστάζει. mihi manant gaudio lacrimæ, ὑπὸ χαρᾶς δάκρυα χέω fons manat, ἡ πηγὴ ῥεῖ, πιδύεται. sudor, ὁ ἱδρὼς ῥεῖ. multo sudore mano, πολλῷ ἱδρῶτι ῥέω, ἱδρῶτι περιρρέομαι. manans sanguine, αἱματόῤῥυτος, αἱματοσταγής. arbor manans resinam, δένδρον ἀποστάζον ῥητίνην. multa a luna manant, πολλὰ ἐκ τῆς σελήνης ἀποῤῥεῖ. sonitus per aures manat, ὁ ἦχος τὰς ἀκοὰς διέρχεται. malum manat, τὸ κακὸν ἐπιχεῖται, ἐπιπολάζει, διαδίδοται. rumor tota urbe manat, ἡ φήμη διὰ τῆς πόλεως διαδίδοται. peccata ex vitiis manant, τὰ ἁμαρτήματα ἐκπιδύεται, ἀρχὴν λαμβάνει ἐκ τῆς κακίας.
mānon, i, οὐ. τὸ μανὸν (εἶδος σπόγγου)
mansĭo, ōnis, θ. (maneo) μονή, διαμονή. διαγωγή, τὸ μένειν. 2) μονή, οἴκησις, οἰκία (ἀνθρώπων· ὅθεν τὸ Γαλλικὸν maison), σταθμός, αὔλιον (κτηνῶν). 3) κατάλυμα, σταθμός, καταγωγή, καταγώγιον. mansio camelorum, ὁ σταθμός, τὸ κατάλυμα τῶν καμήλων. locus octo mansionibus distat, ὁ τόπος ἀπέχει ὀκτὼ σταθμούς, ὀκτὼ ἡμερῶν ὁδόν.
mansĭōnarĭus. a. um, (καταλυματικός, καταγώγιμος) ἔτι καὶ οὐσιαστ. mansionarius, ἀ. παραμονάριος, ὄνομα ἀξιώματος, ἐκκλησιαστικοῦ. Ἴδε Ducange, glossar. I, p. 1111 καὶ Corp. Inscr. Gr. ἀρ 9259 Λ. τοῦ μεταγ Λατ.
mansĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ maneo) μένω, διάγω, διατρίβω, οἰκῶ.
mansĭuncŭla, æ. θ (ὑποκορ. τοῦ mansio) νοσσία.
mansor, ōris, ἀ. (maneo) ὁ καταλύτης ξένος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
mansuēfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (mansuesfacio) aliquem, τιθασεύω, ἡμερῶ τινα.
mansuēfīo, actus, sum, ieri. (παθ. τοῦ mansuefacio) τιθασεύομαι, ἡμεροῦμαι. mansuefactus τιθασός, χειροήθης, ἥμερος.
mansues, is, καὶ ētis, (manus-sueo) ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ mansuetus, ἴδ. mansuesco.
mansuesco, suēvi, suētum, ĕre, (man-sueo) χειροήθης γίγνομαι, τιθασεύομαι, ἡμεροῦμαι. 2) ἐπὶ φυτῶν καὶ γῆς· τιθασεύεσθαι, ἡμεροῦσθαι. 3) πραΰνομαι. 4) σπαν. μεταβατικῶς aliquem, τιθασεύειν, ἡμεροῦν τινα. — mansuetus, a, um, χειροήθης, ἥμερος, τιθασός. μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπων· ἥμερος, τιθασός, πρᾶος.
mansuētārĭus, ii, ἀ. τιθασευτής, ἡμερωτής, Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
mansuēte, ἐπίρ. ἡμέρως, πράως.
†mansuēto, are, ταὐτὸ τῷ mansuefacio.
mansuētūdo, ĭnis, θ. χειροήθεια, ἡμερότης. 2) ἡμερότης, πραότης.
mansuētus, a, um, ἴδ. mansuesco.
mansus, a, um, ἴδε mando καὶ maneo.
mantēĭum, καὶ mantēum, i, οὐ. μαντεῖον.
mantēle καὶ mantīle, is, οὐ. (manus), χειρόμακτρον, χειρεκμαγεῖον, (μαντήλιον).
mantēlĭum καὶ mantilium, i, ταὐτὸ τῷ mantele.
mantellum καὶ mantēlum, i, οὐ. μανδύας.

Digitized by Google

mantēum, ἴδ. manteium.
mantĭca, æ, θ. πήρα.
mantĭchōra, æ, ὁ μαντιχώρας, ζῷον μυθικόν.
mantĭcĭnor, atus sum, ari, μαντεύομαι
mantĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ mantĭca) πηρίδιον.
mantĭcŭlārĭus ii, ἀ. βαλαντιοτόμος.
mantĭcŭlor, ari, βαλαντιοτομῶ, ὑποκλέπτω.
mantile, ἴδ. mantele.
Mantĭnēa, ae, θ. Μαντίνεια.
mantīsa, εἴτε mantissa, æ. θ. ἐπίσταθμον, ἐπιθήκη. Λ. Τυῤῥηνική.
manto, are, (θαμιστ. τοῦ maneo) μένω, διαμένω. aliquem, ἀναμένειν, παραμένειν τινά.
Manto, ūs, θ. Μαντώ.
Mantŭa, æ, θ. Μάντουα, Μαντύα, Μαντύη.
Mantuānus, a, um. Μαντυανός.
Manturna, æ, θ. (maneo) Γαμήλιος θεά, ἣν ἐπεκαλοῦντο ὑπὲρ τοῦ διαμένειν τὸν γάμον.
mănŭālis, e, (manus) ἐγχειρίδιος. saxum manuale, ὁ χειροπληθὴς λίθος, ἡ χερμάς. manuale vehiculum, χειραμάξιον. manualis fasciculus, τὸ δράγμα. manualis aqua, ἡ χέρνιψ. manuale, οὐ. ἡ θήκη βιβλίου. manualia, πληθ. τὰ ἐγχειρίδια (βιβλία).
mănŭārĭus, a, um, (manus) χεῖρας ἔχων. 2) δραγμευθείς. 3) manuatus est, ἔδραξεν, ἔκλεψεν.
mănŭballista, æ, θ. χειροβαλίστρα, σκορπίος.
mănŭbĭæ, arum, θ. (manus) τὸ ἐκ τῆς λαφυροπωλήσεως ἀργύριον, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἐκ τῆς λείας δεκάτη, τὰ ἀκροθίνια. 2) λάφυρα, σκῦλα, λεία. 3) manubia, æ, ἑν. σπαν. ὁ κεραυνός, ἡ κεραυνοβολία.
mănŭbĭālis, e, (manubiæ) manubialis pecunia, τὸ ἐκ τῶν λαφύρων ἀργύριον.
*mănŭbĭārĭus, a, um, λαφυραγωγός.
mănŭbĭus, a, um, σπάν. σκυλευτικός.
mănūbrĭātus, a, um, λαβὴν ἔχων.
mănubrĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ manubrium) λάβιον, λαβίδιον.
mănūbrĭum, ii, οὐ. (manus) λαβή, λαβίς, χειρολαβίς. 2) λαβή, ἀφορμή.
*mănŭcĭŏlum. i, οὐ. δράγμα, δεμάτιον.
mănŭcŭla, manucla, ταὐτὸ τῷ manulea.
mănŭlĕa, æ, θ. (manus) λαβίς.
mănŭlĕārĭus, ii, ἀ. (manuleus) ὁ τὰς χειρῖδας κατασκευάζων.
mănŭlĕātus, a, um, (manuleus) χειριδωτός. 2) χειριδωτὸν χιτῶνα φορῶν.
mănŭlĕus, i, ἀ. (manus) χειρίδιον, χειρίς.
mănūmissĭo, ōnis, θ. (manumitto) ἄφεσις δούλου, ἀπελευθέρωσις.
mănūmissor, ōris, ἀ. (manumitto) ἀπελευθερωτής.
mănūmitto, mīsi, missum, ĕre (manumitto) aliquem, ἀφίημί τινα (δοῦλον) ἀπελευθερῶ τινα. manumissus, a, um, χειράφετος.
mănŭor, atus, sum, ari, ἴδ. manuatus.
mănŭprĕtĭōsus, a, um, (manupretium) τιμαλφής, πολλοῦ ἄξιος.
mănŭprĕtĭum, ii. οὐ. (manus-pretium) χειροδόσιον, μισθός, τιμή.
mănus, ūs, θ. (μά-ρη. Σχολ. εἰς Ὁμ. Ἰλ Ο, 137 καὶ Εὐρ. Ἑκ. 1038). χείρ. aliquid in manus sumere, εἰς χεῖρας λαμβάνειν τι. manibus ἢ in manus accipere aliquid, ταῖς χερσί, εἰς τὰς χεῖρας δέχεσθαί τι. manus porrigo, τὼ χεῖρε προτείνω, προέχω. manu ἢ in manu tenere, ταῖς χερσίν, ἐν ταῖς χερσὶν ἔχειν. e εἴτε de manibus emittere, ἐκ τῶν χειρῶν ἀφιέναι. manus tendere alicui, ἢ ad aliquem, τὰς χεῖρας ὀρέγειν τινί, εἴς τινα. jactare manus, τὰς χεῖρας βάλλειν, χειρονομεῖν. manus dare alicui, χεῖρα ὀρέγειν τινί, χειραγωγεῖν τινα, ἐπικουρεῖν τινι, ἢ χεῖρας ὀρέγειν, χεῖρας πεταννύναι εἴς τινα, ἐγχειρίζειν ἑαυτόν τινι. manu venerari, προσκυνεῖν. manus tollo, αἴρω τὰς χεῖρας, ὁμολογῶ νενικῆσθαι. manu factus, χειροποίητος. manus offere, inferre alicui, χεῖρας ἐπιβάλλειν τινί. manus abstinere, τὰς χεῖρας ἀπέχειν. habeo aliquid in manibus, est mihi in manibus, inter manus, ἐν χερσί, διὰ χειρῶν, μετὰ χεῖρας ἔχω, ἐργάζομαί τι, μεταχειρίζομαί τι. aliquid mihi ad manum. prae manu, prae manibus est, πρὸ χειρῶν, πρόχειρον ἔχω τι. ad manum intueri aliquid, ἐκ χειρὸς θεωρεῖν τι. per manus tradere aliquid, διὰ χειρῶν παραδιδόναί τι. sub manu, ἐν χερσίν, ἐκ χειρός, ἐγγύς, πλησίον, ἢ ἐκ χειρός, ταχέως. inter manus aliquem abripere, ἐν ταῖς χερσὶν ἀφαρπάζειν τινά. manu fortis, ἀνδρεῖος τὴν χεῖρα. παροιμ. manibus pedibusque, χερσίν τε ποσίν τε, πὺξ καὶ λάξ. manu tenere, σαφῶς εἰδέναι. servus a manu, ὁ γραφεύς. 2) συμπλοκή. venire ad manum, in manus, εἰς χεῖρας ἰέναι, συνιέναι. conserere manus, συμμιγνύναι τὰς χεῖρας, συμπλέκεσθαι. 3) χείρ, (καὶ ἡ τέχνη καὶ τὸ τεχνούργημα). manus Praxitelis, χείρ, ἔργον τοῦ Πραξιτέλους. extrema (summa, ultima) manus, ἡ ἐξεργασία. 4) χείρ, χειρόγραφον, γραφή. urbs manu munitissima, πόλις τέχνῃ ὀχυρωτάτη. 5) χείρ, ἐξουσία. hæc

Digitized by Google

non sunt in manu nostra, ταῦτα οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐξουσίᾳ, ἐφ' ἡμῖν. manu aliquem mittere, ἀφιέναι τινὰ ἐκ τῆς ἐξουσίας, ἀπελευθεροῦν τινα. convenire in manum viri, εἰς χεῖρας ἀνδρὸς ἐλθεῖν, γαμεῖσθαί τινι. 6) χείρ, πλῆθος, ὄχλος (στρατιωτῶν, οἰκετῶν, κ.τ.τ.) 7) βόλος, (κύβων ἢ ἀστραγάλων). 8) πληγή, προσβολή, ἔφοδος. cavere manu, ἐκκλίνειν, διανεύειν τὴν πληγήν. 9) χεὶρ εἴτε προβοσκὶς ἐλέφαντος. 10) χείρ, πρόσθιος πούς (θηρίων τινῶν). 11) κλών, κλάδος. 12) ἁρπάγη.

mānus, a, um, ἀγαθός. Λ. ἀρχαϊκή.

mănūtergĭum, ii, οὐ. χειρόμακτρον. Ἰσίδ.

mănūtĭgĭum, ii, οὐ. (manus-tango) χειραψία.

manzer, ĕris, νόθος. Λ. Ἑβραϊκή.

măpālĭa, ĭum, οὐ. (ὁ ἑν. ἀρ. măpāle σπάν.) καλιά, καλύβη. Λ. Φοινικική, ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

mappa, æ, θ. χειρόμακτρον, ὀθόνη. 2) σημαία ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ ἀναπεταννυμένη ἐπὶ τῇ ἐξορμήσει τῶν ἁρμάτων.

mappŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ mappa) ὀθόνιον.

Maracanda, orum, οὐ. τὰ Μαράκανδα παρ' Ἀῤῥιανῷ, ἡ Μαράκανδα παρὰ Στράβωνι, μητρόπολις τῆς ἐν Ἀσίᾳ Σογδιανῆς, τανῦν Samarkand.

mărasmus, i, ἀ. μαρασμός.

Mărăthon, ōnis, ἀ. καὶ θ. ὁ Μαραθών. Marathōnĭus, a, um, Μαραθώνιος. Marathōnis, ĭdis, θ. Μαραθωνίς, Μαραθωνία.

Mărăthos, (-us) i, θ. Μάραθος, πόλις Συρίας. Ὁ πολίτης Marathēnus, Μαραθηνός.

mărăthrus, i, ἀ. καὶ marathrum, i, οὐ. τὸ μάραθον, μάραθρον. marathrītes, ae, ἀ. (ὁ μαραθρίτης οἶνος).

Marcellēa, orum, οὐ. (τὰ Μαρκέλλεια), ἑορτή τις τιμῆς ἕνεκα τοῦ Μαρκέλλου ἐπιτελουμένη ἐν Συρακούσαις.

Marcellĭānus, a, um, τοῦ Μαρκέλλου.

Marcellus, i. ἀ. Μάρκελλος.

marcēo, ŭi, ēre, μεμάρασμαι, μεμάραμμαι. marcens, μαρανθείς. 2) μεταφ. μεμάρασμαι, χαῦνός εἰμι. marcens, χαῦνος, ἀδρανής, ἔωλος.

marcesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ marceo) μαραίνομαι, ἀπομαραίνομαι. 2) εὐρωτιῶ. 3) μεταφ. μαρκίνεσθαι, παρακμάζειν.

Marcĭānus, a, um, τοῦ Μαρκίου, Μαρκιανός.

marcĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ marcidus) μαρανθείς.

marcĭdus, a, um, (marceo) μαρανθείς, μεμαρασμένος. 2) σαπρός. 3) ἔωλος, χαῦνος.

Marcĭon, iōnis, ἀ. Μαρκίων. Ἐκ τούτου ἐπίθετα· Marcionensis, e, τοῦ Μαρκίωνος. Marcionista καὶ Marcio[illegible]ia, ae, ἀ. Μαρκιωνιστής, Μαρκιωνίτης.

Marcĭpor, ōris, ἀ. (Marcus-puer) ὁ Μάρκου παῖς (ὄνομα δούλου).

Marcĭus, a, um, Μάρκιος, τοῦ Μαρκίου. aqua Marcia, τὸ Μάρκιον ὕδωρ, (ὑδραγωγεῖον Ῥώμης). Marcius, ἀ. ὁ Μάρκιος.

Marcŏmăni εἴτε Marcomanni, orum, ἀ. Μαρκομανοί, Μαρκόμαννοι, Γερμανικὸν ἔθνος.

marcor, ōris, ἀ. (marceo) μαρασμός, τὸ νῶκαρ. 2) σηπεδών, σαπρότης. 3) ἀδράνεια, νωθρότης.

marcŭlentus, a, um, (marcor) μαρανθείς, ἀμυδρός, ἀμαυρός.

marcŭlus, i, ἀ. ῥαιστήρ, ῥαιστήριον, σφῦρα.

Marcus, i, ἀ. Μάρκος καὶ Μάαρκος.

Mardi, orum, ἀ. Μάρδοι, ἔθνος τῆς Ἀσίας.

măre, is, οὐ. θάλασσα. tranquillum, γαληνὴ θάλασσα. tumidum, μεγάλη θάλασσα, transire mare, διαπερᾶν τὴν θάλασσαν. ingredi mare, εἰσβαίνειν εἰς τὴν θάλασσαν (τουτέστιν εἰσβαίνειν εἰς τὴν ναῦν, ἐπιβαίνειν τῆς νεώς). mari navigare, τὴν θάλασσαν πλεῖν. mari, κατὰ θάλασσαν. terra marique, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. mare nostrum, ἡ καθ' ἡμᾶς, ἡ ἐντός, ἡ ἔσω θάλασσα (ἡ μεσόγειος). mare magnum, ἡ ἐκτός, ἡ ἔξω, ἡ μεγάλη θάλασσα, ὁ ὠκεανός. mare superum, ὁ Ἀδρίας. mare inferum, τὸ Τυῤῥηνικὸν πέλαγος. παροιμ. in mare fundere aquas, γλαῦκας εἰς Ἀθήνας κομίζειν. 2) θάλασσα, θαλάσσιον ὕδωρ, ἅλμη. 3) θαλάσσιον χρῶμα, τὸ θαλασσοειδές.

Mărēa, καὶ Mărĕōta, ae, θ. Μάρεια, Μαρία, λίμνη καὶ πόλις Αἰγύπτου, τανῦν Marjut.

Mărĕōtĭcus, a, um. Μαρεωτικός.

Mărĕōtis, ĭdis, θ. Μαρεῶτις. Mareotis palus, εἴτε ἁπλῶς Mareotis, θ. ἡ Μαρεῶτις λίμνη. vitis Mareotis, ἡ Μαρεῶτις ἄμπελος. Mareotes εἴτε Mareota, ae, ἀ. ὁ Μαρεώτης.

marga, ae, θ. εἶδος πηλοῦ.

margăris, ĭdis, θ. εἶδος φοινικοβαλάνων, μαργέλλιον.

margărīta, ae, θ. ἡ μαργαρῖτις, ὁ μαργαρίτης.

margărītārĭus, a, um, τῶν μαργαριτῶν. margaritarius, ii, ἀ. ἔμπορος μαργαριτῶν.

Digitized by Google

margărītātus, a, um, μαργαρίταις κεκοσμημένος Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*margărītĭfer, era, erum, (margarita, fero) μαργαρίτας φέρων.
margărītum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ margarita.
Margĭāne, ēs, θ. Μαργιανή. χώρα τῆς Ἀσίας.
margĭno, avi, atum, are, (margo) aliquid, κρασπεδῶ τι, κρηπῖδι κοσμῶ τι. marginatus, a, um, κράσπεδον, κρηπῖδα, χεῖλος ἔχων.
margo, ĭnis, ἀ. καὶ θ. κράσπεδον λῶμα. scuti, ἡ ἴτυς, ὁ ἄμβων τῆς ἀσπίδος. fluminis, ἡ κρηπίς, ὀφρύς, τὸ χεῖλος ποταμοῦ.
Mărīa καὶ Mărĭa, ae, θ. Μαρία.
Mărĭandȳni, orum, ἀ. Μαριανδυνοί, ἔθνος τῆς Βιθυνίας. Mariandynus, a, um, Μαριανδυνός.
Mărĭānus, a, um, (Marius) Μαριανός, τοῦ Μαρίου.
Mărīca, ae, θ. Μαρίκα, νύμφη τις ἐν Μιντούρνῃ, μήτηρ τοῦ Λατίνου.
mărīnus, a, um, (mare) θαλάσσιος, τῆς θαλάσσης.
mărisca, ae, θ. βούσυκον. 2) σῦκον, σύκωμα, (νόσος).
mariscus, i, ἀ. εἶδος σχοίνου.
mărīta, ae, ἴδ. maritus.
mărītālis, e, γαμήλιος. 2) maritale supercilium, ὀφρύς, ὑπεροψία γαμέτου.
mărītĭmus, a, um, (mare) θαλάσσιος, τῆς θαλάσσης. fluctus maritimus, θαλάσσιος κλύδων, κῦμα θαλάσσης. maritimus praedo, ὁ κατὰ θάλασσαν λῃστής, ὁ πειρατής. maritima navis, θαλασσία ναῦς. maritimum imperium, ἡ ναυαρχία. maritima dimicatio, ἡ ναυμαχία. maritimae, res, τὰ ναυτικά. μεταφ. maritimi mores, ἀκατάστατα ἤθη. 2) ἐπιθαλάσσιος, παραθαλάσσιος. oppidum maritimum, ἐπιθαλάσσιος, ἐπιθαλασσιδία πόλις. loca maritima, τὰ παραθαλάσσια, ἡ παραθαλασσία, παραλία.
mărīto, avi, atum, are, συνοικίζω, ἐκδίδωμι ἀνδρί. filiam, τὴν θυγατέρα. 2) γαμῶ. 3) ἐπὶ ζώων· συζεύγνυμι. maritari, συνιέναι. 4) ἐπὶ φυτῶν καὶ γῆς· καρποφόρον, γόνιμον ποιῶ τι. 5) ulmi vitibus maritantur, ταῖς πτελέαις συζευγνύονται, παραφυτεύονται ἄμπελοι.
mărītŭmus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ maritimus.
mărītus, a, um, (mas) γαμήλιος, ἐγγάμιος, τῶν γαμετῶν. caedes marita, φόνος συζύγου. imbres mariti, οἱ εὔφοροι, γόνιμοι ὄμβροι. 2) maritus, ἀ. ὁ γαμέτης, σύζυγος, ἀνήρ, ἐνίοτε καὶ ὁ νυμφίος ἢ ὁ ἐραστής. marita, θ. ἡ γαμετή, γυνή, σύζυγος. novi mariti, οἱ νεόγαμοι. 3) ἐπὶ ζώων· ὁ ἀνήρ, ὀχευτής. 4) arbor marita, δένδρον, ᾧ παραπεφύτευται ἄμπελος.
Mărĭus, a, um, Μάριος, τοῦ Μαρίου. Marius, ἀ. ὁ Μάριος
Marmărĭca, ae, θ. Μαρμαρική, χώρα τῆς Λιβύης. Marmaricus, a, um, Μαρμαρικός.
Marmărĭdes, ae, ἀ. Μαρμαρίδης. Marmaridae, οἱ Μαρμαρίδαι.
marmărītis, ĭdis, θ. (μαρμαρῖτις) ὄνομα τῆς ἀγλαοφώτιδος βοτ.
marmor, ŏris, οὐ. ἡ μάρμαρος, ἡ λίθος. Parium, Carystium marmor, ἡ Παρία, ἡ Καρυστία λίθος. 2) ποιητ. τὸ μιλιάριον, ἡ στήλη. 3) ἡ μαρμαίρουσα εἴτε μαρμαρέα θάλασσα, ἡ θάλασσα.
marmŏrārĭus, a, um, τῆς μαρμάρου. marmorarius, ἀ. ὁ μαρμαροποιός.
marmŏrātĭo, ōnis, θ. τὸ μαρμάρῳ πλακοῦν, (ἡ μαρμάρου πλάκωσις). Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
marmŏrĕus, a, um, (marmor) μαρμάρειος, ἐκ μαρμάρου, λίθινος. marmorea ars, μαρμαρογλυφία. 2) μαρμάρεος, μαρμαίρων. 3) μαρμάρεος, λύγδινος, λευκός.
marmŏro, avi, atum, are, aliquid, μαρμάρῳ πλακῶ τι. — marmoratum tectorium ἢ ἁπλῶς marmoratum, οὐ. κονία μαρμάρου λειώμασι συμπεφυρμένη.
marmŏrōsus, a, um, μαρμάρειος. Πλίνιος.
Măro, ōnis, ἀ. Μάρων.
maron, i, ταὐτὸ τῷ marum.
Mărōnēa, æ, θ. Μαρώνεια, πόλις τῆς Θρᾴκης. Maronītes, æ, ἀ. Μαρωνείτης. 2) πόλις τῆς Σαυνίτιδος.
Mărōnēus, a, um, Μαρώνειος, (τοῦ Οὐιργιλίου Μάρωνος). 2) τῆς Μαρωνείας.
Mărōnĭānus, a, um, Οὐιργιλίου Μάρωνος.
Mărōnītes, æ, ἀ. ἴδ. Maronea.
Marpessĭus (ēsĭus) a, um, Μαρπήσσιος, τοῦ Μαρπήσσου.
Marpessus (-esus) i, ἀ. ὁ Μάρπησσος, ἡ Μάρπησσα, ὄρος τῆς νήσου Πάρου.
marra, æ, θ. μάῤῥον, σκαφεῖον. 2) εἶδος ἀγκίστρου ἢ ἁρπάγης.
marrŭbĭum, i, οὐ. πράσιον. (βοτάνη)
Marrŭbĭum εἴτε Marruvium, ii, οὐ. Μαῤῥούβιον εἴτε Μαρούιον, πόλις τῶν Μαρσῶν. τὸ τοπικόν· Marrubius, a, um, οἱ πολῖται· Marrubii, orum.
Marrūcīni, orum, ἀ. Μαῤῥουκῖνοι, Μαῤῥουκινοὶ καὶ Μαρουκῖνοι, ἔθνος τῆς Ἰταλίας. Marrucinus, a, um, Μαῤῥουκῖνος.

Digitized by Google

Mars, rtis, ἀ. Ἄρης, (ὁ θεός). 2) μεταφ. Ἄρης, πόλεμος, μάχη, ἀγών. decennis, δεκαετὴς πόλεμος. Actiatus, ἡ ἐν Ἀκτίῳ μάχη. apertus, ἡ ἐν πεδίῳ ἢ ἐν τῷ φανερῷ μάχη. suo Marte cadunt, ὑπ' ἀλλήλων πίπτουσιν. anceps Mars fuit, ἰσόῤῥοπος, ἀμφιδήριτος ἡ μάχη ἐγένετο. aequo Marte pugnatum est, ἀγχώμαλα ἠγωνίσαντο. eques alieno Marte pugnat, ὁ ἱππεὺς ἀλλοτρίῳ τρόπῳ, τουτέστι πεζῇ μάχεται. Mars belli, ἡ τύχη τοῦ πολέμου. Mars forensis, ὁ ἐν δικαστηρίῳ ἀγών. aliquid suo Marte facere, αὐτοχειρί, οὐδενὸς βοηθοῦντος ποιεῖν τι. 3) ὁ πυρόεις, (εἷς τῶν πλανητῶν). 4) Mars pater, καὶ Mars Sylvanus ἐκαλεῖτο ὁ Πὰν παρὰ τοῖς γεωργοῖς.

Marsăci καὶ Marsăcĭi, orum, ἀ. ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

Marsi, orum, ἀ. Μαρσοὶ καὶ Μάρσοι, ἔθνος τῆς Ἰταλίας. Ἦν δὲ καὶ Γερμανικὸν ἔθνος ὁμώνυμον. Marsus καὶ Marsĭcus, a, um, Μαρσικός.

Marsĭcus, a, um, ἴδ. Marsi.

Marspĭter, tris, ἀ. ταὐτὸ τῷ Mars pater.

marsūpĭum, ii, οὐ. μαρσύπιον, βαλάντιον, μάρσιπος.

Marsus, a, um, ἴδ. Marsi.

Marsўas εἴτε Marsўa, æ, ἀ. Μαρσύας.

Martenses, ĭum, ἀ. Μαρτήσιοι, στρατιῶται κοόρτιος σχηματισθείσης ἐκ τῆς ιδ'. λεγεῶνος τῆς καλουμένης Martia victrix.

martes, is, θ. εἶδος ἰκτῖδος ἢ γαλῆς.

Martĭālis, e, (Mars) Ἄρειος, τοῦ Ἄρεος. flamen, ὁ τοῦ Ἄρεος στεφανηφόρος, ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἄρεος. Martiales, milites, οἱ τῆς Ἀρείας λεγεῶνος (legio Martia) στρατιῶται. Martiales ludi, τὰ Ἄρεια, ἀγών τις. Martialis, ὄν. κύρ. Μαρτιάλιος.

martĭcŏla, ae, ἀ (Mars-colo) ὁ τὸν Ἄρην σεβόμενος. Ὀβίδιος.

martĭcultor, ōris, ἀ. (Mars-cultor) ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω. Ἐπιγρ.

Martĭgĕna, æ, (Mars-gigno) ἔγκονος, ἀπόγονος τοῦ Ἄρεος. Martigena, ἀ. ὁ Ἀρητιάδης. Λ. ποιητ.

martĭobarbŭlus, i, ἀ. στρατιώτης σφαίραις μολυβδίναις χρώμενος.

Martĭus, a, um, (Mars) Ἄρειος, τοῦ Ἄρεος. Martia proles, οἱ τοῦ Ἄρεος ἔκγονοι, οἱ Ἀρητιάδαι. Martia legio, ἡ Ἀρεία λεγεών. Martius anguis, ὁ Ἄρειος δράκων. campus Martius, τὸ Ἄρειον πεδίον, τὸ πρὸ τῆς πόλεως ἐν Ῥώμῃ ἱερὸν τοῦ Ἄρεος πεδίον. Martium gramen, ἡ τοῦ Ἀρείου πεδίου χλόη, 2) Ἄρειος, ἀρειμάνιος, πολεμικός. 3) τοῦ πυρόεντος (πλανήτου). 4) Μάρτιος, τοῦ Μαρτίου μηνός. mensis Martius, εἴτε ἁπλῶς Martius, ὁ Μάρτιος μήν. Calendae Martiae εἴτε Martii, αἱ Μάρτιαι εἴτε Μαρτίου καλάνδαι, ἡ τοῦ Μαρτίου μηνὸς πρώτη

martŭlus, ταὐτὸ τῷ marculus.

martyr, ўris, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ μάρτυρ.

†martўrĭum, ii, οὐ. μαρτύριον, (ἥ τε πρᾶξις τοῦ μάρτυρος καὶ ὁ τάφος καὶ ὁ ναὸς αὐτοῦ).

mărum, i, οὐ μάρον, (βοτάνη).

Maruvĭum, ἴδ. Marrubium.

măs, măris, ἀ. ἄῤῥην, ἄρσην. mares homines, ἄῤῥενες ἄνθρωποι. mas, ἀ. ὁ ἄῤῥην, τὸ ἄῤῥεν. 2) ἄῤῥην, ἀῤῥενικός, ἀνδρικός, male mas, ἄνανδρος.

Măsănissa, ταὐτὸ τῷ Masinissa.

*mascarpĭo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ masturbator.

*mascŭlesco, ĕre, (masculus) ἄῤῥην γίγνομαι.

mascŭlĕtum, i, οὐ. εἶδος ἀμπελῶνος.

mascŭlĭne, ἐπίῤ. ἀρσενικῶς. Λ. Γραμματικῶν.

*mascŭlĭnĭter, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ masculine.

mascŭlĭnus, a, um, (masculus) ἀῤῥενικός, ἀρσενικός. genus masculinum, τὸ ἀρσενικὸν γένος. 2) ἄῤῥην, ἀνδρικός.

*mascŭlŏfēmĭna, ae, θ. (masculus-femina) ἀνδρογύνης.

mascŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ mas) ἄῤῥην, ἄρσην, ἀῤῥενικός, ἀρσενικός. masculus, ἀ. ὁ ἄῤῥην. 2) ἀνδροπρεπής, ἀνδρικός.

Masgăba, æ, ἀ. Μασγάβας.

Măsĭnissa, æ, ἀ. Μασινίσσας, Μασσινισσᾶς, Μασσανάσσης καὶ Μασσανάσσας.

Maso, ōnis, ἀ. Μάσων.

maspĕtum, i, οὐ. μάσπετον, (φύλλον σιλφίου).

massa, æ, θ. μᾶζα, φύραμα, ἄθροισμα. 2) θρόμβος, βῶλος. salis, θρόμβος ἅλατος. auri, θρόμβος, βῶλος χρυσοῦ. lactis coacti, ὁ τυρός.

Massaesўlĭi, orum, ἀ. Μασσαισύλιοι. Μασαισύλιοι, ἔθνος τῆς Νομαδικῆς Λιβύης.

Massăgĕtes, æ, ἀ. Μασσαγέτης. Massagetae, arum, πληθ. οἱ Μασσαγέται, Σκυθικὸν ἔθνος, ἀνατολ. τῆς Κασπίας.

Massălĭōtĭcus, a, um, Μασσαλιωτικός.

†massālis, e, (massa) θρομβοειδής. 2) ὁλομελής, ὁλομερής.

†massālĭter, ἐπίῤ. (massalis) ἀθρόως.

massăris, is, θ. εἶδος ἀγριοσταφυλίδος.

Massĭcus, a, um, Μασσικός, - ὁ Μασ-

Digitized by Google

σικοῦ ὄρους. Massicus mons καὶ ἁπλῶς Massicus, ὁ Μασσικός, ὄρος τῆς Καμπανίας. Massicum vinum καὶ ἁπλῶς Massicum, ὁ Μασσικὸς οἶνος.
Massĭlĭa, æ, θ. Μασσαλία, ἀποικία Φωκαέων ἐν τῇ Ναρβωνησίᾳ Γαλλίᾳ, ἡ τανῦν Marseille. Massiliānus, Massilitānus, a, um, καὶ Massiliensis, e, Μασσαλιωτικός. Massilienses, πληθ. οἱ Μασσαλιῶται, Μασσαλιεῖς.
masso, avi, atum, are, (massa) aliquid, θρομβῶ, ἀθροίζω, πυκνῶ τι. 2) μασῶμαί τι.
massŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ massa) θρομβίον, θρομβεῖον.
Massycītes, æ, ἀ. Μασσίκυτος, Μασικύτης ὄρος τῆς Λυκίας.
Massȳlus, Massȳlius, εἴτε Massylaeus, a, um, Μασσύλιος. Massylus, ἀ. ὁ Μασσύλος, Μασσυλιεύς. Massyli, orum, πληθ. οἱ Μασσύλοι, Μασσυλιεῖς, Μασσυλεῖς, ἔθνος τῆς Λιβύης, πρὸς ἀνατολὰς τῶν Μασσαισυλίων
Mastanăbal, ălis, ἀ. Μαστανάβας.
mastĭcatĭo, ōnis, θ. (mastico) μάσησις.
mastĭchātum, i, οὐ. μαστιχάτον.
mastĭche, (-ice) ēs, θ. μαστίχη.
mastĭchĭnus, a, um, μαστίχινος.
mastĭchum (ĭcum), οὐ. ταὐτὸ τῷ mastiche.
mastĭco, are, μαστάζω, μασῶμαι, Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
mastīgĭa, æ, ἀ μαστιγίας. 2) θ. μάστιξ.
mastīgŏphŏrus, i, ἀ. μαστιγοφόρος, εὐταξίας.
mastix, ĭchis, θ. μαστίχη.
mastos, i, ἀ. εἶδος βοτάνης, ἐπικουρούσης ταῖς νόσοις τῶν μαστῶν. Πλίνιος.
Mastramēla, æ, θ Μαστραμέλλη, πόλις καὶ λίμνη τῆς Γαλλίας.
mastrūca εἴτε mastrūga, æ, θ. διφθέρα, σισύρα, βαίτη. Λ. Σαρδῴων. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἠλίθιον, βλιτομάμαν.
*mastrūcātus, a, um, διφθερίτης, σισυροφόρος.
masturbātĭo, ōnis, θ. τὸ δέφεσθαι.
masturbātor, ōris, ἀ. ὁ δεφόμενος.
masturbo, are, καὶ masturbor, atus, sum, ari δέφεσθαι.
matăris καὶ matara, θ. ἴδ. materis.
mataxa, ἴδ. metaxa.
mătella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ matula) ἀμίς, ἐνουρήθρα.
mătellĭo, ōnis, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ matula) ἀμίς, χύτρα.
matĕŏla, æ, θ. σφῦρα, κορύνη.
māter, tris, θ. μήτηρ. matrem facere aliquam, ἐγκύμονα ποιεῖν τινα. mater est de aliquo, ἐγκυμονεῖ ἔκ τινος. mater familias εἴτε familiae, ἡ οἰκοδέσποινα, γαμετή, γυνή. matres, ἔσθ' ὅτε· αἱ γυναῖκες. 2) μήτηρ, τιμητικὴ ἐπίκλησις θεῶν καὶ γυναικῶν. magna mater εἴτε mater deûm, ἡ μεγάλη μήτηρ, ἡ θεῶν μήτηρ, ἡ Κυβέλη. mater terra, γῆ μήτηρ. 3) σπαν. ἡ τροφός, τίτθη. 4) ἐπὶ ζώων· ἡ μήτηρ. 5) ἐπὶ δένδρων, τὸ στέλεχος ἢ τὸ δένδρον, ὅπερ ἀποφύει βλαστούς. 6) ποιητ. ἡ μητρικὴ στοργή. 7) μεταφ. ἡ μήτηρ, ἀρχή, πηγή, αἰτία.
mātercŭla, æ, θ. (ὑποκορ τοῦ mater) μητράριον.
māterfămĭlĭas, ταὐτὸ τῷ mater familias, ἴδ. mater.
mātĕrĭa, æ, εἴτε materies, iēi, θ. (mater) ὕλη (τουτέστι πᾶν, ἐξ οὗ πλάττεταί τι ἢ κατασκευάζεται). rerum, ἡ ὕλη τῶν ὄντων. materia rudis, ὕλη ἀνέργαστος. 2) ὕλη, ξυλεία, ξύλα (τὰ ἐρέψιμα, ναυπηγήσιμα, κ.τ.τ. (ὅθεν τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ μαδέρια). materiam caedere, ὑλοτομεῖν, ξυλοκοπεῖν. 3) τὸ ξυλῶδες τοῦ δένδρου μέρος, τὸ ξύλον. inter corticem et materiem, διὰ μέσου τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ ξύλου. 4) ὕλη, κλῆμα, κλάδος. vitis in materiam effunditur, ἡ ἄμπελος ὑλομανεῖ, ξυλομανεῖ. 5) ὕλη τροφῆς, τροφή 6) φῦλον, γένος. quod ex veteri materia nascitur, τὸ ἐκ παλαιῶν προβάτων γεννώμενον. 7) ὕλη, ὑπόστασις, ὑπόθεσις. scribendi, dicendi, τοῦ γράφειν, τοῦ λόγου. medicinae, ἡ ἰατρικὴ ὕλη. 8) ἀφορμή, πρόφασις, καιρός. praebere alicui materiam alicujus rei, διδόναι τινὶ ἀφορμὴν πρός τι. 9) τὸ ἔμφυτον, ἡ φύσις. materia tua, ἡ σὴ φύσις, ἡ σὴ διάθεσις.
mātĕrĭālis, e. ὑλικός, ὑλαῖος, ἔνυλος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
mātĕrĭālĭter, ἐπίῤ. ὑλικῶς.
mātĕrĭārĭus, a, um, ὑλικός. fabrica materiaria, ἡ ὑλουργία, ξυλουργία. materiarĭus, ii, ἀ. ἔμπορος ξυλείας. mat. clavorum, ὁ κατασκευάζων ξυλίνους ἥλους.
*mātĕrĭātĭo, ōnis, θ. ξυλεία, ξύλωσις.
*mātĕrĭātūra, æ, θ. ὑλουργία, ξυλουργία.
mātĕrĭes, ἴδ. materia.
mātĕrīnus, a, um, ὑλώδης, ξυλώδης, σκληρός.
mātĕrĭo, avi, atum, are, aliquid, ξυλῶ τι. Λ. σπ.
mātĕrĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ materia) μικρὰ ὕλη, ὑπόθεσις λόγου.
*mātĕrĭor, ari, ὑλοτομῶ, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.

Digitized by Google

matĕris, εἴτε matăris, is, εἴτε matăra, æ, θ. μάταρις, εἶδος Κελτικοῦ παλτοῦ.

māternus, a, um, (mater) μήτριος, μητρικός, μητρῷος. maternum nomen, τὸ μητρικὸν ὄνομα, τὸ τῆς μητρὸς ὄνομα. res maternae, ἡ μητρῴα οὐσία. nobilitas materna, ἡ πρὸς μητρὸς εὐγένεια maternus avus, ὁ πρὸς μητρὸς πάππος. tempora materna, ὁ τῆς κυήσεως χρόνος. Κύρ. ὄν. Maternus, i, ἀ. Μάτερνος.

mātertĕra, æ, θ. (mater) ἡ μητράδελφος, ἡ πρὸς μητρὸς θεία, ἡ πρὸς μητρὸς τηθίς. matertera magna, ἡ τῆς τήθης ἀδελφή.

măthēmătĭcus, a, um, μαθηματικός. mathematicus, ἀ. ὁ μαθηματικός. mathematica, æ, θ. ἡ μαθηματική. 2) mathematicus, i, ἀ. ὁ μαθηματικός, ἀστρολόγος, ἀστρόμαντις, χαλδαῖος. mathematica, æ, θ. ἡ μαθηματική, ἀστρολογία, ἀστρομαντεία.

măthēsis, is, θ. μάθησις. 2) ἡ μαθηματική, ἀστρολογία, ἀστρομαντεία.

Matĭānus, εἴτε Mattianus, a, um, Ματτιανός, τοῦ Ματτίου. Matiana mala, τὰ Ματτιανὰ μῆλα.

Mătīnus, i, ἀ. ὄρος τῆς Ἀπουλίας. Matinus, a, um, τοῦ Ματίνου ὄρους.

Matĭus εἴτε Mattius, a, um, Μάττιος, τοῦ Ματτίου. Matius εἴτε Mattius, ἀ. ὁ Μάττιος.

Mātrālĭa, ium, οὐ. (mater) ἡ τῆς Λευκοθέας ἑορτὴ ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ. πρ. Matuta.

*mātresco, ĕre, (mater) μητράζω.

mātrīcālis, e, (matrix) τῆς μήτρας.

mātrĭcīda, æ, ἀ. καὶ θ. (mater-caedo) μητροκτόνος

mātrĭcīdĭum, ii, οὐ. (matricida) μητροκτονία.

mātrīcŭla, æ, θ. (matrix) κατάλογος, ἀπογραφή, γραμματεῖον, (μητρῷον). Λ. τοῦ Μεταγ. Λατ.

*matricŭlus, i, ἀ. εἶδος ἰχθύων. Ἀπουλήϊος.

mātrĭmōnĭālis, e, γαμικός, τοῦ γάμου, τοῦ συνοικεσίου. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

mātrĭmōnĭum, ii, οὐ. (mater) γάμος, συνοικέσιον, συζυγία, σύζευξις. matrimonio conjungi, γάμῳ συζεύγνυσθαι. matrimonio depellere, exigere, e matrimonio dimittere aliquam, ἀποπέμπειν γυναῖκα. aliquam in matrimonium ducere, ἄγεσθαι, λαμβάνειν τινὰ γυναῖκα, γαμεῖν τινα. habere aliquam in matrimonio, ἔχειν τινὰ γυναῖκα. dare alicui filiam in matrimonium, συνοικίζειν τινὶ τὴν θυγατέρα, διδόναι τινὶ γυναῖκα τὴν θυγατέρα. collocare filiam in matrimonio, ἐκδιδόναι ἀνδρὶ τὴν θυγατέρα. 2) γάμος, γαμετή, γυνή.

mātrīmus, a, um, (mater) ὁ ἐπὶ μητρὶ ζῶν, ὁ τὴν μητέρα ἔτι ζῶσαν ἔχων.

mātrix, īcis, θ. (mater) ἐπὶ κτηνῶν· ἡ μήτηρ. 2) ἐπὶ φυτῶν· τὸ δένδρον, ἐξ οὗ φύονται βλαστοί. παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις. 3) μεταφ. ἡ μήτηρ, πηγή, ἀρχή. 4) ἡ μήτρα (τῆς γυναικός). 5) κατάλογος, ἀπογραφή, (μητρῷον). 6) ἐν ἐπιγραφαῖς εὕρηται καὶ ὡς ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης.

mātrōna, æ, θ. (mater) ἰθαγενὴς γαμετή, σεμνὴ εἴτε ἔντιμος γυνή, δέσποινα, οἰκοδέσποινα. Ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν Ἑλληνιστὶ δυσαποδότων, ὥσπερ καὶ ὁ auctor καὶ τὸ meritum καὶ ἄλλαι συχναὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν. 2) alicujus, ἡ γαμετή, σύζυγος, γυνή τινος. 3) matrona Juno, ἡ δέσποινα εἴτε προστάτις Ἥρα.

Mātrŏna, æ, ἀ. ὁ Ματρόνας, ποταμὸς τῆς Γαλλίας, ὁ τανῦν Marne.

mātrōnālis, a, (matrona) τῆς ἰθαγενοῦς ἢ ἐντίμου γυναικός, τῆς οἰκοδεσποίνης, μητροπρεπής. — Matronalia, ium, οὐ. ἑορτή τις τῶν οἰκοδεσποινῶν, ἐπιτελουμένη ἐν ταῖς καλάνδαις τοῦ Μαρτίου μηνός.

mātrōnālĭter, ἐπίρ. (matronalis) ὡς πρέπει δεσποίνῃ, ἐντίμως. Ἐπιγρ.

mātrōnātus, ūs, ἀ. ἔντιμος ἢ ἐλευθεροπρεπὴς στολή, ὡς πρέπει δεσποίνῃ.

mātrŭēlis, is, ἀ. (mater) ἀνεψιὸς πρὸς μητρός, υἱὸς μητραδέλφου.

matta, æ, θ. ψίαθος.

mattārĭus, ii, ἀ. (matta) ὁ ἐπὶ ψιάθου καθεύδων, χαμεύνης. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

mattĕa, æ, θ. ἡ ματτύα, ὁ ματτύης (πολυτελὲς ἔδεσμα).

mattĕŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ mattea) ματτύλλη.

Matthaeus, i, ἀ. Ματθαῖος. Παρὰ Προυδεντίῳ εὕρηται καὶ δισυλλάβως Mattheus.

Mattĭăcum, ἢ Mattĭum, i, οὐ. πόλις τῆς Γερμανίας, ἧς τὸ τοπικόν· Mattĭăcus, a, um.

*mattus καὶ matus, a, um, (ἴσως ἐκ τοῦ madidus) διάβροχος, οἴνῳ διάβροχος, βεβρεγμένος. Ἀμφ. γρ.

mattya, ταὐτὸ τῷ mattĕa.

mātŭla, æ, θ. ἀμίς, ἐνουρήθρα. 2) σκαφεῖον.

Mātūra, æ, θ. (maturus), ὡρηφόρος τις θεά.

mātūrāte, ἐπίρ. ἐπισπερχῶς, ταχέως, διὰ σπουδῆς.

mātūrātĭo, ōnis, θ. (maturo) τὸ ἐπισπεύδειν.

mātūre, ἐπίρ. (maturus) ὡραίως, ἐν ὥρᾳ, ἐν καιρῷ. 2) συνήθ. ἐπισπερχῶς, σπουδῇ, διὰ σπουδῆς, ταχέως, ταχύ, πρωΐ. ma-

Digitized by Google

turissime εἴτε maturrime, ταχύτατα τάχιστα.
mātūrĕfăcĭo, ĕre, (maturus-facio) aliquid, πεπαίνω τι. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
mātūresco, ūrŭi, ĕre, (maturus) πεπαίνομαι. 2) ἀδρύνομαι, ἀδροῦμαι ἀδρός, ὡραῖος γίγνομαι. partus maturescit, τὸ ἔμβρυον τελεογονεῖται.
mātūrĭtas, ātis, θ. (maturus) ὡραιότης, ὡριμότης, ἀδρότης. ad maturitatem perducere, τελεσφορεῖν. maturitas partus, ἡ τελεογονία. maturitatem capere. adipisci, ad maturitatem pervenire, ἀδρύνομαι, πέπων, ὡραῖος γίγνομαι. 2) παρὰ Παλλαδίῳ ἅπαξ· ὥρα, οἱ ὡραῖοι εἴτε ὥριμοι καρποί. 3) ὥρα, καιρός, εὐκαιρία. 4) σπουδαιότης, τὸ σπουδαῖον εἴτε ἁδρὸν τῆς ψυχῆς. 5) ἐπιτάχυνσις ταχύτης.
mātūro, avi, atum, are, aliquid, πεπαίνω, ἀδρύνω, τελεσφορῶ τι. maturor καὶ οὐδετ. maturo, πεπαίνομαι, ἀδρύνομαι, τελεσφοροῦμαι, ὡραῖος εἴτε ὥριμος γίγνομαι. 2) πεπαίνω, πέσσω τι. 3) ἐπισπεύδω, ταχύνω, ἐπιταχύνω τι. οὐδ. σπεύδειν, ταχύνειν, maturat proficisci, σπεύδει πορεύεσθαι.
mātūrus, a, um, ὡραῖος, ὥριμος, πέπων, πέπειρος ἀδρός. fruges maturae, καρποὶ ὡραῖοι, ἀδροί. uva matura, σταφυλὴ πέπων, πέπειρος. mulier matura, γυνὴ τελεσφοροῦσα. maturam mortem oppetit, ὡραῖος (γέρων) ὢν ἀποθνήσκει. maturus ævi εἴτε ævo, ὡραῖος γέρων, τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκώς. alicui rei εἴτε ad aliquid, ἡλικίαν τινὸς ἔχων. maturus militiae ἢ ad arma, στρατεύσιμος. virgo matura viro, εἴτε ἁπλῶς, matura, παρθένος ὡραία ἀνδρὸς εἴτε γάμου, ἡλικίαν γάμου ἔχουσα. 2) ὡραῖος, καίριος, ἐγκαίριος. 3) πρώϊος, πρώϊμος, ταχύς. Σημ. τὸ ὑπερθετικὸν συνήθ. maturissimus, σπαν. maturrimus.
matus, ταὐτὸ τῷ mattus.
Mātūta, æ, θ. εἴτε mater Matuta, Μήτηρ Ματοῦτα, θεά; « ἣν ἄν τις μάλιστα Λευκοθέαν νομίσειεν εἶναι. » Πλουτ. ἐν βίῳ Καμίλλου, 5.
mātūtīnālis, e, (matutinus) ἑωθινός. Α. τοῦ μεταγ. Λ.
mātūtīne, ἐπίῤ. πρωΐ.
mātūtīno, ἐπίῤ. ἴδ. matutinus.
mātūtīnus, a, um, (mane) ἑωθινός, πρώϊος. cantus volucrum matutinus, τὸ ἑωθινὸν τῶν ὀρνίθων μέλος. dies matutinus, ἡ πρωΐα, τὸ ἑωθινόν. matutinos pectens capillos, πρωῒ κτενίζων τὴν κόμην. matutinus pater, ὁ Ἰανός, ᾧ ἕωθεν προσεύχονται. matutinum tempus, εἴτε ἁπλῶς matutinum, οὐ. τὸ ἑωθινόν, ἡ πρωΐα, ἡ ἕως. matutino, πρωΐ, ἕωθεν.
*maurella, æ, θ. εἶδος φυτοῦ.
Maurētānĭa, ταὐτὸ τῷ Mauritania.
Mauri, orum. ἴδ. Maurus.
Maurĭcātim, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ Maurice.
Maurĭce, ἐπίῤ. κατὰ τὸ ἔθος ἢ τὴν γλῶσσαν τῶν Μαυρουσίων.
Maurītānĭa, æ, θ. Μαυρουσία καὶ Μαυριτανία, χώρα τῆς Λιβύης ἡ νῦν Fes καὶ Marocco ἐπίθ. Mauritanĭcus, a, um.
Maurus, a, um, Μαυρούσιος, τῶν Μαυρουσίων. Maurus, ἀ. ὁ Μαυρούσιος. Mauri πληθ. οἱ Μαυρούσιοι, Μαῦροι.
Maurūsĭăcus, a, um, Μαυρούσιος.
Maurūsĭus. a, um, Μαυρούσιος. Maurusii. πληθ. οἱ Μαυρούσιοι.
Mausoleum, ἴδ. Mausolus.
Mausōlus, i, ἀ. Μαύσωλος. Mausolēus, a, um. Μαυσώλειος, τοῦ Μαυσώλου. — Mausoleum sepulcrum εἴτε ἁπλῶς Mausoleum, i, οὐ. τὸ Μαυσωλεῖον, ὁ Μαυσώλου τάφος, ἓν τῶν ἑπτὰ θαυμάτων· ἔτι δὲ καὶ μαυσωλεῖον, πᾶς μεγαλοπρεπὴς τάφος.
măvŏlo, ἄχρηστον. ἐκ τούτου τὸ ἀρχαϊκὸν mavelim, mavellem, κ.τ.λ. ἀντὶ τοῦ malim, κ.τ.λ.
Māvors, rtis, ἀρχαϊκ. καὶ ποιητ. ἀντὶ τοῦ Mars.
Māvortĭus, a, um, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ Martius.
Maxentĭānus, a, um, τοῦ Μαξεντίου.
Maxentĭus, ii, ἀ. Μαξέντιος.
maxilla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ mala) σιαγών, γνάθος. superior, ἡ ἄνω γνάθος.
maxillāris, e, τῆς σιαγόνος. maxillares dentes, ἀ. οἱ γομφίοι, μυλόδοντες.
maxĭme, ἐπίῤ. ἴδ. magis.
maxĭmŏpĕre, ἐπίῤ. ἴδ. magnopere.
maxĭmus, a, um, ἴδ. magnus.
maza, æ, θ. μᾶζα.
Mazăca, æ, θ. καὶ Mazaca, orum, οὐ. τὰ Μάζακα, πόλις τῆς Καππαδοκίας Mazăces, um, ἀ. οἱ Μαζακηνοί.
Mazax, ăcis, ἀ. Μάζυς. Mazaces, εἴτε Mazĭces, um, πληθ. Μάζυες, Μάζικες, ἔθνος τῆς Λιβύης. 2) Μαζακηνοί. πρβ. Mazaca.
mazŏnŏmus, i, ἀ. καὶ mazonomum, i, οὐ. ὁ μαζονόμος, τὸ μαζονόμον. (εἶδος τρυβλίου).
mĕābĭlis, e, (meo) διαβατός, περάσιμος. 2) περᾶν εἴτε διέρχεσθαι δυνάμενος, πόριμος.
meamet, ἴδ. met.
*meapte, ἴδ. pte.
mĕātus, ūs, ἀ. (meo) πορεία, κίνησις, φορά, (βαδισμός, πτῆσις, ἑρπυσμός, κ.τ.τ.) solis lunaeque, ἡ φορὰ εἴτε ὁδὸς τοῦ

Digitized by Google

ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. aquilae, ἡ φορά, πτῆσις τοῦ ἀετοῦ. animae εἴτε spirandi, ἡ ἀναπνοή, ἡ τοῦ πνεύματος διαῤῥοή. 2) πόρος, δρόμος, ὁδός.
Mecaenas, ταὐτὸ τῷ Maecenas.
mecastor, ταὐτὸ τῷ ecastor.
mechanema, ătis, οὐ. μηχάνημα.
mēchănĭcos. ἐπίῤ. μηχανικῶς.
mēchănĭcus a, um, μηχανικός. mechanicus, i, ἀ. ὁ μηχανικός, μηχανοποιός. ars mechanica, ἡ μηχανική.
Mecoenas, ταὐτὸ τῷ Maecenas.
mecon, ōnis, θ. μήκων.
mecōnis, ĭdis, θ. μηκωνὶς (θρίδαξ).
mecōnītes, æ, ἀ. μηκωνίτης λίθος.
mecōnĭum, ii, οὐ. μηκώνιον, ὄπιον. 2) τὸ τῶν νεογνῶν μηκώνιον. 3) ἡ καὶ πεπλὶς καλουμένη βοτάνη.
mecum, ἀντὶ τοῦ cum me.
med, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ me
Medaura, (καὶ Madaura πόλις ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Νομαδικῆς καὶ τῆς Γαιτυλίας, πιθανῶς ἡ αὐτὴ ἣ καὶ Ad Medera καὶ Amedera εὕρηται, παρὰ Πτολεμαίῳ Ἀμμέδαρα, παρὰ δὲ Προκοπίῳ Αὐμετάρα.
meddix, ĭcis, καὶ meddixtutĭcus, i, ἀ. ἡ μεγίστη ἀρχὴ παρὰ τοῖς Ὄσκοις
Medēa, æ, θ. Μήδεια.
Medēis, ĭdis, θ. τῆς Μηδείας, φαρμακώδης.
mĕdēla, æ, θ. (medeor) ἴασις, ἰατρεία, θεραπεία, φαρμακεία. 2) ἴαμα, θεράπευμα, φάρμακον.
mĕdĕor, ēri, alicui, ἰῶμαι, θεραπεύω τινὰ ἤ τι, ἐπικουρῶ τινι. medens, ἀ. ὁ ἰατρός. Σημ. aliquid καὶ contra aliquid, σπαν. ἀντὶ τοῦ alicui. 2) μεταφ. ἰῶμαι, ἀκοῦμαι, θεραπεύω τι, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι. — Τριτοπροσ. ut huic vitio medeatur, ὅπως ἐπικουρία γένηται ταύτῃ τῇ κακίᾳ. Εὕρηται δὲ καὶ παθητικῶς· ut ex vino stomachi dolor medeatur
Media, æ, θ. Μηδία.
mĕdĭālis, e, μέσος.
mĕdĭānus, a, um, μέσος, μεσάζων, μεσῶν.
mĕdĭastīnus, i, ἀ. (medius) διάκονος, ὑπηρέτης.
medĭā-tenus, ἐπίῤ. μέχρι τῶν μέσων. Μαρτ. Καπέλλας.
mĕdĭātĭo, ōnis, θ. (medio) μεσιτεία. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
†mĕdĭātor, ōris, ἀ. μεσίτης.
mĕdĭātrix, īcis, θ. μεσῖτις.
Medĭca, æ, θ. (ὑπον. herba) Μηδικὴ πόα.
mĕdĭca, æ, θ. ἰατρίνη, μαῖα.
mĕdĭcābĭlis, e, ἰάσιμος, ἀκέσιμος, θεραπεύσιμος. 2) ἰατήριος, ἰατικός, ἀκεστικός, θεραπευτικός.
mĕdĭcābĭlĭter, ἐπίῤ. ἰατικῶς, θεραπευτικῶς
mĕdĭcābŭlum, i, οὐ. ἰατήριος εἴτε θεραπευτικὸς τόπος.
mĕdĭcāmen, ĭnis, οὐ. (medicor) ἴαμα, ἄκεσμα, θεράπευμα, φάρμακον. 2) φάρμακον, δηλητήριον. 3) φάρμακον, μαγικὸν φάρμακον, γοήτευμα, μάγευμα. 4) φάρμακον, μάγευμα, ἄρτυμα. 5) φάρμακον, βάμμα, βαφή. 6) φάρμακον, φῦκος, ἔντριμμα.
mĕdĭcāmentārĭus, a, um, φαρμακευτικός. medicamentaria, æ, θ. (ὑπον. ars) ἡ φαρμακευτική. medicamentarius, ἀ. ὁ φαρμακοποιός, φαρμακοπώλης. 2) medicamentarius, ἀ ὁ φαρμακεύς. medicamentaria, θ. ἡ φαρμακίς, φαρμακεύτρια.
mĕdĭcāmentōsus, a, um, ἰατήριος, ἰατικός, θεραπευτικός. Λ. σπ.
mĕdĭcāmentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ medicamen.
mĕdĭcātĭo, iōnis, θ. ἄρτυσις, μάγευμα.
mĕdĭcātīva, ōrum, οὐ. φάρμακα, ἐπικουρήματα. Βοήθ.
†mĕdĭcator, ōris, ἀ. ἰατρός, θεραπευτής.
mĕdĭcatus, ūs, ἀ. φάρμακον, μάγγανον, μάγευμα. Λ. ποιητ.
mĕdĭcīna, ἴδ. medicinus.
mĕdĭcīnālis, e, ἰατρικός. medicinalis ars, ἡ ἰατρική. digitus medicinalis, ὁ δακτυλιώτης.
mĕdĭcīnus, a, um, ἰατρικός ars medicina εἴτε ἁπλῶς, medicina, θ. ἡ ἰατρική. medicinam exercere ἢ facere, ἰατρεύειν. 2) medicina, ὑπον. officina, τὸ ἰατρεῖον. 3) medicina, ὑπον. res, τὸ ἴαμα, ἄκεσμα, θεράπευμα, φάρμακον. μεταφ. ἡ θεραπεία. ἐπικούρημα, τὸ ἐπικούρημα.
mĕdĭco, avi, atum, are, aliquid, ἰῶμαι, ἀκοῦμαι, θεραπεύω τι, ἐπικουρῶ τινι. 2) φαρμάσσω τι, ἀρτύω, βρέχω, ἀλείφω τι. 3) φαρμάσσω, βάπτω τι. 4) φυκῶ, ἐντρίβω τι. 5) φαρμακῶ, δηλητηρίῳ χρίω τι. boletum medicatum, μύκης φαρμακώδης. — medicatus, a, um, ἐνίοτε· ἰατήριος, ἰατικός, ἀκεστικός, θεραπευτικός.
mĕdĭcor, atus sum, ari, alicui, καὶ aliquid, θεραπεύω τινά, ἰῶμαι, ἀκοῦμαί τι, ἐπικουρῶ τινι.
medĭcōsus, a, um, ἰαματικός. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
mĕdĭcus, a, um, (medeor) ἰατρικός. ars medica, ἡ ἰατρική. medicus, ἀ. ὁ ἰατρός. medica, θ. ἡ ἰατρίνη. digitus

medicus, ὁ δακτυλιώτης. 2) ἰατήριος, ἰατικός, ἀκεστικός, θεραπευτικός. 3) σπαν. φαρμακός, μαγικός.
Mēdĭcus, a, um, Μηδικός. herba Medica, ἡ Μηδικὴ πόα. malum Medicum, τὸ Μηδικὸν Μῆλον.
medidies, ἄχρηστον ἀντὶ τοῦ meridies.
mĕdĭe, ἐπίῤ. μέσως, μετρίως.
mĕdĭĕtas, ātis, θ. μεσότης, τὸ μέσον. 2) ἡ ἡμίσεια, τὸ ἥμισυ.
mĕdĭlunĭa, æ, θ. (medius-luna) ἡ διχότομος σελήνη. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
mĕdimnum, i, οὐ. καὶ medimnus i, ἀ. ὁ μέδιμνος.
mĕdĭo, are, (medius) aliquid, ἡμισεύω, διχοτομῶ τι. 2) μεσῶ mediante Junio, μεσοῦντος τοῦ Ἰουνίου μηνός.
*mĕdĭocrĭcŭlus, a, um, (ὑποχορ. τοῦ mediocris) μέτριός τις, πάνυ μέτριος.
mĕdĭŏcris, e, (medius) μέσος, μέτριος. ἐπιεικής, ἱκανός. 2) ἐπὶ ψυχῆς· μέτριος, ἐπιεικής, ἐγκρατής, 3) μέτριος, μέτριός τις. οὐκ ἔξοχος, μικρός, φαῦλος, κοινός. 4) syllaba mediocris, ἡ δίχρονος εἴτε ἀμφίβολος συλλαβή
mĕdĭŏcrĭtas, ātis. θ. μετριότης, μεσότης, τὸ μέτριον, τὸ μέσον.
mĕdĭŏcrĭter, ἐπίῤ. μετρίως, μέσος, ἐπιεικῶς, ἱκανῶς. 2) μετρίως, οὐ πάνυ, οὐ λίαν, εὐτελῶς.
Mĕdĭŏlānum, i, καὶ Mĕdĭŏlānĭum, ĭi, οὐ. Μεδιόλανον, Μεδιολάνιον, μητρόπολις τῶν Ἰνσούβρων, ἡ τανῦν Milano. Mediolanum, μητρόπολις τῶν Σαντόνων ἐν Γαλλίᾳ ἡ τανῦν Saintes. Mediolanensis, e, Μεδιολάνιος.
Mĕdĭŏmatrĭci, orum, ἀ. Μεδιομάτρικοί, Μεδιομάτρικες, ἔθνος τῆς Βελγικῆς.
*mĕdĭoxĭme, εἴτε medioxume, ἐπίῤ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ mediocriter.
mĕdĭoxĭmus εἴτε medioxumus, a, um. μεσαίτατος, μέσος. Λ. ἀρχαϊκή.
medipontus, i. ἀ. εἶδος σχοινίων.
mĕdĭtābundus, a, um, μελετῶν.
mĕdĭtāmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ meditamentum, Λ. ποιητ.
mĕdĭtāmentum, i, οὐ μελέτη, παρασκευή. 2) μελέτημα
mĕdĭtāte, ἐπίῤ. μετὰ μελέτης, διὰ μελέτης. 2) ἐσκεμμένως.
mĕdĭtātĭo, ionis, θ. (meditor) μελέτη, σκέψις. 2) μελέτη, ἄσκησις. campestris, ἡ πολεμικὴ μελέτη. dicendi, ἡ ῥητορικὴ μελέτη
mĕdĭtātīvus, a, um, μελετητικός. verba meditativa παρὰ τοῖς γραμματικοῖς τὰ καὶ desiderativa καλούμενα, οἷα τὰ lecturio, esurio, parturio κ.τ.τ.

mĕdĭtātor, ōris, ἀ. ὁ μελετῶν. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
†mĕdĭtātōrĭum, i, οὐ μελέτη, μελετητήριον.
mĕdĭtātus, ūs. ἀ. μελέτη, διάνοια, διαλογισμός.
mĕdĭterrānĕus, a, um, (medius-terra) μεσόγαιος. mediterraneum, οὐ ἡ μεσόγαια. Παρὰ δὲ Ἰσιδώρῳ καὶ ἡ μεσόγειος θάλασσα. mediterranea, orum, πληθ. τὰ μεσόγαια. ἡ μεσόγαια.
medĭterrĕus, a, um, κατὰ Σισήνναν παρὰ Παύλῳ τῷ διακόνῳ τύπος βελτίων δῆθεν τοῦ mediterraneus.
mĕdĭtor, atus sum, ari, aliquid ἢ de re, μελετῶ, σκέπτομαι, διασκοπῶ τι, σκέπτομαι, λογίζομαι περί τινος. secum, σκέπτεσθαι, λογίζεσθαι πρὸς ἑαυτόν. mecum meditor, quid dicam, μελετῶ. πρὸς ἐμαυτὸν σκέπτομαι, τί ἂν εἴποιμι ἢ ὅ,τι χρὴ λέγειν. meditari causam, accusationem, μελετᾶν τὴν δίκην, τὴν κατηγορίαν. versus, στίχους. alicui insidias, ἐπινοεῖν, κατασκευάζειν τινὶ ἐνέδρας. fugam, διανοεῖσθαι φυγεῖν. Μετ' ἀπαρεμφ proficisci, βουλεύεσθαι, διανοεῖσθαι, ἐπινοεῖν πορεύεσθαι. ad rem, σπουδάζειν περί τι, ἀσκεῖν τι. — meditatus, a, um, ἐνεργητικῶς· μεμελετηκώς. 2) παθητικῶς· μεμελετημένος, ἐσκεμμένος. non meditatus, ἀμελέτητος.
Mĕdĭtrīna, æ, θ. (medeor) θεά τις τῶν Ῥωμαίων, ἧς ἡ ἑορτὴ Meditrinalia, ium, οὐ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐνδεκάτῃ ἐτελεῖτο, ὅτε νέῳ οἴνῳ πρῶτον ἔσπενδον.
mĕdĭtullĭum, i, οὐ (medius τὸ μεσαίτατον, μεσόμφαλον, μέσον.
mĕdĭum, τό. medius.
mĕdĭus. a, um, μέσος. media pars, τὸ μέσον μέρος. medium tempus, τὸ μέσον τοῦ χρόνου. medius collis, τὸ μέσον τοῦ λόφου. medius dies, ἡ μέση, μεσοῦσα, ἀκμάζουσα ἡμέρα. medius æstus, ἡ ἀκμὴ τοῦ καύσωνος. in media urbe, in medio urbis, εἴτε medio urbis, ἐν τῇ μέσῃ πόλει, ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως. in urbe media εἴτε media in urbe, ἐν τῇ πόλει μέσῃ, ἐν μέσῃ τῇ πόλει. medios per hostes fertur, διὰ μέσων τῶν πολεμίων φέρεται. in medium agmen, εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοῦ. me medium loco, καθίζομαι εἰς τὸ μέσον. medio tempore, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. medii dies, αἱ μεταξὺ ἡμέραι. medium arripere aliquem, μέσον λαμβάνειν τινά. inter bellum et pacem medium nihil est, οὐδὲν μέσον (διὰ μέσου) ἐστὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης. Megaram mediam Corintho Athe-

Digitized by Google

nisque ἡ Corinthi et Athenarum condidere, τὰ Μέγαρα μέσα (ἐν μέσῳ) τῆς τε Κορίνθου καὶ τῶν Ἀθηνῶν ἔκτισαν. 2) μέσος, μέτριος κοινός. medium vinum, μέσος οἶνος, (οὔτε παλαιός, οὔτε νέος). medium ingenium, μέτριος, κοινὸς νοῦς. 3) μέσος, μεσεύων, διὰ μέσου ὤν, ἐπὶ τοῦ μέσου καθήμενος, μετ' οὐδετέρου ὤν. 4) μέσος, μεσιτεύων. medius fratris et sororis, μέσος, μεσίτης τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς, μεσιτεύων τὴν διαλλαγὴν αὐτῶν paci se medium offere, μεσιτεύειν τὴν διάλυσιν τοῦ πολέμου. 5) μέσος, ἀμφίβολος vocabulum medium, μέσον ῥῆμα, μέση λέξις. 6) σπαν. ἥμισυς. medium aurum, ὁ ἥμισυς χρυσός, τὸ ἥμισυ τοῦ χρυσοῦ. — medium, οὐ τὸ μέσον. diei, τῆς ἡμέρας. ædium τῆς οἰκίας. medio ædium, κατὰ τὸ μέσον τῆς οἰκίας. μεταφ. medio ἢ per medium ire, τὴν μέσην ὁδὸν πορεύεσθαι, τὰ μέτρια τηρεῖν. 2) τὸ μέσον, τὸ κοινόν, τὸ φανερόν. præda est in medio, ἡ λεία κοινὴ πᾶσίν ἐστι. rem in medio ponere, εἰς μέσον τιθέναι τι. palma est in medio posita, ὁ στέφανος, τὰ ἆθλα ἐν μέσῳ κεῖται afferre aliquid in medium εἰς τὸ μέσον τιθέναι, εἰς τὸ κοινὸν κατατιθέναι τι. consulere in medium, βουλεύεσθαι ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. verba e medio, de medio, ῥήματα κοινά, χυδαῖα, τετριμμένα. rem in medio relinquere, ἐᾶν τι ἄκριτον. tollere hominem de medio, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, θανατοῦν τινα. excedere e medio, ἐξίστασθαι ἐκ τοῦ μέσου, ἐκποδὼν γίγνεσθαι, ἐνίοτε καί· ἐκποδὼν γίγνεσθαι, ἀποθνήσκειν. in medium venire, procedere, εἰς τὸ μέσον ἔρχεσθαι, εἰς τὸ φανερὸν ἐξιέναι. in medio est, πάρεστιν, ἐν τῷ φανερῷ ἐστι. crimen in medio erit, τὸ ἁμάρτημα φανερὸν ἔσται. conferre, proferre aliquid in medium, εἰς τὸ μέσον φέρειν, εἰς τὸ κοινὸν ἀποφαίνειν τι, πᾶσι δῆλον ποιεῖν τι. 3) σπαν. τὸ ἥμισυ, ἡ ἡμίσεια.

medius fidius ἴδ. Fidius.

medix, ταὐτὸ τῷ meddix.

medixtutĭcus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ meddix.

Mĕdon, ntis, ἀ. Μέδων.

Mĕdontĭdae, arum, ἀ. Μεδοντίδαι, ἀπόγονοι τοῦ Μέδοντος.

mĕdulla, æ, θ. (medius) μυελὸς (ὀστῶν). 2) μήτρα, ἐντεριώνη (φυτῶν). 3) μεταφ. ὁ μυελός, τὸ ἔνδον, τὸ ἐντός, τὸ ἐσωτάτω. nuces sine medulla, κενὰ κάρυα. cura mordet medullas, ἡ φροντὶς δάκνει τὰ σπλάγχνα, τὸν θυμόν. 4) ἄωτος, ἄνθος.

mĕdullāris, e, ἐνδόμυχος.

Medullĭa, æ, θ. Μεδυλλία, πόλις τῆς Λατίνης, ἧς οἱ πολῖται. Medullīni, orum, Μεδυλλῖνοι.

medullĭtus, ἐπίρ. μυελόθεν, ἐκ μυελοῦ. μεταφ. ἐκ καρδίας, ἐκ ψυχῆς, ἐν τῇ ψυχῇ.

mĕdullo, avi, atum, are, aliquid, μυελῶ τι Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

mĕdullōsus, a, um, μυελώδης, μυελόεις.

mĕdullŭla, æ. θ. (ὑποκορ. τοῦ medulla) μυελός. μεταφ. ἄωτος.

Mēdus, a, um, Μηδικός. ποιητ. ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ Περσικός, Μηδικός, κ.τ.τ.

Mēdus, i, ἀ. Μῆδος, ποταμὸς τῆς Περσίδος. 2) Μῆδος, ὄνομα ἀνδρῶν. 3) Μῆδος, κάτοικος τῆς Μηδίας. Medi, οἱ Μῆδοι, ποιητ. ἐνίοτε οἱ Πάρθοι.

Mĕdūsa, æ, θ. Μέδουσα. Medusæus, a, um, Μεδουσαῖος, τῆς Μεδούσης.

Mĕgæra, æ, θ. Μέγαιρα.

Mĕgălensis, e, ταὐτὸ τῷ Megalesius.

Mĕgălēsĭăcus, a, um, τῆς τῶν Μεγαλησίων ἑορτῆς.

Mĕgălēsĭus, a, um, Μεγαλήσιος. τῆς Μεγάλης μητρὸς θεῶν, τῆς Κυβέλης. Megalesia, iorum, καὶ Megalensia, ium. οὐ. τὰ Μεγαλήσια, ἀγῶνες τῇ Κυβέλῃ ἐπιτελούμενοι μηνὸς Ἀπριλίου τετάρτῃ.

mĕgălŏgrăphĭa, æ. θ. μεγαλογραφία.

Mĕgălŏpŏlis, is, ἀ. Μεγαλόπολις, Μεγάλη πόλις. Megalopolītæ, arum, καὶ Megalopolitāni, orum, ἀ. οἱ Μεγαλοπολῖται.

Megăra, æ, θ. καὶ Megara orum, οὐ. τὰ Μέγαρα, πόλις τῆς Ἑλλάδος καὶ πόλις τῆς Σικελίας.

Mĕgăra, æ, θ. Μεγάρα.

Mĕgărēĭus, a, um, Μεγαρήϊος, τοῦ Μεγαρέως. 2) Μεγαρικός, τῶν Μεγάρων.

Mĕgărensis, is, ἀ. Μεγαρεύς, πολίτης τῶν Μεγάρων.

Mĕgărēus, a, um, Μεγαρήϊος, Μεγαρικός. Megarea, orum, οὐ. ἡ Μεγαρὶς (τῆς Σικελίας).

Mĕgăreus, ĕi, εἴτε ĕos, ἀ. Μεγαρεύς, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος. 2) Μεγαρεύς, ὁ ἐκ Μεγάρων.

Mĕgărĭcus, a, um, Μεγαρικός.

Mĕgăris, is, θ. Μεγαρίς, χώρα τῆς Ἑλλάδος. 2) Μεγαρὶς εἴτε τὰ Μέγαρα τῆς Σικελίας.

Mĕgărus, a, um, Μεγαρικός.

Mĕgăs, æ, ἀ. Μέγας, α.

mĕgistānes, um, ἀ. οἱ μεγιστᾶνες.

mehercŭle, mehercules, καὶ meherele, ταὐτὸ τῷ hercule. (κατὰ τὰ medius fidius καὶ mecastor).

mējo, ĕre, οὐρῶ.

mel, mellis, οὐ. μέλι. mella Attica, Ἀττικὸν εἴτε Ὑμήττιον μέλι. mella fa-

Digitized by Google

-cere, conficere, μελιτουργεῖν. 2) μεταφ. τὸ μέλι, τὸ γλυκύτατον, ἥδιστον. melli est, γλυκύ ἐστιν. 3) μέλι τῆς γλώσσης, τὸ μελίφωνον, γλυκυφωνία, εὐέπεια.
Mĕla, æ. ἀ. Μέλας.
mĕlamphyllon (-um), i. οὐ. μελάμφυλλον, εἶδος ἀκάνθου.
mĕlampŏdĭon, i, οὐ. μελαμπόδιον (βοτάνη).
mĕlampsȳthĭum, i, οὐ. ὁ μέλας ψύθιος οἶνος.
Mĕlampus, ŏdis, ἀ. Μελάμπους.
mĕlănăĕtos, i, ἀ. μελανάετος.
mĕlanchŏlĭa, æ, θ μελαγχολία melancholĭcus, a, um, μελαγχολικός.
mĕlancŏrȳphos, i, ἀ. μελαγκόρυφος, εἶδος πτηνῶν, ἃ καὶ atricapillæ, ἐκαλοῦντο.
mĕlancrănis, is, θ. μελάγκρανις, φ.
mĕlandrȳa, ōrum, οὐ. μελάνδρυα θύννων.
mĕlănĭa, æ, θ. μελανία.
mĕlanspermon, i, οὐ. σπέρμα μελανθίου
mĕlantērĭa, æ, θ. μελαντηρία.
mĕlanthēmon, i, οὐ. μελάνθεμον.
Mĕlanthēus, a, um, Μελάνθειος, τοῦ Μελάνθου.
mĕlanthĭum, i, οὐ. μελάνθιον.
Mĕlanthĭus, i, ἀ. Μελάνθιος.
Mĕlantho, ūs, θ. Μελανθώ.
mĕlanthum, ταὐτὸ τῷ melanthium
Mĕlanthus, i, ἀ. Μέλανθος.
mĕlănūrus, i, ἀ. μελάνουρος.
mĕlăpĭum, i, οὐ. μῆλον ἀπίῳ ὅμοιον.
mĕlas, ănis, μέλας.
Mĕlas, ănis, ἀ. Μέλας, ὄνομα ποταμῶν καὶ ἀνδρῶν.
Mĕlas, æ, ἀ ταὐτὸ τῷ Meles, etis.
melcŭlum, ταὐτὸ τῷ meliculum.
Meldi, orum, ἀ. Μέλδοι, ἔθνος τῆς Γαλλίας.
Mĕlĕăger, εἴτε Meleagros, i, ἀ. Μελέαγρος.
Mĕlĕăgrēus, a, um, Μελεάγρειος, τοῦ Μελεάγρου.
mĕlĕăgris, ĭdis, θ. μελεαγρίς, εἶδος ὀρνίθων.
Mĕlĕăgris, ĭdis, θ. Μελεαγρίς, ἀδελφὴ τοῦ Μελεάγρου.
Mĕlĕagrĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ Meleagrēus.
Mĕles, ētis, ἀ. Μέλης, ποταμὸς τῆς Ἰωνίας. Melētæus, a, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Ὁμηρικός.
mĕles εἴτε mēlis, is, θ. εἶδος γαλῆς, ἢ τρόχου.
Mĕlēsĭgĕnes, is, Μελησιγενής. Ὁμηρικός.
Mĕlētēus (æus), a, um, ἴδ. Meles.
Mĕlĭbœa, æ, θ. Μελίβοια, πόλις τῆς Μαγνησίας. Melibœus, a, um, (Μελιβοϊκός).
mĕlĭcēris, ĭdis, θ. μελικηρίς, (νόσος).
Mĕlĭcerta, (-es) æ, ἀ. Μελικέρτης.
mĕlĭchlōros, i, ἀ. μελίχλωρος (λίθος).
mĕlĭchros, ōtos, ἀ. μελίχρως, (λίθος).
mĕlĭchrȳsos, i, ἀ. μελίχρυσος (λίθος).
mĕlĭcrātum, i, οὐ. μελίκρατον.
mĕlĭcus, a, um, μελικός, λυρικός. melicus, ἀ. ὁ μελικός, λυρικός.
Mĕlĭcus, a, um, χυδαϊκῶς ἀντὶ τοῦ Medicus.
Mĕlĭe, ēs, θ. Μελία, Μελίη.
mĕlĭlōtos, (-us), i, θ. ὁ μελίλωτος
mĕlĭmĕli, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ melomeli.
mĕlĭmēlum, i, οὐ. μελίμηλον.
mĕlīna, æ, θ. βαλάντιον, πήρα.
mĕlĭna, æ, θ. μελίτειον, μελίτιον.
Mĕlĭnum, i, οὐ. (Melos) ἡ Μηλία εἴτε Μηλιὰς εἴτε Μηλὶς γῆ.
mĕlĭnus, a, um, μήλινος. melinum oleum, μήλινον ἔλαιον. 2) melinum, οὐ. τὸ μήλινον κολλύριον. 3) τὸ μήλινον εἴτε μηλοειδὲς ἔνδυμα.
mĕlĭor, ĭus, συγκρ. τοῦ bonus, βελτίων, ἀμείνων, καλλίων. melius est, βέλτιον, κάλλιον, συμφορώτερόν ἐστι. melius quippiam spero, κάλλιόν τι ἐλπίζω. in melius, ἐπὶ τὸ βέλτιον. melior sum εἴτε mihi melius est, ἄμεινον, κάλλιον ἔχω. 2) ἀμείνων, χρείττων. moribus melior, ἀμείνων, χρείττων τὰ ἤθη. bello, χρείττων τὸν πόλεμον. ἐν πολέμῳ. melior pars diei, τὸ μεῖζον τῆς ἡμέρας μέρος. πρβ. bonus.
mĕlĭōrātĭo, iōnis, θ. βελτίωσις. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
mĕlĭōresco, ĕre, (melior) βελτιοῦμαι. Λ. Γλωσσαρίων.
mĕlĭōro, are (melior) aliquid, βελτιῶ τι. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.
mĕlĭphyllum, i, ταὐτὸ τῷ melisphyllum.
mĕlis, ταὐτὸ τῷ meles.
mĕlisphyllum, i, οὐ. μελισσόφυλλον, μελίφυλλον.
Mĕllisa, æ, θ. Μέλισσα.
Mĕlisseus, ĕi, ἀ. Μελισσεύς.
melissŏphyllon, i, ταὐτὸ τῷ melisphyllum.
Mĕlissus, i, ἀ. Μέλισσος.
Mĕlĭta, æ, θ. Μελίτη, Μελιτίνη, νῆσος τοῦ Ἀδρίου, ἡ τανῦν Meleda. Melitaei catuli, τὰ Μελιταῖα κυνίδια. 2) Μελίτη (νύμφη).
Mĕlĭta, æ, εἴτε Mĕlĭte, ēs, θ. Μελίτη, νῆσος μεταξὺ Σικελίας καὶ Λιβύης κειμένη, ἡ τανῦν Malta.

Digitized by Google

Mĕlĭtæus, a, um, ἴδε Melita.
Mĕlĭtēne, ēs, θ. Μελιτηνή, χώρα τῆς Καππαδοκίας.
Mĕlĭtensis, e, Μελιταῖος, ἐκ Μελίτης τοῦ Λιβυκοῦ πελάγους.
mĕlĭtes, æ, ἀ. εἶδος λιθαρίου
Mĕlĭtēsĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ Melitensis.
mĕlĭtĭnus, a, um, μελίτινος.
mĕlĭtis, ĭdis, θ. ταὐτὸ τῷ melites.
mĕlĭtītes, æ, ἀ. μελιτίτης οἶνος 2) εἶδος λίθου.
mĕlittaena, æ, θ. μελίτταινα, μελισσοβότανον. 2) πράσιον.
mĕlĭturgus, i, ἀ. μελιτουργός.
mĕlĭum, ταὐτὸ τῷ maelium.
mĕlĭus, ἐπίρ. ἴδε bene.
Mēlius, a, um, Μήλιος, ἐκ Μήλου 2) vicus Melius, μέρος τῆς Ῥώμης.
mĕlĭuscŭle, ἐπίρ. (ὑποκορ. τοῦ melius) βέλτιόν πως, μικρῷ τινι κάλλιον
mĕlĭuscŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ melior) βελτίων πως, ὀλίγῳ καλλίων. meliusculus est, βέλτιόν πως ἔχει.
mĕlizōmum, i, οὐ. (μελίζωμον). Ἀπίκιος.
mella, æ, θ. (mel) εἶδος μελιτείου.
mellācĕum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ sapa.
mellārĭus, a, um, (mel) μελιτηρός. mellarius, ἀ μελισσουργός, μελιτουργός. mellarium, οὐ. ὁ μελισσών, τὸ μελιτουργεῖον.
mellātio, iōnis, θ. (mello) ἐξαίρεσις μέλιτος.
mellĕus, a, um, (mel) μελίτινος, μελιτηρός, μελιχρός. 2) μελιτώδης, μελίχρους. 3) γλυκύς, μελίφωνος, ἡδύφωνος, γλυκύφωνος.
mellĭcŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ τοῦ mel) ἡ μελίπαις, γλυκυτάτη, τὸ ἐρωμένιον
mellĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ melleus) μελιτηρός, γλυκύτατος, ἥδιστος.
mellĭfer, era, um, (mel fero) μέλι φέρων Λ. ποιητ.
mellĭfex, ĭcis, ἀ. (mel-facio) μελιτουργός.
mellĭfĭcĭum, i, οὐ. (mellifico) μελιτουργία.
mellĭfĭco, are, μελιτουργῶ, μέλι ποιῶ.
mellĭfĭcus, a, um, (mel-facio) μελιτουργικός, μελισσουργός
*mellĭflŭens, ntis, (mel-fluo) μελίῤῥους, μελίφωνος.
mellĭflŭus, a, um, (mel-fluo μελίῤῥους, μελίῤῥυτος. μεταφ μελίφωνος.
mellĭgĕnus, a, um, (mel-genus) μελιτοειδής, μελιτώδης.
mellĭgo, ĭnis. θ. (mel) μελιτώδης ὀπός.
*mellilla, æ, θ. (mel) ἡ μελίπαις, γλυκυτάτη, ἐρωτίς.
*mellĭnĭa, æ, θ (mel) γλυκύτης. Ἀμ. γρ
mellĭtŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ τοῦ mellitus) γλυκύτατος.
mellītus, a, um, (mel) μελίτινος, μελιτηρός, μελιχρός. 2) μεταφ γλυκύτατος, φίλτατος, ἐρασμιώτατος
Mellōna εἴτε Mellūnĭa, æ, θ. (mel) θεά τις τῆς μελιτουργίας προστάτις.
melloproxĭmus, a, um, (μέλλω proximus) ὁ μέλλων ἐπιστάτης.
mellōsus, a, um, (mel) μελιτώδης Λ τοῦ μετγν. Λ.
Mĕlo, ōnis, ἀ. ὄνομα τοῦ Νείλου
mēlo, ōnis, ἀ. μηλοπέπων.
mĕlōdes, is, μελώδης.
mĕlōdĭa, æ, θ. μελῳδία.
Mĕlōdūnum, i, οὐ. Μελόδουνον, πόλις τῆς Λουγδουνησίας Γαλλίας, ἡ τανῦν κατά τινας Melun.
mĕlōdus, a, um, μελωδός.
mēlōfŏlĭum, i, οὐ. (μῆλον-folium) εἶδος μήλου.
mēlŏmĕli, οὐ. μηλόμελι.
mēlŏpĕpo, onis, ἀ. μηλοπέπων.
mĕlos, i, οὐ. μέλος (ᾆσμα). mela καὶ mele, τὰ μέλη.
Mēlos, (-us), i, θ. Μῆλος
melosmos, i, ἀ. φυτὸν τὸ καὶ πόλιον καλούμενον. Ἀπουλήϊος.
mĕlus, i, ἀ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ melos.
mēlōthron, i, οὐ μήλωθρον, φ.
Melpŏmĕne, ēs, θ. Μελπομένη.
membrāna, æ, θ. (membrum) ὑμήν, δερμάτιον, δερματίς, cerebri, ἡ μῆνιγξ. 2) λοπός, λεβηρὶς ὄφεων, ἐντόμων καὶ καρπῶν λοπός, φιλύρα δένδρων. 3 διφθέρα, μεμβράνα, Περγαμηνή.
membrānārĭus, i, ἀ. διφθεροποιός, ὁ περγαμηνὴν κατασκευάζων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
membrānācĕus, a, um, ὑμένινος 2) ὑμενώδης. 3) ἐκ περγαμηνῆς, ἐκ μεμβράνης.
membrānŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ membrana) ὑμένιον, δερμάτιον. 2) μικρὰ περγαμηνή, μικρὰ μεμβράνα.
membrātim, ἐπίρ. μεληδόν, μελεϊστί, κατὰ μέλη cædere aliquid, διαμελεϊστὶ τέμνειν, μελίζειν, διαμελίζειν τι. dicere, κατὰ κῶλα λέγειν.
*membratūra, æ, θ. ἡ τῶν μελῶν φύσις.
*membror, ari, μορφοῦμαι τὰ μέλη, ἀρθροῦμαι, διαρθροῦμαι.
*membrōsus, a, um, πεώδης.
membrum, i, οὐ. μέλος, κῶλον, (μέρος σώματος). membra et artus, μέλη (κῶλα καὶ ἄρθρα. 2) τὰ ἄρθρα, ἡ πόσθη. 3 κῶλον, μέρος οἰκίας νεώς, κ τ. τ. 4) κῶλον λόγου.

Digitized by Google

mĕmĭni, isse, ῥῆμα ἐλλειπτ.. alicujus καὶ aliquem ἢ aliquid, μέμνημαί τινος, καί τινα ἢ τι. meminero, μεμνήσομαι. memini amici, amicum, μέμνημαι τοῦ φίλου. beneficii beneficium, τοῦ εὐεργετήματος. de re, περί τινος. memini te dicere, εἴτε te dixisse, μέμνημαί σου λέγοντος εἴτε σε εἰπόντα (ποτέ). memini (me) videre virginem, μέμνημαι ἰδὼν τὴν παρθένον, ἀναμιμνήσκομαι, ὅτι εἶδον. ego Metellum memini puer ita bonis esse viribus, ut, — μέμνημαι ἔγωγε παῖς ὢν τὸν Μέτελλον οὕτως εὔρωστον ὄντα, ὥστε κ.τ.λ. meministi, quanta esset admiratio, μέμνησαι, ὁπόσος ἦν ὁ θαυμασμός. memento ut facias, μέμνησο ποιεῖν. memineritis, mementote hos esse pertimescendos, μέμνησθε, ὅτι δεῖ ὑμᾶς φοβεῖσθαι τούτους. 2) μέμνημαι, μνήμην τινὸς ποιοῦμαι. de exulibus εἴτε exulum, μνήμην τῶν φυγάδων ποιεῖσθαι.

Memmĭădes, æ, ἀ. ἀπόγονος τοῦ Μεμμίου. (ποιητικῶς καὶ ἐπὶ τὸ 'Ελληνικώτερον, ὡς καὶ τὸ Scipiades, ὅπερ μέντοι χωλαίνει).

Memmĭānus, a, um, τοῦ Μεμμίου.

Memmĭus, a, um, Μέμμιος, τοῦ Μεμμίου. Memmius, ἀ. ὁ Μέμμιος.

Memnon, ŏnis, ἀ. Μέμνων. 2) Memnones, πληθ. Μέμνονες, ἔθνος τῆς Αἰθιοπίας.

memnŏnĭdes, um, θ. (ὑπον. aves) οἱ μέμνονες (εἶδος ὀρνίθων).

Memnŏnĭus, a, um, Μεμνόνιος. aves Memnoniæ, ταὐτὸ τῷ memnonides. domus Memnoniæ, τὸ Μεμνόνειον, τὰ Σοῦσα. 2) ποιητ. μέλας.

mĕmor, ŏris, (memini) alicujus, μνήμων, μεμνημένος τινός. cum periisse, μεμνημένος ἀπολωλότος ἐκείνου, ὅτι ἀπώλετο. quæ essent dicta, τῶν εἰρημένων. 2) μνήμων, εὐχάριστος. 3) μνήμων, μνημονικός, μνημονικὸν ἔχων. memor ira, μνησίκακος ὀργή. 4) μνήμων, μνημόσυνος, εὔμνηστος. nostri memor, ἡμῶν μνήμην ποιούμενος.

mĕmŏrābĭlis, e, (memoro) μνημονευτός, μνημονευόμενος. 2) ἀξιομνημόνευτος, ἀξιόλογος.

mĕmŏrācŭlum, i, οὐ. μνημόσυνον, μνημεῖον.

mĕmŏrālis, e, μνημονευτικός. memoralia scripta, τὰ ἀπομνημονεύματα. 'Ετέρα καλλίων γραφὴ memorialis.

*mĕmŏrātĭo, ionis, θ. μνήμη, ἀπομνημόνευσις.

mĕmŏrātor, ōris, ἀ. (memoro) ὁ μνημονεύων, μνήμων, ἀφηγούμενος.

mĕmŏratrix, īcis, θ. ἡ μνημονεύουσα, ἀπομνημονεύουσα, ἀφηγουμένη.

mĕmŏratus, ūs, ἀ. ἀπομνημόνευσις, μνήμη, μνεία.

mĕmŏre, ἐπίρ. μνημονικῶς. Λ. ἀρχαϊκή.

mĕmŏrĭa, æ, θ. (memor) μνήμη, μνημοσύνη, ἀνάμνησις. memoria tenere aliquid, in memoria habere aliquid, διὰ μνήμης ἔχειν τι, μεμνῆσθαί τινος. aliquid memoriæ (suae) mandare, tradere, τίθεσθαί τι εἰς τὴν μνήμην. in memoriam reducere aliquid, ἀναμιμνήσκεσθαί τι. revocare aliquem in memoriam, ἀναμιμνήσκεσθαί τινος. e memoria excedit aliquid, ἐκπίπτει τι τῆς μνήμης, ἐπιλανθάνομαί τινος. me fugit (fallit) memoria εἴτε memoriam meam fugit, διαφεύγει μου τὴν μνήμην, ἐπιλέλησμαι. ex memoria exponere aliquid, ἀπὸ μνήμης λέγειν τι, ἀπομνημονεύειν τι. hæc res affert mihi memoriam Platonis, τοῦτο ὑπομιμνήσκει με τοῦ Πλάτωνος. post hominum memoriam, ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων μνήμη ἐφικνεῖται. in omni memoria, ἐν παντὶ χρόνῳ τῶν μνημονευομένων ἀνθρώπων. et nostra et patrum memoria, καὶ ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων. memoriæ ἢ ad memoriam prodere, tradere aliquid, παραδιδόναι τι τῇ μνήμῃ, εἰς τὴν μνήμην. 2) μνήμη, τὸ μνημονικόν. memoria tanta fuit, οὕτω μνημονικὸς ἦν 3) μνεία, διήγησις. memoriam vitæ componere, ἀπομνημονεύματα τοῦ βίου συγγράφειν. veteres memoriæ, τὰ ἀρχαῖα ὑπομνήματα. 4) σπαν. μνημεῖον, μνῆμα 5) memoria sacra εἴτε ἁπλῶς memoria, ἡ βασίλειος μνήμη. magister memoriæ, ὁ προεστὼς μνήμης. 6) Memoria, θ. ἡ Μνημοσύνη.

mĕmŏrĭālis, e, μνημονικός. memorialis liber (libellus) εἴτε memorialis, ἀ. τὸ ὑπόμνημα 2) ὁ ὑπομνηματογράφος, ἱστοριογράφος.

mĕmŏrĭŏla æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ memoria) μνήμη. 2) μνημεῖον, τάφος.

mĕmorĭose, ἐπίρ. μνημονικῶς (εὐμνημονεύτως).

memorĭōsus, a, um, μνημονικός.

mĕmŏrĭter, ἐπίρ. ἀπὸ μνήμης. memoriter dicere, pronunciare aliquid, ἀπὸ μνήμης, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν τι, ἀπομνημονεύειν, ἀποστοματίζειν τι. memoriter tenere, μεμνῆσθαι.

mĕmŏro, avi, atum, are, (memor) aliquem ἢ aliquid, μνημονεύω τινός ἢ τι. μνήμην ποιοῦμαί τινος, ἀπομνημονεύω, διὰ συγγραφῆς τῇ μνήμῃ παραδίδωμι. 2) λέγω τι, ἀφηγοῦμαι, μυθέο-

Digitized by Google

μαι. — memoratus, a, um, μνημονευόμενος, πολυύμνητος, πολυθρύλητος, περίφημος.
Memphis, is, καὶ ĭdos, εἴτε ĭdis, θ. Μέμφις. Memphītes, æ, ἀ. Μεμφίτης. Memphītĭcus, a, um, Μεμφιτικός. Memphītis, ĭdis, θ. Μεμφῖτις, Μεμφιτική.
Men, εἴτε Menen, συντόμως ἀντὶ τοῦ Menenius ἢ Menenia:
Mēna καὶ Menas, æ, ἀ. Μηνᾶς.
mēna, æ, θ. ἴδ. mæna.
Mēna, æ, θ. Μήνη.
Mĕnæ, arum, θ. Μεναί, πόλις Σικελίας. Menænĭus, εἴτε Menæus, a, um, Μεναῖος.
Menænii, ἀ. οἱ Μεναῖοι.
Mĕnæchmi, orum, ἀ. Μέναιχμοι.
Mĕnæchmus, i, ἀ. Μέναιχμος.
Mĕnălippe, ēs, θ. Μεναλίππη.
Mĕnălippus, i, ἀ. Μενάλιππος.
Mĕnander εἴτε Mĕnandros (-us), dri, ἀ. Μένανδρος.
Mĕnānĭmi, ταὐτὸ τῷ Menænii, ἴδ. Menæ.
Mĕnăpii, orum, ἀ. Μενάπιοι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς.
menda, æ, θ. ἁμάρτημα φύσεως, κήρ, κακία, ἐλάττωσις σώματος, αἶσχος. 2) γραφικὸν ἁμάρτημα, ψευδογραφία.
mendācĭlŏquus, a, um, (mendax-loquor), ψευδολόγος.
mendacĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ mendacium) ψευδάριον.
†mendācĭtas, ātis, θ. φιλοψεύδεια.
mendācĭter, ἐπίῤ. φιλοψευδῶς, ψευδῶς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
mendācĭum, i, οὐ. ψεῦδος.· mendacium dicere, ψεῦδος λέγειν, ψευδές τι λέγειν. 2) ψεῦδος, τὸ ψευδές, κιβδηλεία.
mendācĭuncŭlum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ mendaciolum.
mendax, ācis, (mentior) φιλοψευδής, ψευδολόγος, ψευδής. in aliquem ἢ alicui, ψευδόμενος πρός τινα. mendax, ἀ. ὁ ψεύστης. 2) ψευδής, ψευδόμενος, ψευδαλέος, ἀπατηλός. 3) ψευδής, πλαστός, κίβδηλος.
Mendes, ētis, θ. ἡ Μένδης, πόλις Αἰγύπτου. Mendēsĭus, καὶ Mendesĭcus, a, um, Μενδήσιος.
mendīcābŭlum, i, οὐ. ὁ πτωχός, προσαίτης, ἀγύρτης.
†mendīcabundus, a, um, πτωχεύων, πτωχικός.
mendīcātĭo, iōnis, θ. τὸ πτωχεύειν, προσαίτησις.
mendīce, ἐπίῤ. πτωχικῶς.
*mendīcĭmōnĭum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ mendicitas.
mendīcĭtas, ātis, θ. πτωχεία.
mendīco, avi, atum, are, aliquid ab aliquo, πτωχεύω, προσαιτῶ τινά τι.
mendīcor, atus sum, ari, πτωχεύω.
*mendīcŭla, æ, θ. πτωχικὸν ἔνδυμα.
mendīcus, a, um, πτωχός. mendicus, ἀ. ὁ πτωχός, προσαίτης, ἀγύρτης.
mendōse, ἐπίῤ. πλημμελῶς, ἡμαρτημένως, οὐκ ὀρθῶς. scribere, ψευδογραφεῖν.
†mendōsĭtas, ātis, θ. (mendosus) πλημμέλεια, τὸ πλημμελές.
mendōsus, a, um, (mendum) πλημμελής, οὐκ ὀρθός, ἁμαρτημάτων πλήρης. 2) ψευδογραφῶν.
mendum, i, οὐ. ἁμάρτημα, πλημμέλημα. scripturæ, τὸ γραφικὸν ἁμάρτημα ἢ ψευδογραφία, τὸ ψευδογράφημα.
Mĕnĕcles, is, ἀ. Μενεκλῆς. Meneclīus, a, um Μενέκλειος.
Mĕnĕdēmus, i, ἀ. Μενέδημος.
Mĕnĕlāus, (-os) i, ἀ. Μενέλαος. Menelaeus, a, um, Μενελάϊος.
Mĕnēnĭānus, a, um, τοῦ Μενηνίου.
Mĕnēnĭus, a, um, Μενήνιος τοῦ Μενηνίου. Menēnius, ἀ. ὁ Μενήνιος. 2) Menenia tribus, μία τῶν φυλῶν τῆς Ῥώμης
Mēnĭa, ἴδ. Mænia.
Mēnĭānum, ταὐτὸ τῷ Mænianum.
Meninx, ngis, θ. Μῆνιγξ, (νῆσος).
Mĕnippus, i, ἀ Μένιππος.
mēnis, ĭdis, θ. μηνίς, μηνίσκος, σημεῖον τῆς ἀρχῆς βιβλίου, ἢ ἡ μῆνις, τὸ πρῶτον ῥῆμα τῆς Ἰλιάδος, καὶ ἐντεῦθεν ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ ἡ ἀρχὴ βιβλίου.
Mēnĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ Mænius.
Mennon, ταὐτὸ τῷ Memnon.
mennonĭa, æ, θ. εἶδος λιθαρίου.
Mĕnoeceus, ĕi, εἴτε ĕos, ἀ. Μενοικεύς.
Menoecēus, a, um, Μενοίκειος.
Mĕnoetĭus, i, ἀ. Μενοίτιος. Menoetĭădes, æ, ἀ. Μενοιτιάδης.
mēnŏĭdes, is, μηνοειδής.
mens, ntis, θ. (μένος) νοῦς. mens et animus, νοῦς καὶ ψυχή. mens animi, ὁ νοῦς τῆς ψυχῆς. suæ mentis est, mentis suæ compos est, φρονεῖ, εὖ φρονεῖ, σωφρονεῖ, φρενήρης ἐστί. mente captus, φρενόληπτος, φρενοβλαβής. mente alienari, ἐξίστασθαι τοῦ φρονεῖν. mens commota, ἡ ἔκστασις φρενῶν, φρενοβλάβεια. παραφροσύνη. in mente est mihi dormire, ἐν νῷ ἔχω, διανοοῦμαι καθεύδειν. mente comprehendere, complecti aliquid, τῇ διανοίᾳ περιλαμβάνειν τι. venit mihi in mentem, ἔννοια ἐμπίπτει μοι. 2) βουλή, διάνοια, σκοπός. nostram nunc accipe mentem, ἄκουε νῦν τὴν ἡμετέραν βουλήν. 3) ἐνίοτε· ἡ ψυχή, ὁ θυμός. 4) Mens, θεά τις παρὰ Ῥωμαίοις.

Digitized by Google

mensa, æ, θ. τράπεζα, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ δειπνητικὴ τράπεζα, τράπεζα, δεῖπνον. *apud mensam, super mensam, παρὰ δεῖπνον, μεταξὺ δειπνῶν. mensam apponere, ponere alicui, τράπεζαν εἴτε δεῖπνον παρατιθέναι τινί. tollere, removere mensam, ἀφαιρεῖν τὴν τράπεζαν. aliquem adhibere mensæ suæ, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, χρῆσθαί τιν: συνδείπνῳ. mittere alicui de mensa, πέμπειν τινὶ εἴτε τιμᾷν τινα ἀπὸ τραπέζης. 2) mensa secunda, τὸ ἐπίδειπνον, τὰ τραγήματα, τρωγάλια. 3) mensa argentaria εἴτε ἁπλῶς mensa, ἡ τράπεζα (τῶν τραπεζιτῶν). mensa laniοnia, ἡ τῶν χρεωπωλῶν τράπεζα, τὸ ἐπικόπανον, ἐπίξηνον. 4) ἱερὰ τράπεζα, ἀβάκιον, μαγίς. 5) τράπεζα εἴτε βάθρα, ἀφ' ὧν ἀπεκήρυττον τοὺς δούλους, πωλητήριον δούλων.
mensālis, e, (mensa) δειπνητικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
mensārĭus, a, um, (mensa) τραπεζιτικός. — mensarius, ἀ. ὁ τραπεζίτης. 2) δημόσιος τραπεζίτης ἢ λογιστής, ταμιευτική τις ἀρχή.
mensātim, ἐπίῤ. κατὰ τραπέζας. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*mensĭo, iōnis, θ. (metior) μέτρησις.
mensis, is, ἀ. μήν 2) mensis, ἑν. καὶ συνήθ menses, πληθ. οἱ μῆνες (τῶν γυναικῶν), τὰ ἐμμήνια, καταμήνια.
mensor, ōris, ἀ. (metior) μετρητής. 2) γεωμέτρης. 3) ἀρχιτέκτων.
menstrŭa, orum, τὸ. menstruus.
menstrŭālis, e, μηνιαῖος. 2) menstr. mulier, γυνὴ ἔχουσα τὰ ἐμμήνια. pannus menstrualis, ῥάκος ἀποκαθαιρομένης.
†menstrŭāta, mulier, τὰ ἐμμήνια ἔχουσα.
menstrŭo, are, τὰ ἐμμήνια ἔχω.
menstrŭus, a, um, (mensis) μηνιαῖος, ἑνὸς μηνός, ἐπιμήνιος. vita menstrua, βίος μηνιαῖος, ἑνὸς μηνός. menstruum, οὐ. εἴτε cibaria menstrua, τὰ ἐπιμήνια. 2) ἔμμηνος, καταμήνιος, ἐπιμήνιος, ἑκάστου μηνός, κατὰ μῆνα. menstrua (ὑπον. sacra), τὰ ἐμμήνια εἴτε ἐπιμήνια ἱερά. 3) purgationes menstruæ, εἴτε menstruum, οὐ. καὶ menstrua orum, πληθ. οἱ τῶν γυναικῶν μῆνες, τὰ ἐμμήνια, καταμήνια, ἐπιμήνια.
mensŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ mensa) τραπέζιον.
mensŭlārĭus, i, ἀ. (mensula) τραπεζίτης.
mensūra, æ, θ. (metior) μέτρον. mensuræ et pondera, τὰ μέτρα καὶ σταθμά. mensuram facere rei, μετρεῖν τι. 2) μέτρον, συμμετρία. 3) μέτρον, μῆκος. μέγεθος, δύναμις, κ.τ.τ. 4) μέτρησις.
mensūrābĭlis, e, μετρητός. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς πέντε.
mensūrālis, e, μετρητικός.
mensūrālĭter, ἐπίῤ. μετρητικῶς.
mensūrātĭo, iōnis, θ. μέτρησις.
mensurnus, a, um, (mensis) μηνιαῖος.
mensuro, are, μετρῶ.
mensus, a, um, τὸ. metior.
mensus, ūs, ἀ. (metior) μέτρησις. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑν.
menta, æ, θ. μίνθα, μίνθη, ἡδύοσμον.
mentăgra, æ. θ. (ἐκ τοῦ mentum καὶ ἄγρα, κατὰ τὸ ποδάγρα) λειχήν. (νόσος).
mentastrum, i, οὐ. (menta) ἀγρία μίνθη.
Mentēsa, æ, θ Μέντισα, (παρὰ Πτολεμ.) πόλις τῆς Ταῤῥακωνησίας Ἱσπανίας, ἧς οἱ πολῖται Mentesāni, orum.
mentha, æ, θ. ταὐτὸ τῷ menta
mentīgo, ĭnis, θ. (mentum) εἶδος λειχῆνος τῶν ἀμνῶν.
mentĭo, iōnis, θ. (mens ἢ memini μνεία, μνήμη. mentionem rei ἢ de re facere, habere inferre, μνήμην ποιεῖσθαι, μεμνῆσθαί τινος, περί τινος, μνημονεύειν τινὸς ἤ τι. mentionem facere cum aliquo, λόγους ποιεῖσθαι πρός τινα.
mentĭor, ītus sum, iri, ψεύδομαι, ψευδολογῶ. ne joco quidem mentitur, οὐδὲ παίζων ψεύδεται. de ἢ in re, ψεύδεσθαι περί τινος. apud, in, adversus aliquem, ψεύδεσθαί τινα. aliquid, ψεύδεσθαι, πλάττειν τι. causam, πρόφασιν. spem, ψεύδω τὴν ἐλπίδα. 2) ψεύδομαι, παραβαίνω συνθήκην τινά noctem. ψεύδομαι περὶ τῆς νυκτός, νύκτα συνθέμενος οὐ φυλάττω. 3) aliquid, προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι, μιμοῦμαί τι. — mentitus, a, um, ψευσάμενος, πλάσας. 2) παθητ. ψευδής, πλαστός.
mento, ōnis, ἀ. (mentum) ὁ μακρόγενυς. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Μέντων.
Mentor, ŏris, ἀ. Μέντωρ, διάσημός τις τορευτής. 2) ποιητ. τὸ πολυτελὲς ἀργυροῦν τόρευμα.
Mentŏrēus, a, um, τοῦ Μέντορος.
mentŭla, æ, θ. πέος, πόσθη.
mentŭlātus, a, um, πεώδης.
mentum, i, οὐ. γένειον, ἡ γένυς. 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ τὸ προκρεμάμενον μέρος τῆς στεφάνης ἢ τοῦ γείσου.
mĕo, avi, atum, are, δίειμι (διϊέναι), διέρχομαι. 2) πορεύομαι, εἶμι.
mĕopte, τὸ. pte.
mĕphītĭcus, a, um, μυδαλέος.
mĕphītis, is, θ. μυδαλέα ἢ θειώδης ἀποφορά, λοιμώδης ὀσμή. 2) Mephītis, θεά τις ἀποτρόπαιος τοῦ λοιμώδους ἀέρος.
mepte, τὸ. pte.
mĕrace, ἐπίῤ. ζωρῶς· vinum meracius

Digitized by Google

mixtum, οἶνος ζωρότερον κεκραμένος. 2) καθαρῶς.
mĕrācŭlus καὶ meraclus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ meracus) εὐζωρέστερος, ζωρόρότερός πως.
mĕrācus, a, um, (merus) ζωρός, εὔζωρος, ἄκρατος. vinum meracius, ζωρότερος, εὐζωρέστερος οἶνος. meraca libertas, ἄκρατος ἐλευθερία.
mĕrālis, e, (merus) ἄκρατος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
mercābĭlis, e, (mercor) ἀγοραστός, ὠνητός.
mercālis, e, (merx) ἀγοραστός, ὠνητός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
mercātĭo, iōnis, θ. (mercor) ἀγόρασις, ἐμπορία.
mercātor, ōris, ἀ. ἔμπορος. μεταφ. ὁ ἐμπορευόμενός τι.
mercātōrĭus, a, um, ἐμπορικός.
mercātūra, æ, θ. ἐμπορία, ἡ ἐμπορική. mercaturas facere, ἐμπορεύεσθαι. 2) ἐμπορεία, ἐμπόρευμα, ἐμπολή.
marcātus, ūs, ἀ. ἐμπορεία, ἀγόρασις, πρᾶσις. 2) ἐμπόριον, ἀγορά. 3) πανήγυρις.
mercēdōnĭus, a, um, (merces) τῆς μισθοδοσίας. 2) ἐμβόλιμος (μήν), Μερκηδῖνος παρὰ Πλουτάρχῳ.
mercēdŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ merces) μισθωμάτιον, μισθάριον. 2) μικρὸν ἐνοίκιον.
mercēnārĭus, a, um, (merces) μισθωτός. mercenarii, milites, οἱ μισθωτοὶ στρατιῶται, μισθοφόροι, τὸ ξενικόν. mercenarius testis, ὁ μισθωτός, μισθῷ διεφθαρμένος μάρτυς. mercenarius, ἀ. ὁ μισθωτός, μισθάρνης.
merces, ēdis, θ. (merx) μισθός. mercede, μισθοῦ, ἐπὶ μισθῷ. mercede conducere aliquem, μισθοῦσθαί τινα. mercede apud aliquem militare, μισθοῦ στρατεύεσθαι, μισθοφορεῖν τινι. εἴτε παρά τινι. merces magistri, ὁ μισθὸς τοῦ διδασκάλου, τὰ διδασκάλια. defensoris, ὁ συνηγορικὸς μισθός. habitationum, τὸ ἐνοίκιον. mercedem dare et accipere, μισθὸν διδόναι καὶ φέρειν. 2) μισθός, ἀμοιβή, ἆθλον, κ.τ.τ. 3) μισθός, ἀμοιβή, τίσις, βλάβη, τιμωρία. 4) κέρδος, πρόσοδος, τόκοι, κ.τ.τ.
mercĭmōnĭum, i, οὐ. (merx), ἐμπόρευμα, ἐμπορία.
mercor, atus sum, ari, (merx) ἐμπορεύομαι. 2) aliquid, ἐμπορεύομαι, ἀγοράζω, ἐμπολῶ, ὠνοῦμαι. ab aliquo, παρά τινος. magno, πολλοῦ. 3) aliquem, ὠνοῦμαι, μισθοῦμαι, δεκάζω τινά. — mercatus, a, um, ἐνίοτε παθητ. ὠνηθείς, ὠνητός.

Mercŭrĭālis, e, (Mercurius) Ἑρμαῖος, τοῦ Ἑρμοῦ. Mercuriales viri, οἱ Ἑρμαϊκοί, οἱ λόγιοι καὶ ποιηταί. 2) mercuriales, ἀ. οἱ ἑταῖροι ἐμπορικῆς ἑταιρείας. 3) mercurialis, herba, ἡ Ἑρμοῦ πόα, ἡ λινόζωστις.
Mercŭrĭŏlus, i, ἀ. Ἑρμίδιον.
Mercŭrĭus, i, ἀ. Ἑρμῆς. 2) ὁ στίλβων, (πλανήτης). Ἐν ἐπιγραφῇ εὕρηται· dies Mercurii, ἡ ἡμέρα τοῦ Ἑρμοῦ, ἡ τετάρτη τῆς ἑβδομάδος, ἡ γαλλιστὶ Mercredi.
merda, æ, θ. σκώρ, κόπρος.
mĕre, ἐπίρ. ζωρῶς. 2) ἀμίκτως, καθαρῶς.
mĕrenda, æ, θ. τὸ δειλινὸν ἄριστον.
mĕrĕo, ŭi, ĭtum, ēre εἴτε mereor, ĭtus sum, ēri, (μέρ-jo-μαι, μείρομαι μοίρας τινὸς τυγχάνω). aliquid, ἄξιός τινός εἰμι. laudem meretur, ἄξιος ἐπαίνου ἐστί. pœnam, ἄξιος ποινῆς ἐστι, δίκαιός ἐστι τιμωρηθῆναι. meruit, ut decoraretur (decorari), ἄξιός ἐστι τιμηθῆναι. merens, ἄξιος. 2) de aliquo, ἄξιός τινι γίγνομαι, εὐεργετῶ, εὖ ποιῶ, ὠφελῶ τινα. de me meritus est, ἄξιός μοί ἐστιν, εὐεργέτησέ με. de republica bene meritus καὶ merens, εὐεργέτης τῆς πόλεως, πολλοῦ ἄξιος τῇ πόλει γεγενημένος ἢ ὤν. male de republica mereri, κακῶς ποιεῖν, βλάπτειν τὴν πολιτείαν. 3) κερδαίνω, κτῶμαι, λαμβάνω τι. aera, λαμβάνειν, ἐργάζεσθαι, χρήματα. gloriam, κτᾶσθαι δόξαν. quid mereas (merearis), ut hoc facias? ἀντὶ τοῦ (ἐπὶ τίνι μισθῷ) ποιήσειας ἂν τοῦτο; neque, ut te perdam, meream deūm divitias mihi, ἀντὶ τοῦ τῶν θεῶν πλούτου οὐκ ἂν ἀποβάλοιμί σε. 4) merere, εἴτε mereri stipendia, ἢ ἁπλῶς, merere, μισθοφορῶ, στρατεύω, στρατεύομαι. aliquo imperatore, ἢ sub aliquo imperatore, μισθοφορεῖν, στρατεύεσθαί τινι εἴτε παρά τινι. pedibus, στρατεύεσθαι πεζῇ. stipendia vigesima meret, εἰκοστὴν στρατείαν τελεῖ. 5) aliquid, ἐργάζομαι, ποιῶ τι. scelus, ἁμάρτημα. 6) ἐπὶ μισθῷ πορνεύεσθαι. — meritus, a, um, ἐπιθετ. ἄξιος, δίκαιος. merita mors, δίκαιος θάνατος. merita palma, δίκαιος στέφανος. — meritum, οὐ. ἀξία, εὐεργεσία, εὐεργέτημα, τὰ προϋπηργμένα. pro merito, ἀξίως, κατ' ἀξίαν. 2) ἀξία, τιμή. 3) μισθός, ἀμοιβή. 4) αἰτία, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
mĕrĕtrĭcĭe, ἐπίρ. (meretrix) ἑταιρικῶς, πορνικῶς.
mĕrĕtrĭcĭum, ii, οὐ. ἑταιρισμός, πορνεία. facere, ἑταιρίζεσθαι, πορνεύεσθαι.
mĕrĕtrĭcĭus, a, um, ἑταιρικός, πορν-

κός, meretricius quæstus, ἑταιρισμός, ἑταιρικὸς βίος, πορνεία.
měrětrīcor, ari, ἑταιρεύειν, ἑταιρίζεσθαι, πορνεύεσθαι.
měrětrīcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ meretrix) ἑταιρίδιον, πορνίδιον.
měrětrīx, īcis, θ. (mereo) ἑταίρα πόρνη.
mergae, arum, θ. θεριστικὸν δίκρανον.
*merges, ĭtis, θ. ἡ ἄμαλλα, σταχύων δέσμη.
mergo, rsi, rsum, ěre, aliquem ἢ aliquid, καταδύω, βαπτίζω, βυθίζω τινὰ ἢ τι. partem classis mersit, μέρος τοῦ στόλου κατέδυσεν, ἐπόντισε, κατεπόντισε. mergere aliquem (in aqua ἢ in aquam), βαπτίζειν, καταβαπτίζειν, ἐν ὕδατι πνίγειν τινά. terras, πελαγίζειν τὴν γῆν. mergi sub æquore, δῦναι, καταδῦναι κατὰ τοῦ ὕδατος. stella mergitur, ἀστὴρ δύεται. fluvius in Euphratem mergitur, ὁ ποταμὸς εἰς τὸν Εὐφράτην εἰσδύεται, εἰσβάλλει, mergo manum in ora ursæ, ἐνείρω τὴν χεῖρα εἰς τὸ στόμα τῆς ἄρκτου. μεταφορ. potatio mergit aliquem, οἶνος βαπτίζει, μεθύσκει τινά. mersus vino, βεβαπτισμένος, μεθύων. mergere aliquem malis, περιβάλλειν τινὰ κακοῖς. mersus rebus secundis, περιῤῥέων ὄλβῳ. mersus foro, ὀφλήμασι βεβαπτισμένος, mergere vultum, καταβάλλειν τοὺς ὀφθαλμούς. locum, ἀποκρύπτειν τόπον τινά.
†mergŭlus, i, ἀ. (mergus) καταῤῥάκτης, πτ.
mergus, i, ἀ. (mergo), αἴθυια, πτ. 2) ἐμβροχάς, καταβολάς.
†měrĭbĭbŭlus, a, um, (merum-bibo) ἀκρατοποτῶν.
měrīdĭālis, e, μεσημβρινός, νότιος.
měrīdĭānus, a, um, μεσημβρινός, μεσημερινός, τῆς μέσης ἡμέρας. meridianum tempus, τὸ μεσημβρινόν, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. meridiano, περὶ μέσον ἡμέρας, ἐν μεσημβρίᾳ 2) μεσημβρινός, νότιος. meridianus (circulus), ἀ. ὁ μεσημβρινὸς (κύκλος).
*měrīdĭātĭo, iōnis, θ. τὸ μεσημβριάζειν, ὁ μεσημβρινὸς ὕπνος.
měrīdĭes, ei, ἀ. (medius-dies) μεσημβρία, μέση ἡμέρα, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. ad meridiem, μέχρι μεσημβρίας. ante meridiem, πρὸ μεσημβρίας. meridie, κατὰ τὴν μεσημβρίαν, τῆς μεσημβρίας, μεσούσης τῆς ἡμέρας. 2) μεσημβρία, νότος. in, ad meridiem, πρὸς μεσημβρίαν, πρὸς νότον.
měrīdĭo, are, καὶ meridior, ari, μεσημβριάζω.
měrīdĭōnālis, e, μεσημβρινός, νότιος. (Ἡ λέξις τοῦ μοχθηροῦ κόμματος).
*měrīdĭōnārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
Měrĭŏnes, æ, ἀ. Μηριόνης.
měrĭte, ἐπίῤ. ἀξίως.
měrĭtissĭmo, ἐπίῤ. ἀξιώτατα, δικαιότατα.
měrĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ mereo) aliquid, κερδαίνω, περιποιοῦμαι, λαμβάνω τι. 2) στρατεύω, στρατεύομαι.
měrĭto, ἐπίῤ. (mereor) ἀξίως, κατ' ἀξίαν, δικαίως.
měrĭtōrĭus, a, um, μίσθιος, μισθώσιμος. meritorium, οὐ. μισθώσιμος οἶκος. 2) ἑταιρικός, πορνικός.
měrĭtum, ἴδ. mereo.
měrĭtus, a, um, ἴδ. mereo.
merkēdŏnĭus, ταὐτὸ τῷ mercedonius.
Mermessus, i, θ. Μερμησσός, κώμη τῆς Φρυγίας. Mermessĭus, a, um, Μερμήσσιος.
měro, ōnis, ἀ. (merus) οἷον ἀκρατοπότης. πρβλ. Biberius.
*měrŏbĭbus, a, um, ἀκρατοποτῶν, ἀκρατοπότης, ἀκρατοπότις.
meroctes, æ, ἀ. εἶδος λιθαρίου.
Měrŏē, ēs, θ. Μερόη.
Měrŏpe, ēs, θ. Μερόπη.
Měrops, ŏpis, ἀ. Μέροψ. 2) merops, ὁ μέροψ, ἀέροψ, πτ.
mersĭto, are, (θαμιστ. τοῦ mergo) aliquid, βαπτίζω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
merso, are, (θαμιστ. τοῦ mergo) aliquem ἢ aliquid, καταδύω, βαπτίζω, βυθίζω τι. mersari, καταδῦναι.
mersus, a, um, ἴδ. mergo.
merthryx, ȳgis, θ. μέρθρυξ (ἄλλο ὄνομα τοῦ φυτοῦ γερανίου). Πλίν. 26, 11 (68).
merto, are, ἀντὶ τοῦ merso.
měrŭla, æ, θ. κόσσυφος, (ὄρνις καὶ ἰχθύς). 2) εἶδος ὑδραυλικῆς μηχανῆς. Ὄν. κύρ. Μερούλας καὶ Μερόλας.
měrŭlātor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ merobibus. Ἐπιγρ.
měrŭlentus, a, um, (merum) μεθύων, βεβρεγμένος.
měrŭlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ merula.
měrum ἴδ. merus.
měrus, a, um, ἀκήρατος, ἄκρατος, ἄμικτος. undæ meræ, ἄκρατον, καθαρὸν ὕδωρ. merum aurum, ἀκήρατος, ἄμικτος, καθαρὸς χρυσός. mera libertas, ἄκρατος ἐλευθερία. merus pes, ὁ γυμνὸς πούς. 3) κατ' ἐξοχήν. merum vinum καὶ ἁπλῶς merum, ὁ ἄκρατος οἶνος, τὸ ἄκρατον, τὸ ζωρόν. multi Damalis meri, Δάμαλις ἡ ἀκρατοπότις, ζωροπότις. 3) ὅλος, μόνος. merum bellum loquitur, οὐδὲν ἄλλο ἢ πόλεμον λέγει, πόλε-

Digitized by Google

μον μόνον διὰ στόματος ἔχει. meræ nugæ, ἄλλως φλυαρία.
merx, rcis, θ. ἐμπόρευμα, ἐμπορία, ἐμπολή. mercem importare, invehere, ἐμπόρευμα, ἐμπολὴν εἰσάγειν, εἰσκομίζειν. 2) πρᾶγμα. merx mala, κακὸν πρᾶγμα, κακόν τι χρῆμα, (κακόν τι ἢ κακὸς ἄνθρωπος).
mĕsa, æ, θ. μέση, (ὕπον. κάνναβις).
mĕsancŭlon, i, εἴτε mesanculum, i, οὐ. μεσάγκυλον.
mĕsaula, æ, θ. μεσαύλη.
mĕse, θ. ἡ μέση (χορδή).
Mĕsembrĭa, æ, θ. Μεσημβρία, πόλις τῆς Θράκης. Mesembrĭăcus, a, um, Μεσημβριακός.
mĕses, æ, ἀ. μέσης, (ἄνεμος).
mĕsŏbrăchys, (μεσόβραχυς) ποὺς ἐν τῇ μετρικῇ.
mĕsŏchŏrus, i, ἀ. μεσόχορος.
mĕsŏlăbĭum, ii, οὐ. μεσολάβιον, μαθηματικὸν ὄργανον.
mĕsŏleucos, i, ἀ. μεσόλευκος (λίθος).
mĕsŏmĕlas, ănos, ἀ. (μεσόμελας) εἶδος λιθαρίου.
mĕsŏnauta, æ, ἀ. μεσόνεος ἢ ναυτῶν διάκονος.
Mĕsŏpŏtămĭa, æ, θ. Μεσοποταμία.
mĕsŏpylus, a, um, (μεσόπυλος) τῆς μέσης πύλης. Ἐπιγρ.
mĕsosphaerum, i, οὐ. μεσόσφαιρον. βοτ.
mespĭlum, i, οὐ. μέσπιλον, (ὁ καρπός, ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ δένδρον).
mespĭlus, i, θ. μεσπίλη, (τὸ δένδρον, ἔσθ' ὅτε καὶ ὁ καρπός).
Messāla εἴτε Messalla, æ, ἀ. Μεσσάλας καὶ Μεσσαλᾶς.
Messalīna, καὶ Messallīna, æ, θ. Μεσσαλίνα.
Messāna, æ, θ. Μεσσάνα, Μεσσήνη, πόλις τῆς Σικελίας. Messanĭus, a, um, Μεσσάνιος, Μεσσήνιος. 2) Μεσσήνη, πόλις τῆς Πελοποννήσου.
Messāpĭa, æ, θ. Μεσσαπία, Ἰαπυγία. Messapĭus, a, um, Μεσσάπιος.
Messāpus, i, ἀ. Μέσσαπος.
Messēne, ēs, καὶ Messēna, æ, θ. Μεσσήνη, πόλις τῆς Πελοποννήσου. Messenĭus, a, um, Μεσσήνιος. Messenia, æ, θ. ἡ Μεσσηνία. Messenii, ἀ. οἱ Μεσσήνιοι.
Messĭa, æ, θ. (messio) θεά τις, τοῦ θερισμοῦ.
Messĭas, æ, ἀ. Μεσσίας, Χριστός. Λ. Ἑβραϊκή.
*messĭo, iōnis, θ. (meto) ἀμητός, θερισμός, θέρισις.
messis, is, θ. (meto) ἀμητός, θερισμός, θέρισις. messem facere, θερίζειν. 2) ἄμητος, θέρος, ἡ τοῦ θερισμοῦ ὥρα. 3) ἀμητός, θέρος, οἱ τεθερισμένοι καρποί. 4) ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς σῖτος, οἱ καρποί. 5) συλλογὴ ἢ κάρπωσις μέλιτος, κ.τ.τ.
messor, ōris, ἀ. (meto) θεριστής, ἀμητήρ.
messōrĭus, a, um, θεριστικός. ἀμητικός. falx messoria, τὸ ἀμητικὸν δρέπανον, τὸ θεριστήριον.
messŭārĭus, a, um, (messura) θεριστικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
messūra, æ, θ. (meto) ἀμητός, θερισμός.
messus, a, um, ἴδ. meto.
met, μόριον πρόσθετον· γέ, τοί. egomet ἔγωγε, ἐγώ τοι. tutemet, σύγε. nobismet ipsis, ἡμῖν αὐτοῖς.
mēta, æ, θ. κῶνος, κωνοειδὲς ἢ πυραμοειδὲς σῶμα, κωνοειδὴς σωρός. 2) κατ' ἐξοχήν, νύσσα, τέρμα, στήλη, καμπτὴρ τοῦ ἱπποδρόμου. (ὁ δὲ ἱππόδρομος δύο νύσσας εἶχε κατὰ τὰ δύο ἄκρα). ποιητ. metas lustrare Pachyni, κάμπτειν τὴν ἄκραν τοῦ Παχύνου. 3) τέρμα, τέλος, σκοπός. vitæ meta, τέρμα τοῦ βίου. meta mortis, τέλος τοῦ θανάτου, τουτέστι τοῦ βίου.
mĕtăcismus, i, ἀ. μυτακισμός, ἡ συχνὴ χρῆσις τοῦ μῦ.
mĕtălepsis, is, θ. μετάληψις, σχῆμα ῥητ.
mētalis, e, (meta) κωνικός, κωνοειδής.
mētālĭter, ἐπίρ. κωνικῶς, κωνοειδῶς.
mĕtallārĭus, a, um, μεταλλευτικός. metallarius, ἀ. ὁ μεταλλευτής.
mĕtallĭcus, a, um, μεταλλικός. metallicus, ἀ. ὁ μεταλλευτής. 2) ὁ ἐπὶ ποινῇ ἐν μεταλλείοις ἐργαζόμενος.
mĕtallĭfer, ĕra, ĕrum, (metallum-fero) μετάλλων πλήρης.
mĕtallum, i, οὐ. μέταλλον, χαλκός, σίδηρος, χρυσός, ἄργυρος, μάρμαρος, λίθος, κ.τ.τ. 2) μέταλλον, μέταλλα, μεταλλεῖον, μεταλλεία. metalla exercere, μεταλλεύειν. damnare, condemnare aliquem in (ad) metalla, μεταλλίζειν, μεταλλεύειν τινά, εἴργειν τινὰ ἐν μεταλλείῳ ἢ λιθοτομίᾳ.
mĕtămĕlos, i, ἀ. μετάμελος.
mĕtămorphōsis, is, θ. μεταμόρφωσις.
mĕtănœa, æ, θ μετάνοια.
mĕtăphŏra, æ, θ. μεταφορά.
mĕtăplasmus, i, ἀ. μεταπλασμός.
mĕtaplastĭcōs, ἐπίρ. μεταπλαστικῶς.
Mĕtăpontum, i, οὐ. Μεταπόντιον. Metapontinus ager, ἡ Μεταποντίνη χώρα. Metapontini, orum, ἀ. οἱ Μεταποντῖνοι.
†mētārĭus, a, um (meta) τοῦ τέρματος.
mĕtăthĕsis, is, θ. μετάθεσις.
mētātĭo, iōnis, θ. (metor) καταμέτρησις.
mētātor, ōris, ἀ. μετρητής, ὁ καταμετρῶν γεωμέτρης.
mētātōrĭus, a, um, metatoria pagina,

Digitized by Google

γράμμα προαγγελτικὸν περὶ στρατοπεδεύσεως.
†mētātūra, æ, θ. καταμέτρησις.
Mĕtaurus, i, ἀ. Μέταυρος, ποταμὸς τῆς Ὀμβρικῆς καὶ ποταμὸς τῆς Βρεττίας. Τὸ ἐπίθετον Metaurensis, e.
mĕtaxa, æ, θ. (λ. Συριακή). μέταξα, μάταξα. 2) σειρά, λίνον.
mĕtaxārĭus, i, ἀ. ὁ τὴν μέταξαν ἐμπολῶν.
Mĕtellus, a, um, Μέτελλος, τοῦ Μετέλλου. Metellus, ἀ. ὁ Μέτελλος. (ἡ λέξις δηλοῖ μίσθιον). Metellīnus, a, um, τοῦ Μετέλλου.
mĕtempsȳchōsis, is. θ. μετεμψύχωσις.
mĕtensōmătōsis, is, θ. μετενσωμάτωσις.
Mĕtĕr urba, ἄγνωστον Σκυθικὸν ἔθνος παρὰ τὸν Ἴστρον ποταμόν.
mĕthŏdĭce, ēs, θ. ἡ μεθοδική.
mĕthŏdĭcus, a, um, μεθοδικός.
mĕthŏdĭum, i, οὐ. μεθόδιον.
mĕthŏdus, (-os) i, θ. μέθοδος.
Mēthymna, æ, θ. Μήθυμνα. Methymnæus, a, um, Μηθυμναῖος. Methymnaei, ἀ. οἱ Μηθυμναῖοι. Methymnĭas, iădis, θ. ἡ Μεθυμναία.
metĭcŭlōsus, a, um, (metus) ψοφοδεής, δειλός. 2) ἐπίφοβος, φοβερός.
mētĭor, mensus (σπαν. metītus) sum, iri, aliquid, μετρῶ τι. frumentum militibus, τὸν σῖτον τοῖς στρατιώταις. agrum, τὸν ἀγρόν. παροιμ. dives, ut (modio) metiatur nummos, μεδίμνῳ τὸ ἀργύριον ἀπομετρούμενος, ὑπερπλούσιος. παθ. mensus, a, um, μετρηθείς. 2) μετρῶ, περῶ, διανύω τι. aquas, μετρεῖν τὴν θάλασσαν. metiri viam, ἢ ἁπλῶς metiri, πορεύεσθαι, βαδίζειν. 3) μετρῶ, κρίνω, ἐξετάζω τι. omnia voluptate, πάντα τῇ ἡδονῇ μετρεῖν. aliquem oculis, μετρεῖν τινα τοῖς ὀφθαλμοῖς, θεωρεῖν τινα.
Metiosēdum, i, οὐ. πόλις τῆς Λουγδουνησίας Γαλλίας, παρὰ Καίσαρι Bel. gal. 6, 7. ἡ τανῦν Josay. Ἀμφ. γρ.
mētītor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ mensor.
Mĕtĭus, a, um, Μέτιος, τοῦ Μετίου. Metius, ἀ. ὁ Μέτιος. Metia porta, μία τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης.
mēto, avi, atum, are, σπάν ἀντὶ τοῦ metor.
mĕto, messŭi, messum, ĕre, ἀμάω, θερίζω, aliquid, ἀμᾶν, θερίζειν τι, pabula falce, τῷ δρεπάνῳ χόρτον θερίζειν. messæ spicæ, οἱ τεθερισμένοι στάχυες. uvas metere, σταφυλὰς τρυγᾶν. ποιητ. locum, νέμεσθαι χώραν. barbam, ξυρεῖν, ξυρεῖσθαι τὸν πώγωνα. rosam, δρέπειν, δρέπεσθαι ῥόδον. hostes gladio, θερίζειν, ἀμᾶν τῷ ξίφει τοὺς πολεμίους.
mĕtŏche, ēs, θ. μετοχή.
mĕtoecus, i, ἀ. μέτοικος.
mĕtōnȳmĭa, æ, θ. μετωνυμία.
mĕtŏpa, æ, θ. μετόπη.
mĕtōpĭon, (-um), i, οὐ. μετώπιον, εἶδος ἐλαίου καὶ χρίσματος. 2) τὸ ἀμμωνιακόν.
mĕtōposcŏpos, i, ἀ. μετωποσκόπος.
mĕtopos, θ. τὸ φυτόν, ἐξ οὗ στάζει τὸ ἀμμωνιακόν.
mētor, atus sum, ari, (meta) aliquid, τερματίζω, καταμετρῶ, καταμετροῦμαι, διαμετρῶ, μετρῶ τι. regionem, καταμετρεῖν, ἀφορίζειν χώραν. urbem, καταμετρεῖν, διαγράφειν, ῥυμοτομεῖν πόλιν. castra, καταμετρεῖν, διατιθέναι τὸ στρατόπεδον. Σημ. τὸ castra metari, ἐνίοτε δηλοῖ τὸ στρατοπεδεύεσθαι, καταστρατοπεδεύειν. 2) μετρῶ, περῶ, διανύω τι. 3) παθητ. σπαν. ager metatur, ὁ ἀγρὸς καταμετρεῖται, ἀφορίζεται. metatus ager, ἀγρὸς ἀφωρισμένος.
mĕtrēta, æ, ἀ. μετρητής, κάδος.
mĕtrĭcus, a, um, μετρικός.
mētrŏcōmia, æ, θ. μητροκωμία.
mētrŏpŏlis, is, θ. μητρόπολις. metropolīta, æ, ἀ. μητροπολίτης.
Mētrŏpŏlis, is, θ. Μητρόπολις, ὄνομα πόλεων τινῶν. Metropolītæ, arum, ἀ. οἱ Μητροπολῖται. Metropolitānus, a, um, τῶν Μητροπολιτῶν.
mētrum, i, οὐ. μέτρον.
Mettus, ταὐτὸ τῷ Mettius.
mētŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ meta) κωνίον.
mĕtŭo, ŭi, (σπάν. ūtum), ĕre, (metus), aliquem ἢ aliquid, εὐλαβοῦμαι, δέδοικα, φοβοῦμαί τινα ἢ τι. periculum, εὐλαβεῖσθαι κίνδυνον. deos, δέδοικα τοὺς θεούς. metuebant eum servi, verebantur liberi, οἱ μὲν δοῦλοι αὐτὸν ἐδεδοίκεσαν, οἱ δὲ ἐλεύθεροι ᾐδοῦντο. malunt se metui, βούλονται μᾶλλον φόβον παρέχειν. metuere ab Hannibale, φοβεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀννίβα, τῷ ἀπὸ τοῦ Ἀννίβα φόβῳ συνέχεσθαι. de sua vita, φοβεῖσθαι περὶ τοῦ βίου. sibi aliquid, φοβεῖσθαί τι περὶ ἑαυτοῦ. pueris ἢ pro pueris, δεδιέναι περὶ τῶν παίδων, ὑπὲρ παίδων. metuo, ne fiat, εὐλαβοῦμαι, φοβοῦμαι, μὴ γένηται. metuit ne fieret, ἐφοβήθη, μὴ γένοιτο. metuo, ne non bonum sit, εἴτε metuo, ut bonum sit, φοβοῦμαι, μὴ οὐ καλὸν ᾖ. metuo quid agam, φοβοῦμαι, ἀπορῶ, τί χρὴ ποιεῖν. metuendum est, ne —, φόβος, κίνδυνός ἐστι μή. — metuo tentare, εὐλαβοῦμαι ἐπιχειρεῖν. fides metuit culpari, ἡ πίστις εὐλαβεῖται τὸν ψόγον, οὐ θέλει ψέγεσθαι. — ἐπιθετικῶς· metuens deo-

Digitized by Google

rum, θεόφοβος, θεοσεβής. metuens alterius viri, φυλασσομένη ἀλλότριον ἄνδρα, ἀπέχουσα ἀλλοτρίου ἀνδρός.
mĕtus, ūs, ἀ. εὐλάβεια, δέος, φόβος. in metu sum ἢ metum habeo, εὐλαβοῦμαι, ἔμφοβός εἰμι, φοβοῦμαι, ἐνίοτε καί ἐπίφοβος, φοβερός εἰμι, φόβον παρέχω. metus vanus, κενὸς φόβος. metum facere, injicere, afferre, inferre alicui, φόβον ποιεῖν, ἐνεργάζεσθαι, παρασκευάζειν, ἐμβάλλειν, παρέχειν τινί. metus invadit aliquem, φόβος ἐμπίπτει τινί. metu perterritus, percussus, φόβῳ, ὑπὸ φόβου καταπεπληγμένος. metum alicui adimere, τὸν φόβον τινὶ ἀπελαύνειν. aliquem metu liberare, τοῦ φόβου τινὰ ἀπαλλάττειν. sum in metu propter te, φοβοῦμαι περὶ σοῦ. metus hostium, ab hostibus, ὁ φόβος τῶν πολεμίων, ἀπὸ τῶν πολεμίων. 2) φόβος, φόβητρον, δεῖμα.
mĕtūtus, a, um, ἴδ. metuo.
mēum, i, οὐ. μεῖον εἴτε μῆον (βοτάνη).
mĕus, a, um, ἐμός, μου, μοι. meus pater, πατὴρ ἐμός, πατήρ μου, πατήρ μοι. mentiri non est meum, τὸ ψεύδεσθαι οὐκ ἐμὸν ἔργον ἐστίν. o mea! ὦ φίλη, φιλτάτη. meum, τὸ ἐμόν, τὰ ἐμά. de meo, ἐκ τῶν ἰδίων. mei, οἱ ἐμοί, οἱ οἰκεῖοι. homo meus, ὁ ἐμὸς ἄνθρωπος, τουτέστιν, ὁ ὑπ' ἐμοῦ ὀνομαζόμενος, ἢ εἰρωνικῶς, ὁ καλός, ὁ θαυμάσιος ἐκεῖνος. meus sum, ἐν ἐμοί εἰμι. φρονῶ, σωφρονῶ, ἢ ἐμαυτοῦ εἰμι, αὐτεξούσιός εἰμι. Σημ. ἡ κλητικὴ mi κεῖται ἐνίοτε ἀντὶ τῶν mea, meum, mei. Εὕρηται δὲ καὶ ἡ κλητικὴ meus ἀντὶ mi.
Mēvānĭa, æ, θ. Μηουανία, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς, τανῦν Bevagna, ἧς ὁ πολίτης Mevānas, ātis, καὶ ἡ χώρα ager Mevanas.
Mēvĭus, ĭi, ἀ. Μηούϊος. (Χείρων δὲ γραφὴ ἡ Maevius).
Mezentĭus, ii, ἀ, Μεσέντιος, Μεζέντιος, βασιλεὺς τῶν Τυῤῥηνῶν.
mi, ἀντὶ τοῦ mihi, ἴδ. ego. 2) κλητικὴ τοῦ meus.
mīca, æ, θ. ψίξ, χόνδρος. panis, ψὶξ ἄρτου. salis et turis, χόνδρος ἁλὸς καὶ λιβανωτοῦ. μεταφ. nulla mica salis, οὐδὲ φεψάλυξ ἀστειότητος. 2) οἰκίσκος, δειπνητήριον.
mīcārĭus, a, um, (mica) ψιχολογῶν.
mĭcātus, ūs, ἀ (mico), παλμός.
Mĭcipsa, æ, ἀ. Μικίψας, α.
mĭco, ŭi, are, πάλλομαι, πάλλω, σείομαι. cor timore micat, ἡ καρδία δείματι πάλλεται, φόβῳ πάλλει. equus auribus micat, ὁ ἵππος διασείει τὰ ὦτα. micat linguā, γλωττίζει. digiti micant, οἱ δάκτυλοι (τῆς ἀποτετμημένης χειρὸς) ἀσπαίρουσι. fontes micant, πηγαὶ ἀναβλύζουσι 2) digitis micare, καὶ ἁπλῶς micare, ἐπαλλάττειν τοὺς δακτύλους, τοῖς δακτύλοις κληροῦσθαι. παίζειν τὴν παιδιάν, ἣν οἱ νῦν Ἰταλοὶ mora καλοῦσι. 3) ἀμαρύσσω, στίλβω, ἀστράπτω, λάμπω. gladii micant, τὰ ξίφη (τὰ παλλόμενα ξίφη) ἀστράπτει. sidus micat, τὸ ἄστρον ἀναλάμπτει, στίλβει. ex oculis micat ardor, ἐκ τῶν ὀμμάτων ἀστράπτει ὀργή.
micropsȳchos, i, μικρόψυχος.
microsphærum, i, οὐ. μικρόσφαιρον (μαλάβαθρον).
mictĭlis, e, (mingo) ἄξιος κατουρηθῆναι.
mictĭo, ταὐτὸ τῷ minctio.
mictōrĭus, a, um, οὐρητικός.
mictŭālis, e, οὐρητικός.
mictŭrĭo, ire, (ἐφετ. τοῦ mingo) οὐρησείω, οὐρητιῶ. Ἰουβενάλιος.
mictus, ūs, ἀ. (mingo) οὔρησις.
mīcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ mica). ψιχίον, ψιχίδιον.
Mĭdas καὶ Mida, æ, ἀ. Μίδας.
Migdĭlybs, ȳbis, ἀ. (ὁ Μιξολίβυς).
migrassit, ἀρχαϊκ ἀντὶ τοῦ migraverit.
mĭgrātĭo, ionis, θ. μετοίκησις. 2) μεταφορὰ (λέξεως).
mĭgrātor, ōris, ἀ. μετανάστης. Λ. γλωσσαρίων.
mĭgro, avi, atum, are, μετοικῶ, μετανίσταμαι, ἀποδημῶ, μεταβαίνω. ex urbe rus, μετοικεῖν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐκ τῆς πόλεως. finibus, μεταναστῆναι ἐκ τῆς χώρας. de (ex) vita, μεταλλάττειν τὸν βίον, ἀποθνήσκειν. omnia migrant, πάντα μεταβάλλεται. in colorem marmoreum migrare, μεταβάλλειν εἰς μαρμάρεον χρῶμα. migratum est Romam a propinquis, οἱ συγγενεῖς εἰς Ῥώμην μετῴκησαν. 2) aliquid, μεταφέρω, μετακομίζω, μετοικίζω τι. 3) παραβαίνω τι. jus, παραβαίνειν τὸ δίκαιον, οὐκ ἐμμένειν τῷ δικαίῳ.
mihipte, ἴδ. pte.
Mīlănĭon, ōnis, ἀ. Μειλανίων.
mile, ταὐτὸ τῷ mille.
mīles, ĭtis, ἀ. (κατὰ Οὐάῤῥωνα ἐκ τοῦ mille, ὅτι τὸ πάλαι τρεῖς χιλιάδες ἦσαν ἐν τῷ λεγεῶνι). στρατιώτης. milites legere, στρατιώτας συλλέγειν, στρατολογεῖν. contrahere, στρατιώτας συνάγειν, ἀθροίζειν. conscribere, ἀπογράφειν, καταλέγειν. miles, ἀ. ἑν. ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ milites, οἱ στρατιῶται, ὁ στρατός. innumerus miles, ἀναρίθ-

Digitized by Google

μητος στρατιά. 2) στρατιώτης, ἰδιώτης. dux et milites, ὁ στρατηγὸς καὶ οἱ ἄλλοι στρατιῶται. 3) πεζός. milites equitesque, πεζοί τε καὶ ἱππεῖς. 4) ὑπηρέτης, διάκονος τοῦ αὐτοκράτορος.

mīlĕsĭmus, κ.τ.λ. ταὐτὸ τῷ millesimus, κ.τ.λ.

Mīlēsĭus, a, um, Μιλήσιος. Milesii, οἱ Μιλήσιοι.

Mīlētis, ĭdis, θ. Βυβλίς, ἡ τοῦ Μιλήτου θυγάτηρ. 2) ἐπιθετ. Μιλησία.

Mīlētus, i, θ. ἡ Μίλητος.

Mīlētus, i, ἀ. ὁ Μίλητος.

mĭlĭācĕus, a, um, (milium) κέγχρινος. miliacea, puls, ἡ κεγχρίνη.

mĭlĭārĭa, æ, θ. (milium) κεγχρίς, συκαλίς, (πτηνόν). 2) εἶδος βοτάνης.

mĭlĭārĭum (milliarium Παλλάδ. 5, 8, 7.), ii, οὐ. μιλιάριον, θερμαντήρ, ἰπνολέβης.

mīlĭārĭus, κ.λ.τ. ταὐτὸ τῷ milliarius κ.τ.λ.

mīlĭpĕda, τό. millepeda.

mīlĭtārĭe, ἐπίρ. στρατιωτικῶς. Ἀμφ. γρ.

mīlĭtāris, e, (miles) στρατιωτικός. res militares, τὰ στρατιωτικά, τὰ πολεμικά. ætas militaris, ἡ στρατιωτικὴ εἴτε στρατεύσιμος ἡλικία. labor militaris, πόνος στρατιωτικός, πολεμικός. vir militaris, ἀνὴρ στρατιωτικός, πολεμικός. via militaris, ἡ λεωφόρος. 2) herba militaris, ταὐτὸ τῷ millefolia.

mīlĭtārĭter, ἐπίρ. στρατιωτικῶς.

mīlĭtārĭus, a, um, στρατιωτικός.

mīlĭtĭa, æ, θ. (miles) στρατεία. militiam subterfugere, detrectare, διαδιδράσκειν τὴν στρατείαν. vacatio militiæ, ἡ ἄφεσις τῆς στρατείας, ἡ ἀστρατεία. capessere militiam, στρατεύειν. scientia militiæ, ἡ στρατιωτικὴ εἴτε πολεμικὴ ἐπιστήμη. militiæ sacramentum, ὁ στρατιωτικὸς ὅρκος. prima militia, ἡ πρώτη στρατεία. domi militiæque, οἴκοι καὶ ἐν στρατείᾳ, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ. 2) στρατιωτικὴ ἀρχή, λοχαγία κ.τ.τ. 3) πόλεμος. 4) ἀγών, πόνος, ἔργον. 5) στρατιά, στρατός, στρατιῶται.

mīlĭtĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ militia) μικρὰ στρατεία.

mīlĭto, avi, atum, are, (miles) στρατεύω, στρατεύομαι. adversus aliquem, ἐπί τινα sub aliquo, sub signis alicujus, στρατεύεσθαι παρά τινι. 2) ἀγωνίζομαι, πονῶ. 3) ὑπηρετῶ τῷ αὐτοκράτορι.

mĭlĭum, i, οὐ. ὁ, ἡ κέγχρος.

mille, ἄκλιτ. χίλιοι. mille equites, χίλιοι ἱππεῖς, χιλία ἵππος. mille genera, χίλια εἴδη. primus de mille, τῶν χιλίων πρῶτος. 2) οὐσιαστικῶς· ἡ χιλιάς, χιλιοστύς. mille Thracum, χιλιάς, χιλιοστὺς Θρακῶν, χίλιοι Θρᾷκες. duo millia virorum, δισχίλιοι ἄνδρες. decem millia hominum, μύριοι ἄνθρωποι. decies centena millia, ἑκατὸν μυριάδες, ἑκατοντάκις μύριοι. 3) mille passus, ἐνίοτε καὶ mille passuum, χίλια Ῥωμαϊκὰ εἴτε διπλᾶ βήματα, ὀκτὼ στάδια, ὀκταστάδιον μίλιον. (Ἀκριβέστερον δέ φησι Πλούταρχος ἐν βίῳ Γ. Γράκχου, 7 : τὸ δὲ μίλιον ὀκτὼ σταδίων ὀλίγον ἀποδεῖ). mille et quingenti passus, δώδεκα στάδια. duo millia passuum, ἑκκαίδεκα στάδια. — Σημ. τὸ passuum ἔσθ' ὅτε παραλείπεται. 4) mille, χίλιοι, μυρίοι, μυριοπληθεῖς, ἀναρίθμητοι, ἄπειροι.

millĕfŏlĭa, æ, θ. (mille-folium) πανάκη, (βοτάνη).

millĕfŏlĭum, ii, οὐ. (mille-folium) μυριόφυλλον (βοτάνη).

millĕformis, e, (mille-forma) μυριόμορφος.

millēnārĭus, a, um, (mille) τῆς χιλιάδος. millenarius numerus. ἡ χιλιάς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

millēni, æ, a, ἀνὰ χιλίους.

millĕpĕda, æ, θ. (mille-pes) ὁ πολύπους, ὀνίσκος, ἴουλος.

millēsĭmus, a, um, χιλιοστός. millesima, æ, θ. (ὑπον. — pas) τὸ χιλιοστὸν μέρος, ἡ χιλιοστύς.

millĭārensis, e, (milliarium) ὀκταστάδιος.

milliarĭum, τό. milliarius.

millĭārĭus, a, um, (mille) χίλια ἔχων, ἐκ χιλίων συγκείμενος. ala milliaria, χιλία ἵππος, χιλιὰς εἴτε χιλιοστὺς ἱππέων. aper milliarius, κάπρος χιλίων λιτρῶν. milliaria cohors, χιλίανδρον σύνταγμα. 2) χιλίων Ῥωμαϊκῶν βημάτων, ὀκταστάδιος. porticus milliaria, ὀκταστάδιος στοά. milliarius clivus, λόφος ὀκταστάδιος. — milliarium, οὐ. τὸ μιλιάριον, ἡ στήλη, τὸ τοῦ ὀκτασταδίου σημεῖον. Ταῖς στήλαις ταύταις ἐσεσημείωντο αἱ λεωφόροι κατὰ σταδίους ὀκτώ. ad quintum milliarium (ab Urbe), τεσσαράκοντα στάδια ἀπὸ Ῥώμης. 2) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς milliarium annorum, ὁ χιλιασμός. milliarii, οἱ χιλιασταί. 3) milliarium ταὐτὸ τῷ miliarium.

millĭes, ἐπίρ. χιλιάκις. 2) χιλιάκις, μυριάκις, ἀπειράκις.

millĭmŏdus, a, um, (mille-modus) πολύτροπος, πολλαπλοῦς (χιλιότροπος).

millum, ταὐτὸ τῷ mælium.

Mĭlo εἴτε Milon, ōnis, ἀ. Μίλων (ὁ Κροτωνιάτης). 2) Milo, ōnis, ἀ. Μίλων,

Digitized by Google

(Ῥωμαϊκὸν ἐπωνύμιον). Ἐκ τούτου ἐπίθετον Milonianus, a, um, τοῦ Μίλωνος.
Miltĭădes, is, Μιλτιάδης
miltītes, æ, ἀ. μιλτίτης λίθος.
miltos, i, θ. μίλτος.
milva, æ, θ. (milvus) ὁ θῆλυς ἰκτίν. μεταφ. ἄπληστος γυνή.
milvago, ĭnis, θ. (milvus) εἶδος λάβρακος ἢ θαλασσίου κόρακος.
milvīnus, a, um, (milvus) τοῦ ἰκτῖνος. 2) μεταφ. ἁρπακτικός, ἄπληστος. 3) milvina tibia, εἶδος λιγυφώνου αὐλοῦ. 4) milvinus pes, βοτάνη τις.
Milvius, pons, ἴδ. Mulvius.
milvĭus, εἴτε milvus (ποιητ. milŭus), i, ἀ. ἰκτίν, ἰκτῖνος. πτ. 2) ταὐτὸ τῷ milvago. 3) ἄστρον τι.
Milyădum commune, ἡ Μιλυὰς χώρα τῆς Λυκίας, (τὸ κοινὸν Μιλυαδῶν).
Milyæ, arum, ἀ. οἱ Μιλύαι.
mīma, æ, θ. (mimus) ἡ μῖμος γυνή, μιμολόγος
Mĭmallŏnes εἴτε Mimallonĭdes, um, θ. αἱ Μιμαλλόνες Βάκχαι, Θυιάδες. Mimallŏnĕus, a, um, Βακχικός, Βακχευτικός.
mīmārĭus, a, um, μιμικός.
Mĭmas, antis, ἀ. Μίμας, ὄρος τῆς Ἰωνίας. 2) Μίμας, εἷς τῶν Γιγάντων.
mīmĭambi, orum ἀ. μιμίαμβοι.
mīmĭce, ἐπίῤ. μιμικῶς.
mīmĭcus, a, um, μιμικός. 2) μιμητός.
mīmŏgrăphus, i, ἀ. μιμογράφος.
mīmŏlŏgus, i, ἀ. μιμολόγος.
mīmŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ mima) ἡ μῖμος γυνή.
mīmŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ mimus) μῖμος, μιμολόγος.
mīmus, i, ἀ. μῖμος, μιμολόγος. 2) μῖμος, σκηνικόν τι ἐξόδιον εἴτε σατυρικὴ κωμῳδία παρὰ Ῥωμαίοις.
min, ἀντὶ τοῦ minium.
min'? ἀντὶ τοῦ mihine?
mĭna, æ, θ. μνᾶ, (ἑκατὸν δραχμαί). 2) μέτρον ἀγροῦ, τὸ ἥμισυ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πλέθρου.
mina ovis, ἡ ψιλὴ τὴν κοιλίαν ὄϊς.
mĭnacĭæ, arum, θ. ἀπειλαί. Πλαῦτος.
mĭnacĭter, ἐπίῤ. ἀπειλητικῶς.
mĭnæ, arum, θ. ἀπειλή, ἀπειλαί. minas jacto, jacio, ἀπειλητικοὺς λόγους ῥίπτω. 2) κέλευσμα, κέντησις. 3) σπαν. αἱ ἐπάλξεις.
*mĭnanter, ἐπίῤ. ἀπειλητικῶς.
mĭnatĭo, iōnis, θ. (minor ari) ἀπείλημα, ἀπειλή.
mĭnator, ōris, ἀ. (minor, ari) κελευστής, ὀτρυντής, ἐλατήρ.
mĭnatōrĭus, a, um, ἀπειλητήριος, ἀπειλητικός.
mĭnax, ācis, (minor) ἀπειλητικός, ἀπειλητήριος, ἀπειλῶν.
Mincĭus, i, ἀ. Μίγκιος, ποταμὸς τῆς Ἰταλίας.
minctĭo, iōnis, θ. (mingo) οὔρησις.
mĭnĕo, ēre, ἀρχαϊκ. ἀνατείνω, ἀνέχω.
Mĭnerva, æ, θ. Ἀθηνᾶ. παροιμ. sus Minervam, ὗς πρὸς Ἀθηνᾶν ἐρίζει. pinguì εἴτε crassa Minevra, ἁπλούστερον, ἀμαθέστερον. invitā Minervā, ἐναντιουμένης τῆς φύσεως. 2) μεταφ. ἡ ταλασία, ταλασιουργία. promontorium Minervæ, τὸ Ἀθήναιον, τὸ Σειρηνουσσῶν ἀκρωτήριον.
mĭnerval, ālis, οὐ. (Minerva) δίδακτρον.
Mĭnervālis, e, (Minerva) τῆς Ἀθηνᾶς, Παλλάδιος. munus minervale, ταὐτὸ τῷ minerval.
Mĭnervĭus, a, um, Παλλάδιος, τῆς Ἀθηνᾶς. Minervium, οὐ. Ἀθηνᾶς ἱερόν, Ἀθήναιον.
mingo, inxi ictum, καὶ inctum, ĕre, οὐρῶ. in aliquid, κατουρεῖν τινος.
mĭnĭācĕus (cĭus), a, um, (minium) μίλτειος, μίλτινος.
mĭnĭānus, a, um, μιλτωτός.
mĭnĭārĭus, a, um, μίλτειος. miniarium metallum καὶ miniaria, æ, θ. τὰ μέταλλον μίλτου, ἡ μιλτωρυχία.
mĭnĭātŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ miniatus) μιλτωτός.
mĭnĭātus, a, um, ἴδ. minio.
mĭnĭme, ἴδ. parum.
mĭnĭmŏpĕre, ταὐτὸ τῷ minime.
mĭnĭmus, a, um, ἴδ parvus.
mĭnĭo, avi, atum, are, (minium) aliquid, μιλτῶ τι. — miniatus, a, um, μιλτωτός, μεμιλτωμένος. 2) μιλτώδης.
Mĭnĭo, iōnis, ἀ. ποταμὸς τῆς Τυῤῥηνίας, τανῦν Mignone.
mĭnister, tra, trum, (minius-ter παῖς, δοῦλος) ὑπουργός. minister, ἀ. ὁ διάκονος, ὑπουργός, ὑπηρέτης, λάτρις. minister Phrygius, ὁ Φρύγιος οἰνοχόος, ὁ Γανυμήδης. ministra, θ. ἡ ὑπηρέτις, διάκονος, λάτρις. minister sermonum. ὁ διάγγελος. minister rei, χειριστὴς πράγματος (Πολύβ.) μεσίτης.
mĭnistĕrĭum, i, οὐ. (minister) διακονία, ὑπουργία, ὑπηρεσία, λατρεία. 2) διακονία, ὑπηρεσίαι, ὑπηρέται, διάκονοι. 3) διακονία, δειπνητικὰ σκεύη.
mĭnistra, ἴδ. minister.
mĭnistrātĭo, iōnis, θ. (ministro) διακόνημα, ὑπηρέτημα, ὑπηρέτησις, ὑπηρεσία.
mĭnistrātor, ōris, ἀ. διάκονος, ὑπηρέτης. 2) βοηθὸς συνηγόρου.
mĭnistrātōrĭus, a, um, (ministrator) διακονικός.

Digitized by Google

mĭnistro, avi, atum, are, alicui, διακονῶ, ὑπηρετῶ τινι. pocula, διακονεῖν τὸν οἶνον, οἰνοχοεῖν. velis, χειρίζειν, διαχειρίζειν, διοικεῖν τὰ ἱστία. 2) aliquid, διακονῶ, διοικῶ, ἐπιτελῶ τι. 3) alicui aliquid, προχειρίζομαι, χορηγῶ τινί τι.

mĭnĭtābĭlĭter, ἐπίρ. ἀπειλητικῶς.

mĭnĭtābundus, a, um, πολλὰ ἀπειλῶν.

mĭnĭto, are, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ minitor.

mĭnĭtor, atus sum, ari, (θαμιστ. τοῦ minor) alicui aliquid, ἀνατείνομαι, ἀπειλῶ, ἐπαπειλῶ τινί τι. mortem alicui, θάνατόν τινι. minitatur, ni —, ἀπειλεῖ, εἰ μή. — facere ἢ se facturum esse, ἀνατείνεται, ἀπειλεῖ ποιῆσαι ἢ ποιήσειν. Cæsari gladio, ἀνατείνει, ἀνατείνεται, ἐπισείει τῷ Καίσαρι τὴν μάχαιραν.

mĭnĭum, ii, οὐ. ἡ μίλτος.

mĭnĭus, εἴτε mĭnĕus, a, um, (minium) μίλτειος, μίλτινος. Ἀπουλήϊος.

Mĭnĭus, ii, ἀ. Μίνιος, ποταμὸς τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου, ὁ τανῦν Minho.

mĭno, are, equum, asinum, κ. τ. λ. ἐλαύνω, ὀτρύνω, ἵππον, ὄνον. Ἴδε καὶ minor ἐν τέλει.

Mĭnōis, ĭdis, θ. Μινωΐς.

Mĭnōĭus, a, um, Μινώϊος.

mĭnor, atus sum, ari, ἀνατείνω, ἀνέχω, αἴρομαι. cœlo ἢ in cœlum, εἰς τὸν οὐρανόν. 2) alicui aliquid, ἀνατείνομαι, ἀπειλῶ, ἐπισείω τινί τι. se aliquid facturum esse, ἀνατείνεσθαι, ἀπειλεῖν ποιήσειν τι. 3) aliquid, ἀπειλῶν ὑπισχνοῦμαί τι. 4) ἐπικρέμαμαι, ἐνίσταμαι. 5) παρὰ μετγν. ἐλαύνω, ἄγω ζῶα, ἀπειλῶν τῇ φωνῇ. Ὅθεν τὸ Ἰταλ. menare καὶ τὸ Γαλλ. mener.

mĭnor, ōris, ἴδ. parvus.

†mĭnōro, avi, atum, are, (minor) aliquid, μειῶ, ἐλαττῶ τι.

Mĭnos, ōis, ἀ. Μίνως.

Mĭnōtaurus, i, ἀ. Μινώταυρος.

Mĭnōus, a, um, Μινῷος.

mintha, æ, θ. μίνθα, φ.

mintrĭo, ire, ἢ mintro, are. ψοφεῖν. ἐπὶ τῆς φυσικῆς φωνῆς τῶν μυῶν.

Minturnæ, arum, θ. αἱ Μιντοῦρναι, ἡ Μίντουρνα, ἡ Μιντούρνη, πόλις τῆς Λατίνης. Minturnensis, e, τῆς Μιντούρνης, ἐκ Μιντούρνης, Μιντουρνήσιος.

Mĭnūcĭus, (-tius), a, um, Μινύκιος, τοῦ Μινυκίου. Minucius, ἀ. ὁ Μινύκιος, Μινούκιος.

*mĭnŭisco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ minuo) μειοῦμαι, ἐλαττοῦμαι.

mĭnŭme, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ minime.

mĭnŭmus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ minimus.

mĭnŭo, ŭi, ūtum, ĕre, (minor, μινύθω) aliquid, μειῶ, ἐλαττῶ, μικρύνω τι. gloriam alicujus, ἐλαττοῦν, εὐτελίζειν τὴν δόξαν τινός. majestatem populi Romani, ἐλαττοῦν τὸ ἀξίωμα τοῦ Ῥωμαίων ἔθνους. opinionem, ἀνασκευάζειν γνώμην. minuere sanguinem ἢ ἁπλῶς minuere, φλεβοτομεῖσθαι, ἀφαιμάττεσθαι. se capite minuere ταὐτὸ τῷ se capite deminuere, ἴδ. deminuo. æstu minuente ἀντὶ τοῦ se minuente, λωφῶντος τοῦ καύσωνος. 2) κατὰ μικρὰ ποιῶ, κατακλῶ, συγκόπτω τι. — minutus, a, um, μικρός, λεπτός. 3) εὐτελής, φαῦλος. 4) ἄθυμος, κατακεκλασμένος.

mĭnŭrĭo εἴτε mĭnurrĭo, ire, μινυρίζω.

mĭnŭrĭtĭo, iōnis, θ. (minurio) μινυρισμός.

mĭnus, (συγκρ. ἐπίρ. καὶ ἐπίθ.) ἴδ. parum καὶ parvus.

mĭnuscŭlārĭus, a, um, μικρότερος, λεπτότερος. minuscularius vectigalium conductor, ὁ τὰ μικρότερα τέλη ὠνούμενος.

mĭnuscŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ minor) ὀλίγῳ μικρότερος, μικρότερος, μικρός τις.

minusquamperfectum tempus, ὁ παρατατικὸς χρόνος. Λ. γραμματ.

mĭnūtal, ālis, οὐ. ὁ μυσσωτός, τὰ περικόμματα. 2) minutalia, πληθ. τὰ μικρά, τὰ λεπτά, οἷον· ζωΰφια, λιθάρια, κ. τ. τ.

mĭnūtālis, e, μικρός, λεπτός, βραχύς, ἄσημος.

mĭnūtātim, ἐπίρ. κατὰ μικρόν, κατὰ μικρά, κατὰ λεπτόν. concidere aliquid, κατὰ μικρὸν συγκόπτειν τι. 2) κατὰ μικρόν, κατ' ὀλίγον. adsuefacere, ἐθίζειν.

mĭnūte, ἐπίρ. κατὰ μικρόν, κατὰ μικρά. concidere aliquid, συγκόπτειν τι. 2) λεπτῶς, λεπτομερῶς. dicere, μικρολογεῖν, λεπτολογεῖν.

mĭnūtĭa, æ, θ. λεπτότης, τὸ λεπτότατον. ad minutiam redigere aliquid, λειοῦν, λεαίνειν τι. 2) κλάσμα (ἐν τῇ ἀριθμητικῇ).

mĭnūtĭes, ēi, θ. ταὐτὸ τῷ minutia.

†mĭnūtĭlŏquĭum, i, οὐ. (minutus-loquor) μικρολογία, λεπτολογία.

mĭnūtim, ἐπίρ. κατὰ μικρόν, κατὰ μικρά. frangere aliquid, κλᾷν τι.

mĭnūtĭo, iōnis, θ. μείωσις, ἐλάττωσις. minutio sanguinis καὶ ἁπλῶς minutio, ἡ ἀφαίμαξις.

Mĭnūtĭus, a, um, ἴδ. Minucius.

mĭnūtŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ minutus) μικρότατος, λεπτότατος.

Digitized by Google

Mĭnўæ, arum, ἀ. οἱ Μινύαι.
mĭnўanthes, is, οὐ. μινυανθές, εἶδος τριφύλλου.
Mĭnўēĭas, ădis, θ. ταὐτὸ τῷ Minyeis.
Mĭnўēis, ĭdis, θ. Μινυηΐς.
Mĭnўēĭus, εἴτε Minyēus, a, uμι, Μινυήϊος, Μινύειος.
mio, are, ταὐτὸ τῷ mejo 'Επιγρ.
†mīrābĭlĭārĭus, i, ἀ θαυματοποιός, θαυματουργός.
mīrābĭlis, e, θαυμαστός, παράδοξος, παράξενος. non est mirabile, οὐδὲν θαυμαστόν. mirabile quantum, θαυμαστὸν ὅσον. mirabile dictu, θαυμαστὸν εἰπεῖν. 2) θαυμάσιος, θαυμαστός, ἔξοχος.
†mīrābĭlĭtas, ātis, θ. θαυμασιότης, τὸ θαυμαστόν.
mīrābĭlĭter, ἐπίῤ. θαυμαστῶς, θαυμασίως, διαφερόντως.
mīrābundus, a, um, (miror) θαυμάζων. Λίβιος.
mīrācŭla, æ, θ. κωμικ. ἐπὶ γυναικός· τὸ τέρας.
mīracŭlum, i, οὐ. (miror) θαῦμα, θαυμαστόν τι. septem miracula, τὰ ἑπτὰ θαύματα. 2) θαῦμα, θαυμασμός. esse miraculo, θαῦμα παρέχειν. esse in miraculo, ἐν θαύματι εἶναι, θαυμάζεσθαι. arbor digna miraculo, δένδρον θαυμασμοῦ εἴτε θαύματος ἄξιον.
*mīrātĭo, iōnis, θ. (miror) θαυμασμός.
mīrātor, ōris, ἀ. θαυμαστής.
mīrātrix, īcis, θ. ἡ θαυμάζουσα.
mīre, ἐπίῤ θαυμαστῶς, θαυμασίως. mire quam, θαυμαστὸν ὅσον. 2) θαυμαστῶς, διαφερόντως, σφόδρα, ὑπερβαλλόντως.
mīrĭfĭce, ἐπίῤ. θαυμασίως, θαυμαστῶς, διαφερόντως, μεγάλως.
mīrĭfĭcus, a, um, (mirus-facio) θαυμάσιος, θαυμαστός, διαφέρων, ἔξοχος, ὑπερβάλλων.
mīrĭo, iōnis, ἀ. (mirus) τέρας. (δύσμορφος ἄνθρωπος). 2) θαυμαστής. Λ σπαν.
mirmillo, ōnis, ἀ. μορμύλλων, (μορμίλλων, C. I. Gr. 2164) μερμίλλων. εἶδος μονομάχων, ὧν τὸ κράνος εἰκόνα εἶχε τοῦ ἰχθύος μορμύλου.
mīro, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ miror.
mīror, atus sum, ari, (mirus) aliquem ἢ aliquid, θαυμάζω τινὰ ἢ τι. rem, θαυμάζω τὸ πρᾶγμα, ἀπορῶ ἐπὶ τῷ πράγματι. miror eum tantum posse, θαυμάζω τοσοῦτον δύνασθαι αὐτόν, θαυμάζω αὐτοῦ, ὅτι τοσοῦτον δύναται. mirabatur, quod non rideret haruspex, ἐθαύμαζεν, ὅτι ὁ οἰωνοσκόπος οὐ γελᾷ. miror, qua ratione potuerit, θαυμάζω, ὅτῳ ποτὲ τρόπῳ (ὅπως ποτὲ) ἐδυνήθη. miratus est, quid esset, ἐθαύμαζε, τί ποτε εἴη ἢ ὅ,τι εἴη. minor, si quemquam amicum habere potuit, θαυμάζω, εἰ φίλον τινὰ ἔχειν ἐδύνατο. 2) θαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπαινῶ τινα ἢ τι. aliquid in aliquo, θαυμάζειν, ἄγασθαί τί τινος. 3) θαυμάζω, θεῶμαί τι.
mīrus, a, um, θαυμαστός. nec mirum, οὐδὲν θαυμαστόν. mirum in modum, mirum quantum, mirum quam, θαυμαστὸν ὅσον, θαυμαστὸν οἷον. mirum, ni domi est, θαυμαστόν, εἰ μὴ οἴκοι ἐστί. θαυμαστὸν ἂν εἴη, εἰ μὴ ἔνδον εἴη. mirum dictu, θαῦμα εἰπεῖν. mirum, quin dicat, οὐκ ἂν εἴποι. 2) θαυμαστός, θαυμάσιος, διαφέρων, ὑπερβάλλων.
*mis, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ mei, ἐμοῦ.
Mīsargўrĭdes, ae, ἀ. πλαστὸν ὄνομα κατ' ἀντίφρασιν παρὰ Πλαύτῳ· Μισαργυρίδης.
miscellānĕus, a, um, πολυμιγής, παμμιγής, σύμμικτος, μικτός. 2) miscellanea, orum, οὐ. ταὐτὸ τῷ miscelli ludi, ἴδ. miscellus.
miscellus, a, um, (misceo) μικτός, σύμμικτος, πολυμιγής, παμμιγής. ludi miscelli, πολύμικτόν τι εἶδος θεαμάτων. 2) uva miscella, φαῦλον ἢ κοινόν τι εἶδος σταφυλῆς.
miscĕo, miscŭi, mistum εἴτε mixtum, ēre, (μίσγω) alicui aliquid ἢ aliquid re, μίγνυμί τινί τι ἢ τί τινι. dulce amarumque, μιγνύναι τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν. res in unum, συμμιγνύναι, συγκεραννύναι τὰ πράγματα εἰς τὸ αὐτό. mella Falerno forti, κεραννύναι σκληρὸν Φαλερνὸν οἶνον μέλιτι. pabulo, (δοτ). sal, ἢ pabulum sale, μιγνύναι τῇ φορβῇ ἅλα, ἢ τὴν φορβὴν ἁλί. cum meis lacrimis miscuit suas, τοῖς ἐμοῖς δακρύοις συνέμιξε τὰ αὐτοῦ. corpus εἴτε se miscere ἢ misceri alicui ἢ cum aliquo, μίγνυσθαί τινι (εὐνῇ μιγῆναί τινι). manus ἢ proelia miscere, μιγνύναι χεῖρας, συμμιγνύναι, μάχην συνάπτειν. alicui vinum ἢ pocula, κεραννύναι τινὶ οἶνον. παροιμ. cœlum terris, τῇ γῇ τὸν οὐρανὸν ἀναμιγνύναι. 2) ταράττω, ἀναταράττω, ἄνω καὶ κάτω ποιῶ τι. rempublicam, ἄνω καὶ κάτω ποιεῖν, ταράττειν, συγχεῖν τὴν πολιτείαν. seditiones, συγχεῖν, ἐγείρειν στάσεις. domum gemitu, ἀναπιμπλάναι στεναγμῶν τὴν οἰκίαν. miscentur moenia luctu, πληροῦται τὰ τείχη πένθους, συγχεῖται τὰ τείχη πενθίμῳ βοῇ.
miscĭtātus, a, um, (ἐξ ἀχρήστου τοῦ miscito) μικτός.
*miscix, ἀ. ὁ ἀκατάστατος. 'Αμφ. γρ.
mĭsellus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ miser) ἄθλιος, ταλαίπωρος.

Digitized by Google

Mīsēnum, i, οὐ. (εὕρηται καὶ πληθυντικῶς) Μισηνόν, ἀκρωτήριον Καμπανίας. τὸ ἐπίθετον, Misenensis, e. Οἱ κάτοικοι Misenātes, uin.
Mīsēnus, i, ἀ. Μισηνός. 2) Misenus εἴτε Miseni promontorium, ταὐτὸ τῷ Misenum.
mĭser, ĕra, ĕrum, (μῖ-σ-ος) ἄθλιος, τλήμων, σχέτλιος, ταλαίπωρος. animo, animi, ex animo ἄθλιος τὴν ψυχήν. me miserum! οἴμοι τάλας! οἴμοι δείλαιος! 2) κάμνων, νοσῶν, ἀσθενής. 3) ἄθλιος, φαῦλος, ἐλεεινός, πονηρός. 4) ἄθλιος, μοχθηρός, δύστηνος, κακοδαίμων, κακός. 5) ἐλεεινός, ὀλέθριος, δεινός.
mĭsĕrābĭlis, e, σχέτλιος, οἰκτρός, ἐλεεινός. — miserabile ἐπιρρ ταὐτὸ τῷ miserabiliter.
mĭsĕrābĭlĭter, ἐπίρ. (miserabilis) οἰκτρῶς, ἐλεεινῶς.
***mĭsĕranter**, ἐπίρ. (miseror) οἰκτρῶς, ἐλεεινῶς.
mĭsĕrātĭo, iōnis, θ. (miseror) οἶκτος, οἰκτιρμός, ἔλεος, συμπάθεια. miserationem commovere, ἔλεον ἐμποιεῖν. 2) οἰκτισμός, ἐλεεινολογία, σχετλιασμός.
mĭsĕrātor, ōris, ἀ. (miseror) ὁ ἐλεῶν, οἰκτείρων τινά.
mĭsĕre, ἐπίρ. ἀθλίως, ταλαιπώρως, ἐλεεινῶς. 2) ἐλεεινῶς, φαύλως. 3) δεινῶς, ἰσχυρῶς, σφόδρα.
mĭsĕrĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (miser) alicujus, οἰκτείρω, ἐλεῶ τινα. 2) συνήθ. ἀπροσώπως. me miseret alicujus, οἰκτείρω, ἐλεῶ τινα, συμπάσχω τινί. eorum nos miseret, ἐκείνους οἰκτείρομεν.
mĭsĕrĕor, ĕrĭtus sum, ēri, alicujus, (σπαν. alicui), οἰκτείρω, ἐλεῶ τινα. miseritus nostri, ἐλεήσας ἡμᾶς, συμπαθὴς ἡμῖν γενόμενος. 2) ἔσθ' ὅτε ἀπροσώπως· me miseretur alicujus, οἰκτείρω, ἐλεῶ τινα. te miseretur fratrum, οἰκτείρεις τοὺς ἀδελφούς. me reipublicae miseritum εἴτε misertum est, ᾤκτειρα τὴν πολιτείαν.
mĭsĕresco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ misereo) alicujus, συμπαθὴς τινι γίγνομαι, ἐλεῶ, οἰκτείρω τινά. 2) ἀπροσώπως· me miserescit alicujus, ἐλεῶ, οἰκτείρω τινά. Λ. ποιητ.
mĭsĕret, ἴδ. misereo.
mĭsĕrĕvĭvĭum, ii, οὐ. βοτάνη τις ἡ καὶ proserpinaca καλουμένη.
mĭsĕrĭa, æ, θ. ἀθλιότης, ταλαιπωρία, μόχθος, ἀνία. 2) Θεά, θυγάτηρ τοῦ Ἐρέβους καὶ τῆς Νυκτός.
mĭsĕrĭcordĭa, æ, θ. (misericors) ἐλεημοσύνη, συμπάθεια, ἔλεος, οἶκτος, οἰκτιρμός. misericordiam alicui commovere, ἐμποιεῖν τινι ἔλεον. ad misericordiam aliquem adducere, εἰς ἔλεον ἄγειν τινά. misericordiā capior, commoveor, οἴκτῳ λαμβάνομαι, συμπαθὴς γίγνομαι, εἰς ἔλεον τρέπομαι. misericordiam habere, adhibere, ἐλέῳ χρῆσθαι. Σημ. τὸ misericordiam habere δηλοῖ καὶ τὸ ἐλεεῖσθαι, οἰκτείρεσθαι. 2) Misericordia, ὁ Ἔλεος, θεός τις ἐν Ἀθήναις.
mĭsĕrĭcordĭter, ἐπίρ. ἐλεημόνως, συμπαθῶς, φιλοικτιρμόνως.
mĭsĕrĭcors, rdis, (misereo-cor) ἐλεήμων, συμπαθής, οἰκτίρμων, φιλοικτίρμων.
mĭsĕrĭmōnĭum, i, οὐ. ἀθλιότης, ταλαιπωρία. Λ. σπ.
mĭsĕrĭter, ἐπίρ. οἰκτρῶς, ἐλεεινῶς.
mĭsĕrĭtūdo, ĭnis, θ. ἀθλιότης, ταλαιπωρία. 2) οἶκτος, ἔλεος. Λ. σπ.
mĭsĕrĭtus, ἴδ. misereor.
mĭsĕro, are, σπάν. ἀντὶ τοῦ miseror.
mĭsĕror, atus sum, ari. (miser) aliquem ἢ aliquid, οἰκτείρω, σχετλιάζω τινὰ ἢ τι, ἐλεεινολογῶ περί τινος. σπαν. παρὰ ποιηταῖς alicujus, ἔτι δὲ καὶ alicui, οἰκτείρω τινός. 2) ἐλεῶ τινα ἢ τι, συμπάσχω τινί. σπαν. aliquem alicujus rei, οἰκτείρειν, ἐλεεῖν τινά τινος — miserandus,a,um, οἰκτρός, ἐλεεινὸς σχέτλιος.
***mĭsertor**, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ miserator.
mĭsertus, a, um, ἴδ. misereor.
mĭsĕrŭlus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ misellus.
missārĭum, ii, οὐ. ἆθλον. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
***missĭbĭlis**, e, ταὐτὸ τῷ missilis.
missĭcĭus, a, um, (mitto) ἀποστρατεύσας, ἀπόμισθος.
***missĭcŭlo**, are, ταὐτὸ τῷ missito.
missĭlis, e, (mitto) ἀφετήριος, βλητός, ἀφιέμενος, βαλλόμενος. 2) telum missile, εἴτε ἁπλῶς missile, οὐ. τὸ βέλος, ἡ βολίς, τὸ ἧμα, βλῆμα. 3) missilia εἴτε res missiles, δῶρα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῷ δήμῳ ῥαινόμενα, οἱ προχύται.
missĭo, iōnis, θ. (mitto) ἄφεσις (αἰχμαλώτου, ἀπομάχου, νενικημένου κ.τ.τ.) missionem alicui dare, ἀφιέναι τινά. sine missione pugnare, μέχρι θανάτου μάχεσθαι. (τοῦτο ἐπὶ τῶν μονομάχων ἐλέγετο). missio sanguinis, ἡ ἀφαίμαξις. 2) ἄφεσις, τέλος 3) ἄφεσις βέλους, βόλος, βλῆμα, βολή. 4) πέμψις, ἀποστολή.
missĭtĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ missicius.
missĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ mitto) aliquid, θαμὰ πέμπω, πέμπω τι.
missor, ōris, ἀ. (mitto) ἀφέτης, ὁ βάλλων.
missōrĭum, ii, οὐ. (mitto) τρυβλίον, παροψίς. πρβλ. missus σημ. 3. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

Digitized by Google

missum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ missarium.
missus, a, um, ἴδ. mitto.
missus, ūs, ἀ. (mitto) ἄφεσις, βολή, βόλος, βλῆμα. 2) ἐν ἀμφιθεάτρῳ, συμβολὴ μονομάχων· ἐν ἱπποδρόμῳ, ἄφεσις ἵππων, δρόμος. 3) ἐπὶ δείπνῳ· παράθεσις, ἡ φορὰ ἐδεσμάτων, τράπεζα. 4) πέμψις, ἀποπομπή.
*mistarĭus, i, ἀ. (misceo) κρατήρ.
†mistĭcĭus, a, um, (misceo) σύμμικτος.
*mistim, ἐπίῤ. (misceo) μίγδα, μίγδην.
mistĭo, iōnis, θ. (misceo) μίξις. 2) μίγμα.
mistūra, æ, θ. (misceo) μίξις, σύμμιξις, συναφή. 2) μίξις, (ἡ ἀφροδισιακὴ μίξις). 3) μίγμα.
mistūrātus, a, um, (mistura) μικτός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
mistus, a, um, ἴδ. misceo.
*mistus, ūs, ἀ. (misceo) μίξις. Ἀμφ. γρ.
mĭsy, ўos, οὐ. τὸ μίσυ. (μέταλλον καὶ φυτόν).
mīte, ἐπίῤ. πράως. Λ. σπ.
mĭtella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ mitra) μιτρίον, μικρὸν διάδημα. 2) ταινίον, ἐπιδεσμίς.
mĭtellīta, æ, θ. (mitella) τὸ εἰς τοὺς στεφάνους ἀνάλωμα.
mītesco, ĕre, (mitis) πεπαίνομαι. uvæ et poma mitescunt, σταφυλαὶ καὶ μῆλα πεπαίνεται. μεταφ. hiems, ὁ χειμὼν πραΰνεται. ira, ἡ ὀργὴ πεπαίνεται, πραΰνεται. feræ quaedam nunquam mitescunt, θηρία τινὰ οὐδέποτε ἡμεροῦται, πραΰνεται.
Mithras εἴτε Mithres, æ, ἀ. Μίθρας.
mithrax, ăcis, εἶδος λιθαρίου.
Mīthrĭăcus, a, um, Μιθριακός.
Mĭthrĭdātēus, a, um, Μιθριδάτειος.
Mĭthrĭdātes, is, ἀ. Μιθριδάτης.
Mĭthrĭdātĭcus, a, um, Μιθριδατικός.
Mĭthrĭdātĭus, (-os), a, um, ταὐτὸ τῷ Mithridaticus.
mithrĭdax, ταὐτὸ τῷ mithrax.
mītĭfĭco, avi, atum, are, (mitis-facio) aliquid, πεπαίνω, πέσσω τι. 2) aliquem, ἡμερῶ, πραΰνω τινά.
mītĭfĭcus, a, um, (mitis-facio) πρᾷος, ἥμερος.
mītĭgābĭlĭter, καὶ mītĭganter, ἐπίῤ. πραϋντικῶς. Λ. ἰατρ.
mītĭgātĭo, iōnis, θ. (mitigo) πράϋνσις.
mītĭgātīvus, a, um, πραϋντικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
mītĭgātōrĭus, a, um, πραϋντικός.
mītĭgo, avi, atum, are, (mitis-ago) aliquid, πεπαίνω τι. fruges, καρπούς. cibum, πέσσειν, ὀπτᾶν ἔδεσμα. 2) πεπαίνω, πραΰνω τι. dolorem, iram, τὴν λύπην, τὴν ὀργήν. animum alicujus, τὴν ψυχήν τινος. agrum, ἡμεροῦν ἀγρόν. animal, ἡμεροῦν, πραΰνειν, τιθασσεύειν ζῷον.
mītis, e, ἐπὶ καρπῶν· πέπων, μαλακός. 2) ἐπὶ γῆς· ἥμερος, εὔφορος. 3) ἐπὶ ποταμῶν κ.τ.τ. πρᾷος, ἥσυχος, ἠρεμαῖος. 4) μεταφ. πρᾷος, ἤπιος, ἥμερος. homo, ἄνθρωπος. sonus, πραεῖα φωνή. 5) ἐπὶ ζώων· πρᾷος, ἥμερος, τιθασσός, χειροήθης.
mītĭus, συγκρ. τοῦ mite.
mītĭuscŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ mitior) πρᾳότερός πως.
mītra, æ, θ. μίτρα, ἀναδέσμη. 2) σχοινίον πλοίου.
mitrātus, a, um, (mitra) μιτροφόρος.
mītrŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ mitra) μιτρίον.
mittendārĭus, ii, (mitto) ὁ πεμπόμενος ἐπὶ εἰσπράξει δασμῶν Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
mitto, mīsi, missum, ĕre, aliquem ἤ aliquid, ἀφίημί τινα ἤ τι. mitte me, ἄφες με. mittere hostem e manibus, ἀφιέναι τὸν πολέμιον ἐκ τῶν χειρῶν. equos, quadrigas (de) carceribus, ἀφιέναι ἵππους, ἅρματα ἐκ τῆς ἀφετηρίας. aliquem e vinculis, ἀφιέναι τινὰ ἐκ τῶν δεσμῶν. aliquem intro, παριέναι τινὰ εἴσω. facere aliquem missum, ἀφιέναι, ἐᾶν τινα. mittere alicui sanguinem, ἀφαιμάττειν τινά. 2) ἀφίημι, ἐῶ, παρίημί τι. mitto illud dicere, παρίημι ἐκεῖνα, ἐῶ ταῦτα. mitte male loqui ἤ maledicta. ἔασον, ἔα τὴν κακολογίαν, μὴ κακολόγει. mitte sectari, ἔασον διῶξαι, μὴ δίωκε. mittere timorem, ἀφιέναι, παύειν τὸν φόβον, παύσασθαι τοῦ φόβου. missam facere iram, παύειν, ἐᾶν τὸν χόλον. 3) ἀφίημι, ἀποπέμπω τινά. uxorem missam facere, ἀποπέμπεσθαι, ἀφιέναι τὴν γυναῖκα. senatum, διαλύειν τὴν σύγκλητον. manu mittere, ἴδ. manus. 4) ἵημι, ἀφίημι, βάλλω. telum, hastam, lapides, βέλος, δόρυ, λίθους. cinerem in dolio, τίθημι, βάλλω τὴν τέφραν εἰς πίθον. aliquem in foveam. ἐμβάλλω τινὰ εἰς βόθρον. se in aquas, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς τὸ ὕδωρ. se in aliquem, ἐπιφέρεσθαί τινι aliquem in jambos, ἐλαύνειν, παρορμᾶν τινα εἰς ἰάμβους. vocem, ἵημι, προΐημι φωνήν. florem, ἀνιέναι ἄνθος. radices, ῥιζοβολεῖν. 5) πέμπω, στέλλω, ἀποστέλλω τινά. legatos ad aliquem, πέμπειν πρέσβεις πρός τινα. alicui aliquem auxilio, πέμπειν τινί τινα ἐπικουρήσοντα. misi, qui hoc diceret, ἔπεμψά τινα ταῦτα ἐροῦντα. litteras ad aliquem, πέμπειν, ἐπιστέλλειν τινὶ γράμματα. 6) alicui aliquid, ἐπιστέλλω, ἀγγέλλω, γράφω τινί τι.
mītŭlus, i, ἀ. ὃ καὶ mytĭlus, mitylus, mutulus γράφεται. (μιτύλος, μοτί-

Digitized by Google

λος). Ἔστι δὲ κόγχος, ὃν οἱ μὲν Ἕλληνες τέλλιν καὶ τελλίναν καλοῦσιν, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μίτλον ὀνομάζουσιν. Ἀθην. 3, 85, e.
Mĭtўlēne, ēs, θ. Μιτυλήνη. Mitylenaeus, a, um, καὶ Mitylenensis, e, Μιτυληναῖος. Mitylenaei, ἀ. οἱ Μιτυληναῖοι.
mĭtўlus, ταὐτὸ τῷ mitulus.
mīūrus versus, ὁ μείουρος στίχος.
mixtārĭus, mixticius, mixtio, κ.τλ. ἴδ. mistarius, κ.τ.λ.
mnā, θ. μνᾶ.
mnēmon, ŏnis, ἀ. μνήμων.
Mnēmŏnĭdes, um, θ. Μοῦσαι, αἱ τῆς Μνημοσύνης θυγατέρες Ὀβίδ. Μετ. 5, 268.
Mnēmŏsўne, ēs, θ. Μνημοσύνη.
mnēmŏsўnon, i, οὐ. μνημόσυνον.
mnester, ēris, ἀ. μνηστήρ.
Mnēvis, ĭdis, ἀ. Μνεῦις, θεὸς τῶν Αἰγυπτίων.
mōbĭlis, e, (ἀντὶ movibilis, ἐκ τοῦ moveo), κινητός, κινούμενος. turris, κινητὸς πύργος. oculi, εὔστροφοι ὀφθαλμοί. aër, ὁ εὐκίνητος, ἀεικίνητος ἀήρ. ingenium, εὐκίνητος, εὔστροφος νοῦς. mobilis dens, ὀδοὺς κινούμενος, σειόμενος. res mobiles, τὰ ἔπιπλα. 2) ἀκατάστατος. εὐμετάβολος.
mōbĭlĭtas, ātis, θ. (mobilis) τὸ κινητόν, εὐκινησία. 2) κίνησις. 3) ἀκαταστασία, εὐμεταβλησία.
mōbĭlĭter, ἐπίρ. εὐκινήτως, εὐστρόφως.
mōbĭlĭto, are, (mobilis) aliquid, εὐκίνητον ποιῶ τι.
mŏdĕrābĭlis, e, ἐγκρατής, μέτριος.
mŏdĕrāmen, ĭnis, οὐ. εὐθυντήριον. navis, τὸ πηδάλιον. equorum, αἱ ἡνίαι. 2) διοίκησις, κυβέρνησις 3) κρᾶσις.
mŏdĕrāmentum, i, οὐ. ῥυθμός.
mŏdĕranter, ἐπίρ. μετρίως.
mŏdĕrāte, ἐπίρ. μετρίως, μετὰ μετριότητος.
mŏdĕrātim, ἐπίρ. μετρίως.
mŏdĕrātĭo, iōnis, θ. μετριότης, σωφροσύνη. 2) μέτρον. 3) κρᾶσις. 4) διοίκησις, κυβέρνησις.
mŏdĕrātor, ōris, ἀ. εὐθυντήρ, εὐθυντής, ἁρμοστής, κυβερνήτης, διοικητής, equorum, ὁ ἡνίοχος. navis, ὁ κυβερνήτης, εὐθυντὴρ νεώς. juventae, ὁ σωφρονιστής, εὐθυντὴς τῆς νεολαίας. incuntium certamina, ὁ ἀγωνοθέτης. gentium, ὁ εὐθυντήρ, διοικητὴς τῶν ἐθνῶν.
mŏdĕrātrix, īcis, θ. ἡ εὐθύνουσα, διοικήτρια. σωφρονίζουσα.
mŏdĕrātus, a, um, ἴδ. modero.
mŏdĕro, avi, atum, are, aliquem. μετριάζω, σωφρονίζω τινά. σπαν. alicui rei, μετριάζειν τι. 2) aliquid, ῥυθμίζω τι. 3) aliquid, ῥυθμίζω, καταρτύω τι — moderātus, a, um, μέτριος, σώφρων, εὔτακτος. Ὄν κύρ. Μοδέρατος.
mŏdĕror, atus sum, ari, (modus) aliquem ἢ aliquid, σπαν. alicui, μετριάζω, κολάζω. κατέχω τινὰ ἤ τι, κρατῶ τινος. irae, μετριάζειν τὴν ὀργήν. linguae, κατέχειν τὴν γλῶσσαν. animum, κρατεῖν τοῦ θυμοῦ. gaudium, μετριάζειν, κολάζειν, συστέλλειν τὴν χαράν. sibi, μετριάζειν ἑαυτόν, κρατεῖν ἑαυτοῦ. 2) aliquid, εὐθύνω, διευθύνω, διοικῶ, ῥυθμίζω τι. navem, εὐθύνειν, κυβερνᾶν τὴν ναῦν. cantum, ῥυθμίζειν τὴν ᾠδήν. habenis, ἵππον χαλινῷ καταρτύειν. omnia, διοικεῖν, διευθύνειν, κυβερνᾶν ἅπαντα.
mŏdeste, ἐπίρ. (modestus) μετρίως, μετὰ μετριότητος, σωφρόνως, κοσμίως.
mŏdestĭa, æ, θ. μετριότης, ἐγκράτεια. 2) σωφροσύνη, μετριοφροσύνη, κοσμιότης, αἰδώς, αἰδημοσύνη. 3) εὐταξία.
mŏdestus, a, um, (modus) μέτριος, ἐγκρατής. 2) σώφρων, κόσμιος, αἰδήμων. 3) πρᾶος, ἤπιος. Ὄν. κύρ. Μόδεστος.
mŏdĭālis, e, (modius) μοδίου χωρητικός.
mŏdĭātĭo, iōnis, θ. (modius) μοδισμός, τὸ μετρεῖν κατὰ μοδίους.
mŏdĭce, ἐπίρ. μετρίως, συνεσταλμένως, κοσμίως. 2) μετρίως, οὐ πολύ.
mŏdĭcellus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ modicus) πάνυ μέτριος.
Modicĭa, ae, θ. (Μοδικία) πόλις τῆς ἐπέκεινα τοῦ Πάδου Κελτικῆς, ἡ τανῦν Monza.
mŏdĭcĭtas, ātis, θ. μετριότης, σμικρότης.
mŏdĭcus, a, um, (modus) μέτριος, μέσος. modico gradu ire, μετρίοις βήμασι πορεύεσθαι. modicus homo, ἄνθρωπος μέσος (τὸ μέγεθος). modicum convivium, μέτριον συμπόσιον. 2) μέτριος, οὐ πολύς, οὐ μέγας, μικρός, ὀλίγος. modica pecunia, μέτριόν τι ἀργύριον. modico contentus, ὀλιγαρκής. modicus originis, ταπεινὸς τὸ γένος. modico (tempore) ante, οὐ πολὺ πρότερον. 3) μέτριος, κόσμιος, αἰδήμων. modicus voluptatum, μετριάζων πρὸς τὰς ἡδονάς, μετριοπαθής.
mŏdĭfĭcātĭo, iōnis, θ. (modifico) μέτρησις.
mŏdĭfĭcātor, ōris, ἀ. (modifico) μετρητής, ῥυθμιστής.
mŏdĭfĭco, avi, atum, are, (modum-facio) aliquid, μετρῶ, ῥυθμίζω τι. — modificatus, a, um, ἔμμετρος, εὔρυθμος. 2) κεκραμένος.
mŏdĭfĭcor, atus sum, ari, (modus-facio) μετρῶ. 2) μετριάζω. in sumpti-

Digitized by Google

bus, ἐν τοῖς ἀναλώμασιν. alicui rei, μετριάζειν τι.
mŏdĭfĭcus, a, um. ταὐτὸ τῷ modificatus, ἔμμετρος, εὔρυθμος.
mŏdimpĕrātor, ōris, ὁ. (modus imperator) ἡγεμὼν μέτρου ἐν τῷ πότῳ, συμποσίαρχος.
mŏdĭŏlus, i, ὁ. (ὑποχορ. τοῦ modius) εἶδος ποτηρίου, καδίσκος. 2) ἀντλητήριον ἀγγεῖον, κάδος. 3) χοῖνιξ, χοινίκη, χνόη, πλήμνη τοῦ τροχοῦ, καὶ ὅμοιόν τι μέρος τοῦ ἐλαιοτριβείου. 4) χοινίκη, χοινίκιον, (χειρουργικὸν ὄργανον).
mŏdĭum, i, ὁ. σπάν. ἀντὶ τοῦ modius.
mŏdĭus, i, ὁ. (ἡ γεν. πληθ. ὡς τὰ πολλὰ modium ἀντὶ modiorum). μόδιος τὸ ἕκτον τοῦ Ἀττικοῦ μεδίμνου μέρος, ὁ ἑκτεύς. 2) μόδιος, μέτρον ἀγροῦ, τὸ τρίτον τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πλέθρου jugerum. 3) ἡ κοιλότης, ἐν ᾗ ὁ ἱστὸς τῆς νεώς.
mŏdo, ἐπίῤ. ἄρτι, ἀρτίως, νεωστί, ἔναγχος. modo —, modo —, ἢ modo —, tum —, κ.τ.τ ἄρτι —, ἄρτι, τοτὲ μέν—, τοτὲ δέ—. ποτὲ μέν —, ποτὲ δέ—. σπαν modo ibo, αὐτίκα πορεύσομαι, καὶ δὴ εἶμι. 2) μόνον. vide modo, μόνον ὅρα, ὅρα δή. mane modo, μένε, εἰ βούλει. abi modo, ἄπελθε δή. modo non montes auri pollicens, μόνον οὐ (μονονουχὶ) ὄρη χρυσοῦ ὑπισχνούμενος. in hac arte, si modo est haec ars, ἐν ταύτῃ τῇ τέχνῃ, εἴπερ αὕτη τέχνη ἐστί. modo ut possim, εἴπερ δυνήσομαι, ἥνπερ δυνηθῶ. modo, (dummodo) ne turpitudo sequatur, μόνον μὴ (ἐὰν μόνον μή) συμβῇ αἶσχος. non modo, sed (verum) etiam (quoque) οὐ μόνον ἀλλὰ καί. non modo in auribus vestris, sed in oculis omnium, οὐ μόνον ἐν ταῖς ἀκοαῖς ἡμῶν, ἀλλ' ἐν τῇ ἁπάντων ὄψει. non modo (εἴτε non modo non) præmiis, sed ne periculis quidem, οὔτε ἄθλοις οὐδὲ κινδύνοις.
*mŏdŭlābĭlis, e, (modulor) μελιζόμενος, μελῳδητός.
modŭlāmen, ĭnis, οὐ. μελισμός, ᾆσμα. 2) ἐμμέλεια, εὐφωνία, ῥυθμός.
mŏdŭlāmentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ modulamen.
mŏdŭlāte, ἐπίῤ. ἐμμελῶς, εὐρύθμως
mŏdŭlātĭo, ionis, θ. ἐμμέλεια, ῥυθμός. ἁρμονία.
mŏdŭlātor, ōris, ὁ. (modulor) μελιστής, ῥυθμιστής.
mŏdŭlātrix, īcis, θ. ἡ ῥυθμίζουσα.
mŏdŭlātus, ūs, ὁ. μελισμός, ῥυθμός, μελῳδία
mŏdŭlor, atus, sum, ari, (modulus) aliquid, μετρῶ, καταμετρῶ τι. 2) ῥυθμίζω τι. 3) μελίζω, ᾄδω τι, μελεάζω. μελῳδῶ. — modulatus, a, um, παθητ. ἐμμελής, εὔρυθμος, ἔμμετρος.
mŏdŭlus, i, ὁ (ὑποχορ. τοῦ modus) μέτρον. 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ὁ ἐμβάτης (ἡμίσεια διάμετρος τοῦ κατωτάτω τυμπάνου τοῦ κίονος). Ἐν τῇ ὑδραυλικῇ τὸ μέτρον, ἐν ᾧ τοὺς σωλῆνας ἐντιθέασι. 3) νόμος, ἁρμονία, μέλος, μελῳδία. Lydii moduli, ἡ Λυδία ἁρμονία, οἱ Λύδιοι νόμοι.
mŏdus, i, ὁ. μέτρον, (μέγεθος, μῆκος, ποσότης κ. τ. τ.) agri, μέτρον ἀγροῦ. hastæ, τὸ μέτρον, μῆκος τοῦ δόρατος. ingens pomorum modus. ἄπειρον πλῆθος μήλων. 2) μέτρον, κανών, νόμος. aliis modum pacis ac belli facere, ἄλλοις νόμους εἰρήνης τε καὶ πολέμου τάττειν. 3) μέτρον, ἁρμόδιον μέτρον, τὸ μέτριον, ὁ καιρός. modum adhibere rei, μετρίως χρῆσθαί τινι, μέτρῳ τινὸς χρῆσθαι. sine modo, ἀμέτρως. extra modum præter modum, ὑπὲρ τὸν καιρόν, παρὰ τὸν καιρόν, πέρα τοῦ μετρίου, περαιτέρω τοῦ μετρίου. modum excedo, ὑπερβάλλω τὸν καιρόν, τὸ μέτρον. facere modum alicui rei, μετριάζω, συστέλλω, κολάζω τι. modum imponere alicui, μέτρον ἐπιτιθέναι τινί. modo ἢ bono modo, μέτρῳ, κατὰ μέτρον, μετὰ μετριότητος. modum servare, μετριάζειν. 4) μέτρον, τέλος, πέρας. modum alicujus rei facere, μέτρον, τέλος ἐπιτιθέναι τινί, παύειν τι. 5) μέτρον, νόμος, ἁρμονία, μέλος. 6) τρόπος. omnibus modis, ἐκ παντὸς τρόπου, πάντα τρόπον. ad hunc modum, τοῦτον τὸν τρόπον. in modum, εἰς τρόπον. servilem in modum, κατὰ δουλικὸν τρόπον, δουλικῶς πως. mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον. tali modo, τρόπῳ τοιῷδε, τόνδε τὸν τρόπον. eodem modo, τῷ αὐτῷ τρόπῳ, τὸν αὐτὸν τρόπον. ignium modo, ὥσπερ φῶτα, πυρῶν δίκην. 7) ἐν τῇ γραμμ. ἡ ἔγκλισις.
mœcha, æ, καὶ moechas, ădis, θ. μοιχή, μοιχάς.
mœchĭa, æ, θ. μοιχεία.
mœchĭle, is, οὐ. μοιχικὴ κλίνη. Ἀμφ. γρ.
*mœchĭmōnĭum, i, οὐ. μοιχοσύνη, μοιχεία.
mœchisso, are, μοιχεύω, μοιχῶ.
*mœchŏcĭnædus, i, ὁ. μοιχικὸς κίναιδος.
mœchor, atus sum, ari, μοιχῶ, μοιχεύω. Λ. ποιητ.
mœchus, i, ὁ. μοιχός, μοιχευτής
mœne, is, οὐ. (mœnio, munio), σπάν. τὸ τεῖχος. 2) συνήθ. mœnia, ium, πληθ. τὸ τεῖχος, τὰ τείχη (πόλεως). 3) τὰ τείχη, τουτέστι τὰ ἐντὸς τῶν τειχῶν, τὸ ἄστυ,

Digitized by Google

ἡ πόλις, αἱ τῆς πόλεως οἰκίαι. 4) ὀχύρωμα. 5) τοῖχος (θεάτρου ἢ πλοίου).
mœnĕra, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ munera.
mœnĭa, ium, ἴδ. mœne. 2) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ munia.
mœnio, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ munio.
Mœnis, is, εἴτε Mœnus, i, ἀ. ποταμὸς τῆς Γερμανίας, ὁ τανῦν Main.
mœra, æ, θ. μοῖρα.
mœrĕo, ēre, (μύρομαι) ἀνιῶμαι, ὀδύρομαι, οἰκτείρω, λυποῦμαι. alienis bonis mœrent, λυποῦνται, ἀνιῶνται ἐπὶ ταῖς τῶν ἄλλων εὐπραξίαις. tuo dolore mœrent, ἐπὶ τῇ σῇ λύπῃ ἀνιῶνται. mœrens, ἀνιώμενος, ἀνιαρός, οἰκτρός 2) aliquid, ὀδύρομαι, πενθῶ, οἰκτείρω τι.
mœror, ōris, ἀ. ἀνία, ὀδυρμός, οἶκτος, λύπη.
mœrus, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ murus.
Mœsa, æ, θ. Μαισά, μήτηρ τοῦ Ἐλεγαβάλου.
Mœsĭa, æ, θ. Μοισία, ἡ ἐν Εὐρώπῃ Μυσία.
Mœsĭcus εἴτε Mœsiăcus, a, um, Μύσιος, Μυσιακός, Mœsi, orum, οἱ Μοισοί, Μυσοί.
mœste, ἐπίρ. (moestus) ἀνιαρῶς, οἰκτρῶς.
moestĭfĭco, avi, atum, are, (moestusfacio) ἀνιῶ.
mœstĭtĭa, æ, θ. ἀνία, οἶκτος, λύπη. 2) τὸ ἀνιαρόν, λυπηρόν.
mœstitūdo, ĭnis, θ. ἀνία, λύπη.
mœsto, are, aliquem, ἀνιῶ, λυπῶ τινα.
mœstus, a, um, (mœreo) ἀνιώμενος, ἀνιαρός, λυπούμενος, κατηφής. 2) σκυθρωπός. 3) ἀνίαν ἢ λύπην παρέχων, ἀνιαρός, λυπηρός.
Mōgontĭăcum, καὶ Māgontiacum i, οὐ. ἔτι δὲ Māguntĭa, æ, θ. Μογοντιακόν, πόλις τῆς Γερμανίας, ἡ τανῦν Mainz.
mŏla, æ, θ. μύλη, μύλος. aquaria, ἡ ὑδρομύλη. olearia, τὸ ἐλαιοτριβεῖον. molam versare, circumagere, μύλην στρέφειν, περιάγειν. 2) mola salsa, ἢ ἁπλῶς mola, ἡ μύλη, αἱ ὀλαί, οὐλαί, οὐλοχύται. 3) σιαγών. 4) μύλη, τὸ μεμυλωμένον ἔμβρυον.
mŏlāris, e, (mola) μυλαῖος. molaris lapis καὶ ἁπλῶς molaris, ἀ. ὁ μυλίτης λίθος, μυλίας, μύλος. 2) molaris ὑπον. dens, ὁ μυλίτης, ὀδούς, μυλόδους, μύλος.
mŏlārĭus, a, um, (mola) μυλαῖος, τῆς μύλης.
molemonĭum, i, οὐ. βοτάνη τις ἐμετική.
mŏlendārĭus, a, um, (molo) μυλαῖος, μυλωθρός, τῆς μύλης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
mŏlendīnārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ molendarius.
†mŏlendīnum, i, οὐ. μυλών, ἀλετών.
mōles, is, θ. ὄγκος, μέγας σωρός, μέγα οἰκοδόμημα, μέγα κατασκεύασμα, κατ' ἐξοχὴν δέ· τὸ ἐν θαλάσσῃ χῶμα εἴτε πρόχωμα. Βυζ. καὶ Νεοελλ. μῶλος. ἴδ. Ἀνθολ. IX, 670. 2) πολιορκητικὸν ὄργανον, μηχανή. 3) ὄγκος, μέγα καὶ βαρὺ σῶμα, πελώριον σῶμα. moles Herculea, ἡ τοῦ Ἡρακλέους βία, (βίη Ἡρακλείη). 4) ὄγκος, βάρος, μέγεθος, πλῆθος. clypei, τὸ μέγεθος καὶ βάρος τῆς ἀσπίδος. exercitus, τὸ πλῆθος, ὁ πολὺς ὄχλος τοῦ στρατοῦ. 5) βάρος, ἄχθος, χαλεπότης, κάματος. Πρβλ. τὸ Ὁμηρικὸν μῶλος Ἄρηος, καὶ θεαὶ δέ τινες Moles ἢ Molae ἐμυθεύοντο, θυγατέρες Ἄρεος, (ἴδε Γέλλιον 13,22,2) ἃς ἄν τις Ἀχθηδόνας ἔχοι ὀνομάσαι. moles in transitu, ὁ τῆς διαβάσεως κάματος, ἡ ἐν τῇ διαβάσει μηχανή. tantae molis erat, οὕτως χαλεπὸν καὶ μέγα ἦν, τοσαύτη μηχανὴ ἦν. moles mali, τὸ ἄχθος, βάρος τοῦ κακοῦ.
mŏleste, ἐπίρ. (molestus) βαρέως, δυσχερῶς, ἀχθεινῶς. ferre aliquid, βαρέως, δυσχερῶς φέρειν τι, ἄχθεσθαι, δυσχεραίνειν ἐπί τινι. 2) ὀχληρῶς.
mŏlestĭa, æ, θ. (molestus) ὄχλος, ὄχλησις, ἄχθος, ἀηδία. alicui molestiæ esse, ὄχλον, ἔργον, πράγματα παρέχειν τινί. res molestiam habet, τὸ πρᾶγμα ἄχθος φέρει, ὀχληρόν ἐστι. molestiam habeo, ἄχθομαι. molestiam trahere, capere ex re, ἄχθεσθαι, ἀνιᾶσθαι ἐπί τινι. 2) περιεργία, δυσκολία.
mŏlesto are, aliquen (molestus) ὀχλῶ, ἐνοχλῶ τινα.
mŏlestus, a, um, (moles) ὀχληρός, δυσχερής, βαρύς. alicui molestum esse, ὀχλεῖν, ἐνοχλεῖν τινα, ἐνοχλεῖν τινι. 2) δύσφορος, δυσφόρητος, βαρύς. 3) περίεργος, δύσχολος.
mŏletrīna, æ, ἀ. μυλών, ἀλετών. Λ. ἀρχαϊκή.
mŏlīle, is, οὐ. μυλικόν τι ὄργανον ἢ μέρος τῆς μύλης. ἤ, κατ' ἄλλους, σχοινίον ᾧ δέουσι τὸν ἐν τῷ μυλῶνι ὄνον. Κάτων r. rust 10, 11.
mŏlīmen, ĭnis, οὐ. (molior) μηχάνημα, μηχανή, ἐπιχείρημα. 2) κάματος, πόνος, διάτασις, βία. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητ.
mŏlīmentum, i, οὐ. μηχάνημα, μηχανή, παρασκευή. rex magni molimenti, βασιλεὺς μεγαλεπήβολος.
mŏlīna, æ, θ. μυλών. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
mŏlīnārĭus, ii, ἀ. ὑδραλέτης.
mŏlīnum, i, οὐ. μυλών.
†mŏlīnus, a, um, (mola) μυλαῖος. molinum saxum, ὁ μυλίτης λίθος, ἀλέτης λίθος, μυλίας.
mŏlĭo, ire, σπάν. ἀντὶ τοῦ molior.
mŏlĭor, ītus sum, iri, (moles) aliquid, βίᾳ ἢ μηχανῇ κινῶ τι, κινῶ, προκινῶ,

Digitized by Google

μοχλεύω τι. montes, κινεῖν ὄρη. navem, προκινεῖν τὴν ναῦν. fores, βίᾳ ἀνοίγειν θύραν. ancoram, αἴρειν, ἀνασπᾶν ἄγκυραν. 2) διαχειρίζω, μεταχειρίζομαί τι. habenas, διαχειρίζειν, διοικεῖν ἡνίας. fulmina, μεταχειρίζεσθαι τοὺς κεραυνούς· κεραυνοβολεῖν. terram, κινεῖν ἐργάζεσθαι, διαπονεῖν γῆν. 3) μηχανῶμαι, κατασκευάζω τι. pocula, κατασκευάζειν, μηχανᾶσθαι ποτήρια. muros, κατασκευάζειν, οἰκοδομεῖν τείχη. mundum, δημιουργεῖν τὸν κόσμον. haec sunt in animis judicum molienda, δεῖ μηχανᾶσθαι, ὅπως ταῦτα ταῖς τῶν δικαστῶν ψυχαῖς ἐμποιήσεις. 4) μηχανῶμαι, πραγματεύομαι, κινῶ, κατασκευάζω τι, ἐγχειρῶ, ἐπιχειρῶ τινι. perniciem reipublicæ, μηχανᾶσθαι, κατασκευάζειν ὄλεθρον τῇ πολιτείᾳ. fugam, μηχανᾶσθαι φυγήν. mundum efficere moliens deus, ὁ θεὸς μηχανώμενος (διανοούμενος) δημιουργεῖν (ὅπως δημιουργήσῃ) τὸν κόσμον. moliri multa, πολλὰ μηχανᾶσθαι, πολλοῖς ἐπιχειρεῖν. laborem, ἐγχειρεῖν χαλεπῷ ἔργῳ. sibi imperium, μηχανᾶσθαι τὴν ἀρχήν. 5) κινοῦμαι πορεύομαι.

mŏlītĭo, ionis, θ. (molior) μηχάνησις, μηχάνημα, μηχανή, ἐπιχείρησις, ἐπιχείρημα. 2) ἐργασία.

mŏlītor, ōris, ἀ. (molior) ὁ μηχανώμενος ἢ μηχανησάμενός τι, μηχανητής, κατασκευαστής, ἐπιχειρητής. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.

mŏlĭtor, ōris, ἀ. (molo) μυλωθρός, ἀλετής. 2) ὁ μυλλός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

mŏlītrix, īcis, θ. (molior) ἡ μηχανωμένη ἢ μηχανησαμένη τι.

mŏlĭtūra, æ, θ. ἄλεσις, τὸ ἀληλεσμένον.

mŏlītus, a, um, Ἴδε molior.

mŏlĭtus, a, um, Ἴδε molo.

*mollĕo, ēre, (mollis) μαλακός εἰμι.

mollesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ molleo) μαλακοῦμαι, μαλάσσομαι. 2) μεταφ. μαλάσσεσθαι, ἐκθηλύνεσθαι, ἀπαλύνεσθαι. 3) μαλάσσομαι, πραΰνομαι, ἡμεροῦμαι, ἀπαλύνομαι.

mollĭcellus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ molliculus) πάνυ μαλακός, ἁπαλός.

mollĭcĭna, æ, θ. (mollis) μαλακὸν ἢ ἁβρὸν ἱμάτιον.

mollĭcŏmus, a, um, (mollis-coma) ἁβροκόμης, ἁπαλός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

mollĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ mollis) πάνυ μαλακός, ἁβρός, ἁπαλός.

mollĭfĭco, are, μαλακύνω.

mollĭfĭcus, a, um, μαλακτικός.

mollīmentum, i, οὐ. (mollio) μάλαγμα, κούφισμα, ἠπίαμα, πράϋνσις.

mollĭo, īvi, καὶ ĭi, ītum, īre, (mollis) aliquid, μαλάσσω, μαλακῶ τι. ferrum, σίδηρον. corpus, μαλακίζειν, ἀπαλύνειν τὸ σῶμα. lanam, ἀπαλύνειν τὰ ἔρια. ceram, μαλάσσειν κηρόν. duritias, μαλακοῦν τὰ σκληρώματα. ventrem, alvum, λύειν τὴν κοιλίαν. 2) μεταφ. aliquem ἢ aliquid, μαλάσσω, πραΰνω τινὰ ἤ τι. iram, τὴν ὀργὴν πραΰνειν, ἀπαλύνειν. poenam, πραΰνειν, κουφίζειν, ἠπιωτέραν ποιεῖν τὴν ποινήν. ritus, ἡμεροῦν τὰ ἤθη, τοὺς τρόπους. ventus mollitur, ὁ ἄνεμος πραΰνεται. 3) καταμαλάσσω, κατακλῶ τινα. lacrimæ meorum me molliunt, τὰ δάκρυα τῶν ἐμῶν με καταμαλάσσει, κατακλᾷ. 4) μαλακίζω, μαλάσσω, ἀπαλύνω, ἐκθηλύνω τινά.

mollĭpes, ĕdis, (mollis-pes) ἁβρόπους, εἰλίπους.

mollis, e, (μαλ-ακ-ὸς, molv-is, moll-is) μαλακός, ἁπαλός. dura et mollia, τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακά. mollis cera, μαλακός, εὔπλαστος κηρός. molle collum, μαλακός, ἁπαλὸς τράχηλος. mollis lana, μαλακόν, ἁπαλὸν ἔριον. molles capilli, μαλακή, ἁπαλὴ θρίξ. mollia prata, ἁπαλοὶ λειμῶνες. mollis alvus, εὔρους κοιλία. molles anni, τὰ ἁπαλὰ ἔτη. 2) μαλακός, ὑγρός, εὔκαμπτος, εὔστροφος. mollia brachia, ὑγροί, εὔστροφοι βραχίονες. mollia crura, ὑγρὰ σκέλη. mens mollis, ψυχὴ μαλακή, ὑγρά, εὐκίνητος, εὔστροφος. 3) μαλακός, πρᾷος. verba mollia, λόγοι μαλακοί, πρᾳεῖς. fluvius mollis, ποταμὸς πράως ῥέων. via, πρᾳεῖα, ῥᾳδία ὁδός. mollis clivus, λόφος πρᾷος, εὐπετὴς ἀναβῆναι. molle cœlum, πρᾷος, μαλακὸς οὐρανός. mollis sententia, πρᾳεῖα, ἐπιεικὴς γνώμη. mollis deus πρᾷος ἤπιος, ἵλεως θεός. 4) μαλακός, ἁβρός. vita mollis, ἁβρός, ὑγρὸς βίος. umbra, ἁβρὰ σκιά. 5) μαλακός, ἄνανδρος, δειλός. mollis columba, ἡ μαλακή, δειλὴ περιστερά. 6) vir mollis, ὁ παθικός. — molle καὶ mollia ἐπιῤῥηματικῶς, μαλακῶς, ἁπαλῶς. mollia ridere, ἁπαλὸν γελᾶν.

mollĭter, ἐπίῤ. (mollis) μαλακῶς, ἁπαλῶς. recubans, μαλακῶς κατακλινόμενος. 2) μαλακῶς, ὑγρῶς. molliter incedere, ὑγρῶς βαδίζειν. 3) μαλακῶς, πρᾴως, collis molliter assurgens, λόφος πράως αἰρόμενος, εὐπετὴς ἀναβῆναι. molliter ferre aliquid, πράως φέρειν τι. 4) μαλακῶς, ἁβρῶς, ὑγρῶς, τρυφερῶς. molliter vivere, μαλακῶς ἁβρῶς διάγειν. 5) μαλακῶς, ἀνάνδρως, ἀσθενῶς.

mollĭtĭa, æ, εἴτε mollĭtĭes, ēi, θ. (mollis) μαλακία, μαλακότης, ἁπαλότης. lanæ, τοῦ ἐρίου. 2) ὑγρότης, τὸ εὔστροφον, εὐκίνητον. cervicis, τοῦ αὐχένος. 3) μαλακία, πρᾳότης, ἁπαλότης, τὸ μα-

Digitized by Google

λακὸν καὶ εὐπαθὲς τῆς ψυχῆς κ.τ.τ. 4) μαλακία, ἁβρότης, τρυφερότης, ἀνανδρία, ἀσθένεια. 5) μαλακία παθικῶν, γυναίκισις.
mollĭtūdo, ĭnis, ταὐτὸ τῷ mollitia.
mollūgo, ĭnis, θ. βοτάνη τις ὁμοία ἀναγαλλίδι.
molluscus, a, um, (mollis) μαλακός. — nux mollusca, μαλακόν, γυμνόλοπον κάρυον (κάστανον;) — molluscum οὐ. ταὐτὸ τῷ bruscum.
mŏlo, ŭi, ĭtum, ĕre, μύλλω, ἀλῶ, ἀλήθω τι. molitum, οὐ. ἄλητον, ἄλευρον. 2) μύλλω, βινῶ.
mŏlŏche, ταὐτὸ τῷ malache.
mŏlŏchĭnārius, i, ἀ. βαφεὺς μαλαχίων ἱματίων.
mŏlŏchĭnus, a, um, μαλάχιος.
mŏlŏchītis, ĭdis, ἀ. εἶδος λιθαρίου μαλαχίου τὸ χρῶμα.
Mŏlon εἴτε Molo, ōnis, ἀ. Μόλων.
molon, ταὐτὸ τῷ moly.
Mŏlorchus, i, ἀ Μόλορχος. Molorchæus, a, um, τοῦ Μολόρχου.
Mŏlossi, orum, ἀ. Μολοσσοί.
Mŏlossĭcus, a, um, Μολοσσικός.
Mŏlossis, ĭdis, θ. Μολοσσίς, Μολοσσία.
Mŏlossus, a, um, Μολοσσός, Μολοσσικός.
mŏlucrum, i, οὐ. μυλήκορον. 2) μύλη, τὸ μεμυλωμένον, ἔμβρυον.
mŏly, ўos, οὐ. τὸ μῶλυ (βοτάνη).
mŏlybdæna, æ, θ. μολύβδαινα, (μέταλλον καὶ βοτάνη).
mŏlybdītis, ĭdis, θ. μολυβδῖτις.
mōmen, ĭnis, οὐ. σπαν. ἀντὶ τοῦ momentum.
mōmentālĭter, ἐπίρ. (momentum) ἀκαριαίως. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
†mōmentānĕus, a, um, (momentum) ἀκαριαῖος.
mōmentārĭus, a, um, ἀκαριαῖος, στιγμιαῖος, ὀλιγοχρόνιος, πρόσκαιρος.
†momentōsus, a, um, ἀκαρής, ἀκαριαῖος.
mōmentum, i, οὐ. (ἀντὶ movimentum, ἐκ τοῦ moveo σήκωμα, εἴτε βάρος τι μικρόν, ὅπερ ῥέπειν ποιεῖ τὴν πλάστιγγα. rem momento suo ponderare, τῷ ἰδίῳ σηκώματι σταθμᾶσθαί τι. momentum myrrhæ, μικρόν τι βάρος μύῤῥας. sua momenta sustentare, ἰσοῤῥοπεῖν. 2) μεταφ. ἡ ῥοπή. momentum rei facere, ῥοπὴν διδόναι τῷ πράγματι. si quid habet momenti commendatio, εἰ ῥοπήν τινα (δύναμίν τινα) ἔχει, εἴ τι ἰσχύει σύστασις. momento esse ad aliquid, ῥοπὴν ἔχειν πρός τι, συμβάλλεσθαι πρός τι. momentum habet gratia ἡ χάρις ἰσχύει. momenta sumit animus utroque, ἐφ' ἑκάτερα ἡ ψυχὴ τροπὰς λαμβάνει. momenta ad bene vivendum, ῥοπαί, ἀφορμαὶ πρὸς τὸ καλῶς ζῆν. præbere momenta saluti, παρέχεσθαί τινι ῥοπὴν πρὸς σωτηρίαν. magni momenti est, μεγάλην ῥοπὴν ἔχει, σπουδαῖον, ἐμβριθές ἐστι nullius momenti est, οὐδεμίαν ῥοπὴν ἔχει, φαῦλόν ἐστιν. fortunæ momenta, αἱ ῥοπαί, μεταβολαὶ τῆς τύχης. 3) momentum rerum, ὁ πλείστην ῥοπὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἔχων, ὁ μέγα δυνάμενος. 4) βάρος, ἐμβρίθεια. rerum verborumque, ἡ ἐμβρίθεια, τὸ κῦρος τῶν τε πραγμάτων καὶ τῶν λόγων. levi momento æstimare, περὶ μικροῦ ποιεῖσθαι. momenta orationis, τὰ κεφάλαια τοῦ λόγου 5) τὸ ἀκαρὲς τοῦ τόπου, στιγμή, χωρίον. cœli, τὸ χωρίον τοῦ οὐρανοῦ. 6) τὸ ἀκαρὲς τοῦ χρόνου, στιγμή, καιρός. momento temporis εἴτε horæ ἢ ἁπλῶς momento, ἐν ἀκαρεῖ χρόνου, ἐν ἀκαρεῖ. certis momentis, ἐν τακτοῖς χρόνοις. momenta observare, χρῆσθαι τοῖς καιροῖς, τηρεῖν τοὺς καιρούς. omnibus momentis, ἑκάστοτε, ἀείποτε.
Mōmus, i, ἀ. Μῶμος.
Mōna æ, θ ἡ Μόνα, Μῶνα, νῆσος παρὰ τὴν Βρεττανίαν, ἡ τανῦν Anglesey (;).
†mŏnăcha, æ, θ. μοναχή. μονάστρια.
†mŏnăchĭcus, a, um, μοναχικός.
†mŏnăchīum, ii, οὐ. μοναχεῖον, μοναστήριον.
†mŏnăchus, i, ἀ. μοναχός. μοναστήρ.
Mŏnæses, is, ἀ Μοναίσης, βασιλεὺς Πάρθων.
mŏnālĭter, ἐπ. monauliter.
Monapia, æ, θ (καὶ Monarina καὶ Menavia), Μοναρίνα ἢ Μονάοιδα, νῆσος μεταξὺ Ἰβερνίας καὶ Βρεττανίας, ἡ τανῦν Man.
mŏnārĭus, a, um, μίαν μόνην κλίσιν ἔχων. Λέξ. Γραμματ.
mŏnas, ădis, θ. μονάς.
†mŏnastērĭālis, e, μοναστικός, μοναστηριακός.
†mŏnastērĭum, i, οὐ. μοναστήριον.
†mŏnastrĭa, æ, θ μονάστρια.
mŏnaulĭter, ἐπίρ. sonare μοναυλεῖν.
mŏnaulos, (-us) i, οὐ. μοναύλιον.
†mŏnazon, ontis, ἀ. ὁ μονάζων.
Monda, ἴδ. Munda.
mŏnēdŭla, æ, θ. κίττα εἴτε κίσσα, εἶδος κολοιοῦ.
†mŏnēla, æ, θ. (moneo) νουθέτησις.
mŏnĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (ἐκ τοῦ θέματος men, ὅθεν καὶ τὸ memini) aliquem de re, σπάν. alicujus rei, ὑπομιμνήσκω, ἀναμιμνήσκω τινά τινος, ἢ τινά τι. Fabius ea me monuit, ὁ Φάβιος ὑπέμνησέ με τούτων εἴτε ταῦτα. monet tempus esse, ὑπομιμνήσκει, ὅτι καιρός ἐστιν. ea, quæ a natura monemur, ἃ ἡ φύσις ὑπομιμνή-

Digitized by Google

σκει ἡμᾶς. bene mones, ὀρθῶς με ἀναμιμνήσκεις. moneo, ut vitet, ὑπομιμνήσκω αὐτὸν φυλάττεσθαι. monita, orum, οὐ. ὑπομνήσεις. 2) κελεύω τινά, σημαίνω τινί. divinitus mens monita est, ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκελεύσθη, ὁ θεὸς ἐσήμηνεν αὐτῇ, τί χρὴ ποιεῖν. superi monent, οἱ θεοὶ σημαίνουσι, κελεύουσι. monita deorum, θεῶν σημεῖα εἴτε κελεύματα. 3) παραινῶ τινι, νουθετῶ τινα. eos hoc moneo desinant εἴτε ut desinant furere, τοῦτο αὐτοῖς παραινῶ, παύεσθαι τῆς μανίας. annus monet, ne speres, τὸ ἔτος παραινεῖ μὴ ἐλπίζειν. monita, orum, οὐ. παραινέσεις. 4) ἀναμιμνήσκω, παραινῶ, διηγοῦμαί τι. 5) κελεύω τινά, ἐγκελεύω, παρακελεύομαί τινι. remiges, κελεύειν τοῖς κωπηλάταις, παρακελεύειν τοῖς ἐρέταις. canes, ἐγκελεύειν τοῖς κυσίν.

mŏnēris, is, θ. μονήρης (ναῦς).

Mŏnēta, æ, θ. (ἐκ τοῦ moneo, ἴδε Κικέρ. de divin, 1, 45). Μονῆτα, ἐπίκλησις τῆς Ἥρας. 2) τὸ ἐν Ῥώμῃ τῆς Μονήτης Ἥρας τέμενος, ἐν ᾧ τὸ ἀργυροκοπεῖον. 3) moneta, ὁ ἀργυροκοπεῖον, σημαντήριον. ut Latinā monetā percussa sint, ὥστε εἶναι τοῦ Λατίνου κόμματος. 4) ἀργύριον, νόμισμα (μονέδα). monetam cudere, νομίσματα κόπτειν, χαράττειν. 5) Moneta, ἡ Μνημοσύνη.

mŏnētālis, e, (moneta) νομισματικός. aurum monetale, ἐπίσημον χρυσίον, χρυσᾶ νομίσματα. triumviri monetales, οἱ ἐπὶ τοῦ ἀργυροκοπείου τρεῖς ἄνδρες.

mŏnētārĭus, ii, ἀ. ἀργυροκόπος.

mŏnīle, is, οὐ. ὅρμος, ὑποδέρκιον, περιδέραιον, περιτραχήλιον, (κόσμημα ἀνθρώπων καὶ ζώων).

mŏnĭmentarĭus, a, um, τοῦ μνήματος, τῆς κηδείας. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

mŏnĭmentum εἴτε monumentum, i, οὐ. (moneo) μνημεῖον, μνῆμα. monumentum Marii, μνημεῖον Μαρίου, ναὸς ὑπὸ Μαρίου ἱδρυμένος. monumentum Scipionis, μνημεῖον εἴτε ἀνδριὰς Σκηπίωνος. monumenta (in templo), τὰ ἀναθήματα. monumenta rerum gestarum, πεπραγμένων μνημεῖα, ἱστορικὰ συγγράμματα. monumentum amoris, μνημόσυνον ἀγάπης, δῶρον μνήμης χάριν δεδομένον. monumenti causā, μνήμης χάριν. clementiæ monumenta, μνημεῖα πρᾳότητος. 2) κατ' ἐξοχήν· μνημεῖον, μνῆμα, τάφος ἢ κενοτάφιον. 3) μνημεῖον, γνώρισμα.

mŏnĭtĭo, iōnis, θ. (moneo) παραίνεσις, νουθέτησις.

mŏnĭto, are, (θαμιστ. τοῦ moneo) παραινῶ, νουθετῶ.

mŏnĭtor, ōris, ἀ. (moneo) παραινέτης· νουθετητής. 2) ὁ ὑπομιμνήσκων τινά, ὑποβολεύς (ἐν θεάτρῳ καὶ ἄλλως), ὀνομακλήτωρ, ὀνοματοκλήτωρ. ἐν τῇ λατρείᾳ, κανονάρχης. 3) κελευστής, ἐπιστάτης. 4) παραινέτης, σωφρονιστής, παιδαγωγός.

mŏnĭtōrĭus, a, um, σημαντικός, προσημαντικός.

mŏnĭtum, i, οὐ. καὶ mŏnĭtus, a, um, ἴδε moneo.

mŏnĭtus, ūs, ἀ. (moneo) ὑπόμνησις, παραίνεσις, νουθέτησις. 2) θεοῦ σημεῖον εἴτε κέλευσμα.

mŏnŏbŏlus, i, ἀ. (μονώβελος) πόσθων.

mŏnŏcĕros, ōtis, ἀ. μονόκερως.

mŏnŏchrōmătos, on, μονοχρώματος.

mŏnŏchrōmos, on, μονόχρωμος.

mŏnŏchrŏnos, on, μονόχρονος.

mŏnŏclōnos, on, μονόκλωνος.

mŏnŏcnēmos, on, (μονόκνημος).

Mŏnŏcŏli, orum, ἀ. Μονόκωλοι, μυθικὸν ἔθνος τῆς Ἰνδίας.

mŏnŏcrēpis, īdos, μονοκρήπις, μονοσάνδαλος.

mŏnŏcŭlus, i, ἀ. (μόνος-oculus) μονόφθαλμος.

mŏnŏdĭārĭus, ii, ἀ καὶ monodiaria, æ, θ. ὁ καὶ ἡ μονῳδός. Ἐπιγρ.

Mŏnœcus, i, ἀ. Μόνοικος, ἐπίκλησις τοῦ Ἡρακλέους. portus Herculis Monœci, ὁ τοῦ Μονοίκου Ἡρακλέους λιμήν, (λιμὴν τῆς Λιγυστικῆς), ὁ τανῦν Monaco.

mŏnŏgămia, æ, θ. μονογαμία.

mŏnŏgămus, i, ἀ. μονόγαμος.

mŏnŏgramma, ătis, οὐ. μονογράμματον.

mŏnŏgrammus, a, um, μονόγραμμος.

mŏnŏlĭnum, i, οὐ. ὅρμος ἐξ ἑνὸς λίνου, ὅ ἐστιν, ἁπλοῦς ὅρμος μαργαριτῶν.

mŏnŏlĭthus, a, um, μονόλιθος.

mŏnŏlōris, e, (μόνος-lōrum) vestis, μίαν ῥάβδον ἔχουσα ἐσθής.

mŏnŏpŏdĭus, a, um, μονόπους. monopodium, οὐ. ἡ μονόπους τράπεζα.

mŏnŏpōla, æ, ἀ. μονοπώλης.

mŏnŏpōlĭum, i, οὐ. μονοπώλιον.

mŏnoptĕros, on, μονόπτερος.

mŏnŏsŏlis, e, (μόνος-solea) μονόπελμος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

mŏnostĭchĭum, i, οὐ. μονόστιχον.

mŏnostĭchum, i, οὐ. μονόστιχον.

mŏnŏsyllăbus, a, um, μονοσύλλαβος.

mŏnŏtriglўphus, a, um, (μονοτρίγλυφος).

mŏnotrŏphus, a, um, μονοτροφούμενος.

mŏnoxўlus, a, um, μονόξυλος.

mons, ntis, ἀ. (ἐκ τοῦ θέματος min, ὅ ἐν καὶ τὸ emineo) ὄρος. cacumen εἴτε cul-

Digitized by Google

men montis, ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους, ἡ ἀκρώρεια, ἀκρωνυχία. radices montis, οἱ πρόποδες τοῦ ὄρους, ἡ ὑπώρεια. jugum montis, ἡ ῥάχις τοῦ ὄρους. summus mons, ἡ κορυφή, ἄκρα τοῦ ὄρους. 2) μεταφ. ὁ μέγας σωρός, ὁ ὄγκος, τὸ μέγα χρῆμα, τὸ πλῆθος κ.τ.τ. montes auri pollicerí, χρυσᾶ ὄρη ὑπισχνεῖσθαι. 3) ποιητ. ἡ πέτρα, ὁ λίθος, ἡ λίθος.
monstrābĭlis, e, (monstro) ἀξιόλογος.
monstrātĭo, ōnis, θ. (monstro) δεῖξις, ὁδηγία.
monstrātor, ōris, ἀ. (monstro) δείκτης, ὁδηγός. ὑφηγητής.
monstrātus, ūs, ἀ. (monstro) δεῖξις. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικοῦ.
monstrĭfer, era,erum,(monstrum-fero) τερατοτόκος. 2) τέρατα πέμπων. 3) τεράστιος, τερατώδης, ἀλλόκοτος.
monstrĭfĭcābĭlis, e, (monstrificus) τεράστιος, τερατώδης.
monstrĭfĭce, ἐπίρ. τεραστίως.
monstrĭfĭcus, a, um, (monstrum-facio) τερατουργός, θαυματουργός. 2) τεράστιος, ἀλλόκοτος.
*monstrĭgĕna, æ, ἀ. (monstrum-gigno) τερατοτόκος.
monstro,avi,atum,are, (monstrum) alicui aliquid, δείκνυμί τινί τι. alicui viam, δεικνύναι τινὶ τὴν ὁδόν. aliquem digito, δακτυλοδεικτεῖν τινα. monstratus, a, um, δακτυλόδεικτος, περίβλεπτος. 2) δείκνυμι, δηλῶ τινί τι, διδάσκω τινά τι, ὑφηγοῦμαί τινί τι ἤ τινί τινος. 3) ἐνδείκνυμι, μηνύω, καταμηνύω τινὰ (τῇ ἀρχῇ). 4) δείκνυμι, ἀποδείκνυμί τι. 5) alicui, παραινῶ τινι.
monstrose, monstrōsus, ταὐτὸ τῷ monstruose, κ.τ.λ.
monstrum, i, οὐ. (mon es-trum, mon-strum, mon-eo, quod nos monet) σημεῖον, θεῖον εἴτε οὐράνιον σημεῖον. monstra deorum, τὰ τῶν θεῶν σημεῖα. 2) τέρας, πέλωρ, πέλωρον, (οἷον· ἡ Σκύλλα, ὁ Πολύφημος, τεράστια θηρία, κ.τ.τ.) 3) αἰσχρός, μυσαρός, μιαρὸς ἄνθρωπος, μίασμα, βδέλυγμα. 4) τέρας, θαῦμα, τὸ ἀλλόκοτον, τεράστιον. monstra dicere, narrare = τέρας λέγειν.
*monstrŭōse, ἐπίρ. (monstruosus) τεραστίως, ἀλλοκότως.
monstrŭōsus, a, um, τεράστιος, τερατώδης, ἀλλόκοτος.
montānĭōsus, a, um, ὀρεινός.
montānus, a, um, (mons) ὀρεινός, ὄρειος, montani lupi, οἱ ὄρειοι λύκοι. montana silva, ὄρειος δρυμός. montanum oppidum, ἡ ὀρεινὴ πόλις. montana, orum, οὐ. τὰ ὀρεινά, ἡ ὀρεινὴ χώρα. montani, ἀ. οἱ ὀρεῖται. 2) ὀρεινός, βουνώδης, ὀρειώδης. Ὄν. κύρ. Μοντανός.
montensis, e, (mons) ταὐτὸ τῷ montanus. Ἐπιγρ.
montĭcellus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ mons). Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
montĭcŏla, æ, ἀ. (mons-colo) ὀρεινόμος, ὀρεσίβιος.
montĭcŭlus, i, ἀ. ὄριον, βουνός.
*montĭfer, era, erum, (mons-fero) ὁ φέρων, αἴρων ὄρος, ὀρειτύπος. ἐπίθ. τῶν Τιτάνων.
Montīnus, i, ἀ. ὁ τῶν ὀρέων θεός.
montĭvăgus, a, um, (mons-vagus) ὁ ρειοπλανής.
montŭōsus εἴτε montōsus, a, um, ὀρειώδης, ὀρεινός, βουνώδης.
mŏnŭbĭlis, e, (moneo) μνημόσυνος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
mŏnŭmentālis, e, (monumentum) τοῦ μνημείου. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
mŏnŭmentārĭus, monumentum, ταὐτὸ τῷ monimentarius, κ.τ.λ.
Mopsŏpĭus, a, um, Μοψόπιος, Ἀθηναῖος, Ἀττικός. Mopsopia urbs, αἱ Ἀθῆναι. Mopsopia, θ. Μοψοπία, ἡ Ἀττική.
Mopsŭhestĭa, εἴτε Mopsuestia, æ, θ. Μόψου ἑστία, πόλις τῆς Κιλικίας.
Mopsus, i, ἀ. Μόψος.
mŏra, æ, θ. διατριβή, μέλλησις, ἀναβολή, ὑπέρθεσις, ὄκνος. moram alicui rei afferre, inferre, διατριβήν τινι παρέχειν, μηκύνειν, βραδύνειν τι. moram facere dimicandi, ἀναβάλλεσθαι τὴν μάχην εἴτε μάχεσθαι. moram homini facere, βραδύνειν, κωλύειν, ἐπέχειν τινά. moram interponere, διατρίβειν, μέλλειν. rumpere moram, οὐ μέλλειν, οὐ διατρίβειν, σπεύδειν. est mihi mora, διατρίβω, μέλλω, βραδύνω, βραδύνομαι. aliquid mihi moræ est, βραδύνει, ἐπέχει μέ τι. per me nulla est mora, ἐγὼ οὐ βραδύνω, οὐδὲν κωλύω tibi nulla ad decedendum erit mora, οὐδέν σε κωλύσει τοῦ ἀπιέναι. longa mora est referre cuncta, μακρὸν ἂν εἴη ἅπαντα εἰπεῖν. Hector, belli mora, Ἕκτωρ ὁ μηκύνων εἴτε χρονίζων τὸν πόλεμον. haud mora εἴτε nec mora (ὑπον. fit), παραχρῆμα. omnes, haud mora, prosiluere, οὐκ ἐμέλλησαν, ἀλλ' ἅπαντες ἀνεπήδησαν. 2) παῦλα λόγου. 3) χρόνου διάστημα, διάρκεια, χρόνος. longa fuit mora temporis medii, πολὺς χρόνος διεγένετο, μεταξὺ ἐγένετο. morā, χρόνῳ, τῷ χρόνῳ. 4) διατριβὴ ἐν τόπῳ.
mora, æ, θ. μόρα ἡ παρὰ Λακεδαιμονίοις.
mōrācĭæ, nuces, σκληρὰ κάρυα.
mōrālis, e, (mos) ἠθικός.

Digitized by Google

mōrālĭtas, ātis, θ. τὸ ἠθικόν. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
mŏrāmentum, i, οὐ, (moror) διατριβή, κώλυμα.
*mŏrāte, ἐπίρ. (moror) βραδέως.'Αμφ.γρ.
*mŏrātim, ἐπίρ. βραδέως. 'Αμφ. γρ.
mŏrātĭo, iōnis, θ. διατριβή, ἐποχή. 2) κώλυμα.
mŏrātor, ōris, ἀ. (moror) κωλυτήρ. 2) μελλητής.
mŏrātōrĭus, a, um, μελλητικός. 2) κωλυτικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ
mŏrātus, a, um, ἴδ. moror.
mōrātus, a, um, (mos) ἤθη ἔχων. bene moratus, καλὸς τὰ ἤθη εἴτε τὴν φύσιν, χρηστοήθης. male moratus, κακοήθης. μεταφ. janua ita morata est, ἡ θύρα οὕτω κατεσκεύασται. venter male moratus, κοιλία κακῶς πεφυκυῖα. 2) ἠθικός, ἠθοποιός, ἠθολόγος.
*morbĭde, ἐπίρ. νοσηρῶς.
morbĭdus, a, um, νοσηρός, νοσῶν. 2) νοσηρός, νοσοφόρος, ἐπίνοσος.
morbĭfer, era, erum, (morbus-fero) νοσοφόρος, νοσοποιός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*morbōnĭa ἡ morbovia, æ, θ. (morbus) abire morboniam, ἀπιέναι ἐς κόρακας
morbōsus, a, um, νοσώδης, νοσηρός, νοσῶν. 2) παθικός.
morbus, i, ἀ. νόσος, νόσημα. in morbo esse, morbo laborare, morbo affectum esse, ἐν νόσῳ εἶναι, νοσεῖν. in morbum cadere, incidere, νόσῳ, νοσήματι περιπίπτειν. morbo mori εἴτε perire, νόσῳ τελευτᾶν. æger gravi morbo, νόσῳ χαλεπῇ εἴτε νόσον χαλεπὴν νοσῶν. morbus inveteravit, ἡ νόσος κεχρόνικε, χρόνιος ἐγένετο. morbus declinat, ἡ νόσος λωφᾷ. morbo mederi, τῇ νόσῳ ἐπικουρεῖν. morbo liberari, τῆς νόσου ἀπαλλαγῆναι. morbus major, comitialis εἴτε caducus, ἱερὰ νόσος, ἐπιληψία. 2) νόσος, νοσώδης διάθεσις εἴτε ἐπιθυμία, διαφθορά, κακία, πονηρία. 3) ἄλγος, λύπη.
mordācĭtas, ātis, θ. τὸ δηκτικόν.
mordācĭter, ἐπίρ. δηκτικῶς. μεταφ. δηκτικῶς, κερτόμως, καθαπτικῶς.
mordax, ācis, (mordeo) δηκτικός. mordax canis, κύων δηκτικὸς εἴτε δάκνων. μεταφ. mordax Cynicus, δηκτικὸς Κυνικός. mordax carmen, δηκτικόν, κέρτομον ποίημα. mordax sollicitudo, δακέθυμος εἴτε τὴν καρδίαν δάκνουσα φροντίς. ferrum mordax, ὀξὺς πέλεκυς. rubus mordax, ἀκανθώδης βάτος. acetum mordax, τὸ ἐμπρίον, δριμύ, δηκτικὸν ὄξος. urtica mordax, ὀδαξητικὴ κνίδη.
mordĕo, mŏmordi, (ἀρχαϊκ. memordi), morsum, ēre, aliquem ἢ aliquid, δάκνω τινὰ ἤ τι. a cane morsus, ὑπὸ κυνὸς δεδηγμένος. frenum mordeo τὸν χαλινὸν δάκνω, τὰ στόμια ἐνδάκνω, μεταφ. θυμοειδής εἰμι. humum mordere ore, ὀδὰξ λαμβάνεσθαι τῆς γῆς, ὀδὰξ ἑλεῖν γαῖαν. æstus oleam mordet, ὁ καύσων λυμαίνεται τὴν ἐλαίαν. 2) aliquid, ἀπρὶξ ἔχομαί τινος, ἐνδάκνω τι. fibula vestem mordet, ἡ περόνη ἐνδάκνει τὴν ἐσθῆτα. arbor humum, τὸ δένδρον ἔχεται τῆς γῆς, ἐμπέπηγε τῇ γῇ. 3) μασῶμαι, τρώγω, βιβρώσκω τι. cæpe, τρώγειν κρόμυον. 4) βιβρώσκω, καταναλίσκω τι. 5) δάκνω, ὀδάζω, ὀδαξῶ, κνίζω. urtica mordet, ἡ κνίδη ὀδαξᾷ. 6) ἐπὶ γεύσεως δάκνειν, ἐμπρίειν. radix smyrnii mordet, ἡ ῥίζα τοῦ σμυρνίου δηκτική ἐστιν. 7) aliquem, δάκνω, κερτομῶ, κνίζω τινά, καθάπτομαί τινος. jocus mordens, δηκτικόν, κέρτομον σκῶμμα. 8) δάκνω, ἀνιῶ, λυπῶ τινα.
mordex, ĭcis, δήκτης, (ὁ ὀδούς). 'Αμφ. γρ.
mordĭcātĭo, iōnis, θ. (mordico), δῆξις.
*mordĭcatīvus, a, um, δηκτικός.
mordĭcĭtus, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ mordicus.
mordĭco, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ mordeo.
mordĭcus, ἐπίρ. (mordeo) ὀδάξ, ἀπρίξ, μεταφ. morticus tenere aliquid, ἀπρὶξ ἔχειν τι, ἀπρὶξ ἔχεσθαί τινος.
more, ἐπίρ. μωρῶς. Πλαῦτος.
mōres, um, ἴδ. mos.
mŏrētarĭus, a, um, (moretum), τοῦ μυττωτοῦ. moretarium alliatum, ὁ σκορδωτὸς μυττωτός.
mŏrētum, i, οὐ. μυττωτόν, (ἔδεσμα σκευαζόμενον ἐκ σκορόδου, ὄξους, ἐλαίου καὶ ἄλλων τινῶν).
mŏrĭbundus, a, um, (morior) θνήσκων, ἀποθνήσκων, ἐκπνέων. vox moribunda, ἡ τοῦ ἐκπνέοντος φωνή.
mŏrĭgĕrātĭo, iōnis, θ. (morigeror) τὸ χαρίζεσθαι.
*mŏrĭgĕrātor, ōris, ἀ. (morigeror) ὁ χαριζόμενος.
mŏrĭgĕro, are, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ morigeror.
mŏrĭgĕror, atus sum, ari, (mos-gero) alicui, χαρίζομαι, (ποιητ. ἦρα φέρω), ὑπηρετῶ τινι. 2) ore morigerari ταὐτὸ τῷ fellare.
mŏrĭgĕrus, a, um, (mos-gero) alicui, χαριζόμενός τινι.
Mŏrĭni, orum, ἀ. Μορινοί, ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ οἰκοῦν.
mōrĭo, iōnis, ἀ. ὁ μωρός, νήπιος.
mōrĭo εἴτε morion, ōnis, ἀ. εἶδος λιθαρίου.
mōrĭon, i, οὐ. μώριον, (βοτάνη).
mŏrĭor, mortŭus sum, i, (mors) θνήσκω, ἀποθνήσκω, τελευτῶ. vulnere, ἐκ

Digitized by Google

τραύματος. morbo, νόσῳ. fame, λιμῷ. amore alicujus, ἐκθνήσκειν ἔρωτί τινος. mori pro patria, ὑπὲρ πατρίδος ἀποθανεῖν. leto virorum, θάνατον ἀνδρῶν ἀποθανεῖν. artus morientes, τὰ τοῦ ἐκπνέοντος μέλη. manus moritur, ἡ χεὶρ ἀπονεκροῦται, ἀποναρκοῦται. 2) μεταφ. ἀφανίζεσθαι, μαραίνεσθαι κ.τ.λ. hedera moritur, ὁ κιττὸς μαραίνεται. mortuus flos, μαρανθὲν ἄνθος. unguenta moriuntur, αἱ ἀλοιφαὶ μαραίνονται, ἄοσμοι γίγνονται. ignis moritur, τὸ πῦρ μαραίνεται, ἀποσβέννυται. dies, ἡ ἡμέρα τελευτᾷ. mortuus, ἀ. ὁ τεθνηκώς, τεθνεώς, νεκρός. a mortuis excitare aliquem, ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνιστάναι τινά. testamentum mortui. ἡ διαθήκη τοῦ τελευτήσαντος. leges mortuæ, ἄκυροι νόμοι. — Mare mortuum, ἡ νεκρὰ θάλασσα, ἡ Ἀσφαλτῖτις λίμνη ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. 2) τὸ πεπηγὸς πέλαγος καὶ νεκρὸν πέλαγος (παρ' Ἀγαθημέρῳ) τὸ ἐν τῇ βορείῳ Εὐρώπῃ.

mŏrĭtŭrĭo, ire, (ἐφετ. τοῦ morior) θανατιάω, θανατῶ.

mormyr, ȳris, θ. ὁ μόρμυρος, μορμύλος, (εἶδος ἰχθύος).

mŏro, are, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ moror.

morochītis, ĭdis, θ. εἶδος λιθαρίου.

mōrŏlŏgus, a, um, μωρολόγος.

mŏror, atus, sum, ari, (mora) aliquem ἤ aliquid, διατρίβω, βραδύνω, κατέχω, ἐπέχω τινά ἤ τι. navigatio me moratur, ὁ πλοῦς παρέχει μοι διατριβήν, βραδύνει με. moror iter, βραδύνω, ἐπέχω τὴν πορείαν. aliquem nihil moror, ἀφίημι, ἐῶ τινα. nihil moror eos abire, ἐῶ αὐτοὺς ἀπιέναι, οὐδὲν κωλύω αὐτοὺς τοῦ ἀπιέναι. non moror, quominus redeant, οὐδὲν κωλύω αὐτοὺς τοῦ ἐπανελθεῖν. ne multis morer (ὑπον. vos), ἵνα μὴ μακρολογῶν ὑμᾶς κατέχω. morari populum, κατέχειν, τέρπειν τὸ πλῆθος. 2) μέλει μοί τινος. purpuram nihil moror, οὐδέν μοι μέλει τῆς πορφύρας. 3) οὐδετ. διατρίβω, μέλλω, ὀκνῶ. paucos dies morantur, ὀλίγας ἡμέρας διατρίβουσιν, ἐπέχουσι. haud multa moratus, οὐ πολὺ ἐπισχών. moror inferre bellum, ὀκνῶ πόλεμον ποιεῖσθαι. nihil moror, quominus abeam, οὐ διατρίβω, οὐ μέλλω, ἀλλ' ἤδη ἄπειμι. παθητικῶς· moratur, διατριβὴ γίγνεται. 4) διατρίβω, διάγω, μένω, χρονίζω. Brundisii, ἐν Βρεντεσίῳ. pestis in republica moratur, ἡ νόσος μένει ἐν τῇ πολιτείᾳ. cum aliquo morari, συνεῖναί τινι, διατρίβειν μετά τινος.

mōror, ari, μωραίνω. Σουητ. Νέρ. 33.

mōrōse, ἐπίρ. δυσκόλως, δυσχερῶς. 2) περιέργως, ἀκριβῶς.

mōrōsĭtas, ātis, θ. δυσκολία, δυσχέρεια, 2) περιεργία, ἀκρίβεια.

mŏrōsus, a, um, (κατὰ Κικέρωνα ἐν Tusc. disp. 4, 24 ἐκ τοῦ mos), ἐπὶ ἀνθρώπου· δύσκολος τὰ ἤθη ἤ τοὺς τρόπους, δυσχερής. 2) περίεργος, λίαν ἀκριβής. 3) ἐπὶ πραγμάτων· δύσκολος, δυσχερής, δύσχρηστος. morosus morbus, δυσαπάλλακτος νόσος. 3) δυσχερής, ἀηδής.

Morpheus, ĕi, εἴτε ĕos, ἀ. Μορφεύς.

morphnos, i, ἀ. μορφνός (ἀετός).

mors, rtis, θ. (μόρος) θάνατος. mortem obire, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν. mortem oppetere, θάνατον αἱρεῖσθαι. mortem sibi consciscere, διαχρῆσθαι, διαφθείρειν ἑαυτόν. morte aliquem multare, θανάτῳ ζημιοῦν, θανατοῦν τινα. ad mortem ducere, ἐπὶ θανάτῳ ἄγειν. morti esse, θάνατον ἐπιφέρειν. claræ mortes, λαμπροὶ θάνατοι. mors mea, tua, sua, κ.τ.λ. ὁ αὐτόματος θάνατος. 2) μεταφ. ὁ θάνατος, ἀφανισμός, ἡ ἀπώλεια. 3) θάνατος, νεκρός, νεκρὸν σῶμα. 4) θάνατος, θανατηφόρον βέλος, κ.τ.λ.

morsĭcātim, ἐπίρ. (morsico) ἀπρίξ, ὀδάξ.

morsĭco, are, (θαμιστ. τοῦ mordeo) ἀπρὶξ λαμβάνω.

morsĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ morsus) μικρὸν δῆγμα.

morsus, a, um, ἴδ. mordeo.

morsus, ūs, ἀ. (mordeo) δηγμός, δῆξις, δῆγμα. morsu apprehendere, corripere, ὀδὰξ λαβεῖν. 2) μάσησις, τρῶξις. 3) ἀνία, λύπη. 4) τὸ δηκτικόν, δηγμός, κνίσμα, ὀδαξησμός. 5) δηγμός, δῆγμα, τὸ ἐκ δήξεως τραῦμα. 6) ὀδούς, ὀδόντες.

Morta, æ, θ. (μορτός), ἡ Μοῖρα ἤ μία τῶν Μοιρῶν.

mortālis, e, (mors) θνητός. corpora mortalia, τὰ θνητὰ σώματα. μεταφ. mortales inimicitiæ, ὀλιγοχρόνιοι ἔχθραι. 2) θνητός, ἀνθρώπινος. mortalis natura, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις. genus mortale, τὸ ἀνθρώπινον γένος. curæ mortales, αἱ τῶν θνητῶν φροντίδες. vulnus mortale, τὸ ἐκ θνητοῦ τινος τραῦμα. mortalia, οὐ. τὰ ἀνθρώπινα, τὰ ἐν ἀνθρώποις. mortalis, ἀ. ὁ θνητός, ὁ ἄνθρωπος. multos mortales obtruncant, πολλοὺς ἀνθρώπους ἀποσφάττουσι. cum multis mortalibus, μετ' ὄχλου πολλοῦ. 3) mortale crimen, θανάσιμον ἁμάρτημα.

mortālĭtas, ātis, θ. (mortalis) τὸ θνητόν, ὁ θάνατος. mortalitatem explere, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν. 2) τὸ ὀλιγοχρόνιον. 3) οἱ θνητοί, οἱ ἄνθρωποι.

†mortālĭter, ἐπίρ. μετὰ θνητῆς φύσεως.

mortāre, is, οὐ. ταὐτὸ τῷ mortarium.

Digitized by Google

†mortārĭŏlum, i, (ὑποκορ. τοῦ mortarium, ὁλμίσκος, θυΐσκη, ἰγδίον.
mortārĭum, ii, οὐ. ὅλμος, θυεία, ἴγδη. 2) λάκκος, ἐν ᾧ τὴν κονίαν κατασκευάζουσιν. 3) κονία 4) κοίλωμα περὶ δένδρον, γῦρος.
mortĭcīnus, a, um, (mors) θνησιμαῖος, θνησείδιος, νεκριμαῖος. morticinæ ovis caro, κρέας θνησιμαίου προβάτου, πτώματος προβάτου. calceus morticinus, ὑπόδημα ἐκ θνησειδίων. 2) κωμ. morticine! μιαρέ! (ψοφίμι!) 3) ἀπονεκρωθείς, ἀποναρκωθείς, ἀπομαρανθείς. clavus morticinus, ὁ ἧλος τοῦ ποδός.
mortĭfer, εἴτε mortĭfĕrus, a, um, (mors fero) θανατηφόρος. θανάσιμος mortiferum vulnus, καιρία πληγή.
mortĭfĕre, ἐπίῤ. θανασίμως, καιρίως.
mortĭfĕrus, a, um, ἴδ. mortifer.
†mortĭfĭcātĭo, iōnis, θ. (mortifico) θανάτωσις, θάνατος.
†mortĭfĭco, are, (mors-facio) θανατῶ.
†mortĭfĭcus, a, um, (mors-facio) θανατοποιός, θανάσιμος.
mortŭālĭa, ium, οὐ. (mortuus) θρῆνος, θρηνῳδία 2) πενθηρὰ ἱμάτια.
*mortŭārĭus, a, um, (mortuus) ὁ περὶ λέξεις καὶ πράγματα νεκρῶν ἀσχολούμενος, ὁ συγχρώμενος νεκροῖς, νεκρικός. mortuaria glossaria ἀπεκάλει τοὺς φιλοσόφους ὁ Κάτων.
mortŭōsus, a, um, (mortuus) νεκρώδης.
mortŭus, a, um, ἴδ. morior.
mōrŭla, æ, θ (ὑποκορ. τοῦ mora) μικρὰ διατριβή.
mōrŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ morus ἀντὶ τοῦ maurus) μέλας.
mōrum, i, οὐ. μῶρον, μόρον, συκάμινον, (ὁ καρπὸς τῆς συκαμινέας). 2) μόρον, (ὁ καρπὸς τῆς βάτου).
mōrus, a, um. μωρός. Πλαῦτος.
mōrus, i. θ. μορέα, συκάμινος, συκαμινέα,
mos, mōris, ἀ. ἔθος, τὸ εἰωθός, συνήθεια, τρόπος. sicut meus est mos, ὥσπερ εἴωθα. mos est hominibus, ut nolint etc. εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι, μὴ βούλεσθαι. more Græco, κατὰ τὸ τῶν Ἑλλήνων ἔθος. sine more, ἐκνομίως. supra morem, παρὰ τὸ εἰωθός, ὑπὲρ τὸ μέτρον. more, de (ex) more, in morem, κατὰ τὸ ἔθος. apis more, ὥσπερ μέλισσα, κατὰ τρόπον μελίσσης. in morem fluminis, ὥσπέρ ποταμός. quo more? τίνι τρόπῳ; τίνα τρόπον; πῶς; coeli varius mos, ἡ ποικίλη τοῦ οὐρανοῦ φύσις. 2) ἔθιμον, νόμιμον, νομιζόμενον. legi morique parendum est, νόμοις καὶ ἔθεσι δεῖ ὑπακούειν. mos est, εἴτε in more positum est, ἔθος ἐστί, νομίζεται. contra morem civilem, παρὰ τὰ πολιτικὰ ἤθη. mos erat pronuntiare, ἔθος ἦν κηρύττειν. moris Græcorum est, ἔθος ἐστὶν (νομίζεται) ἐν Ἕλλησι. sicuti Pompejo moris erat, ὥσπερ τῷ Πομπηΐῳ δι' ἔθους ἦν. mos vestis, τὸ ἔθος, ὁ τρόπος τῆς ἐσθῆτος. mos palaestræ, τὸ ἔθος τῆς παλαίστρας. 3) mos, καὶ συνήθ. mores, ἦθος, τρόπος, τρόποι. feri mores, ἄγριον ἦθος, ἄγρια ἤθη. homo moderatis moribus, ἄνθρωπος μέτριος τὸ ἦθος, εἴτε τὰ ἤθη. præfectus morum, ὁ ἐπιμελητὴς τῶν τρόπων εἴτε ἠθῶν. morum probitas, ἡ τῶν ἠθῶν χρηστότης. perditi mores, μοχθηρὰ ἤθη. morem alicui gerere, ὀργάς τινι ἐπιφέρειν, ἁρμόζεσθαι πρὸς τοὺς τρόπους τινός, πείθεσθαι, χαρίζεσθαί τινι.
Mōsa, æ, ἀ. Μόσας, ποταμὸς Γερμανίας, ὁ τανῦν παρὰ μὲν Γερμανοῖς Maas, παρὰ δὲ Γάλλοις Meuse.
Moschi, orum, ἀ. Μόσχοι, ἔθνος τῆς Ἀσίας. Moschus καὶ Moschĭcus, a, um Μοσχικός.
moscillus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ mos) μικρόν, φαῦλον ἦθος.
mōsēĭus, a, um, τοῦ Μωσῆ.
Mōsella, æ, ἀ. καὶ θ. (ὁ Μοσέλλας) ποταμὸς τῆς Γερμανίας, τανῦν Mosel. Ἐκ τούτου ἐπίθ. Mosellĕus, a, um, τοῦ Μοσέλλα.
Mōses εἴτε Mōyses, is, καὶ i, ἀ. Μωσῆς, Μωϋσῆς.
Mōsēus, a, um, τοῦ Μωϋσῆ.
mostellārĭa, æ, θ. (ἐκ τοῦ mosttellum, ὑποκορ. τοῦ monstrum) Φάσμα, ὄνομα κωμῳδίας Πλαύτου, κατὰ τὸ ὁμώνυμον Θεογνήτου ἢ Φιλήμονος δρᾶμα.
Mōstēni, orum, ἀ. Μοστηνοί, πόλις Λυδίας.
mōtăcilla, æ, (moto) σεισοπυγίς, ζ
†mōtātĭo, ōnis, θ. (moto) συχνὴ κίνησις.
†mōtātor, ōris, ἀ. (moto) ὁ διακινῶν, κινητής.
mōtĭo, iōnis, θ. (moveo) κίνησις. 2) πύρεξις, θερμωλή.
mōtĭto, are, ταὐτὸ τῷ moto.
mōtĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ motio) ἐλαφρά τις πύρεξις, μετρία τις θερμωλή.
mōto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ moveo, συχνὰ κινῶ τι, διακινῶ, κινῶ τι.
mōtor, ōris, ἀ. (moveo) κινητής.
mōtōrĭus, a. um, (motor) κινητικός motorium, i, οὐ. κίνητρον, τὸ κινητικόν, τὸ κινοῦν.
mōtus, a, um, ἴδ. moveo.
mōtus, ūs, ἀ. (moveo) κίνησις. corporis, τοῦ σώματος. voluptas in motu est, ἡ ἡδονὴ ἐν τῇ κινήσει ἐστί. motus terræ, ὁ σεισμός. 2) κίνημα, ὄρχησις, χειρονομία. dare motus, κινεῖσθαι, ὀρχεῖσθαι, χειρονομεῖν. 3) ἐπὶ ψυχῆς· ἡ κίνησις, τὸ πάθος. motum in judicum mentibus

Digitized by Google

concitare, πάθος τι ἐμποιεῖν ταῖς τῶν δικαστῶν ψυχαῖς. animi motus, ψυχῆς ἐνέργεια. divinus motus, ἡ παρὰ θεοῦ κίνησις, ὁ ἐνθουσιασμός. 4) κίνησις, ταραχή, στάσις, θόρυβος. motum reipublicæ afferre, κινεῖν τὰ καθεστῶτα, ταράττειν τὴν πολιτείαν. motus servilis, ἡ τῶν δούλων στάσις. 5) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ὁ τρόπος.

mŏvĕo, mōvi, mōtum, ēre, aliquem ἤ aliquid, κινῶ τινα, ἤ τι. corpus, τὸ σῶμα. citharam, ψάλλειν τὴν κιθάραν. terram, κινεῖν, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν. tripodas, κινεῖν, σείειν τοὺς τρίποδας. a se ipso moveri, ὑφ' ἑαυτοῦ κινεῖσθαι. terra movet, (ὑπον. se) ἡ γῆ σείεται. movens voluptas, ἡ ἐν κινήσει ἡδονή. aliquid loco movere, κινεῖν, ἀποκινεῖν τι. res, quæ moveri possunt, τὰ ἔπιπλα. hostem loco movere, ἐξωθεῖν τὸν πολέμιον. aliquem possessione, ἐξελαύνειν τινὰ τῶν κτημάτων. aliquem senatu, de senatu, loco senatorio, ἐκβάλλειν τινὰ τῆς συγκλήτου. movere signa, εἴτε castra καὶ ἁπλῶς movere, κινεῖν τὸ στρατόπεδον, αἴρειν τῷ στρατῷ, κινεῖν, ἀναζευγνύναι. movere alvum, λύειν, ὑπάγειν τὴν κοιλίαν. moveri εἴτε se movere, κινεῖσθαι. me ex urbe moveo, κινοῦμαι ἐκ τῆς πόλεως. aurora movetur, ἡ ἕως κινεῖται, ἀνατέλλει. moveri, κινεῖσθαι, ὀρχεῖσθαι, χειρονομεῖν. 2) κινῶ, μετακινῶ, μεταβάλλω τι. 3) κινῶ, διακινῶ, ταράττω τι. 4) κινῶ τι, ἐπιχειρῶ τινι. 5) κινῶ, ἐγείρω τι. risum, κινεῖν γέλωτα, suspicionem, ἐγείρειν ὑποψίαν. misericordiam, ἐμποιεῖν ἔλεον. 6) κινῶ τινα, πάθος ἐμποιῶ τινι. motus dictis, κινηθεὶς ὑπὸ τοῦ λόγου. moveri pecunia, κινεῖσθαι ὑπὸ τῶν χρημάτων. pulchritudo movet oculos, τὸ κάλλος κινεῖ τοὺς ὀφθαλμούς. deus movet aliquem, ὁ θεὸς ἔνθεον ποιεῖ τινα. sensus moventia, τὰ τῶν αἰσθήσεων κινητικά.

mox, ἐπίῤ. (moveo) ἐν βραχεῖ, μετ' οὐ πολύ, μετ' ὀλίγον, ταχύ, ταχέως. mox paulo dicemus, ἤδη μέλλω ἐρεῖν. mox ubi, ἐπεὶ τάχιστα, ὡς τάχιστα, ἅμα. exspecto, quam mox faciat, προσδοκῶ, πῶς ταχέως ποιήσει. 2) εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον. 3) σπάν. ὀλίγῳ πρότερον, ἄρτι. 4) ἐπὶ τόπου καὶ τιμῆς· εἶτα, ἑξῆς, μετὰ τοῦτο.

Mōyses, ἴδ. Moses.

mū, μῦ, γρῦ. neque mu facere, οὐδὲ μῦ, λαλεῖν, οὐδὲ γρῦ εἰπεῖν. 2) neque mu dare, οὐδὲ γρῦ διδόναι. 3) ἐπιφών. μὺ μύ!

muccēdo εἴτε mūcēdo ĭnis, θ. σπάν. ἀντὶ τοῦ mucus.

muccĭdus, a, um, ταὐτὸ τῷ mucidus.

muccĭnĭum, εἴτε mucĭnĭum, i, οὐ. (mucus) ῥινόμακτρον.

muccōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ mucus.

mūcĕo, ēre, εὐρωτιῶ, μυδαίνομαι. vinum mucet, ὁ οἶνος τέτραπται.

mūcesco, ĕre, εὐρωτιῶ, μυδῶ. vinum mucescit, ὁ οἶνος τρέπεται.

Mūcĭānus, a, um, (Mucius) Μουκιανός, τοῦ Μουκίου.

mūcĭdus, a, um, (muceo) εὐρωτιῶν, μυδαλέος. vinum mucidum, ὁ ὀξίνης, οἶνος τροπίας, τετραμμένος. 2) mucidus εἴτε muccidus, a, um, μυξώδης.

mūcĭlentus, ἴδ. muculentus.

Mūcĭus, a, um, Μούκιος, τοῦ Μουκίου. Mucius, ἀ. ὁ Μούκιος. Mucia prata, οὐ. πλ. οἱ Μούκιοι λειμῶνες, ἐπέκεινα τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ.

mūcor, ōris, ἀ. (muceo) μύδησις, εὐρώς. vini, ἡ τοῦ οἴνου τροπή. 2) νόσος τις τῶν ἀμπέλων.

mūcōsus εἴτε muccōsus, a, um, μυξώδης, βλεννώδης.

mucro, ōnis, ἀ. (ἀμυχή, ἀμύσσω) ἀκωκή, ἀκή, ἀκίς, ἀκμή. falcis, ἀκωκὴ δρεπάνου. folii, ἀκὴ εἴτε ὀξεῖα ἄκρα φύλλου. cornu in mucronem migrans, κέρας εἰς ἀκωκὴν λῆγον. mucro gladii, ἀκμὴ εἴτε ἀθὴρ μαχαίρας. mucro cultri, ἀκμὴ ξυροῦ. 2) ἀντὶ τοῦ ensis, ξίφος. mucronem stringere, σπᾶσθαι τὸ ξίφος. 3) μεταφ. ἡ ὀξύτης. ingenii, τοῦ νοῦ. orationis, δύναμις, ἰσχὺς λόγου. 4) ἄκρα, τὸ ἔσχατον, τέρμα.

mūcrōnātus, a, um, ἀκιδώδης, ἔπακρος, εἰς ὀξὺ λήγων.

mūcŭlentus, εἴτε muccŭlentus, καὶ mucĭlentus, a, um, μυξώδης, βλεννώδης.

mūcus, εἴτε muccus, i, ἀ. μῦχος, μύξα, κόρυζα, βλέννα.

mūgil, καὶ mūgĭlis, is, ἀ. μύξινος, μυξῖνος, (ἰχθύς).

mūgĭnor, ari, μέλλω, διατρίβω, ὀκνῶ.

mūgĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, ire, μυκῶμαι. bos mugit, ὁ βοῦς μυκᾶται. 2) μυκῶμαι, ἠχῶ, ψοφῶ, βοῶ. tuba mugit, ἡ σάλπιγξ ἠχεῖ, φθέγγεται. mallus procellis mugit, ὁ ἱστὸς ὑπὸ τῶν καταιγίδων μυκᾶται, ψοφεῖ. nemus mugit, τὸ ἄλσος μυκᾶται. mare mugit, ἡ θάλασσα μυκᾶται, βρέμει. terra mugit, ἡ γῆ μυκᾶται.

Mūgĭōnĭa, Mugonia, εἴτε Mugionis porta, αἱ Μυκωνίδες πύλαι, (μία τῶν πυλῶν τῆς ἀρχαίας Ῥώμης).

mūgĭtor, ōris, ἀ. (mugio) μυκητής.

mūgĭtus, ūs, ἀ. (mugio) μυκηθμός, μύκησις, μύκημα.

Digitized by Google

mūla, æ, (mulus) ἡ ἡμίονος, ὁ ὀρεύς, κατ' ἐξοχὴν δέ ἡ ἐξ ἄρρενος ὄνου καὶ θηλείας ἵππου ἡμίονος.
mūlāris, e, (mula) ἡμιόνειος, ἡμιονικός, ὀρεικός. 2) mularis herba ταὐτὸ τῷ exedum.
mulcēdo, ĭnis, θ. (mulceo) θέλγητρον.
mulcĕo, lsi, lsum, ēre, aliquem ἤ aliquid, ψάω, καταψάω, ψήχω, καταψήχω τινὰ ἤ τι. barbam, τὸν πώγωνα. caput, τὴν κεφαλήν. 2) μεταφ. καταψάω, καταψήχω, θέλγω, κηλῶ, πραΰνω τινὰ ἤ τι. dolores, πραΰνειν, κηλεῖν, τὰς ὀδύνας. vulnera, θέλγειν, θάλπειν τὰ τραύματα. aliquem dictis, καταψήχειν, κηλεῖν, πραΰνειν τινὰ λόγοις. spes pectora mulcet, ἡ ἐλπὶς θέλγει, κηλεῖ τὰς ψυχάς. aliquem carmine, θέλγειν, θάλπειν τινὰ ᾠδῇ. zephyri mulcent flores, οἱ ζέφυροι περιθάλπουσι τὰ ἄνθη. 3) ψαύω τινός. capillos virga, τῆς κόμης ψαύω τῇ ῥάβδῳ.
Mulcĭber, ĕris εἴτε ĕri, (ἐκ τοῦ mulcere, μαλάσσειν τὰ μέταλλα), ἀ. Ἥφαιστος. 2) ποιητ. ὁ Ἥφαιστος ἀντὶ τοῦ πῦρ.
mulco, avi, atum, are, aliquem ἤ aliquid, αἰκίζομαι, λυμαίνομαί τινα ἤ τι.
mulcta, εἴτε multa, æ, θ. ζημία, κατ' ἐξοχὴν δέ ζημία χρημάτων, ζημία, τιμή, τίμημα, ἐπιτίμιον, προστίμιον. aliquem mulcta mulctare, ἀργυρίῳ ζημιοῦν τινα, ἀργυρίου τιμᾶν τινα. mulctam sufferre, subire, τὴν ζημίαν τίνειν, ἀποτίνειν. mulctam imponere, ζημίαν ἐπιτιθέναι. mulctam alicui dicere, irrogare, τιμᾶσθαί τινι (τὴν δίκην) ἀργυρίου.
mulctātĭcĭus εἴτε multātĭcĭus, a, um, τῆς ζημίας, τῆς τιμῆς, ἐκ προστιμίου.
mulctātĭo εἴτε multātĭo, iōnis, θ. (multo) ζημίωσις.
mulctātĭtĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ mulctaticius.
mulcto εἴτε multo, avi, atum, are, aliquem aliqua re, ζημιῶ τινά τινι. aliquem pecunia, ἀργυρίῳ τινὰ ζημιοῦν, ἀργυρίου τινὰ (εἴτε τινὶ) τιμᾶν. aliquem exsilio, ζημιοῦν τινα ἀειφυγίᾳ. exsules bonis, τοὺς φυγάδας τοῖς κτήμασι ζημιοῦν. vitia hominum ignominiis, vinculis, morte mulctantur, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα ἀτιμίᾳ, δεσμοῖς, θανάτῳ ζημιοῦνται, ἤ τοῖς ἁμαρτήμασιν ἀτιμία, δεσμός, θάνατος ἡ ζημία ἐστίν. 2) ἀντὶ τοῦ mulcare.
mulctor, ātus sum, ari, σπάν. ἀντὶ τοῦ mulcto.
mulctra, æ, θ. (mulgeo) ἀμολγεύς, πέλλα. μεταφ. ἀντὶ γάλα.
mulctrāle, is, οὐ. (mulgeo) ἀμολγεύς, πέλλα.
mulctrārĭum, i, οὐ. (mulgeo) ἀμολγεύς, πέλλα.
mulctrum, i, οὐ. (mulgeo) ἀμολγεύς, πέλλα.
mulctus, ūs, ἀ. (mulgeo) ἄμελξις. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἐν.
mulgĕo, lsi, lctum, ēre, ἀμέλγω. oves, τὰς ὄϊς. παροιμ. ἐπὶ ἀδυνάτων· mulgere hircos, ὡς καὶ παρὰ Λουκιανῷ· τράγον ἀμέλγειν.
mŭlĭebris, e, (mulier) γυναικεῖος, τῶν γυναικῶν. muliebris vestis, ἡ γυναικεία στολή. muliebre lac, γυναικὸς γάλα. sexus muliebris, τὸ γυναικεῖον γένος, τὸ θῆλυ φῦλον. certamen muliebre, ὁ περὶ γυναικῶν ἀγών. loci muliebres εἴτε muliebria, οὐ. τὰ γυναικεῖα μόρια. muliebria pati, γυναικίζειν, γυναικοπαθεῖν, παθικεύεσθαι. 2) μεταφ. γυναικώδης, θηλυκός. 3) Fortuna Muliebris, ἡ γυναικῶν Τύχη, ἐπίκλησις τῆς Ἥρας.
*mŭlĭebrĭtas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ mulieritas.
mŭlĭebrĭter, ἐπίῤ. γυναικείως, γυναικωδῶς, γυναικομίμως.
mŭlĭebrosus, a, um, γυναικομανής, φιλόγυνος. Ἀμφ. γρ. παρὰ Πλαύτῳ.
mulĭer, ĕris, θ. γυνή, (παρθένος τε καὶ γαμετή). 2) ἐπὶ ζῴων· τὸ θῆλυ, ἡ θήλεια. γυνή. 3) γυνή, γαμετή, σύζυγος.
mŭlĭĕrārĭus, a, um, γυναικεῖος. 2) γυναικομανής.
mŭlĭercŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ mulier) γύναιον, γυναικάριον, γυναίκιον.
mŭlĭercŭlārĭus, i, ἀ. γυναικαρίων ἐραστής.
*mŭlĭĕrĭtas, ātis, θ. τὸ ἀπαρθένευτον. Ἀμφ. γρ.
mŭlĭĕro, avi, atum, are, aliquem, γυναικῶ τινα.
mŭlĭĕrōsĭtas, ātis, θ. φιλογύνεια, φιλογυνία.
mŭlĭĕrōsus, a, um, γυναικομανής, φιλόγυνος.
mūlīnus, a, um, (mulus) ἡμιόνειος.
mūlĭo, ōnis, ἀ. (mulus) ὀρεοκόμος, ἀστραβηλάτης. 2) ὁ, ἡ κνίψ, σκνίψ.
mūlĭōnĭcus, a, um, (mulio) τοῦ ὀρεοκόμου.
mulleŏlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ mulleus) ταὐτὸ τῷ mulleus.
mullĕus, a, um, πορφυροῦς. mulleus calceus, τὸ βασιλικὸν εἴτε ἡγεμονικὸν ὑπόδημα, εἶδος πορφυροῦ ὑποδήματος.
mullus, i, ἀ. τρίγλα, τρίγλη (ἰχθύς).
mūlŏmĕdĭcīna, æ, θ. ἱππιατρεία, ἱππιατρία.

Digitized by Google

mūlŏmĕdĭcus, i, ἀ. (mulus medicus) ἱππίατρος, κτηνίατρος.
mulsĕus, a, um, (mulsum) μελιτηδής, μελιτηρός. mulsea aqua, τὸ ὑδρόμελι.
mulsūra, æ, θ. (mulgeo) ἄμελξις.
mulsus, a, um, ἴδ. mulceo.
mulsus, a, um, (mel) μελίκρατος. aqua mulsa, τὸ ὑδρόμελι. mulsum (ὑπον. vinum), τὸ οἰνόμελι. 2) μελιτηδής, μελιτηρός. 3) μεταφ. γλυκύς, ἡδύς.
multa ἴδ. mulcta.
multangŭlus, a, um, (multus-angulus) πολυγώνιος.
multănĭmis, e, πολύνους ἢ μεγάθυμος Ἐπιγρ.
multatĭcus, a, um, ταὐτὸ τῷ mulctaticius. Ἐπιγρ.
multātĭo, ἴδ. mulctatio.
multesĭmus, a, um, πολλοστός, πολλοστημόριος. Λουκρ.
multĭbĭbus, a, um, (multus-bibo) ὁ πολυπότης, ἡ πολυπότις.
multĭcăvātus, a, um, (multus-cavatus) πολλὰ κοιλώματα ἔχων, πολύτρητος.
multĭcaulis, e, (multus-caulis) πολύκαυλος.
*multĭcăvus, a, um, (multus-cavus) διάκοιλος.
multĭcĭus, a, um, (multus-ico) πολυσπαθής, λεπτοσπαθής, πολυτελής.
multĭcŏla, æ, ἀ. ὁ πολλοὺς σέβων.
multĭcŏlor, ōris, (multus-color) πολυχρώματος, πολύχρους.
multĭcŏlōrus, a, um, ταὐτὸ τῷ multicolor.
multĭcŏmus, a, um, (multus-coma) πολύκομος.
multĭcŭpĭdus, a, um, (multus-cupidus) πολλῶν ὀρεγόμενος.
multĭfacĭo εἴτε multi facio, ēci, actum, ĕre, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι πρβ. facio.
multĭfărĭam, ἐπίῤ. πολλαχοῦ, πολλαχόθι, ἐν πολλοῖς τόποις. 2) πολλαχῇ, διὰ πολλῶν ὁδῶν.
multĭfărĭe, ἐπίῤ. πολλαχῶς; πολλαχῇ.
multĭfărĭus, a, um, (multus-fari) πολλαπλοῦς, ποικίλος.
multĭfer εἴτε multĭfĕrus, a, um, (multus-fero) πολυφόρος.
multĭfĭdus, a, um. (multus findo) πολύσχιστος, πολυσχιδής.
multĭflŭus, a, um, (multus-fluo) πολύῤῥους, εὔρους.
multĭfŏrābĭlis, καὶ multĭfŏrātĭlis, e. (multus-foro) πολύτρητος.
multĭfŏris, e, (multus-foris) πολύθυρος.
multĭformis, e, (multus-forma) πολύμορφος, πολυειδής, πολύτροπος.
multĭformĭter, ἐπίῤ. πολυειδῶς, πολυτρόπως.
multĭfŏrus, a, um, (multus-foris) πολύτρητος.
multĭgĕnĕris, e, (multus-genus) πολυγενής, πολυειδής. multigenerum, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ multorum generum.
multĭgĕnĕrus, καὶ multĭgĕnus, a, um, multus-genus) πολυγενής, πολυειδής.
multĭgrūmus, a, um, (multus-grumus) οἰδματόεις.
multĭjŭgus, a, um, καὶ multijugis, e, (multus-jugum) πολλῶν ζυγῶν ἢ πολλῶν ἵππων, πολύῤῥυμος. 2) πολυειδής, πολυμερής, ποικίλος.
*multĭlaudus, a, um, (multus-laus) πολυεπαίνετος.
multilicius, Ἀμφ. γρ. ἴδε multicius.
multĭlŏquĭum, i, οὐ πολυλογία.
multĭlŏquus, a, um, (multus-loquor) πολυλόγος. Πλαῦτος.
Multĭmammĭa, æ, θ. (multus-mamma) ἐπίκλησις τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος, οἷον ἡ πολύμαστος.
multĭmĕter, tra, trum, (multus-metrum) πολύμετρος.
multĭmŏdis, ἐπίῤ. (multis-modis) πολυτρόπως, πολυειδῶς, πολλαχῶς.
multĭmŏdus, a, um, (multus-modus) πολύτροπος, πολυειδής.
multĭnōdus, a, um, καὶ multinodis, e, (multus-nodus) πολυγόνατος, πολύπλοκος.
multĭnōmĭnis, e, (multus-nomen) πολυώνυμος.
†multĭnūbentĭa, æ, θ. (multus-nubo) πολυγαμία.
†multĭnūbus, a, um, (multus-nubo) πολύγαμος.
multĭnūmus, εἴτε multinummus, a, um, (multus-numus), πολύτιμος.
multĭpartītus, a, um, (multus-partitus) πολυμερής, πολυειδής.
multĭpĕda, æ, θ. (multus pes) ὁ πολύπους ὄνος, ἔντομ. (χιλιοπόδαρον).
multĭpes, ĕdis, (multus-pes) πολύπους. 2) ταὐτὸ τῷ multipeda.
multĭplex. ĭcis, (multus-plĭco) πολύπτυχος. 2) πολλαπλοῦς, πολυμερής, πολυσύνθετος. 3) πολυειδής, ποικίλος. 4) πολλαπλοῦς, πολλαπλάσιος, πολύς. 5) ἐπὶ ψυχῆς· πολλαπλοῦς, πολύτροπος, πολύπλοκος, πανοῦργος. 6) multiplex quam —, πολλαπλάσιος ἢ —, πολὺ πλείων ἢ —.
*multĭplĭcābĭlis, e, πολλαπλοῦς, πολύπλοκος.
multĭplĭcātĭo, iōnis, θ. πολλαπλασίασις, πολλαπλασιασμός.

Digitized by Google

multĭplĭcātor, ōris, ἀ. ὁ πολλαπλασιάζων (πολλαπλασιαστής).
multĭplĭcĭtas, ātis, θ. πολλαπλότης.
multĭplĭcĭter, ἐπίρ. πολλαπλασίως, πολλαπλάσια.
multĭplĭco, avi, atum, are, (multiplex) aliquid, πολλαπλασιάζω τι.
multĭpŏtens, ntis, (multus-potens) πολυδύναμος, πολυκρατής. Πλαῦτος.
multĭrādix, īcis, (multus-radix) πολύῤῥιζος
multĭrāmis, e, (multus-ramus) πολύκλαδος, πολύοζος.
multiscĭus, a, um, (multus-scio) πολυειδήμων, πολύϊδρις.
multĭsŏnōrus, a, um, (multus-sonorus πολυηχής.
multĭsŏnus, a, um, (multus-sonus) πολυηχής.
multitĭtĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ multicius.
multĭtūdo, ĭnis, θ. πλῆθος. 2) κατ' ἐξοχήν. πλῆθος ἀνθρώπων, πληθύς. 3) πλῆθος, οἱ πολλοί, ὁ δημώδης ὄχλος. 4) multitudo εἴτε numerus multitudinis, ὁ πληθυντικὸς ἀριθμός.
multĭvăgus, a, um, (multus-vagor) πολυπλανής, πολύπλαγκτος.
multĭvĭdus, a, um, (multus-video) πολὺ ὁρῶν.
multĭvĭra, æ, θ. (multus-vir) ἡ πολύανδρος, πολύγαμος.
multĭvĭus, a, um, (multus-via) πολλῶν ὁδῶν. Ἀπουλήϊος.
multĭvŏlus, a, um, (multus-volo) πολλῶν ὀρεγόμενος.
†multĭvŏrantĭa, æ, θ. (multus-voro) πολυφαγία.
multo, are, ταὐτὸ τῷ multo.
multo, ἐπίρ. ἴδ. multus.
multŏtĭes, ἐπίρ. πολλάκις Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
multum, ἐπίρ. ἴδ. multus.
multus, a, um, πολύς. multi homines εἴτε multi hominum, πολλοὶ ἄνθρωποι, πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. multa magnaque praesidia, πολλαὶ καὶ μεγάλαι φρουραί. multa cura, πολλὴ φροντίς, πολλαὶ φροντίδες. multa victima, ἀντὶ τοῦ multae victimae, πολλὰ ἱερεῖα. multum aurum, πολὺ εἴτε συχνὸν χρυσίον. hospes non multi cibi, ξένος οὐ πολυφάγος. multa pars Europæ, ἡ πολλὴ τῆς Εὐρώπης. est multus in laudando, πολύς (μακρός) ἐστιν ἐπαινῶν. ne multus sim εἴτε ne multa, ἵνα μὴ μακρολογῶ. multus in proelio fuit, πολὺς ἦν ἐν τῇ μάχῃ. multi, ἀ. οἱ πολλοί, τὸ πλῆθος, οἱ πλείονες. unus de (e) multis, εἷς τῶν πολλῶν, τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς. orator unus e multis, πολλοστὸς ὢν τῶν ῥητόρων. ad multum diem εἴτε in multum diei, εἰς πολὺ τῆς ἡμέρας. multum est, πολύ ἐστιν, ἔργον ἐστίν. multum est in his regionibus, πολὺς λόγος ἐστὶν ἐνταῦθα.— multum, ἔσθ' ὅτε καὶ multa, ἐπιῤῥηματικῶς· πολύ, πολλά. multum dispares, πολὺ ἀνόμοιοι. multum miseri, οἱ πολὺ (πολλὰ) δυστυχεῖς. multum desidero, πολλὰ ποθῶ. multum valet, πολλὰ ἰσχύει. diu multumque, συχνὰ καὶ πολλά. multa queritur, πολλὰ ὀδύρεται. multum superare, πολὺ ὑπερέχειν. multum major, πολὺ μείζων. in multum velocior, εἰς πολλὰ ταχύτερος. 2) ἐπὶ χρόνου· πολλά, πολὺν χρόνον, συχνὸν χρόνον, συχνά, πολλάκις. multum mecum sunt, πολλὰ (πολλάκις) μετ' ἐμοῦ διατρίβουσιν. haud multa moratus, οὐ πολὺν χρόνον διατρίψας.— multo, ἐπὶ συγκρίσεως, κ.τ.τ. πολλῷ, πολύ, multo melior, πολλῷ (πολὺ) ἀμείνων. multo magis, πολλῷ (πολὺ) μᾶλλον. multo antepono, πολλῷ προκρίνω. multo malo, πολὺ μᾶλλον βούλομαι, πολὺ μᾶλλον αἱροῦμαι. multo formosissimus, πολὺ κάλλιστος, μακρῷ κάλλιστος. multo maxime, πολὺ μάλιστα. 2) ἐπὶ χρόνου· πολλῷ, πολύ. multo ante εἴτε ante multo, πολλῷ πρότερον. non multo post εἴτε post non multo, οὐ πολλῷ ὕστερον.—συγκρ. plūs, πλεῖον plus pecuniæ, πλεῖον ἀργύριον. plus hostium, πλείους πολέμιοι. plus posse, πλεῖον δύνασθαι. uno digito plus, ἑνὶ δακτύλῳ πλεῖον. plus æquo, ἄγαν. plus quam decem ἢ plus decem dies, πλείους ἢ δέκα εἴτε πλείους δέκα ἡμέρας, πλεῖον δέκα ἡμερῶν. pluris facere, æstimare aliquid, περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, μείζονος τιμᾶσθαί τι. pluris vendere, πλείονος πωλεῖν. plus plusque, πλεῖον καὶ πλεῖον, ἀεὶ μᾶλλον. plures, a, πλείονες. pluribus præsentibus, πλειόνων παρόντων. pluribus, (ὑπον. verbis) exsequi, διὰ πλειόνων εἰπεῖν. ne plura, ἵνα μὴ πλείω λέγω, ἵνα μὴ μακρολογῶ. ad plures, εἰς πλέονας, εἰς Ἅδου.—ὑπερθετ. plūrĭmus, a, um, πλεῖστος. plurima præda, πλείστη λεία. plurimus labor, πλεῖστος πόνος. plurimum studii, πλείστη σπουδή. plurimi homines, πλεῖστοι, συχνότατοι ἄνθρωποι. plurima silva, πλείστη, πυκνοτάτη ὕλη. ποιητ. plurimus ἀντὶ τοῦ plurimi, πλεῖστοι. plurimus sum in loco, πλεῖστος, συχνότατός εἰμι ἐν τόπῳ. quam plurimus, ὡς πλεῖστος, ὅτι πλεῖστος.

Digitized by Google

plurimum valet, πλεῖστον ἰσχύει. plurimum, πλεῖστον χρόνον. plurimi facere aliquem, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα. plurimum εἴτε ut plurimum, πλεῖστον, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. plurimum, quantum, πλεῖστον ὅσον.
Mulucha, æ, ἀ. Μολοχάθ, ποταμὸς ὁρίζων τὴν Μαυρουσίων καὶ Μασσαισυλίων γῆν.
mūlus, i, ἀ. ἡμίονος, ὀρεύς. 2) ἐπὶ ἀνθρώπου· ὄνος, κανθήλιος.
Mulvĭānus, a, um, τοῦ Μουλβίου.
Mulvĭus, pons, Μουλβία γέφυρα, μία τῶν Ῥώμης γεφυρῶν, τανῦν Ponte Molle.
Mummĭus, a, um, Μόμμιος, τοῦ Μομμίου. Mummius, ἀ. ὁ Μόμμιος.
munctĭo, iōnis, θ. (mungo) τὸ ἀπομύττεσθαι.
Munda, æ, θ. Μοῦνδα, πόλις τῆς Βαιτικῆς Ἱσπανίας, τανῦν Monda. Mundensis, e, τῆς Μούνδης. 2) Μόνδας, ποταμὸς Λυσιτανίας, ὁ τανῦν Mondejo.
mundānus, a, um, (mundus) κοσμικός, τοῦ κόσμου. annus mundanus εἴτε magnus, ὁ μέγας ἐνιαυτός. 2) mundanus, ἀ. ὁ κόσμιος, κοσμοπολίτης.
†mundātĭo, iōnis, θ. (mundo) καθαρισμός.
mundātor, ōris, ἀ. καθαρτής. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
*mundātōrĭus, a, um, (mundator) καθαρτικός.
munde, ἐπίῤ.(mundus) καθαρίως, κομψῶς.
Mundensis, e, ἴδ. Munda.
†mundĭālis, e, (mundus) κοσμικός.
†mundĭālĭter, ἐπίῤ. κοσμικῶς.
mundĭcīna, æ, θ. (mundus, a, um) καθαρτήριον, καλλυντήριον.
†mundĭcors, rdis, (mundus-cor) καθαρὸς τῇ καρδίᾳ.
*mundĭfĭco, are, (mundus-facio) καθαίρω.
*mundĭger, ĕra, ĕrum, (mundus-gero) axis, ἄξων φέρων, περιάγων τὸν κόσμον.
†mundĭpŏtens, ntis, (mundus-potens) κοσμοκράτωρ.
†mundĭtĕnens, ntis, (mundus-teneo) κοσμοκράτωρ.
mundĭter, ἐπίῤ. καθαρίως. 2) κοσμίως.
mundĭtĭa, æ, εἴτε mundĭtĭes, ei, θ. (mundus, a, um), καθαριότης, κομψότης.
mundo, avi, atum, are, (mundus, a, um), aliquid, καθαίρω, ἐκκαθαίρω, καλλύνω τι.
mundŭle, ἐπίῤ. καθαρίως, κομψῶς, (παστρικούτσικα)
mundŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ mundus, a, um), καθάριος, κομψός, (παστρικούλης).
mundum, i, οὐ. καλλυντήριον.
mundus, a, um, καθαρός, καθάριος. 2) καθάριος, κομψός.
mundus, i, ἀ. (mundus, a, um) γυναικεῖος κόσμος, καλλυντήριον, τὰ καλλυντήρια, κάλλυντρα. 2) κόσμος, ὄργανα, σκεύη, κ.τ.τ. 3) κόσμος, οὐρανός. 4) κόσμος, ὁ ὅλος κόσμος, τὸ πᾶν. 5) κόσμος, γῆ, οἰκουμένη. in mundo est, ἐν ἀνθρώποις ἐστί, ζῇ, ἢ καί· πρόχειρός ἐστιν. 6) ὁ κάτω κόσμος, ᾅδης.
mūnĕrābundus, a, um, (muneror) δωροδόμενος.
mūnĕrālis, e, (munus) περὶ δώρων.
mūnĕrārĭus, a, um, χορηγικός. munerarius libellus, ἡ τῶν μονομάχων ἀπογραφή. munerarius, ἀ. ὁ χορηγός, ὁ τὴν θέαν παρέχων.
mūnĕrātĭo, iōnis, θ. (munero) δωρεά. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
mūnĕrātor, ōris, ἀ. χορηγός.
*mūnĕrĭgĕrŭlus, i, ἀ. (munus-gero) δωροφόρος.
mūnĕro, avi, atum, are, (munus) alicui aliquid, δωροῦμαι, δῶρον δίδωμι, δωροφορῶ τινί τι. 2) aliquem aliqua re δωροῦμαι, δωροφορῶ, τιμῶ τινά τινι.
mūnĕror, atus sum, ari, (munus) alicui aliquid, δωροῦμαι, δῶρον δίδωμι, δωροφορῶ τινί τι. 2) aliquem re, δωροῦμαι, δωροφορῶ, τιμῶ τινά τινι.
mūnĭa, ium, οὐ. ἔργα, καθήκοντα, προσήκοντα.
mūnĭceps, ipis, (munus-capio) ἀ. καὶ θ. ὁ ἰσοπολίτης, ἡ ἰσοπολῖτις. 2) ὁ, ἡ ἐκ τῆς αὐτῆς ἰσοπολίτιδος πόλεως, ὁ πολίτης, ἡ πολῖτις. meus municeps, ἐμὸς πολίτης.
mūnĭcĭpālis, e, (municipium) τῆς ἰσοπολίτιδος πόλεως, ἐξ ἰσοπολίτιδος πόλεως. municipalis, ἀ. ὁ ἰσοπολίτης. dolor municipalis, ἡ τῶν ἰσοπολιτῶν λύπη. 2) μικροπολιτικός.
mūnĭcĭpālĭter, ἐπίῤ. ἐν ἰσοπολίτιδι πόλει.
mūnĭcĭpātim, ἐπίῤ. κατ' ἰσοπολίτιδας πόλεις.
mūnĭcĭpātus, ūs, ἀ. τὸ τῶν ἰσοπολιτίδων πόλεων δίκαιον. 2) τὸ ἐν οὐρανοῖς πολίτευμα.
mūnĭcĭpĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ municipium) ἰσοπολῖτις πολίχνη. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
mūnĭcĭpĭum, ii, οὐ. (municeps) ἰσοπολῖτις πόλις, (πόλις αὐτόνομος καὶ αὐτόδικος, ἧς οἱ πολῖται τῆς ἐν Ῥώμῃ πολιτείας μετεῖχον). 2) ἔσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ colonia, ἡ ἀποικία.

Digitized by Google

mūnĭfex, ĭcis, (munus facio) λειτουργός, ἐνεργός, ἐνεργής.
mūnĭfĭce, ἐπίῤ. φιλοδώρως, ἐλευθερίως.
mūnĭfĭcentĭa, æ, θ. (munificus) φιλοδωρία, μεγαλοδωρία, ἐλευθεριότης. 2) λειτουργία, χορηγία.
mūnĭfĭcĭus, a, um, ὑποτελής.
*mūnĭfĭco, are, (munus-facio) aliquem re, χορηγῶ τινά τινι.
mūnĭfĭcus, a, um, (munus-facio) φιλόδωρος, μεγαλόδωρος, ἐλευθέριος. 2) λειτουργός, λειτουργῶν, ἐνεργός, ἐνεργής, τὰ καθήκοντα πράττων.
mūnīmen, ĭnis, οὐ. ἕτερος τύπος τοῦ munimentum, εὐχρηστότερος παρὰ ποιηταῖς.
mūnīmentum, i, οὐ. (munio) ὀχύρωμα. 2) προβολή, πρόβλημα, σκέπασμα, σκέπη.
mūnĭo, īvi, καὶ ĭi, ītum, ire, (mœnia, ἀμύνω) aliquid, τειχίζω, ὀχυρῶ τι. arcem, ὀχυροῦν, ὀχυροῦσθαι τὴν ἀκρόπολιν. castra, ὀχυροῦν, χαρακοῦν τὸ στρατόπεδον. hortum ab incursu hominum, περιβόλῳ φυλάττω τὸν κῆπον ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν ἀνθρώπων. munitus, a, um, ὀχυρός, ἐρυμνός, ἀσφαλής. locus munitissimus, ὀχυρώτατος τόπος. 2) σκεπάζω, φυλάττω. aliquid ab aliqua re ἢ contra aliquid, σκεπάζειν τι ἀπό τινος. munitus lorica, ἐσκεπασμένος θώρακι. munitus armis, ὅπλα προβεβλημένος. 3) munire viam, ὁδοποιεῖν ὁδόν, τέμνειν ὁδόν. μεταφ. viam ad consulatum munire, τέμνειν τὴν ἐπὶ τὴν ὑπατείαν ὁδόν.
*munĭo, iōnis, ἄγνωστόν τι μέλος ἢ μουσικὸς νόμος. Ἀμφ. γρ. παρὰ Κικ. de or. 1, 59, ἔνθα Klotz διορθοῖ Nomionem.
munis, e, (munus) θεραπευτικός.
mūnīte, ἐπίῤ. ἐν ἀσφαλεῖ.
mūnītĭo, iōnis, θ. (munio) ὀχύρωσις, τείχισις, περιτείχισις. 2) ὁδοποίησις, ὁδοποιΐα. 3) ὀχύρωμα, τείχισμα, περιτείχισμα.
*mūnīto, are, θαμιστ. τοῦ (munio) viam, ὁδοποιῶ ὁδόν.
mūnītor, ōris, ἀ. (munio) τειχιστής, ὁ τειχίζων, ὀχυρῶν, τειχίσας, ὀχυρώσας τι. 2) ὀρυκτὴρ ὑπονόμου.
mūnītūra, æ, θ. (munio) περιτείχισις, περίφραγμα. 2) περίζωμα. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
mūnītus, a, um, ἴδ. munio.
mūnus, ĕris, οὐ. λειτουργία, ἔργον, τὸ καθῆκον, προσῆκον. munere vaco. λειτουργίας (στρατιωτικῶν ἔργων) ἀπήλλαγμαι. fungi munere, ποιεῖν τὰ καθήκοντα, ἐπιτελεῖν τὸ ἔργον. deferre alicui munus, ἐπιτρέπειν τινὶ ἔργον. explere munus amicitiæ, φιλίας ἔργον πληροῦν. reipublicæ muneribus fungi, τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων ἐπιμελεῖσθαι. justitiæ primum munus est, ut ne cui quis noceat, πρῶτον τῆς δικαιοσύνης ἔργον ἐστὶν ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως μηδεὶς μηδένα βλάπτῃ. tuum hoc est munus, σὸν ἔργον ἐστί, προσήκει σοι, καθήκει σοι. 2) ὑπούργημα, θεραπεία, χάρις. hoc muneris tui est, τούτου χάριν σοι ὀφείλω. suprema munera, ἡ κηδεία, τὸ τῶν ἀποθανόντων γέρας. munus alicujus, ὁ ὑπόχρεώς τινι γεγονώς. 3) λειτουργία, χορηγεία, οἷον· θέα, μονομαχία, ἑστίασις, οἰκοδόμημα ἐξ ἰδίων ἀνατεθειμένον, κ.τ.τ. 4) χάρις, χάρισμα, δῶρον. aliquid muneri accipio, λαμβάνω τι δῶρον. mittere aliquid alicui muneri, πέμπειν τινί τι δῶρον. munus bene ponere, χάριν εὖ καταθέσθαι. munus Cereris, τὸ Δήμητρος δῶρον, ὁ σῖτος. munera amplissime mittere = δῶρα μεγαλοπρεπῶς πέμπειν, Cæs. b. Cal. 1, 43. Cic. Verr. 4, 27, 62.
mūnuscŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ munus) μικρὸν δῶρον.
Mūnȳchĭa, æ, θ. Μουνυχία. Munychius a, um, Μουνύχιος, Ἀθηναῖος.
mūræna, æ, θ. μύραινα.
Mūræna, æ, ἀ. Μουρήνας εἴτε Μουρηνᾶς.
mūræuĭānus, a, um, τοῦ Μουρήνα εἴτε Μουρηνᾶ.
mūrænŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ muræna) μικρὰ μύραινα. 2) εἶδος περιδεραίου χρυσοῦ.
mūrālis, e, (murus) τειχικός, τῶν τειχῶν. muralis machina, τὸ τειχομάχιον. muralis corona, στέφανος διδόμενος τῷ πρώτῳ ἐπὶ τὰ πολιορκούμενα τείχη ἀναβάντι. 2) muralis corona, ὁ πυργωτὸς τῆς Κυβέλης στέφανος. 3) muralis herba, τὸ παρθένιον, περδίκιον, βοτ.
mūrālĭum, ii, οὐ. παρθένιον, περδίκιον, (βοτάνη).
mūrātus, a, um, (murus) τετειχισμένος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
Murcĭa εἴτε Murtĭa, æ, θ. (murta) ἡ Μουρκία εἴτε Μυρτία Ἀφροδίτη.
murcĭdus, a, um, (murcus) ἀργός, ὀκνηρός.
Murcĭus εἴτε Murrĭus, a, um, τῆς Μουρκίας Ἀφροδίτης.
murcus, i, ἀ. ὁ ἀποκόψας τὸν ἑαυτοῦ ἀντίχειρα ἐπὶ τῷ μὴ στρατεῦσαι.
mūrex, ĭcis, ἀ. πορφύρα, κοχλιοειδὲς ὀστρακόδερμον. 2) πορφύρα, πορφυροῦν χρῶμα. 3) κῆρυξ, κηρύκιον, ἡ τοῦ Τρίτωνος βυκάνη. 4) ὀξὺς ἢ τραχὺς λίθος. 5) τρίβολος. 6) ἴχνος στομίου, χαλινοῦ λύχος.

Digitized by Google

Murgantĭa, æ, θ. πόλις τῆς Σαυνίτιδος· τὸ ἐπίθετον Murgantĭus, a, um. 2) Murgantia εἴτε Morgantia, θ. εἴτε Murgentium, ii, οὐ. Μοργάντιον, Μοργέντιον, Μοργεντία, πόλις τῆς Σικελίας. Murgentīnus, a, um, Μοργεντῖνος.
mŭrĭa, æ, θ. ἁλμαία, ἅλμη.
mŭrĭātĭcus, a, um, ἁλμευθείς, ἁλμαῖος. muriatica, orum, οὐ. τὰ ἅλμια, ἁλματα. Πλαῦτος.
mūrĭcātim, ἐπίῤ. (murex) κηρυκωδῶς, ὥσπερ κογχύλιον.
mūrĭcātus, a, um (murex) κηρυκώδης, κοχλιοειδής. 2) muricatus gressus, ὁ διὰ τριβόλων βαδισμός.
mūrĭceus, a, um, (murex) ὀξύς, τραχύς.
*mūrĭcīdus, a, um, (mus-cædo) μυοκτόνος. Ἀμφ. γρ.
mŭrĭes, ēi, θ. ταὐτὸ τῷ muria.
mūrĭlĕgŭlus, i, ἀ. (murex-lego) πορφυρεύς, πορφυρευτής.
mūrīnus, a, um, (mus) μύϊνος, μύειος, τοῦ μυός. 2) pellis murina, δορὰ ποντικοῦ μυός. 3) auricula murina, τὸ μυόσωτον. 4) murinum hordeum, εἶδος βοτάνης.
murmur, ŭris, οὐ. ἐπὶ τοῦ ὕδατος· τὸ κάχλασμα. murmur ciere εἴτε dare, καχλάζειν, μορμύρειν, μορμυρίζειν. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων· ὁ γογγυσμός, ἡ τονθρύς. 3) ψιθυρισμός. murmur populi pervasit, θροῦς τῶν πολλῶν διῆλθεν. 4) ἀμαυρὸς ἦχος, ψόφος, δοῦπος, βόμβος τῶν ἀκοῶν, βρόμος τῶν θηρίων κ.τ.τ.
murmŭrābundus, a, um, γογγύζων.
murmŭrātĭo, iōnis, θ. γογγυσμός, τονθρύς. 2) ψιθυρισμός.
murmŭrātor, ōris, ἀ. γογγυστής, τονθορυστής.
murmŭrillo, are, ὑποτονθορύζω, ὑπογογγύζω.
murmŭro, avi, atum, are, (murmur) ἐπὶ τοῦ ὕδατος· μορμύρω, μορμυρίζω, καχλάζω. 2) ἐπὶ ἀνθρώπου· γογγύζω, τονθορύζω. 3) ψιθυρίζω. 4) ψοφῶ, κορκορυγῶ.
murmŭror, atus sum, ari, σπάν. ἀντὶ τοῦ murmuro.
murra, ταὐτὸ τῷ murrha.
murrha, æ, θ. μοῤῥία, μοῤῥίνη, μουῤῥίνη, εἶδος ποικίλης λιθίας. 2) ταὐτὸ τῷ myrrha.
murrhātus, a, um, ταὐτὸ τῷ myrrhatus.
murrhĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ murrhinus. 2) ταὐτὸ τῷ myrrheus
murrhĭnus, a, um, (murrha) μόῤῥινος, ἐκ τῆς μοῤῥίνης λιθίας. murrhina, orum, οὐ. (ὑπον. vasa) τὰ μόῤῥια εἴτε μόῤῥινα σκεύη. 2) σπαν. ἀντὶ τοῦ myrrhinus.
murrhŏbathrārĭus, ἀδόκιμον, ἴσως ἀντὶ τοῦ myrobrecharius. Πλαῦτος.

Mursa, εἴτε Mursĭa, æ, θ. Μοῦρσα, πόλις τῆς Παννονίας. Mursensis εἴτε Mursĭensis, e, Μουρσαῖος.
murta, æ, θ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ myrtus.
murtātus, murtĕus, ἴδ. myrtatus, κ.τ.λ.
Murtĭus, a, um, ἴδ. Murcius.
murtus, ταὐτὸ τῷ myrtus.
mūrus, i, ἀ. τεῖχος. muri urbis, τὰ τῆς πόλεως τείχη. muros ædificare, τείχη οἰκοδομεῖν. ducere, ἐλαύνειν. restituere, reficere, ἀνιστάναι, ἀνορθοῦν. diruere, καθαιρεῖν, περιαιρεῖν. muris urbem sepire, cingere, τείχη τῇ πόλει περιβάλλεσθαι. 2) τειχίον, τοῖχος. 3) μεταφ.. τὸ τεῖχος, ἡ σκέπη. Grajum murus Achilles ἕρκος Ἀχαιῶν Ἀχιλλεύς.
mūs, mūris, ἀ. καὶ ἐνίοτε θ. μῦς. agrestis (rusticus), ὁ ἀρουραῖος μῦς. domesticus (urbanus), ὁ κατοικίδιος μῦς. 2) mus Ponticus εἴτε silvestris καὶ ἁπλῶς mus, ὁ Ποντικὸς μῦς. 3) mus marinus, εἶδος ἀμφιβίου.
Mūsa, æ, θ. Μοῦσα. Musæ, πληθ. αἱ Μοῦσαι. crassiore Musā, ἀμούσως. 2) musa, ἡ μοῦσα, ἡ ποιητική, ποίησις, τὸ ποίημα. 3) musæ, πληθ. αἱ μοῦσαι, ἡ μουσική, παιδεία, ἡ περὶ τὰ γράμματα σπουδή. 4) κύρ. ὄν. Musa, æ, ἀ. Μούσας.
mūsæum, i, οὐ. ἀδόκιμον ἀντὶ museum.
Mūsæus, i, ἀ. Μουσαῖος.
Mūsāgĕtes, æ, ἀ. Μουσαγέτης.
musca, æ, θ. (μυΐσκα) μυῖα. 2) μεταφ. ὁ ὀχληρός, περίεργος, παράσιτος.
muscarĭum, ii, οὐ. μυιοσόβη. 2) σόβη ἵππου ἢ βοός. 3) σκιάδιον ἢ φόβη καρπῶν τινων. 4) κιβώτιον ἐν ᾧ ἐτίθεντο τὰ βιβλία, ὅπως μὴ λυμαίνωνται αὐτὰ αἱ μυῖαι.
muscarĭus, a, um, μυϊκός. araneus muscarius, μυιοθήρας ἀράχνης. 2) muscarius clavus, ἧλος τὴν κεφαλὴν ὁμοίαν σκιαδίσκῃ ἔχων.
muscerda, æ, θ. (mus) μυσκέλενδρον, μυόχοδον.
muscĭdus, a, um, (muscus) βρυόεις, μνιαρός.
muscĭpŭla, æ, θ. καὶ muscipulum, i, οὐ. (mus-capio) μυάγρα.
muscōsus, a, um, (muscus) βρυόεις, μνιαρός. muscosus villus, ὁ σφάκος, τὸ φάσκον.
muscŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ musca μυΐδιον.
muscŭlārĭi, orum, ἀ. ναυτικοί τινες στρατιῶται. ἴδε musculus σημ. 6.
muscŭlōsus, a, um, (musculus) μυώδης, μυῶνας ἔχων.
muscŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ mus) μικρὸς μῦς. 2) μῦς, μυών. 3) μῦς, εἶδος κήτους. 4) μυΐσκος, ὀστρακόδερμον. 5) κα-

Digitized by Google

λιορχητικὴ μηχανή, εἶδος χελώνης ἢ σκέπης. ἴδε περιγραφὴν αὐτῆς παρὰ Καίσαρι Bel. civ. 2, 10. Ἔστι δὲ κατά τινας ἡ παρὰ Πολυβίῳ χελώνη χωστρίς. 6) εἶδος πλοιαρίου.

muscus, i, ἀ. βρύον, μνίον. 2) μόσχος (εἶδος εὐώδους ὕλης).

mūsēum εἴτε mūsīum, i, οὐ. μουσεῖον.

Mūsēus, a, um, Μουσεῖος, τῶν Μουσῶν.

mūsĭca, æ, θ. εἴτε mūsĭce, es, ἡ μουσική.

mūsĭcātus, a, um, (musica) μεμουσωμένος, μουσωθείς.

mūsĭce, ēs, ἴδ. musica.

*mūsĭce, ἐπίρ. μουσικῶς, κομψῶς.

mūsĭcus, a, um, μουσικός. musicus, ἀ. ὁ μουσικός. musica, orum, οὐ. τὰ μουσικά, τὰ τῆς μουσικῆς, ἡ μουσική.

Mūsĭgĕna, æ, ἀ. (Musa-gigno) μουσοτραφής.

mūsĭmo, εἴτε musmo, ōnis, ἀ. μούσμων, εἶδος ἀγρίου κριοῦ τῆς νήσου Σαρδοῦς. 2) διγενὲς ζῶον, τὸ ἐξ ἑτερογενῶν γεγονός.

musĭnor, ari, aliquid, διατρίβω περί τι, παίζω τι.

mūsīum, ἴδ. museum.

mūsīvārĭus, i, ἀ. ὁ μουσιῶν, ψηφοθέτης, ψηφολόγος.

mūsīvum, i, οὐ. (ὑπον. opus) μουσεῖον, ψηφολογητὸς γραφή.

musmo, ἴδ. musimo.

Mūsōnĭus, ii, ἀ. Μουσώνιος. Ἐκ τούτου Musonĭānus, a, um.

mussātĭo, iōnis, θ. (musso) ταὐτὸ τῷ mussitatio.

mussĭtātĭo, iōnis, θ. (mussito) μυγμός.

mussĭtātor, ōris, ἀ. ὑπογογγυστής.

mussĭto, are, (θαμιστ. τοῦ musso) μύζω. aliquid, μύζειν τι. 2) σιωπῶ, οὐδὲ γρύζω. 3) aliquid, κρύπτω, ἀποκρύπτομαί τι. iram, καταπέττειν τὸν χόλον.

musso, avi, atum, are, μύζω, γρύζω, ψιθυρίζω. 2) σιωπῶ. 3) ἐνδοιάζω, ὀκνῶ.

mussor, atus sum, ari, σπάν. ἀντὶ τοῦ musso.

mustāce, ēs, θ. εἶδος μεγαλοφύλλου δάφνης.

mustācĕus, i, ἀ. καὶ mustaceum i, οὐ. (mustum) μουστάκιον, εἶδος οἰνούττης.

mustārĭus, a, um, (mustum) τοῦ γλεύκους.

mustēla εἴτε mustella, æ, θ. γαλῆ, ἰκτὶς (νυφίτσα). 2) γαλεός, (ἰχθύς).

mustēlāgo, ĭnis, θ. φυτὸν τὸ καὶ laurago καλούμενον, χαμαιδάφνη. Ἀπουλήϊος.

mustēlātus, a, um, (mustela) ἰκτίδεος ἢ γαλεοειδής.

mustēlīnus, εἴτε mustellinus, a, um, ἰκτίδεος. 2) γαλεοειδής.

mustĕus, a, um, (mustum) ἐκ γλεύκους, ὅμοιος γλεύκει. mustea mala, τὰ μελίμηλα. 2) χλωρός, πρόσφατος, νεαρός, νέος. caseus, χλωρὸς εἴτε νεόπηκτος τυρός. piper, νεόδρεπτον πέπερι. 3) χλωρός, νεαρός, ἀκμαῖος, ὡραῖος.

mustŭlentus, a, um, (mustum) γλεύκους πλήρης.

mustum, ἴδ. mustus.

mustus, a, um, νεαρός, νέος. — mustum vinum καὶ συνήθ. mustum, οὐ. καὶ musta, orum, πληθ. τὸ γλεῦκος. — musta olei, τὸ νέον ἔλαιον.

Mūta, æ, θ. (mutus) ταὐτὸ τῷ Lara καὶ Larunda.

mūtābilis, e, ἀλλοιωτός, μεταβλητός, εὐμετάβολος.

mūtābĭlĭtas, ātis, θ. τὸ μεταβλητόν, εὐμεταβλησία.

mūtābĭlĭter, ἐπίρ. εὐμεταβλήτως.

mūtātĭo, iōnis, θ. (muto) μεταβολή, ἀλλοίωσις. rerum, ἡ μεταβολὴ τῶν πραγμάτων, τῆς πολιτείας. consilii, ἡ ἀλλοίωσις τῆς βουλῆς, τῆς γνώμης. loci, ἡ μεταλλαγὴ τοῦ τόπου, ἡ μετάστασις. 2) ἀλλαγή, ἀνταλλαγή vestis, ἡ ἀλλαγὴ εἴτε μεταβολὴ τῆς ἐσθῆτος. officiorum, ἡ ἀντάμειψις τῶν καθηκόντων.

mūtātor, ōris, ἀ. (muto) ὁ μεταβάλλων. mercium, ὁ μεταβολεύς, ἔμπορος. equorum, ὁ ἄμφιππος, ὁ κελητίζων. domorum, ὁ μετανάστης, νομάς.

mūtātōrius, a, um, (mutator) μεταβλητικός.

†mūtātus, ūs, ἀ. (muto) μεταβολή.

mūtesco, ĕre, (mutus) κωφᾶσθαι. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.

mūtĭlāgo, ĭnis, θ. φυτὸν τὸ καὶ tithymalus καλούμενον.

mūtĭlātĭo, ōnis, θ. κολόβωσις, ἀκρωτηρίασις, κόλουσις.

mūtĭlo, avi, atum, are, (mutilus) aliquem ἢ aliquid, ἀκρωτηριάζω, κολοβῶ, κολούω τινὰ ἤ τι.

mūtĭlus, a, um, μύτιλος, μίτυλος, κολοβός, ἠκρωτηριασμένος. uno pede, κολοβὸς τὸν ἕτερον πόδα. 2) mutilus cornibus καὶ συνήθ. ἁπλῶς mutilus, κολοβόκερως, κολοβός, μύτιλος, μίτυλος, ἀκέρατος. 3) ἐπὶ φωνῆς· κολοβός, κεκολουμένος.

mūtĭlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ mitulus.

Mŭtĭna, æ, θ. Μοτίνη, Μουτίνη, πόλις τῆς Ἰταλίας, ἡ τανῦν Modena. Mutinensis, e, τῆς Μουτίνης. bellum, ὁ περὶ Μουτίνην πόλεμος.

Mūtīnus καὶ Mūtūnus, i, ἀ. ἐπίκλησις τοῦ Πριάπου. 2) ποιητ. ὁ πρίαπος, φαλλός.

mūtĭo, εἴτε muttĭo, ivi, itum, ire, μῦ λέγω, μύζω, γρύζω. nihil εἴτε non mutire, οὐδὲ γρύζειν, οὐδὲ γρῦ εἰπεῖν. 2) μηκῶμαι.

Digitized by Google

mūtĭtātĭo,ōnis,θ.(mutito) ἀμοιβαῖα συμπόσια ἐν τοῖς Μεγαλησίοις ἀγῶσιν.'Επιγρ.

mūtītĭo, εἴτε muttītio, ionis, θ. (mutio) μυγμός Πλαῦτος.

mūtĭto, are, (θαμιστ. τοῦ muto) ἀμοιβαῖα συμπόσια ποιοῦμαι.

mūtītus, a, um, ἴδ. mutio.

Mūtĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ Mucius.

mūto, avi, atum, are, (moveo) aliquid, ἀλλοιῶ, μεταποιῶ, μεταβάλλω τι. aliquid in pejus, ἀλλοιοῦν, μεταποιεῖν τι ἐπὶ τὸ χεῖρον. vultum, ἀλλοιοῦν τὴν ὄψιν. sententiam, ἀλλοιοῦν τὴν γνώμην, ἀλλοιοῦσθαι τὴν γνώμην, μεταβάλλεσθαι. fidem cum aliquo, οὐκ ἐμμένειν τῇ πρός τινα πίστει. mutatus voluntate est, μετεβέβλητο τῇ γνώμῃ, μετέπεσεν. e nigro color est mutatus in album, ἐκ μέλανος τὸ χρῶμα μετέβαλεν εἰς λευκόν. mutor colore, μεταβάλλω χρῶμα. tauro mutatus membra, εἰς ταῦρον μεταμορφωθείς. res mutæ, μετάπτωσις τύχης. vinum mutatum,ἐκτροπίας,τετραμμένος οἶνος. 2) μετακινῶ, μετατίθημι, μεθίστημί τι. sedem ex sede mutare, εἰς ἄλλον ἐξ ἄλλου τόπου μεθίστασθαι, τόπον πρὸς τόπον καταλλάττω, ἐκ τόπου εἰς τόπον μεταβάλλω. se luna mutat, ἡ σελήνη μετακινεῖται, κινεῖται. hinc mutor, ἐντεῦθεν μετακινοῦμαι, μεθίσταμαι. mutari finibus, ἐξέρχεσθαι, μετανίστασθαι ἐκ τῆς χώρας. 3) aliquid alia re εἴτε cum alia re, ἀλλάττω τί τινος, τί ἀντί τινος. studium belli gerendi cum agricultura, ἀλλάττειν τὸν πόλεμον τῆς γεωργίας. ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν αἱρεῖσθαι τὴν γεωργίαν, ἀντὶ τοῦ πολέμου, ἀντικαταλλάττεσθαι τὴν γεωργίαν. glandem mutavit aristā, τὴν βάλανον ἤλλαξεν ἀντὶ τοῦ σίτου. porcos ære mutare, ἀποδίδοσθαι τοὺς χοίρους χρημάτων. principem, μεταπίπτειν πρὸς ἄλλον ἡγεμόνα. solum, ἀλλάττειν, μεταλλάττειν, μεταβάλλειν τὸν τόπον. merces, μεταμείβειν, μεταβάλλειν ἐμπορεύματα, μεταβάλλεσθαι. vestem, μεταβάλλεσθαι, μεταλαμβάνειν ἐσθῆτα. verba mutata, τὰ μετωνυμικά. Σημ. ἔσθ' ὅτε λέγουσιν ἀνάπαλιν mutare aliqua re aliam rem, ἀλλάττειν, διαλλάττειν, ἀλλάξασθαι ἀντί τινος ἄλλο τι. Punico lugubre sacum, ἀντὶ τῆς πορφύρας τὸ πένθιμον ἱμάτιον λαμβάνειν. Lucretilem Lycæo, εἰς τὸν Λουκρητίλην μεταβαίνειν εἴτε μεταβάλλειν ἐκ τοῦ Λυκαίου. 4) οὐδετ. μεταβάλλειν. mores mutaverunt, τὰ ἤθη μετέβαλε, ἠλλοίωται. in superbiam mutare, εἰς ὑπερηφανίαν μεταπίπτειν. non muto, οὐ μετανοῶ. nec mutat, ἀδιάφορόν ἐστιν. hoc mutant, τούτῳ διαλλάττουσι, κατὰ τοῦτο διαφέρουσι. longe mutat, πολὺ διαφέρει.

mūto, ōnis, ἀ. τὰ πέος, ὁ πρίαπος, φαλλός.

mūtōnĭātus, a, um, (muto) πεώδης.

mūtōnĭum, ii, οὐ. ταὐτὸ τῷ muto, ōnis.

mutĭo, ἴδ. mutitĭo.

mūtŭārĭus, a, um, (mutuus) ἀμοιβαῖος.

mūtŭātĭcĭus, a, um, (mutuor) δανειστικός.

mūtŭātĭcus, a, um, ταὐτὸ τῷ mutuaticius.

mūtŭātĭo, iōnis, θ. (mutuor) τὸ δανείζεσθαι, δανεισμός.

mūtŭātītĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ mutuaticius.

mūtŭe, ἐπίῤ. ἀμοιβαίως.

mūtŭĭter, ἐπίῤ. ἀμοιβαίως.

mūtŭĭto, are, ἢ mutuitor, ari, (mutuo) βούλομαι δανείσασθαι.

mutŭlus, ι, ἀ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ὁ ἀγκών, πρόμοχθος. 2) ταὐτὸ τῷ mitulus.

Mūtūnus, ταὐτὸ τῷ Mutinus.

mūtŭo, ἐπίῤ. ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδόν. aliquem mutuo diligere, ἀντιφιλεῖν τινα.

mūtŭo, avi, atum, are, σπάν. ἀντὶ τοῦ mutuor.

mūtŭor, atus sum, ari, (mutuus) aliquid ab aliquo, δανείζομαί τι παρά τινος. 2) κίχραμαί τι. 3) μεταφ. λαμβάνω, παραλαμβάνω τι παρά τινος.

mūtus, a, um, (ἐκ τοῦ μύω. πρβλ. τὸ παρ' Ἡσυχίῳ μυττὸς καὶ τὸ τοῦ Καλλιμάχου μυνδότερος). κωφὸς (τὴν γλῶσσαν), ἐννεός, ἄλαλος, ἄγλωσσος, ἄφωνος. homo, κωφός, ἄφωνος ἄνθρωπος. mutæ literæ, τὰ ἄφωνα γράμματα. 2) κωφός, ἄφωνος, σιωπηλός, ἥσυχος.

Mŭtusca, æ, θ. ἐπίκλησις τῆς Τρηβούλης, πόλεως τῆς Σαβίνης χώρας. ἴδ. Trebula.

mūtŭus, a, um, ἀμοιβαῖος. mutua beneficia, ἀμοιβαῖα εὐεργετήματα. mutuus metus, ἀμοιβαῖος φόβος, mutuus error, ἡ πλάνη ἑκατέρων. mutuum οὐ. ἡ ἀμοιβή. facere mutuum cum aliquo, ἀμείβειν τινά, ὁμοίως ἀμείβεσθαί τινα, mutua ἢ per mutua, ἀμοιβαίως. mutuo, ἐπίῤ. 2) δανειζόμενος. pecuniam alicui dare mutuam εἴτε mutuo, δανείζειν τινὶ ἀργύριον. pecunias mutuas εἴτε mutuo sumere ab aliquo, ἀργύριον δανείζεσθαι παρά τινος. mutuum, οὐ. τὸ δάνειον, δάνεισμα, (μοῖτον Σικελικῶς κατὰ Οὐάῤῥωνα).

Mūtўca, æ, εἴτε Mutyce, ēs, θ. ἡ Μότουκα (!) (Πτολ.) πόλις τῆς Σικελίας, τανῦν Modica. Τὸ ἐθνικόν, Mutycensis, e.

mya, æ, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ mys.

myăcanthon, i, οὐ. καὶ myacanthos, i, ἀ. τὸ μυάκανθον, ὁ μυάκανθος.

Digitized by Google

mўăces, um, ἀ. μύακες, (εἶδος ὀστρακοδέρμου).
mўăgros, i, ἀ. μύαγρος, (βοτάνη).
Mўcăle, ēs, θ. Μυκάλη, ἄκρα καὶ πόλις Καρίας. Mўcalēsĭus, Mycalæus, a, um, καὶ Mycalensis, e, Μυκαλήσιος.
Mўcălessos, (ūs), εἴτε Mycalēsos, i, ἀ. ὁ Μυκαλησσός, ὄρος καὶ πόλις τῆς Βοιωτίας.
mўcēmătĭas, æ, ἀ. μυκηματίας, (σεισμός).
Mўcēnæ, arum, θ. πληθ. καὶ Mycene, ēs, (a, æ), ἑν. αἱ Μυκῆναι, ποιητ. ἡ Μυκήνη. Mycenæus, a, um, Μυκηναῖος. Mycenenses, ἀ. οἱ Μυκηνεῖς, Μυκηναῖοι.
Mycēnis, ĭdis, θ. Μυκηνίς.
mўcētĭas, æ, ἀ. μυκητίας, (σεισμός).
Mўcŏnos, (us), i, θ. Μύκονος. Myconĭus, a, um, Μυκόνιος.
mydrĭăsis, is, θ. μυδρίασις, (νόσος ὀφθαλμῶν).
Mygdŏnes, um, ἀ. Μυγδόνες καὶ Μύγδονες, ἔθνος τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Φρυγίας.
Mygdŏnĭa, æ, θ. Μυγδονία.
Mygdŏnĭdes, æ, ἀ. Μυγδονίδης.
Mygdŏnis, ĭdis, θ. Μυγδονίς, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Λυδία.
Mygdŏnĭus, a, um, Μυγδόνιος.
Mўĭăgros, (-us), i, ἀ. Μυίαγρος, θεός τις παρ' Ἠλείοις.
myisca, æ, θ. καὶ ὁ yiscus, i, ἀ. ἡ μυίσκα, ὁ μυίσκος, (εἶδος ὀστρακοδέρμου).
Mўiŏdes, ἀ. ταὐτὸ τῷ Myiagros.
Mўlæ, arum, θ. Μυλαί, Μύλαι, πόλις Σικελίας, τανῦν Melazzo. Mylasēnus εἴτε Mylæus, a, um, Μυλαῖος. 2) πόλις Θεσσαλίας.
Mўlăsa, εἴτε Mylassa, orum, οὐ. τὰ Μύλασα, Μύλασσα, πόλις τῆς Καρίας. Mylassenses, ium, εἴτε Mylasĭi, εἴτε Mylaseis, ἀ. οἱ Μυλασσεῖς.
mўloecus, (-os), i, ἀ. (μύλοικος) ἡ μυλαβρίς, μυλαγρίς, μυλακρίς, (ζ).
Myndus, (-os), i, θ. Μύνδος, πόλις τῆς Καρίας. Myndenses, ium, ἀ. οἱ Μύνδιοι.
myobarbum, i, οὐ. εἶδος κανθάρου.
mўoctŏnon, i, οὐ. τὸ μυοκτόνον ἀκόνιτον.
mўŏpăro, ōnis, ἀ. μυοπάρων, (εἶδος πλοίου).
mўŏphŏnon, i, οὐ. μυοφόνον, (βοτάνη).
mўops, ōpis, μύωψ.
mўŏsōta, æ, καὶ myosōtis, ĭdis, θ. μυοσώτα, μυοσωτίς, (βοτάνη).
mўŏsōton, i, οὐ. μυόσωτον, ἀλσίνη.
mўrăpĭa, pira, (μύρον ἄπιον) εἶδος ἀπίων.
mўrīce, es, εἴτε myrica, æ, θ. μυρίκη, (εἶδος θάμνου).
Mўrīna, æ, θ. Μύρινα, πόλις τῆς Αἰολίδος καὶ πόλις τῆς Λήμνου.
mўrĭŏphyllon, i, οὐ. μυριόφυλλον, τὸ παρὰ Λινναίῳ Achillea millefolium.

myrmēcĭas, æ, ἀ. μυρμηκίας (λίθος).
Myrmēcĭdes, æ, ἀ. Μυρμηκίδης.
myrmēcītes, æ, ἀ. μυρμηκίτης (λίθος).
myrmēcĭum, ii, οὐ. μυρμήκιον, (νόσος). 2) εἶδος φαλαγγίων.
Myrmēcĭum, (-on), i, οὐ. Μυρμήκιον, πόλις τῆς Σκυθίας.
*Myro, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ Myron.
mўrŏbălănum, i, οὐ. καὶ myrobalanus, i, θ. ἡ μυροβάλανος.
mўrŏbrĕchărĭus, ii, ἀ. μυροπώλης.
Mўron, ōnis, ἀ. Μύρων.
mўron, (um), i, οὐ. μύρον.
mўrŏpōla, æ, ἀ. μυροπώλης.
mўrŏpōlĭum, i, οὐ. μυροπώλιον, μυροπωλεῖον.
mўrŏthēcĭum, i, οὐ. μυροθήκιον
myrrha, murrha εἴτε murra, æ, θ. μύῤῥα, σμύρνα, μύρον. 2) δένδρον ἐξ οὗ ἡ μύῤῥα στάζει. 3) μυῤῥίς, (βοτάνη). 4) Myrrha, Μύῤῥα, εἴτε Σμύρνα, ἡ τοῦ Ἀδώνιδος μήτηρ.
myrrhăcŏpum, i, οὐ. μυῤῥάκοπον, φάρμακον ἐκ μύῤῥας τὴν κόπωσιν παῦον.
myrrhātus, a, um, μυρόχριστος, μυροβρεχής. 2) myrrhata εἴτε murrata potio, ὁ μυῤῥινίτης οἶνος, ὁ μυρίνης
myrrhĕus, a, um, μύῤῥινος. 2) myrrheus onyx, ὁ μυῤῥίτης ὄνυξ.
myrrhīnus, a, um, μύῤῥινος. myrrhina potio εἴτε ἁπλῶς. myrrhina, æ, θ. ὁ μυῤῥινίτης, οἶνος, ὁ μυρίνης.
myrrhis, ĭdis, θ. μυῤῥίς, (βοτάνη).
myrrhītes, æ, ἀ. μυῤῥίτης λίθος.
myrsĭnītes, æ, ἀ. μυρσινίτης (λίθ. καὶ βοτ.).
myrtăcĕus, a, um, μυρσίνινος, μύῤῥινος, μύρτινος.
myrtātus εἴτε murtātus, a, um, μυρτομιγής.
myrtĕŏlus εἴτε murtiŏlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ myrteus) μυρσινοειδής.
myrtēta, æ, θ. ταὐτὸ τῷ myrtetum.
myrtētum εἴτε murtetum, i, οὐ. μυρσινών, μυῤῥινών.
myrtĕus εἴτε murteus, a, um, μύρτινος, μύρσινος, μύῤῥινος, μυρσίνινος. myrteum, (ὑπον. oleum), τὸ μυρσινέλαιον. myrteum, vinum, ὁ μυῤῥινίτης εἴτε μυρτίτης οἶνος. 2) μυρσινοειδής, μυῤῥινίτης.
myrtĭdănum, i, οὐ. (ὑπον. vinum) οἶνος ἐξ ἀγρίων μύρτων.
myrtīnus εἴτε murtĭnus, a, um, μύρτινος.
myrtĭŏlus, ταὐτὸ τῷ myrteolus.
myrtītes, æ, ἀ. μυρτίτης οἶνος.
Myrtos, i, θ. Μύρτος, (νῆσος).
Myrtous, a, um. Μυρτῷος. mare Myrtoum, τὸ Μυρτῷον πέλαγος.

Digitized by Google

myrtum, i, οὐ. μύρτον, μυρτίς.
myrtŭōsus, a, um, μυρσινοειδής.
myrtus, i, (σπαν. us), θ. (σπαν. ἀ.) ἡ μύρτος, μυρσίνη, μυῤῥίνη.
mȳrus, i, ἀ. μύρος, (ἰχθύς).
mȳs, mȳos, ἀ. μῦς, (ὀστρακόδερμον).
Mȳs, Mȳos, ἀ. Μῦς.
Mȳsĭă, æ, θ. Μυσία, χώρα τῆς Ἀσίας. Mȳsus εἴτε Mysĭus, a, um, Μύσιος. Mȳsi, orum, ἀ. οἱ Μυσοί. 2) Mysus, ἀντὶ τοῦ Mœsus.
mysta, εἴτε mystes, æ, ἀ. μύστης.
mystăgōgus, i, ἀ. μυσταγωγός.
mystērĭarches, æ, ἀ. (μυστηριάρχης).
mystērĭum, i, οὐ. μυστήριον.
mystĭce, ἐπίῤ. μυστικῶς.
mystĭcus, a, um, μυστικός.
mystrum, i, οὐ. μύστρον
Mȳsus, a, um, ἴδ. Mysia.
mȳthĭcus, a, um. μυθικός.
mȳthistŏrĭa, æ, θ. μυθιστορία
mȳthistŏrĭcus, a, um, (μυθιστορικός).
mȳthos, i, ἀ. μῦθος.
mytĭlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ mitulus.
Mȳus, untis, θ. Μυοῦς, πόλις τῆς Καρίας.
myxa, orum, οὐ. τὰ μύξα, εἶδος προύμνων, ὧν τὸ δένδρον καλεῖται myxa, æ, θ. 2) myxa, æ, θ. ἡ μύξα τοῦ λύχνου.
myxo εἴτε myxon, ōnis, ἀ. μύξων, μυξῖνος, (ἰχθύς).
myxus, i, ἀ. μύξα λύχνου.

N

N. συντόμως δηλοῖ τὸ προωνύμιον Numerius, ἔτι δὲ τὰ natione, natus, numus, nepos, noster, nobilis κ.τ.τ. τὰ δὲ N. F. N. nobili familia natus. N. P. C. nomime proprio curavit κ.τ.τ.
Năbăthæa εἴτε Nabatæa, æ, θ. Ναβαταία, Ναβατηνή, χώρα τῆς Ἀραβίας. Nabathæus, a, um, Ναβαταῖος. Nabatnaei, orum, ἀ. Ναβαθαῖοι.
nabis εἴτε nabun, Αἰθιοπικῶς· ἡ χαμηλοπάρδαλις.
nablĭum εἴτε naulĭum, i, οὐ. ἡ νάβλα, (ψαλτήριον ὄργανον).
nabun, ἴδ. nabis.
nacca, nacta, εἴτε natta, æ, ἀ. νάκτης, γναφεύς. 2) βάναυσος.
naccĭnus, a, um, γναφευτικός.
Nacŏlēa, æ, θ. Νακόλεια, Νακολία, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας.
nactus, a, um, ἴδ. nanciscor.
næ εἴτε nē, ναί, νή. næ ego, ἔγωγε, ναὶ μὰ Δί' ἔγω γε. næ tu hercle, ναὶ μὰ τὸν Δία σύγε. næ illi vehementer errant, ναὶ μὰ Δί' ἐκεῖνοί γε σφόδρα ἁμαρτάνουσι. medius fidius næ, νὴ Δία, ναὶ μὰ τοὺς θεούς.
nænĭa, ἴδ. nenia.
Nævĭānus, a, um, τοῦ Ναιβίου.
Nævĭus, a, um, Ναίβιος, τοῦ Ναιβίου. Nævia, porta, μία τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης. Nævius, ἀ. ὁ Ναίβιος εἴτε Ναιούϊος.
nævŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ nævus), μικρὰ σώματος κηλίς, μικρὸς φακός.
nævus, i, ἀ. φυσικὴ σώματος κηλίς, φακός. Παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις μεταφ. κηλίς, ἁμάρτημα.
Năĭas, ĭădis, εἴτε Nāis, ĭdis, θ. Ναϊάς, Ναΐς. Naïades εἴτε Naïdes, πληθ. αἱ Ναϊάδες, Ναΐδες. 2) ποιητ. τὸ ὕδωρ.
Naĭcus, a, um, τῶν Ναϊάδων.
Naĭs, ĭdis, ἴδ. Naias.
năm, σύνδ. γάρ, ἐπεί. hoc solum filio reliquit; nam patrimonium prædones posident, τοῦτο μόνον τῷ υἱῷ καταλέλοιπε, τὴν γὰρ οὐσίαν (ἐπεὶ τὴν οὐσίαν) λῃσταὶ ἔχουσιν. nam quis εἴτε quis nam, καὶ συνήθ. quisnam? τίς γάρ; τίς ποτε; nam quis hic est? τίς ποτε οὗτός ἐστι; nam qui? πῶς γάρ; 2) ποιητικῶς ἐνίοτε μετ' ἄλλην λέξιν, οἷον· ego nam ἀντὶ τοῦ nam ego, ἐγὼ γάρ. 3) δέ. nam de Appio quod scribis, ὅτι δὲ (ἃ δὲ) περὶ τοῦ Ἀππίου γράφεις.
namque, σύνδ. ταὐτὸ τῷ nam.
nāna, æ, θ. (nanus) νάννη.
nancĭo, ire, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ nanciscor.
nanciscor, nactus εἴτε nanctus sum, i, aliquid, τυγχάνω, λαγχάνω, ἐπιτυγχάνω τινός, λαγχάνω, λαμβάνω τι. aliquid boni, ἀγαθοῦ τινος τυγχάνειν. ventum secundum, οὐρίου ἀνέμου ἐπιτυγχάνειν. spem, ἐλπίδα λαμβάνειν. manibus aliquid, ταῖς χερσὶν ἐπιλαμβάνειν τι. sorte provinciam nactus, κλήρῳ τὴν ἐπαρχίαν λαχών. 2) παθητ. nacta occasione, καιροῦ τυχών.
nactus, a, um, ἴδ. nanciscor.
Nannētes εἴτε Namnētes, um, ἀ. Ναμνῆται, ἔθνος τῆς Γαλλίας καὶ ἡ μητρόπολις αὐτῶν, ἡ τανῦν Nantes.
nānus, i, ἀ. νάννος.
năpæus, a, um, ναπαῖος. Napæae, θ. αἱ Ναπαῖαι (Νύμφαι).
naphta, æ, ἀ. καὶ θ. ὁ νάφθας, ἡ νάφθα.
napīna, æ, θ. (napus) πρασιὰ βουνιάδων.
napurae, arum, θ. εἶδος σχοινίων.
nāpus, i, ἀ. βουνιάς.
Nār, āris, ἀ. Νὰρ εἴτε Νάρνος, ποταμὸς τῆς Ἰταλίας, ἐμβάλλων εἰς τὸν Τίβεριν, ὁ τανῦν Nera.
Narbo, ōnis, ἀ. Martius, ἡ Ναρβών, πόλις τῆς Γαλλίας. Narbonensis, e,

Digitized by Google

Ναρβωνιτικός. provincia Narbonensis, ἡ Ναρβωνῖτις ἐπαρχία. Narbonĭca vitis, ἡ Ναρβωνῖτις ἄμπελος.
narce, ēs, θ. νάρκη.
narcissĭnus, a, um, ναρκίσσινος.
narcissītes, æ, ἀ. ναρκισσίτης (λίθος).
narcissus, i, ἀ. νάρκισσος. 2) Narcissus, ἀ. Νάρκισσος.
nardĭfer, era, erum, (nardus-fero) νάρδον φέρων.
nardĭnus, a, um. νάρδινος. nardinum, οὐ. ναρδίτης οἶνος.
nardostăchyon, i, οὐ. ἡ ναρδόσταχυς
nardus, i, θ. καὶ nardum, i, οὐ. ἡ νάρδος, (τὸ φυτὸν καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἔλαιον).
nares, ium, ἴδ. naris.
nārĭnōsus, a, um, (naris) εὐρὺς τοὺς μυκτῆρας.
năris, is, θ. μυκτήρ, μυξωτήρ, ῥώθων. nares, πληθ. οἱ μυκτῆρες, ῥώθωνες, αἱ ῥῖνες, τὰ ῥίνια. per nares infundo, ῥινεγχυτῶ. nares corrugare, μυκτηρίζειν, μυκτηρισμὸν ποιεῖν. 2) naris, ἑν. καὶ nares, πληθ. ἡ ῥίς, ὁ μυκτήρ, μυκτηρισμός. naribus uti, μυκτηρίζειν. homo obesæ naris, ἄνθρωπος κορυζῶν. 4) ὀπή, πόρος.
Narisci, orum, ἀ. Ναρίσται, ἔθνος τῆς Γερμανίας.
nārīta, æ, ἀ. νηρίτης, ἀναρίτης, (ὀστρακόδερμον).
Narnĭa, æ, θ. Ναρνία, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς.
Narnĭensis, e, τῆς Ναρνίας. Narnienses, ἀ. οἱ Ναρνιᾶται.
narrābĭlis, e, δυνατὸς δηλωθῆναι, λεκτός.
narrātĭo, iōnis, θ. (narro) διήγησις, ἀφήγησις, ἱστορία, διήγημα, ἀφήγημα.
narrātīve, ἐπίῤ. (narro) διηγηματικῶς.
narratĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ narratio) διηγημάτιον.
narrātor, ōris, ἀ. (narro) ἀφηγητής, ὁ διηγούμενος.
narratus, ūs, ἀ. διήγημα, ἀφήγημα.
narro, avi, atum, are, aliquid, διηγοῦμαι, ἀφηγοῦμαι, ἱστορῶ τι. de re, διεξέρχεσθαι, διεξιέναι τι εἴτε περί τινος. alicui aliquid, διηγεῖσθαί τινί τι. narravit Darium ab Alexandro esse superatum, διηγήσατο, ὅτι Δαρεῖος ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐνικήθη. ut res gesta est, narrabo ordine, τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐγένετο, διηγήσομαι ἑξῆς. narrant venisse veneficam εἴτε narratur venisse venefica, διηγοῦνται, ὅτι φαρμακὶς ἦλθε. narror, θρυλοῦμαι. narra mihi, διηγοῦ μοι, εἰπέ μοι.
narthēcĭa, æ, θ. ναρθηκία, φ.
narthēcĭum, i, οὐ. ναρθήκιον, νάρθηξ, πυξίς, θήκη.
narthex, ēcis, ἀ. νάρθηξ, φ.
nārus, ταυτὸ τῷ gnarus.
Nārȳcĭon, ii, οὐ. Ναρύκιον, ἡ Νάρυξ, Νάρυκος, πόλις τῶν Ὀπουντίων Λοκρῶν. Narycius, a, um, Ναρύκιος. ποιητ. Narycia, æ, θ. οἱ Ἐπιζεφύριοι Λοκροί, ἀποικία τῶν Ὀπουντίων Λοκρῶν.
Năsămon, ōnis, ἀ. Νασαμών. Nasamones, um, οἱ Νασαμῶνες, ἔθνος τῆς Λιβύης. Nasamonĭus Nasamonĭăcus, a, um, Νασαμώνιος, Λιβυκός.
nāsămōnītes, æ, ἀ. νασαμωνίτης λίθος.
nascentĭa, æ, θ. (nascor) γονή, γενετή. Βιτρούβιος.
†nascĭbĭlis, e, γεννητός.
nasco, ĕre, σπάν. ἀντὶ τοῦ nascor
nascor, nātus, sum, i, γεννῶμαι, φύομαι, γίγνομαι. nascor aliquo, ἐσθ' ὅτε καὶ ex de, ab aliquo, γενέσθαι, φῦναί τινος, ἔκ τινος, ἀπό τινος. uxores eodem patre natæ, γαμεταὶ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς πεφυκυῖαι. ex me natus es, ἀπ' ἐμοῦ ἔφυς. natus summo loco, κάλλιστα πεφυκώς, εὐγενέστατος. silice non nati sumus, ἀπὸ πέτρης οὐ πεφύκαμεν. Pelope natus, ἀπὸ Πέλοπος γεγονώς. matre Musa natus est, μητρὸς ἐγένετο Μούσης. natus dea, ἐκ θεᾶς γεγονώς. longe post natos homines improbissimus, πάντων τῶν γεγονότων ἀνθρώπων μιαρώτατος. Σημ. nascitūrus, a, um, σπάν. γεννηθησόμενος. 2) γίγνομαι, φύομαι, ἀνατέλλω. onyx nascitur circa Thebas, ὁ ὄνυξ γίγνεται, φύεται περὶ Θήβας. ex palude nascitur amnis, ἐκ τοῦ ἕλους ἀνατέλλει ποταμός. nascente Favonio, ἀρχομένου τοῦ Ζεφύρου. Lucifer nascitur, ὁ φωσφόρος ἐπιτέλλει. lana nascitur, ἔριον φύεται, γίγνεται. nascentia templa, οἱ αἰρόμενοι εἴτε οἰκοδομούμενοι ναοί. ab eo flumine collis nascebatur, ἀπ' ἐκείνου τοῦ ποταμοῦ ἀνεῖχε λόφος. querelæ nascuntur, ὀδυρμοὶ γεννῶνται. ex hoc nascitur, ἐκ τούτου γίγνεται. 3) natus ad aliquid, πεφυκὼς πρός τι. servituti εἴτε ad servitutem εἴτε ad serviendum, πεφυκὼς πρὸς δουλείαν εἴτε δουλεύειν. natus ad dicendum, εὐφυὴς πρὸς τὸ λέγειν. cervix nata ad jugum, αὐχὴν πεφυκὼς ζυγὸν φέρειν. ita natus locus est, οὕτως ὁ τόπος πέφυκε. pro re nata, ὡς πέφυκε τὰ πράγματα. e re nata, ἐκ τῶν ἐνόντων, ἐκ τῶν παρόντων. 4) μετ' αἰτ. γεγονώς. annos nonaginta, ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. ἐνενηκοντούτης. annos magis quadraginta natus εἴτε major annos quadraginta natus, πλεῖον ἢ τεσσαράκοντα (ὑπὲρ τὰ τεσσαράκοντα) ἔτη

Digitized by Google

γεγονὼς (γενόμενος). 5) natus, ὁ. ὁ υἱός. nata, θ. ἡ θυγάτηρ. nati, ὁ. πληθ. τὰ τέκνα.
nāsīca, æ, ὁ (nasus) ὀξύρρις. 2) Nasica, ὁ. Νασικᾶς.
Nāsīdiānus, a, um, τοῦ Νασιδίου.
Nāsīdius, i, ὁ. Νασίδιος.
nāsīterna, æ, θ. ἀρδάλιον, πρόχους, προχύτης τρισχιδὲς στόμιον ἔχων.
†nāsīternātus, a, um, (nasiterna) προχύτην φέρων.
nassa, æ, θ. κύρτος, κύρτη.
nassiterna, ταὐτὸ τῷ nasiterna.
nasturtium, i, οὐ. κάρδαμον.
nāsum, i, οὐ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ nasus.
nāsus, i, ὁ ῥίς, μυκτήρ. aduncus, γρυπὴ ῥίς. κωμ. naso clamare, ῥέγχειν. 2) μυκτήρ, μυκτηρισμός. suspendere aliquid naso εἴτε adunco naso, μυκτηρίζειν, μυχθίζειν, σιμοῦν, διασιμοῦν τι. tacito ridere naso, σιμὰ γελᾷν. 3) ῥίς, ὄσφρησις. 4) στόμιον, λαβὴ ἀγγείου.
nāsūte, ἐπίῤ. σιμά, μετὰ μυκτηρισμοῦ.
nāsūtus, a, um, (nasus) μακρόῤῥις. 2) μεταφ. σκωπτικός, μυκτηρίζων. nasutus, ὁ. ὁ μυκτηριστής.
nāta, æ, ἴδ. nascor.
nătābĭlis, e, (nato) νηκτικός, νηχαλέος, πλωτός.
nătābŭlum, i, οὐ. κολυμβήθρα.
*nătābundus, a, um, κολυμβῶν.
nātālĭcĭus, (-tius), a, um, γενεθλιακός, γενέθλιος. natalicia, orum, οὐ. τὰ γενέθλια (ἡ γενέθλιος ἑορτὴ καὶ τὰ γενέθλια δῶρα).
nātālis, e, (natus, nascor) γενέθλιος natalis deus, γενέθλιος δαίμων. natale solum, γενέσεως τόπος, πατρίς. dies natalis εἴτε ἁπλῶς natalis, ὁ. γενέθλιος ἡμέρα, γενέθλιον. diem natalem agere, celebrare, γενέθλια ἄγειν, γενεθλιάζειν. natalis Romæ, ἡ τῆς κτίσεως Ῥώμης ἑορτή. 2) natalis, ὁ. γένεσις, γονή, γενετή. natalium periti, οἱ γενεθλιαλόγοι. 3) natales ium, ὁ. γένος, γενεά. claritas natalium, ἡ τοῦ γένους λαμπρότης. homo claris natalibus, ἄνθρωπος περιφανὴς τὸ γένος. natalibus suis restitui, εἰς τὸ τῆς παλιγγενεσίας δίκαιον ἀποκαθίστασθαι, ἀπελευθεροῦσθαι καὶ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς τάττεσθαι.
nātālĭtĭus, a, um, ἴδ. natalicius.
†nătātĭlis, e, (nato) νηκτικός, κολυμβητικός.
nătātĭo, iōnis, θ. νῆξις κολύμβησις. 2) κολυμβήθρα.
nătātor, ōris, ὁ. (nato) νήκτης, κολυμβητής.
nătātōrĭus, a, um, νηκτικός, κολυμβητικός. natatoria, æ, θ. (ὑπον. aqua) κολυμβήθρα.
nătātus, ūs, ὁ. νῆξις, κολύμβησις.
nătes, ium, ἴδ. natis.
nătĭnātor, ōris, ὁ. ὁ πολυπραγμονῶν, νεωτερίζων. ἴδε τὸ ἑξῆς.
nătĭnor, ari, (nato) πολυπραγμονῶ, νεωτερίζω.
nātĭo, iōnis, θ. (nascor) γόνος, γέννημα. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων· τὸ γένος, φῦλον, ἔθνος. natione Car, τὸ γένος Κάρ. 3) γένος, ἔθνος, ἑταιρία. Epicureorum, τὸ γένος, ἔθνος τῶν Ἐπικουρείων. 4) ἐπὶ ζώων· τὸ γένος, φῦλον. 5) ἐπὶ ἀψύχων· τὸ γένος, ἡ φυλή, τὸ εἶδος. 6) παρὰ τοῖς ἐκκλησ. nationes ἴσον τῷ gentes, τὰ ἔθνη, οἱ ἐθνικοί. 7) Natio, θ. ἡ τῆς γενέσεως θεά.
nătis, is, θ. γλουτός, συνήθ nates, ium, πληθ. οἱ γλουτοί, τὰ γλούτια, ἡ πυγή.
Natiso, ōnis, ὁ. Νατίσων, ποταμὸς Ἰταλίας. τανῦν Natisone.
nātīvĭtas, atis, θ. (nativus) γένεσις, γενετή. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
nātīvĭtus, ἐπίῤ. ἐκ γενετῆς.
nātīvus, a, um, (nascor) γεννητός, γενητός. 2) ἔμφυτος, φυσικός. specus, ἄντρον αὐτοφυές.
năto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ no) νήχομαι, νέω. naufragus natans, νηχόμενος ναυαγός. natant pisces aequore, ἰχθύες ἐννήχονται τῇ θαλάσσῃ. natantes, ὑπον. bestiæ, οἱ ἰχθύες. natare aliquid, ἐννήχεσθαί τινι, διανήχεσθαί τι. unda natatur piscibus, ἰχθύες ἐννήχονται τοῖς κύμασιν. 2) ἐπιπολάζω, ἐκχέομαι, ἐκτείνομαι. campi natantes, πελάγη, λίμναι. 3) aliqua re, ῥέω τινι. pavimenta vino natant, τὸ ἔδαφος οἴνῳ ῥεῖ. tellus sanguine, ἡ γῆ φόνῳ εἴτε αἵματι ῥεῖ. 4) oculi natantes, ἀβέβαιοι καὶ ἀμβλεῖς ὀφθαλμοὶ μεθυόντων καὶ ἀποθνησκόντων. 5) ἀστατῶ, ῥέω, πλέω. pes in laxa pelle natat, ὁ ποῦς νεῖ (πλεῖ) ἐν χαλαροῖς ὑποδήμασι. mens natat, ἡ ψυχὴ ἀστατεῖ. campi natantes, ἀγροὶ κυμαίνοντες, κυμαίνον λήϊον.
natrix, īcis, θ. (no) ἡ ὕδρα, ὁ ὕδρος. 2) ἡ ἐκ τῆς ὕδρου δορᾶς ἱμάσθλη. 3) βοτάνη τις, ἡ τοῦ Λινναίου. Ononis natrix.
nātu, ἴδ. natus
nātŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ nata) θυγάτριον. Ἐπιγρ.
nātūra, æ, θ. (nascor) φύσις. naturā frater, adoptione filius, ἀδελφὸς μὲν κατὰ φύσιν, υἱὸς δὲ κατὰ θέσιν. natura montis, ἡ τοῦ ὄρους φύσις. homo variā naturā, ἄνθρωπος ποικίλος τὴν φύσιν, φύσιν ἔχων ποικίλην. loqui, ut natura fert, λέγειν, ὅπως ὁ θυμός ἐστι. naturā insi-

Digitized by Google

tum, φύσει ἔμφυτον. naturā tenax, φύσει μνημονικός. naturā ita comparatum est, οὕτω πέφυκε. secundum naturam, κατὰ τὴν φύσιν. præter (contra) naturam, παρὰ τὴν φύσιν. in rerum natura est, in rerum naturam cadit. ὥςπερ τὰ ὄντα πέφυκε, ἐνδέχεται. quum ad requisita naturæ recessisset, ἀναχωρήσας εἰς τὸ πληρῶσαι φυσικὴν χρείαν (ἀποπατῆσαι). naturæ satisfacere, concedere, ἀποθνήσκειν. 2) natura rerum ἢ ἁπλῶς natura, ἡ τῶν ὄντων φύσις, φύσις, κόσμος. 3) φύσις, οὐσία, τὸ ὄν. una ex duabus naturis conflata, μία ἐκ δύο φύσεων συγκεκραμένη. 4) τὰ αἰδοῖα, μόρια, (ἡ φύσις).
nātūrābĭlis, e, σπάν. ἀντὶ τοῦ naturalis.
nātūrālis, e, (natura) φυσικός. naturalis pater, ὁ κατὰ φύσιν πατήρ. mors ὁ κατὰ φύσιν θάνατος, αὐτόματος θάνατος. naturale saxum, αὐτοφυὴς πέτρα. naturalis quæstio, ἡ περὶ φύσεως διατριβή, φυσικὴ θεωρία. naturale est, οὕτω πέφυκε. naturale, οὐ. καὶ naturalia, πληθ. τὰ αἰδοῖα, μόρια.
†nātūrālĭtas, ātis, θ (naturalis) φυσικότης.
nātūrālĭter, (καὶ naturalĭtus) ἐπίρ. φυσικῶς, φύσει, κατὰ φύσιν.
†nātūrĭfĭcatus, a, um, (natura-facio) φυσιοποιηθείς.
nātus, a, um, ἴδ. nascor.
nātus, i, ἴδ. nascor.
nātus, ūs, ἀ. (nascor) ἄχρ. κατ' ὀνομαστ. ἐκ τούτου τὸ natu, τὴν ἡλικίαν, τῇ ἡλικίᾳ, (παρ' Ὁμήρῳ· γενεῇ). maximus natu, ὁ πρεσβύτατος, (πρεσβύτατος γενεῇ). major natu, πρεσβύτερος. minor natu, νεώτερος. tantus natu, τηλικοῦτος ὤν. homo grandis natu εἴτε magno natu, ἄνθρωπος πόῤῥω τῆς ἡλικίας ὤν, πρεσβύτης. gravior natu, τῇ ἡλικίᾳ σπουδαιότερος.
Naubŏlĭdes, æ, ἀ. Ναυβολίδης.
naucella, ταὐτὸ τῷ navicella.
nauci, ἴδ. naucum.
nauclērĭcus, εἴτε nauclērĭus, a, um, ναυκληρικός.
nauclērus, i, ἀ. ναύκληρος.
Naucrătis, is, θ. Ναύκρατις, πόλις τῆς Αἰγύπτου. Naucratītes, æ, ἀ. Ναυκρατίτης. Naucratītĭcus, a, um, Ναυκρατιτικός.
naucŭla, æ, ταὐτὸ τῷ navicula.
naucŭlor, ari, ταὐτὸ τῷ naviculor.
naucum, i, οὐ. εἴτε naucus, i, ἀ. ἄχρ. ἐκ τούτου τὸ nauci habere ἢ facere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέναι. homo non nauci, ἄνθρωπος οὐτιδανός. nauco ducere aliquid, παρ' οὐδὲν ἡγεῖσθαί τι.
naufrăgālis, e, (naufragium) ναυαγίας ἐπιφέρων, ναυφθόρος. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
*naufrăgĭōsus, a, um, ναυαγίας πλήρης.
naufrăgĭum, i, οὐ. (navis-frango) ναυαγία. naufragium facere εἴτε pati, ναυαγεῖν. naufragio pereo, ναυαγήσας ἀπόλλυμαι. 2) μεταφ. ἡ ναυαγία, φθορά, ἀπώλεια, συμφορά. 3) ναυάγιον. naufragia, τὰ ναυάγια.
naufrăgo, are, ναυαγῶ.
naufrăgus, a, um, (navis-frango) ναυαγός. μεταφ. ναυαγός, ἀπολωλώς, κατ' ἐξοχήν, ἀποβαλὼν τὰ ἑαυτοῦ. 2) ναυαγίαν ἐπιφέρων, ναυφθόρος.
naulium, ταὐτὸ τῷ nablium.
naulum, i, οὐ. ναῦλον.
naumăchia, æ, θ. ναυμαχία (ἡ θέας χάριν ἐπιτελουμένη, καὶ ὁ τόπος, τὸ θέατρον, ἔνθα ἐγίγνετο).
naumăchĭārĭus, a, um, τῆς ναυμαχίας.
naumachiarius, ἀ. ὁ ἐν τῇ θεατρικῇ ναυμαχίᾳ ἀγωνιζόμενος.
Naupactus, i, θ. Ναύπακτος. Naupactōus, a, um, Ναυπάκτιος.
naupēgĭārĭus, ii, ἀ. ταὐτὸ τῷ naupegus. Ἐπιγρ.
naupēgus, i, ἀ. ναυπηγός.
Nauplĭădes, æ, ἀ. Ναυπλιάδης.
Nauplĭus, i, ἀ. Ναύπλιος.
Nauportum, i, οὐ. Ναύπορτον, πόλις Παννονίας, ἔνθα τὰ νῦν ἡ ἄνω Λουβιάνα. Nauportus, i, ἀ. Ναύπορτος, ποταμὸς αὐτόθι. περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως ἴδε Πλίν. h. n. 3, 18, 22.
nausĕa, æ, θ. ναυσία, ναυτία, ἐμεσία.
nausĕābĭlis, e, (nausea) ναυσιώδης, ναυσίασιν ποιῶν.
nausĕābundus, a, um, (nauseo) ναυσιῶν, ναυτιῶν.
nausĕātor, ōris, ἀ. (nauseo) ναυσιώδης, ναυσιῶν.
nausĕo, avi, atum, are, ναυσιῶ, ναυτιῶ. 2) ἀσῶμαι, σιχαίνομαι.
*nausĕŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ nausea). μικρά τις ναυτία.
*nausĕōsus, a, um (nausea) ναυσιώδης, ἐμετοποιός.
Nausĭcăa, æ, καὶ Nausicaē, ēs, θ. Ναυσικάα.
nausum, i, οὐ. εἶδος Γαλλικοῦ πλοίου. Αὐσόνιος.
nauta, æ, ἴδ. navita.
nautālis, e, ναυτικός, τοῦ ναύτου.
nautĕa, æ θ. ταὐτὸ τῷ nausea. 2) ἄντλος.
nautĭcārĭus, ii, ἀ. ναύκληρος. Ἐπιγρ.
nautĭcus, a, um, ναυτικός. nauticus clamor, ναυτικὴ εἴτε τῶν ναυτῶν βοή. verbum nauticum, ναυτικὴ λέξις. nauticæ

exuviæ, ναυτικὰ λάφυρα, ἔμβολοι, ἀκρωτήρια. res nauticæ, τὰ ναυτικά, ἡ ναυτική. nautica castra, ὁ ναύσταθμος. nautici, ἀ. οἱ ναυτικοί, ναῦται. ποιητ. nautica pinus, ἡ ναῦς.—nautica pecunia. τὸ ναυτικόν, (ἀργύριον ναυτικῶς δανειζόμενον).
nautĭlus. i, ἀ. ναυτίλος, ποντίλος.
nāvāle, is, τδ. navalis
nāvālis, e, (navis) νήϊος, ναυτικός. pugna navalis, ἡ ναυμαχία. disciplina navalis, ἡ ναυτική. arbor navalis, ναυπηγήσιμον δένδρον. materia navalis, ἡ ναυπηγήσιμος ὕλη, τὰ νήϊα ξύλα. fuga navalis, ἡ ἐν νηὶ φυγή. castra navalia, τὸ ναύσταθμον, ὁ ναύσταθμος. socii navales, οἱ ναῦται, κωπηλάται, ἐνίοτε καὶ οἱ ἐπιβάται. navalia instrumenta, τὰ τῆς νεὼς ὅπλα. κωμ. pedes navales, οἱ κωπηλάται. — navale, οὐ. τὸ νεώριον, (ναυπήγιον καὶ νεώλκιον). navalia, πληθ. τὰ νεώρια, οἱ νεώσοικοι.
nāvanter, ἐπίρ. (navo) φιλοπόνως, συντόνως.
nāvarchus, i, ἀ. ναύαρχος.
nāve, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ naviter.
nāvĭa, æ, θ. (navis) σκάφη.
nāvĭcella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ navis) πλοιάριον, σκάφος.
nāvĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ navis) πλοιάριον, σκάφος.
nāvĭcŭlāris, e, (naviculo) ναυκληρικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
nāvĭcŭlārĭus, a, um, ναυκληρικός. navicularia, æ, θ. ἡ ναυκληρία. naviculariam facere, ναυκληρεῖν. navicularius, ἀ. ὁ ναύκληρος.
nāvĭcŭlātor, ōris, ἀ. ναύκληρος.
nāvĭcŭlor, ari, (navicula) πλέω ἐν πλοιαρίῳ.
nāvĭfrăgus, a, um, ταὐτὸ τῷ naufragus.
nāvĭgābĭlis, e, πλώϊμος, πλωτός.
nāvĭgātĭo, iōnis, θ. (navigo) πλοῦς, ναυτιλία. navigationes, οἱ πλοῖ. difficultas navigationum, τὸ δύσπλουν. prospera, secunda navigatio, πλοῦς οὔριος, εὔπλοια.
nāvĭgātor, ōris, ἀ. (navigo) ναύτης, ναυτικός.
nāvĭger, era, erum, (navis-gero) πλοιοφόρος, πλώϊμος, πλωτός. 2) navigera similitudo, τὸ πλοιοειδές.
nāvĭgĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ navigium) πλοιάριον.
nāvigĭum, i, οὐ. (navigo) πλοῖον. παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις καί, σχεδία. 2) πλοῦς.
nāvĭgo. avi, atum, are, (navis) πλέω, ναυτίλλομαι. ex Asia in Macedoniam navigavit, εἰς τὴν Μακεδονίαν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔπλευσε. Megaram versus, ἐπὶ Μεγάρων πλεῖν. navigatur, πλέουσι, ναυτίλλονται. cum per anni tempus navigare poteris, ἐπειδὰν πλοῦς γένηται. navigare e portu, ἐκπλεῖν ἐκ τοῦ λιμένος, ἀνάγεσθαι. navis navigat, ἡ ναῦς πλεῖ. in Africam bellum navigabat, εἰς τὴν Λιβύην διὰ θαλάσσης ὁ πόλεμος μεθίστατο. 2) aliquid, πλεῖν τι, πλεῖν ἔν τινι, διά τινος. Oceanum, τὸν Ὠκεανόν, διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ· terram, διὰ τῆς ἠπείρου πλεῖν. Cic. d. fin. 2, 34, 112 Ἰσοκρ π. 89. Oceanus navigatur, ἐν τῷ Ὠκεανῷ ναυτίλλονται. lacus navigati, λίμναι πεπλευσμέναι. 3) πλέω, νήχομαι, ῥέω.
nāvis. is, θ. ναῦς, πλοῖον. longa, μακρὰ ναῦς. oneraria, ἡ φορτηγὸς ναῦς, ἡ ὁλκάς. prætoria, ἡ ναυαρχίς. constrata, κατάστρωμα ἔχουσα. navem (εἴτε navim) construere, ædificare, ναυπηγεῖν, ναυπηγεῖσθαι ναῦν. instruere armareque, καταρτίζειν καὶ ὁπλίζειν τὴν ναῦν. deducere, καθέλκειν. subducere, ἀνέλκειν. solvere, ἀνάγειν. conscendere, εἴτε ascendere navem εἴτε in navem, ἐμβαίνειν εἰς ναῦν, ἐπιβαίνειν νεὼς εἴτε ἐπὶ ναῦν. egredi navi (εἴτε nave) εἴτε e navi, ἐκβαίνειν ἐκ τῆς νεώς. navem appellere ad locum, τὴν ναῦν προσορμίζειν πρὸς τόπον. frangere, ναυαγεῖν. in navi vehi, ἐν νηὶ πλεῖν. milites in naves imponere, ἐμβιβάζειν τοὺς στρατιώτας εἰς τὰς ναῦς. ex navibus exponere, ἐκβιβάζειν ἐκ τῶν νεῶν. 2) navis Argolica καὶ ἁπλῶς navis, ἡ Ἀργὼ (τὸ ἄστρον).
nāvĭta καὶ συνήθ. nauta, æ, ἀ. (navis) ναύτης, ναυτικός.
nāvĭtas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ gnavitas.
nāvĭter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ gnaviter.
nāvo, avi, atum, are, (navus) aliquid. φιλοπόνως ἢ ἐνεργῶς ποιῶ τι, ἐπιμελοῦμαί τινος. bellum, ἐπιμελεῖσθαι ἰσχυρῶς τοῦ πολέμου. opus, πολλῇ σπουδῇ πράττειν τι, φιλοπονεῖν τι. alicui studium, σπουδάζειν περί τινα. operam alicui, ὑπηρετεῖν, ὑπουργεῖν τινι. Fortiter in acie operam navare, ἀνδρείως καὶ ἐνεργῶς μάχεσθαι.
nāvus, a, um, ταὐτὸ τῷ gnavus.
naxa, æ, ταὐτὸ τῷ nassa
Naxĭum, i, οὐ. Ναξία λίθος.
Naxos, (-us), i, θ. Νάξος μία τῶν Κυκλάδων νήσων καὶ πόλις τῆς Σικελίας. Naxĭus, a, um, Νάξιος. Naxia cos, ἡ Ναξία λίθος.
Nazărēnus, Nazărēus καὶ Nazărus, a, um, Ναζωραῖος, Ναζαρηνός.
nē, σύνδ. μή, ὅπως μή, ἵνα μή, ὡς μή. ne fac, μὴ ποίει. ne facias, μὴ ποιήσῃς. ne dicam, μὴ λέγω. ne vivam ἢ ne sim

salvus, μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἀπολοίμην. ne id Jupiter sineret, μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν. cura, ne in morbum incidas, ἐπιμελοῦ ὅπως μὴ (ὡς μὴ) νοσήματι περιπέσῃς. operam dant, ut judicia ne fiant, ἐπιμέλονται, ὅπως μὴ γένηται τὰ δικαστήρια. ut hic ne ignoret, ὅπως μὴ οὗτος ἀγνοῇ. ne multis, ἵνα μὴ μακρολογῶ. unus, ne caperetur urbs, causa fuit, εἷς αἴτιος ἐγένετο, τοῦ μὴ ἁλῶναι τὴν πόλιν. cave ne facias, ὅρα μὴ ποιῇς, μὴ ποιήσῃς. vide, ne non sit facile, οὐκ ἂν εἴη ῥᾴδιον, φοβοῦμαι μὴ οὐ ῥᾴδιον ᾖ. vide ne non possis, οὐκ ἂν δύναιο. metuo ne fiat, δέδοικα μὴ γένηται. periculum erat, ne fieret, κίνδυνος ἦν μὴ γένοιτο. timeo, ne non impetrem εἴτε ut impetrem, φοβοῦμαι μὴ οὐ λάβω. ne sit summum malum dolor, malum certe est. τὸ μὲν μέγιστον κακὸν οὐκ ἂν εἴη ὁ πόνος, κακὸν δὲ δή ἐστιν. 2) ne—quidem, οὐδέ, μηδέ. ne illa quidem consolatio, οὐδὲ ἐκείνη ἡ παραμυθία. ne si cupiam quidem, οὐδ' ἂν εἰ βουλοίμην. me ne juvenem quidem movit; ne nunc senem, ἐμὲ οὐδὲ νέον ὄντα ἐκίνησε· μὴ ὅτι νῦν γέροντα. 3) ἀντὶ τοῦ næ, ἴδ. næ.

nĕ, σύνδ. (λέξις ἐγκλιτική) ἤ. dicamne? ἢ λέγω; putasne? ἢ οἴει; Pyrrhin, ἀντὶ τοῦ Pyrrhine? ἢ τοῦ Πύρρου; 2) ἀντὶ τοῦ nonne, ἆρ' οὐ; videsne? ἆρ' οὐχ ὁρᾷς; itane est? ἆρ' οὐχ οὕτως ἐστι; 3) πλεοναστικῶς· uterne, ἀντὶ τοῦ uter, πότερος; κ.τ.λ. 4) ἐν τῇ διαζευκτικῇ ἐρωτήσει· ἤ. rerum verborumne? τῶν ἔργων ἢ τῶν λόγων; clamne palamne? κρύφα ἢ φανερῶς; pauca anne multa? ὀλίγα ἢ πολλά; πότερον ὀλίγα ἢ πολλά; 5) εἰ. iturusne sit, scire poteris, εἰ πορεύσεται, εἰδέναι δυνήσει. quæro, rectene meminerim, ἐρωτῶ, εἰ ὀρθῶς μέμνημαι. quæsivit, ne liceret, ἐπήρετο, εἰ ἐξείη. cum interrogarretur, utrum pluris patrem matremne faceret, ἐρωτώμενος, πότερον περὶ πλείονος ποιοῖτο τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα· quæritur, sintne dii, necne (sint). ζητεῖται, εἰ εἰσὶ θεοὶ ἢ οὐκ εἰσίν. honestumne factu sit an turpe, dubitant, πότερον καλόν ἐστι ποιεῖν ἢ αἰσχρόν, ἀποροῦσιν.

Nĕæra, æ, θ. Νέαιρα.

Nĕæthus, i, ἀ. Νέαιθος, ποταμὸς Ἰταλίας ἐν τῇ Βρεττίων χώρᾳ, τανῦν Nieto.

Nĕāpŏlis, is, θ. Νεάπολις, πόλις τῆς Ἰταλίας. Neapolītānus, a, um, τῆς Νεαπόλεως. Neapolitanus, ἀ. Νεαπολίτης. 2) μέρος τῶν Συρακουσῶν. 3) ὄνομα ἄλλων τινῶν πόλεων, οἷον τῆς ἐν τῇ Ζευγιτανῇ Ἀφρικῇ Νεαπόλεως, ἣ τανῦν Nabal καλεῖται.

nebris, ĭdis, θ. νεβρίς.

nebrītes, æ. ἀ. νεβρίτης λίθος.

nĕbŭla, æ, θ. νεφέλη, ὁμίχλη, νέφος. 2) ἀτμός, κνίσσα, καπνός. 3) ποιητ. τὸ λεπτὸν κάλυμμα, λεπτὸν ὕφασμα.

nĕbŭlo, are, aliquid, αἰθαλῶ τι.

nĕbŭlo, ōnis, ἀ. (nebula) σκοτίας, οὐτιδανός, ἄσωτος. 2) ὁ (καπνοὺς ποιῶν) ἀερολέσχης, ἀγύρτης, κόπις.

nĕbŭlōsĭtas, atis, θ. τὸ νεφελῶδες, ὁμιχλῶδες. Λ. σκ.

nĕbŭlōsus, a, um, νεφελώδης, ὁμιχλώδης.

nĕc εἴτε nĕquĕ, σύνδ. οὔτε, καὶ οὐ, μήτε, καὶ μή. nuntii tristes nec varii, ἀγγελίαι λυπηραὶ καὶ οὐ ποικίλαι. quo mortuo, nec ita multo post, τούτου ἀποθανόντος καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον. nec nunc quidem, οὐδὲ νῦν γε. virtus neque naufragio neque incendiis omittitur, ἡ ἀρετὴ οὔτε ναυαγίᾳ, οὔτε ἐμπρησμῷ ἀποβάλλεται. nec vivi nec mortui, οὔτε ζῶντες, οὔτε τεθνηκότες. nec miror et gaudeo, οὔτε θαυμάζω χαίρω τε (χαίρω δέ). nec a me alienus et tibi amicissimus, οὔτε ἐμοὶ ἀλλότριος σοί τε οἰκειότατος. greges anserum, gallinarum, etc. nec non piscium, ἀγέλαι χηνῶν, ὀρνίθων, κ.τ.λ. πρὸς δὲ ἔτι ἰχθύων. nec non et Tyrii, καὶ οἱ Τύριοι ὡσαύτως. nec enim, neque enim, οὔτε γάρ, οὐδὲ γάρ. 2) πλεοναστικῶς, οἷον· nemo neque orator fuit neque poeta qui —, οὐδεὶς οὔτε ῥήτωρ ἐγένετο, οὔτε ποιητής, ὅς — neque enim ne nobis quidem, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἡμῖν. neque tu haud dicas, ἀντὶ τοῦ neque dicas. 3) σπάν. ἀντὶ τοῦ ne quidem, οὐδέ. nec inermes, οὐδὲ ἄοπλοι ὄντες. 4) σπαν. ἀντὶ τοῦ et ne.

nĕcātor, ōris. ἀ. (neco) φονεύς. Λ. τοῦ μετγν Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

nĕcatrix, īcis, θ. φονεύτρια.

necdum εἴτε nequedum, (nec dum) οὔτε-πω, μήτε-πω. 2) οὐδέπω, μηδέπω.

nĕcessārĭe, ἐπίρ. ἀναγκαίως, ἐξ ἀνάγκης.

nĕcessārĭo, ταὐτὸ τῷ necessarie

nĕcessārĭus, a, um, (necesse) ἀναγκαῖος. mors necessaria, ὁ ἀναγκαῖος (φυσικὸς) θάνατος. voluptates non necessariæ, αἱ οὐκ ἀναγκαῖαι ἡδοναί. quæ ad vitam necessaria sunt, τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα, τὰ ἐπιτήδεια. mihi necessarium est aliquid scire, ἀναγκαῖόν μοί ἐστιν. εἰδέναι τι. necessario, ἴδ. necessario. 2) ἀναγκαῖος, ἐπιτήδειος, προσήκων (γένει, φιλίᾳ, κ.τ.τ.) tibi est necessarius, ἀναγκαῖός σοί ἐστι. meus familiaris et necessarius, οἰκεῖός μοι καὶ ἀναγκαῖος.

Digitized by Google

necessaria mea, ἡ προσήκουσά μοι. 3) necessariæ partes, τὰ ἀναγκαῖα (αἰδοῖα).
nĕcesse, ἄκλιτον ἐπίθ. ἀναγκαῖον, ἀνάγκη. id quod necesse est, ὅπερ ἀναγκαῖόν ἐστι. homini necesse est mori, τῷ ἀνθρώπῳ ἀναγκαῖον (ἀνάγκη) ἐστὶν ἀποθνήσκειν habeo necesse εἴτε mihi necesse est scribere, ἀναγκαῖον (ἀνάγκη) ἐστί μοι γράφειν. homines mortales interire necesse est, θνητοὺς ἀνθρώπους ἀπόλλυσθαι ἀνάγκη ἐστίν. nacesse est, ut faciam, ἀναγκαῖόν μοί ἐστι ποιεῖν. Σημ. τὸ ut συνήθως παραλείπεται, οἷον· Leuctrica pugna immortalis sit necesse est, τὴν Λευκτρικὴν μάχην ἀθάνατον εἶναι ἀνάγκη ἐστίν. multa videant, necesse est, ἀναγκαῖον αὐτοῖς ἐστι πολλὰ ὁρᾶν.
nĕcessĭtas, ātis, θ. ἀνάγκη. mihi exeundi necessitas est, ἀνάγκη μοί ἐστιν ἐξιέναι. necessitatem imponere, afferre alicui, ἀνάγκην ἐπιτιθέναι, ἐπιφέρειν τινί. vi et necessitate, βίᾳ καὶ ἀνάγκῃ. necessitas divina ἡ θεία ἀνάγκη. tamen et ceteras necessitates tolerabant, λιμὸν καὶ τὰς ἄλλας ἀνάγκας ἐκαρτέρουν. partes corporis ad naturæ necessitatem datæ, τὰ ἀναγκαῖα, τὰ αἰδοῖα. ex necessitate facere aliquid, ἐξ ἀνάγκης ποιεῖν τι. 2) Necessitas, ἡ Ἀνάγκη. 3) ἀνάγκη, ἀναγκαιότης. ἐπιτηδειότης, (φιλία, συγγένεια κ.τ.τ.)
nĕcessĭtūdo, ĭnis, θ. ἀνάγκη, ἀνάγκης δύναμις. 2) ἀνάγκη, τὰ δεινά. 3) συνήθ. ἡ ἀνάγκη, ἀναγκαιότης, ἐπιτηδειότης, (συγγένεια, φιλία, οἰκειότης, φιλοξενία, κ.τ.τ.) necessitudine adjunctus alicui, φιλίᾳ ἢ γένει προσήκων τινί. adjungere aliquem ad suam neccessitudinem, ἀναρτᾶσθαι τινά. 4) necessitudines, οἱ ἀναγκαῖοι, ἐπιτήδειοι, προσήκοντες, συγγενεῖς, φίλοι, κ.τ.τ.)
†nĕcesso, are, ἀναγκάζω.
nĕcessum, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ necesse.
necne, εἴτε nec ne, ἢ οὐκ, εἴτε μή. πρβ. nĕ.
necnon, ταὐτὸ τῷ nec non, ἴδ. nec.
nĕco, avi, atum, (σπάν cŭi, ctum), are, (nex) aliquem, φονεύω, ἀποκτείνω, ἀπόλλυμι, διαφθείρω τινά. veneno, fame, ferro, φαρμάκῳ, λιμῷ, σιδήρῳ. 2) aliquid, ἀπόλλυμι, διαφθείρω, ἀναιρῶ τι
nĕcŏpīnans, ntis, (nec opinans) ἀπροσδόκητος, οὐ προσδοκῶν.
nĕcŏpīnāto, ἐπίρ. ἀπροσδοκήτως, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
nĕcŏpīnātus, a, um, (nec-opinatus) ἀπροσδόκητος, οὐ προσδοκώμενος. ex necopinato, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως.
nĕcŏpīnus, a, um, (nec-opinor) ἀπροσδόκητος. Λ. ποιητική.
necrŏmantīa, æ, θ. νεκρομαντεία.
necrŏmantĭcus, i, ἀ. νεκρόμαντις.
necrŏthȳtus, a, um, (νεκρόθυτος).
Nectanăbis, is καὶ idis καὶ Nectanēbus, i, ἀ Νεκτάναβις, καὶ Νεκτανεβώς, βασιλεὺς Αἰγύπτου.
nectar, ăris, οὐ. νέκταρ. 2) μεταφορ. νέκταρ, ἀντὶ τοῦ γλυκὺς οἶνος, μέλι, γάλα, ἡδεῖα ὀσμὴ κ.τ.τ.
nectărĕus, a, um, νεκτάρεος. 2) nectarea, herba, τὸ νεκτάριον εἴτε ἑλένιον, φ.
nectărītes, æ, ἀ. νεκταρίτης οἶνος.
necto, xŭi, καὶ xi, xum, ĕre, aliquid, πλέκω τι. coronam, flores, στέφανον, ἄνθη. μεταφ. dolum, πλέκειν, ῥάπτειν δόλον, μηχανήν. 2) συνάπτω τι. virtutes inter se nexæ, αἱ ἀρεταὶ ἀλλήλαις συνημμέναι. ex alio alia nectuntur, ἐξ ἄλλου ἄλλα ἐξαρτῶνται. 3) aliquem, δέω, δεσμεύω, συνδέω τινά. nexus, ἀ. ὁ δεσμώτης. μεταφ. sacramento nexus, ὅρκ. δεθεὶς εἴτε ἐνδεθείς.
nĕcubi, (ne ubi) μή που, ἵνα μή πού, ὅπως μή που. necubi transducerent, ὅπως μή που διαγάγειεν. ita ut necubi consistat, οὕτως ὥστε μηδαμοῦ ἑστηκέναι.
nĕcunde, (ne-unde) μήποθεν, ὅπως (ἵνα) μήποθεν. Λίβιος.
nĕcŭter, tra, trum, οὐδέτερος. Ἐπιγρ.
nĕcȳdălus, i, ἀ. νεκύδαλος.
nē-dum, σύνδ. μὴ ὅτι, μή τι, μή τοι, μή τί γε. animum habere etiam adversus solida mala, nedum ad istas umbras malorum, θάῤῥος ἔχειν καὶ πρὸς στερεὰ κακά, μὴ ὅτι πρὸς ἐκείνας τὰς σκιὰς τῶν κακῶν. etiam privatis deformia, nedum principi, καὶ ἰδιώταις αἰσχρά, μή τί γε ἡγεμόνι. satrapes non queat, nedum tu possis, οὐδὲ σατράπης ἂν δύναιτο, μὴ ὅτι σὺ δύνασαι. optimis temporibus non potuerunt, nedum his temporibus, οὐδὲ ἐν τοῖς καλλίστοις χρόνοις ἐδύναντο, μὴ ὅτι ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. nedum hominum humilium, sed etiam amplissimorum, οὐχ οἷον μόνον (μὴ ὅτι) ἀνθρώπων ταπεινῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπιφανεστάτων
nĕfande, ἐπίρ. ἀθεμίστως, ἀνοσίως.
nĕfandus, a, um, (ne-for) ἄῤῥητος, ἀθέμιστος, ἀνόσιος.
nĕfans, ntis, ταὐτῷ τῷ nefandus.
nĕfārĭe, ἐπίρ. ἀῤῥήτως, ἀθεμίστως, ἀνοσίως, μιαρῶς.
nĕfārĭus, a, um, (nefas) ἄῤῥητος, ἀθέμιστος, ἀνόσιος, μιαρός.
nĕfas, οὐ. ἄκλιτ. (ne fas) τὸ ἀνόσιον,

Digitized by Google

ἀθέμιστον, ἄῤῥητον, nefas dictu, οὐ θέμις εἰπεῖν. patriæ irasci nefas ducebat, τῇ πατρίδι ὀργίζεσθαι ἀθέμιστον ἡγεῖτο. per fas et nefas, δικαίως τε καὶ ἀδίκως, πάντως. nefas committere, ἀνόσιόν τι, ἀθέμιστόν τι ποιεῖν, ἀνοσιουργεῖν 2) nefas est aliquid facere, οὐ θέμις ἐστίν, οὐκ ἔξεστιν, ἀδύνατόν ἐστι ποιεῖν τι. 3) τὸ μύσος, ὁ ἀθέμιστος, ἀνόσιος ἄνθρωπος. 4) ἄῤῥητόν τι, θαυμαστόν τι, θαῦμα, τέρας. 5) ἐπιφωνηματικῶς· φῦ! φεῦ!

nĕfastus, a, um, (ne-fastus) dies nefastus, ἀποφρὰς ἡμέρα, ἡ μὴ δικάσιμος ἡμέρα. 2) ἄῤῥητος, ἀθέμιτος, ἀνόσιος, μιαρός. 3) ἀποτρόπαιος, ἀπαίσιος, δυσοιώνιστος.

nefrens, ndis, (ne-frendo) ὁ, ἡ νεβρός, γαλαθηνός.

*nĕgantĭa, æ, θ. (nego) ἀπόφασις, ἄρνησις.

nĕgātĭo, iōnis, θ. (nego) ἀπόφασις, ἄρνησις.

nĕgātīve, ἐπίῤ. ἀποφατικῶς, ἀρνητικῶς. Λ. τοῦ μετ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τέσσαρες.

nĕgātīvus, a, um, ἀποφατικός, ἀρνητικός.

nĕgātor, ōris, ἀ. ὁ ἀρνούμενος, ἔξαρνος.

nĕgātōrĭus, a, um, ἀποφατικός, ἀρνητικός.

nĕgātrix, īcis, θ. ἡ ἀρνουμένη, ἔξαρνος.

nĕgĭbundus, a, um, ἀρνούμενος.

nĕgĭto, are, (θαμιστ. τοῦ nego) ἀποφάσκω, ἀρνοῦμαι.

*neglectĭus, ἐπίῤ. συγκρ. ἀμελέστερον, ὀλιγώρως.

*neglectĭo, iōnis, θ. ἀμέλησις, ὀλιγώρησις.

†neglector, ōris, ἀ. ὁ ἀμελῶν, ὀλιγωρῶν.

neglectus, a, um, ἴδ. negligo.

neglectus, ūs, ἀ. ἀμέλησις, ἀμέλεια, ὀλιγώρησις. res neglectui est mihi, ὀλιγωρῶ, ἀμελῶ τινος. Δ. σπ.

neglĭgens, ntis, ἴδ. negligo.

neglĭgenter, ἐπίῤ. ἀμελῶς, ὀλιγώρως.

neglĭgentĭa, æ, θ. ἀμέλεια, ὀλιγωρία. alicujus rei ἢ in re, περί τι.

neglĭgo εἴτε neglĕgo, exi, ectum, ĕre, (nec-lego) aliquid, ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ τινος. mandatum, τοῦ προσταχθέντος. periculum, ἀμελῶς ἔχειν πρὸς τὸν κίνδυνον. legem, ἀφροντιστεῖν τοῦ νόμου. rem familiarem, ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιεῖσθαι τὴν οὐσίαν, οὐδὲν φροντίζειν τῆς οὐσίας. vim, ἀμελεῖν, καταφρονεῖν τῆς δυνάμεως. negligis fraudem committere, παρ' οὐδὲν ἡγῇ, ἁμάρτημα ποιεῖν. Theopompum confugere Alexandriam neglexistis, εἰάσατε Θεόπομπον εἰς Ἀλεξάνδρειαν καταφυγεῖν. — negligens, ntis, ἀμελής, ὀλίγωρος, ῥᾴθυμος, ἀμελῶς, ὀλιγώρως, ῥαθύμως, ἔχων alicujus εἴτε in aliquem, circa aliquem, τινὸς εἴτε περί τινα. alicujus rei εἴτε in re, τινὸς εἴτε περί τι. — neglectus, a, um, ἠμελημένος.

nĕgo, avi, atum, are, (ne) aliquid, ἀρνοῦμαι, ἀποφάσκω τι, οὔ φημι. negat hanc rem esse utilem, οὔ φησι τοῦτο ὠφέλιμον εἶναι, (λέγει, ὅτι οὐκ ὠφέλιμόν ἐστιν). hoc ferri nego posse, οὐ φάσκω ἀνεκτὸν εἶναι. casta negor (ὑπον. esse), οὔ φασιν ἁγνήν με εἶναι. negatur lipiturus, ἐκεῖνον οὔ φασι λημήσειν. 2) alicui aliquid, ἀπολέγω, ἀπειπεῖν, ἀπαρνοῦμαι, ἀνανεύω τινί τι. neque negavit quidquam petentibus, οὔτε ἠρνεῖτο οὐδὲν τοῖς αἰτουμένοις. comitem negat (ὑπον. se fore), οὔ φησιν ἀκολουθήσειν. se vinclis negare, ἀποτρίβεσθαι τὰ δεσμά.

nĕgōtĭālis, e, (negotium) πραγματικός.

nĕgōtĭātĭo, iōnis, θ. ἡ κατὰ θάλασσαν ἐργασία, πραγματεία, ἐμπορία.

nĕgōtĭator, ōris, ἀ. ὁ ἐργαζόμενος, πραγματευτής, ἔμπορος.

nĕgōtĭātōrĭus, a, um, ἐμπορικός. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

nĕgōtĭātrix, īcis, θ. ἡ ἔμπορος, ἐμπορευομένη.

nĕgōtĭnummĭus, a, um, (negotium-nummus) πολυδάπανος. Ἀμφ. γρ.

nĕgōtĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ negotium) πραγμάτιον.

nĕgōtĭor, atus sum, ari, ἐργάζομαι, πραγματεύομαι, ἐμπορεύομαι.

*nĕgōtĭōsĭtas, ātis, θ. πολυπραγμοσύνη.

nĕgōtĭōsus, a, um, πολυπράγμων, πραγματικός, ἄσχολος. 2) πραγματώδης, πράγματα πολλὰ παρέχων. negotiosi dies, αἱ ἐνεργοὶ ἡμέραι.

nĕgōtĭum, ii, οὐ. (nec otium) ἀσχολία, πρᾶγμα, ἔργον. suscipere, ἀναδέχεσθαι ἔργον. alicui dare, mandare, ἐπιτρέπειν τινί. suum negotium gerere, τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. 2) κατ' ἐξοχήν. negotia, τὰ τῆς πόλεως πράγματα, τὰ πολιτικά. 3) πρᾶγμα, ἔργον, (χαλεπόν, δυσχερές, ὀχληρόν τι). magnum negotium est navigare, πολὺ ἔργον εἴτε δυσχερές ἐστι πλεῖν. nihil est negotii, οὐδὲν πρᾶγμά ἐστι, ῥᾴδιόν ἐστι. nullo negotio, ῥᾳδίως, εὐμαρῶς, in magno negotio habere aliquid, ἐν μεγάλῳ ποιεῖσθαί τι. negotium facessere, facere, exhibere aliquid, ἀσχολίαν εἴτε πράγματά τινι παρέχειν. deum nihil habere ipsum negotii, nihil exhibere alteri volunt,

Digitized by Google

ἀξιοῦσι τὸν θεὸν οὔτε αὐτὸν πράγματα ἔχειν, οὔτε ἄλλῳ παρέχειν. 4) πρᾶγμα, χρῆμα. ineptum negotium, ἄτοπον πρᾶγμα, ἄτοπόν τι. inhumanum negotium, ἀπάνθρωπον πρᾶγμα, ἀπάνθρωπός τις. quid negotii est, τί ποτέ ἐστιν.
nei, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ ni.
Nēleus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Νηλεύς. Nelēïus καὶ Nelēus, a, um, Νηλήϊος. Nelīdes, æ, ἀ. Νηλείδης
nēma, ătis, οὐ. νῆμα.
Nĕmæus, a, um, ταὐτὸ τῷ Nemeæus, ἴδ. Nemea.
Nĕmausus, i, θ. καὶ Nemausum, i, οὐ. ἡ Νέμαυσος, πόλις τῆς Γαλλίας, τανῦν Nimes.
Nĕmausienses, ium, ἀ. οἱ Νεμαύσιοι.
Nĕmĕa, æ, καὶ Nemĕe, ēs, θ. Νεμέα (Νεμέη). Nemeæus, a, um, Νεμεαῖος, Νέμειος. Nemea, orum, οὐ. τὰ Νέμεα, Νέμεια.
nēmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ nema.
Nĕmĕsa, æ, θ. ποταμὸς τῆς Βελγικῆς, τανῦν Nims.
Nĕmĕsĭăci, orum, ἀ. (οἱ Νεμεσιακοί).
Nemĕsĭānus, i, ἀ. Νεμεσιανός.
Nĕmĕsis, is καὶ ĭos, θ. Νέμεσις.
Nĕmestrīnus, i, ἀ. (nemus) ὁ τῶν ἀλσῶν θεός.
Nĕmētes, um, καὶ Nemĕtæ, arum, ἀ. Νέμητες, ἔθνος τῆς Βελγικῆς. Ἐκ τούτου Nemetensis, e, τῶν Νεμήτων.
Nemetocenna, æ, θ. πόλις τῆς Βελγικῆς.
Nemeturi, orum, ἀ. ἔθνος τῶν Ἄλπεων. τὸ ἐπίθετον· Memeturĭcus, a, um.
nēmo, ĭnis, (ἡ γενικὴ nemĭnis σπανία, ἀντ' αὐτῆς δὲ τὸ nullius εὐχρηστότερον καὶ ἡ ἀφαιρ. ἐν τῇ ἀρχαιοτέρᾳ γλώσσῃ σπανία). (nehemo = nemo) ἀ. καὶ ἐνίοτε θ. οὐδείς, (μηδείς). nemo eorum, ex iis, de iis, οὐδεὶς ἐκείνων. nemo unus, οὐδὲ εἷς. nemo quisquam, οὔτις. alius nemo, ἄλλος οὐδείς. homo nemo, ἄνθρωπος οὐδείς. neminem nec deum nec hominem, οὐδένα οὔτε θεὸν οὔτε ἄνθρωπον. vicinam neminem amo magis, οὐδεμίαν τῶν γειτόνων μᾶλλον ἀγαπῶ. 2) non nemo, ἔνιοι. non nemo ausus est, ἔνιοι ἐτόλμησαν. 3) nemo non, οὐδεὶς ὅστις οὐ. nemo non videt, οὐδεὶς ὅστις οὐχ ὁρᾷ.
nĕmŏrālis, e, (nemus) τοῦ ἄλσους, ἀλσώδης. nemorale antrum, τὸ ἐν ἄλσει ἄντρον. 2) Nemoralis, e, τῆς ἐν Νέμει Ἀρτέμιδος.
nĕmŏrensis, e, (nemus) τοῦ ἄλσους. 2) Nemorensis, e, τοῦ Νέμους, ἐν Νέμει. rex Nemorensis, ὁ ἱερεὺς τῆς ἐν Νέμει Ἀρτέμιδος. Nemorense, οὐ. ὁ περὶ τὸ Νέμος ἀγρός.
*nĕmŏrĭcultrix, īcis, (nemus-colo) ἡ ὑλόβιος.
*nĕmŏrĭvăgus, a, um, (nemus-vagus) ἐν ἄλσει εἴτε δρυμῷ πλανώμενος, ὑλοδρόμος.
nĕmŏrōsus, a, um, (nemus) ἀλσώδης, ὑλώδης, ὑλήεις. 2) ὑλώδης, πολύκλαδος, πολύοζος.
Nemossus, i, θ. ἡ Νεμωσσός, μητρόπολις τῶν Ἀρουέρνων, τανῦν Clermont.
nempe, ἐπίῤ. (nam-pe) δήπου, δηλαδή, ἢ γάρ;
nĕmus, ŏris, οὐ. τὸ νέμος, τὰ τέμπη. 2) σύδενδρος τόπος, δρυμός, ἄλσος. 3) σπαν. ποιητικῶς· ἡ ὕλη, τὰ ξύλα. 4) πολύοζον εἴτε πολύκλαδον δένδρον 5) Nemus, τὸ Νέμος, ἄλσος περὶ τὴν Ἀρικίαν, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Ἀρτεμίσιον.
nēnĭa, εἴτε nænĭa, æ, θ. ἐπικήδειος αὐλῳδία, ἔλεγος, θρηνῳδία, θρῆνος, (νηνία. — Ἑλληνικὴ ἡ λέξις κατὰ Κικέρωνα de legg. 2,24. καὶ νηνίατον, μέλος Φρύγιον, Πολ. 4, 79). 2) ἔλεγος, ἰάλεμος, ὀλοφυρμός. 3) μαγικὸν ᾆσμα, ἐπῳδή. 4) φαῦλον εἴτε χυδαῖον ᾆσμα, βαυκάλημα, ὁ φλύαρος. 5) Nenia, θεά τις ἐπιτυμβιδία.
nēnu καὶ nenum ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ non.
nĕo, nēvi, netum, ēre, aliquid, νέω, νήθω, κλώθω τι, ἔστιν ὅτε, ὑφαίνω, πλέκω.
Nĕŏcles, is, καὶ i, ἀ. Νεοκλῆς.
Nĕŏclīdes, æ, ἀ. Νεοκλείδης, ὁ Θεμιστοκλῆς.
năŏcŏrus, i, ἀ. νεωκόρος.
nĕŏmēnĭa, æ, θ. νεομηνία.
nĕŏphy̆tus, i, ἀ. νεόφυτος.
Nĕoptŏlĕmus, i, ἀ. Νεοπτόλεμος.
nĕōtĕrĭce, ἐπίῤ. νεωτερικῶς.
nĕōtĕrĭcus, a, um, νεωτερικός.
nĕpa, æ, θ. σκορπίος, (τὸ ζῶον καὶ τὸ ἄστρον). 2) καρκίνος, (ὡσαύτως). Λ. Λιβυκή.
nēpenthes, οὐ. τὸ νηπενθὲς (φάρμακον).
Nĕpe καὶ Nĕpĕte, is, οὐ. ἡ Νέπετος, εἴτε Νέπιτα, πόλις τῆς Τυῤῥηνίας, τανῦν Nepi. Ἐκ τούτου Nepesīnus, a, um, Νεπεσῖνος.
nĕpĕta, æ, θ. εἶδος καλαμίνθης.
Nĕphĕle, ēs, θ. Νεφέλη. Nephelæus, a, um, Νεφελαῖος, τῆς Νεφέλης. Nephĕlēïas, ădis, καὶ Nephĕlēis, ĭdis, θ. Νεφεληΐς, θυγάτηρ Νεφέλης.
nĕpos, ōtis, ἀ. (νέπους, νέποδες, ἀ-νεψιός). ἔγγονος, (υἱωνὸς ἢ θυγατριδοῦς). 2) nepos fratris, εἴτε ex fratre, καὶ sororis εἴτε ex sorore, ἀδελφιδοῦς, ἀδελφόπαις. 3) ἔγγονος, ἔκγονος. 4) βλαστός. 5) μεταφ. ὁ ἄσωτος, σπαταλός. Ὄν. κυρ. Νέπως, ωτος.
nĕpōtālis, e, (nepos) σπαταλός.

Digitized by Google

nĕpōtātus, ūs, ἀ. (nepos) ἀσωτεία, σπατάλη.
Nĕpōtĭānus, i, ἀ. Νεπωτιανός.
nĕpōtīnus, a, um, (nepos) ἄσωτος, σπαταλός.
nĕpōtor, ari, (nepos) ἀσωτεύομαι, σπαταλῶ.
*nĕpōtŭlus, i, ἀ (ὑποκορ. τοῦ nepos) μικρὸς ἔγγονος.
neptĭcŭla, -æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ neptis) μικρὰ ἐγγόνη.
neptis, is, θ. (nepos) ἐγγόνη, (ἡ θυγάτηρ τοῦ υἱοῦ ἢ τῆς θυγατρός). 2) neptis fratris εἴτε ex fratre, καὶ sororis εἴτε ex sorore, ἡ ἀδελφιδῆ, ἀδελφόπαις.
Neptunālis, e, Ποσειδώνιος.
neptūnĭa, æ, θ. ὄνομα φυτοῦ τινος. Ἀπουλήϊος.
*nĕptunĭcŏla, æ, ἀ. (Neptunus-colo) ὁ τοῦ Ποσειδῶνος λάτρις.
Neptūnīne, ēs, θ. ἡ τοῦ Ποσειδῶνος ἐγγόνη.
Neptūnĭus, a, um, Ποσειδώνιος.
Neptūnus, i, ἀ. Ποσειδῶν. Neptuni fanum, τὸ Ποσείδιον, ἀκρωτήριον τῆς Βιθυνίας, καὶ τὸ τοῦ Ἰσθμίου Ποσειδῶνος ἱερόν. 2) ποιητικῶς· ὁ Ποσειδῶν ἀντὶ τοῦ ἡ θάλασσα.
nēqua, ἀντὶ τοῦ ne qua, ἴδ. qua καὶ quis.
nēquam, ἐπίθετον ἄκλιτ. (συγκρ. nequior, ius, ὑπερθ. nequissimus, a, um, οὐδαμινός, οὐτιδανός, ἀχρεῖος, ἄχρηστος, πονηρός, φαῦλος. 2) ἄσωτος, ἀσελγής, ἀκόλαστος.
nēquando, ἀντὶ τοῦ ne quando.
nēquāquam, ἐπίῤ. οὐδαμῆ, οὐδαμῶς, μηδαμῆ, μηδαμῶς.
nĕque, ταὐτὸ τῷ nec.
nĕquĕdum, ταὐτὸ τῷ necdum.
nĕquĕo, īvi εἴτε ĭi, ĭtum, ire, (nequeo) ἀδυνατῶ, οὐ δύναμαι, ἀδύνατός εἰμι. solem intueri nequeo, εἰς τὸν ἥλιον ἀντιβλέπειν οὐ δύναμαι. nequeo, quin fleam, οὐ δύναμαι μὴ κλαίειν. aliquid reddi nequitur, ἀδύνατόν ἐστιν (οὐ δύναται) ἀποδοθῆναι.
nēquicquam, ταὐτὸ τῷ nequidquam.
nēquĭdem, ἀντὶ τοῦ ne quidem.
nēquidquam, ἐπίῤ. μάτην, τηνάλλως, διακενῆς. 2) σπάν. οὐδέν, οὐ.
Nequīnum, i, οὐ. (Νεκῦνον) πόλις τῆς Ὀμβρικῆς, ἡ ὕστερον Ναρνία, τανῦν Narni.
nēquior, ĭus, ἴδ. nequam.
nēquīquam, σπάν. ἀντὶ τοῦ nequidquam.
nequis, nequid καὶ nequi, nequæ (nequa). nequod, ἀντὶ τοῦ ne quis κ.τ.τ. ἴδ. quis καὶ qui.
nēquissĭmus, a, um, ἴδ. nequam.
nēquĭter, ἐπίῤ. (nequam) ἀχρείως, ἀχρήστως, φαύλως, πονηρῶς. 2) ἀσώτως, ἀσελγῶς, ἀκολάστως.
nēquĭtĭa, æ, θ. (nequam) οὐδαμινότης, ἀχρηστία, φαυλότης. 2) ἀσωτεία, πονηρία, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
nēquo εἴτε ne quo, ἐπίῤ. μή ποι.
Nĕrātĭus, i, ἀ. Νεράτιος.
Nērēis καὶ Nērēis, ĭdis, θ. Νηρηΐς, Νηρεΐς.
Nēreus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Νηρεύς. Nerēĭus, a, um, Νηρήϊος, Νήρειος.
Nerĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ Nerio.
Nerĭēne, ēs, καὶ Nerĭēnes, is, θ. ταὐτὸ τῷ Nerio.
Nērīne, ēs, θ. Νηρηΐνη.
Nērīnus, a, um, Νήρειος.
Nĕrĭo, ĭēnis, καὶ Nērĭo, ĭēnis, θ. Ἰσχύς, γυνὴ τοῦ Ἄρεως.
nērĭon, i, οὐ. νήριον, ῥοδοδάφνη.
Nērĭtus, (-os), ἀ. ὁ Νήριτος, τὸ Νήριτον, ὄρος τῆς Ἰθάκης. Nerĭtĭus, a, um, Νηρίτιος, Ἰθακήσιος.
Nĕro, ōnis, ἀ. Νέρων.
Nĕrōnĕus, Neronĭus, Neronĭānus, a, um, τοῦ Νέρωνος.
Nersæ, arum, θ. πόλις τῶν Αἰκούων.
Nerva, æ, ἀ. Νερούας, Νέρβας.
nervālis, is, θ. (nervus) τὸ πολύνευρον, (βοτάνη).
nervĭa, æ, θ. (nervus) νευρία, χορδή.
nervĭcus, a, um, (nervus) νευρικός.
Nervĭi, orum, ἀ. Νερούϊοι, ἔθνος τῆς Γαλλίας. Nervĭcus, a, um, τῶν Νερουΐων.
nervīnus, a, um, (nervus) νεύρινος.
nervĭum, i, οὐ. νεύριον, χορδή.
nervōse, ἐπίῤ. νευρωδῶς, ἰσχυρῶς, ἐντόνως.
nervōsĭtas, ātis, θ. τὸ νευρῶδες.
nervōsus, a, um, νευρώδης. 2) μεταφ. νευρώδης, ἰσχυρός, ἔντονος.
nervŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ nervus) νεῦρον, ἰσχύς.
nervus, i, ἀ. νεῦρον, ὁ τένων. 2) μεταφ. nervi, τὰ νεῦρα, ἡ δύναμις, ἰσχὺς λόγου, δεινότης, ῥώμη, ἰσχύς, τόνος. 3) νεῦρον, νευρά, χορδή, (τῆς κιθάρας κ.τ.τ.) 4) νεῦρον, νευρὰ (τοῦ τόξου). 5) κάλως, ποδοκάκη, δεσμός, ἅλυσις. 6) πόσθη. 7) χόριον, δέρμα.
Nēsæe, ēs, εἴτε Nesæa, æ, θ. Νησαίη.
nĕsăpĭus, a, um, (ne-sapio) ἄφρων.
nescībĭlis, e, οὐκ ἐπιστητός.
†nescĭenter, ἐπίῤ. (nescio) ἀγνοούντως, ἀγνοίᾳ.
nescĭentĭa, æ, θ. ἄγνοια. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
nescĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, ire, (ne-scio)

Digitized by Google

aliquid, οὐκ οἶδά τι, ἀγνοῶ τι. nescio nomen alicujus, οὐκ οἶδα τὸ ὄνομά τινος. nescio, an profecturus sim, οὐκ οἶδα, εἰ πορεύσομαι. nescit latine, ἀπείρως ἔχει τῆς λατίνης φωνῆς nescis, cui maledicas? οὐκ οἶσθα, ὅν τινα κακῶς λέγεις; nescitur, ἀγνοεῖται. nesciens, οὐκ εἰδώς, ἀγνοῶν, ἀγνοίᾳ. si nescis, meum est, εὖ ἴσθι, ὅτι ἐμόν ἐστι. nescio quomodo, quo pacto, οὐκ οἶδ' ὅπως. 2) nescio, quis, οὐκ οἶδ' ὅςτις, τίς. hic nescio quis loquitur, ἐνταῦθα διαλέγεταί τις. nescio quid litterularum, μικράν τινα ἐπιστολήν. Helenam nescio quis Theseus abstulit, τὴν Ἑλένην Θησεύς τις ἀφήρπασε. fato nescio quo contigit, τύχῃ τινὶ συνέβη. 3) nescio an, ἴσως, τάχα. ingens eo die res et nescio an maxima gesta sit, μέγα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἴσως τὸ μέγιστον ἐγένετο. hoc nescio an ulli accidat, οὐκ οἶδα, εἴ τινι συμβαίη ἄν. hoc nescio an accidat ulli, οὐκ ἂν συμβαίνοι οὐδενί. hoc dijudicari nescio an unquam possit, οὐκ οἶδα, εἴ ποτε δύναιτο ἂν τοῦτο κρίνεσθαι. nescio an possit nunquam, οὐκ ἂν δύναιτο οὐδέποτε. si diutius vixisset, nescio an habuisset parem neminem, εἰ πλείω χρόνον ἐβίω, ἴσως οὐκ ἂν εἶχεν ὅμοιον οὐδένα. 4) nescire aliquid, οὐκ εἰδέναι, οὐ δύνασθαί τι.

nescĭus, a, um, (nescio) alicujus rei, οὐκ εἰδώς, ἀγνοῶν τι. nescius pecco, ἀγνοίᾳ ἁμαρτάνω. nescius veri, οὐκ εἰδὼς τὸ ἀληθές. non sum nescius, ista dici, οὐκ ἀγνοῶ, εὖ οἶδα, ὅτι ταῦτα λέλέγεται. 2) ἀγνώς, ἀμαθής, ἀνεπιστήμων, ἄπειρός τινος. 3) οὐκ εἰδώς, οὐ δυνάμενός τι, ἀήθης τινός. 4) ἄγνωστος, ἀγνοούμενος.

Nēsis, ĭdis, θ. Νησίς, νησίδιον πλησίον Νεαπόλεως κείμενον, τανῦν Nisita.

Nessēus, a, um, (Nessus) Νέσσειος.

nessotrŏphīum, i, οὐ. νησσοτροφεῖον.

Nessus, i, ἀ. Νέσσος, εἷς τῶν Κενταύρων. 2) Νέσσος εἴτε Νέστος, ποταμὸς Θρᾴκης, ὁ τανῦν Μέστος καὶ Καρασού.

Nestor, ŏris, ἀ. Νέστωρ. Nestorēus, Nestorĭus, a, um, Νεστόρειος, Νεστόρεος.

Nestŏrĭānus, a, um, Νεστοριανός.

nēte, ēs, θ. νήτη.

Nētum, i, οὐ Νήτον (Πτολ.) πόλις Σικελίας, τανῦν Noto, οἱ πολῖται Netini, orum, εἴτε Netinenses, ium, ἀ Νεατῖνοι. (Διόδ.).

nētus, a, um, ἴδ. neo

nētus, ūs, ἀ. (neo) νῆμα. Λ. τοῦ μετ. Λατ.

neu, ἴδ. neve.

neurĭcus, a, um, νευρικός.

neurŏbăta, (-es), æ, ἀ. νευροβάτης.

neurŏīdes, τὸ νευροειδές.

neurospastos, i, θ. νευρόσπαστος. (φ).

neuter, tra, trum, γεν. neutrīus, (neuter) οὐδέτερος, μηδέτερος. homo neutrius partis, ὁ ἐκ τοῦ μέσου καθήμενος, ὁ μετ' οὐδετέρου ὤν. neutro, ἐπίρ. οὐδετέρωσε, πρὸς οὐδέτερον μέρος. neutro inclinata pugna, ἀμφιδήριτος, ἰσόρροπος μάχη. 2) ἐν τῇ γραμματ. neutra verba, nomina, οὐδέτερα ῥήματα, ὀνόματα. ἐν δὲ τῇ φιλοσ. neutrae res ἢ οὐδ. neutra, ἀδιάφορα, οὔτε ἀγαθὰ οὔτε κακά. Σημ. εὕρηται σπαν. καὶ ἡ εἰς i γενική.

neutĭquam, ἐπίρ. (ne-utiquam) οὐδαμῶς, οὐδαμῇ. Εὕρηται παρὰ τοῖς μεταγεν. καὶ ὁ τύπος neutique.

neutrālis, e, οὐδέτερος.

neutrālĭter, ἐπίρ. οὐδετέρως.

neutro, ἴδ. neuter.

neutropassīva, verba, οὐδετεροπαθητικὰ ῥήματα. Πρισχιανός.

neutrūbi, ἐπίρ. (neuter-ubi) ἐν οὐδετέρῳ τόπῳ. 2) οὐδετέρωσε.

nēve εἴτε neu, (ne-ve) καὶ μή, καὶ ὅπως μή, μηδέ, μήτε. neu sinas, καὶ μὴ (μηδὲ) ἐάσῃς. ut vis minueretur neu nocerent, ὅπως ἐλαττωθείη ἡ δύναμις καὶ μὴ βλάψειεν. ne cursites neve vigiles, μὴ τρέχῃς μηδὲ ἀγρυπνῇς. eam ne quis minuat neve vivus neve mortuus, ταύτην μή τις ἐλαττώσῃ μήτε ζῶν μήτε τεθνηκώς.

Neverĭta, æ, θ. θεὰ τῆς εὐλαβείας.

nēvŏlo, nevis, nevult, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ nolo, κ τ λ.

nex, nĕcis, θ. (συγγ. τοῦ νέκυς) φόνος, θάνατος (βίαιος θάνατος) alicui necem afferre, inferre, θάνατον ἐπιφέρειν τινί, φονεύειν, διαχρῆσθαί τινα. necem sibi consciscere, ἑαυτὸν ἀναιρεῖν. vitæ necisque potestas, ἡ ἐξουσία ζωῆς τε καὶ θανάτου. 2) φόνος, τὸ ἐκ τοῦ φόνου αἷμα· 3) θάνατος, τελευτή, (ὁ αὐτόματος θάνατος).

nexābunde, ἐπίρ. (nexo) στενοχώρως, περιωρισμένως. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

nexĭbĭlis, e, (necto) συμπεπλεγμένος, στενόχωρος, δεινός.

nexĭlis, e, (necto) πλεκτός. Λ. ποιητ.

nexĭo, iōnis, θ. (necto) πλοκή. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

nexo, are, (θαμιστ. τοῦ necto) aliquid, πλέκω, συνάπτω τι.

nexum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ nexus.

nexŭōsus, a, um, περίπλοκος.

nexus, a, um, ἴδ. necto.

nexus, ūs, ἀ. (necto) πλοκή, περιπλοκή,

Digitized by Google

συμπλοκή. 2) συναφή, σύνδεσις, δεσμός. 3) πρόσκαιρος κτῆσις, ἡ ἐπὶ χρόνον τινὰ κτῆσις. 4) ἀνάρτησις. nexum ineo, ὑποχείριος γίγνομαι ἐπὶ χρόνον τινά, δουλεύειν ἀναγκάζομαι τῷ δανειστῇ.
nī, (κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ nisi) εἰ μή. moriar, ni puto, ἀπολοίμην, εἰ μὴ ἡγοῦμαι. ni ita se haberet, εἰ μὴ οὕτως ἦν mirum, ni domi est, θαυμάζω, εἰ μὴ ἔνδον ἐστι. ni habebis, εἰ μὴ ἕξεις. quod ni, καὶ εἰ μή, εἰ δὲ μή. 2) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ne, μή.
Nīcæa, æ, θ. Νίκαια, ὄνομα πόλεων τῆς Λιγυστικῆς, τῆς Βιθυνίας, τῆς Λοκρίδος, τῆς Ἰνδίας. Nicæensis, is, ἀ. Νικαεύς. Nicænus, a, um, τῆς Νικαίας.
Nīcer, cri, ἀ. ποταμὸς τῆς Γερμανίας, ὁ τανῦν Neckar.
Nīcĕros, ōtis, ἀ. Νίκερως. ἐκ τούτου Nīcĕrōtĭānus, a, um, τοῦ Νικέρωτος.
nīcētērĭum, i, οὐ. νικητήριον.
nĭco, nĭci, ĕre, νεύω.
Nīcŏmēdes, is, ἀ. Νικομήδης.
Nīcŏmēdīa, æ, θ. Νικομήδεια.
Nīcŏpŏlis, is, θ. Νικόπολις, ὄνομα πόλεών τινων. Nicopolītāni, orum, οἱ Νικοπολῖται.
*nictātĭo, iōnis, θ. (nicto) σκαρδαμυγμός.
nicto, avi, atum, are, καὶ nictor, atus sum, ari, (nico) σκαρδαμύττω, βλεφαρίζω. 2) alicui, διανεύω τινὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς.
nictus, ūs, ἀ. (nico) σκαρδαμυγμός.
nīdāmentum, i, οὐ. τὰ πρὸς νεοσσοποιΐαν. 2) νεοσσία.
nīdĭcus, a, um, (nidus) τῆς νεοσσιᾶς. Ἀμφ. γρ.
*nīdĭfĭcĭum, i, οὐ. (nidifico) νεοσσοποιΐα.
nīdĭfĭco, are, (nidus-facio) νεοσσοποιῶ, νεοσσεύω.
*nīdĭfĭcus, a, um, (nidus-facio) νεοσσοποιῶν.
nīdor, ōris, ἀ. κνίσσα. culinæ, τοῦ μαγειρίου. luminis, ἡ ἀτμὶς τοῦ λύχνου. sulphuris, ἡ τοῦ καιομένου θείου ἀποφορά. odor nidoris, ἡ τῆς κνίσσης ὀσμή.
*nīdōrōsus, a, um, (nidor) κνισσώδης.
nīdŭlor, ari, (nidulus) νεοσσεύω, νεοσσοποιῶ.
nīdŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τοῦ nidus) μικρὰ νεοσσιά, χαλίδιον.
nīdus, i, ἀ. νεοσσιά, χαλιά. nidos fingere, facere, νεοσσοποιεῖν, νεοσσεύειν. 2) νεοσσία, οἱ νεοσσοί. 3) μεταφ. ἡ χαλιά, οἴκησις, οἰκία. 4) οἰκίσκος, θήκη, κιβώτιον. 5) εἶδος ποτηρίου.
nĭgellus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ niger) ὑπόμελας, μέλας. (μαυρούλης).
nĭger, gra, grum, μέλας. sanguis, μέλαν αἷμα. crinis, μέλαινα κόμη. pice nigrius, πίσσης μελάντερον. nigra terra, ἡ μέλαινα γῆ. nigra nox, ἡ μέλαινα, σκοτεινὴ νύξ. fluvius niger, ποταμὸς μέλας (βαθὺς καὶ καθαρός). niger turbo, κελαινὴ λαῖλαψ. nigra nubes, μέλαν, λυγαῖον, κελαινὸν νέφος. nigra Tartara, τὰ κελαινὰ Τάρταρα. hora nigra, ἡ τοῦ μέλανος θανάτου ὥρα. nigrum, οὐ. τὸ μέλαν, μελάνωμα, ἡ μέλαινα κηλίς. 2) μεταφ. μέλας, λυγρός, ἀπαίσιος. pocula nigra, θανατηφόρα ποτήρια. 3) κελαινός, κελαινόφρων, ἀποτρόπαιος. 4) μέλας, δείλαιος, πενθήμων. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Niger, Νίγρος, ου καὶ Νίγερ, ερος. Ἔτι Νίγειρ καὶ Νίγιρ καὶ Νίγρης, ητος, ποταμὸς Λιβύης.
Nĭgĭdĭus, i, ἀ. Νιγίδιος. Nigidiānus, a, um, τοῦ Νιγιδίου.
nigīna, æ, θ. ἄγνωστος βοτάνη.
nĭgrēdo, dĭnis, θ. μελανία.
nigrĕfīo, ĭĕri, μελαίνομαι.
nĭgrĕo, ŭi, ēre, μελανῶ, μελανίζω.
nĭgresco, grŭi, ĕre, (θαμιστ. τοῦ nigreo) μελαίνομαι, μελανῶ.
nĭgrĭco, are, μελανῶ, μελανίζω. nigricans, μελάγχρους, μελανίζων.
nĭgrĭcŏlor, ōris, (niger-color) μελάγχρους.
nĭgrĭcŭlus, a, um, ταὐτὸ τῷ nigellus.
*nĭgrĭfĭco, are, (niger-facio) aliquid. μελαίνω τι.
Nĭgrīnus, i, ἀ. Νιγρῖνος.
Nigris, is, ἀ. Νίγιρ, (Ἀγαθήμ). ποταμὸς Λιβύης.
nĭgrĭtĭa, æ, καὶ nigritĭes, ēi, θ. ταὐτὸ τῷ nigritudo.
nĭgrĭtūdo, ĭnis, θ. μελανότης, μελανία.
nĭgro, avi, atum, are, (niger) aliquid, μελαίνω τι. 2) οὐδετέρως· μελανεῖν, μελανίζειν. nigrans, μελανίζων, μελάγχρους.
nĭgror, ōris, ἀ. μελανότης, μελανία.
nĭhil, οὐ. (ἄκλιτ.) οὐδέν. μηδέν. nihil agere, nihil loqui, οὐδὲν πράττειν, οὐδὲν λέγειν. nihil rerum humanarum, οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων. nihil temporis, οὐδεὶς χρόνος. nihil boni εἴτε nihil bonum, οὐδὲν καλόν. nihil quidquam, οὐδέν τι, οὐδὲ ἕν. nihil ad nos (ὑπον. attinet), οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς. nihil minus, πάντων ἥκιστα, οὐδαμῶς. nihil sum, οὐδέν εἰμι, οὐδείς εἰμι, οὐδὲν δύναμαι. aliquem nihil putare, περὶ οὐδενὸς ποιεῖσθαί τινα. nihil est, quod extimescas, αἰτία φόβου οὐκ ἔστι σοι οὐδεμία. nihil nisi, οὐδέν, εἰ μή, (μηδέν, εἰ μή). nihil aliud nisi, εἴτε nihil aliud quam, οὐδὲν ἄλλο ἤ, οὐδὲν ἄλλο πλήν. 2) nihil non,

Digitized by Google

οὐκ ἔστιν, ὅ τι οὐ —, οὐδὲν ὅ τι οὐ. nihil ei non tribuit, οὐδὲν ὅ τι αὐτῷ οὐκ ἀπονέμει, ἅπαντα ἐκείνῳ ἀπονέμει 3) nonnihil εἴτε non nihil, ἔστιν ὅ τι, ἔνια, τινά. 4) ἀντὶ τοῦ non, οὐδέν, οὔ. (ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ τό, δέν). nihil utitur beneficio, οὐδὲν χρῆται τῇ εὐεργεσίᾳ.

nĭhildum, ἐπίῤ. (nihil-dum) οὐδέν πω, οὐδὲν ἔτι.

nĭhĭlōmĭnus, τό. nihilum.

nĭhĭlum, i, οὐ. οὐδέν, μηδέν, τὸ οὐδέν. ex nihilo, ἐξ οὐδενός, ἐκ τοῦ οὐδενός. ad nihilum redigere, revocare aliquid, οὐδενοῦν, ἀφανίζειν τι. mihi aliquid pro nihilo est, aliquid pro nihilo puto, περὶ οὐδενὸς ἡγοῦμαί τι. aliquid nihili facere, οὐδενὸς ἄξιον ἡγεῖσθαί τι, περὶ οὐδενὸς ποιεῖσθαί τι. homo nihili, ἄνθρωπος οὐτιδανός, οὐδαμινός, οὐδενὸς ἄξιος. de nihilo, ἐπ' οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ. nihilo sapientior, οὐδὲν σοφώτερος. nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον. nihilo minus εἴτε nihilominus, (παρὰ Πλαύτῳ καὶ ἁπλῶς nihilo) οὐδὲν ἧττον. nihilo aliter, οὐκ ἄλλως, κατ' οὐδὲν ἄλλως. 2) nihilum, οὐδέν, ἀντὶ τοῦ non. nihilum distat, οὐδὲν διαφέρει. nihilum metuenda timere, τὰ μὴ φοβερὰ φοβεῖσθαι.

nīl, ταὐτὸ τῷ nihil.

Nīlĭăcus, a, um, Νειλαῖος, τοῦ Νείλου. ποιητ. ἀντὶ τοῦ Αἰγυπτιακός.

Nīlĭcŏla, æ, ἀ. (Nilus-colo) ὁ τὸν Νεῖλον παροικῶν.

Nīlĭgĕna, æ, ἀ. (Nilus-gigno) Νειλογενής, Αἰγύπτιος.

nīlĭos, i, θ. ὁ νείλιος, (λιθάριον).

Nīlōtĭcus, a, um, Νειλωτικός, Νειλαῖος.

Nīlōtis, ĭdis, θ. Νειλῶτις, Νειλαία, Αἰγυπτιακή.

nīlum, i, οὐ. παρὰ Λουκρητίῳ ταὐτὸ τῷ nihilum.

Nīlus, i, ἀ. Νεῖλος. 2) nilus, ὀχετός.

*nimbātus, a, um, (nimbus) μεταφορ. ἀνεμώδης.

nimbĭfer, era, erum, (nimbus-fero) ὁμιχλώδης.

nimbōsus, a, um, γνοφερός, δνοφερός, ζοφερός, ὁμιχλώδης.

nimbus, i, ἀ. γνόφος, δνόφος, ἡ ἀπὸ θυέλλης φερομένη ζοφερὰ ὁμίχλη. 2) ὁμίχλη, ἀχλύς, νεφέλη, μελανία, νέφος. 3) ὑετός, ὄμβρος. 4) μεταφορ. ὁ ὄμβρος, τὸ νέφος, πλῆθος. telorum, ὄμβρος βελῶν. peditum, νέφος πεζῶν. 5) εἶδος ταινίας, ᾗ διεδοῦντο τὴν κεφαλὴν αἱ γυναῖκες, ὥστε τὸ μέτωπον αὐτῶν βραχὺ φαίνεσθαι. 6) τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν τῶν ἁγίων σέλας. 7) εἶδος ἀγγείου μυρηροῦ πολυστόμου.

nĭmĭe, ἐπίῤ. ἄγαν, λίαν.

nĭmĭĕtas, ātis, θ. (nimius) ὑπερβολή, περισσεία Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.

nĭmĭo, τό nimius.

nĭmĭŏpĕre εἴτε nimio opere, ἄγαν, λίαν, ὑπερβαλλόντως.

nīmīrum, ἐπίῤ. (ni-mirum, οὐδὲν θαῦμα) δήπου, δή, ἀμέλει. 2) εἰρωνικῶς· δήπου, δῆθεν, δῆτα. 3) δηλονότι, δηλαδή.

nĭmis, ἐπίῤ. ἄγαν, λίαν, ὑπερβαλλόντως. nec nimis valde nec nimis sæpe, οὔτε ἄγαν ἰσχυρῶς οὔτε ἄγαν συχνῶς. nimis multa, λίαν πολλά, ἄγαν πολλά. ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν. 2) ἄγαν, σφόδρα, πάνυ, διαφερόντως. pulcher, κάλλει διαφέρων, σφόδρα, πάνυ καλός. non nimis, haud nimis, οὐκ ἄγαν, οὐ πάνυ. res me non nimis delectat, οὐ πάνυ ἥδομαί τινι. non nimis firmus, οὐ πάνυ ὀχυρός. 3) ἐπιθετικῶς· nimis lucis habent, ἄγαν φωτεινά ἐστι. nimis insidiarum adhibere, ὑπερβολῇ ἐνεδρῶν χρῆσθαι.

nĭmĭum, ἐπίῤ. ἄγαν, λίαν, ὑπερβαλλόντως. 2) ἄγαν, σφόδρα, πάνυ. nimium quantum, nimium quam. θαυμαστὸν ὅσον. εὕρηται καὶ διττῶς· nimium nimiumque. non nimium, οὐκ ἄγαν, οὐ πάνυ.

nĭmĭus, a, um, (nimis) ὁ ἄγαν, ὁ λίαν ὑπερβάλλων. nimia celeritas, τὸ ἄγαν τάχος. nimia largitas, ἡ λίαν ἐλευθεριότης. homo nimia pulchritudine, ἄνθρωπος κάλλει διαφέρων, κάλλει ὑπερβάλλων. nimius in re, ὑπερβολῇ τινος χρώμενος, ὑπερβολικός. nimius mero, ὁ λίαν ἀκρατοπότης. nimius sermonis, ὁ λίαν πολυλόγος. nimium οὐ. τὸ ἄγαν, ἡ ὑπερβολή. nimium auri, ὑπερβολὴ χρυσοῦ, περιττὸς χρυσός. nimio plus εἴτε plus nimio, ὑπερβαλλόντως. 2) ἐπὶ ἀνθρώπου· λίαν ἐπαρθείς, ἄγαν δυνατός, ὑπερέχων.

ningo εἴτε ningŭo, xi, ĕre, (ῥῆμα τριτοπρόσωπον) νίφειν, χιονίζειν. μεταφ. πάττειν. rosarum floribus, ἄνθεσι ῥόδων.— Εὕρηται καὶ τὸ ningitur, νίφει.

*ningor, ōris, ἀ. νιφετός.

ninguĭdus, a, um, (ninguis), νιφετώδης, νιφόβλητος, χιονόβλητος. — cibus ninguidus, τροφὴ οὐρανοπετής, τὸ μάννα. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.

ninguis, is, θ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ nix, νιφετός, χιών.

ningŭlus, a, um, ἀρχαϊκῶς ταὐτὸ τῷ nullus.

ninguo, ĕre, τό. ningo.

Nĭnīve, ēs, καὶ Nīnīva, æ, θ. Νίνος εἴτε Νῖνος, καὶ Νινευή, πόλις τῆς Ἀσσυρίας. Ninivītæ, arum, ἀ. Νινευῖται.

Nĭnos, καὶ Nīnos, i, θ. ταὐτὸ τῷ Ninive.

Digitized by Google

Nĭnus, καὶ Nīnus, i, ἀ. Νίνος εἴτε Νῖνος. 2) Ninus, θ. ταὐτὸ τῷ Ninive.
Nĭŏbæus, a, um, τῆς Νιόβης.
Nĭŏbe, ēs, καὶ Nĭŏba, æ, θ. Νιόβη.
Nĭphātes, æ, ἀ. Νιφάτης, ὄρος καὶ ποταμὸς τῆς Ἀρμενίας.
niptra, orum, οὐ. νίπτρα.
Nīreus, ĕi, καὶ ĕos, αἰτ. ea (eum) ἀ. Νιρεύς.
Nīsæus, Niseis, Niseius, ἴδ. Nisus.
nĭsi, σύνδ. (ne-si) εἰ μή, ἐὰν μή. nisi insanio, εἰ μὴ μαίνομαι. quod nisi esset, εἰ μὴ ἦν τοῦτο. nisi forte hoc etiam dicemus, εἰ μὴ ἄρα (εἰμή γε) καὶ τοῦτο φήσομεν. nisi quid me etesiæ morabuntur, εἰ μή τι κωλύσουσιν (ἐὰν μή τι κωλύσωσιν) οἱ ἐτησίαι. negant quemquam bonum virum esse nisi sapientem, οὔ φασιν ἀγαθόν τινα εἶναι εἰ μὴ τὸν σοφόν. non contingit, nisi iis, οὐ συμβαίνει, εἰ μὴ (πλὴν) ἐκείνοις. si aliquid, nisi nomina, restat, εἴ τι λείπεται πλὴν τῶν ὀνομάτων. omni regione, nisi glaciali, ἐν πάσῃ χώρᾳ, πλὴν (εἰ μὴ) ἐν τῇ παγετώδει. nisi quod, πλὴν ὅτι. nisi si quid, πλὴν εἴ τι, εἰ μή τι. nihil possum judicare : nisi illud mihi persuadeo, οὐδὲν δύναμαι κρίνειν· πλὴν (ὅμως) πέπεισμαι.
Nīsĭas, ădis, θ (Nisus) Νισιάς, (ἐκ Μεγάρων τῆς Σικελίας). Ὀβίδ. Ἡρ. 15, 54.
nīsus, a, um, ἴδ. nitor.
Nīsus, i, ἀ. Νῖσος. Nisæus καὶ Niseĭus, a, um Νισαῖος, Νισήϊος, τοῦ Νίσου. Nisēis, ĭdis, θ. Νισηΐς, ἡ τοῦ Νίσου θυγάτηρ. 2) nīsus, i, ἀ. χεῖρις ἢ ἁλιάετος.
nīsus εἴτε nixus, ūs, ἀ. (nitor) ἔρεισις, ἀπέρεισις, τάσις. 2) ἡ τῶν τικτουσῶν ἀπέρεισις, ὠδίς. 3) διάτασις, ἔντασις, σπουδή, ὁρμή.
*nītēdŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ nītela) εἶδος μυὸς ἢ σκιούρου.
nĭtĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (niteo-facio) aliquid, στιλπνὸν ποιῶ, στιλπνῶ τι.
nĭtēla, æ, θ. (niteo) στίλβη, στιλπνότης, λαμπρότης. 2) στίλβωτρον.
nītēla, εἴτε nītella, æ, θ. εἶδος ἀρουραίου μυὸς ἢ σκιούρου.
nitēlīnus, a, um, (nītēla) πυρρός.
nĭtens, ἴδ. niteo.
nītens ἴδ. nitor.
nĭtentĭus, ἐπίῤ. συγκρ. λαμπρότερον, στιλπνότερον.
nĭtĕo, ŭi, ēre, στίλβω, λάμπω. unguentis, στίλβειν ἀλοιφαῖς. templum marmore nitet, ὁ ναὸς λίθῳ στίλβει. nitentia arma, στίλβοντα, λαμπρὰ ὅπλα. 2) μεταφ. στίλβειν, λάμπειν κάλλει, λιπαρότητι, εὐπορίᾳ, εὐδαιμονίᾳ κ.τ.τ. nitens, λαμπρός, ἀγλαός. arbor, nitens, δένδρον εὐθαλές, taurus, λιπαρός, εὐτραφὴς ταῦρος
nĭtesco, ĕre, (ἐναρχ. τοῦ niteo) στιλπνός, λαμπρός, ἀγλαός, λιπαρός, εὐθαλὴς γίγνομαι, στίλβω, λάμπω.
nītĭbundus, a, um, (nitor) ἐρειδόμενος.
nĭtĭde, ἐπίῤ. στιλπνῶς, λαμπρῶς. 2) λαμπρῶς, λιπαρῶς.
*nĭtĭdĭtas, atis, θ. (nitidus) λαμπρότης.
nĭtĭdĭuscŭle, ἐπίῤ. λιπαρώτερόν πως, λιπαρῶς πως.
nĭtĭdĭuscŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ nitidus) λιπαρώτερος.
nĭtĭdo, are, (nitidus) aliquid, ἀγλαΐζω, λαμπρύνω τι.
*nĭtĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ nitidus) λιπαρώτερός πως, λαμπρότερος.
nĭtĭdus, a, um. (niteo) στιλπνός, λαμπρός, ἀγλαός, λιπαρός· nardo, νάρδῳ λιπαρός, νάρδῳ στίλβων. nitidus dies, λαμπρά, αἰθρία ἡμέρα. nitidi campi, λιπαροί, εὐθαλεῖς, εὐδαίμονες ἀγροί. nitida jumenta, λιπαρά, εὐτραφῆ ὑποζύγια. 2) μεταφ. λιπαρός, κομψός, γλαφυρός.
Nitiobrīges, um, ἀ. Νιτιόβριγες, ἔθνος τῆς Γαλλίας.
nītor, nīsus καὶ nixus sum, i, aliqua re, ἐρείδομαι, ἐπερείδομαί τινι. baculo, τῇ βακτηρίᾳ. hastā ἢ in hastam, ἐρείδεσθαι τῷ δόρατι, ἀπερείδεσθαι εἰς τὸ δόρυ. genibus nixus, ἐν τοῖς γόνασι καθήμενος. 2) μεταφ. re ἢ in re. ἐπισκήπτεσθαι, διϊσχυρίζεσθαι, πεποιθέναι τινι, ἀπερείδεσθαι εἴς τι. 3) διατείνομαι, συντείνομαι, φιλοτιμοῦμαι, πειρῶμαι. patriam recuperare, διατείνεσθαι πρὸς τὸ ἀνακτήσασθαι τὴν πατρίδα. de aliqua re, σπουδὴν περί τι ποιεῖσθαι. nitebatur, ut fieret, πᾶν ἐποίει, ὅπως γένοιτο. 4) ὠδίνω, γεννῶ. 5) διατείνομαι ἀφοβεύειν βουλόμενος. 6) ἰσχυρίζομαι, διϊσχυρίζομαι. 7) in ἢ ad aliquid, σπεύδω, τείνω εἰς ἢ πρός τι. in aëra nititur, εἰς τὸν ἀέρα πέτεται, αἴρεται. ad gloriam, διατείνεται πρὸς δόξαν, σπουδάζει περὶ δόξαν, σπεύδει εἰς τὴν δόξαν. — nixus, ἀ. ὁ ἐν γόνασιν. 2) Nixi, ἴδ. Nixi patres.
nĭtor, ōris, ἀ. (niteo) στίλβη, στιλπνότης, λαμπρότης. 2) λιπαρότης, εὐτραφία. 3) τὸ λιπαρόν, κάλλος, λαμπρότης. 4) κομψότης, γλαφυρότης, ἀγλαΐα.
nĭtrārĭa, æ, θ. (ὄνομ. fodina) νιτρία.
nĭtrātus, a, um, νιτρώδης.
nĭtrĕus, a, um, νιτρικός
nĭtrōsus, a, um, νιτρώδης.
nĭtrum, i, οὐ. νίτρον.
nĭvālis, e, (nix) χιονώδης, νιφετώδης.

Digitized by Google

locus, τόπος χιονόβλητος, νιφόμενος. aqua nivalis, ὕδωρ χιόνι μεμιγμένον, τὸ διὰ χιόνος ὕδωρ. 2) χιονώδης, χιονόχρους, χιόνεος. 3) χιόνεος. κρυερός, ψυχρός.
nĭvārĭus, a, um, (nix) χιονικός, τῆς χιόνος.
nĭvātus, a, um, (nix) χιόνι μεμιγμένος, χιόνι ψυχθείς. nivata potio, ἡ διὰ χιόνος πόσις.
nĭve, (ni-vel) ἀντὶ τοῦ et ni, καὶ εἰ μή.
nĭvesco, ĕre, (nix) χιονίζομαι, χιονόχρους γίγνομαι.
nĭvĕus, a, um, (nix, nivis) χιόνεος, ἐκ χιόνος. nívea aqua, ὕδωρ χιόνι μεμιγμένον. 2) χιονώδης, νιφετώδης. 3) χιόνεος, χιονόχρους, χιονοειδής. 4) λευχείμων, λευκοφόρος, λαμπροφόρος. 5) λαμπρός, διαυγής, καθαρός. Λ. ποιητ.
*nĭvĭfer, ĕra, ĕrum, (nix-fero) χιονόβλητος, χιονώδης.
*nĭvo, ĕre, (nix) νίφειν, χιονίζειν.
nĭvōsus, a, um, (nix) νιφετώδης, χιονώδης.
nix, nĭvis, θ. (ΝΙΦ, νίφα) χιών, νιφάς. liquescit, solvitur, ἡ χιὼν τήκεται. cadit, χιών, νιφετὸς πίπτει, γίγνεται. 2) μεταφ. ἡ λευκότης.
nixābundus, a, um, ἐπερεισθῆναι θέλων.
Nixi di, patres, (nītor) τρία ἐν τῷ Καπιτωλίῳ ἀγάλματα, ἐν τοῖς γόνασι καθήμενα.
nixor, ari, (θαμιστ. τοῦ nitor) aliqua re, ἐρείδομαι, ἐπερείδομαί τινι. 5) μεταφ. διατείνεσθαι, συντείνεσθαι, ἀπερείδεσθαι. Λ. ποιητ.
nixŭrĭo, ire, (ἐφετ. τοῦ nitor) διατείνομαι, φιλοτιμοῦμαι.
nixus, a, um, ἴδ. nitor.
nixus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ nisus.
no, navi, nare, νέω, νήχομαι. 2) ποιητ. νήχεσθαι, ἀντὶ τοῦ πλεῖν, ῥεῖν, ἐρέσσειν, πέτεσθαι. 3) oculi nant, οἱ ὀφθαλμοὶ ἀστατοῦσιν, ἀμβλεῖς εἰσιν.
Nōbĭlĭor, ōris, ἀ. Νωβιλίωρ
nōbĭlis, e, (nosco) γνωστός, γνώριμος. alicui sum, γνώριμός τινί εἰμί. 2) γνωστός, γνώριμος, ὀνομαστός, πασίγνωστος. 3) γνώριμος, γενναῖος, εὐδόκιμος, εὐγενής, ἐπιφανής. 4) γενναῖος, ἔξοχος equæ nobiles, ἵπποι γενναῖαι, εὐγενεῖς.
nōbĭlĭtas, ātis, θ. (nobilis) εὐδοκιμία, δόξα. 2) γενναιότης, εὐγένεια. 3) οἱ εὐγενεῖς 4) γενναιότης, εὐγένεια, τὸ ἔξοχον.
nobĭlĭter, ἐπίρ. λαμπρῶς, ἐπιφανῶς, μεγαλοπρεπῶς.
nobĭlĭto, avi, atum are, (nobilis) aliquem ἢ aliquid, γνωστόν, γνώριμον παρέχω τινὰ ἢ τι.
nŏcenter, ἐπίρ. βλαβερῶς, ἐπιβλαβῶς.
†nŏcentĭa, æ, θ. (noceo) κακία, κακουργία.
nŏcĕo, ŭi, ĭtum, ēre, alicui, βλάπτω, λυμαίνομαί τινα ἢ τι. mihi nocetur, βλάβη ἐμοὶ γίγνεται, βλάπτομαι. nocere noxam, ἐργάζεσθαι βλάβην. aliquid nocetur, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ alicui rei nocetur, βλάπτεταί τι. — nocens βλαβερός, ἐπιβλαβής. 2) βλάπτων, βλαβερός, κακός, κακοῦργος.
nocīvus, a, um, (noceo) βλαβερός, ἐπιβλαβής. Λ. σπ.
†noctanter, ἐπίρ. νύκτωρ, νυκτός.
*noctesco, ĕre, (nox) νύκτα γίγνεσθαι. Ἡ λέξις ψέγεται παρὰ Γελλίῳ 18, 11. Πρβλ. τὸ τῆς συνηθείας· νυχτώνει.
noctĭcŏla, æ, (nox-colo) ὁ τὴν νύκτα φιλῶν.
noctĭcŏlor, ōris, (nox-color) νυκτοειδής.
noctĭfer, ĕri, ἀ. (nox-fero) ὁ τὴν νύκτα φέρων (ἕσπερος).
noctĭlūca, æ, θ. (nox-luceo) νυκτιφανής (ἐπίθετον τῆς σελήνης). 2) νυκτιλαμπίς, ζ.
*noctĭsurgĭum, ii, οὐ. (nox-surgo) νυκτεγερσία.
noctĭvăgus, a, um, (nox-vagus) νυκτίπλανος, νυκτοπλανής.
*noctĭvĭdus, a, um, (nox-video) νυκτάλωψ.
noctu, ἴδ. noctus
noctŭa, æ, θ. (nox) γλαύξ.
*noctŭabundus, a, um, (nox) νυκτερινός, νύχιος.
*noctŭīnus, a, um, (noctua) γλαύκινος, γλαυκοειδής.
nocturnālis, e, νυκτερινός, νύχιος. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
nocturnus, a, um, (nox) νυκτερινός, νύχιος. nocturnus facio aliquid, νύχιος, νύκτωρ ποιῶ τι.
noctus, ūs, θ. (nox) ἄχρηστον. ἐκ τούτου τὸ noctu, νύκτωρ, τῆς νυκτός. hac noctu, ταύτῃ τῇ νυκτί.
*noctŭvĭgĭlus, a, um, (noctus-vigilo) νυκτεγερτῶν.
nŏcŭus, a, um, (noceo) βλαβερός, ἐπιβλαβής. Λ. σπ.
*nōdāmen, ĭnis, οὐ. (nodo) ἅμμα, σύναμμα.
*nōdātĭo, iōnis, θ. (nodo) τὸ ὀζῶδες, πολυοζία.
nodĭa, æ, θ. εἶδος βοτάνης, καλουμένης καὶ herba mularis.
nōdo, avi, atum, are, (nodus) aliquid, καθάπτω, πλέκω, δέω τι. — nodatus, a, um, ἐπιθετικῶς· ὀζώδης, πολύοζος.
nōdōsĭtas, ātis, θ. (nodus) τὸ ὀζῶδες, πολυοζία.

Digitized by Google

†nōdōsĭus, ἐπίῤ. συγκρ. πολυπλοκώτερον.
nōdōsus, a, um, (nodus) γονατώδης, ὀζώδης, πολύοζος. 2) μεταφ. πολύπλοκος, δύσλυτος, δυσχερής.
Nōdŏtus, i, ἀ. (nodus) θεός τις γονατοῦσθαι τὸν σῖτον ποιῶν.
nōdŭlus, i, ἀ, (ὑποχορ. τοῦ nodus) πλόκιον, μικρὸν κάθαμμα.
nōdus, i, ἀ. ἅμμα, κάθαμμα, πλοχή. 2) γόνυ, διαφυὴ (τῶν καλάμων), ὄζος (τῶν δένδρων). ποιητ. τὸ ῥόπαλον. 3) σκλήρωμα, κονδύλωμα. 4) ποιητ. ἡ ζώνη, τὸ δίκτυον, κ.τ.τ. 5) μεταφ. ἡ συνάφεια, ὁ δεσμός. 6) τὸ πολύπλοκον, ἡ δυσχέρεια, τὸ δύσλυτον.
Nōdutĕrensis, is, ἀ. (nodus, tero) θεός τις τοῦ ἀλοητοῦ, (οἱονεὶ ὀζοτριπτήριος).
Nōdūtus, ταὐτὸ τῷ Nodotus.
nŏēma, ătis, οὐ. νόημα.
nœnu καὶ nœnum, ἀρχαϊκ. ἀντὶ non.
nŏla, æ, θ. κώδων. Ἀμφ. γρ. παρ' Ἀβιανῷ μύθ. 7,8, ἔνθα ἄλλοι γράφουσι nota.
Nōla, æ, θ. Νῶλα, πόλις Ἰταλίας.
Nōlānus, a, um, (Nola) Νωλανός, Νώλιος.
Nōlensis, e, ταὐτὸ τῷ Nolanus.
†nōlentĭa, æ, θ. (nolo) τὸ μὴ βούλεσθαι.
nōlo, ŭi, nolle, (ne-volo) aliquid, ἀβουλῶ, οὐ βούλομαι, οὐ θέλω τι. aliquid facere, ποιεῖν τι. aliquam rem fieri, γίγνεσθαί τι. noli putare, μὴ νομίσῃς. nolito mirari, μὴ θαύμαζε. 2) alicui, οὐκ εὐνοῶ τινι.
nōluntas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ nolentia.
Nŏmădes, um, ἴδ. Nomas.
nŏmas, ădis, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ νομάς. 2) κατ' ἐξοχὴν Nomas, ἀ. ὁ Νομὰς τῆς Λιβύης. Nomades, πληθ. οἱ Νομάδες. Nomas, θ. ἡ Νομαδικὴ (γυνὴ καὶ χώρα).
nŏme, ēs, θ. νομή, (νόσος).
nōmen, ĭnis, οὐ. (nosco) ὄνομα. clamare, vocare aliquem nomine, καλεῖν τινα ὀνόματι εἴτε ὄνομα. nomen capere, trahere, invenire, ὄνομα λαμβάνειν, ὀνόματος τυγχάνειν. nomen dare, imponere alicui, ὄνομα διδόναι, τίθεσθαί τινι. nomen Mercurio εἴτε Mercurii εἴτε Mercurius est mihi, ὄνομά ἐστί μοι Ἑρμῆς. nomen profiteri, edere, dare, ἀπογράφεσθαι (εἰς τοὺς στρατιώτας μάλιστα). in aliquid, εἴς τι. apud aliquem, πρός τινα. suo nomine aliquid facere, ἀφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν τι. alicujus nomen deferre, ἐγκαλεῖν τινι, δίκην τινὶ λαγχάνειν. 2) ὄνομα, ῥῆμα, λέξις. 3) ὄνομα, κενὸν ὄνομα. 4) ὄνομα, κλέος, φήμη, δόξα. multi Lydia nominis, ἡ πολυώνυμος, πολυύμνητος Λυδία. 5) περιφραστικῶς· nomen Ledæ, ἡ τῆς Λήδας ἐπώνυμος, ἡ Ἑλένη. nomen Latinum, τὸ τῶν Λατίνων ὄνομα, οἱ Λατῖνοι, τὸ Λατίνων ἔθνος. 6) ὄνομα, πρόφασις, αἰτία. nomine classis pecuniam imperare, ὀνόματι, ἐπ' ὀνόματι, ἐπὶ προφάσει στόλου ἀργύριον ἐπιτάττειν. nomine sceleris damnari, ἐπὶ κακουργήματι, διὰ κακούργημα καταγνωσθῆναι. eo nomine reprehendere, ἐπὶ τούτῳ, διὰ τοῦτο ψέγειν. nullo melius nomine quam, οὐδενὶ ἄλλῳ πράγματι κάλλιον ἤ. lucri nomine, ἐπὶ κέρδει. 7) ὀφείλημα, χρέος, δάνειον. nomen solvere, ἀποδιδόναι, διαλύειν τὸ ὀφείλημα exigere, ἀπαιτεῖν. nomina facere, δανείζειν, (ἔσθ' ὅτε καὶ δανείζεσθαι). 8) ὀφειλέτης, χρεώστης. 9) ἐν τῇ γραμματ. τὸ ὄνομα.
nōmenclatĭo, iōnis, θ. ἡ κατ' ὄνομα προσηγορία. 2) τὸ ὀνομαστικόν.
nōmenclātor, ōris, ἀ. (nomen-calo) ὀνομακλήτωρ, ὀνοματοκλήτωρ, ὀνοματολόγος.
nōmenclātūra, æ, θ. τὸ ὀνομαστικόν, λεξικόν. Πλίνιος.
nōmencŭlātor, ταὐτὸ τῷ nomenclator.
Nōmentum, i, οὐ. Νώμεντον, πόλις τῆς Λατίνης. Ἡ περὶ αὐτὴν χώρα τανῦν καλεῖται La Mentana. Nomentānus, a, um, Νωμεντανός. Nomentani, ἀ. οἱ Νωμεντανοί.
*nōmĭnābĭlis, e, ὀνομαστός.
nōmĭnālis, e, (nomen) ὀνομαστικός. τοῦ ὀνόματος. nominalia, οὐ. τὰ ὀνομαστήρια τῶν παίδων.
†nōmĭnālĭter, ἐπίῤ. ὀνομαστί.
nōmĭnātim, ἐπίῤ. ὀνομαστί. 2) ῥητῶς.
nōmĭnātĭo, iōnis, θ. ὀνομασία. 2) ὄνομα, ῥῆμα. 3) ἀναγόρευσις, ἀπόδειξις, ἀρχαιρεσίαι.
nōmĭnātīvus, a, um. ὀνομαστικός. casus nominativus, ἡ ὀνομαστικὴ πτῶσις.
nōmĭnātor, ōris, ἀ. ὁ ἀναγορεύων εἴτε ἀποδεικνύων ἀρχήν τινα. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
nōmĭnātōrĭus, a, um, (nominator) ὀνομαστικός.
nōmĭnātus, ūs, ἀ. ὀνομασία, προσηγορία. Οὐάῤῥων.
nōmĭnĭto, are, (θαμιστ. τοῦ nomino) aliquid, ὀνομάζω, (ὀνοματίζω), προσαγορεύω τι.
nōmĭno, avi, atum, are, (nomen) aliquem ἢ aliquid, ὀνομάζω, προσαγορεύω, καλῶ τινα ἤ τι. ex ἢ ab aliqua re nominari, ἔκ τινος ἢ ἀπό τινος ὀνομάζεσθαι. 2) ὀνομάζω, μνημονεύω τινὰ ἤ τι. 3) μηνύω, καταμηνύω τινά. 4) aliquem sacerdotem, interregem, ἀποδεικνύναι, αἱρεῖσθαί τινα ἱερέα, μεσοβασιλέα, κ.τ.τ. —nominatus, a, um, ἐπιθετικῶς· ὀνομαστός, πολυθρύλητος.

Digitized by Google

nŏmisma, ταὐτὸ τῷ numisma.
nŏmos, (-us), i, ἀ. νομός, ἐπαρχία. 2) νόμος, (τουτέστιν ὁ μουσικὸς νόμος).
nōn, ἐπίῤ οὐ, μή. non est ita, οὐχ οὕτως ἐστί. non respondes? οὐκ ἀποκρίνῃ; cum illo non, μετ' ἐκείνου οὔ. homo non beatissimus, ἄνθρωπος οὐχ ὁ εὐδαιμονέστατος, οὐ πάνυ εὐδαίμων. non igitur, οὔκουν. non dicerem, nisi putarem, οὐκ ἂν ἔλεγον, εἰ μὴ ἐνόμιζον. non possum non dare, (quim dem), ἀδύνατός εἰμι, (οὐχ οἷον τέ μοί ἐστι), μὴ οὐ δοῦναι. non modo (solum), sed etiam, οὐ μόνον, ἀλλὰ καί. non solum, sed, οὐ μόνον, ἀλλά. non dicam, sed ne — quidem, μὴ ὅτι, ἀλλ' οὐδέ. non nisi, οὐκ, εἰ μή. aut etiam aut non respondere, ἢ φάναι ἢ οὐ φάναι. non homo, ἀντὶ τοῦ nemo, οὐδείς, οὐδὲ εἷς. dico non bonum esse, λέγω οὐ καλὸν εἶναι. putabat non esse deos, ἐνόμιζεν οὐκ εἶναι θεούς. putabant eum non habere in animo, ἐνόμιζον μὴ βούλεσθαι αὐτόν. quis est tam miser, ut non sentiat? τίς οὕτως ἄθλιός ἐστιν ὥστε μὴ αἰσθάνεσθαι; Socrates ita locutus est, ut non videretur, ὁ Σωκράτης οὕτως εἶπεν, ὥστε οὐκ ἐδόκει. noctu ambulabat, quod sommum capere non posset, νύκτωρ περιεπάτει, ὡς οὐ δυνάμενος εἴτε διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὕπνου τυγχάνειν. turpe est non pugnare, αἰσχρὸν ἐστι (τὸ) μὴ μάχεσθαι. homo non dignus, ὁ μὴ ἄξιος. non honestum, τὸ μὴ καλόν. non dominus, ὁ μὴ κύριος. 2) non nihil, ἔστιν ὅ τι. non nemo, ἔστιν ὅστις. nonnullus, a, um, (οὐκ οὐδείς), τίς. nonnula pars, οὐ τὸ ἐλάχιστον, ἱκανὸν μέρος. non nulli εἴτε nonnulli, ἔνιοι. non nusquam, ἐνιαχοῦ. non nunquam. ἐσθ' ὅτε, ἐνίοτε. — nemo non, οὐδεὶς ὅστις οὔ, οἱ πάντες. nunquam non, ἀεί ποτε. 3) non, ἐσθ' ὅτε ἀρχαϊκῶς ἢ ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ ne.
Nōna, æ, θ. μία τῶν Μοιρῶν.
Nōnacris, is, θ. Νώνακρις, ὄρος καὶ πόλις τῆς Ἀρκαδίας. Nonacrĭus καὶ Nonacrīnus, a, um, Νωνάκριος.
nōnæ, arum, θ. (nonus) αἱ νῶναι εἴτε νόνναι, τουτέστι τοῦ μὲν Μαρτίου, Μαΐου, Ἰουλίου καὶ Ὀκτωβρίου ἡ ἑβδόμη, τῶν δὲ ἄλλων μηνῶν ἡ πέμπτη. Ἐκλήθησαν δὲ οὕτως αὗται αἱ ἡμέραι ὅτι εἰς τὴν ἐνάτην πρὸ τῶν εἰδῶν (idus) ἔπιπτον.
nōnāgēnārĭus, a, um, ἐνενήκοντα μερῶν (δακτύλων κ.τ.τ.).
nōnāgēni, æ, a, ἀνὰ ἐνενήκοντα, ἐνενήκοντα.
nōnāgēsĭmus, a, um, ἐνενηκοστός.
nōnāgĭes, ἐπίῤ. ἐνενηκοντάκις.
nōnāginta, ἄκλιτ. ἐνενήκοντα.
nōnālis, e, (nonæ) τῶν νοννῶν.
nonānus, a, um, (nonus) τῆς ἐνάτης λεγεῶνος στρατιώτης.
nōnārĭus, a, um, ὁ περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν ποιῶν τι.
nondum (non-dum) ἐπίῤ. οὔπω, μήπω.
nongentēsĭmus, ταὐτὸ τῷ noningentesimus.
nongenti, æ, a, ἐνακόσιοι. Παρὰ Πλινίῳ (33, 2) ἅπαξ nongentus, ἑν. εἷς τῶν ἐνακοσίων.
nongēsĭmus, a, um, ταὐτὸ τῷ noningentesimus.
nōnĭgēsĭmus, καὶ nongēsĭmus, a, um, ταὐτὸ τῷ nōningentēsĭmus.
nōningentēsĭmus, a, um, ἐνακοσιοστός.
nōningenti, æ, a. ταὐτὸ τῷ nongenti.
nōningentĭes, ἐπίῤ. ἐνακοσιάκις.
†nonna, æ, θ. μονάστρια.
nonne, (non-ne), οὔ; ἢ οὔ; πῶς οὔ; nonne vides? οὐχ ὁρᾷς; 2) εἰ οὔ. quærit, nonne putem, ἐρωτᾷ, εἰ οὐ νομίζω.
nonnēmo, ταὐτὸ τῷ non nemo, ἴδ. non.
nonnĭhil, ταὐτὸ τῷ non nihil, ἴδ. non.
nonnullus, a, um, ταὐτὸ τῷ non nullus, ἴδ. non.
nonnunquam, ταὐτὸ τῷ non nunquam, ἴδ. non.
†nonnus, i, ἀ. μοναστής, μοναχός.
nonnusquam, ταὐτὸ τῷ non usquam, ἴδ. non.
nonuncĭus, ĭi, ἀ. ἐννέα οὐγκίαι=dodrans.
nōnus, a, um, ἔνατος.
nōnusdĕcĭmus, a, um, δέκατος ἔνατος.
nōnussis, is, ἀ. (novem-as) ἐννέα ἀσσάρια.
Nōra, orum, οὐ. τὰ Νῶρα, πόλις τῆς Σαρδοῦς. Norensis, e, Νωρανός. 2) Τὰ Νῶρα εἴτε ἡ Νηρασσός, πόλις τῆς Ἀσίας.
Norba, æ, εἴτε Norbe, es, θ. Νώρβα, πόλις τῆς Λατίνης. Norbānus, a, um, Νωρβανός.
Nōrēĭa, æ, θ. Νωρηΐα, πόλις τοῦ Νωρικοῦ.
Nōrĭcus, a, um, Νωρικός. Noricum, οὐ. τὸ Νωρικόν, χώρα μεταξὺ τοῦ Δανουβίου καὶ τῶν Ἄλπεων. Norici, orum, ἀ. οἱ Νωρικοί.
norma, æ, θ. (ἐκ τοῦ γνώριμος;). κανών, γνώμων, πῆχυς τῶν τεκτόνων. 2) μεταφ. ὁ κανών, νόμος.
normālis, e, κανονικός.
normālĭter, ἐπίῤ κανονικῶς.
*normātĭo, iōnis, θ. κανονισμός.
normātūra, æ, θ. ταὐτὸ τῷ normatio.
*normātus, a, um, κανονισθείς.
Nortĭa, æ, θ. ἡ Τύχη παρὰ Τυῤῥηνοῖς.
nōs, (νώ) ἡμεῖς. amor nostri, ἡ ἀγάπη

Digitized by Google

ἡμῶν, ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπη. te miseret nostri, ἐλεεῖς ἡμᾶς. nemo nostrum, οὐδεὶς ἡμῶν εἴτε ἐξ ἡμῶν. patria omnium nostrum, ἡ πατρὶς ἁπάντων ἡμῶν. nosmet, ἡμεῖς γε. 2) nos ἀντὶ τοῦ ego. ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ ἐγώ. ποιητ. absente nobis, ἀπόντος ἐμοῦ.

noscentĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ notitia. Ἀμφ. γρ.

†noscĭbĭlis, e, (nosco) γνώριμος, καταληπτός, νοητός.

*noscĭtabundus, a, um, ἀναγνωρίζων.

noscĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ nosco) aliquem ἢ aliquid, γιγνώσκω, γνωρίζω τινὰ ἢ τι. 2) γνωρίζω, διαγιγνώσκω, ἐξετάζω τι.

nosco, nōvi, nōtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, γιγνώσκω τινὰ ἢ τι, γνῶσιν ἢ πεῖράν τινος λαμβάνω. nosce te, γνῶθι σαυτόν. ubi eum novisti (nosti? ποῦ ἔγνως εἴτε ἔγνωκας ἐκεῖνον; nosco aliquid ex aliquo, μανθάνω τι παρά τινος. novi, γιγνώσκω, οἶδα, ἐπίσταμαι. noveram, (noram), ᾔδειν, ἐγίγνωσκον. novi rem, οἶδα τὸ πρᾶγμα. 2) γιγνώσκω, ἀναγνωρίζω τινα ἢ τι. 3) ἀποδέχομαί τι. 4) διαγιγνώσκω, ἐξετάζω τι. — notus, a, um, ἐγνωσμένος, γνωστός, (γνωτὸς) γνώριμος. notus animi paterni in fratres, γνωστὸς ἐπὶ πατρικῇ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἀγάπῃ. noti operum Telchines, γνωστοὶ ἐπὶ ἔργοις τεχνικοῖς Τελχῖνες. 2) γνώριμος φίλος. homines inter se noti, ἄνθρωποι ἀλλήλους γιγνώσκοντες, ἀλλήλοις γνώριμοι. 3) συνήθης, εἰωθώς. 4) ἐνεργητικῶς· γιγνώσκων, εἰδώς, ἔμπειρος, ἐπιστήμων.

nosmet, ἴδ. nos.

nŏsŏcŏmīum, i, οὐ. νοσοκομεῖον.

nŏsŏcŏmus, i, ἀ. νοσοκόμος.

noster, tra, trum, ἡμέτερος. 2) ἡμέτερος φίλος, οἰκεῖος κ.τ.τ. 3) ἐπιτήδειος ἡμῖν, εὔκαιρος ἡμῖν. 4) ἀντὶ τοῦ meus, ἡμέτερος ἀντὶ τοῦ ἐμός.

nostras, ātis, ἡμεδαπός.

*nostrātim, ἐπίῤ. καθ' ἡμᾶς.

nostrātis, ταὐτὸ τῷ nostras.

nŏta, æ, θ. (nosco) γνώρισμα, σημεῖον. 2) γραφικὸν σημεῖον, μονογράμματον. 3) γράμμα, σῆμα, σημεῖον, στίγμα, διάστιξις κ τ.τ. 4) εἶδος. vini optima nota, τοῦ οἴνου τὸ κάλλιστον εἶδος. mel secundæ notæ, μέλι τοῦ δευτέρου εἴδους. 5) στίγμα, κηλίς, αἰσχύνη. 6) σημείωσις.

nŏtabĭlis, e, διάσημος, ἐπίσημος.

nŏtābĭlĭter, ἐπίῤ. ἐπισήμως, σφόδρα.

*nŏtācŭlum, i, οὐ. γνώρισμα.

nŏtācŭlum, i, οὐ. γνώρισμα.

nŏtārĭus, a, um, (nota) τῶν μονογραμμάτων εἴτε γραφικῶν σημείων. — notarius, ἀ. σημειογράφος, ταχυγράφος. 2) γραμματεύς, ὑπογραφεύς.

nŏtātĭo, iōnis, θ. (noto) σημείωσις, σημασία, τὸ σημειοῦν. 2) σημείωσις, περιγραφή, διήγησις. 3) σημείωσις, κατανόησις. 4) ἐτυμολογία.

nōtesco, nŏtŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ notus) γιγνώσκομαι.

nŏthus, a, um, νόθος.

nŏtĭa, æ, θ. (νοτία) εἶδος λιθαρίου.

notĭālis, e, (nŏtus) νότιος Λ. τοῦ μετ. Λατ.

nōtĭfĭco, are, (notus-facio) aliquid, γνωστὸν ποιῶ τι.

notĭo, iōnis, θ. (nosco) γνῶσις, διάγνωσις, ἀνάκρισις, ἐξέτασις. 2) ἔννοια, νόησις, notio insita εἴτε ante percepta, ἡ πρόληψις.

nŏtĭon, ii, οὐ (νότιον) φυτόν, τὸ καὶ cucumis sylvaticus καλούμενον Ἀπουλήϊος.

nōtĭtĭa, æ, θ. (notus) γνωριμότης, (γνωριμία). — feminæ habere notitiam, γιγνώσκειν γυναῖκα. 2) γνῶσις, ἔννοια. notitia ingenita, ἡ πρόληψις.

nōtĭtĭes, ēi, ταὐτὸ τῷ notitia.

Nŏtĭum, ii, οὐ. Νότιον, πόλις τῆς Ἰωνίας καὶ πόλις τῆς Καλύδνης.

nŏtĭus, a, um, νότιος.

nŏto, avi, atum, are, aliquid, σημειῶ, ἐπισημειῶ, σημαίνω τι. aliquid verbis, ῥήμασι δηλοῦν τι. verba, σημειοῦν, γράφειν ῥήματα. 2) σκοπῶ, ἐφορῶ, θεωρῶ τι. 3) aliquem, ἐπιτιμῶ τινι. aliquem ignominia, ἀτιμάζειν τινά.

nōtor, ōris, ἀ. (nosco) γνωστήρ.

nōtōrĭus, a, um, δηλωτικός. notorium, οὐ. μήνυσις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

nŏtos, ἴδ. notus.

nŏtŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ nota) μικρὸν σημεῖον.

nōtus, a, um, ἴδ. nosco.

nŏtus, (-os), i, ἀ. νότος. 2) ποιητ. ὁ νότος, ἀντὶ τοῦ ὁ ἄνεμος, ἡ θύελλα.

nŏvācŭla, æ, θ. (novo) ξυρόν, ποιητ. ἀντὶ τοῦ ξίφος, ἐγχειρίδιον. 2) εἶδος ἰχθύος.

nŏvālis, e, (novus) νειός. novalis, θ. ὑπον. terra, εἴτε novale, οὐ. νειός, νεὸς (γῆ), ὁ νειὸς ἀγρός). 2) ποιητ. ὁ ἀγρός.

nŏvāmen, ĭnis, οὐ. (novo) νέωσις, νεασμός, νέασις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

nŏvātĭo, iōnis, θ. (novo) νέωσις.

nŏvātor, ōris, ἀ. ὁ ἀνανεῶν, ἀνακαινίζων.

nŏvātrix, īcis, θ. ἡ νεοῦσα, νεοχμοῦσα.

nŏvātus, ūs, ἀ. νεόχμωσις. Λ. τοῦ μετ. Λατ.

nŏve, ἐπίῤ. καινῶς. novissime, νεωστί. 2) τέλος, τελευταῖον.

Digitized by Google

nŏvellaster, tra, trum, (novellus) πρόσφατος, νεώτερος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
nŏvellētum, i, οὐ. νεοφυτεῖον.
nŏvellĭtas, ātis, θ. νεότης.
nŏvello, are, aliquid, νεάζω τι.
nŏvellus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ novus) νεαρός, νέος, πρόσφατος. novella vitis, ἡ νεόφυτος ἄμπελος. novella gallina, ἡ νεαρὰ ἀλεκτορίς. novellæ constitutiones, αἱ νεαραὶ τῶν αὐτοκρατόρων διατάξεις.
nŏvem, ἄκλιτ. ἐννέα.
Nŏvember, bris, bre, Νοέμβριος τοῦ Νοεμβρίου. November, ἀ. ὁ Νοέμβριος μήν. calendæ Novembres, εἴτε Novembris, αἱ τοῦ Νοεμβρίου καλάνδαι.
nŏvemdĭālis, ταὐτὸ τῷ novendialis.
nŏvēnārĭus, a, um, ἐξ ἐννέα συγκείμενος. novenarius numerus, ἡ ἐννεάς.
nŏvendĕcim, ἐννεακαίδεκα. Λ. σπαν.
nŏvendĭālis, e, (novem-dies) ἐναταῖος, ἐννέα ἡμερῶν, δι' ἐννέα ἡμερῶν γιγνόμενος. novendiales feriæ, ἑορτή τις ἐν Ῥώμῃ δι' ἐννέα ἡμερῶν ἐπιτελουμένη. 2) ἐναταῖος, τῇ ἐννάτῃ ἡμέρᾳ ἐπιτελούμενος. sacra novendialia, εἴτε cœna novendialis, τὰ ἔνατα, ὁ τῇ ἐνάτῃ ἡμέρᾳ γιγνόμενος τοῖς τετελευτηκόσιν ἐναγισμός.
nŏvennis, e, (novem-annus) ἐνναετής.
nŏvennĭum, ii, οὐ. ἐνναετηρίς.
nŏvensĭles Dii, ἀ. ξένοι εἴτε ἐπακτοὶ θεοὶ ἐν Ῥώμῃ. Γράφεται καὶ Novensĭdes περὶ τοῦ ἐτύμου (novus ἢ novem) ἴδε Arnob. adv. gent. 3, 38 καὶ Mar. Vict. p. 2470.
nŏvēnus, a, um, ἀνὰ ἐννέα. ποιητ. ἀντὶ τοῦ novem, ἐννέα.
nŏverca, æ, θ. (novus) μητρυιά. 2) μητρυιώδης.
nŏvercālis, e, τῆς μητρυιᾶς. 2) μητρυιώδης.
nŏvercor, ari, μητρυιάζω.
nŏvi. ἴδ. nosco.
Nŏvĭānus, a, um, (Novius) τοῦ Νοβίου.
†nŏvĭcĭŏlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ novicius, νεαρός.
nŏvĭcĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ novitius.
nŏvĭēs, (novem) ἐπίῤ. ἐννεάκις.
Nŏvĭŏdūnum, i, οὐ. Νοουϊόδουνον, πόλις τῶν Βιτουρίγων ἐν Γαλλίᾳ, ἡ τανῦν Nouan Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρων πόλεων ὄνομα
Nŏvĭomăgum, i, οὐ. Νοουϊόμαγον, πόλις Βαταυῶν, ἡ τανῦν Nymvegen.
*novissĭmālis, e, (novissimus) ἔσχατος, ληκτικός.
nŏvissĭme, ἴδ. nove.
nŏvissĭmus, a, um, ἴδ. novus.
nŏvĭtas, ātis, θ. νεότης, τὸ νέον. ad novitatem, ἐπιῤῥηματικῶς, ἐκ καινῆς· 2) καινότης. 3) νέα εὐγένεια, τὸ ἐξ ἀδοκίμων εἰς τιμὰς ἀναβιβάζεσθαι.
nŏvĭter, ἐπίῤ. καινῶς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
nŏvītĭus, a, um, (novus) νέος, νεαρός. novitius servus, ὁ νεώνητος δοῦλος.
Nŏvĭus, ii, ἀ. Νοούϊος, Νόβιος.
nŏvo, avi, atum, are, (novus), aliquid, νεῶ, ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω τι. 2) νεῶ, καινίζω, μεταβάλλω τι. res, νεωτερίζειν τὴν πολιτείαν, νεωτερίζειν, καινοτομεῖν. verba, καινοποιεῖν, καινίζειν ῥήματα, νέα ῥήματα πλάττειν.
Nŏvŏcōmensis, is, ἀ. Νεοκωμίτης.
Nŏvum, Cōmum, εἴτε ἁπλῶς Comum, i, οὐ. Νέα Κώμη, Κῶμον, Νεόκωμον.
nŏvus, a, um, νέος. miles, νεοσύλλεκτος στρατιώτης. novi consules, οἱ νέοι ὕπατοι. novum εἴτε nova res, νέον τι, νεώτερόν τι. novus homo, καινὸς ἄνθρωπος, ὁ ἐξ ἀδοκίμων ἐπιφανὴς γενόμενος, ὁ ἄνευ τῆς τῶν προγόνων συστάσεως τιμὰς παρὰ τῆς πόλεως λαβών. novæ tabulæ, χρεῶν ἀποκοπαί. 2) νέος, καινός. rebus novis studere, καινοτομεῖν, νεωτερίζειν, νεώτερα ποιεῖν. novarum rerum cupidus, ὁ νεωτεριστής, καινοτόμος. 3) νέος, καινός, ἀήθης, θαυμαστός. — novissimus, a, um, ἔσχατος, (νεάτος, (παρ' Ὁμήρῳ). novissimi, οἱ ἔσχατοι, οἱ οὐραγοῦντες. agmen novisimum, ἡ οὐρὰ (τοῦ στρατοῦ), οἱ ἔσχατοι. crura novissima, τὰ ἄκρα σκέλη, τὰ ἄκρα τῶν σκελῶν. novissimus casus, ὁ ἔσχατος κίνδυνος.
nox, noctis, θ. νύξ. ἀφαιρ. nocte, σπαν. nocti, νυκτός, τῆς νυκτός. nocte dieque, ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἴτε νυκτὸς καὶ ἡμέρας. nocte media, ἐν μέσῳ νυκτῶν, περὶ μέσας νύκτας. una nocte, μιᾷ νυκτί. sub noctem, ὑπὸ νύκτα. prima nocte, γιγνομένης νυκτός. de nocte, ἀπὸ νυκτός. ad multam noctem, μέχρι πόῤῥω τῆς νυκτός. 2) ποιητ. ἡ νύξ, ἀντὶ τοῦ ὁ θάνατος, ὁ ᾅδης, τὸ σκότος, ἡ σκιά 3) νύξ, τυφλότης, ἄνοια. 4) νυκτερινὴ συνουσία. 5) νυκτερινὸς κῶμος 6) ὕπνος, ἐνύπνιον 7) Nox, θ. ἡ Νύξ.
noxa, æ, θ. (noceo) βλάβη, βλάβος, λώβη. alicui noxæ esse, βλάβην τινὶ φέρειν εἴτε παρέχειν, βλάπτειν τινά. noxam capere, βλάπτεσθαι. 2) αἰτία, ἀδικία, ἁμάρτημα. 3) ζημία, τιμωρία.
noxālis, e, (noxa) τῆς βλάβης, περὶ βλάβης. Λ. νομική.
noxĭa, æ, θ. (noxius) βλάβη, λώβη. 2) αἰτία, ἁμάρτημα.

Digitized by Google

noxĭālis, e, βλαβερός, ἐπιβλαβής. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
noxĭōsus, a, um, βλαβερός. 2) ἔνοχος, αἴτιος, ἐν αἰτίᾳ ὤν.
*noxĭtūdo, ĭnis, θ. αἰτία, ἁμαρτία.
noxĭus, a, um, (noxa) βλαβερός, ἐπιβλαβής. 2) ἔνοχος, αἴτιος, ἐν αἰτίᾳ ὤν. noxius conjurationis, ἔνοχος τῇ συνωμοσίᾳ, αἰτίαν συνωμοσίας ἔχων.
Nūbæ, arūm, καὶ Nubaei, orum, ἀ. Νοῦβαι, Νουβαῖοι, ἔθνος πρὸς νότον τῆς Αἰγύπτου.
nūbēcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ nubes) νεφίον, νεφέλιον, μικρὸν νέφος. 2) νεφέλιον, μελάνωμα, μέλαινα κηλίς, μελανία.
nūbes, is, θ. νέφος, νεφέλη. 2) νέφος καπνοῦ, κονιορτοῦ, κ.τ.τ. 3) νεφέλιον, μελανία, κηλίς. 4) νέφος, σκότος, ζόφος, σκιά, τυφλότης, σκυθρωπότης, κατήφεια, συμφορά, κ.τ.τ. 5) νέφος, πυκνὸν στῖφος, ὄχλος, πλῆθος (ἀνθρώπων, ὀρνίθων, κ.τ.τ.). 6) λεπτόν τι κάλυμμα.
nūbĭfer, ĕra, ĕrum, (nubes-fero) νέφη φέρων, ἐπινεφής. 2) νεφελώδης, συννεφής.
nūbĭfĭcus, æther, αἰθὴρ νέφη ποιῶν.
*nūbĭfŭgus, a, um, (nubes-fugo) ἀπελαύνων τὰ νέφη.
nūbĭgĕna, æ, ἀ. καὶ θ. (nubes-gigno), νεφελογενής. 2) οὐρανοπετής.
nūbĭgĕnus, a, um, νεφέλας γεννῶν.
nūbĭlārĭum, i, καὶ nubilare, is, οὐ. (nubilus) τὸ κατ' ἀγρὸν κλίσιον εἴτε σιτοβόλιον.
nūbĭlis, e, (nubo) ὡραῖος γάμου, ἐπίγαμος.
nubĭlo, are, aliquid, νεφῶ τι. 2) οὐδετ. nubilat εἴτε nubilatur, συννεφεῖ, ὁ οὐρανὸς νεφοῦται.
nūbĭlōsus, a, um, (nubilus) νεφελώδης, συννεφής.
nubilum, i, οὐ. ἴδ. nubilus.
nūbĭlus, a, um, νεφελώδης, συννεφής. nubilum, οὐ. νέφος, συννέφεια. nubila, orum, πληθ. τὰ νέφη, ἡ συννέφεια. 2) νεφελώδης, ἐπινεφής, νέφη φέρων. 3) μεταφ. συννεφής, σκοτεινός, ζοφερός. 4) συννεφής, κατηφής, περίλυπος, τεταραγμένος, δυστυχής, κ.τ.τ. nubila, orum, οὐ. πληθ. ἡ κατήφεια, λύπη.
nūbis, is, ἀ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ nubes, θ.
*nūbĭvăgus, a, um, (nubes vagus) διὰ τῶν νεφελῶν πλανώμενος, (νεφελοπλανής).
nūbo, psi, ptum, ĕre, aliquid, καλύπτω τι. 2) συνήθως alicui, (viro), γαμοῦμαι (γήμασθαι, γαμηθῆναι) τινι, νυμφεύω τινί, συνοικῶ ἀνδρί τινι. virgo nubit viro, ἡ παρθένος γαμεῖται ἀνδρί. in familiam clarissimam, εἰς ἐπιφανέστατον οἶκον γήμασθαι. filiam suam alicui nuptum dare, locare, collocare, τὴν θυγατέρα τινὶ νυμφεύειν, ἐκδιδόναι, συνοικίζειν. nupta uni, ἑνὶ γεγαμημένη, ἑνὸς γαμετή. nupta est alicui εἴτε cum aliquo, γαμετὴ εἴτε γυνή τινός ἐστι, συνοικεῖ τινι. nova εἴτε nuper nupta, ἡ νεόγαμος, νεόνυμφος. nupta alicujus, ἡ γαμετή, γυνή τινος. nupta verba, λόγοι ταῖς γαμεταῖς μόνον ἁρμόδιοι. 3) σπαν. ἐπὶ ἀνδρός· γῆμαι. 4) παραφυτεύεσθαι. vites populis nubunt, ἄμπελοι παραφυτεύονται ταῖς λεύκαις. populus vitibus nupta, λεύκη, ἥπερ ἀναδενδρὰς παρέστηκεν.
nubs σπαν. ἀντὶ τοῦ nubes
nŭcālis, e, (nux) καρυωτός, καρυώδης Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
nŭcāmentum, i, οὐ. κύτταρος (πίτυος).
*nŭcella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ nux) καρύδιον.
Nŭcĕrĭa, æ, θ Νουκερία, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς. Ἑτέρα πόλις τῆς Καμπανίας. ἡ τανῦν Nocera. Nucerīnus, a, um, Νουκερῖνος. Nucerini, ἀ. οἱ Νουκερῖνοι.
nŭcētum, i, οὐ. (nux) δενδρὼν καρυῶν.
nŭcĕus, a, um, (nux) καρύϊνος.
*nŭcĭfrangĭbŭlum, i, οὐ. (nux-frango) καρυοκατάκτης, κωμικῶς ἀντὶ τοῦ ὀδούς.
nŭcĭnus, a, um, (nux) καρύϊνος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
nŭcĭpersĭcum, i, οὐ. (nux-persicum) περσικὸν καρύᾳ ἐμπεφυτευμένον.
nŭcĭprūnum, i, οὐ. (nux-prunum) κοκκύμηλον καρύᾳ ἐμπεφυτευμένον.
nŭclĕus, i, ἀ. (nux) τὸ ἐδώδιμον τοῦ καρύου καὶ τῆς ἀμυγδάλης, τὸ κάρυον εἴτε ὁ κόκκαλος τῆς πιτυΐδος, ὁ κόκκος τῆς ῥοιᾶς. κ.τ.τ. 2) πυρήν, κάρυον, ὀστοῦν ἐλαίας, κερασίου, κ.τ.τ. 3) τὸ ἐνδότατον ἢ σκληρότατον πράγματός τινος.
nŭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ nux) καρύδιον.
nūdātĭo, iōnis, θ. γύμνωσις.
nūde, ἐπίρ. γυμνῶς, ἀφελῶς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
nūdĭpĕdālĭa, ium, οὐ. γυμνοποδία, λιτανεία τις γυμνοῖς τοῖς ποσὶν ἐπιτελουμένη ὑετοῦ ἕνεκα.
†nūdĭpes, ĕdis, (nudus-pes) γυμνόπους, γυμνοπόδης.
nūdĭtas, ātis, θ. γυμνότης, ἔνδεια.
nūdĭus, (nunc-dies) ἤδη. nudius tertius, τρίτην ἤδη ἡμέραν, τρίτην ταύτην ἡμέραν, τρίτην ἡμέραν, προχθές. nudius quartus, τετάρτην ταύτην ἡμέραν, τετάρτην ἡμέραν.
nūdĭustertĭānus, a, um, τριθημερινός.
nūdo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid aliqua re, γυμνῶ τινα ἢ τί τινος. arbores foliis, γυμνοῦν, ψιλοῦν τὰ δένδρα τῶν φύλλων. murus nudatur de-

Digitized by Google

fensoribus, γυμνοῦται, ψιλοῦται, ἐρημοῦται τὸ τεῖχος τῶν ἀμυνόντων. gladium, γυμνοῦν, σπᾶσθαι τὸ ξίφος. μεταφ. γυμνοῦν, ψιλοῦν, στερεῖν τινά τινος. 2) δηλῶ, ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω τι, φανερόν τι ποιῶ.

*nūdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ nudus) γυμνός, ψιλός.

nūdus, a, um, γυμνός, ἀκάλυπτος, ἀνείμων. nudis pedibus, γυμνοῖς τοῖς ποσίν. ποιητ. nudus pedem, γυμνὸς τὸν πόδα, γυμνόπους. nudus ensis, γυμνὸν ξίφος. nuda terga, τὰ γυμνὰ νῶτα. nudum corpus, γυμνόν, ἄοπλον σῶμα. silex nuda, πέτρα ψιλή. nudum nemus, ὁ γυμνὸς τῶν φύλλων εἴτε ψιλὸς δρυμών. 2) ἐσθ' ὅτε γυμνός, τουτέστιν· ἐν χιτῶνι μόνον. 3) re ἢ a re, γυμνός, ψιλός, ἔρημος, ἐστερημένος τινός nudus agris, γυμνὸς ἀγρῶν, ἀγροὺς οὐκ ἔχων. urbs nuda præsidio, πόλις ἔρημος φρουρᾶς, ἀφύλακτος, respublica nuda a magistratibus, πολιτεία ἔρημος τῶν ἀρχόντων ποιητ. nudus arboris, ἀντὶ τοῦ arbore, γυμνὸς δένδρων, ψιλός, ἄδενδρος. 4) γυμνός, ἐνδεής. 5) γυμνός, ἀφελής, ἀκόσμητος. nuda nomina, ἁπλᾶ, κύρια, οὐ τροπικὰ ὀνόματα. 6) γυμνός, μόνος.

†nūgācĭtas, ātis, θ φλυαρία.

nūgae, arum, θ. πληθ. φλύαρος, λῆρος, φλυαρίαι, παίγνια, μικροῦ λόγου ἄξια πράγματα αἱ Γαλλιστὶ bagatelles. nugas agere, φλυαρεῖν. 2) φλύαρος ἄνθρωπος, λῆρος.

nūgālis, e, φλύαρος, ληρώδης.

nūgāmentum, i, οὐ. φλυάρημα, λῆρος.

nūgārĭus, a, um, (nugæ) nugarium unguentum, γυναικεῖόν τι χρίσμα.

nūgātor, ōris, ἀ. (nugor) φλύαρος, λῆρος, ληρώδης ἄνθρωπος, φλυαρολόγος, φλυαροκοπῶν.

*nūgātōrĭe, ἐπίῤ. ληρωδῶς.

nūgātōrĭus, a, um, φλυαρώδης, ληρώδης.

†nūgātrix, īcis, θ. ἡ ληρώδης εἴτε ληροῦσα.

nūgax, ācis, φλυαρώδης, φλύαρος, ληρώδης.

*nūgĭgĕrŭlus, ἢ nugivendus, i, ἀ. ληροφόρος, ληροπώλης, ὁ τὰ παίγνια ἢ τὸν γυναικεῖον κόσμον πωλῶν.

*nūgĭpŏlȳlŏquĭdes, κωμ. (ληροπολυλογίδης).

nūgo, ōnis, ἀ. φλύαρος, λῆρος.'Απουλήϊος.

nūgor, atus, sum, ari, (nugæ) φλυαρῶ, ληρῶ, φλυαρολογῶ, φλυαροκοπῶ.

nūgŭlæ, arum, θ. (ὑποκορ. τοῦ nugæ) μικρὸν φλυάρημα, λήρημα.

nullā-tĕnus, ἐπίῤ. οὐδαμῶς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

nullĭbi, ἐπίῤ. οὐδαμοῦ.

†nūllĭfĭcāmen, ĭnis, οὐ. ἐξουδένισμα.

†nullĭfĭcātĭo, iōnis, θ. ἐξουδένισις.

†nullĭfĭco, are, (nullus-facio) aliquid, ἐξουδενίζω τι.

nullus, a, um, γεν. nullīus, δοτ. nulli, (ne ullus) οὐδείς, μηδείς. nulla virtus, οὐδεμία ἀρετή. nulli socii, οὐδένες σύμμαχοι, οὐδεὶς σύμμαχος. nullo modo nullo pacto. οὐδαμῶς. nulli rei esse, οὐδὲν ὠφελεῖν, ἀχρεῖον εἶναι. nullo labore, ἄνευ πόνου. 2) οὐσιαστικῶς· οὐδείς, μηδείς nullum, οὐδέν. a nullo laudatur, πρὸς οὐδενὸς ἐπαινεῖται. nullius aures, οὐδενὸς τὰ ὦτα. nulli supersunt de inimicis εἴτε inimicorum, οὐδεὶς τῶν ἐχθρῶν λείπεται. nullo, οὐδαμοῦ, μηδαμοῦ. 3) οὐ, μηδαμῶς, μή, μηδαμῶς. dubitat, solne sit an nullus sit. ἀμφισβητεῖ, πότερον ἥλιος ἐστιν ἢ οὐκ ἔστιν. nullos esse deos Diagoras putavit, μὴ εἶναι θεοὺς ὁ Διαγόρας ἐνόμισε. si essent, quæ nulla sunt, εἰ ἦν, ἃ οὐκ ἔστιν, ἃ οὐχ ὑπάρχει. nullus dubito, οὐδαμῶς ἀμφισβητῶ. nulli duo, οὐδὲ δύο. nullus unus, οὐδὲ εἷς. nulla novit, ἐκείνη (ἡ γυνή) οὐκ ἐπίσταται. nullus venit, οὐκ ἔρχεται. nullus sum, ἀπόλωλα, οὐδὲν ἔτι εἰμί. nulli, ἀ. πληθ. οἱ οὐδὲν ἔτι ὄντες, οἱ ἀποθανόντες. 4) οὐδείς, οὐτιδανός, φαῦλος. 5) nullus non, οὐδείς, ὅστις οὐ. non nullus, ἔστιν ὅστις, πρβ. non. — Σημ. nulli καὶ nullæ, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τῶν nullius, nulli.

nŭm, μῶν, ἆρα, ἆρα μή, ἆρά γε. num quid εἴτε numquid? μῶν τι; num igitur? ἆρ' οὖν; ἆρα δή; 2) εἰ. quaero, num ita sit, ἐρωτῶ, εἰ οὕτως ἔχει. videte, num dubitandum sit, σκοπεῖτε, εἰ δεῖ ὀκνεῖν. 3) num quis, num quando, κ.τ.τ. ἀντὶ τῶν num aliquis, κ.τ.τ.

Nŭma, æ, ἀ. Νουμᾶς καὶ Νομᾶς, ἃ (καὶ Νόμας, α, μετὰ γραμματικοῦ περὶ τοῦ τόνου σημειώματος παρὰ Διον. 'Αλικ. 'Ρωμ. ἀρχ. 2,58, εἰ γνήσιον τὸ χωρίον). Numa Pompilius, Νουμᾶς Πομπίλιος.

Nŭmantĭa, æ, θ. Νομαντία, Νουμαντία, πόλις τῆς 'Ισπανίας. Numantīnus, a, um, Νουμαντῖνος.

nūmārĭus, numatio, κ.τ.λ. ἴδ. nummarius, κτλ.

numella, æ, θ. κύφων.

numellus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ numella.

nūmen, ĭnis, οὐ. (nuo) νεῦμα. 2) νεῦμα, βούλησις, θέλημα, κατ' ἐξοχὴν δέ, ἡ θεία βούλησις, ἡ τοῦ θεοῦ βουλή. 3) δύναμις, ἐξουσία, κατ' ἐξοχήν, ἡ τοῦ θεοῦ δύναμις, ἡ θεία δύναμις. 4) τὸ θεῖον, θεότης, δαίμων. dei numini parent omnia, τῷ θεῷ

Digitized by Google

πάντα ὑπακούει. nihil sine deorum numine agitur, οὐδὲν ἄνευ τοῦ θείου γίγνεται. numina deorum placare, τὸ θεῖον ἐξιλάσκεσθαι. numina montis, οἱ δαίμονες τῶν ὀρέων ποιητ. numina Palladis, ἀντὶ τοῦ numen Palladis, ἡ Παλλάς.
nŭmĕrābĭlis, e, (numerus) ἀριθμητός, ἐναρίθμητος. Λ. ποιητ. καὶ σπανία.
nŭmĕrālis, e, ἀριθμητικός.
nŭmĕrārĭus, i, ἀ. λογιστής
nŭmĕrātĭo, iōnis, θ. (numero) ἀρίθμησις.
nŭmĕrātor, ōris, ἀ. ὁ ἀριθμῶν.
nŭmĕre, ταὐτὸ τῷ numero.
Nŭmĕrĭa, æ, θ. θεά τις.
Nŭmĕrĭus, i, ἀ. Νουμέριος.
nŭmĕro, avi, atum, are, aliquid, ἀριθμῶ τι. digitis εἴτε per digitos, πεμπάζειν. aliquem in primis, τιθέναι, τίθεσθαί τινα ἐν τοῖς πρώτοις. aliquem in septem, καταλογίζεσθαί τινα ἐν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς, λογίζεσθαί τινα τῶν ἑπτὰ εἶναι. voluptatem in bonis, τιθέναι τὴν ἡδονὴν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς. aliquid in beneficii loco, in beneficii parte, τιθέναι, τίθεσθαί τι ἐν μέρει εὐεργεσίας. aliquid nullo loco, ποιεῖσθαί τι ἐν οὐδενὶ λόγῳ. multos amicos numero, πολλοὺς φίλους ἔχω. 2) ἀριθμῶ, ἀποδίδωμί τι. alicui mercedem, ἀριθμεῖν τινι τὸν μισθόν. numeratum argentum εἴτε ἁπλῶς numeratum, ἀργύριον ἀριθμούμενον εἴτε ἕτοιμον (μετρητά). 3) λογίζομαι, ἡγοῦμαι. aliquem sapientem, ἡγεῖσθαί τινα σοφόν.
nŭmero, ἐπίῤ. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, παραχρῆμα, ταχύ, ταχέως. 2) λίαν ταχέως, πρωΐως.
nŭmĕrōse, ἐπίῤ. πολυπληθῶς. 2) πληθυντικῶς. 3) εὐρύθμως, κατὰ ῥυθμόν, ἐν ῥυθμῷ.
nŭmĕrōsĭtas, ātis, θ. πολυπληθία, τὸ πολυάριθμον. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
nŭmĕrōsus, a, um, πολυάριθμος, πολυπληθής. 2) πολυμερής, ποικίλος. 3) εὔρυθμος, ῥυθμικός.
nŭmĕrus, i, ἀ. ἀριθμός numerum suum habet, πλήρες τὸν ἀριθμόν ἐστι. numerum alicujus rei inire, exsequi, efficere, ἀριθμόν τινος ποιεῖν, ἀριθμεῖν τι. numero εἴτε in numero sapientum aliquem habere, ducere, referre, τιθέναι τινὰ ἐν τοῖς σοφοῖς. tria numero, τρία τὸν ἀριθμόν. multi numero, πολλοὶ ἀριθμῷ, πολλοὶ τὸν ἀριθμόν. maximus numerus frumenti, μέγιστον σίτου πλῆθος. 2) ἐν τῇ γραμμ. ὁ ἀριθμός 3) numeri, πληθ. οἱ κόδοι. 4) numero εἴτε in numero, ἐν μέρει. in numero alicujus sum, ἐν μέρει τινός εἰμί. homo nullo numero, ἄνθρωπος ἐν οὐδενὶ λόγῳ ὤν. 5) nos numerus sumus, ἡμεῖς ἀριθμός ἐσμεν, τουτέστι ἄνευ τιμῆς, φαῦλοι, οὐδενὸς λόγου ἄξιοι. 6) μέρος ὅλου, ἀριθμός. omnes numeri officii, πάντες οἱ ἀριθμοὶ τοῦ καθήκοντος. numeris omnibus absolutus, πάντας τοὺς ἀριθμοὺς περιλαβών, κατὰ πάντα τέλειος. 7) τὸ καθῆκον. numeri, τὰ καθήκοντα. 8) ῥυθμός. in numerum, κατὰ ῥυθμόν, ῥυθμικῶς, ἐν ῥυθμῷ. ποιητ. ἀντὶ τοῦ ὁ πούς, τὸ μέτρον, ὁ στίχος. 9) ῥυθμὸς (τοῦ πεζοῦ λόγου).
Nŭmīcĭus, καὶ Nŭmīcus, i, ἀ. Νομίκιος, ποταμὸς τῆς Λατίνης, τανῦν Rio torto.
Nŭmĭda, æ, ἀ. ὁ Νομάς. Numidæ, πληθ. Νομάδες. 2) ἐπιθετικῶς· Νομαδικός.
Nŭmĭdĭa, æ, θ. ἡ Νομαδικὴ (χώρα) Numidiānus, καὶ Numidĭcus, a, um, Νομαδικός. Numidica avis, Νομαδικὸς ὄρνις.
nŭmisma εἴτε nŏmisma, ătis, οὐ. νόμισμα.
Nŭmĭtor, ōris, ἀ. Νομίτωρ, Νομέτωρ.
nummārĭus, εἴτε nŭmārĭus, a, um, νομισματικός, χρηματικός. 2) δωροδόκος.
nummātĭo εἴτε nŭmātĭo, iōnis, θ. πολυχρηματία.
*nummātus εἴτε nŭmātus, a, um, πολυχρήματος.
nummorumexpalponĭdes ἴδ. expalponides.
nummōsus εἴτε nŭmōsus, a, um, πολυχρήματος.
nummŭlārĭŏlus, i, ἀ (ὑποκορ. τοῦ nummularius) κερματιστής.
nummŭlārĭus εἴτε nŭmŭlārĭus, i, ἀ. κερματιστής, κολλυβιστής.
nummŭlus εἴτε nŭmŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ numus) νομισμάτιον, κερμάτιον.
nummus εἴτε nŭmus, i, ἀ (νόμος) νόμισμα. adulterini nummi, κίβδηλα νομίσματα. habere in numis, ἀργύριον ἕτοιμον ἔχειν. in suis nummis multus est, πολὺ ἀργύριον πρόχειρον ἔχει, ἀργύριον ἕτοιμον αὐτῷ ὑπάρχει. nummis εἴτε nummo, μισθοῦ, ἐπὶ μισθῷ. 2) nummus sestertius εἴτε ἁπλῶς nummus, Ῥωμαϊκὸν νόμισμα, τὸ τέταρτον τοῦ δηναρίου, εἴτε πέντε ἡμιασσάρια. Σημ. ἀντὶ τοῦ nummorum συνήθ. nummûm — nummo æstimare aliquid, τοῦ μηδενὸς ἄξιον ἡγεῖσθαί τι. 3) παρὰ Πλαύτῳ· ἡ δραχμὴ ἢ ὁ χρυσοῦς.
numnam, (num-nam) μῶν, ἆρά γε.
nŭmōsus, ταὐτὸ τῷ nummosus.
numquam, ταὐτὸ τῷ nunquam.
numquando, ταὐτὸ τῷ num quando.
numquis, numquid, ταὐτὸ τῷ num quis, κ.τ.λ.

Digitized by Google

numquo, ταὐτὸ τῷ num quo.
nūmŭlārĭŏlus, ταὐτὸ τῷ nummulariolus.
nunc, ἐπίῤ. νῦν, ἤδη. nunc demum, νῦν δή. nunc nuper, νῦν ἄρτι. jam nunc εἴτε nunc jam, νῦν ἤδη. nunc ipsum, νυνί. ut nunc est, τὸ νῦν, τὰ νῦν εἶναι. nunc homines, οἱ νῦν. nunc—, nunc—, νῦν μέν—, νῦν δέ—. ἄρτι μέν—, ἄρτι δέ—. nunccine καὶ nuncine ἀντὶ τοῦ nuncne. 2) nunc εἴτε nunc vero, νῦν δέ, ἀλλά, ὅμως. 3) καὶ νῦν, οὖν, τοίνυν, ἤδη.
nuncĭne, εἴτε nuncĭne, ἴδ. nunc.
nuncĭo, nuncius, κ τ.τ. ταὐτὸ τῷ nuntio, κ.τ.λ.
nuncŭbi, (num-ubi) μῶν που; ἆρά που; 2) εἴ που.
nuncŭpātim, ἐπίῤ. ὀνομαστί.
nuncŭpatĭo, iōnis, θ. προσηγορία, προσφώνησις, ὀνόμασις. 2) ἐκφώνησις, κήρυξις. 3) κατάστασις (ἡ εἰς κληρονομίαν κατάστασις).
nuncŭpātor, ōris, ἀ. ὀνομαστής.
nuncŭpo, avi, atum, are, (nomine capio) aliquem ἢ aliquid, ὀνομάζω, προσαγορεύω τι. aliquid nomine dei, καλεῖν τι ὄνομα θεόν. 2) ἐκφωνῶ, κηρύττω. vota nuncupare, διαῤῥήδην τὰς εὐχὰς ποιεῖσθαι. testamentum nuncupare, κηρύττειν διαθήκην. aliquem heredem, καθίσταμαί τινα κληρονόμον (διαῤῥήδην ἐναντίον μαρτύρων).
nuncusque, (nunc-usque) μέχρι τοῦδε.
nundĭna, ἴδ. nundinus.
nundĭnālis, e, ἀγοραῖος, φαῦλος.
nundĭnārĭus, a, um, ἀγοραῖος, τῆς ἀγορᾶς. nundinarium forum, ἡ τῶν ὠνίων ἀγορά, τὸ ἐμπόριον.
nundĭnatĭcĭus, (-tius). a, um, ὤνιος, οἷον ἐν ἀγορᾷ πωλούμενος.
nundĭnātĭo, iōnis, θ. ἐμπολή, ἐμπορία, καπηλεία.
nundinātĭtĭus, a, um, ἴδ nundinaticius
nundĭnātor, ōris, ἀ. ἀγοραῖος, μεταβολεύς, κάπηλος.
nundĭno, avi, atum, are, aliquid, ἐμπολῶ τι.
nundĭnor, atus sum, ari, aliquid ab aliquo, ἀγοράζω, ὠνοῦμαί τι παρά τινος. 2) aliquid, πωλῶ τι ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐμπολῶ, καπηλεύω τι. 3) οὐδετ. ἀγοράζω, καπηλεύω. 4) ἀγοράζω, ἀθροίζομαι.
nundĭnus, a, um, (nonus-dies) ἄχρηστ. δι' ἐνάτης ἡμέρας γιγνόμενος. Ἐx τούτου· nundinæ arum, θ. πληθ. ἡ ἐν ἄστει ἀγορά, ἡ τῶν ὠνίων ἀγορά, ἡ ἀγορά. Οἱ Ῥωμαῖοι δι' ἐνάτης ἡμέρας ἐξ ἀγρῶν εἰς ἄστυ συνιόντες ἠγόραζον. Τὰς δὲ μεταξὺ τῶν ἀγορῶν ἑπτὰ ἡμέρας internundinum ἐκάλουν. in trinum nundinum, εἰς τρίτην ἀγοράν, εἰς τὴν δεκάτην ἑβδόμην ἡμέραν. nundina, æ, θ. ἑν. σπαν. ἀντὶ τοῦ nundinæ. 2) nundinæ, θ. πληθ. ἔσθ' ὅτε ἡ ἀγόρασις, ἡ πρᾶσις καὶ ὠνή. 3) Nundina, æ, θ. θεά τις τῶν ἀμφιδρομίων προστάτις.
nunquam εἴτε numquam, ἐπίῤ. οὔποτε, οὐδέποτε, οὐπώποτε, μήποτε, μηδέποτε, μηπώποτε. nunquam desinit, οὔποτε, οὐδέποτε λήγει. nunquam faciam, οὐδέποτε, οὔποτε ποιήσω. nunquam feci, οὐδέποτε, οὐπώποτε, οὐδεπώποτε ἐποίησα. nunquam non, ἀεί ποτε. non nunquam, ἔσθ' ὅτε. 2) οὔποτε, οὐδαμῶς.
nunquis, nunquid, ταὐτὸ τῷ num quid.
nuntĭa, æ, θ. ἴδ. nuntius.
nuntĭātĭo, iōnis, θ. ἀγγελία. 2) μήνυσις.
nuntĭātor, ōris, ἀ. ὁ ἀγγέλλων. 2) μηνυτής.
nuntĭātrix, īcis, θ. ἡ ἀγγέλλουσα.
nuntĭo, avi, atum, are, alicui aliquid, ἀγγέλλω τινὶ εἴτε πρός τινά τι. mitto aliquem nuntiatum, πέμπω τινὰ ἀγγελοῦντα. mortuus ἢ vitam finisse, nuntiatus est, τετελευτηκὼς ἢ ὅτι ἐτελεύτησεν ἠγγέλθη. Romam erat nuntiatum fugisse Antonium, εἰς Ῥώμην ἠγγέλθη, ὅτι Ἀντώνιος ἔφυγε. nuntiato, ἐλθούσης τῆς ἀγγελίας. 2) μηνύω τι. novum opus, ἀπειπεῖν τινι μὴ ἐπιχειρεῖν τῷ ἔργῳ, κωλύειν τινὰ τοῦ οἰκοδομεῖν, κ.τ.τ.
nuntĭus, a, um, ἀγγελτικός, ἀγγέλλων. 2) nuntius, ἀ. ὁ ἄγγελος. ad aliquem nuntium mittere, πρός τινα ἄγγελον πέμπειν. 3) nuntius, ἀ. ἄγγελος (; Θουκυδ. Ζ, ή.) ἀγγελία, ἄγγελμα. alicui nuntium afferre, ad aliquem ferre, ἀγγελίαν τινὶ φέρειν. perferre, διακομίζειν. accipere, λαμβάνειν. remissi nuntii ab eo se venturum, ἀνεπέμφθησαν ὑπ' αὐτοῦ ἄγγελοι, ὅτι ἥξοι. nuntium remittere uxori, ἀποστασίου βιβλίον πέμψαι τῇ γυναικί. nuntium virtuti mittere, ἀπόλειψιν γράψασθαι πρὸς τὴν ἀρετήν, ἀπειπεῖν τὴν ἀρετήν. 4) nuntia, æ, θ. ἡ ἄγγελος, ἡ ἀγγέλλουσα. 5) nuntium, οὐ. τὸ ἄγγελμα, ἡ ἀγγελία.
nūper, ἐπίῤ. (ἀντὶ noviper ἐκ τοῦ novus) νεωστί, ἔναγχος, πρώην. 2) ἔσθ' ὅτε· πρὸ οὐ πολλοῦ χρόνου. nuperrime, ἄρτι, νῦν, ἄρτι.
nūpĕrus, a, um, νέος.
nupta, æ, ἴδ. nubo.
nuptālĭcĭus, (-tius), a, um, γαμικός, γαμήλιος Λ. νομική.

Digitized by Google

nuptĭæ, arum, θ. (nubo) γάμος, γάμοι. nuptias facere, celebrare, γάμον εἴτε γάμους ποιεῖν, ποιεῖσθαι. nuptiis expers, ἄγαμος. 2) γάμος, συνουσία.
nuptĭālis, e, γαμήλιος, γαμικός.
nuptĭālĭter, ἐπίῤ. γαμικῶς.
†nuptĭātor, ōris, ἀ. ὁ γάμον ποιούμενος.
nupto, are, (nubo) γαμῶ.
*nuptŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ nupta) γαμέτις.
nuptŭrĭo, īvi, ītum, ire, (ἐφετ. τοῦ nubo) γαμησείω.
nuptus, ūs, ἀ. (nubo) κάλυψις. 2) συνήθως γάμος.
nuptus, a, um, ἴδ. nubo.
nŭra, æ, θ. ταὐτὸ τῷ nurus. Ἐπιγρ.
nŭrĭcŭla, æ, θ. ὑποκορ. τοῦ nurus. Ἐπιγρ.
Nursĭa, æ, θ Νουρσία, πόλις τῆς Σαβίνης, τανῦν Norcia. Nursinus, a, um, Νουρσῖνος.
nŭrus, us, θ. νυός, ἐννυός, νύμφη. 2) ἔσθ' ὅτε ἡ τοῦ ἐγγόνου ἢ ἀπογόνου γυνή· 3) ποιητ. ἡ γαμετή, γυνή, νύμφη.
Nus, ἀ. ποταμός τις τῆς Κιλικίας.
nūs, ἀ. νοῦς.
nuspĭam, ἐπίῤ (ne-uspiam) οὐδαμοῦ, μηδαμοῦ.
nusquam, ἐπίῤ (ne-usquam) οὐδαμοῦ, μηδαμοῦ. nusquam gentium, οὐδαμοῦ τῆς γῆς. nusquam est, οὐδὲν ἔτι ἐστί, τέθνηκε. nusquam non, πανταχοῦ. non nusquam, ἐνιαχοῦ.
nūtābĭlis, e, νεύων, σφαλερός.
nūtābundus, a, um, νεύων, σφαλλόμενος.
*nūtāmen, ĭnis, οὐ. νεῦμα, νεῦσις.
nūtātĭo, iōnis, θ. νεῦσις, νεῦμα. 2) τὸ σφάλλεσθαι, κλόνησις.
nuto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ ἀχρήστου nuo) νευστάζω, νεύω. capite, τῇ κεφαλῇ. alicui aliquid, νεύειν τινί τι. 2) νεύω, σφάλλομαι, κλονοῦμαι, διασείομαι. μεταφ. σφάλλεσθαι, ἀστατεῖν.
nūtrībĭlis, e, θρεπτικός.
nūtrīcātĭo, iōnis, θ. τιθήνησις, θηλασμός· 2) τροφή.
nūtrīcātus, ūs, ἀ. τιθήνησις, θηλασμός. 2) τροφή, αὔξησις.
nūtrīcĭo, ōnis, ἀ. τροφός, παιδαγωγός. Ἐπιγρ.
nūtrīcĭus, (-tius) a, um, τῆς τίτθης, τῆς τροφοῦ. 2) nutricius, ἀ. θρεπτήρ, τροφός, ὁ τρέφων, ὁ θρέψας. 3) nutricia, æ, θ. ἡ τροφός, θρέπτειρα. 4) nutricium, οὐ. ἡ θρέψις, τροφή. nutricia πληθ. τὰ θρεπτήρια.
nūtrīco, are, καὶ nutrīcor, atus sum, ari, aliquem, τρέφω, τιθηνῶ, θηλάζω τινά. 2) τρέφω τινὰ ἢ τι.
nūtrīcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ nutrix ἢ τροφός, τιθήνη, θρέπτειρα.
*nūtrīmen, ĭnis, οὐ. τροφή.
nūtrīmentum, i, οὐ. τροφή, θρέψις. 2) τροφή, τροφαί, παιδαγωγία.
nūtrĭo, īvi, εἴτε ĭi, ītum, ire, aliquem, τρέφω, τιθηνῶ, θηλάζω τινά. 2) τρέφω τινὰ ἤ τι. terra herbas nutrit, ἡ γῆ χλόην τρέφει. nutrire capillum, τρέφειν κόμην. mentem, τρέφειν τὴν ψυχήν. 3) θεραπεύω τι.
nutrĭor, iri, σπάν. ἀντὶ τοῦ nutrio.
nūtrītĭus, a, um, ἴδ. nutricius.
nūtrītor, ōris, ἀ. θρεπτήρ, τροφός.
nūtrītōrĭus, a, um, θρεπτήριος.
*nūtrītus, ūs, ἀ. θρέψις, τροφή.
nūtrix, īcis, θ. (nutrio) τροφός, θρέπτειρα, τιθήνη, τίτθη. 2) τιτθός.
nūtus, ūs, ἀ. (nuo) νεῦσις, νεῦμα 2) νεῦμα, θέλημα, βούλησις. 3) νεῦσις, κλίσις, ῥοπή.
nux, nŭcis, θ. κάρυον. nuces spargere, καταχύσματα (κάρυα) ῥαίνειν. 2) κάρυον εἴτε κόκκαλος τῆς πίτυος καὶ ἄλλων τινῶν δένδρων. 3) καρύα.
nyctălops, ōpis, νυκτάλωψ. 2) ταὐτὸ τῷ nyctegreton.
nyctēgrĕton, εἴτε nyctēgrĕtum, i, οὐ. νυκτήγρετον, βοτ.
Nyctēis, ĭdis, (ĭdos) θ. Νυκτηΐς.
Nyctēlĭus, a, um, Νυκτέλιος.
Nycteus, ĕi καὶ ĕos, ἀ. Νυκτεύς.
nyctostrătēgus, i, ἀ. (νυκτοστράτηγος).
nympha, æ, καὶ nymphe, ēs, θ. νύμφη, (γυνὴ καὶ θεά). 2) νύμφη εἴτε σφαδὼν μελίσσης. 3) ποιητ. ἡ νύμφη, ἀντὶ ὕδωρ, ὑγρόν.
nymphæa, æ, θ. νυμφαία, β.
nymphæum, i, οὐ. νυμφαῖον. 2) Nymphæum, Νυμφαῖον, ὄνομα τόπων τινῶν.
nympharēna, æ, θ. εἶδος λίθου.
nymphēum, ταὐτὸ τῷ nymphæum.
nymphon, ōnis, ἀ. νυμφών.
Nȳsa εἴτε Nyssa, æ, θ Νῦσα, ὄνομά τινων πόλεων καὶ ὀρέων.
Nȳsæus, a, um, Νυσαῖος.
Nȳsēis, ĭdis, θ. Νυσηΐς, Νυσαία.
Nȳsēĭus, a, um, Νυσήϊος. Νυσαῖος.
Nȳseus, ĕi, καὶ ĕos. Νυσεύς, Νυσαῖος.
Nȳsĭăcus, a, um, Νυσιακός, Νυσαῖος.
Nȳsĭas, ădis, θ. Νυσιάς.
nȳsĭgĕna, æ, (Nysa-gigno) Νυσαῖος, (Νυσηγενής).
nȳsĭon, i, οὐ. τὸ Νύσιον φυτόν, ὁ κισσός.
Nȳsĭus, a, um, Νύσιος, Νυσαῖος.
Nyssa, κ.τ.λ. ἴδ. Nysa, κ.τ.λ.

Digitized by Google

O

O. συντόμως σημαίνει omnis, optimus, optime, opus, ordo, ossa κ.τ.λ. Τὰ δὲ I. O. M. Jovi optimo maximo. O. C. omnis civitas εἴτε ordo clarissimus. O. N. F. omnium nomine faciunda. O. E. B. Q. C. ossa ejus bene quiescant condita. O. F. opus fecerunt, κ.τ.τ.
ō, ἐπιφών. ὦ. o mi Furni, ὦ φίλε Φούρνιε. 2) ὢ. o qualis facies! ὢ ποῖον πρόσωπον! o fallacem hominum spem! ὢ τῆς σφαλερᾶς τῶν ἀνθρώπων ἐλπίδος! o me miserum, οἴμοι δείλαιος! o si, εἴθε, εἰ γάρ.
Oărīon, onis, ἀ. Ὠαρίων, ἀντὶ τοῦ Orion, Ὠρίων.
Oăsis, is, θ. Ὄασις, Αὔασις. Oasītes, æ, ἀ. Ὀασίτης, Αὐασίτης.
Ŏaxes εἴτε Oaxis, is, ἀ. ποταμός τις παρὰ τὴν Ὀαξὸν εἴτε Ἄξον, πόλιν τῆς Κρήτης.
ŏb, πρόθ. μετ' αἰτιατ. aliquid, διά τι, ἕνεκά τινος, ἐπί τινι. ob hæc, διὰ ταῦτα. laudare aliquem ob aliquid, ἐπαινεῖν τινα ἐπί τινι, εἴς τι. ob eam rem, quod — διὰ τοῦτο, ὅτι, ob metum, διὰ τὸν φόβον, ὑπὸ φόβου. ob rempublicam, ὑπὲρ τῆς πολιτείας. ob aliquod commodum, δι' ὠφέλειάν τινα. talentum ob aliquam rem dare, τάλαντον διδόναι ἀντί τινος. ob industriam, δι' ἐπιμέλειαν, μετ' ἐπιμελείας, ἐξεπίτηδες. 2) πρός τι, πρό τινος. hujus ob os ora obvertebant sua, πρὸς τούτου τὸ πρόσωπον ἔστρεφον τὴν ὄψιν. aliquid ob oculos versatur, ἔχω τι πρὸ ὀφθαλμῶν. Ἡ πρόθεσις ob παρεντίθεται ἐν ταῖς φράσεσιν quam ob rem, quam ob causam, διὰ τοῦτο. quas ob res, quas ob causas, διὰ ταῦτα.
†ŏb-æmŭlor, ari, aliquem, παραζηλῶ, ἐρεθίζω τινα.
ŏbærătus, a, um, (ob-æs) κατάχρεως, ὑπόχρεως.
ŏbăgĭto, are, ταὐτὸ τῷ agito.
ŏbambŭlātĭo, iōnis, θ. περιπάτησις, περίπατος.
ŏb-ambŭlo, avi, atum, are, περιπατῶ. 2) alicui rei καὶ aliquid, διοδεύω, περιοδεύω.
*ŏb-ardesco, rsi, ĕre, ἀναχαίομαι, ἀναφλέγομαι.
ŏb-āresco, rŭi, ἐπιξηραίνομαι.
ŏb-armo, avi, atum, are, aliquem, καθοπλίζω ἐφοπλίζω τινα.
ŏb-ăro, avi, atum, are, aliquid, ἀρῶ, ἀροτριῶ τι.
*ŏb-āter, tra, trum, ἐπιμέλας.
*ŏb-ātresco, ĕre, ἐπιμελαίνομαι.
†ŏbaudĭentĭa, æ, θ. ὑπακοή.
ŏb-audĭo, īvi εἴτε ĭi, ītum, ire, alicui, ἐπακούω, ὑπακούω τινὶ ἢ τινος.
ŏb-aurātus, a, um, ἐπίχρυσος.
obba, æ, θ. ἄμβιξ, εἶδος ποτηρίου.
ŏbbātus, a, um, (obba) ἄμβικι ὅμοιος.
ob-bĭbo, ĕre, aliquid, ἐπιπίνω τι.
ob-blătĕro, are, φλυαρῶ.
obbrūtesco, tŭi, ĕre, (ob-brutesco) ἀπαμβλύνομαι, ἄλογος, μωρὸς γίγνομαι.
obcæcātĭo, iōnis, θ. ἐπίκρυψις, ἀπόκρυψις
ob-cæco, avi, atum, are, aliquem, τυφλῶ τινα. 2) τυφλῶ, ἀμαυρῶ, ἀποσκοτῶ τι. 3) μεταφ. τυφλῶν, ἐκτυφλῶν, ἀπαμβλύνων, ἄλογον ἢ ἀναίσθητον ποιῶ τινα ἤ τι.
ob-cædes, is, θ. τὸ ἐπισφάζειν, σφαγή.
obcallātus, a, um, (ob-callus) τετυλωμένος, τυλώδης.
obcallesco, llui, ĕre, (ob-calleo) τυλοῦμαι, τύλους λαμβάνω. 2) τυλοῦμαι, ἀμβλύνομαι, ἀναίσθητος γίγνομαι.
obcăno, ταὐτὸ τῷ occano.
ob-canto, avi, atum, are, aliquem, ἐπᾴδω τινί, μαγεύω τινά.
obcensus, a, um, ταὐτὸ τῷ occensus.
obcĭno, ταὐτὸ τῷ occino.
obclaudo, ĕre, ταὐτὸ τῷ occludo.
obcœno, are, δειπνῶ.
obdensātĭo, iōnis, θ. πύκνωσις.
obdĭtus, a, um, ἴδ. obdo.
obdo, ĭdi, ĭtum, ĕre, (ob-do) alicui aliquid, ἐπιτίθημι, ἐμβάλλω τινί τι. foribus pessulum εἴτε fores (pessulo), ἐμβάλλειν τῇ θύρᾳ τὸν μοχλόν, μοχλοῦν τὴν θύραν. ceram auribus, φράττειν κηρῷ τὰς ἀκοάς. 2) ἀνατίθημί τινί τι.
ob-dormĭo, īvi εἴτε ĭi, ītum, ire, ἀποκοιμῶμαι, κοιμῶμαι, καθεύδω. 2) crapulam ἀποκραιπαλίζομαι, ἐκνήφω.
obdormisco, īvi εἴτε ĭi, ītum, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ odbormĭo) κατακοιμῶμαι, καταδαρθάνω.
ob-dūco, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, προσάγω, ἐπάγω τινὰ ἤ τι. exercitum ad urbem, στρατὸν πρὸς πόλιν. 2) alicui aliquid, περιτίθημί τινί τι. terra rubiginem ferro obducit, ἡ γῆ ἰὸν ἐμποιεῖ τῷ σιδήρῳ. fores obducere, ἐφέλκεσθαι, ἐπιτιθέναι, κλείειν θύραν. tenebras rebus, ἐπισκοτεῖν πράγματα. obducta nocte, σκότους γενομένου. 3) aliquid re, περιλαμβάνω, διαλαμβάνω, ἐπικαλύπτω, καλύπτω τί τινι. pectora clypeis, στεγάζειν, σκεπάζειν τὰ στήθη ἀσπίσι. castra vallo, περιλαμβάνειν, περιβάλλεσθαι χαρακώματι τὸ στρατόπε-

Digitized by Google

δον. caput amictu, περικαλύπτειν, περικαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν ἱματίῳ. mors oculos obducit, ὁ θάνατος καλύπτει τὰ ὄμματα. dolor obducitur, ἡ λύπη ἐπουλοῦται. obduco vultus, ἐπισκυθρωπάζω, σκυθρωπάζω. obducere diem, διάγειν ἡμέραν. 4) προσφέρομαι, ῥοφῶ, πίνω τι.
obductĭo, iōnis θ. (obduco) ἐπικάλυψις.
*obducto are, (θαμιστ. τοῦ obduco) aliquem, προσάγω τινά.
obductus, a, um, ἴδ. obduco.
ob-dulco, are, γλυκαίνω, ἐπιγλυκαίνω.
obdūrātĭo, iōnis, θ. σκληρότης.
*obdūrĕfăcĭo, ĕre, σκληροποιῶ.
obdūresco, rŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ obduro) σκληροῦμαι, σκληρύνομαι.
ob-dūro, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, σκληρῶ, σκληρύνω τινὰ ἤ τι. 2) οὐδετ. σκληροῦμαι, σκληρύνομαι, ὑπομένω.
ŏbēdĭens, ἴδ. obedio.
ŏbēdĭenter, ἐπίῤ. εὐπειθῶς.
ŏbēdĭentĭa, æ, θ. (obedio) εὐπείθεια, πειθώ.
ŏbēdĭo, īvi ītum, ire, (ob-audio) alicui, ἐπακούω, ὑπακούω τινὶ εἴτε τινός, πείθομαί τινι. legi, πείθεσθαι τῷ νόμῳ. obeditum est dictatori, ἐπείσθησαν, ὑπήκουσαν τῷ δικτάτορι. — obediens, ἐπίθετ. εὐπειθής. obedientior, κ.τ.λ. εὐπειθέστερος κ.τ.λ. 2) ὑπείκω, εὔκαμπτος, εὔπλαστός εἰμι.
ŏbĕdo, ēdi, ēsum, ĕre, (ob-edo) ἄχρηστον. ἐκ τούτου τὸ obesus, a, um, περίβρωτος, ἰσχνός. 2) συνήθως ἐν μέσῃ διαθέσει· ὁ πολλὰ φαγὼν καὶ διὰ τοῦτο γενόμενος παχύς, εὔσαρκος, πιαρός. 3) παχύς, ὀγκώδης. 4) μεταφ. παχύς, παχυλός.
ŏbĕliscus, i, ἀ. ὀβελίσκος.
ŏbĕlus, i, ἀ. ὀβελός.
ŏbĕo, īvi εἴτε ĭi, ĭtum, ire, (ob-eo) πρόσειμι, προσέρχομαι, πάρειμι, ad, in aliquid, εἰς εἴτε πρός τι. in loca infera, δύεσθαι καταδύεσθαι. 2) aliquid, ἐφοδεύω, περιέρχομαί τι. provinciam, ἐπαρχίαν. aliquid oculis, περισκοπεῖν, ἐπισκοπεῖν τι. oratione, διέρχεσθαί τι λόγῳ. flamma obit aliquid, φλὸξ ἐπιλαμβάνει τι. 3) πάρειμι εἴς τι. comitia, πάρειμι, παραγίγνομαι εἰς ἐκκλησίαν. 4) ἐπιχειρῶ τινι, ἐπιτελῶ τι. rem, negotium, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ, ἐπιτελεῖν ἔργον. munus, ἐπιτελεῖν καθῆκον. diem παρεῖναι εἰς τὴν προθεσμίαν, παραγίνεσθαι τῇ ῥητῇ ἡμέρᾳ. 5) diem supremum, diem suum, diem, mortem obire εἴτε ἁπλῶς obire, τελευτῶ τὸν βίον, τελευτῶ, (θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν, παρ' Ὁμήρῳ). 6) obire, ἀφανίζομαι.

ŏb-ĕquĭto, avi, atum, are, alicui, ἐφιππεύω τινί, προσελαύνω τινὶ ἢ πρός τι. 2) aliquid, περιιππεύω, περιελαύνω περί τι.
ŏb-erro, avi, atum, are, πλανῶμαι, περιπλανῶμαι. 2) aliquid, διαπέτομαι, διέρχομαί τι.
ŏbēsĭtas, ātis, θ. παχύτης.
*ŏbēso, are, σιτίζω.
ŏbēsus, a, um, ἴδ. obedo
ŏbex, objĭcis, καὶ obĭcis, ἀ καὶ θ (objicio) ἐπιβλής, μοχλός. 2) προβολή, πρόχωμα. 3) μεταφ. τὸ ἐμπόδιον.
obfĕro, obficio, κ.τ.λ. ἴδ. offero κ.τ.λ.
obfirmate, ἐπίῤ. ἰσχυρῶς, βεβαίως.
ob-firmo, avi, atum, are, aliquid, στερεῶ, βεβαιῶ τι. 2) me obfirmo εἴτε ἁπλῶς offirmo, ἰσχυρίζομαι. obfirmatus, a, um, ἰσχυρογνώμων.
obfrenātus, obfulcio, obfundo, κ. τ. λ. ἴδ. offrenatus, κ.τ.λ.
obfuscātĭo, iōnis, θ. (obfusco) ἀμαύρωσις.
obfusco, are, ἀμαυρῶ τι.
obfŭtūrus, a, um, ἴδ. obsum.
ob gannĭo, īvi καὶ ii, ītum, ire, κνυζῶ, κνυζῶμαι, ψιθυρίζω. alicui aliquid ad aurem εἴτε in aurem alicujus, ψιθυρίζειν τινί τι (πρὸς τὸ οὖς).
ob-gĕro, essi, estum, ĕre, alicui aliquid, προσφέρω τινί τι.
ŏb-hærĕo, si, sum, ēre, ἔχομαι, ἐνέχομαι.
ŏbhæresco, si, sum, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ obhæreo) ἔχομαι, ἐνέχομαι, προσκολλῶμαι.
ŏb-horrĕo, ēre, ἐπιφρίττω, φρίττω.
ŏb-īrascor, ātus sum, sci, alicui, ὀργίζομαί τινι.
*ŏbīrātĭo, iōnis, θ. (obirascor) ὀργή, θυμός.
ŏbīrātus, a, um, alicui, ὀργιζόμενός τινι.
ŏbĭter, ἐπίῤ. (ob-iter) κατὰ τὴν ὁδόν, ἐν τῇ ὁδῷ. obiter lego, μεταξὺ πορευόμενος ἀναγιγνώσκω. aqua obiter versat rotas, τὸ ὕδωρ παραῤῥέον στρέφει τοὺς τροχούς. 2) ἐν παρόδῳ, παραδρομάδην. facere, dicere aliquid, ποιεῖν, λέγειν τι. 3) σπαν. παραχρῆμα. Λέξ. ἐν τοῖς μετ' Αὔγουστον χρόνοις εὐδοκιμήσασα, εἰ καὶ εὕρηται ἤδη παρὰ Λαβερίῳ. Πρβλ. Charis. p. 187.
ŏbĭtus, a, um, ἴδ. obeo
ŏbĭtus, ūs, ἀ. (obeo) ἔφοδος, περιοδεία. 2) δύσις. 3) ἀφανισμός, τελευτή, θάνατος.
ob-jăcĕo, ŭi, ēre, alicui, ἀντίκειμαί τινι. 2) παράκειμαι.

Digitized by Google

*objectācŭlum, i, οὐ. πρόβλημα, πρόχωμα.
objectāmentum, i, οὐ. ὀνειδισμός, μέμψις.
*objectātĭo, iōnis, θ ὀνειδισμός, κατηγορία, μέμψις.
objectio, iōnis, θ. (objicio) προβολή. 2) κατηγορία, μέμψις.
objecto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ objicio) alicui aliquem ἢ aliquid, προβάλλω, προΐεμαί τινί τινα ἢ τι caput periclis, προΐεσθαι ἑαυτὸν τῷ κινδύνῳ, ῥίπτειν, διδόναι ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον. moras, ἀναβολὴν ποιεῖσθαι 2) alicui aliquid, ῥίπτειν τινὶ λόγον, ῥιψολογεῖν. 3) alicui aliquid, κατηγορῶ τινός τι, ὀνειδίζω τινί τι.
objectus, a, um, ἴδ. objicio.
objectus, ūs, ὁ (objicio) προβολή. 2) τὸ προκεῖσθαι, ἀντικεῖσθαι 3) ὄψις.
objĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (ob-jacio) alicui aliquid, προβάλλω, παραβάλλω τινί τι. cibum cani, παραβάλλω τροφὴν τῷ κυνί. vinum naribus, προσφέρω τὸν οἶνον τῇ ῥινί. visus objicitur dormienti, ὄψις προσφέρεται, προσπίπτει τῷ καθεύδοντι. 2) ἐμβάλλω, ἐμποιῶ, παρέχω τινί τι. metum, ἐμβάλλειν, ἐμποιεῖν τινι φόβον. malum alicui, ἐπιφέρειν τινὶ συμφοράν. 3) προβάλλω, προβάλλομαι. scutum, προβάλλεσθαι τὴν ἀσπίδα. carros vallo, προβάλλεσθαι τοῦ χαρακώματος τὰ ὀχήματα. fores, κλείειν, προστιθέναι τὴν θύραν. insula Ciliciæ objecta, νῆσος τῇ Κιλικίᾳ ἐπικειμένη, τῆς Κιλικίας προκειμένη. 4) aliquem alicui, προΐεμαί τινά τινι. se hostibus, ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις. 5) alicui aliquid ἢ de re, προφέρω, ἐπιφέρω, ὀνειδίζω τινί τι, ἐπιτιμῶ τινι περί τινος. objecta, orum, οὐ. οἱ ὀνειδισμοί, αἱ ἐπιτιμήσεις.
objurgātĭo, iōnis θ. λοιδορία, ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις.
objurgātor, ōris, ἀ. ὁ λοιδορῶν, ἐπιτιμητής, ἐπιπλήκτης.
objurgātōrĭus, a, um, ἐπιτιμητικός, ἐπιπληκτικός.
objurgĭto, are, (θαμιστ. τοῦ objurgo) aliquem, λοιδορῶ τινα.
ob-jurgo, avi, atum, are, aliquem, λοιδορῶ τινα, λοιδοροῦμαι, ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ τινι. in ἢ de re, ἐπί τινι ἔργῳ. objurgat, quod hoc dixerim, ἐπιπλήττει μοι, ὅτι τοῦτο εἴρηκα. segnitiem alicujus, ἐπιτιμῶ τινι τὸν ὄκνον. 2) aliquem aliqua re, κολάζω, ζημιῶ τινά τινι.
*ob-languesco, gŭi, ĕre, ἄτονος, ἀσθενὴς γίγνομαι.
oblăquĕo, avi, atum, are, περιβάλλω, περιλαμβάνω. 2) ἀντὶ τοῦ ablaqueo.
oblātĭcĭus,(-tĭus) a, um, προσφερόμενος.
oblātĭo, iōnis, θ. (offero) προσφορά.
oblātĭtĭus, a, um, ἴδ. oblaticius
oblātīvus, a, um (offero προσφερόμενος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
†oblātor, ōris, ἀ. (offero) ὁ προσφέρων.
†oblătrātor, ōris, ἀ. ὁ προσυλακτῶν, καθυλακτῶν.
*oblătrātrix, īcis, θ. ἡ προσυλακτοῦσα, καθυλακτοῦσα.
ob-lătro, are, alicui καὶ aliquem, προσυλακτῶ τινι, καθυλακτῶ τινος.
oblātus, a, um, ἴδ. offero.
oblectābĭlis, e, ψυχαγωγός, τερπνός Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
oblectāmen, ĭnis, οὐ. τύπος ποιητικὸς τοῦ oblectamentum.
oblectāmentum, i. οὐ ψυχαγώγημα
oblectānĕus, a, um, ψυχαγωγικός, τερπνός. Ἐπιγρ.
oblectātĭo, iōnis, θ. ψυχαγωγία, τέρψις.
oblectātor, ōris, ἀ. ψυχαγωγός, ὁ τέρπων.
oblectātōrĭus, a, um, ψυχαγωγικός, τερπνός.
oblecto, avi, atum, are, (ob-lacio) aliquem re, ψυχαγωγῶ, εὐφραίνω, τέρπω τινά τινι. me oblecto aliqua re, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, ἥδομαί τινι.
ob-lēnĭo, ire, aliquem, πραΰνω, θέλγω τινα.
oblīdo, si, sum, ĕre, (ob-lædo) aliquem ἢ aliquid, κατάγχω, καταπνίγω, καταθλίβω τινὰ ἢ τι.
oblĭgāmentum, i, οὐ. ἐπίδεσμος.
oblĭgātĭo, iōnis, θ. δέσις, δεσμός. 2) μεταφ. ὁ δεσμός, ἡ ἐνοχή, ἀνάγκη.
oblĭgātōrĭus,a,um,κύριος,ἀναγκαστικός.
ob-lĭgo, avi, atum, are, aliquid, ἐπιδέω, δέω τι. vulnus, ἐπιδεῖν τὸ τραῦμα. 2) μεταφ. ἐνδεῖν, δεῖν, κατέχειν τινά. aliquem scelere, ποιεῖν τινα ἔνοχον κακουργήματι, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κακούργημα. scelere obligatus est, ἁμαρτήματι ἐνέχεται, ἔνοχός ἐστιν. 3) aliquem, καταφαρμακεύω, γοητεύω τινά. 2) aliquem, δέω, ἐνεχυράζω τινα. obligari aliqua re, κατέχεσθαι ὑπό τινος. aliquem obligare sacramento, ἐνδεῖν τινα ὅρκῳ. aliquem sibi beneficio, ἀναρτᾶσθαι τινα εὐεργεσίᾳ. obligatus, a, um, ὑπόχρεως. σπανιώτερον, ὀφειλόμενος. 5) aliquid, ὑποτίθημί τι. bona sua pignori, ὑποτιθέναι τὴν οὐσίαν obligatus (pignori), ὑπέγγυος, ἀποτετιμημένος, ἀπότιμος.
oblĭgūrĭo, εἴτε obligurrĭo, ire, ἀντὶ τοῦ abligurio.
oblĭgūrītor, ōris, ἀ. (obligurio) λαφυκτής.

Digitized by Google

oblīmo, avi, atum, are, (ob-limo, limus) aliquid, κατιλύω τι, βορβόρῳ καλύπτω τι. 2) ἐπικαλύπτω, ἀμαυρῶ τι. 3) καταπίνω, κατασπαθῶ τι.

oblĭnĭo, īvi, ītum, ire, σπαν. ἀντὶ τοῦ oblino.

ob-lĭno, lēvi, lĭtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid re, ἐπιχρίω, περιχρίω, περιαλείφω τινὰ ἤ τί τινι 2) ἐπιπίμπλημι, πίμπλημι, ἐπιπληρῶ τί τινος. 3) κατιλύω, καταβορβορῶ τινα. μεταφ. μολύνειν, μιαίνειν τινά τινι. 4) ἐξαλείφω, διαγράφω τι.

oblīquātio, iōnis. θ. πλαγιότης, λοξότης.

oblīque, ἐπίῤ. πλαγίως, λοξῶς. μεταφ. πλαγίως.

oblīquĭtas, ātis, θ. πλαγιότης, λοξότης.

oblīquo, avi, atum, are, aliquid, πλαγιάζω, λοξῶ τι. oculos, λοξοῦν τὰ ὄμματα, λοξὰ βλέπειν, λοξοβλεπτεῖν. sinus, πλαγιάζειν τὰ ἱστία, μεταφ. obliquatum responsum, λοξὴ ἀπόκρισις. 2) σπαν παρατρέπω, ἀλλοιῶ τι.

oblīquus, a, um, (ῥι. lic, lic-u-us, Ἑλλ. λιχ κ. λοχ. ὅθεν τὸ ὁμ. λιχ-ρι-φὶς καὶ τὸ λοξ-ός, ἐκ τοῦ λοχ-τός). πλάγιος, λοξός. obliquus motus corporis, ἡ πλαγία τοῦ σώματος κίνησις. obliquus ictus, πλαγία πληγή, ἡ ἐκ πλαγίου πληγή. oculo obliquo adspicere, λοξοῖς ὄμμασι προσβλέπειν. ex, ab obliquo, per obliquum, ἐκ πλαγίου. in obliquum, εἰς πλάγιον, εἰς τὰ πλάγια. collis obliquus, πλάγιος, ἀνάντης λόφος. μεταφ. obliquus in aliquem, λοξότερον πρός τινα ἔχων. 2) genus obliquum, νόθον γένος. 3) ἐπὶ λόγου· πλάγιος, λοξός, σχολιός, αἰνιγματώδης. 4) ἐν τῇ γραμ. casus obliqui, αἱ πλάγιαι πτώσεις.

oblīsus, a, um, ἴδ. oblido.

oblĭtĕrātio εἴτε oblitteratĭo, iōnis, θ. διαγραφή, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.

oblĭtĕrātor, εἴτε oblitterātor, ōris, ἀ. ὁ ἐξαλείφων, ἀφανιστής.

oblĭtĕro, εἴτε oblittero, avi, atum, are, aliquid, διαγράφω, ἐξαλείφω, ἀφανίζω τι. obliteratus, a, um, ἀφανής, ἄφαντος.

*oblĭtĕrus, a, um, ταὐτὸ τῷ obliteratus, ἴδ. oblitero.

oblĭtesco, tŭi, ĕre. (ob-latesco) κατακρύπτομαι, κρύπτομαι.

oblītus, a, um, ἴδ. obliviscor.

oblĭtus, a, um, ἴδ. oblino.

oblīvĭālis, e, ληθικός.

oblīvio, iōnis, θ. λήθη. aliquid oblivioni dare, παραδιδόναι τι τῇ λήθῃ. venire in oblivionem rei, ἐπιλανθάνεσθαί τινος. capit me oblivio. ἐγγίγνεταί μοι λήθη. adducere aliquid in oblivionem, λήθην ποιεῖσθαί τινος. jacere in oblivione, κεῖσθαι ἐν λήθῃ. oblivionem afferre alicui, λήθην παρέχειν εἴτε ἐμποιεῖν τινι. 2) λήθη, λησμοσύνη, ἀμνημοσύνη.

oblīvĭōsus, a, um, λήσμων, ἐπιλήσμων. 2) ἐπιλήσμων, ἐπιληστικός, λήθην ἐμποιῶν. obliviosum vinum Massicum, Μασσικὸς οἶνος λαθικηδής.

oblīviscor, lītus, sum, sci, alicujus, ἔσθ' ὅτε καὶ aliquid, ἐπιλανθάνομαί τινος ἤ τι, ἀμνημονῶ τι. dicere aliquid, ἐπιλανθάνομαι εἰπεῖν τι. sui, ἐπιλανθάνεσθαι ἑαυτοῦ. oblitus, a, um, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος. ἔσθ' ὅτε καὶ καθητικῶς· ἄμνηστος. obliviscendus, λήθης ἄξιος. 2) ἐπιλανθάνομαί τινος, ἤ τι, λανθάνομαί τινος, ἀμελῶ τινος.

oblīvĭum, i, οὐ. συνήθως· oblivia orum, πληθ. λήθη, λησμοσύνη, ἀμνημοσύνη.

*oblīvĭus, a, um, ἄμνηστος.

ob-lŏco, avi, atum, are, alicui aliquid, μισθῶ, ἐκμισθῶ τινί τι.

*oblŏcūtor, ōris, ἀ. (obloquor) ὁ ἀντιλέγων, παρενοχλῶν.

oblongŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ oblongus) ἐπιμήκης τις.

ob-longus, a, um, ἐπιμήκης, παραμήκης.

oblŏquĭum, i, οὐ. ἀντιλογία Λ. τοῦ μετ. Λατ.

ob-lŏquor, quūtus εἴτε cūtus, sum, i, alicui, ἀντιλέγω τινί, παρενοχλῶ, ὑποκρούω τινά. 2) λοιδορῶ τινα.

*oblŏquūtor, ταὐτὸ τῷ oblocutor.

oblŏquūtus, a, um, ἴδ. obloquor.

†obluctātĭo, iōnis, θ. τὸ ἀντιπαλαίειν.

ob-luctor, atus sum, ari, alicui, ἀντιπαλαίω πρός τινα ἢ πρός τι.

ob-lūdo, si, sum, ĕre, παίζω.

ob-lūrĭdus, a, um, χλωρός, ὠχρός. Λ. τοῦ μετ. Λατ.

*ob-marcesco, ĕre, ἀπομαραίνομαι.

ob-mōlĭor, ītus sum, iri, aliquid, προβάλλω, προχώννυμι, ἐπιφράττω τι.

ob-mordĕo, ēre, περιδάκνω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

ob-mŏvĕo, ēre, aliquid, προσκινῶ, προσφέρω τι.

obmurmŭrātĭo, iōnis, θ. ψιθυρισμός. Λ. τοῦ μετ. Λατ.

ob-murmŭro, are, προσψιθυρίζω.

†ob-mussĭto, are, ἐπιμύζω.

†obmusso, are, ἐπιμύζω, ψιθυρίζω.

ob-mūtesco, tŭi, ĕre, κωφῶμαι, ἄφωνος γίγνομαι. 2) ἐκλείπω, παύομαι.

*obnātus, a, um, (ob-nascor) alicui, ἐπιπεφυκώς, παραπεφυκώς τινι.

†obnēxus, ūs, ἀ. δεσμός.

*obnĭger, gra, grum, ἐπιμέλας.

obnīsus, a, um, ἴδ. obnitor.

obnīsus, ūs, ἀ. ἔντασις, πόνος.

ob-nītor, īsus, καὶ ixus sum, i, ali-

Digitized by Google

cui rei, ἐπερείδομαι, ἐπισκήπτομαί τινι, ἀπερείδομαι εἴς τι. 2) μεταφ. ἀντερείδεσθαι, διατείνεσθαι, ἰσχυρίζεσθαι. — obnixus, a, um, ἔντονος, καρτερός, ἰσχυρός, σύντονος.
obnixe, ἐπίῤ. ἐντόνως, συντόνως, ἰσχυρῶς.
obnixus, a, um, ἴδ. obnitor.
obnoxĭe, ἐπίῤ. φαύλως. 2) nihil obnoxie, οὐδὲν ἡμαρτηκώς.
obnoxĭo, āre, aliquem, ὑπήκοον ποιῶ τινα. Λ. τοῦ μετ. Λατ.
obnoxĭōse, ἐπίῤ. φαύλως, πονηρῶς.
obnoxĭōsus, a, um, alicui, ὑπήκοός τινος. 2) πονηρός, φαῦλος.
obnoxĭus, a, um, (ob-noxa) alicui, ὑπαίτιός τινι. 2) ἔνοχος, ἐνεχόμενός τινι, ὑπεύθυνός τινος. delicto, lubidini, ἔνοχος ἁμαρτήματι, ἡδονῇ. pecuniæ, ἔνοχος ζημίᾳ. 3) alicui, ὑπόχρεώς τινι. 4) ὑπήκοός τινος. ὑποκείμενός τινι. 5) ἐκκείμενος. ventis, τοῖς ἀνέμοις. morbo, ἐπίνοσος. 6) εὔβλαπτος, ἀσθενής. 7) ὑποχείριος, δουλικός, ταπεινός. 8) σπαν. βλαβερός.
ob-nūbĭlo, avi, atum, are, aliquid, ἐπινεφῶ, ἀμαυρῶ τι.
*obnūbĭlus, a, um, ἐπινεφής.
obnūbo, psi, ptum, ĕre, aliquid, ἐπικαλύπτω, καλύπτω τι.
obnuntĭātĭo, iōnis, θ. ἀντένδειξις, ἀγγελία κωλύματος ἢ ἀπαισίου οἰωνοῦ.
ob-nuntĭo, εἴτε obnuncio, avi, atum, are, ἀντενδείκνυμι, ἀγγέλλω κώλυμά τι ἢ ἀπαίσιον οἰωνόν.
obnuptus, a, um, ἴδ. obnubo.
ŏb-ŏlĕo, ŭi, ēre, aliquid, προσόζω, ἀπόζω τινός.
ŏbŏlus, i, ἀ. ὀβολός, (νόμισμα καὶ σταθμός).
ŏbōmĭnātus, a, um, ἐπαρασάμενος.
ŏb-ŏrĭor, ortus, sum, iri, ἐπιγίγνομαι, ἐπέρχομαι, ἀναφύομαι, ἀναφαίνομαι.
ŏbortus, a, um, ἴδ. oborior.
*ŏbortus, ūs, ἀ. (oborior) γένεσις, ἐπέλευσις.
obpallesco, llŭi, ĕre, ὠχριῶ, ὠχραίνομαι.
obp —, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. opp —.
ob-rădĭo, āre, ἀντιλάμπω. Λ. τοῦ μετ. Λατ.
obraucātus, a, um, βραγχὸς γενόμενος.
obrendārĭus, a, um, (ἐκ τοῦ obruo, ἀντὶ obruendar.). τῆς κηδείας. obrendārĭum, ii, οὐ. (ὑπον. vas) νεκρικὴ κάλπη. Ἐπιγρ.
ob-rēpo, psi, ptum, ĕre, alicui, προσέρπω, προσερπύζω πρός τινα ἢ πρός τι, ἐφέρπω, ἐφερπύζω, παρερπύζω. somnus obrepit, ὁ ὕπνος λαθὼν ἐπέρχεται, ἐπερχόμενος λανθάνει. mihi obrepsit oblivio, ὑπῆλθέ με λήθη. obrepo ad honorem, ὑπέρχομαι ἀρχήν. vitia nobis obrepunt, ἡ κακία ὑφέρπει ἡμᾶς. 2) ὑπέρχομαι, περιέρχομαι, ἐξαπατῶ τινα.
obreptĭcĭus, (-tius) a, um, μετ' ἐριθείας γιγνόμενος. Λ. τοῦ μετ. Λατ.
obreptĭo, iōnis, θ. (obrepo) τὸ προσερπύζειν, λαθραία ἔφοδος.
obreptĭtĭus, a, um, ἴδ. obrepticius.
obreptīve, ἐπίῤ. λαθραίως.
obreptīvus, a, um, λαθραῖος.
obrepto, are, (θαμιστ. τοῦ obrepo) προσερπύζω, ἐφερπύζω. Λ. σπ.
obrētĭo, ire, aliquem, περιπλέκω, ἐμπλέκω τινά. Λ. ποιητ.
ob-rĭgesco, gŭi, ĕre, πήγνυμαι, ναρκοῦμαι.
obrŏbŏrātĭo, iōnis, θ. νάρκωσις. Λ. τοῦ μετ. Λατ.
*ob-rōdo si, sum, ĕre, aliquid, περιτρώγω τι.
obrŏgātĭo, iōnis, θ. ἀκύρωσις.
ob-rŏgo, avi, atum, are, alicui legi, ἄκυρον ποιῶ, ἀκυρῶ νόμον παλαιὸν νέῳ νόμῳ. 2) legibus, εἴτε de legibus, ἀντιλέγω περὶ νόμου.
*ob-ructo, are, alicui, ἐρεύγομαι πρός τινα.
ob-rumpo, ĕre, aliquid, κλῶ τι. Ἀμφ.γρ.
ob-rŭo, ŭi, ŭtum, ĕre, aliquem, ἢ aliquid, καταχώννυμί τινα ἢ τι. thesaurum, κατορύττειν θησαυρόν. aliquem lapidibus, καταλιθοβολεῖν, καταλεύειν τινά. puppes, καταδύειν, βαπτίζειν τὰς τὰς ναῦς. Nilus Aegyptum obruit, ὁ Νεῖλος κατακλύζει τὴν Αἴγυπτον. 2) μεταφ. καταχώννυμι, βαπτίζω, κατακλύζω τινά. ære alieno obrutus, ὀφλήμασι βεβαπτισμένος. κατάχρεως. vino obrui εἴτε se obruere, οἴνῳ βαπτίζεσθαι. 3) καταχώννυμι, ἐπικαλύπτω, ἀμαυρῶ, ἀφανίζω, καταβάλλω τινά. 4) οὐδετ. ἐρείπομαι, συμπίπτω.
obrussa, æ, θ. ἡ διὰ τοῦ πυρὸς βάσανος τοῦ χρυσοῦ. aurum ad obrussam, τὸ ὄβρυζον χρυσίον. μεταφ. ad obrŭssam exigere aliquid, οἷον ἐν πυρὶ βασανίζειν τι.
obrŭtus, a, um, ἴδ. obruo.
obryzum, aurum, οὐ. ὄβρυζον χρυσίον.
obryzātus, a, um, ἐξ ὀβρύζου χρυσίου.
*ob-sătŭror, ari, καταχορέννυμαι.
*obscævo, avi, atum, are, alicui, ἀπαίσιον οἰωνόν τινι φέρω.
obscœne, εἴτε obscēne, ἐπίῤ. αἰσχρῶς, ἀσχημόνως.
obscœnĭtas, εἴτε obscēnĭtas, ātis, θ. αἰσχρότης, τὸ ἀσελγές. 2) σπάν. τὸ ἀπαίσιον.

Digitized by Google

obscœnus, εἴτε obscēnus, a, um, ἀποτρόπαιος, ἀπαίσιος. 2) αἰσχρός, βδελυρός μεταφ. αἰσχρός, βδελυρός, ἀσελγής. obscena verba, αἰσχρολογία. obscena, orum, οὐ. τὰ αἰδοῖα, ἔτι δὲ καὶ τὰ διαχωρήματα. obscœnus, ἀ. ὁ παθικός.
obscūrātĭo, iōnis, θ. ἐπισκότησις, ἀμαύρωσις, σκότος. solis, ἡ ἔκλειψις τοῦ ἡλίου.
obscūre, ἐπίῤ. ἀμαυρῶς. μεταφ. σκοτεινῶς, ἀσαφῶς. 2) λαθραίως. ἀφανῶς, κρυφίως. 3) obscure natus, ἀμαυρός, ἄσημος, ἀφανὴς τὸ γένος.
obscūrĕfăcĭo, ĕre, ἐπισκοτῶ.
obscūrĭtas, ātis, θ. τὸ ἀμαυρόν, σκότος. obscuritas (oculorum), ἡ ἀμαύρωσις τῶν ὀφθαλμῶν. 2) τὸ σκοτεινόν, ἡ ἀσάφεια. 3) ἀγένεια, γένους ἀσημότης εἴτε ταπεινότης.
obscūro, avi, atum, are, aliquid, ἀμαυρῶ, ἐπισκοτῶ τι. sol obscuratur, ὁ ἥλιος ἐκλείπει, ἀμαυροῦται. 2) ἐπισκοτῶ, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω τι. 3) ἀμαυρῶ, ἄδοξον ποιῶ τι. 4) ἀφανίζω, ἀναιρῶ τι. 5) ἀσαφὲς ποιῶ, σκοτίζω τι, ἀσαφῶς λέγω τι. vocem, ἀσαφεῖ φωνῇ χρῶμαι. litteras, ἀσαφῶς λέγω τὰ γράμματα.
obscūrus, a, um, ἀμαυρός, σκοτεινός. lux obscura, ἀμαυρὸν φῶς. cœlum obscurum, σκοτεινὸς οὐρανός. nubes obscura, τὸ λυγαῖον νέφος. lucus obscurus, ἄλσος σκοτεινόν, σκιερόν. jam obscura luce, ἤδη σκότους γιγνομένου. obscurum, οὐ. τὸ σκότος. ibant obscuri, σκοταῖοι ἐπορεύοντο. 2) μεταφ. σκοτεινός, ἀσαφής, ἄδηλος, δυσεύρετος. obscura est natura deorum, σκοτεινή, δυσδιερεύνητός ἐστιν ἡ τῶν θεῶν φύσις. vox obscura, ἀσαφὴς φωνή 3) ἀμαυρός, ἄδοξος, obscuro loco natus, ἐξ ἀσήμων γεγονώς, ἀφανὴς τὸ γένος. 4) κρυψίνους. 5) σκυθρωπός. — obscurum, ἐπίῤ. ἀντὶ τοῦ obscure.
obsĕcrātĭo, iōnis, θ. λιπαρία, ἀντιβόλησις, δέησις, ἱκεσία, λιτανεία. 2) ἐπιμαρτυρία τῶν θεῶν, ὅρκος.
obsĕcro, avi, atum, are, (ob sacro) aliquem, ἀντιβολῶ, λιπαρῶ, ἱκετεύω τινά. vos obtestor et obsecro) δέομαι ὑμῶν καὶ μαρτύρομαι, ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ δέομαι. precibus aliquem obsecro, ἐπιθειάζων δέομαί τινος. 2) παρενθέτως· πρὸς τῶν θεῶν, πρὸς θεῶν. obsecro te, quid agit? εἰπέ μοι πρὸς θεῶν, τί πράττει; ubi est? obsecro, πρὸς τῶν θεῶν, ποῦ ἐστι; ποῦ δή ἐστιν;
*obsĕcundanter, ἐπίῤ. εὐπειθῶς, συμφώνως.
obsĕcundātĭo, iōnis, θ. (obsecundo) ἀκολούθησις, εὐπείθεια. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
obsĕcundātor, ōris, ἀ. ὑπηρέτης, διάκονος.
obsĕcundo, avi, atum, are, alicui, ἕπομαι, ἐπακολουθῶ, ἀκολουθῶ τινι.
obsĕcūtĭo εἴτε obsequūtĭo, iōnis, θ. ἀκολούθησις, εὐπείθεια. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
obsĕcūtor καὶ obsequūtor, ōris, ἀ. ὁ ἀκολουθῶν, πειθόμενος.
ob-sĕpĭo, psi, ptum, ire, aliquid, ἀποφράττω τι.
obseptus, ἴδ. obsepio.
obsĕquēla, æ, θ. ἀρέσκεια, χάρις.
Obsĕquens, entis, ἀ. (Ὀψεκούης, εντος) ὄν. κύρ. οἷον τὸ Ἑλλην. Ἐπικείθης ἢ Εὐπείθης.
obsĕquenter, ἐπίῤ. εὐπειθῶς, ὑπηρετικῶς.
obsĕquentĭa, æ, θ. εὐπείθεια.
obsĕquĭālis, e. εὐπειθής, ὑπηρετικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
obsĕquĭbĭlis, e, εὐπειθής, ὑπηρετικός.
obsĕquĭōsus, a, um, εὐπειθής, ὑπηρετικός.
obsĕquĭum, ii, οὐ. (obsequor) ὕπειξις, ἀρεσκεία, θεραπεία, ὑπουργία, χάρις.
ob-sĕquor, quūtus καὶ cūtus, sum, i, alicui, ἕπομαι, πείθομαι, ὑπείκω, χαρίζομαι, ὑπουργῶ τινι. — obsequens, ἐπιθετικῶς· εὐπειθής. calamus, εὔκαμπτος, κάλαμος. 2) ἵλεως.
obsĕrātĭo, ōnis, θ. (obserare) κλεῖθρον.
obsĕro, avi atum, are, (ob sera) aliquid, μοχλῶ, κλείω τι.
ob-sĕro, sevi, sĭtum, ĕre, aliquid re, κατασπείρω, καταφυτεύω τί τινι. terram frugibus, κατασπείρειν σίτῳ τὴν γῆν. agrum vineis, καταφυτεύειν ἀμπέλοις τὸν ἀγρόν. obsitus, a, um, κατάφυτος. μεταφ. καταπλεώς τινος. κεκαλυμμένος τινί. 2) frumentum, σπείρω σῖτον.
observābĭlis, e, εὐφύλακτος. 2) ἀξιόλογος.
observanter, ἐπίῤ. προσεκτικῶς, ἐπιμελῶς.
observantĭa, æ, θ. τήρησις, ἐπιτήρησις, παρατήρησις. 2) τήρησις, ἐπιτέλεσις, ἀκολούθησις. 3) εὐσέβεια, σέβας, θεραπεία.
observāte. ἐπίῤ. ἐπιμελῶς.
observātĭo, iōnis, θ ἐπιτήρησις, τήρησις, παρατήρησις. 2) ἐπιτήρησις, προσοχή. 3) παρατήρησις, παρατήρημα. 4) σέβας, εὐσέβεια, ἐπιμέλεια.
observātor, ōris, ἀ. τηρητής; παρατηρητής.
†observātrix, īcis θ. ἡ τηροῦσα, παρατηροῦσα.
observātus, ūs, ἀ. παρατήρησις.

Digitized by Google

ob-servĭo, ire, alicui, δουλεύω τινί.
observĭto, are, (θαμιστ. τοῦ observo) aliquid, τηρῶ, παρατηρῶ τι.
ob-servo, avi, atum, are, aliquem ἤ aliquid, τηρῶ, παρατηρῶ τινα ἤ τι. motus stellarum, παρατηρῶ, θεωρῶ, ἐπισκοπῶ, τὰς τῶν ἄστρων κινήσεις. signa, τηρεῖν τὰ σημεῖα, προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς σημείοις. insidiari et observare, ἐνεδρεύειν καὶ παρατηρεῖν. gregem, τηρεῖν, φυλάττειν τὴν ἀγέλην. cives, τηρεῖν, διαφυλάττειν τοὺς πολίτας. tempus, τηρεῖν, ἐπιτηρεῖν τὸν καιρόν. legem, τηρεῖν, παρατηρεῖν, ἐπιτελεῖν τὸν νόμον. fœdus, τηρεῖν τὴν συνθήκην, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ. 2) θεραπεύω, σέβομαί τινα. — observans, ἐπιθετικῶς, θεραπευτικός, εὐσεβής.
obses, ĭdis, ἀ. καὶ θ. (ob-sedeo) ὁ, ἡ ὅμηρος. obsides dare et accipere, ὁμήρους δοῦναι καὶ λαβεῖν. 2) ὅμηρος, ἐγγυητής, διαβεβαιωτής, ὅμηρον, ἐγγύη.
obsessĭo, iōnis, θ. (obsideo) περικάθησις. 2) κατάληψις, κατοχή.
obsessor, ōris, ἀ. (obsideo) ὁ παρακαθήμενος, περικαθήμενος. 2) πολιορκητής.
obsessus, a, um, ἴδ. obsideo.
Obsĭānus, ἴδ. Obsius.
ob-sībĭlo, are, ἐπισυρίττω, ψιθυρίζω.
obsĭdātus, ūs, ἀ. (obses) ὁμηρεία. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
obsĭdĕo, ēdi, essum, ēre, (ob sedeo), aliquid, προσκάθημαι, παρακάθημαί τινι. aditus, προσκάθημαι ταῖς παρόδοις. ranæ stagna obsident, βάτραχοι παρακάθηνται τῷ ἕλει. aram, κάθημαι ἐπὶ βωμῷ. urbem, προσκαθῆσθαι, προσκαθέζεσθαι πόλει, περικαθῆσθαι, πολιορκεῖν πόλιν. palus obsessa salictis, λίμνη ὑπὸ τῶν ἰτεῶν περιεχομένη. 2) κάθημαι ἐπί τινος, κατέχω τι. Apollo umbilicum terrarum obsidet, ὁ Ἀπόλλων κάθηται ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ, (γῆς ὀμφαλὸν καθίζει). corporibus locus obsidetur, ὁ τόπος ὑπὸ τῶν σωμάτων κατέχεται, σωμάτων πλήρης ἐστί. mentem obsidet ira, τὴν ψυχὴν ὀργὴ κατέχει. 3) παρακάθημαι, κάθημαι. domi, οἴκοι.
Obsĭdĭānus, Ἡμαρτημ. γρ. ἀντὶ Obsianus. ἴδ. Obsius.
obsĭdĭo, iōnis, θ. (obsideo) περικάθησις, πολιορκία. obsidione urbem capere, πολιορκίᾳ τὴν πόλιν αἱρεῖν. solvere obsidionem, λύειν τὴν πολιορκίαν. 2) μεταφ. ἡ πολιορκία, ὁ κίνδυνος, τὰ δεινά. 3) εἱρκτή, κατοχή.
obsĭdĭōnālis, e, πολιορκητικός.
obsĭdĭor, ari, alicui, ἐνεδρεύω τινί.
obsĭdĭum, i, οὐ. (obsideo) περικάθησις, πολιορκία. 2) ἐνέδρα. 3) παρατήρησις, προσοχή.
obsĭdĭum, ii, οὐ. (obses) ὁμηρεία. Τάκιτος.
ob-sīdo, ēdi, essum, ĕre, aliquid, προσκαθίζομαι, προσκαθέζομαί τινι, περικαθίζομαι, περικαθέζομαί τι. 2) καταλαμβάνω Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
obsignātĭo, iōnis, θ. τὸ ἐπισφραγίζειν, ἐπισφράγισμα.
obsignātor, ōris, ἀ. ἐπισφραγιστής.
ob-signo, avi, atum, are, aliquid, ἐπισφραγίζω, κατασφραγίζω, ἐνσφραγίζω τι. 2) ἐγγυῶ, ὑποτίθημί τι. 3) μεταφ. aliquid alicui, ἐνσφραγίζειν, ἐντυποῦν τί τινι.
obsĭmŭlātus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ simulatus.
obsĭpo, are, (ob-supo) ἐπιῤῥίπτω, ἐπιβραίνω.
ob-sisto, stĭti, (stĭtum), ĕre, alicui, ἀνθίσταμαι, ἐνίσταμαι, ἐναντιοῦμαί τινι. ne res conficeretur, obstitit, ἐνέστη, ὅπως μὴ γένοιτο. obsistitur illis, ἐναντιοῦνται ἢ ἐναντιοῦται ἐκείνοις. 2) παρίσταμαι, ἵσταμαι.
obsĭtus, a, um, ἴδ. obsero.
Obsĭus, ii, ἀ Ὄψιος, ὃς ἐν Αἰθιοπίᾳ (κατὰ Πλίν. h. n. 36, 67) εὗρε τὸν ἀπ' αὐτοῦ κληθέντα Obsianum lapidem, ὀψιανὸν λίθον, μελάντατον τὴν χρόαν, ἐξ οὗ τὰ obsiana vasa, ὀψιανὰ ἀγγεῖα κατεσκευάζοντο· ἐποίουν δὲ καὶ vitrum obsianum, ὕελον ὀψιανὴν κατὰ μίμησιν τοῦ λίθου.
obsŏlĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (obsoleo-facio) aliquid, παλαιῶ τι. obsolefīo, factus sum, fiĕri, παλαιοῦμαι, ἀπαρχαιοῦμαι.
obsŏlĕo, (ēvi) ēre, πεπαλαίωμαι, ἀπηρχαίωμαι.
obsŏlesco, lēvi, lētum, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ obsoleo) παλαιοῦμαι, ἀπαρχαιοῦμαι. virtus nunquam obsolescit, ἡ ἀρετὴ οὐδέποτε ῥυπαίνεται. oratio obsolevit, ὁ λόγος πεπαλαίωται, κοινός, χυδαῖος ἐγένετο. — obsoletus, a, um, παλαιός, πεπαλαιωμένος. vestitus obsoletus, ἔνδυμα παλαιότροπον, ἀρχαιότροπον. tectum obsoletum, παλαιὸς οἶκος. dextra obsoleta sanguine, δεξιὰ αἵματι μεμιασμένη. 2) παλαιός, συνήθης, τετριμμένος, κοινός, φαῦλος.
obsŏlēte, ἐπίρ. παλαιοτρόπως, ἀρχαιοτρόπως.
†obsŏlēto, avi, atum, are, (obsoleo) aliquid, ῥυπαίνω εὐτελίζω τι.
obsŏlētus, a, um, ἴδ. obsolesco.
*ob-sŏlĭdo, avi, atum, are, στερῶ τι.

obsōnātĭo, ōnis, θ. ταὐτὸ τῷ obsonatus.
obsōnātor, ōris, ὁ. ὀψώνης, ἀγοραστής.
obsōnatus, ūs, ὁ. ὀψωνία.
*obsonĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ obsono) ὀψωνῶ, συνεστιῶμαι.
obsōnĭum, ii, οὐ. ὀψώνιον.
obsono, avi, atum, are, ὀψωνῶ. 2) ἑστιῶ, συνεστιῶμαι, εὐωχοῦμαι. Εὕρηται καὶ ὁ τύπος obsonor.
ob-sŏno, āre, ἐπηχῶ.
ob-sŏpĭo, īvi, ītum, ire, aliquem, κοιμίζω τινά. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ob sorbĕo, ŭi, ēre, aliquid, ἐπιῤῥοφῶ, καταῤῥοφῶ τι.
ob-sordesco, dŭi ĕre, ῥυπαίνομαι.
obstācŭlum, i, οὐ. (obsto) ἐμπόδιον, κώλυμα. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
obstantĭa, æ, θ. ἀντίστασις. Βιτρούβιος.
ob-sterno, ĕre, ὑποβάλλω, παραβάλλω.
obstĕtrīcĭus, a, um, μαιευτικός. obstetricium, οὐ. ἡ μαιευτική, μαιεία.
†obstetrīco, are, μαιεύω
obstĕtrix, īcis. θ. (ἐκ τοῦ obsto, οἱονεὶ ἐπιστάτις). μαῖα, μαιεύτρια.
obstĭnāte, ἐπίῤ. ἀδιατρέπτως, ἀμεταπείστως, ἰσχυρῶς.
obstĭnatĭo, iōnis, θ. ἀδιατρεψία, δυστραπελία, ἰσχυρογνωμοσύνη.
obstĭno, avi, atum, are, (obsto) aliquid, ἰσχυρίζομαι, διϊσχυρίζομαι, βεβαιῶ τι. obstinavi animo, ἢ obstinatum est mihi, βεβαίως εἴτε ἀδιατρέπτως διέγνωκα — obstinatus, a, um, ἰσχυρογνώμων, ἀδιάτρεπτος, δυστράπελος, ἀμετάπειστος.
obstĭpesco, pŭi, ĕre, σπαν. ἀντὶ τοῦ obstupesco.
*obstīpo, are, κύπτω. verticem, τὴν κεφαλήν.
obstīpus, a, um, (ob stipes) κυφός, κύπτων. obstipo capite, κύπτων τὴν κεφαλήν, κύπτων, κεκυφώς.
obstĭtus, ἢ obstītus, a, um, πλάγιος 2) obstitum, οὐ. τὸ ἀπαίσιον σημεῖον.
ob-sto, ĭti, ātum, are, alicui, ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαί τινι. quid obstat, quominus sit beatus? τί κωλύει αὐτὸν εὐδαίμονα εἶναι; τριτοπροσώπ. nec, si non obstatur, propterea etiam permittitur, οὐδ', εἴ τι μὴ κωλύεται, διὰ τοῦτο ἤδη καὶ συγχωρεῖται. 2) σπαν. παρέστηκά τινί, παρέστηκα.
obstrāgŭlum, i, οὐ. ἐπίβλημα ἢ ἱμὰς ὑποδήματος.
ob-strangŭlo, are, στραγγαλίζω. Λ. τοῦ μετγν. Λ.
†obstrĕpĭtācŭlum, i, οὐ. τὸ ἀντιθροεῖν, ἀντιβοᾶν.
obstrĕpĕrus, a, um, (obstrepo) ψοφώδης.
obstrĕpĭto, are, (θαμιστ. τοῦ obstrepo) ἐπιψοφῶ.
ob-strĕpo, ŭi, ĭtum, ĕre, alicui, ψοφῶ, θορυβῶ πρός τινα ἢ πρός τι. mare Bajis obstrepit, ἡ θάλασσα περιβρέμει τὰς Βαΐας. alter alteri obstrepit, ὁ ἕτερος καταθορυβεῖ τοῦ ἑτέρου. alicui litteris, παρενοχλεῖν τινα ἐπιστολαῖς. alicujus factis obstrepere, καταθορυβεῖν τῶν πράξεων, ἀντιλέγειν ταῖς πράξεσί τινος. ποιητ. locus obstrepitur aquis, τὸν τόπον περιψοφεῖ, περιηχεῖ ὕδατα. 2) ἐπιψοφῶ, ἐπιθορυβῶ, ψοφῶ, θορυβῶ. pulsis exercitus obstrepit armis, ὁ στρατὸς συμψοφεῖ τοῖς ὅπλοις.
obstrictus, a, um, ἴδ. obstringo.
obstrictus, ūs, ὁ. (obstringo) σύσφιγξις, σφίγξις.
obstrĭgillo καὶ obstringĭlo, avi, atum, are, ἀντιξοῶ, ἀντικόπτω, ἐναντιοῦμαι.
obstrĭgillus, i, ὁ. (obstringo) εἶδος ὑποδήματος, τὸ σφιγκτὸν ὑπόδημα
ob stringo, inxi, ictum, ĕre, aliquem alicui rei, σφίγγω τινὰ πρός τι. tauros aratro, προσζευγνύναι τοὺς ταύρους τῷ ἀρότρῳ. 2) aliquid aliqua re, σφίγγω, συσφίγγω τί τινι. 3) μεταφ. aliquem jure jurando, δεῖν, ἐνδεῖν, ἐνδεῖσθαί τινα ὅρκῳ. aliquem donis, ἀναρτᾶσθαί τινα δώροις. beneficio obstrictus, χάριτι εἴτε χάριτος ὑπόχρεως. obstrictus voluptatibus, ἐνεχόμενος ἡδοναῖς, κατεχόμενος ὑφ' ἡδονῆς.
obstructĭo, iōnis, θ. (obstruo) ἀπόφραξις, παράφραγμα.
obstructus, a, um, ἴδ. obstruo.
obstrūdo, si, sum, ĕre, aliquid. καταλαφύσσω τι. — obstrusus, a, um, ἀπόκρυφος.
ob-strŭo, xi, ctum, ĕre, aliquid, valvas aedis obstruere, τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ ἀποικοδομεῖν. ἐποικοδομῶ, προσοικοδομῶ. murum, τεῖχος. luminibus alicujus, ἐπιπροσθεῖν τινι τοῦ φωτός, ἀποφράττειν τινὶ τὸ φῶς. 2) ἐμφράττω, ἀποφράττω, φράττω τι. aditus, ἀποφράττειν τὰς παρόδους. flumen, ἐμφράττειν, φράττειν ποταμόν.
obstrūsĭo, ōnis, θ. (obstrudo) ἔμφραξις.
obstrūsus, a, um, ἴδ. obstrudo.
ob-stŭpĕfăcio, ēci, actum, ĕre, aliquem, ἔκθαμβον ποιῶ, ἐκπλήττω τινά. obstupefīo, factus sum, fiĕri, ἔκθαμβος γίγνομαι, ἐκθαμβοῦμαι.
obstŭpĕfīo, ἴδ. obstupefacio.
ob-stŭpesco, pŭi, ĕre, ἐκθαμβοῦμαι.
obstŭpĭdus, a, um, ἔκθαμβος.
obstŭprātus, a, um, καταπεπορνευμένος. Λ. τοῦ μετγν. Λ.

Digitized by Google

*ob-sufflo, are, προσπνέω.
ob-sum, fŭi, esse, alicui, ἀντιβαίνω, ἐναντιοῦμαί τινι, βλάπτω τινὰ ἤ τι. Τὸ obesse ἀντίκειται τῷ prodesse. non modo igitur nihil prodest, sed obest etiam Clodii mors Miloni, οὐ τοίνυν μόνον οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ καὶ βλάπτει τὸν Μίλωνα ὁ τοῦ Κλωδίου θάνατος.
ob-sŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid, προσράπτω τι. 2) ἐμφράττω τι.
obsurdesco, dŭi ĕre, ἀποκωφῶμαι, ἐκκωφῶμαι.
obsūtus, a, um, ἴδ. obsuo.
obtectus, a, um, ἴδ. obtego.
ob-tĕgo, xi, ctum, ĕre, aliquid re, ἐπικαλύπτω, καλύπτω τί τινι. 2) ἐπιστεγάζω, στεγάζω τί τινι.
obtempĕranter, ἐπίῤ. εὐπειθῶς.
*obtempĕrātĭo, iōnis, θ. εὐπείθεια, ἀκολούθησις.
ob-tempĕro, avi, atum, are, alicui, χαρίζομαι, ἀκολουθῶ, πείθομαί τινι, ἁρμόζομαι πρός τινα ἢ πρός τι.
ob-tendo, ndi, ntum, ĕre, alicui, παρατείνω, παραπετάννυμί τί τινι, προτείνω τί τινος. sudarium ante faciem, προτείνειν τὸ χαψιδρώτιον τοῦ προσώπου. Britannia Germaniæ obtenditur. ἡ Βρεττανία παρατείνει παρὰ τὴν Γερμανίαν. 2) aliquid re, ἐπικαλύπτω καλύπτω τί τινι. 3) aliquid, προτείνω, προΐσχω, προφασίζομαί τι.
†obtenĕbresco, ĕre, σκοτίζομαι.
†obtĕnĕbro, are, aliquid, ἐπισκοτῶ, ἀμαυρῶ τι.
†obtentĭo, iōnis, θ. (obtendo) προπέτασμα, παραπέτασμα, κάλυμμα.
obtendo, are, (θαμιστ. τοῦ obtineo) aliquem, ὀρθῶ τινα. Ἀμφ. γρ.
obtentus, a, um, ἴδ. obtendo καὶ obtineo.
obtentus, ūs, ἀ. (obtendo) τὸ παρατείνειν. 2) ἐπικάλυψις. 3) πρόφασις, πρόσχημα.
ob-tĕro, trīvi, trītum, ĕre, aliquid, ἐπιτρίβω, συντρίβω, κατατρίβω τι. 2) aliquem, καταπατῶ τινα. 3) aliquid, ἐπιτρίβω, τρίβω τι. 4) μεταφ. aliquem ἢ aliquid, ἐπιτρίβω, εὐτελίζω, καταπατῶ, ἐξουδενίζω τινὰ ἤ τι.
obtestātĭo, iōnis, θ. ἐπιθείασις, ἐπιθειασμός, ἐπιμαρτυρία. 2) λιπαρία, δέησις.
ob-testor, atus sum, ari, aliquem, ἐπιμαρτύρομαί τινα. deos, ἐπιμαρτύρεσθαι τοὺς θεούς, ἐπιθειάζειν. summam rempublicam agi, ἐπιμαρτύρομαι, ὅτι τὰ ὅλα κινδυνεύει. 2) ἐπιμαρτύρομαί τινα, πρὸς τῶν θεῶν δέομαί τινος. vos obtestor atque obsecro, πρὸς τῶν θεῶν ἐπιμαρτύρομαι ὑμᾶς.
obtexo, ĕre aliquid re, ἐπικαλύπτω τί τινι.

*obtĭcentĭa, æ, θ. ἀποσιώπησις.
obtĭcĕo, ŭi, ēre, ἀποσιωπῶ, κατασιωπῶ.
obtĭgo, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ obtego.
obtĭnĕo, ĭnŭi, entum, ēre, (ob-teneo) aliquid, κατέχω, ἐπέχω τι, κρατῶ τινος, ἔχω τι. causam obtinere, αἱρεῖν δίκην. 2) κατέχω, φυλάττω τι. 3) λαμβάνω τι, τυγχάνω τινός. 4) ἰσχυρίζομαι, διϊσχυρίζομαί τι. 5) ἐκνικῶ, ἀποδείκνυμί τι. 6) οὐδετ. κρατεῖν, ἐπικρατεῖν, ἐκνικᾶν, κατισχύειν.
obtingo, tĭgi, ĕre, (ob-tango) aliquid, σπάν. ἐφάπτομαι, ἅπτομαί τινος. 2) συνήθως· aliquid mihi obtingit, ἀπαντᾷ, συμβαίνει, παραπίπτει μοί τι. si quid mihi obtigerit, εἴ τι πάθοιμι, ἐάν τι πάθω. 3) ἐπιτυγχάνω τινί, τυγχάνω τινός. hoc ei obtigit, τούτου ἔτυχεν.
*ob-tinnĭo, ire, βομβεῖν.
ob-torpesco, pŭi, ĕre, ἀποναρκοῦμαι, ναρκοῦμαι, ναρκῶ.
ob-torquĕo, si, tum, ēre, aliquid, ἐπιστρέφω τι. 2) βίᾳ στρέφω τι, συστρέφω τι.
obtortus, a, um, ἴδ. obtorqueo.
obtrectātĭo, iōnis, θ. ζηλοτυπία, διαβολή.
obtrectātor, ōris, ἀ. ζηλότυπος, διάβολος.
obtrectātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ obtrectatio.
obtrecto, avi, atum, are, (ob tracto) alicui καὶ aliquem ἢ aliquid, ζηλοτυπῶ πρός τινα, ζηλοτυπῶ, διαβάλλω τινὰ ἤ τι.
†obtrītĭo, iōnis, θ. (obtero) σύντριψις.
obtritus, a, um, ἴδ. obtero.
obtrītus, ūs, ἀ. (obtero) σύντριψις, καταπάτησις.
ob-trūdo, si, sum, ĕre, aliquid, ἐπωθῶ τι. 2) παρωθῶ, ἀποκινῶ τι. 3) aliquid alicui, ἀναγκάζω τινὰ δέχεσθαί τι. palpum alicui, θωπεύω τινά. 4) ἀντὶ τοῦ obstrudo, καταβροχθίζω τι.
obtruncātĭo, iōnis, θ. ἐπικοπή, κατακοπή.
obtrunco, avi, atum, are, aliquid, ἐπικόπτω τι. 2) aliquem, κατακόπτω τινά.
obtrūsĭo, ōnis, θ. (obtrudo παρώθησις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ob-tŭĕor, ēri, aliquem ἢ aliquid, προσβλέπω τινὰ ἤ τι, ἀντιβλέπω τινί. 2) ὁρῶ, θεωρῶ.
obtŭĭtus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ obtutus
ob-tundo, tŭdi, tūsum, καὶ tunsum, ĕre, τύπτω, παίω. os alicui, τύπτειν τινὰ εἰς τὸ στόμα. 2) aliquid, ἀμβλύνω τι. gladium, ἀμβλύνειν, ἐκκωφοῦν, ἀποστομοῦν τὴν μάχαιραν. aciem oculorum, ἀμβλύνειν, ἀμαυροῦν τὴν ὄψιν. aliquem εἴτε alicujus aures, ὠτοκοπεῖν, ἐκκωφοῦν τινα. mentem, ἀμβλύνειν, ἐκκωφοῦν τὸν νοῦν. — obtusus καὶ obtunsus, a, um, ἀμ-

Digitized by Google

6λύς. vox obtusa, φαιά, βραγχαλέα φωνή. homo obtusus, ἀμβλύς, μωρός, παχύς, ἠλίθιος ἄνθρωπος.
obtunsĭo, iōnis, θ. (obtundo) τύψις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
obtŭor, i, ταὐτὸ τῷ obtueor.
obtūrācŭlum, i, οὐ. (obturo) ἐπίφραγμα
obtūrāmentum, i, οὐ. ἐπίφραγμα.
obturbātor, ōris, ἀ. θορυβοποιός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ob-turbo, avi, atum, are, ἐπιθορυβῶ. aliquem ἢ aliquid, θορυβεῖν τινα ἤ τι.
obturgesco, ursi, ĕre, ἐποιδαίνω.
obtūro, avi. atum, are, aliquid, ἐπιφράττω τι.
obtūse, ἐπίῤ. ἀμβλύ. obtusĭus, ἀμβλύτερον.
obtūsĭo, iōnis, θ. (obtundo) σύντριψις. 2) ἀμβλύτης.
obtūsus, a, um, ἴδ. obtundo.
obtūtus, ūs, ἀ. (obtueor) πρόσοψις. ὄψις, βλέμμα. 2) θεωρία, θέα.
†ŏbumbrātĭo, iōnis, θ. ἐπισκιασμός.
†ŏbumbrātrix, īcis, θ. ἡ ἐπισκιάζουσα.
ŏbumbro, avi, atum, are, aliquid, ἔσθ' ὅτε καὶ alicui, ἐπισκιάζω τι ἤ τινι. 2) μεταφ. aliquid, ἐπισκοτῶ, ἀμαυρῶ τι. 3) ἐπισκιάζω, ἐπικαλύπτω τι.
ŏbuncātus, a, um, γαμψός.
ŏbunctus, a, um, ἴδ. obungo
*obuncŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ obuncus) γαμψός.
ŏb-uncus, a, um, γαμψός.
ŏbundātĭo, iōnis, θ. ὑπερέκχυσις 'Αμφ. γρ.
ŏb-ungo, nxi, nctum, ĕre, aliquid, re, ἐπαλείφω τί τινι.
ŏb-ūro, ussi, ustum, ĕre, aliquid, ἐπικαίω τι. Λ. ποιητ.
*ob-vāgĭo, īre, βληχῶμαι.
ob-vāgŭlo, avi, atum, are, ἀρχαϊκ. μετὰ βοῆς καὶ λοιδορίας ἀπαιτῶ τι.
ob-vallo, avi. atum, are, aliquid, περιχαρακῶ τι.
*ob-vāro, are, διαστρέφω
†obvĕnĭentĭa, æ, θ. obvenio) σύμπτωμα.
ob-vĕnĭo, vēni, ventum, ire, alicui, προσπίπτω, ἀπαντῶ, συναπαντῶ τινι. 2) παραγίγνομαί τινι. pugnæ, τῇ μάχῃ. 3) aliquid mihi obvenit, ἀπαντᾷ, προσπίπτει, συμπίπτει, συμβαίνει μοί τι. 4) τυγχάνω τινος, λαγχάνω τι, ἐπιτυγχάνω τινί. ei sorte Sicilia obvenit, κλήρῳ λαγχάνει τὴν Σικελίαν.
obventĭcĭus, (-tius), a, um, συμπτωματικός.
obventĭo, iōnis, θ. (obvenio) περιεργασία, τὰ παρακερδαινόμενα.
obventitĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ obventicius.

†obventus, ūs, ἀ. (obvenio) πρόσοδος
obverbĕro, are, aliquem, τύπτω, μαστιγῶ τινα.
†obversĭo, ōnis, θ. (obverto) στροφή, τὸ στρέφειν.
ob-versor, atus, sum, ari, διατρίβω. limini, ἐπὶ τῷ οὐδῷ. in urbe, ἀναστρέφω, περιφέρομαι ἐν ἄστει. mihi ante oculos obversatur, δοκῶ μοι τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν. animo aliquid obversatur, παρίσταταί μοί τι. 2) παρὰ νεωτέροις· ἐναντιοῦμαι.
obversus, a, um, ἴδ. obverto.
ob-verto, rti, rsum, ĕre, aliquid alicui, ἢ in, ob aliquid, ἐπιστρέφω, ἀντιστρέφω τί τινι, στρέφειν τι εἴς τι, πρός τι. arcum in aliquem, ἐπιστρέφω τὸ τόξον ἐπί τινα. ora ob os alicujus, στρέφω τὰ ὄμματα πρὸς τὸ πρόσωπόν τινος. proras pelago, ἀντιστρέφω τὰς πρώρας τῷ πελάγει. obversus soli, ἀντίος, ἀντίστροφος τῷ ἡλίῳ, τετραμμένος πρὸς τὸν ἥλιον. μεταφ. ad cædes obversus, ἐπὶ φόνον τετραμμένος.
obvĭam, (ob-viam. ἡ σύνθεσις τῆς λέξεως ὡς ἐν τῇ 'Ελλην. ἀντιβίην). εἰς ὑπάντησιν, εἰς ἀπάντησιν. ire alicui, ὑπαντᾶν, ἀπαντᾶν τινι. venire alicui, συναντᾶν τινι. fieri alicui, ἐντυγχάνειν, ἐπιτυγχάνειν τινί. esse alicui, πάρειμί τινι, ἐγγύς τινός εἰμι. mitto aliquem obviam alicui, πέμπω τινὰ ὑπαντήσοντά τινι. obviam itio, ἡ ὑπάντησις, ἀπάντησις. 2) ἐχθρικῶς· obviam ire hostibus, ὑπαντᾶν, ἀπαντᾶν τοῖς πολεμίοις. ἀντίον ἰέναι τοῖς πολεμίοις. sententiæ, ἀπαντᾶν, ἐναντιοῦσθαι, ἀνθίστασθαι τῇ γνώμῃ. 3) σπάν. obviam ire timori, ἐπικουρεῖν τῷ φόβῳ, κωλύειν, κατέχειν τὸν φόβον.
*ob-vĭgĭlo, avi, atum, are. ἐπαγρυπνῶ
obvĭo, are, alicui, ἀπαντῶ, ὑπαντῶ, ἐναντιοῦμαι, ἀνθίσταμαί τινι. 2) ἐπικουρῶ τινι, κωλύω, ἐμποδίζω τι. 3) ὑπαντῶ, ἀπαντῶ, συναντῶ τινι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ob-vĭŏlo, are, aliquid, καταλυμαίνομαί τι. 'Επιγρ.
ob-vĭus, a, um, (ob-via) ἀντίος. obvius alicui venio, fio, ἀπαντᾶν, ὑπαντᾶν, συναντᾶν τινι. flamina obvia hosti, ἐναντία πνεύματα. castra obvia posuerunt, ἀντίοι τοῖς πολεμίοις, ἐναντίον τῶν πολεμίων κατεστρατοπέδευσαν. furiis ventorum obvius, ἐκκείμενος τῇ τῶν ἀνέμων μανίᾳ. 2) πρόχειρος, εὐχερής. 3) πρόχειρος, φαῦλος, κοινός, χυδαῖος. 4) πρόχειρος, εὐπρόσοδος, εὐπροσήγορος.

Digitized by Google

ob-vŏlĭto, are, περιπέτομαι, περιφέρομαι.
obvŏlūtātus, a, um, ἐμπεπλεγμένος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
obvŏlutĭo, iōnis, θ. περιείλησις, περιείλημα.
obvŏlūtus, a, um, ἴδ. obvolvo.
ob-volvo, vi, ūtum, ĕre, aliquid, περιειλῶ, περισπειρῶ, περιελίττω τι. caput (mihi) togā, καλύπτομαι τὴν κεφαλὴν τῇ τηβέννῳ.
occa, æ, θ. βωλοκόπημα.
occăbus, i, ἀ. ὄκκαβος, ψέλλιά βραχίονος.
occæcātĭo, occæco, ἴδ. obcæco, κ.τ.λ.
occalesco, ταὐτὸ τῷ obcalesco.
occăno, ŭi, ĕre, (ob-cano) φθέγγομαι.
occanto, are, ταὐτὸ τῷ obcanto.
occāsĭo, iōnis, θ. (ob-cado) εὐκαιρία, καιρός. occasionem nancisci, τοῦ καιροῦ τυγχάνειν. capere, καιρὸν λαμβάνειν. amittere, prætermittere, τὸν καιρὸν ἀφιέναι, παριέναι. occasio offertur, obvenit mihi, καιρὸς παραπίπτει μοι. occasione datā, καιροῦ τυχών, ἀφορμὴν λαβών. occasio alicujus rei ἢ faciendi aliquid, ad faciendum, ut faciam, καιρός, εὐκαιρία ποιεῖν τι, τοῦ ποιεῖν τι. 2) ἀφορμή, εὐπορία. olei occasio non est, ἔλαιον οὐ πρόχειρόν ἐστιν.
occāsĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ occasio) εὐκαιρία, καιρός.
occāsus, ūs, ἀ. (occĭdo) δύσις, δυσμαί, (τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, τῶν ἄστρων). 2) δυσμαί, ἑσπέρα, τὰ δυτικὰ τοῦ κόσμου μέρη. 3) βίου δυσμαί, τελευτή, ἀφανισμός, θάνατος. 4) πτῶσις, συμφορά. 5) ἀρχαϊκῶς· ὁ καιρός, ἡ εὐκαιρία.
occātĭo, iōnis, θ. (occo) βωλοκοπία.
occātor, ōris, ἀ. βωλοκόπος.
occātōrĭus, a, um, τῆς βωλοκοπίας.
occēdo, essi, essum, ĕre, (ob-cedo) προσχωρῶ, χωρῶ. alicui obviam, ἀπαντᾶν, ὑπαντᾶν τινι.
occentātĭo, ōnis, θ. (occento) ᾠδή. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
occento, avi, atum, are, (ob-canto) aliquid, προσᾴδω τι, ᾄδω πρός τι. 2) ᾄδω. 3) ἀρχαϊκῶς· σιλλαίνω, ἰαμβίζω.
occentus, ūs, ἀ (occino) ᾠδή.
occepso, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ occepero, ἴδ. occipio.
occepto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ occipio) ἄρχομαι.
occhi, orum, ἀ. ἄγνωστα τῆς Ὑρκανίας δένδρα.
occĭdānĕus, a, um, δυτικός. Λ. τοῦ μετ. Λατ.
occĭdens, ἴδ. occido.
occĭdentālis, e, δυτικός.
occĭdĭo, iōnis, θ. (occĭdo) πανωλεθρία, ἐξολόθρευσις, ἀφανισμός. hostes occidione occidere, εἴτε cædere, ἄρδην ἀφανίζειν, πανωλέθρους ποιεῖν τοὺς πολεμίους. occidione occumbunt, πανώλεθροι ἐξαπόλλυνται.
†occĭdĭum, i, οὐ. ἀφανισμός.
occīdo, īdi, īsum, ĕre, (ob-cædo) aliquem, κατακόπτω, κατακαίνω, ἀποκτείνω, διαφθείρω τινα. μεταφ. κατακόπτειν, ἀποχναίειν τινά. aliquem pugnis, κατακόπτειν, συγκόπτειν τινὰ κονδύλοις. res est occisa, τὰ πράγματα ἀπόλωλε. sum occisissimus omnium, πάντων δυστυχέστατός εἰμι.
occĭdo, ĭdi, āsum, ĕre, (ob-cado) καταπίπτω, καταφέρομαι 2) πίπτω. τελευτῶ, ἀποθνήσκω. 3) σβέννυμαι, μαραίνομαι. 4) ἀπόλλυμαι, ἀφανίζομαι, φθείρομαι. occidi, ἀπόλωλα. 5) ἐπὶ ἡλίου καὶ ἄστρων· δύεσθαι, καταδύεσθαι, καταφέρεσθαι. occidens sol, ἡ δύσις, αἱ τοῦ ἡλίου δυσμαί. sole occaso, δύντος εἴτε δεδυκότος τοῦ ἡλίου. ante solem occasum, πρὸ δύντος ἡλίου, πρὸ ἡλίου δυσμῶν. 6) occidens, ἀ ὑπον. sol, ἡ δύσις, αἱ δυσμαί, τὰ πρὸς δύσιν τοῦ κόσμου, ἡ ἑσπέρα. ab oriente ad occidentem, ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμάς· occidens æstivus, αἱ θεριναὶ δύσεις, ἡ ἰσημερινὴ καταφορά.
•occĭdŭālis, e, δυτικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
occĭdŭus, a, um, (occido) δύνων, δυόμενος, καταφερόμενος. μεταφ. θνητός, φθαρτός. 2) δυτικός.
*occillo, are, (occo) συγκόπτω. Ἀμφ. γρ.
occĭno, inŭi, entum, ĕre, (ob-cano) ᾄδω, φθέγγομαι.
occĭpĭo, epi, eptum, ĕre, (ob-capio) ἄρχω, ἄρχομαι. hiems occipit, ὁ χειμὼν ἄρχεται. occipio loqui, ἄρχομαι λέγειν. cantionem, ἄρχομαι τῆς ᾠδῆς, ἐξάρχω τὴν ᾠδήν. sermonem cum aliquo, ἄρχομαι διαλέγεσθαί τινι, ἐξάρχειν τινὰ λόγους. occeptum est, ἀρχὴ ἐγένετο. 2) aliquid, ἐπιχειρῶ, ἐπιβάλλομαί τινι.
occĭpĭtĭum, i. οὐ. (ob-caput) ὀπισθοκέφαλον, ὀπισθόκρανον.
occĭput, ĭtis, οὐ. τύπος σπανιώτερος τοῦ occipitium.
occīsĭo, iōnis, θ. (occīdo) φόνος, ἀναίρεσις. 2) πανωλεθρία.
*occīsor, ōris, ἀ. (occīdo) φονεύς, σφαγεύς.
†occīsōrĭus, a, um, σφακτός.
occīsus, a, um, ἴδ. occīdo.
occlāmĭto, are, (ob-clamito) προσβοῶ, βοῶ.

Digitized by Google

occlūdo, si, sum, ĕre, (ob-claudo) aliquem, ἢ aliquid, κατακλείω, κλείω τινὰ ἤ τι. ostium τὴν θύραν. aliquem apud se, κατακλείειν τινὰ παρ' ἑαυτῷ. μεταφ. linguam, κατέχω τὴν γλῶσσαν.—occlusus, a, um, κατάκλειστος, κλειστός.
occlūsus, a, um, ἴδ. occludo.
occo, avi, atum, are, βωλοκοπῶ.
occœpi, ταὐτὸ τῷ occepi, ἴδ. occipio.
†occŭbĭtus, ūs, ἀ. (occumbo) θάνατος. solis occubitus, δύσις.
occŭbo, (ŭi-ĭtum) are, (ob-cubo) κεῖμαι, τέθαμμαι. occubat umbris, μεταξὺ τῶν σκιῶν κεῖται, ἐστί. Βιργ.
occulco, avi, atum, are, (ob-calco) aliquid, καταπατῶ τι.
occŭlo, ŭlui, ultum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, κρύπτω, ἀποκρύπτω, καλύπτω, ἐπικαλύπτω τινὰ ἤ τι. — occultus, a, um, κεκρυμμένος, κρυπτός, κρυφαῖος, ἀπόκρυφος. occultum, οὐ. τὸ ἀπόκρυφον, τὸ ἀπόῤῥητον. in occulto, κρύφα, κρύβδην, λάθρα. — occultus homo, ὁ κρυψίνους.
occultātĭo, iōnis, θ. ἀπόκρυψις, κρύψις.
occultātor, ōris, ἀ. ὁ ἀποκρύπτων, κρύπτων.
occulte, ἐπίῤ. κρύβδην, κρύφα.
occultim, ἐπίῤ. κρύβδην.
occulto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ occulo) aliquid, ἀποκρύπτω, κρύπτω τι. occultare εἴτε se occultare, ἀποκρύπτεσθαι, κρύπτεσθαι.
occulto, ἐπίῤ. κρύβδην.
occultus, a, um, ἴδ. occulo.
occumbo, cŭbŭi, cŭbĭtum, ĕre, (ob-cumbo) δύνω, δύομαι. 2) mortem, morte καὶ σπάν. morti, πίπτειν, κατοίχεσθαι, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν.
occŭpātīcĭus, a, um, = occupatorius.
occŭpātĭo, iōnis, θ. κατάληψις, κατάσχεσις. 2) ἀσχολία, ἔργον, πρᾶγμα. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ πρόληψις.
occŭpātōrĭus, a, um, κατάσχετος.
occŭpātus, ūs, ἀ. ἀσχολία. Λ. τοῦ μετ. Λατ.
occŭpo, avi, atum, are, (ob-capio) aliquem ἢ aliquid, καταλαμβάνειν, κατασχεῖν τι. urbem, καταλαμβάνειν, καταλαμβάνεσθαι, κατασχεῖν πόλιν. tyrannidem, κατασχεῖν τὴν τυραννίδα. sopor occupat artus, ὕπνος καταλαμβάνει τὰ μέλη. timor exercitum occupat, φόβος καταλαμβάνει τὸν στρατόν. animus occupatur ab iracundia, ἡ ψυχὴ ὑπ' ὀργῆς κατέχεται. naven frumento occupare, τὸ πλοῖον σίτου πληροῦν. 2) ἀσχολῶ τινα. occupari, ἀσχολεῖσθαι. occupatus, ἐπιθετικῶς· ἄσχολος. aliquid me occupatum tenet, in re occupatus sum, ἀμφί τί εἰμι εἴτε ἔχω, ἀσχολοῦμαι περί τι. 3) κατατίθημι. pecuniam in pecore, ἀργύριον εἰς ποίμνιον. pecuniam fœnore, δανείζειν ἀργύριον. 4) προκαταλαμβάνω, φθάνω, προφθάνω. fugam alicujus ferro, φθάνω τινὰ κατακτανὼν πρὶν φυγεῖν. occupavit flumen trajicere, ἔφθη διαβὰς τὸν ποταμόν. occupat bellum facere, φθάνει πόλεμον ποιησάμενος. prior occupo adire, φθάνω τινὰ πρότερος προσελθών, προφθάνω τινὰ προσελθών. 5) ταχύνω τι. occupo aliquid facere, σπεύδω, ταχύνω ποιεῖν τι.
occurro, occurri καὶ occŭcurri, occursum, ĕre, (ob-curro) προστρέχω. ad concilium εἴτε concilio, σπεύδω, παραγενέσθαι τῷ συνεδρίῳ. pugnæ, παραγίγνεσθαι τῇ μάχῃ. alicui, σπεύδω ὑπαντῆσαί τινι. hostibus, ἀπαντᾶν, ὑπαντᾶν τοῖς πολεμίοις. 2) alicui, συναντᾶν, ἐντυγχάνειν τινί. 3) ἀπαντῶ, ἀντιβαίνω, ἐναντιοῦμαί τινι, ὑπαντῶ, ἀποκρίνομαι πρός τι. 4) ἀπαντῶ, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι κωλύω, θεραπεύω τι. 5) ἐπιχειρῶ τινι. negotiis, τοῖς ἔργοις. 6) ἀπαντᾶν, συμβαίνειν. haec sæpe occurrunt, ταῦτα συχνὰ ἀπαντᾷ, συμβαίνει. 7) aliquid mihi εἴτε animo occurrit, ἐπέρχεταί μοί τι, παρίσταταί μοί τι.
occursācŭlum, i, οὐ. συνάντημα, φάσμα.
occursātĭo, iōnis, θ. τὸ προϋπαντᾶν, ὑπάντησις.
occursātor, ōris, ἀ. ὁ ὑπαντιάζων.
occursĭo, iōnis, θ. (occurro) ὑπάντησις.
occursĭto, are, (θαμιστ. τοῦ occurso) ὑπαντῶ, ἀπαντῶ.
occurso, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ occurro) προστρέχω. 2) alicui, ἀπαντῶ, συναντῶ, ἐντυγχάνω τινί. 3) alicui, ἀπαντῶ, ἀντίον ἔρχομαι. 4) ἀπαντῶ, ἐναντιοῦμαι, ἀντιβαίνω τινί. 5) ἀπαντῶ, ἐπικουρῶ τινι. 6) ἐμφαίνομαι. aliquid occursat εἴτε animo occursat, ἀρχαϊκῶς· me occursat, ἐπέρχεται, παρίσταταί μοί τι.
†occursor, ōris, ἀ. ὁ ὑπαντῶν, ἀπαντῶν.
occursōrĭus, a, um, (occurro) potio occursoria, τὸ πρόπομα.
occursus, ūs, ἀ. (occurro) ὑπάντησις, ἀπάντησις, συνάντησις.
Ocĕănensis, e, Ὠκεάνειος.
Ocĕănītis, ĭdis, θ. Ὠκεανῖτις.
Ocĕănus, i, ἀ. Ὠκεανός.
ŏcella, æ, ἀ. (ocellus) ὁ μικρόφθαλμος.
ŏcellāti, ἀ. ἢ ocellata, orum, οὐ. εἶδος παικτικῶν ψηφίδων.
ŏcellus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ oculus) ὀφθαλ-

Digitized by Google

μίδιον, ὀμμάτιον, ὀμματίδιον. 2) μεταφ. ὀφθαλμός, ὄμμα, ἄωτος, τὸ κάλλιστον, τιμιώτατον, φίλτατον. «ποθέω στρατιᾶς ἐμᾶς ὀφθαλμόν.» Πίνδ. ocelle mi! φίλτατε! (μάτια μου). 3) βολβὸς καλάμου, ὁ κατὰ γῆς ὀφθαλμὸς τῆς ῥίζης.
Ocĕlum, i, οὐ. Ὤκελον, πόλις τῆς ἐντὸς τῶν Ἄλπεων Κελτικῆς.
ōchra, æ, θ. ὤχρα.
Ochus, i, ἀ. Ὦχος.
ōcĭmum, i, οὐ. ὤκιμον, (φ. ὁ βασιλικός).
ōcĭnum, i, οὐ. ὤκινον (βοτάνη).
ōcĭor, ōris, (οὐ. ocius), ὠκύτερος, θάττων. ocissimus, a, um, ὤκιστος, τάχιστος.
ōcĭter, ἐπίῤ. ὠκέως, ταχέως. ocius, ὠκύτερον, θᾶττον. ocissime, ὤκιστα, τάχιστα. 2) ocius, θᾶττον, ῥᾶον. 3) ocius (ἀντὶ τοῦ ociter), θᾶττον, ταχέως, ταχύ.
ōcĭum. ἀδόκιμον ἀντὶ otium.
ōcĭus, ἴδ. ociter.
oclus, ἀντὶ τοῦ oculus.
Ocnus, i, ἀ. Ὄκνος. παροιμ. dignior obliquo funem qui torqueat Ocno, ἀξιώτερος τοῦ Ὄκνου τὴν τούτου θώμιγγα συνάγειν, τουτέστιν· αἰωνίως ματαιοπονεῖν. (ἴδ. Παυσαν. 10, 29).
ocquĭnisco, ere, ὀκλάζω, κατακλίνομαι.
ŏcrĕa, æ, θ. κνημίς.
ŏcrĕātus, a, um, κνημιδωτός.
Ŏcrĭcŭlum, i, οὐ. οἱ Ὄκρικλοι, πόλις τῆς Ἰταλίας. Ocriculanus, a, um, Ὀκρικολανός. Ocriculani, ἀ. οἱ Ὀκρικολανοί.
ocris, is, ἀ. ἀρχαϊκῶς· ἡ ὄκρις, ὁ πάγος.
octăchordos εἴτε octŏchordos, (ὀκτάχορδος εἴτε ὀκτώχορδος).
octagōnos, εἴτε octōgōnos, i, (ὀκτάγωνος εἴτε ὀκτώγωνος).
octangulus, a, um, (octo-angulus) ὀκτάεδρος.
octans, ntis, ἀ. ὀκταμερὲς ὄργανον.
octăphŏrus, ταὐτὸ τῷ octophoros.
octastȳlos, on, ὀκτάστυλος.
octāvānus, a, um, (octavus) τῆς ὀγδόης λεγεῶνος.
octāvārĭum, i, οὐ. τὸ ὄγδοον (τέλος). octāvārĭus, i, ἀ. ὁ εἰσπράττων τὸ ὄγδοον.
Octāvĭānus, a, um, Ὀκταουϊανός, τοῦ Ὀκταουΐου. 2) Octavianus, ἀ. ὁ Ὀκταουϊανός, Ὀκταβιανός.
Octāvĭus, a, um, Ὀκταούϊος, τοῦ Ὀκταουΐου. Octavius, ἀ. ὁ Ὀκταούϊος, Ὀκτάβιος. Octavia, θ. ἡ Ὀκταουΐα, Ὀκταβία.
octāvus, a, um, (octo) ὄγδοος. octava, (ὑπον. pars) τὸ ὄγδοον μέρος. ἔτι octava (ὑπον. hora) ἡ ὀγδόη ὥρα. ἦν δὲ καὶ τέλος τι τῶν ἐμπορικῶν ἡ octava, ἡ ὀγδόη ἤτοι 12 $^1/_2$ τοῖς 100. Ἐπιῤῥηματικῶς· octavum, τὸ ὄγδοον. cum octavo, ὀκταπλάσια.
octāvus decimus, a, um, ὀκτωκαιδέκατος.
octennis, e, (octo-annus) ὀκταέτης. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
octennium, ii, οὐ. ὀκταετία.
octĭes, ἐπίῤ. ὀκτάκις.
octĭgēsĭmus, ταὐτὸ τῷ octingentesimus.
octingēnārĭus, a, um, ἐξ ὀκτακοσίων συγκείμενος.
octingēni καὶ octingentēni, æ, a, ἀνὰ ὀκτακοσίους.
octingentēsĭmus, a, um, (octingenti) ὀκτακοσιοστός.
octingenti, æ, a, ὀκτακόσιοι.
octingentĭes, ἐπίῤ. ὀκτακοσιάκις.
octĭpes, ĕdis, (octo-pes) ὀκτάπους. Λ. ποιητ.
octo, ἄκλιτ. ὀκτώ.
Octōber, bris, Ὀκτώβριος, τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός. Calendæ Octobres, αἱ τοῦ Ὀκτωβρίου Καλάνδαι. mensis October εἴτε ἁπλῶς October. ἀ. ὁ Ὀκτώβριος μήν.
octŏchordos, on, (ὀκτώχορδος).
octōdĕcim, ὀκτωκαίδεκα.
†octōgămus, i, (ὀκτώγαμος).
octōgēnārĭus, a, um, ἐξ ὀγδοήκοντα συγκείμενος. pater octogenarius, ὁ ὀγδοηκοντούτης πατήρ.
octōgēni, æ, æ, ἀνὰ ὀγδοήκοντα. 2) ὀγδοήκοντα.
octōgēsĭmus, a, um, ὀγδοηκοστός.
octōgĭes, ἐπίῤ. ὀγδοηκοντάκις.
octōginta, ἄκλιτ. ὀγδοήκοντα.
octōgōnos, on, (ὀκτώγωνος), ὀκτάεδρος.
octojŭges, ἀ. (octo-jugum) ὀκτὼ ἀλλήλοις συζυγέντες.
octōmĭnūtālis, e, ὀκτὼ λεπτῶν νομισμάτων.
octōnārĭus, a, um, ἐξ ὀκτὼ συγκείμενος. octonarius numerus, ἡ ὀκτάς.
octoni, æ, a, ἀνὰ ὀκτώ, ἕκαστος ὀκτώ, ἑκάστοτε ὀκτώ. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ ὀκτώ.
octōphŏros, on, ὀκτώφορος. octophoron, οὐ. ὀκτώφορον, (φορεῖον).
octōtŏpi, ἀ. οἱ ὀκτὼ τόποι (τοῦ οὐρανοῦ).
octōvir, ĭri, ἀ. εἷς τῶν ὀκτὼ ἀνδρῶν. πρβλ. duumvir, sevir, κ.τ.λ.
octŭāgĭes, ταὐτὸ τῷ octogies.
octŭāginta, ταὐτὸ τῷ octoginta.
octŭplĭcātĭo, iōnis, θ. (ὀκταπλασιασμός). Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
*octŭplĭcātus, a, um, ὀκταπλάσιος.
octŭplus, a, um, ὀκταπλάσιος.
octussis, is, ἀ. (octo-as) ὀκτὼ ἀσσάρια.

Digitized by Google

ŏcŭlārĭārĭus, a, um, faber, τεχνίτης, ὁ ἐντιθεὶς τοῖς ἀνδριάσιν ὀφθαλμούς. Ἐπιγρ.
ŏcŭlāris, e, (oculus) τοῦ ὀφθαλμοῦ. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
ŏcŭlārĭter, ἐπίῤ. τοῖς ὀφθαλμοῖς
ŏcŭlārĭus, a, um, ὀφθαλμικός, τῶν ὀφθαλμῶν ocularius medicus εἴτε ἁπλῶς ocularius, ἀ. ὁ τῶν ὀφθαλμῶν ἰατρός.
ŏcŭlāta, æ, θ εἶδος ἰχθύος.
ŏcŭlātus, a, um ὀφθαλμοὺς ἔχων. testis, ὁ αὐτόπτης oculata inspectio, ἡ αὐτοψία. male oculatus, δυσόμματος, δυσόφθαλμος. emere aliquid cæca die, vendere oculata die, ὠνεῖσθαί τι χρημάτων διὰ χρόνου ἀποδοτέων, πωλεῖν δὲ ἐπὶ προθεσμίᾳ. 2) ὀφθαλμώδης. 3) ἔποπτος, περίβλεπτος. 4) ἐπὶ φυτῶν· ὀφθαλμοὺς ἔχων.
ŏcŭlĕus, a, um, πολυόφθαλμος, πολυόμματος. 2) ὀξυδερκής.
ŏcŭlĭcrĕpĭda, æ, ἀ. (oculus-crepo) κωμικ. κολαφιζόμενος τοὺς ὀφθαλμούς.
ŏcŭlissĭmus, a, um, (oculus) φίλτατος. Πλαῦτος.
*ŏcŭlĭtus. ἐπίῤ. amare aliquem, ἴσον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀγαπᾶν τινα.
†ocŭlo, avi, atum, are, ὀμματῶ τινα. 2) κοσμῶ, λαμπρύνω τι.
ŏcŭlus, i, ἀ. (ῥίζ. oc, ὀκ=ὀπ. ὅθεν ὄπ-ωπα, ὀπ-τήρ, ὀπτ-ίλος, δωρ. ὀπτ-αλ-μός, ὀφθ-αλ-μός). ὀφθαλμός, ὄμμα. oculis cernere, τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν. oculos flectere, στρέφειν τοὺς ὀφθαλμούς. oculos adjicere alicui ἢ ad aliquid, ἐποφθαλμιᾶν τινι, ὀφθαλμοβολεῖν τι. in oculis situm est, ἐν ὀφθαλμοῖς κεῖται. ante oculos, πρὸ ὀφθαλμῶν. in oculis alicujus, ἐν ὄψει, ἐνώπιον, ἐναντίον τινός. aliquem in oculis habere, ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχειν τινά, προσέχειν τινί. oculis mentis videre, τοῖς τῆς ψυχῆς ὄμμασιν, τῇ γνώμῃ ὁρᾶν. in oculis εἴτε oculis ferre aliquem, ὑπερφιλεῖν, ὑπεραγαπᾶν τινα. 2) ὀφθαλμός, ὄμμα, τὸ κάλλιστον, φίλτατον, ἄωτος, ἄνθος. ocule mi! φίλτατε! (μάτια μου). 3) ὀφθαλμοειδὲς στίγμα εἴτε ποίκιλμα. 4) ὀφθαλμὸς φυτῶν, ἔσθ' ὅτε καὶ ὁ κατὰ γῆς ὀφθαλμὸς τῆς ῥίζης.
ōcȳmum, ταὐτὸ τῷ ocius.
ōcȳor, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ ocior.
ōcȳus, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ ocius.
ōda, æ, καὶ ōde, ēs, θ. ᾠδή.
ōdārĭārĭus, ii, ἀ. (odarium) διδάσκαλος ᾠδῆς. Ἐπιγρ.
ōdărĭum, i, οὐ. ᾠδάριον.
ōdēum, i, οὐ. ᾠδεῖον.
ōdi, isse, aliquem ἢ aliquid, μισῶ τινα ἤ τι, ἐχθαίρω τινά. oderam, ἐμίσουν. odero, μισήσω. osurus, a, um, μισήσων. ἀρχαϊκῶς· osus sum ἀντὶ τοῦ odi, ŏdĭbĭlis, e, (odi) μισητός, Λ. σπ.
ŏdĭo, īvi, εἴτε ĭi, ĕre, σπάν. ἀντὶ τοῦ odi, isse.
ŏdĭōse, ἐπίῤ. μισητῶς, ἀπεχθῶς.
*ŏdĭōsĭcus, κωμικ. καθ' Ἑλλην. κατάληξιν, ἀντὶ τοῦ odiosus.
ŏdĭōsus, a, um, (odium) μισητός, ἀπεχθής. 2) βαρύς, δεινός.
ŏdĭum, i, οὐ. μῖσος, ἀπέχθεια. odio permotus, ὑπὸ μίσους. in odium alicujus (εἴτε alicui) venire, incurrere, εἴτε odio esse alicui, ἀπεχθάνεσθαί τινι. esse apud aliquem odio εἴτε in odio, ἐν μίσει τινὶ εἶναι. odium mihi cum aliquo est, μισοῦμεν ἀλλήλους. facere odium alicujus rei, μῖσός τινος ἐμποιεῖν. odium habere, μῖσος ἔχειν, (μισεῖν καὶ μισεῖσθαι). 2) ἄχθος, βάρος, ὄχλησις. 3) τὸ μῖσος, ὁ μισητὸς ἄνθρωπος.
odo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ udo.
ŏdontĭtis, ĭdis, θ. ὀδοντῖτις (βοτάνη).
ŏdor, ōris, ἀ. (ὄδω, ὄζω) ὀσμή, ἔσθ' ὅτε καὶ εὐωδία, ἡ δυσωδία. 2) ὀσμή, ἄρωμα, μύρον, ἀλοιφή, κ.τ.λ. 3) μεταφ. ὀσμή, ὑποψία.
ŏdōrāmen, ĭnis, οὐ. ἄρωμα. Λ. τοῦ μετ. Λατ.
ŏdōrāmentum, i, οὐ. ἄρωμα
ŏdōrārĭus, a, um, ἀρωματικός. 2) ἀρωματοπώλης.
ŏdōrātĭo, iōnis, θ. ὄσφρησις, ὀσμή. Λ. σπ.
ŏdōrātīvus, a, um, εὐώδης.
ŏdōrātus, a, um. ἴδ. odōro.
ŏdōrātus, ūs, ἀ. ὀσμή, ὄσφρησις, ὄσφρανσις. 2) ὀσμή, ἀποφορά.
ŏdōrĭfer, era, erum, (odor-fero) εὐώδης. 2) ὀσμὰς εἴτε ἀρώματα φέρων.
*ŏdōrĭsĕquus, a, um, (odor-sequi) τὴν ὀσμὴν διώκων.
ŏdōro, avi, atum, are, (odor) aliquid, ὀσμῆς πληρῶ τι. — odoratus, a, um, ὀσμήρης, (εὐώδης, ἔσθ' ὅτε καὶ δυσώδης).
ŏdōror, atus sum, ari, aliquid, ὀσφραίνομαί τινος, τῇ ὀσμῇ αἰσθάνομαι, ἐξετάζω τι. 2) μεταφ. ὀσφραίνομαί τινος, ἰχνεύω, στιβεύω, στιβῶ τι.
ŏdōrus, a, um, ὀσμήρης, (εὐώδης ἢ δυσώδης. 2) ποιητ. ὀσφραινόμενος.
ŏdos, ōris, ταὐτὸ τῷ odor.
Ŏdrўsæ, arum, ἀ. Ὀδρύσαι, ἔθνος τῆς Θράκης. Odrysĭus, a, um, Ὀδρύσιος.
ŏdȳnŏlȳtes, æ, ἀ. (ὀδυνολύτης) εἶδος ἰχθύος.
Ŏdyssēa, æ, θ. Ὀδύσσεια.
Oea, æ, θ. πόλις τῆς Λιβύης μεταξὺ τῶν Σύρτεων κειμένη. Τὸ τοπικόν· Oeensis, e.
Oeagrus, i, ἀ. Οἴαγρος. Oeagrĭus, a, um, Οἰάγριος, Θράκιος.
Oebălĭa, æ, θ. (Oebălus) ἐπωνύμιον τοῦ

Digitized by Google

Τάραντος, ὅτι ἐκ Σπάρτης ἀπῳκίσθη, ἧς ποτ' ἐβασίλευσεν Οἴβαλος.
Oebălĭdes, æ, ἀ. Οἰβαλίδης, (ὁ Ὑάκινθος). 2) Λάκων.
Oebălis, ĭdis, θ. Οἰβαλίς, Λάκαινα, Λακωνική, ἔσθ' ὅτε καὶ ἡ Σαβίνη γυνή. (ὅτι οἱ Σαβῖνοι ἐκ Λακεδαίμονος κατήγοντο, κατὰ Σέρβιον ἐν Βιργ. Αἰν. 8,638).
Oebălĭus, a, um, Οἰβάλιος, Λακωνικός, ἔσθ' ὅτε καὶ Ταραντῖνος καὶ Σαβῖνος.
Oebălus, i, ἀ. Οἴβαλος, ἀρχαῖος ἐν Σπάρτῃ βασιλεύς.
Oechălĭa, æ, θ. Οἰχαλία, ὄνομα πόλεων Θεσσαλίας, Εὐβοίας καὶ Μεσσηνίας.
Oechălis, ĭdis, θ. Οἰχαλίς.
Oeclīdes, æ, ἀ. Ὀϊκλείδης.
œcŏnŏmĭa, æ, θ. οἰκονομία.
œcŏnŏmĭcus, a, um, οἰκονομικός.
œcŏnŏmus, i, ἀ. οἰκονόμος.
œcus, (-os), i, ἀ. οἶκος, θάλαμος. Βιτρ.
Oedĭpŏdes, (-da), æ, ἀ. Οἰδιπόδης, Οἰδίπους.
Oedĭpŏdīŏnĭdes, æ, ἀ. Οἰδιποδιονίδης, Οἰδίποδος παῖς.
Oedĭpŏdīŏnĭus, a, um, Οἰδιποδιόνιος, Οἰδιπόδιος.
Oedĭpus, ŏdis, ἀ. Οἰδίπους. ἔσθ' ὅτε καὶ Oedĭpūs, i, Οἰδίπος, ου.
Oeensis, ἴδ. Oea
œnanthe, ēs, θ. οἰνάνθη.
œnanthĭnus, a, um, οἰνάνθινος.
Oeneus, ĕi καὶ ĕos. ἀ. Οἰνεύς. Oenēĭus καὶ Oenēus, a, um, Οἰνήϊος, Οἴνειος. Oenīdes, æ, ἀ. Οἰνείδης. Oenēis, ĭdis, θ. Οἰνηΐς.
œnŏgărum, i, οὐ. οἰνόγαρον.
Oenŏmăus, i, ἀ. Οἰνόμαος
œnŏmĕli, ĭtos, οὐ. οἰνόμελι.
œnophŏrum, i, οὐ. οἰνοφόρον, οἰνοφόριον.
Oenŏpĭa, æ, θ. Οἰνοπία, Αἴγινα.
Oenŏpĭon, iōnis, ἀ. Οἰνοπίων.
œnŏpōlīum, i, οὐ. οἰνοπώλιον.
œnŏthēra, æ, καὶ œnothēris, ĭdis, θ. ὁ οἰνοθήρας, ἡ οἰνοθηρίς, (βοτ.).
Oenōtrĭa, æ, θ. Οἰνωτρία.
Oenōtrĭus, a, um, Οἰνώτριος, Ἰταλικός
Oenōtrus, a, um, Οἰνώτριος. Oenotri, ἀ. οἱ Οἰνωτροί.
œnus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ unus.
œstrus, i, ἀ. οἶστρος.
œsus, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ usus.
œsўpum, i, οὐ. ὁ οἴσυπος, ἡ οἰσύπη.
Oeta, æ, καὶ Oete, ēs, θ. Οἴτη.
Oetæus, a, um, Οἰταῖος.
ŏfella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ offa, ὡς mămilla ἐκ τοῦ mamma) ψωμίον.
offa, æ, θ. μᾶζα, (τὸ σφαιροειδὲς φύραμα). 2) ψωμός, κόμμα. παροιμ. inter os et offam, πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου. offa melle soporata μελιττοῦτα, Virg. Aen. VI, 419. 3) βῶλος, σφαιρίδιον. 4) οἴδημα, σμῶδιξ, ὑπώπιον. 5) θρόμβος, ἄμορφον σῶμα κ.τ.τ.
†offarcĭnātus, a, um, ἐπισεσαγμένος
offātim, ἐπίῤ. (offa) κατὰ κόμματα, κατὰ μικρά.
offectĭo, iōnis, θ (officio) βαφή.
offectus, a, um, ἴδ. officio.
offendĭcŭlum, i, οὐ. (offendo) πρόσκομμα, κώλυμα.
offendo, ĭnis, θ. σπάν. ἀντὶ τοῦ offensio.
offendo, ndi, nsum, ĕre, (ἐκ τοῦ ob καὶ τοῦ ἀχρήστου fendo=θείνω) aliquid alicui εἴτε ad, in aliquid, ἢ aliqua re aliquid, προσκρούω, προσκόπτω, προσπταίω τί τινι εἴτε πρός τι. pedem ad limen εἴτε limen pede, προσπταίειν τὸν πόδα τῷ οὐδῷ. pede offenso, προσπταίσας, προσκρούσας τὸν πόδα. limine offenso, προσπταίσας πρὸς τὸν οὐδόν. offendit scopulum εἴτε in scopulum, ἐξοκέλλει εἰς σκόπελλον. 2) aliquem, προσκρούω, ἐντυγχάνω τινί, εὑρίσκω τινά. aliquem domi, ἐντυγχάνω τινὶ οἴκοι. 3) aliquem ἢ aliquid, προσκρούω τινί, ἀνιῶ τινα, λυπῶ τινα ἤ τι. polypodion stomachum offendit, τὸ πολυπόδιον λυπεῖ τὸν στόμαχον. multis rebus offenditur animus, ἐπὶ πολλοῖς ἡ ψυχὴ ἀνιᾶται, πολλοῖς λυπεῖται. offendor animi, ἀνιῶμαι τὴν ψυχήν. consulare nomen offendebat, τῷ ὑπατικῷ ὀνόματι ἐλυποῦντο, ἤχθοντο. offensus, a, um, ἀνιώμενος, λυπούμενος, ἔσθ' ὅτε καί· ἀπεχθής. 4) in aliquem in aliqua re, προσκρούω, μέμφομαί τινι. 5) in aliqua re, προσκρούω, προσπταίω, πταίω, σφάλλομαι ἔν τινι εἴτε περί τι. apud aliquem, προσκόπτω, προσκρούω τινί. apud judices, ἀποτυγχάνω ἐν δικαστηρίῳ. terra marique offendit, κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ἐσφάλη, προσέπταισε. culpā ducis offensum est, αἰτίᾳ τοῦ στρατηγοῦ τὸ σφάλμα ἐγένετο.
offensum, οὐ. σφάλμα, ἁμάρτημα.
offensa, æ, θ. (offendo) πρόσκρουσις, κροῦσις. 2) πρόσκρουσις, πρόσκρουμα, ἀπέχθεια. 3) λύπη, ἀνία. 4) καχεξία, νόσημα.
offensăcŭlum, i, οὐ. (offenso) πρόσκρουσις, πρόσκρουμα.
†offensātĭo, iōnis, θ. πρόσκρουσις, κροῦσις. 2) σφάλμα, πταῖσμα.
offensātor, ōris, ἀ. ὁ προσπταίων, πταίων. Ἀμφ. γρ.
offensĭbĭlis, e, σφαλερός.
offensĭo, iōnis, θ. (offendo) πρόσκρουσις, κροῦσις. 2) πρόσκομμα. 3) πρόσ-

Digitized by Google

κρουσις, πρόσκρουμα, ἀνία, λύπη. 4) καχεξία, νόσημα.
offensĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ offensio) μικρὸν πρόσκρουμα. 2) μικρὸν πταῖσμα, σφάλμα.
offenso, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ offendo) προσκρούω, προσκόπτω.
offensor, ōris, ἀ. (offendo) ὁ προσκρούων.
offensus, a, um, ἴδ. offendo.
offensus, ūs, ἀ. (offendo) πρόσκρουσις. 2) συνάντησις. 3) ἀνία.
†offĕrentĭa, æ, θ. προσφορά.
offĕro, obtŭli, oblātum, offerre, (obfero) alicui aliquid, προσφέρω τινί τι. dii se nobis non offerunt, οἱ θεοὶ ἡμῖν οὐκ ἐμφανεῖς γίγνονται. offerre se venientibus, ὑπαντᾶν τοῖς ἐρχομένοις. metus offertur, φόβος παρίσταται, ἐμπίπτει. se offerre dementiæ, ἀντίον ἰέναι τῇ ἀνοίᾳ τινός. se periculis ἢ in discrimen, διδόναι ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον. aliquid (diis), προσφέρειν, ἀνατιθέναι τι (τοῖς θεοῖς). alicui operam suam, προσφέρω, προτείνω τινὶ τὴν σύμπραξιν. 2) προσφέρω, παρέχω, δίδω τινί τι. injuriam alicui, ἀδικεῖν τινα. lætitiam alicui, χαράν τινι δίδωμι. luctum, πένθος τινὶ παρέχω, ἐμποιῶ.
*offĕrŭmenta, æ, θ. (offero) προσφορά, κωμ. ἀντὶ τοῦ πληγή.
offĭcĭālis, e, τῶν καθηκόντων, περὶ καθηκόντων. 2) officialis, ἀ. ὑπηρέτης ἀρχόντων.
offĭcīna, æ, θ. (opifex) ἐργαστήριον, δημιουργεῖον. æraria, τὸ χαλκεῖον, χαλκουργεῖον. ferraria, τὸ σιδηρουργεῖον. 2) ἐργασία, δημιουργία.
offĭcīnātor, ōris, ἀ. (officina) ἐργαστηριάρχης, ἐργαστ. ἐπιστάτης.
offĭcīnatrix, īcis, θ. ἡ ἐργαστηρίου ἄρχουσα. Ἐπιγρ.
offĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (ob-facio) alicui, ἐναντιοῦμαί τινι, βλάπτω τινὰ ἤ τι. 2) ἐμποδών τινί εἰμι ἢ γίγνομαι. apricanti, ἐμποδών εἰμι τῷ ἡλιουμένῳ, ἐμποδών εἰμί τινι τοῦ ἡλιοῦσθαι. umbra terræ soli officiens, ἡ τῆς γῆς σκιὰ ἐμποδὼν οὖσα τῷ ἡλίῳ. 3) aliquid, κωλύω, διακωλύω τι. 4) σπαν. οὐδετέρως· παραγίνομαι, παραφαίνομαι.
offĭcĭōse, ἐπίρ. ὑπηρετικῶς, θεραπευτικῶς, προθύμως.
offĭcĭosĭtas, ātis, θ. τὸ ὑπηρετικόν, τὸ θεραπευτικόν. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
offĭcĭōsus, a, um, ὑπηρετικός, θεραπευτικός, πρόθυμος ὑπηρετεῖν τινι, πρόθυμος. 2) καθήκων, πρέπων, δίκαιος.
offĭcĭperda, æ, ἀ. (officium-perdo) ἀχάριστος.
offĭcĭum, ii, οὐ. (ἐκ τοῦ ob καὶ facio) ὑπηρεσία, ὑπουργία, χάρις. alicui officium præstare, ὑπηρετεῖν τινι. 2) ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια χάρις, συνουσία. 3) τὸ ὑπηρετικόν, θεραπευτικόν, προθυμία. summo officio præditus, προθυμότατος ὑπηρετεῖν. 4) τὸ καθῆκον, προσῆκον, δέον, ἔργον. esse in officio. ἐμμένειν τοῖς καθήκουσιν. amicitiæ officium, ἔργον φιλίας. officium facere, exsequi, officio fungi, officio satisfacere, πράττειν εἴτε ποιεῖν τὰ δέοντα, ἀποτελεῖν τὰ προσήκοντα εἴτε καθήκοντα. officium deserere, officio deesse, ἐλλείπειν τῶν καθηκόντων. officium alicujus est dicere εἴτε ut dicat, καθήκει, προσήκει τινὶ λέγειν. canes funguntur officio luporum, οἱ κύνες πράττουσι τὰ τῶν λύκων. celebrare officium nuptiarum, τὰ τοῦ γάμου, τὰ περὶ τοὺς γάμους ἐπιτελεῖν. suprema officia, τὰ περὶ τοὺς ἀποθανόντας νόμιμα εἴτε νομιζόμενα. 5) ἀρχή, ἄρχοντες, ἔσθ' ὅτε καὶ τὰ ἀρχεῖα. 6) παρὰ νεωτέροις· ὁ τῆς ἀρχῆς ὑπηρέτης.
of-fīgo, ĕre, aliquid, προσπήγνυμι, προσηλῶ τι.
offirmo, ἴδ. obfirmo.
*of-flecto, ĕre, aliquid, ἐπιστρέφω τι.
offōco, are, (ob faux) στραγγαλίζω, ἀποπνίγω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
offrēnatus, a, um, (ob-freno) μεταφ. χαλινωθείς.
offringo, ēgi, actum, ĕre, (ob frango) κατακλῶ. glebas, βωλοκοπεῖν.
offūcĭa, æ, θ. (ob-fucus) φῦκος, φυκίον, ἔντριμμα. 2) μεταφ. ἡ τέχνη, ὁ δόλος.
offŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ offa) ψωμίον, κόμμα.
of-fulcĭo, (lsi) ltum, ire, aliquid, ἐπιφράττω, φράττω τι. Ἀπουλήϊος.
of-fulgeo, lsi, ēre, alicui, ἐπιλάμπω τινί.
offultus, a, um, ἴδ. offulcio.
offundo, ūdi, ūsum, ĕre, (ob-fundo) aliquid, ἐπιχέω, παραχέω, παραβάλλω τι. cibum, τροφήν. offundi, καταπίπτειν, χαμαὶ χεῖσθαι. 2) aliquid alicui, ἔσθ' ὅτε καὶ aliqua re aliquem, καταχέω τί τινος. noctem rebus, νύκτα τοῖς πράγμασι. terrorem alicui καὶ terrore aliquem, ἐμβάλλειν τινὶ φόβον, ἀναπιμπλάναι τινὰ φόβου. aër nobis offunditur, ὁ ἀὴρ ἡμᾶς περιῤῥεῖ. 3) aliquid, ἐπισκοτῶ, ἀμαυρῶ τι.
offusco, are, ἴδ. obfusco.
offūsus, a, um, ἴδ. offundo.
†ogdŏas, ădis, θ. ὀγδοάς.
oggĕro, ἴδ. obgero.

Digitized by Google

Ogȳges, is, καὶ Ogygus, i, ἀ. Ὤγυγος, Ὠγύγης. Ogygĭdæ, arum, ἀ. (Ὠγυγίδαι) ἀπόγονοι τοῦ Ὠγύγου. Ogygĭus, a, um, Ὠγύγιος.
oh! ἐπιφών. ταὐτὸ τῷ o.
ŏhē καὶ ōhe, ἐπιφών. ὠή! ὠέ!
oho, ἐπιφών. ἆ! ἀά!
oi, ἐπιφών. οἴ.
Oïleus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Ὀϊλεύς. Oilēus, a, um, Ὀΐλειος, τοῦ Ὀϊλέως. Ajax Oilĕi εἴτε Oilēus, Αἴας ὁ Ἰλέως εἴτε ὁ Ὀϊλιάδης.
Ŏīlĭădes, καὶ Oīlīdes, æ, ἀ. Ὀϊλιάδης.
oinos, a, um, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ unus, a, um.
ŏlax, ācis, (oleo) ὀσμήρης. Λ. τοῦ μετ. Λατ.
Olbĭa, æ, θ. Ὀλβία, ὄνομα πόλεων.
olca, æ, θ. εἶδος λιθαρίου.
ŏlĕa, æ, θ. ἐλαία, ἐλάα (δένδρον). 2) ἐλαία (ὁ τῆς ἐλαίας καρπός).
ŏlĕācĕus, a, um, ἐλαιοειδής, ἐλαιώδης, ἐλαιηρός. Πλίνιος.
ŏlĕāgĭnĕus, καὶ oleāgĭnus, a, um, ἐλάϊνος. 2) ἐλαιώδης, ἐλαιοειδής.
olĕāmen, ĭnis, καὶ olĕāmentum, i, οὐ. ἐλαίου χρῖσμα.
ŏlĕāris, e, τοῦ ἐλαίου. cos olearis, ἡ ἐλαιακόνη. Πλίνιος.
ŏlĕārĭus, a, um, τοῦ ἐλαίου, ἐλαιηρός, ἐλαιοδόχος. vas olearium, τὸ ἐλαιοφόρον. 2) olearius, ἀ. ὁ ἐλαιουργός, ἐλαιοπώλης.
Ŏlĕăros, (-us), καὶ Olĭăros (us), i, θ. Ὠλέαρος, Ὠλίαρος, νῆσος· τανῦν Ἀντίπαρος.
ŏlĕastellus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ oleaster) εἶδος ἐλαίας.
ŏlĕaster, tri, ἀ. ὁ ἔλαιος, ἡ ἀγριελαία, ὁ κότινος.
Ŏlĕastrum, i, οὐ. Ὀλέαστρον, πόλις τῆς Βαιτικῆς καὶ ἑτέρα τῆς Ταῤῥακωνησίας. τὸ ἐπίθετον· Oleastrensis, e. Ἔτι δὲ καὶ ἄκρον τῆς Λιβύης.
ŏlĕātus, a, um, ἐλαίῳ χρισθείς.
ŏlĕĭtas, ātis, θ. ἴδ. olivitas.
Ŏlĕnos, ἴδ. Olenus.
†ŏlentĭa, æ, θ. ὀσμή.
ŏlentĭcētum, i, οὐ. (oleo) ἀπόπατος, κοπρών.
Olĕnus, (-os), i, θ. Ὤλενος, πόλις τῆς Αἰτωλίας καὶ πόλις τῆς Ἀχαΐας. Olenĭus, a, um, Ὠλένιος. capra Olenia, ἡ Ὠλενία αἴξ, ἡ Ἀμάλθεια.
ŏlĕo, ŭi, ēre, ὄζω, ἀπόζω. bene, jucunde, εὐοσμεῖν, ἡδὺ ὄζειν. aliquid, ὄζειν τινός. vina, unguenta, ὄζειν οἴνου, ἀλοιφῶν. μεταφ. malitiam, ὄζειν κακίας. 2) εὖ ὄζω, εὐοσμῶ. 3) κακὸν ὄζω, δυσώδης ἢ βαρύοσμός εἰμι.

ŏlĕōsus, a, um, (oleum) ἐλαιώδης. Πλίν.
ŏlĕrācĕus, a, um, (olus) λαχανηρός, λαχανώδης. Πλίνιος.
*ŏlĕro, are, (olus) λαχανεύω.
ŏlesco, ĕre, αὐξάνομαι, ἀδροῦμαι.
ŏlēto, are, δυσῶδες ποιῶ τι.
ŏlētum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ olivetum, ὁ ἐλαιών.
ŏlētum, i, οὐ. (oleo) ἀπόπατος. Λ. σπ.
ŏlĕum, i, οὐ. ἔλαιον. 2) μεταφ. τὸ ἔλαιον, ἡ παλαίστρα, ὁ ἀγών, πόνος, κ.τ.τ.
olfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (oleo-facio) aliquid, ὀσφραίνομαί τινος. folia laurus olfacta, φύλλα δάφνης ὀσφρανθέντα. μεταφ. nummum, ὀσφραίνεσθαι, αἰσθάνεσθαι, ἀνιχνεύειν τὸ νόμισμα. 2) σπάν. olfacere labra lacte, ὀσφραίνειν τὰ χείλη γάλακτι, ἐθίζειν τὰ χείλη τῇ τοῦ γάλακτος ὀσμῇ.
olfacto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ olfacio) aliquid, περιοσφραίνομαί τι. 2) μετφ. ὀσφραίνομαί τινος, προαισθάνομαί τι.
*olfactōrĭa, æ, θ. (olfacto) ὀσφραντήριον.
olfactōrĭŏlum, i, οὐ. ὑποκορ. τοῦ ἑπομένου.
olfactōrĭum, ii, οὐ. ὀσφραντήριον, ὀσφράδιον.
*olfactrix, īcis, θ. (olfacto) ἡ ὀσφραινομένη.
olfactus, ūs, ἀ. (olfacio) ὄσφρησις, ὄσφρανσις.
olfactus, a, um, ἴδ. olfacio.
Olfĭcus (olfacio) πλαστὸν ὄνομα· ὁ ὀσφραινόμενος.
Olĭăros, ἴδ. Olearus.
ŏlĭdus, a, um, (oleo) ὀσμήρης, ὄζων. 2) ὀσμήρης, δυσώδης, βαρύοσμος.
ŏlĭgŏchrŏnĭus, a, um, ὀλιγοχρόνιος.
ōlĭm, ἐπίῤ. ποτέ. prius olim, πρότερόν ποτε. olim si, ἐάν ποτε. olim cum, ὁπότε, ὁπόταν. olim dant, ἔσθ' ὅτε διδόασι. 2) ποτέ, πάλαι, πρίν, τὸ παλαιόν. sic olim loquebantur, οὕτω ποτὲ (τὸ παλαιὸν) ἔλεγον. dixit olim, εἶπέ ποτε. olim jam, πάλαι, πολὺν ἤδη χρόνον. olim furores, αἱ πάλαι (αἱ πρὶν) μανίαι. 3) πάλαι, ἄρτι. 4) ποτέ, ὕστερόν ποτε. olim proderit, ὠφελήσει ποτέ. 5) quid est olim melius, τί ποτε κάλλιόν ἐστιν.
Olĭsīpo, ōnis, ἀ. ἡ Ὀλισίπων, πόλις τῆς Λυσιτανίας, τανῦν Lissabon, ἡ Lisbona. Οἱ κάτοικοι Olisiponenses.
ŏlĭtor, ōris, ἀ. (olus) λαχανίτης.
ŏlĭtōrĭus, a, um, (olitor) λαχανικός, λαχανηρός. forum olitorium, ἡ τῶν λαχάνων ἀγορά, τὰ λάχανα.
ŏlīva, æ, θ. ἐλαία, (τὸ δένδρον ἢ ὁ κλάδος ἐλαίας). 2) ἐλαία, ἐλάα, (ὁ καρπός).
ŏlīvārĭus, a, um, τῶν ἐλαιῶν. olivaria mola, τὸ ἐλαιοτριβεῖον.

Digitized by Google

ŏlīvētum, i, οὐ. ἐλαιών.
ŏlīvĭfer, era, erum, (oliva-fero) ἐλαιοφόρος.
ŏlīvĭtas, ātis, θ. ἡ τῶν ἐλαιῶν συγκομιδή, ἐλαιοτρυγητός.
ŏlīvĭtor, ōris, ἀ. ἐλαιοκόμος
ŏlīvo, are, ἐλαιολογῶ.
ŏlīvum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ oleum. Τύπος ὡς τὰ πολλὰ ποιητικός.
olla, æ, θ. χύτρα.
ollar, āris, οὐ. (olla) ἐπίθεμα χύτρας.
ollāris, e, χυτραῖος.
ollārĭus, a, um, τῆς χύτρας.
ollĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ olla) χυτρίον. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ollula, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ olla) χυτρίον.
ollus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ille, a, ud.
ŏlo, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ olere.
ŏlŏlȳgōn, ōnis, ἀ. ὀλολυγὼν (τῶν βατράχων).
ŏlor, ōris, ἀ. κύκνος. 2) παρὰ νεωτέροις ἀντὶ τοῦ odor, ὀσμή.
ŏlōrĭfer, ĕra, ĕrum, (olor-fero) κύκνους φέρων.
ŏlōrīnus, a, um, κύκνειος, τοῦ κύκνου.
ŏlus καὶ holus, ĕris, οὐ (συγγ. τοῦ χλόη) λάχανον. κατ' ἐξοχήν, ἡ κράμβη. ollus pullum εἴτε olus atrum καὶ olusatrum, i, οὐ. τὸ ἱπποσέλινον, σμύρνιον.
ŏlūsātrum, ἴδ. olus.
ŏluscŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ olus) λαχάνιον, λαχανίδιον.
Olȳbrĭus, ii, ἀ. Ὀλύβριος. Olybrĭānus, a. um, τοῦ Ὀλυβρίου.
Ŏlympēni, orum, ἀ. Ὀλυμπηνοί.
Olympĭa, æ, θ. Ὀλυμπία.
Ŏlympĭăcus, a, um, Ὀλυμπικός
Ŏlympĭas, æ, ἀ. Ὀλυμπίας ἄνεμος.
Ŏlympĭas, ădis, θ Ὀλυμπιάς, ἐπωνύμιον τῶν Μουσῶν καὶ ὄνομα γυναικῶν. 2) olympias, ὀλυμπιάς (τετραετία).
Olympĭcus, a, um, Ὀλυμπικός
Ŏlympĭēum, i, οὐ Ὀλυμπιεῖον, Ὀλύμπιον.
ŏlympĭŏnīces, æ, ἀ ὀλυμπιονίκης.
Ŏlympĭus, a, um, Ὀλύμπιος, τῆς Ὀλυμπίας. Olympia, orum, οὐ. Ὀλύμπια. Olympia vincere, coronari, Ὀλύμπια νικᾶν, στεφανοῦσθαι, ἀνελέσθαι... Ὀλύμπιος, τοῦ Ὀλύμπου. — Oly... n, οὐ. Ὀλύμπιον, εἴτε Ὀλυμπιεῖον, ν... Ὀλυμπίου Διός.
Ŏlympus, (os), i, ἀ. Ὄλυμπ..., ὄνομα ὀρέων τινῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ Ὄλυμπος, ἡ ἕδρα τῶν θεῶν καὶ Μουσῶν. 2) Ὄλυμπος, ὁ τοῦ Μαρσύου μαθητής.
Olynthus, (os), i, θ. Ὄλυνθος.
ŏlȳra, æ, θ. ὄλυρα, (ζ...
Ŏlyssippo, ταὐτὸ τῷ Ulisipo.
oma, æ, εἶδος σύκων.
ŏmāsum, i, οὐ. βόειαι γόλικες. 2) κωμικ. ἡ κοιλία. Λέξις Γαλλική.
ombrĭa, æ, θ. εἶδος λιθαρίου.
ōmen, ĭnis, οὐ. (ἀρχαϊκῶς osmen) φήμη, κληδών, οἰωνός, σημεῖον. omen capere, οἰωνίζεσθαι. placet omen. τὸν οἰωνὸν δέχομαι. date candida omina, εὐφημεῖτε. secundo omine eo, αἰσίοις οἰωνοῖς χρησάμενος πορεύομαι. vates canit omina, ὁ μάντις φήμας μαντεύεται. 2) εὐχή. faustis ominibus prosequor, εὐφημίαις προπέμπω.
ōmentatus, a, um, ἐν ἐπιπλόῳ.
ōmentum, i, οὐ. ἐπίπλοον. 2) ὑμήν, δερματίς, περιόστεον, μῆνιγξ κ.τ.τ. 3) ἔγκατα, ἔντερα. 4) πιμελή.
*ōmĭnātĭo, onis, θ. οἰωνισμός.
*ōmĭnātor, ōris, ἀ. οἰωνιστής.
ōmĭno, are, ἀρχαϊκῶς, ἀντὶ τοῦ ominor.
ōmĭnor, atus sum, ari, (omen) alicui aliquid, οἰωνίζομαι, μαντεύομαι, προσημαίνω τινί τι.
ōmĭnōse, ἐπίρ. ἀπαισίως.
ōmĭnōsus, a, um, ἀπαίσιος.
ŏmissĭo, iōnis, θ. (omitto) παράλειψις. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
ŏmissus, a, um, ἴδ. omitto.
ŏmitto, īsi, issum, ĕre, (ob-mitto) aliquem ἢ aliquid, παρίημι, ἀφίημι, ἐῶ τινα ἢ τι. arma, ἀφιέναι τὰ ὅπλα. omitte me, ἄφες με. omittere animam, ἀφιέναι τὸ πνεῦμα, τελευτᾶν. tristitiam, ἀπαλλάττεσθαι, παύεσθαι τῆς λύπης. consilium, ἀπογιγνώσκειν τὴν βουλήν. pietatem, παριέναι, παραλείπειν τὴν εὐσέβειαν. iratus esse, παύομαι τῆς ὀργῆς εἴτε ὀργιζόμενος. omnibus rebus omissis, ἐάσας πάντα. omissus, a, um, ἠμελημένος, ἀμελής. 2) aliquid, ἐσθ' ὅτε καὶ de re, παρίημί τι, παρίημι περί τινος, ἐῶ τι. ut hoc omittam, ἵνα παραλίπω τοῦτο, τοῦτο εἴτε περὶ τούτου παρείσθω, ταῦτα ἐῶμεν.
*omnĭcănus, a, um, (omnis-cano) παμμελής.
*omnĭcarpus, a, um, (omnis-carpo) πάντοθεν δρέπων.
omnĭcŏlor, ōris, ἀ. πάγχρους. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
omnĭfārĭam, ἐπίρ. πάντη, πανταχῆ.
omnĭfer, era, erum, (omnis-fero) παμφόρος.
omnĭformis, e, (omnis-forma), πάμμορφος, παντόμορφος.
omnĭgĕnus, a, um, (omnis-genus-gigno) παγγενής, παντοῖος. 2) παντογόνος.
omnĭmĕdens, ntis, (omnis-medeor) πανακής.
omnĭmŏde, ταὐτὸ τῷ omnimodis.

Digitized by Google

omnĭmŏdis, ἐπιῤ. (omnis-modus) πάντη, πάμπαν, παντοιοτρόπως.
omnĭmŏdo, ταὐτὸ τῷ omnimodis.
omnĭmŏdus, a, um, (omnis-modus) παντοῖος, παντοδαπός.
omnĭmorbĭa, æ, θ τὸ πάνακες, ἡ πανάκεια.
omnīno, ἐπίῤ. (omnis) πάντως, πάντα, πάμπαν, παντάπασι. nihil omnino. τὸ παράπαν οὐδέν, οὐδὲν τὸ πάμπαν. omnino non potest, παντάπασιν οὐ δύναται. 2) ὅλως καθόλου, τὸ παράπαν. hominum genus aut omnino animalium, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἢ καθόλου τὸ τῶν ἐμψύχων. quinque omnino, πέντε μάλιστα, οἱ πάντες πέντε. 3) μέντοι, μέν.
omnĭpărens, ntis, παγγενέτης, παγγενέτειρα.
†omnĭpăter, tris, ἀ. παγγενέτης.
omnĭpăvus, a, um, παντόφοβος.
omnĭpĕrītus, a, um, πανεπιστήμων.
†omnĭpollens, ntis, παντοδύναμος.
omnĭpŏtens, ntis, παγκρατὴς παντοδύναμος, παντοκράτωρ, παντοκράτειρα.
omnĭpŏtentĭa, æ, θ. τὸ πᾶν κράτος, παντοκρατορία.
omnis, e, πᾶς. omnia, πάντα, τὰ πάντα. omnes Macedones, πάντες οἱ Μακεδόνες. omnes Macedonum, οἱ πάντες Μακεδόνες. omnia facere, ut, πάντα ποιεῖν, ὅπως. omnia quæcunque, πάντα, ὅσα. alicui omnia sum, πάντα εἴτε ἀντὶ πάντων τινί εἰμι. ante omnia, πρὸ πάντων. omnia εἴτε per omnia, πάντα, διὰ παντὸς κατὰ πάντα. omnia omnium, πάντα πάντων. alia omnia εἴτε ἁπλῶς omnia quam, πάντα τἀναντία. alia omnia quam quæ vis, πάντα τἀναντία ὧν βούλει. 2) πᾶς, ἕκαστος. omnis eques, πᾶς, ἕκαστος ἱππεύς. 3) πᾶς, ἅπας, ὅλος. omnis Gallia, πᾶσα ἡ Γαλλία, ὅλη ἡ Γαλλία. omnis in hoc sum, ὅλος περὶ τοῦτο διατρίβω. 4) πᾶς, παντοῖος, παντοδαπός.
omnĭsŏnus, a, um, (omnis-sonus) πάντων τῶν ἤχων, παντοίων ἤχων, παμμελής. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
†omnĭtĕnens, ntis, παντοκράτωρ.
omnĭtŭens, ntis, (omnis-tueor) πανόπτης, πανόπτρια.
omnĭvăgus, a, um, ποντοπλανής.
omnĭvŏlus, a, um, (omnis-velle) πάντων ἢ πασῶν ὀρεγόμενος.
omnĭvŏrus, a, um, (omnis-voro) παμφάγος.
ōmŏphăgĭa, æ, θ. ὠμοφαγία.
omphăcĭum, i, οὐ ὀμφάκιον, ὠμοτριβὲς ἔλαιον.
omphăcŏcarpos, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ omphalocarpos.
Omphăle, ēs, θ. Ὀμφάλη.
omphălŏcarpos, i, θ. ὀμφαλόκαρπος, ἀπαρίνη.
omphălos, i, ἀ. ὀμφαλός.
ŏnăger, καὶ onăgrus, i, ἀ ὄναγρος, ἄγριος ὄνος. 2) ὄναγρος εἴτε μονάγκων, (πολιορκητικὴ μηχανή).
ŏnăgos, i, ἀ. ὀναγός, ὀνηγός.
onchesmītes, æ, ἀ. ἄνεμός τις ἀπ' Ὀγχησμοῦ τῆς Ἠπείρου πνέων.
Onchestus, i, ἀ. Ὀγχηστός. Onchestĭus, a, um, Ὀγχήστιος.
ŏnĕrārĭus, a, um, φορτικός, φορτηγικός. navis oneraria, εἴτε ἁπλῶς oneraria, æ, θ. φορτικὸν πλοῖον, φορταγωγὸς ναῦς, ὁλκάς, φορτίς.
ŏnĕro, avi, atum, are, (onus) aliquem ἢ aliquid, φορτίζω τινὰ ἤ τι. aliquem ἢ aliquid aliqua re, γεμίζειν τινὰ ἤ τί τινος. naves armis, γεμίζειν τὰς ναῦς ὅπλων, ἐντιθέναι ταῖς ναυσὶ φορτία ὅπλων. onerata plaustra, γέμοντα ὀχήματα. membra sepulcro, ἐπιχώννυμί τινι τύμβον. oneratus vino, βεβαρημένος οἴνῳ. cibus onerat, ἡ τροφὴ βαρύνει, δύσπεπτός ἐστιν. humerum pallio, περιβάλλεσθαι τὸ ἱμάτιον. 2) aliquam, ἔγκυον ποιῶ, πληρῶ τινα. 3) μεταφ. ἐνοχλῶ, βαρύνω τινά. aliquem injuriis, βαρύνειν τινὰ ἀδικίαις. maledictis, καθυβρίζειν τινά. malis oneratus, κακῶν γέμων. 4) πληρῶ τινά τινος. aliquem spe, πληροῦν, ἐμπιμπλάναι τινὰ ἐλπίδος. 5) aliquid, ἐπιβαρύνω, βαρύτερον ἢ δεινότερον ποιῶ τι. 6) alicui aliquid ἀντὶ τοῦ aliquid aliqua re, ἐντίθημι, ἐμβάλλω τινί τι, γεμίζω, πληρῶ τί τινος.
ŏnĕrōse, ἐπίῤ. φορτικῶς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ŏnĕrōsĭtas, ātis, θ. τὸ φορτικόν, βάρος.
ŏnĕrōsus, a, um, βαρύς, βαρύνων. 2) μεταφ. φορτικός, ὀχληρός.
ŏnīrocrĭtes, æ, ἀ. ὀνειροκρίτης.
ŏniscus, (os) i, ἀ. ὀνίσκος.
ŏnŏchīles, is, οὐ. ὀνοχειλὲς (βοτάνη).
Ŏnŏcŏētēs, æ, ἀ. (Ὀνοκοήτης).
ŏnŏcrŏtălus, i, ἀ. ὀνοκρόταλος.
ŏnŏmătŏpœĭa, æ, θ. ὀνοματοποιΐα.
ŏnōnis, is, θ. ὄνωνις εἴτε ἄνωνις, (βοτάνη).
†ŏnŏnychītes, æ, ἀ. (ὀνονυχίτης).
ŏnŏpordon, i, οὐ ὀνόπορδον (βοτάνη).
ŏnosma, ătis, οὐ. ὄνοσμα (βοτάνη).
ŏnūris, is, θ. ὄνουρις (βοτάνη).
ŏnus, ĕris, οὐ. φορτίον, ἄχθος, (πλοίου, ὄνου, ἀνθρώπου, κ. τ. τ. 2) onus naturæ εἴτε gravidi ventris, τὸ κύημα, ὁ γόνος. 3) onera ciborum εἴτε ventris, ὁ ἀπόπατος, ἡ κόπρος. 4) μεταφ. τὸ ἄχθος, βάρος ἢ ὄχλησις. oneri

Digitized by Google

esse alicui, ἄχθος φέρειν, ὄχλησιν παρέχειν τινί, βαρύνειν, ἐνοχλεῖν τινα. 5) βάρος, ὄχλησις, τουτέστιν ἀρχὴ εἴτε ὑπηρεσία πολύπονος. alicui injungere onus, βάρος τινὶ ἐπιτιθέναι. onus suscipere, βάρος ἀναιρεῖσθαι. 6) βάρος τῶν φόρων. oneribus pressus, βεβαρημένος φόροις, πιεζόμενος ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν φόρων.

ŏnustus, a, um, (onus) πεφορτισμένος. navis frumento onusta, ναῦς σίτου γέμουσα. onustus præda, μεστὸς λείας. onustus auri, σκαν. ἀντὶ τοῦ auro, χρυσῷ πεφορτισμένος. 2) μεταφ. onustum corpus, βεβαρημένον τῇ ἡλικίᾳ σῶμα. 3) γέμων, μεστός, πλήρης τινός. lætitia, μεστὸς χαρᾶς. 4) μεστὸς (ἐδεσμάτων), χορεστός.

ŏnÿchĭnus, a, um, ὀνύχινος.

ŏnÿchĭpuncta, æ, θ. (onyx-punctus) ποικίλον τι λιθάριον.

ŏnÿchītĭnus, a, um, ἐξ ὀνυχίτου.

ŏnÿchītis, ĭdis, ὀνυχῖτις.

ŏnÿx, ÿchis, ἀ. ὄνυξ, (ἡ λίθος καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς σκεῦος. 2) εἶδος ὀστρακοδέρμου, ὁ σωλήν.

ŏpa, æ, θ. ὀπή.

ŏpācĭtas, ātis, θ. (opacus) τὸ σύσκιον, σκιά.

ŏpāco, avi, atum, are, aliquid, ἐπισκιάζω τι.

ŏpācus, a, um, σύσκιος, σκιερός, ἐπίσκιος, κατηρεφής. 2) σκιερός, σκοτεινός.

Ŏpālĭa, ium, οὐ. (Ops) ἡ τῆς Ῥέας ἑορτή, τελουμένη ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ.

ŏpălus, i, ἀ. ὀπάλλιος, (λιθάριον)

ŏpella, æ. θ. (ὑποκορ. τοῦ opera) μικρὰ ἐργασία.

ŏpĕra, æ, θ. (opus) ἐργασία, ἔργον, πόνος, ἐπιμέλεια. operam alicui rei dare, ἐπιμέλειαν εἴτε σπουδὴν ποιεῖσθαι περί τι, εἶναι εἴτε γίγνεσθαι περί τι, πράττειν τι. ut fiat, ἐπιμελεῖσθαι, σπουδάζειν ὅπως. — operam consumere, ponere in re, operam insumere, consumere in rem, πόνον ἀναλίσκειν εἴς τι, πραγματεύεσθαι περί τι. edere operam fortium virorum, διαπράττεσθαι ἔργον ἀνδρείων. datā operā, ἐπιμελῶς. dedita opera, ἐξεπίτηδες, ἐκ προνοίας. unā opera, ἅμα, ὁμοῦ. meā, tua, sua opera, etc. συνεργοῦντος ἐμοῦ, δι' ἐμοῦ, δι' ἐμέ, κ.τ.λ. opera, ἔργῳ. operæ pretium est, καὶ ἁπλῶς operæ est, ἄξιόν ἐστι, προὔργου ἐστίν. operæ non est, οὐ δεῖ γενέσθαι. operæ pretium facere, ἄξιόν τι ποιεῖν, προὔργου τι ποιεῖν. 2) operam dare alicui, ὑπηρετεῖν τινι, χαρίζεσθαί τινι. κατ' ἐξοχὴν δέ· προσέχειν τινί, ἀκροᾶσθαί τινος. 3) τὸ καθ' ἡμέραν ἔργον, ἡ τῆς ἡμέρας ἐργασία. 4) πραγματεία, σύγγραμμα. 5) est mihi operæ, μέλει μοι, σχολάζω. operæ ubi mihi erit, ὅταν σχολάσω. neque consulibus operæ erat id negotium agere, οὐδὲ οἱ ὕπατοι ἐσχόλαζον τοῦτο πράττειν. 6) ἐργάτης, μισθωτός, μισθάρνης.

ŏpĕrārĭus, a, um, (opera) ἐργάσιμος, ἐργαζόμενος. homo operarius εἴτε ἁπλῶς operarius, ἀ. ὁ ἐργάτης, ἐργαστήρ. operaria, æ, θ. ἡ ἐργάσιμος ἑταιρία, ἡ τῷ σώματι ἐργαζομένη. pecus operarium, τὰ ἐργαζόμενα κτήνη. vinum operarium, ὁ τοῖς ἐργάταις διδόμενος οἶνος. operarius lapis, ὁ ἐργάσιμος λίθος.

ŏpĕrātĭo, iōnis, θ. ἐργασία. 2) ἱερουργία. 3) εὐεργεσία.

†ŏpĕrātor, ōris, ἀ. ἐργάτης.

†ŏpĕrātrix, īcis, θ. ἐργάτις.

ŏpercŭlo, avi, atum, are, aliquid, πωμάζω τι.

ŏpercŭlum, i, οὐ. (operio) πῶμα, ἐπίθημα, ἐπίβλημα.

ŏpĕrīmentum, i, οὐ. (operio) ἐπίβλημα, σκέπασμα.

ŏpĕrĭo, ĕrŭi, ertum, ire, (ἐκ τοῦ ob καὶ τοῦ ῥήμ. pario, ὡς καὶ τὸ aperio ἐκ τοῦ ab καὶ pario) aliquem ἢ aliquid re, καλύπτω τινὰ ἤ τί τινι. nox terras operit, ἡ νὺξ τὴν γῆν καλύπτει. operio caput, καλύπτομαι τὴν κεφαλήν. oculos, κλείω τοὺς ὀφθαλμούς. ostium, προστίθημι, κλείω τὴν θύραν. 2) μεταφ. καλύπτω, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι. — opertum, οὐ. τὸ ἀπόκρυφον, ἀπόῤῥητον.—τὸ ἄδυτον 3) μεταφ. opertus infamiā, ἀτιμίας μεστός.

ŏpĕrĭor, iri, ταὐτὸ τῷ opperior.

opero, avi, atum, are, παρὰ μεταγν. ταὐτὸ τῷ ἑξῆς.

ŏpĕror, atus sum, ari, (opus) ἐργάζομαι, ποιῶ. in agro, ἐν τῷ ἀγρῷ.—operatus, ἐργαζόμενος. 2) ἐνεργῶ. 3) alicui rei, σπουδάζω, σπουδὴν εἴτε ἐπιμέλειαν ποιοῦμαι περί τι. 4) operari sacris, εἴτε ἁπλῶς operari, (παρὰ ποιηταῖς· ἔρδειν, ῥέζειν), ἱερουργεῖν.

ŏpĕrōse, ἐπίῤ. ἐπιπόνως. 2) ἐπιμελῶς.

ŏpĕrōsĭtas, ātis, θ. τὸ ἐπίπονον, πόνος, περιεργία.

ŏpĕrōsus, a, um, πολύπονος, ἐπίπονος, ἐργαστικός. 2) ἐνεργής. 3) πολύπονος, πολλοὺς πόνους παρέχων.

ŏpertānĕus, a, um, (opertum) ἀπόκρυφος. opertanea sacra, τὰ μυστήρια. opertanei dii, οἱ χθόνιοι θεοί.

ŏperto, ἐπίῤ. ἀσαφῶς, αἰνιγματωδῶς.

ŏperto, are, (θαμιστ. τοῦ operio) aliquid, καλύπτω, σκεπάζω τι.

Digitized by Google

ŏpertōrĭum, i, οὐ. (operio) ἐπίβλημα. 2) κάλυμμα (τάφος).
ŏpertūra, æ, θ. (operio) σκέπασμα.
ŏpertus, a, um, ἴδ. operio.
ŏpertus, ūs, ἀ. ἐπιβολή, ἐπίβλημα.
ŏpĕrŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ opera) μικρὰ ἐργασία, μικρὸν ἔργον 2) μικρὰ ἐργασία, μικρὸν κέρδος.
ŏpes, um, ἴδ. ops.
ŏphĕostăphȳle, ταὐτὸ τῷ ophiostaphyle.
ŏphĭăca, orum, οὐ. τὰ ὀφιακά.
Ophĭas, ădis, θ. Ὠφιάς, ἡ Ὠφίου θυγάτηρ.
ŏphĭcardēlos, (-us). i, ἀ. εἶδος λιθαρίου.
ŏphĭdĭon, i, οὐ. ὀφίδιον, (εἶδος ἰχθύος).
Ŏphĭogĕnes, um, ἀ. Ὀφιογενεῖς.
Ŏphīon, iŏnis, ἀ. Ὀφίων.
Ŏphīŏnĭdes, æ, ἀ. Ὀφιονίδης.
Ŏphīŏnĭus, a, um, Ὀφιόνιος, Θηβαῖος.
Ophĭŏphăgi, orum, ἀ. Ὀφιοφάγοι.
ŏphĭostăphȳle, ēs, θ. ὀφιοσταφυλή.
ŏphītes, æ, ἀ. ὀφίτης λίθος.
ŏphĭūchus, i, ἀ. ὀφιοῦχος, (ἄστρον).
ŏphĭussa, æ, θ ὀφιοῦσα (βοτάνη).
Ophĭūsa εἴτε Ophiussa, æ, θ. Ὀφιοῦσα, ὄνομα νήσων τινῶν καὶ πόλεων.
Ŏphĭūsĭus, a, um, Ὀφιούσιος, Κύπριος.
ophrys, ȳos, θ. ὀφρύς, (βοτάνη).
ophthalmĭas, æ, ἀ. ὀφθαλμίας, (ἰχθύς).
opthalmĭcus, a, um, ὀφθαλμικός.
ŏpĭcillum, i, οὐ. (ops) μικρὸν ἐπικούρημα.
Opĭcus, a. um, (πληρέστερος τύπος ἀντὶ Opscus καὶ Oscus) Ὀπικός. Opici, ἀ. οἱ Ὀπικοί, ἔθνος παλαιὸν τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Καμπανίας. Προσηγορικῶς· opicus, a, um, ἄγροικος, ἄμουσος, ἀνέργαστος, χρονικός.
ŏpĭfer, ĕra, ĕrum, (opus-fero) ἐπικούριος.
ŏpĭfex, ĭcis, ἀ. (opus-facio) δημιουργός, πλάστης. 2) δημιουργός, τεχνίτης, κατ' ἐξοχὴν δέ· ὁ χειροτέχνης, ὁ βάναυσος. 3) opifex, θ. ἡ δημιουργός, πλάστις.
ŏpĭfĭcīna, æ, θ. δημιουργεῖον, ἐργαστήριον.
ŏpĭfĭcĭum, i, οὐ. (opifex) δημιούργημα, ἐργασία.
Ŏpĭgĕna, æ, θ. (Ops-gigno) ἐπωνύμιον τῆς Ἥρας. Ἴδ. Ops.
ŏpĭlĭo, iōnis, ἀ. (οἰοπόλος) ποιμήν.
ŏpīme, ἐπίῤ. λιπαρῶς, πολυτελῶς.
Opīmĭānus, a, um, Ὀπιμιανός, τοῦ Ὀπιμίου
ŏpīmĭtas, ātis, θ. τὸ λιπαρόν, πολυτέλεια.
Ŏpīmĭus, a, um, Ὀπίμιος, τοῦ Ὀπιμίου. Opimius, ἀ. ὁ Ὀπίμιος.
ŏpīmo, avi, atum, are, aliquem ἤ aliquid, πιαίνω τινὰ ἤ τι. μεταφ. πιαίνειν, πλουτίζειν τι.
ŏpīmus, a, um, (ops) πίων, πιαρός, bos, βοῦς πίων, εὐτραφής, ager, ὁ πίων εἴτε εὔκαρπος ἀγρός, ἡ πίειρα (γῆ). μεταφ. opimum genus orationis, τὸ παχὺ εἴτε ἄκομψον εἶδος τοῦ λόγου. 2) πίων, πλούσιος, λιπαρός, πολυτελής. — spolia opima, εἴτε ἁπλῶς opima, τὰ σκῦλα, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ τῶν πολεμίων στρατηγοῦ.
ŏpīnābĭlis, e, (opinor) δοξαστός, οἰητός.
ŏpīnābĭlĭter, ἐπίῤ. δοξαστῶς, καθ' ὑπόληψιν.
ŏpīnātĭo, iōnis, θ. (opinor) δοξασία, οἴησις.
ŏpīnātor, ōris, ἀ. δοξαστής. 2) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων· ὁ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὲρ τοῦ στρατιωτικοῦ σιταρχῶν.
*ŏpīnātus, ūs, ἀ. (opinor) δοξασία, δόξασμα.
ŏpīnĭo, iōnis, θ. δόξα, δόκησις, οἴησις, δόξασμα, οἴημα. opinionem de re concipio, δόξαν περί τινος λαμβάνω, δόξα γίγνεταί μοι περί τινος. illius opinionis sum, ταὐτὰ ἐκείνῳ δοξάζω. opinione vulgi, κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν εἴτε γνώμην. ut mea est (fert) opinio, κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν. contra opinionem, παρὰ δόξαν. celerius opinione, θᾶττον δόξης. venit mihi in opinionem, ἐπέρχεταί μοι, ἐπὶ νοῦν ἔρχεταί μοι. 2) δόξα, φήμη, δόκησις. opinionem virtutis habere, δόξαν ἀρετῆς ἔχειν. 3) δόξα, εὐδοκιμία.
ŏpīnĭōsus, a, um, (opinio) δόξας πολλὰς ἔχων.
ŏpīnĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ opinio) οἰημάτιον. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ŏpīno, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ opinor.
ŏpīnor, atus sum, ari, δοξάζω, οἴομαι. aliquid, δοξάζειν τι. multa falso, πολλὰ ψευδῆ δοξάζειν. loquor ut opinor, λέγω, ἃ διανοοῦμαι. male de aliquo, κακόν τι περί τινος δοξάζειν. παρενθετικῶς· ut opinor, εἴτε ἁπλῶς, opinor, ὡς ἐγῷμαι, οἶμαι. — opinatus, a, um, παθητ. δοξαστός, δοξαζόμενος.
ŏpĭpăre. ἐπίῤ. πολυτελῶς, μεγαλοπρεπῶς, δαψιλῶς.
ŏpĭpăris, e, ταὐτὸ τῷ opiparus.
ŏpĭpărus, a, um, (opes-paro) πολυτελής, δαψιλής
Opis, is, θ. Ὦπις εἴτε Οὖπις, (Νύμφη καὶ ἐπίκλησις Ἀρτέμιδος).
ŏpisthŏgrăphus, a, um, ὀπισθόγραφος.
ŏpisthŏtŏnĭcus, a, um, ὀπισθοτονικός.
ŏpisthŏtŏnos, i, ἀ. ὁ ὀπισθότονος. ἡ ὀπισθοτονία, (νόσος).

Digitized by Google

ŏpĭter, ĭtĕris καὶ ĭtris, ἀ. (ob-pater) Ῥωμαϊκὸν προωνύμιον· Ὀπίτωρ.
Ŏpĭtergĭum, ii, οὐ. Ὀπιτέργιον, πόλις ἐπέκεινα τοῦ Πάδου, ἡ τανῦν Oderzo, οἱ κάτοικοι Opitergīni, orum.
ŏpĭtŭlātĭo, iōnis, θ. (opitulor ἐπικουρία, βοήθεια. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
ŏpĭtŭlātor, ōris, ἀ. (opitulor· ἐπίκουρος, βοηθός.
ŏpĭtŭlatus, ūs, ἀ (opitulor) ἐπικουρία, βοήθεια.
ŏpĭtŭlo, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ opitulor.
ŏpĭtŭlor, atus sum, ari, (ops-fero) alicui, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι.
ŏpĭum, (on), i, οὐ. ὄπιον.
ŏpŏbalsămētum, i, οὐ. τόπος, ἔνθα φύεται τὸ ὀποβάλσαμον.
ŏpŏbalsămum, i, οὐ. ὀποβάλσαμον.
ŏpŏcarpăthon, (-um), i, οὐ. (ὀποκάρπαθον).
ŏpŏpănax, ăcis, ἀ. ὀποπάναξ.
ŏpōrĭce, ēs, θ. ὀπωρικὴ σύνθεσις.
ŏpōrŏthēca, æ, εἴτε oporothēce, ēs, θ. ὀπωροθήκη.
ŏportet, ŭit, ēre, δεῖ, χρή, εἰκός ἐστιν hoc non oportuit fieri, τοῦτο οὐκ ἐχρῆν, οὐκ ἔδει γενέσθαι. pecuniam dare oportuit, ἔδει τὰ χρήματα δοῦναι. sic oportet, οὕτω χρὴ γενέσθαι εἴτε ποιεῖν. judices videant oportet, δεῖ σκοπεῖν τοὺς δικαστάς. exstent vestigia oportet, εἰκός ἐστιν ὑπάρχειν ἴχνη. Παρὰ μετγν εὕρηται καὶ μετὰ τοῦ ut καὶ ὑποτακτ.
oppalesco, ἴδ. obpallesco.
oppando, andi, ansum καὶ assum, ĕre, (obpando) ἀντιτείνω, πετάννυμι πρός τι.
oppango, ĕre, (ob-pango) προσπήγνυμι.
†oppansum, i, οὐ. (oppando) σκῆνος, περικάλυμμα.
oppansus εἴτε oppassus, a, um, ἴδ. oppando.
oppecto, ĕre, (ob-pecto) κωμ. διατίλλω εἴτε κατατίλλω καὶ καταθοινῶ. Πλαυτ.
*oppēdo, ĕdi, ĕre, (ob-pedo) alicui, καταπέρδω τινός.
oppĕrĭor, perītus καὶ pertus sum, iri, aliquem ἢ aliquid, καραδοκῶ, περιμένω, ἀναμένω, προσδοκῶ τινα ἤ τι.
oppessŭlo, are, (ob-pessulus) aliquid, μοχλῶ τι. januam, τὴν θύραν.
oppĕto, īvi, καὶ ĭi, ītum, ĕre, (obpeto) aliquid, περιπίπτω τινί. mortem oppetere εἴτε ἁπλῶς oppetere, (θάνατον ἐπισπεῖν παρ' Ὁμήρῳ) τελευτᾶν, ἀποθνήσκειν.
oppexus, ūs, ἀ. (ob-pecto) κτενισμός. πουλήϊος.
oppĭco, are, (ob-pico) aliquid, καταπισσῶ τι.
oppĭdānĕus, a, um, ἀστικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
oppĭdanus, a, um, (oppidum) ἀστικός. oppidani, orum, ἀ. οἱ ἀστοί, πολῖται (οὕτως ἐλέγοντο οἱ κάτοικοι τῶν ἄλλων πόλεων πλὴν τῶν τῆς Ῥώμης). 2) μικροπολιτικός.
oppĭdātim, ἐπίῤ. κατὰ πόλεις.
oppĭdo, ἐπίῤ. κομιδῇ, πάνυ, πάντως. 2) πάνυ μὲν οὖν, πάνυ γε, μάλιστα.
oppĭdŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ oppidum) πολισμάτιον, πολίχνιον, πολίχνη.
oppĭdum, i, οὐ. ἄστυ, (τὰ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν τειχῶν) ἐνίοτε κατ' ἐξοχήν· ἡ Ῥώμη καὶ αἱ Ἀθῆναι. 2) πόλις, πόλισμα, τόπος. μετὰ γενικῆς τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως· in oppido Antiochiæ, 3) ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ· ἡ ἱππάφεσις, ἀφετηρία.
†oppignĕrātor, ōris, ἀ. (oppignero) ὁ λαβὼν ἐνέχυρον.
op-pignĕro, avi, atum, are, aliquid, ἐνεχυρίζω τι, ἐνέχυρον δίδωμι εἴτε τίθεμαί τι.
oppīlātĭo, iōnis, θ. (oppilo) ἔμφραξις. Λ. τοῦ μετγν Λατ.
op-pilo, avi, atum, are, aliquid, ἐπιφράττω, ἐμφράττω, ἀποφράττω τι.
Oppĭus, ii, ἀ. Ὄππιος. Oppiānus, a, um, Ὀππιανός.
opplĕo, ēvi, ētum, ēre, (ob pleo, πρβ. compleo) aliquem ἢ aliquid aliqua re, ἀναπίμπλημι, καταπίμπλημι. πληρῶ τινα ἤ τί τινος. aliquem præda, φορτίζειν τινὰ λείᾳ, γεμίζειν τινὰ λαφύρων. Græciam hæc opinio opplevit, τὴν Ἑλλάδα αὕτη ἡ γνώμη ἐνέπλησεν. oppletus aliqua re, πλήρης, μεστός, γέμων τινός.
*opplōro, are, (ob-ploro) alicui, δακρύω πρός τινα ἢ πρός τι.
oppōno, ŏsŭi, ŏsĭtum, ĕre, (ob-pono) aliquem ἢ aliquid alicui, ἀντιτίθημι, ἀνθίστημι, ἀντιτάττω τινὰ ἤ τί τινι, πρός τινα, πρός τι. se venientibus, ἀνθίστασθαι τοῖς ἐρχομένοις. se periculis εἴτε ad pericula, ἀντιτάττεσθαι πρὸς τοὺς κινδύνους. moles oppositæ fluctibus, χώματα προβεβλημένα πρὸς τὰ κύματα. luna soli opposita, ἡ σελήνη ἀντικειμένη τῷ ἡλίῳ. opponitur vitium virtuti, ἐναντιοῦται ἡ κακία τῇ ἀρετῇ. oppono armatos ad introitum, ἀντιτάττω ἐνόπλους πρὸς τῇ εἰσόδῳ. ille annulum opposuit, ἐκεῖνος τὸν δακτύλιον ἀντέθηκεν. 2) προστίθημι, προέχω, προτείνω.

Digitized by Google

manum ori εἴτε ob os, προσφέρειν, προστιθέναι τὴν χεῖρα πρὸς τὸ στόμα manum ante oculos, προέχειν τὴν χεῖρα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. auriculam, προτείνειν τινὶ τὸ οὖς. fores, προστιθέναι τὴν θύραν. alicui formidines, προτείνειν, παριστάναι, δεικνύναι τινὶ φόβητρα.

opportūne, ἐπίῤ εὐκαίρως, ἐν καιρῷ, ἐπιτηδείως. opportune venire, ἐν καιρῷ, εἰς καιρὸν ἥκειν, εἰς δέον ἔρχεσθαι.

opportūnĭtas, ātis, θ. τὸ πρόσφορον, συμφέρον, ὠφέλημα, καιρός. amicitia habet opportunitates, ἡ φιλία συμφέροντα, ὠφελείας παρέχει, ἐν καιρῷ παραγίγνεται τοῖς ἀνθρώποις. 2) τὸ πρόσφορον, ἐπιτηδειότης. 3) καιρός, εὐκαιρία. optima opportunitate venire, πάνυ ἐν καιρῷ ἐλθεῖν.

opportūnus, a, um, (ob-porto) πρόσφορος, ἐπιτήδειος, ἁρμόδιος. alicui ἢ ad aliquid, πρόσφορός τινι, ἐπιτήδειος πρός τι. corpus morbo opportunum, σῶμα ῥᾳδίως νοσοῦν. opportuna ætas, ἡ ἐπιτηδεία ἡλικία. locus opportunus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος τόπος. 2) καίριος, εὔκαιρος. tempus opportunum, ὁ καιρός, ἡ εὐκαιρία, ὁ ἐπιτήδειος χρόνος.

oppŏsĭtĭo, iōnis, θ. (oppono) ἀντίθεσις.

opposĭtus, a, um, ἴδ. oppono.

oppŏsĭtus, ūs, ἀ. (oppono) ἀντίθεσις. 2) τὸ ἀντικεῖσθαι, ἡ ἐκ τοῦ καταντικρὺ θέσις.

oppressĭo, iōnis, θ. (opprimo) καταπίεσις, καταστροφή. 2) βία, βιαία κατοχή.

oppressĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ oppressio) μικρός τις πιεσμός. Πλαῦτος.

*oppressor, ōris, ἀ. (opprimo) ὁ καταστρέφων ἢ καταστρέψας

oppressus, a, um, ἴδ. opprimo.

oppressus, ūs, ἀ. (opprimo) καταπίεσις, κατάθλιψις.

opprĭmo, essi, essum, ĕre, (ob-premo) aliquem ἢ aliquid, καταπιέζω, καταθλίβω τινὰ ἤ τι. herbam, καταπατεῖν τὴν χλόην. ruina opprimi, καταχώννυσθαι ὑπὸ τῶν ἐρειπίων. onere, καταπιέζεσθαι, καταβαρύνεσθαι τῷ φορτίῳ. opprimere ignem, πνίγειν, καταπιέζειν τὸ πῦρ. oppressus somno, ὕπνῳ κατασχεθείς. os loquentis opprimere, συμπιέζειν τοῦ λέγοντος τὸ στόμα, ἐπιστομίζειν τινά. tumultum, καταπαύειν τὸν θόρυβον. orationem, κατέχειν τὸν λόγον. iram, κατέχειν τὴν ὀργήν. Mithridatem, χειροῦσθαι, καταδυναστεύειν τὸν Μιθριδάτην. leonem, καταβάλλειν λέοντα. classem, καταβυθίζειν, καταδύειν τὸν στόλον. conscientia scelerum oppressus, τῇ τῶν κακουργημάτων συνειδήσει καταπιεζόμενος, κατεχόμενος. opprimo litteram, πνίγω, ἀσαφῶς λέγω τὸ γράμμα 2) λαμβάνω, καταλαμβάνω τινά, ἐπέρχομαί τινι. hostes incautos, ἀφυλάκτους λαμβάνειν τοὺς πολεμίους. mors Antonium oppressit, ὁ θάνατος τὸν Ἀντώνιον κατέλαβεν. opprimo occasionem, ἀντιλαμβάνομαι τῆς εὐκαιρίας. 3) πιέζω τινά, ἐπίκειμαί τινι.

opprŏbrāmentum, i, οὐ. ὀνείδισμα, ὄνειδος. Πλαῦτος.

opprŏbrātĭo, iōnis, θ. (opprobro) ὀνείδισις, ὀνειδισμός.

opprŏbrĭōsus, a, um, ἐπονείδιστος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

opprŏbrĭum, i, οὐ. (ob-probrum) ὀνειδισμός, ὄνειδος, ψόγος. opprobrio est, ἐπονείδιστόν ἐστι.

opprŏbro, are, (ob-probrum) alicui aliquid, ὀνειδίζω τινί τι.

oppugnātĭo, iōnis, θ. προσβολή, πολιορκία. desistere oppugnatione, λύειν τὴν πολιορκίαν.

oppugnātor, ōris, ἀ. πολιορκητής, ὁ πολιορκῶν.

oppugnātōrĭus, a, um, πολιορκητικός. Βιτρ.

op-pugno, āvi, ātum, are, aliquem, πολεμῶ πρός τινα, προσβάλλω τινί. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ πόλεων καὶ φρουρίων· προσβάλλω τινὶ εἴτε πρός τι, πολιορκῶ τι. 3) μεταφ. προσβάλλω τινί, πολιορκῶ τινα, καθάπτομαί τινος. 4) κωμικῶς (ἐκ τοῦ pugnus) πὺξ παίω τινά.

op-pŭto, are, ἐπιτέμνω, κλαδεύω.

Ops, Ŏpis, θ. Ῥέα, (ἡ τοῦ Κρόνου γυνή. κατά τινας ἡ αὐτὴ τῇ Κυβέλῃ Μητρί).

ops, ŏpis, θ. (ὄνομ. ἐλλειπτ. κατὰ τὸν ἑνικόν. Εὔχρηστοι πτώσεις· opis, opem, ope). δύναμις. omni ope niti, ἐῤῥῶσθαι πρός τι, συντεταμένον πᾶν ποιεῖν, ὅπως. opes acquirere, δύναμιν κτᾶσθαι. non opis est nostræ, οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐστιν. 2) δύναμις, (στρατιωτική). regis opibus præesse, τῇ τοῦ βασιλέως δυνάμει ἐπιστατεῖν. 3) δύναμις, (ἡ ἐν πόλει δύναμις πολίτου τινός), ἀξίωμα, εὐδοκιμία. 4) δύναμις, περιουσία, εὐπορία, ἀφορμή, πλοῦτος, (πόλεως καὶ ἰδιώτου). opes acquirere, ἀφορμάς, πλοῦτον πορίζεσθαι. magnas inter opes inops, ἐν μεγάλῃ εὐπορίᾳ ἄπορος. 5) βοήθεια, ἐπικουρία. opem ferre alicui, βοηθεῖν, ἐπικουρεῖν, ἀμύνειν τινί. opem petere ab aliquo, βοήθειαν παρά τινος αἰτεῖν. ope medica juvare aliquem, ἰατρικῇ ἐπικουρίᾳ ἐπικουρεῖν τινι.

opsōnĭum, ταὐτὸ τῷ obsonium.

Digitized by Google

optābĭlis, e, (opto) εὐκτός, εὐκταῖος. Ὁ ὑπερθετικὸς ἄχρηστος.
optābĭlĭter, ἐπίῤ. εὐκταίως. Α. τοῦ μετγν. Λατ.
optātĭo, iōnis, θ. εὐχή
optātīvus, a, um, εὐκτικός. Α. τοῦ μετγν. Λατ. modus, ἡ εὐκτική.
optato, ἴδ. opto
optĭce, ēs, θ. ἡ ὀπτική.
optĭmas, ātis. ἄριστος, ἐπιφανής. Κατ' ἐξοχὴν ἐκαλοῦντο ἐν Ῥώμῃ optimates, um καὶ ĭum, ἀ. πληθ. οἱ ἐν τῇ πολιτείᾳ δυνατοί, κράτιστοι, ἀριστεῖς, σπανιώτερον δὲ οἱ ἄριστοι πολῖται. 2) ἀριστοκρατικός.
optĭme, ἐπίῤ. (ὑπερθετ. τοῦ bene) ἄριστα, κάλλιστα. βέλτιστα. 2) πάνυ ἐν καιρῷ, εὐκαιρότατα.
†optĭmĭtas, ātis, θ. (optimus) οἱονεί· ἀριστότης.
optĭmus, εἴτε optŭmus, a, um, (ὑπερθερτ. τοῦ bonus) βέλτιστος, ἄριστος, κάλλιστος. optimus maximus, (ἐπίκλησις τοῦ Διός) κράτιστος μέγιστος.
optĭo, iōnis, θ. (opto) αἵρεσις, ἐξουσία. optio hæc tua est, αἵρεσιν ἔχεις, ἔξεστί σοι, ἐπὶ σοί ἐστιν. optionem alicui dare facere aliquid, faciendi εἴτε ut faciat, αἵρεσιν, ἐξουσίαν τινὶ διδόναι ποιεῖν τι. 2) αἵρεσις, ἐκλογή, ἀπόδειξις. 3) optio, ἀ. συνεργὸς εἴτε σύμβουλος (τοῦ ἑκατοντάρχου μάλιστα), ὀπτίων. Ἴδε Πλουτ. Γάλβ. 24.
optĭōnātus, ūs, ἀ (optio, ἀ.) ἡ τιμὴ τοῦ τῷ ἑκατοντάρχῳ συνεργοῦντος.
optīvus, a, um, (opto) εὐκτός, εὐκταῖος.
opto, avi, atum, are, αἱροῦμαι, προαιροῦμαι. optavit potius eam relinquere, quam, εἵλετο μᾶλλον καταλιπεῖν αὐτὴν ἤ. opta, utrum vis, ἑλοῦ, πότερα βούλει. ut ex collegis optaret quem vellet, ὅπως ἐκ τῶν συναρχόντων ἕλοιτο, ὅν τινα βούλοιτο. 2) εὔχομαι. fortunam, εὐτυχίαν. hunc videre optabamus diem, ταύτην τὴν ἡμέραν ἐπιδεῖν ηὐχόμεθα. tibi opto aliquid, εὔχομαί σοί τι. a diis opto, ut —, τοῖς θεοῖς εὔχομαί τι, εὔχομαι δοῦναί μοί τι τοὺς θεούς. optatus, a, um, εὐκτός, εὐκταῖος, ποθητός. optatum. οὐ. ἡ εὐχή. optatum impetrare, τῆς εὐχῆς τυγχάνειν. optato, ὥσπερ ηὐχόμην, κατὰ νοῦν.
optŭmus, ταὐτὸ τῷ optimus.
ŏpŭlens, ntis, καὶ opulentus, a, um, (ops), δυνατός, δυνάμενος, εὔπορος, πλούσιος, πολυχρήματος, εὐδαίμων. 2) πολυτελής, δαψιλής.
ŏpŭlenter καὶ opulente, ἐπίῤ. πολυτελῶς, δαψιλῶς, Α. σπαν.
ŏpŭlentĭa, æ, θ. δύναμις, ἀξίωμα. 2) εὐπορία, δαψιλεία, πλοῦτος.
ŏpŭlentĭtas, ātis, θ. τύπος σπανιώτερος τοῦ opulentia.
ŏpŭlento, are, aliquem ἢ aliquid, πλουτίζω τινὰ ἤ τι.
ŏpŭlentus, a, um, ἴδ. opulens.
*opŭlesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ opulens) πλουτίζομαι.
opŭlus, i, θ. ἀγρία σφένδαμνος.
Opuntĭus, a, um, Ὀπούντιος.
ŏpus, ĕris, οὐ. ἔργον. opus facere, ἐργάζεσθαι (ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, οἰκοδομεῖν κ.τ.τ.) opus redimere, τὸ ἔργον ὠνεῖσθαι, ἐργολαβεῖν. belli opera, τὰ πολεμικὰ ἔργα. apes opus faciunt, αἱ μέλιτται ποιοῦσι μέλι, μελιτουργοῦσι. tui operis est, σὸν ἔργον ἐστί. 2) ἔργον, τουτέστι· οἰκοδόμημα, τεχνούργημα. σύγγραμμα. κ τ.τ. 3) ὀχύρωμα, τεῖχισμα. 4) πολιορκητικὸν ἔργον, ἔργον, μηχανή. urbem operibus capere, ἔργοις εἴτε μηχαναῖς ἑλεῖν πόλιν. 5) ἔργον, ἐργασία, τέχνη. hydria facta præclaro opere, ὑδρία λαμπρῶς εἰργασμένη. 6) ἐπὶ ἀφροδισίων· τὸ ἔργον, (Ἔρωτος ἔργα). — magno opere, maximo opere, tanto opere, quando opere, ἴδ. magnopere, maximopere, tantopere, quandopere.
ŏpus, ἄκλιτ. χρεία. opus est alicui res εἴτε re, (σπαν. alicujus rei, καὶ ἀρχαϊκῶς aliquam rem), χρεία ἐστί τινί τινος, δεῖ τινί τινος, δεῖταί τίς τινος. nobis dux εἴτε duce opus est, χρεία στρατηγοῦ ἡμῖν ἐστι, δεῖ ἡμῖν στρατηγοῦ, δεόμεθα στρατηγοῦ. exempla opus sunt, δεῖ παραδειγμάτων. ita facto εἴτε ita rem fieri opus est, οὕτω δεῖ γενέσθαι. opus est dictu (σπάν. ἀντὶ τοῦ dicto) δεῖ εἰπεῖν, λόγου δεῖ. urbe capta εἴτε urbem capi, δεῖ ἑλεῖν τὴν πόλιν. quid opus est affirmare? τίς χρεία ἐστὶ βεβαιώσασθαι; nihil opus est expectare te, οὐδὲν δεῖ σε προσδοκᾷν. ut fiat, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ facto. — opus habeo, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ opus est mihi, χρείαν ἔχω τινός. 2) opus est, δεῖ, χρή, συμφέρει. — Σημ. Καὶ τὸ Ἑλλην. ἔργον μετὰ γενικῆς ἢ ἀπαρεμφάτου εὕρηται οὕτω παρ' Ὁμ. Ἰλ. Ω, 354. Βακχυλ. ἀποσπ. ιζ'. ἐκδ. Bois. Σοφοκλ. Αἴ. 12. Εὐριπ. Ἰφ. Αὐλ. 1344.
Ŏpus, untis, θ, Ὀποῦς.
ŏpuscŭlum. i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ opus) πονημάτιον, συγγραμμάτιον.
ōra, æ, θ. (os, oris), κράσπεδον, περιφέρεια. poculi, vulneris, χεῖλος ποτηρίου, τραύματος. clypei, ἡ ἴτυς, ἄμβη ἀσπίδος.

Digitized by Google

ora extrema sylvæ, τὰ ἔσχατα, ἡ ἐσχατιὰ τοῦ δρυμοῦ. extrema regionis ora, τὸ ἔσχατον ὅριον, τέρμα, πέρατα, ἐσχατιὰ χώρας. 2) ora maritima καὶ ἁπλῶς ora, παραλία, ἀκτή, ἠιών 3) ποιητ. χώρα, τόπος. gelida, ἡ ψυχρὰ τῆς γῆς ζώνη. Acherontis ora. ὁ ᾅδης. Heliconis oræ, οἱ τοῦ Ἑλικῶνος τόποι, oræ luminis, ὁ τοῦ φωτὸς τόπος, γῆ, φῶς, βίος. luminis oras visere, εἰς φῶς ἔρχεσθαι, γεννᾶσθαι 4) σχοινίον, σπάρτον.

ōraclum, i, οὐ. κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ oraculum.

oracŭlum, i, οὐ. μαντεῖον, χρηστήριον. 2) μαντεία, χρησμός, μάντευμα. oracula petere, poscere Delphis, μαντεύεσθαι, χρηστηριάζεσθαι ἐν Δελφοῖς. ab Hammone, χρᾶσθαι τῷ Ἄμμωνι oraculum edere, dare, χρᾶν, χρηστηριάζειν, χρησμῳδεῖν, μαντεύεσθαι, ἀναιρεῖν. 3) χρησμός, ἀξίωμά τι, ἢ δίδαγμα θεῖον εἴτε ἀξιόλογον.

ōrārĭum, i, οὐ. (os, oris) χαψιδρώτιον, ὀθόνιον. Ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν τοῦ διακόνου ὠράριον.

ōrārĭus, a, um, (ora) τῆς παραλίας.

ōrāta, æ, θ ταὐτὸ τῷ aurata.

*ōrātim, ἐπίῤ. (ora) legere locum, παρὰ τὴν γῆν, τὴν ἀκτὴν τόπου τινὸς πλεῖν.

ōrātĭo, iōnis, θ. (oro) λόγος, τὸ λέγειν. Epicurus re tollit, oratione relinquit deos, ὁ Ἐπίκουρος ἔργῳ μὲν ἀναιρεῖ, λόγῳ δὲ καταλείπει, ἐᾷ τοὺς θεούς. habere orationem cum aliquo, διαλέγεσθαί τινι, εἰς λόγους ἐλθεῖν τινι. 2) λόγος, δημηγορία. orationem habere, dicere, agere, λόγον ποιεῖσθαι, λέγειν. facere, conficere, συντιθέναι, ἀπεργάζεσθαι. comparare, μελετᾶν. in senatu de re, λέγειν πρὸς τὴν σύγκλητον περί τινος. in concione, δημηγορῶ. oratio in aliquem, ὁ κατά τινος. λόγος. pro aliquo, ὁ ὑπέρ τινος λόγος. dilucide et plane exornata oratio· Cic, λόγος ἀπηκριβωμένος. 3) λόγος, λέξις, φράσις, τὸ τοῦ λέγειν εἶδος, ὁ τῆς λέξεως τρόπος. concinna, εὔρυθμος λέξις εἴτε λόγος. ornata, κομψὴ λέξις, κομψὸς λόγος. vulgaris, χυδαῖος λόγος, κ.τ.λ. 4) διάλεκτος, γλῶσσα, φωνή. Latina, ἡ Λατίνη διάλεκτος, ἡ Ῥωμαίων φωνή. 5) εὐέπεια. 6) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἡ προσευχή.

ōrātĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ oratio) λογίδριον, λογάριον.

ōrātor, ōris, ἀ. (oro) ῥήτωρ, δημηγόρος. 2) πρεσβευτής. 3) ὁ δεόμενος, αἰτῶν, ἱκέτης.

ōrātōrĭe, ἐπίῤ. ῥητορικῶς.

ōrātōrĭus, a, um, ῥητορικός. oratoria, θ. (ὑπον. ars) ἡ ῥητορική. — oratorium οὐ. παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς. ἡ προσευχή, τουτέστιν, ὁ τῆς προσευχῆς τόπος, εὐκτήριος οἶκος.

ōratrix, īcis, θ. (ὑπον. ars) ἡ ῥητορική. 2) ἡ δεομένη, ἱκέτις.

ōratus, us, ἀ. (oro) δέησις. Λ. σπαν

orbātĭo, iōnis, θ. (orbo) στέρησις.

orbātor, ōris, ἀ. ὁ ὀρφανίζων εἴτε ὀρφανίσας τινὰ τῶν τέκνων. Λ. ποιητ.

orbātrix, īcis, θ. ἡ ἀπορφανίζουσα.

orbĭcŭlāris, e, (orbiculus) περιφερής, σφαιροειδής.

orbĭcŭlātim, ἐπίῤ. (orbiculus) κυκληδόν, κυκλοειδῶς.

orbĭcŭlātus, a, um, κυκλοτερής, κυκλοειδής, περιφερής, σφαιροειδής.

orbĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ orbis) μικρὸς κύκλος. 2) τροχίσκος τῆς τροχαλίας.

orbĭcus, a, um, (orbis) κυκλικός, περιφερής.

*orbĭfĭco, are, (orbus-facio) aliquem, ὀρφανίζω τινά.

*orbīle, is, οὐ. (orbis) κύκλος τροχοῦ, σῶτρον, ἁψίς.

orbis, is, ἀ. κύκλος. in orbem, κύκλῳ, ἐν κύκλῳ. in orbem equitare, κύκλῳ περιελαύνειν. orbem ducere, ἕλκειν, ἄγειν κύκλον. orbis mensæ, κύκλος, κυκλοειδὲς ἐπίθημα τραπέζης, κυκλοτερὴς τράπεζα. orbis rotæ, κύκλος, σῶτρον, ἁψὶς τροχοῦ. signifer, ὁ ζῳδιακός. lacteus, ὁ γαλαξίας. finiens, ὁ ὁρίζων. orationis εἴτε verborum, κύκλος λόγου, περίοδος. orbis doctrinae, ἐγκύκλιος παιδεία. 2) ὅ,τι κυκλοειδές, οἷον· κύκλος εἴτε δίσκος τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, κάτοπτρον, ἀσπίς, τροχός, ὀφθαλμός, τρυτάνη εἴτε πλάστιγξ, οὐρανός. 3) ἐνιαύσιος κύκλος, ἐνιαυτός. 4) orbis terrarum εἴτε ἁπλῶς orbis, ἡ οἰκουμένη, ἐνίοτε καὶ μέρος τι τῆς γῆς, οἷον· orbis Eous, τὰ ἀνατολικὰ τῆς γῆς μέρη,

orbĭta, æ, θ. (orbis) τροχιά, ἁρματοτροχιά. 2) lunæ, ἡ τροχιά, εἴτε ὁ δρόμος τῆς σελήνης. 3) τομή, ἴχνος.

orbĭtas, ātis, θ. (orbus) ὀρφανία, γονέων ἢ τέκνων στέρησις. 2) ὀρφανία, στέρησις.

orbĭtōsus, a, um, (orbita) τροχιῶν μεστός.

orbĭtūdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ orbitas.

orbo, avi, atum, are, (orbus) aliquem filiis, parentibus, ὀρφανίζω τινὰ τῶν τέκνων, τῶν γονέων. 2) aliquem re, ὀρφανίζω, στερῶ τινά τινος.

Orbōna, æ, θ. (orbus) θεά τις τῶν ἀτέκνων προστάτις.

orbus, a, um, (ὀρφός) ἄτεκνος, ἄπαις.

Digitized by Google

2) ὀρφανὸς (γονέων). orbus ἀ. ὁ ὀρφανός. orba, ἡ ὀρφανή. 3) orbus aliquo ἢ aliqua re, σπαν. ab aliquo, ὀρφανός, ἐστερημένος, ἔρημός τινος. forum litibus orbum, ἀγορὰ ὀρφανὴ δικῶν· πρβ. Σοφ. Ἀν. 425· νεοσσῶν ὀρφανὸν λέχος, ποιητ. orbus alicujus, ἀντὶ τοῦ aliqua re.

orca, æ, θ. ὄρυξ, (εἶδος κήτους). 2) κύτος, ἢ μᾶλλον ἴσως ὕρχη, κεράμιον τῷ βίκῳ προσεοικός· ἔστι δ' αἰολικὸν τοὔνομα, Πολυδευκ. 6,14 Πρβλ. καὶ urceus. 3) κυβευτικὸς φιμός. 4) ταὐτὸ τῷ olca.

Orcădes, um, θ αἱ Ὀρκάδες νῆσοι.

orchas, ădis, θ. ὀρχὰς εἴτε ὄρχις, (εἶδος ἐλαίας). ἄλλοι τύποι τοῦ ὀνόματός εἰσιν· orchites καὶ orchita, æ· αἰτ. orchitem καὶ orchitam· πληθ. ὀν. καὶ αἰτ. orchites.

orchestŏpŏlārĭus, i, ἀ. ὀρχηστοπόλος, ὀρχηστής.

orchestra, æ, θ. ὀρχήστρα. οὕτως ἐλέγετο παρὰ Ῥωμαίοις ἡ τοῦ θεάτρου χώρα, ἔνθα αἱ τῶν βουλευτῶν ἕδραι. Ὅθεν μετων. παρ' Ἰουβεναλίῳ καὶ αὐτὴ ἡ βουλή.

orchis, is, θ. ὁ ὄρχις (βοτάνη). 2) εἶδος ἰχθύος. 3) ταὐτὸ τῷ orchas.

Orchŏmĕnus, (-os), i, ἀ. Ὀρχομενός, πόλις τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀρκαδίας.

Orchŏmĕnĭus, a, um, Ὀρχομένιος.

orcīnĭānus, a, um, ταὐτὸ τῷ orcinus.

orcīnus εἴτε orcīvus, a, um, (orcus) τοῦ ᾅδου, χαρώνειος. 2) orcinus libertus, ὁ διὰ διαθήκης ἐλεύθερος γενόμενος. orcini δὲ senatores ἐκλήθησαν (κατὰ Σουητ. ἐν β. Ὀκταβ. 35) οἱ μετὰ θάνατον τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος κατὰ δή τιν' αὐτοῦ ὑπομνήματα εἰς τὴν σύγκλητον καταλεχθέντες βουλευταί, οὓς ὁ Πλούταρχος (ἐν β. Ἀντων. 15) Χαρωνίτας καλεῖ.

orcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ orca) καδίσκος, πιθάριον.

orcus, i, ἀ. ᾄδης, τὰ κάτω. 2) ποιητ. ὁ ᾄδης, ὁ θάνατος. 3) Orcus, ὁ Ἅδης, Πλούτων.

orcȳnus, i. ἀ. ὄρκυνος, ὄρκυς, (ἰχθύς).

ordĕum = hordeum.

ordĭa prima, κατὰ μετάθεσιν ἅπαξ παρὰ Λουκρητίῳ, ἀντὶ τοῦ primordia, ὅπερ ἰδέ.

ordĭnālis, e, (ordo) ταχτικός. Λ. Γραμματ.

†ordĭnārĭe, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ ordinate.

ordĭnārĭus, a, um, (ordo) ταχτικός, κατὰ τάξιν εἴτε διὰ τάξεως γιγνόμενος εἴτε γενόμενος. vitis, ἡ κατὰ τάξιν πεφυτευμένη ἄμπελος. ordinarii gladiatores, οἱ συνήθεις μονομάχοι. ordinarius servus, ὁ ἐπὶ ἔργῳ τινὶ τεταγμένος δοῦλος. ordinarius miles, ὁ ἰδιώτης (ἐν τῷ στρατεύματι), ὁ στρατιώτης, ὁ πεζός, ἐνίοτε καὶ ὁ τῆς πρώτης τάξεως.

ordĭnāte, ἐπίρ. (ordino) κατὰ τάξιν, εὐτάκτως.

ordĭnātim, ἐπίρ. κατὰ τάξιν.

ordĭnātĭo, iōnis, θ. (ordino) διάταξις, διακόσμησις. 2) βασιλικὴ διάταξις, βασιλικὸν διάταγμα. 3) τάξις.

ordĭnātīvus, a, um, ταχτικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

ordĭnātor, ōris. ἀ. διαθέτης, ὁ εὐθετῶν τι, διακοσμῶν τι.

†ordĭnātrix, īcis, θ. ἡ εὐθετοῦσα, διακοσμοῦσα.

ordĭno, avi, atum, are, (ordo) aliquid, τάττω, διατάττω τι. copias, τὰς δυνάμεις, τὸν στρατόν. vineta, φυτεύω κατ' ὄρχους ἀμπέλους. 2) διατάττω, εὐθετῶ, ῥυθμίζω, διακοσμῶ τι.

ordĭor, orsus sum, iri, (συγγεν. τῷ orior). ἄρχω, ἄρχομαι, ἀρχὴν ποιοῦμαι. sermonem εἴτε loqui, ἄρχεσθαι λέγειν. ab initio est ordiendum, ἐξ ἀρχῆς δεῖ ἄρξασθαι. ordior loqui εἴτε ἁπλῶς ordior, ἄρχομαι λέγειν, ἄρχομαι. ordior nefas, ἐπιχειρῶ ἀνοσίῳ ἔργῳ. 2) ἄρχομαι, ἀρχὴν λαμβάνω. orsa, orum, οὐ. τὰ ἐπιχειρήματα, τουτέστι· ποίημα, κ.τ.τ. 3) telas, διάζομαι, προφοροῦμαι, ὑφαίνω.

ordītus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ orsus, ἴδ. ordior.

ordo, ĭnis, ἀ. τάξις, ὄρχος, στοῖχος, στίχος. arborum ordines, δένδρων ὄρχοι, στίχοι. ordo temporum, ἡ τῶν χρόνων ἀκολουθία. 2) ὁ ἐν θεάτρῳ τῶν βάθρων στοῖχος, ὁ ἐν νηὶ τῶν ζυγῶν στοῖχος, κ.τ.λ. 3) τάξις στρατεύματος. conturbare ordinem, διαταράττειν τὴν τάξιν. ducere ordinem, ταξιαρχεῖν. ὅθεν τὸ ordo ἔσθ' ὅτε τὴν ταξιαρχίαν καὶ τὸν ταξίαρχον δηλοῖ. 4) ἡ ἐν πόλει τῶν πολιτῶν τάξις. ordo senatorius εἴτε ἁπλῶς ordo, ἡ τῶν βουλευτῶν τάξις, ἡ βουλή. ordo equester, ἡ τῶν ἱππέων τάξις, ἡ ἱππάς, τὸ ἱππικόν. ordo plebejus, ἡ δημοτικὴ τάξις, οἱ δημοτικοί. ordo libertinorum, mercatorum, ἡ τάξις τῶν ἀπελευθέρων, ἐμπόρων, κ.τ λ. 5) τάξις, κόσμος. ordine, ex ordine, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει, ἐν κόσμῳ. in ordinem redigere aliquid, ἐπανάγειν τι εἰς τάξιν, εὐθετεῖν, διακοσμεῖν τι. ordinem servare, tenere, τῇ τάξει ἐμμένειν, εὐτακτεῖν. — aliquem in ordinem redigere εἴτε cogere, κολάζειν, συστέλλειν, ταπεινοῦν τινα.

ōrĕæ, arum, θ. (os, oris) στόμιον χαλινοῦ.

Ŏrēas, ădis. θ Ὀρειάς (νύμφη).

ŏrēon, i, οὐ. ὄρειός τις βοτάνη.

ŏrĕŏsĕlīnum, i, οὐ. ὀρεοσέλινον.

Orestes, æ, καὶ is, ἀ. Ὀρέστης. 2)

Digitized by Google

Orestæ, arum, ἀ. πληθ. Ὀρέσται, ἔθνος Ἠπείρου.
ŏrexis, is, θ. ὄρεξις.
orgănārĭus, i, ἀ. ὀργανοποιός. 2) ὑδραύλης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
orgănĭcus, a, um, ὀργανικός.
orgănum, i, οὐ. ὄργανον.
orgĭa, orum. οὐ ὄργια.
ŏrĭa, ἴδ. horia.
ŏrībăta, æ, ἀ. ὀρειβάτης.
ŏrĭchalcum, i, οὐ. ὁ ὀρείχαλκος, ὅτε φυσικὸς καὶ ὁ τεχνητός. Μετωνυμ. καὶ ἡ ἐξ ὀρειχάλκου σάλπιγξ. Ἡ γραφὴ aurichalcum, ἡμάρτηται, ὡς καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς πλασθέντα· οὐδὲν γὰρ τὸ aurum, ἀλλ' ἡ καθ' ὁμοιότητα τῆς προφορᾶς (au=o) εἰς τὴν τοῦ ὀνόματος μορφὴν συντελεῖ· τὸ δ' ἀληθὲς ἔτυμον ἐκ τοῦ ὄρους δοκεῖ εἶναι· ὅθεν καὶ παρὰ Γερμανοῖς Bergmessing τὸ μέταλλον τοῦτο καλεῖται.
ōrĭcilla, ταὐτὸ τῷ auricilla.
Orĭcos, (-us), i, θ. καὶ Oricum, i, οὐ. ὁ Ὤρικος, τὸ Ὠρικόν. Oricĭus, καὶ Oricĭnus, a, um. Ὠρίκιος.
*ōrĭcŭla, æ, ταὐτὸ τῷ auricula.
ōrĭcŭlārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ auricularius.
ŏrĭens, ἴδ. orior.
ŏrĭentālis, e, (oriens) ἀνατολικός.
ōrĭfĭcĭum, i, οὐ. (os,oris) στόμα, στόμιον. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ōrīga, æ, ἀ. ταὐτὸ τῷ auriga.
ŏrīgănum, (-on), i, οὐ. καὶ origanus, i, ἀ. τὸ ὀρείγανον, ἡ ὀρείγανος.
ŏrīgĭnālis, e, ἀρχέγονος, ἀρχέτυπος.
†ŏrīgĭnālĭter, ἐπίρ. ἐξ ἀρχῆς.
ŏrīgĭnārĭus, a, um, ὁ ἐξ ἀρχῆς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ŏrīgĭnātĭo, iōnis, θ. ἐτυμολογία.
ŏrīgĭnĭtus, ἐπίρ. ἀρχῆθεν. Λ. τοῦ μετ. Λατ.
ŏrīgo, ĭnis, θ. (orior) γένεσις, ἀρχή, πρώτη αἰτία. ab origine, ἐξ ἀρχῆς. fabulæ originem ab Aesopo acceperunt, οἱ μῦθοι τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ Αἰσώπου ἔλαβον. originem trahere, ducere ab aliquo, τὸ γένος ἀνάγειν εἴς τινα. origo virtutum, ἡ ἐξ ἀρχῆς αἰτία, ἡ γένεσις τῶν ἀρετῶν. Origines Catonis, τὸ τοῦ Κάτωνος σύγγραμμα περὶ τῆς γενέσεως καὶ ἀρχαίας ἱστορίας τῆς Ῥώμης καὶ τῶν ἄλλων Ἰταλίδων πόλεων, οἷαι συγγραφαὶ ἦσαν αἱ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλούμεναι Κτίσεις πόλεων clarus origine, (σπαν originis) λαμπρὸς τὸ γένος. ποιητ. origo, ὁ ἀρχηγέτης.
ŏrĭŏla, æ, ταὐτὸ τῷ horiola.
Orīon εἴτε Ŏrīon, iōnis εἴτε iŏnis, ἀ. Ὠρίων.
ŏrīon, ii, οὐ. (ὄρειον), φυτόν· εἶδος πολυγώνου.
ŏrĭor, (orĕris, orĭtur, orĭmur) ortus sum, īri, (ὄρω, ὄρνυμι) ἀνατέλλω, ἀνίσχω, ἀνέχω. ab sole orto, ἅμ' ἡλίῳ ἀνίσχοντι, ἀνατέλλοντι. stella orĭtur, ὁ ἀστὴρ ἀνατέλλει, ἐπιτέλλει. oriens sol εἴτε ἁπλῶς oriens, ἀ. ὁ ἀνατέλλων ἥλιος, ἡ ἀνατολή, αἱ ἀνατολαί. æstivus εἴτε solstitialis oriens, αἱ θεριναὶ ἀνατολαί. hibernus, brumalis, αἱ χειμεριναὶ ἀνατολαί. 2) ἐγείρομαι, ἀνίσταμαι. 3) ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι, ἀναφύομαι, γίγνομαι. Rhenus oritur, ὁ Ῥῆνος ἀνατέλλει. officia oriuntur a virtutibus, τὰ καθήκοντα ἐκ τῶν ἀρετῶν γίγνεται. tibi a me nulla orta est injuria, σοὶ ὑπ' ἐμοῦ οὐδεμία ἐγένετο ἀδικία. ventus oriens, ἀνατέλλων ἄνεμος. 4) γεννῶμαι, φύομαι, γίγνομαι. ab illo ortus, ἐξ ἐκείνου γεγονώς, πεφυκώς. filia εἴτε e filia, ἐκ τῆς θυγατρός. ortus, γεννηθείς. oriturus, γεννηθησόμενος. — oriundus, a, um, γεγονώς, πεφυκώς, ἔκγονος. diis, ἔκγονος θεῶν. ab ingenuis, ἐξ ἐλευθέρων γεγονώς. 5) ἄρχομαι. ab his sermo oritur, ἀπὸ τούτων ὁ λόγος ἄρχεται.
ŏrīpĕlargus, i, ἀ. ὀρειπελαργός.
Orītæ, arum, ἀ. Ὠρῖται, ἔθνος Ἰνδίας.
ŏrītis, is, θ. εἶδος λιθαρίου.
Orīthyīa, æ, θ. Ὠρείθυια.
ŏrĭundus, a, um. ἴδ. orior.
Orměnis, ĭdis, θ. Ὀρμενίς, ἡ Ὀρμένου ἀπόγονος.
ornāmen, ĭnis, οὐ. τύπος μεταγενεστ. τοῦ ornamentum.
ornāmentārĭus, ii, ἀ. (ornamentum) ὁ τὰ παράσημα ἔχων τῆς ἀρχῆς, ἄνευ τοῦ ἄρχειν. Ἐπιγρ.
ornāmentum, i, οὐ. (orno) κόσμημα, καλλώπισμα, κόσμος. μεταφ. ornamento est civitati, κόσμος ἐστί, κόσμημα παρέχει τῇ πόλει. aliquem ornamentis afficere, κοσμεῖν τινα, κόσμον εἴτε τιμὰς περιτιθέναι τινί. 2) κόσμος, στολή, (ἡ κοσμητικὴ ἐσθής). 3) κόσμος, παρασκευή, ὁπλισμός, ὅπλα.
ornāte, ἐπίρ. εὐκόσμως, κομψῶς, μετὰ καλλωπισμοῦ.
ornātĭo, iōnis, θ. (orno) κόσμησις, καλλωπισμός. Λ. σπ.
ornātor, ōris, ἀ. (orno) κοσμητής, καλλωπιστής.
ornātrix, īcis, θ. καλλωπίστρια.
ornātus, ūs, ἀ. (orno) κόσμησις, κόσμος, καλλωπισμός. 2) κόσμος, στολή. 3) κόσμος, παρασκευή, κατασκευή, ὁπλισμός, στολή.
orněus, a, um, (ornus) μελίϊνος, μέλινος.

Digitized by Google

ornīthĭas, æ, ἀ. ὀρνιθίας ἄνεμος.
ornīthŏgălo,ēs,θ. ὀρνιθόγαλον.(βοτάνη).
ornĭthon, ōnis, ἀ. ὀρνιθών.
orno, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, κοσμῶ τινα ἤ τι. capillum, κοσμῶ, καλλωπίζω τὴν κόμην. orationem, κοσμῶ, καλλωπίζω τὸν λόγον. ornatus, a, um, κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος, εὔκοσμος, κομψός. 2) κοσμῶ, στέλλω τινὰ (κοσμητικῇ στολῇ). ornari, κομεῖσθαι, στέλλεσθαι. 3) κοσμῶ, τιμῶ. beneficiis aliquem, εὐεργεσίαις τινά. ornatus, a, um, ἔντιμος, ἐπιφανής. 4) κοσμῶ τινα (τῷ λόγῳ), ἐπαινῶ τινα. 5) κοσμῶ, ἐξαρτύω, καταρτίζω, κατασκευάζω, παρασκευάζω. classem, καταρτίζειν, παρασκευάζειν, παρασκευάζεσθαι στόλον, στράτευμα. aliquem armis, κοσμεῖν τινα ὅπλοις.
ornus, i, θ. μελία. (δ.) ποιητ. ἡ μελία, ἀντὶ τοῦ μελιίνου δόρατος.
ōro, avi, atum, are, (os, oris) λέγω, διαλέγομαι. litem ἢ causam, ἀπολογεῖσθαι 2) συνήθως· δέομαι, αἰτοῦμαι, ἱκετεύω. ab aliquo aliquid, δεῖσθαί τινός τι, αἰτεῖσθαι παρά τινός τι. multa Deos orans, πολλὰ τοὺς θεοὺς ἱκετεύων. auxilium. αἰτεῖν βοήθειαν. rogat oratque, αἰτεῖται καὶ δεῖται, oro te, αἰτοῦμαί σε. orata, orum, οὐ. αἱ δεήσεις.
ŏrŏbanche, ēs, θ. ὀροβάγχη, (βοτάνη).
ŏrŏbĭas, æ, ἀ. ὀροβίας (βοτάνη).
ŏrŏbĭnus, a, um, ὀρόβινος.
ŏrŏbītis, is, θ. ὀροβῖτις.
Ŏrōdes, is καὶ i, ἀ. Ὀρώδης.
Ŏrontes, is, εἴτε æ, ἀ. Ὀρόντης, ποταμὸς τῆς Συρίας. Oronteus, a, um, Ὀρόντειος.
Ŏrōpus, i, ἀ. Ὠρωπός.
Orphăĭcus, a, um, Ὀρφικός.
orphănŏtrŏphīum, (-ēum), i, οὐ. ὀρφανοτροφεῖον.
orphănŏtrŏphus, i, ἀ. ὀρφανοτρόφος.
orphas, ταὐτὸ τῷ orphus.
Orphēus, a, um, Ὄρφειος.
Orpheus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ· Ὀρφεύς.
orphus, i, ἀ. ὄρφος, ὀρφώς, (ἰχθύς).
orsus, a, um, τδ. ordior.
orsus, ūs, ἀ. (ordior) ὁρμή, ἐπιχείρημα. Λ. ποιητ.
orthampĕlos, i, θ. ὀρθὴ ἄμπελος.
orthĭus, a, um, ὄρθιος.
orthŏcissos, (-us), i, θ. ὁ ὀρθόκισσος.
orthŏcōlus, a, um, ὀρθόκωλος.
orthŏdoxus, a, um, ὀρθόδοξος.
orthŏgōnĭus, a, um, ὀρθογώνιος.
orthŏgrăphĭa, æ, θ. ὀρθογραφία.
orthŏmastĭa mala, (ὀρθὸς-μαστὸς) εἶδος μήλων.
orthŏpnoea, æ, θ. ὀρθόπνοια, (νόσος).
orthostăta, æ, ἀ. ὀρθοστάτης.
orthrăgŏriscus εἴτε orthagoriscus. i, ἀ. ὀρθραγορίσκος, ὀρθαγορίσκος, (ἰχθύς).
ortīvus, a, um, (orior) ἀνατέλλων, ἀνατολικός.
ortus, a, um, τδ. orior.
ortus, ūs, ἀ. (orior) ἀνατολή. solis, lunæ, stellarum, venti, etc. τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, τῶν ἀστέρων, τοῦ ἀνέμου, κ.τ.λ. ortus solis καὶ ἁπλῶς ortus, ἡ ἀνατολή, αἱ ἀνατολαί. ab ortu ad occasum, ἀφ' ἡλίου ἀνατέλλοντος μέχρι δυομένου, ἀπ' ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν. 2) γένεσις, γέννησις ante ortum, πρὸ τῆς γεννήσεως. ortu Tusculanus, Τουσκλανὸς τὸ γένος, ἐν Τούσκλῳ γεννηθείς. ab aliquo ortum ducere. ἀπό τινος τὸ γένος ἔχειν. 3) γένεσις, ἀρχή.
Ortўgĭa, æ, εἴτε Ortўgĭe,ēs,θ. Ὀρτυγία.
ortўgŏmētra, æ, θ. ὀρτυγομήτρα.
ortyx, ўgis, θ. ὁ ὄρτυξ, στελεφοῦρος,(βοτ.)
ŏryx, ўgis. ἀ. ὄρυξ, (θηρίον της Λιβύης).
ŏrўza, a, θ. ὄρυζα, ὄρυζον.
ōs, ōris, οὐ. στόμα. per os exhalare, διὰ τοῦ στόματος ἐκπνεῖν. μεταφ. in ore habere aliquid, διὰ στόματος, ἀνὰ στόμα ἔχειν τι. in ore omnium est, εἴτε ἁπλῶς· in ore est, πᾶσι διὰ στόματός ἐστιν, ὑπὸ πάντων θρυλεῖται. uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος. os leonis, εἶδος βοτάνης. 2) στόμα, στόμιον. fluminis, τὸ στόμα, ἡ ἐκβολὴ τοῦ ποταμοῦ. pontis, ἡ εἴσοδος τῆς γεφύρας. specūs, τὸ στόμιον τοῦ ἄντρου. dolii, τὸ στόμα, στόμιον, τὰ χείλη τοῦ πίθου. — σκαν. τὸ στόμα, ἡ πηγὴ τοῦ ποταμοῦ. ποιητ. ruit profundo Pindarus ore, ὁ Πίνδαρος, ἡ τοῦ Πινδάρου ποίησις οἷον ἐκ βαθείας πηγῆς ῥεῖ. 3) ora navium rostrata, οἱ ἐν ταῖς πρώραις τῶν νεῶν ἔμβολοι. στόματα τῶν ἐμβόλων, παρὰ Διοδώρῳ τῷ Σικελιώτῃ. 4) πρόσωπον. figura oris. ἡ τοῦ προσώπου μορφή. laudare aliquem coram in os, ἐπαινεῖν τινα κατ' ὀφθαλμούς. ante ora alicujus, ἐνώπιόν τινος. in ore omnium versari, ἐν ὄψει πάντων εἶναι. 5) πρόσωπον, θάρβος. quo ore redibo? ποίῳ ἂν προσώπῳ ἐπανέλθοιμι; os molle, πρόσωπον αἰδήμον. os durum, καὶ ἁπλῶς os, τὸ θρασὺ καὶ τολμηρὸν πρόσωπον, ἡ τόλμη, ἀναίδεια, τὸ θράσος. 6) ἀντὶ τοῦ caput, ἡ κεφαλή. 7) πρόσωπον, προσωπεῖον.—Σημ. ora, ἔσθ' ὅτε ποιητικῶς ἀντὶ τυῦ os.
ŏs, ossis, οὐ. ὀστοῦν. ossa legere, ὀστολογεῖν. Σημ. ἐν τῇ ἰατρικῇ· ossa legere, ἐξαιρεῖν ὀστᾶ. 2) ὀστοῦν καρπῶν τινων. — ossum, i, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ os.
Osca, æ, θ. Ὄσκα, πόλις Ἱσπανίας, ἡ τανῦν Huesca. τὸ ἐθνικόν· Oscensis, e.
Osce, ἐπίῤ. τῇ τῶν Ὄσκων γλώσσῃ.

Digitized by Google

oscēdo, ĭnis, θ. (oscito) χασμωδία, τὸ θαμὰ χασμᾶσθαι.
oscen, ĭnis, ἀ. (os-cano) ὁ δι' ᾠδῆς ἢ φθόγγου τὰ παρὰ τῶν θεῶν σημαίνων οἰωνός, ὁ φθεγγόμενος οἰωνός, ὁ ᾄδων ὄρνις.
Oscensis, e, ἴδ. Osca.
Osci, orum, ἀ. Ὄσκοι. Oscus, a, um, τῶν Ὄσκων. Ἴδε τὸ ἄρθρον Opicus.
oscillātĭo, iōnis, θ. (oscillo), αἰώρησις, αἰώρα.
oscillo, āre, αἰωροῦμαι. Φῆστος. πρβλ. καὶ oscillum, 2.
oscillum, i, οὐ. (ὑποχορ. τοῦ os) στόμιον εἴτε τομὴ τοῦ θέρμου. 2) μικρόν τι ἀνδρείκελον εἴδωλον.
oscillum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ obs καὶ τοῦ ἀχρήστου ῥήμ. cillo=moveo), αἰώρα.
oscĭtābundus, a, um, χασμώδης.
*oscĭtanter, ἐπίρ. χασμωδῶς, χαύνως, ἀμελῶς.
oscĭtātĭo, iōnis, θ. (oscito) χάσμη, τὸ χάσκειν. 2) χασμωδία, χαυνότης, ἀμέλεια.
oscĭto, are, καὶ oscĭtor, ari, (os-cieo) χασμῶμαι, χάσκω, κέχηνα. 2) μεταφ. χασμᾶσθαι, χασμωδεῖν, κεχηνέναι, νυστάζειν, χαῦνον, χαλαρὸν εἶναι.
oscŭlabundus, a, um, (osculor) φιλῶν τῷ στόματι.
oscŭlātĭo, iōnis, θ. (osculor) φίλημα. 2) osculatio venarum, ἀναστόμωσις φλεβῶν.
oscŭlo, avi, atum, are, σπάν. ἀντὶ τοῦ oscŭlor.
oscŭlor, atus sum, ari, (osculum) aliquem ἢ aliquid, φιλῶ (τῷ στόματι), καταφιλῶ τινα ἤ τι.
oscŭlum, i, οὐ. (ὑποχορ. τοῦ os) στόμιον, μικρὸν στόμα. 2) φίλημα.
Oscus, a, um, ἴδ. Osci.
Ŏsīris, is, καὶ ĭdis, ἀ. Ὄσιρις.
ōsor, ōris, ἀ. (odi) μισητής.
Ossa, æ, θ. Ὄσσα. Ossæus, a, um, Ὀσσαῖος, Ὄσσειος.
ossārĭus εἴτε ossŭārĭus, a, um, (os ossis) τῶν ὀστῶν. ossarium, οὐ. ἀποθήκη, ὀστοδοχεῖον.
ossĕus, a, um, (os, ossis) ὄστινος, ὀστέϊνος, ἐξ ὀστοῦ. 2) ὀστώδης, σκληρός.
ossĭcŭlāris, e, (ossiculum) τῶν ὀστῶν. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ossĭcŭlatim, ἐπίρ. κατ' ὀστάρια. legere aliquem, ὀστολογεῖν τινα.
ossĭcŭlum, i, οὐ. (ὑποχορ. τοῦ os) ὀστάριον.
ossĭfrăgus, a, um, (os-frango) ὀστεοκόπος, ὀστοκατάκτης. 2) ossifragus, ἀ. εἶδος ἀετοῦ.
ossĭgĕnus, a, um, ὀστεογενής.
ossĭlāgo, ĭnis, θ. (os, ossis) σκλήρωμά τι τῶν ὀστῶν. 2) ταὐτὸ τῷ Ossipagina. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ossĭlĕgĭum, ii, οὐ. ὀστολογία, συλλογὴ τῶν κεκαυμένων ὀστῶν. Λ. Γλωσσαρίων ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
ossĭlĕgus, i, ἀ. ὀστολόγος.
Ossĭpāgĭna καὶ Ossipāga, æ, θ. (os, ossis, pango) θεά τις στεροῦσθαι ποιοῦσα τὰ τῶν παιδίων ὀστᾶ.
ossŭārĭus, a, um, ἴδ. ossarius.
ossŭlago, ταὐτὸ τῷ ossilago.
ossŭōsus, a, um, (os, ossis) ὀστώδης, ὀστῶν πλήρης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ossum, i, ἀρχαϊκῶς, ἀντὶ τοῦ os, ossis.
ostendo, ndi, nsum, καὶ ntum, ĕre, (obtendo) alicui aliquid, προτείνω, ἐπιδείκνυμι, ἀναδείκνυμι, δείκνυμί τινί τι. sententiam suam, δηλοῦν τὴν γνώμην. spem alicui, προτείνειν τινὶ ἐλπίδα. se ostendere, εἴτε ostendi, εἰς τὸ φανερὸν ἐξιέναι. 2) προτείνω, ὑπισχνοῦμαι. 3) πετάννυμι πρός τι. locus soli ostentus, ὁ προσήλιος τόπος. 4) ostentum, i, οὐ. τὸ σημεῖον, διοσημεῖον, θαῦμα.
ostensĭo, iōnis, θ. (ostendo) ἐπίδειξις.
ostensĭōnālis, e, (ostensio) ἐπιδεικτικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
†ostensor, ōris, ἀ. (ostendo) ὁ ἐπιδείξας τι.
ostensus, a, um, ἴδ. ostendo.
†ostentāmen, ĭnis, οὐ. (ostento) ἐπίδειγμα.
ostentārĭus, a, um, (ostentum), τῶν διοσημείων. ostentarius, ἀ. ὑπον. liber, τὸ περὶ σημείων βιβλίον. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
ostentātīcĭus, a, um, ἐπιδεικτικός.
ostentātĭo, iōnis, θ. δεῖξις, τὸ δεικνύναι ἢ δείκνυσθαι. 2) ἐπίδειξις.
ostentātītĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ ostentaticius.
ostentātor, ōris, ἀ. (ostento) δείκτης. 2) ὁ εἰς ἐπίδειξιν ποιῶν τι, ὁ ἀλαζών.
ostentātrix, īcis, θ. (ostentator) ἡ ἐπιδεικτική.
ostento, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ ostendo) alicui aliquid, προτείνω, δείκνυμι τινί τι. spem, προτείνω τινὶ ἐλπίδα. præmia, ὑπισχνοῦμαί τινι. βραβεῖα. prudentiam suam, δεικνύναι τὴν σύνεσιν. 2) ἐπιδείκνυμί τι, εἰς ἐπίδειξιν δείκνυμί τι. 3) ἀνατείνομαι, ἐπαπειλῶ τινί τι.
ostentum ἴδ. ostendo.
ostentus, a, um, ἴδ. ostendo.
ostentus, ūs, ἀ. (ostendo) δεῖξις, ἀπόδειξις. 2) ἐπίδειξις. 3) πρόφασις, πρόσχημα.
ōstes, æ, ἀ. ὤστης (σεισμοῦ εἶδος).
Ostĭa, æ, θ. ἔσθ' ὅτε καὶ Ostia, orum, οὐ. (ostium) ἡ Ὠστία, τὰ Ὤστια, πόλις («ὡς ἂν ἡμεῖς εἴποιμεν, Θύρα» Διον.

Digitized by Google

'Αλ. 'Ρωμ. 'Αρχ. 3,44). πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Τιβέρεως. Ostiensis, e, 'Ωστιανός.
ostĭārĭus, a, um, τῆς θύρας. ostiarius, ὁ ὁ θυρωρός.
ostĭātim, ἐπίρ. κατὰ θύρας, κατ' οἰκίας. 2) καθ' ἕκαστον.
Ostĭensis, e, ἴδ. Ostia.
ostīgo, χυδαίως ἀντὶ τοῦ mentigo.
ostĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ ostium) θυρίδιον.
ostĭum, i, οὐ. (os) θύρα, θύρωμα. ostium aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν. operire, κλείειν. obserare ostium, ostio pessulum obdere, μοχλοῦν τὴν θύραν. concrepuit ostium, ἐψόφησεν ἡ θύρα. 2) θύρα, στόμα, στόμιον, εἴσοδος. 3) στόμα (ἐκβολὴ ποταμοῦ).
ostŏcŏpos, i, ἀ. ὀστοκόπος (νόσος).
Ostōrĭus, ii, ἀ ('Ωστώριος. κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν "Ωστια καὶ Σερτώριος).
ostrăcĭas, æ, ἀ. ὀστρακίας (εἶδος λιθαρίου.
ostrăcismus, i, ἀ. ὀστρακισμός.
ostrăcītes, æ, ἀ. ὀστρακίτης λίθος.
ostrăcĭum, i, οὐ. ὀστράκιον (κόγχη).
ostrĕa, æ, θ. καὶ ostrĕum, i, οὐ. ὄστρεον, λιμνόστρεον.
ostrĕārĭus, a, um, τῶν ὀστρέων.
ostrĕātus, a, um, (ostrea) ὀστρειώδης. Πλαῦτος.
ostrĕōsus, a, um, (ostrea) ὀστρειώδης, ὀστρέων μεστός.
ostrĭāgo, ĭnis, θ. ἄγνωστος βοτάνη.
ostrĭcŏlor, ōris, (ostrum-color) ὀστρέῳ βεβαμμένος, κογχυλιωτός.
ostrĭfer, ĕra, ĕrum, (ostrea-fero) ὀστρέων πλήρης. Λ. ποιητ.
ostrīnus, a, um, (ostrum) κογχυλιωτός, πορφυροῦς.
Ostrŏgŏthi, orum, ἀ. 'Οστρογότθοι.
ostrum, i, οὐ. ὄστρεον, κογχυλίου χρῶμα, πορφύρα. 2) κογχυλιωτὴ εἴτε πορφυρᾶ ἐσθής..
ostrўa, æ, καὶ ostrys, ўos, θ. ὀστρύα, ὀστρύς, (δένδρον).
ōsūrus καὶ ōsus, a, um, ἴδ. odi.
ŏsўris, is, θ. ὄσυρις, (βοτάνη).
ōtăcusta, æ, ἀ. ὠτακουστής.
Ŏtho, ōnis, ἀ. "Οθων.
Othōnĭānus, a, um, (Otho) 'Οθωνιανός, τοῦ "Ωθωνος.
ŏthonna, æ, θ. ὄθοννα, (βοτάνη).
Othos ἴδ. Otus.
Othrўădes, æ, ἀ. 'Οθρυάδης.
Othrys, ўos, ἀ. ἡ "Οθρυς.
ōtĭa, æ, θ. ὠτίον (εἶδος κόγχης).
ōtĭăbundus, a, um, σχολάζων.
ōtĭŏlum, i, (ὑποκορ. τοῦ otium) ὀλίγη τις σχολή.
ōtĭor, ātus sum, ari, σχολάζω, ἀργῶ.
ōtĭōse, ἐπίρ. ἀπραγμόνως, ἀργῶς. 2) σχολῇ, κατὰ σχολήν, ἠρέμα, ἡσύχως, ἡσυχῇ. 3) ἀφόβως, ἀσφαλῶς.
ōtĭōsĭtas, ātis, θ. σχολή. μεταφ. τὸ ἐν σχολῇ γεγραμμένον.
ōtĭōsus, a, um, (otium) ἀπράγμων, σχολάζων. otiosus sum, σχολάζω, σχολὴν ἄγω, σχολὴν ἔχω. otiosi dies, αἱ ἄπρακτοι ἡμέραι. — otiosus a metu, ἄνευ φόβου. 2) ἥσυχος, ἡσύχιος, ἠρεμαῖος. 3) ἀνωφελής, μάταιος, φαῦλος.
ōtis, ĭdis, θ. ὠτίς, κτ.
ōtĭum, i, οὐ. ἀπραγμοσύνη, σχολή. in otio vivere, σχολὴν ἄγειν, σχολάζειν. si tibi est otium auscultandi, εἴ σοι σχολή ἐστιν ἀκούειν. habere otium ad aliquid, σχολὴν ἔχειν, σχολάζειν πρός τι. per otium, σχολῇ, κατὰ σχολήν. 2) ἄνεσις, ἀνάπαυσις, ἡσυχία. in otio vivere, ἐν ἡσυχίᾳ ζῆν· otium perturbare, τὴν ἡσυχίαν ταράττειν. ab hoste otium est, ἡσυχία ἐστὶ παρὰ τῶν πολεμίων.
ōtŏpĕta, æ, ἀ. ταὐτὸ τῷ auritus.
Ōtos, (-us) i, ἀ. 'Ωτος.
ōtus, i, ἀ. ὦτος εἴτε ὠτός, κτ.
ŏvālis, e, (ovo) τοῦ εὐασμοῦ, τοῦ ἐλάσσονος θριάμβου.
ŏvanter, ἐπίρ. εὐαστικῶς, μετ' ἀγαλλιάσεως.
ŏvātĭo, iōnis, θ. (ovo) εὐασμός, εὐαστὴς θρίαμβος, ἐλάσσων θρίαμβος. 'Ο δὲ κατάγων τὸν θρίαμβον τοῦτον πεζὸς εἰσήρχετο εἰς τὴν πόλιν μετὰ τοῦ στρατεύματος. Περὶ δὲ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως ἴδε Πλουτάρχου Μάρκελλον 22.
ōvātĭo, iōnis, θ. (ovum) ᾠοτοκία.
ōvātus, a, um, (ovum) ᾠοειδής.
ŏvātus, a, um, ἴδ. ὄνο.
ŏvātus, ūs, ἀ. (ovo) εὐασμός.
ŏvĕcŭla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ ovicula.
ŏvĭārĭus, a, um, τῶν προβάτων. oviaria, θ. ποίμνιον προβάτων.
ŏvĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ ovis) προβάτιον. 'Ην δὲ κατὰ Πλούταρχον καὶ παρωνύμιον τοῦ Φαβίου Μαξίμου ὁ 'Οουικούλας.
ŏvīle, ἴδ. ovilis.
ŏvĭlĭo, iōnis, ἀ. (ovis) προβατοβοσκός, ποιμήν.
ŏvīlis, e, (ovis) προβάτειος, προβατικός. ovile, οὐ. τὸ αὔλειον, ἡ μάνδρα. 2) τὸ περίφραγμα.
ŏvillīnus, a, um, προβάτειος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ŏvillus, a, um, (ovis) προβάτειος, τῶν προβάτων.
ŏvīnus, a, um, ταὐτὸ ovillus.

Digitized by Google

ŏvĭpărus, a, um, (ovum-pario) ᾠοτόκος.
ŏvis, is, θ. ὄϊς, πρόβατον. ovis mas, κριός. semimas, κρι. ἐκτομίας. custos ovium, φύλαξ, ποιμὴν οἰῶν. pascere oves, νέμειν, ποιμαίνειν, οἶας, πρόβατα. tondere, κείρειν. 2) ποιητ. τὰ ἔρια.
ŏvo, avi, atum, are, κατάγω τὸν ἐλάττονα εἴτε εὐάστην θρίαμβον. Σημ. triumphans ovat, ἐνίοτε πλεοναστικῶς ἀντὶ τοῦ ovat. 2) εὐάζω, ἰαχχῶ, ἀγάλλομαι.
ōvum, i, οὐ. ᾠόν. ova parere, gignere, edere, ᾠὰ τίκτειν, ᾠοτοκεῖν. excludere, ἐκκολάπτειν. incubare ova εἴτε ovis, ἐπωάζειν. ovi candidum, τὸ τοῦ ᾠοῦ λεύκωμα. ovi luteum, ὁ τοῦ ᾠοῦ κρόκος. ovi putamen, τὸ τοῦ ᾠοῦ ὄστρακον. μεταφ. ab ovo usque ad mala, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τελευτῆς (ὅτι ἐν τῇ τραπέζῃ ἀπ' ᾠῶν ἀρχόμενοι εἰς τὰ μῆλα ἐτελεύτων).
oxălis, ĭdis, θ. ὀξαλίς, (βοτάνη).
oxalme, ēs, θ. ὀξάλμη.
Ŏxos, (-us), i, ἀ. Ὦξος, ποταμὸς τῆς Ἀσίας.
oxycedros, i, θ. ὀξύκεδρος.
oxўcomĭnum εἴτε oxycominium, i, οὐ. (ὀξύς. cominia) εἶδος ὀξωτῶν ἐλαιῶν.
oxўgăla, æ, θ. εἴτε oxygăla, οὐ. τὸ ὀξύγαλα.
oxўgărum, i, οὐ. ὀξύγαρον.
oxўlăpăthum, i, οὐ. ὀξυλάπαθον.
oxymĕli, mĕlĭtis καὶ mellis, οὐ. ὀξύμελι.
oxўmōrus, a, um, ὀξύμωρος.
oxўmyrsīne, ēs, θ. ὀξυμυρσίνη.
oxypædĕrōtĭnus, a, um, ὅμοιος τὸ χρῶμα τῷ παιδέρωτι. Ὅρα σημ. Κασωβόνου εἰς Οὐόπισχον ἐν βίῳ Αὐρηλιανοῦ, κεφ. 46.
oxўpŏrus, a, um, ὀξυπόρος.
oxys, ўos, ἀ. εἶδος ὀξαλίδος 2) εἶδος ὀξυσχοίνου.
oxyschœnos, i, ἀ. ὀξύσχοινος.
oxytrĭphyllon, i, οὐ. ὀξυτρίφυλλον.
oxyzōmus, a, um, (ὀξύζωμος).
ozæna, æ, θ. ὄζαινα (εἶδος πολύποδος καὶ νόσος τις)
ozænītis, ĭdis, θ ὀζαινῖτις. (βοτάνη).

P

P. συντόμως, δηλοῖ τὸ προωνύμιον Publius, Πόπλιος. ἔτι δὲ καὶ τὰ parte, pater, pedes, pia, pondo, populus, posuerunt, publicus, κτλ. τὰ δὲ P. C. patres conscripti, ἢ patronus civitatis (coloniæ) ἢ ponendum curavit, ἢ potestate censoria. P. Coer. ἢ Pl Coir. ponendum curavit. P. V. præfectus urbi. P. M. Pontifex maximus ἢ patronus municipii, ἢ posuit merito. P. P. pater patriæ ἢ primi pili ἢ præpositus ἢ pro parte. P. R. populus Romanus. P. S. pecuniā suā, κ.τ.λ.
pābŭlāris, e, χορταστικός, τῆς νομῆς.
pābŭlātĭo, iōnis, θ. νομή, χορτασία. 2) προνομή, σιτολογία. prohibere hostes pabulationibus, κωλύειν τοὺς πολεμίους τῶν προνομῶν.
pābŭlātor, ōris, ἀ. (pabulor) προνομευτής, σιτολόγος.
pābŭlātōrĭus, a, um, τοῦ χόρτου, τῆς χορτολογίας.
pabŭlor, atus sum, ari, (pabulum) προνομεύω, ποιοῦμαι προνομήν, σιτολογῶ. 2) νέμομαι, βόσκομαι. 3) ἐπισιτίζομαι, ζητῶ τὰ ἐπιτήδεια. 4) σπαν. aliquam rem, τρέφω τι.
pābŭlōsus, a, um, (pabulum) χορτώδης, χόρτου πλήρης. Α. τοῦ μετγν. Λατ.
pabŭlum, i, οὐ. (pasco, pavi) χόρτος. secare, κόπτειν χόρτον. 2) νομή, βοσκή. ducere ad pabulum, ἐξάγειν πρὸς νομήν. 3) προνομή, σιτολογία (τοῦ στρατοῦ). 4) τροφή.
pācālis, e, (pax) εἰρηνικός. Α. ποιητ.
pācāte, ἐπίῤ. εἰρηνικῶς, εἰρηναίως.
pācātĭo, iōnis, θ. εἰρήνευσις, εἰρήνη.
pācātor, ōris, ἀ. εἰρηνοποιός.
pācātōrĭus, a, um, εἰρηνοποιός. Α. τοῦ μετγν. Λατ.
pācātus, a, um, ἴδ. paco
Păchўnum, i, οὐ. καὶ Pachynos, (-us), i, θ. ἡ Πάχυνος, ἀκρωτήριον Σικελίας.
Păcĭdējanus, καὶ Pacidĭanus, i, ἀ. Πακιδιανός.
pācĭfer, ĕra, ĕrum, (pax-fero) εἰρηνοποιός, εἰρηνικός.
pācĭfĭcātĭo, ionis, θ. εἰρήνευσις.
pācĭfĭcātor, ōris, ἀ. εἰρηνοποιός.
pācĭfĭcātōrĭus, a, um, περὶ εἰρήνης, εἰρηνοποιός.
†pācĭfĭce, ἐπίῤ. εἰρηνικῶς.
pācĭfĭco, avi, atum, are, (pax-facio) εἰρηνοποιῶ, εἰρήνην ποιοῦμαι. 2) aliquem, εἰρηνεύω, ἐξιλάσκομαι, καταπραΰνω τινά.
pācĭfĭcus, a, um, (pax-facio) εἰρηνοποιός, εἰρηνικός.
păcĭo, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ paciscor.
păcisco, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ paciscor.
păciscor, pactus sum, i, (pango, pago, pacio) aliquid εἴτε de aliqua re cum aliquo, συντίθεμαι, ὁμολογῶ τί τινι εἴτε τι πρός τινα. ut aliquid faciam, ποιήσειν τι pacti sunt inter se, συνέθεντο ἀλλήλοις. paciscor tibi mercedem εἴτε de mercede, συντίθεμαί σοι τὸν μισθόν. nuptias filiæ cum aliquo, ἐγγυᾶν τινι τὴν θυγατέρα. ποιητ. vitam ἢ letum pro laude, δοῦναι τὴν

Digitized by Google

ζωὴν ἀντὶ δόξης, ὑπὲρ δόξης ἀποθνήσκειν. — pactus, a, um, παθητ. συγκείμενος. pactum pretium, ἡ συγκειμένη τιμή. pacta, æ, θ. ἡ ἐγγυητή, νύμφη. pacto inter se, συνθέμενοι ἀλλήλοις. pactum, οὐ. τὸ συγκείμενον, σύνθημα, ἡ συνθήκη, ὁμολογία. πρβλ τὸ Αἰσχύλου ἐν Ἀγαμέμνονι 1157 « ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγέν. » servare, φυλάττειν τὴν συνθήκην. manere, stare in pacto, ἐμμένειν τοῖς συγκειμένοις, ἐμπεδοῦν τὴν συνθήκην. ex pacto, ἐκ συνθήματος, κατὰ τὰ συγκείμενα 2) pacto, τρόπῳ, τρόπον. nescio, quo pacto, οὐκ οἶδα, τίνι ποτὲ τρόπῳ, τίνα τρόπον. nullo pacto, οὐδένα τρόπον, οὐδαμῶς.

pāco, avi, atum are, (pax) aliquem ἤ aliquid, εἰρηνεύω, κατηρεμῶ, καταπραΰνω τινὰ ἤ τι. pacatus, a, um, εἰρηνευόμενος, εἰρηναῖος, εἰρηνικός 2) ποιητ. aliquid, ἐξημερῶ τι.

pacta, æ, ἴδ. paciscor.

*pactícĭus, a, um, (paciscor) συγκείμενος, ἐκ συνθήματος.

*pactĭlis, e, (pango) σύμπηκτος, σύμπλεκτος.

pactío, iōnis, θ. (paciscor) συνθήκη, ὁμολογία, σύνθημα. pactionem facere de re cum aliquo, συντίθεσθαί τί τινι, συνθήκην ποιεῖσθαι περί τινος πρός τινα. talibus pactionibus pacem facere, ἐπὶ τούτοις εἰρήνην ποιεῖσθαι. 2) σπαν pactio verborum, ἡ τῆς λέξεως σύνθεσις, συνθήκη, ὁ τῆς φράσεως τύπος.

pactitius, a, um, ταὐτὸ τῷ pacticius.

Pactōlis, ĭdis, θ. Πακτωλίς.

Pactōlus, i, ἀ. Πακτωλός.

*pactor, ōris, ἀ. (paciscor) μεσίτης.

pactum, ἴδ. paciscor.

Pactŭmējus, i. ἀ. Πακτουμήϊος.

pactus, a, um, ἴδ. paciscor καὶ pango.

Pactўe, ēs, καὶ Pactŭa, æ, θ. Πακτύη, πόλις Θρᾴκης.

Pācŭvĭānus, a, um, (Pacuvius) τοῦ Πακουΐου.

Pācŭvĭus, i, ἀ. Πακούϊος εἴτε Πακούβιος.

Pădæi, orum, ἀ. Παδαῖοι, (ἔθνος τῆς Ἰνδίας).

Pădanus, a, um, (Padus) τοῦ Πάδου.

Pădus, i, ἀ. Πάδος, ποταμὸς Ἰταλίας, ὁ τανῦν Po

Pădūsa, æ, θ. (Padus) διώρυξ τις τοῦ Πάδου ποταμοῦ.

Pæan, ānis, ἀ. Παιάν, ἐπωνύμιον τοῦ Ἀπόλλωνος.

pæan, ānis, ἀ. παιάν, ὕμνος.

Pæantiades, Pæantius, κ.τ.τ. ἴδ. Pœantiades, κ.τ.λ.

pædăgōga, æ, θ. ἡ παιδαγωγός.

†pædăgōgātus, ūs, ἀ. παιδαγωγία, παιδαγώγησις.

pædăgōgĭānus, a, um, φοιτῶν εἰς παιδαγωγεῖον. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

pædăgōgĭum, (-ēum) i, οὐ. παιδαγωγεῖον. (καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ ἐν αὐτῷ διδασκόμενος παῖς).

pædăgōgo, are, παιδαγωγῶ.

pædăgōgus, i, ἀ. παιδαγωγός. 2) μεταφ. ὁ διδάσκαλος, ὁδηγός, ἡγεμών.

pædĕros, ōtis, ἀ. παιδέρως, (λιθάριον καὶ βοτάνη).

pædĭcātor, ōris, ἀ. (pædico) πυγιστής, παιδεραστής.

pædĭco, are, (παιδικὰ) aliquem, πυγίζω τινά.

pædĭco, ōnis, ἀ. πυγιστής.

pædĭdus, a, um, (pædor) ῥυπαρός, αὐχμηρός.

pædor, ōris, ἀ. ῥύπος, αὐχμός. 2) δυσωδία.

pægnĭarĭus, a, um, (παίγνιον) παιγνιώδης. gladiatores pægniarii, οἱ οὐχὶ σπουδαίως μονομαχοῦντες.

Pægnĭum, ii, οὐ. Παίγνιον, (ὄνομα δούλου).

pæmĭnōsus, a, um, αὐχμηρός, ψαφαρός.

pæne εἴτε pene, ἐπίῤ. (πρβ. penes) ἐγγύς, σχεδόν, σχεδόν τι, « παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον. pænissime, παρ' ἐλάχιστον.

pæninsŭla, æ, θ. (pæne-insula) (ἡ σχεδόν τι νῆσος) χερσόνησος.

pænissĭme, ἴδ. pæne.

pænŭla. æ, θ. ὁ φαινόλης, ζειρά, εἶδος ἐπιβλήματος, ὅ ἐπενεδύοντο μετὰ τὸν χιτῶνα). Ἐκ τούτου τὸ τῆς συνηθείας φαιλόνι. 2) μεταφ. τὸ ἔνδυμα, κάλυμμα.

pænŭlārĭus, a, um, τοῦ φαινόλου. pænularium, οὐ. ἡ φαινολοθήκη. pænularius, ii, ἀ. ὑφάντης φαινολῶν.

pænŭlātus, a, um, (pænula) τὸν φαινόλην περιβεβλημένος.

pænultĭmus, a, um, (pæne-ultimus) παραλήγων. pænultima, θ. ἡ παραλήγουσα (συλλαβή).

pænūrĭa, æ, ταὐτὸ τῷ penuria.

pæon, ōnis, ἀ. παιών, μετρικὸς πούς.

Pæŏnes, um, ἀ. Παίονες.

Pæŏnĭa. æ, θ. Παιονία.

pæŏnĭa. æ, θ. παιωνία (βοτάνη).

Pæŏnis, ĭdis, θ. Παιονίς.

Pæŏnĭus, a. um, (Pæones) Παιόνιος.

Pæŏnĭus, a, um, Παιώνιος, ἰατρός. Λ. ποιητ.

Pæstum, i, οὐ. ἡ Παῖστος εἴτε Ποσειδωνία, πόλις Ἰταλίας, ἡ τανῦν Pesto. Pæstanus, a, um, Παιστανός, τῆς Ποσειδωνίας. sinus Pæstanus, ὁ Ποσειδωνιάτης κόλπος. Pæstani, orum, ἀ. οἱ Ποσειδωνιᾶται.

Digitized by Google

*pætŭlus,a,um,(ὑποκορ. τοῦ pætus) μύωψ.
pætus, a, um, μύωψ, σκαρδαμυκτής — Κύρ. ὄν. Παῖτος.
pāgānālis, e, (pagus) κωμητικός, κατ' ἀγρὸν γιγνόμενος. Paganalia, ium, οὐ. τὰ Παγανάλια, ἑορτὴ Ῥωμαίων ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ.
pāgānĭcus, a, um, (pagus) κωμητικός, κατ' ἀγρὸν γιγνόμενος. pila paganica, εἶδος σφαίρας πτίλων ἐμπλησθείσης. 2) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· ἐθνικός.
pāgānĭtas, ātis, θ. παρὰ τοῖς ἐκκλησ. ἡ τῶν ἐθνικῶν δεισιδαιμονία.
pāgānus, a, um, (pagus) κωμητικός. paganus, ἀ. ὁ κωμήτης, χωρίτης (δμόπαγος. Διον. Ἁλικ. Ῥωμ. ἀρχ. 4,15). 2) ὁ ἀστράτευτος, μὴ στρατεύων. — παρὰ ἐκκλ. paganus, a, um, ἐθνικός. pagani, ἀ. πληθ. οἱ ἐθνικοί.
Păgăsa, æ, θ. καὶ Pagasæ, arum, πληθ. αἱ Παγασαί, πόλις Θεσσαλική. Pagasæus, a, um, Παγασαῖος. sinus Pagasæus εἴτε Pagasĭcus, ὁ Παγασητικὸς κόλπος. Pagasēĭus, a, um, Παγασήϊος, Παγασαῖος.
pāgātim, ἐπίῤ. (pagus) κωμηδόν, κατὰ κώμας, κατὰ δήμους.
pāgella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ pagina) σελίδιον.
pāgĭna, æ, θ. (pago) σελίς, πλευρά. 2) σελίς, συγγραφή, σύγγραμμα, γράμμα. 3) pagina marmorea, τὸ πέταλον μαρμάρου. 4) ἐπὶ ἀμπέλων· τὸ μεταξὺ τῶν ὄρχων διάστημα.
pāgĭnātus, a, um, (pagina, pango) πεπηγώς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
pāgĭnŭla, æ, θ. (ὑποκρ. τοῦ pagina) σελίδιον.
pago, ĕre, (ῥι. παγ. pag.) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ paciscor.
păgrus εἴτε pager, καὶ phagrus εἴτε phager, i, ἀ. φάγρος (ἰχθύς).
păgur, ἀ. ταὐτὸ τῷ pagrus.
păgūrus, i, ἀ. πάγουρος.
pāgus, i, ἀ. (ἐκ τοῦ pago = pango, πάγος. Ἴδ. Διον. Ἁλικ. Ῥωμ. ἀρχ. 4,15) δῆμος, κώμη, χωρίον. 2) ἐνίοτε· ἡ χώρα, ὁ νομός.
pāla, æ, θ. σκαφεῖον. 2) πτύον. 3) σφενδόνη εἴτε πυελὶς δακτυλίου. 4) ὠμοπλάτη. 5) δένδρον τι Ἰνδικόν.
pālābundus, a, um, (palor) πλανώμενος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
palăcra καὶ palagrāna, æ, θ. βῶλος χρυσοῦ. Λ. Ἱσπανική.
Pălæmon, ŏnis, ἀ. Παλαίμων.
Pălæmŏnĭus, a, um, Παλαιμόνιος.
Pălæpharsălus, i, θ. Παλαιφάρσαλος εἴτε παλαιὰ Φάρσαλος.

Pălæphătus, i, ἀ. Παλαίφατος. Palæphatĭus, a, um, τοῦ Παλαιφάτου.
pălæstes, æ, ἀ. παλαιστής.
Pălæstīna, æ, καὶ Palæstine, es, θ. Παλαιστίνη.
Palæstīnensis, e, τῆς Παλαιστίνης.
Palæstīnus, a, um, Παλαιστῖνος. Palæstini, ἀ. οἱ Παλαιστῖνοι. 2) ἴδ. Palæste.
Palæste, οὐ. ἢ θ. (Παλαίστη) ἄγνωστος τόπος τῆς Ἠπείρου. Cæs, Bel. civ. 3, 6. Τὸ τοπικόν. Palæstīnus, a, um.
pălæstra, æ, θ. παλαίστρα (ὁ τῆς πάλης τόπος). 2) μεταφ. ἡ τοῦ λόγου εἴτε τῆς ῥητορικῆς παλαίστρα, πάλη, τὸ παλαίειν. 3) κωμικῶς τὸ πορνεῖον, οἴκημα. 4) πάλαισμα, τέχνασμα. 5) εὐρυθμία, χάρις.
palæstrĭce, ἐπίῤ. παλαιστρικῶς, παλαιστικῶς.
pălæstrĭcus, a, um, παλαιστρικός, παλαιστικός. palæstrica, æ, θ. (ὑπον. ars), ἡ παλαιστρική.
pălæstrīta, æ, ἀ. παλαιστρίτης.
pălam, ἐπίῤ. φανερῶς, ἐν τῷ φανερῷ, προφανῶς, ἐπιφανῶς. non occulte, sed palam, οὐ λάθρα, ἀλλὰ φανερῶς. palam est, φανερόν ἐστι, πάντες ἴσασιν. alicui aliquid palam facere, ποιεῖν τινί τι φανερόν. palam factum est, φανερὸν ἐγένετο, διεδόθη, ἐξηγγέλθη. 2) μετ' ἀφαιρ. ἀντὶ τοῦ coram, ἐνώπιον, ἐναντίον τινός. palam populo εἴτε populo palam, ἐν ὄψει τοῦ δήμου.
Pălămēdes, is, ἀ. Παλαμήδης. Palamedēus, Palamedĭcus, Palamediăcus, a, um, Παλαμηδικός.
palanga, ταὐτὸ τῷ phalanga.
pălāra, æ, θ. ἄγνωστος ὄρνις.
pălāris, e, (palus) τῶν σταυρῶν εἴτε χαράκων. palaria, ium, οὐ. ἡ πρὸς σταυροὺς εἴτε χάρακας γύμνασις.
palasēa εἴτε plasēa, æ, θ. μέρος τοῦ σφαγιαζομένου βοὸς μετὰ τῆς οὐρᾶς.
Pălātīnus, a, um, (Palatium) Παλατῖνος. Palatinus mons εἴτε collis, ὁ Παλατῖνος εἴτε Παλλάντιος λόφος, τὸ Παλάτιον. Palatina tribus, ἡ Παλατίνη μοῖρα εἴτε φυλή. 2) τοῦ παλατίου, αὐτοκρατορικός, βασιλικός.
palātĭo, iōnis, θ. (palus) σταύρωσις, ἔμπηξις καταπήγων.
Pălātium, i, οὐ. Παλάτιον, ἀρχαία τῆς Σαβίνης πόλις 2) Παλάτιον, ὁ Παλατῖνος εἴτε Παλλάντιος λόφος, εἷς τῶν ἑπτὰ τῆς Ῥώμης λόφων. 3) τὰ βασίλεια.
Pălātŭa, æ, θ. θεά τις τῶν Ῥωμαίων, ἧς ὁ ἱερεὺς Palatualis.
pălātum, i, οὐ. καὶ σπανίως palatus, i, ἀ. ὑπερῴα, οὐρανός, οὐρανίσκος (τοῦ στόματος). 2) ποιητ. ἡ ἀψὶς τοῦ οὐρανοῦ.

Digitized by Google

pālātus, a, um, ἴδ. palo.
pălātus, i, ἀ. σπάν ἀντὶ τοῦ palatum.
pāle, es, θ. πάλη.
pălĕa, æ, θ ἄχυρον. palea æris, ἄχνη, σκωρία, χαλκοῦ. paleæ, τὰ ἄχυρα. 2) τὰ κάλλαια τοῦ ἀλεκτρυόνος.
pălĕālis, e, (palea) ἐν ἀχύροις ἀποτεθειμένος Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
pălĕar, āris, οὐ. συνήθως. palearia, ium, πληθ. λωγάνιον, λωγάλιον, λαμυμυρίς. 2) σπάν. ὁ λάρυγξ.
pălĕāris, e, (palea) ἀχύρινος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
palĕārium, i, οὐ. ἀχυροθήκη, ἀχυρών.
pălĕātus, a, um, ἀχυρωθείς, ἀχύροις μεμιγμένος
Păles, is, θ ποιμενική τις θεά. 2) σπάν Pales, ἀ. ποιμενικὸς θεός. τὸ ἐπίθετον Palīlis, e, ἡ δὲ ἑορτὴ τῆς θεᾶς Palilĭa καὶ Parilia, ium, οὐ. τὰ Παλίλια.
Păleste, ταὐτὸ τῷ Palæste.
Pálīca, æ θ Παλίκη, πόλις Σικελίας.
Pălīcus, i, ἀ Παλικός. Palici, οἱ Παλικοί, Palici εἴτε Palicorum stagna, ἡ Παλικῶν λίμνη ἐν Σικελίᾳ.
Pălīlĭa, ἴδ Pales.
Pálīlĭcĭum, sidus, οὐ. (Palilis) ὁ Λαμπαδίας, (ἀστήρ).
Palīlis, e, ἴδ. Pales.
Pálīlĭtĭum, ταὐτὸ τῷ Palilicium.
pálillŏgĭa, æ, θ παλιλλογία.
pălimbacchīus, pes, ἀ. παλιμβάκχειος, (μετρικὸς πούς).
pálimpissa, æ, παλίμπισσα.
pălimpsestus, ἀ. παλίμψηστος χάρτης.
pălĭnōdĭa, æ, θ. παλινῳδία.
Pălĭnūrus, i, ἀ. Παλίνουρος.
*pălĭtor, ari, (θαμιστ. τοῦ palor) πλανῶμαι Ἀμφ γρ.
pálĭūræus, a, um, παλιούρου μεστός.
pălĭūrus i, θ. ὁ παλίουρος, (θάμνος)
palla, æ, θ. (συγγ. τῷ pan-nus, πῆν-ος) στολή, πέπλος, (γυναικῶν). 2) στολή, ποδήρης χιτών, (ἀνδρῶν). 3) πέπλος, παραπέτασμα.
pallăca, æ, θ παλλακή, παλλακίς.
pallacāna, æ, θ. γήθυον. φ.
Pallădĭum, ii, οὐ. (Pallas, adis) Παλλάδιον, εἰκὼν τῆς Παλλάδος.
Pallădĭus,a,um,Παλλάδιος,τῆςΠαλλάδος.
Pallantēum i, οὐ. Παλλάντιον, πόλις τῆς Ἀρκαδίας καὶ ἡ ἀρχαία τοῦ Εὐάνδρου πόλις ἡ ἐπὶ τοῦ Παλατίνου λόφου.
Pallantēus, a, um, Παλλάντιος, τοῦ Παλλαντίου.
Pallantĭas, ădis, θ. (Παλλαντιάς), Τριτωνὶς λίμνη. 2) ταὐτὸ τῷ Pallantis.
Pallantis, ĭdis εἴτε ĭdos, θ. Παλλαντὶς εἴτε Παλλαντιάς, ἡ Ἠώς
Pallantĭus, a, um, Παλλάντιος.
Pallăs, ădis, καὶ ădos, θ. Παλλάς. 2) ποιητ. ἡ ἐλαία καὶ τὸ ἔλαιον.
Pallas, antis, ἀ Πάλλας.
Pallātīnus, a, um, καὶ Pallatium, ἔσθ' ὅτε ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatinus, κ.τ.λ.
Pallēne, ēs, θ Παλλήνη. Pallenæus, a, um, καὶ Pallenensis, e, Παλληναῖος, Παλλήνιος.
pallĕo, ŭi, ēre, ὠχριῶ metu, morbo, amore pallet, ὠχρὸς εἴτε χλωρός ἐστιν, ὑπὸ φόβου, νόσου, ἔρωτος, κ.τ.τ. pallens, ὠχρός, χλωρός, ἔσθ' ὅτε καὶ πελιδνός, φαιός, ἀμαυρός. umbræ pallentes, αἱ πελιδναὶ τῶν ἀποθανόντων ψυχαί. Phœbe pallens, ἡ ὠχριῶσα Φοίβη, ἡ ἐκλείπουσα σελήνη. arca pallet nummis, ἡ ἀργυροθήκη ὠχρῶν νομισμάτων γέμει. 2) aliquid, ὠχριῶ, ἐκπλήττομαι ἐπί τινι, φοβοῦμαί τι. pontum, τὸν πόντον alicui, φοβεῖσθαι ὑπέρ τινος.
pallesco, ŭi, ĕre. (ἐναρκτ. τοῦ palleo) ὠχριῶ, κατωχριῶ, ὠχρὸς εἴτε χλωρὸς γίγνομαι. curis, ὑπὸ φροντίδων ὠχριᾶν culpa, ἐπὶ ἁμαρτήματι ὠχριᾶν εἴτε φοβεῖσθαι.
pallĭastrum, i, οὐ. (pallium) τριβωνάριον, τρίβων.
pallĭatus, a, um, (pallium) τὸ Ἑλληνικὸν ἱμάτιον ἠμφιεσμένος, φᾶρος εἴτε περιβόλαιον ἔχων — fabula palliata, τὸ ἑλληνικὸν τῆς κωμῳδίας εἶδος, ἡ Ἑλληνικὴ κωμῳδία.
*pallĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ pallidus) ὠχρός, χλωρός.
pallĭdus, a, um, (palleo) ὠχρός, χλωρός. ποιητ. pallida regna, ὁ ὠχρός, εἴτε πελιδνὸς ᾅδης. pallidus in femina, ὠχριῶν ἔρωτι γυναικός. 2) ὠχρός, ὠχροποιός
pallĭŏlātim, ἐπίῤ (pallium) ἐν τρίβωνι, ἐν ἱματίῳ. Λ. σπ.
pallĭŏlātus, a, um, (pallium) ἱματίδιον φορῶν εἴτε ἔχων.
pallĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ pallium) ἱματίδιον, τριβώνιον.
pallĭum, i. οὐ ἱμάτιον (τὸ Ἑλλ. ἱμάτιον), περιβόλαιον, τὸ φᾶρος, περίβλημα, ἐπίβλημα. ἀναβολή, ὁ τρίβων (τῶν φιλοσόφων), ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ φᾶρος εἴτε ἡ χλανὶς τῶν γυναικῶν. pallio amictus, ἱμάτιον περιβεβλημένος εἴτε ἠμφιεσμένος. manum intra pallium continere, reducere, τὴν χεῖρα ἐντὸς τοῦ ἱματίου ἔχειν pallium demitto, θοἰμάτιον καθίημι. 2) σπάν. τὸ φᾶρος, παραπέτασμα, προπέτασμα.
pallor, ōris, ἀ. (palleo) ὠχρότης, χλωρότης 2) ὠχρίασις, (κατ' ἐξοχὴν ἡ ἐκ τοῦ φόβου), φόβος. 3) ὁ εὐρώς, μύδος, ἡ

Digitized by Google

σημεῖον. 4) Pallor et Pavor, Φόβος καὶ Δεῖμος, (θεοὶ παρὰ Ῥωμαίοις).
pallŭla, æ, θ (ὑποκορ. τοῦ palla) χλανίδιον, χλαινίον.
palma, æ, θ. παλάμη, παλαιστή. aliquem palma pulsare, percutere, τῇ παλάμῃ τινὰ παίειν, τύπτειν. 2) ποιητ ἡ χείρ. palmam porrigere. τὴν χεῖρα προτείνειν. palmas vincire. τὰς χεῖρας δεῖν. 3) πούς χηνῶν. 4) πλάτη, ταρσὸς κώπης. — 5) φοίνιξ (δένδρον). 6) φοίνιξ, κλάδος φοίνικος. (τὸ τῆς νίκης σημεῖον), καὶ ποιητικῶς· ὁ στέφανος, τὸ ἆθλον, βραβεῖον, ἡ νίκη. ἔσθ' ὅτε καὶ τὸν ἀγῶνα ἢ τὸν νικητὴν δηλοῖ. tertia palma, ὁ τρὶς νενικηκώς. 7) ἡ φοινικοβάλανος, ὁ δάκτυλος. 8) κλάδος, βλαστός, κλῆμα. 9) ὄνομα δένδρων καὶ θάμνων καὶ καρπῶν τινων. 10) ποιητ. ἀντὶ τοῦ parma.
palmāris, e, (palma) τοῦ φοίνικος. lucus palmaris, ὁ φοινικών. 2) ἄξιος τοῦ φοίνικος εἴτε στεφάνου, ἀξιόνικος, ἄριστος.
palmāris, e, (palmus, παλαιστιαῖος.
palmārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ palmaris
palmarium, ii, οὐ (palma) μισθὸς δικηγόρου.
palmatías, æ, ἀ. παλματίας, σεισμός.
palmātus, a, um, (palma) τῆς παλάμης. paries palmatus, τοῖχος σημεῖον χειρὸς ἔχων. palmatus cervus, ὁ πλατύκερως ἔλαφος. 2) τοῦ φοίνικος, κλάδῳ φοίνικος ὅμοιος. tunica palmata, χιτὼν φοίνικος κλάδοις πεποικιλμένος. κατ' ἐξοχὴν ὁ θριαμβικὸς χιτών.
palmes, ĭtis, ἀ. palma) κλῆμα, κλάδος, βλαστός, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ κλῆμα τῆς ἀμπέλου, καὶ ποιητικῶς ἡ ἄμπελος.
palmētum, i, οὐ. (palma) φοινικών.
palmĕus, a, um, palma) φοινίκειος, ἐκ φοίνικος. palmeum vinum, φοινίκειος οἶνος, φοινικίτης.
palmĕus, a, um, palmus) παλαιστιαῖος.
palmĭcĕus, εἴτε palmĭcĭus, a, um, (palma) τύπος μετγν. τοῦ palmeus.
palmĭfer, ĕra, ĕrum, (palma-fero) φοίνικας φέρων, φοινικόφυτος.
palmĭger. era, erum, (palma-gero) φοίνικος κλάδον φέρων.
palmĭpĕdālis, e, (palmipes) πόδα καὶ παλάμην τὸ μῆκος.
palmĭpes, ĕdis, (palma-pes) ταὐτὸ τῷ palmipedalis. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
palmĭpes, ĕdis, (palma-pes) πλατύπους.
palmĭprĭmus, a, um, (palma-primus) συχίτης οἶνος.
palmo, avi, atum, are, (palma) τῇ παλάμῃ ἐντυπῶ εἴτε σημειῶ. 2) ἀναδέω τὰ κλήματα.
palmopes, ταὐτὸ τῷ palmipes.
palmōsus, a, um, (palma) φοινίκων πλήρης, φοινικόφυτος.
palmŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ palma) μικρὰ παλάμη, παλάμη, καὶ ποιητ ἡ χείρ. 2) πλάτη κώπης 3) ἡ φοινικοβάλανος, ὁ δάκτυλος.
palmŭlāris, e, (palmula) τῆς παλάμης.
palmus, i, ἀ. παλάμη, παλαιστή. 2) ταρσὸς κώπης. 3) παλαιστή, δῶρον, δοχμὴ (μέτρον τεσσάρων δακτύλων), ἐνίοτε καὶ ἡ δοχμή, σπιθαμή
Palmȳra, εἴτε Palmīra, æ, θ. Παλμύρα, πόλις τῆς Συρίας. Palmyrēnus, a, um, Παλμυρηνός.
pālo, avi, atum, are, (palus) χαρακῶ. vitem, τὴν ἄμπελον.
pālor, atus sum, ari, σκεδάννυμαι, διασκεδάννυμαι, διασπείρομαι, πλανῶμαι, περιφέρομαι. hostes palantes εἴτε palati per agros, οἱ πολέμιοι κατὰ τὴν χώραν ἐσκεδασμένοι. boves palati a grege, βόες διεσπαρμένοι ἀπὸ τῆς ἀγέλης.
palpābĭlis, e, (palpo) ψηλαφητός. Λ. τοῦ μετγν Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
palpāmen, ĭnis, οὐ. ψηλάφημα.
palpamentum, i, οὐ. (palpo ψηλάφημα, θώπευμα.
*palpātĭo, iōnis, θ. (palpo) ψηλάφησις, θωπεία.
palpātor, ōris, ἀ. (palpo) ὁ ψηλαφῶν, κόλαξ, θώψ.
palpĕbra, æ, θ. βλέφαρον. palpebræ, τὰ βλέφαρα. 2) βλεφαρίς.
palpĕbrālis, e, (palpebra) τῶν βλεφάρων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τρεῖς.
palpĕbrāris, e, (palpebra) τῶν βλεφάρων.
palpĕbrātĭo, iōnis, θ. (palpebro) τὸ βλεφαρίζειν.
palpĕbro, are, βλεφαρίζω.
palpĕbrum, i, οὐ. σκαν. ἀντὶ τοῦ palbebra, θ.
palpĭtātĭo, iōnis, θ. (palpito) παλμός.
palpĭto, avi, atum, are, (palpo) σκαίρω, ἀσπαίρω, (κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν ἀποθνησκόντων), πάλλομαι.
palpo, avi, atum, are, καὶ palpor, atus sum, ari, aliquem, ψηλαφῶ, ψήχω τινά. 2) aliquem καὶ alicui, ψήχω, καταψῶ, κολακεύω, θωπεύω, σαίνω τινά.
palpo, ōnis, ἀ. (palpo) ὁ ψηλαφῶν, κόλαξ, θώψ.
palpum, i, οὐ. (palpo) ψηλάφημα, θώπευμα. Πλαῦτος.
Palūda, æ, θ. ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, ἐκ τοῦ paludamentum κατὰ Οὐάῤῥωνα.
pălūdāmentum, i, οὐ. ἐπίβλημα τῶν

Digitized by Google

Ῥωμαίων στρατηγῶν χλαμύδι προσόμοιον. aureum, διάχρυσον.
Pălūdātus, a, um, (paludamentum) χλαμύδα περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.
pălūdester, tris, tre, (palus, ūdis ἑλώδης, τελματιαῖος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
pălūdĭcŏla, æ, ὁ. (palus-colo) ὁ παροικῶν ἕλος εἴτε τέλμα.
*pălūdĭfer, ĕra, ĕrum, (palus-fero) τελματιαῖος, τελματώδης.
pălūdĭgĕna, æ, (palus-gigno) ἐν τέλμασι φυόμενος, (τελματογενής).
pălūdĭvăgus, a, um, (palus-vagus) διὰ ἑλῶν εἴτε τελμάτων πλανώμενος.
pălūdōsus, a um, τελματώδης, ἑλώδης. Λ. ποιητ.
pālum, i, οὐ. σπαν. ἀντὶ τοῦ palus.
pălumba, æ, θ. ταὐτὸ τῷ palumbes.
palumbes, is, ἀ. καὶ θ. φάττα, πελειάς.
pălumbīnus, a, um, τῆς φάττης εἴτε πελειάδος.
pălumbŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ palumbus) περιστέριον.
palumbus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ palumbes.
pālus, i, ἀ. χάραξ, σκόλοψ. palis adligare vitem, χαρακοῦν τὴν ἄμπελον. 2) φαλλός.
pălus, ūdis, θ. ἕλος, τέλμα, ἐνίοτε καὶ ἡ λίμνη. 2) μεταφ. ὁ κάλαμος.
păluster, tris, tre, (palus) ἑλώδης, τελματώδης. palustria, οὐ. πληθ. οἱ ἑλώδεις εἴτε τελματώδεις τόποι, τὰ ἕλη, τέλματα. 2) ἕλειος, τελματιαῖος. μεταφ. lux palustris, βίος ἐν βορβόρῳ διαγόμενος.
Pamphȳlĭa, æ, θ. Παμφυλία. Pamphylius, a, um, Παμφύλιος. Pamphylii εἴτε Pamphyli. ἀ. Παμφύλιοι εἴτε Πάμφυλοι.
pampĭnācĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ pampineus.
pampĭnārĭus, a, um, (pampinus) οἰνάρεος, τῶν οἰναρίδων.
pampĭnātĭo, iōnis, θ. (pampino) βλαστολογία, κλάδευσις, τὸ οἰναρίζειν.
pampĭnātor, ōris, ἀ. ὁ βλαστολογῶν, οἰναρίζων, κλαδευτήρ.
pampĭnātus, a, um, (pampinus) οἰνάρῳ κεκοσμημένος. 2) ἑλικοειδής. 3) ἴδ. pampino.
pampĭnĕus, a, um, (pampinus) οἰνάρεος, κληματινος. 2) οἰνάρῳ εἴτε κλήματι κεκοσμημένος.
pampĭno, avi, atum, are, (pampinus) οἰναρίζω, βλαστολογῶ, κλαδεύω. vitem, τὴν ἄμπελον.
pampĭnōsus, a, um, (pampinus) κληματώδης.
pampĭnus, i, ἀ. καὶ θ. οἰναρίς, ἀμπέλου βλαστός, κλῆμα. 2) οἴναρον, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. 3) ἕλιξ.
Pān, γεν. Pānis καὶ Pānos, ὁ Πάν.
pănăca, æ, θ. (ὑπον. testa) εἶδος ποτηρίου.
pănăcēa, æ, εἴτε panăce, ēs, θ. εἴτε panax, ăcis, ἀ. πανάκεια πανάκη, πάναξ.
Pănætōlĭcus, a, um, Παναιτωλικός.
Pānætōlĭus, a, um, Παναιτώλιος. Panaetolium, οὐ. τὸ Παναιτώλιον.
panaricĭum, i, οὐ παρωνυχίς, (κατὰ παραφθορὰν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως.
pănārĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ panarium) ἀρτοφόριον.
pānārĭum, ii, οὐ. (panis) ἀρτοφόρον, ἀρτοφορίς, ἀρτοθήκη. (Ἐκ τούτου τὸ τῆς συνηθείας πανέριον).
pānārĭus, i, ἀ. ἀρτοπώλης. Λ. Γλωσσ.
Pănăthēnāicus, a. um, Παναθηναϊκός.
pănax, ăcis, ἀ ἴδ. panacea.
pancarpĭnĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ pancarpius.
pancarpĭus, καὶ pancarpus, a, um, παγκάρπιος, πάγκαρπος.
Panchāĭa, æ, θ. Παγχαία, χώρα, τῆς Ἀραβίας. τὸ ἐπίθετον· Panchæus καὶ Panchāĭcus, a, um.
panchrestus, καὶ panchristus, a, um, πάγχρηστος.
panchrestārĭus, ii, ἀ. ὁ τὸ πάγχρηστον κατασκευάζων.
panchrōmos, i, ἀ. (πάγχρωμος) βοτάνη τις.
panchrus, i, ἀ. (πάγχρους) λιθάριόν τι.
pancrătĭas, æ ἀ. ἀντὶ τοῦ pancratiastes.
pancrătĭastes, æ, ἀ. παγκρατιαστής.
pancrătĭcē, ἐπίῤ. παγκρατιαστικῶς.
pancrătĭum, (-on), i, οὐ. παγκράτιον. 2) ἐπωνυμία βοτανῶν τινων.
Panda, æ, θ. (pando) θεά τις, ἴσως τῆς εἰρήνης. 2) πόλις τῆς Σογδιανῆς. 3) ποταμὸς τῆς Ἀσιατικῆς Σκυθίας.
Pandæ, arum, ἀ. Πάνδαι, Ἰνδικὸν ἔθνος.
Pandāna, æ, θ. (pando) μία τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης.
*pandātĭo, iōnis, θ. (pando, are) ῥίκνωσις, κύρτωσις, κάμψις.
pandectes καὶ pandecta, æ, ἀ. καὶ θ. (ὑπον. liber βίβλος). πανδέκτης.
pandāmus, um, πάνδημος.
pandĭcŭlor, ari, (pandus) σκορδινῶμαι.
Pandīon, iŏnis, ἀ. Πανδίων. Pandīŏnĭus, a, um, τοῦ Πανδίονος.
pando, avi, atum, are, aliquid, ῥικνῶ, κυρτῶ, κάμπτω τι.
pando, pandi, pansum καὶ passum, ĕre, aliquid, πετάννυμι, ἀναπετάννυμι, ἐκπετάννυμί τι. vela, ἀναπεταννύναι τὰ ἱστία. aciem, ἐκτείνειν τὴν παράταξιν. planities panditur, τὸ πεδίον ἀναπέπταται. capillus passus, ἀνειμένη, λυτή, διεῤῥιμμένη κόμη. manibus pas-

Digitized by Google

sis, ἐκτείνων, ἀναπετάσας τὰς χεῖρας. uvam in sole pandere, ἡλιοῦν, ξηραίνειν τὴν σταφυλήν. uva passa, ἡ σταφίς. vinum passum εἴτε ἁπλῶς passum, οὐ. εἴτε passa, θ. (ὑπον. potio), ὁ ἐκ σταφίδων οἶνος, (εἶδος γλυκέος οἴνου). μεταφ. senex passus, ξηρός, ῥικνὸς γέρων. 2) πετάννυμι, ἀναπετάννυμι, ἀνοίγω τι. januam, τὴν θύραν. viam, ἀνοίγειν ὁδόν. 3) ἀναπετάννυμι, δηλῶ, φανερῶ τι.

Pandrŏsos, i. θ. Πάνδροσος.

pandūra, æ, θ. πανδοῦρα, (μουσικὸν ὄργανον).

pandūrizo, are, πανδουρίζω.

pandus, a, um, ῥικνός. 2) κυρτός, καμπύλος.

pănēgўrĭcus, a, um, πανηγυρικός. panegyricus, ἀ. ὁ πανηγυρικὸς (λόγος).

pănēgўrista, æ, ἀ. πανηγυριστής.

pănĕros, ōtis, (πανέρως) εἶδος λιθαρίου.

Pangæus, i, ἀ. καὶ Pangæa, orum, οὐ. τὸ Παγγαῖον ὄρος. Pangæus, a um, τοῦ Παγγαίου.

pango, pĕpĭgi, pactum, (ἐνίοτε pēgi καὶ panxi, panctum) ĕre, aliquid, πήγνυμί τι. clavum, ἧλον. malleolum, ἐμπηγνύναι, φυτεύειν μόσχευμα. collem, καταφυτεύειν λόφον. litteram in cera, ἐντυποῦν γράμμα τῷ κηρῷ. μεταφ. carmina pangere, ποιεῖν συντιθέναι, συγγράφειν ποιήματα. 2) πήγνυμι, ὁρίζω, βεβαιῶ τι. terminum, ὁρίζειν τὸ ὅριον. pretium. τὴν τιμήν. amicitiam cum aliquo, βεβαίαν φιλίαν πρός τινα ποιεῖσθαι. pepigerat ne interrogaretur, ὥρισεν, ὡρίσατο, συνέθετο μὴ ἐρωτηθῆναι. pangere fœdera, (ὅρκους πηγνύναι), συνθήκας ποιεῖσθαι.

pangōnĭus, i, ἀ. παγγώνιος (λίθος).

Panhormus, (-os), ταὐτὸ τῷ Panormus.

pānĭcĕus, a, um, (panis) τοῦ ἄρτου.

pānĭcŭla, ἔτι δὲ panucula καὶ panucla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ panus) ἀνθήλη, φόβη, (φυτῶν). 2) εἶδος οἰδήματος, (πανοῦκλα).

pānĭcum, i, οὐ. μελίνη, ἔλυμος, φ.

Pānĭcus, a, um, Πανικός.

pānĭfex, ĭcis, ἀ. (panis facio) ἀρτοποιός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

pānĭfĭcĭum, i, οὐ. (panis-facio ἀρτοποιΐα. 2) πόπανον, πέμμα.

pānĭon, i, οὐ. σατύριον, (βοτάνη).

Pānĭōnĭus, a, um, Πανιώνιος. Panionium, οὐ. τὸ Πανιώνιον.

pānis, is, ἀ. (περὶ τοῦ ἐτύμου ἴδ. Ἀθήναιον 3, σ. 111). ἄρτος. cibarius εἴτε secundus, ὁ πιτυρίας ἄρτος. candidus, λευκὸς ἄρτος. crusta panis, λέπος ἄρτου. panis hordaceus, ἡ μᾶζα. 2) μᾶζα, βῶλος (χαλκοῦ, κ.τ.τ.).

Pāniscus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ Pan) Πανίσκος.

pannĭcŭlārĭus, a, um, (panniculus) ῥωπικός. pannicularia, orum, οὐ. τὰ ῥωπικὰ καὶ ἐνδύματα τοῦ καταδίκου.

pannĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ pannus) ῥάκιον.

Pannŏnĭa, æ, θ. Παννονία, ἡ χώρα ἡ μεταξὺ Δακίας, Νωρικοῦ καὶ Ἰλλυρίας. Pannŏnĭcus εἴτε Pannŏnĭăcus, a, um, Παννονικός. Pannonis, ĭdis, θ. Παννονίς, Παννονική. Pannonii, orum, ἀ. οἱ Παννόνιοι.

pannōsĭtas, ātis, θ. (pannosus) ῥακῶσις, τὸ ῥακῶδες.

pannōsus, a, um, (pannus) ῥακώδης, ῥακόδυτος, ῥακενδύτης. 2) ῥακώδης, ῥικνός, ῥυτιδώδης.

pannūcĕātus, a, um, (pannuceus) ῥακόδυτος, ῥακενδύτης.

pannūcĕus, (ĭus), a, um, (pannus) ῥακώδης. 2) ῥικνός, ῥυτιδώδης.

pannŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ pannus) ῥάκιον.

pannus, i, ἀ. (πῆνος, πᾶνος) ῥάκος, ῥάκιον. 2) ὀθόνιον. 3) ποιητ. τὸ ἀμφίεσμα, ἡ ἐσθής. 4) ἀνθήλη τοῦ αἰγίλωπος.

pannūvellĭum, ii, οὐ. ἄτρακτος σὺν τῇ περὶ αὐτὴν κρόκῃ, ἢ πηνίον.

pannўchismus, i, ἀ. παννυχισμός.

panomphæus, i, ἀ. πανομφαῖος, (ἐπίκλησις τοῦ Διός).

Pănŏpe, ēs, καὶ Panopēa, æ, θ. Πανόπη (νύμφη).

Pănŏpe, ēs, θ. ἡ Πανόπη, ὁ Πανοπεὺς εἴτε Φανοτεύς, πόλις Φωκική.

Pănormus, (-os), i, ἀ. Πάνορμος, ὄνομα πόλεών τινων καὶ λιμένων 2) Panormus εἴτε Panormum, οὐ. ὁ Πάνορμος, πόλις τῆς Σικελίας. Panormitānus, a, um, Πανορμηνός, Πανορμεύς. Panormitani, ἀ. οἱ Πανορμῖται.

pānōsus, a, um, (panis) ἄρτῳ ὅμοιος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

pansa, æ, ἀ. (pansus) πλατύπους 2) Pansa, æ, ἀ. Πάνσας.

pansĕbastos, i, πανσέβαστος.

pansus, a, um, ἴδ. pando.

pantăgăthus, i, πανάγαθος.

Pantăgĭes εἴτε Pantagĭa, æ, ἀ. Παντακίας, ποταμὸς τῆς Σικελίας.

pantex, ĭcis, ἀ. καὶ pantices, πληθ. ἔντερα, κοιλία, γαστήρ.

Panthĕon, (-um), i, οὐ. Πάνθεον, Πάνθειον, ναός. 2) Pantheum, (ὑπον. signum) ἄγαλμα ἔχον σύμβολα πλειόνων θεῶν.

Digitized by Google

panther, ēris, ἁ. πάνθηρ, ζ. 2) πάνθηρον, πάναγρον, (δίκτυον).
panthēra, æ, θ. ὁ πάνθηρ, ζ 2) ἡ πανθήρα.
panthērīnus, a, um, (panthera) τοῦ πάνθηρος. 2) ποικίλος τὸ ἦθος.
Panthĕum, τὸ. Pantheon.
Panthŏīdes. æ, ἀ. Πανθοΐδης
Panthous εἴτε Panthus, i, ἀ. Πάνθοος, Πάνθους.
Pantica, ταὐτὸ τῷ Panda.
pantĭces, um, τὸ. pantex.
pantŏmīma, æ, θ. ὀρχήστρια.
pantŏmīmĭcus, a, um, (pantomimus) ὀρχηστικός.
pantŏmīmus, i, ἀ. ποντόμιμος, ὀρχηστής. 2) ὄρχησις.
panus, i, ἀ πῆνος πηνίον. 2) φύγεθλον, (εἶδος οἰδήματος). 3) ἀνθήλη εἴτε φόβη φυτῶν τινων.
papa, æ, ἀ πάπας, πάππας.
pāpa, æ, θ. ἔδεσμα, κατὰ τὴν τῶν νηπίων φωνήν. παρ''Ἀριστοφάνει μαμμᾶν)
păpæ! ἐπιφών παπαί!
pāpas, æ, ταὐτὸ τῷ papa.
păpāver, ĕris, οὐ. (ἀρχαϊκ. ἀ). ἡ μήκων, τὸ φυτόν ὁ δὲ πληθ. papavera ὁτὲ μὲν τὰ τῆς μήκωνος εἴδη δηλοῖ, ὁτὲ δὲ τὰ ἄνθη καὶ ἔστιν ὅτε τὰ σπέρματα. papaver nigrum candidum, μ. μέλαινα. ἡρακλεία. papaveris caput, semen μήκωνος κεφαλή, σπέρμα· ὁ δὲ ὀπὸς λέγεται opium, μηκώνιον, ὄπιον.
păpāvĕrātus a, um, (papaver) paperverata vestis, εἶδος βυσσίνου ὑφάσματος.
păpāvercŭlum, i, οὐ. (papaver) λεοντοπόδιον (βοτάνη).
păpāvĕrĕus, a, um, (papaver, μηκωνικός, τῆς μήκωνος.
Pāphĭăcus, a um, Παφιακός, Πάφιος.
Păphĭe, ēs, θ (Paphos) Παφία, Ἀφροδίτη.
Pāphĭus, a, um, Πάφιος.
Paphlăgon εἴτε Paphlăgo, ŏnis, ἀ. Παφλαγών. Paphlagŏnĭus, a, um, Παφλαγόνιος.
Paphlăgŏnĭa, æ, θ. Παφλαγονία, Παφλαγονική
Păphos, (-us, i, θ. Πάφος. 2) ἀ Πάφος, κτίστης τῆς Πάφου.
pāpĭlĭo, ionis, ἀ. ψυχή, ζωΰφιον). 2) εἶδος σκηνώματος (τὸ Γαλλιστὶ pavillon).
pāpĭlĭuncŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ papilio) μικρὰ ψυχή.
păpilla, æ, θ. θηλή, τίτθη, εἴτε ὁ τιτθὸς τοῦ μαστοῦ. 2) τίτθη, μαστός 3) ἀντὶ τοῦ papula. 4) κάλυξ ῥόδου.
păpillātus, a, um, (papilla) ὅμοιος κάλυκι ῥόδου ἢ θηλοειδής
Pāpīnĭānus, i, ἀ. Παπινιανός.
Păpīrĭānus, a, um, Παπιριανός, τοῦ Παπιρίου.
Păpīrĭus, a, um, Παπίριος, τοῦ Παπιρίου. Papirius, ἀ. ὁ Παπίριος.
Pāpĭus, a, um, Πάπιος, τοῦ Παπίου. Papius, ἀ ὁ Πάπιος.
pāpo, are, ταὐτὸ τῷ pappo.
pappa, æ, ταὐτὸ τῷ papa.
pappārĭum, ii, οὐ. εἶδος ἐδέσματος τῶν νηπίων.
pappas, æ, ἀ. ταὐτὸ τῷ papa.
pappo εἴτε papo, are, (papa, θ.) ἐσθίω, τρώγω
pappus, -os), i, ἀ. πάππος, γέρων. 2) πάππος φυτῶν τινων. 3) ἀκανθίς, (βοτάνη, ἡ καὶ erigeron καλουμένη).
păpŭla, æ, θ. ἐξάνθημα.
păpŭlo, are, ἐξανθῶ (ἐπὶ νόσου).
păpўrăcĕus, a, um, (papyrus) ἐκ παπύρου, βύβλινος.
păpўrĭfer, ĕra, ĕrum, (papyrus-fero) πάπυρον φέρων.
păpўrīnus, a, um. (papyrus) ἐκ παπύρου, βύβλινος.
păpўrĭus, a, um, (papyrus) ἐκ παπύρου, βύβλινος.
păpўrus, i, ἀ. καὶ θ. καὶ papўrum i, οὐ ὁ, ἡ πάπυρος, φ. Ἐκ τῆς βύβλου εἴτε φιλύρας τοῦ Αἰγυπτιακοῦ παπύρου κατεσκεύαζον σχοινία, ἱστία, θρυαλλίδας, κ.τ.τ. κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸν χάρτην.
pār, păris, ἴσος. par et eadem laus, ἴσος καὶ ὁ αὐτὸς ἔπαινος. æquo et pari jure, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. pares ineunt certamen, ἅμα ἔρχονται εἰς τὸν ἀγῶνα. par alicui in aliqua re, ἴσος τινί τι par sum alicui ingenio, ἴσος εἰμί τινι τὴν εὐφυΐαν. par ad virtutem, ἴσος τὴν ἀρετήν, πρὸς ἀρετήν. inter se pares. ἴσοι ἀλλήλοις. par ætatis, ποιητ. ἀντὶ τοῦ ætate, ἴσος τὴν ἡλικίαν. par cum aliquo σπανίως καὶ par alicujus ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ par alicui. par ac εἴτε atque, ἐσθ' ὅτε καὶ quam, ἴσος τινί. magister equitum pari ac dictator imperio. ὁ ἵππαρχος τὴν αὐτὴν τῷ δικτάτορι (τὴν αὐτὴν ἥν περ ὁ αὐτοκράτωρ στρατηγός) δύναμιν ἔχων. par pari respondere, τὰ ἴσα ἀνταποδοῦναί τινι. paria facere cum aliquo, τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαί τινα. ex pari vivere cum aliquo, ἐξ ἴσου (ἐκ τοῦ ἴσου) τινὶ ζῆν. parissimus, πάντα ἴσος. ἐν τῇ ῥητορικῇ paria paribus referre, ἰσοκώλοις χρῆσθαι. 2) ἴσος ἑαυτῷ. homo animo et viribus par, ἄνθρωπος ἴσην τὴν ψυχὴν τῇ ῥώμῃ ἔχων. 3) alicui, ἱκανός, ἀρκῶν πρός τι. par oneri, ἀρκῶν πρὸς τὸ βάρος, ἱκανὸς τὸ φορτίον φέρειν. Tydides superis par, ὁ

Digitized by Google

Τυδείδης τῇ μάχῃ εἰς τὸ ἴσον τοῖς θεοῖς ἀφικνούμενος. 4) par, ἀ. ὁ ἀντίπαλος, ἀνταγωνιστής 5) ἑταῖρος, σύντροφος, σύζυγος κ.τ.τ. 6) par, οὐ. τὸ ζεῦγος. tria paria columbarum, τρία ζεύγη περιστερῶν. par gladiatorum, ζεῦγος μονομάχων. 7) par est, εἰκός ἐστι, πρέπει, προσήκει. ut tibi par erat, ὥσπερ σοι ἔπρεπε. tibi hoc facere par est εἴτε par est te hoc facere. πρέπει σοι εἴτε σε ποιεῖν τοῦτο.

părābĭlis, e, (paro) εὔχτητος, εὐπόριστος

părăbŏla, æ, εἴτε părăbŏle, ēs, θ. παραβολή.

părabŏlānus, i, ἀ. (παράβολος) νοσοκόμος, ὁ ἐπὶ μισθῷ εἰς κίνδυνον παραβαλλόμενος.

părăbŏlĭce, ἐπίῤ παραβολικῶς.

părăbŏlus, i, ἀ. παράβολος.

părăcentēsis, is, θ. παρακέντησις.

părăcentētērĭum, ii, οὐ. παρακεντητήριον.

părăchăractes, æ, ἀ. παραχαράκτης.

parachăraxĭmus, a, um, (παραχαράξιμος).

părăclētus, i, ἀ παράκλητος.

părăda, æ, θ εἶδος σκιάδος ἢ παραπετάσματος ἐν λέμβοις.

părădĭastŏle, ēs θ. παραδιαστολή.

părădigma, ătis, οὐ. παράδειγμα.

părădīsĭăcus, a, um, (παραδεισιακὸς) τοῦ παραδείσου.

părădīsĭcŏla, æ, ἀ. (paradisus-colo) ὁ τὸν παράδεισον εἴτε οὐρανὸν οἰκῶν.

părădīsus, i, ἀ. παράδεισος. Λ. Περσική.

părădoxus, a, um, παράδοξος. paradoxa, orum, οὐ τὰ παράδοξα (τῶν Στωϊκῶν ἀξιώματα).

părænĕsis, is, θ. παραίνεσις.

Părætăcēne, ēs, θ. Παραιταχηνή, χώρα τῆς Περσίας. Parætaceni, orum, ἀ. Παραιταχηνοί, Παραιτάκαι.

Părætŏnĭum, i, οὐ. Παραιτόνιον. Parætŏnĭus, a, um, Παραιτόνιος, καὶ κοιητικῶς. Αἰγυπτιακός. parætonium, οὐ εἶδος λευκοῦ κονιάματος ἢ χρώματος.

paragauda, æ, καὶ paragaudis, is, θ. χρυσῆ παρυφή. 2) ἐσθὴς χρυσῆν παρυφὴν ἔχουσα. περίχρυσος ἐσθής.

părăgōge, ēs, θ παραγωγή.

părăgōgĭa, orum, οὐ. πληθ. ἀγωγὸς παράγων τὸ ὕδωρ.

părălīpŏmĕna, orum, οὐ. παραλειπόμενα.

părălĭus, (-os) ii, παράλιος.

părallēlŏgrammus, a, um, παραλληλόγραμμος.

părallēlus, (-os), a, um, παράλληλος.

Părălus, i, ἀ. Πάραλος.

părălysis, is, θ. παράλυσις.

părălytĭcus, a, um, παραλυτικός.

părămĕse, ēs, θ. παραμέση.

paramum, i, οὐ. ἢ paramus, i, ἀ. πεδίον. Λ. Ἱσπανική. Ἐπιγρ

părănēte, ēs, θ. παρανήτη.

părangarĭa, æ, θ. τὰ παρὰ τὴν ἀγγαρείαν προστασσόμενα.

părănymphа, æ, θ. ἡ παράνυμφος.

părănymphus, i, ἀ. παράνυμφος, παρανύμφιος.

părăpēgma, ătis, οὐ. παράπηγμα.

părăpĕtăsĭus, a, um, (παραπετάννυμι) παραπεπταμένος

părăpeteuma, ătis, οὐ. εἶδος πεττοῦ ἢ δελτίου.

părăpherna, orum, οὐ. πληθ. παράφερνα.

părăphŏron, i, οὐ. παράφορόν.

părăphrasis, is, θ. παράφρασις.

părărĭus, i, ἀ. (parare, προξενητής, μεσίτης.

părăsanga, æ, ἀ. παρασάγγης Λ. Περσική.

†părascēve, ēs, θ. παρασκευή.

părăsĭōpēsis, is, θ. παρασιώπησις.

părăsīta, æ, θ ἡ παράσιτος, παρασιτοῦσα.

părăsītaster, tri, ἀ. παράσιτος.

părăsītātĭo, iōnis, θ (parasitor, παρασιτία.

părăsītĭcus, a, um, παρασιτικός.

părăsītor, ari, παρασιτῶ

părăsītus, i, ἀ. παράσιτος.

părastăda, æ. καὶ para-tas, ădis, θ παραστάς.

părastata, æ, ἀ. παραστάτης.

părastătĭca, æ, θ ταὐτὸ τῷ parastata.

părastĭchis, ĭdis, θ. παραστιχίς, ἀκρόστιχον.

părăsynaxis, is, θ. παρασύναξις.

părătarĭus, a, um, (paro) εὔκτητος, εὐπόριστος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ

părate, ἐπίῤ. ἑτοίμως, ἐξ ἑτοίμου, προχείρως. 2) μετὰ παρασκευῆς, μεμελετηκότως. 3) ἀκριβῶς, ἐπιμελῶς.

părătĭo, iōnis, θ. (paro) παρασκευή. 2) κτῆσις, πορισμός.

părătrăgœdo, (io), are, παρατραγῳδῶ.

părătūra, æ, θ. (paro) παρασκευή, κατασκευή. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

părātus, a, um, ἴδ. paro

părātus, ūs, ἀ. (paro) παρασκευή, κατασκευή. 2) παρασκευή, μεγαλοπρέπεια.

părăvĕrēdus, i, ἀ. (παρα-veredus) περιττὸς εἴτε πρόσθετος ἀγγάρειος ἵππος.

părazōnĭum, i, οὐ. παραζώνιον.

Parca, æ, θ. (ῥι. parc, πλακ, ὅθεν πλέκ-ω· ἴδ. Ὀδ. η, 196). Μοῖρα. Parcæ, αἱ Μοῖραι.

Parcæ, arum, ἴδ. Parca.

parce, ἐπίῤ. (parcus) φειδωλῶς. frumentum metiri, τὸν σῖτον μετρεῖν. vivere, φειδωλῶς, εὐτελῶς, λιτῶς ζῆν. 2)

Digitized by Google

φειδωλῶς, συνεσταλμένως, μετρίως. parce gaudere, μετρίως χαίρειν. parce dicere de re, φείδεσθαι τοῦ λέγειν περί τινος. 3) σπανίως.
parcĭlŏquĭum, i, οὐ. (parcus-loquor) φειδωλία γλώσσης
parcĭprōmus, i, ἀ. (parcus-promo) ὁ τοῦ ταμείου φειδόμενος. Πλαῦτος.
parcĭtas, ātis, θ. (parcus) φειδωλία, φειδώ.
parcĭter, ἐπίρ. φειδωλῶς. Λ. σπ.
parco, pĕperci (parsi), parcĭtum, (parsum), ĕre, alicui, φείδομαί τινος, φειδωλῶς χρῶμαί τινι. nec impensæ nec labori, nec periculo parsurus, οὔτε χρημάτων οὔτε πόνου οὔτε κινδύνων φεισόμενος. tibi parce, φείδου σεαυτοῦ, τῆς σῆς ὑγείας. parcere pecuniam, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ pecuniæ, φείδεσθαι τῶν χρημάτων. 2) φείδομαι, ἀπέχομαί τινος, οὐ βλάπτω τινὰ ἤ τι. ædificiis sacris, φείδεσθαι, ἀπέχεσθαι τῶν ἱερῶν. parcere vitæ alicujus, φείδεσθαι τῆς ζωῆς τινος. incepto, ἀπέχεσθαι τοῦ ἐπιχειρήματος. auxilio, οὐ χρῆσθαι τῇ βοηθείᾳ — σπάν parcere, re εἴτε a re, ἀπέχεσθαί τινος, παύεσθαί τινος. — parce contemnere, φείδου τοῦ καταφρονεῖν, μὴ καταφρόνει.
parcus, a, um, φειδωλός. alicujus rei ἢ in re. σπαν. in rem, φειδωλὸς περί τι, φειδόμενός τινος, φειδωλῶς χρώμενός τινι. pater parcus. ὁ φειδωλὸς πατήρ. vini, μετρίως τῷ οἴνῳ χρώμενος, ἐγκρατὴς οἴνου. in donando εἴτε donandi, φειδωλῶς δωρούμενος, φειδόμενος τῶν δώρων. acies non parca fugæ, στρατὸς προτροπάδην φεύγων. 2) φειδωλός, εὐτελής, ὀλίγος, λιτός 3) σπαν. parcus homo, ὁ μικρόψυχος.
pardălĭanches, is, οὐ. τὸ παρδαλιαγχές, φ.
pardălĭos εἴτε pardalĭos, ii, ἀ. παρδάλειος) εἶδος λιθαρίου.
pardălis, is, θ. πάρδαλις.
pardălĭum, ii, οὐ. εἶδος χρίσματος.
pardus, i, ἀ. πάρδος.
părēas εἴτε părīas, æ, ἀ. παρείας, παρώας, (ὄφις).
părecbăsis, is, θ. παρέκβασις.
parectātus, a. um, (παρέκτατος) ἁδρός.
părĕdros, i, ἀ. πάρεδρος.
părēgŏrĭa, æ, θ. παρηγορία.
părēgŏrĭcus, a, um, παρηγορικός.
părēlĭon, οὐ. ὁ παρήλιος.
părens, ntis, ἀ. καὶ θ. (pario) γονεύς, γεννήτωρ, γενέτης, πατήρ, — γεννήτρια, γενέτειρα, μήτηρ. — parentes, um, ἀ. οἱ γονεῖς. 2) ἐσθ' ὅτε ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν· πατήρ, μήτηρ. 3) γενέτωρ, πρόγονος, καὶ παρὰ νεωτέροις ὁ συγγενής. 4) μεταφ. ὁ πατήρ, αἴτιος, κτίστης, εὑρέτης, — ἡ μήτηρ, εὑρέτις, μητρόπολις. κ.τ.τ.
părentālis, e, (parens) τῶν γονέων. 2) τῶν γενεσίων εἴτε νεκυσίων. parentalia, ium. οὐ. (ὑπον sacra) τὰ γενέσια, νεκύσια, κτέρεα, ἐναγισμός, (μνημόσυνον τεθνεώτων).
părentātĭo, ōnis, θ. (parento) τὰ γενέσια, νεκύσια. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
părentēla, æ, θ. (parens) συγγένεια.
părenthĕsis, is, θ. παρένθεσις.
parentĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ parientia.
părento, avi, atum, are, (parens) ἐπιτελῶ τὰ γενέσια, νεκύσια, ἐναγίζω. Τριτοπροσ. parentatur alicui, τελοῦνται τινὶ νεκύσια. alicui hostia, ἐναγίζειν τινὶ ἱερεῖον. μεταφ. alicui sanguine conjuratorum, ἐναγίζειν τινὶ τοὺς συνωμότας, ἀποσφάττειν τοὺς συνωμότας ὑπὲρ τινος ἀποθανόντος.
părĕo, ui, ĭtum, ēre, φαίνομαι, ἀναφαίνομαι. 2) φαίνομαι, φανερὸς εἴτε δῆλός εἰμι. paret, φαίνεται, φανερόν ἐστι, δῆλόν ἐστι. si paret, εἰ φαίνεται. 3) alicui, παρέστηκα, ὑπηρετῶ, ὑπακούω, διακονῶ τινι. magistratibus, τοῖς ἄρχουσιν 4) ὑπακούω, πείθομαί τινι. legibus, τοῖς νόμοις. omnia alicui, πάντα τινὶ ὑπακούειν. oppidum regi paret, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως ὑπακούει. parens, ὑπήκοος, εὐπειθής. parentes, ium, ἀ. οἱ ἀρχόμενοι. 5) χαρίζομαί τινι. dolori et iracundiæ, τῇ λύπῃ καὶ τῇ ὀργῇ.
pĕrergon, i, οὐ. πάρεργον.
părhippus, i, ἀ. πάριππος, περιττὸς ἵππος.
părhўpăte, ēs, θ. παρυπάτη.
părĭambus, i, ἀ. παρίαμβος.
Părĭānus, a, um, ἴδ. Parium.
părĭas, ταὐτὸ τῷ pareas.
părĭātĭo, ōnis, θ (pario) πλήρης ἀπότισις.
părĭātor, ōris, ἀ (pario) ὁ πᾶν τὸ ὀφείλημα ἀποτίνων.
părĭātōrĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ pariatio.
parĭcīda, æ, ταὐτὸ τῷ parricida.
părĭentia, æ, θ. (pareo) ὑπακοή, εὐπείθεια.
părĭes, iĕtis, ἀ. τοῖχος. domūs, templi, turris, putei, τῆς οἰκίας, τοῦ ναοῦ, τοῦ πύργου, τοῦ φρέατος, κ.τ.τ. parietem defodere, τοιχωρυχεῖν. intra parietes, ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἔνδον. 2) σπάν. ὁ περίβολος.
părĭĕtālis, is, θ. (paries) herba, ἑλξίνη, παρθένιον, (βοτ.).

Digitized by Google

părĭĕtārĭus, a, um, (paries) τοῦ τοίχου. parietaria, θ. ὑπον. herba, ἡ ἑλξίνη, τὸ παρθένιον.
părĭĕtīnus, εἴτε părĭĕtĭnus, a, um, (paries) τοῦ τοίχου. parientinæ, arum, θ. τὰ ἐρείπια τῶν τοίχων, τοῖχοι ἡμίπτωτοι.
Părīlĭa, ταὐτὸ τῷ Palilia.
Părīlĭcĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ Palilicius.
părĭlis, e, (par) ἴσος.
părĭlĭtas, ātis, θ. (parilis ἰσότης.
părĭo, avi, atum, are. paro alicui, ὅλον τὸ ὀφείλημά τινι ἀποδίδωμι. 2) pario εἴτε parior alicui, ἴσος τινί εἰμι εἴτε γίγνομαι Λ. τοῦ μεταγν. Λατ
părĭo, pĕpĕri, partum (parĭtum) ĕre, ἐπὶ θηλειῶν· τίκτω geminos, διδύμους. ova, ᾠὰ τίκτειν, ᾠοτοκεῖν 2) ἐπὶ ἀῤῥένων· γεννῶ, φύω. 3) terra parit fruges, ἡ γῆ φύει καρπούς. vitis uvas, ἡ ἄμπελος ποιεῖ σταφυλάς. pario urbem, κτίζω πόλιν. verba, πλάττω ῥήματα. 4) κατασκευάζω, παρασκευάζω, παρέχω τι. alicui dolorem, παρέχειν, παρασκευάζειν τινὶ λύπην. libertatem, παρασκευάζειν τινὶ ἐλευθερίαν. mihi laudem, κτῶμαι δόξαν. sibi letum manu, αὐτοχειρίᾳ διεργάζεσθαι ἑαυτόν. male parta, ἃ κακῶς ἐκτήσατό τις, τὰ κακῶς πορισθέντα.
Părĭon, ταὐτὸ τῷ Parium.
Păris, ĭdis, ἀ. Πάρις.
Părĭsĭi, orum, ἀ. Παρίσιοι, ἔθνος τῆς Γαλλίας. Lutetia Parisiorum, ἡ Λουκοτεκία τῶν Παρισίων, τανῦν Paris Parisĭăcus, a, um, Παρισιακός.
părĭtas, ātis, θ. (par) ἰσότης. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
părĭter, ἐπίῤ. ἴσως, ἴσον, ἐξ ἴσου. pariter corpore et animo validus, ἐξ ἴσου τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἰσχυρός. vultu pariter atque animo varius, τό τε πρόσωπον καὶ τὴν ψυχὴν κατὰ ταὐτὰ ποικίλος. pariter ac si, κατὰ ταὐτὰ ὡςπερεί. pariter ut pater, κατὰ ταὐτὰ ὥσπερ ὁ πατήρ. pariter ultimæ propinquis εἴτε ac propinquæ, ἐξ ἴσου αἱ ἔσχαται ταῖς πλησίον οὔσαις. 2) ὡσαύτως. 3) pariter cum aliquo, ἅμα τινί.
părĭto. are, (θαμιστ. τοῦ paro) παρασκευάζομαι. Πλαῦτος.
părĭtor, ōris, ἀ. (pareo) ὑπηρέτης, διάκονος. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
părĭtūdo, ĭnis, θ. pario τέξις, γέννησις. Ἀμφ. γρ.
Părĭum, i, οὐ. Πάριον. Pariānus, a, um, Παριανός. Parianus, ἀ. ὁ Παριανός.
Părĭus, a, um, τὸ. Paros.

parma, æ, θ. πάρμη, περιφερὴς τῶν Ῥωμαίων ἱππέων ἀσπίς.
Parma, æ, θ. Πάρμα. Parmensis, e, Παρμαῖος, Παρμανός, Παρμήσιος.
parmātus, a, um, πάρμην φέρων.
Parmensis, e, τὸ Πάρμα.
parmŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ parma) μικρὰ πάρμη.
parmŭlarĭus, ii, ἀ. ὁ ἐν ἀμφιθεάτρῳ τὰ Θρᾳκὸς μονομάχου ἑλόμενος. 2) διάκονος ποντιφίκων πάρμην φέρων.
Parnāsus, (-os) εἴτε Parnassus, i, ἀ. Παρνασός, Παρνασσός. Parnasĭus, εἴτε Parnassius, a, um, Παρνάσιος, Παρνάσσιος. Parnassis, ĭdis, θ. Παρνασίς, Παρνασία.
Parnes, ēthis, ἀ. ἡ (ὁ) Πάρνης, ὁ τανῦν Ὀζιᾶς.
păro, avi, atum, are, aliquid, παρασκευάζω, ἑτοιμάζω τι, παρασκευάζομαί τι. convivium, παρασκευάζειν συμπόσιον. orationem, λόγον. me paro prœlio, ad prœlium, ad pugnandum, παρασκευάζομαι (ὡς) μαχούμενος, εἰς εἴτε πρὸς μάχην. paro proficisci, παρασκευάζομαι πορεύεσθαι εἴτε ὡς πορευσόμενος. paro bellum alicui, παρασκευάζομαι ἐπί τινα. para, ut sis animo virili, παρασκευάζου, ὅπως νοῦν ἀνδρικὸν ἕξεις. paratus, a. um, παρεσκευασμένος, ἕτοιμος. certamini εἴτε ad certamen, εἰς εἴτε πρὸς ἀγῶνα. — ita natura paratum est, οὕτως πέφυκε. 2) paro εἴτε mihi paro aliquid, παρασκευάζομαι, πορίζομαι, κτῶμαί τι 3) aliquem, ἰσῶ τινα. 4) cum aliquo, συνθήκην πρός τινα ποιοῦμαι.
păro, ōnis, ἀ. πάρων, (εἶδος πλοίου).
†parŏchĭa, æ, θ. (κατά τινας) παρέφθαρται ἐκ τοῦ paroecia). ἐπισκοπὴ εἴτε διοίκησις (ἐνορία) τοῦ ἱερέως ἢ ἐπισκόπου.
părŏchus, i, ἀ. πάροχος, ἑστιάτωρ.
părōdĭa, æ, θ. παρῳδία.
părœcĭa, æ, θ. (παροικία) ταὐτὸ τῷ parochia.
părœmĭa, æ, θ. παροιμία.
părŏnŏmăsĭa, θ. παρονομασία.
părōnўchĭum, i, οὐ. καὶ părōnўchĭa, æ, θ. παρωνυχία, παρωνυχίς.
păropsis, ĭdis, θ. παροψίς.
păroptus, a, um, (πάροπτος) παροπτηθείς.
Păros, (us), i, θ. Πάρος. Parĭus, a, um, Πάριος. Parium marmor εἴτε Parius lapis, Παρία λίθος.
părōtis, ĭdis, θ. παρωτίς, (νόσος καὶ κόσμος τις ἀρχιτεκτονικός).
parra, æ, θ. ὄρνις, οὗ ἡ φωνὴ δυσοιώνιστος, κατά τινας μὲν ὁ τανῦν ἐν Ἑνετίᾳ parruzza καλούμενος, κατ' ἄλλους δὲ ὁ κελεός.

Digitized by Google

Parrhăsis, ĭdis, θ. Παῤῥασίς, Παῤῥασία, Ἀρκαδική.
Parrhăsĭus, a, um, Παῤῥάσιος, Ἀρκαδικός. 2) ποιητ. ἀντὶ τοῦ Palatinus, Παλατῖνος, Παλλάντιος.
parrĭcīda εἴτε parĭcīda, æ, ἀ. καὶ θ. (parens-cædo) ὁ, ἡ πατροκτόνος ἢ μητροκτόνος, ὁ πατραλοίας, μητραλοίας. 2) μιαιφόνος. 3) μιαρός, κακοῦργος.
*parrĭcīdātus, ūs, ἀ. ἀντὶ τοῦ parricidium.
parrĭcīdĭālis εἴτε parrĭcīdālis, e, μιαιφόνος, μιαρός, ἀνόσιος.
parrĭcīdĭālĭter, ἐπίῤ. διὰ μιαιφονίας. μιαρῶς, ἀνοσίως.
parrĭcīdĭum, i, οὐ. (parricida) πατροκτονία ἢ μητροκτονία. 2) μιαιφονία.
pars, rtis, θ. μέρος, μερίς. urbis, μέρος τῆς πόλεως. pars alicujus rei, ἐσθ' ὅτε καὶ ex re, μέρος τινος. magna pars (hominum), οἱ πολλοί. partes genitales εἴτε obscœnæ, τὰ αἰδοῖα. partes facere, μερίζειν, εἰς μέρη διαιρεῖν. partem habere in re, κοινωνεῖν, μετέχειν τινός. in partem rei venire, μεταλαμβάνειν τινός. dare partes alicui, μεταδιδόναι τινί τινος. aliquem in partem rei vocare, μεταδιδόναι τινί τινος. in parte laboris esse, μετέχειν τοῦ πόνου. parte, κατὰ μέρος, μέρος. pro mea parte, pro virili parte, τὸ ἐμὸν μέρος. ex parte, κατὰ μέρος. ex aliqua parte, κατά τι μέρος, μέρος τι. maximam partem, τὸ πλεῖστον. multis partibus major, πολλῷ μείζων. omnibus partibus, κατὰ πάντα. in bonam partem accipere aliquid, ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐκδέχεσθαί τι. in partem mitiorem interpretari, ἐπὶ τὸ πρᾳότερον ἐξηγεῖσθαι. mutari in pejorem partem, ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλειν. partes orientis, τὰ πρὸς ἀνατολάς. pars — pars —, μέρος μὲν —, μέρος δὲ —. οἱ μὲν —, οἱ δὲ —. magna pars cæsi sunt, μέγα μέρος ἀπεσφάγησαν 2 pars ἡ συνηθέστερον pertes alicujus, ἡ μερίς, (ἡ ἐν πολιτείᾳ) αἵρεσίς τινος, ἡ φιλία τινός, τά τινος. partem εἴτε partes alicujus sequi, τά τινος φρονεῖν μετά τινος εἶναι. in partes alicujus transire. αἱρεῖσθαι τά τινος. pars adversa, οἱ ἐναντίοι. 3) partes, τὸ πρόσωπον, σχῆμα (ἐν θεάτρῳ). primas partes agere. πρωταγωνιστεῖν. μεταφ. partes, τὸ ἔργον, καθῆκον. partes implere, τὸ ἑαυτοῦ μέρος ποιεῖν, τὸ καθῆκον ἐπιτελεῖν. 4) primas partes deferre alicui, τὰ πρωτεῖα ἀπονέμειν τινί. — Σημ. partim, σπάν. ἀντὶ τοῦ partem. — partim, ἐπίῤ. ἴδ. partim.
parsĭmōnĭa, æ, θ. (parco) φειδώ, φειδωλία. 2) τὸ περιπεποιημένον, περιουσία.
Parthāon, ŏnis, ἀ. Παρθάων καὶ Πορθάων. Parthāŏnĭdes, æ, ἀ. Παρθαονίδης. Parthaŏnĭus, a, um, τοῦ Παρθάονος.
Parthēni εἴτε Parthīni, orum, ἀ Παρθηνοι, πολῖται τῆς Πάρθου, Ἰλλυρικῆς πόλεως
Parthĕnĭa, æ, θ. Παρθενία, ἀρχαῖον τῆς Σάμου ὄνομα.
Parthĕnĭæ, arum, ἀ. Παρθενίαι.
parthĕnĭce, ēs, θ. παρθένιον (βοτάνη).
parthĕnis, ĭdis, θ. ταὐτὸ τῷ artemisia.
parthĕnĭum, (-ion), i, οὐ. παρθένιον, (βοτάνη).
Parthĕnĭus, i, ἀ. Παρθένιον, ὄρος τῆς Ἀρκαδίας. Parthĕnĭus, a, um, Παρθένιος, τοῦ Παρθενίου ὄρους. 2) Παρθένιος, ποταμὸς τῆς Παφλαγονίας.
Parthĕnŏpæus, i, ἀ. Παρθενοπαῖος.
Parthĕnŏpe, ēs, θ. Παρθενόπη, μία τῶν Σειρήνων καὶ ἀρχαῖον ὄνομα τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Νεαπόλεως.
Parthi, orum. ἀ. ἴδ. Parthus
Parthĭa, æ, θ. Παρθία, Παρθυαία.
Parthĭcus, a, um, Παρθικός.
Parthĭēne, ēs, θ. Παρθυηνή, Παρθία.
Parthīni, ἴδ. Partheni.
Parthus, a, um, Παρθικός, Παρθυαῖος.
Parthus, ἀ. Πάρθος, Παρθυαῖος. Parthi, πληθ. οἱ Πάρθοι, Παρθυαῖοι.
partĭārĭus, a, um, (pars) ὁ ἐπὶ μερισμῷ ποιῶν τι. partiarius colonus, ἡμισειαστής, ὁ ἐπὶ μερισμῷ τῶν καρπῶν γεωργῶν. 2) μεριστός. 3) partiario, ἐπιῤ. ἐπὶ μερισμῷ.
partĭātim, ἐπίῤ. μεμερισμένως, κατὰ μέρη. Λ τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
partĭbĭlis, e, (partio) μεριστός.
partĭceps, ĭpis, (pars-capio) alicujus rei, μέτοχος, κοινωνός, μετέχων τινός. particeps belli est, μετέχει, κοινωνεῖ τοῦ πολέμου particeps fio ejusdem laudis, μεταλαμβάνω τοῦ αὐτοῦ ἐπαίνου. particeps leti est, μετέχει τοῦ θανάτου, θνητός ἐστι. particeps consilii alicui sum, κοινωνῶ τινι τῆς βουλῆς, μερίτης τινὶ τῆς βουλῆς εἰμι. 2) οὐσιαστικῶς· ὁ μέτοχος, κοινωνός, μερίτης, ἑταῖρος.
partĭcĭpālis, e, μέτοχος, κοινωνός.
partĭcĭpātĭo, iōnis, θ. (participo) μετάδοσις, κοινώνησις. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
partĭcĭpātus, ūs, ἀ. κοινώνησις.
partĭcĭpĭālis, e, μετοχικός.
partĭcĭpĭum, i, οὐ. μετοχή.
partĭcĭpo, avi, atum, are, (particeps) aliquid cum, aliquo, ποιοῦμαί τινα μερίτην εἴτε κοινωνόν τινος, regnum cum fratre participat, τῆς βασιλείας κοινω-

νὸν τὸν ἀδελφὸν ποιεῖται. 2) aliquem alicujus rei, σπαν. aliqua re, μεταδιδόναι τινί τινος, κοινωνόν τινος ποιεῖσθαί τινα. 3) aliquem, κοινοῦν, ἀγγέλλειν τινί. 4) οὐδετέρως participare aliquid, κοινωνεῖν, μετέχειν, μεταλαμβάνειν τινός
partĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ τοῦ pars) μόριον.
partĭcŭlāris, e, μερικός.
partĭcŭlārĭter, ἐπίρ. μερικῶς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
partĭcŭlātim, ἐπίρ. κατὰ μέρος, κατὰ μέρη.
partĭcŭlātĭo, iōnis, θ μερισμός.
partĭcŭlo, ōnis, ἀ. (particula) μερίτης, κοινωνός.
partĭlis, e, (partio) μεριστός, μερικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς
partĭlĭter, ἐπίρ μερικῶς, κατὰ μέρη.
partim, ἐπίρ (pars) κατὰ μέρος, μέρος τι. partim — partim —, μέρος μέν — μέρος δέ —. οἱ (αἱ, τὰ) μέν —, οἱ δέ —. statuæ in locis publicis positæ, partim etiam in ædibus sacris, ἀγάλματα ἐν δημοσίοις τόποις κείμενα, τὰ δὲ καὶ ἐν ναοῖς.
partĭo, īvi, ītum, ire, (pars) aliquid, μερίζω, διαιρῶ τι. pes partitus in tria, πούς εἰς τρία μεμερισμένος, διῃρημένος prædam cum illis partio, μερίζομαι τὴν λείαν πρὸς ἐκείνους. μεταφορ. inter se partiunt, διαλλάττονται.
partĭor, ītus sum, iri, (pars) μερίζω, διαιρῶ. aliquid in species, μερίζειν, διαιρεῖν τι εἰς εἴδη 2) aliquid cum aliquo, μερίζομαι, διαιροῦμαι, διανέμομαί τι πρός τινα.
partĭpĕdes versus, ποδομερεῖς στίχοι.
*partīte, ἐπίρ μεμερισμένως, διῃρημένως.
partītim, ἐπίρ. κατὰ μέρη, κατὰ μέρος
partītĭo, iōnis, θ (partior) μερισμός, διαίρεσις.
partīto, ἐπίρ. (partio) μεμερισμένως.
partītor, ōris, ἀ. (partio) μεριστής.
partĭtūdo, ĭnis, θ. (pario) τέξις, τόκος, τοκετός.
partītus, a, um, ἴδ. partio καὶ partior.
partŭālis, e, τοῦ τόκου, τῆς τέξεως.
Partŭla, æ, θ (partus) ἡ τοῦ τοκετοῦ θεά.
partŭmejus, a, um, (partus) εὔτοκος.
*partūra, æ, θ. (pario) τέξις, τόκος, τοκετός. 'Αμφ. γρ.
partŭrĭo, īvi, καὶ ĭi, ītum, ire, (ἐφετ. τοῦ (pario) τοκῶ, ὠδίνω. 2) ποιητ aliquid, τίκτειν τι. arbor parturit, τὸ δένδρον ἀναβλαστάνει. 3) μεταφ. aliquid, ὠδίνω, κύω τι.
partŭrĭtĭo, iōnis, θ. (parturio) αἱ ὠδῖνες.
partus, a, um, ἴδ pario.
partus, ūs, ἀ. (pario) τόκος, τοκετός, τέξις, λοχεία. ovorum, ἡ ᾠοτοκία. 2) ἰσθ' ὅτε ἡ γένεσις, γέννησις. 3) τόκος, γόνος. γονή, γέννημα, τέκνον, τέκνα, ἰσθ' ὅτε καὶ τὸ ᾠόν. partum gerere, εἴτε ferre, κυοφορεῖν, κυεῖν. partum eniti εἴτε edere, τίκτειν. 4) ἐπὶ δένδρων· ὁ γόνος, ἡ γονή, τὸ γέννημα, ὁ καρπός.
părum, ἐπίρ. ὀλίγον, μικρόν. parum sapientiæ, ὀλίγη σοφία. parum interest, βραχύ τι, μικρόν τι διαφέρει. parum est, ὀλίγον ἐστίν οὐκ ἀρκεῖ. parum habeo, οὐκ ἀρκεῖ μοι. 2) οὐ πάνυ parum multi, οὐ πάνυ πολλοί. parum utiliter, οὐ πάνυ λυσιτελῶς. parum facere aliquid, ὀλιγωρεῖν τινος. parum placet οὐ πάνυ ἀρέσκει. — minus, μεῖον, ἔλαττον, ἧττον. minus minusque, ἀεὶ ἧττον. nihil minus, οὐδὲν μεῖον, οὐδὲν ἧττον, οὐδαμῶς. non minus, οὐχ ἧττον. multo minus, πολλῷ ἧττον, πολὺ ἔλαττον. plus minus octo, ὅσον ὀκτώ. haud minus duo millia, οὐκ ἔλαττον δισχιλίων. 2) ἧττον, οὐ πάνυ. hoc minus intellexi, τοῦτο οὐ πάνυ ἐνενόησα. minus prospere, ἧττον εὐτυχῶς, οὐ πάνυ αἰσίως. 3) ἧττον, οὐ. si minus, εἴτε sin minus, εἰ δὲ μή. quo minus, ἴδ. quominus. 4) minus aliqua re, πλὴν τινος. me minus, πλὴν ἐμοῦ. — ὑπερθ. minime, ἥκιστα, ἐλάχιστα. 2) ἐλάχιστα, οὐδαμῶς placet tibi? minime, δοκεῖ σοι; ἥκιστα. 3) τὸ ὀλίγιστον, τὸ ἐλάχιστον. minime quater, τὸ ἐλάχιστον τετράκις. decem vel minime novem, δέκα ἢ τοὐλάχιστον, (τὸ ὀλίγιστον) ἐννέα.
părumper, ἐπίρ. ὀλίγον εἴτε μικρόν τινα χρόνον, μικρόν. 2) ἐν βραχεῖ χρόνῳ, ἐν βραχεῖ, ἐν μικρῷ.
*păruncŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ paro) μικρὸς πάρων, πλοιάριον.
parus, i, ἀ. αἰγίθαλος, πτ.
Parus, i, θ. ἴδ. Paros.
parve, ἐπίρ. βραχέως. Λ. σπ.
*parvĭbĭbŭlus, a, um, (parvus-bibo) ὀλιγοπότης.
*parvĭcollis, e, (parvus-collis) βραχυτράχηλος.
parvĭfăcĭo, ἀντὶ τοῦ parvi facio.
parvĭpendo, ἀντὶ τοῦ parvi pendo.
parvĭtas, ātis, θ. (parvus) μικρότης, βραχύτης.
parvŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ parvus) μικκύλος, μικρός τις, πάνυ μικρός. parvulus, ἀ. ὁ μικρός, τὸ παιδίον, ὁ παιδίσκος. a parvulo, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδός.
parvus, a, um, (παῦρος) μικρός. parvum corpus, μικρὸν σῶμα. parvus locus, μικρόν, ὀλίγον χωρίον. parvum

Digitized by Google

tempus, μικρός, βραχύς, ὀλίγος χρόνος. vox parva, μικρὰ φωνή. parvus Romulus, ὁ μικρὸς (τὴν ἡλικίαν) Ῥωμύλος. parvi, τὰ παιδία. a parvis, ἐκ νηπίων parvum pretium, μικρά, ὀλίγη τιμή. parvo (pretio) emere aliquid, μικροῦ εἴτε ὀλίγου ὠνεῖσθαί τι. parvi facio, æstimo, duco, pendo aliquid, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαί τι. parvum hoc est, τοῦτο μικρόν ἐστι. parvo plus, ὀλίγῳ πλέον. parvo junior, ὀλίγῳ νεώτερος. parvo post, ὀλίγον εἴτε ὀλίγῳ ὕστερον. parvo contentus, ὀλιγαρκής, parvum sanguinis, ὀλίγον τι αἷμα. μεταφ. animus parvus, μικρά, ταπεινὴ ψυχή. parvi, ἀ. οἱ ταπεινοί. — συγκρ. minor, μικρότερος, ἐλάττων, μείων. pecunia minor fit, τὰ χρήματα μείω γίγνεται. dimidio minor, τῷ ἡμίσει ἐλάττων. minoris vendere, ἐλάττονος πωλεῖν. minoris æstimare, ducere aliquid, περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθαί τι. virtute et honore minor, τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ δόξει μείων. minor frontem, κολοβὸς τὸ μέτωπον. minor natu, καὶ ἁπλῶς minor, νεώτερος, μεταγενέστερος. minor quinque et viginti annos natus, ἐντὸς τῶν πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν ὤν. minores, οἱ νέοι, ἐνίοτε καὶ οἱ ἀπόγονοι. minor capitis, ταὐτὸ τῷ capite deminutus, ἴδ. caput καὶ deminuo. — minimus, a, um, μικρότατος, ἐλάχιστος. minimo emere, ἐλαχίστου ὠνεῖσθαι, minimus natu, ὁ νεώτατος. minimum firmitatis, ἐλαχίστη στερεότης· ἐπιῤῥηματικῶς· minimum, ἥκιστα, ἐλάχιστα. 2) τοὐλάχιστον, τὸ ὀλίγιστον. 3) ἥκιστα, οὐδαμῶς. Σημ. parvior ἀντὶ τοῦ minor, καὶ parvissimus ἀρχαϊκῶς, καὶ minimissimus σπανίως καὶ ποιητ. ἀντὶ τοῦ minimus, (οἷα τὰ Ἑλλην. ἐλαχιστότατος καὶ μειότατος).

pascālis, e, ἀντὶ pascualis, ἐκ τοῦ pascuum, βοσκάδιος, βοσκόμενος.

pascŏlus, i, ἀ. φάσκωλος, φάσκωλον, βαλάντιον δερμάτινον.

pascha, æ, θ. καὶ ătis, οὐ. τὸ πάσχα.

paschālis, e, τοῦ πάσχα Κύρ. ὄν. Πασχάλιος.

*pascĭto, are, (θαμιστ. τοῦ pasco) βόσκομαι, νέμομαι.

pasco, pāvi, pastum, ĕre, (πατ-έομαι) βόσκω, νέμω. bestias, greges, ζῶα, ἀγέλας. pasci, βόσκεσθαι, νέμεσθαι. pulli non pascuntur, τὰ ὀρνίθια οὐ βόσκεται. 2) μεταφ. τρέφειν τινά. fundus herum pascit, τὸ χωρίον τρέφει τὸν κύριον. pascor, τρέφομαι. scelere, κακουργήμασι τρέφεσθαι. barbam pasco, πώγωνα τρέφω, πωγωνοτροφῶ. 2) βόσκω, τέρπω. oculos pictura, εἴτε in pictura, τὴν ψυχὴν τῇ γραφῇ. pasco aliqua re, βόσκεσθαι, ἥδεσθαι, τέρπεσθαί τινι 4) ἀποθετικῶς· pasci aliquid, νέμομαί τι. silvas, τὴν ὕλην 5) οὐδετέρως pascere, βόσκομαι. νέμομαι. capellæ pascentes, αἶγες νεμόμεναι. ire pastum, εἰς νομὴν ἐξιέναι.

pascŭa, orum, ἴδ. pascuus.

pascŭōsus, a, um, πολύβοτος.

pascŭus, a, um, νόμιος, τῆς νομῆς, τῆς βοσκῆς. 2) εὔβοτος. — pascuum, οὐ. βοσκή, νομή· μεταφ. ἡ βοσκή, ἡ τροφή.

Pāsĭphăe, ēs, καὶ Pasĭphaa, æ, θ. Πασιφάη. Pasiphaēïa, (Πασιφαηΐα), ἡ τῆς Πασιφάης θυγάτηρ Φαίδρα.

Pāsĭthĕa, æ, καὶ Pāsĭthĕe, ēs, θ. Πασιθέα.

passārĭus, a, um, (passus) ξηρανθείς, ξηρός.

passer, ĕris, ἀ. ὁ, ἡ στρουθός. 2) passer marinus, ἡ μεγάλη στρουθός, στρουθοκάμηλος. 3) passer, εἶδος ἰχθύος.

passercŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ passer) στρουθίον, στρουθάριον.

passĕrīnus, a, um, στρούθειος.

passernīces, (πληθ.) εἶδος ἀκόνης. Α. Κελτική.

†passĭbĭlis, e, (patior) παθητικός, εὐπαθής.

†passĭbĭlĭtas, ātis, θ. τὸ παθητικόν, τὸ εὐπαθές.

†passĭbĭlĭter, ἐπίῤ (passibilis) παθητικῶς, εὐπαθῶς.

passim, ἐπίῤ. (passus) χύδην, ἀτάκτως, ἀδιαφόρως. 2) σποράδην, ἔνθα, καὶ ἔνθα, τῇδε κἀκεῖσε.

passĭo, iōnis, θ. (patior) πάθος, πάθημα. Λ.. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

passĭōnālis, e, εὐπαθής.

passīve, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ passim. 2) παθητικῶς.

†passīvĭtas, ātis, θ. ἀδιαφορία, ἀκαταστασία.

*passīvĭtus, ταὐτὸ τῷ passim.

passīvus, a, um, (passus, pando) διεσπαρμένος. 2) σύμμικτος, ἀόριστος.

passīvus, a, um, (passus, patior) παθητικός, εὐπαθής. verbum passivum, ῥῆμα παθητικόν.

passum, ἴδ. pando.

passus, a, um, ἴδ. pando καὶ patior.

passus, ūs, ἀ. (pando) βῆμα. lentis passibus incedere, μετρίοις βήμασι, βάδην πορεύεσθαι. 2) βῆμα, ἴχνος. 3) τὸ Ῥωμαϊκὸν εἴτε διπλοῦν βῆμα, μέτρον πέντε ποδῶν. stadium centum viginti quinque nostros efficit passus, τὸ στά-

Digitized by Google

διον ἑκατὸν εἴκοσι πέντε Ῥωμαϊκὰ βήματα ἀποτελεῖ. mille passus, ὀκτὼ στάδια, (εἴτε στάδιοι), ὀκταστάδιον. decem millia passuum, ὀγδοήκοντα στάδια.
pastĭcus, a, um, (pasco) βοσκόμενος, σιτευτός.
pastillārĭus, ii, ἀ. ὁ κατασκευάζων pastillos. Ἴδε pastillus.
*pastillĭcans, antis, σφαιριδίου μορφὴν ἔχων, σφαιροειδής.
pastillum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ pastillus.
pastillus, i, ἀ. τροχίσκος. 2) σφαιροειδὴς ἀρτίσκος. 3) εἶδος ἀρώματος.
pastĭnāca, æ, θ. ὁ σταφυλῖνος, (βοτάνη), καὶ νῦν σταφύλινας. 2) δαῦχος,(βοτάνη). 3) τρυγών, σέλαχος, καὶ νῦν τρυγόνα.
pastĭnātĭo, iōnis, θ. (pastino) σκάλευσις. 2) σκάλευμα.
pastĭnātor, ōris, ἀ. (pastino σκαλεύς, σκαλιστήρ.
pastĭnātus, ūs, ἀ. σκάλευσις.
pastĭno, avi, atum, are, aliquid, σκαλεύω, σκαλίζω τι
pastĭnum, i, οὐ σκαλίς, δίκελλα. 2) σκάλευσις, σκάλισις. 3) σκάλευμα.
pastĭo, iōnis, θ. (pasco νομή, βοσκή
pastŏphŏri, orum, ἀ. παστοφόροι
pastor, ōris, ἀ. (pasco) νομεύς, βοσκός, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ ποιμὴν (προβάτων). 2) βοσκὸς ὀρνίθων, ὀρνιθοτρόφος. μτφρ. pastor populi, ποιμὴν λαῶν.
pastōrālis, e, νομευτικός.
pastōrālĭter, ἐπίῤ. νομευτικῶς, ποιμενικῶς. Λ. τοῦ μεταγ Λατ.
pastōrĭcĭus, (-tius) a, um, ποιμενικός. scientia pastoricia, ἡ ποιμενική.
pastōrĭus, a, um, ποιμενικός.
pastūra, æ, θ. νομή, ποιμασία
pastus, a, um. ἴδ. pasco.
pastus,ūs,ἀ.(pasco)νομή,βοσκή. 2)τροφή
pătăgĭārĭus, i, ἀ. ὁ τὰ παταγεῖα κατασκευάζων.
pătăgĭatus, a, um, τῷ παταγείῳ κεκοσμημένος
pătăgĭum, i, οὐ. παταγεῖον
pătăgus, i, ἀ. (-ἶταγος) ὄνομα νόσου
pătălis, e, (pateo) εὐρύκερως Ἀμφ. γρ.
Pătăra, orum, οὐ. τὰ Πάταρα, πόλις τῆς Λυκίας. Patareus, ĕi, ἀ. ὁ Παταρεύς, ἐπίκλησις Ἀπόλλωνος Patarēus, a, um, Παταρικός. Patarēis, ĭdis θ. ἡ Παταρηΐς. Patarœus καὶ Patarānus, a, um, Παταρικός. Patarani, ἀ. οἱ Παταρεῖς.
Pătăvīnĭtas, ātis, θ. ἡ τῶν Παταυΐνων διάλεκτος.
Pătăvīnus, a, um. Παταουῖνος, Παταβῖνος. Patavini, ἀ. οἱ Παταουῖνοι.
Pătăvĭum, i, οὐ. Παταούϊον, Πατάβιον, πόλις Ἰταλίας, ἡ τανῦν Padova.
pătĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, παθητ. patefīo, actus sum, iēri, (pateo-facio) aliquid, ἀνοίγω, ἀναπετάννυμί τι. janua patefacta, θύρα ἀνεῳγμένη, ἀναπεπταμένη. patefacio ordines, ἀναπτύσσω τὰς τάξεις. aditum, ἀνοίγειν, ἀναπεταννύναι τὴν πάροδον. 2) μεταφ. lux patefacit orbem, τὸ φῶς φωτίζει τὸν κόσμον. patefacere verum, δηλοῦν, φανεροῦν, ἀναφαίνειν τὸ ἀληθές. aliquid patefit, φανεροῦται, ἀναφαίνεταί τι
*pătĕfactĭo, iōnis, θ. (patefacio) φανέρωσις, δήλωσις.
patĕfactus, a, um, ἴδ. patefacio.
pătĕfīo, actus sum, ἴδ. patefacio.
Pătĕlāna, æ, θ. ὄνομα θεᾶς τινος
pătella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ patina) ἡ πάτελλα. «τὰς δὲ καλουμένας πατέλλας λεκανίδας ὀνομαστέον.» Πολ. ὀν. 6,85. 2) μύκης εἴτε ἧλος, νόσος τις τῶν ἐλαιῶν.
Pătella, æ, θ. ταὐτὸ τῷ Patelana.
Pătellārĭi, dii, ἐπίκλησις τῶν Λαρήτων.
pătēna, ταὐτὸ τῷ patina.
pătenter,ἐπίῤ (pateo) φανερῶς, προδήλως
pătĕo, ŭi, ēre, ἀνέῳγμαι, ἀναπέπταμαι. locus patens, τόπος ἀναπεπταμένος. janua patet, ἡ θύρα ἀνέῳκται, ἀναπέπταται. μεταφ honores alicui patent, ἡ πρὸς τὰς τιμὰς πάροδος ἀναπέπταταί τινι. patens, ἐπιθετικῶς· ἀνοικτός, εὐρύς. patentior, εὐρύτερος, εὐρυχωρότερος 2) ἐκτέταμαι, διατέταμαι. schœnus patet stadia quadraginta, ὁ σχοῖνος μῆκος ἔχει τεσσαράκοντα σταδίων. 3) μεταφ. δῆλος, πρόδηλος, φανερός εἰμι. patet, πρόδηλόν ἐστι. patens, δῆλος, πρόδηλος, φανερός.
păter, tris, ἀ. πατήρ. pater familiæ εἴτε pater familias εἴτε paterfamilias, ὁ οἰκοδεσπότης, τιμητικῶς. Jupiter pater, Ζεὺς πατήρ, κ.τ.τ. 2) patres ἀντὶ τοῦ majores, οἱ πατέρες, οἱ πρόγονοι. 3) patres conscripti, οἱ ἔγγραφοι εἴτε συγγεγραμμένοι πατέρες, τουτέστιν οἱ εἰς τὸ βουλευτικὸν συνέδριον καταγραφέντες, οἱ βουλευταί. pater conscriptus, ὁ βουλευτής. 4) patres, οἱ πατέρες, ἡ γερουσία. 5) patres ἀντὶ τοῦ patricii, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς blebeji 6) pater patratus, ἴδ. patratus. 7) μεταφ. ὁ πατήρ, αἴτιος, δημιουργός, ἀρχηγὸς κ.τ.τ. 8) ποιητ. ἡ πατρικὴ στοργή
pătĕra, æ, θ. (pateo) φιάλη, δέπας
Pătercŭlus, i, ἀ. Πατερκύλος εἴτε Πάτερκλος.
păterfămĭlĭas ἴδ. pater.
†păternĭtas, ātis, (paternus) θ. πατρικότης, τὸ πατρικόν.
păternus, a, um, (pater) πατρικός, τοῦ

Digitized by Google

πατρός. paterni horti, οἱ πατρικοὶ (τοῦ πατρὸς) κῆποι. paterna virtus, ἡ πατρικὴ (τοῦ πατρὸς) ἀρετή. μεταφ. animus in aliquem paternus, ἡ πρός τινα πατρικὴ ψυχή. 2) πατρῷος, πατρόθεν. regnum paternum, ἡ πατρῴα ἀρχή. bona paterna, τὰ πατρῷα 3) πάτριος, τῆς πατρίδος. terra paterna ἡ πατρία γῆ, ἡ πατρίς.—Κύρ. ὄν. Paternus, Πάτερνος.

pătesco, tŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ pateo) ἀνοίγομαι, ἀναπετάννυμαι. 2) ἀναπετάννυμαι, ἐκτείνομαι. 3 μεταφ. δηλοῦσθαι, φανεροῦσθαι.

pătĕtæ, arum, θ. εἴτε pateti, orum, ἀ. (πατητός) εἶδος καρυωτίδων (φοινίκων).

păthētĭce, ἐπίρ. παθητικῶς.

păthētĭcus, a, um, παθητικός.

păthĭcus, a, um, παθικός

pătĭbĭlis, e, (patior) ἀνεκτός, φορητός. 2) εὐπαθής, παθητικός.

pătĭbŭlātus, a, um, (patibulum) κύφωνα εἴτε ζυγὸν φέρων.

pătĭbŭlum, i, οὐ. (pateo) εἶδος κύφωνος εἴτε ξύλον ὅμοιον δικράνῳ ἢ ζυγῷ, ὅπερ ἐπιθέντες τοῖς τραχήλοις καὶ προσδήσαντες τὰς χεῖρας ἐκόλαζον τοὺς πονηροὺς τῶν δούλων. 2) ζύγωθρον, μοχλὸς θύρας. 3) διάξυλον πρὸς ἀνάδεσιν ἀμπέλων.

pătĭens, ntis, ἴδ. patior.

pătĭenter, ἐπίρ. (patiens) ὑπομονητικῶς, καρτερικῶς.

pătĭentĭa, æ, θ. (patior) ὑπομονή, καρτερία, καρτέρησις. famis et frigoris, ἡ τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους καρτέρησις, ἡ πρὸς πεῖναν καὶ ψῦχος καρτερία. 2) εὐπείθεια, ὕπειξις. 3) τὸ παθικόν.

pătĭna, æ, θ (Σικελικῶς πατάνα) λεκάνη, λοπάς. 2) εἶδος πλακοῦντος. 3) φάτνη.

pătĭnārĭus, a, um, (patina) τῆς λοπάδος.

pătĭo, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ patior.

pătĭor, passus sum, i, aliquid. πάσχω τι. mortem εἴτε extrema, τὰ ἔσχατα πάσχειν, ἀποθνήσκειν. aliquid ab aliquo, πάσχειν τι ὑπό τινος. vulnus, λαμβάνειν τραῦμα. 2) ὑπομένω, ἀνέχομαι, φέρω τι, καρτερῶ τι εἴτε πρός τι. fortiter mala, καρτερεῖν ἀνδρείως πρὸς τὰ κακά. moleste, ægre pati aliquid, χαλεπῶς πάσχειν εἴτε φέρειν τι. vinum patitur ætatem, ὁ οἶνος φέρει παλαιότητα. pati in silvis, καρτερεῖν, διάγειν ἐν δρυμοῖς. 3) ἐῶ τι. non possum pati quin, οὐ δύναμαι μή non patiar hunc fieri miserum, οὐκ ἐάσω τοῦτον ἄθλιον γενέσθαι. 4) pati aliquem, γυναικεῖα ὑπό τινος πάσχειν.—ἐπιθετικῶς· patiens navium, πλωτός. animus patiens, ψυχὴ καρτερική, ὑπομονητική patiens periculi, καρτερῶν πρὸς τὸν κίνδυνον· patientior, καρτερικώτερος.

pătisco, ĕre, ἀντὶ τοῦ patesco.

Patmos, (-us) i, θ. Πάτμος.

pător, ōris, ἀ. (pateo) ἄνοιγμα, χάσμα.

Pătræ, arum, θ. Πάτραι. Patrensis, e, Πατραῖος. Patrenses, ium, ἀ. Πατρεῖς.

pătraster, tri. ἀ. (pater) πενθερός. Ἐπιγρ.

pătrātĭo, ōnis, θ. (patrare) πρᾶξις, ἐπιτέλεσις.

pătrator, ōris, ἀ. (patrare) πράκτωρ, ἐπιτελεστής.

pătrātus, a, um, (patrare) εἰργασμένος, ἐπιτετελεσμένος, ἴδ. patro. 2) pater patratus, ἐκαλεῖτο εἷς τῶν Φιτιάλεων εἴτε εἰρηνοδικῶν, ὁ αἱρεθεὶς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἢ σπονδὰς ποιῆσαι ἢ πόλεμον ἐπικηρῦξαι. (Πάτερ πατρᾶτος παρὰ Πλουτ Κεφ. Ῥωμαϊκ. 62, ἔνθα μέν τοι ἡ ἐξήγησις τοῦ ὀνόματος οὐ μάλα εὐοδοῦται. Ἴδε Becker roem. Alterth. Th. 3. p. 383.

Pătrensis, e, ἴδ. Patræ.

pătrĭa, æ, θ. (patrius πατρίς.)

pătrĭarcha, (-es), æ, ἀ. πατριάρχης.

pătrĭce, ἐπίρ. πατρικῶς.

pătrĭcĭātus, ūs, ἀ. ἡ τῶν πατρικίων τάξις εἴτε τιμή.

pătrĭcīda, æ, ἀ. (pater-cædo) πατροκτόνος.

pătrĭcĭus, a, um, (pater) πατρίκιος, τῶν πατρικίων, εὐπατριδῶν. — patricii, ἀ οἱ πατρίκιοι, εὐπατρίδαι.

pătrĭcus, a, um, (pater) patricus εἴτε patrius casus, ἡ γενικὴ πτῶσις.

pătrĭe, ἐπίρ. πατρικῶς.

pătrĭmōnĭālis, e, (patrimonium) κληρονομικός.

pătrĭmōnĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ patrimonium) κληρίον, μικρὸς κλῆρος.

pătrĭmōnĭum, ii, οὐ. (pater) πατρῴα οὐσία, τὰ πατρῷα, κλῆρος.

pătrīmus, a, um, (pater) ὁ ἐπὶ πατρὶ ζῶν, ὁ τὸν πατέρα ἔτι ζῶντα ἔχων.

pătrisso, are, (pater) πατρίζω, πατρῴζω.

pătrītus, a, um, πατρῷος, πατρικός. de patritis, πατροπαραδότως.

pătrĭus, a, um, (pater) πατρικός, τοῦ πατρός. amor patrius, ἡ πατρικὴ (τοῦ πατρὸς) ἀγάπη. nomen patrium, τὸ πατρωνυμικόν. casus patrius, ἡ γενικὴ πτῶσις. 2) πατρῷος, πατρόθεν. fundus patrius, κτῆμα πατρῷον. res patria, ἡ πατρῴα οὐσία, τὰ πατρῷα. 3) πάτριος, τῆς πατρίδος. patrius mos, πάτριον ἔθος. patria tellus, ἡ πατρία γῆ, ἡ πατρίς. nomen patrium, τὸ ἐθνικὸν ὄνομα.

Digitized by Google

pătro, avi, atum, are, aliquid, ἐπιτελῶ τι. jussa, ἐπιτελεῖν, ποιεῖν τὰ προστάγματα. bellum, ἐπὶ τέλος ἄγειν τὸν πόλεμον. cœpta, κατορθοῦν τὸ ἐπιχείρημα.
patrocĭnālis, e, (patrocinium) τῆς προστατείας. Ἐπιγρ.
pătrōcĭnĭum, i, οὐ. (=patronocinium) ἡ ὑπέρ τινος ἀπολογία, συνηγορία. 2) ἐνίοτε καὶ ὁ πελάτης. 3) προστασία προστατεία.
pătrōcĭnor, atus sum, ari, (patronus) alicui, ἀπολογοῦμαι ὑπέρ τινος, συνδικῶ, συνηγορῶ τινι, πατρωνεύω.
Pătrŏcles, is, ὁ Πατροκλῆς.
Pătrŏclĭānus, a, um, τοῦ Πατρόκλου ἢ Πατροκλέους.
Pătrŏclus, i, ὁ. Πάτροκλος.
pātrōna, æ, θ. προστάτις, πατρώνισσα.
pătrōnālis, e, (patronus) τοῦ προστάτου, πατρωνικός.
pătrōnatus, ūs, ὁ. προστατεία, προστασία, πατρωνεία.
pătrōnus, i, ὁ. (pater) προστάτης, πάτρων, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ συνήγορος, σύνδικος.
pătrōnўmĭcus, a, um. πατρωνυμικός.
pătrōus, a, um, πατρῷος.
pătrŭēlis, e, (patruus) τοῦ ἐξαδέλφου. frater patruelis, εἴτε patruelis, ὁ. ὁ ἐξάδελφος. soror patruelis, εἴτε patruelis, θ. ἡ ἐξάδελφος.
pătrŭus, a, um, (pater) τοῦ πατραδέλφου, τοῦ θείου. μεταφ. σκυθρωπός, αὐστηρός. —patruus, ὁ. ὁ πατράδελφος, πάτρως, θεῖος. Παρὰ Πλαύτῳ κωμικῶς· o patrue mi patruissime, ὦ θειότατέ μου θεῖε.
pătulcĭus, i, ὁ. (pateo) ἐπίκλησις Ἰανοῦ.
pătŭlus, a, um, (pateo) ἀνοικτός, ἀνεῳγμένος, ἀναπεπταμένος. 2) ἀναπεπταμένος, ἀνατεταμένος. 3) εὐρύς.
paucĭes εἴτε pauciens, ἐπίῤ. ὀλιγάκις, σπανίως.
paucĭlŏquĭum, i, οὐ. (paucus-loquor) ὀλιγομυθία.
paucĭtas, ātis, θ. (paucus) ὀλιγότης, σπάνις.
paucŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ paucus) ὀλίγος τις, πάνυ ὀλίγος.
paucus, a, um, (ἐκ τοῦ θέματος παυ, ἐξ οὗ καὶ τὰ παῦρος, παύω, paulus, parvus). ὀλίγος. paucior, us, ἐλάττων. paucissimus, a, um, ὀλίγιστος, ἐλάχιστος. paucum æs, ὀλίγον ἀργύριον. paucum tempus, ὀλίγος, βραχὺς χρόνος. pauci, ὀλίγοι. paucae bestiarum, ὀλίγα τινὰ τῶν ζώων. pauca (verba), ὀλίγα, βραχέα. paucis te volo, ὀλίγα τινὰ διαλεχθῆναί σοι βούλομαι, βραχέος λόγου δέομαι. in pauca conferam, διὰ βραχέων, δι' ὀλίγων ἐρῶ. paucissimis absolvere rem, εἴτε de re, διὰ βραχυτάτων εἰπεῖν τι.
paulātim, ἐπίῤ. κατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν, κατὰ βραχύ. 2) ἠρέμα. locus paulatim acclivis, τόπος ἠρέμα προσάντης.
Paulĭānus, a, um, (Paulus) Παυλιανός, τοῦ Παύλου.
Paulīna, æ, θ. Παυλῖνα, ης.
Paulīnus, i, ὁ. Παυλῖνος.
paulisper, ἐπίῤ. μικρὸν εἴτε ὀλίγον τινὰ χρόνον, μικρόν.
paullisper, paullo, paullus, κ.τ.τ. ταὐτὸ τῷ paulisper κ.τ.λ.
paulo, ἴδ. paulus.
paulŭlātim, ἐπίῤ. πάνυ ἠρέμα. Ἀπουλήϊος.
paulŭlo, ἴδ. paululus.
paulŭlus εἴτε paullŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ paulus) ὀλίγος τις, πάνυ ὀλίγος. paulula pecunia, ὀλίγον τι ἀργύριον. paulula via, μικρά τις ὁδός. paululum deest, μικρόν τι ἐλλείπει. paululo deterius, ὀλίγῳ εἴτε μικρῷ τινι χεῖρον. 2) ἐπιῤ. paululum respirare, μικρόν τι ἀναπνεῖν, paululum progredi, μικρόν τι, ὀλίγον τι προελθεῖν.
paulus εἴτε paullus, a, um, (ἐκ τοῦ parvulus) ὀλίγος, μικρός. paulus sumptus, ὀλίγον ἀνάλωμα. paulum pecuniæ, ὀλίγον ἀργύριον. paulum interest, μικρὸν διαφέρει. paulum aliquid sedere, μικρόν τι, μικρόν τινα χρόνον καθίζεσθαι. — paulo major, (σπάν. paulum major) μικρῷ μείζων. paulo post εἴτε post paulo, μετὰ μικρόν. paulo ante, μικρὸν εἴτε μικρῷ πρόσθεν. paulo progredi, ἐπὶ μικρὸν προελθεῖν. paulo tolerabilis, ἀνεκτός πως.
Paulus εἴτε Paullus, i, ὁ. Παῦλος. Paula, æ, θ. Παῦλα
pauper, ĕris, πένης, ἄπορος, ἐνδεής. alicujus rei, ἐνδεής τινος. pauper tugurium, πτωχικόν, πενιχρὸν καλύβιον.
paupercŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ pauper) πενιχρός, πάνυ πένης, πτωχός.
paupĕrĭes, ēi, θ. πενία, πενιχρότης. 2) παρὰ νεωτέροις· ἡ ζημία.
†paupĕrĭus, ἐπίῤ. πενέστερον.
paupĕro, avi, atum, are, aliquem, πένητα ποιῶ τινα. aliquem aliqua re, στερῶ τινά τινος.
paupertas, ātis, θ. (pauper) πενία. 2) ἔνδεια, πτωχεία.
†paupertātŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ paupertas) πενία.
paupertīnus, a, um, (pauper) πενιχρός, πένης.

pausa, æ, θ παῦσις, παῦλα. pausam alicujus rei facere, παύειν τι.
pausābĭlis, e, διαλείπων.
pausārĭus, i, ἀ. (pausa) κελευστής (τῶν κωπηλατῶν).
pausātĭo, iōnis, θ. (pausa παῦσις, παῦλα. 2) ἐν ἐπιγρ. τελευτή, θάνατος.
pausĕa εἴτε pausĭa, æ, θ. εἶδος ἐλαίας.
Pausĭas, æ, ἀ. Παυσίας.
pausillŭlum ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ pauxillulum.
pauso, avi, atum, are, παύομαι. 2) ἀναπαύομαι (ἐν τῷ τάφῳ). — pausatus, a, um, ἀναπαυσάμενος. 2) πεπαυμένος.
Pausus, i, ἀ θεὸς τῆς ἀναπαύσεως
pauxillātim, ἐπίρ. πάνυ κατὰ μικρόν, πάνυ ἠρέμα.
*pauxillisper, ἐπίρ. πάνυ ὀλίγον χρόνον, πάνυ μικρόν.
pauxillo, τὸ. pauxillus
pauxillŭlus, a, um, (ὑποκορ τοῦ pauxillus) πάνυ ὀλίγος, πάνυ μικρός. — pauxillulum μικρόν τι, πάνυ μικρόν.
pauxillus, a, um. (ὑποκορ τοῦ paucus) πάνυ ὀλίγος, ὀλίγος τις, πάνυ μικρός, μικρός τις. — pauxillum. ὀλίγον τι, μικρόν τι. pauxillo prius, ὀλίγον τι πρότερον, πάνυ ὀλίγῳ πρότερον.
pāva æ, θ. (pavus) ὁ θῆλυς ταώς.
păvĕfăcio, eci, actum, ĕre, aliquem, πτοῶ ἀναπτοῶ, διαπτοῶ τινα. Λ. σπ.
Păventĭa, æ, θ. (paveo) θεά τις ἀλεξιτηρία φόβου.
păvĕo, pāvi, ēre, ἐπτόημαι, δέδια, φοβοῦμαί τι. aliquid paveo, δέδια, δέδοικα, φοβοῦμαί τι. ad aliquid, πτοεῖσθαι ἐπί τινι.. paveo ne, δέδια, φοβοῦμαι μή. pavens, ἐπτοημένος, περιδεής, περίφοβος.
păvesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ paveo) πτοοῦμαι. aliquid, πτοοῦμαι ἐπί τινι, ἐκφοβοῦμαι, φοβοῦμαί τι.
păvĭbundus, a, um, (paveo) ἐπτοημένος, περιδεής, περίφοβος.
păvĭcŭla, æ, θ. (pavio) ὁμαλιστήρ, (ᾧπερ ἡ ἅλως ἐδαφίζεται).
păvĭde, ἐπίρ. περιδεῶς, περιφόβως. Λ.σπ.
păvĭdus, a, um. (paveo) πτοαλέος, δειλός. 2) ἐπτοημένος, περιδεής, περίφοβος. alicujus rei, φοβούμενος, ὀῤῥωδῶν τι. 3) πτοίαν εἴτε ὀῤῥωδίαν ἐμποιῶν, φοβερός.
păvīmentārĭus, ii, ἀ. (pavimentum) ὁ τὰ ἐδάφη κατασκευάζων. Ἐπιγρ.
păvimento, avi, atum, are, ἐδαφίζω, σάττω τὸ ἔδαφος ἢ τὴν γῆν. — pavimentata porticus, ἡ λιθόστρωτος στοά.
păvīmentum, i, οὐ. (pavio) δάπεδον, ἔδαφος, κατ' ἐξοχὴν μὲν τὸ ἐπίκροτον ἢ σεσαγμένον καὶ ὡμαλισμένον ἔδαφος, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ λιθόστρωτον.
păvĭo, īvi, ītum, ire, (συγγενὲς τοῦ παίω) σάττω, κατασάττω, ἐδαφίζω, terram, τὴν γῆν. pavitum, i, οὐ. τὸ δάπεδον.
păvĭtātĭo, iōnis, θ. (pavito παλμός.
păvĭto, are, (θαμιστ. τοῦ paveo) πτοοῦμαι, φόβῳ πάλλω εἴτε πάλλομαι.
păvĭtus, a, um, τὸ pavio.
pāvo, ōnis, ἀ. ταώς.
*pāvōnācĕus, a, um, (pavo) ταώνειος, ταῶνι ὅμοιος.
pāvōnīnus, a, um, (pavo) ταώνιος, τοῦ ταῶνος.
păvor, ōris, ἀ. (paveo) πτοία, δέος, δεῖμα. pavorem alicui afferre, injicere, δεῖμά τινι ἐμποιεῖν, παρέχειν omnes pavor occupavit, cepit, ἅπαντας δέος ὑπῆλθεν, ἅπαντες δείματος ἐπλη-ρώθησαν. pavor aquæ, ἡ ὑδροφοβία. — Pavor, ἀ. ὁ Δεῖμος (θεός).
pāvus, i, σπάν. ἀντὶ τοῦ pavo.
pax, pācis, θ (pac-isci). Ὁ πληθυντικὸς τῆς λέξεως σπανιώτατος) εἰρήνη. pacem conciliare inter cives, εἰρήνην ποιεῖν τοῖς πολίταις (πρὸς ἀλλήλους). pacem facere, componere cum aliquo, εἰρήνην ποιεῖσθαι πρός τινα. pacem habere, εἰρήνην ἔχειν. agitare, exercere, ἄγειν. servare, πράττειν, φυλάττειν. rumpere, παραβαίνειν. est mihi pax cum aliquo, εἰρήνη ἐστί μοι πρός τινα in pace, ἐν εἰρήνῃ. cum bona pace, εἰρηνικῶς, δι' εἰρήνης. multa pace, Tac. His. 7,77=ἐν πολλῇ εἰρήνῃ Ξεν. Π. 6,1,18, ἡ ἐν μακρᾷ, βαθείᾳ εἰρήνῃ, Λουκ. 2) εἰρήνη, ἡσυχία. maris, ἡ γαλήνη τῆς θαλάσσης. pace tua loquar εἴτε dixerim, μὴ χαλέπαινε τοῖς εἰρημένοις, μὴ χαλεπῶς ἀποδέχου τὸν λόγον. pax! σίγα! ἔστι δὲ καὶ ἕτεροῖον ἐπιφών. pax, πάξ. 3) πραότης, χάρις (τῶν θεῶν) 4) Pax, ἡ Εἰρήνη (θεά).
paxillus, i, ἀ. πάσσαλος. aliquid paxillo suspendere, κρεμαννύναι τι ἐκ πασσάλου.
peccāmen, ĭnis, οὐ. (pecco) ἁμάρτημα Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
peccanter, ἐπίρ. ἡμαρτημένως.
†peccantĭa, æ, θ. ἁμαρτία.
†peccatēla, æ, θ. ἁμαρτία.
peccātĭo, iōnis, θ. (pecco) ἁμαρτία, ἁμάρτημα
†peccātor, ōris, ἀ. (pecco) ἁμαρτωλός, ὁ ἁμαρτάνων.
†peccātōrĭus, a, um, (peccator, ἁμαρτωλός.
†peccātrix, īcis, θ. ἁμαρτωλή, ἡ ἁμαρτάνουσα.
peccātum, τὸ pecco.

Digitized by Google

peccātus, ūs, ἀ. ἁμάρτημα. Λ. σπ.
pecco, avi, atum, are, ἁμαρτάνω. in aliquem, εἴς τινα. in republica, περὶ τὴν πόλιν, εἰς τὴν πατρίδα. multa peccantur in oratione, πολλὰ ἐν τῷ λόγῳ ἁμαρτάνεται. verbo peccavimus uno, ἑνὶ ῥήματι ἡμάρτηκα. — peccatum, οὐ. τὸ ἡμαρτημένον, τὸ ἁμάρτημα, ἡ ἁμαρτία. peccati conscius, συνειδὼς (ἑαυτῷ) τὸ ἁμάρτημα. peccatum est patriam prodere, ἁμάρτημά ἐστι τὴν πατρίδα προδοῦναι.
pĕcōrōsus, a, um, (pecus) πολύμηλος, πολύβοτος. Λ. ποιητ.
pecten, ĭnis, ἀ. (pecto) ὁ κτείς, ἡ κτηδὼν (τῆς κόμης). 2) ὅ,τι ἔοικε κτενί, οἷον· ξάνιον, ὑφαντικὸς κτείς, κηπουρικὸς κτείς, κτηδόνες τοῦ ξύλου, κ.τ.τ. 3) πλῆκτρον· ποιητικῶς· ἡ λύρα καὶ ἡ ᾠδή 4) κτείς, τὸ ὑπὲρ τὰ αἰδοῖα τρίχωμα καὶ τὸ ὀστοῦν. 5) εἶδος πολυπλόκου χοροῦ. 6) κτεὶς τῆς χειρός. digiti inter se pectine juncti, δάκτυλοι ἐναλλὰξ ἀλλήλοις συμπεπλεγμένοι. 7) κτείς, εἶδος κόγχης.
pectĭnārĭus, ii, ἀ. (pecten) κτενοποιός. Ἐπιγρ.
pectĭnātim, ἐπίῤ. κτενοειδῶς.
pectĭno, avi, atum, are, aliquid, κτενίζω τι.
pectĭtus, a, um, ἴδ. pecto.
pecto, pexi, pexum, (σπαν. pectĭtum) ĕre, κτενίζω. cæsariem, τὴν κόμην. terram, τὴν γῆν κτενίζειν (τῷ κηπουρικῷ κτενί). lanam, πέκειν, πεκτεῖν, ξαίνειν ἔρια. pexus, ἐκτενισμένος, τὴν τρίχα κεκοσμημένος. pexa vestis, ἡ εὔξαντος ἢ νεόξαντος ἐσθής. 2) κωμικῶς· aliquem, ξαίνω, καταξαίνω τινὰ (ῥάβδῳ ἢ μάστιγι).
pectŏralis, e, (pectus) στηθιαῖος. pectoralia, οὐ. (ὑπον. tegumenta) περιστέρνιοι εἴτε περιστήθιοι ζῶναι ἐκ μετάλλου πλείονες ἐπαλλήλως, ἀποτελοῦσαι θώρακα.
pectŏrōsus, a, um, (pectus) εὐρύστερνος, εὐρυστήθης.
pectuncŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ pecten) κτένιον, εἶδος κόγχης.
pectus, ŏris, οὐ. στέρνον, στέρνα, στῆθος. in pectus cadere, ἐπὶ τὰ στέρνα πίπτειν. pectus latum, στέρνα πλατέα, στῆθος πλατύ. 2) μεταφ. τὸ στῆθος, ἡ ψυχή, καρδία, ὁ νοῦς. pectus pavidum, δειλὸν στῆθος, δειλὴ ψυχή. homo sine pectore, ἄνθρωπος ἀναίσθητος. toto pectore amare, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας φιλεῖν. gestare aliquid in pectore, ἔχειν τι ἐν τῷ στήθει, διανοεῖσθαι τι, διὰ φρενῶν ἔχειν τι. 3) τὸ φίλτατον. cara sororum pectora, αἱ φίλταται ἀδελφαί.
†pectuscŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ pectus) στερνίδιον, στηθύνιον.
pecŭ, ū, οὐ. κτῆνος, βόσκημα. πληθ. pecua, καὶ pecuda, τὰ κτήνη, βοσκήματα.
pĕcŭālis, e, (pecus) κτηνώδης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
pĕcŭārĭus, a, um, (pecu) τῶν κτηνῶν, προβατευτικός. res pecuaria εἴτε ἁπλῶς pecuaria, θ. ἡ προβατευτικὴ τέχνη, ἡ κτηνοτροφία. pecuaria, æ, θ. ἐνίοτε ἡ προβατεία, τὸ κτηνοτροφεῖον. pecuariam facere, κτηνοτροφεῖν, προβατεύειν. greges pecuarii, ἀγέλαι κτηνῶν, βοσκημάτων εἴτε θρεμμάτων. pecuaria, orum, οὐ. ἡ ἀγέλη. — pecuarius, ἀ. ὁ προβατευτής, προβατεύς. 2) ὁ τὰς δημοσίας νομὰς ὠνούμενος.
pĕcŭātus, a, um, (pecu) κτηνώδης, θηριώδης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
pĕcŭdālis, e, (pecu) τῶν κτηνῶν, κτηνίτης.
pĕcŭdĭfer, era, erum, (pecu-fero) (κτηνοφόρος) ἐπίθετον τοῦ θεοῦ Συλβανοῦ ἐν ἐπιγρ.
pĕcŭīnus, a, um, τῶν κτηνῶν. 2) κτηνώδης, βοσκηματώδης.
pĕcŭlātor, ōris, ἀ. σφετεριστὴς δημοσίων εἴτε κλέπτης.
pĕcŭlātōrĭus, a, um, ἰδιωτικός. Ἀμφ. γρ.
pĕcŭlātus, ūs, ἀ. (peculor) σφετερισμὸς δημοσίων, δημοσίων κλοπή. peculatum facere, τὰ δημόσια σφετερίζεσθαι, τὰ δημόσια κλέπτειν. peculatus damnare aliquem, κλοπὴν τῶν δημοσίων καταψηφίζεσθαί τινος.
pĕcŭlĭāris, e, (peculium) ἴδιος, οἰκεῖος, ἰδιόκτητος, οὐκ ἀλλότριος. peculiaris ovis, ἴδιον πρόβατον. 2) ἴδιος οἰκεῖος, οὐ κοινός. hoc mihi peculiare est, τοῦτο ἴδιόν μοί ἐστιν. 3) ἴδιος, ἰδιωτικός, οἰκεῖος, οὐ δημόσιος. peculiaris servus, ἴδιος, ἰδιωτικὸς δοῦλος. 4) ἐξαίρετος, διαφέρων.
pĕcŭlĭārĭter, ἐπίῤ. ἰδίως, ἰδίᾳ, ἐκ τῶν ἰδίων. 2) κατ' ἐξοχήν.
pĕcŭlĭārĭus, a, um, μετγν. τύπος τοῦ peculiaris.
pecŭlĭātus, a, um, ἴδ. peculio.
pĕcŭlĭo, avi, atum, are, aliquem, ἴδιόν τι δίδωμί τινι. peculiatus, a, um, ἴδιόν τι ἔχων, εὔπορος.
pĕcŭlĭŏlum, i, (ὑποκορ. τοῦ peculium) ἴδιον ἀργύριον.
*pĕcŭlĭōsus, a, um, (peculium) πολλὰ ἰδίᾳ κεκτημένος.
pĕcŭlĭum, ii, οὐ. (pecus) ἴδιον ἀργύ-

Digitized by Google

ριον, ἰδία οὐσία κατ' ἐξοχὴν τῶν παίδων καὶ δούλων, οὐσίδιον. 2) πόσθη.
pĕcūlor, ari, (peculium) ἰδιοῦμαι, σφετερίζω, σφετερίζομαι, κλέπτω. rempublicam, τὰ δημόσια.
pĕcūnĭa, æ, θ. (pecus) χρήματα, κτήματα, οὐσία, πλοῦτος. pecuniam facere, οὐσίαν κτᾶσθαι. magnam pecuniam ex metallis facere, πολλὴν οὐσίαν, πολλὰ χρήματα ἀπὸ τῶν μετάλλων παρασκευάζεσθαι. pecunia ex metallis redire, χρήματα ἐκ τῶν μετάλλων (ἀργυρίων) προσιέναι. in alienam pecuniam invadere, ἐπιχειρεῖν ἀλλοτρίοις χρήμασιν, ἐπιτίθεσθαι τῇ οὐσίᾳ, τῷ πλούτῳ ἄλλου τινός. 2) κατ' ἐξοχὴν τὰ χρήματα, τὸ ἀργύριον. pecuniam alicui solvere, χρήματα, ἀργύριόν τινι ἀποτίνειν numerare, ἀριθμεῖν. conferre alicui, εἰσφέρειν τινί. credere alicui, πιστεύειν τινί. fenore collocare, δανείζειν. exigere, πράττεσθαι. pecuniam alicui mutuam do, κίχρημι (χρῆσαι) ἀργύριόν τινι. pecuniam mutuam sumo, κίχραμαι (χρήσασθαι) ἀργύριον. dies pecuniæ, ἡ τῆς ἀποτίσεως ἡμέρα. pecunia præsens εἴτε numerata, ἀργύριον πρόχειρον εἴτε ἕτοιμον. (μετρητά).
pĕcūnĭālis, e, χρηματικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τρεῖς.
pĕcūnĭārĭe, ἐπίῤ. χρηματικῶς.
pĕcūnĭāris, e, χρηματικός.
pĕcūnĭārĭter, ἐπίῤ. χρηματικῶς.
pĕcūnĭārĭus, a, um, χρηματικός. pecuniaria pœna, χρηματικὴ ζημία. res pecuniaria, τὰ χρήματα.
pĕcūnĭōsus, a, um, (pecunia) πολυχρήματος, πλούσιος. 2 χρηματιστικός.
pĕcus, ŏris, οὐ. κτήνη, θρέμματα. bubulum, αἱ βόες. caprinum, αἱ αἶγες. ovillum, αἱ οἶες. equinum, αἱ ἵπποι. volatile, θρέμματα ὀρνίθων, ὄρνιθες. aquatile, οἱ ἰχθύες. majus, τὰ μείζονα βοσκήματα, τὰ ἱπποφόρβια, βουκόλια. κ.τ.τ. minus, τὰ πρόβατα, αἱ αἶγες, κ.τ.τ. 2) κατ' ἐξοχήν· τὰ πρόβατα, αἱ οἶες. pecus tondere, πέκειν, κείρειν τὰ πρόβατα. 3) ἔσθ' ὅτε τὸ πρόβατον. balatus pecorum, βληχή, βληχηθμὸς τῶν προβάτων. 4 ζῶον, κτῆνος. 5) μετφ. ὁ κτηνώδης ἄνθρωπος, ὁ ἄλογος, χανθήλιος.
pĕcus, ŭdis, θ. κτῆνος, ζῶον. pecudes, τὰ κτήνη. pecudes natantes, οἱ ἰχθύες. Indica pecus, ὁ ἐλέφας. pecudes feræ, τὰ ἄγρια θηρία. 2) κατ' ἐξοχήν· τὸ πρόβατον, ὁ, ἡ ὄϊς. armenta et pecudes, οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα. 3) ἀντὶ τοῦ pecus, ŏris, τὰ κτήνη. 4) μεταφ. ὁ κτηνώδης εἴτε ἄλογος ἄνθρωπος.
*pĕcuscŭlum, i, οὐ (ὑποκορ. τοῦ pecus) προβάτιον.
pĕdālis, e, (pes) ποδιαῖος, τὸ μῆκος ἑνὸς ποδός. 2) pedalis, is, θ. (ὑπον. solea) ποδεῖον, πόδιον.
pĕdāmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ pedamentum.
pĕdāmentum, i, οὐ. (pedare) χάμαξ, χάραξ, (πρὸς ἀνάδεσιν ἀμπέλων ἢ δένδρων.
pĕdānĕus, a, um, (pes) ποδιαῖος, ἑνὸς ποδὸς τὸ μῆκος. 2) pedaneus judex, ὁ χαμαιδικαστής. 3) ἀδόκιμον ἀντὶ pedarius.
Pĕdānus, a, um, ἴδ. Pedum.
pĕdārĭus, a, um, (pes) ἐλάττονος ἀξιώματος εἴτε τιμῆς. pedarius senator ἢ ἁπλῶς pedarius, ἀ. βουλευτὴς ὁ οὔπω εἰς ἀρχὴν κατασταθεὶς καὶ οὐκ ἔχων διὰ τοῦτο ἐξουσίαν τοῦ λέγειν ἐν τῇ συγκλήτῳ, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ μόνον μεταβαίνων ἐπὶ τὴν χώραν τῶν οὕτως ἢ ἐκείνως παραινούντων. 2) ποδιαῖος.
*pĕdātim, ἐπίῤ. κατὰ πόδα.
pĕdātĭo, iōnis, θ. (pedare) χαράκωσις (ἀμπέλων).
pĕdātūra, æ, θ. (pedare) ποδισμός, μέτρησις κατὰ πόδας. 2) χωρίον ποσὶ μετρηθέν.
pĕdātus, a, um, ἴδ. pĕdo, are. 2) ἀπὸ τοῦ pes, πόδας ἔχων.
pĕdātus, ūs, ἀ. (pes) πρόσοδος, προσβολή. Σημ. pedato ἀντὶ τοῦ pedatu.
pĕdĕplāna, orum, οὐ. (pes planus) τὰ χαμηλά, τὰ κάτω (οἰκοδομήματος). Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
pĕdes, ĭtis, (pes) πεζός. pedes eo, incedo, πεζὸς εἴτε πεζῇ πορεύομαι. pedes venatur, πεζὸς εἴτε πεζῇ θηρεύει. 2) pedes, ἀ. ὁ πεζὸς στρατιώτης, ὁ πεζός. peditum copiæ, πεζῶν δύναμις. 3) περιληπτικῶς· pedes, ἀ. ὁ πεζός, τὸ πεζόν, ἡ πεζικὴ δύναμις.
pĕdester, tris, tre, (pedes) πεζός, πεζικός, (οὐχ ἱππικός). pedester et equester exercitus, τὸ πεζὸν καὶ τὸ ἱππικόν. pedestris et equestris pugna, πεζομαχία καὶ ἱππομαχία. pedestres, ἀ. πληθ. οἱ πεζοί. 2) πεζὸς (οὐ ναυτικός). copiæ pedestres et navales, ἡ πεζικὴ καὶ ἡ ναυτικὴ δύναμις. animalia pedestria, τὰ χερσαῖα ζῶα. aditus pedester, ἡ κατὰ γῆν πάροδος. 3) πεζὸς (οὐ ποιητικός). oratio pedestris, ὁ πεζὸς λόγος. 4) πεζός, ταπεινός, χυδαῖος.
pĕdĕtentim, ἐπίῤ. (pes-tendo) ἐπὶ πόδα, βάδην. 2) ἠρέμα, ἡσύχως.
pĕdĭca, æ, θ. (pes) ποδίστρα, παδάγρα, πέδη. 2) μεταφ. ὁ δεσμός, τὰ δεσμά.

Digitized by Google

pĕdĭcĭnus, i, ἀ. (pes) εὔχρ ἐν τῷ πληθ. πλάγιαι δοκοὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν αἷς ἐνεσφηνοῦτο ἡ πτέρνα τῶν στύλων τῆς μηχανῆς τοῦ ἐλαιουργείου.
pēdĭcōsus, a, um, (pēdiculus) φθειρώδης.
pēdĭcŭlāris, e, (pediculus) φθειρικός. pedicularis morbus) ἡ φθειρίασις.
pēdĭcŭlārĭus, a, um, φθειρικός.
pēdĭcŭlōsus, a, um φθειρώδης.
pĕdĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ pes) ποδίσκος, πόδιον, ποδάριον. 2) μίσχος, πέλμα (μήλων, σταφυλῶν, φύλλων κ.τ.τ. ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
pēdĭculus, i, ἀ. (ἐκ τοῦ pēdis) φθείρ
pĕdĭŏlus, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ pes) ποδίσκος. Ἑτέρα γραφὴ petiolus.
pēdis, is, ἀ. καὶ θ (pes) φθείρ.
pĕdĭsĕquus εἴτε pedissĕquus, a, um, (pes-sequor) ἀκόλουθος, ὀπαδός. pedissequus, ἀ. ὁ ἀκόλουθος, ὀπαδός, κατ ἐξοχήν· ὁ δοῦλος ὁ ἀκόλουθος. pedissequa, æ, θ. ἡ ἀκόλουθος.
pĕdĭtātus, ūs, ἀ. πεζόν, πεζικόν, πεζικὴ δύναμις.
pēdĭtum, ἴδ. pēdo, ere.
pĕdo, avi, atum, are, (pes) aliquid, χαρακῶ (ἄμπελον κ.τ.τ.).
pĕdo, ōnis, ἀ. (pes) πλατύπους. Κύρ. ὄν. Pedo, Πέδων, ὡς τὰ Ἑλλην. Ποδῆς καὶ Πόδων.
pēdo, pĕpēdi, pēdĭtum, ĕre, πέρδω. peditum, i, οὐ. ἡ πορδή.
pĕdūlis, e, (pes) τῶν ποδῶν.
pĕdum, i, οὐ (pes) χαλαῦροψ, χαῖον.
Pĕdum, i, οὐ. ἡ Πέδα, πόλις τῆς Λατίνης. Pedānus, a, um, Πεδανός.
pēgănon, i, οὐ. πήγανον, (βοτάνη).
Pēgăsēĭus, a, um, Πηγασήϊος.
Pēgăsēus, a, um, Πηγάσειος, Πηγάσιος.
Pēgăsĭānus, a, um, Πηγασιανός.
Pēgăsis, ĭdis, θ. Πηγασίς. undæ, Pegasides, ἡ Πηγασὶς κρήνη, ἡ Ἵππου κρήνη. Pegasides, πληθ. Πηγασίδες, αἱ Μοῦσαι.
Pēgăsus, (-os) i, οὐ. Πήγασος.
pēge, ēs. θ. πηγή.
pegma, ătis, οὐ πῆγμα.
pegmāris, e, (pegma) τοῦ πήγματος. Ἀμφ. γρ.
†pējĕrātĭo, iōnis, θ. (pejero) ἐπιορκία.
pējĕro, avi, atum, are, (per-juro) ἐπιορκῶ. de re, περί τινος. Stygias undas, ἀντὶ τοῦ per Stygem, ἐπιορκεῖν τὰ Στύγια ὕδατα εἴτε πρὸ τῆς Στυγός.
pējor, us, ἴδ. malus.
pējōro, are. (pejor) aliquid, χεῖρον ποιῶ τι. 2) οὐδετέρως· χείρων γίγνομαι. Α. τοῦ μετγν. Λατ.
pējus, ἐπίῤ. ἴδ. male.

pĕlăgĭa, æ, θ. πορφύρα, κογχύλη.
pĕlăgĭcus, a, um, πελαγικός.
pĕlăgĭus, a, um, πελάγιος. pelagium, ii, οὐ. πορφύρα. (τὸ βάμμα).
Pĕlăgŏnĭa, æ, θ. Πελαγονία.
pĕlăgus, i, οὐ. πέλαγος.
pĕlămis, ĭdis, καὶ pelamys, ўdis, θ. πηλαμίς, πηλαμύς.
Pĕlasgi, ōrum, ἀ. Πελασγοί. Pelasgĭa, æ, θ. Πελασγία. Pelasgis, ĭdis, καὶ Pelasgĭas, ădis, θ. Πελασγίς, Πελασγιάς. Pelasgĭcus καὶ Pelasgus, a, um, Πελασγικός, Πελασγός Pelasgus, ἀ. ὁ Πελασγός.
pĕlĕcānus, i, ἀ. πελεκάν, πελεκᾶς.
pĕlĕcīnon, i, οὐ. εἶδος ὡρολογίου ἡλιακοῦ ἐν σχήματι διστόμου πελέκεως.
pĕlĕcīnos, i, ἀ. πελεκῖνος, (βοτάνη παρασιτοῦσα τῇ φακῇ).
Pēlēĭus, a, um, Πηλήϊος, Πηλεῖος.
Pĕlĕthrŏnĭus, a, um, Πελεθρόνιος, τοῦ Πελεθρονίου ὄρους τῆς Θεσσαλίας.
Pēleus, ĕi καὶ ĕos, ἀ. Πηλεύς.
Pĕlĭa, æ, ἀ. ταὐτὸ τῷ Pelias, æ.
Pēlĭăcus, a, um. Πηλιακός, τοῦ Πηλίου ὄρους.
Pēlĭas, ădis, θ. Πηλιάς, Πηλιακή.
Pĕlĭas, ădis, θ. Πελιάς, (ἡ τοῦ Πελίου κόρη).
Pĕlĭas, æ, ἀ Πελίας.
pĕlĭcānus, ταὐτὸ τῷ pelecanus.
Pēlīdes, æ, ἀ. Πηλείδης.
Pĕligni, orum, ἀ. Πελιγνοί, ἔθνος Ἰταλίας ἐν τῇ Σαυνίτιδι. Pelignus, a, um, Πελιγνός, τῶν Πελιγνῶν.
Pēlĭon, i, οὐ. Πήλιον, ὄρος τῆς Θεσσαλίας. Σημ. Pelius, ἀ. ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ Pelion, οὐ. —Pelius, a, um, Πηλιακός.
Pella, æ, καὶ Pelle, ēs, θ. Πέλλα. Pellæus, a, um, Πελλαῖος, καὶ ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ Ἀλεξανδρῖνος ἢ Αἰγύπτιος.
pellācĭa, (pellax) ἐπαγωγή, ἀπάτη 2) παλλακεία.
Pellæus, a, um, ἴδ. Pella.
pellārĭus, i, ἀ. (pellis) δερματουργός.
pellax, ācis, (pellicio) ἐπαγωγός, ἀπατηλός.
*pellĕātus, a, um, ταὐτὸ τῷ pellitus.
pellĕcĕbra, æ, θ. ταὐτὸ τῷ perlecebra.
*pellectĭo, iōnis, θ. (pellego) ἀνάγνωσις.
pellectus, a, um, ἴδ. pellicio. 2) ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ perlectus
pellĕgo, ĕre, ἀρχαϊκῶς, ἀντὶ τοῦ perlego.
Pellēne, ēs, θ. Πελλήνη. Pellenæus, a, um, καὶ Pellenensis, e, Πελληναῖος.
Pellendŏnes καὶ Pĕlendŏnes, um, ἀ. Πελένδονες, ἔθνος Ἱσπανικόν.
pellĕsŭīna, æ, θ. (pellis-suo) βυρσεῖον.
pellex, ĭcis, θ. πάλλαξ, παλλακίς, παλλακή.

Digitized by Google

pellĭcātus, ūs, ἡ. (pellex) παλλακεία.
pellĭcĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ pellicius.
pellĭcĭo, exi, ectum, ĕre. (per-lacio) aliquem, ἐπάγομαι, προσάγομαι, ἐφέλκομαί τινα. ad societatem belli, ἐπάγεσθαί τινα πρὸς συμμαχίαν, προσάγεσθαί τινα σύμμαχον. aliquem ad se donis, προσάγεσθαι, ἐφέλκεσθαί τινα δωρεαῖς.
pellĭcĭus, a, um, (pellis) δερμάτιος, διφθέρινος.
pellĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ pellis) δερμάτιον. παροιμ. pelliculam curare, τὸ σῶμα θεραπεύειν.
pellĭcŭlo, are, (pellicula) aliquid, δέρματι περιλαμβάνω, δερματῶ, ὑποδερματίζω, στερφῶ τι.
*pellĭger, ĕra, ĕrum, (pellis-gero) δερματοφορῶν. Ἀμφ. γρ.
pellĭnus, a, um, (pellis) δερμάτινος.
pellĭo, iōnis, ἀ. (pellis) δερματουργός.
pellis, is, θ. (πέλλα) δέρμα, δορά. pellis caprina, τὸ αἴγειον δέρμα, ἡ αἰγῆ. leonis, δέρμα λέοντος, λεοντῆ. 2) ὅ,τι ἐκ δέρματος πεποίηται, ἡ διφθέρα, ἡ δερματίνη ἐσθής, ἡ δερματίνη σκηνή, τὸ ὑπόδημα, κ.τ.τ. 3) σπαν. ὁ χρώς.
pellītus, a, um, (pellis) δερματοφορῶν, ὁ διφθερίτης, ἡ διφθερῖτις. — oves pellitæ, πρόβατα διφθέραις ἐστεγασμένα διὰ τὴν τῶν ἐρίων ἀρετήν. habitus pelliti, ἐσθὴς δερματίνη.
pello, pĕpŭli, pulsum, ĕre, (pel-jo, πάλ-jω = πάλλω) aliquem ἢ aliquid, ὠθῶ, κρούω τινὰ ἤ τι. humum pedibus, κρούειν τὸ ἔδαφος τοῖς ποσίν. nervos εἴτε lyram, κρούω, πλήττω, τὰς χορδάς. fores, κρούω τὴν θύραν. sagittam, ἀφίημι βέλος 2) προσβάλλω τινὰ ἤ τι, πρός τινα, πρός τι. imagines animum pellunt, τὰ εἴδωλα προσβάλλει πρὸς τὴν ψυχήν. 3) ἐξωθῶ, ἐξελαύνω, ἐκβάλλω τινὰ ἤ τι. aliquem domo, dominatione, patria, ἐξελαύνω, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐκ τῆς πατρίδος. præsidium ex arce, ἐξωθῶ τὴν φρουρὰν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. pulsus in exilium εἴτε patria, ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος. expello curas vino, ἐξελαύνω τὰς φροντίδας οἴνῳ. 4) aliquem, τρέπειν εἰς φυγήν, τρέπεσθαι (τρέψασθαί) τινα. hostem, τὸν πολέμιον.
Pellōnĭa, æ, θ. (pello) ἀλεξιτηρία τις θεά.
pellos, i, πελλός.
pellūcĕo, εἴτε perlūcĕo, xi, ēre, (per-luceo) διαφαίνομαι, διαφαίνω, διαλάμπω. perlucens æther, διαφανὴς αἰθήρ. μεταφ. mores dicentis ex oratione pellucent, τὰ τοῦ λέγοντος ἤθη ἐκ τοῦ λόγου διαφαίνεται. perlucens amictus, διαφανὲς περίβλημα. μεταφ. perlucens oratio, διαφανής, σαφής, λαμπρὸς λόγος.
*pellūcĭdĭtas, ātis, θ. (pellucidus) διαφάνεια.
*pellūcĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ pellucidus) διαφανής.
pellūcĭdus, a, um, (per-luceo) διαφανής. 2) λαμπρός.
pellŭvĭa, æ, θ. καὶ pelluvium, ii, οὐ. (pes-lavo) ποδάνιπτρον.
Pĕlŏpēa, (-īa), æ, θ. Πελόπεια.
Pĕlŏpēĭas, ădis, καὶ Pelopēis, ĭdis, θ. Πελοπηΐς.
Pĕlŏpēĭus, a, um, Πελοπήϊος, Πελόπειος.
Pĕlŏpēus, a, um, Πελόπειος
Pĕlŏpĭdæ, arum, ἀ. Πελοπίδαι.
Pĕlŏpĭus, a, um, Πελόπιος.
Pĕlŏponnenses, ium, ἀ. Πελοποννήσιοι.
Pĕlŏponnēsĭăcus, a, um, Πελοποννησιακός.
Pĕlŏponnēsĭus, a, um, Πελοποννήσιος.
Pĕlŏponnēsus, (-os) i, θ. Πελοπόννησος.
Pĕlops, ŏpis, ἀ. Πέλοψ.
Pĕlōrĭas, ădis, καὶ Pelōris, ĭdis, θ. Πελωρίς, Πελωριάς, ἄκρα τῆς Σικελίας.
pĕlōris, ĭdis, θ. πελωρίς, εἶδος κόγχης.
Pĕlōrĭtānus, a, um, (Pelorias) τῆς Πελωριάδος ἄκρας.
Pĕlōrus, (-os), i, ἀ. καὶ Pelorum, i, οὐ. ἡ Πελωριὰς ἄκρα.
pelta, æ, θ. πέλτη.
peltastes (-a), æ, ἀ. πελταστής.
peltātus, a, um, (pelta) πελτοφόρος.
peltĭger, ĕra, ĕrum, (pelta-gero) πελτοφόρος.
Pelūsĭum, i, οὐ. Πηλούσιον. Pelusĭus, a, um, Πηλούσιος, Πηλουσιακός. Pelusiōtes, æ, ἀ. Πηλουσιώτης.
pelvis, is, θ. λεκάνη.
pemma, ătis, οὐ. πέμμα.
pĕnārĭus, a, um, (penus) τοῦ σίτου, τῆς τροφῆς.
pĕnas, ātis, εἴτε penātis, is, ἀ. ἄχρηστος ἑνικὸς τοῦ penates
pĕnātes, ium, ἀ. (penus, penĭtus) πατρῷοι θεοί, γενέθλιοι, κτήσιοι, μύχιοι εἴτ, ἑρκεῖοι θεοί, πρβ. Lar. καὶ Διον. Ἁλ. ἀρχ. Ῥωμ. βιβλ. ά. κεφ. 67 καὶ 68. — μετφ. ad penates redeo, εἰς τὰ ἴδια, εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανέρχομαι. parvi penates, μικρὰ οἰκία ποιητ. penates, ὁ οἶκος θεοῦ τινος, ὁ ναός.
*pĕnātĭger, ĕri, ἀ. (penates gero) ὁ τοὺς πατρῴους θεοὺς φέρων.
pendĕo, pĕpendi, ēre, κρέμαμαι, ἐξήρτημαι. ab, ex aliqua re, ἀπό, ἔκ τινος. ex arbore, ab arbore pendens, ἐκ τοῦ δένδρου, ἀπὸ τοῦ δένδρου κρεμάμενος. de

Digitized by Google

camera. ἀπὸ τῆς καμάρας. collo, de collo, de cervice alicujus, κρέμασθαι ἀπὸ τοῦ τραχήλου τινός. scopulus pendet, κρημνὸς κρέμαται, ἐπικρέμαται. pendere pennis, αἰωρεῖσθαι ταῖς πτέρυξι. reus pendet, τὸ ὄνομα τοῦ ὑποδίκου ἔκκειται, ὁ ὑπόδικος οὔπω κέκριται. 2) μεταφ. ex aliquo, εἴτε ex aliqua re, κρέμασθαι, ἐξηρτῆσθαι ἔκ τινος. ex te pendet omnium vita, ἡ ζωὴ πάντων ἐκ σοῦ ἐξήρτηται εἴτε κρέμαται, ἐκ σοῦ εἴτε εἰς σὲ ἀνήρτηται. respublica pendet ex illo (de illo, in illo), ἡ πολιτεία ἐπ' ἐκείνῳ ἀνάκειται. 3) pendeo ab ore εἴτε vultu alicujus, ἀνήρτημαι τῇ ὄψει πρός τινα, προσέχω τινί. 4) κρέμαμαι, αἰωροῦμαι, μετεωρίζομαι, ἀστατῶ. pendens animi εἴτε animo, μετέωρος τῇ διανοίᾳ.

pendīgo, ĭnis, θ. (pendeo) εἶδος ἀποστήματος. 2) κοίλωμα ἀγάλματος.

pendo, pĕpendi, pensum, ĕre, aliquid, σταθμῶ, σταθμῶμαι, ζυγοστατῶ τι. 2) συνήθως μετφρ. σταθμᾶσθαι, ἐξετάζειν, μετρεῖν, τιμᾶν τινα ἤ τι. aliquem non ex fortuna, sed ex virtute, μετρεῖν τινα οὐ τῇ τύχῃ, ἀλλὰ τῇ ἀρετῇ. aliquid magni pendere, τιμᾶν εἴτε τιμᾶσθαί τι πολλοῦ, περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαί τι. aliquid nihili εἴτε flocci, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεσθαί τι. minoris, περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθαί τι. 3) τίνω, τελῶ τι. pecuniam alicui, τίνειν εἴτε τελεῖν ἀργύριόν τινι. tributum, φέρειν εἴτε ὑποτελεῖν τινι φόρον. pœnas, δίκην τίνειν. — pensus, a, um, τίμιος. nihil pensius est, οὐδὲν τιμιώτερόν ἐστιν, οὐδὲν κρεῖττόν ἐστι. — nihil pensi habeo εἴτε duco, οὐδενὸς μέλει μοι, οὐδενὸς φροντίζω. neque fas neque fidem pensi habet, οὐδὲν φροντίζει οὔτε τοῦ ὁσίου οὔτε τῆς πίστεως, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεται οὔτε τὸ ὅσιον οὔτε τὴν πίστιν. — pensum, οὐ. τὸ ἐπιτεταγμένον ἔργον, τὸ πρόσταγμα. 4) οὐδετέρως· σταθμὸν εἴτε ὁλκὴν ἔχειν, ἕλκειν. tantundem εἴτε idem pendere, τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἔχειν, ταὐτὸ ἕλκειν. sexagena pondo pendunt, ἕκαστον ἑξήκοντα λίτρας ἕλκει.

pendŭlus, a, um, (pendeo) κρεμάμενος, κρεμαστός. 2) κρεμαστός, ἐπικρεμάμενος, κρημνώδης. 3) μεταφ. ἄστατος, ἀστατῶν.

pēne, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ pæne.

Pēnēis, Pēnēĭus, ἴδ. Peneus.

Pēnĕlŏpe, ēs καὶ Penelopa, æ. σπάν. Penelopea, æ, θ. Πηνελόπη, Πηνελόπεια. Penelopēus, a, um, Πηνελόπειος.

pēnĕlops, ŏpis, ἀ. πηνέλοψ (ὄρνις).

pĕnes, πρόθ. μετ' αἰτιατ. παρά τινι. penes vos est, παρ' ὑμῖν, ἐν τῇ ὑμετέρᾳ οἰκίᾳ ἐστίν. penes accusatorem, παρὰ τῷ κατηγόρῳ. 2) ἔν τινι, ἐπί τινι. penes te es? ἐν σοὶ εἶ; penes te culpa est, σὺ τὴν αἰτίαν ἔχεις. penes Pompejum est judicium, ἐπὶ τῷ Πομπηΐῳ ἐστὶ κρίνειν. summa virium penes eum est, ἡ ὅλη δύναμις ἐν ἐκείνῳ ἐστίν. Ἡ πρόθ. αὕτη καὶ ἐπιτίθεται τῇ πτώσει, οἷον quem penes arbitrium est.

pĕnĕtrābĭlis, e, πόριμος, εὔτρητος, εὐδιάβατος. 2) τρωτός. 3) διατιτραίνων, διαδυτικός, εἰσδυόμενος.

pĕnĕtral, ἴδ. penetralis.

pĕnĕtrāle, ἴδ. penetralis.

pĕnĕtrālis, e, διαδυτικός. 2) μύχιος, ἐνδόμυχος. dii penetrales, ἀντὶ τοῦ penates, οἱ ἑρκεῖοι εἴτε πατρῷοι θεοί. — penetrale εἴτε penetral, ālis, οὐ. ὁ μυχὸς (οἰκίας, ναοῦ, πόλεως, θαλάσσης, τῆς ψυχῆς, κ.τ.τ.) — ποιητ. penetrale, τὸ μύχιον ἄγαλμα, τὸ ἐν ἀδύτῳ ἱδρυμένον.

pĕnĕtrālĭter, ἐπίρ. ἐνδομύχως, ἔνδον. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

pĕnĕtrātĭo, ōnis, θ. διάδυσις, ἔνδυσις, εἴσδυσις.

pĕnĕtrātor, ōris, ἀ. (penetro) ὁ εἰσδυόμενος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

pĕnĕtro, avi, atum, are, (pĕnĭtus) aliquid, εἰσδύνω τι. pedem intra ædes, τιθέναι τὸν πόδα εἴσω τῆς οἰκίας. se penetrare in specus, εἰσδύεσθαι, ἐνδύεσθαι εἰς ἄντρον. se penetrare in fugam, διαδύεσθαι εἰς φυγήν. foras penetrare se, διεκδύεσθαι. penetratus, εἰσδύς. 2) οὐδετέρως· εἰσδύεσθαι, ἐνδύεσθαι, διαδύεσθαι. per angustias, διαδύεσθαι διὰ τῶν στενῶν. vox ad aures penetrat, φθόγγος ἐνδύεται εἰς τὰ ὦτα. res in animos, τὸ πρᾶγμα ταῖς ψυχαῖς εἴτε εἰς τὰς ψυχὰς ἐνδύεται. 3) μετβ. εἰσδύεσθαί τι. vox aures penetrat, ὁ φθόγγος εἰσδύεται τὰς ἀκοάς. penetravit Aegyptum, διέδυ διὰ τῆς Αἰγύπτου, εἰσέδυ τὴν Αἴγυπτον.

Pēnēus, (-os), i. ἀ. Πηνειός, ποταμὸς τῆς Θεσσαλίας. Penēĭus καὶ Penēus, a, um, Πηνήϊος. Penēis, ĭdis, θ. Πηνηΐς.

pēnĭcillum, i, οὐ. καὶ penicillus, i, ἀ. (penis) γραφίς, (κατ' ἐξοχὴν ἡ τριχίνη γραφὶς τῶν ζωγράφων καὶ κονιατῶν). 2) μοτός. 3) σπογγίον.

pēninsŭla, ταὐτὸ τῷ pæninsula.

pēnis, is, ἀ. ἀρχαϊκῶς· ἡ οὐρά, κέρκος. 2) συνήθως· τὸ πέος, ἡ κέρκος, ἡ πόσθη. μετφ. ἡ πορνεία.

pĕnissime, ἴδ. penitus.

pĕnĭte, ἐπίρ. ἐνδομύχως, ἔνδον.

*pēnĭtus, a, um, (penis) οὐρὰν ἔχων.

pĕnĭtus, a, um, μύχιος, ἐνδόμυχος, ἐν-

Digitized by Google

δότερος, ὁ ἔνδον. penitissimus, a, um, μυχαίτατος.
pĕnĭtus, ἐπίῤ. μυχοί, ἐνδομυχί, ἐνδοτάτω, ἔνδον. penitus in Thraciam se abdidit, εἰς τὸν μυχὸν τῆς Θράκης ἑαυτὸν ἔκρυψεν. argentum penitus abditum, ὁ ἄργυρος ὁ ἐν τῷ μυχῷ τῆς γῆς εἴτε γῆς ἔνδον κεκρυμμένος. terra penitus dehiscens, γῆ βαθέως χάσκουσα. extra penitusque, ἔξω τε καὶ ἔνδον. μετφ. penitus aliquem diligere, ἐκ τῆς καρδίας φιλεῖν τινα. 2) ἄρδην, πάμπαν, παντελῶς. penitus tollere aliquid, ἄρδην ἀναιρεῖν τι. penitus intelligere, παντελῶς κατανοεῖν. — penitissime, ἐνδοτάτω. κατὰ συγκοπήν· penissime, ἐντελῶς.
penna, æ, θ. (pet-na, ἀρχκ pes-na, penna, πετ-ρόν, πτε-ρὸν) πτερόν. ala sine pennis, πτέρυξ ἄνευ πτερῶν. 2) πτερόν, πτέρυξ, (τῶν ὀρνίθων). pennas explicare, ἀναπεταννύναι τὰς πτέρυγας. pennas vertere, ἀφίπτασθαι. 3) τὸ ὑμενῶδες, πτερὸν τῶν μυιῶν, μελισσῶν, ὄφεων, κ.τ.τ. 4) τὸ πτερὸν τὸ ἐπὶ τοῦ βέλους ἢ τοξεύματος, καὶ μετωνυμ. αὐτὸ τὸ βέλος. 5) ἡ τῶν ὀρνίθων πτῆσις καὶ αὐτὸς ὁ οἰωνός, τὸ πτερόν, ἡ πτέρυξ. 6) κάλαμος γραφικός.
pennārĭum, ii, οὐ. (penna) καλαμοθήκη (καλαμάριον). Λ. Γλωσσαρίων.
†pennātŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ pennatus) πτερωτός.
pennātus, a, um, (penna) πτερωτός.
pennesco, ĕre, (penna) πτεροφυῶ. Λ. τοῦ μετγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
pennĭfer, ĕra, ĕrum, (penna-fero) πτεροφόρος.
pennĭger, ĕra, ĕrum, (penna-gero) πτεροφόρος.
Pennīnus εἴτε Pœnīnus, a, um, Ποίνινος. mons Penninus, ἀ. εἴτε Penninæ Alpes, θ. τὸ Ποίνινον ὄρος, μέρος τῶν Ἄλπεων.
*pennĭpes ĕdis. (penna-pes) πτερόπους.
pennĭpŏtens, ntis, (penna-potens) τὴν ἰσχὺν ἐν ταῖς πτέρυξιν ἔχων, πτερωτός Λ. ποιητ.
*pennor, ari, (penna) πτεροῦμαι.
pennŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ penna) πτερύγιον.
pensābĭlis, e, (penso) δυνάμενος ἀντισηκωθῆναι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
pensătĭo, iōnis θ. ἀντισήκωσις. 2) στάθμησις, διάσκεψις.
pensātor, ōris, ἀ. σταθμιστής.
pense, ἐπίῤ. σπουδαίως. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
*pensĭcŭlāte, ἐπίῤ. ἐσκεμμένως.
pensĭcŭlo, are, (pendo) aliquid, σταθμῶμαι, ἐξετάζω τι.
pensĭlis, e, (pendeo) κρεμαστός, κρεμάμενος.
pensim, ἐπίῤ. (pendo) ἐσκεμμένως. Ἀμφ. γρ.
pensĭo, iōnis, θ. (pendo) στάθμησις. 2) ἀπότισις. 3) μισθός. τιμή.
pensĭtātĭo, iōnis, θ. (pensito) ἔκτισις, ἀντισήκωσις. 2) δαπάνη.
pensĭtātor, ōris, ἀ. (pensito) ὁ σταθμώμενος.
pensĭto, avi, atum, are, (θαμιστ τοῦ penso) aliquid, σταθμῶμαι, ζυγοστατῶ τι. 2) μεταφ. σταθμᾶσθαι, ἐξετάζειν τι. de re, σκέπτεσθαι περί τινος. 3) ἀποτίνω τι. vectigalia, τελεῖν, ὑποτελεῖν φόρον.
*pensĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ pensio) ἀπότισις.
penso, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ pendo) aliquid, σταθμῶμαι, ζυγοστατῶ, σηκῶ τι. aliquid auro, ἀντισηκοῦν τι χρυσῷ. beneficia beneficiis, ἀνταποδιδόναι εὐεργετήματα, ἀμείβεσθαί τινα εὐεργεσίᾳ. damnum. ἐπανορθοῦν τὴν ζημίαν. 2) σταθμῶμαι, σκέπτομαι, ἐξετάζω τι. 3) τίνω, ἀποτίνω, ἐκτίνω τι. pœnas, τίνειν ποινάς. 4) pensare iter, συντέμνειν, ἀποτέμνειν τὴν ὁδόν. 5) pensare vicem alicujus, ἀντί τινος εἴτε ἐν μέρει τινὸς εἶναι.
*pensor, ōris, ἀ. (pendo) σταθμιστής.
pensum, ἴδ. pendo.
*pensūra, æ, θ. (pendo) στάθμησις.
pensus, a, um, ἴδ. pendo.
pentăchordus, a, um, πεντάχορδος.
pentădactÿlus, a, um, πενταδάκτυλος.
pentadōros. on, πεντάδωρος.
pentăgōnĭum, ii, οὐ. πεντάγωνον.
pentăgōnus, a, um, πεντάγωνος.
pentămĕter, tra, trum, πεντάμετρος. pentameter, ἀ. ὁ πεντάμετρος. (στίχος).
pentăpĕtes, is, οὐ. πενταπετές, πεντάφυλλον, φυτὸν τὸ καὶ quinquefolium.
pentăpharmacum, i, οὐ. πενταφάρμακον.
pentăphyllon, i, οὐ. πεντάφυλλον.
Pentăpŏlis, is, θ. Πεντάπολις, χώρα τῆς Παλαιστίνης. 2) Πεντάπολις (ἡ Κυρηναϊκή). Pentapolitānus, a, um, Κυρηναϊκός).
pentaprōtīa, æ, θ. πενταπρωτεία.
pentaptōton, i, οὐ. πεντάπτωτον.
pentas, ădis, θ. πεντάς.
pentăsēmus, a, um, πεντάσημος.
pentaspaston, i, οὐ. (πεντάσπαστον).
pentastĭchos, on, πεντάστιχος.
pentăteuchus, i, ἀ. καὶ pentateuchum, i, οὐ. ὁ, ἡ πεντάτευχος.
pentāthlos, i, ἀ. πένταθλος.
pentāthlum, i, οὐ. πένταθλον.

Digitized by Google

†pentēcostāle festum, ἡ τῆς πεντηκοστῆς ἑορτή.
†pentēcoste, ēs, θ. πεντηκοστή.
Pentĕlensis, is, ἀ. mons, Πεντελικὸν ὄρος.
Pentĕlĭcus, a, um, Πεντελικός, Πεντελήσιος.
pentĕlōris, e, (πέντε-lorum) πεντάῤῥαβδος.
pentēris, is, θ. πεντήρης.
Pentethrōnĭcus, a, um, πλαστὸν γεωγραφικὸν ὄνομα παρὰ Πλαύτῳ. Ἀμφ. γρ. Penthēĭus, a, um, τδ. Pentheus.
penthēmĭmĕres, is, θ. πενθημιμερής.
Penthĕsĭlēa, æ, θ. Πενθεσίλεια.
Pentheus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Πενθεύς. Penthēĭus καὶ Penthēus, a, um, Πενθήϊος, τοῦ Πενθέως.
pentĭrēmis, is, θ. (πέντε-remus) πεντήρης.
pentŏrŏbon, i, οὐ. ἡ πεντόροβος, γλυκυσίδη.
Pentri, ōrum, ἀ. Πέντροι, ἔθνος Σαυνιτικόν.
pĕnŭārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ penarius.
pēnŭla, ταὐτὸ τῷ pænula.
pēnultĭmus, a, um, ταὐτὸ τῷ pænultimus.
pĕnum, τδ. penus.
pēnūrĭa, æ, θ. (συγγενὲς τοῦ πεῖνα) σπάνις, ὀλιγότης, ἀπορία. aquarum, cibi, argenti, σπάνις ὑδάτων, σίτου, ἀργύρου. rerum necessariarum, ἡ ἀπορία τῶν ἐπιτηδείων. amicorum, ἡ ὀλιγότης τῶν φίλων. consilii, ἡ ἀπορία, ἀμηχανία.
pĕnus, ūs, καὶ i, ἀ. καὶ θ. pĕnum, i, καὶ pĕnus, ŏris, οὐ. τὰ ἐπιτήδεια, ἡ τροφή, ὁ βίος.
Pĕparēthus (-os), i, Πεπάρηθος. Peparethĭus, a, um, Πεπαρήθιος.
peplĭon, i. οὐ. καὶ peplis, ĭdis, θ. καὶ peplos, i, ἀ. πέπλιον, πεπλίς, πέπλος, φ.
peplum, i, οὐ. καὶ peplus, i, ἀ. πέπλος.
pēpo, ŏnis, ἀ. πέπων, ὁ πέπων σίκυος.
peptĭcus, a, um, πεπτικός.
pĕr, πρόθ. μετ' αἰτιατ. τοπικῶς, διά τινος. iter per provinciam, ἡ διὰ τῆς ἐπαρχίας ὁδός. per forum ferre aliquid, διὰ τῆς ἀγορᾶς φέρειν τι. per mare fugere, διὰ τῆς θαλάσσης φεύγειν. 2) ἀνά τι, κατά τι, κατά τινος. per montes vagari, ἀνὰ τὰ ὄρη πλανᾶσθαι. per campum, ἀνὰ τὸ πεδίον. rapinas facere per municipia, ἁρπαγὰς ποιεῖσθαι κατὰ τὰς κώμας. fabulantur per vias, θρυλοῦσι κατὰ τὰς ὁδούς. per gradus dejicere aliquem, κατὰ τὰ βάθρα, κατὰ τῆς κλίμακος ῥίπτειν τινά. per caput præceps it, κατὰ κεφαλῆς πίπτει. 3) χρονικῶς· διά τινος, παρά, κατά τι. per decem dies, διὰ δέκα ἡμερῶν. per totam vitam, παρ' ὅλον τὸν βίον, διὰ παντὸς τοῦ βίου. per triennium. διὰ τριετίας. per ludos, κατὰ τοὺς ἀγῶνας. per somnum, καθ' ὕπνον. per noctem, κατὰ τὴν νύκτα. 4) ἐπὶ ὀργάνου, τρόπου, αἰτίας, κ.τ.τ. διά τινος. per servum aliquem occidere, διὰ δούλου ἀποκτείνειν τινά. per litteras colloqui, δι' ἐπιστολῶν διαλέγεσθαι. per insidias, δι' ἐνεδρῶν. per virtutem dimicare, δι' ἀρετῆς, μετ' ἀρετῆς ἀγωνίζεσθαι. per jocum, διὰ παιδιᾶς, ἐν παιδιᾷ. per vinum, παρ' οἶνον, διὰ μέθης, ἐν οἴνῳ. per iram, δι' ὀργῆς. per se ipsum movetur, αὐτὸ ἀφ' ἑαυτοῦ κινεῖται. per se jucundum est, αὐτὸ καθ' αὑτὸ τερπνόν ἐστι. per se cognitus, δι' ἑαυτοῦ, ἀφ' ἑαυτοῦ γνωστός. per se est virtus expetenda, ἡ ἀρετὴ αὐτὴ δι' ἑαυτὴν ζητητέα. per ætatem non potest, διὰ τὴν ἡλικίαν οὐ δύναται. per me licet, ἕνεκά γ' ἐμοῦ ἔξεστι. τὰ κατ' ἐμὲ οὐ κωλύω. per leges licet, οἵ γε νόμοι οὐ κωλύουσι. per me, οὐδὲν κωλύει. 5) πρός τινος. per Deos, πρὸς τῶν θεῶν, νὴ τοὺς θεούς. per Jovem, νὴ τὸν Δία. Ἡ πρόθεσις αὕτη καὶ χωρίζεται ἀπὸ τοῦ πτωτικοῦ, οἷον per ego te deos oro. ἔτι δὲ καὶ ἐπιτίθεται, οἷον viam per, καὶ transtra per et remos. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς ἄρθρον.
per, ἐπίρ. πάνυ (παρ' Ὁμήρῳ πέρι). per mihi mirum videtur, πάνυ μοι θαυμαστὸν δοκεῖ. per mihi benigne respondet, πάνυ εὐνοϊκῶς μοι ἀποκρίνεται. — per quam, ταὐτὸ τῷ perquam.
pēra, æ, θ. πήρα.
pĕr-abjectus, a, um, πάνυ φαῦλος, πάνυ ἀπόβλητος.
pĕr-absurdus, a, um, πάνυ ἄτοπος.
per-accommŏdātus, a, um, πάνυ ἁρμόδιος.
pĕr-ācer, cris, cre, πάνυ δριμύς, πάνυ ὀξύς.
pĕr-ăcerbus, a, um, πάνυ πικρός, διάπικρος.
pĕr-ăcesco, cŭi, ĕre, διαπικραίνομαι 2) πικρός εἰμι. Πλαῦτος.
*pĕractĭo, iōnis, θ. (perago) διάνυσις.
peractus, a, um, τδ. perago.
pĕr-ăcūte, ἐπίρ. πάνυ ὀξέως, πάνυ ἀγχίνως.
pĕr-ăcūtus, a, um, πάνυ ὀξύς. 2) πάνυ ἀγχίνους.
*pĕr-ădŏlescens, ntis, πάνυ νέος, κομιδῇ νέος.

Digitized by Google

*pĕr-ădŏlescentŭlus, i, ἀ. πάνυ μειράκιον.
pĕr-adpŏsĭtus, a, um, πάνυ ἐπιτήδειος.
Péraea, æ, θ. Περαία.
pĕr-aedĭfĭco, are, ἐξοικοδομῶ, ἀποτελῶ οἰκοδόμημα.
pĕr-aequatĭo, ōnis, θ ἐξίσωσις 2) ἡ ἐξ ἴσου διανομὴ φόρων Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς
pér-aequator, ōris, ἀ (peraequo) ἐξισωτὴς φόρων.
pĕr-aeque, ἐπίῤ. πάνυ ἐξ ἴσου, πάνυ ὁμοίως
pĕr-aequo, avi, atum, are, aliquid, ἐξισῶ, πληρῶ τι.
pĕr-aequus, a, um, πάνυ ἴσο;
per-aestĭmo, are, λίαν τιμῶ. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
pĕr ăgĭto, avi. atum, are, aliquid, ταράττω, διακυκῶ τι. 2) διακινῶ, ἀνακινῶ τι. 3) aliquem, ἀνατααράττω, ταράττω τινά.
pĕr-ăgo, ēgi, actum, ĕre, aliquid, διαπράττομαι, ἀποτελῶ, ἐπιτελῶ, τελειῶ, ἀνύτω τι. librum, ἀποτελεῖν τὸ βιβλίον. inceptum, διαπράττεσθαι, ἀνύτειν τὸ ἐπιχείρημα. mandata, ἀποτελεῖν, ἐπιτελεῖν τὰ προσταχθέντα. peractus, τελειωθείς. sacra peragere, τελεῖν, ἀποτελεῖν, ἐπιτελεῖν τὰ ἱερά. diebus peractis, τελευτησασῶν τῶν ἡμερῶν. peragere reum εἴτε accussationem, διαπράττεσθαί τινα δίκην δοῦναι. freta, ἀνύτειν, διανύτειν τὴν θάλασσαν. noctem, διάγειν τὴν νύκτα. aetatem, διάγειν τὸν βίον. 2) aliquem, διεργάζομαι, κατεργάζομαί τινα. 3) διαπονῶ τι. humum, τὴν γῆν. cibum, καταπέσσειν, πέσσειν τὴν τροφήν. 4) aliquid, διέρχομαι, διέξειμί τι. perago cum aliquo pauca, διέρχομαι, διέξειμι, διαλέγομαι ὀλίγα τινὰ πρός τινα. 5) aliquem, ἐλαύνω, ἄγω, ταράττω τινά. aliquid, διασκέπτομαι, σκέπτομαι, διαλογίζομαί τι. 6) latus ense, διελαύνειν τὸ ξίφος διὰ τῆς πλευρᾶς, διατιτρώσκειν τὴν πλευρὰν τῷ ξίφει.
*pĕrăgranter, ἐπίῤ. περιοδευτικῶς.
*pĕrăgratĭo, ōnis, θ. (peragro) διοδία, περιοδεία.
pĕrăgratrix, īcis, θ. ἡ διοδεύουσα, περιοδεύουσα. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
pĕrăgro, avi, atum, are, (per-ager) aliquid, διοδεύω, διέρχομαι, περιέρχομαι, περινοστῶ, περιοδεύω τι. Aegyptum, τὴν Αἴγυπτον. littora, περιπλεῖν τὰς ἀκτάς. μεταφ. mente, περιοδεύειν τι τῇ γνώμῃ. ζητεῖν, ἐρευνᾶν, rerum naturum, τὰ ὄντα.
pĕr-albus, a, um. πάνυ λευκός.
*pĕr-altus, a, um, ὑψηλός.
pĕr ămans, ntis, alicujus, ὑπερφιλῶν τινα.
pĕr-ămanter, ἐπίῤ. πάνυ φιλικῶς;
pĕr-ambŭlo, avi, atum, are, aliquid, διέρχομαι. διοδεύω, περιέρχομαί τι.
*pĕr-ămīcus, a, um, πάνυ φίλος, φίλιος.
pĕr-ămoenus, a, um, πάνυ τερπνός.
pĕr-amplus, a, um, πάνυ μέγας, παμμεγέθης.
pĕr anceps, ĭpĭtis, πάνυ ἀμφίβολος.
pĕr-anguste, ἐπίῤ. πάνυ στενῶς.
pĕr-angustus, a, um, πάνυ στενός.
pĕranno, avi, are, (per-annus) διενιαυτίζω, διετίζω.
pĕr-antīquus, a, um, πάνυ παλαιός, παμπάλαιος.
pĕr-appŏsĭtus, ταὐτὸ τῷ peradpositus.
†pĕr-ardĕo, rsi, ēre, διακαίομαι, καίομαι.
pĕr-ardŭus, a, um, πάνυ χαλεπός, παγχάλεπος.
pĕr-āresco, rŭi, ĕre, διαυαίνομαι, διαξηραίνομαι.
pĕr-argūtus, a, um, πάνυ λιγύφωνος, πάνυ ὀξύφωνος. 2) πάνυ ὀξύς, πάνυ ἀγχίνους.
pĕr-ārĭdus, a, um. πάνυ ξηρός.
pĕr-armo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἐξοπλίζω τινὰ ἤ τι.
pĕr-ăro, avi, atum, are, αὐλακίζω τι. μεταφ. pontum, διαπερᾶν τὴν θάλασσαν. 2) ποιητ. γράφειν.
pĕr-asper, a, um, πάνυ τραχύς.
pĕrastūtŭlus, a, um, (per-astatus) πάνυ πανοῦργος.
pĕrātĭcum, i, οὐ. (περατικὸν) εἶδος βδελλίου.
*pĕrātim, ἐπίῤ. (pera) διὰ τῆς πήρας.
pĕr-attente, ἐπίῤ. πάνυ προσεκτικῶς.
pĕr-attentus, a, um, πάνυ προσεκτικός.
*pĕr-attĭcus, a, um. ὑπεραττικός.
*pĕr-audĭendus, a, um, πάνυ ἀξιάκουστος.
per-bacchor, atus sum, ari, aliquid, διάγω τι βακχεύων. 2) διέρχομαί τι βακχεύων.
per-bāsĭo, are, aliquem, καταφιλῶ τινα.
per-beātus, a, um, πάνυ εὐδαίμων, πανόλβιος.
per-belle, ἐπίῤ. πάνυ καλῶς, χαριέντως.
per-bellus, a, um. πάνυ καλός.
per-bĕne, ἐπίῤ. πάνυ καλῶς.
per-bĕnĕvŏlus, a, um, πάνυ εὐμενής, πάνυ εὔνους.
per-bĕnigne, ἐπίῤ. πάνυ φιλοφρόνως.
Perbĭbĕsĭa, æ, θ. (per-bibo) κωμικῶς παρὰ Πλαύτῳ, ἡ τῆς πολυποσίας χώρα.

Digitized by Google

per-bĭbo, bi, ĕre, aliquid, καταπίνω, πίνω τι. 2) ἀναπίνω, πίνω τι. μεταφ. εἰσδέχεσθαί τι, ἐμπίπλασθαί τινος.
per-bīto, ĕre, διαβαίνω. 2) ἀπόλλυμαι.
per-blande, ἐπίῤ. πάνυ κολακευτικῶς.
per-blandus, a, um, πάνυ κολακευτικός.
per-bŏnus, a, um, πάνυ καλός, πάγκαλος.
per-brĕvis, e, πάνυ βραχύς.
per-brĕvĭter, ἐπίῤ. πάνυ βραχέως.
der-bullĭo, īvi, καὶ ĭi, ire, ὑπερζέω.
perca, æ, θ. πέρκη, (ἰχθύς).
per-caedo, cecīdi, caesum, ĕre, aliquem, κατακόπτω τινά.
per-călĕfăcĭo, fēci, factum, ĕre, aliquid, διαθερμαίνω τι. — percalefīo, actus sum, iĕri, διαθερμαίνεσθαι.
percălefĭo, ἴδ. percalefacio.
per-călesco, ălŭi, ĕre, διαθερμαίνομαι.
per-callĕo, ŭi, ēre, ἔμπειρός τινός εἰμι.
per-callesco, lŭi, ĕre, τυλοῦμαι, σκληροῦμαι. 2) aliquid, πάνυ ἔμπειρός τινος γίγνομαι.
per-candĕfăcĭo, ĕre, aliquid, διαπυρίζω τι.
per-candĭdus, a, um, πάνυ λαμπρός.
per-cārus, a, um, πάνυ τίμιος, ὑπερτίμιος. 3) πάνυ τίμιος, πάνυ προσφιλής.
per-cautus, a, um, πάνυ εὐλαβής, πάνυ φυλακτικός.
per-cĕlĕber, bris, bre, πάνυ ἔνδοξος.
per-cĕlĕbro, avi, atum, are, aliquid, πάνυ συχνὰ ποιῶ τι. 2) διαθρυλῶ τι.
per-cĕler, ĕris, ĕre, πάνυ ταχύς.
per-cĕlĕrĭter, ἐπίῤ. πάνυ ταχέως.
per-cello, cŭli, (σπαν. culsi), culsum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, καταράσσω, καταβάλλω, ἀνατρέπω τινὰ ἤ τι. aliquem stantem, καταβάλλειν τινὰ ἑστῶτα. plaustrum, ἀνατρέπειν τὸ ὄχημα. hostes, καταβάλλειν, καταπολεμεῖν τοὺς πολεμίους. rempublicam, ἀνατρέπειν, καταλύειν τὴν πολιτείαν. perculsus, καταβεβλημένος. 2) καταπλήττω, ἐκπλήττω τινά. res inopinata percellit aliquem, πρᾶγμα ἀπροσδόκητον καταπλήττει τινά. timore perculsus, φόβῳ εἴτε ὑπὸ φόβου ἐκπλαγεὶς εἴτε ἐκπεπληγμένος. 3) πλήττω, ἀράσσω, παίω, τύπτω τινά. lues aliquem percellit, λοιμὸς ἐμπίπτει τινί, ἅπτεταί τινος.
per-censĕo, ŭi, ēre, aliquid, ἐξετάζω, καταθεῶμαί τι. 2) καταλέγω, διέρχομαι, διέξειμί τι. 3) περιέρχομαι, διοδεύω, ἐφοδεύω τι.
per-censĭo, ōnis, θ. ἐξέτασις, διακόσμησις.
perceptĭbĭlis, e, αἰσθητός. 2) μεταληπτικός. Βοήθ.
perceptĭo, ōnis, θ. (percipio) λῆψις. frugum, ἡ συλλογὴ τῶν καρπῶν. 2) κατάληψις, κατανόησις.
†perceptor, ōris, ἀ. (percipio) λήπτης δέκτωρ.
percernis, e, εὐόρατος. 'Επιγρ.
percīdo, īdi, īsum, ĕre, (per-caedo, κόπτω. 2) γλωττοδεψῶ.
per-cĭĕo καὶ percĭo, īvi καὶ ĭi, ĭtum, iēre καὶ ire aliquid, διακινῶ τι. aures, τὰ ὦτα. se, κινεῖσθαι, μεταφ. percitus ira, dolore, κεκινημένος ὑπ' ὀργῆς, ὑπὸ λύπης. percitus, ἐρεθισθείς. 2) εὐερέθιστος, εὐκίνητος.— 3) aliquem, ἀνακαλῶ, καλῶ τινα.
per-cingo, inxi, ĕre, aliquid, διαζώννυμαί τι.
percĭo, ἴδ. percieo.
*percĭpĭbĭlis, e, (percipio) καταληπτός, αἰσθητός.
percĭpĭo, ēpi, eptum, ĕre, (per-capio) aliquem ἢ aliquid, καταλαμβάνω τινὰ ἤ τι. percipit me voluptas atque horror, καταλαμβάνει με ἡδονή τε καὶ τρόμος. 2) καταλαμβάνω, αἰσθάνομαί τι αἰσθάνομαί τινος. sonum, αἰσθάνομαι ἀκούω ἦχον. aliquid auribus, αἰσθάνεσθαί τι εἴτε τινὸς τῇ ἀκοῇ. 3) καταλαμβάνω, κατανοῶ, καταγινώσκω, μανθάνω τι. percepta, orum, οὐ. τὰ θεωρήματα, ἀξιώματα. 4) λαμβάνω, δέχομαί τι. partem, λαμβάνω μέρος. fructus, συλλέγω καρπούς. colorem, δέχομαι χρῶμα. cibum, προσφέρομαι τροφήν.
percīsus, a, um, ἴδ. percido.
per-cĭto, avi, atum, are, aliquem, ἐκπλήττω τινά.
percĭtus, a, um, ἴδ. percieo.
per-cīvīlis, e, πάνυ πολιτικός, πάνυ εὐπροσήγορος.
per-claresco, rŭi, ĕre, λαμπρύνομαι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
per-cludo, ĕre, aliquid, διακλείω, κλείω τι. 'Αμφ γρ.
percnoptĕrus, i, ἀ. περκνόπτερος.
percnos, i, ἀ. περκνός.
percoctus, a, um, ἴδ. percoquo.
per-cognosco, ōvi, ĭtum, ĕre, aliquid, διαγιγνώσκω, καταγιγνώσκω τι.
percŏlăpho, are, aliquem, κολαφίζω τινά. 'Αμφ γρ.
percōlātĭo, ōnis, θ. (percolare) διήθησις, διύλισις.
per-cōlo, avi, atum, are, aliquid, διηθῶ, διυλίζω τι.
per-cŏlo, ŏlŭi, ultum, ĕre, aliquid, ἐξεργάζομαι, ἀποτελῶ, τελειῶ τι. 2) καλλωπίζω, κοσμῶ τι. 3) aliquem, θεραπεύω, σέβομαί τινα. aliquem re, τιμᾶν τινά τινι.

Digitized by Google

per-cōmis, e, πάνυ φιλόφρων.
percommŏde, ἐπίρ. πάνυ ἐπιτηδείως, πάνυ ἁρμοδίως.
per-commŏdus, a, um, πάνυ ἐπιτήδειος.
percontātĭo, ōnis, θ. ἐξέτασις, ἐρώτησις. 2) ἀνάκρισις.
percontator, ōris, ἀ. ὁ διαπυνθανόμενος, ἀνακρίνων.
percontо, avi, atum, are, σπάν. ἀντὶ τοῦ percontor.
per-contor, atus sum, ari, aliquid ex εἴτε ab aliquo, διαπυνθάνομαι, πυνθάνομαί τι παρά τινος εἴτε τί τινος. aliquem de aliqua re, (σπάν. aliquem aliquid), διερωτᾶν τινα περί τινος εἴτε τινά τι. quo pacto se gerat, πῶς ἔχει. percunctatus est, liceretne, ἐπύθετο, εἰ ἐξείη.
*per-contŭmax, ācis, πάνυ ἀδιάτρεπτος.
per-cŏŏpĕrĭo, ire, ὅλως κατακαλύπτω.
percōpĭōse, ἐπίρ. πάνυ ἀφθόνως.
per-cōpĭosus, a, um, πάνυ ἄφθονος.
per-cŏquo, xi, ctum, ĕre, aliquid, διέψω τι. 2) διαπέττω, πεπαίνω τι.
per-crassus, a, um, πάνυ παχύς, πάνυ πυκνός.
per crēbresco, brŭi, εἴτε bŭi, ĕre, διαδίδομαι, ἐπικρατῶ. 2) διαθρυλοῦμαι.
per-crĕpo, are, περιηχῶ.
per-crībro, are, aliquid, κοσκινίζω τι.
per-crŭcĭo, are, aliquem, ἀνιῶ τινα.
per-crūdus, a, um, πάνυ ὠμός, πάνυ ἄπεπτος.
per-cūdo, di, sum, ĕre, aliquid, ἐκκολάπτω τι. Ἀμφ. γρ.
perculsus, a, sum, ἴδ. percello.
per-culsus, ūs, ἀ. (percello) πλῆξις, πληγή.
percultor, ōris, ἀ. (percŏlo) ὁ θεραπεύων τινά.
percultus, a, um, ἴδ. percolo.
percunctor, κτλ. ταὐτὸ τῷ percontor. κτλ.
per-cŭpĭde, ἐπίρ. πάνυ ἐπιθυμητικῶς, πάνυ ἀσμένως.
per-cŭpĭdus, a, um, πάνυ ἐπιθυμητικός, πάνυ ἐπιθυμῶν.
per-cŭpĭo, ĕre, πάνυ ἐπιθυμῶ.
per-cūrĭōsus, a, um, πάνυ ἐπιμελής, πάνυ περίεργος.
per-cūro, avi, atum, are, aliquid, θεραπεύω τι, ἐπικουρῶ τινι.
per-curro, cŭcurri καὶ curri, cursum, ĕre, aliquid, διαθέω, διατρέχω, διεξέρχομαι, διέρχομαί τι. mare et terras εἴτε per mare et terras, διατρέχειν, διεξέρχεσθαι διὰ θαλάσσης καὶ γῆς εἴτε γῆν τε καὶ θάλασσαν. hortus fontano humore percurritur, τὸν κῆπον πηγαῖον ὕδωρ διαῤῥεῖ. honores percurrere, τὰς τιμὰς ἐφεξῆς (διαδραμεῖν) λαβεῖν. 2) διαθέω εἴτε ἐπιτρέχω τι τῷ λόγῳ, βραχέως διέρχομαι, διεξέρχομαί τι. 3) τῇ γνώμῃ περιοδεύω τι, θεῶμαι, θεωρῶ τι. 4) καταθεῶμαι, διαθεῶμαί τι. 5) μεταθέω, μετατρέχω, θέω, τρέχω. ad aliquem, ἢ ad aliquid, πρός τινα ἢ πρός τι.
percursatĭo, ōnis, θ. τὸ διαδραμεῖν, ταχεῖα περιοδεία.
percursĭo, ōnis, θ. (percurro) τὸ διαθεῖν, σύντομος διήγησις, ἐπιτροχασμός. 2) ταχεῖα τῆς ψυχῆς περιοδεία εἴτε θεώρησις.
per curso, are, aliquid, διαθέω, διατρέχω τι. 2) ἐπιδρομὴν ποιοῦμαι.
percursor, ōris, ἀ. ὁ διαθέων, διατρέχων Ἀμφ. γρ.
percursus, a, um, ἴδ. percurro.
percussĭbĭlis, e, διαδυτικός, ὀξύς.
percussĭōnālis, e, κρουστός.
percussĭo, ōnis, θ. (percutio) πλῆξις, τύψις. digitorum, ἡ ἀπολάκησις τῶν δακτύλων. 2) ἐν τῇ μετρικῇ· τὸ βαίνεσθαι, ἡ βάσις.
percussor, ōris, ἀ. (percutio) ὁ πλήξας. 2) δολοφόνος, φονεύς.
percussūra, æ, θ. (percutio) πληγή.
percussus, a, um, ἴδ. percutio.
percussus, ūs, ἀ. (percutio) πλῆξις, πληγή, τύψις.
percŭtĭo, ussi, ussum, ĕre, (per-quatio) aliquem ἢ aliquid, πατάσσω, πλήττω, τύπτω τινὰ ἤ τι. brachium gladio percussus, τὸν βραχίονα ξίφει πληγείς. scorpio aliquem percutit, ὁ σκορπίος πατάσσει, πλήττει τινά. aliquem virga percutere, τύπτειν τινὰ ῥάβδῳ. lapide, πατάσσειν, βάλλειν τινὰ λίθῳ. turris de cælo εἴτε fulmine percussa, πύργος κεραυνῷ βληθεὶς εἴτε πληγείς. percutere venam, φλεβοτομεῖν. 2) καταβάλλω, ἀποκτείνω τινά. hostes, καταβάλλειν τοὺς πολεμίους. feras, καταβάλλειν θηρία. aliquem securi. ἀποκτείνειν τινὰ πελέκει. veneno, δηλητηρίῳ.— percutere fœdus, ὅρκια τέμνειν, σπονδὰς ποιεῖσθαι. 3) κόπτω νόμισμα. 4) διακρούω, ἀπατῶ. 5) ἐν τῇ μετρικῇ· βαίνω, κατακρούω. percutitur. βαίνεται.
*perdăgātus, a, um. (ἐκ τοῦ ἀγρ. perdago τοῦ κατὰ τὸ indago) διϊχνευμένος, διηρευνημένος.
per-dĕcōrus, a, um. πάνυ εὐπρεπής.
per-dēlĕo, ēvi. ētum, ēre, aliquem, ἀφανίζω, καταφθείρω τινά. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
perdēlīrus, a, um, πάνυ παράφρων.
per-densus, a, um, πάνυ πυκνός.

perdĕo, ire, ἀρχαϊκῶς, ἀντὶ τοῦ pereo.
*per-depso, ĕre, δεψῶ.
perdīcālis, e, (perdix) perdicalis herba, ταὐτὸ τῷ perdicium.
perdīcĭum, i, οὐ. περδίκιον. (βοτάνη).
per-dīco, xi, ctum, ĕre, aliquid, λέγω τι ὅλον ἢ εἰς τέλος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
per-diffĭcĭlis, e, πάνυ χαλεπός, παγχάλεπος.
per-diffĭcĭlĭter, ἐπίῤ. πάνυ χαλεπῶς.
per-dignus, a, um, πάνυ ἄξιος, πανάξιος.
per-dīlĭgens, ntis, πάνυ ἐπιμελής.
per-dīlĭgenter, ἐπίῤ. πάνυ ἐπιμελῶς.
per-disco, dĭdĭci, ĕre, aliquid, καταμανθάνω, ἐκμανθάνω τι.
per-dĭserte, ἐπίῤ. πάνυ διαῤῥήδην, πάνυ εὐεπῶς.
per-dĭsertus, a, um, πάνυ εὐεπής.
perdĭte, (perditus) ἐπίῤ κακούργως, πονηρῶς. 2) σφόδρα, ἐσχάτως, ἄκρως.
*perdĭtim, ἐπίῤ. σφόδρα, ἄκρως.
perdĭtĭo, ōnis, θ. (perdo) φθορά, ἀπώλεια. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
perdĭtor, ōris, ἀ. (perdo) διαφθορεύς, φθορεύς. Λ. σπ.
†perdĭtrix, īcis, ἀ. (perdo) ἡ φθείρουσα, διαφθείρουσα.
perdĭtus, a, um, τδ. perdo.
per-dĭu, ἐπίῤ. πάνυ πολὺν χρόνον.
perdĭus, a, um, (per-dies) πανημέριος.
per-dĭuturnus, a, um, πάνυ πολυχρόνιος.
per-dīves, ĭtis, πάνυ πλούσιος, παμπλούσιος.
perdix, īcis, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ πέρδιξ.
perdo, ĭdi, ĭtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἀπόλλυμι, λυμαίνομαι, φθείρω, διαφείρω τινά, ἢ τι. civitatem, amicos, patriam, ἀπολλύναι, λυμαίνεσθαι, τὴν πολιτείαν, τοὺς φίλους, τὴν πατρίδα. perditus sum, ἀπόλωλα. Jupiter te perdat (ἀρχϊκῶς. perduit)! Ζεύς σε ἀπολέσειεν! ὡς ἀπόλοιο! ἔῤῥε! perdita valetudo, διεφθαρμένη ὑγεία.— perditus, a, um, ἀπολωλώς, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἐξώλης. μεταφ. διεφθαρμένος, ἐξώλης, πονηρός. ἐνίοτε καὶ ἀνέλπις, ἀνελπίστως ἔχων. 2) ἀπόλλυμι, διαφθείρω, κατεργάζομαι, ἀποκτείνω τινά. 3) ἀπόλλυμι, ἀποβάλλω τι. vitam, τὴν ζωήν. liberos, τὰ τέκνα. dextram manum, τὴν δεξιὰν χεῖρα. operam, μάτην πονεῖν.
per-dŏcĕo, cŭi, ctum, ēre, aliquem aliquid, ἐκδιδάσκω, διδάσκω τινά τι.
per-docte, ἐπίῤ. πάνυ ἐπιστημόνως, πάνυ σοφῶς.
per-doctus, a, um, (per-doctus) πάνυ ἐπιστήμων, πάνυ πεπαιδευμένος. 2) τδ. perdoceo.
per-dŏlĕo, ŭi, ĭtum, ēre, σφόδρα λυποῦμαι. 2) aliquid mihi perdolitum est, ἤλγησα, ἐλυπήθην ἐπί τινι.
per-dŏlo, avi, atum, are, aliquid, ἐξεργάζομαί τι τῷ σκερπάνῳ.
*per-dŏmĭnor, ari, aliquid, ἄρχω διά τινος.
†perdŏmĭtor, ōris, ἀ. δαμαστήρ, ὁ καταδαμάζων.
perdŏmĭtus, a, um, τδ. perdomo.
per-dŏmo, ŭi, ĭtum, are, aliquem ἢ aliquid, καταδαμάζω τινὰ ἤ τι.
per-dormisco, ĕre, καθεύδω. Πλαῦτος.
per-dūco, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, διάγω, μετάγω προάγω τινὰ ἤ τι. legiones in locum, ἄγειν τοὺς λεγεῶνας εἰς τόπον. aliquem Romam, ἡγεῖσθαί τινι εἰς Ῥώμην. bovem ad stabula, προσάγειν, ἐλαύνειν τὸν βοῦν ἐπὶ τὸν σταθμόν. murum ad montem, ἐλαύνειν, ἄγειν, τεῖχος πρὸς τὸ ὄρος. aquam in locum, ἄγειν, ὀχετεύειν ὕδωρ εἰς τόπον. aliquem ad honores, ad gloriam, προάγειν, ἀναβιβάζειν τινὰ εἰς τιμάς, εἰς δόξαν. aliquid ad finem, ἐπὶ τέλος ἄγειν τι. aliquem ad perniciem, προάγειν τινὰ εἰς ὄλεθρον. aliquem ad societatem periculi, ἀναπείθειν, καταπείθειν τινὰ κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ κινδύνου. eo rem perduxit, εἰς τοῦτο προήγαγε τὸ πρᾶγμα. 2) aliquem, προαγωγεύω, μαστροπεύω τινά. 3) aliquid, παρατείνω, μηκύνω τι. 4) διαγράφω, διαλείφω, ἐξαλείφω τι. 5) aliquid re, περιλαμβάνω τί τινι. aliquid auro, περιλαμβάνειν τι χρυσῷ, ἐπιχρυσοῦν τι. 6) πίνω, ἕλκω.
perductĭo, iōnis, θ. (perdūco) ἀγωγή, ὀχετεία.
perducto, are, (θαμιστ. τοῦ perduco) διάγω, ἡγοῦμαι.
per-ductor, ōris, ἀ. (perduco) προαγωγός, μαστρωπός.
perductus, a, um, τδ. perduco.
*per-dūdum, ἐπίῤ. πάνυ πολὺ πρότερον.
per-dŭellĭo, ōnis, θ. (perduellis) τὸ τῇ πατρίδι πολέμιον ἔργον, ἡ εἰς τὴν πολιτείαν εἴτε τοὺς πολίτας ἀσέβεια, τὸ περὶ τοὺς νόμους ἀσέβημα.
perdŭellis, is, ἀ. (per-duellum-bellum) ὁ διὰ πολέμου τινὶ ἰὼν πολέμιος.
*perdŭellum, i, οὐ. διαπολέμησις.
perdulcissĭmus, a, um, γλυκύτατος. Ἐπιγρ.
perdŭim, is, it, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ perdam, as, κ.τ.λ.
per-dūrābĭlis, e, διαρκής.
perdūrātĭo, ōnis, θ. διάρκεια.

Digitized by Google

per-dūro, avi, atum, are, aliquid, σκληρῶ τι. 2) οὐδετέρως· καρτερῶ, διαρκῶ, διαμένω.
per-dūrus, a, um, πάνυ σκληρός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
Pĕrĕdĭa, æ. θ. (edo) κωμικῶς· ἡ τῆς πολυδαισίας, χώρα.
per-ĕdo, ēdi, esum, ĕre, aliquid, διατρώγω, διαβιβρώσκω τι 2) κατεσθίω, καταβιβρώσκω τι. 3) περιτρώγω, περιβιβρώσκω τι.
*pĕr ēdo, ĕre, διεξίημι, ἢ ἐκδίδωμι.
*per-efflo, avi, atum, are, διεκπνέω, ἐκπνέω τι.
†per-efflŭo, ĕre, παραῤῥέω ne fortasse perefflugmus, μήποτε παραῤῥυῶμεν.
pĕrĕger. ĕgris, (per-ager) ὁ καὶ ἡ ἀπόδημος, ἔκδημος.
pĕrĕgre, ἐπίῤ (per-ager) ἔξω, ἐπὶ ξένης. esse, ἀποδημεῖν. animus peregre est, ἡ ψυχὴ ἔξω ἑαυτῆς ἐστιν. 2) ἔξω, εἰς τὴν ξένην. proficisci, ἐκδημεῖν, ἀποδημεῖν. 3) ἔξωθεν, ἐκ τῆς ξένης. redire, ἐκ τῆς ἀποδημίας ἐπανέρχεσθαι. affertur epistola, ἔξωθεν κομίζεται ἡ ἐπιστολή.
pĕr-ĕgrĕgĭus, a, um, πάνυ ἐξαίρετος.
pĕrĕgrīnabundus, a, um, περιοδεύων, περιπορευόμενος, περινοστῶν.
pĕrĕgrīnātĭo, ōnis, θ. (peregrinor) ἀποδημία, περιοδεία.
pĕrĕgrīnātor, ōris, ἀ. (peregrinor) περιοδευτής.
pĕrĕgrīnĭtas, ātis, θ. (peregrinus) ξενία, ἡ τῶν ξένων τάξις, τὸ ξένον εἶναι. 2) οἱ ξένοι. 3) ἡ τῶν ξένων διάλεκτος, τὸ τῆς γλώσσης ξένον.
pĕrĕgrīnor, ·atus sum, ari, (peregrinus) ἀποδημῶ, περιοδεύω, περινοστῶ. 2) ξενιτεύομαι, ξένος εἰμί.
pĕrĕgrīnus, a, um, (peregre) ἀλλοδαπός, ὀθνεῖος, ξένος. terror peregrinus, ὁ ἔξωθεν φόβος. peregrinus, ἀ. ὁ ξένος, κατ' ἐξοχήν· ὁ ἐν Ῥώμῃ ξένος, ὁ μὴ πολίτης. praetor peregrinus, ὁ ἐπὶ τῶν ξένων στρατηγός. 2) ξένος, ἀμαθής, ἄπειρος.
pĕr-ēlĕganter, ἐπίῤ. πάνυ κομψῶς, πάνυ γλαφυρῶς.
pĕr-elixo, are, ἀφέψω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
pĕr-ēlŏquens, ntis, πάνυ εὐεπής.
pĕremnis, e, (per-amnis) peremne, οὐ. ὑπον. auspicium, ἡ ἐπὶ διαβάσει ἱερῶν πηγῶν εἴτε ὑδάτων γιγνομένη οἰωνοσκοπία.
pĕremtālis, e, (peremptus) peremtalia fulmina, οὐ. πληθ. κεραυνοὶ τῶν προτέρων κεραυνῶν ἀποτρόπαιοι.
†pĕremtĭo, ōnis, θ. (perimo) ἀναίρεσις, φόνος.
pĕremtor, ōris, ἀ. (perimo) ἀναιρέτης, φονεύς.
pĕremtōrĭe, ἐπίῤ. κρισίμως, ὁριστικῶς, κυρίως.
pĕremtorĭus, a, um, (perimo) ἀναιρετικός, ὀλέθριος, φόνιος. 2) διακριτικός, κρίσιμος, κύριος.
†pĕremtrix, īcis, θ (perimo) ἡ ἀναιροῦσα, φονεύτρια.
pĕremtus, a, um, ἴδ perimo.
pĕrendĭe, ἐπίῤ. μεταύριον, εἰς ἔνην.
pĕrendĭnatĭo, ōnis, θ. (perendinus) ἀναβολή.
pĕrendĭnus, a. um, τῆς μεταύριον ἡμέρας. perendinus dies, ἡ μεταύριον.
Pĕrenna, æ, θ. Anna Perenna, θεά τις τῶν Ῥωμαίων. Ἴδε Ovid, fast. 3,523.
pĕrenne, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ perenniter.
pĕrennis, e, (per-annus, διετίζων, συνεχής, ἀέναος. aqua, fons, amnis, ἀέναον ὕδωρ, ἀέναος πηγή, ἀέναος ποταμός. perennis motio, ἀέναος, ἀδιάλειπτος, συνεχὴς κίνησις. perennis cursus stellarum, ὁ αἰώνιος εἴτε ἀΐδιος τῶν ἀστέρων δρόμος. vinum perenne, οἶνος διαρκής. perennis adamas, ὁ ἄφθαρτος ἀδάμας. aves perennes, ὄρνιθες οὐκ ἀποδημοῦντες.
*pĕrennĭservus, i, ἀ. ἀείδουλος.
pĕrennĭtas, ātis, θ. (perennis) τὸ ἀέναον, ἀϊδιότης. Ἦν δὲ καὶ τιμητικὴ προσηγορία τῶν Καισάρων τὸ perennitas.
pĕrennĭter, ἐπίῤ. συνεχῶς, ἀεί.
pĕrenno, avi, atum, are, (perennis) διετίζω, διαρκῶ, διαμένω.
pĕrentĭcīda, æ, ἀ. (pera caedo) βαλαντιοτόμος (κατὰ συνήχησιν πρὸς τὸ parenticida).
pĕr-ĕo, ĭi, (σπάν. īvi), ĭtum, ire, δίειμι, (διϊέναι) διέρχομαι. 2) συνήθως ἀπόλλυσθαι. turpiter periit, αἰσχρῶς ἀπώλετο. ab hoste periit, ὑπὸ τοῦ πολεμίου ἀπώλετο, ἀπέθανεν. opera perit, ἡ ἐργασία ἀπόλλυται, ὁ πόνος μάταιος γίγνεται, οἴχεται. perii! ἀπόλωλα! οἴχομαι! ἔῤῥει τὰ ἐμά! peream, nisi sollicitus sum, ἀπολοίμην εἰ μὴ φροντίζω. 3) ἀπόλλυμαι ἐξ ἔρωτος Συντάσσεται καὶ μετ' αἰτιατ. ὡς τὸ depereo.
pĕr-ĕquĭto, avi, atum, are, aliquid, διϊππεύω, διελαύνω τι. 2) περιϊππεύω, περιελαύνω.
pĕr-erro, āvi, atum, are, aliquid, διαπλανῶμαι, περιπλανῶμαι διά τινος.
pĕr-ērŭdītus, a, um, πάνυ πεπαιδευμένος, πολυμαθής.
pĕrēsus, a, um, ἴδ. pĕrĕdo.
pĕr-exĕo, ire, διεξέρχομαι.
pĕr-exĭgue, ἐπίῤ. φειδωλῶς.

Digitized by Google

pĕr-exĭgŭus, a, um, πάνυ ὀλίγος, πάνυ μικρός, πάνυ βραχύς.
pĕr-exīlis, e, πάνυ λεπτός.
pĕr-exoptātus, a, um, πάνυ ποθητός.
pĕr-expĕdītus, a, um, πάνυ πρόχειρος, πάνυ ῥᾴδιος.
pĕr-exsiccātus, a, um, πάνυ ἀποξηρανθείς, πάνυ ξηρός.
per-făbrĭco, avi, atum, are, aliquem, ἐξαπατῶ τινα. Πλαῦτος.
per-făcēte, ἐπίῤ. πάνυ εὐτραπέλως.
per-făcētus, a, um, πάνυ εὐτράπελος.
per-făcĭle, ἐπίῤ. πάνυ ῥᾳδίως, πάνυ εὐμαρῶς. 2) πάνυ εὐκόλως, πάνυ ἀσμένως.
per-făcĭlis, e, πάνυ ῥᾴδιος, πάνυ εὔκολος.
per-fācundus, a, um, πάνυ εὐεπής, πάνυ λεκτικός.
per-fămĭlĭāris, e, alicui, πάνυ οἰκεῖός τινι perfamiliaris, ἀ alicujus, ὁ οἰκειότατος, φίλτατός τινος.
per-fătŭus, a, um, πάνυ μωρός, πάνυ ἄτοπος.
perfecte, ἐπίῤ. ἐντελῶς, τελέως, τελείως.
perfectĭo, ōnis, θ. (perficio) ἐντέλεια, συντέλεια, τελειότης, τὸ τέλειον.
perfectissĭmātus, ūs, ἀ. ἡ τοῦ διασημοτάτου (perfectissimus) τιμή. Λ. τοῦ μετ. Λατ.
perfector, ōris, ἀ. (perficio) τελειωτής. 2) ὁ ἀποτελῶν τι, συντελεστής.
perfectrix, īcis, θ. (perfector) συντελέστρια. Λ. σπαν.
perfectus, a, um, ἴδ. perficio.
perfectus, ūs, ἀ. (perficio) ἀποτέλεσις, ἐξεργασία. Λ. σπ.
perfēcundus, a, um, πάνυ εὔκαρπος, πάγκαρπος.
perfĕrentĭa, æ, θ. (perfero). ἀνάσχεσις, καρτέρησις.
per-fĕro, tŭli, lātum, ferre, aliquid, διαφέρω, διακομίζω τι. litteras, nuntium ad aliquem διαφέρειν, διακομίζειν ἐπιστολήν, ἀγγελίαν πρός τινα. fama Roman perlata est, ἡ φήμη διῆκεν εἰς Ῥώμην. lapis non perfert ictum, ὁ λίθος βαλλόμενος οὐκ ἐξικνεῖται. perferre partum εἴτε ventrem, διαφέρειν, ἐκφέρειν τὸ κύημα, τελεσφορεῖν. laborem, ἀποτελεῖν τὸ ἔργον, τελεσιουργεῖν 2) perfero (ὑπον. nuntium), διαγγέλλω. perfertur ad me, διαγγέλλεταί μοι. pertulere consulem obsideri, διήγγειλαν, ὅτι ὁ ὕπατος πολιορκεῖται. 3) διαπράττω, διαπράττομαί τι. legem εἴτε rogationem, διαπράττεσθαι, ὥστε τὸν νόμον κυρωθῆναι. causam, νικᾶν τὴν δίκην. 4) φέρω, ἀνέχομαι, καρτερῶ τι. frigus, famem, vigilias, ψῦχος, λιμόν, ἀγρυπνίαν. perfer, καρτέρει. perfero aliquem, ἀνέχομαί τινα. 5) φέρω. eos pavor pertulit in silvas, τούτους ἡ πτοία ἤνεγκεν εἰς τοὺς δρυμούς. se perferre ad aliquem, μεταβαίνειν πρός τινα.
per-fĕrus, a, um, πάνυ ἄγριος, πανάγριος.
*per-fervĕfĭo, iĕri, διαπυροῦμαι.
per-fervĕo, ere, διαπεπύρωμαι.
*per-fervĭdus, a, um, πάνυ διάπυρος. Ἀμφ. γρ.
Perfĭca, æ, θ. (perficio) θεά τις τῶν Ἀφροδισίων ἔργων περαντική.
perfĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (per-facio) aliquid, διαπράττω, διαπράττομαι, ἀποτελῶ τὰ ἐπιχειρήματα. jussa, ἀποτελεῖν τὰ προσταχθέντα. pontem, ἀποτελεῖν τὴν γέφυραν bellum, περαίνειν τὸν πόλεμον. annos, τελειοῦν, πληροῦν τὰ ἔτη. scelus, διαπράττεσθαι, ἐργάζεσθαι ἀνόσιόν τι. lustrum, ἐπιτελεῖν, τελεῖν καθάρσιον. lanas, κατασκευάζειν ἔρια. cibos, καταπέττειν τὴν τροφήν. perficio, ut aliquid fiat, διαπράττομαι, ὥστε γενέσθαι. — perficere, ἀνύτειν, περαίνειν ἔργον Ἀφροδισιακόν. perfectus, τετελεσμένος, τέλειός, τέλεος.
perfĭcus a, um, (perficio) ἀποτελῶν, περαντικός.
derfĭde, ἐπίῤ ἀπίστως.
per-fĭdēlis, e, πάνυ πιστός.
per-fīdens, ntis, aliqua re, πάνυ θαῤῥῶν ἐπί τινι. Ἀμφ. γρ.
perfĭdĭa, æ, θ. ἀπιστία.
perfĭdĭōse, ἐπίῤ. ἀπίστως.
perfĭdĭōsus, a, um, (perfidia) ἄπιστος.
perfĭdus, a, um, (per-fides) ἄπιστος. 2) σφαλερός, ἐπισφαλής.
per-fīgo, xi, xum, ĕre, aliquem, διατιτρώσκω, πείρω, τιτρώσκω τινά Λουκρήτιος.
per-fingo, ĕre, διαπλάττω, ἀπομιμοῦμαι.
per-fīnĭo, ire, τελευτῶ. Ἀμφ. γρ.
perfixus, a, um, ἴδ. perfigo.
perflābĭlis, e, διαπνεόμενος. 2) διαπνευστικός.
per-flāgĭtĭōsus, a, um, πάνυ μοχθηρός, παμπόνηρος.
perflagrātus, a, um, διακεκαυμένος, Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
†perflāmen, ĭnis, οὐ. (perflo) διάπνευσις, διαπνοή.
perflātĭlis, e, (perflo) εὔπνους, διαπνεόμενος.
perflātĭo, ōnis, θ. (perflo) διάπνευσις. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
perflātus, ūs, ἀ. (perflo) διαπνοή, διάπνευσις, διϊχνούμενον πνεῦμα.
perflētus, a, um, δακρύοις διεφθαρμένος; δεδακρυμένος.

Digitized by Google

per-flo, avi, atum, are, aliquid, διαφυσῶ, διαπνέω τι. 2) φυσῶ, πνέω.
*per-fluctŭo, are, aliquid. γαργαίρω περί τι.
per-flŭo, xi, xum, ĕre, aliquid, εἴτε per aliquid, διαῤῥέω τι εἴτε διά τινος. 2) in aliquid, μεταῤῥέω, ῥέω εἴς τι 3) aliqua re, ῥέω τινι. sudore, ῥεῖν, περιῤῥεῖσθαι ἱδρῶτι.
perflŭus, a, um, ὑγρός, μαλακός.
perfōco, are, aliquem, (per-fauces) καταπνίγω τινά.
per-fŏdĭo, ōdi, ossum, ĕre, aliquid, διορύττω τι. montem, ὄρος. Athonem perfodere, τὸν Ἄθω διορύττειν. parietem, διορύττειν τοῖχον, τοιχωρυχεῖν. 2) διατιτρώσκω, διελαύνω, πείρω τινὰ ἤ τι.
perfœcundus, a um, ταὐτὸ τῷ perfecundus.
perfŏrācŭlum, i οὐ. (perforo) τρύπανον, τέρετρον.
perfŏrātĭo, ōnis, θ. (perforo) ἀνάτρησις.
perfŏrātor, ōris, ἀ. parietum, τοιχωρύχος.
per-formīdātus, a, um, πάνυ φοβερός.
per-formīdŏlōsus, a, um, πάνυ ὀῤῥωδής, περίφοβος.
†per-formo, are, διαμορφῶ. Ἀμφ. γρ.
per-fŏro, avi, atum, are, aliquid, διατρυπῶ, τρυπῶ, διατιτραίνω τι. 2) aliquem, τρυπῶ, περαίνω τινά.
per fortis, e, πάνυ ἀνδρεῖος, πάνυ γενναῖος.
per-fortĭter, ἐπίῤ. πάνυ ἀνδρείως.
perfossor, ōris, ἀ. (perfodio) ὁ διορύττων. parietum, ὁ τοιχωρύχος.
perfossus, a, um, ἴδ. perfodio.
per-fŏvĕo, ēre, aliquem, περιθάλπω, θεραπεύω τινά. Λ τοῦ μετγ. Λατ.
per-fractus, a, um, ἴδ. perfringo.
per-frĕmo, ŭi, ĕre, γογγύζω.
per-frĕquens, ntis, πάνυ συχνός, πάνυ πολυάνθρωπος.
per-frĕquento, are, θαμὰ φοιτῶ.
perfrĕto, avi, are, (per-fretum) διαπορθμεύω. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
per-frĭco, cŭi, catum καὶ ctum, are, aliquid, πέριψῶ, περιψήχω, περιτρίβω. perfricari, περιτρίβεσθαι. caput per fricare, κνῆσαι τὴν κεφαλήν. 2) μετφ. perfricare os, faciem, frontem, παρατρίψασθαι τὸ μέτωπον, πᾶσαν αἰδῶ ἀποβάλλειν, ἀναίσχυντον γίγνεσθαι.
perfrictĭo, ōnis, θ. (perfrico) τὸ περιτρίβειν, τρῖψις.
perfrictĭo, ōnis, θ. (perfrigesco) περίψυξις, περιψυγμός.
perfrictĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ ἐκ τοῦ perfrigesco, perfrictio) μικρὰ περίψυξις.
perfrictus, a, um, ἴδ. perfrico.
*per-frīgĕfăcĭo, ĕre, μεταφ. alicui cor, ῥῖγος ἐμποιῶ τῇ ψυχῇ τινος.
per-frīgĕro, avi, atum, are, aliquid, ἀποψύχω, περιψύχω, ψυχρῶ τι.
per-frīgesco, ixi, ĕre, περιψύχομαι.
per-frīgĭdus, a, um, πάνυ ψυχρός.
perfringo, ēgi, actum, ĕre, (per-frango) aliquid, διακλῶ, διαῤῥήγνυμι, κατάγνυμί τι. saxum, καταγνύναι πέτραν. nucem. διακλᾶν κάρυον. perfracto capite acie excessit, κατεαγὼς τὴν κεφαλὴν ἐξῆλθε τῆς μάχης. perfringere hostium phalangem, διακόπτειν τὴν τῶν πολεμίων φάλαγγα. μετφ. leges, καταλύειν τοὺς νόμους. animos, ἐπικλᾶν, κατακλᾶν τὰς ψυχάς.
per-frĭo, are, aliquid, διαθρύπτω, καταθρύπτω τι.
per-frīvŏlus, a, um, πάνυ οὐτιδανός, πάνυ φαῦλος. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
*perfructĭo, ōnis, θ. (perfruor) ἀπόλαυσις.
per-frŭor, ctus sum, i, aliqua re, ἀπολαύω τινός.
perfŭga, æ, ἀ. αὐτόμολος.
per-fŭgĭo, ugi, ŭgĭtum, ĕre, καταφεύγω, προσφεύγω. ad aliquem, καταφεύγειν πρός τινα, προσφεύγειν τινί. 2) αὐτομολῶ.
perfŭgĭum, i, οὐ. (perfugio) καταφυγή, προσφυγή, ἀποστροφή.
per-fulcĭo, ire, aliquid, ὑποστηρίζω τι.
per-fulgŭro, εἴτε perfulgĕro, are, περιαστράπτω.
perfunctĭo, ōnis, θ. (perfungor) ἐπιτέλεσις.
perfunctōrĭe, ἐπίῤ. ἀφοσιώσεως ἕνεκα, ἀμελῶς, ἐξ ἐπιπολῆς.
perfunctōrĭus, a, um, ἀμελής, ἐπιπόλαιος.
perfunctus, a, um, ἴδ. perfungor.
per-fundo, ūdi, ūsum, ĕre, καταχέω. aliquem re, καταχεῖν τινός τι εἴτε κατά τινός τι, βρέχειν τινά τινι. pisces olivo, βρέχειν τοὺς ἰχθύας ἐλαίῳ. caput nube, καταχεῖν τῆς κεφαλῆς εἴτε κατὰ τῆς κεφαλῆς νεφέλην. ostro perfusæ vestes, ἐσθῆτες πορφύρᾳ βεβαμμέναι. ποιητ. Bacchus perfusus colla capillo, ὁ Βάκχος τὴν κόμην κατὰ τοῦ τραχήλου καταχεόμενος. μετφ. mentem amore perfundere, τὴν ψυχὴν ἔρωτος ἀναπιμπλάναι. 2) aliquem re, ἐκπλήττω τινά τινι. 3) καταχέομαι. sudor perfundit artus, ὁ ἱδρὼς καταχεῖται τῶν μελῶν, τὰ μέλη ἱδρῶτι καταῤῥεῖ. somnus cum penfundit, ὁ ὕπνος καταχεῖται αὐτοῦ. comæ perfundunt colla, ἡ κόμη καταχεῖται τοῦ τραχήλου.
per-fungor, nctus, sum, i, aliqua re, ἐπιτελῶ, πληρῶ τι. munus, τὸ καθῆκον.

Digitized by Google

vita εἴτε fato, ἐπιτελεῖσθαι τὸν θάνατον, ἀποθνήσκειν, ἀπαλλάττεσθαι τοῦ βίου. periculis, ἀπαλλάττεσθαι τῶν κινδύνων. 2) ἀπολαύω τινός.

per-fŭro, ĕre, σφόδρα μαίνομαι, μαινόμενος διατελῶ. 2) aliquid, μαινόμενος διέρχομαί τι.

perfūsĭo, ōnis, θ. (perfundo) κατάχυσις.

perfūsōrĭe, ἐπίρ. ἀσαφῶς, ἐξ ἐπιπολῆς.

perfūsor, ōris, ἀ. (perfundo) περιχύτης, προσχύτης. (ἐν τῷ βαλανείῳ). Ἐπιγρ.

perfūsōrĭus, ă, um, (perfundo) ἐπιπόλαιος. 2) ἀσαφής.

perfūsus, a, um, ἴδ. perfundo.

Pergăma, orum, οὐ. πληθ. καὶ Pergamum, i, ἐν. καὶ Pergamus (-os). i, θ τὰ Πέργαμα, τὸ Πέργαμον, ἡ Πέργαμος, ἡ τῆς Τροίας ἀκρόπολις. — Pergamĕus, a, um, Περγάμιος, Τρωϊκός.

Pergămĕus, a, um, ἴδ. Pergama.

Pergămēnus, a, um, ἴδ. Pergamum.

Pergămum, i, οὐ. τὸ Πέργαμον, ἡ Πέργαμος, πόλις τῆς ἐν Ἀσίᾳ Μυσίας. Pergamēnus, a, um, Περγαμηνός.

per-gaudĕo, ēre, ὑπερχαίρω.

per-gigno, ĕre, aliquid, γεννῶ τι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

per-glisco, ĕre, αὐξάνομαι.

per-gnārus, a, um, alicujus rei, πάνυ ἐπιστήμων τινός, πάνυ ἔμπειρός τινος.

pergo, perrexi, (σπάν. perrectum) pergĕre, (per-rego χωρῶ, πορεύομαι. in Macedoniam, εἰς τὴν Μακεδονίαν, cursim ad aliquem, δρόμῳ χωρεῖν πρός τινα. obviam alicui, ὑπαντᾶν τινι. 2) διατελῶ, πρόειμι, (προϊέναι), οὐ διαλείπω, οὐ παύομαι. proficisci pergo. οὐ διαλείπω πορευόμενος. silere pergit, διατελεῖ σιωπῶν. perge, ut facis, διατέλει ὥσπερ εἴωθας. pergin' loqui (ἀντὶ τοῦ pergisne loqui ? οὐ παύει λέγων; perge explicare εἴτε perge explica, πρόϊθι καὶ διέξελθε. 3) pergere iter, ἀνύτειν ὁδόν, ποιεῖσθαι πορείαν, πορεύεσθαι. 4) σπαν. pergere aliquid, διατείνεσθαί τι, σπουδάζειν περί τι.

per-grăcĭlis, e, πάνυ ἰσχνός, πάνυ λεπτός.

pergræcor, ari, ἑλληνίζων εἴτε κωμάζων διατελῶ.

per-grandesco, ĕre, μεγαλύνομαι.

per-grandis, e, πάνυ μέγας, πάμμεγας.

per-grăphĭcus, a, um, πάνυ (γραφικός) κομψός.

per-grātus, a, um, πάνυ κεχαρισμένος, πάνυ ἀρεστός.

per-grăvis, e, πάνυ βαρύς πάνυ ἐμβριθής.

per-grăvĭter, ἐπίρ. πάνυ βαρέως, πάνυ χαλεπῶς.

pergŭla, æ, θ. (pergo) πρόστασις εἴτε προστὰς οἰκίας, προβολή, γέῤῥον, σκηνή, (τραπεζιτῶν, ζωγράφων κ.τ.τ.). 2) οἴκημα ἢ τόπος, ἔνθα προΐστανται πόρναι. 3) καλύβη, καλιά. 4) ἀναδενδρὰς ἐπὶ σκιάδος.

pergŭlānus, a, um, (pergula). pergulana vitis, εἶδος ἀμπέλων ἐπὶ σκιάδος ἀναῤῥιχωμένων.

per-haurĭo, si, stum, ire, aliquid, καταπίνω, καταῤῥοφῶ τι.

pĕrhĭbĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (per-habeo) alicui aliquid, παρέχομαι, παρέχω τινί τι. alicui auxilium, παρέχεσθαι, φέρειν τινὶ βοήθειαν. palmam, διδόναι τινὶ τὰ πρωτεῖα. operam fortem reipublicæ, παρέχεσθαι, ἐπιδεικνύναι ἔργα ἀνδρεῖα τῇ πόλει. testimonium, παρέχεσθαι μαρτυρίαν. alia verba perhibere, ἄλλῳ λόγῳ χρῆσθαι. 2) ἀνατίθημι τινί τι. 3) φάσκω, ἰσχυρίζομαί τι. ut berhibent, ὥς φασιν. 4) ὀνομάζω, καλῶ

pĕr-hĭĕmo, are, διαχειμάζω.

per-hīlum, i, οὐ. πάνυ ὀλίγον τι.

†pĕr-hŏnestus, a, um, πάνυ τίμιος, πάνυ καλός.

pĕr-hŏnōrĭfĭce, ἐπίρ. πάνυ τιμητικῶς. πάνυ ἐντίμως.

pĕr-hŏnōrĭfĭcus, a, um, πάνυ τιμητικός.

pĕr-horrĕo, ēre, aliquid, πάνυ ὀῤῥωδῶ, φρίττω τι.

pĕr-horresco, rrŭi, ĕre, διαφρίττω, φρίττω. 2) aliquid, φρίττω τι.

pĕr-horrĭdus, a, um, πάνυ φρικτός.

pĕr-hospĭtālis, e, πάνυ ξένιος, πάνυ φιλόξενος.

pĕrhospĭtus, a, um, πάνυ φιλόξενος.

pĕr-hūmānĭter, ἐπίρ. πάνυ φιλανθρώπως, πάνυ φιλοφρόνως.

pĕr-hūmānus, a, um, πάνυ φιλάνθρωπος, πάνυ φιλόφρων

pĕrhyĕmo, are, ταὐτὸ τῷ perhiemo.

Pĕrĭander, dri, ἀ. Περίανδρος.

Pĕrĭbŏētos, i, ἀ. Περιβόητος.

pĕrĭcarpum, i, οὐ. (περίκαρπον) εἶδος βολβοῦ.

pĕrichristărĭon, ii, οὐ. περίχρισμά τι ὀφθαλμῶν.

pĕrĭchȳte, es, θ (περιχυτή), εἶδος μονομαχίας ἐν τοῖς ἀμφιθεάτροις.

Pĕrĭcles, is, καὶ i, ἀ. Περικλῆς.

pĕrĭclĭtābundus, a, um, aliquid καὶ alicujus, ἀποπειρώμενός τινος, ἐξετάζων τι.

*pĕrĭclĭtātĭo, ōnis, θ. (periclitor) πεῖρα.

pĕrĭclĭtor, atus sum, ari, (periculum) aliquid, ἀποπειρῶμαι, διαπειρῶμαι, πειρῶμαί τινος. periclitatus sum animum

Digitized by Google

tuum, ἀπεπειράθην τῆς σῆς ψυχῆς, πεῖραν ἔλαβον τῆς σῆς ψυχῆς. iidem alicujus, ἐξετάζειν τὴν πίστιν τινός. periclitandae vires ingenii, δεῖ ἀποπειρᾶσθαι τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων. παθητικῶς· periclitatis moribus, ἐξετασθέντων τῶν ἠθῶν. 2) κινδυνεύω. vita periclitatur, ἡ ζωὴ κινδυνεύει. periclitanti succurrere, τῷ κινδυνεύοντι βοηθεῖν. periclitor perdere aliquid, κινδυνεύω ἀποβαλεῖν τι. aliqua re, εἴτε de re. ἔτι δὲ καὶ alicujus rei, κινδυνεύω τινὶ εἴτε περί τινος, ὑπέρ τινος. capite, κινδυνεύω περὶ τοῦ βίου (ἐν δικαστηρίῳ). de summa imperii, περὶ τῆς ὅλης ἀρχῆς.

periclum, ποιητ. ἀντὶ τοῦ periculum.

pĕrĭclўmĕnus, -os, i, ὁ περικλύμενος, τὸ περικλύμενον, (βοτάνη).

pĕrĭcŏpe, ēs, θ. περικοπή.

pĕrĭcŭlo, ōnis, ἀ. ἀπειρότεχνος, φαυλουργός.

pĕrĭcŭlor, atus sum, ari, ἀντὶ τοῦ periclitor. Κάτων.

pĕrĭcŭlōse, ἐπίρ. ἐπικινδύνως.

pĕrĭcŭlōsus, a, um, (periculum) ἐπικίνδυνος, κινδυνώδης.

pĕrĭcŭlum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ ἀχρήστου perior, ὅθεν τὸ peritus καὶ experior). πεῖρα, ἀπόπειρα. periculum fidei alicujus facere, πεῖραν τῆς πίστεώς τινος λαμβάνειν. periculum facere qualis sit, πεῖραν λαμβάνειν, πειρᾶσθαί τινος, οἷός ἐστιν. 2) συγκεχριμένως· πείραμα, πεῖρα, δοκίμιον. 3) κίνδυνος. in periculum vocare εἴτε adducere aliquid, εἰς κίνδυνον καθιστάναι τι. adire periculum capitis, εἰς κίνδυνον περὶ τῆς ψυχῆς ἐλθεῖν. pericula subire, διὰ κινδύνων ἐλθεῖν. se in periculum mittere, committere, διδόναι, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον. liberare aliquem periculo, ἀπαλλάττειν τινὰ κινδύνου. eripere aliquem e periculo, σώζειν, ἐκσώζειν τινὰ ἐκ κινδύνου. in periculo versari, κίνδυνον κινδυνεύειν, ἐν κινδύνῳ εἶναι. mihi est periculum ab, ex aliquo, κίνδυνός ἐστί μοι ὑπό τινος. non est periculum, ne, οὐδείς κίνδυνός ἐστι, μή. periculum facere, comparare, moliri alicui, κίνδυνον κατασκευάζειν, μηχανᾶσθαί τινι. magno periculo esse, δεινὸν εἴτε μέγαν κίνδυνον κινδυνεύειν. meo periculo, ἐπὶ τῷ ἐμῷ κινδύνῳ. 4) ὁ ἐν δικαστηρίῳ κίνδυνος, ὁ ἀγών. non deesse alicujus periculis, παρίστασθαί τινι ἐν κινδύνοις, ἐν ἀγῶσιν, ἐν δίκαις. 5) καταδίκη. 6) κίνδυνος, ἐπικίνδυνον νόσημα. 7) τὸ παρακεκινδυνευμένον ἐν τῇ διὰ λόγου ἑρμηνείᾳ. ποιητ συγκμ. periclum.

pĕr-ĭdōnĕus, a, um, alicui rei ἢ ad aliquid, πάνυ ἐπιτήδειος.

pĕrĭēgēsis, is, θ. περιήγησις.

pĕr-ignārus, a, um, πάνυ ἄπειρος. Ἀμφ. γρ.

pĕrĭleucos, i, περίλευκος. λίθος τῶν τιμίων.

pĕr-illustris, e, πάνυ λαμπρός, πάνδηλος. 2) πάνυ ἐπιφανής.

pĕrĭmăchĭa, æ, θ. τὸ περιμάχεσθαι.

pĕr-imbēcillus, a, um, πάνυ ἀσθενής, πάνυ ἀδύνατος.

Pĕrĭmēde, ēs, θ. Περιμήδη. Perimedēus, a, um, Περιμήδειος.

Pĕrĭmēle, ēs, θ. Περιμήλη.

pĕrĭmĕtros, i, θ. ἡ περίμετρος, τὸ περίμετρον.

pĕr-immensus, a, um, ὑπερουσῶς ἀμέτρητος.

pĕrĭmo, emi, emptum, καὶ emtum, ĕre, (per-emo) aliquid, ἀναιρῶ, ἀπόλλυμι, φθείρω τι. 2) aliquem, ἀναιρῶ, κατεργάζομαι, διαφθείρω, ἀποκτείνω τινά.

pĕr-impĕdītus, a, um, πάνυ δύσβατος.

pĕr-incertus, a, um, πάνυ ἀβέβαιος, πάνυ ἄδηλος.

per-incommŏde, ἐπίρ. πάνυ ἀνεπιτηδείως.

per-incommŏdus, a, um, πάνυ ἀνεπιτήδειος.

pĕr-inconsĕquens, ntis, πάνυ ἀνακόλουθος.

pĕr-inde, ἐπίρ. κατὰ ταὐτά, ἴσως ὁμοίως, ὡσαύτως. Mithridates corpore ingenti perinde armatus, ὁ Μιθριδάτης τὸ σῶμα μέγιστος καὶ κατὰ ταὐτὰ ὡπλισμένος. atrox cœlum perinde ingenia, ἄγριος οὐρανὸς κατὰ ταὐτὰ αἱ ψυχαί. non perinde metuendus, οὐχὶ ὁμοίως, οὐκ ἐπίσης ἐπίφοβος. perinde ac, atque, et, ac si, quam si, quasi, tanquam, ὁμοίως, ὥσπερ εἰ, ὥσπερ ἄν, ὥσπερ ἂν εἰ. σπχν. perinde ut, ὁμοίως ὥσπερ, οὕτως ὥστε. 2) πάνυ. non perinde gratus, οὐ πάνυ κεχαρισμένος. non perinde moveri, οὐ πάνυ, οὐ σφόδρα κινεῖσθαι. perinde magnus timor, πάνυ μέγας κίνδυνος.

†per-indĭgĕo, ŭi, ēre. πάνυ ἐνδεής εἰμι.

perindigne, ἐπίρ. πάνυ ἀναξίως, πάνυ ἀπρεπῶς.

pĕr-indignus, a, um, πάνυ ἀνάξιος, πάνυ ἀπρεπής.

pĕr-indulgens, ntis, πάνυ φιλόστοργος.

pĕr-infāmis, e, πάνυ δύσφημος.

pĕr-infirmus, a, um, πάνυ ἀσθενής, πάνυ ἀνίσχυρος.

pĕr-ingĕnĭōsus, a, um, πάνυ εὐφυής, πάνυ ἀγχίνους.

pĕr-ingratus, a, um, πάνυ ἀχάριστος.

pĕr-ĭnĭquus, a, um, πάνυ ἀνεπιεικής,

Digitized by Google

πάνυ ἄδικος. 2) πάνυ δυσχερής. periniquo animo pati, πάνυ χαλεπῶς φέρειν.
pĕr-injūrĭus, a, um, πάνυ ἄδικος.
pĕr-insignis, e, πάνυ ἐπίσημος.
pĕr-insŏlens, ntis, πάνυ ἀήθης.
pĕr-intĕger, gra, grum, πάνυ καθαρός, πάνυ χρηστός.
Pĕrinthus, (-os) i, θ. Πέρινθος. Perinthĭus, a, um, Περίνθιος.
pĕr-ĭnundo, are, aliquid, κατακλύζω τι.
per-ĭnungo, ĕre, aliquid aliqua re, καταλείφω τί τινι.
pĕr-invīsus, a, um, πάνυ μισητός.
pĕr-invītus, a, um, πάνυ ἀκούσιος.
pĕrĭŏcha, æ, θ. περιοχή.
pĕrĭŏdeutes, æ, ἀ. περιοδευτής.
pĕrĭŏdĭcus, a, um, περιοδικός.
pĕrĭŏdus, i, θ. περίοδος.
Pĕrĭpătētĭcus, a, um, Περιπατητικός. Peripateticus, ἀ. ὁ Περιπατητικός.
pĕrĭpĕtasma, ătis, οὐ. περιπέτασμα.
Pĕrĭphas, antis, ἀ. Περίφας.
*pĕrĭphĕrĭa, æ, θ. περιφέρεια.
pĕrĭphrăsis. is, θ. περίφρασις.
pĕrĭpleumŏnĭăcus, καὶ peripleumonĭcus, a, um, περιπλευμονικός. περιπνευμονικός.
pĕrĭplus, i, ἀ. περίπλους.
pĕrĭpneumŏnĭa, æ, θ. περιπνευμονία, περιπλευμονία.
pĕrĭpneumŏnĭcus, a, um, ταὐτὸ τῷ peripleumonicus.
pĕripsēma, ătis, οὐ. περίψημα.
pĕriptĕrus, a, um, περίπτερος.
pĕr-īrātus, a, um, σφόδρα ὀργισθείς.
pĕriscĕlis, ĭdis, θ. περισκελίς.
pĕrĭscĕlĭum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ periscelis.
pĕrissŏchŏrēgĭa, æ, θ. (περισσοχορηγία).
pĕrissŏlŏgĭa, æ, θ. περισσολογία.
pĕristăsis, is, θ. περίστασις.
pĕristĕrĕon, ōnis, ἀ. περιστερεών, (βοτάνη).
pĕristĕrĕos, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ peristereon.
pĕristrōma, ătis, οὐ. περίστρωμα.
pĕristrŏphe, ēs, θ. περιστροφή.
pĕristȳlĭum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ peristylum.
pĕristȳlum, i, οὐ. περίστυλον.
pĕrīte, ἐπίῤ. ἐμπείρως, ἐπισταμένως.
Pĕrĭthŏus, ταὐτὸ τῷ Pirithous.
pĕrītĭa, æ, θ. (peritus) ἐμπειρία, πεῖρα.
pĕrīto, are, (θαμιστ. τοῦ pereo) ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
pĕrĭtŏnæum, i, οὐ. περιτόναιον.
pĕrītus, a, um, (ἐκ τοῦ ἀχρήστου perior, ὅθεν τὸ ex-perior) ἔμπειρος. regionis, τῆς χώρας. dicendi, τοῦ λέγειν. rei militaris, τῶν πολεμικῶν εἴτε περὶ τὰ πολεμικά. de agricultura, ἐμπείρως περὶ τὴν γεωργίαν ἔχων. juris εἴτε jure, ἔμπειρος τῶν νόμων, περὶ τοὺς νόμους. Μετ' ἀπαρεμφάτου· cantare periti, ἐμπείρως ἔχοντες ᾠδῆς. Ἔτι δ' εὕρηται καὶ peritus in aliqua re, σπανίως δὲ καὶ μεθ' ἁπλῆς αἰτιατικῆς.
Pĕrixȳŏmĕnos, i, ἀ. Περιξυόμενος (ἐν βαλανείῳ). ἀνδριὰς Ἀντιγόνου.
pĕrjĕro, are, ταὐτὸ τῷ pejero.
pĕrjūcunde, ἐπίῤ. πάνυ ἡδέως, πάνυ τερπνῶς.
pĕr-jūcundus, a, um, πάνυ ἡδύς, πάνυ τερπνός.
pĕr-jūgis, e, πάνυ συνεχής, ἀδιάλειπτος.
pĕrjūrātĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ ἀχρήστου perjuratio) μικρὰ ἐπιορκία.
*pĕrjūrĭōsus, a, um, (perjurium) ἐπιορκητικός, ἐπίορκος.
pĕrjūrĭum, i, οὐ. (per-jus) ἐπιορκία. 2) ποιητ. ὁ ἐπίορκος.
pĕrjūro, avi, atum, are, ταὐτὸ τῷ pejero.
pĕrjūrus, a, um, (per-jus) ἐπίορκος, ἐπιορκητικός.
per-lābor, psus sum, i, aliquid εἴτε per aliquid, διολισθάνω τι, φέρομαι διά τινος. 2) διήκω. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
*per-lætus, a, um, πάνυ εὔθυμος, περιχαρής.
per-lambo, ĕre, περιλείχω.
perlapsus, a, um, ἴδ. perlabor.
perlate, ἐπίῤ. πάνυ εὐρέως, πάνυ μακράν.
per-lătĕo, ŭi, ēre, διαλανθάνω, κρυπτόμενος διατελῶ.
perlātĭo, ōnis, θ. (perfero) μεταφορά. 2) καρτέρησις.
perlātor, ōris, ἀ. (perfero) διακομιστής. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
perlatrix, īcis, θ. (perlator) ἡ διακομίζουσα.
perlātus, a, um, ἴδ. perfero.
per-laudābĭlis, e, πάνυ ἐπαινετός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
per-lăvo, are, aliquem, περιλούω τινά.
per-laxo, are, διαχαλῶ.
perlĕcĕbræ, arum, θ. δελέατα, θέλγητρα.
perlectĭo, ōnis, θ. ταὐτὸ τῷ pellectio.
per-lĕgo, ēgi, ectum, ĕre, aliquid, διαναγιγνώσκω, διαγιγνώσκω τι, διέρχομαι, ἀναγιγνώσκω τι. μεταφ. παρὰ ποιητ. καταθεᾶσθαι, θεᾶσθαί τι.
*perlĕpĭde, ἐπίῤ. πάνυ χαριέντως, πάνυ κομψῶς.
per-lĕpĭdus, a, um, πάνυ χαρίεις, πάνυ κομψός.
per-lĕvis, e, πάνυ εὐτελής.
perlĕvĭter, ἐπίῤ. πάνυ μικρόν τι, πάνυ μετρίως.
per-lĭbens, ntis, πάνυ ἄσμενος.
perlĭbenter, ἐπίῤ. πάνυ ἀσμένως.

Digitized by Google

per-lībĕrālis, e, πάνυ ἐλευθέριος.
perlībĕrālĭter, ἐπίῤ. πάνυ ἐλευθερίως.
per-lĭbet, ŭit, ēre, πάνυ ἀρέσκει.
perlībrātĭo, ōnis, θ. (perlibro) τὸ διασταθμᾶσθαι.
per-lībro, avi, atum, are, aliquid, διασταθμῶμαί τι, μετρῶ τι τῷ χωροβάτῃ. — planities perlibrata, πεδίον ἰσόπεδον, ἰσόῤῥοπον. 2) πάλλω, τινάσσω τι.
perlĭcĭo, ταὐτὸ τῷ pellicio.
per-līmo, are, aliquid, ὀξύτερον ποιῶ τι.
per-lĭnĭo, ire, aliquid, καταλείφω, καταχρίω τι.
per-lĭno, lēvi, lĭtum, ĕre, aliquid re, καταλείφω, καταχρίω τί τινι.
per-lippĭdus, a, um, πάνυ λημῶν.
per-lĭquĭdus, a, um, πάνυ διαφανής.
per-lĭtĕrātus, a, um πάνυ πολυμαθής.
per-lĭto, avi, atum, are, καλλιερῶ. perlitatum est, ἐκαλλιερήθη, τὰ ἱερὰ καλὰ ἐγένετο.
perlittĕrātus, ταὐτὸ τῷ perliteratus.
perlĭtus, a, um, ἴδ. perlino.
perlonge, ἐπίῤ. πάνυ μακράν.
per-longinquus, a, um, πάνυ μακρός, πάνυ χρόνιος.
per-longus, a, um, πάνυ μακρός.
perlŭbens, ntis, ταὐτὸ τῷ perlibens.
perlŭbenter, ταὐτὸ τῷ perlibenter.
perlucĕo, perlucidus, κ τ.λ. ταὐτὸ τῷ pelluceo, κ.τ.λ.
per-luctŭōsus, a, um, πάνυ πολυπενθής.
per-lūdo, ĕre, aliquid, ἀγωνιζόμενος ἢ γυμναζόμενος διέρχομαί τι. 'Αμφ. γρ.
†per-lūmĭno, are, aliquid, καταφωτίζω τι
per-lŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid aliqua re, ἐκλούω, λούω τί τινι. 2) ἐκκλύζω, κλύζω τι.
per-lūsōrĭus, a, um, παιδιᾶς ἕνεκα γιγνόμενος. 'Αμφ. γρ.
per-lustro, avi, atum, are, aliquid, περικαθαίρω, καθαίρω, ἁγνίζω τι. 2) διέρχομαι, περιέρχομαι, περιοδεύω τι. locum, τόπον. aliquid animo, περιοδεύειν τι τῇ γνώμῃ. aliquid oculis. καταθεᾶσθαι, θεᾶσθαί τι.
perlūtus, a, um, ἴδ. perluo
per-măcĕo, ēre, πάνυ λεπτός εἰμι.
per-măcer, cra, crum, πάνυ ἰσχνός, πάνυ λεπτός.
per-macĕro, are, aliquid, διαβρέχω, μαλάσσω τι.
per-mădĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, aliquid, διαβρέχω τι.
per-mădesco, dŭi, ĕre, διαβρέχομαι, βρέχομαι. 2) μεταφ. τρυφῇ διαχέομαι, ὑπὸ μαλακίας διαῤῥέω.
permaestus, a, um, ταὐτὸ τῷ permoestus.
†per-magnĭfĭcus, a, um, πάνυ μεγαλοπρεπής, πολυτελής.
per-magnus, a, um, πάνυ μέγας, πάμμεγας. 2) πάνυ πολύς.
permăle, ἐπίῤ. πάνυ κακῶς. 'Αμφ. γρ.
permānanter, ἐπίῤ. διαδυτικῶς.
*permānasco, ĕre, διαχέομαι, μεταφ. διήκω.
per-mănĕo, nsi, nsum, ēre, διαμένω. mos permansit, τὸ ἔθος διέμεινεν. in sententia, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ, ἐν τῇ γνώμῃ. in officio, ἐμμένειν τῷ καθήκοντι. Εὕρηται καὶ μετὰ αἰτιατικῆς χρόνου, ἔτι δὲ μετὰ γενικῆς.
per-māno, avi, atum, are, aliquid εἴτε per aliquid, διαῤῥέω, διαδύομαι, διέρχομαί τι. 2) διαχέομαι, διαδίδομαι, διήκω.
permansĭo, ōnis, θ. (permaneo) διαμονή, ἐμμονή.
per-mărīnus, a, um, θαλάσσιος, διαπόντιος.
per-mātūresco, rŭi, ĕre, ἐκπεπαίνομαι.
per-mātūrus, a, um, πάνυ ὥριμος. πάνυ πέπων.
per-maxĭmus, a, um, πάντων μέγιστος.
per-mĕābĭlis, e, διαβατός.
†permĕātor, ōris, ἀ. (permeo) ὁ διερχόμενος.
per-mĕdĭŏcris, e, πάνυ μέτριος.
permĕdĭtātus, a, um, πάνυ μεμελετηκώς.
per-mĕdĭus, a, um, διάμεσος.
permensĭo, ōnis, θ. (permetior) διαμέτρησις Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
permensus, a, um, ἴδ. permetior.
per-mĕo, avi, atum, are, aliquid εἴτε per aliquid, δίειμι, (διϊέναι) διέρχομαί τι εἴτε διά τινος. 2) in locum, μεταβαίνω, παρέρχωμαι, χωρῶ εἰς τόπον.
*per-merĕo, ŭi, ĭtum, ēre, στρατεύων εἴτε μισθοφορῶν διατελῶ.
Permessus, i, ἀ. Περμησσός, ποταμὸς ἀπὸ 'Ελικῶνος ῥέων. Permessĭus, a, um, Περμήσσιος. Permessis, ĭdis, θ. Περμησσὶς πηγή, 'Αγανίππη (ἡ Περμησσοῦ θυγάτηρ).
per-mētior, mensus, sum, iri, aliquid, διαμετρῶ, καταμετρῶ, μετρῶ τι. 2) διέρχομαι, διανύτω, ἀνύτω τι. viam, διανύτειν ὁδόν. oras, παραπλεῖν τὰς ἀκτάς. ætatem, τελευτᾶν τὸν βίον. 'Η μετοχὴ τοῦ παρακειμένου εὕρηται καὶ παθητικῶς.
per-mĕtŭo, ĕre, aliquid, σφόδρα φοβοῦμαί τι.
per-mīlĭto, avi, atum, are, διαστρατεύομαι.
per-mingo, nxi, inctum, ĕre, aliquem, κατουρῶ τινος.
per-mĭnĭmus, a, um, ὅτι ἐλάχιστος.

Digitized by Google

†per-mīrābĭlis, e, πάνυ θαυμαστός
per-mīrandus, a, um, πάνυ ἀξιοθαύμαστος.
per-mīrus, a, um, πάνυ θαυμαστός.
per-miscĕo, scŭi, stum καὶ xtum, ēre, aliquid, διαμίγνυμι, συμμίγνυμί τι. medicamen, διαμίγνυμι ἴαμα. μετφ. divina et humana, θεῖα τε καὶ ἀνθρώπινα συμμιγνύναι. Græciam, συγκυκᾶν, συγχεῖν τὴν Ἑλλάδα. omnia, ἄνω καὶ κάτω ποιεῖν ἅπαντα. 2) aliquid aliqua re εἴτε alicui rei aliquid, μίγνυμι τί τινι εἴτε τινί τι. glebas aquā εἴτε glebis aquam, μιγνύναι βώλους ὕδατι εἴτε βώλοις ὕδωρ. lixas cum velitibus, συμμιγνύναι ἀλλήλοις ὑπηρέτας καὶ γροσφομάχους. coelum pelago, τῇ γῇ τὸν οὐρανὸν ἀναμιγνύναι. omnia timore, ἅπαντα φόβου ἀναπιμπλάναι.
permissĭo, ōnis, θ. (permitto) συγχώρησις. 2) ἐπιτροπή.
†permissor, ōris, ἀ. (permitto) συγχωρῶν.
permissus, ūs, ἀ. (permitto) συγχώρησις, συγχώρημα. Παρὰ μὲν Κικέρωνι μόνον κατ' ἀφαιρετ. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον καὶ κατ' αἰτιατ.
permissus, a, um, ἴδ. permitto.
permiste, ταὐτὸ τῷ permixte.
permistus, a, um, ἴδ. permisceo.
permĭtĭābĭlis, ἀντὶ τοῦ perniciabilis. Ἴδε τὸ ἑξῆς.
per-mĭtĭes, ἀρχ. τύπος ἀντὶ τοῦ pernicies.
per-mĭtis, e, πάνυ πέπων, πάνυ μαλακός.
per-mitto, īsi, issum, ĕre, aliquem, διαφίημί τινα, ἐῶ τινα διελθεῖν. 2) aliquid, διαπέμπω, μεταπέμπω τι. trans mare, διὰ τῆς θαλάσσης. regio ad locum permittitur, ἡ χώρα διήκει μέχρι τινὸς τόπου. 3) ἐφίημι, ἀφίημί τι. equum in hostem, ἐφίημι, ἀφίημι, ἐλαύνω τὸν ἵππον ἐπὶ τὸν πολέμιον. habenas equo, ἐφίημι τὰς ἡνίας τῷ ἵππῳ. se permittere in aliquem, ἐλαύνειν ἐπί τινα 4) ἐφίημι, ἀφίημι, βάλλω. saxum, telum in aliquem, ἐφίημί τινι, ἀφίημι ἐπί τινα πέτρον, βέλος. 5) alicui aliquid, ἐφίημι, συγχωρῶ τινί τι. alicui ut aliquid faciat εἴτε aliquid facere, ἐφίημί τινι, ἐῶ τινα ποιεῖν τι. permissum est, ἔξεστι. permissum, οὐ. τὸ συγχώρημα, ἡ ἐξουσία. 6) alicui aliquid, ἐπιτρέπω τινί τι. se suaque omnia victori, ἐπιτρέπειν, παραδιδόναι ἑαυτοὺς καὶ πάντα τὰ ἑαυτῶν τῷ νικητῇ. alicui potestatem, διδόναι τινὶ τὴν ἐξουσίαν. inimicitias reipublicæ temporibus, τὰς ἔχθρας τοῖς τῆς πολιτείας καιροῖς χαρίζεσθαι.

permixte εἴτε permiste, ἐπίῤ. ἀναμίξ, ἀναμίγδην, φύρδην.
permixtim εἴτε permistim, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ permixte.
permixtĭo εἴτε permistio, ōnis, θ (permisceo) ἀνάμιξις, σύμμιξις, μίξις 2) μίγμα. 3) σύγχυσις.
permixtus, a, um, ἴδ. permisceo.
per-mŏdestus, a, um, πάνυ μέτριος, πάνυ αἰδήμων.
permŏdĭce, ἐπίῤ. πάνυ μετρίως, πάνυ ὀλίγον τι.
per-mŏdĭcus, a, um, πάνυ μέτριος.
per-moestus, a, um. σφόδρα λυπούμενος, περίλυπος.
permŏleste, ἐπίῤ πάνυ βαρέως, πάνυ δυσχερῶς.
per-mŏlestus, a, um, πάνυ ὀχληρός, πάνυ δυσχερής.
per-mollis, e, πάνυ μαλακός.
per-mŏlo, ĕre, aliquid, συντρίβω, κατὰ μικρὰ ποιῶ τι. 2) aliquam, μύλλω γυναῖκα.
*per-monstro, are, δείκνυμι.
per-mŏrĭor, mŏri, ἀποθνήσκω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
permōtātus, a, um, (moto) πάνυ διακεκινημένος.
permōtĭo, ōnis, θ. (permoveo) κίνησις. mentis, ἡ τῆς ψυχῆς κίνησις, τὸ πάθος. permotio divina, ὁ ἐνθουσιασμός.
permōtus, a, um, ἴδ. permoveo.
per-mŏvĕo, ōvi, ōtum, ēre, aliquid, διακινῶ, διακυκῶ τι. 2) aliquem, διακινῶ, κινῶ τινα, πάθος ἐμποιῶ τινι. judices, κινεῖν τοὺς δικαστάς. animo permoveri, κινεῖσθαι, ταράττεσθαι, ἐκπλήττεσθαι. metu, iracundia permotus, ὑπὸ φόβου, ὑπ' ὀργῆς. animum in gaudium permovere, τὴν ψυχὴν εἰς χαρὰν προάγειν. auctoritate alicujus permotus, τῷ ἀξιώματί τινος ἐπαρθείς. mente permotus, κεκινημένος, τεταραγμένος, παράφρων.
per-mulcĕo, lsi, lsum, (σπαν. lctum) ēre, aliquem ἢ aliquid, καταψῶ, καταψήχω τινὰ ἤ τι. alicui malas, καταψήχειν τὰς παρειάς τινος. ter manu permulsit eum, τρὶς τῇ χειρὶ κατέψησεν αὐτόν. 2) μεταφ. καταψῶ, καταψήχω, καταπραΰνω τινὰ ἤ τι, θέλγω, τέρπω τινά, περιθάλπω τι.
permulctus, a, um, ἴδ. permulceo.
permulsĭo, ōnis, θ. (permulceo) ψῆξις.
permulsus, a, um, ἴδ. permulceo.
per-multus, a, um, πάνυ πολύς, πάμπολυς. permultum interest, πάμπολυ διαφέρει. permulto clarior, πάμπολυ λαμ-

Digitized by Google

πρότερος. permultum ante, πάμπολυ, πάμπολυν χρόνον πρότερον.
per-mundo, are, ἐκκαθαίρω.
per-mundus, a, um, πάνυ καθαρός.
per-mūnĭo, īvi, ītum, ire, aliquid, περιτειχίζω, τειχίζω, ὠχυρῶ τι.
per-mūtābĭlis, e, μεταβλητός.
permūtātim, ἐπίρ. μεταβλητῶς, κατ' ἐναλλαγήν.
permūtātĭo, ōnis, θ. (permuto) ἀλλαγή, μεταλλαγή, μεταβολή. 2) διαλλαγή, ἐναλλαγή, συναλλαγή. 3) συνάλλαγμα.
per-mūto, avi, atum, are. aliquid, ἀλλάττω, μεταλλάττω, μεταβάλλω τι. 2) διαλλάττομαι, ἀλλάττομαί τι. plumbum margaritis, ἀλλάττεσθαι μόλυβδον μαργαριτῶν εἴτε ἀντὶ μαργαριτῶν. equum talento, ἀλλάττεσθαι, ὠνεῖσθαι ἵππον ταλάντου. 3) pecuniam permutare εἴτε ἁπλῶς permutare, ἀλλάττομαι γραμματεῖον, (τραπεζιτικὸν γραμματεῖον) ἀντὶ ἀργυρίου. 4) ἀναστρέφω τι.
perna, æ, θ. πέρνα, «σχελίδες δλόκνημοι αἱ πέρναι,» Πολυδ. 5,53. σπαν. λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπων, συνήθ. ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων καὶ μάλιστα τῶν ὑῶν, ὧν αἱ πέρναι εταριχεύοντο (χοιρομήρια). 2) καθ' ὁμοιότητα, πίννα, τὸ ὀστρακόδερμον. 3) τὸ κάτωθεν τοῦ μοσχεύματος.
pernārĭus, ii, ἀ. (perna) πωλητὴς περνῶν ὑείων. 'Επιγρ.
per-năvĭgo, avi. atum, are, διαπλέω τι.
per-nĕcessārĭus, a um, πάνυ ἀναγκαῖος. 2) πάνυ ἀναγκαῖος, πάνυ οἰκεῖος.
per-nĕcesse, ἐπίρ. πάνυ ἀναγκαίως.
†per-nĕco, avi, atum, are, aliquem, φονεύω, κατεργάζομαι, ἀποκτείνω τινά.
per-nĕgo, avi, atum, are, aliquid, καταρνοῦμαι, πάνυ ἀρνοῦμαί τι. 2) ἀρνούμενος διατελῶ.
per-nĕo, ēvi, ētum, ēre, aliquid, καταχλώθω τι.
pernĭcĭābĭlis, e, (pernicies) φθοροποιός, ὀλέθριος.
pernĭcĭālis, e, (pernicies) φθοροποιός, ὀλέθριος.
pernĭcĭes, ēi, θ. (per-nex) φθορά, διαφθορά, ὄλεθρος. cum pernicie tua, ἐπὶ τῷ σῷ ὀλέθρῳ. alicui perniciem parare, κατασκευάζειν τινὶ ὄλεθρον. in perniciem incurrere, ὀλέθρῳ περιπίπτειν. 2) φθόρος, ὄλεθρος, τουτέστιν· ὁ ὀλέθριος ἄνθρωπος εἴτε τὸ ὀλέθριον πρᾶγμα.
pernĭcĭo, ōnis, θ. μεταγενέστερος τύπος τοῦ pernicies.
pernĭcĭōse, ἐπίρ. ὀλεθρίως.
pernĭcĭōsus, a, um, ὀλέθριος, φθοροποιός, φθαρτικός.
pernīcĭtas, ātis, θ. (pernix) ἐλαφρότης, ταχύτης, τὸ εὐκίνητον.
pernīcĭter, ἐπίρ. ἐλαφρῶς, ταχέως, εὐκινήτως.
per-nĭger, gra, grum, πάνυ μέλας, παμμέλας.
per-nĭmĭus, a, um, πάνυ ὑπερβάλλων. — pernimium, ἐπιρρηματικῶς· ὑπερλίαν, ὑπεράγαν.
pernĭo, ōnis, ἀ. (perna) μάλκη, χείμετλον, χίμετλον.
per-nĭteo, ēre, καταστίλβω, στίλβω, λάμπω.
pernĭuncŭlus, i, ἀ. ὑποκορ. τοῦ pernio, ὅπερ ἰδέ.
pernix, īcis, ἐλαφρός, ταχύς, εὐκίνητος, Εὕρηται καὶ μετ' ἀπαρεμφ. συντασσόμενον.
per-nōbĭlis, e, πάνυ ὀνομαστός, ἀρίγνωτος.
pernoctātĭo, ōnis, θ. (pernocto) διανυκτέρευσις.
pernocto, avi, atum, are, διανυκτερεύω, νυκτερεύω.
pernōnĭdes, æ, ἀ. κωμικῶς ἀπὸ τοῦ perna, ἡ σκελίς, οἷον πέρνης ἔκγονος.
per-nosco, ōvi, ōtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, διαγιγνώσκω, ἀκριβῶς γιγνώσκω τινὰ ἤ τι. 2) διαγιγνώσκω, ἐξετάζω τι.
per-nōtesco, tŭi, ĕre, ἀκριβῶς γνωρίζομαι. 2) διαθρυλοῦμαι.
per-nōtus, a, um, πάνυ γνωστός. 2) πασίγνωστος.
pernox, octis, πάννυχος, παννύχιος.
per-noxĭus, a, um, πάνυ βλαβερός.
per-nŭmĕro, avi, atum, are, aliquid, διαριθμῶ, καταριθμῶ τι.
pēro, ōnis, ἀ. ἀρβύλη, (ὑπόδημα).
Pēro, ūs, θ. Πηρώ.
pĕr-obscūrus, a, um. πάνυ σκοτεινός.
pĕr-ōdi, isse, aliquid. διαμισῶ, σφόδρα μισῶ τι. — perōsus, a, um, aliquid διαμισῶν, σφόδρα μισῶν τι. plebs consulum nomen perosa erat, ὁ δῆμος τὸ τῶν ὑπάτων ὄνομα σφόδρα ἐμεμισήκει. lucem perosi, τὸ φῶς διαμισοῦντες. 2) perosus, a, um, πάνυ μισητός.
pĕr-ŏdĭōsus, a, um, σφόδρα μισητός.
pĕroffĭcĭōse, ἐπίρ. πάνυ θεραπευτικῶς, πάνυ προθύμως.
pĕr-ŏlĕo, ēre, ὄζω.
pĕr-ŏlesco, lēvi, ĕre, ἀδρύνομαι.
pērōnātus, a, um, (pero, ōnis) ἀρβύλας ὑποδεδεμένος.
*pĕr-ōpācus, a, um, πάνυ σύσκιος.
pĕropportūne. ἐπίρ. πάνυ ἐγκαίρως, πάνυ ἐπιτηδείως.
pĕr-opportūnus, a, um, πάνυ ἐπιτήδειος.
pĕroptāto, ἐπίρ. πάνυ κατ' εὐχήν.
pĕr-ŏpus, ἄκλιτ. est, πολλὴ χρεία ἐστίν.

Digitized by Google

pĕrōrātĭo, ōnis, θ. (peroro) ἀνακεφαλαίωσις, ἐπίλογος.
perōrīga εἴτε prorīga, æ, ἁ. ὁ τὸν κήλωνα τῇ ἵππῳ προσάγων.
pĕr-ornātus, a, um, πάνυ εὔκοσμος, πάνυ κομψός.
pĕr-orno, avi, atum, are, aliquem, διακοσμῶ, κοσμῶ τινα.
pĕr-ōro, avi, atum, are, διαλέγομαι, ἀγορεύω, λόγον ποιοῦμαι, λέγω. 3) causam perorare, δίκην εἰπεῖν. 3) ἐπιλέγω τὸν λόγον, ποιοῦμαι τὸν ἐπίλογον, ἀνακεφαλαιῶ. ut peroravit, ὡς ἔπαυσε τὸν λόγον.
pĕr-oscŭlor, ari, aliquem, καταφιλῶ τινα.
pĕrōsus, a, um, ἴδ. perodi.
per pāco, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, εἰρηνεύω τι.
per-pallĭdus, a, um, πάνυ ὠχρός.
perparce, ἐπίῤ. πάνυ φειδωλός.
per-pārum, ἐπίῤ. πάνυ ὀλίγον.
per-parvŭlus, a, um, πάνυ μικρός.
per-parvus, a, um, πάνυ μικρός.
per-pasco, ĕre, βόσκομαι. 2) perpascor aliquid, νεμόμενος διέρχομαί τι, ἐπινέμομαί τι.
per-pastus, a, um, εὐτραφής.
per-paucŭlus, a, um, πάνυ ὀλίγος τις.
per-paucus, a, um, πάνυ ὀλίγος.
per-paulŭlus, a, um, πάνυ ὀλίγος τις, πάνυ μικρός τις.
per-pauper, ĕris, πάνυ πένης.
perpauxillum, πάνυ ὀλίγον τι, πάνυ μικρόν τι.
per-păvĕfăcĭo, ĕre, aliquem, διαπτοῶ τινα.
perpĕdĭo, ire, aliquem, ἐμποδίζω, κωλύω τινά.
per-pello, pŭli, pulsum, ĕre, aliquem, πλήττω τινά. μεταφ. ἐκπλήττω τινά. 2) perpellere, ut, καταπράττειν, ὥστε.
perpendĭcŭlāris, e, (perpendiculum) κάθετος.
perpendĭcŭlātor, ōris, ἁ. ὁ τῷ μολυβδίνῳ κανόνι χρώμενος.
perpendĭcŭlātus, a, um, κάθετος, κατὰ κάθετον.
perpendĭcŭlum, i, οὐ. (perpendo) μολύβδινος κανών, μολύβδαινα, κάθετος. ad perpendiculum, κατὰ κάθετον.
per-pendo, ndi, nsum, ĕre, aliquid, σταθμῶ, σταθμῶμαι, ἐπισταθμῶ τι. 2) μεταφ. σταθμᾶσθαι, ἐπισταθμᾶσθαι, διεξετάζειν, ἐξετάζειν τι.
perpensātĭo, ōnis, θ. (perpenso) στάθμησις, ἐξέτασις.
perpense, ἐπίῤ. ἐσκεμμένως, διεσκεμμένως. Α. τοῦ μετγν. Λατ.
perpensĭo, ōnis, θ στάθμησις, ἐξέτασις.
perpenso, are, (θαμιστ. τοῦ perpendo) aliquid, σταθμῶμαι, διεξετάζω τι.
perpensus, a, um, ἴδ. perpendo.
perpĕram, ἐπίῤ. (perperus) ἡμαρτημένως, οὐχ ὀρθῶς, ἐσφαλμένως, φαύλως. 3) σπαν. ψευδῶς.
perpere, ἐπίῤ. μετγν. τύπος τοῦ perperam.
perpĕrĭtūdo, ĭnis, θ. (perperus) περπέρεια, φαυλότης.
Perperna, æ, ἁ. Περπέννας.
perpĕrus, a, um, (πέρπερος) ἡμαρτημένος, οὐχ ὀρθός, φαῦλος.
perpes, ĕtis, ταὐτὸ τῷ perpetuus.
perpessĭcĭus, a, um, (perpetior) καρτερικός.
perpessĭo, ōnis, θ. (perpetior) πάθησις. 2) καρτέρησις, ὑπομονή.
perpessĭtĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ perpessicius.
perpessus, a, um, ἴδ. perpetior.
perpĕtim, ἐπίῤ. ἐνδελεχῶς, συνεχῶς.
perpĕtĭor, essus sum, i, (per-patior) aliquid, ἀνέχομαι, καρτερῶ, ὑπομένω, φέρω τι. dolor difficilis perpessu, πόνος χαλεπὸς ἀνέχεσθαι, δυσφόρητος.
†perpĕtrābĭlis, e, (perpetro) πράξιμος, πρακτός.
†perpĕtrātĭo, ōnis, θ. διάπραξις, ἐπιτέλεσις.
†perpĕtrātor, ōris, ἁ. (perpetro) πράκτωρ.
perpĕtro, avi, atum, are, (per-patro) aliquid, διαπράττω τι. pacem, διαπράττειν τὴν εἰρήνην. opus, ἀποτελεῖν τὸ ἔργον. caedem, ἐργάζεσθαι φόνον. sacrificium, ἀποτελεῖν εἴτε ἐπιτελεῖν τὰ ἱερά. (Παρὰ Καίσαρι καὶ Κικέρωνι ἡ λέξις ὅλως οὐχ εὕρηται).
perpĕtŭālis, e, (perpetuus), συνεχής, μόνιμος, καθολικός.
perpĕtŭārĭus, a, um, μόνιμος, ἐπίμονος. 2) perpetuarius, ἁ. ὁ εἰσαεὶ μισθωσάμενος εἴτε κεκτημένος τι.
perpĕtŭĭtas, ātis, θ. συνέχεια, τὸ συνεχές, διάρκεια. ad perpetuitatem fidelis, συνεχῶς εἴτε εἰσαεὶ πιστός. perpetuitas sermonis, ἡ τοῦ λόγου συνέχεια, ὁ συνεχὴς λόγος. perpetuitates opacae. οἱ συνεχεῖς σκιεροὶ τόποι.
perpĕtŭĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ perpetuo) aliquid, συνεχὲς ποιῶ τι. Ἀμφ. γρ.
perpĕtŭo, ἐπίῤ. συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, ἐνδελεχῶς, διηνεκῶς εἰσαεί.
perpĕtŭo, avi, atum, are, aliquid, συνεχῶς εἴτε ἐνδελεχῶς ποιῶ τι, οὐ διαλείπω ποιῶν τι, διατελῶ ποιῶν τι. verba perpetuare, συνεχῶς εἴτε ἀπνευστὶ λέ-

Digitized by Google

γειν. data, διατελῶ δωρούμενος, οὐ διαλείπω δωρούμενος.
perpĕtŭus, a, um, (per-peto) συνεχής, ἀδιάλειπτος, ἐνδελεχής, διηνεκής. munitiones perpetuae, ὀχυρώματα συνεχῆ. febris perpetua, πυρετὸς συνεχής. oratio perpetua, λόγος συνεχής, ἡ τεχνικώτερον ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ εἰρομένη λέξις. ignis perpetuus, πῦρ ἄσβεστον εἴτε ἀθάνατον, sopor perpetuus, ἀΐδιος ὕπνος. amicitua perpetua, φιλία ἐνδελεχής. vir perpetuus, ἀθάνατος, ἀείμνηστος ἀνήρ. perpetua trabs, διηνεκὴς δοκός. dies perpetuus, ἡ ἡμέρα ὅλη.— in perpetuum, εἰσαεί. 2) σπαν. καθολικός. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ. perpetuus, ὁ. ταὐτὸ τῷ infinitivus, ἡ ἀπαρέμφατος.
perpexus, a, um, εὖ ἐκτενισμένος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
per-pinguis, e, πάνυ πίων, παχύς.
per-plăcĕo, ēre, alicui, πάνυ ἀρέσκειν τινί.
per-plānus, a, um, πάνυ σαφής Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
perplexābĭlis, e, (perplexor) περίπλοκος, περιπεπλεγμένος.
perplexābĭlĭter, ἐπίῤ. πολυπλόκως.
perplexe, ἐπίῤ. πολυπλόκως.
perplexim, ἐπίῤ. πολυπλόκως.
perplexĭo, ōnis, θ. (plecto) περιπλοκή, τὸ περιπεπλεγμένον.
perplexĭtas, ātis, θ. τὸ περιπεπλεγμένον. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
perplexor, ari, (perplexus) περιπλέκω.
perplexus, a, um, (per-plecto) περίπλεκτος, περιπεπλεγμένος, πολύπλοκος. 2) μεταφ. περιπεπλεγμένος, πολύπλοκος, ἀσαφής, λοξός, αἰνιγματώδης.
*per-plĭco, avi, atum, are, aliquid, περιπλέκω τι.
per-plōro, are, πάνυ δακρύω. Ἐπιγρ.
per-plŭo, ĕre, διαβρέχομαι, διαστάζω. perpluunt tigna, αἱ δοκοὶ διάβροχοί εἰσι, διαστάζουσι, τὸ ὕδωρ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰσέρχεται. patera perpluit, ἡ φιάλη διαστάζει. μεταφ. amor in pectus perpluit tempestatem, ὁ ἔρως τῇ ψυχῇ δεινόν τι πάθος ἐνστάζει. ποιητ. perpluere pomis, μῆλα εἴτε μήλοις ὕειν.
perpol, ἐπιφών. (per-Pollucem) πρὸς τοῦ Πολυδεύκους, ναὶ μὰ Δία.
per-pŏlĭo, īvi, ītum, ire, aliquid, καταλεαίνω τι, λεαίνω τι. μεταφ. ἐξεργάζεσθαι, διαπονεῖν, καλλύνειν τι.
perpŏlīte, ἐπίῤ. διαπεπονημένως, ἐξειργασμένως.
perpŏlītĭo, ōnis, θ. (per-polio) ἐξεργασία.
per-pŏpŭlor, atus sum, ari, aliquid, διαπορθῶ, πορθῶ τι. — perpopulatus, ἔσθ' ὅτε παθητικῶς· διαπεπορθημένος.
per-porto, are, aliquid, διακομίζω τι.
perpŏtātĭo, ōnis, θ. τὸ διαπίνειν, συμπόσιον.
per-pŏtĭor, ītus sum, iri, alicujus καὶ aliqua re, διατελῶ κατέχων τι εἴτε ἀπολαύων τινός.
per-pŏto, are, καταπίνω τι. 2) diem, πίνων διάγω τὴν ἡμέραν.
perprĕmo, ταὐτὸ τῷ perprimo.
perpressa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ baccar.
perprĭmo, essi, essum, ĕre, (premo) aliquid, καταπιέζω, πιέζω τι.
per-probābĭlis, e, πάνυ εὔλογος, π. πιθανός.
*perprŏpĕre, ἐπίῤ. πάνυ ταχέως.
per-prŏpinquus, a, um, ὁ πάνυ πλησίον.
per-prosper, ĕra, ĕrum, πάνυ εὐτυχής.
per-prūrisco, ĕre, κατακνῶμαι.
per-pŭdesco, ĕre, καταιδοῦμαι, καταισχύνομαι.
per-pugnax, ācis, πάνυ μάχιμος.
per-pulcher, chra, chrum, πάνυ καλός, πάγκαλος.
per-pungo, nxi, nctum, ĕre, aliquem, διακεντῶ τινα. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
per-purgo, avi, atum, are, aliquem εἴτε aliquid, διακαθαίρω τινὰ ἢ τι. 2) ὁπον. rationes, ἐκκαθαίρειν τοὺς λογισμούς.
per-pŭsillus, a, um, πάνυ μικρός, πάνυ βραχύς.
per-pŭto, are, aliquid, διηγοῦμαί τι.
perquam, ἐπίῤ. πάνυ πάμπαν.
per-quĭesco, ĕre, καθεύδων διατελῶ.
†perquīrĭtatus, a, um, (perquiro) ἀναζητηθείς.
perquīro, sīvi, sītum, ĕre, (per-quæro) aliquid, ἀναζητῶ τι. 2) aliquem, διερωτῶ, ἀνακρίνω τινά. 3) aliquid, ἐξετάζω, ἐξακριβῶ τι.
perquīsīte, ἐπίῤ. ἐξητασμένως, ἐξηκριβωμένως.
perquīsītor, ōris, ὁ. (perquiro) ἐξεταστής.
perquīsītus, a, um, ἴδ. perquiro.
per-rāro, ἐπίῤ. πάνυ σπανίως.
per-rārus, a, um, πάνυ σπάνιος.
per-rĕcondĭtus, a, um, πάνυ ἀπόκρυφος.
perrecturus, perrectus, ἴδ. pergo.
per-rēpo, psi, ptum, ĕre, aliquid, διέρπω, διερπύζω τι. 2) οὐδ. μεθέρπειν, ἕρπειν πρός τι.
perrepto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ perrepo) ταὐτὸ τῷ perrepo.
perrexi, παρακείμενος τοῦ pergo.
Perrhæbĭa, æ, θ. Περῤαιβία. Perrhæ-

Digitized by Google

bus, a, um, Περραιβός, Περραιβικός. Perrhæbi, ἁ. οἱ Περραιβοί.
perrīdĭcule, ἐπίῤ. πάνυ γελοίως.
per-rīdĭcŭlus, a, um, πάνυ γελοῖος.
per-rōdo, si, sum, ĕre, aliquid, διαβιβρώσκω τι.
per-rŏgatĭo, onis, θ. (perrogo) δόγμα, ἀπόφασις, ἐπερώτημα. Ἐπιγρ.
*per-rŏgĭto, are, aliquem διερωτῶ τινα.
per-rŏgo, avi, atum, are, ἑξῆς (ἅπαντας) ἐρωτῶ. 2) legem, διαπράττομαι, ὥστε κυρωθῆναι τὸν νόμον.
per-rumpo, upi, uptum, ĕre, aliquid, διαῤῥήγνυμι, διακλῶ τι. limina διακόπτειν τὴν θύραν. cuneos hostium, διακόπτειν τοὺς τῶν πολεμίων ἐμβόλους. μεταφ. aliquem, κατακλᾶν, ἐπικλᾶν, κινεῖν τινα. legem, καταλύειν νόμον. 2) διαδύομαι, διαπίπτω. paludem, διαδύεσθαι διὰ τῆς λίμνης. per hostes, διαδύεσθαι, διαπίπτειν διὰ τῶν πολεμίων. ad suos, διαπίπτειν πρὸς τοὺς οἰκείους. 3) εἰσπίπτω, εἰσβιάζομαι, βίᾳ εἰσέρχομαι. in aliquid, εἴς τι.
perruptus, a, um, ἴδ. perrumpo.
Persa, æ, ἁ. Πέρσης, Persæ, οἱ Πέρσαι.
per-sæpe, ἐπίῤ. πάνυ συχνά.
per-sævus, a, um, πάνυ μανιώδης.
per-salse, ἐπίῤ. πάνυ ἀστείως.
per-salsus, a, um, πάνυ ἀστεῖος.
*per-sălutatĭo, onis, θ. ἡ ἑξῆς προσηγορία, ὁ ἀσπασμὸς ἁπάντων.
per-săluto, avi, atum, are, aliquos, ἑξῆς ἀσπάζομαί τινας.
persancte, ἐπίῤ. πάνυ ἁγίως, πάνυ ὁσίως.
per-sāno, avi, atum, are, aliquid, παντελῶς ἰῶμαί τι, ἐκθεραπεύω τι.
per-sānus, a, um, πάνυ ὑγιής.
per-săpĭens, ntis, πάνυ σοφός, πάνσοφος.
persăpĭenter, ἐπίῤ. πάνυ σοφῶς.
per-scĭens, ntis, πάνυ ἐπιστήμων.
perscĭenter, ἐπίῤ. πάνυ σοφῶς.
per-scindo, ĭdi, issum, ĕre, aliquid, διασχίζω τι.
per-scisco, ĕre, aliquid, διαπυνθάνομαι, μανθάνω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
perscissus, a, um, ἴδ. perscindo.
per-scītus, a, um, πάνυ ἀστεῖος.
per-scrībo, psi, ptum, ĕre, aliquid, καταγράφω, ἀναγράφω τι. versum, καταγράφειν, γράφειν στίχον. senatus consultum, ἀναγράφειν τὸ δόγμα τῆς βουλῆς. usuras, καταγράφειν τοὺς τόκους (εἰς τὴν καταγραφήν). 2) argentum alicui, διαγράφω τινὶ ἀργύριον, διὰ τραπεζίτου ἀποδίδωμί τινι ἀργύριον. 3) planitiem, διαγράφειν τὸ πεδίον. res alicujus, διαγράφειν, συγγράφειν τὰς πράξεις τινός. 4) μεταγράφω, ἀντιγράφω τι. 5) δι' ἐπιστολῆς ἀγγέλλω τι. orationem ad aliquem, δι' ἐπιστολῆς πέμπειν τινὶ λόγον. 6) ὀλογραφῶ τι. 7) διαγράφω.
perscriptĭo, onis, θ (perscribo) καταγραφή. 2) διαγραφή, ἡ διὰ τραπεζίτου ἀπόδοσις ἀργυρίου.
perscriptor, oris, ἁ. (perscribo) ἀναγραφεύς.
perscriptura, æ, θ. ἀναγραφή.
per-scriptus, a, um, ἴδ. perscribo.
perscrūtatĭo, onis, θ. (perscrutor) ἔρευνα.
perscrūtātor, ōris, ἁ. (perscrutor) διερευνητής. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
perscrūto, avi, atum, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ perscrutor.
per-scrūtor, atus sum, ari, aliquem ἢ aliquid, ἐκγρυτεύω τι, διαζητῶ, διερευνῶ τινα. ἤ τι. Ἡ μετοχὴ τοῦ παρακειμένου εὕρηται καὶ παθητικῶς.
per-sculptus, a, um, γλυπτός.
persĕa, æ, θ. περσέα (δένδρον).
per-sĕco, cŭi, ctum, are, aliquid, διατέμνω, διακόπτω τι.
per-sector, ari, (θαμιστ. τοῦ persequor) διώκω. Λουκρήτιος.
persĕcūtĭo, onis, θ. persequor) δίωξις, διωγμός. 2) τὸ διώκειν (ἐν δικαστηρίῳ). 3) ἐπιτέλεσις.
persĕcūtor, ōris, ἁ. (persequor) διώκτης, διωκτήρ, ὁ διώκων, καταδιώκων. 2) ὁ διώκων (ἐν δικαστηρίῳ). Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
persĕcūtōrĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ prosecutorius.
persĕcūtrix, īcis, θ. διώκτρια.
persĕcūtus, a, um, ἴδ. persequor.
per-sĕdĕo, ēdi, essum, ēre, καθήμενος διατελῶ.
per-segnis, e, πάνυ ῥάθυμος, πάνυ ὀκνηρός.
Persēis, ĭdis, θ. Περσηΐς.
Persēĭus, a, um, Περσήϊος, Περσεῖος, τοῦ Περσέως. 2) Περσήϊος, τοῦ Πέρσου.
per-sĕnesco, ŭi, ĕre, διάγω τὸ γῆρας. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
per-sĕnex, is, πάνυ γέρων, ὑπέργηρως.
†per-sĕnīlis, e, persenilis aetatis, προβεβηκὼς ταῖς ἡμέραις.
per-sentĭo, nsi, nsum, ire, aliquid, καταισθάνομαί τι.
per-sentisco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ persentio) αἴσθησιν λαμβάνω.
Persĕphŏne, ēs, θ. Περσεφόνη.
persĕphŏnĭum, i, οὐ. (περσεφόνιον) ἄγριος μήκων.
Persĕpŏlis, is, θ. Περσέπολις.
persĕquax, ācis, (persequor) πρόθυμος εἰς τὸ διώκειν.

Digitized by Google

per-sĕquor, cūtus καὶ quūtus sum, i, aliquem ἢ aliquid, διώκω τινὰ ἢ τι, ἕπομαί τινι. vestigia alicujus, διώκειν, μετιέναι, μετέρχεσθαι τὰ ἴχνη τινός. aliquem cursu, διώκειν τινὰ δρόμῳ. fugientes hostes, διώκειν, καταδιώκειν τοὺς φεύγοντας πολεμίους. civitatem bello, ἐπιφέρειν πόλεμον πολιτείᾳ τινί. 2) διώκω τινά, ἐπέρχομαι, μετέρχομαί τι. mortem, ἐπέρχεσθαι, μετέρχεσθαι, τιμωρεῖν τὸν φόνον. aliquem judicio, διώκειν τινὰ ἐν δικαστηρίῳ. 3) jus suum persequi, τὰ ἑαυτοῦ δίκαια διώκειν. poenas ab aliquo εἴτε alicujus, δίκην παρά τινος λαμβάνειν. 4) διώκω, μετέρχομαι, ζητῶ τι, ἐφίεμαί τινος. voluptates, utilia, διώκειν, μετέρχεσθαι τὰς ἡδονάς, τὰ ὠφέλιμα, pecuniam ab aliquo, ἀπαιτεῖν ἀργύριον παρά τινος. 5) διώκω, μιμοῦμαι τι. 6) διέρχομαι, δίειμι (διϊέναι) ἐπέρχομαι, μετέρχομαι, μέτειμι, (μετιέναι) τι (τῷ λόγῳ, τῇ γραφῇ, κ.τ.τ.) 7) διασκέπτομαί τι. 8) ἐπιτελῶ τι. mandata, incepta, τὰ προσταχθέντα, τὰς ἐπιχειρήσεις 9) διατελῶ. vitam, διάγειν τὸν βίον. otium, διατρίβειν ἐν σχολῇ. persequor quærendo, διατελῶ ζητῶν. Ἡ μετοχὴ εὕρηται καὶ μετὰ γενικῆς, οἷον persequens flagitii, ἐφιέμενος κακουργῆσαι. inimicitiarum persequentissimus, ἀσπονδότατα μετερχόμενος τὰς ἔχθρας (τοὺς ἐχθρούς).

per-sĕro, sēvi, ĕre, aliquid, κατασπείρω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

per-sĕro, ĕre, aliquid per aliquam rem, διείρω, διελκύω τι διά τινος.

*per-servĭo, ire, alicui, δουλεύων τινὶ διατελῶ.

†per-servo, avi, atum, are, aliquid, διαφυλάττω τι.

Perses, æ, ἀ. Πέρσης, ὁ πατὴρ τῆς Ἑκάτης. 2) Πέρσης, ὁ υἱὸς τοῦ Περσέως. 3) ταὐτὸ τῷ Perseus. 4) ταὐτὸ τῷ Persa.

Persēus, a, um, Περσεῖος, τοῦ Περσέως. 2) Περσικός.

Perseus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Περσεύς, ὁ τῆς Δανάης υἱός. 2) Perseus, εἴτε Perses, Περσεύς, ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας.

persĕvĕrabĭlis, e, ἐπίμονος, χαρτερικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

persĕvĕranter, ἐπίρ. ἐπιμόνως, καρτερικῶς.

persĕvĕrantĭa, æ, θ. ἐπιμονή, καρτέρησις, καρτερία.

persĕvĕratĭo, ōnis, θ. (persevero) τὸ ἐπίμονον, διαμονή.

persĕvēre, ἐπίρ. πάνυ αὐστηρῶς.

per-sĕvēro, avi, atum, are, in aliqua re, (σπάν. aliqua re ἢ aliquid) ἐμμένω τινί, ἐπιμένω ἐπί τινι. in sententia, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ. in bello, ἐπιμένω τῷ πολέμῳ, διακαρτερῶ πολεμῶν. bellare, ἐπιμένω τῷ πολεμεῖν, καρτερῶ, διατελῶ πόλεμον ποιούμενος. — ἐπιθετικῶς perseverans, ἐπίμονος, καρτερικός. 2) διϊσχυρίζομαι, ἰσχυρίζομαι. perseverat se esse Orestem, ἰσχυρίζεται Ὀρέστης εἶναι.

per-sĕvērus, a, um, πάνυ αὐστηρός.

Persĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ Persis, παρὰ Πλαύτῳ ἐν Pers, 4, 3, 28.

Persĭanus, a, um, Περσιανός, τοῦ Περσίου.

persĭbe, ἐπίρ. ὀξέως, συνετῶς, ἐμπείρως.

per-sĭbus, a, um, πάνυ ὀξύς, συνετός.

per-siccatus, a, um, πάνυ ξηρός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

per-siccus, a, um, πάνυ ξηρός.

Persĭce, ἐπίρ. Περσιστί.

Persice porticus, θ. Περσικὴ στοά.

Persĭcus, a, um, Περσικός. Persicus sinus, Persicum mare, ὁ Περσικὸς κόλπος, ἡ Περσικὴ θάλασσα. Persica malus, εἴτε ἁπλῶς persicus, θ. ἡ Περσικὴ μηλέα. Persicum malum εἴτε Persicus, ἀ. τὸ Περσικὸν μῆλον, ὁ Περσικός, ἡ Περσαία. — ἔσθ' ὅτε Persica malus, ἡ Περσικὴ εἴτε ἡ Μηδικὴ μηλέα. — Persica arbor, ἄγνωστον δένδρον. — 2) τοῦ Περσέως. bellum Persicum, ὁ πρὸς Περσέα τὸν Μακεδόνων βασιλέα πόλεμος.

per-sĭdĕo, ēdi, essum, ēre, ταὐτὸ τῷ persedeo.

per-sĭdo, ēdi, essum, ĕre, ἐγκαθίζομαι Λ. ποιητ.

per-signo, are, aliquid, ἐπισημειῶ τι.

per-sĭmĭlis, e, πάνυ ὅμοιος.

per-simplex, ĭcis, πάνυ ἁπλοῦς.

Persis, ĭdis, εἴτε ĭdos, θ. Περσίς, ἡ τῶν Περσῶν χώρα, ἡ Περσική.

per-sisto, stĭti, ĕre, in re, ἐμμένω τινι, διαμένω ἔν τινι, ἐπιμένω ἐπί τινι. Λ. σπ.

persĭtes, æ, ἀ. εἶδος τιθυμάλλου.

Persĭus, ii, ἀ. Πέρσιος.

persŏlāta, æ, θ. (ἄρκιον) βοτάνη τις.

per-sŏlennis, εἴτε persolemnis, e, πάνυ ἑορταστικός, πάνυ ἱερός.

per-sŏlĭdo, are, aliquid, στερεῶ τι.

persolla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ persona) προσωπίδιον (ὑβριστικὴ λέξις παρὰ Πλαύτῳ).

†per-sōlus, a, um, μονώτατος.

persoluta, æ, θ. ἄγνωστον φυτὸν Αἰγύπτου.

persŏlūtus, a, um, ἴδ. persolvo.

per-solvo, olvi, ŏlūtum, vĕre, aliquid, ἀποτίνω, ἀποδίδωμί τι. alicui, stipendium, ἀποδιδόναι τινὶ τὸν μισθόν.

Digitized by Google

aes alienum alienis nomimibus suis copiis, ἐκτίνειν τὰ ὀφειλήματα ἄλλων ἐκ τῶν ἰδίων. gratiam diis, ἀποδιδόναι χάριν τοῖς θεοῖς. pœnas alicui, ποινάς τινι ἀποτίνειν. epistolæ, ἀποκρίνεσθαι πρὸς τὴν ἐπιστολήν. 2) ἅπαξ παρὰ Κικέρωνι· ἀναλύω, λύω, ἀναπτύσσω τι.

persōna, æ. θ (ἐκ τοῦ persŏno, μεταβολῇ τῆς προσῳδίας), πρόσωπον προσωπεῖον, προσωπίς (τὸ προσωπεῖον, ὅπερ φορεῖ ὁ ὑποκριτής). per. tragica, comica, πρόσωπον τραγικόν, κωμικόν. 2) πρόσωπον, σχῆμα, (τὸ πρόσωπον ὅπερ ὑποκρίνεται ὁ ὑποκριτής). 3) σχῆμα, εἶδος, χαρακτήρ, ἔργον, καθῆκον. persona accusatoris, σχῆμα κατηγόρου, τὰ τοῦ κατηγόρου. personam aliquam ferre, gerere, σχῆμά τι ὑποκρίνεσθαι. personam suscipere, σχῆμα ἀναδέχεσθαι· παρ' Ἀῤῥιανῷ, πρόσωπον ἀναλαμβάνειν. personam imponere alicui, ἔργον εἴτε καθῆκόν τινι ἐπιτιθέναι. 4) ὁ ἄνθρωπος αὐτός. Pompeji persona, αὐτὸς ὁ Πομπήϊος. mea, tua, nostra persona, ἐγὼ αὐτός, σὺ αὐτός, ἡμεῖς αὐτοί, κ.τ.λ. 5) ἄνθρωπος. personæ heroicæ, ἥρωες. alicujus personæ laus, ἀνθρώπου τινὸς ἔπαινος. in multorum personam exorabiles, προσωποληπτοῦντες. 6) ἐν τῇ γραμματικῇ· τὸ πρόσωπον.

persōnalis, e, προσωπικός. Λ. νομικῶν καὶ γραμματικῶν.

persōnalĭter, ἐπίῤ. προσωπικῶς.

persōnata, æ. θ. ἔχιον (βοτάνη).

personatīve, ἐπίῤ. προσωπικῶς.

persōnatus, a, um, (persona) προσωπεῖον περιθέμενος. 2) ὑποκριτικός.

per-sŏno, ui, (σπάν. avi) itum, are, aliquid, διηχῶ, περιηχῶ τι, ἤχου ἀναπίμπλημί τι. 2) οὐδετέρως· περιηχεῖν, ἀντηχεῖν, ἠχεῖν 3) ἀναβοῶ. 4) cithara, ψάλλω, κρούω τῷ πλήκτρῳ τὴν κιθάραν, κιθαρίζω. 5) classicum, τῇ σάλπιγγι τὸ πολεμικὸν σημαίνω.

persŏnus, a, um, περιηχῶν, περιηχούμενος.

per-sorbĕo, ēre, ἀναπίνω.

perspecte, ἐπίῤ. διορατικῶς, περιεσκεμμένως.

†perspectĭo, ōnis, θ. (perspicio) τὸ διορᾷν, δίοψις, κατανόησις.

perspectīva, æ, θ. ἡ ὀπτικὴ τέχνη. Βοήθιος.

perspecto, are, (θαμιστ. τοῦ perspicio) περισκέπτομαι. 2) aliquid, καταθεῶμαί τι, θεώμενός τι διατελῶ.

†perspector, ōris, ἀ. (pespicio) ὁ διορῶν τι, ὁ κατανοῶν τι, διόπτης. Ἀμφ. γρ.

perspectus, a, um, ἴδ. perspicio.

perspectus, ūs, ἀ. (perspicio) τὸ διορᾷν, δίοψις, κατανόησις. Ἀμφ. γρ.

per-spĕcŭlor, ari, περισκοπῶ, περισκοποῦμαι.

perspergo, ĕre, (per-spargo) aliquid, καταῤῥαίνω τι. aliquid aliqua re, καταπάσσειν τινός τι.

perspĭcabĭlis, e, περίβλεπτος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

perspĭcace ἢ perspĭcāte, ἐπίῤ. ὀξυδερκῶς. Λ. ἀρχαϊκή.

perspĭcācĭtas, atis, θ. τὸ διορατικόν, ὀξυδέρκεια.

perspĭcacĭter, ἐπίῤ. διορατικῶς, συνετῶς, Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

perspĭcax, acis, (perspicio) διορατικός, συνετός.

perspĭcĭbĭlis, e, (perspicio) διαφανής.

perspĭcĭentĭa, æ, θ. δίοψις, σύνεσις, κατανόησις.

perspĭcĭo, exi, ectum, ĕre, (per-specio) aliquid, διορῶ, ὁρῶ τι. 2) θεωρῶ, περισκοπῶ τι. 3) καθορῶ, κατασκοπῶ, καταθεῶμαί τι. 4) διορῶ, κατανοῶ, συνίημί τι. animum alicujus perspectum habere, κατανενοηκέναι τὴν ψυχήν τινος.

perspĭcŭe, ἐπίῤ φανερῶς, προφανῶς. 2) σαφῶς, ἐναργῶς

perspĭcŭĭtas, ātis, θ. διαφάνεια, τὸ διαφανές. 2) ἐνάργεια.

perspĭcŭus, a, um, διαφανής. 2) φανερός, προφανής, ἐναργής.

per-spiro, are, διαπνέω. 2) οὐ διαλείπω πνέων.

per-sterno, strāvi, strātum, ĕre, aliquid, καταστρώννυμί τι.

per-stillo, are, διαστάζω.

per-stĭmŭlo, are, aliquem, κατερεθίζω, ἐρεθίζω τινά.

per-stipo, are, διαστοιβάζω, καταπυκνῶ.

per-sto, ĭti, atum, are, ἱστάμενος διατελῶ. totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν. 2) in aliqua re, σπαν. aliqua re, διαμένω, διατελῶ ἔν τινι, ἐπιμένω ἐπί τινι, ἐμμένω τινί. in sententia, ἐπιμένειν ἐπὶ τῇ γνώμῃ. Μετ' ἀπαρεμφάτου· contendere, διατελῶ μαχόμενος. Τριτοπροσώπως· perstatur in bello, ἐν τῷ πολέμῳ διατελοῦσι, μαχόμενοι διατελοῦσι. nihil est, quod perstat, οὐδὲν ὅ,τι διαμένει.

perstrātus, a, um, ἴδ. persterno.

perstrēnŭe, ἐπίῤ. πάνυ ἀνδρείως, πάνυ δραστηρίως.

per-strĕpo, ŭi, ĭtum, ĕre, aliquid, θορύβου εἴτε ψόφου ἀναπίμπλημί τι. 2) οὐδετέρως· θορυβεῖν, ψοφεῖν.

perstrictim, ἐπίῤ. συνεσφιγμένως, συντόμως.

perstrictĭo, ōnis, θ. (perstringo) ἀντὶ τοῦ perfrictio. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

perstrictus, a. um, ἴδ. perstringo.

per-strīdo, ĕre, διατρίζω, διατέτριγα, βοιζῶ.
per-stringo, inxi, ictum, ĕre, aliquid, διασφίγγω, συσφίγγω, κατασφίγγω τι. perstrictus gelu humor, ὑγρὸν ὑπὸ ψύχους πεπυκνωμένον. 2) ἀμύσσω, διασχίζω τι solum aratro, τὴν γῆν ἀρότρῳ διασχίζειν εἴτε ἐπικνίζειν. femur alicujus, ἀμύσσειν τὸν μηρόν τινος, γράδδην εἴτε λίγδην τιτρώσκειν τινὰ τὸν μηρόν. horror aliquem perstringit, φρίκη ἅπτεταί τινος, ὑπέρχεταί τινα. 3) ἀμύσσω, διασύρω, κνίζω τινά, ἅπτομαι, καθάπτομαί τινος. 4) ψαύω τινὸς τῷ λόγῳ, ἀκροθιγῶς ἅπτομαί τινος. 5) ἀμβλύνω, ἀμαυρῶ τι. gladium, ἀμβλύνειν, ἐκκωφοῦν μάχαιραν. oculos, ἀμαυροῦν ὄψιν.
per-struo, xi, ctum, ĕre, aliquid, κατασκευάζω, ἐπιτελῶ, ἀποτελῶ τι.
per-stŭdĭōse, ἐπίρ. πάνυ σπουδαίως.
per-stŭdĭōsus, a, um, πάνυ σπουδαῖος.
per-suadĕo, si, sum, ēre, alicui aliquid, εἴτε de re, ἀναπείθω, πείθω τινά τι εἴτε περί τινος, καταπείθω τινά. militibus persuasit se contra barbaros proficisci, ἔπεισε τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τοὺς βαρβάρους χωρῆσαι. mihi persuadeo, πείθω ἐμαυτόν, πείθομαι. persuadetur mihi, πείθομαι (ὑπό τινος). persuasum est de re, πέπεισμαι περὶ τοῦ πράγματος. persuasissimum habeo εἴτε est mihi, Lepidum facturum esse πάνυ πέπεισμαι, τὸν Λέπιδον ποιήσειν κ.τ.λ huic persuadet, uti ad hostes transeat, τοῦτον πείθει εἴτε ἀναπείθει πρὸς τοὺς πολεμίους αὐτομολῆσαι. — persuadeo aliquem σπάν. ἀντὶ τοῦ alicui. persuasus, a, um, ἰσθ' ὅτε· ἀναπεισθείς, πεισθείς. tandem persuasus est, τέλος ἀνεπείσθη.
persuāsĭbĭlis, e, πιθανός.
persuasĭbĭlĭter, ἐπίρ. (persuadeo) πιθανῶς.
persuāsĭo ōnis, θ. (persuadeo) τὸ ἀναπείθειν, καταπείθειν, πεῖσις, πειθώ. 2) πίστις, δόξα, οἴησις. persuasio est, πεπίστευται.
persuāsor ōris, ἀ. πειστήρ.
persuāsōrĭus, a, um, πειστικός, πειστήριος. 'Αμφ. γρ
persuāstrix, īcis, θ. (persuadeo) ἡ ἀναπείθουσα, πείθουσα.
persuāsus. a, um, ἴδ. persuadeo
persuāsus, ūs, ἀ. (persuadeo) πεῖσις, πειθώ.
per-suāvis, e, πάνυ ἡδύς.
†persuāvĭter, ἐπίρ. πάνυ ἡδέως.
per-subtīlis, e, πάνυ λεπτός.
per-subtīlĭter, ἐπίρ. πάνυ λεπτῶς.
per-sulco, avi, atum, are, aliquid, διαυλακίζω τι.
persultātor, ōris, ἀ. (persulto) ὁ διασκιρτῶν.
per-sulto, avi, atum, are, διασκιρτῶ, σκιρτῶ. in loco, ἐν τόπῳ 2) aliquid, διασκιρτῶ τι, σκιρτῶν διέρχομαί τι. μετφρ. ὑβρίζων εἴτε ἀσελγῶν διέρχομαί τι.
per-tābesco, bŭi, ĕre, διατήκομαι.
per-tædesco, tædŭi, ĕre, ἀσῶμαι, σικχαίνομαι, κορέννυμαι. 2) ἀπροσώπως· pertædescit, ἄση, σικχασία, κόρος γίγνεται.
per-tædet, pertæsum est, ēre, ἄση, σικχασία, κόρος ἐστί. pertædet me alicujus rei, ἀσῶμαι ἐπί τινι, σικχαίνομαί τι, κατάκορός τινός εἰμι, δυσχεραίνω τι. negotii eum pertæsum est, ἐκορέσθη τοῦ ἔργου, κόρος τοῦ ἔργου ἔλαβεν αὐτόν. esse domi eum pertæsum est, ἐκορέσθη οἴκοι διάγων. — pertæsus, a, um, alicujus rei, καὶ aliquid, κεκορεσμένος, διάκορος, κατάκορός τινος, δυσχεραίνων, βαρέως φέρων τι.
per-tango, ĕre, aliquid, καταβρέχω τι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
per-tĕgo, xi, ĕre, aliquid, καταστεγάζω, κατοροφῶ, κατερέφω τι.
per-temĕrārĭus, a, um, πάνυ ἀλόγιστος.
per-tendo, ndi, ĕre, διατείνω, συντείνω, σπεύδω. Romam, εἰς 'Ρώμην. ad castra, πρὸς τὸ στρατόπεδον. 2) in re, ἐμμένω τινί, ἐπιμένω ἐπί τινι. 3) aliquid, διαπράττομαι, διανύτω τι. 4) ἰσχυρίζομαι, διϊσχυρίζομαί τι. 5) aliquid cum aliqua re, παραβάλλω τι πρός τι.
†per-tĕnĕo, ŭi, ēre, διακρατῶ, κατέχω.
per-tento, avi, atum, are, aliquem, ἢ aliquid, ἀποπειρῶμαί τινος, ἐξετάζω τινὰ ἤ τι, διασκέπτομαι, διασκοπῶ τι. 2) προσβάλλω πρός τι. pertentant gaudia pectus, χαρὰ λαμβάνει, κινεῖ τὴν ψυχήν. sonus pertentat aëra, ἦχος πλήττει τὸν ἀέρα
per-tĕnŭis, e, πάνυ λεπτός
per-tĕpĭdus, a um, πάνυ χλιαρός.
per-tĕrĕbro, avi, atum, are, aliquid, διατετραίνω, διατρυπῶ τι.
pertergĕo, rsi, rsum, ēre, aliquid, καταμάττω, ἀπομάττω, ἀπομόργνυμί τι.
per-tĕro, trīvi, trītum, ĕre, aliquid, συντρίβω, κατατρίβω τι.
per-terrĕfăcĭo, fēci, factum, ĕre, aliquem, καταφοβῶ, καταπλήττω τινά
per-terrĕo, ŭi, ĭtum, ēre, aliquem, καταφοβῶ, καταπλήττω, ἐκπλήττω τινά. perterritus καταπλαγείς, ἐκπλαγείς. 2) aliquem ab aliqua re, φόβῳ ἐξελαύνειν τινά τινος.

Digitized by Google

perterrĭcrĕpus, a, um, (perterreo-crepo) ἐκπληκτικῶς ψοφῶν εἴτε ψόφῳ ἐκπλήττων.
perterríto, are, θαμιστ. τοῦ (perterreo) καταφοβῶ, ἐκπλήττω τινὰ Λ τοῦ μετ. λατ.
perterrítus, a, um, ϊδ. perterreo.
per-texo, xŭi, xtum, ĕre, aliquid, ὑφαίνω τι. 2) μετφ. ὑφαίνειν, κατασκευάζειν, ἀνύτειν τι. 3) ὑφαίνω τι τῷ λόγῳ), διέρχομαι, ἀναπτύσσω τι.
pertextus, a, um, ϊδ. pertexo.
pertĭca, æ, θ. χάμαξ, χάραξ, (μακρὸν ξύλον) 2) σχοῖνος εἴτε κάλαμος (μέτρον).
pertĭcālis, e, (pertica) ὁ πρὸς χαράκωσιν.
pertĭcātus, a, um, (pertica) χάμακα φέρων.
pertĭmĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (pertimeo-facio) καταφοβῶ τινα.
per-tĭmĕo, ŭi, ēre, πάνυ φοβοῦμαι, περίφοβός εἰμι.
pertĭmesco, mŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ pertimeo) καταφοβοῦμαι. de re, περί τινος. aliquam rem, σφόδρα φοβεῖσθαί τι.
pertĭnācĭa, æ, θ. (pertinax) ἐπὶ κακοῦ· δυστραπελία, αὐθάδεια, ἀδιατρεψία. 2) ἐπὶ καλοῦ· τὸ ἐπίμονον, καρτερία
pertĭnācĭter, ἐπίρ (pertinax) δυστραπέλως, αὐθαδῶς, ἀδιατρέπτως. 2) ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
pertĭnax, ācis, (per-tenax) δυστράπελος, αὐθάδης, ἀδιάτρεπτος. 2) ἐπίμονος, καρτερικός. 3) ἰσχυρός, διαρκής. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Pertinax, Περτίναξ, ακος.
†pertĭneuter, ἐπίρ. ἁρμοδίως.
pertĭnĕo, ŭi, ēre, (per-teneo) διατείνω, διατείνομαι, διήκω, καθήκω. Belgæ a Galliæ finibus ad Rhenum pertinent, οἱ Βέλγαι ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Γαλλίας μέχρι τοῦ Ῥήνου διατείνουσι, διήκουσι. deus pertinens per naturam, ὁ θεὸς διήκων διὰ τῆς φύσεως. patriæ caritas per omnes pertinebat, ἡ τῆς πατρίδος ἀγάπη διὰ πάντων διῆκεν. 2) ad aliquem ἢ ad aliquid, διατείνω, διήκω πρός τινα, προσήκω τινί quod ad te pertinet, τὸ κατὰ σέ. hoc ad me pertinet, τοῦτο προσήκει μοι, διατείνει πρὸς ἐμέ. magis hæc malitia pertinet ad viros quam ad mulieres, μᾶλλον ἡ πονηρία αὕτη προσήκει τοῖς ἀνδράσιν ἢ ταῖς γυναιξίν. quæ ad victum pertinent, τὰ πρὸς τροφήν. somnium pertinet ad hanc rem. τὸ ἐνύπνιον εἰς τοῦτο ἀνήκει.
pertingo, ĕre, (per-tango) διήκω.
pertīsum, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ pertaesum.
*per-tŏlĕro, are. aliquid, διακαρτερῶ πρός τι.
†per-tŏno, ŭi, are, καταβροντᾶν, βροντᾶν.
per-torquĕo, ēre, aliquid, διαστρέφω τι.
*pertractāte, ἐπίρ. χυδαίως, κοινῶς.
pertractātĭo, ōnis, θ. διαχείρισις, μεταχείρισις.
per-tracto, avi, atum, are, aliquid, διαχειρίζω, χειρίζω, μεταχειρίζομαί τι. 2) διαπραγματεύομαί τι. 3) διασκοπῶ, διασκέπτομαί τι.
pertractus, a, um, ϊδ. pertraho.
†pertractus, ūs, ἀ. (pertraho) παράτασις.
per-trăho, xi, ctum, ĕre, aliquid, διέλκω, μεθέλκω τι. ratis ad alteram ripam pertrahitur, ἡ σχεδία πρὸς τὴν ἑτέραν ὄχθην διέλκεται. 2) παρατείνω τι. 3) ἕλκω. aliquem ad Lælium, ἕλκειν, ἄγειν τινὰ πρὸς τὸν Λαίλιον.
per-transĕo, ire, διέξειμι (διεξιέναι) διεξέρχομαι.
per-transĭbĭlis, e, διαβατός, διαπεράσιμος.
per-translūcĭdus, a, um, πάνυ διαφανής.
pertrecto, are, ταὐτὸ τῷ pertracto.
†per-trĕmisco, ere, πάνυ τρέμω.
per-trĕpĭdus, a, um, πάνυ περίτρομος.
pertrĭbŭo, ŭi, ūtum, ĕre, ταὐτὸ τῷ tribuo.
per-trĭcōsus, a, um, πάνυ δυσχερής, πάνυ χαλεπός.
per-tristis, e, πάνυ περίλυπος, πάνυ σκυθρωπός.
per-trītus, a, um, πάνυ τετριμμένος, πολυπάτητος.
per-trux, ŭcis, πάνυ ἀπηνής, πάνυ ὠμός.
per-tŭmĭdus, a, um, ὀγκηρός.
pertŭmultŭōse, ἐπίρ. πάνυ θορυβωδῶς.
Pertunda, æ, θ. (pertundo) θεά τις τῶν νεονύμφων.
per-tundo, tŭdi, tūsum, ĕre, aliquid, διαράττω, διατετραίνω, διατρυπῶ, διαπείρω τι. παροιμ. in vas pertusum congerere, εἰς πίθον διατετρημένον ἀντλεῖν, ματαιοπονεῖν 2) συντρίβω τι.
perturbāte, ἐπίρ. τεταραγμένως.
perturbātĭo, ōnis, θ. (perturbo) ταραχή, σύγχυσις. 2) perturbatio animi εἴτε ἁπλῶς perturbatio, τὸ πάθος. perturbationem afferre, πάθος ἐμποιεῖν. in perturbationes incidere, πάθεσι περιπίπτειν.
†perturbātor, ōris, ἀ. (perturbo) ταράκτης.
perturbātrix, īcis, θ. (perturbator) ἡ διαταράττουσα.
per-turbĭdus, a, um, πάνυ ταραχώδης.
per-turbo, avi, atum, are, aliquid, διαταράττω, ταράττω, συγχέω τι. ordines, τὰς τάξεις. conditiones, συγχεῖν τὰς σπονδάς. aliquem, ταράττειν, συγχεῖν, ἐκπλήττειν τινά. animum, ταράττειν, συγχεῖν τὴν ψυχήν. metu pertur-

batus, ὑπὸ φόβου τεταραγμένος, συγκεχυμένος. 2) συμμίγνυμί τι.
per-turpis, e, πάνυ αἰσχρός.
pertūsūra, æ, θ. (pertundo) διάτρησις.
pertusus, a, um, ἴδ. pertundo.
pĕr-ŭbīque, ἐπίῤ. πανταχοῦ.
pērŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ pera) πηρίδιον.
pĕrunctĭo, ōnis, θ. (perungo) κατάχρισις.
pĕrunctus, a, um, ἴδ. perungo.
pĕr-ungo, nxi, ctum, ĕre, aliquid aliqua re, καταλείφω, καταχρίω τί τινι.
pĕrurbāne, ἐπίῤ. πάνυ ἀστείως.
per-urbānus, a, um, πάνυ ἀστεῖος. 2) πάνυ ἀστικός.
pĕr-urgĕo, rsi, ēre, aliquem, σφόδρα ἐπίκειμαί τινι, σφόδρα ἐνοχλῶ τινα 2) aliquid ἐπιμελοῦμαί τινος.
pĕr-ūro, ussi, ustum, ĕre, aliquid, διακαίω τι. perusta ossa, κατακεκαυμένα ὀστᾶ. zona perusta, ἡ διακεκαυμένη ζώνη. 2) ἐπὶ ψύχους· καίειν τι. terra perusta gelu, γῆ ὑπὸ τοῦ ψύχους κεκαυμένη. 3) μεταφ. καίειν, φλέγειν ἐρεθίζειν τινά. peruror, καίεσθαι, φλέγεσθαι, αἴθεσθαι, (πάθει τινί, ἔρωτι, φιλοδοξίᾳ, ὀργῇ, φροντίδι, κ.τ.τ.).
Pĕrŭsĭa, æ, θ. Περουσία, πόλις Τυῤῥηνίας, ἡ τανῦν Perugia. Perusīnus, a, um, Περουσῖνος. Perusinus, ἀ. ὁ Περουσιάτης.
pĕrustus, a, um, ἴδ. peruro.
per-ūtĭlis, e, πάνυ ὠφέλιμος.
per-vādo, si, sum, dĕre, aliquid, δίειμι, (διϊέναι) διέρχομαί τι εἴτε διά τινος. fama urbem pervadit, λόγος διέρχεται τὴν πόλιν. opinio per animos pervaserat, ἡ δόξα διεληλύθει εἰς τὰς ψυχάς. 2) διέρχομαι, εἰσέρχομαι, ἔρχομαι, χωρῶ. domum, οἴκαδε.
pervăgābĭlis, e, διαπλανώμενος, πλανώμενος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
per-văgor, atus sum, ari, aliquid, διαπλανῶμαι, πλανῶμαι, περιπλανῶμαι, περιφέρομαι διά τινος, διέρχομαί τι. 2) διαδίδομαι, διαθρυλοῦμαι. pervagatus, a, um, πολυθρύλητος.
per-văgus, a, um, πολυπλανής.
per vălĕo, ŭi, ēre, ὑπερισχύω.
per-vălĭdus, a, um, πάνυ ἰσχυρός, ὑπερίσχυρος.
pervărĭe, ἐπίῤ. πάνυ ποικίλως.
per-vărĭus, a. um, πάνυ ποικίλος.
†pervāsĭo, ōnis, θ. (pervado) τὸ εἰσβάλλειν βίᾳ, εἰσβολή.
†pervāsor, ōris ἀ. (pervado) ὁ εἰσβάλλων.
per-vasto, avi, atum, are, aliquid, διαπορθῶ, ἐρημῶ τι.

pervāsus, a, um, ἴδ. pervado.
pervectĭo, ōnis, θ. (perveho) διακομιδή.
pervector, ōris, ἀ. (perveho) διακομιστής. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
pervectus, a, um, ἴδ. perveho.
per-vĕho, exi, ectum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, διακομίζω, μετακομίζω τινὰ ἢ τι. 2) pervehi aliquid, ὀχεῖσθαι διά τινος, διαπλεῖν τι. 3) pervehi ad locum, ὀχοῦμαι, ἐλαύνω μέχρι τινὸς τόπου.
per-vello, elli, ĕre, aliquid, διατίλλω, τίλλω τι. παροιμ. pervellere alicui aurem, νουθετεῖν, ἀναμιμνήσκειν τινά. 2) μεταφ. τίλλω, ἐρεθίζω, λυπῶ τινα.
per-vĕnĭo, ēni, entum, ire, διϊκνοῦμαι, διέρχομαι, ἔρχομαι, ἀφικνοῦμαι ad portam, in fines, in portum, in castra πρὸς τὴν πύλην, εἰς τὴν χώραν, εἰς τὸν λιμένα, εἰς τὸ στρατόπεδον. incolumes ad unum omnes in castra perveniunt, σῶοι πάντες ὄντες ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀφικνοῦνται. in timorem, ἀφικνεῖσθαι, ἔρχεσθαι εἰς φόβον. ad septuagesimum annum pervēnit, εἰς ἑβδομηκοστὸν ἔτος προῆλθεν. ad aures alicujus pervenire, πρὸς τὰς ἀκοάς τινος διελθεῖν, εἰς τὰς ἀκοάς τινος ἐλθεῖν. in odium venire, εἰς μῖσος καθίστασθαι. pecunia ad me pervenit, λαμβάνω τὸ ἀργύριον. ad manus pervenitur, εἰς χεῖρας ἔρχονται. huc perventum est, δεῦρο ἦλθεν ἢ ἦλθον. 2) aliquam rem, διέρχομαί τι. aures, διέρχομαι τὰ ὦτα.
*per-vĕnor, ari, aliquid, θηρῶν διέρχομαι, διατρέχω τι.
perventĭo, ōnis, θ. (pervenio) ἄφιξις, ἔλευσις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
perventor, ōris, ἀ. (pervenio) ὁ διϊκνούμενος, εἰσδυόμενος.
per-vĕnustus, a, um, πάνυ χαρίεις, πάνυ ἐπίχαρις.
per-verro, ĕre, aliquid, σαίρω, σαρῶ τι. Ἀμφ. γρ.
perverse, ἐπίῤ. διεστραμμένως, ἡμαρτημένως, οὐκ ὀρθῶς.
perversĭo, ōnis, θ. (perverto) διαστροφή.
perversĭtas, ātis, θ. (perversus) διαστροφή, πονηρία. morum, ἡ κακοήθεια.
perversus, a, um, ἴδ. perverto.
per-verto καὶ pervorto, rti, rsum, ĕre, aliquid, καταστρέφω, ἀναστρέφω, ἀνατρέπω τι. 2) διαστρέφω τι. perversi oculi, διάστροφοι, διεστραμμένοι ὀφθαλμοί. μεταφ. perversus, a, um, διεστραμμένος, διάστροφος, ἡμαρτημένος, οὐκ ὀρθός.—πονηρός, κακοήθης. perverso numine, ἐναντιουμένων τῶν θεῶν. perversæ rupes, ἀνώμαλοι πέτραι. 3) καταστρέφω, ἀνατρέπω, καταλύω, διαφθείρω τι.

Digitized by Google

†per-vespĕri, ἐπίῤ. ὀψὲ τῆς ἑσπέρας.
pervestīgātĭo, ōnis, θ. (pervestigo) τὸ διϊχνεύειν.
†pervestīgātor, ōris, ἀ. (pervestigo) ὁ διϊχνεύων.
per-vestīgo, avi, atum, are, aliquid, διϊχνεύω, διερευνῶ τι.
per-vĕtus, ĕris, πάνυ παλαιός, παμπάλαιος.
per-vĕtustus, a, um, πάνυ ἀρχαῖος, πάνυ ἀρχαϊκός.
pervĭam, ἐπίῤ. (per-via) διαβατός. 2) καθ' ὁδόν.
*pervĭatĭcum, i, οὐ. ἐφόδιον, ὁδοιπόριον.
pervĭcācĭa, æ, θ. (pervicax) δυστραπελία, ἰσχυρογνωμοσύνη. 2) ἐπιμονή, τὸ ἐπίμονον, καρτερία.
pervĭcātĭter, ἐπίῤ. δυστραπέλως, ἰσχυρογνωμόνως, ἐπιμόνως.
pervĭcax, ācis, δυστράπελος, ἰσχυρογνώμων, μονότονος, μονότροπος. 2) ἐπίμονος, καρτερικός.
pervictus, a, um, ἴδ. pervinco.
pervĭcus, a, um, ταὐτὸ τῷ pervicax.
per-vĭdĕo, īdi, īsum, ēre, aliquid, καθορῶ, καταθεῶμαί τι 2) διορῶ, κατανοῶ τι. 3) διασκοπῶ, διασκέπτομαί τι. — pervidentissimus, διορατικώτατος.
*per-vĭgĕo, ŭi, ēre, πάνυ ἀκμάζω.
per-vĭgil, is, πάνυ ἄγρυπνος. 2) διαγρυπνῶν.
per-vĭgĭlātĭo, ōnis, θ. τὸ διαγρυπνεῖν, παννυχισμός.
pervĭgĭlĭa, æ, θ. τὸ διαγρυπνεῖν, ἀγρυπνία.
pervĭgĭlĭum, i, οὐ. (pervigil) τὸ διαγρυπνεῖν, ἀγρυπνία. 2) παννύχιος ἑορτή, παννυχίς.
per-vĭgĭlo, avi, atum, are, διαγρυπνῶ, διαγρηγορῶ. noctem, τὴν νύκτα. 2) Veneri, παννυχίζω τῇ Ἀφροδίτῃ.
per-vīlis, e, πάνυ εὔωνος.
pervinca, ἴδ. vinca.
per-vinco, īci, ictum, ĕre, ἐκνικῶ, νικῶ. aliquem re, νικᾶν, περιγίγνεσθαί τινός τινι. pavorem, κρείττων γίγνομαι τοῦ φόβου. pervicit Cato, ὁ Κάτων ἐνίκησε τὰς γνώμας. 2) κατεργάζομαι, διαπράττομαι. ut aliquid fiat, γενέσθαι τι εἴτε ὥστε γενέσθαι. ne fiat μὴ γενέσθαι. pervicerunt remis, ut tenerent terram, κατειργάσαντο κωπηλατοῦντες, ὥστε κατασχεῖν εἰς τὴν γῆν. 3) aliquid dictis, ἀποδείκνυμί τι. 4) aliquem, ut, ἀναπείθω, πείθω τινά, ὥστε.
per-vĭo, are, διοδεύω, διαπορεύομαι.
per-vĭrĕo, ēre, θάλλων διατελῶ.
per-vĭrĭdis, e, πάνυ θαλερός. 2) πάνυ πράσινος.
per-vīso, ĕre, aliquid, καθορῶ, θεῶμαί τι.
per-vīvo, xi, ctum, ĕre, διαζῶ, ζῶ.
pervĭus, a, um, (per-via) διαβατός, διοδεύσιμος, περάσιμος. — pervium, οὐ. ἡ δίοδος. 2) διαδυτικός.
per-vŏlātĭcus, a, um, διαπετόμενος, περιπετόμενος.
per-volgo, are, ταὐτὸ τῷ pervulgo.
pervŏlĭtantĭa, æ, θ. (pervolito) περιφορά.
pervŏlĭto, are, (θαμιστ. τοῦ pervolo, are) aliquid, διαπέτομαί τι εἴτε διά τινος.
per-vŏlo, avi, atum, are, aliquid, διαπέτομαί τι. μετφ. διατρέχειν, ταχέως διελθεῖν τι. 2) in aliquem locum, πέτομαι, ταχέως ἀφικνοῦμαι εἰς τόπον.
per-vŏlo, vŏlŭi, velle, πάνυ ἐθέλω, πάνυ βούλομαι.
per-vŏlūto, are, aliquid, ἀνελίττω, διαγιγνώσκω τι.
pervŏlūtus, a, um, ἴδ. pervolvo.
per-volvo, volvi, vŏlūtum, ĕre, aliquem, διακυλινδῶ, περικυλινδῶ τινα. in luto, ἐν τῷ πηλῷ. 2) aliquid ἐπιμελῶς διατρίβω περί τι. 3) ἀνελίττω, διαγιγνώσκω τι.
pervorse, pervorto, ταὐτὸ τῷ perverse κ.τ.λ.
pervulgāte, ἐπίῤ. πάνυ κοινῶς, πάνυ χυδαίως.
per-vulgo, avi, atum, are, aliquid, κοινῶ τι. se omnibus, πᾶσι κοινὸν ἑαυτὸν παρέχειν. 2) διαδίδωμι, ἐκφέρω, κοινῶ τι. — pervulgatus, a, um, τετριμμένος, πάνυ κοινός, πασίγνωστος. 3) aliquid, πλανῶμαι, περιφέρομαι, διαφοιτῶ διά τινος.
pēs, pĕdis, ἀ. πούς. ad pedes alicujus accidere, προσπίπτειν τινὶ (πρὸ ποδῶν εἴτε πρὸς τὰ γόνατα). pede presso recedere, ἐπὶ πόδα, ἀνὰ πόδα ὑποχωρεῖν, ἀναχωρεῖν. descendere ad pedes, καταβαίνειν ἀπὸ ἵππου. deducere equites ad pedes, καταβιβάζειν ἱππέας ἀπὸ τῶν ἵππων. pedem efferre portā, τὸν πόδα ἐκφέρειν ἐκ τῆς θύρας. pedem conferre, ὁμόσε ἰέναι, εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. collato pede pugnare, συστάδην μάχεσθαι. pedibus incedere, proficisci, ποσί, τοῖν ποδοῖν, πεζῇ βαδίζειν, πορεύεσθαι. pedibus merere, πεζῇ στρατεύειν. manibus pedibusque, χερσί τε ποσί τε, χειρὶ καὶ ποδί sub pedibus alicujus, ὑπὸ τοὺς πόδας, ἐν ἐξουσίᾳ τινός. circum pedes aliquem habere, περὶ ἑαυτόν τινα ἔχειν. verna ad pedes, δοῦλος ὁ διακο-

Digitized by Google

νῶν. servus a pedibus, δοῦλος ὁ ἀκόλουθος. — pedibus in sententiam ire, προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ τινός. 2) πούς, στήριγμα τραπέζης, κλίνης, κ.τ.τ. 3) pes veli, πούς, ποδεὼν ἱστίου. pedibus æquis navigare, ἐξ οὐρίας εἴτε ἐν οὐρίῳ πλεῖν. 4) πούς (ὄρους), ὑπώρεια, πρόποδες. 5) πέδον, πεδίον. 6) πέλμα, μίσχος (καρπῶν τινῶν). 7) πούς, μέτρον ἑκκαίδεκα δακτύλων. 8) ἐν τῇ μετρικῇ· ὁ πούς· 9) φθείρ.

Pescennĭānus, a, um, τοῦ Πεσκεννίου.

Pescennĭus, i, ἀ. Πεσκέννιος.

pessārĭum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ pessum.

pessĭme, ἴδ. male.

pessĭmus, a, um, ἴδ. malus.

Pessĭnus εἴτε Pesĭnus, untis, θ. ὁ καὶ ἡ Πεσσινοῦς. Pessinuntĭus, a, um, Πεσσινούντιος. Pessinuntĭca, æ, ἡ Πεσσινουντία θεά, ἡ Πεσσινουντὶς Ῥέα.

pessŭlum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ pessum.

pessŭlus, i, ἀ. (πάσσαλος) μοχλός, ἐπιβλής, μάνδαλος.

pessum, i, οὐ. καὶ pessus, i, ἀ. βάλανος· ἦν δέ τι πρόμηκες πλάσμα ἐκ στέατος καὶ λίτρου, ᾧ ἀντὶ κλυστῆρος ἐχρῶντο.

pessum, ἐπίῤ. (πέζα, πέδον) εἰς τὸν βυθόν, εἰς βάθος, κάτω. pessum ire εἴτε abire, καταδύεσθαι, βυθίζεσθαι, κάτω φέρεσθαι, εἰς βάθος ἀφανίζεσθαι. lacus folia pessum accipit, ἡ λίμνη τὰ φύλλα εἰς τὸν βυθὸν δέχεται. 2) μεταφ. pessum ire, ἀφανίζεσθαι, ἔῤῥειν οἴχεσθαι. aliquem ἢ aliquid pessum dare, εἴτε pessumdare εἴτε pessundare, ἀφανίζω, διαφθείρω, ἀπόλλυμί τινὰ ἢ τι.

pessumdo εἴτε pessundo, ĕdi, ătum, āre, ταὐτὸ τῷ pessum dare, ἴδ. pessum.

pessus, i, ταὐτὸ τῷ pessum, i. οὐ.

pestĭbĭlis, e, (pestis) λοιμώδης.

pestĭfer καὶ pestĭfĕrus, a, um, (pestis-fero) λοιμοφόρος, φθοροποιός, ὀλέθριος.

pestĭfĕre, ἐπίῤ. ὀλεθρίως, φθαρτικῶς.

pestĭlens, ntis, (pestis) λοιμώδης, λοιμικός μεταφ. φθοροποιός, φθαρτικός, ὀλέθριος.

pestĭlentĭa, æ, (θ. pestilens) λοιμός, λοιμικὴ νόσος, λοιμικὸν πάθος. 2) λοιμιμικὸς εἴτε νοσώδης ἀήρ, τὸ λοιμῶδες τόπου τινός.

†pestĭlentĭārĭus, a, um, λοιμοφόρος.

pestĭlentĭōsus, a, um, (pestilentia) λοιμώδης.

pestĭlentus, a, um, ταὐτῷ τῷ pestilens.

†pestĭlis, e, λοιμικός, λοιμώδης.

pestĭlĭtas, ātis, θ. (pestilis) τὸ λοιμῶδες, τὸ λοιμικόν.

pestis, is, θ. φθορά, φθόρος, λοιμός. 2) φθορά, ὄλεθρος, λύμη. 3) ὀλέθριος ἄνθρωπος, φθόρος, ὄλεθρος, λοιμός.

Pĕta, æ, θ. (peto) θεά τις τῶν δεήσεων προστάτις.

pĕtămĭnārĭus, i, ἀ. (ἐκ τοῦ πετάμενος;) σχοινοβάτης, πεταυριστής.

pĕtăsātus, a, um, (petasus) πέτασον φορῶν.

pĕtăso, ōnis, ἀ. πετασών, (χοιρομήριον)

pĕtăsuncŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ petaso). μικρὸς πετασών. ῞ δε καὶ τὸ ἑξῆς.

pĕtăsuncŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ petasus) πετάσιον.

petasus, i. ἀ. πέτασος.

pĕtaurista, æ. ἀ. πεταυριστής.

pĕtauristārĭus, i, ἀ. πεταυριστής.

pĕtaurum, i, οὐ. πέταυρον.

pĕtax, ācis, (peto) ἐφετικός, ὀρεκτικός.

Pĕtēlĭa, æ, θ Πετηλία, πόλις τῆς Βρεττίας. Petelīnus, a, um, Πετηλῖνος. Petelini, ἀ. οἱ Πετηλῖνοι.

pĕtesso, εἴτε pĕtisso, ĕre, (peto) aliquid, ζητῶ τι, ἐφίημί τινος, διώκω τι.

pĕtīgĭnōsus, a, um, (petigo) ψωρώδης, ψωραλέος.

pĕtīgo, ĭnis, θ. ψώρα.

Pĕtīlĭa, ταὐτὸ τῷ Petelia

pĕtīlĭum, i, οὐ. ἄγνωστον ἄνθος.

pĕtīlus, a, um, λεπτός, ξηρός.

pĕtĭmen, ĭnis, οὐ. εἶδος ἕλκους.

pĕtĭŏlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ pes) ποδίσκος, πόδιον, ποδάριον. 2) μίσχος, πέλμα (τῶν μήλων κ.τ.τ.).

pĕtĭsĭus, a, um, petisia mala, εἶδος μικρῶν μήλων.

pĕtisso, ἴδ. petesso.

pĕtītĭo, ōnis, θ. (peto) ἐπίθεσις, ἔφοδος, ὁρμή. 2) αἴτησις, δέησις. 3) ζήτησις ἀρχῆς, ἡ περὶ ἀρχὴν σπουδή, τὸ ἀρχήν τινα μεταπορεύεσθαι. in petitione consulatūs, ἐν τῷ τὴν ὑπατείαν μεταπορεύεσθαι.

pĕtītor, ōris, ἀ. (peto) αἰτητής, ὁ αἰτῶν. 2) κατ' ἐξοχήν· ὁ ζητῶν, μετερχόμενος εἴτε μεταπορευόμενος ἀρχήν τινα. 3) ὁ ἐνάγων δικαστικῶς. 4) μνηστήρ. 5) pet. militiæ, ὁ στρατολογῶν

pĕtītōrĭus, a, um, (petitor) αἰτητικός, τῆς αἰτήσεως.

pĕtītrix, īcis, θ. ἡ αἰτοῦσα. 2) ἡ μετερχομένη εἴτε ζητοῦσά τι.

pĕtītŭrĭo, ire, (ἐφετ. τοῦ peto) θέλω μεταπορεύεσθαι τὴν ὑπατείαν.

pĕtītus, ūs, ἀ. (peto) αἴτησις. 2) ἔφεσις, ἐπιθυμία.

pĕto, īvi, καὶ ĭi, ītum, ĕre, (ῥι. pet, πετ, ΠΕΤΩ, πίπτω) aliquem, ὁρμῶ ἐπί τινα, ἐπιτίθεμαι, ἔπειμι, (ἐπιέναι) ἐπιφέρομαί τινι. aliquem gladio, ξίφος ἔχων ὁρμῶ ἐπί τινα, σὺν ξίφει ἐπιτίθεμαί τινι. aliqem malo, βάλλω τινὰ μήλῳ. aprum jaculis, βάλλω ἀκοντίοις κάπρον, ἀκόντια

ἔχων διώκω κάπρον. — supplex te peto, ἱκέτης σε προσέρχομαι. 2) aliquid, τρέπομαι, ὁρμῶ ἐπί τι. naves, castra, Romam, ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, ἐπὶ τὴν Ῥώμην. mons petit astra, ὄρος αἴρεται, ἀνέχει πρὸς τὰ ἄστρα. classis petit altum, στόλος ἀνάγεται εἰς τὸ πέλαγος fugam, ὁρμᾶν εἰς φυγήν viam, τρέπεσθαι ὁδόν. 3) aliquid aliquo, μετέρχομαι, μέτειμι, (μετιέναι) φέρω, κομίζομαί τι ἐκ τόπου τινός. ostrea in extremam Italiam ὄστρεα μετέρχεσθαι, μετιέναι ἐκ τῶν ἐσχάτων τῆς Ἰταλίας. myrrhum ad Troglodytas, μύῤῥαν κομίζεσθαι ἀπὸ τῶν Τρωγλοδυτῶν. 4) aliquid, ζητῶ, αἰτῶ τι. gloriam, ζητεῖν διώκειν, μετιέναι δόξαν, ἐφίεσθαι δόξης. consulatum, praeturam, ζητεῖν, μετέρχεσθαι, μεταπορεύεσθαι ὑπατείαν, στρατηγίαν. virginem, μνηστεύειν, μετέρχεσθαι παρθένον. aliquem, ζητεῖν, μετέρχεσθαί τινα. opem ab aliquo, αἰτεῖν, αἰτεῖσθαι βοήθειαν παρά τινος. exempla ab historicis, ζητεῖν παραδείγματα παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς. aliquid a Graecis, κομίζεσθαί τι παρὰ τῶν Ἑλλήνων, λαβεῖν τι παρ' Ἑλλήνων. bene vivere petimus, ἡδέως ζῆν ἐπιθυμοῦμεν. a te peto, ut hoc facias, δέομαί σου ποιῆσαι τοῦτο. peto et oro, δέομαι καὶ ἱκετεύω — σπαν. petere aliquem, δεῖσθαί τινος. petere aliquem aliquid, αἰτεῖν τινά τι.

pĕtōrĭtum εἴτε petorrĭtum, i, οὐ. εἶδος Γαλλικοῦ ἢ τετρακύκλου ὀχήματος. (ἐκ τῶν Κελτικῶν petoar = τέσσαρα καὶ rit = τροχός.

Pĕtŏsīris, rĭdis, ἀ. Πετόσιρις, μαθηματικός τις.

pĕtra, æ, θ. πέτρα.

Pĕtra, æ, θ. Πέτρα, ὄνομα πόλεών τινων

pĕtraeus, a, um, πετραῖος.

Pĕtraeus, a, um, Πετραῖος Arabia Petræa, ἡ Πετραία Ἀραβία.

Pĕtrējānus, a, um, τοῦ Πετρηΐου.

Pĕtrējus, i, ἀ. Πετρήϊος.

pĕtrensis, e, πετραῖος.

Pĕtrensis, e, Πετραῖος.

pĕtrĕus, a, um, πέτρινος.

pĕtrīcōsus, a, um, Ἐσφαλμ. γραφὴ ἀντὶ τοῦ pertricosus.

Pĕtrīnus a, um, Πετραῖος. Petrini, ἀ. Πετρῖνοι εἴτε Πετρεῖνοι, οἱ τῆς ἐν Σικελίᾳ Πέτρας πολῖται.

pĕtrĭnus, a, um, πέτρινος.

pĕtrītes, æ, ἀ. Πετρίτης οἶνος, (ἴσως τῆς ἐν Ἀραβίᾳ Πέτρας).

pĕtro, ōnis, ἀ. (petra) κριὸς παλαιός, οὗ τὸ κρέας τραχύ. Δηλοῖ δὲ καὶ σκληροτράχηλον γέροντα γεωργόν. — Κύρ. ὄν. Petro, onis, ἀ. Πέτρων.

Pĕtrŏcŏrĭi, orum, ἀ. Πετροκόριοι, ἔθνος τῆς Ἀκυϊτανίας ἐν τῇ νῦν χώρᾳ Perigord.

petrōnĭus, a, um, (σπάν.) τῶν πετρῶν, ὀρέων.

Pĕtrōnĭus, a, um, Πετρώνιος, τοῦ Πετρωνίου. Petronius, ἀ. ὁ Πετρώνιος.

pĕtrŏsĕlīnum, i, οὐ. πετροσέλινον

pĕtrōsus, a, um, πετρώδης.

pĕtŭlans ntis, (peto ὑβριστικός, ἀσελγής, ἀκόλαστος, ὁ ὑβριστής, ἡ ὑβρίστρια.

pĕtŭlanter, ἐπίῤ. ὑβριστικῶς, ἀσελγῶς, ἀκολάστως.

pĕtŭlantĭa, æ, θ. ὕβρις, ἀσέλγεια, ἀκολασία.

pĕtulcus, a, um, (peto ὑβριστικός, ὑβριστής, κορυπτίλος.

peuce, es, θ. πεύκη.

Peuce, ēs, θ. Πεύκη, νῆσος τοῦ Ἴστρου

peucĕdănum, i, οὐ. καὶ peucedanos, i, θ. τὸ πευκέδανον, ἡ πευκέδανος.

Peucĕtĭa, æ, θ. Πευκετία, χώρα τῆς Ἰταλίας. Peucetĭus, a, um, Πευκέτιος. Peucetii, ἀ. οἱ Πευκέτιοι.

peumĕne, ēs, θ. εἶδος λιθαργύρου. Πλίν.

pexātus, a, um, (pexus) νεόξαντον ἐσθῆτα φορῶν.

pexĭtas, atis, θ. (pexus) τὸ εὔξαντον.

pexus, a, um. ἴδ. pecto.

pezīcae, εἴτε pezītæ, arum, θ. αἱ πέζικες εἴτε πέζιες. (εἶδος μυκήτων).

Phaeāces, um, ἴδ. Phaeax

Phaeācĭa, æ, θ. Φαιακία

Phaeācis, ĭdis, θ. Φαιακίς.

Phaeācĭus, a, um, Φαιάκιος.

Phaeācus, a, um, Φαιάκιος.

Phaeax, ācis, ἀ. Φαίαξ. Phaeaces, ἀ. οἱ Φαίακες.

Phaecăsĭātus, a, um, Φαικάσια ὑποδεδεμένος.

Phaecăsĭum, i, οὐ. Φαικάσιον, εἶδος ὑποδήματος λευκοῦ.

Phaedon, ōnis, ἀ. Φαίδων.

Phaedra, æ, θ. Φαίδρα.

Phaedrus, i, ἀ. Φαῖδρος.

phaenŏmĕnon, i, οὐ. τὸ φαινόμενον.

phaenon, ōnis, ἀ. ὁ φαίνων, (πλανήτης).

Phaestus, i, θ. καὶ Phaestum, i, οὐ ἡ Φαιστός, πόλις τῆς Κρήτης καὶ τῆς Λοκρίδος. Phaestĭus, a, um, Φαίστιος. Phaestĭas, ădis θ. Φαιστιάς.

Phăĕthon, ntis, ἀ. Φαέθων. 2) ποιητικῶς· ὁ ἥλιος.

Phăĕthontēus, a, um, Φαεθόντειος.

Phăĕthontĭas, ădis, θ. Φαεθοντιάς, ἡ τοῦ Φαέθοντος ἀδελφή.

Phăĕthontis, ĭdis, θ. Φαεθοντίς, ἡ τοῦ

Digitized by Google

Φαέθοντος ἀδελφή. Phaëthontis gutta, τὸ ἤλεκτρον.
Phăĕthontĭus, a, um, Φαεθόντιος.
Phăĕthūsa, æ, θ. Φαέθουσα.
phăgĕdaena, æ, θ. φαγέδαινα.
phăgĕdaenĭcus, a, um, φαγεδαινικός.
phăger, εἴτε phagrus, i, ἀ. φάγρος, (ἰχθύς).
phăgo, ōnis, ἀ. ὁ φάγος, φαγᾶς.
phagrus, ἴδ. phager.
phălacrŏcŏrax, ăcis, ἀ. φαλακροκόραξ, πτ.
Phălaecĭum, εἴτε Phalaeceum, i, οὐ. τὸ Φαλαίκιον εἴτε ἑνδεκασύλλαβον μέτρον.
Phălaecus, i, ἀ. Φάλαικος.
phălangae εἴτε palangae, arum, θ. φαλάγγαι, φαλάγγια, φάλαγγες.
phălangarĭus, i, ἀ. (phalangae) ὁ ταῖς φαλάγγαις χρώμενος ἀχθοφόρος. 2) φαλαγγίτης.
phalangĭon, ἴδ. phalangium.
phălangītae, arum, ἀ. φαλαγγῖται.
phălangītes, æ, ἀ. φαλαγγίτης, φαλάγγιον, (βοτάνη).
phălangĭum, (-on), i, οὐ. φαλάγγιον, (εἶδος ἀράχνης καὶ βοτάνη).
Phălantus, i, ἀ. Φάλανθος. Phalantēus, εἴτε Phalantīnus, a, um, Φαλάνθειος ποιητικῶς· Ταραντῖνος.
phălanx, ngis, θ. φάλαγξ.
Phălăra, orum, οὐ. Φάλαρα.
phălārĭca, ταὐτὸ τῷ falarica.
phălāris, ĭdis, θ. φαλαρίς, (ὄρνις καὶ βοτάνη).
Phălaris, ĭdis, ἀ. Φάλαρις.
Phălēra, orum, οὐ. τὰ Φάληρα, τὸ Φάληρον.
phălĕrae, arum, θ. τὰ φάλαρα, κατ' ἐξοχὴν τῶν ἵππων. 2) μεταφ. ὁ καλλωπισμός, τὸ καλλώπισμα.
phălĕrātus, a, um, φάλαρα φορῶν. 3) μεταφ. κεκαλλωπισμένος.
Phălēreus, ĕi, ἀ. Φαληρεύς. Phalereus portus, ὁ Φαληρεὺς λιμὴν εἴτε τὸ Φάληρον, τὰ Φάληρα.
Phălērĭcus, a, um, Φαληρικός.
phălĕris, ταὐτὸ τῷ phalaris.
*phallŏvitrŏbŏlus, i, ἀ. ποτήριον σχῆμα φαλλοῦ ἔχον. 'Αμφ. γρ. παρὰ Καπιτωλίνῳ ἐν βίῳ Περτίναχος, 8.
phallus, i, ἀ. φαλλός.
Phalōrĭa, æ, θ. Φαλωρία, πόλις τῆς Θεσσαλίας.
Phănae, arum, θ. Φαναί, ἀκρωτήριον τῆς Χίου.
phănĕrōsis, is, θ. φανέρωσις.
phantăsĭa, æ, θ. φαντασία.
phantasma, ătis, οὐ. φάντασμα.
Phantăsos, i, ἀ. Φάντασος.
Phāon, ōnis, ἀ. Φάων.

phărĕtra, æ, θ. φαρέτρα.
phărĕtrātus, a, um, φαρετροφόρος.
phărĕtrĭger, ĕra, ĕrum, (pharetragero) φαρετροφόρος.
Phărĭăcus, a, um, (Pharus), Φαριακός, Αἰγυπτιακός.
phărĭcon, (-um), i, οὐ. φαρικόν.
Phărĭsaeus, a, um, Φαρισαῖος. Pharisaeus, ἀ. ὁ Φαρισαῖος.
Phărĭsăĭcus, a, um, Φαρισαϊκός.
Phărītae, arum, ἀ. Φάριοι.
Phărĭus, a, um, Φάριος, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Αἰγύπτιος.
pharmăceutrĭa, æ θ. φαρμακεύτρια, φαρμακίς.
pharmăcŏpōla, æ, ἀ. φαρμακοπώλης.
pharmăcum, i, οὐ. φάρμακον.
pharmăcus, i, ἀ. φαρμακός, φαρμακεύς.
pharnăcĭon, i, οὐ. φαρνάκειον, (βοτάνη).
Pharnăces, is, ἀ Φαρνάκης.
Phăros, (-us), i, θ. Φάρος, νῆσος πρὸς τῇ 'Αλεξανδρείᾳ. 2) ὁ φάρος, ὁ ἐν τῇ Φάρῳ πύργος.
Pharsālĭa, æ, θ. Φαρσαλία.
Pharsālĭcus, a, um, Φαρσαλικός.
Pharsālĭus, a, um, Φαρσάλιος.
Pharsālos, (-us), i, θ. Φάρσαλος.
Phărus, ἴδ. Pharos.
Phăsēlis, ĭdis, θ. Φάσηλις, Φασηλίς, πόλις τῆς Λυκίας. Phaselītes, æ, ἀ. Φασηλίτης.
phăsēlus, phăsĕŏlus, ἴδ. faselus, faseolus.
phasgănĭon, i, οὐ. φασγάνιον, (βοτάνη) ἡ καὶ stoebe καλουμένη.
Phasĭăcus, a, um, Φασιανός, Φασιατικός.
phāsĭānārĭus, i, ἀ. (phasianus) ὁ φασιανοὺς τρέφων.
phāsĭānīnus, a, um, (φασιάνειος), τῶν φασιανῶν.
Phāsĭānus, a, um, (Phasis) Φασιανός. phasiana avis εἴτε ἁπλῶς phasiana, æ, θ εἴτε phasianus, i, ἀ. ὁ φασιανός, (ὄρνις).
Phasĭas, ădis, θ. (Phasis) Φασιάς, κολχίς, Κολχική.
phāsĭŏlus, i, ἀ φασίολος.
Phāsis, is, καὶ ĭdis, ἀ. Φᾶσις, ποταμὸς τῆς Κολχίδος. 2) Phasis, ĭdis, θ. Φασιάς, Κολχική. Phasides volucres, οἱ φασιανοί, (ὄρνιθες).
phasma, ătis, οὐ. φάσμα.
phatnae, arum, θ. φάτναι.
phaulĭus, a, um, φαύλιος.
Phēgeus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Φηγεύς. Phegēĭus, a, um, Φηγήϊος, Φήγειος.
phellandrĭon, i, οὐ. (φελλάνδριον) ἄγνωστος βοτάνη.
phellos, i, ἀ. φελλός

Phēmĭus, i, ἀ. Φήμιος.
Phĕmŏnŏe, ēs, θ. Φημονόη.
Phĕnĕus, (-os), θ καὶ Phenĕum, i, οὐ. ὁ, ἡ Φενεός. Phĕnĕātæ, arum, ἀ. Φενεᾶται.
phengītes, æ, ἀ. φεγγίτης.
phĕos, i, οὐ. ὁ φέως, (βοτάνη).
Phĕræ, arum, θ. Φεραί, πόλις Θεσσαλίας.
Phĕræus, a, um, Φεραῖος, Θεσσαλικός.
Phĕræ, arum, θ. Φηραί, πόλις Βοιωτίας. 2) Φηραὶ εἴτε Φαραί, πόλις Ἀχαΐας. 3) Φηραί, Φαραί, Φεραί, πόλις Μεσσηνίας.
Phĕrĕclus, i, ἀ. Φέρεκλος. Pherecleus, a, um, Φερέκλειος.
Phĕrĕcydes, is, ἀ. Φερεκύδης.
Phĕres, ētis, ἀ. Φέρης. Phĕrētĭădes, æ, ἀ. Φερητιάδης.
phĭala, æ, θ. φιάλη.
Phīdĭăcus, a, um, Φειδιακός.
Phīdĭas, æ, ἀ. Φειδίας.
phīdĭtĭa, orum, οὐ. φειδίτια.
Phĭlădelphĭa, æ, θ. Φιλαδέλφεια. Philadelphēni, orum, ἀ. Φιλαδελφηνοί, Φιλαδελφεῖς.
Phĭlădelphus, i, ἀ. Φιλάδελφος.
Philæni, orum, ἀ. Φίλαινοι. aræ Philænorum, οἱ Φιλαίνων βωμοὶ ἐν Λιβύῃ.
Phĭlammon, ōnis, ἀ. Φιλάμμων.
phĭlanthrōpĭa, æ, θ. φιλανθρωπία.
phĭlanthrōpos, i, θ. φιλάνθρωπος εἴτε ἀπαρίνη (φυτόν, τὸ Λινναίου Galium aparine).
Phĭlēmon, ōnis, ἀ. Φιλήμων.
phĭlĕtærĭa, æ, θ. φιλεταίριον, (βοτάνη).
Phĭlētas, æ, Φιλητᾶς.
Phĭlippensis, e, (Philippi) Φιλιππηνός Φιλιππήσιος. Philippense prœlium, ἡ ἐν Φιλίπποις μάχη.
Phĭlippēus, a, um, (Philippus) Φιλίππειος. Philippeus nummus, ὁ φιλίππειος χρυσοῦς εἴτε στατήρ, φιλίππειος. 2) ἀντὶ τοῦ Philippensis.
Phĭlippi, orum, ἀ. Φίλιπποι, πόλις τῆς Μακεδονίας.
Phĭlippĭcus, a, um, (Philippus) Φιλιππικός, Φιλίππειος. 2) (Philippi) Φιλιππηνός, Φιλιππήσιος.
Phĭlippĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ Philippeus.
Phĭlippus, i, ἀ. Φίλιππος.
Phĭlistæa, a, θ. Φιλισταία.
Phillyrĭdes, ταὐτὸ τῷ Philyrides.
Phĭlo, ōnis, ἀ. Φίλων.
phĭlŏcălĭa, æ, θ. φιλοκαλία.
phĭlŏchăres, is, οὐ. (φιλοχαρὲς) πράσινον, φ.
Phĭloctēta καὶ Philoctētes, æ, ἀ. Φιλοκτήτης.
phĭlŏgræcus, i, ἀ. φιλέλληνα.

(ΜΕΡΟΣ Β΄.)

phĭlŏlŏgus, a, um, φιλόλογος, philologus, ἀ. ὁ φιλόλογος.
Phĭlŏmēla, æ, θ. Φιλομήλα.
Phĭlŏmēlum, καὶ Philomelĭum, i, οὐ. Φιλομήλιον, πόλις τῆς Φρυγίας. Philomelienses, ium, ἀ. Φιλομηλεῖς.
Phĭlōnĭānum, καὶ Phĭlōnĭum, ii, οὐ. (Φιλώνιον) εἶδος φαρμάκου.
Phĭlŏpător, ŏris, ἀ. Φιλοπάτωρ
Phĭlŏpœmen, ĕnis, ἀ Φιλοποίμην.
†phĭlŏsarca, æ, ἀ. φιλόσαρκος.
phĭlŏsŏphĭa, æ, θ. φιλοσοφία.
phĭlŏsŏphĭce, ἐπίρ. φιλοσοφικῶς.
phĭlŏsŏphĭcus, a, um, φιλοσοφικός.
phĭlŏsŏphor, atus sum, ari, φιλοσοφῶ.
phĭlŏsŏphus, i, ἀ. ὁ φιλόσοφος. philosopha, æ, θ. ἡ φιλόσοφος.
phĭlŏtechnus, a, um, φιλότεχνος
philtrum, i, οὐ. φίλτρον.
phĭlyra εἴτε philura, æ, θ. φιλύρα.
Phĭlyra, æ, θ Φιλύρα.
phĭlyrēĭus, a, um, Φιλυρήϊος.
Phĭlyrĭdes εἴτε Phillyrĭdes, æ, ἀ. Φιλυρίδης, Φιλλυρίδης.
phīmus, i, ἀ. φιμός. κυβευτικὸς πύργος.
Phīnēĭus, καὶ Phīnēus, a, um, Φινήϊος, Φίνειος.
Phĭneus, ĕi καὶ ĕos, ἀ. Φινεύς.
Phīnīdes, æ, ἀ. Φινείδης.
Phintĭas, æ, ἀ. Φιντίας, φιλόσοφος Πυθαγόρειος, πολυθρύλητος γενόμενος ἕνεκα τῆς πρὸς Δάμωνα φιλίας.
phlĕbŏtŏmĭa, æ, θ. φλεβοτομία.
phlĕbŏtŏmĭce, ēs, θ φλεβοτομική.
phlĕbŏtŏmo, avi, atum, are, aliquem, φλεβοτομῶ τινα.
phlĕbŏtŏmus, i, ἀ τὸ φλεβοτόμον, ὄργανον.
Phlĕgĕthon, ontis, ἀ. Φλεγέθων, Πυριφλεγέθων.
phlĕgma, ătis, οὐ. φλέγμα.
phlegmŏne, ēs, θ φλεγμονή.
phlĕgontis, ĭdis, θ (φλεγοντὶς) εἶδος λιθαρίου.
Phlegra, æ, θ. Φλέγρα. Phlegræus, a, um, Φλεγραῖος. Phlegræi campi, τὸ Φλεγραῖον πεδίον.
Phlĕgўas, æ, ἀ. Φλεγύας.
phlĕos, i, ἀ. ὁ φλέως. ἴδ. καὶ pheos.
Phlīāsĭus, a, um, Φλιάσιος.
Phlīus, untis, ἀ. Φλιοῦς.
phlŏgĭnos, i. (φλόγινος) εἶδος λιθαρίου.
phlŏgītes, æ, ἀ. καὶ phlogītis, ĭdis, θ (ὁ φλογίτης, ἡ φλογῖτις) εἶδος λιθαρίου.
phlŏmis, ĭdis, θ. φλομίς.
phlŏmos, i, ἀ. φλόμος.
phlox, ŏgis, θ. (φλὸξ) ἄγνωστος βοτάνη.
phŏca, æ, καὶ phōce, ēs, θ φώκη.

Phōcæa, æ, θ. Φώκαια πόλις τῆς Ἰωνίας.
Phōcæensis, e, Φωκαϊκός. Phocæensis, ἀ. Φωκαεύς, Φωκαΐτης.
Phŏcæus, a, um, Φωκαϊκός. Phocæus, ἀ. Φωκαεύς, Φωκαΐτης.
Phocăĭcus, a, um, Φωκαϊκός.
Phōcăis, ĭdis, θ. Φωκαΐς.
phōce, ēs, ἴδ. phoca.
Phōcensis, e, Φωκικός. Phocenses, ium, ἀ. οἱ Φωκεῖς. 2) ἀντὶ τοῦ Phocæensis.
Phōcēus, a, um, (Φώκειος) Φωκικός.
Phōcis, ĭdis, θ. Φωκίς
phōcis, ĭdis, θ. φωκίς, εἶδος ἀπίων.
Phōcĭi, orum, ἀ. Φωκεῖς
Phōcus, i, ἀ Φῶκος.
phœbas, ădis, θ. φοιβάς.
Phœbe, ēs, θ. Φοίβη.
Phœbēĭus, καὶ Phœbēus, a, um, Φοιβήϊος, Φοίβιος.
Phœbĭgĕna, æ, ἀ. (Φοιβογενής).
Phœbus, i, ἀ. Φοῖβος.
Phœnīce, ēs, θ. Φοινίκη.
phœnīcēa, æ, θ. φοίνιξ χαμαιρριφής. φυτ.
Phœnīces ἴδ. Phœnix.
phœnīces εἴτε nœnīcēus, a, um, φοινικοῦς. 2) Φοινίκιος, Φοινικικός.
Phœnīcĭa, æ, θ. Φοινίκη.
phœnīcītis, ĭdis, θ (φοινικῖτις) εἶδος λιθαρίου.
phœnīcĭus, a, um, φοινικοῦς. 2) Φοινίκιος, Φοινικικός.
phœnīcŏbălănus, i, ἀ. φοινικοβάλανος.
phœnīcoptĕrus, i, ἀ. φοινικόπτερος.
phœnīcūrus, i, ἀ. φοινίκουρος. πτ.
Phœnissa, æ, θ. Φοίνισσα, Φοινικική.
Phœnix, īcis, ἀ. Φοίνιξ. Phœnīces, um, ἀ. οἱ Φοίνικες
Phŏlŏe, ēs. θ. Φολόη.
Phŏlus, i, ἀ. Φόλος.
phōnascus, i, ἀ. φωνασκός.
Phorcis, ĭdis, θ. Φορκίς. Phorcides, πληθ. αἱ Φορκίδες.
Phorcus, i καὶ Phorcys, ўos, ἀ. Φόρκυς, Φόρκος.
Phormĭo, ōnis. ἀ. Φορμίων.
Phŏrōneus, ĕi, καὶ ĕos ἀ Φορωνεύς.
Phŏrōnis, ĭdis, εἴτε ĭdos, θ. Φορωνίς. Phoronēus, a, um, Φορώνειος
phosphŏrus, i, ἀ. φωσφόρος.
Phrăātes, καὶ Phrăhates, æ, ἀ. Φραάτης.
phragmītes, is, ἀ. φραγμίτης κάλαμος
Phrăhātes, ἴδ. Phraates.
phrăsis, is, θ. φράσις.
phrĕnēsis, is, θ. φρενῖτις
phrĕnētĭcus, a, um, φρενιτικός.
phrĕnītis, ĭdis, θ. φρενῖτις.
phrĕnītizo, are, φρενιτίζω.
Phrixēus, a, um, Φρίξειος, τοῦ Φρίξου.
Phrixus, i, ἀ. Φρίξος.
Phrўges, ἴδ. Phryx.
Phrўgĭa, æ, θ. Φρυγία.
Phrygĭănus, a, um, Φρυγιακός, Φρυγιστὶ πεποικιλμένος.
Phrўgĭcus. a, um, Φρυγικός.
Phrўgĭo, ōnis, ἀ. (Phrygia) ποικιλτής.
Phrўgĭōnĭus, a, um, ποικιλτός, κεστός.
Phrўgĭus, a, um. Φρύγιος.
Phrўne, ēs. θ. Φρύνη.
phrўnĭon, i, ἀ. φρύνιον, (βοτάνη).
phrўnos, i, ἀ. φρῦνος.
Phryx, Phrўgis, ἀ. Φρύξ. Phryges, um, πληθ. οἱ Φρύγες.
Phryxēus, a um, ἴδ. Phrixeus.
Phryxŏnis, ĭdis, θ. (Φρυξονὶς νύμφη).
Phryxus, Phryxēus, ἡμαρτημ. γρ. ἀντὶ Phrixus, Phrixeus.
Pthīa, æ. θ. Φθία. Phthīas, ıădis, θ. Φθιάς.
Phthīōta εἴτε Phthiotes, æ, ἀ. Φθιώτης.
Phthīōtis, īdis, θ. Φθιῶτις. Phthīōtĭcus καὶ Phthīus, a, um, Φθιωτικός, Φθῖος.
phthīrĭăsis, is, θ. φθειρίασις.
Phthīrŏphăgi, orum, ἀ. Φθειροφάγοι.
phthīrŏphŏros, i, θ. φθειροφόρος πίτυς.
phthīsĭcus, a, um, φθισικός.
phthīsis, θ. φθίσις
phthīsisco, ĕre, φθισικεύομαι.
phthitărus, i, ἀ. ἄγνωστος ἰχθύς.
Phthīus, a, um, ἴδ. Phthia.
phthongus, i, ἀ. φθόγγος.
phthŏrĭus, a, um, φθόριος.
phu, αἰτιατ. phun, οὐ. τὸ φοῦ, (βοτάνη).
phui εἴτε phu! ἐπιφών. φῦ! φεῦ! Ἀμφ.γρ.
phy! ἐπιφών. φεῦ!
phycis, ĭdis, θ. φυκίς, (ἰχθύς).
phycītis, ĭdis θ. (φυκῖτις) εἶδος λιθαρίου.
phycos, i, οὐ. φῦκος.
phўlăca, æ, θ φυλακή.
Phўlăce, ēs, θ. Φυλάκη. Phylacēis, ĭdis, θ. Φυλακηΐς. Phylacēĭus, a, um, Φυλάκιος, Φυλακήσιος.
Phўlăcĭdes æ, ἀ. Φυλακίδης.
phўlăcista, æ, ἀ. φυλακτήρ.
phўlactērĭon, i. οὐ. φυλακτήριον.
phўlarchus, i, ἀ. φύλαρχος, φυλάρχης.
Phўle, es, θ. Φυλή.
Phyllăcĭdes, ταὐτὸ τῷ Phylacides.
phyllanthes, is, οὐ. (φυλλανθὲς) βοτάνη τις.
Phyllēis, ĭdis, θ. Φυλληΐς
phyllis, ĭdis, καὶ ĭdos, θ. Φυλλίς.
phyllon, i, οὐ φύλλον, (βοτάνη).
phўma, ătis, οὐ φῦμα.
phynon, ōnis, ἀ. εἶδος κολλυρίου. Ἀμφ.γρ.
phўrāma, ătis, οὐ. (φύραμα) εἶδος ἀμμωνιακοῦ.
Physcon, ōnis, ἀ. Φύσκων.

Digitized by Google

phўsētĕr, ēris, ἀ. φυσητήρ, (εἶδος κήτους).
phўsĭca, æ, εἴτε phўsĭce, ēs, θ. ἡ φυσική.
phўsĭce, ἐπίρ. φυσικῶς.
phўsĭcŭlo, are, φυσικεύομαι.
phўsĭcus, a, um, φυσικός. physicus, ἀ. ὁ φυσικός.
phўsĭognōmon, ŏnis, ἀ. φυσιογνώμων.
phўsĭŏlŏgĭa, æ, θ. φυσιολογία.
phўsis, is, θ. φύσις.
phўteuma, ătis, οὐ. (φύτευμα) εἶδος βοτ
*pĭābĭlis, e, (pio) ἱλασμὸν ἐνδεχόμενος, καθάρσιος
pĭācŭlaris, e, ἱλαστήριος, ἱλαστικός. piacularia, οὐ. πληθ. τὰ ἱλαστικά.
pĭācŭlarĭter, ἐπίρ. ἀνοσίως.
pĭācŭlo, are, aliquem, ἱλάσκομαι, ἐξιλάσκομαί τινα.
pĭācŭlum, i, οὐ. (pio) ἱλασμός, ἐξιλασμός, ἁγνισμός, καθαρμός. piaculis luere aliquid, ἀφοσιοῦσθαί τι. 2) τὰ ἱλαστικά, τὸ ἅγνισμα, ἐξίλασμα, κάθαρμα, καθάρσιον 3) ἄγος, μύσος, ἀσέβημα, τὸ ἀνόσιον. piaculum est, ἀνόσιόν ἐστι. 4) μίασμα, συμφορά
*pĭāmen, ĭnis, οὐ. (pio) καθαρμός, καθάρσιον.
pĭāmentum, i, οὐ. (pio) ἱλασμός, καθαρμός. 2) καθάρσιον, κάθαρμα.
pĭatĭo, ōnis, θ. (pio) ἱλασμός, ἐξιλασμός, ἁγνισμός, καθαρμός.
pĭator, ōris, ἀ. ἁγνιστής, καθαρτής. Ἡ λέξ. ἐκ διορθώσ. Λειψίου ἐν Ἀπουληΐου Flor. 2, 15.
pĭātrix, īcis, θ. ἡ ἱλασκομένη, ἁγνίζουσα, καθαίρουσα.
pīca, æ, θ. κίσσα, κίττα, ππ.
pĭcārĭa, æ, θ. (pix) πισσούργιον.
pĭcātus, a, um, ἴδ. pico.
pĭcĕa, æ, θ. (pix) πίσσα, πίττα, πεύκη, (δένδρον).
pĭcĕātus, a, um, ἐσφαλμ. γρ. ἀντὶ piperatus.
Pĭcens, ntis, Πικεντῖνος. Picentes, ium καὶ um, ἀ. Πίκεντες, Πικένται Πικεντῖνοι, Πικηνοί, ἔθνος Ἰταλίας.
Picenses, ĭum, ἀ. ἔθνος ἐν Δακίᾳ κατ' Ἀμμιαν Μαρκελ. 17, 13, παρὰ δὲ Πτολεμαίῳ 3, 9, Πικήνσιοι καταλέγονται ἐν τοῖς ἔθνεσι τῆς ἄνω Μυσίας.
Pĭcentĭa, æ, θ. Πικεντία, πόλις τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Καμπανίας, ἡ τανῦν Vicenza.
Pĭcentīnus, a, um, Πικεντῖνος.
Pīcēnum, i, οὐ. ἡ Πικεντίνη, Πικενῖτις (χώρα).
Pīcēnus, a, um, Πικεντῖνος
pĭcĕus, a, um, (pix) πισσοειδής, κελαινός, μέλας.
pĭcĭnus, a, um, ταὐτὸ τὸ piceus.
pĭco, avi, atum, are, (pix) aliquid, πισσῶ, καταπισσῶ, πισσοκονιῶ τι. 2) vinum picatum, ὁ πισσίτης οἶνος.
pĭcrĭdĭæ, arum, θ. τὰ πικρίδια.
pĭcris ĭdis, θ. πικρίς.
pictacĭum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ pittacium.
Pictavi, orum, ἀ. ἔθνος τῆς Ἀκυτανικῆς Γαλλίας, ὧν ἡ μητρόπολις Pictava, æ, θ. καὶ Pictavi, orum, ἀ. οἱ Πίκταβοι, τανῦν Poitiers.
Picti, orum, ἀ. (Πικτοί), ἔθνος Καληδονίας.
pictĭlis, e, (pictus) ποικιλτός
Pictŏnes, um, ἀ. Πίκτονες, ὄνομα ἀρχαιότερον τῶν Pictavi, ὅπερ ἰδέ.
pictor, ōris, ἀ. (pingo) ζωγράφος, γραφεύς.
pictōrĭus, a, um, (pictor) ζωγραφικός, γραφικός.
pictūra, æ, θ. (pingo) ζωγραφία. ars picturæ, ἡ ζωγραφική, γραφική. 2) ζωγράφημα, γραφή 3 ποίκιλμα, πεποικιλμένη ὑφή. 4) ἡ τῶν ποιητῶν ζωγραφικὴ τέχνη, ζωγραφία. 5) ὑπογραφή, φῦκος.
pictūrātus, a, um, (pictura) ποικιλτός. 2) ποικίλος.
pictus, a, um, ἴδ. pingo.
pĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ pix) ὀλίγη τις πίσσα.
Picumnus, i ἀ. γαμήλιός τις θεός.
pīcus, i, ἀ. δρυοκολάπτης 2) βίξ, γρύψ.
pĭe, ἐπίρ. εὐσεβῶς, ὁσίως. Ὑπερθ. piissime.
Pĭĕrĭa, æ, θ. Πιερία, χώρα τῆς Μακεδονίας καὶ χώρα τῆς Συρίας.
Pĭĕrĭcus, a, um, Πιερικός.
Pĭĕris, ĭdis, εἴτε ĭdos, θ. Πιερίς. Pierĭdes, um, πληθ Πιερίδες, αἱ τοῦ Πιέρου κόραι, καὶ Πιερίδες, αἱ Μοῦσαι. 2) Πιερὶς εἴτε Πιερία, χώρα τῆς Μακεδονίας
Pĭĕrĭus, a, um, Πιέριος, Πιερικός.
Pĭĕrus, (-os), i, ἀ. Πίερος, ὁ Πιερίδων πατήρ 2) Πίερος, Πιέριον ὄρος Μακεδονίας.
pĭĕtas, ātis, θ. (pius) εὐσέβεια, ὁσιότης. erga εἴτε adversus deos, ἡ εἰς εἴτε περὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβεια. erga, in parentes, patriam, εὐσέβεια ἡ εἰς τοὺς γονεῖς, τὴν πατρίδα, κ.τ.τ. 2) ἔσθ' ὅτε ἡ δικαιοσύνη τῶν θεῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. — Pietas, Εὐσέβεια (θεά). Ἔστι δὲ Εὐσέβεια καὶ ὄνομα πόλεων, οἷον ἡ Pietas Iulia ἡ ἐν Ἰστρίᾳ ἀποικία Ῥωμαίων, ἡ καὶ Pola, θ. ἡ Πόλα, αἱ Πόλαι.
pĭĕtātĭcultrix, īcis, θ. (pietas-colo) ἡ τὴν εὐσέβειαν ἀσκοῦσα, ἡ ὁσιουργός.
pĭgendus, a, um, ἴδ. piget.
pĭger, gra, grum, ὀκνηρός, νωθής, νω-

Digitized by Google

θρός. in re, ad rem, ποιητικῶς, alicujus rei, ἔν τινι, πρός τι, περί τι. pigra vita, ἀδρανής, ἀργὸς βίος. pigri campi, ἀργά, ἄκαρπα πεδία. aqua pigra, ὕδωρ νωθρόν, ἀκίνητον. pigra senecta, τὸ ἀδρανές, βραδὺ γῆρας.

pĭget, ŭit, ἢ ĭtum est, ēre, me alicujus rei, δυσχεραίνω τι, λυπεῖ εἴτε ἀνιᾷ μέ τι. me piget fratris mei. ἀνιᾷ με ὁ ἀδελφός, ἀνιῶμαι ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ. stultitiæ meæ me piget, δυσχεραίνω τὴν ἐμὴν ἄνοιαν. piget me parum pudere te, δυσχυραίνω τὸ σμικρά σε αἰσχύνεσθαι. ni piget, εἰμὴ δυσχεραίνεις, εἰ μὴ ὀχληρόν σοί ἐστι. ne pigeat te hoc facere, μὴ κατοκνήσῃς, μὴ δυσχέραινε τοῦτο ποιεῖν. 2) σπάν. μεταμέλει μοί τινος. pigenda verba, λόγοι οἷς ἕπεται μετάμελος.

pigmentārĭus, ii, ἀ. (pigmentum) φαρμακοπώλης, (χρωματοπώλης, μυροπώλης) Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

pigmentātus, a, um, (pigmentum) κεκαλλωπισμένος.

pigmentum, i, οὐ. (pingo) χρῶμα, βάμμα, βαφή, φάρμακον. 2) φάρμακον, ἔντριμμα, φῦκος. 3) μεταφ. τὸ τοῦ λόγου χρῶμα εἴτε καλλώπισμα

pignĕrātĭcĭus, -tĭus), a, um, (pignero) ὑποθηκιμαῖος, ἀποτετιμημένος, ἀπότιμος. 2) ὁ περὶ ἐνεχύρων, περὶ ὑποθήκης.

pignĕrātĭo, ōnis, θ. (pignero) ἐνεχυρασία, ὑποθήκη.

pignĕrator, ōris, ἀ. ὁ ἐνεχυράζων, ὁ λαβὼν ἐνέχυρον εἴτε ὑποθήκην.

pignĕro, avi, atum, are, (pignus), aliquid alicui, ἐνεχυράζω, ὑποτίθημι, ἐνέχυρον τίθημι εἴτε τίθεμαί τί τινι. 2) μεταφ. aliquem, ἐνεχυράζω, ἀναρτῶμαί τινα.

pignĕror, atus sum, ari, (pignus) aliquid, ἐνεχυράζω, ἐνέχυρον λαμβάνω τι. 2) aliquem, ἐνεχυράζω, ἀναρτῶμαί τινα.

pignŏrātĭcĭus, pignŏro, κ.τ.τ. ταὐτὸ τῷ pigneraticius, κτλ.

*pignŏriscăpĭo, ōnis, θ. λῆψις ἐνεχύρου.

pignus, ŏris, σπάν. ĕris, οὐ. (ἐκ τοῦ θέμ. pag, τοῦ ἐν τῷ pango). ἐνέχυρον, ὅμηρον. dare aliquid alicui pignori, διδόναι, τιθέναι, τίθεσθαί τί τινι ἐνέχυρον. pignus accipere, ἐνέχυρον δέχεσθαι. pignus capere, ἐνέχυρον εἴτε ῥύσιον λαμβάνειν. cogere aliquem pignoribus, ἐνεχυράζεσθαι, ῥυσιάζειν τινά. 2) ἐνίοτε ὁ ὅμηρος 3) τὸ περιδιδόμενον (στοίχημα). pignore certare, pignore contendere, pignus ponere cum aliquo, περιδίδοσθαι, συντίθεσθαί τινι (περί τινος πράγματος). συνθεσίαν πρός τινα ποιεῖσθαι. 4) συνθήκη, συμβόλαιον. 5) τὰ πιστά, πίστις, τεκμήριον, σημεῖον. 6) κίστευμα, τουτέστι τέκνα, ἔκγονοι, συγγενεῖς κ.τ.τ.

pĭgre, ἐπίῤ. (piger) ὀκνηρῶς, νωθρῶς.

pigrēdo, ĭnis, θ. (piger ὀκνηρία.

pĭgrĕo, ēre, κατοκνῶ, νωθρεύω.

pĭgresco, ĕre, (pigreo) νωθρός, βραδὺς γίγνομαι.

pĭgrĭtĭa, æ, καὶ pigrĭtĭes, ēi, θ. (piger) ὀκνηρία, νωθρεία, νωθεία, ὄκνος.

pĭgro, avi, atum, are, ὀκνῶ, κατοκνῶ, βραδύνω.

*pĭgror, ari, ταὐτὸ τῷ pigro.

pĭgror, ōris, ἀ. ἀρχαϊκώτερος καὶ σπάν. τύπος τοῦ pigritia.

pīla, æ, θ. ὅλμος, ἴγδη. aliquid in pila minuere, contundere, τρίβειν, κόπτειν, pinsere, πτίσσειν τι ἐν ἴγδῃ εἴτε ὅλμῳ, ἰγδίζειν τι. 2 στήλη, στῦλος. 3) χῶμα ἐν θαλάσσῃ, ἐνδόμησις.

pĭla, æ, θ. σφαῖρα, (ἡ σφαιριστικὴ σφαῖρα). pila ludere, τῇ σφαίρᾳ παίζειν, σφαιρίζειν. pilam excipere, τὴν σφαῖραν ἐκδέχεσθαι. 2) σφαιρίον, εἴτε ψῆφος, (τῶν ψηφοφορούντων). 3) ὅ,τι σφαιροειδές, ἡ σφαῖρα τῆς γῆς κ.τ.τ.

pīlānus, i, ἀ. (pilum) ταὐτὸ τῷ triarius.

pĭlāris, e, (pĭla) σφαιριστικός.

pīlārĭum, ii, οὐ. (pīla) ταφεῖον, ἔνθα ἡ τῶν νεκρῶν κόνις ἐν κυλινδρικοῖς ἀγγείοις ἀπετίθετο. Ἐπιγρ.

pĭlārĭus, i, ἀ. (pila) σφαιριστής.

pīlātim, ἐπίῤ. (pīla) ἐπὶ στηλῶν, διὰ στηλῶν, διὰ στύλων. 2) κατὰ λόχους, πυκνῶς.

pīlātrix, īcis, θ. (pilo) συλήτρια.

pĭlātus, a, um, ἴδ. pĭlo.

pīlātus, a, um, (pīlum) ὑσσὸν φέρων. 2) ἴδ. pīlo.

pīleātus, a, um, (pileus) πιλοφόρος. fratres pileati, οἱ πιλοφόροι ἀδελφοί, οἱ Διόσκοροι.

pīlentum, i, οὐ. εἶδος τετρακύλου μετεώρου ὀχήματος, τετράκυκλος ἁρμάμαξα.

pīlĕŏlus, i, ἀ. καὶ pileolum, i, οὐ. πιλίδιον.

pīlĕus, i, ἀ. καὶ pilĕŏlum, i, οὐ. πῖλος. Tarquinio aquila pileum aufert, τοῦ Ταρκυνίου τὸν πῖλον ἀετὸς ἁρπάζει. Σημ. οἱ νεωστοὶ ἀπελευθερωθέντες πῖλον ἐφόρουν· ὅθεν ὁ πῖλος σημεῖον ἦν τῆς ἐλευθερίας. pileum redimere, τὴν ἐλευθερίαν ὠνεῖσθαι. ad pileum vocare, ἀπαλλαγὴν δουλείας ὑπισχνεῖσθαι. 2) χόριον, (τὸ περὶ τὸ ἔμβρυον χόριον).

pĭlĭcrĕpus, i, ἀ. (pila-crepo) σφαιριστής.

pīlo, are, πιλέω, πιέζω.

pīlo, avi, atum. are, aliquem ἢ aliquid, συλῶ, περισυλῶ τινα ἤ τι.

Digitized by Google

pĭlo, are, (pĭlus) aliquem, ψιλῶ, ἀποτριχῶ τινα. 2) οὐδετ. τριχοφυέω.
pĭlōsus, a, um, (pĭlus) τριχώδης.
pĭlŭla, æ, θ (ὑποκορ. τοῦ pila) σφαιρίδιον. 2) κατάποτον.
pīlum, i, οὐ. ὕπερος, κόπανον. 2) ὑσσός, (τὸ τῶν 'Ρωμαίων ὁπλιτῶν ἀκόντιον, βραχὺ μέν, παχὺ δὲ καὶ βαρύ, παραπλήσιον σιβύνῃ εἴτε καμροβολίῳ· ὁ πρῶτον ὁ στρατιώτης συνιὼν εἰς μάχην ἀφίει κατὰ τοῦ πολεμίου, εἶτα δὲ τῷ ξίφει ἐχρῆτο. 2) Pila Horatia, orum, πληθ. τὰ 'Ορἀτια Πἶλα, τόπος τις ἐν τῇ τῶν 'Ρωμαίων ἀγορᾷ ἢ στυλίς, ἐφ' ᾗ 'Οράτιος τὰ τῶν τριδύμων Κορατίων σκῦλα ἀνέθηκεν.
Pīlumnus, i, ἀ. γαμήλιός τις θεός.
pīlus, i, ἀ. (pilum), συνήθως, primus pilus, ἀ. ὁ πρῶτος λόχος τῶν τριαρίων τῆς 'Ρωμ. λεγεῶνος. primum pilum duco, ἡγοῦμαι τοῦ πρώτου λόχου. 2) ἀντὶ τοῦ primopilus εἴτε primipilus, ὁ ἑκατόνταρχος τοῦ πρώτου τῶν τριαρίων λόχου, ὁ ἡγεμὼν τοῦ τάγματος. ('Εν ἐπιγραφαῖς εὕρηται καὶ primopil καὶ συντόμως P. P.) 3) ἀξίωμα τοῦ πρώτου ἑκατοντάρχου.
pĭlus, i, ἀ. θρίξ, (ἀνθρώπων καὶ ζώων). 2) μεταφ. ne pilum quidem, οὐδ' ἐλάχιστον. ne pilo quidem minus, οὐδ' ἀκαρῆ ἧττον. non pili facere aliquid, παρ' οὐδὲν ποιεῖσθαί τι.
Pimplēa, æ, θ. Πίμπλεια, Πίμπλα, πηγὴ τῆς Πιερίας. 2) ταὐτὸ τῷ Pimpleis.
Pimplēis, ĭdis, θ. Πιμπληΐς, ἡ Μοῦσα. 2) Πιμπληῒς σκοπιή, Πίμπλεια, Πίμπλα (ὄρος τῆς Πιερίας).
Pimplēus, a, um, τῆς Πιμπλείας. Pimpleus mons, ἡ Πίμπλεια, ὄρος τῆς Πιερίας.
Pimplĭas, ĭădis, θ. Πιμπληΐς, ἡ Μοῦσα.
pĭnăcŏthēca, æ, καὶ pinacothēce, ēs, θ. πινακοθήκη. a pinacothēcis, ὁ ἐπὶ τῶν πινακοθηκῶν τεταγμένος.
Pīnārĭus, a, um, Πινάριος, τῶν Πιναρίων. Pinarii, ἀ. οἱ Πινάριοι, οἱ μετὰ τῶν Ποτιτίων τῷ 'Ηρακλεῖ ἱερουργοῦντες. Οἱ μὲν Ποτίτιοι ἡγοῦντο τῆς ἱερουργίας, οἱ δὲ Πινάριοι τὴν δευτέραν τιμὴν εἶχον.
pĭnastellus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ peucedanum.
pĭnaster, stri, ἀ. (pinus) ἀγρία πίτυς.
pĭnax, ăcis, ἀ. πίναξ.
pincerna, æ, ἀ. οἰνοχόος, (πιγκέρνης). Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
Pincĭus, ii, ἀ. mons, ὁ Πίγκιος λόφος ἐν 'Ρώμῃ, ὁ πρότερον collis hortorum καλούμενος. 'Εκ τούτου ἐπίθ. Pincĭānus, a, um.
Pindărēus εἴτε Pindarēus, a, um, Πινδάρειος. Pindărĭcus, a, um, Πινδαρικός.
Pindărus, i, ἀ. Πίνδαρος.
Pindenissus, i, θ. Πινδένισσος, πόλις Κιλικίας, ἧς οἱ πολῖται Pindenissītæ, arum, ἀ. Πινδενισσῖται.
Pindus (-os), i, ἀ. ὁ, ἡ Πίνδος, ὄρος Θεσσαλίας. 2) Pindus, θ. ἡ Πίνδος, πόλις Δωρίδος.
pīnea, æ, ἴδ. pineus.
pīnētum, i, οὐ. (pinus) πιτυών.
pīnĕus, a, um, (pinus) πιτύϊνος. pinea moles, ἡ πιτυΐνη ναῦς. pinea nux εἴτε ἁπλῶς pinea, θ. ἡ πιτυΐς, καὶ ὁ τῆς πίτυος κῶνος. 2) πιτυόεις, πιτυώδης, πιτυῶν μεστός.
pingo, inxi, ictum, ĕre, aliquid γράφω τι (χρώμασι), ζωγραφῶ τι. tabula picta, γραπτὸς πίναξ, γραφή, ζωγράφημα 2) ποικίλλω, χρωματίζω τι. pictus, πεποικιλμένος, ποικίλος. 3) pingere acu, εἴτε ἁπλῶς pingere aliquid, ποικίλλω τι (τῇ ῥαφίδι). toga picta, ποικίλη καὶ χρυσόσημος τήβεννα θριαμβευτῶν. pictus, a, um, πεποικιλμένος, ποικιλτός, ποιητ. picti reges, βασιλεῖς ποικίλας ἐσθῆτας φοροῦντες.
pinguāmen, ĭnis, οὐ. λίπος.
pinguēdĭnĕus, a, um, (pinguedo) λιπώδης. 'Αμφ. γρ.
pinguēdo, ĭnis, θ. (pinguis) λίπος, λιπαρία.
pinguĕfăcĭo, ēci, actum ĕre, (pinguis-facio) aliquem, λιπαίνω, πιαίνω, παχύνω τινά.
pinguesco, ĕre, (pinguis) λιπαίνομαι, πιαίνομαι, παχύνομαι.
pinguetūdo, ταὐτὸ τῷ pinguitudo.
pinguĭārĭus, i, ἀ. ὁ τὰ λιπαρὰ εἴτε παχέα ἀγαπῶν. 'Αντίκειται τῷ carnarius.
*pinguĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ τοῦ pinguis) παχυλός, (παχουλός).
pinguis, e, πίων, πιμελής, παχύς, λιπαρός. pinguis ager, pingue solum, ἡ λιπαρὰ εἴτε πιαρὰ γῆ, ἡ πίειρα. pinguis homo, λιπαρὸς παχὺς ἄνθρωπος. pingue, οὐ. τὸ λίπος, ἡ πιμελή. 2) παχύς, πυκνός. pinguis toga, παχὺ εἴτε πυκνὸν ἱμάτιον. pingue coelum, ὁ παχύς, βαρὺς οὐρανός. 3) πίων, λιπαρός, εὐδαίμων, πλούσιος. 4) παχύς, παχυλὸς (τὸν νοῦν).
pinguĭter, ἐπίρ. λιπαρῶς, παχέως. 2) ἀφθόνως. 3) παχέως, οὐ λεπτῶς οὐδ' ἀκριβῶς.
pinguĭtĭa, æ, καὶ pinguities, ēi, θ. λιπαρία, παχύτης. Τύποι μεταγενέστεροι τῆς ἑξῆς λέξεως.
pinguĭtūdo, ĭnis, θ. (pinguis) λιπαρία, παχύτης. 2) παχύτης, τὸ παχυλόν.
pīnĭfer, ĕra, ĕrum, (pinus-fero) πίτυς φέρων, πιτυόεις πιτυώδης. Λ. ποιητικὴ ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

Digitized by Google

pīnĭger, ĕra, ĕrum, (pinus-gero) πίτυς φέρων, πιτυόεις, πιτυώδης.
pinna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ penna, πτίλον. πτερόν, ἔσθ' ὅτε καὶ πτέρυξ. 2) pinnae, τὰ περὶ τὸν τροχὸν τῆς ὑδρομύλης ἢ τοῦ ὑδραύλου πινακίδια. 3) pinnae, πληθ. ἐπάλξεις, πτερά. 4) πίννα, πίννη.
†pinnāculum, i, οὐ. (pinna) ἐπάλξεις, πτερύγιον
pinnātus, a, um, (pinna) πτερωτός, πτερόεις. 2) πτερυγοειδής, πτεροῖς ὅμοιος.
pinnĭcillus, i. ἀ. ταὐτὸ τῷ penicillus.
pinnĭger, ĕra, ĕrum, (pinna-gero) πτερυγοφόρος.
pinnĭrăpus i, ἀ. (pinna-rapio) μονομάχος ὁ τὴν πτέρυγα εἴτε τὸν λόφον τὸν ἐπὶ τῆς κυνῆς τοῦ ἀντιπάλου ἁρπάζων.
pinnŏphўlax, ăcis, ἀ. πιννοφύλαξ, πιννοτήρης.
pinnŏtēres, æ, ἀ πιννοτήρης, πιννοφύλαξ.
pinnŭla, æ, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ pinna) πτερύγιον.
pinsătĭo, ōnis, θ. (pinso ἴγδισμα, τὸ κόπτειν.
pinsĭtor, ōris. ἀ. (pinso) κοπανιστήρ.
pinso, pinsi καὶ pinsŭi, pinsum, pinsĭtum καὶ pistum, ĕre, aliquid, πτίσσω, κόπτω, ἰγδίζω τι.
pinsus, a, um, ἴδ. pinso.
pīnus, ūs, καὶ i, θ. πίτυς. δένδρ. 2) ὅ,τι ἐκ πίτυος πεποίηται, οἷνον ναῦς, δᾴς, ἀκόντιον, κώπη, στέφανος πίτυος κ.τ.τ.
pĭo, avi, atum, are, (pius) aliquem, ἁγνίζω, ἀφοσιῶ, καθαίρω τινά. 2) aliquid, ἀφοσιοῦμαί τι, ἀποτρέπω τι. fulmen, κεραυνόν. damna, διορθοῦν, ἐπανορθοῦν βλάβην culpam, ἐκδικεῖν ἁμάρτημα. 3) aliquem, ἱλάσκομαι, ἐξιλάσκομαί τινα. Tellurem porco, ἱλάσκεσθαι τὴν Γῆν χοίρῳ. busta εἴτε ossa. ἐναγίζειν τῷ κατοιχομένῳ, aras, τιμᾷν βωμούς. 3) ἀσκῶ τι. pietatem, εὐσέβειαν. sacra, ἐπιτελεῖν ἱερά.
pīpātus. ūs, ἀ. (pipo) τὸ πιππίζειν, τιτίζειν.
pĭper, ĕris, οὐ. πέπερι.
pĭpĕratārĭus, a, um, piper) πέπερι ἔχων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. 'Επιγρ.
pĭpĕrātus. a, um, πεπερόπαστος ἢ πεπέρει ἠρτυμένος, ὁ πεπερίτης, ἡ πεπερῖτις. piperatum, οὐ. ἄρτυμά τι διὰ πεπέρεως. 2) μεταφ. πικρός, δηκτικός, ἔτι χλευαστικός.
pĭpĕrītis, ĭdis, θ. πεπερῖτις, (βοτάνη).
pīpĭlo, are, πιππίζειν, τιτίζειν, (φωνὴ στρουθίων).
pĭpinna, æ, θ. πόσθιον. 'Αμφ. γρ
pīpĭo, are, κλαυθμυρίζω, βληχῶμαι.
pīpĭo καὶ pīpio, ire, πιππίζω, τιτίζω.
pīpĭo, ōnis, ἀ. πίπος.
pīpo, are, πιππίζειν, τιτίζειν.
pīpŭlum, i, οὐ. καὶ pipulus. i, ἀ. κλαυθμυρισμός. 2) τὸ πιππίζειν, τιτίζειν.
pīracĭum, i, οὐ. (pirum οἶνος ἐξ ἀπίων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
Pīræeus, ĕi καὶ ĕos, καὶ Pīraeus, i, ἀ. Πειραιεύς, λιμὴν καὶ δῆμος τῆς 'Αττικῆς. ποιητ. Piraea, orum, οὐ ἀντὶ τοῦ Piraeeus. 2) Piraeus, a, um, Πειραϊκός.
pīrata, æ, ἀ. πειρατής.
pīrātĭcum, ταὐτὸ τῷ piracium.
pīrātĭcus, a, um, πειρατικός. piratica, æ, θ. ἡ πειρατεία. piraticam facere εἴτε exercere, πειρατεύειν.
Pīrēne, ēs, θ Πειρήνη, πηγὴ ἐν Κορίνθῳ.
Pirēnis, ĭdis, θ Πειρηνίς, Πειρηναία.
Pīrĭthŏus, i, ἀ. Πειρίθοος, Πειρίθου;
pĭrum, i, οὐ. ἄπιον, (ὁ καρπὸς τῆς ἀπίου).
pĭrus, i. θ. ἡ ἄπιος, (δένδρον).
Pīrustae, arum, ἀ Πειροῦσται, ἔθνος τῆς 'Ιλλυρίας ληστρικόν.
Pīsa, æ, θ. Πῖσα, ἡ ἐν "Ηλιδι.
pīsa, æ, θ. νεώτερ. τύπος τοῦ pisum.
Pīsae, arum, θ. αἱ Πισαί. Πεῖσαι, ἡ Πῖσα, πόλις Τυῤῥηνίας. 2) σπάν ἀντὶ τοῦ Pisa.
Pīsaeus, a, um, Πισαῖος, 'Ολύμπιος, 'Ολυμπιακός. Pisaei, ἀ. Πισᾶται.
Pīsānus, a, um, τῶν Πεισῶν. Pisani, ἀ. οἱ τῶν Πεισῶν πολῖται, οἱ Πεισᾶται
pīsātĭo, ἢ pistatio, ōnis, θ. τὸ κόπτειν. κοπανίζειν.
Pīsaurum, i, οὐ. Πίσαυρον, πόλις 'Ομβρικῆς, τανῦν Pesaro. Pisaurenses. Πισαύριος.
piscārĭus, a, um, (piscis) ἰχθυηρός, τῶν ἰχθύων. piscarius, ἀ. ἰχθυοπώλης. forum piscarium, τὸ ἰχθυοπωλεῖον. 2) ἁλιευτικός. piscaria, ae, θ. ἡ ἁλιευτική, ἁλιεία.
piscātĭo, ōnis, θ. (piscor) ἁλιεία.
piscātor, ōris, ἀ. (piscor) ἁλιεύς.
piscātōrĭus, a, um, ἁλιευτικός. piscatoria navis, τὸ ἁλιευτικὸν πλοῖον. piscatorium forum, τὸ ἰχθυοπωλεῖον.
piscātrix, īcis, θ. (piscator (ἁλιεύτρια.
piscātūra, æ, θ. ἁλιεία. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
piscātus, ūs, ἀ. (piscor) ἁλιεία. 2) ἁλίευμα. (κυρίως καὶ μεταφορικῶς.)
pisceus, a, um, ἰχθυοειδής.
piscĭcăpus, i, ἀ. (piscis-capio) ἰχθυοθήρας ἁλιεύς. 'Επιγρ.
piscĭcŭlus, i, ἀ (ὑποκορ. τοῦ piscis) ἰχθύδιον
piscīna, æ, θ (piscis) ἰχθυοτροφεῖον. 2) κολυμβήθρα, λίμνη. 3) δεξαμενή, ληνός.

Digitized by Google

piscīnālis, e, κολυμβητικός.
piscīnārĭus, i, ἀ. (piscina) ἰχθυοτρόφος
piscinensis, e, ταὐτὸ τῷ piscinalis.
piscīnilla καὶ piscīnŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ piscina) μικρὸν ἰχθυοτροφεῖον.
piscis, is, ἀ. ἰχθύς. (Ἴδ. Ross, Ital. u. Gr. σ. 160 καὶ 170). 2) pisces, πληθ. οἱ ἰχθύες, (τὸ ἄστρον).
piscor, atus sum, ari, (piscis) ἰχθυῶ, ἁλιεύω.
piscosus, a, um, (piscis) ἰχθυώδης, πολύϊχθυς.
piscŭlentus, a, um, (piscis) ἰχθυώδης, πολύϊχθυς.
Pĭsĭda καὶ Pĭsĭda, æ ἀ. Πισίδης, Πισιδεύς. Pisidæ, πληθ. οἱ Πισίδαι, Πισιδεῖς, ἔθνος τῆς Ἀσίας.
Pīsĭdĭa, æ, θ. Πισιδία.
Pĭsĭdĭcus, a, um, Πισιδικός.
pĭsinnus, i, ἀ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ pusillus.
Pīsistrătus, i, ἀ Πεισίστρατος. Pisistratĭdes, æ, ἀ. Πεισιστρατίδης.
pīsĭto. are, τερετίζω, ψιθυρίζω. (φωνὴ τοῦ ψαρός).
pīso, are. ταὐτὸ τῷ pinso.
pīso, si, ĕre, aliquid. πτίσσω, τρίβω, ἰγδίζω τι
pīso, ōnis, ἀ. ὅλμος, ἴγδη, κοπανιστήριον.
Pīso, ōnis, ἀ. Πείσων ἐπίθ. Pisonĭānus.
pissasphaltus, i, ἀ. ὁ, ἡ πισσάσφαλτος.
pissĕlæon, i, οὐ. πισσέλαιον.
pissĭnus, a, um, πίσσινος.
pissŏcēros, i ἀ. ὁ, ἡ πισσόκηρος.
pistācĭa, æ, θ. πιστάκη.
pistācĭum, (-ĕum), i, οὐ. πιστάκιον.
pistāna, æ, θ. εἶδος τελματιαίας βοτάνης.
†pistĭcus a, um, πιστικός. καθαρός.
pistillum, i, οὐ. καὶ pistillus, i, ἀ. (pinso) ὕπερος.
pisto, are, μετγν. τύπος τοῦ pinso.
pistŏlŏchĭa, æ, θ. (πιστολοχία εἶδος ἀριστολοχίας.
pistor, ōris, ἀ. (pinso) μυλωθρός, ἀλέτης. 2) ἀρτοποιός, κλιβανεύς.
pistōrĭcus, a, um, ταὐτὸ τῷ pistorius.
Pistōrĭum, i οὐ. ἡ Πιστωρία, πόλις τῆς Τυῤῥηνίας, ἡ τανῦν Pistoja. Τὸ ἐθνικόν· Pistoriensis, e.
pistōrĭus, a, um. (pistor) ἀρτοποιϊκός, ἀρτοποιητικός.
pistrĭger. ĕra. ĕrum, (pistris-gero) εἰς πρίστιν λήγων.
pistrilla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ pistrina μυλώνιον.
pistrīna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ pistrinum.
pistrīnālis e, τοῦ μυλῶνος.
pistrīnārĭus, i, ἀ. μυλωθρός.
pistrīnensis, e, μυλικός.
pistrīnum, i, οὐ. (pinso) μυλών. dedere, conjicere aliquem in pistrinum. καταβάλλειν τινὰ εἰς τὸν μυλῶνα. 2) ἀρτοποιεῖον, ἀρτοκοπεῖον. exercere, ἀρτοκοπεῖν, ἀρτοποιεῖν, ἀρτοποιεῖσθαι. 3) ὁ ἄξιος εἰς μυλῶνα ἐμβληθῆναι μοχθηρὸς δοῦλος. Ὅθεν pistrinorum civitas, παρὰ Πλαύτῳ.
pistrīnus εἴτε pristinus, a, um, (pistris) τῆς πρίστεως. sidus pristinum, τὸ κῆτος, (ἄστρον).
pistris, is, καὶ pistrix, īcis, καὶ pristis, is, θ. πρίστις, εἶδος κήτους, καὶ τὸ κῆτος. (ἄστρον). 2) pistris καὶ pristis, is, θ. πρίστις. εἶδος νεώς.
pistrix, īcis, θ (pistor) ἀλετρίς. 2) ἡ ἀρτοποιός. 3) ταὐτὸ τῷ pistris, ἡ πρίστις, εἶδος κήτους, καὶ τὸ κῆτος (ἄστρον).
pistūra, æ, θ. (pinso) πτισμός.
pistus, a, um, Ἴδ. pinso.
pīsum, i, οὐ. τὸ πίσον, ὁ πίσος, πισός.
Pĭtane, ēs, θ. Πιτάνη, πόλις τῆς Αἰολίδος καὶ πόλις τῆς Λακωνικῆς. Pitanæus, a, um, Πιταναῖος
pĭthēcĭum ii, οὐ. μικρὸς πίθηκος 2) φυτὸν τὸ καὶ antirrhinon.
Pĭthēcusa, æ, θ. Πιθηκοῦσα Pithecusæ, πληθ. αἱ Πιθηκοῦσαι.
pĭtheus, ĕi, καὶ pithĭas, æ, καὶ pithus, i, ἀ. πιθίας, (φαινόμενον).
pitisso, ἀντὶ τοῦ pytisso.
pittăcĭum, i, οὐ. πιττάκιον, γραμμάτιον. 2) τμῆμα δέρματος, ἐφ᾽ ᾧ ἀλείφεται χρίσμα.
Pittăcus, (-os), i, ἀ. Πιττακός.
Pittheus, ĕi καὶ ĕos, ἀ. Πιτθεύς Pitthēĭus, καὶ Pitthēus, a um, Πιτθήϊος, Πίτθειος, τοῦ Πιτθέως. Pitthēĭs, ĭdis, θ. Πιτθηΐς.
pĭtŭĭnus, a, um, πιτύϊνος.
pĭtuīta, æ, θ. (συχνάκις τρισύλλαβον) λάπη, φλέγμα. pituitam detrahere, extrahere, ἀποφλεγματίζειν. 2) τὸ μυξῶδες τῶν δένδρων. 3) νόσος τις τῶν ἀλεκτορίδων.
pītŭĭtārĭa, æ, θ. (pituita) ἀγρία ἀσταφίς.
pītŭĭtōsus, a, um, φλεγματώδης, φλεγματικός.
pĭtyĭnus, a. um, πιτύϊνος.
pĭtyis, ĭdis, θ. πιτυΐς.
pĭtyŏcampa, æ, καὶ pityocampe, ēs, θ. πιτυοκάμπη.
pĭtys, yos, θ. πίτυς.
pitysma ἀντὶ τοῦ pytisma.
pĭus, a, um, εὐσεβής, ὅσιος. erga εἴτε in deos, patriam, parentes, εὐσεβὴς εἰς, εἴτε περὶ τοὺς θεούς, τὴν πατρίδα, τοὺς γονεῖς, κ.τ.τ. pius Aeneas, ὁ εὐσεβὴς Αἰνείας. contra jus piumque,

Digitized by Google

παρὰ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ὅσιον. bellum pium justumque, πόλεμος ὅσιός τε καὶ δίκαιος. far pium, αἱ ἁγναὶ εἴτε ἱεραὶ ὀλαί, οὐλοχύται. 2) ἔσθ' ὅτε· πρᾶος, εὐμενής, ἐλεήμων. — Σημ. piissimus παρὰ νεωτέροις ἀντὶ maxime pius, ἔτι δ' ἐν ἐπιγρ. καὶ pientissimus.

pix. pĭcis, θ. πίσσα πίττα. pice nigrior. πίσσης μελάντερος.

plācābĭlis, e, (placo) εὐεξίλαστος, εὐκατάλλακτος. 2) ἱλαστικός, πραϋντικός.

*plācābĭlĭtās, ātis, θ. (placabilis) τὸ εὐεξίλαστον, εὐκαταπράϋντον.

plācābĭlĭter, ἐπίρ. (placabilis) ἱλαστικῶς, πραϋντικῶς.

plācāmen, ĭnis, οὐ. (placo) ἱλασμός, placamina, τὰ ἱλαστικά, ἱλαστήρια

plācāmentum, i, οὐ. (placo) ἱλασμός, ἱλαστήριον

plācāte, ἐπίρ. πράως. ferre aliquid, φέρειν τι. Συγκριτ. placatius.

plācātĭo, ōnis, θ. (placo) ἱλασμός, πράϋνσις.

†plācātōrĭus, a, um, (placo) ἀρεστήριος, ἱλαστικός, ἱλαστήριος.

plăcenta, æ, θ. ὁ πλακοῦς, οῦντος, πόπανον.

plăcentārĭus, ii, ἀ. (placenta) πλακουντοποιός.

plăcentĭa, æ, θ. (placeo) ἀρέσκεια.

Plăcentĭa, æ, θ. Πλακεντία πόλις Ἰταλίας, ἡ τανῦν Piacenza. Placentīnus, a, um, Πλακεντῖνος

plăcĕo, ŭi, καὶ ĭtus sum, ēre, alicui, ἀρέσκω τινί. volo tibi placere, θέλω ἀρέσκειν σοι. placet tibi hoc? ἀρέσκει σοι τοῦτο; mihi placeo, ἐμαυτῷ ἀρέσκω. vobis placita est εἴτε placuit conditio, ὑμῖν ἤρεσεν ἡ συνθήκη. dies placitus, ἡ συνταχθεῖσα ἡμέρα. ἀρχαϊκῶς· placenda est dos, τὴν προῖκα ἀρεστὴν εἶναι δεῖ. — ἐπιθετικῶς· placens, ntis, καὶ placĭtus, a, um, ἀρεστός. placita es, ἀρεστὴ εἶ. 2) ἀπροσώπως· placet, ŭit καὶ ĭtum est, ēre, alicui, δοκεῖ τινι. his placuit εἴτε placitum est, ut venires εἴτε te venire, ἔδοξεν εἴτε δέδοκται (παρὰ Βυζαντίνοις καὶ ἤρεσε) τούτοις σὲ ἐλθεῖν. senatui placet, Cassium provinciam optinere, δοκεῖ τῇ συγκλήτῳ Κάσσιον τὴν ἐπαρχίαν λαβεῖν. si dis placet, ἣν θεὸς θέλῃ. placitum, οὐ. τὸ δεδογμένον ἀξίωμα, πρόσταγμα, γνώμη.

†plăcĭbĭlis, e, (placeo) ἀρεστός.

plăcĭde, ἐπίρ. (placidus) ἡσύχως, πράως, ἠρέμα. ferre dolorem, πράως τὴν λύπην φέρειν. loqui, ἠρέμα λέγειν. collis placide acclivis, λόφος ἠρέμα προσάντης.

Plăcĭdējānus, i, ἀ. Πλακιδηϊανός, (μονομάχος τις).

plăcĭdĭtas, ātis, θ. (placidus) πραότης. Λ. σπ.

†plăcĭdo, avi, are, (placidus) πραΰνω.

plăcĭdŭlus, a, um. ὑποκορ. τοῦ placidus. Πρβλ. τὰ Ἑλ. κύρ. ὂν Πραΰλος, Πραΰλη.

plăcĭdus, a, um, (placeo) ἥσυχος, ἡσύχιος, πρᾶος, ἠρεμαῖος.

plācĭtis, ĭdis, θ. πλακῖτις.

*plăcĭto, are, ταὐτὸ τῷ placeo.

plăcĭtum, placitus, ἴδ. placeo.

plāco, avi, atum, are, aliquem, (ἐκ τοῦ plăceo, ὡς sēdo, are ἐκ τοῦ sĕdeo). ἀρέσκομαι, ἱλάσκομαι, ἐξιλάσκομαι, πραΰνω, καταπραΰνω τινά. divinum numen precibus, τὸ θεῖον ἱλάσκεσθαι εἴτε ἵλεων ποιεῖν εὐχαῖς. Plutona tauris, τὸν Πλούτωνα ταύροις ἱλάσκεσθαι. aliquem alicui, διαλλάττειν τινὰ πρός τινα, ἵλεών τινά τινι ποιεῖν. æquor, πραΰνειν, καταπραΰνειν, γαληνίζειν τὸν πόντον. sitim, πραΰνειν, σβεννύναι τὸ δίψος. — placatus, a, um, alicui εἴτε in aliquem, ἵλεως, εὐμενής, εὔνους τινί. 2) πρᾶος, ἥσυχος, ἠρεμαῖος.

†plăcor, ōris, ἀ. (placeo) ἀρέσκεια.

plăga, æ, θ. πληγή. πλῆξις. plaga aeris, ἡ πλῆξις τοῦ ἀέρος. plagas pati, πληγὰς λαμβάνειν, πληγὰς μαστιγοῦσθαι. 2) πληγή, τραῦμα. plagas accipere, πληγὰς λαμβάνειν. plagas infligere, inferre, injicere alicui, πληγὰς ἐμβάλλειν τινί. 3) μεταφ. ἡ πληγή, συμφορά.

plăga, æ, θ. κλίμα, χώρα. plaga septentrionalis, τὸ πρὸς ἄρκτον κλίμα, τὰ πρὸς βορρᾶν μέρη. plaga cœli, κλίμα οὐρανοῦ. plaga fervida, θερμὸν κλίμα, ἡ διακεκαυμένη ζώνη. 2) ἐν[illegible] δίκτυον. tendere plagas, τείνειν δίκτυα. compellere lupum in plagas, ἐμβάλλειν λύκον εἰς τὰς ἄρκυς. cadere in plagas, ἐμπίπτειν εἰς ἄρκυς. 3) σπαν. περιπέτασμα.

plăgella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ plăga) πτύγμα.

plăgĭārĭus, i, ἀ. (plagium) ἀνδραποδιστής. 2) ὁ λογοκλοπίαν ποιούμενος.

plăgĭātor, ōris, ἀ. (plagium) ἀνδραποδιστής.

plăgĭger, ĕra, ĕrum, (plaga-gero) πληγὰς λαμβάνων.

plăgĭgĕrŭlus, a, um, ταὐτὸ τῷ plagiger.

plăgĭo, avi, are, (plagium) ἀνδραποδίζομαι, κλέπτω.

plăgĭpătĭda, æ, ἀ. (plaga-patior) μαστιγίας.

plăgĭum, i, οὐ. ἀνδραποδισμός.

Digitized by Google

†plāgo, avi, atum, are, aliquem, (plāga) πλήττω, τραυματίζω τινά.
plāgōsus, a, um, (plāga) πληγῶν μεστός. 2) πληκτικός.
plāgŭla, æ, θ. (ὑποκρ. τοῦ plăga) περίστρωμα, περιπέτασμα 2) φύλλον χάρτου. 3) μέρος ἐσθῆτος, πτερύγιον.
plăgūsĭa, æ, θ. εἶδος ἰχθύος.
plāna, æ, θ. ῥυκάνη. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
plānărātrum, i, οὐ. (aratrum) εἶδος δικύκλου ἀρότρου. Ἀμφ. γρ.
planāris, e, (planus) ἐπίπεδος.
plānārĭus, a, um, πεδινός.
Planasĭa, æ, θ. Πλανασία, νῆσος τοῦ Τυῤῥηνικοῦ πελάγους, ἡ τανῦν Pianosa.
planca, æ, θ. πλάξ, σανίς.
Plancĭānus, a, um, Πλαγκιανός, τοῦ Πλάγκου.
Plancīna, æ, θ. Πλαγκῖνα, ης. Δίων Κασ.
planctus, ūs, ἀ. (plango) κτύπος, κλαγγή. 2) κομμός, κοπετός, τυπετός, στερνοτυπία. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
Plancus, i, ἀ. Πλάγκος. (δηλοῖ δὲ τὸν πλατύποδα εἴτε στεγανόποδα).
plāne, ἐπίῤ. (planus) σαφῶς, ἐμφανῶς, ἐναργῶς. 2) παντελῶς, πάντως. 3) plane ita est, planissime, πάνυ γε, πάνυ μὲν οὖν.
plănes, ētis, ἀ. πλανὴς ἀστήρ.
plănēta, æ, ἀ. πλανήτης εἴτε πλανὴς ἀστήρ.
plănētārĭus, i, ἀ. ἀστρολόγος.
plănētĭcus, a, um, πλανητικός.
plango nxi, nctum, ĕre, aliquid, (ἐκ τοῦ θέματος ΠΛΑΓ) πλήττω, κτυπῶ, κρούω, τύπτω τι. humum, κτυπεῖν τὸ ἔδαφος. littora plangunlur fluctu, αἱ ἀκταὶ ὑπὸ κλύδωνος τύπτονται. plangere pectus, femur, πλήττεσθαι, κόπτεσθαι τὰ στέρνα, τὸν μηρόν. 2) plangi, ἐπὶ ὄρνιθος ῥιπίζειν τὰς πτέρυγας, πτερύσσεσθαι. 3) plangi καὶ οὐδετέρως plangere, πλήττεσθαι, κόπτεσθαι, τύπτεσθαι, στερνοκοπεῖσθαι, στερνοτυπεῖσθαι. 4) plangere aliquem, κόπτεσθαι, τύπτεσθαι, θρηνεῖν τινα, στερνοτυπεῖσθαι ἐπί τινι. malum, θρηνεῖν τὴν συμφοράν. Λ. ποιητικὴ ὡς τὰ πολλά.
plangor, ōris, ἀ. (plango) κτύπος, κλαγγή. 2) στερνοτυπία, κοπετός, τυπετός. Λ. ποιητ.
plangunculla, æ, θ. (πλαγγών) πλαγγόνιον, (κηρίνη κόρη τῶν νηπίων).
plānĭlŏquus, a, um, (planus-loquor) σαφῶς λέγων.
plānĭpes, ĕdis, ἀ. (planus-pes) εἶδος ὀρχηστοῦ εἴτε παντομίμου.
*planitas, ātis, θ. σαφήνεια.
planĭtĭa, æ, θ. τὸ ἐπίπεδον, πεδίον.
plānĭtĭes, ēi, θ. τὸ ἐπίπεδον, τὸ ὁμαλὸν πεδίον.
plānĭtus, ἐπίῤ. ὁμαλῶς.
plāno, are, aliquid, ὁμαλίζω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
planta, æ, θ. φυτόν, κατ' ἐξοχὴν τὸ μόσχευμα, φύτευμα 2) πέλμα, θέναρ, ταρσός (τοῦ ποδός).
plantāgo, ĭnis, θ. (ἀρνόγλωσσον, ἑπτάπλευρον), βοτάνη τις.
plantāris, e, (planta) τοῦ πέλματος, τοῦ ταρσοῦ. 2) plantare, is, οὐ. φυτευτήριον, φύτευμα, φυτόν.
plantārĭum, i, οὐ. φυτούργιον, φυτώριον, φυτών
plantātĭo, ōnis, θ. (planto) φύτευσις.
†plantātor, ōris, ἀ. φυτευτής.
plantĭger, ĕra, ĕrum, (panta-gero) φυτὰ εἴτε μοσχεύματα φέρων.
planto, are, aliquid, φυτεύω τι.
plānus, a, um, ὁμαλός. locus planus, χωρίον ὁμαλόν, ἐπίπεδον. via plana, ὁμαλὴ ὁδός. piscis planus, ὁ πλατὺς ἰχθύς. planum, οὐ. τὸ ὁμαλόν, τὸ ἐπίπεδον. plano pede, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. de plano, εἴτε e plano, χαμάθεν, ἐξ ἐπιπέδου, οὐχ ἀφ' ὑψηλοῦ, ἐπὶ ποδός, οὐχ ἐπὶ βήματος (δικαστικοῦ). Ἔτι ὁμαλῶς, ῥᾳδίως, ἄνευ δυσχερειῶν. 2) σαφής, ἐμφανής, ἐναργής, φανερός.
plānus, i, ἀ. πλάνος.
plasēa, ταὐτὸ τῷ palasea.
†plasma, ătis, οὐ. πλάσμα, πλαστούργημα. 2) πλάσμα φωνῆς ἐν τῇ μουσικῇ καὶ τῇ ἀπαγγελίᾳ.
†plasmatĭo, ōnis, θ. πλάσις.
†plasmātor, ōris, ἀ. (plasmo) πλάστης, πλαστουργός.
†plasmo, avi, atum, are, aliquid, πλάττω, πλαστουργῶ τι.
plasso, are, πλάσσω.
plastes, æ, ἀ. πλάστης.
plastĭca, æ, ταὐτὸ τῷ plastice.
plastĭcātor, ōris, ἀ. πλάστης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
plastĭce, ēs, εἴτε plastĭca, æ, θ. ἡ πλαστική.
plastĭcus, a, um, πλαστικός.
Platææ, arum, θ Πλαταιαί. Platæēus, a, um, Πλαταϊκός. Platæenses, ium, ἀ. οἱ Πλαταιεῖς.
plătălĕa, æ, θ. πελεκάν.
plătănĭnus, a, um, πλατάνιος.
plătănista, æ, ἀ. πλατανιστής (ἰχθύς).
platănon, ōnis, ἀ. πλατανών.
plătănus, i, θ. πλάτανος.
plătea, καὶ platĕa, æ, θ. πλατεῖα.
plătĕa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ platalea.
plătessa, æ, θ εἶδος ἰχθύος, ὁ πλάταξ.

Digitized by Google

plătĭce, ἐπίῤ. πλατυκῶς, καθολικῶς.
plătĭce, ēs, θ. (πλατυκή), ἡ κοινὴ παιδεία.
plătĭcus, a, um, πλατυκός, καθολικός.
Plăto καὶ Plăton, ōnis, ἀ. Πλάτων.
Plătōnĭcus, a, um, Πλατωνικός.
plătўcĕros, ōtis, πλατύκερως.
plătўcŏrĭăsis, is, θ. πλατυκορίασις, (νόσος ὀφθαλμῶν).
plătўophthalmos, i, πλατυόφθαλμος.
plătўphyllos, on, πλατύφυλλος.
plaudo, si, sum, ĕre, κροτῶ. manibus, τῷ χεῖρε κροτεῖν, ἐπικροτεῖν. alicui, ἐπικροτεῖν, κροταλίζειν τινί, κροτεῖν, ἐπαινεῖν τινα. pectora manu, ἐπικροτεῖν τὰ στήθη τῇ χειρί. plaudit ciconia rostro, ὁ πελαργὸς τῷ ῥύγχει κροτεῖ.—Σημ. ἐπὶ τῷ τέλει τραγῳδίας ἢ κωμῳδίας ἐπέλεγον τὸ plaudite, κροτήσατε χεῖρας.
plausĭbĭlis, e, (plaudo κροτητός, ἀξιέπαινος, ἐπαινετός. 2) κροτῶν.
plausĭbĭlĭter, ἐπίῤ. ἐπαινετῶς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
plausĭlis, e, ταὐτὸ τῷ plausibilis.
plausĭto, are, (θαμιστ. τοῦ plaudo) κροτῶ.
plausor, ōris, ἀ. (plaudo) ὁ κροτῶν, ἐπαινέτης.
plaustrārĭus, i, ἀ. (plaustrum) ἁμαξοπηγός, ἁμαξουργός. 2) ἁμαξεύς
plaustrĭlŭcus, a, um, (plaustrum-luceo) λάμπων ὡς ἡ ἅμαξα, τὸ ἄστρον, (ἁμαξολαμπής). Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
plaustrum, i, οὐ. ἅμαξα. 2) ἅμαξα εἴτε ἄρκτος, (ἄστρον).
plausus, a, um, ἴδ. plaudo.
plausus, ūs, ἀ. (plaudo) κρότος, κτύπος, ψόφος. 2) κρότος, κρότησις (τῶν χειρῶν). μεταφ. ὁ κρότος, ὁ ἔπαινος.
Plautĭānus, a, um, Πλαυτιανός, τοῦ Πλαυτίου.
Plautīnus, a, um, (Plautus) Πλαυτῖνος, τοῦ Πλαύτου. Εὕρηται καὶ τὸ ὑπερθετικὸν Plautinissimus.
Plautĭus εἴτε Plōtĭus, a, um, Πλαύτιος, τοῦ Πλαυτίου. Plautius, ἀ. ὁ Πλαύτιος.
plēbēcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ plebs) ταπεινὸς ὄχλος.
plēbējus, a, um, (plebs) δημοτικός, (μὴ πατρίκιος). ordo plebejus, ἡ δημοτικὴ τάξις (τῶν πολιτῶν). plebejus, ἀ. ὁ δημοτικός, δημότης, εἷς τῶν πολλῶν. 2) δημώδης, κοινός, χυδαῖος, εὐτελής, φαῦλος.
plēbes, ĕi, θ. ταὐτὸ τῷ plebs.
plēbĭcŏla, æ, ἀ. (plebs-colo) δημοκηδής, δημοκόπος.
plebiscītum, i, οὐ. (plebs-scisco) δήμου ψήφισμα εἴτε δόγμα. πρβ. scisco.
plēbĭtas, ātis, θ. (plebs) δημοτικὴ τάξις.
plebs, γεν. plēbis, θ. (πλέες, πληθύς), δῆμος, δημοτικοί (οὕτω πρῶτον μὲν οἱ μὴ πατρίκιοι, ὕστερον δὲ οἱ μήτε πατρίκιοι, μηθ' ἱππεῖς ὄντες ἐκαλοῦντο). tribunus non populi sed plebis magistratus est, ὁ δήμαρχος οὐ τῆς πόλεως ἀλλὰ τοῦ δήμου ἀρχή ἐστιν, οὐχ ἁπάντων τῶν πολιτῶν ἀλλὰ μόνων τῶν δημοτικῶν ἀρχή ἐστιν. ad plebem tulerunt, εἰς τὴν φυλετικὴν ἐκκλησίαν, ἢ εἰς τὸ πλῆθος εἰσήγαγον (νόμον). 2) πλῆθος, οἱ πολλοί, ὄχλος. Ἡ λέξις κατὰ πληθ. ἀρ. οὐχ εὕρηται, εἰμὴ σπανιώτατα καὶ παρ' ὀψιαιτάτοις συγγραφεῦσιν.
plectĭbĭlis, e, (plecto) ἄξιος τιμωρίας εἴτε ζημίας. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
plectĭlis, e, (plecto) πλεκτός. 2) πολύπλοκος, περιπεπλεγμένος.
plecto, (xi), xum, ĕre, aliquid, πλέκω τι. plexus, a, um, πεπλεγμένος, πλεκτός. μεταφ. περιπεπλεγμένος, πολύπλοκος. ῎Ιδε καὶ τὸ ἑξῆς ἄρθρον.
plecto, ĕre, πλήττω. aliquem, κολάζω, ζημιῶ τινα. συνήθως· plector, i, κολάζομαι, ζημιοῦμαι.
plectrĭpŏtens, ntis, τοῦ πλήκτρου εἴτε τῆς λύρας ἔμπειρος, (πληκτροκρατής). Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
plectrum, i, οὐ πλῆκτρον, (κιθάρας). 2) πλῆκτρον, (μακρὰ κώπη ἀντὶ πηδαλίου).
Plēĭas εἴτε Plējas εἴτε Plīas, ădis, θ Πληϊάς, Πλειάς. Plejades, πληθ. αἱ Πλειάδες.
Plēĭŏne, ēs, θ. Πληϊόνη.
Plēmĭnĭus, ii, ἀ. Πλημίνιος.
Plemmyrĭum, Plēmūrĭum, i, οὐ Πλημμύριον, ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας.
plēne, ἐπίῤ. πληρούντως. 2) τελέως, τελείως ἀφθόνως
plēnĭlūnĭum, i, οὐ. (plenus-luna) ἡ πανσέληνος, τὸ πανσέληνον.
plēnĭtas, ātis, θ. (plenus) πλησμονή, πυκνότης.
plēnĭtūdo, ĭnis θ. ταὐτὸ τῷ plenitas.
plēnus, a, um, (*pleo) alicujus rei καὶ aliqua re, πλήρης, μεστός, γέμων τινός. Gallia plena civium Romanorum est, ἡ Γαλλία Ῥωμαίων πολιτῶν πλήρης εἴτε μεστή ἐστι, γέμει. domus plena ornamentis, οἰκία κοσμημάτων πλήρης μεστή, γέμουσα. exercitus plenus prædā, στρατὸς λαφύρων γέμων. plenus fraudis, sceleris, μεστός, γέμων ἀπάτης, κακίας. fidei, ingenii, πλήρης, μεστὸς πίστεως, εὐφυΐας. plenus annis, πολυετής. plenā manu, ἀφθόνως. femina plena, γυνὴ πληρωθεῖσα, ἔγκυος. 2) πλήρης, εὔπορος, ἄφθονος· plena urbs,

Digitized by Google

εὔπορος πόλις. plena pecunia, ἄφθονον ἀργύριον. 3) πλήρης, μεστός, χορεστός. 4) πλήρης, παχύς, πυκνός. homo plenus, πλήρης, εὔσαρχος ἄνθρωπος. filum plenum, πυκνὸν εἴτε παχὺ νῆμα. cibus plenus, θρεπτικὴ τροφή. aër plenus, ὁ πυκνὸς ἀήρ. vinum plenum, οἶνος πυκνός. 5) μέγας, ἔντονος. plena vox, μεγάλη φωνή. littera plena, ἔντονον γράμμα verbum plenum, ἐμφαντικὸν ῥῆμα. 6) πλήρης, ὅλος. annus, πλῆρες ἔτος, ἐνιαυτὸς ὅλος numerus, πλήρης ἀριθμός. 7) in plenum dicere aliquid, καθόλου εἴτε κεφαλαιωδῶς λέγειν τι.

plĕo, ĕre, ἄχρηστον ῥῆμα, ἐξ οὗ τὰ compleo, impleo, plenus κτλ. ὡς τὸ Ἑλλην. πλέω, ἄχρηστ. ἐξ οὗ τὰ πλήρης, πιμπλάναι, πληροῦν κ.τ.λ.

plĕŏnasmus, i, ἀ. πλεονασμός

plērīque, ἴδ. plerusque

plērōma, ătis, οὐ. πλήρωμα.

plērōtĭcus, a, um, πληρωτικός.

plērumque, ἴδ. plerusque.

plērus, a, um, ἀρχαϊκῶς πλείων· ager campestris plerus, ἀγρὸς πεδινὸς τὸ πολύ.

plērusque, ăque, umque, ὁ πολύς. juventus pleraque, ἡ νεολαία ἡ πολλή, τὸ πολὺ τῆς νεολαίας. pleraque Græcia, ἡ πολλὴ τῆς Ἑλλάδος. plerumque noctis, τὸ πολὺ τῆς νυκτός. pleræque gentium, τὰ πολλὰ τῶν ἐθνῶν. plerique, οἱ πολλοί. plerique omnes, οἱ πολλοὶ πάντες. pleraque — alia —, τὰ μὲν πολλὰ — τὰ δέ —. ἐπιῤῥηματικῶς· plerumque, τὸ πολύ, ὡς τὰ πολλά, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. 2) πολύς τις. plerique, πολλοί τινες. 3) πλείων. plerique, πλείονες.

plētūra, æ, θ. (pleo) πλήρωσις, πλήρωμα. 2) πληθώρα (αἵματος). Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

pleurĭcus, a, um, τῶν πλευρῶν πλάγιος.

pleurĭsis, is, θ. ταὐτὸ τῷ pleuritis.

pleurītĭcus, a, um, πλευριτικός.

pleurītis, ĭdis, θ. πλευρῖτις, (νόσος). 2) μέρος τι τοῦ ὑδραύλου.

Pleuron, ōnis, θ. Πλευρών. Pleuronĭus, a, um, Πλευρώνιος.

plexus, a, um, ἴδ. plecto.

*plexus, ūs, ἀ. (plecto) πλοχή. Ἀμφ. γρ.

Plīas, ἴδ. Pleias.

plĭcātĭlis, e, (plico) πτυκτός, πτύσσεσθαι εἴτε συμπτύσσεσθαι δυνάμενος.

plĭcātūra, æ, θ (plico) πτύξις, σύμπτυξις.

plĭco, (avi καὶ ŭi), atum (ĭtum) are, (πλέκω) aliquid, πτύσσω, διπλῶ τι.

Plīnĭānus, a, um, Πλινιανός, τοῦ Πλινίου.

Plīnĭus, a, um, Πλίνιος, τοῦ Πλινίου.

Plinius, ἀ. ὁ Πλίνιος.

plinthis, ĭdis, θ. πλινθίς.

plinthĭum, i, οὐ. πλινθίον.

plinthus, i, θ. πλίνθος.

Plisthĕnes, is, ἀ. Πλεισθένης. Plisthenĭus, a, um, Πλεισθένιος, Ἀγαμεμνόνιος. Plisthenĭdes, æ, ἀ. Πλεισθενίδης.

plistŏlŏchĭa, æ, ταὐτὸ τῷ pistolochia.

Plistŏnīces, æ, ἀ. Πλειστονίκης.

plŏce, ēs, θ. πλοκή.

plōdo, ĕre, ταὐτὸ τῷ plaudo

plōrābĭlis, e, (ploro) οἰμωκτός, ἀξιόθρηνος. 2) οἰμωκτικός, θρηνητικός, Λ. ποιητική

plōrābundus, a, um, οἰμώζων, κλαίων, ὀδυρόμενος.

†plōrātĭo, ōnis, θ. οἰμωγή, κλαυθμός, ὀδυρμός.

plōrātor, ōris, ἀ. (ploro) ὁ οἰμώζων, κλαυστήρ.

plōrātus, ūs, ἀ. οἰμωγή, κλαυθμός, ὀδυρμός.

ploro, avi, atum, are, οἰμώζω, κλαίω, ὀδύρομαι. plorare te jubeo, οἰμώζειν σε κελεύω, ἄπαγ' ἐς κόρακας! 2) παρὰ ποιηταῖς· aliquem ἢ aliquid, οἰμώζω, κλαίω, ὀδύρομαί τινα ἤ τι. Ἔτι μετ' ἀπαρεμφ. καὶ αἰτιατικῆς· ἀλγεῖν, ἀθυμεῖν ἐπί τινι, βαρέως τ φέρειν. plorares, me objicere Aquilonibus, οὐκ ἂν τλαίης με προέσθαι τοῖς βορέαις. plorat aquam, cum lavat, profundere, ἀλγεῖ προχέων ὕδωρ, ὅταν λῶται (πρβλ. τὸ τῆς συνηθείας· λυπεῖται τὸ νερόν). ploravere, suis non respondere favorem speratum meritis, βαρέως ἤνεγκαν οὐ τυχόντες ὡς ἤλπιζον εὐνοίας ἀξίας τῶν προϋπηργμένων αὐτοῖς.

plōsor, ταὐτὸ τῷ plausor.

plostellum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ plostrum) ἁμάξιον, ἁμαξίς.

plostrārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ plaustrarius.

plostrum, ταὐτὸ τῷ plaustrum.

plōsus, ūs, ταὐτὸ τῷ plausus

Plōtĭānus, κ.τ.τ. ταὐτὸ τῷ Plautianus κτλ.

ploxĕmum, ploxĭmum καὶ ploxĕnum, i, οὐ. δίφρος ὀχήματος Λ. Γαλλική.

plŭit, ἴδ. pluo.

plūma, æ, θ. πτίλον. 2) ποιητ. τὸ πτίλον, ὁ χνοῦς. 3) αἱ τοῦ θώραχος φολίδες, εἴτε λεπίδες.

†plūmācĭum, i, οὐ. (pluma) προσκεφάλαιον ἐκ πτίλων.

plūmālis, e, (pluma) πτιλωτός, πτερωτός.

plūmārĭus, i, ἀ. (pluma) ποικιλτής. plumaria ars, ἡ ποικιλτικὴ τέχνη.

Digitized by Google

plūmātĭlis, e, ποικιλτός.
plumātus, a, um, ἴδ. plumo.
plumbāgo, ĭnis, θ. (plumbum) μολύβδαινα, (μέταλλον καὶ βοτάνη).
plumbārĭus, a, um, μολυβδικός. plumbaria metalla, τὰ μολύβδου μέταλλα. plumbarius, ἀ. ὁ μολυβδουργός.
plumbātūra, æ, θ. (plumbo) μολύβδωσις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
plumbātus, a, um, ἴδ. plumbo.
plumbĕus, a, um, μολύβδοῦς, μολύβδινος. 2) μεταφ. βαρύς, χαλεπός. 3) φαῦλος, εὐτελής. 4) ἀμβλύς.
plumbo, avi, atum, are, (plumbum) aliquid, μολυβδῶ τι. — plumbatus, a, um, μολυβδωτός. 2) μολυβδοῦς, μολύβδινος.
plumbōsus, a, um, (plumbum) μολυβδώδης.
plumbum, i, οὐ. μόλυβδος. 2) ὅ,τι μολύβδου πεποίηται, οἷον ἡ μολυβδὶς (σφαῖρα), χρωστὴρ μολύβδινος, μάστιξ σφαιρία ἔχουσα μολύβδινα, μολύβδαινα, κ.τ.τ. 3) νόσος τις τοῦ ὀφθαλμοῦ.
plūmesco, ĕre, (pluma πτεροῦμαι, πτεροφυῶ.
plūmĕus, a, um, πτιλωτός. 2) κοῦφος. 3) ποικιλτός, στρουθωτός.
plūmĭger, ĕra, ĕrum, (pluma-gero) πτεροφόρος.
plūmĭpes, ĕdis, (pluma-pes) πτερόπους.
plūmo, avi, atum, are, aliquid, πτερῶ τι. se, πτεροῦσθαι. plumatus, a, um, πτιλωτός, πτερωτός. 2) οὐδετέρως· πτεροῦσθαι, πτεροφυεῖν. — 3) plumatus, a, um, στρουθωτός, ποικιλτός. 4) lorica plumata, ὁ φολιδωτὸς θώραξ.
plūmōsus, a, um, πτιλωτός, πτερωτός. 2) χνοώδης.
plūmŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ pluma) μικρὸν πτίλον.
plŭo, plŭi, καὶ plŭvi, ĕre, (ΠΛΥΩ, φλύω) τριτοπροσώπως· ὕειν. coelum pluit, ὁ θεὸς ὕει. gutta pluit, στάλαγμα εἴτε σταλάγματα ὕεται. bellaria pluunt, τραγήματα ὕεται, καταχεῖται. 2) ἀπροσώπως· pluit, ὕει. pluet hodie, ὕσει σήμερον aqua pluendo crevit, τὸ ὕδωρ τῷ ὑετῷ ηὐξήθη. sanguine εἴτε sanguinem pluit, αἵματι εἴτε αἷμα ὕει. lapidibus εἴτε labides pluisse, λίθοις εἴτε λίθους ὗσαι.
plŭor, ōris, ἀ. (pluo) ὑετός Λ. ποιητ.
plūrālis, e, (plus) πληθυντικός. pluralis numerus, ὁ πληθυντικὸς ἀριθμός.
plūrālĭtas, ātis, θ. (pluralis) πληθυντικὸς ἀριθμός. 2) τὰ πολλά.
plūrālĭter, ἐπίρ. πληθυντικῶς.
plūrātīvus, a, um, ταὐτὸ τῷ pluralis.
plūres, ἴδ. multus.
plūrĭes, ἐπίρ. πλεονάκις.
plūrĭfārĭam, ἐπίρ. (plus-fari) πλεοναχῶς, πολλαχῶς. 2) πολλαχόθι, πολλαχοῦ, πλεοναχῆ.
plūrĭformis, e, (plus-forma) πολύμορφος.
plūrĭlătĕrus, a, um, (plus-latus) πολύπλευρος. Λ τοῦ μετγν. Λατ.
plūrĭmus, a, um, ἴδ. multus.
*plūrĭvŏcus, a, um, (plus-vox) πολύφωνος, πολυώνυμος, πολυσήμαντος.
plūs, plūris, οὐ. συγκρ. τοῦ multus, ὅ ἰδέ.
plusculus, a, um. (ὑποκορ. τοῦ plus) μικρῷ πλείων, μικρῷ τινι πλείων, μικρόν τι πλείων plusculum, μικρῷ πλέον, πλέον τι, μικρόν τι πλέον. 2) πλέον τοῦ μετρίου, πλέον τοῦ δέοντος.
plusquamperfectum tempus, ὁ ὑπερσυντελικὸς χρόνος. Λέξ. Γραμματ.
Plūtarchus, i. ἀ. Πλούταρχος.
plūtĕārĭus, ii, ἀ. (pluteus) ὁ κατασκευάζων θριγκοὺς εἴτε κιγκλίδας 'Επιγρ.
plūtĕus, i, καὶ σπανιώτερον· plūtĕum, i, οὐ. θωράκιον εἴτε ξύλινος θώραξ πύργων, πλοίων, κ.τ.τ. 2) θώραξ, γέῤῥον, γεῤῥοχελώνη. 3) θριγκός, κιγκλὶς προναίου ἢ στοᾶς. 4) θήκη βιβλίων, πινάκων κ.τ.τ. 5) ἀνάκλιτον εἴτε πρόσκλιντρον κλίνης.
Plūto εἴτε Plūton, ōnis, ἀ. Πλούτων, Ἅδης.
Plūtōnĭus, a, um, Πλουτώνιος.
Plūtus, i, ἀ. Πλοῦτος.
plŭvĭa, æ, θ. (ὑπον. aqua) (pluo) ὑετός, τὸ ἐξ οὐρανοῦ εἴτε ἐκ Διὸς ὕδωρ, ὕδωρ.
plŭvĭālis, e, (pluvia) ὑέτιος, τοῦ ὑετοῦ. aqua pluvialis, τὸ ὄμβριον, εἴτε ἐξ οὐρανοῦ ὕδωρ. pluvialis auster, ὁ ὑέτιος νότος. pluvialis dies, ἡμέρα ἔπομβρος, ὑετώδης.
plŭvĭātĭcus, a, um, (pluvia) aqua pluviatica. ὄμβριον ὕδωρ, τὸ ἐξ οὐρανοῦ ὕδωρ. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
plŭvĭātĭlis, e, ταὐτὸ τῷ [illegible]viaticus.
plŭvĭōsus, a, um, ὑετώδης, ὄμβριος, ἔπομβρος.
plŭvĭus, a, um, pluit) ὑέτιος, ὄμβριος. pluvius ventus, ὑέτιος ἄνεμος. pluvia regio, ἡ ἔπομβρος χώρα. Jupiter Pluvius, ὁ 'Υέτιος εἴτε Ὄμβριος Ζεύς· aqua pluvia, τὸ ὄμβριον εἴτε ἐξ οὐρανοῦ ὕδωρ. aurum pluvium, χρυσὸς ὑόμενος.
pneumătĭcus, a, um, πνευματικός
pnīgeus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. πνιγεύς.
pnīgītis, ĭdis, θ. πνιγῖτις, (εἶδος πηλοῦ).
po, ἢ pot, προθετικὸν μόριον εὔχρηστον ἐν μόνῃ τῇ συνθέσει, δηλοῦν ἐπίτασιν ὡς ἐν τῷ polleo, κ.τ.τ. 'Εκ τῆς 'Ελλην. προθέσεως ποτί=πρός.

pōcillātor, ōris, ἀ. (pocillum) οἰνοχόος.
pocillum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ poculum) ποτηρίδιον, ἐκπωμάτιον.
pōcŭlentus, a, um, (poculum) ποτός, πόσιμος. 2) poculenta, orum, οὐ. πληθ. τὰ ποτά, πώματα.
pocŭlum, i, οὐ. (ΠΟΩ, πίνω) ποτήρ, ποτήριον, ἔκπωμα. 2) ποτόν, πῶμα, πόσις. 3) πότος, πόσις, συμπόσιον.
pŏdăger, gri, ἀ. ποδαγρός, ποδαγρικός.
pŏdăgra, æ, θ. ποδάγρα.
pŏdăgrĭcus, a, um, ποδαγρικός.
pŏdăgrōsus, a, um, ποδαγρικός, ποδαγρῶν.
Pŏdălīrĭus, i, ἀ. Ποδαλείριος.
pŏdērēs, εἴτε pŏdēris, is, ἀ. ποδήρης χιτών.
pōdex, ĭcis, ἀ. (ἴσως ἐκ τοῦ pēdo) πρωκτός.
pŏdismātus, a, um, (podismus) ποδισθείς, κατὰ πόδας εἴτε διὰ ποδῶν μετρηθείς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
pŏdismus, i, ἀ. ποδισμός.
pŏdĭum, i, οὐ. (πόδιον) μέρος τι προεχὲς οἰκοδομήματος, θωράκιον. 2) ἡ ἐν ἱπποδρόμῳ ἢ ἀμφιθεάτρῳ προεδρία. 3) βάραθρον.
Poeantĭădes, æ, ἀ. Ποιαντιάδης.
Poeas, antis, ἀ. Ποίας. Poeantĭus, a, um, Ποιάντιος.
Poecĭle, ēs, θ. Ποικίλη (στοά).
pŏēma, ătis, οὐ. ποίημα.
pŏēmătĭum, i, οὐ. ποιημάτιον.
poena, æ, θ. ποινή, τιμωρία, δίκη. poenas alicujus rei alicui pendere, dependere, solvere, dare, ποινὰς εἴτε δίκην τινὸς τινὶ τίνειν, ἀποτίνειν, ἀποδιδόναι. poenas de aliquo sumere, capere, δίκην λαμβάνειν. poenas statuere in aliquem, irrogare alicui, δίκην ἐπιτιθέναι τινί. poena aliquem afficere, poenas ab aliquo capere, τιμωρεῖσθαί τινα, δίκην παρά τινος λαμβάνειν. ab aliquo poenas petere, παρά τινος δίκην ἀπαιτεῖν. pœnas sceleri constituere, τιμωρίαν εἴτε δίκην τῇ κακίᾳ τάττειν. do pœnas temeritatis, δίκην δίδωμι τῆς προπετείας. pœnas subire, pati, δίκην ὑπέχειν, τιμωρίας τυγχάνειν. habeo poenam, ἔχω εἴτε δέδωκα δίκην, ἐνίοτε καί ἔχω εἴτε εἴληφα δίκην. poenas alicujus persequi, τιμωρεῖν τινι, τιμωρεῖσθαι ὑπέρ τινος. sub poena, ἐπὶ τιμωρίᾳ, ἐπὶ ζημίᾳ. 2) τιμωρία, πόνος, ἀνία. 3) Poena, θ. ἡ Ποινή (θεά). Pœnæ, θ. πληθ. αἱ Ποιναί.
poenālis, e, (poena) τῆς ποινῆς, κολαστήριος, κολαστικός.
poenālĭter, ἐπίῤ. διὰ ποινῆς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
poenārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ poenalis.
Poeni, orum, ἴδ. Poenus.
Poenĭce, ἐπίῤ. Φοινικιστί.
Poenĭcēus, a, um, Φοινίκεος, Φοινικικός.
Pœnĭcus, a, um, Φοινικικός, Καρχηδονιακός.
Poenīnus, ἴδ. Penninus.
poenĭo, ire, ταὐτὸ τῷ punio.
poenĭtenter, ἐπίῤ μεταμελητικῶς, μετανοητικῶς.
poenĭtentĭa, æ, θ. (poeniteo) μετάγνωσις, μεταμέλεια, μετάνοια. agere poenitentiam alicujus rei, ποιεῖσθαι μεταμέλειάν τινος.
poenĭteo, ŭi, ēre, μεταμέλομαι, μετανοῶ, μεταγιγνώσκω. alicujus rei, μεταμέλεσθαί τινι εἴτε ἐπί τινι. poenitens, μεταμελόμενος. pœnitendus, μεταμελείας ἄξιος. σπαν. poeniturus, a, um, μετανοήσων. vis poenitendi, ἡ τῆς μετανοίας δύναμις. Athenienses poenitere coeperunt, οἱ Ἀθηναῖοι ἤρξαντο μεταγιγνώσκειν. 2) ἀπροσώπως· me poenitet alicujus rei, μεταμέλει μοί τινος. populum judicii sui poenitet, τῷ δήμῳ μεταμέλει τῆς κρίσεως, ὁ δῆμος μεταμέλεται τῇ κρίσει εἴτε ἐπὶ τῇ κρίσει. me poenitet, non didicisse, μεταμέλει μοι ὅτι οὐ μεμάθηκα. quum aliquid fecit, pœnitet, ποιήσας τι μετανοεῖ, μεταμέλει αὐτῷ ποιήσαντι. id (ἀντὶ τοῦ ejus rei) me poenitet, τοῦτο μεταμέλομαι. 3) δυσχεραίνω, δυσχερῶς φέρω τι. vitae εἴτε vivere me poenitet, δυσχερῶς φέρω τὸν βίον. 4) conditio me non poenitet, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ conditionis, ἡ συνθήκη οὐκ ἀπαρέσκει με.
†poenĭtēor, ēri, ἑτερ. τύπ. τοῦ poeniteo. poenitemini, μετανοεῖτε!
poenītĭo, ōnis, θ. ταὐτὸ τῷ punitio.
poenĭtūdo, ĭnis, θ. τύπος σπανιώτερος τοῦ poenitentia.
poenītus, a, um, ταὐτὸ τῷ punitus, ἴδ. punio.
Poenŭlus, i, ἀ. Φοῖνιξ, Καρχηδόνιος.
Poenus, a, um, Φοινίκεος, Φοινικικός, Καρχηδόνιος, Καρχηδονιακός, (ἄποικοι γὰρ οἱ Καρχηδόνιοι τῶν Φοινίκων). Pœnus, ἀ. Φοῖνιξ, Καρχηδόνιος.
pŏēsis, is, θ. ποίησις.
pŏēta, æ, ἀ. ποιητής.
Poetēlĭus, i, ἀ. Ποιτήλιος.
pŏētĭca, æ. καὶ poētice, ēs, θ. ἡ ποιητική.
pŏētĭcē, ἐπίῤ. ποιητικῶς.
pŏētĭcus, a, um, ποιητικός.
pŏētilla, æ, ἀ. (ὑποκορ τοῦ poëta) φαῦλός τις ποιητής.
pŏētor, ari, ποιητίζω.

Digitized by Google

pŏētrĭa, æ, θ. ποιήτρια.
pŏētris, ĭdis εἴτε ĭdos, θ. ποιήτρια.
pōgōnĭas, æ, ἀ. πωγωνίας, (ἀστήρ).
pol! (Pollux) νὴ Δία, ναὶ μὰ Δία.
pōlĕa. æ, θ. παρὰ τοῖς Σύροις ἡ πρώτη κόπρος νεογνοῦ ὄνου.
Pŏlĕmo εἴτε Polemon, ōnis, ἀ. Πολέμων. Pŏlĕmōnēus, a, um, Πολεμώνιος.
pŏlĕmōnĭa, æ, θ. πολεμώνιον (βοτάνη).
Pŏlĕmōnĭăcus, a, um, Πολεμωνιακός, τοῦ Πολέμωνος. Οὕτω ἐκαλεῖτο μέρος τοῦ Πόντου.
pŏlenta, æ, θ. (pollen) ἄλφιτον, ἄλφιτα, μάζα. 2) κυκεών, ποτόν τι ἐξ ἀλφίτων.
pŏlentārĭus, a, um, (polenta) ἀλφιτιτικός, μάζινος.
pŏlĭa, æ, θ. εἶδος πολιοῦ λιθαρίου.
pōlĭa, æ, θ. πωλεία.
pŏlĭmen, ĭnis, οὐ. (polio, ire) τὸ λεῖον, στιλπνόν, στίλδωσις, κόσμος. Συγκεκριμένως. σφαιρίδιόν τι κοσμητικὸν ζωστῆρος, διαδήματος κ.τ.τ. polimina, πληθ. οἱ ὄρχεις.
pŏlĭmenta, orum, οὐ. (polio, ire) ταὐτὸ τῷ polimina, ἴδ. polimen.
pŏlĭo, īvi, itum, ire, aliquid, ξέω, ἀποξέω, λεαίνω τι. lignum et ebur cute, ξύλον καὶ ἐλέφαντα δέρματι. arma, λαμπρύνειν τὰ ὅπλα. columnas, ἐπεργάζεσθαι, ξεῖν τὰς κίονας. lapis politus, λίθος ξεστὸς εἴτε ξεστή. 2) κοινῶ τι. columnas albo, (ὑπον. tectorio) κονιᾶν κίονας λευκῷ κονιάματι. 3) vestem, γνάπτειν ἐσθῆτα. 4) agrum, ἐξεργάζεσθαι ἀγρόν. 5) λαμπρύνω, καλλύνω, κομμῶ, καλλωπίζω, κοσμῶ τινα ἤ τι. polior, καλλωπίζομαι, κομμοῦμαι, κοσμοῦμαι. polio orationem, ἐπεξεργάζομαι, ἀποτορνεύω τὸν λόγον. oratio polita, γλαφυρὸς λόγος. homo politus, γλαφυρὸς λόγος. homo politus, γλαφυρός, κομψὸς ἄνθρωπος. domus polita, οἰκία κεκαλλωπισμένη.
pŏlĭo, ōnis, ἀ. (polio, ire) ὁ τὰ ὅπλα λαμπρύνων. Ἀμφ. γρ.
pŏlĭon, (-um), i, οὐ. πόλιον (βοτάνη).
Pŏlĭorcētes, æ, ἀ. Πολιορκητής.
pŏlīte, ἐπίρ. (polio, ire) κομψῶς, γλαφυρῶς.
Pŏlītes, æ, ἀ. Πολίτης.
pŏlĭtĭa, æ, θ. πολιτεία.
pŏlĭtĭce, ēs, θ. ἡ πολιτική.
pŏlĭtĭcus, a, um, πολιτικός.
pŏlītĭo, ōnis, θ (polio) ξέσις, λείωσις. 2) κονίασις. 3) ἐξεργασία, (ἀγροῦ).
pŏlītor, ōris, ἀ. (polio) ὁ ξέων, λειῶν τι, λεαντήρ. 2) ὁ ἐξεργαζόμενος ἀγρόν.
pŏlītŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ politus) γλαφυρός τις, κομψός τις.
pŏlītūra, æ, θ. (polio) ξέσις, λείωσις.
pŏlītus, a, um, ἴδ. polio.
Polla, æ, θ. Πῶλλα, ταὐτὸ τῷ Paula, ἴδ. Paulus.
pollen, ĭnis, οὐ. πάλη, παλή, παιπάλη, γῦρις. μεταφορ. κόνις.
pollenter, ἐπίρ. ἰσχυρῶς.
pollentĭa, æ, θ. (polleo) δύναμις, ἰσχύς.
Pollentĭa, æ, θ. Πολλεντία, ὄνομα πόλεών τινων ὡς τῆς ἐν τῇ μείζονι τῶν Βαλεαρίδων νήσων, τῆς καλουμένης τανῦν Pughenza. Pollentīnus, a, um, Πολλεντῖνος.
pollĕo, ēre, ἰσχύω, δύναμαι, κρατῶ. (potvaleo) in republica, ἐν τῇ πόλει. terra marique, κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν. pollere pecunia, χρήμασιν ἰσχύειν. hostis equo pollens. ὁ πολέμιος ἵππῳ ἰσχυρός. pollens potensque, μέγα δυνάμενος. cuncta pollens, παντοδύναμος, παντοκράτωρ. plurimum pollens, μέγιστον εἴτε τὸ μέγιστον δυνάμενος. Εὕρηται ἡ μετοχὴ καὶ μετ' ἀπαρεμφάτου συντασσομένη, ἔτι δὲ καὶ μετὰ γενικῆς. 2) εὐπορῶ aliqua re, εὐπορῶ τινός. pollens. εὔπορος.
pollex, ĭcis, ἀ. (polleo) ἀντίχειρ, ὁ μέγας δάκτυλος (τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδός). — Σημ. τὸ pollicem premere σημεῖον ἦν ἐπαίνου καὶ εὐνοίας, τὸ δὲ pollicem vertere, δυσμενείας καὶ ψόγου utroque pollice laudare, ὑπερεπαινεῖν τι. 2) στύπος, κεκολουμένος κλάδος, κῶλον.
pollĭcāris, e, (pollex) τοῦ ἀντίχειρος, ἑνὸς ἀντίχειρος.
pollĭceor, ĭtus, sum, ēri, (pote-liceor) alicui aliquid, ὑπισχνοῦμαι, ἐπαγγέλλομαί τινί τι. polliceor vobis, me esse facturum, ὑπισχνοῦμαι ὑμῖν ποιήσειν. pollicitus, ὑποσχόμενος. 2) καθητικῶς· pollicitus, a, um. ὅ ὑπέσχετό τις. pollicita fides, ἡ πίστις ἣν ὑπέσχετό τις.— pollicitum, οὐ. ὅ ὑπέσχετό τις, ἡ ὑπόσχεσις, τὸ ἐπάγγελμα.
pollĭcĭtātĭo, ōnis, θ. (pollicitor) ὑπόσχεσις, ἐπάγγελμα. Μᾶλλον εὔχρηστος ἡ λέξις ἐν τῷ πληθ. ἀριθμῷ.
†pollĭcĭtātor, ōris, ἀ. (pollicitor) ὁ ὑπισχνούμενος.
†pollĭcĭtātrix, īcis, θ. (pollicitator) ἡ ὑπισχνουμένη.
pollĭcĭtor, atus, sum, ari, (θαμιστ. τοῦ polliceor) alicui aliquid, ὑπισχνοῦμαι, ἐπαγγέλλομαί τινί τι.
pollĭnārĭus, a, um, (pollen) τῆς πάλης εἴτε παιπάλης. pollinarium cribrum, γυριστήριον κόσκινον.
pollinctor, ōris, ἀ. (pollingo) νεκροκόμος, νεκροστόλος, ἐνταφιαστής.

Digitized by Google

pollingo, nxi, nctum, ĕre, aliquem, περιστέλλω, νεκροστολῶ τινα.
Pollĭo, ōnis, ἀ. Πολλίων.
pollis, ĭnis, γέν. κοινοῦ, ταὐτὸ τῷ pollen.
Pollĭus, a, um, Πόλλιος.
pollūbrum, εἴτε polūbrum, i, οὐ. (polluo) νιπτήρ, λεκάνη.
pollŭcĕo, xi, ctum, ĕre, alicui aliquid, ἀποθύω, ἀπάρχομαί τινί τι. Herculi decimam partem, ἀπάρχεσθαι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν δεκάτην. 2) παρατίθημί τινί τι θοίνην εἴτε δαῖτα — pollucetum, i, οὐ. ἡ δαίς, θοίνη, εὐωχία. 3) κωμικ. servum virgis, ἑστιᾶν τὸν δοῦλον πληγαῖς.
Pollūces, is, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ Pollux, cis.
pollūcĭbĭlis, e, (polluceo) εὐωχητικός, πολυτελής. V. τοῦ μετγ. Λατ.
*pollucĭbĭlĭtas, ātis, θ. πολυτέλεια ἡ φιλανθρωπία.
pollucĭbĭlĭter, ἐπίρ. εὐωχητικῶς, πολυτελῶς.
*pollucte, ἐπίρ. (polluceo) πολυτελῶς.
polluctum, ἴδ. polluceo.
*polluctūra, æ, θ. (polluceo) δαίς, θοίνη, εὐωχία.
polluctus, a, um, ἴδ. polluceo.
pollŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid, μιαίνω, μολύνω τι. ora cruore, τὸ πρόσωπον αἵματι. 2) μετφ. μιαίνειν, μολύνειν τινὰ ἤ τι. sacra, μιαίνειν τὰ ἱερά. feminam, μιαίνειν, μολύνειν, αἰσχύνειν, διαφθείρειν γυναῖκα. pacem, παραβαίνειν τὴν εἰρήνην. pollutus animus, μεμιασμένη, μιαρὰ ψυχή.
pollutĭo, onis, θ. (polluo) μόλυσμα, ῥύπασμα.
pollūtus, a, um, ἴδ. polluo.
Pollux, ūcis, ἀ. Πολυδεύκης. Pollux uterque εἴτε geminus Pollux, οἱ Διόσκουροι. Castora de Polluce facere, ἱππέα ἐκ πύκτου ποιεῖν.
polubrum, ταὐτὸ τῷ pollubrum.
pōlŭlus, εἴτε pollŭlus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ paulus εἴτε paululus.
pŏlus, i, ἀ. πόλος. australis, εἴτε septentrionalis, ὁ βόρειος πόλος. 2) πόλος, εἴτε ἀρκτοῦρος, (ἄστρον). 3) πόλος, ὁ οὐρανός. nox polum tenebat, ἡ νὺξ τὸν πόλον εἴτε τὸν οὐρανὸν κατεῖχεν. poli, οἱ πόλοι ὁ οὐρανὸς ὅλος.
polvis, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ pulvis.
pŏlўăcanthos, i, θ. πολυάκανθος.
pŏlўandrĭon, i, οὐ. πολυάνδριον, ταφεῖον.
pŏlўanthĕmum, i, οὐ. (πολυάνθεμον) βατράχιον, (βοτάνη).
Pŏlўbĭus, i, ἀ. Πολύβιος.
pŏlўcarpos, i, θ. (πολύκαρπος), πολύγονον, (βοτάνη).
dŏlўcrŏnĭus, a, um, πολυχρόνιος.
Pŏlўclētus, i, ἀ. Πολύκλειτος.
pŏlycnēmon, i, οὐ. πολύκνημον, (βοτάνη).
Pŏlycrătes, is, ἀ. Πολυκράτης.
Pŏlўdămas, καὶ Polydamas, ntis, ἀ. Πολυδάμας, Πουλυδάμας.
Pŏlўdectes, εἴτε Pŏlўdecta, æ, ἀ. Πολυδέκτης.
Pŏlўdōrus, i, ἀ. Πολύδωρος.
pŏlўgăla, æ, θ. πολύγαλον, (βοτάνη).
Pŏlўgnōtus, i, ἀ. Πολύγνωτος.
pŏlўgŏnăton, i, ἀ. πολυγόνατον (βοτάνη).
pŏlўgŏnĭum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ polygonos.
pŏlўgŏnĭus, a, um, πολυγώνιος, πολύγωνος.
pŏlўgŏnŏīdes, is, οὐ. (πολυγονοειδές), εἶδος κληματίδος.
pŏlўgŏnos, (-us), i, θ. καὶ polygŏnum, i, οὐ. πολύγονον, βοτάνη).
pŏlўgrammos, i, θ. (πολύγραμμος) εἶδος λιθαρίου.
pŏlўgўnaecon, εἴτε polygynaecēon, i, οὐ. (πολυγυναικεῖον). Ἀμφ. γρ. παρὰ Πλινίῳ.
pŏlўhistor, ŏris, ἀ. πολυΐστωρ.
Pŏlўhymnĭa, æ, θ Πολυύμνια, Πολύμνια.
Pŏlўmăchærŏplăcĭdes, æ, ἀ. κωμικὸν πλαστὸν ὄνομα, οἷον Πολυμαχαιροχάρης.
pŏlўmĭtus, a, um, πολύμιτος. polymita, orum, οὐ. τὰ πολύμιτα.
Pŏlўmestor, ŏris, ἀ. Πολυμήστωρ.
pŏlўmyxos, i, θ. πολύμυξος λύχνος.
pŏlўneuron, i, οὐ. πολύνευρον. (βοτάνη)
Pŏlўnīces, is, ἀ. Πολυνείκης.
pŏlўōnўmos, πολυώνυμος.
pŏlўphăgus, i, ἀ. πολυφάγος.
Pŏlўphēmus, i, ἀ. Πολύφημος.
pŏlўplūsĭus, a, um, πολυπλούσιος.
pŏlўpŏdĭum, (-on), i, οὐ. πολυπόδιον, (φ.)
pŏlўpŏsus, a, um, πολύποδι νοσῶν.
pŏlўptўcha, orum, οὐ. πολύπτυχα γραμματεῖα.
pŏlўpus, i, ἀ. πολύπους (θαλάσσιον ζῶον καὶ νόσος).
pŏlyrrizos, on, πολύῤῥιζος.
pŏlўsēmus, a, um, πολύσημος.
pŏlyspaston, i, οὐ. τὸ πολύσπαστον (μηχάνημα).
pŏlўsyndĕton, i, οὐ. τὸ πολυσύνδετον.
pŏlўtrĭchon, i, οὐ. πολύτριχον (βοτάνη). 2) ἄγνωστός τις λίθος τῶν τιμίων.
Polyxĕna, æ, θ. Πολυξένη.
Pŏlyxo, ūs, θ. Πολυξώ.
pŏlўzōnos, i, θ. (πολύζωνος) εἶδος λιθαρίου.
pōmārĭum, i, οὐ. (pomum) μηλών, ὀπωροφόρος κῆπος. 2) ὀπωροθήκη.
pōmārĭus, a, um, μήλειος, τῶν μήλων. pomarĭus, ἀ. ὁ ὀπωρώνης, ὀπωροπώλης.
pōmĕrīdĭānus, καὶ postmĕrīdĭānus,

Digitized by Google

a, um, ὁ μετὰ μεσημβρίαν, ἀποκλιναμένης τῆς μεσημβρίας. pomeridianum tempus, ἡ πρωΐα δείλη.
pōmērĭum, ταὐτὸ τῷ pomoerium.
Pōmētĭa εἴτε Suessa Pometia, æ, θ. Πωμέτιον, ἡ Σούεσσα τῶν Πωμεντίνων. Pometii, orum, ἀ. οἱ Πωμεντῖνοι. Pometīnus, a, um, Πωμεντῖνος.
pōmētum, i, οὐ. (pomum) μηλών.
pōmĭfer, ĕra, ĕrum, (pomum-fero) μηλοφόρης, ὀπωροφόρος.
pōmoerĭum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ post καὶ moerus ἀντὶ τοῦ murus, πωμήριον, ὁ περὶ τὸ τεῖχος τῆς Ῥώμης ἀργὸς καὶ ἀνοίκητος τόπος. pomoerium proferre, τὸ πωμήριον ἐπὶ πλεῖον ἐπεξάγειν, τὸν τῆς πόλεως κύκλον αὐξάνειν. 2) μεταφ. τὸ ὅριον.
Pōmōna, æ, θ (pomum) Ὀπώρα, ἡ τῆς ὀπώρας θεά.
Pōmōnal, is, οὐ. (Pomona) ναὸς τῆς Ὀπώρας.
Pōmōnālis, is, (Pomona) flamen, ἱερεὺς τῆς Ὀπώρας.
pōmōsus, a, um, (pomum) πολύμηλος, ὀπωροφόρος, μηλοφόρος. Λ. ποιητ.
pompa, æ, θ. πομπή, (ἐκφορᾶς, γάμων, θριάμβου, ἱπποδρομίων, κ τ.τ) pompam ducere, πομπὴν πέμπειν, στέλλειν. 2) πομπή, ἀκολουθία, οἱ ἀκόλουθοι. 3) πομπή, πομπεία, κόμπος, μεγαλοπρέπεια (λόγων).
pompābĭlis, e, (pompa) πομπικός. Λ. τοῦ μετγ. Λατ. ὡς καὶ οἱ ἑξῆς τρεῖς.
pompālis, e, πομπικός.
pompālĭter, ἐπίῤ. πομπικῶς.
pompātĭcus, a, um, πομπικός.
pompātus, a, um, ἴδ. pompo.
Pompeĭŏpŏlis, is, θ. Πομπηϊούπολις, πόλις Κιλικίας καὶ πόλις Παφλαγονίας.
Pompējānus, a, um, (Pompejus) Πομπηϊανός, τοῦ Πομπηΐου. 2) Pompeji) Πομπηϊανός, τῆς Πομπηίας.
Pompēji, orum, ἀ. Πομπήϊοι. (Δίων Κάσ.) καὶ Πομπηΐα, (Διον. Ἁλ.) πόλις τῆς Ἰταλίας.
Pompējus, a, um, Πομπήϊος, τοῦ Πομπηΐου. Pompējus, ἀ. ὁ Πομπήϊος.
pomphŏlyx, ÿgis, θ. πομφόλυξ (μετάλλου).
Pompĭlĭus, a, um, Πομπίλιος τοῦ Πομπιλίου. Pompilius, ἀ. ὁ Πομπίλιος.
pompĭlus, i, ἀ. πομπίλος, (ἰχθύς, ὁ τοῦ Λινναίου Gasterosteus ductor).
†pompo, avi, atum, are, πομπεύω, πομπὴν ἄγω pompatus, a, um, πομπικός.
Pompōnĭānus, a, um, Πομπωνιανός, τοῦ Πομπωνίου.
Pompōnĭus, a, um, Πομπώνιος, τοῦ Πομπωνίου. Pomponius, ἀ. ὁ Πομπώνιος.
dompōse, ἐπίῤ. πομπικῶς.
pompōsus, a, um, πομπικός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ
Pomptīna εἴτε Pomtīna, palus, ἴδ. Pontinus.
pōmum, i, οὐ. ἀκρόδρυον, ὀπώρα, μῆλον. 2) ἀκρόδρυον, ὀπωροφόρον δένδρον, ὀπώριμον δένδρον
pomus, i, θ ἀκρόδρυον, ὀπώριμον εἴτε ὀπωροφόρον δένδρον. 2) ὀπώρα μῆλον.
*pōmuscŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ (pomum).
pondĕrābĭlis, e, (pondero) σταθμητός. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
ponderāle, is, οὐ. (pondus) ὁ τῆς πολιτείας δημόσιος σταθμός, ζυγός. Ἐπιγρ.
pondĕrārĭum, ii, οὐ. τόπος τῶν δημοσίων σταθμῶν, ζυγῶν. Ἐπιγρ.
pondĕrātĭo, ōnis, θ. (pondero) στάθμησις, ζυγοστασία.
pondĕrātor, ōris, ἀ. (pondero) σταθμιστής, ζυγοστάτης. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
*pondĕrĭtas, ātis, θ. (pondus) σταθμός, βάρος.
pondĕro, avi, atum, āre, (pondus) aliquid, ἵστημι σταθμῷ, σταθμῶμαι, ζυγοστατῶ τι. 2) σταθμῶμαι, κρίνω τι. consilia eventis εἴτε ex eventis, κρίνειν τὰς βουλὰς τῇ ἐκβάσει. — ponderans, ntis, βαρύς, ἐμβριθής
pondĕrōsus, a, um, (pondus) βαρύς, ἐμβριθής.
pondĭcŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ pondus) σταθμίον, σήκωμα. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
pondo, (ἀφαιρετικὴ τοῦ ἀχρήστου pondus, i), σταθμῷ, ὁλκῇ, σταθμόν, ὁλκήν. uncia pondo, τὸν σταθμὸν οὐγκία. corona libram pondo, στέφανος λίτραν ἕλκων. 2) ὄνομα ἄκλιτ. ἡ λίτρα. talentum ne minus pondo octoginta Romanis ponderibus pendat, τὸ τάλαντον μὴ ἔλαττον ἑλκέτω λιτρῶν Ῥωμαϊκῶν ὀγδοήκοντα. auri quinque pondo, χρυσοῦ πέντε λίτραι. patera ex quinque pondo auri, φιάλη ἐκ πέντε λιτρῶν χρυσοῦ. corona aurea pondo ducentum, στέφαφανος χρυσοῦς διακοσίας λίτρας ἕλκων, διακοσίων λιτρῶν τὸν σταθμόν.
pondus, ĕris, οὐ. (pendo) σταθμίον, σήκωμα, σφαίρωμα. adhibere iniqua pondera, χρῆσθαι ἀνίσοις σταθμίοις. lanx in libra, ponderibus impositis, deprimitur, ἡ τοῦ ζυγοῦ πλάστιγξ, ἐντεθέντων σφαιρωμάτων, κάτω ῥέπει 2) σταθμός, ὁλκή. pondus habere, σταθμὸν ἔχειν, ἕλκειν. ad pondus examinare, πρὸς σταθμὸν ἐξετάζειν, σταθμῷ κρίνειν. emere aliquid pondere, ὠνεῖσθαί τι σταθμῷ. magnum pondus auri, πολὺς σταθμὸς εἴτε πλῆθος χρυσοῦ. 3) λίτρα.

Digitized by Google

pondera quinque ferre, πέντε λίτρας φέρειν. 4) ἰσοῤῥοπία. 5) βάρος. in terram feruntur omnia pondera, κάτω φέρονται πάντα τὰ βάρη εἴτε τὰ βαρέα. pondera uteri, τὸ φόρημα τῆς κοιλίας, τὸ κύημα. pondera, τὰ αἰδοῖα, μεταφ. pondera senectae τὸ βάρος τοῦ γήρως. 6) βάρος, ῥοπή, ἐμβρίθεια. tuae litteræ magnum apud me pondus habent, magni apud me ponderis sunt, ἡ σὴ ἐπιστολὴ μέγα παρ' ἐμοὶ δύναται. permagnum pondus affert benevolentia, πλείστην ῥοπὴν ἔχει εἴτε παρέχεται ἡ εὔνοια. verborum pondera, βαρέα εἴτε ἐμφαντικὰ ῥήματα. lacrymae pondera vocis habent, τὰ δάκρυα ἰσόσταθμα εἴτε ἰσοτάλαντα τῇ φωνῇ ἐστιν. 7) ἐμβρίθεια, σεμνότης, σπουδαιότης, σταθερότης. 8) pondera, βαρέα σφαιρία ἐξηρτημένα τῶν στημόνων, ἀγνῦθες, λεῖαι.

pondusculum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ pondus) μικρὸν σταθμίον, μικρὸν σήκωμα.

pōnĕ, ἐπίῤ. (ἐκ τοῦ pos ne = ποτὶ) κατόπιν, κατόπισθεν, ὄπισθεν, ὀπίσω. pone sequens, κατόπιν, ὄπισθεν ἑπόμενος. pone venire, κατόπισθεν ἐλθεῖν. moveri et ante et pone, κινεῖσθαι καὶ πρόσω καὶ ὀπίσω. pone respicere, ὀπίσω βλέπειν.

pōné, πρόθ. μετ' αἰτ. ὄπισθέν τινος. pone aedem, ὄπισθεν τοῦ ναοῦ. pone castra ire, εἰς τοὔπισθεν τοῦ στρατοπέδου ἰέναι. vincire manus pone tergum, δεῖν τὰς χεῖρας εἰς τὸ ὄπισθεν τῶν νώτων.

pōnéversus, poneversum εἴτε poneversus (um), εἰς τοὔπισθεν.

pōno, pŏsŭi (ἀρχαϊκ. posīvi) pŏsĭtum (σπαν. postum), ĕre, (ἐκ τοῦ po-sino) aliquid in aliqua re, σπαν. in aliquid, τίθημί τι ἔν τινι, εἴς τι. aliquid in igne εἴτε in ignem, τιθέναι τι ἐν πυρί, εἰς πῦρ. pedem εἴτε vestigium ponere in aliqua re εἴτε in aliquid, ἴχνος εἴτε πόδα τιθέναι ἔν τινι, εἴς τι. praesidium ibi ponit, τίθησι, καθίστησιν ἐκεῖ φρουράν. aliquid sub aspectu, τιθέναι τι ὑπ' ὄψιν. coronam in caput, τιθέναι στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, εἰς τὴν κεφαλήν. castra ponere, καταστρατοπεδεύειν, στρατοπεδεύεσθαι. insidias ponere contra aliquem, ἐνέδρας τίθεσθαι, καθίζειν, ποιεῖσθαί τινι. ova, ᾠὰ τίκτειν, ᾠοτοκεῖν. saxo (in saxo) ponere latus, ἐπὶ πέτρας κατακλίνεσθαι. arborem ponere, τιθέναι, φυτεύειν δένδρον, aram, urbem, ἱδρύεσθαι βωμόν, πόλιν. tropaeum, στήσασθαι τρόπαιον. custodem frumento ponere, τάττειν, καθιστάναι φύλακα τῷ σίτῳ. ponere alicui porcum, vinum, τιθέναι, παρατιθέναι τινὶ χοῖρον, οἶνον. ponere praemium, τιθέναι, προτιθέναι ἆθλον. capillos, εὐθετεῖν τὴν κόμην. coronam in Capitolio, τιθέναι, ἀνατιθέναι στέφανον ἐν τῷ Καπιτωλίῳ. quaestionem, τιθέναι, προτιθέναι, ἐν μέσῳ τιθέναι ζήτημα. ponere genu alicui, γόνυ κάμπτειν τινί, προσκυνεῖν τινα. — Roma posita in montibus, ἡ Ῥώμη ἱδρυμένη, κειμένη ἐπὶ λόφων. omnia posita sunt ante oculos, πάντα ἐν ὁρατῷ κεῖται. nix posita, χιὼν κειμένη. — alicui nomen insano ponere, θέσθαι τινὶ ὄνομα παράφρονα. pecuniam in praedio, τιθέναι χρήματα εἰς κτῆμα. pecuniam apud aliquem, χρήματά τινι δανίζειν. diem in consideranda re, ἀναλίσκειν ἡμέραν εἰς σκέψιν τοῦ πράγματος. aliquem in crimen populo, διαβάλλειν τινὰ εἰς (πρὸς) τὸν δῆμον. 2) initium ponere, ἀρχὴν ποιεῖσθαι. 3) τίθημι, τίθεμαι, ὑπολαμβάνω, ἡγοῦμαί τι. aliquid in beneficio, in malis, θεῖναι, θέσθαί τι ἐν μέρει εὐεργεσίας, ἐν κακῷ εἴτε ἐν τοῖς κακοῖς, κ.τ.τ. motum in animis esse ponit, κίνησιν ἐν ταῖς ψυχαῖς εἶναι τίθησι, τίθεται, ὑπολαμβάνει. aliquid in dubio ponere, ἀμφισβητεῖν περί τινος. res posita erat in celeritate, τὸ πρᾶγμα ἐν τῇ ταχύτητι ἔκειτο. positum sit igitur, πεποιήσθω δή, θῶμεν οὖν. pone, θές. ponere pro certo, βέβαιον ἡγεῖσθαι. 4) καταπαύω, καταπραΰνω τι. freta, τὴν θάλασσαν. 5) τίθεμαι, κατατίθεμαι, ἀποτίθεμαί τι. arma, θέσθαι, ἀποθέσθαι, καταθέσθαι τὰ ὅπλα. bellum, θέσθαι τὸν πόλεμον. tunicam, ἐκδύεσθαι χιτῶνα. iram, καταθέσθαι τὴν ὀργήν, λήγειν ὀργῆς. metum, ἀπαλλάττεσθαι φόβου. vitam, τελευτᾶν τὸν βίον.

pons, ntis, ἀ. γέφυρα, amnem jungere ponte, ποταμὸν γεφύρᾳ ζευγνύναι. pontem in flumine facere, flumini injicere, imponere, indere, γέφυραν ποταμῷ ἐπιτιθέναι, γεφυροῦν ποταμόν. pontem rumpere, rescindere, solvere, γέφυραν λύειν. 2) γέφυρα, ἐξώστρα, σαμβύκη πολιορκητικῶν πύργων, ἔσθ' ὅτε καὶ στέγη πύργου. 3) κατάστρωμα νεώς. 4) ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἡ τοῦ περιφράγματος πάροδος, δι' ἧς ἐπορεύοντο οἱ πολῖται πρὸς τὸ septum, ψηφηφορήσοντες, ἐκαλεῖτο δὲ pons suffragiorum. 5) ἐπιβάθρα, ἀποβάθρα

pontātĭcum, i, οὐ. (pons τέλος (διόδιον) τὸ ἐπὶ γεφύρας. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

pontĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ pons) γεφύριον.

Pontĭcus, a, um, Ποντικός. Ponticus

Digitized by Google

mus, ὁ Ποντικὸς μῦς. nuces Ponticae, τὰ Ποντικὰ κάρυα.
pontĭfex, ĭcis, ἀ. (pons-facio) γεφυροποιός, ποντίφηξ, ἱεροδιδάσκαλος, ἱερονόμος, ἱεροφύλαξ, ἱεροφάντης, ἱερομνήμων. Οἱ Ποντίφικες τὴν μεγίστην παρὰ Ῥωμαίοις ἱερατείαν εἶχον, ἐπιμεληταὶ κατασταθέντες καὶ ἐπίσκοποι ἁπάντων τῶν ἱερῶν, ἔτι δὲ καὶ ἐξηγηταὶ περὶ τὰ ἱερὰ καὶ δικασταὶ τῶν ἱερῶν δικῶν. Κεκλῆσθαι δέ φασιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ποιῆσαι καὶ ἐπισκευάζειν τὴν ξυλίνην εἴτε ἱερὰν γέφυραν τὴν ἐπὶ τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ. pontifex maximus, ὁ μέγιστος ποντίφηξ, ὁ ἀρχιερεὺς ἐν Ῥώμῃ. Ἐκλήθησαν δ' οὕτως ὕστερον καὶ οἱ αὐτοκράτορες, ἔτι δὲ καὶ οἱ τῶν χριστιανῶν ἀρχιερεῖς.
pontĭfĭcālis, e, (pontifex) τῶν ποντιφίκων.
pontĭfĭcātus, ūs, ἀ. (pontifex) ἡ τοῦ ποντίφικος τιμή, ἀρχιερεία, ἀρχιερωσύνη.
pontĭfĭcĭus, a, um, pontifex) τῶν ποντιφίκων, ἱεροφαντικός. pontificii libri, αἱ τῶν ποντιφίκων εἴτε ἱεροφαντῶν γραφαί. — pontificium, οὐ. ἡ τοῦ ποντίφικος τιμὴ καὶ ἐξουσία. 2) παρὰ νεωτέροις· ἡ ἐξουσία, δύναμις.
pontīlis, e, (pons) τῆς γεφύρας (γεφυραῖος). Λ. τοῦ μετγν Λατ.
Pontīnus, Pomtīnus εἴτε Pomptīnus, a, um, (ἀπὸ τοῦ Pontia ἢ τοῦ Pometia) Ποντῖνος, Πωμεντῖνος. Pontina εἴτε Pomptina palus, τὸ Ποντῖνον εἴτε Πωμεντῖνον ἕλος, τὸ περὶ Πωμέτιον, Ταῤῥακῖναν καὶ τὸ Κιρκαῖον ἕλος.
pontĭvăgus, a, um, (pontus-vagor) ποντοπλάνητος, ποντοπλάνος.
ponto, ōnis, ἀ. εἶδος Γαλλικῶν πλοίων καὶ γεφυρῶν.
pontus, i, ἀ. πόντος.
Pontus, i, ἀ Πόντος, ὁ Εὔξεινος πόντος. 2) Πόντος, χώρα παρὰ τὸν Εὔξεινον πόντον.
pŏpa, æ, ἀ. θύτης, θυτήρ. 3) ποιητ. popa venter, ἡ εὔσαρχος κοιλία.
pŏpănum, i, οὐ. πόπανον.
pŏpellus, i, ἀ (ὑποκορ. τοῦ populus) δημίδιον, ταπεινὸς ὄχλος.
Pŏpĭlĭus, εἴτε Popillĭus, a, um, Ποπίλλιος. Popilius εἴτε Popillius, ἀ ὁ Ποπίλλιος.
popīna, æ, θ. (πέπω, πέπτω) ὀψοπωλεῖον, ἑφθοπωλεῖον. 2) ὄψον.
pŏpīnālis, e, τοῦ ὀψοπωλείου.
pŏpīnārĭus, ii, ἀ (popino) ὀψοπώλης, ἑφθοπώλης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
pŏpīnātor, ōris, ἀ. ὁ εἰς ὀψοπωλεῖα φοιτῶν.
pŏpīno, ōnis, ἀ. (popino) ὀψοφάγος, λίχνος, ἄσωτος.
pŏpīnor, ari, (popina) ὀψοφαγῶ, λιχνεύω, ἀσωτεύομαι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
pŏples, ĭtis, ἀ. ἰγνύα, κώληψ. flectere, deponere poplitem, ὀκλάζειν.
Poplĭcŏla, æ, ἀ. (pŏpulus-colo) Ποπλικόλας, (Ἑλλην. Δημοκήδης). ἴδ. Πλουτ. Ποπλικ 10.
poplus, κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ pŏpulus.
pŏpŏlus, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ populus.
Poppaea, æ, θ. Ποππαῖα. Poppaeānus, a, um, τῆς Ποππαίας.
poppysma, ătis, οὐ. πόππυσμα.
poppysmus, i, ἀ. ποππυσμός.
poppyzon, ntis, ποππύζων.
pŏpŭlābĭlis, e, (populor) φθαρτός. Λ. ποιητική.
pŏpŭlābundus, a, um, (populor) πορθῶν. Λ. σπαν.
pŏpŭlāris, e, (populus) δημοτικός, τοῦ δήμου. strepitus popularis, θόρυβος τοῦ δήμου. laus popularis, ὁ πρὸς τοῦ δήμου ἔπαινος. aura popularis, ἡ παρὰ τοῦ δήμου εὔνοια. popularis civitas, ἡ δημοκρατία. 2) δημοτικός, δημώδης, κοινός. popularia verba, δημώδη, κοινά, χυδαῖα ῥήματα. 3) δημοτικός, φιλόδημος, χαριζόμενος τῷ δήμῳ. consul popularis, δημοτικός, φιλόδημος ὕπατος. vir popularis, δημοτικός, φιλοπολίτης, δημοκήδης. 4) δημοτικός, φιλόδημος, κεχαρισμένος τῷ δήμῳ. nomen censorium populare factum est, τὸ τῶν τιμητῶν ὄνομα φιλόδημον ἐγένετο 5) ἐπιχώριος, ἐγχώριος, πατριώτης. πατριῶτις. oliva popularis, ἐγχώριος ἐλαία. carmen populare, ἐπιχώριον ᾆσμα. popularis ἀ. ὁ πατριώτης, δημότης, πολίτης. tuus popularis, ὁ σὸς πατριώτης. 6) ἑταῖρος, μέτοχος, κοινωνός. sceleris. conjurationis populares, οἱ τοῦ κακουργήματος τῆς συνωμοσίας κοινωνοί.
pŏpŭlārĭtas, ātis, θ. popularis, τὸ πατριωτικόν. 2) τὸ δημοτικόν, φιλόδημον, ἡ φιλοδημία
pŏpŭlārĭter, ἐπίῤ. δημοτικῶς, κοινῶς, χυδαίως. 2) δημοτικῶς, δημοκρατικῶς, φιλοδήμως.
pŏpŭlātim, ἐπίῤ (populus) ἀθρόως, ἀγεληδόν.
pŏpŭlātĭo, ōnis, θ. (populor) πόρθησις, λεηλασία. 2) φθορά, λύμη, βλάβη.
pŏpŭlātĭo, ōnis, θ. (populus) πληθύς, πλῆθος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
pŏpŭlātor, ōris, ἀ. (populor) λῃστής, πορθητής, λεηλάτης. Λ. ποιητ.
pŏpŭlātrix, īcis, θ. λῄστειρα, ἡ πορθοῦσα, λεηλατοῦσα. Λ. ποιητ.

Digitized by Google

pŏpŭlātus, ūs, ἀ. (populor) πόρθησις, λεηλασία. Λ. ποιητ.
pōpŭlētum, i, οὐ. (pōpulus, θ.) λευκών, αἰγειρών.
pōpŭlĕus, a, um, (pōpulus, θ.) λεύκινος, αἰγείρινος.
pōpŭlĭfer, ĕra, ĕrum, (pōpulus-fero) λεύκας ἢ αἰγείρους φέρων. Λ. ποιητ.
pŏpŭlĭfŭgĭa, orum, οὐ. (populus-fugio) τροπὴ τοῦ πλήθους, ἡ τοῦ ὄχλου φυγή, (ἑορτὴ ἐν Ῥώμῃ κατὰ μῆνα Ἰούλιον).
pŏpŭliscītum, i, οὐ. (populus-scitum) ψήφισμα δήμου
*pŏpŭlĭo, are, (θαμιστ. τοῦ populo) aliquid, πορθῶ τι.
pōpulnĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ populeus.
*pōpulnus, a, um, ταὐτὸ τῷ populeus.
pŏpŭlo, avi, atum, are. καὶ populor, atus, sum, ari, aliquid, ληΐζομαι, πορθῶ, δηῶ, λεηλατῶ τι. regionem, χώραν. arva ferro et igni, τέμνειν καὶ καίειν τοὺς ἀγρούς. formam populatur ætas, τὴν μορφὴν ληΐζεται, φθείρει, λυμαίνεται ἡ ἡλικία. — παθητικῶς· populari, πορθεῖσθαι, ἐρημοῦσθαι. urbs morbo populatur, ἡ πόλις ὑπὸ νόσου ἐρημοῦται. 2) aliquid, ἀφαιρῶ, καθαιρῶ τι. 3) aliquid aliqua re, ἐρημῶ, στερῶ τί τινος.
Pŏpŭlōnĭa, æ, θ (populor) θεά τις παρὰ Ῥωμαίοις, ἀποτρεπτικὴ τῶν πορθήσεων. 2) Populonia, æ, θ. καὶ Populonium, i, οὐ. Ποπλώνιον, πόλις τῆς Τυῤῥηνίας. Populoniensis, e, Ποπλώνιος.
pŏpŭlor, ari, ἴδ. populo.
pŏpŭlōsĭtas, ātis, θ. (populosus) πληθύς. πλῆθος Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
pŏpŭlōsus, a, um, πολυάνθρωπος, πολυάριθμος.
pŏpŭlus, i, ἀ. πόλις, πολῖται, δῆμος, (ἅπαντες οἱ τῆς αὐτῆς πολιτείας κοινωνοί), ἔθνος. populus Romanus, τὸ ἔθνος τῶν Ῥωμαίων. 2) δῆμος senatus populusque Romanus, ἡ βουλὴ (εἴτε σύγκλητος) καὶ ὁ δῆμος Ῥωμαίων. 3) ἀντὶ τοῦ plebs, ὁ δῆμος, οἱ δημοτικοί, ὁ ὄχλος, οἱ πολλοί. 4) λαός, ἔθνος, πλῆθος.
pōpŭlus, i, θ. λεύκη, αἴγειρος. — Κυρίως ἡ μὲν λεύκη τὸ τοῦ Ἡρακλέους ἱερὸν δένδρον, populus alba, καλεῖται· ἡ δὲ αἴγειρος, ἡ παρὰ τὸν Πάδον φυομένη, populus nigra.
porca, æ, θ. ἡ χοῖρος, ὗς, σῦς. 2) ὁ χοῖρος, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. 3) μέτρον τι ἀγροῦ ἐν Ἱσπανίᾳ. 4) ἡ ἀνέχουσα γῆ μεταξὺ τῶν αὐλάκων, ἀλόκων, ἡ ὀφρὺς ἂν καλοῖτο· ἀντίκειται τῷ sulcus, τὸ βάθος τῆς ἄλοκος, ἡ ἄλοξ.
porcārĭus, a, um, χοίρειος. 2) porcarius, ἀ. ὁ χοιροβοσκός, συβώτης.
porcastrum, i, οὐ. ἀνδράχλη, ἀνδράχνη, βοτ.
porcellīnus, a, um, (porcellus) χοίρειος, δελφάκειος.
porcellĭo, ōnis, ἀ. ονίσκος, ἴουλος.
porcellus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ porculus) χοιρίδιον, γρυλλίων, δελφάκειον.
porcĕo, ēre, (porro-arceo) aliquem, κωλύω τινά.
porcētra, æ, θ. (porca) ἡ πρωτότοκος ὗς.
porcĭlāca, æ, θ. ἀνδράχλη, ἀνδράχνη, (βοτ.).
porcilĭa, æ, θ. (porca), νέα χοῖρος, χοιρίδιον. Ἐπιγρ.
porcilĭāris, e, (porcilia) τῆς νέας χοίρου. Ἐπιγρ.
porcīnārĭum, i, οὐ. (porcus) ὑοφορβεῖον.
*porcīnārĭus, i, ἀ. (porcus) χοιροσφάγος, χοιροπώλης.
porcīnus, a, um, (porcus) χοίρειος, χοίρινος, τοῦ χοίρου caro porcina, εἴτε ἁπλῶς porcina, æ, θ. τὸ χοίρειον κρέας. 2) caput porcinum, ὁ ἔμβολος, ἡ σφηνοειδὴς παράταξις.
Porcĭus, a, um, Πόρκιος, τοῦ Πορκίου. Porcius, ἀ. ὁ Πόρκιος. Porcia, θ ἡ Πορκία. (Ἐκ τοῦ porcus, ὡς χοίριλος ἐκ τοῦ χοῖρος).
*porcŭla, æ θ. (ὑποκορ. τοῦ porca) χοιρίδιον, ἡ χοῖρος.
*porcŭlātĭo, ōnis, θ ἡ χοίρων εἴτε δελφάκων τροφή.
porcŭlātor, ōris, ἀ ὁ τρέφων χοίρους εἴτε δέλφακας.
porcŭlētum, i, οὐ. (porca ἀγρὸς αὔλαξι καὶ ἀνδήροις διειλημμένος.
porcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ porcus) χοιρίσκος, χοιρίδιον, δελφάκιον, γρύλλος. 2) πάσσαλός τις τοῦ ληνοῦ.
porcus, i, ἀ. (κατὰ Οὐάῤῥωνα ἐν τῷ de agricultura 2, 4, Ἑλληνικὴ ἡ λέξις). χοῖρος, δέλφαξ. porcus femina, ἡ χοῖρος. 2) porci caput, ταὐτὸ τῷ porcinum caput, ἴδ. porcinus. 3) porcus marinus εἴτε ἁπλῶς porcus, ὁ ὀρθραγορίσκος, (ἰχθύς). 4) χοῖρος, δελφάκιον, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.
porgo, ĕre, κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ porrigo.
porphȳrētĭcus, a, um, τοῦ πορφυρίτου λίθου. porphȳrētĭcum marmor, ὁ πορφυρίτης λίθος.
porphȳrĭo, ōnis, ἀ. πορφυρίων, (ὄρνις).
Porphȳrĭon, ōnis, ἀ Πορφυρίων.
porphȳrītes, æ, ἀ. πορφυρίτις λίθος.
porphȳrītis, æ, θ. πορφυρῖτις συκῆ.
porrācĕus, a, um, (porrum) πράσινος, τοῦ πράσου. 2) πράσινος, πρασόχρους.

Digitized by Google

porrecte, ἐπίῤ. ἐκτεταμένως. 2) porrectius, ποῤῥωτέρω.
porrectio, onis, θ. (porrigo) ἔκτασις, ἀνάτασις.
porrectus, a, um, ἴδ. porrigo καὶ porricio.
porriciæ, arum, θ. ταὐτὸ τῷ prosiciæ.
porricio, (ēci) ἢ exi, ectum), ĕre, exta, (in aram, προσφέρω, ἐπιτίθημι σπλάγχνα ἐπὶ τὸν βωμόν. exta in fluctus, ἐμβάλλειν σπλάγχνα ἱερείου εἰς τὰ κύματα.
porriginosus, a, um, πιτυρώδης, πιτυρούμενος.
porrigo, inis, θ. πιτυρίασις, λεπίς, ἀχώρ.
porrigo, rexi, rectum, ĕre, (porro-rego) aliquid, προτείνω, ἐκτείνω τι. manum, προτείνειν, ἐκτείνειν χεῖρα. crus, ἐκτείνειν σκέλος. brachia coelo, ἀνατείνειν χεῖρας πρὸς οὐρανόν. aciem, παρατείνειν, ἐκτείνειν τὴν φάλαγγα. locus porrigitur, ὁ τόπος ἐκτείνεται, ἐκτέταται, παρατείνεται. urbs porrecta in dorso, πόλις ἐκτεταμένη ἐπὶ ῥαχέως. nubes porrecta in longum, νέφος ἐπὶ μακρὸν ἐκτεταμένον. porrectus in palea, ἐκταθεὶς ἐν ἀχύροις. somno porrectus, ἐκταθείς, καθεύδων. porrectus, ἔσθ' ὅτε ὁ ἐκταθείς, ὁ ἀποθανών. porrecta frons, κεχαλασμένον εἴτε ἱλαρὸν μέτωπον. morbus porrigitur, ἡ νόσος μηκύνεται. syllabam porrigere, ἐκτείνειν συλλαβήν. porrigere manus ad aliquid, ὀρέγεσθαί τινος. 2) alicui aliquid, προτείνω, ὀρέγω, προσφέρω τί τινι. alicui dextram, προτείνειν τινὶ τὴν δεξιάν. autumnus porrigit uvas, τὸ φθινόπωρον προτείνει σταφυλάς. munera alicui, προσφέρειν τινὶ δῶρα. gladium alicui, ὀρέγειν τινὶ μάχαιραν. 3) aliquem καταβάλλω, καταστρώννυμί τινα.
Porrima, æ, θ. νύμφη τις, ἀδελφὴ εἴτε ἀκόλουθος τῆς Καρμέντης.
porrina, æ, θ. (porrum) πράσον, τὰ πράσα, φυτεία πράσων.
porro, ἐπίῤ. πόῤῥω, πρόσω. porro habito, πόῤῥω, πρόσω οἰκῶ. porro ire, πόῤῥω, πρόσω ἰέναι. agere, ἄγειν. 2) τὸ λοιπόν, τοῦ λοιποῦ. amo et amabo porro, φιλῶ, καὶ φιλήσω τοῦ λοιποῦ. fac eadem ut sis porro, ἴσθι ἡ αὐτὴ καὶ τοῦ λοιποῦ εἴτε τὸ λοιπόν. porro loquere, πρόϊθι καὶ εἰπέ. 3) εἶτα, ἔπειτα λοιπόν, οὖν.
porrum, i, οὐ. πράσον.
Porsena, καὶ Porsenna, æ, ἀ. Πορσίνας, Πορσήνας.
porta, æ, θ. (πόρος) πύλη πύλαι, (πόλεως, στρατοπέδου, περιβόλου, ἔσθ' ὅτε καὶ ναοῦ, κ.τ.τ.) Παροιμιωδῶς· porta itineri longissima, τῆς ὁδοῦ τὸ μακρότατον ἡ πύλη· ὅ ἐστι, δυσχερέστατον τὸ πρῶτον βῆμα. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ ὁδοιπορίᾳ προτιθεμένων ἐξελθεῖν τῆς πύλης. 2) πύλη, θύρα, εἴσοδος, δίοδος, κάροδος, πόρος. 3) πύλαι, τὰ στενά.
†portabilis, e, (porto) φορητός, βαστακτός.
†portarius, ii, ἀ. (porta) θυρωρός.
portatio, onis, θ (porto) κομιδή, μετακομιδή, ἀγωγή. Λ. σπ.
portatorius, a, um, (porto) φορητός.
portatoria sella, φορεῖον. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
portatrix, icis, θ. (porto) ἡ φέρουσα.
portatus, ūs, ἀ. (porto) φόρησις, κομιδή, ἀγωγή. Ἀμφ. γρ.
portendo, ndi, ntum, ĕre, (porro-tendo) aliquid, προσημαίνω, σημαίνω, ἐπισημαίνω τι. res futurae dormientibus portenduntur, τὰ μέλλοντα τοῖς καθεύδουσι προσημαίνεται, σημαίνεται. victoria portendit se ominibus, ἡ νίκη ἐν οἰωνοῖς προσημαίνεται. dei portendunt auspicia, οἱ θεοὶ πέμπουσιν οἰωνούς. dii portendunt, clarum fore hoc caput, οἱ θεοὶ σημαίνουσιν, ἔνδοξον ἔσεσθαι τὴν κεφαλὴν ταύτην. — portentum i, οὐ. τὸ σημεῖον, διοσημεῖον. 2) σημεῖον, θαῦμα, τέρας.
†portentifer, ĕra, ĕrum, (portentum fero) τερατουργός, (τερατοφόρος).
portentificus, a, um, (portentum-facio) τερατουργός, τερατώδης.
portentosus καὶ portentuosus, a, um, (portentum) τερατώδης, τεράστιος.
portentum, i, οὐ ἴδ. portendo.
porthmeus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. πορθμεύς.
Porthmos, i, ἀ. Πορθμός.
porticatio, onis, θ. (porticus) συνέχεια στοῶν, στοαί.
porticula, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ porticus) στοΐδιον.
porticulus, i, ἀ. (porticus) ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω. Ἐπιγρ.
porticuncula, æ, θ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω. Ἐπιγρ.
porticus, ūs, θ. (porta) στοά. 2) πρόστωον, περίστυλον. 3) Στοά, οἱ Στωϊκοί, (φιλόσοφοι).
portio, onis, θ (pars, πόρω) μερίς, μοῖρα, μέρος. magna mortalium portio, μέγα μέρος τῶν ἀνθρώπων. regnum portionibus dividere, τὴν βασιλείαν κατὰ μοίρας διαιρεῖν. quota portio? πόστη μοῖρα; πόστον μέρος; portio hereditatis, τὸ λάχος, ὁ κλῆρος. aequis

Digitized by Google

portionibus, ἰσομερῶς. 2) λόγος, ἀναλογία. portione, pro portione, κατὰ λόγον, ἀνὰ λόγον, ἀναλόγως κατὰ τὴν ἀναλογίαν. homo portione maximum cerebrum habet, ὁ ἄνθρωπος κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους (ἀναλόγως τῷ μεγέθει) τὸν μέγιστον ἐγκέφαλον ἔχει. ad virium portionem, κατὰ λόγον τῶν δυνάμεων.
†portĭōnālis, e, μερικός.
portiscŭlus, i, ἀ. ξύλον, ᾧπερ ὁ κελευστὴς τοὺς κωπηλάτας ἐκέλευεν. 2) κέλευσμα, κελευσμός.
portĭto, are, (θαμιστ. τοῦ porto) aliquid, φορῶ, βαστάζω τι.
portĭtor, ōris, ἀ. (portus) ἐλλιμενιστής. 2) συνήθως· τελώνης.
portĭtor, ōris, ἀ. (porto) πορθμεύς. 2) κομιστής, βασταχτής.
portĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ portio μικρὸν μέρος μικρά τις μερίς.
porto, avi, atum, are, (πόρω, πόρος) aliquid, κομίζω, βαστάζω, φέρω τι. panem humeris, τὸν ἄρτον ἐπὶ τῶν ὤμων. aliquem Romam, κομίζειν τινὰ εἰς Ῥώμην. vehiculo portari, ἐπὶ ὀχήματος ὀχεῖσθαι, κομίζεσθαι. portare auxilia, βοήθειαν φέρειν. nuntium ad aliquem, κομίζειν, φέρειν τινὶ ἀγγελίαν. venti nubila portant, οἱ ἄνεμοι τὰ νέφη βαστάζουσι, φέρουσιν, ἄγουσιν. timorem alicui portare, φόβον τινὶ φέρειν, ἐμποιεῖν.
portōrĭum, i, οὐ. (porto) διαγώγιον, παραγώγιον, τελωνεῖον, τέλος. 2) σπάν. ναῦλος, ναῦλον.
Portŭensis, e, τοῦ λιμένος, (τοῦ λιμένος τῆς Ῥώμης, τῆς Ὠστίας). Εὕρηται καὶ γραφὴ Portensis ἐν Ἐπιγρ.
portŭla, æ, θ. (ὑποκορ τοῦ porta) πυλίς.
portŭlāca, æ, θ. ἀνδράχλη, ἀνδράχνη, (βοτ.).
Portūnālis εἴτε Portumnālis, e, (Portunus) τοῦ θεοῦ Πορτούνου. Portunalia εἴτε Portumnalia, ium, οὐ. ἑορτὴ αὐτοῦ ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ.
Portūnus, εἴτε Portumnus, i, ἀ. (portus) θεὸς τῶν λιμένων παρὰ Ῥωμαίοις, οἷον· ὁ Λιμενίτης, ἀνάλογος τῷ τῶν Ἑλλήνων Παλαίμονι. 2) ἔσθ' ὅτε ἐπίκλησις τοῦ Ποσειδῶνος.
portŭōsus, a, um, (portus) πολυλίμενος. 2) εὐλίμενος, εὔορμος.
portus, ūs, ἀ. (πόρω) λιμήν. e portu solvere, exire, proficisci, ἀπαίρειν, ἀνάγεσθαι ἐκ λιμένος. portum tenere, capere, occupare, in portum intrare, εἰς λιμένα κατέχειν, κατάγεσθαι, καταίρειν. navim in portum compellere, εἰς λιμένα ὁρμίζειν τὴν ναῦν, εἰς λιμένα ὁρμίζεσθαι. 2) ποιητ. στόμα, ἐκβολὴ ποταμοῦ. 3) μεταφ. λιμήν, ὅρμος, καταφυγή, ἀσφάλεια, τὸ ἀσφαλές. 4) ἀρχαϊκῶς· ἡ οἰκία.
pŏrus, i, ἀ. πόρος.
pōrus, i, ἀ. πῶρος.
Pōrus, i, ἀ. Πῶρος.
posca, æ, θ (πόω) τὸ ὀξύκρατον, πόσις.
poscĭnūmĭus, εἴτε poscĭnummius, a, um, (posco-nummus) νομίσματα αἰτῶν.
posco, pŏposci, ĕre, aliquid ab aliquo καὶ aliquid aliquem, αἰτῶ τι παρά τινος, τί τινα. argentum ab aliquo, ἀργύριον παρά τινος. aliquem pretium, αἰτεῖν τινα τὸν μισθόν, τὴν τιμήν. veniam peccatis, αἰτήσασθαι συγγνώμην τοῖς ἁμαρτήμασι. pacem te poscimus, αἰτούμεθά σε εἰρήνην. filiam sibi uxorem poscere, αἰτεῖν θυγατέρα εἰς γάμον. poscimus ut fiat, αἰτοῦμεν γενέσθαι. poscunt majoribus poculis, αἰτοῦσιν ἐν μείζοσι ποτηρίοις πιεῖν. poscor aliquid, αἰτοῦμαί τι (ὑπό τινος). poscor, προσκαλεῖταί μέ τις εἴτε προκαλοῦνταί με, κελεύομαι (ᾆσαι, εἰπεῖν, ποιῆσαι κ.τ.τ.) poscit Aeneam in proelia, προκαλεῖται τὸν Αἰνείαν εἰς μάχην. populus poscit aliquem, ὁ δῆμος αἰτεῖ τινα ἔκδοτον, ἐξαιτεῖ τινα. quanti poscit, ὁπόσου ἀποδίδοται, πωλεῖ. poscere deos, αἰτεῖσθαι, ἐπικαλεῖσθαι τοὺς θεούς. 2) ζητῶ, ἐρωτῶ τι. causas τὰς αἰτίας. 3) ζητῶ, βούλομαί τι. aliquid facere, ποιεῖν τι.
pōsĕa, εἴτε pōsĭa, ταὐτὸ τῷ pausea.
pŏsĭtĭo, ōnis, θ. (pono θέσις, τὸ τιθέναι. surculi, θέσις, ἔνθεσις μοσχεύματος, φύτευσις ἐνθέματος. nominis pro nomine, θέσις ὀνόματος ἀντὶ ὀνόματος. 2) θέσις, κατάφασις. 3) θέσις, θέμα. 4) sublatio et positio, ἄρσις καὶ θέσις (ῥυθμοῦ). 5) κατάληξις (ῥημάτων). 6) θέσις (ἡ διὰ συμφώνων ἔκτασις συλλαβῆς). 7) θέσις, τὸ κεῖσθαι. loci, θέσις τόπου. corporis, θέσις, στάσις, σχῆμα σώματος. mentis, διάθεσις ψυχῆς.
pŏsĭtīvus, a, um, (pono) θετικός. 2) θετός.
pŏsĭtor, ōris, ἀ. (pono) κτίστης. Ὀβίδιος.
pŏsĭtūra, θ. (pono) θέσις. 2) παρὰ γραμματικοῖς· ἡ στίξις.
pŏsĭtus, a, um, τδ. pono.
pŏsĭtus, ūs, ἀ. (pono) θέσις. 2) διάθεσις, εὐθέτησις, κατασκευὴ κόμης.
possessĭo, ōnis, θ. (possideo) κτῆσις, κατοχή. dejicere aliquem de possessione, deturbare aliquem possessione fundi, ἐξωθεῖν, ἐξελαύνειν τινὰ τῆς κατοχῆς τοῦ χωρίου. esse in possessione

Digitized by Google

rei, κατέχειν τι. 2) κτῆσις, κτῆμα, χωρίον. possessiones habeo in loco, κτήματα ἔχω ἐν τόπῳ.
possessĭuncŭla, æ, θ (ὑποχορ. τοῦ possessio) κτημάτιον, χωρίδιον.
possessīvus, a, um, κτητικός. Λ. Γραμματικῶν.
possessor, ōris, ἀ. (possideo) κτήτωρ, δεσπότης τινός, ὁ κατέχων, κεκτημένος, ἔχων τι. pos. bonorum, agrorum, κτλ. ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς possessor, ὁ γαιοκτήμων, κτηματικός. 2) ὁ κατέχων τὸ ὑπὲρ οὗ ἡ δίκη πρᾶγμα, ὁ ἐγκαλούμενος.
possessōrĭus, a, um, (possessor) περὶ κτήματος.
possessus, a, um, ἴδ. possideo.
possessus, ūs, ἀ. (possideo) κτῆσις, κατοχή.
possestrix, īcis, θ. (possideo) ἡ κεκτημένη, ἔχουσα.
possĭbĭlis, e, (possum) δυνατός.
possĭbĭlĭtas, ātis, θ (possibilis) δύναμις, τὸ δυνατόν, τὸ δύνασθαι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
possĭdĕo, ēdi, essum, ēre, (πο ἢ potis-sedeo) aliquid, κέκτημαι, κατέχω, ἔχω, νέμομαί τι. agrum possideo, ἀγρὸν κέκτημαι, ἔχω, νέμομαι. Italiam, κατέχειν τὴν Ἰταλίαν. vim, ἔχειν δύναμιν, ingenium, κεκτῆσθαι ψυχήν.
possīdo, ēdi, essum, ĕre (po-sido) aliquid, κτῶμαι, καταλαμβάνω τι. — possessus, a, um, κατειλημμένος, κρατηθείς, κατεχόμενος. regio possessa ab aliquo, χώρα κατεχομένη ὑπό τινος. possessus amore, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος.
possum, pŏtŭi, posse, (potis-sum) δύναμαι. possum aliquid facere, δύναμαι, δυνατός εἰμι, οἷός τέ εἰμι ποιεῖν τι. videre non possum, οὐ δύναμαι, ἀδύνατός εἰμι, ἀδυνατῶ ὁρᾶν. quantum potes, ὅσον δύνασαι. quam possum maxima voce dico, ὡς δυνατόν, εἴτε· ὡς δύναμαι μεγάλῃ φωνῇ λέγω. potest fieri, ut fallar, δυνατόν ἐστιν, οἷόν τέ ἐστιν, ἐνδέχεται ψεύδεσθαί με. fieri non potest, ut eum non cognoris, ἀδύνατόν ἐστι, μὴ οὐκ ἐγνωκέναι σε ἐκεῖνον. facere non possum, ut non dem εἴτε quin dem εἴτε non possum non dare, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ δώσω, οὐ δύναμαι, οὐχ οἷός τ' εἰμὶ μὴ οὐ δοῦναι. — ut potest, (ὑπον. fieri) ὡς δυνατόν, κατὰ τὸ δυνατόν. non potest, οὐ δύναται, ἀδύνατόν ἐστιν, οὐκ ἐνδέχεται. quantum potest, ὅσον δύναται, ὡς οἷόν τε, καθ' ὅσον ἐνδέχεται. 2) δύναμαι, δυνατός εἰμι, ἰσχύω. plus potest, πλέον δύναται, δυνατώτερός ἐστι. qui apud me plurimum possunt, οἱ παρ' ἐμοὶ πλεῖστον δυνάμενοι. possunt oculi, caput, δύνανται, ἰσχύουσιν, ὑγιαίνουσιν ὀφθαλμοί, κεφαλή, κ τ.τ. 3) χρῆναι, δεῖν. quod facere potuisti, ὅπερ ἐχρῆν (ἔδει) σὲ ποιεῖν. citius, quam potuit, θᾶττον, ἢ ἐχρῆν — potens, ntis, ἴδ. potens. — Σημ. ἀρχαϊκῶς· potesse ἀντὶ τοῦ posse. potessim ἀντὶ τοῦ possim. possiem, possies, κ.τ.λ. ἀντὶ τοῦ possim, possis. potestur μετ' ἀπαρεμφάτου ἀντὶ τοῦ potest. οὕτω καὶ possitur, ἀντὶ τοῦ possit καὶ possuntur ἀντὶ τοῦ possunt.
post, ἐπίρ. (ἴσως ἐκ τοῦ pone-est) χρονικῶς· ὕστερον. paulo post εἴτε post paulo, ὀλίγῳ εἴτε ὀλίγον ὕστερον. multo post εἴτε post multo, πολλῷ εἴτε πολὺ ὕστερον. multo postquam (εἴτε postquam) tu discessisti, πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἢ σὺ ἀπῆλθες. non ita multo post, οὐ πάνυ πολλῷ ὕστερον multis annis post, εἴτε multis post annis, εἴτε post multis annis, πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον, ὕστερον πολλοῖς ἔτεσι. post accidit quam dedi, ὕστερον συνέβη ἢ ἔδωκα. post deinde, ἔπειτα ὕστερον, εἶτα ἑξῆς. 2) τοπικῶς ὄπισθεν. post curvari, ὄπισθεν κυρτοῦσθαι. post erant, ὕστερον εἴτε ὄπισθεν ἦσαν. post fuēre, ὕστεροι ἦσαν, ὑστέρισαν.
post, πρόθ. μετ' αἰτ. μετά τι, ἐπί τινι, ὕστερόν τινος. aliquot post menses, μετά τινας μῆνας. post Brutum proconsulem, μετὰ τὴν ἀνθυπατείαν τοῦ Βρούτου sexennio post has miserias, ἕκτῳ ἔτει εἴτε ἓξ ἔτεσιν ὕστερον τῶν συμφορῶν τούτων. post diem tertium, μετὰ τρίτην ἡμέραν post vina, μετὰ τὸν οἶνον, μετὰ τὴν τοῦ οἴνου πόσιν. post devictum Hannibalem, μετὰ Ἀννίβαν ἡττηθέντα, μετὰ τὴν Ἀννίβα ἧτταν. post hanc urbem constitutam, ὕστερον ἢ ἐκτίσθη ἡ πόλις αὕτη. post hominum memoriam, ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων μνήμη ἐφικνεῖται. decessit post annum quartum, quam expulsus fuerat ἐτελεύτησε τρισὶν ἔτεσιν ὕστερον ἢ ἐξεβλήθη. post ea, εἴτε postea, ὕστερον τούτων, ὕστερον, μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτοις. 2) ὄπισθέν τινος. post castra, ὄπισθεν τοῦ στρατοπέδου. 3) μετά τινα, ὕστερόν τινος, ἐν ἐλάττονι τιμῇ. erat Lydia post Chloen, ἦν ἡ Λυδία ὑστέρα τῆς Χλόης, εἴτε μετὰ τὴν Χλόην, ὑστέριζε τῆς Χλόης. Ἡ πρόθ. αὕτη καὶ χωρίζεται ἀπὸ τοῦ πτωτικοῦ καὶ μετ' αὐτὸ δὲ τίθεται, οἷον. post enim Chrysippum, hunc post.

Digitized by Google

postautumnālis, e, (post-autumnus) μετὰ τὸ φθινόπωρον ὤν.
post-ĕā, ἐπίῤ. μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτοις, ὕστερον. multo postea, πολλῷ ὕστερον. brevi postea, βραχεῖ χρόνῳ ὕστερον. deinde postea, ἔπειτα μετὰ τοῦτο, ἔπειτα ὕστερον. postea aliquanto, χρόνῳ τινὶ ὕστερον. 2) ἐπὶ τούτοις, εἶτα, ἔπειτα. 3) postea quam εἴτε posteaquam, ὕστερον ἤ, ἐπεί, ἐπειδή.
postĕāquam, ἴδ. postea.
post-ĕo, ire, (post-eo) aliquem, ὑστερίζω τινός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
postergānĕus, a, um, (post-tergum) ὄπισθεν τῶν νώτων. 2) ὀπισθότονος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
postĕri, orum, ἴδ. posterus.
postĕrĭor, ἴδ. posterus.
postĕrĭtas, atis, θ (posterus) ὁ μέλλων χρόνος, τὸ μέλλον. in posteritatem, εἰς τὸ μέλλον. 2) οἱ ἐπιγενησόμενοι, ἐπιγιγνόμενοι, οἱ ἔπειτα. 3) τὸ ἐπιγιγνόμενον γένος, ἡ γενεά. 4) ἡ ἑξῆς τάξις, τὰ ἑξῆς, τὰ ὑστερίζοντα.
postĕrĭus. ἴδ. posterus.
postĕro, avi, atum, are, (posterus) ὑστερῶ, ὑστερίζω.
postĕrŭla, æ, θ. (posterus) ῥινοπύλη, πυλίς, παραθύρα. μεταφ. ὁ στενωπός, ἡ στενὴ τρίβος.
postĕrus εἴτε poster, ĕra, ĕrum, (ἡ ἐν. ὀνομαστικὴ τοῦ ἀρσεν. ἀρχ.) ὕστερος. posteri, ἀ. οἱ ὕστερον, οἱ ἐπιγιγνόμενοι, ἐπιγενόμενοι, ἀπόγονοι. postero die, τῇ ὑστεραίᾳ. in posterum diem, εἰς τὴν ὑστεραίαν. postero anno, τῷ ὑστεραίῳ ἔτει. postero die, quam illa erant acta, τῇ ὑστεραίᾳ, ᾗ ἢ ταῦτα ἐγένετο. in posterum, εἰς τὸν ὕστερον χρόνον, τὸ λοιπόν, τοῦ λοιποῦ. 2) ὕστερος, ἐλάττων, ὑστερίζων. —συγκρ. posterior, ius, ὕστερος, ον (ποιητ. ὀπίστερος). priori posterius conjungitur, τῷ προτέρῳ τὸ ὕστερον συνάπτεται. posteriores cogitationes sapientiores, αἱ δεύτεραι φροντίδες σοφώτεραι. posterius, ὕστερον. 2) ὕστερος, ὑστερίζων. ἐλάττων, δεύτερος. vitam posteriorem libertate ducere, τὸν βίον ἐν ἐλάττονι τῆς ἐλευθερίας θέσθαι. 3) ὀπίσθιος. pedes posteriores, οἱ ὀπίσθιοι πόδες, οἱ ὄπισθεν πόδες. posteriora, οὐ. τὰ ὄπισθεν —ὑπερθ. postrēmus, a, um, ὕστατος. (ποιητ. ὀπίστατος). postremum munus, ὑστάτη τιμή, τελευταῖον ἔργον, κηδεία. postremus in proelio, ὁ ὕστατος εἴτε ἔσχατος ἐν τῇ μάχῃ. in postremo libro, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῦ βιβλίου. postrema, τὰ ὕστατα, ἔσχατα, τελευταῖα. postremum, ad postremum καὶ postremo, ἐπίῤ. ὕστατον, τελευταῖον, τέλος. 2) ὕστατος, φαυλότατος. Σημ. postremissimus, ἀ. σπάν. ὁ πάντων φαυλότατος 3) ἔσχατος, μέγιστος. lascivia postrema, ἐσχάτη εἴτε μεγίστη ἀσέλγεια. malorum postremum, ἔσχατον, μέγιστον τῶν κακῶν. — postŭmus, a, um, ὕστατος, τελευταῖος. 2) ὄψιος. postumus, ἀ. ὀψίγονος, ὀψιγενής, ἢ κατά τινας· ὁ ἐπιγενόμενος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν.
postfactus, a, um, (post-facio) ὕστερον γενόμενος.
post-fĕro, ferre, aliquid alicui, ὕστερον ἡγοῦμαι εἴτε ἐν ἐλάττονι τίθεμαί τινος.
postfŭtūrus, a, um, ταὐτὸ τῷ post futurus.
*postgĕnĭti orum, (post-gigno) οἱ ἐπιγιγνόμενοι, ἐπιγενόμενοι, ἀπόγονοι.
post-hăbĕo, ŭi, ĭtum, ēre, aliquid ἢ aliquid alicui, ὕστερον ἡγοῦμαι, ἐν ἐλάττονι τίθεμαί τινα ἢ τί τινος.
post-hāc, ἐπίῤ. ἔπειτα, μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτοις. 2) τὸ ἀπὸ τοῦδε, τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ λοιπόν.
posthaec. ἐπίῤ. (post-haec) μετὰ ταῦτα, ὕστερον
posthoc, ταὐτὸ τῷ post hoc.
Posthŭmĭus, Posthumus, ἴδ. Postumius, Postumus.
posthŭmus, ταὐτὸ τῷ postumus, ἴδ. posterus.
post-ĭbi, ἐπίῤ. ἔπειτα. πρβλ. τὸ τῆς συνηθείας ἀπέκει.
postīca, ἴδ. posticus.
postĭcĭpo, are, (post-capio μεταλαμβάνω, μετὰ ταῦτα λαμβάνω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. καὶ ἐναντία τοῦ anticipo.
postīcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ postica) παραθύριον.
postīcŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ posticum) τὸ ὄπισθεν οἰκίδιον. Πλαῦτος.
postīcum, ἴδ. posticus.
postīcus, a, um, (post) ὀπίσθιος. ἀντίκειται τῷ anticus, πρόσθιος. postici pedes, οἱ ὀπίσθιοι πόδες, οἱ ὄπισθεν πόδες. postica pars aedium, τὰ ὄπισθεν τῆς οἰκίας. posticum. οὐ. (ὑπον. ostium) εἴτε postica, æ, θ. (ὑπον. janua) ἡ ὄπισθεν θύρα, τὸ ψευδόθυρον, ἡ παραθύρα. — posticum, οὐ. ὁ ὀπισθόδομος. 2) ὁ ἀπόπατος, ἀφεδρών. 3) τὸ ὄπισθεν, ὁ πρωκτός.
postĭdea, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ postea.
postĭlēna, æ, θ. (post) ὑπουρίς.
postillā εἴτε post illa, μετ' ἐκεῖνα, μετὰ ταῦτα.
postis, is, ἀ. παραστάς, φλιά, σταθμός.

Digitized by Google

2) ποιητ. postes, πληθ. θύρα, πύλη, πύλαι.
postlīmĭnĭum, i, οὐ. (post-limen) κάθοδος, ἡ τῆς πολιτείας ἀνάκτησις, ἡ εἰς τὴν πολιτείαν ἀποκατάστασις. 2) postliminio, ἐπιῤῥηματικῶς· ὕστερον, πάλιν. postliminio alicujus rei, ὕστερόν τινος.
postmĕrīdĭānus, ἴδ. pomeridianus.
postmŏdo, ταὐτὸ τῷ postmodum.
postmŏdum, ἐπίῤ. ὕστερον, ἔπειτα.
postŏmis, καὶ prostomis, ĭdis, θ. προστομίς, ἐπιστομίς.
postpartor, ōris, ἀ. (post-pario) ὁ ὕστερον κτησόμενος, ἢ κεκτημένος.
post-pōno, ŏsŭi, ŏsĭtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid alicui, ὕστερον εἴτε ἐν ἐλάττονι τίθεμαί τινα ἤ τί τινος.
postprincĭpĭa, orum, οὐ. πληθ. (post-principium) τὰ μετὰ τὴν ἀρχήν, πρόοδος, προχώρησις, προκοπή.
post-pŭto, avi, atum, are, aliquem, ἢ aliquid alicui, ὕστερον εἴτε ἐν ἐλάττονι ἡγοῦμαί τινα, ἤ τί τινος.
postquam εἴτε post quam, ὕστερον ἤ. undecimo die post quam discesseram, τῇ ἑνδεκάτῃ ἡμέρᾳ ὕστερον ἢ (ᾗ ᾗ) ἀνεχώρησα. postquam tuus sum, ἀφ' οὗ, ἐξ οὗ σός εἰμι. 2) ἐπεί, ἐπειδή, ὡς. fecit, venit, dixit, ἐποίησεν, ἦλθεν, εἶπεν. 3) ἐπειδή, ἐπειδή περ, διότι. video, ὁρῶ.
postrēmĭtas, tatis, θ. τὸ ἔσχατον. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
postrēmo, καὶ postrēmus, a, um, ἴδ. posterus.
postrīdĭe, ἐπίῤ. (posterus-dies) τῇ ὑστεραίᾳ, τῇ ἑτέρᾳ. mane, τῇ ὑστεραίᾳ πρωΐ. quam discessi, τῇ ὑστεραίᾳ ἀφ' ἧς (ᾗ ᾗ) ἀνεχώρησα. ludos, calendas, τῇ ὑστεραίᾳ τῶν ἀγώνων, τῶν καλανδῶν. postridie ejus diei, τῇ ὑστεραίᾳ τῆς ἡμέρας ταύτης.
postrīdŭo, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ postridie.
*postscēnĭa, orum, οὐ. (post-scena) τὰ ὄπισθεν τῆς σκηνῆς. μεταφ. τὰ ἀπόκρυφα.
post-scrībo, psi, ptum, ĕre, aliquid alicui, γράφω τι, μετά τι.
postsignāni, orum, ἀ. (post-signa) οἱ ὄπισθεν τῆς σημαίας τεταγμένοι.
post-sum, fŭi, esse, ταὐτὸ τῷ post sum, ὕστερός εἰμι.
postŭlārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ postulatorius.
postŭlātĭcĭus, a, um, ἀπαιτούμενος, ἀπαιτηθείς.
postŭlātĭo, ŏnis, θ. (postulo) αἴτησις, ἀξίωσις, αἴτημα. 2) λῆξις δίκης, καταμήνυσις, κλῆσις. 3) κατηγορία. 4) ταὐτὸ τῷ postulio.
postŭlātĭtĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ postulaticius.
postŭlātor, ōris, ἀ. (postulo) κατήγορος.
postŭlātōrĭus, a, um, (postulo) αἰτῶν ἱλασμόν.
*postŭlātrix, īcis, θ. (postulator) ἡ αἰτοῦσα.
postŭlātum, i, οὐ. ἴδ. postulo.
*postŭlātus, ūs, ἀ. (postulo) κατηγορία.
postŭlĭo, ōnis, θ. (postulo) ἱλασμός, ἱλαστικὰ εἴτε ἱλαστήρια ἱερά, ἀποτροπίασμα.
postŭlo, avi, atum, are, (posco) aliquid ab aliquo, ἀπαιτῶ, ἀξιῶ, αἰτῶ τι παρά τινος, αἰτῶ τί τινα. auxilium, αἰτεῖν βοήθειαν. veniam, αἰτεῖσθαι συγγνώμην. tempus aliquid postulat, ὁ καιρὸς ἀπαιτεῖ τι, δεῖταί τινος. postulo ab aliquo, ut faciat, αἰτῶ εἴτε ἀξιῶ τινα ποιῆσαί τι. postulo ut mihi concedas, ἀξιῶ σε ὁμολογῆσαί μοι. legatos ad eum mittit postulatum, ne hostis fieret, πρέσβεις πρὸς ἐκεῖνον πέμψας ἀξιοῖ μὴ πολέμιον γενέσθαι. a meis me amari postulo, ὑπὸ τῶν ἐμῶν ἀγαπᾶσθαι ἀξιῶ. Σημ. orationes postulat me, σπαν. ἀντὶ τοῦ a me, αἰτεῖ με τοὺς λόγους.— postulatum, i, οὐ. καὶ συνηθέστερον postulata, orum, πληθ. τὸ αἴτημα, ἡ αἴτησις. 2) ἀξιῶ, ζητῶ, βούλομαι. incerta certa facere, τὰ ἀβέβαια βέβαια ποιεῖσθαι. 3) aliquem lege postulare εἴτε ἁπλῶς aliquem lege postulare alicujus rei εἴτε de aliqua re, (σπαν. re) λαγχάνειν τινὶ δίκην τινός, ἄγειν τινὰ εἰς δίκην. aliquem impietatis reum, λαγχάνειν τινὶ ἀσεβείας δίκην.
†postŭmātus, ūs, ἀ. (postumus) ὑστέρησις, ἐσχάτη τάξις.
Postŭmĭānus, a, um, Ποστομιανός, τοῦ Ποστομίου.
Postŭmĭus, a, um, Ποστούμιος, Ποστόμιος, τοῦ Ποστομίου. Postumius, ἀ ὁ Ποστούμιος εἴτε Ποστόμιος. Postumia, θ. ἡ Ποστουμία εἴτε Ποστομία.
†postŭmo, are, alicui, ὑστερίζω τινός.
postŭmus, a, um, ἴδ. postĕrus. Κύρ. ὄν. Postumus, i, ἀ. Πόστουμος. « Πόστουμον καλοῦσιν, ἂν τεθνηκότος πατρὸς γένηται. » Πλούτ. Κοριολ. 11. πρβλ. τὰ ἑλλην. κύρια Ἐπιγένης, Μεταγένης καὶ Ὀψιγένης.
postus, a, um, ἀντὶ τοῦ positus, ἴδ. pono.
post-vĕnĭo, ire. ὕστερον ἔρχομαι.
Postverta εἴτε Postvorta, æ, θ. νύμφη τις, ἀδελφὴ εἴτε ἀκόλουθος τῆς Καρμέντης. 2) θεά τις προστάτις ἐν τῷ διαστρόφῳ τοκετῷ.
pōtābĭlis, e, (poto) ποτός. Λ. τοῦ μετ. Λατ.

Digitized by Google

†pōtācŭlum, i, οὐ. πότος.
pŏtămantis, ĭdis, θ. βοτάνη τις Ἰνδική, ἡ καὶ thalassaegle.
pŏtămŏgĕton, (-gīton ŏnis, θ. ποταμογείτων, (βοτάνη).
pōtātĭo, ōnis, θ. (poto) πόσις, πότος.
pōtātor, ōris, ἀ. πότης.
pōtātōrĭus, a, um, ποτήριος. vas potatorium, τὸ ποτήριον.
pōtātus, ūs, ἀ. (poto) πότος, πόσις.
pŏte, (κατ' ἀποκοπὴν τοῦ potest) δυνατόν ἐστι. quam pote, ὡς δυνατόν. quid pote simplicius? τί δύναται ἁπλούστερον εἶναι; non pote minoris, ἀδύνατον ἐλάττονος ἀποδόσθαι.
pŏtens, ntis, ἐπίθετ (possum) alicujus rei, δυνάμενός τι. volandi, δυνάμενος εἴτε δυνατὸς πέτεσθαι. efficiendi, δυνάμενος ἐνεργεῖν armorum tenendorum potens, ὅπλα φορεῖν δυνάμενος. μετ' ἀπαρεμφ. potens caelum deponere, δυνάμενος τὸν οὐρανὸν καθελεῖν. 2) δυνάμενος, δυνατός. civitas potens, πόλις μέγα δυναμένη, δυνατή, ἰσχυρά. civis potens, πολίτης δυναστεύων, μέγα δυνάμενος, δυνατός. potens apud aliquem, δυνάμενος, μέγα δυνάμενος παρά τινι. arma potentiora, ἰσχυρότερα, κρείττονα ὅπλα. potens armis, pecuniā, δυνατὸς ὅπλοις, χρήμασιν. 3) alicujus rei, ἐγκρατής, κρατῶν, κύριός τινος. diva potens Cypri, ἡ θεὰ ἡ κρατοῦσα εἴτε κυρία τῆς Κύπρου. rerum omnium potens Jupiter, Ζεὺς ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάντων κρατῶν. potens irae, κρατῶν, ἐγκρατὴς τῆς ὀργῆς. mentis, ἑαυτοῦ κρατῶν, σωφρονῶν, φρενήρης voti, pacis, τυχὼν τῆς εὐχῆς, τῆς εἰρήνης. 4) ποιητ. potens jussi, ἀποτελέσας εἴτε ἐπιτελέσας τὸ προσταχθέν. 5) ἐνεργής, ἐνεργητικός, δραστικός. herba contra εἴτε adversus morbum potens, βοτάνη ἐπικουροῦσα τῇ νόσῳ.
†pŏtentātor, ōris, ἀ. (potens) δυνάστης.
pŏtentātus, ūs, ἀ. (potens) δυναστεία. 2) δύναμις.
pŏtenter, ἐπίῤ. (potens) ἐνεργῶς, ἰσχυρῶς. 2) κατὰ δύναμιν, εἰς δύναμιν, κατὰ τὸ δυνατόν
pŏtentĭa, æ, θ. δύναμις, τὸ δύνασθαι. 2) δύναμις, δυναστεία, τὸ μέγα δύνασθαι. 3) ἐν τῇ ἰατρικῇ· ἡ δύναμις, ἐνέργεια. herbae, τῆς βοτάνης.
Pŏtentĭa, æ, θ. Ποτεντία, ὄνομά τινων πόλεων τῆς Ἰταλίας. Potentīni, orum, ἀ. οἱ Ποτεντῖνοι.
pŏtentĭālis, e, (potens) δυνητικός Λ. σχολαστ.
pŏtentĭālĭter, ἐπίῤ. εἰς δύναμιν, κατὰ δύναμιν. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
pŏtērĭum, (-on). i, οὐ. ποτήριον, (βοτάνη ἡ καὶ phrynion καλουμένη, ἴσως ἡ κατὰ Λινναῖον· Astragalus Tragacantha).
pŏtesse, pŏtessem, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ posse, possem.
pŏtestas, ātis, θ. (possum) δύναμις, ἐξουσία, κράτος, κῦρος. habet potestatem vitae necisque in aliquem, κύριός ἐστι τῆς τε ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου τινός, κύριός ἐστι θανατῶσαί τινα. sum in alicujus potestate, ὑποχείριός τινί εἰμι. in mea potestate sum, αὐτεξούσιός εἰμι. est in potestate mea ut faciam, ἐξουσία ἐστί μοι, ἐπ' ἐμοί ἐστι ποιεῖν τι. in potestate mentis esse, ἑαυτοῦ κρατεῖν. exit de εἴτε e potestate, οὐκέτι κρατεῖ ἑαυτοῦ, οὐκέτι ἐγκρατὴς ἑαυτοῦ ἐστι. Thessaliam in potestatem Thebanorum redigere, τὴν Θεσσαλίαν τοῖς Θηβαίοις ὑποχείριον ποιεῖν. 2) praetoria potestas, στρατηγικὴ δύναμις εἴτε ἐξουσία. potestatem regere, ἐν δυνάμει εἶναι, ἀρχὴν ἄρχειν potestate abire, ἐξέρχεσθαι ἐκ τῆς ἀρχῆς. παύεσθαι τῆς ἀρχῆς. Σημ. potestas, ἔσθ' ὅτε· ἡ ἀρχή, ὁ ἄρχων. 3) δύναμις, οὐσία. 4) ἐν τῇ ἰατρικῇ· ἡ δύναμις, ἐνέργεια. herbae, βοτάνης. 5) ἐν τῇ γραμματικῇ· ἡ δύναμις ὀνομάτων, κ.τ.τ. 6) ἐξουσ.κ. dare εἴτε facere alicui potestatem dicendi, faciendi, διδόναι, ποιεῖν τινι ἐξουσίαν τοῦ λέγειν, τοῦ ποιεῖν, εἴτε λέγειν, ποιεῖν. liberius vivendi fuit ei potestas, ἐλευθερώτερον βιῶναι ἐξῆν αὐτῷ. facere sui potestatem, παρέχειν ἑαυτὸν (εἰς λόγους, εἰς μάχην, κ.τ.λ.).
Potestates, πληθ. τάγμα ἀγγέλων. Λ. ἐκκλησ.
†pŏtestātīvus, a, um, (potestas) δυναμικός.
pŏtestur, ἴδ. possum.
pŏthos, i, ἀ. πόθος, (βοτάνη τις ἄγνωστος).
Pŏthos, i, ἀ. Πόθος.
Pōtĭca, æ, θ. ταὐτὸ τῷ Potina.
pōtĭlis, e, (potus) ποτικός. 2) potilis nidus, εἶδος ποτηρίου.
pŏtin' (ἐκ τοῦ potisne) καὶ potin' es? παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἀντὶ τοῦ potesne? 2) potin' ἀντὶ τοῦ potestne?
Pōtīna, æ, θ. (poto) θεά τις προστάτις τῆς τῶν παίδων πόσεως
pŏtĭo, īvi, itum, ire, (potis) ἀρχαϊκ. ὑποχείριον ποιῶ εἴτε ποιοῦμαι. aliquem servitutis, καταδουλοῦν, καταδικάζειν τινά. potitus est hostium, ὑποχείριος τοῖς πολεμίοις ἐγένετο.

Digitized by Google

pōtĭo, ōnis, θ. (poto) πόσις, τὸ πίνειν. 2) πόσις, τὸ ποτόν πόμα, πῶμα. — a potione, ὁ οἰνοχόος.
pōtĭōno, avi, atum, are, (potio) aliquem, ποτίζω τινά, πόμα, πῶμά τινι δίδωμι. 2) δηλητήριόν τινι δίδωμι, (κατὰ Σουητώνιον).
pŏtĭor, ītus sum, iri, (potis) aliqua re καὶ alicujus rei, ἔσθ' ὅτε καὶ aliquid, κρατῶ τινος, καταλαμβάνω τι impedimentis et castris, κρατεῖν, κυριεύειν τῆς ἀποσκευῆς καὶ τοῦ στρατοπέδου. urbe, urbis, urbem, κρατῶ, ἐγκρατὴς γίγνομαι τῆς πόλεως. Spartiatae potiti sunt Atheniensium, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκράτησαν τῶν Ἀθηναίων. potiri monte, καταλαμβάνειν τὸ ὄρος, διέρχεσθαι εἰς τὸ ὄρος. rerum, κύριος τῶν πραγμάτων γίγνομαι. spes potiendi εἴτε potiundi oppidi, ἡ ἐλπὶς (τοῦ) κρατῆσαι τῆς πόλεως potiri morte, mortis, mortem, τυγχάνειν θανάτου. voto εἴτε voti potitus, τῆς εὐχῆς τυχών. 2) κρατῶ, κυριεύω τινός, κατέχω τι. hostes mari potiuntur, οἱ πολέμιοι κρατοῦσιν εἴτε κύριοί εἰσι τῆς θαλάσσης, θαλασσοκρατοῦσι. potitur rerum εἴτε ἁπλῶς potitur, κύριος τῶν πραγμάτων ἐστί, τὴν ἡγεμονίαν ἔχει, κρατεῖ, δυναστεύει. — Σημ. ἔσθ' ὅτε παρὰ τοῖς ποιηταῖς potĭtur, potĭmur, ἀντὶ τοῦ potītur, potīmur, καὶ poteréris, poteretur, poteremur, ἀντὶ τοῦ potireris, κ. τ. λ.
pŏtĭor, ĭus, (potis) συγκρ κρείττων, ἀμείνων. mors servitute potior, ὁ θάνατος δουλείας κρείττων. potior patre, κρείττων, ἀμείνων τοῦ πατρός. illa potiora duco, ἐκεῖνα κρείττω ἡγοῦμαι. — potissĭmus, a, um, ὑπερθετ. κράτιστος, ἄριστος. quid potissimum sit, quaeritur, τί τὸ κράτιστόν ἐστι, ζητεῖται. opusculum potissimum τὸ κράτιστον, ἄριστον συγγραμμάτιον. potissimi, ἀ. πληθ. οἱ κράτιστοι, δυνατώτατοι, κρατιστεύοντες.
pŏtis, ἄκλιτ. δυνατός. non potis est facere, ἀδύνατός ἐστιν, οὐ δύναται ἀδυνατεῖ ποιεῖν. potis es, δυνατὸς εἶ, δύνασαι. qui potis est? πῶς δύναται γενέσθαι; quid pastores potis sunt? τί δύνανται οἱ ποιμένες; potin' es? (ἀντὶ τοῦ potisne es?) ἢ δύνασαι; δύνασαι; potin' est εἴτε ἁπλῶς potin'? ἢ δυνατόν;
pŏtissime, ἴδ. potius.
pŏtissimum, ἴδ. potius.
pŏtissum, ταὐτὸ τῷ potis sum εἴτε possum.
Pŏtītĭus, a, um, Ποτίτιος, τῶν Ποτιτίων, Potitii, ἀ. οἱ Ποτίτιοι, ἴδ. pinarii.
pōtĭto, are, (θαμιστ. τοῦ poto) συχνάκις πίνω, πίνω. Πλαῦτος.
potītus, a, um, ἴδ. potior καὶ potio.
pōtĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ potio) πομάτιον.
pŏtĭus, ἐπίῤ. (potis) μᾶλλον Galliam esse potius Ariovisti quam Caesaris τὴν Γαλλίαν μᾶλλον τοῦ Ἀριοουΐστου εἶναι ἢ τοῦ Καίσαρος. depugnat potius, quam ut εἴτε quam serviat, μάχεσθαι αἱρεῖται μᾶλλον ἢ δουλεύειν, τοῦ δουλεύειν τὸ μάχεσθαι κρεῖττον ἡγεῖται. magnus homo, vel potius summus, μέγας ἀνήρ, μᾶλλον δὲ μέγιστος, πλεοναστικῶς· potius malle, μᾶλλον προαιρεῖσθαι. — ὑπερθετ. potissime καὶ συνήθως potissimum, μάλιστα. et potissimum ille, καὶ μάλιστα ἐκεῖνος. quo potissimum accedam? ποῖ μάλιστα τράπωμαι;
Potnĭae, arum, θ. Ποτνιαί, κώμη Βοιωτίας. Potnĭădes equae, αἱ Ποτνιάδες ἵπποι.
pōto, avi, atum καὶ pōtum, are, (ΠΟΩ) πίνω. aquam potaturus εἴτε poturus. ὕδωρ πιόμενος. dare potatum, διδόναι πιεῖν. cornibus potant, ἐκ κεράτων πίνουσι. crapulam potare, εἰς κραιπάλην πίνειν vellera potantia fucum, ἔρια πίνοντα εἴτε ἀναπίνοντα τὸ βάμμα. ποιητ. potare flumen, πίνειν ποταμόν, παροικεῖν ποταμόν vinum potum εἴτε potatum, οἶνος ποθείς. — potus, ἐνεργητικῶς· πιών, πεπωκώς. 2) πίνω, συμποσιάζω. potus, ἐνεργητικῶς· πεπωκώς, ὑποπεπωκώς· πρβλ τὸ τῆς συνηθείας· πιομένος. bene potus, εὖ μάλα πιών.
pōtor, ōris, ἀ. (poto) πότης, ὁ πίνων. ποιητ. Rhodani, ὁ πίνων ὕδωρ τοῦ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ, τουτέστιν ὁ παροικῶν τὸν Ῥοδανόν. aquae potor, ὁ ὑδροπότης 2) πότης, φιλοπότης.
pōtōrĭus, a, um, ποτήριος, ποτικός potorium vas καὶ συνήθως potorium, οὐδ. ποτήριον, ἔκπωμα.
pōtrix, īcis, θ. (potor) πότις φιλοπότις.
Pŏtŭa, æ, ταὐτὸ τῷ Potina.
pōtŭlentus, a, um, (poto) εὖ μάλα πιών, ὑποπεπωκώς. 2) potulenta, orum, τὰ ποτά, πώματα.
pōtūra, æ, θ. (poto) πόσις.
pōtus, a, um ἴδ. poto.
pōtus, ūs, ἀ. (poto) πόσις, πότος. 2) τὸ ποτόν, πόμα, πῶμα. 3) οὖρον.
prae, προθ. μετ' ἀφαιρ. (παραὶ) πρόσθεν, ἔμπροσθεν, πρό τινος. villa prae se flumen habet, ἡ ἔπαυλις ἔμπροσθεν ἔχει τὸν ποταμόν. prae se agere armentum, ἔμπροσθεν ἑαυτοῦ ἄγειν τὸ βουκόλιον.

Digitized by Google

liber prae manibus est, τὸ βιβλίον πρὸ χειρῶν εἴτε πρόχειρόν ἐστιν. ἐπιῤῥηματικῶς· i prae, abi prae, προηγοῦ, ἡγοῦ, πρόαγε δή 2) prae se gerere. prae se ferre aliquid, ἐμφανίζειν, δηλοῦν τι. amicitia prae se gerit utilitatem, ἡ φιλία φανερὰν παρέχεται τὴν ὠφέλειαν. prae se declarant gaudia, ἐν τῷ φανερῷ ἔχουσιν εἴτε δεικνῦσι τὴν χαράν. pugionem prae se fert, τὸ ἐγχειρίδιον ἐν τῷ φανερῷ φορεῖ εἴτε ἔχει. 3) διά τι, ὑπό τινος. solem prae jaculorum multitudine non videbitis, τὸν ἥλιον διὰ τὸ πλῆθος εἴτε ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν βελῶν οὐκ ὄψεσθε. prae lassitudine opus est ut lavem, διὰ τὸν κόπον δεῖ με λούσασθαι. prae gaudio, ὑπὸ χαρᾶς. prae ira, ὑπ' ὀργῆς. prae strepitu, διὰ τὸν ψόφον. 4) παρά τι, πρός τι. Atticos præ se agrestes putat, τοὺς Ἀττικοὺς παρ' ἑαυτὸν εἴτε πρὸς ἑαυτὸν (πρὸς ἑαυτὸν παραβάλλων) ἀγροίκους νομίζει. prae nobis beatus, πρὸς ἡμᾶς (παραβαλλόμενος) εὐδαίμων. prae ceteris floret. παρὰ τοὺς ἄλλους, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, πρὸ τῶν ἄλλων ἀκμάζει. — modestior nunc est, praeut dudum fuit, μετριώτερος νῦν ἐστιν, ἢ πρότερον ἦν. nihil hoc est præquam alios sumtus facit, οὐδὲν τοῦτό ἐστι πρὸς τὰ ἄλλα ἀναλώματα, παραβαλλόμενον πρὸς τὰ ἄλλα ἀναλώματα.

prae-ăcŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid, ἀποξύνω τι. — praeacutus, a, um, ὀξὺς τὰ ἔμπροσθεν εἴτε τὰ ἄκρα. 2) ὑπέροξυς, ὀξύτητι διαφέρων.

praeăcūte, ἐπίῤ. μάλα ἀγχίνως.

prae-ăcūtus, a, um, ἴδ. praeacuo.

praealte, ἐπίῤ. μάλα βαθέως.

prae-altus, a, um, ὑπερύψηλος, μάλα ὑψηλός. 2) μάλα βαθύς.

prae-ambŭlo, are, προπορεύομαι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω.

praeambŭlus, a, um, προπορευόμενος.

prae-audĭo, īvi, ītum, ire, προακούω. praeauditae custodiae, προεξετασθέντες φύλακες.

praebĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ prachibeo) alicui aliquid, παρέχω τινί τι. cibum, τροφήν. alicui naves, παρέχειν, παρέχεσθαί τινι ναῦς, χορηγεῖν τινα ναυσί. panem alicui, παρέχειν τινὶ ἄρτον, χορηγεῖν τινα ἄρτῳ. eundem usum praebet, τὴν αὐτὴν χρείαν παρέχει εἴτε παρέχεται. honorem, fidem, terrorem, gaudium, spem, risum, παρέχειν τιμήν, πίστιν, τρόμον, χαράν, ἐλπίδα, γέλωτα. aquam, παρέχειν τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ, ἑστιᾶν. operam reipublicae praebere, ἄξια ἔργα τῇ πόλει ἐπιδεικνύναι. aures dictis, προσέχειν (τὰ ὦτα) τοῖς λεγομένοις. dorsum ascensuro, παρέχειν τὰ νῶτα τῷ ἀναβησομένῳ. aliquem hosti ad caedem, προΐεσθαί τινα τῷ πολεμίῳ εἰς φόνον. se tractandum, παρέχειν ἑαυτῷ χρῆσθαι. se misericordem, ἀποδεικνύναι ἑαυτὸν ἐλεήμονα. se dignum majoribus, ἑαυτὸν ἄξιον τῶν προγόνων παρέχειν, παρέχεσθαι, ἐπιδεικνύναι. praebere speciem auri, χρυσοῦ εἶδος παρέχειν.— praebere, σπάν. ἀντὶ τοῦ praebere se. — praebĭta, orum, οὐ. τὰ παρεχόμενα. τὸ σιτηρέσιον κ.τ.τ.

praebĭa, ōrum, οὐ. προβασκάνια, φυλακτήρια.

prae-bĭbo, bi, ĕre, προπίνω.

praebĭtĭo, ōnis, θ. (praebeo) παροχή, τὸ παρέχειν, χορηγία.

praebĭtor, ōris, ἀ (praebeo) ὁ παρέχων, χορηγός.

praebĭtus, a, um, ἴδ. praebeo.

prae-cădens, ntis, προπετής, προπίπτων, προέχων. Λ. τοῦ μετγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω.

praecălĕfactus εἴτε praecalfactus, a, um, προθερμανθείς.

prae-calĭdus, a, um, ὑπέρθερμος, μάλα θερμός.

prae-calvus, a, um, μάλα φαλακρός, ἢ τὰ ἔμπροσθεν φαλακρός.

prae-căno, ĕre, aliquid, προᾴδω, προλέγω τι 2) ἐπᾴδω τινί.

†praecantatĭo, ōnis, θ. ἐπῳδή, μαγικὸν ᾆσμα.

praecantātīvus, a, um, προῳδικός.

†praecantātor, ōris, ἀ. (praecanto) ἐπῳδός, μάγος.

praecantātrix, īcis, θ. (praecantator) ἡ ἐπῳδός.

prae-canto, avi, atum, are, προᾴδω, προλέγω. 2) aliquid, ἐπᾴδω τινί.

praecantrix, īris, θ. ἡ ἐπῳδός.

*prae-cānus, a, um, προπόλιος, πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου πολιός.

praecarpo, ταὐτὸ τῷ praecerpo.

†prae-cătēchīzātus, a, um, προκατηχηθείς.

praecautĭo, ōnis, θ. (praecaveo) προφύλαξις. Λ. τοῦ μετγ. Λατ

praecautor, ὁ προλέγων, ἢ προμαντεύων τι. (κατὰ Πλαῦτον).

praecautus, a, um, ἴδ. praecaveo.

prae-căvĕo, āvi, autum, ēre, sibi καὶ ἁπλῶς praecavere aliquid, προφυλάττομαι, φυλάττομαί τι. injurias, venena, ἀδικίας, φάρμακα. praecavere, ab insidiis, προφυλάττεσθαι τὰς ἐνέδρας. ne accidat, φυλάττεσθαι, ὅπως μὴ γένηται

Digitized by Google

praecauto est opus, δεῖ προφυλάττεσθαι, προφυλακτέον. a me εἴτε mihi res praecauta est, πρόνοιαν πεποίημαι τοῦ πράγματος praecavere alicui, προνοεῖν τινος.
praecēdentia, æ, θ. (praecedo) stellarum, προποδισμὸς τῶν ἄστρων.
prae-cēdo, essi, essum, ĕre, προπορεύομαι, προηγοῦμαι, προάγω. aliquem, προπορεύεσθαι, προηγεῖσθαί τινος. 2) aliquem, σπαν. alicui, προτερῶ, προέχω τινός. ætate, τῇ ἡλικίᾳ.
prae-cĕler, is, e, μάλα ταχύς, ταχύτητι διαφέρων.
prae-cĕlĕro, are, μάλα ταχύνω. 2) aliquem, ταχέως προπορεύομαί τινος. Α. ποιητ.
praecellens, ἴδ. praecello καὶ praecelsus.
praecellentĭa, æ, θ. (prae-cello) ὑπεροχή.
praecellĕo, ēre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ praecello.
prae-cello, ĕre, προέχω, ὑπερέχω, ὑπερβάλλω. eloquentia, arte, εὐεπείᾳ, τέχνῃ, κ.τ.τ. aliquem, ὑπερέχειν, ὑπερβάλλειν τινὰ εἴτε τινός 2) alicui, ἄρχω τινος.
prae-celsus, a, um, μάλα προέχων, ἀνέχων, ὑπερύψηλος.
praecentio, ōnis, θ ἡ προῳδός.
praecentor, ōris, ἀ (praecino) ὁ ἐνδιδοὺς τὸ μέλος, χοροστάτης.
praecentorĭus, a, um, (praecentor) προῳδικός.
praeceps, ĭpĭtis, (prae-caput) προπετής. ab equo praeceps decidit, ἀπὸ τοῦ ἵππου κατὰ κεφαλῆς ἔπεσε. dare, dejicere, mittere aliquem praecipitem de muro, ῥίπτειν εἴτε κρημνίζειν τινὰ κατὰ τοῦ τείχους. se dare praecipitem, κατὰ κρημνοῦ ῥίπτειν ἑαυτόν. 2) προπετής, ὁρμητικός, σφοδρός. praecipites se fugae mandant, προπετῶς ὁρμῶσιν εἰς φυγήν. praeceps fertur, προπετῶς φέρεται. praeceps ventus, ὁ σφοδρὸς ἄνεμος, ἡ καταιγίς. praeceps in occasum sol est, ὁ ἥλιος κάτω φέρεται, κλίνει. praecipiti jam die, κλινούσης τῆς ἡμέρας. praeceps in avaritiam, in iram, προπετὴς πρὸς φιλαργυρίαν, πρὸς ὀργήν. praeceps consilium, προπετὴς βουλή. 3) πρανής, κρημνώδης, ἀπόκρημνος. praeceps, οὐ. τὸ πρανές, ὁ κρημνός. in praeceps deferri, κατὰ τοῦ πρανοῦς φέρεσθαι. praeceps mons ἀπόκρημνον ὄρος. 4) μετφ. praeceps, οὐ. ὁ κίνδυνος, ἔσχατος κίνδυνος. praeceps tempus, ὁ δεινὸς καιρός. in praecipiti esse, ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ εἶναι. — Σημ. praecĭpem, praecĭpe, praecĭpes, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ praecipitem, κ τ λ.
praecepso, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ praecepero μέλλ τετελ. (praecipio).
praeceptĭo, ōnis, θ. (praecipio) πρόληψις, ἡ πρὸ ἄλλων ἀπόληψις. 2) ὑφήγησις, διδαχή, παραίνεσις, ἐντολή, παράγγελμα.
†praeceptīve, ἐπίρ. παραινετικῶς.
praeceptīvus, a, um, (praecipio) παραινετικός.
praecepto, are, (θαμιστ. τοῦ praecipio) θαμινὰ ὑφηγοῦμαι.
praeceptor, ōris, ἀ (praecipio) ὁ προλαμβάνων. 2) διδάσκαλος, ὑφηγητής.
praeceptorius, a, um, ὁ περιέχων ἐντολάς, ἡ διδάγματα, (κατὰ Πλίνιον).
praeceptrix, īcis, θ. ἡ διδάσκαλος, καθηγουμένη, ὑφηγουμένη
praeceptum, ἴδ. praecipio.
praeceptus, a, um, ἴδ. praecipio.
praecerpo, psi, ptum, ĕre, (prae-carpo) aliquid, προαφαιρῶ, προαρπάζω τι. 2) ἀποτίλλω, περιτίλλω τι. 3) ἐκλέγομαι, ἐκλογὰς (ἐκ βιβλίων) ποιοῦμαι.
†prae-certātĭo, ōnis, θ. ἅμιλλα, ἀγών. Ἀμφ. γρ.
†praecessor, ōris, ἀ. (praecedo) ὁ πρό τινος ἡγεμών, (προκάτοχος).
praecĭa, æ, ἀ. (praecieo) ὁ προπορευόμενος κῆρυξ, προάγγελος τῶν ἱερῶν.
praecĭānum, ταὐτὸ τῷ precianum.
praecīdanĕus, a, um, (prae-caedo) προθυόμενος. praecidanea hostia, τὸ πρόθυμα.
praecīdārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ præcidaneus.
praecīdo, īdi, īsum, ĕre, (prae-caedo) aliquid, ἐπιτέμνω, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω τι. caput alicui, ἀποτέμνειν τὴν κεφαλήν τινος. ancoras, ἀποκόπτειν τὰς ἀγκύρας. naves, ἀκρωτηριάζειν τὰς ναῦς. spem, ἀποκόπτειν, ἀποτέμνειν τὴν ἐλπίδα. precisus, ἀπότομος, κρημνώδης. 2) ἐπιτέμνω τὸν λόγον, αἴφνης παύω τὸν λόγον. 3) ἀναίνομαι, ἀπαρνοῦμαί τι. 4) alicui os, κόπτω, παίω τινὰ εἰς τὸ στόμα.
praecinctĭo, ōnis, θ. (praecingo) διάζωμα (ἀμφιθεάτρου).
†prae-cinctōrĭum, ii, οὐ. περίζωμα, ὑποζώνιον, περιζώστρα.
praecinctūra, æ, θ. (praecingo) περίζωσις.
praecinctus, ūs, ἀ. (praecingo) περίζωσις. 2) ἀναβολή, τὰ περὶ τὴν ἐσθῆτα.
praecinctus, a, um, ἴδ. praecingo.
prae-cingo, nxi, nctum, ĕre, περιζώννυμι, διαζώννυμι. praecingi ense, περιζώννυσθαι ξίφος. altius præcinctus, εὐζωνότερος. (πρβλ. τὸ τῆς συνηθ. ψηλὰ

Digitized by Google

ζωσμένος). praecincti flore capilli, κόμη ἄνθεσιν ἐστεφανωμένη. tellus mari praecincta, ἡ γῆ θαλάσσῃ περιεχομένη. villam vite praecingo, περιλαμβάνω τὴν ἔπαυλιν ἀμπέλῳ. praecingere se, περιζώννυσθαι πρὸς ὑπηρεσίαν. Πλαῦτος.
praecĭno, cĭnŭi centum, ĕre, (praecano) προᾴδω. alicui, προπορεύομαί τινος ᾄδων. 2) alicui, προᾴδω τινί. 3) aliquid, προσᾴδω, χρησμῳδῶ τι. 4) ἐπᾴδω, ἐπῳδὴν ᾄδω.
praecĭpes, is, ἴδ. praeceps.
praecĭpĭo, ēpi, eptum, ĕre, (prae-capio) aliquid, προλαμβάνω τι. locum, προλαμβάνειν, προκαταλαμβάνειν τόπον. spem, προλαμβάνειν τὴν ἐλπίδα. cogitatione futura, προλαμβάνειν τῇ διανοίᾳ τὰ μέλλοντα, προειδέναι τὰ μέλλοντα. consilia hostium, προγιγνώσκειν τὰς βουλὰς τῶν πολεμίων. iter, τῇ πορείᾳ προλαμβάνω. aliquantum viæ præceperat, προειλήφει τι. aliquantum ad fugam temporis praeceperant, χρόνον τινὰ προλαβόντες ἔφυγον 2) alicui aliquid, ὑφηγοῦμαι τινί τινος, διδάσκω τινά τι. artem oratoriam, διδάσκειν τὴν ῥητορικήν. de agricultura, διαλέγεσθαι περὶ γεωργικῆς. præcipe cantus, κατάρχου μολπῆς, ἄρχ' ἐπέων. 3) alicui, παραινῶ τινι. hoc tibi praecipio, ut facias, παραινῶ σοι τοῦτο ποιεῖν. 4) παραγγέλλω, ἐπιτάττω τινί τι. Pythia praecepit, ut Miltiadem sibi imperatorem sumerent, ἡ Πυθία ἀνεῖλεν αὐτοῖς τὸν Μιλτιάδην στρατηγὸν ἑλέσθαι. praecepta facere, ποιεῖν τὰ παρηγγελμένα. praeceptum, οὐ. τὸ παράγγελμα, δίδαγμα, ἡ ἐντολή.
praecĭpĭtanter, ἐπίῤ. (praecipitans) προπετῶς.
praecĭpĭtantĭa, æ, θ. καταφορά, τὸ κάτω φέρεσθαι.
praecĭpĭtātĭo, ōnis, θ. κρήμνισις, κατάπτωσις.
praecĭpĭtĭum, ii, οὐ. (praeceps) ἀπότομος τόπος. 2) κρήμνισις, κατάπτωσις.
praecĭpĭto, avi, atum, are, (praeceps) aliquem, κρημνίζω, κατακρημνίζω τινά. aliquem ex equo, κατακρημνίζειν, καταβάλλειν τινὰ ἀπὸ τοῦ ἵππου. se de turri, κρημνίζειν ἑαυτόν, ῥίπτειν ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ πύργου, κατὰ τοῦ πύργου, a tecto, ἀπὸ τῆς στέγης. in mare, εἰς τὴν θάλασσαν. lux praecipitatur aquis εἴτε in aquas, ὁ ἥλιος καταφέρεται εἰς τὸ ὕδωρ. nox praecipitata, ἡ καταφερομένη εἴτε κλίνουσα νύξ. se in exitium, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς ὄλεθρον. μετφ. rempublicam, καταστρέφειν, καταλύειν τὴν πολιτείαν. spem, ἀποκόπτειν τὴν ἐλπίδα. vitem, κατακάμπτειν τὴν ἄμπελον. 2) praecipitare moras εἴτε tempus, ἐπείγομαι, ἐπισπεύδω. 3) aliquid, προπετῶς ποιῶ τι. consilia, προπετῶς βουλεύεσθαι. 4) οὐδετέρως· κρημνίζεσθαι, καταπίπτειν, καταῤῥήγνυσθαι. in aquam, καταπίπτειν εἰς ὕδωρ. in amorem, περιπίπτειν ἔρωτι. in insidias, ἐμπίπτειν εἰς ἐνέδραν. Nilus praecipitat ex montibus ὁ Νεῖλος καταφέρεται ἐκ τῶν ὀρέων. nox praecipitat, ἡ νὺξ καταφέρεται, κλίνει. praecipitans imber, καταῤῥαγεὶς ὄμβρος. respublica praecipitans, πόλις καταλυομένη 2) προπετῶς πράττω, αὐτοσχεδιάζω.
praecĭpĭto, are, (θαμιστ. τοῦ praecipio) alicui aliquid, παραγγέλλω, ἐπιτάττω τινί τι.
praecĭpŭe, ἐπίῤ. κατ' ἐξοχήν, κυρίως, μάλιστα. 2) ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
praecĭpŭus, a, um, (praecipio) κύριος, ἴδιος. praecipuus ille et proprius sensus doloris mei, ἡ κυρία ἐκείνη καὶ ἰδία αἴσθησις τῆς ἐμῆς λύπης. praecipuum nefas. τὸ κυρίως ἀνόσιον. 2) διαφέρων, ἐξαίρετος. 3) παρὰ φιλοσόφοις· praecipua, orum, οὐ. τὰ προηγούμενα. ἴδ. καὶ promoveo ἐν τέλει.
praecīse, ἐπίῤ. ἀποτόμως. 2) ἁπλῶς, ὡρισμένως, ἀκριβῶς, συντόμως.
praecīsĭo, ōnis, θ. (praecīdo) ἀποτομή, ἀποκοπή. 2) ἐπιτομή εἴτε αἰφνίδιος παῦσις λόγου.
praecīsūra, æ, θ. (praecīdo) ἀποτομή, τεμάχιον. 2) ἀποτομάς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
praecīsus, a, um, ἴδ. praecido.
praeclamitatores, πληθ. κήρυκες προπορευόμενοι τοῦ Διΐου ἱερέως, κηρύττοντες ἀργίαν. Φῆστος.
prae-clāmo, are, προβοῶ.
prae-clāre, ἐπίῤ. μάλα σαφῶς, καταφανῶς. 2) μάλα λαμπρῶς, μάλα καλῶς, κάλλιστα, διαφερόντως.
*prae-clārĕo, ŭi, ēre, διαλάμπω.
†prae-clārĭtas, ātis θ. εὔκλεια.
praeclārĭter, ἐπίῤ. σπάνιος τύπος τοῦ praeclare.
prae-clārus, a, um, μάλα λαμπρός, μάλα διαυγής. 2) μάλα λαμπρός, ὑπέρλαμπρος, ἐξαίρετος, διαφέρων. 3) μάλα εὐκλεής, μάλα ἔνδοξος.
praeclāvĭum, i, οὐ. (prae-clavus) τὸ περὶ τὴν παρυφὴν τῆς ἐσθῆτος, ἡ ὤα, πέζα. ἴδε clavus.
praeclūdo, si, sum, ĕre, (prae-claudo) aliquid, ἀποκλείω τι. portas alicui, ἀποκλείειν τὰς πύλας τινί, τῶν πυλῶν τινα. alicui aditum, διακλείειν, ἀπο-

Digitized by Google

κλείειν τινὰ τῆς εἰσόδου. spiritum, διακλείειν, κωλύειν τὴν πνοήν. navigationem, διακωλύειν τὸν πλοῦν.
prae-clŭĕo, ēre, καὶ praeclŭo, ĕre, εὐκλείᾳ διαφέρω, μάλα εὐδοκιμῶ. Λ. τοῦ μετγ. Λατ ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
prae-clŭis, e, εὐκλεής, εὐδόκιμος, εὐκλείᾳ διαφέρων.
praeclūsĭo, ōnis, θ. (praecludo) διάκλεισις, ἀπόκλεισις.
praeclūsor, ōris, ἀ (praecludo) ὁ διακλείων, κωλύων.
praeclūsus, a, um, ἴδ. praecludo.
praeco, ōnis, (praecieo, ἀ. κήρυξ, κλητήρ.
praecoctus, a, um, ἴδ praecoquo.
praecōgĭtātĭo, ōnis, θ. (praecogito) τὸ προσκέπτεσθαι.
prae-cōgĭto, are, aliquid, προσκέπτομαι, προνοῶ τι.
praecognĭtĭo, ōnis, θ. (praecognosco' πρόγνωσις. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
praecognĭtus, a, um ἴδ praecognosco.
prae-cognosco, ōvi, ĭtum, ĕre, aliquid, προγιγνώσκω τι. Λ. σπ.
prae-cŏlo, cŏlŭi, cultum, ĕre, aliquid, διαφερόντως τιμῶ, ὑπερτιμῶ τι. 2) προθεραπεύω. — praecultus, a, um, διαφερόντως κεκοσμημένος, μάλα κομψός.
prae-commŏdo, are, aliquid alicui, κίχρημι, παρέχω τινί τι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
*prae-commŏvĕo, ēre, aliquem, μᾶλλον ἢ ῥᾷον κινῶ τινα.
*prae-compōno, ŏsŭi, ŏsĭtum, ĕre, aliquid, προπαρασκευάζω, προμελετῶ τι.
prae-conceptus, a, um, πρότερον συλληφθείς. Ἀμφ. γρ.
prae-condĭo, īre, aliquid, πρότερον ἀρτύω ἢ ἡδύνω τι.
†praecōnĭālis, e, ἐγκωμίου ἄξιος.
†praecōnĭātĭo, ōnis, θ. (praeconium) ἐγκώμιον
praecōnĭum, ii, οὐ. (praeco) κηρυκεία. praeconium facere, κηρυκεύειν. 2) κήρυγμα, κήρυξις. 3) ἐγκώμιον.
praecōnĭus, a, um. (praeco) κηρύκειος, κηρυκικός
praecōnor, ari, (praeco) κηρυκεύω. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
pro-consumo, mpsi, mptum, ĕre, aliquid, προαναλίσκω τι. Ὀβίδιος.
*prae-contrecto, are, aliquem, τῇ διανοίᾳ προλαμβάνω τὴν ἐπαφήν τινος.
*praecŏque, ἐπίρ. (praecoquus) πρωΐμως.
praecŏquis, e, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ praecox.
prae-cŏquo, xi, ctum, ĕre, aliquid, προέψω τι. 2) καταπεπαίνω τι.
praecŏquus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ praecox.
praecordĭa, orum, οὐ. (prae-cor) διάφραγμα, τὸ τῶν φρενῶν διάζωσμα, φρένες. 2) τὰ περικάρδια. 3) ὑποχόνδρια. 4) σπλάγχνα. 5) στῆθος 6) μεταφ. τὸ στῆθος, αἱ φρένες, ἡ καρδία, ὁ θυμός, ἡ ψυχή.
prae-corrumpo, ūpi, uptum, ĕre, aliquem, προδιαφθείρω τινα. Ὀβίδιος.
praecox, ŏcis, (prae-coquo) πρόωρος, πρώϊος, πρώϊμος. uva praecox, σταφυλὴ πρώϊος. rosa, ῥόδον πρωϊανθές. praecoqua, orum, οὐ. εἶδος πρωΐμων Περσικῶν μήλων. arbor praecox, δένδρον πρωϊκαρπον. loca praecocia, τόποι πρωΐμους καρποὺς φέροντες. 2) μετφ. πρόωρος, πρόδρομος.
prae-crassus, a, um, μάλα παχύς, ἢ πυκνός.
†prae-culco, are, (prae-calco) ἐντυπῶ.
praecultus, a, um, ἴδ. praecolo.
*prae-cŭpĭdus, a, um, μάλα ὀρεγόμενος.
prae-cūro, are, aliqnid, προθεραπεύω τι, προφροντίζω τινός. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prae-curro, cŭcurri καὶ curri, cursum, ĕre, προθέω, προτρέχω. ad Caesarem, πρὸς τὸν Καίσαρα. fama praecurrit, ἡ φήμη προθέει, προδιαδίδοται. 2) aliquem εἴτε alicui, προτερῶ, προέχω τινός. aetate aliquem, τῇ ἡλικίᾳ προτερεῖν, προέχειν τινός. studio praecurrere alicui, τῇ σπουδῇ προέχειν τινός. 3) προγίγνομαι, προϋπάρχω. signa rebus praecurrunt, σημεῖα προγίγνονται πρὸ τῶν πραγμάτων. — praecurrere aliquid, σπάν. προλαμβάνειν τι. praecursus, σπαν. ἐνεργητικῶς· προδραμών.
praecursātor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ praecursor.
praecŭrsio, ōnis, θ. (praecurro) προδρομή, ἡ ἐπὶ τοὺς πολεμίους προδρομή. 2) προὕπαρξις.
praecursor, ōris, ἀ. (praecurro) πρόδρομος, (εἶδος ψιλῶν στρατιωτῶν).
prae-cursōrĭus, a, um, πρόδρομος, προτρέχων.
praecursus, ūs, ἀ. (praecurro) προδρομή.
praecŭtĭo, ussi, ussum, ĕre, (praequatio) faces, προπορεύομαι σείων λαμπάδας. Λ. ποιητ.
praeda, æ, θ. λεία. praedas hominum pecorumque agere, λείαν ἀνθρώπων τε καὶ βοσκημάτων ἄγειν. praedam facere εἴτε capere (ab) hostibus, λείαν λαμβάνειν ἀπὸ τῶν πολεμίων. 2) ἄγρα, ἄγρευμα, θήραμα, θήρευμα. 3) μετφ. τὸ κέρδος, βραβεῖον, ἐνίοτε· τὸ ἕρμαιον.
praedābundus, a, um, (praedor) ληλατῶν.
praedaceus, a, um, ὁ ἐκ λείας προερχόμενος. Γέλλιος.

Digitized by Google

†praedamnātĭo, ōnis, θ. (praedamno) προκατάγνωσις.
prae-damno, avi, atum, are, aliquem, προκαταγιγνώσκω, προκατακρίνω τινός.
praedātīcĭus, (-tius), a, um, (praeda) praedaticia pecunia, τὸ ἐκ λείας ἀργύριον.
praedātĭo, ōnis, θ. (praedor) λεηλασία.
praedātitĭus, a, um, ἴδ. praedaticius.
praedātor, ōris, ἀ. (praedor) λεηλάτης. 2) θηρατής.
praedātōrĭus, a, um, λεηλατικός, ληστικός, ληστρικός.
praedātrix, īcis, θ. (praedator) ληστρίς.
praedātus, a, um, ἴδ. praedor.
praedătus, a, um, (prae-do) προδεδομένος, πρότερον δοθείς. Λ. τοῦ μετγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
prae-dĕcessor, ōris, ἀ. ὁ πρό τινος ἄρξας, (προκάτοχος).
prae-dēlasso, are, aliquid, πρότερον καταπονῶ.
praedēlegātĭo, ōnis, θ. (prae delego) ἡ πρότερον, πρὸ τοῦ καιροῦ γινομένη διαγραφή. Λ. νομικῶν.
praedemno, are, ταὐτὸ τῷ praedamno.
prae-densus, a, um, μάλα πυκνός.
praedes, ἴδ. praes.
†prae-dēsīgno, avi, atum, are, aliquem, προεκλέγω τινά.
†praedestĭnātĭo, ōnis, θ. (praedestino) προορισμός. Λ. θεολογ.
prae-destĭno, avi, atum, are, aliquid, προτάττω, προορίζω τι.
*prae-dexter, ĕra. ĕrum μάλα ἐπιδέξιος.
praedĭātor, ōris, ἀ. (praedium) ὠνητής δημευομένων κτημάτων.
praedĭātōrĭus, a, um, περὶ δημευομένων κτημάτων.
*praedĭātūra, æ, θ. πώλησις δεδημευμένων κτημάτων.
praedĭānus, a, um, (praedium) εὐκτήμων, πολυκτήμων.
*praedĭcābĭlis, e, (praedicare) ἐγκωμιαστέος.
praedĭcātĭo, ōnis, θ. (praedicare) κήρυξις. 2) ἐγκώμιον.
praedĭcātīvus, a, um, (praedicare) κατηγορικός.
praedĭcātor, ōris, ἀ. (praedicare) κήρυξ. 2) ἐγκωμιαστής.
†praedĭcātōrĭus, a, um, (praedicator) ἐγκωμιαστής.
†praedĭcātrix, īcis, θ. ἡ κηρύττουσα, κηρύκαινα.
praedĭco, avi, atum, are, (prae-dĭco) aliquid, κηρύττω, ἀναγορεύω, ἀνειπεῖν τι. 2) δηλῶ, ἰσχυρίζομαι, φάσκω τι. 3) aliquem ἢ aliquid, ἐγκωμιάζω, ἐπαινῶ, θρυλλῶ τινα ἢ τι. 4) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· προλέγω, προκηρύττω. praedicatum, i, οὐ. τὸ κατηγορούμενον, ἐν τῇ γραμματ.
praedīco, xi, ctum, ĕre, (prae-dīco) aliquid, προαγορεύω, προλέγω, προειπεῖν, μαντεύομαί τι. praedictum, οὐ. ὁ χρησμός. 2) προλέγω, προειπεῖν. ut praedixi, ὡς προείρηται. praedicta, τὰ προειρημένα, τὰ πρόσθεν εἰρημένα. 3) προτάττω, προορίζω τι. 4) προαγορεύω, προλέγω, προειπεῖν, ἐπιτάττω τινί τι. tibi praedico, ut facias, ne facias, προαγορεύω σοι, ποιεῖν, μὴ ποιεῖν praedicta, τὰ προηγορευμένα, προειρημένα, προσταχθέντα.
praedictĭo, ōnis, θ. (praedīco) πρόῤῥησις.
praedictīvus, a, um, προῤῥητικός.
praedictus, a, um, ἴδ. praedīco.
†prae-diffĭcĭlis, e, μάλα χαλεπός.
*praedigestus, a, um (digero) εὖ μάλα χωνεύσας.
praedĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ praedium) χωρίδιον, κτημάτιον.
prae-dīrus, a, um, μάλα στυγερός, εἴτε ἀπαίσιος. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prae-disco, dĭdĭci, ĕre, aliquid, προμανθάνω τι. Λ. σπ.
*praedispŏsĭtus, a, um, (prae-dispono) προδιατεθειμένος.
praedĭtus, a, um, (prae do) aliqua re, ἔχων, ἢ λαβών τι. sensibus, ἔχων αἰσθήσεις. spe, ἔχων ἐλπίδα. imperio, στρατηγίαν ἔχων εἴτε λαβών. metu, ἔμφοβος. culpa, αἰτίᾳ ἐνεχόμενος.
praedĭum, i, οὐ. κτῆμα, κατ' ἐξοχὴν δέ· τὸ ἐν ἀγρῷ κτῆμα, χωρίον.
prae-dīves, ĭtis, ὑπερπλούσιος.
*prae-dīvīnātĭo, ōnis, θ. προαίσθησις, τὸ προμαντεύεσθαι.
prae-dīvīno, are, aliquid, προμαντεύομαι, μαντεύομαι, προαισθάνομαί τι.
prae-dīvīnus, a, um, μαντικός.
prae-dīvīsĭo, ōnis, θ. προδιαίρεσις.
praedo, are, σπάν. ἀντὶ τοῦ praedor, ari.
praedo, ōnis, ἀ. (praeda) λεηλάτης, ληστής.
prae-dŏcĕo, cŭi, ctum, ēre, aliquem, ἢ aliquid, προδιδάσκω τινὰ ἢ τι Λ. σπ.
*prae-dŏmo, ŭi, ĭtum, are, aliquid, πρότερον δαμάζω τι.
*praedōnĭus, a, um, (praedo) ληστικός, ληστρικός.
praedōnŭlus, ὑποκορ. τοῦ praedo Κάτουλλος.
praedor, ātus sum, ari, (praeda) λεηλατῶ, ληΐζομαι, ex agris, ἐκ τῶν ἀγρῶν. exeo praedatum, ἐξέρχομαι λεηλατήσων εἴτε ἐπὶ λείαν. 2) aliquid, λεη-

Digitized by Google

λατῶ, ληΐζομαι. πορθῶ τι. 3) ληΐζομαι, ἁρπάζω τι. 4) θηρῶ, ἀγρεύω τι. — prædatus, a, um, λεηλατήσας. 5) λείαν ἄγων. 6) σπάν. αἰχμάλωτος.
prae-dūco, xi, ctum, ĕre, aliquid alicui, ἄγω τι πρόσθεν τινός. fossam castris, τάφρῳ διαλαμβάνειν τὰ πρόσθεν τοῦ στρατοπέδου. 2) lineas, προγράφω γραμμάς. 3) προτείνω, προπετάννυμί τί τινος. nubila Phoebo, νεφέλας τοῦ ἡλίου.
praeductōrĭus, a, um, (praeduco) προτεινόμενος.
praeductus, a, um, ἴδ. praeduco.
prae-dulcis, e, μάλα γλυκύς, μάλα ἡδύς.
praedūre, ἐπίῤ. μάλα σκληρῶς.
prae-dūro, avi, atum, are, aliquid, πρότερον σκληρῶ τι. 2) ἀποσκληρῶ τι.
prae-dūrus, a, um, μάλα σκληρός, μάλα στερεός.
*prae-ēlĭgo, ĕre, πρό τινος ἐκλέγω, προτιμῶ Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
praeēmĭnentĭa, æ, θ. (praemineo) ὑπεροχή. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
prae-ēmĭnĕo, εἴτε praemĭnĕo, ŭi, ēre, προέχω, ἐξέχω. 2) aliquem καὶ alicui, προέχω τινός, ὑπερέχω τινὸς εἴτε τινά.
prae-ĕo, īvi καὶ ĭi, ĭtum, ire, προπορεύομαι, πρόειμι, (προϊέναι) ἡγοῦμαι. σπαν. aliquem, προπορεύεσθαί τινος natura praeeunte, ὑφηγουμένης, ἡγουμένης τῆς φύσεως. 2) alicui ὑπαγορεύω, ἐξηγοῦμαί τινι. praeire verba εἴτε verbis, ἐξηγεῖσθαι, ἡγεῖσθαι τῶν ῥημάτων, ὑπαγορεύειν τινὶ τῶν ἱερῶν ῥημάτων (ἐν σπονδαῖς, ὅρκῳ, ἀφοσιώσει, κ.τ.τ.).
praeexercĭtāmentum, i, οὐ. (prae exercito) προγύμνασμα. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
prae-facilis, e, πάνυ εὔκολος Πλαῦτος.
praefāmen, ĭnis, οὐ. (praefor) πρόλογος, προοίμιον.
praefāri, ἴδ. praefor.
praefātĭo, ōnis, θ. (praefor) πρόλογος, προοίμιον.
praefātĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ praefatio) βραχὺς πρόλογος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω.
praefātus, a, um, ἴδ. praefor.
praefātus, ūs, ἀ. (praefor) πρόῤῥησις.
praefectĭānus, a, um, (praefectus) τοῦ ὑπάρχου τῆς αὐλῆς.
praefectĭo, ōnis, θ. (praeficio) ἐπιστασία.
praefectōrĭus, ii, ἀ. ὁ τὴν τοῦ ὑπάρχου τιμὴν εἰληφώς, ὁ ἀπὸ ὑπάρχων.
praefectūra, æ, θ. (praeficio) προστασία, ἐπιστασία. morum, ἡ τιμητεία. praetorio, ἡ ὑπαρχία τῆς αὐλῆς. (παρὰ Ἰω. Λαυρεντίῳ τῷ Λυδῷ ἁπλῶς· ἐπαρχότης). urbis, ἡ τοῦ πολιάρχου τιμή. praefectura equitum καὶ ἁπλῶς praefectura, ἡ ἰλαρχία. 2) ἐπαρχία. 3) πόλις ἢ κωμόπολις ὑπὸ Ῥωμαϊκῶν ἀρχῶν διοικουμένη.
praefectus, a, um, (prae-factus) προγεγενημένος, πρότερον πεποιημένος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
praefectus, a, um, ἴδ. praeficio.
prae-fēcundus, a, um, μάλα εὔφορος, εὐγονίᾳ διαφέρων.
praefĕrācŭlum, i, οὐ. (praefero) εἶδος ἱερᾶς λεκάνης.
prae-fermento, avi, atum, are, aliquid, πρότερον ζυμῶ τι.
prae-fĕro, tŭli, lātum, ferre, aliquid, προκομίζω τι. praeferunt fasces praetoribus, προπορεύονται εἴτε προηγοῦνται τῶν ὑπάτων φέροντες τὰς ῥάβδους. 2) opem, φέρω βοήθειαν. 3) aliquid, προφέρω, προφαίνω, ἐμφαίνω, δηλῶ τι. 4) προλαμβάνω τι. 5) aliquem ἢ aliquid alicui, προαιροῦμαί τί τινος, ἀντί τινος, πρό τινος. praelatus, a, um, πρόκριτος, προέχων. 6) praelatus, a, um, (praeferor) παραδραμὼν ἢ παραθέων. castra εἴτε praeter castra, παρὰ τὸ στρατόπεδον. equo, παρελάσας.
prae-fĕrox, ōcis, μάλα θρασύς.
prae-ferrātus, a, um, ἀκροσίδηρος. 2) σιδηροδέσμιος.
prae-fertĭlis, e, μάλα εὔφορος, μάλα εὔκαρπος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
prae-fervĭdus, a, um, ὑπέρθερμος, μάλα διάπυρος.
*prae-festīnātim, ἐπίῤ. προπετῶς, μάλα ταχέως.
prae-festīno, avi, atum, μάλα ἐπείγομαι. praefestīnatus, a, um, προπετής, λίαν ταχύς. 2) sinum, ταχέως παραπλέω τὸν κόλπον.
praefĭca, æ, θ. (praeficio?) θρηνήτρια, ἰαλεμίστρια.
praefĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (prae-facio) aliquem alicui rei, προΐστημί τινά τινος, ἐφίστημί τινά τινι. aliquem provinciae, ἐφίστημί τινα τῇ ἐπαρχίᾳ εἴτε ἐπὶ τὴν ἐπαρχίαν. aliquem curatorem, καθίστημί τινα ἐπιμελητήν. praefectus, ἀ. alicui rei εἴτε alicujus, ὁ ἐφεστώς, ἐφεστηκώς τινι, προεστώς, προεστηκώς τινος, ὁ ἐπιστάτης, προστάτης τινός. villae, ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἐπαυλίου. urbi ἢ urbis, ὁ πολίαρχος. moribus ἢ morum, ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἠθῶν, ὁ ἐπὶ τῶν ἠθῶν, ὁ τιμητής. praetorio, ὁ ὕπαρχος τῆς αὐλῆς. moribus mulierum, ὁ γυναικονόμος. gymnasii, ὁ γυμνασιάρχης. clas-

Digitized by Google

sis, ὁ στόλαρχος. navis, ὁ ναύαρχος. castris, εἴτε castrorum, ὁ στρατοπεδάρχης. equitum, ὁ ἵππαρχος, ἰλάρχης. aerarii, ὁ ἐπὶ τοῦ ταμιείου, ταμίας. vigilum, ὁ τῶν νυκτοφυλάκων ἄρχων, ὁ νυκτέπαρχος ἐν τοῖς Βυζαντ. χρόνοις κληθείς. fabrum, ὁ ἐπὶ τῶν τεχνιτῶν regis, ὁ σατράπης. Aegypti, ὁ ἔπαρχος ἢ ἐπιμελητὴς τῆς Αἰγύπτου.

prae-fīdens, ntis, ὑπερθαῤῥῶν, ὑπερθρασυνόμενος.

†praefīdenter, ἐπίῤ. μάλα θαῤῥαλέως.

prae-fīgo, xi, xum, ĕre, aliquid alicui rei, προπήγνυμι, παραπήγνυμί τι πρό τινος. navium rostra praefixa tribunali, ἔμβολοι προσπεπηγότες τῷ βήματι. caput hastae εἴτε in hasta praefigere, τὴν κεφαλὴν ἐπ' ἄκρου τοῦ δόρατος πῆξαι. — hostilia praefixa ferro, ἀκόντια ἀκροσίδηρα ποιητ. latus præfixa veru, τῇ πλευρᾷ ὀβελὸν ἐμπήξασα. 2) aliquid, ἀποκλείω, διακλείω, κλείω τι.

†praefĭgūrātĭo, ōnis, θ. (praefiguro) προδιατύπωσις.

†prae-fĭgūro, avi, atum, are, aliquid, προδιατυπῶ τι.

prae-fīnĭo, īvi, καὶ ĭi, ītum, ire, aliquid, προορίζω, προδιορίζω, προτάττω τι.

praefīnītĭo, ōnis, θ. (praefinio) προορισμός. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.

praefiscĭne εἴτε praefiscĭni, ἐπίῤ. (praefascinum), ἀβασκάντως. (τῷ ἐπιφωνήματι τούτῳ πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας ἐχρῶντο).

praefixus, a, um, ἴδ. praefigo.

praeflētus, a, um, ταὐτὸ τῷ perfletus.

prae-flōrĕo, ēre, προανθῶ.

prae-flōro, avi, atum, are, aliquid, μεταφορ. ἀπανθίζω, μαραίνω τι.

prae-flŭo, ĕre, οὐδετ. καὶ μετ' αἰτιατικῆς· aliquid, παραῤῥέω παρά τι.

praeflŭus, a, um, παραῤῥέων.

praefōcābĭlis, e, πνιγηρός, πνιγώδης. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

praefōcātĭo, ōnis, θ. (praefoco) πνῖξις.

praefŏco, avi, atum, are, (prae-faux) aliquem ἢ aliquid, ἀποπνίγω, πνίγω τινὰ ἤ τι.

prae-fōdĭo, ōdi, ossum, ĕre, προορύττω. portas, τάφρῳ διαλαμβάνειν τὰ πρόσθε τῶν πυλῶν. 2) aliquid, προορύττω τι, πρότερον ὀρύττω τι. 3) πρότερον κατορύττω τι.

praefoecundus, a, um, ταὐτὸ τῷ praefecundus.

prae-fōmento, are, aliquid, προπυριῶ, πρότερον θάλπω τι. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.

prae-for, atus sum, ari, aliquid, προλέγω, πρότερον λέγω τι, προοιμιάζομαι. quae proefati sumus de natura, ἃ προείπομεν, ἃ προειρήκαμεν περὶ τῆς φύσεως. praefatus divos, προοιμιασάμενος (φροιμιασάμενος) τοὺς θεούς, προευξάμενος τοῖς θεοῖς. Jovem εἴτε Jovi vino, προευξάμενος τῷ Διὶ οἶνον σπένδω. — praefatum, σπαν. τὸ προοίμιον. Παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις παθητικῶς· praefatus, a, um, προειρημένος. 2) προλέγω, προφητεύω τι. praefatus, a, um, παθητικῶς· προῤῥηθείς. 3) carmen, ἐξηγεῖσθαι, ἡγεῖσθαι τῆς ᾠδῆς, ὑπαγορεύειν τὴν ᾠδήν. 4) honorem praefari, συγγνώμην τῶν ῥηθησομένων αἰτεῖσθαι, παραιτεῖσθαί τινα μὴ χαλεπῶς φέρειν τὸ τοῦ λόγου αἰσχρὸν (ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ· τιμή ς' τὸ πρόσωπόν σου μὲ συγχώρεσι, μὲ συμπάθειο). praefandus, a, um, αἰσχρός, ἀποτρόπαιος, βδελυρός. — Σημ. τὸ πρῶτον πρόσωπον praefor ἄχρηστον, (ἀρχαϊκῶς δὲ praefato ἀντὶ τοῦ praefator, praefamino ἀντὶ τοῦ praefare)

†praeformātor, ōris, ἀ. (praeformo) ὁ προκατασκευάζων.

prae-formīdo, are, προφοβοῦμαι.

prae-formo, avi, atum, are, aliquid, προκατασκευάζω. 2) ὑπογράφω. litteras infantibus, γράμματα τοῖς παιδίοις.

†prae-fortis, e, ὑπερίσχυρος.

praefōtus, a, um, (prae-foveo) ἐμβρέγματι προτεθεραπευμένος. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.

praefracte, ἐπίῤ. ἀποτόμως, σκληρῶς, τραχέως.

praefractus, a, um, ἴδ. praefringo.

prae-frīgĭdus, a, um, ὑπέρψυχρος.

praefringo, ēgi, actum, ĕre, (praefrango) aliquid, ἀποκλῶ τι ἄνωθεν εἴτε τὸ ἄκρον τινός. hastam, ἀποκλᾶν τὰ ἄκρα τῶν δοράτων. pinum, ἀποκλᾶν, ἀποῤῥηγνύναι τὴν πίτυν. 2) διακλῶ, κλῶ τι. praefractus, a, um, ἐπὶ λόγου· ἀπότομος, ἀσυνάρτητος. 3) ἐπὶ τρόπου· ἀπότομος, τραχύς, σκληρός.

†prae-fŭgĭo, ūgi, ŭgĭtum, ĕre, προσφεύγω.

prae-fulcĭo, lsi, ltum, ire, aliquid, στηρίζω, ὑποστηρίζω τι. 2) aliquem negotiis suis, ἐπιτρέπειν τινὶ τὰ ἑαυτοῦ. 3) miseriis praefulcior, ταλαιπωρίαι πανταχόθεν μοι περιεστήκασιν.

prae-fulgĕo, lsi, ēre, προλάμπω, ὑπερλάμπω, λάμψει ἢ λαμπρότητι διαφέρω.

prae-fulgĭdus, a, um, ὑπέρλαμπρος.

prae-fulgŭro, are, προλάμπω, ἐκλάμπω. 2) aliquid, καταστράπτω, καταλάμπω τι. Λ. ποιητ.

praefultus, a, um, ἴδ. praefulcio.

Digitized by Google

prae-fundo, fūdi, fūsum, ĕre, προχέω. 2) προβρέχω. κυρ. καὶ μεταφ. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
praefurnĭum, i, οὐ. (prae-furnus) ἰπνοῦ στόμιον.
prae-fŭro, ĕre, ὑπερμαίνομαι. Λ. ποιητική.
*prae-fuscus, a, um, μάλα φαιός, μάλα μέλας. Ἀμφ. γρ.
prae-gĕlĭdus, a, um, ὑπερπαγής, ὑπέρψυχρος.
†prae-gĕnĕrātus, a, um, προγεννηθείς.
*prae-germĭno, are, προβλαστάνω, προϊβλαστῶ.
prae-gĕro, essi, estum, ĕre, aliquid, προκομίζω τι. 2) praegesta, orum, οὐ. τὰ προπεποιημένα, πρότερον πεπραγμένα.
prae-gestĭo, ire. ὑπερεπιθυμῶ. 2) προσκιρτῶ ἐκ χαρᾶς.
praegestus, a, um, Ἴδ. praegero.
*prae-gigno, ĕre, aliquid, ἀναφύω, γεννῶ τι. Ἑτέρα γραφή· progigno.
prae-glorĭōsus, a, um, ὑπερένδοξος, περικλεής. Ἐπιγρ.
praegnans, ntis, (prae-gnasco) κυῶν, ἔγκυος, ἐγκύμων, κυοφόρος. aliquam facere praegnantem, πληροῦν, κυΐσκειν τινά. prægnans fio, κυΐσκομαι. 2) ὀγκούμενος, ὀγκώδης, σπαργῶν. κωμ. plagæ praegnantes, πληγαὶ βαρεῖαι. 3) aliqua re, πλήρης, μεστός τινος.
praegnas, atis, σπάν. ἀντὶ τοῦ praegnans.
praegnātĭo, ōnis, θ. (praegnas) κύησις, κυοφορία.
†praegnātus, ūs, ἀ. (praegnas) κύησις, κυοφορία.
*prae-gnāvĭter, ἐπίρ. μάλα ἐπιμελῶς. Ἀμφ. γραφή. Ἕτεροι ἀναγινώσκουσι prognaviter ἢ prognariter.
praegnax, ācis, σπάν. ἀντὶ τοῦ praegnans.
prae-grăcĭlis, e, ὑπέρισχνος, κάτισχνος.
*prae-grădo, are, προβαδίζω.
prae-grandis, e, ὑπερμεγέθης, ὑπέρμεγας. 2) ὑπέργηρως.
prae-grăvĭdus, a, um, ὑπέρογκος.
prae-grăvis, e, ὑπέρβαρυς, περίβαρυς (κυρίως καὶ μεταφορικῶς).
prae-grăvo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἐπιβαρύνω, καταβαρῶ, βαρύνω τινὰ ἤ τι. scuta praegravata inhaerentibus telis, ἀσπίδες βαρυνόμεναι τοῖς ἐμπεπηγόσι βέλεσι, praegravatum caput, βαρυνομένη (τῇ καρηβαρίᾳ) κεφαλή. μεταφ. aliquem, βαρύνειν, ἐνοχλεῖν τινα, ἐνοχλεῖν τινι. 2) ὑπερσταθμίζομαι, βαρύτητι ὑπερβάλλω. μετφ. ὑπερέχειν, προτερεῖν, κρείττω εἶναι. praegravare aliquid, ὑπερτερεῖν τινος, καταβρίθειν τι.
praegrĕdĭor, essus sum, i, (prae-gradior) προβαδίζω, προπορεύομαι. aliquem καὶ alicui, προπορεύεσθαί τινος. 2) aliquid, παραπορεύομαι, προέρχομαι παρά τι.
praegressĭo, ōnis, θ. (praegredior) πρόβασις. 2) προΰπαρξις.
praegressus, a, um, Ἴδ. praegredior.
praegressus, ūs, ἀ. (praegredior) προέλευσις, πρόφθασις.
prae-gŭberno, are, προκυβερνῶ, προηγοῦμαι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
praegustātor, ōris, ἀ. προγευτής, προγεύστης, (δοῦλος, ὁ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δεσπότου προγευόμενος τῶν ἐδεσμάτων).
prae-gusto, avi, atum, are, aliquid, προγεύομαί τινος, πρότερον ἀπογεύομαί τινος.
prae-gypso, are, aliquid, γύψῳ περιλαμβάνω, γυψῶ τι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
praehĭbeo, ŭi, ĭtum, ēre, (prae-habeo) παρὰ Πλαύτῳ ἀντὶ τοῦ praebeo.
prae-infundo, ūdi, ūsum, ĕre, aliquid, πρότερον ἐγχέω τι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prae-jăcĕo, ŭi, ēre, alicui rei καὶ aliquid, πρόκειμαί τινος.
prae-jăcĭo, ēci, actum, ĕre, aliquid, προβάλλω τι.
prae-jūdĭcātĭo, ōnis, θ. ταὐτὸ τῷ praejudicium. Κοϊντιλιανός.
prae-jūdĭcĭālis, e, (praejudicium) τῆς προκρίσεως.
prae-jūdĭcĭum, ii, οὐ. πρόκρισις, προδικασία. 2) κώλυμα, ἔνστασις, βλάβη. 3) μετφ. τὸ παράδειγμα.
prae-jūdĭco, avi, atum, are, aliquid, προδικάζω τι. de aliquo, προδιαλαμβάνειν περί τινος. praejudicatum, οὐ. τὸ προκεκριμένον. praejudicatum eventum belli habetis, προκέκριται, ἤδη κέκριται ὑμῖν ἡ τοῦ πολέμου ἔκβασις. praejudicata opinio, ἡ προειλημμένη γνώμη. praejudicatum, οὐ. τὸ πρόκριμα. 2 παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις· alicui, κωλύω, διακωλύω, βλάπτω τινὰ ἤ τι.
prae-jūrātĭo, onis, θ. προωμοσία, ὁ τοῦ ἡγουμένου ὅρκος.
prae-jŭvo, ūvi, are, aliquem, προβοηθῶ τινι, πρότερον ὠφελῶ τινα.
prae-lābor, psus sum, i, πρόσθεν τινὸς φέρομαι, προνέω, προΐπταμαι. 2) παραφέρομαι, παραῤῥέω praelapsus moenia Tibris, ὁ Τίβερις παρενεχθεὶς εἴτε παραφερόμενος παρὰ τὰ τείχη. tempus praelabens, παραφερόμενος, παρερχόμενος χρόνος.
prae-lambo, bi, ĕre, aliquid, προλιχνεύω τι. προλείχω. 2) ἐπὶ ποταμοῦ· κλύζω τι. Λ. ποιητικὴ ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
prae-largus, a, um, μάλα δαψιλής.
*praelassātus, a, um, πρότερον καταπεπονημένος.

Digitized by Google

praelātĭo, ōnis, θ. (praefero) προτίμησις, πρόκρισις.
+praelator, ōris, θ. (praefero) προτιμῶν.
praelātus, a, um, ἴδ. praefero.
prae-lautus, a, um, μάλα κομψός, μάλα πολυτελής.
prae-lăvo, ĕre, aliquid, προλούω, προκλύζω τι.
prae-laxo, avi, atum, are, alicui aliquid, πρότερον χαλῶ τι. Λ. τοῦ μετγ. Λ.
praelectĭo, ōnis, θ. (praelĕgo) τὸ προαναγινώσκειν, ὑπαναγινώσκειν.
praelector, oris, ἀ. (praelĕgo) ὑπαναγνώστης.
praelectus, a, um, ἴδ. praelĕgo.
prae-lēgo, avi, atum, are, alicui aliquid, προνέμω τινί τι διὰ διαθήκης, κληροδοτῶ τινί τι, ὅπερ μέλλει πρὸ τῶν ἄλλων ἀπολήψεσθαι.
prae-lĕgo, ēgi, ectum, ĕre, aliquid, προαναγινώσκω, ὑπαναγινώσκω τι, παραδίδωμι (ὡς διδάσκαλος), ἑρμηνεύω. 2) διαλέγω, ἐκλέγω τι, παραπλέω παρά τι.
prae-lībatio, onis, θ. (praelibo) ἀπαρχή. Λ. τοῦ μετγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
brae-lībo, are, aliquid, σπένδω, ἀπάρχομαί τι. μετφ. aliquid visu, καταθεωρεῖν τι. Λ. ποιητική.
praelĭcenter, ἐπίῤ. μάλα ἀδεῶς, μάλα ἐλευθέρως.
praelĭgamen, ĭnis, οὐ. (praeligo) περίαμμα. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
praelĭgānĕus, a, um, (prae-legere) praeliganeum vinum, εἶδος εὐτελοῦς οἴνου ἐκ σταφυλῶν ἀώρων, πρότερον ἀπολεγομένων.
prae-lĭgo, avi, atum, are, aliquid, ἄνωθεν δέω τι. sarmenta cornibus bovum, δεῖν κλήματα πρὸς ἄκρα τὰ κέρατα τῶν βοῶν. 2) ἐπιδέω τι vulnera, τραύματα. 3) capita vestibus, καλύπτειν, καλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν ταῖς ἐσθῆσι. 4) pectus praeligatum, στῆθος καταδεδεμένον (ἀραῖς ἢ ἐπῳδαῖς).
prae-lĭno, lēvi, καὶ (līvi), lĭtum, ĕre, aliquid, κονιῶ τι, κονιάματι περιλαμβάνω τι. μετφ. καλλωπίζειν τι.
praelĭtus, a, um, ἴδ. praelino.
praelium, praelior, κ τ.λ. ἴδ. proclium, κ.τ.λ.
prae-lŏco, avi, atum, are, aliquid, προτίθημί τι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
praelŏcūtĭo, ŏnis, θ. (praeloquor) πρόλογος, προοίμιον.
praelongo, avi, atum, are, (praelongus) aliquid, ἐπιμηκύνω τι.
prae-longus, a, um, περιμήκης, ὑπερμήκης.
prae-lŏquor, cūtus (quūtus) sum, i, πρότερον λέγω, προλογίζω, προοιμιάζομαι.
prae-lūcĕo, xi, ēre, προλάμπω, φῶς προκομίζω, alicui faces, ἡγοῦμαί τινι λαμπάδας φέρων. 2) προλάμπω, ὑπερλάμπω, aliquid, λαμπρότητί τινος ὑπερβάλλειν.
prae-lūcĭdus, a, um, ὑπέρλαμπρος.
praeludium, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ praelusio. Κικέρων.
prae-ludo, si, sum, ĕre, alicui rei καὶ aliquid, προγυμνάζομαι πρό τινος.
praelum, ταὐτὸ τῷ prelum.
praelumbo, are, (praelumbus) aliquem, πηρῶ τινὰ τὴν ὀσφύν.
+prae-lūmĭno, avi, atum, are, aliquid, προδιασαφῶ τι.
praelūsĭo, ōnis, θ. (praeludo) προγυμνασία, προγύμνασμα.
prae-lustris, e, ὑπέρλαμπρος, περιφανής. Λ. ποιητική.
pra-măcĕro, are, aliquid, προμαλάσσω τι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
+prae-mălēdīco, xi, ctum, ĕre, aliquem, πρότερον κακῶς λέγω, καταρῶμαί τινα.
prae-malo, malle, aliquem alicui, προαιροῦμαί τινα πρό τινος.
prae-mando, avi, atum, are, aliquid, πρότερον ἐπιτρέπω, εἴτε ἐντέλλομαί τι. Λ. σπαν.
prae-mando, ndi, nsum, ĕre, alicui aliquid, μετφ. ἀκριβῶς καὶ λεπτῶς ὥσπερ νηπίῳ διηγοῦμαί τινί τι. (κυρίως· προμασσῶμαι).
prae-mātūre, ἐπίῤ. πρωϊαίτερον τοῦ δέοντος, πρὸ ὥρας.
prae-mātūrus, a, um, πρώϊος, πρώϊμος. 3) πρόωρος, ἄωρος.
praemĕdĭcatus, a, um, ἰάματι ἢ ἀντιδότῳ προφυλαττόμενος.
praemĕdĭtatĭo, ōnis, θ. (praemeditor) τὸ προσκέπτεσθαι, προδιασκέπτεσθαι. Κικέρων.
+praemedĭtātōrĭum, i, οὐ. (praemeditor) μελετητήριον.
prae-mĕdĭtor, atus sum, ari, aliquid, προμελετῶ τι. Ἡ μετοχὴ τοῦ παρακειμένου εὕρηται καὶ παθητικῶς.
praemensus, a, um, ἴδ. praemetior.
prae-mercor, atus sum, ari, aliquid alicui, προαγοράζω, προωνοῦμαί τι πρό τινος.
praemessĭum, i, οὐ. αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν, αἱ τῇ Δήμητρι προσφερόμεναι.
prae-mētĭor, mensus sum, iri, aliquid, πρότερον μετρῶ ἢ καταμετρῶ τι. — præmensus, a, um, πρότερον μετρηθείς.
praemētĭum, i, οὐ. ἴδε praemessium.
prae-mētor, atus sum, ari, aliquid,

Digitized by Google

προμετρῶ ἢ καταμετρῶ τι. — praemetatus, a, um, καταμετρηθείς.
*praemĕtŭenter, ἐπίρ. (praemetuo) εὐλαβῶς.
prae-mĕtŭo, ŭi, ĕre, προφοβοῦμαι. alicui, ὑπέρ τινος, περί τινος. — ἐπιθετικῶς· praemetuens alicujus rei, εὐλαβητικός τινος.
praemĭātor, ōris, ἀ. (praemior) λῃστής. Λ. ἀρχ.
praemĭātrix, īcis, θ. ἡ βραβεύουσα. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
prae-mĭco, are, προλάμπω.
prae-mĭgro, are, προαναχωρῶ.
praemĭnĕo, ἴδ. praeemineo.
prae-mĭnister. stri, ἀ. ὑπηρέτης, διάκονος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
prae-mĭnistra, ae. θ. ὑπηρέτις, διάκονος.
prae-mĭnistro, are, alicui, διακονῶ. ὑπηρετῶ τινι. 2) alicui aliquid, προχειρίζομαί τινί τι.
prae-mĭnor, ātus sum, ari, alicui aliquid, προαπειλῶ τινί τι.
praemĭor, ari, μισθὸν συντίθεμαι.
praemĭōsus, a, um, (praemium) πολυκερδής, πλούσιος.
praemissus, a, um, ἴδ. praemitto.
praemistus, a, um, (prae-misceo) προμιχθείς, πρότερον μιχθείς. Λ. τοῦ μετγ. Λ.
prae-mītis, e, μάλα ἥμερος.
prae-mitto, īsi, issum, ĕre, aliquem ἢ aliquid alicui, προπέμπω, προαποστέλλω τινὰ ἤ τί τινι. legiones in Hispaniam, προπέμπειν τοὺς λεγεῶνας εἰς τὴν Ἱσπανίαν. aliquem domum, προαποστέλλειν τινὰ οἴκαδε. 2) aliquid alicui, τίθημί τι πρόσθε τινός.
praemĭum, i, οὐ. (ἴσως ἐκ τοῦ prae καὶ emo) ἆθλον, γέρας, βραβεῖον, ἀριστεῖον. praemium alicui dare, tribuere, ἆθλον τινὶ διδόναι. persolvere, reddere, ἀποδιδόναι. praemio aliquem donare, afficere, ἄθλῳ τινὰ τιμᾶν, γέρας τινὶ προσάπτειν. praemium ponere, proponere, ἆθλον προτιθέναι. praemium propositum est, ἆθλον προὔτέθη, ἆθλον πρόκειται. praemium consequi, τὸ ἆθλον λαβεῖν. 2) ἆθλον, λεία. 3) δῶρον, χάρισμα, κέρδος, ὠφέλημα.
praemixtus, a, um, ταὐτὸ τῷ praemistus.
prae-mŏdĕror, ari, gressibus, ἡγοῦμαι ῥυθμίζων τὸ βάδισμα.
prae-mŏdŭlor, ari, aliquid, πρότερον ῥυθμίζω τι.
prae-mŏdum, ἐπίρ. ὑπερβαλλόντως. Λ. ἀρχαϊκή.
praemoenĭo, ire, ταὐτὸ τῷ praemunio.
*prae-mŏlestĭa, æ, θ. τὸ προλυπεῖσθαι.
prae-mōlĭor, ītus sum, iri, aliquid, προμαλάσσω, πρότερον, πραΰνω τι.
prae-mollis, e, μάλα, μαλακός.
prae-mŏnĕo, ŭi, ĭtum, ēre, aliquem, προϋπομιμνήσκω, προμιμνήσκω τινά, προπαραινῶ τινι. ut caveat. φυλάττεσθαι. ne credat, μὴ πιστεύειν. quid debeas fugere, τί δεῖ σε φυγεῖν. praemonitum, οὗ ἡ παραίνεσις, τὸ παράγγελμα. 2) προσημαίνω, ἐπισημαίνω. futura, τὰ μέλλοντα. ventos, ἀνέμους.
†prae-mŏnĭtĭo, ōnis, θ. παραίνεσις, νουθέτησις.
prae-mŏnĭtor, ōris, ἀ. ὁ προπαραινῶν, παραινέτης.
†prae-mŏnĭtōrĭus, a, um, παραινετικός, νουθετητικός.
praemŏnĭtus, a, um, ἴδ. praemoneo.
prae-mŏnĭtus, ūs, ἀ. (praemoneo) προσημασία, παραίνεσις.
†prae-monstrātĭo, ōnis, θ. πρ δήλωσις.
praemonstrātor, ōris, ἀ. (praemonstro) ὑφηγητής.
prae-monstro, avi, atum, are, alicui, aliquid, προδείκνυμι, ὑποδείκνυμί τινί τι, ὑφηγοῦμαί τινί τινος. 2) προσημαίνω, ἐπισημαίνω τινί τι.
prae-mordĕo, rsi, rsum, ēre, aliquem ἢ aliquid, ἐπιδάκνω, δάκνω τινα ἤ τι. 2) aliquid ex aliqua re, ἀποδάκνω, ἀποσπῶ, ἀφαιρῶ τι ἀπό τινος.
†praemordĭcus, a, um, (praemordeo) olera praemordica, λάχανα, ὧν τὰ ἄκρα ἢ τὴν κορυφὴν μόνον ἀποδάκνοντες ἐσθίομεν.
prae-mŏrĭor, rtŭus sum, i, προθνήσκω, προαποθνήσκω.
praemorsus, a, um, ἴδ. praemordeo.
praemortŭus, a, um, ἴδ. praemorior.
prae-mŏvĕo, ōvi, ōtum, ēre, aliquem ἢ aliquid, πρότερον κινῶ τινα ἤ τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
praemundātus, a, um, (mundo) πρότερον καθαρισθείς.
prae-mūnĭo, īvi, ītum, ire, aliquid, προτειχίζω, διατειχίζω, ἀποτειχίζω τι. μεταφ. praemunior, προφυλάττομαι, φυλάττομαι. 2) ὀχυρῶ, βεβαιῶ, διαβεβαιῶ τι. 3) προπαρασκευάζω, προκατασκευάζω τι.
praemūnītĭo, ōnis, θ. (praemunio) προϋπεργασία (τοῦ λόγου), προκατασκευή, προπαρασκευή.
praemūnītus, a, um, ἴδ. praemunio.
prae-narro, avi, atum, are, aliquid, προδιηγεῖσθαί τι.
*prae-năto, are, προνέω, ἡγοῦμαι νηχόμενος. 2) παρανήχομαι. 3) aliquid, παραρρέω παρά τι.

Digitized by Google

praenāvĭgātĭo, ōnis, θ. (praenavigo) παράπλους.
prae-năvĭgo, avi, atum, are, aliquid, παραπλέω τι εἴτε παρά τι. μεταφ. vitam, διάγειν τὸν βίον.
prae-necto, xŭi, xum, ĕre, aliquid, ἐπιδέω τι.
Praeneste, is, οὐ. ἡ Πραίνεστος, τὸ Πραίνεστον, πόλις τῆς Λατίνης, τανῦν Palestrina. Praenestīnus, a, um Πραινεστῖνος. Praenestina dea, ἡ ἐν Πραινέστῳ λατρευομένη θεὰ Τύχη. Prænestini, ἀ. οἱ Πραινεστῖνοι.
praenexus, a, um, ἴδ. praenecto.
praenĭmis, ἐπίρ. ὑπεράγαν.
prae-nĭtĕo, ŭi, ēre, προλάμπω, ἐκλάμπω. alicui, διαπρέπειν, λαμπρότητι διαφέρειν τινός.
prae-nōbĭlis, e, μάλα ἐπιφανής, ὑπερένδοξος.
prae-nōmen, ĭnis, οὐ. προωνύμιον, κοινὸν ὄνομα, προσηγορικὸν ὄνομα, πρῶτον ὄνομα. Σημ. Τὰ πρῶτα ταῦτα τῶν ὀνομάτων οὐχ ὁλογραφεῖται παρὰ Ῥωμαίοις, ἀλλὰ γράφεται ἢ δι' ἑνός, ἢ διὰ δυεῖν, ἢ διὰ τριῶν γραμμάτων, οἷον, τὰ M. C. Q. T. Ti. Cn. Pub. Sex. κ.τ.λ. Ἑλληνιστὶ δὲ ὁλογραφεῖται Μάρκος, Γάϊος, Κόϊντος, Τίτος, Τιβέριος, Γναῖος, Πόπλιος, Σέξτος. 2) ἐπίκλησις, τὸ προγεγραμμένον ὄνομα, οἷον τὸ imperator, ὃ εἶχον οἱ Καίσαρες.
prae-nōmĭno, avi, atum, are aliquem, προσαγορεύω τινά. Λ. σπ.
prae-nosco, ōvi ōtum, ĕre, aliquid, προγιγνώσκω τι.
*praenōtĭo, ōnis, θ. (praenosco) πρόγνωσις, πρόληψις.
prae-nŏto, avi, atum, are, aliquid, ἐπισημειῶ, σημειῶ τι. 2) ἐπιγράφω τι. librum, τὸ βιβλίον.
prae-nubĭlus, a, um, μάλα συννεφής. Λ. ποιητική.
†praenum, i, οὐ. ξάνιον. 2) εἶδος βασανιστηρίου.
praenuncĭa, praenuncio, κ.τ.λ. ἴδ. prænuntia, κ.τ.λ.
†prae-nuncŭpo, avi, atum, are, aliquem, προονομάζω τινά.
praenuntia. ἴδ. praenuntius.
†praenuntĭātĭo ōnis, θ. (praenuntio) προάγγελσις.
praenuntĭātīvus, a, um (praenuntio) προαγγελτικός.
†praenuntĭātor, ōris, ἀ. (praenuntio) ὁ προαναγγέλλων, προάγγελος.
†praenuntĭātrix, īcis, θ (praenuntiator) ἡ προάγγελος.
prae-nuntĭo, avi, atum, are, aliquid, προαγγέλλω τι. 2) προσημαίνω, ἐπισημαίνω τι.
prae-nuntĭus, a, um, προάγγελος, προσημαντικός. alicujus rei. παραγγέλλων, προσημαίνων, σημαίνων τι.
*prae-obtūro, are, aliquid, ἐπιφράττω τι.
prae-occĭdo, ĕre, προκαταδύομαι, προκαταδῦναι. (ἐπὶ ἀστέρων).
praeoccŭpātĭo, ōnis, θ. (praeoccupo) προκατάληψις. 2) πρόληψις (σχῆμα ῥητ.) ἔμφραγμα, (νόσος).
prae-occŭpo, avi, atum, are, aliquid, προκαταλαμβάνω τι. loca opportuna, τοὺς ἐπιτηδείους τόπους προκαταλαμβάνειν, προκαταλαβέσθαι. animos timor praeoccupat, τὰς ψυχὰς φόβος προκαταλαμβάνει. praeoccupatus beneficio animus, ψυχὴ τῇ εὐεργεσίᾳ προκαταληφθεῖσα. 2) aliquem, προφθάνω τινά legem ferre, φθάνω τὸν νόμον γράψας.
prae-ŏlĕo, ēre, πρότερον ὄζω, ἀπόζω.
†prae-ŏpīmus, a, um, μάλα εὐτραφής.
prae-opto, avi, atum, are, aliquid alicui rei, προαιροῦμαί τί τινος, ἀντί τινος, πρό τινος. pugnare, μάχεσθαι. perire quam vivere εἴτε perire potius quam vivere, προελέσθαι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ ζῆν.
prae-ordĭno, avi, atum, are, aliquid, προδιατάττω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
†prae-ostendo, ndi, nsum, ĕre, aliquid, προδείκνυμι, προδηλῶ τι.
†prae-palpo, (or), are, (ari), πρότερον καταψήχω ἢ ψηλαφῶ.
prae-pando, ĕre, aliquid, πρόσθεν τινὸς διαπετάννυμι ἢ ἐκπετάννυμί τι, ἀναπετάννυμι, ἀνοίγω τι. μεταφ. προδηλοῦν, προσημαίνειν, ἐπισημαίνειν τι.
praepărātĭo, ōnis, θ. (praeparo) προπαρασκευή, προετοίμασις.
†praepărātor, ōris, ἀ. (praeparo) προετοιμαστής.
praepărātōrĭus, a, um. προπαρασκευαστικός.
†prae-părātūra, æ, θ προπαρασκευή, προετοίμασις.
prae-părātus, ūs, ἀ. προπαρασκευή, προετοίμασις.
prae-parcus, a, um, μάλα φειδωλός.
prae-păro, avi, atum, are, aliquid, προπαρασκευάζω, προετοιμάζω τι. se ad praelia. προπαρασκευάσασθαι. παρασκευάσασθαι εἰς εἴτε πρὸς μάχην. bene praeparatum pectus, εὖ παρεσκευασμένη ψυχή. praeparo res ad vitam necessarias, προπαρασκευάζω τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα. 2) παρασκευάζω, κατασκευάζω τι. praeparata coena, παρεσκευασμένον δεῖπνον. — praeparato

εἴτε ex praeparato, μετὰ προπαρασκευῆς.
†prae-parvus, a, um, μάλα μικρός.
prae-pătĭor, assus sum, i, πρὸ τῶν ἄλλων πάσχω, μᾶλλον τῶν ἄλλων. Λ. τοῦ μετγν Λατ.
praepĕdīmentum, i, οὐ. (praepedio) ἐμπόδιον, κώλυμα.
praepĕdĭo, īvi, ītum, ire, (prae-peda ἢ prae-pes) aliquem, πεδῶ, δέω, καταδέω τινά. μεταφ. παρεμποδίζειν τινί, ἐμποδίζειν, διακωλύειν, κωλύειν τινὰ ἤ τι.
prae-pendĕo, ēre, alicui rei, προκρέμαμαι, κρέμαμαι πρό τινος, πρόσθεν τινός.
praepes, ĕtis, (prae-peto) τανυπτέρυξ, ὑψιπετής, ὠκυπετής, ὠκύπτερος. μετφ. πτερωτός, ταχύς. 2) praepes, ἀ. κατ' ἐξοχὴν ὁ ἀετός. praepes Medusaeus, ὁ πτερωτὸς ἵππος, ὁ Πήγασος. 3) praepes avis, ἢ ἁπλῶς praepes, ὁ οἰωνός, κατ' ἐξοχὴν ὁ αἴσιος οἰωνός. 4) αἴσιος, ἐπιτήδειος. Λ. ποιητική.
prae-pĕto, ere, προπορεύεσθαι.
praepignĕrātus, a, um, (pignero) ἐνεχυρασθείς, ἐνδεδεμένος. Λ. τοῦ μετγ. Λ.
praepīlātus, a, um, (prae-pila) ἐσφαιρωμένος, σφαιρωτός, σφαιρίδιον ἐπὶ τοῦ ἄκρου ἔχων. hasta praepilata, δόρυ ἐσφαιρωμένον εἴτε σφαιρωτόν.
praepīlo, avi, atum, are, aliquid, ὀξύνω τι ἐν τῷ πρόσθεν μέρει ὡς pilum. missilia, ἀκόντια.
prae-pinguis, e, ὑπέρπαχυς, καταπίμελος. praepingue solum, μάλα πιαρὰ γῆ. praepinguis vox, γεγωνυῖα φωνή.
prae-pollĕo, ēre, ὑπερισχύω, ὑπερέχω, κρείττων εἰμί.
prae-pondĕro, avi, atum, are, ὑπερσταθμίζομαι, ὑπερταλαντῶ, βαρύτητι ἢ σταθμῷ ὑπερέχω. μετφ. in aliquid, ῥέπειν εἴς τι ἐπί τι. neutro, ἐπ' οὐδέτερα ῥέπειν. — praeponderatus, a, um, λίαν βαρυνόμενος. 2) προτερῶ, ὑπερέχω. commodum praeponderatur honestate, ἡ ὠφέλεια ἡττᾶται τοῦ καλοῦ.
praepōno, ŏsŭi, ŏsĭtum, (ἀρχ. ostum), ĕre, aliquid alicui rei, προτίθημί τί τινος, τίθημί τι πρό τινος, πρόσθεν τινος. ultima primis, προτιθέναι τὰ ὕστατα τῶν πρώτων. templis vestibula, πρὸ τῶν ναῶν προνάους οἰκοδομεῖν. praeposita, τὰ προτεθέντα, προειρημένα. 2) aliquem alicui rei, προΐστημί τινά τινος, ἐφίστημί τινά τινι. classi praepositus, τῷ στόλῳ ἐπισταθείς, τοῦ στόλου προεστώς, στόλαρχος. cubiculo, ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος ἢ θαλάμου. aliquem negotio praeponore, καθιστάναι τινὰ ἐπὶ ἔργον. praepositus, ἀ. ὁ προστάτης, ἐπιστάτης, ὁ ἐπί τινος ἔργου. aquarum, ὁ ἐπὶ τῶν ὑδάτων. 3) aliquid alicui, προτίθημί τινος, τίθημί τι πρόσθεν τινός, προτιμῶ, προκρίνω τί τινος. 4) praeposita, orum, οὐ. παρὰ φιλοσόφοις τὰ προηγμένα. Ἴδε καὶ pro moveo, ἐν τέλει.
prae-porto, are, aliquid, προκομίζω τι. Λ. ποιητική.
praepŏsĭtĭo, ōnis, θ. (praepono) πρόθεσις, προτίμησις. 2) τὸ προϊστάναι, ἐφιστάναι. 3) ἐν τῇ γραμμ. ἡ πρόθεσις.
praepŏsĭtīvus, a, um, (praepono) προθετικός. Λ. γραμματικῶν.
praepŏsĭtus, a, um, ἴδ. praepono.
prae-possum, pŏtŭi, posse, ὑπερισχύω.
praepostĕre, ἐπίῤ. πρωθυστέρως, ἀνεστραμμένως, ἀναστροφάδην. 2) ἀκαίρως, ἡμαρτημένως, οὐκ ὀρθῶς.
praepostĕrĭtas, ātis, θ (praeposterus) ἀναστροφή, ἀνεστραμμένη τάξις. Λ. τοῦ μετγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
prae-postĕro, are, aliquid, ἀναστρέφω τι.
prae-postĕrus, a, um, πρωθύστερος, ἀνεστραμμένος, ἀνάστροφος. 2) ἄκαιρος, παράκαιρος, ἡμαρτημένος, οὐκ ὀρθός. 3) ἄτοπος.
prae-pŏtens, ntis, (μετοχὴ τοῦ praepossum) ὑπερισχύων, ὑπέροχος. terra marique, ἐπικρατῶν κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν. Jupiter omnium rerum praepotens, Ζεὺς ὁ παντοκράτωρ.
praepŏtentĭa, æ, θ. (praepotens) ὑπεροχή, ἐπικράτεια. Λ. τοῦ μετγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
prae-pōto, are, aliquid, πρότερον πίνω τι. 2) aliquem, προπιπίσκω, προποτίζω τινα.
*praeprŏpĕranter, ἐπίῤ. μάλα ταχέως.
praeprŏpĕre, ἐπίῤ. μάλα ταχέως, μάλα ἐπισπερχῶς.
prae-prŏpĕrus, a, um, μάλα σπερχνός, μάλα ταχύς.
prae-pulcher, chra, chrum, ὑπέρκαλος, ὑπερκαλλής. Λ. ποιητική.
prae-purgo, are, aliquem, προκαθαίρω τινά.
†praepūtĭātĭo, ōnis, θ. (praeputium) τὸ μὴ περιτέμνεσθαι, ἀκροποσθία, ἀκροβυστία.
praepūtĭātus, a, um, ἀκροβυστίαν ἔχων, ἐν ἀκροβυστίᾳ.
praepūtĭum, i, οὐ. (prae πόσθιον) ἀκροποσθία, ἀκροβυστία.
praequam, ἴδ. prae, ἐν τέλει.
prae-quĕror, estus sum, i, πρότερον μέμφομαι. Λ. ποιητικὴ ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
prae-rădĭo, are, ὑπερλάμπω, προλάμπω.
prae-rādo, si, sum, ĕre, aliquid, προξυρῶ τι. 2) ἐπιξέω, ἐπιξύω τι.

Digitized by Google

*prae-rancĭdus, a, um, μετφ. μάλα σαπρός, μάλα μωρός.
prae-răpĭdus, a, um, μάλα σφοδρός, ὁρμητικός.
praerāsus, a, um, ἴδ. praerado.
†praereptor, ōris, ἀ. (praeripio) ὁ προαρπάζων.
praereptus, a, um, ἴδ. praeripio.
prae-rĭgesco, gŭi, ĕre, πέπηγα τὸ ἄκρον, ὑπὸ ψύχους ἀποκαίομαι.
prae-rĭgĭdus, a, um, μάλα στεῤῥός, ὑπέρσκληρος.
praerīpĭa, orum, οὐ. (prae-ripa) τὰ περὶ τὰς ὄχθας.
praerĭpĭo, ĭpŭi, eptum, ĕre, (prae-rapio) aliquid alicui, προαρπάζω, ὑφαρπάζω, παραιροῦμαί τί τινος. alicui laudem, ὑφαρπάζειν τινὸς τὸν ἔπαινον. arma alicui, παραιρεῖσθαί τινος τὰ ὅπλα. oscula alicui, ἁρπάζειν τινὶ εἴτε τινὸς φιλήματα. littora, προκαταλαμβάνειν τὰς ἀκτάς. consilia hostium, κλέπτειν τὰ τῶν πολεμίων βουλεύματα. scelus, φθάνω κακουργήσας se praeripere, ἀναΐσσειν, δραμεῖν.
prae-rōbŏro avi, atum, are, aliquid, πρότερον καταῤῥώνυμί τι. Λ. τοῦ μετγ. Λ.
prae-rōdo, si, sum, ĕre, aliquid, περιτρώγω, περιβρώσκω τὸ ἄκρον τινός. 2) ἀποτρώγω, διαβιβρώσκω.
praerŏgātĭo, ōnis, θ. (praerogo) διανομή.
praerŏgātīvārĭus, a, um, (praerogativus) ἄξιος προβιβασθῆναι εἴτε προαχθῆναι εἰς μείζονα τιμήν. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
praerŏgātīvus, a, um, (prae-rogare) praerogativa, æ, θ. (ὑπον. centuria) ὁ λόχος ὁ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτος εἰς ἀπόφασιν γνώμης καλούμενος. Ἐκαλεῖτο δὲ κατὰ κλῆρον εἷς τῶν λόχων πρῶτος, οἱ δὲ λοιποί, οἰωνὸν νομίζοντες τὴν τούτου γνώμην, τὴν αὐτὴν ψῆφον φέρειν εἰώθεσαν. praerogativa tribus, ἡ πρὸ τῶν λοιπῶν ψηφοφοροῦσα φυλή. 2) ἡ πρὸ ἑτέρας τινὸς γιγνομένη ψηφοφορία, ἡ αἵρεσις. 3) οἰωνός, τεκμήριον. 4) προτέρημα, ὑπεροχή. — ἐπιθετικῶς· omen praerogativum, ὁ οἰωνὸς ὁ ἐκ τῆς ψήφου τοῦ πρώτου λόχου.
prae-rŏgo, avi, atum, are, aliquem, πρῶτον καλῶ τινα εἰς ψηφοφορίαν, προερωτῶ. 2) lex praerogata, νόμος πρότερον γραφεὶς ἢ κυρωθείς. 3) aliquid, πρότερον προχειρίζομαι ἢ δίδωμί τι.
praerōsus, a, um, ἴδ. praerodo.
prae-rumpo, ūpi, uptum, ĕre, aliquid, ἀποῤῥήγνυμι, διαῤῥήγνυμί τι. — praeruptus, a, um, ἀποῤῥώξ, ἀπότομος, ἐπίκρημνος. praeruptum saxum, ἀποῤῥὼξ πέτρα. praeruptus collis, ἀπότομος λόφος. oppidum undique praeruptum, πόλις ἀμφίκρημνος. praerupta orum, οὐ. αἱ ἀποῤῥῶγες, οἱ κρημνοί. 2) μετφ. ἀπότομος, τραχύς. periculum praeruptum, κίνδυνος ἀμφίκρημνος, δεινός. 3) προπετής.
praerupte, ἐπίῤ. ἀποτόμως.
praeruptus, a, um, ἴδ. praerumpo.
prae-rŭtĭlus, a, um, κατέρυθρος. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
praes, ædis, ἀ. βεβαιωτής, ἀνάδοχος, ἐγγυητής, (ὁ ἐγγυώμενός τινα τῇ πόλει ἢ πρὸς τοὺς δικαστὰς ἐν δημοσίᾳ ὠνῇ ἢ ἐργολαβίᾳ ἢ χρηματικῇ δίκῃ). praes sum pro aliquo, βεβαιωτὴς εἴτε ἐγγυητής τινος (ὑπέρ τινος) εἰμι. praedes dare, βεβαιωτὰς εἴτε ἐγγυητὰς διδόναι, παρέχειν, καθιστάναι. — praedes alicujus vendere, τὰ τοῦ ἐγγυητοῦ πωλεῖν.
†praesāgātus, a, um, (sago) προφητικός.
prae-sāgĭo, īvi, ītum, ire, aliquid, προαισθάνομαι, προορῶ, προμαντεύομαι, οἰωνίζομαι, μαντεύομαί τι. 2) alicui aliquid, προλέγω, μαντεύομαι, προσημαίνω, σημαίνω τί τινι.
praesāgītĭo, ōnis, θ. (praesagio) προαίσθησις, οἰωνισμός.
praesāgĭum, i, οὐ. προαίσθησις, οἰωνισμός. 2) σημεῖον.
praesāgo, are, νεώτε. τύπ. τοῦ praesagio.
praesāgus, a, um, προαισθανόμενος, προμαντευόμενος. 2) μαντικός προφητικός.
praesaltor, ōris, ἀ. (praesalto) προορχηστής, ὁ ἐν τοῖς ἱεροῖς προορχούμενος. Λ. Γλωσσαρίων.
prae-sāno, avi, atum, are, πρὸ καιροῦ ὑγιὴς γίγνομαι, πρὸ καιροῦ ἐπουλοῦμαι. — praesanatum vulnus, τραῦμα θᾶττον τοῦ δέοντος ἐπουλωθέν. Πλίνιος.
prae-saucĭo, avi, atum, are, aliquem, κατατιτρώσκω τινά. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prae-scatĕo, ēre, aliqua re, ὑπεργέμω τινός.
praescĭentĭa, æ, θ. (praescio) πρόγνωσις.
*prae-scindo, ĕre, aliquid, ἐπισχίζω τι, ἢ σχίζω πρόσθεν τινός.
prae-scĭo īvi καὶ ĭi, ītum, ire, aliquid, προγιγνώσκω, προειδέναι τι. praescītum, οὐ. τὸ προγιγνωσκόμενον, ἡ πρόγνωσις.
prae-scisco, īvi καὶ ĭi, ītum, ĕre, aliquid, προγιγνώσκω, προμανθάνω τι.
praescītĭo, ōnis, θ. (praescio) πρόγνωσις.
praescītum, i, οὐ. (praescio) πρόγνωσις. Πλίνιος.
praescītus, ūs, ἀ. (praescio) πρόγνωσις. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

Digitized by Google

praescĭus, a, um, προγνωστικός. futuri, προγιγνώσκων, προειδὼς τὸ μέλλον.
prae-scrībo, psi, ptum, ĕre, aliquid alicui rei. προγράφω τί τινι. 2) προγράφω, ὑπογράφω, παραγγέλλω, ἐπιτάττω τί τινι. praescriptum, οὐ. τὸ παράγγελμα, ἐπίταγμα, ὁ κανών. 3) aliquid, προγράφω, ὑπογράφω τι. praescriptum, οὐ. ὁ ὑπογραμμός, τὸ προγεγραμμένον. praescribere lineamenta, ὑπογράφειν γραμμάς. carmina alicui, ὑπαγορεύειν ᾠδάς τινι. 4) aliquem, προφασίζομαί τινα, χρῶμαί τινι ἐπὶ προφάσει. 5) alicui, παραγραφὴν δίκης ποιοῦμαι κατά τινος, παραγράφομαι.
praescriptĭo, ōnis, θ. (praescribo) ἐπιγραφή. praescriptione tribuniciae potestatis, προγράψας τὴν δημαρχικὴν ἐξουσίαν. πρβλ. τὸ παρὰ Πλουτάρχῳ ἐν Δημητρ 10. προέγραφον τὸν ἱερέα ἐπὶ τῶν ψηφισμάτων 2) παράγγελμα, κανών. 3) πρόφασις. 4) παρὰ τοῖς νομικοῖς· ἡ παραγραφή.
praescriptīve, ἐπίῤ. παραγραφικῶς, διὰ παραγραφῆς.
praescriptus, a, um, ἴδ. praescribo.
†praescriptus, ūs, ἀ. (praescribo) παράγγελμα, ἐπίταγμα.
praesĕca, æ, θ. (praeseco) ταὐτὸ τῷ brassica.
praesĕcātus a, um, ἴδ. praeseco.
prae-sĕco, cŭi, ctum, (σπαν. cātum) are, aliquid, προτέμνω, ὑποτέμνω, ἀποτέμνω τι.
praesectus, a, um. ἴδ. praeseco.
praesegmen, ĭnis, οὐ. (praeseco) περίτμημα.
praesēmĭnātĭo, ōnis, θ. (praesemino) κύημα. Βιτρούβιος.
prae-sēmĭno, avi, atum, are, aliquid, σπείρω τι. 2) μεταφ προπαρασκευάζω τι. Λ. τοῦ μετγν Λατ.
praesens, ἴδ. praesum.
praesensĭo, ōnis, θ. (praesentio) προαίσθησις, πρόγνωσις. 2) πρόληψις, ἔμφυτος ἔννοια ἢ γνῶσις.
praesensus, a, um, ἴδ. praesentio.
praesentālis, e, (praesens) παρών, παρουσιάζων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
praesentānĕe, ἐπίῤ. (praesens) παραχρῆμα, παραυτίκα.
praesentānĕus, a, um, (praesens) παραχρῆμα ἐνεργῶν, praesentaneum venenum, φάρμακον παραχρῆμα ἐνεργοῦν. Πλίνιος.
praesentārĭus, a, um, (praesens) παραχρῆμα γενόμενος. praesentarium argentum, ἕτοιμον εἴτε πρόχειρον ἀργύριον, παραυτίκα ἀποδοτέον.
praesentĭa, æ, θ. (praesens) παρουσία. in praesentia, ἐν τῷ παρόντι, εἰς τὸ παρόν, τὸ νῦν. 2) animi, παράστασις, παράστημα ψυχῆς, ἀταραξία, θάῤῥος.
prae-sentĭo, sensi, sensum, ire, aliquid, προαισθάνομαι, οἰωνίζομαι, μαντεύομαι, προορῶ τι.
praesento, avi, atum, are, aliquid παρίστημί τι.
prāe-sĕpĕlĭo, ĕlīvi,, ultum, ire, aliquem, πρότερον θάπτω τινά.
praesēpes εἴτε praesēpis, is, θ. καὶ praesepe, is, εἴτε praesepium, ii, οὐ. (σπαν. praesepia, æ, θ.) φάτνη, κάπη.
prae-sēpĭo, psi, ptum, ire, aliquid, ἐπιφράττω, παραφράττω τι.
praesēpis, praesēpĭum, ἴδ. praesepes.
praeseptus, a, um, ἴδ. praesepio.
praesĕpultus, a, um, ἴδ. praesepelio.
prae-sĕro, ĕre, aliquid, πρότερον σπείρω τι.
praesertim, ἐπίῤ. (prae-sero) ἄλλως τε καί, μάλιστα μάλιστα δέ
prae-servĭo, ire, alicui. δουλεύω τινί.
prae-servo, are, aliquid, φυλάττω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
praeses, ĭdis, ἀ. καὶ θ. (praesideo) ὁ προστάτης, ἡ προστάτις, ὁ, ἡ φύλαξ. provinciae, ὁ προστάτης τῆς ἐπαρχίας. praesides provinciarum exercitus, οἱ φυλάττοντες εἴτε φρουροῦντες τὰς ἐπαρχίας στρατοί. praeses manus, ἡ προστατικὴ χείρ. locus praeses, ἡ καταφυγή.
prae-sicco, avi, atum, are, aliquid, προξηραίνω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τέσσαρες.
prae-siccus, a, um, ὑπέρξηρος.
praesĭdālis εἴτε praesĭdĭālis, e, προστατικός, τοῦ προστάτου.
praesĭdārĭus, ταὐτὸ τῷ praesidiarius.
praesĭdātus, ūs, ἀ. προστατεία, ἡ προστάτου τιμή.
praesĭdĕo, ēdi, essum, ēre, (praesedeo) πρότερον κάθημαι. 2) alicui, προεδρεύω τινός. ludis, προστατεῖν τῶν ἀγώνων (προεδρεύειν καὶ ἀγωνοθετεῖν). 3) alicui, προκάθημαι, προστατῶ τινος, φρουρῶ, φυλάττω τι. littus, σπάν. ἀντὶ τοῦ littori, φρουρεῖν τὴν ἀκτήν. 4) alicui καὶ σπανιώτερον aliquid, προστατεύω, προΐσταμαι, προστατῶ, ἐπιστατῶ τινος, ἐφεστηκέναι τινί. praesidebat exercitum ἢ exercitui, ἐφειστήκει τῷ στρατεύματι, προειστήκει τοῦ στρατοῦ.
praesĭdĕro, are, (prae-sidus) προχειμάζω.
praesĭdĭālis, e, ταὐτὸ τῷ praesidalis.
praesĭdĭārĭus, a, um, φρουρικός, τῆς φρουρᾶς. praesidiarii milites, οἱ φρου-

Digitized by Google

ροί, φύλακες. 2) ἀποκείμενος ἢ φυλαττόμενος εἰς μέλλουσαν χρῆσιν.
praesĭdĭātus, us, ἀ. ταὐτὸ τῷ praesidatus.
praesĭdĭum, i, οὐ (praesideo) φρουρά, φρούρησις, φυλακή. esse alicui praesidio, ἐπικουρεῖν, βοηθεῖν τινι. proficiscor alicui praesidio, πορεύομαι εἴτε ἔρχομαι ἐπικουρήσων τινί. praesidium amicorum, ἡ τῶν φίλων φρουρὰ εἴτε ἄμυνα. ποιητ. praesidium meum, προστάτης, ἐπίκουρός μου. 2) φρουρά, φυλακή, φρουροί, φύλακες. in praesidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι, φρουρεῖν, φυλάττειν. tenere praesidiis urbes, κατέχειν φρουραῖς τὰς πόλεις. praesidia disponere, φρουρὰς εἴτε φυλακὰς διατάττειν. praesidium expellere, τὴν φρουρὰν ἐξελαύνειν. praesidium oppido imponere, φρουρὰν καθιστάναι ἐν πόλει. praesidium regis, ἡ τοῦ βασιλέως φρουρά. 3) ἔρυμα, ὀχύρωμα, (στρατόπεδον, φρούριον κ.τ.τ.) 4) ἐπικούρημα, βοήθημα, ὠφέλημα.
praesignātor, ōris, ἀ. (praesigno) ὁ προσημειῶν. Ἐπιγρ.
†praesignĭfĭcātĭo, ōnis, θ. (praesignifico) προσημασία.
*prae-signĭfĭco, are, aliquid, προσημαίνω τι.
praesignis, e, (signum) ἔξοχος, ἐπιφανής, ἐπίσημος. Λ. ποιητ.
prae-signo, are, aliquid, προσημειῶ τι.
prae-sĭlĭo, ire, (prae salio) προπηδῶ, ἐξάλλομαι.
prae-sŏlĭdus, a, um, μάλα στερεός. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prae-sŏno, ŭi, ĭtum, āre, ἀνηχῶ. 2) aliquid, τῷ ἤχῳ ὑπερβάλλω τινά. Λ. ποιητ.
praespargo, ταὐτὸ τῷ praespergo.
praespĕcŭlātus, a, um, προεξετασθείς. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prae-spergo, ĕre, aliquid, aliqua re, καταπάσσω τινός τι, ἐπιπάσσω τι ἐπί τι.
†prae-spēro, avi, atum, are, προελπίζω.
praestābĭlis, e, ὑπέροχος, ἔξοχος, ὑπερβάλλων, διαφέρων.
Praestāna, æ, θ. (prae-sto) θεά τις, ἣν Ῥωμύλος πρῶτος ἐνόμισεν, ὑπερβαλλόμενος πάντας τῷ δόρατι, οἱονεί Ὑπεραίχμη ἢ Ὑπεροχία.
praestans, ἴδ. praesto.
praestantĭa, æ, θ. (praesto) ἐξοχή, ὑπεροχή, ἀρετή.
praestantissĭme, ἐπίρ. ἐξοχώτατα, διαφερόντως.
praestat, ἴδ. praesto.
praestātĭo, ōnis, θ. ἀπόδοσις. 2) τὸ λόγον ἢ εὐθύνην διδόναι.

praestātor, ōris, ἀ. (praesto) ἐγγυητής. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prae-sterno, ĕre, aliquid, πρότερον στρώννυμί τι, προπαρασκευάζω τι.
praestes, ĭtis, ἀ. καὶ θ. ὁ προστάτης, προεστώς, ἡ προστάτις, προεστῶσα. — praestites, οἱ προεστῶτες, ἐπίκλησις τῶν Λαρήτων.
praestīgĭa, æ, θ. καὶ συνήθως· praestigiæ, arum, πληθ. τερθρεία γοητεία, ψηφοπαιξία, τερθρεύματα, γοητεύματα, θαύματα. 2) τερθρεία, ἀπάτη, δόλος, φενακισμός. 3) φάσματα, φαντάσματα.
praestīgĭātor, ōris, ἀ. τερθρεύς, γόης, θαυματοποιός, ψηφοπαίκτης.
praestīgĭātrix, īcis, θ. (praestigiator) γόητις, θαυματοποιός. Πλαῦτος.
*praestīgĭo, are, (praestigiæ) γοητεύω.
praestīgĭor, ari, ψηφοπαικτῶ. Λ. Γλωσ.
praestīgĭōsus, a, um, γοητικός.
prae-stinguo, nxi, ctum, ĕre, aliquid, ἀμαυρῶ τι Λ. σπαν.
praestĭno, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ ἀχρ. praestĭnus, τοῦ ἐκ τοῦ praes, ὡς ἐκ τοῦ cras καὶ τοῦ crastinus τὸ procrastĭno), aliquid, ἀγοράζω, ὠνοῦμαί τι.
praestĭtes, um, ἴδ. praestes.
praestĭtor, ōris, ἀ. (praesto) ὁ παρέχων, παροχεύς.
praestĭtŭo, ŭi, ūtum, ĕre, (prae-statuo) aliquid, προορίζω, ὁρίζω, ὁρίζομαί τι.
praestĭtūtus, a, um, ἴδ. praestituo.
praesto, ἐπίρ. πάρα. praesto sum, παρίσταμαι, πάρειμι. mihi praesto est aliquis cum armatis, παρίσταμαί μοί τις μετ' ἐνόπλων. animus est praesto, ὁ νοῦς παρίσταται. commeatus exercitui praesto est, τὰ ἐπιτήδεια τῷ στρατῷ πάρεστι, προχειρά ἐστι. quaestores consulibus praesto sunt, οἱ ταμίαι τοῖς ὑπάτοις ὑπηρετοῦσι, διακονοῦσι, παρέχουσιν ἑαυτοὺς τοῖς ὑπάτοις χρῆσθαι. eum praesto video, παρόντα αὐτὸν ὁρῶ. Ἐν ἐπιγρ. εὕρηται καὶ praestus fui.
prae-sto, ĭti, ĭtum καὶ ātum, are, προέχω, διαφέρω, κρείττων εἰμί. virtute, τῇ ἀρετῇ. emori (potius) quam servire praestat, κρεῖττόν ἐστι τὸ τεθνάναι τοῦ δουλεύειν. praestans sapientiā, προέχων, διαφέρων τῇ σοφίᾳ. petulantiā, τῇ ἀσελγείᾳ. praestantior, κρείττων. praestantissimus, κράτιστος. ποιητ. praestans belli ἀντὶ τοῦ bello, κρείττων τῷ πολέμῳ, ἐν πολέμῳ. 2) alicui καὶ aliquem aliqua re, προέχω, διαφέρω τινός τινι, ὑπερβάλλω, ὑπερβάλλομαί τινά τινι. ceteris ἢ ceteros virtute, προέχειν, διαφέρειν τῶν ἄλλων τῇ

Digitized by Google

ἀρετῇ. 3) aliquem, ἐγγυῶμαί τινα. aliquid, ἐγγυᾶσθαι, διεγγυᾶσθαι, ἀναδέχεσθαί τι. damnum alicui, ἐγγυᾶσθαι τὴν βλάβην τινὶ εἴτε πρός τινα. culpam praesto, ἐγγυῶμαι ἢ μὴν μὴ ἁμαρτήσεσθαι, ἀναδέχομαι μὴ ἁμαρτήσεσθαι. 4) παρέχω, παρέχομαι, ἀποτελῶ, ἐπιτελῶ τι. suum munus, τὸ ἑαυτοῦ ἔργον ἐπιτελεῖν. officium, ἀποτελεῖν τὸ καθῆκον. Idem praestat, ποιεῖ ἃ ὑπέσχετο. pacem, ἐμμένειν τῇ εἰρήνῃ. 5) παρέχω, παρέχομαι, ἐπιδείκνυμι, ἀποδείκνυμί τι. socios salvos, παρέχειν σώους τοὺς συμμάχους. gloriam invictam, παρέχεσθαι ἀνίκητον τὴν δόξαν. benevolentiam, παρέχεσθαι εὐμένειαν. se invictum, παρέχειν, ἐπιδεικνύναι ἑαυτὸν ἀνίκητον. senatui sententiam, τῇ συγκλήτῳ τὴν γνώμην ἀποφαίνεσθαι. terga hostibus, τὰ νῶτα δεῖξαι τοῖς πολεμίοις. voluptatem alicui, παρέχειν τινὶ ἡδονήν.

praestŏlo, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ praestolor.

praestŏlor, atus sum, ari, (praesto?) περιμένω, ἀναμένω. apud aliquem, παρά τινι. foribus, πρὸς τῇ θύρᾳ. aliquem εἴτε alicui, σπαν. καὶ alicujus, περιμένειν, ἀναμένειν τινά. adventum alicujus, τὴν ἄφιξίν τινος.

prae-stangŭlo, are, aliquem, πνίγω, ἄγχω τινά.

praestrēnŭe, ἐπίῤ. μάλα ἀνδρείως, μάλα ταχέως, μάλα δραστικός.

†praestrictĭo, ōnis, θ. (praestringo) σφίγξις.

praestrictus, a, um, ῖδ. praestringo.

prae-stringo, inxi, inctum, ĕre, aliquid, ἀποσφίγγω, διασφίγγω τι. praestricta manus vinculis, δεσμοῖς περιεσφιγμένη χείρ. ποιητ. tempora sertis praestingere, τὴν κεφαλὴν στεφάνοις διαδεῖν ἢ διαδεῖσθαι. 2) πήγνυμι, στύφω τι. humor gelu praestrictus, ὑγρὸν ὑπὸ ψύχους στυφθὲν εἴτε πεπηγός. 3) vites, ἀφαιρεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κλημάτων. 4) locum, παριέναι ἐγγὺς τόπου τινός. 5) ἀμβλύνω, ἀμαυρῶ τι. aciem gladii, ἀμβλύνειν, ἐκκωφοῦν τὴν μάχαιραν. aciem oculi ἢ oculum, ἀμβλύνειν, ἀμαυροῦν τὴν ὄψιν. aciem mentis, ἀμβλύνειν, ἐκκωφοῦν τὸν νοῦν.

†praestructim, ἐπίῤ (praestructus) μετὰ προπαρασκευῆς.

†praestructĭo, ōnis, θ. προκατασκευή, προπαρασκευή, ἑτοιμασία.

†praestructūra, æ, θ. ταὐτὸ τῷ praestructio.

praestructus, a, um, ῖδ. praestruo.

prae-strŭo, xi, ctum, ĕre, aliquid, προκατασκευάζω, προοικοδομῶ, πρότερον κατασκευάζω τι. 2) προκατασκευάζω, προπαρασκευάζω, παρασκευάζω, ἑτοιμάζω τι. 3) παρὰ ποιηταῖς· παροικοδομῶ, ἐπιφράττω, φράττω τι.

prae-stŭpesco, ĕre, πάνυ ἐκπλήττομαι, ἐκθαμβοῦμαι.

prae-stŭpĭdus, a, um, μάλα ἀναίσθητος, μάλα ἄλογος. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

prae-sūdo, are, πρότερον ἱδρῶ, πονῶ. Λ. ποιητική.

praesŭl, ŭlis, (prae-salio) προορχηστὴς τῶν Σαλίων ἱερέων, ὁ ἐνδιδοὺς τοῖς ἄλλοις τὰ τῆς ὀρχήσεως σχήματα καὶ προκαταρχόμενος. 2) προστάτης, ἐπιστάτης. 3) παρὰ τοῖς ἐκκλησ. ἱεράρχης, ἀρχιμανδρίτης.

praesulsus, a, um, μάλα ἁλμυρός.

praesultātor, ōris, ὁ. (praesulto) προορχηστής. Λίβιος.

praesulto, are, (salto) alicui rei, πρόσθεν τινὸς ὀρχοῦμαι. Λίβιος.

praesultor, ōris, ὁ προορχηστής. Τύπος μεταγενέστερος τοῦ praesul.

prae-sum, fŭi, esse, alicui rei, προΐσταμαι, προστατῶ, ἐπιστατῶ τινος, ἐφέστηκά τινι. sacris, προστατεῖν τῶν ἱερῶν. provinciae, καὶ in provincia, ἐπιστατεῖν χώρας, προεστηκέναι ἐν ἐπαρχίᾳ τινί. statuis faciendis, ἐπιμελεῖσθαι τῆς κατασκευῆς τῶν ἀγαλμάτων· Gracchi temeritati praefuit, τῷ Γράκχῳ τῆς τόλμης ἡγήσατο. laudi alicujus praeesse, προεστηκέναι τοῦ ἐπαίνου τινός. agro colendo, προεστηκέναι, ἐπιμελεῖσθαι τῆς γεωργίας. muneri, προεστηκέναι, ἐπιμελεῖσθαι ἔργου, ἐπιτελεῖν ἔργον. — praesens, ntis, παρών, ἐνεστώς. adsum praesens, αὐτὸς πάρειμι. praesente aliquo, παρόντος τινός. praesens malum, τὸ παρὸν εἴτε ἐνεστὸς κακόν. res praesentes, τὰ παρόντα, τὰ ἐνεστῶτα. praesenti tempore εἴτε in praesenti, ἐν τῷ παρόντι. in praesens, ad praesens, εἰς τὸ παρόν. in re praesenti morte mulctare, παραχρῆμα θανατοῦν. in rem praesentem venire, παρὰ τὸ πρᾶγμα αὐτό, ἐπὶ τὸν τόπον αὐτὸν παρεῖναι. cum in re praesenti fuerim, «ἐν δὸν τῶν τόπων γενόμενος.» pecunia praesens, πρόχειρον, ἕτοιμον ἀργύριον. insidiae praesentes, ἐνέδραι φανεραί. cetera praesenti sermoni reserventur, τὰ δὲ λοιπὰ τῷ διὰ στόματος λόγῳ ἀποτεθήσεται. praesentissima pericula, δεινότατοι κίνδυνοι. 2) ἐνεργής, παραχρῆμα ἐνεργῶν. remedium contra morbum praesens, ἴαμα παραχρῆμα τῇ νόσῳ ἐπικουροῦν. dei praesentes, οἱ παραστάται θεοί. praesens tollere, δυνάμενος παρα-

Digitized by Google

χρῆμα αἴρειν. 3) memoria praesens, ἡ παραστατικὴ μνήμη. animus praesens, παραστατικὸς νοῦς, παράστημα ψυχῆς.
prae-sūmo, umpsi καὶ umsi, umptum καὶ umtum, ĕre, aliquid, πρότερον λαμβάνω ἢ προσφέρομαί τι. cibis aquam, πρὸ τῶν βρωμάτων ὕδωρ προσφέρεσθαι. 2) προλαμβάνω τι. spem, τὴν ἐλπίδα. aliquid cogitatione, προλαμβάνειν τῇ διανοίᾳ τι. futura, προλαμβάνειν τὰ μέλλοντα. praesumpta opinio, ἡ προειλημμένη γνώμη, πρόληψις. 3) παρὰ νεωτέροις· ὑπολαμβάνω τι.
praesumpte, praesumptio, κ.τ.τ. ταὐτὰ τοῖς praesumpte, κ.τ.λ.
praesumte, ἐπίῤ. (praesumo) θαῤῥαλέως, πεποιθότως. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
praesumtĭo, ōnis, θ. (praesumo) πρόληψις, τὸ προλαμβάνειν, καὶ σχ. λέξ. ἐν τῇ ῥητορ. 2) πρόληψις, προληπτικὴ γνώμη. 3) θάῤῥος, αὐθάδεια, θρασύτης.
praesumtĭōse, ἐπίῤ. θρασέως, τολμηρῶς. Λ. τοῦ μετγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω.
praesumtĭōsus a, um, (praesumtio) θρασύς, τολμηρός.
praesumtor, ōris, ἀ. ὁ πεποιθώς, θαῤῥαλέος, θρασύς.
praesumtōrĭe, ἐπίῤ. θρασέως, τολμηρῶς.
praesumtŭōse, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ praesumtiose.
praesumtŭōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ praesumtiosus.
praesumtus, a, um, ἴδ. praesumo.
prae-sŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid aliqua re, περιῤῥάπτω τί τινι, περιδέω τι περί τι.
prae-surgo, rexi, rectum, ĕre, προανίσταμαι.
*prae-suspecto, are, προϋποπτεύω.
praetactus, a, um, ἴδ. praetango.
prae-tango, tactum, ĕre, aliquid, πρότερον ἅπτομαί τινος.
praetectio, ōnis, θ. (praetego ἐπικάλυψις.
praetectus, a, um, ἴδ. praetego.
prae-tĕgo, exi, ectum, ĕre, aliquid, ἐπικαλύπτω, στέγω, σκεπάζω τι.
prae-tendo, endi, ntum, ĕre, aliquid, προτείνω, ἐκτείνω, ἀνατείνω τι. 2) aliquid alicui rei, προτείνω, προπετάννυμί τί τινος. vestem ocellis, προτείνειν, προθέσθαι τὴν ἐσθῆτα τῶν ὀφθαλμῶν. segeti sepem, προβάλλεσθαι τοῦ σίτου περίβολον. vela foribus, προπεταννύναι ἱστία τῆς θύρας, παραπεταννύναι ἱστία παρὰ τὴν θύραν. 2) se praetendere εἴτε praetendi, παρατείνεσθαι, παρατείνειν. Baeticae praetenditur Lusitantia, παρὰ τὴν Βαιτικὴν παρατείνεται (παραπέταται, παρατείνει) ἡ Λυσιτανία. 3) προτείνω, προτείνομαι, προκαλύπτομαι, προβάλλομαι, προφασίζομαί τι. nomen hominis doctissimi moribus suis praetendere, τὸ ὄνομα σοφωτάτου ἀνδρὸς πρόσχημα τῶν ἰδίων ἠθῶν ποιεῖσθαι.
prae-tĕner, ĕra, ĕrum, μάλα ἁπαλός, μάλα μαλακός.
praetentātus, ūs, ἀ. (praetento) πρόπειρα, τὸ προδοκιμάζειν. Μόνον κατ' ἀφαιρετικὴν τοῦ ἐνικοῦ εὔχρηστος ἡ λέξις.
prae-tento, avi, atum, are, aliquid, πρόπειράν τινος ποιοῦμαι εἴτε λαμβάνω, προδοκιμάζω τι. 2) προτείνω, προπετάννυμί τι.
praetentūra, æ, θ. (praetendo) φρουρὰ εἴτε φυλακὴ παρατεταμένη παρά τινα χώραν. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
praetentus, a, um, ἴδ. praetendo.
prae-tĕnŭis, e, ὑπέρλεπτος.
prae-tĕpĕo, ŭi, ēre, πρότερον αἴθομαι εἴτε καίομαι.
praeter, πρόθ. μετ' αἰτ. παρά τι. praeter oram, παρὰ τὴν ἀκτήν. praeter castra transducere, παρὰ τὸ στρατόπεδον παράγειν. praeter radices montis lapsus amnis, ποταμὸς παρὰ τὴν ὑπώρειαν παραφερόμενος, παραῤῥέων. praeter oculos ferre, παρὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς παρακομίζειν. 2) παρά τι, πρός τινι. praeter auctoritatem vires quoque habere, παρὰ τὸ ἀξίωμα (πρὸς τῷ ἀξιώματι) καὶ δύναμιν ἔχειν. praeter se deni, πρὸς αὐτῷ δέκα praeterhac, ἀρχαϊκῶς παρὰ Πλαύτῳ. praeter haec, παρὰ ταῦτα, πρὸς τούτοις. praeterque, καὶ πρὸς τούτοις. 3) παρά τι, ἄλλως ἤ. multa praeter spem eveniunt, πολλὰ παρ' ἐλπίδα (ἄλλα ἢ τὰ ἐλπιζόμενα) συμβαίνει. praeter morem, παρὰ τὸ ἔθος. praeter naturam, παρὰ φύσιν. praeter opinionem, παρ' ἐλπίδα. 4) παρά τι, ὑπέρ τι, μᾶλλον ἤ. unus praeter ceteros, εἷς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, πρὸ τῶν ἄλλων. 5) παρά τι, πλὴν τινος, χωρίς τινος, ἐκτός τινος. omnes praeter paucos, πάντες παρ' ὀλίγους, πλὴν (χωρίς, ἐκτὸς) ὀλίγων· neque vestitus praeter pelles habent, οὔτε ἐσθῆτας ἔχουσι πλὴν τῶν δερμάτων, χωρὶς τῶν δερμάτων.
praeter, ἐπίῤ. πέρα, μᾶλλον ἤ. praeter sapit, quam placet parentibus, μᾶλλον σωφρονεῖ, ἢ τοῖς γονεῦσιν ἀρεστόν. 2) σπαν. praeter propter quinquaginta, ὅσον εἴτε ὡς πεντήκοντα, πεντήκοντά που. (Ἴδε περὶ τῆς φράσεως ταύτης Γέλλιον 19, 10). 3) πλήν. uti pueri ne introeant praeter ille, ὅπως παῖδες μὴ εἰσέρχωνται πλὴν ἐκεῖνος. praeter si, πλὴν εἰ.
praetĕr-ăgo, ēgi, actum, ĕre, aliquid, παράγω, παρελαύνω τι.

Digitized by Google

praeter-bīto, ĕre, aliquid, παρίημι, παρέρχομαι παρά τι. Πλαῦτος.
praeter-curro, curri, cursum, ĕre, aliquid, παραθέω παρά τι. Λ. τοῦ μετγ. Λ.
praeter-dūco, xi, ctum, ĕre, aliquem, παράγω τινά. Πλαῦτος.
praetĕrĕā εἴτε praeter ea, παρὰ ταῦτα, πρὸς τούτοις, χωρὶς τούτων, πρὸς δέ, προσέτι. 2) ἐπὶ τούτοις, εἶτα, ἔπειτα.
praetĕr-ĕo, īvi, καὶ ĭi, ĭtum, ire, aliquid, πάρειμι, (παριέναι) παρέρχομαί τι εἴτε παρά τι, παραμείβομαί τι. hortos, τοὺς κήπους, παρὰ τοὺς κήπους. ripas flumina praetereunt, παρὰ τὰς ὄχθας ποταμοὶ παραῤῥέουσι, τὰς ὄχθας παραμείβονται. praeteriens judicat, ἐν παρόδῳ, ἐκ παρόδου κρίνει. 2) παρέρχομαι, παροίχομαι. nox praeteriit, ἡ νὺξ παρῆλθε, παρῴχηκε. praeteritus, a, um, παρελθών, παρεληλυθώς, παρερχόμενος. praeteriti homines, οἱ οἰχόμενοι, οἱ ἀποθανόντες. Ἐν τῇ γραμματικῇ. tempus praeteritum, ὁ παρακείμενος εἴτε παρῳχημένος χρόνος. 3) παρατρέχω, λανθάνω. non me praeterit, οὐ λανθάνει με. multa nos praetereunt, πολλὰ ἡμᾶς παρατρέχει, λανθάνει. 4) παρατρέχω, παραλείπω, παρίημι (παριέναι) τινά. praetereo dicere, παρατρέχω, παρασιωπῶ. syllabas praeterit, συλλαβὰς παραλείπει. populus nonnunquam dignos praeterit, ὁ δῆμος ἐσθ' ὅτε τοὺς ἀξίους ἀτιμήτους παραλείπει. filium fratris praeteriit, τὸν τοῦ ἀδελφοῦ υἱὸν παρέλειψεν ἄκληρον. praeteritus, παραλειπόμενος, παραλειφθείς. 5) παρίημι, παρατρέχω, παρέρχομαί τινα. aliquem cursu, παριέναι τινα δρόμῳ, παρατρέχειν τινά. aliquem nobilitate, ὑπερβάλλειν, ὑπερβάλλεσθαί τινα, ὑπερέχειν τινὸς τῇ λαμπρότητι. modum, τὸ μέτριον ὑπερβάλλειν.
praetĕr-ĕquĭto, are, παριππεύω, παρελαύνω. Λίβιος.
†praetĕrĕunter, ἐπίῤ. ἐν παρόδῳ, ἐκ παρόδου.
praeter-fĕro, tŭli, lātum, ferre, παραφέρω. praeterferri, παραφέρεσθαι, παρέρχεσθαι.
praeter-fluo, ĕre, aliquid, παῤῥαρέω παρά τι. 2) παρέρχομαι, παροίχομαι, οἴχομαι.
praetergredĭor, essus sum, i, (praeter-gradior) aliquid, παραμείβομαί τι, παρίημι, παρέρχομαί τι εἴτε παρά τι. 2) παρίημι, ὑπερβάλλω, ὑπερβάλλομαί τινα, προέχω τινός.
praetĕrhāc, ταὐτὸ τῷ praeter haec, ἴδ. praeter.
praetĕr-inquīro, ĕre, προεξετάζω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
praetĕrĭtĭo, ōnis, θ. (praetereo) παράλειψις.
praetĕrĭtus, a, um, ἴδ. praetereo.
praeter-lābor, psus sum, i, aliquid, παραφέρομαι, παραῤῥέω, παρά τι. 2) παραπλέω παρά τι. 3) παραφέρομαι, παρέρχομαι.
praeter-lambo, ĕre, aliquid, παραῤῥέων κλύζω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
praterlātus, a, um, ἴδ. praeterfero.
praeter-lŭo, ĕre, παραῤῥέω.
praeter-mĕo, are, παραπορεύομαι, πάρειμι, (παριέναι). 2) aliquid, παραῤῥέω παρά τι, παραμείβομαί τι.
praetermissĭo, ōnis, θ. (praetermitto) παράλειψις.
praetermissus, a, um, ἴδ. praetermitto.
praeter-mitto, īsi, issum, ĕre, aliquid, παρίημι, παραπέμπω, παραλείπω τι. occasionem, παριέναι τὸν καιρόν. officium, ἀμελεῖν τοῦ καθήκοντος. aliquid facere, ἀμελῶ ποιεῖν τι. nihil dignum memoria praetermitto, οὐδὲν μνήμης ἄξιον παραπέμπω, παρατρέχω, παρίημι, παρασιωπῶ. poenas sceleris, παραλείπω ἀτιμώρητον τὸ ἁμάρτημα. 2) ἅπαξ παρὰ Στατίῳ· aliquem, διαπέμπω, διακομίζω τινά.
praeter-monstro, are, aliquem, δεικνύων παραπέμπω τινά.
praeternāvĭgatĭo, ōnis, θ. (praeternavigo) παράπλους.
praeter-nāvĭgo, avi, atum, are, aliquid, παραπλέω τι εἴτε παρά τι.
prae-tĕro, trīvi, trītum, ĕre, aliquid, ἐπιτρίβω, ἀποτρίβω τι.
praeterpropter, ταὐτὸ τῷ praeter propter, ἴδ. praeter.
praeter-quam, πλήν. nulla re praeterquam legibus, οὐδενὶ πράγματι πλὴν τοῖς νόμοις. nullum praemium postulo praeterquam memoriam, οὐδὲν ἆθλον αἰτῶ πλὴν μνήμην. praeterquam capiti etiam stomacho prodest, πρὸς τῇ κεφαλῇ, χωρὶς τῆς κεφαλῆς καὶ τῷ στομάχῳ ἐπικουρεῖ. praeterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ὅσον. praeterquam si, πλὴν εἰ, πλὴν ἐάν.
*praeter-rādo, ĕre, aliquid, παραξέω τι, παριὼν ξέω τι.
praeter-rŭo, ĕre, παραφέρομαι.
†praeter-sum, fŭi, esse, alicui rei, οὐ πάρειμι, οὐ προσέχω τινί.
*praetervectĭo, ōnis, θ. παρακομιδή, παράπλους.
praetervectus, a, um, ἴδ. praetervehor.
praeter-vĕhor, vectus sum, i, aliquid,

παροχοῦμαι παρά τι, παρακομίζομαι, παραμείβομαί τι. praetervehi equo εἴτε ἁπλῶς praetervehi, παρελαύνειν ἐφ' ἵππου, παρελαύνειν. currū. παρελαύνειν ἐφ' ἅρματος. navi, παραπλεῖν. littora praetervehens, τὰς ἀκτὰς παραπλέων. praetervectus, παρελάσας, παραπλεύσας. κ.τ.τ. pedites templa praetervecti, οἱ πεζοὶ τοὺς ναοὺς παραμειψάμενοι. 2) παρίημί τι τῷ λόγῳ, παρέρχομαι, παρατρέχω, παρασιωπῶ τι.

*praeter-verto, ĕre, aliquem, παρέρχομαί τινα δρόμῳ, παρατρέχω τινά.

praeter-vŏlo, are, aliquid, παραπέτομαι παρά τι. 2) ταχέως παρέρχομαι εἴτε παραμείβομαί τι. 3) λανθάνω τινά. 4) παρατρέχω τι τῷ λόγῳ.

†prae-testor, atus sum, ari, προμαρτύρομαι.

prae-texo, xŭi, xtum, ĕre, aliquid, παρυφαίνω τι. purpura praetexit amictūs, πορφύρα περιέχει τὰς ἐσθῆτας, αἱ ἐσθῆτες πορφύρᾳ παρυφασμέναι εἰσι. serpentis squamae auro praetextae, αἱ τοῦ ὄφεως φολίδες χρυσῷ παρυφασμέναι. μεταφ. montes eas gentes praetexunt, ὄρη περιέχει ἐκεῖνα τὰ ἔθνη. natio Rheno praetexitur, παρὰ τὸ ἔθνος παρατείνει (παρατέταται) ὁ Ῥῆνος. frondes comis praetexere, (φύλλα) στεφάνους περιτιθέναι τῇ κόμῃ auctores volumini, συγγραφεῖς προτάττειν τῷ βιβλίῳ. ripas arundine, περιλαμβάνειν τὰς ὄχθας καλάμοις. — toga praetexta εἴτε ἁπλῶς praetexta, æ, θ. ἡ περιπόρφυρος ἐσθής, τήβεννα λευκὴ περιπόρφυρος, ἥνπερ ἐφόρουν οἱ ὕπατοι, στρατηγοί, ἀστυνόμοι καὶ ἄλλαι τινὲς ἀρχαὶ καὶ ἱερεῖς, ἔτι δὲ τὰ τῶν ἐλευθέρων τέκνα μέχρις ἐφήβων. — praetextus, τὴν περιπόρφυρον ἠμφιεσμένος — praetexta fabula, εἶδος Ῥωμαϊκῆς τραγῳδίας, ἐν ᾗ τὰ κατὰ τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας (praetextos) ἐδραματίζοντο. ἀντίκειται τῇ togata.— praetextum, οὐ. παράσημον. ἐπικόσμημα, σχῆμα, κόσμημα. pulcherrimum reipublicae praetextum, κάλλιστον τῆς πόλεως ἀξίωμα. praetextum honoris, σχῆμα τιμῆς. 2) παραβάλλομαι, προτείνω, προφασίζομαι, σκήπτομαί τι. praetextum, οὐ. πρόσχημα, πρόφασις, σκῆψις. 3) ἐπικαλύπτω, ἐπικρύπτομαί τι. fraudem blando risu, ἐπικρύπτεσθαι τὸν δόλον κολακευτικῷ γέλωτι.

praetexta, æ, θ. ἴδ. praetexo.

praetextātus, a, um, (praetexta) τὴν περιπόρφυρον ἐσθῆτα περιβεβλημένος, περιπορφυρόσημος. aetas praetextata, ἡ τῶν παίδων ἡλικία. ἴδ. praetexo. 2) verba praetextata, παιδικοὶ εἴτε ἀσελγεῖς λόγοι.

praetextum, ἴδ. praetexo.

praetextus, ūs, ἀ. (praetexo) ἀξίωμα, σχῆμα, τιμή. 2) πρόσχημα, σκῆψις, πρόφασις.

prae-tĭmĕo, ŭi, ēre, προφοβοῦμαι, πρότερον φοβοῦμαι, εὐλαβοῦμαι 2) πάνυ φοβοῦμαι, ὑπερφοβοῦμαι.

†prae-tĭmĭdus, a, um, προφοβούμενος, εὐλαβής, μάλα φοβούμενος.

praetinctus, a, um, ἴδ. praetingo.

prae-tingo, nxi, nctum, ĕre, aliquid, πρότερον βάπτω τι. 2) προβαπτίζω.

prae-tondĕo, tŏtondi, tonsum, ēre, aliquid, ἐπιχείρω τι.

praetor, ōris, ἀ. (οἷον praeitor, ἐκ τοῦ praeeo) ἡγεμών, στρατηγός, ἔσθ' ὅτε καὶ ἄρχων, προεστώς, προστάτης. Atheniensium, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός. Thebanorum, ὁ τῶν Θηβαίων πολέμαρχος. 2) κατ' ἐξοχήν· ὁ ἐν Ῥώμῃ ἐξαπέλεκυς ἡγεμών, ὁ ἐξαπέλεκυς στρατηγός, στρατηγός, ἡγεμών, πραίτωρ. praetor urbanus, ὁ ἐπὶ τῶν πολιτῶν στρατηγός, ἀστικὸς πραίτωρ, ἀστυδίκης. (οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ τὰς ἀστικὰς δίκας δικάζων) praetor peregrinus, ὁ ἐπὶ τῶν ξένων στρατηγός, ὁ τοῖς ἐν Ῥώμῃ ξένοις δικάζων, οἷον ξενοδίκης, ὡς φησὶν Ἰωάννης ὁ Λυδός. 3) ὁ ἐν ἐπαρχίᾳ τινὶ τὴν ἐξαπέλεκυν ἀρχὴν ἔχων, ὁ στρατηγός, ἡγεμών, ἔπαρχος. 4) ἔσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ proconsul ἢ propraetor. 5) praetor aerarii, ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου πραίτωρ, « στρατηγὸς ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Δίων, 60,24 ».

praetorĭānus, a, um, (praetorium) δορυφορικός, τῆς σωματοφυλακίας. milites praetoriani, οἱ δορυφόροι, σωματοφύλακες τῶν αὐτοκρατόρων. cohors praetoriana, τὸ δορυφορικόν. 2) ταὐτὸ τῷ praetorius.

praetōrĭcĭus, (-tĭus) a, um, τοῦ πραίτωρος.

praetōrĭŏlum, i, οὐ. (praetorium) μικρὰ ἔπαυλις. Ἐπιγρ. Ἴδε praetorius, σημασ. 4.

praetōrĭum, ἴδ. praetorius.

praetōrĭus, a, um, (praetor) στρατηγικός. τοῦ στρατηγοῦ, τοῦ πραίτωρος. cohors praetoria, αἱ περὶ τὸν στρατηγὸν σπεῖραι, οἱ σωματοφύλακες, δορυφόροι (τοῦ στρατηγοῦ ἢ τοῦ αὐτοκράτορος). (παρ' Ἀππιανῷ· στρατηγίδες τάξεις). porta praetoria ἐν τοῖς στρατοπέδοις, ἡ πύλη ἐξ ἧς εἰς μάχην ἐξήγετο ὁ στρατός. castra praetoria, τὸ τῶν δορυφόρων στρατόπεδον. navis pratoria, ἡ στρατηγὶς ναῦς. imperium praetorium, ἡ στρα

Digitized by Google

λαρχία. comitia praetoria, αἱ τῶν στρατηγῶν ἀρχαιρεσίαι. praetoria potestas, ἡ ἐξαπέλεκυς ἀρχή, ἡ στρατηγία. praetorius, ὁ. ὁ τὴν ἐξαπέλεκυν ἀρχὴν εἰληφώς, ὁ στρατηγήσας. praetoria domus, ἡ τοῦ ἐπάρχου οἰκία. — praetorium, οὐ. τὸ στρατήγιον, στρατηγεῖον, ἡ τοῦ στρατηγοῦ σκηνή, στρατηγὶς σκηνή. 2) οἱ περὶ τὸν στρατηγὸν σύμβουλοι. praetorium dimittere, τὸ συνέδριον διαλύειν. 3) τὸ τοῦ ἐπάρχου ἀρχεῖον, πραιτώριον, στρατήγιον. ποιητ. regia, τὸ βασίλειον. 4) μεγαλοπρεπὴς ἔπαυλις. 5) τὸ δορυφορικὸν τῶν αὐτοκρατόρων, ἡ σωματοφυλακία. praefectus praetorio, ὁ ὕπαρχος τῆς αὐλῆς.

prae-torquĕo, rsi, rtum, ēre, aliquid, διαστρεβλῶ, διαστρέφω τι.

prae-torrĭdus, a, um, μάλα αὐχμηρός, μάλα φρυκτός. Λ. ποιητική.

praetortus, a, um, ἴδ. praetorqueo.

†prae-tractātus, ūs, ἀ. προγενομένη πραγματεία.

prae-trĕpĭdo, are, ὑπερεπείγομαι. Λ. ποιητ.

prae-trĕpĭdus, a, um, ὑπερεπειγόμενος. 2) μάλα δειλός, περίφοβος.

prae-trīcōsus, a, um, μάλα περίπλοκος εἴτε περιπεπλεγμένος. Ἀμφ. γρ.

prae-trunco, avi, atum, are, aliquid, παρατέμνω, κολοβῶ, ἀκροτηριάζω τι. Πλαῦτος.

prae-tŭmĭdus, a, um, μάλα ὠγκωμένος, μάλα πεφυσημένος. Λ. ποιητική.

praetūra, æ, θ. (praetor) ἡ ἐξαπέλεκυς ἐν Ῥώμῃ ἀρχή, στρατηγία.

Praetūtĭanus, καὶ Praetutĭus, a, um, Πραιτεττιανός, Πραιτετιανός. (περὶ τοῦ u = ε πρβλ. τὰ Brundisium, Bruttii). ager Praetutianus, ἡ Πραιτετιανή, χώρα τῆς Ἰταλίας. Praetutia, æ, θ. ἡ Πραιτετία.

prae-ulcĕro, avi, atum, are, πρότερον ἑλκοῦμαι.

prae-umbro, are, aliquid, ἐπισκιάζω, ἀμαυρῶ τι.

prae-ungo, nxi, nctum, ĕre, aliquid, προαλείφω, προχρίω τι.

prae-ūro, ussi, ustum, ĕre, aliquid, ἄνωθεν καίω τι, καίω τὸ ἄκρον τινός, ἐπικαίω τι. telum praeustum, βέλος ἐπίκαυστον. 2) ἐπὶ ψύχους· ἀποκαίειν τι.

praeut, ταὐτὸ τῷ prae ut, ἴδ. prae.

prae-vălentĭa, æ, θ. τὸ ὑπερισχύειν, ὑπεροχή. Λ. τοῦ μετγν. Λατ

prae-vălĕo, ŭi, ēre, ὑπερισχύω, ὑπερέχω, κρείττων εἰμί. apud aliquem, παρά τινι πλέον δύνασθαι. in Aegypto hic mos praevalet, ἐν Αἰγύπτῳ τὸ ἔθος τοῦτο ἐπικρατεῖ.

prae-vălesco, ĕre, μάλα ἀδροῦμαι εἴτε ἰσχυροῦμαι.

praevălĭde, ἐπίῤ. μάλα ἰσχυρῶς.

prae-vălĭdus, a, um, ὑπερίσχυρος, μάλα ἰσχυρός, ἰσχύϊ διαφέρων.

prae-vallo, are, aliquid, ἀποχαρακῶ τι.

prae-văpōro, atum, are, προθυμιῶ. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

praevārĭcātĭo, ōnis, θ. praevarico, καθύφεσις δίκης.

praevārĭcātor, ōris, ἀ. (praevarico) ὁ καθυφιεὶς τὴν δίκην.

†praevarĭcātrix, īcis, θ. (praevaricator) ἡ παρεκκλίνουσα τῆς εὐθείας, ἐθελόκακος.

prae-vārĭco, are, παραβαίνω.

prae-vārĭcor, atus sum, ari, παρεκτρέπομαι, παρεκκλίνω, τῆς εὐθείας ἐκκλίνω. 2) καθυφίημι τὴν δίκην εἴτε τὰ δίκαιά τινος, ἐθελοκακῶ ἐν δίκῃ.

prae-vārus, a, um, μάλα διάστροφος. Λ. σπ.

praevectus, a, um, ἴδ. praevehor.

prae-vĕhor, ectus sum, i, παραμείβομαι. praevectus littora classe, παραμειψάμενος, παραπλεύσας τὰς ἀκτὰς τῷ στόλῳ. praevectus, (ὑπον. equo), παρελάσας. Rhenus Germaniam praevehitur, ὁ Ῥῆνος τὴν Γερμανίαν παραῤῥεῖ, παραμείβεται. 2) παρελαύνω, προελαύνω. praevectus ad exercitum, παρελάσας, προελάσας πρός, εἴτε, ἐπὶ τὸν στρατόν. missilia praevehuntur βέλη ἐπιφέρεται.

prae-vello, velli, (vulsi), vulsum, ĕre, aliquid, ἀποτίλλω, ἀποσπῶ τι.

prae-vēlo, avi, atum, are, aliquid, παρακαλύπτω, ἐπικαλύπτω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

prae-vēlox, ōcis, μάλα ταχύς, ταχύτητι διαφέρων.

prae-vĕnĭo, ēni, entum, ire, προέρχομαι, προλαμβάνω, προφθάνω. 2) aliquem ἢ aliquid, προλαμβάνω τινὰ ἤ τι, προφθάνω τινά. ignominiam morte praevenit, τὴν ἀτιμίαν αὐτοχειρίᾳ προέλαβεν, ἔφθασεν ἑαυτὸν διεργασάμενος πρὶν ἀτιμασθῆναι. talia meditantem mors praevenit, τοιαῦτα μελετῶντα ἔφθασεν ἐπελθὼν ὁ θάνατος. 3) ὑπερέχω, προέχω.

praeventor, ōris, ἀ. (praevenio) πρόδρομος, (εἶδος ψιλῶν στρατιωτῶν). Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

praeventus, a, um, ἴδ. praevenio.

†praeventus, ūs, ἀ. (praevenio) πρόφθασις.

praeverbĭum, ii, οὐ. πρόθεσις. Λ. Γραμματικῶν.

prae-verno, are, συνήθως ἀπροσώπως·

Digitized by Google

praevernat, πρωΐμως εἴτε πρὸ ὥρας ἄρχεται τὸ ἔαρ.
þrae-verro, ĕre, aliquid, πρότερον σαίρω εἴτε σαρῶ τι. Λ. ποιητ.
prae-verto, rti, rsum, ĕre, aliquem, προτρέπομαι, προφθάνω, παρατρέχω, παραθέω τινά. ventos cursu, τοὺς ἀνέμους δρόμῳ. 2) aliquid, προλαμβάνω τι. mors aliquem praevertit, ὁ θάνατος διακωλύει τινά. animos amore praevertere, τὰς ψυχὰς ἔρωτι προκαταλαμβάνειν. 3) aliquid alicui rei, ποιῶ τι πρό τινος, ποιοῦμαί τι προὐργιαίτερόν τινος. aliquid bello, πρὸ τοῦ πολέμου ποιεῖν τι. aliquid huic sermoni praevertendum puto, νομίζω τι προὐργιαίτερον τῶν λόγων τούτων. alia mihi praevertenda sunt, ἄλλα μοί ἐστι προὐργιαίτερα εἴτε σπουδαιότερα. praevertere poculum, πρὸ ὥρας πίνειν. 4) praevertere uxorem reipublicae, προκρίνω, προτιμῶ τὴν γυναῖκα τῆς πόλεως 5) alicui, ὑπερφέρω τινός. pietas praevertit amori, ἡ εὐσέβεια ὑπερφέρει τοῦ ἔρωτος, ὑπερβάλλεται τοῦ ἔρωτος. 6) ὑπον. se, παρατρέπεσθαι, παρεκτρέπεσθαι. ad interna, πρός, εἴτε, ἐπὶ τὰ ἐντός.
prae-vertor, rsus sum, i, προφθάνω, φθάνω. praevertitur foras, φθάνει ἐξελθὼν τῆς θύρας. aliquem, προτρέπεσθαι, προφθάνειν, παρατρέχειν τινά. 2) alicui rei εἴτε ad aliquid, πρὸ πάντων τρέπομαι πρός τι εἴτε ἐπί τι. rei mandatae praevertitur, οὐδὲν προὐργιαίτερον νομίζει εἴτε ποιεῖται τοῦ ἐπιτάγματος. illuc praevertamur, πρῶτον πάντων τρεπώμεθα ἐπὶ τοῦτο. 3) aliquid, πρῶτον εἴτε πρὸ πάντων ποιῶ τι. omnibus eam rem præverti, πρὸ πάντων ἐπὶ τοῦτο τρέπεσθαι, οὐδὲν τούτου προὐργιαίτερον ποιεῖσθαι.
prae-vĕto, ui, ĭtum, are, πρότερον κωλύω εἴτε ἀπαγορεύω. Λ. ποιητ.
prae-vexo, avi, atum, are, πρότερον κατακονῶ τι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prae-vĭdĕo, īdi, īsum, ēre, aliquid, προορῶ τι. 2) σπάν. προορᾶν, πρόνοιαν ποιεῖσθαι.
†prae-vĭgĭlo, are, μάλα γρηγορῶ.
prae-vincĭo, inxi, inctum, ire, aliquem, διαδέω, περιδέω, δέω τινα.
praevinctus, a, um, ἴδ. praevincio.
*prae-vĭrĭdis, e, μάλα πράσινος.
prae-vĭrĭdo, are, ὑπερακμάζω. praeviridans, μάλα ἀκμαῖος.
prae-vīsus, a, um, ἴδ. praevideo.
prae-vĭtĭo, avi, atum, are, aliquid, προδιαφθείρω, πρότερον φθείρω τι.
praevĭus, a, um, (prae-via) alicui, πρόοδος, πρόδρομος, προπορευόμενός τινος. Λ. ποιητ.
prae-vŏlo, are, προΐπταμαι.
prae-vŏlo, velle, πρότερον βούλομαι.
praevorto, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ praeverto, κ.τ.λ.
pragmătĭcărĭus, i, ἀ. ὁ ἐπὶ τῶν πραγματικῶν.
pragmătĭcus, a, um, πραγματικός, πραγματομαθής. 2) pragmaticus, ἀ. ὁ πραγματικός, νομοδείκτης, ὁ τοῦ δικαίου ἐξηγητής. 2) παρὰ νεωτέροις· pragmatica sanctio, pragmaticum rascriptum καὶ ἁπλῶς pragmaticum, ἡ παρὰ τοῦ βασιλέως γενομένη κρίσις εἴτε διάγνωσις δίκης.
Pramnĭum vinum, οὐ. Πράμνειος εἴτε Πράμνιος οἶνος.
prandĕo, ndi, nsum, ēre, (prandium) ἀριστῶ, ἀριστοποιοῦμαι. — pransus, ἠριστηκώς. παροιμ. pransus et paratus, εὖ παρεσκευασμένος εἰς μάχην ἢ ἐπὶ ἔργον τι. 2) aliquid, ἐσθίω, καταθοινῶ τι. pransus, potus φαγὼν καὶ πιών. (πρβλ. τὸ τῆς συνηθείας φαγωμένος καὶ πιωμένος).
prandĭcŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ prandium) ἀκράτισμα, πρόγευμα. Φῆστος.
prandĭum, i, οὐ. (πρὰν dies?) τὸ ἄριστον. vocare, invitare aliquem ad prandium, καλεῖν τινα ἐπ' ἄριστον. 2) βρῶμα, τροφὴ τῶν κτηνῶν.
pransĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ prandeo) ἀριστῶ, ἀριστοποιοῦμαι. aliquid, ἐσθίειν, καταθοινᾶν τι.
pransor, ōris, ἀ. (prandeo) ἀριστητής, ὁ ἐπ' ἄριστον κληθείς.
pransōrĭus, a, um, (pransor) τοῦ ἀρίςου.
pransus, a, um, ἴδ. prandeo.
Prăsĭi, orum, ἀ. Πράσιοι, Ἰνδικὸν ἔθνος.
Prăsĭānus, a, um, Πρασιανός.
prăsĭnātus, a, um, πράσινον ἐσθῆτα ἐνδεδυκώς.
prăsĭnus, a, um, πράσινος, πράσιος.
prăsĭon εἴτε prasĭum, ii, οὐ. πράσιον.
prasĭus, ii, ἀ. (πράσιος) εἶδος πρασίνου λιθαρίου.
prăsŏīdes, is, καὶ æ, ἀ. πρασοειδής.
prăson, i, οὐ. πράσον, εἶδος φύκους.
pratensis, e, (pratum) λειμώνιος.
prātŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ pratum) μικρὸς λειμών, λιβάδιον.
prātum, i, οὐ. λειμών, λιβάδιον. 2) λειμῶνος πόα.
prāve, ἐπίρ. σχολιά, πτνηρῶς, φαύλως, μοχθηρῶς.
†prāvĭcordĭus, a, um, (pravus-cor) πονηρὸς τὴν ψυχήν.
prāvĭtas, ātis, θ. (pravus) σκολιότης, σχαληνία, διαστροφή. 2) πονηρία, φαυλότης, μοχθηρία, κάκη, κακία, κακοήθεια.
pravus, a, um, σκολιός, σκαληνός, διάστροφος, διεστραμμένος. regula prava,

Digitized by Google

χανῶν σκαληνός. nasus pravus, αἰσχρά, διεστραμμένη ῥίς. 2) πονηρός, φαῦλος, μοχθηρός.
Praxĭtĕles, i, ὁ. Πραξιτέλης.
prĕcābundus, a, um, (precor) ἱκετευτικός, ἱκετεύων. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prĕcāmen, ĭnis, οὐ. (precor) δέησις, εὐχή, Λ. ποιητ.
prĕcārĭo, ἐπίῤ. μετὰ δεήσεως, κατὰ δέησιν. precario petere, μετὰ δεήσεων αἰτεῖν. dare, tradere, χαριζόμενος ταῖς δεήσεσιν δίδωμι, παραδίδωμί τι.
*prĕcārĭum, ii, οὐ. (precor) προσευκτήριον. Ἀμφ. γρ.
prĕcārĭus, a, um, (preces) δεητικός, διὰ δεήσεως λαμβανόμενος ἢ κατὰ δέησιν δοθείς. 2) κατὰ χάριν καὶ εἰς χρόνον τινὰ διδόμενος. 3) ἐπίκηρος, ἀβέβαιος, μεταβλητός, φθαρτός.
prĕcātĭo, ōnis, θ. (precor) δέησις, εὐχή, προσευχή.
prĕcātĭve, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ precario.
prĕcātīvus, a, um, τύπος μεταγενέστερος τοῦ precarius.
prĕcātor, ōris, ἀ. παραιτητής.
*prĕcātōrĭus, a, um, (precator) ἱκετευτικός, παραιτητικός Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
prĕcātus, ūs, ἀ. δέησις, εὐχή.
prĕces, um, ἴδ. prex.
Precĭāni, εἴτε Pretianii, orum, ἀ. Πρηκιανοί, ἔθνος τῆς Γαλλίας.
precĭānum pirum, οὐ. εἶδος ἀπίων.
prĕcĭae εἴτε pretĭae, arum, θ. vites, ἢ uvae, εἶδος ἀμπέλων, ἡ σταφυλῶν, ὡριμαζουσῶν πρόσθεν τῶν λοιπῶν.
precium, preciosus, κ.τ.τ. ταὐτὸ τῷ pretium κ.τ.λ.
prĕcor, ātus sum, ari, (prex) εὔχομαι, ἐπεύχομαι, προσεύχομαι. deos καὶ ad deos, εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς, πρὸς τοὺς θεούς, προσεύχεσθαι τοῖς θεοῖς. pacem a diis, εὔχομαι τοῖς θεοῖς εἰρήνην, δοῦναί μοι εἰρήνην. Συντάσσεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ut καὶ ὑποτακτικῆς. alicui, προσεύχομαί τινι, ἱκετεύω τινά. precatus, εὐξάμενος. 2) alicui aliquid, εὔχομαί τινί τι, εὔχομαι γενέσθαί τινί τι. longam diem Augusto, εὔχομαι μακρὸν βίον (μακροημέρευσιν) τῷ Σεβαστῷ. alicui morbum, ἐπεύχομαι, καταρῶμαί τινι νόσον. alicui, ἐπεύχεσθαι καταρᾶσθαί τινι. 3) παθητικῶς· precatus, ᾧ τις ηὔξατο εἴτε προσηύξατο.
prehendo καὶ prendo, ndi, nsum, ĕre, (ἐκ τοῦ prae καὶ τοῦ ἀχρ. hendo, χανδάνω). aliquem ἢ aliquid, δράττομαι, λαμβάνομαι, ἐπιλαμβάνομαί τινος. aliquem pallio, λαμβάνεσθαί τινος τοῦ ἱματίου, λαμβάνειν τινὰ τοῦ ἱματίου. dextram manu, ἐπιλαμβάνεσθαι, λαμβάνεσθαι τῆς δεξιᾶς, λαμβάνειν τὴν δεξιὰν τῇ χειρί. 2) ἐπιλαμβάνομαί τινος, λαμβάνω, καταλαμβάνω, συλλαμβάνω τινά. prehende furem, λαβὲ τὸν κλέπτην. furto manifesto εἴτε furti manifesti prehenditur, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνεται κλέπτων. 3) λαμβάνω τινά, συναντῶ τινι. prehendo aliquem solum, λαμβάνω τινὰ κατ' ἰδίαν, (ἵνα αὐτῷ διαλεχθῶ). 4) locum aliquem, καταλαμβάνω τόπον τινά, ἀφικνοῦμαι εἰς τόπον. 5) σπαν. ἐπιλαμβάνομαί τι τῇ διανοίᾳ, καταλαμβάνω, κατανοῶ τι.
prĕhensĭo εἴτε prensĭo, ōnis, θ. (prehendo) σύλληψις, ἐξουσία τοῦ συλλαβεῖν τινα. 2) βαροῦλκον.
prĕhenso καὶ prenso, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ prehendo), aliquem ἢ aliquid, λαμβάνομαι, ἐπιλαμβάνομαί τινος. alicujus manum, τὴν χεῖρά τινος. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν μεταπορευομένων ἀρχήν τινα εἴτε χάριν· δεξιοῦσθαι, ἀσπάζεσθαί τινα.
prĕhensus καὶ prensus, a, um, ἴδ. prehendo.
prĕjectūra, æ, θ. ταὐτὸ τῷ projectura.
Prelĭus καὶ Prilius καὶ Perelius, lacus, ἀ. λίμνη τις τῆς Τυῤῥηνίας, ἡ τανῦν Lago di Castiglione.
prēlum, i, οὐ. (premo) πιεστήριον, πιεστήρ, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ πιεστήριον τοῦ ληνοῦ εἴτε τρυγητηρίου.
Prĕma, æ, θ. (premo) ὄνομα θεᾶς τινος τοῦ γάμου.
Prĕmo, pressi, pressum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, πιέζω, θλίβω τινὰ ἤ τι. pedem alicui, πιέζειν τινὶ τὸν πόδα εἴτε τὸν πόδα τινός. natos ad pectus, πιέζειν τὰ τέκνα πρὸς τὸ στῆθος. premere pollicem, ἴδ. polex. frena dente, πιέζειν τῷ ὀδόντι τὸν χαλινόν. δάκνειν, ἐνδάκνειν τὰ στόμια. aliquam, πιέζειν γυναῖκα, συγγίγνεσθαι, συνοικεῖν τινι. alicui fauces, πιέζειν σφίγγειν τὸν λάρυγγά τινος. colum laqueo, σφίγγειν τὸν τράχηλον βρόχῳ. os, θλίβειν, πιέζειν, συμπιέζειν τὸ στόμα. oscula pressa, φιλήματα θλίβοντα τὰ χείλη. premere torculis, πιέζειν πιεστηρίοις. se premunt, πιέζουσιν ἀλλήλους, ὠθοῦνται. 2) πιέζω τι, ἐπίκειμαί τινι, κάθημαι ἐπί τινος, κ.τ.τ. frondes, κατακεῖσθαι, κατακεκλίσθαι ἐν φύλλοις. humum, καθῆσθαι ἢ κατακλίνεσθαι χαμαί. terga equi, καθῆσθαι ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ἵππου. ebur, καθῆσθαι ἐπὶ τοῦ ἐλεφαντίνου δίφρου. terram, ἐπιβαίνειν τῆς γῆς. mitra capillos premit, ἡ μίτρα ἐπίκειται τῇ κόμῃ. forum pre-

Digitized by Google

mere, συνεχῶς περὶ τὴν ἀγορὰν διατρίβειν. vestigia alicujus, διώκειν τὰ ἴχνη τινός. litus premere, παραπλεῖν ἐγγὺς τῆς ἀκτῆς. 3) πιέζω, ἐκπιέζω, θλίβω, ἐκθλίβω τι. succos, χυμοὺς εἴτε ὑγρόν. 4) καλύπτω, κρύπτω τι. aliquid terrā, ἐπικαλύπτειν τι τῇ γῇ. lumen luna premit, ἡ σελήνη κρύπτει τὸ φέγγος, δύεται. fronde premere crinem, στέφανον τῇ κεφαλῇ ἐπιτιθέναι. curam sub corde, ἀποκρύπτειν τὴν φροντίδα ἐν τῇ ψυχῇ. 5) φυτεύω τι. 6) πλάσσω, μάσσω τι. caseos, τυρούς. 7) πιέζω, θλίβω τινά, ἐπίκειμαι, πρόσκειμαί τινι. necessitas me premit, ἡ ἀνάγκη με πιέζει. bello premi, τῷ πολέμῳ πιέζεσθαι, καταβαρεῖσθαι. aere alieno premor, ὀφλήμασι βεβάπτισμαι, ὑπέρχρεώς εἰμι. premere hostes πιέζειν τοὺς πολεμίους, ἐπικεῖσθαι, προσκεῖσθαι τοῖς πολεμίοις. tellis premi, ὑπὸ τῶν τοξευμάτων πιέζεσθαι. culpam poena premit, τῷ ἁμαρτήματι ἐπίκειται ἡ τιμωρία. a plerisque ad exeundum premebatur, ὑπὸ τῶν πλείστων προετρέπετο ὁρμῆσαι εἴτε ὁρμηθῆναι. 8) πιέζω, καταπιέζω, βαρύνω, ἐπιβαρῶ τινα ἤ τι. navem merce, γεμίζειν τὴν ναῦν ἐμπορευμάτων. pressa carina, πεφορτωμένη, γέμουσα ναῦς. onere armorum pressus, τῷ τῶν ὅπλων βάρει πιεζόμενος, πιεσθείς. pressus mero, βεβαρημένος οἴνῳ. 9) κατέχω τι, κρατῶ τινος. odium, iram, κατέχειν τὸ μῖσος, τὴν ὀργήν, κρατεῖν τοῦ μίσους, τῆς ὀργῆς. vocem alicujus, ἐπιστομίζειν τινά. ventos, κατέχειν τοὺς ἀνέμους. populos ditione, ἄρχειν τῶν ἐθνῶν. 10) κολάζω τι. falce vitem, τῷ δρεπάνῳ κολάζειν, κλαδεύειν τὴν ἄμπελον. 11) συστέλλω, συντέμνω τι. oratio pressa, λόγος σύντομος, ἀπεσφιγμένος. 12) ἐπέχω, παύω τι. gradum, τὸ βάδισμα ἐπέχω. presso gradu retro cedere, ἐπὶ πόδα εἴτε βάδην ἀναχωρεῖν. sanguinem, παύω τὸ αἷμα. 13) καταπιέζω, καταβάλλω, ταπεινῶ τινα. eosdem tollit et premit, τοὺς αὐτοὺς ἐξαίρει καὶ καταβάλλει. stylus pressus, ταπεινὴ λέξις. famam alicujus premere, ταπεινοῦν τὴν φήμην τινός. humana, καταφρονεῖν τῶν ἀνθρωπίνων. Latona Nymphas premit, ἡ Ἄρτεμις τῶν νυμφῶν ὑπερέχει, τὰς νυμφας καταβρίθει, ἀμαυροῖ. pressi ac flebiles modi, ἀμαυροὶ καὶ λυγροὶ ῥυθμοί. 14) καταβάλλω, ἀποκτείνω τινά. paucos presserunt, ὀλίγους κατέβαλον. 15) πιέζω, ἰσχυρίζομαί τι. argumentum, πιέζω ἔλεγχον ἢ ὑπόθεσίν τινα. 16) ἐμπιέζω. ἐντυπῶ τι. sulcum, ἐντυποῦν, ἄγειν, ἕλκειν αὔλακα. fossum, ἄγειν, ὀρύττειν τάφρον.

prendo, nsi. nsum, ĕre, ἴδ. prehendo.

prensātĭo, ōnis. θ. δεξίωσις εἴτε ἀσπασμός, ἡ διὰ δεξιώσεων ζήτησις ἀρχῆς.

prensĭo, ōnis, θ. ταὐτὸ τῷ prehensio.

prensĭto, are, (prenso) aliquem ἐπιλαμβάνομαι, λαμβάνομαί τινος. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

prenso, are, ταὐτὸ τῷ prehenso.

prensōrĭum, i, οὐ (prenso, ἴπος, μυάγρα.

prensus, a, um. ἴδ. prendo.

†presbȳter, ĕri, ἀ. ὁ πρεσβύτερος.

†presbȳtĕrātus, ūs, ἀ. ἡ τοῦ πρεσβυτέρου τιμή.

presse, ἐπίῤ. (pressus) στενῶς, συνεσταλμένως. vites pressius putare, τὰς ἀμπέλους ἐπὶ πλεῖον κολάζειν εἴτε κλαδεύειν. 2) presse loqui, σαφῶς, εὐκρινῶς λέγειν. 3) συντόμως, συνεσταλμένως, ἀπεσφιγμένως dicere. scribere, λέγειν, γράφειν. definire aliquid, ἀκριβῶς καὶ διὰ βραχέων ὁρίζειν τι.

pressim, ἐπίῤ. στενῶς, σφιγκτῶς.

pressĭo, ōnis, θ. (premo) πιεσμός, πίεσις. 2) ἐπιπιεσμός, βάρος. 3) ὑπομόχλιον.

presso, are, (θαμιστ. τοῦ premo) aliquid, πιέζω τι.

pressor, ōris, ἀ. (premo) ὁ πιέζων, διώκων.

pressōrĭus, a, um, πιεστήριος. pressorium, οὐ. τὸ πιεστήριον.

pressūle, ἐπίῤ στενῶς, σφιγκτῶς.

pressŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ pressus) μικρόν τι συμπιεσθείς, ὑπόπλατυς.

pressūra, æ, θ. (premo) πίεσις, πιεσμός, θλῖψις. 2) βάρος. 3) ὠθισμός. 4) θλίμμα, πίεσμα, ἐκπίεσμα. 5) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· μετφ. ἡ θλῖψις, στενοχωρία.

pressus, a, um. ἴδ. premo.

pressus, ūs, ἀ. (premo) πιεσμός, ἐπιπιεσμός, βάρος. 2) πιεσμός, συμπιεσμός. oris, τοῦ στόματος.

prester, ēris, ἀ. πρηστήρ, (εἶδος στροβίλου καὶ ὄφεως).

prĕtĭo, are, (pretium) τιμῶ. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

prĕtĭōse, ἐπίῤ. πολυτελῶς, πολυτίμως.

prĕtĭōsĭtas, ātis, θ (pretiosus) μεγάλη τιμή, τὸ πολύτιμον, πολυτέλεια. Λ. σπ.

prĕtĭōsus, a, um, (pretium) πολύτιμος, τίμιος, πολυτελής, πολυδάπανος. 2) σπαν. πολλῆς τιμῆς ὠνούμενός τι, πολυτελής.

prĕtĭum, i, οὐ. τιμή, ἀξία. pretium rei constituere, τὴν τιμήν τινος καθιστάναι. quibus pretiis porci veneunt? πόσον οἱ χοῖροι πωλοῦνται; vendo aliquid pretio suo, πωλῶ τι ἄξιον. pretium rei facere, τιμᾶν τι, εἰπεῖν τὴν τιμήν τινος. magni pretii esse, πολλῆς τιμῆς εἴτε πολλοῦ ἄξιον εἶναι. parvi pretii, ὀλίγου,

Digitized by Google

μικροῦ, μικρᾶς τιμῆς ἄξιον εἶναι. ager majoris pretii, ἀγρὸς πλείονος ἄξιος. res habet pretium, est in pretio, τίμιον εἴτε πολλοῦ ἄξιόν ἐστί τι. 2) τιμή, ἀργύριον. pretium enumerare, τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι, ἀποτίνειν magno pretio vendere, πολλῶν χρημάτων πωλεῖν τι. parvo pretio redimere, ὀλίγων χρημάτων ὠνεῖσθαι. converti in pretium, εἰς ἀργύριον μεταμορφοῦσθαι. in pretio pretium est, τίμιον εἴτε πολλοῦ ἄξιόν ἐστι τὸ ἀργύριον. 3) τιμή, ἀξία, ἀμοιβή, μισθός. pretium manūs, ἡ τιμὴ τῆς ἐργασίας, τὸ χειροδόσιον. pretium rei imponere, προτιθέναι τὴν τιμήν τινος. pretium polliceor, ἀμοιβήν, ἆθλον, μισθὸν ὑπισχνοῦμαι. pretium persolvere, τὴν ἀξίαν ἀποδιδόναι, νέμειν. pretio afficere aliquem. μισθῷ, ἄθλῳ τιμᾶν τινα 4) operae pretium est. ἄξιόν ἐστι, προὔργου ἐστίν. audire, ἀκούειν. operæ pretium facere. ἄξιόν τι ποιεῖν, προὔργου τι ποιεῖν. pretium est, (ὑπον. operae) noscere. ἄξιόν ἐστι γιγνώσκειν.

prex, prĕcis, θ. (Σημ. ἡ ὀνομ. καὶ ἡ γεν. ἐν τῷ ἑνικῷ ἄχρηστοι). δέησις, εὐχή per precem, μετὰ δεήσεως. prece adorare superos, εὐχῇ εἴτε μετὰ δεήσεως προσκυνεῖν τοὺς θεούς. συνήθως· preces, πληθ. αἱ δεήσεις, εὐχαί. preces adhibere, δεήσεις, εὐχὰς ποιεῖσθαι, δεήσεσιν, εὐχαῖς χρῆσθαι. mittere ad superos, εὐχαῖς εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς. audire, ταῖς εὐχαῖς ἐπήκοον εἶναι. ad preces descendere, τρέπεσθαι, καταφεύγειν πρὸς δεήσεις. precibus fatigare aliquem, λιπαρεῖν τινα. 2) εὐχή, ἀρά. mittere preces, ἀρὰς ἐπεύχεσθαι.

Prĭămēis, ĭdis, θ. Πριαμηΐς.

Prĭămēĭus, a, um, Πριαμήϊος, Πριάμειος, τοῦ Πριάμου.

Prĭămĭdes, æ. ἀ. Πριαμίδης.

Prĭămus, i, ἀ. Πρίαμος.

Prĭāpēĭus, a, um, Πριαπήϊος, Πριάπειος.

prĭăpiscus, i, ἀ. (πριαπίσκος) σατύριον, φ.

prĭāpismus, i, ἀ πριαπισμός.

Prĭāpus, (-os), i, ἀ. Πρίαπος. 2) πρίαπος, φαλλός, ποτήριον φαλλῷ ὅμοιον, κ.τ.τ.

prīdem, ἐπίῤ. (prius dem) πρότερον, πρὸ τούτου, πρὸ τοῦ. quod ad me pridem scripseras, ὅπερ πρότερόν μοι ἔγραψας. quam pridem? πόσον ἤδη χρόνον; sicuti pridem, ὥσπερ πρότερον. 2) πάλαι. jam pridem, πολὺν ἤδη χρόνον, ἐκ πολλοῦ ἤδη χρόνου. non ita pridem, ὀλίγον πρότερον, οὐχ οὕτω πρὸ πολλοῦ.

prīdĭānus, a, um, (pridie) τῆς προτεραίας. ἕωλος. opsonia pridiana, ὄψον ἕωλον, τὰ ἐκ τῆς προτεραίας ἐδέσματα.

prīdĭe, ἐπίῤ. (prior-dies) τῇ προτεραίᾳ, τῇ προτέρα ἡμέρα. pridie quam veni, τῇ προτεραίᾳ πρὶν ἐλθεῖν με, τῇ προτέρα ἡμέρᾳ ᾗ ἦλθον. pridie eum diem εἴτε ejus diei, τῇ προτεραίᾳ τῆς ἡμέρας ταύτης pridie Circenses, τῇ προτεραίᾳ τῶν ἱπποδρομίων pridie insidiarum, τῇ προτεραίᾳ τῶν ἐνεδρῶν. pridie Idus Julias, τῇ προτεραίᾳ τῶν εἰδῶν, εἴτε, τῇ πρὸ μιᾶς εἰδῶν τοῦ Ἰουλίου, τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ Ἰουλίου. usque ad pridie Calendas Septembres, μέχρι τῆς προτεραίας τῶν Καλανδῶν τοῦ Σεπτεμβρίου, εἴτε, τῆς τριακοστῆς πρώτης τοῦ Αὐγούστου. 2) σπαν. οὐσιαστικῶς. pridie Calendas Januarias habuit, etc., ἡ πρὸ μιᾶς Καλανδῶν τοῦ Ἰανουαρίου, ἡ ἕνη καὶ νέα τοῦ Δεκεμβρίου ἔσχεν κ.τ λ.

Prĭēne, ēs, θ. Πριήνη. Prienaeus, a, um, καὶ Prienensis, e, Πριήνιος. Prienensis, is, καὶ Priēneus, ĕi, ἀ. Πριηνεύς.

prīmaevĭtas, ātis, θ. (primaevus) νεαρὰ ἡλικία. Ἐπιγρ.

prīmaevus, a, um. (primus-aevum) πρώθηβος, νεαρός, νεανικός. Λ. ποιητική.

prīmānus, i, ἀ. (primus) στρατιώτης τῆς πρώτης λεγεῶνος.

prīmārĭus, a, um, πρωτεύων.

prīmas, ātis, πρωτεύων.

prīmātus, ūs, ἀ. (primas) ἡ πρωτεία, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.

prīme, ἐπίῤ. ἐν πρώτοις.

prīmĭcērĭātus, ūs, ἀ. (primicerius) ἡ τοῦ προκρίτου τιμή. Λ. τοῦ μετγν Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

prīmĭcērĭus. ii, ἀ. (primus-cera) πρῶτος ἄρχων, πρόκριτος, (οὗ τὸ ὄνομα ἐν τοῖς κηροχύτοις τῶν ἀρχῶν δελτίοις πρῶτον ἀναγέγραπται), παρὰ Βυζαντινοῖς· πρωτέγγραφος, πρωτοκήριος καὶ πριμικήριος.

*__prīmĭformis__, e, (primus-forma) πρωτότυπος, (πρωτόμορφος).

prīmĭgĕnĭus, a, um, (primus-gigno) ἀρχέγονος, πρωτότυπος. verba primigenia, ῥήματα πρωτότυπα. primigenia noxa, προπατορικὸν ἁμάρτημα. Λ. Σχολαστ. primigenii, ἀ. οἱ αὐτόχθονες. — Primigenia Fortuna, ἡ Πρωτογένεια Τύχη, ἡ καὶ Πριμιγένεια παρὰ Πλουτάρχῳ.

prīmĭgĕnus, a, um, ταὐτὸ τῷ primigenius, Λ. ποιητική.

Prīmĭo, ōnis, ἀ. (Πριμίων). Οὕτω καὶ Σεκουνδίων καὶ Κουαρτίων, κύρια ὀνόματα ἐν Λατιν. ἐπιγραφαῖς.

prīmĭpăra, æ, θ. (primus-pario) ἡ πρωτοτόκος.

prīmĭpīlāris, is, ἀ. (primus-pilus) ὁ

Digitized by Google

γενόμενος ἡγεμὼν τοῦ τάγματος, ὁ τὴν τοῦ πριμοπίλου τιμὴν εἰληφώς. 2) ταὐτὸ τῷ primipilus.
prīmĭpīlārĭus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ primipilus.
prīmĭpīlātus, ūs, ἀ. (primipilus) ἡ τοῦ πριμοπίλου τιμή.
prīmĭpīlum, i, οὐ. ἐν Ἐπιγρ. ἀντὶ τοῦ primipilatus.
prīmĭpīlus, εἴτε prīmŏpīlus, i, ἀ (primus-pilus) ἑκατόνταρχος τοῦ πρώτου τῶν τριαρίων λόχου, ὁ τοῦ τάγματος ἡγεμών.
prīmĭpŏtens, ntis, (primus-potens) δυνάμει πρωτεύων.
prīmiscrīnĭus, i, ἀ. (primus-scrinium) πρῶτος τῶν βασιλικῶν χαρτοφυλάκων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ
prīmĭter, ἐπίρ. πρῶτον. Λ. σπ.
prīmĭtĭae, arum, θ. ἴδ. primitius.
prīmĭtĭus, a, um, (primus) πρωτεύων. — primitiae, θ. ὑπον. partes, αἱ ἀπαρχαί, καταρχαί, τὰ ἀκροθίνια, ἡ ἀπαρχή, τὸ ἀκροθίνιον. frugum primitias Apollini Delum mittere, τῶν καρπῶν ἀπαρχὰς εἰς Δῆλον τῷ Ἀπόλλωνι πέμπειν. 2) μεταφ. τὰ πρῶτα, ἡ ἀρχή, καταρχή. primitiae vitis, οἱ πρῶτοι τῆς ἀμπέλου βλαστοί.
prīmĭtīvus, a, um, (primus) πρωτοφυής, πρῶτος. primitiva verba, πρωτότυπα ῥήματα.
prīmĭtus, ἐπίρ. πρῶτον. cum primitus, ὡς τὸ πρῶτον.
prĭmivirgĭus, i, ἀ. (primus-virga) πρωτοραβδοῦχος. Λ. Γλωσσαρίων.
primo, ἴδ. primus.
†prīmōgĕnĭtālis, e, ταὐτὸ τῷ primogenitus.
prīmōgĕnĭtus, a, um, (primo-gigno) πρωτογενής, πρωτότοκος.
prīmŏpīlus, ταὐτὸ τῷ primipilus.
†prīmōplastus, a, um, (primo-πλαστός) πρωτόπλαστος.
prīmordĭālis, e, (primordia) ἀρχέγονος, πρωτότυπος.
prīmordĭum, i, οὐ. (primus-ordior) καταρχή, πρώτη ἀρχή. a primordio, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν. primordio, ἐν ἀρχῇ, κατ' ἀρχάς. primordium urbis, ἡ γένεσις εἴτε ἀρχὴ τῆς πόλεως. primordia, orum, πληθ. αἱ ἀρχαί, rerum, τῶν πραγμάτων.
prīmordĭus, a, um, (primus-ordior) ἀρχέγονος. Ἀμφ. γρ.
prīmōris, e, (primus) πρῶτος. primores dentes, οἱ πρωτοφυεῖς εἴτε πρωτοφανεῖς ὀδόντες. 2) πρόσθιος. partem primorem domus, τὰ ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας. inter primores dimicare, ἐν τοῖς προμάχοις ἀγωνίζεσθαι. in primori libro, ἐν τῇ τῆς βίβλου ἀρχῇ. usque in primores manus, ἐπ' ἄκρας τὰς χεῖρας. pri..oribus labris gustare, attingere aliquid, ἄκροις τοῖς χείλεσι γεύεσθαί τινος, ἀκροθιγῶς ἅπτεσθαί τινος. 3) πρῶτος, πρωτεύων, κύριος. primores, ἀ. οἱ πρῶτοι. — Σημ. ἡ ἑνικὴ ὀνομαστικὴ ἄχρηστος.
prīmōtĭcus, a, um, (primus) πρώϊμος, Ἀμφ. γρ.
prīmōtĭnus, a, um, ταὐτὸ τῷ primoticus.
prīmŭlum, ἴδ. primulus.
prīmŭlus, a, um. (ὑποκορ. τοῦ primus) πρῶτος. primulum, ἐπίρ. πρῶτον, τὸ πρῶτον.
prīmum, ἐπίρ. ἴδ. primus.
prīmus, a, um, ἴδ. prior.
princeps, ĭpis, (primus-capio) ἔξαρχος, κατάρχων, ἄρχων, ἡγούμενος, πρῶτος. principes pecuniae pollicendae fuerunt, κατῆρξαν ἀργύριον ὑπισχνούμενοι. princeps sum in agendo, κατάρχω τοῦ ποιεῖν, ἡγοῦμαι τοῦ ἔργου, πρῶτος ποιῶ τι. princeps in praelium ibat, πρῶτος τῶν ἄλλων εἰς τὸν ἀγῶνα ᾔει, κατῆρχε τοῦ ἀγῶνος. princeps agebat agmen, ἡγεῖτο τῆς στρατιᾶς. principes sententiarum, οἱ πρὸ τῶν ἄλλων τὴν ἑαυτῶν γνώμην ἀποφαινόμενοι, οἱ τῆς ἀποφάσεως ἄρχοντες. conjurationis princeps, ὁ τῆς συνωμοσίας ἔξαρχος. Zeno Stoicorum princeps, Ζήνων ὁ τῶν Στωϊκῶν ἔξαρχος εἴτε ἡγεμών. sceleris, ὁ κατάρχων τοῦ ἀνοσίου ἔργου. familiae, ὁ τοῦ γένους ἀρχηγός, ὁ ἀρχηγέτης. 2) πρωτεύων, πρῶτος. princeps senatūs, ὁ πρόκριτος τῆς γερουσίας. principes juventutis, οἱ πρωτεύοντες εἴτε πρόκριτοι τῆς νεολαίας, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῆς ἱππάδος. Σημ. ἐπὶ τῆς μοναρχίας τῶν αὐτοκρατόρων ἐκαλοῦντο πρόκριτοι τῆς νεότητος, principes juventutis, οἱ τῶν αὐτοκρατόρων υἱοί. princeps femina, ἐπιφανής, ἔντιμος γυνή. principe loco genitus, ἐξ εὐπατριδῶν γεγονώς, εὐγενής. principes civitatis εἴτε in civitate, οἱ πρωτεύοντες, ἔντιμοι, ἐπιφανεῖς ἐν πόλει. 3) princeps, ἀ. ὁ ἡγεμών, προεστώς, προστάτης. 4) ἡγεμών, ἄρχων, βασιλεύς. 5) εἷς τῶν πριγκίπων. principes, ἀ. οἱ πρίγκιπες. Οὕτως ἐκαλοῦντο τῆς λεγεῶνος οἱ ταῖς ἡλικίαις ἀκμαιότατοι, οἱ τὸ μέσον τῆς παρατάξεως κατεῖχον. — princeps, ὑπον. ordo, λόχος πριγκίπων. primus princeps, ὁ πρῶτος τῶν πριγκίπων λόχος. — princeps, ἀ. ὑπον. centurio,

Digitized by Google

ὁ ἡγεμὼν εἴτε ἑκατόνταρχος ἑνὸς τῶν πριγκίπων λόγου.
principālis, e, (princeps) πρωτότυπος, προϋπάρχων. causae principales, αἰτίαι προϋπάρχουσαι. principalia verba, πρωτότυπα ῥήματα. 2) πρωτεύων, πρῶτος, κυριώτατος. vir principalis, πρωτεύων, ἐπιφανὴς ἀνήρ. quaestio principalis, τὸ κύριον ζήτημα, τὸ κεφάλαιον τῆς ζητήσεως. principale, τὸ κυριώτατον. 3) ἡγεμονικός, βασιλικός, τοῦ αὐτοκράτορος. 3) principales portae, αἱ δύο κατὰ τὰ πλάγια τοῦ στρατοπέδου πύλαι. 4) principalis, ἀ. ὁ πρόκριτος, προεστώς, πρόεδρος.
princĭpālĭtas, ātis, θ. (principalis) ἡ πρωτεία, τὰ πρωτεῖα. Λ. τοῦ μετγν. λατ.
princĭpālĭter, ἐπίῤ. κατ' ἐξοχήν. 2) ἡγεμονικῶς, βασιλικῶς.
princĭpātus, ūs, ἀ. (princeps) καταρχή, ἀρχή. 2) ἡ πρωτεία, τὰ πρωτεῖα. principatum obtinere, πρωτεύειν. 3) ἀρχή, ἡγεμονία. principatum tenere in civitate, ἄρχειν ἐν πολιτείᾳ, ἡγεῖσθαι πόλεως. tenere principatum factionis, ἡγεῖσθαι τῆς στάσεως. 4) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων· ἡ ἀρχή, ἡγεμονία, βασιλεία, μοναρχία. 5) παρὰ τοῖς φιλοσόφοις· τὸ ἡγεμονικόν, ἡ κυριωτάτη τῶν ὄντων δύναμις.
princĭpĭālis, e, (principium) ἀρχέγονος, πρωτότυπος, πρῶτος. Λουκρήτιος.
†princĭpĭo, are, ἄρχομαι τοῦ λέγειν, προοιμιάζομαι.
princĭpĭum, ii, οὐ. (princeps) ἀρχή. nec principium, nec finem habet, οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος ἔχει. principia dicendi, ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου, τὸ προοίμιον. in principio, ἐν ἀρχῇ. principio, κατ' ἀρχάς. a principio, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν. 2) ἀρχή, αἰτία, πηγή. 3) principia, πληθ. τὰ πρῶτα, αἱ ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα. 4) πρωτεία. 5) principia aciei, οἱ πρόμαχοι. 6) principia ἐκαλεῖτο ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὁ τόπος, ἔνθα τὸ στρατήγιον καὶ αἱ τῶν πρεσβευτῶν καὶ ταξιάρχων σκηναί, τὰ παρὰ Πλουτάρχῳ, (ἐν βίῳ Γάλβα, 12, ἀρχεῖα, ὅθεν τὸ τοῦ Τερεντίου. post principia esse, ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι. — mittere principia, διαλύειν τὸ συνέδριον.
†princĭpor, ari, (princeps) ἡγεμονεύω.
prĭor, us, γεν. oris, πρότερος. anno priore, ἐν τῷ προτέρῳ ἔτει. prioris vini faex, ἡ τοῦ περυσινοῦ οἴνου τρύξ. prior angustias occupo, φθάνω καταλαβὼν τὰ στενά. priores, οἱ προγεγονότες, πρόγονοι, οἱ πρόσθεν. 2) πρόσθιος. priores pedes, οἱ πρόσθιοι πόδες, οἱ πρόσθεν πόδες. prior pars capitis, τὰ πρόσθεν τῆς κεφαλῆς. 3) πρότερος, κρείττων, ἀμείνων. aetate et sapientia prior, ἡλικίᾳ καὶ σοφίᾳ προτερῶν. priores partes, τὰ πρωτεῖα. 4) ἔσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ primus, πρῶτος. — prius, ἐπίῤ. πρότερον, πρίν. prius olim, πρίν ποτε, τὸ πρίν, τὸ πάλαι. prius introeo, πρότερον εἴτε πρότερος εἰσέρχομαι. prius orto sole, πρότερον ἀνατολῆς ἡλίου, πρὸ ἡλίου ἀνατέλλοντος. non prius fugere destiterunt, quam ad Rhenum pervenerunt, οὐ πρόσθεν ἐπαύσαντο φεύγοντες, πρὶν (πρὶν ἢ) πρὸς τὸν Ῥῆνον ἦλθον. prius quam, εἴτε priusquam semen maturum sit, πρὶν τὸν σπόρον ἁδρὸν εἴτε ὡραῖον γενέσθαι. priusquam venias, πρὶν ἐλθεῖν σε Εὕρηται καὶ κατὰ τμῆσιν. prius paene quam, καὶ prius incipiam stellis quam reddere vires, ἔτι δὲ καὶ ἀντιστρόφως (ὃ σπανιώτατον)· quam prius lavit equos. 2) πρότερον, μᾶλλον — primus, a, um, πρῶτος, ὁ πρῶτος. primus Romanorum, ὁ πρῶτος τῶν Ῥωμαίων. a Iove, πρῶτος ἀπὸ τοῦ Διός. in primis, ἐν τοῖς πρώτοις. prima, orum, οὐ. πληθ. τὰ πρῶτα, ἡ ἀρχή. naturae, τὰ πρῶτα, αἱ ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως. prima quaeque, τὰ τυχόντα. primo quoque tempore, ὡς τάχιστα, ὅτι τάχιστα. primi dentes, οἱ πρωτοφυεῖς ἢ ἔμπροσθεν ὀδόντες. a primo, ex primo, ἐξ ἀρχῆς. in primo, ἐν ἀρχῇ. κατ' ἀρχάς. primo, πρῶτον κατ' ἀρχάς. primum, τὸ πρῶτον. primum — deinde, πρῶτον μέν — ἔπειτα δέ. nunc primum, νῦν πρῶτον. quam primum, ὅτι τάχιστα, ὡς τάχιστα. ubi primum εἴτε ut primum potestas data est, ὡς τάχιστα ἐδόθη ἐξουσία, ἅμα δοθείσης τῆς ἐξουσίας. ut primum cessit furor, ὡς τὸ πρῶτον ἔληξεν ἡ μανία, ἅμα τῇ μανίᾳ ληγούσῃ. cum primum factum est, ἐπεὶ τάχιστα ἐγένετο, εὐθὺς ἐπεὶ ἐγένετο. simul εἴτε simulac primum abiit, ἅμα τῷ ἀπελθεῖν ἐκεῖνον. prima nocte, ἅμα τῇ νυκτί. primo anno, ἀρχομένου τοῦ ἔτους. primo mane, ἅμα τῷ πρωΐ. in prima fabula, ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς κωμῳδίας. 2) πρῶτος, πρόσθιος. prima pars ædium, τὰ ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας. in primo instructus, ἐν τῷ πρόσθεν τοῦ στρατεύματος εἴτε ἐν τῷ τῆς παρατάξεως μετώπῳ τεταγμένος. in primum succedere, εἰς τὸν τῶν προμάχων εἴτε προστατῶν τόπον χωρεῖν. in primis stare, ἐν τοῖς πρώτοις εἴτε προμάχοις ἵστασθαι. primis labris gustare aliquid, ἄκροις τοῖς χείλεσι γεύσασθαί τινος. primo di-

Digitized by Google

gito, ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ. primam urbem invadere, εἰς τὰ ἔμπροσθεν τῆς πόλεως εἰσελθεῖν. 3) πρῶτος, πρωτεύων. primi homines, ἄνδρες οἱ πρῶτοι, πρωτεύοντες. apud te primus sum, παρὰ σοὶ πρωτεύω. pecunia primus, τῷ πλούτῳ πρωτεύων. comitia prima, ἡ κυριωτάτη ἐκκλησία, τουτέστιν ἡ λοχῖτις ἐκκλησία. prima tenere, πρωτεύειν. primas ferre, τὰ πρῶτα εἴτε πρωτεῖα φέρεσθαι. in primis εἴτε imprimis, ἐν πρώτοις, ἐν τοῖς μάλιστα, πρὸ πάντων, κατ' ἐξοχήν, μάλιστα. prima virorum, τὰ πρῶτα εἴτε οἱ πρῶτοι τῶν ἀνδρῶν.

†prĭōratus, ūs, ἀ. (prior) ταὐτὸ τῷ primatus.

prĭorsus, (-um) ἐπίρ. (prior) εἰς τὸ πρόσθεν, πρόσω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

prisce, ἐπίρ. ἀρχαιοπρεπῶς, σεμνῶς, σπουδαίως, αὐστηρῶς.

Priscĭānus, i, ἀ. Πρισκιανός

priscus, a, um, (prior) ἀρχαῖος. prisci, ἀ. οἱ προγεγονότες, οἱ πρόσθεν, οἱ πάλαι ἄνθρωποι. priscae Graecorum litteræ, ἀρχαῖα τῶν Ἑλλήνων γράμματα. prisca severitas, ἡ ἀρχαία, ἀρχαιοπρεπὴς σεμνότης. — prisca venus, ὁ ἀρχαῖος ἔρως, ὁ πρόσθεν ἔρως. 2) ἀρχαιοπρεπής, σεμνός, σπουδαῖος. 3) Prisci Latini, οἱ Πρίσκοι Λατῖνοι. οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ κατοικοῦντες τὰς περὶ τὴν Ἄλβην καὶ τὸ Λαουίνιον πόλεις. 4) Tarquinius Priscus, Ταρκύνιος Πρίσκος, Ταρκύνιος ὁ ἀρχαῖος εἴτε ὁ προγενέστερος.

prisma, ătis, οὐ. πρίσμα.

prista, æ, ἀ. πρίστης.

pristĭnus, a, um, (prius) ὁ πρίν, πρότερος, ἀρχαῖος. pristina amicitia, ἡ πρὶν φιλία, ἡ προτέρα εἴτε ἀρχαία φιλία. pristinum tempus, ὁ πρόσθεν χρόνος. dies pristinus, ἡ πρὶν ἡμέρα, ἡ προτέρα ἡμέρα, ἡ προτεραία. restituere aliquid in pristinum statum εἴτε in pristinum, ἀποκαθιστάναι τι εἰς τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν.

pristīnus, a, um, ταὐτὸ τῷ pristinus.

pristis, ταὐτὸ τῷ pistris.

prĭus, ἐπίρ ἴδ. prior.

prĭusquam, ταὐτὸ τῷ prius quam, ἴδ. prior.

prīvātārĭus, a, um, (privatus) ἰδιωτικός. Ἐπιγρ.

prīvātim, ἐπίρ. (privatus) ἰδίᾳ. publice privatimque, δημοσίᾳ τε καὶ ἰδίᾳ, κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. 2) ἰδίᾳ, κατ' ἰδίαν, χωρίς. 3) ἰδίως, κατ' ἐξοχήν, διαφερόντως, μάλιστα. 4) παρὰ Λιβίῳ· κατ' ἰδίαν, κατ' οἶκον, οἴκοι.

prīvātĭo, ōnis, θ. (privo) στέρησις, ἀπαλλαγή.

prīvātīvus, a, um, (privo) στερητικός. Λ. Γραμματικῶν.

prīvāto, ἴδ. privo

Prīvernum, i, οὐ. τὸ Πρίβερνον, ἡ Πριούερνος, πόλις τῆς Λατίνης, ἡ τανῦν Piperno. τὸ ἐπίθετον· Privernas, τῶν Πριβέρνων. ager Privernas, ἡ τῶν Πριβέρνων χώρα. Privernātes, um, ἀ. Πριβερνᾶται.

prīvignus, i, ἀ. καὶ privigna, æ, θ. (ἀντὶ privigenus, ἐκ τοῦ privus καὶ gigno) ὁ πρόγονος, (ὁ τανῦν προγονὸς) ἡ προγόνη. privigni ἀ. οἱ πρόγονοι, ἀμφίγονοι. ἐπιθετικῶς· privigna proles, φυτὰ μεταφυτευόμενα εἴτε μεταφυτευθέντα.

prīvĭlēgĭārĭus, i, ἀ. (privilegium) ὁ προνόμιόν τι ἔχων, (προνομιοῦχος) Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

prīvĭlēgĭum, i, οὐ. (privus-lex) ἴδιος νόμος. οὐ κοινὸς νόμος, ὁ ἐφ' ἑνὶ μόνῳ πολίτῃ τεθεὶς νόμος. privilegium ferre de aliquo, ἴδιον τινὰ νόμον γράφειν εἴτε εἰσφέρειν περί τινος. 2) προνομία, προνόμιον. habere privilegium, προνόμιον ἔχειν. 3) privilegium creditorum, ἡ πρωτοπραξία.

prīvo, avi, atum, are, (privus) aliquem aliqua re, στερῶ, ἀποστερῶ τινά τινος, ἀφαιροῦμαί τινά τι. aliquem vitā, στερεῖν τινα τοῦ βίου. se oculis, στερεῖν ἑαυτὸν τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐν τοῖς τοπικοῖς· contraria privantia, ἐναντία στερητικά. — lumine privatus, τοῦ φωτὸς ἐστερημένος, στερηθείς, vita privatus, τὸν βίον ἀφαιρεθείς. 2) ἀπαλλάττω τινά τινος, ἀφαιροῦμαί τινά τι. aliquem dolore, ἀπαλλάττειν τινὰ τῆς λύπης, ἀφαιρεῖσθαί τινα τὴν λύπην. privatus dolore omni, πάσης λύπης ἀπηλλαγμένος εἴτε ἀπαλλαγείς. — privatus, a, um, ἴδιος, οἰκεῖος, ἰδιωτικός. ex privato, ἐκ τῶν ἰδίων, ἐκ τῶν οἰκείων χρημάτων. agri privati, ἴδιοι (οὐ κοινοί, οὐ δημόσιοι) ἀγροί. pietas privata, ἡ πρὸς τοὺς ἰδίους εἴτε οἰκείους εὐσέβεια. luctus privatus, τὸ περὶ οἰκείου τινὸς πένθος. in privato, κατ' ἰδίαν. privato se tenere, ἐν τοῖς ἰδίοις εἴτε οἴκοι μένειν. vir privatus εἴτε ἁπλῶς privatus, ὁ ἰδιώτης, ἰδιωτεύων. vita privata, ἡ ἰδιωτεία ὁ ἰδιωτικὸς βίος.

prīvus, a, um, ἴδιος, ἕκαστος, χωρίς. in dies privos, χωρὶς εἰς ἑκάστην ἡμέραν, καθ' ἑκάστην ἡμέραν. vox in privas se dividit aures, ἡ φωνὴ χωρὶς εἰς ἕκαστον οὖς (εἰς τὰ ὦτα καθ' ἕκαστον) διαιρεῖται. privos lapides ferunt, ἕκαστος λίθον φέρει. in privos homines le-

Digitized by Google

ges ferre, νόμους γράφειν περὶ ἑνὸς πολίτου χωρὶς τῶν ἄλλων. opercula doliis priva, ἴδια ἑκάστου πίθου ἐπιθήματα. milites binis privis tunicis donati sunt, οἱ στρατιῶται ἰδίᾳ ἕκαστος δύο χιτῶνας ἔλαβον. aliud privum, ἄλλο τι ἴδιον, ἄλλο τι οὐ κοινὸν τοῖς λοιποῖς. aliquid dicere privis nominibus, λέγειν τι ἰδίοις εἴτε οἰκείοις ὀνόμασι. 2) priva triremis, ἰδία, ἰδιωτικὴ τριήρης. 3) privus rationis, ἐστερημένος τοῦ λόγου, τοῦ λογικοῦ.

prō! εἴτε proh! ἐπὶ θαυμασμοῦ καὶ σχετλιασμοῦ φεῦ! ὦ! ὦ! pro dii immortales, ὦ πρὸς τῶν θεῶν. pro scelus, φεῦ τῆς κακίας. pro Jupiter! ὦ Ζεῦ! ὦ πρὸς Διός! pro deûm atque hominum fidem? πρὸς θεῶν καὶ ἀνθρώπων!

Prō, πρόθ. ἀφαιρ. πρό τινος, πρόσθεν, ἔμπροσθέν τινος. pro aede, πρὸ τοῦ ναοῦ, πρόσθεν τοῦ ναοῦ. copias pro oppido collocare, τὰς δυνάμεις πρὸ τῆς πόλεως παρατάττεσθαι. pro castris producere. προάγειν ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου. 2) pro rostris, ἐπὶ τῶν ἐμβόλων, ἀπὸ τῶν ἐμβόλων. pro concione, ἐν ἐκκλησίᾳ. pro suggestu, ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπὸ τοῦ βήματος. 3) πρό τινος, ἀντί τινος. Quirites eos pro militibus appellavit, Κυρίτας (πολίτας) αὐτοὺς ἀντὶ στρατιωτῶν προσηγόρευσε. pro consule, ἀντὶ ὑπάτου, ἀνθύπατος. minas viginti pro ambobus dedi, μνᾶς εἴκοσιν ἀντ' ἀμφοτέρων ἔδωκα. Cato est pro centum millibus. Κάτων ἀντὶ μυρίων ἐστί. pro amico aliquem habere, ἀντὶ φίλου, ἐν φίλου μέρει ἡγεῖσθαί τινα. pro magistro esse, ἐν ἐπιστάτου χώρᾳ εἶναι. amare aliquem pro suo, ἀγαπᾶν τινα ὡς οἰκεῖον, ὡς ἴδιον. pro non dicto, ὡς οὐκ εἰρημένον. Etrusci pro victis abiere, οἱ Τυῤῥηνοὶ ὡς ἡττηθέντες ἀπῆλθον. habere aliquid pro certo, βέβαιον ἡγεῖσθαί τι. 4) ἀντί τινος, διά τι. mercedem petere pro re, μισθὸν αἰτεῖν ἀντὶ τοῦ ἔργου. amare aliquem pro ejus suavitate, φιλεῖν τινα ἀντὶ τῆς αὐτοῦ χάριτος. 5) πρό τινος, ὑπέρ τινος. non pro me, sed contra me, οὐχ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀλλὰ κατ' ἐμοῦ. oratio pro Roscio, ὁ ὑπὲρ τοῦ Ῥωσκίου λόγος. pro partia mori, πρὸ τῆς πατρίδος, ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανεῖν. est pro agricola, πρὸ τοῦ γεωργοῦ ἐστιν, ὠφέλιμόν ἐστι τῷ γεωργῷ. 6) κατά τι, πρός τι. pro viribus, κατὰ δύναμιν, κατὰ τὸ δυνατόν. pro dignitate laudare, κατ' ἀξίαν, πρὸς τὴν ἀξίαν ἐπαινεῖν. praelium atrocius quam pro numero pugnantium, μάχη σφοδροτέρα ἢ κατὰ τὸν τῶν μαχομένων ἀριθμόν. pro se quisque, ἕκαστος καθ' ἑαυτόν, ἐν τῷ μέρει, τὸ ἑαυτοῦ μέρος. pro mea parte, τὰ κατ' ἐμέ, τὸ ἐμὸν μέρος. pro eo quantum, καθ' ὅσον. pro eo quod, καθ' ὅτι. pro eo ut εἴτε prout, ὡς, καθάπερ.

proăgŏrus, i, ἀ. προήγορος, προεστώς, (ἀρχὴ ἔν τισι τῶν πόλεων τῆς Σικελίας)

prŏămĭta, æ, θ. προπάππου ἀδελφή. εἴτε ἡ τοῦ πάππου πατραδέλφη.

†prŏarchē, ēs, θ. πρώτη ἀρχή. (εἷς τῶν αἰώνων κατὰ Οὐαλεντινιανούς).

prŏ-auctor, ōris, ἀ. ἀρχηγέτης.

prŏ-ăvĭa, æ, θ. προμάμμη.

prŏăvītus, a, um, (proavus) προπαππικός, προγονικός.

prŏ-ăvuncŭlus, i, ἀ. προμάμμης ἀδελφός.

prŏ-ăvus, i, ἀ. πρόπαππος. 2) πρόγονος, προγεγονώς.

prŏba, æ, θ. (probo) δεῖγμα. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

prŏbābĭlis, e, εὔλογος, πιθανός. 2) δόκιμος, δεκτός, ἀρεστός, ἐπαινετός.

prŏbābĭlĭtas, ātis, θ. εὐλογία, πιθανότης, τὸ εὔλογον.

prŏbābĭlĭter, ἐπίῤ. (probabilis) εὐλόγως, πιθανῶς. 2) δοκίμως, καλῶς, ἐπαινετῶς.

prŏbāmentum, i, οὐ. (probo) δοκιμασία, ἐξέτασις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

prŏbāta, orum, οὐ. πρόβατα.

prŏbātĭo, ōnis, θ. (probo) δοκιμασία, ἐξέτασις. 2) ἔγκρισις, ἀποδοχή. 3) πίστις, ἀπόδειξις, ἔλεγχος.

prŏbātīvus, a, um, τῆς πίστεως, ἢ ἀποδείξεως.

prŏbātor, ōris, ἀ. ὁ ἐγκρίνων, ἐπικριτής, ἀποδεχόμενος.

prŏbātōrĭa, æ, θ. (ὑπον. epistola) ἔγκρισις. ἐπιστολὴ ἔγκρισιν περιέχουσα.

prŏbe, ἐπίῤ. εὖ, καλῶς. 2) εὖ μάλα, μάλα, σφόδρα. 3) ἐπιφωνηματικῶς· εὖ! εὖγε!

Prŏbĭānus, a, um, (Probius) Προβιανός, τοῦ Προβίου εἴτε Πρόβου.

prŏbĭtas, ātis, θ. (probus) χρηστότης, καλοκἀγαθία.

prŏbĭter, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ probe.

prŏblēma, ătis, οὐ. πρόβλημα.

prŏbo, avi, atum, are, (probo) aliquem ἢ aliquid, δοκιμάζω, δόκιμον κρίνω, ἀποδέχομαί τινα, ἤ τι. domum, ἀποδέχομαι τὴν οἰκίαν, ἀρέσκει μοι (με) ἡ οἰκία. aliquem in re, ἀποδέχεσθαί τινα ἐπί τινι. laudo et probo, ἐπαινῶ καὶ ἀποδέχομαι. 2) δοκιμάζω, ἐξετάζω, κρίνω τι. pecuniam, δοκιμάζειν τὸ ἀργύριον. amicitias utilitate, κρίνειν τὰς φιλίας τῇ ὠφελείᾳ. 3) aliquid alicui, δόκιμον, δε-

Digitized by Google

κτόν, ἀρεστὸν παρέχω τί τινι. liber mihi probatur, τὸ βιβλίον ἀρέσκει μοι, ἀρέσκει με. 4) ἀποδείκνυμί τί τινι. difficile probatu, χαλεπὸν ἀποδεῖξαι. judicibus probo, Verrem pecuniam cepisse, τοῖς δικασταῖς ἀποδείκνυμι Οὐέῤῥην ἀργύριον εἰληφότα. 5) ἐπιδείκνυμι, δείκνυμί τι. virtutem, ἐπιδεικνύναι, ἐπιδείκνυσθαι ἀρετήν. — probatus, a, um, δόκιμος, δεκτός, ἀρεστός. minus erat probatus parentibus, ἧττον ἤρεσκε τοῖς γονεῦσιν. argentum probatum, ἄργυρος δόκιμος. homo probatus, ἄνθρωπος δόκιμος, εὐδόκιμος.

prŏbŏlē, ēs, θ. προβολή

prŏbŏscis, ĭdis, θ. προβοσκίς.

prŏbrăchys, ўos, (πρόβραχυς).

prŏbrōse, ἐπίῤ. (probrosus) ὀνειδιστικῶς, ἐπονειδίστως.

prŏbrōsĭtas, ātis, θ. (probrosus) αἰσχρότης, τὸ ἐπονείδιστον. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

prŏbrōsus, a, um, (probrum) ὀνειδιστός, ἐπονείδιστος, ἄτιμος.

prŏbrum, i, οὐ. ἐπονείδιστον ἔργον, ἀνόσιον, ἄτιμον ἔργον, κατ' ἐξοχήν· ἡ ἀνόσιος συνουσία, μοιχεία, πορνεία. 2) ὄνειδος, ἀτιμία. aliquid probro ducere, habere, ὄνειδος ἡγεῖσθαί τι. aliquid probro est, ὄνειδος φέρει τι. probrum alicui inferre, ὄνειδός τινι περιάπτειν. 3) ὄνειδος, ὀνείδισμα, ὀνειδισμός, λοιδορία. probra dicere alicui, ὀνειδίζειν, λοιδορεῖν τινα. 4) σπαν. τὸ ὄνειδος, ὁ ἐπονείδιστος ἄνθρωπος.

prŏbus, a, um. χρηστός, ἀγαθός, δόκιμος, καὶ ἐπὶ ἀψύχων, οἷον ager, argentum, clavis, color, κ τ.λ.

Prŏbus, i, ἀ. Πρόβος, ὅν κύρ. ὡς τὸ Ἑλ. Χρῆστος.

Prŏca, ταὐτὸ τὸ Procas.

prŏcācĭa, æ, θ. ἀναίδεια, τόλμη, θρασύτης.

prŏcācĭtas, ātis, θ. (procax) ἀναίδεια, ἀσέλγεια.

prŏcacĭter, ἐπίῤ. (procax) ἀναιδῶς, ἀσελγῶς.

Prŏcas καὶ Prŏca, æ, ἀ. Πρόκας, βασιλεὺς ἐν Ἄλβῃ.

procātĭo, ōnis, θ. μνηστεία.

prŏcax, ācis, (proco) αἰτητικός, λιπαρός. 2) ἀναιδής, ἀσελγής, θρασύς, ἀκόλαστος.

prō-cēdo, essi, essum, ĕre, προχωρῶ, προβαίνω, πρόειμι, (προϊέναι) προέρχομαι. funus procedit, ἡ ἐκφορὰ προχωρεῖ, χωρεῖ πρόσω. longius procedere, ποῤῥωτέρω προβαίνειν. eo, εἴτε in id furoris processit, ut, εἰς τοῦτο προβέβηκεν ὥστε. procedere aetate, προβαίνειν, προέρχεσθαι τῇ ἡλικίᾳ. honoribus, προβαίνειν εἰς τιμάς. in philosophia, προκύπτειν ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ. nox procedit, ἡ νὺξ προβαίνει, προέρχεται, προκόπτει. procedente tempore, προϊόντος, προχωροῦντος τοῦ χρόνου. 2) πρόειμι, (προϊέναι) προέρχομαι, ἔξειμι, (ἐξιέναι) ἐξέρχομαι. in publicum, προϊέναι, παρειέναι εἰς τὸ φανερόν. ante portam, προϊέναι, ἐξιέναι πρὸ τῶν πυλῶν. extra munimenta, ἔξω τοῦ ὀχυρώματος ad pascua, ἐξιέναι ἐπὶ νομήν. astrum procedit, τὸ ἄστρον ἐκφαίνεται, ἀνατέλλει promontorium procedit, τὸ ἀκρωτήριον προήκει, προέχει, προτείνει. 3) εἶμι, χωρῶ. alicui obviam, ὑπαντᾷν, ἀπαντᾷν τινι. illuc, χωρῶ ἐκεῖσε. lente, ἠρέμα βαδίζω. binae oves pro singulis procedunt, δύο πρόβατα ἀνθ' ἑνός ἐστιν. 4) aliquid alicui procedit, προχωρεῖ, προβαίνει, χωρεῖ τινί τι. prospere, bene, εὐτυχῶς, καλῶς. ex sententia mihi procedit, ὡς ἐβουλόμην προχωρεῖ μοι. cum parum procederet consuli res, ἐπεὶ οὐ καλῶς τῷ ὑπάτῳ προὐχώρει εἴτε ἐχώρει. procedit mihi (ὑπον. bene), προχωρεῖ, χωρεῖ μοι, προκόπτω. 5) aliquid procedit, συμβαίνειν τι. — Σημ. processus, σπάν. προβάς. in processa aetate, ἐν προβεβηκυίᾳ ἡλικίᾳ.

prŏcĕleusmătĭcus, προκελευσματικός.

prŏcella, æ, θ. (procello) θύελλα, καταιγίς. ποιητ. procella venti, θύελλα ἀνέμου. 2) μεταφ. ἡ καταιγίς, ὁ χειμών, ἡ ὁρμή, ταραχή, θόρυβος. procellae civiles, ὁ τῶν στάσεων χειμών. 3) ἐπιδρομή, ἐπιφορά. equestris, ἡ ἐπιφορὰ τῶν ἱππέων.

prō-cello, ĕre, aliquid, περιτρέπω, ἀνατρέπω τι. 2) se procellere, προκύπτειν, προκλίνεσθαι.

prŏcellōsus, a, um, (procella) θυελλώδης, καταιγιδώδης.

prŏcer, ĕris, ἀ. πρωτεύων, προτερῶν. 2) συνήθως· proceres, um, ἀ. οἱ πρωτεύοντες, κατ' ἐξοχήν, οἱ ἐν πολιτείᾳ πρωτεύοντες, οἱ μεγιστᾶνες, πρωτοπολῖται.

prŏcēre, ἐπίῤ. ἄχρηστον. Συγκρ. procerius, ποῤῥωτέρω, ἐπὶ πλέον.

prŏcĕres, um, ἀ. ἴδ. procer.

prŏcērĭtas, ātis, θ. μακρότης, τὸ περίμηκες, μῆκος.

prŏcērĭtūdo, ĭnis, θ. τύπος μεταγενής. τοῦ proceritas.

prŏcerrĭtus, a, um, φρενοβλαβής, μανιώδης. Λ. ποιητική. Πλαῦτος. ἴδ. cerritus.

prŏcērŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ procerus) ἐπιεικῶς εὐμήκης.

prŏcērus, a, um, (ἴδ. cerus) ἐπὶ μακρὸν ἐκτεταμένος, περιμήκης, εὐμήκης μακρός.

Digitized by Google

prōcessĭo, ōnis, θ. (procedo) προχώρησις, πρόοδος (στρατοῦ).
processus, a, um, ἴδ. procedo.
prōcessus, ūs, ἀ. (procedo) τὸ προχωρεῖν. προβαίνειν, προχώρησις, πρόοδος. 2) εὐτυχὴς προχώρησις, πρόοδος. 2) εὐτυχὴς προχώρησις, προχώρησις, πρόβασις. 3) προκοπή, ἐπίδοσις.
prochos agrios, (ἄγριος πρόχος) βοτάνη τις, ἴσως ἡ αὐτὴ τῇ καλουμένῃ Λατινιστὶ saxifraga.
Prŏchȳta, æ, καὶ Prŏchȳte, ēs, θ. Προχύτη, νῆσος τοῦ Τυῤῥηνικοῦ πελάγους, ἡ τανῦν Procida.
prōcĭdentĭa, æ, θ. (procĭdo) πρόπτωσις, ἐξοχή. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ· ἀντίπτωσις.
prōcĭdo, ĭdi, ĕre, (pro-cado) προπίπτω, καταπίπτω, πίπτω. ad pedes alicujus, προσπίπτειν τινί. 2) προπίπτω, ἐξέχω. oculi procidunt, οἱ ὀφθαλμοὶ προπίπτουσιν, ἐξέχουσιν.
prōcĭdŭus, a, um, (procido) προπεπτωκώς, καταπεπτωκώς. 2) προπίπτων.
prō-cĭĕo, (īvi) ĭtum, ēre, aliquem, ἐξαιτῶ, ἐξαιτοῦμαί τινα.
prōcinctŭālis, e (procinctus) προπαρασκευαστικός. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prōcinctus, ūs, ἀ. (procingo) τὸ ἐζῶσθαι, ἡ εἰς μάχην παρασκευή. in procinctu esse, παρεσκευάσθαι εἰς μάχην testamentum in proncictu facere, διαθήκην ποιεῖσθαι ἐν στρατοπέδῳ εἴτε πρὸ τῆς μάχης. μεταφ. in procinctu habere aliquid, πρόχειρον ἔχει τι. 2) προβολή. in procinctu stare, ἐν προβολῇ ἑστάναι.
prō-cingo, nxi, ntum, ĕre, διαζώννυμι, περιζώννυμι, παρασκευάζω. procincta classis, ὁ παρεσκευασμένος στόλος, παρεσκευασμένος εἰς μάχην στρατός.
prōcĭto, are, (θαμιστ. τοῦ prō-cieo) προκαλῶ. Φῆστος.
prōclāmātĭo, ōnis, θ. ἀναβόησις, ἀναφώνησις. 3) πρόκλησις.
prōclāmātor, ōris, ἀ. (proclamo) βόης, κραυγαστής.
prō-clāmo, avi, atum, are, προβοῶ (Σοφοκλ. Φιλοκτ. 218, οὐχὶ χρονικῶς, ἀλλὰ τοπικῶς), ἀναβοῶ, βοῶ, ἀναφωνῶ.
Prŏcles, is, καὶ i, ἀ. Προκλῆς.
prōclīnātĭo, ōnis, θ. (proclino) ἐπίκλισις, τὸ ἐπικλινές, ἔγκλιμα. Βιτρούβιος.
prō-clīno, avi, atum, are, aliquid, ἐγκλίνω, κάμπτω τι. proclinari, προκλίνεσθαι, ἐκκλίνεσθαι, κάμπτεσθαι. — proclinatus, a, um, ἐπικλινής. μετφ. κλίνων, ῥέπων ἐπὶ τὴν ἔκβασιν.
proclīve, ἐπίῤ. κατὰ τοῦ πρανοῦς, κάτω.
prōclīvis, e, (pro-clivus) ἐπικλινής, ἐπίφορος, κατάντης, κατωφερής, ἐπιῤῥεπής, πρανής. per proclive, κατὰ τοῦ πρανοῦς. 2) κλίνων εἴτε ῥέπων ἐπὶ τὴν τελευτήν. 3) ἐπίφορος, προπετής, κατωφερής, ἐπιῤῥεπής. ad libidinem, προπετὴς πρὸς ἡδονήν, ῥέπων ἐπὶ τὴν ἡδονήν. sceleri ἀντὶ τοῦ ad scelus, προπετὴς πρὸς κακουργήματα. 4) ῥᾴδιος, εὐμαρής, εὐχερής, εὔκολος. dictu proclive est, ῥᾴδιόν ἐστιν εἰπεῖν. aliquid est in proclivi, ῥᾴδιόν ἐστί τι.
prōclīvĭtas, ātis, θ. (proclivis) κατωφέρεια, τὸ πρανές. 2) μεταφ. ἡ κατωφέρεια, ἐπιῤῥέπεια, ῥοπή. ad aliquid, πρός τι, ἐπί τι.
prōclīvĭter, ἐπίῤ. (proclivis) ῥᾳδίως, εὐχερῶς, εὐμαρῶς.
*proclīvĭum, ii, οὐ. κατωφέρεια, τὸ κάταντες, τὸ πρανές. Ἀμφ. γρ.
proclīvus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ proclivis.
prōclūdo, ĕre, (pro-claudo) aliquid, ἀποκλείω τι.
Procne, ēs, θ. Πρόκνη. 2) ποιητ. ἡ χελιδών.
prŏco, are, καὶ procor, ari, αἰτῶ, αἰτοῦμαι. Λ. σπαν.
prŏcoeton, onis, ἀ. προκοιτών.
prōconsul, ŭlis, θ. (pro-consule) ἀνθύπατος, ἔπαρχος ὑπατικῆς ἐξουσίας. in Ciliciam proconsul εἴτε pro consule proficiscor, εἰς Κιλικίαν ἀνθύπατος πορεύομαι. eum vidi pro consule, (ἀντὶ τοῦ proconsulem), ἐκεῖνον εἶδον ἀνθυπατεύοντα.
prōconsŭlāris, e, (proconsul) ἀνθυπατικός. imperium proconsulare, ἡ ἀνθυπατεία.
prōconsŭlātus, ūs, ἀ. (proconsul) ἀνθυπατεία.
procor, ari, ἴδ. proco.
prōcrastĭnātĭo, ōnis, θ. (procrastino) ὑπέρθεσις, ἀναβολή.
prōcrastĭno, avi, atum, are, (pro-crastinus) ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαι, παρέλκω τι. «Αὐρίζειν, τὸ εἰς αὔριον ὑπερτίθεσθαι.» Ἡσύχιος. Ὅθεν ὁ Κοραῆς προέτεινε ῥῆμα αὐριάζω εἰς χρῆσιν τῶν νῦν. Ἀτάκτ. τόμ. δ'. σελ. 43.
prōcrĕātĭo, ōnis, θ. (procreo) γέννησις. liberorum, τεκνοποιΐα, παιδοποιΐα.
prōcrĕātor, ōris, ἀ. (procreo) γεννήτωρ, γεννέτης.
prōcrĕātrix, īcis, θ. (procreator) γεννήτειρα, γεννέτειρα.
prō-crĕo, avi, atum, are, aliquem, γεννῶ τινα. liberos, γεννῶ παῖδας, τεκνοποιῶ, παιδοποιῶ. aliquid, γεννῶ τι.
prō-cresco, ĕre, ἐπαυξάνομαι, ἐπιδο-

Digitized by Google

σιν λαμβάνω. 2) ἀναφύομαι, γεννῶμαι.
Prŏcris, ĭdis, θ. Πρόκρις.
Prŏcrustes, æ, ἀ. Προκρούστης.
prŏcŭbĭtōres, um, ἀ. (procumbo) πρόκοιτοι.
prō-cŭbo, are, κατακέκλιμαι, κατάκειμαι, ἐκτέταμαι. Λ. ποιητ.
prō-cūdo, di, sum, ĕre, aliquid, ἀναστομῶ, ὀξύνω τι. 2) nummum, τύπτω, κόπτω νόμισμα. 3) μετφ. πλάττειν, μηχανᾶσθαί τι, γεννᾶν τι.
prŏcul, ἐπίῤ. (ἐκ τοῦ procello) πόῤῥω, μακράν. stans, πόῤῥω ἑστώς. procul proliciscì, πόῤῥω, μακρὰν πορεύεσθαι. procul videre aliquid, πόῤῥωθεν, ἄποθεν, μακρόθεν θεᾶσθαί τι. procul a castris εἴτε castris, πόῤῥω ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. πόῤῥω τοῦ στρατοπέδου. procul a patria εἴτε patria, ἄποθεν τῆς πατρίδος. a metu, πόῤῥω τοῦ φόβου procul dubio, ἀναμφισβητήτως. procul vero est, πόῤῥω τῆς ἀληθείας ἐστί. nec procul est, quin pavescat, οὔτε πόῤῥω ἐστὶ τοῦ φοβεῖσθαι.
prōculcātĭo, ōnis, θ (proculco) καταπάτησις.
prōculcātor, ōris, ἀ. πρόδρομος στρατοῦ. Λ. τοῦ μετγ. Λατ. καὶ ἀμφιβόλου γραφῆς.
prōculco, avi, atum, are, (pro calco, ὡς concutio ἐκ τοῦ cum καὶ quatio) aliquem ἢ aliquid, καταπατῶ, πατῶ τινα ἢ τι. μετφ. πατεῖν, προπηλακίζειν τινα. — proculcatus, a, um, πεπατημένος, χυδαῖος.
Prŏcŭlĭānus, καὶ Procŭlējānus, i, ἀ. (Proculus) Προκληϊανός, εἷς τῶν τοῦ Πρόκλου μαθητῶν εἴτε διαδόχων.
Prŏcŭlus, i, ἀ. Πρόκλος, Πρόκουλος. Οὕτως ἐκάλουν Ῥωμαῖοι, ὅς ἂν ἀποδημοῦντος πατρὸς γένοιτο. Πλουτ. Κοριολ. 31.
prō-cumbo, cŭbŭi, cŭbĭtum, ĕre, κατακλίνομαι. in toro, ἐπὶ τῆς κλίνης. alces non procumbunt, αἱ ἄλκαι οὐ κατακλίνονται, οὐκ ὀκλάζουσι. 2) προπίπτω, πίπτω, καταπίπτω. humi, χαμαὶ καταπίπτειν. genibus εἴτε ad genua alicujus, προσπίπτειν τινί. tectum, ἡ στέγη καταπίπτει, συμπίπτει. mons procumbit in mare, ὄρος καθήκει εἰς τὴν θάλασσαν, μετφ. in voluptates, ῥέπειν πρὸς τὰς ἡδονάς. 3) προπίπτω, ἐρείδω (εἰς τὰς κώπας).
prōcŭpīdo, ĭnis, θ. (προεπιθυμία). Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prōcūrātĭo, ōnis, θ. (procuro) ἐπιτροπή, ἐπιμέλεια, φροντίς. 2) provinciae, ἐπιτροπεία ἐπαρχίας. 3) ἁγνισμός, καθαρμός.
prōcūrātĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ procuratio) μικρά τις ἐπιμέλεια.
prōcūrātor, ōris, ἀ. (procuro) ἐπίτροπος, ἐπιμελητής, ἐπιστάτης. 2) ἐπίτροπος τοῦ Καίσαρος, ἡγεμὼν ἐπαρχίας.
prōcūrātōrĭus, a, um, ἐπιτροπικός, τοῦ ἐπιτρόπου.
prōcūrātrix, īcis, θ. ἡ ἐπιτροπεύουσα, ἐπιμελουμένη.
prō-cūro, avi, atum, are, aliquid, ἐπιτροπεύω τινὸς εἴτε τι, ἐπιμελοῦμαι, ἐπιμέλομαι, φροντίζω τινός, θεραπεύω τι. sacra, ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἱερῶν. corpus, θεραπεύειν τὸ σῶμα, ἐπιμελεῖσθαι τοῦ σώματος. arbores, θεραπεύειν δένδρα, ἐπιμελεῖσθαι δένδρων. coelestia, φροντίζειν τῶν οὐρανίων. alicujus negotium, ἐπιτροπεύειν τινὶ ἔργον ἢ πρᾶγμα. 2) regnum, ἐπιτροπεύω τῆς βασιλείας. in Hispania, ἐπιτροπεύω ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ, ἐπίτροπός εἰμι τῆς Ἰβηρίας. 3) καθαρμὸν ποιοῦμαι. monstra, ἐπιμελεῖσθαι τοῦ τῶν θαυμάτων καθαρμοῦ, ἀφοσιοῦσθαι τὰ τέρατα. hostiis Jovi, ἐξιλάσκεσθαι ἱερείοις τὸν Δία.
prō-curro, cŭcurri, καὶ curri, cursum, ĕre, προθέω, προτρέχω, ἐκθέω, ἐκτρέχω, e castris, ἐκ τοῦ στρατοπέδου. 2) θέω, τρέχω. 3) προήκω, προέχω, προτείνω, ἐκτείνομαι. mons procurrit in mare, τὸ ὄρος προήκει, καθήκει εἰς τὴν θάλασσαν. 4) προβαίνω, προχωρῶ, προκόπτω.
prōcursātĭo, ōnis, θ. προδρομή, ἐκδρομή. Λίβιος.
prōcursātor, ōris, ἀ. πρόδρομος, ἔκδρομος. Λ. σπ.
prōcursĭo, ōnis, θ. (proccuro) τὸ προβαίνειν, πρόβημα. 2) παρέκβασις (τοῦ λόγου). Λ. σπ.
prōcurso, are, (θαμιστ. τοῦ procurro) προδρομῶ εἴτε ἐκδρομὴν ποιοῦμαι, προθέω, προτρέχω.
prōcursōrĭus, a, um, (procurro) πρόδρομος. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prōcursus, ūs, ἀ. (procurro) προδρομή, ἐκδρομή. 2) προοχή. 3) προχώρησις, πρόοδος, προκοπή.
prō-curvo, are, aliquid, ἐπικυρτῶ τι. aliquem, κάμπτειν τινὰ εἰς τὸ ἔμπροσθεν. Λ. ποιητικὴ ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
procurvus, a, um, ἐπίκυρτος, ἐπικαμπής.
prŏcus, i, ἀ. μνηστήρ.
prŏcyon, ōnis, ἀ. προκύων, (ἀστήρ).
prodactus, a, um, ἴδ. prodigo.
*prō-dĕambŭlo, are, προέρχομαι περιπατήσων.
prōdĕo, ĭi, ĭtum, ire, (pro-eo) πρόειμι, (προϊέναι) προέρχομαι, προχωρῶ, προβαίνω. longius, ποῤῥωτέρω. prodeun-

Digitized by Google

tibus annis, προϊόντων τῶν ἐτῶν, προβαινούσης τῆς ἡλικίας. extra modum prodire, πέρα τοῦ μέτρου προϊέναι. 2) πρόειμι, (προϊέναι) προέρχομαι, ἔξειμι (ἐξιέναι) ἐξέρχομαι foras, προϊέναι πρὸ τῆς θύρας, πρόσθεν τῆς θύρας. ex portu, προέρχεσθαι ἐκ τοῦ λιμένος. in publicum, προϊέναι, παριέναι, παρέρχεσθαι εἰς τὸ δημόσιον, εἰς τὸ φανερόν. alicui obviam, ὑπαντᾶν τινι. prodire in scenam εἴτε ἁπλῶς prodire, παριέναι, παρέρχεσθαι, παραβαίνειν εἰς τὴν σκηνήν. semen prodit, τὸ σπέρμα ἀνατέλλει, ἐκφαίνεται ἐκ τῆς γῆς). in lucem prodit, ἐκφέρεται εἰς τὸ φῶς, προφαίνεται, ἐκφαίνεται. comoedia prodit, κωμῳδία ἐκδίδοται ἢ εἰς τὴν σκηνὴν παρέρχεται.

prōdesse, ἴδ. prosum.

prō-dīco, xi, ctum, ĕre, aliquid, προλέγω, μαντεύομαί τι. 2) τάττω, ὁρίζω τι. dies prodicta, ἡ ῥητὴ ἡμέρα, προθεσμία. 3) ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαι. diem, τὴν ἡμέραν.

prōdictātor, ōris, ἀ. στρατηγὸς ὁ ἔχων ἐξουσίαν δικτάτωρος. Λίβιος.

prōdictĭo, ōnis, θ παράτασις χρόνου. Φῆστος

prōdictus, a, um, ἴδ. prodico.

Prŏdĭcus, i, ἀ. Πρόδικος. Prodicĭus, a, um, τοῦ Προδίκου.

prōdĭgālĭtas, ātis, θ. πρόεσις, σπατάλη, ἀσωτία. Λ. σκ.

prōdĭge, ἐπίρ. προετικῶς, ἀσώτως.

prōdĭgentĭa, æ, θ. πρόεσις, ἀσωτία. Τάκιτος.

prōdĭgĭālis, e, τεράστιος, τερατώδης, ἀλλόκοτος. — prodigiale, ἐπίρ τεραςίως. ἀλλοκότως. 2) Jupiter prodigialis, ὁ ἀποτρόπαιος τῶν ἀπαισίων σημείων Ζεύς.

prōdĭgĭālĭter, ἐπίρ. τεραστίως, ἀλλοκότως παρὰ φύσιν.

prōdĭgĭātor, ōris, ἀ. ἑρμηνευτὴς θαυμάτων. Φῆστος.

prōdĭgĭōse, ἐπίρ. τεραστίως, ἀλλοκότως, παρὰ φύσιν.

prōdĭgĭōsus, a, um, τερατώδης, τεράστιος, ἀλλόκοτος.

*prōdĭgĭtas, ātis, θ. (prodigus) ἀσωτία.

prōdĭgĭum, i, οὐ. (pro-dico) σημεῖον, διοσημεῖον, θαῦμα. 2) τέρας, πέλωρ, πέλωρον.

prōdĭgo, ēgi, actum, ĕre, (pro-ago) aliquem, προάγω, ἐξάγω τινά. pullos in pabulum, ἐξάγειν τοὺς πώλους ἐπὶ νομήν. 2) aliquid, προΐεμαί τι. sua, προΐεσθαι, καταναλίσκειν τὰ ἑαυτοῦ.

prōdĭgus, a, um, (prodigo) προετικός, ἀφειδής. peculii, προϊέμενος τὰ ἑαυτοῦ, ἀφειδὴς τῶν ἰδίων μετφ. animae, ἀφειδής, οὐ φειδόμενος τῆς ψυχῆς εἴτε ζωῆς. 2) ἀφειδής, ἄφθονος. tellus, ἡ ἄφθονος γῆ. locus prodigus herbæ, τόπος ἄφθονον πόαν φέρων. amnis prodigus, ποταμὸς ἄφθονος. 3) ἄφθονος, ἁδρός, μέγας, σφοδρός, κ τ.λ. 4) ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκρατής.

prōdĭgŭus, a, um, (prodigo) καταναλισκόμενος.

prōdĭtĭo, ōnis, θ. (prodo) προδοσία. 2) δήλωσις, ἐξαγόρευσις, ἐξαγγελία. arcanorum, ἡ ἐξαγγελία τῶν ἀποῤῥήτων. 3) ὑπέρθεσις, ἀναβολή. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.

prōdĭtĭo, ōnis, θ. (prodeo) τὸ προφαίνεσθαι, ἀναφαίνεσθαι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

prōdĭtor, ōris, ἀ. (prodo) προδότης. 2) ὁ ἐξαγγέλλων, δηλῶν, ἐξαγγείλας, δηλώσας τι.

prōdĭtrix, īcis, θ. (prodo) προδότις. 2) ἡ ἐξαγγέλλουσα. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

prōdĭtus, a, um, ἴδ. prodo.

prō-do, ĭdi, ĭtum, ĕre, aliquid, προφέρω, ἐκφέρω τι. vinum, ἐκφέρειν οἶνον (ἐκ τῆς ἀποθήκης). suspiria, προΐεσθαι στενάγματα, ἀναστένειν. parvā proditus patria, ἐκ μικρᾶς πατρίδος γεγονώς, μικρᾶς πατρίδος ἔκγονος. 2) ἐκφέρω, ἐξαγγέλλω, δηλῶ τι. arcanum, ἐκφέρειν, ἐξαγγέλλειν τὰ ἀπόῤῥητα. conscios, ἐξαγγέλλειν, δηλοῦν τοὺς συνειδότας. diem, τάττειν, ὁρίζειν ἡμέραν. exemplum, παράδειγμα παρέχειν. 3) παραδίδωμί τι. aliquid memoriae, παραδιδόναι τι τῇ μνήμῃ, τοῖς ἐπιγιγνομένοις. ut produnt, ὡς παραδίδοται, ὡς ἡ φήμη παραδίδοται. 4) παραδίδωμι, καταλείπω τι. sacra posteris, ἱερὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις παραδιδόναι εἴτε καταλείπειν. a majoribus proditus, ἀπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένος, παρὰ τῶν πατέρων παραδόσιμος. genus prodere, γένος καταλείπειν. 5) ἀναγορεύω, ἀποδείκνυμι, αἱροῦμαί τινα. interregem, flaminem, μεσοβασιλέα, ἱερέα. 6) προδίδωμι, προΐεμαί τινα ἤ τι. patriam, τὴν πατρίδα. classem praedonibus, τὸν στόλον τοῖς πειραταῖς. officium, παριέναι (παρίημι) τὸ καθῆκον. 7) ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαί τι. diem nuptiis, τὴν ἡμέραν τῶν γάμων.

*prō-dŏcĕo, ēre, aliquid, προδιδάσκω, ὑπαγορεύω τι.

prō-dormĭo, ire, διατελῶ καθεύδων.

prodrŏmus, i, ἀ. πρόδρομος. 2) πρόδρομος, ὑπον. ἄνεμος. 3) prodromi, θ. πληθ. (ὑπον. ficus) τὰ πρόδρομα, εἶδος πρωΐμων σύκων.

prō-dūco, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, προάγω, ἐξάγω τινα, ἤ τι. exercitum castris in aciem, προάγειν, ἐξά-

Digitized by Google

γειν τὸν στρατὸν ἐκ τοῦ στρατοπέδου εἰς παράταξιν. testem, παρίστασθαι, παρέχεσθαι μάρτυρα. aliquem, e carcere, προάγειν, ἐξάγειν τινὰ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. aliquem in concionem, προάγειν, παράγειν τινὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. aliquem dolo in proelium, δόλῳ προάγειν τινὰ εἰς μάχην. aliquam, προαγωγεύειν γυναῖκα. 2) ἐκφέρω, φύω, γεννῶ. partum, ἐκφέρειν τὸ κύημα. aliquem, γεννᾶν τινα. arbor producit folia, τὸ δένδρον φύλλα φύει. cibus carnem producit, ἡ τροφὴ σάρκα ποιεῖ. 3) μετφ. occulta crimina producere, τὰ κρυπτὰ ἁμαρτήματα ἐκφέρειν, δηλοῦν, εἰς φῶς προάγειν. 4) προάγω, προβιβάζω τινά. ad dignitatem, εἰς τιμήν. 5) aliquem, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω τινά. 6) ἐκτείνω, ἀποτείνω, μηκύνω τι. ferrum, προκρούειν, ἐξελαύνειν, ἐλαύνειν σίδηρον. lineam, ἕλκειν, ἄγειν γραμμήν. sermonem, ἐκτείνειν λόγους. syllabam, ἐκτείνειν συλλαβήν. syllaba producta, μακρὰ συλλαβή. digitus productior, δάκτυλος μακρότερος. nomen productum, ὄνομα ἐπεκτεταμένον. 7) παρέλκω, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαί τι. aliquem, παρατείνειν τινά. aliquem spe, ἐλπίδι παράγειν, ἐξαπατᾶν τινα. 8) ποιητικῶς· διάγω. diem, τὴν ἡμέραν. 9) aliquem, προπέμπω τινά. 10) aliquid alicui, προτείνω, προπετάννυμί τί τινος. nubila Phoebo, νεφέλας τοῦ ἡλίου. murum, πρόσθεν παρατείνειν εἴτε ἐλαύνειν τοῖχον. scamnum lecto, τίθημι ὑποπόδιον πρόσθεν τῆς κλίνης. 11) producere scelus, διαπράττειν κακούργημα Κικέρων. 12) παρὰ τοῖς φιλοσόφοις· producta, οὐ. πληθ. τὰ προηγμένα. Ἴδε καὶ promoveo ἐν τέλει.

prōducte, ἐπίῤ. ἐκτεταμένως.

†prōductĭlis, e, ταὐτὸ τῷ ductilis.

prōductĭo, ōnis, θ. (produco) ἔκτασις, μηκυσμὸς (φωνηέντων). 2) παρέλκυσις, ὑπέρθεσις, ἀναβολή.

prōductus, a, um, ἴδ. produco.

†prōdux, ūcis, ἀ. (produco) μόσχευμα.

proebĭa, ταὐτὸ τῷ praebia.

proelĭālis, e, ταὐτὸ τῷ proeliaris.

proelĭāris, e, (proelium) τῆς συμπλοκῆς. pugna proeliaris, ἡ συμπλοκή, παράταξις. 2) μάχιμος, φιλόμαχος. 3) dies proeliares εἴτε proeliares, αἱ ἡμέραι, ἐν αἷς ἔξεστι μάχην συνάψαι.

proelĭātĭo, ōnis, θ. μάχη. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

proelĭātor, ōris, ἀ. (proelior) μαχητής.

proelĭo, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ proelior.

proelĭor, atus sum, ari, συμπλέκομαι, ἀγωνίζομαι, διακινδυνεύω, μάχομαι. cum aliquo, πρός τινα. — παθητ. proeliatum fuit, μάχη ἐγένετο.

proelĭum, i, οὐ. (πρύλις, ἦν δὲ ἡ πρύλις ὄρχησις ἐνόπλιος) συμπλοκή, ἀγών, κίνδυνος, μάχη. diuturnitate pugnae defessi, proelio excedebant, οἱ ἀπειρηκότες τῷ τῆς μάχης χρόνῳ ἀπεχώρουν ἐκ τοῦ ἀγῶνος, ἐκ τοῦ κινδύνου. proelium facere, committere, conserere cum aliquo, συμπλέκεσθαι, συμβάλλειν τινί, μάχην ποιεῖσθαι εἴτε συνάπτειν πρός τινα. proelio decertare, διαγωνίζεσθαι, διαμάχεσθαι. proelium cum Persis, ἡ πρὸς τοὺς Μήδους μάχη. proelio depugnato, ληξάσης τῆς μάχης. proelio cadere, ἐν τῷ κινδύνῳ πίπτειν. ancipiti proelio pugnare, ἀμφιδήριτον μάχην ποιεῖσθαι. 2) σπαν. ἡ μάχη, μονομαχία. 3) μεταφ. proelia ventorum, αἱ τῶν ἀνέμων μάχαι εἴτε συγκρούσεις. proelium taurorum, μάχη ταύρων. proelium voce committere, μάχην ἐν λόγοις ποιεῖσθαι. 4) ποιητ. proelia, οἱ μαχόμενοι, μαχηταί.

Proetĭdes, um, θ. πληθ. αἱ Προιτίδες.

Proetus, i, ἀ. Προῖτος.

†prŏfānātĭo, ōnis, θ. (profano) βεβήλωσις.

†prŏfānātor, ōris, ἀ. (profano) ὁ βεβηλώσας τι.

prŏfāne, ἐπίῤ. βεβήλως.

†prŏfānĭtas, ātis, θ. (profanus) τὸ βέβηλον.

prŏfāno, avi, atum, are, (pro-fanum) aliquid alicui, καθιερῶ, ἀνατίθημί τί τινι. 2) (ἐκ τοῦ profanus) aliquid, βεβηλῶ τι. μεταφ. ἐκλαλεῖν, ἐξαγγέλλειν τι.

prŏfānus, a, um, (pro-fanum) βέβηλος, μὴ ἱερός. 2) βέβηλος, ἀμύητος, ἀτέλεστος. 3) βέβηλος, ἀνόσιος, ἀσεβής, μιαρός. profanum est, ἀνόσιόν ἐστι. profanum, οὐ. ἡ ἀσέβεια. 4) μιαρός.

prŏfāris, profari, ἴδ. profor.

prŏfātum, ἴδ. profor.

prŏfātus, ūs, ἀ. (profor) προφορά, ἐκφώνησις, φθόγγος. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑν.

prŏfectīcĭus, (-tĭus), a, um, (proficiscor) παρά τινος δεδομένος. Λ. νομικῶν.

prŏfectĭo, ōnis, θ. (proficiscor) ἔξοδος. profectionem parare, παρασκευάζεσθαι εἰς τὴν ἔξοδον. ex hibernis profectionem facere, ἐκ τῆς χειμασίας τὴν ἔξοδον εἴτε ὁρμὴν ποιεῖσθαι. 2) πορεία. 3) profectio pecuniae requiritur, ζητεῖται παρὰ τίνος τὸ ἀργύριον ἐδόθη.

prŏfecto, ἐπίῤ. (pro-factum) τῷ ὄντι, ἀληθῶς. ὡς ἀληθῶς, ἀμέλει, δή, ἦ. profecto edepol, ναὶ μὰ Δία, ἦ μήν. 2) δηλαδή, δηλονότι.

prōfectus, a, um, ἴδ. proficiscor.

prōfectus, a, um, ἴδ. proficio,

Digitized by Google

prŏfectus, ūs, ἀ. (proficio) προχώρησις, ὠφέλεια. 2) προκοπή, ἐπίδοσις.
prŏfectus, ūs, ἀ. (proficiscor) ἔξοδος. 2) ἀρχή.
prō-fĕro, tŭli, lātum, ferre, aliquid, ἐκφέρω, ἐξαιρῶ τι. pecuniam ex arca, ἐξαιρεῖν ἀργύριον ἐκ θήκης. manum, linguam, ἐξαίρειν χεῖρα, γλῶσσαν. se proferre, προφαίνεσθαι. aliquid in lucem, in medium, ἐκφέρειν, προάγειν τι εἰς τὸ φῶς, προφέρειν τι εἰς τὸ μέσον. artem, ἐξευρίσκειν, ἀποφαίνειν τέχνην. rumor de te prolatus, ὁ περὶ σοῦ ἐξενεχθεὶς λόγος, ἡ περὶ σοῦ διαδοθεῖσα φήμη. 2) aliquid alicui, προφέρω, προτείνω, δίδωμί τινί τι. 3) προφέρω, φθέγγομαί τι. syllabam, συλλαβήν. verum, προφέρειν, προφέρεσθαι, λέγειν ἀληθές τι. testimonia, προφέρειν, προφέρεσθαι, ἐπάγεσθαι τεκμήρια. 4) ἐκφέρω, φέρω, φύω τι. laurum, δάφνην. semen, σπόρον ποιεῖν. 5) προάγω, προβιβάζω τι. pedem, προβαίνειν τὸν πόδα εἴτε τῷ ποδί. profero vitam beatam usque ad rogum, διάγω εὐδαίμονα βίον μέχρι τῆς τελευτῆς. 6) προάγω, μηκύνω, ἐκτείνω τι. pomoerium, αὐξάνειν κύκλον πόλεως ἢ ὅρια. 7) μηκύνω, παρέλκω, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαί τι. diem, ἀναβάλλομαι τὴν ἡμέραν. rem in diem posterum, ὑπερτίθεμαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν.
prŏfessĭo, ōnis, θ. (profiteor) ὁμολογία, ἐπαγγελία, ὑπόσχεσις. memor professionis, μεμνημένος τῆς ὑποσχέσεως. 2) δήλωσις, ἐξομολόγησις. opinionis, δήλωσις, ἀπόφανσις γνώμης. pecuniae, δήλωσις, ἐξομολόγησις χρημάτων. 3) ἀπογραφὴ οὐσίας. 4) τεκμήριον, σημεῖον. 5) ἐπάγγελμα, τέχνη, ἐπιστήμη.
prŏfessor, ōris, ἀ. (profiteor) ὁ ἐπαγγελλόμενος τέχνην ἢ ἐπιστήμην τινά, σοφιστής, διδάσκαλος, καθηγητής.
prŏfessōrĭus, a, um, σοφιστικός, διδασκαλικός.
prŏfessus, a, um, ἴδ. profiteor.
prŏfestus, a, um, (pro-festus) ἀνέορτος, μὴ ἑόρτιος. 2) βέβηλος, ἀμύητος.
†prōfĭcĭenter, ἐπίῤ. (proficio) μετὰ προκοπῆς.
prōfĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (pro-facio) προβαίνω, προχωρῶ. 2) προβαίνω, προκόπτω, ἐπιδίδωμι. in philosophia, προκόπτειν ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, ἐπιδιδόναι πρὸς φιλοσοφίαν. vitis humore proficit, ἡ ἄμπελος τῷ ὑγρῷ ἐπίδοσιν λαμβάνει. nihil proficit, οὐδὲν προκόπτει, οὐδὲν περαίνει. nihil proficere in oppugnatione, οὐδὲν προκόπτειν εἴτε περαίνειν πρὸς τὴν πολιορκίαν. 3) ὠφελεῖν, λυσιτελεῖν, συμφέρειν. verba non proficientia, ῥήματα ἀλυσιτελῆ, ἀνωφελῆ, μάταια, ἄπρακτα. aliquid in febribus proficit, λυσιτελεῖ τι ἐν πυρετοῖς, ἐπικουρεῖ τοῖς πυρετοῖς. Οὕτω καὶ μετὰ τῶν προθέσεων ad καὶ in μετ' αἰτιατικῆς.
prŏfĭcisco, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ proficiscor.
prŏfĭciscor, fectus sum, i, (pro-facio) ἐξέρχομαι, ἀπέρχομαι, ὁρμῶ, ὁρμῶμαι. ad dormiendum, ἄπειμι, ἀπέρχομαι καθευδήσων. domo, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. portu, ὁρμᾶσθαι ἐκ λιμένος, ἀνάγειν. e castris, ὁρμᾷν, ὁρμᾶσθαι, ἐξορμᾷν ἐκ στρατοπέδου. ad bellum, ἐξιέναι, ὁρμᾷν, ὁρμᾶσθαι ἐπὶ τὸν πόλεμον. ille Idibus a me profectus est, ἐκεῖνος ταῖς εἰδοῖς παρ' ἐμοῦ ὡρμήθη, ἀπῆλθεν. Athenis proficisci, ὁρμᾶσθαι ἐξ Ἀθηνῶν. ad idem, unde profecta sunt, astra redeunt, εἰς τὸ αὐτό, ὅθεν ὡρμήθησαν τὰ ἄστρα ἐπανέρχεται. Trojā profectus, ἐκ Τροίας ὁρμηθείς. μεταφ. inde oratio proficiscitur, ἐκεῖθεν ὁ λόγος ὁρμᾷ, ὁρμᾶται, ἄρχεται. venæ a corde profectae, φλέβες ἐκ τῆς καρδίας ἐξερχόμεναι, ἀρχόμεναι. omnes ab Aristotele profecti, ἅπαντες οἱ Ἀριστοτέλους διάδοχοι εἴτε μαθηταί. genus a Pallante profectum, γένος ἐκ Πάλλαντος γεγονός. ea proficiscuntur a natura, ταῦτα ἐκ τῆς φύσεως γίγνεται εἴτε γεννᾶται. omnia, quae a me profecta sunt in te, ὅσα σοι παρ' ἐμοῦ ἐγένετο. 2) ὁρμῶ, ὁρμῶμαι, πορεύομαι. Romam, εἰς Ῥώμην. domum, οἴκαδε. subsidio Lacedaemoniis, πορεύομαι ἐπικουρήσων Λακεδαιμονίοις. μεταφ. proficiscor ad reliqua, πρόειμι, προβαίνω (τῷ λόγῳ) πρὸς τὰ λοιπά.
prŏfĭcŭus, a, um, (proficio) ὠφέλιμος, λυσιτελής. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
prō-fīlĭus, ii, ἀ. ἔκγονος ἢ ἀπόγονος. Ἐπιγρ.
prōfindo, ĕre, aliquid, διασχίζω, σχίζω τι. Ἀμφ. γρ. Στάτιος.
prŏfĭtĕor, fessus sum, ērī, (pro-fateor) aliquid, ἐξομολογῶ, ὁμολογῶ τι. 2) ἐπαγγέλλω, δηλῶ, μηνύω τι. vultus dolorem profitetur, τὸ πρόσωπον δηλοῖ, μηνύει τὴν λύπην. indicium profiteri, ἐπαγγέλλειν, δηλοῦν, μηνύειν τὸ γενόμενον greges ad publicanum, ἀπογράφεσθαι τὰς ἀγέλας παρὰ τῷ δημοσιώνῃ, δηλοῦν τὰς ἀγέλας τῷ δημοσιώνῃ. profiteri nomen καὶ ἁπλῶς profiteri, ἐπαγγέλλεσθαι, παραγγέλλειν, ζητεῖν ἀρχήν, καί· ἀπογράφεσθαι εἰς τοὺς στρατιώτας. 3) ὁμολογῶ, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνοῦμαί τι. me facturum esse,

Digitized by Google

ποιήσειν. amicum (ὑπον. me esse), ὁμολογῶ φίλος εἶναι. magna professus, μεγάλα ὑποσχόμενος, ἐπαγγειλάμενος. 4) ἐπαγγέλλομαι, διδάσκω τι (ἐπιστήμην ἢ τέχνην). philosophiam, ἐπαγγέλλομαι φιλοσοφίαν. profiteor ἁπλῶς· διδάσκαλος εἴτε σοφιστής εἰμι. — professus, a, um, παθητικῶς· ὁμολογηθείς. dux professus, στρατηγὸς ἀποδειχθείς. — ex professo, ἐξ ἐπίτηδες, ἀναφανδόν.

prŏflāmen, ĭnis, ἀ. ἱερεὺς ὁ τόπον ἐπέχων φλαμέντου. Ἐπιγρ.

prŏflātus, ūs, ἀ. (proflo) πνοή, πνεῦμα, φύσημα.

prŏflātus, a, um, ἴδ. proflo.

prŏflictus, a, um, (pro-fligo) καταβεβλημένος.

prŏflīgātĭo, ōnis, θ. (profligo) σπατάλη. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

prŏflīgātor, ōris, ἀ. (profligo) σπαταλός, ἄσωτος. 2) ἀφανιστής, ἐξολοθρευτής.

prŏflīgātus, a, um, ἴδ. profligo.

prō-flīgo, avi, atum, are, aliquem, καταβάλλω τινά. copias hostium, καταβάλλειν, καταγωνίζεσθαι πολεμίων δυνάμεις. rempublicam, καταλύειν, ἀνατρέπειν τὴν πολιτείαν. moerore profligatus, ὑπὸ λύπης καταβεβλημένος. 2) προκόπτω, προβιβάζω, προάγω τι. bellum profligatum, ὁ προβεβηκὼς πόλεμος. quaestio profligata est, ἡ ζήτησις προκοπὴν ἔλαβεν. homo aetatis profligatae, ἄνθρωπος προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ. 3) ἔσθ' ὅτε· ἀποτελῶ, κατεργάζομαι, ἀνύτω, περαίνω, ἐπὶ τέλος ἄγω τι. — profligatus, a, um, διεφθαρμένος, ἄσωτος, ἐξώλης.

*prō-flīgo, xi, ctum, ĕre, νικῶ, καταβάλλω. Κολουμέλλας.

prō-flo, avi, atum, are, aliquid, ἐκπνέω, ἐκφυσῶ τι. flammas, φλόγας. iram, πνεῖν ὀργήν. 2) nares, φυσᾶν, εὐρύνειν τοὺς μυκτῆρας. 3) ἐπὶ μετάλλων· χωνεύειν τι. proflatum, i, οὐ. ἀποφύσημα. Πλίνιος.

prŏflŭenter, ἐπίῤ. ἀφθόνως. 2) μετ' εὐροίας, (τοῦ λόγου).

*prŏflŭentĭa, æ, θ. (profluo) εὔροια.

prō-flŭo, xi, xum, ĕre, προῤῥέω, προχέομαι. fluvius ex monte profluit, ποταμὸς ἐξ ὄρους ῥέει εἴτε φέρεται. sudor profluens, καταῤῥέων ἱδρώς. in mare profluere, εἰς τὴν θάλασσαν προχεῖσθαι, ῥεῖν. aqua profluens καὶ ἁπλῶς profluens, ῥέον ὕδωρ, ποταμός. μεταφ. cujus ore sermo melle dulcior profluebat, «τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.» ad incognitas artes profluere, ἐπὶ ἀγνώστους τέχνας ἑαυτὸν προϊέναι, εἰς ἀγνώστους τέχνας ἐξολισθαίνειν, ἐξοκέλλειν, φέρεσθαι. — profluens genus orationis, εὔρουν λόγου γένος. profluens quiddam, εὔροιά τις.

prŏflŭus, a, um, (profluo) προῤῥέων, προχεόμενος.

prŏflŭvĭum, ii, οὐ. (profluo) τὸ προῤῥέειν, πρόχυσις, καταῤῥοή. profluvium mulierum, εἴτε genitale, τὰ ἐμμήνια. geniturae, ἡ γονόῤῥοια.

prŏflŭvĭus, a, um, (profluo) ἐξίτηλος, ἀσταθής. 2) profluvius, ἀ. ταὐτὸ τῷ profluvium.

prŏ-for, atus sum, ari, ἀποφθέγγομαι, ἐξειπεῖν. vera, ἀληθῆ. sic profatus, ταῦτα εἰπών. παθητικῶς· sunt a me multa profata, εἴρηταί μοι πολλά. profatum, οὐ. ἀξίωμα, ἀπόφθεγμα. 2) προλέγω, π ρ ο φ η τ ε ύ ω, μαντεύομαι. diem, προειπεῖν τὴν ἡμέραν. Σημ. τὸ ἀ. πρόσ. profor, ὡς καὶ τὸ profer κ.τ.λ. οὐ δοκεῖ εὔχρηστα εἶναι.

profringo, ĕre, (pro-frango) θραύω. Στάτιος.

prŏ-fŭgio, ūgi, ĭtum, ĕre, προφεύγω, ἐκφεύγω, διαφεύγω. ex oppido, ἐκ τῆς πόλεως. a domino, δραπετεύειν ἐκ τοῦ δεσπότου. e carcere, ἀποδιδράσκειν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. in Britanniam, ἐκφεύγειν εἰς τὴν Βρεταννίαν. ad aliquem, καταφεύγειν πρός τινα. 2) aliquid, προφεύγω, ἐκφεύγω, διαφεύγω, ἀποφεύγω τι. conspectum, civium, ἀποφεύγειν τὴν ὄψιν τῶν πολιτῶν. dominum, ἀποδιδράσκειν, ἀποφεύγειν τὸν δεσπότην.

prŏfŭgĭum, ii, οὐ. (profugio) καταφυγή. Ἀμφ. γρ.

prŏfŭgus, a, um, (profugio) προφυγών. ἐκφυγών. domo, οἴκοθεν. e proelio, ἀποδρὰς ἐκ τῆς μάχης. vinculorum, ἐκ τῶν δεσμῶν. regni, ἐκπεσὼν τῆς βασιλείας. profugus patriā, ἐκπεσὼν ἐκ τῆς πατρίδος. profugus, ἀ. ὁ ἐκπεσών, φεύγων, φυγάς. ποιητ. profugus Scytha, ὁ πλανώμενος Σκύθης.

prŏfunde, ἐπίῤ. βαθέως.

prŏfundĭtas, ātis, θ. (profundus) βάθος (κυρ. καὶ μεταφορ.) Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

prŏ-fundo, fūdi, fūsum, ĕre, aliquid, προχέω, ἐκχέω τι. vinum, οἶνον. lacrimas, δάκρυα. Nilus ex lacu profusus, ὁ Νεῖλος ἐκ λίμνης προχεόμενος, προῤῥέων. lacrimae se profundunt, δάκρυα προχεῖται, ἐκχεῖται, προῤῥεῖ. 2) μεταφ. multitudo sagittarum se profundit, πλῆθος βελῶν προχεῖται, ἐκχεῖται. spiritum in acie profundere, ἐν μάχῃ ἐκπνεῖν. vocem profundere, φωνὴν προϊε-

Digitized by Google

σθαι, προχεῖν. se in questus profundere, ἐκχεῖσθαι εἰς ὀδυρμούς, προϊέναι ἑαυτὸν ἐπὶ ὀδυρμούς. urbe se profundunt, ἐκ τῆς πόλεως προχέονται, ἐκχέονται, ἀθρόοι ἐκπίπτουσι. cauda profusa usque ad calces, οὐρὰ καταχεομένη μέχρι τῆς πτέρνης. profundere patrimonia, ἐκχεῖν, προΐεσθαι τὰ πατρῷα. non modo pecuniam sed etiam vitam profundo pro patria, οὐ μόνον τὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ τὸν βίον προΐεμαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος. somnus membra profundit, ὕπνος λύει, ἐκτείνει ἢ καταβάλλει τὰ μέλη. — profusus, a, um, ἐκκεχυμένος, ἐκτεταμένος, εὐρύς 2) ἐκκεχυμένος, ἐκχυτός, ἀκόλαστος, ἀνειμένος 3) προετικός, ἄσωτος, ἀφειδής. sui, ἀφειδὴς τῶν ἰδίων, προϊέμενος τὰ ἑαυτοῦ.

prŏfundus, a, um, (pro-fundus) μέγα βάθος ἔχων, βαθύς, profundum mare, τὸ ἀχανὲς πέλαγος, ἡ βαθεῖα θάλασσα. profundum terrae foramen, βαθὺ ῥῆγμα γῆς. vallis profunda, νάπη βαθεῖα, κοίλη. profunda nox, βαθεῖα νύξ. profundus villus, βαθεῖα, δασεῖα, πυκνὴ θρίξ. profunda silva, βαθεῖα, πυκνή, δασεῖα ὕλη. ποιητ. profundo ruit ore, ἐκ βαθείας πηγῆς προχεῖται. in profundum miseriarum abjectus, εἰς μεγίστην ταλαιπωρίαν ἐμπεσών. profunda pax, βαθεῖα εἰρήνη. labor profundus, πόνος χαλεπός, ὑπερβάλλων somnus profundus, βαθύτατος, βαθὺς ὕπνος. libidines profundae, ἄπειροι, ἀπέραντοι ἡδοναί. profundus amor, δεινὸς ἔρως. profundum, οὐ. ὁ βυθός, τὸ βάθος, ἐνίοτε καὶ ἡ ἀχανὴς θάλασσα, τὸ πέλαγος, ἡ ἀχανὴς εἴτε βαθεῖα λίμνη 2) σπάν. βαθύς, ὑψηλός. coelum, οὐρανός 3) βύθιος, καταχθόνιος. Iupiter profundus, ὁ καταχθόνιος Ζεύς, ὁ Πλούτων.

prŏfūse, ἐπίρ. ἐκκεχυμένως, χύδην. 2) προετικῶς, ἀφειδῶς.

prŏfūsĭo, ōnis, θ. (profundo) πρόχυσις, ἔκχυσις. 2) alvi, ἡ διάῤῥοια. 3) πρόεσις, δαπάνη, σπατάλη. 4) ἐν Ἐπιγρ. profusiones, αἱ χοαί, αἱ σπονδαί.

†prŏfūsor, oris, ἀ. (profundo) ὁ προϊέμενος, σπαταλός, ἄσωτος.

prŏfūsus, a, um, ἴδ. profundo.

prō-gemino, are, ὀφθαλμοὺς ποιῶ εἴτε φύω

prō-gĕner, ĕri, ὁ ἀνὴρ ἐγγόνης.

prōgĕnĕrātĭo, ōnis, θ. (progenero) γέννησις, γένεσις.

prō-gĕnĕro, are, aliquem, γεννῶ τινα.

prōgĕnĭes, ēi, θ. (progigno) γένεσις, γενεά, γένος, αἷμα. 2) γενεά, γόνος, ἔκγονος, ἔκγονοι (τέκνα, ἔγγονοι, ἀπόγονοι). se deorum progeniem esse dicebat, θεῶν ἔκγονος εἶναι ἔλεγε. progenies Iovis, τέκνον Διός. Claudia mea progenies, Κλαυδία ἡ ἐμὴ ἔκγονος, ἡ ἐμὴ ἐγγόνη, κ.τ.τ. 3) ἐπὶ ζῴων καὶ φυτῶν· ὁ γόνος, τὸ γέννημα.

prōgĕnĭtor, ōris, ἀ. (progigno) προπάτωρ, πρόγονος, ἀρχηγέτης τοῦ γένους.

prōgĕnĭtrix, īcis, θ. προμήτωρ.

prōgĕnĭtus, a, um, ἴδ. progigno.

prō-germĭno, are, * ἐκβλαστάνω.

prō-gĕro, essi, estum, ĕre, aliquid, ἐκφέρω τι. ova ᾠὰ τίκτειν. 2) ἐκφέρω, ἐξαιρῶ τι. 3) προφέρω, λέγω τι. 4) ἐκφέρω τινὰ (νεκρόν).

prō-gesto, are, aliquid, προκομίζω τι.

prō-gigno, gĕnŭi, gĕnĭtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, γεννῶ τινα ἢ τι.

prōgnārĭter, ἐπίρ. (pro-gnarus) εἰδημόνως, διαῤῥήδην. Διάφ. γρ. prognaviter.

prōgnātĭo, ōnis, θ. (prognatus) γέννησις, γένεσις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

prōgnātus, a, um, (pro-natus) γεννηθείς, πεφυκώς, γεγονώς, deo, θεοῦ εἴτε ἐκ θεοῦ πεφυκώς, γεγονώς. patre Moscho, πατρὸς γενόμενος Μόσχου. semet prognatos, τοὺς ἐξ αὐτῶν γεγονότας τὰ ἑαυτῶν τέκνα. arundines in palude prognatae, κάλαμοι πεφυκότες εἴτε φυόμενοι ἐν λίμνῃ. 3) ἔκγονος. Tantalo, τοῦ Ταντάλου. ex Cimbris, τῶν Κίμβρων.

Progne, ταὐτὸ τῷ Procne.

prŏgnostĭcum, (-on), i, οὐ. προγνωστικόν.

prŏgramma, ătis, οὐ. πρόγραμμα.

prōgrĕdĭor, essus sum, i, (pro-gradior) προβαίνω, πρόειμι, προέρχομαι, προχωρῶ, πρόσω εἶμι. tridui viam progressus, τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν προελθών. intra teli jactum, προϊέναι ἐντὸς τοξεύματος. eo amentiae progressus est, εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθε. progrediente ætate, προϊούσης τῆς ἡλικίας. ætate progressus, τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκὼς εἴτε προεληλυθώς. progredi longius, ποῤῥωτέρω προϊέναι (τῷ λόγῳ). in virtute, προκόπτειν ἐν ἀρετῇ, εἰς ἀρετήν. 2) πρόειμι, (προϊέναι) προέρχομαι, ἔξειμι, (ἐξιέναι) ἐξέρχομαι, domo, ἐκ τῆς οἰκίας in publicum. παριέναι, προέρχεσθαι εἰς τὸ φανερόν. in bellum, ἐξιέναι, ἐξορμᾶν, ὁρμᾶν, ὁρμᾶσθαι ἐπὶ πόλεμον. 3) εἶμι, ἰέναι. alicui obviam, ἀπαντᾶν τινι.

prōgressĭo, ōnis, θ. (progredior) πρόβασις, προκοπή, ἐπίδοσις, facere progressionem ad virtutem, πρὸς εἴτε ἐπὶ τὴν ἀρετὴν προκόπτειν εἴτε ἐπιδιδόναι. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ κλίμαξ.

prōgressor, ōris, θ. (progredior) ὁ προβαίνων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

Digitized by Google

prōgressus, a, um, ἴδ. progredior.
prōgressus, ūs, ἀ. (progredior) τὸ προβαίνειν, πρόβασις, προχώρησις, πρόοδος. μεταφ. ἡ προκοπή, ἐπίδοσις. 2) προΰπαρξις.
prōgŭbernātor, ōris, ἀ. (ἀντικυβερνήτης).
prōgymnastes, æ, ἀ. προγυμναστής.
proh! ταὐτὸ τῷ pro, ἐπιφών.
prŏhĭbĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (pro-habeo) aliquem aliqua re καὶ ab aliqua re, ἀπείργω τινά τινος εἴτε ἀπό τινος, κωλύω τινά τινος. exercitum itinere, κωλύειν τὸν στρατὸν τῆς πορείας. bovem potione, εἴργειν τὸν βοῦν τοῦ ὕδατος, ἀπὸ τοῦ ὕδατος, τοῦ πιεῖν. agros populationibus ἀντὶ populationes agris, ἀπείργειν λεηλασίας ἀγρῶν. se ab injuria, ἀπέχεσθαι ἀδικίας. aliquem exire domo, κωλύω τινὰ ἐξέρχεσθαι, τοῦ ἐξέρχεσθαι, μὴ ἐξέρχεσθαι τῆς οἰκίας. aliquem mori, οὐκ ἐῶ τινα ἀποθανεῖν. prohibeo ne fiat, εἴτε quominus fiat, οὐκ ἐῶ γενέσθαι. dii prohibeant! μὴ γένοιτο! prohibere aliquem alicujus rei, ποιητικῶς ἀντὶ aliqua re, κωλύειν τινά τινος. Σημ. prohibesso, is, it, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ prohibeam καὶ prohibuerim κ.τ.λ.
prŏhĭbĭtĭo, ōnis, θ. (prohibeo) κώλυσις. Λ. σπαν.
prŏhĭbĭtor, ōris, ἀ. (prohibeo) κωλυτής. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
prohĭbĭtorĭus, a, um, (prohibitor) κωλυτήριος, κωλυτικός.
prŏhĭbĭtus, a, um, ἴδ. prohibeo
prŏhinc, (pro-hinc) διό.
prŏin, ταὐτὸ τῷ proinde.
prŏinde, εἴτε proinde δισσυλλ. (pro-inde) διό, διὰ ταῦτα, ὅθεν. 2) ὁμοίως, κατὰ ταὐτά. proinde ac merere, καθάπερ ἄξιος εἶ. proinde ac si, quasi, atque, ut, ὥσπερ εἰ, ὥσπερ ἄν, ὥσπερ ἂν εἰ. proinde ac si solerent, ὥσπερ ἂν εἰ εἰθισμένοι ἦσαν. proinde quasi per se ipsa clara sint, ὥσπερ εἰ ταῦτα καθ' ἑαυτὰ ἔνδοξα εἴη. non proinde quia natus est, quam pro eo, quod eum nasci contigit temporibus vitae tuae, οὐχ οὕτως ἐπὶ τῇ γενέσει τοῦ παιδός, ὡς ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν σὴν ἡλικίαν αὐτὸν γεγονέναι.
projecte ἐπίρ. ὀλιγώρως.
prōjectĭcĭus, (-tĭus), a, um, ἔκθετος, ἐκβολιμαῖος.
prōjectĭo, onis, θ. (projicio) προβολή, ἔκτασις 2) προβολὴ οἰκοδομήματος.
prōjecto, are, (θαμιστ τοῦ projicio) ῥίπτω. 2) προπηλακίζω τινά, καταφρονῶ τινος.
prōjectōrĭus, a, um, (projicio) ἐκκριτικός. Λ. ἰατρική.
prōjectūra, æ, θ. (projicio) προβολή. Παρὰ Βιτρουβίῳ 3, 5, projectura quam Graeci vocant ἐκφοράν.
projectus, a, um, ἴδ. projicio.
projectus, ūs, ἀ. (projicio) προβολή. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑν. εὕρηται.
prōjĭcio, ēci, ectum, ĕre, (pro-jacio) aliquid alicui, προβάλλω, παραβάλλω τί τινι. alicui panem, παραβάλλειν τινὶ ἄρτον. ante simulacrum projectus, τῷ ἀγάλματι προσπεσών. 2) projicere hastam, scutum, προβάλλεσθαι δόρυ, ἀσπίδα. 3) προβάλλω, προτείνω τι. brachium projectum, βραχίων προβεβλημένος, προτεταμένος. projicere linguam, ἐξαίρειν τὴν γλῶσσαν. saxa projecta, πέτραι προκύπτουσαι, προέχουσαι, προβλῆτες. venter projectior, κοιλία προπίπτουσα. Συγκεχριμένως· projectum, οὐ. ἡ προβολή, τὸ προεχὲς τῆς οἰκιας μέρος. projicere pedem, προτείνειν, προβαίνειν τὸν πόδα, προβαίνειν τῷ ποδί. μετφ projectus ad libidinem, προπετὴς πρὸς ἡδονήν. projecta libido, προέχουσα, ἐξέχουσα, ὑπερβάλλουσα τόλμη. 4) ἐκβάλλω τινὰ ἤ τι. ab urbe, τῆς πόλεως, ἐκ τῆς πόλεως. projectus ab undis nauta, ναύτης ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκπεσὼν εἴτε ἐξοκείλας εἰς τὴν γῆν. projectus, ἀ. ὁ ἐκβληθείς, ἐκπεσών, φυγάς. projicere aliquem in insulam, ἐκβάλλειν, ἐκτοπίζειν τινὰ εἰς νῆσον. projicere puerum, ἐκτιθέναι παῖδα. 5) ῥίπτω τι. arma, ῥίπτειν τὰ ὅπλα. aliquid in ignem, ῥίπτειν τι εἰς τὸ πῦρ. se ex navi, ῥιπτεῖν, ῥίπτειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς νεώς. se in forum, τρέχειν εἰς τὴν ἀγοράν. se ad pedes alicujus, προσπίπτειν τινί. cadavera projecta, νεκροὶ ἐῤῥιμμένοι. projicere vultus, καταβάλλειν τοὺς ὀφθαλμούς. verba, ῥίπτειν λόγον. in miserias projici, ταλαιπωρίᾳ περιπίπτειν. lacrimas projicere, προχεῖν, ἐκχεῖν δάκρυα. 6) ἀποβάλλω τινὰ ἤ τι, καταφρονῶ τινος. se projicere, ἀποβάλλειν, ταπεινοῦν ἑαυτόν. projectus, φαῦλος, ταπεινός. 7) σπαν. ἀναβάλλεσθαι, ὑπερτίθεσθαί τι.
pro-labor, psus, sum, i, πρόσω ὀλισθαίνω, μετφ longius prolabi, εἰς μακρότερον λόγον ἐξοκέλλειν. 2) παρολισθαίνω, κατολισθαίνω, καταπίπτω. ex equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου καταπίπτειν, καταῤῥεῖν. in foramen, εἰς τρῆμα καταπίπτειν prolapsa Pergama, τὰ πεπτωκότα, καταπεπτωκότα, καταῤῥυέντα Πέργαμα. 3) ἐξολισθαίνω, ἐξοκέλλω, καταφέρομαι. in aliquod dedecus, εἰς αἰσχρόν τι καταπίπτειν, καταφέρεσθαι. prolapsa est juventus, ἐξώκειλεν ἡ νεολαία. in mi-

Digitized by Google

sericordiam, προάγεσθαι, καταφέρεσθαι, φέρεσθαι εἰς ἔλεος. cupiditate, ὑπὸ ἐπιθυμίας σφάλλεσθαι.
prōlapsĭo, ōnis, θ. (prolabor) ὀλίσθησις, ὀλίσθημα. 2) κατάπτωσις, ἔρειψις.
prolapsus, a, um, ἴδ. prolabor.
prōlātātĭo, ōnis, θ. (prolato) ἀναβολή, ὑπέρθεσις. Ἀμφ. γρ.
prōlātĭo, ōnis, θ. (profero) προφορά. 2) προαγωγή, αὔξησις, ἔκτασις. 3) παρέλευσις, ἀναβολή, ὑπέρθεσις.
prolato, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ proferre) aliquid, προάγω, εὐρύνω, αὐξάνω τι. 2) μηκύνω, παρέλκω, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαί τι.
†prolātus, us, ἀ. (profero) τὸ προφέρειν, ἐκφέρειν.
prolatus, a, um, ἴδ. profero.
prōlectĭbĭlis, e, (prolicio) θελκτήριος. Ἀμφ. γρ.
prolecto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ prolicio) aliquem, ἐπάγομαι, θέλγω, δελεάζω τινά. 2) προκαλοῦμαί τινα.
prō-lēgātus, i, ἀ. ἐν Ἐπιγρ. ὁ ἀντὶ τοῦ legatus, ὅπερ ἴδε.
prōlepsis, is, θ. πρόληψις.
proles, is, θ. (pro-oleo, olesco ἢ alesco) ὁ ἡ ἔκγονος, γόνος, γενεά, (τέκνον, τέκνα, ἔγγονος, ἀπόγονος, κ.τ.τ.) 2) νεολαία, νέοι. 3) ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν· ὁ γόνος. 4) παρὰ νεωτέροις· οἱ ὄρχεις, τὰ αἰδοῖα.
prōlētārĭus, a, um, (proles) χυδαῖος, κοινός. 2) proletarii, ἐκαλοῦντο οἱ τῆς ἕκτης κλάσεως εἴτε συμμορίας τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν, οἱ σχεδὸν ἄποροι, καὶ μόνῃ τῇ τεκνογονίᾳ τὴν πόλιν αὔξοντες. Ἴδε Gel. N A, XVI, 10.
*prō-lēvo, are, aliquem, ἐκσώζω τινά.
prō-lībo, are, παρὰ Πλινίῳ ταὐτὸ τῷ libo.
*prō-lĭcĕo, cŭi, ēre, προῤῥέω, προχέομαι.
prōlĭcĭo, ĕre, (pro-lacio) aliquem, ἐπάγομαι, ἐφέλκομαί τινα. aliquid, προκαλεῖσθαι, ἐκκαλεῖσθαί τι.
†prō-līmen, ĭnis, οὐ. ὁ πρὸ τοῦ οὐδοῦ χῶρος.
prolĭquātus, a, um, (liquo) διυλισθείς.
prōlĭquĕo, ταὐτὸ τῷ prolicco.
prōlixe, ἐπίῤ. (prolixus) ἐκτενῶς, δαψιλῶς, ἀφθόνως. 2) ἐκτενῶς, προθύμως, φιλοφρόνως, ἀσμένως.
prolixĭtas, atis, θ. (prolixus) μακρότης, μῆκος. 2) ἀπότασις, τὸ διεξοδικόν.
*prolixĭtūdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ prolixitas.
*prolixo, are, aliquid, ἀποτείνω, μηκύνω τι.
prolixus, a, um, (pro-laxus) ἐκτενής, εὐμήκης, περιμήκης, μακρός. 2) μακρός, διεξοδικός. 3) ἐκτενής, πρόθυμος, φιλόφρων. 4) ἐκτενής, ἄφθονος, δαψιλής. 5) ἐκτενής, σφοδρός. 6) εὐτυχής, καλῶς χωρῶν. cetera prolixa sunt, τὰ λοιπὰ καλῶς χωρεῖ, προχωρεῖ.
prōlŏcutor, ταὐτὸ τῷ proloquutor.
prŏlŏgĭum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ prologus
prŏlŏgus, i, ἀ. πρόλογος. 2) ὁ προλογίζων ἐν τῇ σκηνῇ.
prolongo, are, aliquid, μηκύνω τι. Ἀμφ. γρ.
prōlŏquĭum, i, οὐ. (proloquor) ἀξίωμα, πρότασις.
prō-lŏquor, cūtus, (quūtus) sum, i, aliquid, προλέγω, προειπεῖν, ἀποφθέγγομαι, ἀποφαίνομαι, λέγω τι. 2) προλογίζω. 3) προλέγω, προειπεῖν, μαντεύομαι.
*prōlŏquūtor, ōris, ἀ. (proloquor) ῥήτωρ, συνήγορος.
prōlŭbīdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ prolubium.
prōlŭbĭum, i, οὐ. (pro-lubet) ἐπιθυμία, ὄρεξις. 2) ἡδονή.
*prō-lūcĕo, ēre, προφαίνω. Ἀμφ γρ.
prō-lūdo, si, sum, ĕre. προγυμνάζομαι.
prō-lūgĕo, ēre, καταθρηνῶ, ὑπὲρ τὸ δέον κλαίω. Φῆστος.
prō-lŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid, ἀποκλύζω, κατακλύζω, ὕδατι ἢ κλυσμῷ ἀποσπῶ τι. μετφ. καταναλίσκειν, λαφύσσειν τι. 2) ἐκκλύζω τι. ventrem, κλύζειν, λύειν τὴν κοιλίαν. 3) κλύζω, βρέχω τι. vino se proluere, οἴνῳ βρέχεσθαι, βαπτίζεσθαι, οἶνον πολὺν πίνειν.
prōlūsĭo, ōnis, θ. (proludo) προγυμνασία.
prōlūtus, a, um, ἴδ. proluo.
prōlŭvĭes, ēi, θ. (proluo) ἀπόκλυσις, κατακλυσμός. 2) ἔκκρισις.
*prōlŭvĭo, ōnis, θ. (proluo) ἀπόκλυσις.
prōlŭvĭum, ii, οὐ. (proluo) λαφυγμός, ἀσωτεία.
prōlytae, arum, ἀ. προλύται, οἱ πενταετίαν ὅλην τῶν νομικῶν μαθημάτων διακούσαντες καὶ ἀπολυθέντες.
prō-măgister, tri, ἀ. ἐν Ἐπιγρ. ὁ ἀντὶ τοῦ magister, ὅπερ ἰδέ.
prōmăgistĕrĭum, ii, θ. τιμή, ἀξία τοῦ promagister. Ἐπιγρ.
prōmăgistrātus, ūs, ἀ. διοίκησις, ἔργα τοῦ promagister. Ἐπιγρ.
prō-mātertĕra, æ, θ. ἀδελφὴ προμάμμης.
prō-mercālis, e, ὤνιος, ὠνητός.
prōmercĭum, i, οὐ. ἐμπολή, ἐμπορία. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prō-mĕrĕo, ŭi, ĭtum, ēre, καὶ promereor, ĭtus sum, ēri, aliquid, ἄξιός τινός εἰμι εἴτε γίγνομαι. promerui poenam, ἄξιος τιμωρίας εἰμί. proinde ut tu meritus es, καθάπερ ἄξιος εἶ. bene

Digitized by Google

de multis promereo, πολλοῖς ἄξιος γίγνομαι, πολλοῖς πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος γίγνομαι, πολλοὺς εὐεργετῶ. amorem, ἄξιος ἔρωτος γίγνομαι, ἀγάπην κτῶμαι. promeritum, οὐ. ἡ ἀξία, εὐεργεσία, τὸ εὐεργέτημα. male promeritum, οὐ. ἡ κακοποιΐα, τὸ ἁμάρτημα, πλημμέλημα. 2) aliquem, προσάγομαι, ἀνακτῶμαί τινα. socios, τοὺς συμμάχους. voluntatem omnium, τὴν εὔνοιαν πάντων.

prōmĕrĭtum, ἴδ. promereo.

Prŏmēthēus, a, um, Προμήθειος.

Prŏmētheus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Προμηθεύς.

Prŏmēthīdes, æ, ἀ. Προμηθείδης.

prō-mĭco, are, ἀναΐσσω, ἐξαΐσσω, ἀνατέλλω, ἀναβλαστάνω, προφαίνομαι.

prōmĭnenter, ἐπίῤ. ὀρθῶς.

prōmĭnentĭa, æ, θ. (promineo) προβολή, προοχή, ἐξοχή.

prō-mĭnĕo, ŭi, ere, προέχω, ἐξέχω. oculus prominens, ὀφθαλμὸς προπαγής. prominens, οὐ. τὸ προεχές, ἡ προοχή. 2) προκύπτω, ἀνακύπτω.

*prō-mĭno, are, aliquem, κελεύσματι ἐλαύνω τινά (κυρίως· ἐπὶ κτηνῶν).

prōmĭnŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ prominens) μικρόν τι προέχων εἴτε ἐξέχων. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

prōmiscam, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ promiscue.

prōmisce, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ promiscue.

prō-miscĕo, ere, aliquid, συμμίγνυμί τι.

prōmiscŭe, ἐπίῤ. ἐπιμίξ, ἀδιαφόρως. ἀδιακρίτως, φύρδην. 2) σύμμιγα, κοινῇ.

prōmiscus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ promiscuus.

prōmiscŭus, a, um, (promisceo) συμμιγής, σύμμικτος, ἐπίκοινος, κοινός. promiscuis copiis, παντοδαπαῖς χορηγήσεσι. promiscua connubia, ἐπίκοινοι γάμοι, ἐπιγαμία. consulatum promiscuum patribus et plebi facere, τὴν ὑπατείαν ἐπίκοινον εἴτε κοινὴν τῇ τε βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ποιεῖν. ἐν τῇ γραμμ. promiscuum nomen, τὸ ἐπίκοινον ὄνομα. in promiscuo, κοινῇ. 2) ἀδιάφορος, ἀδιάκριτος.

prōmissĭo, ōnis, θ. (promitto) ὑπόσχεσις, ἐπαγγελία.

prōmissīve, ἐπίῤ. ὑποσχετικῶς, ἐπαγγελτικῶς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

prōmissīvus, a, um, (promitto) modus εἴτε tempus, ὁ τῆς ὑποσχέσεως χρόνος, ὁ μέλλων. Λ. Γραμματικῶν.

prōmissor, ōris, ἀ. (promitto) ὁ ὑπισχνούμενος ἢ ὑποσχόμενος.

prōmissus, a, um, ἴδ. promitto.

*prōmissus, ūs, ἀ. (promitto) ὑπόσχεσις, ἐπαγγελία.

prō-mitto, īsi, issum, ĕre, aliquid, ἀνίημι, καθίημί τι. capillum et barbam, ἀνειμένα ἐᾶν κόμην καὶ πώγωνα, κομᾶν καὶ πωγωνοτροφεῖν. sonus promittitur, ἡ φωνὴ ἐκτείνεται, μηκύνεται. venter promissus, κοιλία προπίπτουσα. 2) προπέμπω, παραπέμπω τινά. 3) ἰσχυρίζομαι, λέγω, φάσκω τι. 4) ὑπισχνοῦμαι, ἐπαγγέλλομαί τι. facit ea, quae promisit, ποιεῖ ἃ ὑπέσχετο. promitto de re, ὑπόσχεσιν ποιοῦμαι περί τινος. ei promisi dolium vini dare εἴτε me daturum esse, ὑπεσχόμην αὐτῷ πίθον οἴνου δώσειν. domum Jovi promitto, ὑπισχνοῦμαι εἴτε εὔχομαι τῷ Διὶ (ἀναθήσειν) ναόν. bene promitto, καλὰς ὑποσχέσεις ποιοῦμαι, καλὰ ἐπαγγέλλομαι. se oratorem promittit, ῥήτωρ ἔσεσθαι ὑπισχνεῖται. ad coenam alicui promitto, ὑπισχνοῦμαι δειπνήσειν παρά τινι. promittere ad fratrem, ὑπισχνεῖσθαι πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἰέναι. promittere damni infecti, (ὑπον. causā, nomine, κ.τ.τ.) ἀναδέχεσθαι τὴν οὔπω γενομένην βλάβην. promissum, οὐ. ἡ ὑπόσχεσις, ἐπαγγελία. promissa facit, ἃ ὑπέσχετο ποιεῖ. solvere promissa, ἀποδιδόναι τὰς ὑποσχέσεις. 5) σπαν. προλέγω, σημαίνω, μαντεύομαί τι.

prōmo, mpsi, mptum, (msi, mtum) ĕre, (pro-emo) aliquid, ἐξαιρῶ, ἐκφέρω, προχειρίζομαί τι. telum e pharetra, ἐξαιρεῖν βέλος ἐκ φαρέτρας. vinum dolio, ταμιεύειν, ταμιεύεσθαι οἶνον ἐκ πίθου. senatus alicui ex aerario pecuniam promit, ἡ σύγκλητός τινι ἐκ τοῦ ταμείου ἀργύριον προχειρίζεται. vites se promunt, οἱ ἄμπελοι βλαστοὺς ἐκβάλλουσι. se promere, ἐξέρχεσθαι. 2) προφέρω, δείκνυμί τι. aliquid in medium, προφέρειν τι εἰς τὸ μέσον. sententiam suam, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην. jura clienti, ἐξηγεῖσθαι τὰ δίκαια τῷ πελάτῃ. rerum ordinem, διεξέρχεσθαι τὴν τῶν πραγμάτων τάξιν. promere vulgo epigrammata, ἐπιγράμματα εἰς τὸ φῶς ἐκφέρειν, ἐκδιδόναι, ἐκβάλλειν. — promptus εἴτε promtus, a, um, ἐπιθετικῶς· πρόδηλος, φανερός. 2) δῆλος. 3) πρόχειρος, ἕτοιμος. aliquid promtum habeo, aliquid mihi promtum est, πρόχειρον εἴτε ἕτοιμον ἔχω τι, πρόχειρόν ἐστί μοί τι. 4) πρόχειρος, πρόθυμος. ad bellum gerendum, σπαν. belli, πρόχειρος πολεμεῖν, πρόθυμος πρὸς πόλεμον. in spem, πρόχειρος, πρόθυμος εἰς ἐλπίδα. seditioni, ἀντὶ τοῦ ad seditionem, πρὸς στάσεις. promtus ingenio, linguā, manu, εὐφυής, εὔγλωττος, εὔχειρ, ἐνεργός, ἀνδρεῖος. 5) πρόχειρος, εὐχερής, ῥᾴδιος.

Digitized by Google

prō-mŏnĕo, ēre, aliquem, προμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω τινά.
prōmonstrum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ monstrum. Φῆστος.
prōmontōrĭum, i, οὐ. ἀδόκιμος γραφὴ ἀντὶ promuntŭrĭum, ὅπερ ἰδέ.
prōmōtĭo, ōnis, θ. (promoveo) προαγωγή, προβίβασις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
promōtus, a, um, ἰδ. promoveo.
*prōmōtus, ūs, ἀ. (promoveo) προαγωγή, προβιβασμός.
prō-mŏvĕo, ōvi, ōtum, ēre, aliquem ἢ aliquid, προκινῶ, προάγω, προβιβάζω τινὰ ἢ τι. saxa vectibus, προκινεῖν πέτρας μοχλοῖς. exercitum in locum, προκινεῖν, προάγειν τὸ στράτευμα εἰς τόπον. imperium, προάγειν, αὐξάνειν τὴν ἐπικράτειαν. moenia, αὐξάνειν τὸν κύκλον τῆς πόλεως. aliquem in ampliorem gradum, προβιβάζειν, προάγειν τινὰ εἰς μείζονα τιμήν. pedem triclinio, προβαίνω τῷ ποδὶ ἔξω τοῦ δωματίου. nox promota, ἡ προβεβηκυῖα νύξ. 2) aliquid, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαί τι. 3) προβιβάζω, προκόπτω, προχωρῶ. nihil promoves, οὐδὲν προβιβάζεις, οὐδὲν προκόπτεις. promoveo in studio, προκόπτω ἐν σπουδῇ τινι. 4) παρὰ τοῖς φιλοσόφοις· promota, orum, οὐ. τὰ προηγμένα, ἃ ἀδιάφορα ὄντα ἐκλεγόμεθα κατὰ προηγούμενον λόγον.
promtārĭum, i, ταὐτὸ τῷ promtuarium.
promte εἴτε prompte, ἐπίῤ. προχείρως, προθύμως, ἑτοίμως. 2) προχείρως, εὐχερῶς, ῥᾳδίως.
†promtim, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ prompte.
promto εἴτε prompto, are, (θαμιστ. τοῦ promo) aliquid, προχειρίζομαι, ταμιεύω, ταμιεύομαί τι. Πλαῦτος.
promtŭārĭus, εἴτε promptŭārĭus, a, um, (promtus) ταμιευτικός. cella promptuaria, θ. εἴτε promtuarium, οὐ. τὸ ταμεῖον, ἡ ἀποθήκη.
†promtŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ promtus) πρόχειρος, ἕτοιμος.
promtus εἴτε promptus, a, um, ἰδ. promo.
promtus εἴτε promptus, ūs, ἀ. (promo) ἄχρηστον. ἐκ τούτου δ' εὔχρηστον τὸ in promtu esse, ἐν τῷ φανερῷ εἶναι, πρόδηλον, δῆλον, προφανῆ εἶναι. aliquid in promtu habere εἴτε gerere, ἐν τῷ φανερῷ ἔχειν τι, δηλοῦν, δεικνύναι τι. 2) in promtu esse, πρόχειρον, ἕτοιμον εἶναι. dico, quae mihi sunt in promtu, λέγω, ἃ πρόχειρά μοί ἐστιν, ἃ πρόχειρα ἔχω. 3) in promtu esse, πρόχειρον, εὐχερῆ, ῥᾴδιον εἶναι.
prō-mulcĕo, lsi, lsum, ēre, aliquid, ψήχω τι πρὸς τὰ ἔμπροσθεν.
prōmulcum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ remulcum. Φῆστος.
prōmulgātĭo, ōnis, θ. (promulgo) πρόθεσις, ἔκθεσις νόμου πρὸ τῆς κυρώσεως.
*prōmulgātor, ōris, ἀ. (promulgo) ὁ δημοσιῶν, δηλῶν τι.
prōmulgo, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ pro καὶ vulgo, ἢ ἐκ τοῦ pro καὶ mulgo, ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ προσπηγνύναι) aliquid, προτίθημι, ἐκτίθημί τι. legem, νόμον πρὸ τῆς κυρώσεως. 2) δημοσιῶ, δηλῶ τι.
prōmulsĭdāre, is, καὶ promulsĭdārĭum, ii, οὐ. ὑπόθεμα, ἐν ᾧ ἐτίθεντο τὰ πρόδειπνα.
prōmulsis, ĭdis, θ. (pro-mulsum) τὰ πρόδειπνα.
promulsus, a, um, ἰδ. promulceo.
prōmuntŭrĭum, ii, οὐ. (promineo) ἀκρωτήριον, ἄκρα. 2) ἀκρώρεια.
prōmus, a, um, (promo) σπαν. ταμιευτικός. cella proma, τὸ ταμεῖον. 2) συνήθως· promus, i, ἀ. ὁ ταμίας, ταμιοῦχος. promus librorum, ὁ βιβλιοφύλαξ.
prō-mūtŭus, a, um, προδανειζόμενος, (προλαμβανόμενος ἢ προδιδόμενος).
pronāos, i, ἀ. πρόναος.
prō-năto, are, πρόσω νήχομαι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
prōnatus, a, um, ἰδ. prono. 2) ταὐτὸ τῷ prognatus.
prone, ἐπίῤ. (pronus) κυπτῶς, κυφῶς.
pronius, προπετέστερον. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
prō-necto, ĕre, aliquid, μεταφ. μηκύνω τι.
prŏ-nĕpos, ōtis, ἀ. υἱὸς ἐγγόνου, (τρίτος ἀπόγονος), προέγγονος παρ' Ἀρμενοπούλῳ.
prōneptis, is, θ. ἡ ἀπέγγονος.
prōnis, e, σπάν. ἀντὶ τοῦ pronus.
prōnĭtas, ātis, θ. (pronus) προπέτεια, κατωφέρεια.
prōno, avi, atum, are, (pronus) aliquem ἢ aliquid, προκλίνω τινὰ ἢ τι.
prŏnoea, æ, θ. πρόνοια.
prō-nōmen, ĭnis, οὐ. ἀντωνυμία.
prōnōmĭnālis, e, (pronomen) ἀντωνυμικός.
prō-nōmĭnātĭo, ōnis, θ. ἀντωνομασία.
prōnŭba, ἰδ. pronubus.
*prō-nūbo, are, alicui, προμνῶμαι, προμνηστεύομαί τινα.
pronūbus, a, um, (pro-nubo) γαμήλιος, γαμικός. Juno Pronuba, ἡ Γαμηλία, Τελεία, Ζυγία Ἥρα. 2) pronuba, æ, θ. ἡ νυμφαγωγός, νυμφοστόλος, παράνυμφος. 3) προμνήστρια, προμνηστρίς.

Digitized by Google

pro-nŭmĕro, are, aliquid, ἀριθμῶ, ἀποδίδωμί τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
prō-nuntĭābĭlis, e, (pronuntio) ἀποφαντικός.
prōnuntĭātĭo, ōnis, θ. (pronuntio) ἀπόφανσις. 2) κήρυξις. 3) ἑρμηνεία. 4) ἀπαγγελία, ἐκφώνησις, προφορά, ὑπόκρισις (λόγου ἢ δημηγορίας).
prōnuntĭātīvus, a, um, (pronuntio) modus, ἡ ὁριστικὴ ἔγκλισις.
prōnuntĭātor, ōris, ἀ. (pronuntio) ὁ ἐκφωνῶν εἴτε ἀπαγγέλλων τι. 2) ἑρμηνεύς, κήρυξ.
prōnuntĭatum, i, οὐ. ἴδ. pronuntio.
prōnuntĭātus, ūs, ἀ. (pronuntio) προφορά, ἀπαγγελία.
prō-nuntĭo εἴτε pronuncĭo, avi, atum, are, aliquid, ἀνακηρύττω, κηρύττω, ἀναγορεύω, ἀνειπεῖν, προλέγω, προειπεῖν τι. praemia militi, ἆθλα κηρύττειν εἴτε προειπεῖν τοῖς στρατιώταις. proelium in posterum diem, προειπεῖν μάχην εἰς τὴν ὑστεραίαν. pronuntiare jubet, ut procul tela conjicerent, ἐκέλευσε προειπεῖν αὐτοῖς, πόῤῥωθεν τὰ βέλη ἀφιέναι. pronuntiavit, se coenaturum, προεῖπεν ὡς δειπνήσοι. pronuntiare victorum nomina, ἀναγορεύειν, ἀνειπεῖν, κηρύττειν τὰ τῶν νικητῶν ὀνόματα. aliquem praetorem, ἀναγορεύειν, ἀποδεικνύναι τινὰ στρατηγόν. 2) ἐξαγγέλλω, διηγοῦμαί τι. 3) προφέρω, ἀπαγγέλλω τι. multa memoriter, πολλὰ ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀποστομίζειν. in scena pronuntiare, ἐπὶ σκηνῆς ὑποκρίνεσθαι. 4) ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνοῦμαι. aliquid alicui, τινί τι. 5) ἀποφαίνομαι. sententiam, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην, ποιεῖσθαι τὴν διάγνωσιν εἴτε ἀπόφασιν. de re, περί τινος. de Philodamo pronunciatur amplius, ἀποφαίνονται (οἱ κριταὶ) σκεπτέον ἔτι εἶναι περὶ τοῦ Φιλοδάμου. — pronuntiatum, οὐ. ἡ ἀπόφανσις, ἀπόφασις, τὸ ἀξίωμα.
*prō-nūper, ἐπίῤ. πρὸ οὐ πολλοῦ χρόνου, ἔναγχος.
prō-nŭrus, ūs, θ. γυνὴ ἐγγόνου.
prōnus, a, um, (pro) πρανής. pronus cado, πρανὴς εἴτε ἐπὶ τὸ στῆθος πίπτω. pronus cubitus, ἡ πρανὴς κατάκλισις, τὸ ἐπὶ τοῦ στήθους κεῖσθαι. pronus calix, ἀνατετραμμένη κύλιξ. senex pronus in baculum, γέρων προκύπτων εἴτε κύπτων εἰς τὴν βακτηρίαν. pronus in ventrem, κυρτός. ilex prona, πρῖνος, προνεύουσα. 2) πρανής, κατωφερής, καταφερής, κατάντης, ἐπικλινής. via prona, πρανής, κατωφερὴς ὁδός. amnis pronus, ποταμὸς καταφερόμενος. maria prona, εὔπλοοι θάλασσαι. campus pronus ad orientem, πεδίον ἐπικεκλιμένον πρὸς ἀνατολάς. urbs prona in paludes, πόλις ἐπικλινὴς πρὸς τὰ ἕλη. per pronum, per prona, κατὰ τοῦ πρανοῦς. sidera prona, τὰ καταφερόμενα, κατωφερῆ, κλίνοντα ἄστρα. proni menses, οἱ καταφερόμενοι, ταχέως παρερχόμενοι μῆνες. in aliquem, πρός τινα. 4) εὐχερής, ῥᾴδιος. pronum est facere, ῥᾴδιόν ἐστι ποιεῖν. 5) pronum periculum, ἔσχατος, δεινὸς κίνδυνος.
prŏoemĭor, ari, προοιμιάζομαι.
prŏoemĭum, i, οὐ. προοίμιον.
propāgātĭo, ōnis, θ. (propago) καταμόσχευσις, ἀποφυτεία. 2) ἐπαύξησις, ἔκτασις.
propāgātor, ōris, ἀ. ὁ ἐπαυξάνων. 2) ὁ μηκύνων τι.
propāges, is, θ. (propago) ἀποφυάς. μεταφ. γένος, ἀπόγονοι.
propāgĭno, are, (propago) aliquid, ἀποφυτεύω, καταμοσχεύω τι.
*propagmen, ĭnis, οὐ. (propago) ἐπαύξησις.
propāgo, avi, atum, are, (pro-pago, pango) aliquid, καταμοσχεύω, μοσχεύω, ἀποφυτεύω τι. arborem, vitem, δένδρον, ἄμπελον. 2) genus, prolem, κ.τ.τ. γένος ἐξ ἐμαυτοῦ γεννῶ, γένος εἴτε ἔκγονα καταλείπω. Brutus stirpem in quingentesimum annum propagavit, ὁ Βροῦτος παῖδας παίδων εἴτε ἐκγόνους κατέλιπεν εἰς τὸ πεντακοσιοστὸν ἔτος. μετφ. aliquid posteritati, καταλιπεῖν εἴτε παραδοῦναί τι τοῖς ἐπιγιγνομένοις. multa saecula reipublicae propagare, σώζειν τὴν πολιτείαν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας. 3) ἐπαυξάνω, αὐξάνω, ἐκτείνω τι.
propāgo, ĭnis, θ. (pro-pango) μόσχευμα, ἀποφυάς. 2) μόσχος, κλάδος, κλῆμα. 3) ἔκγονος, γένος, γενεά, γόνος.
prōpălam, ἐπίῤ. ἐν τῷ φανερῷ, εἰς τὸ φανερόν. aliquid propalam fit, δῆλον εἴτε φανερὸν γίγνεταί τι.
prōpălo, avi, atum, are, (propalam) aliquid, φανερῶ, φανερὸν ποιῶ τι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prō-pando, andi, ansum καὶ assum, ĕre, aliquid, ἀναπετάννυμι, ἐκπετάννυμί τι.
prōpansus καὶ propassus, a, um, ἴδ. propando.
†prō-pător, ŏris, ἀ. προπάτωρ.
prŏ-pătrŭus, i, ἀ. ἀδελφὸς προπάππου.
prō-pătŭlus, a, um, ἀναπεπταμένος, ὕπαιθρος. in propatulo καὶ ἁπλῶς propatulo, ἐν ὑπαίθρῳ. in propatulo domus εἴτε aedium, ἐν τοῖς τῆς οἰκίας

Digitized by Google

ὑπαίθροις, ἐν τῇ αὐλῇ. 2) in propatulo, ἐν τῷ φανερῷ, ἐν τῷ κοινῷ.

prŏpĕ, ἐπίῤ. καὶ πρόθ. (ἔστι δὲ κυρίως οὐδέτερον ἐπιθέτου ἀχρήστου, τοῦ propis) ἐγγύς, ἐγγύθεν, πλησίον. intueri aliquem, ἐγγύθεν προβλέπειν τινά. hic prope, πλησίον που ἐνταῦθα. accedere prope ad aliquid, ἐγγύς τινος προσέρχεσθαι εἴτε γίγνεσθαι. prope est, ὁ χρόνος ἐγγύς ἐστι. propĭus, ἐγγύτερον, ἐγγυτέρω, πλησιαίτερον. proxĭme, ἐγγύτατα, ἐγγυτάτω, πλησιαίτατα. prope erat, ut sinistrum cornu pelleretur, τὸ ἀριστερὸν κέρας παρὰ μικρὸν ἐτράπη, παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ τραπῆναι. propius nihil est factum quam ut occideretur, παρ' οὐδὲν ἦλθεν ἀναιρεθῆναι. prope funeratus arboris ictu, παρ' ὀλίγον νεκρωθεὶς τῇ τοῦ δένδρου πληγῇ. prope novo quodam genere, σχεδὸν νέῳ τινὶ γένει. prope annos nonaginta natus, ἐγγὺς ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς, ἐγγὺς τῶν ἐνενήκοντα ὤν. 2) proxime, πρὸ ὀλίγου, πρῴην, τελευταῖον δή· ἔσθ' ὅτε καί, μετ' ὀλίγον. 3) a re, rem καὶ alicui rei, ἐγγύς, πλησίον τινός, πρός τινι. prope a Sicilia. ἐγγὺς τῆς Σικελίας. prope oppidum, ἐγγὺς τῆς πόλεως, πρὸς τῇ πόλει. proprius mari, ἐγγύτερον τῆς θαλάσσης. res est prope metum, τὸ πρᾶγμα ἐγγὺς φόβου ἐστί. prope secessionem res venit, τὰ πράγματα ἐγγὺς στάσεως ἐγένετο. proxime morem Romanum, παραπλησιαίτατα, ὁμοιότατα τῷ Ῥωμαϊκῷ ἔθει.

prŏpĕdĭem, ἐπίῤ. (prope-diem) μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἐν βραχεῖ, τάχα.

prō-pello, pŭli, pulsum, ĕre, aliquid, προωθῶ τι. ventus nubes propellit, ἄνεμος προωθεῖ τὰ νέφη. navem in altum, ἀνάγειν ναῦν (εἰς τὸ πέλαγος). oves in pabulum, ἐλαύνειν πρόβατα εἰς τὴν νομήν. aliquem ad mortem, προάγειν τινὰ εἰς θάνατον. 2) ἀπωθῶ, ἐξωθῶ τινα. equites, ἐξωθεῖν ἱππεῖς. hostem a castris, ἀπωθεῖν, ἀποκρούειν πολέμιον ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. 3) καταβάλλω τι. muros, τείχη. 4) προΐημι, ἀφίημι, βάλλω τι. hastam, δόρυ

prŏpĕmŏdo, ἐπίῤ. Τύπος σπανιώτερος τοῦ propemodum.

prŏpĕmŏdum, ἐπίῤ. (prope-modum) σχεδόν, σχεδόν τι, παρ' ὀλίγον, παραμικρόν, ὀλίγου δεῖν.

prŏpemptĭcon, i, οὐ. (προπεμπτικὸν ποίημα).

prō-pendĕo, ndi, nsum, ēre, προκρέμαμαι, κρέμαμαι, προπίπτω. 2) ἐπιῤῥέπω, ῥέπω. 3) in aliquem, πρόθυμός τινί εἰμι, προθυμοῦμαί τινι. — propensus, a, um, προκρεμάμενος, κρεμάμενος. 2) ῥοπὴν ἔχων, βαρύς, ἐμβριθής. 3) ad aliquid, ἐπιῤῥεπής, ῥέπων, προπετής, καταφερὴς ἐπί τι. ad misericordiam, ad voluptates, ἐπὶ τὸ ἔλεος, ἐπὶ τὰς ἡδονάς. in aliquem εἴτε alicui, πρόθυμός τινι εἴτε πρός τινα. propensus animus, ἡ προθυμία.

prōpendo, ĕre, σπάν. ἀντὶ τοῦ propendeo.

prōpendŭlus, a, um, προκρεμάμενος, κρεμάμενος.

prŏpense, ἐπίῤ. (propendeo) ἐπιῤῥεπῶς, προθύμως.

*prōpensĭo, ōnis, θ. (propendeo) ἐπιῤῥέπεια, προθυμία.

prōpensus, a, um, ἴδ. propendeo

†prŏpĕrābĭlis, e, (propero) ἐπισπερχής, ταχύς.

prŏpĕranter, ἐπίῤ. (propero) ἐπισπερχῶς, ταχέως.

prŏpĕrantĭa, æ, θ. ἔπειξις, σπουδή, κατάσπευσις. Λ. σπ.

prŏpĕrātim, ἐπίῤ. ἐπισπερχῶς, κατεσπευσμένως. Λ. σπ.

prŏpĕrātĭo, ōnis, θ. (propero) ἔπειξις, κατάσπευσις.

prŏpĕrāto, ἐπίῤ. παρὰ Ταχίτῳ ταὐτὸ τῷ properatim.

prŏpĕre, ἐπίῤ. ἐπισπερχῶς, κατεσπευσμένως, ταχέως, σπουδῇ.

*prŏpĕrĭpes, ĕdis, (properus-pes) ταχύπους, ὠκύπους.

prŏpĕrĭter, ἐπίῤ. Τύπος σπανιώτερος τοῦ propere.

prŏpĕro, avi, atum, are, (properus) aliquid, κατασπεύδω, ἐπισπέρχω, σπεύδω, ἐπείγομαί τι. 2) οὐ. κατασπεύδειν, σπέρχεσθαι, ἐπείγεσθαι, σπεύδειν. Romam, εἰς τὴν Ῥώμην. abire, ἐπείγομαι, σπεύδω ἀπιέναι. properato opus est, ἐπείξεως εἴτε σπουδῆς δεῖ.

Prŏpertĭus, ii, ἀ. Προπέρτιος.

prŏpĕrus, a, um. ἐπισπερχής, σπεύδων, ἐπειγόμενος. 2) Παρὰ Ταχίτῳ, μετὰ γενικῆς· alicujus rei, ἐπειγόμενος, κατεπειγόμενος, ἐφιέμενός τινος. Εὕρηται συντασσόμενον παρὰ τῷ αὐτῷ καὶ μετ' ἀπαρεμφάτου.

prōpes, ĕdis, ἀ. (pro-pes) ὁ κάλως τοῦ ποδὸς εἴτε ποδεῶνος.

prōpexus, a, um, (pecto) εἰς τὰ πρόσω ἐκτενισμένος, καθειμένος, προκρεμάμενος. λέγεται ἐπὶ πώγωνος καὶ κόμης.

prŏphēta, æ, εἴτε prophētes, æ, ἀ. προφήτης.

†prŏphētālis, e, προφητικός.

prŏphētīa, æ, θ. προφητεία.

†prŏphētĭālis, e, προφητικός.

prŏphētĭce, ἐπίῤ. προφητικῶς.

Digitized by Google

prŏphētĭcus, a, um, προφητικός.
prŏphētis, ĭdis, θ. προφῆτις.
†prŏphētissa, æ, θ. προφῆτις.
†prŏphēto, avi, atum, are, προφητεύω.
prŏpīnātĭo, ōnis, θ. (propino) πρόποσις. Ἐν ἐπιγρ εὕρηται σημαίνουσα ἡ λέξις καὶ τὸ περίδειπνον, ἤτοι τὴν παρ' ἡμῖν μακαρίαν.
prŏpīnator, ōris, ἀ. (propino) ὁ προπίνων, προπότης. Ἀμφ. γρ.
prŏpīno, avi. atum, are, aliquid alicui, προπίνω τινί τι. salutem alicui, φιλοτησίας προπίνειν τινί. μετφ. προπίνειν, παρατιθέναι τινί τι. aliquem alicui, προπίνειν, παραδιδόναι, ἐγχειρίζειν τινά τινι. 2) ἐπὶ ἰατροῦ· propinare aliquid, προποτίζειν τι.
prŏpinque, ἐπίρ. πλησίον, ἐγγύς.
prŏpinquĭtas, ātis, θ. ἐγγύτης. propter propinquitatem, διὰ τὸ πλησίον εἶναι. 2) ἀγχιστεία.
prŏpinquo, avi. atum, are, (propinquus) πλησιάζω, ἐγγίζω, πελάζω. dies propinquat, ἡ ἡμέρα ἐγγίζει, ἐγγύς ἐστιν. alicui rei καὶ aliquam rem propinquare, πλησιάζειν, ἐγγίζειν, πελάζειν τινί, ἐγγὺς εἴτε πλησίον τινός γίγνεσθαι. 2) aliquid, ἐπισπεύδω, ταχύνω τι. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
prŏpinquus, a, um, (prope) πλησίον εἴτε ἐγγὺς ὤν, πλησιόχωρος. in propinquis urbis ἢ urbi locis, ἐν τοῖς ἐγγὺς τῆς πόλεως τόποις. in propinquo esse, πλησίον εἴτε ἐγγὺς εἶναι. ex propinquo, ἐγγύθεν. propinquus reditus, ἡ ἐπάνοδος ἐγγὺς οὖσα. propinqua mors, ὁ ἐνιστάμενος θάνατος. 2) alicui, παραπλήσιος, παρόμοιός τινι. 3) ἀγχιστεύων, τῷ γένει προσήκων. propinqua cognatione alicui junctus, ὁ γένει ἐγγύς τινος, ὁ ἐγγὺς προσήκων τινί. propinqui, ἀ. οἱ ἀγχιστεῖς, ἀγχιστεύοντες, γένει προσήκοντες.
prŏpĭo, are, (prope) alicui, ἐγγίζω, πλησιάζω τινί. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prŏpĭor, ĭus, γεν. iōris. (συγκρ. τοῦ ἀχρήστου propis, ἐξ οὗ τὸ ἐπίρ. prope) ἐγγύτερον εἴτε πλησιαίτερον ὤν, ἐγγίων, ἐγγύτερος, πλησιαίτερος. propiora tenere, τὰ ἐγγυτέρω κείμενα κατέχειν. propiora fluminis, τὰ ἐγγυτέρω τοῦ ποταμοῦ. propius vero, πιθανώτερον. propior funeri, τοῦ θανάτου ἐγγυτέρω ὤν. propior montem collocatus, ἐγγύτερον τοῦ ὄρους τεταγμένος. ab igne propior stetit, ἐγγυτέρω τοῦ πυρὸς ἔστη. propior epistola, ἡ νεωτέρα ἐπιστολή. Παροιμία· tunica propior pallio est, ἀνάλογος τῇ Ἑλληνικῇ· γόνυ κνήμης ἔγγιον. 2) γένει ἐγγύτερον ὤν. propior illi, γένει ἐγγυτέρω ἐκείνου ὤν, ἐγγύτερον προσήκων ἐκείνῳ. 3) φιλίᾳ ἐγγυτέρω ὤν, οἰκειότερος. ei propior cum Tiberio usus erat, οἰκειότερον ἐχρῆτο εἴτε ἐπλησίαζε τῷ Τιβερίῳ. 4) ἐγγίων, ἐγγύτερος, παραπλησιαίτερος, ὁμοιότερος. tauro, ὁμοιότερος ταύρῳ. lingua Britannicae propior, διάλεκτος τῇ Βρεταννικῇ παραπλησιαιτέρα. 5) οἰκειότερος, ἰδιαίτερος, κυριώτερος. propior cura, ἰδιαιτέρα φροντίς. propior amicus, κυριώτερος φίλος. propius exemplum, οἰκειότερον, κυριώτερον, ἐπιτηδειότερον παράδειγμα — ὑπερθ.
proxĭmus, a, um, ἐγγύτατα εἴτε ἐγγυτάτω ὤν, ἔγγιστος, ἐγγύτατος, πλησιαίτατος. proxima oppida, αἱ ἐγγύτατα πόλεις. proximus ab aliquo, alicui, aliquem, ἐγγυτάτω τινὸς ὤν. Belgae sunt proximi Germanis, οἱ Βέλγαι ἐγγύτατα τῶν Γερμανῶν εἰσιν. proximus a postremo, ὁ τοῦ ὑστάτου ἐγγύτατα. proximus hostem, ὁ τῶν πολεμίων ἐγγύτατα ὤν. in proximo, ἐγγύτατα, πλησιαίτατα. proximus, ἀ. ὁ πέλας, ὁ πλησίον, ὁ ἕτερος. 2) ἐπὶ χρόνου· ἐπιών, ἐνιστάμενος, ἐχόμενος, ὑστεραῖος. annus proximus, τὸ ἐπιὸν ἔτος, τὸ ἑξῆς ἔτος. proxima aestas, τὸ ἐπιὸν θέρος, τὸ πρῶτον θέρος. se proxima nocte, castra moturum, ὅτι τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ τὴν ἀναζυγὴν ποιήσεται. 3) παρελθών, τελευταῖος, προτεραῖος, παρῳχημένος. quid proxima nocte egeris, τί τῇ παρελθούσῃ ταύτῃ νυκτὶ ἔπραξας. proximae literae, ἡ ὑστάτη, τελευταία, νεωτάτη ἐπιστολή. proximi Censores, οἱ τελευταῖοι τιμηταί, οἳ ἔτι ἦρχον, μεθ' οὓς οὔπω ᾕρηντο ἕτεροι. proximo, ἔναγχος, νεωστί. 4) ἐγγύτατά τινος ὢν φιλίᾳ, γένει, ἡλικίᾳ, τιμῇ, κ.τ.τ. alicui proximus genere εἴτε cognatione, γένει ἐγγυτάτω τινὸς ὤν, ἐγγύτατα προσήκων τινί. proximos Jovi occupavit Pallas honores, τὰς ἐγγυτάτω τοῦ Διὸς τιμὰς ἡ Παλλὰς ἔχει. 5) alicui, παραπλησιαίτατος, ὁμοιότατός τινι. 6) πρόχειρος, πρὸ ποδῶν εἴτε ἐν ποσὶν ὤν.
prŏpĭtĭābĭlis, e, (propitio) εὐεξίλαστος, εὐδιάλλακτος.
prŏpĭtĭātĭo, ōnis, θ. (propitio) ἱλασμός, ἐξιλασμός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
prŏpĭtĭātor, ōris, ἀ. (propitio) ὁ ἐξιλασκόμενος.
†prŏpĭtĭātrix, īcis, θ. (propitiator) ἡ ἐξιλασκομένη.
†prŏpĭtĭātus, ūs, ἀ. (propitio) ἐξιλασμός.
prŏpĭtĭo, avi, atum, are, aliquem, ἱλάσκομαι, ἐξιλάσκομαί τινα.

Digitized by Google

prŏpĭtĭus, a, um, (pro peto, προπετής) ἵλεως, εὐμενής, πρᾶος, aliquem propitium facere, ἵλεών τινα ποιεῖν.
prŏpĭus, ἐπίρ. ἴδ. prope.
proplasma, ătis, οὐ. πρόπλασμα.
proplastĭce, es, θ. ἡ προπλαστικὴ τέχνη.
prŏpnĭgēon (-um), i, οὐ. προπνιγεῖον, ὃ καὶ praefurnium λέγεται, μέρος τοῦ λουτροῦ.
prŏpōla, æ, ἀ. προπώλης.
prŏpŏlis, is, θ. πρόπολις.
prŏpŏma, ătis, οὐ. πρόπομα.
prō-pōno, ŏsŭi, ŏsĭtum, ĕre, aliquid, προτίθημί τι. legem, νόμον. aliquid ante oculos, τὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. aliquid venale, προτιθέναι, ἐκτιθέναι, ἐπιδεικνύναι ὠνητόν τι. praemia alicui, προτιθέναι, ἐκτιθέναι, προειπεῖν τινι ἆθλα. poenam improbis, τιμωρίαν τοῖς κακοῖς. proposita est poena, τιμωρία πρόκειται, ἐπίκειται. recte facto laus proponitur, proposita est, τῷ κατορθώματι ἔπαινος προτίθεται, πρόκειται. proponere conditionem, συνθήκην προτιθέναι, προτείνειν. quaestionem proponere, ζήτημα προτιθέναι, προβάλλειν, εἰς τὸ μέσον προφέρειν. proponere alicui spem, καριστάναι τινὶ ἐλπίδα. metum, παριστάναι, ἐμποιεῖν τινι φόβον. propositus telis, ἐκκείμενος βέλεσι. 2) προτίθημι, προφέρω, λέγω, ἰσχυρίζομαί τι. 3) ἐκφέρω, ἐκδίδωμι, δηλῶ τι. 4) mihi propono, προτίθεμαι. facere εἴτε ut faciam. ποιεῖν. quod animo εἴτε mihi proposui, ὅπερ προὐθέμην. propositum fecit, ὃ προὔθετο ἐποίησε. propositum, οὐ. ἐνίοτε· πρόθεσις, προαίρεσις. 5) mihi propono, προτίθεμαι, ὑποτίθεμαι. propositum, οὐ. πρόθεσις, ὑπόθεσις, τὸ προκείμενον. a proposito declinare, ἀπὸ τοῦ προτεθέντος εἴτε ὑποτεθέντος λόγου πλανᾶσθαι. 6) propositum, οὐ. συλλογισμοῦ πρότασις.
Prŏpontis, ĭdis καὶ ĭdos, θ. Προποντίς.
prŏporro, ἐπίρ. πορρωτέρω, πόρρω. 2) παντελῶς. Λουκρήτιος.
prŏportĭo, ōnis, θ. ἀναλογία, τὸ ἀνάλογον. proportione, ex proportione, pro proportione, κατ' ἀναλογίαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν, ἀναλόγως.
prŏportĭōnālis, e, (proportio) ἀναλογικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
prŏportĭōnātus, a, um, ἀναλογικός, ἀνάλογος.
prŏpŏsĭtĭo, ōnis, θ. (propono) παράστασις, ἔννοια, φαντασία. 2) πρόθεσις, προαίρεσις. 3) θέμα, θέσις, ὑπόθεσις, γνώμη, ἀξίωμα. 4) πρότασις συλλογισμοῦ.
prŏpŏsĭtus, a, um, ἴδ. propono.
prōpraetor, ōris, ἀ. ἀντιστράτηγος, ἐξαπέλεκυς ἔπαρχος, ἔπαρχος στρατηγικῆς ἐξουσίας.
prŏprĭātim, ἐπίρ Τύπος μεταγενέστερος τοῦ proprie.
prŏprĭe, ἐπίρ. ἰδίᾳ (οὐ κοινῇ). 2) ἰδίᾳ, ἰδίως, κυρίως, κατ' ἐξοχήν. 3) ἰδίως, κυρίως, κυριολεκτικῶς. proprie dicere, κυριολογεῖν, κυριολεκτεῖν. proprie dicti Illyrii, οἱ κυρίως καλούμενοι Ἰλλυριοί.
prŏprĭĕtārĭus, a, um, (proprietas) ἴδιος, ἰδιόκτητος. 2) proprietarius, ἀ. ὁ ἰδίᾳ κεκτημένος τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
prŏprĭĕtas, ātis, θ. (proprius) ἰδιότης, ἰδίωμα. 2) ἰδία κτῆσις, κτῆσις, τὸ ἰδιόκτητον, κτῆμα. 3) κυριολογία, κυριολεξία.
prŏprĭo, avi, atum, are, (proprius) aliquid, ἰδιοποιῶ.
*prŏprĭtim, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ proprie.
prŏprĭus, a, um, ἴδιος, οἰκεῖος, (οὐ κοινός). vitium proprium senectutis, κακία ἰδία τοῦ γήρως. propria domus, ἰδία, οἰκεία οἰκία. hominis est propria veri investigatio, τοῦ ἀνθρώπου ἰδία ἐστὶν ἡ τοῦ ἀληθοῦς ἔρευνα. proprium facere aliquid, οἰκειοῦσθαί τι. est oratoris proprium, ἴδιον εἴτε ἰδιότης τοῦ ῥήτορός ἐστι. de proprio vivere, ἀπὸ τῶν ἰδίων, ἀπὸ τῶν οἰκείων χρημάτων, ἀπὸ τῆς οὐσίας ζῆν. propria familia, οἱ ἴδιοι οἰκέται. proprii quidam sonitus, ἴδιοί τινες ἦχοι. 2) ἴδιος, κύριος, ἐπιτήδειος. remedia propria, τὰ ἴδια, κύρια ἰάματα. 3) κύριος, μόνιμος. 4) κύριος, βέβαιος.—Ὁ συγκρ. proprior παρὰ Σενέκᾳ τῷ ῥήτορι, ὁ δὲ ὑπερθετ. propriissimus παρὰ Βοηθίῳ εὕρηται.
propter, ἐπίρ. (ἐκ τοῦ prope, ἀντὶ propiter) ἐγγύς, πλησίον.
propter, πρόθ. μετ' αἰτιατ. (prope) ἐγγύς, πλησίον τινός, πρός τινι. propter Siciliam, πρὸς τῇ Σικελίᾳ. propter ædem, ἐγγὺς τοῦ ναοῦ, πρὸς τῷ ναῷ. propter mare, πρὸς τῇ θαλάσσῃ, παρὰ τὴν θάλασσαν. propter castra praetergressus, παρελθὼν παρὰ τὸ στρατόπεδον, παραμειψάμενος τὸ στρατόπεδον. 2) διά τινα, διά τι, ἕνεκά τινος. amicitia propter se expetenda, ἡ φιλία δι' ἑαυτὴν ζητητέα. propter metum, διὰ δέος. te propter modestiam tuam diligo, φιλῶ σε ἐπὶ τῇ σῇ μετριοφροσύνῃ. propter viam (sacra) facere, ἐπὶ τῇ πορείᾳ θύεσθαι. propter hoc, διὰ τοῦτο, τούτου ἕνεκα. propter quae, ὧν ἕνεκα. quos propter ἀντὶ τοῦ propter quos, ὧν ἕνεκα. propter ea, καὶ συνήθως ὑφ' ἕν. proptĕrēa, διὰ τοῦτο, τούτου ἕνεκα. prepterea quod miseram, διὰ τοῦτο,

Digitized by Google

διότι ἔπεμψα. res mirabilis, propterea quod non saepe fit, θαυμαστόν ἐστι, διὰ τὸ μὴ πυκνὰ γίγνεσθαι. id propterea πλεοναστικῶς ἀντὶ τοῦ proterea. 3) διά τινα, διά τινος. propter illum vivo, δι' ἐκεῖνον ζῶ, δι' ἐκείνου σέσωσμαι. propter te liber sum, διὰ σὲ ἐλεύθερός εἰμι.
prŏptĕrĕā, ἴδ. propter.
prŏpŭdĭōsus, a, um, ἀναιδής, ἀναίσχυντος, ἀνόσιος, μιαρός.
prŏpŭdĭum, i, οὐ. (pro-pudet) ἀναίδεια, ἀναισχυντία, αἰσχρουργία. 2) ἀναιδὴς ἄνθρωπος, αἶσχος.
prōpugnācŭlum, i, οὐ. (propugno) προμαχών. moenium, ὁ προμαχὼν τοῦ τείχους. 2) μεταφ. τὸ πρόβλημα, ὁ πρόβολος, ἡ προβολή.
prōpugnātĭo, ōnis, θ. (propugno) τὸ προμάχεσθαι ἤτοι ὑπερμάχεσθαί τινος, ἄμυνα.
prōpugnātor, ōris, ἀ. (propugno) ὑπέρμαχος, ὑπερασπιστής, μαχητής, ἀμυντήρ.
prōpugnātrix, īcis, θ. (propugnator) ἡ ὑπέρμαχος. Ἐπιγρ.
prō-pugno, avi, atum, are, pro aliquo. ἔσθ' ὅτε καὶ aliquem καὶ alicui. προμάχομαι, ὑπερμάχομαι, ὑπερμαχῶ τινος, ὑπερμαχῶ, ὑπερασπίζω τινά, ἀμύνω τινί. pro patriis fanis, ἀμύνειν τοῖς πατρῴοις ἱεροῖς. bestiae pro partu suo propugnant, τὰ θηρία προμάχονται τῶν τέκνων, μάχονται ὑπὲρ τοῦ γόνου. propugnant pectora parmā, προβάλλονται τοῦ στήθους τὴν πάρμην εἴτε ἀσπίδα. — παθητικῶς· propugnatus, ὑπερασπιζόμενος.
prōpulsātĭo, ōnis, θ. (propulso) ἀπόκρουσις.
prōpulsātor, ōris, ἀ. (propulso) ἀμυντήρ. ὁ ἀποκρούων.
prōpulso, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ propello) aliquem ἢ aliquid ab aliquo, ἀποκρούω, ἀπωθῶ τινά τινος εἴτε ἀπό τινος. hostem, τοὺς πολεμίους. morbos, ἐπικουρεῖν νόσοις. injurias, ἀλέξασθαι ἀδικίας.
prōpulsor, ōris, ἀ. (propello) ἐλατήρ, ἀπελάτης. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prōpulsus, a, um, ἴδ. propello.
prōpulsus, ūs, ἀ. (propello) τὸ προωθεῖν, ὤθησις, ὠθισμός.
prŏpȳlaeon, i, οὐ. καὶ propylaea, orum, πληθ. προπύλαιον, προπύλαια.
prōquaestōre, οὐδαμοῦ δὲ τὸ proquaestor εὕρηται). ἀντιταμίας, ὁ ἐν ἐπαρχίᾳ ταμίας καὶ μισθοδότης.
prō-quam, ἀντὶ τοῦ pro quam, καθάπερ, καθ' ὅτι.
prōquĭrīto, avi, atum, are, (pro-Quirites) aliquid, προτίθημί τι εἰς τὸ δημόσιον, δημοσιῶ τι. 2) βοῶ εἰς τὸν δῆμον ἢ δημηγορῶ.
prōra, æ, θ. πρῷρα. 2) ποιητ. ἡ ναῦς.
prō-rēpo, psi, ptum, ĕre, ἐξέρπω, ἐξερπύζω. 2) πρόσω ἕρπω, ἕρπω, ἑρπύζω. 3) ἐκτείνομαι.
prōrēta, æ, ἀ. πρωράτης, πρωρεύς.
prōrētus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ proreta. Ὀβίδιος.
prōreus, ĕi καὶ ĕos, ἀ. ταὐτὸ τῷ proreta.
prōrīga, ταὐτὸ τῷ perorīga.
prōrĭpĭo, ĭpŭi, eptum, ĕre, (pro-rapio) aliquem, ἀναρπάζω, ἁρπάζω τινά. 2) aliquem in caedem, ἁρπάζειν, προάγειν τινὰ εἰς φόνον. 3) se proripere, ἐξάττειν, ἐκθορεῖν. domo, ἐκ τῆς οἰκίας. domum, δρόμῳ οἴχεσθαι εἴτε φέρεσθαι οἴκαδε. se custodibus, ἀποδιδράσκειν τοὺς φύλακας. Σημ. proripere ποιητ. ἀντὶ τοῦ se proripere.
prōrīto, are, (ἐκ τοῦ pro καὶ τοῦ θέμ. rito = ἐρέθω, ὅθεν καὶ τὸ irrito) aliquid, ἐρεθισμῷ προάγω τι, προχαλῶ τι. 2) ἐρεθίζω τινὰ ἤ τι. spes aliquem proritat, ἡ ἐλπὶς ἐρεθίζει, ἐπάγεταί τινα. proritare stomachum, ἐρεθίζειν τὸν στόμαχον, ὄρεξιν τῷ στομάχῳ ἐμποιεῖν. aliquem ad aliquid, παροξύνειν, παρορμᾶν τινα ἐπί τι.
prō-rŏgātĭo, ōnis, θ. παράτασις. 2) ὑπέρθεσις, ἀναβολή.
prōrŏgātīvus, a, um, (prorogo) ἀναβλητικός, ἀναβολῆς ἐπιδεκτικός.
prōrŏgātor, ōris, ἀ. (prorogo) ταμίας, οἰκονόμος Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
prō-rŏgo, avi, atum, are, aliquid, παρατείνω, μηκύνω. vitam, τὸν βίον. imperium, τὴν ἀρχήν. provinciam, τὴν διοίκησιν ἐπαρχίας. 2) ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαί τι. diem, ὑπερτίθεσθαι, ἀναβάλλεσθαι τὴν ἡμέραν. tempus, παρέλκειν τὸν χρόνον. vitam, παρατείνειν, μηκύνειν, χρονίζειν τὸν βίον. memoriam alicujus, χρόνιον ποιεῖν τὴν μνήμην τινός. aliquid in alium diem, ὑπερτίθεσθαι, ἀναβάλλεσθαί τι εἰς ἄλλην ἡμέραν. 3) παρὰ νεωτέροις· ἀ. προαποτίνω, προκαταβάλλω. 6'. προβάλλω, γνωστὸν ποιῶ.
prorsum, ἐπίῤ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ prorsus.
prorsus, ἐπίῤ. (pro-versus) πρόσω, εἰς τοὔμπροσθεν. cedere, χωρεῖν. 2) τὴν εὐθεῖαν, εὐθύ. ex illo loco prorsus, Corinthum petit, ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου εὐθὺ Κορίνθου πορεύεται 3) ἀμέλει, δή, δῆτα. 4) πάντως, πάνυ, παντελῶς, ὁλοσχερῶς. prorsus perii, παντάπασι, πάμπαν, ὁλοσχερῶς ἀπόλωλα. ita prorsus existimo, πάνυ δὴ οὕτως ἡγοῦμαι. prorsus quasi, κατὰ ταὐτὰ ὡσπερεί. 5) ὅλως,

Digitized by Google

ὁλοσχερῶς, καθόλου, ἁπλῶς. color exsanguis, foedi oculi, etc. prorsus in facie vecordia inerat, ἡ μὲν χροία ἄναιμος, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αἰσχροί, κ.τ.λ. ὅλως δὲ (ἁπλῶς δὲ) τὸ πρόσωπον τὴν παραφροσύνην ἐμήνυεν.
prorsus, a, um, (pro-versus) πρόσω εἴτε εἰς τοὔμπροσθεν ἐστραμμένος, εὐθύς. 2) prorsa facundia, ὁ εὐθὺς εἴτε πεζὸς λόγος. 3) Prorsa dea, θεά τις παρὰ Ῥωμαίοις, προστάτις τοῦ εὐθέος τοκετοῦ.
prō-rumpo, rūpi, ruptum, ĕre, aliquid, διαῤῥήγνυμί τι. pontem, λύειν τὴν γέφυραν. venas, ἀποτέμνειν τὰς φλέβας. 2) prorumpi εἴτε se prorumpere, προῤῥηγνύναι, ἐκρηγνύναι (ἐκραγῆναι), ἐξάπτειν, ἐκπίπτειν. proruptus Vesevus, τὸ ἐκραγὲν Οὐεσούϊον ὄρος. ventus prorumpitur in mare, ἄνεμος καταιγίζει εἰς τὴν θάλασσαν. se in fugam prorumpere, ὁρμᾶν εἰς φυγήν. 3) οὐδετ. prorumpere, ἐξάπτειν, ἐκθεῖν, ἐκπίπτειν, ἐκχεῖσθαι. portis, ἐκ τῶν πυλῶν. fluvius in mare prorumpit, ὁ ποταμὸς εἰσβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. medios prorumpere in hostes, εἰς μέσους τοὺς πολεμίους εἰσβάλλειν. in scelera, φέρεσθαι, ἐξοκέλλειν εἰς κακουργήματα.
prō-rŭo, ŭi, ŭtum, ĕre, aliquem, ἤ aliquid, καταβάλλω, καταστρέφω τινὰ ἤ τι. 2) se proruere, ἐκπίπτειν, ἐξάπτειν, ἐξορμᾶν. in hostem, ἐπιφέρεσθαι τῷ πολεμίῳ. οὐδετ. καταπίπτειν, συμπίπτειν.
proruptĭo, ōnis, θ. (prorumpo) ἔκρηξις. 2) ἐκδρομή. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
prōruptor, ōris, ἀ. (prorumpo) ὁ ἐκδραμών.
prōruptus, a, um, ἴδ. prorumpo.
prōrŭtus, a, um, ἴδ. proruo.
prōsa, ἴδ. prosus.
prōsăĭcus, a, um, (prosa) πεζός, τοῦ πεζοῦ λόγου. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
prōsăpĭa, æ, θ. ἀρχαϊκῶς· τὸ γένος, ἡ γενεά.
prōsăpĭes, ēi, οὐ. ταὐτὸ τῷ prosapia.
prŏsăpŏdŏsis, is, εἴτε ĕos, θ. προσαπόδοσις.
prōsārĭus, a, um, (prosa) πεζός, τοῦ πεζοῦ λόγου. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
prōsătus, a, um, ἴδ. prosĕro, sēvi.
proscēnĭum, i, οὐ. προσκήνιον. 2) ποιητ. τὸ θέατρον.
proschŏlus, i, ἀ. (πρόσχολος, πρωτόσχολος).
pro-scindo, scĭdi, scissum, ĕre, aliquid, διασχίζω, κατασχίζω, σχίζω τι. terram, αὐλακίζειν, αὐλακοτομεῖν τὴν γῆν, ἔσθ' ὅτε καὶ ἀροῦν, ἀροτριᾶν. 2) μεταφ τέμνειν, διαπερᾶν τι. mare, τέμνειν, διαπερᾶν, διαπλεῖν τὴν θάλασσαν. ποιητ. notos, τέμνειν, διαπέτασθαι τὸν ἀέρα. 3) aliquem, διακερτομῶ, λοιδορῶ, διασύρω, διαβάλλω τινά.
proscissĭo, ōnis, θ. (proscindo) αὐλακισμός.
proscissus, a, um, ἴδ. proscindo.
pro-scrībo, psi, ptum, ĕre, aliquid, προγράφω, διὰ προγράμματος δηλῶ τι, προτίθημί τι. dies proscripta, ἡ προειρημένη ἡμέρα. aliquid saxis, προγράφειν τι ἐν πέτραις, ἐπιγράφειν τι πέτραις. aliquid venale εἴτε ἁπλῶς aliquid, προγράφειν, εἴτε διὰ προγράμματος δηλοῦν (δημοσιοῦν), ὅτι κτῆμα ἢ ἀνδράποδον πωλεῖται. vultus proscriptus, πρόσωπον ἐστιγμένον, ἐστιγματισμένον. 2) aliquem εἴτε possessiones alicujus, δημῶ, δημεύω τὴν οὐσίαν τινός. 3) aliquem, προγράφω τινά, τουτέστι· δημεύσει τῆς οὐσίας ζημιῶ τινα καὶ ἀργύριον αὐτῷ ἐπικηρύττω.
proscriptĭo, ōnis, θ. (proscribo) προγραφή, ἡ διὰ προγράμματος δήλωσις εἴτε δημοσίευσις. 2) προγραφὴ (εἰς θάνατον), ἐπικήρυξίς τινος καὶ δήμευσις τῆς οὐσίας αὐτοῦ.
proscriptor, ōris, ἀ. (proscribo) ὁ προγράφων.
*proscriptŭrĭo, ire, (ἐφετ. τοῦ proscribo) ἐπιθυμῶ προγράφειν, προγραφῶν ὀρέγομαι.
proscriptus, a, um, ἴδ. proscribo.
prō-sĕco, cŭi, ctum, are, aliquid, ἀποτέμνω τι. 2) ἀπάρχομαί τι (τοῖς θεοῖς). prosectum, i, οὐ. καὶ prosecta, orum, οὐ. πληθ. τὰ σπλάγχνα τοῦ ἱερείου εἴτε τὰ ἀποτμήματα τῶν ἱερείων τὰ τοῖς θεοῖς προσφερόμενα. 3) αὐλακίζω, αὐλακοτομῶ. solum, τὸ ἔδαφος.
prōsĕcro, are, (pro-sacro) aliquid, ἀφοσιῶ, θύω τι.
prōsecta, ἴδ. proseco.
†prōsectĭo, ōnis, θ. (proseco) τομή.
†prōsector, ōris, ἀ. (proseco) ὁ ἀνατέμνων.
prosectus, a, um, ἴδ. proseco.
prōsectus, ūs, ἀ. (proseco) τομή. Ἀπουλήϊος.
prōsĕcūtĭo, ōnis, θ. (prosequor) ἀκολουθία, προπομπή. Λ. τοῦ μεταγν. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω.
prōsĕcūtor, ōris, ἀ. (prosequor) ὁ ἀκόλουθος.
prōsĕcūtōrĭus, a, um, (prosecutor) προπεμπτικός.
prōsĕda, æ, θ. (pro-sedo) ἡ ἐν οἰκήματι προϊσταμένη, πόρνη.
prōsĕdămum, i, οὐ. ἡ περὶ τὴν συνουσίαν τῶν ἵππων νώθεια. Λ. Σαρματική.

Digitized by Google

prŏsēlȳtus, i, ἀ. προσήλυτος.
†prōsēmĭnātor, ōris, ἀ. (prosemino) σπορεύς.
prō-sēmĭno, avi, atum, are, aliquid, διασπείρω, σπείρω τι.
*prō-sentĭo, nsi, ire, προαισθάνομαι. Ἀμφ. γρ.
prōsĕquĭum, ii, οὐ. ἀκολουθία. Φῆστος.
prō-sĕquor, cūtus καὶ quūtus sum, i, aliquem, προπέμπω τινά, παρακολουθῶ, ἀκολουθῶ, ἕπομαί τινι. legationes Scipionem prosequuntur, οἱ πρέσβεις τὸν Σκηπίωνα προπέμπουσι. prosequi defunctum εἴτε exsequias, προπέμπειν τὸν τελευτήσαντα. abeuntem oculis, ἕπομαι τοῖς ὀφθαλμοῖς τῷ ἀπερχομένῳ, ἀποθεῶμαί τινα ἀπερχόμενον. 2) προπέμπω, ἐπιδιώκω, καταδιώκω τινά, ἕπομαι, ἐφέπομαί τινι. hostem, προπέμπειν, καταδιώκειν τοὺς πολεμίους, ἐφέπεσθαι τοῖς πολεμίοις. aliquem verbis vehementioribus, λοιδορῶν ἀποπέμπω τινά. 3) διώκω, μετέρχομαί τι τῷ λόγῳ, διέξειμί τι. 4) περιέπω, μετέρχομαι, τιμῶ τινα. aliquem honore, περιέπειν τινὰ τιμῇ. aliquem cum donis εἴτε donis, τιμᾶν τινα δώροις. aliquem prece et mero, μετέρχεσθαι, τιμᾶν τινα εὐχῇ καὶ σπονδῇ. 5) παρὰ ποιηταῖς· prosequitur, πρόεισι τῷ λόγῳ, προϊὼν λέγει.
prosĕquūtor, κ.τ.τ. ταὐτὸ τῷ prosecutor κ.τ.λ.
prō-sĕro, rŭi, rtum, ĕre, aliquid, ἐξείρω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ
prō-sĕro, sēvi, sătum, ĕre, aliquid, ἀναφύω, γεννῶ τι. prosatus, a, um, πεφυκώς, γεγονώς. Jove prosatus, τοῦ Διὸς πεφυκὼς εἴτε γεγονώς
Prōserpĭna, æ, θ. Περσεφόνη.
prōserpĭnāca, æ, θ. πολύγονον, (βοτάνη).
prōserpĭnālis, is, θ. herba, δρακόντιον, (βοτάνη).
prō-serpo, ĕre, ἐξέρπω, ἐξερπύζω. 2) πρόσω ἕρπω, ἕρπω, ἑρπύζω. 3) μεταφ. προφαίνεσθαι, ἀναφαίνεσθαι.
†prōseucha, æ, θ. προσευχή, προσευκτήριον.
prosfĕrāri, ταὐτὸ τῷ impetrari, Ἀμφ. γρ.
prōsĭcĭae, arum, θ. (proseco) ταὐτὸ τῷ prosecta, ἴδ. proseco.
prōsĭcĭes, ei, θ. ταὐτὸ τῷ prosiciae, Οὐάρρων.
prosicium, ii, οὐ. ταὐτὸ τῷ prosiciae. Φῆστος.
prōsĭco, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ proseco.
prōsignānus, i, ἀ. (pro-signum) ὁ πρόσθεν τῆς σημαίας τεταγμένος.
prōsĭlĭo, ŭi, (īvi καὶ ĭi), ire, (pro-salio) προπηδῶ, ἐκπηδῶ, ἐξάττω ἐκθορῶ, ἐξάλλομαι. de navi, ἐξάλλεσθαι ἀπὸ τῆς νεώς. ab sede sua, ἀναπηδᾶν ἐκ τῆ ἕδρας. scintilla prosilit, σπινθὴρ ἐκπηδᾷ. herba, βοτάνη ἀναβλαστάνει. 2) ἅλλομαι, ἄττω, φέρομαι, τρέχω. in locum, εἰς τόπον.
prō-sisto, ĕre, προέχω, ἐξέχω.
proslambănŏmĕnos, i, προσλαμβανόμενος, (τόνος ἐν τῇ μουσικῇ).
prō-sŏcer, ĕri, ἀ. προπένθερος.
prō-sŏcrus, ūs, θ. ἡ τῆς γυναικὸς τήθη, (προπενθέρα).
prŏsōdĭa, æ, θ. προσῳδία.
prŏsōpis, ĭdis, θ. (προσωπίς, βοτ.) ταὐτὸ τῷ personata.
prŏsōpŏpoeĭa, ae, θ. προσωποποιΐα.
†prospecte, ἐπίῤ. περιεσκεμμένως, προνοητικῶς.
prospectīvus, a, um, ἀπόψεως ἕνεκα πεποιημένος, ἄποψιν παρέχων.
pro-specto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ prospicio) ἀφορῶ, καθορῶ. ex fenestris, ἐκ τῶν θυρίδων. proelium, ἀφορᾶν πρὸς τὴν μάχην, καθορᾶν, καταθεᾶσθαι τὴν μάχην. villa prospectat mare, ἡ ἔπαυλις βλέπει πρὸς τὴν θάλασσαν. locus prospectat septentrionem, ὁ τόπος βλέπει, τέτραπται, κέκλιται πρὸς ἄρκτον. vestigium prospectans, ἴχνος εἰς τοὔμπροσθεν τετραμμένον. 2) προσδοκῶ, περιμένω. te prospectant fata, ἡ μοῖρα περιμένει, προσδέχεταί σε. 3) προορῶ.
†prospector, ōris, ἀ. (prospicio) προνοητής.
prospectus, a, um, ἴδ. prospicio.
prospectus, ūs, ἀ. (prospicio) ἄποψις, ὄψις. esse in prospectu, καθορᾶσθαι, καταφαίνεσθαι, καταφανῆ εἶναι. in prospectum εἰς τὸ φανερόν. 2) prospectum alicujus habere, ἀποβλέπειν πρός τι, λόγον τινὸς ποιεῖσθαι. 3) πρόοψις, πρόνοια.
prŏ-spĕcŭlor, ari, κατασκοπῶ, κατασκοπεύω. 2) καθορῶ, καταθεῶμαί τι.
prosper εἴτε prospĕrus, a, um, (pro-spes) κατ' ἐλπίδα εἴτε κατὰ θυμὸν προχωρῶν εἴτε ἀποβαίνων, εὐτυχής. prospera fortuna, ἡ ἀγαθὴ τύχη, εὐπραγία. prosper exitus, ἡ εὐτυχὴς ἔκβασις. ventus, οὔριος ἄνεμος. proelium, εὐτυχὴς μάχη. auspicium, αἴσιος, δεξιὸς οἰωνός. prospera, orum, οὐ. τὰ εὐτυχήματα. 2) alicui, ἵλεως, εὐμενής, πρόφρων τινί.
prospĕre, ἐπίῤ. κατ' ἐλπίδα, κατὰ θυμόν, εὐτυχῶς.
prospergo, rsi, rsum, ĕre, (pro-spargo) aliquid re, ῥαίνω τί τινι.
prospĕrĭtas, ātis, θ. εὐτυχία. valetudinis, ἡ εὐεξία.
*prospĕrĭter, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ prospere.

Digitized by Google

prospĕro, avi, atum. are, (prosper) aliquid, εὐτυχὲς ποιῶ τι. alicui, εὐτυχίαν τινὶ παρέχω. 2) αἴσιον οἰωνὸν παρέχω. 3) Deum, ἵλεων ποιεῖν τὸν θεόν.
prospersus, a, um, ἴδ. prospergo.
prospĕrus, a, um, ἴδ. prosper.
prospex, ĭcis, (prospicio) προορατικός.
prospex, ἀ. ὁ προόπτης.
prospicĭenter, ἐπίῤ. προορατικῶς, προνοητικῶς, περιεσκεμμένως.
prospĭcĭentĭa, æ, θ. (prospicio) τὸ προνοητικόν, πρόνοια, περίσκεψις, 2) ὄψις.
prospĭcĭo, exi, ectum, ĕre, (pro-specio) προορῶ, ἀφορῶ, καθορῶ. longe, ἀφορᾷν, προορᾷν ἐπὶ πολύ. procul, πόῤῥωθεν ἀφορᾷν, καθορᾷν. parum prospiciunt oculi, ἐπὶ βραχὺ ἐξικνοῦνται οἱ ὀφθαλμοί. Italiam ab unda prospicio, τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τῆς θαλάσσης καθορῶ, προορῶ. domus agros prospicit, ἡ οἰκία καθορᾷ τοὺς ἀγρούς, βλέπει πρὸς τοὺς ἀγρούς. aliquem, προσβλέπειν τινά. vitam, ὁρᾷν τὸ φῶς, ζῆν. 2) προορῶ τι. casus futuros, τὰ μέλλοντα. 3) aliquid alicui, πορίζω τινί τι. aliquid sibi, πορίζεσθαί τι. naves prospiciuntur, πρόνοια νεῶν γίγνεται, νῆες παρασκευάζονται. 4) alicui, προνοῶ, προμηθοῦμαι, φροντίζω τινός. ut, ὅπως. ne, ὅπως μή.
Prospĭcŭe, ἐπίῤ. προνοητικῶς, περιεσκεμμένως.
prospĭcus, a, um, (prospicio) προμηθής, προνοητικός.
prospĭcŭus, a, um, ἔποψιν ἔχων, προφανής. 2) προβλεπτικός.
*pro-spīro, avi, atum, are ἀποπνέω.
prospisso, ἐπίῤ. ἀντὶ τοῦ pro spisso, πάνυ ἀργά. ἴδ. spissus.
prostas, ădis, θ. προστὰς οἴκου.
pro-sterno, strāvi, strātum, ĕre, aliquid, καταστορέννυμι, καταστρώννυμι, στρώννυμί τι. 2) καταστρώννυμι, καταβάλλω τινὰ ἤ τι. hostium opes, τὰς τῶν πολεμίων δυνάμεις. aliquem telo, βέλει τινά. mores civitatis, καταλύειν τὰ τῆς πόλεως ἤθη. se prosternere, ἑαυτὸν ταπεινοῦν. se ad pedes alicujus, προσπίπτειν τινί. pudicitiam prosternere alicui, τὸ σῶμά τινι ἐκδιδόναι εἰς πορνείαν. 3) piscis prostratus, ὁ πλατὺς ἰχθύς.
prosthĕsis, θ. πρόσθεσις.
prostĭbĭlis, e, (pro stabulum) προϊστάμενος. facere aliquam prostibilem, προαγωγεύειν τινά. 2) πορνικός. prostibilis, is, θ. ταὐτὸ τῷ prostibulum.
prostĭbŭla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ prostibulum.
prostĭbŭlum, i, οὐ. (pro-stabulum) προεστηκυῖα, πόρνη, προστάς, ἡ ἐπ' οἰκήματος καθημένη, χαμαιτύπη. 2) πορνοβοσκεῖον, οἴκημα, χαμαιτυπεῖον.
prostĭtŭo, ŭi, ūtum, ĕre, (pro-statuo) προΐστημι. aliquem in limine, ἱστάναι τινὰ πρόσθεν τῆς ὁδοῦ. 2) aliquam populo, προϊστάναι, ἱστάναι γύναιον ἐπ' οἰκήματος, πωλεῖν τὸ σῶμά τινος εἰς ἡδονὴν τῷ βουλομένῳ aliquam alicui, προαγωγεύειν τινά τινι. pudicitiam suam εἴτε se prostituere, ἐκδιδόναι τὸ σῶμα εἰς πορνείαν. — μετφ. prostitutus, πορνικός. 3) ἀτιμάζω τι.
prōstĭtūtĭo, ōnis, θ. (prostituo) προαγωγεία. 2) ἀτίμασις.
prostĭtūtor, ōris, ἀ. προαγωγός. 2) ἀτιμαστής, καταισχυντής.
prostĭtūtus, a, um, ἴδ. prostituo.
pro-sto, ĭti, ātum, are, πρόκειμαι. ἔκκειμαι, πωλοῦμαι. 2) προέστηκα, ἐπ' οἰκήματος ἕστηκα, πορνεύομαι. 3) σκαν. prostans, προέχων, ἐξέχων
prostŏmis, ταὐτὸ τῷ postomis.
prostrātĭo, ōnis, θ. (prosterno) καταβολή. Λ. τοῦ μετγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς
prostrātor, ōris, ἀ. (prosterno) ὁ καταστρωννύς, καταβάλλων.
prostrātus, a, um, ἴδ. prosterno.
prostȳlos, on, πρόστυλος, ον.
prostȳpus, a, um, πρόστυπος.
prō-sŭbĭgo, ĕre, aliquid, διακονῶ, ἐξεργάζομαί τι. 2) terram, ὀρύττω, σκαριφῶμαι τὴν γῆν. 3) καταπατῶ τι.
prō-sum, prōfŭi, prōdesse, alicui, συμφέρειν, λυσιτελεῖν τινι, ὠφελεῖν τινα. nec sibi nec alteri, οὔτε ἑαυτὸν οὔτε τὸν ἕτερον ὠφελεῖν. quae profore εἴτε profutura esse credo, ἃ συνοίσειν πιστεύω. nihil tibi profuit, οὐδέν σε ὠφέλησεν. in id prodest, εἰς τοῦτο, πρὸς τοῦτο συμφέρει, ὠφελεῖ. faba prodest voci, ὁ κύαμος τῇ φωνῇ συμφέρει. herba contra morbum prodest, ἡ βοτάνη τῇ νόσῳ ἐπικουρεῖ, τῷ νοσοῦντι συμφέρει.
prŏsūmĭa, æ, θ. εἶδος πλοίου.
Prŏsumnus, i, ἀ. Πρόσυμνος.
prōsus, a, um, (prorsus) σπάν. πεζός, τοῦ πεζοῦ λόγου· συνήθως· prosa oratio καὶ ἁπλῶς prosa, æ, θ. ὁ πεζὸς εἴτε ψιλὸς λόγος. prosā loqui, πεζῇ εἴτε καταλογάδην λέγειν, πεζολογεῖν. prosa scribere, πεζογραφεῖν. 2) Prosa dea, ταὐτὸ τῷ Prorsa.
prōtăgĭon, ii, οὐ. εἶδος οἴνου.
Prōtăgŏras, æ, ἀ. Πρωταγόρας. Protagorēus, (īus), a, um, Πρωταγόρειος.
prŏtăsis, is, θ. πρότασις.
prōtectĭo, ōnis, θ. (protego) ὑπερασπισμός. 2) στέγασις. Λ. τοῦ μετγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω.

Digitized by Google

prōtector, ōris, ἀ. (protego) ὑπερασπιστής. 2) δορυφόρος, σωματοφύλαξ, (προτίκτωρ).
prōtectōrĭus, a, um, (protector) δορυφορικός.
prōtectum, i, οὐ. ἴδ. protego.
prōtectus, a, um, ἴδ. protego.
prōtectus, ūs, ἀ. (protego) προστέγασμα, προστέγιον.
prō-tĕgo, exi, ectum, ĕre, aliquem ἤ aliquid, σκέπω, σκεπάζω, στέγω τινὰ ἤ τι. aliquem scuto, σκεπάζειν τινὰ τῇ ἀσπίδι, ὑπερασπίζειν τινά. scutis protecti corpora, ἀσπίδας παραβαλλόμενοι εἴτε προβεβλημένοι. caput, καλύπτειν, καλύπτεσθαι τὴν κεφαλήν. editus locus naves a ventis εἴτε contra ventos protegit, ὁ βουνὸς σκέπει τὰς ναῦς ἀπὸ τῶν ἀνέμων. — ἐπιθετικῶς· protectus, a, um, ἀσφαλής. 2) hiemem, ἀπείργειν, κωλύειν τὸν χειμῶνα. insidias, προφυλάττεσθαι, φυλάττεσθαι τὰς ἐνέδρας, φυλάττεσθαι ἀπὸ τῶν ἐνεδρῶν. 3) aedes, προστέγασμα προστιθέναι τῇ οἰκίᾳ. protectum, οὐ. τὸ προστέγασμα, προστέγιον.
prōtēlātĭo, ōnis, θ. (protelo) ἀναβολή.
prōtēlo, avi, atum, are, (telum) aliquem ἤ aliquid, ἀπελαύνω, ἐξελαύνω, ἐξωθῶ τινα ἤ τι. 2) μηκύνω, παρατείνω, παρέλκω, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαί τι. 3) aliquem, ἕλκειν τι. 4) in aliquid, προάγω τινὰ εἴς τι.
prōtēlum, i, οὐ. (protendo) ἄμπρος, ἔξαμπρον. protelo ducere aliquid, ἀμπρεύειν. 2) συνέχεια. protelo, συνεχῶς.
prō-tendo, ndi, nsum καὶ ntum. ĕre, aliquid, προτείνω, ανατείνω τι. 2) ἐκτείνω, παρατείνω τι.
prōtensĭo, ōnis, θ. (protendo) πρότασις (λόγου).
*protento, are, (pro-tento) πρόπειραν ποιοῦμαί τινος.
protentus, a, um, ἴδ. protendo.
prōtĕnus, εἴτε protĭnus, ἐπίῤ. (pro-tenus) πρόσω, εἰς τοὔμπροσθεν. 2) ἑξῆς, ἐφεξῆς, ἐχομένως, συνεχῶς. 3) ἐξῆς, εὐθύς, αὐτίκα. protenus a partu, ἅμα τῇ γενέσει, εὐθὺς ἐκ γενέσεως. protenus ut (quum, quam, ac) fecit, εὐθὺς ἐπεὶ ἐποίησεν, εὐθὺς ποιήσας, ἅμα ποιήσας.
prō-termĭno, are, aliquid, ἐκτείνω τι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prō-tĕro, trīvi, trītum, ĕre, aliquid, κατατρίβω, συντρίβω τι. 2) aliquem, καταβάλλω, καθιππάζομαί τινα. hostes, τοὺς πολεμίους. aliquem pedibus, καταπατεῖν, πατεῖν τινα. ver proterit aestas, τὸ ἔαρ ἀφανίζει ἡ τοῦ θέρους ὥρα. 3) μεταφ. καθιππάζεσθαι, προπηλακίζειν, καταπατεῖν, πατεῖν τινα. 4) protritus, a, um, ἐσθ' ὅτε· πεπατημένος, πολυπάτητος, χυδαῖος.
prō-terrĕo, ŭi, ĭtum, ēre, aliquem, φόβῳ ἀπελαύνω τινά.
prōterrĭtus, a, um, ἴδ. proterreo.
prōterve, ἐπίῤ. (protervus) ἀσελγῶς, ἰταμῶς.
prōtervĭa, ae, θ. (protervus) ἀσέλγεια, λαμυρία, ἰταμότης. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prōtervĭo, ire, (protervus) ἀσελγαίνω, ἰταμεύομαι.
prōtervĭtas, ātis, θ. ἀσέλγεια, λαμυρία, ἰταμότης. grata protervitas, ἡ ἐπίχαρις λαμυρία εἴτε ἰταμότης.
prōterviter, ἐπίῤ. ἀρχαϊκῶς ταὐτὸ τῷ proterve.
prōtervus, a, um, (ἐκ τοῦ protero, οἱονεὶ ὁ κατατρίβων πᾶν τὸ προστυχόν). ἀσελγής, λαμυρός, ἰταμός, ἀκόλαστος.
Prōtĕsĭlāēus, a, um, Πρωτεσιλάειος.
Prōtĕsĭlāus, i, ἀ. Πρωτεσίλαος.
prōtestātĭo, ōnis, θ. (protestor) μαρτυρία, ἀπόδειξις, βεβαίωσις. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
prō-testor, atus sum, ari, aliquid, μαρτυρῶ τι, ἐπιμαρτυρῶ τινι. 2) καθομολογῶ, ὁμολογῶ τι.
Prōteus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Πρωτεύς.
prŏthĕōrēma, ătis, οὐ. προθεωρία.
prŏthĕsis, θ. πρόθεσις.
prŏthȳme, ἐπίῤ. προθύμως.
prŏthȳmĭa, ae, θ. προθυμία.
prŏthȳris, ĭdis, θ. (προθυρίς).
prŏthȳrum, i, οὐ. πρόθυρον, διάθυρον. Ἴδε Βιτρούβιον 6, 10.
prōtĭnam, ἐπίῤ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ protenus.
*prōtĭnis, ταὐτὸ τῷ protenus.
prōtĭnus, ταὐτὸ τῷ protenus.
prōtŏcŏmĭum, ii, οὐ. ἀντὶ τοῦ procomium.
Prōtŏgĕnes, is, ἀ. Πρωτογένης.
prō-tollo, ĕre, aliquid, προτείνω, ἐκτείνω τι. 2) παρατείνω, μηκύνω, ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαί τι.
prōtŏmēdĭa, ae, θ. (πρωτομηδία) μαγική τις βοτάνη.
prōtŏmysta, ae, ἀ. πρωτομύστης.
*prō-tŏno, are, ἐκβροντᾷν.
prōtŏplastus, a, um, πρωτόπλαστος.
prōtŏpraxĭa, ae, θ. πρωτοπραξία.
†prōtŏsĕdeo, ēre, (πρῶτος-sedeo) τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἔχω.
prōtostăsĭa, ae, θ. πρωτοστασία.
prōtŏtŏmus, a, um, πρωτότομος.
prōtŏtȳpĭa, ae, θ. πρωτοτυπία.
prō-tractĭo, ōnis, θ. (protraho) ἔκτασις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

Digitized by Google

prōtractus, a, um, ἴδ. protraho.
prōtractus, ūs, ἀ. (protraho) ἔκτασις. Ἐπιγρ.
prō-trăho, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, προάγω, προέλκω, ἐξάγω, ἐξέλκω τινὰ ἤ τι. aliquem e tentorio, ἐκ τῆς σκηνῆς τινα ἐξέλκω, προέλκω. aliquem pedibus, τῶν ποδῶν ἕλκω τινὰ εἰς τὸ μέσον. aliquid in lucem, in medium, ἐκφέρω τι εἰς τὸ φῶς, προφέρω τι εἰς τὸ μέσον. aliquem ad judicium, παράγω τινὰ εἰς τὸ δικαστήριον. aliquem ad paupertatem, προάγειν τινὰ εἰς πενίαν. 2) ἀνακαλύπτω, φανερὸν ποιῶ τι. 3) παρέλκω, παρατείνω, μηκύνω τι.
prŏtreptĭcum, (-on), i, οὐ. τὸ προτρεπτικόν.
prōtrīmenta, orum, οὐ. πληθ. (protero) ἐπιτρίμματα ἢ ἔνθρυπτα.
prōtrītus, a, um, ἴδ. protero.
prŏtrŏpum, i, (ὑπον. vinum) οὐ. πρότροπος εἴτε πρόδρομος οἶνος.
prō-trūdo, si, sum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, προωθῶ, ἐξωθῶ τινα ἤ τι.
prō-tūbĕro, are, ἐξογκοῦμαι.
prō-tūmĭdus, a, um, ἐξωγκωμένος. Ἀμφ. γρ.
prō-turbo, avi, atum, are, aliquem, ἀποσοβῶ, ἀπελαύνω, ἐξωθῶ τινα. 2) καταβάλλω, καταστρέφω τι. 3) προΐεμαί τι (φωνήν, κ.τ.τ.).
prō-tūtēla, æ, θ. (ἀντεπιτροπεία).
prō-tūtor, ōris, ἀ. (ἀντεπίτροπος).
prŏtўpus, a, um, ἡμαρτ. γρ. ἀντὶ prostypus.
prŏtўrum, i, οὐ. εἶδος οἴνου.
prout, ἴδ. pro.
prō-vectĭo, ōnis, θ. (proveho) προβίβασις.
prōvectus, a, um, ἴδ. proveho.
prōvectus, ūs, ἀ. (proveho) προβιβασμός. 2) ἐπίδοσις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*prō-vĕgĕo, ēre, aliquid, προκινῶ.
prō-vĕho, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, προκομίζω, εἰς τὸ πρόσω κομίζω τινὰ ἤ τι. navis provehit saxa, ἡ ναῦς προκομίζει, κομίζει πέτρας. μεταφ. aliquem ad honores, προάγειν, προβιβάζειν τινὰ εἰς τιμάς. aliquid in majus, ἐπαυξάνειν τι, εἰς μεῖζον προάγειν τι. provehi, προκομίζεσθαι, trans Alpes provectus, πέραν τῶν Ἄλπεων προελθών. provehi in maledicta, προάγεσθαι εἰς λοιδορίαν. eo audaciae provectus, εἰς τοῦτο τόλμης προελθών. longius provehi, πορρωτέρω προϊέναι τῷ λόγῳ. provectus aetate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ. nox provecta, ἡ προβεβηκυῖα νύξ. 2) προκομίζω, ἐξάγω τινὰ ἤ τι. provectus equo, προελάσας. provehi portu, ἀνάγεσθαι ἐκ τοῦ λιμένος.
*prō-vendo, ĕre, aliquid, πωλῶ τι. Ἀμφ. γρ.
prō-vĕnĭo, ēni, entum, ire, προέρχομαι, παρέρχομαι. palam, ἐκφέρεσθαι εἰς τὸ φανερόν, ἐκφοιτᾶν. 2) φύομαι, γίγνομαι. 3) γίγνεσθαι, συμβαίνειν. 4) αὔξομαι, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι. 5) προχωρεῖν, χωρεῖν, ἀποβαίνειν. 6) bene provenio, εὖ χωρεῖ μοι, προκόπτω. nequiter, κακῶς ἀπαλλάττω. σπαν. proventum est nequiter, κακῶς ἐχώρησε τὰ πράγματα. Σημ. Ἡ λέξις αὕτη οὐχ εὕρηται παρὰ Κικέρωνι.
*pro-vento, are, (θαμιστ. τοῦ provenio) ἴδ. provenio. Ναίβιος.
prōventus, ūs, ἀ. (provenio) γένεσις, γέννησις, φορά. 2) τὰ ἐκ τῶν ζώων ἢ τῆς γῆς γιγνόμενα, ἢ φυόμενα, τὰ γεννήματα. annuus proventus, ἡ κατ' ἐνιαυτὸν πρόσοδος, τὰ ἐτήσια προσιόντα. 3) τὸ γιγνόμενον πλῆθος, πλῆθος, πληθύς. 4) ἀπόβασις, ἔκβασις, κατ' ἐξοχὴν ἡ εὐτυχὴς ἔκβασις, προχώρησις, προκοπή.
prōverbĭālis, e, (proverbium) παροιμιακός.
prōverbĭālĭter, ἐπίρ. (proverbialis) παροιμιακῶς.
prōverbĭum, i, οὐ. (pro-verbum) παροιμία, παροίμιον, τὸ λεγόμενον. quod est Graecis in proverbio, ὅπερ τοῖς Ἕλλησιν ἐν παροιμίᾳ ἐστίν, ὡς παροιμιάζονται οἱ Ἕλληνες. ut in proverbio est, τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον, καθάπερ ἐν παροιμίᾳ ἐστίν, ὡς ἡ παροιμία φησί. vetus proverbium, παλαιὰ παροιμία. pares cum paribus veteri proverbio facillime congregantur, κατὰ παλαιὰν παροιμίαν ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει, τὸ τῆς παροιμίας ὁ ὅμοιος τῷ ὁμοίῳ φίλος.
prōversus, a, um, ἴδ. proverto.
prō-verto εἴτε provorto, rti, rsum, ĕre, ἄχρηστον ὡς ῥῆμα. εἰς τοὔμπροσθεν στρέφω. proversus, a, um, εἰς τοὔμπροσθεν εἴτε εἰς τὸ πρόσω ἐστραμμένος.
prōvĭde, ἐπίρ. (providus) προνοητικῶς.
prōvĭdenter, ἐπίρ (provideo) προνοητικῶς.
prōvĭdentĭa, æ, θ. (provideo) πρόοψις, πρόγνωσις, πρόνοια. 2) πρόνοια, προμήθεια, φροντίς. 3) πρόνοια, θεία πρόνοια.
prō-vĭdĕo, īdi, īsum, ēre, aliquid, προορῶ, προνοῶ τι. futura, τὰ μέλλοντα. 2) προνοῶ, φυλάττομαι, προφυλάττομαι. homo providens, ἄνθρωπος προνοητικός, προμηθής, πρόνους. providentissimus, προνούστατος. providere ne, φυ-

Digitized by Google

λάττεσθαι μή. 3) προορῶ, προνοῶ προνοοῦμαι, φροντίζω. de re frumentaria, προορᾶν τοῦ σίτου. alicui, προνοεῖν, προνοεῖσθαί τινος. vitae hominum, προμηθεῖσθαι ὑπὲρ τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων. frumentum, προορᾶν τοῦ σίτου, προνοεῖν τὸν σῖτον. frumentum non provisum est, φροντὶς εἴτε ἐπιμέλεια σίτου οὐκ ἐγένετο. 4) προορῶ, εἰς τὰ πρόσω ὁρῶ.— proviso, ἐπίρ. ἐκ προνοίας.

prōvĭdus, a, um, (provideo) προορατικός. rerum futurarum, προορατικὸς τῶν μελλόντων, προορῶν τὰ μέλλοντα. 2) προορατικός, προνοητικός, προμηθής, πρόνους. 3) προνοητικός, προνοῶν, προνοούμενός τινος.

prōvincĭa, æ, θ. (pro-vinco?) ἐπαρχία. provinciae præesse, ἐπιστατεῖν ἐπαρχίας, στρατηγεῖν εἴτε προεστηκέναι ἐν ἐπαρχίᾳ. aliquem provinciæ præficere, ἐφιστάναι τινὰ ἐπαρχίᾳ, καθιστάναι τινὰ εἰς στρατηγίαν ἐπαρχίας. provinciam Asiam obtinere, accipere, λαγχάνειν κλήρῳ, λαγχάνειν, λαμβάνειν ἐπαρχίαν τὴν Ἀσίαν. provinciam alicui tradere, τὴν ἐν ἐπαρχίᾳ στρατηγίαν τινὶ διδόναι. provinciam deponere, τὴν ἐν ἐπαρχίᾳ ἀρχὴν ἀποτίθεσθαι, τῆς ἐν ἐπαρχίᾳ στρατηγίας ἐξίστασθαι. de provincia decedere, ἐπανέρχεσθαι ἀπὸ τῆς ἐν ἐπαρχίᾳ στρατηγίας.— Provincia, Ἐπαρχία, ἐκαλεῖτο κατ' ἐξοχὴν καὶ μέρος τῆς Ναρβωνίτιδος Γαλλίας, ἡ τανῦν Provence. 2) στρατηγία, στρατεία. consulibus provinciam Ligures esse senatus jussit, ἡ σύγκλητος ἔπεμψε τοὺς ὑπάτους ἐπὶ τοὺς Λίγυας. Aquilio Hernici provincia evenit, ὁ Ἀκύλιος στρατηγὸς κατεστάθη ἐπὶ τὸν πρὸς τοὺς Ἑρνίκους πόλεμον. 3) ἔργον, καθῆκον.

prōvincĭālis, e, (provincia) ἐπαρχιακός, τῆς ἐπαρχίας, ἐν ἐπαρχίᾳ. provincialis, is, ἀ. ὁ ἐπαρχιώτης.

*prōvincĭātim, ἐπίρ (provincia) κατ' ἐπαρχίας.

prō-vindēmĭātor, ōris, ἀ. προτρυγητής, προτρυγητήρ, (ἄστρον). Ἑτέρα γραφὴ prōvindēmĭa, æ, θ.

prōvīsĭo, ōnis, θ. (provideo) πρόοψις, πρόνοια, πρόγνωσις. 2) προφύλαξις. 3) πρόνοια, προμήθεια, φροντίς.

prōvīso, ἐπίρ. ἴδ. provideo.

prō-vīso, ĕre, ἐπισκοπῶ, ἐπισκέπτομαι. proviso, quid agat Pamphilus, ἐπισκέψομαι Πάμφιλον, τί πράττει, εἶμι ὀψόμενος τί πράττει ὁ Πάμφιλος. ad hos, εἶμι πρὸς ἐκείνους ὀψόμενος κ.τ.λ.

prōvīsor, ōris, ἀ. (provideo) προνοητής.

prōvīsus, a, um, ἴδ. provideo.

prōvīsus, ūs, ἀ. (provideo) πρόοψις, πρόγνωσις, πρόνοια. 2) πρόνοια, προμήθεια, φροντίς. Τάκιτος, κατ' ἀφαιρετ. τοῦ ἐν.

*prō-vīvo, vixi, ctum, ĕre, ἐπιζῶ, ἐπιβιῶ, τὸν βίον παρατείνω εἴτε μηκύνω Τάκιτος.

prōvŏcabĭlis, e, (provoco) δυνάμενος προκληθῆναι εἴτε ἐγερθῆναι. Λ. ἰατρική.

*prō-vŏcabŭlum, i οὐ. ἀντωνυμία. Οὐάρρων.

†prōvŏcātīcĭus, (-tĭus) a, um, (provoco) πρόκλητος.

prōvŏcātĭo, ōnis, θ. (provoco) πρόκλησις, ἔκκλησις. ex provocatione dimicare, ἐκ προκλήσεως μάχεσθαι. 2) ἔφεσις, πρόκλησις. est provocatio ad populum, ἔξεστι προκαλεῖσθαι ἐπὶ τὸν δῆμον, ἐφέσιμον ποιεῖσθαι τὴν δίκην εἴτε ἀνάγεσθαι τὴν δίκην ἐπὶ τὴν τοῦ δήμου διάγνωσιν.

prōvŏcātītĭus, a, um, ἴδ. provocaticius.

prōvŏcātīvus, a, um, (provoco) πρόκλητος. 2) προκλητικός

prōvŏcātor, ōris, ἀ. (provoco) ὁ προκαλούμενος (εἰς μάχην). 2) εἶδος μονομάχων.

prōvŏcātōrĭus, a, um, (provocator) τῆς προκλήσεως, διὰ πρόκλησιν πολεμίου διδόμενος. 2) προκλητικός.

prōvŏcātrix, īcis, θ. (provocator) ἡ προκλητική.

prōvŏcātus, a, um, ἴδ. provoco.

prō-vŏco, avi, atum, are, aliquem, ἐκκαλῶ, καλῶ τινα. aliquem ad judicem, καλεῖν τινα εἰς δικαστήριον. 2) προκαλοῦμαι, ἐκκαλοῦμαί τινα. ad pugnam, ad pugnandum, προκαλεῖσθαί τινα εἰς μάχην εἴτε μάχεσθαι. in aleam, ἐπὶ κυβείαν. aliquem pedibus, προκαλεῖσθαί τινα ἐπὶ δρόμον. aliquem ad hilaritatem, προκαλεῖσθαι, παρορμᾷν τινα εἰς (πρὸς) ἱλαρότητα. bella, ἐκκαλοῦμαι πολέμους, αἴτιος πολέμων γίγνομαι. μεταφ. Graecos elegiā provocamus, ἅμιλλαν τῆς ἐλεγείας ποιούμεθα πρὸς τοὺς Ἕλληνας. provoco aliquem virtute, ἀγωνίζομαι πρός τινα περὶ ἀρετῆς. 3) προκαλοῦμαι, ἔφεσιν ποιοῦμαι, provoco judicium εἴτε ἁπλῶς provoco ab aliquo ad populum, προκαλοῦμαι τὴν κρίσιν ἀπό τινος εἰς τὸν δῆμον, προκαλοῦμαι ἐπὶ τὴν τοῦ δήμου κρίσιν. provocatus, a, um, προκεκλημένος, 2) σαφής, δῆλος.

prō-vŏlo, avi, atum, are, ἐξίπταμαι, ἐκπέτομαι, ἀνίπταμαι, ἀναπέτομαι. 2) ἐξάττω, προθορῶ.

prōvŏlūtus, a, um, ἴδ. provolvo.

Digitized by Google

prō-volvo, olvi, ŏlūtum, ĕre, aliquid, προκυλίνδω, προκυλινδῶ τι. se provolvere εἴτε provolvi alicui ad pedes εἴτε genibus ἢ καὶ ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαι, προσπίπτειν τινί. provolutus in iram, προαχθεὶς εἰς ὀργήν. fortunis provolvi, σφάλλεσθαι περὶ τὴν οὐσίαν, δυστυχίᾳ περιπίπτειν.

prō-vŏmo, ĕre, aliquid, ἐξεμῶ, ἐξερεύγω τι.

prō-vulgo καὶ provolgo, avi, atum, are, aliquid, ἐκφέρω τι εἰς τὸ φανερόν. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων. Ἀπουλήϊος.

prox, ἐπιφών. ἄ, ὤ. Πλαῦτος.

proxĕnēta, æ, ἀ. προξενητής.

proxĕnētĭcum, i, οὐ. τὸ προξενητικόν.

prōxĭmātus, ūs, ἀ. (proximus) ἡ τοῦ ἐπιστάτου τιμή, ἡ μετὰ τὸν magistrum scriniorum. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

proxĭme εἴτε proxŭme, ἴδ. prope.

proxĭmĭtas, ātis, θ. (proximus) ἐγγύτης. 2) ἐγγύτης γένους, ἀγχιστεία. 3) ὁμοιότης.

proxĭmo, avi, atum, are, (proximus) πλησιάζω, ἐγγίζω, πελάζω. alicui καὶ aliquid, πλησιάζειν, ἐγγίζειν, πελάζειν τινὶ ἢ εἴς τι, πρός τι, ἐγγύς τινος εἶναι ἢ γίγνεσθαι.

proxĭmo, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ proxime.

proxĭmus εἴτε proxŭmus, a, um, ἴδ. propior.

prūdens, ntis, (συνῃρημένον ἐκ τοῦ providens) προορῶν, προϊδών, προειδώς. aliquid exitiale (ὑπον. esse), εἰδώς, ὅτι ὀλέθριόν ἐστι. prudens et sciens, εὖ εἰδώς. 2) φρόνιμος, συνετός, σοφός, ἔμπειρος. in re, de re, φρόνιμος περί τινος. rei militaris, ἐπιστήμων τῶν στρατιωτικῶν. juris prudens, καὶ ἁπλῶς prudens, ὁ νομοΐστωρ, νομικός. Prudens, κύρ. ὄν. Προύδης, εντος.

prūdenter, ἐπίῤ. φρονίμως, συνετῶς. 2) σοφῶς, ἐπιστημόνως.

prūdentĭa, æ, θ. (prudens) πρόοψις. 2) φρόνησις, σύνεσις. 3) ἐπιστήμη, ἐμπειρία.

Prūdentĭus, ii, ἀ. Προυδέντιος.

prugnus, i, ἀ. (κωμικῶς ἀντὶ τοῦ privignus), ὅπερ ἰδέ. Πλαῦτος.

prŭīna, æ, θ. πάχνη. 2) ποιητ. τὸ πάγος, ἡ χιών, τὸ ψῦχος.

prŭīnōsus, a, um, (pruina) παχνήεις, παχνώδης.

prūna, æ, θ. καιόμενος ἄνθραξ, ἀνθρακίς.

prūnĭtĭus, a, um, (pruna) ἠνθρακωμένος. εἴτε (ἐκ τοῦ prunus) (κοκκυμήλινος).

prūnŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ ἑξῆς).

prūnum, i, οὐ. προῦνον, προῦμνον, κοκκύμηλον.

prūnus, i, θ προῦνος, προῦμνος, κοκκύμηλος, κοκκυμηλέα.

prūrīgĭnōsus, a, um, κνησμώδης, κνισμώδης. 2) ψωραλέος.

prūrīgo, ĭnis, θ. (prurio) κνησμός, κνισμός, ὀδαξησμός. 2) κνησμονή, ψώρα. 3) κνισμός, ἀφροδισιασμός.

prūrĭo, ire, κνήθομαι, κνίζομαι. 2) κοιν. dentes pruriunt, ὀρέγομαι κολάφων ἢ προαισθάνομαι, ὅτι κολάφους λήψομαι. Οὕτω καὶ dorsus prurit, ὡς τὸ τῆς συνηθείας· τὸν τρώγει ἡ ῥάχη του. prurit in pugnam, μάχης ὀρέγεται. 3) κνίζομαι (ἔρωτι), ἀσελγαίνω.

prūrĭōsus, a, um, (prurio) κνησμώδης.

prūrītīvus, a, um, (pruritus) κνησμώδης, ὀδαξητικός.

prūrītus, ūs, ἀ. (prurio) κνησμός, κνισμός, ὀδαξησμός. pruritum facere, κνήθειν, κνίζειν, ὀδάζειν.

Prūsa, æ, θ. Προῦσα. Prusenses, ium, ἀ. Προυσιεῖς.

Prūsĭas, æ, ἀ. Προυσίας. Prusiăcus, a, um, Προυσιακός, τοῦ Προυσίου.

prўtănes, ταὐτὸ τῷ prytanis.

prўtănēum, i, οὐ. πρυτανεῖον.

prўtănis, i, ἀ. πρύτανις.

psallo, i, ĕre, ψάλλω. 2) ᾄδω (ψάλλω).

psalma, ătis, οὐ. ψάλμα.

†psalmĭcen, ĭnis, ἀ. (psalmus-cano) ψαλμῳδός.

†psalmista, æ, ἀ. ψάλτης.

psalmŏgrăphus, i, ἀ. ψαλμογράφος.

psalmus, i, ἀ. ψαλμός.

psaltērĭum, ii, οὐ. ψαλτήριον.

psaltes, æ, ἀ. ψάλτης.

psaltrĭa, æ, ἀ. ψάλτρια.

psaltrĭum, ἀντὶ τοῦ psalterium.

Psămăthe, ēs, ἀ. Ψαμάθη.

psărānus, εἴτε psărōnĭus, i, ἀ. (ψάρ.) πυῤῥοποίκιλος (λίθος).

Psĕcas, ădis, θ. Ψεκάς, (ὄνομα Νύμφης τινός). 2) ὄνομα δούλης, τῆς ψεκαζούσης μύροις τὴν δέσποιναν· ὅθεν Psecade natus, ἐξ ἀσήμων γεγονώς.

psegma, ătis, οὐ. ψῆγμα.

psēphisma, ătis, οὐ. ψήφισμα.

psēphŏpaectes, æ, ἀ. ψηφοπαίκτης.

psetta, æ, θ. ψῆττα, (ἰχθύς).

pseudanchūsa, æ, θ. ψευδάγχουσα, (φ).

pseudăpostŏlus, i, ἀ. ψευδαπόστολος.

pseudĕnĕdrus, i, ἀ. ψευδένεδρος.

pseudīsŏdŏmos, on, ψευδισόδομος.

pseudŏbūnĭon, i, οὐ, ψευδοβούνιον, (φ).

Pseudŏcăto, ōnis, ἀ. Ψευδοκάτων.

Pseudŏchristus, i, ἀ. Ψευδόχριστος.

pseudŏcўpērus, i, ἀ. ὁ ἡ ψευδοκύπειρος, (φ).

Pseudŏdămăsippus, i, ἀ. Ψευδοδαμάσιππος.

Digitized by Google

pseudŏdĕcĭmĭāna, orum, οὐ. εἶδος ἀπίων.
pseudŏdĭăcŏnus, i, ὁ ψευδοδιάκονος.
pseudŏdictamnum, i, οὐ ψευδοδίκταμον.
pseudŏdiptĕros, on, (ψευδοδίπτερος).
pseudŏĕpiscŏpus, i, ὁ ψευδεπίσκοπος.
pseudŏflāvus, a, um, (ψευδόξανθος).
pseudŏgrăphĭa, æ, θ ψευδογραφία.
pseudŏlĭquĭdus, a, um, ὑγρῷ ἐοικώς.
Pseudŏlus, i, ὁ. Ψευδύλος, Ψευδολόγος, ὄνομα κωμῳδίας τοῦ Πλαύτου. Πρβλ τὸ τῆς συνηθείας ψευτάκος.
pseudŏmĕnos, ὁ. ψευδόμενος, (ὄνομα συλλογισμοῦ).
pseudŏnardos, i, θ. (ψευδόναρδος)
pseudŏpĕriptĕrus, a, um, (ψευδοπερίπτερος).
Pseudŏphĭlippus, i, ὁ. Ψευδοφίλιππος.
pseudŏportĭcus, i, θ. ψευδὴς στοά.
pseudŏprŏphēta, æ, ὁ. ψευδοπροφήτης.
pseudŏprŏphētīa, æ, θ. ψευδοπροφητεία.
pseudŏprŏphētĭcus, a, um, ψευδοπροφητικός.
pseudŏprŏphētis, ĭdis, θ. ψευδοπροφῆτις.
pseudŏsĕlīnum, i, οὐ. ψευδοσέλινον.
pseudosmăragdus, i, ὁ. (ψευδοσμάραγδος).
pseudosphex, ēcis, ὁ. ψευδόσφηξ.
pseudŏthyrum, i, οὐ. ψευδόθυρον.
pseudŏurbānus, a, um, ἀστικῷ ὅμοιος.
psīla, æ, ψιλόδαπις.
psīlŏcĭthărista, æ, ὁ. ψιλοκιθαριστής.
psīlŏthrum, i, οὐ. ψίλωθρον (χρίσμα). 2) ὄνομα βοτάνης, τῆς καὶ ἀμπελολεύκης.
psimmȳthĭum, i, οὐ. ψιμμύθιον.
psĭthĭa, æ, θ. ψιθία εἴτε ψυθία ἄμπελος.
psĭthĭum, ii, οὐ. ψίθιος εἴτε ψύθιος οἶνος.
psitta, ταὐτὸ τῷ psetta.
psittăcīnus, a, um, τὸ χρῶμα ὅμοιος ψιττάκῳ.
psittăcus, i, ὁ. ψίτταχος.
psŏădĭcus, a, um, (ψοαδικὸς) κάμνων τὴν ψόαν.
psōlĕus, i, ἀδόκιμον, ἀντὶ τοῦ psolos, ὁ ψωλός. psoloënta ceraunon, ψωλόεντα κεραυνόν.
psōra, æ, θ. ψῶρα.
psōranthĕmis, ĭdis, θ. (ψωράνθεμις) εἶδος λιβανωτίδος.
psōrĭcus, a, um, ψωρικός. psoricum, i, οὐ. ψωρικόν, (φάρμακον).
†psȳchĭcus, a, um, ψυχικός.
†psȳchŏmăchĭa, æ, θ. ψυχομαχία.
psȳchŏmantĭum, (-ēum), i, οὐ. ψυχομαντεῖον.
psȳchophthŏros, i, ὁ ψυχοφθόρος.
psȳchŏtrŏphon, i, οὐ. ψυχότροφον, φ.
psȳchrŏlūta καὶ psychrolutes, æ, ὁ. ψυχρολούτης.
Psylli, orum, ὁ. Ψύλλοι, ἔθνος τῆς Κυρηναϊκῆς.
pshyllĭon, i, οὐ. ψύλλιον (βοτάνη).
psȳthĭa, ταὐτὸ τῷ psithia.
psȳthĭum, ταὐτὸ τῷ psithium, τὸ psithia.
pte, μόριον πρόσθετον· τοι· mepte fieri servum, ἐμέ τοι δοῦλον γίγνεσθαι, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δοῦλος γίγνομαι. atomi feruntur in locum inferiorem suopte pondere, αἱ ἄτομοι κάτω φέρονται αὐταὶ τῷ ἑαυτῶν βάρει. suapte manu, τῇ χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ.
ptĕris, ĭdis, θ. πτέρις, φ.
pternix, ĭcis, ὁ. πτέρνιξ.
ptĕrōma, ătis, οὐ. πτέρωμα.
ptĕron, i, οὐ. πτερόν.
ptĕrōtus, a, um, πτερωτός.
ptĕrȳgĭum, ii, οὐ. πτερύγιον.
ptĕrȳgōma, ătis, οὐ. πτερύγωμα.
Ptianii, orum, ὁ. τὸ. Preciani.
ptĭsăna, æ, θ πτισάνη.
ptĭsănārĭum, ii, οὐ. (πτισανάριον).
ptōchĭum, ii, (-ēum), οὐ. πτωχεῖον.
ptōchŏtrŏphus, i, ὁ. πτωχοτρόφος.
Ptŏlĕmaeēus, a, um, (Ptolemaeus) Πτολεμαϊκός.
Ptŏlĕmaeum, i, οὐ. gymnasium, Πτολεμαῖον, γυμνάσιον Ἀθήνησιν.
Ptŏlĕmaeus, i, ὁ. Πτολεμαῖος.
Ptŏlĕmāis, ĭdis, θ. Πτολεμαΐς, Πτολεμαίου θυγάτηρ. 2) ἐπιθετικῶς· Πτολεμαϊκή, Αἰγυπτιακή. 3) Πτολεμαΐς, ὄνομα πόλεων.
ptȳas, ădis, θ. πτυάς, εἶδος ὄφεως.
pūbēda, æ, ὁ. (pubes) ἡβήτης, ἔφηβος. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
pūbĕo, ēre, (pubes) ἄχρηστον· ἡβῶ. ἐκ τούτου τὸ pubens. ntis, ἡβῶν, ἔφηβος, ποιητ. ἡβῶν. ἁδρός, ἀκμαῖος.
pūber, ĕris, τὸ. pubes.
pūbertas, ātis, θ. (pubes) ἥβη, ἐφηβεία, ἐφηβοσύνη. 2) ἀκμή, ἁδρότης. 3) ἥβη. ἐφήβαιον, ἐπίσειον. 4) σπάν. ἡ ἔφηβος νεολαία, ἡ ἔφηβος.
pūbes, is, θ. ἥβη, ἐφήβαιον, ἐπίσειον, (αἱ περὶ τὰ αἰδοῖα τρίχες καὶ αὐτὰ τὰ αἰδοῖα). 2) σπάν. pubes ciliorum, αἱ βλεφαρίδες ἢ αἱ ὀφρῦς. 3) ἔφηβος νεολαία, ἔφηβοι, τὸ ἐφηβικόν, οἱ νέοι. 4) ποιητ. ὁ λαός.
pūbes εἴτε puber, ĕris, ἡβῶν, ἔφηβος. puberes, ὁ. οἱ ἡβῶντες, ἔφηβοι, νέοι. ab puberem aetatem, εἰς τὴν ἡβητικὴν ἡλικίαν.
pūbesco, bŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ pubeo) ἡβάσκω, ἥβην φύω, χνοάζω. 2) ἡβάσκω, ἐφηβῶ, εἰς ἥβην ὁρμῶμαι. 3) ἁδροῦμαι, ἁδρύνομαι. 4. ἐπὶ φυτῶν· χνοάζειν, χνοῦν φύειν.
pūbis, is, σπάν. ἀντὶ τοῦ pubes.

Digitized by Google

Pūblĭānus, a, um, (Publius) Ποπλιανός, τοῦ Ποπλίου.
pūblĭcāna, æ, θ. ἡ τὰ δημόσια τέλη ὠνουμένη.
pūblĭcānus, i, ἀ. δημοσιώνης, τελώνης, (ὁ ὠνούμενος τὰ τέλη εἴτε τὰς ἐκ τῆς δεκάτης, τῶν νομῶν καὶ τελωνείων προσόδους). 2) ἐργολάβος, ἐργώνης.
pūblĭcātĭo, ōnis, θ. (publico) δήμευσις.
pūblĭcator, ōris, ἀ. (publico) ὁ δημοσιῶν εἴτε δημοσιεύων τι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
pūblĭcātrix, īcis, θ. ἡ δημοσιοῦσα εἴτε κοινὸν ποιοῦσά τι.
pūblĭce, ἐπίῤ. (publicus) δημοσίᾳ. polliceri. δημοσίᾳ ὑπισχνεῖσθαι. scribere, δημοσίᾳ γράφειν τῇ πόλει, ἢ τοῖς ἄρχουσι γράφειν. p. salutare est, δημωφελὲς εἴτε τῇ πόλει ὠφέλιμόν ἐστι. p. laus est, δημοσίᾳ παρὰ πάντων ἐπαινεῖται. p. dicere, disserere, δημοσίᾳ ἢ εἰς τὸν δῆμον λέγειν, τῇ πόλει διαλέγεσθαι. p. alere aliquem, δημοσίᾳ, ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀπὸ κοινοῦ, κοινῇ τρέφειν τινά. publice interfectus est, ἐν τῷ δημοσίῳ, ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν τῷ φανερῷ ἀνῃρέθη.
Pūblĭcĭānus, a, um, Ποπλικιανός, τοῦ Ποπλικίου.
pūblĭcĭtus, ἐπίῤ (publicus) δημοσίᾳ, ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀπὸ κοινοῦ. 2) δημοσίᾳ, ἐν τῷ φανερῷ.
Pūblĭcĭus, a, um, Ποπλίκιος.
pūblĭco, avi, atum, are, (publicus) aliquid, δημοσιῶ, δημόσιον ποιῶ τι. bibliothecam, δημοσιοῦν βιβλιοθήκην, κοινὴν τοῖς πολίταις τὴν βιβλιοθήκην ποιεῖν. corpus suum vulgo, τὸ σῶμα πᾶσι κοινὸν ποιεῖν. se publicare, κοινὸν ἑαυτὸν παρέχειν. 2) δημοσιῶ τι, δηλῶ τι εἰς τὸ κοινόν, δημοσίᾳ προτίθημί τι, εἰς τὸ κοινὸν ἀποφαίνω τι. 4) δημεύω, δημῶ, δημοσιεύω, δημόσιον ποιῶ τι. alicujus bona εἴτε aliquem, δημεύειν τὴν οὐσίαν τινός.
Pūblĭcŏla, æ, ἀ. ταὐτὸ τῷ Poblicola.
pūblĭcus, a, um, (ἐκ τοῦ populus, ἀντὶ populicus) δημόσιος. sacrificia publica, δημόσια ἱερά, δημοτελεῖς θυσίαι, κοινὰ τῆς πόλεως ἱερά. funus publicum, δημοτελὴς κηδεία. sumptu publico, ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀπὸ κοινοῦ, δημοσίοις ἀναλώμασι. publicus servus, δημόσιος δοῦλος. pessimo publico, ἐπὶ μεγίστῃ τῆς πόλεως βλάβῃ. sollicitudo publica, ἡ ὑπὲρ τῆς πόλεως φροντίς. consilium publicum, κοινὸν συνέδριον, βουλή. ager publicus, δημοσία χώρα, κοινοὶ τῆς πόλεως ἀγροί. fides publica, δημοσία πίστις. res publica, ἴδ. respublica. homo publicus, ὁ δημοσιεύων, ὁ ἐν τέλει. 2) κοινός, πᾶσι κοινός. cura juvenum publica, κοινὴ τῶν νεανιῶν φροντίς. 3) δημώδης, κοινός, χυδαῖος. — publicum, i, οὐ. τὸ δημόσιον, δημόσιον κτῆμα, δημόσια χρήματα, κ.τ.τ. in publicum referre, εἰσφέρειν εἰς τὸ κοινόν, εἰς τὸ ταμεῖον τῆς πόλεως. in publicum emere, κατὰ κοινὸν ὠνεῖσθαι. publica redimere, τὰ τέλη παρὰ τῆς πόλεως ὠνεῖσθαι. de publico, ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀπὸ κοινοῦ. publicum agitare, ὠνεῖσθαι τὰ δημόσια ἢ ἐργολαβεῖν τι. 2) τὸ δημόσιον, τὸ κοινόν, τὰ τῆς πόλεως. consulere in publicum, βουλεύεσθαι περὶ τοῦ κοινοῦ. 3) τὸ δημόσιον, τὸ φανερόν. prodire εἴτε egredi in publicum, προελθεῖν, ἐξελθεῖν εἰς τὸ φανερόν. carere, abstinere publico, εἰς τὸ φανερὸν οὐκ ἐξιέναι, ἐν τῷ φανερῷ οὐ παραγίγνεσθαι. publico proponere aliquid, δημοσίᾳ προτιθέναι τι.
Pūblĭlĭa, æ, θ. Ποπλιλία
Pūblĭpor, ŏris, ἀ. (Publius-puer) Ποπλίου παῖς, (ὄνομα δούλου).
Pūblĭus. i, Πόπλιος, Πούβλιος.
Pūcīnum, i, οὐ. Πούκινον, πόλις τῶν Κάρνων, τὸ ἐπίθετον· Pucinus, a, um.
pŭdĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (pudeo-facio) ἄχρηστον. Ἐκ τούτου τὸ pudefactus, a, um, αἰσχυνθείς, ἐρυθριάσας.
pŭdendus, a, um, ἴδ. pudeo.
pŭdens, ἴδ. pudeo. Pudens, κύρ. ὄν. Πούδης, εντος, ἀ.
pŭdenter, ἐπίῤ. αἰσχυνομένως, αἰδημόνως, αἰσχυντηλῶς.
pŭdĕo, ŭi, ĭtum, ēre, σπάν. αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι, ἐρυθριῶ, ἐρυθραίνομαι. pudens, ntis, ἐπιθετικῶς· αἰδούμενος, αἰδήμων, αἰσχυντηλός. 2) συνήθως ἀπροσώπως· pudet, puduit καὶ puditum est, ēre, aliquem alicujus rei, αἰσχύνεσθαι ἐπί τινι, ἐπαισχύνεσθαι, ἐπαιδεῖσθαί τινι. eum infamiæ suae non pudet, ἐκεῖνος οὐκ αἰσχύνεται τῇ ἀτιμίᾳ, οὐκ αἰσχύνεται ἀτιμαζόμενος. pudet (ὑπον. me) dicere verbum turpe, αἰσχύνομαι ῥῆμα αἰσχρὸν εἰπεῖν. servire non puduit (ὑπον. eum), δουλεύων οὐκ ᾐσχύνθη. 3) τριτοπροσώπως· non te haec pudent, οὐκ αἰσχύνει ἐπὶ τούτοις. pudeatur, σπάν. ἀντὶ τοῦ pudeat. 4) pudendus, a, um, αἰσχρός, αἰσχήμων, ἐπονείδιστος. membra pudenda καὶ ἁπλῶς pudenda, orum, οὐ. πληθ. καὶ pudenda pars. θ. τὰ αἰδοῖα, ἡ αἰδώς.
pŭdescit, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ pudet) aliquem alicujus rei, αἰσχύνεσθαι ἐπί τινι.
pŭdet, ἴδ. pudeo.

Digitized by Google

pŭdĭbĭlis, e, (pudeo) pudibilia, membra, τὰ αἰδοῖα. Α. τοῦ μετγν. Λατ.
pŭdĭbundus, a, um, (pudeo) αἰδούμενος, αἰδήμων, αἰσχυντηλός. 2) σπάν. αἰσχρός, ἀσχήμων.
pŭdīce, ἐπίῤ. (pudicus) αἰδημόνως, αἰσχυντηλῶς, ἁγνῶς.
pŭdīcĭtĭa, æ, θ. (pudicus) αἰδημοσύνη, αἰδώς, ἁγνεία.
pŭdīcus, a, um, (pudeo) αἰδήμων, αἰδούμενος, αἰσχυντηλός, ἁγνός.
pŭdor, ōris, ἀ. (pudeo) αἰσχύνη, αἰδώς, τὸ αἰσχύνεσθαι. pudorem rubor consequitur, τῇ αἰσχύνῃ ἐρυθρίασις ἕπεται. paupertatis pudor, ἡ ἐπὶ τῇ πενίᾳ αἰσχύνη. pudore, ὑπ' αἰσχύνης, δι' αἰσχύνην. 2) αἰδώς, σέβας. 3) αἰσχύνη, αἰδώς, αἰδημοσύνη, ἁγνεία. 4) αἰσχύνη, ὄνειδος. cum alicujus pudore, ἐπ' αἰσχύνῃ τινός. est pudor, ὄνειδος εἴτε αἰσχρόν ἐστιν, αἰσχύνην φέρει. pro pudor! φεῦ τῆς αἰσχύνης! alicui pudori esse, αἰσχύνην εἴτε ὄνειδός τινι φέρειν.
†pŭdōrātus, a, um, (pudor) αἰσχυντηρός.
*pŭdōrĭcŏlor, ōris, (pudor-color) ἐρυθριῶν, (αἰδόχρους).
pŭella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ puera) κορίσκη, κοράσιον, κόρη, παῖς, παιδίσκη. 2) ἴσθ' ὅτε. ἡ κόρη, νέα, παρθένος, γυνή. 3) παῖς, παιδίσκη, ἐρωμένη.
pŭellāris, e, (puella) κορασιώδης, κόρειος, κορικός, τῆς κόρης.
pŭellārĭter, ἐπίῤ. (puellaris) κορικῶς, κορασιωδῶς.
*pŭellārĭus, ii, ἀ. ὁ παιδικός.
*pŭellasco, ĕre, κορεύομαι.
*pŭellātōrĭus, a, um, παρθένιος.
pŭellĭtor, ari, (puella) κορίζομαι. 'Αμφ. γρ.
pŭellŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ puella) κορίσκη, κοράσιον, παιδίσκη.
pŭellus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ puer) παιδίσκος, παιδίον, παιδάριον.
pŭer, ĕri, ἀ. (πόϊρ λακωνικῶς) ὁ παῖς, ἀρχαϊκῶς ἐνίοτε καὶ ἡ παῖς. pueri, παῖδες, παιδία. a puero, ἐκ παιδός, ἀπὸ παιδός. a pueris, ἐκ παίδων, ἀπὸ παίδων. ex pueris excedere, ἐκ παίδων ἐξελθεῖν, ἐκβαίνειν. 2) παῖς, υἱός, τέκνον. 3) παῖς, νέος, νεανίσκος, νεανίας. 4) παῖς, παιδίσκος, δοῦλος. — Σημ. κλητ. puere, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ puer.
pŭĕra, æ, θ. (puer) ἡ παῖς, παιδίσκη, κόρη.
pŭĕrasco, ĕre, (puer) παῖς γίγνομαι, μειρακιοῦμαι.
pŭercŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ puer) παιδίσκος, παιδάριον.
pŭĕrĭgĕnus, a, um, (puer-gigno) παιδογόνος. 'Αμφ. γρ.
pŭĕrīlis, e, (puer) παιδικός, τοῦ παιδός, τῶν παίδων. 2) παιδικός, παιδαριώδης.
pŭĕrīlĭtas, ātis, θ. παιδία, παιδικὴ ἡλικία. 2) τὸ παιδαριῶδες.
pŭĕrīlĭter, ἐπίῤ. (puerilis) παιδικῶς, παιδαριωδῶς.
pŭĕrīnus, i, (puer) παίδειος. ἐν 'Επιγρ. ἐπίθετον τοῦ 'Ηρακλέους.
pŭĕrĭtĭa, æ, θ. παιδία, παιδικὴ ἡλικία. a pueritia, ἀπὸ παιδός, ἀπὸ παίδων, ἐκ παιδός, ἐκ παίδων.
*pŭĕrĭtĭes, ēi, θ. ταὐτὸ τῷ pueritia.
pŭerpĕra, æ, θ. (puer-pario) ἡ νεοτόκος, λεχώ, λοχεύτρια. 2) παιδοτόκος, τίκτουσα, ὠδίνουσα.
pŭerpĕrĭum, ii, οὐ. (puer-pario) τὰ λοχεῖα, λόχια. 2) λοχεία, τόκος. 3) λόχευμα, τέκνον, τόκος, γόνος.
pŭerpĕrus, a, um, (puer-pario) λοχαῖος, λοχεῖος. puerpera verba, λοχαῖα ῥήματα, τὰ ἐπικουροῦντα ταῖς ὠδινούσαις.
pŭertĭa, æ, θ. ἀντὶ τοῦ pueritia.
pŭĕrŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ puer) παιδίσκος, παιδάριον.
pŭĕrus, i, ἀ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ puer.
pūga, εἴτε pyga, æ, θ. πυγή.
pŭgil, ĭlis, ἀ. πύκτης, πυγμάχος, πυκτευτής.
*pŭgĭlātĭo, ōnis, θ. (pugilo) πύκτευσις, πυγμή.
pŭgĭlātor, ōris, ἀ. (pugilo) πυκτευτής, πύκτης. Α. τοῦ μετγν. Λατ.
pŭgĭlātōrĭus, a, um, (pugilator) πυκτικῶς.
pŭgĭlātus, ūs, ἀ. πύκτευσις, πυγμαχία, πυγμή.
*pŭgĭlĭce, ἐπίῤ. πυκτικῶς.
pŭgillar, āris, οὐ. καὶ pugillaria, ium, πληθ. ταὐτὸ τῷ pugillares, ἀ. ἴδ. pugillaris.
pŭgillāris, e, (pugillus) χειροπληθής. 2) pugillares, ium, ἀ. (ὑπον. libelli). ἡ δέλτος, αἱ δέλτοι, τὸ πιττάκιον, ἡ πινακίς, πτυκτίς, τὸ πτυκτίον.
pŭgillārĭus, ii, ἀ. (pugillares) ὁ κατασκευάζων δέλτους. 'Επιγρ.
pŭgillātor, ōris, ἀ. (pugillares) γραμματοφόρος, γραμματοκομιστής. Α. τοῦ μετγν. Λατ.
pŭgillor, ταὐτὸ τῷ pugilor.
pŭgillus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ pugnus) δράξ, δράγμα, δραγμός, ἡ δραγμίς.
pŭgĭlor, ari, καὶ pugilo, are, (pugil) πυκτεύω.
pūgĭo, ōnis, ἀ. (pungo) ξιφίδιον, ἐγχειρίδιον, παραζωστρίς.
pūgĭuncŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ pugio) μικρὸν ἐγχειρίδιον. Κικέρων.
pugna, æ, θ. (pugnus) ἀφιμαχία χειρῶν,

Digitized by Google

συμπλοχή. res venit ad pugnam, ἀψιμαχία χειρῶν συνέστη. pugna singularis, μονομαχία. 2) συνήθως· ἡ ἐκ παρατάξεως μάχη, μάχη, παράταξις. in pugna cadere, πίπτειν ἐν μάχῃ, ἐν παρατάξει, ἐν χειρῶν νόμῳ. pugna equestris, ἱππομαχία. pedestris, πεζομαχία. navalis, ναυμαχία pugnam navalem facere, ναυμαχεῖν. pugnam committere cum aliquo, μάχην ποιεῖσθαι εἴτε συνάπτειν πρός τινα, συνέρχεσθαί τινι εἰς μάχην. pugna vinci, μάχην εἴτε ἐκ παρατάξεως ἡττᾶσθαι. pugna media, τὸ μέσον τῆς παρατάξεως. pugna prospera, mala, μάχη εὐτυχής, δυστυχής. 3) μάχη, ἔρις, ἀγών, λογομαχία, κ.τ.τ. 4) κωμικῶς· μάχη, πανούργημα, μηχάνημα.

pugnācĭtas, ātis, θ. τὸ φιλόμαχον, μαχητικόν.

pugnācĭter, ἐπίρ. μαχητικῶς.

pugnācŭlum, i, οὐ. (pugno) προμαχών.

pugnātor, ōris, ἀ. μαχητής.

pugnātōrĭus, a, um, (pugnator) μαχητικός, μάχιμος.

pugnātrix, īcis, θ. (pugnator) ἡ μαχητική, ἡ μαχομένη.

pugnax, ācis, φιλόμαχος, μάχιμος, μαχητικός. 2) δυστράπελος, ἐπίμονος. 3) μαχόμενος, ἐναντιούμενος.

*pugnĕus, a, um, (pugnus) τῆς πυγμῆς.

*pugnĭtus, ἐπίρ. (pugnus) πύξ.

pugno, avi, atum, are, (pugna) μάχομαι. pugnatur, μάχη γίγνεται. pugnatum est, ἐμαχέσαντο. pugnare cum hoste, in hostem, adversus hostem, μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, πρὸς τοὺς πολεμίους. lapidibus, λίθοις. caprae inter se cornibus pugnant, αἱ αἶγες πρὸς ἀλλήλας τοῖς κέρασι μάχονται. ex equo, ἀφ' ἵππου μάχεσθαι. de possessione, περὶ τῆς κτήσεως. pro aliquo, πρό τινος, ὑπέρ τινος. claram pugnam, ἔνδοξον μάχην μάχεσθαι. hac pugna pugnata, γενομένης ταύτης τῆς μάχης. 2) alicui, μάχομαι, ἐναντιοῦμαι, ἀντιτείνω, ἀνθίσταμαί τινι. tecum ipse pugnas, αὐτὸς σεαυτῷ ἐναντιοῖς. res inter se pugnant, τὰ πράγματα ἀλλήλοις ἐναντιοῦνται. pugnantia secum, τὰ ἀλλήλοις ἐναντία. 3) κωμικῶς· πανούργημα μηχανῶμαι. 4) διατείνομαι, ἰσχυρίζομαι, πονῶ, φιλοτιμοῦμαι. pugno ut fiat, ne fiat, πονῶ ὅπως γένηται, ὅπως μὴ γένηται. pugno aliquid facere, διατείνομαι, πειρῶμαι ποιεῖν τι.

pugnus, i, ἀ. π υ γ μ ή, γρόνθος. pugnum facere, πὺξ τοὺς δακτύλους ποιεῖν, γρόνθον ποιεῖν. pugnum alicui impingere, πὺξ παίειν τινά. pugnis aliquem caedere, κονδύλοις τινὰ πατάσσειν, κονδυλίζειν τινά. pugnis certare, πὺξ μάχεσθαι. 2) μέτρον τι, ἡ δραγμὴ ἢ πυγμή.

pulchellus εἴτε pulcellus, a, um, (ὑποχορ. τοῦ pulcher) καλός. pulchellus puer, ὁ καλὸς παιδίσκος, τὸ εὐειδὲς παιδάριον.

pulcher, chra, chrum, εἴτε pulcer, cra, crum, καλός, εὐπρεπής. fuit vultu pulchro magis quam venusto, ἦν καλὸς (εὐπρεπὴς) τὸ πρόσωπον μᾶλλον ἢ ὡραῖος (ἐπίχαρις). pulcher puer, ὁ καλὸς παῖς, hortus, καλὸς κῆπος. urbs pulcherrima, καλλίστη, εὐπρεπεστάτη πόλις. pulcher fluvius, καλός, εὔρους ποταμός. pulchra tunica, καλός, εὐπρεπὴς χιτών. color pulcher, καλὸν χρῶμα. quid adspectu pulchrius? τί κάλλιον τὴν ὄψιν; τί εὐειδέστερον; μετφ. poëma pulchrum, ποίημα καλόν, εὐπρεπές. dies pulcher, εὐτυχὴς ἡμέρα. mors pulchra, καλός, ἔνδοξος θάνατος. Hercules pulcher, ὁ καλός, ὁ ἀνδρεῖος Ἡρακλῆς. mihi pulchrum est aliquid facere, πρέπει μοι εἴτε πρέπον μοι δοκεῖ εἶναι. 2) Pulchri promontorium, τὸ Καλὸν ἀκρωτήριον, ἄκρα ἐγγὺς Καρχηδόνος κειμένη, τανῦν Capo Bono.

pulchrālĭa εἴτε pulcralia, ium, οὐ. τραγήματα ἢ πέμματα.

pulchre εἴτε pulcre, ἐπίρ. καλῶς, εὐπρεπῶς. 2) καλῶς, εὖ. res pulchre evenit, καλῶς γίγνεταί τι. mihi pulchre est, καλῶς ἔχω, εὖ ἔχω. 3) εὖ, εὖ μάλα. 4) pulcre! εὖ! εὖ γε!

pulchresco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ pulcher) καλὸς γίγνομαι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

pulchrĭtas, atis, θ. ταὐτὸ τῷ pulchritudo.

pulchrĭtūdo, ĭnis, θ. (pulcher) κάλλος, καλλονή.

pūlējātus, a, um, (pulejus) pulejatum, i, οὐ. ὑπον. vinum, ὁ γληχωνίτης οἶνος.

pūlējum καὶ pulĕgĭum, i, οὐ. γλήχων, φ.

pūlex, ĭcis, ἀ. ψύλλα, ψύλλος.

pūlĭcārĭa, æ, θ. (pulex) ψύλλιον, βοτ.

pūlĭco, are, (pulex) ψυλλίζω, Λ. Γλωσσαρίων.

pūlĭcōsus, a, um, (pulex) ψυλλώδης.

pullārĭus, a, um, (pullus) πωλικός, τῶν πώλων. 2) παιδοφθόρος. 3) pullarius, ii, ἀ. ὁ ἐπὶ τῶν ἱερῶν ὀρνίθων εἴτε ἀλεκτορίδων. Οὗτοι ἦσαν πλείονες· ὅθεν ἐν ἐπιγρ. καὶ decuria pullaria εὕρηται.

pullastra, æ, θ. νέα ἀλεκτορίς.

*pullātĭo, ōnis, θ. (pullus) νεοσσοποιΐα.

pullātus, a, um, (pullus) φαιοχίτων, μελανείμων (ἕνεκα πένθους). 2) ἐκ τοῦ ὄχλου, ῥυπαρός.

*pullējacĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ pullus.

Digitized by Google

*pullĭcēnus, i, ὁ. (ὑποκορ τοῦ pullus) νεόσσιον.
*pullīgo, ĭnis, θ. (pullus) φαιὸν χρῶμα.
pullīnus, a, um, (pullus) πωλικός, τῶν πώλων.
*pullipréma, æ, εἴτε pulliprĕmo, onis, ὁ. (pullus-premo) παιδοτρίβης, παιδεραστής.
pullĭtĭes, ēi, θ. (pullus) ἡ νεοσσιά, τὰ νεόσσια.
*pullo, are, (pullus) βλαστάνω.
pullŭlasco. ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ pullulo) ἀναβλαστάνω.
pullŭlātĭo, ōnis, θ. ἀναβλάστησις.
pullŭlo, avi, atum, are, (pullus) βλαστάνω, ἀναβλαστάνω. 2) σπαν. aliquid, βλαστάνω, ἀναβλαστάνω, φύω τι.
pullŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ pullus) ὑπόφαιος. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
pullŭlus, i, ὁ. (ὑποκορ. τοῦ pullus) μικρὸν βλάστημα. 2) παιδίσκος.
pullus, a, um, ὁ. πελλός, ὄρφνινος, ὑπομέλας, φαιός. pulla toga, τὸ φαιὸν ἱμάτιον. pulla myrtus, ἡ μέλαινα μυρσίνη. pullum, i, οὐ. ἡ φαιὰ ἐσθής. Ἴδε καὶ τὰ ἑξῆς δύο ἄρθρα.
pullus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ purus= purulus), καθαρός.
pullus, i, ὁ. πῶλος, (ἵππου ἢ ὄνου). 2) νεοσσός, νεόσσιον, (ὀρνίθων, μελισσῶν, κ.τ.τ.) 3) κατ' ἐξοχήν· τὸ ὀρνίθιον, (ὁ νεοσσὸς τῆς ἀλεκτορίδος). 4) ἱερὰ ὄρνις εἴτε ἀλεκτορίς. 5) βλαστός, μόσχος. 6) ὑποκοριστικῶς ἐπὶ υἱοῦ· τὸ νεόσσιον. Πρβλ. τὰ ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν χρόνων εἰθισμένα Ἀργυρόπουλος, Στρατηγόπουλος κτλ.
pulmentāris, e, (pulmentum) τοῦ ὄψου.
pulmentārĭum, i, οὐ. (pulmentum) τὸ ἐπεσθιόμενον, προσόψημα, προσφάγιον, ὄψον.
pulmentum, i, οὐ. (pulpamentum) τὸ ἐπεσθιόμενον τῷ ἄρτῳ, προσόψημα, ὄψον. 2) ὄψον, ἔδεσμα.
pulmo, ōnis, ὁ. πλεύμων, πνεύμων.
*pulmones, οἱ πνεύμονες. 2) ἁλιπνεύμων. (ἰχθύς).
pulmōnācĕus, a, um, (pulmo) πνευμονικός. pulmonacea radix, ῥίζα, ἣ ποιεῖ εἰς τὸν πνεύμονα.
pulmōnārĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ pulmonacea radix, ἱεράκιον φ.
pulmōnārĭus, a, um, (pulmo) πνευμονικός, φθισικός.
pulmōnĕus, a, um, πνευμονικός, τοῦ πνεύμονος. 2) πνευμονώδης.
pulmuncŭlus, i, ὁ. (ὑποκορ. τοῦ pulmo) πνευμονῶδες σαρκίον. 2) πνευμονῶδες οἴδημα.
pulpa, æ, θ. σάρξ, τὸ ἄνευ ὀστῶν καὶ πιμελῆς σαρκῶδες. scelerata pulpa, μοχθηρὸς ἄνθρωπος. 2) σὰρξ τῶν μήλων. κ.τ.τ.
pulpa, æ, θ. πολύπους, εἶδος σηπίας ὀκτάποδος, ἡ τανῦν γαλλιστὶ pulpe.
pulpāmen, ĭnis, οὐ. (pulpo) προσόψημα, ὄψον.
pulpāmentum, i, οὐ. (pulpa) τὸ σαρκῶδες, ἡ σάρξ. 2) προσόψημα, ὄψον.
pulpĭto, are, (pulpitum) aliquid, σανιδῶ τι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
pulpĭtum, i, οὐ. ἀνάβαθρον. 2) λογεῖον (ἐν τῷ θεάτρῳ), «βῆμα θεήτρου.» Ἐπιγρ. Ἑλ.
pulpo, are, οὕτω φθέγγεται ὁ γύψ.
pulpōsus, a, um, σαρκώδης.
puls, ltis, θ. πόλτος.
pulsābŭlum, i, οὐ. (pulso) πλῆκτρον.
pulsātĭo, ōnis, θ. (pulso) κροῦσις. 2) pudoris, ὁ βιασμός.
pulsātor, ōris, ὁ. (pulso) ὁ κρούων, κρούστης.
pulsim, ἐπίῤ. κρουστικῶς.
†pulsĭo, iōnis, θ. (pello) κροῦσις.
pulso, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ pello) aliquem ἢ aliquid, κρούω, ὠθῶ τινα, ἢ τι. notus pulsat nubem, ὁ νότος ὠθεῖ τὸ νέφος. ariete muros pulsare, τῷ κριῷ τὰ τείχη κρούειν. terram pede, κρούειν τὴν γῆν τῷ ποδί. fores, κρούειν, κόπτειν, ἀράσσειν τὴν θύραν. os alicui manu, παίειν τινὶ τὸ στόμα τῇ χειρί. aliquem, παίειν, τύπτειν, πλήττειν κόπτειν τινά. chordas pectine, κρούειν τὰς χορδὰς τῷ πλήκτρῳ. μεταφ. ταράττω, ἐνοχλῶ. pavor pulsat pectora, ὁ φόβος πλήττει, ταράττει τὴν καρδίαν. aliquem vocibus pulsare, κόπτειν, ἐνοχλεῖν τινα τῇ φωνῇ. pericula, ἀποκρούεσθαι, ἀπωθεῖν κινδύνους.
pulsŭōsus, a, um, πλήρης τυπετοῦ εἴτε κοπετοῦ, πολύκοπος.
pulsus, a, um, ἴδ. pello.
pulsus, ūs, ὁ. (pello) κροῦσις, ὠθισμός. pedum, lyrae, ἡ κροῦσις τῶν ποδῶν, τῆς λύρας. arteriarum, ὁ σφυγμός, παλμὸς τῶν ἀρτηριῶν. terræ, ὁ σεισμός.
pultārĭus, ii, ὁ. (puls) χύτρα, χυτρίς. 2) σικύα, (ἰατρικὸν ὄργανον).
pultātĭo, ōnis, θ. (pulto) θυροκοπία.
pultĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ puls) πολτάριον, πολτίον.
pultĭfĭcus, a, um, (puls-facio) τοῦ πόλτου.
pultĭphăgōnĭdes, æ, ὁ. κωμικῶς ἀντὶ τοῦ pultiphagus.
pultĭphăgus, i, ὁ. (πολτοφάγος).
pulto, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ pulso.
pulver, ĕris, ὁ. σπαν. ἀντὶ τοῦ pulvis
pulvĕrātĭcum, i, οὐ. καὶ pulveratica

Digitized by Google

æ, θ. ἐπίχειρον, (τὸ διδόμενον τοῖς κεκοπιακόσι καὶ κονισθεῖσιν ἐκ τοῦ ἔργου).
pulvĕrātĭo, ōnis, θ. βωλοκοπία, τὸ κονιοῦν εἴτε κονιορτοῦν.
pulvĕrĕus, a, um, (pulvis) τῆς κόνεως, τοῦ κονιορτοῦ. pulverea nubes, νέφος κονιορτοῦ. 2) κονιῶν, κονιορτὸν ἐγείρων. 3) κονιορτώδης, κονισαλέος.
pulvĕrīgo, avi, atum, are, (pulvis) εἰς κόνιν μεταβάλλω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
pulvĕro, are, (pulvis) aliquem, κονιῶ, κονιορτῶ τινα, se, κονιᾶσθαι. 2) βωλοκοπῶ (ἀμπελῶνα). 3) εἰς κόνιν μεταβάλλω τι. 4) οὐδετ. κόνεως μεστός εἰμι.
pulvĕrŭlentus, a, um, (pulvis) κονιορτώδης, κονισαλέος.
pulvillus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ pulvinus) προσκεφαλάδιον.
pulvīnar, εἴτε polvinar, āris, οὐ. (pulvinus) προσκεφάλαιον, πρόσκρανον. 2) κλίνη (δειπνητικὴ κλίνη), κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἱερὰ κλίνη, ἡ τῶν θεῶν στρωμνή. πρβλ. lectisternium. 3) γαμήλιος εὐνή, νυμφικὸν λέχος, παστός.
pulvīnāris, e, (pulvinus) ἐπὶ κλίνης καθήμενος.
pulvīnārĭum, ii, οὐ. ἱερὰ κλίνη. 2) γαμήλιος εὐνή. πρβλ. pulvinar.
pulvīnārĭus, a, um, (pulvinar) τῆς ἱερᾶς στρωμνῆς εἴτε θοίνης.
pulvīnātus, a, um, (pulvinus) τυλωτός, τυλοειδής, τύλῃ ὅμοιος. 2) capitulum pulvinatum, τὸ τύλην ἔχον κιονόκρανον, τὸ Ἰωνικὸν κιονόκρανον.
pulvīnensis, is, ἐν ἐπιγρ. ἐπίθετον τῆς θεᾶς Ἐνυοῦς, (Bellonae), ἐκ τοῦ pulvinar, τοῦ ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς.
pulvīnŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ pulvinus) μικρὰ τύλη, μικρὸς σωρός.
pulvīnus, i, ἀ. τύλη, τύλος, τυλεῖον, πρόσκρανον, προσκέφαλον. 2) ἄνδηρον. 3) σωρὸς γῆς ἢ ἄμμου.
pulvis, ĕris, ἀ. (σπάν. θ.) κονία, κόνις, κονιορτός. 2) κονία, πηλός, γῆ. pulvis Puteolanus, ἡ Ποτιολησία ἄμμος. 3) ποιητ. ἡ γῆ, τὸ ἔδαφος. 4) μεταφ. ἡ κονία, ἡ παλαίστρα, ὁ ἱππόδρομος, τὸ στάδιον, ὁ ἀγών, κ.τ.τ. sine pulvere, ἄνευ κονίας, ἀκονιτί, ἀπονητί.
pulviscŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ pulvis) κόνιον, κονία.
pūmex, ĭcis, ἀ. (σπάν. θ.) κίσσηρις. 2) πῶρος, σήραγξ, πυρώδης εἴτε σηραγγώδης πέτρα, σκόπελος. 3) levis pumice, μαλθακός.
pūmĭcĕus, a, um, (pumex) κισσηρώδης. κωμ. κατάξηρος. 2) πωρώδης, πώρινος, πετρώδης.
pūmĭco, avi, atum, are, (pumex) aliquem ἢ aliquid, κισσηρίζω, κατακισσηρίζω, λειαίνω, λειῶ τινα ἤ τι.
pūmĭcōsus, a, um, (pumex) κισσηρώδης, σηραγγώδης.
pūmĭlĭo, ōnis, ἀ. (pumilus) νάννος, ναννίον. 2) χαμαιρεπὲς εἴτε χαμαιρεφὲς δένδρον.
pūmĭlo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ pumilus.
pūmĭlus, i, ἀ. νάννος, πυγμαῖος.
pumŭla, æ, θ. εἶδος ἀμπέλου περὶ τὸ Ἀμίτερνον τῆς Σαβίνης χώρας.
puncta, æ, θ. (pungo) κέντησις, κέντημα.
*punctātim, ἐπίῤ. (punctum) συλλήβδην.
punctillum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ punctum) μικρὸν στίγμα.
punctim, ἐπίῤ. (pungo) ἐκ κεντήσεως, μετὰ κεντήματος, νύγδην. punctim ferire, κεντεῖν.
punctĭo, ōnis, θ. (pungo) κέντησις, κέντημα.
punctĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ punctio) μικρὰ κέντησις.
*punctōrĭum, ii, οὐ. (pungo) κεντήριον.
punctŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ punctum) μικρὸν κέντημα εἴτε στίγμα. 2) στιγμή.
punctum, ἴδ. pungo.
punctūra, æ, θ. (pungo) κέντησις, νύξις, νυγμός. 2) στίξις.
punctus, a, um, ἴδ. pungo.
punctus, ūs, ἀ. (pungo) κέντησις, νυγμός. 2) στιγμή.
pungo, pŭgŭgi, (ἀρχαϊκ. pĕpŭgi), punctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, νύττω, στίζω, κεντῶ τινα ἤ τι. 2) ἐπὶ γεύσεως· ἐμπρίειν, δάκνειν. 3) μετφ. κεντεῖν, ἀνιᾶν, λυπεῖν τινα. — punctum, i, οὐ. νύγμα, κέντημα. 2) στίγμα, στιγμή, ποίκιλμα. 3) ἐπὶ κύβων· στιγμή, μονάς. 4) ἐν τῇ μαθηματικῇ· στιγμή. 5) ἐν τῇ γραμματικῇ· στιγμή, διαστίξεως σημεῖον. 6) ἐν ταῖς ψηφοφορίαις· ψήφου σημεῖον, ψῆφος· ὅθεν μεταφ. εὐδοκίμησις, ἔπαινος. omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci, πᾶσιν ἤρεσεν ὁ τῷ χρησίμῳ τὸ ἡδὺ συγκεράσας. 7) ἐν τῇ ῥητορικῇ· κῶλον. 8) punctum temporis, ἀκαρὴς χρόνος, χρόνου στιγμή. puncto in tempore, puncto tempore εἴτε puncto temporis, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, ἐν ἀκαρεῖ χρόνου. ne punctum quidem temporis, οὐδ' ἀκαρῆ χρόνον.
pūnĭcans, ntis, (punicus) φοινικίζων, φοινικοφανής, φοινικοῦς, ἐρυθρός.
Pūnĭcānus, a, um, Φοινικικός, Καρχηδονιακός.
Pūnĭce, ἐπίῤ. Φοινικικός, Φοινικιστί, Καρχηδονιακῶς.
pūnĭcĕus, a, um, (Punicus) φοινικοῦς, φοινικοβαφής.

Pūnĭcĕus, a, um, Φοινικοῦς, Φοινικικός, Καρχηδόνιος.
pūnĭcus, a, um, φοινικοῦς, φοινικοβαφής.
Pūnĭcus, a, um, Φοινικικός, Καρχηδόνιος, Καρχηδονιακός. bellum Punicum, ὁ πρὸς Καρχηδονίους πόλεμος, ὁ Λιβυκὸς πόλεμος. 2) malus εἴτε arbor Punica, ῥοιά, σίδη, (δένδρον). malum Punicum, καὶ ἁπλῶς Punicum, ῥοιά, σίδη, (ῥοιᾶς καρπός). 3) παροιμ. Φοινικιός, ἀπατηλός, πανοῦργος. punica fides, ἀπατηλὴ πίστις, ψεῦδος. 4) punicum, i, οὐ. φοινικικὸς πλακοῦς. Φῆστος.
pūnĭo, īvi, καὶ ĭi, ītum, ire, (poena) aliquem, τιμωροῦμαι, ζημιῶ, κολάζω τινά. supplicio, morte, capite, τιμωρεῖσθαι, ζημιοῦν τινα θανάτῳ. puniri, τιμωρηθῆναι, ποινὰς τείνειν. 2) dolorem, τιμωρίαν λαμβάνω τῆς γενομένης λύπης.
pūnĭor, ītus sum, iri, (punio) aliquem, τιμωροῦμαι, ζημιῶ τινα. aliquid, ζημιοῦν, κολάζειν τι. 2) necem, ἐπέρχομαι τὸν φόνον, τιμωρίαν τοῦ φόνου λαμβάνω.
pūnītĭo, ōnis, θ. (punio) ποινή, τιμωρία.
pūnītor, oris, ἀ. (punio) τιμωρητής, κολαστής. 2) τιμωρητής, ἐκδικητής.
pūnītus, a, um, ἴδ. punio.
Pūnus, a, um, ἄχρηστον ἀντὶ τοῦ Poenus. ἐκ τούτου συγκριτικὸν Punior, κωμικῶς· Φοινικικώτερος, μᾶλλον τῆς Φοινικικῆς διαλέκτου ἐπιστήμων.
pūpa, æ, θ. (pupus) κόρη κορίσκη, παιδίσκη, κοράσιον. 2) κόρη, κοράσιον (ἀγαλμάτιον, κοῦκλα).
pūpilla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ pupa), κόρη, γλήνη, παιδίσκη. 2) ἡ ὀρφανός. 3) γλήνη, κόρη ὀφθαλμοῦ.
pūpillāris, e, (pupillus) ὀρφανικός, τῶν ὀρφανῶν.
pūpillārĭter, ἐπίῤ. (pupillaris) ὀρφανικῶς.
pūpillātus, ūs, ἀ. (pupillus) ὀρφανία. Ἐπιγρ.
pūpillus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ pupulus) ὁ ὀρφανός.
Pūpīnĭus, a, um, (Ποπίνιος). Pupinia, æ, θ. καὶ ager Pupiniensis, is, ἀ. χώρα τις ἐγγὺς Ῥώμης κειμένη.
Pūpĭus, ii, ἀ. Πούπιος.
puppis, is, θ. πρύμνα. 2) ποιητ. πρύμνη, ἀντὶ τοῦ ναῦς, πλοῖον. Κωμικῶς· τὰ νῶτα.
pūpŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ pupa) κόρη, γλήνη (τοῦ ὀφθαλμοῦ).
pūpŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ pupus) παιδίσκος, παιδάριον. 2) κόρη, ἀγαλμάτιον.
pūpus, i, ἀ. παῖς, παιδίσκος, παιδίον.
pūre, ἐπίῤ. (purus) καθαρῶς, καθαρίως. 2) καθαρῶς, ὁσίως, ἁγνῶς. 3) σαφῶς, φανερῶς. 4) ἁπλῶς.
pūrĕfăcĭo, ĕre, (purus-facio) καθαροποιῶ, καθαίρω.
purgābĭlis, e, ῥᾴδιος καθαίρεσθαι.
purgāmen, ĭnis, οὐ. (purgo) κάθαρμα, σάρωμα, συρφετός. 2) κάθαρμα, καθάρσιον, ἅγνισμα. Λ. ποιητική.
purgāmentum, i, οὐ. (purgo) κάθαρμα, σάρωμα, συρφετός, περίψημα. 2) μετφ. ἐπὶ ἀνθρώπου· κάθαρμα, ἀποκάθαρμα, περίψημα, συρφετός. 3) σπάν. καθάρσιον, κάθαρμα.
purgate, ἐπίῤ. καθαρῶς.
purgātĭo, ōnis, θ. (purgo) κάθαρσις. 2) κλύσις (τῆς κοιλίας). 3) τὰ ἐμμήνια. 4) κάθαρσις, καθαρμός, ἁγνισμός. 5) ἀπολογία.
purgātīvus, a, um, (purgo) καθαρτικός. Λ. τοῦ μετγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τέσσαρες.
purgātor, ōris, ἀ. (purgo) καθαρτής.
purgātōrĭus, a, um, (purgator) καθαρτικός.
pūrgātōrĭum, i, οὐ. τὸ καθαρτήριον πῦρ. Λ. ἐκκλησιαστική. 2) ἐξιλαστήρια.
purgātrix, īcis, θ. (purgator) ἡ καθαίρουσα.
purgātūra, æ, θ. (purgo) κάθαρσις.
purgĭto, are, (θαμιστ. τοῦ purgo) aliquid, καθαίρω τι. 2) ἀπολογοῦμαι. Πλαῦτος.
purgo, avi, atum, are, (ἀντὶ purĭgo, ἐκ τοῦ purum-ago?) aliquem ἢ aliquid re εἴτε a re, καθαίρω, κλύζω τὴν κοιλίαν. 3) rationem, ἐκκαθαίρω τὸν λογισμόν. 4) aliquid, ἀποκαθαίρω τι. lapides, rudera, λίθους, ἐρείπια. viam, ἀποκαθαίρων ἐπιπεδῶ τὴν ὁδόν. 5) aliquem, καθαίρω, ἁγνίζω τινὰ (καθαρμοῖς). 6) aliquem de re εἴτε alicujus rei, καθαρὸν ποιῶ τινά τινος. se alicui, ἀπολογίαν ποιεῖσθαι ὑπὲρ ἑαυτοῦ πρός τινα. suspicionem, ἀπολογεῖσθαι πρὸς ὑποψίαν, ἀπολύεσθαι ὑπόνοιαν.
pūrĭfĭcātĭo, ōnis, θ. (purifico) καθαρμός, ἁγνισμός.
†pūrĭfĭcātōrĭus, a, um, καθαρτήριος.
pūrĭfĭco, avi, atum, are, (purus-facio) aliquid, καθαροποιῶ, καθαίρω, καθαρὸν ποιῶ εἴτε παρέχω τι. 2) καθαίρω, ἁγνίζω τινὰ ἤ τι (καθαρμοῖς).
pūrĭfĭcus, a, um, (purus-facio) καθαρτικός. Jupiter purificus, ὁ καθαρτὴς Ζεύς. Λ. τοῦ μετγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
purĭflŭus, a, um, καθαρῶς ῥέων Ἐπιγρ.
purĭgo, ἀρχαϊκ. ἀντὶ purgo.
pūrĭme, ἐπίῤ. καθαρῶς. Φῆστος.
pūrĭtas, ātis, θ. (purus) καθαρότης, καθαριότης. 2) καθαρότης, ἁγνεία.
pūrĭtas, ātis, θ. (pus) ταὐτὸ τῷ purulentia.

Digitized by Google

pūrĭter, ἐπίῤ. καθαρῶς.
pūrĭtĭa, æ, θ. καθαρότης. Ἀμφ. γρ.
pūrĭtĭes, ei, θ. ταὐτὸ τῷ puritia. Οὐάρρων.
pūro, are, aliquid, καθαίρω. Λ. σπ.
purpŭra, æ, θ. πορφύρα, κογχύλη, κογχύλιον. 2) πορφύρα, πορφυρᾶ βαφή, πορφυροῦν χρῶμα. 3) πορφύρα, πορφυρίς, πορφυρᾶ ἡ περιπόρφυρος ἐσθής μετφ. ἡ ἀρχή, ὑπατεία, βασιλεία, τυραννίς, κ.τ.τ. 4) ποιητ. ἡ πορφυρᾶ θρίξ, ὁ πυῤῥὸς πώγων, κ.τ.τ. 5) πορφυρίτης λίθος. 6) μετφ. τὸ κάλλιστον κόσμημα, ὁ ἀγλαϊσμός.
purpŭrārĭus, a, um, πορφυρευτικός. purpurarius, ἀ. ὁ πορφυρεύς, πορφυροβάφος.
pūrpŭrārĭa, officina, æ. θ. πορφυροβαφεῖον. Πλίνιος.
*purpŭrasco, ĕre (purpuro) πορφύρω, πορφυρίζω.
purpŭrātus, a, um, ἴδ. purpuro.
purpŭrĕus, a, um, (purpura) πορφυροῦς. purpurea vestis, ἡ πορφυρᾶ ἐσθής, πορφύρα, πορφυρίς. purpurea anima, πορφυροῦν, ἐρυθρόν, μέλαν αἷμα. purpureum mare, ἡ πορφυρᾶ θάλασσα. aurora, ἡ πορφυρᾶ, ῥοδοδάκτυλος ἕως (ἠώς), purpurea labella, πορφυρᾶ, ἐρυθρὰ χείλη. 2) πορφυρίδα ἡ περιπόρφυρον ἐσθῆτα ἐνδεδυμένος, πορφυροσχήμων. 3) ἀγλαός, φαεινός, κάλλιστος.
purpŭrissātus, a, um, ἀνδρειχέλῳ ἐντετριμμένος.
purpŭrissum, i, οὐ. σπάν. (πορφυρίζων) purpŭrissus, i, ἀ. τὸ ἀνδρείκελον, φῦκος.
purpŭro, avi, atum, are, aliquid, πορφυροῦν ποιῶ τι. 2) ἀγλαΐζω, καλλωπίζω τι. 3) οὐδετ. πορφυρίζειν. — purpuratus, a, um, πορφυροσχήμων, πορφυρίδα ἐνδύς. purpurati, orum, ἀ. πληθ. οἱ ἐν πορφύρᾳ, οἱ περὶ τὸν βασιλέα.
pūrŭlentātĭo, ōnis, θ. (purulentus) πύησις, πύωσις. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
pūrŭlente, ἐπίῤ. πυωδῶς.
pūrŭlentĭa, æ, θ. τὸ διάπυον, τὸ πυῶδες. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
pūrŭlentus, a, um, (pus, puris) πυώδης, διάπυος.
pūrus, a, um, καθαρός. pura manus, καθαρὰ χείρ. purum coelum, καθαρός, αἴθριος οὐρανός. aurum, καθαρός, ἀκήρατος, εἰλικρινὴς χρυσός. campus purus, πεδίον καθαρὸν ὕλης, ἄδενδρον, ψιλόν. locus in urbe purus, τόπος ἐν πόλει οἰκοδομημάτων καθαρός, ἐν καθαρῷ κείμενος. hasta pura, δόρυ ἀσίδηρον. argentum purum, ἄργυρος ἄγλυφος, ἀτόρευτος. genae purae, παρειαὶ ἀγένειοι, λεῖαι. toga pura, τήβεννος λευκή, ἀπόρφυρος. nardum purum, νάρδος ἀκήρατος, ἄκρατος. sceleris purus, καθαρὸς ἀνοσίων ἔργων. purum, i, οὐ. τὸ καθαρόν, τὸ ὕπαιθρον 2) μετφ. καθαρός, ἀκήρατος, ἁγνός, ὅσιος. purus torus, κλίνη γάμων ἀκήρατος, ἁγνὴ κλίνη. bellum purum, ὅσιος πόλεμος. vita pura, βίος καθαρός, ἁγνός, ἄσπιλος, ἀκήρατος.
pūs, pūris, οὐ. τὸ πῦον, ὁ πῦος.
puscĭnus, a, um, (pus) πυώδης.
*pūsa, æ, θ. (pusus) κόρη, κορίσκη.
pūsillănĭmis, e, (pusillus-animus) μικρόψυχος, ὀλιγόψυχος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
pūsillĭtas, ātis, θ. (pusillus) μικρότης, ὀλιγότης.
*pūsillŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ pusillus), πάνυ τυτθός, πάνυ μικρός.
pūsillus, a, um, (pusus) τυτθός, μικρός, βραχύς. ἐπιῤῥηματικῶς· pusillum, τυτθόν, μικρόν τι, βραχύ, ὀλίγον. 2) μικρός, φαῦλος. pusillus animus, ἡ μικροψυχία, ὀλιγοψυχία. homo pusillus, ἄνθρωπος μικρόψυχος, ὀλιγόψυχος.
pūsĭo, ōnis, ἀ. (pusus) παιδίσκος, παιδάριον. 2) τὰ παιδικά.
pūsĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ pusa) κορίσκη, κοράσιον.
pustŭla, æ, θ. φυσαλίς, πέμφιξ, πομφόλυξ, πομφός. 2) πέμφιξ, φῴς, φλύκταινα, ἐξάνθημα.
pustŭlātĭo, ōnis, θ. (pustulo) φλυκταίνωσις.
pustŭlātus, a, um, (pustula) argentum pustulatum, καθαρός, ἀκήρατος ἄργυρος.
pustŭlesco, ĕre, (pustula) φλυκταινοῦμαι.
pustŭlo, avi, atum, are, (pustula) φυσαλίδα ποιῶ. 2) pustulari, φλυκταινοῦσθαι.
pustŭlōsus, a, um, (pustula) φλυκταινώδης.
pūsŭla, æ, θ. φλύκταινα, πέμφιξ. 2) ἐρυσίπελας.
pūsŭlātus, a, um, (pusula) ταὐτὸ τῷ pustulatus.
pūsŭlōsus, a, um, (pusula) φλυκταινώδης.
pūsus, i, ἀ. (puer) παιδίσκος, παιδάριον.
Pŭta, æ, θ. (puto) θεά τις, τῆς κλαδεύσεως προστάτις.
pūta, æ, θ. παιδίσκη, κόρη.
pŭtă, ἐπίῤ. (προστακτικὴ τοῦ puto) δηλαδή, ἤγουν, ἤτοι, οἷον. (πρβλ. τὰ τῆς συνηθείας· 'πές, κατάλαβέ με, καταλαβαίνεις).
pŭtāmen, ĭnis, οὐ. (puto) ὄστρακον, κελύφη. cochleae, τοῦ κοχλίου. nucis, ἡ κελύφη τοῦ καρύου. ovi, testudinis, τὸ ὄστρακον τοῦ ᾠοῦ, τῆς χελώνης.
pŭtātĭo, ōnis, θ. (puto) κλάδευσις, κλαδεία. 2) παρὰ νεωτέροις· λογισμός. 3) ἤγημα, δόξασμα.

Digitized by Google

†pŭtātīve, ἐπίῤ. δοξαστικῶς.
†pŭtātīvus, a, um, δοξαστός.
pŭtātor, ōris, ἀ. (puto) ἀ. κλαδευτήρ, κλαστήρ.
pŭtātōrĭus, a, um, (putator) putatoria falx κλαδευτήριον, κλαστήριον.
pŭtĕal, ālis, οὐ. (puteus) φρέατος περιστόμιον, φρεάτιον στόμα. 2) Puteal, τὸ Φρέαρ, τόπος κατὰ τὴν ἐν Ῥώμῃ ἀγοράν, ἔνθα οἱ τραπεζῖται ἐχρημάτιζον.
pŭtĕālis, e, (puteal) φρεάτειος, φρεάτιος, φρεατιαῖος.
pŭtĕānus, a, um, (puteus) φρεατιαῖος.
pŭtĕārĭus, i, ἀ. (puteus) φρεατορύχτης, φρεωρύχος.
putĕfactus, a, um, ταὐτὸ τῷ putrefactus.
pūtĕo, ŭi, ēre, (πύθω) σαπρίζω, σαπρὸν ὄζω. 2) σαπρίζω, μυδῶ.
Pŭtĕŏli, orum, ἀ. οἱ Ποτίολοι, ἡ Δικαιάρχεια, πόλις τῆς Καμπανίας, τανῦν Pozzuolo. Puteolānus, a, um, Ποτιολήσιος. pulvis Puteolanus, ἡ Ποτιολησία ἄμμος. sinus Puteolanus, ὁ περὶ Δικαιάρχειαν κόλπος. Puteolanum, οὐ. τὸ ἐν Ποτιόλοις χωρίον. Puteolani. ἀ. οἱ Ποτιολανοί, Ποτιολήσιοι, Ποτιολεῖς, Δικαιαρχῖται.
pūter, putris, putre, (puteo) σαπρός, σαθρός, μυδαλέος. 2) ἀραιός, εὔτριπτος. 3) σαπρός, μεμαρασμένος. putres mammae, μεμαρασμένοι μαστοί. putres oculi, μεμαρασμένοι εἴτε ὑγροὶ ὀφθαλμοί.
pūtesco, ŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ puteo) σήπομαι, σαπρύνομαι.
pūtĕum, i, οὐ. σπαν. ἀντὶ τοῦ puteus.
pŭtĕus, i, ἀ. φρέαρ. puteum fodere, φρέαρ ὀρύττειν. 2) φρεατία. 3) ὄρυγμα, βόθρος.
Pŭtĭcŭli, orum, ἀ. καὶ Puticulae, arum, θ. βόθροι τινὲς ἔξω τῆς Ἠσκυλίνης πύλης ἐν Ῥώμῃ πρὸς ταφὴν τῶν πτωχῶν καὶ τῶν δούλων.
pūtĭde, ἐπίῤ. περιέργως, λεπτολόγως, λίαν ἀκριβῶς.
pūtĭdĭuscŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ putidus) περιεργότερος εἴτε λεπτολογώτερός τι τοῦ δέοντος.
pūtĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ putidus) περίεργος, ἀηδής, κακόζηλος.
pūtĭdus, a, um, (puteo) σαπρός, σαθρός, μυδαλέος. 2) περίεργος, κακόζηλος, ἀηδής, ὀχληρός.
pŭtilla, æ, θ. (putillus) παιδίσκη, κορίδιον.
pŭtillus, i, ἀ (ὑποκορ. τοῦ putus) παιδίσκος.
pūtis, e, (puteo) σαπρός, δυσώδης.
pūtisco, ĕre, ταὐτὸ τῷ putesco.

pŭto, avi, atum, are, aliquid, ἐκκαθαίρω τι. κατ' ἐξοχήν vitem, arborem, κλαδεύειν, κολάζειν ἄμπελον, δένδρον. 2) rationem, ἐκκαθαίρω λογισμόν, καθαρὸν ποιῶ τὸν λογισμόν. μεταφ. rationem putare, λογίζεσθαι, διαλογίζεσθαι, σκέπτεσθαι. 3) λογίζομαι, λογισμὸν ποιοῦμαι. duo pro uno, τὰ δύο ἓν λογίζεσθαι. numerum militum, λογίζεσθαι τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν. 4) λογίζομαι, ποιοῦμαι, τιμῶ τι. aliquid magni. parvi, pluris, ἡγεῖσθαι εἴτε ποιεῖσθαί τι περὶ πολλοῦ, περὶ μικροῦ, περὶ πλείονος, κ. τ. τ. denariis quingentis, τιμᾶν τι δραχμῶν πενταχοσίων. in fortuna est mors putanda, ἐν εὐτυχίᾳ τὸν θάνατον θετέον. pro nihilo putare aliquid, οὐδὲν ἡγεῖσθαί τι, ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιεῖσθαί τι. 5) ἡγοῦμαι, νομίζω. recte putas, ὀρθῶς ἡγεῖ. non putaram, οὐχ ἡγησάμην. puto eum posse, ἡγοῦμαι, νομίζω ἐκεῖνον δύνασθαι. noli putare, me maluisse, μή με ἡγῇ, μή με ὑπολάβῃς προῃρῆσθαι. prudens putabatur, συνετὸς (εἶναι) ἐδοξάζετο. se beatum putat, ἡγεῖται, νομίζει ἑαυτὸν εὐδαίμονα. putes εἴτε putares, ἡγήσαιο ἄν, πᾶς ἂν ἡγήσαιτο, πᾶς ἂν ὑπολάβοι. ut puto, ὥσπερ ἡγοῦμαι, ὡς ἐγῷμαι. sed, puto, vincit amor, ἀλλὰ ὁ ἔρως, οἶμαι, νικᾷ. 6) λογίζομαι, διαλογίζομαι, σκέπτομαί τι. dum haec puto, λογιζόμενος ταῦτα.
pūtor, ōris, ἀ. (pūteo) σαπρότης.
pūtrāmen, ĭnis, οὐ. (puter) σῆψις, σηπεδών Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
pŭtrēdo, ĭnis, θ. (putreo) σηπεδών.
pŭtrĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (putreofacio) aliquid, πύθω, σήπω, σαπρίζω, σαπριῶ τι. putrefīo, actus sum, fĭĕri, σήπομαι. 2) ἀραιῶ τι.
pŭtrĕfīo, ἴδ. putrefacio.
pŭtrĕo, ŭi, ēre, σαπρίζω, μυδῶ, σαπρὸς εἰμι. 2) μεταφ. in Venerem putret, ἔρωτι μεμαρασμένος ἐστίν, ἔρωτι διακέχυται.
pūtresco, ĕre, ἐναρκτ. τοῦ putreo) πύθομαι, σήπομαι, σαπρὸς γίγνομαι.
pŭtrĭbĭlis, e, (putreo) ὑποκείμενος σήψει.
pŭtrĭcăvus, a, um, (puter-cavus) κοῖλος ὑπὸ σαπρότητος. Ἀμφ. γρ.
*pŭtrĭdŭlus, a, um, ὑποκορ. τοῦ putridus.
pŭtrĭdus, a, um, (putreo) σαπρός, σηπτός, σαθρός. 2) ἀραιός.
putris, e, ἴδ. puter.
pŭtror, ōris, ἀ. (putreo) σαπρότης, σηπεδών.
pŭtrŭōsus, a, um, (putor) σηπεδονώδης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

Digitized by Google

pŭtus, a, um, καθαρός, καθάριος. 2) καθαρός, ἄκρατος, ἀκήρατος, εἰλικρινής. 3) καθαρός, ἀληθής, ἀληθινός, γνήσιος.
pŭtus, i, ἀ. παῖς, παιδίσκος.
puxis, ταὐτὸ τῷ pyxis.
pycnītis, ĭdis, θ. (πυκνῖτις), φλόμος, φλομίς, φ.
pycnŏcŏmon, i, οὐ. (πυκνόκομον), βοτάνη.
pycnostylos, on, πυκνόστυλος.
pycta, æ, εἴτε pyctes, æ, ἀ. πύκτης.
pyctŏmăchārĭus, i, ἀ. ὁ πυκτομαχῶν, πυγμάχος.
Pydna. æ, θ. Πύδνα, πόλις τῆς Μακεδονίας. Pydnaeus, a, um, Πυδναῖος. Pydnaei, ἀ. οἱ Πυδναῖοι.
pȳga, æ, θ. πυγή.
pȳgargus καὶ pygargos, i, ἀ. πύγαργος (εἶδος ἀετοῦ καὶ ἀγρίου αἰγός).
pȳgĭsĭăcus, a, um, τοῦ πυγίσματος.
pygmaeus, a, um, πυγμαῖος.
Pygmaeus, a, um, Πυγμαῖος, τῶν Πυγμαίων. Pygmaei, ἀ. οἱ Πυγμαῖοι.
Pygmălĭon, ōnis, ἀ. Πυγμαλίων. ποιητ.
Pygmălĭōnēus, a, um, Καρχηδόνιος, Σιδώνιος.
Pȳlădes, æ, καὶ is, ἀ. Πυλάδης. Pyladēus, a, um, Πυλάδειος, τοῦ Πυλάδου.
Pȳlae, arum, θ. Πύλαι.
Pȳlăĭcus, a, um, Πυλαϊκός. conventus, Pylaicus, τὸ Πυλαϊκὸν συνέδριον, ἡ Πυλαία ἡ ἐν Θερμοπύλαις.
Pȳlĭus, a, um, (Pylus) Πύλιος, τοῦ Πύλου. 2) ποιητ. Νεστόρειος, τοῦ Νέστορος.
Pȳlus, (-os), i, θ. ὁ, ἡ Πύλος.
Pȳra, æ, θ. πυρά. 2) Πυρά, τόπος ἐπὶ τῆς Οἴτης.
Pyracmon, ōnis, ἀ. Πυράκμων.
pȳrălis, ĭdis, θ. (πυραλὶς) ὁ πυραύστης, (ἔντομον).
Pȳrămēus, a, um, Πυράμειος, τοῦ Πυράμου.
pȳrămĭdātus, a, um, (pyramis) πυραμοειδής.
pȳrămis, ĭdis, θ. πυραμίς.
Pȳrămus, i, ἀ. Πύραμος, ποταμὸς τῆς Κιλικίας. 2) Πύραμος, ὄνομα ἀνθρώπου.
pȳrausta, æ, ἀ. πυραύστης.
pȳren, ēnis, ἀ. πυρήν, (λιθάριον ἄγνωστον).
Pȳrēnaeus, a, um, Πυρηναῖος, τοῦ Πυρηναίου ὄρους. Pyrenaei montes, ἀ. καὶ Pyrenaeus, ἀ. τὰ Πυρηναῖα ὄρη, ἡ Πυρήνη.
Pȳrēnăĭcus, a, um, Πυρηναϊκός, Πυρηναῖος.
Pȳrēne, ēs, θ. ἡ Πυρήνη, τὰ Πυρηναῖα ὄρη. ποιητ. ἐνίοτε ἡ Ἱσπανία. 2) Πυρήνη, ὄνομα γυναικῶν.
Pȳrēneus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Πυρηνεύς.
pȳrĕthrum, (-on), i, οὐ. πύρεθρον, (βοτάνη. ἡ κατὰ Λινναῖον Anthemis pyrethrum).
Pyrgi, ōrum, ἀ. Πύργοι, πόλις τῆς Τυῤῥηνίας, τὸ ἐπίθετον· Pyrgensis, e.
pyrgis, is, θ. κυνόγλωσσον, (βοτάνη).
Pyrgo, ūs, καὶ ōnis, θ. Πυργώ.
Pyrgŏpŏlĭnīces, æ, ἀ. Πυργοπολινίκης, ὄνομα κωμικὸν παρὰ Πλαύτῳ.
pyrgus, i, ἀ. πύργος ὁ κυβευτικός, εἰς ὃν οἱ κύβοι ἐκ τοῦ φιμοῦ ἐνεβάλλοντο.
Pȳriphlĕgĕthon, ntis, ἀ. Πυριφλεγέθων.
pȳrītes, æ, ἀ. πυρίτης.
pȳrītis, ĭdis, θ. πυρῖτις (λιθάριον ἄγνωστον).
pȳrŏcŏrax εἴτε pyrrhocorax, ăcis, ἀ. πυῤῥοκόραξ.
pȳrŏis, εἴτε pyrŏeis, ntis, ἀ. πυρόεις, ὁ τοῦ Ἄρεως πλανήτης.
pȳrŏpoecĭlos, on, πυροποίκιλος.
pȳrōpus, i, ἀ. πυρωπόν τι μίγμα χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ.
Pyrrha, æ, θ. Πύῤῥα, ὄνομα γυναικῶν καὶ πόλεων.
Pyrrhaeus, a, um, Πυῤῥαῖος.
Pyrrhe, ēs, θ. ταὐτὸ τῷ Pyrrha.
Pyrrhĭas, ădis, θ. Πυῤῥιάς. Λεσβιάς, Λεσβίς.
pyrrhĭcha, æ, καὶ pyrrhiche, ēs, θ. πυῤῥίχη.
pyrrhĭchārĭus, ii, ἀ. (pyrrhiche) πυῤῥιχιστής. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
pyrrhĭchĭus, ii, ἀ. πυῤῥίχιος (ποὺς ἐν τῇ μετρικῇ). (◡ ◡).
Pyrrhĭdes, æ, ἀ. Πυῤῥίδης.
Pyrrho, ōnis, ἀ. Πύῤῥων.
pyrrhŏcărax, ἴδ. pyrocorax.
Pyrrhōnei, a, um, καὶ Pyrrhonĭi, orum, ἀ. Πυῤῥώνειοι, οἱ τοῦ Πύῤῥωνος ὀπαδοί.
Pyrrhus, i, ἀ. Πύῤῥος.
pyrum, pyrus, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ pirum, pirus.
pysma, ătis, οὐ. πύσμα.
Pȳthăgŏras, æ, ἀ. Πυθαγόρας.
Pȳthăgŏrēus, a, um, Πυθαγόρειος. Pythagorei, ἀ. οἱ Πυθαγόρειοι.
Pȳthăgŏrĭcus, a, um, Πυθαγορικός, Πυθαγόρειος.
pȳthăgŏrisso, are, πυθαγορίζω.
pȳthaula, æ, καὶ pȳthaules, æ, ἀ. πυθαύλης.
Pȳthĭa, æ, θ. Πυθία.
Pȳthĭa, orum, οὐ. πληθ. τὰ Πύθια.
Pȳthĭas, æ, ἀ. Πυθίας.
Pȳthĭas, ădis, θ. Πυθιάς, ὄνομα γυναικός.
Pȳthĭcus, a, um, Πυθικός.
pȳthĭon, ii, οὐ. ὁ πυθίων, φ.

Digitized by Google

Pȳthĭus, a, um, Πύθιος.
Pȳtho, ūs, καὶ Pytho, ōnis, θ. Πυθώ, Πυθών.
Pȳthon, ōnis, ὁ. Πύθων.
Pȳthōnĭcus, a, um, Πυθωνικός.
pȳthōnĭon, i, οὐ. (πυθώνιον) δρακόντιον, (βοτάνη).
pȳtisma, ătis, οὐ. πύτισμα.
pȳtisso, are, πυτίζω.
pyxăcanthus, (-os), i, ὁ. καὶ θ. ἡ πυξάκανθα.
pyxăgăthus, (-os), i, ὁ πὺξ ἀγαθός.
pyxĭdātus, a, um, πυξίδι ὅμοιος.
pyxĭdĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ pyxis) πυξίδιον.
pyxĭnum, i. οὐ. (πύξιον) εἶδος κολλυρίου
pyxis, ĭdis, θ. πυξίς.

Q

Q. συντόμως δηλοῖ τὸ προωνύμιον Quintus, Κόϊντος, Κυΐντος, καὶ τὸν σύνδ. que. ἔτι δὲ καὶ τὰ quaestor, quinarius, quinquennalis κ τ λ. Τὰ δὲ Q. I. S. S. ἀναγινώσκονται· quae infra scripta sunt. Τὰ Q. R. C. F. quando rex comitiavit fas. Τὰ Q. S. P. P. S. qui sacris publicis praesto sunt. Τὰ Q. V. A. qui vixit annos κ.τ.λ.
quā, ἐπίρ. (ὅπου via) ὅπῃ, πῇ, ᾗ, ᾗπερ. aditus, qua adiri potest, ἡ πάροδος, ὅπῃ (ᾗ) παριέναι δυνατόν. pontem fecit, qua copias traduceret. γέφυραν ἐποίησεν, ὅπῃ (ᾗπερ) τὴν δύναμιν διαβιβάσειε. nescio qua ascendit, οὐκ οἶδα, ὅπῃ ἀνέβη. agri, qua iere, οἱ ἀγροί, ὅπῃ ἐπορεύθησαν. 2) ὅπῃ, ᾗ, ᾗπερ, ἔνθα. 3) qua—, qua—, πῇ μέν—, πῇ δέ—· καί—, καί—. 4) ὅπῃ, ᾗ, ᾗπερ, ὅπως. qua facere id possis, ὅπῃ δύνασαι ποιεῖν τοῦτο. metuere, ne qua—, φοβεῖσθαι μή πως εἴτε μήπως. 5) ὅπῃ, ᾗπερ, καθάπερ.
quā-ad. σπάν. ἀντὶ τοῦ quoad. 'Επιγρ.
quācunque, ἐπίρ. ὅπῃ ἄν. Εὕρηται δὲ καὶ ἐν τμήσει, ὡς qua porro cunque.
quādantĕnus εἴτε quādamtĕnus, ἐπίρ. (quadam-tenus) μέχρι τινός, πῶς, πῇ.
Quadi, orum, ὁ. Κούαδοι, ἔθνος τῆς Γερμανίας.
quădra, ἴδ. quadrus.
quădrāgēnārĭus, a, um, (quadrageni) ἐκ τεσσαράκοντα (δακτύλων κ.τ.τ.) συγκείμενος. 2) τεσσαρακονταετής, τεσσαρακοντούτης.
quădrāgēni, æ. a, (quadraginta) ἀνὰ τεσσαράκοντα, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε τεσσαράκοντα.
quădrāgēsĭmus, a, um, τεσσαρακοστός. quadragesima, æ, θ. ἡ τεσσαρακοστή, (τέλος τι, 2 ½ τοῖς %). 2) ἡ τεσσαρακοστὴ νηστεία).
quădrāgĭes, ἐπίρ. (quadraginta) τεσσαρακοντάκις.
quădrāginta, ἄκλιτ. τεσσαράκοντα.
quădrangŭlāris, e, καὶ quădrangŭlātus, a, um, ταὐτὸ τῷ κατωτέρω.
quadrangŭlus, a, um, (quatuor-angulus) τετράγωνος, τετραγωνιαῖος.
quădrans, ἴδ. quadro.
quădrantal, ālis, οὐ. ὁ κύβος. 2) ταὐτὸ τῷ amphora, ὁ 'Ιταλικὸς στερεὸς ποῦς, τὸ 'Ιταλικὸν κεράμιον, (μέτρον ὑγρῶν).
quădrantālis, e, τὸ τεταρτημόριον τοῦ ποδὸς ἔχων.
quădrantārĭus, a, um, (quadrans) τεταρτημοριαῖος, κοδράντου ἄξιος. mulier quadrantaria, γυνὴ προστὰς ἡ ἀντὶ ὀλίγων κερμάτων ἐκδιδοῦσα τὸ ἑαυτῆς σῶμα. res quadrantaria, βαλανεῖον, (διότι ἐδίδοτο τεταρτημόριον ἀσσαρίου τῷ βαλανεῖ) Σενέκας.
quădrārĭus, a, um, ἀνὰ τέσσαρα. 'Αμφ. γρ.
quădrātārĭus, ii, ὁ. λιθοξόος, (ὁ τετραγωνίζων τοὺς λίθους). Λ. τοῦ μετγ. Λ. 'Επιθετικῶς· quadratarium, opus, ἔργον τετραγώνοις λίθοις πεποιημένον. 'Επιγρ.
quădrāte, ἐπίρ. κατὰ τετράδια.
quădrātĭo, ōnis, θ. τετραγωνισμός, τὸ τετράγωνον.
quădrātor, ōris, ὁ. (quadro) λιθοξόος. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
quădrātūra, æ, θ. τετραγωνισμός, τὸ τετράγωνον.
quădrātus, a, um, ἴδ. quadro.
Quădrātus, i, ὁ. Κοδράτος.
quădrĭbaccium, i, οὐ. (quatuor-bacca) κόσμος τις ἐκ τεσσάρων μαργαριτῶν συγκείμενος. 'Επιγρ.
quădrĭdens, ntis, (quatuor-dens) τέσσαρας ὀδόντας ἔχων.
quădrĭennālis, e, τετραετηρικός. Λ. τοῦ μετγ. Λ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
quădrĭennis, e, (quatuor-annus) τετραετής.
quădrĭennĭum, i, οὐ. (quatuor-annus) τετραετία.
quădrĭfārĭam. ἐπίρ. τέτραχα. 2 τετραχῶς.
quădrĭfārĭter, ἐπίρ. τετραχῇ, τετραχῶς. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
quădrĭfārĭus, a, um, τετραπλοῦς.
quădrĭfĭdus, a, um, (quatuor-findo) τετράσχιστος, τετράτομος. Λ. ποιητ.
quădrĭfĭnālis, e, (quatuor-finis) τέσσαρα ὅρια ἔχων.
quădrĭfĭnĭum, i, οὐ. (quatuor-finis) τόπος τέσσαρα ὅρια ἔχων.

Digitized by Google

quădrĭflŭvĭum, ii, οὐ. (quatuor-fluvius) τὸ τετράσχιστον.

†quădrĭflŭus, a, um, (quatuor-fluo) τετράσχιστος.

quădrĭfŏris, e, (quatuor-fores) τετράθυρος.

quădrĭfrons, ntis, (quatuor-frons) τετρακέφαλος, (ἐπίθετον τοῦ θεοῦ Ἰανοῦ).

quădrīga, æ, θ. καὶ συνήθως· quadrigæ, arum, πληθ. (ἐκ τοῦ quadrijuga) τέθριππον, (τετράζυγοι ἵπποι, ἡμίονοι, ὄνοι, κάμηλοι, κ.τ.τ.). 2) τέθριππον ἅρμα. τέθριππον, τετράζυγον, τετράορον, τετραορία. 3) τετράς, τετρακτύς.

†quădrĭgămus, i, ἀ. (ὁ τετράγαμος).

quădrīgārĭus, a, um, (quadriga) τοῦ τεθριππηλάτου, ἡνιοχικός. quadrigarius, ἀ. ὁ τεθριππηλάτης ἡνίοχος.

quădrīgātus, a, um (quadriga) σῆμα τεθρίππου ἔχων.

quădrĭgĕmĭnus, a, um (quatuor-geminus) τετράρυμος.

quădrĭgēni, ταὐτὸ τῷ quadringeni.

quădrīgŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ quadriga) μικρὸν τέθριππον.

quădrīgŭlārĭus, a, um, (quadriga) τῶν τεθρίππων. Ἐπιγρ.

quădrĭjŭgis, ταὐτὸ τῷ quadrijugus.

quădrĭjŭgus, a, um, (quatuor-jugum) τετράζυγος, τέθριππος, τετράορος. equi quadrijugi, καὶ ἁπλῶς quadrijugi, οἱ τετράοροι ἵπποι, οἱ τέθριπποι. currus quadrijugus, τὸ τετράζυγον, τέθριππον, τετράορον ἅρμα. Λ. ποιητ.

quădrĭlătĕrus, a, um, (quatuor-latus) τετράπλευρος.

quădrĭlībris, e, (quatuor-libra) τεσσάρων λιτρῶν.

quădrĭmănis, e, ταὐτὸ τῷ quadrimanus.

quădrĭmănus, a, um, (quatuor-manus) τετράχειρ. Λ. τοῦ μεγν. Λατ.

quădrīmātus, ūs, ἀ. quadrimus) τὸ τέταρτον ἔτος.

quădrĭmembris, e. τετραμελής. Ἀμφ.γρ.

quădrĭmestris, e, (quatuor-mensis) τετράμηνος, τετραμηνιαῖος.

quădrīmŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ quadrimus) τετραετής.

quădrīmus, a, um, τετραέτης, τετράετος, τετραετής.

quădringēnārĭus, a, um. ἐκ τετρακοσίων συγκείμενος. — quadringenarius judex, δικαστὴς ἔχων τετρακοσίων συστερτίων ἤτοι δέκα μυριάδων δηναρίων περιουσίαν.

quădringēni, æ, a, ἀνὰ τετρακοσίους, κατὰ τετρακοσίους.

quădringentēni, æ, a. ταὐτὸ τῷ quadringeni.

quădringentēsĭmus, a, um, τετρακοσιοστός.

quădringenti, æ, a, (quatuor-centum) τετρακόσιοι.

quădringentĭes, ἐπίῤ. (quadringenti) τετρακοσιάκις.

quădrīni, æ, a, ἀνὰ τέσσαρας, κατὰ τέσσαρας. febris quadrini circuitus, ὁ τεταρταῖος πυρετός.

quădrĭ-partĭo, īvi, ītum, ire, τετραχίζω. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

quădrĭpartītĭo, ōnis, θ. (quadripartio) τὸ τετραχίζειν. Οὐάῤῥων.

quădrĭpartītus, a, um, τετραμερής, τετράτομος. — quadripartito, ἐπίῤ. τέτραχα, τετραχῇ.

quădrĭpertītus, ταὐτὸ τῷ quadripartitus.

quădrĭplĭcātus, a, um, ταὐτὸ τῷ quadripartitus. Οὐάῤῥων.

quădrĭrēmis, is, θ. (quatuor-remus) τετρήρης.

quadrĭsēmus, a, um, (quatuor-σῆμα) τετράσημος.

quadrĭvĭum, ii, οὐ. (quatuor-via) τετράοδιον, τετράοδος, τετραοδία.

quădro, avi, atum, are, quadrus) aliquid, τετραγωνίζω, τετράγωνον ποιῶ τι. μετφ. orationem, σύμμετρον ἀπεργάζεσθαι τὸν λόγον. — quadratus. a, um, τετράγωνος, τετραγωνιαῖος turris, τετράγωνος πύργος. saxum, λίθος τετράγωνος, τετράπεδος. quadratum agmen, πλαίσιον, εἶδος τετραγώνου τάξεως τοῦ στρατεύματος. agmine quadrato incedere, ἐν πλαισίῳ πορεύεσθαι. pallium quadratum, τετράγωνον ἱμάτιον. angulus quadratus, ὀρθὴ γωνία. quadratum, οὐ. τὸ τετράγωνον. luna in quadrato solis, σελήνη τετραγωνοῦσα τὸν ἥλιον. numerus quadratus, τετράγωνος ἀριθμὸς ἐν τῇ μετρικῇ· numerus quadratus, τετράγωνος ἀριθμός. ἐν τῇ μετρικῇ· numerus quadratus, ὁ τετράμετρος ῥυθμός. 2) μετφ. τετράγωνος σύμμετρος, ἀνάλογος. corpus quadratum, τετράγωνον, σύμμετρον σῶμα.—οὐδετέρως· quadrare, ἁρμόττειν, συμμέτρως ἔχειν, ἀναλόγως ἔχειν. verbum quadrat, τὸ ῥῆμα ἁρμόττει. quadrat ad multa, ἁρμόττει πολλοῖς, συμμέτρως ἔχει πρὸς πολλά. hoc quadrat in illum, τοῦτο ἁρμόττει πρὸς ἐκεῖνον. — quadrans, ntis, ἀ. τεταρτημόριον (ἡμέρας, κληρονομίας, πλέθρου, ποδὸς κ.τ.τ.) κατ' ἐξοχὴν τεταρτημόριον ἀσσαρίου, ὁ τετράς,ἄντος, ὁ κοδράντης, κουαδράντης (λεπτότατον χαλκοῦν νόμισμα). 3) τεταρτημόριον λίτρας, τρεῖς οὐγγίαι. 4) τεταρτημόριον ξέστου εἴτε τρεῖς κύαθοι.

Digitized by Google

quădrŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ quadra) λιθάριόν τι.
quădrum, ἴδ. quadrus.
quădrŭpĕdans, ntis, (quatuor-pes) τετραποδίζων, τέτταρσι ποσὶ βαδίζων. 2) κατ' ἐξοχήν· τριποδίζειν· quadrupedantes, ἀ. ὑπον. equi, οἱ τριποδίζοντες ἵπποι.
quădrŭpĕdātim, ἐπίῤ. τετραποδητί.
quădrŭpĕdus, a, um, (quatuor-pes) τετράπους. quadrupedo gradu, τετραποδητί, τετραποδιστί.
quădrŭpes, ĕdis, (quatuor-pes) ἀ. θ. καὶ οὐ. ὁ, ἡ τετράπους, τὸ τετράπουν. 2) σπαν. τετραποδίζων, τετραποδητὶ βαδίζων. 3) τριποδίζων.
quadrŭplāris, e, ταὐτὸ τῷ quadruplus.
quădrŭplator, ōris, ἀ. (quadruplo) ὁ τετραπλασιάζων, μεγαλύνων τι. 2) ἐνδείκτης, συκοφάντης. 3) ὁ ἐπὶ τῷ τετάρτῳ τὰ τέλη ὠνούμενος.
quădrŭplex, ĭcis, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος. 2) ποιητ. τέσσαρες.
quădrŭplĭcātĭo, ōnis, θ. (quadruplico) τὸ τετραπλασιάζειν. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
quădrŭplĭcāto, ἐπίῤ τετραπλασίως. Πλίνιος.
quădrŭplĭco, avi, atum, are, aliquid, τετραπλασιάζω τι.
quădrŭplo, avi, atum, are, (quadruplus) aliquid, τετραπλασιάζω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
quădrŭplor, ari, τετραπλασιάζω, μεγαλύνω, συκοφαντῶ.
quădrŭplus, a, um, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
quadrurbem ἐκάλεσε τὰς Ἀθήνας ὁ ποιητὴς Ἄκκιος μεταφράζων τὸ Ἑλληνικὸν τετράπολις. Φῆστος.
quădrus, a, um, (quatuor) τετράγωνος. — quadra, æ, θ. πλινθίον, πλίνθος. 2) τράπεζα. 3) τεμάχιον, τόμος. quadrum, i, οὐ. τὸ τετράγωνον. μεταφ. in quadrum redigere aliquid, σύμμετρον ποιεῖν τι.
quadrussis, is, ἀ. (quatuor as) τετράσσαρον.
quădrŭus, a, um, τετραγωνιαῖος. 3) τετραπλοῦς.
quaerĭto, are, (θαμιστ. τοῦ quaero) aliquem ἢ aliquid, ζητῶ, ἀναζητῶ τινα ἤ τι. 2) ζητῶ, ἐρωτῶ τι.
quaero, sīvi, sītum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ζητῶ τινα ἤ τι. te quaerebam, ἐζήτουν σε. causam, ζητεῖν αἰτίαν, πρόφασιν. victum, ζητεῖν, πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια. sibi gloriam, ζητεῖν δόξαν, ἑαυτῷ δόξαν πορίζεσθαι. bellum dictatoriam majestatem quaesivit, ὁ πόλεμος ἐδεήθη τῆς τοῦ δικτάτωρος ἐξουσίας. — quaerere, ἁπλῶς· πλοῦτον ζητεῖν, χρηματίζεσθαι, ἐργάζεσθαι. liberorum quaerendorum causā, παιδοποιΐας ἕνεκα. 2) aliquid ab, ex, de, aliquo, ζητῶ (μαθεῖν), πυνθάνομαί τι παρά τινος, ἐρωτῶ τί τινα. quaerit a nobis, quae vita deorum sit, πυνθάνεται ἡμῶν (παρ' ἡμῶν), τίς ὁ βίος τῶν θεῶν ἐστι. quaesivit a medicis, quemadmodum se haberet, ἐπύθετο τῶν ἰατρῶν, ἠρώτησε τοὺς ἰατρούς, πῶς ἔχοι. ex te, quid sentias, quaero, ζητῶ μαθεῖν παρὰ σοῦ, τί φρονεῖς. quaesivit, ne sibi liceret εἴτε liceretne sibi, ἠρώτησεν, εἰ αὐτῷ ἐξείη. si quaeris, εἰ βούλει εἰδέναι. 3) ζητῶ, ἐρευνῶ, ἐξετάζω, σκοπῶ τι, de re, ζήτησιν ποιεῖσθαι περί τινος. 4) ἐπιζητῶ, ποθῶ τι, οὐχ εὑρίσκω τι. — ἐπιθετικῶς· quausitus, a, um, ἐκλεκτός, ἐξαίρετος. 5) προσποιητός, πεπλασμένος, ἐπιτηδευτός.
quaesītĭo, ōnis, θ. (quaero) ζήτησις. 2) βασανισμός.
quaesītor, ōris, ἀ. (quaero) ζητητής, ἐρευνητής. 2) ζητητής, ἐξεταστής, δικαστής. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
quaesītum, i, οὐ. (quaero) ἐρώτημα, ζήτημα. Ἐν τῇ ῥητορικῇ· πύσμα.
quaesītūra, æ, θ. ταὐτὸ τῷ quaestura.
quaesītus, a, um, ἴδ. quaero.
quaesītus, ūs, ἀ. (quaero) ζήτησις, ἐρεύνησις. Μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑνικοῦ.
quaeso, īvi, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ τοῦ quaerere, ζητῶ. 2) συνήθως· δέομαι. deos, δεῖσθαι τῶν θεῶν, εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς. a vobis quaeso, ut mihi detis, δέομαι ὑμῶν δοῦναί μοι. peto quaesoque, ἱκετεύω καὶ δέομαι. 3) παρενθετικῶς· quaeso, ἔσθ' ὅτε καὶ quaesumus, εἰ βούλει, δή, δῆτα, ἀλλά, πρὸς θεῶν, κ.τ.τ. tu, queso, crebro ad me scribe, σύ, εἰ βούλει, πυκνά μοι γράφε. reficite vos, quaeso, judices, ἀλλ' ἀναπνεύσατε δικασταί. ubinam est, quæso? πρὸς θεῶν, ποῦ ἐστιν; aggredere, quaesumus, ἐπιχείρει δή. Παράβαλε τούτοις τὸ τοῦ παλαιοῦ κωμικοῦ· Τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν, ἱκετεύω, ποιεῖν, πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν καθ' ἡμέραν βίον; Mein. Com. gr. Ed. min. p. 642.
quaestĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ quaestus) κερδάριον.
quaestĭo, ōnis, θ. (quaero) ζήτησις, ἀναζήτησις 2) ζήτησις, ἐξέτασις, ἔρευνα. 3) ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ ῥητορικῇ ἡ ζήτησις, τὸ ζήτημα 4) ἀνάκρισις (ἡ δικανικὴ ἀνάκρισις), ἔλεγχος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ βασανισμός, ὁ τοῦ σώματος ἔλεγχος. servum dare εἴτε ferre quaestioni, in quaestionem, δοῦναι, παραδοῦναι δοῦ-

Digitized by Google

λον βασανίζειν εἴτε εἰς βάσανον. a quæstionibus, ὑπηρέτης ἐν τῇ ἀνακρίσει, βασανιστής. 5) quaestiones perpetuae ἐκαλοῦντο οἱ ἔλεγχοι οἱ γιγνόμενοι περὶ προδοσίας, μιαιφονίας, κλοπῆς δημοσίων, κακώσεως ἐπαρχίας, κ.τ.τ.

quaestĭōnālĭter, ἐπίῤ. (quaestio) ζητητικῶς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

quaestĭōnārĭus, i, ἀ. βασανιστής.

†quaestĭōnātus, a, um, (ἐκ τοῦ ἀχρήστου quaestiono) βασανισθείς, ἐξετασθείς.

quaestĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ quæstio) ζητημάτιον.

quaestor, ōris, ἀ. (quaero) ζητητής. 2) ὁ ἐπὶ τῆς διαγνώσεως τῶν θανατικῶν κρίσεων. 3) συνήθως· ὁ ταμίας. quaestor urbanus, ὁ κατὰ πόλιν ταμίας, ὁ ἔπαρχος τοῦ ταμείου, ὁ ἀστικὸς ταμίας. quæstor militaris καὶ ἁπλῶς quaestor, ὁ παρὰ τῷ στρατηγῷ ταμίας, ὁ μισθοδότης. quaestor (provincialis), ὁ κατ' ἐπαρχίαν ταμίας, ὁ παρὰ τῷ ἐπάρχῳ ταμίας.

quaestōrĭum, ii, οὐ. τό. quaestorius, a, um.

quaestōrĭus, a, um, (quaestor) ταμιευτικός. comitia quaestoria, αἱ τῶν ταμιῶν ἀρχαιρεσίαι. quaestorium scelus, ἀδίκημα ὑπὸ τοῦ ταμίου γενόμενον. porta quaestoria, μία τῶν πυλῶν τοῦ στρατοπέδου, ἡ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ ταμίου. quaestorium, ii, οὐ. ἡ τοῦ ταμίου σκηνὴ ἢ οἰκία. 2) quaestorius, ἀ. ὁ τὴν τοῦ ταμίου τιμὴν εἰληφώς, ὁ ταμίας γενόμενος.

quaestŭārĭus, a, um, (quaestus) χρηματιστικός, ἑταιρικός. quaestuaria, æ, θ. ἡ τῷ σώματι ἐργαζομένη, ἑταίρα, πόρνη.

quaestŭōse, ἐπίῤ. (quaestuosus) πολυκερδῶς, κερδαλέως.

quaestŭōsus, a, um, (quaestus) πολυκερδής, κερδαλέος. 2) κερδαλέος, κερδητικός, φιλοκερδής.

quaestūra, æ, θ. (quaestor) ταμιεία, ἡ τοῦ ταμίου τιμή.

quaestus, ūs, (i) ἀ. (quaero) χρηματισμός. quaestus et lucrum, χρηματισμὸς καὶ κέρδος. quaestui habere aliquid, χρηματίζεσθαι ἀπό τινος. illiberalis quaestus, ὁ ἀνελεύθερος χρηματισμός, ἡ ἀνελεύθερος ἐργασία. quaestum facere, χρηματίζεσθαι, ἐργάζεσθαι. 2) ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία, πορνεία. quaestum corpore εἴτε ἁπλῶς quaestum facere, τῷ σώματι ἐργάζεσθαι. 3) κέρδος. quæstum aliquid existimare, κέρδος ἡγεῖσθαί τι. quaestui servire, τὸ κέρδος φιλεῖν.

quālĭbet, ἐπίῤ. ὅπῃ βούλῃ, πανταχῇ. 2) ὁπῃοῦν, ὁτῳοῦν τρόπῳ, παντὶ τρόπῳ.

quālis, e, ἐρωτηματικῶς· ποῖος; qualis est istorum oratio? ποῖός ἐστιν ὁ λόγος ἐκείνων; qualine amico? ποίῳ τινὶ φίλῳ; 2) ἀναφορικῶς· ὁποῖος, οἷος. qualis haberi vult, talis est, ὁποῖος (οἷος) νομίζεσθαι βούλεται, τοιοῦτός ἐστιν. doce me, quales sint, δίδαξόν με, ὁποῖοι εἴτε ποῖοί εἰσιν. rei natura, qualis et quanta sit, quaerimus, ὁποία (οἵα) καὶ ὁπόση ἐστὶν ἡ τοῦ πράγματος φύσις, ζητοῦμεν. in hoc crudelissimo bello, quale bellum nulla unquam barbaria gessit, ἐν τούτῳ τῷ ὠμοτάτῳ πολέμῳ, ὁποῖον πόλεμον οὐδέποτε οὐδεὶς τῶν βαρβάρων ἐποιήσατο. qualis Philomela quaeritur, οἷα ὀδύρεται, ὃν τρόπον (ᾧ τρόπῳ) ὀδύρεται ἡ Φιλομήλα.

quāliscunque, lĕcunque, ὁποῖος ἄν, ὁποιοσοῦν, ὁποῖός τις, ὁποῖος δήποτε, οἷος δήποτε.

quālislĭbet, lĕlĭbet, (qualis-libet ὁποῖον βούλει, ὁποῖον ἂν βούλῃ, ὁποιοσοῦν.

quālisnam, lĕnam, (qualis-nam) ποῖός ποτε.

quālisquālis, ταὐτὸ τῷ qualiscunque.

quālĭtas, ātis, θ. (qualis) ποιότης, ὁποιότης.

quālĭter, ἐπίῤ. οἷον, οἷα, ὅπως, ὃν τρόπον, ᾧ τρόπῳ. — πῶς, τίνα τρόπον, τίνι τρόπῳ.

quālĭtercunque, ἐπίῤ. ὅπως ἄν, ὅπως δήποτε, ὅτῳ δήποτε τρόπῳ.

quālĭterquālĭter, παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις ταὐτὸ τῷ qualitercunque. πρβλ. τὸ τῆς συνηθείας· ὅπως ὅπως.

quālum, i, οὐ. καὶ συνήθως· qualus, i, ἀ. κάλαθος. κόφινος, ἄῤῥιχος, σπυρίς, ἔσθ' ὅτε καὶ ὁ τάλαρος (τῶν ταλασιουργῶν).

quam, ἐπίῤ. αἰτιατικοφανὲς ἐκ τοῦ qui. ὡς, ὥσπερ, ὅπως. nihil tam populare, quam pax, οὐδὲν οὕτω δημοτικόν, ὥσπερ ἡ εἰρήνη. injuriam non tulit, quam ferre debuit, τὴν ἀδικίαν οὐκ ἤνεγκεν, ὅπως ἔδει. nemo tam multa scripsit, quam sunt nostra, οὐδεὶς τόσα ἔγραψεν, ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. quam possum, ὅπως (καθάπερ) δύναμαι. quam sint morosi, ex hoc intelligi potest, ὡς (εἴτε πῶς) σκυθρωποί εἰσιν, ἐκ τούτου δῆλόν ἐστι. quam multa non desidero! ὡς πολλὰ οὐ ποθῶ! πόσων ἐγὼ χρείαν οὐκ ἔχω! quam volet, ὅπως ἂν βούληται. — quam valde! ὡς σφόδρα! quam vellem! πῶς ἂν βουλοίμην! quam verum est, ὡς ἀληθές ἐστι, πάνυ ἀληθές ἐστι. quam magnum numerum, ὡς μέγαν ἀριθμόν, πάνυ μέγαν ἀριθμόν. mire quam delectat, θαυμαστῶς ὡς τέρπει, ὑπερφυῶς ὡς εὐφραίνει. nimis quam cupio, ὑπερφυῶς ὡς ἐπιθυμῶ. — quam brevissime possum, potes, potest, etc,

Digitized by Google

εἴτε ἁπλῶς quam brevissime, ὡς βραχύτατα δύναμαι, δύνασαι, κ.τ.λ. εἴτε ὡς βραχύτατα, ὅτι βραχύτατα, ὡς οἷόν τε βραχύτατα, ὡς δυνατὸν βραχύτατα, κ.τ.τ. quam celerrime (potuit, ὡς τάχιστα ἠδυνήθη, ὅσον (ὅτι) τάχιστα. quam (possunt) mollissime, ὡς δύνανται μαλακώτατα, ὡς οἷόν τε εἴτε ὡς ἔνι μαλακώτατα. quam magis, tam magis, ὅσῳ μᾶλλον, τόσῳ (τοσούτῳ) μᾶλλον. quam acerbissima olea, tam oleum optimum, ὅσῳ πικροτέρα ἡ ἐλαία, τόσῳ (τοσούτῳ) βέλτιον τὸ ἔλαιον. tyrannus, quam qui unquam, saevissimus, τύραννος ὠμότατος, οἷος οὐκ ἄλλος ἐγένετο οὐδέποτε. 2) ἤ. nihil est timendum magis quam ille, οὐδὲν μᾶλλον φοβητέον ἢ ἐκεῖνος. his, quam physicis, potius credendum est, τούτοις μᾶλλον ἢ τοῖς φυσικοῖς πιστευτέον. nihil rapacius quam naturā (ἀντὶ τοῦ naturā), οὐδὲν ἁρπακτικώτερον τῆς φύσεως. hoc ego malim quam illud, τοῦτο μᾶλλον ἑλοίμην ἄν, ἢ ἐκεῖνο. contra faciunt, quam professi sunt, ἄλλα ποιοῦσιν ἢ ἃ ἐπηγγείλαντο. secus quam, ἄλλως ἤ. nihil aliud quam, οὐδὲν ἄλλο ἤ, οὐδὲν ἄλλο πλήν. postero die, quam venit, τῇ ὑστεραίᾳ, ἢ ἦλθε. dimidium tributi, quam quod pendere solebant, τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου, ὃν ἀποτίνειν εἰώθεσαν. duplex stipendium, quam pepigit, μισθὸς διπλάσιος τοῦ συγκειμένου.— ante quam, antea quam, ταὐτὸ τῷ antequam. post quam, postea quam, ταὐτὸ τῷ postquam.

*quamdĕ, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ quam.

quamdĭu εἴτε quam diu, ἐπίῤ. ἐρωτηματικῶς· πόσον χρόνον; πόσος ἤδη χρόνος; 2) ἀναφορικῶς· ὅσον χρόνον, ὁπόσον χρόνον, ἐφ' ὅσον. — πόσον χρόνον.

quamdūdum, ταὐτὸ τῷ quam dudum, ἴδ. dudum.

quamlĭbet εἴτε quamlĭbet, ἐπίῤ. (quamlibet) ὅπως βούλει, ὅπως ἂν βούλῃ. 2) συνήθως· καὶ μάλα, καίπερ πάνυ, εἰ καὶ πάνυ. quamlibet infirmus, καίπερ πάνυ ἀδύνατος ὤν. quamlibet parum sit, κἂν πάνυ ὀλίγον ᾖ.

quāmobrem εἴτε quam ob rem, ἐρωτηματικῶς· τίνος ἕνεκα; διὰ τί; τί; 2) ἀναφορικῶς· οὗ ἕνεκα, ὧν ἕνεκα, δι' ὅ, δι' ἅ, διότι. —τίνος ἕνεκα, διὰ τί, τί. 3) ὅθεν, διό, διὰ τοῦτο, τούτου ἕνεκα.

quamplūres, a, εἴτε quam plures, a, πάνυ πολλοί.

quamplūrĭmus, a, um, εἴτε quam plurimus, a, um, ὡς πλεῖστος, ὅτι πλεῖστος.

quamprīdem, ταὐτὸ τῷ quam pridem, ἴδ. pridem.

quamprīmum, ταὐτὸ τῷ quam primum, ὡς τάχιστα, ὅτι τάχιστα, ὅσον αὐτίκα.

quamquam εἴτε quanquam σύνδ. εἰ καί, καίπερ, καίτοι. quamquam ei immaturo vita erepta est, tamen laetandum magis, εἰ καὶ πρὸ ὥρας τέθνηκεν, ὅμως χαίρειν δεῖ μᾶλλον quamquam est scelestus, non committet etc, καίπερ μιαρὸς ὤν, καὶ μάλα μιαρὸς ὤν, οὐ ποιήσει κ.τ.λ. quamquam arbitrentur, tamen, καίπερ νομίζοντες, ὅμως. — 2) καίτοι, ἀλλὰ μέντοι. quamquam, quid loquor? καίτοι, τί λέγω;

quamvis, ἐπίῤ. (quam-vis, ὅσον βούλει, ὅσον ἂν βούλῃ. audacter quamvis dicito, θαῤῥαλέως, ἐφ' ὅσον ἂν βούλῃ, λέγε! quamvis multos, καὶ μάλα πολλοὺς ὄντας. quamvis languidā aquā, καίπερ ὀλίγου ὄντος τοῦ ὕδατος. 2) ὡς, πάνυ, μάλα. quamvis ridiculus est, ὡς γελοῖός ἐστι, πάνυ γελοῖός ἐστι. quamvis mundissimus, ὡς (ὅτι, ὡς οἷόν τε) καθαριώτατος. 3) κἂν μάλα. quamvis prudens sis, tamen, κἂν μάλα συνετὸς ᾖς, ὅμως. 4) εἰ καί, καὶ εἰ. erat dignitate regia, quamvis carebat nomine, βασιλικὸν ἀξίωμα εἶχεν, εἰ καὶ τῷ βασιλικῷ ὀνόματι οὐκ ἐχρῆτο, καίπερ οὐ χρώμενος τῷ βασιλικῷ ὀνόματι.

quānam, ἐπίῤ. (qua-nam) ὅπῃ ποτέ. circumspectabant, quanam transirent, περιέβλεπον, πῇ ποτε διαβαῖεν. 2) quanam audiant mirum, θαυμαστόν, ὅτῳ ποτὲ τρόπῳ ἀκούουσιν.

quandĭu, ταὐτὸ τῷ quamdiu.

quando, ἐπίῤ. ἐρωτηματικῶς· πότε; quando gentium? πότε δή; 2) ἀναφορικῶς· ὁπότε, ὁπόταν, ὅτε, ὅταν, ὁπηνίκα, ἡνίκα. quando esurio, ὁπόταν πεινῶ. tum, quando legatos misimus, τότε, ὅτε (ὁπότε) τοὺς πρέσβεις ἐπέμψαμεν. 3) ποτέ. si quando meminerint, ἐάν ποτε μνησθῶσι. ne quando, μή ποτε, ἵνα μή ποτε. 4) αἰτιολογικῶς· ὁπότε, ἐπεί, ἐπειδή. quando hoc volumus, ὁπότε (ἐπεὶ) τοῦτο βουλόμεθα. quando hoc bene successit, ὁπότε (ἐπειδὴ) τοῦτο καλῶς ἐχώρησεν.

quandōcunque, ἐπίῤ. ὁποτεοῦν, ὁποτοῦν. quandocunque claudet, ὁποτεοῦν κλείσει. quandocunque fors obtulerat, ὁπότε τύχοι. 2) ποτέ. quandocunque poenas dabis, ποινάς ποτε τίσεις.

quandōlĭbet, ἐπίῤ. ὁποτεοῦν, ποτέ.

*quandōne, ἐπίῤ. ὅτε. Ἐπιγρ.

quandōque, ἐπίῤ. ποτέ. ne quandoque, ἵνα μή ποτε. 2) ἔσθ' ὅτε, ἐνίοτε. quan-

Digitized by Google

doque — quandoque, ποτὲ μὲν — ποτὲ δέ. 3) ὁπότε, ὁπόταν, εἴ ποτε, ἐάν ποτε. 4) ἀντὶ τοῦ et quando, καὶ πότε.
quandŏquĭdem, (quando-quidem) ἐπεί περ, ἐπεί γε, ἐπειδή, ἐπειδή περ, ἐπειδή γε, ἐπεί τοι, ὅπου, ὅπου γε, ὅπου καί.
quanquam, ταὐτὸ τῷ quamquam.
quantillus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ quantus) ἐρωτηματικῶς· πόσος τις; quantillum debet? πόσον τι ἀργύριον ὀφείλει; 2) ἀναφορικῶς· subducam ratiunculam, quantillum argenti mihi sit, λογίσομαι, πόσον ἀργυρίδιόν μοί ἐστιν. 3) ἐπιφωνηματικῶς· ὡς μικρός τις, ὡς ὀλίγος. quantillo opere! ὡς ῥᾳδίως. Πλαῦτος.
quantisper, ἐπίῤ. ἐρωτηματικῶς· πόσον χρόνον; 2) ἀναφορικῶς· ὅσον χρόνον.
quantĭtas, ātis, θ. ποσότης, πηλικότης, ποσόν, πηλίκον.
quanto, ἴδ. quantus.
quantōcĭus, ἐπίῤ. (quanto-ocius) ὅτι τάχιστα, ὡς (ὅσον) τάχιστα.
quantŏpĕre, ἐπίῤ. (quanto-opere) ὡς σφόδρα, ὡς non tantopere desiderabam, quantopere delector, οὐχ οὕτω σφόδρα ἐπόθουν, ὡς τέρπομαι. dici non potest, quantopere gaudeant, οὐ δυνατὸν εἰπεῖν, πῶς (πῶς σφόδρα) χαίρουσιν.
quantŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ quantus) ἐρωτηματικῶς· ποσίχος; πόσος; πηλίκος; πόσος τις; 2) ἀναφορικῶς· ὁσσίχος, ὅσος, ὁπόσος, ἡλίκος. quantulum est mihi memoriae, καίπερ οὐ μάλα μνημονικὸς ὤν. 3) ἐπιφωνηματικῶς· quantulus sol nobis videtur! ὡς μικρὸς ὁ ἥλιος ἡμῖν δοκεῖ!
quantŭluscunque, ăcunque, umcunque, ὁποσοστισοῦν, ὁπηλικοσοῦν.
quantŭluslĭbet, ălĭbet, umlĭbet, ὁποσοστισοῦν, καίπερ πάνυ μικρὸς ὤν.
quantŭlusquisque, ăquaeque, umquodque, ταὐτὸ τῷ quantuluscunque.
quantum, ἴδ. quantus.
quantumvis, ἐπίῤ. (quantum-vis) ὅσον βούλει, ὅσον ἂν βούλῃ. 2) ὡς, πάνυ, μάλα. 3) καίπερ.
quantus, a, um, ἐρωτηματικῶς· πόσος; πηλίκος; quanti emit? πόσου ἐπρίατο; — quanti fortes viri? πόσοι ἀνδρεῖοι ἄνδρες; quantos annos? πόσα ἔτη; 2) ἀναφορικῶς· ὁπόσος, ὅσος, ὁπηλίκος, ἡλίκος. tanta dimicatio, quanta nunquam fuit, τοσοῦτος ἀγών, ὅσος οὐδέποτε ἐγένετο. crocodilus parit ova quanta anseres, ὁ κροκόδειλος τίκτει ᾠά, ὅσα οἱ χῆνες. nescis, in quantis malis verser, ἀγνοεῖς, ἐν πόσαις (ἐν ὅσαις) συμφοραῖς εἰμι. emit tanti, quanti voluit, ἐπρίατο τόσου, ὁπόσου ἐβούλετο. vide, quanti apud me sis, ὅρα, ὁπόσου μοι ἄξιος εἶ, ὅσον παρ' ἐμοὶ δύνασαι. quantum audio, ὅσον γέ μ' ἀκούειν. quantum potest, καθ' ὅσον δύναται. quantum in me est, ὅσον ἐπ' ἐμοί. in quantum, ἐφ' ὅσον, καθ' ὅσον. quanta maxima esse potest distantia, ὅση μεγίστη δύναται ἀνομοιότης. quantis maximis poterat itineribus, ὅσον ἐδύνατο μεγίσταις πορείαις. quantus quantus, ὅσος ὅσος, ὁποσοσοῦν, ὁσοσδήποτε, ὁπηλικοσοῦν mirum (nimium, immane) quantum, θαυμαστὸν ὅσον, ἀμήχανον ὅσον, ὑπερφυὲς ὅσον. — tanto —, quanto —, ὅσῳ (ὁπόσῳ) —, τοσούτῳ (τόσῳ) —. quanto diutius considero, tanto mihi obscurior res videtur, ὅσῳ πλείω χρόνον σκέπτομαι, τοσούτῳ σκοτεινότερόν μοι δοκεῖ εἶναι. 3) ἐπιφωνηματικῶς· ὁπόσος, πόσος, ὡς μέγας, ὡς πολύς.
quantuscunque, ăcunque, umcunque, ὁποσοῦν, ὁποσοσδήποτε, ὁσοσδήποτε, ὁπηλικοσοῦν. hoc quantumcunque est, totum est tuum, τοῦτο, ὁπόσον ἂν ᾖ, ὅλον σόν ἐστιν. debeo elaborare, quantumcunque possim, δεῖ με πονεῖν, ὁπόσον ἂν δύνωμαι (δυνηθῶ). bona, quantacunque erant, τὰ κτήματα, ὁπόσα ἦν.
quantuslĭbet, ălĭbet, umlĭbet, ὁποσοσοῦν, ὁποσοσδήποτε, ὁσοσδήποτε. ὁπηλικοσοῦν gloria quantalibet, δόξα ὁσηοῦν, ὁποσηοῦν. quantumlibet intersit, ὅσον ἂν διαφέρῃ.
quantusquantus, a, um, ταὐτὸ τῷ quantus, ἴδ. quantus.
quantusvis, ăvis, umvis, (quantus-vis) ὅσος βούλει, ὁποσοσδήποτε, ὁποσοσοῦν, ὁπηλικοσοῦν. — quantumvis, ἴδ. quantumvis.
quapropter, ἐπίῤ. (propter-quae) ἐρωτηματικῶς· τίνος ἕνεκα; διὰ τί; 2) ἀναφορικῶς· ὧν ἕνεκα, δι' ἅ, δι' ὅ. 3) διό, διὸ δή, ὅθεν, ὅθεν δή.
quāquā, ἐπίῤ. ὁπηοῦν. quaqua incedit, ὅπῃ ἂν πορεύηται. 2) quaqua versus, πάντῃ, πανταχῇ.
*quāquam, ἐπίῤ. πῇ, ὁδόν τινα.
quāquāversus ἢ quāquāversum, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ quaqua, ὅπερ ἴδε.
quāque, ἐπίῤ. ὅπῃ οὖν, ὅπῃ ἄν.
quāquĕversus, ταὐτὸ τῷ quaquāversus.
quāre, ἐπίῤ. (qua-re) ἐρωτηματικῶς· διὰ τί; τί; 2) ἀναφορικῶς· διότι, δι' ὅ, οὗ ἕνεκα. nescio quare, οὐκ οἶδα, διότι (δι' ἥντινα αἰτίαν). illud quare, τὸ διότι. miror, quare consilium mutaris, θαυμάζω, διὰ τί τὴν βουλὴν μετέβαλες. 3) διὸ δή, ὅθεν δή, διὰ τοῦτο. 4) ἐρωτημα-

Digitized by Google

τικῶς· πῶς;— ἀναφορικῶς· ὅπως. omnia feci, quare resisterem, ἅπαντα ἐποίησα, ὅπως ἐναντιωθείην.
quartădĕcĭmānus εἴτε quartadecŭmanus, i, ἀ. εἷς τῶν στρατιωτῶν τῆς τεσσαρακαιδεκάτης λεγεῶνος.
quartāna, æ, (quartus) febris, εἴτε ἁπλῶς quartana, æ, θ. τεταρταῖος πυρετός.
quartānārĭus, a, um, ἀντὶ τοῦ quaternarius. 2) ὁ τεταρταίῳ πυρετῷ νοσῶν.
quartānus, i, ἀ. εἷς τῶν στρατιωτῶν τῆς τετάρτης λεγεῶνος.
quartārĭus, i, ἀ. (quartus) τέταρτον ξέστου, (κατ' ἄλλους τὸ τέταρτον τῆς κοτύλης). 2) ὀρεοκόμος, ὀρεοζεύκτης ἐσχάτης τάξεως, ὁ τὸ τεταρτημόριον τοῦ μισθοῦ λαμβάνων. Λούκίλιος.
*quartāto, ἐπίῤ. τετράκις.
Quartīnus, i, ἀ. Κουαρτῖνος.
quartĭceps, ipĭtis, (quatuor-caput) τετρακάρηνος, τετρακόρυφος
quarto, quartum, ἴδ. quartus.
quartus, a, um, τέταρτος. quartus ab aliquo, ὁ τέταρτος ἀπό τινος. quartus pater, ὁ τέταρτος πρόγονος. quartà pars καὶ ἁπλῶς quarta, æ, θ. ἡ τετάρτη μερίς, τὸ τέταρτον, τεταρτημόριον. — ἐπιῤῥηματικῶς· quartum, τὸ τέταρτον. quartum consul, τὸ τέταρτον ὕπατος. quarto, τετάρτως, τέταρτον. — Ὄν. κύρ. Quartus, i, ἀ. Κούαρτος, ἔτι δὲ καὶ Quarta, æ, θ. Κουάρτα, προωνύμιον γυναικῶν.
quartusdĕcĭmus, quartadecima, quartumdecimum, εἴτε quartus decimus, κ.τ.λ. τεσσαρακαιδέκατος, τέταρτος καὶ δέκατος.
*quāse, ἐπίῤ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ quasi.
quăsi, ἐπίῤ. (quam-si) ὡσεί (ὡς εἰ), ὥσπερ εἰ, ὡς ἂν εἰ, ὥσπερ ἂν εἰ. quasi vero paulum intersit. ὥσπερ εἰ μικρὸν διαφέρει, ὡς μικρᾶς οὔσης τῆς διαφορᾶς. quasi exeam, ὡς ἐξιών· ἔσθ' ὅτε καὶ πλεοναστικῶς λέγεται quasi si, οἷον· educavit eam, quasi si esset ex se nata, ἀνέθρεψεν αὐτὴν ὡς ἐξ αὐτοῦ πεφυκυῖαν. proinde quasi nostram mentem videre possimus, κατὰ ταὐτὰ ὥσπερ ἂν εἰ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ὁρᾶν ἐδυνάμεθα. quasi vero consilii sit res, ὥσπερ εἰ βουλῆς ἔργον εἴη. quasi parens, ὥσπερ (ὡσπερεί, οἷον) γεννήτρια. 2) ὡσεί, ὡς, ὅσον. quasi quadraginta minas, ὡσεί, (ὡς, ὅσον) τεσσαράκοντα μνᾶς. horā quasi septimā, περὶ τὴν ἑβδόμην ὥραν. mihi quidem quasi pedalis sol videtur, ἔμοιγε ὡς ποδιαῖος ὁ ἥλιος δοκεῖ. 3) ὡς, ὥσπερ. quasi cancer solet, ὡς (ὥσπερ) ὁ καρκίνος εἴωθε.
quăsillārĭa, æ, θ. (quasillus) ἡ ταλασιουργός.
quăsillārĭus, ii, ἀ. ὁ ταλασιουργός. Λ. τῶν Γλωσσαρίων.
quăsillus, i, ἀ. καὶ quasillum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ qualus) καλαθίσκος, καλάθιον, κατ' ἐξοχὴν δέ· ὁ ταλαρίσκος, ἡ ταλαρίς, ὁ τάλαρος (τῶν ταλασιουργῶν).
quassabĭlis, e, σειστός. non quassabilis, ἄσειστος.
quassātĭo, ōnis, θ. σεῖσις, σεισμός, διασεισμός.
quassātūra, æ, θ. (quasso) τίναγμα.
quasso, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ quatio) aliquid, διασείω, σείω, τινάσσω τι. equus jubam quassans, ἵππος τὴν χαίτην εἴτε τῇ χαίτῃ σείων. quassare hastam, σείειν, τινάσσειν τὸ δόρυ. membra quassantur metu, τὰ μέλη τινάσσεται φόδῳ. quassare chlamydem, σείειν, διασείειν, τινάσσειν τὴν χλαμύδα. 2) θλῶ, ῥήγνυμί τι. vasa quassata, ἀγγεῖα ῥαγέντα, ῥῆγμα εἴτε ῥαγάδα λαδόντα. μετφ. corpus quassatum, σῶμα κατατετρυγμένον. 3) οὐδετέρως· capite quassanti incedit, σείων τὴν κεφαλὴν βαδίζει.
quassus, a, um, ἴδ. quatio.
*quassus, ūs, ἀ. (quatio) σεῖσις, τιναγμός.
*quătĕfăcĭo, fēci, factum, ĕre, (quatiofacio) aliquem, διασείω τινά.
*quătĕnos, ἑτέρα γραφὴ τοῦ quatenus.
quātĕnus, ἐπίῤ. (qua-tenus) ἐρωτηματικῶς· μέχρι τίνος, ἐπὶ πόσον; — μέχρι τίνος χρόνου; ἐπὶ πόσον χρόνον; 2) ἀναφορικῶς· μέχρις ὅτου, μέχρις ὁπόσου, ἐφ' ὅσον. 3) ἐφ' ὅσον, καθ' ὅσον, καθό, καθότι. 4) καθότι, ἐπειδή.
quăter, ἐπίῤ. τετράκις. quater mille, τετρακισχίλιοι. quater centies, τετρακοσιάκις. quater deni, τετράκις δέκα, τεσσαράκοντα.
quăternārĭus, a, um, (quaterni) τῆς τετράδος. quaternarius numerus, ἡ τετράς.
quăterni, æ, a, (quatuor) ἀνὰ τέσσαρας, κατὰ τέσσαρας, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε τέσσαρας (ἢ τέσσαρα). 2) ἀντὶ τοῦ quatuŏr, τέσσαρες.
quăternĭo, ĭōnis, ἀ. (quaterni) τετράς, τετράδιον. 2) τετρὰς στρατιωτῶν.
quatīnus, ταὐτὸ τῷ quatenus.
quătĭo, quassi, quassum, ĕre, aliquid, σείω, τινάσσω τι. alas, σείειν τὰς πτέρυγας. hastam, σείειν, τινάσσειν, πάλλειν τὸ δόρυ. moenia ariete, διασείειν τὰ τείχη τῷ κριῷ. μετφ. mentem quatit, διασείει, διαταράττει, κινεῖ τὴν ψυχήν. mero quassus, οἴνῳ βεβαρημένος, κεκαρωμένος. 2) κόπτω, καταπονῶ, κατα-

Digitized by Google

τρύχω, ἐνοχλῶ τινα. 3) κρούω, πλήττω, ὠθῶ τινα ἤ τι. equus campum, ὁ ἵππος κρούει τὸ πεδίον. aliquem foras, ὠθεῖν τινα θύραζε. 4) ῥήγνυμί τι. dolium quassum, πίθος ῥαγείς, ῥῆγμα λαβών. navis quassa, ναῦς διάβροχος.

†quătrĭdŭānus, a, um, (quatriduum) τετραήμερος, τεταρταῖος.

quătrĭdŭum, i, οὐ. (quatuor-dies) τετραήμερος χρόνος, τετραήμερον, τεθρήμερον, τέσσαρες ἡμέραι.

quătŭor, εἴτε quattuor, ἄκλιτ. τέσσαρες, α.

quătŭordĕcies, ἐπίῤ. τεσσαρακαιδεκάκις.

quătŭordĕcim, ἄκλιτ. τεσσαρεσκαίδεκα· 2) ἀπολύτως. θρανία (14 τὸν ἀριθμὸν) ἔνθα καθῆντο ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ ἱππόται. Sedere in quatuordecim, καθῆσθαι μεταξὺ τῶν ἱππέων, εἶναι τινὰ ἱππέα. Σουητώνιος.

quătŭorvir, i, ἀ. εἷς τῶν τεσσάρων ἀνδρῶν εἴτε ἀρχόντων. τετράρχης. quatuorviri, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ τέσσαρες ἄρχοντες ἢ ἐπιμεληταί, οἱ τετράρχαι.

quătŭorvĭrālis, is, (quatuorviri) ἀ ὁ τῶν τεσσάρων ἀρχόντων γενόμενος. Ἐπιγρ.

quătŭorvĭrātus, ūs, ἀ. τετραρχία, τεσσαδαρχία.

quătŭorvĭri, orum, ἀ. πλ. ἴδ. quatuorvir.

quaxo, ἴδ. coaxo. Φῆστος.

quĕ, ἐγκλιτ. τε. pater filiusque, ὁ πατὴρ ὅ τε υἱός. deos, arasque et focos, θεούς, βωμούς τε καὶ ἑστίας. ad regemque εἴτε adque regem, πρός τε τὸν βασιλέα sideraque ventique, ἄστρα τε ἄνεμοί τε quaeque —, quaeque —, ἅ τε —, ἅ τε —. ὅσα τε —, ὅσα τε. — autitque et videt, ὁρᾷ τε καὶ ἀκούει. noctesque et dies, νύκτας τε καὶ ἡμέρας. et salvum incolumemque, καὶ σῶον ἀκέραιόν τε. ποιητ. Messalam terrā dum sequiturque mari, τῷ Μεσσάλᾳ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἑπόμενος. — ἐν ἀρχῇ λόγου· Omnisque sensus, πᾶσά τε αἴσθησις, κ.τ.τ. 2) τε, καί, ἔτι. et hodieque, καὶ νῦν ἔτι, ἔτι καὶ νῦν.

queī, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ qui. Ἐπιγρ.

queis καὶ quīs, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ quibus.

quĕmadmŏdum εἴτε quem ad modum, ἐρωτηματικῶς· κατὰ τίνα τρόπον; τίνι τρόπῳ; τίνα τρόπον; πῶς; 2) ἀναφορικῶς· καθ' ὃν τρόπον, ᾧ τρόπῳ, ὃν τρόπον, ὅπως. 3) ὅπως, καθάπερ, ὥσπερ.

quĕo, īvi, καὶ ĭi, ĭtum, īre, δύναμαι, δυνατός εἰμι, οἷός τέ εἰμι. aliquid facere, ποιεῖν ἢ ποιῆσαί τι. 2) παθητικῶς· forma cognosci non quita est ἀντὶ τοῦ non quivit, ἡ μορφὴ ἐπιγνωσθῆναι οὐκ ἠδυνήθη. Οὕτως εὕρηνται μετ' ἀπαρεμφάτου καὶ τὰ quitur, queatur, queuntur.

quercĕrus, a, um, ταὐτὸ τῷ querquerus.

quercētum, i, οὐ. (quercus) δρυμός, δρυμών.

quercĕus, a, um, δρύϊνος.

quercĭcus, a, um, δρύϊνος. Ἀμφ. γρ.

quercus, ūs, (σπαν. i), θ. δρῦς. 2) ὅ,τι δρυὸς πεποίηται, οἷον ναῦς, δόρυ, κ.τ.τ.

quĕrēla, æ, θ. (queror) μέμψις, μομφή, μεμψιμοιρία, δεινολογία, σχετλιασμός. 2) ὀδυρμός, ὀλοφυρμός, οἰμωγή, κλαυθμυρισμός. 3) ἔγκλησις, ἔγκλημα, κατηγορία.

quĕrĭbundus, a, um, ὀδυρόμενος, ὀδυρτικός, οἰκτρός. 2) μεμψίμοιρος.

quĕrĭmōnia, æ, θ. (queror) μέμψις, μομφή, δεινολογία, ὁ σχετλιασμός, μεμψιμοιρία.

quĕrĭtor, ari, (θαμιστ. τοῦ queror), μεμψιμοιρῶ, σχετλιάζω.

quernĕus, a, um, (quercus) δρύϊνος.

quernus, a, um, (quercus) δρύϊνος ἡ. ποιητική.

queror questus sum, i, μέμφομαι, μεμψιμοιρῶ, σχετλιάζω, δεινὸν ποιοῦμαι, ὀδύρομαι. quereris, quod non mittam carmina, μέμφει μοι, ὅτι οὐ πέμπω ποιήματα. queri injuriam, de injuriis, μέμφεσθαι τὰς ἀδικίας, μεμψιμοιρεῖν, σχετλιάζειν ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις. queritur abesse (ὑπον. se), ὀδύρεται ὅτι ἄπεστι, σχετλιάζει ἐπὶ τῷ ἀπεῖναι. queri de aliquo cum aliquo, apud aliquem, alicui, μέμφεσθαί τινος πρός τινα, ὀδύρεσθαί τινι. 2) ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι, οἰμώζω.

querquedŭla, æ, θ. εἶδος νήσσης.

querquĕrus, εἴτε quercĕrus, a, um, febris querquera καὶ querquerum, i, οὐ. (καρκαίρω) φρικώδης πυρετός.

querquētŭlānus, a, um, (quercetum) τοῦ δρυμῶνος. querquetulanum sacellum, τὸ τῶν Δρυάδων ἱερόν.

Querquētŭlāni, orum, ἀ. Κορκοτουλανοί, ἔθνος τῆς Λατίνης.

quĕrŭlus, a, um, (queror) μεμψίμοιρος. 2) ὀδυρτικός, οἰκτρός, κλαυθμώδης. 3) ἠχώδης, ἁρμονικός. querulae tubae, ἠχώδεις σάλπιγγες, q. cordae, ἁρμονικαὶ χορδαί. Προπέρτιος. Ὀβίδιος.

questus, a, um, ἴδ. queror.

questus, ūs, ἀ. (queror) μέμψις, μομφή, μεμψιμοιρία, δεινολογία, σχετλιασμός. 2) ὀδυρμός, ὀλοφυρμός, κλαυθμός. 3) οἰκτρὸν ᾆσμα.

quī, quae, quod, ἀναφορικῶς· ὅς, ὅστις, ὁποῖος. gloria, quae εἴτε qui est fructus, ἡ δόξα, ἢ εἴτε ὅς καρπός ἐστιν. succus manat, quem, (quod) opobalsamum vocant, ὀπὸς στάζει, ὃν (ὃ) καλοῦσιν ὀποβάλσαμον, τὸ καλούμενον ὀποβάλσα-

Digitized by Google

μον. odi homines, qui mali sunt, μισῶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κακούς. alam mittit, qui (ἀντὶ τοῦ quae) ἴλην πέμπει, οἵ (τουτέστιν οἱ τῆς ἴλης ἱππεῖς). res, quæ arbitror, (ἀντὶ τοῦ quas .arbitror), πράγματα, ἃ νομίζω. legatos, quos iis videretur, legere, πρέσβεις, οὓς αὐτοῖς δοχοίη αἱρεῖσθαι. cum agas aliquid eorum, quorum consuesti, ὅταν πράττῃς τι τούτων, ὧν εἴωθας. — sunt, qui dicant, εἰσὶν οἵ λέγουσιν, εἰσὶν οἱ λέγοντες. sunt, qui censeant, εἰσὶν οἱ νομίζοντες. Socrates dicebat, omnes in eo, quod scirent, satis esse eloquentes, Σωκράτης ἔλεγεν, ὅτι πάντες περὶ ὧν ἐπίστανται, ἀποχρώντως δεινοί εἰσι λέγειν. quæ latebra est, in quam non intret metus mortis? τίς καταφυγή, εἰς ἣν οὐκ ἂν εἰσέλθοι ὁ τοῦ θανάτου φόβος; dignus sum, qui (ἀντὶ τοῦ ut) lauder, ἄξιός εἰμι ἐπαινεῖσθαι. nemo est tam afflictus, qui non possit, οὐδεὶς οὕτως ταλαίπωρος, ὃς οὐκ ἂν δύναιτο (ὃς οὐ δύναται, ὥστε μὴ δύνασθαι). misit nuntios, qui postularent, ἔπεμψεν ἀγγέλους, οἵ ἀξιώσειεν εἴτε ἀξιώσοντας. Caninius fuit mirificā vigilantiā, qui suo toto consulatu somnum non viderit, Κανίνιος ἐγένετο θαυμαστὸς τὴν ἀγρυπνίαν, ὅστις ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ὕπνον οὐκ εἶδεν, (οὕτω θαυμαστῶς ἄγρυπνος, ὥστε οὐκ εἶδεν). major sum, quam qui possit fortuna nocere, μείζων εἰμί, ἢ ὥστε ὑπὸ τῆς τύχης βλάπτεσθαι. meum consilium laudandum est, qui (ἀντὶ τοῦ quum) noluerim, ἡ ἐμὴ βουλὴ ἐπαινετέα ἐστίν, ὅς οὐκ (ὅτι οὐκ) ἐβουλήθην. quem exitum acies habitura sit, divinare nemo potest, ἥντινα (ὁποίαν τινὰ) ἔκβασιν ἡ μάχη λήψεται, οὐδεὶς μαντεύεσθαι δύναται. quae tua natura est, ὁποία ἐστὶ ἡ σὴ φύσις, κατὰ τὴν σὴν φύσιν. cujus pietatis es, κατὰ τὴν σὴν εὐσέβειαν. — ἐν ἀρχῇ λόγου· quod scribis, dicis, ὃ δὲ (ἃ δέ, ὅ,τι δὲ) γράφεις, λέγεις. qui quum venisset, ἐπεὶ δὲ οὗτος ἦλθεν, ἐπεὶ δὲ (ἐπειδὴ δὲ) ἦλθεν. quod quum dixisset, ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπεν. — quod poteris, ὅσον δυνήσει. quod poterat, ὡς ἐδύνατο μάλιστα, ἐφ' ὅσον ἐδύνατο. quod ejus agri, ὅσος (εἴτε ὅσον) ἐκείνου τοῦ ἀγροῦ. — ex quo (quo tempore) ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ. Σημ. ἀρχαϊκῶς quojus ἀντὶ τοῦ cujus. quoi ἀντὶ τοῦ cui, qui ἀντὶ τοῦ quo, quicum ἀντὶ τῶν quocum, quacum, quibuscum. 2) ἀναφορικῶς τε καὶ οὐσιαστικῶς· quis (ἐνίοτε qui), quid, ὅστις, ὅ,τι. nescio, quid sit futurum, οὐκ οἶδα, ὅ,τι μέλλει ἔσεσθαι. rogo (rogabo), quid sit, ἐρωτῶ (ἐρωτήσω), ὅ,τι ἐστί, τί ἐστι. rogabam (rogavi), quid esset, ἠρώτων (ἠρώτησα), ὅ,τι εἴη, τί ἐστι. si considerabis, quid potuerit, εἰ σκέψει, τί ἠδυνήθη. considera, quis quem fraudasse dicatur, σκόπει, τίς τινα ἠπατηκέναι λέγεται. nescio quis, nescio quid, ἴδ. nescio. exponam vobis, quid hominis sit, ἐξηγήσομαι ὑμῖν, ὁποῖός τίς ἐστιν. 3) ἐρωτηματικῶς τε καὶ ἐπιθετικῶς· qui (ἐνίοτε quis) quae, quod, καὶ ἐρωτηματικῶς τε καὶ οὐσιαστικῶς· quis, (ἐνίοτε qui) quid, τίς; τί; quae tua patria est? τίς ἡ σὴ πατρίς ἐστι. quis clarior! τίς λαμπρότερος; qui sunt? τίνες εἰσί; cujus es? τίνος εἶ; quis tu es, mulier? τίς εἶ γύναι; quis vocaris εἴτε quid est tibi nomen? τί ὄνομά σε καλοῦσι; τί σοι ὄνομά ἐστι; quid mirum fecit? τί θαυμαστὸν ἐποίησε; quid? tu existimas? τί; σὺ νομίζεις; quid? quod adventu tuo ista subsellia vacuefacta sunt? τί δέ; ὅτι εἰσερχομένου σου τὰ βάθρα ταῦτα ἐκενώθη; quid venisti? τί ἥκεις; τίνος ἕνεκα (διὰ τί) ἀφίκου; quis ego sum? ποῖος ἐγώ εἰμι; quid mulieris habes? ποίαν τινὰ γυναῖκα ἔχεις; quod militum? πόσον τι στράτευμα; quemne heri vidi? τίνα δὴ χθὲς εἶδον; quid argenti? πόσον ἀργύριον; quid hoc rei est? ποῖόν τι τοῦτό ἐστι; quid ni? πῶς οὔ; πῶς γὰρ οὔ; 4) ἐπιφωνηματικῶς· οἷος· qui vir! οἷος ἀνήρ! 5) ἀορίστως τε καὶ ἐπιθετικῶς· qui, quae καὶ qua, quod, καὶ οὐσιαστικῶς. quis (ἐνίοτε qui), τίς, τί. si quis καὶ si qui, εἴ τις, ἐάν τις. nisi quid, εἰ μήτι, ἐάν μή τι. num quod vestigium apparet? μῶν τι ἴχνος φαίνεται! annulum seu quid aliud, δακτύλιον ἢ ἄλλο τι. quanto quis, quo quis, ὅσῳ τις. ne quis, μή τις, ἵνα μή τις, ὅπως μή τις. — qua, ἴδ. qua. ἐπίρ. qui, ἴδ. qui, ἐπίρ. quod, ἴδ. quod, σύνδ.

quī, ἀρχαία ἀφαιρετικὴ τοῦ qui, quae, quod. 2) ἐρωτηματικῶς· τίνι τρόπῳ; πῶς; qui fit ut —? πῶς γίγνεται, ὥστε —; 3) ἀναφορικῶς· ὅτῳ τρόπῳ, ὅπως. demiror, qui sciat, θαυμάζω, ὅτῳ ποτὲ τρόπῳ (ὅπως, πῶς) οἶδε. — qui, ἀντὶ τοῦ quanto, πόσου, πόσου ἀργυρίου. 4) ἐπιφωνηματικῶς· ὡς! qui te dii omnes perduint! ὡς ἀπόλοιο! οἱ θεοί σε ἀπολέσειαν!

quĭa, σύνδ. ὅτι, διότι. quia postremo aedificata est, Neapolis nominatur, ὅτι (διότι) τελευταία ᾠκοδομήθη, Νεάπολις καλεῖται. ideo, quia ero, διὰ

Digitized by Google

τοῦτο, ὅτι (διότι) ἔσομαι. 2) ἀρχαϊκῶς· quianam, διὰ τί; τι δή;
quicquam εἴτε quidquam, ἴδ. quisquam.
quicque εἴτε quidque, ἴδ. quisque.
quicquid εἴτε quidquid, ἴδ. quisquis.
quīcum, ἀντὶ τοῦ quocum, ἴδ. qui.
quīcunque, quaecunque, quodcunque, (εἴτε quicumque, κ. τ. λ.) πᾶς ὅστις, ὁστισοῦν, ὁστισδήποτε, ὅστις καί, ὅστις ἄν, ὅς ἄν. quicunque is est, ὅστις ἂν ᾖ, ὅστις δήποτέ ἐστιν. omnia, quaecunque loquimur, πάντα ὅσα λέγομεν, ὅ τι καὶ λέγομεν, ὅσα ἂν λέγωμεν. quodcunque militum contrahere poteritis, ὅσους ἂν στρατιώτας ἀθροῖσαι δυνηθῆτε. hoc, quodcunque vides, πᾶν ὅ,τι ὁρᾷς. quodcunque est lucri, πᾶν τὸ κέρδος. quacunque ratione sanabo, ὁτῳοῦν τρόπῳ, παντὶ τρόπῳ ἐπικουρήσω. quemcunque lictor prehendisset, tribunus mitti jubebat, ὄντινα ὁ ῥαβδοῦχος συλλάβοι, ὁ χιλίαρχος ἐκέλευε κτλ. quem sors dierum cunque dabit, lucro appone, ὅσας ἂν ἡμέρας ἡ μοῖρα διδῷ, κέρδος ἡγοῦ. quod erit cunque visum, ages, ὅ,τι ἂν δόξῃ, ποιήσεις.
quicumvis (ἀντὶ cum quivis) ἴδ. quivis. Πλαῦτος
quid, ἴδ. qui, quae, quod.
quīdam, quaedam, quoddam καὶ quiddam, ὁ δεῖνα. 2) τίς, τί. divinum quiddam, θεῖόν τι. quosdam dies, ἡμέρας τινάς. quiddam mali, κακόν τι. quodam tempore, ἐν χρόνῳ τινί, ποτέ. talis quidam, τοιοῦτός τις. 3) ἔστιν ὅστις, τίς. πληθ. quidam, εἰσὶν οἵ, ἦσαν οἵ.
quĭdem, σύνδ. μέν. misera est illa quidem consolatio, sed tamen necessaria, ἀθλία μέν ἐστιν ἐκείνη ἡ παραμυθία, ἀναγκαία μέν τοι (ὅμως). 2) γε. nunc quidem Romae es, νῦν γε, τά γε νῦν ἐν Ῥώμῃ εἶ. mihi quidem verum videtur, ἔμοιγε ἀληθὲς δοκεῖ εἶναι. hoc quidem manifestum erit, τοῦτό γε (τόδε γε) δῆλον ἔσται. certe (profecto, sane) quidem, πάνυ γε, καὶ πάνυ γε. et quidem, καί γε, καὶ δή. tres epistolae et quidem uno die, τρεῖς ἐπιστολαί, καὶ αὗται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. 3) nequidem, ἴδ. ne.
quidnam, ἴδ. quisnam.
quidni, ἴδ. qui.
*quidnĭsi, ταὐτὸ τῷ quidni. Ἀφράνιος.
quidpĭam, quidquam, ἴδ. quispiam, quisquam.
quidquid, ἴδ. quisquis.
quīdum, πῶς οὖν; τί οὖν. Πλαῦτος. Τερέντιος.
quĭes, ētis, θ, ἡσυχία, ἠρεμία. ventorum, ἡ τῶν ἀνέμων ἡσυχία, ἡ νηνεμία. longa quies, μακροχρόνιος ἡσυχία εἴτε εἰρήνη. 2) ἀνάπαυσις, ἀνάπαυλα, παῦλα, ἄνεσις. mors laborum quies est, ὁ θάνατος ἀνάπαυσίς ἐστι τῶν πόνων, 3) ἀνάπαυσις, ὕπνος. tradere se quieti, ἀναπαύεσθαι. ire ad quietem, κατακοιμᾶσθαι. alta quies, βαθὺς ὕπνος. in quiete, per quietem, secundum quietem, ἐν ὕπνῳ, καθ' ὕπνον. monstra quietis, τὰ ἐν ὕπνῳ φαντάσματα, καὶ ἁπλῶς quies. οἱ ὄνειροι καὶ ἡ νύξ. 4) θάνατος, ἀΐδιος ὕπνος. 5) ποιητ. ἡ κοίτη θηρίου, ὁ φωλεός. Σημ. ἡ ἀφαιρετικὴ εὕρηται ἀρχαϊκῶς καὶ quie κατὰ τὴν ἐ. κλίσιν. 6) ἐπιθετικῶς ἀντὶ τοῦ quietus, σκαν. Ναίβιος.
quĭescentĭa, æ, θ. (quiesco) ἡσυχία. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
quĭesco, iēvi, iētum, ĕre, (quies) ἥσυχος γίγνομαι, ἡσυχίαν λαμβάνω. 2) συνήθως· ἡσυχάζω, ἠρεμῶ, ἡσυχίαν ἄγω. 3) ἡσυχάζω, σιγῶ, σιωπῶ. 4) ἀναπαύομαι, κατ' ἐξοχήν· ἀναπαύεσθαι, κοιμᾶσθαι, καθεύδειν. ἔσθ' ὅτε· ἀναπαύεσθαι ἐν θανάτῳ. 5) quiesco aliquid facere, ἀναπαύομαι, παύομαι ποιῶν τι. quietus, a, um, ἐπιθετικῶς· ἥσυχος, ἡσύχιος, ἡσυχαῖος, ἠρεμαῖος. quietus sum, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἄγω, ἠρεμῶ quietus, i, ἀ. ἔσθ' ὅτε· ὁ κατοιχόμενος, κείμενος, τεθνεώς.
quĭētālis, is, ἡ quĭētātus, i, ἀ. ὁ ᾅδης (ὁ τόπος τῆς ἡσυχίας). Φῆστος. Ἀμφ. γρ.
quĭētātor, oris, ἀ. ὁ παρέχων ἡσυχίαν. Ἐπιγρ.
quĭēte, ἐπίρ. ἡσύχως, ἠρεμαίως, ἠρέμα, ἡσυχῇ.
*quĭēto, are, ἡ quĭētor, ari, παρέχω ἡσυχίαν τινί. Πρισκιανός.
quĭētōrĭum, ii, οὐ. (quietus) ἀναυκαυτήριον, κοιμητήριον (τάφος). Ἐπιγρ.
*quĭētūdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ quies, Λ. Γλωσσαρίων
quĭētus, a, um, ἴδ. quiesco. Quietus, κύρ. ὄν. Κύητος, Κοίητος καὶ Κουιῆτος, οἷον τὸ ἑλλην. Ἡσύχιος.
quī-lĭbet, quaelĭbet, quodlĭbet καὶ quidlĭbet, ὅστις βούλει, ὅς βούλει, ὁστισοῦν, ὁστισδήποτε, πᾶς τις. 2) ὁ βουλόμενος, ὁ τυχών.
*quīmatus, ūs, ἀ. ἐσφαλμ. γραφὴ παρὰ Πλινίῳ. h. n. 8, 45, ἔνθα νῦν γράφουσι. quinquennatus, ὅπερ ἰδέ.
quīn, σύνδ. (qui-ne) ὅστις οὐ. ὥστε μή. Messanam nemo venit, quin videret, εἰς Μεσσήνην οὐδεὶς ἦλθεν, ὅστις οὐκ εἶδεν. nihil tam difficile est, quin possit etc., οὐδὲν οὕτω χαλεπόν ἐστιν, ὥ-

Digitized by Google

στε μὴ δύνασθαι. nemo est, quin sciat, οὐδεὶς ὅστις οὐκ οἶδεν. 2) μὴ οὐ, μὴ οὐχί. non possum εἴτε facere non possum, quin mittam, οὐχ οἷός τε εἰμι μὴ οὐ πέμψαι, οὐκ ἔστιν, ὅπως οὐ πέμψω. nihil praetermisi, quin avocarem, οὐδὲν ἐνέλιπον τὸ μὴ οὐκ ἀποκαλέσαι. non dubito, quin ille possit, οὐκ ἀμφισβητῶ μὴ οὐχὶ δύνασθαι ἐκεῖνον. quis ignorat, quin tria genera sint? τίς ἀγνοεῖ, ὅτι τρία γένη ἐστίν; neque abest suspicio, quin sibi mortem consciverit, οὔτ' ἄπεστιν ὑποψία, ὡς οὐχ ἑαυτὸν διειργάσατο. 3) non quin, οὐχ ὅτι οὐ, οὐχ ὡς οὐ. 4) ἀλλὰ μήν, καὶ — δέ, καὶ δὴ καί. hercle quin, νὴ τὸν Δία. 5) ἀλλά, δή. quin dic, ἀλλ' εἰπέ, λέγε δή. quin experiamus, ἀλλὰ πειρώμεθα, πειραθῶμεν δή. quin omitte me, ἀλλ' ἄφες με. 6) τί οὔ; τί οὖν οὔ; quin respondes? τί οὐκ ἀποκρίνει; quin igitur explicas? τί οὖν οὐκ ἐξηγεῖ; quin conscendimus equos? ἀλλὰ τί οὐκ ἀναβαίνομεν εἴτε τί οὐκ ἀνέβημεν ἐπὶ τοὺς ἵππους;

quīnam, ἴδ. quisnam.

quīnārĭus, a, um, (quini) πενταδικός. quinarius numerus, ἡ πεντάς. quinarius, ii, ἀ. (ὑπον. nummus) νόμισμα πέντε ἀσσαρίων. 2) ὁ πενταδάκτυλον περιφέρειαν ἔχων. Πλίνιος.

Quinctīlis, Quinctius, κ.τ.τ. ἴδ. Quintilis, κ.τ.λ.

quincuncĭālis, e, (quincunx) πέντε δωδεκατημόρια τοῦ ποδὸς ἔχων, ὅσον σπιθαμιαῖος. 2) χιαστός.

quincunx, uncis, ἀ. (quinque-uncia) πέντε οὐγκίαι, πεντώγκιον. 2) πέντε κύαθοι. 3) πέντε δωδεκατημόρια (πλέθρου, κληρονομίας, κ.τ.τ.) 4) ἐπὶ τόκων· ἡ εἰκοστή, 5 τοῖς %. 5) χιασμός. arborum ordines in quicuncem dirigere, δένδρων στίχους χιάζειν.

quincŭpĕdal, ālis, οὐ. (quinque-pes) πεντάπουν μέτρον.

quincŭplex, ĭcis, (quinque-plico) πενταπλοῦς.

quincŭplĭco, are, πενταπλασιάζω.

quindĕcĭes, ἐπίρ. (quindecim) πεντεκαιδεκάκις.

quindĕcim, ἄκλιτ. (quinus-decem) πεντεκαίδεκα.

quindĕcĭmus, a, um, πεντεκαιδέκατος.

quindĕcimvir, ĭri, ἀ. εἷς τῶν πεντεκαίδεκα ἀνδρῶν, ἐπιμελητῶν, ἐπιστατῶν, κ.τ.τ. Ἐν ἐπιγρ. τοῦ C. I. Gr. 4029 πεντεκαιδέκανδρος. Κατ' ἐξοχὴν ἐκαλοῦντο quindecimviri οἱ τῶν Σιβυλλείων χρησμῶν φύλακες.

quindĕcimvĭrālis, e, τῶν πεντεκαίδεκα ἀνδρῶν.

quindĕcimvĭrātus, ūs, ἀ. ἡ τῶν πεντεκαίδεκα ἀνδρῶν τιμή.

quindēni, ταὐτὸ τῷ quinideni.

quingēnārĭus, a, um, (quingeni) συγκείμενος ἐκ πεντακοσίων (ἀνδρῶν, λιτρῶν, κ.τ.τ.)

quingēni, æ, a, ἀνὰ εἴτε κατὰ πεντακοσίους, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε πεντακόσια. 2) σπαν. ἀντὶ τοῦ quingenti.

quingentārĭus, a, um, ἐκ πεντακοσίων συγκείμενος.

quingentēsĭmus, a, um, (quingenti) πεντακοσιοστός.

quingenti, æ, a, (quinque-centum) πεντακόσιοι.

quingentĭes, ἐπίρ. πεντακοσιάκις.

quīni, æ, a, ἀνὰ πέντε, κατὰ πέντε, ἕκαστος, ἢ ἑκάστοτε πέντε. 2) ἀντὶ τοῦ quinque, πέντε.

quīnīdēni εἴτε quindeni, æ, a, ἀνὰ πεντεκαίδεκα, κατὰ πεντεκαίδεκα, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε πεντεκαίδεκα. 2) σπαν. πεντεκαίδεκα.

quīnīmo εἴτε quinimmo, (quin-immo) καὶ δὴ καί.

quīnĭo, ĭōnis, ἀ. (quini) πεντάς.

quīnīvīgēni, εἴτε quini vigeni, æ, a, ἀνὰ εἴτε κατὰ πέντε καὶ εἴκοσι.

quinquāgēnārĭus, a, um, (quinquageni) ἐκ πεντήκοντα (δακτύλων, ἵππων, κ.τ.λ.) συγκείμενος.

quinquāgēni, æ, a, ἀνὰ πεντήκοντα, κατὰ πεντήκοντα, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε πεντήκοντα. 2) ποιητ. πεντήκοντα.

quinquāgēsĭes, ταὐτὸ τῷ quinquagies.

quinquāgēsĭmus, a, um, (quinquaginta) πεντηκοστός.

quinquāgĭes, ἐπίρ. πεντηκοντάκις.

quinquāginta, ἄκλιτ. πεντήκοντα.

quinquāngŭlus, a, um, πεντάγωνος. Πρισκιανός.

quinquātrĭa, um καὶ orum, οὐ. ταὐτὸ τῷ quinquatrus.

quinquātrus, ŭum, θ. πληθ. τὰ Ἀθήναια, ἑορτὴ Ἀθηνᾶς ἐν Ῥώμῃ διπλῆ, ἡ μὲν μείζων (majores) πενταήμερος καὶ τῇ πέμπτῃ μετὰ τὰς Μαΐου εἰδοὺς ἀρχομένη, ἤτοι ἀπὸ 19 ἕως 23 Μαΐου, ἡ δὲ ἐλάσσων (minores, minusculae) μονοήμερος, τῇ 13 Ἰουνίου.

quinque, ἄκλιτ. πέντε. (Αἰολικῶς· πέμπε, τὸ δὲ π=κ=q).

quinquĕfascālis, is, ἀ. ὁ πέντε ῥαβδούχους ἔχων ἀντιστράτηγος Καίσαρος ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἐπιγρ. Πρβλ. Δίωνα Κάσσιον 53, 13, ἔνθα οἱ ἐκδόται κακῶς διορθοῦσι τὸ τοῦ κειμένου π έ ν τ ε εἰς ἕξ.

Digitized by Google

quinquĕfŏlĭus, a, um, (quinque-folium) πεντάφυλλος. quinquefolium, ii, οὐ. τὸ πεντάφυλλον, (βοτάνη).
Quinquégentĭāni, orum, ἀ. εἴτε Quinquegentianae nationes, θ. ἡ Πεντάπολις τῆς Κυρήνης, (οἱ Πενταπολῖται).
quinquĕgĕnus, a, um, (quinque-genus) ἐκ πέντε γενῶν.
quinquĕjŭgus, a, um, πεντακόρυφος. Ἰούλιος Οὐαλέριος.
quinquĕlībrālis καὶ quinquelibris, e, (quinque-libra) πεντάλιτρος.
quinquémestris, e, (quinque-mensis) πεντάμηνος, πεντέμηνος.
quinquennālĭcĭus, ii, ἀ. ὁ γενόμενος ἄρχων. quinquennalis.
quinquennālis, e, (quinquennis) πενταετηρικός. quinquennale certamen, ὁ πενταετηρικὸς ἀγών. 2) πενταετής. 3) quinquennalis, is, ἀ. ἄρχων ἐν ταῖς ἰσοπολίτισι τῶν πόλεων, τιμητοῦ ἔργα τελῶν.
quinquennālĭtas, ātis, θ. ἀρχή, ἀξίωμα τοῦ quinquennalis. Ἐπιγρ.
quinquennātus, ūs, ἀ. πενταετηρίς.
quinquennis, e, (quinque-annus) πενταετής.
quinquennĭum, ii, οὐ. (quinque-annus) πενταετηρίς, πενταετία.
quinquĕpartīto, ἐπίρ. πενταμερῶς.
quinquĕpartītus εἴτε quinquepertītus, a, um, (quinque-partior) πενταμερής.
quinquĕpĕda, æ, θ. χάραξ ἢ μέτρον πέντε ποδῶν. Μαρτιάλιος.
quinquĕpĕdalis, e, πεντάπους. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
quinquĕplĭco, ταὐτὸ τῷ quinquiplico.
quinquĕprīmi, orum, ἀ. οἱ πεντάπρωτοι.
quinquĕrēmis, e, (quinque-remus) πεντήρης. quinqueremis navis καὶ quinqueremis, is, θ. ἡ πεντήρης.
quinquertĭo, ĭonis, ἀ. (quinquertium) πένταθλος.
quinquertĭum, i, οὐ. (quinque-ars) πένταθλον.
quinquessis, is, ἀ. (quinque-as) πέντε ἀσσάρια.
quinquĕvertex, ĭcis, πεντακόρυφος. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
quinquĕvir, ĭri, ἀ. (quinque-vir) εἷς τῶν πέντε ἀνδρῶν, ἐπιμελητῶν, ἐπιστατῶν. quinqueviri, πληθ. οἱ πέντε ἄνδρες, πέντε ἐπιμεληταί, κτλ.
quinquĕvĭrālĭcĭus, a, um, (quinqueviri) τῶν πέντε ἀνδρῶν. Ἐπιγρ.
quinquĕvĭrātus, ūs, ἀ. ἡ τῶν πέντε ἀνδρῶν τιμή.
quinquĭes, ἐπίρ. πεντάκις.
quinquĭfĭdus, a, um, (quinque-findo) πεντασχιδής. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

*quinquĭplĭco, are, πενταπλασιάζω.
quintădĕcĭmāni, orum, ἀ. οἱ τῆς πεντεκαιδεκάτης λεγεῶνος στρατιῶται.
quintānus, a, um, (quintus) τοῦ πέμπτου. quintani, ἀ. οἱ τῆς πέμπτης λεγεῶνος στρατιῶται. quintanae nonae, αἱ κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς πίπτουσαι νῶναι. quintana. æ, θ. (ὑπον. via ἢ platea) ἡ πέμπτη, ῥύμη τις ἡ δίοδος ἐπικαρσίως διήκουσα διὰ μέσου τοῦ στρατοπέδου, ἔνθα καὶ ἡ τῶν ὠνίων ἀγορά. Ἐκαλεῖτο δ' οὕτω «διὰ τὸ παρὰ τὰ πέμπτα τάγματα (manipulos) παρήκειν. Πολύβ. 6,30.—quintanis, ἐπιῤῥηματικῶς· κατὰ τὸν ἀεὶ πέμπτον.
quintārĭus, a, um, ἐκ πέντε συγκείμενος. quintarius numerus, ἡ πεντάς.
Quintĭānus, a, um, Κοϊντιανός, τοῦ Κοϊντίου.
quintĭceps, ĭpĭtis, πεντακέφαλος.
Quintĭlĭānus, i, ἀ. Κοϊντιλιανός.
Quintīlis, e, (quintus) Κυϊντίλιος εἴτε Κυιντίλιος, τοῦ Κοϊντιλίου εἴτε Ἰουλίου μηνός. mensis Quintilis, ὁ Κοϊντίλιος μήν, (ὁ πέμπτος ἀπὸ τοῦ Μαρτίου ὁ ὕστερον, Ἰούλιος καλούμενος ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος). nonae Quintiles, αἱ Κοϊντίλιαι νῶναι, ἡ ἑβδόμη τοῦ Ἰουλίου μηνός.
Quintĭlĭus, ii, ἀ. Κυϊντίλιος.
Quintĭānus, a, um, (Quintius) τοῦ Κυϊντίου.
Quintĭpor. ŏris, ἀ. (Quintus-puer) Κοΐντου παῖς (ὄνομα δούλου).
Quintĭus, a, um, Κυΐντιος, Κοΐντιος, τοῦ Κοϊντίου. Quintus, i, ἀ. ὁ Κυΐντιος, Κοΐντιος, Κοΐγκτιος.
quinto, ἴδ. quintus.
quintŭplex, ĭcis, πενταπλοῦς. Οὐοπίσκος.
quintŭplico, are, ἴδ. quinquiplico, ἀμφ. γρ.
quintus, a, um, (quinque) πέμπτος, ἐπιῤῥηματικῶς· quintum, τὸ πέμπτον. quinto, πέμπτον. Ὄν. κύρ. Quintus, ἀ. Κόϊντος,
quintusdĕcĭmus, εἴτε quintus decimus. a, um, πεντεκαιδέκατος.
quinus, a, um, ἴδ. quini.
quippe, (quia-pe) δή, γάρ. quippe ruri se continebat, ἐν ἀγρῷ γὰρ διέτριβεν. quippe properabant, ἔσπευδον γάρ, διότι ἔσπευδον. movet me quippe, κινοῦμαι δή. 2) ἅτε, οἷα, ἅτε δή, οἷα δή. Democrito, quippe homini erudito, τῷ Δημοκρίτῳ, ἅτε σοφῷ ὄντι. quippe qui in oppidum perraro veniret, ἅτε (ἅτε δή) πάνυ σπάνιος εἰς ἄστυ ἐρχόμενος. quippe quia, ἐπειδή, ἐπεί τοι. quippe qui non potest, ἅτε οὐ δυνάμενος. quippe cum cives ejus eodem uterentur instituto, ἅτε δὴ τῶν αὐτοῦ πολιτῶν τῷ

Digitized by Google

αὐτῷ ἔθει χρωμένων. quippe enim ἤ quippe etenim, καὶ γὰρ δή. quippe quod, ὅτι δή.
quippĭam, ἴδ. quispiam.
quippĭni, ἐπίῤ. πῶς γὰρ οὔ; τί γὰρ οὔ;
quiqui, ἴδ. quisquis.
Quĭrĭana, orum, οὐ. πληθ. mala, ἄγνωστον εἶδος μήλων.
Quĭrīnālis, e, (Quirinus) Κυρίνιος, τοῦ Κυρίνου. flamen Quirinalis, ὁ τοῦ Κυρίνου εἴτε Ῥωμύλου ἱερεὺς εἴτε στεφανηφόρος collis Quirinālis, ὁ Κυρίνιος λόφος, εἷς τῶν ἑπτὰ λόφων τῆς Ῥώμης, ὁ τανῦν Monte cavallo.
Quĭrīnĭāna, ταὐτὸ τῷ Quiriana.
Quĭrīnus, a, um, Κυρίνιος, τοῦ Κυρίνου. collis Quirinus, ὁ Κυρίνιος λόφος.
Quĭrīnus, i, ἀ. (κατὰ Μακρόβιον ἐκ τοῦ curis λέξεως Σαβινικῆς, τῆς δηλούσης δόρυ). Κυρῖνος, Ἐνυάλιος, (ὄνομα τοῦ Ῥωμύλου εἰς θεοὺς τεταγμένου, ἔσθ' ὅτε καὶ τοῦ Ἰανοῦ, τοῦ Αὐγούστου, τοῦ Ἀντωνίου). gemini Quirini, Ῥωμύλος καὶ Ῥῶμος.
quiris ταὐτὸ τῷ curis.
Quĭris, ītis, ἀ. Κυρίτης, πολίτης τῶν ἐν τῇ Σαβίνῃ Κύρεων. 2) Κυρίτης, ὁ Ῥωμαῖος πολίτης. Ὑπὸ τῶν δημηγορούντων προσηγορεύοντο Κυρῖται. (Quirites), ἅπαντες οἱ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντες Ῥωμαῖοι.
*quĭrītātĭo, ĭōnis, θ. (quirito) ὀλολυγή, ὀλοφυρμός, σχετλιασμός.
quĭrītatus, ūs, ἀ. (quirito) ὀλολυγή, ὀλοφυρμός.
Quĭrītes, ium καὶ um, ἀ. ἴδ. Quiris.
quĭrīto, are, καὶ quĭrītor, ari, (Quirites) ἐπικαλοῦμαι τοὺς Κυρίτας, λιτανεύω. 2) συνήθως· ὀλολύζω, ὀλοφύρομαι, οἰμώζω, σχετλιάζω.
quirrito, are, φωνὴ τοῦ κάπρου.
quis, quid, ἴδ. qui, quae, quod.
quīs ἀντὶ τοῦ queis. ἴδ. qui, quæ, quod.
quisnam καὶ quinam, quaenam, quodnam καὶ quidnam, ἐρωτηματικῶς· τίς δή; τίς οὖν; τίς ποτε; quisnam tuebitur? τίς δὴ φυλάξει; quinam homo hic conqueritur? τίς δὴ ἐνταῦθα ὀλοφύρεται; quonam pacto? τίνι δὴ τρόπῳ; τίνι ποτὲ τρόπῳ; quidnam id est? τί δὴ (τί ποτε) τοῦτό ἐστι; quodnam ob facinus? τίνος δὴ ἔργου ἕνεκα; 2) ἀναφορικῶς· ὅστις, τίς. quaesivit, quasnam haberent, ἠρώτησε, τίνας ἔχοιεν. miserunt consultum, quidnam facerent, ἔπεμψαν τοὺς ἐρωτήσοντας, τί χρὴ ποιεῖν. 3) ἀορίστως· τίς. num quisnam, μῶν τις. num quidnam, μῶν τι.
quispĭam, quæpĭam, quodpĭam καὶ quidpĭam εἴτε quippiam, τίς, τί. grammaticus quispiam, γραμματικός τις. quispiam ex iis, εἷς αὐτῶν. ad aliam rem quampiam, πρὸς ἄλλο τι. si grando quidpiam nocuit, εἴτι ἡ χάλαζα ἔβλαψεν.
quisquam, quidquam καὶ quicquam, τίς, τί. estne quisquam? ἤ ἔστι τις; an quisquam est aeque miser? ἤ ἔστι τις οὕτως ἄθλιος; nego esse quidquam dictum, οὔ φημι οὐδὲν εἰρῆσθαι. neque quisquam locus est, οὐδὲ τόπος οὐδείς ἐστι. nec quisquam audet, οὔτε τολμᾷ οὐδείς. nec quisquam alia mulier, οὔτε ἄλλη τις γυνή. Σημ. θηλυκῶς quæquam, σπάν ἀντὶ τοῦ quisquam.
quisque, quaeque, quodque καὶ quidque, ἕκαστος, πᾶς τις, πᾶς. quisque videt εἴτε vident, ἕκαστος ὁρᾷ, ὁρῶσιν ἕκαστος. coepere se quisque extollere, ἤρξαντο ἐπαίρεσθαι ἕκαστος. ad se quisque discedebant, ἀπήρχοντο ἕκαστος ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ. suo cuique judicio est utendum, τῇ ἑαυτοῦ κρίσει ἕκαστον δεῖ χρῆσθαι. videndum, quo sua quemque natura maxime ferat, δεῖ σκοπεῖν, ποῖ ἡ ἑαυτοῦ φύσις ἕκαστον μάλιστα ἄγει. unus quisque, εἷς ἕκαστος. pro se quisque, ἕκαστος καθ' ἑαυτόν, ἐν τῷ μέρει, τὸ ἑαυτοῦ μέρος. gravissima quæque grana serere, τοὺς ἀεὶ βαρυτάτους κόκκους σπείρειν. quinto quoque die, διὰ πέμπτης ἡμέρας, διὰ πέντε ἡμερῶν. primo quoque tempore, ὅτι τάχιστα. bonus liber quo major quisque est, eo melior εἴτε melior est quisque quo major, καλόν τι βιβλίον ὅσῳ μεῖζόν ἐστι, τοσούτῳ βέλτιον. optimum quidque rarissimum est, ὅσῳ τι ἄριστόν ἐστι, τοσούτῳ σπανιώτατον, τὸ ἄριστον σπανιώτατόν ἐστιν. 2) ἔσθ' ὅτε· ἑκάτερος. 3) ὅστις ἄν, ὅστις καί, ὁστισοῦν, ὁστισδήποτε.
quisquĭlĭa, ōrum, οὐ. πληθ. Πετρώνιος. ἀμφ. γρ. ἀντὶ τοῦ
quisquĭlĭae, arum, θ. πληθ. (ἴσως ἐκ τοῦ quisque, ὥστε δηλοῦν· παντοῖα). σκύβαλα, συρφετός, χλῆδος. 2) μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπων· συρφετός, καθάρματα, ἀποκαθάρματα.
quisquis, quidquid καὶ quicquid, ὅστις, ὁστισδήποτε, ὅστις καί. quidquid supra tres syllabas habet, id ex pluribus est pedibus, ὅ,τι καὶ (ὅ,τι δή ποτε) πλέον ἤ τρεῖς συλλαβὰς ἔχει, τοῦτο ἐκ πλειόνων ποδῶν σύγκειται. quidquid id est, ὅ,τι καί ἐστιν, ὅ,τι ἂν ᾖ. quisquis erit ventus, ὅστις καὶ ἔσεται ὁ ἄνεμος, ὅστις ἂν ᾖ ὁ ἄνεμος. bestiae, ut quidquid objectum est, eo contentae sunt,

Digitized by Google

τὰ θηρία τῷ ἀεὶ παραβαλλομένῳ ἄρχουνται. quidquid progredior, ὅσον ἐφ' ὅσον προβαίνω. unumquidquid, ἓν ἕκαστον. — Σημ. quiqui ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ quisquis.

quitus, a, um, ἴδ. queo.

quī-vis, quaevis, quodvis καὶ quidvis, ὅστις βούλει, ὅς βούλει, πᾶς τις, ὁστισοῦν. quivis alius, ὅστις βούλει ἄλλος. mihi quidvis satis est, ὅ,τι βούλει (τὸ τυχὸν) ἀρκεῖ μοι. vestrum quivis, ὑμῶν ὅστις βούλει, ὁ βουλόμενος, πᾶς ὁ βουλόμενος. quivis unus, ὁ βουλόμενος, ὁ τυχών.

quivīscunque, quaeviscunque, quodviscunque, ὅστις βούλει, ὁστισδήποτε.

quō, ἐπίῤ. ἐρωτηματικῶς· ποῖ; quo ruitis? ποῖ φέρεσθε; ποῖ ὥρμησθε; 2) ποῖ; πρὸς τί; εἰς τί; πρὸς τίνα; παρὰ τίνα; κ.τ.τ. 3) ἀναφορικῶς· ὅποι, οἷ. in locum, quo aditus non erat, εἰς τόπον, ὅπου πάροδος οὐκ ἦν. quo terrarum, ὅποι γῆς. scio, quo amentiae progressi sitis, οἶδα εἰς ὅσον ἀνοίας ἐληλύθατε. dixit, quo vellet aurum, εἶπεν εἰς ὅ,τι (εἰς τί) βούλοιτο τὸν χρυσόν. 4) ὅπως, ἵνα. quo fiat, ὅπως γένηται. quo fieret, ὅπως γένοιτο. 5) non quo, οὐχ ὅτι, οὐχ ὅπως. 6) ὅσῳ, ὁπόσῳ. quo magis—, eo (tanto, hoc) magis—, ὅσῳ (ὁπόσῳ) μᾶλλον, τοσούτῳ (τόσῳ) μᾶλλον. 7) ἐπὶ στάσεως· quo loci, ποῦ, ὅπου, ὅπου ποτέ. 8) ἀορίστως· ποί. aliove quo, ἢ ἀλλοσέ ποι. ne quo, μή ποι, ὅπως μή ποι. si quo, εἴ ποι, ἐάν ποι. 9) quo minus ταὐτὸ τῷ quominus.

quŏ-ad, ἐπίῤ. σπαν ἐρωτηματικῶς· μέχρι τίνος; πόσον χρόνον; ἐπὶ πόσον χρόνον; 2) συνήθ. ἀναφορικῶς· μέχρις οὗ. ἕως, ἔςτε, ἐφ' ὅσον. quoad vixit, ἄχρις οὗ ἔζη, ἕως, (ἕως ἔτι) ἔζη, ὅσον χρόνον ἔζη. tamdiu quoad, τόσον χρόνον ἕως. eatenus quoad, ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἔςτε. Thessalonicae esse statueram, quoad scriberes, ἔδοξέ μοι ἐν Θεσσαλονίκῃ μένειν, ἕως (ἔςτε) γράψειας. quoad vivet, ἕως ἂν (ὁπόσον ἂν χρόνον) ζῇ. quoad renunciatum est, ἕως οὗ (ἔςτε) ἀνηγγέλθη. quoad te videam, ἕως ἂν (ἔςτ' ἂν) σε ἴδω. 3) ἐπὶ τόπου· μέχρις οὗ, μέχρις ὁπόσου. 4) μέχρις ὅτου, ἐφ' ὅσον, καθ' ὅσον, ὅσον, καθάπερ. Μετὰ γενικῆς· quoad ejus fieri poterit, ἐφ' ὅσον ἂν τοῦτο δύνηται γενέσθαι. quoad ejus facere possum, καθ' ὅσον ἐμοὶ δυνατά.

quŏădusque, (quoad-usque) ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἔςτε, τόσον χρόνον ἕως.

quŏcirca, καὶ quo circa, διό, διὸ δή, ὅθεν, ὅθεν δή, διὰ τοῦτο.

quōcum, ἀντὶ cum quo, μεθ' οὗ. ἴδ. qui, quae, quod.

quō-cunque, ἐπίῤ. ὅποι ἄν. quocunque me verto, ὅποι ἂν τρέπωμαι. Καὶ ἐν τμήσει· quo nos cunque feret fortuna, ὅποι ἂν ἡμᾶς κομίσῃ ἡ τύχη.

quod, οὐδέτερον τοῦ qui, quae, quod. 2) σύνδ. ὅτι. fecisti pergratum, quod librum misisti, πάνυ ἀρεστόν τι ἐποίησας, ὅτι τὸ βιβλίον ἔπεμψας, τὸ βιβλίον πέμψας. mirari se ajebat, quod non rideret, ἔλεγεν θαυμάζειν, ὅτι οὐ γελώῃ, ὅτι οὐ γελᾷ. scio, quod filius amet, ἀντὶ τοῦ filium amare, οἶδα ὅτι ὁ υἱὸς ἐρᾷ, τὸν υἱὸν ἐρᾷν. cognito, quod hostibus auxilium tulissent, μαθών, ὅτι τοῖς πολεμίοις ἐβοήθησαν. cognito, quod insidiae pararentur, μαθών, ὅτι ἐνέδρα κατασκευάζοιτο. tertius dies est, quod audivi, τρίτην ταύτην ἡμέραν τοῦτο ἀκήκοα. 3) ὅτι, διότι. propterea, quod, διὰ τοῦτο, διότι. id quod est consimilis, διότι ἐστὶ παραπλήσιος. nihil est, quod, οὐκ ἔστιν, οὗ ἕνεκα. hoc est quod, διὰ τοῦτο, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. noctu ambulabat Themistocles, quod somnum capere non posset, νύκτωρ περιεπάτει ὁ Θεμιστοκλῆς ὡς οὐ δυνάμενος καθεύδειν, λέγων ὅτι οὐ δύναιτο καθεύδειν. Socrates accusatus est, quod corrumperet juventutem, ὁ Σωκράτης εἰσηγγέλθη, ὅτι διαφθείρει τοὺς νέους, ὡς διαφθείρων τοὺς νέους. 4) εἰ καί, καὶ εἰ. quod sum ligneus, καίπερ ξύλινος ὤν. 5) ἐν ἀρχῇ λόγου· διό, οὖν, δέ. quod ubi intellexit, id agi. ἐπεὶ οὖν κατενόησεν, ὅτι βούλονται κτλ. quod ne legentem fatigemus, ἵν' οὖν μὴ κόρον ἐμποιῶμεν τῷ ἀναγιγνώσκοντι.

quŏdammŏdo εἴτε quodam modo, πῶς, τρόπον τινά, ἀμωσγέπως, ἀμηγέπη.

quŏdannis, ἐπίῤ. ἀντὶ τοῦ quotannis. Ἐπιγρ.

quodnam, quodvis ἴδ. quisnam, quivis.

quodni, ἴδ. ni.

Quod-sĕmĕl-arrĭpĭdes, is, ἀ. κωμικῶς πεπλασμένον ὄνομα κύριον παρὰ Πλαύτῳ ἅμα τῷ Numquam-postea-reddides, καὶ δηλοῦν τὸν ὅ,τι ἂν ἅπαξ ἁρπάσῃ μὴ ἀποδιδόντα οὐδέποτε.

quodsi, ἴδ. si.

quodpĭam, ἴδ. quispiam.

Quodvultdĕus, i. ἀ. Ὁ θέλει θεός. ὄν. κύρ. ἀνδρὸς ᾧ προσπεφώνηται συγγραφή τις Αὐγουστίνου, οἱονεὶ Ὀθελεϊθεος. Ἦν δὲ καὶ ἕτερα τοιαῦτα ὀνόματα δι' ἔθους ἐν τοῖς Χριστιανικοῖς χρόνοις, ὡς τὸ Adeodata, θ. καὶ τὸ Deogratias, ἀ. οἷον· Θεοδότη, Θεόχαρις.

Digitized by Google

quōi, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ cui.
quōjas εἴτε quōjātis, is, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ cujas.
quōjus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ cujus, a, um.
quōjus, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ cujus, γεν. τοῦ qui.
quo-lĭbet, ἐπίῤ. ὅποι βούλοι, ὅποι δή-ποτε. Λ. ποιητ.
quom, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ quum.
quōmĭnus, εἴτε quo minus, σύνδ. (ἐπὶ κωλύσεως ἢ ἀπαρνήσεως)· μή, τοῦ deterrere aliquem, quominus faciat, ἀποτρέπειν τινά, ποιεῖν τι, τοῦ ποιεῖν τι. si te dolor tenuit, quominus venires, εἴ σε ἡ λύπη ἐκώλυσεν ἐλθεῖν, τοῦ ἐλθεῖν. nihil impedit, quominus faciamus, οὐδὲν κωλύει ἡμᾶς ποιεῖν, non recusavit, quominus legis poenam subiret, οὐκ ἀπηρνήθη τὴν τοῦ νόμου ζημίαν ὑποστῆναι.
quōmódo εἴτε quo modo, (qui-modus) ἐρωτηματικῶς· τίνι τρόπῳ; τίνα τρόπον; πῶς; 2) ἐπιφωνηματικῶς· οἵῳ τρόπῳ! ὡς! 3) ἀναφορικῶς· ᾧ τρόπῳ, ὅν τινα τρόπον, ὅπως. quomodo—, sic—, ᾧ τρόπῳ (ὃν τρόπον, ὅπως)—, οὕτως—. hae res quomodo se habeant, narrare non audeo, ταῦτα τὰ πράγματα ὅπως ἔχει, οὐ τολμῶ εἰπεῖν. quaero, quomodo appellent, ζητῶ, ὅπως (εἴτε πῶς) καλοῦσιν.
quōmŏdŏcunque, ἐπίῤ ὅτῳ δήποτε τρόπῳ.
†quōmŏdŏlĭbet, ἐπίῤ. ὅτῳ δήποτε τρόπῳ.
quōmŏdŏnam (quomodo-nam), τίνι δὴ τρόπῳ; πῶς!
quōnam, ἐπίῤ ἐρωτηματικῶς· ποῖ δή; ποῖ οὖν; ποῖ ποτε; quonam nisi domum? ποῖ δὴ ἄλλοσε ἢ οἴκαδε; 2) ἀναφορικῶς; ὅποι, ποῖ.
quondam, ἐπίῤ. (quum-dam) ποτέ, πάλαι, τὸ παλαιόν. omnia dispersa quondam erant, πάντα ποτὲ διεσπαρμένα ἦν. senatus quondam decrevit, ἔδοξέ ποτε τῇ συγκλήτῳ. 2) παρὰ ποιηταῖς· ποτέ, ὕστερόν ποτε· poterit quondam, δυνήσεταί ποτε. 3) ποτέ, ἔσθ' ὅτε, ἐνίοτε.
quŏnĭam, σύνδ. (quum-jam) ἐπειδή, ἐπεί τοι, ἐπεί περ. quoniam ita tu vis, ἐπεί τοι οὕτω σὺ βούλει. quoniam posset, σπάν. ἀντὶ τοῦ poterat, ἐπειδὴ ἐδύνατο.
quōpĭam, ἐπίῤ ποῖ, εἴς τόπον τινά. Λ. ποιητ.
quōquam, ἐπίῤ. ποί, εἴς τινα τόπον. 2) ἅπαξ παρὰ Λουκρητίῳ· εἴς τι.
quŏque, σύνδ. καί, ἔτι. qua de causa Helvetii quoque reliquos Gallos virtute precedunt, διὸ δὴ καὶ οἱ Ἐλουήττιοι τῶν λοιπῶν Γάλλων ἀνδρείᾳ προέχουσι. non sophistae solum, sed philosophi quoque, οὐ μόνον σοφισταί, ἀλλὰ καὶ φιλόσοφοι. etiam quoque, ἔτι δὲ καί, ἔτι πρὸς τούτοις. 2) ne-quoque, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ne-quidem.
quōque, ἀφ. τοῦ quisque.
quōque, ἀντὶ τοῦ et quo.
quōquo, ἐπίῤ. ὅποι ἄν, ὅποι ποτέ, ὅποι δή ποτε. gentium, ὅποι γῆς ἂν βούληται.
quoquōmŏdo, σύνδ. ὅτῳ δήποτε τρόπῳ. Κικέρων.
quoquōversus, (-um) εἴτε quoquovorsus (um), ἐπίῤ. ὅπῃ δήποτε, ἁπάντῃ, ἁπανταχῇ.
quor, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ cur.
quorsus καὶ quorsum, ἐπίῤ (quo-versus) πῇ; ἀναφορικῶς· ὅπως. 2) πρὸς τί; εἰς τί; ἀναφορικῶς· πρὸς ὅ τι, εἰς ὅ τι, πρὸς τί; εἰς τί;
quŏt, ἄκλιτ. ἐρωτηματικῶς· πόσοι; quot sunt? πόσοι (πόσαι, πόσα) εἰσίν; 2) ἐπιφωνηματικῶς· ὅσοι, πόσοι! quot hausit calamitates! πόσας συμφορὰς ἤντλησεν! 3) ἀναφορικῶς· ὅσοι, ὁπόσοι. quod homines, tot sententiae, ὁπόσοι ἄνθρωποι, τόσαι γνῶμαι. tot annos, quot habet, τόσα ἔτη, ὅσα ἔγονε. quot annis εἴτε quotannis, ὅσα ἔτη ἑκάστου ἐνιαυτοῦ, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. quot diebus, ὅσαι ἡμέραι, ὁσημέραι. quot dies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
quotannis εἴτε quot annis, ἴδ. quot.
quotcălendis, ἐπίῤ. καθ' ἁπάσας τὰς καλάνδας, καθ' ἑκάστην νουμηνίαν. Πλαῦτος.
quŏtcunque, ἄκλιτ. ὁσοιδήποτε, ὁπόσοι ἄν. Λ. σπαν.
quŏtēni, æ, a, (quot) κατὰ πόσους, ὁπόσοι καθ' ἕκαστον.
†quŏtennis, e, (quot-annus) πόσων ἐτῶν.
quŏtĭdĭānus, a, um, (quotidie) καθημέριος, ὁ καθ' ἡμέραν. labor quotidianus, τὸ καθ' ἡμέραν ἔργον, τὸ καθ' ἡμέραν. victus, ἡ καθ' ἡμέραν τροφή. quotidiano, ἐπίῤ. καθ' ἡμέραν, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὁσημέραι. 2) μεταφορικῶς· κοινός, χυδαῖος. quotidianae formae, τὰ τῶν πολλῶν κάλλη, τὰ κοινὰ κάλλη. verba quotidiana, ῥήματα χυδαῖα, λέξεις χυδαῖοι.
quŏtĭdĭe, ἐπίῤ. (quot-dies) ὁσημέραι, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καθ' ἡμέραν.
*quŏtĭdĭo, ταὐτὸ τῷ quotidie. Χαρίσιος.
quŏtĭes εἴτε quŏtĭens, ἐπίῤ. (quot) ἐρωτηματικῶς· ποσάκις; 2) ἀναφορικῶς· ὁσάκις, ὁποσάκις. quoties—toties—, ὁσάκις, τοσάκις—.
quŏtĭescunque, ἐπίῤ. ὁποσακισοῦν, ὁποσάκις καί, ὁποσάκις ἄν.

Digitized by Google

*quŏtĭesque, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ προηγουμένῳ. ἀμφ. γρ. Κολουμέλλας.
quotlĭbet, ἄκλιτ. ὁσοιδήποτε.
quotmensĭbus, καθ' ἕκαστον μῆνα.
quotquot, ὅσοι καί, ὁσοιδήποτε. πρβλ. τὸ τῆς συνηθείας κατ' οὐδέτ. γένος ὅσα ὅσα. quotquot annis, ὅσα ἔτη, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν.
quŏtŭmus, a, um, (quotus) ἐρωτηματικῶς· πόστος; quotumo die pervenisti? ποσταῖος ἦλθες; 2) ἀναφορικῶς· ὁπόστος Πλαῦτος.
quŏtŭplex. ĭcis? (quotus, plico) ποσαπλάσιος; Λ. Γλωσ.
quŏtus, a, um, (quot) ἐρωτηματικῶς· πόστος; quota pars; πόστον μέρος; quota hora est? πηνίκα ἐστί; ποσάπουν τὸ στοιχεῖον; ποσάπους ἡ σκιά; quotus quisque εἴτε quotusquisque, πόστος τις, πόστος πάντων. 2) ἀναφορικῶς· ὁπόστος. quotā (ὑπον. horā). ὁπηνίκα, πηνίκα. dic, quotus es, εἰπέ, πόστος αὐτὸς εἶ, σὺν πόσοις εἶ, πόσοι ἐστέ.
quŏtuscunque. ăcunque, umcunque, ὁποστοσοῦν. Λ. ποιητ.
quŏtusquisque, ταὐτὸ τῷ quotus quisque. ἴδ. quotus.
quŏusque, ἐπίῤ. (quo-usque) ἐρωτηματικῶς· ἐπὶ πόσον χρόνον; μέχρι τίνος; πόσον ἔτι χρόνον; ἕως πότε; 2) μέχρι τίνος τόπου; ἐπὶ πόσον; 3) ἀναφορικῶς· μέχρις ὅποι, μέχρις οὗ, ἐφ' ὅσον.
quō-vis, ἐπίῤ, ὅποι βούλει, ὅποι δήποτε. Λ. ποιητ.
quum, εἴτε cum, σύνδ. ὅτε, ὁπότε, ὅταν, ἡνίκα quum potest, ὁπότε δύναται. soletis quum aliquid hujusmodi auditis, dicere, εἰώθατε, ὅταν τοιοῦτόν τι ἀκούητε, λέγειν. cum recte navigari poterit, tum naviges, ὁπότε πλοῦς ἔσται, (ὅταν πλοῦς ᾖ, ἐπειδὰν πλοῦς γένηται), τότε δεῖ σε πλεῖν. tum quum Sicilia florebat, τότε, ὅτε ἡ Σικελία ηὐδαιμόνει, (ἡνίκα ηὐδαιμόνει). multi anni sunt, quum ille in meo aere est, πολλὰ ἤδη ἔτη ἐκεῖνος οἰκεῖός μοί ἐστι, πολὺς ἤδη χρόνος, ἐξ οὗ οἰκεῖός μοί ἐστιν. jam in conspectu acies erat cum hostes clamorem sustulere, ἤδη ἐν ὄψει ἡ παράταξις ἦν, καὶ ἐξαίφνης οἱ πολέμιοι ἀνεβόησαν. — Lysimachus, quum adversus Seleucum pugnaret, in pugna occisus est, Λυσίμαχος, ὅτε πρὸς Σέλευκον ἐμάχετο, ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανεν. quum ab hostibus non longe abesset, Considius ad eum accurrit, ὅτε οὐ πόῤῥω τῶν πολεμίων ἀπεῖχε. Κωνσίδιος δρόμῳ πρὸς αὐτὸν ἔρχεται. 2) ἐπεί, ἐπειδή quae quum dixisset, ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπεν. Caesari quum id nunciatum esset, maturat etc, ἐπεὶ δὲ ταῦτα τῷ Καίσαρι ἠγγέλθη, σπεύδει (ἔσπευσε) κτλ. Alexander cum Clitum interemisset, vix a se manus abstinuit, Ἀλέξανδρος, ἐπεὶ Κλεῖτον ἀπέκτεινε (Κλεῖτον ἀποκτείνας), μόλις ἑαυτοῦ ἀπέσχετο. — Verres, quum rosam viderat tum incipere ver arbitrabatur. ὁ Οὐέῤῥης, ὅτε (ὁπότε) ἴδοι ῥόδον, τότε ἄρχεσθαι τὸ ἔαρ ἡγεῖτο. quum ad aliquid oppidum venerat, in cubiculum deferebatur, ἐπειδὴ (ὁπότε) εἰς πόλιν τινὰ ἔλθοι, εἰς τὸ δωμάτιον ἐκομίζετο. cum primum coepit, εὐθὺς ἐπεί, ὡς τὸ πρῶτον ἤρξατο. 3) ὅτε, ὁπότε, ἐπεί, ἐπειδή, διότι, ὅτι. cum Athenas tanquam ad mercaturam bonarum artium sis profectus, inanem redire turpissimum est, ἐπεὶ εἰς Ἀθήνας ὥσπερ ἐπ' ἀγορὰν καλῶν τεχνῶν ἐπορεύθης, κενὸν ἐπανελθεῖν αἴσχρότατόν ἐστι. quum sciret, ἐπεὶ ᾔδει, εἰδώς.— bene facitis, cum venitis, καλῶς ποιεῖτε ἐρχόμενοι, καλῶς ποιοῦντες ἔρχεσθε. quum non potuisti, ἐπειδή, ἐπεί τοι, ἐπείπερ οὐκ ἠδυνήθης. 4) καίπερ. cum ea nondum consecutus eram, tamen—, καίπερ οὐκέτι ἐκείνων τυχών, ὅμως—. fuit pauper, quum ditissimus esse posset, πένης ἦν καίπερ πλουσιώτατος εἶναι δυνάμενος. 5) cum—, tum—, καί—. καί. cum summa humanitas, tum mira comitas, καὶ μεγίστη φιλανθρωπία, καὶ θαυμαστὴ δὲ εὐπροσηγορία. cum multis ex rebus, tum ex hac re vel maxime, ἐκ πολλῶν τε καὶ δὴ καὶ ἐκ τούτου μάλιστα, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν, ἀτὰρ καὶ ἐκ τούτου. 6) quummaxime, τὰ μάλιστα, νῦν μάλιστα. ut quum maxime, ὡς (ὅτε τὰ) μάλιστα.
*quumcumque, ταὐτὸ τῷ quandocumque. Λουκρήτιος.
*quume καὶ cume, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ quum. Σκαῦρος.

R

R συντόμως δηλοῖ· Roma, Romanus, restituit, reficiendum, κτλ. Τὰ δὲ R. P. res publica. R. R. rationes relctae R. G. C. rei gerundae causa Ἐπὶ νομισμάτων· R. S. Romae signata. Ἐπὶ τάφων· R. I. P. requiescat in pace. R. S. P. requietorium sibi posuit, κτλ.
Rabbi, ἄ. ἄκλιτ. (λέξις Ἑβραϊκή). Διδάσκαλος.
*răbĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ rabies. Σερούϊος.

Digitized by Google

răbĭde, ἐπίῤ. (rabidus) λυσσαλέως, λυσσωδῶς, μανικῶς.
rabĭdus, a, um, (rabies) λυσσαλέος, λυσσῶν, (κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ κυνός). 2) μεταφ. λυσσαλέος, λυσσώδης, οἰστρώδης, μανικός, μανιώδης.
răbĭes, em, e, θ. (rabio) λύσσα, (κατ' ἐξοχὴν ἡ τῶν κυνῶν λύσσα). 2) μετφ. ἡ λύσσα, μανία, ὁ οἶστρος. rabies ventris ἢ edendi, σφοδρὰ πεῖνα. —Ἡ γενικὴ ἅπαξ μόνον παρὰ Λουκρητ. 4,1083 εὕρηται καὶ δὴ εἰς ēs.
răbĭo, ĕre, λυσσῶ, μαίνομαι.
răbĭōse, ἐπίῤ. λυσσωδῶς, λυσσάλέως, μανικῶς.
*răbĭōsŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ rabiosus) λυσσῶν πως, ὑπομαινόμενος.
răbĭōsus, a, um, λυσσώδης, μανιώδης, οἰστρώδης.
Răbīrĭus, ii, ἀ. Ῥαβίριος. Răbīrĭānus, a, um, τοῦ Ῥαβιρίου.
răbo, ĕre, ἀδόκιμον ἀντὶ rabio.
răbo, ōnis, ἀ. κωμικ. ἀντὶ τοῦ arrhabo.
răbŭla, æ, ἀ. (rabo) διχοῤῥάφος, γλωσσογάστωρ, ἀγοραῖος, ὑλακτητὴς εἴτε κεκράκτης.
răbŭlāna, æ, θ. pix, ἄγνωστον εἶδος πίσσης.
răbŭlātĭo, ĭōnis, θ. καὶ rabulatus, ūs, ἀ. διχοῤῥαφία, ἀγοραῖος γλωσσαλγία.
*răbŭlātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
Rabŭlējus, i, ἀ. Ῥαβολήϊος.
răbuscŭla vitis, θ. ἄγνωστον εἶδος ἀμπέλου.
răcēmārĭus, ĭi, ἀ. (racemus) κλῆμα ἐπιφυλλίδα φέρον.
răcēmātĭo, ĭōnis, θ. (racemor) τὸ ἐπιφυλλίζειν, βοτρυολογία.
*răcēmātus, a, um, κορυμβοφόρος, βοτρυώδης.
răcēmĭfer, ĕra, ĕrum, (racemus-fero) κορυμβοφόρος, βοτρυφόρος. racemifer Bacchus, ὁ βοτρυοστέφανος, βοτρυοχαίτης Διόνυσος.
*răcēmor, ari, (racemus) ἐπιφυλλίζω. μεταφ. ἐπικαρπολογοῦμαι.
răcēmōsus, a, um, πλήρης ῥαγῶν. 2) βοτρυώδης. Πλίνιος.
răcēmus, i, ἀ. βότρυς (οἱ μίσχοι τῆς σταφυλῆς, ἐξ ὧν κρέμανται αἱ ῥᾶγες). 2) κόρυμβος (τοῦ κισσοῦ κ.τ.τ.) 3) ποιητ. ὁ βότρυς, ἡ σταφυλή. 4) ῥάξ, ἄκινος.
Racilĭus, a, um, Ῥακίλιος, τοῦ Ῥακιλίου. Racilius, ἀ. ὁ Ῥακίλιος. Racilia, æ, θ. ἡ Ῥακιλία.
*rădĭātĭlis, e, (radio) ἀκτινοβόλος, στίλβων.
rădĭātĭo, ĭōnis, θ. (radio) ἀκτινοβολία, στίλβη.
rădĭātus, a, um, ἴδε radio.
rādīcālĭter, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ radicitus. Πρόσπερος.
*rādīcesco, ĕre, ῥιζοβολῶ, ῥιζοφυῶ.
rādīcĭtus, ἐπίῤ. (radix) ῥίζηθεν, ῥιζόθεν, πρόῤῥιζον, πρόῤῥιζα.
rādīcor, atus sum, ari, (radix) ῥιζοῦμαι, ῥιζοφυῶ. —radicatus, a, um, ῥίζαν ἔχων. μεταφ. ἐῤῥιζωμένος.
*rādīcōsus, a, um, (radix) πολύῤῥιζος.
rādīcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ radix) ῥίζιον, ῥιζίον. 2) ῥαφανίς. 3) στρουθίον (βοτάνη).
rădĭo, avi, atum, are, (radius) aliquid, ἀκτῖσι λαμπρύνω τι. —radiatus, a, um, ἀκτινοβολούμενος, καταλαμπόμενος. 2) ἀκτινοβόλος, λάμπων, ἀστράπτων, στίλβων. 3) ἀκτινωτός. 4) ἐπὶ τροχοῦ· ἀκτῖνας, κνήμας εἴτε κνημίας ἔχων. Ἴδε καὶ radior.
rădĭŏlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ radius) μικρὰ ἀκτίς. 2) εἶδος ἐλαίας καὶ βοτάνη.
rădĭor, ari, (radius) ἀκτινοβολῶ, στίλβω. λάμπω, ἀστράπτω. radians, ntis, ἀκτινοβολῶν, ἀκτινοβόλος, στίλβων, λάμπων, ἀστράπτων.
rădĭōsus, a, um, (radius) ἀκτινοβόλος.
rădĭus, ĭi, ἀ. ῥ ά β δ ο ς, ῥαβδίον. 2) κεραία τῶν μαθηματικῶν. 3) κερκὶς (ἡ ὑφαντικὴ κερκίς). 4) κερκὶς τοῦ βραχίονος, παραπήχιον. 5) πλῆκτρον ὀρνίθων τινῶν. 6) κέρκος, κέντρον, πόσθη. 7) εἶδος ἐπιμήκους ἐλαίας. 8) ἀκτὶς τροχοῦ, κνήμη, κνημία. 9) ἀκτὶς κύκλου, ἡμίσεια διάμετρος. 10) ἀκτὶς ἡλίου, ἀστραπῆς, ὀφθαλμῶν, κ.τ.τ. radii solis, αἱ ἀκτῖνες εἴτε ἔθειραι τοῦ ἡλίου. ποιητ. radii, ὁ ἀκτινωτὸς στέφανος, αἱ περὶ τὴν κεφαλὴν ἀκτῖνες.
rādix, īcis, θ. (ῥάδιξ) ῥίζα. agere radices, ῥιζοφυεῖν, ῥιζοβολεῖν. radices capere, ῥιζοῦσθαι. radice εἴτε radicibus evello εἴτε eruo aliquid, αὐτόῤῥιζον, πρόῤῥιζον, ῥιζόθεν ἐκσπῶ τι. 2) ῥάδιξ, ῥαφανίς. dulcis, γλυκύῤῥιζα. 3) montis, πυθμὴν εἴτε ποῦς ὄρους. radices, πρόποδες, ὑπώρεια, πρυμνώρεια. 4) μεταφ. ῥίζα, βάσις, ἀρχή.
rādo, si, sum, ĕre, aliquid, ξέω, ξύω τι. lapides, ξέω λίθους. nomen, ξύειν, ἐξαλείφειν ὄνομα. aream, καθαίρειν τὴν ἅλω. caput barbam, ξυρᾶν τὴν κεφαλήν, τὸν πώγωνα. modo tondere, modo radere barbam (ὑπον. sibi), ποτὲ μὲν κείρεσθαι, ποτὲ δὲ ξυρᾶσθαι (ξύρεσθαι, ἀποξυρᾶσθαι) τὸν πώγωνα. terram pedibus, σκάλλειν τὴν γῆν τοῖς ποσίν 2) μεταφ. κείρειν, ἀφαιρεῖν τι. 3) ἐγγύθεν παρέρχομαι εἴτε παραμείβομαί τι. flumen radit ripas, ὁ

Digitized by Google

ποταμὸς παραμείβεται, ξαίνει τὰς ὄχθας. radere littus, πλεῖν παρὰ γῆν. metam, κάμπτειν τὸν καμπτῆρα. iter, διανύτειν ὁδόν. 4) διακναίω, λυπῶ τι

rădŭlă, æ, θ. (rado) ξυήλη, κνηστήριον.

rădŭlāna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ rabulana.

Raetĭa, æ, θ. Ῥαιτία, ἡ Ῥαιτική. Raeti, orum, ἀ. οἱ Ῥαιτοί.

Raetus, Raetĭus, καὶ συνήθως Raetĭcus, a, um, Ῥαιτικός.

rāja, æ, θ. βάτος, (ἰχθύς).

ralla, æ, θ. (rarus) tunica, ὁ ἀραιὸς χιτών.

rallĭāna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ ralla. Διοκλητιανοῦ ἔδικτον.

rallum, i, οὐ. (rado) ξύστρον.

rallus, a, um, (rasus) ταὐτὸ τῷ rasilis καὶ ralla.

rāmāle, is, οὐ. (ramus) φρύγανον, κληματίς. ramalia, orum, οὐ. πληθ. τὰ φρύγανα, κάρφη, αἱ κληματίδες.

rāmenta, æ, θ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ramentum.

rāmentōsus, a, um, (ramentum) ξυσματώδης. ramentosa, orum, οὐ. πληθ. τὸ ξυσματῶδες διαχώρημα.

rāmentum, i, οὐ. (rado) ξύσμα. ἀπόξυσμα.

rāmĕus, a, um, (ramus) ἐκ κλάδων. ramea fragmenta, κλάδων κλάσματα, φρύγανα.

rāmex, ĭcis, ἀ. (ramus) κάμαξ, κλάδος, ὄζος. 2) κήλη, (νόσος). 3) ramices, πληθ. αἱ τοῦ πνεύμονος ἀρτηρίαι.

*rāmĭcōsus, a, um, (ramex) ramicosus, i, ἀ. ὁ κηλήτης.

Ramnes καὶ Ramnenses, ium, ἀ. οἱ Ῥαμνήνσης, Ῥαμνῖται, μία τῶν τριῶν ἀρχαίων φυλῶν, εἰς ἃς Ῥωμύλος τὴν τῆς Ῥώμης πληθὺν διεῖλεν. 2) εἷς τῶν τριῶν ἱππικῶν λόχων τοῦ Ῥωμύλου. 3) ποιητ. οἱ ἱππεῖς.

rāmōsus, a, um, πολύκλαδος, πολύοζος. μεταφ. πολυσχιδής, πολύσχιστος.

rāmŭlōsus, a, um, (ramulus) πλήρης κλαδίσκων.

rāmŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ ramus) κλαδίσκος, κλαδίον, κλώνιον, κλωνάριον.

rāmus, i, ἀ. (ῥάδαμος) ὄζος, κλάδος, κλών. 2) ῥόπαλον. 3) κλάδος ἢ ῥάχις ὄρους.

rāmuscŭlus, i, ἀ ταὐτὸ τῷ ramulus.

rāna, æ, θ. (φρύνη) βάτραχος. (ἀμφίβιον). 2) βάτραχος (ἰχθύς). 3) ὑπογλώττιος βάτραχος (νόσος).

rancĕo, ēre, ἄχρηστ. ταγγίζω. rancens, ταγγίζων, ταγγός.

rancesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ ranceo) ταγγίζω.

rancĭde, ἐπίῤ. ἀηδῶς.

rancĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ rancidus) ὑπό τι ταγγός. 2) μεταφ. ἀηδής.

rancĭdus, a, um, ταγγός, ταγγίζων, σαπρός. 2) μεταφ. ἀηδής.

rancor, ōris, ἀ. (ranceo) ταγγή. 2) μεταφ. ὁ κότος, τὸ μῖσος.

rānĭcŭlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ ranunculus, ἀμφ. γρ.

rānŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ rana) μικρὸς βάτραχος. 2) ὑπογλώττιος βάτραχος, (νόσος).

rănuncŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ rana) βάτραχος. 2) βατράχιον, (βοτάνη). 3) κάτοικος βαλτώδους χώρας. Κικέρων.

rāpa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ rapum.

*rāpācĭa, orum, οὐ. πληθ. γογγυλίδια, οἱ τῆς γογγύλης καυλοί.

*răpācĭda, καὶ răpācĭdes, æ, ἀ. (rapax) κωμ. Ἁρπαγίδης.

răpācĭtas, ātis, θ. (rapax) τὸ ἁρπακτικόν.

răpax, ācis, (rapio) ἁρπαλέος; ἅρπαξ, ἁρπακτικός, ἁρπακτήριος. —dentes rapaces, οἱ τομεῖς. Μετὰ γενικῆς· succinum rapacissimum ignium, τὸ ἤλεκτρον σφόδρα εὔφλεκτον. ingenia rapacia virtutis, φύσεις δεκτικαὶ ἀρετῆς. 2) ἁρπακτικός, ῥαγδαῖος, ὁρμητικός.

răphănīnus, a, um, ῥαφάνινος.

răphănītis, ĭdis, θ. ῥαφανῖτις ἶρις, (βοτάνη).

rădhănos, i, agria ἢ silvestris, θ. εἶδος εὐφορβίου (βοτάνη).

răphănus, i, ἀ. ῥάφανος, ῥαφανίς.

rāpĭcĭus, a, um, (rapum) τῆς γογγύλης.

răpĭde, ἐπίῤ. ἁρπακτικῶς, ὁρμητικῶς, ῥάγδην, βιαίως.

răpĭdĭtas, ātis, θ. (rapidus) ῥαγδαιότης, τὸ ὁρμητικόν.

*răpĭdŭlus, a, um, ὑποκορ. τοῦ ἑξῆς.

răpĭdus, a, um, (rapio) ἁρπακτικός, ἁρπακτήριος, ἁρπαλέος. 2) ῥαγδαῖος, ὁρμητικός, σφοδρός, βίαιος.

răpīna, æ, θ. (rapio) ἁρπαγή, ἁρπαγμός. ad rapinam, εἰς ἁρπαγήν, ἐφ' ἁρπαγήν. rapinas facere, ἁρπαγὰς ποιεῖσθαι εἴτε ποιεῖν. 2) ἁρπαγή, ἅρπαγμα, ἅρπασμα, λεία. 3) σπαν. ἡ συναρπαγή, ὁ σπαραγμός.

rāpīna, æ, θ. (rapum) πρασιὰ ῥαπύων ἢ γογγυλίδων. 2) ῥάπυς, γογγύλη, γογγυλίς.

*răpīnātĭo, ĭōnis, θ. (răpīna) ἁρπαγή, ἁρπαγμός.

răpīnator, ōris, ἀ. (răpina) ἅρπαξ. Λ. σκ.

răpĭo, pŭi, ptum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἁρπάζω τινὰ ἤ τι. rapere torrem ab ara, ἁρπάζειν δαλὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. juventus rapit arma, ἡ νεολαία ἁρπάζει, ἀναρπάζει τὰ ὅπλα, δράττεται τῶν ὅπλων. quo rapis me? ποῖ

Digitized by Google

με ἀφαρπάζεις, ἀπάγεις; aliquem rapere in carcerem, ἀναρπάζειν, ἀπάγειν τινὰ εἰς δεσμωτήριον. ad supplicium, ἀπάγειν τινὰ ἐπὶ θανάτῳ. rapere virginem, ἁρπάζειν παρθένον. pilam, ἁρπάζειν τὴν σφαῖραν. rapere aliquid sub divum, εἰς τὸ φανερὸν ἐκφέρειν τι. mors rapit aliquem, ὁ θάνατος ἁρπάζει, ἀναρπάζει, μάρπτει τινά. occasionem rapere, δράττεσθαι, ἀντιποιεῖσθαι τοῦ καιροῦ. bellum, σπουδῇ ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ πολέμου. rapere, ἁρπάζειν, ἁρπαγὰς ποιεῖν εἴτε ποιεῖσθαι. raptum, i, οὐ. εὕρηται μόνον κατ' ἀφαιρετικήν. rapto vivere, ἀφ' ἁρπαγῆς τὸν βίον ἔχειν, εἴτε ποιεῖσθαι. victoriae gloriam in se rapere, τὴν τῆς νίκης δόξαν σφετερίζεσθαι, τῆς δόξης ἀντιποιεῖσθαι. cupiditas rapit aliquem, ἡ ἐπιθυμία ἄγει, ἀπάγει, φέρει τινά. rapi in errorem, ἄγεσθαι, φέρεσθαι εἰς πλάνην. amentiā rapi, ὑπ' ἀνοίας οἴχεσθαι φερόμενον. rapere aliquem ad aliquid, ἄγειν, παρορμᾷν τινα ἐπί τι. rapere judicem, συναρπάζειν, κινεῖν τὸν δικαστήν. 2) ἁρπάζω, διαρπάζω. regionem, χώραν. rapiunt feruntque urbem, ἄγουσι καὶ φέρουσι τὴν πόλιν. 3) ὁρμητικῶς, ταχέως ποιῶ τι. rapere urbem, ταχέως αἱρεῖν τὴν πόλιν. viam, ταχύνειν τὴν ὁδόν transitum rapuit. ταχέως εἴτε σπουδῇ διέβη. Σημ. Ἡ λέξις αὕτη οὐχ εὕρηται παρὰ Καίσαρι.

*răpister, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ rapinator. Λουκίλιος. ἀμφ. γρ.

*rāpister, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ ἑξῆς. ἀμφ. γρ. Κολουμέλλας.

rāpistrum, i, οὐ. (rapum) ἡ ἄγριος ῥάπυς.

*răpo, ōnis, ἀ. (rapio) ἅρπαξ.

raptim, ἐπίῤ. (rapio) σπαν. ἁρπάγδην, ἁρπαλέως, ἁρπακτικῶς. 2) συνήθ. ῥάγδην, ἐπισπερχῶς, ταχέως.

raptĭo, ĭōnis, θ. (rapio) ἁρπαγή, ἁρπαγμός.

raptĭto, are, ταὐτὸ τῷ rapto.

rapto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ rapio) aliquem ἢ aliquid, ἁρπάζω, ἀναρπάζω, βίᾳ ἕλκω, ῥυστάζω τινὰ ἤ τι. Hectorem circa muros, ἕλκειν, ῥυστάζειν τὸν Ἕκτορα περὶ τὰ τείχη. aliquem in crimina, ἀναρπάζειν, ἀπάγειν τινὰ εἰς δίκην, ἐγκαλεῖν. aliquem, συναρπάζειν, ἐξάγειν τινά. raptari, ἐξάγεσθαι, ἄγεσθαι, φέρεσθαι. 2) aliquid, ἁρπάζω, διαρπάζω τι. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.

raptor, ōris, ἀ. (rapio) ἅρπαξ, ἁρπακτής. ἐπιθετικῶς· raptor lupus, ὁ ἁρπακτὴς λύκος.

*raptōrĭus, a, um, (rapio) ἁρπακτήριος.

*raptrix, īcis, θ (raptor) ἁρπάκτειρα.

raptum, i, οὐ. ἴδ. rapio.

*raptūra, æ, θ. λεία. Πλίνιος. ἀμφ. γρ.

rāptus, a, um, ἴδ. rapio.

raptus, ūs, ἀ. (rapio) ἁρπαγή, ἁρπαγμός.

rāpŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ rapum) μικρὰ ῥάπυς, γογγύλιον, γογγυλίδιον.

rāpum, i, οὐ. ῥάπυς, γογγύλη, γογγυλίς.

rāre, ἐπίῤ. ἀραιῶς, μανῶς. 2) σπανίως, ὀλιγάκις

rārĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (rarus-facio) ἀραιῶ, μανῶ τι. Λουκρήτιος.

rārĕfīo, actus sum, ĭĕri, ἴδ rarefacio.

*rārenter, ἐπίῤ. σπανίως, ὀλιγάκις.

rāresco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ rarus) ἀραιοῦμαι, μανοῦμαι. 2) χαλῶ.

*rārĭpĭlus, a, um, (rarus-pilus) ἀραιόθριξ.

rārĭtas, ātis, θ. (rarus) ἀραιότης, μανότης. 2) σπάνις, σπανιότης, ὀλιγότης.

rārĭtūdo, ĭnis, θ. (rarus) ἀραιότης μανότης. Λ. σπαν.

rāro, ἐπίῤ. (rarus) σπανίως, ὀλιγάκις. aliquid raro fit, σπάνιον γίγνεταί τι. raro uti aliqua re, σπανίῳ χρῆσθαί τινι. aves, quae rarissime apparent, ὄρνιθες, αἵπερ σπανιώταται φαίνονται. Σημ. Ὁ τύπος raro πολλῷ συνηθέστερός ἐστι τοῦ rare καὶ rarenter.

rārus, a, um, ἀραιός, μανός. rara terra, ἡ ἀραιὰ γῆ. rara silva, ὁ ἀραιός, μανὸς δρυμός. tunica rara, ὁ μανὸς χιτών. rara acies, ἡ ἀραιὰ παράταξις. rarus capillus, ἡ ἀραιὰ κόμη. rarum corpus, ἀραιόν, χαλαρὸν σῶμα. 2) σπάνιος, ὀλίγος. hoc rarum est, τοῦτο σπάνιόν ἐστι, τοῦτο σπάνιον γίγνεται. omnia praeclara rara, πάντα τὰ ἐκπρεπῆ σπάνιά ἐστι, τὸ γὰρ τίμιον σπάνιον. rarus visu, σπάνιος ἰδεῖν. rari, σπάνιοι, ὀλίγοι. 3) σπάνιος, τίμιος, ἐξαίρετος, ἐκπρεπής, οὐχ ὁ τυχών.

*rāsāmen, ĭnis, οὐ. (rado) ξύσμα, ἀπόξυσμα.

rāsĭlis, e, (rado) ξεστός, λεῖος. 2) rasilis tunica ταὐτὸ τῷ ralla, ὅπερ ἴδε.

rāsĭo, ĭōnis, θ. ξέσις, ξύρησις.

rāsis, is, θ. ῥητίνη.

rāsĭto, avi, are, (θαμιστ. τοῦ rado) ξυρῶμαι, ξύρομαι. barbam, τὸν πώγωνα. Λ. σπ.

*rāsor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ fidicen. Φῆστος.

rāsōrĭus, a, um, (rado) ξυρήκης, ξηρίας. Λ. Γλωσσαρίων.

rastellus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ rastrum) λίστριον, σκαπάνιον.

rastrarĭa, æ, θ. ἡ λίστροις ἐργαζομένη τὴν γῆν, ἡ χωρική. Καικίλιος.

Digitized by Google

rastrum, i, οὐ. (πληθ. rastra, καὶ συνήθως rastri, ἀ.) (rado) λίστρον, λίστρος, δίκελλα, ξύστρον.

rāsūra, æ, θ. (rado) ξέσις. 2) ξύρησις. 3) ξύσμα, ξέσμα, ἀπόξυσμα.

*rāsus, ūs, ἀ. (rado) ξέσις, ξύσις.

rătārĭae, arum, θ. πληθ. (ratis) εἶδος πλοιαρίων.

rătĭārĭus, ĭi, ἀ. (ratis) ἀγωγεὺς σχεδίας.

rătĭhăbĭtĭo, ĭōnis, θ. (ratus-habeo) κύρωσις. Λ. νομικῶν.

rătĭo, ĭōnis, θ. (reor) λόγος, λογισμός, (ὁ διὰ τῶν ἀριθμῶν λογισμός). rationem alicujus rei putare, habere, ducere, inire, λογισμόν τινος ποιεῖσθαι, λογίζεσθαί τι. rationem pecuniae conficere, computare, τὰ χρήματα ἀναλογίζεσθαι. ratio accepti et expensi εἴτε dati, ὁ λογισμός, ἀπολογισμὸς τοῦ λήμματος καὶ ἀναλώματος. ratio constat, ὁ λογισμὸς καθαρός ἐστιν. rationem alicui reddere, λογισμόν τινι ἀποδιδόναι, ἀπολογίζεσθαί τινι. rationes putare cum aliquo, λογισμοὺς ποιεῖσθαι, διαλογίζεσθαι πρός τινα. 2) τὸ λογισμοῦ ἐπιδεκτικόν, ἀριθμός, ποσόν, ποσότης. 3) ἀπογραφή, καταγραφή, κατάλογος. 4) λόγος, ἀπολογισμός, εὐθύνη, εὐθύναι. rationem dare, reddere alicui, λόγον εἴτε εὐθύνας διδόναι, ἀποδιδόναι, ὑπέχειν τινί. ab aliquo rationem reposcere, παρά τινος λόγον εἴτε εὐθύνας αἰτεῖν, ἀπαιτεῖν. 5) λόγος, λογισμός, διαλογισμός, ἀναλογισμός, σκέψις. mecum rationes puto, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, ἀναλογίζομαι ἐν ἐμαυτῷ, διαλογίζομαι πρὸς ἐμαυτόν, λογίζομαι, συλλογίζομαι, σκοποῦμαι. 6) πράγματα, χρεία. res rationesque alicujus curo, τῶν πραγμάτων καὶ χρειῶν τινος φροντίζω. in publicis privatisque rationibus Graecis utuntur litteris, ἐν δημοσίαις τε καὶ ἰδίαις χρείαις χρῶνται Ἑλληνικοῖς γράμμασι. ratio bellica, ἡ πολεμικὴ χρεία, τὰ πολεμικά. rationes civitatis, τὰ τῆς πολιτείας πράγματα. ratio studiorum, τὰ κατὰ τὰς σπουδάς, μελέτας, τὰ γράμματα. meae rationes, ἡ ἐμὴ χρεία, τὰ ἐμοὶ συμφέροντα. suis rationibus alienum putat, τῶν αὐτοῦ συμφερόντων ἀλλότριον ἡγεῖται, ἀσύμφορον εἶναι νομίζει. agricolae rationem habent cum terra, οἱ γεωργοὶ περὶ τὴν γῆν εἰσι, πραγματεύονται περὶ τὴν γῆν. cum aliquo rationem habere, πρός τινα πράγματα ἔχειν, ἐπιμιξίᾳ χρῆσθαι. 7) λόγος, φροντίς. rationem alicujus rei habere, ducere, λόγον τινὸς ἔχειν, ποιεῖσθαι. rationem civium habere, λόγον ποιεῖσθαι, φροντίζειν τῶν πολιτῶν. frumenti rationem habere, πρόνοιαν τοῦ σίτου ποιεῖσθαι. salutis rationem habere, ἐπιμελεῖσθαι τῆς σωτηρίας. 8) λόγος, τρόπος, μέθοδος, τάξις. eadem ratione, τῷ αὐτῷ τρόπῳ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. vitae rationem suscipere, βίου τρόπον, βίον, ἐπιτήδευμα αἱρεῖσθαι. ratio dicendi, ὁ τρόπος τοῦ λέγειν. ratio reipublicae constituendae, ὁ τρόπος, ἡ κατάστασις, τὸ σύστημα τῆς πολιτείας. ratio bellandi, ὁ τρόπος τοῦ πολεμεῖν. rationem pontis hanc instituit, τὰ περὶ τὴν γέφυραν οὕτω διέταξεν. quae ratione docentur, et via, τὰ μετὰ λόγου καὶ μεθόδου (λόγῳ καὶ μεθόδῳ) διδασκόμενα. aliquid ratione modoque tractare, διαχειρίζειν τι μεθοδικῶς. 9) λόγος, ἀναλογία. ad alicujus rei rationem, κατὰ λόγον τινός, ἀνὰ λόγον τινί. 10) βουλή, πρόθεσις, ὑπόθεσις. rationem mutare, μεταβάλλειν τὴν βουλήν, τὴν πρόθεσιν. rationem inire, ut —, βουλεύεσθαι ὅπως. 11) λόγος, γνώμη. ratio ejus non valuit, ἡ αὐτοῦ γνώμη οὐκ ἐκράτησεν. 12) λόγος, αἰτία. aliquid confirmare argumentis et rationibus, βεβαιοῦν τι τεκμηρίοις καὶ λόγοις. ratio evincit, ὁ λόγος αἱρεῖ. nulla ratio est, οὐδένα λόγον ἔχει, οὐκ ἔχει ὀρθὸν λόγον, οὐκ ἔχει εἰκότα λόγον. non ab nulla ratione videtur, οὐκ ἀπεικός, οὐκ ἄλογον δοκεῖ. aliquam rationem facti afferre, λόγον τινὰ τῆς πράξεως διδόναι, ἀπολογισμόν τινα τῆς πράξεως φέρειν. cur sic opinetur, rationem subjicit, ἀπολογίζεται διὰ τί οὕτως ἡγεῖται. summa ratione facere aliquid, εὐλογώτατα ποιεῖν τι. 13) λόγος, λογισμός, συλλογισμός. concludere rationem, περαίνειν τὸν συλλογισμόν. 14) λόγος, θεωρία, ἐπιστήμη. Cynicorum ratio, ὁ τῶν Κυνικῶν λόγος, ἡ Κυνικὴ θεωρία, τὸ τῶν Κυνικῶν σύστημα. ratio, quae est de natura deorum, ἡ περὶ τὴν τῶν θεῶν φύσιν θεωρία. nova ratio, καινὴ θεωρία εἴτε ἐπιστήμη. si qua est in me hujus rei ratio, εἴτινα τούτου ἐπιστήμην ἔχω. 15) λόγος, λογισμός, τὸ λογικόν, λογιστικόν. ratio praeest, appetitus obtemperat, ὁ μὲν λόγος (τὸ λογικὸν) ἄρχει, ἡ δὲ ὁρμὴ ἄρχεται. rationis particeps, μέτοχος τοῦ λόγου, ἔλλογος, λογικός, λογιστικός. ratione egens, ἄλογος. ratione facere, λογισμῷ, ἐκ λογισμοῦ, συνετῶς ποιεῖν. mens et ratio et consilium in senibus est, νοῦς καὶ λόγος (λογισμός, φρόνησις, σύνεσις) καὶ βουλὴ ἐν τοῖς πρεσβύταις ἐστιν.

Digitized by Google

*rătĭōcĭnābĭlĭter, ἐπίῤ. λογιστικῶς, μετὰ λογισμοῦ.
rătĭōcĭnātĭo, ĭōnis, θ. λογισμός, διαλογισμός, διάσκεψις. 2) ἐν τῇ λογικῇ· ὁ συλλογισμός. 3) θεωρία.
rătĭōcĭnātīvus, a, um, (ratiocinor) συλλογιστικός.
rătĭōcĭnātor, ōris, ἀ. (ratiocinor) λογιστής, συλλογιστής.
rătĭōcĭnĭum, ĭi, οὐ. (ratiocinor) λογισμός. Κολουμέλλας.
rătĭōcĭnor, atus sum, ari, (ratio) λογίζομαι, ἀναλογίζομαι, λογισμὸν ποιοῦμαι. 2) λογίζομαι, συλλογίζομαι, συμβάλλω, συμβάλλομαι. ex aliqua re ratiocinor, quid sit utile, ἔκ τινος συλλογίζομαι, τί ὠφέλιμόν ἐστιν.
rătĭōnābĭlis, e, (ratio) λογικός, ἔλλογος. 2) εὔλογος.
rătĭōnābĭlĭtas, ātis, θ. (rationabilis) τὸ λογικόν, λόγος.
rătĭōnābĭlĭter, ἐπίῤ. (rationabilis) λογικῶς.
rătĭōnālis, e, (ratio) λογικός, ἔλλογος. 2) λογικός, θεωρητικός. 3) συλλογιστικός. 4) rationalis, ἀ. ὁ λογιστής, λογοθέτης. 5) †rătĭōnāle, is, οὐ. λογεῖον, (περιστήθιον τῶν Ἑβραίων ἱεραρχῶν) Ἱερώνυμος.
*rătĭōnālĭtas, ātis, θ. (rationalis) τὸ λογικόν, λόγος.
rătĭōnālĭter, ἐπίῤ λογικῶς.
rătĭōnārĭum, ii, οὐ. (ratio) ἀπογραφή, ἐφημερίς.
rătĭōnārĭus, ii, ἀ. ταὐτὸ τῷ rationalis ἐν σημειώσει. 4. ἀγφ. γρ. Μόδεστος.
rătĭōnātor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.
rătis, is, θ. (συγγεν. τῷ ἐρετμός) σχεδία. 2) ποιητ. τὸ πλοῖον, ἡ ναῦς.
rătītus, a, um, (ratis) σῆμα νεὼς ἔχων. (ἐπίθετον τῶν νομισμάτων quadrans καὶ triens).
rătĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ ratio) λογίδιον, μικρός τις λογισμός. 2) μικρός τις λόγος, μικρά τις αἰτία. 3) μικρός τις συλλογισμός.
răto, rătus, ἴδ. reor.
Ratumēna, porta, ἡ Ῥατουμένα πύλη, μία τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης. Πλούταρχος Ποπλικ. 13.
rauca, æ, θ. εἶδος σκώληκος.
rauce, ἐπίῤ. βραγχωδῶς. τραχυφώνως.
*raucēdo, ĭnis, ταὐτὸ τῷ raucitas.
raucesco, ĕre, ταὐτὸ τῷ raucio. Ἰσίδωρος.
*raucĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ raucus) ὑπόβραγχος, βραγχώδης.
raucĭo, (si) sum, ire, (raucus) βραγχῶ, βραγχιῶ, κέρχω.
raucĭsŏnus, a, um, (raucus-sonus) βραγχώδης, βραγχός. Λ. ποιητ.
raucĭtas, ātis, θ. (raucus) βράγχος, κέρχνος. 2) βραγχώδης εἴτε φαιὸς ἦχος.
raucor, ari, ταὐτὸ τῷ raucio. Λ. Γλωσσ.
raucus, a, um, (ἐκ τοῦ ravus, ἀντὶ ravicus) βραγχός, βραγχαλέος. 2) βραγχώδης, κερχνώδης, τραχύφωνος, ὀξύφωνος, τραχύς, ὀξύς, φαιός.
Raudĭus campus εἴτε Raudii campi, τὸ περὶ Βερκέλλας πεδίον, ἔνθα Μάριος τοὺς Κίμβρους κατεπολέμησεν.
raudus (εἴτε rodus καὶ rudus) ĕris, οὐ. βῶλος ἀνεργάστου χαλκοῦ.
Rauduscŭla, εἴτε Rauduscŭlāna καὶ Roduscŭlana, θ. porta, μία τῶν πυλῶν τοῦ ἀρχαίου τῆς Ῥώμης κύκλου, ἡ μεταξὺ τῆς Naevia καὶ τῆς Lavernālis. Ἴδε Val. Max. 5, 6, 3.
rauduscŭlum εἴτε roduscŭlum καὶ ruduscŭlum, i. οὐ. (ὑποκορ. τοῦ raudus) βωλίον ἀνεργάστου χαλκοῦ. 2) ὀλίγον τι ἀργύριον, μικρόν τι ὄφλημα.
Raurăci εἴτε Raurĭci, orum, ἀ. πληθ. Ῥαυρικοί, ἔθνος τῆς Γαλλίας.
rāve, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ rauce. Λ. Γλωσσ.
Răvenna, æ, θ. Ῥαουέννα, Ῥαούεννα, Ῥάβεννα. Ravennas, ātis, Ῥαβεννάτης, Ῥαβεννήσιος.
*rāvĭdus, a, um, (ravus) χαροπός.
rāvillae, ārum, ἀ. θ. πληθ. οἱ, αἱ χάροπες, χαροποί. Φῆστος.
*rāvĭo, ire, (ravus) μέχρι βράγχου εἴτε κέρχνου λέγω.
rāvis, im, θ. (ravus) βράγχος, κέρχνος. Μόνον κατ' αἰτιατικὴν τοῦ ἑν. εὕρηται.
rāvŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ ravus) ὑπόβραγχος, ὑπό τι κερχαλέος.
rāvus, a, um, φαιός, βραγχός, βραγχώδης, κερχνώδης. 2) συνήθως· φαιός, ὀρφνινος. ravi oculi, χαροποὶ ὀφθαλμοί.
rĕa, æ, θ. ἴδ. reus.
rĕ καὶ rĕd καὶ rĕdĭ, προθετικὸν μόριον, εὔχρηστον ἐν μόνῃ τῇ συνθέσει, ἀποδιδόμενον διὰ τῶν ἑλληνικῶν· ἀνά, ἀπό, ἐπί, ἀντί, πάλιν, κτλ.
†rĕ-ădūnātĭo, ĭōnis, θ. ossium, ἡ ἐκ δευτέρου συναφή, ἕνωσις τῶν ὀστέων, (ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ).
†rĕ-ædĭfĭco, are, aliquid, ἀνοικοδομῶ τι.
rĕapse, ἐπίῤ. (res-ipsa. Ἴδε Σεν. ἐπιστ. 108). αὐτόχρημα, τῷ ἔργῳ, τῷ ὄντι.
Rĕāte, οὐ. Ῥέατον, Ῥεάτιον, πόλις τῆς Σαβίνης, τανῦν Rieti. ab Reate, ἐκ Ῥεάτου. juxta Reate, πρὸς Ῥεάτῳ. Reatīnus, a, um, Ῥεατῖνος. Reatini, orum, ἀ. πληθ. οἱ Ῥεατῖνοι.
rĕātus, ūs, ἀ. (reus) τὸ ὑπόδικον εἶναι, δίκη, ἀγών, αἰτία.

Digitized by Google

†rĕbaptizātor, ōris, ἀ. ἀναβαπτιστής.
†rĕ-baptizo, are, ἀναβαπτίζω.
rĕbellātĭo, ĭōnis, θ. (rebello) ἐπανάστασις, ἀποστασία, ἀφηνιασμός.
rĕbellātrix, īcis, θ. ἡ ἐπανισταμένη, ἀποστάτις.
rĕbellĭo, ĭōnis, θ. (rebello) ἐπανάστασις, ἀποστασία, ἀφηνιασμός.
rĕbellĭo, ĭōnis, ἀ. (rebello) ὁ ἐπανιστάμενος, ἀποστάτης, ἀφηνιαστής. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
rĕbellis, e, (rebello) ἐπανιστάμενος, ἀποστατικός, ἀφηνιάζων. rebellis, is, ἀ. ὁ ἀποστάτης, ἀφηνιαστής.
*rĕbellĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ rebellio, θ.
rĕ-bello, avi, atum, are, ἀναπολεμῶ. 2) ἐπανίσταμαι, ἐπαναστῆναι, ἀφίσταμαι, ἀποστῆναι, ἀφηνιάζω. 3) ἀντιμάχομαι, ἐναντιοῦμαι.
rĕbīto, ĕre, (re-beto) ἐπάνειμι, ἐπανέρχομαι.
rĕ-bŏo, are, ἀντηχῶ. Λ. ποιητ.
rĕ-bullĭo, īvi καὶ ĭi, ire, ἀναβράζω. 2) aliquid, ἀναβράζω τι. Ἀπουλήϊος
rĕ-calcĭtro, are, ἀναλακτίζω, ἀπολακτίζω.
rĕ-calco, are, aliquid, πάλιν εἴτε αὖθις πατῶ τι.
rĕcălĕfăcĭo, ταὐτὸ τῷ recalfacio.
rĕ-călĕo, ŭi, ēre, ἔτι θερμός εἰμι, θερμαινόμενος διατελῶ.
rĕ-călesco, lŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ recaleo) ἀναθερμαίνομαι, θερμαίνομαι.
rĕ-calfăcĭo, ĕre, aliquid, ἀναθερμαίνω, πάλιν εἴτε αὖθις θερμαίνω τι.
rĕcalvaster, tri, ἀ. (recalvus) ἀναφαλαντίας, ἀναφάλαντος.
*rĕcalvātĭo, ĭōnis θ. (recalvus ἀναφαλάντωμα.
*rĕ-calvus, a, um, ἀναφάλαντος, ἀναφάλακρος.
rĕcandĕo, ere, ταὐτὸ τῷ ἑξῆς.
rĕ-candesco, dŭi, ĕre, λευκαίνομαι. 2) ἀναπυροῦμαι, πυροῦμαι. Ὀβίδιος.
rĕ-căno, ĕre, aliquem, ᾠδῇ ἀνακαλῶ τινα. 2) παλινῳδῶ. Πλίνιος.
rĕ-canto, avi, atum, are, ἀντηχῶ. 2) πάλιν ᾄδω. 3) δι' ἐπῳδῶν ἀποτρέπω. 4) aliquid, παλινῳδῶ τι. Λ. ποιητ.
rĕcăpĭtŭlātĭo, ĭōnis, θ. ἀνακεφαλαίωσις
rĕcăpĭtŭlo, are, (re-capitulum) ἀνακεφαλαιῶ.
rĕ-căvĕo, cāvi, cautum, ēre, ἀνταποχὴν δίδωμι καὶ λαμβάνω. recauta, orum, οὐ. πληθ. ἡ ἀνταποχή
†rĕ-căvus, a, um, ἀνάκοιλος, κοῖλος.
reccido, ποιητ. ἀντὶ τοῦ recido.
rĕ-cēdo, essi, essum, ĕre, ἀναχωρῶ, ὑπείκω. e loco in locum, ἀναχωρεῖν ἐκ τόπου εἰς τόπον. 2) ἀπέρχομαι εἰς τὸν κοιτῶνα, ἄπειμι καθευδήσων. 3) regio recedit in sinus, ἡ χώρα ὑποχωρεῖ εἰς κόλπους, ποιεῖ μυχούς. regio introrsus recedit, ἡ χώρα ἀνακεχώρηκε, διήκει εἴτε καθήκει εἰς τὴν μεσόγαιον. quacunque recessit regia, ὅσους μυχοὺς ἔχει τὰ βασίλεια. domus recedit, ἡ οἰκία ἀποκέκρυπται, οὐκ ἐν φανερῷ κεῖται. quædam eminent in opere, quaedam recedunt, τὰ μὲν προέχει ἐν τῇ γραφῇ, τὰ δὲ ὑποχωρεῖ, εἰς τοὔπισθεν χωρεῖ. provehimur portu, terraeque urbesque recedunt, ἀναγόμεθα καὶ ἀποκρύπτομεν τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις. 4) ἀναχωρῶ, ἀποχωρῶ, ἐκποδὼν γίγνομαι. 5) ἀφίσταμαι, ἀφέστηκα, χωρίζομαι, κεχώρισμαι. ab armis, ἀποθέσθαι τὰ ὅπλα. a natura, χωρίζεσθαι, κεχωρίσθαι τῆς φύσεως, ἀπὸ τῆς φύσεως. e vita, ἀπαλλάττεσθαι τοῦ βίου, ἀποκτείνειν ἑαυτόν. 6) recessus, a, um, σπάν. ἀνακεχωρηκώς, βαθύς, μύχιος.
rĕ-cello, ĕre, aliquid, ἀνακάμπτω, ἀναπάλλω τι. 2) οὐδετέρως· ἀνακάμπτεσθαι.
rĕcens, ntis, πρόσφατος, ἄρτι γενόμενος, νεουργός, νεαρός νέος, καινός. recens injuria, ἡ ἄρτι γενομένη ἀδικία. recens sertum, καινός, νεουργὸς στέφανος. recens piscis, πρόσφατος ἰχθύς. recens catulus, ὁ νεογνὸς εἴτε ἀρτιγενὴς σκύλαξ. recens a vulnere, τραῦμα ἄρτι λαβών. recens ab illorum aetate, οὐ πολὺ ὕστερος τοῦ ἐκείνων χρόνου. recens victoriā, ἄρτι νενικηκώς. recenti re, εὐθύς, παραχρῆμα, παραυτίκα. — recentiores, οἱ νεώτεροι. 2) νεαλής, ἀκέραιος. integri et recentes defatigatis succedebant, ἀκέραιοι καὶ νεαλεῖς τοὺς ἀπειρηκότας διεδέχοντο — recens, ἐπίῤ. προσφάτως, πρόσφατον, νέον, νεωστί, ἄρτι.
rĕ-censĕo, nsŭi, nsītum καὶ nsum ēre, aliquid, ἀριθμῶ, λογίζομαί τι. exercitum, ἀριθμεῖν, ἐξετάζειν τὸν στρατόν, ἀριθμὸν εἴτε ἐξέτασιν τοῦ στρατοῦ ποιεῖν εἴτε ποιεῖσθαι. 2) καταλέγω, καταγράφω, ἀναγράφω, ἀπογράφω τι. 3) διέρχομαι, διεξέρχομαί τι. 4) ἀναλογίζομαι, συλλογίζομαι, σκέπτομαί τι.
rĕcensĭo, ĭōnis, θ. (recenseo) ἀπογραφή, κατάλογος, ἀναγραφή. Λ. σπ.
*rĕcensītĭo, ĭōnis, θ. (recenseo) ἐξέτασις.
rĕcensītus, a, um, ἴδ. recenseo.
rĕcensus, a, um, ἴδ. recenseo.
rĕcensus, ūs, ἀ. (recenseo) ἐξέτασις, ἀπογραφή, ἀναγραφή.
recentārĭus, ii, ἀ. (recens) νεαροφόρος, (ὁ νεαρὸν ἢ χιόνι ἐψυγμένον οἶνον πωλῶν). Ἐπιγρ.

Digitized by Google

rĕcenter, ἐπίῤ. (recens) προσφάτως, νεωστί, ἄρτι.
*rĕcentor, ari, (recens) ἀνανεοῦμαι.
rĕceptābĭlis, e, ἐπιδεκτικός.
rĕcepso, ἀντὶ recepero, ἴδ. recipio.
rĕceptācŭlum, i, οὐ. (recepto) δοχεῖον, ἐκδοχεῖον, θήκη. aquae, ἡ δεξαμενή. 2) ὑποδοχή, καταφυγή, ὑποδεκτήριον, ἀποκρυφή, κρησφύγετον.
*rĕceptātĭo, ĭōnis, θ. (recepto) ἀναδοχή, ὑποδοχή.
rĕceptator, ōris, ἀ. (recepto) ὑποδοχεύς, ὑποδέκτης, ὁ ὑποδεχόμενος, ἀποκρύπτων.
*rĕceptĭbĭlis, e, ὃ δύναταί τις ἀνακτήσθαι εἴτε ἀνακομίσασθαι.
rĕceptĭcĭus, (—tius), a, um, ἐξαίρετος, ἐξῃρημένος.
*rĕceptĭo, ĭōnis, θ. (recipio) ὑποδοχή, τὸ ὑποδέχεσθαι.
rĕceptĭtĭus, a, um, ἴδ. recepticius.
rĕcepto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ recipio) aliquem ἢ aliquid, θαμὰ ὑποδέχομαι, δέχομαί τινα ἤ τι. 2) ὑποδέχομαι, δέχομαί τινα ἤ τι. 3) ἀνασπῶ, ἐξαιρῶ τι. 4) se receptare, ὑποχωρεῖν, ἀναχωρεῖν.
rĕceptor, ōris, ἀ. (recipio) ὑποδοχεύς, ὑποδέκτης, ὁ ὑποδεχόμενος, ἀποκρύπτων. 2) ὁ ἀνακτώμενος εἴτε ἀνακτησάμενός τι.
†rĕceptōrĭus, a, um, ὑποδεκτικός. receptorium, ĭi, οὐ. ἡ ἀποκρυφή, καταφύγιον, ἄσυλον.
rĕceptrix, īcis, θ. (recipio) ἡ ὑποδεχομένη, (ὑποδέκτρια), ἀποκρύπτουσα.
rĕceptum, ἴδ. recipio.
rĕceptus, ūs, ἀ. (recipio) ἀνάληψις. 2) ἀνάκλησις. 3) ἀναχώρησις, ὑπαγωγή. receptui ἢ receptus canere, signum dare, σαλπίζειν, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν. receptum habere ad aliquem, δύνασθαι ἀναχωρεῖν εἴτε ὑποχωρεῖν πρός τινα. 4) receptus et recursus maris, ἄμπτωσις (ἀνάῤῥοια) καὶ πλημμύρα τῆς θαλάσσης. 5) ὑποδοχή, καταφυγή, κρησφύγετον, ἀποκρυφή.
rĕcessim, ἐπίῤ. (recedo) εἰς τοὔμπροσθεν, εἰς τοὐπίσω.
*rĕcessĭo, ĭōnis, θ. (recedo) ἀναχώρησις, ὑποχώρησις.
rĕcessus, ūs, ἀ. (recedo) ἀναχώρησις, ὑποχώρησις. 2) ἀνάῤῥοια, ἄμπωσις. accessus et recessus maris, ἡ πλημμύρα καὶ ἄμπωσις τῆς θαλάσσης. 3) ἀνακεχωρηκὼς τόπος. μυχός, ἀποκρυφή.
rĕcessus, a, um, ἴδ. recedo.
*rĕchămus, i, ἀ. τροχαλία. Ἀμφ. γρ.
*rĕcharmĭdo, are, (re-Charmides) se, κωμικ. ἀποθέσθαι πάλιν τὸ τοῦ Χαρμίδου πρόσωπον.
rĕchĕdipna, ἴδ. trechedipnum.
†rĕcĭdīvātus, ūs, ἀ. (recidivus) ἀνανέωσις, παλιγγενεσία.
rĕcĭdīvus, a, um, (recĭdo) ὑπότροπος, ἀνάστροφος. febris recidiva, ὁ ὑποτροπιάζων πυρετός. Pergama recidiva, τὰ παλίγκτιστα (παλίμβια, παλλιγγενῆ) Πέργαμα. gens Phrygum recidiva, τὸ ἀναγεννηθὲν (ἐν τοῖς Ῥωμαίοις) ἔθνος τῶν Φρυγῶν.
rĕcĭdo, (ποιητικῶς reccĭdo) cĭdi, cāsum, ĕre, (re-cado) ἀναπίπτω, ὀπίσω πίπτω. in morbum, πάλιν περιπίπτειν νόσῳ. febris recidit, ὁ πυρετὸς ἀνατροπιάζει. post interitum Tatii ad Romulum potentatus recidit, μετὰ τὴν τοῦ Τατίου τελευτὴν εἰς τὸν Ῥωμύλον περιῆλθεν ἡ ἀρχή, ὁ Ῥωμύλος ἀνεκτήσατο ὀπίσω, ἀνέλαβε πάλιν τὴν ἀρχήν. in antiquam servitutem recidere, εἰς τὴν ἀρχαίαν δουλείαν περιελθεῖν, πάλιν τῇ ἀρχαίᾳ δουλείᾳ περιπίπτειν. in te recidunt contumeliae, ὀπίσω εἰς σὲ τρέπεται ἡ ὕβρις. 2) in ἢ ad aliquid, περιέρχομαι, μεταπίπτω, περιίσταμαι, ἔρχομαι εἴς τι, περιπίπτω τινί. illuc εἴτε eo res recidit, εἰς τοῦτο ἦλθεν εἴτε περιέστηκε τὰ πράγματα. ad lacrimas recidere, προάγεσθαί εἰς δάκρυα. res ad nihilum recidit, τὸ πρᾶγμα εἰς οὐδὲν περιῆλθεν, εἰς οὐδὲν περιέστη, εἰς τὸ μηδὲν κατήντησεν.
rĕcīdo, īdi, īsum, ĕre, (re-caedo) aliquid, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω τι. pollicem alicui, τὸν ἀντίχειρά τινος. vulnus, ἐκτέμνειν τραῦμα. laurum ima stirpe, τέμνειν, ἐκτέμνειν τὴν δάφνην παρὰ γῆν. capillos, κείρειν ἢ κείρεσθαι τὴν κόμην. columnas, λιθοτομεῖν κίονας. 2) συντέμνω, κολάζω, συστέλλω, μειῶ, ἐλαττῶ τι. recisus, a, um, (ἄνευ συγκριτικοῦ καὶ ὑπερθετικοῦ)· σύντομος, βραχύς.
rĕcinctus, a, um, ἴδ. recingo.
rĕ-cingo, nxi, nctum, ĕre, aliquid, ἀποζώννυμι, λύω τι. zonam, λύειν, λύεσθαι τὴν ζώνην. ποιητ. ferrum recingi, τὸν τελαμῶνα τοῦ ξίφους λύσασθαι. Δ. ποιητ.
rĕcīnĭātus, ταὐτὸ τῷ riciniatus.
rĕcīnĭum, ταὐτὸ τῷ ricinium.
rĕcĭno, ĭnŭi, ĕre (re-cano) ἀντηχῶ. 2) ἀνηχῶ. 3) aliquem ἢ aliquid, ᾄδω τινα ἤ τι. ἠχῶ τι. 4) παλινῳδῶ.
rĕcĭpĕrātĭo, reciperator, recipero, ἴδ. recuperatio, κ.τ.λ.
rĕcĭpĭo, ĕpi, eptum, ĕre, (re-capio) aliquid, ἀναλαμβάνω, ἀπολαμβάνω, ἀνακομίζομαι, ἀνασώζω, ἀνασώζομαί τι, πάλιν εἴτε ὀπίσω λαμβάνω τι. pecuniam, τὸ ἀργύριον. obsides, τοὺς ὁμήρους. suas res amissas, πάλιν ἀπολαβεῖν τὰ ἀπο-

Digitized by Google

βεβλημένα. vitam, πάλιν τὴν ζωὴν ἀναλαμβάνειν, animum, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν. urbs antiquam frequentiam recipit, ἡ πόλις τὴν ἀρχαίαν πολυανθρωπίαν ἀναλαμβάνει, ἀνακτᾶται. se recipere, ἑαυτὸν ἀναλαμβάνειν, ἑαυτὸν ἀνακτᾶσθαι. 2) ἀπολαμβάνω, λαμβάνω τι. 3) κτῶμαί τι. urbem, κτᾶσθαι, αἱρεῖν πόλιν, κρατεῖν πόλεως. 4) ἀνάγω. defessos milites, ἐπανάγειν τοὺς ἀπειρηκότας στρατιώτας ἐκ τῆς μάχης. exercitum, ἐπανάγειν, ἀνάγειν, ἀπάγειν, ὑπάγειν τὸν στρατὸν (εἰς τοὐπίσω). sagittam, ἀνασπᾶν, ἐξέλκειν τὸ βέλος. se recipere, ἀναχωρεῖν, ἀνακομίζεσθαι, ἀναχάζεσθαι, ὑποχωρεῖν. ex castris in urbem, ἀναχωρεῖν, ἀπάγειν ἐκ τοῦ στρατοπέδου εἰς τὸ ἄστυ. Σημ. recipere, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ se recipere. 5) ἐξαιρῶ τι. posticulum hoc recepit, quum aedis vendidit, τοῦτο τὸ ὄπισθεν οἰκίδιον ἐξεῖλεν, ὅτε τὴν οἰκίαν ἀπέδοτο 6) aliquem, ὑποδέχομαι, ἀποδέχομαι, δέχομαί τινα. aliquem in tectum καὶ aliquem tecto (σπαν. in tecto), δέχεσθαι, ὑποδέχεσθαί τινα εἰς τὴν οἰκίαν. mare flumen recipit, ἡ θάλασσα τὸν ποταμὸν ἐκδέχεται. aliquem in deditionem, ἴδ. deditio. equus frenum recipit, ὁ ἵππος δέχεται, λαμβάνει τὸν χαλινόν. praetor nomen εἴτε reum recipit, ὁ πραίτωρ δέχεται τὴν λῆξιν τῆς δίκης, εἰσαγώγιμον ποιεῖ τὴν δίκην. ferrum recipere, λαμβάνειν τὴν καιρίαν πληγήν. 7) ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνομαί τι. officium, curam, καθῆκον, ἐπιμέλειαν, κτλ. 8) in se recipere καὶ ἁπλῶς recipere aliquid alicui, ἀναδέχεσθαι, ἐγγυᾶσθαι, ὑπισχνεῖσθαί τί τινι. aliquid esse, fore, εἶναι, ἔσεσθαί τι. receptum, i, οὐ. ὅ,τι τις ἀνδέξατο, ἡ ἀναδοχή, τὸ ὑπεσχημένον. 9) ἀποδέχομαι, δέχομαι, ἐπιδέχομαι, ἐνδέχομαί τι. assentationem recipere, τὴν κολακείαν ἀποδέχεσθαι. res non recipit cunctationem, τὸ πρᾶγμα οὐκ ἐπιδέχεται μέλλησιν. virtus non recipit inconstantiam, ἡ ἀρετὴ οὐκ ἐνδέχεται τὴν ἀκαταστασίαν.

rĕcĭprŏcanter, ἐπίῤ. (ἀλληλοπαθῶς, αὐτοπαθῶς). Πρισκιανός.

rĕcĭprŏcātĭo, ĭōnis, θ. (reciproco) παλινδρομία, τὸ εἰς τοὐπίσω βαδίζειν. 2) ἀνταμοιβή, ἀντάμειψις. 3) animorum, ἡ μετεμψύχωσις. 4) ἐν τῇ γραμματικῇ· τὸ αὐτοπαθές.

†rĕcĭprŏcātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ reciprocatio.

rĕcĭprŏce, ἐπίῤ. παλινδρομικῶς. 2) ἀντιστρόφως.

rĕcĭprŏcornis, e, (reciprocus-cornu) τὰ κέρατα ἔχων ἀντίστροφα ἢ εἰς τοὔπισθεν ἐστραμμένα.

rĕcĭprŏco, avi, atum, are, (reciprocus) aliquid, ἀντιστρέφω τι. 2) δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἄνω καὶ κάτω κινῶ τι, διακινῶ τι. animam, ἐμπνεῖν καὶ ἀναπνεῖν. telum, διακινεῖν, διατινάσσειν τὸ ὅπλον. Euripus motum reciprocat, ὁ Εὔριπος στρέφει (μεταβάλλει τὸν ῥοῦν, παλλιῤῥοεῖ. 3) reciprocari καὶ οὐδετέρως reciprocare, παλινδρομεῖν, παλιῤῥοεῖν, στρέφεσθαι. 4) ἀντιστρέφομαι, ἀντιστρέφω, ἀναστρέφομαι, ἀναστρέφω, ἐπιστρέφομαι ἐπιστρέφω.

rĕcĭprŏcus, a, um, ἀντίστροφος, παλίνδρομος. vox reciproca, ἡ ἀντήχησις, ἠχώ. argumenta reciproca, οἱ ἀντίστροφοι ἔλεγχοι, τὰ ἀντιστρέφοντα. ποιητ. reciproca tela, παλίντονα τόξα. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐφ' ὑδάτων· παλίῤῥους, παλίῤῥοος. 3) ἀμοιβαῖος. reciproca talio, ἡ ἀνταπόδοσις. 4) ἐν τῇ γραμματικῇ. pronomen reciprocum, ἡ αὐτοπαθὴς ἀντωνυμία.

rĕcīsāmentum, i, οὐ. (recīdo) ἀπόκομμα. Λ. σπ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

rĕcīsĭo, ĭōnis, θ. (recido) ἀποτομή, ἀνατομή.

rĕcīsus, a, um, ἴδ. recido.

rĕcĭtātĭo, ĭōnis, θ. ἀνάγνωσις. 2) ἀπαγγελία, προφορά.

rĕcĭtātor, ōris, ἀ. ἀναγνώστης, ὑποαναγνώστης.

rĕ-cĭto, avi, atum, are, aliquid, ἀναλέγομαι, ἐπαναγιγνώσκω, ἀναγιγνώσκω, λέγω τι· ἔσθ' ὅτε· ἀπὸ μνήμης λέγω τι.

rĕclāmātĭo, ĭōnis, θ. ἀναβόησις, ἀντιφώνησις (ἀποδοκιμαστική).

†rĕclāmĭto, are. (θαμιστ. τοῦ reclamo) ἀντιφωνῶ, ἀντιλέγω.

†rĕ-clāmo, avi, atum, are, ἀντιφωνῶ, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω. aliquid, ἀντιλέγειν, ἀντιμαρτυρεῖν, ἐναντιοῦσθαί τινι εἴτε πρός τινα. 2) aliquem, ἀνακαλῶ ἢ καλῶ τινα. 3) ἀνηχῶ, ἠχῶ.

†rĕ-clango, ĕre, ἀντηχῶ.

†rĕclīnātĭo, ĭōnis, θ. ἀνάκλισις, ἀνάπαυλα.

rĕclīnātōrĭum, ii, οὐ. ἀνάκλιντρον.

rĕclīnis, e, (reclino) ὕπτιος κατακλιθεὶς εἴτε ἀνακείμενος, ὕπτιος. Λ. ποιητ.

rĕ-clīno, avi, atum, are, aliquid, ἀνακλίνω, ἐπικλίνω τι. se reclinare, ἀνακλίνεσθαι, ἐπικλίνεσθαι. reclinatus in gramine, ἀνακλιθεὶς ἐπὶ τῆς χλόης, ἀνακείμενος ἐν τῇ χλόῃ. 2) στρέφω, ἐπιστρέφω τι. reclinari, στρέφεσθαι. ποιητ. nullum a labore me reclinat otium, οὐδεμία ἄνεσις ἀναπαύει με τῶν ἔργων, παρέχει μοι ἀνάπαυσιν τῶν ἔργων.

Digitized by Google

rĕclīnus, a, um, τεῦτό τῷ reclivis.
rĕclīvis, e, ἐπικλινής. Παλλάδιος.
rĕclīvo, ἴδ. reclino. Ἀμφ. γρ. Φορτουνᾶτος.
rĕclūdo, si. sum, ĕre, (re-claudo) aliquid, ἀνοίγω, ἀναπετάννυμί τι. fores, ἀνοίγειν, ἀναζυγοῦν τὴν θύραν. portas hosti, ἀναπεταννύναι, ἀνοίγειν τὰς πύλας τῷ πολεμίῳ. ensem, γυμνοῦν, σπᾶσθαι τὸ ξίφος. pectus ense, διελαύνειν τὸ στῆθος τῷ ξίφει. 2) μεταφ ἀνοίγω, ἀναπετάννυμι, φανερὸν ποιῶ, ἐκφέρω τι. 3) σπαν. κατακλείω τινὰ ἤ τι.
rĕclūsĭo, ĭōnis, θ ἄνοιξις, ἀναστόμωσις.
rĕclūsus, a, um, ἴδ. recludo.
rĕcoctus, a, um, ἴδ recoquo.
rĕ-coeno, are, πάλιν δειπνῶ.
†rĕcōgĭtātĭo, ĭōnis, θ. ἀνάμνησις, ἐνθύμησις.
†rĕcōgĭtātus, ūs, ἀ. (recogito) ἀναλογισμός, σκέψις.
rĕ-cōgĭto, avi, atum, are, ἀναλογίζομαι, σκοποῦμαι.
rĕcognĭtĭo, ĭōnis, θ. (recognosco) ἀνάμνησις. 2) διάγνωσις, ἐξέτασις.
rĕcognĭtus, a, um, ἴδ. recognosco.
rĕ-cognosco, ōvi, ĭtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἀναγιγνώσκω, ἀναγνωρίζω τινὰ ἤ τι. 2) ἀναμιμνήσκομαί τινος ἤ τι. 3) ἐξετάζω τι.
†rĕ-cōgo, ĕre, aliquid, πάλιν συλλέγω εἴτε ἀθροίζω τι.
rĕcollectus, a, um, ἴδ. recolligo.
rĕ-collĭgo, ēgi, ectum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, πάλιν συλλέγω, συνάγω, συναθροίζω, συναγείρω τινὰ ἤ τι. vires, ἀναλαμβάνειν τὴν δύναμιν, ἀνακτᾶσθαι ἑαυτόν. se a valetudine, ἀναλαμβάνειν ἐξ ἀσθενείας. se, πάλιν συλλέγειν, συναγείρειν, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν. aliquem, πάλιν ἀνακτᾶσθαί τινα, πάλιν φιλιοῦν τινα.
*rĕ-collŏco, are, πάλιν τίθημι. aegrum lecto, τὸν νοσοῦντα ἐν τῇ κλίνῃ.
*rĕ-cōlo, are, aliquid, πάλιν ἠθῶ τι.
rĕ-cŏlo, cŏlui, cultum, ĕre, aliquid πάλιν θεραπεύω, ἐργάζομαι, ἀσκῶ τι. terram, πάλιν ἐργάζεσθαι εἴτε γεωργεῖν τὴν γῆν. artem, πάλιν ἐργάζεσθαι εἴτε ἀσκεῖν τέχνην. locum, πάλιν οἰκεῖν τόπον. alicujus imagines, πάλιν ἀνεγείρειν ἢ τιμᾶν τὰς εἰκόνας τινός. 2) aliquid secum εἴτε ἁπλῶς aliquid, ἀναλογίζομαι, ἀναπολῶ τι.
*rĕ-commĭniscor, i, πάλιν ἀνευρίσκω, πάλιν ἐξευρίσκω.
*rĕ-compenso, are, ἀνταμείβω.
*rĕ-compingo, ĕre, aliquid, πάλιν συμπήγνυμι εἴτε συνάπτω τι.
rĕ-compōno, ŏsui, ŏsĭtum, ĕre, aliquid, πάλιν συντίθημι εἴτε συναρμόζω τι. 2) comas, πάλιν ῥυθμίζω εἴτε κοσμῶ τὴν κόμην. Α. σπαν.
rĕcompŏsĭtus, a, um, ἴδ. recompono.
rĕconcĭlĭātĭo, ĭōnis, θ. (reconcilio) ἀποκατάστασις. gratiae καὶ ἁπλῶς reconciliatio, ἡ διαλλαγή, καταλλαγή.
*rĕconcĭlĭātor, ōris, ἀ. (reconcilio) pacis, ὁ ἀποκαθιστὰς τὴν εἰρήνην, ὁ τῶν πολεμούντων συναλλάκτης.
rĕ-concĭlĭo, avi, atum, are, aliquem, ἀποκαθίστημι, ἐπανάγω aliquem domum, τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν. pacem, ἀποκαθιστάναι τὴν εἰρήνην. 2) συνήθως διαλλάττω, καταλλάττω, συναλλάττω τινά. aliquem alicui, τινά τινι εἴτε πρός τινα. reconciliare aliquos, διαλλάττειν τινὰς ἀλλήλοις. inimici in gratiam reconciliabantur, οἱ φίλοι ἀλλήλοις διηλλάττοντο, ἀποκαθίσταντο εἰς ὁμόνοιαν.
rĕ-concinno, are, aliquid, πάλιν συναρμόζω τι, ἀνορθῶ, ἀνασκευάζω τι.
*rĕ-conclūdo, ĕre, aliquem, κατακλείω τινά.
rĕcondĭtōrĭum, ĭi, οὐ. ἀποταμιευτήριον.
rĕcondĭtus, a, um, ἴδ. recondo.
rĕ-condo, ndĭdi, ndĭtum, ĕre aliquid, ἀποτίθημι, κατατίθημι, θησαυρίζω, ἀποταμιεύομαί τι. 2) ἀποτίθημι, ἀποκρύπτω, κατακρύπτω, κρύπτω τι. se recondere, ἀποκρύπτεσθαι, κρύπτεσθαι. σπαν. gladium lateri, ἐλαύνειν τὸ ξίφος εἰς τὴν πλευράν. aliquid, κατακλίνειν — reconditus, ἀποκεκρυμμένος, ἀπόκρυφος, ἀποκείμενος, οἷον locus sylva. μεταφ. recondita sententia, βαθεῖα γνώμη, βαθύνους γνώμη. verba recondita, ἀποκείμενα, ἄηθη εἴτε σπάνια ῥήματα. homo natura recondita, κρυψίνους ἄνθρωπος.
rĕ-condūco, duxi, ctum, ĕre, aliquid, πάλιν μισθοῦμαί τι.
*rĕ-conflo, are, aliquid, ἀναζωπυρῶ τι.
*rĕ-consigno, are, πάλιν σημειῶ.
*rĕconstrŭo, ĕre, ἀνοικοδομῶ. Κασσιόδωρος.
†rĕcontrans, antis, (re-contra) ἀντιτασσόμενος, ἀνταίρων.
†rĕ-convălesco, ĕre, ἀναῤῥαίζω, ἀναῤῥώννυμαι.
†rĕ-convinco, ĕre, ἐξελέγχω.
rĕ-cŏquo, coxi, ctum, ĕre, aliquid, πάλιν ὀπτῶ, πάλιν ἕψω τι, ἀνεψεῖν, ἀναπέττω τι. — recoctus, δίεφθος. 2) πάλιν καίω τι. 3) ἀναχωνεύω, μεταχαλκεύω τι. — recoctus, δίεφθος. 4) πάλιν καίω τι. 5) ἀναχωνεύω, μεταχαλκεύω τι. — recoctus, ὡσπερεὶ διὰ καθεψήσεως νέος γενόμενος, νεάζων, νεανιευόμενος.

Digitized by Google

†rĕcordābĭlis, e, (recordor) ἀνάμνηστος, μνημονευόμενος.
†rĕcordantĭa, æ, θ. μνήμη.
rĕcordātĭo, ĭōnis, θ. ἀνάμνησις, τὸ ἀναμιμνήσκεσθαι (τῶν παρεληλυθότων μάλιστα), μνήμη.
rĕcordātīvus, a, um, (recordor) ἀναμνηστικός.
rĕcordātus, ūs, ἀ. (recordor) ἀνάμνησις.
rĕcordo, avi, atum, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ recordor.
rĕcordor, atus sum, ari, (re-cor) aliquid, ἀναμιμνήσκομαι, μέμνημαί τινος. σπαν. alicujus rei, ἢ de aliqua re, ἀναμιμνήσκεσθαι, μεμνῆσθαί τι, περί τινος, περί τι. recordor, quid factum sit, ἀναμιμνήσκομαι, τί γέγονε. recordabantur, eadem se perpessos esse, ἀνεμιμνήσκοντο, ὅτι ταὐτὰ ἔπαθον. — σπαν. παθητικῶς· recordatus, a, um, μνημονευόμενος. 2) ἀναλογίζομαί τι.
rĕcorpŏrātĭo, ĭōnis, θ. σώματος ἀποκατάστασις. 2) μετασύγκρισις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
rĕcorpŏrātīvus, a, um, (recorporo) μετασυγκριτικός.
rĕ-corpóro, are, aliquem, μετενσωματῶ τινα. 2) ἐν τῇ ἰατρικῇ μετασυγκρίνειν, μεταποροποιεῖν.
rĕ-corrĭgo, exi, ectum, ĕre, aliquid, ἀπορθῶ, ἀνορθῶ τι, πάλιν εὐθύνω τι.
rĕ-crastĭno, are, aliquid, ἀναβάλλομαί τι.
rĕcrĕābĭlis, e, (recreo) ἀναληπτικός.
rĕcrĕātĭo, ĭōnis, θ. (recreo) ἀνάῤῥωσις, ἀνάληψις.
rĕcrĕātor, ōris, ἀ. (recreo) ὁ ἀναῤῥωννύων, ἀνάῤῥωσιν παρέχων, ὁ ἀναληπτικός.
rĕcrĕmentum, i. οὐ. (re-cerno) ἔκκρισις, ἀπόπατος, ἀφόδευμα. 2) σκωρία.
†rĕcrĕmo, are, καίω, Φορτουνᾶτος.
rĕ-crĕo, avi, atum, are, aliquid, ἀναγεννῶ, ἀνασκευάζω τι, πάλιν ἢ αὖθις γεννῶ τι. 2) συνήθως· ἀναῤῥώννυμι, ἀναλαμβάνω, ἀναψύχω, ἀναζωπυρῶ τινα ἤ τι. recreari, ἀναῤῥώννυσθαι, ἀναζωπυρεῖσθαι, ἀναλαμβάνειν. recreatus ex vulnere, ἀναῤῥωσθείς, ἀναλαβὼν ἐκ τοῦ τραύματος. se recreare ex timore, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν, ἀναψύχεσθαι ἐκ τοῦ φόβου.
rĕ-crĕpo, are, ἀντιπαταγῶ, ἀντηχῶ. Λ. ποιητ.
rĕ-cresco, ēvi, ētum, ĕre, πάλιν αὔξομαι, πάλιν ἀναφύομαι.
rĕcrūdesco, dŭi, ĕre, ἐπὶ τραυμάτων· ἑλκοποιεῖσθαι, πάλιν ἑλκοῦσθαι. μεταφ. πάλιν ἐξανθεῖν, ἀνανεοῦσθαι.
recta, ἴδ. rego.
recte, ἐπίῤ. ὀρθῶς. vitem recte deligare, τὴν ἄμπελον ὀρθῶς εἴτε ὀρθὴν ἀναδεῖν. recte currens, ὀρθῶς εἴτε ὀρθὸς τρέχων. 2) ὀρθῶς, καλῶς, εὖ, προσηκόντως, πρεπόντως. recte facere, ὀρθῶς, εὖ, καλῶς πράττειν. recte dicere, ὀρθῶς λέγειν. non recte judicas, οὐκ ὀρθῶς κρίνεις. recte me admonuisti, ὀρθῶς μὲ ἀνέμνησας. si recte ambulavit, εἰ πρεπόντως (καλῶς) ἐβάδισεν. recte valere, εὖ, καλῶς ἔχειν. nec recte dicere alicui, κακῶς λέγειν τινά. recte ferax, πάνυ εὔφορος. salvus sum recte, πάνυ καλῶς ἔχω. — ἐν παραιτητικαῖς ἀποκρίσεσι· καλῶς ἔχει, πάνυ καλῶς, ἀμέλει καλῶς, κάλλιστα.
rectĭo, ĭōnis θ. (rego) διοίκησις. Κικέρων.
rectĭtātor, ōris, ἀ. ποιητικῶς· ἀντὶ τοῦ rector, ὅπερ ἴδε.
rectĭtūdo ĭnis, θ. ὀρθότης. μεταφ. ἡ ὀρθότης, εὐθύτης, ἐπιείκεια.
recto. ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ recte.
rector, ōris, ἀ. (rego) εὐθυντήρ, εὐθύνων navis, ὁ εὐθυντὴρ νεώς, εὐθύνων ναῦν, κυβερνήτης. equi, ὁ εὐθύνων ἵππον ἢ ἅρμα, ἱππεὺς ἢ ἡνίοχος. boum, ὁ εὐθύνων βόας, βουκόλος. civitatis, διοικητὴς πολιτείας. provinciae, ἔπαρχος. exercitūs, στρατηγός. juventae, παιδαγωγός.
rectrix, īcis, θ. (rego) ἡ εὐθύνουσα, διοικοῦσα.
rectum, i, οὐδ. ἴδ. rego.
rectūra, æ, θ. (rego) ὀρθότης, εὐθύτης. 2) διεύθυνσις.
rectus, a, um, ἴδ. rego. Κόρ. ὄν. ἀ. Rectus, Ῥῆκτος.
rĕcŭbātōrĭum, ĭi, οὐ. ὑποστήριγμα, pedum, ὑποπόδιον.
rĕcŭbĭtus, ūs, ἀ. (recumbo) ἀνάπτωσις.
rĕ-cŭbo, ŭi, (ĭtum), are, ἀνακέκλιμαι, ὕπτιος κατακέκλιμαι, ὕπτιος κατάκειμαι. recubans, antis, ὕπτιος κατακλιθείς, ὕπτιος κατακείμενος.
rĕcŭla εἴτε rescula, æ, θ. πραγμάτιον. 2) κτησίδιον.
rĕcultus, a, um, ἴδ. recŏlo.
rĕ-cumbo, (cŭbŭi), cŭbĭtum, ĕre, ἀνακλίνομαι, ὕπτιος κατακλίνομαι. lectulo, ἐν κλίνῃ. in herba, ἐπὶ τῆς πόας. taurus recumbit, ὁ ταῦρος κατακλίνεται, ὀκλάζει. 2) κατακλίνομαι (ἐπὶ δεῖπνον). 3) ἀναπίπτω, καταπίπτω, καταφέρομαι.
rĕcŭpĕrātĭo, ĭōnis, θ. (recupero) ἀνάληψις, ἀνάκτησις, ἀνακομιδή.
*rĕcŭpĕrātīvus, a, um, (recupero) ἀνακτητικός.
rĕcŭpĕrator, ōris, ἀ. (recupero) ὁ ἀνακτώμενος ἢ ἀνακτησάμενός τι. 2) εἶδος δικαστῶν ἢ διαιτητῶν, οἳ τὰς περὶ ἀμφι-

Digitized by Google

σδητησίμων κτημάτων ἢ χρημάτων δίκας ἐδίκαζον.
rĕcŭpĕrātōrĭus, a, um (recuperator) τῶν διαιτητῶν. πρβλ. recuperator.
rĕcŭpĕro, avi. atum, are, (recipio) aliquid, ἀναλαμβάνω, ἀνασώζω, ἀνασώζομαι, ἀνακτῶμαι, ἀνακομίζομαι, πάλιν λαμβάνω, πάλιν κτῶμαί τι.
rĕ-cūro, avi, atum, are, aliquid, ἀναψύχω, ἀναῤῥώννυμι, θεραπεύω τι. 2) ἐπιμελῶς ἐργάζομαί τι.
rĕ-curro, curri, (ἀρχαϊκ. rĕcŭcurri) cursum, ĕre, ἀνατρέχω, ἐπανατρέχω, ὀπίσω τρέχω εἴτε θέω. 2) ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφομαι. versus recurrens, στίχος κατ' ἀναποδισμὸν ἔμμετρος, στίχος ἀντιστρέφων. 3) ἐφ' ὕδατος· ἀναῤῥέω, παλιῤῥοῶ, ὀπίσω ῥέω. 4) προστρέχω, καταφεύγω.
*rĕcursĭo, ĭōnis, θ. (recurro) ἀναδρομή, παλινδρόμησις, ἐπάνοδος.
*rĕcursĭto, are, (θαμιστ. τοῦ recurro) παλινδρομῶ.
rĕcurso, are, (θαμιστ. τοῦ recurro) ἀνατρέχω, ἐπανατρέχω, παλινδρομῶ, ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφομαι.
rĕcursus, ūs, ἀ. (recurro) ἀναδρομή, παλινδρόμησις, ἀναπόδισις, ἐπάνοδος.
rĕ-curvo, avi, atum, are, aliquid, ἀνακάμπτω τι.
rĕcurvus, a, um, ἀνάκυρτος, ἐπίκυρτος, ἐπικαμπής.
*rĕcūsābĭlis, e, παραιτητέος.
rĕcūsātĭo, ĭōnis, θ. ἀνάνευσις, ἀπάρνησις. 2) ἔνστασις.
rĕcūso, avi, atum, are, (re-causo) ἀποτρίβομαι, ἀπονεύω, ἀνανεύω, ἀπαρνοῦμαι, οὐ δέχομαί τι. nullum periculum, οὐδένα κίνδυνον ἀνανεύειν, ἀποτρίβεσθαι. laborem, ἀπονεύειν, φεύγειν τὸν πόνον, οὐ δέχεσθαι τὸ ἔργον. aliquid alicui, ἀνανεύειν τινί τι. stipendium, τὸν μισθὸν δοῦναι. neque mori recusat, οὐκ ἀπαρνεῖται ἀποθανεῖν, οὐκ ἀνανεύει τὸν θάνατον. recusat parēre, οὐκ ἐθέλει ὑπακούειν. sententiam ne diceret, recusavit, γνώμην ἀποφήνασθαι οὐκ ἠθέλησεν. non recusant, quin εἴτε quominus contendant, οὐκ ἀπαρνοῦνται μάχεσθαι. 2) ἐν τῇ νομικῇ· ἐνίσταμαι, ἔνστασιν ποιοῦμαι.
*rĕcussābĭlis, e, (recutio) ἀναῤῥιπτεῖσθαι δυνάμενος.
rĕcussus, a, um, ΐδ. recutio.
rĕcussus, ūs, ἀ. (recutio) ἀνάπαλσις. Μόνον κατ' ἀφαιρετικὴν τοῦ ἑνικοῦ εὑρηται.
rĕcŭtĭo, ussi, ussum, ĕre, (re-quatio) aliquem ἢ aliquid, ἀνασείω τινὰ ἤ τι. 2) ἀναπάλλω τι.

rĕcūtītus, a, um, (re-cutis) ἀπεψωλημένος, τὴν ἀκροποσθίαν περιτετμημένος. 2) ψιλός, οἷον· colla, τράχηλοι ἐξυρημένοι. 3) recutiti, orum, ἀ. πληθ. οἱ Ἰουδαῖοι. Πέρσιος.
rēda, æ, θ. ΐδ. rheda.
†rĕd-accendo, ĕre, aliquid, πάλιν ἀνάπτω τι.
rĕdactĭo, ĭōnis, θ. ἐπαναγωγή, ἀναγωγή.· Λ. μαθηματικῶν.
rĕdactus, a, um, ΐδ. redigo.
rĕdactus, ūs, ἀ. (redigo) εἴσπραξις, τὰ εἰσπραττόμενα.
*rĕd-ădopto, are, aliquem, πάλιν υἱοθετῶ τινα.
*rĕd-ambŭlo, are, ἐπανέρχομαι.
*rĕd-ămo, are, ἀντερῶ, ἀντιφιλῶ.
*red-amptrŭo, are, ἀντορχοῦμαι, ἀντιχορεύω (ἐν ταῖς τῶν Σαλίων τελεταῖς).
†rĕdănĭmātĭo, ĭōnis, θ. (redanimo) ἀναβίωσις.
†rĕd-ănĭmo, are, aliquem, ἀναβιώσασθαί τινα. redanimari, ἀναβιοῦν.
rĕd-argŭo, ŭi, ūtum, ĕre. aliquem ἢ aliquid, ἀπελέγχω, διελέγχω, ἐξελέγχω, ἐλέγχω τινὰ ἤ τι, ἀνασκευάζω, ἀνατρέπω τι.
*rĕd-armo, avi, ātum, are, πάλιν ὁπλίζω.
*rĕd-auspĭco, are, κωμ. ἀγαθῇ τύχῃ ἐπανέρχομαι.
reddĭtĭo, ĭōnis, θ. (reddo) ἀπόδοσις.
reddĭtīvus, a, um, (redditio) τῆς ἀποδόσεως. ἀνταποδοτικός. Λ. Γραμματικῶν.
†reddĭtor, ōris, ἀ. (reddo) ἀποδοτήρ.
reddĭtus, a, um, ΐδ. reddo.
red-do, ĭdi, ĭtum, ĕre, aliquid alicui, ἀποδίδωμί τινί τι. reddo, quae accepi, ἀποδίδωμι, ἃ ἔλαβον. reddere argentum, ἀποδιδόναι, ἀποτίνειν τὸ ἀργύριον. captivos, τοὺς αἰχμαλώτους. beneficium dare et reddere, εὐεργετεῖν κα' ἀντευεργετεῖν. gratiam alicui reddere, χάριν τινὶ ἀποδιδόναι. pretium pro beneficiis, ἀποδιδόναι τὸν μισθὸν ἀντὶ τῶν εὐεργεσιῶν. servus mihi abs te epistolam reddidit, quam tu dederas, ὁ δοῦλος ἀπέδωκέ μοι τὴν ἐπιστολήν, ἣν (αὐτῷ) ἔδωκας. aliquem terrae reddere, τῇ γῇ τινα ἀποδιδόναι debitum naturae reddere, τὸ χρέος τῇ φύσει ἀποδιδόναι, ἀποθνήσκειν. animam, ἐκπνεῖν. se convivio, ἐπανέρχεσθαι εἰς τὸ συμπόσιον. vota diis, εὐχὰς τοῖς θεοῖς ἀποδιδόναι. 2) δίδωμί τι. jus, δικαιοδοτεῖν, δικάζειν. judicium, ὁρίζειν τὴν τῆς δίκης ἡμέραν. peccatis veniam, τοῖς ἁμαρτήμασι συγγνώμην ἔχειν. 3) ἐκφέρω, ἐκβάλλω τι. fructum, ἀποδιδόναι, ἀνιέναι, φέρειν καρπόν. sanguinem, πτύειν αἷμα. catu-

lum partu, τίκτειν σκύμνον. flammam, ἐγείρειν φλόγα. vocem, αἴρειν, προΐεσθαι φωνήν, ἀναφωνεῖν. 4) responsa ἢ aliquid, ἀποκρίνομαί τι. 5) μεθερμηνεύω, ἑρμηνεύω, μεταγράφω τι. Latine, Ῥωμαϊστί. verbum verbo εἴτε verbum pro verbo, αὐτολεξεί. 6) ἀφηγοῦμαι, διηγοῦμαι, διεξέρχομαι, λέγω τι. 7) ὅμοιος εἴτε ἐμφερής τινί εἰμι, μιμοῦμαί τινα. hic vultus tuos reddit, οὗτος ὅμοιός σοί ἐστι τὸ πρόσωπον. veteres reddit, τοὺς παλαιοὺς μιμεῖται, ἀπεικάζει. odorem croci, παρεμφαίνειν ὀσμὴν κρόκου. 8) παρέχω, ἀποδείκνυμι, ποιῶ. loca tuta, τοὺς τόπους ἀσφαλεῖς παρέχειν. aliquem mansuetum, ἀποδεικνύναι, ποιεῖν τινα χειροήθη. aliquid effectum, ἀποτελεῖν τι. aliquem misserimum, καθιστάναι, ποιεῖν τινα ἀθλιώτατον.

rĕdemtĭo. εἴτε redemptĭo, ĭōnis, θ. (redimo) ἐξώνησις, ἀπολύτρωσις, λύτρωσις. captivorum, τῶν αἰχμαλώτων. 2) δεκασμὸς (τὸ τοὺς δικαστὰς ὠνεῖσθαι). 3) ὠνὴ δημοσίων, ἐργολαβία, ἐργωνία.

*rĕdemtĭto εἴτε redemptito, are, (ἐπιτατ. τοῦ redempto) aliquid, ἀνταμείβω, ἀντισηκῶ τι.

*rĕdemto εἴτε redempto. are, (θαμιστ. τοῦ redimo) aliquem, ἐξωνοῦμαι, ἐξαγοράζω, ἀπολυτροῦμαι, λυτροῦμαί τινα.

rĕdemtor, εἴτε redemptor, ōris, ἀ. (redimo) ἐργολήπτης, ἐργολάβος, ἐργώνης, ὁ τῶν δημοσίων ὠνητής. 2) ἐν τῇ νομικῇ· ὁ ἐπὶ μισθῷ τὴν δίκην ἀναδεχόμενος. 3) παρὰ τοῖς ἐκκλησ. ὁ λυτρωτής, σωτήρ.

†rĕdemtrix εἴτε redemptrix, īcis, θ. (redimo) ἡ λυτρωσαμένη, σώτειρα.

redemtūra, ἢ redemptūra, æ, θ. (redimo) ἐργολαβία, δημοσίων ἐκδόσεων ὠνή. Λ.σπ.

rĕdemtus ἢ redemptus, a, um, ἴδ. redimo.

rĕd-ĕo, ĭi, (σπαν. īvi), ĭtum, ire, ἐπάνειμι, ἐπανέρχομαι, ἐπαναχωρῶ, πάλιν ἀνέρχομαι, ἐπιστρέφομαι, ὑποστρέφομαι. a foro domum, ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς οἴκαδε ἐπανελθεῖν. exsilio in patriam, ἐκ τῆς φυγῆς εἰς τὴν πατρίδα κατέρχεσθαι, ἀνασώζεσθαι. Romam, ἀναχωρεῖν πάλιν εἰς Ῥώμην, ἐπὶ Ῥώμην. in pristinum statum redire, ἀποκαθίστασθαι εἰς τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν, ἀναλαμβάνειν τὴν προτέραν κατάστασιν. cum aliquo in gratiam redire, διαλλάττεσθαι πρός τινα. ad se redire, ἐν ἑαυτῷ γενέσθαι, ἑαυτὸν ἀναλαμβάνειν, ἐνίοτε καί· πάλιν ἐπανέρχεσθαι εἰς τὰ ἀρχαῖα ἤθη. ad prima, ad propositum redire, ἐπὶ τὰ πρῶτα, ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν (πάλιν) ἐπανέρχεσθαι, ἐπαναχωρεῖν (τῷ λόγῳ). ad rem redi, ἐπάνελθε πάλιν ἐπὶ τὸν λόγον. 2) προσέρχομαι. pecunia redit alicui ex pecore, ἀργύριον προσέρχεται εἴτε γίγνεταί τινι ἐκ τῶν προβάτων. pecunia publica, quae ex metallis redibat, τὰ δημόσια χρήματα τὰ ἐκ τῶν μετάλλων προσερχόμενα εἴτε γιγνόμενα. bona ad me redeunt, τὰ κτήματα πίπτει μοι, λαμβάνω τὰ κτήματα. 8) περιίσταμαι, περιέρχομαι, καταντῶ, ἔρχομαι. regnum redit, ἡ ἀρχὴ περιέρχεται εἴς τινα. in eum locum res rediit, εἰς τοῦτο περιέστηκε, περιῆλθε, κατήντησε τὰ πράγματα. ad manus redire, εἰς χεῖρας ἐλθεῖν.

*rĕd-hālo, are, aliquid, ἀναπνέω, ἀποπνέω τι.

rĕdhĭbĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (re-habeo) aliquid, ἀποδίδωμί τι. 2) κατ' ἐξοχήν· ἀναγωγὴν ποιοῦμαί τινος, ἀνάγω τι εἰς τὸν κρατῆρα. servum ob vitium, ἀνάγειν τὸν δοῦλον εἰς τὸν κρατῆρα, ἀναγωγὴν τοῦ δούλου ποιεῖσθαι διὰ κακίαν τινά. 3) δέχομαι τὴν ἀναγωγήν τινος. dixit (venditor) se redhibere, εἶπεν (ὁ πρατήρ), ὅτι ἔξεστιν ἀναγωγὴν ποιεῖσθαι.

rĕdhĭbĭtĭo, ĭōnis, θ. (redhibeo) ἀναγωγὴ πράγματος ὠνηθέντος.

rĕdhĭbĭtōrĭus, a, um, τῆς ἀναγωγῆς, περὶ ἀναγωγῆς. actio redhibitoria, ἀγωγὴ ἀναδοτική, ἀναστρέφουσα τὸ διαπραθὲν πρᾶγμα. Κοραῆς. Ἀτάκτ. 5, 91.

rĕdhĭbĭtus, a, um, ἴδ. redhibeo.

rĕd-hostĭo, ire, ἀποδίδωμι.

*rĕ dīco, ĕre, ἐπαναλαμβάνω.

Rĕdĭcŭlus, i, ἀ. (redeo) ὄνομα θεοῦ τινός, ὃν οἱ Ῥωμαῖοι ἐσέβοντο, ἱερὸν αὐτῷ ἱδρύσαντες παρὰ τῇ πύλῃ Capena, ὅθεν ὁ Ἀννίβας ἀνέστρεψε. περίπου· στροφαῖος ἢ στρόφιος ἢ ἐπιστρόφιος.

rĕdĭgo, ēgi, actum, ĕre, (re-ago) aliquem ἢ aliquid, ἐπανάγω, ἐπαναφέρω τινὰ ἤ τι. boves in locum, ἐπανάγειν, ὀπίσω ἐλαύνειν τοὺς βόας εἰς τόπον. hostes in castra, ἀπελαύνειν τοὺς πολεμίους, εἰς τὸ στρατόπεδον. aliquos in gratiam, διαλλάττειν τινὰς πρὸς ἀλλήλους. in memoriam, ἀναμιμνήσκεσθαι. 2) πράττω, πράττομαί τι pecuniam, ἀργύριον. quod inde redactum, est, τὰ ἀπὸ τούτων γενόμενα χρήματα. pecuniam in publicum redigere, ἀργύριον εἰσφέρειν εἰς τὸ ταμεῖον. 3) ἄγω, φέρω, καθίστημι. aliquem in servitutem, ἄγειν, καθιστάναι τινὰ εἰς δουλείαν. καταδουλοῦν τινα. civitatem in suam potestatem, τὴν πολιτείαν ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι. civitatem in ditionem εἴτε sub imperium populi Romani, ὑποτάττειν

Digitized by Google

τὴν πολιτείαν τοῖς Ῥωμαίοις. auctores in ordinem εἴτε numerum, κατατάττειν συγγραφεῖς εἰς τοὺς κανόνας, εἰς τὸν τῶν δοκίμων ἀριθμόν. 4) συνάγω, συστέλλω, ἐλαττῶ. libros octo ad sex, τὰ ὀκτὼ εἰς ἓξ βιβλία συνάγειν. aliquem ad inopiam, εἰς πενίαν καθιστάναι τινά. familia ad paucos redigitur, ὁ οἶκος εἰς ὀλίγους συστέλλεται. res ad nihilum redigitur, τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ μηδὲν καταντᾷ εἴτε περιΐσταται.

rĕdĭmīæ, ārum, θ. πληθ. (redimo) τὰ λύτρα.

rĕdĭmīcŭlum, i, οὐ. (redimio) ἀνάδεσμη, ταινία, διάδημα, στρόφιον. 2) μεταφ. ὁ δεσμός.

rĕdĭmĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, ire, aliquem ἢ aliquid aliqua re, ἀναδέω, στέφω, στεφανῶ τινά τινι. domum corollis, τὴν οἰκίαν στεφάνοις. caput (sibi) corona, στεφανοῦσθαι στεφάνῳ, ἀναδεῖσθαι τὴν κεφαλὴν στεφάνῳ. ποιητ. redimitus mitrā capillos, διαδεδεμένος μίτρᾳ τὴν κεφαλήν. 2) στέφω, περιστέφω, περιλαμβάνω τί τινι. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.

rĕdĭmītus, a, um, ἴδ. redimio.

rĕdĭmītus, ūs, ἀ. (redimio) τὸ ἀναδεῖσθαι, ἀνάδημα.

rĕdĭmo, ēmi, emptum καὶ emtum, ĕre, (re-emo) aliquid ἀντωνοῦμαι, ἀνταγοράζω τι, (ἀντί τινος ἄλλο τι ὠνοῦμαι). 2) πάλιν ὠνοῦμαι, ὀπίσω ὠνοῦμαί τι. 3) συνήθως· aliquem, ἐξωνοῦμαι, ἐξαγοράζω, ἀπολυτροῦμαι, λυτροῦμαι, λύτρῳ ἀπολύομαί τινα. captivos ab hoste, τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ τῶν πολεμίων. aliquem pecuniā e servitute, χρημάτων ἀπολύεσθαί τινα τῆς δουλείας. servum, ὠνεῖσθαι δοῦλον ἐπ' ἐλευθερίᾳ. aliquem suo sanguine ab Acheronte, τοῦ ἰδίου αἵματος (τοῦ θανάτου) πρίασθαί τινα παρὰ τοῦ Ἅδου. pecunia se judicibus redimit, χρήματα δοὺς τοῖς δικασταῖς ἀπολύεται τῆς δίκης. se a cane, ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κυνός. assiduo labore ignominiam, συνεχεῖ πόνῳ ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀτιμίας ἀπολύεσθαι τὴν ἀτιμίαν. pecuniā flagitium, χρημάτων ἀπολύεσθαι τὴν αἰτίαν. 4) ἐργολαβῶ. ὠνοῦμαι, πρίασθαί τι. κατ' ἐξοχήν· ἐργολαβεῖν, ὠνεῖσθαι δημόσιον ἔργον, τέλη. κ.τ.τ., ἀγοράζειν δημοσίας ἐκδόσεις, ὠνεῖσθαι (πρίασθαι) μισθοῦσθαι τὰ δημόσια. 5) litem, ἐπὶ μισθῷ ἀναδέχομαι δίκην ἑτέρου τινός. 6) ἀπολαμβάνω, λαμβάνω, κτῶμαί τι.

*rĕdindūtus, a, um, (re-induo) aliquid, πάλιν ἐνδύς τι.

rĕdintĕgrātĭo, ĭōnis, θ. (redintegro) ἀποκατάστασις, ἀνανέωσις. 2) ἐπανάληψις.

rĕd-intĕgrātor, ōris, ἀ. ὁ ἀνακαινίζων, ἐπισκευαστής.

rĕd-intĕgro, avi, atum, are. aliquid, ἀνακαινίζω, ἀνανεῶ, ἀποκαθίστημι. 2) ἀναλαμβάνω, ἀναψύχω, ἀναῤῥώννυμι, ἀναζωπυρῶ τινὰ ἢ τι.

*rĕd-invĕnĭo, ire, aliquid, πάλιν ἀνευρίσκω τι.

*rĕdĭpiscor, sci, (re-apiscor) aliquid, πάλιν ἀνακτῶμαι, ἀναλαμβάνω, ἀνασώζω τι.

*rĕ-disco, ĕre, aliquid, πάλιν μανθάνω τι.

rĕdĭtĭo, ĭōnis, θ. (redeo) ἐπάνοδος, ἀνακομιδή. domum reditio, ἡ οἴκαδε ὁδός, ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος.— ἐπὶ φυγάδων· ἡ κάθοδος. Λ. σπ.

rĕdĭtus, ūs, ἀ. (redeo) ἐπάνοδος, ἐπανέλευσις, ἀνακομιδή, ἐπαναχώρησις, ἀπονόστησις. reditus in civitatem, ἡ κάθοδος, καταγωγή. in gratiam cum aliquo, ἡ πρός τινα διαλλαγή. reditus ad propositum, τὸ ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐπανέρχεσθαι. 2) πρόσοδος, τὰ προσερχόμενα χρήματα. reditus, πληθ. αἱ πρόσοδοι, τὰ προσιόντα.

rĕdĭvĭa, æ, redivíosus, ταὐτὰ τοῖς reduvia, reduviosus

rĕdĭvīvus, a, um, (re-vivo) μεταφ. παλίγκτιστος, δευτερουργής. παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς εὕρηται καὶ ἐν τῇ κυρίᾳ σημασίᾳ· παλίνζωος.

rēdo, ōnis, ἀ. εἶδος ἰχθύος ἄνευ ἀκάνθης. Αὐσόνιος.

rĕd-ŏlĕo, ŭi, ēre, ἀπόζω ὄζω. aliquid καὶ ἐνίοτε aliqua re, ἀπόζω τινός, ὄζω τινὸς ἢ τι. vinum, unguenta, ἀπόζειν, ὄζειν οἴνου, ἀλοιφῶν. μεταφ. oratio redolens antiquitatem, λόγος ἀρχαιότητος ὄζων. mihi nescio quid redolet, ὀσφραίνομαί τινος, οἰωνίζομαι, μαντεύομαί τι.

*rĕdŏmĭtus, a, um, (re-domo) πάλιν καταδαμείς, πάλιν καταπολεμηθείς.

rĕdōnātor, ōris, ἀ. (redono) ὁ πάλιν δωρούμενός τι. Ἐπιγρ.

Rĕdŏnes, ταὐτὸ τῷ Rhedones.

rĕ-dōno, avi, atum, are, aliquem alicui, πάλιν δωροῦμαί τινά τινι. 2) iras alicui, χαρίζομαι τὴν ὀργήν τινι, χαριζόμενός τινι παύομαι τῆς ὀργῆς.

rĕd-opto, are, πάλιν εὔχομαί τι.

rĕd-ordĭor, iri, aliquid, ἀναπηνιζόμενος ἀναλύω τι. Πλίνιος.

rĕ-dormĭo, ire, πάλιν καθεύδω, ἀνακοιμῶμαι.

rĕdormītātĭo, ĭōnis, θ. (re-dormito) τὸ πάλιν καθεύδειν.

rĕdormītĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ redormitatio.
*rĕd-orno, are, aliquid, πάλιν κοσμῶ τι, ἀνακοσμῶ τι.
rĕ-dūco, xi, ctum, ĕre, (εὕρηται καὶ μετὰ μακροῦ τοῦ e ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ). aliquem ἢ aliquid, ἐπανάγω, ἐπαναφέρω, ἀνακομίζω, ἀνάγω τινὰ ἤ τι. exercitum e loco in castra, ἀπάγειν τὸ στράτευμα ἐκ τοῦ τόπου εἰς τὸ στρατόπεδον. aliquem de εἴτε ab exilio, ἐπανάγειν, ἀνασώζειν, κατάγειν τινά. regem, ἀποκαθιστάναι βασιλέα εἰς τὴν ἀρχήν. aliquem in gratiam cum aliquo, διαλλάττειν τινὰ πρός τινα. —σπαν. οὐδετέρως· ἐπανάγειν, ἀπάγειν, ἀναχωρεῖν, ἐπανέρχεσθαι. 2) παραπέμπω, προπέμπω τινὰ οἴκαδε. 3) ἄγω, φέρω, καθίστημι. corpus ad maciem, συνάγειν τὸ σῶμα εἰς ἰσχνότητα. aliquid in formam, εἰς μορφὴν ἄγειν τι, μορφήν τινι διδόναι. — reductus, a, um, ἐπιθετικῶς· ἀνακεχωρηκώς, ἀποκεκρυμμένος, πόῤῥω κείμενος, μύχιος· παρὰ φιλοσόφοις. producta et reducta, τὰ προηγμένα καὶ ἀποπροηγμένα. Ὑπερθετικὸν τοῦ reductus, ἄχρηστον.
rĕductĭo, ĭōnis, θ. (reduco) ἐπαναγωγή, ἀποκατάστασις. ἀναγωγή, ὑπαγωγή. Λ. σπ.
*rĕducto, are, (θαμιστ. τοῦ reduco) ἐπανάγω, ἀπάγω.
rĕductor, ōris, ἀ. (reduco) ὁ ἐπανάγων, ἐπαναγαγών, ἐπαναγωγός.
rĕductus, a, um, ἴδ. reduco.
rĕd-ulcĕro, are, aliquid, ἀφελκῶ τι. Κυρίως καὶ μεταφορικῶς.
rĕd-uncus, a, um, ἀνάκυρτος, εἰς τοὐπίσω καμφθείς 2) καμπύλος, γαμψός, γρυπός
rĕdundanter, ἐπίῤ. (redundo) περισσῶς, ἀφθόνως.
rĕdundantia, æ, θ. ὑπέρχυσις. 2) περισσεία, ἀφθονία.
rĕdundatĭo, ĭōnis, θ. ἐπιπολασμὸς (στομάχου), ἐρυγμός. 2) παλίῤῥοια, παλινδρόμησις.
rĕdundo, avi, atum, are, (re-unda) ὑπερεχχέομαι, ὑπερπολάζω, πλημμυρῶ. Nilus campis redundat, ὁ Νεῖλος πλημμυρεῖ, ἀναχεῖται εἰς τὰ πεδία ποιητ. aqua redundata ἀντὶ τοῦ redundans, τὸ ὑπερπολάζον ὕδωρ locus sanguine redundat, ὁ τόπος αἵματι ῥεῖ. talia faucibus redundat, τοιαύτην φωνὴν προχεῖ. 2) μεταφ. πλεονάζειν, περισσεύειν. orator redundat, ὁ ῥήτωρ πλεονάζει, περισσολογεῖ. aliquid redundat de quaestu, ἐκ τοῦ κέρδους περισσεύει τι. uno digito redundat, ἑνὶ δακτύλῳ πλέον ἔχει, ἕνα δάκτυλον περισσὸν ἔχει, περισσοδάκτυλός ἐστιν. infamia redundat ad amicos, οἱ φίλοι μετέχουσι τῆς ἀτιμίας. gloriae tuae ad me pars aliqua redundat, τῆς σῆς δόξης μέρος τι μεταλαμβάνω. 3) πλεονάζω. εὐπορῶ. aliqua re, πλεονάζειν, εὐπορεῖν τινος, ἄφθονον ἔχειν τι. Ἡ λέξις οὐχ εὕρηται παρὰ Καίσαρι, Οὐϊργιλίῳ καὶ Ὁρατίῳ, ἄλλως οὖσα λίαν συνήθης.
rĕ-dūplĭcātĭo, ĭōnis, θ. ἐπαναδίπλωσις. Σχ. λέξ.
*rĕ-dūplĭco, are, aliquid, ἀναδιπλῶ, ἀναδιπλασιάζω τι.
*rĕ-dūresco, ĕre, πάλιν ἀποσκληροῦμαι.
rĕdŭvĭa εἴτε redivia, æ, θ. παρωνυχία, παρωνυχίς. 2) ψαῖσμα, τμῆμα, θρύμμα.
*rĕdŭvĭosus, εἴτε rĕdĭvĭōsus, a, um, παρωνυχίδων πλήρης.
rĕdux, ŭcis, (reduco) ἐνεργητικῶς· ἐπανάγων, ἀνακομίζων, ἀνασώζων. reduces choreae, χορεῖαι οἴκαδε παραπέμπουσαί τινα. Jupiter Redux, ὁ Σωτὴρ Ζεύς. Fortuna Redux, ἡ Σώτειρα Τύχη. 2) συνηθέστερον παθητικῶς· ἐπανελθών, ἐπανιών, κατελθών, ἀνασωθείς, παλίνοστος. aliquem facio reducem in patriam, ἀνασώζω, κατάγω τινά. in libertatem, ἀποκαθίστημί τινα εἰς ἐλευθερίαν.
rĕ-exĭnānĭo, ire, πάλιν ἐξινῶ εἴτε ἐκκενῶ. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
†rĕ-exspecto, are, προσδέχομαι.
*rĕ-fābrĭco, are, aliquid, ἀνοικοδομῶ, ἀνασκευάζω τι.
rĕfectĭo, ĭōnis, θ. (reficio) ἐπισκευή, ἐπανόρθωσις. 2) μεταφ. ἡ ἀνάληψις, ἀνάψυξις.
rĕfector, ōris, ἀ. (reficio) ἐπισκευαστής.
rĕfectōrĭus, a, um, ἀναληπτικός, ἀναζωπυρωτικός.
†rĕfectorĭum, ĭi, οὐ. ἑστιατόριον. (κοινοβίου) Λ. τῶν μεταγενεστέρων.
rĕfectus, a, um. ἴδ. reficio.
rĕfectus, ūs, ἀ. (reficio) ταὐτὸ τῷ refectio.
rĕfello, elli, ĕre, (re-fallo) aliquem ἢ aliquid, ἀπελέγχω, διελέγχω, ἐλέγχω τινὰ ἤ τι, ἀνασκευάζω. ἀνατρέπω τι.
rĕfercĭo, fersi, fertum, ire, (re-farcio) aliquem ἢ aliquid aliqua re, σάττω, ἀναπίμπλημι, μεστῶ, πληρῶ τινα ἤ τί τινος. horreum, τὴν ἀποθήκην σάττειν, ἀναπιμπλάναι (σίτου). libros fabulis refersit, τὰ βιβλία μύθων ἐνέπλησεν. — refertus, a, um, aliqua re, σεσαγμένος, ἀνάπλεως, μεστός, γέμων τινός. villa ornamentis referta, ἔπαυλις κοσμημάτων πλήρης. vita bonis referta, βίος ἀγαθῶν γέμων, εἴτε μεστός. Σπανία ἡ ἀφαιρετικὴ προσώπου, οἷον· domus erat

Digitized by Google

aleatoribus referta, ἡ οἰκία κυβευτῶν ἔγεμεν. — Μετὰ γενικῆς προσώπου· refertum esse hominum, πλήρη εἶναι ἀνθρώπων. referta Gallia negotiatorum erat, ἡ Γαλλία ἐμπόρων ἔγεμεν· οὕτω καὶ urbs referta optimatium καὶ mare refertum praedonum. — σπαν. refertus de re, ἀντὶ τοῦ refertus re. — Ἀπολύτως· domus referta, οἶκος πλήρης, πλούσιος. refertus ager, πλήρης (καρπῶν) ἀγρός.

rĕfĕrendārĭus, ĭi, ἀ. (re-fero) ὁ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, διαγγελεύς. 2) εἰσηγητὴς τῶν δικῶν. 3) σφραγιδοφύλαξ. 4) κατάσκοπος. Λ. τοῦ μετγ. Λατ Κασσιόδωρος.

rĕ-fĕrĭo, ire, aliquem, ἀντιτυπῶ, ἀντιπαίω, ἀντιτύπτω τινά. ποιητ. referiri, ἀνταυγάζειν, ἀντηχεῖν. Λ. σπ.

rĕfĕrīva, ταὐτὸ τῷ refriva.

rĕ-fĕro, tŭli, lātum, ferre, aliquem ἤ aliquid, ἐπαναφέρω, ἐπανάγω, ἀνακομίζω, ὀπίσω φέρω τινὰ ἤ τι. domum haec refero, οἴκαδε ταῦτα ἀνακομίζω, ὀπίσω φέρω. mecum aurum, λαβὼν τὸν χρυσὸν ἐπανέρχομαι. pedem refero, φέρω τὸν πόδα ὀπίσω, ἐπαναχωρῶ. exercitus pedem refert, ὁ στρατὸς ἀναποδίζει, ἐπαναχωρεῖ, ἀναχωρεῖ, ὀπίσω χωρεῖ. vulneratos in locum tutum referre, τρωθέντας εἰς ἀσφαλῆ τόπον ἀνακομίζειν. naves, κατάγειν ναῦς. proelio decus referre, ἐκ μάχης ἆθλον κομίζεσθαι, ἀποκομίζεσθαι. animum ad studia, τρέπεσθαι πάλιν ἐπὶ τὴν σπουδήν. Echo vocem refert, ἡ Ἠχὼ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν, ἀντηχεῖ. referre oculos ad aliquem, ἀναστρέφειν, ἐπιστρέφειν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρός τινα. legati haec ad suos referunt, οἱ πρέσβεις ταῦτα ἀπαγγέλλουσιν ὀπίσω, ἀναγγέλλουσι πρὸς τοὺς οἰκείους. referre antiquum morem, εἰσάγειν πάλιν, ἀνασώζειν ἀρχαῖον ἔθος. fabulam iterum referre, κωμῳδίαν αὖθις εἰς τὸ θέατρον εἰσάγειν argentum alicui referre, ἀργύριόν τινι ἀνακομίζειν, ἀποδιδόναι. referre gratiam alicui, χάριν τινὶ φέρειν εἴτε ἀποδιδόναι. referre parem gratiam alicui, ἀμείβεσθαί τινα ταῖς ἴσαις χάρισι. — se referre, ἀναποδίζειν, ἐπανέρχεσθαι, ἐπανιέναι, ἐπαναχωρεῖν. sol se refert, ὁ ἥλιος παλινδρομεῖ, ὀπίσω φέρεται. eo, unde egressa est, refert se oratio, ὅθεν ὁ λόγος ἐξέβη (παρεξέβη), ἐπὶ ταῦτα ἐπανέρχεται, ἐπαναχωρεῖ, πάλιν ἐπάνεισιν. 2) ἀμείβομαι, ἀντιλέγω, ἀποκρίνομαι. 3) aliquem, ἐμφέρομαι τινί, παρεμφερής, ἴσος, ὅμοιός τινί εἰμι. mores vultusque patris refert, τοὺς τρόπους καὶ τὸ πρόσωπον τῷ πατρὶ ἐμφέρεται, ἐμφερής ἐστι. Burri sermone vultuque Suevos referunt, οἱ Βοῦῤῥοι τήν τε φωνὴν καὶ τὸ εἶδος τοῖς Σοήβοις ἐμφερεῖς εἰσιν. 4) aliquid, ἀναφέρω, διηγοῦμαι, λέγω, καταλέγω τι. 5) παρ' Ὀβιδίῳ aliquid mente καὶ ἁπλῶς referre, ἀναφέρω τι εἰς τὴν μνήμην, ἀναμιμνήσκομαί τινος. 6) ad aliquem de aliqua re, ἐνίοτε καὶ aliquid, ἀναφέρω τι πρός τινα, ἀνάγω τι εἴς τινα ad senatum de re. ἀναφέρειν τι, ἀναφοράν τινος ποιεῖσθαι (εἰσηγεῖσθαί τι ἢ περί τινος) πρὸς τὴν σύγκλητον. de rebus obscuris ad Apollinem, περὶ ἀδήλων πραγμάτων πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἀναφέρειν, τὸν Ἀπόλλωνα ἐπερωτᾶν. referre ad populum, πάλιν τῷ δήμῳ ἀναφέρειν. 7) aliquid ad aliquid, ἀναφέρω, ἐπαναφέρω τι εἴς τι. ad voluptatem omnia, ἅπαντα ἀναφέρειν εἰς τὴν ἡδονήν, ἀεὶ ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἡδονήν. 8) ἀναγράφω, ἀπογράφω, ἐγγράφω, καταγράφω. nomen in tabulas, ἐγγράφειν ὄνομα εἰς τοὺς πίνακας, ἀναγράφειν εἰς τὰς ἀναγραφάς. epistolas alicujus in volumina, κατατάττειν ἐπιστολάς τινος εἰς βιβλία. aliquem in numerum deorum, ἀνάγειν τινὰ εἰς τοὺς θεούς, τιθέναι τινὰ ἐν τοῖς θεοῖς. acceptum refero, κατεγράφω, καταχωρίζω τὸ λῆμμα. Σημ. Παρὰ Λουκρητίῳ εὕρηται τὸ rēlatum, μετὰ μακρᾶς τῆς πρώτης συλλαβῆς, ἐν δὲ τῷ παρακειμένῳ μετὰ διπλοῦ t=rĕttŭli παρὰ Φαίδρῳ.

rēfert, tŭlit, ferre (res-fero) διαφέρει. hoc meā (tuā etc). refert, τοῦτο διαφέρει μοι (σοι κ.τ.λ.) tuā nihil refert, οὐδέν σοι διαφέρει. quid hoc meā refert? τί διαφέρει μοι τοῦτο; τί μοι προσήκει; τί τοῦτο πρὸς ἐμέ; τί μέλει μοι τούτου; magni εἴτε multum refert, μέγα διαφέρει. quid meminisse id refert? τί διαφέρει τούτου μεμνῆσθαι; aliquid quod refert scire, ὅ,τι προὔργου ἐστὶ γνῶναι. quid refert, qua me ratione cogatis? τί διαφέρει ὅτῳ τρόπῳ με ἀναγκάζετε; quid refert utrum voluerim fieri, an gaudeam factum? τί διαφέρει, εἴτε ἐβουλήθην γενέσθαι, εἴτε χαίρω, ὅτι ἐγένετο; τί διαφέρει, βουληθῆναί με ἢ χαίρειν, κ.τ.λ. refert ad fructus, quemadmodum etc, διαφέρει εἰς τοὺς καρπούς, πῶς κ.τ.λ. illorum magis quam suā refert, ἐκείνοις πλέον (μεῖζόν τι) διαφέρει ἢ αὐτοῖς. plurimum refert compositionis, quae quidus anteponas, πλεῖστον διαφέρει (ποιεῖ) εἰς τὴν σύνθεσιν τὸ τίνα τίνων προτιθέναι. Σημ. refert ad me, refert viventi, σπάνια ἀντὶ τῶν refert meā, refert viventis.

Digitized by Google

rĕfertus, a, um, τό. refercio.
rĕ-fervĕo, ēre, ὑπερζέω, ὑπερβράζω.
rĕ-fervesco, vi καὶ bŭi, ĕre, ἀναβράζω, ἀναζέω.
†rĕ-festīno, are, σπεύδω, ἐπείγομαι εἰς τοὐπίσω.
*rĕ-fībŭlo, are, aliquid, λύω τὴν περόνην τινός.
rĕfĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (re-facio) aliquid, πάλιν εἴτε αὖθις ποιῶ, ἐργάζομαι, κατασκευάζω τι, arma, καινὰ ὅπλα κατασκευάζειν. aliquem consulem, prætorem etc. αὖθις ποιεῖν (ἀποδεικνύναι, αἱρεῖσθαί) τινα ὕπατον, στρατηγόν, κ.τ.λ. 2) ἀνασκευάζω πάλιν, ἀνορθῶ, ἐπισκευάζω, ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω τι. muros pecunia suā, ἀνορθοῦν, ἀνατειχίζειν τὰ τείχη ἐκ τῶν ἰδίων. pontem, ἐπισκευάζειν τὴν γέφυραν. exercitum, ἀναπληροῦν τὸν στρατόν. salutem ἀποκαθιστάναι τὴν σωτηρίαν. 3) ἀναλαμβάνω, ἀναῤῥώννυμι, ἀναψύχω, ἀναζωπυρῶ τινα ἤ τι. se reficere, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν, ἀναλαμβάνειν, ἀναῤῥώννυσθαι. ex morbo, ab imbecillitate, ἐκ τῆς νόσου, ἐκ τῆς ἀσθενείας. vester conspectus reficit mentem meam, ἡ ὄψις ὑμῶν ἀναζωπυρεῖ τὴν ἐμὴν ψυχήν. refectus, ἀναλαβών, ἀναῤῥωσθείς. 4) ἀπολαμβάνω, ἀπολαύω τι. fructus, ποιεῖν καρπούς, ἀπολαμβάνειν καρπούς. tibi ex tuis possessionibus tantum reficitur, τοσοῦτον προσέρχεται εἴτε γίγνεταί σοι ἐκ τῶν κτημάτων.
rĕ-fīgo, xi, xum, ĕre, aliquid, ἀποκαθηλῶ τι. 2) συνήθως καθαιρῶ, ἀποσπῶ, ἐξαιρῶ τι.
*rĕ-fĭgūro, are, πάλιν διατυπῶ.
rĕ-fingo, ĕre, aliquid, ἀναπλάττω, ἀναμορφῶ τι. Λ. σπ.
*rĕ-firmo, avi, atum, are, aliquid, αὖθις στερεῶ τι.
refixus, a, um, τό. refigo.
*rĕflābĭlis, e (reflo) ἀνατμιζόμενος, διαφορεῖσθαι δυνάμενος.
reflabri venti, ὁ. πληθ. ἀντίπνοοι ἄνεμοι. Ἀπουλήϊος.
rĕ-flāgĭto, are, πάλιν ἀπαιτῶ. Λ. σπ.
*rĕflātĭo, ĭōnis, θ. (reflo) τὸ ἀνατμίζεσθαι, ἐξατμίζειν.
rĕflātus, ūs, ἀ. (reflo) ἐκφύσησις. 2) ἀντίπνοια, ἀντιπνοή.
rĕ-flecto, xi, xum, ĕre, aliquid, ἀνακάμπτω τι. caput, ἐπιστρέφειν τὴν κεφαλήν. gressum, ἐπιστρέφειν τὸ βάδισμα, ἐπανακάμπτειν. μεταφ. mentem ad aliquid, ἐπιστρέφειν τὸν νοῦν πρός τι. aliquem misericordia reflectit, ὁ ἔλεος ἐπιστρέφει, ἐπικάμπτει τινά. 3) οὐδετ. ἐπανακάμπτειν, ἐπιστρέφειν
*rĕflexim, ἐπίῤ (reflecto) ἀνάπαλιν, ἀντιστρόφως.
rĕflexĭo, ĭōnis, θ. (reflecto) ἐπιστροφή. 2) ἀντιστροφή. 3) ἀνάκλασις. Σχ. λέξ.
rĕflexus, a, um, τό reflecto.
*rĕflexus, ūs, ἀ. (reflecto) ἐπικαμπή, κόλπος, μυχός.
rĕ-flo, avi, atum, are, παρὰ Κικέρωνι οὐδετέρως μόνον· ἀντιπνέω. μεταφ. ἐπὶ τῆς τύχης· ἀντιπνεῖν, ἐναντιοῦσθαι. 2) aliquid, ἀναπνέω, ἀποπνέω, ἐκπνέω τι. 3) ἐκφυσῶ τι
rĕ-flōresco, rŭi, ĕre, ἀνανθῶ, πάλιν ἀνθῶ.
†rĕ-flŭāmen, ĭnis, οὐ. ἀπόῤῥοια.
†rĕfluctŭo, āre, ταὐτὸ τῷ refluo. Ἰσίδωρος.
rĕ-flŭo, ĕre, ἀναῤῥέω, ὀπίσω ῥέω. 2) παλιῤῥοῶ. 3) ἀναχέομαι, ὑπερχέομαι.
rĕ-flŭus, a, um, ἀναῤῥέων. 2) παλίῤῥυτος, παλίῤῥους.
rĕ-fŏcillo, avi, atum, are, aliquem, ἀναλαμβάνω, ἀναζωπυρῶ τινά.
rĕ-fŏdĭo, ōdi, ossum, ĕre, aliquid, ἀνορύττω, ἀνασκάπτω τι.
rĕformātĭo, ĭōnis, θ. ἀναμόρφωσις, μεταμόρφωσις.
*rĕformātor, ōris, ἀ. ὁ ἀναμορφῶν ἢ ἀναμορφώσας τι.
rĕformātrix, īcis, θ. ἡ ἀναμορφοῦσα. Ἐν τοῖς Πανδέκταις.
*rĕformātus, ūs, ἀ. ἀναμόρφωσις, μεταμόρφωσις.
*rĕformīdātĭo, ĭōnis, θ. (re-formido) ὀῤῥωδία, φόβος.
*rĕ-formīdo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ὑπ' ὀῤῥωδίας εἴτε φόβου φεύγω τινὰ ἤ τι, κατοῤῥωδῶ, φοβοῦμαί τινα ἤ τι. dicere, φοβοῦμαι, εὐλαβοῦμαι εἰπεῖν.
re-formo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἀναμορφῶ, ἀναπλάττω, μεταμορφῶ, μεταπλάττω τινὰ ἤ τι. 2) ἀνορθῶ, διορθῶ τι.
rĕfossus, a, um, τό. rofodio.
rĕfōtus, a, um, τό. refoveo.
rĕ-fŏvĕo, ōvi, ōtum, ēre, aliquid, ἀναθάλπω τι. μεταφ. ἀναζωπυρεῖν, ἀναψύχειν, ἀναλαμβάνειν τινὰ ἤ τι.
*rĕfractārĭŏlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ refractarius), ταὐτὸ τῷ refractarius.
*refractārĭus, a, um, (refringo) ἀντίτυπος, ἀντιλογικός, ἐριστικός.
rĕfractĭo, ĭōnis, θ. ἀνάκλασις. Βοήθιος.
rĕfractīvă verba, οὐ. πληθ. ῥήματα αὐτοπαθῆ. Πρισκιανός.
rĕfractus, a, um, τό. refringo.
rĕfraenātĭo, refraeno, ταῦτα τοῖς refrenatio, κ.τ.λ.

Digitized by Google

†rĕfrāgātĭo, ĭōnis, θ. (refragor) ἀντιτυπία, ἐναντίωσις.
*rĕfrāgātor, ōris, ἀ. (refragor) ὁ ἀντίτυπος, ἐναντίος.
†rĕfrāgĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ refragatio.
rĕfrāgor, atus sum, ari, (re-frango) alicui, ἀντιτυπῶ, ἐναντιοῦμαί τινι.
rĕfrēnātĭo, ĭōnis, θ. (refreno) κατοχή, συστολή.
rĕ-frēno, avi, atum, are, τῷ χαλινῷ κατέχω. equos, τοὺς ἵππους. 2) μεταφ. κατέχειν, ἐπέχειν, ἀνακόπτειν, ἀναστέλλειν τινὰ ἤ τι, ἀναχαιτίζειν τινά. aliquem a re, κατέχειν, κωλύειν τινά τινος.
rĕ-frĭco, ŭi, ātum, are, aliquid, ἀναξαίνω τι. vulnus, τὸ τραῦμα. μεταφ. memoriam, dolorem, ἀναξαίνειν, ἀνανεοῦν τὴν μνήμην, τὴν λύπην. 2) οὐδετέρως· ἀναξαίνεσθαι, πάλιν ἐξανθεῖν. Λέξις μάλα συνήθης τῷ Κικέρωνι, ἄλλως δὲ σπανία.
rĕfrīgĕrātĭo, ĭōnis, θ. (refrigero) ἀνάψυξις, ἀπόψυξις, περίψυξις. Κυρίως τε καὶ μεταφορικῶς.
rĕfrīgĕrātōrĭus, a, um, ἀναψυκτικός, ψυκτικός.
rĕfrīgĕrātrix, īcis, θ. ἡ ψυκτική, ἀναψυκτική.
†rĕfrīgĕrĭum, ĭi, οὐ. (refrigero) μεταφορικ. ἀνάψυξις.
rĕ-frīgĕro, avi, atum, are, aliquid, ἀποψύχω, ψύχω, ψυχρῶ τι. aquam, panem, ὕδωρ, ἄρτον. κ.τ.τ. aer refrigeratur, ὁ ἀὴρ ἀποψύχεται. refrigeror εἴτε me refrigero, ἀποψύχομαι, ἀναψύχομαι, περιψύχομαι. 2) μεταφ. ψυχροῦν, ψυχρὸν ποιεῖν τινα. refrigeratus, ψυχρὸς γενόμενος, ἀπεψυγμένος.
†rĕfrīgescentĭa, æ, θ. (refrigesco) ἀνάψυξις.
rĕ-frīgesco, frixi, ĕre, ἀποψύχομαι, ψύχομαι, ψυχροῦμαι. 2) μεταφ. ἀποψύχεσθαι, ψυχροῦσθαι, ψυχρόν, ἀργόν, ἀδρανῆ γίγνεσθαι.
rĕfrīgo, xi, ctum, ĕre, φρύγω (κυάμους) πρβλ. τὸ τῆς καθωμιλημένης, καβουρδίζω κουκιά. Φῆστος.
rĕfringo, ēgi, actum, ĕre, (re-frango) aliquid, ἀναῤῥήγνυμί τι. januam, ἀναῤῥηγνύναι, ἐκκόπτειν θύραν. glebam, θραύειν βῶλον, βωλοκοπεῖν. ramum, ἀποῤῥηγνύναι, ἀποκλᾶν κλάδον. μεταφ. aliquem ἤ aliquid, καταθραύειν, καταλύειν τινὰ ἤ τι, λ. χ. dominationem, τὴν δεσποτείαν. Achivos, τοὺς Ἀχαιούς. 2) radius solis refringitur, ἡ τοῦ ἡλίου ἀκτὶς ἀνακλᾶται, ἀντικλᾶται, ἀντανακλᾶται.
rĕfrīva εἴτε rĕfĕrīva faba, æ, θ (refero) ὁ ἐκ τοῦ σπόρου οἴκαδε ἐπὶ ἱερουργίαν ἀνακομιζόμενος κύαμος.
*rĕ-frondesco, ĕre, αὖθις φυλλοφυῶ.
rĕfŭga, æ, ἀ καὶ θ. (refugio) δραπέτης, δραπέτις.
rĕ-fŭgĭo, ūgi, ŭgĭtum, ĕre, ἀναφεύγω, ἀποφεύγω, ὀπίσω φεύγω. ex castris in montes, ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἐπὶ τὸ ὄρος. acie, ἀποδιδράσκειν ἐκ τῆς μάχης. μεταφ haec memoriam meam refugiunt, ταῦτα διαφεύγει μου τὴν μνήμην, λανθάνει με. 2) ad aliquem, καταφεύγω πρός τινα, προσφεύγω τινί. 3) aliquem ἤ aliquid, ἀποφεύγω τινὰ ἤ τι, ἀπέχομαί τινος, εὐλαβοῦμαί τι. 4) ἀνακεχώρηκα, μακρὰν εἴτε πόῤῥω κεῖμαι.
†rĕfŭgisco, ĕre, ἀντὶ τοῦ refugio, ὅπερ ἴδε. Κομμοδιανός.
rĕfŭgĭum, ĭi, οὐ. (refugio) καταφυγή, κρησφύγετον.
rĕfŭgus, a, um, (refugio) ἀναφεύγων, φεύγων, εἰς τοὐπίσω φεύγων. refuga unda, τὸ ἀναῤῥέον ὕδωρ.
*rĕfulcĭo, iri, ταὐτὸ τῷ fulcio.
*rĕfulgentĭa, æ, θ. (refulgeo) ἀντίλαμψις.
rĕ-fulgĕo, ulsi, ēre, ἀντιστράπτω, ἀντιλάμπω, ἀπολάμπω. 2) ἀναλάμπω, ἀστράπτω, λάμπω.
*refulgerat, are, (refulgero), ἀπροσφώσκει, γίγνεται ἡμέρα.
rĕfundo, ūdi, ūsum, ĕre, aliquid, ἀναχέω τι. Tiberis refusus, ὁ ἀναχεχυμένος, ὑπερχεχυμένος Τίβερις. 2) χέω, διαχέω, ανατήκω τι. 3) πάλιν χέω, πάλιν ἐκχέω, πάλιν προχέω τι, ἀποδίδωμί τι. — refusus, a, um, ἔκχυτος, ἀνακλιθείς. campus refusus, πεδίον ἀναπεπταμένον.
*rĕfūsĭo, ĭōnis, θ. (refundo) ἀνάχυσις, ἀναχοή.
*rĕfūsōrĭus, a, um, (refundo) ἀφετικός, ἀπολυτικός. refusoriae litterae, θ. πληθ. ἀπόκρισις ἐπιστολῆς.
rĕfūsus, a, um, ἴδ. refundo
†rĕfūtābĭlis, e, (refuto) ἀπόβλητος.
rĕfūtātĭo, ĭōnis, θ. (refuto) ἀνασκευή, ἀπέλεγξις.
†rĕfūtātor, ōris, ἀ. (refuto) ὁ ἀνασκευάζων, ἀπελέγχων.
rĕfūtātōrĭus, a, um, ἀνασκευαστικός, ἐλεγκτικός.
*rĕfūtātus, ūs, ἀ. ἀνασκευή. ἀπέλεγξις, ἔλεγξις.
rĕ-fūto, avi, atum, are, ἀποκρούω, ἀναστέλλω. hostem, τὸν πολέμιον. 2) aliquid, ἀναίνομαι, ἀποβάλλω, ἀπαρνοῦμαι. 3) aliquem, διελέγχω, ἐξελέγχω, ἐλέγχω τινά. aliquid, ἐξελέγχω, ἐλέγχω, ἀνασκευάζω, ἀνατρέπω τι.

Digitized by Google

rēgālĭŏlus, i, ἡ rēgāvĭŏlus, i, ἀ. (regalis) βασιλίσκος, τρόχιλος, πρέσβυς, (πτ.). ἀμφ. γρ.
rēgālis, e, (rex) βασιλικός regale genus civitatis εἴτε regalis res publica, ἡ βασιλικὴ πολιτεία, τὸ βασιλικὸν πολίτευμα, ἡ βασιλεία. regalis domus, τὰ βασίλεια. regale carmen. τὸ περὶ βασιλέων ποίημα regales, ἀ. οἱ βασιλικοί, βασιλεῖδαι. Κωμ. rex regum regalior, βασιλεὺς βασιλέων βασιλεύτερος. 2) βασιλικός, μεγαλεῖος, μεγαλοπρεπής.
rēgālĭter, ἐπίρ. (regalis) βασιλικῶς. 2) δεσποτικῶς, τυραννικῶς.
rĕgammans, ntis, (gamma = γάμμα) γαμματίζων, γαμμοειδής.
rĕgĕlātĭo, ĭōnis, θ. (regelo) ἀνάτηξις, διάλυσις Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
rĕ-gĕlo, avi, atum, are, aliquid, διαλύω τὸν πάγον τινός, ἀνατήκω τι. 2) ἀναθερμαίνω, ἀναθάλπω τι.
rĕ-gĕmo, ĕre, ἀντηχῶ, στεναγμῷ ἀποκρίνεσθαί τινι. Λ. σπ.
rĕgendārĭus, ĭi, ἀ. (rego) γραμματεὺς ἐπικρατείας. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
rĕ-gĕnĕrātĭo, ĭōnis, θ. (regenero) παλιγγενεσία.
rĕ-gĕnĕro, avi, atum, are, aliquid, ἀναγεννῶ τι, πάλιν ἢ αὖθις γεννῶ τι. 2) aliquem, ὁ αὐτός τινί εἰμι, ἐμφερής, ἴσος, ὅμοιός τινί εἰμι. Πλίνιος.
rĕgermĭnātĭo, ĭōnis, θ. (regermino) ἀναβλάστησις.
rĕ-germĭno, are, ἀναβλαστάνω.
rĕ-gĕro, essi, estum, ĕre, aliquid, ἀνακομίζω, ἐπαναφέρω, ἐπανάγω τι. 2) ἀναβάλλω τι. terram e fossa, τὴν γῆν ἐκ τῆς τάφρου. regestum, i, οὐ ἡ ἀναβολή, ἀντιβολάς, τὸ χῶμα. †regesta, orum, οὐ πληθ. ἀπογραφή, βιβλίον, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ τοῦ δημοσίου. Οὐοπίσκος καὶ Προυδέντιος. 3) ἀντιτάττω, ἀντιτίθημί τι. 4) aliquid alicui εἴτε in aliquem, τρέπω τι ὀπίσω εἴς τινα. 5) διαφορῶ, ἀναλύω, διαλύω τι. 6) κατατάττω, ἀναγράφω, καταγράφω, ἐγγράφω τι.
rĕgestus, a, um, ἴδ. regero.
rēgĭa, æ, θ. ἴδ. regius.
rĕgĭbĭlis, e, (rego) εὐάγωγος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
rēgĭe, ἐπίρ. (regius) βασιλικῶς· ἔσθ' ὅτε· δεσποτικῶς, τυραννικῶς.
Rēgĭensis, e, ἴδ. Regium.
rēgĭfĭce, ἐπίρ. (regificus) βασιλικῶς, μεγαλοπρεπῶς.
rēgĭfĭcus, a, um, (rex-facio) βασιλικός, μεγαλοπρεπής. Λ. ποιητική.
rēgĭfŭgĭum, ĭi, οὐ. (rex-fugio) ἡμέρα καὶ ἑορτὴ τῆς καταλύσεως τῆς ἐν Ῥώμῃ βασιλείας.
*rĕ-gigno, ĕre, aliquid, ἀναγεννῶ τι.
rēgillus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ regius) βασιλικός, μεγαλοπρεπής. regilla, æ, θ. εἶδος χιτῶνος. 2) (ὑποκορ. τοῦ rēgīna) βασιλίς.
Rēgillus, i, ἀ. καὶ Regilli, orum, πληθ. ἡ Ῥήγιλλος, Ῥήγιλλον, πόλις τῆς Σαβίνης, ἧς ὁ πολίτης Regillānus, i, εἴτε Regillensis, is, (Ῥηγιλλανός, Ῥηγιλλήσιος).
Regillus, i, ἀ. εἴτε lacus Regillus, ἡ Ῥηγίλλα λίμνη τῆς Λατίνης.
rĕgĭmen, ĭnis, οὐ. (rego) εὔθυνσις, ἀγωγή. Παρὰ ποιηταῖς· εὐθυντηρία νεὼς ἢ πηδάλιον. 2) ἡγεμονία, κυβέρνησις, διοίκησις, ἀρχή. 3) ἀρχή, κυβερνήτης, ἡγεμών.
rĕgĭmentum, i, οὐ. μεταγενέστερος τύπος τοῦ regimen.
rēgīna, æ, θ. (rex βασίλεια, βασίλισσα, ἄνασσα, (γυνὴ βασιλέως, ἡ γυνὴ βασιλεύουσα, ἔσθ' ὅτε καὶ θυγάτηρ βασιλέως). regina sacrorum, ἡ τοῦ ἱερῶν βασιλέως γυνή. 2) βασίλεια, ἄνασσα, (ἐπίκλησις Ἥρας, Ἀφροδίτης καὶ ἄλλων θεαινῶν). 3) δέσποινα, εὐγενὴς ἢ πλουσία γυνή. 4) ἡγεμονίς, κυβερνήτειρα, ἡγεμονεύουσα, κυβερνῶσα.
rĕgĭo, ĭōnis, θ. (rego) τάσις, φορά, γραμμή. de recta regione deflectere, ἀποκλίνειν τῆς εὐθείας, τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ recta regione, κατ' εὐθεῖαν γραμμήν. e regione, ἀπ' εὐθείας κατ' εὐθεῖαν, εὐθύ. συνήθως· e regione alicujus (σπαν. alicui), καταντικρύ, καταντιπέρας. ἀντικρύ, ἀντιπέρας τινός. Παρ' Ἱερωνύμῳ ἅπαξ· ἐκ τοὐναντίου, ἐξ ἐναντίας, δέ. 2) ὅρος, ὅριον. regiones. ὅροι, ὅρια. 3) χώρα, χωρίον, τόπος. ἔσθ' ὅτε καὶ λαύρα εἴτε κώμη πόλεως· ὅθεν ἐν ἐπιγρ. a regionibus ὁ ἐπιστάτης λαύρας εἴτε κώμης. 4) κλίμα εἴτε μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἢ τῆς γῆς. 5) παρὰ τοῖς οἰωνοσκόποις· regiones, αἱ τῶν πλινθίων ὑπογραφαί.
rĕgĭōnālis, e, (regio) τῆς χώρας ἢ ἐπαρχίας.
rĕgĭōnālĭter, ἐπίρ. (regionalis) κατὰ χώρας.
rĕgĭōnātim, ἐπίρ. (regio) κατὰ χώρας. 2) κατὰ κώμας.
Rēgĭum, ĭi, οὐ. εἴτε Regium Lepidi, Ῥήγιον Λέπιδον, πόλις τῆς ἐντὸς Ἄλπεων Κελτικῆς, τανῦν Reggio. τὸ ἐπίθετον· Regiensis, e.
rēgĭus, a, um, (rex) βασίλειος, βασιλικός. potestas regia, βασιλικὴ ἐξουσία. civitas, βασιλικὴ πολιτεία regius or-

Digitized by Google

natus, βασιλικὴ στολή. regii anni, οἱ τῆς ἐν Ῥώμῃ βασιλείας χρόνοι. ποιητ. regia ales, ὁ ἀετός. 2) βασιλικός, μεγαλεῖος, μεγαλοπρεπής. 3) δεσποτικός, τυραννικός. 4) πρωτεύων, ἄριστος, κάλλιστος. 5) regius morbus, ὁ ἴκτερος. — regia, æ, θ. ὑπον domus, βασιλικὴ οἰκία, ἡ βασιλική, τὰ βασίλεια. αὐλή, ἔσθ' ὅτε καὶ βασιλικὴ σκηνή. 6) βασίλειον (ἡ πόλις, ἐν ᾗ τὰ βασίλεια). 7) ἡ καλουμένη Ῥηγία, ἱερὸν οἴκημα πλησίον τοῦ τῆς Ἑστίας ἱεροῦ, ὑπὸ Νουμᾶ ᾠκοδομημένον. 8) βασιλικὴ στοά, στοά. 9) σπαν. βασιλεία, ἡγεμονία.

*rĕglesco, ĕre, (re-glisco) ἐπαυξάνομαι. ἐπίδοσιν λαμβάνω.

rĕ-glūtĭno, avi, atum, are, aliquid, ἀποσπῶ, ἀπολύω τι. 2) σπαν. πάλιν συγκολλῶ τι.

regnator, ōris, ἀ. (regno) ὁ βασιλεύων, βασιλεύς. 2) δεσπότης, κύριος. Λ. σπ.

regnatrix, īcis, θ. (regnator) ἡ βασιλεύουσα, βασιλική, ἡγεμονεύουσα. domus, οἰκία.

*regnĭcŏla, æ, ἀ. (regnum-colo) ὁ ἐν βασιλείᾳ οἰκῶν. 2) †regnicolæ, arum, ἀ. πληθ. οἱ οὐράνιοι κάτοικοι. Αὐγουστῖνος.

regno, avi, atum, are, regnum) βασιλεύω. regnante Romulo, ἐπὶ Ῥωμύλου βασιλεύοντος. in Colchis regnare, ἐν τοῖς Κόλχοις, τῶν Κόλχων βασιλεύειν. regnat in nos, βασιλεύει ἡμῖν εἴτε ἡμῶν. ποιητ. ἅπαξ μετὰ γενικῆς· alicujus populi, βασιλεύειν ἔθνους τινός. regnatum est Romae annos ducentos quadraginta quatuor, ἡ Ῥώμη ὑπὸ βασιλεῦσιν ἐγένετο (ἐβασιλεύθη) ἔτη διακόσια τεσσαράκοντα τέσσαρα. hic regnabitur, ἐνταῦθα βασιλεία ἔσται. — regnari, βασιλεύεσθαι. gentes, quae regnantur, τὰ ἔθνη τὰ βασιλευόμενα. 2) βασιλεύω, ἡγεμονεύω, ἄρχω, μέγα δύναμαι, δυναστεύω. 3) δυναστεύω, τυραννεύω, τυραννῶ. 4) ἐπὶ ἀψύχων· βασιλεύειν, ἄρχειν, κρατεῖν, ἐπικρατεῖν.

regnum, i, οὐ. (rego) βασιλεία, βασιλικὴ ἀρχή. regnum obtinere, adipisci, παραλαμβάνειν βασιλείαν, τυγχάνειν βασιλείας. recuperare, ἀναλαμβάνειν, ἀνακτᾶσθαι βασιλείαν. expellere aliquem regno, ἐκβάλλειν τινὰ τῆς ἀρχῆς. 2) ἡγεμονία, ἀρχή, ἐξουσία. 3) δεσποτεία, τυραννίς. regnum occupare, τυραννίδα καταλαμβάνειν, κατέχειν. appetere, τυραννίδος ἐρασθῆναι εἴτε ἐπιθυμῆσαι, ἐπιχειρῆσαι τυραννεῖν. exercere regnum, τυραννεῖν. damnatus crimine regni, καταψηφισθεὶς τυραννίδα. 4) βασιλεία, ἐπικράτεια, (ἡ βασιλευομένη χώρα), ἔσθ' ὅτε τὸ κτῆμα.

rĕgo, rexi, rectum, ĕre, aliquid, εὐθύνω τι. navem, εὐθύνειν, κυβερνᾷν ναῦν. equum, ἄγειν, εὐθύνειν, ἡνιοχεῖν ἵππον. tela, εὐθύνειν, βάλλειν, τείνειν βέλη. vela, ἀπευθύνειν ἱστία. vestigia filo, τοὺς πόδας (τὴν ὁδὸν) νήματι εὐθύνειν. — aliquem, εὐθύνειν τινά, ἡγεῖσθαί τινι τὴν ὁδόν, ὑφηγεῖσθαί τινι. — fines, διορίζειν ὅρια. 2) εὐθύνω, διοικῶ, κυβερνῶ, ῥυθμίζω τι. civitatem, διοικεῖν πόλιν. summam rerum, διοικεῖν τὰ ὅλα. exercitum, διοικεῖν στρατεύματα, στρατηγεῖν. bellum, διοικεῖν πόλεμον. se regere ad aliquid, κατευθύνειν ἑαυτὸν πρός τι. — rectus, a, um, ἐπιθετικῶς· εὐθύς, εὐθυτενής, ὀρθός. recta via, ἡ εὐθεῖα εἴτε ὀρθὴ ὁδός. recti oculi, ὀφθαλμοὶ εἰς τὸ εὐθὺ βλέποντες. rectis oculis intueri aliquid, ὀρθοῖς ὄμμασι προσβλέπειν τι. recta linea, ἡ εὐθεῖα γραμμή. recta acies, ἡ ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν ἐκτεταμένη παράταξις. iter agit in rectum, ἡ ὁδὸς εἰς εὐθὺ ἄγει. rectā, ὑπον. viā, εὐθύ, ἀπ' εὐθείας, κατ' εὐθεῖαν, ὀρθήν. recta ad aliquem, εὐθὺ τινος. tendimus hinc recta Beneventum, ἐντεῦθεν πορευόμεθα εὐθὺ τὴν ἐπὶ Βενεούεντον, εὐθὺ Βενεουέντου. 3) ὀρθός, ὀρθὸς ἑστηκώς. rupes rectae, πέτραι ὀρθαί, ἀπότομοι. caput rectum, ὀρθὴ (ὀρθουμένη, ὀρθωθεῖσα) κεφαλή. angulus rectus, ὀρθὴ γωνία. 4) μετφ. ὀρθός, δίκαιος, προσήκων, πρέπων, καλός. rectum consilium, ὀρθὴ βουλή. rectus ordo, ὀρθὴ τάξις, ὀρθῶς ἔχουσα τάξις. pugna recta, τελεία, δικαία μάχη. rectum verumque, τό τε ὀρθὸν καὶ τὸ καλόν. recta coena, δεῖπνον καλῶς παρεσκευασμένον. honestum et rectum, τὸ καλὸν καὶ ὀρθόν. rectum, i, οὐ. τὸ κατόρθωμα. curvo dignoscere rectum, διακρίνειν τό τε καμπύλον καὶ τὸ ὀρθόν. firmus et rectus, εὐσταθὴς καὶ ὀρθὸς εἴτε ἀτάρακτος. vir rectus et sanctus, ἀνὴρ εὐθὺς (εὐθύφρων) καὶ ἁγνός. Ἐν τῇ γραμματικῇ· rectus casus, ἡ εὐθεῖα πτῶσις.

*rĕgrădātĭo, ĭōnis, θ. (regradatus) καταβιβασμός.

rĕgrădātus, a, um, καταβιβασθείς. 2) ἀποκατασταθείς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

regrĕdĭor, essus, sum. i, (re-gradior) ὀπίσω βαδίζω, ἀναποδίζω, ἀναχωρῶ, ἀνάγω. 2) ἐπαναχωρῶ, ἐπανέρχομαι.

rĕgrĕdo, ĕre, (gradum), ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ regredior.

rĕgressĭo, ĭōnis, θ. (regredior) ἐπάνοδος, ἐπανέλευσις, ἐπαναχώρησις. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ ἐπάνοδος.

Digitized by Google

rĕgressus, a, um, ἴδ. regredior.

rĕgressus, ūs, ἀ. (regredior) ἀναποδισμός, ἀναχώρησις, ἐπαναχώρησις, ὑποχώρησις, ὑπαγωγή. 2) ἀναποδισμός, ἀνάθεσις, μετάθεσις. 3) καταφυγή· 4) ἐν τῇ νομικῇ· ἡ ἀναγωγή.

rāgŭla, æ, θ. (rego) κανών. ad regulam, normam et lineam, κατὰ (εἴτε πρὸς) κανόνα, γνώμονα καὶ στάθμην. 2) κανών, εὐθὺ ῥαβδίον. 3) ἐν τῇ ἰατρικῇ· πλάστιγξ, νάρθηξ. 4) μετφ. κανών, νόμος, μέτρον.

rēgŭla, ae, θ. (regulus) ἴδ. basilisca.

rēgŭlāris, e, (regula) κανονικῶς, κατὰ τοὺς κανόνας. aes regulare, ὁ ἐλατὸς χαλκός.

rēgŭlārĭter, ἐπίῤ. (regularis) κανονικῶς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

rēgŭlātim, ἐπίῤ. (regula) κανονικῶς, κατὰ κανόνα.

*rēgŭlo, are, aliquid, κανονίζω τι.

rēgŭlus, i, ἀ (ὑποκορ. τοῦ rex) βασιλίσκος, βασιλείδιον, μικρὸς βασιλεύς, υἱὸς βασιλέως. 2) κατ' ἐξοχήν· δυνάστης, βασιλεὺς μικρᾶς χώρας. 3) βασιλίσκος (ὄρνις καὶ ὄφις). 4) βασιλεὺς εἴτε ἡγεμὼν μελισσῶν.

Rēgŭlus, i, ἀ. Ῥήγουλος καὶ Ῥῆγλος.

rĕ-gusto, avi, atum, are, aliquid, πάλιν ἢ αὖθις γεύομαί τινος. κυρ. καὶ μετφ.

rĕ-gȳro, avi, atum, are, περιέρχομαι κύκλῳ.

rĕ-hālo, are, aliquid, ἐξατμίζω τι.

rĕhisco, ere, αὖθις χαίνω. Λ. Γλωσσαρίων.

rĕĭcĭo, ĕre, ποιητ. ἀντὶ τοῦ rejicio.

rĕĭcŭlus, ταὐτὸ τῷ rejiculus.

*reii ἢ reji, ἀρχαία γενικὴ τοῦ res. Λουκρήτιος.

*rĕincĭpĭo, ĕre. αὖθις ἄρχομαι. Ἐπιγρ.

rĕintĕgro, are, ταὐτὸ τῷ redintegro.

†rĕ-invīto, are, ἀντικαλῶ.

reipsa ἢ re ipsa, ἴδ. res.

rĕĭtĕrātĭo, ĭōnis, θ. ἐπανάληψις. Κοϊντιλιανός.

rĕĭtĕro, are, ἐπαναλαμβάνω. Ἀπουλήϊος. ἀμφ. γρ.

rējectānĕa, orum, οὐ. πληθ. (rejicio) τὰ ἀποπροηγμένα. πρβλ. καὶ rejicio ἐν τέλει.

*rējectātĭo, ĭōnis, θ. ἀναστροφή.

rējectĭo, ĭōnis, θ. (rejicio) ἀναβολή. sanguinis, ἡ ἀνάπτυσις τοῦ αἵματος. 2) ἀποβολή, ἀπάρνησις, ἀποποίησις. judicis, ἡ ἐξαίρεσις εἴτε ἀποδοκιμασία δικαστοῦ.

rejecto, avi, are, (θαμιστ. τοῦ rejicio) aliquid, ἀναβάλλω, ἐξεμῶ τι. 2) ἀνταναχλῶ τι. Λ. σπ.

rējectus, a, um, ἴδ. rejicio.

*rējectus, ūs, ἀ. (rejicio) μέρος τι τῆς πρύμνης.

rājĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, (re-jacio) aliquid, ὀπίσω ἢ εἰς τοὐπίσω βάλλω τι. telum, ἀντιβάλλειν βέλος, ἀντιτοξεύειν. scutum, μεταβάλλεσθαι εἰς τοὐπίσω, περιβάλλεσθαι ὀπίσω τὴν ἀσπίδα. togam in humerum, ἀναβάλλεσθαι τὴν τήβεννον ἐπὶ τὸν ὦμον. vestem de corpore, ἀποδύεσθαι, ἀποτίθεσθαι τὴν ἐσθῆτα. janua in publicum rejicitur, ἡ θύρα ἔξω ἀπάγεται εἰς τὸ δημόσιον, ἀνοίγεται εἰς τὸν στενωπόν. rejicere sanguinem, ἀναφέρειν, ἀναπτύειν αἷμα. vinum, ἐξεμεῖν οἶνον. oculos, ἀποστρέφειν, ἐπιστρέφειν τοὺς ὀφθαλμούς. se rejicere, ἀνακλίνεσθαι, ἀναπίπτειν. 2) aliquid in alium diem, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαί τι εἰς ἄλλην ἡμέραν. 3) ἀποβάλλω, ἀποκρούω, ἀπωθῶ, ἀπελαύνω τινά. praesidia adversariorum Naupacto, ἐξωθεῖν πολεμίων φρουρὰς ἐκ Ναυπάκτου. navis tempestate rejicitur, ἡ ναῦς ὑπὸ χειμώνων ὀπίσω ὠθεῖται. 4) ἀποβάλλω, ἀποτρίβομαι, ἀπαλλάττω, ἀπελαύνω τι. bona, deligere, rejicere contraria, τὰ μὲν ἀγαθὰ αἱρεῖσθαι, τὰ δὲ ἐναντία ἀποβάλλειν. dona, ἀποτρίβεσθαι, ἀπωθεῖσθαι, οὐ δέχεσθαι δῶρα. — judices, ἐξαιρεῖν, ἀποδοκιμάζειν, ἐξαιρέτους ποιεῖν δικαστάς. — παρὰ φιλοσόφοις· rejicienda εἴτε rejecta, τὰ ἀποπροηγμένα. 5) aliquid ad senatum, ad populum etc. ἀνάγω, ἀναφέρω τι πρὸς τὴν σύγκλητον, πρὸς τὸν δῆμον κ.τ.τ.

rējĭcŭlus, a, um, (rejicio) ἀπόβλητος, ἐξαίρετος.

rĕ-lābor, psus, sum, i, ὀπίσω φέρομαι. unda relabitur, τὸ ὕδωρ ἀναῤῥεῖ. 2) πάλιν ἀναπίπτω εἴτε κατακλίνομαι. 3) ἀναχωρῶ, ἐπαναχωρῶ. Λ. ποιητ.

rĕ-lambo, ĕre, aliquid, πάλιν λείχω ἢ περιλείχω τι.

rĕ-languesco, ngŭi, ĕre, πάλιν χαῦνος ἢ χαλαρὸς γίγνομαι. 2) ἀποκάμνω, ἀπαυδῶ. ventus relanguescit, ὁ ἄνεμος λωφᾷ. stella, ὁ ἀστὴρ μαραίνεται.

rēlapsus, a, um, ἴδ. relabor.

rēlātĭo, ĭōnis, θ. (refero) ἀναβολή. 2) ἀπόδοσις. gratiae, χάριτος. 3) ἀναφορά, διήγησις, ἐξήγησις, ἀπολογισμός, λόγος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ τῶν ὑπάτων πρὸς τὴν σύγκλητον ἀναφορὰ (εἰσήγησις). 4) ad aliquid, ἡ πρός τι ἀναφορὰ εἴτε σχέσις.

rĕlātīve, ἐπίῤ. (relativus) ἀναφορικῶς, σχετικῶς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

rĕlātīvus, a, um, (refero) ἀναφορικός, σχετικός.

Digitized by Google

rĕlātor, ōris, ὁ ὁ ἀναφέρων, ἀπολογιζόμενος, διηγούμενος.
rĕlātōrĭa, æ, θ. ἐξόφλησις, παραλαβή. Θεοδοσ. χειρογρ.
rĕlātus, a, um, ἴδ. refero.
rĕlātus, ūs, ὁ. (refero) ἀναφορά, ἀπολογισμός, διήγησις. 2) προφορά. Τάκιτος.
rĕlăvo āvi, are, πάλιν λούω. Πρισκιανός.
rĕlaxātĭo, ĭōnis, θ. (relaxo) ἀναχαλασμός, ἄνεσις. Κικέρων.
rĕlaxātor, ōris, ὁ. (relaxo) ὁ ἀναχαλῶν, χαλῶν, λύων.
rĕ-laxo, avi, atum, are, aliquid, ἀναχαλῶ, χαλῶ, ἀνίημί τι. intestina adstringuntur et relaxantur εἴτε se adstringunt et relaxant, τὰ ἔντερα συνάγεται καὶ χαλᾶται, συντείνεται καὶ ἀνίεται. relaxare vincla, χαλᾷν, λύειν δεσμά. glebas, ἀραιοῦν βώλους. claustra, χαλᾷν, διανοίγειν, ἀνοίγειν κλῆθρα. diversa brachia, διατείνειν βραχίονας. 2) μετῳ ἀναχαλῶ, χαλῶ, ἀνίημι, λύω, λωφῶ τινα ἤ τι. animum, χαλᾷν τὸν νοῦν, ἄνεσιν λαμβάνειν. animus somno relaxatus, νοῦς ὑπὸ ὕπνου λελυμένος. relaxari εἴτε se relaxare occupationibus, χαλᾷν, λωφᾷν τῶν ἔργων, ἄνεσιν τῶν ἐργασιῶν λαμβάνειν.
*rĕlaxus, a, um, ἀραιός. Ἑτέρα γραφὴ relaxatus.
rĕlectus, a, um, ἴδ. relego.
rĕlēgātĭo, ĭōnis, θ. (relego) ἀποπομπή, ἐξορισμός, ἐκτοπισμός, ὑπερορισμός. 2) κληροδοσία.
rĕ-lego, avi, atum, are, aliquem, ἀποπέμπω, ἀποχωρίζω τινά, κατ' ἐξοχὴν δέ· ἐξορίζω, ὑπερορίζω, ἐκτοπίζω τινά. 2) aliquid, ἀπαλλάττω, ἀποκρούω, ἀποβάλλω τι. dona, ἀναίνεσθαι, ἀποτρίβεσθαι τὰ δῶρα. 3) παραπέμπω. aliquem ad auctores, παραπέμπειν τινὰ πρὸς τοὺς συγγραφεῖς. 4) aliquid in aliquem ἢ alicui. ἀναφέρω, ἀνατίθημί τί τινι. culpam alicui εἴτε ad aliquem, τὴν αἰτίαν τινὶ ἀνατιθέναι, εἴς τινα ἀναφέρειν.
rĕ-lĕgo, ēgi, ectum, ĕre, aliquid, ἀναλέγω τι. filum, ἀνειλεῖν, ἀνατυλίσσειν, πάλιν συνειλεῖν τὸ νῆμα. 2) πάλιν διέρχομαι, πάλιν διανύω τι. aquas, campos, viam, τὴν θάλασσαν, τὰ πεδία, τὴν ὁδόν. 3) πάλιν διέρχομαι, ἀναπολῶ, ἀναλαμβάνω, ἐπαναλαμβάνω τι. 4) πάλιν αναγινώσκω ἢ ἁπλῶς ἀναγινώσκω, ἀναλέγομαί τι.
*rĕ-lentesco, ĕre, ἀναχαλῶμαι, πάλιν χαλαρὸς ἢ χαῦνος γίγνομαι.
rĕlĕo, ēre, ταὐτὸ τῷ deleo. Πρισκιπνός.
rĕlērim, κατὰ συγκοπὴν τοῦ releverim, ἴδε relino. Πλαῦτος.

rĕlĕvāmen, ĭnis, οὐ. (relevo) ἀνακούφισις, κούφισμα.
rĕlĕvatĭo, ĭōnis, θ. (relevo) ἀνακούφισις. Λ. σπ.
rĕ-lĕvo, avi, atum, are, aliquid, (σπανίως ἐν τῇ κυρίᾳ σημασίᾳ)· ἀνακουφίζω, κουφίζω τι. corpus, κουφίζειν, αἴρειν τὸ σῶμα. 2) συνήθως μεταφ ἀνακουφίζω, ἐπικουφίζω, κουφίζω τινὰ ἤ τι. aliquem cura, ἐπικουφίζειν, ἀνακουφίζειν τινὰ φροντίδος. publicanos parte mercedum, κουφίζειν τοῖς τελώναις τὰς ἐργωνίας. aegrum, ἀνακουφίζειν, ἀναλαμβάνειν τὸν νοσοῦντα. aliquem, ἀνακουφίζειν, ἐπικουφίζειν, παραμυθεῖσθαί τινα. laborem, sitim, famem, ἐπικουφίζειν πόνον, δίψος, πεῖναν. caput, κουφίζεσθαι, ἑαυτὸν ἀναλαμβάνειν.
rĕ-lĭcĭnus, a, um, (re licĭnus) ἀνάτριχος. Ἀπουλήϊος.
rĕlictĭo, ĭōnis, θ. (relinquo) κατάλειψις, ἐγκατάλειψις. 2) ἀπόλειψις.
†rĕlictor, ōris, ὁ. (relinquo, ὁ ἐγκαταλείπων.
*rĕlictus, ūs, ὁ. (relinquo) ἀπόλειψις, ἀμέλεια.
rĕlictus, a, um, ἴδ. relinquo.
rĕlĭcus, ἡ rĕlĭcŭus, ταὐτὸ τῷ reliquus.
rĕlīdo, (si), sum, ĕre, (re-laedo), aliquid, ἀποκρούω, ἀποβάλλω τι. 2) κρούω, ἀράσσω τι. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
*rĕlĭgamen, ĭnis, οὐ. (religo) δεσμός, ταινία.
*rĕlĭgātĭo, ĭōnis, θ. (religo) ἀνάδεσις.
*rĕlĭgens, ntis, θρῆσκος, εὐσεβής.
rĕlĭgĭo, ĭōnis, θ. (περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως ἐκ τοῦ relegĕre ἢ τοῦ religare. ἴδ. Κικέρ. Nat. Deor. 2, 28, καὶ Αὐγουστ. Retract, 1, 23). θρησκεία, ἡ περὶ τοὺς θεοὺς εὐλάβεια, θεοσέβεια, ὁσιότης. sacra summa religione conficere, ὁσιώτατα ἐπιτελεῖν τὰ ἱερά. pietas et religio, εὐσέβεια καὶ ὁσιότης. 2) τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς δέος, ὁ παρὰ τῶν θεῶν φόβος, ἡ πρὸς τὸ θεῖον αἰδώς, ἡ ὀττεία, ἐσθ' ὅτε καὶ ἡ δεισιδαιμονία. eos cepit religio ulterius quicquam eo die conandi, θεῖός τις φόβος ἔλαβεν αὐτοὺς τοῦ περαιτέρω τι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπιχειρῆσαι, τὸ θεῖον ἀπέτρεψεν αὐτοὺς τοῦ ἐπιχειρῆσαί τι. religio est dicere, οὐχ ὅσιόν ἐστιν εἰπεῖν, εὐλαβοῦμαι, αἰδοῦμαι εἰπεῖν. mihi offertur religio, ἐνθύμιον γίγνεταί μοι, ὀττεύομαι. ejus rei religio tenuit senatum, τοῦτο ηὐλαβήθη ἡ βουλή. aliquid habere religioni, ἐνθύμιον ποιεῖσθαί τι. injicere alicui religionem, ὀττείαν εἴτε δεισιδαιμονίαν τινὶ ἐμποιεῖν. — jusjurandi religio καὶ ἁπλῶς religio

Digitized by Google

εὐορκία, ὅρκου ἐνοχή. 3) ὁσιότης, τὸ ἱεροπρεπές, τιμή. fani, signi, ἱεροῦ, ἀγάλματος, κ. τ. τ. 4) ἄγος, μύσος. liberare religione templum, καθαίρειν τοῦ μύσους ναόν. in semet ipsum religionem recipit, εἰς ἑαυτὸν ἀναλαμβάνει τὸ ἄγος (κρίμα, ἐνοχὴν τῆς καταφρονηθείσης θρησκείας ἢ ὁσιότητος). 5) θρησκεία, θεῶν θεραπεία, ἡ τῶν θεῶν λατρεία, τὰ περὶ τοὺς θεούς. religionum caerimoniae, ἡ περὶ τὸ θεῖον ἁγιστεία, θεῖα νόμιμα, ἱερουργία. omnis religio, πάντα τὰ περὶ τοὺς θεούς. religio Cereris, θεραπεία εἴτε λατρεία Δήμητρος. summa religione colere deum, ὁσιώτατα θεραπεύειν τὸν θεόν. religiones interpretari, τὰ περὶ τοὺς θεοὺς ἐξηγεῖσθαι. religionum jura, τὰ περὶ τοὺς θεοὺς δίκαια. 6) σπαν. συγκεκριμένως· τὸ ἱερόν, ἱερὸν ἄγαλμα, κ.τ τ. 7) εὐλάβεια, ἀκρίβεια orationis, λόγου ἀκρίβεια εἴτε περιεργία. officii, ἡ περὶ τὰ καθήκοντα ἀκρίβεια.

rĕlĭgĭōsē, ἐπίρ. θεοσεβῶς, ὁσίως, εὐσεβῶς. 2) εὐλαβῶς, ἀκριβῶς.

rĕlĭgĭōsĭtas, atis, θ (religiosus) ὁσιότης.

*rĕlĭgĭōsŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ religiosus) ὑπό τι θρῆσκος, θεοσεβής.

rĕlĭgĭōsus, a, um, (religio) θρῆσκος, θεοσεβής, ὅσιος, εὐσεβής, ἔσθ' ὅτε καὶ δεισιδαίμων. quia religiosum erat consumere, ἐπεὶ οὐχ ὅσιον ἐποιοῦντο ἀναλῶσαι. 2) ἱερός, ἱεροπρεπής, ἅγιος. 3) dies religiosus, ἡ ἀποφρὰς ἡμέρα. 4) εὐλαβής, ἀκριβής.

re-lĭgo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ἀναδέω τινὰ ἤ τι. comam, ἀναδεῖν, ἀναδεῖσθαι τὴν κόμην. religata comas, ἀναδεδεμένη τὴν κόμην. Hector ad currum religatus, ὁ Ἕκτωρ ἐκ τοῦ ἅρματος δεδεμένος. religare canem, δεῖν, καταδεῖν τὸν κύνα. naves ad terram, ἀναδεῖν εἴτε δεῖν τὴν ναῦν ἀπὸ τῆς γῆς. ποιητ. funem in Cretam εἴτε a littore Cretae, κατάγειν εἰς τὴν Κρήτην, προσορμίζεσθαι πρὸς τὴν Κρήτην. 2) σπαν. λύω τι.

rĕ-lĭno, lēvi, lĭtum, ĕre, ἀποχρίω. dolium, ἀποχρίειν τὴν ἄργιλλον τοῦ πίθου, ἀνοίγειν τὸν πίθον. ποιητ. mella, ἐξαιρεῖν τὸ μέλι. Λ. σπ

rĕ-linquo, līqui, lictum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, καταλείπω, λείπω τινὰ ἤ τι. puerum domi, τὸν παῖδα οἴκοι. aliquem in castris praesidio, καταλείπειν τινὰ φρουρὸν τοῦ στρατοπέδου. aliquem insepultum, καταλείπειν τινὰ ἄταφον, ἐᾶν τινα ἄταφον γενέσθαι. domum relinquere, καταλείπειν, λείπειν τὴν οἰκίαν, ἐξέρχεσθαι τῆς οἰκίας relinquamus hunc! τοῦτον ἐῶμεν! vita illum reliquit εἴτε ille vitam reliquit, ἡ ψυχὴ κατέλιπεν (ἔλιπεν) ἐκεῖνον εἴτε ἐκεῖνος ἔλιπε τὸν βίον, ἀπέθανε. 2) καταλείπω, λείπομαί τι. filium, pecuniam, fundum reliquit, υἱόν, ἀργύριον, κτῆμα κατέλειπεν (ἀποθνήσκων κατέλειπε). memoriam, scripta posteris, μνήμην, βιβλία τοῖς ἐπιγιγνομένοις κατέλιπε. 3) λείπω, ὑπολείπω τι. relinquebatur una via, ἐλείπετο, ὑπελείπετο, λοιπὴ εἴτε ὑπόλοιπος ἦν μία ὁδός. nihil relinquitur nisi fuga, οὐδὲν ἄλλο λείπεται, καταλείπεται πλὴν φυγεῖν. 4) καταλείπω, ἀπολείπω, ὑπολείπω, νικῶ τινα (δρόμῳ κ.τ.τ.). Homerus omnes procul a se relinquit, ὁ Ὅμηρος πάντας μακρὰν ἀπολείπει, ἅπαντες τοῦ Ὁμήρου πολὺ λείπονται, ὑπολείπονται εἴτε ὑστεροῦσι. 5) λείπω, ἀπολείπω, καταλείπω, ἐγκαταλείπω, προδίδωμι, προΐεμαί τινα ἤ τι. signa, ἀπολείπειν, προδιδόναι σημαίας, λείπειν τάξιν. relicta parmula, ἀφείς, ῥίψας τὴν ἀσπίδα. reliquit me, κατέλιπέ με, ἔρημόν με κατέλιπε. 6) καταλείπω, ἀφίημι, παρίημι, προΐεμαι, ἐῶ τι, ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ τινος. relictus rebus omnibus, alicui operam do, ἀφείς, παρείς, ἐάσας πάντα τὰ ἔργα, τούτῳ προσέχω. agrorum cultum relinquo, ἀφίημι, ἐῶ ἀγεωργήτους τοὺς ἀγρούς. loca relicta, καταλελειμμένοι, ἀγεώργητοι τόποι. mirari relinquo, θαυμάζων παύομαι, τὸν θαυμασμὸν ἐῶ.

rĕlĭquātĭo, ōnis, θ. ἡ λοιπάς, τὸ λοιπόν, ἐπίλοιπον. Λ. τοῦ μεταγ. λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω·

rĕlĭquātor, ōris, ἀ. (reliquor) ὁ λοιπαζόμενος.

*rĕlĭquatrix, īcis, θ. (reliquator) ἡ λοιπαζομένη.

rĕlĭquātum, i, οὐ. λοιπάς, ὑπόλοιπον χρέους. Λ. Γλωσσαρίων.

rĕlĭquĭa, æ, θ. συνήθως· reliquiae, arum, θ. πληθ. (relinquo) λείμματα, λείψανα, περιλείμματα, τὰ λοιπά, ὑπόλοιπα. coenae, περιλείμματα δείπνου. alicujus, λείψανα, ὀστᾶ τινος (καυθέντος νεκροῦ).

rĕlĭquo, are, σπάν. ἀντὶ τοῦ reliquor.

rĕlĭquor, atus sum, ari, (reliquus) λοιπάζομαι.

rĕlĭquus, a, um, (relinquo) λοιπός, ἐπίλοιπος, ὑπόλοιπος. spes nulla reliqua est mihi, οὐδεμία ἐλπίς μοι λείπεται, ὑπόλοιπός ἐστιν. hoc mihi unum reliquum est, τοῦτο μόνον λοιπὸν ἔχω. unus filius ex multis reliquus est, εἷς υἱὸς ἐκ πολλῶν ἔτι λείπεται. nihil reliqui

Digitized by Google

est, οὐδὲν ὑπόλοιπόν ἐστιν. reliquum vitae, τὸ ἔτι λοιπὸν τοῦ βίου, ὁ ἐπίλοιπος βίος, ὁ λειπόμενος βίος. reliquum est, ut certemus εἴτε certare, λείπεται ἀγωνίζεσθαι ἡμᾶς, λοιπὸν ἡμῖν ἐστιν ἀγωνίζεσθαι. aliquid reliquum εἴτε aliquid reliqui alicui facere, λείπειν, ἐπιλείπειν, ὑπολείπειν τινί τι. nihil fit reliqui victis, οὐδὲν τοῖς ἡττηθεῖσι λείπεται. nihil ad celeritatem sibi reliqui fecerunt, ὑπερβολὴν ταχύτητος οὐκ ἀπέλιπον. — reliqua pecunia εἴτε reliqua, orum, οὐ. πληθ. τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ὀφειλήματος, ἡ λοιπάς. 2) λοιπός, ἐπίλοιπος, μέλλων, ὕστερος. reliqua vita, ὁ λοιπὸς βίος. in reliquum tempus εἴτε in reliquum, εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, τοῦ λοιποῦ, τὸ λοιπόν. 3) λοιπός, ὁ ἄλλος. Alexandrea reliquaque Aegyptus, Ἀλεξάνδρεια καὶ ἡ λοιπὴ Αἴγυπτος. consul reliquique magistratus, ὅ τε ὕπατος καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαί. reliqua, τὰ λοιπά, καὶ τὰ λοιπά.

rĕlīsus, a, um, ἴδ. relido.

rellevo, rellĭgĭo, relligiōsus, rellinquo, relliquiae, relliquus, κ.τ.τ. ποιητικῶς ἀντὶ relevo, religio, κ.τ.λ.

rĕ-lŏco, avi, atum, are, aliquid, πάλιν κατὰ χώραν τίθημι. 2) πάλιν μισθῶ τι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

rĕ-lŏquor, cūtus sum, i, ἀναφθέγγομαι.

rĕ-lūcĕo, luxi, ēre, ἀναλάμπω, ἀντιλάμπω.

rĕ-lūcesco, luxi, ĕre, πάλιν ἀναλάμπω, ἀναλάμπω.

rĕluctatĭo, ĭōnis, θ. ἀντίστασις.

rĕlucto, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ reluctor.

rĕ-luctor, atus sum, ari, ἀντιπαλαίω, ἀντιμάχομαι, ἀντιτείνω, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι. alicui, ἀνθίστασθαι, ἐναντιοῦσθαί τινι. Τὸ reluctatus εὕρηται καὶ παθητικῶς παρὰ Κλαυδιανῷ.

rĕ-lūdo, si, ĕre, ἀντισκώπτω τι. Λ. σπ.

†rĕ-lūmĭno, are, aliquem, πάλιν φωτίζω τινά.

*rĕ-lŭo, ĕre, aliquid, πάλιν λύω τι.

rĕ-macresco, crŭi, ĕre, πάλιν ἰσχναίνομαι.

*rĕ-mălĕdīco, ĕre, ἀντιλοιδορῶ.

rĕmancĭpo, are, αὖθις γίγνομαι κύριος τινός. 2) ἐπανέρχεσθαι εἰς τὴν δουλίαν. Λ. νομικ.

*rĕ-mando, avi, atum, are, alicui aliquid, ἀναγγέλλω τινί τι.

rĕ-mando, ĕre, ἀναμασῶμαι, ἀναμηρυκῶμαι. cibum, τὴν τροφήν.

rĕ-mănĕo, ansi, (ansum) ĕre, ἀναμένω, μένω. Romae, domi, ἐν Ῥώμῃ, οἴκοι, κ.τ.τ. 2) διαμένω, μένω. etiam nunc vestigia remanent, ἔτι καὶ νῦν διαμένει; μένει τὰ ἴχνη. remanens amicus, ἐπίμονος φίλος. aliquid integrum remanet, διαμένει τι ἀκέραιον.

rĕ-māno, are, ἀναῤῥέω.

rĕ-mansĭo, ĭōnis, θ. (remaneo) διαμονή, μονή. Κικέρων.

rĕmansor, ōris, ἀ. στρατιώτης ἀπὼν ὑπὲρ τὸ συγχώρημα. 2) στρατιώτης ἐπ' ἀδείᾳ ἀπών. Πανδέκται. Ἐπιγρ. ἴδε καὶ emansor.

rĕ-mĕābĭlis, e, (remeo) ἀνάστροφος, παλίνδρομος.

*rĕmĕācŭlum, i, οὐ. (remeo) ἐπάνοδος.

rĕmĕātĭo, ĭōnis, θ. μετάβασις. Σχ. λέξεως.

rĕmĕātus, ūs, ἀ. (remeo) ἐπάνοδος, κάθοδος.

rĕmĕdĭābĭlis, e, ἰάσιμος. 2) ἰατήριος.

rĕmĕdĭālis, e, ἰατήριος, ἰατικός.

rĕmĕdĭātĭo, ĭōnis, θ. (remedior) ἴασις.

rĕmĕdĭātor, oris, ἀ. (remedior) ἰατρός.

rĕmĕdĭo, avi, atum, are, (remedium) aliquem ἢ aliquid, ἰῶμαί τινα ἤ τι, ἀκοῦμαί τι, ἐπικουρῶ τινι. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

rĕmĕdĭor, ari, (remedium) alicui, ἰῶμαί τινα, ἐπικουρῶ τινι.

rĕmĕdĭtor, ari, πάλιν μελετῶ. Σενέκας.

rĕmĕdĭum, ĭi, οὐ. (re-medeor) ἴαμα, ἄκεσμα, ἐπικούρημα, θεράπευμα, φάρμακον, ἀντιφάρμακον. 2) μεταφ. τὸ ἐπικούρημα, ἡ ἐπικουρία, βοήθεια.

rĕmĕlĭgo, ĭnis, θ. κώλυμα, βραδύτης. 2) ἐχενηΐς (ἰχθύς). Φῆστος.

*rĕ-mĕmĭni, isse, alicujus, ἀναμιμνήσκομαί τινος.

*rĕmĕmŏratĭo, ĭōnis, θ. ἡ ἐκ νέου ἀνάμνησις. Ἀκριβώνιος.

*rĕ-mĕmŏro, are, ἢ καὶ rememoror, ari, πάλιν μνημονεύω.

rĕ-mensus, a, um, ἴδ. remetior.

rĕ-mĕo, avi, atum, are, ἐπάνειμι, ἐπανέρχομαι, ἐπαναχωρῶ. in patriam, εἰς τὴν πατρίδα. flumen remeat, τὸ ὕδωρ ἀναῤῥεῖ, ἀποῤῥεῖ. remeat triumpho, θριαμβεύων ἐπανέρχεται, θρίαμβον ἄγει εἴτε εἰσάγει εἰς τὴν πόλιν. ποιητ. remeare patrias urbes, ἐπανέρχεσθαι εἰς τὴν πατρίδα.

†rĕ-mergo, ĕre, aliquem, μεταφορ. πάλιν καταδύω τινά. Αὐγουστῖνος.

rĕmētĭo, īre, καὶ

rĕ-mētĭor, mensus sum, iri, aliquid, ἀναμετρῶ, πάλιν μετρῶ τι. aliquid vomitu, ἐξεμεῖν τι. iter, ἀναμετρεῖσθαι ὁδόν, πάλιν διέρχεσθαι τὴν ὁδόν. Ἡ μετοχὴ τοῦ παρακειμένου παθητικῶς. re-

Digitized by Google

lago remenso aderunt, διαπλεύσαντες τὸ πέλαγος παρέσονται. 2) ἀναπολῶ τι. 3) ἀντιμετρῶ τι.
*rĕmĕto, are, (meo ἢ meta;) ἐπανέρχεσθαι. ἴδ. καὶ commeto. Ἔννιος.
rēmex, ĭgis, ἀ. (remus-ago) κωπηλάτης, ἐρέτης. 2) remex, ἑνικῶς ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ remiges, πληθ. οἱ κωπηλάται, τὸ ἐρετικόν, ἡ εἰρεσία.
Remi εἴτε Rhemi, orum, ἀ. πληθ. Ῥῆμοι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς, ἔνθα τανῦν ἡ πόλις Rheims.
*rēmĭgātĭo, ōnis, θ. (remigo) ταὐτὸ τῷ remigium.
rēmĭgĭum, ĭi, οὐ. (remus) κωπηλασία, εἰρεσία, ἐρεσία. 2) ποιητ. ἡ ἐρεσία, τὸ ἐρέσσειν, ἡ πτῆσις, τὸ πέτεσθαι. 3) ἐρετικὰ σκεύη, τὰ ἐρετμά, αἱ κῶπαι. 4) εἰρεσία, τὸ ἐρετικόν, ἐρέται, κωπηλάται.
rēmĭgo, avi, atum, are, (remex) κωπηλατῶ, ἐρέσσω.
rĕ-mĭgro, avi, atum, are, ἐπαναχωρῶ, ἐπάνειμι. in domum veterem, πάλιν ἀνοικίζεσθαι εἰς τὴν παλαιὰν οἰκίαν. ad aliquid, ἐπανέρχεσθαι ἐπί τι.
rĕmĭlĭgo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ remeligo.
†rĕmillus, a, um, ἴδ. repandus. Φῆστος. Λ. Γλωσσ.
†rĕmĭniscentĭa, æ, θ. (reminiscor) ἀνάμνησις.
†reminisco, ĕre, Πρισκιανὸς καὶ
rĕ-mĭniscor, sci, alicujus καὶ aliquid, ἀναμιμνήσκομαί τινος ἤ τι.
rēmĭpes, ĕdis, (remus-pes) κωπήλατος, κωπήρης. 2) νηξίπους. Αὐσόνιος.
rĕ-miscĕo, scŭi, stum καὶ xtum, ere, ἀναμίγνυμι. venenum cibo, φάρμακον ἐν τῇ τροφῇ. veris falsa, τά τε ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ.
†rĕmissa, æ, θ. (remitto) ἄφεσις, συγγνώμη.
rĕmissārĭus, a, um, (remitto) χαλαστός.
rĕmisse, ἐπίῤ. (remissus) ἀνέτως, ἀνειμένως, πράως.
rĕmissĭbĭlis, e, (remitto) συγγνωστός. 2) πρᾶος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
rĕmissĭo, ōnis, θ. (remitto) ἄνεσις, ὕφεσις, χάλασις. intentio et remissio, ἡ ἐπίτασις καὶ ἡ ἄνεσις (χάλασις). 2) ἄνεσις, ὕφεσις, ἔνδοσις. laboris, ἡ ἄνεσις τῶν ἔργων. febris, ἡ λώφωσις τοῦ πυρετοῦ. animi, ἡ ἄνεσις, ἀνακούφισις, ῥαστώνη τῆς ψυχῆς, ἔσθ' ὅτε καὶ ἡ ἔνδοσις, πραΰτης καὶ ἡ χαυνότης. 3) ἄφεσις, κούφισις, ἔνδοσις. poenae, ἡ ἄφεσις τῆς ποιποινῆς. tributi, ἡ κούφισις τῶν φόρων. 4) Παρὰ Πετρωνίῳ ἅπαξ ἡ ἀνανέωσις, ἐπανάληψις.
rĕmissīvus, a, um, (remitto) ἐν τῇ ἰατρικῇ ἀνετικός. ἐν τῇ γραμματικῇ adverbia remissiva, ἐπιῤῥήματα ἀνετικά, οἷα τὰ pedetentim paullatim, sensim.
rĕmissus, a, um, ἴδ. remitto.
rĕmistus, a, um, ἴδ. remisceo.
rĕ-mitto, misi, missum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἀναπέμπω, ἀποπέμπω, πάλιν ἀποπέμπω τινὰ ἤ τι. aliquem domum, πάλιν ἀποπέμπειν τινὰ οἴκαδε. obsides alicui, ἀποπέμπειν, ἀποδιδόναι τινὶ τοὺς ὁμήρους. alicui librum, πάλιν ἀποπέμπειν τινὶ τὸ βιβλίον. telum, ἔμπαλιν ἀφιέναι, ὀπίσω βάλλειν τὸ βέλος. litteras alicui, ἀντεπιστέλλειν τινὶ γράμματα. vocem remittere, ἀντηχεῖν. — calces remittere, λακτίζειν. 2) ἀνίημι, ἀναδίδωμί τι. aeruginem, humorem, ἰόν, ὑγρόν, κ.τ.τ. 3) ἀνίημι, χαλῶ τι. adducere et remittere, ἕλκειν (ἐπιτείνειν) καὶ ἀνιέναι (χαλᾶν). vincula χαλᾶν, λύειν τὰ δεσμά. brachia, καθιέναι τοὺς βραχίονας. supercilia, καταβάλλειν τὰς ὀφρῦς, χαλᾶν τὸ μέτωπον. arcum, habenas, frena, χαλᾶν, καθιέναι τὸ τόξον, τὰς ἡνίας, τὸν χαλινόν. μεταφ. animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν, ἄνεσιν τῇ ψυχῇ παρέχειν. opera, κουφίζειν τὰ ἔργα. pugnam, παύεσθαι τῆς μάχης. aliquid iracundiae remittere, χαλᾶν τὴν ὀργήν, χαλᾶν τῆς ὀργῆς. febris, dolor, furor se remittit, ὁ πυρετός, ἡ λύπη, ἡ μανία ἀνίησι, λωφᾷ. — ἐνίοτε οὐδετέρως· ventus, dolor, pestilentia remittit, ὁ ἄνεμος, ὁ πόνος, ὁ λοιμὸς ἀνίησι, λωφᾷ, χαλᾷ. 4) alicui aliquid, ἀφιέναι παραλύειν τινά τινος. poenam alicui, ἀφιέναι, ἀπολύειν τινα τῆς ζημίας. pecuniam alicui, παραλύειν τινὰ τοῦ ἀργυρίου, τοῦ ὀφειλήματος. privata odia publicis utilitatibus remitto, τὸ ἰδιωτικὸν μῖσος ἀποτίθεμαι χαριζόμενος τῷ κοινῷ συμφέροντι. tibi poenam illius remitto, σοὶ χαριζόμενος ἀφίημι ἐκεῖνον τῆς τιμωρίας. ἀπολύτως· remittentibus tribunis, τῶν δημάρχων ἀφιέντων, συγχωρούντων (γενέσθαι τὸ πρᾶγμα). Remisit Caesar, ὁ Καῖσαρ ἀφῆκε, συνεχώρησεν, εἴασε (γενέσθαι τὸ πρᾶγμα). — remissus, a, um, (ἄνευ ὑπερθετικοῦ). ἀνειμένος, ἄνετος, χαλαρός. 2) πρᾶος, ἤπιος, φαιδρός. 3) χαλαρός, χαῦνος, νωθρός, ῥᾴθυμος.
remĭtus, a, um, (remus) πηδαλιωτός. Βοήθ.
*rēmĭvăgus, a, um, (remus-vagus) κωπήλατος, κωπήρης.
rĕmixtus, a, um, ἴδ. remisceo.
Remmĭus, a, um, τοῦ Ῥεμμίου. Remmius, ĭi, ἀ. ὁ Ῥέμμιος.

Digitized by Google

rĕ-mōlĭor, ītus sum, iri, aliquid, βίᾳ ἀνωθῶ, ἀνακινῶ, ὑποκινῶ, ἀπωθῶ, ἀποκινῶ τι. claustra, ἀναμοχλεύω, βίᾳ ἀνοίγω τὰ κλῆθρα. — παθητικῶς· remolitus, κινηθείς. 2) πάλιν ἢ αὖθις μηχανῶμαί τι, ἐπιχειρῶ τινι.
rĕmōlītus, a, um, ἴδ. remolior.
rĕ-mollesco, ĕre, ἀναμαλάσσομαι, ἀνατήκομαι. 2) μεταφ. μαλάσσεσθαι, ἐχθηλύνεσθαι. 3) μαλάσσομαι, πραΰνομαι.
rĕ-mollĭo, (īvi) ītum, ire, aliquid, ἀναμαλάσσω, μαλάσσω τι. 2) μεταφ. μαλάσσειν, πραΰνειν, κινεῖν τινα.
*rĕ-monĕo, ēre, πάλιν εἴτε αὖθις ὑπομιμνήσκω.
rĕmŏra, æ, θ. (re-mora) διατριβή, μέλλησις, ἀναβολή. 2) ἐχενηΐς (μικρός τις ἰχθύς).
rĕmŏrāmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρῳ.
rĕmŏrātĭo, ĭōnis, θ. πρόσκομμα, ἐμπόδιον. 2) ταὐτὸ τῷ rĕmŏra.
rĕmŏrātor, ōris, ἀ. (remoror) μελλητής.
rĕmŏrātrix, īcis, θ. ἡ βραδύνουσα, ἡ κωλύουσα.
rĕmorbesco, ĕre, (morbus) παλιγκοτῶ.
rĕ-mordĕo, (rdi) rsum, ēre, ἀναδάκνω. μεταφορ. aliquem, πάλιν ἢ αὖθις δάκνειν, λυπεῖν, ἀνιᾷν τινα.
rĕmŏres, um, ἀ. θ. πληθ. οἱ κωλύοντες, οἱ βραδύνοντες. remores aves, πτηνά, προμηνύοντα ἐπιχειρήσεώς τινος ἀναβολήν. Φῆστος.
Rĕmōrĭa, ταὐτὸ τῷ Remuria.
rĕ-mŏror, atus sum, ari, aliquem ἢ aliquid, βραδύνω, παρατείνω, ἀπέχω, κατέχω τινὰ ἤ τι. 2) οὐδετ. διατρίβω, βραδύνω, μέλλω, ὀκνῶ.
rĕmōte, ἐπίῤ. πόῤῥω.
rĕmōtĭo, ĭōnis, θ. (removeo) ἀποκίνησις, ἀπαλλαγή. Λ. σπ.
rĕmōtus, a, um, ἴδ. removeo.
rĕ-mŏvĕo, ōvi, ōtum, ēre, aliquid, ἀποκινῶ, ἀπαλλάττω, ἀποσκευάζω, ἐκποδὼν ποιοῦμαί τι. castra, ἀναστρατοπεδεύειν. pecora, ἀπελαύνειν τὸ ποίμνιον. infantem, ἀπογαλακτίζειν νήπιον. remove ista! ἔασον ταῦτα! παῦσαι τούτων! removere aliquem praetura, παύειν τινὰ τῆς στρατηγίας. se in montes, ἀνασκευάζεσθαι, ἀπέρχεσθαι εἰς τὰ ὄρη. — remotus, a, um, ἐπιθετικῶς· ἀνακεχωρηκώς, πόῤῥω κείμενος, μακρὰν ἀπέχων εἴτε ἀφεστηκώς, κεχωρισμένος, διαφέρων τινός. 3) ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ· remota, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ προηγμένα.
rĕ-mūgĭo, ire, ἀντιμηκῶμαι, ἀντηχῶ, ἀντικτυπῶ, ἀντιφθέγγομαι. Λ. ποιητ.
rĕ-mulcĕo, lsi, lsum, ēre, aliquid, καταψήχω τι. aures, τὰ ὦτα. 2) caudam, ὑποστέλλειν τὴν οὐράν, (οὐρὰν ὑπὸ μέζεα θέσθαι, παρ' Ἡσιόδῳ). 3) μεταφ. aliquem, καταψήχω, κηλῶ, θέλγω, πραΰνω τινά.
rĕmulco, are, ῥυμουλκῶ.
rĕmulcum, i, οὐ. (remulco) ῥῦμα. remulco traho, duco navem, ῥυμουλκῶ τὴν ναῦν, ἀναδησάμενος ἄγω τὴν ναῦν.
rĕmulsus, a, um, ἴδ. remulceo.
*rĕmŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ remus) κωπίον.
Rĕmŭlus, i, ἀ. Ῥεμύλος, ὄνομα ἀνδρῶν, ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ Romulus.
rĕ-mundo, are, ἀνακαθαίρω. Ἐπιγρ.
rĕmūnĕrātĭo, ĭōnis, θ. ἀντιδωρεά, ἀντίδοσις, ἀμοιβή. Κικέρων.
rĕmūnĕrātor, ōris, ἀ. ὁ ἀντιδωρούμενος, ἀμείβων.
rĕmūnĕro, are, σπάν. ἀντὶ τοῦ remuneror.
rĕ-mūnĕror, atus sum, ari, aliquem aliqua re, ἀμείβομαί τινά τινι. munere, ἀμείβεσθαί τινα δώρῳ, ἀντιδωρεῖσθαί τινι δῶρον. aliquem suppliciis, ἀμείβομαί τινα τιμωρίαις. 2) aliquid, ἀμείβομαί τι. meritum, τὴν εὐεργεσίαν, ἀντευεργετεῖν.
Rĕmūrĭa, æ, θ. Ῥεμουρία, Ῥωμορία, Ῥεμονία, λόφος οὐ πόῤῥω Ῥώμης κείμενος, ἔνθα τὸν Ῥῶμον οἰκῆσαι λέγουσιν. Remorīnus ager, ὁ Ῥεμουριανὸς ἀγρός. 2) Ῥεμώνιον, Ῥεμώριον, εἶτα Ῥιγνάριον καλούμενον, οἰωνιστήριον τοῦ Ῥώμου ἐπὶ τοῦ Ἀβεντίνου λόφου.
Rĕmūrĭa, orum, οὐ. ταὐτὸ τῷ lemuria.
rĕ-murmŭro, are, ἀντηχῶ, ἀντιφωνῶ, ἀντιφθέγγομαι.
rēmus, i, ἀ. ἐρετμός, κώπη. 2) ποιητ. ἡ πτέρυξ.
Rĕmus, i, ἀ. Ῥῶμος, ὁ τοῦ Ῥωμύλου ἀδελφός. Εὕρηται καὶ Ῥέμος ἐν ἐπιγράμματι τῆς Ἑλλην. Ἀνθολογ. 9,219. 2) ποιητικῶς· ἔσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ Romulus.
Rēmus, i, ἀ. Ῥῆμος, εἷς τῶν Ῥήμων, ἴδ. Remi.
rĕmūto, are, ταὐτὸ τῷ muto.
rēn, rēnis, ἀ. συνήθως· renes, um καὶ ium, ἀ. πληθ. νεφρός, νεφροί. 2) σπαν. ἀντὶ τοῦ lumbus, τὸ ἰσχίον. (Ἐτυμολογικῶς ταὐτά εἰσι τῷ ren ὅ τε νεφρὸς καὶ αἱ φρένες).
†rēnāle, is, οὐ. ταὐτὸ τῷ lumbare. Ἰσίδωρος.
rēnālis, e, (ren) νεφριαῖος. renalis passio, ἡ νεφρῖτις.
rĕnanciscor, i, πάλιν τυγχάνω. Φῆστος.
rĕ-narro, are, aliquid, πάλιν ἢ αὖθις διέρχομαι, εἴτε διηγοῦμαί τι. Λ. ποιητ.

Digitized by Google

†rĕnascĭbĭlĭtas, ātis, δύναμις τοῦ ἀναγεννᾶσθαι. Αὐγουστῖνος.
rĕ-nascor, nātus sum, i, πάλιν ἢ αὖθις γεννῶμαι εἴτε γίγνομαι, πάλιν ἢ αὖθις φύομαι, ἀναγεννῶμαι, ἀναφύομαι.—πάλιν ἢ αὖθις ἀνατέλλω, ἀνανεοῦμαι, κ.τ.λ.
rĕnātus, a, um, ἴδ. renascor.
rĕ-nāvĭgo, are, ἀναπλέω, ὀπίσω πλέω.
rĕnecto, ĕre, δεσμεύω ὄπισθεν. Αὐϊηνός.
*rĕ-nĕo, ēre, fila, ἀνακλώθω τὰ νήματα εἴτε τὸν μίτον (τῆς Μοίρας).
rēnes, um, ἴδ. ren.
*rēnĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ ren) μικρὸς νεφρός.
*rĕnīdentĭa, æ, θ. (renideo) μειδίαμα, μειδίασμα.
rĕ-nīdĕo, ēre, ἀπολάμπω, ἀποστίλβω, λάμπω, στίλβω. luna renidet mari, ἡ σελήνη ἀντιλάμπει ἐκ τῆς θαλάσσης. aes renidens, χαλκὸς λάμπων, στίλβων. μεταφ. fortuna mihi renidet, ἡ τύχη ἐπιλάμπει μοι. os renidens, φαιδρὸν πρόσωπον. 2) μειδῶ, μειδιῶ. renidens inquit, μειδιάσας, ἐπιμειδιάσας ἔφη.
rĕnīdesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ renideo) ἀπολάμπω, ἀποστίλβω, ἀναλάμπω.
rĕnīsus, ūs, ἀ. (renitor) ἀντέρεισις, ἀντίτασις.
†rĕnĭtĕo, ēre, καὶ
†renitesco, ĕre, πάλιν λάμπω. Πρισκιανός.
rĕ-nītor, i, alicui, ἀντερείδω, ἀντιτείνω τινί.
rĕnixus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ renisus.
rĕ-no, avi, atum, are, ὀπίσω νήχομαι. 2) ἀνανέω, ἀναδύομαι.
rēno ἢ rhēno, ōnis, ἀ. ἴσ. τάρανδος, (θηρίον τῆς Γερμανίας). 2) διφθέρα εἴτε ἔνδυμα ἐκ (τῆς τοῦ ταράνδου ;) δορᾶς.
rĕnōdis, e, (re-nodus) ἄπλεκτος, ἄδετος.
rĕnōdo, avi, atum, are, aliquid, ἀναλύειν, λύειν τι.
rĕnormo, āre, πάλιν ἢ αὖθις κανονίζω εἴτε ὁρίζω τι. Φροντῖνος.
rĕ-nosco, ĕre, aliquid, ἀναγνωρίζω, ἐπιγιγνώσκω τι.
*rĕnŏvāmen, ĭnis, οὐ. (renovo) ἀνανέωσις.
rĕnŏvātĭo, ĭōnis, θ. ἀνανέωσις. 2) ἀνατοκισμός.
rĕnŏvātor, ōris, ἀ. (renovo) ἀνακαινιστής.
rĕ-nŏvello, are, aliquid, ἀνανεάζω, πάλιν νεάζω τι.
rĕ-nŏvo, avi, atum, are, aliquid, ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω. templum, ἀνακαινίζειν, ἐπισκευάζειν τὸν ναόν. agrum, νεάζειν, νεοῦν τὸν ἀγρόν. memoriam, ἀνανεοῦν τὴν μνήμην. animum, ἀναλαμβάνειν, ἀναψύχειν, ἀναζωπυρεῖν τὴν ψυχήν. se renovare, ἑαυτὸν ἀναλαμβάνειν. renovare foedus, ἀνανεοῦσθαι τὴν συμμαχίαν.
rĕ-nūbo, ĕre, αὖθις γαμοῦμαι.
rĕ-nūdo, avi, atum, are, aliquem, ἢ aliquid, ἀναγυμνῶ, πάλιν γυμνῶ τινα ἢ τι. 2) ἀνοίγνυμι, ἀνοίγω. jannas, τὴν θύραν.
*rĕ-nūdus, a, um, γυμνός.
rēnŭli, ōrum, ἀ. πληθ. ἴδ. ren.
rĕ-nŭmĕro, avi, atum are, alicui aliquid, ἀναριθμῶ, ἀπαριθμῶ, τινί τι. 2) ἀπαριθμῶ, ἀποδίδωμι, ἀποτίνω τινί τι.
rēnuncŭli, ōrum, ἀ. πληθ. ταὐτὸ τῷ renuli.
rĕnuntĭātĭo, ἡ renunciatio, ĭōnis, θ. ἀπαγγελία.
rĕnuntĭātor εἴτε renunciator, ōris, ἀ. (renuncio) ἀπαγγελτήρ, ὁ ἐξαγγέλλων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
rĕ-nuntĭo, εἴτε renuncio, avi, atum, are, alicui aliquid, ἀναγγέλλω, ἀπαγγέλλω, ἀγγέλλω τινί τι. 2) ἀναγγέλλω, ἀνειπεῖν, κηρύττω τι 3) ἀπειπεῖν, ἀπείπασθαί τι. alicui amicitiam, ἀπείπασθαί τινι τὴν φιλίαν, λύειν τὴν πρός τινα φιλίαν. renuntiare alicui, ἀπειπεῖν, ἀπείπασθαί τινα ἢ τι, ἀφίστασθαι, χωρίζεσθαι, ἀπαλλάττεσθαί τινος.
rĕnuntĭus εἴτε renuncĭus, ĭi, ἀ. ὁ ἀναγγέλλων, ἄγγελος.
rĕ-nŭo, ŭi, ūtum, ĕre, ἀνανεύω, ἀπαρνοῦμαι, ἐναντιοῦμαι, κωλύω. aliquid alicui, ἀνανεύειν τινί τι. alicui, ἀνανεύειν τινί, οὐκ ἐᾶν τινα. crimini. ἐναντιοῦσθαι τῇ κατηγορίᾳ, ἀποτρίβεσθαι τὴν αἰτίαν.
rĕnūto, are. (θαμιστ. τοῦ renuo) ἀνανεύω, ἀπονεύω, ἐναντιοῦμαι, ἀπαρνοῦμαι.
*rĕ-nūtrĭo, ire, aliquem, πάλιν ἀνατρέφω τινα.
*rĕnūtus, ūs, (renuo) ἀ. ἀνάνευσις.
rĕor, rătus, sum, ēri, (ῬΕΩ, ἐρῶ, ῥητός), λογίζομαι, τοπάζω, τεκμαίρομαι, ut reor a facie, Calliopea fuit, ὡς τεκμαίρομαι ἀπὸ τοῦ προσώπου, Καλλιόπεια ἦν. 2) συνήθως· λογίζομαι, νομίζω, ἡγοῦμαι, οἴομαι. rebantur fore, ut exercitus imperatorem persequeretur, ἐλογίζοντο, (ἐνόμιζον, ἡγοῦντο, ᾤοντο) τὸν στρατὸν τῷ στρατηγῷ ἕψεσθαι. est ratus se posse, ἐλογίσατο, ἐνόμισεν οἷός τε εἶναι. plures, quam rebar, πλείους ἢ ἐνόμιζον. ut reor, ὥσπερ νομίζω, ὡς ἡγοῦμαι, ὡς ἐγῷμαι. παρενθετικῶς· reor, οἴομαι, οἶμαι.—ratus, a, um, ἀνάλογος. pro rata parte (portione), pro rata, secundum ratam

Digitized by Google

partem, κατὰ τὴν ἀναλογίαν, κατὰ λόγον, ἀνὰ λόγον, ἀναλόγως. 2) ῥητός, ὡρισμένος, θετός, τακτός, κύριος. rato tempore, ἐν ῥητῷ χρόνῳ. motus stellarum ratus, ἡ ὡρισμένη τῶν ἄστρων κίνησις. jussum ratum, ἐπίταγμα εἴτε δόγμα κύριον. ratum est, κῦρος ἔχει. ista rata mihi erunt, κυρώσω εἴτε ἐπικυρώσω ταῦτα. ratum imperium regi efficere, κυροῦν, ἐπικυροῦν τὴν ἀρχὴν τοῦ βασιλέως. ratum habere judicium, κυρίαν ἡγεῖσθαι τὴν κρίσιν. ratas efficere preces, τελεῖν, πληροῦν τὰς εὐχάς.

*rĕpāges, um, θ. πληθ. ταὐτὸ τῷ repagula. Φῆστος.

rĕpāgŭla, orum, οὐ. πληθ. (re-pango) ὁ ἐπιβλής, μάνδαλος, μοχλὸς (θύρας). 2) κώλυμα, ὅρος, κ.τ.τ.

*rĕpandĭrostrus, a, um, (repandus-rostrum) ἀνάσιμος τὸ ῥύγχος. Πακούβιος.

rĕ-pando, ĕre, aliquid, ἀναπετάννυμί τι.

rĕpandus, a, um, (re-pandus), ἀνάσιμος, σιμός. 2) ἀνάκυρτος, κυρτός, καμπύλος.

rĕ-pango, ĕre, πάλιν πήγνυμι, πάλιν φυτεύω.

rĕpărābĭlis, e, (reparo) δυνάμενος ἐπισκευασθῆναι, ἀκεστός. 2) ἐπαναλαμβάνων, παλίλλογος.

rĕpărātio, ōnis, θ. (reparo) ἀνανέωσις, ἐπανόρθωσις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

rĕpărātor, ōris, ἀ. ὁ ἀνανεῶν, ἀνορθῶν, ἐπανορθωτής.

rĕ-parco, ĕre, alicui rei, πάλιν φείδομαι εἴτε ἁπλῶς φείδομαί τινος.

rĕ-păro, avi, atum, are, aliquid, πάλιν ἢ αὖθις παρασκευάζω ἢ κατασκευάζω τι, ἐπανορθῶ, ἀνανεῶ, ἀποκαθίστημί τι. tecta, ἀνορθοῦν, ἀνοικοδομεῖν τὰς οἰκίας. damnum, ἐπανορθοῦν τὴν βλάβην. μεταφ. reparari, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν, ἀναλαμβάνειν, ἀναῤῥώννυσθαι. 2) ἀνταγοράζω, ἐμπορεύομαί τι. vina merce, ἀνταγοράζειν οἶνον ἐμπορευμάτων. (παρ' Ὁρατίῳ Ὠδ. 1,37,24 classe reparavit latentes oras, στόλῳ ἀνεζήτησεν ἀντὶ τῶν ἰδίων ἑτέρας λανθανούσας χώρας.)

*rĕ-partŭriens, entis, ἀναγεννῶν ἐν (μεταφ. σημ.).

rĕ-pasco, ĕre, aliquem, ἀντιτρέφω τινά. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

rĕpastĭnātĭo, ōnis, θ. σκάλισις, σκάλευσις, βωλοστροφία.

rĕ-pastĭno, avi, atum, are, ἀνασκαλεύω, σκαλεύω, σκαλίζω, βωλοστροφῶ. μεταφ. ἀνανεοῦν, vitam, τὴν ζωήν.

rĕpătrĭo, avi, are, (re-patria) ἐπανέρχομαι οἴκαδε, κατέρχομαι (εἰς τὴν πατρίδα). Λ. τοῦ μετγν. Λ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

rĕpausātĭo, ōnis, θ. (re-pauso) ἀνάπαυλα.

rĕ-pecto, xi, xum, ĕre, aliquid, αὖθις κτενίζω τι, διακτενίζω, κτενίζω τι. Λ. ποιητ.

*rĕpĕdābĭlis, e, (repedo) ἀναποδίζων, ἀναχωρῶν, ὑποχωρῶν.

rĕpĕdo, avi, atum, are, (re-pes) ἀναποδίζω.

rĕ-pello, pŭli, pulsum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἀπωθῶ, ἀποκρούω τινὰ ἤ τι. aliquem foribus, ἀπελαύνειν τινὰ ἀπὸ τῆς θύρας. repellere hostes a castris, ἀπωθεῖν, ἀποκρούειν, ἀποκρούεσθαι, ἀπωθεῖσθαι, ἀπελαύνειν τοὺς πολεμίους ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. Sabinos a moenibus urbis repulit, τοὺς Σαβίνους ἀπὸ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἀπεκρούσατο. aera repulsa, τὸ κρουόμενον σεῖστρον, τὰ σειόμενα κρόταλα. pedibus tellure repulsa in nubes abiit, κρούσας, ἐπικρούσας τοῖς ποσὶ τὴν γῆν εἰς τὰ νέφη ἀπῆλθεν. 2) μεταφ. ἀπωθεῖν, ἀπελαύνειν τινὰ ἤ τι. aliquem a conatu, ἀποτρέπω, κωλύω τινὰ τοῦ ἐπιχειρήματος. a spe repulsus, ἀποτυχὼν τῆς ἐλπίδος. repellere amorem, ἀπωθεῖσθαι τὸν ἔρωτά τινος. dolorem a se repellere, ἀπελαύνειν τὴν λύπην. repellere periculum, ἀποτρέπειν, ἀποτρίβεσθαι τὸν κίνδυνον. preces, ἀποτρίβεσθαι, ἀπωθεῖσθαι τὰς δεήσεις. diadema, ἀπωθεῖσθαι, ἀποτρίβεσθαι, οὐ δέχεσθαι τὸ διάδημα. repulsus, ἀποτυχὼν τῆς δεήσεως, τῆς ἀρχῆς. κ.τ.τ. Σημ. ἔσθ' ὅτε ποιητικῶς· reppŭli ἀντὶ τοῦ repuli.

rĕ-pendo, ndi, nsum, ĕre, aliquid, ἀντισταθμίζω, ἀντισηκῶ τι. interfectori pro Gracchi capite aurum, τῷ φονεῖ ἀντισηκοῦν (ἀντερύεσθαι) χρυσοῦ τὴν τοῦ Γράκχου κεφαλήν, χρυσὸν ἰσόσταθμον τῇ τοῦ Γράκχου κεφαλῇ τῷ ἀποκτείναντι ἀποδιδόναι. aequa pensa herae rependo, ἄκλωστα λαβὼν τὰ ἔρια τῇ δεσποίνῃ ἀντίσταθμα νήματα ἀποδίδωμι. — auro repensus miles, ὁ λυτρωθεὶς στρατιώτης. 2) alicui aliquid, ἀμείβεσθαί τινά τινι, ἀνταποδοῦναι τινί τι. alicui grates, ἀνταποδοῦναί τινι χάριν, ἀποδοῦναί τινι ἴσην χάριν. damna formae ingenio, τὸ τῆς μορφῆς ὑστέρημα τῷ προτερήματι τῆς ψυχῆς διορθοῦν. 3) σπαν. aliquid, σταθμᾶσθαι, ἐξετάζειν τι.

rĕpens, ntis, ἴδ. repo

rĕpens, ntis, (ἐκ τοῦ ῥέπω = vergo) αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος, ἐξαπιναῖος, ἀπροσδόκητος. 2) παρὰ Ταχίτῳ· πρόσφατος, νέος, καινός, ἄρτι γενόμενος. — repens, ἐπίῤ. σπαν. ἀντὶ τοῦ repente.

*rĕpensātĭo, ĭōnis, θ. (repenso) ἀνταπόδοσις, ἄμειψις.
*rĕpensātrix, īcis, θ. ἡ ἀνταποδιδοῦσα, ἀμειβομένη, (ἀνταποδότειρα).
rĕpensĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ repensatio.
rĕ-penso, avi, atum, are, aliquid aliqua re, ἀντισηκῶ τί τινος, ἀνταποδίδωμι ἀντί τινός τι, ἀμείβομαί τί τινι. bona malis, ἀμείβεσθαι χρηστὰ κακοῖς.
rĕpensor, ōris, ἀ. ἀνταποδότης.
rĕpensus, a, um, ἴδ. rependo.
rĕpentālĭter, ταὐτὸ τῷ repente. Φουλγέντιος.
rĕpente, ἐπίῤ. (repens) ἄφνω, αἴφνης, ἐξαίφνης, ἐξαπίνης, ἀπροσδοκήτως.
rĕpentīne, ἐπίῤ. σπάν. ἀντὶ τοῦ repente.
rĕpentīno, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ repente.
rĕpentīnus, a, um, ταὐτὸ τῷ rĕpens.
rĕpercussĭbĭlis, e, ἀντίτυπος.
*rĕpercussĭo, ĭōnis, θ. (repercutio) ἀνάκλασις, ἀντανάκλασις, ἀνάπλασις.
rĕpercussus, a, um, ἴδ. repercutio.
rĕpercussus, ūs, ἀ. (repercutio) ἀντιτυπία, ἀνάκλασις, ἀντανάκλασις.
rĕ-percŭtĭo, ussi, ussum, ĕre, aliquid, ἀπωθῶ, εἰς τοὐπίσω ὠθῶ τι. repercussa vox, imago, ἡ ἀντίτυπος εἴτε ἀνακλωμένη (ἀντικλωμένη, ἀντανακλωμένη) φωνή, εἰκών, κ.τ.τ. repercutere discum, ἀναπάλλειν τὸν δίσκον. 2) μεταφ. ἀποκρούειν, ἀπωθεῖσθαί τι. fascinationem, ἀποτρέπειν τὴν βασκανίαν.
rĕpĕrĭo, pĕri, pertum, ire, (re-pario) aliquem ἤ aliquid, ἀνευρίσκω, ἐξευρίσκω, εὑρίσκω τινὰ ἤ τι. mortui sunt reperti, νεκροὶ ἀνευρέθησαν, εὑρέθησαν. sibi salutem repererunt, ἑαυτοῖς σωτηρίαν εὗρον. nomen ex aliquo reperire, ὄνομα λαμβάνειν, ὀνόματος τυγχάνειν ἀπό τινος. 2) ἀνευρίσκω, εὑρίσκω, μανθάνω, γιγνώσκω τι. amicum reperio falsum, ψευδῆ ὄντα ἀνευρίσκω (εὑρίσκω) τὸν φίλον. falsus reperitur, ψευδὴς ὢν εὑρίσκεται εἴτε φαίνεται. 3) ἀνευρίσκω, ἐφευρίσκω, ἐξευρίσκω, εὑρίσκω, ἐπινοῶ τι. consilium, ἀνευρίσκειν, μηχανᾶσθαι βουλὴν εἴτε ἐπινόημα. reperta verba, πλαστὰ ῥήματα. reperta nuper conjuratione, τῆς συνωμοσίας ἄρτι εὑρεθείσης, δηλωθείσης. — reperta, orum, οὐ. πληθ. τὰ εὑρήματα, ἐπινοήματα.
rĕpĕrĭto, are, (θαμιστ. τοῦ reperio) ὅπερ ἰδέ. Οὐάῤῥων. Ἀμφ. γρ.
rĕpertĭo, ĭōnis, θ. ἀνεύρεσις, ἐφεύρεσις.
rĕpertor, ōris, ἀ. (reperio) ὁ ἀνευρών, εὑρετής, ἐφευρετής.
rĕpertōrĭum, ĭi, οὐ. (reperio) ἀπογραφή, πίναξ, κατάλογος, (εὑρετήριον).
rĕpertrix, īcis, θ. (reperio) ἡ ἀνευροῦσα, εὑρέτις.
rĕpertus, a, um, ἴδ. reperio.
rĕpertus, ūs, ἀ. (reperio) ἀνεύρεσις, εὕρεσις.
rĕpĕtentĭa, æ, θ. (repeto) ἀνάμνησις.
rĕ-pĕtītĭo, ĭōnis. θ. ἀπαίτησις. 2) ἐπανάληψις, ἀνακεφαλαίωσις. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἀναφορά, ἡ διὰ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος ἀρχὴ κώλων.
*rĕ-pĕtītor, ōris, ἀ. (repeto) ὁ ἀπαιτῶν.
rĕpĕtītus, a, um, ἴδ. repeto.
*rĕpĕtītus, ūs, ἀ. περιστροφή, ἐπιστροφή.
rĕ-pĕto, īvi καὶ ĭi, ītum, ĕre, aliquem ἤ aliquid, πάλιν ἤ αὖθις ἐπιχειρῶ τινι. Nolam armis, αὖθις ὁρμᾶν ἐπὶ τὴν Νῶλαν, αὖθις προσβάλλειν εἴτε ἐπιχειρεῖν τῇ Νώλῃ. aliquem saepius cuspide, πλεονάκις τῷ δόρατι ἐπιφέρεσθαί τινι εἴτε πλήττειν τινά. studia repetere, πάλιν ταῖς σπουδαῖς ἐπιχειρεῖν, πάλιν ἐπὶ τὴν σπουδὴν ὁρμᾶν. aliquem, αὖθις εἰς δίκην τινὰ ἄγειν. 2) aliquem locum, αὖθις ἤ πάλιν τρέπομαι εἴτε ὁρμῶ ἐπὶ τόπον, ἐπάνειμι, ἐπανέρχομαι, ἐπαναχωρῶ ἐπὶ τόπον. domum, οἴκαδε. castra, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Nearchum, πρὸς τὸν Νέαρχον. pugnam, αὖθις ὁρμᾶν εἰς τὴν μάχην. — morbus repetit, ἡ νόσος ἐπανέρχεται, παλιγκοτεῖ. 3) aliquid, ἀναλαμβάνω, ἀνακομίζω, ἀνακομίζομαί τι. relictas sarcinas, τὰ καταλειφθέντα σκεύη. 4) ἐπαναλαμβάνω, ἀνανεῶ, αὖθις ποιῶ τι. auspicia, αὖθις ἐπιτελεῖν τὸν οἰωνισμόν. spectacula, ἀνανεοῦν τὰ θεάματα. 5) ἀναλαμβάνω, ἐπαναλαμβάνω, ἐπανέρχομαι, ἐπάνειμί τι, ἄνωθεν ἄρχομαι. a capite repeto, quod quaerimus, ἐξ ἀρχῆς ἐπαναλαμβάνω, ἐπανέρχομαι ἐπὶ τὸ ζητούμενον. alte repetere orationem, ἄνωθεν ποιεῖσθαι, ἐξ ἀρχῆς ἀναλαμβάνειν τὸν λόγον. repetunt ab Erechtheo Codrum, ἀναφέρουσιν εἰς Ἐρεχθέα Κόδρον εἴτε τὸ τοῦ Κόδρου γένος. aliquid memoriā εἴτε memoriam alicujus rei εἴτε aliquid, ἀναλαμβάνειν τι εἰς τὴν μνήμην, ἀναλαμβάνειν τι πρὸς ἑαυτόν, ἀναπολεῖν τι, ἀναμιμνήσκεσθαί τινος. 6) ἀπαιτῶ τι. pecuniam ab aliquo, ἀργύριόν τινα εἴτε παρά τινος. fetiales mittebantur, qui res repeterent, εἰρηνοδίκαι εἴτε σπονδοφόροι ἐπέμποντο τὰ δίκαια παρὰ τῶν ἀδικησάντων ἀπαιτήσοντες. crimen pecuniarum repetundarum εἴτε ἁπλῶς repetundarum, ἡ ἄνομος ἀργυρολογία, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ κάκωσις ἐπαρχίας. damnare aliquem repetundarum εἴτε de repetundis, καταδικάζειν τινὸς δίκην κα-

κώσεως, καταγιγνώσκειν τινὸς κάκωσιν τῆς ἐπαρχίας.

rĕpĕtundae, arum, θ. πληθ. ἴδ. repeto.

rĕpexus, a, um, ἴδ. repecto.

rĕ-pignĕro εἴτε rĕpignŏro, are, λύω τὰ ἐνέχυρα.

-rĕ-pĭgro, avi, atum, are, aliquid. βραδύνω τι.

rĕ-pingo, ĕre, aliquid, αὖθις ποικίλλω εἴτε χρίω τι.

rĕ-plaudo, ĕre, ἐπικρούω, Ἀπουλήϊος.

rĕplĕo, ēvi, ētum, ēre, (ἐκ τοῦ re καὶ τοῦ ἀχρήστου pleo) aliquid, πάλιν ἀναπίμπλημι, πάλιν ἀναπληρῶ τι, ἀναπίμπλημι, ἀναπληρῶ τι. aliquid re, τί τινος. 2) ἀναπίμπλημι, ἀναπληρῶ, πίμπλημι, πληρῶ τι. aliquid aliqua re, τί τινος. campos strage hominum, τὰ πεδία νεκρῶν ἀναπιμπλάναι. nemus gemitu, τὸ ἄλσος ὀδυρμοῦ ἀναπιμπλάναι. virginem, πληροῦν, κυΐσκειν παρθένον. — repletus aliqua re, ἀνάπλεως, πλήρης, μεστός, γέμων τινός. hominum, σπαν. ἀντὶ τοῦ hominibus, πλήρης μεστός, γέμων ἀνθρώπων. Βαθμοὶ συγκρίσεως τοῦ repletus, ἄχρηστοι.

rĕplētĭo, ĭōnis, θ. (repleo) ἀναπλήρωσις.

rĕplētīvus, a, um, παραπληρωματικός.

rĕplētus, a, um, ἴδ. repleo.

rĕplexus, a, um, (re-plecto) ἀνάκυρτος, ἐπικαμπής.

rĕplĭcābĭlis, e, (replico) μεταφ. ἐπαναλεχθῆναι ἄξιος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

rĕplĭcātĭo, ĭōnis, θ. (replico) ἀνάπτυξις, ἀνάπλωσις.

rĕplĭcātūra, æ, θ. ἀναδίπλωσις.

rĕ-plĭco, avi, atum, (σπαν. replictum) are, aliquid, ἀναπλῶ, ἀναπτύσσω, ἀνελίττω τι. librum, ἀναπτύσσειν, ἀνελίττειν βιβλίον. 2) ἀνακάπτω τι cervicem, τὸν αὐχένα. radios, ἀνακλᾷν, ἀντανακλᾷν τὰς ἀκτῖνας. vestigium, ἀνακάμπτειν τὸν πόδα, ἀναποδίζειν. 3) ἀναπολῶ τι.

rĕplictus, a, um, ἴδ. replico.

replum, i, οὐ. κράσπεδον θύρας καὶ πετροβόλου μηχανῆς.

rĕ-plumbo, are, argentum, ἀποχωνεύω τὸν ἄργυρον τοῦ ἐν αὐτῷ μολύβδου, ἀναλύω.

*rĕplūmis, e, ἀναπτερούμενος, πάλιν πτερούμενος.

*rĕ-plŭo, ĕre, πάλιν ὕειν.

rēpo, psi, ptum, ĕre, ἕρπω, ἑρπύζω. μεταφ. ἕρπειν, βραδέως βαδίζειν, ἠρέμα ῥεῖν, κ.τ.τ. sermo repens per humum, λόγος χαμερπής, ταπεινός.

rĕ-pŏlĭo, ire, aliquid, ἀνακαθαίρω, καθαίρω τι.

rĕ-pondĕro, are, aliquid, ἀντισταθμίζω, ἀντισηκῶ τι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ

rĕ-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, (ποιητ. repostum), ĕre, aliquid, πάλιν τίθημί τι. suo quemque loco lapidem reponere, ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ ἕκαστον λίθον πάλιν τιθέναι. pecuniam in thesauros, τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς θησαυροὺς πάλιν κατατιθέναι. femur, καταρτίζειν, ἀρθρεμβολεῖν τὸν μηρόν. columnas, ἀνορθοῦν κίονας. aliquem in sceptra, ἀποκαθιστάναι τινὰ εἰς τὴν βασιλείαν. statuas, ἀνορθοῦν, πάλιν ἀνιστάναι τὰ ἀγάλματα. aliquem pro aliquo, ἀντικαθιστάναι τινά τινος, τινὰ ἀντί τινος. 2) ἀποδίδωμι, ἀποτίνω τι. 3) ἀμείβομαι, ἀποκρίνομαι, ἀπαντῶ. 4) εἰς τοὐπίσω τίθημι, ἀνακάμπτω, ἀνακλίνω τι. 5) ἀποτίθημι, ἀποτίθεμαι, κατατίθεμαί τι. arma, onus, ὅπλα, φορτίον, κ.τ.τ. 6) ἀποτίθημι, ἀποτίθεμαι, κατατίθεμαι, ἀποταμιεύομαι, ἀποθησαυρίζω τι. fructum, cibum, καρπούς, σῖτον, κ.τ.τ. vinum repostum, οἶνος ἀποκείμενος. 7) ἐπαναλαμβάνω, δευτερῶ τι. 8) τίθημί τι. ligna super foco, ἐπιτιθέναι ξύλα τῇ ἐσχάρᾳ. aliquem in clarissimorum hominum numero, aliquem in deos, θεῖναι εἴτε θέσθαι τινὰ ἐν τοῖς ἐνδοξοτάτοις ἀνθρώποις, ἐν τοῖς θεοῖς. spem in aliquo, ἔχειν τὴν ἐλπίδα ἔν τινι. — Σπανίως παρὰ ποιηταῖς· repositus, a, um, πόῤῥω κείμενος, μακρὰν ἀπέχων, ἀνακεχωρηκώς.

*rĕ-porrĭgo, ĕre, aliquid, αὖθις ἢ πάλιν ὀρέγω εἴτε προσφέρω τι.

†rĕportātĭo, ĭōnis, θ. victoriae, τὸ αἵρεσθαι νίκην.

rĕ-porto, avi, atum, are, aliquem, ἢ aliquid, ἐπανακομίζω, ἀνακομίζω, ἐπανάγω τινὰ ἤ τι. ποιητ. pedem ἢ se reportare, ἀναποδίζειν, ἐπανέρχεσθαι. Echo verba reportat, ἡ Ἠχὼ ἀποδίδωσιν, ἀνακλᾷ τὰ ῥήματα. 2) ἐπαναφέρω ἀναγγέλλω, ἀπαγγέλλω τι. 3) ἀνακομίζομαι, κομίζομαι, αἴρομαι, φέρομαί τι. laudem, ἔπαινον. victoriam, νίκην. gloriam ex proconsulatu reportavit, δόξαν ἀπὸ τῆς ἀνθυπατείας ἐκομίσατο.

rĕ-posco, ĕre, aliquid, aliquem, σπαν. aliquid ab aliquo, ἀπαιτῶ τί τινα, τὶ παρά τινος. aliquem pecuniam, ἀπαιτεῖν τινα τὸ ἀργύριον (τὸ ὀφείλημα). pretium, ἀπαιτεῖν τινα τὸν μισθόν. gratiam, χάριν. rationem ab aliquo, ἀπαιτεῖν τινα εἴτε παρά τινος λόγον. aliquem ad poenam, ἐξαιτεῖν τινα εἰς τιμωρίαν.

*rĕposco, ōnis, ἀ. ὁ ἀπαιτῶν. ἀπαιτητικός.

rĕpŏsĭtĭo, ĭōnis, θ. (repono) ἀπόθεσις.
rĕpŏsĭtōrĭum, ĭi, οὐ. (repono) πίναξ εἴτε δίσκος, ᾧ ἐπετίθεσαν τὰ τῶν ἐδεσμάτων ἀγγεῖα, τὰ ποτήρια καὶ ἄλλα δειπνητικὰ σκεύη, μαγίς, τράπεζα. 2) ταμεῖον κειμηλίων.
rĕpŏsĭtus, a, um, ἴδ. repono.
rĕpostor, ōris, ἀ. (repono) ἐπισκευαστής.
rĕpostōrĭum, ταὐτὸ τῷ repositorium.
rĕ-postus, a, um, κατὰ συγκοπὴν τοῦ repositus, ἴδ. repono.
rĕpōtātĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ repotia.
rĕpōtĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. (re-poto) ἡ ἐπίδοα. 2) σπαν. ἡ δευτέρωσις τοῦ συμποσίου.
reppĕri, ποιητ. ἀντὶ τοῦ reperi, ἴδ. reperio.
reppertor, ōris, ἀ. ἀντὶ τοῦ repertor. Ἀνθολογ.
reppertus, a, um, ἀντὶ τοῦ repertus. Λουκρήτιος.
reppŭli, ποιητ. ἀντὶ τοῦ repuli, ἴδ. repello.
*rĕpraesentānĕus, a, um, παραστατικός, παρουσιάζων, παρών.
rĕpraesentātĭo, ĭōnis, θ. (repraesento) παράστασις, ἀναπαράστασις ὑποτύπωσις. 2) ἀπαρίθμησις ἀργυρίου.
rĕpraesentātor, ōris, ἀ. (repraesento) ὁ ὑποτυπῶν, παριστάς, παραστάτης
rĕ-praesento, avi, atum, are, aliquid, παρίστημί τι. se repraesentare, παραγίγνεσθαι, παρεῖναι. Niceratus repraesentavit Demaraten sacrificantem, ὁ Νικήρατος ἐποίησεν (ὑπετύπωσε) τὴν Δημαράτην θύουσαν. 2) παραυτίκα ποιῶ τι. 3) ἀπαριθμῶ, ἀργύριον, ἀποτίνω διὰ χερμάτων εἴτε δι' ἑτοίμου ἀργυρίου.
rĕ-prĕhendo, εἴτε reprendo, ndi, nsum, ĕre, aliquem, ἐπιλαμβάνομαι, ἀντιλαμβάνομαι, λαμβάνομαί τινος, καταλαμβάνω, κατέχω τινα. aliquem palio, λαμβάνεσθαί τινος τοῦ ἱματίου, ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ ἱματίου τινός. servum, συλλαμβάνειν δοῦλον. 2) aliquem ἢ aliquid, ἐπιλαμβάνομαι, καθάπτομαι, ἅπτομαί τινος, μέμφομαι, ψέγω τινὰ ἤ τι, μέμφομαι, ἐπιτιμῶ τινι. aliquem in eo, quod —, μέμφεσθαί τινι τοῦτο, ὅτι—ψέγειν τινα διὰ τοῦτο, ὅτι — alicujus discessum, μέμφεσθαι, ψέγειν τὴν ἀναχώρησίν τινος. aliquid in Homero, ἐπιτιμᾶν τι τῷ Ὁμήρῳ. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἐπιλαμβάνεσθαί τινος, ἀνασκευάζειν, ἐλέγχειν τί.
rĕprĕhensĭbĭlis, e, (reprehendo) ἐπίληπτος, μεμπτός, ψεκτός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
†rĕprĕhensĭbĭlĭter. ἐπίρ. ψεκτῶς. Ἀρνόβιος.
rĕprĕhensĭo, ĭōnis, θ. (reprehendo) ἐποχή, ἀνοχή. 2) συνήθως· μέμψις, ψόγος, ἐπιτίμησις. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἀνασκευή, ἔλεγχος, ἐνίοτε καὶ ἡ ἐπιδιόρθωσις
*rĕprĕhenso, are, (θαμιστ. τοῦ reprehendo) ἐπιλαμβάνομαι, ἀντιλαμβάνομαί τινος.
rĕprĕhensor, ōris, ἀ. (reprehendo) ψέκτης, ἐπιτιμητής. 2) ὁ ἐπιδιορθῶν τι.
rĕprĕhensus, a, um, καὶ rĕprensus. ἴδ. reprehendo.
rĕprendo, ĕre, ταὐτὸ τῷ reprehendo.
rĕpresso, (represse;) ἐπίρ. συνεσταλμένως.
rĕpressor, ōris, ἀ. (reprimo) ὁ καταπιέζων, καταστέλλων, συστέλλων.
rĕpressus, a, um, ἴδ. reprimo.
rĕprĭmo, essi, essum, ĕre, (re-premo) aliquem ἢ aliquid, ἀναστέλλω, συστέλλω, ἐπέχω, κατέχω τινὰ ἤ τι. amnem, ἐπέχειν τὸν ποταμόν. lacum, ἀναστέλλειν ταπεινοῦν τὴν λίμνην. alvum, ἐπέχειν τὴν κοιλίαν, τὴν διάῤῥοιαν. hostem, ἀναστέλλειν τὸν πολέμιον. iracundiam, κατέχειν τὴν ὀργήν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς. se reprimere, κατέχειν ἑαυτόν, κρατεῖν ἑαυτοῦ. vix reprimor, quin jubeam, μόλις κατέχω ἐμαυτὸν τοῦ κελεύειν κ.τ.λ. reprimere aliquem aliqua re, κατέχειν, ἀναστέλλειν, κωλύειν τινά τινος.
rĕprŏbābĭlis, e, καὶ
rĕprŏbātĭcĭus, a, um, ἀποδοκιμαστέος. Κασσιόδωρος. Λ. Γλωσσ.
†rĕprŏbātĭo, ĭōnis, θ. (reprobo) ἀποδοκιμασία.
†rĕprŏbator, ōris, ἀ. ὁ ἀποδοκιμάζων.
†rĕprŏbātrix, īcis, θ. (reprobo) ἡ ἀποδοκιμάζουσα.
rĕ-prŏbo, avi, atum, are, aliquid, ἀποδοκιμάζω τι. Λ. σπ.
rĕ-prŏbus, a, um, ἀδόκιμος. 2) παρ' ἐκκλησιαστ. κεκολασμένος. Λ. τοῦ μετ. Λ.
rĕprōmissĭo, ĭōnis, θ. (repromitto) διεγγύησις, ἐγγύησις.
†rĕprōmissor, ōris, ἀ. ἐγγυητής.
rĕ-prōmitto, īsi, issum, ĕre, aliquid, ἀνθυπισχνοῦμαί τι. 2) ὑπισχοῦμαι, ἀναδέχομαί τι.
†rĕ-prŏpĭtĭo, are, πάλιν ἐξιλεῶ.
reptābundus, a, um, (repto) ἑρπύζων, ἑρπύσιμος.
*reptātĭo, ĭōnis, θ. (repto) ἕρψις, ἑρπυσμός.
reptātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ reptatio.
reptĭcĭus, a, um, ὁ ἑρπυστικῶς, ὑπούλως εἰσδύων, μεταφ.
*reptĭlis, e, (repo) ἑρπετός, ἑρπυστικός.
repto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ repo)

Digitized by Google

ἑρκύζω, ἑρκυστάζω, ἕρπω. 2) aliquid, διέρπω, διερπύζω τι.
reptus, a, um, ἴδ. repo.
*rĕ-pūbesco, ĕre, ἀνηβῶ.
rĕpŭdĭātĭo, ĭōnis, θ. ἀποβολή, ἀποδοκιμασία.
rĕpŭdĭātor, ōris, ἀ. ὁ ἀποβάλλων, ἀποδοκιμάζων, καταφρονητής.
rĕpŭdĭo, avi, atum, are, (re-pudet?) uxorem, ἀποπέμπω, ἀποπέμπομαι τὴν γυναῖκα. virum, ἀπολείπειν τὸν ἄνδρα. sponsam, ἀπαρνεῖσθαι, οὐ δέχεσθαι τὴν νύμφην. 2) ἀποποιοῦμαι, οὐ δέχομαί τι. haereditatem, τὴν κληρονομίαν. 3) ἀποβάλλω, ἀποτρίβομαί τινα ἤ τι, καταφρονῶ τινος, ἀποδοκιμάζω τινα ἤ τι.
rĕpŭdĭōsus, a, um, ἀποπέμψεως εἴτε διαλύσεως ἄξιος.
rĕpŭdĭum, ĭi, οὐ. (repudio) ἀπάρνησις νύμφης ἢ νυμφίου, ἀποπομπὴ γυναικός, ἀπόλειψις ἀνδρός, διάλυσις ἐγγύης ἢ γάμου. repudium remittere alicui, ἀποστασίου βιβλίον τινὶ πέμπειν.
rĕ-pŭĕrasco, ĕre, ἀνανηπιεύομαι.
rĕpugnanter, ἐπίῤ. μετ' ἐναντιώσεως, ἀντιστατικῶς, ἀκουσίως.
rĕ-pugnantĭa, æ, θ (repugno) ἀντιμάχησις, ἀντίστασις, ἐναντίωσις, ἐναντιότης, ἀντιλογία.
*rĕpugnātio, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ repugnantia.
*rĕpugnātōrĭus, a, um, ἀντιστατικός, ἀμυντικός, ἀμυντήριος.
rĕ-pugno, avi, atum, are, ἀντιμάχομαι, ἀνθίσταμαι, ἀμύνω, ἀμύνομαι. 2) alicui, ἐναντιοῦμαί τινι. veritati εἴτε contra veritatem, τῇ ἀληθείᾳ, πρὸς τὴν ἀλήθειαν. haec inter se repugnant, ταῦτα ἀλλήλοις ἐναντιοῦται. repugnantia, ium, οὐ. πληθ. τὰ ἐναντία, ἀντίλογα.
rĕ-pullesco, ἢ rĕpullŭlasco, ἢ rĕpullŭlesco, ĕre, πάλιν ἀναβλαστάνω.
rĕ-pullŭlo, are, ταὐτὸ τῷ repullesco.
rĕpulsa, æ, θ. (repello) ἀνάνευσις, ἀποδοκιμασία, ἀποβολή, ἀπότευξις κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ ζητήσεως ἀρχῆς· ἢ ἀποδοκιμασία, ἀποτυχία, ἀπότευξις. repulsam consulatūs fero, ἀποτυγχάνω τῆς ὑπατείας.
rĕpulsĭo, ĭōnis, θ. (repello) ἀνασκευή, ἀπέλεγξις.
rĕpulso, are, (θαμιστ. τοῦ repello) aliquid, ἀπωθοῦμαι, ἀποτρίβομαι, ἀποτρίβω τι. 2) ἀνακλῶ, ἀντανακλῶ τι. Λουκρήτιος.
rĕpulsōrĭus, a, um, (repello) ἀποκρουστικός.
rĕpulsus, a, um, ἴδ. repello.
rĕpulsus, ūs, ἀ. (repello) ἀντίκρουσις, ἀντιτυπία, ἀνάκλασις, ἀντανάκλασις. Λ. ποιητ.
*rĕpūmĭcātĭo, ĭōnis, θ. (re-pumico) τὸ κισσηρίζειν. (ἀπολείανσις, ἀποστίλβωσις).
rèpunctor, ōris, ἀ. ὁ ἐν ταῖς συνόδοις τοὺς ἀπόντας σημειῶν. Ἐπιγρ.
rĕ-pungo, ĕre, ἔμπαλιν κεντῶ.
rĕpurgĭum, ĭi, οὐ. (repurgo) ἀνακάθαρσις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
rĕ-purgo, avi, atum, are, aliquid, ἀνακαθαίρω, καθαίρω τι. humum saxis, τὴν γῆν τῶν πετρῶν. 2) ἀποκαθαίρω, ἀποκρίνω, χωρίζω τι.
rĕpŭtatĭo, ĭōnis, θ. (reputo) ἀναλογισμός, λογισμός.
rĕ-pūtesco, ĕre, πάλιν σήπομαι.
rĕ-pŭto, avi, atum, are, aliquid, ἀναλογίζομαι, λογίζομαί τι, λογισμόν τινος ποιοῦμαι. 2) μεταφ. ἀναλογίζεσθαι, διαλογίζεσθαι, λογίζεσθαί τι, σκοπεῖσθαι περί τινος.
rĕ-quĭes, ētis, θ. ἀνάπαυσις, ἀνάπαυλα, ἄνεσις. Σημ. συνήθως λέγουσι requiem ἀντὶ τοῦ requietem, requie ἀντὶ τοῦ requiete.
rĕ-quiēsco, ēvi, ētum, ĕre, ἀναπαύομαι, ἀνάπαυσιν εἴτε ἀνάπαυλαν λαμβάνω. lecto, ἀναπαύεσθαι ἐν κλίνῃ. a muneribus, τῶν ἔργων. coelum Atlante requiescit. ὁ οὐρανὸς τῷ Ἄτλαντι ἐπίκειται, ἐπερείδεται. animus ex miseriis requiescit, ἡ ψυχὴ ἐκ τῶν ταλαιπωριῶν ἀναπαύεται. 2) ἀναπαύομαι (ἐν τάφῳ). 3) aliquid, ἀναπαύω, καταπαύω τι. — requietus, a, um. ἀναπεπαυμένος, ἀναπαυσάμενος, ἀνάπαυσιν λαβών. 2) ἕωλος, παλαιός.
†rĕquĭētĭo, ĭōnis, θ. (requiesco) ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
rĕquĭētōrĭum, ĭi, οὐ. (requiesco) ἀναπαυτήριον, (τάφος). Ἐπιγρ.
rĕquĭētus, a, um, ἴδ. (requiesco).
rĕquīrĭto, are, (θαμιστ. τοῦ requiro) aliquid, ἀναπυνθάνομαί τι.
rĕquīro, sīvi καὶ ĭi, sītum, ĕre, (requæro) aliquem ἢ aliquid, ἀναζητῶ, ἐπιζητῶ, ζητῶ, ἐρευνῶ τινα ἤ τι. 2) ζητῶ, ἀναπυνθάνομαι, πυνθάνομαί τι. ab εἴτε ex aliquo, παρά τινος. 3) ἀναζητῶ, ζητῶ, ἀνερευνῶ, ἐρευνῶ, ἐξετάζω τι. 4) ἐπιζητῶ, ποθῶ τι, δέομαί τινος. virtus non requirit voluptatem, ἡ ἀρετὴ οὐ δεῖται ἡδονῆς. in bello virtutes requiruntur, ἐν πολέμῳ δεῖ ἀρετῆς. — requisita, orum, οὐ. πληθ. τὰ ἀναγκαῖα, ἡ ἀνάγκη, ἡ χρεία.
*rĕquīsītĭo, ĭōnis, θ. (requiro) ἀνερεύνησις, ἐξέτασις, ἔρευνα.

Digitized by Google

rĕquīsītus, a, um, ἴδ. requiro.
rēs, rĕi, θ. πρᾶγμα, χρῆμα, τὸ ὄν. rerum natura, ἡ τῶν ὄντων φύσις. sol res omnes inspicit, ὁ ἥλιος πάντα τὰ ὄντα ἐφορᾷ, τὰ πάντα ὁρᾷ. magna res, μέγα πρᾶγμα, μέγα χρῆμα, μέγα τι. nulla res, οὐδέν. rerum pulcherrima Roma, ἡ πάντων καλλίστη 'Ρώμη, τὸ κάλλιστον χρῆμα ἡ 'Ρώμη. maximus rerum, ὁ πάντων μέγιστος divinae humanaeque res, τά τε θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα. ita res est, οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα. res de aliquo, τὰ περί τινα, τά τινος, τὰ πράγματά τινος. res gestae, τὰ πεπραγμένα, αἱ πράξεις. rerum scriptor, πραγμάτων συγγραφεύς, πραγματικῆς ἱστορίας συγγραφεύς. res mala, κακὸν πρᾶγμα, κακόν τι. res adversae, ἡ δυσπραγία. res bonae, ἡ εὐπραγία. res Romana, τὰ τῆς 'Ρώμης, ἡ 'Ρώμη. res Asiae, τὰ τῆς 'Ασίας, ἡ 'Ασία. res divina, ἡ ἱερουργία. res venereae, τὰ ἀφροδίσια. res bellicae, τὰ τοῦ πολέμου, τὰ πολεμικά. res militaris, τὰ στρατιωτικά. res nautica, τὰ ναυτικά, ἡ ναυτική. res rustica, ἡ γεωργία, γεωπονία. ea re, hac re, eam ob rem, διὰ τοῦτο, τούτου ἕνεκα. 2) πρᾶγμα, προκείμενον. ad rem redire, ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανέρχεσθαι. a re, ἀπὸ σκοποῦ. 3) πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον. rem cum aliquo transigere, χρηματίζεσθαί τινι. res mihi est cum aliquo, ὁμιλεῖν τινι, πράγματα ἔχειν πρός τινα. — ἐπὶ ἔρωτος· ὁμιλεῖν, συνουσιάζειν τινί. 4) πρᾶγμα, δίκη. 5) τὰ ἴδιά τινος πράγματα, ἡ ὠφέλεια, τὸ συμφέρον. consulere rei suae, τῶν ἰδίων φροντίζειν, τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. in rem est, ὠφέλιμον, λυσιτελές ἐστιν. ex re, πρός τινος, ἐπ' ὠφελείᾳ τινός. ab re, ἐπὶ βλάβῃ τινός. alicui rei est, χρήσιμός ἐστι. 6) πράγματα, χρήματα, ὄντα, ὑπάρχοντα, κτήματα, οὐσία. rem facere, χρηματίζεσθαι. res familiaris, τὰ οἰκεῖα. 7) res, πληθ. τὰ πράγματα, ἡ πολιτεία, διοίκησις. custos rerum Caesar, ὁ τῶν πραγμάτων φύλαξ εἴτε προστάτης Καῖσαρ. rerum potiri, κυριεύειν τῶν πραγμάτων. — res publica εἴτε respublica, τὰ τῆς πόλεως πράγματα, τὰ τῆς πόλεως, τὰ πολιτικά, ἡ διοίκησις. ad rempublicam accedere, rempublicam attingere, ἐπιχειρεῖν τοῖς πράγμασιν, ἅπτεσθαι τῶν πραγμάτων εἴτε τῆς πολιτείας. rempublicam administrare, πράττειν τὰ τῆς πόλεως εἴτε τὰ πολιτικά, πολιτεύεσθαι. rempublicam bene gerere, εὖ πράττειν τὰ τῆς πόλεως, καλῶς χειρίζειν τὰ πράγματα. 8) res publica εἴτε respublica, ἐνίοτε καὶ ἁπλῶς res, θ. ἑν. ἡ πολιτεία, πόλις, τὸ κοινόν. res tota publica εἴτε tota respublica, ὅλη ἡ πολιτεία. merere de republica, ἄξιον εἴτε ἀγαθῶν αἴτιον τῇ πόλει γίγνεσθαι, εὐεργετεῖν τὴν πόλιν. de republica disputatio, ὁ περὶ πολιτείας διάλογος. genera rerum publicarum, τὰ εἴδη τῶν πολιτειῶν, τὰ πολιτεύματα. res Romana, ἡ 'Ρωμαίων πολιτεία, τὸ κοινὸν τῶν 'Ρωμαίων. haec res, ἡ πολιτεία αὕτη. 9) τὸ ὄν, οὐσία, ἀλήθεια, ἔργον. re experior, ἔργῳ πεῖραν λαμβάνω. rem spectare, non verba, τὸ ἔργον, οὐ τὸν λόγον σκοπεῖν. res ipsa, τὸ ὄν, ἡ ἀλήθεια. reipsa ἡ re ipsa, τῷ ὄντι, ἀληθῶς. nominibus differentes, re congruentes, τοῖς μὲν ὀνόμασι διαφέροντες, τῷ δὲ ἔργῳ συμφωνοῦντες. re vera εἴτε revera, τῷ ὄντι, ὄντως, ἔργῳ, ἀληθῶς, ὡς ἀληθῶς. — Σημ. ἡ γεν. καὶ δοτ. rei εὕρηται καὶ μετὰ μακρᾶς τῆς παραληγούσης παρὰ Λουκρητίῳ, ἅπαξ δὲ καὶ μονοσύλλαβος ἡ γεν. rei ἐν τέλει στίχου.
rĕsăcro, are, ταὐτὸ τῷ resecro.
*rĕ-saevĭo, ire, πάλιν ἐξαγριαίνομαι εἴτε ἐκμαίνομαι.
rĕsălūtātĭo, ĭōnis, θ. (resaluto) τὸ ἀντασπάζεσθαι.
rĕ-sălūto, avi, atum, are, ἀντασπάζομαι, ἀντιπροσαγορεύω, ἀντιδεξιοῦμαι.
†rĕ-salvātus, a, um, ἐκ νέου σωθείς.
rĕ-sānesco, ānŭi, ĕre, πάλιν ὑγιὴς γίγνομαι, ἀναλαμβάνω, ἀναῤῥαΐζομαι.
rĕ-sāno, avi, atum, are, aliquem, ἀνιῶμαι, ἀναθεραπεύω τινα. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
rĕ-sarcĭo, (sarsi), sartum, ire, aliquid, ἐπισκευάζω, ἀνορθῶ τι. Κυρίως τε καὶ μεταφορικῶς.
*rĕ-sarrĭo, ire, αὖθις ἀνασκαλεύω.
re-scindo, scĭdi, scissum, ĕre, aliquid, ἀνασχίζω, ἀναῤῥήγνυμι, διασχίζω, διαῤῥήγνυμί τι. pontem, λύειν, διασπᾶν γέφυραν. vestem, διασχίζειν ἐσθῆτα. vallum, ἀναῤῥηγνύναι, διαῤῥηγνύναι, διασπᾶν χάρακα. vulnera, ἀναξαίνειν τραύματα. viam, ἀνοίγειν ὁδόν. 2) μεταφορ. καταλύω, ἀκυρῶ, ἀναιρῶ τι.
re-scĭo, ἀχρ. ἀντὶ τοῦ rescisco.
re-scisco, ivi καὶ ĭi, ītum, ĕre, aliquid, πυνθάνομαι, μανθάνω, γιγνώσκω τι.
rescissĭo, ĭōnis, θ. (rescindo) κατάλυσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις.
rescissōrĭus, a, um, (rescindo) ἀναιρετικός.
rescissus, a, um, ἴδ. rescindo.
re-scrībo, psi, ptum, ĕre, aliquid, ἀντιγράφω τι. alicui ad aliquid, ἀντιγρά-

Digitized by Google

φειν, ἀντεπιστέλλειν, δι' ἐπιστολῆς ἀποκρίνεσθαί τινι πρός τι. — rescriptum, i, οὐ. ἀπόκρισις κατ' ἐξοχήν· βασιλικὴ (αὐτοκρατορικὴ) ἀπόκρισις εἴτε διάγνωσις 2) ἀντιγράφω, ἀντιγραφὴν γράφω. orationi, πρὸς τὸν λόγον. 3) διαγράφω, ἀποδίδωμι. pecuniam, ἀργύριον, ὀφείλημα. 4) μεταγράφω τι. commentaria, μεταγράφειν, ἐπεξεργάζεσθαι ἀπομνημονεύματα. pedites ad equum, μεταγράφειν, μεταφέρειν, ἀπογράφειν πεζοὺς εἰς τοὺς ἱππεῖς 5) legionem, αὖθις ἀπογράφειν, πάλιν καταλέγειν λεγεῶνα.
rescriptĭo, ĭōnis, θ. (rescribo) βασιλικὴ (αὐτοκρατορικὴ) ἀπόκρισις εἴτε διάγνωσις.
rescriptus, a, um, ἴδ. rescribo.
rescula ταὐτὸ τῷ recula.
†re-sculpo, psi, ĕre, μεταφορ. aliquid, ἀνανεῶ τι.
rĕ-sĕcābĭlis, e, ἐκκοπῆς ἄξιος.
*resĕcātĭo, ĭōnis, θ. (reseco) μεταφορ. ἐκκοπή, ἐκτομή.
re-seco, cŭi, ctum, (σπαν. catum), care, aliquid, ἀνατέμνω, ἐπιτέμνω τι. 2) ἐπιτέμνω, ἀποτέμνω τι. 3) μεταφ. ἐπιτέμνειν, κολάζειν, συστέλλειν, ἀναιρεῖν τι. — παροιμ. aliquid ad vivum resecare, λίαν ἀκριβολογεῖσθαι περί τινος.
rĕsĕcro, are, (re-sacro) αὖθις ἀντιβολῶ εἴτε ἱκετεύω. 2) παλινῳδῶ τὴν ἀράν.
rĕsectĭo, ĭōnis, θ. (reseco) ἀποτομή, κλάδευσις, κόλασις.
rĕsectus, a, um, ἴδ. reseco.
rĕsĕcūtus, a, um, ἴδ. resequor.
rĕsēda, æ, θ. εἶδος βοτάνης, ἡ τοῦ Λινναίου Reseda alba.
*rĕ-sēdo, are, aliquid, παύω, καταπαύω τι. 2) θεραπεύω.
rĕsegmen, ĭnis, οὐ. (reseco) ἀπότμημα.
*rĕ-sēmĭno, are, πάλιν σπείρω εἴτε γεννῶ.
rĕ-sĕquor, cūtus καὶ quutus sum, i, aliquem aliqua re, ἀποκρίνομαί τινί τι, ὑπολαβὼν τὸν λόγον τινὸς λέγω τι. 2) ἀντιφθέγγομαι, ἀντηχῶ. Λ. ποιητική
†rĕsĕrātĭo, ĭōnis, θ. (resero) ἄνοιξις.
rĕsĕrātus, ūs, ἀ. (resero) ἄνοιξις, τὸ ἀνοίγειν.
rĕ-sĕro, avi, atum, are, aliquid, ἀναζυγῶ, ἀνοίγω, ἀναπετάννυμί τι. 2) μετφ. os, ἀναζυγοῦν τὸ στόμα. 3) ἄρχω τινός, ἀρχὴν εἴτε καταρχήν τινος ποιοῦμαι. 4) ἀνοίγω, ἀναπετάννυμι, δηλῶ, ἐκφέρω, φανερὸν ποιῶ τι.
rĕ-sĕro, sēvi, ĕre, aliquid, αὖθις σπείρω εἴτε φυτεύω τι.
rĕ-servo, avi, atum, are, aliquid, ἀποτίθεμαι, ταμιεύομαί τι. aliquid in aliud tempus, ἀποθέσθαί τι εἰς αὖθις, ταμιεύεσθαί τι εἰς ἄλλον χρόνον. se reipublicae, διασώζειν, διαφυλάττειν ἑαυτὸν τῇ πατρίδι. aliquos in pugnam, διασώζειν τινὰς εἰς μάχην. 2) διασώζω, σώζω τινὰ ἤ τι.
rĕses, ĭdis, (resideo) καθήμενος. plebem in urbe residem, τὸν καθήμενον, καταμείναντα εἴτε διαμένοντα ἐν τῇ πόλει δῆμον. residem aquam, τὸ λιμνάζον ὕδωρ. 2) καθήμενος, σχολαῖος, ἀπράγμων. Σημ. ἡ ἑνικὴ ὀνομαστικὴ ἄχρηστος.
rĕsex, ĕcis, (reseco) ἐπίτομος ἄμπελος.
rĕ-sībĭlo, are, ἀντισυρίττω.
rĕsĭdĕo, sēdi, ērĕ, (re-sedeo) καθήμενος διατελῶ, κάθημαι. in equo, καθῆσθαι ἐπὶ τοῦ ἵππου. patriis in terris resedit, ἐν τῇ πατρῴᾳ γῇ κατέμεινεν. aliquid in republica residet, ὑπολείπεται, μένει, καταμένει τι ἐν τῇ πολιτείᾳ. in corpore nullus residet sensus, ἐν τῷ σώματι (ἐν τῷ νεκρῷ σώματι) οὐδεμία αἴσθησις ὑπολείπεται, καταλείπεται, μένει. 2) κάθημαι, σχολάζω. — residere ferias, ἑορτάζειν ἑορτήν, σχολάζειν ἐν ἑορτῇ.
rĕ-sīdo, sēdi, ĕre, (re-sido) καθέζομαι, καθίζομαι. Siculis arvis, κατοικίζεσθαι εἰς τὴν Σικελίαν, καταμένειν ἐν τῇ Σικελίᾳ. residunt cruribus pelles, τοῖς σκέλεσι δέρματα ἐφιζάνει, ἐπιφύεται. Nilus residit, ὁ Νεῖλος ὑφιζάνει, ὑποχωρεῖ. flamma, ἡ φλὸξ μαραίνεται. ventus, ὁ ἄνεμος λωφᾷ. corda ex ira residunt, αἱ ψυχαὶ τῆς ὀργῆς παύονται, λωφῶσι, λήγουσι.
rĕsĭdŭus, a, um, (resideo) ὑπόλοιπος, ἐπίλοιπος, λοιπός. 2) residuae pecuniae εἴτε residua, orum, οὐ. πληθ. τὸ ἀπόλειμμα εἴτε ἔλλειμμα τοῦ ἀργυρίου, ὁ λοιπός.
*rĕsignācŭlum, i, οὐ. (resigno) ἀποσφράγισμα.
rĕsignātor, ōris, ἀ. ὁ ἀνασφραγίζων.
*rĕsignātrix, īcis, θ. (resigno) ἡ ἀνασφραγίζουσα.
rĕ-signo, avi, atum, are, aliquid, ἀνασφραγίζω τι. litteras, ἀνασφραγίζειν, λύειν τὴν ἐπιστολήν. ποιητ. lumina, ἀνοίγειν τοὺς ὀφθαλμούς. 2) ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω, δηλῶ τι. 3) ἀναιρῶ, ἀθετῶ, καταλύω τι. 4) διαγράφω, ἀποδίδωμι, ἀποτίνω τι.
rĕsĭlĭo, ŭi, īvi ἢ ĭi, ire, (re-salio) ἀναπηδῶ, πάλιν πηδῶ, εἰς τοὐπίσω πηδῶ. rana in lacum resilit, ὁ βάτραχος ἀναπηδᾷ πάλιν εἰς τὴν λίμνην. 2) δρόμῳ ἀναχωρῶ εἴτε εἰς τοὐπίσω χωρῶ. 3) ἀναπηδῶ, ἀναθρώσκω. radius resilit, ἡ ἀκτὶς ἀνακλᾶται, ἀντανακλᾶται. 4) ab

Digitized by Google

aliqua re, ἀποπηδῶ, ἀφίσταμαι, ἀπέχομαί τινος. 5) συστέλλομαι, συνάγομαι, μειοῦμαι.
rĕsĭlĭto, are, θαμιστ. τοῦ resilio, ὅπερ ἴδε. Φῆστος.
rĕsimplĭcatus, a, um, (re-simplico) ἀναδιπλασιασθείς.
rēsīmus, a, um, ἀνάσιμος.
rēsīna, æ, θ. ῥητίνη.
rēsīnacĕus, a, um, ῥητινώδης.
rēsīnālis, e, ῥητινώδης.
rēsīnārĭa, æ, θ. ἡ πισσοκόπος (ἡ πισσοῦσα, ἵν' ἀπαλλάξῃ τινὰ τῶν τριχῶν).
rēsīnātus, a, um, (resina) ῥητινούμενος, ῥητινωθείς. vinum resinatum, ὁ ῥητινίτης οἶνος. ποιητ. resinata juventus, ἡ πισσουμένη νεολαία (ἵν' ἀπαλλαγῇ τῶν τριχῶν). μετ. ἐκτεθηλυμμένη νεολαία.
rēsīnosus, a, um, (resina) ῥητινώδης, ῥητινίζων.
*rēsīnŭla, æ, θ. (ὑποκορ τοῦ resina) ψὶξ ῥητίνης.
rĕsĭpĭo, ĕre, (re-sapio) aliquid, χυμόν τινος παρέχω εἴτε ὑπολείπω. μεταφ. Epicurus patriam non resipiens, ὁ Ἐπίκουρος οὐκ ὄζων τῆς πατρίδος. 2) σπαν. ἡδὺν εἴτε εὔχυμον εἶναι.
*rĕsĭpiscentĭa, ae, θ. (resipisco) τὸ ἀναφρονεῖν, μετάνοια.
rĕsĭpisco, īvi, καὶ ĭi, (σπαν ŭi), ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ re-sapio) ἀναφρονῶ, ἐν ἐμαυτῷ γίγνομαι, ἐμαυτὸν ἀναλαμβάνω. 2) σωφρονίζομαι, σώφρων γίγνομαι.
†rĕsistentĭa, ae, θ. (resisto) ἀντίστασις.
rĕ-sisto, stĭti, stĭtum, ĕre, ἐφίσταμαι, ὑφίσταμαι, ἵσταμαι, ἐπέχω, μένω. appellatus restitit, προσαγορευθεὶς ἐπέστη, ἔστη. Brundisii restitit, ἐν Βρεντεσίῳ ἐπέστη, ὑπέστη, ἔμεινε. resisto cum aliquo, ἐπιστὰς εἴτε στὰς διαλέγομαί τινι. exercitus non ante restitit, quin etc, τὸ στράτευμα οὐκ ἐπέστη (ὑπέστη, ἔστη, ἐπέσχε), πρὶν κ.τ λ. oratio resistit, ὁ λόγος ἐπέχει. 2) alicui, ἀνθίσταμαι, ὑφίσταμαι, ἀντέχω τινί, ἀναμένω, ὑπομένω τινά. hostibus, ὑφίστασθαι, ἀντέχειν τοῖς πολεμίοις, ὑπομένειν τοὺς πολεμίους. ab nostris resistitur, οἱ ἡμέτεροι ὑφίστανται, ὑπομένουσιν. vix dolori resistit, μόλις ἀνέχεται τὸν πόνον, ἀντέχει τῷ πόνῳ. a Cotta resistitur, ὁ Κόττας ὑφίστατα, ἐναντιοῦται. mens non resistens ad calamitates perferendas, ψυχὴ τὰς συμφορὰς οὐχ ὑπομένουσα, οὐκ ἀνεχομένη, οὐ χαρτεροῦσα. 3) σπαν. πάλιν ἀνίστασθαι εἴτε ἀνορθοῦσθαι.
rĕ-sŏlĭdātus, a, um, ἀναστερεωθείς.
rĕsŏlūbĭlis, e, (resolvo) ἀναλύεσθαι δυνάμενος.
*rĕsŏlūte, ἐπίρ. ἀνειμένως.
rĕsŏlūtĭo, ōnis, θ. (resolvo) λύσις, ἄνεσις, χάλασις. 2) παράλυσις. oculorum, nervorum, τῶν ὀφθαλμῶν, τῶν νεύρων. 3) ἀνάλυσις, λύσις, ἐξήγησις. 4) κατάλυσις, ἀναίρεσις.
rĕsŏlūtōrĭus, a, um, ἀναλυτικός, πειστικός. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
rĕsŏlūtus, a, um, ἴδ resolvo.
rĕ-solvo, solvi, sŏlūtum, ĕre, aliquid, ἀπολύω, ἀναλύω, λύω τι. equos, ἀπολύειν, λύειν, ἀποζευγνύναι τοὺς ἵππους. aliquem vinctum, aliquem e catenis, λύειν τινὰ δεδεμένον, ἐκ τῶν δεσμῶν. claustra, λύειν, χαλᾶν, ἀνοίγειν τὰ κλεῖθρα ora, ἀναζυγοῦν, ἀνοίγειν τὸ στόμα. nivem, διαλύειν, τήκειν τὴν χιόνα. muros, καθαιρεῖν τὰ τείχη. gleba se resolvit, ἡ βῶλος λύεται, ἀραιοῦται. puella resoluta capillos, παῖς λελυμένη τὴν κόμην. resolvo aliquem, ἀπολύω τινὰ (τῆς δουλείας, τοῦ θανάτου κ.τ.λ.) 2) ἀναλύω, λύω, ἐξηγοῦμαί τι. 3) παραλύω, χαλῶ τι. resolutus, παράλυτος, κεχαλασμένος, χαλαρός 4) λύω, καταλύω, ἀναιρῶ τι. 5) λύω, ἀπολύω, ἀποτίνω, ἀποδίδωμί τι.
rĕsŏnābĭlis, e, (resono) ἀντίφθογγος, ἀντιφθεγγόμενος, ἀντηχῶν. Λ. ποιητική.
rĕsŏnantĭa, æ, θ. (resono) ἀντήχησις, ἀντίφθεγμα.
rĕ-sŏno, avi, are, ἀντιφθέγγομαι, ἀντηχῶ, ἀντικλάζω. imago resonata, ἡ ἠχὼ ἀντιφθέγγεται. domus strepitu, ἡ οἰκία τῷ ψόφῳ ἀντηχεῖ. theatrum resonans, θέατρον ἀντηχοῦν. locus voci resonat, ὁ τόπος ἀντηχεῖ τῇ φωνῇ, πρὸς τὴν φωνήν. resonant mihi Cynthia silvae. τὰ ἄλση ἀντηχεῖ μοι τὸ Κυνθία. resono lucos cantu, ᾄδων ἀναπίμπλημι ἤχους τὰ ἄλση. 2) ἠχῶ, φθέγγομαι, ἀνηχῶ.
*rĕsŏno, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ resonare. Ἔννιος.
rĕ-sŏnus, a, um, ἀντίφθογγος, ἀντίφωνος, ἀντίτυπος, ἀντηχῶν. Λ. ποιητ.
rĕsōpĭo, ire, ταὐτὸ τῷ sopio.
rĕ-sorbĕo, ēre, aliquid, πάλιν ἀναῤῥοιβδῶ, ἀναπίνω τι. resorbens unda, παλιῤῥόθιον κῦμα. 2) fletum εἴτε lacrimas, κατέχω τὰ δάκρυα.
rĕsordĕo, ēre, ταὐτὸ τῷ sordeo. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
†respectĭo, ōnis, θ. ἐπισκοπή, ἀναθεώρησις.
respecto, avi, atum, are, (θαμιστ τοῦ respicio) εἰς τοὐπίσω ὁρῶ, τὸ πρόσωπον μεταστρέφω, μεταστρέφομαι. quid respectas? nihil pericli est, τί μεταστρέφει; (τί προβλέπεις;) οὐκ ἔστι κίνδυνος. 2) ad aliquid, ἀφορῶ, ἀποβλέπω πρός

Digitized by Google

τι. aliquem, εἴς τινα. μεταφ. pios respectant numina, τὸ θεῖον ἀποβλέπει πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς, λόγον ποιεῖται τῶν εὐσεβῶν. 3) προσδοκῶ. aliquid, προσδοκᾶν τι.

respectus, a, um, ἴδ. respicio.

respectus, ūs, ἀ. (respicio) τὸ εἰς τοὐπίσω ὁρᾶν, ἡ τοῦ προσώπου μεταστροφή. sine respectu fugere, ἀμεταστρεπτεὶ φεύγειν. 2) ἀπόβλεμμα, ἄποψις, ὄψις. 3) καταφυγή, ἐλπίς. 4) τὸ ἀποβλέπειν, ὁ ὑπόλογος, λόγος. respectus nostri, τὸ εἰς ἡμᾶς ἀποβλέπειν, ὁ ὑπόλογος ἡμῶν αὐτῶν. respectum amicitiae habere, ἀποβλέπειν πρὸς τὴν φιλίαν, ὑπολογίζεσθαι τὴν φιλίαν. respectu alicujus rei, ἀποβλέπων πρός τι, ὑπολογιζόμενός τι, λόγον ποιούμενός τινος. sine respectu majestatis in legatum impetum faciunt. οὐδένα λόγον τοῦ ἀξιώματος ποιούμενοι τῷ πρεσβευτῇ ἐπιφέρονται.

*respergo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ respersio.

respergo, rsi, rsum, ĕre, (re-spargo) aliquid aliqua re, ῥαίνω τί τινι. rogum vino, ῥαίνειν τὴν πυρὰν οἴνῳ, οἶνον εἰς τὴν πυράν. se sanguine, μιαίνεσθαι αἵματι. probro aliquem respergere, κηλῖδα εἴτε αἰσχύνειν τινὶ περιάπτειν. libidinum infamia respergit animum, ἡ τῶν ἡδονῶν ἀτιμία κηλιδοῖ, μολύνει τὴν ψυχήν.

respersĭo, ĭōnis, θ. (respergo) ῥαντισμός, Κικέρων.

respersus, a, um, ἴδ. respergo.

respersus, ūs, ἀ. (εὕρηται μόνον κατ' ἀφαιρετικὴν τοῦ ἑνικοῦ). ταὐτὸ τῷ respersio.

respexis, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ respexeris. Πλαῦτος.

respĭcĭo, exi, ectum, ĕre, (re-specio) εἰς τοὐπίσω ὁρῶ, εἰς τὸ ὀπίσω περιβλέπω, τὸ πρόσωπον μεταστρέφω, μεταστρέφομαι, ἐπιστρέφομαι. ad εἴτε in aliquem, ad εἴτε in aliquid, ἐνίοτε καὶ μεταβατικῶς aliquem, aliquid. πρός τινα, εἴς τινα, πρός τι, εἴς τι. 2) ἀφορῶ, ἀποβλέπω, ὁρῶ, βλέπω πρός τινα, εἴς τινα, πρό τι, εἴς τι. 3) aliquem ἢ aliquid, σπανιώτερον ad aliquid, ἀποβλέπω εἴς τινα, πρός τι, λόγον ποιοῦμαι εἴτε ἔχω τινός, ὑπολογίζομαί τινα ἤ τι, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαί τινος.

respīrācŭlum, i, οὐ. (respiro) ἀναπνοή.

re-spīrāmen, ĭnis, οὐ. πνεύμων. 2) ἀναπνοή. 'Οβίδιος.

respīrāmentum, i, οὐ. (respiro) ἀνάπνευσις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

respīrātĭo, ĭōnis, θ. (respiro) ἀνάπνευσις. ἀναπνοή. 2) ἀπόπνευσις, ἀποπνοή, ἀτμός. aquarum, τῶν ὑδάτων. 3) ἀνάπνευσις, ἀναπνοή, ἀνάπαυσις, παῦλα.

re-spīratus, ūs, ἀ. ἀνάπνευσις, ἀναπνοή Λ. σπ.

respīrĭum, ĭi, οὐ. ἀναπνοή. Λ. Γλωσ.

re-spīro, avi, atum, are, ἀντιπνέω. venti respirant, οἱ ἄνεμοι ἀντιπνέουσιν. 2) ἀποπνέω, ἀπατμίζω. malignum aera, ἀποπνεῖν βαρὺν ἀέρα. 3) ἀναπνέω, πνέω. 4) μεταφ. ἀναπνεῖν, ἀναπαύεσθαι, ἀναψύχεσθαι, ἀνακουφίζεσθαι, ἑαυτὸν ἀναλαμβάνειν. ab aliqua re, ἔκ τινος. 5) παύομαι, λωφῶ.

*resplendentĭa, æ, θ. (resplendeo) ἀντίλαμψις, ἀπαύγασμα.

re-splendĕo, ēre, ἀντιλάμπω, ἀνταυγάζω, ἀπαυγάζω. Λ. ποιητ.

*resplendesco, ĕre, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.

re-spondĕo, ndi, nsum, ēre, ἀνθυπισχνοῦμαι. 2) ἀμείβομαι. par pari respondere, τοῖς ὁμοίοις ἀμείβεσθαι, τὸ ὅμοιον ἀνταποδιδόναι. 3) ἀποκρίνομαι, ἀπαντῶ, (ἀμείβομαι). alicui ad aliquid, εἴτε alicui aliquid, ἀποκρίνεσθαί τινί τι, εἴτε τινὶ πρός τι. ea (ad ea, iis), quae quaesita sunt, respondeo, τὸ ἐρωτώμενον πρὸς τὸ ἐρωτώμενον ἀποκρίνομαι. respondit se posse, ἀπεκρίνατο, ὅτι δύναται. respondere criminibus, ἀποκρίνεσθαι, ἀπαντᾶν, ἀπολογεῖσθαι πρὸς κατηγορίαν, ἀνασκευάζειν κατηγορίαν. ποιητ. saxa voci respondent, αἱ πέτραι ἀντηχοῦσι τῇ φωνῇ, πρὸς τὴν φωνήν. — respondere jus εἴτε de jure, ἐξηγεῖσθαι τὰ δίκαια. — responsum, i, οὐ. ἀπόκρισις. responsum dare, reddere alicui, ἀπόκρισιν διδόναι τινί. Apollinis, ἀπόκρισις, χρησμὸς 'Απόλλωνος. haruspicis, ἐξήγησις ἱεροσκόπου. 4) πάρειμι, παραγίγνομαι. ad tempus, εἰς καιρόν, ἐν καιρῷ. 5) alicui rei, εἴτε ad aliquid, ἁρμόζειν, συντρέχειν, συνᾴδειν, ἀνάλογον εἴτε κατάλληλον εἶναί τινι εἴτε πρός τι. metalla respondent fodienti, τὰ μέταλλα ἱκανὰ (ἱκανὰς προσόδους) τῷ ὀρύττοντι ἀποδίδωσι. nominibus non respondere, οὐχ ἱκανὸν ποιεῖν τοῖς ὀφειλήμασιν, οὐκ ἀποτίνειν τὸ ὀφείλημα. angulus ad normam respondens, γωνία πρὸς γνώμονα οὖσα.

responsĭo, ĭōnis, θ. (respondeo) ἀπόκρισις, ἀπάντησις.

responsĭto, avi, are, (θαμιστ. τοῦ respondeo) ἀποκρίνομαι. jus εἴτε de jure, ἐξηγεῖσθαι τὰ δίκαια.

responsīve, ἐπίρ. ἀποκριτικῶς, κατ' ἀπόκρισιν. 'Ασκώνιος.

responso, are, (θαμιστ. τοῦ respondeo) alicui, ἀποκρίνομαι, ἀπαντῶ τινι. μεταφ.

Digitized by Google

ἀντιφθέγγεσθαι, ἀντηχεῖν. 2) ἀπαντῶ, ἀντιλέγω, ἐναντιοῦμαί τινι. Λ. ποιητική.
responsor, ōris, ἀ. (respondeo) ὁ ἀποκρινόμενος. 2) ἐξηγητὴς δικαίων, νομοδείκτης.
responsīvus, a, um, ἀποκριτικός. Ἀσπερ.
responsum, i, ἴδ. respondeo.
†responsōrĭum, ĭi, οὐ. καὶ responsōrĭus cantus, ἀντίφωνον (τροπάριον). Ἰσίδωρος.
responsus, a, um, ἴδ. respondeo.
responsus, ūs, ἀ. (respondeo) ἁρμονία, ἀναλογία. Ἴδε respondeo σημ. 5.
respublĭca, ἴδ. res.
re-spŭo, ŭi, ĕre, aliquid, ἀποπτύω, ἀναπτύω, ἐκπτύω τι. 2) ἀναβάλλω, ἐκβάλλω, ἀποβάλλω τι. 3) μεταφ. ἀποπτύειν, ἀπωθεῖσθαι, ἀποτρίβεσθαι, οὐ δέχεσθαί τι. Μετὰ γενικῆς ἅπαξ· communium vocum respuens, οὐ χρώμενος ταῖς κοιναῖς τῶν λέξεων.
restagnatĭo, ĭōnis, θ. (restagno) ἀνάχυσις, λιμνασία, πλημμύρα. 2) ἐπιπολασμὸς (τῆς ἐν τῷ στομάχῳ τροφῆς).
re-stagno, are, λιμνάζω, ἀναχέομαι, ὑπερπολάζω, πλημμυρῶ. 2) locus restagnat, ὁ τόπος λιμνάζει.
restaurātĭo, ĭōnis, θ. (restauro) ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις. Λ. νομική.
restaurātor, ōris, ἀ. ἀνακαινιστής, ἀνορθωτής. Ἐπιγρ.
restauro, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ re καὶ τοῦ ἀχρήστου stauro, τοῦ ἐκ τοῦ sto, stare). aliquid, ἀνακαινίζω, ἐπισκευάζω, ἀνορθῶ τι. 2) ἀνανεῶ, ἀνανεοῦμαι, ἐπαναλαμβάνω τι.
restĭārĭus, ĭi, ἀ. (restis) σχοινοστρόφος, καλωστρόφος.
restĭbĭlĭo, ire, (re-stabilio) ἀποκαθίστημι. Ἀμφ. γρ.
restĭbĭlis, e, (re-stabilio) ἀδιάλειπτος. fecunditas, ἡ ἀδιάλειπτος εὐτοκία. ager, ὁ συνεχῶς ἢ καθ' ἕκαστον ἔτος σπειρόμενος ἀγρός. restibile vinetum, ἀμπελὼν δι' ἔτους βωλοστροφούμενος. 2) platanus restibilis, πλάτανος παλίμβλαστος.
restĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ restis) σειρίς, μικρὰ σειρά, λεπτὸν σχοινίον.
restĭcŭlāris, is, ἀ. ταὐτὸ τῷ restiarius. Λ. Γλωσσ.
restĭcŭlum, i, οὐ. καὶ restĭcŭlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
re-stillo, avi, are, alicui aliquid, πάλιν ἐνστάζω τινί τι.
*restinctĭo, ĭōnis, θ. (restinguo) σβέσις.
restinctus, a, um, ἴδ. restinguo.
re-stinguo nxi, nctum, ĕre, aliquid, ἀποσβέννυμι, κατασβέννυμι, σβέννυμί τι. ignem aquā, τὸ πῦρ ὕδατι. sitim, σβεννύναι, παύειν, πληροῦν τὸ δίψος. morbum, θεραπεύω νόσον. 2) μεταφ. ἀποσβεννύναι, σβεννύναι, ἀναιρεῖν τι.
*restĭo, īre, ἀειβλαστῶ. Λ. Γλωσσ.
restĭo, ĭōnis, ἀ. (restis) σχοινοπώλης. κωμικῶς· σχοινίοις πληττόμενος.
restĭpŭlātĭo, ĭōnis, θ. (restipulor) ἀντεπερώτησις.
re-stĭpŭlor, ari, ἀντεπερωτῶ, ἀνθυπισχνοῦμαι.
restis, is, θ. σειρά, σπεῖρα, σχοινίον. 2) caepis allii, τὰ φύλλα τοῦ κρομύου, τοῦ σκορόδου, ἡ ὁρμαθὸς ἐκ τῶν φύλλων τούτων. 3) restim ductans salto, ἕλκω τὸν σύρτην, ὀρχοῦμαι τὸν ὅρμον,(εἶδος χοροῦ).
restĭto, are, (θαμιστ. τοῦ resto) ἐφίσταμαι, ὑφίσταμαι, ἵσταμαι, ἐπέχω.
*restĭtor, ōris, ἀ. ὁ μένων.
restĭtrix, īcis, θ. (resisto) ἡ μένουσα εἴτε μείνασα. Πλαῦτος.
restĭtŭo, ŭi, ūtum, ĕre, (re-statuo) aliquid, πάλιν ἀνίστημι, πάλιν ἀνορθῶ τι. statuam, τὸ ἄγαλμα. exstinctum, ἀνιστάναι, ἐγείρειν τὸν νεκρόν. 2) ἀποκαθίστημί τινα ἤ τι. rem, ἀποκαθιστάναι, ἀνορθοῦν τὰ πράγματα. vires, ἀναλαμβάνειν τὴν δύναμιν. aliquid in integrum, in antiquum statum, ἀποκαθιστάναι τι εἰς ἀκέραιον, εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν. alicui res amissas, ἀποκαθιστάναι τινὶ τὰ ἀπολωλότα. exsulem, ἀποκαθιστάναι τὸν φυγάδα εἰς τὴν πατρίδα, ἐπανάγειν εἴτε κατάγειν τὸν ἐκπεσόντα. in pristinam dignitatem restitutus est, εἰς τὴν ἀρχαίαν τιμὴν ἀποκατέστη.
restĭtūtĭo, ĭōnis. θ. (restituo) ἀποκατάστασις, ἀνόρθωσις, ἐπανόρθωσις. 2) παρὰ νομικοῖς· ἀποκατάστασις, ἀπόδοσις.
restĭtūtor, ōris, ἀ. (restituo) ἐπανορθωτής.
*restĭtūtōrĭe, ἐπίρ. ἀποδοτικῶς. Οὐλπιανός.
restĭtūtōrĭus, a, um, τῆς ἀποκαταστάσεως ἢ ἀποδόσεως.
restĭtūtrix, īcis, θ. (restitutor) ἡ ἀποκαθιστᾶσα, ἀποδιδοῦσα.
restĭtūtus, a, um, ἴδ. restituo. Κύρ. ὄν. Ῥεστιτοῦτος, ἀ. καὶ Ῥεστιτοῦτα, θ.
re-sto, ĭti, are, ὑφίσταμαι, ἐφίσταμαι, ἵσταμαι, ἐπέχω, μένω. 2) alicui, ἀνθίσταμαι, ὑφίσταμαι, ἀντέχω τινί, ὑπομένω τινά. 3) συνήθως· ὑπολείπομαι, λείπομαι, λέλειμμαι, ὑπόλοιπος, ἐπίλοιπος, λοιπός εἰμι. una spes reliqua restat, μία ἐλπὶς ἔτι λείπεται εἴτε λέλειπται. pauci restant, ὀλίγοι λείπονται, ἔτι λοιποί εἰσιν, ἔτι ζῶσι. restant reliquiae, λείψανά τινα λελειμμένα ἐστί, μέ

Digitized by Google

νει. restat ut motus astrorum voluntarius sit, λείπεται τὴν τῶν ἄστρων κίνησιν ἐθελούσιον εἶναι. quod restat, τὸν λοιπὸν χρόνον, τοῦ λοιποῦ. 4) alicui, ἐπιμένω τινά.
restricte, ἐπίῤ. συνεσταλμένως, στενῶς, λιτῶς. 2) ἀκριβῶς, λεπτῶς.
*restrictim, ἐπίῤ. ἀκριβῶς, λεπτῶς.
restrictĭo, ĭōnis, θ. (restringo) συστολή.
restrictus, a, um, ἴδ. restringo.
re-stringo, inxi, ictum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, συσφίγγω, δέω τινὰ ἤ τι. 2) σαίρω. dentes, τοὺς ὀδόντας. restrictis labellis rideo, σεσηρὼς γελῶ, σαίρω 3) συστέλλω, κολάζω, συντέμνω, μειῶ τι. — restrictus, a, um, στενός, συνεσταλμένος, βραχύς. 2) συνεσταλμένος, στενός, φειδωλός. 3) αὐστηρός, ἀκριβής.
restructus, a, um, ἴδ. restruo.
†re-strŭo, xi, ctum, ĕre, aliquid, ἀνοικοδομῶ, ἀναστηλόω, ἀνορθῶ τι
rĕ-sūdo, are, ἀφιδρῶ, ἱδρῶ, νοτερὸς εἴτε ἰκμαλέος εἰμί. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*rĕ-sulco, are, vulnus, ἀναξαίνω τραῦμα.
rĕsultatĭo, ĭōnis, θ. (resulto) ἀνάπλασις. 2) ἐξάρνησις, ἀνάνευσις. Κασσιόδωρος.
rĕsulto, avi, atum, are, (ἔναρκτ. τοῦ resilio) εἰς τοὐπίσω πηδῶ εἴτε ἅλλομαι, ἀναπηδῶ, ἀνάλλομαι. 2) ἀνακλῶμαι, ἀντηχῶ, ἀντιφθέγγομαι. resultant tecta vocibus, ἀντηχεῖ ἡ οἰκία τῇ φωνῇ, πρὸς τὴν φωνήν.
rĕ-sūmo, mpsi, mptum, ĕre, aliquid, πάλιν λαμβάνω, ἀναλαμβάνω τι. arma, πάλιν λαμβάνειν εἴτε ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα. dominationem, ἀναλαβεῖν, ἀνακτήσασθαι, ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχήν. aegrum, ἀναλαμβάνειν τὸν νοσοῦντα. animum, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν, ἀνακτᾶσθαι ἑαυτόν.
rĕsumptĭo, ĭōnis, θ. (resumo) ἀνάληψις (ἀσθενοῦς). 2) ἐπανάληψις. Σχ. λέξ.
rĕsumptīvus, a, um, ταὐτὸ τῷ resumptorius.
rĕsumptōrĭus, a, um, (resumo) ἀναληπτικός.
rĕsumptus, a, um, ἴδ. resumo.
rĕsumtus, a, um, ἀντὶ τοῦ resumptus.
rĕ-sŭo, ĕre, πάλιν ῥάπτω. Τίρωνος σημ.
rĕsŭpīnātus, ūs, ἀ, ὑπτιασμός, ὑπτίασμα.
rĕ-sŭpīno, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, ὑπτιάζω, ὕπτιον ἀνατρέπω, ὕπτιον κατακλίνω τινὰ ἤ τι. resupinatus, a, um, ὕπτιος ἀνακείμενος, ὑπτιάζων, ὕπτιος. 2) ἀνακάμπτω τι. resupinatus, a, um, ἀνάσιμος. 3) μεταφ. resupinare aliquem, ποιεῖν τινα ὕπτιον εἴτε ὑπερήφανον, ποιεῖν τινα ὑπτιάζειν.

rĕ-sŭpīnus, a, um, ὕπτιος ἀνακείμενος, ὕπτιος κατακλιθείς, ὕπτιος, ὑπτιάζων. 2) ἐπὶ τόπου· ὕπτιος, ἐπικλινής, ἐπὶ λόφου ἐπικλινοῦς κείμενος. 3) μεταφ. ὕπτιος, ὑπτιάζων, χαλαρός, ῥᾴθυμος.
rĕ-surgo, surrexi, surrectum, ĕre, πάλιν ἀνίσταμαι, ἀνίσταμαι, ἀνορθοῦμαι. 2) πάλιν ἀνίσταμαι, ἀνορθοῦμαι, πάλιν ἐγείρομαι, ἀνανεοῦμαι.
†rĕ-surrectĭo, ĭōnis, θ. ἀνέγερσις, ἀνάστασις.
rĕ-suscĭpĭo, ĕre, ἀναλαμβάνειν, αὖθις ἀναλαμβάνειν.
†rĕ-suscĭtātĭo, ĭōnis, θ ἀνέγερσις, ἀνάστασις.
†rĕ-suscĭtātor, ōris, ἀ. (resuscito) ὁ ἀνεγείρων, ἀνιστάς.
†rĕ-suscĭto, are, aliquem, ἀνεγείρω τινὰ (ἐκ τοῦ θανάτου). 2) ἀνεγείρω, πάλιν ἐγείρω τι.
*rĕsūtus, a, um, (re-suo) πάλιν ἐῤῥαμμένος. 2) λελυμένην ἔχων τὴν ῥαφήν.
rĕtae, arum, θ. πληθ. τὰ ἐν τοῖς ῥείθροις δένδρα.
rĕtālĭo, are, (talio, onis) ἀντισηκῶ, ἀνταποδίδωμι.
rĕ-tango, ĕre, ἀναθιγγάνω, ἀναψάω.
rĕtardātĭo, ĭōnis, θ. (retardo) τὸ βραδύνειν, μέλλησις.
rĕ-tardo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, βραδύνω, ἐπέχω, κατέχω τινά ἤ τι, διατριβὴν ἢ μέλλησίν τινι παρέχω. aliquem a scribendo, κωλύειν τινὰ τοῦ γράφειν. — οὐδετέρως· retardando, διὰ τοῦ βραδύνειν.
*rĕ-taxo, are, aliquem, ἀντιψέγω τινά.
rēte, is, οὐ δίκτυον, (ἀμφίβληστρον, ὁ γρῖπος τῶν ἰχθύων, ἡ ἄρκυς τῶν ὀρνίθων καὶ θηρίων). rete jacere, δίκτυον βάλλειν, δικτυβολεῖν. retia ponere, tendere, pandere, δίκτυα εἴτε ἄρκυς ἱστάναι, ἐκπεταννύναι. 2) μεταφ. τὰ δίκτυα, αἱ παγίδες, ἡ ἐπιβουλή, ὁ δόλος.
rĕtectus, a, um, ἴδ. retego.
rĕ-tĕgo, xi, ctum, ĕre, aliquid, ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω τι. caput, ἀποκαλύπτειν, ἀποκαλύπτεσθαι τὴν κεφαλήν. pedes, γυμνοῦν τοὺς πόδας. ensem, γυμνοῦν, σπᾶσθαι τὸ ξίφος. lux retegit res, τὸ φῶς δηλοῖ, φανερὰ ποιεῖ τὰ πράγματα. occulta, ἀποκαλύπτειν, ἀνακαλύπτειν, δηλοῦν, φανερὰ ποιεῖν τὰ κεχρυμμένα.
rētĕjăcŭlum, ἢ rētĕ jăcŭlum, i, οὐ. ἀμφίβληστρον (δίκτυον), ὁ παρ' ἡμῖν πεζόβολος
rĕtempto, are, ταὐτὸ τῷ retento, 2.
rĕ-tendo, ndi, nsum, καὶ ntum, ĕre, aliquid, ἀνίημι, χαλῶ τι.

Digitized by Google

*rĕtensus, a, um, ἴδ. retendo.
rĕtentācŭlum, i, οὐ. ἅμμα, κάθαμμα.
*rĕtentātor, ōris, ἀ. (retento) διακάτοχος, ὁ κατέχων, κωλύων.
*rĕtentātrix, īcis, θ. (retentator) ἡ καθεκτική, κατέχουσα.
rĕtentĭo, ĭōnis, θ. (retineo) ἐποχή, διακατοχή.
rĕtento, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ retineo) aliquem ἢ aliquid, ἐπέχω, κατέχω, κωλύω τινὰ ἤ τι. 2) κατέχω, διακατέχω τι
rĕtento, καὶ retempto, avi, atum, are, (re-tento) aliquid, ἀναπειρῶμαί τινος, πάλιν ἢ αὖθις πειρῶμαί τινος, πάλιν ἢ αὖθις ἐπιχειρῶ τινι. aliquid facere, ἀναπειρᾶσθαι ποιεῖν τι. Λ. ποιητική.
*rĕtentor, ōris, ἀ. (retineo) ὁ ἐπέχων ἢ κατέχων.
†rĕtentōrĭus, a, um, καθεκτικός.
rĕtentus, a, um, ἴδ. retendo καὶ retineo.
*rĕtentus, ūs, ἀ. (retineo) κατοχή, ἀντίληψις.
rĕ-tergĕo, rsi, ēre, aliquid, πάλιν ἢ αὖθις ἀπομάττω ἢ καθαίρω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*rĕtergo, ĕre, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
rĕ-texo, xŭi, (xi), xtum, ĕre, aliquid, ἀνυφαίνω τι, ἀναλύω, λύω τὸ ὕφασμα. 2) ἀναλύω, διαλύω, καταλύω, λύω τι. 3) ἀναλαμβάνω, παλινῳδῶ τι. 4) μεταπλάττω, μεταμορφῶ τι. 5) ἀναφέρω, ἀνανεῶ, ἀνανεοῦμαι, δευτερῶ, ἐπαναλαμβάνω τι. 6) διέξειμι, διηγοῦμαί τι.
rĕtextus, a, um, ἴδ. retexo.
*rētĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ rete.
†rētĭăcŭlum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ reticulum 2. ἀμφ. γρ.
rētĭālis, e, δικτυωτός. Νώνιος.
rētĭārĭus, ĭi, ἀ. (rete) δικτυβόλος μονομάχος. Οἱ δὲ μονομάχοι οὗτοι τῷ ἀμφιβλήστρῳ ἐχρῶντο, περιβάλλειν πειρώμενοι τὸν ὑπεναντίον.
rĕtĭcentĭa, æ, θ. (reticeo) ἀποσίγησις, ἀποσιώπησις, σιώπησις, σιωπή. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ ἀποσιώπησις.
rĕtĭcĕo, ŭi, ēre, (re-taceo) ἀποσιωπῶ, κατασιωπῶ, σιγῶ. alicui, σιωπᾶν, σιγᾶν τινι εἴτε πρός τινα. 2) aliquid, ἀποσιωπῶ, κατασιωπῶ, σιωπῶ τι.
rētĭcŭlātim, ἐπίῤ. δικτυοειδῶς. Οὐεγέτιος.
rētĭcŭlātus, a, um, (reticulum) δικτυωτός.
rētĭcŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ rete) δικτυωτὸν σακκίον, κώρυκος. 2) δικτυωτὴ κιγκλίς. 3) κεκρύφαλος τῶν γυναικῶν.
rētĭcŭlus, i, ἀ. σπαν. ἀντὶ τοῦ reticulum.
rētĭfex, ĭcis, δικτυοποιός, δικτυοπλόκος.
rĕtĭnāclum, i, οὐ. κατὰ συγκοπὴν ποιητ. τοῦ ἑπομένου.
rĕtĭnācŭlum, i, οὐ. συνήθως· retinacula, orum, οὐ. πληθ. (retineo) ἔχμα, ἅμμα, δεσμός, δεσμά. navis, πείσματα, πρυμνήσια τῆς νεώς. equorum, σειρά, ῥυτὴρ ἵππων. 2) μεταφ. ὁ δεσμός, τὰ δεσμά.
*rĕtĭnax, ācis, (retineo) καθεκτικός.
*rĕtĭnentĭa, æ, θ. (retineo) μεταφ. μνήμη, ἀνάμνησις.
rĕtĭnĕo, tĭnŭi, tentum, ēre, (re-teneo) aliquem ἢ aliquid, κατέχω, ἐπέχω, ἴσχω, διακωλύω, κωλύω τινὰ ἤ τι. legatos, τοὺς πρέσβεις κατέχειν, ἐπέχειν, οὐκ ἐᾶν ἀπελθεῖν, κωλύειν τοῦ ἀπελθεῖν. lacrimas, κατέχειν τὰ δάκρυα. gaudium, κατέχειν, καταστέλλειν, συστέλλειν τὴν χαράν. mercedem, διακατέχειν, οὐκ ἀποδιδόναι τὸν μισθόν. 2) διαφυλάττω, διατηρῶ, διασώζω τινὰ ἤ τι. 3) retinens alicujus rei, διασώζων εἴτε διασωζόμενός τι, ἀνεχόμενος εἴτε ἐχόμενός τινος.
*retingo, ĕre, (re-tango) πάλιν ἅπτομαι, κερδαίνω, εὐστοχέω. ἀμφ. γρ.
*retingo. ĕre, (re-tingo) πάλιν βάπτω. ἀμφ. γρ.
*rĕ-tinnĭo, ire, ἀντηχῶ.
rētĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ rete) δικτύδιον.
retis, is, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ rete.
rētĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ rete, Λ. Γλωσ.
rēto, are, καθαίρω ποταμὸν τῶν ἐν αὐτῷ ἐξεχόντων δένδρων.
rĕ-tollo, ĕre, ἀναιροῦμαι, πάλιν ἀφαιροῦμαι.
*rĕ-tŏno, are, ἀντιβροντᾷν, ἀντηχεῖν.
*rĕtonsus, a, um, (re-tondeo) πάλιν ἀνακεκαρμένος.
*rĕ-torpesco, ĕre, (torpeo) πάλιν ἀποναρκοῦμαι.
rĕ-torquĕo, rsi, rtum, ĕre, aliquid, ἀντιστρέφω, μεταστρέφω, ἐπιστρέφω, εἰς τοὐπίσω στρέφω τι. oculos ad locum, μεταστρέφειν, ἐπιστρέφειν τὰ ὄμματα εἰς τόπον. omnium oculos in se, πάντων τὰς ὄψεις πρὸς ἑαυτὸν ἕλκειν εἴτε στρέφειν. crinem, βοστρυχίζειν τὴν κόμην. viam, ἐπιστρέφειν, ἐπανακάμπτειν. mentem, ἐπικάμπτεσθαι, ἐπικλᾶσθαι, μεταστρέφειν. 2) aliquem, ἀποτρέπω, ἀποκρούω τινά.
rĕ-torresco, ĕre, πάλιν ἀποξηραίνομαι.
rĕtorrĭde, ἐπίῤ. (retorridus) ξηρῶς, αὐχμηρῶς.
rĕ-torrĭdus, a, um, ἀπόξηρος. κατάξηρος, ξηρός. 2) ῥικνός, ῥικνώδης. 3) σκυθρωπός.

Digitized by Google

rĕtortus, a, um, ἴδ. retorqueo.

***rĕtostus**, a, um, (re-torreo) φρυκτός.

rĕtractātĭo, ĭōnis, θ. (re-tracto) ἀπάρνησις, ἄρνησις, ἀνάνευσις, ὄκνος. 2) ἐπιδιόρθωσις.

rĕtractātor, ōris, ἀ. (retracto) ἀπαρνητής. 2) ὁ ἐπαναλαμβάνων τι. Ἀμφ. γρ.

rĕtractātus, ūs, ἀ. ἀπάρνησις, ἄρνησις. 2) ἐπανάληψις. Τερτυλλιανός.

rĕtractĭo, ĭōnis, θ. (retraho) graduum, πλάτος εἴτε βάθος τῶν βάθρων. 2) συναγωγή, συστολή, μείωσις, ἐλάττωσις. 3) ἀπάρνησις, ὄκνος.

re-tracto, avi, atum, are, aliquid, πάλιν ἢ αὖθις διαχειρίζω εἴτε μεταχειρίζομαί τι. πάλιν ἢ αὖθις ἐπιχειρῶ τινι. arma, πάλιν μεταχειρίζεσθαι, πάλιν λαμβάνειν τὰ ὅπλα. vulnera, πάλιν ἅπτεσθαι τοῦ τραύματος, ἀναξαίνειν τὸ τραῦμα. aliquid manu, πάλιν ἅπτεσθαί τινος τῇ χειρί. carmina poetarum, αὖθις διέρχεσθαι εἴτε ἀναγιγνώσκειν τὰς τῶν ποιητῶν ᾠδάς. aliquid secum, ἀναπολεῖν τι. librum, ἐπεξεργάζεσθαι, ἐπιδιορθοῦν τὸ βιβλίον.—retractatior. ἐπιθετικῶς· μᾶλλον ἐπιδιωρθωμένος. 2) ἀνατίθημι, ἀνατίθεμαι, ἀπαρνοῦμαί τι. 3) ἀποδοκιμάζω, ἀποφαυλίζω τι. 4) ὀκνῶ, μέλλω, ἀρνοῦμαι.

rĕtractus, a, um, ἴδ. retraho.

***rĕtractus**, ūs, ἀ. (retraho) ἀνθολκή, ἀντίσπασις, ἐπίσπασις.

rĕ-trādo, dĭdi, dĭtum, ĕre, πάλιν παραδίδωμι. Λ. νομικῶν.

rĕ-trăho, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ὀπίσω σπῶ, εἰς τοὐπίσω ἕλκω, ἀνασπῶ, ἀνθέλκω, ἐπανάγω τινὰ ἤ τι. manum, ἐπανάγειν τὴν χεῖρα. aliquem in urbem, ἐπανάγειν, ἐπανακομίζειν τινὰ εἰς τὴν πόλιν. aliquem ab aliqua re, ἀποτρέπειν κωλύειν τινά τινος. aliquem ab interitu, ἀνασπᾶν, ῥύεσθαι, σώζειν τινὰ ἐκ τοῦ ὀλέθρου. se retrahere, ὑποχωρεῖν, ἀναχωρεῖν, ἀπολείπειν, ἀφίστασθαι. — retractus, a, um, ἀνακεχωρηκώς, πόῤῥω κείμενος. μακρὰν ἀπέχων, μύχιος, ἐν μυχῷ κείμενος. 2) πάλιν ἢ αὖθις ἄγω εἴτε ὑπάγω τινά. in, ad aliquid, εἴς τι, πρός τι.

re-transĕo, ire, πάλιν μεταβαίνω.

retransĭtĭo, ĭōnis, θ μετάβασις· ἐπὶ ταὐτό.

re-transmitto, ĕre, πάλιν διαβαίνω.

rĕtrecto, ταὐτὸ τῷ retracto.

rĕ-trĭbŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid alicui, ἀνταποδίδωμι, ἀποδίδωμι, ἀποτίνω τί τινι.

rĕtrĭbūtĭo, ĭōnis, θ. (retribuo) ἀνταπόδοσις.

†**rĕtrĭbutor**, ōris, ἀ. (retribuo) ὁ ἀνταποδιδούς, ἀποδοτήρ, ἀνταποδότης.

rĕtrĭbūtus, a, um, ἴδ. retribuo.

retrices, um, θ. πληθ. (ῥεῖθρον;) ὑδραγωγοί, ὑδρόῤῥυαι.

rĕtrīmentum, i, οὐ. (re-tero) τὰ βρύτια εἴτε βρύτεα τῶν ἐλαιῶν. 2) σκωρία μετάλλων. 3) ἔκκρισις, ἀφόδευμα.

***rĕtrĭor**, ōris, (retro) μᾶλλον ὀπίσω ὤν.

***rĕ-trītūro**, are, πάλιν ἢ αὖθις ἀλοῶ.

***rĕtrītus**, a, um, (re-tero) ἀποτετριμμένος.

rĕtro, ἐπίῤ. (ἐκ τοῦ re καὶ τῆς καταλήξεως ter, ὡς ἐν τοῖς citro, ultro, κ.τ.λ.) ἐπὶ κινήσεως· ὀπίσω, τοὐπίσω, εἰς τοὐπίσω, εἰς τοὔπισθεν. retro redire, ὀπίσω ἐπανέρχεσθαι. flectere ora, εἰς τοὐπίσω τὸ πρόσωπον μεταστρέφειν. fuga retro, ἡ ὀπίσω φυγή. pretium retro abiit, ἡ τιμὴ ἐξέπεσε. Πλίνιος. 2) σπανίως ἐπὶ ἠρεμίας· ὄπισθεν, ἐν τῷ ὄπισθεν. 3) ἐπὶ χρόνου· εἰς τὸ ἄνω, ἐν τοῖς ἀνώτερον χρόνοις. retro usque ad Romulum, εἰς τὸ ἄνω μέχρι Ῥωμύλου. quodcunque retro est, ὅ,τι παρελήλυθεν. 4) ὀπίσω, ἀνάπαλιν, ἔμπαλιν. Ἐν Ἐπιγρ. εὕρηται καὶ a retro, ἐξ ὄπισθεν, ἐξοπίσω.

rĕtrŏ-ăgo, ēgi, actum, ĕre, (retro-ago) aliquid, εἰς τοὐπίσω, ἄγω, ἀντιστρέφω, μεταστρέφω τι.

rĕtrō-cēdo, ĕre, εἰς τοὐπίσω χωρῶ, ἀναποδίζω.

rĕtrōcessus, ūs, ἀ. (retrocedo) ἀναποδισμός.

retrocĭtus, a, um, κυρτός, καμπύλος. Λουκρήτιος.

rĕtrōdo, rĕtrōdūco etc. ἀντὶ retro do, duco κ.τ.λ. ἴδε ταῦτα χωρίς.

rĕtrŏ-ĕo, ire, εἰς τοὐπίσω, εἶμι, ἀναποδίζω.

***rĕtrō-flecto**, xi, xum, ĕre, aliquid, ἀνακάμπτω τι.

rĕtrōgrădātĭo, ĭōnis, θ. (retrogradior) ἀναποδισμός.

rĕtrō-grădĭor, i, εἰς τοὐπίσω χωρῶ, παλινδρομῶ.

***rĕtrōgrădis**, e, ταὐτὸ τῷ retrogradus.

rĕtrō-grădo, are, παλινδρομῶ.

rĕtrōgrădus, a, um, παλίνδρομος.

***rĕtrō-gressus**, ūs, ἀ. παλινδρόμησις, παλινδρομία.

***rĕtrō-pendŭlus**, a, um, εἰς τοὐπίσω κρεμάμενος.

rĕtrorsum, ἐπίῤ. (retro-vorsum) εἰς τοὐπίσω, εἰς τοὔπισθεν, ὀπίσω. 2) ἐπὶ χρόνου· εἰς τὸ ἄνω. 3) ἀντιστρόφως, ἀνάπαλιν, ἔμπαλιν.

rĕtrorsus, ἐπίῤ. σπάν. ἀντὶ τοῦ retrorsum.

rĕtrorsus, a, um, ταὐτὸ τῷ retroversus, a, um.

rĕtrōsĭor, ius, (συγκρ. τοῦ retrorsus) ἐπὶ χρόνου· ἀνώτερος.

Digitized by Google

*rĕtro-spĭcĭo, ĕre, aliquid, εἰς τοὐπίσω βλέπω πρός τι.
*rĕtrōversim, ἐπίῤ. εἰς τοὐπίσω.
rĕtrōversus, ἐπίῤ. σπάν. ἀντὶ τοῦ retrorsum.
rĕtrōversus, a, um, (retro-verto) εἰς τοὐπίσω στραφείς, μεταστραφείς.
rĕtrōvorsum, ἐπίῤ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ retrorsum.
rĕ-trūdo, si, sum, ere, aliquem, ἀπωθῶ, εἰς τοὐπίσω ὠθῶ τινα. — retrusus, a, um, ἀποκεκρυμμένος.
rĕ-tundo, tŭdi, tūsum καὶ tunsum, ĕre, aliquid, ἀποστομίζω. ἀποστομῶ, ἀμβλύνω, ἐκκωφῶ τι. telum, gladium, βέλος κ.τ.λ ἀμβλύνω, ἀνακόπτω, συστέλλω, χολάζω τι. — retusus, a, um, ἐπιθετικῶς: κωφός, ἀμβλύς. 2) μεταφ. κωφός, ἀμβλύς, ἠλίθιος. 3) συνεσταλμένος.
retunsus, a, um, ἴδ. retundo.
rĕtūro, are, (ἐκ τοῦ ἀχρήστου turo, ἐξ οὗ καὶ τὸ obturo) aures alicujus, ἐκκωφῶ τὰ ὦτά τινος. Λ. σπ.
rĕtūsus, a, um, ἴδ. retundo.
reu, ἴδ. rheu.
Reudigni, ōrum, ἀ. πληθ. Γερμανικόν τι ἔθνος.
rĕulcĕro, are, πάλιν ἑλκῶ, πάλιν ἑλκοποιῶ.
*rĕunctor, ōris, ἀ. (re-ungo) ἀλείπτης, ἰατραλείπτου συνεργός.
rĕungo, ĕre, αὖθις ἀλείφω.
rĕus, i, ἀ. (res) ὁ ὑπόδικος, ὁ δίκην ἢ γραφὴν φεύγων. rea, æ, θ. ἡ ὑπόδικος, ὑπαίτιος, φεύγουσα. aliquem reum facere, agere, εἰσάγειν εἴτε ὑπάγειν τινὰ εἰς δικαστήριον, διώκειν τινά. aliquem rei capitalis reum facere, ὑπάγειν τινὰ θανάτου. reus parricidii, φεύγων γραφὴν φόνου, φεύγων φόνου, ὑπόδικος φόνου. de ambitu, φεύγων γραφὴν ἐριθείας. μεταφ. reum esse desidiae, αἰτίαν ἀπραγίας ἔχειν, ἀργίᾳ ἔνοχον εἶναι. fortuna agitur rea, τὴν τύχην αἰτιῶνται, τῇ τύχῃ ἡ αἰτία ἐπιφέρεται. 2) alicujus rei, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνός τινος. 3) ὀφειλέτης τινός, ὁ ὀφείλων τι. voti, ὁ εὐχὴν ὀφείλων, εὐχὴν τοῖς θεοῖς ἀποδοῦναι ὀφείλων.
rĕ-vălesco, lŭi, ĕre, ἀναῤῥώννυμι, ἀναῤῥαΐζομαι, ἀναλαμβάνω.
rĕ-vanesco, nŭi, ĕre, πάλιν ἀφανίζομαι. Ἀμφ. γρ.
rĕvecto, are, θαμιστ. τοῦ reveho, ὅπερ ἴδ.
rĕ-vĕho, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἐπανακομίζω, ἐπανάγω τινὰ ἤ τι. 2) revehor, ctus sum, i, ἀνακομίζομαι, ἐπανέρχομαι.
†rĕvelātĭo, ĭōnis, θ. ἀποκάλυψις, ἀνακάλυψις.
†rĕvēlātor, ōris, ἀ. (revelo) ὁ ἀποκαλύπτων.
†rĕvēlātōrĭus, a, um, ἀποκαλυπτικός, τῆς ἀποκαλύψεως.
rĕ-vello, velli, (σπαν. vulsi), vulsum, ĕre, aliquid, ἀποσπῶ, ἀνασπῶ τι. telum e corpore, ἀνασπᾶν, ἐκσπᾶν, ἐξέλκειν τὸ βέλος ἐκ τοῦ σώματος saxum e monte, ἀποσπᾶν, ἀποῤῥηγνύναι πέτραν ἐκ τοῦ ὄρους. herbas radice, ἐκσπᾶν βοτάνην πρόῤῥιζα. vincula, διαῤῥηγνύναι τὰ δεσμά. revelli natis, ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῶν τέκνων.
rĕ-vēlo, avi, atum, are, aliquid, ἀνακαλύπτω, ἀποκαλύπτω τι. revelare caput (sibi), ἀποκαλύπτεσθαι τὴν κεφαλήν. 2) ἀνακαλύπτω, ἀποκαλύπτω, δηλῶ, φανερὸν ποιῶ τι.
*rĕ-vendo, dĭdi, (dĭtum) ĕre, aliquid, ἀναπιπράσκω, ἀναπωλῶ τι.
*rĕ-vĕnĕo, īvi καὶ ĭi, ire, ἀναπωλοῦμαι.
rĕ-vĕnĭo, vēni, ventum, ire, πάλιν ἢ ὀπίσω ἥκω, ἐπανήκω, ἐπανέρχομαι.
rĕ-ventĭlo, are, ἀναῤῥιπίζω.
*rĕvento, are, (θαμιστ. τοῦ revenio) ἐπανήκω, ἐπανέρχομαι. Ἀμφ. γρ.
*rĕventus, ūs, ἀ (revenio) ἐπανέλευσις, ἐπάνοδος.
rēvēra, εἴτε re vera, ἴδ. res.
rĕ-verbĕrātĭo, ĭōnis, θ. χόλασις, σωφρονισμός.
rĕ-verbĕro, avi, atum, are, aliquid, ἀντιτυπῶ, ἀντικρούω, ἀντικόπτω τι.
*rĕvĕrĕcundĭter, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ reverenter.
rĕvĕrenter, ἐπίῤ. (reverens) αἰδημόνως, εὐλαβῶς.
rĕvĕrentĭa, æ, θ. (revereor) αἰδώς, σέβας. 2) σπαν. ἡ εὐλάβεια, ὁ ὄκνος.
*rĕvĕrĕo, ēre, Πρισκιανός. καὶ
rĕ-vĕrĕor, ĭtus sum, ēri, aliquem ἢ aliquid, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι, σέβομαί τινα ἤ τι. 2) φοβοῦμαι, εὐλαβοῦμαί τινα. — reverens, ntis, αἰδήμων, αἰσχυντηλός. 2) εὐσεβής. 3) σεβάσμιος. — reverendus, a, um, αἰδέσιμος, σεβάσμιος.
*rĕ-vergo, ĕre, τρέπω.
rĕvĕrĭtus, a, um, ἴδ. revereor.
*rĕ-verro, ĕre, aliquid, διασκεδάννυμί τι.
rĕversĭo εἴτε revorsĭo, ĭōnis, θ. (re-verto) ἀναστροφή, ἐπιστροφή, ἀνάκαμψις, μάλιστα ἡ γενομένη πρὸ τοῦ διανύσαι τὸ ὅλον τῆς ὁδοῦ, καθ' ὃ διαφέρει ἡ λέξις τοῦ reditus, τῆς ἐπανόδου. Ἴδ. Κικέρ. ἐπιστ. πρὸς Ἀττικ. 16, 7, 5. — 2) ἐν τῇ γραμματικῇ ἡ ἀναστροφή.
*rĕ-verso, are, (θαμιστ. τοῦ reverto) ἀναστρέφω.
rĕ-versor, atus sum, ari, ἀναστρέφω.

Digitized by Google

rĕversus, a, um, ἴδ. reverto.
rĕvertĭcŭlum, i, οὐ. (reverto) ἐπιστροφή, παλινδρομία.
rĕ-verto εἴτε revorto, rti, rsum, ĕre, ἄχρηστον πλὴν τοῦ παρακειμένου. ἴδ. revertor.
rĕ-vertor εἴτε revortor, reversus (revorsus) sum καὶ συνήθως reverti (revorti), i, ἀναστρέφω, ἐπιστρέφω, ἐπιστρέφομαι, ὑποστρέφω, ἐπάνειμι, ἐπανέρχομαι. Epheso Laodiceam, ἐξ Ἐφέσου ἐπὶ Λαοδίκειαν ἐπανιέναι. reverti ex itinere, ἀνέστρεψα, ἀνέκαμψα ἐκ τῆς πορείας. fluvius revertitur, ὁ ποταμὸς ἀναῤῥεῖ. revertor in gratiam cum aliquo, διαλλάττομαι πρός τινα. reversus in patriam, ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα. de exilio, κατελθών, κατεληλυθὼς ἐκ τῆς φυγῆς. 2) ad aliquid, (τῷ λόγῳ) ἐπανέρχομαι, ἐπάνειμι, ἐπαναχωρῶ ἐπί τι.
rĕ-vestĭo, īvi, ītum, ire, αὖθις ἢ πάλιν ἐνδύω. Τερτυλλιανός.
*rĕ-vĭbrātĭo, ĭōnis, θ. ἀνάκλασις, ἀντανάκλασις.
*rĕvĭbrātus, ūs, ἀ. (revibro) ταὐτὸ τῷ revibratio.
rĕ-vĭbro, avi, are, aliquid, ἀνακλῶ ἀντανακλῶ τι. 2) ἀντανακλῶ, ἀνταυγάζω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*rĕvictĭo, ĭonis, θ. (revinco) ἀνασκευή, ἀπέλεγξις.
rĕvictus, a, um, ἴδ. revinco.
*rĕ-vĭdeo, ēre, πάλιν ἐπισκέπτομαι.
*rĕ-vĭgesco, gŭi, ĕre, ἀναῤῥώννυμαι, ἀναβιῶ.
*rĕ-vīlesco, ĕre, ἐκφαυλίζομαι.
rĕvīmentum, i, οὐ. (*revio=re—vieo) παραστροφή (στρίφωμα) ἱματίου.
*rĕvincĭbĭlis, e, (revinco) εὐέλεγκτος.
rĕ-vincĭo, vinxi, vinctum, īre, aliquem ἢ aliquid, ἀναδέω, καταδέω, καταδεσμεύω, δέω, δεσμεύω τινὰ ἤ τι. aliquem ad saxa, δεῖν τινα πρὸς πέτρας. revinctum angue caput, κεφαλὴ ὄφεσιν ἀναδεδεμένη εἴτε διαδεδεμένη. manus post terga revinctus, τὰς χεῖρας εἰς τοὔπισθεν δεδεμένος. ποιητ. in glaciem revinctus, πεπηγώς. 2) quempiam, σπαν. λύω τινά. — Ἡ λέξις οὐχ εὕρηται παρὰ Κικέρωνι.
rĕ-vinco, vīci, victum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, κατανικῶ, νικῶ τινα ἤ τι. 2) συνήθως· aliquem, αἱρῶ, ἐξελέγχω τινά. homo in maleficio revictus, ἄνθρωπος ἁμαρτήματος εἴτε ἐφ' ἁμαρτήματι ἑαλωκώς· aliquid, ἐξελέγχειν, ἀποδεικνύναι, φανερὸν ποιεῖν τι.
rĕvinctus, a, um, ἴδ. revincio.

rĕvĭo, are, ἐπανέρχεσθαι. ἀμφ. γρ. Λ. Γλωσσ.
*rĕ-vĭrĕo, ēre, πάλιν ἀναθάλλω.
rĕ-vĭresco, rŭi, ĕre, πάλιν ἀναθάλλω, ἀναθάλλω 2) μεταφ. ἀναθάλλειν, ἀναῤῥώνυσθαι, ἀνανεοῦσθαι.
*rĕvĭrĭdesco, ĕre, καὶ
†rĕvĭrĭdo, are, ταὐτὰ τῷ reviresco.
rĕviscĕrātĭo, ĭōnis, θ. τὸ πάλιν ἀποσαρκοῦσθαι.
*rĕvīsĭo, ĭōnis, θ. (revideo) τὸ πάλιν ἰδεῖν.
*rĕ-vīsĭto, are, aliquid, φοιτῶ, συχνάζω εἴς τι.
rĕ-vīso, si, sum, ĕre, πάλιν ἐπισκοπῶ; ἐπανέρχομαι. urbem, ἐπανέρχεσθαι εἰς τὴν πόλιν. 2) aliquem εἴτε ad aliquem, ἐπισκοπῶ τινα, φοιτῶ πρός τινα. aliquid, ἐπισκοπεῖν, σκοπεῖν, ἐξετάζειν τι.
rĕvīvesco, ταὐτὸ τῷ revivisco.
*rĕ-vīvĭfĭcātus, a, um, ἀναβιώσας, ἀναζωοποιηθείς.
rĕ-vīvisco, vixi, ctum, ĕre, ἀναβιῶ, ἀναζῶ 2) μεταφ. ἀναθάλλειν, ἀναζωπυρεῖσθαι, ἀναλαμβάνειν.
rĕ-vīvo, xi, ctum, ĕre, πάλιν ἢ αὖθις ζῶ. Λ. σπαν.
rĕvŏcābĭlis, e, (revoco) ἀνακληθῆναι δυνάμενος, παλινάγρετος. non revocabilis, ἀμετάκλητος, οὐ παλινάγρετος, ἀνεπανόρθωτος. Λ. ποιητ.
rĕvŏcāmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ revocatio. Ὀβίδιος.
rĕvŏcātĭo, ĭōnis, θ. (revoco) ἐπανάκλησις, ἀνάκλησις, μετάκλησις.
*rĕvŏcātor, ōris, ἀ. (revoco) ὁ εἰς ζωὴν ἀνακαλῶν, ὁ ἐξ ᾅδου ἀνακαλῶν.
rĕvŏcātōrĭus, a, um, (revocator) ἀνακλητικός.
rĕ-vŏco, avi, atum, are, aliquem, ἀνακαλῶ, ἐπανακαλῶ, μετακαλῶ, ἀποκαλῶ τινα. de exilio, ἀνακαλεῖν, κατάγειν τινὰ ἐκ τῆς φυγῆς. milites, ἀνακαλεῖν τοὺς στρατιώτας ἐκ τῆς μάχης, ἀνακαλεῖσθαι. 2) aliquid, ἀποστρέφω, μεταστρέφω, ἐπανάγω τι. oculos, ἀποστρέφειν, μεταστρέφειν, τοὺς ὀφθαλμούς. manus, ἐπανάγειν τὴν χεῖρα. pedem, ἀναφέρειν τὸν πόδα, ἀναποδίζειν. 3) aliquem ab aliqua re, μετακαλῶ τινα ἀπό τινος, ἀποτρέπω, ἀπείργω, κωλύω τινά τινος. 4) ἀνακαλῶ, ἀποκαθίστημί τι. memoriam, ἀναμιμνήσκειν. studia, πάλιν τῇ σπουδῇ ἐπιχειρεῖν. vires, ἀναλαμβάνειν τὴν δύναμιν. aliquem in servitutem, ἀποκαθιστάναι τινὰ πάλιν εἰς δουλείαν. 5) aliquid ad aliquid, ἀναφέρω τι εἴς τι. omnia ad scientiam, ἅπαντα εἰς τὴν ἐπιστήμην. 6) aliquid, ἀνακαλῶ, παλι-

Digitized by Google

νωδῶ, ἀνατίθεμαι, ἀκυρῶ, λύω τι 7) aliquem, ἀντικαλῶ τινα, ἔμπαλιν κινῶ τινα. 8) πάλιν ἢ αὖθις καλῶ τινα convivam, αὖθις καλεῖν τινα εἰς συμπόσιον. 9) aliquem, κελεύω τινὰ (ὑποκριτὴν ἐν θεάτρῳ, κήρυκα, κ.τ.τ.) πάλιν ταὐτὸ εἰπεῖν, κελεύω τινα ταὐτὰ ἐπαναλαβεῖν, βοῶ τινι αὖθις λέγειν. primos tres versus revocavit Socrates, ὁ Σωκράτης τοὺς πρώτους τρεῖς στίχους αὖθις εἰπεῖν ἐβόησεν εἴτε ἐκέλευσεν. milies revocatum est, χιλιάκις ἐβόησαν αὖθις, (τὸ τῶν παρ' ἡμῖν ἰταλιζόντων da capo).

rĕ-vŏlo, avi, atum, are, πάλιν ἀποπέτομαι. μεταφ. δρόμῳ ἐπαναχωρεῖν.

rĕ-volsus, a, um, ταὐτὸ τῷ revulsus.

rĕvŏlūbĭlis, e, (revolvo) δυνάμενος ἀνακυλινδεῖσθαι. Λ. ποιητ.

rĕvŏlūtĭo, ĭōnis, θ. (revolvo) παλινδρόμησις. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.

rĕvŏlutus, a, um, ἴδ. revolvo.

rĕ-volvo, volvi, vŏlūtum, ĕre, aliquid, ἀνακυλίω, ἀνακυλινδῶ τι. 2) πάλιν ἀνελίττω τι, ἀνακλώθω τι. Parcae nulla stamina revolvunt, αἱ Μοῖραι οὐδενὸς τὸν μίτον ἀνακλώθουσιν. 3) μεταφ. iter, πάλιν ἢ αὖθις διανύτω τὴν ὁδόν. aequora, πάλιν διαπλεῖν τὴν θάλασσαν. revolvor in locum, ἐπανέρχομαι εἰς τόπον. in aliquid, αὖθις ἢ πάλιν περιπίπτειν τινί revolvor, ἀναπίπτω. 4) aliquid, πάλιν ἢ αὖθις ἀνελίττω βιβλίον, ὅθεν· ἀναγιγνώσκω, διηγοῦμαι, διεξέρχομαί τι, ἐπαναλαμβάνω, ἀναπολῶ τι.

rĕ-vŏmo, ŭi, ĭtum, ĕre, aliquid, ἀνερεύγω, ἀνεμῶ, ἐξερεύγω, ἐξεμῶ τι. 2) ἐπὶ θαλάσσης· ἀναβράζω, ἐκβράζω τι.

rĕvorsĭo, revorsus, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τῶν reversio, reversus.

rĕvorto, revortor, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τῶν reverto, revertor.

*rĕvulsĭo, ĭōnis, θ (revello) ἀποσπασμός

rĕvulsus, a, um, ἴδ. revello.

rex, rēgis, ἀ. (rego) βασιλεὺς (ἄναξ). ἐν τῇ κωμῳδίᾳ τῇ Ἑλληνιζούσῃ, κατ' ἐξοχήν· ὁ Περσῶν βασιλεύς, ὁ μέγας βασιλεύς, ὁ βασιλεύς. — rex mensae. ὁ τοῦ συμποσίου βασιλεύς. rex sacrorum (sacrificus, sacrificulus), ὁ ἱερῶν βασιλεύς. ἴδ. sacrificulus, ποιητ. late rex, εὐρὺ ἀνάσσων, εὐρυκρείων, εὐρυμέδων. 2) βασιλεύς, τουτέστιν υἱὸς βασιλέως. 3) βασιλεύς, ἄναξ, ἐπίκλησις τοῦ Διὸς καὶ ἄλλων θεῶν. 4) βασιλεύς, ἡγεμών, ἀρχηγός, πρωτεύων. apum, ὁ βασιλεὺς εἴτε ἡγεμὼν τῶν μελισσῶν. armenti ὁ ἡμεμὼν τῆς ἀγέλης, ὁ ταῦρος. 5) βασιλεύς, προστάτης, κύριος κ.τ.τ. 6) Rex, ὁ Ῥήξ, ηγός, ἐπωνύμιον τῆς Μαρκίας γενεᾶς.

Rha, ἄκλιτ. ὁ Ῥᾶ καλούμενος ποταμὸς τῆς Σαρματίας, τανῦν Wolga. — rha Ponticum, τὸ ῥᾶ, ῥίζα φυτοῦ τινος παρὰ τὸν Ῥᾶ ποταμὸν φυομένου. κοινῶς. ῥαβάρβαρον.

rhabdos, i, θ. ῥάβδος.

rhăbo, ōnis, ἀντὶ arrhabo, (συγκοπὴ συνήθης παρὰ τοῖς Καμπανοῖς) Πλαῦτος.

rhacīnus, i, θ. ἄγνωστος ἰχθύς.

rhacōma, οὐ. ἴσως ταὐτὸ τῷ rha Ponticum. Πλίν. 27, 12 (105).

Rhădămanthus, i, ἀ. Ῥαδάμανθυς.

Rhactĭa, Rhacti, κ.τ.τ. ταὐτὸ τοῖς Raetia, κ.τ.τ.

*rhădĭne, es, θ. ῥαδινή.

rhăgădes, um, θ. καὶ rhagadĭa, orum, οὐ. πληθ. ῥαγάδες, ῥαγάδια, (τῶν χειρῶν, ποδῶν, κ.τ.τ.

rhăgĭon, i, οὐ. ῥάγιον, ῥάξ, εἶδος φαλαγγίου.

Rhamnenses, καὶ Rhamnes, ium, ἀ. πληθ. ταὐτὸ τῷ Ramnes.

rhamnos, i, θ. ῥάμνος,

Rhamnus, ntis, θ. Ῥαμνοῦς, δῆμος Ἀττικῆς. Rhamnūsĭus, a, um, Ῥαμνούσιος. — Rhamnusia, æ, καὶ Rhamnūsis, ĭdis, θ. Ῥαμνουσία, Ῥαμνουσίς, ἐπίκλησις τῆς Νεμέσεως.

Rhamses, is, (αἰτ. ēn) ἀ. Ῥαμέσσης, ου, Ῥαμεσσῆς, Ῥαμψής. (ἀρχαῖος βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου).

rhăpeĭon, i, οὐ. ῥαπήϊον, εἴτε λεοντοπέταλον. φ.

rhăphănus, ταὐτὸ τῷ raphanus.

rhăpisma, ătis, οὐ. ῥάπισμα.

rhapsōdĭa, æ, θ. ῥαψῳδία.

Rhĕa, æ, θ. Ῥέα εἴτε Κυβέλη.

Rhēa, æ, θ. Ῥέα, Ῥέα Ἰλία, Ῥέα Σιλουΐα, ἡ τοῦ Νομίτωρος θυγάτηρ.

rhectae, arum, ἀ. πλ. ῥῆκται, (ἐκ τοῦ ῥήγνυμι) εἶδος σεισμοῦ.

rhēda, æ, θ. εἶδος τετρακύκλου ὀχήματος, ἀπήνη, ἁρμάμαξα. (Γαλλικὴ λέξις κατὰ Κοϊντιλιανὸν 1, 5, 57).

rhēdārĭus, a, um. (rheda) τῆς ἀπήνης. — rhēdārĭus, ĭi, ἀ. ὁ ἁρματηλάτης. 2) ἁρματοπηγός, ἁρματοποιός.

Rhēdŏnes, um, ἀ. Ῥήδονες, ἔθνος τῆς Γαλλίας, ἐν τῇ χώρᾳ, ἔνθα τανῦν ἡ πόλις Rennes.

Rhēgīnus, a, um, ἴδ. Rhegium.

Rhēgĭum, ĭi, οὐ. Ῥήγιον, πόλις τῆς Ἰταλίας, τανῦν Reggio. Rhegīnus, a, um, Ῥηγῖνος Rhegini, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Ῥηγῖνοι.

Rhēmi, ταὐτὸ τῷ Remi.

Rhēnānus, a, um, (Rhenus) τοῦ Ῥήνου.

rhēno, ταὐτὸ τῷ reno.

Rhēnus, i, ἀ. Ῥῆνος, ποταμὸς τῆς Γερ-

Digitized by Google

μανίας. 2) Ῥῆνος, ὁ τοῦ Ῥήνου πάροικος. Rhēni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Ῥῆνοι.
Rhēsus, i, ἀ. Ῥῆσος.
rhētor, ŏris, ἀ. ῥήτωρ, (κατ' ἐξοχὴν ὁ τὴν ῥητορικὴν ἐπαγγελλόμενος).
rhētŏrĭca, æ, εἴτε rhetorice, ēs, θ. ἡ ῥητορική.
rhētŏrĭce, ἐπίῤ. ῥητορικῶς.
rhētŏrĭco, are, καὶ rhetoricor, ari, ῥητορεύω.
rhētŏrĭcōtĕros, i, ἀ. ῥητορικώτερος.
rhētŏrĭcus, a, um, ῥητορικός.
rhētŏriscus, i, ἀ. (ῥητορίσκος).
rhētŏrisso, are, ῥητορεύω.
rhētra, æ, θ. ῥῆτρα, δόγμα, νόμος.
rheu (λέξις βαρβαρική) ῥίζα.
rheubarbărum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ rha Ponticum, Ἰσίδωρος.
reuma, ătis, οὐ. ῥεῦμα.
rheumătĭcus, a, um, ῥευματικός.
rheumătismus, i, ἀ. ῥευματισμός.
rheumătizo, are, ῥευματίζομαι.
rheupontĭcum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ rheubarbarum.
rhexĭa, æ, θ. (ῥῆξις) ἡ ὀνοχειλίς, τὸ ὀνοχειλές, (βοτάνη).
rhīna, æ, θ. ῥίνη, (εἶδος κήτους).
rhinenchytes, æ, ἀ. ῥινεγχύτης.
rhīnĭon, ĭi, οὐ. (ῥίνιον) εἶδος κολλυρίου.
rhīnŏcĕros, ōtis, ἀ. ῥινόκερως. 2) τὸ ἐκ ῥινοκέρωτος σκεῦος. 3) κωμ. nasus rhinocerotis εἴτε naris rhinocerotica, ὑπερβολὴ μυκτῆρος εἴτε μυκτηρισμοῦ.
rhīnŏcĕrōtĭcus, a, um, ἴδ. rhinoceros.
Rhĭon εἴτε Rhium, i, οὐ. Ῥίον, ἀκρωτήριον τῆς Ἀχαΐας.
Rhīpaeus εἴτε Rhiphaeus, a, um, Ῥιπαῖος, τῶν Ῥιπαίων. Rhipaei εἴτε Rhiphaei montes, ἀ. πληθ. τὰ Ῥιπαῖα ὄρη τῆς Σαρματίας.
rhizĭas, æ, ἀ. ῥιζίας ὀπός.
rhizŏtŏmūmĕna, orum, οὐ. πληθ. τὰ ῥιζοτομούμενα.
rhizŏtŏmos, i, θ. (ῥιζότομος) εἶδος ἴριδος, (βοτάνη).
rhō, οὐ. ἄκλιτ. τὸ ῥῶ.
Rhŏdănītis, ĭdis, θ. ἴδ. Rhodanus.
Rhŏdănus, i, ἀ. Ῥοδανός, ποταμὸς τῆς Γαλλίας, τανῦν Rhône, Rhodanitides urbes, αἱ παρὰ τὸν Ῥοδανὸν πόλεις.
Rhŏdĭăcus, a, um, (Rhodus) Ῥοδιακός, Ῥόδιος.
Rhŏdĭensis, e, ταὐτὸ τῷ Rhodius.
rhŏdĭnus, a, um, ῥόδινος.
rhŏdītis, ĭdis, θ. (ῥοδῖτις) ἄγνωστος λίθος τῶν τιμίων.
Rhŏdĭus, a, um, Ῥόδιος. Rhodii, ĭōrum, ἀ. πληθ. οἱ Ῥόδιοι.
rhŏdŏdaphne, ēs, θ. ῥοδοδάφνη.
rhŏdŏdendros, i, θ. καὶ rhododendron, i, οὐ. ῥοδόδενδρον.
rhŏdŏmĕlĭ, οὐ. ἄκλιτ. ῥοδόμελι.
Rhŏdŏpe, ēs, θ. Ῥοδόπη, ὄρος τῆς Θρᾴκης. Rhodopēĭus καὶ Rhodopēus, a, um, Ῥοδοπήϊος, Ῥοδόπειος.
rhodōra, æ, θ. εἶδος σπειραίας, (βοτάνη).
Rhŏdos, (-us), i, θ. Ῥόδος.
rhoeas, ădis εἴτε rhoea, æ, θ. ῥοιάς, εἶδος μήκωνος.
Rhoetēĭus, a, um, Ῥοιτήϊος, Τρωϊκός. ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ Ῥωμαϊκός.
Rhoetēum, i, οὐ. Ῥοίτειον, ἀκρωτήριον τῆς Τρωάδος. Rhoetēus, a, um, τοῦ Ῥοιτείου. Rhoetēum profundum, ἡ περὶ τὸ Ῥοίτειον θάλασσα. ποιητ. Rhoetēus, a, um, Τρωϊκός.
Rhoetēus, a, um, ἴδ. Rhoeteum.
Rhoetus εἴτε Rhoecus, i, ἀ. Ῥοῖκος, εἷς τῶν Κενταύρων. 2) ὄνομα ἑνὸς τῶν Γιγάντων.
rhŏĭcus, a, um, ἴδ. rhus.
rhŏītes, æ, ἀ. ῥοΐτης οἶνος.
rhombŏīdes, ῥομβοειδής.
rhombus, i, ἀ. ῥόμβος (τῶν μάγων). 2) ῥόμβος, (ἰχθύς). 3) ἐν τῇ γεωμετρίᾳ ῥόμβος.
rhomphaea, ae, θ. ῥομφαία.
romphaeālis, e, (romphaea) τῆς ῥομφαίας.
*rhonchĭsŏnus, a, um, (rhonchus-sonus) ῥέγχων, μυκτηρίζων.
*rhoncho, are, ῥέγχω.
rhonchus, i, ἀ. ῥόγχος. 2) μυκτηρισμός.
rhŏpălĭcus, i, versus, ἀ. ῥοπαλικὸς στίχος, οὗ ἡ μὲν πρώτη λέξις μονοσύλλαβος, ἡ δευτέρα δισύλλαβος, καὶ ἑξῆς.
rhŏpălon, i, οὐ. (ῥόπαλον), νυμφαία, (βοτάνη).
rhŏpŏgrăphos, i, ἀ. ῥωπογράφος.
Rhōsĭăcus καὶ Rhōsĭus, a, um, (Rhosos) Ῥωσικός, Ῥώσιος.
Rhōsos, (-us), i, θ. Ῥῶσος, Ῥωσός, πόλις τῆς Κιλικίας.
rhūs, rhŏis, (σπαν. roris), ἀ. θ. ὁ, ἡ ῥοῦς, (δένδρον). — (folia) rhoïca, τὰ τοῦ ῥοῦ φύλλα.
rhūsĕlīnon, i, οὐ. (ῥουσέλινον).
rhўpărŏgrăphus, i, ἀ. ῥυπαρογράφος, ῥωπογράφος.
rhўpŏdes, is, οὐ. ῥυπῶδες ἔμπλαστρον.
rhythmĭce, es, θ. ἡ ῥυθμικὴ ἡ ἀριθμητική.
rhythmĭcus, a, um, ῥυθμικός.
rhythmŏīdes, is, ῥυθμοειδής.
rhythmŏpoeĕa, æ, θ. ῥυθμοποιΐα.
rhythmŭlus, i, ἀ. μικρὸς ῥυθμός.
rhythmus, i, ἀ. ῥυθμός.
rhўtĭum, ĭi, οὐ. τὸ ῥυτόν, ὁ ῥυτός, ἡ ῥυτίς, (εἶδος ποτηρίου).

Digitized by Google

rīca, æ, θ. χαλύπτρα, κρήδεμνον.
rīcīnĭātus, a, um, (ricinium) ὁ φορῶν ricinium.
rīcīnĭa mytra, ταὐτὸ τῷ ricinium.
rīcīnĭum, ĭi, οὐ. (rica) εἶδος καλύμματος κεφαλῆς ἢ φάρους τῶν Ῥωμαΐδων, μάλιστα τῶν ἱερειῶν. Ἐντεῦθεν ἴσως παρέφθαρται τὸ τῆς συνηθείας ρεξίνι, ὁ σκοῦφος τῶν ἀναγνωστῶν.
rĭcĭnus, i, ἀ. κροτών, κρότων, κυνοραιστής. ζ. 2) κρότων, (δένδρον ἐξ οὗ τὸ ἔλαιον κίκι). 3) συκάμινον ἄωρον.
ricotĭa, æ, θ. ἄγνωστον φάρμακον.
*ricto, are, (θαμιστ. τοῦ ringor) ἀράζειν, ἀραρίζειν, φθόγγος τοῦ λεοντοπάρδου.
rictum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ rictus.
rictus, ūs, ἀ (ringor) χάσμημα εἴτε χάσμα τοῦ στόματος (ἀνθρώπων καὶ θηρίων). 2) ἔσθ' ὅτε· τὸ ἄνοιγμα τῶν ὀφθαλμῶν.
*rīcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ rica) μικρὰ χαλύπτρα, χαλυμμάτιον.
rīdĕo, rīsi, rīsum, ēre, (Βοιωτικῶς· χρίδδω) γελῶ, ἐνίοτε καὶ μειδῶ, μειδιῶ alicui, εἴτε ad aliquem, γελᾶν, προσμειδιᾶν τινι. dulce ridēre, ἡδὺ γελᾶν. 2) aliquem ἢ aliquid, γελῶ ἐπί τινι, ἐπιγελῶ τινι, καταγελῶ τινος. rideri, γέλωτα παρέχειν, κινεῖν, ποιεῖν. 3) γέλωτα ποιοῦμαί τινα ἤ τι, ἐγγελῶ τινι, καταγελῶ τινος, μυκτηρίζω, σιλλαίνω, σκώπτω τινὰ ἤ τι. rideri, γελαστὸν εἴτε καταγέλαστον γίγνεσθαι. 4) στίλβω, λάμπω, φαιδρός εἰμι.
rīdĕor, ēri, σπαν. ἀντί τοῦ rideo.
rīdĭbundus, a, um, (rideo) γελῶν, μειδιῶν.
ridica, æ, θ. χάραξ τετράγωνος ἀμπέλου.
*ridicula, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ ridica) χαράκιον.
rīdĭcŭlāris, e, καὶ
rīdĭcŭlārĭus, a, um, (ridiculus) γελοῖος, γελωτοποιός. ridicularia mittere εἴτε fundere, γελοιάζειν, γελωτοποιεῖν. ridicularius, ĭi, ἀ ὁ γελοιαστής, γελωτοποιός.
rīdĭcŭle, ἐπίρ. γελοίως.
rīdĭcŭlōsus, a, um, (ridiculus) γελωτοποιός.
rīdĭcŭlus, a, um, (rideo) γελοῖος, γελωτοποιός, γέλωτα ποιῶν. ridiculum est, γελεῖόν ἐστι. ridiculus homo, εἴτε ἁπλῶς ridiculus, i. ἀ. ὁ γελοῖος, γελωτοποιός, γελαστής. ridiculum dictum, ὁ γελοῖος λόγος. ridiculum, i, οὐ. τὸ γελοῖον. ridicula, orum, οὐ. πληθ. τὰ γελοῖα. per ridiculum, ridiculi causā, ἐπὶ γέλωτι, μετὰ παιδιᾶς, παιδιᾷ. 2) γέλοιος, γελοῖος, γελαστός, καταγέλαστος.
rīdo, ĕre, ταὐτὸ τῷ rideo. Διομήδης.

rĭen, ēnis, ἀ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ren. Πλαῦτος.
rĭenōsus, a, um, νεφριτικός. Λ. Γλωσσ.
rĭgātĭo, ĭōnis, θ. (rigo) ἄρδευσις, ἀρδεία.
*rigātor, ōris, ἀ. (rigo) ἀρδευτής.
†rĭgātrix, īcis, θ. ἡ ἀρδεύουσα.
*rĭgātus, ūs, ἀ. ἄρδευσις (μόνον ἡ ἀφαιρετικὴ εὕρηται).
rĭgĕfăcĭo, ĕre, ψυχροποιῶ. ἀμφ. γρ
rĭgĕo, ŭi, ēre, ῥιγῶ, πέπηγα. stagnum riget, ἡ λίμνη ἐπάγη, πέπηγε. gelu, frigore rigere, ὑπὸ ῥίγους, ὑπὸ ψύχους πεπηγέναι. rigens, παγείς, πεπηγώς. 2) πέπηγα, σκληρὸς εἴτε πυκνός εἰμι. 3) φρίττω, πέφρικα, ὀρθὸς ἢ ἀκίνητος ἕστηκα, ἀνίσχω. comae rigent terrore, ἡ κόμη ὑπὸ τρόμου φρίττει. μεταφ. animus rigens, ἄκαμπτος, ἀδιάτρεπτος, ἄσειστος, ἀστεμφὴς ψυχή.
rĭgesco, gŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ rigeo) πήγνυμαι, ἀποπήγνυμαι. 2) ἀποπήγνυμαι, ἀποσκληροῦμαι. 3) φρίττω, ὄρθιος ἵσταμαι. Λ. ποιητ.
rĭgĭde, ἐπίρ. (rigidus) σκληρῶς, στερεῶς, πυκνῶς. 2) μεταφ. σκληρῶς, αὐστηρῶς.
rĭgĭdĭtas, ātis, θ. (rigidus) σκληρότης, στερεότης.
rĭgĭdo, are, (rigidus) στεῤῥῶ, σκληρῶ.
rĭgĭdŭlus, a, um, ὑποκορ. τοῦ
rĭgĭdus, a, um, (rigeo) ῥιγεδανός, ῥιγηλός, πεπηγώς, παγείς. 2) πεπηγώς, σκληρός, στερεός, ἄκαμπτος. 3) φρίττων, πεφρικώς, ὀρθὸς ἑστώς, ἀνέχων. 4) στερεός, σκληρός, καρτερός. 5) σκληρός, ἄτρεπτος, ἀδιάτρεπτος, αὐστηρός.
rĭgo, avi, atum, are, aliquid, δεύω, ἄρδω, ἀρδεύω, βρέχω τι. aliquid aliqua re, τί τινι. 2) ποιητ. aliquem, θηλάζω τινά. 3) aliquid, ὀχετεύω, ἄγω τι. aquam per agros, ὕδωρ διὰ τῶν ἀγρῶν. somnum per pectora, καταχεῖν ὕπνον τοῖς στήθεσι.
Rigodūlum, i, οὐ. (Ῥιγόδουλον) πόλις ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Τρηουίρων, τανῦν Ricol ἢ Reol παρὰ τὸν Μοσέλλαν ποταμόν.
rĭgor, ōris, ἀ. τὸ ῥῖγος, ὁ πάγος, τὸ κρύος. 2) σκληρότης, στερεότης. 3) ἐν τῇ ἰατρικῇ· ὁ τέτανος. 4) σκληρότης, αὐστηρότης, τὸ ἄτρεπτον, ἀδιατρεψία. 5) εὐθυωρία, εὐθύτης, τὸ εὐθυτενές.
*rĭgōrātus, a, um, (rigor) εὐθυωρῶν, εὐθυτενής.
rĭgōrōsus, a, um, (rigor) αὐστηρός. Ἀμφ. γρ. παρὰ Σενέκᾳ ἐπιστ. ια'.
rĭgŭus, a, um, (rigo) ἀρδευτός, κατάρδευτος, κατάῤῥυτος, ὑδρηλός, ἀρδευόμενος. 2) ἄρδων, ἀρδεύων. lacte, πλήρης γάλακτος. 3) rigua, orum, οὐ. τὰ ἀρ-

Digitized by Google

δόμενα, τὰ ὑδρηλὰ χωρία ἢ ἡ ἀρδεία, ἄρδευσις.
rīma, æ, θ. (ἴσως ἐκ τοῦ ringor ἀντὶ rigma) ῥῆγμα, ῥαγάς, σχίσμα. rimas agere εἴτε ducere, ῥήγματα λαμβάνειν.
*rīmābundus, a, um, (rimor) ἐρευνῶν, ἐξετάζων.
*rīmātim, ἐπίῤ. διὰ ῥήγματος.
rīmātor, ōris, ἀ. (rimor) ἐρευνητής.
rīmo, avi, atum, are, σπάν. ἀντὶ τοῦ rimor.
rīmor, atus, sum, ari, (rima) aliquid, σκάλλω, σκαλεύω τι. 2) μεταφ. ἐρευνᾷν, διερευνᾷν, διαζητεῖν, ἀναζητεῖν τι.
rīmōsus, a, um, (rima), ῥηγματώδης, ῥαγώδης.
rīmŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ rima) μικρὸν ῥῆγμα.
ringor, rictus sum, i, σαίρω, σέσηρα. 2) βρέμω, γογγύζω, ἀγανακτῶ.
rīpa, æ, θ. ὄχθη (κυρίως ποταμοῦ· εὕρηται μέν τοι καὶ ἀντὶ τοῦ litus, ἀκτή).
Rīpaeus, a, um, ταὐτὸ τῷ Rhipaeus.
rīpārenses εἴτε ripariĕnses, ium, ἀ. πληθ. (ripa) οἱ παρὰ τὴν ὄχθην ποταμοῦ τεταγμένοι στρατιῶται.
*rīpārĭus, a, um, (ripa) ἐν ὄχθῃ νεοσσεύων.
rīpārĭae καὶ rīpārĭŏlae, hirundines, θ. πληθ. παρόχθιοι χάλαμοι.
rīpensis, e, (ripa) παρὰ τὴν ὄχθην κείμενος, παρὰ τὴν ὄχθην τεταγμένος, (παρόχθιος). Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
Rīphaeus, a, um, ταὐτὸ τῷ Rhipaeus.
*rīpŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ ripa) μικρὰ ὄχθη.
riscus, i, ἀ. ῥίσκος, κιβωτός.
*rīsĭbĭlis, e, (rideo) γελαστικός, δυνάμενος γελᾶν.
*rīsĭlŏquĭum, ĭi, οὐ. (risus-loquor) λόγος μετὰ γέλωτος.
*rīsĭo, ĭōnis, θ. (rideo) γέλως.
*rīsĭto, are, (θαμιστ. τοῦ rideo) γελῶ.
rīsor, ōris, ἀ. (rideo) γελοιαστής.
rīsōrĭus, a, um, γελοῖος
risus, a, um. ἴδ. rideo.
rīsus, ūs, ἀ. (rideo) γέλως. alicui risum movere, praebere, facere, γέλωτά τινι κινεῖν, παρέχειν, ποιεῖν. alicui risui esse, γέλωτά τινι ὀφλισκάνειν. risum continere, τὸν γέλωτα κατέχειν.
rīte, ἐπίῤ. (ritus) κατὰ τὸν ὅσιον νόμον, κατὰ τοὺς ἱεροὺς νόμους, κατὰ τὰ νομιζόμενα. 2) ὡς νομίζουσιν, ὡς νομίζεται, κατὰ τὸ εἰωθός. 3) νομίμως, προσηκόντως, πρεπόντως, εὖ, ὀρθῶς, καλῶς. 4) ἀντὶ τοῦ ritu, ἴδ. ritus.
rītŭāles, libri, ἀ. πληθ. τὰ περὶ τῶν ἱερῶν θεσμῶν βιβλία.
rītŭālĭter, ἐπίῤ. (ritualis) κατὰ τοὺς ὁσίους νόμους.
rītus, ūs, (ἀρχαϊκ. uis), ἀ. ἡ ὁσία, ὁ ὅσιος νόμος, ἱερὸς θεσμός, τὰ περὶ τοὺς θεοὺς νόμιμα εἴτε νομιζόμενα. 2) τὰ νόμιμα, νομιζόμενα, νενομισμένα, τὸ ἔθος, ὁ τρόπος. — ritu alicujus, δίκην τινός, κατὰ τὸν τρόπον τινός, κατά τινα. pecudum ritu, βοσκημάτων δίκην, κατὰ τὰ βοσκήματα, ὥσπερ βοσκήματα. novo ritu, κατὰ καινόν τινα τρόπον. quo ritu? τίνι τρόπῳ; — Σημ. ἡ ἀφαιρετικὴ rite, σπαν. ἀντὶ τοῦ ritu.
rīvālĭcĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ rivalis.
rīvālis, e, (rivus) τοῦ ῥείθρου εἴτε ῥύακος. 2) rivales ium, ἀ. πληθ οἱ ὁμόρρειθροι, οἱ τῷ αὐτῷ ῥείθρῳ χρώμενοι. 3) rivalis, is, ἀ ὁ ἀντεραστής.
rīvālĭtas, ātis, θ. (rivalis) τὸ ἀντερᾷν, ζηλοτυπία.
*rīvātim, ἐπίῤ. (rivus) κατὰ ῥύακας, ἐν ῥύαξι.
*rīvĭfīnālis, e. (rivus-finis) ῥύακι ὡρισμένος.
rīvīnus, a, um, ταὐτὸ τῷ rivalis. Λ. Γλωσσ.
*rīvo, are, aliquid, ὀχετεύω τι.
rīvora, οὐδ. πληθ. ἀνώμαλ. τοῦ rivus.
rīvŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τοῦ rivus) ῥυάκιον.
rīvus, i, ἀ. (ῥέω) ῥύαξ, ῥεῖθρον. 2) ὀχετός. 3) σπαν. ὁ σωλήν.
rixa, æ, θ. νεῖκος, ἔρις, ἀγών.
rixātor, ōris, ἀ. (rixor) ἐριστής, φιλόνικος.
rixātōrĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ rixator.
rixo, are, σπάν. ἀντὶ τοῦ rixor.
rixor, atus sum, ari, (rixa) ἐρίζω, φιλονεικῶ. cum aliquo de re, πρός τινα περί τινος.
rixōsus, a, um, (rixa) ἐριστικός, φιλόνικος.
Rōbīgālĭa εἴτε Rubigalia, ium, οὐ. πλ. (Robigus) ἑορτὴ τοῦ Ἐρυσιβίου, τελουμένη κατ᾽ ἔτος τῇ 25 Ἀπριλίου μηνός.
robeus, robidus ἀντὶ rubeus, rubidus, ἅπερ ἴδε.
rōbīgĭno εἴτε rubigĭno, are, (robigo) ἰοῦμαι.
rōbīgĭnōsus εἴτε rubīgĭnōsus, a, um, ἰώδης.
rōbīgo εἴτε rubigo, ĭnis, θ. (ruber) ἰός, (σιδήρου ἢ χαλκοῦ). 2) ἐρυσίβη, (τοῦ σίτου). 3) εὐρώς, ὁ ἐκ τῆς παλαιότητος ῥύπος. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
Rōbīgo, ĭnis, θ. καὶ Rōbīgus εἴτε Rūbīgus, i, ἀ. (robigo) θεός τις παρὰ Ῥωμαίοις τῆς ἐρυσίβης ἀποτρόπαιος, ὁ Ἐρυσίβιος.
*rōbŏrārĭum, ĭi, οὐ. (robur) δρύφακτον.

Digitized by Google

*rōbŏrasco, ĕre, στερεοῦμαι.
rōbŏrētum, i, οὐ. δρυμών.
rōbŏrĕus, a, um, (rubor) ἐξ ἀγρίας δρυός, δρύϊνος.
rōbŏro, avi, atum, are, (robur) aliquem ἢ aliquid, ῥώννυμι, στερεῶ τινα ἤ τι.
rōbŏrōsus, a, um, (robur) τετανικός. roborosa passio, ὁ τέτανος, (νόσος).
rōbur, ŏris, οὐ. ἀγρία δρῦς. 2) ποιητ. ἡ δρῦς, ἡ ἀγρία ἐλαία, κ.τ.λ. 3) δρῦς, δρύϊνον ξύλον, στερεὸν ἢ σκληρὸν ξύλον. 4) ὅ τι πεποίηται ἐκ δρυὸς ἢ στερεοῦ ξύλου, οἷον· τὸ δόρυ, τὸ ῥόπαλον, τὸ ἄροτρον, ὁ δούριος ἵππος, κ.τ.τ. 5) δρύφακτός τις ἢ μύχιος τόπος τοῦ Τυλλιανοῦ καλουμένου δεσμωτηρίου. 6) στερεότης, σκληρότης. 7) στερεότης, ῥώμη, ἰσχύς, δύναμις, δεινότης. ποιητ. robur Herculeum, ὁ κρατερὸς Ἡρακλῆς, (ποιητ. σθένος, ἴς Ἡρακλῆος, βίη Ἡρακληείη). 8) robur εἴτε robora civium, militum, τὸ ἰσχυρόν, οἱ κράτιστοι τῶν πολιτῶν, τῶν στρατιωτῶν κ.τ.λ.
*rōburnĕus, a, um, (robur) δρύϊνος.
rōbus, a, um, ταὐτὸ τῷ rubeus
rōbus, i, ἡ. εἶδος σίτου.
rōbus, ŏris, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ robur.
†rōbuste, ἐπίῤ. ἰσχυρῶς.
rōbustĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ robustus εἴτε roburneus.
rōbustus, a, um, (robur) δρύϊνος. 2) στερεός, σκληρός. 3) ἐπὶ τροφῆς· τρόφιμος, τροφώδης, θρεπτικός. 4) στερεός, εὔρωστος, ῥωμαλέος, κρατερός, ἰσχυρός.
rōdo, si, sum, ĕre, aliquid, τρώγω, χαύνω, περιτρώγω, περιβιβρώσκω τι. 2) τρίβω, ἀποτρίβω τι. 3) aliquem, ἀποφαυλίζω, διαβάλλω τινά. 4) murmura secum rodere, γογγύζειν καθ' ἑαυτόν.
rōdus, rodusculum, ἴδ. raudus, raudusculum.
rŏgālis, e, (rogus) τῆς πυρᾶς.
rŏgāmen, ĭnis, οὐ. αἴτησις, δέησις. Λ. Γλωσσ.
*rŏgāmentum, i, οὐ. (rogo) ἐρώτημα.
rŏgārius, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ bustuarius. Ἐπιγρ.
*rŏgātīcĭus, a, um, ὁ ἐκ παρακλήσεως προελθών. 2) δανειστικός. Φρόντων.
rŏgātĭo, ĭōnis, θ. (rogo) ἐρώτησις. 2) δέησις, αἴτησις, ἀξίωσις. 3) συνήθως· ἡ εἰσφορὰ εἴτε εἰσήγησις νόμου καὶ πολλάκις καὶ ὁ νόμος αὐτός, (τὸ ἐν Ἑλ. ἐπιγρ. ἐπερώτημα?) rogationem ferre de re, νόμον περί τινος εἰσφέρειν, γράφειν. promulgare, νόμον προθεῖναι εἴτε προθέσθαι. accipere, jubere, κυροῦν, ἐπικυροῦν τὸν νόμον. rogationis dissuasor, ὁ τοῦ νόμου κατηγορῶν, τῷ νόμῳ ἀντιλέγων.
rŏgātĭōnālis, e, ἐρωτηματικός, παρακλητικός. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.
rŏgātĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ rogatio) ἐρωτημάτιον. 2) εἰσήγησις μικροῦ τινος νόμου.
rŏgātor, ōris, ἀ. (rogo) αἰτητής, ἐπαίτης, προσαίτης. 2) rogator regum, ὁ νόμον εἰσφέρων, εἰσηγούμενος, γράφων. 3) ὁ ἐν ἐκκλησίᾳ ἐπιψηφίζων τῷ δήμῳ.
rŏgātrix, īcis, θ. ἡ αἰτοῦσα.
rŏgātum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ ἑξῆς.
rŏgātus, ūs, ἀ. (rogo) αἴτησις, δέησις, ἀξίωσις (μόνον κατ' ἀφαιρ. τοῦ ἑν.) Κικέρ.
*rŏgĭtātĭo, ĭōnis, θ. (rogito) νόμου εἰσφορά.
†rŏgĭtator, ōris, ἀ. ὁ διερωτῶν, ἐρωτῶν.
rŏgĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ rogo) aliquem, διερωτῶ, ἐρωτῶ τινα. multa super aliquo, διαπυνθάνεσθαι πολλὰ περί τινος.
rŏgo, avi, atum, are, aliquem aliquid, ἐρωτῶ, ἐρέσθαι τινά τι, πυνθάνομαί τινός τι. de re, περί τινος. rogo, quid sit, ἐρωτῶ τί ἐστι. rogavit, quid esset, ἤρετο, τί εἴη (τί ἐστι). rogo, num quid velit, ἐρωτῶ, εἴτι βούλεται. rogavi, pervenissetne Agrigentum, ἠρόμην, εἴ ποτε εἰς Ἀκράγαντα ἦλθε. 2) rogare aliquem sententiam εἴτε ἁπλῶς rogare aliquem, κελεύειν τινὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἀποφήνασθαι, καλεῖν εἴτε ἐπιψηφίζειν τινά. 3) propulum jure rogare εἴτε legem rogare, νόμον εἰσηγεῖσθαι, εἰσφέρειν εἰς τὸν δῆμον. rogare populum magistratum (consules, aediles, tribunes κ.τ.λ.) προβάλλεσθαι, συνιστάναι τῷ δήμῳ τινά, (ὑπάτους, ἀστυνόμους, δημάρχους, κ.τ.λ.) 4) rogare milites sacramento, ὁρκίζειν, ἐξορκίζειν τοὺς στρατιώτας. 5) aliquem εἴτε ab aliquo aliquid, αἰτῶ τινα εἴτε παρά τινός τι, δέομαί τινός τι. te rogo, ut mihi hoc des, ἀξιῶ σε δοῦναί μοι. δέομαί σου δοῦναί μοι. (πρβλ. τὸ τοῦ Εὐαγγελίου· ἐ ρ ω τ ῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. — Ἑρμογένης δέ, ὁ περὶ τὰ 160 μ. Χρ. φησίν· ἀκυρία ἐὰν εἴπῃ τις ἐρωτῶ καὶ παρακαλῶ, ἀντὶ τοῦ δέομαι).
rŏgus, i, ἀ. καὶ rŏgum, i, οὐ. πυρά. 2) θάνατος, ἀφανισμός, τάφος.
Rōma, æ, θ. Ῥώμη, (ἥ τε πόλις καὶ θεά).
Rōmāne, ἐπίῤ. (Ῥωμαϊστί), ἁπλῶς, ἐλευθέρως.
Rōmānĭcus, a, um, Ῥωμαϊκός. Κάτων.
Rōmānĭensis, e, Ῥωμαϊκός. Κάτων.
Rōmānĭtas, ātis, θ. (Romanus) τὰ Ῥωμαϊκὰ ἔθη, τὸ Ῥωμαϊκόν, (ὁ Ῥωμαϊσμός).
Rōmānŭla, porta, θ. μία τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης.

Digitized by Google

Rōmānus, a, um, 'Ρωμαῖος, 'Ρωμαϊκός. lingua Romana, ἡ 'Ρωμαϊκὴ εἴτε Λατίνη φωνή, ἡ 'Ρωμαίων γλῶσσα. Romani, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ 'Ρωμαῖοι. — more Romano, τῷ παλαιῷ τρόπῳ, ἁπλῶς, ἐλευθέρως, εἰλικρινῶς. Κύρ. ὄν. 'Ρωμανός.

Rōmĭlĭa, æ, θ. tribus, ἡ 'Ρωμιλία φυλή. (μία τῶν κατ' ἀγρὸν φυλῶν).

Rōmŭlāris, e, τοῦ 'Ρωμύλου. Romularis ficus, ταὐτὸ τῷ Ruminalis.

Rōmŭlĕus, a, um, τοῦ 'Ρωμύλου. ποιητ. 'Ρωμαϊκός.

Rōmŭlĭa, ταὐτὸ τῷ Romilia.

Rōmŭlĭdae, arum, ἀ. πληθ. 'Ρωμυλίδαι, οἱ 'Ρωμύλου ἀπόγονοι, 'Ρωμαῖοι.

Rōmŭlus, a, um, τοῦ 'Ρωμύλου. ποιητ. 'Ρωμαϊκός.

Rōmŭlus, i, ἀ. 'Ρωμύλος.

rōrālis, e, (ros) δροσερός.

rōrārĭi, orum, ἀ. πληθ. (ὑπον. milites) πρόδρομοι, ἀκροβολισταί. (κατὰ Οὐάρρωνα ἐκ τοῦ ros ἐκλήθησαν, «quod ante rorat, quam pluit,» ὅτι πρότερον ψεκάζει, ἢ ὕει). (?)

rōrārĭus, a, um, τοῦ προδρόμου, τοῦ ἀκροβολιστοῦ. Φῆστος.

rōrātĭo, ĭōnis, θ. (roro) τὸ δροσίζειν, δρόσος.

rōrātus, a, um, ἴδ. roro.

rōrĭdus, a, um, (ros) δροσερός.

rōrĭfer, ĕra, ĕrum, (ros-fero) δροσοφόρος, δροσοβόλος;

rōrĭflŭus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.

rōrĭger, ĕra, ĕrum, (ros-gero) ταὐτὸ τῷ rorifer.

rōro, avi, atum, are, (ros) δροσοβολῶ, δροσίζω, ψακάζω, ψεκάζω. rorat, δρόσος καταφέρεται, ψακάζει. — tellus rorata, ἡ δεδροσωμένη γῆ. 2) ψακάζω, ψεκάζω, στάζω. — rorans juvenis, ὁ οἰνοχοῶν παῖς, ὁ Γανυμήδης, (ἄστρον). — pocula rorantia, οἶνος μικραῖς κύλιξιν ἐπιψεκαζόμενος 3) aliquid, δροσίζω, ψεκάζω, βρέχω, νοτίζω τι. — ῥαίνω, στάζω τι.

rōrŭlentus, a, um, (ros) δροσώδης, δροσερός, δεδροσωμένος.

rōs, roris, ἀ. ἡ δρόσος. ros cadit, δρόσος καταφέρεται, ψακάζει. 2) ποιητ. ἡ δρόσος, τουτέστι· τὸ ῥάσμα, ἡ ῥανίς, τὸ ὕδωρ, τὸ δάκρυον, τὸ αἷμα, κ. τ.λ. 3) ros marinus εἴτε rosmarinus, ἐνίοτε καὶ rosmarinum, i. οὐ. καὶ ἁπλῶ. ros, ἀ. ἡ λιβανωτίς, φ.

rōsa, æ, θ. ῥόδον. 2) ποιητ. στέφανος ῥόδων. 3) τὸ ἐκ ῥόδων ἔλαιον, ῥόδινον ἔλαιον. 4) mea rosa! καλλίστη, γλυκυτάτη, φιλτάτη.

rōsacĕus, a, um, (rosa) ῥόδινος, ῥόδιος. Πλίνιος.

rŏsālcs, escae, θ καὶ rŏsālĭa, ium, οὐ. πληθ. (rosa). Οὕτως ἐν 'Επιγρ. καλοῦνται αἱ ἐτήσιαι θοῖναι, ἐν αἷς ἔστεφον ῥόδοις τοὺς τάφους τῶν συγγενῶν.

rŏsārĭus, a, um, (rosa) ῥόδινος, ῥόδεος, ἐκ ῥόδων. — rŏsārĭus, ĭi, ἀ. ὁ ῥοδοπώλης. — rosarium, ĭi, οὐ. ὁ ῥοδεών, ῥοδών, ἡ ῥοδωνιά.

rŏsātĭo, ĭōnis, θ. τὸ ἐπιπάσσειν ῥόδα (εἰς τάφους). 'Επιγρ.

rŏsātus, a, um, (rosa) ῥοδωτός. — rosatum, i, οὐ. ὁ ῥοδίτης οἶνος, τὸ ῥοδωτόν.

Roscĭānus, a, um, (Roscius) τοῦ 'Ρωσκίου.

roscĭdus, a, um, (ros) δροσερός. 2) δροσοβολῶν, δροσίζων. 3) ψακάζων, ψεκάζων, στάζων.

Roscĭus, a, um, 'Ρώσκιος, τοῦ 'Ρωσκίου.

Roscĭus, ĭi, ἀ. ὁ 'Ρώσκιος.

Rŏsĕa, æ, θ. (ros) ὁ παρὰ τὸ 'Ρέατον λειμών. Τὰ ἐπίθετα· Rosĕus εἴτε Rosĭus καὶ Roseānus, a, um. 2) κάνναβός τις.

Rŏsĕānus, a, um, ἴδ. Rosea.

rŏsētum, i, οὐ. (rosa) ῥοδών, ῥοδεών, ῥοδωνιά.

Rŏsĕus, a, um, ἴδ. Rosea.

rŏsĕus, a, um, (rosa) ῥόδεος, ῥόδειος, ῥόδινος, ῥοδοφόρος. 3) ῥόδεος, ῥοδόχρους, ῥοδίζων.

Rŏsĭa, æ, θ ταὐτὸ τῷ Rosea.

rosina herba, ἄγνωστος βοτάνη.

rōsĭo, ĭōnis, θ. (rodo) κνησμός.

Rŏsĭus, ἴδ. Rosea.

rosmărīnus καὶ rosmarinum, ἴδ. ros.

†rōsor, ōris, ἀ. ὁ κατατρώγων.

rostellum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ rostrum) ῥυγχίον, ῥαμφίον.

rostra, orum, οὐ. πληθ. ἴδ. rostrum.

*rostrālis, e, (rostra) τῶν ἐμβόλων.

rostrans, ntis, (rostrum) ῥαμφώδης, ἐπικαμπής. 'Αμφ. γρ.

rostrātus, a, um, (rostrum) ῥαμφώδης, ἐπικαμπής 2) ἐμβόλους ἔχων, ἐμβόλοις κεκοσμημένος, navis rostrata, ἡ πρίστις, ἡ χαλκέμβολος ναῦς. columna rostrata, τὸ Γαΐου Δουϊλίου ἐπὶ τῆς ἐν 'Ρώμῃ ἀγορᾶς τρόπαιον, ἀκροστολίοις καὶ ἐμβόλοις κεκοσμημένον.

rostrum, i, οὐ. (rodo) ῥύγχος, ῥάμφος (τῶν ὀρνίθων), ῥύγχος, στόμα (αἰγῶν, προβάτων, ὑῶν, κυνῶν, λύκων, δελφίνων, καμήλων, μελισσῶν, κ.τ.λ.) ἐνίοτε καὶ ὑβριστικῶς ἐπὶ ἀνθρώπου· τὸ στόμα. 2) τὸ ῥαμφῶδες, ὀξὺ ἢ ἐπικαμπὲς ἄκρον (ἀρότρου) σφύρας, νήσου, κ.τ.τ. 3) μύξα τοῦ λύχνου. 4) ὁ ἔμβολος, τὸ ἔμβολον νεώς. 5) Rostra, orum, οὐ. πλ. οἱ ἔμβολοι, τὸ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς βῆμα, ὅπερ τοῖς ἐκ τῆς πρὸς 'Αντιάτας ναυμαχίας ἐμβόλοις ἐκεκόσμητο.

Digitized by Google

ascendere in Rostra, ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἐμβόλους, ἐπὶ τὸ βῆμα. laudare defunctum pro rostris, ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, ἀπὸ τοῦ βήματος εἰπεῖν περὶ τοῦ τελευτηκότος.
rŏsŭla, æ, θ. (ὑποχορ. τοῦ rōsa) μικρὸν ῥόδον.
rŏsŭlentus, a, um, (rosa) ῥοδοφόρος. 2) ῥοδόχρους.
rosus, a, um, ἴδ. rodo.
rŏta, æ, θ. τροχός, κύκλος, (τῶν ὀχημάτων). 2) κεραμευτικὸς τροχός. 3) τροχός, εἶδος βασανιστηρίου. 4) ποιητ. τροχός, ἀντὶ τοῦ ὄχημα, ἅρμα, ἅμαξα. 5) τροχός, δίσκος, κύκλος (τοῦ ἡλίου κ.τ.τ.). 6) εἶδος θαλασσίου ἰχθύος.
*rŏtābĭlis, e, (roto) τροχήλατος. 2) κυκλοφορικός.
rŏtālis, e, (rota) τροχοὺς ἔχων.
rŏtātĭlis, e, τροχοειδής, κυκλοτερής. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
rŏtātim, ἐπίῤ. κυκληδόν. dicere, στωμυλεύειν.
*rŏtātĭo, ĭōnis, θ. κυκλοφορία, περιστροφή, περιφορά.
*rŏtātor, ōris, ἀ. (roto, ὁ κυκλῶν, περιστρέφων.
rŏtātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ rotatio.
rŏtella, æ, θ. (ὑποχορ. τοῦ rota), ἴδ. rotula.
rŏto, avi, atum, are, (rota) aliquid, κυκλῶ, κυκλεύω, τροχαλίζω, δινῶ, περιστρέφω τι. ensem, δινεῖν, πάλλειν τὸ ξίφος. saxa, σφενδονᾶν. orbes, τροχοδινεῖν τοὺς ὀφθαλμούς. — rotatus, a, um, δινούμενος, δινῶν, περιστρεφόμενος. 2) σπάν. οὐδετέρως· τροχίζειν, δεινεῖν, δινεύειν. saxa rotantia, πέτραι δινούμεναι, κυλινδούμεναι.
rŏtŭla, æ, θ. (ὑποχορ. τοῦ rota) τρόχιον, τροχίσκος.
rŏtŭlus, i, ἀ. κύλινδρος. 2) μεταφ. τροχαῖος (ποὺς ἐν τῇ μετρικῇ).
rŏtundātĭo, ĭōnis, θ. (rotundo) περιστροφή, περιφορά. linea rotundationis, ἡ περιφέρεια.
rŏtunde, ἐπίῤ. στρογγύλως, κυκλοτερῶς. 2) στρογγύλως, γλαφυρῶς.
rŏtundĭfŏlĭus, a, um, (rotundus-folium) στρογγύλα φύλλα ἔχων.
rŏtundĭtas, atis, θ. (rotundus) στρογγυλότης. 2) verborum, τὸ στρογγύλον τοῦ λόγου, ἡ στρογγύλη λέξις.
rŏtundo, avi, atum, are, aliquid, στρογγύλλω, στρογγυλῶ τι. 2) ἀποπληρῶ τι, (ἀριθμόν τινα). 3) rotundatus, a, um, στρογγύλος, γλαφυρός.
rŏtundŭla, æ, θ. (rotundus) τροχίσκος, (ἔδεσμα).
rŏtundus, a, um, (rota) τροχοειδής, κυκλοτερής, περιφερής, στρογγύλος. 2) στρογγύλος, σύμμετρος, γλαφυρός. os rotundum, τὸ στρογγύλον στόμα, ἡ στρογγύλη λέξις.
*rŭbēdo, ĭnis, θ. (rubeo) ἐρυθρότης.
rŭbĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (rubeofacio) aliquid, ἐρυθραίνω τι.
rŭbĕfactus, a, um, ἴδ. rubefacio.
*rŭbellĭānus, a, um, (rubellus) rubelliana vitis, εἶδος ὑπερύθρου ἀμπέλου.
rŭbellĭo, ĭōnis, θ. ἐρυθρῖνος (ἰχθύς).
rŭbellŭlus, a, um, (ὑποχορ. τοῦ ὑποχορ. rubellus) ὑπέρυθρος.
rŭbellus, a, um, (ὑποχορ. τοῦ ruber) ὑπέρυθρος, ἐρυθραῖος.
rŭbeo, ŭi, ēre, (ruber) ἐρυθρός εἰμι. rubens, ἐρυθρός, ἐρυθρόχρους, ἐρυθραῖος. 2) ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριῶ (ὑπ' αἰσχύνης).
rŭber, bra, brum, ἐρυθρός. sanguine, αἵματι. 2) Rubrum mare, ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα.
rŭbesco, bŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ rubeo) ἐρυθραίνομαι, ἐρυθρὸς γίγνομαι. caede, sanguine, ἐρυθραίνεσθαι φόνῳ, αἵματι.
rŭbēta, æ, θ. (rubus) ἡ φρύνη, ὁ φρῦνος.
rŭbētum, i, οὐ. (rubus) βατία.
rŭbĕus, a, um, (rubeo) ἐρυθραῖος, ἐρυθρός.
rŭbĕus, a, um, (rubus) βάτινος.
Rŭbi, orum, ἀ. πληθ. πόλις τῆς Ἀπουλίας, τανῦν Ruvo, ἧς οἱ πολῖται Rubustīni, orum, ἀ. πληθ.
rŭbĭa, æ, θ. (ruber) ἐρυθρόδανον, ἐρευθέδανον, (φ).
Rŭbĭco εἴτε Rŭbĭcon, ōnis, ἀ. Ῥουβίκων, ποταμὸς τῆς ἐντὸς Ἄλπεων Κελτικῆς, πιθανῶς ὁ τανῦν Pisatello, ὅς καὶ Rukon ὑπὸ τῶν περιοίκων καλεῖται.
rŭbĭco, are, ταὐτὸ τῷ rubeo.
rŭbĭcundŭlus, a, um, (ὑποχορ. τοῦ rubicundus) ὑπέρυθρος, ἐρυθραῖος.
rŭbĭcundus, a, um, (rubeo) ὑπέρυθρος, ἐρυθραῖος.
rŭbĭdus, a, um, (rubeo) ἐρυθραῖος. 2) εὐρώεις. 3) ἰώδης. rubidus panis, εἶδος διπυρίτου, ἢ πλακοῦντος.
rŭbīgo, rubigino κ.τ.λ. ἴδ. robigo, κ.τ.λ.
rŭbor, ōris, ἀ. ἐρυθρότης, τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα, ἐρύθημα. 2) ἐρύθημα, ἐρυθρίασις. 3) αἰσχύνη, αἰδώς. 4) αἰσχύνη, ὄνειδος. alicui rubori esse, αἰσχύνην εἴτε ὄνειδός τινι φέρειν.
*rubrans, ntis, ταὐτὸ τῷ rubens, ἴδ. rubeo.
rŭbrīca, æ, θ. ὑπον. terra, (ruber) μίλτος. Sinopica, ἡ Σινωπικὴ μίλτος, Σινωπίς. 2) ἐρυθρὸς ἢ ἐρυθραῖος πηλός. 3) ἐπιγραφὴ νόμου, καὶ ὁ νόμος αὐτός, (ὅτι ἐρυθροῖς γράμμασιν ἐγράφετο).

Digitized by Google

rŭbrīcātus, a, um, (rubrica) μιλτωτός, μεμιλτωμένος.
rŭbrīcōsus, a, um, μιλτώδης.
rŭbrĭcus, a, um, καὶ
rŭbrus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ ruber.
rŭbus, i, ἀ. (σπαν. θ.) βάτος. 2) ποιητ. τὸ τῆς βάτου μόρον.
*ructa, æ, θ. ὁ οἰσοφάγος. Λ. Γλωσ.
*ructāmen, ĭnis, οὐ. (ructo) ἔρευγμα, ἐρευγμός.
ructātĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ ructamen.
ructātrix, īcis, θ. (ructo) ἡ ἐρευγματώδης.
ructo, avi, atum, are. (ἐκ τοῦ ἀχρήστου rugo) ἐρεύγομαι, ἐρυγγάνω. 2) aliquid, ἐρεύγομαι, ἐξερεύγομαι, ἐξεμῶ τι. 3) σπάν. ἐρεύγεσθαι, λέγειν τι.
ructor, ari, σπάν. ἀντὶ τοῦ ructo.
*ructŭo, are, (ructo) aliquid, ἐρεύγομαί τι.
*ructŭōsus, a, um, (ructus) ἐρευγματώδης.
ructus, ūs, ἀ. (ἐκ τοῦ θέματος rugo, ἐξ οὗ τὸ ructo) ἐρευγμός, ἐρυγή.
rūdectus, a, um, (rudus) πλήρης ἐρειπίων, ψηφιδώδης, αὐχμηρός, λεπτόγεως.
rŭdens, ntis, ἀ. (παρὰ Πλαύτῳ εὕρηται καὶ θηλ.) κάλως, πεῖσμα.
rŭdentĭsībĭlus, i, ἀ. σύριγμα τῶν κάλων.
rūdĕra, um, οὐ. πληθ. ἴδ. rudus.
*rūdĕrārĭus, a, um, (rudus) τῶν ψηφίδων ἢ ἐρειπίων. ruderarium cribrum, κόσκινον χαλίκων ἢ χώματος.
rūdĕrātĭo, ĭōnis, θ. (rudero) ἡ τῶν χαλικωμάτων χρῆσις.
rūdĕrātus, a, um, (rudus) ἐρειπίων ἢ χαλίκων πλήρης.
rūdĕro, avi, atum, are, (rudus) ἐρειπίοις ἢ χαλικώμασι τὸ ἔδαφος στρώννυμι.
rūdētus, ἴδ. rudectus.
Rŭdĭae, arum, θ. 'Ρωδαῖαι, (Στράβ.) 'Ρουδία (Πτολ.), πόλις τῆς Καλαβρίας.
Rudīnus, a, um, τῶν 'Ρωδαιῶν, ἐκ 'Ρωδαιῶν.
rŭdĭārĭus, ĭi, ἀ. (rudis) ὁ τὴν σπάθην λαβὼν μονομάχος, τουτέστιν ὁ τῶν μονομαχιῶν ἀφειμένος.
rŭdĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ rudis) σπάθιον.
*rŭdĭcŭlum, i, οὐ. καὶ rŭdĭcŭlus, i, ἀ. εἶδος ἀγγείου. ἀμφ. γρ. ἴδ. rudusculum, ἢ rauduscuIum. Φῆστος.
rŭdīmentum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ ἀχρήστου rudio, ἐξ οὗ τὸ erudio) ἡ προπαιδεία, τὰ στοιχεῖα, πρώτη ἀπόπειρα.
Rŭdīnus, a, um, ἴδ. Rudiae.
rŭdis, e, ἀνέργαστος, ἀκατέργαστος. ager, ἀνέργαστος, ἀγεώργητος, χέρσος ἀγρός. materies, ἀκατέργαστος, ἀπελέκητος ὕλη. aes, ἄσημος χαλκός. herba, ἄγριος, ἀνήμερος βοτάνη. 2) ἄγριος, ὠμός, τραχύς. 3) ἀπελέκητος, ἄγροικος, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος, ἀπαίδευτος, ἄπειρος, ἀμαθής. rudis vita et sine litteris, ὁ ἄμουσος καὶ ἀγράμματος βίος. 4) alicujus rei, in aliqua re, σπαν. aliqua re, ad aliquid, ἄπειρός τινος, ἀπείρως ἔχων πρός τι. εὕρηται καὶ μετ' ἀπαρεμφάτου. — rudes anni, rudis aetas, ἡ παιδικὴ ἡλικία. 5) καινός, νέος. Βαθμοὶ συγκρίσεως ἄχρηστοι.
rŭdis, is, θ. σπάθη, σπαθίς, ῥαβδίον. 2) σπάθη τῶν μονομάχων, ᾗ ἐχρῶντο γυμναζόμενοι. Ταύτην δὲ τὴν σπάθην ἐλάμβανον καὶ δῶρον οὗτοι τῶν μονομαχιῶν ἀπολυόμενοι, ὅθεν μεταφορικῶς· rudem accipere, rude donari, ἀφεθῆναι τῶν ἀγώνων, ἀπολυθῆναι τῶν ἔργων.
*rŭdĭtas, ātis, θ. (rudis) ἀπειρία, ἀμάθεια.
rŭdītus, ūs, ἀ. (rudo) βρώμησις, ὀγκηθμός.
rŭdo (σπαν. rūdo), īvi, ītum, ĕre, ῥύζω, βρωμῶμαι, ὀγκῶμαι, μυκῶμαι.
rŭdor, ōris, ἀ. (rudo) βρώμησις, ὀγκηθμός, μύκησις, μυκηθμός. 'Απουλήϊος.
rūdus, rōdus, ἢ raudus, a, um, ταὐτὸ τῷ rŭdis, e. Φῆστος.
†rūdus, i, ἀ. καὶ
rūdus, ĕris, οὐ. χαλίκωμα, τὸ ἐκ λατύπης ἢ σκύρου καὶ τιτάνου τέγος ἢ ἔδαφος. 2) ἐρείπιον. rudera, τὰ ἐρείπια. 3) σπαν. ὁ χοῦς, τὸ χῶμα. 4) ἀντὶ τοῦ raudus.
rūduscŭlum, ταὐτὸ τῷ rauduscuIum.
rūes, is, θ. ταὐτὸ τῷ ruina. Λ. Γλωσσ.
rūfesco, ĕre, (rufus) πυῤῥοῦμαι, πυῤῥαίνομαι.
Rūfīnus, i, ἀ. 'Ρουφῖνος.
rufĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ chama, (λέξεις Γαλατικαὶ) εἶδος λυγκός.
rūfo, are, aliquid, πυῤῥῶ, πυῤῥαίνω, ξανθίζω τι.
rūfŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ rufus) ὑπόπυῤῥος. 2) Rufuli, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ χιλίαρχοι, οὓς ὁ στρατηγὸς ἐξέλεγεν, (ἀντιθέτως τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου χειροτονουμένων, οἳ comitiati ἐκαλοῦντο) ὡς ἐκ τινος 'Ρουτιλίου 'Ρούφου, νομοθετήσαντος τὰ κατ' αὐτούς.
rūfus, a, um, (συγγενὲς τοῦ ἐρυθρὸς καὶ ruber) πυῤῥός. Κύρ. ὄν. Rūfus, i, ἀ. 'Ροῦφος, ὡς τὸ Ἑλλην. Πύῤῥος.
rūga, æ. θ. ῥυτίς, στολίς, (τοῦ προσώπου). 2) στολίς, πτυχή. (τῆς ἐσθῆτος). 3) ἐπὶ ἄλλων πραγμάτων· ῥυτίς, πτυχή.
rūgātĭo, ĭōnis, θ. ῥυτίδωσις, ῥύσωσις.
rūgatus, a, um, καὶ
*rūgĭnōsus, a, um, ῥυτιδώδης, ἐῤῥυτιδωμένος.

Digitized by Google

rŭgĭo, ire, βρυχῶμαι, ὠρύομαι.
rŭgītus, ūs, ἀ. (rugio) βρυχηθμός, ὠρυγμός, ὠρυγή. 3) βορβορυγμός, χορχορυγμός, χορχορυγή.
rūgo, avi, atum, are, ῥυτιδοῦμαι. 2) aliquid, ῥυτιδῶ τι. rugatus, a, um, ἐρρυτιδωμένος, ῥυτιδώδης.
*rūgosĭtas, ātis, θ. (rugosus) τὸ ῥυτιτιδῶδες, αἱ ῥυτίδες.
rūgōsus, a, um, ῥυτιδώδης.
*rŭĭdus, a, um, (ruo) καταῤῥακτός. Ἀμφ. γρ.
rŭīna, æ, θ. (ruo κατάῤῥηξις, καταφορά, κατάπτωσις, πτῶσις. grandinis, aquarum, ῥαγδαία καταφορὰ χαλάζης, ὄμβρου. jumentorum, κατάπτωσις ὑποζυγίων. 2) ἐπὶ οἰκοδομημάτων ἐρείπιον, ἔρειψις, πτῶσις, κατάπτωσις. 3) ἐρείπιον. ruinae, arum, θ. πληθ. τὰ ἐρείπια, ὁ ἐρειπιών, τὰ λείψανα. 4) πτῶσις, συμφορά, σφάλμα.
rŭīnosus, a, um, ἐρείψιμος, σαθρός. 2) ἐρείψιμος, ἐρηριμμένος.
Rullus, i, ἀ. Ῥοῦλλος.
rūma, æ, θ. ταὐτὸ τῷ rumen. 2) ταὐτὸ τῷ rumis.
rūmen, ĭnis, οὐ. βρόχθος, βρόγχος, λάρυγξ.
rūmentum, i, οὐ. διακοπὴ (κατὰ τοὺς οἰωνισμούς). Φῆστος.
rūmex, ĭcis, θ. ὀξαλίς, λάπαθον. 2) rumex, ἀ. εἶδος Κελτικοῦ βέλους.
Rūmĭa, εἴτε Rūmĭna, æ, θ. (rumis) Ῥουμῖνα, χουροτρόφος τις θεὰ παρὰ Ῥωμαίοις.
rūmĭfĕro, (rumor fero) καὶ
*rūmĭfĭco, are, (rumor-facio) φημίζω, διαφημίζω.
*rūmĭgĕrātĭo, ĭōnis, θ. τὸ διαφημίζειν, θρύλλημα.
rūmĭgĕro, are, εἴτε
*rūmĭgĕror, ari, (rumor-gero) διαφημίζω, διαθρυλλῶ.
rūmĭgĕrŭlus, a, um, (rumigeror) νέας φήμας καὶ θρυλλήματα διακομίζων. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*rūmĭgo, are, (ruma-ago), μυρηκῶμαι, Ἀμφ. γρ.
Rūmĭna, ταὐτὸ τῷ Rumia. 2) Rūmĭna ficus, ταὐτὸ τῷ Ruminalis ficus.
Rūmĭnālis, is, θ. ficus, ἡ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς πρὸ τοῦ βουλευτηρίου ἱερὰ συκῆ, ἡ Ῥουμανᾶλις συκῆ, ὁ Ῥωμινάλιος ἐρινεός.
rūmĭnalis, e, (ruminor) μηρυκίζων, ἀναμασσώμενος, ἀναπολῶν.
umĭnātĭo, ĭōnis, θ. (rumino) μηρυκισμός, ἀναπόλησις. 2) ἀνάπλωσις. 3) ἀναπόλησις, δευτέρωσις, ἐπανάληψις.
ūmĭnātor, ōris, ἀ. (rumino) ὁ ἀναπολῶν.
ūmĭno, are, καὶ (rūmĭnor) ἀ[illegible] μηρυκῶμαι, μηρυκίζω, ἀναμασσῶμαι. aliquid, ἀναμασσᾶσθαι, ἀναπολεῖν τι. 2) μεταφ. ἀναπολεῖν, ἀναμασσᾶσθαι, ἐπαναλαμβάνειν τι.
Rūmĭnus, i, ἀ. (rumus) πάντροφος, ἐπίκλησις τοῦ Διός.
rūmis, is, θ. θηλὴ μαστοῦ, μαστός.
rūmĭto, are, (rumor) θρυλλῶ.
*rūmo, are, ταὐτὸ τῷ rumino. Φῆστος, ταὐτὸ τῷ rumito. Λ. Γλωσ.
rūmor, ōris, ἀ. θροῦς, θρύλλημα, φήμη, λόγος. rumor multa fingit, ἡ φήμη πολλὰ πλάττει. falsis rumoribus terreri, ὑπὸ ψευδοῦς φήμης ἐκφοβεῖσθαι. rumor manat, serpit, ἡ φήμη ῥεῖ, ὑποῤῥεῖ, διαδίδοται, κατασκεδάννυται. rumor de aliqua re ad aliquem venit, perfertur, λόγος περί τινος πρός τινα ἥκει, ἔρχεται. rem te bene gessisse rumor erat, λόγος ἦν περὶ σοῦ, ὡς καλῶς πράξαντος. fama rumoresque, λόγος τε καὶ φήμη. rumor alicujus rei, ἔσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ de re. 2) φήμη, δόξα. plebis rumorem affectare, τὴν παρὰ τοῖς πολλοῖς δόξαν θηρεύειν. secundo rumore accipere, εὐφήμως ἀποδέχεσθαι. claro apud vulgum rumore erat propter virtutem, παρὰ τοῖς πολλοῖς διὰ τὴν ἀρετὴν εὐδοκίμει. 3) σπαν. ὁ φλοῖσβος, τὸ κάχλασμα τοῦ ὕδατος.
rumpĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ rhomphaea. Ἔννιος.
rumpo, rūpi, ruptum, ĕre, aliquid, ῥήγνυμι, διαῤῥήγνυμι. vincula, διαῤῥηγνύναι τὰ δεσμά. claustra, ῥηγνύναι, διακόπτειν, ἐκκόπτειν τὰ κλῇθρα. pontem, διακόπτειν, διασπᾶν, λύειν τὴν γέφυραν. carinam, συντρίβειν τὴν ναῦν. vestem, ῥηγνύναι, σχίζειν τὴν ἐσθῆτα. ordines hostium, ῥηγνύναι, διαῤῥηγνύναι, διακόπτειν, διασπᾶν τὰς τῶν πολεμίων τάξεις. μεταφ. rumpi, ῥαγῆναι, διαῤῥαγῆναι ὑπὸ φθόνου, ὑπ' ὀργῆς κ.τ.τ. 2) διακόπτω, διαλύω, λύω, ἀθετῶ τι. foedera, διακόπτειν, λύειν, ἀθετεῖν τὰς συνθήκας. fidem, ἀθετεῖν τὴν πίστιν. leges, ἀθετεῖν, παραβαίνειν τοὺς νόμους. silentia, λύειν τὴν σιωπήν. moras, ἐᾶν τὴν μέλλησιν, παύεσθαι τοῦ ὄκνου, οὐ διατρίβειν. 3) ῥήγνυμί τι fontem, ῥῆξαι, ἀναδοῦναι πηγήν. vocem, ῥηγνύναι, ἱέναι φωνήν. gemitum, ἱέναι στεναγμόν.
rumpōtĭnetum, i, οὐ. (rumpotinus) τόπος ἀναδενδράσι κατάφυτος.
rumpōtĭnus, a, um, (rumpus-tenus) τῶν ἀναδενδράδων. πρβλ. rumpus. 2) rumpōtĭna, æ, καὶ rumpot[illegible] θ. ἡ ἀγρία σφένδαμνος.
[illegible]mpus, i, ἀ. ὄσχη [illegible]

τέωρον ἄγουσιν ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον δένδρον.
rūmuscŭlus, i, ά. (ὑποκορ. τοῦ rumor) φαύλη φήμη, φαῦλοι λόγοι.
rūna, æ, θ. εἶδος βέλους ἢ ὑσσοῦ. 2) εἶδος γραφῆς παρὰ τοῖς βορείοις βαρβάροις, οὗ μνεία παρὰ Οὐεναντίῳ ἐν Carm. 7, 18, 19.
rūnatus, a, um, ὁ runā ὡπλισμένος. Ἔννιος.
runca, æ, θ. ταὐτὸ τῷ runco, ōnis, ἀμφ. γρ.
runcātĭo, ĭōnis, θ. (runco) βοτανισμός, ποασμός.
runcātor, ōris, ά. (runco) ὁ βοτανίζων, ποαστήρ.
runcĭna, æ, θ. ῥυκάνη. — Runcīna (ἐκ τοῦ runco, are) θεά τις τοῦ θερισμοῦ προεστῶσα.
runcĭno, are, ῥυκανῶ.
runco, are, aliquid, βοτανίζω, ποάζω τι. 2) ἀποτίλλω, τίλλω τι.
runco, ōnis, ά. (runcare) εἶδος ἄμης ἢ σκαλίδος.
rŭo, rŭi, rŭĭtum καὶ rŭtum, ĕre, (ΡΥΩ, ῥώομαι, ὀρούω) ῥάγδην καταφέρομαι, καταῤῥήγνυμαι, καταπίπτω, καταῤῥέω, πίπτω. aedes ruunt, ἐρείπεται, κατερείπεται, καταπίπτει ἡ οἰκία. imber ruit, ὁ ὄμβρος καταῤῥήγνυται, ῥάγδην καταφέρεται. ruunt victores victique, πίπτουσιν (ἀποθνήσκουσιν) οὔτε νικῶντες καὶ οἱ νικώμενοι. ruere in ensem, περιπίπτειν τῷ ξίφει. de montibus amnes ruunt, ἀπὸ τῶν ὀρῶν ποταμοὶ καταφέρονται. 2) μεταφ. πίπτειν, σφάλλεσθαι. ruit respublica, ἡ πολιτεία πίπτει, καταλύεται. 3) δρόμῳ φέρομαι, ᾄττω, ὁρμῶ, ὁρμῶμαι. in castra ruebant, δρόμῳ εἰς τὸ στρατόπεδον ἐφέροντο. ruit Oceano Nox, ὁρμᾶται, ἐξάττει, ἀνατέλλει ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ ἡ νύξ. ruere in servitium, φέρεσθαι, οἴχεσθαι φερόμενον εἰς δουλείαν. in pejus omnia ruunt, ἐπὶ τὸ χεῖρον ἅπαντα φέρεται. 4) aliquid, καταῤῥήγνυμι, καταβάλλω τι. naves ventus ruit, τὰς ναῦς ὁ ἄνεμος ἀνατρέπει. ruere aliquem, ἀνατρέπειν, καταβάλλειν τινά. rempublicam, ἀνατρέπειν, καταλύειν, συμφορᾷ περιβάλλειν τὴν πολιτείαν. 5) σκαλεύω, ἀνασκαλεύω τι. cinerem, σκαλεύειν τὴν τέφραν. aurum, ἀνασκαλεύειν, ἀνορύττειν, χρυσόν. mare permotum ventis ruit intus arenam, ἡ θάλασσα ὑπ' ἀνέμων κινουμένη, κυλίνδει βυσσόθεν τὴν ἄμμον — rūta et caesa εἴτε rūta caesa λέγουσιν οἱ νομικοὶ τὰ ἔπιπλα καὶ λοιπὰ ὑπάρχοντα, ὅσα οὐκ ἔγγεια, οὔτε οἰκοδομητά ἐστι.

rūpes, is, θ. (rumpo) ἡ ἀποῤῥώξ, κρημνός, πέτρα. rupes Tarpeja, ὁ κρημνὸς τοῦ Ταρπηΐου λόφου, ἡ Ταρπηΐα πέτρα.
rūpex, ĭcis, ά. (ῥύπαξ?) αὐχμηρός, ἀπειρόκαλος, τραχύς, ἄγροικος ἄνθρωπος.
rūpĭcăpra, æ, θ. (rupes-capra) ἀγρία εἴτε ὀρεινὴ αἴξ.
rūpĭco, ōnis, ά. ταὐτὸ τῷ rupex.
rūpīna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ rupes.
*rupsit, ἀρχαϊκ. ἀντὶ ruperit. Leg. XII Tab.
ruptĭo, ĭōnis, θ. (rumpo) ῥῆξις.
ruptor, ōris, ά. (rumpo) ὁ ἀθετῶν, παραβαίνων, παραβάτης. foederis, ὁ ἀθετῶν εἴτε ἀθετήσας τὰς σπονδάς, ὁ παράσπονδος.
ruptūra, æ, θ. ῥηγή, ῥῆγμα. Γέλλιος.
ruptus, a, um, ἴδ. rumpo.
rūrālis, e, (rus) τῶν ἀγρῶν, κατ' ἀγρόν, γεωργικός.
rūrālĭter, ἐπίῤ. κατ' ἀγρόν.
rūrātĭo, ĭōnis, θ. (ruro) γεωργία. Ἀπουλήϊος.
rūrestris, e, (rus) τῶν ἀγρῶν, γεωργικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
rūri, ἐπίῤ. ἴδ. rus.
rūrĭcŏla, (rus-colo) ἀγροδίαιτος, ἀγροῖκος. ruricola, ά. ὁ γεωργός, ἀγρότης, χωρίτης. 2) γεωργικός, χωριτικός.
†rūrĭcŏlāris, e, ἀγροδίαιτος, γεωργικός.
*rūrĭgĕna, æ, ά. (rus-gigno) ἀγρογενής, ἀγρότης, χωρίτης.
Rūrīna, æ, θ. (rus) θεά τις ἀγρότις.
rūro, are, καὶ ruror, ari, (rus) ἀγραυλῶ, κατ' ἀγρὸν διατρίβω, ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτῶμαι.
rursum καὶ rursus, ἐπίῤ. (re-versus) ὀπίσω, εἰς τοὐπίσω. cursare rursum prorsum, τρέχειν πρόσω καὶ ὀπίσω. rursum cadere, ὀπίσω πίπτειν. rursum vorsum, εἰς τοὐπίσω, εἰς τοὔπισθεν. 2) ὀπίσω, πάλιν, αὖθις, αὖ πάλιν, ἐκ νέου, ἐκ νέας, ἐκ καινῆς. 3) πάλιν, ἀνάπαλιν, ἔμπαλιν, τοὔμπαλιν, αὖ.
rūs, rūris, οὐ. τὰ ἔξω τοῦ ἄστεος, χώρα, ἀγροικία, ἀγρός, ἀγροί. ἐπιῤῥηματικῶς· rus, ἀγρόνδε, εἰς ἀγρόν. ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ, κατ' ἀγρόν, κατ' ἀγρούς. rure καὶ σπαν. ruri, ἀγρόθεν, ἐξ ἀγροῦ, ἐξ ἀγρῶν, 2) τὸ κατ' ἀγρὸν κτῆμα, χωρίον, ἀγρός. rure paterno, ἐν τῷ πατρῴῳ ἀγρῷ εἴτε χωρίῳ. ex meo rure hoc capio commodi, ἐκ τῶν ἐμῶν ἀγρῶν τοῦτο ἀπολαμβάνω. 3) ἀγροικία, τὸ ἄγροικον (ἦθος), ὁ ἀγρός. plenus ruris, μεστὸς ἀγροικίας.
ruscārĭus, a, um, (ruscum) τῆς ὀξυμυρσίνης εἴτε μυακάνθου.
Ruscĭno, ōnis, θ. Ῥουσκίνων, πόλις τῆς

Digitized by Google

Ναρϐωνίτιδος Γαλλίας, ἡ τανῦν La tour de Roussillon.
*rusculum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ rus) ἀγρίδιον, χωρίον.
ruscum, i, οὐ. καὶ ruscus, i, θ. ὀξυμυρσίνη, μυάκανθος.
ruse ταὐτὸ τῷ rure ἀρχαϊκ. ἴδ. rus.
Rusellae, arum, θ. Ῥουσέλλαι, πόλις Τυῤῥηνίας, τανῦν Roselle. Rusellani, orum, ἀ. πληθ. Ῥουσελλανοί.
Rusīna, ταὐτὸ τῷ Rurina.
Rūsor, ōris, ἀ. θεός τις παρὰ Ῥωμαίοις, προστάτης τῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ περιστροφῆς. Ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ rursus.
ruspor, ari, διερευνῶ.
russātus, a, um, (russus) ἐρυθρός, ἐρυθρὰν ἐσθῆτα ἐνδύς.
*russĕŏlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ russeus) ὑπόπυῤῥος, ὑπέρυθρος.
russĕus, a, um, (russus) ἐρυθραῖος.
russŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ russus) ὑπέρυθρος.
russus, a, um, πυῤῥός, ἐρυθρός, κόκκινος.
rustārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ ruscarius.
rustĭcānus, a, um, (rusticus) ἀγροδίαιτος, ἀγροῖκος, χωριτικός. homo rusticanus, ὁ χωρίτης, ἀγρότης.
*rustĭcātim, ἐπίῤ. ἀγροίκως.
rustĭcātĭo, ĭōnis, θ. (rusticor) ἡ ἐν ἀγροῖς δίαιτα, ἀγραυλία. 2) γεωργία, γεωπονία.
rustĭce, ἐπίῤ. ἀγροίκως.
rustĭcellus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ rusticus) ὑπάγροικος.
rustĭcĭtas, ātis, θ. (rusticus) ἀγροικία, ἄγροικος τρόπος, τὸ ἄγροικον, ἀπαίδευτον, ἀνελεύθερον, ἀπειροκαλία. 2) σπαν. ἡ γεωργία, γεωπονία. 3) ἀγρόται, χωρῖται.
rustĭcor, atus sum, ari, (rusticus) ἀγραυλῶ, κατ' ἀγρὸν διαιτῶμαι. 2) γεωργῶ, γεωπονῶ. 3) ἀγροικάζομαι, ἀγροίκως λέγω.
rustĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ rusticus) ὑπάγροικος. 2) rusticulus, i, ἀ. ὁ ἀγρότης, χωρίτης. 3) rusticula, æ, θ. ταὐτὸ τῷ gallina rustica, ἡ ἀγρία ἀλεκτορίς. (ἡ κοινῶς μπεκάτσα).
rustĭcus, a, um, (rus) ἀγροῖκος, ὁ, ἡ, τὸ κατ' ἀγρόν, ὁ, ἡ, τὸ ἐν ἀγρῷ. rustica vita, ὁ κατ' ἀγρὸν βίος, ἡ ἀγραυλία. rustica numina, αἱ ἀγρόνομοι εἴτε ἀγρότιδες Νύμφαι. rusticus homo καὶ ἁπλῶς rusticus, ἀ. ὁ ἀγρότης, χωρίτης. rustica, æ, θ. ἡ ἀγρότις, χωρῖτις. — gallina rustica καὶ ἁπλῶς rustica, θ. ταὐτὸ τῷ rusticula, ἴδ. rusticulus. 2) ἄγροικος, ἀπειρόκαλος, ἀπαίδευτος.
†rusto, are, ἐξακανθίζω.
rustum, i, οὐ. (συγκοπ. τοῦ rubustum) βάτος.
rūsum, καὶ russum, ἀρχαϊκ. ἀντὶ rursum.
rūta, æ, θ. ῥυτή, πήγανον, (βοτάνη) 2) μεταφ. ἡ πικρότης.
rūtābŭlum, i, οὐ. (ruo) σκάλευθρον. 2) σπαθίς, σπάθη, σπάθιον.
*rūtācĕus, a, um, (ruta) πηγάνινος. rutaceum oleum, τὸ πηγανέλαιον.
rūtātus, a, um, (ruta) ὁ πηγανίτης, ἡ πηγανῖτις. rutatum mustum, ὁ πηγανίτης οἶνος.
rūtellum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ rutrum) σκαλίς, ἀπομάκτρα.
Rŭtēni, orum, ἀ. πληθ. Ῥουτηνοί, Ῥουτανοί, Γαλλικὸν ἔθνος.
rŭtĭlesco, ĕre, (rutilus) πυῤῥοῦμαι.
Rŭtĭlĭus εἴτε Rŭtĭlĭus, a, um, Ῥουτίλιος εἴτε Ῥουτίλλιος. τοῦ Ῥουτιλλίου. Rutilius, ĭi, ἀ ὁ Ῥουτίλιος, Ῥουτίλος. 2) ἐπιθετ. rutilius, a, um, φυκιόεις.
rŭtĭlo, avi, atum, are, (rutilus) aliquid, πυῤῥῶ, πυῤῥαίνω τι. 2) πυῤῥίζω, πυῤῥιῶ, πυῤῥός εἰμι.
rŭtĭlus, a, um, πυῤῥός, ἔσθ' ὅτε καὶ ξανθὸς ἢ ἐρυθρός.
rūtrum, i, οὐ. (ruo) σκαλίς, σκαπάνη. 2) τρουλλίον τῶν κονιατῶν.
rutŭba, æ, θ. (κατὰ μετάθ. ἐκ τοῦ θόρυϐος) ταραχή. Οὐάῤῥων.
rūtŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ ruta) πηγάνιον.
Rŭtŭlus, a, um, τῶν Ῥουτούλων εἴτε Ῥοτόλων. Rutulus, i, ἀ. Ῥούτουλος εἴτε Ῥότολος. Rutuli, orum, ἀ. πληθ. οἱ Ῥούτουλοι εἴτε Ῥότολοι, ἀρχαῖον τῆς Λατίνης ἔθνος. 2) ποιητ. Rutuli, οἱ Ζακανθαῖοι, ὡς τῶν Ῥουτούλων ἄποικοι.
rŭtundus, a, um, ταὐτὸ τῷ rotundus.
rūtus, a, um, ἴδ. ruo.
rythmicus, rythmus, ἴδ. rhythmicus, rhythmus.

S

S, συντόμως (εἴτε Sex.) δηλοῖ τὸ πρωνύμιον Sextus, ὡς καὶ τὰ sacrum, semis, solvit, sibi, suis, κ.τ.τ. Τὰ δὲ S. C. δηλοῖ senatus consultum τὰ S. P. Q. R. senatus populusque Romanus. Τὰ S. I. stlitibus judicandis. Τὰ S. C. D. S. sibi curavit de suo. Ἐπὶ τάφων S. V. F. sibi vivus fecit. S. P. Q. S. sibi posteris que suis. Ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς δηλοῖ S. τὸ salutem. S. D. salutem dicit. S. D. M. εἴτε S. D. P. salutem dicit multam εἴτε plurimam. Τὰ δὲ S. T.

Digitized by Google

V. B. E. Q. V. si tu vales bene est, ego quidem valeo, «εἰ ἔῤῥωσαι, εὖ ἂν ἔχοι, ὑγιαίνω δὲ καὶ αὐτός.» Ἔτι S. V. V. G. E. Q. V. si vos valetis gaudeo, ego quidem valeo.

Săba, æ, θ. ἡ Σάβα, αἱ Σαβαί. Sabaeus, a, um, Σαβαῖος, Σαβαϊτικός. Sabaei. orum, ἀ. πληθ. οἱ Σαβαῖοι.

Săbādĭa, orum, οὐ. πληθ. ταὐτὸ τῷ Sabazia.

Săbādĭus, ταὐτὸ τῷ Sabazius.

Săbaei, Sabaeus, a, um, ἴδ. Saba.

sabāja, ae, θ. ὁ ζύθος, τὸ ζύθος, τὸ κοῦρμι (ἐν Ἰλλυρίᾳ). sabajārĭus, ὁ κατασκευάζων ἢ πίνων ζύθον.

sabănum εἴτε savănum, i, οὐ. σάβανον.

Săbăoth εἴτε Săbāoth, ἄκλιτ. Σαβαώθ. Λ. Ἑβραϊκή, δηλοῦσα τὰς οὐρανίους δυνάμεις.

Săbāte, ἄκλιτ. ἡ Σαβάτα, πόλις καὶ λίμνη τῆς Τυῤῥηνίας. Τὸ ἐπίθετον Sabatĭus καὶ Sabatīnus, a, um.

Sabatīni, orum, ἀ. πληθ. ἔθνος τι τῆς Καμπανίας.

Sabatīnus, a, um, ἴδ. Sabate.

Săbātĭus, a, um, ἴδ. Sabate.

Săbazĭa, orum, οὐ. πληθ. Σαβάζια, ἡ τοῦ Σαβαζίου (Διονύσου) ἑορτή.

Săbazĭus, ĭi, ἀ. Σαβάζιος, ἐπίκλησις τοῦ Διονύσου.

sabbătārĭus, a, um, σαββατικός. sabbatarius, ĭi, ἀ. ὁ σαββατίζων.

sabbătismus, i, ἀ. σαββατισμός.

sabbătizo, are, σαββατίζω.

sabbătum, i, οὐ. καὶ sabbata, orum, οὐ. πληθ. σάββατον. tricesima sabbata, τὸ τριακοστὸν σάββατον (τὸ μέγα σάββατον τοῦ Πάσχα).

Săbellĭcus, a, um, ταὐτὸ τῷ Sabellus.

Săbellus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ Sabinus) Σαβῖνος, Σαβινικός. ager Sabellus, ἡ Σαβίνη χώρα. Sabellus, i, ἀ. ὁ Σαβῖνος. — Sabelli, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Σαβῖνοι. 2) Σάβελλοι, ἐπώνυμον τῶν Σαυνιτῶν, οἱ γὰρ Σαυνῖται εἴτε Σαμνῖται κατά τινας τῶν Σαβίνων ἀπόγονοι ἦσαν.

Săbīna, æ, θ. Σαβίνη, Σαβίνη γυνή. 2) Σαβῖνα, κύριον ὄνομα γυναικός.

Săbīne, ἐπίρ. κατὰ τὴν τῶν Σαβίνων γλῶσσαν.

Săbīni, orum, ἀ. πληθ. ἴδ. Sabinus.

Săbīniānus, a, um, (Sabinus) Σαβινιανός, τοῦ Σαβίνου.

Săbīnus, i, ἀ. Σαβῖνος, ὁ τῆς Σαβίνης κάτοικος, ἴδ. Sabinus, a, um, 2) Σαβῖνος, κύριον ὄνομα ἀνδρός.

Săbīnus, a, um, Σαβῖνος, Σαβινικός. ager Sabinus, ἡ Σαβίνη χώρα. ἡ Σαβίνη. Sabini, orum, ἀ. πληθ οἱ Σαβῖνοι, ἔσθ' ὅτε καὶ ἡ τῶν Σαβίνων χώρα, ἡ Σαβίνη. — Sabinum, ὑπον. vinum, ὁ Σαβῖνος οἶνος. — Sabina herba, τὸ βράθυ (ᵃ τάνη).

Săbis, is, ἀ. Σᾶβις, ποταμὸς τῆς Βελγικῆς Γαλλίας, ὁ τανῦν Sambre.

săbūcum, i, οὐ. καὶ

săbūcus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ sambucus.

săbŭla, æ, ἀ. εἶδος ψαμάθου.

săbŭlētum, i, οὐ. καὶ

*săbŭlēta, orum, οὐ. πληθ. (sabulum) ψαμαθών.

săbŭlo, ōnis, ἀ. ἀμμώδης γῆ, ἄμαθος, ψάμαθος.

săbŭlōsus, a, um, (sabulum) ἀμαθώδης, ψαμαθώδης.

săbŭlum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ sabulo.

săburra, æ, θ (sabulum) ἕρμα, (τῶν πλοίων).

săburrālis, e, (saburra) ἐξ ἕρματος ἢ ἄμμου.

săburrārĭus, ĭi, ἀ. ὁ ἑρμάζων, ὁ ἑρματίζων. Ἐπιγρ.

săburro, avi, atum, are, aliquid, ἑρμάζω, ἑρματίζω τι. 2) μεταφ. saburratus, a, um, πληρωθείς, κορεσθείς.

Săcae, arum, ἀ. πληθ. Σάκαι, Σκυθικὸν ἔθνος. Saces, æ, ἀ. ὁ Σάκας.

sacal, οὐ. ἄκλιτ. τὸ Αἰγυπτιακὸν ἤλεκτρον.

saccārĭus, a, um, (saccus) τῶν σάκκων. 2) saccarius, ĭi, ἀ. ὁ βασταχτής, φορτοφόρος. 3) saccārĭa, æ, θ. ἡ ἀχθοφορία. saccariam facere, ἀχθοφορεῖν, φορτοφορεῖν.

saccătus, a, um, ἴδ. sacco.

saccellātĭo, ĭōnis, θ ἐν τῇ ἰατρικῇ· ἡ ἐπίθεσις σακκίων, (ξηρῶν καταπλασμάτων).

saccellus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ saccus σακκίον, βαλάντιον. 2) ἐν τῇ ἰατρικῇ· τὸ σακκίον.

saccĕus, a, um, (saccus) σάκκινος.

sacchărum, (-on), i, οὐ. σάκχαρον, σάκχαρι, σάκχαρ.

saccĭbuccis, e, (saccus-bucca) φυσίγναθος.

†saccĭnus, a, um, ταὐτὸ τῷ sacceus.

saccĭpērĭo, ĭōnis, ἀ. καὶ

saccĭpērĭum, ĭi, οὐ. (saccus-pera) σακκοπήρα.

sacco, avi, atum, are, (saccus) aliquid, σακκῶ, σακκίζω, διυλίζω τι. saccatus humor corporis εἴτε saccatum, τὸ οὖρον.

saccŭlārĭus, ĭi, οὐ. (sacculus) γόης, ἀγύρτης, θαυματουργός.

saccŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ saccus) σακκίον, σάκκος, σακκελιστήριον. 2) βαλάντιον, μαρσίπιον.

saccus, i, ἀ. σάκκος, σάκτας (τοῦ σίτου,

Digitized by Google

κ.τ.τ.) 2) πήρα, θύλακος (τῶν πτωχῶν) 3) μάρσιπος, βαλάντιον. 4) σάκκος, σακκελιστήριον, δυλιστήρ. 5) ἐν τῇ ἰατρικῇ· τὸ σακκίον. 6) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· ὁ σάκκος, τὸ εὐτελὲς τρίχινον ἀμφίεσμα.
săcellum, i, οὐ. (ὑποκ. τοῦ sacrum) μικρὸν ἄστεγον ἱερόν, μικρὸν τέμενος, τὸ ἱερόν.
săcēna, æ, θ. ὁ πέλεκυς τῶν ἱερῶν σφαγείων. ἀμφ. γρ. Φῆστος.
săcēnāris, e, ὁ διὰ τοῦ ἱεροῦ πελέκεως (săcēnā) σφαγιασθείς. Λίβιος. ἀμφ γρ.
săcer, cra, crum, (συγγενὲς τῷ ἅγιος) ἱερός. aedilicia omnia publica privata, sacra profana, πάντα τὰ οἰκοδομήματα δημόσια καὶ ἴδια, ἱερὰ καὶ βέβηλα. aedes sacrae, οἱ ἱεροὶ οἶκοι, οἱ ναοί. sacra laurus, ἡ ἱερὰ δάφνη. sacrum aurum, ὁ ἱερὸς χρυσός. via Sacra εἴτε clivus sacer, ἡ ἱερὰ ὁδός, (ἡ ἐπὶ τὸ Καπιτώλιον φέρουσα). mons Sacer, τὸ Ἱερὸν ὄρος, (ὄρος οὐ πόῤῥω τῆς Ῥώμης κείμενον). sacer alicujus, ἐνίοτε καὶ alicui, ἱερός τινος, ἱερός τινι. terra sacra omnium Deorum est, ἡ γῆ ἱερὰ τῶν πάντων Θεῶν ἐστι. sacra Jovis εἴτε Jovi quercus, ἡ ἱερὰ τοῦ Διὸς (τῷ Διὶ) δρῦς. 2) ἱερός, ἅγιος, σεβαστός, σεμνός. — ἐπὶ τῶν βασιλέων· ἱερός. βασιλικός, αὐτοκρατορικός. 3) ἱερὸς τοῖς καταχθονίοις θεοῖς, ἐναγής, ἐξάγιστος. is sacer esto εἴτε is Jovi sacer esto, ἐκεῖνος ἐξάγιστος ἔστω, ἱερὸς εἴτε θῦμα τοῦ καταχθονίου Διὸς ἔστω. 4) ἀποτρόπαιος, βδελυρός, αἰσχρός. sacer morbus, ἡ ἱερὰ νόσος, ἐπιληψία. — sacrum, i. οὐ. τὸ ἱερόν, ὅ,τι τῶν θεῶν ἱερόν ἐστιν, οἷον ναός, τέμενος, ἄγαλμα ἀνάθημα, θῦμα κ.τ.λ. 2) τὸ ἱερόν, ἡ ἱερουργία, θυσία, τελετή, ἑορτή. sacrum ἢ sacra facere, (ἱερὰ ῥέζειν) τὰ ἱερὰ ἐπιτελεῖν, ἱερουργεῖν, θυσίαν ποιεῖσθαι, θύειν. sacra gentilicia, τὰ συγγενικὰ ἱερὰ παροιμ. hereditas sine sacris, τὸ ἀκέρδιον κέρδος, ἡ τελεία ἡδονή. 3) sacra orum. οὐ. πληθ. τὰ ἱερά, ἀπόῤῥητα, μυστήρια.
săcerdos, otis, ἀ. καὶ θ. (sacer) ὁ ἱερεύς, ἱερείτης, ἡ ἱέρεια, ἱερεῖτις, ἱερίς. Κύρ. ὄν. Σακέρδως, ωτος.
săcerdōtālis, e, (sacerdos) ἱερατικός. 2) sacerdotalis, is. ἀ. ὁ ἱερατευκώς, ἱερατεύσας.
săcerdōtālĭter, ἐπίῤ. ἱερατικῶς. Πρόσπερος.
săcerdōtĭum, ĭi, οὐ. (sacerdos) ἱερατεία, ἱερεία, ἱερωσύνη.
*săcerdōtŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sacerdos) ἐλάττων ἢ μικρὰ ἱέρεια, ἡ ἱεροκόμος.
săcersanctus, a, um. σπάν. ἀντὶ τοῦ sacrosanctus.
Săces, ae, ἀ. ἴδ. Sacae.
sacodios, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ sacondios. Πλίνιος. ἀμφ. γρ.
săcōma, ătis, οὐ. σήκωμα.
săcōmārĭus, a, um, (sacoma) cucurbitae, κολοκύνθαι ἀντισηκώματος χάριν.
sacondĭos, ĭi, ἀ. (sacos) εἶδος ὑακινθίνης ἀμεθύστου, (λιθάριον) πρβλ. καὶ sacos.
sacŏpenĭum, ĭi, οὐ. σαγάπηνον, σαγάπηνος ὀπός.
sacon, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ sacos.
sacos, i, ἀ. τὸ ὑακίνθινον χρῶμα κατὰ τὴν τῶν Ἰνδῶν γλῶσσαν.
sacrābĭlĭter, ἐπίῤ. (ἴδε sacer, σημ. 4.) ἐπιληπτικῶς.
săcrāmentum, i, οὐ. (sacro) παρακαταβολή, ἣν τὸ πάλαι ἐν ἱερῷ τινι ἢ παρὰ ποντίφηκι κατετίθεσαν οἱ διαδικαζόμενοι, παρακαταθήκη. τὸ παράβολον, καὶ μεταφ. ἡ διαδικασία, δίκη, ἀμφισβήτησις. sacramento contendere cum aliquo, παρακαταβάλλειν τινί. μεταφ. διαδικάζεσθαι, ἀμφισβητεῖν τινι. 2) στρατιωτικὸς ὅρκος. sacramentum, εἴτε sacramento dicere alicui (apud aliquem) τὸν ὅρκον ἀποδιδόναι εἴτε ὀμνύειν τινί, ὁρκίζεσθαι, ἐξορκίζεσθαι παρά τινος. sacramento rogare εἴτε adigere milites, ὁρκίζειν, ὁρκοῦν, ἐξορκίζειν, ἐξορκοῦν τοὺς στρατιώτας. adigo milites sacramento Vespasiani εἴτε sacramento in nomen Vespasiani, ἐξορκίζω τοὺς στρατιώτας ἦ μὴν πιστοὺς ἔσεσθαι τῷ Οὐεσπασιανῷ. 3) ἔσθ' ὅτε ἁπλῶς· ὁ ὅρκος. dicere sacramentum, ὅρκον ὀμνύειν. sacramentum jurare in verba alicujus, ὀμνύειν τὸν ὅρκον, ἐξορκίζεσθαι παρά τινος. 4) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· τὸ μυστήριον.
Sacrāni, orum, ἀ. πληθ. (Σακρανοί) ἀρχαῖόν τι τῆς Λατίνης ἔθνος.
săcrārĭa, æ, θ. ἡ φύλαξ τῶν ἱερῶν. Ἐπιγρ.
săcrārĭum, ĭi, οὐ. (sacrum) ἱεροφυλάκιον, θησαυρός. 2) μυχὸς ναοῦ, τὸ ἄδυτον. 3) τὸ ἱερόν, ἱερὸν οἴκημα, ναΐδιον.
săcrārĭus, ĭi, ἀ. (sacer) ἱεροφύλαξ. Ἐπιγρ.
†săcrāte, ἐπίῤ. ἁγίως. 2) μυστικῶς.
săcrātĭo, ĭonis, θ. (sacro) καθιέρωσις, ἀφιέρωσις.
săcrātor, ōris. ἀ. (sacro) ὁ καθιερῶν, ἀφιερῶν. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Σακράτωρ.
săcrăvĭenses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ οἰκοῦντες. Φῆστος.
sacres, σπάν. ἀντὶ τοῦ sacri, οἷον· sacres porci, οἱ ἱεροὶ ἢ ἁγνοὶ χοῖροι. sacrem porcum, αἰτ. ἀ. τὸν ἱερὸν χοῖρον.
săcrĭcŏla, æ, ἀ. καὶ θ. (sacrum-colo), ὁ, ἡ ἱεροκόμος, ὁ, ἡ ἱεροποιός.

Digitized by Google

*săcrĭfer, ĕra, ĕrum, (sacrum-fero) ἱεροφόρος.
săcrĭfĭcālis, e, (sacrificium) θυτικός, θυτήριος.
*săcrĭfĭcātĭo, ĭōnis, ἡ. (sacrifico) ἱερουργία, ἱεροποιΐα, θυσία.
†săcrĭfĭcātor, ōris, ὁ. ἱερουργός, ἱεροποιός, θυτήρ.
săcrĭfĭcātrix, īcis, θ. ἡ ἱερουργός, ἡ θύουσα. ἐπίθ. τῆς Ἀφροδίτης. Ἐπιγρ.
*săcrĭfĭcātus, us, ὁ. ταὐτὸ τῷ sacrificatio.
săcrĭfĭcĭum, ĭi, οὐ. (sacrifico) ἱερουργία, θυσία, τὰ ἱερά. sacrificium diis facere, θυσίαν ποιεῖν εἴτε θύειν τοῖς θεοῖς. perpetrare, τὰ ἱερὰ τελεῖν. parare, θυσίαν παρασκευάζεσθαι.
săcrĭfĭco, avi, atum, are, καὶ sacrificor, ari, (sacrum-facio) ἱερουργῶ, θύω, θυσίαν ποιῶ εἴτε ποιοῦμαι. alicui deo, θεῷ τινι. 2) aliquid, θύω τι. pecora, βοσκήματα, poculum, λείβειν, σπένδειν φιάλην, τουτέστιν οἶνον ἐκ φιάλης. lustro, ἐπιτελεῖν καθαρμούς.
săcrĭfĭcŭlus i, ὁ. (ὑποκορ. τοῦ sacrificus) ἱερουργός, ἱεροποιός, θυτήρ 2) rex sacrificulus, ὁ ἱερῶν βασιλεύς. Οὕτω μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς βασιλείας ἐκαλεῖτο ἐν Ῥώμῃ ὁ ἱερεύς, ὁ ἔχων τὴν ἡγεμονίαν τῶν θυηπολιῶν, ὧν πρότερον ἐπεμελοῦντο οἱ βασιλεῖς. Ἀπείρητο δ' αὐτῷ καὶ ἄρχειν καὶ δημηγορεῖν, κατὰ Πλούτ. ἐν κεφαλ. Ῥωμαϊκ. 63.
săcrĭfĭcus, a, um, (sacrum-facio) ἱεροποιός, ἱερουργός, θυοπόλος. 2) rex sacrificus, ταὐτὸ τῷ rex sacrificulus, ἴδ. sacrificulus. Λ. ποιητική.
*săcrĭlĕge, ἐπίῤ. (sacrilegus) ἱεροσύλως, ἀνοσίως, ἀσεβῶς.
săcrĭlĕgĭum, ĭi, οὐ. (sacrilegus) ἱεροσυλία, ἱεροσύλησις, θεοσύλησις, ἱεροσύλημα. 2) βεβήλωσις.
săcrĭlĕgus, a, um, (sacrum-lego) ἱερόσυλος. sacrilegus, i, ὁ. ὁ ἱερόσυλος, θεοσύλης. 2) ἀνόσιος, βέβηλος, ἀσεβής, μιαρός.
sacrĭma, æ, θ. (sacer) ἀπαρχὴ γλεύκους τῷ Διονύσῳ. Φῆστος καὶ Γλωσσάρια.
Sacrĭportus, καὶ Sacri portus, ūs, ὁ. Ἱερὸς λιμήν, πόλις τῆς Λατίνης. 2) πόλις, παρὰ τὸν Ταραντῖνον κόλπον κειμένη.
sacrĭum, ĭi, οὐ. τὸ Σκυθικὸν ἤλεκτρον.
sacrō, avi, atum, are. (sacer) aliquid, alicui, ἱερῶ, καθιερῶ, ἀφιερῶ τί τινι. 2) ἀφιερῶ, δίδωμί τινί τι. 3) ἱερῶ, ἱερὸν ποιῶ τι. lex sacrata, ὁ ἱερὸς νόμος. Οὕτως ἐκαλοῦντο ἱεροί τινες νόμοι παρὰ Ῥωμαίοις· οἱ δὲ παραβάντες αὐτοὺς ἐξάγιστοι ἐγίγνοντο, καὶ τὰ χρήματα αὐτῶν Δήμητρος ἱερά. 4) ἱερόν, ἀείμνηστον, ἀθάνατον ποιῶ τι. 5) caput alicujus sacrare εἴτε Jovi sacrare, ἐξάγιστον ποιεῖν τινα, κατονομάζειν τινὰ τῷ καταχθονίῳ Διΐ.
săcrōsanctus, καὶ sacro sanctus, a, um, (εὕρηται καὶ κατὰ τμῆσιν sacroquesanctum, παρὰ Πλινίῳ ἱστ. φυσ. 7,44,45). (sacer-sanctus) ἱερὸς καὶ ἅγιος, ἱερὸς καὶ ἄσυλος. sacrosanctus tribunus plebis, ὁ ἄσυλος δήμαρχος. sacrosancta potestas, ἡ ἄσυλος ἀρχή. Σημ. ὁ βίαν ἀσύλῳ τινὶ ἀρχῇ προσφέρων ἐξάγιστος ἐγίγνετο, ὡς τῷ μεγίστῳ ἄγει ἔνοχος. 2) ἄσυλος, ἄθικτος. 3) πανάγιος, παναγής, ἱερὸς καὶ ἅγιος.
săcrŭfĭco, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ sacrifico.
sacrum, ἴδ. sacer.
Saddūcaeus, i, ὁ. Σαδδουκαῖος.
saeclum, ταὐτὸ τῷ saeculum.
saecŭlāris, e, (saeculum) τοῦ αἰῶνος, ἑκατονταέτηρος. ludi saeculares, ἡ ἑκατονταέτηρος ἑορτή. Ταύτην τὴν ἑορτὴν τὸ μὲν πάλαι δι' ἐνενηκοστοῦ ἔτους ἑώρταζον, ὕστερον δὲ δι' ἑκατοστοῦ δεκάτου. Τριήμερος δ' ἦν μετὰ παννυχίδων, καὶ πυθόχρηστοί τινες καθαρμοί τε καὶ θυσίαι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπετελοῦντο. Ὁ δὲ ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν (Ἑκάεργον καὶ Ἑκαέργην) ἐκαλεῖτο carmen saeculare. 2) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· κοσμικός, τοῦ κόσμου τούτου, λαϊκός, βέβηλος, οὐχ ἱερός.
saecŭlum, i, οὐ. γενεά, γένος, φῦλον. saeculum muliebre, τὸ γυναικεῖον φῦλον, τὸ τῶν γυναικῶν γένος. ferarum, τὸ τῶν θηρίων γένος. saecula mortalia, τὰ θνητὰ γένη, τὰ ζῷα. 2) γενεὰ ἀνθρώπου, γενεὰ ἀνδρῶν, γενεά, (τρεῖς δὲ γενεαὶ ἑκατὸν ἔτη ἐστίν). 3) ἐνίοτε· ὁ μήκιστος τοῦ ἀνθρωπίνου βίου χρόνος, ἡ ἑκατονταετηρίς, ὁ αἰών. 4) αἰών, μακρός τις χρόνος. miliarium saeculum, χιλιετηρίς, οἷα ἑωρτάσθη ἡ ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Ἄραβος τῷ 248 μ. χρ. 5) αἰών, γενεά, ἄνθρωποι αἰῶνός τινος, χρόνοι, κ.τ.τ. 6) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· ὁ αἰών, ὁ κόσμος, τὸ βέβηλον, ἐπίγειον, μάταιον.
saepe, ἐπίῤ. πολλάκις. saepius, πλεονάκις. saepissime, πλειστάκις.
saepĕnŭmĕro, ἐπίῤ. (saepe-numerus) πλεοναστικῶς ἀντὶ τοῦ saepe.
saepes, is, θ. ταὐτὸ τῷ sepes.
saepĭuscŭle, καὶ saepĭcŭle (ὑποκορ. τοῦ saepe) πλεονάκις.
saepĭo, ire, ταὐτὸ τῷ sepio.
saeptum, ταὐτὸ τῷ septum, ἴδ. sepio.

Digitized by Google

saeta, saetiger, κ. τ. λ. ταὐτὰ τοῖς seta κ. τ. λ.
Saetăbis, is, θ. Σέταβις εἴτε Σαιταβίς, πόλις τῆς ἐν Ἱσπανίᾳ Ταῤῥακωνησίας, διάσημος ἐπὶ λινοῖς ὑφάσμασιν, ἡ τανῦν Jativa. Τὸ ἐπίθετον· Saetăbus, a, um, οἱ δὲ πολῖται Saetabĭtāni, orum, ἀ. πληθ.
saeve, ἐπίῤ. ἀπηνῶς, ἀγρίως, μανικῶς, ὠμῶς, χαλεπῶς.
*saevĭdĭcus, a, um, (saevus-dico) πικρόγλωσσος.
saevĭo, ĭi, ītum, ire, (saevus) ἀγριαίνω, ἀγριαίνομαι, μαίνομαι, λυσσῶ. in aliquem ἢ in aliquid, ἀγρίως, μανικῶς, ὠμῶς, ἀπηνῶς χρῆσθαι εἴτε προσφέρεσθαί τινι. ποιητ. alicui, ἀγριαίνειν, χαλεπαίνειν τινί.
saevis, e, ταὐτὸ τῷ saevus.
saevĭtas, ātis, θ. μεταγενέστ. τύπος τοῦ saevitia.
saevĭter, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ saeve.
saevĭtĭa, æ, θ. ἀπήνεια, ἀγριότης, μανία, ὠμότης, χαλεπότης.
saevĭtĭes, ei, θ. ταὐτὸ τῷ saevitia.
*saevĭtūdo, ĭnis, ταὐτὸ τῷ saevitia.
saevus, a, um, ἠγριωμένος, ἐξηγριωμένος, ἄγριος, ἀπηνής, μαινόμενος, ὠμός, χαλεπός, δεινός. saevum, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ saeve.
sāga, æ, θ. ἴδ. sāgus.
săga, æ, θ ἀντὶ τοῦ săgum.
săgācĭtas, ātis, θ. (sagax) ἡ τῶν αἰσθήσεων μάλιστα δὲ τῆς ὀσφρήσεως ὀξύτης, τὸ ὀξύῤῥινον, εὔρινον, ἡ ῥίς. 2) ὀξύτης νοός, ἀγχίνοια, σύνεσις.
săgacĭter, ἐπίῤ. (sagax) εὐρίνως, ὀξύ. sagacissime odorari, ὀξύτατον ὀσφραίνεσθαι εἴτε ῥινηλατεῖν. 2) ὀξύ, ἀγχίνως, συνετῶς, εὐστόχως,
săgăna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ saga, ἴδ. sagus.
săgăpēnum, ταὐτὸ τῷ sacopenium.
Săgăris, is, εἴτε Sangărĭus, ĭi, ἀ Σαγγάριος, ποταμὸς τῆς Φρυγίας. Sangarius, a, um, Σαγγάριος, Φρύγιος. Sagarītis, ĭdis, θ. ἡ Σαγγαρῖτις, Φρυγία.
săgārĭa, æ, θ. σαγοποιΐα. 2) σαγεμπορία.
săgārĭus, a, um, (sagum) τοῦ σάγου, τῶν σάγων. sagarius, ĭi, ἀ. σαγοφύλαξ. 2) σαγέμπορος.
săgātus, a, um, (sagum) σάγον φορῶν, ἐκ σάγου πεποιημένος
săgax, ācis, (sagio) ὀξὺς τὰς αἰσθήσεις, ὀξὺ αἰσθανόμενος. 2) κατ' ἐξοχήν. ὀξὺς τὴν ὄσφρησιν, ὀξὺ ὀσφραινόμενος, εἴτε ῥινηλατῶν, ὀξύῤῥις, ὀξύῤῥινος, εὔρις, εὔρινος. 3) μεταφ. ὀξύς, ἀγχίνους, συνετός, εὔστοχος.
sagda, æ, θ. λιθάριόν τι πράσινον.
săgēna, æ, θ. σαγήνη.
sagenon, i, οὐ. εἶδος λιθαρίου.
săgīna, æ, θ. (συγγενὲς τῷ σάττω). σιτεία σίτισις, σιτισμός, χορτασμός, χορτασία. 2) σίτισις, χόρτος σῖτος, σιτίον, τροφή. 3) σιτευτὸν εἴτε σιτιστὸν κτῆνος. 4) σάρξ, εὐσαρκία, εὐτραφία.
săgīnārĭum, ĭi, οὐ. (sagina) τόπος ἔνθα τὰ κτήνη σιτίζεται.
săgīnātĭo, ōnis, θ. σιτεία, χορτασία, σίτισις, σιτισμός.
†săgīnātor, ōris, ἀ. σιτευτής, χορταστής. ἀμφ. γρ.
săgīno, avi, atum, are, (sagina) aliquem, σιτῶ, σιτίζω, χορτάζω τινά. — saginatus, a, um, σιτευτός, σιτιστός, εὐτραφής.
*sāgĭo, ire, (sāgus) ὀξὺ αἰσθάνομαι, ὀξὺ νοῶ.
săgitta, æ, θ. οἰστός, τόξευμα, βέλος. sagittam jacere, τόξευμα βάλλειν, ἀφιέναι. aliquem sagittā trajicere, transfigere, τοξεύματί τινα διατιτρώσκειν, πείρειν. sagittis aliquem configere κατατοξεύειν τινά. 2) βέλος ἢ τόξευμα (τὸ ἄστρον). 3) φλεβοτόμον, σμιλίον. 4) ἄκρον μοσχεύματος εἴτε κλήματος. 5) εἶδος τελματιαίας βοτάνης.
săgittārĭus, a, um, (sagitta) τοξικός, τῶν τοξευμάτων.—sagittarius, ĭi, ἀ. ὁ τοξότης, τοξοφόρος. 2) τοξότης, (ἄστρον).
săgittātus, a, um, ἴδ. sagitto.
săgittĭfer, ĕra, ĕrum, (sagitta-fero) οἰστοφόρος. 2) τοξοφόρος. sagittifer, ĕri, ἀ. ὁ τοξότης (ἄστρον). Α. ποιητ.
săgittĭger, ĕri, ἀ. (sagitta-gero) τοξότης, (ἄστρον).
săgittĭpŏtens, ntis, ἀ. (sagitta-potens) τοξότης (ἄστρον).
săgitto, avi, atum, are, τοξεύω. aliquem, τοξεύειν, τοξεύματι βάλλειν τινά.
săgittŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sagitta) μικρὸν τόξευμα.
sagma, æ, θ. τὸ σάγμα. (πρβλ. περὶ τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ γένους καὶ τὰς λέξεις. diadema καὶ glaucoma).
sagmārĭus, a, um, σάγμα φέρων. sagmarius, ĭi, ἀ. (ὑπον. equus, mulus, asinus) τὸ σαγμάριον, ὑποζύγιον. sagmarium, ĭi, οὐ. τὸ ἐπὶ τοῦ σάγματος φορτίον. Σερούϊος.
sagmen, ĭnis, οὐ. ἱεροβοτάνη, ἡ βοτάνη, ἣν οἱ τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις ἐφόρουν σημεῖον τῆς ἀσυλίας, ὥσπερ οἱ τῶν Ἑλλήνων τὰ κηρύκεια.
săgŏchlămys, ȳdis, θ. (σαγοχλαμύς).
săgŏpēnĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ sacopenium.

Digitized by Google

săgŭlāris, via (sagum) ὁδός τις ἐν τῷ Ῥωμαϊκῷ στρατοπέδῳ.
*săgŭlātus, a, um, (sagulum) σάγιον φορῶν, σαγηφορῶν.
săgŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ sagum) σάγιον, σάγος, χλαμύς, ἐπιθωρακίδιον.
săgum, i, οὐ. ὁ σάγος, εἶδος παχείας χλαμύδος εἴτε ἐπιθωρακιδίου ἐν χρήσει μάλιστα τῶν στρατιωτῶν, ὅθεν αἱ φράσεις· in sagis esse, ἐν πολέμῳ εἶναι, πολεμεῖν. saga sumere, ad saga ire, ἐπὶ πόλεμον τρέπεσθαι. saga ponere, ἀποθέσθαι τὰ ὅπλα, εἰρηνεῦσαι. (Κατὰ Πολύβιον, ἡ λέξις Κελτική· ἐτυμολογεῖται δὲ κατά τινας καὶ παρὰ τὸ Ἑλλην. σάττω).
Săguntīnus, a, um, (Saguntum) Ζακανθαῖος, Σαγουντηνός. Saguntini, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Ζακανθαῖοι, Σαγουντηνοί.
Săguntum, i, οὐ. καὶ Saguntus (os), i, θ. τὸ Σάγουντον, ἡ Σάγουντος, ἡ πρότερον Ζάκανθα καὶ Ζάκανθος καλουμένη, πόλις τῆς Ἱσπανίας.
săgus, i, ἀ. σπάν. ἀντὶ τοῦ sagum.
sāgus, a, um, μαντικός, προφητικός. — saga, æ, θ. ἡ μαγγανεύτρια, μάγος, φαρμακεύτρια, ἐπῳδός. 2) ἡ μαστρωπός, προαγωγός.
Saio, ōnis, ἀ. εἶδος κλητῆρος ἢ θυρωροῦ. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
Săis, is, θ. Σάϊς. Saītes, ἀ. ὁ Σαΐτης. Saītĭcus, a, um, Σαϊτικός.
Sajo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ saio.
săl, sălis, ἀ. (σπαν. οὐ.) ὁ ἅ λ ς. sales, οἱ ἅλες. sal fossilis, ὁ ὀρυκτὸς ἅλς. παροιμ. multos modios salis simul edere, τῶν ἁλῶν πολλοὺς μεδίμνους συγκατεσθίειν εἴτε συναναλίσκειν, τουτέστι· φιλίαν εἶναί τισιν ἐκ μακροῦ χρόνου. 2) ποιητ. ἡ ἅλς, ἅλμη, θάλασσα. 3) σπῖλός τις τῶν πολυτελῶν λίθων, ἀλὸς χόνδρῳ παρεμφερής. 4) μεταφ. ἡ ἀστειότης, κομψότης. sales, πληθ. οἱ ἅλες, οἱ ἀστεῖοι λόγοι, τὰ ἀστεῖα, οἱ ἀστεϊσμοί.
sălăcaccăbĭa, orum. οὐ. πληθ. (sal-caccabus) ἁλιστὰ εἴτε ἁλμαῖα ἐν κακάβαις ἑψημένα.
Sălācĭa, æ, θ. (sal) ἡ Τηθὺς παρὰ Ῥωμαίοις ἢ ἡ Ἀμφιτρίτη.
sălācĭtas, ātis, θ. (salax) ἀσέλγεια, κνισμός, ἀφροδισιασμός, λαγνεία.
sălăco ἢ salacon, ōnis, ἀ. σαλάκων.
sălămandra, æ, θ. σαλαμάνδρα, εἶδος σαύρας.
Sălămīna, æ, θ. παρὰ νεωτέροις (οἷον παρὰ Ἰουστίνῳ 2, 7, 7, καὶ 44, 3, 2), ἀντὶ τοῦ Salamis.
Sălămīnĭăcus, a, um, Σαλαμινιακός.
Sălămīnĭus, a, um, Σαλαμίνιος. Salaminii, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Σαλαμίνιοι.
Sălămis, īnis, θ. Σαλαμίς, νῆσος πρὸς τῇ Ἀττικῇ κειμένη, ἡ τανῦν Κούλουρη, περὶ ἧς σχόλιον ἀρχαῖον· « Κούλουρις πάλαι ἐλέγετο, ὡς Καλλίμαχος ὁ Κυρηναῖος ἐν Ἑκάλῃ φησίν. » 2) Σαλαμίς, πόλις τῆς Κύπρου, ἡ τανῦν Πόρτο Κωστάντσα.
Sălăpĭa, æ, θ. Σαλαπία εἴτε Σαλπία, πόλις τῆς Ἀπουλίας. Τὸ ἐπίθετον Salapīnus, a, um, οἱ δὲ πολῖται Salapini εἴτε Salapĭtāni, orum, ἀ. πληθ. Σαλάπιοι ἢ Σαλαπιτανοί.
†salapitta, æ, θ. ῥάπισμα. Ἀρνόβιος.
sălăpūtĭum, ĭi, οὐ. νάννος ἀσελγής.
sălar, ăris, ἀ. ποτάμιός τις ἰχθύς. ἢ νέος ἀτταχεύς. Ἴδε καὶ salmon. Αὐσόνιος. Σιδώνιος.
salariāna castanea, θ. εἶδος καστάνου. Πλίνιος.
sălārĭārĭus, ĭi, ἀ. (salarium) μισθοδοτούμενος.
sălārĭum, ĭi, ἴδ. salarius.
sălārĭus, a, um, (sal) τοῦ ἁλός. salarius, ĭi, ἀ. ὁ ταριχοπώλης. — via Salaria. θ. ἡ Σαλαρία ὁδός, ἀπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ Κολλίνης πύλης εἰς τὴν Σαβίνην φέρουσα. — salarium, ĭi, οὐ. τὸ καλούμενον ἁλατικόν, (ἴδ. Πλίν. Φυσ. Ἱστορ. 31, 7, 41), γερούσιος μισθός, ἐπίδομα, γέρας. 2) μισθός. Ἐντεῦθεν τὸ γαλ. salaire.
Salassi, orum, ἀ. πληθ. Σάλασσοι, Σαλασσοί, Σαλάσσιοι, ἔθνος Κελτικὸν ἐν τῇ ἄνω Ἰταλίᾳ.
sălax, ācis, (salio) ἀσελγής, κνιζόμενος, λάγνος. 2) κνισμὸν ἐγείρων, ἀφροδισιαστικός.
săle, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ sal.
sălĕbra, æ, θ. ὑπον. via, καὶ συνηθέστερον sălĕbrae, ārum, θ. πληθ. (salio) ἀπόκροτος ὁδός, τραχεῖα εἴτε ἀνώμαλος ὁδός. 2) τιναγμός, διασεισμός, κίνησις. 3) μεταφ. ἡ τοῦ λόγου τραχύτης, τὰ τοῦ λόγου προσκόμματα εἴτε ἐμποδίσματα.
sălĕbrātim, ἐπίρ. τραχέως, ἀνωμάλως. ἀμφ. γρ. Σιδώνιος.
sălĕbrātus, a, um, (salebra) τραχύς, ἐμποδὼν ὤν.
*sălĕbrĭtas ātis, θ. (salebra) τὸ ἀνώμαλον, τραχύτης.
sălĕbrōsus, a, um, (salebra) ἀπόκροτος, ἀνώμαλος, τραχύς. μεταφ. salebrosa oratio, ὁ τραχύς, ἐμποδιζόμενος καὶ ἰσχόμενος λόγος.
Sălentīni εἴτε Sallentini, orum, ἀ. πληθ. Σαλλεντῖνοι, Σαλλεντινοί, ἔθνος τῆς Μεσσαπίας. 2) Σαλεντίνη, ἡ τῶν Σαλεντίνων χώρα. — Salentinus, a, um, Σαλεντῖνος, Σαλλεντηνός.
Sălernum, i, οὐ. Σάλερνον, πόλις τῶν Πι-

Digitized by Google

κεντίνων. Τὸ ἐπίθετον· Salernītānus, a, um.

salgăma, orum. οὐ. πληθ. τὰ ἅλματα, ἅλμια.

salgămārĭus, ĭi, ἀ. (salgama) ἁλμευτής.

Sălĭāris, e, (Salii) τῶν Σαλίων ἱερέων. carmen Saliare, ὁ τῶν Σαλίων ὕμνος saltus Saliaris, ἡ τῶν Σαλίων ἐνόπλιος ὄρχησις. sacra Saliaria, ἡ τῶν Σαλίων ἑορτή. μεταφ. dapes Saliares, ἡ πολυτελὴς θοίνη, (τοιαῦται γὰρ ἦσαν αἱ τῶν Σαλίων).

sălĭātus, ūs, ἀ. (Salii) ἡ τῶν Σαλίων τιμὴ εἴτε ἱερατεία.

sălĭcastrum, i, οὐ. (salix) ἡ ἐν ἰτεῶσι φυομένη ἀγριάμπελος.

sălictarĭus, a, um, (salictum) lupus salictarius, τὸ λειμόδωρον ἢ ἡ ὀροβάγχη, ἡ ἐν ἰτεῶσι φυομένη. 2) salictarius, ĭi, ἀ. ὁ τοῦ ἰτεῶνος ἐπιμελούμενος.

sălictētum, i, οὐ. Οὐλπιανός. ἀμφ. γρ. ἀντὶ τοῦ sălĭcētum, καὶ

sălictum, i, οὐ. (salix) ἰτεών.

sălĭfŏdīna, æ, θ. (sal-fodio) τὰ ἁλοπήγια.

sălignĕus εἴτε salignus, a, um, (salix) ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.

Sălĭi, ĭorum, ἀ. πληθ. (salio) Σάλιοι, οἱ τοῦ Ἄρεως καὶ τῶν ἄλλων ἐνόπλων θεῶν ἱεροῖς. Οὗτοι τῷ Μαρτίῳ μηνὶ (περὶ τὰ Παναθήναια) ἐνοπλίους ὀρχήσεις διὰ τῆς πόλεως ἦγον. ἅμα ταῖς κινήσεσιν ὕμνους τινὰς ἀρχαίους ᾄδοντες.

sălillum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ salinum) salillum animae, μικρόν τι μόριον ζωῆς. Πλαύτ. Τριν. 2, 4, 91.

sălĭnăcĭdus, a, um, ἡμαρτ. γρ. ἀντὶ τοῦ salmacidus, ὅπερ ἴδε.

sălīnae, arum, θ. πληθ. (sal) τὰ ἁλοπήγια, οἱ ἅλες. Salinae Romanae, εἴτε ἁπλῶς Salinae, αἱ παρὰ ταῖς τοῦ Τιβέριος ἐκβολαῖς ἅλες.

*sălīnārĭus, a, um, (salina) τοῦ ἁλοπηγίου.

sălīnātor, ōris, ἀ. (salina) ἁλατοπώλης ἢ ἁλοπηγός. Ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον Σαλινάτωρ.

sălīnum, i, οὐ. (sal) (ἁλατοδοχεῖον), ἁλιά.

sălĭo, (īvi), ītum, īre, (sal) aliquid, ἁλίζω, ἁλμεύω τι.

sălĭo, lŭi, ltum, ire, ἅλλομαι, πηδῶ, ἔσθ' ὅτε καὶ πάλλομαι, πάλλω, σκιρτῶ, κ.τ.τ. salientes, ium, θ (ὑπον. aquæ), τὸ κρουνατον ὕδωρ, οἱ κρουνοί. 2) ὀχεύω. 3) μεταβατ. aliquam, βατεύω (κυρίως ἐπὶ ζώων).

*sălĭsātĭo εἴτε salissatio, ōnis, θ. (ἐκ τοῦ ἀχρήστου saliso τοῦ ἐκ τοῦ salio), παλμός.

Sălĭsubsŭli, orum, ἀ. πληθ. (Salii-subsilio) κωμικ. οἱ ὀρχησταὶ Σάλιοι.

*sălĭtĭo, ĭōnis, θ. (salio) ὀχεία.

sălĭto, are, σπάν. ἀντὶ τοῦ salto.

sălĭtor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ sallitor.

*sălĭtūra, æ, θ. (salio) ἅλισις, ἁλισμός, ἅλμευσις.

sălĭtus, a, um, ἴδ. salio ἐκ τοῦ sal.

sălĭunca, æ, θ. ἀγρία Κελτικὴ νάρδος, ἡ κατὰ Λιννατον Valeriana Celtica.

Sălĭus, a, um, ἴδ. Sălĭi, ĭorum.

sălīva, æ, θ. σίαλον. salivam alicui movere, ὀρεξίν τινι ἐμποιεῖν. quidquid ad salivam facit, ὅ,τι ὀρεκτικόν 2) σιαλῶδες ὑγρόν. 3) χυμός, γεῦσις, γεῦμα.

sălīvārĭus, a, um, (saliva) σιαλώδης.

sălīvātĭo, ĭōnis, θ. (salivo) σιαλισμός.

sălīvātum, i, οὐ. (saliva) φάρμακόν τι σιαλοποιόν.

sălīvo, are, (saliva) σιαλίζω, σιαλογοῶ. 2) aliquem, θεραπεύω τινὰ διὰ τοῦ σιαλισμοῦ.

sălīvōsus, a, um, σιαλώδης.

sălix, ĭcis, θ. ἰτέα, οἰσύα. Κατὰ Θεόφραστον Ἰστ. φυτ. 3, 13, 7, ἑλίκην ἐκάλουν τὸ δένδρον τοῦτο οἱ περὶ Ἀρκαδίαν.

Sallentīni, Sallentinus, ταὐτὰ τοῖς Salentini, κ.τ.τ.

sallītor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ salsamentarius, ĭi, ἀ.

sallītūra, æ, θ. ἴδ. salītūra.

sallĭo, īvi, ītum, īre, ταὐτὸ τῷ salio, 1.

sallo εἴτε sălo, salsum, ĕre, (sal) ἁλίζω τι. —ἐκ τούτου εὔχρηστον τὸ salsus, a, um, ἁλιστός, ἅλμιος. salsa, orum, οὐ. πληθ. τὰ ἅλμια. 2) ἁλμυρός. mare salsum, ἡ ἁλμυρὰ θάλασσα, ὁ ἁλμυρὸς πόντος. vada salsa, ἁλμυρὰ κέλευθα, κ.τ.τ. 3) ἁλμυρός, ἀστεῖος. salsa, orum, οὐ. πληθ. οἱ ἁλμυροὶ λόγοι, οἱ ἅλες, ἀστεϊσμοί.

Sallustĭus, i, ἀ. Σαλλούστιος. Sallustiānus, a, um, τοῦ Σαλλουστίου, Σαλλούστειος.

salmăcĭdus, a, um, (salgama, salmacidus) ἁλμυρός, ἁλώδης καὶ ἅμα ὀξώδης.

Salmăcis, ĭdis, θ. Σαλμακὶς (κρήνη καὶ νύμφη τῆς Καρίας). Ἐντεῦθεν Salmacides, æ, ἀ. ὁ ἀνδρόγυνος, (ἐμυθεύετο γὰρ οὕτω διατίθεσθαι τοὺς ἐκ τῆς Σαλμακίδος πιόντας).

salmo, ōnis, ἀ. ἀτταγεύς, (ἰχθύς).

Salmōneus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Σαλμωνεύς.

Salmōnis, ĭdis, θ. Σαλμωνίς.

sălo, (sal). ἴδ. (sallo).

Sălōna, æ, θ. καὶ Salonae, arum, θ. πληθ. ἡ Σάλων, (Στράβ.) αἱ Σαλῶναι, (Στέφ. Βυζ.) πόλις τῆς Δαλματίας.

Digitized by Google

´salor, ōris, ἁ. (salum) θαλασσοειδὲς χρῶμα.
salpa, æ, θ. σάλπη, σάρπη, (ἰχθύς).
·Salpĭa, Salpīnus, ταὐτὰ τοῖς Salapia, Salapinus.
salpicta, salpista, (es), salpincta, salpinctes, æ, ἁ. σαλπικτής, σαλπιστής, σαλπιγκτής.
salpinx, ingis, θ. σάλπιγξ.
salpūga, ἡ (salpunga?) æ, (λέξις Ἱσπανική), εἶδος ὄφεως.
*salsāmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ salsamentum.
salsāmentārĭus, a, um, (salsamentum) ταριχηρός. vasa salsamentaria, τὰ ταριχηρὰ ἀγγεῖα. salsamentarius, ĭi, ἁ. ὁ ταριχοπώλης.
salsāmentum, i, οὐ. (salsus) ὁ τάριχος, τὸ τάριχος, ὁ ταριχευτὸς ἰχθύς.
salsāre, is, οὐ. ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ἐφυλλάττοντο τὰ τάριχα, Ἄκρων.
salsarius, ĭi, ἁ. ταὐτὸ τῷ salsamentarius. Ἐπιγρ.
salse, ἐπίῤ. ἀστείως, κομψῶς.
salsēdo, ĭnis, θ. (salsus) ἁλμυρότης, ἁλμυρίς, τὸ ἁλμυρόν.
salsĭlāgo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ salsugo.
salsĭpŏtens, ntis, ἁ. (salsus-potens) ποντοκράτωρ.
salsĭtas, ātis, θ. καὶ
salsĭtūdo, ĭnis, θ. (salsus) ἁλμυρότης, τὸ ἁλμυρόν.
*salsĭuscŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ salsus) ὑφάλμυρος, ὑφαλικός.
salsūgo, ĭnis, θ. (salsus) ἁλμυρότης, τὸ ἁλμυρόν, ἅλμη.
salsūra, œ, θ. (salsus) ἅλμευσις, ταριχεία. 2) ἁλμαία, ὁ τάριχος, τὸ τάριχος.
salsus, a, um, ἴδ. sallo.
*saltābundus, a, um, (salto) ὀρχούμενος, χορεύων.
saltātim, ταὐτὸ τῷ saltuātim.
saltātĭo, ĭōnis, θ. (salto) ὄρχησις.
*saltātĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ saltatio) μικρά τις ὄρχησις.
saltātor, ōris, ἁ. ὀρχηστής.
*saltātōrĭe, ἐπίῤ. ὀρχηστικῶς.
saltātōrĭus, a, um, ὀρχηστικός.
*saltātrīcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ saltatrix) μικρὰ ὀρχήστρια.
saltātrix, īcis, θ. (saltator) ὀρχήστρια, ὀρχηστρίς.
saltātus, ūs, ἁ. (salto) ὄρχησις, (θρησκευτική). Λ. σπ.
saltem, (καὶ saltim ἔστιν ὅτε ἐν χειρογράφοις) ἐπίῤ. γε, γε δή, γέ τοι, γοῦν. nunc saltem, νῦν γε. si illud non licet, saltem hoc licebit, εἰ ἐκεῖνο οὐκ ἔξεστιν, ἀλλ' οὖν τοῦτό γ' ἐξέσται. non saltem, οὐδέ. iter neque impervium, neque saltem durum, ὁδὸς οὔτε ἀδιάβατος, οὐδὲ χαλεπή.
*saltĭcus, a, um. (saltus) ὀρχηστικός.
saltim, ταὐτὸ τῷ saltem καὶ τῷ saltuatim.
saltĭto, are. ταὐτὸ τῷ salto.
salto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ salio) ὀρχοῦμαι (καὶ μάλιστα μετὰ μιμήσεως), χορεύω. saltare Cyclopa, ὀρχεῖσθαι τὸν Κύκλωπα. pyrrhicham, ὀρχεῖσθαι τὴν πυῤῥίχην.
saltŭārĭus, ĭi, ἁ. (saltus) ἀλσοκόμος. 2) ἀγροφύλαξ.
saltŭātim, ἐπίῤ. (saltus) πηδητικῶς, σκιρτηδόν. 2) (saltus 2.) διὰ τῶν δασῶν.
saltŭensis, e, (saltus) τοῦ ἄλσους, τῶν ἀλσῶν.
saltŭōsus, a, um, (saltus) ἀλσώδης, ναπαῖος.
saltus, ūs, ἁ. (salio) ἅλμα, πήδημα, ἅλσις, πήδησις.
saltus, ūs, ἁ. νάπη, νάπος, βῆσσα. 2) ἐσθ' ὅτε· τὸ ἄλσος, δάσος. ἡ ὕλη, ὁ δρυμών, κ.τ.τ. 3) νέμος, νομή. 4) κῆπος, (τὸ θηλυκὸν μόριον).
sălūber, bris, bre, καὶ sălūbris, e, (salus) ὑγιεινός, ὑγείαν παρέχων. saluber εἴτε salubris locus, ὑγιεινὸς τόπος. salubris aqua, ὑγιεινὸν ὕδωρ. salubris victus, ὑγιεινὴ δίαιτα. vinum corpori salubre, οἶνος τῷ σώματι σύμφορος. salubre contra morbos, ἐπίκουρον τοῖς νόσοις. 2) σωτήριος, σύμφορος, ἐπίκουρος, σωτηρίαν παρέχων. 3) ὑγιεινός, ὑγιής, ὑγιαίνων, σῶς.
sălūbrĭtas, ātis, θ. (salubris) τὸ ὑγιεινόν. loci, aquarum, coeli, τοῦ χωρίου, τῶν ὑδάτων, τοῦ οὐρανοῦ, κ.τ.τ. 2) σωτηρία. 3) ὑγίεια, εὐεξία.
sălūbrĭter, ἐπίῤ. ὑγιεινῶς. 2) σωτηρίως, λυσιτελῶς, συμφερόντως.
sălum, i, οὐ. ὁ σάλος. in salo stare, ἐν σάλῳ στῆναι. 2) σάλος, θαλάσσης σάλευμα. 3) ποιητ. σάλος, πέλαγος, θάλασσα. 4) μεταφ. σάλος, ταραχή. Σημ. Παρ' Ἐννίῳ εὕρηται καὶ ἀρσενικῶς undantem salum.
sălus, i, ἁ. ταὐτὸ τῷ salum. Ἔννιος.
sălus, ūtis, θ. (salvus) σωτηρία. alicujus salutem desperare, τὴν σωτηρίαν τινὸς ἀπελπίζειν. mihi in te salus est, ἐν σοὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία ἐστί. salutem alicui dare, ferre, σωτηρίαν τινὶ διδόναι, φέρειν. alicui saluti esse, σωτήριόν τινι εἶναι. — χολακευτικῶς· mea salus! φιλτάτη! κ.τ.τ. 2) ὑγίεια, εὐεξία. — Salus, ἡ Ὑγίεια, θεὰ παρὰ Ῥωμαίοις. 3) ἀσπασμός. salutem dare, reddere, ἀσπάζε-

Digitized by Google

σθαι, ἀντασπάζεσθαι. — ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς· Cicero Attico salutem dicit. salutem multam εἴτε plurimam dicit εἴτε ἁπλῶς salutem, Κικέρων τῷ Ἀττικῷ χαίρειν, κ.τ.τ.
Sălustĭus, Sălustĭānus, ταὐτὰ τοῖς Sallustius, Sallustianus.
*sălūtābundus, a, um, (saluto) ἀσπαζόμενος.
sălūtāris, e, (salus) σωτήριος. — Jupiter Salutaris, ὁ Σωτὴρ Ζεύς. — digitus salutaris, ὁ λιχανὸς δάκτυλος, (ὅτι ἴσως αὐτῷ εἰς χαιρετισμὸν ἐχρῶντο). — ἐν τοῖς δικαστηρίοις· litera salutaris, τὸ Α, τὸ τῆς ἀπολύσεως γράμμα, ἅτε ἀρκτικὸν τοῦ ῥήματος absolvo, ὁ ὑπερθετικὸς τοῦ ἐπιθέτου ἄχρηστος. 2) †sălūtārĕ, is, οὐ. ταὐτὸ τῷ salus.
sălūtārĭter, ἐπίῤ. (ἄνευ συγκριτικοῦ καὶ ὑπερθετικοῦ) σωτηρίως.
sălūtātĭo, ĭōnis, θ. (saluto) ἀσπασμός, πρόσρησις, προσηγορία. 2) χαιρετισμός.
sălūtātor, ōris, ἀ. ὁ ἀσπαζόμενος, προσαγορεύων. 2) ὁ χαιρετίζων.
sălūtātōrĭus, a, um, (saluto) τοῦ χαιρετισμοῦ, ἀσπαστικός. salutatorium cubile, τὸ ἀσπαστικὸν οἴκημα. salutatorius casus, ἡ κλητικὴ πτῶσις.
sălūtātrix, īcis, θ. (salutator) ἡ χαιρετίζουσα.
sălūtĭfer, ĕra, ĕrum, (salus-fero) σωτήριος. Λ. ποιητ.
†sălūtĭfĭcātor, ōris, ἀ. (salus-facio) σωτήρ.
sălūtĭger, ĕra, ĕrum, (salus-gero) σωτήριος. 2) ἀσπαστικός. Λ. τοῦ μετγ. Λ.
*sălūtĭgĕrŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ salutiger) ὁ τοὺς ἀσπασμοὺς εἴτε χαιρετισμοὺς διακομίζων.
sălūto, avi, atum, are, (salus) aliquid, σώζω, διασώζω τι. 2) συνήθως· aliquem, ἀσπάζομαι, προσαγορεύω, χαιρετίζω τινά. aliquem imperatorem, ἀσπάζομαι, προσαγορεύω τινὰ αὐτοκράτορα. deos, προσκυνῶ θεούς. Dionysius te salutat, ὁ Διονύσιος χαίρειν σοι ἐπιστέλλει, χαίρειν σε κελεύει. 3) χαιρετίζω τινά, εἰσέρχομαι παρά τινα πρὸς χαιρετισμόν. 4) σπάν. ἐπὶ τῶν ἀπιόντων· χαίρειν τινὶ εἰπεῖν.
†salvātĭo, ĭōnis, θ. σωτηρία.
salvātor, ōris, ἀ. (salvo) σωτήρ. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. Κικέρων δὲ ἐν Ver. II, 63, μιᾷ λατινικῇ λέξει οὐχ ἑρμηνευτὸν ἡγεῖτο τὸ ἑλλην. σωτήρ.
†salvātrix, īcis, θ. ἡ σώζουσα, ἡ σώτειρα. Πρόσπερος.
salve, ἐπίῤ. (salvus) εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
salve, προστακτικὴ τοῦ salvere, ἴδ. salveo.
salvĕo, ēre, (salvus) εὖ ἔχω, ἔῤῥωμαι, χαίρω. — συνήθως· salve εἴτε salveto, χαῖρε, χαίρειν σοι λέγω. salvete, χαίρετε. jubeo salvere aliquem, κελεύω εἴτε προσαγορεύω τινὰ χαίρειν. σπάν. salvebis a Cicerone, ὁ Κικέρων χαίρειν σοι ἐπιστέλλει. Dionysium jube salvere, Διονύσιον χαίρειν κέλευσον παρ' ἐμοῦ. 2) salve εἴτε salveto ἔσθ' ὅτε ἐπὶ τῶν ἀπιόντων ἀντὶ τοῦ vale, χαῖρε, ἔῤῥωσο. salvere aliquem jubeo, χαίρειν τινὶ λέγω.
salvĭa, æ, θ. ὁ ἐλελίσφακος, τὸ ἐλελίσφακον, (βοτάνη).
†salvĭfĭcātor, ōris, ἀ. (salvus-facio) σωτήρ.
†salvĭfĭco, are, (salvus-facio) σώζω.
†salvĭfĭcus, a, um, (salvus-facio) σωτήριος.
†salvo, avi, atum, are, (salvus) aliquem, σώζω τινά.
salvus, a, um, (σάος) σῶς, ἀκέραιος, ἀβλαβής. salvus rediit, σῶς ἐπανῆλθε. salva est navis, ἡ ναῦς ἐσώθη, σῶα ἐστί, res salva est, τὰ πράγματα καλῶς ἔχει. salva Penelope, ἡ ἀκέραιος, καθαρὰ Πηνελόπη. salvus sum, σέσωσμαι, τὰ ἐμὰ καλῶς ἔχει. salvā lege, ἐννόμως, οὐ παρὰ τὸν νόμον. salva fide, ἐπ' ἀπαραβάτῳ πίστει. 2) salvus sis, salva sis, χαίροις, χαῖρε, χαίρειν λέγω σοι. Βαθμοὶ συγκρίσεως ἄχρηστοι.
*sam, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ suam καὶ eam. Ἔννιος.
Sămaei, orum, ἀ. πληθ. ἴδ. Same.
samăra, ταὐτὸ τῷ samera.
sămardăcus, i, ἀ. γόης, θαυματουργός. Λ. Λιβυκή.
Sămărīa, æ, θ. Σαμάρεια, χώρα τῆς Παλαιστίνης. Samarītes, æ, ἀ. ὁ Σαμαρείτης. Samarītis, ĭdis, θ. ἡ Σαμαρεῖτις. Samaritānus καὶ Samaritĭcus, a, um, Σαμαρειτικός.
Sămărŏbrīva, æ, θ. μητρόπολις τῶν Ἀμβιανῶν ἐν τῇ Βελγικῇ, ἡ τανῦν Amiens.
samartĭa, æ, θ. εἶδος ὁρίου ἐν τοῖς ἀγροῖς.
samartĭăcus, a, um, τοῦ ὁρίου samartia.
sambūca, æ, θ. σαμβύκη, (ὄργανον ψαλτικὸν καὶ πολιορκητικόν).
*sambūcātus, a, um, ἀκτῇ μεμιγμένος. Θεόδωρος Πρισκιανός.
sambūcĕlaeum, i, οὐ. ἔλαιον ἀκτῆς.
sambūcĕus, a, um, (sambucus) ἄκτινος, ἐξ ἀκτέας.
sambūcĭna, æ, θ. (sambuca-cano) σαμβυκίστρια.
sambūcistrĭa, æ, θ. σαμβυκίστρια.
sambūcus, i, θ. ἀκτέα, ἀκτῆ, (δένδρον). Πλίνιος. 2) ὀρχηστήρ, (σαμβυκιστής;) Λ. Γλωσσ.

Săme, æ, θ. Σάμη. Samaei, orum, ἀ. πληθ. οἱ Σαμαῖοι.
sămentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ apex. (ἐν τῇ κυρίᾳ σημασίᾳ).
samĕra εἴτε samăra, æ, θ. ὁ τῆς πτελέας καρπός.
†sāmĭa, æ, θ. Σάμιος πλακοῦς.
sămĭārĭus, ĭi, ἀ. καὶ
sămĭātor, ōris, ἀ. (samio, ὁ λεαίνων τι τῇ Σαμίᾳ λίθῳ.
sămĭo, avi, atum, are, (Samius) aliquid, φαιδρύνω τι τῇ Σαμίᾳ λίθῳ.
Sămĭŏlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ Samius) Σάμιος.
Sămĭus, a, um, ἴδε Samos
Samnis, Samniticus, ἴδε Samnium.
Samnĭum, i, οὐ. (Sabinus) ἡ Σαμνῖτις, χώρα τῆς Ἰταλίας. Samnis, ītis, καὶ Samnitĭcus, a, um, Σαυνιτικός. Samnis, ītis, ἀ. Σαυνίτης. — Samnītes, ium καὶ um, ἀ. πληθ. οἱ Σαυνῖται. 2) Samnites, ἀ. εἶδος μονομάχων.
samŏlus, i, θ. εἶδος ἀνεμώνης. Λ. Κελτική.
Sămos, (us), i, θ. Σάμος. Samĭus, a, um, Σάμιος. 2) ἐσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ Same.
Samŏsăta, ōrum, οὐ. πληθ. Σαμόσατα, πόλις τῆς Κομμαγηνῆς.
Sămŏthrāce, ēs, καὶ Samothrāca, æ, θ. ταὐτὸ τῷ Samothracia.
Sămŏthrācēnus, a, um, ταὐτὸ τῷ Samothracius.
Sămŏthrāces, um, ἀ. πληθ. Σαμόθρακες.
Sămŏthrācĭa, æ, θ. Σαμοθρᾴκη.
Sămŏthrācĭcus, a, um, (Samothace) Σαμοθρᾴκιος.
Sămŏthrācus, a, um, ταὐτὸ τῷ Samothracius.
sampsa, æ, θ. τὸ ἐξ ἐλαιῶν τρίμμα.
Sampsĭcĕrāmus, i, ἀ. Σαμψικέραμος, βασιλίσκος τις ἐν Ἐμέσῃ, ὃν νικήσας ὁ Πομπήϊος οὕτως ὑπὸ Κικέρωνος ἐν ἐπιστολαῖς καλεῖται, τοῦ ἀστείου χάριν.
sampsūchĭnus, a, um, σαμψύχινος, ἀμαράκινος.
sampsūchum, i, σάμψυχον, ἀμάρακον, φ.
samsa, ταὐτὸ τῷ sampsa.
Sămus, ἴδε Samos.
sānābĭlis, e, (sano) ὑγιαντός, ἰάσιμος, ἀκέσιμος.
Sānātes, um, ἀ. πληθ. ἀρχαῖον ὄνομα τῶν τῆς Ῥώμης περιοίκων.
sānātĭo, ĭōnis, θ. (sano) ὑγίασις, ἴασις, θεραπεία. Κικέρων.
sānātor, ōris, ἀ. (sano) ἰατρός, θεραπευτής. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
sancaptis, ĭdis, θ. πλαστὸν ὄνομα ἀρώματος, παρὰ Πλαύτῳ.
sanchromăton, i, οὐ. δρακόντιον, (βοτάνη).

sancĭo, nxi, nctum, (σπάν. ncĭi, ncītum), īre, (ἐκ τοῦ θέματος sac, ὅθεν καὶ τὸ sacer) aliquid, κυρῶ, τίθημι, τάττω, ὁρίζω τι. legem, κυροῦν, τιθέναι νόμον. alicujus exilium, ἐπικυροῦν τὴν ἀειφυγίαν τινός. decemviri connubia ut ne plebi et patribus essent, inhumanissima lege sanxerunt, οἱ δεκαδάρχαι ἐν ἀπανθρωποτάτῳ νόμῳ ἔταξαν, εἴτε ἔθηκαν, ἐπιγαμίαν μὴ εἶναι τοῖς δημοτικοῖς καὶ πατρικίοις. lex sancit, ὁ νόμος τάττει, κελεύει, διείρηκε. 2) ζημίαν ἢ τιμωρίαν τάττω. incestum supplicio sancire, τῇ ἀνοσίᾳ συνουσίᾳ θάνατον τὴν ζημίαν ἐπιθεῖναι. — sanctus, a, um, ἐπιθετικῶς· ἅγιος, ἀπαράβατος, ἀκίνητος. 3) ἅγιος, σεμνός, σεβαστός. sanctum fanum, τὸ ἅγιον ἱερόν. fons sanctus, ἁγία, ἁγνή, ἱερὰ πηγή. 4) ἅγιος, ἁγνός, καθαρός, ὅσιος. sancta virgo, ἁγνή, ἀκήρατος παρθένος.
sancītus, a, um, ἴδε sancio. Λίβιος.
sancte, ἐπίῤ. ἁγίως, σεμνῶς, ἁγνῶς, καθαρῶς, ὁσίως.
*sanctesco, ĕre, (sanctus) ἁγιοῦμαι, ἅγιος γίγνομαι.
†sanctĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. (sanctifico) ἁγιωσύνη.
†sanctĭfĭcātor, ōris, ἀ. (sanctifico) ὁ ἁγιῶν ἢ ἁγιώσας.
†sanctĭfĭcĭum, ĭi, οὐ. ἁγιστείας τόπος, ἁγιαστήριον.
†sanctĭfĭco, avi, atum, are, (sanctus-facio) ἁγιάζω, ἁγιῶ.
†sanctĭfĭcus, a, um, (sanctus-facio) ἁγιαστικός.
†sanctĭlŏquus, a, um, (sanctus loquor) ἅγια λέγων.
sanctĭmōnĭa, æ, θ. (sanctus) ἁγιωσύνη, ἁγιότης, ὁσιότης, καθαρότης, ἁγνεία.
†sanctĭmōnĭālis, e, (sanctimonia) ἅγιος, ἁγνός.
sanctĭmōnĭālĭter, ἐπίῤ. ἁγίως, ἁγνῶς.
sanctĭo, ĭōnis, θ. (sancio) ἱερός, ἀκίνητος εἴτε ἀπαράβατος νόμος. legis, κύρωσις νόμου.
sanctĭtas, ātis, θ. ἁγιότης, ἀσυλία, τὸ ἅγιον, ἱεροπρεπές. 2) ἁγιωσύνη, ἁγιστεία, ἁγνεία, καθαρότης, ὁσιότης.
sanctĭtūdo, ĭnis, θ. (sanctus) ταὐτὸ τῷ sanctitas.
*sanctor, ōris, ἀ. (sancio) legum, ὁ νομοθέτης.
sanctŭārĭum, ĭi, οὐ. (sanctus) ἱεροφυλάκιον, ἱερόν. 2) γραμματοφυλάκιον (τῶν βασιλικῶν εἴτε ἱερῶν λεγομένων γραμμάτων).
sanctŭlus, a, um, ὑποκορ. τοῦ Sanctus, ὅπερ ἴδε.

Digitized by Google

sanctus, a, um, ἴδ. saucio.
Sancus, i, ἀ. Σάγκος, ἐπιχώριος τῶν Ὀμβρικῶν καὶ Σαβίνων δαίμων, ὁ αὐτὸς ἴσως τῷ Πιστίῳ Διΐ. ἴδ. Fidius.
sandăla, æ, θ. εἶδος λευκῆς ζέας ἢ κριθῆς.
sandălĭārius, a, um, (sandalium) τῶν σανδαλίων. sandaliarius, ĭi, ἀ. (ὑπον. vicus) ἢ sandălĭarĭum, ĭi, οὐ. μέρος τῆς Ῥώμης, ἔνθα σανδάλια κατεσκευάζετο ἢ ἐπωλεῖτο. 2) σανδαλοποιός.
sandălĭgĕrŭla, æ, θ. καὶ
sandălĭgĕrŭlae, arum, θ. πληθ. (sandalum-gero) δοῦλαι αἱ ταῖς δεσποίναις τὰ σανδάλια κομίζουσαι.
sandălis, ĭdis, θ. (σανδαλὶς) εἶδος φοίνικος, (δένδρον).
sandălĭum, ĭi, οὐ. σανδάλιον.
sandăpĭla, æ, θ. νεκρικὴ κλίμαξ, νεκροφορεῖον (τῶν ἀπορωτέρων· οἱ γὰρ εὐπορώτεροι ἐν τῇ καλουμένῃ lectica ἐξεκομίζοντο).
sandăpĭlārĭus, ĭi, ἀ. (sandapila) κλιμακοφόρος, νεκροφόρος.
sandăpĭlo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω. Λ. Γλωσσ.
sandărăca εἴτε sandarăcha, æ, θ. σανδαράκη, σανδαράχη, εἶδος ἐρυθροῦ ἡμιμετάλλου. 2) σανδαράκη, ἴσως ταὐτὸ τῷ ἐριθάκῃ.
sandărăcātus εἴτε sandarachātus, a, um, σανδαράκῃ μεμιγμένος.
sandărăcĕus, a, um, καὶ
sandărăcĭnus, a, um, (sandaraca) σανδαράκινος.
sandarēsus, i, θ. εἶδος Ἰνδικοῦ λίθου τῶν τιμίων.
sandīcĭnus, a, um, τοῦ σάνδυκος.
sandix, īcis, εἴτε sandyx, ȳcis, θ. σάνδιξ, σάνδυξ, εἶδος κοκκίνου χρώματος.
sāne, ἐπίῤ. (sanus) σωφρόνως, φρονίμως. 2) συνήθως· δή, δῆτα, δήπου, ἀμέλει, τῷ ὄντι. 3) μάλα, πάνυ, σφόδρα. sane difficile, μάλα, πάνυ, μάλα τοι, πάνυ δὴ χαλεπόν. recte sane, μάλα ὀρθῶς. sane bene, εὖ μάλα, μάλα καλῶς. sane quam brevi, διὰ πάνυ βραχέων. haud sane diu est, οὐ μάλα (οὐ πάνυ) πολὺς χρόνος ἐστί. sane bonum reipublicae genus, sed tamen —, καλὸν μὲν πολίτευμα, ἀλλά —. age sane! ἄγε δή! i, sane! ἴθι δή. 4) ἐν ἀποκρίσεσι· μάλιστα, πάνυ, καὶ πάνυ, πάνυ γε, πάνυ μὲν οὖν.
sānesco, ĕre, (sanus) ὑγιάζομαι, ὑγιὴς γίγνομαι.
Sangărĭus, ĭi, ἀ. καὶ sangarius, a, um, ἴδ. Sagaris.
sanguālis, e, ταὐτὸ τῷ sanqualis.
sanguen, ĭnis, οὐ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ sanguis.
*sanguĭcŭlus, i, ἀ (ὑποκορ. τοῦ sanguis) αἱματῖτις χορδὴ ἢ εἶδος αἱματίας.
sanguĭleutus, a, um, ταὐτὸ τῷ sanguinolentus.
sanguĭnālis, is, θ. herba, πολύγονον ἢ πολυγόνατον. (βοτάνη).
sanguĭnārĭus, a, um, (sanguis) αἱματοχαρής, φονικός. 2) sanguinaria herba, ταὐτὸ τῷ sanguinalis.
sanguĭnātĭo, ĭōnis, θ. (sanguino) αἱματόῤῥοια.
sanguĭnĕus, a, um, (sanguis) αἱμάτινος, αἱματικός. 2) αἱματηρός, αἱμακτός. 3) αἱματοειδής, αἱματώδης, αἱμόχρους.
sanguĭno, are, (sanguis) αἱμοῤῥῶ. 2) αἱματοειδὴς εἴτε αἱμόχρους εἰμί. sanguinans, αἱματόχρους. 2) sanguinans, αἱματοχαρής, αἱμόδιψος.
sanguĭnŏlentus, a, um, (sanguis) αἱματόεις, αἱματηρός. 2) αἱμόχρους. 3) αἱματοχαρής, αἱμόδιψος.
sanguĭnōsus, a, um, (sanguis) αἱματώδης. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
sanguis, ĭnis, ἀ. (μόνον ἐν τῷ ἑν. ἀριθμῷ εὔχρηστον). αἷμα. fluvius sanguine fluit, ὁ ποταμὸς αἵματι εἴτε φόνῳ ῥεῖ. sanguinem demere, detrahere, ἀφαιμάσσειν, φλεβοτομεῖν. sanguinem mittere, emittere, ἀφαιμάσσεσθαι. supprimere, cohibere, sistere sanguinem, ἴσχειν, κατέχειν τὸ αἷμα. 2) αἷμα, γένος, γενεά. sanguine conjunctus, πρὸς αἵματος συγγενής, ὅμαιμος. 3) αἷμα, γένος, τέκνον, ἀπόγονος. 4) ποιητ. τὸ ὑγρόν, ὁ οἶνος, κ.τ.τ. 5) νεῦρα, ῥώμη, ἰσχύς, δύναμις.
sanguĭsūga, æ, θ. (sanguis-sugo) βδέλλα.
sānĭārĭum, ĭi, οὐ. (sanies) τόπος, ἔνθα οἱ τετρωμένοι τῶν μονομάχων ἐθεραπεύοντο.
sānĭes, ēi, θ (συγγενὲς τοῦ sanguis) ἰχώρ, ἰχωρῶδες, ἢ πυῶδες αἷμα. 2) ἰχωρῶδες, πυῶδες ἢ σιαλῶδες ὑγρόν, πῦον κ.τ.τ. 3) σίαλον (τῶν ὄφεων). 4) λύθρος τῆς πορφύρας.
*sānĭfer, ĕra, ĕrum, (sanus-fero) σωτήριος.
*sānĭōsus, a, um, (sanies) ἰχωρώδης.
sānĭtas, ātis, θ. (sanus) ὑγίεια, εὐεξία. 2) ἐπὶ ψυχῆς· σωφροσύνη, φρόνησις, τὸ ἔμφρον. 3) λόγου σωφροσύνη, τὸ ὑγιές, σῶφρον, σύμμετρον καὶ ὀρθὸν τῶν λόγων.
sānĭter, ἐπίῤ. σωφρόνως.
sanna, æ, θ. μῶκος, (χλευαστικόν τι σχῆμα).
*sannātor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ.
sannĭo, ĭōnis, ἀ. (sanna) σάννας, σαννίων, μωκός, χλευαστής, γελωτοποιός.

Digitized by Google

sanno, are, χλευάζειν, μωκᾶσθαι. Λ. Γλωσσ.
sāno, avi, atum, are, (sanus) aliquem ἢ aliquid, ὑγιάζω, ἰῶμαι, θεραπεύω τινὰ ἤ τι. 2) μεταφ. ἀνορθοῦν, διορθοῦν, ἀποκαθιστάναι τινὰ ἤ τι. 3) σωφρονίζω τινά.
sanquālis, is, (Sancus) avis, εἶδος ἀετοῦ.
sansa, ταὐτὸ τῷ sampsa.
santerna, æ, θ. χρυσόκολλα ἡ πρὸς κόλλησιν παρεσκευασμένη.
Santo, ŏnis, καὶ Santŏnus, i, ἀ. Σάντων καὶ Σάντονος. Santones, um, εἴτε Santoni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Σάντονες εἴτε Σάντωνες καὶ Σάντονοι ἔθνος τῆς Ἀκυτανίας, καὶ ἡ μητρόπολις αὐτῶν, ἡ τανῦν Saintes. Santonĭcus, a, um, Σαντονικός.
Santŏnes, Santoni, ἴδ. Santo.
sānus, a, um, (σάος) ὑγιής, σῶς, εὖ ἔχων. sanus et salvus, ἐν ἐπιγραφαῖς δὲ καὶ ἀσυνδέτως sanus salvus, σῶς καὶ ὑγιής. 2) σῶς, ἀκέραιος, ἀβλαβής. 3) ὑγιὴς τὰς φρένας, ὑγιαίνων τὸν νοῦν, σώφρων, ἔμφρων, φρόνιμος. Λέγεται τὸ sanus καὶ ἐπὶ λόγου ῥητορικοῦ καὶ ῥητόρων· μὴ ἐκλελυμένος, σώφρων.
săpa, æ, θ. (ὀπὸς) σίραιον, ἕψημα.
Săpaei, orum, ἀ. Σαπαῖοι, Σάπαι, ἔθνος τῆς Θρᾴκης.
sapenos, i, ἀ. εἶδος ἀμεθύστου. Λ. Ἰνδική.
sāperda, æ, ἀ. σαπέρδης, εἶδος εὐτελοῦς ἰχθύος. 2) κομψὸς νέος. Οὐάῤῥων.
saphīrus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ sapphirus.
saphon, ōnis, ἀ. ὁ τῆς πρῴρας κάλως. Ἰσίδωρος.
*săpĭde, ἐπίῤ. εὐχύλως.
săpĭdus, a, um, (sapor) εὔχυλος. 2) σπάν. σοφός.
săpĭens, ntis, ἴδ. sapio.
săpĭenter, ἐπίῤ. (sapiens) σοφῶς, φρονίμως, ἐμφρόνως.
săpĭentĭa, æ, θ. (sapiens) σοφία, φρόνησις, τὸ ἔμφρον. 2) σοφία, ἐπιστήμη, σύνεσις.
*săpĭentĭālis, e, τῆς σοφίας.
*săpĭentĭpŏtens, ntis, (sapientia-potens) τῇ σοφίᾳ ἰσχύων.
sāpīnĕa, æ, θ. τὸ κάτω τῆς ἐλάτης μέρος.
sāpīnĕus, a, um, ἢ sāpīnĭus, a, um, (sapinus) ἐλάτινος, πεύκινος ἢ πιτύϊνος.
sapīnus καὶ sappīnus, i, θ. κορμὸς ἢ στέλεχος τῆς ἐλάτης. 2) εἶδος πίτυος ἢ πεύκης.
săpĭo, īvi εἴτε ĭi, ĕre, (συγγενὴς ἡ λέξις ταῖς Ἑλληνικαῖς ὀπός, σαφὴς καὶ σοφός). χυμόν, χυλὸν εἴτε γεῦμά τι ἔχω. oleum sapit male, τὸ ἔλαιον δύσχυμόν ἐστι. jucunde, εὐχυμόν ἐστι. piscis mare sapit, ὁ ἰχθὺς χυμὸν εἴτε γεῦμα θαλάσσης ἔχει. 2) σπάν. γεῦσιν εἴτε αἴσθησιν τῶν χυμῶν ἔχω. 3) aliquid, ὄζω, ἀπόζω τινός. 4) φρονῶ, σωφρονῶ, φρόνιμος, σώφρων, ἔμφρων εἰμί. aliquam rem, εἰδέναι εἴτε ἐπίστασθαί τι. sapere aude, (Ὁράτ.) τόλμησον φρονεῖν. (Αἰσχύλ.) — sapiens, ntis, σοφός, φρόνιμος, σώφρων, ἔμφρων, συνετός, ἐπιστήμων. sapiens, ntis, ἀ. ὁ σοφός. septem sapientes, οἱ ἑπτὰ σοφοί.
Săpis, is, ἀ. Σάπις, ποταμὸς τῆς Ὀμβρικῆς, βορειοδυτικῶς τοῦ Ῥουβίκωνος ἐκβάλλων, ὁ τανῦν Savio καλούμενος.
săpo, ōnis, ἀ. σάπων, (εἶδος σμήγματος).
săpor, ōris, ἀ. (sapio) χυμός, χυλός, γεῦμα. 2) γεῦσις. 3) εὔχυμον ἔδεσμα, ἥδυσμα. 4) σπάν. ἡ ὀσμή. 5) ἀστειότης, κομψότης.
săpōrātus, a, um, (sapor) ἡδυντός.
săpōro, are, ἡδύνω, εὔχυλον καθίστημι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
săpōrōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ saporus.
†săpōrus, a, um, (sapor) εὔχυμος, εὔχυλος.
sappa, æ, θ. εἶδος δικέλλης. Ἰσίδωρος.
Sapphĭcus, a, um, Σαπφικός.
*sapphīrātus, a, um, σαπφείροις κεκοσμημένος.
sapphīrĭnus, a, um, (sapphirus) σαπφείρινος.
sapphīrus, i, θ. σάπφειρος.
Sappho, ūs, Σαπφώ.
sappīnĕus, εἴτε sappinius, a, um, ταὐτὸ τῷ sapineus.
sappīnus, ταὐτὸ τῷ sapinus.
sappĭum, ταὐτὸ τῷ sapinus.
saprŏphăgo, ĕre, (σαπροφαγῶ) σαπρὰ ἐσθίω.
sapros, on, σαπρός.
sar, ἀ. (λέξις φοινικική) εἶδος ἰχθύος.
Sara, ταὐτὸ τῷ Sarra.
sărăballa, ōrum, οὐ. πληθ. ταὐτὸ τῷ sarabara.
sărăbāra, æ, θ. καὶ sarabara, ōrum, οὐ. πληθ. σαράβαρα, σαράβαλλα, ἀναξυρίδες, βράκαι. (λέξις περσική).
sarabra, ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.
Sărăcēni, ōrum, ἀ. Σαρακηνοί, ἔθνος τῆς Ἀραβίας.
sarānus ἴδ. sarranus.
sarāpis, is, θ. σάραπις (εἶδος περσικῆς χλαμύδος).
sarcasmus, i, ἀ. σαρκασμός.
*sarcīmen, ĭnis, οὐ. (sarcio) ῥαφή.
sarcĭna, æ, θ. (sarcio) φάκελος, φορτίον. sarcinae, arum, θ. πληθ. τὰ σκεύη, ἡ ἀποσκευή. 2) μεταφ. τὸ φορτίον, ἄχθος.
sarcĭnālis, e, σκευοφόρος.

Digitized by Google

*sarcĭnārĭus, a, um. (sarcina) ταὐτὸ τῷ sarcinalis.
sarcĭnātor, ōris, ἀ. (sarcino) ἐπισκευαστής, παλαιοράφος, ἠπητής, ἀκεστής.
sarcĭnātrix, īcis, θ. (sarcinator) ἠπήτρια, ἀκέστρια.
sarcĭnātus, a, um, σκευοφόρος.
sarcĭno, are, ἐπισκευάζειν (τὰς ἀποσκευάς). Λ. Γλωσ.
*sarcĭnōsus, a, um, (sarcina) φορτίον βαρὺ φέρων.
sarcĭnŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sarcina) σκευάριον.
sarcĭo, sarsi, (καὶ sarcīvi παρὰ Πρόβῳ) sartum, ire, aliquid, ἀκοῦμαι, ἐπισκευάζω τι. 2) μεταφ. ἀκεῖσθαι, ἐπισκευάζειν, ἀνορθοῦν, ἐπανορθοῦν τι. — sartus tectus, ἐπὶ οἰκοδομημάτων· στέγων, ἐπεσκευασμένος, ἐπισκευαστός, ἀβλαβής, ἀκέραιος, σῶς.
sarcĭon, ĭi, οὐ. σαρκίον, (κηλὶς τοῦ σμαράγδου).
sarcĭtector, ōris, ἀ. ἴδ. sartĭtector.
*sarcītor, ōris, ἀ. ὁ ἐπισκευαστής. Ἐπιγρ.
sarcītis, ĭdis, ἡ is, θ. (ἡ σαρκῖτις) ἄγνωστος λίθος τῶν τιμίων.
*sarcītrix, īcis, θ. ἠπήτρια.
sarcŏcolla, æ, θ. σαρκοκόλλα, (Περσικὸν κόμμι).
sarcōma, ătis, οὐ. σάρκωμα. Λ. χειρουργ. Ἰσίδωρος.
*sacrŏphăgo, are, θάπτω (μεταφ.) περικλείω.
sarcŏphăgus, a, um, σαρκοφάγος. sarcophagus, i, ἀ. ἡ σαρκοφάγος (λάρναξ), σορός, ὅτι ἐκ λίθου τιτανώδους τοῦ περὶ Ἄσσον τῆς Τρῳάδος κατεσκευάζετο, ὃς ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις τὰς σάρκας κατεβίβρωσκε. Πλίν. II, 96. XXXVI, 17.
sarcoptes, æ, ἀ. σαρκόπτης (καὶ ἡ τέχνη τοῦ κόπτειν τὸ κρέας καὶ ὁ κόπτων).
sarcōsis, is, θ. σάρκωσις.
sarcŭlātĭo, ĭōnis, θ. (sarculo) σκάλσις, σκάλισις, σκάλευσις.
sarcŭlo, avi, atum, are, (sarculum) aliquid, σκάλλω, σκαλεύω, σκαλίζω τι.
sarcŭlum, i, οὐ. καὶ sarcŭlus, i, ἀ. σκαλίς, σκαλιστήριον.
sarda, æ, θ. σαρδίνη, θρίσσα, τριχίς, (ἰχθύς). 2) εἶδος λίθου τιμίου.
sardăchātes, æ, ἀ. (σαρδαχάτης).
Sardănăpālĭcus, a, um, (Sardanapalus) Σαρδαναπαλικός.
Sardănăpālus, i, ἀ. Σαρδανάπαλος.
Sardes, ium, θ. πληθ. ἴδ. Sardis.
Sardi, orum, ἀ. πληθ. ἴδ. Sardus.
Sardĭānus, a, um, ἴδ. Sardes.
sardīna, ταὐτὸ τῷ sarda.
Sardĭnĭa, æ, θ. Σαρδώ, Σαρδών, Σαρδηνία.
Sardĭnĭānus, a, um, Σαρδονικός, Σαρδωνικός.
Sardĭnĭensis, e, (Sardinia) ταὐτὸ τῷ Sardinianus.
Sardis, is, θ. καὶ συνήθως Sardes, ium, θ. πληθ. αἱ Σάρδεις, ἡ Σάρδις. Sardiānus, a, um, Σαρδιανός, Σάρδιος. Sardiani, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Σαρδιανοί.
sardĭus lapis, ἀ. (Sardes) ὁ σάρδινος, ὁ σάρδιος, τὸ σάρδιον (λίθος τῶν τιμίων).
sardo, are, νοῶ, αἰσθάνομαι. Λ. ἀρχαϊκή.
Sardŏnĭa εἴτε Sardōa herba, τὸ Σαρδῷον μελισσοβότανον, (φαρμακώδης βοτάνη).
sardŏnychа, æ, θ. ταὐτὸ τῷ sardŏnyx.
sardŏnychātus, a, um, (sardonyx) σαρδόνυχα φορῶν.
sardŏnyx, ychis, ἀ. καὶ θ. ὁ σαρδόνυξ.
Sardōus, a, um, Σαρδῷος. herba Sardoa, ἴδ. Sardonia.
Sardus, a, um, Σαρδῷος, Σαρδώνιος, Σαρδόνιος. Sardi, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Σαρδῷοι, Σαρδώνιοι, Σαρδόνιοι.
sargus, i, ἀ. σάργος, (ἰχθύς).
sari, οὐ. σάρι, (βοτάνη τις παρὰ τὸν Νεῖλον φυομένη).
sarĭo, ire, ταὐτὸ τῷ sarrio.
sarissa, æ, θ. σάρισσα.
sărissŏphŏrus, i, ἀ. σαρισσοφόρος.
sarmădăcus, ταὐτὸ τῷ samardacus.
Sarmăta, æ, ἀ. Σαρμάτης, Σαυρομάτης. Sarmatae, arum, ἀ. πληθ. οἱ Σαρμάται, Σαυρομάται, Σκυθικὸν ἔθνος. Sarmatia, æ, θ. ἡ Σαρματίς, Σαυροματὶς χώρα. Sarmatĭcus, a, um, Σαρματικός, Σαυροματικός. Sarmătis, ĭdis, θ. ἡ Σαρματίς, Σαρματική, Σαυροματίς.
Sarmatĭa, κ.τ.τ. ἴδ. Sarmata.
sarmătĭce, ἐπίῤ. σαρματικῶς. loqui, σαρματιστὶ λέγειν.
sarmătĭcus, a, um, ἴδ. sarmatae.
*sarmen, ĭnis, οὐ. (sarpo) ταὐτὸ τῷ sarmentum.
sarmentĭcĭus, (-tĭus), a, um, (sarmentum) φρυγανικός.
sarmentōsus, a, um, (sarmentum) κληματώδης.
sarmentum, i, οὐ. (sarpo) φρύγανον, κληματίς, καυλός, ὄσχος.
*sarna, æ, θ. ψώρα. Ἰσίδωρος.
Sarnus, i, ἀ. Σάρνος, ποταμὸς τῆς Καμπανίας.
Sărōnĭcus, i, sinus, ἀ. Σαρωνικὸς κόλπος.
sarpĭcŭla, ταὐτὸ τῷ sirpicula.
Sarpēdon, ŏnis, ἀ. Σαρπηδών.
sarpo, rptum, ĕre, ἀρχαϊκῶς· κλαδεύω,

Digitized by Google

κολάζω, καθαίρω. Συγγενὴς ἡ λέξις τῷ ἁρπάζω τῷ ἐν τῇ ὁμιλουμένῃ ἁρπάω, ῶ.
Sarra εἴτε Sara, æ, θ. Τύρος. Sarrānus, a, um, Τύριος, καὶ ἔσθ' ὅτε ποιητ. Καρχηδόνιος.
sarrāca, æ, θ. Γλωσ. καὶ
sarrācum, i, οὐ. φορτηγὸς ἅμαξα, σαράγαρον. (κατὰ Κοϊντιλιανὸν λέξις χυδαῖος).
sarralĭa, æ, θ. (λέξις Ἱσπανική) θρίδαξ, (μαρούλι).
Sarrānus, a, um, ἴδ. Sarra.
Sarrastes, um, ἀ. οἱ τοῦ Σάρνου ποταμοῦ πάροικοι.
sarrĭo, ŭi καὶ īvi, ītum, ire, σκάλλω, σκαλίζω, σκαλεύω, βοτανίζω, ποάζω.
sarrītĭo εἴτε saritio, ĭōnis, θ. (sarrio) σκάλσις, σκάλισις, σκάλευσις, βοτανισμός, ποασμός.
sarrītor εἴτε saritor, ōris, ἀ. σκαλεύς, σκαλευτής, σκαλευτήρ, ποαστήρ.
*sarrītōrĭus, a, um, τῆς σκάλσεως, τοῦ βοτανισμοῦ.
sarrītūra, æ, ταὐτὸ τῷ sarritio.
sarrītus, a, um, ἴδ. sarrio
Sarsĭna, æ, θ. Σάρσινα, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς, πατρὶς τοῦ ποιητοῦ Πλαύτου. Sarsĭnas, ātis, τῆς Σαρσίνης. Sarsinātes, ium, ἀ. οἱ Σαρσινᾶται.
†sarsōrĭus, a, um, ἀκεστικός. Ἐνόδιος.
sartāgo, ĭnis, θ. τήγανον. 2) μεταφ. ἡ πολυμιξία, ὁ κυκεών.
sarte, ἐπίρ. ἀβλαβῶς, εὖ, ἴδε καὶ sane.
sartĭo, ōnis, ταὐτὸ τῷ sarritio.
†sartĭtector, ōris, ἀ. τέκτων, ξυλουργός.
sartor, ōris, ἀ. (sarrio) ταὐτὸ τῷ sarritor.
sartor, ōris, ἀ. (sarcio) ἀκεστής, ἐπισκευαστής.
sartrix, īcis, θ. (sarcio) ἀκέστρια.
*sartūra, æ, θ. (sarrio) ταὐτὸ τῷ sarritio.
sartūra, æ, θ. (sarcio) ἐπισκευή, ἄκεσις.
sartus, ἴδ. sarcio.
*sas, ἀρχαϊκ. ἀντὶ suas καὶ eas. Ἔννιος.
Sassĭna, ταὐτὸ τῷ Sarsina.
săt, ταὐτὸ τῷ satis.
săta, ōrum, οὐ. πληθ. (sĕro, ĕre) σπαρταὶ γέαι, συγκομιδή, τὰ σπαρτά, ὁ σπόρος, τὰ σπόριμα.
sătaccĭpĭo, ĕre, ταὐτὸ τῷ satisaccipio. Πλαῦτος.
*sătăgĕus, (εἴτε sătăgĭus), a, um, (satago) πολύπονος, ἐπίπονος, πολυχάματος.
săt-ăgĭto εἴτε sat agito, are, πολλὰ πράγματα ἔχω, πολλὰ πονῶ, κάμνω.
sătăgo εἴτε sat ago εἴτε satis ago, ēgi, ĕre, ἱκανὸν ποιῶ, τὸ ὀφείλημα ἀποτίνω. 2) συνήθως· πολλὰ πράγματα ἔχω, πράγματα ἔχω, πονῶ, κάμνω. 3) πολυπραγμονῶ, πολυπραγμονεύω.
†Sătan, ἄκλιτ. εἴτε Sătănas, æ, ἀ. ὁ Σατᾶν, Σατανᾶς. Α. Ἑβραϊκή.
sătănārĭa, æ, herba, πευκέδανος, (βοτάνη).
sătārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ satorius. ἀμφ. γρ. Κάτων.
sătelles, ĭtis, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ ἀκόλουθος, διάκονος, ὀπαδός, ὁ θεράπων, ἡ θεράπαινα. 2) satelles, ἀ. ὁ συνεργός, ἑταῖρος. 3) δορυφόρος, σωματοφύλαξ.
*sătellĭtĭum, ĭi, οὐ. (satelles) δορυφορία. μεταφ. ἡ ὑπεράσπισις.
satĭſăcĭo, ĕre, ταὐτὸ τῷ satis facio. ἀμφ. γρ. Λαβέριος.
sătĭābĭlis, e, κορεστός, (μεταφ.) Βικτωρῖνος.
*sătĭanter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ satiate.
sătĭas, ātis, θ. (satis) κόρος, πλησμονή. 2) κόρος, ἄση.
sătĭāte, ἐπίρ. εἰς κόρον, κατακόρως.
Sătīcŭla, æ, θ. Σατικόλα, πόλις τῆς Καμπανίας. Saticulānus, a, um, Σατικολανός. Saticolāni, εἴτε Satīcŭli, orum, ἀ. πληθ. οἱ Σατικολανοί.
sătĭes, ēi, θ. ταὐτὸ τῷ satias.
sătĭĕtas, ātis, θ. (satis) κόρος, πλησμονή. 2) κόρος, ἄση. 3) ἀφόδευμα.
sātin', ταὐτὸ τῷ satinse.
sătĭo, avi, atum, are, (satis) aliquem ἢ aliquid aliqua re, κορέννυμι, ἐμπίπλημι, χορτάζω τινὰ ἢ τί τινος. satiatus, a, um. κορεσθείς, κεκορεσμένος, ἐμπλησθείς. μεταφ. odium, libidinem, κορεννύναι, ἐμπιπλάναι τὸ μῖσος, τὴν ἡδονήν. nec satiari queunt spectando, οὐ δύνανται κορεσθῆναι θεώμενοι. 2) κόρον εἴτε ἄσην τινὶ παρέχω satiari, κορέννυσθαι, κόρον εἴτε ἄσην λαμβάνειν.
sătĭo, ĭōnis, θ. (sero, sevi) σπορά, σπορητός, σπόρος.
†sătĭōnālis, e, σπόριμος, ἴδ. καὶ sativus.
sătĭra, æ, θ. ἴδ. satur.
sătĭrĭce, ἐπίρ. σατυρικῶς. Πορφυρίων.
sătĭrĭcon, ἢ sătўrĭcon, i, οὐ. σάτιρα. Πετρώνιος.
sătĭrĭcus, a, um, (satira) τῶν ἰάμβων εἴτε σίλλων. satiricum carmen, ὁ σίλλος, οἱ ἴαμβοι. satiricus, i, ἀ. ὁ σιλλογράφος, ἰαμβιστής.
sătĭrŏgrăphus, i, ἀ. (satira-γράφω) σιλλογράφος, ἰαμβογράφος, ἰαμβιστής.
†sătĭrōma, ătis, οὐ. ἐλαφρὰ ποίησις, ἐπίγραμμα.
sătis, εἴτε săt, ἄκλιτ. ἅδην, ἅλις, ἀρκῶν, ἐξαρκῶν, ἱκανός. duo talenta satis sunt, δύο τάλαντα ἀρκεῖ. dies non satis est ad agendum, ἡ ἡμέρα οὐκ

Digitized by Google

ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ κράττειν. alter consul satis est ad arcendum hostem, ὁ ἕτερος τῶν ὑπάτων ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ, ἱκανός ἐστι τὸν πολέμιον ἀπείργειν. animo istuc satis est, auribus non satis, τῇ μὲν ψυχῇ τοῦτο ἀπόχρη, τοῖς δ' ὠσὶν οὐκ ἀπόχρη. satis est, si —, ἀρκεῖ εἰ, ἀρκεῖ ἐάν —. satis habeo, ἅδην ἔχω, ἀρκεῖ μοι, ἀπόχρη μοι. satis erat dicere etc, ἤρκει εἰπεῖν κ.τ.λ. illud satis habeo dicere, τοῦτο εἰπεῖν ἀρκεῖ μοι. satis putant carere vitio, ἐξαρκεῖ αὐτοῖς τὸ τῆς κακίας ἀπέχεσθαι. satis est dixisse, ἀρκούντως ἔχει εἰρηκέναι. satis verborum, ἅλις λόγων. ea amicitia non satis habet firmitatis αὕτη ἡ φιλία ἱκανὴν βεβαιότητα οὐκ ἔχει. satis superque habere, ἅδην ἔχειν. jam sat est, ἤδη ἅλις ἐστί. plus quam sat est, πλεῖον τοῦ ἱκανοῦ. sat habet amicorum, ἱκανοὺς φίλους ἔχει. quod satis est, τὰ ἀρκοῦντα. 2) ἐπιῤῥηματικῶς· ἅλις, ἀρκούντως, ἐξαρκούντως, ἀποχρώντως, ἱκανῶς. satis acio, ἀρκούντως εἴτε εὖ οἶδα. satis dives, ἀρκούντως πλούσιος. non satis idoneus pugnae, οὐχ ἱκανῶς ἔχων τῇ μάχῃ. sat diu vixi, ἅδην βεβίωκα. satis superque dictum est, ἅδην εἴρηται. satis audacter, μάλα τολμηρῶς. 3) satius, αἱρετώτερον, ἄμεινον, κρεῖττον, (ποιητ. ἄρκιον). scire satius est, quam loqui, αἱρετώτερόν ἐστιν εἰδέναι ἢ λέγειν. mori me satius est, αἱρετώτερον εἴτε κρεῖττόν ἐστιν ἀποθανεῖν με. quanto satius est! ὡς ἄμεινον! — satis agito, satis ago, satis accipio, satis do, satis facio, ταὐτὰ τοῖς satagito, satago, satisaccipio, satisdo, satisfacio.

sătĭsacceptĭo, ĭōnis, θ. (satis-accipio) τὸ τὴν ἐγγύην δέχεσθαι, ἡ τῆς ἐγγύης ἀποδοχή.

sătĭsaccĭpĭo, ēpi, eptum, ĕre, (satis accipio) δέχομαι τὴν ἐγγύην.

sătĭsăgĭto, ταὐτὸ τῷ satagito. ἀμφ. γρ.

sătĭsăgo ἢ satis, ăgo, ταὐτὸ τῷ satago.

sătiscăvĕo, ēre, ταὐτὸ τῷ satisdo. ἀμφ. γρ.

sătisdătĭo, ĭōnis, θ. (satisdo) ἱκανοδοσία, ἐγγύη.

sătisdăto, ἐπίῤ. (satisdo) ἐπ' ἐγγύῃ, δι' ἐγγυητῶν.

sătisdātor, ōris, ἀ. (satisdo) ἐγγυητής.

sătisdătum, ἐπίῤ ταὐτὸ τῷ satisdato.

sătisdătus, a, um, ἴδ. satisdo.

sătisdo, dĕdi, dătum, are, (satis-do) ἐγγύην ἢ ἐγγυητὰς παρέχω.

sătĭsexĭgo, ĕre, ἐγγύην ἢ ἐγγυητὰς ἀπαιτεῖν.

sătisfăcĭo, fēci, factum, ĕre, (satis-facio) alicui, ἱκανόν τινι ποιῶ, τὰ δίκαιά τινι ποιῶ. 2) ἱκανός τινί εἰμι, ἐξαρκῶ, ἀρκῶ πρός τι. 3) ἐγγύην εἴτε ἐγγυητὴν παρέχω.

sătisfactĭo, ĭōnis, θ. (satisfacio) ἐγγύη, ἐγγύησις. 2) ἱκανοδοσία. 3) παραίτησις, ἀπολογία. accipio satisfactionem, δέχομαι τὴν παραίτησιν.

†sătisfactĭōnālis, e, τῆς ἱκανοδοσίας.

sătisfactus, a, um, ἴδ. satisfacio.

sătisfīo, fĭĕri, παθητ. τοῦ satisfacio. τὰ δίκαια εἴτε ἐγγύην λαμβάνειν. 2) ἀρκεῖσθαι.

sătĭsoffĕro, erre, ἐγγύην προσφέρειν.

sătispĕto, ĕre, αἰτεῖν ἐγγύην.

sătĭus, ἴδ. satis.

sătīvus, a, um, (sero, sevi) σπαρτός, φυτευτός, ἥμερος. 2) tempus sativum, ὁ σπορητός.

sator, ōris, ἀ. (sero-sevi) σπορεύς, φυτευτής 2) γενέτωρ, γεννήτωρ, ἀρχηγέτης. 3) ὁ αἴτιος.

sătōrĭus, a, um, (sero-sevi) τῆς σπορᾶς.

sătrăpa, æ, ταὐτὸ τῷ satrapes. ἀμφ.γρ.

sătrăpēa, (-īa) æ, θ. σατραπεία.

sătrăpes, æ, εἴτε is, ἀ. σατράπης. Λ. Περσική.

sătrăpīa, ταὐτὸ τῷ satrapes.

sătraps, ăpis, σπάν. ἀντὶ τοῦ satrapes.

Satrĭcum, i, οὐ. ἡ τῶν Σατρικανῶν πόλις. Satricani, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Σατρικανοί, ἔθνος τῆς Λατίνης.

*sătullo, are, ἀντὶ τοῦ saturo.

*sătullus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ satur) κορεστός. satullus fio aliqua re, κορέννυμαί τινος.

sătum, i, οὐ. (sĕro) ἴδ. săta.

sătur, ŭra, ŭrum, (satis) κορεστός, κορεσθείς, κεκορεσμένος, πλήρης. satur aliqua re, καὶ alicujus rei, κορεσθείς, κεκορεσμένος τινός. satura praesepia. φάτνη χόρτου πλήρης. color satur, κυανὸν χρῶμα. vestis satura ostro, ἐσθὴς ἀρκούντως πορφύρᾳ βεβαμμένη. 2) πλήρης, ἄφθονος, ποικίλος, πολυμιγής. rus saturum, οἱ ἄφθονοι, πάγκαρποι, πάμφοροι ἀγροί. saturum Tarentum, ὁ ἄφθονος, εὐδαίμων, πλήρης Τάρας. satur auctumnus, ἡ πάγκαρπος ὀπώρα. satura, æ, θ. ὑπον. lanx, (σατόρα Λακωνικῶς, κατὰ Οὐάῤῥωνα καὶ Ἡσύχιον), λοιπὰς ἢ χυανοῦν παγκαρπίας μεστόν, ὃ τῇ Δήμητρι καὶ ἄλλοις θεοῖς ἀπήρχοντο. 2) κατά τινας· πολύμικτόν τι ἔδεσμα. 3) satura καὶ συνήθως satĭra, æ, θ. σατίρα, εἶδός τι ποικίλου καὶ πολυμίκτου ποιήματος, τὸ πάλαι μὲν δραματικόν, εἶτα δὲ κατ' ἐξοχὴν τὸ σκωπτικὸν εἴτε χλευαστικὸν ποίημα τοῦ Λουκιλλίου, Ὁρατίου καὶ ἄλ-

λων Ῥωμαίων ποιητῶν, κατὰ μὲν τὸ σχῆμα καὶ τὰ μέτρα διδακτικόν, τὸν δὲ σκοπὸν ὅμοιόν πως τῇ ἀρχαίᾳ Ἀττικῇ κωμῳδίᾳ καὶ τοῖς σίλλοις.
Sătŭrae, palus, τὸ περὶ Κιρκαῖον ἕλος, μέρος τοῦ Ποντίνου ἕλους.
sătŭrābĭlis, e, κορεστός. Λ. Γλωσσ.
*sătŭrāmen, ĭnis, οὐ. (saturo) χορτασμός.
*sătŭranter, ἐπίῤ. ἐκτάδην, ἐμπλήδην. Φουλγέντιος.
sătŭrātim, ἐπίῤ. κατακόρως.
*sătŭrātĭo, ĭōnis, θ. (saturo) χορτασία, χορτασμός.
sătŭrātor, ōris, ἀ. (saturo) ὁ χορτάζων. Ἀμφ. γρ.
sătŭrēja, æ, θ. καὶ sătŭrējum, ī, οὐ. κονίλη, θύμβρα, (βοτάνη).
Sătŭrējānus, a, um, Σατυρῖνος, ἐκ Σατυρίου. Τὸ δὲ Σατύριον (Saturejum εἴτε Saturum) πόλις ἦν πλησίον Τάραντος.
sătŭrējum, ἴδ. satureja.
sătŭrĭtas, ātis, θ. κόρος, πλησμονή. 2) πλησμονή, ἀφθονία. 3) πυκνότης τοῦ χρώματος ἢ τῆς βαφῆς. 4) ἀφόδευμα.
Sāturnālĭa, ἴδ. Saturnalis.
Sāturnālĭcĭus, (-tĭus) a, um, (Saturnalia) τῶν Κρονίων. Saturnalicium tributum, τὸ δῶρον ὅπερ οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὰς Κρονιάδας ἡμέρας ἀλλήλοις ἔπεμπον.
Sāturnālis, e, (Saturnus) Κρόνιος. Saturnale festum καὶ συνήθως Saturnalia, οὐ. πλ. τὰ Κρόνια, ἡ Κρονικὴ ἑορτή, αἱ Κρονιάδες ἡμέραι ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ὑπερμεσοῦντι. (ἑορτὴ ἐν Ῥώμῃ εἰς τιμὴν τοῦ Κρόνου ἐπιτελουμένη, ἐν ᾗ οἱ δοῦλοι τὸ τῶν δεσποτῶν σχῆμα μεταλαμβάνοντες ἑώρταζον). prima, secunda, tertia Saturnalia, ἡ πρώτη, δευτέρα, τρίτη τῶν Κρονιάδων ἡμερῶν. Σημ. ἀντὶ τῆς Γενικῆς· Saturnalium λέγουσι Saturnaliorum.
Sāturnālĭtĭus, ἴδ. Saturnalicius.
Sāturnĭa, ἴδ. Saturnius.
Sāturnĭgĕna, æ, ἀ. (Saturnus-gigno) Κρονίων, Κρονίδης.
Sāturnīnus, i, ἀ. Σατορνῖνος.
Sāturnĭus, a, um, (Saturnus) Κρόνιος. Saturnia stella, ὁ Φαίνων, (πλανήτης). Saturnia tellus, ἡ Σατορνία, τουτέστιν ἡ Λατίνη, ἔσθ' ὅτε καὶ ὅλη ἡ Ἰταλία. Saturnius Jupiter εἴτε ἁπλῶς Saturnius, ἀ. ὁ Κρονίων, Κρονίδης, (Ζεύς). — Saturnius mons, ὁ Σατόρνιος λόφος, ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ Καπιτωλίνου λόφου. — Saturniae, æ, θ. ἡ Σατορνία, ἡ ἀρχαιοτάτη ἢ μυθικὴ πόλις ἐπὶ τοῦ Καπιτωλίνου λόφου. — Saturnius versus εἴτε numerus, ὁ ἀρχαιότατος τῶν Ῥωμαίων στίχος, ὅς κατά τινας ἐκ δύο ἰθυφαλλικῶν συνέκειτο μετ' ἀνακρούσεως ἐν τῇ τοῦ πρώτου ἀρχῇ.
Sāturnus, i, ἀ. Κρόνος, θεὸς καὶ πρῶτος τῆς Ἰταλίας βασιλεύς, (ἐτυμολογεῖται δὲ κατὰ Οὐάῤῥωνα ἐκ τοῦ sero, sevi satum)—Saturni stella εἴτε ἁπλῶς Saturnus, ὁ Φαίνων, (πλανήτης). Saturni sacra dies, ἡ Κρονιὰς ἡμέρα, τὰ Κρόνια.
sătŭro, avi, atum, are, (satur, aliquem aliqua re, κορέννυμι, χορτάζω τινά τινος. 2) ἐμπίπλημι, πληρῶ τινα ἤ τί τινος.— color saturatus, τὸ πυκνὸν χρῶμα, ἡ πυκνὴ βαφή.
sătus, a, um, ἴδ. sero, sevi.
sătus, ūs, ἀ. (sero, sevi) σπορά, φύτευσις. 2) σπορά, γέννησις 3) σπόρος, σπέρμα.
sătÿra, æ, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ satira. 2) σατύρου γυνή. Λουκρήτιος.
sătÿrĭăsis, is, θ. σατυρίασις.
sătÿrĭcon, ταὐτὸ τῷ satiricon.
sătÿrĭcus, a, um, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ satiricus.
sătÿrĭcus, a, um, (satyrus) σατυρικὸς τῶν σατύρων.
sătÿrĭon, ĭi, οὐ. σατύριον (βοτάνη).
sătÿriscus, i, ἀ. σατυρίσκος.
sătÿrŏgrăphus, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ satirographus.
Sătÿrus, i, ἀ. Σάτυρος. Satyri, οἱ Σάτυροι. 2) Satyrus, Σάτυρος, τὸ Σατυρικὸν δρᾶμα. 3) sătyrus, i, ἀ. σάτυρος, εἶδος πιθήκων.
saucaptis, διάφ. γρ. τοῦ sancaptis.
*saucĭātĭo, ĭōnis, θ. (saucio) τρῶσις, τρωσμός.
*saucĭĕtas, ātis, θ. τραῦμα.
saucĭo, avi, atum, are, (saucius) aliquem ἢ aliquid, τραυματίζω, τιτρώσκω τινὰ ἤ τι. 2) ποιητ. terram vomere, ἀροτριᾶν τὴν γῆν. 3) aliquid, λυμαίνομαι, λωβῶμαί τι.
saucĭus, a, um, τρωθείς, τετρωμένος, τραυματισθείς. saucius fio, τραῦμα λαμβάνω. ποιητ. saucius ense latus, τετρωμένος ξίφει τὴν πλευράν, εἰς τὴν πλευράν. 2) λελωβημένος, βεβλαμμένος, βλαβείς, πληγείς. malus saucius Africo, ἱστὸς ὑπὸ τοῦ Λιβὸς λελωβημένος. mero, οἰνόπληξ. 3) κάμνων, νοσῶν. 4) amore, ἔρωτι πληγείς, ἐκπλαγείς. femina, ἔρωτι γυναικὸς ἐκπεπληγμένος.
Sauconna, æ, ἀ. ποταμὸς τῆς Γαλλίας, ὁ πρώην καλούμενος Arar, ὁ τανῦν Saône.
saucuncŭlus, i, ἀ. αἱματῖτις (χορδή), (ἰσίκιον, καρύκη;).
†saura, æ, θ. σαῦρα.
saurex, ἴδ. sorex. Σερούϊος.
saurĭon, ĭi, οὐ. (σαύριον), φ. Πλίν. 19, 54.
saurītis, is, θ. σαυρῖτις (λιθάριον).

Digitized by Google

saurix εἴτε sōrix, ĭcis, ἀ. εἶδος γλαυκός.
Sauroctŏnos, i, ἀ. Σαυροκτόνος, ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος.
Saurŏmătes εἴτε Saurŏmăta, æ, ἀ. ταὐτὸ τῷ Sarmata.
saurus, i, ἀ. σαῦρος, ἄγνωστος ἰχθύς.
savănum, ταὐτὸ τῷ sabanum.
sāvillum εἴτε suavilium, i, οὐ. ὁ σουβίτυλλος, εἶδος πλακοῦντος ἐκ τυροῦ.
sāvĭātĭo, sāvio, sāvior, sāvium, ταὐτὰ τοῖς suaviatio, suavio κ.τ.λ.
Săvus, i, ἀ. Σάος, Σάουος, Σαύας, ποταμὸς τῆς Νωρικῆς, εἰσβάλλων εἰς τὸν Δανούβιον.
saxātĭlis, e, (saxum) πετραῖος, (ἐπίθετον τῶν περιστερῶν καὶ τῶν ἰχθύων).
saxētum, i, οὐ. (saxum) πετρών. Λ. σπ.
saxĕus, a, um, (saxum) πέτρινος, ἐκ πετρῶν, τῶν πετρῶν. 2) πετρώδης, σκληρός, λ[illegible]
*saxi[illegible] um) -έτρινος.
†saxĭc[illegible]a, æ, ἀ. (s[illegible] colo), εἰδωλολάτρης. (οἱονεὶ πετρ[illegible] ς = ὁ ἐκ πέτρας θεοὺς λατρεύων).
*saxĭfer, ĕra, ĕrum, (saxum-fero) πετροβόλος, λιθοβόλος.
saxĭfĭcus, a, um, (saxum-facio) λιθοποιός. Λ. ποιητική.
saxĭfrăgus, a, um, (saxum-frango) πέτρας ἢ λίθους συντρίβων. saxĭfrăgum, i, οὐ. ἡ (herba) saxifraga, τὸ ἀδίαντον (βοτάνη).
*saxĭgĕnus, a, um, (saxum-gigno) πετρηγενής.
saxĭtas, ātis, θ. (saxum) τὸ πετρῶδες. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
Saxo, ŏnis, ἀ. Σάξων. Saxŏnes, um, ἀ. πληθ. οἱ Σάξονες, ἔθνος Γερμανικόν.
*saxōsĭtas, ātis, θ. (saxum) τὸ πετρῶδες.
saxōsus, a, um, (saxum) πετρώδης. 2) πετραῖος.
*saxŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ saxum) πετρίδιον.
saxum, i, οὐ. πέτρος, ἔσθ' ὅτε καὶ λίθος, πέτρα, σκόπελος, λίθινον τεῖχος, κ.τ.τ. παροιμ. saxum volvere, τὸν Σισύφου πέτρον κυλινδεῖν, ἀνήνυτα πονεῖν, ματαιοπονεῖν. 2) saxum Tarpejum καὶ συνήθως ἁπλῶς Saxum, ἡ ἐν Ῥώμῃ Ταρπηΐα πέτρα, ὁ Ταρπήϊος κρημνός, ἡ Πέτρα. dejicere aliquem Saxo, de (e) Saxo, ῥίπτειν τινὰ κατὰ τῆς Πέτρας. 3) εἶδος Κιμωλίας γῆς.
saxŭōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ saxosus.
scăbellum εἴτε scabillum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ scamnum) ὑποπόδιον, ὑπόβαθρον. 2) ἐν τῷ Ῥωμαϊκῷ θεάτρῳ ἐλέγετο scabellum τὸ ξύλινον τύμπανον ἢ ἠχεῖον, ὃ οἱ αὐληταὶ κατὰ τὸν τῶν αὐλῶν ῥυθμὸν τοῖς περὶ τὸν ἕτερον πόδα κρουπέζοις ἔκρουον εἴτε ἐράβασσον. Ἴσως δὲ αὐτὰ τὰ κρούπεζα εἴτε κρούπαλα scabellum ἐλέγετο.
†scabellus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
scăber, bra, brum, λεπρός, τραχύς. 2) ψαφαρός, αὐχμηρός, ῥυπαρός. 3) ἐπὶ κτηνῶν· ψωραλέος.
scăbĭdus, a, um (scabies) ψωραλέος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
scăbĭes, ēi, θ. (scabo) τὸ λεπρόν, ψαφαρόν, τραχύτης, αὐχμός. 2) ἐπὶ ζώων καὶ δένδρων· ψώρα, λειχήν. 3) κνησμονή, κνησμός.
scăbillārĭi, ĭorum, ἀ. πληθ. (scabillum) οἱ τὰ scabilla ἐν τῇ σκηνῇ κρούοντες. Ἐπιγρ. πρβλ. καὶ scabellum.
*scăbillum, i, τὸ. scabellum.
*scăbĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ scabies) ψώρα, λειχήν.
scăbĭōsus, a, um, (scabies) ψαφαρός, αὐχμηρός, εὐρωτιῶν, ψωραλέος, ψωρώδης, ψωρῶν, λειχηνιῶν.
*scăbĭtūdo, ĭnis, θ. (scabies) κνησμονή, κνησμός.
scăbo, scābi, ĕre, aliquid, (ἐκ τοῦ σκάπτω, τοῦ κοινῶς σκάβω) κνῶ, κνήθω τι.
*scăbrātus, a, um, (scaber) σχασθείς, ἐσχασμένος.
scăbrēdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ scabrities.
*scăbres, is, θ. ταὐτὸ τῷ scabies.
*scăbrĭdus, a, um, ταὐτὸ τῷ scaber.
scăbrĭtĭa, æ, καὶ scăbrĭtĭes, ēi, θ. (scaber) τὸ λεπρόν, τραχύτης. 2) ψώρα, λειχήν.
scăbrĭtūdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ scabitudo.
scăbro, ŏnis, ἀ. ὁ ψαφαροὺς ἔχων τοὺς ὀδόντας. Οὐλπιανός.
*scăbrōsus, a, um, (scaber) αὐχμηρός, τραχύς.
Scaea, æ, θ. porta εἴτε Scaeae portae, πληθ. αἱ Σκαιαὶ πύλαι, μία τῶν πυλῶν τῆς Τροίας.
scaena, ταὐτὸ τῷ scena.
scaeōma, ătis, οὐ. σκαίωμα, συμφορά.
scaeva, ae, ἀ. (scaevus) ἀριστερόχειρ.
scaeva, æ, θ. τὸ. scaevus.
scaevĭtas, ātis, θ. (scaevus) σκαιότης, σκαιοσύνη. 2) σκαιὸν σύμπτωμα, συμφορά.
Scaevŏla, æ, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ scaevus) Σκαιόλας, Σκαιουόλας.
scaevus, a, um, σκαιός, ἀριστερός. 2) σκαιός, ἀριστερός, ἐπαρίστερος, ἀβέλτερος. 3) σκαιός, ἀριστερός, ἀπαίσιος. — scaeva, æ, θ. (ὑπον. avis) ὁ οἰωνός. bona scaeva, ὁ αἴσιος οἰωνός.
scăfa, τὸ. scapha.
scāla, æ, θ. συνήθ. πληθ. scalae, arum,

Digitized by Google

(ἐκ τοῦ scando, ὡς mala ἐκ τοῦ mando) ἀναβάθρα, κλίμαξ.
scālārĭi, ĭorum, ἀ. πληθ. (scala) οἱ κατασκευάζοντες κλίμακας. Ἐπιγρ.
scālāris, e, (scala) κλιμακώδης, κλιμακωτός. 2) scalaria, ium, οὐ. πληθ. τὰ ἐν τοῖς θεάτροις ἀνάβαθρα.
Scaldis, is, ἀ. (Σκάλδις) ὁ παρὰ Πτολεμαίῳ Ταβούδας ἢ Ταβούλλας, ποταμὸς τῆς Βελγικῆς, ὁ τανῦν Schelde ἢ Escaut.
scālēnus, a, um, σκαληνός.
scalmus, i, ἀ σκαλμός.
scalpellum, i, οὐ. καὶ scalpellus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ scalprum) σχαστήριον, σμιλίον.
scalper, pri, ἀ. ταὐτὸ τῷ scalprum.
scalpo, psi, ptum, ĕre, aliquid, γλάφω, (τὸ s ἐν τῇ ἀρχῇ, ὡς ἐν τοῖς scrofa = γρομφὰς καὶ scribo = γράφω) σκάλλω, κολάπτω, κνῶ τι. scalpere terram unguibus, γλάφειν, σκάλλειν, σκαλίζειν τὴν γῆν τοῖς ὄνυξι. caput, κνήθειν, κνῆσθαι τὴν κεφαλήν. 2) γλάφω, γλύφω, σμιλεύω τι. aliquid sepulcro, ἐγκολάπτειν, ἐγχαράττειν τι τῷ μνήματι. 3) σπάν. scalpi, ἔρωτι κνήθεσθαι εἴτε κνίζεσθαι.
*scalprātus, a, um, (scalprum) σμιλιωτός.
scalprum, i, οὐ. (scalpo) σμίλη, ἡ σκυτοτομικὴ σμίλη, χειρουργικὴ σμίλη, ἡ τῶν γραφικῶν καλάμων σμίλη εἴτε γλυφίς, ἡ τῶν γλυπτήρων σμίλη εἴτε τὸ γλύφανον, γλυφεῖον, κ.τ.τ.
scalptor, oris, ἀ. (scalpo) γλυπτήρ, λιθογλύπτης.
scalptōrĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ scalprum.
scalptūra, æ, θ. (scalpo) γλυφή, λιθογλυφία. 2) γλυφή, γλυπτὸν κόσμημα, γλυπτὸς τύπος.
*scalptūrātum, i, οὐ. (scalptura) γλύμμα, γλυπτὸν ἔδαφος.
*scalptūrīgo, εἴτε scalpūrīgo, ĭnis, θ. (scalpturio) κνησμός, κνῆσις.
*scalptūrĭo, εἴτε scalpūrĭo, ire, (scalpo) γλάφω, σκαλίζω, σκαριφῶμαι.
scalptus, a, um, ἴδ. scalpo.
scalpūrīgo. ἴδ. scalpturigo.
scalpūrĭo, ἴδ. scalpturio.
scaltĭcus, a, um, λειχηνιῶν. Θ Πρισκιανός.
Scămander, dri, ἀ. Σκάμανδρος, ποταμὸς τῆς Τρῳάδος.
scambus, a, um. σκαμβός.
scămellum, ἢ scămillum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ scamnum) ὑπόβαθρον, ὑποπόδιον. Πρισκιανός.
scămillārĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ scabillarius.
scămillus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ scamnum) μέρος τι τοῦ στυλοβάτου.
scamma, ătis, οὐ. σκάμμα (τῆς παλαίστρας). 2) †πάλη, παλαίστρα.
scammōnēa, εἴτε scammōnĭa, æ, θ. σκαμωνία, σκαμμώνιον, (βοτάνη).
scammōnĭum, εἴτε scammoneum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ scammonia.
scammōnītes, æ, ἀ. σκαμωνίτης οἶνος.
scamnātus, a, um, (scamnum) scamnatus ager, ἀγρὸς ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς ἐκτεινόμενος.
scamnellum καὶ scamnŭlum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ scamellum.
scamnum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ θέματ. scab, scap, ὅθεν καὶ τὸ scapus). βάθρον, ἑδώλιον. (τὸ παρ' ἡμῖν σκαμνί, ἔστιν οὗ καὶ σκαπνὶ προφερόμενον). 2) ὑπόβαθρον, ὑποπόδιον. 3) τὸ μεταξὺ δύο αὐλάκων ὕψωμα γῆς. 4) ἐπὶ ἀγροῦ τὸ πλάτος (τὸ δὲ μῆκος striga).
†scandălizo, avi, atum, are, σκανδαλίζω.
†scandălōsus, a, um, σκανδαλώδης, ἀποτρόπαιος, φρικτός. Λ. Γλωσσ.
†scandălum, i, οὐ. σκάνδαλον.
Scandĭa, ταὐτὸ τῷ Scandinavia.
Scandĭānus, a, um, Σκανδιανός, τοῦ Σκανδίου. mala Scandiana, εἶδος μήλων.
Scandĭnāvĭa εἴτε Scandinovia, æ, θ ἡ παρὰ Πτολεμαίῳ· Σκανδία, πιθανῶς τὰ νοτιώτατα τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἀρκτῴας χώρας Schweden. Ταύτην δ' οἱ παλαιοὶ νῆσον ἡγοῦντο ἀντὶ χερσονήσου.
scandix, īcis, θ. σκάνδιξ, (εἶδος λαχάνου).
scando, ndi, nsum, ĕre, aliquid, ἐνίοτε καὶ in ἢ ad aliquid, ἀναβαίνω ἐπί τι, ἀναβαίνω τι. Capitolium, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ Καπιτώλιον. moenia, ἐπὶ τὰ τείχη. navem, ἀναβαίνειν, ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ναῦν, ἐπιβαίνειν τῆς νεώς. cubile, ἐπιβαίνειν τῆς εὐνῆς. supra aliquem, ὑπερβαίνειν τινά. 2) κωμικ. aliquam, ἐπιβαίνω, ὀχεύω τινά. 3) versum, στίχον κατὰ πόδας μετρεῖν.
scandŭla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ scindula. 2) εἶδος Γαλλικοῦ σίτου ἢ ζέας.
scandŭlāca, æ, θ. ταὐτὸ τῷ orobanche.
scandŭlāris, e, (scandula) ταὐτὸ τῷ scindularis.
scandŭlārĭus, ĭi, ἀ. (scandula) ταὐτὸ τῷ scindularius.
scansĭlis, e, (scando) ἀνάβατος. scansilis lex annorum, ἡ κλιμακηδὸν ἀνάβασις, πρόοδος τῶν ἐνιαυτῶν. Πλίνιος.
scansĭo, ĭōnis, θ. (scando) ἀνάβασις. 2) ἐν τῇ μετρικῇ· ἡ ῥυθμικὴ κατὰ πόδας ἀνάγνωσις στίχου, ποδισμός.
scansor, ōris, ἀ. κλιμακοποιός. Λ. Γλωσσ.

Digitized by Google

*scansōrĭus, a, um, (scando) ἀναβατικός.
Scantĭa silva, θ. τόπος τις τῆς Καμπανίας.
Scantĭānus, a, um. (Scantius) mala Scantiana, εἶδος μήλων.
Scantīnĭus εἴτε Scātīnĭus, a, um, Σκαντίνιος, τοῦ Σκαντινίου. Scantinius εἴτε Scatinius, ĭi, ἀ. ὁ Σκαντίνιος.
scăpha, æ, θ. σκάφη, σκάφος, πλοιάριον.
scăphārĭus, ĭi, ἀ. ὁ περὶ τὰς ἀκτὰς πλέων.
scăphe, ēs, θ. σκάφη, εἶδος σκιαθήρου, (ἡλιακοῦ ὡρολογίου).
scăphĭŏlum, i, οὐ. ὑποκορ. τοῦ ἑπομένου.
scăphĭum, ĭi, οὐ. σκαφίον, σκαφεῖον, (εἶδος ποτηρίου). 2) ἀμίς, ἐνουρήθρα. 3) σκάφη, (εἶδος σκιαθήρου ἤτοι ἡλιακοῦ ὡρολογίου).
scăphŭla, æ. θ. (ὑποκορ. τοῦ scapha) σκαφίς, πλοιάριον.
scăphum, i, οὐ. σκάφος.
Scaptēsŭla, æ, θ. Σκαπτησύλη εἴτε Σκαπτὴ ὕλη, πόλις τῆς Θρᾴκης, ἔνθα μέταλλα ἦν ἀργύρου.
Scaptĭa, æ, θ. ἡ τῶν Σκαπτηνίων πόλις, ἀρχαία τις τῆς Λατίνης πόλις. Τὸ ἐπίθετον· Scaptius, a, um, καὶ Scaptiensis, e, Σκαπτήνιος.
Scăpŭla, æ, ἀ. Σκάπλας, Σκαπούλας. Ἐκ τούτου ἐπίθετον Scapulānus, a, um.
scăpŭlae, arum, θ. πληθ. ὠμοπλάται. 2) νῶτα. 3) τὰ ἄνω τῆς μηχανῆς.
scăpus, i, ἀ. (σκᾶπος παρ' Ἡσυχίῳ ἡ βακτηρία καὶ κλάδος) καυλός, στέλεχος. 2) ζυγὸς τοῦ ζυγοστάθμου. 3) σπάθη τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ. 4) στῦλος, τὸ τῆς κίονος σῶμα, κ.τ.τ.
scara, æ, θ. ταὐτὸ τῷ turma.
scărăbaeus, i, ἀ. σκάραβος, κάραβος, κάνθαρος.
scardĭa, æ, θ. ἀριστολοχία, (βοτάνη).
scărĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. σχάσις, σχασμός, ἄμυξις.
scărĭfĭco καὶ scarīfo, avi, atum, are, σκαριφῶμαι, σχάζω, ἀμύττω, χαράττω τι.
scărĭfĭo, ĭeri, σχάζομαι, χαράττομαι, ἀμύττομαι.
scărītes, æ, ἀ. ἢ scărītis, ĭdis, θ. σκαρίτης λίθος, (ἀπὸ τῆς χροιᾶς αὐτοῦ ὠνόμασται, ὁμοίας οὔσης τῇ τοῦ ἰχθύος σκάρου).
scarrōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ squarrosus.
scărus, i, ἀ. σκάρος (ἰχθύς).
scătĕbra, æ, θ. (scateo) ἀνάβλυσις, πίδαξ.
scătĕo, ēre, (σπαν. scato, ĕre), βλύζω, ἀναβλύζω, πιδύομαι. 2) συνήθως· aliqua re, ἅπαξ δ' εὕρηται καὶ alicujus rei, βρύειν, γέμειν, μεστὸν εἶναί τινος. pontus belluis scatens, ὁ πόντος γέμων (μεστός, πλήρης, γαργαίρων) θηρίων. 3) σπάν. πλεονάζειν, πολυάριθμον εἶναι.
Scātīnĭus, ταὐτὸ τῷ Scantinius.
scăto, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ scateo.
*scătūrex, ĭgis, ἀ. (scateo) πίδαξ.
*scătūrīgĭnōsus, a, um, (scaturigines) πιδακόεις.
scătūrīgo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ scatebra.
scătūrĭo, καὶ scaturrio ire, ταὐτὸ τῷ scateo.
scătūrix, ĭgis, ταὐτὸ τῷ scaturex.
Scaurĭānus, a, um, (Scaurus) τοῦ Σκαύρου.
scaurus, a, um, σκαῦρος, στρεβλόπους, βλαισόπους. 2) Scaurus, i, ἀ. κύρ. ὄν ἀνδρός, Σκαῦρος.
scazon, ntis, ἀ. ὁ σκάζων εἴτε Ἱππωνάκτειος στίχος.
scĕlĕrāte, ἐπίῤ. (sceleratus) ἀνοσίως, ἀσεβῶς, κακούργως. Κικέρων.
scĕlĕratus, a, um, ἴδ. scelero.
*scĕlĕrĭtas, ātis, θ. (scelus) ἀνοσιότης, ἀσέβεια, κακουργία.
scĕlĕro, (avi), atum, are, (scelus) aliquem ἢ aliquid, μιαίνω, μολύνω τινὰ ἤ τι. dextram sanguine, μιαίνειν τὰς χεῖρας αἵματι.— sceleratus, a, um, μεμιασμένος. 2) ἀνόσιος, ἀσεβής, κακοῦργος, ἀθέμιστος, ἀλιτήριος, μιαρός. 3) ὀλέθριος, ἀπαίσιος, δεινός. Sceleratus vicus, ὁ ἐν Ῥώμῃ ἀσεβὴς καλούμενος στενωπός, ἔνθα ἡ τοῦ Σερουίου Τυλλίου θυγάτηρ ἀπήνῃ ὑπὲρ τὸν νεκρὸν τοῦ πατρὸς ἤλασε.—Sceleratus campus, τόπος ἐν Ῥώμῃ πρὸς τῇ Κολλίνῃ πύλῃ, ἔνθα τὰς φθαρείσας Ἑστιάδας ζώσας εἰς σηκὸν κατώρυττον.— Scelerata porta, ἐπίκλησις τῶν Καρμεντίνων πυλῶν, δι' ὧν οἱ τριακόσιοι Φάβιοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐπορεύθησαν.
*scĕlĕro, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ. ἀμφ. γρ.
scĕlĕrōsus, a, um, (scelus) ἀνόσιος, ἀσεβής, κακοῦργος.
*scĕlĕrus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω. Πλαῦτος.
scĕleste, ἐπίῤ. (scelestus) ἀνοσίως, ἀσεβῶς, κακούργως.
scĕlestus, a, um, (scelus) ἀνόσιος, ἀσεβής, κακοῦργος, ἀνοσιουργός, ἀθέμιστος, μιαρός, πονηρός. 2) ἀπαίσιος, δεινός, ὀλέθριος. 3) ἄθλιος, ταλαίπωρος, δείλαιος.
scĕlĕtus, i, ἀ. ὁ σκελετός, τὸ σκελετόν.
*scĕlĭo, ĭōnis, ἀ. (scelus) κακοῦργος.
*scĕlŏtyrbe, ēs, θ. σκελοτύρβη (νόσος).
scĕlus, ĕris, οὐ. ἀνόσιον ἔργον, ἀσέβημα, κακούργημα, κακουργία. scelus facere, perficere, δρᾶν εἴτε ἐργάζεσθαι ἀνόσιον

Digitized by Google

ἔργον. edere in aliquem, ἀνόσιόν τι δρᾷν εἴτε ἐργάζεσθαί τινα. 2) ἐπὶ ἀψύχων· ἡ κακουργία, βλάβη, λύμη, λώβη. 3) ὑβριστικῶς· ὁ κακοῦργος, μιαρός. 4) τὸ κακόν, τὸ δεινόν, συμφορά.
scēma, ταὐτὸ τῷ schēma.
scēna, æ, θ. σκηνή (τοῦ θεάτρου). in scena esse, ἐπὶ τῆς σκηνῆς εἶναι. in scenam prodire, ἐπὶ τὴν σκηνὴν παριέναι. aliquem in scenam producere, παράγειν τινὰ ἐπὶ τὴν σκηνήν. 2) μεταφ. τὸ δημόσιον, τὸ φανερόν. 3) ἐπίδειξις, παρασκευή, σχῆμα.
scēna, æ, κατὰ συγκοπὴν τοῦ sacena, ὅπερ ἴδε.
scēnālis, e, (scena) σπάνιον ἀντὶ τοῦ scenicus.
scēnārĭum, ĭi, οὐ. τὸ σκηνικόν, ἡ σκηνή. Ἐπιγρ.
scēnārĭus, a, um, (scena) σκηνικός. scenarius artifex, ὁ σκηνικὸς τεχνίτης, ὁ σκηνικός. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
*scēnātĭcus, a, um, (scena) ταὐτὸ τῷ scenicus.
*scēnātĭlis, e, (scena) σκηνικός, σκηνοβατῶν.
scēnĭce, ἐπίρ. σκηνικῶς. facere aliquid scenice, σκηνικεύεσθαί τι.
scēnĭcus, a, um, (scena) σκηνικός. scenicus, i, ἀ. ὁ σκηνικός. scenici artifices εἴτε actores, οἱ σκηνικοί, οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται. scenici ludi, οἱ σκηνικοὶ εἴτε θεατρικοὶ ἀγῶνες, τὰ θεάματα.
Scēnītae, arum, ἀ. πληθ. Σκηνῖται, Ἀραβικὸν ἔθνος.
†scēnŏfactōrĭa, ars, σκηνοποιητικὴ τέχνη.
scēnŏgrăphĭa, æ, θ. σκηνογραφία.
†scēnŏpēgĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. τὰ σκηνοπήγια (ἑορτὴ τῶν Ἑβραίων).
*scensa, æ, θ. (λέξις Σαβινική) ταὐτὸ τῷ coena.
Scepsis, is, θ. Σκῆψις, πόλις τῆς Τρῳάδος.
Scepsĭus, i, ἀ. ὁ Σκήψιος.
sceptĭcus, a, um, σκεπτικός.
sceptĭci, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ σκεπτικοὶ φιλόσοφοι.
sceptos, i, ἀ. σκηπτός.
sceptrĭfer, ĕra, ĕrum, (sceptrum-fero) σκηπτοῦχος. σκηπτοφόρος. Λ. ποιητ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
sceptrĭger, ĕra, ĕrum, (sceptrum-gero) ταὐτὸ τῷ sceptrifer.
sceptrum, i, οὐ. σκῆπτρον (τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον). 2) σκῆπτρον, βασιλικὴ τιμή, βασιλεία. ποιητ. sceptra, πληθ. ἀντὶ τοῦ sceptrum. 3) πόσθη. 4) ἀσπάλαθος, (δένδρον).
sceptūchus, i, ἀ. σκηπτοῦχος.
schĕda εἴτε scida, æ, θ. σχέδη, σελίς, φύλλον (χάρτου).
schĕdĭa, æ, θ, σχεδία.
schĕdĭos ἡ schĕdĭus, a, um, σχέδιος.
schĕdĭum, ĭi, οὐ. σχέδιον, σχεδίασμα, αὐτοσχέδιον ποίημα.
schedula, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ scheda) ταὐτὸ τῷ scheda.
schēma, ătis, οὐ. καὶ schema, æ, θ. τὸ σχῆμα, (περὶ τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ γένους πρβλ. τὰς λέξεις dogma, cyma, zema).
*schēmătĭce, ἐπίρ. σχηματικῶς. ἀμφ. γρ.
schēmătismus, i, ἀ. σχηματισμός.
schĭdĭae, ĭārum, θ. πληθ. σχίδαι, σχίζαι, σχίδια.
†schīnos ἡ schīnus, i, ἀ. σχῖνος.
schīsma, ătis, οὐ. σχίσμα.
†schismătĭcus, i, ἀ. σχισματικός.
schistos, (-us) a, um, σχιστός. schistum lac, τὸ σχιστὸν γάλα.
schizŏdontes, um, ἀ. πληθ. σχιζόδοντες. Ἰσίδωρος. ἀμφ. γρ.
schoenanthus, i, ἀ. σχοίνανθος.
Schoeneus, ĕi, ἀ. Σχοινεύς. Schoenēis, ĭdis, Schoenēĭa, ae, καὶ Schoenis, ĭdis, θ. Σχοινηΐς, ἡ τοῦ Σχοινέως θυγάτηρ Ἀταλάντη.
schoenĭcŭla, æ, θ. (schoenum) ἡ τῷ μυρεψικῷ σχοινίῳ ἀλειφομένη.
schoenŏbătes, æ, ἀ. σχοινοβάτης.
schoenus, i, ἀ. (σπαν. schoenum, i, οὐ.) ὁ, ἡ σχοῖνος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἀρωματικὴ καὶ ἡ μυρεψικὴ σχοῖνος. 2) ὁ σχοῖνος, μέτρον παρὰ Πέρσαις καὶ Αἰγυπτίοις τριάκοντα δύο ἢ κατ' ἄλλους τεσσαράκοντα σταδίων.
schŏla, æ, θ. σχολή, διατριβή, διάλογος. scholas habere, διατριβὰς ποιεῖσθαι, διαλέγεσθαι. schola de re, ἡ περί τι σχολὴ εἴτε διατριβή, ὁ περί τινος διάλογος. 2) σχολή, διδασκαλεῖον, γυμνάσιον, (φιλοσόφων, κ.τ.τ.) 3) διδαχή, μαθηταί, (φιλοσόφου, ῥήτορος, κ.τ.τ.) 4) σχολή, σχολαστήριον βαλανείου. 5) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων· τάγμα ἑταίρων ἢ ὀπαδῶν πολιτικῶν τε καὶ στρατιωτικῶν, (σχολή).
schŏlāris, e, (schola) σχολικός, σχολαστικός, τῆς σχολῆς. 2) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων· scholares, ium, ἀ. πλ. οἱ σωματοφύλακες (σχολάριοι παρὰ Βυζαντινοῖς).
scŏlastĭca, æ, θ. ἡ μετ' ἤθους ἀπαγγελία. Σενέκας.
scŏlastĭcŭlus, i, ἀ. ὑποκορ. τοῦ ἑπομένου.
schŏlastĭcus, a, um, σχολαστικός. scholasticus, i, ἀ. ὁ σχολαστικός, ῥήτωρ, πεπαιδευμένος.
schŏlĭcus, a, um, σχολικός.
scĭădeus, ĕi, ἀ. σκιαδεύς, (ἰχθύς).

Digitized by Google

scĭaena, æ, θ. σκίαινα, (ἰχθύς).
scĭāgrăphĭa, εἴτε sciographĭa, æ, θ. σκιαγραφία, σκιογραφία.
scĭāmachĭa, æ, θ. σκιαμαχία.
scĭare, es, θ. χαμαιλέων. φ. Ἀπουλήϊος.
scĭătĭcus, a, um, ἰσχιαδικός.
Scĭāpŏdes, um, ἀ. πληθ. Σκιάποδες, μυθικὸν ἔθνος τῆς Ἰνδίας.
scībam, ποιητ. ἀντὶ τοῦ scĭēbam, (scio).
scībĭlis, e, (scio) γνωστός, ἐπιστητός, νοητός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
scibo, ἀρχαϊκ. μέλλων τοῦ scio. παθητ. scibitur. Πλαῦτος.
scĭda, τδ. scheda.
scĭenter, ἐπίῤ. ἐπιστημόνως. 2) εἰδότως, ἐκ προνοίας.
scĭentĭa, æ, θ. (scio) εἴδησις, ἐπιστήμη, γνῶσις. scientia atque usus nauticarum rerum, ἐπιστήμη τε καὶ ἐμπειρία τῶν ναυτικῶν ars et scientia, ἡ τέχνη καὶ ἡ ἐπιστήμη. consequi scientiam alicujus rei, κτᾶσθαι, λαμβάνειν ἐπιστήμην τινός. scientia fundendi aeris, ἡ ἐπιστήμη τοῦ τὸν χαλκὸν χωνεύειν. σπαν. scientia in re, de re, ἡ περί τι ἐπιστήμη.
scĭentĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ scientia) μικρά τις ἐπιστήμη ἢ γνῶσις.
scĭlĭcet, ἐπίῤ (ἐκ τοῦ scire-licet, ὅπερ καὶ εὕρηται οὕτως παρὰ Λουκρητίῳ, Λιβίῳ καὶ Κέλσῳ). ἴσθι δ' ὅτι, οἶσθ' ὅτι, δῆλον ὅτι, scilicet, non ceram illam neque figuram tantam vim habere, sed etc. ἴσθι δὲ (εὖ ἴσθι, εὖ χρὴ εἰδέναι, δῆλον) ὅτι οὔτ' ἐκεῖνο τὸ κήρινον προσωπεῖον, οὔτε τὸ σχῆμα τοσαύτην δύναμιν ἔχει, ἀλλὰ κ.τ.τ. ita scilicet facturam (ὑπον. eam esse), οὕτω δῆλον ὅτι ποιήσει. 2) συνήθως· δηλονότι, δηλαδή, δήπου, δή. 3 εἰρωνικῶς· δή, δῆτα, δῆθεν. 4) ἐν ἀποκρίσεσι· δῆλα δή, μάλιστά γε, πῶς γὰρ οὔ;
scilla εἴτε squilla, æ, θ. σκίλλα, σχῖνος, (βοτάνη). 2) καρίς.
scillĭnus, a, um, σκιλλητικὸς εἴτε σκιλλιτικός. scillinum acetum εἴτε scillites, æ, ἀ. τὸ σκιλλητικὸν ὄξος.
scillītes, æ, ἀ. τδ. scillinus.
scillītĭcus, a, um, ταὐτὸ τῷ scillinus.
scimpŏdĭum, ĭi, οὐ. σκιμπόδιον, σκιμποδίσκος.
scin' ταὐτὸ τῷ scisne, τδ. scio.
scincos (-us) i, ἀ. σκίγγος, σκίγκος, εἶδος σαύρου τῆς Λιβύης καὶ τῆς Ἀσίας.
scindo, scĭdi, scissum, ĕre, aliquid, σχίζω, διασχίζω τι. saxum, πέτραν. epistolam, ἐπιστολήν. vestem, ἱμάτιον. aciem hostium, διασπᾶν, διακόπτειν τὴν τῶν πολεμίων τάξιν. pontem, διασπᾶν γέφυραν. nubes se scindunt, τὰ νέφη σχίζεται. amnis scinditur, ὁ ποταμὸς σχίζεται. aliquid in duo scindere, διχῇ σχίζειν, δίχα διαιρεῖν τι. curae aliquem scindunt, φροντίδες κατατρύχουσιν, ἀνιῶσί τινα dolorem suum scindere, ἀναξαίνειν τὴν ἑαυτοῦ λύπην. comas, τίλλειν, τίλλεσθαι τὴν κόμην. vestem alicui de corpore, περισπᾶν τινος τὸ ἱμάτιον. — scissus, a, um, (ἄνευ βαθμῶν συγκρίσεως) ἐσχισμένος, σχιστός.
scindŭla, æ, θ. (scindo) σχίδη, σχίδαξ, σχινδαλμός, σκινδαλμός.
scindŭlāris, e, (scindula) ἐκ σχιδάκων εἴτε σχινδαλμῶν.
scindŭlārĭus, ĭi, ἀ. ὁ σχινδαλμοῖς τὰς οἰκίας στεγάζων.
scĭnĭfes ἢ cĭnĭfes, um, ἀ. πληθ. σκνῖπες. (ἔντομα).
scintilla, æ, θ. σπινθήρ, φέψαλος, ζώπυρον. παροιμ. ne scintilla quidem, οὐδὲ φέψαλος, οὐδὲ ψεκάς.
*scintillātĭo, ōnis, θ. τὸ σπινθηρίζειν, ἀμαρυγή.
scintillo, avi, atum, are, σπινθηρίζω, μαρμαρύσσω, ἀμαρύσσω.
scintillōsus, a, um, σπινθηρίζων, μαρμαρόεις.
scintillŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ scintilla) μικρόν τι ζώπυρον.
scĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, ire, aliquid, οἶδα, (δωρ. ἴσαμι, ἐπίσταμαι, γιγνώσκω τι. certo scio, σαφῶς οἶδα, εὖ οἶδα. scimus, eum appellatum esse sapientem, ἴσμεν ὅτι σοφὸς ἐκλήθη. scio, quis sit, οἶδα, τίς ἐστιν, οἶδα, ὅστις ἐστιν. scis, ut hostium copiae arceantur, οἶσθα, πῶς (ὅπως) ἡ τῶν πολεμίων δύναμις ἀπείργεται. res, quae sciuntur, τὰ γιγνωσκόμενα, τὰ ἐπιστητά. quod quum scibitur, ἐπειδὰν ταῦτα γνωσθῇ, quod sciam, quantum ego quidem sciam, ὅ,τι μ' εἰδέναι, ὅσον γέ μ' εἰδέναι, ὅσον γ' ἐμὲ εἰδέναι. scio tibi ita placere, οἶδα, ὅτι οὕτω σοι δοκεῖ. litteras scire, γράμματα εἰδέναι εἴτε ἐπίστασθαι. Latine εἴτε linguam Latinam scit, Λατινιστὶ εἴτε τὴν Λατίνων γλῶσσαν ἐπίσταται. scire fidibus, εἰδέναι εἴτε ἐπίστασθαι ψάλλειν. scire de re, εἰδέναι εἴτε ἐπίστασθαι περί τι. haud scio an, οὐκ οἶδ' εἰ. πρβλ. an. — sciens, ntis, εἰδώς τι, ἐπιστήμων τινός. παρ' Ὁρατίῳ ἅπαξ μετ' ἀπαρεμφάτου· sciens flectere equum ἐπιστάμενος κάμπτειν ἵππους. — Σημ. scire, σπαν. ἀντὶ τοῦ sciscere.
scĭŏgrăphĭa, τδ. sciagraphia.
scĭŏlus, i, ἀ. (ὑποκ. τοῦ scius) ἡμιμαθής
schĭŏmăchia. ταὐτὸ τῷ sciamachia.

Digitized by Google

Scĭŏpŏdes, um, ἀ. πληθ. ταὐτὸ τῷ Sciapodes.
scĭŏthērĭcon, i, καὶ sciothērum, i, οὐ. τὸ σκιόθηρον, σκιάθηρον, ὁ σκιαθήρας, (ἡλιακὸν ὡρολόγιον).
Scīpĭădes, æ, ἀ. (Scipio) Σκηπιάδης, εἷς τῶν Σκηπιώνων, ποιητικῶς ἀντὶ Scipio.
scīpĭo, ĭōnis, ἀ. σκίπων, σκήπων, σκῆπτρον.
Scīpĭo, ĭōnis, ἀ. Σκιπίων εἴτε Σκηπίων.
*scircitŭla, ἀμφ. γραφ. ἀντὶ scirpula.
scīrōma ταὐτὸ τῷ scirrhoma.
scīron, ōnis, ἀ. σκίρων (ἄνεμος).
Scīron, ōnis, ἀ. Σκείρων, Σκίρων. Scīrōnĭus, a, um, Σκειρωνικός. saxa Scironia εἴτε petrae Scironĭdes, αἱ Σκειρωνίδες πέτραι.
Scīrōnis, ĭdis, θ. ἴδ. Sciron.
scīros, ταὐτὸ τῷ scirrhos.
scirpĕus, εἴτε sirpĕus, a, um, (scirpus) σχοίνινος, θρύϊνος. — scirpea, æ, θ. ἡ σχοινίς, τὸ σχοίνινον πλέγμα, ὁ λύγινος κόφινος, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ τῆς ἁμάξης κάναθρον.
scĭrpĭcŭlus, εἴτε sirpĭcŭlus, a, um, (scirpus) σχοίνινος. — scirpiculus, i, ἀ. ἡ σχοινίς, κυρτίς, ὁ κύρτος, σχοίνινος ἢ λύγινος κόφινος.
scirpo εἴτε sirpo, (avi), atum, are, (scirpus) σχοίνοις ἀναδέω, ἐκ σχοίνων ἢ λύγων πλέκω.
scirpŭla vitis, θ. εἶδος ἀμπέλου.
scirpŭlus, a, um, (scirpus) σχοινοειδής.
scirpus εἴτε sirpus, i, ἀ. σχοῖνος, θρύον. Παροιμ. nodum in scirpo quaeris, (ὄζους, διαφυάς, γόνατα ἐν τῷ σχοίνῳ ζητεῖς), δυσχερείας ὑποτοπάζεις ἔνθα οὐκ εἰσί.
scirrhōma, ătis, οὐ. εἴτε scirōma, ătis, οὐ. σκίῤῥωμα, σκίῤῥος.
scĭrrhos ἢ sciros, i, ἀ. σκίῤῥος, σκίρος.
*scirtŭla, ταὐτὸ τῷ scirpula.
sciscĭtātĭo, ĭōnis, θ. πεῦσις, πύστις, ἐπερώτησις, ἐξέτασις.
sciscĭtātor, ōris, ἀ. (sciscito) ἐξεταστής, ἐρευνητής.
sciscĭto, atum, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ sciscitor.
sciscĭtor, atus sum, ari, (θαμιστ. τοῦ scisco) aliquid ab εἴτε ex aliquo, ἱστορῶ, πυνθάνομαί τι παρά τινος. de re, περί τινος. deum de victoria, ἐπερωτῶν τὸν θεὸν περὶ τῆς νίκης. quid sit, sciscitor, πυνθάνομαι, τί ποτ' ἐστί.
scisco, scīvi, scītum, ĕre, (scĭo) aliquid, ἱστορῶ, πυνθάνομαί τι. 2) πυνθάνομαι, μανθάνω τι. 3) κυρῶ, ἐπικυρῶ τι. plebs εἴτε populus scivit rogationem, ὁ δῆμος ἐκύρωσεν, ἐπεκύρωσε τὸν νόμον. —scitum, i, οὐ. τὸ δόγμα, ψήφισμα plebis scitum εἴτε plebiscitum, τὸ τοῦ δήμου (τοῦ Ῥωμαίων δήμου) δόγμα εἴτε ψήφισμα. Σημ. τὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, σπανιώτερον δὲ τὰ τῶν Ῥωμαίων ψηφίσματα ἐκαλεῖτο populi scita εἴτε populiscita. —scitum, i, οὐ. ἐσθ' ὅτε· τὸ δόγμα, ἀξίωμα ἑνὸς ἀνδρός, βασιλέως, φιλοσόφου, κ.τ.τ.) ἐπὶ ἑνός· sciscit legem, φέρει τὴν ψῆφον ὑπὲρ τοῦ νόμου, συναινεῖ τῷ νόμῳ. — scitus, a, um, ἔμπειρος, ἐπιστήμων. alicujus rei, ἐπιστήμων τινός. 2) ἀστεῖος, σοφός, γλαφυρός, κομψός, φιλόκαλος.
scissĭbĭlis, e, καὶ
scissĭlis, e, (scindo) σχιστός.
*scissim, ἐπίῤ. (scindo) μετὰ σχίσματος.
*scissĭo, iōnis, θ. (scindo) σχίσις, σχισμός.
scissor, ōris, ἀ. (scindo) δαιτρός. 2) εἶδος μονομάχων.
scissūra, æ, θ. (scindo) σχισμός, σχίσμα.
scissus, a, um, ἴδ. scindo.
scissus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ scissĭo, Λ. Γλωσσ.
scītāmenta, ōrum, οὐ. πληθ. (scitus) ὀψαρτύματα, ἡδύσματα. μεταφ. τὰ τοῦ λόγου καλλωπίσματα.
*scītātĭo, ĭōnis, θ. (scitor) πύστις, ἐρώτησις.
scīte, ἐπίῤ. ἀστείως, σαφῶς, κομψῶς, φιλοκάλως, εὐμελῶς.
scītor, atus sum, ari, παρὰ ποιηταῖς ταὐτὸ τῷ sciscitor.
scītŭle, ἐπίῤ. (scitulus) ἀστείως, κομψῶς, φιλοκάλως.
scītŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ scitus) ἀστεῖος, κομψός.
scītum, i, οὐ. ἴδ. scisco.
scitus, a, um, ἴδ. scio καὶ scisco.
scītus, ūs, ἀ. (scisco) δόγμα, ψήφισμα. plebis scitu, κατὰ δόγμα τοῦ δήμου.
scĭūrus, i, ἀ. σκίουρος, καμψίουρος, ἵππουρος.
scĭus, a, um, (scio) εἰδώς, ἐπιστήμων, δαήμων. alicujus rei, ἐπιστήμων τινός.
scloppus ταὐτὸ τῷ stloppus.
scŏbīna, æ, θ. (scobis) ξυλουργικὴ ῥίνη, ξυστήρ.
scŏbis, ἢ scobs, is, θ. (scabo) ῥίνημα, ῥίνισμα, ξύσμα, πρίσμα.
scōlēcĭa, æ, θ. (σκωληκία) εἶδος ἰοῦ, ἢ χρώματος.
scōlēcĭon, ĭi, οὐ. σκωλήκιον, εἶδος κόκκου.
scŏlĭbrŏchon, i, οὐ. σκολοπένδριον, (βοτάνη).
scŏlĭus, ĭi, ἀ. σχολιὸς πούς, ταὐτὸ τῷ amphibrăchys. (⏑–⏑).
scŏlŏpax, ācis, ἀ. σκολόπαξ.

Digitized by Google

scŏlŏpendra, æ, θ. σκολόπενδρα, (ἔντομον καὶ ἰχθὺς θαλάσσιος).
scŏlŏpendrĭon, (-um), ĭi, οὐ. σκολοπένδριον.
scolopendros, i, ἀ. σκολόπενδρος, ταὐτὸ τῷ scolopendra.
scŏlȳmos, i, ἀ. σκόλυμος, (βοτάνη).
scomber, bri, ἀ. σκόμβρος, (ἰχθύς).
scomma, ătis, οὐ. σκῶμμα.
scŭpa, æ, θ. σκοπή.
scōpa, æ, θ. regia, βοτάνη τις, (τὸ χηνοπόδιον, ἡ σάρος).
scōpae, arum, θ. πληθ. σάρος, σάρωθρον, κόρηθρον, κάλλυντρον, (αἱ παρ' ἡμῖν σκοῦπαι).
scōpārĭus, ĭi, ἀ. (scopae) σαρώτης καλλυντήρ.
Scŏpas, æ, ἀ. Σκόπας.
scōpes, um, θ. πληθ. οἱ σκῶπες, (εἶδος γλαυκῶν).
scōpĭo, ĭōnis, ἀ. κρεμαστήρ, κρεμάθρα (σταφυλῶν).
scŏpĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ scopio. Οὐάρρων.
scōpo, are, σαρῶ. μεταφ.
†scŏpo, ĕre, σκοπῶ.
scops, scōpis, ἀ. σκώψ. ἴδ. scōpes.
scōpŭla, æ, θ. καὶ scopulae, arum, πληθ. (ὑποκορ. τοῦ scopae) μικρὸν σάρωθρον.
scŏpŭlōsus, a, um, σκοπελώδης, σπιλαδώδης, πετρώδης.
scŏpŭlus, i, ἀ. σκόπελος, σπιλάς, πέτρα. allidi ad scopulos, ἐποκέλλειν σκοπέλοις. auferri in scopulos, ἐξοκέλλειν εἰς σκοπέλους. 2) μεταφ. ὁ κίνδυνος, ὄλεθρος.
scōpŭlus, i, ἀ. ὑποκορ. τοῦ scōpus.
scōpus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ scopio.
scŏpus, (-os), i, ἀ. σκοπός.
*scordălĭa, æ, θ. (scordalus) φιλονεικία.
scordălus, i, ἀ. φιλόνεικος. Ἡ λέξις τῶν χυδαίων.
scordastus, i, θ. ἄγνωστον δένδρον. Πλίνιος.
scordĭlon, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ scordion.
scordĭon, (-um), i, οὐ. σκόρδιον, (βοτάνη).
†scordiscārĭus, ĭi, ἀ. βυρσοπώλης.
scordiscum, i, οὐ. (scortum) ἀκατέργαστος βύρσα.
scordiscus, i, ἀ. (scortum) ἐφίππιον.
scordĭum, ĭi, ταὐτὸ τῷ scordion.
scordōtis, θ. ταὐτὸ τῷ scordium.
scōrĭa, æ, θ. σκωρία.
scŏrŏdon, i, οὐ. σκόροδον.
scorpaena, æ, θ. (σκόρπαινα) θαλάσσιος σκορπίος.
scorpĭăcum, i, οὐ. (σκορπιακὸν) ἴαμα τῆς τοῦ σκορπίου δήξεως.
scorpĭnāca, æ, θ. ὄνομα βοτάνης, ταὐτὸ τῷ proserpinaca.
scorpĭo, ĭonis, ἀ. σκορπίος, (ζῷον, ἄστρον, ἰχθύς, θάμνος καὶ βοτάνη). 2) σκορπίων εἴτε σκορπίος, (μηχανὴ ἰοβόλος καὶ λιθοβόλος). 3) ἑρμαῖον, σωρὸς λίθων ἐν τοῖς τῶν ἀγρῶν ὁρίοις.
scorpĭoctŏnon, i, οὐ. (σκορπιοκτόνον) (βοτάνη).
scorpĭon, ĭi, οὐ. βοτάνη τις, εἶδος ἀκονίτου.
scorpĭōnĭus, a, um, σκορπιοειδής, σκόρπειος.
scorpĭos, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ scorpio.
scorpītes, æ, ἀ. ἡ scorpītis, ĭdis, θ. ὁ σκορπίτης, (λίθος).
scorpĭūrus, (-os), i, ἀ. σκορπίουρος, τὸ σκορπιοειδές, (βοτάνη).
scorpĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ scorpio.
scortātor, ōris, ἀ. (scortor) πόρνος, πορνοφίλος.
*scortātus, ūs, ἀ. (scortor) πορνεία.
scortĕa, æ, θ. ὑπον. vestis, (scortum) δερματίνη ἐσθής, διφθέρα.
scortes, θ. πληθ. σάκκοι, ὄρχεις.
scortĕum, i, οὐ. φαρέτρα, βελοθήκη. Φῆστος.
scortĕus, a, um, (scortum) δερμάτινος.
scortĭa, æ, θ ἀσκὸς ἐλαίου. Διοκλητιανοῦ ἴδικτον.
*scortillum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ scortum) πορνίδιον.
scortiscum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ scordiscum.
scortor, ari, (scortum) πορνεύεσθαι.
scortŭlum, i, οὐ. ὑποκορ. τοῦ scortūm, ὅπερ ἴδε.
scortum, i, οὐ. χόριον, δέρμα, δορά. 2) συνήθως· ἡ πόρνη, χαμαιτύπη, ἐνίοτε καὶ ὁ πόρνος, χαμαιτύπος.
Scōti, ōrum, ἀ. πληθ. ἴδ. Scōtus.
scŏtĭa, æ, θ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ἡ σκοτία, ὁ τρόχιλος.
Scōtĭcus, a, um, ἴδ. Scotus.
Scŏtīnus, i, ἀ. Σκοτεινός, ἐπωνύμιον Ἡρακλείτου τοῦ φιλοσόφου.
Scōtus, i, ἀ. Καληδόνιος. Scoti, οἱ Καληδόνιοι. Scoticus, a, um, Καληδόνιος.
scrantĭae, ārum, θ. πληθ. ἀπεχθεῖς, ἀποτρόπαιοι (γυναῖκες) Πλαῦτος. ἀμφ. γρ.
scrapta ἢ scratta, æ, θ. ἀπόπτυστος γυνή, πόρνη. ἀμφ. γρ.
*scrĕa, æ, θ. χρέμμα, φλέγμα. Φῆστος.
scrĕātor, ōris, ἀ. (screo) ὁ χρεμπτόμενος.
*scrĕātus, ūs, ἀ. (screo) χρέμψις.
*scrĕo, are, χρέμπτομαι. (τὸ δὲ s προὐτέθη ὡς ἐν τοῖς scribo γράφω, sculpo γλύφω, scruta γρύτη).
scrība, æ, ἀ. (scribo) γραμματεύς, γραφεύς, ὑπογραφεύς.

Digitized by Google

*scrībātus, ūs, ἀ. γραμματεία, ἡ τοῦ γραμματέως τιμή.
scribīlīta εἴτε scriblīta, æ, θ. εἶδος πλακοῦντος εἴτε πέμματος.
*scriblitārĭus, ĭi, ἀ. (scriblita) πεμματουργός.
scrībo, psi, ptum, ĕre, aliquid, γράφω τι. litteras, γράμματα. in libro, ἐν βιβλίῳ, εἰς βιβλίον. lineam, γραμμήν. formam, γράφειν, διαγράφειν σχῆμα. ποιητ. acu, ποικίλλειν, (κεντᾷν). multa de republica scripsit, πολλὰ περὶ πολιτείας ἔγραψε. scribo historiam, γράφω, συγγράφω, συντάττω ἱστορίαν. litteras alicui εἴτε ad aliquem, γράφω τινὶ γράμματα, ἐπιστέλλω τινί. scriptum est, quaesivisse Socratem, γέγραπται, ὅτι ὁ Σωκράτης ἤρετο. litteras Romam scribere, ἐπιστολὴν εἰς τὴν Ῥώμην γράφειν, ἐπιστέλλειν. testamentum, διαθήκην. aliquem heredem, γράφειν τινὰ κληρονόμον. milites, ἀπογράφειν, καταλέγειν στρατιώτας. — senatusconsulto scribendo adesse εἴτε ἁπλῶς scribendo (ad scribendum) adesse ἐλέγετο περὶ τῶν βουλευτῶν οἳ παρῆσαν τῇ συντάξει τῶν τῇ συγκλήτῳ δεδογμένων. Τούτων δὲ τὰ ὀνόματα τῷ δόγματι ἐπεγράφετο. — scriptum, i, οὐ. γραφή, σύγγραμμα. — scriptum legis εἴτε ἁπλῶς scriptum, γραφή, νόμος. — duodecim scripta, αἱ γραμμαί, εἶδος πεττείας.
Scrībonĭus, ĭi, ἀ. Σκριβώνιος.
scrīnĭārĭus, ĭi, ἀ. (scrinium) ἐπιστάτης χαρτοφυλακίου, χαρτοφύλαξ. Ἐπιγρ.
*scrīnĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ scrinium) κιβώτιον.
scrīnĭum, ĭi, οὐ. κιβωτός, κιβώτιον, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ χαρτοφυλάκιον.
scriplum, i, οὐ. καὶ scriplus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ scrupulum.
scripse, scripsti, συγκοπ. τοῦ scripsisse, scripsisti.
*scriptĭlis, e, (scribo) γραπτός.
scriptĭo, ĭōnis, θ. (scribo) γραφή, τὸ γράφειν. 2) γραφή, συγγραφή, σύνταξις. 3) γραμμάτιον.
scriptĭōnālis, e, τῆς διὰ γραφῆς συντάξεως.
scriptĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ scribo) θαμά, συχνά, πολλάκις γράφω, εἴωθα γράφειν.
*scriptĭuncŭla, æ, θ. ὑποκορ. τοῦ scriptio) συγγραμμάτιον.
scripto, are, ὑποκορ. τοῦ scribo, ὅπερ ἴδε.
scriptor, ōris, ἀ. (scribo) γραφεύς. 2) συγγραφεύς. belli Trojani, τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. rerum, ὁ πραγματικῆς ἱστορίας συγγραφεύς, ὁ ἱστορικός. iamborum, ὁ ἰαμβογράφος. tragoediarum, ὁ τραγῳδιογράφος, τραγῳδοποιός. legum, ὁ νομοθέτης.
scriptōrĭum, ĭi, οὐ. γραφεῖον Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
scriptōrius, a, um, γραφικός.
scriptŭla, ἀμφ. γρ. ἀντὶ scirpŭla, ὅπερ ἴδε.
scriptŭlum, i, οὐ. διάφ. γρ τοῦ scripulum. 2) μικρὰ γραμμὴ ἐπὶ τοῦ κυβευτικοῦ πίνακος.
scriptum, i, οὐ. ἴδ. scribo.
scriptūra, æ, θ. (scribo) γραφή, τὸ γράφειν. mendum scripturae, τὸ γραφικὸν ἁμάρτημα. 2) γραμμή. 3) γραφή, συγγραφή, σύνταξις. 4) γραφή, σύγγραμμα. 5) ἐμφόρβιον, ὁ ἐκ τῆς δημοσίας νομῆς φόρος, τὸ ὑπὲρ τῶν βοσκημάτων τέλος.
scriptūrārĭus, a, um, (scriptura) τῆς δημοσίας νομῆς. 2) scripturarĭus, ĭi, ἀ. ὁ ἐπὶ τῶν ἐμφορβίων.
scriptŭrĭo, ire, (ἐφετ. τοῦ scribo) γραφείω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
scriptus, a, um, ἴδ. scribo.
scriptus, ūs, ἀ. (scribo) γραμματεία, τὸ τοῦ γραμματέως ἔργον.
scrīpŭla, æ, θ. ἀμφ. γρ. ἀντὶ scirpula.
scrīpŭlāris, e, (scripulum) ταὐτὸ τῷ scrupularis.
scrīpŭlātim, ταὐτὸ τῷ scrupulatim.
scrīpŭlum, ταὐτὸ τῷ scrupulum.
scrŏbātĭo, ĭōnis, θ. (scrobis) ἐμφύτευσις. Ἐπιγρ.
scrŏbĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ scrobis) βοθρίον.
scrŏbis, is, ἀ. καὶ θ. βόθρος, βόθυνος, λάκκος, ὄρυγμα.
scrōfa, æ, θ. γρομφάς, γρομφίς, τοκὰς (ὗς).
scrōfīnus, a, um, (scrofa) τῆς γρομφάδος.
*scrōfĭpascus, i. ἀ. (scrofa-pasco) συβώτης, χοιροβοσκός.
*scrōfŭlae, arum, θ. πληθ. (scrofa) χοιράδες, (νόσος).
scrōpha, ταὐτὸ τῷ scrofa.
scrōtum, i, οὐ. ὄσχεον, ὄσχη, τὰ ὀρχίπεδα, λακκόπεδα
scrūpĕda, æ, θ. ἡ κρουπεζοφόρος.
scrūpĕus, a, um, (scrupus) ὀκριόεις, τραχύς. μεταφ. τραχύς, σκληρός.
scrūposus, a, um, (scrupus) ὀκριόεις, τραχύς, λιθώδης, πετρώδης. scruposus ager, ὁ φελλεύς. 2) μεταφ. χαλεπός, δυσχερής.
*scrūpŭlāris, e, (scrupulum) ἑνὸς γραμμαρίου τὸν σταθμόν.
*scrūpŭlātim, ἐπίρ. (scrupulum) κατὰ γραμμάρια.

Digitized by Google

scrūpŭlōse, ἐπίῤ. ἀκριβῶς, περιέργως, λεπτολόγως.
scrūpŭlōsĭtas, ātis, θ. περιεργία, ἀκρίβεια. 2) μέριμνα. Λ. σπ.
scrūpŭlōsus, a, um, (scrupulus) ὀκριόεις, τραχύς, σκληρός. 2) λεπτολόγος, ὑπερακριβής, περίεργος.
scrūpŭlum, i, οὐ. (scrupulus) γραμμάριον εἴτε γράμμα, τὸ εἰκοστὸν τέταρτον μέρος οὐγγίας, πλέθρου (jugeri), ὥρας, τὸ διακοσιοστὸν ὀγδοηκοστὸν ὄγδοον ἀσσαρίου (τῆς μονάδος), καὶ ἐν γένει τὸ ἐλάχιστον μέρος σταθμοῦ ἢ μέτρου.
scrūpŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ scrupus) τραχύ τι λιθίδιον, εἴτε ψηφίς. 2) συνήθως· ἡ μέριμνα, ἀπορία, ἀδημονία. 3) σπάν. ἡ λεπτολογία, περιεργία.
scrūpus, i, ἀ. ἡ ὀκριόεσσα εἴτε τραχεῖα πέτρα, ὄκρις. 2) μέριμνα, ἀδημονία.
scrūta, orum, οὐ. πληθ. ἡ γρύτη, τὰ γρυτάρια, ἡ γρυμέα, ὁ ῥῶπος.
†scrūtābĭlis, e, ἐρευνητός, ἐξεταστικός.
†scrūtanter, λεπτομερῶς.
scrūtārĭa, æ, θ. Ἀπουλήϊος, καὶ
scrūtārĭum, ĭi, οὐ. γρυτοπωλεῖον, ῥωποπωλεῖον. Λ. Γλωσσ.
scrūtārĭus, a, um, (scruta) τῆς γρύπης. scrutarius, ĭi, ἀ. ὁ γρυτοπώλης. scrutarium facere, γρύτην πωλεῖν, (γρυτοπωλεῖν) ῥωποπωλεῖν.
scrūtātĭo, ĭōnis, θ. (scrutor) ἐξέτασις, ἔρευνα.
scrūtātor, ōris, ἀ. ἐρευνητής.
*scrūtātrix, īcis, θ. (scrutator) ἐρευνήτρια.
scrūtĭlus, a, um, ἰσχνός, λιπόσαρκος. Φῆστος. ἀμφ. γρ.
scrūtilus, i, ἀ. χοίρειος φύσκος, ἢ ἀλλᾶς.
*scrūtĭnĭum, ĭi, οὐ. (scrutor) ἐξέτασις, ἔρευνα.
†scrūtīno, are, ταὐτὸ τῷ scrūtor.
*scrūto, are, Λ. τοῦ μετγν. Λατ. καὶ
scrūtor, atus sum, ari, (scruta) aliquid, ἐκγρυτεύω, ἐρευνῶ, διερευνῶ, ματεύω, διαζητῶ, ἐξετάζω, ἀναζητῶ τι. domum, φωρᾶν οἰκίαν. μεταφ. ἐρευνᾶν, ἐξετάζειν, ἐξακριβοῦν, διακριβοῦν τι.
scrūtŭlus, ἴδ. scrutilus.
sculna, æ, ἀ. θ. χυδαίως, ἀντὶ τοῦ sequester, sequestra.
sculpo, psi, ptum, ĕre, aliquid, γλύφω τι.
sculpōnĕae, arum, θ. πληθ. κρούπεζα, κρούπαλα.
*sculpōnĕātus, a, um, (sculponea) κρουπεζοφόρος.
sculptĭlis, e, (sculpo) γλυπτός. Λ. ποιητ.
sculptor, ōris, ἀ. (sculpo) γλυπτήρ, γλυφεύς. gemmarum, ὁ λιθογλύφος.
sculptūra, æ, θ. (sculpo) γλυφή.
*sculptūrātus, a, um, (sculptura) τῆς γλυφῆς.
sculptus, a, um, ἴδ. sculpo.
scultātor, ōris, ἀ. πρόσκοπος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ἀμφ. γρ.
scultātōrĭa, æ, θ. (ὑπον. navis) ναῦς κατασκοπική. ἀμφ. γρ.
Scultenna, æ. ἀ. ποταμὸς τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ Πάδου Γαλλίας, παρὰ τὴν Μυτίνην ῥέων, ὁ παρὰ Στράβωνι Σκουτάνας ἢ Σκουλτάννας, κατά τινας ὁ τανῦν Panaro.
scurra, æ, ἀ. ὁ εὐτράπελος, ἀστεῖος. 2) συνήθως· ὁ σκώπτης, γελοιαστής, γελωτοποιός, βωμολόχος. Socrates scurra Atticus a Zenone est appellatus, ὁ Σωκράτης μυκτὴρ Ἀττικὸς ὑπὸ Ζήνωνος ἐκλήθη. 3) παρὰ νεωτέροις· ὁ σωματοφύλαξ, δορυφόρος.
scurrīlis, e, (scurra) σκωπτικός, γελωτοποιός βωμολοχικός, παιγνιώδης.
scurrīlĭtas, ātis, θ. (scurrilis) τὸ σκωπτικόν, γελοιασμός, γελωτοποιΐα, βωμολοχία.
scurrīlĭter, ἐπίῤ. (scurrilis) σκωπτικῶς, παιγνιωδῶς.
scurror, ari, (scurra) σκώπτω, γελοιάζω, γελωτοποιῶ.
scurrŭla, æ, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ scurra) μικρός τις γελωτοποιός.
scuta, æ, ταὐτὸ τῷ scutra.
*scūtāle, is, οὐ. ἱμὰς σφενδόνης.
scūtānĕus, a, um, ἀσπιδοειδής.
scūtārĭus, a, um, (scutum) τοῦ θυρεοῦ, τῆς ἀσπίδος.— scutarius, ĭi, ἀ. ἀσπιδοποιός, ἀσπιδοπηγός. 2) παρὰ νεωτέροις· θυρεοφόρος.
scūtātores, um, ἀ. πληθ. ταὐτὸ τῷ scutarius Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
scūtātus, a, um, (scutum) θυρεοφόρος, ἀσπιδοφόρος.
scŭtella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ scutra) πιναχίδιον, μικρὸς δίσκος, πατάνιον.
scŭtĭca, æ, θ. σκῦτος, ἱμάς, μάστιξ, ὀστριγίς.
*scūtĭgĕrŭlus, i, ἀ. (scutum-gero) θυρεοφόρος, ἀσπιδοφόρος.
scutlātus, κατὰ συγκοπ. τοῦ scŭtulatus.
scutra, æ, θ. πίναξ, δίσκος, παροψίς, πατάνη.
scutriscum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ scutra) πιναχίδιον, πατάνιον.
scŭtŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ scutra) πιναχίδιον, πατάνιον. 2) ῥόμβος ἢ πλαίσιον, πλινθίον.
scŭtŭla, æ, θ. σκυτάλη, κύλινδρος, φάλαγξ. 2) σκυτάλη, (ἡ τῶν Λακεδαιμονίων). 3) σκυτάλη, εἶδος ὄφεως.
scŭtŭlātus, a, um, (scutula) ῥομβοειδής.

Digitized by Google

scŭtŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ scutum) μικρὸς θυρεός. scutula aperta, αἱ ὠμοπλάται.
scūtum, i, οὐ. (σκῦτος) ὁ θυρεός, (ἡ ἐπιμήκης, ποδήρης ἀσπίς).
scybilītes, æ, ἀ. εἶδος οἴνου.
Scylăcēum, (ĭum), i, οὐ. Σκυλάκιον, τὸ πρότερον Σκυλλήτιον καλούμενον, πόλις τῆς Βρεττίας. Scylacēus, a, um, Σκυλλητικός.
Scylla, æ, θ. Σύλλα, Σκύλλαιον, σκόπελος τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ. 2) Σκύλλα, τὸ ἐκεῖ μυθικὸν τέρας. — Scyllaeus, a, um, Σκυλλαῖος.
Scylla, æ, θ. Σκύλλα, ἡ τοῦ Μεγαρικοῦ Νίσου θυγάτηρ. ποιητ. Scyllaeus, a, um, Μεγαρικός.
Scyllaeus, a, um, ἴδ. Scylla.
scymnus, i, ἀ. σκύμνος.
scynīpes, ταὐτὸ τῷ scinifes.
scўphŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ scyphus) σκυφίον.
scўphus, i, ἀ. ὁ σκύφος, τὸ σκύφος, εἶδος ποτηρίου.
Scyrēis, Scyreticus, Scyrias, Scyrius, ἴδ. Scyros.
Scўros, (-us), i, θ. Σκῦρος. Scyrĭus, σπάν. Scyrētĭcus, a, um, Σκύριος. Scyrĭas, ădis, puella καὶ Scyrēis, ĭdis, θ. ἡ Σκυρία, Σκυριὰς κόρη, ἡ Δηϊδάμεια.
scўtăla, æ, εἴτε scytale, ēs, θ. ταὐτὸ τῷ scutula, ἡ σκυτάλη, ἴδ. scutula.
scўtălĭcus, a, um, σκυταλίας.
scўtălŏsăgittĭpellĭger, ĕri, ἀ. (scytale-sagitta-pellis-gero) ὁ σκυτάλην εἴτε ῥόπαλον, τόξον καὶ δορὰν φορῶν, ἐπίθετον τοῦ Ἡρακλέους.
scytānum, i, οὐ. ἄγνωστος κόλλα (τῶν χρυσοχόων).
Scўtha εἴτε Scythes, æ, ἀ. Σκύθης. Scythae, arum, ἀ. πληθ. οἱ Σκύθαι. 2) ἐπιθετικῶς ἔσθ' ὅτε Scythes εἴτε Scytha, ἀ. καὶ θ. ὁ Σκύθης, ἡ Σκυθίς, ἀντὶ τῶν Scythicus, Scythica, Σκυθικός, Σκυθική.
scythica(herba) ἴδ. Scythicus.
Scўthĭa, æ, θ. Σκυθία, ἡ Σκυθική.
Scўthĭce, ēs, θ. ταὐτὸ τῷ Scythica herba.
Scўthĭcus, a, um, Σκυθικός.—Scythica (herba)· Σκυθικὴ βοτάνη, γλυκύῤῥιζα.
Scўtis, ĭdis, θ. Σκυθίς, Σκύθαινα.
Scўthissa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ Scythis.
scyzĭnum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ itaecmelis.
sē, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ sine. 2) αἰτ. καὶ ἀφαιρ. τοῦ suī. 3) ἀλλοίωσις τοῦ sex καὶ semis ἐν τοῖς sevir, semestris· semodius, selibra. 4) ἀχώριστον μόριον σημαῖνον, διαίρεσιν, ἀφαίρεσιν, χωρισμὸν καὶ στέρησιν.
sēbācēus εἴτε sēvācēus, i, ἀ (sebum) στεάτινος λύχνος, στεάτινον λαμπάδιον.
sēbācĭārĭa orum, οὐ. πληθ. λυχνοκαΐα ἑορτώδης. Ἐπιγρ.
*sēbālis εἴτε sevalis, e, (sebum) στεάτινος.
sĕbastĭnīca ἢ sĕbastŏnīces, æ, ἀ. σεβαστονίκης. νικητὴς τῶν τοῦ Σεβαστοῦ ἀγώνων (εἰς τιμὴν τοῦ Αὐγούστου).
Sĕbēthos, (-us), i, ἀ. ὁ τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν παραῤῥέων ποταμὸς (Σήβηθος). Τὸ ἐπίθετον· Sebethis, ĭdis, θ. (Σηβηθίς).
*sēbo εἴτε sevo, are, (sebum) aliquid, στεατῶ τι.
sēbōsus, εἴτε sevosus, a, um, (sebum) στεατώδης.
sēbum, εἴτε sevum, i, οὐ. στέαρ.
sĕcābĭlis, e, τμητός.
sĕcāle, is, οὐ. βρίζα. (ἡ τῆς συνηθείας σίκαλη).
*sĕcāmentum, i, οὐ. (seco) τὸ ἐκ τμητοῦ ξύλου σκεῦος.
sē-cēdo, cessi, cessum, ĕre, ἀποχωρῶ, ἀναχωρῶ, ἀποχωρίζομαι, ἀπέρχομαι, ἐξανίσταμαι. a εἴτε de loco in locum, ἀποχωρεῖν ἐκ τόπου εἰς τόπον. in abditam partem aedium, ἀφίστασθαι, ἐκποδὼν ἀποχωρεῖν εἰς μυχὸν τῆς οἰκίας. 2) ἀφίσταμαι, στασιάζω. plebs a patribus secessit, οἱ δημοτικοὶ τῶν πατρικίων ἀπέστησαν, πρὸς τοὺς πατρικίους ἐστασίασαν. in Sacrum montem, ἀφίστασθαι εἰς τὸ Ἱερὸν ὄρος. 3) τοπικῶς· ἀφέστηκα, ἀπέχω.
secel ταὐτὸ τῷ sicel. καὶ siclus, ὅπερ ἴδε.
sē-cerno, scrēvi, scrētum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, διακρίνω, χωρίζω τινὰ ἤ τι. flores, διακρίνειν τὰ ἄνθη. liquor secernit Europen ab Afro, ἡ θάλασσα χωρίζει τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Λιβύης. secernere blandum amicum a vero, διακρίνειν τόν τε κόλακα καὶ τὸν ἀληθῆ φίλον. se secernere ab aliquo, χωρίζεσθαί τινος εἴτε ἀπό τινος. Ποιητικῶς μετ' ἀφαιρετικῆς· secernere publica privatis ἀντὶ τοῦ a privatis, διακρίνειν τά τε δημόσια καὶ τὰ ἴδια. — secretus, a, um, διακεκριμένος, κεχωρισμένος. 2) ἀποκρίνω, ἐξαιρῶ τινα ἤ τι.— secretus, a, um, ἀπόκρυφος, μύχιος, ἔρημος. secreta studia, αἱ κατ' ἰδίαν σπουδαί. secreta pars domūs, ὁ τῆς οἰκίας μυχός. secretus mons, ἔρημον ὄρος. secretum, i, οὐ. ὁ μυχός, τὰ ἔνδον. 2) ἀπόκρυφος, ἀπόῤῥητος, κρυπτός. secreta animi, τὰ τῆς ψυχῆς ἀπόῤῥητα. secretum petere, αἰτεῖν ἐν ἀποῤῥήτῳ τινὶ διαλεχθῆναι. se-

Digitized by Google

creto, ἐπίῤ. ἐν ἀποῤῥήτῳ, ἐν ἀποῤῥήτοις, κρύφα. secreto loqui cum aliquo, ἐν ἀποῤῥήτῳ τινὶ διαλέγεσθαι. — ποιητ. secretus re εἴτε alicujus rei, ἔρημος, μεμονωμένος, ἐστερημένος τινός.
sĕcespĭta, æ, θ. (seco) σφαγίς, μάχαιρα (τῶν ἱερέων).
sĕcessĭo, ĭōnis, θ. (secedo) ἀναχώρησις 2) ἀποστασία, στάσις.
sĕcessus, ūs, ἀ. (secedo) ἀναχώρησις, τὸ ἀναχωρεῖν. 2) ἀναχώρησις, ὁ ἀνακεχωρηκὼς τόπος, ἐρημία, μυχός.
secĭus, (ἀρχαϊκ. sequius) ἴδ. secus.
sĕcīvus, a, um, (seco) τμητός. ἀμφ. γρ. Φῆστος.
sĕclūdo, si, sum, ĕre, (se-claudo) aliquem ἢ aliquid, ἀποκλείω, κατακλείω τινὰ ἤ τι. 2) aliquem ἢ aliquid ab aliquo, ἀποκλείω, διακλείω τινὰ ἤ τί τινος, διακλείω, χωρίζω τινὰ ἤ τι ἀπό τινος.— seclusus, a, um, χωρὶς κείμενος, κρυπτός.
sēclum, ταὐτὸ τῷ seculum εἴτε saeculum.
*sēclūsōrĭum, ĭi, οὐ. (secludo) ἀπόκλειστος τόπος.
sēclūsus, a, um, ἴδ. secludo.
sĕco, cui, ctum, (σπαν. ātum), are, aliquid, τέμνω τι. digitum, τέμνειν, ἀποτέμνειν δάκτυλον. pabulum, τέμνειν. κόπτειν χόρτον. 2) τέμνω, διατέμνω, διαιρῶ, διορίζω τι. 3) τέμνω, διέρχομαι, διαπερῶ τι. mare, viam, τὴν θάλασσαν, τὴν ὁδόν, κ.τ.τ. 4) τέμνω, διαιρῶ τι. aliquid in partes, τὶ εἰς μέρη 5) rem, διαιρεῖν, διακρίνειν ἀμφισβήτησιν. 6) aliquem, ἐκτέμνειν, εὐνουχίζειν τινά. 7) τέμνω, τιτρώσκω, βλάπτω, κόπτω, λυμαίνομαί τινα ἤ τι, ἀνιῶ, διασύρω τινά, κ.τ.τ.
sĕco, is, ἴδ. sequo. Ἰσίδωρος.
sēcordĭa, secors, ταὐτὸ τῷ socordia, socors.
sēcrētārĭum, ĭi, οὐ. (secretus) ἀποκρυφή, ἀναχώρησις. 2) δωμάτιον δικαστῶν, ἱερέων κ.τ.τ.
sēcrēte, ἐπίῤ. ἐν ἀποῤῥήτῳ, κρύφα.
sēcrētim, ἐπίῤ. ἐν ἀποῤῥήτῳ.
*sēcrētĭo, ĭōnis, θ. (secerno) χώρισις.
sēcrēto, ἐπίῤ. ἴδ. secerno.
sēcrētum, i, οὐ. ἴδ. secerno.
sēcrētus, a, um, ἴδ. secerno.
secta, æ, θ. (sequor) αἵρεσις βίου, ἀγωγή, διαγωγή, βίος. sequi alicujus sectam, ἀκολουθεῖν τῇ αἱρέσει τινός. 2) φιλοσοφικὴ αἵρεσις, ἀγωγή, διαδοχή.
*sectācŭla, orum, οὐ. πληθ. διαδοχή.
*sectārĭus, a, um, (seco) ἔκτομος.
sectārĭus, a, um, (sequor) ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ, τῆς ἀγέλης κ.τ.τ. Ἀμφ. γρ. Φῆστος.
sectātĭo, ĭōnis, θ. (sector) ζήλωσις, ἀκολούθησις.
sectātor, ōris, ἀ. (sector) ἀκόλουθος, ὀπαδός. 2) ἀκόλουθος, μαθητὴς (φιλοσόφου τινός, κ.τ.τ.) ζηλωτής τινος, ὁ περί τι σπουδάζων.
sectātus, a, um, ἴδ. sector.
sectĭlis, e, (seco) τμητός. pavimentum sectile, τὸ ἐκ ποικίλων πλακῶν ἐστρωμένον δάπεδον.
sectĭo, ĭōnis, θ. (seco) τμῆσις, τομή. 2) ἐκτομή, εὐνουχισμός. 3) ἡ τῶν λαφύρων ἢ δημευθείσης οὐσίας ὠνή. 4) τὰ λαφυροπωλούμενα καὶ τὰ δημιόπρατα. sectionem ejus oppidi universam Caesar vendidit, ἅπαντα τῆς πόλεως ταύτης τὰ ὑπάρχοντα ὁ Καῖσαρ ἐλαφυροπώλησε.
sectĭo, ĭōnis, θ. seco, is, ἡ ἐκ τοῦ (secutio), καταδίωξις, juris, ἡ ἐνίσχυσις τοῦ δικαίου. 2) πώλησις τῶν δημευθέντων. 3) ἀφήγησις.
sectīvus, a, um, (seco) τμητός.
sectĭus ταὐτὸ τῷ secius.
secto, are, Πρισκιανός. καὶ
sector, atus sum, ari, (θαμιστ. τοῦ sequor) aliquem, ἀκολουθῶ, παρακολουθῶ, ὀπαδῶ τινι. 2) διώκω, καταδιώκω τινα. 3) διώκω, θηρῶ τινα ἤ τι. 4) μετφ. διώκειν, θηρᾶν τι, ἐπιμελεῖσθαί τινος, ζηλοῦν, ἐπιτηδεύειν τι, διατρίβειν εἴτε σπουδάζειν περί τι.
sector, ōris, ἀ. (seco) τομεύς. zonarius, ὁ βαλαντιοτόμος. collorum, ὁ λαιμοτόμος. feni, ὁ χορτοκόπος. 2) λαφυροπώλης καὶ ὁ τὰ δημόπρατα ὠνούμενός τε καὶ κατὰ τεμάχια καπηλεύων. 3) μεταφ. sector favoris, ὁ τὴν εὔνοιαν καπηλεύων.
sector, ōris, ἀ. κατὰ συγκοπὴν τοῦ sĕcūtor, ὅπερ ἴδε.
*sectōrĭus, a, um, (sector σημ. 2) interdictum sectorium, παράγγελμα περὶ τῶν δημοπράτων.
sectrix, īcis, θ. (sector) ἡ τὰ δημόπρατα ὠνουμένη καὶ καπηλεύουσα.
sectūra, æ, θ. (seco) τμῆσις, τομή, κοπή. Λ. σπανία· τὸ γὰρ παρὰ Καίσαρι bel. Gal. 3, 21, aeraric secturae ἐξηγεῖται μὲν παρά τινων· χαλκεῖα, μέταλλα χαλκοῦ, γράφεται δὲ καὶ structurae.
sectus, a, um, ἴδ. seco.
*sectus, ūs, ἀ. (sequor) ἀκολουθία λόγου, λόγος.
*sĕcŭbātĭo, ĭōnis, θ. (secubo) ταὐτὸ τῷ secubitus.
sĕcŭbĭto, are, ταὐτὸ τῷ secubo.
sĕcŭbĭtus, ūs, ἀ. (secubo) τὸ ἀποκαθεύδειν, ἀποκοιμᾶσθαι, ἀποκοιτεῖν

Digitized by Google

sē-cŭbo, ŭi, (ĭtum), are, ἀποκαθεύδω, ἀποκοιμῶμαι, ἀποκοιτῶ. 2) χωρὶς διάγω.
sĕcŭla, æ, θ. (seco) δρεπάνη.
sēcŭlāris. sēcŭlum, ταὐτὰ τοῖς saecularis, saeculum.
sēcum, ἐν χρήσει ἀντὶ τοῦ cum se, ἴδ. sui.
sĕcundae, arum, θ. πληθ. ἴδ. secundus.
sĕcundāni, orum, ἀ. πληθ. οἱ τῆς δευτέρας λεγεῶνος στρατιῶται, (οὕτω καὶ primani, tertiani, κ.τ.λ.)
sĕcundārĭus, a, um, (secundus) δευτερεύων.
*secundātus, ūs, ἀ. (secundus) τὰ δευτερεῖα.
sĕcunde, ἐπίῤ. εὐτυχῶς.
sĕcundĭcērĭus, ĭi, ἀ. (secundus-cera) ὁ ἐν ἀρχῇ εἴτε τιμῇ τινι δευτερέων· πρβλ. primicerius.
sĕcundo, are, (secundus) aliquid, ἐπουρίζω, ἐπουριάζω τι. aura secundat iter, αὔρα ἐπουρίζει τὸν πλοῦν. incepta, ἐπουρίζειν τὰ ἐπιχειρήματα. 2. ἐπιτήδειον παρέχω τι.
sĕcundo, ἐπίῤ. ἴδ. secundus.
sĕcundum, ἐπίῤ. (sequor) κατόπιν, ὄπισθεν. 2) δεύτερον, τὸ δεύτερον πρβλ. sequor.
sĕcundum. (sequor) πρόθ. μετ. αἰτ. κατόπιν τινός, ὄπισθέν τινος. aurem, aram, ὄπισθεν τοῦ ὠτός, τοῦ βωμοῦ, κ τ τ. 2) παρά τι. mare, flumen, fontem, παρὰ τὴν θάλασσαν, τὸν ποταμόν, τὴν πηγήν. 3) σπάν. χρονικῶς· παρά τι, κατά τι, ἔν τινι. secundum quietem, καθ' ὕπνον, ἐν ὕπνῳ. 4) ἑξῆς τινος, ἑξῆς τινι, μετά τι, ἐπί τινι. secundum comitia, proelium, ἑξῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν, τῆς μάχης, ἑξῆς ταῖς ἀρχαιρεσίαις, τῇ μάχῃ. secundum salutem, μετὰ τὸ χαίρειν (τὸ ἐν τῇ ἐπιστολῇ). secundum deos homines hominibus maxime utiles esse possunt, μετὰ τοὺς θεοὺς οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἀνθρώπους μάλιστα ὠφελεῖν δύνατοί εἰσι. 5) κατά τι, ἀνὰ λόγον τινός. secundum legem, κατὰ τὸν νόμον. secundum naturam vivere, κατὰ τὴν φύσιν, ὁμολογουμένως, συμφώνως τῇ φύσει ζῆν. 6) ὑπέρ τινος, πρός τινος. judicare secundum aliquem, κρίνειν ὑπέρ τινος, πρός τινος.
sĕcundus, a, um, (sequor) δεύτερος, ἕτερος, ὕστερος. secundum, δεύτερον, δευτέρα, τὸ δεύτερον. secundo, δεύτερον, ἐκ δευτέρου, mensa secunda ἡ δευτέρα τράπεζα, τὸ ἐπιδόρπισμα, τὰ τρωγάλια. secundae partes εἴτε ἁπλῶς secundae, τὰ δεύτερα, δευτερεῖα. secundarum alicujus esse, δευτερεύειν τινί. secundas agere, δευτεραγωνιστεῖν. secundae partus εἴτε ἁπλῶς secundae, τὰ δεύτερα, δευτέρια; ὕστερα, τὸ χόριον. 2) δεύτερος, δευτερεύων. secunda bonitas, ἡ δευτέρα εἴτε δευτερεύουσα ἀρετή. secundus ab aliquo, δεύτερος ἀπό τινος, μετά τινα. 3) δεύτερος, δευτερεύων, ὕστερος, ὑστερίζων, ὑστερεύων, ὑστερῶν. alicui virtute secundus, δευτερεύων, ὑστερίζων, ὕστερός τινος τὴν ἀρετήν. 4) σπάν. ἕτερος, ἕτερος τοιοῦτος. nec viget quidquam secundum, οὔτε ζῇ ἕτερόν τι τοιοῦτον 5) ἀκολουθῶν, ἐπίφορος. secundus ventus, ὁ ἐπίφορος εἴτε οὔριος ἄνεμος, ἡ οὐρία, ὁ οὖρος. navis secundo vento currum tenet, ἡ ναῦς ἐξ οὐρίας εἴτε ἐν οὐρίῳ πλεῖ. secundo flumine, κατὰ τὸν ποταμόν, κατὰ ῥοῦν. ποιητ. currus secundus, ἅρμα οἷον οὐρίῳ ἀνέμῳ φερόμενον. 6) οὔριος, αἴσιος, εὔνους. dii secundi, οὔριοι, ἵλεῳ, εὐμενεῖς θεοί. auspicia secunda. οἰωνοὶ καλοί. 7) οὔριος, εὔρους, εὖ χωρῶν, εὐτυχής. res secundae εἴτε secunda, orum. οὐ. πληθ. πράγματα εὖ χωροῦντα, ἡ εὔροια, εὐπραγία, εὐπραξία.
sēcūre, ἐπίῤ. (securus) ἀφροντίστως, ῥᾳθύμως, ἀμερίμνως. 2) ἀδεῶς, ἀφόβως, ἀσφαλῶς.
sĕcūrĭclātus, a, um, (securicula) πελεκινωτός. 2) securiclata εἴτε securidāca, æ, θ. ὁ πελεκῖνος (βοτάνη).
sĕcūrĭcŭla. æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ securis) πελεκίδιον. 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ὁ πελεκῖνος
sĕcūrĭcŭlārĭus, ĭi, ἀ. πελεκοποιός. 2) ʼπελεκυφόρος. Λ. Γλωσσ.
sĕcūrĭdāca, æ, θ. ἴδ. securiclatus.
*sĕcūrĭfer, ĕra, ĕrum, (securis-fero) πελεκυφόρος, πέλεκυν εἴτε σάγαριν φέρων.
sĕcūrĭger, ĕra, ĕrum, (securis-gero) ταὐτὸ τῷ securifer. Λ. ποιητ.
sĕcūris, is, ἀ. (seco) πέλεκυς, ἀξίνη, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ τῶν ῥαβδούχων πέλεκυς, ᾧ τῶν ἀποθανεῖν καταγνωσθέντων τοὺς τραχήλους ἀπέκοπτον. Τοὺς δὲ πελέκεις τὸ πάλαι οἱ ῥαβδοῦχοι ἐν ῥάβδων δέσμῃ φέροντες, τῶν βασιλέων, ὑπάτων καὶ ἄλλων μειζόνων ἀρχῶν προηγοῦντο. ʽΥστερον δὲ ἐντὸς τῆς ʽΡώμης μόνῃ τῇ δέσμῃ ἐχρῶντο. Publicola secures de fascibus demit, ὁ Ποπλικόλας ἀπὸ τῶν ῥάβδων τοὺς πελέκεις ἀφεῖλε. securi ferire, percutere aliquem, πελεκίζειν τινά. 2) πέλεκυς, (πολεμικὸς πέλεκυς), σάγαρις, ἀξίνη. 3) μεταφ. ἡ ὑπατικὴ ἐξουσία, τὸ κράτος, ἡ ἐξουσία.
sĕcūrĭtas, ātis, θ. (securus) ἀμεριμνία, εὐθυμία, ἀταραξία. 2) τὸ ἀφρόντιστον, ῥᾳθυμία, ἀμέλεια. 3) ἄδεια, ἀσφάλεια.
sēcūrus, a, um, (se-cura) ἄφροντις, ἀ-

Digitized by Google

μέριμνος, ἀδεής, ἄφοβος. alicujus rei, de aliqua re, οὐ φροντίζων τινός, οὐ φοβούμενός τι, ἀδεῶς ἔχων πρός τι. 2) ἀφρόντιστος, ῥᾴθυμος, ἀμελής. 3) ἀσφαλής. securus locus, ἀσφαλὴς τόπος. secura, τὰ ἀσφαλῆ.

sĕcus, οὐ. ἄκλιτ. (συγγεν. τῷ sexus, ἴσ. καὶ τῷ τόκος ἐκ τοῦ τίκω). γένος, φῦλον, φύσις. secus virile et muliebre, τὸ ἄῤῥεν καὶ τὸ θῆλυ γένος. undique concurrentium virile et muliebre secus, πανταχόθεν συνδραμόντων ἀῤῥένων τε καὶ θηλειῶν.

sĕcus, ἐπίῤ. (secus πρόθ) παρά τι, ἄλλως, ἑτέρως, διαφερόντως. recte secusne? ὀρθῶς ἢ παρὰ τὸ ὀρθόν; ὀρθῶς ἢ ἄλλως; ὀρθῶς ἢ οὔ; id secus est, τοῦτο ἔχει ἄλλως πως, ἑτέρως πως, διαφόρως. sin secus, εἰ δὲ παρὰ ταῦτα, εἰ δὲ μή. honestis an secus amicis, τοῖς καλοῖς φίλοις, ἢ τοῖς οὐ καλοῖς. secus ac εἴτε quam, ἄλλως ἤ, ἑτέρως ἤ. secus ac jussi, ἄλλως ἢ ἐκέλευσα, παρ' ἃ ἐκέλευσα, παρὰ τὰ ὑπ' ἐμοῦ κελευόμενα. non dixi secus ac sentiebam, οὐκ εἶπον παρ' ὃ ἐφρόνουν. non secus ac εἴτε quam, οὐδὲν διαφερόντως ἤ, ἀτεχνῶς οἷον, ἀτεχνῶς ὥσπερ. nunquam secus habui illam, ac (quam) si ex me esset nata, ἀείποτε ἐχρησάμην αὐτῇ, ὥσπερ ἂν εἰ ἐξ ἐμοῦ ἐπεφύκει. 2) παρὰ τὸ δίκαιον, παρὰ τὴν ἐλπίδα, ἄλλως ἢ ἔδει, ἄλλως, κακῶς. secus cadit, ἄλλως πως ἐκβαίνει, κακῶς ἐκβαίνει. secus procedit, οὐ καλῶς προχωρεῖ, κακῶς προχωρεῖ. secus loqui de aliquo, κακῶς λέγειν, κακολογεῖν, διαβάλλειν τινά. 3) συγκρ. sēcĭus. ἀρχ. sēquius καὶ sectius, ἧττον. nihilo secius, οὐδὲν ἧττον. non secius ac, οὐχ ἧττον ἤ. quo secius, σπαν. ἀντὶ τοῦ quominus.

sĕcus, (sequor) πρόθ. μετ' αἰτ. σπαν. ἀντὶ τοῦ secundum, παρά τι. secus fluvios, παρὰ τοὺς ποταμούς. secus viam, παρὰ τὴν ὁδόν.

*sĕcūtĭo εἴτε sequutio, ĭōnis, θ. (sequor) ζήλωσις, ἀκολούθησις.

sĕcūtor εἴτε sequutor, ōris, ἀ. (sequor) ὁ ἀκόλουθος, ὀπαδός. 2) εἶδος μονομάχων, ταὐτὸ τῷ mirmillo.

sĕcūtōrĭus, a, um, (sequor) judicium, κρίσις ἀκόλουθος, δευτέρα.

*sĕcūtŭlejus, a, um, (sequor) διώκων, θηρῶν.

secutus, a, um, ἴδ. sequor.

sĕd, (ἀρχαϊκῶς set) σύνδ. ἀλλά. vera dico, sed nequidquam, ἀληθῆ λέγω, ἀλλὰ μάτην. sed tamen, ἀλλ' ὅμως. sed enim, ἀλλὰ γάρ. (Παρὰ ποιηταῖς τίθεται τὸ sed καὶ τὸ sed enim καὶ μετὰ μίαν καὶ πλείονας λέξεις, οἷον· doctrina sed vim promovet insitam, καὶ progeniem sed enim Trojano a sanguine duci audierat, καὶ impius ex quo Tydides sed enim, ὡς παρ' Ἕλλησι τὸ ἀλλά· οἷον· Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν. Καλλίμαχος). sed age? ἀλλ' ἄγε! sed ecce Amphitryonem, ἀλλ' ὁρῶ Ἀμφιτρύωνα τόνδε. sed quid cesso? ἀλλὰ τί μέλλω; sed ad instituta redeamus, ἀλλ' ἐπανίωμεν ἐπὶ τὰ προκείμενα. sed haec hactenus, ἀλλὰ περὶ τούτων ἀποχρώντως εἴρηται, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. non herus, sed servus, οὐ δεσπότης, ἀλλὰ δοῦλος. non auro, sed virtute οὐ χρυσῷ, ἀλλ' ἀρετῇ. non modo (solum), sed etiam, (et, quoque), οὐ μόνον, ἀλλὰ καί. non modo (solum), sed, οὐ μόνον, ἀλλά. non modo falsum illud, sed hoc verissimum, οὐ μόνον ψευδὲς ἐκεῖνο, ἀλλὰ τοῦτο ἀληθέστατον. non modo non laudari, sed ne concedi quidem potest, οὐ μόνον οὐκ ἐπαινεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲ συγχωρεῖσθαι δύναται. certus homo, sed mirifice etiam abstinens, βέβαιος ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ θαυμασίως ἐγκρατής.

*sed, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ sine. Φῆστος.

*sēdāmen, ĭnis, οὐ. (sedo) παῦσις, πράϋνσις.

sēdāte, ἐπίῤ. ἡσύχως, πρᾴως.

sēdātĭo, ĭōnis, θ. (sedo) πράϋνσις, παῦσις. Κικέρων.

*sēdātor, ōris, ἀ. (sedo) ὁ πραΰνων, καταπραΰνων.

*sedda, æ, θ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ sella. Σκαῦρος.

*sēdĕcennis, e, (sedecim-annus) ἑκκαιδεκαέτης.

*sēdĕcĭes, ἐπίῤ. ἑκκαιδεκάκις.

sēdĕcim, (sex-decem) ἑκκαίδεκα.

*sēdĕcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sedes) ἑδριον, μικρὰ ἕδρα.

sēdĕnim, σύνδ. (sed enim) ἀλλά.

sēdentārĭus, a, um, (sedeo) ἑδραῖος. sedentarius sutor, ὁ ἑδραῖος εἴτε βάναυσος σκυτοτόμος. sedentaria necessitas assentiendi, ἡ ἀνάγκη τοῦ συγκατατίθεσθαί τινα ἀπὸ τῆς ἕδρας, (μὴ ἀνιστάμενον μητ' ἀγορεύοντα ἐν συνεδρίῳ). fatigatio sedentaria, ὁ ἐκ τῆς καθίσεως κόπος.

sĕdĕo, sēdi, sessum, ēre, (ἕδος, ἕζομαι) κάθημαι. in sella curuli, ἐν ἐλεφαντίνῳ δίφρῳ, ἐπ' ἐλεφαντίνου δίφρου. in equo, ἐπὶ τοῦ ἵππου inter ancillas, ἐν ταῖς θεραπαίναις. ante fores, πρὸ τῶν θυρῶν. solio, ἐσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ in solio, ἐν θρόνῳ, ἐπὶ θρόνου κ.τ.τ. aliquem ses-

Digitized by Google

sum ducere, καθίζειν τινά. sessum ire, καθίζεσθαι, καθίζειν. σπαν. equi sedentur, ἐπὶ τῶν ἵππων κάθηνται, οἱ ἵπποι ἀναβαίνονται. 2) κάθημαι ἐν συνεδρίῳ, δικαστηρίῳ κ.τ.τ. consules, judices sedent, οἱ ὕπατοι, οἱ δικασταὶ κάθηνται, συνεδρεύουσι. 3) σπαν. ἀφοδεύειν, ἀποπατεῖν. 4) κάθημαι, καθίζω, ὑφίζω, ὑφιζάνω. mons sedet, τὸ ὄρος, κάθηται, ὑφιζάνει. sedet rabies, ἡ μανία πραΰνεται. 5) κάθημαι, ἐγκάθημαι, ἐμμένω. vox auribus sedet, ἡ φωνὴ ταῖς ἀκοαῖς ἐγκάθηται, ἐμμένει. aliquid in animo sedet, ἐμμένει τι τῇ ψυχῇ. naves sedent, αἱ νῆες καθίζουσι (πρὸς τὸ ξηρόν, ἐν τοῖς βράχεσιν). in scuto telum sedet, τῇ ἀσπίδι ἐμπέπηγε βέλος. 6) ἕστηκα, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος, βέβαιός εἰμι. consilium sedet, ἡ βουλὴ βεβαία, ἀκίνητος, ἀμετάβολός ἐστιν. οὕτω καὶ idque pio sedet Aeneae, καὶ τοῦτο εὐσταθῶς βεβούλεται ποιεῖν Αἰνείας. Ἔτι μετ' ἀπαρεμφ. sedet ferre iter impavidum. 7) κάθημαι, διατρίβω, μέλλω, ἀργῶ, ἡσυχίαν ἄγω. in foro, καθῆσθαι ἐν τῇ ἀγορᾷ. sedendo urbem expugnat, προσκαθήμενος εἴτε προσεδρεύων τῇ πόλει αἱρεῖ αὐτήν. sedendo vincere, διὰ τῆς μελλήσεως νικᾶν. sedet, οἴκοι κάθηται.

sēdes, is, θ. (sedeo) ἕ δ ρ α, καθέδρα, θρόνος, θᾶκος. ποιητ. priores sedes tenere, προεδρεύειν. 2) ἕδρα, οἰκία, κατοικία, διατριβή, οἶκος, ναός, κ.τ.τ. 3) ἕδρα, στάσις, τόπος, χωρίον, χώρα. 4) ἕδρα, πυγή. — Σημ. ἐσθ' ὅτε, sedes, πληθ. ἀντὶ τοῦ sedes, ἑν.

sēdĭcŭla, æ, θ. ἀμφ. γρ. καὶ

sēdĭcŭlum, i, οὐ. ταὐτὰ τῷ sedecula, ὅπερ ἴδε.

sēdĭgĭtus, a, um, (sex-digitus) ἑξαδάκτυλος. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄνομα (Σηδίγιτος).

sēdīle, is, οὐ. (sedeo) ἕδρα, ἑ δ ώ λ ι ο ν, βάθρον, θρᾶνος. 2) τὸ καθῆσθαι.

sēdĭmen, ĭnis, οὐ. (sedeo) ὑπόστημα, ὑπόστασις.

sēdĭmentum, i, οὐ. (sedeo) ὑφίζησις.

sēdĭtĭo, ĭonis, θ. (sed=se-itio) διχοστασία, στάσις. seditionem movere, στασιάζειν. seditio in castris fit inter milites, στάσις ἐν τῷ στρατοπέδῳ γίγνεται τῶν στρατιωτῶν πρὸς ἀλλήλους. 2) στάσις, ἔρις, διαφορά. 3) ταραχή, κίνησις.

sēdĭtĭōnarĭus, ĭi, ἀ. στασίαρχος. Λ. Γλωσσ.

sēdĭtĭonor, ari, στασιάζω, στασιοκοπῶ. Λ. Γλωσσ.

sēdĭtĭōse, ἐπίρ. (seditiosus) στασιαστικῶς.

sēdĭtĭōsus, a, um, στασιώδης, στασιαστικός.

sēdo, avi, atum, are, (sedeo) aliquid, καταπαύω, παύω, καταπραΰνω, πραΰνω τι. bellum, καταπαύειν τὸν πόλεμον. tumultuantes milites, καταπραΰνειν τοὺς θορυβοῦντας στρατιώτας. iram, πραΰνειν, κατέχειν τὴν ὀργήν. sitim, σβεννύναι τὸ δίψος. vela, καταστέλλειν, συστέλλειν τὰ ἱστία. tempestas sedatur (σπαν. οὐδετέρως sedat), ὁ χειμὼν λωφᾷ. — sedatus, a, um, κατεσταλμένος, πρᾶος, ἥσυχος, ἡσύχιος, ἠρεμαῖος. Κύρ. ὄν. Sedatus, Σήδατος.

sē-dūco, xi, ctum, ĕre, aliquem, ἀπάγω, παράγω τινά. aliquem separatim, χωρὶς παραλαμβάνειν τινά, ἐκποδὼν παράγειν εἴτε ἀπάγειν τινά. aliquem a peste, ῥύεσθαί τινα ἐκ τοῦ ὀλέθρου. aliquid, ἀφαιρεῖν, κρύπτειν, κλέπτειν τι. ocellos, ἀποστρέφειν τοὺς ὀφθαλμούς. 2) ἀφίστημι, ἀποχωρίζω, χωρίζω, διαιρῶ τι. animi habent proprium quiddam et a corporibus seductum, αἱ ψυχαὶ ἔχουσιν ἴδιόν τι καὶ ἀπὸ τῶν σωμάτων κεχωρισμένον. seducit terras brevis unda, χωρίζει τὰς χώρας (ἀπ' ἀλλήλων) βραχὺ κῦμα. — seductus, a, um, ἀνακεχωρηκώς, πόῤῥω κείμενος, ἀποκεκρυμμένος. 3) παρὰ νεωτέροις· ἀπάγω, παράγω, παράγομαι, πλανῶ, διαφθείρω τινά.

†sēductĭlis, e, (seduco) δυνάμενος παράγεσθαι εἴτε διαφθείρεσθαι.

sēductĭo, ĭōnis, θ. (seduco) τὸ χωρὶς ἀπάγειν, ἀπαγωγή. 2) πλάνησις, παραγωγή, διαφθορά. 3) χώρισις, χωρισμός.

*sēductor, ōris, ἀ. (seduco) διαφθορεύς, πλάνος.

†sēductōrĭus, a, um, παραγωγός, πλανητικός.

†sēductrix, īcis, θ. (seductor) ἡ παράγουσα, διαφθείρουσα.

sēductum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ seductus, ūs. ἀμφ. γρ.

sēductus, a, um, ἴδ. seduco.

sēductus, ūs, ἀ. (seduco) ἀποκρυφή, ἀναχώρησις. Ἀμφ. γρ.

sēdŭlārĭa, orum, οὐ. πληθ. (sedes) στρῶμα, προσκεφάλαιον.

sēdŭle, ἐπίρ. (sedulus) ἐπιμελῶς, σπουδαίως.

sēdŭlĭtas, ātis, θ. (sedulus) ἐπιμέλεια, φιλοπονία, σπουδή. 2) σπαν. ἡ πολυπραγμοσύνη, περιέργεια.

sēdŭlo, ἐπίρ. (sedulus) ἐπιμελῶς, φιλοπόνως, σπουδαίως, σπουδῇ. 2) ἐπίτηδες, ἐξεπίτηδες.

sēdŭlum, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ sedule.

sēdŭlus, a, um, (sedeo) ἐπιμελής, φιλό-

Digitized by Google

πονος, σπουδαῖος. 2) ἐνίοτε πολυπράγμων, περίεργος.
sĕdum, πρωτότυπον τοῦ sed. Χαρίσιος.
sĕdum, i, οὐ. τὸ ἀείζωον. (βοτάνη).
Sedūni, orum, ἀ. πληθ. Σηδοῦνοι (παρὰ Πλανούδῃ, μεταφ. Καίσαρος) ἔθνος Ἐλουητίας, ὅπερ ᾤκει ἔνθα τανῦν ἡ Sitten κεῖται.
sĕges, ĕtis, θ. (ἴσ. συγγεν. τῷ τέκω). σπόριμος γῆ, ἀροτὴ γῆ, ἄρουρα. 2) ἐσπαρμένη γῆ, λήϊον. 3) λήϊον, ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς σῖτος. 4) μεταφ. οἱ καρποί, ἡ πρόσοδος.
Sĕgesta, æ, θ. segcs) θεά τις τοῦ ληΐου προστάτις, ἡ Σιτώ.
Sĕgesta, æ, θ. Ἔγεστα, Ἐγέστα, Αἴγεστα, Αἰγέστα, Ἀκέστη, Σεγέστη, πόλις τῆς Σικελίας.
Sĕgestānus, a, um, (Segeste) Ἐγεσταῖος, Αἰγεσταῖος. Segestani, orum, ἀ. πληθ. οἱ Ἐγεσταῖοι, Αἰγεσταῖοι, Αἰγεστεῖς.
Sĕgestes, æ, ἀ. Σαγέστης.
sĕgestre, is, οὐ. καὶ segestrĭa εἴτε segestra, æ, θ. στέγαστρον, διφθέρινον στέγασμα, ἐνίοτε καὶ ἡ ψίαθος, ὁ φορμός. 2) διφθέρα, διφθέρινον ἔνδυμα ἢ περιβόλαιον.
*sĕgĕtālis, e, (seges) ἐν ληΐῳ φυόμενος.
Sĕgĕtĭa, æ, (seges) ταὐτὸ τῷ Segesta.
segmen, ĭnis, οὐ. (seco) τμῆμα, απόκομμα, κόμμα. unguium segmina, τὰ ἀπονυχίσματα.
segmentārĭus, ĭi, ἀ. ὁ ποικίλων ἐμβλήμασιν εἴτε παρυφάσμασι.
segmentātus, a, um, (segmentum) διακεκολλημένος, εἴτε πεποικιλμένος ἐμβλήμασιν εἴτε τμήμασι. 2) πεποικιλμένος παρυφάσμασιν εἴτε κρασπέδοις.
segmentum, i, οὐ (seco) τμῆμα, κόμμα, ἀπόκομμα. 2) ἐπίρραμμα, παρύφασμα.
segne, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ segniter. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*segnesco, ĕre, (segnis) βραδύνω, λωφῶ.
*segnĭpes, ĕdis, ἀ. (segnis-pes) ὁ βραδύπους.
segnis, e, (συγγενὲς τῷ ὀκνός). νωθής, νωθρός, βραδύς, ὀκνηρός. campus, ἀργὸν πεδίον. ad aliquid, νωθρός πρός τι. aliquid facere, ὀκνῶν ποιεῖν τι. — segne, ἐπιῤῥηματικῶς νωθρῶς, βραδέως, ὀκνηρῶς.
segnĭtas, ātis, θ. νώθεια, νωθρεία, ὄκνος, βραδύτης. Λ. ἀρχαϊκή.
segnĭter, ἐπίῤ. (segnis) νωθρῶς, ὀκνηρῶς, βραδέως.
segnĭtĭa, æ, καὶ σπανιώτ. segnĭtĭes, ēi, θ. νώθεια, νωθρεία, ὄκνος, βραδύτης.
segnĭtĭes, ἴδ. segnitia.
Segontĭa, æ, θ. Σεγοντία, πόλις Ἱσπανίας. Οἱ κάτοικοι Segontīni, Σεγοντῖνοι.
Segovĭa, æ, θ. Σεγουβία, πόλις Ἱσπανίας. Οἱ κάτοικοι Segovienses.
*sēgrĕgātim, ἐπίῤ. χωρίς.
†sēgrĕgātĭo, ĭōnis, θ. (segrego) χωρισμός, χώρισις.
sēgrĕgātīvus, a, um, διανεμητικός. Λ. Γραμματικῶν· ταὐτὸ τῷ distributivus.
sēgrĕgis, e, ἢ segrex, ĕgis, (se-grex) ἀποκεκριμένος, κεχωρισμένος.
sē-grĕgo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid ab aliquo, (ἀπαγελάζω) ἀποκρίνω, ἀποχωρίζω, ἀφορίζω τι ἀπό τινος, εἴτε τί τινος. se ab aliquo, χωρίζεσθαι ἀπό τινος.
sēgrĕgus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ segrex.
sēgrex, egis, ἴδ. segregis.
segullum, i, οὐ. εἶδος λίθου ἢ γῆς, τὸ χρυσοῦ σημεῖον.
Sĕgŭsiāni, orum, ἀ. πληθ. Σεγοσιανοί, ἔθνος τῆς Λουγδουνησίας.
*sei, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ si. Ἐπιγρ.
Sēja, æ, θ. (sero) θεά τις τῆς σπορᾶς προστάτις.
Sējānus, a, um, (Sejus) Σηϊανός, τοῦ Σηΐου. 2) Sejanus, ἀ. ὁ Σηϊανός.
sējŭgæ, arum, θ. πληθ. ἀντὶ τοῦ sejuges, ὅπερ ἴδε.
sējŭgālis, e, ταὐτὸ τῷ sējŭgis.
sējŭgis, e, (se-jugum) ἕξιππος, τρίῤῥυμος. sejuges, ἅρμα ἑξίππων, ἅρμα ἕξιππον. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
sējŭgis, e, (se-jungo) διεζευγμένος, κεχωρισμένος.
sē-jŭgo, avi, atum, are. aliquid ab aliqua re, διαζεύγνυμι, χωρίζω τι ἀπό τινος.
*sējunctim, ἐπίῤ χωρίς.
sējunctĭo, ĭōnis, θ. (sejungo) διάζευξις.
sējunctus, a, um, ἴδ. sejungo.
sē-jungo, nxi, nctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid ab aliqua re (σπαν. aliqua re) διαζεύγνυμι, ἀποκρίνω, ἀποχωρίζω, χωρίζω, ἀφορίζω τινὰ ἤ τι ἀπό τινος, τινὰ ἤ τί τινος.
Sējus, i, ἀ. Σήϊος.
sēlāgo, ĭnis, θ. βοτάνη τις ὁμοία τῷ βράθυ.
sĕlas, οὐ. τὸ σέλας. πληθ. sela, τὰ σέλα.
sēlectĭo, ĭōnis, θ. (seligo, ἐκλογή, αἵρεσις. Κικέρων.
*sēlector, ōris, ἀ. (seligo) ὁ ἐκλέγων.
sēlectus, a, um, ἴδε. seligo.
sĕlēnĭon, ĭi, οὐ. (σελήνιον) παιωνία, (βοτάνη).
sĕlēnītes, æ, ἀ. καὶ sĕlēnītis, ĭdis, θ. ὁ σεληνίτης, ἡ σεληνῖτις, (λίθος).
sĕlēnītĭum, ĭi, οὐ. εἶδος κισσοῦ.
sĕlēnŏgŏnon, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ selenion.
sĕlēnūsĭum, ĭi, ταὐτὸ τῷ selinusium.

Digitized by Google

Sĕleucīa εἴτε Sĕleucēa, æ, θ. Σελεύκεια, ὄνομα πόλεών τινων.
sĕleucis, ĭdis, θ. σελευκίς, (ὄρνις).
Sĕleucus, i, ἀ. Σέλευκος.
sēlibra, æ, (καὶ sĕlibra παρὰ Μαρτιαλίῳ 4, 46 καὶ 10, 57) θ. (semi-libra) ἡμίλιτρον, ἡμιλίτριον.
sĕlīgo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ siligo.
sēlĭgo, ēgi, ectum, ĕre, (se-lego) aliquid, ἐκλέγω, αἱρῶ τι. 2) ἐκκρίνω τι. — selectus, a, um, ἐκλεκτός. — judices selecti, οἱ δικασταὶ οἱ τὰς γραφὰς καὶ φονικὰς δίκας δικάζοντες
sĕlīnŏīdes, is, ἀ. θ. σελινοειδής.
sĕlīnon, (-um), i, οὐ. σέλινον.
sĕlīnŏphyllon, i, οὐ. πολύτριχον. φ.
Sĕlīnus, untis, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ Σελινοῦς, πόλις τῆς Σικελίας. Selinūsĭus, a, um, Σελινούσιος, Σελινούντιος. Selinuntii, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Σελινούσιοι, Σελινούντιοι. 2) πόλις καὶ ποταμὸς τῆς Κιλικίας, καὶ ὄνομα ἄλλων ποταμῶν.
sĕlīnūsĭum, ĭi, οὐ. εἶδος πυροῦ.
sēlĭquastrum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ sedile.
sella, æ, θ. (ὑποκορ. ἀντὶ sedula ἀπὸ τοῦ sedes) ἕδρα, θᾶκος, δίφρος. 2) sella gestatoria καὶ ἁπλῶς sella, ὁ φορητὸς δίφρος, τὸ φορεῖον. 3) sella curulis καὶ ἁπλῶς sella, ὁ ἡγεμονικὸς εἴτε ἐλεφάντινος δίφρος. 4) sella familiarica ἡ sella pertusa καὶ ἁπλῶς sella, ἡ σκωραμίς, τὸ λάσανον, ἡ ἕδρα, ὁ θᾶκος. 5) παρὰ νεωτέροις· τὸ ἐφίππιον.
sellārĭa, æ, θ. (sella) κοιτὼν δίφρους ἀντὶ κλίνης ἔχων. πρβλ. sellarius.
sellārĭŏlus, a, um, πορνικός.
sellāris, e, (sella) τῆς ἕδρας, τοῦ φορείου, τοῦ ἐφιππίου.
sellārĭus, ĭi, ἀ. (sella) ὁ ἐπὶ δίφρου πορνευόμενος.
sellisternĭum, ĭi, οὐ. (sella-sterno) στρῶσις τῶν ἱερῶν δίφρων τῶν θεαινῶν, «σελλάστρωσις» πρβλ. lectisternium.
sellŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ ὑποκορ. sella) μικρὸν ἑδώλιον, θρανίον, θρανίδιον. 2) μικρὸς φορητὸς δίφρος, μικρὸν φορεῖον.
sellŭlārĭus, a, um, (sellula) ἑδραῖος, βάναυσος. ars sellularia, ἡ ἑδραία, ἐπιδίφριος, βάναυσος τέχνη.
sēmădăpertus, sēmambustus, sēmănĭmis ταὐτὰ τοῖς semiadapertus, semiambustus, semianimis.
*sēmantĭcus, a, um, σημαντικός. Καπέλλας.
sēmassus, ταὐτὸ τῷ semiassus.
sēmātus, a, um, (semis) ἡμίκενος, ἡμιπλήρωτος. Λ. Γλωσσ.
sembella, æ, θ. (semi-libella) ἡμιασσάριον.

sĕmel, ἐπίρ. ἅπαξ, εἷς ἅπαξ, ἐφάπαξ. non semel, sed saepe, οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ πλεονάκις. semel anno, in anno, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. plus quam semel, plus semel, πλεονάκις ἢ ἅπαξ. semel atque iterum, πλεονάκις, πολλάκις. 2) ἅπαξ, εἰσάπαξ, εἰς ἀεί, διόλου, παντελῶς. vitam semel finiit, ἅπαξ ἐτελεύτησε. 3) πρῶτον, τὸ πρῶτον. semel, iterum, τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον. 4) ubi εἴτε ut semel vicit, ὡς ἅπαξ ἐνίκησε. quum semel coepit, ἐπεὶ ἅπαξ ἤρξατο. si semel, ἐὰν ἅπαξ. si semel illum prehendero, ἐπειδὰν ἅπαξ ἐκεῖνον συλλάβω.
Sĕmĕle, ēs, καὶ Sĕmĕla, æ, θ. Σεμέλη, Semelēĭus καὶ Semelēus, a, um, Σεμελήϊος.
sēmen, ĭnis, οὐ. (sero, sevi) σπέρμα (φυτῶν καὶ ζώων). 2) ἔνθεμα, μόσχευμα. 3) ζέα, ζειά. 4) σπέρμα, γένος, γενεά. 5) σπέρμα, γόνος, τέκνον, ἀπόγονος. 6) σπέρμα, αἰτία, ἀρχή.
sēmenstris, sēmenstrum, ταὐτὰ τοῖς semestris, semestrium. Λ. Γλωσσ.
*sēmentātĭo, ĭōnis, θ. (semento) σπορά.
*sēmentĭfer, ĕra, ĕrum, (sementis-fero) πολυλήϊος, πολύσπορος.
sēmentīnus, a, um, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ sementivus.
sēmentis, is, θ. (sero, sevi) σπορά, σπόρος, τὸ σπείρειν. παροιμ. ut sementem feceris, ita metes, ὅπως ἂν σπείρῃς, οὕτω καὶ θερίσεις. 2) σπορητός, ἡ τῆς σπορᾶς ὥρα. 3) σπαν. τὸ σπέρμα. 4) ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς σῖτος, τὸ λήϊον.
sēmentīvus, a, um, (sementis) τῆς σπορᾶς, τοῦ σπόρου. sementivae feriæ, ἡ ὑπὲρ τοῦ σπόρου ἑορτή. 2) περὶ τὸν σπορητὸν εἴτε τὸ φθινόπωρον σπειρόμενος, πρωΐσπορος. 3) sementiva pira, ἄπια περὶ τὸν σπορητὸν πεπαινόμενα, ἄπια ὄψιμα.
*sēmento, avi, atum, are, (sementis) σπερμοφορῶ, σπερμοφυῶ.
sēmermis, e, καὶ semermus, a, um, ταὐτὸ τῷ semiermis.
sēmestris, e, (sex-mensis) ἑξάμηνος, ἑξαμηνιαῖος, ἡμιετής. semestre spatium, ὁ ἑξάμηνος χρόνος, ὁ ἑξάμηνος, τὸ ἡμιετές. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
sēmestris, e, (semi-mensis) ἡμιμηνιαῖος.
*sēmestrĭum, ĭi, οὐ. (semi-mensis) ἡμιμηνιαῖος χρόνος.
sēmēsus, a, um, (semi-edo) ἡμίβρωτος.
sēmet = se, ἴδ. sui.
*sēmĕter, tra, trum, (se-metrum) ἄμετρος.
semhŏmo, ταὐτὸ τῷ semihomo.
sēmi —, ἐν συνθέσει· ἡμι —.

*sēmĭ-ăcerbus, a, um, ἡμίπεπτος, ὑπόστρυφνος.
*sēmĭ-ădăpertus εἴτε semjadapertus, a, um, διανεῳγμένος, ὑπανεῳγμένος.
*sēmĭădŏpertŭlus, a, um, (adoperio) ἡμίκλειστος.
*sēmĭ-ăgrestis, e, ὑπάγροικος.
sēmĭ-ambustus, a, um, ἡμίκαυτος, ἡμίκαυστος, ἡμίφλεκτος.
sēmĭămictus, a, um, (amicio) ἡμίγυμνος. Ἀπουλήϊος.
sēmĭ-amphŏra, æ, θ. ἡμιαμφόριον.
*sēmĭ-ampŭtātus, a, um, (amputo) ἡμίκοπος.
sēmĭ-ănĭmis, e, καὶ sēmĭănĭmus, a, um, ἡμίπνους, ἡμιθνής, ἡμιθανής.
*sēmĭ-annŭus, a, um, ἡμιετής.
*sēmĭ-ăpertus, a, um, ὑπανεῳγμένος, διανεῳγμένος.
sēmĭassus, a, um, ἡμίοπτος.
sēmĭāter, tra, trum καὶ
*sēmĭ-ātrātus, a, um, ἐξ ἡμισείας μελανείμων.
*sēmĭaxĭus, ἢ sēmaxĭus, a, um, (semi-axis) ἐξ ἡμισείας τροχισθείς.
sēmĭ-barbărus, a, um, ἡμιβάρβαρος, μιξοβάρβαρος.
sēmĭ-bos, bŏvis, ἀ. ὁ ἐξ ἡμισείας βοῦς ὤν, μιξόθηρ Ὀβίδιος.
sēmĭ-cănālĭcŭlus, i, ἀ. ἥμισυς σωληνίσκος.
sēmĭ-cānus, a, um, μιξοπόλιος. Ἀπουλήϊος.
sēmĭ-căper, pri, ἀ. ὁ ἐξ ἡμισείας τράγος ὤν, αἰγοσκελής, τραγόπους. Ὀβίδιος.
sēmĭcentēsĭma, æ, θ. (ἡμιεκατοστή), φόρος τις ἐπὶ αὐτοκρατόρων.
sēmĭcinctĭum, ĭi, οὐ. (semi-cinctus) ἡμιζώνιον.
*sēmĭcĭpĭum, ĭi, οὐ. ἡμικέφαλον. Λ. Γλωσσ.
sēmĭcircŭlāris, e, καὶ
sēmĭ-circŭlātus, καὶ sēmĭcircŭlus, a, um, (semi-circulus) ἡμικύκλιος.
sēmĭ-circŭlus, i, ἀ. ἡμίκυκλος, ἡμικύκλιον.
sēmĭ-clausus, καὶ sēmiclūsus, a, um, ἡμίκλειστος.
sēmĭ-coctus, a, um, ἡμίοπτος, ἡμίεφθος.
sēmĭ-combustus, a, um, ἡμίκαυτος, ἡμίκαυστος.
*sēmĭ-confectus, a, um, ἡμιτελής, ἡμιεργής, ἡμίεργος.
*sēmĭ-conspĭcŭus, a, um, ἡμιφανής.
*sēmĭ-corpŏrālis, e, τῷ ἡμίσει σώματι φαινόμενος, ἡμιφανής.
sēmĭ-corpŏrĕus, a, um, τῷ ἡμίσει σώματι φαινόμενος, ἡμιφανής.
sēmĭ-crĕmātus, a, um, ἡμίκαυτος, ἡμίκαυστος.
sēmĭ-crĕmus, a, um, ἡμίκαυτος, ἡμίκαυστος, ἡμίφλεκτος.
sēmĭ-crūdus, a, um, ἡμίεφθος, ἡμίοπτος, ἡμίπεπτος. 2) οὔπω τὴν τροφὴν καταπέψας.
*sēmĭ-cūbĭtālis, e, (cubitus) ἡμιπηχυαῖος, ἡμίπηχυς.
*sēmĭ-cūpa, æ, θ. ὁ γάστρις, γάστρων.
sēmĭ-dĕcĭma, æ, θ. ἡ ἡμιδεκάτη (ὄνομα φόρου).
sēmĭ-dĕus, a, um, ἡμίθνητος. genus semideum, τὸ ἡμίθνητον γένος, ἡμιθέων γένος. semideus, i, ἀ. ὁ ἡμίθεος. semidea, æ, θ. ἡ ἡμίθεος, ἡμιθέαινα
sēmĭ-dĭămetrus, i, θ. ἡμιδιάμετρος.
sēmĭ-dĭes, ēi, ἀ. ἡμίσεια ἡμέρα.
*sēmĭ-dĭgĭtālis, e, ἡμιδακτυλιαῖος.
*sēmĭ-dīvīnus, a, um, σχεδόν τι θεῖος.
sēmĭ-doctus, a, um, (doceo) ἡμιμαθής, ἡμίσοφος.
sēmĭermis, ἢ sēmermis, e, καὶ sēmĭermus, a, um, (semi-arma) ἐξ ἡμισείας ὡπλισμένος, ἡμίγυμνος, σχεδόν τι ἄοπλος.
sēmĭ-ēsus εἴτε semjesus, ταὐτὸ τῷ semesus.
sēmĭ-factus, a, um, ἡμιεργής, ἡμίεργος, ἡμιτελής.
sēmĭfălārĭca, æ, θ. ταὐτὸ τῷ semiphalarica.
sēmĭfastīgĭum, ĭi, οὐ. τὸ ἥμισυ τοῦ ἀετώματος.
sēmĭfer, ĕra, ĕrum, (semi-ferus) μιξόθηρος, μιξόθηρ, ἡμιθήρ, ἡμιάνθρωπος. 2) ἡμιθήρ, σχεδὸν θηριώδης εἴτε ἄγριος.
sēmĭformis, e, (semis-forma) ἡμιτελής, ἡμιγενής. luna semiformis, ἡ ἡμιφανὴς σελήνη.
*sēmĭfultus, a, um, (fulcio) ἐξ ἡμισείας ἐρειδόμενος.
*sēmĭ-fūmans, ntis, ἔτι καπνὸν ἀνιείς.
*sēmĭfūnĭum, ĭi, οὐ. (semis-funis) λεπτὸν σχοινίον.
Sēmĭ-gaetŭlus, i, ἀ. (Ἡμιγαιτοῦλος, Μιξογαίτουλος).
Sēmĭ-germānus, a, um, (Ἡμιγερμανός, Μιξογέρμανος).
Sēmĭ-graece, ἐπίρ. σχεδόν τι Ἑλληνιστί.
Sēmĭgraecŭlus, καὶ
Sēmĭ-graecus, a, um, Ἡμιέλλην, Μιξέλλην.
*sēmĭ-grăvis, e, μεταφορ. ἡμιμεθής, ἡμιμέθυσος.
se-mĭgro, avi, are, ἀποικῶ.
sēmĭ-hĭans, ἢ semhĭans, ntis, ὑποχαίνων, ὑποχάσκων.
*sēmĭ-hĭulcus, a, um, ταὐτὸ τῷ semihians.

Digitized by Google

sēmĭ-hŏmo, ἢ sĕmhŏmo, ĭnis, ἀ. ἡμιάνθρωπος, μιξάνθρωπος, ἡμιθήρ, μιξόθηρ.
sēmĭ-hōra, æ, θ. ἡμιώριον.
*sēmĭ-ĭnānis, e, ἡμίκενος, ἡμιπλήρης.
*sēmi-intĕger, gra, grum. ἐξ ἡμισείας σῶος.
sēmĭ-jējūnĭum, ĭi, οὐ. ἡ ἐξ ἡμισείας νηστεία.
Sēmĭ-jūdaeus, a, um, Ἡμιουδαῖος, Μιξοϊουδαῖος.
sēmĭ-jūgĕrum, i, οὐ. Ῥωμαϊκὸν ἡμίπλεθρον.
*sēmĭlăcer, ĕra, ĕrum, σχεδὸν κατεσπαραγμένος.
*sēmĭlăter, ĕris, ἀ. ἡμιπλίνθιον.
sēmĭ-lautus, a, um, ἡμίλουτος.
*sēmĭ-līber, ĕra, ĕrum, ἐξ ἡμισείας ἐλεύθερος, ἡμίδουλος.
*sēmĭ-lībra, æ, θ. ἡμίλιτρον, ἡμιλίτριον.
sēmĭ-lixa, æ, ἀ. στρατιωτικῷ καπήλῳ ὅμοιος.
sēmĭlixŭlae, arum, θ. πληθ. τὰ ἡμίσεα τῶν κολλάβων εἴτε κολλυρῶν.
sēmĭlōtus, ταὐτὸ τῷ semilautus.
*sēmĭ-lūnātĭcus, a, um, σχεδὸν σεληνιακός, τουτέστι σεληνιαζόμενος.
*sēmĭ-mădĭdus, a, um, ἡμιβρεχής, ἡμίβροχος.
*sēmĭ-mărīnus, a, um, ἐξ ἡμισείας τῆς θαλάσσης ἐξέχων.
sēmĭ-mas, ăris, ἀ. ἡμιάῤῥην, ἀνδρογύνης, γύνανδρος, ἑρμαφρόδιτος. 2) ἡμίανδρος, εὐνοῦχος. (λέγεται καὶ ἐπὶ ζώων).
sēmĭ-mascŭlus, i, ἀ. ἡμίανδρος, εὐνοῦχος.
sēmĭ-mātūrus, a, um, ἡμιπέπανος, ἡμίπεπτος.
Sēmĭ-mēdus, i, ἀ. (Ἡμιμῆδος).
sēmĭ-mĕtŏpium, ĭi, οὐ. (ἡμιμετόπιον).
sēmĭ-mītra, æ, θ. μικρὰ μίτρα.
sēmĭ-mortŭus, a, um, ἡμιθανής, ἡμιθνής.
sēmĭnālis, e, (semen) σπερματικός. seminalia, ĭōrum, οὐ. πληθ. ἡ σπορά, ὁ σπορητός.
sēmĭnānis, e, ταὐτὸ τῷ semiinanis.
sēmĭnārĭum, ἴδ. seminarius.
sēmĭnārĭus, a, um, (semen) σπέρμειος, τοῦ σπέρματος.—seminarium, ĭi, οὐ. ἡ φυταλιά, τὸ φυτούργιον, φυτώριον, νεοφυτεῖον. 2) μεταφ. τὸ σπέρμα, ἡ πηγή, ἀρχή, αἰτία.
*sēmĭnātĭo, ĭōnis, θ. (semino) σπερματισμός, ὀχεία.
sēmĭnātor, ōris, ἀ. (semino) σπορεύς. Κικέρων.
sēmĭ-nex, ecis, εἴτε sēmĭnĕcis, e, ἡμιθανής, ἡμιθνής, ἡμίπνους, ἡμισφαγής. Σημ. ἡ ὀνομαστικὴ τοῦ ἑνικοῦ ἄχρηστος.
sēmĭnĭum, ĭi, οὐ. (semen) σπερματισμός, ὀχεία. 2) σπέρμα, γένος, φῦλον.
†sēmĭnĭverbĭus, a, um, σπερμολόγος.
sēmĭno, avi, atum, are, (semen) aliquid, σπείρω τι. hordeum, κριθήν. agrum, ἀγρόν. 2) σπείρω, φύω, γεννῶ τινα. 3) ἀναβλαστάνω τι.
*sēmĭnōsus, a, um, (semen) πολύσπερμος.
sēmĭ-nūdus, a, um, ἡμίγυμνος.
Sēmĭ-nŭmĭda, æ, ἀ (Ἡμινομάς).
*sēmĭ-ŏbŏlus, i, ἀ. ἢ sēmĭŏbŏlum, i, οὐ. ἡμιοβόλιον.
*sēmĭ-obrŭtus, a, um, (obruo) ἡμίχωστος.
*sēmĭŏnustus, a, um, ἐξ ἡμισείας πεφορτισμένος.
*sēmĭ-orbis, is, ἀ. ἡμίκυκλος, ἡμικύκλιον.
*sēmĭ-pāgānus, i, ἀ. ὑπάγροικος.
sēmĭpastus, a, um, (semi-pasco) ἡμίβρωτος.
*sēmĭ-pătens, ntis, ὑπανεῳγμένος, διανεῳγμένος.
sēmĭpĕdālis, e, καὶ
*sēmĭ-pĕdānĕus, a, um, (ἡμιποδιαῖος).
*sēmĭ-pĕractus, a, um, ἡμιτελής.
*sēmĭ-pĕremptus, a, um, ἡμίφλεκτος, ἡμίφθαρτος.
sēmĭ-perfectus, a, um, ἡμιτελής.
*sēmĭ-pĕrītus, a, um, ἡμιμαθής.
Sēmĭ-persa, æ, ἀ. (Ἡμιπέρσης).
sēmĭ-pes, ĕdis, ἀ. ἡμίπους, ἡμιπόδιον.
sēmĭ-phălārĭca, εἴτε semifalarica, æ, θ. μικρὰ χειροβαλίστρα.
*sēmĭ-piscīna, æ, θ μικρὸν ἰχθυοτροφεῖον.
*Sēmĭ-plăcentīnus, i, ἀ. (Ἡμιπλακεντῖνος).
sēmĭplautĭa, æ. θ. ταὐτὸ τῷ semiplotia.
sēmĭplēne, ἐπίῤ. (semis-plenus) ἐξ ἡμισείας.
sēmĭ-plēnus, a, um, ἡμιπλήρης, ἡμιπλήρωτος.
semiplōtia ἢ sēmiplautia ĭōrum, οὐ. πληθ. ἡμισάνδαλα.
*sēmĭ-puella, æ, θ. παιδίσκη ἐξ ἡμισείας, ἐπίθετον τῶν Σειρήνων.
*sēmĭpullātus, a, um, ἐξ ἡμισείας μελανείμων.
sēmĭpulsus, a, um, σχεδὸν ἀπόβλητος.
sēmĭ-pŭtātus, a, um, ἐξ ἡμισείας κλαδευθείς.
sēmĭquīnārĭa, caesura, ἡ πενθημιμερὴς τομὴ στίχου.
Sēmīrămis, is, καὶ ĭdis, θ. Σεμίραμις. Semiramĭus, a, um, Σεμιράμιος, ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ Βαβυλώνιος.
sēmĭrāsus, a, um (semis-rado) ἡμιξύρητος.
*sēmĭ-rĕductus, a, um, ἠρέμα ἐφελκυσθεὶς εἴτε ἐπαναχθείς.

Digitized by Google

*sēmĭ-rĕfectus, a, um, εἰς ἥμισυ ἐπισκευασμένος.
*sēmĭrōsus, a, um, (semis-rodo) ἡμίβρωτος.
sēmĭ-rŏtundus, a, um, ἡμικύκλιος. Ἀπουλήϊος.
sēmĭruptus, a, um, (semis-rumpo) ἡμίκλαστος.
sēmĭrŭtus, a, um, (semis-ruo) ἡμίπτωτος.
sēmis, ἄκλιτ. ἥμισυς. diametros octo semis, διαμέτρους ὀκτὼ καὶ ἡμίσειαν, διαμέτρους ὀκτὼ καὶ ἥμισυ, ἔννατον ἡμιδιάμετρον.
sēmis, issis, ἀ. (semi-as) ἡμιασσάριον. παροιμ. non semissis homo, ἄνθρωπος οὐδὲ ὀβολοῦ ἄξιος. 2) ἡ ἡμίσεια, τὸ ἥμισυ, ἡ διχάς. semissem Africae possidebant, τὸ ἥμισυ τῆς Λιβύης, τὴν ἡμίσειαν τῆς Λιβύης, τὴν ἡμίσειαν Λιβύην εἶχον. ἐπιθετικῶς· semissem panem, ἥμισυν ἄρτον, τὸν ἥμισυν ἄρτον. duos pedes et semissem, δύο πόδας καὶ ἥμισυν, πέντε ἡμιπόδια, τρίτον ἡμιπόδιον. bina jugera et semisses agri assignati, ἑκάστῳ δύο πλέθρα καὶ ἥμισυ εἴτε πέντε ἡμίπλεθρα εἴτε τρίτον ἡμίπλεθρον ἀπενεμήθη. 3) usura semissium, εἴτε semisses usurae, τὸ διακοσιοστὸν τοῦ κεφαλαίου ὡς μηνιαῖος τόκος, ὁ ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς τόκος. 4) παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς ταὐτὸ τῷ ternio, ἡ τριάς. 5) semissis εἴτε semisse cauterium, τὸ ἡμικύκλιον καυτήριον.
sēmĭ-saucĭus, a, um, ἡμίπληξ.
*sēmĭ-sĕnex, nis, ἀ. ἡμιγέρων.
sēmĭseptēnārĭa, caesura, ἡ ἐφθημιμερὶς τομὴ στίχου.
*sēmĭ-sĕpultus, a, um, ἡμίχωστος.
*sēmĭsermo, ōnis, ἀ. barbarus, ὁ μιξοβάρβαρος λόγος.
*sēmĭ-siccus, a, um, ἡμίξηρος.
sēmĭsĭcĭlĭcus, i, ἀ. τὸ ἥμισυ τοῦ sicilicus, ὅπερ ἴδε. =(3 γραμμάρια).
sēmĭsomnis, e, εἴτε semisomnus, a, um, ἡμίϋπνος.
sēmĭ-sŏnans, ntis, καὶ sēmĭsŏnus, a, um, ἡμίφωνος. 2) semisonantes ἢ semisonae τὰ ἡμίφωνα.
sēmĭsōpītus, a, um, (semis-sopio) ἡμίϋπνος.
sēmĭ-sŏpōrus, a, um, ἡμίϋπνος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
sēmi-spătha, æ, θ. μικρὰ σπάθη.
sēmissālis, e, (semis) semissales usuræ ταὐτὸ τῷ usurae semissium, ἴδ. semis.
sēmissārĭus, a, um, (semis) τῆς ἡμισείας, ἐξ ἡμισείας. heres semissarius, ἐξ ἡμισείας κληρονόμος.
sēmissis, is, ἀ. ταὐτὸ τῷ semis, issis.
sēmisso, are, (semissis) aliquid, ἡμικυκλίῳ καυτηριάζω τι.
sēmistertĭus, πρωτότυπον τοῦ sestertius, ὅπερ ἴδε.
sēmĭsyllăba, æ, θ. ἡμίσεια συλλαβή.
sēmĭ-sŭpīnus, a, um, εἰς ἥμισυ ὕπτιος. Λ. ποιητική.
sēmĭta, æ, θ. οἶμος, στενὴ ὁδός, στενωπός, τρίβος, λαύρα, στίβος. 2) μεταφ. ἡ τρίβος, ὁδός.
sēmĭtactus, a, um, (semis-tango) unguento, μόγις ἀλειφθεὶς ἢ ἐξ ἡμισείας ἀληλιμμένος.
sēmĭtălentum, i, οὐ. ἓξ καὶ ἥμισυ τάλαντα.
†sēmĭtālis, e, (semita) ἐνόδιος.
sēmĭtārĭus, a, um, (semita) τοῦ οἴμου, τοῦ στενωποῦ.
*sēmĭtātim, ἐπίῤ. (semita) διὰ στενωποῦ εἴτε τρίβου.
Sēmĭtātrix, īcis, θ. ἐνόδιός τις· θεά. Ἐπιγρ.
sēmĭtectus, a, um, (ἡμισκεπής) ἡμίγυμνος.
sēmĭto, are, διὰ στενωπῶν διαιρῶ.
*sēmĭtŏnĭum, ĭi, οὐ. ἡμιτόνιον.
sēmĭ-tonsus, a, um, (ἡμίκαρτος).
*sēmĭtractātus, a, um, ἡμιτελής.
*sēmĭ-trĕpĭdus, a, um, ὑποδεής.
*sēmĭ-trītus, a, um, ἡμιτριβής.
sēmĭuncĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ semuncia.
sēmĭuncĭdeunx=10 $^1/_2$ οὐγκίας.
sēmĭustĭlo, ταὐτὸ τῷ semiustulo.
sēmĭ-ustŭlo, avi, atum, are, aliquem, ἐξ ἡμισείας ἢ μόγις καὶ ἀμελῶς καίω τινὰ (νεκρόν). semiustulātus, a, um, ἡμίκαυτος, ἡμίκαυστος, ἡμίφλεκτος.
sēmĭ-ustus εἴτε semustus, a, um, ἡμίκαυτος, ἡμίκαυστος, ἡμίφλεκτος, ἡμιφλεγής.
*sēmĭ-vĭetus, a, um, ἡμιμάραντος.
sēmĭ-vir, vĭri, ἀ. ἡμιάνθρωπος, μιξάνθρωπος, ἡμιθήρ, μιξόθηρ. 2) ἀνδρογύνης, γύνανδρος, ἑρμαφρόδιτος. 3) ἡμίανδρος, εὐνοῦχος. 4) θηλυδρίας. ἐπιθετικῶς· μαλακός, ἄνανδρος, θηλυδριώδης.
sēmĭvĭrĭdis, e, ἡμίχλωρος. Λ. Γλῶσσ.
sēmĭ-vīvus, a, um, ἡμίζωος. ἡμιθανής, ἡμίπνους.
sēmĭ-vŏcālis, e, ἡμίφωνος.
*sēmĭ-vŏlŭcris, e, ἐξ ἡμισείας πτερωτός.
*sēmĭvulsus, a, um, ἡμίσπαστος.
*sēmizōnārĭus, ĭi, ἀ. ὁ κατασκευάζων μικρὰς ζώνας.
semnion, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ theombrotios.
Semnōnes εἴτε Semnŏnes, um, ἀ. πληθ. Σέμνωνες, ἔθνος τῆς Γερμανίας.
Sēmo, ōnis, ἀ. ἐπίκλησις τοῦ Σάγκου, ἴδ. Sancus.
sēmŏdĭālis, e, (semodius) ἐξ ἡμιμεδίμνου.

Digitized by Google

sēmŏdĭus, ĭi, ἀ. (semi-modius) ἡμιμέδιμνον.
Sēmōnĭa, æ, θ. (semen) θεά τις τῶν σπερμάτων προστάτις.
sēmōte, ἐπίῤ. χωρίς.
sēmōtus, a, um, ἴδ. semoveo.
sē-mŏvĕo, ōvi, ōtum, ēre, aliquem ἢ aliquid ab aliquo ἢ ab aliqua re, (σπ. aliqua re) χωρίζω, ἀποχωρίζω, ἀποσπῶ τινὰ ἢ τί τινος ἢ ἀπό τινος. — semotus, a, um, κεχωρισμένος.
semper, ἐπίῤ (ἴσ. ἐκ τοῦ sem(el) καὶ τοῦ per,=ἅπαξ διὰ παντός.) ἀεί, διὰ παντός. quotidie semper, ἀεὶ καθ' ἡμέραν. semper assidue, ἀεὶ συνεχῶς. semper florens, ἀειθαλής. quod semper movetur, τὸ ἀεικίνητον· 2) ἀεί, ἀεὶ ἑκάστοτε, ἑκάστοτε.
semperflōrens, ntis, (semper florens) ἀειθαλής, ἀΐδιος.
*semperflōrĭum, ĭi, οὐ. τὸ ἀείζωον, φ.
semperfrondens, ntis, (semper frondens) ἀείφυλλος.
semperlēnĭtas, ātis, θ. διηνεκὴς ἀδυναμία, ἁπαλότης, πραότης.
semper-vīvus, a, um, ἀείζωος. — herba semperviva εἴτε ἁπλῶς semperviva æ, θ καὶ sempervivum, i, οὐ. τὸ ἀείζωον, φ.
sempĭterne, ἐπίῤ. (sempiternus) ἀεί, εἰς ἀεί, αἰωνίως.
sempĭternĭtas, ātis, θ. (sempiternus) ἀϊδιότης, ἐνδελέχεια. Λ. τοῦ μεταγ. Λ.
sempĭterno, ἐπίῤ. (sempiternus) εἰς ἀεί, διὰ παντός.
sempĭternus, a, um, (semper) ἀΐδιος, αἰώνιος, ἐνδελεχής. — ἐπιῤῥηματικῶς ἅπαξ· sempiternum, εἰς ἀεί, διὰ παντός.
Semprōnĭānus, a, um, Σεμπρωνιανός, τοῦ Σεμπρωνίου.
Semprōnius, a, um, Σεμπρώνιος, τοῦ Σεμπρωνίου. Sempronius, ĭi, ἀ. ὁ Σεμπρώνιος.
sĕmul, ἀρχαϊκ. ἀντὶ simul.
sēmuncĭa, æ, θ. (semi-uncia) ἡ ἡμίσεια τῆς οὐγκίας, τὸ εἰκοστὸν τέταρτον τοῦ ὅλου (as), καὶ μικρόν τι νόμισμα. 2) σκεῦος γεωργικὸν ἀγνώστου χρήσεως.
sēmuncĭālis, e, ἡμισείας οὐγκίας τὸν σταθμόν.
*sēmuncĭārĭus, a, um, (semuncia) ἡμισείας οὐγκίας.
Semūrĭum, ĭi, οὐ. πεδίον τι οὐ πόῤῥω τῆς Ῥώμης κείμενον, ἔνθα ἦν ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος.
†sēmus, a, um, ἀτελής.
sēmustŭlo, ταὐτὸ τῷ semiustulo.
sēmustus, a, um, ταὐτὸ τῷ semiustus.
Sēna, æ, θ. (ἔσθ' ὅτε καὶ Sena gallica καὶ Senogallia), Σῆνα εἴτε Σήνη, πόλις παράλιος τῆς Ὀμβρικῆς, ἡ τανῦν Sinigaglia. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Sena, ἡ καὶ Julia προσαγορευομένη, πόλις τῆς Τυῤῥηνίας, ἡ παρὰ Πτολεμαίῳ Σαίνα, τανῦν δὲ Siena. Senensis, e, Σηνατος.
sĕnācŭlum, i, οὐ. (senatus) βουλευτήριον ἢ γερουσία, τόπος τις ἐν Ῥώμῃ, ἔνθα συνήρχοντο οἱ βουλευταί, οὐχ ἡ curia αὐτή.
*sēnārĭŏlus a, um, (ὑποκορ. τοῦ senarius) ἁπλοῦς τις εἴτε μικρὸς τρίμετρος. Παρὰ Κικέρωνι ἀπαντᾷ κατὰ πληθυντικόν. senarioli
sēnārĭus, a, um, (seni) ἐξ ἓξ συγκείμενος. senarius numerus, ἡ ἑξάς. — senarius versus εἴτε ἁπλῶς senarius, ĭi, ἀ. ὁ ἑξάπους στίχος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ ἰαμβικὸς τρίμετρος.
sĕnātor, ōris, ἀ. (senex) γερουσιαστής, βουλευτής, σύνεδρος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἐπὶ τῆς Ῥωμαίων συγκλήτου· ὁ βουλευτής, συγκλητικός. — Κύρ. ὄν. Σενάτωρ.
sĕnātōrĭus, a, um, (senator) βουλευτικός, συγκλητικός. senatorius gradus, ἡ βουλεία. — senatorius, ĭi, ἀ. ὁ συγκλητικός.
sĕnātrix, īcis, θ. γυνὴ γερουσιαστοῦ. Πρισκιανός.
sĕnātŭis, ἀρχαία γενικὴ τοῦ senatus.
sĕnātus, ūs, (ἀρχαϊκ. i), ἀ. (senex) γερουσία, βουλή, συνέδριον, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ ἐν Ῥώμῃ βουλευτικὸν συνέδριον, βουλή, σύγκλητος, σύγκλητος βουλή. senatus populusque, ἥ τε βουλὴ καὶ ὁ δῆμος. senatūs consultum εἴτε senatusconsultum, προβούλευμα, βουλῆς δόγμα. senatus censet, decernit, ἡ σύγκλητος ψηφίζεται, τῇ συγκλήτῳ δοκεῖ. senatum vocare, convocare, cogere, τὴν σύγκλητον καλεῖν, συγκαλεῖν, συνάγειν. habitus est senatus, συνῆλθε γερουσία. censores senatum legunt, οἱ τιμηταὶ τοὺς βουλευτάς, τὸ βουλευτικὸν ἐξετάζουσι καὶ καταγράφουσι. 2) τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν συγκλητικῶν βάθρα, τὸ βουλευτικόν. in senatu sedere, ἐν τῷ βουλευτικῷ καθῆσθαι. Ἐπὶ νομισμάτων Ἑλλην. εὕρηται καὶ θεοποίησις τῆς βουλῆς οὕτω· «θεὸν Σύγκλητον, ἢ ἱερὰν Σύγκλητον.»
sĕnātusconsultum, ἴδ. senatus.
Sĕnĕca, æ, ἀ. Σενέκας.
sĕnĕcĭo, ōnis, ἀ. (senex) γερόντιον. 2) ἠριγέρων, (βοτάνη). — Κύρ. ὄν. Senecio, ἀ. Σενεκίων.
*sĕnĕcis, ἢ sĕnĭcis, ἀρχαία γενικὴ τοῦ senex. Πλαῦτος.
sĕnecta, æ, θ. ταὐτὸ τῷ senectus.
sĕnectus, a, um, (senex) γηραιός, γε-

ραιός. senecta aetas, γεροντικὴ ἡλικία, γῆρας.
sĕnectus, ūtis, θ. ἡ λέξις μόνον ἐν τῷ ἑνικῷ εὔχρηστος. (senex) γῆρας. vixit ad summam senectutem, ἀφίκετο εἰς βαθύτατον γῆρας. senectute confectus, γήρᾳ εἴτε ὑπὸ γήρως ἀπειρηκώς. esse summa senectute, πάνυ πρεσβύτην εἶναι. senectute, ἐν γήρᾳ, ἐν τῷ γήρᾳ. obrepit non intellecta senectus, λαθὸν ὑπεισέρχεται τὸ γῆρας. 2) παλαιὸς λοπὸς τῶν ὄφεων, λεβηρίς.
Sĕnensis, e, ἴδ. Sena.
sĕnĕo, ēre, (ἕνος) γεραιός. γηραιός, πρεσβύτης εἰμί. 2) ἀσθενής εἰμι. Λ. σπ.
sĕnesco, nŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ seneo) γηράσκω, γηράω, γέρων εἴτε πρεσβύτης γίγνομαι. 2) φθίνω, κατατήκομαι, μαραίνομαι, ἀσθενὴς γίγνομαι. luna senescit, ἡ σελήνη φθίνει. smaragdus, ὁ σμάραγδος μαραίνεται, ἀμαυροῦται. hiems, ὁ χειμὼν λήγει, vires senescunt, ἡ ῥώμη λήγει, φθίνει. pugna senescit, ἡ μάχη λήγει, λωφᾷ. opes civitatis senescunt, ἡ τῆς πολιτείας δύναμις παρακμάζει.
sĕnex, sĕnis, (seneo) γηραιός, γεραιός. 2) παλαιός. — συγκρ. senior, ius, γεραίτερος, πρεσβύτερος. 2) παλαιότερος. — οὐσιαστικῶς· senex, ἀ. ὁ γέρων, πρεσβύτης. senex, θ. ἡ γραῖα, γραῦς, πρεσβῦτις. συγκρ. senior, ἀ. ὁ γεραίτερος, πρεσβύτερος, πρεσβύτης.
sĕni, æ, a, (sex) ἀνὰ ἕξ, κατὰ ἕξ, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε ἕξ. 2) ἀντὶ τοῦ sex, ἕξ.
*sĕnĭca, æ, θ. (senex) γραῖα, γραῦς.
*sĕnĭcis, ταὐτὸ τῷ sĕnĕcis.
sĕnĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ senex) γερόντιον. Ἀπουλήϊος.
sĕnĭdĕni, æ, a, ταὐτὸ τῷ seni deni.
sĕnīlis, e, (senex) γερόντειος, γεροντικός.
*sĕnīlĭter, ἐπίῤ. (senilis) γεροντικῶς.
sĕnĭo, ĭōnis, ἀ. (seni) ἑξάς, (ἡ ἐπὶ τῶν κύβων).
sĕnĭor, ĭus, ἴδ. senex.
sĕnĭpes, ĕdis, (seni-pes) senipes stilus, οἱ ἰαμβικοὶ τρίμετροι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
sĕnĭum, ĭi, οὐ. (seneo) ἡ ἐκ τοῦ γήρως ἀσθένεια, γῆρας, μαρασμός. senio confectus, γήρᾳ ἀπειρηκώς. 2) μεταφ. ἡ φθίσις, ὁ μαρασμός, ἀφανισμός. 3) μαρασμός. ἀνία, βαρυθυμία, θλίψις. 4) σπαν. τὸ γερόντιον.
Sĕnŏnes, um, ἀ. πληθ. Σήνωνες, Σένωνες, Σένονες, Σέννονες, ἔθνος τῆς Λουγδουνησίας, (ὧν μητρόπολις τὸ Agendicum, τανῦν Sens), καὶ τῆς ἐντὸς τῶν Ἄλπεων Κελτικῆς. — Senonĭcus, a, um, (Σενονικός).
sensa, ōrum, οὐ. πληθ. φρονήματα, αἰσθήσεις. sensa mentis, ἔννοιαι, φρονήματα. Κικέρων.
†sensāte, ἐπίῤ. νουνεχῶς.
*sensātus, a, um, (sensus) νουνεχής.
sensĭbĭlis, e, αἰσθητός.
sensĭbĭlĭtas, ātis, θ. νοῦς, διάνοια τῶν λόγων. 2) τὸ αἰσθητικόν, (αἰσθητικότης).
sensĭbĭlĭter, ἐπίῤ. αἰσθητῶς.
*sensĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ sensus) γνωμίδιον, μικρὸν ἀπόφθεγμα.
sensĭfer, ĕra, ĕrum, (sensus-fero) αἴσθησιν παρέχων.
*sensĭfĭcator, ōris, ἀ. (sensifico) ὁ αἴσθησιν ἐμποιῶν.
sensĭfĭco, are, (sensus-facio) aliquid, αἴσθησίν τινι ἐμποιῶ. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
*sensĭfĭcus, a, um, (sensus-facio) αἴσθησιν παρέχων.
sensĭlis, e, (sentio) αἰσθητός. Λουκρήτιος.
*sensĭlŏquus, a, um, ὁ σοφῶς, συνετῶς λέγων.
sensim, ἐπίῤ. (sentio) ὅσον μόνον αἰσθητόν, μόγις αἰσθητῶς, κατ' ὀλίγον, ἠρέμα, ἡσύχως, πράως.
*sensĭo, ĭonis, θ. φρόνημα. Λ. Γλωσ.
sensōrĭum, ĭi, οὐ. αἰσθητήριον, ἕδρα αἰσθήσεων. Βοήθ.
sensti, συγκοπ. τοῦ sensisti.
sensŭlus, i, ἀ. (sensus) ἔννοια.
sensŭālis, e, (sensus) αἰσθητικός. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
sensŭālĭtas, ātis, θ. τὸ αἰσθητικόν, αἴσθησις.
sensŭālĭter, ἐπίῤ. αἰσθητικῶς.
sensum, i, οὐ. ἄχρηστ. ἴδ. sensa.
sensus, a, um, ἴδ. sentio.
sensus, ūs, ἀ. (sentio) αἴσθησις. oculorum, ἡ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αἴσθησις, ἡ ὄψις. aurium, ἡ διὰ τῶν ὤτων αἴσθησις, ἡ ἀκοή. videndi, ἡ αἴσθησις τοῦ ὁρᾶν. 2) αἴσθησις, διάθεσις, φρόνημα. sensus communis, τὸ κοινὸν φρόνημα. 3) νοῦς, φρένες, ἔννοια. sensus communis, ὁ κοινὸς νοῦς, ἡ κοινὴ ἔννοια. 4) νοῦς, νόημα, διάνοια, γνώμη, τὸ δηλούμενον. 5) γνώμη, ἀπόφθεγμα, περίοδος.
sententĭa, æ, θ. (sentio) γνώμη. affirmare sententiam et opinionem suam, βεβαιώσασθαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ δόξαν. sententia de re, ἡ περί τινος γνώμη. de sententia aliquem demovere, deducere, μεθιστάναι, τρέπειν, στρέφειν τὴν γνώμην τινός. perstare, manere in sententia, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ. meā sententiā, mea quidem sententia, γνώμην ἐμήν, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, ἔμοιγε

Digitized by Google

δοκεῖν. ex animi sententia, ἀπὸ γνώμης, γνώμῃ τῇ ἀρίστῃ καὶ δικαιοτάτῃ, (κατὰ συνείδησιν). 2) γνώμη, ψῆφος. aliquem sententiam rogare, ἐρωτᾷν τινα τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, κελεύειν τινὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἀποφήνασθαι, ἐπιψηφίζειν τινά. dicere sententiam, γνώμην ἀποφαίνεσθαι. omnibus sententiis, παμψηφεί. 3) γνώμη, βούλησις, ἐπιθυμία. de sententia alicujus, γνώμῃ τινός, κατὰ τὴν γνώμην εἴτε βούλησίν τινος. ex sententia, κατὰ γνώμην, κατὰ νοῦν, κατὰ θυμόν. 4) νοῦς, διάνοια, νόημα, τὸ δηλούμενον. id habet hanc sententiam, ἐκεῖνο δηλοῖ τοῦτο. versus eādem sententiā, στίχος ταὐτὸ δηλῶν. 5) γνώμη, περίοδος, θέμα. 6) γνώμη, ῥῆσις, ἀξίωμα, δόγμα (φιλοσόφου, κ.τ.τ.).
sententĭālis, e, γνωμικός. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
sententĭālĭter, ἐπίρ. γνωμικῶς.
sententĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sententia) γνωμίδιον, ῥησίδιον.
sententĭōse, ἐπίρ. μετὰ πολλῶν γνωμῶν, γνωμικῶς.
*sententĭōsus, a, um, γνωμῶν πλήρης, γνωμικός, γνωμολόγος.
Sentĭa, æ, θ. ὄνομα θεότητος. Ἴδε Sentinus.
sentĭcētum, i, οὐ. (sentis) ἀκανθεών, βατία.
sentĭcōsus, a, um, (sentis) ἀκανθώδης, τραχύς.
sentĭfĭco, are, (sentio-facio) αἴσθησιν παρέχω. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
sentīna, æ, θ. ὁ ἄντλος, τὸ ἄντλον, ἡ ἀντλία, (τὸ ἐν νηὶ συῤῥέων δυσῶδες ὕδωρ καὶ ὁ τόπος ἔνθα συῤῥεῖ). 2) μεταφ. ὁ συρφετώδης ὄχλος, ὁ συρφετός, τὰ καθάρματα.
sentīnācŭlum, i, οὐ. (sentino) ἀντλητήριον, ἀντλίον.
sentīnātor, ōris, ἀ. (sentino) ἀντλητής.
sentīno, are, ἀντλῶ. μεταφ. πόνους ἀντλεῖν.
sentīnōsus, a, um, (sentina) ἄντλου μεστός.
Sentīnum, i, οὐ. Σέντινον, (ἡ Sentis), Σεντῖνον, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς. Sentīnas, ātis, ἀ. ager, ἡ περὶ Σεντῖνον χώρα. Sentinātes, ium, ἀ. πληθ. οἱ Σεντινᾶται.
Sentīnus, i, ἀ. (sentio) θεός τις αἴσθησιν τοῖς βρέφεσιν ἐμποιῶν.
sentĭo, sensi, sensum, īre, aliquid, αἰσθάνομαί τι εἴτε τινός. calorem, sonitum, ὀσμήν, ἦχον, ὀσμῆς, ἤχου, κ.τ.τ. sentio aperire fores, αἰσθάνομαι τὴν θύραν ἀνοιγομένην, ὅτι ἡ θύρα ἀνοίγεται. sentit animus se moveri, ἡ ψυχὴ αἰσθάνεται κινουμένη. corruere, sed ita ut ne vicini quidem proximi sentiant, συμπίπτειν, ἀλλ' οὕτως ὥστ' οὐδὲ τοὺς γείτονας αἰσθέσθαι, ἀλλὰ μόγις καὶ τοῖς γείτοσιν ἐξακουσθέντος τοῦ πτώματος. 2) αἰσθάνομαι, γιγνώσκω, πάσχω τι. morbos pisces non sentiunt, νόσοις οἱ ἰχθῦς οὐ περιπίπτουσι. sentiet, qui vir sim, γνώσεται (εὖ γνώσεται), οἷος ἀνήρ εἰμι. 3) αἰσθάνομαι, γιγνώσκω, μανθάνω, ὁρῶ, κατανοῶ τι. nihil esse periculi, sensimus, ᾐσθόμεθα, ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος εἴη. hostes de profectione eorum senserunt, οἱ πολέμιοι ᾔσθοντο τῆς πορείας ἐκείνων, κατενόησαν τὴν ἐκείνων πορείαν. 4) γιγνώσκω, φρονῶ, κρίνω, νομίζω τι. recte sentire, ὀρθῶς γιγνώσκειν, ὀρθῶς κρίνειν. ita sentit, ut loquitur, οὕτως γιγνώσκει, ὥσπερ λέγει. dico, quid de hac re sentiam, λέγω, τί περὶ τούτων γιγνώσκω. Thetidi pater Pelea jugandum sensit, τῇ Θέτιδι ὁ πατὴρ τὸν Πηλέα συζεῦξαι ἔγνω. sentire cum aliquo, ταὐτό τινι γιγνώσκειν εἴτε φρονεῖν. συνήθως· sentire cum aliquo, ἐνίοτε καὶ ab aliquo, φρονεῖν τά τινος, συμφρονεῖν τινι. sentit cum Caesare, φρονεῖ τὰ τοῦ Καίσαρος. 5) γιγνώσκω, γνώμην ἀποφαίνομαι, ἀποφαίνομαι, κρίνω.—sensa, orum, οὐ. πληθ. ἡ γνώμη, τὸ νοούμενον, τὸ νόημα.
sentis, is, ἀ, (θ. ἅπαξ παρ' Ὀβιδίῳ). ἄκανθα, βάτος, ῥάμνος, παλίουρος. sentis canis, ἡ κυνόσβατος.
sentisco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ sentio) αἴσθησιν λαμβάνω, αἰσθάνομαι. Λουκρήτιος.
Sentĭus, ĭi, ἀ. Σέντιος.
sentix, ĭcis, θ. (sentis) ἡ κυνόσβατος.
sentōsus, a, um, (sentis) ἀκανθώδης, πολυάκανθος. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
sentus, a, um, (sentis) ἀκανθώδης. 2) αὐχμηρός, τραχύς. Λ. ποιητικὴ καὶ σπανία.
†sĕorsim, ταὐτὸ τῷ seorsum. Προυδέντιος.
sĕorsum, ἐνίοτε καὶ seorsus, ἐπίρ. (sevorsus) χωρίς, ἰδίᾳ, καθ' ἑαυτόν. seorsum ab aedibus, πόῤῥω τῆς οἰκίας. seorsum alicui gratias agere, ἰδίᾳ τινὶ χάριν ἀποδοῦναι. Παρὰ Λουκρητίῳ. seorsum aliqua re ἀντὶ τοῦ ab aliqua re, χωρίς τινος, χωρὶς ἀπό τινος.
seorsus, ἐπίρ. ἴδ. seorsum.
sĕorsus, a, um, (se-vorsus) χωριστός, κεχωρισμένος, ἴδιος.
sēpar, ăris, (se-par) χωριστός, κεχωρισμένος. (ἴσως κατ' ἀφαιρετικὴν τοῦ ἑν. μόνον εὔχρηστος ἡ λέξις).
*sēpărābĭlis, e, χωριστός.
*sēpărāte, ἐπίρ. χωρίς.
sēpărātim, ἐπίρ. χωρίς, ἰδίᾳ, καθ' ἑαυτόν,

Digitized by Google

αὐτὸς καθ' ἑαυτόν. separatim ab aliquo, χωρὶς ἀπό τινος, χωρίς τινος. separatim quisque, ἕκαστος καθ' ἑαυτόν. separatim singulis, χωρὶς ἑκάστῳ, ἰδίᾳ ἑκάστοις.
sēpărātĭo, ĭōnis, θ. χωρισμός, χώρισις, διάζευξις.
sēpărātīvus, a, um, (separo) διαιρετικός. Λ. Γραμματικῶν.
*sēpărātor, ōris, ἀ. (separo) χωριστής.
*sēpărātrix, īcis, θ. (separator) ἡ χωρίζουσα.
*sēpărātus, ūs, ἀ. (separo) χώρισις, χωρισμός.
sēpărātus, a, um, ἴδ. separo.
sēpārĭus, ĭi, ἀ. ὁ ἐπὶ τῆς διατηρήσεως τῶν φραγμῶν. 'Επιγρ.
sē-păro, avi, atum, are, aliquid ab aliqua re, παρὰ ποιηταῖς δὲ καὶ ἁπλῶς aliqua re, χωρίζω, ἀποχωρίζω, ἀφορίζω τι ἀπό τινος, τί τινος. fretum separat Europam Asiamque εἴτε Asiam ab Europa, πορθμὸς διείργει, χωρίζει τήν τε Εὐρώπην καὶ τὴν 'Ασίαν, τὴν 'Ασίαν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης. se ab Aetolis separant, χωρίζονται, ἀποσπῶνται τῶν Αἰτωλῶν. — separatus, a, um, κεχωρισμένος, χωριστός. separatae singulis mensae sunt, ἕκαστος χωρὶς τῶν ἄλλων εἴτε αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἔχει τὴν τράπεζαν.
*sĕpĕlībĭlis, e, (sepelio) κρυπτός.
sĕpĕlĭo, pĕlīvi καὶ pĕlĭi, pultum, ire, aliquem, θάπτω, ἐνταφιάζω τινά in urbe, ἐν τῇ πόλει, ἐντὸς ἄστεος. aliquos in unum, θάπτειν τινὰς εἰς ταὐτό. 2) μεταφ. ἀφανίζειν, καταλύειν, ἀπολλύναι τι. sepultus sum! ἀπόλωλα! οἴχομαι! dolorem, καταπαύειν τὴν λύπην.—ποιητ. sepultus somno, ὕπνῳ βαθεῖ κατεχόμενος.
*sĕpĕlītus, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ sepultus, ἴδ. sepelio. Κάτων. Πρισκιανός.
*sēpes, ĕdis,(sex-pes ἑξάπους, ἑξάποδος.
sēpes εἴτε saepes, is, θ. φράγμα, φραγμός, κατ' ἐξοχὴν δέ· τὸ περὶ τοὺς ἀγροὺς καὶ κήπους φράγμα εἴτε περίφραγμα, ὁ περίβολος, ἡ αἱμασιά.
sēpĭa, æ. θ. σηπία. 2) ὁ θολός, τὸ μέλαν, ἡ γραφή.
*sēpĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sepes) μικρὸν φράγμα εἴτε περίφραγμα.
sēpĭmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ sepimentum.
sēpīmentum, i, οὐ. (sepio) φραγμός, περιφραγμός, φράγμα, περίφραγμα.
sēpĭo εἴτε saepĭo, psi, ptum, ire, aliquid, φράττω, περιφράττω τι. aditus fori, φράττειν τὰς προσόδους τῆς ἀγορᾶς. urbem moenibus, περιφράττειν τὴν πόλιν τείχεσι, περιτειχίζειν τὴν πόλιν. 2) μεταφ. φράττειν, φυλάττειν, σκεπάζειν, φρουρεῖν τινα ἤ τι. — septum, i, οὐ. τὸ φράγμα, περίφραγμα, ὁ περίβολος. 3) ἐν τῇ ἰατρικῇ· septum transversum, τὸ διάφραγμα. 4) Septa, orum, οὐ. πληθ. τὸ ἐν τῷ 'Αρείῳ πεδίῳ περίφραγμα, τῶν ἐκκλησιαζόντων 'Ρωμαίων, ὅ παρὰ Δίωνι τῷ Κασσίῳ 53, 23, Σεπτὰ εὕρηται γεγραμμένον.
sēpĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sepia) σηπίδιον.
sēpĭōtĭcon ἢ sēpĭōtĭcum, i, οὐ. (sepia) ὁ θολός, τὸ μέλαν.
Sēplăsĭa, æ, θ. καὶ Seplasia, orum, οὐ. πληθ. ὄνομα πλατείας ἐν Καπύῃ, ἔνθα ἦσαν μυροπωλεῖα.
sēplăsĭārĭum, ĭi, οὐ. (Seplasia) μυροπωλεῖον.
sēplăsĭārĭus, a, um, μυρόεις, μεμυρωμένος.
sēplăsĭārĭus, ĭi, ἀ. (Seplasia) μυροπώλης.
sēplăsĭum, ĭi, οὐ. μύρον. Ἴδε τ' ἀνωτέρω.
sē-pōno, ŏsŭi, ŏsĭtum, (σπάν. ostum), ĕre, aliquid, ἀποτίθημι, ἀποκρύπτω, κρύπτω τι. 2) χωρὶς τίθημι, χωρίζω τι. 3) aliquem, ἐξορίζω, ἐκτοπίζω τινά. 4) ἐξαιρῶ, ἀποκρίνω τι, χωρίζω, διακρίνω τι. — sepositus, a, um, (μόνον παρὰ ποιηταῖς εὔχρ.) ἀνακεχωρηκώς, ἀποκεκρυμμένος, ἀπόκρυφος, πόῤῥω κείμενος. 5) ἐξαίρετος, πολυτελής, σπάνιος, πολύτιμος.
sēpŏsĭtĭo, ĭōnis, θ. (sepono) ἀπόθεσις, χωρισμός. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
sēpŏsĭtus, καὶ κατὰ συγκοπ. ποιητ. sepostus, a, um, ἴδ. sepono.
seps, sēpis, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ σήψ, (ὄφις καὶ ἔντομον).
seps, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ sepes.
sepse, σπαν. ἀντὶ τοῦ se ipse.
Septa, orum, οὐ. πληθ. ἴδ. sepio.
septas, ădis, θ. ἑπτάς.
septejŭgis ἢ septemjŭgis, is, (ὑπον. currus) ἅρμα ὑπὸ ἑπτὰ ἵππων ὀχούμενον.
septem, ἄκλιτ. ἑπτά. (παραβλ. τὰ ἕξ = sex, ἕρπω = serpo, ἕπομαι = sequor). septem sapientes εἴτε ἁπλῶς septem, ἀ. οἱ ἑπτὰ σοφοί, οἱ ἑπτά. — Septem aquae, τὰ 'Επτὰ ὕδατα, λίμνη πλησίον 'Ρεάτου κειμένη.
September, bris, bre, Σεπτέμβριος, τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός. calendae Septembres εἴτε Septembris, αἱ τοῦ Σεπτεμβρίου καλάνδαι εἴτε καλάνδαι Σεπτέμβριαι. mensis September εἴτε ἁπλῶς September, ἀ. Σεπτέμβριος μήν, (ὁ ἕβδομος μετὰ τὸν Μάρτιον).

Digitized by Google

septemchordis, e, ἑπτάχορδος. Ἰσίδωρ.
septem-dĕcim εἴτε septendecim, ἑπτακαίδεκα.
septemfărĭam, ταὐτὸ τῷ septifărĭam.
septemflŭus, a, um, (septem-fluo) ἑπτάῤῥους, ἑπτάστομος. Λ. ποιητικὴ ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
septem-gĕmĭnus, a, um, ἑπτάδυμος. septemgeminus Nilus, ὁ ἑπτάῤῥους εἴτε ἑπτάστομος Νεῖλος. septemgemina Roma, ἡ ἑπτάλοφος Ῥώμη.
septemmestris. e, (septem-mensis) ἑπτάμηνος, ἑπταμηνιαῖος.
septem-nerva, æ, θ. ἡ ἑπτάπλευρος ἢ τὸ ἑπτάπλευρον, (βοτάνη).
septempĕdālis, e, (septem-pes) ἑπταπόδης.
septemplex, ĭcis, (septem-plico) ἑπταπλάσιος. Nilus, ὁ ἑπτάστομος Νεῖλος. clipeus, τὸ ἑπταβόειον σάκος. Λ. ποιητ.
†septemplĭcĭter, ἐπίῤ. ἑπταπλασίως.
septemtrĭo, ταὐτὸ τῷ septentrio.
septemvīcennis, e, (septem viceni annus) ἑπταχαιεικοσαετής.
septemvir, ĭri, ἀ. εἷς τῶν ἑπτὰ ἀνδρῶν.
septem-viri, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ ἑπτὰ ἄνδρες, (ἑπτὰ ἱερεῖς, ἑπτὰ ἐπιμεληταί, κ.τ.τ.).
septemvĭrālis, e, (septemvir) τῶν ἑπτὰ ἀνδρῶν.
septemvĭrātus, ūs, ἀ. (septemvir) ἡ τῶν ἑπτὰ ἀνδρῶν τιμή.
Septemzōdĭum, ταὐτὸ τῷ Septizonium.
septemvĭri, orum, ἀ πληθ. ἴδ. septemvir.
septēnārĭus, a, um, (septeni) ἐξ ἑπτὰ συγκείμενος. septenarius numerus, ἡ ἑπτάς. septenarius versus εἴτε ἁπλῶς septenarius, ĭi, ἀ. ὁ ἰαμβικὸς ἢ τροχαϊκὸς καταληκτικὸς τετράμετρος.
septendĕcim, ταὐτὸ τῷ septemdecim.
septēni, æ, a, (septem) ἀνὰ ἑπτά, καθ' ἑπτά, ἑπταχα, ἑπταχῆ. ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε ἑπτά. 2) ἀντὶ τοῦ septem, ἑπτά. 3) ποιητ. septenus, a, um, ἑπταπλοῦς. septenus Ister, ὁ ἑπτάστομος εἴτε ἑπτάῤῥους Ἴστρος.
septennis, ταὐτὸ τῷ septuennis.
septennĭum, ταὐτὸ τῷ septuennium.
septentrĭo εἴτε septemtrĭo, ĭōnis, ἀ. septem-trio) ἡ ἄρκτος, (τὸ ἄστρον). major, ἡ ἄρκτος, ἅμαξα, ἑλίκη. minor, ἡ κυνοσουρά. septentriones, αἱ ἄρκτοι. 2) septentrio καὶ septentriones, ἡ ἄρκτος, τὰ πρὸς ἄρκτον, τὸ ἀρκτικὸν εἴτε βόρειον κλίμα, τὰ βόρεια. 3) ὁ ἀπαρκτίας (ἄνεμος). — ποιητ. διὰ τμήσεως. septem subjecta trioni καὶ septem prohibete triones, ἀντὶ τοῦ septemtrioni, septemtriones.
septentrĭōnālis, e, (septentrio) ἀρκτικός, βόρειος. septentrionalia, ĭōrum, οὐ. πληθ. τὰ ἀρκτικά, τὰ βόρεια.
*septentrĭōnārĭus, a, um, (septentrio) ἀρκτικός. septentrionarius ventus, ὁ ἀπαρκτίας.
septēnus, a, um, ἴδ. septeni.
septĭceps, ĭpĭtis, (septem caput) ἑπτακόρυφος. Ἐπιγρ.
*septĭcepsos, ἀ. θ. (septem caput) ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἕβδομον λόφον τῆς Ῥώμης. Οὐάρρων.
septĭchordis, e, ταὐτὸ τῷ septemchordis.
septĭcĭāna, libra, θ. (septa) λίτρα ἔχουσα 8 οὐγγίας καὶ ἡμίσειαν ἀντὶ 12. Μαρτιάλιος.
Septĭcĭānus, a, um, Σεπτικιανός, τοῦ Σεπτικίου.
*septĭcollis, e, (septem-collis) ἑπτάλοφος.
septĭcus, a, um, σηπτικός.
sĕptidrŏmum, i, οὐ. (us, i, ἀ.) (septem δρόμος) ἑπταδικός, ἑβδομαδικός.
septĭes, ἐπίῤ. ἑπτάκις.
*septĭfārĭam, ἐπίῤ. (septem-for) ἑπταπλασίως.
septĭfōlĭum, ĭi, οὐ. (septem-folium) (ἑπτάφυλλον) ἄγνωστος βοτάνη.
septĭfŏris, e, (septem-foris) ἑπτάστομος.
*septĭformis, e, (septem-forma) ἑπταπλοῦς, ἑπταπλάσιος.
septĭmāna, æ, θ. ἑβδομάς. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ. Ἴδε Δίωνα Κάσ. 37, 18.
septĭmānus, a, um, (septimus) ἑβδομαδικός, τῆς ἑβδόμης ἡμέρας, τοῦ ἑβδόμου μηνός, κ.τ.τ. septimani, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ τῆς ἑβδόμης λεγεῶνος στρατιῶται. πρβλ. primani, vicesimani, κ.τ.τ.
septĭmātrus, um, θ. (septimus) ἑορτή τις ἐν Ῥώμῃ, τελουμένη τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὰς Εἰδούς.
Septĭmĭus, ĭi, ἀ. Σεπτίμιος. Septimia, æ, θ. Σεπτιμία.
septĭmo, ἐπίῤ. ἴδ. septimus.
Septĭmontĭālis, e, (Septimontium) τοῦ Σεπτιμουντίου. 2) ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ ἑορτὴ τὸ Σεπτιμούντιον ἄγεται. Ἴδε τὸ ἑξῆς.
Septĭmontĭum, ĭi, οὐ. (septem-mons) οἱ ἑπτὰ τῆς Ῥώμης λόφοι. 2) τὸ καλούμενον Σεπτιμούντιον, ἑορτή τις ἀγομένη ἐν Ῥώμῃ κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἐπὶ τῷ τὸν ἕβδομον λόφον τῇ πόλει προστεθῆναι καὶ τὴν Ῥώμην ἑπτάλοφον γενέσθαι.
septĭmus, a, um, (septem) ἕβδομος. die septimo, ἀρχαϊκ. die septimi, τῇ

Digitized by Google

ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ. ἐπιῤῥηματικῶς· septimum, τὸ ἕβδομον. septimo, ἕβδομον.
septĭmusdĕcĭmus, a, um, ἑπτακαιδέκατος.
*septingēnārĭus, a, um, ἐξ ἑπτακοσίων συγκείμενος.
septingēni, æ, a, (septingenti) ἀνὰ ἑπτακόσια.
*septingentēsĭmus, a, um, (septingenti) ἑπτακοσιοστός.
septingenti, æ, a, (septem-centum) ἑπτακόσιοι.
septingentĭes, ἐπίῤ. (septingenti) ἑπτακοσιάκις.
septĭo, ἢ saeptĭo, ĭōnis, θ. (sepio) φραγμός, περιφραγμός, περίφραξις.
septĭpes, ĕdis, (septem-pes) ἑπτάπους, ἑπταπόδης. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
septĭrēmis, ἐπιθ. θ. ἑπτήρης.
Septizōnĭum, ĭi, οὐ. (septem-zona) μέγα τι οἰκοδόμημα ἐν Ῥώμῃ, (τὸ ἑπτάζωνον).
septŭāgēnārĭus, a, um, ἐξ ἑβδομήκοντα συγκείμενος. — septuagenarius homo, ὁ ἑβδομηκοντούτης.
septŭāgēni, æ, a, (septuaginta) ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε ἑβδομήκοντα. septuagenus, σπάν. ἀντὶ τοῦ septuageni.
septŭāgēnīquīni, æ, a, ταὐτὸ τῷ septuageni quini.
septŭāgēnus, a, um, ἴδ. saptuageni.
septŭāgēsĭes, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ septuagies.
septŭāgēsĭmus, a, um, (septuaginta) ἑβδομηκοστός.
septŭāgessis, is, ἀ. ἑβδομήκοντα ἀσσάρια.
septŭāgĭes, ἐπίῤ. ἑβδομηκοντάκις.
septŭāginta, ἄκλιτ. ἑβδομήκοντα.
septŭennis, e, (septem-annus) ἑπταέτης, ἑπταετής.
septum, ἢ saeptum, ἴδ. sepio.
septŭmus, a, um, ταὐτὸ τῷ septimus.
septunx, uncis, ἀ. (septem-uncia) ἑπτὰ οὐγκίαι. 2) ἑπτὰ δωδεκατημόρια. 3) ἑπτὰ κύαθοι.
*septŭōse, ἐπίῤ. (sepio) μεταφορικῶς ἐπὶ λόγου· σκοτεινῶς, ἀσαφῶς.
*septŭplum, i, οὐ. τὸ ἑπταπλοῦν, ἑπταπλάσιον.
septŭplus, a, um, ἑπταπλάσιος.
septus, a, um, ἴδ. sepio.
*septus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ septum. ἴδ. sepio.
septussis, is, ἀ. (septem assis ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ as) ἑπτὰ ἀσσάρια. Οὐάρρων.
sĕpulcrālis, e, (sepulcrum) τάφιος, τυμβίδιος, ἐπιτάφιος, ἐπιτυμβίδιος. Λέξις Ὀβιδίου.
*sĕpulcrētum, i, οὐ. (sepulcrum) ταφαί, τάφοι, μνήματα.
sĕpulcrum, (ἀρχαϊκ. sepulchrum), i, οὐ. (ἐκ τοῦ sepelio ὡς fulcrum ἐκ τοῦ fulcio) τάφος, ταφή, τύμβος, μνῆμα, ἠρίον. 2) ποιητ. sepulcra, οἱ ἐν τοῖς τάφοις, οἱ τεθαμμένοι.
*sĕpulto, are, (ἐπιτατ. τοῦ sepelio) θάπτω, ἐνταφιάζω.
sĕpultor, ōris, ἀ. (sepelio) ταφεύς. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
sĕpultōrĭum, ĭi, οὐ. θαπτήριον Λ. Γλωσ.
sĕpultōrĭus, a, um, τῆς ταφῆς. Λ. Γλωσ.
sĕpultūra, æ, θ. (sepelio) ταφή, ἐνταφιασμός, τυμβεία, τὸ θάπτειν.
*sĕpultūrārĭus, a, um, (sepultura) τῆς ταφῆς.
sĕpultus, a, um, ἴδ. sepelio.
sĕquācĭtas, ātis, θ. (sequax) τὸ ἀκολουθεῖν. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
sĕquācĭter, ἐπίῤ. ἀκολούθως.
Sēquāna, æ, ἀ. Σηκουάνας, Σηκοάνας, ποταμὸς τῆς Γαλλίας, τανῦν Seine.
Sēquāni, orum, ἀ. πληθ. Σηκουανοί, Σηκοανοί, ἔθνος τῆς Γαλλίας. Τὸ ἐπίθετον· Sequănus, καὶ Sequanĭcus, a, um.
sĕquax, ācis, (sequor) ἀκολουθητικός, παρακολουθητικός, εὐάγωγος. 2) συνεχῶς, ἐπιμόνως ἢ ταχέως ἀκολουθῶν εἴτε διώκων, ἐφεπόμενος. sequaces undae, τὰ ἐπιφερόμενα κύματα. 3) ἁρπακτικός, ἐφετικός. 4) εὔπλαστος, εὔκαμπτος, εὐλύγιστος. Λέξις ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
sĕquēla, æ, θ. (sequor) ἀκολουθία, ὁ ἀκόλουθος ἢ οἱ ἀκόλουθοι. 2) ἀκολουθία, ἀκολούθησις, παρακολούθησις.
sĕquestra, æ, θ. (sequester, 1) μεσῖτις, ἡ μεσιτεύουσα. pacis, ἡ τῆς εἰρήνης μεσῖτις, ἡ τὴν εἰρήνην μεσιτεύουσα.
sĕquester, tra, trum, γεν. tris, tri, μεσέγγυος, ον· ὁ μεσιτεύων. ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
sĕquester, tris καὶ tri, ἀ. (sequor) μεσίτης, ὁ μεσιτεύων. pacis, ὁ τῆς εἰρήνης μεσίτης, ὁ τὴν εἰρήνην μεσιτεύων. 2) μεσεγγυητὴς δώρου, μεσίτης δωροδοκίας, μεσιτεύων δεκασμόν. 3) κατ' ἐξοχήν· ὁ μεσεγγυητής, παρ' ᾧ τὸ ἀμφισβητήσιμον κατετίθετο. aliquid sequestro ponere, apud sequestrem deponere, καὶ παρὰ νεωτέροις in sequestro εἴτε in sequestrum deponere, παρακατατίθεσθαί τι μεσεγγυητῇ, κατατίθεσθαί τι μεσεγγύημα.
sĕquestrārĭus, a, um, (sequester) τῆς μεσεγγυήσεως, περὶ μεσεγγυήσεως.
†sĕquestrātim, ἐπίῤ. (sequestro) χωρίς.
sĕquestrātĭo, ĭōnis, θ. (sequestro) μεσεγγύησις.
*sĕquestrātor, ōris, ἀ. ὁ ἐπέχων εἴτε ἐμποδίζων τι.
*sĕquestrātōrĭum, ĭi, οὐ. παρακαταθήκης τόπος.

Digitized by Google

• sĕquestro, ἐπίῤ. ἴδ. sequester, 2
sĕquestro, avi, atum, are, (sequester) alicui aliquid, κατατίθεμαι, παρακατατίθεμαί τινί τι. 2) aliquem ἢ aliquid ab aliqua re, χωρίζω τινὰ ἢ τι ἀπό τινος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sĕquestrum, ἴδ. sequester, 2.
sĕquĭor, sĕquĭus, ἴδ. secus, ἐπίῤ.
sĕquo, ĕre, ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ. Πρισκιανός.
sĕquor, quūtus εἴτε cūtus sum, i, aliquem ἢ aliquid, ἕπομαί τινι, ἀκολουθῶ. abi prae, jam sequor te, ἡγοῦ (πρόαγε δή), ἤδη σοι ἕπομαι. amicitiae causa Caesarem sequi, διὰ φιλίαν τῷ Καίσαρι εἴτε μετὰ τοῦ Καίσαρος ἀκολουθεῖν. servi sequentes, οἱ ἀκολουθοῦντες δοῦλοι, οἱ ἀκόλουθοι. vestigia alicujus sequi, τὰ ἴχνη τινὸς διώκειν. — aestatem auctumnus sequitur, τῷ θέρει ἕπεται ἡ ὀπώρα, τὸ θέρος ἡ ὀπώρα ἐκδέχεται. sequens annus, τὸ ἐρχόμενον ἔτος, τὸ ἑξῆς ἔτος, ὁ ἐπιὼν ἐνιαυτός. sequi naturam, ἀκολουθεῖν, ἕπεσθαι τῇ φύσει. aliquem, sententiam alicujus, ἕπεσθαι, ἀκολουθεῖν τινι, τῇ γνώμῃ τινός. factum, μιμεῖσθαι πρᾶξιν. de hoc satis dictum est. sequitur, ut doceam, περὶ τούτου ἀποχρώντως εἴρηται. ἑπόμενόν ἐστιν εἰπεῖν κτλ. 2) sequi locum, ἰέναι, τρέπεσθαι ἐπὶ τόπον. Cyzicum, Italiam, τρέπεσθαι ἐπὶ τὴν Κύζικον, πορεύεσθαι εἰς τὴν Ἰταλίαν. 3) aliquid me sequitur, τυγχάνω τινός. praeda victorem sequitur, τῆς λείας ὁ νικητὴς τυγχάνει. eum poena sequitur, τιμωρίας τυγχάνει. 4) ἀκολουθῶ, ὑπείκω, ἐνδίδωμι. 5) aliquem, διώκω, ἐπιδιώκω τινα, ἕπομαι, ἐφέπομαί τινι. hostem, διώκειν τὸν πολέμιον, ἕπεσθαι τῷ πολεμίῳ. neque prius finem sequendi fecerunt, quam, οὔτ' ἐπαύσαντο διώκοντες, πρὶν κτλ. 6) διώκω, θηρεύω τι, ἐφίεμαί τινος. mercedem, διώκειν μισθόν, ἐφίεσθαι μισθοῦ. gratiam alicujus, διώκειν τὴν χάριν τινός. 7) sequitur, ἕπεται, ἑπόμενόν ἐστιν, ἀνάγκη ἐστί. sequitur hoc falsum esse εἴτε ut hoc falsum sit, ἑπόμενόν ἐστι, τοῦτο ψευδὲς εἶναι.
sĕquūtĭo, sequūtor, ἴδ. secutio, κ.τ.λ.
sĕquūtus, a, um, ἴδ. sequor.
Sēr, ēris, ἀ. Σήρ. Sēres, um. ἀ. πληθ. Σῆρες, Ἰνδικὸν ἔθνος. Serĭcus, a, um, Σηρικός. — κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ ἐσθήτων· sericus, a, um, σηρικός, (ἐκ βόμβυκος εἴτε μετάξης). serica, orum, οὐ. πληθ. αἱ σηρικαὶ ἐσθῆτες, τὰ σηρικά.
sĕra, æ, θ. (sero, serui) μοχλός, μάνδαλος (τῆς θύρας). Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
sēra, æ, θ. ἑσπέρα. Λ Γλωσ.
sēra, ἐπίῤ. ὀψέ, βραδέως. Οὐϊργίλιος.
Sĕrāpēum, (-īum) i, οὐ. Σαράπειον, Σαραπεῖον, Σαραπιεῖον, Σεραπεῖον, Σεράπειον.
†Sĕrăphim, οὐ. πληθ. ἄκλιτ. (λέξις Ἑβραϊκή) τὰ Σεραφείμ.
Sĕrāpīa, ĭōrum, οὐ. πληθ. τὰ Σεραπιεῖα, ἑορτὴ τῆς Σεράπιδος.
sĕrāpĭas, ădis, θ. ἡ Σεραπιάς, ὁ ὄρχις, (βοτ.).
Sĕrāpĭcus, a, um, (Serapis) Σεραπικός, πολυτελής.
Sĕrāpĭon, (-ĭo) ĭōnis, ἀ. Σεραπίων.
Sĕrāpis, is καὶ ĭdis, ἀ. Σάραπις, Σέραπις, θεὸς τῶν Αἰγυπτίων.
Sĕrāpīum, ἴδ. Serapeum.
*sĕrārĭus, a, um, (sĕrum), ὁ ἐξ ὀροῦ γάλακτος τρεφόμενος. Κάτων. ἀμφ. γρ.
sĕrēnātor, ōris, ἀ. (sereno) αἴθριος, εὔδιος.
sĕrēnĭfer, ĕra, ĕrum, εὐδίαν εἴτε αἰθρίαν φέρων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
sĕrēnĭfĭcus, a, um, (serenus-facio) αἴθριος. Ἐπιγρ.
*sĕrēnĭger, ĕra, ĕrum, ταὐτὸ τῷ serenifer. Ἀνθολ.
sĕrēnĭtas, ātis, θ. αἰθρία, εὐδία. 2) μεταφ. εὐδία τύχης, εὐδία εἴτε φαιδρότης ψυχῆς. — serenitas tua, ἡ γαληνότης σου.
*sĕrēnĭus, ἐπίῤ. (συγκρ. τοῦ ἀχρήστου serene) αἰθριώτερον.
sĕrēno, avi, atum, are, (serenus) aliquid, αἰθριάζω τι. coelum, τὸν οὐρανόν. domum, φωτίζειν τὴν οἰκίαν. οὐδετέρως· luce serenanti, αἰθρίας οὔσης, αἰθρίας. 2) φαιδρῶ, φαιδρύνω τι, εὐδίαν ἐμποιῶ τινι. Λ. ποιητ.
sĕrēnus, a, um, εὔδιος, αἴθριος, φαιδρός. coelo sereno, αἰθρίας (οὔσης). serenus ventus, εὔδιος ἄνεμος serenum, i, οὐ. καὶ sĕrēna, orum, πληθ. ἡ εὐδία, αἰθρία. sereno, ἐν εὐδίᾳ, αἰθρίας. 2) φαιδρός, λαμπρός, καθαρός. 3) εὔδιος, φαιδρός, εὔθυμος. εὖ ἔχων. sĕrēnum, ἐπίῤ. φαιδρῶς, εὐθύμως, αἰθρίως. — Ὄν. κύρ. ἀ. Σερῆνος.
Sēres, um, ἀ. πληθ. ἴδ. Ser.
*sĕresco, ĕre, (sĕrenus) αἰθριάζομαι, ξηραίνομαι.
*sĕresco, ĕre, (sĕrum) ὀῤῥοῦμαι, διοῤῥοῦμαι.
Sergĭānus, a, um, (Sergius) Σεργιανός, τοῦ Σεργίου. Sergiana olea, θ. εἶδος ἐλαίας.
Sergĭus, a, um, Σέργιος, τοῦ Σεργίου.
Sergĭus, ĭi, ἀ. ὁ Σέργιος. Sergia olea,

Digitized by Google

ταὐτὸ τῷ Sergiana olea, ἴδ. Sergianus.

sērĭa, æ, θ. χύτρα, ἀγγεῖον, κέραμος.

sērĭa, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδ. serius.

sērĭcārĭa, æ, θ. ἡ σηρικοπλόκος. Ἐπιγρ.

sērĭcārĭus, ii, ἀ. (sericus) textor, ὁ σηρικοδιαστής, σηρικοπλόκος, negotiator, σηρικοπώλης.

*sērĭcātus, a, um, (sericus) σηρικοφόρος.

sērĭcĕus, a, um, (sericus) σηρικός.

serichātum, i, οὐ. ἄγνωστον δένδρον.

sērĭcŏblatta, æ, θ. (sericus-blatta) σηρικὴ πορφύρα.

sērĭcum, i, οὐ. ἡ μέταξα, ἴδ. Ser.

Sērĭcus, a, um, ἴδ. Ser.

sērĭcus, a, um, ἴδ. Ser.

sĕrĭes, ēi, θ. (sero, serui) σειρά, εἱρμός, ὅρμος, συνέχεια. series cohaerere, ἑξῆς ἔχεσθαι ἀλλήλων. series juvenum, ὁ τῶν νέων ὅρμος, ἡ συνεχὴς χορεία. nepotum series, ἡ τῶν ἀπογόνων διαδοχή.

sērĭĕtas, ātis, θ. (serius) σπουδαιότης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

sĕrīlĭa, ĭum, οὐ. πληθ. (sĕro. 1.) σχοινόδεσμος. 2) νῆες τῶν Ἰστρίων.

sĕrilla, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω. ἀμφ. γρ.

sērĭo, ἐπίῤ. σπουδαίως, σπουδῇ.

sērĭŏla, æ, θ. (ὑποχορ. τοῦ seria 1.) χυτρίον, χυτρίδιον.

Sĕrīphos, (-us), i, θ. Σέριφος. Serīphĭus, a, um, Σερίφιος. Seriphius, ĭi, ἀ. ὁ Σερίφιος.

sĕris, ĭdis, θ. σέρις, (βοτάνη).

*sĕrĭsăpĭa, æ, θ. (serum-sapio) εἶδος ὀῤῥώδους ἐδέσματος.

sērĭtas, ātis, θ. ὀψιότης, βραδύτης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

sērĭus, a, um, (ἴσ. κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ severus) σπουδαῖος. serium, ĭi, οὐ. τὸ σπουδαῖον. seria, orum, οὐ. πληθ. τὰ σπουδαῖα.

sermo, ōnis, ἀ. (sero, serui, ἔρω, εἴρω, εἱρμός, ἑρμηνεία). ὁμιλία, προσομιλία, διάλογος, λαλιά, λόγος, λόγοι. sermonem serere, ὁμιλεῖν, προσομιλεῖν, λαλεῖν, διαλέγεσθαί τινι, προσφέρειν τινὶ λόγους. cum aliquo sermonem de re conferre εἴτε habere, εἰς λόγους τινὶ συνάπτειν εἴτε ἔρχεσθαι, κοινολογεῖσθαι τινι. 2) ἐπιστημονικὸς εἴτε φιλοσοφικὸς διάλογος, διάλογος, λόγος. sermonem de amicitia cum aliquo habere, περὶ φιλίας τινὶ διαλέγεσθαι. 3) λαλιά, θρύλλημα, λόγος, φήμη. vulgi sermo, ὁ τῶν πολλῶν λόγος. per urbem sermo est, κατὰ τὴν πόλιν λόγος ἐστί, λόγος θρυλλεῖται. esse in sermone omnium, πᾶσι διὰ στόματος εἶναι. 4) ὁ τῆς ὁμιλίας τρόπος τοῦ λέγειν, ἡ κοινὴ διάλεκτος, ὁ χυδαῖος λόγος. διάλεκτος, γλῶσσα. Græcus sermo, ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα εἴτε διάλεκτος. Graeco sermone, Ἑλληνιστί. 6) τρόπος τοῦ λέγειν, λέξις. elegantia sermonis, ἡ τῆς λέξεως κομψότης. 7) παρ' Ὁρατίῳ sermones, ταὐτὸ τῷ satirae.

*sermōcĭnanter, ἐπίῤ. μετὰ διαλόγων ἢ λαλιᾶς.

sermōcĭnātĭo, ĭōnis, θ. (sermocinor) διάλογος.

sermōcĭnātrix, īcis, θ. ἡ προσομιλητικὴ τέχνη. 2) λαλητρίς, πολύλαλος.

sermōcĭno, are, Ἰσίδωρ. καὶ

sermōcĭnor, atus sum, ari, (sermo) cum aliquo, ὁμιλῶ, προσομιλῶ, λαλῶ, διαλέγομαί τινι εἴτε πρός τινα. 2) διαλέγομαι, διάλογον φιλοσοφικὸν κ. τ. τ. ποιοῦμαι.

*sermōnālis, e, προσομιλητικός.

sermōnor, ari, ἀντὶ τοῦ sermocinor.

sermuncŭlus, i, ἀ. (ὑποχορ. τοῦ sermo) λαλιά, θρύλλημα, χυδαῖος λόγος.

sernĭōsus, a, um, ψωρός, ψωραλέος. ἀμφ. γρ.

sĕro, rŭi, rtum, ĕre, aliquid, εἴρω, συνείρω τι. serta nardo corona, στέφανος ἐκ νάρδων πεπλεγμένος. serta rosa εἴτε sertum roseum, ὁ ὅρμος ῥόδων. serta, orum, οὐ. πληθ. οἱ ὅρμοι ἀνθῶν, στέφανοι, αἱ στεφανοπλεκτάναι. 2) μεταφ. συνείρειν, συνάπτειν, συμπλέκειν τι. certamen cum aliquo, ἀγῶνά τινι συνάπτειν. aliquid sermone serere, λόγον περί τινος συνείρειν, τῷ λόγῳ διέρχεσθαί τι, moras serere, διατριβὰς πλέκειν εἴτε μηχανᾶσθαι.

sēro, sēvi, sătum, ĕre, aliquid, σπείρω, φυτεύω τι. frumentum, σπείρειν σῖτον. arborem, φυτεύειν δένδρον. agrum, σπείρειν ἀγρόν. 2) aliquem, σπείρω, φύω, γεννῶ τινα. satus aliquo, ἐσθ' ὅτε καὶ ex aliquo, σπαρείς, φύς, πεφυκώς τινος, ἔκ τινος, ἀπό τινος. 3) σπείρω, γεννῶ, ποιῶ τι, αἴτιός τινος γίγνομαι. rumores, σπείρειν, διασπείρειν, διαδιδόναι λόγους εἴτε φήμην. vulnera alicui, ἐμβάλλειν τινὶ τραύματα.

†sĕro, avi, atum, are, (sera) μοχλόω.

sēro, ἐπίῤ. (serus) ὀψὲ τῆς ἡμέρας ἢ ὀψὲ τῆς νυκτός. sero venire, ὀψὲ ἔρχεσθαι, ὀψίζειν, ὀψίζεσθαι. 2) ὀψέ, βραδέως. serius, ὀψιαίτερον, βραδύτερον serissime, ὀψιαίτατα, βραδύτατα. 3) ὀψέ, ὀψιαίτερον τοῦ δέοντος, βραδύτερον. sero post tempus venis, κατόπιν ἑορτῆς ἥκεις.

sērōtĭnus, a, um, (sēro), ὄψιος, ὄψιμος, ὀψίζων, ὀψιζόμενος.

serpēdo, ĭnis, θ. (serpo) ἐρυσίπελας.

serpens, ntis, ἴδ. serpo.

Digitized by Google

serpentārĭa, æ, θ. (serpens) ἐχίδνιον, (βοτ.).
serpentĭfer, ĕra, ĕrum, ὁ φέρων ἢ ἔχων ὄφεις.
*serpentĭgĕna, æ, ἀ. (serpens-gigno) ὀφιογενής.
serpentĭger, ĕra, ĕrum, ταὐτὸ τῷ serpentifer. ἀμφ. γρ.
†serpentīnus, a, um, (serpens) ὀφιόνεος.
*serpentĭpes, ĕdis, ἀ. ὀφιόπους.
serpĕrastra, orum, οὐ. πλ. (ἴσως ἐκ τοῦ serpo καὶ rastrum) εἶδος νάρθηκος ἢ πλάστιγγος πρὸς εὔθυνσιν τῶν σκελῶν 2) μεταφ. τρόπος ἢ μέσον ἐπανορθώσεως. Κικέρων.
serpillum, ταὐτὸ τῷ serpyllum.
serpo, psi, ptum, ĕre, ἕρπω, ἑρπύζω. 2) μεταφ. ἕρπειν, ὀλισθαίνειν, βραδέως κινεῖσθαι, ἠρέμα ῥεῖν,. κ.τ.λ. 3) ἕρπω, ἑλίσσομαι. 4) ἕρπω, ἐπινέμομαι. contagium serpit, ὁ λοιμὸς ἐπινέμεται. ulcus serpens, ὁ ἕρπης, ἡ ἑρπηδών. — serpens, ntis, θ. (ὑπον. bestia) τὸ ἑρπετόν, ὁ ὄφις. serpens, ntis, ἀ. ὁ ὄφις, δράκων. 2) ὄφις, (ἄστρον). 3) ὁ φθεὶρ (τῆς φθειριάσεως).
*serpsit, ἀρχαϊκ. ἀντὶ serpserit.
serpŭla æ, θ. ὄφις.
serpullum, ταὐτὸ τῷ serpyllum.
*serpyllĭfer, ĕra, ĕrum, (serpyllum-fero) ἕρπυλλον φέρων.
serpyllum, i, οὐ. τὸ ἕρπυλλον, ὁ, ἡ ἕρπυλλος, φ.
serra, æ, θ (ἴσως ἀντὶ secra ἐκ τοῦ seco) πρίων, πριστήρ. 2) πρίστης, (ἰχθύς). 3) serrā proeliari, συνεχῶς προθεῖν καὶ ἀναποδίζειν.
*serrābĭlis, e, (serro) πριστός.
serrācŭlum, i, οὐ. πηδάλιον. Ἑτέρα γραφὴ τοῦ servaculum.
serrācum, Ἑτέρα γραφὴ τοῦ sarracum.
serrāgo, ĭnis, θ. (serra) πρίσμα, πρίσματα.
Serrānus, i, ἀ. Σεῤῥανός, ἐπίκλησις Γαΐου Ἀτιλίου Ῥηγούλου. (ἐκ τῆς Ὀμβρικῆς πόλεως Saranum, ὅθεν καὶ Saranus γράφεται).
serrārĭus, ĭi, ἀ. πριονιστὴς (λίθων). Λ. Γλωσσ.
serrāta, æ, θ. ταὐτὸ τῷ chamaedrys. Πλίνιος.
serrātim, ἐπίῤ. (serra) πριονοειδῶς.
*serrātōrĭus, a, um, πριονωτός.
serrātrīna, æ θ. πριονιστήριον ἀμφ. γρ
serrātŭla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ vetonica.
serrātūra, æ, θ. πρίσις, πρισμός.
serrātus, a, um, ἴδ. serro
serro, avi, atum, are, (serra) aliquid, πρίω, διαπρίω τι. — serratus, a, um, πριονωτός, πριονοειδής.
serrŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ serra) πριόνιον.
serta, æ, θ. ταὐτὸ τῷ sertum, ἴδ. sero, 1. Προπέρτιος.
serta, orum, οὐ. πληθ. ἴδ. sero, serui.
serta, æ, θ. εἴτε serta Campanica, ὁ μελίλωτος, τὸ μελίλωτον, φ.
*sertātus, a, um, (sertum) ἐστεμμένος.
Sertōrĭānus, a, um, Σερτωριανός, τοῦ Σερτωρίου.
Sertōrĭus, ĭi, ἀ. Σερτώριος.
sertŭla Campana, æ, θ. ταὐτὸ τῷ serta, æ, 3.
sertum, i, οὐ. ἴδ. sero, serui, 1.
sertus, a, um, ἴδ. sero, serui, 1.
sĕrum, i, οὐ. ὁ ὀ ρ ό ς, ὀῤῥός. 2) ὀῤῥόπισσα.
sērum, i, οὐ. ἡ ἑσπέρα.
sērum, ἐπίῤ. ἴδ. serus.
sērus, a, um, ὄψιος, ὄψιμος, ὀψίζων, ὀψιζόμενος, βραδύς. sera nocte, ὀψὲ τῆς νυκτός. sera aetas, ἡ προβεβηκυῖα ἡλικία. serus studiorum, ὀψιμαθής. οὕτω καὶ belli serus, βραδύς, ὀκνῶν πρὸς πόλεμον. serus venit, ὀψὲ ἔρχεται. — ἐπιῤῥηματικῶς· serum καὶ serā, ὀψέ.
serva, æ, θ. ἴδ. servus.
servābĭlis, e, (servo) φυλάξιμος, διατηρεῖσθαι δυνάμενος.
servācŭlum, ταὐτὸ τῷ serraculum.
*servasso, ἀρχαϊκ. ἀντὶ servavero.
*servātĭo, ĭonis. θ. (servo) τήρησις.
servātor, ōris, ἀ. (servo) ὁ φυλάττων, τηρῶν τι, τηρητής, ἐπιτηρητής. 2) συνήθως· ὁ σωτήρ. Jupiter servator, ὁ Σωτὴρ Ζεύς.
servātōrĭum, ĭi, οὐ. προφυλακτικόν.
servātrix, īcis, θ. (servator) ἡ τηροῦσα, ἐπιτηροῦσα, διατηροῦσά τι. 2) σώτειρα.
servĭa, æ, θ. (sero, serui) ὅρμος ἀνθῶν. Ἀμφ. γρ. παρὰ Πλινίῳ 12, 2, ἔνθα νῦν serviae.
Servĭānus, a, um, (Servius) Σερουϊανός, τοῦ Σερουΐου.
*servĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ servus) δουλάριον.
Servīlĭānus, a, um, Servilius, Σερουϊλιανός.
servīlĭcŏla, æ, ταὐτὸ τῷ servulicola, ὅπερ ἴδε.
servīlis, e, (servus) δουλικός, δούλειος, οἰκετικός, ἀνδραποδώδης. servile schema, τὸ οἰκετικὸν εἴτε δουλικὸν σχῆμα. servilis indoles, τὰ δούλεια εἴτε ἀνδραποδώδη ἤθη. servile jugum, ὁ δούλειος ζυγός. servile bellum, ὁ πρὸς τοὺς δούλους πόλεμος. servile est, δουλοπρεπές ἐστι. — servile, ἐπιῤῥηματικῶς ἅπαξ παρὰ Κλαυδιανῷ· δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.

Digitized by Google

servīlĭter, ἐπίῤ. (servilis), δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servīlĭus, a, um, Σερουΐλιος, τοῦ Σερουϊλίου οἴκου, τῆς Σερουϊλίας γενεᾶς, τοῦ Σερουϊλίου. Servilius, ἀ. ὁ Σερουΐλιος.
servĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, ire, (servus) δουλεύω, δοῦλός εἰμι. alicui, δουλεύειν τινί. apud aliquem, παρά τινι. servire servitutem (ἀρχαϊκ. servitute) δουλεύειν δουλείαν. 2) μεταφ. δουλεύειν, λατρεύειν, χαρίζεσθαι, ὑπηρετεῖν, ὑπακούειν τινί. populo, δουλεύειν τῷ δήμῳ, θεραπεύειν τοὺς πολλούς. cupiditatibus, δουλεύειν ταῖς ἐπιθυμίαις, ἡττᾶσθαι τῶν ἡδονῶν, ὑπὸ τῶν ἡδονῶν. tempori, δουλεύειν τῷ καιρῷ. rei familiari, ἐπιμελεῖσθαι τῆς οὐσίας. valetudini θεραπεύειν τὴν ὑγίειαν, ἐπιμελεῖσθαι τῆς ὑγιείας. 3) domus, ager servit, ἡ οἰκία, ὁ ἀγρὸς ἑτέρῳ τινὶ κατὰ νόμον δίοδον, διαγωγὴν ὕδατος ἢ ἄλλην τινὰ χρῆσιν παρέχει.
servĭtĭum, ĭi, οὐ. (servus) δουλεία, δουλοσύνη. 2) μεταφ. δουλεία. 3) servitium, οὐ. καὶ servitia, orum, πληθ. ἡ δουλεία, τὸ τῶν δούλων πλῆθος, οἱ δοῦλοι, τὰ ἀνδράποδα, τὸ οἰκετικόν.
*servĭtrītĭus, a, um, (servus-tero) δουλείᾳ κατατετριμμένος.
*servītor, ōris, ἀ. ὁ ὑπηρετῶν (τοὺς θεούς). Ἐπιγρ.
servĭtūdo, ĭnis, θ. (servus) δουλοσύνη, δουλεία. Λ. σπ.
servĭtus, ūtis θ. (servus) δουλεία, δουλοσύνη. 2) μεταφ. ἡ δουλεία, ἀνάγκη. 3) ἐπὶ οἰκιῶν, ἀγρῶν, κ.τ.τ. τὸ κατὰ νόμον, ἑτέρῳ τινὶ κοινήν τινα χρῆσιν παρέχειν, πρβλ. servio, 3).
Servĭus, ĭi, ἀ. Σερούϊος.
servo, avi, atum, are, (ἐρύω;) aliquem ἢ aliquid, φυλάττω, σώζω, διαφυλάττω, διασώζω τι. aliquem ex periculo, σώζειν, ἐκσώζειν, ῥύεσθαί τινα ἐκ τοῦ κινδύνου. rempublicam, σώζειν, διαφυλάττειν, διατηρεῖν τὴν πολιτείαν. urbem insulamque Cæsari, φυλάττειν, σώζειν τήν τε πόλιν καὶ τὴν νῆσον τῷ Καίσαρι. milites ordines servant, οἱ στρατιῶται σώζουσι, φυλάττουσι, διαφυλάττουσι τὰς τάξεις, μένουσιν ἐν ταῖς τάξεσι. servare promissa, ἐμπεδοῦν τὰς ὑποσχέσεις. legem, διατηρεῖν, φυλάττειν τὸν νόμον. amicitiam, διασώζειν, φυλάττειν τὴν φιλίαν. se castum, φυλάττειν ἑαυτὸν ἁγνόν. vinum, φυλάττειν, ἀποτίθεσθαι οἶνον. 2) φυλάττω τι, φύλαξ τινός εἰμι. draco servat pomaria, δράκων φυλάττει τοὺς μηλῶνας, φύλαξ ἐστὶ τῶν μηλώνων. domi servat, οἴκοι φυλάττει. 3) φυλάττω, τηρῶ, ἐπιτηρῶ, ἐπισκοπῶ τι. iter hostium, φυλάττειν, τηρεῖν, παρατηρεῖν τὴν τῶν πολεμίων πορείαν. sidera, τηρεῖν, θεωρεῖν τὰ ἄστρα. uxor me servat, ἡ γυνὴ τηρεῖ, παρατηρεῖ, φυλάττει με. servare, ne fiat, φυλάττειν, τηρεῖν, φροντίζειν, μὴ γένηται. — servare de coelo, οἰωνοσκοπεῖν. — ἐπιθετικῶς ἅπαξ παρὰ Οὐϊργιλίῳ· servantissimus æqui, μάλιστα τὸ δίκαιον ἐμπεδῶν.
servŏlus, ταὐτὸ τῷ servulus.
servŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ serva) δουλάριον, παιδίσκη.
*servŭlĭcŏla, æ, θ. (servulus-colo) ἡ φιλόδουλος.
servŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ servus) δουλάριον, παιδίσκος.
servus, a, um, (ἐρύω;) δοῦλος, δούλειος, δουλικός, δουλεύων. 2) ἐπὶ οἰκιῶν, ἀγρῶν, κ.τ.τ. κατὰ νόμον ἑτέρῳ τινὶ χρῆσίν τινα ἐπιτρέπων, πρβλ. servio. — servus, i, ἀ. ὁ δοῦλος, τὸ ἀνδράποδον, ὁ οἰκέτης.
serva, æ, θ. ἡ δούλη, οἰκέτις.
sēsăma, æ, θ. σησάμη.
sēsămĭnus, a, um, σησάμινος.
sēsămŏīdes, is, οὐ. τὸ σησαμοειδές, (βοτάνη).
sēsămum, i, οὐ. σήσαμον.
*sescennāris, e, (sesqui-annus) ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους, (τριημιετής).
sescŭlysses ταὐτὸ τῷ sesquiulysses.
sescuncĭa, æ, θ. (sesqui-uncia) μία καὶ ἡμίσεια οὐγκία, ἡμιόλιος οὐγκία. 2) ἓν δωδεκατημόριον καὶ ἥμισυ, τὸ ἡμιόλιον δωδεκατημόριον. 3) sescuncia ἐπιθετικῶς, ταὐτὸ τῷ sescuncialis.
*sescuncĭālis, e, (sescuncia) ἑνὸς δακτύλου καὶ ἡμίσεος πάχος ἔχων.
sescunx, ncis, ταὐτὸ τῷ sescuncia.
sescŭplex εἴτε sesquĭplex, ĭcis, ἡμιόλιος.
sescŭplus εἴτε sesquĭplus, a, um, ἡμιόλιος.
sēsē, = se, ἀντων. αἰτ. καὶ ἀφαιρ. τοῦ sui. Ὅμοιον τὸ ἓ ἓ ἐν Ὁμ. Ἰλ. Ω, 134.
sēsĕlis, is, θ. καὶ seseli, ἄκλιτ. οὐ. ἡ σέσελις, τὸ σέσελι, (βοτάνη).
Sēsĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ Seja.
Sĕsostris, is, καὶ ĭdis, καὶ Sesōsis, ĭdis, ἀ. Σέσωστρις, Σεσόωσις.
†sesque, is, οὐ. (συγκοπὴ τοῦ semisque). Αὐγουστῖνος καὶ
sesqui, (ἀφαιρ. τοῦ προηγουμένου) ἐπίῤ. ἡμιόλιον. sesqui major, ἡμιολίᾳ μείζων.
sesquĭ-alter, ĕra, ĕrum, ἡμιόλιος.
sesquĭ-cŭlĕāris, ἢ καὶ sesquĭ-cullĕāris, e, (sesqui-culeus ἢ culleus) τριάκοντα ἀμφορέων χωρητικός. Ἰδ. culeus.
sesquĭ-cўăthus, i, ἀ. εἷς κύαθος καὶ ἥμισυς, ἡμιόλιος κύαθος.

Digitized by Google

*sesquĭ-dĭgĭtālis, e, ἑνὸς καὶ ἡμίσεος δακτύλου.
sesquĭ-dĭgĭtus, i, ὁ. εἷς δάκτυλος καὶ ἥμισυς, ἡμιόλιος, δάκτυλος, τρία ἡμιδακτύλια.
*sesquĭ-hōra, æ, θ. ἡμιόλιος ὥρα, τρία ἡμιώρια.
sesquĭ-jūgĕrum, i, οὐ. ἡμιόλιον πλέθρον, τρία ἡμίπλεθρα.
sesquĭ-lībra, æ, θ. ἡμιόλιος λίτρα, ἡμιόλιον λίτρας, τρία ἡμίλιτρα.
*sesquĭ-mensis, is, ὁ. ἡμιόλιον τοῦ μηνός.
sesquĭ-mŏdĭus, ĭi, ὁ. ἡμιόλιον εἴτε ἡμιολία τοῦ μεδίμνου, τρία ἡμιμέδιμνα.
*sesquĭ-ŏbŏlus, i, ὁ. τρία ἡμιοβόλια.
sesquĭ-octāvus, a, um, ἐπόγδοος.
sesquĭ-ŏpĕra, æ, θ. ἡμιόλιον τοῦ ἔργου.
sesquĭ-ŏpus, eris, οὐ. ταὐτὸ τῷ sesquiopera.
sesquĭpĕdālis, e, (sesquipes) τριημιποδιαῖος.
*sesquĭpĕdānĕus, a, um, καὶ sesquĭpĕdis, e, ταὐτὰ τῷ sesquipedalis.
sesquĭ-pes, ĕdis, ὁ. τριημιπόδιον.
*sesquĭ-plāga, æ, θ. μία καὶ ἡμίσεια πληγή.
sesquĭplāris, is, ὁ. στρατιώτης ἡμιόλιον σιτηρέσιον λαμβάνων.
sesquĭplex, ἴδ. sescuplex.
sesquĭplĭcārĭus, ĭi, ὁ. ταὐτὸ τῷ sesquiplaris.
sesquĭplus, ἴδ. sescuplus.
sesquĭquartus, a, um, ἐπιτέταρτος.
sesquĭsĕnex, ὑπέργηρος, ἐσχατόγηρος. Ἀμφ. γρ.
sesquĭseptimus, a, um, ἐφέβδομος.
sesquĭsextus, a, um, ἔφεκτος.
sesquĭ-tertĭus, a, um, ἐπίτριτος.
sesquĭŭlysses ἡ sescŭlysses, is, ὁ. εἷς Ὀδυσσεὺς καὶ ἥμισυς, μεταφ. παμπόνηρος.
sesquunx, uncis, ταὐτὸ τῷ sescuncia.
Sessĭa, εἴτε Sessa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ Seja.
sessĭbĭle, is, οὐ. καὶ
sessĭbŭlum, i, οὐ. (sedeo) ἑδώλιον, ἕδρα.
sessĭlis, e, (sedeo) εὔεδρος, εὐσταθής. 2) equi sessile tergum, τὰ εὔεδρα τοῦ ἵππου νῶτα. 3) ἐπὶ φυτῶν· χαμαίζηλος, χαμαιφυής.
*sessĭmōnĭum, ĭi, οὐ. (sedeo) συνέδριον.
sessĭo, ĭōnis, θ. (sedeo) ἕδρα, κάθισις, τὸ καθῆσθαι. 2) ἕδρα, διατριβή, τὸ καθῆσθαι, ἀργία. 3) ἕδρα, συνεδρία. 4) ἕδρα, θρόνος, θᾶκος.
sessĭto, avi, are, (θαμιστ. τοῦ sedeo) εἴωθα καθῆσθαι. 2) κάθημαι. Λ. σπ.
*sessĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sessio) μικρά τις συνεδρία.
sessor, ōris, ὁ. (sedeo) ὁ καθήμενος. in theatro, ὁ θεατής. equi, ὁ ἔφεδρος ἵππου, ὁ ἱππεύς. 2) οἰκήτωρ, κάτοικος.
*sessōrĭum, ĭi, οὐ. (sedeo) ἑδώλιον, ἕδρα 2) διατριβή.
*sessus, ūs, ὁ. (sedeo) κάθισις, τὸ καθῆσθαι.
sestans, ταὐτὸ τῷ sextans.
sestertĭārĭus, a, um, (sestertius) ὀβολιμαῖος εἴτε πάνυ μικροῦ ἄξιος. πάνυ ὀλίγα κεκτημένος.
sestertĭŏlum, i, οὐ. (καὶ us, i, ὁ.) (ὑποκορ. τοῦ sestertium) ταὐτὸ τῷ sestertium.
sestertĭum, ĭi, οὐ. (ἐκ τῆς πληθυντικῆς γενικῆς τοῦ sestertius κατὰ παράλειψιν τοῦ mille) χίλιοι σηστέρτιοι, πεντήκοντα καὶ διακόσια δηνάρια εἴτε δραχμαί. septem sestertia, χίλιαι ἑπτακόσιαι πεντήκοντα δραχμαί. duodena millia sestertia capiebat, πεντήκοντα τάλαντα ἐλάμβανε. dare ducena sestertia singulis, διδόναι ἑκάστῳ δραχμὰς πεντήκοντα χιλιάδας. 2) μετὰ τῶν ἐπιῤῥηματικῶν δηλοῖ τὸ sestertium (κατὰ παράλειψιν τοῦ centena millia) δέκα μυριάδας σηστερτίων εἴτε δισμυρίας πενταχισχιλίας δραχμάς. quadringenties sestertium (ἔσθ' ὅτε καὶ ἁπλῶς quadringenties), δραχμαὶ χίλιαι μυριάδες. C. Cæsar centies sestertio coenavit, ὁ Γάϊος Καῖσαρ διακοσίας πεντήκοντα μυριάδας δραχμῶν εἰς δεῖπνον ἀνάλωσε.
sestertĭus, ĭi, ὁ. εἴτε καὶ sestertius numus, (semis-tertius) Ῥωμαϊκὸν ἀργυροῦν νόμισμα, τὸ τεταρτημόριον τοῦ δηναρίου εἴτε τῆς δραχμῆς, τρίτον ἡμιασσάριον, πέντε ἡμιασσάρια. mille sestertios εἴτε mille sestertios nummos, πεντήκοντα καὶ διακοσίας δραχμάς. duo millia sestertiorum εἴτε συνήθως· duo millia sestertiūm εἴτε IIS duo millia, πεντακόσια δηνάρια, πεντακόσιαι δραχμαί. 2) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων· χαλκοῦν νόμισμα τεσσάρων ἀσσαρίων τιμὴν ἔχον. 3) παροιμ. aliquid numo sestertio aestimare, οὐδὲ ὀβολοῦ εἴτε πάνυ μικροῦ τιμᾶσθαι εἴτε ποιεῖσθαί τι. sestertio amplo comparare, πολλοῦ ἀργυρίου ὠνεῖσθαι. 4) ἐν τῇ γεωργικῇ· sestertium, εἰς βάθος τρίτου ἡμιποδίου εἴτε πέντε ἡμιπόδια βάθος.
Sestĭăcus, a, um, ἴδ. Sestos.
sestĭāna, ἡ sextĭāna mala, οὐ. πληθ. εἶδος μήλων.
Sestĭānus, a, um, ἴδ. Sestius.
Sestĭas, ădis, ἴδ. Sestos.
Sestĭus, εἴτε Sextĭus, a, um, Σήστιος, Σέξτιος, τοῦ Σήστου εἴτε Σέξτου. Sestius εἴτε Sextius, ὁ. ὁ Σήστιος, Σέξτιος.

Digitized by Google

Sestiānus, a, um, Σηστιανός, τοῦ Σηστίου.
Sestos, (-us), i, θ. Σηστός. Sestĭăcus καὶ ποιητ. Sestus, a, um, Σήστιος. Sestĭas, ădis, θ. ἡ Σηστιάς.
Sestus, a, um, ἴδ. Sestos.
sesunĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ sedum 2.
set, ἔσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ sed.
sēta εἴτε saeta, θ. μῆριγξ, τραχεῖα θρίξ. seta equina, ἡ ἱππεία θρίξ, θρὶξ ἐκ χαίτης ἢ φόβης ἵππου. apri horrentia setis terga, τοῦ κάπρου τὰ θριξὶ φρίσσοντα νῶτα, ἡ φρίσσουσα τοῦ συάγρου λοφιά. Caci villosa setis pectora, τοῦ Κάκου τὸ λασιότριχον στῆθος. 2) τριχίνη ὁρμιά, ὁρμιά, (ἁλιέων). 3) γραφὶς ἐκ μηρίγγων, τριχίνη γραφίς.
Sētăbis, ταὐτὸ τῷ Saetabis.
sētănĭa, æ, θ. καὶ setanium, ĭi, οὐ. σητάνιον, (εἶδος μεσπίλων καὶ βολβῶν).
sētănĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ sitanius.
Sētĭa, æ, θ. Σητία, πόλις τῆς Λατίνης. Setīnus, a, um, Σητῖνος. ager Setinus, ἡ Σητίνη. vinum setinum, ὁ Σητῖνος οἶνος. Setini, orum, ἀ. πληθ. οἱ Σητῖνοι.
sētĭger, ĕra, ĕrum, (seta-gero) λασιότριχος, λάσιος. Α. ποιητ.
setim, οὐ. ἄκλιτ. (λέξις Ἑβραϊκή) εἶδος ξύλου.
sētīnum, i, οὐ. (ὑπον. vinum) ἴδ. Setia.
Sētīnus, a, um, ἴδ. Setia.
sētōsus εἴτε saetōsus, a, um, (seta) λασιότριχος, λάσιος.
*sētŭlae, arum, θ. πληθ. (ὑποκορ. τοῦ seta) ὀλίγαι τινὲς μήριγγες, τρίχες τινές.
seu, ταὐτὸ τῷ sive, πλὴν ὅτι οὐ τίθεται πρὸ λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ φωνήεντος, εἰ μὴ τυχὸν τοῦ j, ὃ ἡμισύμφωνον.
sĕvērē, ἐπίρ. (severus) αὐστηρῶς, σπουδαίως, χαλεπῶς.
sĕvērĭtas, ātis, θ. (severus) αὐστηρότης, σπουδαιότης. 2) σκληρότης, χαλεπότης.
sĕvērĭter, ἐπίρ. σπανιώτερος τύπος τοῦ severe.
sĕvērĭtūdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ severitas.
sĕvērum, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ severe.
sĕvērus, a, um, αὐστηρός, σπουδαῖος, σεμνός. 2) αὐστηρός, σκληρός, χαλεπός, σκυθρωπός. 3) σκληρός, σκληροδίαιτος.
Sĕvērus, i, ἀ. Σεουῆρος, Σεβῆρος.
sē-vir εἴτε sex-vir, ĭri, εἷς τῶν ἓξ ἀνδρῶν. seviri, ἀ. οἱ ἓξ ἄνδρες, (ἓξ ἱερεῖς, ἓξ ἐπιστάται. κ.τ.τ.)
sēvĭrālis, e, (sevir) τῶν ἓξ ἀνδρῶν.
sevĭrātus, ūs, ἀ. (sevir) ἡ τῶν ἓξ ἀνδρῶν τιμή.
sēvo, are, ταὐτὸ τῷ sebo.

*sēvŏcātor, ōris, ἀ. ὁ χωρὶς καλῶν. Α. Γλωσσ.
sē-vŏco, avi, atum, are, aliquem, ἀποκαλῶ, χωρὶς καλῶ, χωρὶς παραλαμβάνω τινά. 2) aliquem ἢ aliquid ab aliquo ἢ ab aliqua re, χωρίζω τινὰ ἤ τί τινος εἴτε ἀπό τινος. se sevocare ab aliqua re, χωρίζεσθαί τινος εἴτε ἀπό τινος.
sēvōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ sebosus.
sēvum, ταὐτὸ τῷ sebum.
sex, (ἐν Ἐπιγρ. καὶ sexs), ἄκλιτ. ἕξ.
sexāgēnārĭus, a, um, (sexageni) ἐξ ἑξήκοντα συγκείμενος. 2) sexagenarius, ĭi, ἀ. ὁ ἑξηκοντούτης.
sexāgēni, æ, a, (sexaginta) ἀνὰ ἑξήκοντα, κατὰ ἑξήκοντα, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε ἑξήκοντα.
sexāgēnīquīni, æ, a, ἀνὰ ἑξήκοντα πέντε, κατὰ ἑξηκονταπέντε.
sexāgēsĭes, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ sexagies.
sexāgēsĭmus, a, um, (sexaginta ἑξηκοστός.
sexagessis, is, ἀ. (sexagenus assis) ἑξήκοντα ἀσσάρια.
sexāgĭes, ἐπίρ. ἑξηκοντάκις.
sexāginta, ἄκλιτ. ἑξήκοντα.
*sexangŭlātus, a, um, ἑξαγώνιος.
sexangŭlus, a, um, (sex-angulus) ἑξαγώνιος. sexangulum, i, οὐ. τὸ ἑξάγωνον.
sexātrus, ŭum, ἀ. πληθ. (ὑπον. dies) ἡ ἕκτη μετὰ τὰς εἰδοῦς. 2) ἑορτὴ τελουμένη τότε.
sexcēnārĭus, a, um, ἐξ ἑξακοσίων συγκείμενος.
sexcēni, æ, a, (sexcenti) ἀνὰ ἑξακοσίους, κατὰ ἑξακοσίους, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε ἑξακόσιοι.
sexcentēni, æ, a, ταὐτὸ τῷ sexceni.
sexcentēsĭmus, a, um, (sexceni) ἑξακοσιοστός.
sexcenti, æ, a, ἑξακόσιοι. 2) μεταφ. μυρίοι, ἄπειροι, πλεῖστοι.
sexcentĭes, ἐπίρ. ἑξακοσιάκις. 2) μυριάκις, ἀπειράκις.
*Sexcentŏplāgus, i, ἀ. (sexcenti-plaga) πλαστὸν ὄνομα παρὰ Πλαύτῳ· ὁ Μυριόπληκτος.
sexcŭplus, ταὐτὸ τῷ sescuplus.
sexdĕcim, ταὐτὸ τῷ sedecim.
sexennis, e, (sex-annus) ἑξαέτης, ἑξέτης.
sexennĭum, ĭi, οὐ. (sexennis) ἑξαετία.
sexfascālis, is, ἀ. στρατηγὸς ἓξ ῥαβδούχους ἔχων, ὁ εἰς τὰς ἐπαρχίας ὑπὸ τῆς βουλῆς πεμπόμενος. Ἐπιγρ.
sexĭes, ἐπίρ. ἑξάκις. 2) ταὐτὸ τῷ sextum, ἐπίρ. τὸ ἕκτον.
sexĭes dĕcĭes, ἐπίρ. ἑκκαιδεκάκις. Πρισκιανός.
sexis, οὐ. ἄκλιτ. (sex) ἑξάς. 2) ἓξ ἀσσάρια. πρβλ. tressis.

Digitized by Google

sexprīmi, orum, ἀ. πληθ. εἴτε sex primi, οἱ ἓξ πρῶτοι, ἓξ ἄρχοντες, (ἐν ταῖς ἰσοπολίτισι τῶν πόλεων καὶ ταῖς ἀποικίαις).
*sextădĕcĭmāni, orum, ἀ. πληθ. (sextus-decimus) οἱ τῆς ἑκκαιδεκάτης λεγεῶνος στρατιῶται.
sextānĕus, a, um, (sextus) τοῦ ἕκτου, ἕκτος. Λ. Γεωμετρῶν.
sextans, ntis, ἀ. (sex) ἑκτημόριον. 2) ἑκτημόριον ἀσσαρίου, δύο οὐγκίαι, διούγκιον. 3) ἑκτημόριον ἑκτέως, δύο κύαθοι. 4) ἑξᾶς, ἄντος, ἑκτημόριον λίτρας, δύο οὐγκίαι. 5) ἑκτημόριον ποδός. 6) ἑκτημόριον Ῥωμαϊκοῦ πλέθρου. 7) παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς· ἡ μονάς.
*sextantālis, e, ἑκτημόριον τοῦ ποδὸς τὸ πάχος ἔχων.
sextantārĭus, a, um, ἑκτημόριος.
sextārĭālis, is, θ. ξεστιαῖον μέτρον, ξέστης. Ἐπιγρ.
*sextārĭŏlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ sextarius) μικρὸς ἑκτεύς.
sextārĭus, ĭi, ἀ. τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τῶν ῥευστῶν μέτρου (congius), τὸ τέταρτον δὲ τοῦ τῶν ξηρῶν (modius), ὁ ἑκτεύς, ξέστης. Ἴδε περὶ τοῦ «ξέστης» Γαληνὸν ἐν τῷ περὶ συνθέσ. φαρμ. 1, 16.
sextĭāna, ταὐτὸ τῷ sestiana.
sextĭcepsos. ἀ. θ. (sextum caput), ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἕκτον τῆς Ῥώμης λόφον.
Sextĭānus, a, um, ταὐτὸ τῷ Sestianus.
sextĭlĭāna pira, οὐ. πληθ. εἶδος ἀπίων (ἐκ τοῦ Sextilius).
Sextīlĭānus, a, um, Σεξτιλιανός, τοῦ Σεξτιλίου.
Sextīlis, e, (sextus) Σεξτίλιος, τοῦ Σεξτιλίου εἴτε Αὐγούστου μηνός. mensis Sextilis εἴτε ἁπλῶς Sextilis, ἀ. ὁ Σεξτίλιος, ὁ ἕκτος (ἀπὸ Μαρτίου) μήν, ὁ ὕστερον Αὔγουστος καλούμενος. Sextiles calendae, αἱ Σεξτίλιαι καλάνδαι, ἡ πρώτη τοῦ Σεξτιλίου μηνὸς εἴτε τοῦ Αὐγούστου.
Sextīlĭus, ĭi, ἀ. Σεξτίλιος.
Sextĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ Sestius.
sexto, ἐπίῤ. ἴδ. sextus.
sextŭla, æ, θ. ἑκτημόριον οὐγκίας.
sextum, τὸ ἕκτον. Κικέρων, ἴδ. sextus.
sextŭplex, ĭcis, καὶ
sextŭplus, a, um, (sextus plico), ἑξαπλοῦς, ἑξαπλάσιος. Γλωσ .
sextus, a, um, (sex) ἕκτος. sextus decimus εἴτε sextusdecimus, sextadecima, sextumdecimum, ἕκτος καὶ δέκατος, ἑκκαιδέκατος. — ἐπιῤῥηματικῶς· sextum consul, τὸ ἕκτον ὕπατος. sexto, ἕκτον. — Κύρ. ὄν. Σέξτος.
sextusdĕcĭmus, ταὐτὸ τῷ sextus decimus.
sextussis, is, ἀ. (sextus assis) ἓξ ἀσσάρια.
*sexŭālis, e, (sexus) τοῦ φύλου, τοῦ γένους, (τοῦ γυναικείου), sexualis manus, χεὶρ γυναικός.
*sexungŭla, æ, θ. (sex-ungula) κωμικ. ἡ ἑξάχειρ, τουτέστιν ἁρπάκτειρα, ἄπληστος γυνή.
sexus, ūs, ἀ. (secus) γένος, φῦλον, φύσις. virilis sexus, τὸ ἄῤῥεν γένος, ἡ ἄρρην φύσις. muliebris εἴτε femininus, τὸ θῆλυ γένος, ἡ θήλεια φύσις. parere virilem sexum, τίκτειν ἄῤῥενα. orbus virilis sexus, ἄπαις ἀῤῥένων. liberi sexus feminini, παῖδες θήλειαι. 2) ἐπὶ φυτῶν καὶ λίθων· τὸ γένος, ἡ φύσις, (τὸ ἄῤῥεν ἢ θῆλυ). 3) σπαν. τὰ αἰδοῖα.
sexvir, ταὐτὸ τῷ sevir.
sī, σύνδ. εἰ, ἐάν, ἄν, ἤν. si vis, dabo tibi, εἰ βούλει, δώσω σοι. libertas, si aequa non est, ne libertas quidem est, ἡ ἐλευθερία, εἰ μὴ ἴση ἐστίν, οὐδὲ ἐλευθερία ἐστί. si Roma condita est secundo anno Olympiadis septimae, εἰ ἡ Ῥώμη ᾠκίσθη τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος. si modo in philosophia aliquid profecimus, εἴπερ (εἴπερ γε) ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τι προὐκόψαμεν. — id persequar, si potero, subtilius, ἀκριβέστερον τοῦτο διηγήσομαι, εἰ δυνήσομαι εἴτε ἂν δύνωμαι. — si modo id facere potuero, ἤνπερ δυνηθῶ τοῦτο ποιῆσαι. tum magis assentiere, si ad majora pervenero, τότε μᾶλλον ὁμολογήσεις, ἐπειδὰν ἐπὶ τὰ μείζω ἔλθω. — si Scipionis desiderio me moveri negem, mentiar, εἰ τῷ τοῦ Σκηπίωνος πόθῳ μὴ κινεῖσθαι ἔξαρνος εἴην, ψευδοίμην ἄν. — si unus omnia consequi potest, nihil opus esset pluribus, εἰ εἷς ἅπαντα ἀποτελεῖν ἐδύνατο, οὐδὲν ἂν ἔδει πλειόνων. quod non fecissent, si arbitrarentur, οὐκ ἄν ποτε ἐποίησαν τοῦτο, εἰ ἐνόμιζον. si mater me castigasset, non in mortem abducerer, εἰ ἡ μήτηρ ἐπέπληξέ μοι, οὐκ ἂν ἐπὶ τὸν θάνατον ἠγόμην. — aut nemo, aut, si quisquam, ille sapiens fuit, ἢ οὐδείς, ἤ, εἴπερ τις ἄλλος, ἐκεῖνος σοφὸς ἐγένετο. si minus, εἰ δὲ μή, ἐὰν δὲ μή. si nihil aliud, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο. quod si, εἰ δέ, ἐὰν δέ. 2) εὐκτικῶς· εἰ γάρ, εἴθε. si εἴτε o si nunc se ostendat, εἰ γὰρ (εἴθε) νῦν φανείη. 3) ἀντὶ τοῦ num, εἰ, ἐάν. visam ad eum, si forte est domi, ἐπισκέψομαι ἐκεῖνον, εἰ οἴκοι ὢν τυγχάνει. quaesivit, si amicus incolumis evasisset, ἤρετο, εἰ ὁ φίλος σεσωσμένος εἴη.
sĭăgon, ŏnis, θ. σιαγών.

Digitized by Google

sĭăgŏnītae, arum, ἀ. πληθ. σιαγονῖται.
*sĭbe, Κοϊντιλιανός, καὶ sĭbei, Ἐπιγρ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ sĭbi.
†sībĭlātĭo, ĭōnis, θ. (sibilo) συριγμός.
sībĭlātor, ōris, ἀ. (sibilo) συρικτής. Βοήθ.
*sībĭlātrix, īcis, θ. (sibilo) ἡ συρίττουσα.
*sībĭlātus; ūs, ἀ. (sibilo) συριγμός, σιγμός.
sībĭlo, are, συρίττω, σίζω. 2) aliquem, συρίζω, ἐκσυρίττω τινά.
sībĭlum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ sibilus.
sībĭlus, a, um, σίζων, συρίττων.
sībĭlus, i, ἀ. σιγμός, συριγμός, συρισμός.
sĭbĭna εἴτε sibўna, æ, θ. σιβύνη, σιγύνη.
sibus, (σοφός;) ὀξύς, συνετός. Παῦλ διάκ.
Sibuzātes, ĭum, ἀ. πληθ. Σιβουσατεῖς, ἔθνος τῆς Ἀκυτανικῆς Γαλλίας.
Sĭbylla, æ, θ. Σίβυλλα.
Sĭbyllīnus, a, um, (Sibylla) Σιβύλλειος. libri Sibyllini, versus Sibyllini, fata Sibyllina, τὰ Σιβύλλεια θέσφατα, οἱ Σιβύλλειοι χρησμοί.
sĭbўna, æ, ταὐτὸ τῷ sibina.
sīc, ἐπίρ. οὕτως, ὧδε. illa aliis sic, aliis secus videntur, ἐκεῖνα τοῖς μὲν οὕτω, τοῖς δὲ ἄλλως δοκεῖ. sic eam appellant, οὕτως αὐτὴν καλοῦσιν. ingressus est sic loqui, ἤρξατο ὧδε εἴτε ὡδέ πως. sic —, ut —, οὕτως —, ὅπως· οὕτως —, ὥσπερ. sic — tanquam —, οὕτως —, ὡσπερεί —. Tarquinius sic Servium diligebat, ut is ejus haberetur filius, ὁ Ταρκύνιος οὕτως ἐφίλει τὸν Σερούϊον, ὥστε οὗτος υἱὸς ἐκείνου ἐνομίζετο. — sub platano jacens sic temere, ὑπὸ πλάτανον κατακλιθεὶς οὕτως εἰκῇ, εἴτε ὅπως ἔτυχε. — sic est vulgus, οὕτως ὁ ὄχλος πέφυκε, τοιοῦτοι οἱ πολλοί εἰσιν. 2) ἐν ἀποκρίσει· sic est, οὕτως ἔχει, πάνυ μὲν οὖν. 3) ἐν δεήσει ἢ ἐπιμαρτυρίᾳ· οὕτως. sic te diva potens Cypri regat! οὕτως ἡ Κύπρου κρατοῦσα θεά σε εὐθύνοι!
sīca, æ, θ. ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον, μαχαίριον. 2) σπαν. ἡ ἀκωκή.
Sĭcamber, bra, brum, κ.τ.λ. ἴδ. Sigamber.
Sĭcāni, ōrum, ἀ. πληθ. Σικανοί, ἀρχαῖον ἔθνος Ἰβηρίας ἢ κατ' ἄλλους τῆς Λατίνης, οἱ εἰς τὴν Σικελίαν μετῴκησαν.
Sīcănĭa, æ, θ. Σικανία εἴτε Σικελία.
Sīcănis, ĭdis, θ. ποιητ. ἡ Σικελική.
Sīcănĭus, a, um, ποιητ. Σικελικός.
Sĭcānus εἴτε Sīcānus, a, um, Σικάνιος, τῶν τῆς Λατίνης Σικανῶν. 2) συνήθως ποιητικῶς· Σικελικός.
sīcārĭus, ĭi, οὐ. (sica) αὐτόχειρ φόνου, δολοφόνος, ἀνθρωποκτόνος, φονεύς. quæstio inter sicarios, γραφὴ φόνου εἴτε αὐτοχειρίας.
siccābĭlis, e, (sicco) ξηραντικός, αὐαντικός.
siccānĕus, a, um, ξηρός, ἄνυδρος, αὐχμηρός, (ξερικός). ὅρος γεωργικὸς παρὰ Κολουμέλλᾳ.
siccānus, a, um, ἀνάρδευτος.
siccārĭus, a, um, ξηραντικός, ὁ ξηραινόμενος.
*siccātĭo, ĭōnis, θ. (sicco) ξήρανσις.
*siccātīvus, a, um, ταὐτὸ τῷ siccabilis.
*siccātōrĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ siccabilis.
siccĕ, ἐπίρ. (sic-ce) οὑτωσί. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
siccē, ἐπίρ. (siccus) ξηρῶς. Λ. σπαν.
siccesco, ĕre, (siccus) ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
*siccĭfĭcus, a, um, (siccus-facio) ξηροποιός.
siccĭne, ἐπίρ. (sicce-ne) ἐν ἐρωτήσεσιν· ἢ οὕτως; οὕτως;
siccĭtas, ātis, θ. (siccus) ξηρότης, ξηρασία. 2) ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ· ἡ ἀνομβρία, ὁ αὐχμός. 3) ἐπὶ τοῦ σώματος· ἡ ξηρότης, στερεότης. 4) ἐπὶ τοῦ λόγου· ἡ ψυχρότης, τὸ ἄκομψον, τὸ περισκελές.
sicco, avi, atum, are, (siccus) aliquid, ξηραίνω, αὐαίνω τι. 2) ποιητ. ξηραίνειν, ἐκπίνειν τι. 3) σπάν. οὐδετέρως· ξηραίνεσθαι, αὐαίνεσθαι.
*siccŏcŭlus, a, um, (siccus-oculus) ξηρόφθαλμος.
siccum, i, οὐ. τόπος ξηρός, ἡ ἤπειρος, τὸ ἄκρον, (ποταμοῦ ἢ θαλάσσης).
siccus, a, um, ξηρός, αὖος. siccus ager, ξηρός, αὐχμηρὸς ἀγρός. sicci occuli, ξηροὶ ὀφθαλμοί. ποιητ. sicca aqua, τὸ πεπηγὸς ὕδωρ. vox sicca, ἡ ξηρὰ φωνή. siccus annus, ἄνομβρον ἔτος. sicca tempora, ὁ αὐχμός. 2) ξηρός, διψαλέος, διψῶν. 3) ἐπὶ σώματος· ξηρός, στερεός, σκληρός. 4) μεταφ. ξηρός, νηφάλιος ἐγκρατής. 5) αὐχμηρός, ἄκομψος, ἄχαρις. 6) ἐπὶ λόγου· σύντονος, δεινός, ἔσθ' ὅτε καὶ περισκελής, ψυχρός, ἄκομψος.
sicel, ταὐτὸ τῷ siclus. Εὐχέριος.
sīcēlĭcon, i, οὐ ψύλλιον, ψυλλίον, (βοτάνη).
Sīcĕlis, ĭdis, θ. ἡ Σικελίς, ἡ Σικελική.
†sīcĕra, æ, θ. καὶ sicera, οὐ. ἄκλιτ. τὰ σίκερα. Λ. Ἑβραϊκὴ δηλοῦσα μεθυστικὸν ποτόν.
Sĭchaeus, εἴτε Sīchaeus, i, ἀ. Σιχαῖος.
Sĭcĭlĭa, æ, θ. Σικελία.
Sĭcĭlĭcissĭto, are, ταὐτὸ τῷ Sicilisso.

*sĭcĭlĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sicilis) μικρὰ κοπίς, δρεπάνιον.
sĭcĭlĭcus, εἴτε siciliquus, i, ἀ. (sicilis?) τὸ τέταρτον μέρος οὐγγίας, τὸ τεσσαρακοστὸν ὄγδοον ἀσσαρίου, πλέθρου, ποδός, λίτρας, ὥρας). 2) ἐν τῇ γραμματικῇ· τὸ κόμμα, ἡ ἁπλῆ.
Sĭcĭlĭensis, e, Σικελικός.
*sĭcĭlīmentum, i, οὐ. τὸ τῷ δρεπάνῳ κεκομμένον.
sĭcĭlĭo, ire, (sicilis) τῷ δρεπάνῳ κόπτω ἢ χορτολογῶ.
sĭcĭlis, is, θ. (ἐκ τοῦ sica ἢ seco) κοπίς, δρέπανον. ἀμφ. γρ Φῆστος.
Sĭcĭlisso, are, Σικελίζω.
sĭcĭlix, īcis, ταὐτὸ τῷ sicilis. Ἔννιος.
sĭcinnista, æ, ἀ. σικιννιστής.
sĭcinnĭum, ĭi, οὐ. ἡ σίκιννις, σικίννη, εἶδος ὀρχήσεως Σατυρικῆς.
siclus, i, ἀ. σίκλος, σίγλος, νόμισμα Ἑβραϊκόν.
Sĭcŏris, is, ἀ. Σίκορις, ποταμὸς τῆς ἐν Ἰβηρίᾳ Ταῤῥακωνησίας, ὁ τανῦν Segre.
sĭcŭbi, ἐπίῤ. (si-ubi) εἴπου, ἐάν που. πρβλ. sicunde.
*sĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sica) ξιφίδιον.
Sĭcŭle, ἐπίῤ. Σικελιστί.
Sĭcŭlus, a, um, Σικελός, Σικελικός. mare Siculum, τὸ Σικελικὸν πέλαγος. fretum Siculum, ὁ Σικελικὸς πορθμός. Siculus, i. ἀ. ὁ Σικελός. Siculi, ōrum, ἀ. πληθ. Σικελοί, Σικελιῶται.
sĭcunde, ἐπίῤ. (si-unde) εἴ ποθεν, ἐάν ποθεν.
sĭcut, εἴτε sĭcŭti, ἐπίῤ. (sic-ut), ὅπως, καθάπερ, ὡς. sicut dixi faciam, ὅπως εἶπον, ποιήσω. sicut Cicero dicit, καθάπερ ὁ Κικέρων λέγει, ὥς φησι Κικέρων. sicut antea, ὥσπερ πρότερον. sicut in foro, item in theatro, καθάπερ (ὥσπερ) ἐν τῇ ἀγορᾷ, οὕτω (ὁμοίως) καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ. sicut est, ὥσπερ τῷ ὄντι ἐστι. sicut eram fugio, ὡς εἶχον, ἔφυγον. 2) ὡσπερεί, καθαπερεί. natura rationem in capite sicut in arce posuit, ἡ φύσις τὸ λογικὸν ἐν τῇ κεφαλῇ ὡσπερεὶ ἐν ἀκροπόλει τέθεικε. sicuti possent, ὥσπερ ἂν εἰ ἐδύνατο. 3) ὡς, ὥσπερ, οἷον. sicut Caecilius, Dionysius, etc, οἷον ὁ Καικίλιος, ὁ Διονύσιος, κ.τ.τ. 4) σπάν. ὅτι, διότι.
sĭcŭti, ἴδ. sicut.
Sĭcўon, ōnis, θ. Σικυών. Sĭcyonĭus, a, um, Σικυώνιος. Sicyonii, ĭorum, ἀ. πλ. οἱ Σικυώνιοι. Sicyonia, orum, οὐ. πληθ. τὰ Σικυώνια ὑποδήματα.
sĭcўos, agrĭos, ἄγριος σίκυος.
Sīda, æ, εἴτε Side, ēs, θ. Σίδη, πόλις τῆς Παμφυλίας. Sidētae, arum, ἀ. πληθ. Σιδῆται.
sīdĕrālis, e, (sidus) ἀστρικός, ἀστρολογικός. Πλίνιος.
*sīdĕrātĭcius, (-tĭus) a, um, ἀστροβλής, ἀστροβόλητος.
sīdĕrātĭo, ōnis, θ. ἀστροθεσία. 2) ἀστροβλησία.
sīdĕrātus, a, um, ἴδ. sideror.
sīdĕrĕus, a, um, (sidus) ἀστέριος, τῶν ἄστρων. sidereum coelum, ὁ ἀστερόεις εἴτε ἀστερώδης οὐρανός. 2) τοῦ ἄστρου, τουτέστι τοῦ ἡλίου, αἰθέριος. siderea lux solis, τὸ αἰθέριον φῶς τοῦ ἡλίου. 3) ἀστρικός, ἀστρολόγος, ἀστρονόμος. 4) θεῖος, οὐράνιος. 5) ἀστέριος, ἀστερωπός, λαμπρός, φαεινός.
sīdērĭon, ĭi, οὐ. (σιδήριον) βοτάνη τις.
sīdērītes, æ, ἀ. σιδηρίτης λίθος.
sīdērītis, is καὶ ĭdis, θ. σιδηρῖτις, (βοτάνη καὶ λίθος).
sīdērŏpoecĭlos, i, ἀ. σιδηροποίκιλος, (λίθος).
sīdĕror, atus sum, ari, (sidus) ἀστροβολοῦμαι, ἀστροβολίζομαι. sideratus, a, um, ἀστροβλής, ἀστροβόλητος.
sīdĕrōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ sideratus, ἴδ. sideror.
Sīdētae, arum, ἴδ. Sida.
Sīdĭcīnus, a, um, Σιδικῖνος, Σιδικηνός. Sidicini orum, ἀ. πληθ. οἱ Σιδικῖνοι, Σιδικηνοί, ἔθνος Καμπανίας, ὧν πρωτεύουσα τὸ Τέανον.
sīdo, sīdi καὶ sēdi, ĕre, (ἵζω) καθίζομαι, καθέζομαι, καθίζω. super arbore, ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου. 2) κάθημαι, καθίζω, ὑφίζω, ὑφιζάνω. fundamenta sidentia, θεμέλια ὑφιζάνοντα. gummi in aqua sidit, τὸ κόμμι ἐν τῷ ὕδατι ὑφιζάνει, καταδύεται. 3) ἔχομαι, ἀντέχομαι, λαμβάνω. ancora sidit, ἡ ἄγκυρα ἔχεται, λαμβάνει. 4) navis sidit ἡ ναῦς καθίζει πρὸς τὸ ξηρόν. mediis vadis, καθίζει ἐν μέσοις τοῖς βράχεσι. 5) μεταφ. civitas pessum sidens, πολιτεία καταλυομένη. sidit metus, ὁ φόβος λωφᾷ, λήγει, καταπαύεται.
Sīdon, ōnis καὶ ŏnis, θ. Σιδών.
Sīdōnĭcus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ Sidonius.
Sīdōnis, ĭdis, θ. Σιδονίς, Σιδωνιάς.
Sīdōnĭus, καὶ Sīdōnĭus, a, um, (Sidon) Σιδώνιος, Σιδόνιος. Sidonnii, ĭōrum, ἀ. πληθ. οἱ Σιδώνιοι.
sīdus, ĕris, οὐ. ἄστρον. (ἡ λέξ. ὡς τὰ πολλὰ εὕρηται ἐν τῷ πληθ. ἀρ. καὶ ἀντίκειται τῷ stella, ὡς τὸ ἄστρον τῷ ἀστήρ. Ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ Ἑλλην. εἶδος). μεταφ sidera ferire εἴτε tan-

Digitized by Google

gere vertice, μέχρι τῶν ἄστρων αἴρεσθαι, οὐρανίου κλέους τυγχάνειν. pulchrior sidere, καλλίων εἴτε λαμπρότερος ἄστρου. sidus gentis, ἄστρον εἴτε ἀστήρ, τουτέστι κάλλιστον κόσμημα τοῦ γένους. — sidere afflari, ἀστροβολεῖσθαι, ἀστροβολίζεσθαι. 2) ἄστρον, τοὐτέστιν ἀστήρ, ἥλιος, σελήνη. 3) ἄστρα, ἡ τοῦ ἔτους ὥρα, τὸ κλίμα, κ.τ.τ.

sĭem, es, κ.τ.λ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ sim, sis, κ.τ.λ.

sīfĭlātĭo, ĭōnis, θ. τὸ συρίττειν. Νώνιος.

sīfĭlo, sīfĭlum, ταὐτὰ τοῖς sibilo, sibilum. Νώνιος. Πρισκιανός.

sīfuncŭlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ siphunculus.

Sīgălĭon, ĭōnis, ἀ. Σιγαλίων, ἐπίκλησις τοῦ παρ' Αἰγυπτίοις θεοῦ τῆς σιγῆς, τοῦ Ἁρποκράτους.

Sĭgamber, bra, brum, τῶν Συγάμβρων εἴτε Σουγάμβρων. Sigambri, orum, ἀ. πληθ. οἱ Σύγαμβροι εἴτε Σούγαμβροι, Γερμανικὸν ἔθνος.

Sīgēĭus, a, um, ἴδ. Sigeum.

Sīgēum, i, οὐ. Σίγειον, ἡ Σιγειὰς ἄκρα τῆς Τρῳάδος. Sigeus καὶ Sigeĭus, a, um, Σίγειος, Σιγειακός.

sĭgillārĭa, ĭum καὶ orum, οὐ. (sigillum) αἱ τελευταῖαι τῶν Κρονιάδων ἡμερῶν, καθ' ἃς ἀγαλμάτια (sigilla) καὶ ἄλλα δῶρα ἀλλήλοις ἔπεμπον. 2) τὰ κατὰ τὰς Κρονιάδας πεμπόμενα δῶρα καὶ τόπος τις ἐν Ῥώμῃ, ἔνθα ἐπωλοῦντο.

sĭgillārĭārĭus, ĭi, ἀ. ἀγαλματοποιός.

sĭgillārĭcĭus, (-tĭus), a, um, (sigillum) σφραγιστικός. 2) sigillaricia, orum, οὐ. πληθ. ταὐτὸ τῷ sigilaria.

sĭgillārĭus, ταὐτὸ τῷ singillārĭus.

sĭgillārĭus, ĭi. ἀ. ταὐτὸ τῷ sigillator

sīgillātim, ταὐτὸ τῷ singillatim.

sĭgillātor, ōris, ἀ. καὶ

sĭgillātōres, um, ἀ. πληθ. figuli, πηλοπλάθοι τύπων εἴτε μητρῶν εἰς κατασκευὴν λύχνων. Ἐπιγρ.

sĭgillātus, a, um, (sigillum) ἔκτυπος, τύποις κεκοσμημένος. 2) ποικίλμασι κεκοσμημένος.

sĭgillĭŏlum, i, οὐ. (sigillum) ἀγαλμάτιον.

*sĭgillo, are, σφραγίζειν. Λ. Γλωσσ.

sĭgillum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ signum) ἀγαλμάτιον. κατ' ἐξοχὴν δὲ sigilla, orum, πληθ. οἱ τύποι, τὰ ἐκτυπώματα, ἔκτυπα. 2) σήμαντρον. 3) ποίκιλμα. 4) σημάτιον, μικρόν τι σημεῖον.

Sigimērus, i, ἀ. Σεγίμηρος.

sigla, ōrum, οὐ. πληθ. γραφικὰ σημεῖα, μονογράμματα.

sigma, ătis, οὐ. σίγμα. 2) σιγμοειδὴς κλίνη, ἡμικύκλιος κλίνη, σιγματοειδὲς βάθρον.

signācŭlum, i, οὐ. (signare) σημεῖον. 2) σφράγισμα, σφραγίς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύω.

signālĭter, ἐπίῤ. εἰκονικῶς, τυπικῶς. Εὐχέριος.

signanter, ἐπίῤ. διαῤῥήδην, σαφῶς.

signārĭus, ĭi, ἀ. (signum) ἀγαλματοποιός. Ἐπιγρ.

signāte, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ signanter.

*signātĭo, ĭōnis, θ. (signo) σημείωσις.

signātor, ōris, ἀ. (signo) σφραγιστής.

signātōrĭus, a, um, (signator) σφραγιστικός.

signātūra, æ, θ. ὑπογραφή. ἀμφ. γρ. Σουητώνιος.

signes, πληθ. (λέξις αἰγυπτιακή) εἶδος μέτρου τῶν ὁδῶν.

Signĭa, æ, θ. Σιγνία, Σίγνιον, πόλις τῆς Λατίνης, ἡ τανῦν Segni. Signīnus, a, um. Σίγνιος, Σιγνῖνος. Signinum vinum, ὁ Σιγνῖνος οἶνος. — Signinum opus, καὶ ἁπλῶς Signium, ĭi, οὐ. εἶδος κονιάματος κεράμων κόνει μεμιγμένου.

signĭfăcĭo, ĕre, σπάν. ἀντὶ τοῦ significo.

signĭfer, ĕra, ĕrum, (signum-fero) ἀγάλμασιν ἢ ἐκτυπώμασι κεκοσμημένος. signifer crater, ὁ ἔκτυπος κρατήρ. 2) ἀστροφόρος, ἀστερόεις. 3) signifer orbis καὶ ἁπλῶς signifer, ĕri, ἀ. ὁ ζωδιακὸς κύκλος, ὁ ζωδιακός. 4) signifer, ĕri, ἀ. ὁ σημαιοφόρος. μεταφ. ὁ ἡγεμών.

signĭfex, ĭcis, ἀ. (signum-facio) ἀγαλματοποιός. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

*signĭfĭcābĭlis, e, ἐμφατικός, σημειωτικός, σαφής.

signĭfĭcanter, ἐπίῤ. ἐμφατικῶς, διαῤῥήδην, σαφῶς.

signĭfĭcantĭa, æ, θ. (significo) ἔμφασις.

signĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. (significo) σημείωσις, σημασία, ἐπισημασία, ἔμφασις, δήλωσις. ignibus significationem facere, διὰ πυρσῶν σημαίνειν, διασαφεῖν. significatio virtutis, σημεῖον ἀρετῆς. voluntatis, ἡ δήλωσις τῆς θελήσεως. 2) εὐνοϊκὴ ἐπισημασία, ἐπισημασία. 3) ἐπισημασία, τὸ προγνωστικόν, προσημασία. 4) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ ἔμφασις. 5) ἐν τῇ γραμματικῇ· ἡ σημασία, ὁ νοῦς, ἡ δύναμις.

signĭfĭcātīvus, a, um, σημαντικός, δηλωτικός.

signĭfĭcātōrĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ significativus.

signĭfĭcātum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ.

signĭfĭcātus, ūs, ἀ. ἐπισημασία, τὸ προγνωστικόν, σημεῖον. 2) σημασία, δύναμις, νοῦς. 3) ὄνομα.

Digitized by Google

signĭfĭco, avi, atum, are, (signum-facio) alicui aliquid, σημαίνω, ἐπισημαίνω, ἐμφαίνω, δηλῶ τινί τι. omnes significabant, se esse delectatos, ἅπαντες ἐπεσήμαινον, ὅτι ἐτέρφθησαν. 2) σημαίνω, ἐπισημαίνω, προσημαίνω τι. ventus Africus significat tempestatem, ὁ λὶψ χειμῶνα σημαίνει, ἐπισημαίνει. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ· σημαίνειν, δηλοῦν, δύνασθαί τι. — significans, ntis, ἐμφατικός, σαφής.
*signĭfĭcor, ari, ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.
signīlis, e, τοῦ ζωδιακοῦ, ζωδιακός. Καπέλλας.
Signīnus, a, um, ἴδ. Signia.
signĭo, ire, πρωτότυπον ἄχρηστον τοῦ insignio, ὅπερ ἴδε. Πρισχιανός.
*signĭtĕnens, ntis, (signum-teneo) ἀστροφόρος. Λ. ποιητ.
signo, avi, atum, are, (signum) aliquid, σημειῶ, σημαίνω, ἐπισημειῶ τι. 2) σημαίνω, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω τι. μεταφ. leges, ἐπισφραγίζειν, ὁρίζειν νόμους. 3) ἐπὶ νομισμάτων· χαράττειν, κόπτειν τι. argentum signatum, ἄργυρος ἐπίσημος. 4) σπαν. κοσμεῖν τινα ἤ τι. 5) σημαίνω, δηλῶ τι.
signum, i, οὐ. (ἴσως συγγενὴς ἡ λέξις ταῖς Ἑλληνικαῖς εἰκὼν καὶ εἰκός). σημεῖον. signum alicui dare, σημαίνειν, ἐπισημαίνειν τινί. signum vulneris, τὸ σημεῖον, τεκμήριον, γνώρισμα τοῦ τραύματος. mortis, σημεῖον, τεκμήριον τοῦ θανάτου. 2) σημεῖον, ἐπισημασία, τὸ προγνωστικόν, προσημασία. 3) σημεῖον, τὸ πολεμικόν. signum canere εἴτε s. tubā dare, σημαίνειν τῇ σάλπιγγι. signum dare recipiendi εἴτε receptui, σημαίνειν ἀναχωρεῖν. proelii committendi, σημαίνειν μάχεσθαι. 4) σύνθημα, σύμβολον. παράγγελσις. signum militare καὶ ἁπλῶς signum, τὸ σημεῖον, ἡ σημαία. signa relinquere, τὰς τάξεις λείπειν. signa ferre εἴτε tollere, ἀναζυγὴν ποιεῖσθαι. signa in hostem inferre, ὁμόσε τοῖς πολεμίοις ἰέναι. signa cum hoste conferre, τοῖς πολεμίοις συμβάλλειν εἴτε μάχην συνάπτειν. sub signis ire, ἐν τάξει πορεύεσθαι. Σημ. signa conferre, ἐνίοτε δηλοῖ τὸ συγκομίζειν εἴτε ἀθροίζειν εἰς ταὐτὸ τὰς σημαίας. 6) σημαία, τουτέστιν· ἡ σπεῖρα, τάξις. 7) σημεῖον, τύπος σφραγῖδος, σφραγίς, σφράγισμα, σήμαντρον. 8) ἄγαλμα, ἔσθ' ὅτε καὶ ἡ γραφή, τὸ ποίκιλμα. 9) ἄστρον, ζώδιον.
sĭi, ἀντὶ sīvi παρακειμ. τοῦ sino.
sīl, is, οὐ. ὤχρα.
sil εἴτε sili, is, οὐ. ταὐτὸ τῷ seselis. Φῆστος.
Sīla, æ, θ. ὁ Σίλας, δρυμὸς τῆς Βρεττίας.
sīlācĕus, a, um, (sil) ὠχροειδής.
sīlānus, i, ἀ. κρουνός. (ὅτι ἐκ τεχνητῆς κεφαλῆς Σειληνοῦ τὸ ὕδωρ ἀνέβλυζε).
Sĭlărus, i, ἀ. Σίλαρος, ποταμὸς τὴν Λουκανίαν καὶ Καμπανίαν διορίζων, ὁ τανῦν Sele.
silātum, i, οὐ. (ὑπον. vinum) σελίτης οἶνος. Φῆστος.
silăus, i, ἀ. τελματιαῖον σέλινον.
sīlēne, es, ἐπιθ. θηλ. (σιληνή) σιμὴ (τὴν ῥῖνα). Λουκρήτιος.
sĭlenter, ἐπίῤ. (sileo) σιγηλῶς, σιωπηλῶς, σιγῇ.
sĭlentĭārĭus, ĭi, ἀ. (silentium) εἶδος ἐπιστάτου τῶν δούλων καὶ τῶν αὐλικῶν. Παρὰ Βυζαντινοῖς· Σιλεντιάριος, ἀξιώματος ὄνομα μετὰ τοὺς συγκλητικοὺς ἔχοντος τὴν τάξιν, παρ' Ἀγαθίᾳ δὲ (5, 9) ἑρμηνεύεται «σιγῆς ἐπιστάτης ἀμφὶ τὸν βασιλέα» δηλ. ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ παλατίῳ.
sĭlentĭōse, ἐπίρ. σιωπηλῶς, σῖγα. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
sĭlentĭōsus, a, um, (silentium) σιγηλός, σιωπηλός.
sĭlentĭum, ĭi, οὐ. (sileo) σιγή, σιωπή. silentium facere, σιγὴν εἴτε σιωπὴν ποιεῖν. silentio facto, σιγῆς γενομένης. silentium dare, σιγὴν ἔχειν, σιγᾶν, σιωπᾶν. cum silentio, μετὰ σιγῆς. silentio, σιγῇ, σιωπῇ. 2) μεταφ. ἡ σιωπή, ἡσυχία, σχολή, ἀργία, ἀπραξία.
sĭlentus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ silens, ἴδ. sileo.
Sīlēnus, i, ἀ. Σειληνός.
sĭlĕo, ŭi, ēre, σιγῶ, σιωπῶ. aliquid εἴτε de aliqua re, σιγᾶν, σιωπᾶν τι. res siletur εἴτε de re siletur, τὸ πρᾶγμα σιγᾶται, σιωπᾶται. locus silet, ὁ τόπος σιγᾷ, ἄψοφός ἐστι. nox silens, ἡ σιγῶσα εἴτε σιωπῶσα, σιγηλή, ἀψόφητος νύξ. 2) σιγῶ, ἡσυχίαν ἄγω. ἀργῶ, σχολάζω. — vineae silentes, ἄμπελοι οὔπω βλαστάνουσαι. luna silens, τὸ μεσοσέληνον.
Siler καὶ Silerus, ταὐτὸ τῷ Silarus.
sĭler, ĕris, οὐ. ἡ ἄγνος εἴτε λύγος (ὁ).
sĭlesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ sileo) κατασιωπῶ, σιγῶ, σιωπῶ. 2) λωφῶ, λήγω.
sĭlex, ĭcis, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ χάλιξ, ὁ πέτρος. μεταφ. silice natus est, ἀπὸ πέτρας εἴτε δρυὸς ἐγένετο, πέτρας πέφυκε, λίθος ἐστί, τουτέστι σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος. 2) πέτρα, λίθος.
Sīlĭānus, a, um, (Silius) Σιλιανός, τοῦ Σιλίου.
sĭlĭca, æ, θ. ταὐτὸ τῷ siliqua.
*sĭlĭcārĭus, ĭi, ἀ. (silex) στρώτης ὁδῶν.
sĭlĭcernĭum, ĭi, οὐ. περίδειπνον. 2) silicernium, ĭi, οὐ. καὶ silicernius, ĭi,

ἁ ὁ τυμβογέρων, τὸ γερόντιον. 3) εἶδος ἀλλάντων.
sĭlĭceus, a, um, (silex) saxum siliceum, ὁ, ἡ χάλιξ.
sĭlĭcĭa, æ, θ. κεράτιον, τῆλις. (βοτάνη).
*sĭlĭcula, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ siliqua) λόβιον.
sĭlĭgĭnārĭus, a, um, (siligo) ἀρτοποιὸς τῶν σιλιγνιτῶν.
sĭlĭgĭnĕus, a, um, (siligo) ἐκ σιλίγνεως. siligineus panis, ὁ σιλιγνίτης.
sĭlĭgo, ĭnis, θ. σιλίγνιον. 2) σίλιγνις, (εἶδος σίτου).
sĭlĭqua, æ, θ. λοβός, ὁ τῶν ἐλλόβων καρπός. 2) siliquae, πληθ. τὰ ἔλλοβα. 3) siliqua Graeca εἴτε ἁπλῶς siliqua, ἡ κερατέα καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς, τὸ κεράτιον. 4) ταὐτὸ τῷ silicia εἴτε foenum Graecum. 5) κεράτιον, τὸ ἕκτον τοῦ γραμμαρίου μέρος.
sĭlĭquastrum, i, οὐ. (siliqua) ταὐτὸ τῷ piperitis.
sĭlĭquātarĭus, ĭi, ἀ. εἰσπράκτωρ φόρου τινός, ἴδ. καὶ τὸ ἑξῆς. Λ. τοῦ μετγν. Λ.
sĭlĭquātĭcum, i, οὐ. φόρος τοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου (ἐπὶ τῆς πωλήσεως τῶν τροφημάτων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sĭlĭquor, ari, (siliqua) ἐλλοβίζω.
Sĭlĭus, ĭi, ἀ. Σίλιος.
sillŏgrăphus, i, ἀ. σιλλογράφος.
*sillus, i, ἀ. σίλλος.
sillўbus, i, ἀ. σίλλυβος.
sĭlo, ōnis, ἀ. (silus) σιμός.
silphĭum, (on), ĭi, οὐ. σίλφιον.
sĭlŭa, æ, θ. ποιητ. ἀντὶ silva.
Silŭres, um, ἀ. Σίλυρες, ἔθνος ἐν τοῖς νοτιοδυτικοῖς τῆς Βρεττανίας.
sĭlūrus, i, ἀ. σίλουρος (ἰχθύς).
sĭlus, a, um, σιμός.
silva εἴτε sylva, æ, θ. ὕλη, δρυμός. 2) ποιητ. ὁ δενδρών, ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ δένδρον 3) φυταλιά, τὰ πυκνὰ φυτά, τὸ δάσος. 4) μεταφορ. ἡ πυκνότης, ἀφθονία, τὸ πλῆθος. 5) αὐτοσχέδιον ποίημα, αὐτοσχεδίασμα.
Silvānus εἴτε Sylvānus, i, (silva) Σιλουανός, Αἰγίπαν. 2) Silvānae, arum, θ. πληθ. θεαὶ τῶν δασῶν. 'Επιγρ.
silvātĭcus, a, um, (silva) ὑλαῖος. falx silvatica, τὸ ὑλοτόμον δρέπανον. 2) ἄγριος, ἀνήμερος.
silvesco, ĕre. (silva) ὑλομανῶ.
silvester, stris, stre, καὶ συνήθως silvestris, stre, (silva) ὑλαῖος, τῆς ὕλης, τοῦ δρυμοῦ. silvestris umbra, ἡ τοῦ δρυμοῦ σκιά. 2) ὑλήεις, ὑλώδης, δρυμώδης, δενδρώδης. 3) ὑλαῖος, ὑλονόμος, ἐν ὕλῃ εἴτε δρυμοῖς ζῶν. 4) ἐπὶ φυτῶν καὶ ζώων· ἄγριος, ὀρεινός, ἀνήμερος 5) ἀγροικικός, βουκολικός.
Silvĭa, ἐπωνύμιον τῆς 'Ρέας, ἴδ. Rhea.
silvĭcŏla, æ, ἀ. καὶ θ. (silva-colo) ὁ, ἡ ὑλονόμος, δρυμοχαρής, ὁ ὑλοβάτης, (ἡ ὑλοβάτις).
*silvĭcultrix, īcis, θ. (silva-colo) ἡ ὑλονόμος, ὑλόβιος.
*silvĭfrăgus, a, um, (silva-frango) ὕλην ἢ δρυμοὺς συντρίβων.
silvĭger, ĕra, ĕrum, (silva-gero) ὑλήεις, ὑλώδης, δρυμώδης, δενδρώδης. Α. σκ.
Silvĭus, ĭi, ἀ. Σιλούϊος.
silvōsus, a, um, (silva) ὑλήεις, ὑλώδης, δρυμώδης, δενδρώδης.
silvŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ silva) μικρὸς δρυμών. 2) μικρὸν αὐτοσχεδίασμα.
silybum, i, οὐ. ὁ σίλυβος, (βοτάνη).
sīma, æ, θ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ἡ ἐπιτιθίς, τὸ ἀνώτατον μέρος τοῦ Δωρικοῦ γείσου.
sīmĭa, æ, θ. (simus) πίθηκος, μιμώ. 2) μεταφ. ὁ πίθηκος, πιθηκώδης ἄνθρωπος.
sīmĭatĭo, ĭōnis, θ. πιθηκισμός. Cyprianus, edit. Rom. p. 279.
sĭmĭla, æ, θ. σιμίδαλις, σεμίδαλις.
sĭmĭlāgĭnĕus, a, um, ἐκ σεμιδάλεως. 'Αμφ. γρ. Σενέκας.
sĭmĭlago, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ simila.
*sĭmĭlĭgĕnus, a, um, (similis-genus) ὁμοιογενής.
sĭmĭlis, e, ὅμοιος. simili ratione, ὁμοίως, ὁμοίῳ τινὶ τρόπῳ. et similia, καὶ τοιαῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα. similis alicujus, ὅμοιός τινι. species similis alicujus, εἰκὼν ὁμοία τινί. facie patris similis, τὸ πρόσωπον τῷ πατρὶ ὅμοιος. reges Romuli similes, βασιλεῖς τῷ 'Ρωμύλῳ ὅμοιοι, (τοιοῦτοι, ὁποῖος ὁ 'Ρωμύλος). natura appetens similium sui. ἡ φύσις ἐφετικὴ τῶν αὐτῇ ὁμοίων. hoc monstri simile est, τοῦτο τέρατι ἔοικε. Rhodii Atticorum simillimi, οἱ 'Ρόδιοι τοῖς 'Αττικοῖς ὁμοιότατοι. similis veri, πιθανός, εἰκώς. mei similes, οἱ ὅμοιοι, τῶν ὁμοίων τις, (οἱ τοιοῦτοι, ὁποῖος ἐγώ). nihil solis simile est, οὐδὲν ἔστι τοιοῦτον, οἷος ὁ ἥλιος, (οὐκ ἔστιν ἕτερος ἥλιος). 2) similis alicui, ἐοικώς, παρόμοιος, παραπλήσιος, ἐμφερής τινι. canis lupo similis, ὁ κύων ἐμφερής ἐστι τῷ λύκῳ. nihil morti tam simile, quam somnus, ἐγγύτερον τῷ θανάτῳ οὐδὲν ἐςιν ὕπνου. simia nobis similis, ὁ πίθηκος παραπλήσιος ἡμῖν, παρεμφερὴς τῷ ἀνθρώπῳ. similis flenti, ἐοικὼς κλαίοντι. puro simillimus amni, καθαρῷ ποταμῷ ἐμφερέστατος. homines inter se tum forma cum moribus similes, ἄνθρωποι ἀλλήλοις καὶ τὴν μορφὴν καὶ τὰ ἤθη παραπλήσιοι. 3) similes sunt, atque (ac),

Digitized by Google

tamquam si, ut si, ac si, ὅμοιοι ἢ παραπλήσιοί εἰσιν, ὡς εἰ.
sĭmĭlĭtas, ātis, θ. σπάνιος τύπος τοῦ similitudo.
sĭmĭlĭter, ἐπίρ. ὁμοίως, παραπλησίως. similiter ac, ac si εἴτε ut, ut si, ὁμοίως, παραπλησίως ὡς εἰ. similiter his, ὁμοίως τούτοις.
sĭmĭlĭtūdo, ĭnis, θ. (similis) ὁμοιότης. 2) ἐμφέρεια, τὸ παρόμοιον, παραπλήσιον. 3) εἴκασμα, εἰκών. 4) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ εἰκών, παραβολή. 5) ἐσθ' ὅτε τὸ ἀρχέτυπον, παράδειγμα.
sĭmĭlo, are, ταὐτὸ τῷ simulo.
sīmĭnīnus, a, um, (simia) siminina herba, βοτάνη τις, (τὸ πιθήκειον).
sīmĭōlus, i, ἀ. (ὑποχορ. τοῦ simia) πιθηκιδεύς, πιθηκῶδες ἀνθρωπάριον.
sĭmĭtu καὶ sīmĭtu, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ simul. Εὕρηται δ' ἐν ἐπιγραφαῖς καὶ simitur.
sīmĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ simia.
sīmo, avi, atum, are, (simus) aliquid, σιμῶ τι. simatus, a, um, σιμός. Λ. σπ.
sīmo, ōnis, ἀ. (simus), ἐπώνυμον τοῦ δελφῖνος (οἱονεὶ ὁ σιμὸς ἰχθύς). Πλίνιος.
Sĭmŏis, entis, ἀ. Σιμόεις, ποταμὸς τῆς Τρῳάδος.
Sĭmōnĭdes, is, ἀ. Σιμωνίδης. Simonideus, a, um, Σιμωνίδειος.
†simplābĭlis, e, ἁπλοῦς, ἀμερής. Ἴδ. καὶ simplicabilis.
simplāris, e, (simplus) ἁπλοῦν μισθὸν λαμβάνων.
*simplārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ simplus. Ἀμφ. γρ.
simplex, ĭcis, (ἴσως ἐκ τοῦ semel-plico) ἁπλοῦς. 2) μεταφ. ἁπλοῦς, λιτός, ἀφελής. 3) ἁπλοῦς, ἁπλοϊκός, εἰλικρινής, ἄκακος, εὐήθης. 4) Simplex, ὄν. κύρ. Σίμπλιξ.
†simplĭcābĭlis, e, ἁπλοϊκός. Κασσιοδ.
simplĭcĭtas, ātis, θ. (simplex) ἁπλότης, τὸ ἁπλοῦν. 2) μεταφ. ἁπλότης, εἰλικρίνεια, εὐθύτης.
simplĭcĭter, ἐπίρ. (simplex) ἁπλῶς. 2) μεταφορικῶς· ἁπλῶς, ἁπλοϊκῶς, εἰλικρινῶς, εὐήθως.
simplĭcĭtus, ἐπίρ. ἁπλῶς. Πλαῦτος παρὰ Νωνίῳ. Ἀμφ. γρ.
simplĭcĭtūdo, ĭnis, θ. ἁπλότης ἑρμηνείας.
simplĭco, are, (simplex) aliquid, ἁπλοῦν ποιῶ τι.
simplĭum, ĭi, οὐ. = dimidium scriptulum, τὸ τεσσαρακοστὸν ὄγδοον τῆς οὐγγίας.
simplo, are, ἑνοποιεῖν, εἰς ἑνότητα φέρειν. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
simplus, a, um, ἁπλοῦς. simplum, i, οὐ. τὸ ἁπλοῦν. simpla, ὑπον. pecunia, τὸ ἁπλοῦν ἀργύριον, ἡ ἁπλῆ τιμή. (ἐπὶ ὠνῆς).
simptax, acis, ἀ. (λέξις Δακικὴ) ἀρνόγλωσσον, βοτάνη.
simpŭlārĭārĭus, ĭi, ἀ. (simpulum) ὁ κατασκευάζων φιάλας. Ἐπιγρ.
simpŭlātor, ōris καὶ simpŭlo, ōnis, ἀ. (simpulum) συμπότης.
simpŭlātrix, īcis, θ. λοιβοφόρος γυνή, ἡ λοιβὴν εἴτε σπονδεῖον φέρουσα. Φῆστος.
simpŭlum, i, οὐ. φιάλη, ᾗ τοῖς θεοῖς ἔσπενδον, σπονδεῖον, λοιβεῖον.
simpŭvĭātrix, īcis, θ. ταὐτὸ τῷ simpulatrix.
simpŭvĭum, ĭi, οὐ. ἴσ. ταὐτὸ τῷ simpulum.
sĭmul, ἐπίρ. ἅμα, ὁμοῦ. trium simul bellorum victor, ἅμα τριῶν πολέμων νικητής. multa simul rogitas, πολλὰ ἅμα ἐρωτᾷς. cum eo colloquitur, simul commonefacit, διαλέγεται αὐτῷ καὶ ἅμα παραινεῖ κ.τ.λ. simul—, simul—, ἅμα μέν—, ἅμα δέ—· ἅμα τε—καί. simul esse, ὁμοῦ εἶναι, ἀλλήλοις συνεῖναι, ἐν ταὐτῷ εἶναι. multos modios salis simul edere, τῶν ἁλῶν πολλοὺς μεδίμνους συνεσθίειν. 2) simul cum aliquo εἴτε cum aliqua re (σπαν. simul aliquo, simul aliqua re), ἅμα τινί, σύν τινι, μετά τινος. simul cum luci, ἅμα τῷ φωτί, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. simul tecum didici hoc, συμμεμάθηκά σοι τοῦτο. corpore simul animum interire, τῷ σώματι τὴν ψυχὴν συναποθνήσκειν. his simul, μετὰ τούτων. 3) simul atque, simul ac εἴτε simulatque, simulac, ἐνίοτε καὶ simul ut καὶ ἁπλῶς simul, ἅμα, ἐπεὶ τάχιστα, ὡς πρῶτον. omne animal, simul ut (simul ac) ortum est, se ipsum diligit, πᾶν ζῷον ἅμα γεννηθὲν αὐτὸ ἑαυτὸ φιλεῖ. simul primum abiit, ἐπεὶ τάχιστα ἀπῆλθε. simul ac de Caesaris adventu cognitum est, ἅμα γνωσθείσης τῆς τοῦ Καίσαρος ἀφίξεως. simul ac conspexero eum, ἐπειδὰν τάχιστα ἴδω ἐκεῖνον.
sĭmŭlac, ταὐτὸ τῷ simul ac, ἴδ. simul.
sĭmŭlācrum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ simulo, ὡς lavacrum ἐκ τοῦ lavo) εἰκών, εἴκασμα, ὁμοίωμα, ἀφομοίωμα, ἀπείκασμα, μίμημα. 2) εἰκών, εἴδωλον, φάσμα, (ἐν ὕδατι, κατόπτρῳ, ὕπνῳ κ.τ.λ.) 3) κατ' ἐξοχήν· ἡ εἰκών, τὸ ἄγαλμα.
sĭmŭlāmen, ĭnis, οὐ. (simulo) ὁμοίωμα, εἰκών, μίμημα. 2) εἰκών, εἴδωλον (ἐν ὕδατι). Λ. ποιητ. καὶ σπανία.
*sĭmŭlāmentum, i, οὐ. προσποίησις, ὑπόκρισις.
sĭmŭlanter, ἐπίρ. μεταγενέστερος τύπος τοῦ simulate.

Digitized by Google

sĭmŭlāte, ἐπίῤ. ὑποκριτικῶς, καθ' ὑπόκρισιν, πλαστῶς, προσποιητῶς.
*sĭmŭlātĭlis, e, (simulo) μιμητός, προσποιητός.
sĭmŭlātĭo, ĭōnis, θ. (simulo) προσποίησις, ὑπόκρισις.
sĭmŭlāto, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ simulate.
sĭmŭlātor, ōris, ἀ. (simulo) μιμητής, ὑποκριτής. 2) ὁ προσποιητικός, ὑποκριτής, εἴρων.
†sĭmŭlātōrĭe, ἐπίῤ. ἀπατηλῶς.
†sĭmŭlātōrĭus, a, um, προσποιητός, ἀπατηλός.
sĭmŭlatque, ταὐτὸ τῷ simul atque, ἴδ. simul.
sĭmŭlātrix, īcis, θ. (simulo) ἡ ἀπεικάζουσα, μεταμορφοῦσα.
sĭmŭlo, εἴτε simĭlo, avi, atum, are, (similis) aliquid, ἀπεικάζω τι. cypressum, ἀπεικάζειν κυπάρισσον, εἰκόνα κυπαρίσσου γράφειν. Minerva simulata Mentori, ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Μέντορι ὁμοία εἴτε ἐοικυῖα. 2) aliquem ἢ aliquid, ὑποκρίνομαί τινα ἤ τι, προσποιοῦμαι εἶναί τις ἢ ἔχειν τι. vultu Catonem, τῷ προσώπῳ τὸν Κάτωνα ὑποκρίνεσθαι εἴτε μιμεῖσθαι. aegrum simulat, προσποιεῖται νοσεῖν. multa simulare et dissimulare, πολλὰ προσποιεῖσθαι καὶ οὐ προσποιεῖσθαι, πολλὰ προσποιεῖσθαι καὶ ἀποκρύπτεσθαι. omnia se simulat scire, πάντα εἰδέναι προσποιεῖται. fictum et simulatum, πλαστὸν καὶ προσποιητόν. ἐπιθετικῶς· vocis simulans, τῆς φωνῆς μιμητικός.
sĭmultas, ātis, θ. (simul) ἅμιλλα, ἔρις, ἀγών. 2) συνήθως· ἔρις, διαφορά, ἔχθρα. simultates cum aliquo habere, εἴτε gerere, διαφοράν τινι εἴτε πρός τινα ἔχειν. simultatem deponere, παύεσθαι τῆς διαφορᾶς. simultatem subire, εἰς διαφορὰν ἥκειν, εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν.
sĭmulter, ταὐτὸ τῷ similiter. Πλαῦτος.
*sīmŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ simus) ὑπόσιμος.
sīmus, a, um, σιμός.
sīn, σύνδ. (si-ne, εἰ δέ, ἐὰν δέ, (ἂν δέ, ἢν δέ). πλεοναστικῶς· sin vero, sin autem, εἰ δέ, ἐὰν δέ. 2) sin aliter, sin secus, sin minus, ἔσθ' ὅτε καὶ ἁπλῶς sin, εἰ δὲ μή, ἐὰν δὲ μή.
sĭnāpi, οὐ. ἄκλιτ. καὶ sinapis, is, θ. σίναπι, σίναπυ, νᾶπυ.
sĭnāpismus, i, ἀ. σιναπισμός.
sĭnāpizo, are, aliquid, σιναπίζω τι.
sincēre, ἐπίῤ. (sincerus) εἰλικρινῶς, ἁπλῶς, ἀδόλως.
sincēris, e, ταὐτὸ τῷ sincerus. Λ. Γλωσσ.
sincērĭtas, ātis, θ. (sincerus) τὸ ἀκήρατον, ἀκεραιότης. 2) μεταφ. ἡ ἀκεραιότης, εἰλικρίνεια, καθαρότης, ἁπλότης, εὐθύτης.
sincērĭter, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ sincere.
sincēro, are, καθαίρω, ἁγνίζω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sincērus, a, um, (ἐκ τοῦ sim τοῦ ἐν τῷ simplex καὶ τοῦ cerus. ἴδ. cerus). ἀκήρατος, ἀκέραιος. sincerum corpus, ἀκέραιον, ἀβλαβὲς σῶμα. sincerum vas, καθαρὸν ἀγγεῖον. sincera gens, ἔθνος ἀκήρατον, ἄμικτον, ἀμιγές μεταφορ. sincera gratia, ἡ ἀκήρατος, ἀφελής, ἀκαλλώπιστος χάρις. sincera Minerva, ἡ ἀκήρατος, ἁγνὴ Ἀθηνᾶ. sincera fides, ἡ ἀκέραιος, εἰλικρινὴς πίστις. verus et sincerus Stoicus, ἀληθινὸς καὶ εἰλικρινὴς Στωϊκός.
sincĭnĭum, ĭi, οὐ. (ἐκ τοῦ sim τοῦ ἐν τῷ simplex καὶ τοῦ cano) μονῳδία. Ἰσίδωρ.
sincĭpĭtāmentum, i, οὐ. (sinciput) ἡμικεφάλαιον. Πλαῦτος.
sincĭput, ĭtis, οὐ. (semis-caput) ἡμικέφαλον, ἡμίκρανον, βρέγμα. 2) κωμ. αἱ φρένες, ὁ νοῦς. 3) ποιητ. ἡ κεφαλή.
sindon, ŏnis, θ. σινδών.
sĭne, πρόθ. μετ' ἀφαιρ. ἄνευ τινός, χωρίς τινος. sine custode, ἄνευ φύλακος, χωρὶς φύλακος. sine ullo domino, ἄνευ δεσπότου τινός. sine ullo periculo, ἄνευ παντὸς κινδύνου. sine ulla (σπαν. sine omni) dubitatione, πάνυ ἀναμφιβόλως, πάνυ ἀναμφισβητήτως. ποιητ. vitiis sine ἀντὶ τοῦ sine vitiis, κακίας χωρίς.
sĭnĕ, προστακτ. τοῦ sino, ὅπερ ἴδε.
*sĭnĕdum, (sĭne dum) ἴδ. sino καὶ dum Πλαῦτος.
singentĭāna radix, θ. ταὐτὸ τῷ acorus.
singĭlĭo ἢ cingĭlĭo, ĭōnis, θ. (singulus) ἁπλοΐς, ἁπληγίς. (εἶδος ἐσθῆτος). Ἀμφ. γρ.
singillārĭter, ταὐτὸ τῷ singulariter.
singillārĭus, a, um, (singularis ἁπλοῦς, οἷον motus, ductus singillarius.
singĭllātim, ἐπίῤ. χωρίς, καθ' ἕκαστον, καθ' ἕνα, ἢ καθ' ἕν, ἰδίᾳ.
singlārĭter, ἐπίῤ. συγκοπ. τοῦ singulariter, ὅπερ ἴδε. Λουκρήτιος.
singli, συγκοπ. τοῦ singuli. Πλαῦτος.
singŭla, æ, ταὐτὸ τῷ sembella.
singŭlārĭe, ἐπίῤ. σπανιώτερος τύπος τοῦ singulariter.
singŭlāris, e, (singulus) μονήρης, μόνος. genus singulare, γένος μονάζον, μοναχόν. imperium singulare, ἡ μοναρχία. odium singulare, ἴδιόν τι μῖσος. singularis locus, τόπος κεχωρισμένος εἴτε χωρὶς κείμενος. 2) μόνος, ἴδιος, ἐξαίρετος, πάντων διαφέρων. Ἐπὶ αὐτοκρατόρων

Digitized by Google

singulares, ium, ἀ. πληθ. εἶδος ἱππέων ἐπιλέκτων, ἐπὶ τὰς ἐπαρχίας δημοσίων ἕνεκα χρειῶν ἀποστελλομένων. (σιγγουλάριοι παρ' Ἰωάννῃ Λυδῷ περὶ ἀρχ. Ῥωμ. 3, 7. «ἐκ τοῦ ἑνὶ παρίππῳ χρῆσθαι» καὶ εἶδος ταχυγράφων. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ ἑνικός. singularis nominativus, ἡ ἑνικὴ ὀνομαστική.

singŭlārĭtas, ātis, θ. (singularis) τὸ μονάζειν. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ· ὁ ἑνικὸς ἀριθμός.

singŭlārĭter, ἐπίῤ. μονάδην, καταμόνας, χωρίς 2) μόνον, διαφερόντως, ἐξαιρέτως. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ ἑνικῶς.

singŭlārĭus, a, um, σπανιώτερος τύπος τοῦ singularis.

singŭlātim, ταὐτὸ τῷ singillatim.

singŭli, æ, a, ἴδ. singulus.

singultim, ἐπίῤ. (singultus) λύγδην, μετὰ λυγμοῦ.

singultĭo, ire, (singultus) λυγγαίνω, λυγγάνω. 2) ἐπὶ ἀλεκτορίδος· κλώζειν, κακκαβίζειν. 3) σπάν. ἀσπαίρειν.

singulto, avi, atum, are, (singultus) λύζω, ἀναλύζω. 2) ἐπὶ ἀποθνησκόντων· ἀσθμαίνειν, μυχθίζειν. ποιητ. animam, ἐκπνεῖν μετὰ μυχθισμοῦ. 3) ἐπὶ ὕδατος· καχλάζειν, παφλάζειν.

singultus, ūs, ἀ. (singuli) λυγμός, λύγξ. 2) ἐπὶ ἀποθνησκόντων· ἆσθμα, μυχθισμός. 3) ἐπὶ ἀλεκτορίδων· κλωγμός. 4) ἐπὶ κοράκων· κρωγμός. 5) ἐπὶ ὕδατος· καχλασμός, κάχλασμα, πάφλασμα.

singŭlus, a, um, (sine) ἕκαστος, χωρὶς ἕκαστος, μόνος. nunquam sumus singuli, οὐδέποτε χωρίς ἐσμεν. singuli agrum possident, ἔχουσι τὴν χώραν ἕκαστος χωρίς. singulum video vestigium, ἓν μόνος ἴχνος ὁρῶ. dominatus singulorum esse optimos, τὰς μοναρχίας ἀρίστας εἶναι. frequentes, an pauci, an singuli, συχνοί, ἢ ὀλίγοι, ἢ χωρὶς ἕκαστος, (ἰδίᾳ ἕκαστος). 2) ἐν τῇ γραμματικῇ· singulus numerus, ὁ ἑνικὸς ἀριθμός. 3) ἕκαστος, εἷς ἕκαστος, ἀνὰ ἕνα, (ἀνὰ μίαν, ἀνὰ ἕν), καθ' ἕνα (κατὰ μίαν, καθ' ἕν). numo singulo multabatur, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε πέντε ἡμιασσαρίοις (τρισὶν ἡμιοβολίοις) ἐζημιοῦτο. nos singuli populo obtemperare debemus, ἡμῶν ἕκαστος τῇ πόλει πείθεσθαι ὀφείλομεν. singulis binas ancillas dare, ἑκάστῳ δύο δούλας δοῦναι. filiae singulos filios habent, αἱ θυγατέρες ἔχουσιν ἕνα υἱὸν ἑκάστη. singuli singulorum deorum sacerdotes sunt, εἷς ἱερεὺς ἑκάστου θεοῦ ἐστιν. in dies singulos, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καθ' ἑκάστην. Σημ. ὁ ἑνικὸς ἀριθμὸς σπανίως ἐν χρήσει, ὡς καὶ τ' ἀνωτέρω παραδείγματα δηλοῖ.

*sini, ἀρχαῖος παρακειμ. τοῦ sino. Διομήδης.

Sĭnis, is, ἀ. Σίνις εἴτε Πιτυοκάμπτης.

sĭnister, tra, trum, ἀριστερός, εὐώνυμος. sinistrum latus, ἡ ἀριστερὰ πλευρά. sinistrum cornu, τὸ εὐώνυμον κέρας. sinistra manus εἴτε ἁπλῶς sinistra, θ. ἡ ἀριστερὰ χείρ, ἡ ἀριστερά. a sinistra, ἐξ ἀριστερᾶς, ἐπ' ἀριστερᾶς, ἐν ἀριστερᾷ, ἐξ ἀσπίδος. sinistra εἴτε ad sinistram, ἐπ' ἀριστερά, ἐπ' ἀσπίδα 2) μεταφ ἀριστερός, ἐπαρίστερος, σκαιός, ἀνεπιτήδειος. 3) οἱ παρ' Ἕλλησι δεξιοὶ εἴτε αἴσιοι οἰωνοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων sinistri ἐκαλοῦντο. Οἱ γὰρ τῶν Ῥωμαίων οἰωνοσκόποι πρὸς μεσημβρίαν ἀπέβλεπον, ὥστε αὐτοῖς ἐν ἀριστερᾷ γίγνεσθαι τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον. ἀφ' οὗ τοὺς αἰσίους οἰωνοὺς πέμπεσθαι ᾤοντο Ὅθεν sinistrum fulmen, αἴσιος εἴτε δεξιὸς κεραυνός. avi sinistrā, σὺν οἰωνοῖς αἰσίοις. 4) ποιητικῶς καὶ παρὰ νεωτέροις καθ' ἑλληνισμόν· ἀριστερός, σκαιός, ἀπαίσιος. sinistrum omen, ἀριστερός, σκαιός, ἀπαίσιος, κακὸς οἰωνός. 5) μεταφ. κακός, δυστυχής, δυσμενής, κ.τ.τ. συγκριτ. sĭnistĕrĭor, ĭus, γεν. ōris, ὑπερθετ. sĭnistĭmus, a, um.

sĭnistĕrĭtas, ātis, θ. (sinister) ἐπαριστερότης, σκαιότης, ἀνεπιτηδειότης. Λ. σπαν. καὶ ἴσως μόνον παρὰ Πλινίῳ τῷ νεωτέρῳ.

sĭnistĭmus, a, um, ἴδ. sinister ἐν τέλει.

sĭnistra (manus) ἴδ. sinister.

sĭnistre, ἐπίῤ. ἐπαριστέρως, κακῶς, δυσμενῶς. sinistre accipere aliquid, ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκδέχεσθαί τι.

sĭnistrorsus καὶ sinistrorsum, ἐπίῤ. (sinister-versus) ἐπ' ἀριστερά, εἰς ἀριστερά.

sĭnistroversus, ταὐτὸ τῷ sinistrorsus.

sinistus, i, ἀ. (λέξις γερμανικὴ) μέγας ἀρχιερεὺς παρὰ τοῖς Βουργουνδίοις. Ἀμμιανός.

sĭno, sīvi, (ἀρχ. sĭi) sĭtum, ĕre, (ἝΩ, ἵημι, ἀφ-ίνω) aliquem, ἐῶ, ἀφίημι τινά, οὐ κωλύω τινά. sine eum dicere, εἴτε sine dicat (σπάν. ut dicat), ἔα αὐτὸν λέγειν, ἔασον αὐτὸν εἰπεῖν. Transalpinas gentes vitem serere non sinimus, τὰ Ὑπεράλπεια ἔθνη ἄμπελον φυτεύειν οὐκ ἐῶμεν, τοῖς ἐκτὸς τῶν Ἄλπεων οἰκοῦσιν ἀμπελουργεῖν οὐκ ἐπιτρέπομεν. transitum non sinit, κωλύει τὴν διάβασιν. sinite arma viris, ἐᾶτε τοὺς ἄνδρας τὰ ὅπλα ἔχειν. non est situs, ἐκωλύθη. sine me! ἔα με ἀπιέναι! ἔασόν με! ἄφες με! sine veniat (ἄφες ἔλθῃ) ἐλθέτω δή. ne di siverint εἴτε sirint! μὴ γένοιτο! (ποιητ. θεὸς ἀπερύκοι, μὴ

Digitized by Google

θεοὶ τελέσειαν). — situs, a, um, κείμενος. aurum in latebris situm, χρυσὸς ἐν ἀποκρυφῇ κείμενος. in ore lingua sita est, ἐν τῷ στόματι ἵδρυται ἡ γλῶσσα. amici procul juxtaque siti, οἱ φίλοι οἵ τε πόῤῥω καὶ οἱ ἐγγὺς ὄντες. cis Rheno sitae gentes, τὰ ἐντὸς τοῦ Ῥήνου οἰκοῦντα ἔθνη. locus in media est insula situs, ὁ τόπος ἐν τῷ μέσῳ τῆς νήσου κεῖται, ἐν μέσῃ τῇ νήσῳ ἵδρυται. — urbs a Philippo sita, πόλις ὑπὸ Φιλίππου οἰκισθεῖσα. — in patris potestate situm est, ἐν τῇ τοῦ πατρὸς ἐξουσίᾳ κεῖται, ἐπὶ τῷ πατρί ἐστι. spes in fuga sita est, ἡ ἐλπὶς ἐν τῇ φυγῇ ἐστιν. in medio situm esse, ἐν μέσῳ κεῖσθαι. 3) ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων· κείμενος. hic situs est, ἐνταῦτα κεῖται, ἐνθάδε κεῖται.

sinon, ōnis, ἄγνωστον φυτόν· ἀμφ. γρ.

Sĭnōpe, ēs, θ. Σινώπη, πόλις τῆς Παφλαγονίας. Sinopensis, e, καὶ Sinopeus, a, um, καὶ Sinopĭcus, a, um, Σινωπικός. Sinopenses, ium, ἀ. πληθ. οἱ Σινωπεῖς. Sinopicum minium, οὐ. εἴτε Sinōpis, ĭdis, θ. Σινωπικὴ μίλτος, ἡ Σινωπίς.

Sĭnōpis, κ.τ.τ. ἴδ. Sinope.

sĭnŭāmen, ĭnis, οὐ. (sinuo) κόλπωμα. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

sĭnŭātĭo, ĭōnis, θ. (sinuo) κόλπωσις.

Sĭnŭessa, æ, θ. Σινούεσσα, Σινόεσσα, πόλις τῆς Καμπανίας ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Λατίνης Sinuessānus, a, um, Σινουεσσανός, Σινοεσσανός.

sīnum, i, οὐ. τὸ κύτος, κοῖλον ἀγγεῖον. (ἴσ. ἐκ τοῦ δῖνος).

sĭnŭo, avi, atum, are, (sinus) aliquid, κολπῶ τι. sinuatus, a, um, κολπωτός. 2) σπάν. κοιλαίνειν τι.

sĭnŭōse, ἐπίῤ. (sinuosus) κολπωδῶς.

sĭnŭōsus, a, um, (sinus) κολπώδης, πολύκολπος. 2) ἐπὶ λόγου· κολπώδης, μακρός, περίεργος.

sīnus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ sinum.

sĭnus, ūs, ἀ. κόλπος (ἐσθῆτος, ἱστίου, δικτύου) κ.τ.τ. ἔσθ' ὅτε καὶ ἡ ἐσθὴς αὐτή, τὸ δίκτυον. 2) κατ' ἐξοχήν· ὁ περὶ τὸ στῆθος κόλπος τοῦ ἱματίου ἢ τῆς τηβέννου, ἔσθ' ὅτε καὶ ὁ περὶ τὰ γόνατα κόλπος. aurum in sinu gestare, χρυσὸν ἐν τῷ κόλπῳ φέρειν. in sinu alicujus recubare, ἐν τῷ κόλπῳ τινὸς ἀνακεῖσθαι. manum in sinum alicui inserere, τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον τινὶ ἐνείρειν. 3) ποιητ. κοιλία γυναικός. 4) κόλπος, κόλπωμα, κύρτωμα, καμπή. 5) κόλπος θαλάσσης, ἔσθ' ὅτε καὶ ἡ περὶ κόλπον χώρα. 6) τὸ μέσον, ὁ μυχός, τὸ ἐσωτάτω. in sinu urbis, ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως. 7) τὸ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ ἱματίου φερόμενον ἀργύριον, τὸ ἀργύριον, τὸ βαλάντιον. 8) μεταφ. στοργή, θεραπεία, σκέπη, κ.τ.τ.

sīon, (-um), ĭi, οὐ. σίον, (βοτάνη).

sīpărĭum, ĭi, οὐ. (σίπαρος), περιπέτασμα, παραπέτασμα, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ ἐν ταῖς κωμῳδίαις παραπέτασμα, ὃ διεπετάννυτο ἐν ταῖς μεταξὺ σκηναῖς τοῦ δράματος καὶ διέφερε τοῦ aulæum. 2) μεταφ. ἡ κωμῳδία. 3) ἀντὶ τοῦ supparum.

sīpărum ἢ sipharum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ supparum.

sīpo, are, ταὐτὸ τῷ supo.

sīpŏlindrum, i, οὐ. εἶδος ἀρώματος. Πλαῦτος.

sīpōnārĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ siphonarius.

sīpho εἴτε sīphon, ōnis, ἀ. σίφων.

sīphōnārĭus, ĭi, ἀ. ὁ διὰ σίφωνος πυρκαϊὰν σβεννὺς (πυροσβέστης). Ἐπιγρ.

sīphuncŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ sipho), μικρὸς σίφων.

sīpuncŭlus, i, ἀ. Φρόντων, ταὐτὸ τῷ siphunculus.

Sīpontum, i, οὐ ὁ Σιποῦς, οῦντος, πόλις τῆς Ἀπουλίας, ἡ τανῦν Maria di Siponto. Sipontīnus, a, um, Σιπούντιος.

Sīpus, untis, ἀ. καὶ θ. ταὐτὸ τῷ Sipontum.

Sīpўlus, i, ἀ. Σίπυλος, ὄρος μεταξὺ Λυδίας καὶ Φρυγίας κείμενον. Sipylēus καὶ Sipylēĭus, a, um, Σιπυληνός.

sīquando, siquidem, siquis, κ.τ.λ. ταὐτὰ τοῖς si quando, si quidem, si quis, κ.τ.λ.

sĭræum, i, οὐ. σίραιον, ἕψημα. Ἴδε καὶ sapa.

sirbēnus, a, um, συρβηνός.

*sircĭtŭla, æ, θ. εἶδος σταφυλῶν.

sircŭla, æ, θ. εἶδος σταφυλῶν.

Sīrēdon, ŏnis, θ. Σειρηδών, ἀντὶ τοῦ Siren.

siremps καὶ sirempse, (κατὰ Φῆστον ἐκ τοῦ similis re ipsa) ἐξ ἴσου, ἐπίσης, ὁμοίως, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις.

Sīren, ēnis, θ. Σειρήν. Sīrēnes, πληθ. αἱ Σειρῆνες. μεταφ. ἡ Σειρήν, κηλήτειρα. Sīrēnĭus καὶ Sīrēnæus, a, um, Σειρήνιος. 2) sirenes, um, θ. πληθ. αἱ σειρῆνες, εἶδος κηφήνων.

Sīrēnæus, a, um, ἴδ. Siren.

Sīrēnĭus, a, um, ἴδ. Siren.

sīrĭăcus, a, um, (sirius) σείρινος, τοῦ σειρίου.

sīrĭăsis, is, θ. σειρίασις (νόσος).

sīrim, is, it, ταὐτὸ τῷ siverim κ.τ.λ. ἴδ. sino.

sirĭum, ĭi, οὐ. ἀρτεμισία, (βοτάνη).

Digitized by Google

sirĭus, ĭi, ἀ. σείριος ἀστήρ, σείριος. 2) sirius, a, um, σείριος, τοῦ σειρίου.
Sirmĭo, ĭōnis, θ. (Σιρμίων) πόλις ἐπὶ χερσονήσου τῆς λίμνης Βηνάκου, τανῦν Sermione.
Sirmĭum. ĭi, οὐ. Σίρμιον, πόλις Παννονίας πρὸς τῷ ποταμῷ Σάῳ, ἧς ἐρείπια παρὰ τὴν νῦν Μητροβίτσαν.
sirpe, is, οὐ. σίλφιον. φ.
sirpĕa, ταὐτὸ τῷ scirpea, ἴδ. scirpeus
sirpex, ταὐτὸ τῷ hirpex.
sirpĭcŭla, æ, θ. (ἢ μᾶλλον sarpicula, ἐκ τοῦ sarpa) κλαδευτήριον. Κάτων, Οὐάῤῥων. 'Αμφ. γρ.
sirpĭcŭlus, a, um, ταὐτὸ τῷ scirpiculus.
*sirpĭcus, a, um, (sirpe) σιλφιόεις, τοῦ σιλφίου. — Κύριον ὄν. (Σιρπικός).
sirpo, are, ταὐτὸ τῷ scirpo
sirpus, ταὐτὸ τῷ scirpus.
sīrus, i, ἀ. σειρὸς εἴτε σιρὸς (βόθρος εἰς φυλακὴν σίτου).
sīs, χυδαίως ἀντὶ τοῦ si vis, ἴδ. volo. Ἔτι sis ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ suis καὶ sui (ἀντωνυμ.) ὡς καὶ sas καὶ sos εὕρηται ἀντὶ τῶν suas καὶ suos.
Sisăpo, ōnis, θ. ὁ Σισάπων, πόλις τῆς Βαιτικῆς. Τὸ ἐπίθετον· Sisaponensis, e.
sĭsăra, æ, θ. ἐρείκη, τετραέλιξ, τετράλιξ, φ.
Sīsenna, æ, ἀ. Σισέννας, Σισεννᾶς.
sĭser, ĕris, οὐ. σίσαρον, (βοτάνη).
Sīsichthon, ŏnis, ἀ. Σεισίχθων, ἐπίκλησις τοῦ Ποσειδῶνος.
sison agrion. οὐ. ταὐτὸ τῷ peucedanum.
sispes, ἀ. θ. ταὐτὸ τῷ sospes. Φῆστος. Γλωσσ.
sispĭta, æ, θ. ταὐτὸ τῷ sospita. 'Επιγρ.
sissent, συγκοπ. τοῦ sivissent. (siissent) ἴδ. sino. Λίβιος.
sistis, συγκοπ. τοῦ sivistis. 'Αττικός. ἴδ. sino.
sisto, stĭti καὶ stĕti, stătum, ĕre, (sto) aliquem ἢ aliquid, ἵστημί τινα ἤ τι. aciem in littore sistit, τάττει τὸν στρατὸν ἐν τῇ παραλίᾳ. sistere victimam ante aras, ἱστάναι τὸ ἱερεῖον πρὸ τῶν βωμῶν. jaculum alicui in ore sistere. τὸ ἀκόντιον τῷ στόματί τινος ἐμπηγνύναι. 2) παρὰ Ταχίτῳ· ἵστημι, ἱδρύω τι. templum effigiem, tropæa. ναόν, εἰκόνα, τρόπαια. 3) ἵστημι, τίθημι, καθίστημί τινα. aliquem salvum, σῶον καθιστάναι τινά. 4) ἵστημι, ἐφίστημι, ἐπέχω, κατέχω τινὰ ἤ τι. flumen, ἱστάναι, ἐπέχειν ποταμόν. equum, ἱστάναι, ἐπέχειν τὸν ἵππον. legiones, ἱστάναι, ἐφιστάναι τὰ τάγματα. alvum, ἱστάναι τὴν κοιλίαν. lacrimas, ἐπέχειν τὰ δάκρυα labores, παύειν τοὺς πόνους. 5) aliquem, παρέχω, παράγω, παρίστημί τινα εἰς τὸ δικαστήριον. sisti εἴτε se sistere, παρέχειν ἑαυτόν, παραγίγνεσθαι εἰς τὸ δικαστήριον. — se sistere alicui, ἔσθ' ὅτε ἁπλῶς· παραγίγνεσθαί τινι. — 6) οὐδετέρως· ἵστασθαι, ἐφίστασθαι. legio, amnis, τὸ τάγμα, ὁ ποταμὸς ἵσταται, ἐφίσταται. 7) ἕστηκα, ἔμπεδός εἰμι. sisti non potest, σωτηρία οὐκ ἔστι. 8) παραγίγνομαι εἰς κρίσιν. — status, a, um. τεταγμένος, ὡρισμένος, ῥητός. 2) τακτός, περιοδικός.
*sistrātus, a, um, (sistrum) σεῖστρον ἔχων.
sistrum, i. οὐ. σεῖστρον.
sĭsurna, æ, θ. σίσυρνα, σισύρα.
sĭsymbrĭum ĭi, οὐ. σισύμβριον, σίσυμβρον, φ.
Sīsўphēĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ Sisyphius.
Sīsўphĭdes, æ, ἀ. Σισυφίδης.
Sīsўphĭus, a, um, Σισύφιος, Σισύφειος.
Sīsўphus, (-os). i, ἀ. Σίσυφος.
sĭsўrinchĭon, ĭi, οὐ. σισυριγχίον, (βοτ.)
sītănĭus, a, um, σητάνιος. sitanius panis, ὁ σητάνιος ἄρτος.
sītarchĭa εἴτε sītarcĭa, æ, θ. σιταρχία, σιταρκία.
sĭtella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ situla) κληρωτίς, ὑδρία, κληρωτήριον.
Sīthon, ŏnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ Sithonius.
Sīthŏnĭus, a, um, Σιθώνιος, Θρακικός. Sithonii, ĭōrum, ἀ. πληθ. οἱ Σιθώνιοι, Θρᾶκες. Sithŏnis, ĭdis, θ. ἡ Σιθωνίς, Θρακική, Θρᾷσσα.
*sĭtĭcen, ĭnis, ἀ (situs-cano) τυμβαύλης.
sĭtĭcŭlōsus, a, um, (sitis) διψαλέος, διψῶν. 2) συνήθως· δίψιος, διψηρός, ἄνυδρος, ξηρός. 3) διψώδης, διψοποιός.
sĭtĭenter, ἐπίῤ. μετὰ δίψους.
sĭtĭo, īvi, καὶ ĭi, ītum, ire, (sitis) διψῶ. alicujus, τινός. 2) ἐπὶ γῆς καὶ φυτῶν· διψῆν, δίψιον, διψηρόν, ἄνυδρον, ξηρὸν εἶναι. 3) μεταφ. aliquid, διψῆν τινος εἴτε τι, ἐφίεσθαι, ἐπιθυμεῖν, ὀρέγεσθαί τινος. — sitiens, ntis. διψῶν, διψαλέος, δίψιος. 2) δίψιος, διψηρός. ἄνυδρος, ξηρός. 3) μεταφ. διψῶν, ἐφετικός, ἐπιθυμητικός, ὀρεκτικός. alicujus rei, διψῶν τινος. fame, pecuniæ, διψῶν φήμης, ἀργυρίου. populus libertatem sitiens, ἔθνος ἐλευθερίας διψῶν.
sĭtis, is, θ. (ἐν τῷ ἑνικῷ μόνον εὔχρηστον). δίψα, δίψος. exstinguere εἴτε restinguere sitim. σβεννύναι τὴν δίψαν. 2) τὸ δίψιον, ξηρότης, αὐχμός. 3) δίψα, ὄρεξις, ἔφεσις, ἐπιθυμία. μετὰ γενικῆς· s. cruoris, virtutis, δίψα αἵματος, ἀρετῆς.
sĭtistus, a, um, σιτιστός.
sītītes, æ, ἀ. (σιτίτης) εἶδος ἄνθρακος λίθου.

Digitized by Google

sĭtītor, ōris, ἀ. (sitio) alicujus rei, ὁ διψῶν τινος.
sītona, æ, ἀ. σιτώνης.
sītonīa, æ, θ. σιτωνία.
sittăce, ēs, θ. ἡ σιττάκη, ὁ σίττακος, ψίττακος.
sittyba, ταὐτὸ τῷ sillybus.
sĭtŭla, æ, θ. κάλπις, ὑδρία. 2) ταὐτὸ τῷ sitella, ἡ κληρωτίς.
sĭtŭlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ situla.
sĭtus, a, um, ἴδ. sino.
sĭtus, ūs, ἀ. (sino) θέσις, τόπος, τοποθεσία. urbis, θέσις, τόπος πόλεως. loci, θέσις τόπου, τόπος χωρίου. situs maritimi urbium τὸ τὰς πόλεις ἐπὶ θαλάσσῃ κεῖσθαι, αἱ ἐπιθαλάσσιοι τῶν πόλεων ἱδρύσεις. situs partium corporis, ἕδραι τῶν τοῦ σώματος μερῶν. ποιητ. regalis situs pyramidum ἡ βασιλικὴ ἵδρυσις εἴτε κατασκευή, τὰ βασιλικὰ ἱδρύματα εἴτε κτίσματα τῶν πυραμίδων. 2) γῆ, μέρος, κλίμα, τόπος. 3) εὐρώς, ῥύπος, αὐχμός. situm ducere, εὐρωτιᾷν. 4) μεταφ. ὁ εὐρώς, ἡ λήθη, ὁ ἀφανισμός, ὁ μαρασμός.
sĭum, ταὐτὸ τῷ sion.
sīve (πρὸ φωνήεντος καὶ πρὸ συμφώνου) εἴτε seu (πρὸ συμφώνου μόνον). σύνδ. (si-ve) εἴτε, ἐάν τε. sive nox est, sive est vespera, εἴτε νύξ ἐστιν, εἴτε ἑσπέρα. sive volo, seu nolo, εἴτε βούλομαι, εἴτε οὐ βούλομαι. sive cogito, sive scribo, εἴτε σκέπτομαι, εἴτε γράφω. seu maneant, seu proficiscantur, ἐάν τε μένωσιν, ἐάν τε πορευθῶσι. sive—, an, εἴτε —, εἴτε. 2) εἴτε, ἤ. sive—, sive—, εἴτε —, εἴτε —. ἤτοι —, ἤ—. seu (sive) nocte, sive luce, εἴτε νύκτωρ εἴτε μεθ' ἡμέραν, ἤτοι νυκτὸς ἢ ἡμέρας. sive potius, μᾶλλον δέ. miracula narrabant visa sive ex metu credita, θαύματα διηγοῦντο ἰδόντες εἴτε καὶ (ἢ καὶ) ὑπὸ φόβου πιστεύσαντες.
smăragdĭnĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ smaragdinus.
smărăgdĭnus, a, um, σμαράγδινος, σμαράγδειος.
smăragdus, εἴτε zmaragdus, i, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ σμάραγδος.
smăris, ĭdis, θ. σμαρίς, σμάρις, (ἰχθύς).
smectĭcus, a, um, σμηκτικός.
smēgma, ătis, οὐ. σμῆγμα.
smerdălĕos, (us), a, um, σμερδαλέος.
smĭalĭa, ĭorum, οὐ. πληθ. βραχιονιστῆρες. Ἐπιγρ.
†smigma ἀντὶ smegma, ὅπερ ἴδε.
smīla, æ, θ. σμίλη.
smīlax, ăcis, θ. σμίλαξ, (βοτάνη). 2) smilax, ἀ. ὁ σμίλαξ, (δένδρον).
smīlĭon, ĭi, οὐ. (σμίλιον) εἶδος κολλυρίου ἐπικουροῦντος τοῖς ὀφθαλμοῖς.
Smintheus, ĕi καὶ ĕos, ἀ. Σμινθεύς, ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος. Sminthēus, καὶ Sminthĭus, a, um, Σμίνθιος.
Smyrna, æ, θ. Σμύρνα. Smyrnaeus, a, um, Σμυρναῖος, Σμυρναϊκός. Smyrnaei, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Σμυρναῖοι.
Smyrnaeus, a, um, ἴδ. Smyrna.
smyrnĭon, (-ĭum), ĭi, οὐ σμυρνίον, (βοτάνη).
smyrrhiza, æ, θ. μυῤῥίς, (βοτάνη).
smȳrus, i, ἀ. (σμῦρος, σμύραινα) μῦρος ἢ μύρος, (ἰχθύς).
sŏboles, sŏbŏlesco, ταὐτὰ τοῖς suboles, subolesco.
sōbrĭe, ἐπίῤ. (sobrius) νηφαλίως. 2) μεταφ. νηφαλίως, σωφρόνως.
*sōbrĭĕfactus, a, um, (sobrius-facio) σωφρονισθείς.
sōbrĭĕtas, ātis, θ. (sobrius) νηφαλιότης, νῆψις. 2) μεταφ. ἡ νηφαλιότης, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
sōbrīna, æ, θ. (sobrinus) ἀδελφιδῆ.
sobrīnus, i, ἀ. (ἐκ τοῦ soror, ἀντὶ sororinus) ἀδελφιδοῦς.
sōbrĭo, are, (sobrius) νηφάλιον ποιῶ. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
sōbrĭus, a, um, (se-ebrius) ἀμέθυστος, ἄοινος, νηφάλιος, νηφαλέος, νήφων. ποιητ. sobria pocula, ποτήρια νηφάλια, ἄοινα, ὕδατος πλήρη. sobria rura, ἀγροὶ ἄοινοι, οἶνον οὐ φέροντες. 2) μεταφ. νηφάλιος, νηφαλέος, μέτριος, ἐγκρατής. 3) νηφάλιος, νήφων, σώφρων.
*soccātus, a, um, (soccus) ἐμβάδας ὑποδεδεμένος.
*soccĭfer, ĕra, ĕrum, (soccus-fero) μεταφ. κωμικός, κωμῳδογράφος.
soccellus, i, ἀ. καὶ
soccŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ soccus) μικρὰ ἐμβάς.
soccus, i, ἀ. ἐμβάς, πίλινον ὑπόδημα εἴτε ποδεῖον. 2) μεταφ. ἡ κωμῳδία. πρβλ. cothurnus.
sŏcer, ĕri, ἀ. ἑ κ υ ρ ό ς, πενθερός.
sŏcĕra, æ, θ. ταὐτὸ τῷ socrus 2.
sŏcĕrus, i, ἀ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ socer.
sŏcĭa, æ, θ. ἴδ. socius.
sŏcĭabĭlis, e, (socio) κοινωνικός. 2) εὐκόλλητος.
sŏcĭālis, e, (socius) κοινωνικός. 2) συνήθως· συμμαχικός. 3) ποιητ. συζύγιος, γαμήλιος, γαμικός.
*sŏcĭālĭtas, ātis, θ. (socialis) κοινωνία.
*sŏcĭālĭter, ἐπίῤ. κοινωνικῶς.
*sŏcĭātĭo, ĭonis, θ. (socio) κοινώνησις, σύζευξις.
sŏcĭātrix, īcis, θ. (socio) ἡ συζευγνύουσα

Digitized by Google

sŏcĭdus, ταὐτὸ τῷ succidus.
*sŏcĭennus, i, ἀ. (socius) ἑταῖρος.
sŏcĭĕtas, ātis, θ. (socius) κοινωνία. 2) κοινωνία, ἑταιρεία, κοινὸν ἐπιχείρημα. 3) ἑταιρεία, κοινωνία, τουτέστιν οἱ ἑταῖροι, κοινωνοί, οἱ τοῦ αὐτοῦ ἐπιχειρήματος μετέχοντες. 4) συμμαχία. societatem cum aliquo facere εἴτε conjungere, συμμαχίαν πρός τινα ποιεῖσθαι. in societate manere, τῇ συμμαχίᾳ ἐμμένειν, τὴν συμμαχίαν ἐμπεδοῦν. societatem dissolvere, τὴν συμμαχίαν διαλύειν.
sŏcĭo, avi, atum, are, (socius) aliquem ἢ aliquid, συνάπτω, συζεύγνυμί τινα ἢ τι. aliquid cum aliqua re, συνάπτειν τι πρός τι. se alicui vinclo jugali, συζεύγνυσθαί τινι γάμοις. coetus hominum jure sociati, ἀθροίσματα ἀνθρώπων ἀλλήλοις διὰ νόμων κοινωθέντα. 2) aliquid cum aliquo, κοινωνῶ τινός τινι, κοινωνόν τινος ποιῶ τινα. Romulus regnum suum cum Sabinorum rege sociavit, Ῥωμύλος τὴν βασιλείαν τῷ Σαβίνων βασιλεῖ ἐκοινώνησε. dextras sociant, δεξιοῦνται ἀλλήλους.
*sŏcĭŏfraudus, a, um, (socius-fraudo) ἀπατῶν τὸν ἑταῖρον.
sŏcĭus, a, um, (ἴσως ἐκ τοῦ sequor) κοινός. socium regnum, κοινὴ βασιλεία. Augustus socium cum Jove nomen habet, ὁ Σεβαστὸς τὸ ὄνομα κοινὸν τῷ Διὶ ἔχει, κοινωνεῖ τῷ Διὶ τοῦ ὀνόματος. 2) σύμμαχος, συμμαχικός. socia urbs, σύμμαχος εἴτε συμμαχὶς πόλις. socium agmen, σύμμαχον στράτευμα. — οὐσιαστικῶς· socius, ĭi, ἀ. ὁ κοινωνός, ἑταῖρος, μέτοχος. aliquem socium omnium rerum habere, χρῆσθαί τινι κοινωνῷ ἁπάντων τῶν πραγμάτων. socius tori, ὁ τοῦ λέχους κοινωνός, ὁ σύζυγος. socia, θ. ἡ κοινωνός. socia tori, ἡ ἄλοχος, σύζυγος. 2) socius, ĭi, ἀ ὁ σύμμαχος. socii, ἀ. οἱ σύμμαχοι, τὸ συμμαχικόν. aliquem sibi socium asciscere, σύμμαχόν τινα προσλαμβάνειν, λαμβάνειν, ποιεῖσθαι.
sōcordĭa εἴτε sēcordĭa, æ, θ. (socors) ἄνοια, νώθεια, νωθρεία, ἡ τοῦ νοὸς ἀμβλύτης. 2) συνήθως· νώθεια, νωθρεία, ῥαθυμία, ἀμέλεια.
sōcordĭter, ἐπίῤ. (socors) νωθρῶς, ῥαθύμως, ἀμελῶς.
sōcors, rdis, (se-cors) ἀκάρδιος, ἄνους, νωθής, νωθρός, ἀμβλύς. 2) νωθής, νωθρός, ῥᾴθυμος, ἀφρόντιστος.
socra, ταὐτὸ τῷ socrus, 2.
Sŏcrătes, is, ἀ. Σωκράτης. Socratĭcus, a, um, Σωκρατικός. Socratici, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Σωκρατικοί.
Sŏcrătĭcus, a, um, ἰδ. Socrates.
sŏcrŭālis, e, (socrus) τῆς ἑκυρᾶς εἴτε πενθερᾶς, πενθέριος.
socrus, ι, ἀ. ταὐτὸ τῷ socer.
sŏcrus, ūs, θ. (socrus) ἑκυρά, πενθερά.
sŏdălĭcĭārĭus, ĭi, ἀ. (sodalicium), ἑταῖρος, σύντροφος. Ἐπιγρ.
sŏdălĭcĭum, ĭi, οὐ. ἰδ. sodalicius.
sŏdălĭcĭus, (-tius) a, um, (sodalis) συνουσιαστικός, ἑταιρεῖος. — sodalicium, ĭi, οὐ. συνουσία, συντροφία, ἑταιρεία. 2) συσσίτιον. 3) παράνομος ἑταιρεία.
sŏdālis, e, (ἴσως ἐκ τοῦ sedeo, ἢ συγγενὴς τοῦ ἔτης). σύντροφος, ἑταιρεῖος. — sodalis, ἀ ὁ σύντροφος, συνουσιαστής, ἑταῖρος, σύσσιτος. 2) ἑταῖρος ἱερατικῆς ἑταιρείας. 3) ἑταῖρος παρανόμου ἑταιρείας.
sŏdālĭtas, ātis, θ. (sodalis) συντροφία. συνουσία, ἑταιρεία. 2) ἱερατικὴ ἑταιρεία, 3) παράνομος ἑταιρεία, 4) συσσίτιον.
sŏdālĭtĭārĭus, ĭi. καὶ sodalitiaria, æ, θ. ταὐτὸ τῷ sodalis. Ἐπιγρ.
sŏdālĭtĭum, sodalitius, ἰδ. sodalicius.
sōdes, (κατὰ κρᾶσιν ἐκ τοῦ si-audes ἀντὶ audies, ὥς φησι Κικέρων). εἰ βούλει (ἀκοῦσαι), εἴ σοι φίλον, φέρε, δή. dic sodes mihi, εἰπέ μοι εἰ βούλει, φέρε εἰπέ μοι. i, sodes intra, ἴθι δὴ ἔσω. mane dum sodes, μένε εἰ βούλει. o sodes, ὦ φίλε, ὦ τάν.
Sŏdŏma, ōrum, οὐ. πληθ. Sodoma, æ, θ. Sodomum, i, οὐ. ἐν. Sodomi, orum, ἀ. πληθ. τὰ Σόδομα. Sodomītæ, ārum, ἀ. Σοδομῖται. Sodomitĭcus, a, um, Σοδομιτικός.
Sogdĭāni, ōrum, ἀ. πληθ. Σογδιανοί.
sōl, sōlis, ἀ. ἥλιος. occidens, ὁ δυόμενος, καταδυόμενος ἥλιος. oriens εἴτε surgens, ὁ ἀνατέλλων εἴτε ἀνίσχων ἥλιος. præcipitans, ὁ καταφερόμενος ἥλιος. 2) ἥλιος, τὸ τοῦ ἡλίου φῶς. in sole ponere aliquid, ἡλιάζειν, ἡλιοῦν τι. soles, ἀ. πληθ. οἱ ἥλιοι, αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες, τὸ τοῦ ἡλίου πῦρ. 3) ποιητ. ὁ ἥλιος, ἡ ἡμέρα. παρὰ Νεμεσιανῷ ἅπαξ καὶ ὁ ἐνιαυτός. 4) solis gemma, ἄγνωστον λιθάριον. 5) Sol, ἀ. ὁ Ἥλιος. Σημ. οἱ Ῥωμαῖοι τὸν Ἥλιον τὸν αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι εἶναι ἡγοῦντο. Ἐν ἐπιγραφαῖς· dies solis, ἡ ἡμέρα τοῦ ἡλίου, ἡ παρὰ τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς· dies Dominicus, ἡ Κυριακή.
sōlæ, ἀρχαία γενικὴ καὶ δοτικὴ θ. τοῦ solus.
sōlāgo, ĭnis, θ. (sol) ἡλιοτρόπιον, (βοτάνη).
sōlāmen, ĭnis, οὐ. (solor) παραμύθιον, παρηγόρημα. Α. ποιητική.

Digitized by Google

*sōlāmentum, i, οὐ. (solor) ταὐτὸ τῷ solamen.
sōlānĕus, a, um, ἡλιομανής (;) Θεοδ. Πρισκιανός.
sōlānum, i, οὐ. ὁ, ἡ στρύχνος, τὸ στρύχνον, φ.
sōlānus, i. ἀ. (sol) ὑπον. ventus, ὁ ἀπηλιώτης. Οὐϊτρούβιος, ἀμφ. γρ. ταὐτὸ τῷ subsolanus.
sōlāris, e. (sol) ἡλιακός. solaris herba, τὸ ἡλιοτρόπιον.
sōlārĭum, ĭi, οὐ (sol ἡλιοτρόπιον, σκιαθήρας. 2) ὡρολόγιον. 3) τὸ ἡλιακόν, ἡλιαστήριον.
sŏlārĭum, ĭi, οὐ. (solum) ὑπον. vectigal, ὁ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, οἰκοπέδου, ἀγροῦ, κ.τ.τ. φόρος, ὁ ἔγγειος φόρος
sōlārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ solaris. Πλίνιος.
sōlātĭo, ĭōnis, θ. ἡλίωσις. Ἑτέρα γραφὴ solicatio.
*sōlātĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ solatium) μικρὸν παραμύθιον εἴτε παρηγόρημα.
sōlātĭum, ĭi, οὐ. (solor) παραμύθιον, παρηγόρημα, παραμυθία, παρηγορία, παράκλησις.
sōlātor, ōris, ἀ. παραμυθητής, παρήγορος, παρακλήτωρ.
sōlātum, i, οὐ. (sol) ἡλιοκαΐα, ἡλίωσις. Ἀφράνιος.
sōlātus, a, um, (sol) ἡλιόβλητος, ἡλιοβόλος.
sōlātus, a, um, ἴδ. solor.
sōlātus, a, um, ἴδ. solo.
soldum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ solidum, ἴδ. solidus.
soldūrĭus, ĭi, ἀ. (Κελτικὸν ὄνομα) εἷς τῶν τοῦ ἱεροῦ λόχου, ὁ εὐχωλιμαῖος, = devotus ad mortem. Καῖσαρ, bel. gal. 3, 22.
soldus, a, um, ταὐτὸ τῷ solidus.
soldus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ solidus περὶ τὸ τέλος.
sŏlĕa, æ, θ. (solum) σάνδαλον, σανδάλιον, ὑπόδημα, κρηπίς. 2) ὑποζύγιον, ὑπόδημα, ἔσθ' ὅτε καὶ ὄνυξ ἢ ποὺς ὑποζυγίου. 3) εἶδος ἐλαιοτριβείου. 4) βούγλωσσος (ἰχθύς).
sŏlĕāris, e, (solea) solearis cella ἐκαλεῖτο οἴκημά τι τοῦ βαλανείου, ἔνθα οἱ λουσάνοι διέτριβον, σάνδαλα ἀντὶ χαλτίων ὑποδεδεμένοι.
sŏlĕārĭus, ĭi, ἀ (solea) ὑποδηματοῤῥάφος.
sŏlĕātus, a, um, (solea) σάνδαλα ὑποδεμένος.
sōlemnis, solemnitas, κ.τ.τ. ἴδ. solennis, κ.τ.λ.
sōlen, ēnis, ἀ. σωλήν, εἶδος ὀστρακοδέρμων.
solenne, is, οὐ. καὶ πληθ. solennia, ĭum, ἴδ. solennis. 2.
sōlennis εἴτε solemnis, e, νομιζόμενος, νόμιμος, εἰθισμένος, εἰωθώς, συνήθης. Romæ diu fuit solenne, mane vigilare etc., ἐν Ῥώμῃ πολὺν χρόνον ἐνομίζετο (ἔθος ἦν), πρωῒ ἐγρηγορεῖν. solenne mihi est εἴτε solenne habeo hoc facere, εἴωθα τοῦτο ποιεῖν. mos inter cetera solennia manet, τὸ ἔθος μένει ἐν τοῖς ἄλλοις νομίμοις εἴτε νομιζομένοις. 2) καθ' ἱερὸν νόμον νομιζόμενος, νομιζόμενος, νόμιμος. solennia sacra, τὰ νομιζόμενα ἱερά, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ ἐνιαύσια καὶ δημοτελῆ ἱερά. solennes ludi, οἱ ἑορταστικοὶ εἴτε πανηγυρικοὶ ἀγῶνες. funeris solenne, τὰ περὶ τὴν κηδείαν νομιζόμενα. solennia Isidis, ἡ τῆς Ἴσιδος ἐνιαύσιος ἑορτὴ εἴτε πανήγυρις. solennia triumphi, ἡ τοῦ θριάμβου ἑορτή.
sōlennĭtas, εἴτε sōlemnĭtas, ātis, θ. τὸ νομιζόμενον. 2) τὸ πανηγυρικόν, ἑορταστικόν, μεγαλοπρέπεια.
sōlennĭter εἴτε sōlemniter, ἐπίῤ. (solennis) κατὰ τὰ νομιζόμενα, κατὰ τὰ εἰωθότα, εἰωθότως. 2) κατὰ τὰ ἱερὰ νόμιμα, κατὰ τὰ νομιζόμενα, νομίμως. 3) ἑορταστικῶς μεγαλοπρεπῶς, μεγαλομερῶς.
*sōlennĭtus, ἐπίῤ. (solennis) ἑορταστικῶς, πανηγυρικῶς.
sŏlĕo, are, (solea) κρηπιδόω. Διοκλητιανοῦ ἔδικτον.
sŏlĕo, ĭtus sum, ēre, εἴωθα, εἴθισμαι, mentiri solet, εἴωθε ψεύδεσθαι, εἴθισται ψευδολογεῖν. hoc Athenis accidere est solitum, τοῦτο ἐν Ἀθήναις συμβαίνειν εἰώθει εἴτε ἔθος ἦν. quod dici solet, τὸ λεγόμενον. ut solent, ὥσπερ εἰώθασι. solens, ὡς εἴωθα, κατὰ τὸ εἰωθός. 2) σπάν. solere cum aliquo, συνοικεῖν τινι. — solitus, a, um, εἰωθός, εἰθισμένος, συνήθης. solitum, οὐ. τὸ εἰωθός, ἡ συνήθεια, τὸ σύνηθες. ex solito, κατὰ τὸ εἰωθός. præter solitum, παρὰ τὸ εἰωθός, παρὰ τὸ σύνηθες. solito formosior, εὐειδέστερος τοῦ εἰωθότος, διαφερόντως εὐειδής.
sōlers, εἴτε sollers, rtis, (sollus-ars) πάντεχνος, πολύτεχνος, ἔντεχνος, πολυμήχανος, ἐπινοητικός, ἀγχίνους. in aliqua re καὶ ποιητ. alicujus rei, ἔντεχνος περί τι, ἔμπειρός τινος, ἐντρεχὴς ἔν τινι. 2) ἐπιστρεφής, ἐπιμελής, δραστήριος, φιλόπονος.
sōlerter εἴτε sollerter, ἐπίῤ. ἐντέχνως, ἀγχίνως, ἐμπείρως.
sōlertĭa καὶ sollertĭa, æ, θ. (solers) πολυτεχνία, ἐντεχνία, πολυμηχανία, ἀγχίνοια, ἐντρέχεια.

Digitized by Google

Sŏli εἴτε Solœ, orum, ἀ. πληθ. Σόλοι, πόλις Κύπρου καὶ πόλις Κιλικίας.
sŏlĭar, āris, οὐ. προσκεφάλαιον ἕδρας. Οὐάῤῥων. Ἀμφ. γρ.
sŏlĭāris, e, ταὐτὸ τῷ solearis. soliaria cella. δωμάτιον βαλανείου. Σπαρτιανός.
sŏlĭārĭus, ĭi, ἀ. θρονοποιός. Ἐπιγρ. (ἢ ὁ βαλανεῖα κατασκευάζων;)
sōlĭcănus, a, um, (solus-căno) μονῳδός.
sōlĭcātĭo, ĭōnis, ἡλίωσις. Ἑτέρα γραφὴ solatio.
sŏlĭcismus, i, ἀ. ἀντὶ τοῦ soloecismus, ὅπερ ἴδε.
sŏlĭcĭto, solicitus, κ. τ. τ. ταὐτὰ τοῖς sollicito, κ.τ.τ.
*sŏlĭdāmen, ĭnis, οὐ. (solido) στερέωμα.
*sŏlĭdamentum, i, οὐ. (solido) στερέωμα.
sŏlĭdātio, ĭōnis, θ. (solido) στερέωσις.
sŏlĭdātrix, īcis, θ. ἡ στερεοῦσα.
sŏlĭde, ἐπίῤ. στερεῶς, στεῤῥῶς. 2) ἐμπέδως, βεβαίως, σφόδρα, πάνυ. id solide scio, τοῦτο ἐμπέδως οἶδα.
sŏlĭdesco, ĕre, (solidus) στερεοῦμαι, στεῤῥοῦμαι.
sŏlĭdĭpes, ĕdis, μονόχηλος. Πλίνιος.
sŏlĭdĭtas, ātis, θ. στερεότης, στεῤῥότης Κικερ. 2) παγιότης, μονιμότης. 3) δικαστ. ἀλληλεγγύη. Κόδιξ. 4) ὁλότης. Κόδιξ.
sŏlĭdo, avi, atum, are, aliquid, στερεῶ, στεῤῥῶ τι.
sŏlĭdus, a, um, (solum) ἔμπεδος, στερεός, στεῤῥός. μεταφ. ἔμπεδος, στερεός. στεῤῥός. ἀκίνητος. mens solida, ἔμπεδος εἴτε ἀτάρακτος ψυχή. 2) στερεός, στεῤῥός, πάγιος, πυκνός. solida corpora, στερεὰ σώματα. solida terra, στερεὰ γῆ, ἡ στεῤῥά. ἐν τῇ γεωμετρίᾳ· solida forma, τὸ στερεὸν σχῆμα. 3) ὅλος, ἀκέραιος. solidum, i, οὐ. τὸ ὅλον ἀργυρίου ποσόν. 4) βέβαιος, ἀληθής, ἀληθινός, ὄντως ὤν. 5) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων· solidus, i, ἀ. καὶ soldus, i, ἀ. χρυσοῦν τι νόμισμα, ὁ χρυσοῦς, (ὅθεν τὸ σολδί).
sōlĭfer, ĕra, ĕrum, (sol-fero) φέρων τὸν ἥλιον, ἀνατολικός.
solĭferrĕum εἴτε solliferreum, i, οὐ. (sollum-ferreus) ὁλοσίδηρον βέλος.
sōlĭfŭga, æ, ταὐτὸ τῷ solipuga.
*Sōlĭgĕna, æ, θ. (Sol-gigno) ὁ ἐξ Ἡλίου γεγονώς, (Ἡλιάδης).
sōlĭlŏquĭum, ĭi, οὐ. (solus-loquor) μονολογία.
*sŏlĭno, ταὐτὸ τῷ consulo. Οὐάῤῥων παρὰ Φήστῳ.
*sŏlĭnunt, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ solent, ἴδ. soleo. Φῆστος.
Solīnus, i, ἀ. Σωλῖνος.
solĭpūga, ἡ solĭpunga, æ, θ. (sol ἢ μᾶλλον solum-pungo) εἶδος ἰοβόλου μυίας ἢ μύρμηκος.
sōlisternĭum ἢ sollisternĭum, ταὐτὸ τῷ sellisternium.
sŏlistĭmum tripudium, (solum) οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ αἴσιος τῶν ἱερῶν ἀλεκτορίδων οἰωνός.
sōlĭtānæ cochleae, θ. πληθ. εἶδος κοχλιῶν τῆς Λιβύης. (ἴσως ἐκ τοῦ promontorium Solis, οὕτως ἐκλήθησαν).
*sŏlĭtānĕus, a, um, (soleo) εἰωθώς, εἰθισμένος, συνήθης. Ἴδ. καὶ τὸ ἑξῆς.
*sōlĭtanĕus, a, um, (solus) χωριστός, ἴδιος.
sōlĭtārĭus, a, um, (solus) μοναδικός, μονάζων.
sōlĭtas, ātis, θ. τὸ μονάζειν, ἡ ἐρημία.
*sōlĭtātim, ἐπίῤ. (solitas) μονάδην, κατὰ μόνας.
sōlĭtaurīlĭa, ĭum, οὐ. πληθ. ταὐτὸ τῷ suovetaurilia.
sŏlĭte, ἐπίῤ. (soleo) εἰωθότως, κατὰ τὸ εἰωθός.
*sŏlĭto, avi, are, (θαμιστ. τοῦ soleo) εἴωθα.
sōlĭtūdo, ĭnis, θ. (solus) ἐρημία, ἔρημος τόπος. 2) ἐρημία, ὀρφανία, χηροσύνη, ἀμηχανία, ἀπορία, κ.τ.τ.
sŏlĭtum, i, οὐ. ἴδ. soleo.
sŏlĭtus, a, um, ἴδ. soleo.
sŏlĭum, ĭi, οὐ. θρόνος, κατ' ἐξοχὴν δὲ βασιλικὸς θρόνος. 2) μεταφ. θρόνος, ἡγεμονία, βασιλεία. 3) σορός, θήκη, (μάλιστα ἡ μεγαλοπρεπὴς θήκη). 4) πύελος, ἔμβασις, (ἐν βαλανείῳ).
sōlĭvăgus, a, um, (solus-vagor) μονοστιβής, μόναυλος. 2) μονάζων, μοναδικός.
sollemnis, solemnitas, κ.τ.τ. ταὐτὰ τοῖς solennis.
sollers, sollerter, sollertia, ταὐτὰ τοῖς solers, κ.τ.λ.
sollĭcĭtātĭo, ĭōnis, θ. (sollicito) παροξυσμός, ἐρεθισμός. 2) πείρασις, πειρασμός.
sollĭcĭtātor, ōris, ἀ. (sollicito) πειραστής.
sollĭcĭte, ἐπίῤ. ἀδημόνως, περιφόβως. 2) μεριμνητικῶς, ἀκριβῶς. 3) ὑπερακριβῶς, περιέργως.
sollĭcĭto, avi, atum, are, (sollicitus) aliquem ἢ aliquid, διακινῶ, ἀνακινῶ τινα ἤ τι. ferro humum, τῷ σιδήρῳ (τῷ ἀρότρῳ) κινεῖν εἴτε στρέφειν τὴν γῆν. alvum, κινεῖν, λύειν τὴν κοιλίαν. 2) μεταφ. διακινεῖν, δονεῖν, ταράττειν, διαταράττειν τινά. civitatem, ταράττειν, δονεῖν τὴν πολιτείαν. pacem, ταράττειν τὴν εἰρήνην. stomachum, ἐρεθίζειν τὸν στόμαχον. aliquid me sollicitat, ἀνιᾷ εἴτε ταράττει μέ τι. sollicitor, ἀνιῶμαι,

Digitized by Google

ἀδημονῶ. 3) παρορμῶ, παροτρύνω, ἀναπείθω τινά. ad aliquid faciendum, ποιῆσαί τι. aliquam donis, πειρᾶν τινα (γυναῖκα) δώροις.
sollĭcĭtūdo, ĭnis, θ. μέριμνα, ἀδημονία, φροντίς.
sollĭcĭtus, a, um, (sollus-cieo) διατεταραγμένος, δονούμενος, διακινούμενος. 2) μεταφ. ἔμφροντις, πολυμέριμνος, ἀδήμων. aliquem sollicitum habere, μέριμναν ἐμποιεῖν τινι, διαταράττειν τινά. sollicitum esse, μεριμνᾶν, ἀδημονεῖν, ἀγωνιᾶν.
sollĭferrĕum, ταὐτὸ τῷ soliferreum.
sollisternĭum, sollistĭmum, ταὐτὰ τοῖς solisternĭum, solistĭmum.
sollus, a, um, ὅλος, (κατὰ τὴν τῶν Ὀσκων διάλεκτον).
sōlo, avi, atum, are, (solus) aliquid, ἐρημῶ τι. Λ. ποιητ.
sōlo, āre, ταὐτὸ τῷ solor. Πρισκιανός.
Sŏlo, ōnis, ἴδ. Solon.
Sŏlœ, ἴδ. Soli.
sŏlœcismus, i, ἀ. σολοικισμός.
sŏlœcista, æ, ἀ. σολοικιστής.
sŏlœcum, i, οὐ. τὸ σόλοικον, σολοικισμός.
Sŏlon, εἴτε Solo, ōnis, ἀ. Σόλων.
Solonĭum, ĭi, οὐ. καὶ Solonius, ager, ἀ. πεδίον τῆς Λανουβίνης χώρας.
sōlor, atus sum, ari, aliquem, παραμυθοῦμαι, παρηγορῶ τινα. aliquem verbis amicis, παραμυθοῦμαί τινα φιλικοῖς λόγοις. aliquid, παραμυθοῦμαι, πραΰνω, κουφίζω τι.
sŏlox, ōcis, παχύς. solox lana, τὸ παχὺ ἔριον, ὁ μαλλός. 2) νεόποκος, pecus, ἄποκος ὄϊς.
solpūga, æ, ταὐτὸ τῷ solipuga.
solsĕquĭum, ĭi, οὐ. (sol-sequor) ἡλιοτρόπιον.
solstĭtĭālis, e, (solstitium) τῆς θερινῆς τροπῆς. solstitialis dies, ἡ τῆς θερινῆς τροπῆς ἡμέρα. solstitialis orbis εἴτε circulus, ὁ τροπικὸς κύκλος τοῦ Καρκίνου. 2) θερινός. 3) ἡλιακός. solstitialis annus, ὁ ἡλιακὸς ἐνιαυτός. solstitialis plaga, τὸ μεσημβρινὸν εἴτε νότιον κλίμα.
solstĭtĭum, ĭi, οὐ. (sol-sisto) ἡλίου τροπή. æstivum, αἱ θεριναὶ τροπαί. hibernum εἴτε brumale, αἱ χειμεριναὶ τροπαί. 2) κατ' ἐξοχήν, ἡ θερινὴ τροπή· αἱ θεριναὶ τροπαί. 3) θερινὴ ὥρα, θέρος.
sŏlŭam, ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ solvam, ἴδ. solvo.
sŏlūbĭlis, e, (solvo) λυτός, λύσιμος. 2) λυτικός, λυτήριος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sŏlŭi, ποιητ. ἀντὶ τοῦ solvi, ἴδ. solvo.
sŏlŭi, ἀρχ. παρακειμ. τοῦ soleo.
sōlum, ἐπίρ. ἴδ. solus.
sŏlum, i, οὐ. (ἴσ. ἐκ τοῦ ἕδος, τροπῇ τοῦ δ εἰς λ, ὡς ἐν τοῖς Ulyxes καὶ lacryma). ἔδαφος, δάπεδον, (γῆς, οἰκίας, κ. τ. τ.) domum solo aequare, ἐδαφίζειν, κατεδαφίζειν οἰκίαν. agri solum, ἀγροῦ ἔδαφος. stagni, πυθμὴν εἴτε βυθὸς λίμνης. fossae, πυθμήν, πύνδαξ τάφρου. ponti, πόντου πλάτη, θαλάσσης πεδίον. 2) ἔδαφος, γῆ, τόπος, χώρα. patrium solum εἴτε patriæ solum, πατρία γῆ, πατρίς. solum vertere, ἀποδημεῖν, μετανίστασθαι. 3) γῆ. solum siccum, αὐχμηρὰ γῆ. incultum, χέρσος γῆ, ἡ χέρσος. 4) ἔγγειον κτῆμα, ἔγγειος κτῆσις, τὰ ἔγγεια. 5) πέλμα, πτέρνα, (ποδὸς καὶ ὑποδήματος).
solum, καὶ sōlummŏdo, ἐπίρ. (solummodo) μόνον.
Sŏluntīnus, a, um, ἴδ. Solus.
sōlus, a, um, μόνος. (ἀρχαϊκῶς καὶ ἐν ἐπιγρ. εὕρηνται γενικαὶ μὲν soli (ἀρσ.) καὶ solae (θηλ.) δοτικὴ δὲ ἡ solo (ἀρσ.) — solus ex (de) omnibus, inter omnes, omnium, μόνος ἐκ πάντων, ἐν πᾶσι, πάντων. solus per se, μόνος αὐτὸς καθ' ἑαυτόν. solum unum hoc, αὐτὸ τοῦτο μόνον. centum solos dies vivere, ἑκατὸν μόνον ἡμέρας ζῆν, οὐ ζῆν εἰ μὴ ἑκατὸν ἡμέρας. 2) μόνος, ἔρημος, καταλελειμμένος, ἐκλελειμμένος. solum, ἐπίρ. μόνον. non solum —, sed etiam, κ.τ.τ. ἴδ. sed.
Sŏlus, untis, θ. Σολοῦς, πόλις τῆς Σικελίας, τανῦν Castello di Solanto. Soluntīnus, a, um, Σολούντιος, Σολουντῖνος. Soluntini, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Σολούντιοι, Σολουντῖνοι.
sŏlūte, ἐπίρ. λελυμένως, ἐλευθέρως. 2) εὐχερῶς, εὐμαρῶς. 3) λελυμένως, ἀνειμένως, χαλαρῶς, ἀμελῶς. 4) ἀκολάστως.
*solūtĭlis, e, (solvo) λυτός, λύσιμος.
sŏlūtim, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ solute.
sŏlūtĭo, ĭōnis, θ. (solvo) λύσις. 2) stomachi, ventris, παράλυσις στομάχου, κοιλίας. 3) λύσις (ὀφειλήματος), ἀπότισις, ἔκτισις. 4) λύσις, ἀνάλυσις, ἐξήγησις.
sŏlūtor, ōris, ἀ. (solvo) λυτήρ, ὁ λύων. 2) ὁ λύων, ἀποτίνων (τὸ ὀφείλημα). Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sŏlūtrix, īcis, θ. ἡ λύτειρα. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sŏlūtus, a, um, ἴδ. solvo.
solvo, solvi, sŏlutum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, λύω τινὰ ἤ τι. catenas, τὰ δεσμά. aliquem, λύειν τινὰ (ἐκ τῶν δεσμῶν). retinacula navis, λύειν πρυμνήσια. crines, λύειν κόμην. zonam, ζώνην. epistolam, ἐπιστολήν. pontem, γέφυραν. nivem, λύειν, διαλύειν, τήκειν τὴν χιόνα. ventrem, λύειν, κινεῖν τὴν

Digitized by Google

κοιλίαν. vires, membra, λύειν, παραλύειν τὴν ῥώμην, τὰ μέλη. solvi morte, καὶ ἁπλῶς solvi, λύεσθαι, ἀποθνήσκειν. solvere coetum, διαλύειν τὸν σύλλογον. ora, ἀνοίγειν τὸ στόμα. — solvere ancoram, λύειν, αἴρειν, ἀνασπᾶν τὴν ἄγκυραν. navis solvitur (ἐνίοτε καὶ solvi) e portu, ἡ ναῦς ἀνάγεται. mercator solvit Alexandriā, ὁ ἔμπορος ἀνήχθη ἐξ Ἀλεξανδρείας. 2) aliquem aliqua re, λύω, ἀπολύω τινά τινος εἴτε ἀπό τινος. aliquem curā, metu, λύειν, ἀπολύειν τινὰ τῆς φροντίδος, τοῦ φόβου εἴτε ἀπὸ τῆς φροντίδος, ἀπὸ τοῦ φόβου. aliquem caede, καθαίρειν τινὰ τοῦ φόνου. Οὕτω καὶ solvere legibus, λύειν τῶν νόμων, ὥστε τὸν λελυμένον ἐλεύθερον εἶναι ἀπὸ πάσης ἀναγκαίας νομίσεως. Δίων Κάσ. me tener solvet vitulus, ἁπαλὸς μόσχος ἀπολύσει ἐμὲ τῆς εὐχῆς, μόσχον ὑπὲρ τῆς εὐχῆς θύσω. 3) λύω, ἀναλύω, ἐξηγοῦμαί τι. aenigma, αἴνιγμα. versum, ἀναλύειν στίχον εἰς πεζὸν λόγον. πρβλ. «οὐκέτι ποιητής, ἀλλὰ λύσας τὸ μέτρον». Εὐστάθ. εἰς Διονύσ. περιηγ. 4) λύω, καταλύω, ἀναιρῶ τι. morem, ἔθος. 5) λύω, ἐκτίνω, ἀποτίνω, ἀποδίδωμί τι. pecuniam, τὸ ἀργύριον. pretium, τὴν τιμήν. non sum solvendo εἴτε ad solvendum, οὐκ ἔχω ἀποδοῦναι. vota solvere, ἀποδοῦναι εὐχάς. fidem, ἐμπεδοῦν τὴν πίστιν, πληροῦν τὴν ὑπόσχεσιν. injuriam, τίνειν, ἐκτίνειν τὴν ἀδικίαν. σπαν. solvere aliquem, ἐκτίνειν τινὶ τὸ ὀφείλημα. — ἐπιθετικῶς· solutus, a, um. λυτός. crines soluti, λυτή, ἄνετος κόμη. soluta terra, ἀραιά, μανὴ γῆ. solutus a cupiditatibus, λελυμένος ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν, ἐλεύθερος, ἀπηλλαγμένος ἐπιθυμιῶν. ποιητ. solutus operum, ἀντὶ τοῦ operibus, ἀπηλλαγμένος ἔργων. 2) solutus in dicendo εἴτε ad dicendum, πρόχειρος πρὸς τὸ λέγειν. 3) ἀνειμένος, ῥᾴθυμος, ἄφροντις. 4) ἄνετος, ἀκόλαστος, ἀχαλίνωτος. 5) oratio soluta, ὁ πεζὸς λόγος.

Sŏlўma, ōrum, οὐ. πληθ. ταὐτὸ τῷ Hierosolyma, Σόλυμα, Ἱεροσόλυμα.

somnĭālis, e, (somnium) ἐνύπνιος.

somnĭātor, ōris, ἀ. (somnio) νυπνιαστής, ὀνειροπόλος.

somnĭcŭlōse, ἐπίρ. ὑπναλέως, νυσταλέως, νυσταχτικός.

somnĭcŭlōsus, a, um, ὑπνώδης, ὑπνώττων, ὑπναλέος, νύσταλος, νυσταλέος. 2) ναρκωτικός.

somnĭfer, ĕra, ĕrum, (somnum-fero) ταὐτὸ τῷ somnificus.

somnĭfĭcus, a, um, (somnum-facio) ὑπνοποιός, ὑπνοφόρος, ὀκνωτικός. 2) ναρκωτικός.

somnĭger, ĕra, ĕrum, ταὐτὸ τῷ somnifer.

somnĭo, avi, atum, are, (somnĭo) ὀνειροπολῶ, ἐνυπνιάζω. aliquid, ὀνειρώττειν τι, ἐν ὕπνῳ ἰδεῖν τι. de aliqua re, ὀνειρώττειν περί τινος. 2) μεταφ. aliquid, ὀνειρώττειν, ὀνειροπολεῖν τι, μάταιόν τι φαντάζεσθαι.

somnĭor, ari, ταὐτὸ τῷ somnio. Πετρώνιος.

somnĭōsus, a, um, ὀνειρώδης, κάθυπνος.

somnĭum, ĭi, οὐ. (somnus) ἐνύπνιον, ὄνειρον, ὄναρ, ὄνειρος. somnia videre, ἐνύπνια εἴτε ὀνείρατα ἰδεῖν. interpretes somniūm (τουτέστι somniorum), οἱ ὀνειροχρίται. per somnia loqui, ἐν ὀνείροις, ὄναρ, ἐν ὕπνῳ λέγειν. 2) μεταφ. τὸ ὄναρ. μάταιον πλάσμα εἴτε φάσμα, ψευδὴς δόξα, κ.τ.τ. 3) Somnia, πληθ. Ὄνειροι, (οἱ τῶν ὀνείρων θεοί).

*somnŏlentĭa εἴτε somnŭlentia, æ, θ. ὑπνωδία.

somnŏlentus εἴτε somnŭlentus, a, um, (somnus) ὑπνώδης, ὑπναλέος.

somnōrĭnus, a, um, ταὐτὸ τῷ somnurnus. Ἀμφ. γρ.

*somnurnus, a, um, (somnus) ἐνύπνιος, φαντασιώδης.

somnus, i, ἀ. ὕπνος. somnum capere, ὕπνον λαμβάνειν, ὕπνου τυγχάνειν, καθεύδειν. e somno aliquem excitare, suscitare, ἐξ ὕπνου ἐγείρειν τινά. somno connivere, νυστάζειν. in somnis, per somnum, ἐν ὕπνῳ, καθ' ὕπνον. 2) ποιητ. ὕπνος, νύξ. 3) ἀΐδιος ὕπνος, θάνατος. 4) ὕπνος, ἀδράνεια, ἀργία. 5) ἡσυχία, ἠρεμία, νηνεμία. 6) Somnus, i, ἀ. ὁ Ὕπνος (θεός).

somphos (σομφός) ἡ spongos, i, θ. κολοχυνθίς, ἀγρία κολοκύνθη. Πλίνιος. Ἀμφ. γρ.

sompnus, γραφὴ ἑτέρα τοῦ somnus.

*sŏnābĭlis, e, (sono) ἠχώδης.

sŏnax, ācis, ἠχήεις, ἠχώδης, ἠχέτης.

sonchus, (-os), i, ἀ. σόγχος, σόγκος, (β.)

sŏnĭpes, ĕdis, (sonus-pes) ἠχόπους, ποδίκροτος, ποδοκτυπῶν. ποιητ. sonipes, ὁ ἵππος.

*sŏnĭto, are, (θαμιστ. τοῦ sono) συνεχῶς ἠχῶ εἴτε ᾄδω, τερετίζω. Ἀμφ. γρ.

sŏnĭtus, ūs, (ἀρχαϊκ. i) ἀ. (sono) ἠχή, ἦχος. tubae, φθόγγος σάλπιγγος. pedum, κτύπος, δοῦπος ποδῶν. forum, δοῦπος, ψόφος θύρας. armorum, δοῦπος, ψόφος ὅπλων. convivarum, θόρυβος, βοὴ συμποσιαζόντων.

sŏnĭvĭus, a, um, (sonus) tripudium

sonivium, ὁ κτύπος τοῦ καταπίπτοντος σίτου ἐκ τοῦ στόματος τῶν ἱερῶν ὀρνίθων.
sŏno, ŭi, ĭtum, (σπάν. ātum), are, ἠχῶ, φθέγγομαι. tympana sonant, τὰ τύμπανα ἠχεῖ. mare sonat, ἡ θάλασσα ἠχεῖ, βρέμει, δουπεῖ. avis sonat, ἡ ὄρνις φθέγγεται, ᾄδει. fons sonat, ἡ πηγὴ καχλάζει. classica sonat, τὸ πολεμικὸν φθέγγεται, αἱ σάλπιγγες φθέγγονται τὸ πολεμικόν. arcus sonat, τὸ τόξον κέκληγεν, ἠχεῖ, (κλάγξε, λίγξε βιός). postes sonant, ἡ θύρα δουπεῖ, ψοφεῖ. 2) aliquid, ἠχῶ, φθέγγομαί τι. tale sonat populus, τοιαῦτα φθέγγεται, βοᾷ ὁ λαός. Cotta sonabat contrarium, ὁ Κόττας ἐφώνει, ἐφθέγγετο εἴτε ἔλεγε τἀναντία. Sibylla sonat aliquid, ἡ Σίβυλλα φθέγγεται, ᾄδει τι. sonare carmina, ἠχεῖν, ᾄδειν ποιήματα. 3) δηλῶ τι. furem, τὸν κλέπτην. haec unum sonat, ταῦτα ταὐτὰ δηλοῖ. ἐπιθετικῶς· sonans, ntis, ἠχώδης.
sŏno, ĕre, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ sono, are.
sŏnor, ōris, ὁ. (sono) ταὐτὸ τῷ sonitus, σπανιώτερον δὲ καὶ μᾶλλον παρὰ ποιηταῖς εὔχρηστον
*sŏnōre, ἐπίῤ. ἠχωδῶς, λιγυρῶς.
sŏnōrĭtas, ātis, θ. εὐφωνία Πρισκιανός
sŏnōrus, a, um, ἠχώδης, λιγυρός, πολύφθογγος.
sons, ntis, σίντης. 2) αἴτιος, ὑπαίτιος, ἔνοχος. (ἡ ὀνομαστ. ἑνικὴ ἄχρηστος).
sontĭcus, a, um, (sons) morbus sonticus, βαρεῖα, ἡ χρόνιος νόσος, μάλιστα δὲ ἡ τὸν νοσοῦντα κωλύουσα τοῦ στρατεύειν, τοῦ εἰς δικαστήριον παραγίγνεσθαι, κ.τ.τ. sontica causa, ἡ ἐκ βαρείας νόσου ἢ χρονίου τινὸς πάθους αἰτία. 2) ἐνίοτε· morbus sonticus, ἐπιληπτικὸν πάθος, ἐπιληψία.
sŏnus, a, um, φωνήεις. sonæ, arum, θ. πληθ. (ὑπον. litteræ) τὰ φωνήεντα. Ἰσίδωρος. ἴδε καὶ consonus.
sŏnus, i, ὁ. ἦχος, φθόγγος, φωνή.
*sōpesco, ĕre, ταὐτὸ τῷ sopiri. ἴδε sopio, 3.
sŏphĭa, æ, θ. σοφία.
sŏphĭcus, a, um, σοφιστικός.
sŏphĭsma, ătis, οὐ. σόφισμα.
sŏphĭsta, εἴτε sophistes, æ, ὁ. σοφιστής.
sŏphistĭce, ἐπίῤ. σοφιστικῶς.
sŏphistĭce, ēs, εἴτε sophistica, æ, θ. ἡ σοφιστική.
sŏphistĭcus, a, um, σοφιστικός
sŏphismătĭum, ĭi, οὐ. σοφισμάτιον.
†sŏphistrĭa, æ, θ. σοφίστρια.
Sŏphŏcles, is, καὶ i, ὁ. Σοφοκλῆς Sophocleus, a, um, Σοφόκλειος.
Sŏphŏclēus, a, um, ἴδε Sophocles.
Sophoniba, æ, θ. Σοφονίβα (Ἀππιαν.)
Sofonba (Διόδ.) Σοφωνίς, (Δίων Κάσ.).
sŏphortĭae, vites, θ. πληθ. εἶδος ἀμπέλου, ἀμφ. γρ. Κολουμέλλας.
sŏphōs, ἐπίῤ. σοφῶς, εὖγε!
sŏphos, (-us), i, ὁ. σοφός. sophos, i, ὁ. ὁ σοφός (ποιητ.).
sōpĭo, īvi, καὶ ĭi, ītum, ire, (συγγεν. τοῦ ὕπνος). aliquem, κοιμίζω τινά. sopitus, a, um, κοιμώμενος, καθεύδων, ὑπνῶν. 2) καρῶ, ναρκῶ, τυφῶ, ἀποπλήττω τινα. ποιητ. ἀποκτείνειν τινά. 3) sopiri, πραΰνεσθαι, λωφᾶν, λήγειν. furor, ventus sopitur, ἡ μανία, ὁ ἄνεμος λωφᾷ.
sōpītĭo, ĭōnis, θ. κάρωσις, νάρκωσις.
sōpītus, a, um, ἴδ. sopio.
sŏpor, ōris, ὁ. ὄπιον, μηκώνιον, μήκων. 2) καρωτικὸν εἴτε ναρκωτικὸν φάρμακον. 3) ὑπνωτικὸν ποτόν. 4) κάρος, καταφορά, βαθὺς ὕπνος 5) νάρκη, νάρκωσις. 6) ποιητ. ὁ ὕπνος, ἐνίοτε καὶ ὁ ἀΐδιος ὕπνος, ὁ θάνατος 7) ὑπνωδία, ἀδράνεια, νώθεια, ἀργία. 8) σπαν. ὁ κρόταφος.
sŏpōrātus, a, um, ἴδ. soporo.
sŏpōrĭfer, ĕra, ĕrum, (sopor-fero) ὑπνοφόρος, ὑπνοποιός, ὑπνωτικός.
sŏpōro, avi, atum, are, (sopor) aliquem, ὑπνίζω, ὑπνῶ τινα. soporari, εἰς ὕπνον καταφέρεσθαι. 2) καρῶ, ναρκῶ τινα. 3) aliquid, πραΰνω, κατακραΰνω τι. 4) soporatus, a, um, ὑπνωτικός, καρωτικός, ναρκωτικός
sŏpōrus, a, um, (sopor) ὑπνωτικός, ὑπνοφόρος 2) ὑπνώδης, καρώδης. Λ. ποιητική
Sōra, æ, θ. Σῶρα, πόλις τῆς Λατίνης.
Sorānus, a, um, Σωρανός.
Sōracte εἴτε Sauracte, is, οὐ. (σπαν. Sorax, ctis, ὁ.) Σώρακτον, ὄρος τῆς Τυῤῥηνίας.
sŏrăcum, i, οὐ. ὁ σώρακος (κόφινος).
Sōrānus, a, um, ἴδ. Sora.
sorbĕo, bŭi, (psi), ēre, aliquid, ῥοφῶ. μεταφ. καταπίνω τι.
sorbĭlis, e, (sorbeo) ῥοφητός.
sorbillo, are, (sorbeo) ῥοφῶ, ὑποπίνω τι. sorbillantibus saviis, ῥοφητοῖς φιλήμασι.
sorbĭlum, i, οὐ. (sorbeo) ἄχρηστ. κατ' ὀνομαστικήν. ῥόφημα. sorbilo victitare, ῥοφηματίοις εἴτε ψωμίοις τρέφεσθαι.
sorbĭtĭo, ĭōnis, θ. (sorbeo) ῥόφημα.
*sorbĭtĭum, ĭi, οὐ ταὐτὸ τῷ sorbitio.
sorbĭtĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sorbitio) ῥοφημάτιον.
sorbo, ĕre, σπάν. ἀντὶ τοῦ sorbeo, ēre.
*sorbum, i, οὐ. (sorbus) ὄον, οὖον.
*sorbus, i, θ. ὄα, οἴα, (δένδρον).
*sorctus, a, um, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ surrectus, ἴδ. surgo. Ἀνδρόνικος.
sordĕo, ŭi, ēre, ῥυπῶ, πινῶ. sordens,

Digitized by Google

ῥυπαρός, κιναρός. 2) εὐτελής, φαῦλος, χυδαῖος, ταπεινός εἰμι. sordens, εὐτελής, φαῦλος, χυδαῖος. aliquid mihi sordet, εὐτελὲς εἴτε φαῦλον δοκεῖ μοί τι, καταφρονῶ τινος. 3) ῥυπαρός, γλίσχρος, ἀνελεύθερος, λίαν φειδωλός εἰμι.
sordes, is, θ. (sordeo) ῥύπος, πόνος, αὐχμός, ῥυπαρία, αὐχμή. auris. ὁ ῥύπος, ἡ κυψέλη τοῦ ὠτός. 2) ὁ ἐν πένθει αὐχμός, ἀλουσία καὶ ἀμέλεια σώματος, κιναρὰ καὶ ἄκοσμος ἐσθής. 3) φαυλότης. ταπεινότης. sordes verborum, χυδαία λέξις. 4) μεταφ. sordes urbis, συρφετὸς πόλεως, συρφετώδης ὄχλος, τὰ σκύβαλα, ἐσθ' ὅτε· συρφετώδης ἄνθρωπος, κάθαρμα. 5) ῥύπος, ῥυπαρία, γλισχρότης, φιλαργυρία.
sordesco, dŭi, ĕre, (sordes) ῥυπαίνομαι, ῥυποῦμαι, ῥυπαρὸς γίγνομαι. ager sordescit, ὁ ἀγρὸς αὐχμηρὸς γίγνεται, αὐχμεῖ.
*sordĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sordes) ὀλίγος τις ῥύπος.
sordĭdatus, a, um, (sordidus) κιναρὰν καὶ ἄκοσμον ἐσθῆτα ἔχων, ῥυπαρόν, αὐχμηρὸν εἴτε φαιὸν ἱμάτιον φορῶν. 2) σπαν. μεμολυσμένος, μεμιασμένος.
sordĭde, ἐπίῤ. (sordidus) ῥυπαρῶς, κιναρῶς, αὐχμηρῶς. 2) φαύλως, ταπεινῶς, χυδαίως. 3) ῥυπαρῶς, γλίσχρως, ἀνελευθέρως, φιλαργύρως.
sordĭdo, avi, atum, are, (sordidus) aliquid, ῥυπαίνω, ῥυπῶ, κιναρῶ τι. Λ. τοῦ μετ. Λ.
sordĭdŭlus, (ὑποκορ. τοῦ sordidus) ὑπό τι ῥυπαρός. 2) φαῦλος, χυδαῖος.
sordĭdus, a, um, (sordes) ῥυπαρός, κιναρός, αὐχμηρός. 2) φαῦλος, εὐτελής, χυδαῖος, ταπεινός. 3) ἀγενής, ἀνελεύθερος, αἰσχρός. 4) ῥυπαρός, ἀνελεύθερος, γλίσχρος, φιλάργυρος.
sordĭtūdo, ĭnis, θ. ῥυπαρία.
sordŭlentus, a, um, ταὐτὸ τῷ sordidatus.
sōrex, καὶ sŏrex, ĭcis, ἀ. ὕραξ, (μῦς).
*sōrĭcīnus, a, um, (sorex) τοῦ ὕρακος.
sōrītes, æ, ἀ. σωρείτης (εἶδος συλλογισμοῦ).
sorix, ἴδ. saurix.
sŏror, ōris, θ. (ὅαρ.) ἀδελφή. germana soror, ἡ αὐτάδελφος. 2) ποιητ. sorores, πληθ. αἱ ἀδελφαί, τουτέστιν· αἱ Μοῦσαι, αἱ Μοῖραι, αἱ Δαναΐδες, κ.τ.τ. 3) ἀδελφή, φίλη, ἑταίρα. 4) μεταφ. ἡ ἀδελφή, ἡ ἑτέρα εἴτε ὁμοία. læva succedit sorori, ἡ ἀριστερὰ χεὶρ διαδέχεται τὴν ἀδελφήν, τουτέστι τὴν ἑτέραν, τὴν δεξιὰν χεῖρα. soror alicujus, ἀδελφή τινος, ὁμοία τινί.
*sŏrorcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ soror) μικρὰ ἀδελφή.
*sŏrōrĭcīda, æ, ἀ. (soror-caedo) ἀδελφοκτόνος.
sŏrōrĭcīdĭum, ĭi, οὐ. ἀδελφοκτονία.
*sŏrōrĭcŭlāta vestis, θ. εἶδος ἐσθῆτος. Πλίνιος. 'Αμφ. γρ.
sŏrōrĭo. are, (soror) ἐπὶ τῶν μαστῶν· ὀγκοῦσθαι, κυδωνιᾶν.
sŏrōrĭus, a, um, (soror) ἀδελφικός, τῆς ἀδελφῆς. 2) Sororium Sigillum, οὐ. Ξύλον ἀδελφῆς, τόπος ἐν 'Ρώμῃ, ἔνθα τῆς ἀδελφοκτονίας τὸν 'Οράτιον ἐκάθηραν.
sors, rtis, θ. (ἐκ τοῦ sero, serui, ὡς fors ἐκ τοῦ fero) κλῆρος. conjicere sortes in sitellam, in hydriam, ἐμβάλλειν κλήρους εἰς κληρωτίδα, εἰς ὑδρίαν. sortes miscere, πάλλειν κλήρους. sors excidit, exit, ὁ κλῆρος ἐκπίπτει. sortes dejicere in aliquid, κλήρους βάλλειν ἐπί τι, διακληροῦσθαί τι. rem revocare ad sortem, εἰς κλῆρον εἴτε εἰς κλήρωσιν ἄγειν τι. sorte ductus, κληρωτός, ἀπὸ κλήρων γενόμενος. sorte, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον. sorte ei provincia Sicilia obvenit, ἐκληρώσατο εἴτε κλήρῳ ἔλαχεν ἐπαρχίαν τὴν Σικελίαν. 2) κλῆρος, λάχος, μοῖρα, μέρος. cui ea provincia sorti evenit, ὃς ἐκληρώσατο εἴτε κλήρῳ ἔλαχε τὴν ἐπαρχίαν ταύτην. in nullam sortem bonorum natus, ἄκληρος κτημάτων. Saturni sors prima, τὸ πρῶτον τοῦ Κρόνου τέκνον, (ὅπερ πρῶτον ὁ Κρόνος ἔλαχεν εἴτε ἔλαβεν). 3) κλῆρος, χρησμός. 4) τύχη, μοῖρα, secundæ sortes, εὐμοιρία, εὐκλήρημα. infestæ sortes, δυσμοιρία. metuere alteram sortem, φοβεῖσθαι μεταβολὴν τῆς τύχης. ποιητ. sors feminæ, ἡ γυναικεία μοῖρα, τὸ θῆλυ γένος. 5) ἀρχαῖον δάνειον, ἀρχαῖον κεφάλαιον.
sorsum, ἴδ. seorsum.
sortĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sors) κληρίον.
*sortĭfer, ĕra, ĕrum, (sors-fero) χρησμῳδός, μαντικός. (ἐπίθ. τοῦ Διὸς Ἄμμωνος).
sortĭger, ĕra, ĕrum, (sors-gero) ἑτέρα γραφὴ τοῦ sortĭfer.
sortĭlĕgus, a, um, (sors-lego) χρησμολόγος. χρησμῳδός, μαντικός. sortilegus, i, ἀ. ὁ χρησμολόγος, μάντις.
sortĭo, ire, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ sortior.
sortĭor, ītus sum, iri, (sors) κληροῦμαι, διακληροῦμαι. inter se de re, διακληροῦσθαί τι. sortitus, κληρωσάμενος, διακληρωσάμενος. hoc est quasi sortiri quid loquare, τοῦτό ἐστιν ὡσπερεὶ κληρούμενον λέγειν ὅ τι λάχοι. 2) aliquid, κληρῶ, κληροῦμαι, διακληροῦμαί τι. sortitur cum collega provinciam, διακληροῦται πρὸς τὸν συνύπατον τὴν ἐπαρχίαν.

Digitized by Google

sortiri judices, κληροῦν δικαστάς. 3) κληροῦμαι, κλήρῳ λαγχάνω τι. sortitus est Hispaniam, ἐκληρώσατο, κλήρῳ ἔλαχε τὴν Ἰβηρίαν. 4) ποιητ. αἱρεῖσθαί τι. 5) κληροῦμαι, λαγχάνω, κτῶμαι, λαμβάνω τι, τυγχάνω τινός. — παθητικῶς· sortitus, a, um, κληρωτός, λαχών. sortito, κληρωτί, κλήρῳ. ἐνίοτε καί· κατὰ τύχην ἢ μοῖραν.
sortis, is, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ sors.
sortītĭo, ĭonis, θ. (sortior) κλήρωσις, διακλήρωσις.
sortīto, ἐπίῤ. ἴδ. sortior.
*sortītor, ōris, ἀ. (sortior) κληρωτής.
sortītus, a, um, ἴδ. sortior.
sortītus, ūs, ἀ. (sortior) κλήρωσις, διακλήρωσις. 2) ποιητικῶς ἅπαξ παρὰ Στατίῳ· κλῆρος. 3) παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἅπαξ· μοῖρα, τύχη.
sōry, ўos, ού. σῶρυ, εἶδος χαλκίτιδος.
*sos, ἀρχαϊκ. ἀντὶ suos καὶ eos. Ἔννιος.
Sōsĭus, a, um, Σόσιος, τοῦ Σοσίου. Sōsĭus, ĭi, ἀ. ὁ Σόσιος. Παράγωγον τούτου τὸ Sosianus, a, um.
sospes, ĭtis, σῶς, ἀκέραιος, ἀβλαβής. 2) σῶς ἐπανελθών, ἀνασωθείς. 3) παρὰ ποιηταῖς· σωτήριος, αἴσιος. ἔτι δὲ καὶ οὐσιαστικῶς· ὁ σωτήρ.
Sospĭta, æ, θ. (sospes) Σώτειρα, ἐπίκλησις τῆς Ἥρας.
sospĭtālis, e, (sospes) σωτήριος.
†sospĭtas, ātis, θ σωτηρία.
sospĭtātor, ōris, ἀ. σωτήρ, λυτρωτής, Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*sospĭtātrix, īcis, θ. σώτειρα.
sospĭto, are, (sospes) aliquem ἢ aliquid, σώζω, ἀνασώζω, διασώζω τινὰ ἤ τι.
Sōtădes, æ, ἀ. Σωτάδης. Sotadēus καὶ Sotadĭcus, a, um, Σωτάδειος, Σωταδικός.
sōter, ēris, ἀ. Σωτήρ.
sōtērĭa, ōrum, οὐ. πληθ. σωτήρια, (ἑορτὴ τῶν ἀναῤῥωννύντων).
sōtērĭcĭanus, a, um, τοῦ σωτῆρος.
Sotiates, um, ἀ. πληθ. Σωτιᾶται, Σωτιανοί, ἔθνος Γαλλικὸν τῆς Ἀκυτανίας, ὅπερ ᾤκει ἔνθα τανῦν ἡ Sós ἐν τῷ département du Gers.
sozūsa, æ, θ. ἡ σώζουσα ἢ καὶ ἀρτεμισία, 6.
spăcĭor, spăcĭum, κ.τ.λ. ταὐτὸ τῷ spatĭor, κ.τ.λ.
*spădīcārĭus, ĭi, ἀ. (spadix) ὀρφνίνων ἱματίων βαφεύς.
spădīcum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ spadix.
spădix, īcis, ἀ. καὶ θ. ἡ σπάδιξ (τῆς φοίνικος). 2) ἐπιθετικῶς· σπάδιξ, ὄρφνινος, (τὴν χροιάν). 3) ἡ σπάδιξ, εἶδος ψαλτικοῦ ὀργάνου.

spădo, ōnis, ἀ. σπάδων, εὐνοῦχος, ἐκτομίας. 2) ἐπὶ φυτῶν· εὐνοῦχος, ἄκαρπος.
*spădōnātus, ūs, ἀ. (spado) ἡ εὐνούχου κατάστασις.
spădōnĭus, a, um, (spado) εὐνοῦχος, ἄκαρπος, ἄνευ καρποῦ ἢ σπέρματος. Λέξις Πλινίου τοῦ πρεσβυτέρου.
spærīta, æ, ἀ. σφαιρίτης, εἶδος σφαιρωτοῦ πέμματος.
spagas, εἶδος ῥητίνης Ἀσιατικῆς.
Spanĭa καὶ Spanus, τόπος μεταγενέστ. ἀντὶ Hispania κτλ. Σπανία κτλ.
spargănĭon, ĭi, οὐ. σπαργάνιον, βοτ.
spargo, rsi, rsum, ĕre, aliquid, σπείρω, πάσσω, ῥαίνω τι. semen spargere, σπείρειν σπέρμα. dentes in agros, σπείρειν ὀδόντας εἰς τοὺς ἀγρούς. nummos populo de rostris, ῥαίνειν τῷ ὄχλῳ νομίσματα ἀπὸ τῶν ἐμβόλων. nuces, ῥαίνειν κάρυα εἴτε καταχύσματα. hastas, tela, χεῖν, προχεῖν δόρατα ἢ βέλη, πυκνὰ δόρατα ἢ βέλη βάλλειν. spargere aquam εἴτε ἁπλῶς spargere, ῥαίνειν ὕδωρ, ῥαίνειν, ῥαντίζειν. μεταφ. spargere voces in vulgum, διασπείρειν, διαδιδόναι λόγους. in aliquem crimina, καταχεῖν τινος διαβολάς. 2) aliquid aliqua re, πάσσω, ῥαίνω τί τινι. spargere humum floribus, διαπάσσειν τὴν γῆν ἄνθεσι. caput molā salsa, πάσσειν τὴν κεφαλὴν οὐλοχύταις, καταπάσσειν τῆς κεφαλῆς οὐλάς. humerum, capillis, καταχεῖσθαι τὴν κόμην κατὰ τῶν ὤμων. aras sanguine, ῥαίνειν, βρέχειν τοὺς βωμοὺς αἵματι. genas lacrimis, καταχεῖν δάκρυα τῶν παρειῶν εἴτε κατὰ τῶν παρειῶν. sparsus, a, um, κηλιδωτός, σπιλωτός. 3) διασπείρω, σκεδάννυμι, σκορπίζω, διασκεδάννυμι, διασκορπίζω τινὰ ἤ τι. spargere sua, ἐκχεῖν, προΐεσθαι τὰ ἑαυτοῦ. Rhenus se in lacus spargit, ὁ Ῥῆνος προχεῖται εἰς λίμνας. 4) παρενσπείρω, παρενείρω τι τῷ λόγῳ. — sparsus, a, um, ἐσθ' ὅτε ἐπιθετικῶς· πλατύς, εὐρύς.
*spargo, ĭnis, θ. (spargo) τὸ πάσσειν, κατάπασμα.
*sparsĭlis, e, (spargo) σκεδαστός.
sparsim, ἐπίῤ. (spargo) σποράδην.
sparsĭo, ĭonis, θ. (spargo) τὸ ῥαντίζειν, ῥάσμα. 2) τὰ ῥαινόμενα δῶρα, οἱ προχύται.
sparsīvus, a, um, εὔστροφος, εὔβλητος, (σφαῖρα). Πετρώνιος.
sparsus, a, um, ἴδ. spargo.
Sparta, æ, εἴτε Sparte, ēs, θ. Σπάρτη. Spartānus, Spartĭātĭcus, Spartiăcus, Spartĭcus, a, um, Σπαρτιατικός, Λακεδαιμόνιος. Spartiānus, i, καὶ Spar-

tĭātes, æ, ἀ. ὁ Σπαρτιάτης, Λακεδαιμόνιος.
sparta, æ, θ. σπάρτη, σπάρτον. 2) μέτρον ἑνὸς σπαρτίνου σχοινίου.
Spartăcus, i, ἀ. Σπάρτακος.
Spartānus, a, um, ἴδ. Sparta.
spartārĭus, a, um, (spartum) σπαρτοφόρος.
spartĕŏlus, i, ἀ. (sparteus) νυκτοφύλαξ. (ἐχρῶντο γὰρ σπαρτίνοις σχοινίοις ἐν ταῖς πυρκαϊαῖς).
spartĕus, a, um, (spartum) σπάρτινος.
Sparti, ōrum, ἀ. πληθ. Σπαρτοί.
Spartĭăcus, a, um, ἴδ. Sparta.
Spartĭātes, æ, ἀ. ἴδ. Sparta.
Spartĭātĭcus, a, um, ἴδ. Sparta.
Spartĭcus, a, um, ἴδ. Sparta.
spartŏpŏlĭus, i, θ. ἡ σπαρτοπόλιος, εἶδος λιθαρίου.
spartum, i, οὐ. σπαρτίον, ὁ, ἡ σπάρτος, (φυτόν). 2) σπάρτον, σπάρτινον σχοινίον.
spărŭlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ sparus, ὁ σπάρος.
spărum, i, οὐ. σπάν. ἀντὶ τοῦ sparus, τὸ παλτόν.
spărus, i, ἀ. παλτόν, ἀκόντιον.
spărus, i, ἀ. σπάρος, (ἰχθύς).
spasma, ătis, οὐ. σπάσμα.
spasmus, i, ἀ. σπασμός.
spastĭcus, a, um, σπαστικός.
spătăle, ēs, θ. σπατάλη.
spătălĭum, ταὐτὸ τῷ spathalium.
spătangĭus, ĭi, ἀ. σπάταγγος.
spataro, εἶδος ἐπιφωνήματος, (σιγηλῶς;) Ἀφράνιος.
spătha, æ, θ. σπάθη, σπαθίς, σπάθιον, ῥαβδίον. 2) σπάθη (ὑφαντικὴ σπάθη). 3) σπάθη, πλατεῖα μάχαιρα. 4) σπάθη τῶν τοῦ φοίνικος φύλλων. 5) ἐλάτη.
spăthălĭum, (-on), ĭi, οὐ. σπαθάλιον, σπάδιξ, (κλάδος φοίνικος). 2) σπαθάλιον, σπατάλιον, ψέλλιον.
spăthŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ spatha) σπάθη, πλάτη, πλευρά.
spătĭātor, ōris, ἀ. (spatior) περιπατητής.
spăthārĭa fabrica, θ. σπαθοποιεῖον. spăthārĭus, ĭi, ἀ. σπαθοφύλαξ ἢ σπαθοποιός. Ἐπιγρ.
spăthe, es, θ. ταὐτὸ τῷ spatha, 4. Πλίνιος.
spătŏmēle, es, θ. σπαθομήλη. Ἰσίδωρος.
*spătĭo, are, περιπατῶ, πλανῶμαι. Φορτουνᾶτος.
spătĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ spatium) χωρίδιον.
spătĭor, atus sum, ari (spatium) περιπατῶ, βαδίζω. 2) ἀναπετάννυμαι, ἐκτείνομαι.
spătĭōse, ἐπίρ. εὐρέως, εὐρυχώρως. 2) πολὺν χρόνον.
spătĭŏsĭtas, ātis, θ. (spatiosus) εὐρύτης.
spătĭōsus, a, um, (spatium) εὐρύχωρος, εὐρύς. 2) μακρός, πολυχρόνιος.
spătĭum, ii, οὐ. (συγγεν. τοῦ Αἰολ. σπάδιον. πρβλ. studium=σπουδή). χῶρος. χώρα, εὖρος, εὐρύτης, τόπος. per totum coeli spatium. ἀνὰ ὅλον τὸν τοῦ οὐρανοῦ χῶρον, δι' ὅλου τοῦ εὐρέος οὐρανοῦ. spatium vacuum, ὁ κενὸς τόπος, τὸ κενόν. 2) τόπου διάστημα, μῆκος. viae spatium, ὁδοῦ μῆκος. spatium inter acies, τὸ μεταξὺ τῶν παρατάξεων διάστημα. spatium hominis, μῆκος εἴτε μέτρον ἀνθρώπου. trahere aliquid in spatium, μηκύνειν τι. 3) δρόμος, τουτέστι· περίπατος, στοά, στάδιον, ἱππόδρομος, κ.τ.τ. 4) περίπατος, τὸ περιπατεῖν. spatium facere, περίπατον ποιεῖσθαι, περιπατεῖν. 5) χρόνου διάστημα εἴτε μῆκος, χρόνος. breve spatium, βραχύς, ὀλίγος χρόνος. annuum, ἐνιαύσιος χρόνος, διάστημα ἐνιαυτοῦ. dare alicui spatium faciendi εἴτε ad faciendum aliquid, διδόναι τινὶ χρόνον εἴτε σχολὴν ποιῆσαί τι. spatium sumere ad cogitandum, σχολὴν ποιεῖσθαι σκέπτεσθαι εἴτε πρὸς τὸ σκέπτεσθαι. 6) ἐν τῇ μετρικῇ χρόνος (συλλαβῶν).
spătŭla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ spathula.
spĕcĭālis, e, (species) εἰδικός, ἴδιος.
spĕcĭālĭtas, ātis, θ. (specialis) τὸ εἰδικόν.
spĕcĭālĭter, ἐπίρ. εἰδικῶς, ἰδίως.
spĕcĭārĭus, a, um, (species) εἰδικός, ἴδιος. Ἀμφ. γρ.
spĕcĭātim, ἐπίρ. εἰδικῶς, ἰδίᾳ. Λ. τοῦ μετγ. Λ.
*spĕcĭātus, a, um, εἶδος εἴτε μορφὴν ἔχων.
spĕcĭes, ēi, (ἀρχαϊκ. γενικὴ spĕcĭe καὶ spĕcĭi) θ. (specio) ὄψις, ὅρασις. speciem aliquo vertere, τὴν ὄψιν στρέφειν που. ποιητ. prima specie, κατὰ πρώτην πρόσοψιν. 2) ὄψις, εἶδος, σχῆμα. species formae, τὸ εἶδος τῆς μορφῆς. humanā specie et figurā, τό τε εἶδος καὶ τὴν μορφὴν ἄνθρωπος. bella specie mulier, γυνὴ καλὴ τὸ εἶδος, εὐειδής. 3) σχῆμα, ἔμφασις, (ἡ ψευδὴς ὄψις). specie quidem, sed reapse, τῷ μὲν δοκεῖν—, τῷ δ' ὄντι—. specie liber, re vera serviens, κατὰ μὲν τὴν ἔμφασιν ἐλεύθερος, τῷ δὲ ἔργῳ δουλεύων. non sapientes fuerunt, sed speciem quandam sapientum gerebant, οὐ σοφοὶ ἐγένοντο, ἀλλ' ἔμφασίν τινα (σχῆμά τι) σοφῶν εἶχον. 4) σχῆμα, εὐπρεπὲς σχῆμα, εὐπρέπεια, μεγαλοπρέπεια, κόσμος. 5) ὄψις, εἴδωλον φάντασμα, φάσμα. 6) ἐν τῇ φι-

Digitized by Google

λοσοφίᾳ· ἡ ἰδέα, τὸ εἶδος, (τὸ τῶν ὄντων παράδειγμα ἢ ἀρχέτυπον). 7) εἰκών, ἄγαλμα. 8) εἶδος. singula genera in binas species dividere, ἕκαστον γένος εἰς δύο εἴδη διαιρεῖν. 9) παρὰ νεωτέροις· species, θ. πληθ. τὰ εἴδη, ἀρώματα.
*spĕcĭĕtas, ātis, θ. τὸ εἰδικόν.
*spĕcillātus, a, um, (speculum) κατόπτροις κεκοσμημένος.
spĕcillum, i, οὐ. (specio) μήλη, σπαθομήλη.
spĕcĭmen, ĭnis, οὐ. (specio) δεῖγμα, ἐπίδειγμα, ἀπόδειξις, τεκμήριον. specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν, ἐπίδειγμα ἐπιδεικνύναι. 2) παράδειγμα, ἀρχέτυπον, πρωτότυπον.
spĕcĭo, xi, ctum, ĕre, ἀρχαϊκ. σκοπέω. aliquid, θεᾶσθαι, ὁρᾶν τι.
spĕcĭōse, ἐπίῤ. (speciosus) εὐπρεπῶς, εὐσχημόνως, λαμπρῶς.
*spĕcĭōsĭtas, ātis, θ. (speciosus) τὸ εὐειδὲς κάλλος.
spĕcĭōsus, a, um, εὐειδής. εὐπρεπής. puer, παῖς. femina. γυνή, 2) εὐπρεπής, μεγαλοπρεπής, λαμπρός. oratio speciosa, λόγος εὐπρεπής. verba speciosa, εὐπρόσωποι λόγοι.
spectābĭlis, e, (specto) θεατός, ὁρατός. 2) θεατός, θέας ἄξιος, ἀξιοθέατος, ἀξιόρατος, περίβλεπτος, λαμπρός. 3) παρὰ νεωτέροις· ἔκλαμπρος.
spectābĭlĭtas, ātis, θ. (spectabilis) παρὰ νεωτέροις· ἡ ἐκλαμπρότης.
spectāclum, ταὐτὸ τῷ spectaculum.
spectācŭlum, i, οὐ. (specto) θέα, ὄψις. spectaculum alicui praebere, θέαν τινὶ παρέχειν. 2) θέα, θέαμα, θεώρημα, (ἐν θεάτρῳ, δρόμῳ, ἀμφιθεάτρῳ, κ. τ. τ.) spectaculum gladiatorum, naumachiæ edere, θέαν μονομάχων, ναυμαχίας ἐπιτελεῖν, μονομαχίαν, ναυμαχίαν ποιεῖν. 3) θέατρον, τουτέστι· θέατρον, ἀμφιθέατρον, ἱππόδρομος, κ.τ.τ.
spectāmen, ĭnis, οὐ. (specto) θέαμα, ὄψις, θέα. 2) ἀπόδειξις, τεκμήριον.
spectāmentum, i, οὐ. θέαμα.
spectāte, ἐπίῤ. λαμπρῶς, εὐδοκίμως.
spectātĭo, ĭonis, θ. θέα, θεωρία. 2) θεώρησις, δοκιμασία, ἐξέτασις.
spectātīvus, a, um, (specto) θεωρητικός.
spectātor ōris, ἀ. θεατής. 2) ἐξεταστής, δοκιμαστής.
spectātrix, īcis, θ. θεάτρια. 2) ἡ ἐξετάζουσα, δοκιμάζουσα.
spectātus, a, um, ἴδ. specto.
spectĭle, εἴτε spetĭle, is, οὐ. ὑπογάστριον χοίρου.
spectĭo, ĭonis, θ. (specio) οἰωνοσκοπία.
specto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ specio) aliquem ἢ aliquid, θεῶμαι, θεωρῶ τινα ἤ τι. ad aliquem, ad aliquid, βλέπειν, ὁρᾶν, ἀποβλέπειν, ἀφορᾶν πρός τινα, πρός τι, εἴς τινα, εἴς τι. fabulam, ludos Circenses, artifices saltatorios, θεᾶσθαι, θεωρεῖν κωμῳδίαν, ὀρχηστάς, κ.τ.τ. specta audaciam meretricum, ὅρα τὴν ἑταιρῶν τόλμην. ad te mea spectat oratio, πρὸς σὲ ὁ ἐμὸς λόγος ἀφορᾷ. 2) σκοπῶ τι, λόγον τινὸς ποιοῦμαι. in philosophia res spectatur, ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τὴν οὐσίαν σκοποῦμεν. alicujus mores spectare, σκοπεῖν τὰ ἤθη εἴτε πρὸς τὰ ἤθη τινός, λόγον ποιεῖσθαι τῶν ἠθῶν τινος. 3) σκοπῶ, ἐξετάζω, κρίνω, δοκιμάζω τινὰ ἤ τι. aliquem ex aliqua re, σκοπεῖν, κρίνειν, τεκμαίρεσθαί τινα ἔκ τινος. 4) ad aliquid, ἀποβλέπειν, τείνειν πρός τι. res ad arma, ad seditionem spectat, τὰ πράγματα πρὸς τὰ ὅπλα, πρὸς στάσιν τείνει. 5) ἐπὶ τόπων. ad, in aliquid, βλέπειν, τετράφθαι, ἐστράφθαι πρός τι. ager in ventum Favonium spectat, ὁ ἀγρὸς πρὸς Ζέφυρον ἄνεμον βλέπει, κέκλιται, κ τ.λ. — spectatus, a, um, ἐπιθετικῶς· δεδοκιμασμένος, δόκιμος. spectandus in certamine Martio, ἔκπαγλος ἐν πόνοις Ἐνυαλίοιο.
spectrum, i, οὐ. (specio) εἴδωλον.
*spectus, ūs, ἀ. ὕφος, ὄψις, τὸ ἐξωτερικόν. Πακούβιος.
spĕcŭla, æ, θ. (specio) σκοπή, σκοπιά. ignis e specula, ἡ πυρσεία, φρυκτωρία. μεταφ. in speculis esse, σκοπιωρεῖσθαι, φυλακτικῶς ἔχειν. 2) σκοπιά, ὑψηλὸς καὶ περίβλεπτος τόπος. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
spēcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ spes) μικρά τις ἐλπίς.
*spēcŭlābĭlis, e, (speculor) ὁρατός.
spĕcŭlābundus, a, um, (speculor) σκοπιωρούμενος,
*spĕcŭlāmen, ĭnis, οὐ. ὄψις.
spĕcŭlar, āris, οὐ. (specularis) δίοπτρον, (παράθυρον) δίοπτρα. corneum specular, τὸ κεράτινον δίοπτρον. specularia, ium καὶ orum, οὐ. τὰ δίοπτρα, μάλιστα τὰ ἐκ φεγγίτου.
spĕcŭlārĭārĭus, (συγκοπ. speclārĭārĭus), ĭi, ἀ. ὁ ἐπὶ τῶν ὑέλων, κατόπτρων (τῶν ἀνακτόρων). Ἐπιγρ.
spĕcŭlāris, e, (speculum) κατοπτρικός. 2) specularis lapis, ἡ διόπτρα, ὁ φεγγίτης.
spĕcŭlārĭus, (συγκοπ. speclārĭus), ĭi, ἀ. (speculum) ὁ κατασκευάζων κάτοπτρα.
*spĕcŭlātĭo, ĭonis, θ. κατασκοπή.
spĕcŭlātīvus, a, um, θεωρητικός, κερδοσκοπικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

Digitized by Google

spĕcŭlātor, ōris, ἀ. κατάσκοπος, σκοπός. 2) ἐπὶ Καισάρων ἰδίως δορυφόροι ἐπίλεκτοι ἐκ τῶν Πραιτωριανῶν, οἳ λογχοφόροι, οἳ καὶ δημίων ἔργα ἐτέλουν· ὅθεν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν εἰκόνων «ὁ σπεκουλάτωρ.» 3) κατάσκοπος, ἐρευνητής, ἐξεταστής. speculatores grandinis, χαλαζοφύλακες.
spĕcŭlātōrĭus, a, um, (speculator) κατασκοπικός.
spĕcŭlātrix, īcis, θ. ἡ κατάσκοπος. 2) speculatrix villa profundi, ἡ καθορῶσα τὴν θάλασσαν ἔπαυλις.
*spĕcŭlātus, a, um, (speculum) κατόπτροις κεκοσμημένος.
spĕcŭlātus, a, um, ἴδ. speculor.
spĕcŭlor, atus sum, āri, (specula) aliquid, σκοπῶ, σκοποῦμαι, κατασκοπῶ, κατασκοποῦμαί τι, σκοπιωροῦμαι.
spĕcŭlum, i, οὐ. (specto) κάτοπτρον, ἔνοπτρον, ἔσοπτρον. se in speculo videre, ἰδεῖν ἑαυτὸν ἐν κατόπτρῳ. 2) εἴδωλον, εἰκών.
spĕcus, ūs, ἀ. σπάν. θ. καὶ οὐ. (σπέος), σπήλαιον, ἄντρον. 2) κοίλωμα, κοιλία. 3) ὄρυγμα, ὑπόνομος. παρὰ Κάτωνι καὶ Ἀττίῳ, spĕca, ōrum, οὐ. πληθ.
spegma, ătis, οὐ. ἀντὶ τοῦ psegma.
spēlaeum, i, οὐ. σπήλαιον.
spelta, æ, θ. ζέα, ζεία, ὄλυρα.
spēlunca, æ, θ. σπῆλυγξ, σπήλαιον.
*spēluncōsus, a, um, σπηλυγγώδης, σπηλαιώδης.
*spĕpondi, ἀρχαῖος παρακειμ. τοῦ spondeo, ὅπερ ἴδε.
*spēra, ταὐτὸ τῷ sphaera.
spērābĭlis, e, (spero) ἐλπιστός.
Sperchēis, ĭdis, θ. Σπερχηΐς, τοῦ Σπερχειοῦ.
Sperchēos, (-us) εἴτε Sperchīos, (-us), i, ἀ. Σπερχειός.
Sperchīŏnĭdes, æ, Σπερχειονίδης, πάροικος τοῦ Σπερχειοῦ.
Sperchīos, ἴδ. Sperchēos.
*spēres, ἀρχ. πληθ. τοῦ spes, ὅπερ ἴδε. Ἔννιος, speribus, δοτ. ἀφ. πληθ. τοῦ spes. Οὐάρρων.
sperma, ătis, οὐ. σπέρμα.
spermătĭcus, a, um, σπερματικός.
spernax, ācis, (sperno) καταφρονητικός.
sperno, sprēvi, sprētum, ĕre, aliquem, ἀποχωρίζω, χωρίζω τινά. se spernere ab aliquo, χωρίζεσθαι ἀπό τινος. 2) συνήθως ἀποβάλλειν, ἀπωθεῖσθαί τινα ἤ τι, καταφρονεῖν, ὀλιγωρεῖν τινος. non spernendus, οὐκ εὐκαταφρόνητος, οὐ φαῦλος.
spernor, ari, σπαν. ἀντὶ τοῦ sperno.
spēro, avi, atum, are, aliquid. ἐλπίζω τι. sperare non destiti, ἐλπίζων οὐκ ἐπαυσάμην. ut spero, ὡς ἐλπίζω. ab aliquo sperare aliquid, παρά τινος ἐλπίζειν τι. sperata praeda, ἡ ἐλπιζομένη λεία. deos sperare, ἐν τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχειν. amicitiæ nostræ memoriam spero sempiternam fore, τῆς ἡμετέρας φιλίας τὴν μνήμην ἐλπίζω ἀίδιον ἔσεσθαι. apero, fore ut id mihi contigat, ἐλπίζω τυχεῖν ἂν τούτου. sperant se fructum capturos esse εἴτε fore ut fructum capiant, ἐλπίζουσι καρπὸν λήψεσθαι. spero te valere, ἐλπίζω σε ὑγιαίνειν. ποιητ. sperabat visura, (ὑπον. esse) ἀντὶ τοῦ se visuram esse, ἤλπιζεν ὄψεσθαι, ἤλπιζεν ἂν ἰδεῖν. 2) ἔσθ' ὅτε ἐπὶ κακοῦ· ἐλπίζειν, προσδοκᾶν, φοβεῖσθαί τι — sperata, æ, θ. ἡ ποθητή, μνηστή.
spēs, ĕi, θ. (spero) ἐλπίς. spes est expectatio boni, ἡ ἐλπὶς προσδοκία ἀγαθοῦ ἐστιν. alicui spes est, ἐλπίδα ἔχει, ἐλπίς τινί ἐστι. spem habere in aliquo, ἐλπίδα ἔχειν ἔν τινι. in spem adducere aliquem, spe implere aliquem, ἐλπίδα ἐμποιεῖν τινι, ἐλπίδων πληροῦν, ἐμπιπλάναι τινά. spes me fallit, ἡ ἐλπὶς ψεύδει με, τῆς ἐλπίδος ψεύδομαι, ταῖς ἐλπίσι πίπτω. hac spe lapsus εἴτε dejectus, ἀπὸ ταύτης τῆς ἐλπίδος καταβληθείς, ταύτης τῆς ἐλπίδος ἀποστερηθείς. spe inflatus, ἐλπίσιν ἐπαρθείς. praeter spem, παρὰ τὴν ἐλπίδα, παρ' ἐλπίδα. in aliquo spes nostræ sitae sunt, ἔκ τινος ἐξήρτηνται αἱ ἡμέτεραι ἐλπίδες. spes mercedis, ἡ ἐλπὶς μισθοῦ, τὸν μισθὸν λήψεσθαι. magna spes me tenet amplificandæ fortunæ, ἐν μεγάλαις (πολλαῖς) ἐλπίσιν εἰμὶ τὴν οὐσίαν αὐξήσειν. non est spes fore melius, οὐκ ἔστιν ἐλπὶς βέλτιον ἔσεσθαι, βέλτιον ἂν γενέσθαι. spes est de argento, ἐλπίς ἐστιν ὑπὲρ τοῦ ἀργυρίου. 2) ἐλπίς, τὸ ἐλπιζόμενον. spe potiri, τοῦ ἐλπιζομένου τυχεῖν. spes anni, ἡ ἐλπὶς τοῦ ἔτους, οἱ ἐλπιζόμενοι καρποί. o spes mea! ὦ ποθητή! ὦ φιλτάτη! 3) ἔσθ' ὅτε· ἡ ἐλπίς, προσδοκία, δόξα, ὁ φόβος. 4) Spes, ἡ Ἐλπίς, θεὰ παρὰ Ῥωμαίοις. — Σημ. Ὁ πληθ. ἀρ. (ὀνομ. speres καὶ ἀφαιρ. speribus) ἀρχαϊκός.
spetile, ἴδ. spectĭle.
speustĭcus, a, um, σπευστικός.
sphăcos, i, ἀ. ὁ σφάκος, σφάγνος, τὸ φάσκον, φάσγανον, εἶδος βρύου εὐώδους. 2) ὁ σφάκος, ἐλελίσφακος.
sphæra, æ, θ. σφαῖρα, κατ' ἐξοχὴν· ἡ τοῦ οὐρανοῦ σφαῖρα.
sphaerālis, e, (sphæra) σφαιρικός, σφαιροειδής.
sphærĭcus, a, um, σφαιρικός.

Digitized by Google

sphærĭon, ĭi, οὐ. σφαιρίον.
sphærista, æ, ἀ. σφαιριστής.
sphæristērĭum, ĭi, οὐ. σφαιριστήριον.
sphærīta, ταὐτὸ τῷ spærita.
sphærŏīdēs, ĕs, σφαιροειδής.
sphærŏmăchĭa, æ, θ. σφαιρομαχία.
†sphærŭla, æ, θ. σφαιρίδιον. 2) ψῆφος, σφαίρωμα (ἐκ μετάλλου ἢ ξύλου).
sphaguos, i, ἀ. σφάγνος, βρύον.
sphĕra, æ, θ. ἀντὶ sphæra. Προυδέντιος.
sphinga, æ, θ. ἀντὶ τοῦ sphinx.
sphingātus, a, um, φέρων σφίγγας. Ἰσίδωρος.
sphingĭon, (-um), ĭi, οὐ. εἶδος πιθήκων.
Sphinx, ngis, θ. Σφίγξ. 2) ταὐτὸ τῷ sphingion.
spondȳlĭum, ĭi, οὐ. καὶ
sphondȳlus, i, ταὐτὰ τοῖς spondylium, κ. τ. λ.
sphongĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ spongia
sphrāgis, ĭdis, θ. σφραγίς, εἶδος λιθαρίου. 2) σφραγίς, ἡ ἐσφραγισμένη Λημνία μίλτος. 3) σφραγιδοειδὲς ἔμπλαστρον.
sphrāgītis, ĭdis, θ. (σφραγῖτις) οὐλὴ πληγῆς, στίγμα. Προυδέντιος.
sphȳræna, æ, θ. σφύραινα, κέστρα, εἶδος ἰχθύων.
spīca, æ, θ. (σπάν. spīcum, i, οὐ. καὶ spīcus, i, ἀ.) στάχυς, ἀθήρ, (τῶν τῆς Δήμητρος καρπῶν καὶ ἄλλων τινῶν φυτῶν). 2) στάχυς, (ἀστήρ). 3) ποιητ. ὁ ἀθήρ, ἡ ἀκὶς τοξεύματος ἢ αὐτὸ τὸ τόξευμα. 4) spica testacea, ἡ ῥομβοειδὴς πλίνθος. 5) spicus crinalis ἢ spicum crinale, ἡ καλαμίς, (κόσμημα τῆς κόμης).
spīcātus, a, um, ἴδ. spico.
spīcĕus, a, um, (spica) σταχύϊνος.
spīcĭfer, ĕra, ĕrum, (spica-fero) σταχυοφόρος.
spīcĭlĕgĭum, ĭi, οὐ. (spica-lego) σταχυολογία.
spĭcĭo, ĕre, ταὐτὸ τῷ specio.
spīclum, i, ταὐτὸ τῷ spiculum.
spīco, (avi atum, are, (spica) ἄχρηστον κατὰ τὸ ἐνεργητικόν spicare aliquid, σταχυοῦν τι. ἐκ τούτου τὸ spicari σταχυοῦσθαι, σταχυοβολεῖν. spicatus, a, um, σταχυοφόρος. 2) ἀκίζω τι. spicatus, a, um, ἀθερώδης, ἀκιδώδης, ἀθέρα εἴτε ἀκίδα ἔχων. 3) testacea spicata, τὸ ἐκ ῥομβοειδῶν πλίνθων ἔδαφος.
spīcŭla æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ spica) χαμαίπιτυς.
spīcŭlārĭus, ĭi, ἀ. λογχοποιός. ἀμφ. γρ.
spīcŭlātor, ōris, ἀ. λογχοφόρος ἢ δορυφόρος φύλαξ. 2) †δήμιος.
spīcŭlo, avi. atum, are, (spicum) aliquid, ἀκίζω τι. spiculatus, a, um, ἀκιδώδης, ἀκίδα εἴτε ἀθέρα ἔχων.
spīcŭlum, i, οὐ (ὑποκορ. τοῦ spicum) κέντρον, ἐγκεντρὶς (τῆς μελίσσης, σκορπιοῦ, κ.τ.τ. 2) ἀθήρ, ἄρδις τοξεύματος καὶ ποιητικῶς αὐτὸ τὸ τόξευμα. 3) αἰχμή, λόγχη δόρατος ἢ ἀκοντίου καὶ ποιητ. αἰχμή, λόγχη, τουτέστι δόρυ ἢ ἀκόντιον.
*spīcŭlus, a, um, (spiculum) ἀκαριαῖος, λεπτός, μικρός.
spīcum, spicus, ἴδ. spica.
spīna, æ, θ. (ἴσως ἀντὶ spicna ἐκ τοῦ spica) ἄκανθα, κέντρον (φυτῶν τινων). ποιητ. ἡ ὀδοντογλυφίς. 2) ἄκανθα, ἄκανθος, (ὄνομα τινῶν δένδρων). spina alba, λευκάκανθα. spina Aegyptia, ἡ ἄκανθος, ἄκανθα, ἀκακία. 3) ἄκανθα, κέντρον τοῦ ἀκανθίονος, ὕστριχος, κ.τ.τ. 4) ἄκανθα (ἰχθύων) 5) ἄκανθα, ῥάχις (ἀνθρώπων, τετραπόδων, ὄφεων, κ.τ.τ.) ποιητικῶς τὰ νῶτα. 6) τὸ ἐν μέσῳ τοῦ ἱπποδρόμου μεταξὺ τῶν νυσσῶν τειχίον, νύσσα. 7) μεταφ. ἀκίς, κέντρον τῶν φροντίδων 8) ζητήσεων ἄκανθαι, τὸ ἀκανθολόγον, λεπτολογία.
spīnālis, e, (spina) ῥαχιαῖος. spinalis medulla, ὁ ῥαχίτης εἴτε νωτιαῖος μυελός.
spinĕa, ταὐτὸ τῷ spionia.
spīnĕŏla, æ, rosa, θ. εἶδος ῥόδων ἀγρίων.
*spīnesco, ĕre (spina) ἀκανθοῦμαι.
spīnētum, i, οὐ. (spina) ἀκανθεών, ἀκανθών. 2) μεταφ. αἱ τῶν ζητήσεων ἄκανθαι.
spīnĕus, a, um, (spina) ἀκάνθινος, ἀκανθώδης. Λ. σπ.
Spīnĭensis, is, ἀ. (spina) θεός τις τῶν ἀκανθῶν ἀποτρόπαιος.
spīnĭfer, ĕra, ĕrum, (spina-fero) ἀκανθοφόρος, ἀκανθώδης. 2) κεντροφόρος, κεντρωτός, ἔγκεντρος.
*spīnĭger, ĕra, ĕrum, (spina-gero) ταὐτὸ τῷ spinifer.
*spīnōsŭlus, a, um, (ὑποκορ τοῦ spinosus) ὑπό τι ἀκανθολόγος.
spīnōsus, a, um, (spina) ἀκανθώδης, κεντρώδης. 2) μεταφ. ἀκανθολόγος, λεπτολόγος, πολύπλοκος. 3) ποιητ. ἀνιαρός.
spinther, ēris, ἀ. σφιγκτήρ, ψέλλιον, περιβραχιόνιον. Ἡ λέξις πιθανῶς παρέφθαρται ἐκ τῆς Ἑλλην. σφιγκτήρ.
spintrĭa εἴτε spinthrĭa, æ, ἀ. σφίγκτης, κίναιδος.
spinturnīcĭum, ĭi, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ spinturnix).
spinturnix ἢ spintyrnix, īcis, θ. (συγγεν. τῷ σπινθαρίς), ἄγνωστος ὄρνις δυσοιώνιστος, «πυραλίς» Γλωσ.
spīnŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ spina) ἀκάνθιον, κέντριον. 2) μικρὰ ῥάχις εἴτε ἄκανθα τοῦ νώτου.
spīnus, i, θ. ἀγρία κοκκυμηλέα.

Digitized by Google

spīnus, us, θ. ταὐτὸ τῷ spina. E spinu alba, ἐκ λευκακάνθης. Οὐάρρων.
spionĭa, æ, θ. εἶδος ἀμπέλων.
spionĭcus, a, um, τῆς ἀμπέλου spionia
spīra, æ, θ. σπεῖρα, σπείρημα, ἑλιγμὸς τοῦ ὄφεως. 2) σπεῖρα τοῦ ξύλου. 3) σπεῖρα τῆς κίονος. 4) στρεπτός, εἶδος ἄρτου. 5) τριχῶν σπεῖρα, στρεπτὸς πλόκαμος. 6) σπεῖρα εἴτε ταινία τοῦ πίλου.
spīrābĭlis, e, (spiro) πνευστικός. ἀναπνευστικός. 2) ποιητ. ζωτικός.
spīrācŭlum, i, οὐ. (spiro) φυσητήριον, ἀναπνοή, (ὀπή, δι' ἧς τὴν ἀναπνοὴν λαμβάνει τις, τρῆμα, δι' οὗ ἐκπνέει ὁ οἶνος, χάσμα ἢ ῥῆγμα γῆς, ἐξ οὗ πνεῦμα ἀναφέρεται ἢ πηγὴ ἀνατέλλει).
spīræa, æ, θ. σπειραία, (βοτάνη).
spīrāmen, ĭnis, οὐ. (spiro) ἀναπνοή, ῥῆγμα γῆς, ἐξ οὗ ἀναφέρεται πνεῦμα. 2) μυκτήρ. 3) πνεῦμα, πνοή, φύσημα.
spīrāmentum, i, οὐ. (spiro) φυσητήριον, ἀναπνοή, ὀπή, πόρος. 2) ἀνάπνευσις, ἀναπνοή, παῦλα. sine spiramento, ἀπνευστί. 3) ἀναπνοή, ἀποφορά. 4) διαπνοή, πνοή.
spīrarches, æ, ἀ. ἀρχηγὸς σπείρας, σπειράρχης. Fabretti, inscr. 676, ἀρ. 29 καὶ 30.
spīrātĭo, ĭōnis, θ. (spiro) ἀναπνοή, πνεῦμα. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
*spīrātus, ūs, ἀ. (spiro) ἀνάπνευσις, πνεῦμα.
spirillum, i, οὐ. (ἢ spirillus?) σπειραία. θάμν. Φῆστος.
spīrĭtālis εἴτε spīrĭtŭālis, e, (spiritus) πνευματικός, πνευστικός, ἀναπνευστικός, τοῦ πνεύματος, τῆς ἀναπνοῆς. 3) παρὰ τοῖς ἐκκλησ. πνευματικός.
†spīrĭtālĭtas, ātis, θ. τὸ πνευματικόν, τὸ ἄϋλον.
*spīrĭtālĭter, ἐπίῤ. πνευματικῶς.
spīrĭtŭālis, e, ταὐτὸ τῷ spiritalis.
spīrĭtŭālĭter, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ spiritaliter.
spīrĭtus, ūs, ἀ. (spiro) πνεῦμα, φύσημα. vehementior spiritus ventus est, spiritus leviter fluens aër, τὸ μὲν σφοδρότερον πνεῦμα ἄνεμός ἐστι, τὸ δὲ ἠρέμα ῥέον ἀήρ. 2) πνεῦμα, τουτέστιν ὁ ἀήρ. spiritum ducere, ἀναφέρειν πνεῦμα, πνεῖν, ἀναπνεῖν, ἡ αὔρα, ὁ ἄνεμος, κ.τ.τ. 3) πνεῦμα, ἐπίπνοια, ἔμπνευσις. divinus spiritus, θεῶν πνεῦμα, θεία ἐπίπνοια. 4) ἀναπνοή, ἀναφορά. florum, unguenti, ἀνθῶν, ἀλοιφῆς, κ.τ.τ. 5) πνεῦμα, ἀναπνοή, ὁ διὰ τοῦ πνεύμονος ἀναπνεόμενος ἀήρ. spiritus sublimis, τὸ μετέωρον πνεῦμα, τὸ ἆσθμα. uno spiritu, ἀπνευστί. usque ad extremum spiritum, εἰς ἐσχάτην ἀναπνοήν. ποιητ. ἡ ἀναπνοή, ζωή. spiritum alicui reddere, ἀναζωπυρεῖν τινα. 6) πνεῦμα, ἀνάπνευσις, τὸ ἀναπνεῖν. ποιητ. τὸ στέναγμα, ὁ στεναγμός. 7) ἐν τῇ γραμματικῇ· τὸ πνεῦμα. asper, τὸ δασὺ πνεῦμα. lenis, τὸ ψιλὸν πνεῦμα. 8) φύσημα, μέγα φρόνημα, φρόνημα, ἔπαρσις. sibi spiritus sumere, φυσᾶν, φυσᾶσθαι, φρονήματος πληροῦσθαι, ἐπαίρεσθαι, μέγα φρονεῖν. 9) πνεῦμα, νοῦς. 10) παρὰ τοῖς ἐκκλ. spiritus sanctus, τὸ ἅγιον πνεῦμα. spiritus nigri, τὰ πονηρὰ πνεύματα, οἱ δαίμονες.
spīro, avi, atum, are, πνέω. φυσῶ. ventus spirat. ἄνεμος πνεῖ. ποιητ. spirare alicui, ἐπιπνεῖν τινα, οὔριόν τί τινι εἶναι, ἐπουρίζειν τινί. 2) πνέω, ἀποπνέω, ἀπόζω, ὄζω. 3) ἐπὶ θαλάσσης· ἀναζεῖν, ἀναβράζειν. 4) συνήθως· πνεῖν, ἀναπνεῖν, ἔσθ' ὅτε καὶ ζῆν, ἔμπνουν εἶναι, πεπνῦσθαι ποιητ. spirantia signa, ἀγάλματα οἱονεὶ ζῶντα καὶ πεπνυμένα. 5) alte spirare, μέγα πνεῖν, μέγα φρονεῖν. 6) μεταβατικῶς· spirare aliquid, πνεῖν τι. ignem, πῦρ πνεῖν. odorem, ὀσμὴν ἀποπνεῖν. magnum εἴτε altum spirare, μέγα πνεῖν. amores, ἔρωτας εἴτε ἐρώτων πνεῖν. tribunatum, ὀρέγεσθαι, ἀντιποιεῖσθαι δημαρχίας.
spīrŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ spira) μικρὸς στρεπτὸς ἄρτος.
spissāmentum, i, οὐ. (spisso) ἐπίφραγμα, ἐμβολεύς, ἔμβολος.
spissātĭo, ĭōnis, θ. (spisso) πύκνωσις. 'Αμφ. γρ.
spisse, ἐπίῤ. (spissus) πυκνῶς. 2) βραδέως.
spissesco, ĕre, (spissus) πυκνοῦμαι. Λ. σπ.
*spissĭgrădus, a, um, (spissus-gradior) βραδυβάμων.
spissĭtas, ātis, θ. (spissus) πυκνότης.
spissĭtūdo, ĭnis, θ. (spissus) πυκνότης.
spisso, avi, atum, are, aliquid, πυκνῶ τι. spissari, πυκνοῦσθαι.
spissus, a, um, πυκνός. 2) μεταφ. δυσχερής, χαλεπός. 3) βραδύς.
spĭthāma, æ, σπιθαμή.
splen, ēnis, ἀ. σπλήν.
splendĕo, ŭi, ēre, λάμπω, στίλβω. 2) μεταφ. λάμπω, ἐκλάμπω.
splendesco, ŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ splendeo) λαμπρύνομαι, λαμπρὸς εἴτε στιλπνὸς γίγνομαι. 2) μεταφ. λαμπρύνομαι, λαμπρὸς γίγνομαι.
splendĭco, are, (splendeo) λάμπω, στίλβω. 'Απουλήϊος.
splendĭde, ἐπίῤ. λαμπρῶς. 2) μεταφ. λαμπρῶς, εὐπρεπῶς.
*splendĭdo, are, aliquid, λαμπρύνω, φαιδρύνω τι.
splendĭdus, a, um, (splendeo) λαμπρός,

Digitized by Google

στιλπνός, λάμπων, στίλβων. ποιητ. splendida bilis, ἡ ξανθὴ χολή. 2) λαμπρός, εὐπρεπής, μεγαλοπρεπής. 3) λαμπρός, εὐπρεπής, ἔνδοξος.
*splendĭfĭce, ἐπίρ. (splendeo-facio) λαμπρῶς.
*splendĭfĭco, are, (spendeo-facio) λαμπρύνω.
*splendĭfĭcus, a, um. Ἐπιγρ. καὶ
*splendĭflŭus, a, um, ὁ λάμπων.
splendor, ōris, ἀ. (splendeo) λαμπρότης, λάμψις, στιλπνότης, στίλβη. 2) λαμπρότης, εὐπρέπεια, μεγαλοπρέπεια. 3) λαμπρότης, κόσμος, κάλλος, εὐπρέπεια.
*splendōrĭfer, ĕra, ĕrum, (splendor-fero) λάμπων.
splēnētĭcus, a, um, σπληνιακός.
*splēnĭātus, a, um, (splenium) σπληνιόδετος.
splēnĭcus, a, um, σπληνικός.
splēnĭum, (-on), ĭi, οὐ. σπλήνιον, (ἔμπλαστρον). 2) σπλήνιον, ἀσπλήνιον, (βοτάνη).
spŏdĭum, ĭi, οὐ. σπόδιον.
spŏdos, i, θ. σποδός, σπόδιον.
Spōlētĭum εἴτε Spolētum, i, οὐ. Σπολήτιον, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς, τανῦν Spoleto. Τὸ ἐπίθετον· Spolenīnus, a, um.
spŏlĭārĭum, ĭi, οὐ. (spolium) τόπος ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ, ἔνθα ἐσκύλευον τοὺς πεσόντας μονομάχους καὶ ἀπέσφαττον τοὺς ἡμιθανεῖς, ὡς ἂν εἴποι τις· σκυλευτήριον. 2) μεταφ. ἡ φονή, ὁ τῆς φονῆς τόπος.
spŏlĭātĭo, ĭonis, θ. (spolio) σκύλευσις, σκυλεία, σύλησις. sacrorum, ἡ ἱεροσύλησις. 2) στέρησις, ἀποστέρησις.
spŏlĭātor, ōris, ἀ. σκυλευτής, συλήτης. templi, ὁ ἱερόσυλος.
spŏlĭātrix, īcis, θ. (spolĭātor) σκυλεύτρια, συλήτρια.
spŏlĭo, avi, atum, are, (spolium) aliquem, ἀποδύω, γυμνῶ τινα. 2) κατ' ἐξοχήν· ἀποδύειν τὸν πεσόντα πολέμιον, σκυλεύειν, συλᾶν τινα. jacentem veste, torque, σκυλεύειν τὴν ἐσθῆτα, τὸν στρεπτὸν τοῦ κειμένου εἴτε ἀπὸ τοῦ κειμένου, συλᾶν τὸν πεσόντα τὴν ἐσθῆτα, τὸν στρεπτόν. 3) aliquid, συλῶ, ἀφαιροῦμαί τι. 4) συλῶ, διαρπάζω τι. fana, συλᾶν τὰ ἱερά, ἱεροσυλεῖν. 5) aliquem ἢ aliquid aliqua re, γυμνῶ, στερῶ, ἀποστερῶ τινα ἤ τί τινος. — ἐπιθετικῶς· spoliatus, a, um, γυμνός.
spŏlĭum, ĭi, οὐ. σκῦλον, σῦλον, συνήθως· spolia, orum, πληθ. τὰ σκῦλα, σῦλα. 2) σκῦλον, δορά, δέρμα (θηρίου). leonis, ἡ λεοντῆ. pecudis, τὸ χρυσόμαλλον δέρας.
sponda, æ, θ. ἐνήλατον κλίνης. 2) ἡ ἔμπροσθεν πλευρὰ κλίνης. 3) ποιητ. κλίνη.
spondaeus, ταὐτὸ τῷ spondeus.
spondăĭcus, a, um, ἀμφ. γρ. ἀντὶ τοῦ spondiacus, ὅπερ ἴδε.
spondălĭum εἴτε spondaulĭum, ĭi, οὐ. σπονδεῖον μέλος, σπονδεῖον αὔλημα.
spondaules, æ, ἀ. σπονδαύλης.
spondĕo, spŏpondi, sponsum, ēre, σπένδομαι, πίστιν εἴτε τὰ πιστὰ δίδωμι (τοῖς πολεμίοις). 2) συνήθως· πίστιν δίδωμι, ἐγγυῶ, ἐγγυῶμαι. alicui aliquid, ἐγγυᾶν, κατεγγυᾶν, καθομολογεῖν τινί τι. spondeo Caesarem talem semper fore etc., ἐγγυῶμαι τὸν Καίσαρα τοιοῦτον ἀεὶ ἔσεσθαι, κ.τ.λ. 3) spondere alicui filiam suam, ἐγγυᾶν τινι τὴν θυγατέρα, καθομολογεῖν τινι τὴν θυγατέρα ἐπὶ γάμῳ. sponsus, i, ἀ. ὁ ἐγγεγυημένος, νυμφίος, μνηστήρ. ποιητ. ὁ μνηστήρ. sponsa, æ, θ. ἡ ἐγγεγυημένη, ἐγγυητή, νύμφη, μνηστή. — sponsum, i, οὐ. ἡ ἐγγύησις, πίστις, ὑπόσχεσις.
spondēum, i, οὐ. σπονδεῖον, σπονδίον.
spondēus, i, ἀ. σπονδεῖος.
spondĭăcus, a, um, σπονδειακός.
spondĭălis, is, ἀ. ταὐτὸ τῷ spondaules.
spondŭlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ spondylus.
spondўle, ēs, θ. σπονδύλη, σφονδύλη.
spondўlĭon (-um), ĭi, οὐ. σπονδύλιον, σφονδύλιον, σφονδύλειον, (βοτάνη).
spondўlus, i, ἀ. σπόνδυλος, σφόνδυλος (τῆς ῥάχεως). 2) τράχηλος κόγχης. 3) πίννα ἢ εἶδος κόγχης.
spongărĭum, ĭi, οὐ. (σπογγάριον), εἶδος κολλυρίου. Ἐπιγρ.
spongĭa, æ, θ. σπογγιά, σπόγγος, σφόγγος. 2) εἶδος μόσχου. 3) ῥίζα τοῦ ἀσπαράγου καὶ τῆς μίνθης. 4) εἶδος σηραγγώδους λίθου, πῶρος. 5) βῶλος σιδήρου. 6) εἶδος θώρακος. 7) εἶδος χηκίδος ἢ κόκκου τοῦ κυνορόδου.
spongĭo, are, (spongia) σπογγίζω.
spongĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ spongia) ῥίζα τοῦ ἀσπαράγου. 2) εἶδος χηκίδος ἢ κόκκου τοῦ κυνορόδου.
spongĭŏlus, i, ἀ. (spongia) εἶδος μόσχου.
spongĭōsus, a, um, (spongia) σπογγώδης.
spongītes, æ, ἀ. σπογγίτης. Πλίνιος. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
spongītis, ĭdis, θ. (σπογγῖτις) εἶδος σπογγοειδοῦς λιθαρίου.
spongĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ spongiosus. Κασσιόδωρος. Ἀμφ. γρ.
spongizo, are, σπογγίζω.
spongos, ἢ spongus, i, ἀ. σπόγγος, σφόγγος.
spongos, ἀμφ. γρ. ἀντὶ somphos. Πλί-

spons, ntis, θ. ἄγρηστον· τὸ αὐτόματον. Ἐκ τούτου ἡ γενικὴ καὶ ἡ ἀφαιρετικὴ μόναι ἐν χρήσει, οἷον· homo suae spontis, ἄνθρωπος αὐτογνώμων, αὐτεξούσιος, ἐφ' ἑαυτῷ ὤν. arbor suae spontis, δένδρον αὐτόματον, αὐτοφυές, ἄγριον. aqua suae spontis, ὕδωρ αὐτόῤῥυτον. 2) ἀφαιρ. mea, tua, sua, nostra sponte, ἔσθ' ὅτε καὶ ἁπλῶς sponte, αὐτοματεί, ἐκ τοῦ αὐτομάτου, αὐτοθελεί, ἑκοντί, ἑκουσίᾳ, ἑκουσίως, οἴκοθεν. aliquid mea sponte facio, αὐτόματος ποιῶ τι, αὐτοματίζω τι. transiit Rhenum non sua sponte, sed arcessitus a Gallis, διέβη τὸν Ῥῆνον οὐκ αὐτόκλητος, ἀλλὰ κληθεὶς ὑπὸ τῶν Γάλλων. quod ipsum ex se sua sponte movetur, τὸ αὐτοκίνητον. quaedam arbores ipsæ sua sponte veniunt, δένδρα τινὰ αὐτόματα ἀναφύεται. clamor sua sponte ortus, βοὴ ἐκ τοῦ αὐτομάτου γενομένη. vera et falsa sua sponte, non aliena judicantur, τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ αὐτὰ ἐξ αὐτῶν, οὐκ ἐξ ἄλλων κρίνεται. id mihi suades, quod mea sponte feceram, κελεύεις με ὅ,τι αὐτοκέλευστος εἴτε ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐποίησα. sponte exsul erat, ἑκούσιον φυγὴν ἔφευγε. nequeo mea sponte ambulare, οὐ δύναμαι αὐτοποδὶ εἴτε δι' ἐμαυτοῦ περιπατεῖν. sponte exstinctus, αὐτοχειρὶ ἀποθανών. σπαν. sponte deorum, ἑκόντων τῶν θεῶν, κατὰ τὴν τῶν θεῶν γνώμην. sponte principis, τῇ θελήσει, συγκαταθέσει τοῦ αὐτοκράτορος. οὕτω καὶ sp. legatorum, sp. praefecti, sp. incolarum.

sponsa, æ, θ. ἴδ. spondeo.

sponsālĭcĭus, (-tĭus) a, um, νυμφίδιος, μνηστήριος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

sponsalis, e, (sponsus) νυμφίδιος, μνηστήριος. sponsalia, ium (καὶ iorum), οὐ. πληθ. τὰ κατεγγυητικά, ἡ κατεγγύη, ἐγγύη, ἡ ἐπὶ γάμῳ ὁμολογία, ἐνίοτε καὶ τὰ κατεγγυητικὰ δῶρα καὶ τὸ κατεγγυητικὸν δεῖπνον.

sponsālĭtĭus, ἴδ. sponsalicius.

sponsĭo, ĭōnis, θ. (spondeo) ἐγγύησις, κατεγγύη, ὁμολογία, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ ἐπ' ἐγγύῃ συμβόλαιον. 2) σπαν. ἡ ἐγγύη, τὸ ἐγγυώμενον ἀργύριον, ἡ καταθήκη.

*sponsis, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ spoponderis. Φῆστος.

*sponsĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sponsio) μικρὰ ἐγγύη.

sponso, are, (θαμιστ. τοῦ spondeo) ἐγγυῶ, κατεγγυῶ. Λ. τοῦ μετ. Λατ.

sponsor, ōris, ἀ. (spondeo) ἐγγυητής. sponsores dare, ἐγγυητὰς δοῦναι εἴτε καταστῆσαι.

sponsum, i, οὐ. ἴδ. spondeo ἐν τέλει.

sponsus, i, ἀ. ἴδ. spondeo.

sponsus, a, um, ἴδ. spondeo.

sponsus, ūs, ἀ. (spondeo) ἐγγύη, ἐγγύησις, κατεγγύη.

spontālis, e. (spons) αὐτόματος, αὐτοθελής, αὐτοκέλευστος, ἑκούσιος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

*spontālĭter, ἐπίρ. αὐτομάτως, ἑκουσίως, αὐτοθελεί.

spontānĕe, ἐπίρ. αὐτομάτως, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου.

spontānĕus, a, um, (spons) αὐτόματος, αὐτοθελής, αὐτοκέλευστος, ἑκούσιος.

sponte ἴδ. spons.

spontīvus, a, um, ταὐτὸ τῷ spontaneus.

Spŏrădes, um, θ. Σποράδες νῆσοι.

sporta, æ, θ. σπυρίς, κάλαθος.

*sportella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sporta) σπυρίδιον, καλάθιον, κανοῦν.

sportŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sporta) σπυρίδιον, καλάθιον, κάνυστρον. 2) ἐπίδομα, δῶρον, ὃ ἀπὸ τῆς θοίνης τοῖς πελάταις ἐν καλαθίοις ἐδίδοτο. μεταφορικῶς δέ· καὶ πᾶν δῶρον.

†sportŭlo, are, ἐπαιτεῖν, ζῆν ἀπὸ ἐλεημοσύνης.

sprērunt κατὰ συγκοπ. ἀντὶ spreverunt.

*sprētĭo, ĭōnis, θ. (sperno) καταφρόνησις, ὀλιγώρησις, ὀλιγωρία.

sprētor, ōris, ἀ. (sperno) καταφρονητής, Λ. σπαν.

sprētus, a, um, ἴδ. sperno.

sprētus, ūs, ἀ. (sperno) ταὐτὸ τῷ spretio Λ. σπαν.

spuma, æ, θ. (spuo?) ἀφρός. 2) spuma argenti, ἡ λιθάργυρος. 3) spuma Batava εἴτε caustica, εἶδος ξανθίσματος τῆς κόμης. (Συγγενὲς τῇ λέξει ταύτῃ δοκεῖ τὸ κῦμα, ἴσως δὲ καὶ τὸ παρ' ἡμῖν σχάμμα, ὁ τοῦ σάπωνος ἀφρός. πρβλ. spolium = σκῦλον, lupus = λύκος καὶ τὸ Γερμαν. = Schaum = ἀφρός).

*spūmābundus, a, um, (spumo) ἀφρίζων, ἀφρῶν.

spūmātus, a, um, ἴδ. spumo.

*spūmātus, ūs, ἀ. ἀφρισμός.

spūmesco, ĕre, (spuma) ἀφρώδης γίγνομαι, ἀφρίζω.

spūmĕus, a, um, (spuma) ἀφρίζων, ἀφρώδης.

spūmĭdus, a, um, (spuma) ἀφρώδης. Ἀπουλήϊος.

spūmĭfer, ĕra, ĕrum, (spuma-fero) ἀφροφόρος, ἀφρώδης. Λ. ποιητ.

*spūmĭgĕna, æ, θ. (spuma-gigno) ἀφρογενής.

spūmĭger, ĕra, ĕrum, (spuma-gero) ἀφροφόρος, ἀφρώδης, ἀφρίζων.

Digitized by Google

spūmo, avi, atum, are, (spuma) ἀφρίζω. 2) aliquam rem, ἐπαφρίζω τι. 3) μεταφ. πνεῖν τι, οἷον· scelus, κ.τ.τ.
spūmōsus, a, um, (spuma) ἀφρώδης.
spŭo, ŭi, ūtum, ĕre, πτύω. in sinum εἰς τὸν κόλπον 3) aliquid, πτύειν, ἐκπτύειν τι. — sputum, i, οὐ. τὸ πτύσμα, πτύαλον, πτύελον.
*spurcāmen, ĭnis, οὐ. (spurco) οὐ. μόλυσμα, ῥύπος.
spurce, ἐπίῤ. (spurcus) μυσαρῶς, πιναρῶς, ῥυπαρῶς. 2) μεταφ. μυσαρῶς, βδελυρῶς, αἰσχρῶς.
*spurcĭdĭcus, a, um, (spurcus-dico) αἰσχρολόγος, αἰσχροεπής.
*spurcĭfĭcus, a, um, (spurcus-facio) αἰσχροποιός.
*spurcĭlŏquĭum, ĭi, οὐ. (spurcus-loquor) αἰσχρολογία.
spurcĭtĭa, æ, καὶ spurcĭtĭes, ēi, θ. μύσος, ῥύπος, πίνος.
spurco, avi, atum, are, (spurcus) μολύνω, ῥυπαίνω τι. 2) μεταφ. μολύνειν, μιαίνειν τι.
spurcus, a, um, (κατά τινας ἐκ τοῦ porcus, ὥστε δηλοῦν κυρίως· ὑώδη). μυσαρός, βδελυρός. πιναρός, ῥυπαρός. 2) spurcus ager, ὁ αὐχμηρὸς ἀγρός. 3) μεταφ. μυσαρός, μιαρός, βδελυρός, αἰσχρός. 4) ῥυπαρός, χυδαῖος.
spŭrĭus, a, um, (σπορὰ) νόθος, σκότιος, πορνογενής, ἀπάτωρ. 2) μεταφ. νόθος, ὑποβολιμαῖος, κίβδηλος.
Spŭrĭus. ĭi, ἀ. Σπόριος.
spūtāmen, ĭnis, οὐ. (sputo) πτύσμα, πτύελον. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
spūtāmentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ sputamen.
*spūtātĭlĭcus, a, um, (sputo) ἀπόπτυστος, βδελυρός.
*spūtātor, ōris, ἀ. (sputo) ὁ πτυαλίζων, πτυελίζων.
spūto, āre, (θαμιστ. τοῦ spuo) πτυαλίζω, πτυελίζω.
spūtum, i. οὐ. ἴδ. spuo.
spūtus, i, καὶ ūs, ἀ. (spuo) πτυσμός, πτύσις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*squaldus, a, um, συγκοπὴ τοῦ squalidus, ὅπερ ἴδε. Ἀμφ. γρ. Πρόσπερος.
squalĕo, ŭi, ĕre, (σκέλλω) αὐχμῶ, ῥυπῶ. arva squalent, αἱ ἄρουραι αὐχμοῦσι. squalens campus, αὐχμηρὸν πεδίον. 2) φρίττειν, σκληρόν, τραχύν, ξηρὸν εἶναι. 3) αὐχμηρὰν εἴτε πιναρὰν ἐσθῆτα φορῶ.
*squāles, is, θ. (squaleo) αὐχμός.
squālesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ squaleo).
squālĭde, ἐπίῤ. (squalidus) αὐχμηρῶς, ἀκόσμως, ἀκόμψως.
*squālĭdĭtas, ātis, θ. (squalidus) μεταφ. ἡ ἀμέλεια.
squālĭdus, a, um, (squaleo) αὐχμηρός, ῥυπαρός. squalida humus, ἡ αὐχμηρὰ γῆ. squalidus homo, ὁ αὐχμηρὸς ἄνθρωπος. 2) σκληρός, τραχύς, ξηρός. 3) τραχύς, ἄκοσμος, ἄκομψος.
squālĭtas, ātis, θ. (squales) αὐχμός, ῥύπος.
*squālĭtūdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ squalitas.
squālor, ōris, ἀ. (squaleo) αὐχμός, αὐχμή, ῥύπος, ῥυπαρία. 2) ὁ ἐν πένθει ἢ συμφορᾷ αὐχμός, ἡ αὐχμηρὰ κόμη καὶ ἐσθής. 3) σκληρότης, τραχύτης.
squālus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ squalidus.
squālus, i, ἀ. ὑαινίς, ὕαινα (ἰχθύς).
squāma, æ, θ. λεπὶς ἰχθύων. ποιητικῶς δὲ καὶ ὁ ἰχθὺς αὐτός. 2) φολὶς ὄφεων. 3) æris, λεπὶς χαλκοῦ. ferri, σιδήρου. 4) milii, λέπος κέγχρου 5) in oculo, γλαύκωμα ὀφθαλμοῦ. 6) sermonis, τραχύτης λόγου.
squāmans, ntis, λεπιδωτός.
*squāmātim, ἐπίῤ. λεπιδοειδῶς.
squāmātĭo, ĭōnis, θ. ὁ σχηματισμὸς λεπίδων ἐπὶ τοῦ δέρματος, ἐξανθισμός. Ἰσίδωρος.
*squāmātus, a, um, λεπιδωτός.
squāmĕus, a, um, (squama) λεπιδωτός, φολιδωτός. ποιητ. auro squameus, χρυσοῦν φολιδωτὸν θώρακα φορῶν. Λ. ποιητικὴ ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
squāmĭfer, ĕra, ĕrum, (squama-fero) λεπιδωτός, φολιδωτός.
squāmĭger, ĕra, ĕrum, (squama-gero) ταὐτὸ τῷ squamifer.
squāmōsus, a, um, (squama) ἐπὶ ἰχθύων· λεπιδωτός, ἐπὶ ὄφεων καὶ θωράκων· φολιδωτός. 2) ποιητ. τραχύς.
squāmŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ squama) λεπίδιον.
squarrōsus, a, um, (squama?) αὐχμηρός, λεπρός. Λουκίλιος παρὰ Φήστῳ.
squărus ταὐτὸ τῷ scarus. Φῆστος.
squatīna, æ, θ. ῥίνη, (ἰχθύς). Ἑτέρα γραφὴ squatus, i, ἀ. εὕρηται παρ' Ἰσιδώρῳ καὶ ἐν τῷ Φιλοξένου Γλωσσαρίῳ.
squilla, æ, ταὐτὸ τῷ scilla.
squīnanthos, ταὐτὸ τῷ scoenanthus.
st! ἐπιφών. σίγα!
'st, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ est.
Stăbĭæ, ārum, θ. πληθ. Σταβίαι, πόλις τῆς Καμπανίας. Τὸ ἐπίθετον· Stabiānus, a, um.
*stăbĭlĭmen, ĭnis, οὐ. (stabilio) βεβαίωσις, στήριγμα.
stăbĭlĭmentum, i, οὐ. (stabilio) στε-

Digitized by Google

ρέωσις, στερέωμα. 2) μεταφ. τὸ στερέωμα, στήριγμα
stăbĭlĭo, īvi, ītum, ire, (stabilis) aliquid, βεβαιῶ, στερεῶ, ἀσφαλίζω, στηρίζω τι.
stăbĭlis, e, (sto) στάσιμος, εὐσταθής, βέβαιος, στερεός, ἀσφαλής. stabilis pugna, ἡ σταδία μάχη. stabili gradu, στάδην. 2) μεταφ. στάσιμος, εὐσταθής, σταθερός, βέβαιος, ἔμπεδος, μόνιμος, ἀκίνητος, ἀτάρακτος, κ.τ.τ.
stăbĭlĭtas, ātis, θ (stabilis) τὸ στάσιμον, εὐστάθεια, βεβαιότης, στερεότης. 2) μεταφ. τὸ στάσιμον, ἡ εὐστάθεια, σταθερότης, τὸ μόνιμον.
stăbĭlĭter, ἐπίῤ. (stabilis) βεβαίως, στερεῶς, ἀσφαλῶς. Λ. σπ.
*stăbĭlītor, ōris, ἀ. (stabilio) στερεωτής.
stăbĭlītus, a, um, ἴδ. stabilio.
stăbŭlārĭa, æ, ἴδ. stabularius.
stăbŭlārĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ stabulatio.
stăbŭlārĭus, ĭi, ἀ. (stabulum) σταθμοῦχος, πάνδοχος, πανδοχεύς. — stabularia mulier, ἡ πανδοχεύτρια.
*stăbŭlātĭo, ĭōnis, θ. (stabulor) σταθμός, ἔπαυλος, ἔπαυλις, σηκός.
stăbŭlo, are, (stabulum) ἅπαξ ἐνεργητικῶς. pecus, ἐναυλίζω, κατασταθμεύω βοσκήματα. 2) συνήθως οὐδετέρως· stabulo καὶ συνήθως stabulor, αὐλίζομαι, ἐναυλίζομαι, διάγω, διατρίβω.
stăbŭlor, atus sum, ari, ἴδ. stabulo.
stăbŭlum, i, οὐ. (sto) ἐπὶ σκηνῶν· σταθμός, σηκός, ἔπαυλος, αὔλιον, ἔπαυλις, (ὅθεν ὁ παρ' ἡμῖν στάβλος). ποιητ. τὸ ποίμνιον. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων· σταθμός, κατάλυμα, πανδοχεῖον. 3) πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον, οἴκημα, κλίσιον. 4) σπάν. σταθμός, μονή, οἰκία.
stăchys, ȳos, (ὁ στάχυς) εἶδος πράσου.
stacta, æ, καὶ stacte, ēs, θ. σταχτή, σταχτὴ μύῤῥα,
stacton, καὶ stactum. i, οὐ. (σταχτόν), εἶδος κολλυρίου.
stacŭla, æ, θ. εἶδος ἀμπέλου. 'Αμφ. γρ.
*stădĭālis, e, σταδιαῖος.
*stădĭātus, a, um, (stadium) porticus stadiata, στοὰ στάδιον εἴτε δρόμον ἔχουσα, στάδιον κατάστεγον, δρόμος κατάστεγος.
stădĭodrŏmos, i, ἀ. σταδιοδρόμος.
stădĭum, ĭi, οὐ. καὶ stădĭus, ĭi, ἀ. τὸ στάδιον, ὁ στάδιος, (τὸ ὄγδοον τοῦ 'Ρωμαϊκοῦ μιλίου). 2) στάδιον, δρόμος. stadium currere, στάδιον ἀγωνίζεσθαι, σταδιοδρομεῖν. 3) μεταφ. στάδιον, παλαίστρα, ἀγών, ἅμιλλα, κ.τ.τ.
Stăgīra, orum, οὐ. πληθ. τὰ Στάγειρα, ἡ Στάγειρος. Stagirītes, æ, ἀ. ὁ Σταγειρίτης.

stagnālis, e, ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ.
stagnātĭlis, e, (stagno) τελματιαῖος. λιμναῖος.
stagnātus, a, um, ἴδ. stagno.
stagnatus, ταὐτὸ τῷ stannatus, ὅπερ ἴδε.
stagnensis, e, ταὐτὸ τῷ stagnatilis.
stagnĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ stanneus.
*stagnīnus, a, um, (stagnum) λιμνοειδής. 'Αμφ. γρ.
stagno, avi, atum, are, (stagnum) λιμνάζω, τελματοῦμαι. flumen, locus stagnat, τὸ ὕδωρ λιμνάζει, ὁ τόπος λιμνάζει κ.τ.τ. 2) aliquem locum, λιμνάζειν, τελματοῦν τι. — aqua bitumine stagnatur, τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς ἀσφάλτου τελματῶδες γίγνεται εἴτε πυκνοῦται.
stagnōsus, a, um, τελματώδης, ἑλώδης, λιμνώδης.
stagnum, i, οὐ. τέλμα, ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ ἕλος, ἡ λίμνη, καὶ ποιητικῶς ἡ θάλασσα.
stăgŏnĭas, æ, ἀ. σταγονίας. (εἶδος λιβανωτοῦ).
stăgŏnītis, ĭdis, θ. (σταγονῖτις) χαλβάνη
stălagmĭas, æ, ἀ. σταλαγμίας.
stălagmĭum, ĭi, οὐ. (σταλάγμιον) ἐνώτιον σταλάγματι ὅμοιον.
stāmen, ĭnis, οὐ. στήμων. 2) ποιητ. ὁ στήμων, μίτος, τὸ νῆμα, κλῶσμα, ἐνίοτε καὶ ἡ ἐσθής, ἡ χορδή, ἡ ταινία, κ.τ.τ. 3) ἶνες τοῦ ξύλου.
stāmĭnārĭa, æ, θ. νηθίς. Λαβήριος.
*stāmĭnātus, a, um, (stamen) στημονώδης.
stāmĭnĕus, a, um, (stamen) στημόνιος, στημονώδης. 2) ἰνώδης.
stannātus, a, um, γεγανωμένος, κεκασσιτερωμένος.
stannĕus, a, um, (stannum) κασσιτέρινος.
stanno, are, σκληρῶ, ἀποσκληρῶ, ἀμφ. γρ.
stannum, i, οὐ. ἡ σταγών, ὁ κασσίτερος.
*stāno, are, ἄχρηστον πρωτότυπον, ἐξ οὗ τὰ destino, obstino.
stāphis, ĭdis, θ. (σταφίς) εἶδος βοτάνης.
stăphȳlīnus, (-os), i, θ. σταφυλῖνος (βοτάνη).
stăphȳlŏdendron, i, οὐ. (σταφυλόδενδρον).
stăphȳlōma, ătis, οὐ. σταφύλωμα.
Stāta, mater, 'Εστία, θεά. Φῆστος. 'Επιγρ.
Statānum, vinum, οὐ. ὁ Στατανὸς οἶνος τῆς Καμπανίας.
Stătānus, καὶ Statŭlīnus, i, ἀ. θεός τις τὰ παιδία ἵστασθαι ποιῶν, οἱονεὶ στατικός. Εὕρηται καὶ τὸ θηλ. Statīna.
stătārĭus, a, um, (sto) στάσιμος, στάδιος. stataria pugna, ἡ σταδία μάχη. 2) stataria comœdia, καταστατικὴ κωμῳδία, τὸ ἡσύχιον, καθεστηκὸς εἶδος τῆς

κωμῳδίας. statarius, ĭi, ἀ. ὁ τῆς ἡσυχίου κωμῳδίας ὑποκριτής, καὶ μεταφ. ὁ ἡσύχιος ῥήτωρ
stăter, ĕris, ἀ. στατήρ.
stătēra, æ, θ. στατήρ, σταθμός, ζυγόσταθμος, ζυγός. 2) ζυγὸς τοῦ ὀχήματος. 3) μαγίς, πατάνη, λεκάνη. 4) μεταφ. ἡ τιμή, ἀξία.
stătĭce, ēs, θ. στατικὴ (βοτάνη).
stătĭcŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ statua) ἀγαλμάτιον.
stătĭcŭlus, i, ἀ. στάσιμος εἴτε ἡσύχιος ὄρχησις.
Statĭelli, ōrum, ἀ. πληθ. ἔθνος τῆς Λιγυστικῆς, οὗ ἡ χώρα ager Statiellas, ātis, ἀ. ἡ δὲ πόλις Aquae Statiellorum, θ. τανῦν Acqui ἐν τῷ Montferrat. οἱ δὲ ταύτης πολῖται· Statiellenses, ium, ἀ. θ. πληθ.
stătim, ἐπίρ. (sto) στάδην. 2) συνήθως· ὡς ποδῶν ἔχει τις, αὐτόθεν, αὐτίκα, παραυτίκα, παραχρῆμα. statim a prima luce, ἅμ' ἕῳ, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. statim ut, quum, atque, quam, εὐθὺς ἐπεί, ὡς πρῶτον, ἅμα τε καί, αὐτίκα τε καί.
Statīna, æ, θ. Ἴδε Statanus.
stătĭo, ĭōnis, θ. (sto) στάσις. manere in statione, ἀκίνητον ἑστάναι. stationem facere, ἐφίστασθαι. 2) σταθμός, κατάλυμα, μονή. 3) σύστασις ἀνθρώπων, κύκλος, λέσχη. 4) τάξις, (ὁ τόπος ἔνθα στρατιώτης τεταγμένος ἐστίν), φρουρά, φυλακή. de statione decedere, τὴν τάξιν λείπειν. in statione esse, φυλάττειν, φρουρεῖν·— ἐνίοτε· ἡ φρουρά, φυλακή, τουτέστιν οἱ ἐν φρουρᾷ ἢ φυλακῇ τινι τεταγμένοι στρατιῶται. 5) ναύσταθμος ναύλοχος, ὅρμος, ἐπίνειον. 6) σταθμός, (ταχυδρομικὸς) ἱππών, τὰ ἄγγαρα.
stătĭōnālis, e, (statio) στάσιμος.
stătĭōnārĭus, a, um, (statio) ὁ ἐν φρουρᾷ ἢ φυλακῇ τεταγμένος, φρουρός, φύλαξ. 2) ὁ παρέχων τὰ δημόσια ὀχήματα, ὁ ἐπὶ τῶν ἀγγάρων.
stătĭōron, i, οὐ. χαμαιλέων, φ.
Stătĭus, ĭi, ἀ. Στάτιος. Ἦν δὲ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς μὲν δούλων ὄνομα, εἶτα δὲ καὶ ἐλευθέρων.
stătīvus, a, um, (sto) στάσιμος. stativae aquae, «στατὸν ὕδωρ» Σοφοκλ. Φιλοκτ. 716, τὸ παρ' ἡμῖν· νερὸν στεκάμενον. 2) τεταγμένος. feriae stativae, αἱ τεταγμέναι ἑορταί. 3) stativa orum, οὐ. πληθ. οἱ σταθμοί, τὰ καταλύματα. 4) castra stativa καὶ ἁπλῶς stativa, orum, οὐ. πληθ. τὸ μόνιμον στρατόπεδον, τὸ συνεστὸς καὶ μένον στρατόπεδον.
stător, ōris, ἀ. (sto) παραστάτης, ὑπηρέτης ἀρχῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, στάτωρ ἐν ἐπιγρ. τοῦ C. I. Gr. ἀρ. 4956.
Stător, ōris, ἀ. (sisto) Στήσιος, Ἐπιστάσιος, Ὀρθώσιος, (ἐπίκλησις τοῦ Διός).
stătŭa, æ, θ. (statuo) ἀνδριάς, εἰκών, (μάλιστα δὲ ἡ χαλκῆ εἰκών).
*stătŭālis, is, ἀ. ταὐτὸ τῷ statuarius.
stătŭārĭus, a, um, (statua) ars statuaria εἴτε ἁπλῶς statuaria, æ, θ. καὶ statuarium opus, οὐ. ἡ ἀνδριαντοποιητική, ἀνδριαντοποιΐα. statuarius, ĭi, ἀ. ὁ ἀνδριαντοποιός, ἀνδριαντουργός.
stătŭlīber, i, ἀ. καὶ stătŭlībera, æ, θ ἴδ. status, ūs, 5.
stătūmārĭa, ae, θ. ταὐτὸ τῷ proserpinaca.
stătūmen, ĭnis, οὐ. (statuo) στήριγμα. ἔρεισμα. 2) πλευρὰ νεώς. 3) ὑπόστρωμα.
stătūmĭnātĭo, ĭōnis, θ. (statumino) ὑπόστρωμα.
stătūmĭno, are, (statumen) aliquid, στηρίζω τι. 2) ὑποστρώννυμι. saxo aliquid, λίθον τινί.
stătuncŭla, æ, θ. εἴτε statunculum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ statua) ἀνδριαντάριον, ἀνδριαντίσκος.
stătŭo, ŭi, ūtum, ĕre, (sisto) aliquem ἢ aliquid, ἵστημί τινα ἤ τι. navem, ἱστάναι, ἐφιστάναι, ἐπέχειν τὴν ναῦν. captivos in medio statuit, τοὺς αἰχμαλώτους ἐν τῷ μέσῳ ἔστησε. crateras statuunt, κρατῆρας ἱστᾶσι, τιθέασι. statuere aciem, τάττειν, παρατάττειν τὸν στρατόν. aliquem ante oculos, προτιθέναι τινὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. tropæum, ἱστάναι, ἵστασθαι τρόπαιον. statuam, ἱστάναι ἀνδριάντα. arborem, τιθέναι, φυτεύειν δένδρον.— ἐπιθετικῶς: statutus, a, um, ὀρθός. 2) τίθημι, τίθεμαι, τάττω, ὁρίζω, ὁρίζομαι, ἡγοῦμαι, κρίνω τι. sic statuo et judico, οὕτω τίθεμαι καὶ κρίνω. aliquem statuo deum, τίθεμαι, ἡγοῦμαί τινα θεόν, ὁρίζομαί τινα θεὸν εἶναι. statuere, quid sit sapiens, ὁρίζεσθαι, τί ὁ σοφός ἐστι. statuere in aliquem, contra aliquem, καταγιγνώσκειν τινός. de se statuere, ἑαυτὸν διαχρῆσθαι εἴτε διεργάζεσθαι. Pompejus statuerat, proelio decertare, διέγνω ὁ Πομπήϊος (ἔδοξε τῷ Πομπηΐῳ) διαμάχεσθαι. Athenienses statuerunt, ut naves conscenderent, ἔξοξε τοῖς Ἀθηναίοις τῶν νεῶν ἐπιβῆναι. diem statuere, ἡμέραν τάττειν, ὁρίζειν, ὁρίζεσθαι. poenam improbo, τιθέναι, προτιθέναι ποινὴν τῷ ἀσεβεῖ.
stătūra, æ, θ. (sto) ἀνάστημα, φυή, ἡλικία, σώματος μῆκος.
stătus, a, um, ἴδ. sisto.
stătus, ūs, ἀ. (sto) στάσις, τὸ ἑστάναι. ἐπὶ μαχομένων· στάσις, θέσις, προβολή.

Digitized by Google

in statu stare, ἐν προβολῇ ἱστάναι. 2) ἀνάστημα. φυή. μῆκος, μέγεθος. 3) στάσις, κατάστασις. optimus status reipublicae, ἡ καλλίστη τῆς πολιτείας κατάστασις, τὸ κάλλιστον πολίτευμα. restituere aliquid in antiquum statum, ἀποκαθιστάναι τι εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν, εἰς ἀκέραιον. in hoc statu res est, εἰς τοῦτο τὰ πράγματα καθέστηκεν, οὕτως ἔχει τὰ πράγματα. voluptas mentem e statu dimovet, ἡδονὴ ἐξίστησι νοῦν. 4) ἐνίοτε τὸ εὐκατάστατον, στάσιμον, καλὴ κατάστασις. 5) ἡ τῶν πολιτῶν τάξις. Παρὰ νομικοῖς· statu liberi, οἱ διαθήκῃ τοῦ κυρίου ἐλευθερούμενοι δοῦλοι. 6) ἐν τῇ ῥητορικῇ· στάσις. 7) ἐν τῇ γραμματικῇ· ἔγκλισις.

*stătūtĭo, ĭōnis, θ. (statuo) στάσις, ἵδρυσις.

stătūtum, i, οὐ. (statuo) θεσμός, δόγμα, ψήφισμα, θέσπισμα.

stătutus, a, um, ἴδ. statuo.

stătŭuncŭla, ταὐτὸ τῷ statuncula.

stauro, are, (σταυρόω;) ἄχρηστον πρωτότυπον τῶν instauro, restauro.

stĕătītes, æ, ἀ. καὶ

stĕătītis, ĭdis, θ. (στεατῖτις) εἶδος λιθαρίου.

stĕătōma, ătis, οὐ. στεάτωμα.

stĕga, æ, θ. στέγη, κατάστρωμα.

stegnus, a, um, στεγνός.

stēla, æ, καὶ stēle, ēs, θ. στήλη.

stĕlĕphūros, i, ἀ. στελεφοῦρος (βοτάνη).

stĕlis, ĭdis, θ. στελίς.

stella, æ, θ. (ἀντὶ sterula, ὑποκορ. τοῦ ἀστήρ, ὡς puella ἐκ τοῦ puerula) ἀστήρ. errans, ὁ πλανήτης. inerrans, ἀπλανὴς ἀστήρ. 2) ποιητ. ἄστρον, ἥλιος. 3) ἀστήρ, ἀστεροειδὲς εἴτε χιαστὸν σχῆμα, τὸ χῖ. 4) ἀστήρ, (ζῷον τῆς θαλάσσης). 5) λαμπουρίς, πυγολαμπίς. 6) γλήνη εἴτε κόρη ὀφθαλμοῦ.

stellans, ἴδ. stello.

stellāris, e, (stella) ἀστέριος. 2) stellāris, is, ἀ. ἀστρολόγος.

Stellas ἢ Stellatis ager εἴτε campus, χώρα τῆς Καμπανίας, ἐξ ἧς καὶ μία τῶν Ῥώμης φυλῶν Stellatīna tribus ἐκαλεῖτο.

stellātūra, æ, θ. ὑφαίρεσις ἄνομος σιτηρεσίου στρατιωτικοῦ. Λ. τοῦ μετγν. Λ.

stellātus, a, um, ἴδ. stello.

stellĭfer, ĕra, ĕrum, (stella-fero) ἀστροφόρος, ἀστερόεις, ἀστερωπός.

*stellĭfĭcus, a, um, (stella facio) ταὐτὸ τῷ stellifer.

stellĭger, ĕra, ĕrum, (stella-gero) ταὐτὸ τῷ stellifer.

*stellĭmĭcans, ntis, (stella-mico) ἀστροφεγγής.

stellĭo, ĭōnis, ἀ. (stella) ἀσκάλαβος, ἀσκαλαβώτης, γαλεώτης, (εἶδος σαύρου). 2) ἀπατεών, πονηρός, δόλιος.

stellĭōnātor, ōris, ἀ. ἐπιθέτης, ἀπατεών Λ. Γλωσ.

stellĭōnātus, ūs, ἀ. (stellio) ἐπίθεσις, πονηρία, δόλος. (ὅρος νομικὸς ἐπὶ ἀδικημάτων, ὧν πέρι οἱ νόμοι σιγῶσι),

stello, (avi), atum, are, (stella) aliquid, καταστερίζω, ἀστράσι κοσμῶ τι. stellatus, a, um, ἀστερόεις, ἀστερωπός, ἀστεροειδής. 2) aliquem, ἀστερίζειν, ἀστεροῦν, καταστερίζειν, ἐν τοῖς ἀστράσι τιθέναι τινά. 3) οὐδετέρως· stellans, ntis, ἀστερόεις, ἀστερωπός, ἐνίοτε καὶ λάμπων, στίλβων. Λ. ποιητική.

*stellŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ stella) ἀστερίσκος.

stemma, ătis, οὐ. στέμμα, ὅρμος εἴτε ταινία, ἢ τὰς τῶν προγόνων εἰκόνας (imagines) ἑξῆς πρὸς ἀλλήλας συνέδεον. 2) γένους καταγωγὴ εἴτε διαδοχή, γενεαλόγημα. 3) σπαν. εὐγένεια, ἀξία.

stĕnŏcŏrĭăsis, is, θ. στενοκορίασις. (νόσος ὀφθαλμῶν).

Stentor, ŏris, ἀ. Στέντωρ. stentŏrēus, a, um, Στεντόρειος, τοῦ Στέντορος.

stĕphănēplŏcos, i, θ. στεφανηπλόκος.

stĕphănītis, ĭdis, θ. καὶ stephanītes, æ, ἀ. (ἡ στεφανῖτις), εἶδος ἀμπέλου.

stĕphănŏmĕlis, is, θ. εἶδος βοτάνης ποιούσης κατὰ τῆς ἐπιστάξεως τῆς ῥινός.

stĕphănŏpŏlis, ĭdis, θ. στεφανοπῶλις.

stĕphănos, i, ἀ. στέφανος, ὄνομα τινῶν βοτανῶν.

stercēja, æ, θ. (stercus) ἡ τὰ παιδία τῆς κόπρου καθαίρουσα.

Stercenĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ Sterculius.

*stercĕrătus, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ stercoratus, ἴδ. stercoro.

stercŏrārĭus, a, um, κοπρικός.

*stercŏrātĭo, ĭōnis, θ. (stercoro) κόπρισις, κοπρισμός, κόπρωσις.

*stercŏrĕus, a, um, (stercus) κόπρειος, κόπριος. stercoreus miles, κόπριος στρατιώτης.

stercŏro, avi, atum, are, (stercus) aliquid, κοπρίζω, κοπρῶ τι. — stercorata colluvies, ἡ τῆς κόπρου σύῤῥοια.

stercŏrōsus, a, um, (stercus) κοπρώδης.

sterculīnĭum καὶ sterculīnum, ταὐτὸ τῷ sterquilinium.

Stercŭlĭus, ĭi, καὶ Sterculus, i, ἀ. (stercus) θεός τις τοῦ κοπρισμοῦ προστάτης.

stercus, ŏris, οὐ. (παρ' Ἡσυχίῳ· ὁ στέργανος) κόπρος, σκῶρ. 2) σπαν. ἡ σκωρία.

Stercūtĭus καὶ Stercutus, ταὐτὸ τῷ Sterculius.

Digitized by Google

stĕrĕŏbăta, æ, ἀ. στερεοβάτης.
stergēthron, i, οὐ. στέργηθρον, (βοτάνη).
stĕrĭcŭla, æ, θ. μήτρα ὑὸς μήπω τετοκυίας.
stērigmos, i, ἀ. στηριγμὸς τῶν πλανητῶν ἀστέρων, ἡ λατινιστὶ stativa lux.
*stĕrĭlĕſĭo, ĭĕri, (sterilis-fio) ταὐτὸ τῷ sterilesco.
stĕrĭlesco, ĕre, (sterilis) στειροῦμαι.
stĕrĭlĭcŭla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ stericula.
stĕrĭlis, e, στέριφος; στεῖρος, στεῤῥός, ἄτοκος, ἄγονος, ἄφορος, ἄκαρπος, σπαν. laurus sterilis baccarum, δάφνη ἄκαρπος. 2) γυμνός, κενός. alicujus rei καὶ aliqua re, γυμνός, ἔρημός τινος. 3) ἄκαρπος, ἄπρακτος, ἀλυσιτελής, κενός, μάταιος. 4) ἄφορος, ἀφορίαν ποιῶν.
stĕrĭlĭtas, ātis, θ. (sterilis) στείρωσις, ἀγονία, ἀκαρπία, ἀφορία. 2) μεταφ. ἡ ἀφορία.
stĕrĭlus, a, um, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ sterilis.
sternax, ācis, (sterno) ἐπὶ ἵππου· καταβλητικός, καταβάλλων. sternaces cives, πολῖται καταβεβλημένοι ἐφ' ἱκεσίᾳ. Λ. ποιητ.
sterno, strāvi, strātum, ĕre, aliquid, στορέννυμι, στρώννυμι, ἐπιστρώννυμί τι. vestem, arenam, herbas, ἱμάτιον, ἄμμον, χλόην, κ.τ.τ. corpus εἴτε se sternere εἴτε sterni, κατακλίνεσθαι. humi stratus, ἐπὶ τῆς γῆς κατακλιθείς. aliquem, στρωννύναι, καταστρωννύναι, καταβάλλειν τινά. moenia, καταβάλλειν, καθαιρεῖν τείχη. aequora, στορεννύναι, καταστορεννύναι. πραΰνειν τὴν θάλασσαν. odium, πραΰνειν τὸ μῖσος. 2) ἐπὶ τόπου· sterni, ἐκτείνεσθαι, κεῖσθαι. 3) sternere aliquid, στορεννύναι, στρωννύναι, καταστορεννύναι τι. lectum vestimentis, τὴν κλίνην ἱματίοις. equum, τὸν ἵππον (τῷ ἐφιππίῳ). viam, στρωννύναι (λίθοις) ὁδόν. μεταφ. ὁμαλίζειν, εὐθύνειν ὁδόν. via strata καὶ ἁπλῶς, strata, æ, θ. λιθόστρωτος ὁδός. (ἐντεῦθεν τὸ ἡμέτερον στράτα).—stratum, i, οὐ. στρῶμα, στρωμνὴ κλίνης καὶ ποιητ. κλίνη. 2) ἵππου ἢ ὄνου στρῶμα, ἐφίππιον, σάγμα. Παροιμ. Qui asinum non potest, stratum cædit, «Δὲν ἠμπορεῖ τὸν γάδαρον καὶ δέρνει τὸ σαμάρι.» 3) λιθόστρωτον ἔδαφος.
sternūmentum, i, οὐ. (sternuo) πταρμός. 2) πταρμικὸν φάρμακον.
sternŭo, ŭi, ūtum, ĕre, πταίρω, πτάρνυμαι. 2) omen εἴτε approbationem, ἐπιπταίρειν, ἐπιπτάρνυσθαι.
sternūtāmentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ sternumentum.
sternūtātĭo, ĭōnis, θ. (sternuto) πταρμός.
sternūto, avi, are, (θαμιστ. τοῦ sternuo) ταὐτὸ τῷ sternuo,
Stĕrŏpe, ēs, θ. Στερόπη.
Stĕrŏpes, æ, ἀ. Στερόπης.
sterquĭlīnĭum, ĭi, καὶ sterquilīnum, i, οὐ. (stercus) κοπρών, κοπρία. 2) μεταφ. ὁ κόπρειος ἄνθρωπος.
stertējus, a, um, ὁ ῥέγχων. Ἀμφ. γρ.
stertēja, æ, θ. ἑτέρα γρ. τοῦ sterceja.
Stertĭnĭus, ĭi, ἀ. Στερτίνιος.
sterto, ŭi, ĕre, (ἐκ τοῦ δέρθω, δαρθάνω). ῥέγχω.
Stēsĭchŏrus, i, ἀ. Στησίχορος. Stēsĭchŏrĭum metrum, Στησιχόρειος στίχος, Στησιχόρειον μέτρον.
Sthĕnĕlus, i, ἀ. Σθένελος. Sthenelēĭus, a, um, Σθενελήϊος, Σθενέλειος. Sthenelēis, ĭdis, θ. Σθενεληΐς.
stĭbădĭum, ĭi, οὐ. (στιβάδιον) ἡμίκυκλος κλίνη, ἡμικύκλιον.
†stĭbĭnus, a, um, ἐκ στίμμεως.
stĭbĭum, ĭi, καὶ stibi, is, οὐ. στίβι, στίμμι.
sticha εἴτε stica, æ, θ. εἶδος σταφυλῆς, τῆς καὶ apiana καλουμένης.
stĭcŭla, æ, θ. εἶδος ἀμπέλου.
stigma, ătis, οὐ. στίγμα. 2) μεταφ. ἡ ἀτιμία.
stigmătĭas, æ, ἀ. (stigma) στιγματίας.
stigmătĭcus, ταὐτὸ τῷ stigmosus. Ἀμφ. γρ.
*stigmo, avi, atum, are, aliquid, στίζω τι.
stigmōsus, a, um, στιγματηφόρος.
Stilbon, ntis, ἀ. Στίλβων, (πλανήτης).
stilla, æ, θ. στίλη, στάγμα, στάλαγμα. 2) μεταφ. στίλη, ψακάς, μικρόν τι. πρβλ. τὸ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Σφηξὶ 225, οὐδ' ὅσον στίλην.
†stillanter, ἐπίρ. (stillo) στάγδην.
*stillārĭum, ĭi, οὐ. (stilla) μικρὸν δόμα.
stillātĭcĭus, (-tĭus), a, um, (stilla) σταλακτικός, στακτός.
stillātim, ἐπίρ. (stillo) στάγδην.
*stillātĭo, ĭōnis, θ. (stillo) στάξις, τὸ καταστάζειν.
stillātīvus, a, um, (stillo) στακτός.
stillĭcĭdĭum, ĭi, οὐ. (stilla-cado) στάξις, σταλαγμός. 2) ὑδροῤῥόα.
stillo, avi, atum, are, (stilla) στάζω, σταλάζω. aliqua re, ἀποστάζω τι. ros stillat, ἡ δρόσος ψεκάζει. 2) aliquid, στάζω, σταλῶ, ἀποστάζω τι. lacrimam, στάζειν, λείβειν δάκρυον. stillata de ramis electra, τὰ ἀπὸ τῶν κλάδων στάξαντα εἴτε καταστάξαντα ἤλεκτρα.
stĭlus εἴτε stylus, i, ἀ. στῦλος, σκόλοψ. 2) ῥάβδος, ῥαβδίον, (κηπουρικὸν ὄργανον). 3) καυλὸς φυτῶν τινων. 4) κατ' ἐξο-

Digitized by Google

χήν· ὁ γραφικὸς στῦλος, τὸ γραφεῖον, γραφίον, (κέστρον σιδηροῦν ἢ ὀστοῦν, ᾧ εἰς πινάκιον κηρωτὸν ἔγραφον). stilum vertere, τὰ γεγραμμένα ἐξαλείφειν. 5) γραφή, τὸ γράφειν, συγγραφή, σύνταξις. multus stilus, ἡ πολυγραφία. 6) γραφή, γραφικὴ λέξις, γραφῆς εἴτε λέξεως τρόπος, λέξις.
stimmi, οὐ. ἄκλιτ. ταὐτὸ τῷ stibi.
Stĭmŭla, æ, θ. θεά τις κνισμόν, εἴτε ἔρωτα ἐμποιοῦσα.
stĭmŭlātĭo, ĭōnis, θ. (stimulo) κέντησις, παρόρμησις, κέντρον.
stĭmŭlātor, ōris, ἀ. κεντητήρ, ὀτρυντήρ, παροξυντής.
stĭmŭlātrix, īcis, θ. ἡ κεντοῦσα, ὀτρύνουσα, ἐρεθίζουσα.
*stĭmŭlĕus, a, um, (stimulus) κεντητήριος, τῆς κεντήσεως.
stĭmŭlo, avi, atum, are, (stimulus) aliquem, κεντῶ, κεντρίζω τινά. equos calcaribus, κεντρίζειν τοὺς ἵππους τοῖς κέντροις. 2) κεντῶ, ἀνιῶ, δάκνω τινά. 3) κεντῶ, κεντρίζω, ἐρεθίζω, παροξύνω, παρορμῶ τινα. ad aliquid, κεντρίζειν τινὰ εἴς τι, παροξύνειν, παρορμᾶν τινα ἐπί τι, πρός τι. in aliquem, παροξύνειν, παρορμᾶν τινα, ἐπί τινα, πρός τινα.
stĭmŭlōsus, a, um, (stimulus) κέντρων πλήρης.
*stĭmŭlum, i, οὐ. καὶ
stĭmŭlus, i, ἀ. (στίζω) κέντρον, κεντητήριον. παροιμ. adversum stimulum calces, πρὸς κέντρον λακτίζειν. 2) μεταφ. τὸ κέντρον, ἡ βάσανος, ἀνία. 3) κέντρον, παρόρμημα, ἐρέθισμα, παρόρμησις, παροξυσμός. 4) εἶδος ἀκροσιδήρου σκόλοπος.
stinguo, ĕre, aliquid, σβέννυμί τι.
stīpa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ stipula. Ἰσίδωρος. Φῆστος.
stīpātĭo, ĭōnis, θ. (stipo) ἄθροισμα, πυκνότης. 2) στῖφος, ἄθροισμα, συστροφὴ (ἀνθρώπων, ἔσθ' ὅτε καὶ ζώων).
stīpātor, ōris, ἀ. (stipo) ὀπαδός, ἀκόλουθος, ὁ περί τινα. 2) δορυφόρος, σωματοφύλαξ.
stĭpātor, ōris, ἀ. ὁ φακελλῶν εἴτε ὁ δέων τὰ ἐμπόρια, τὰ ἐμπορεύματα. Σερούϊος.
stīpātus, a, um, ἴδ. stipo.
*stipendĭālis, e, (stipendium) fœdus stipendiale, ἡ ἐπὶ φόρῳ συνθήκη.
stipendĭārĭus, a, um, φόρου ὑποτελής, ὑποτελής. 2) μισθοφόρος, μισθωτός, μισθοῦ στρατευόμενος.
stipendĭor, atus sum, ari, (stipendium) alicui, μισθοφορῶ τινι. Α. σπανιωτ.
stipendĭōsus, a, um, ὁ ἐπὶ τῶν μισθῶν. Ἀμφ. γρ.

stipendĭum, ĭi, οὐ. (stips-pendo) φόρος, εἰσφορά, δασμός. stipendium pendere, φόρον τελεῖν εἴτε ὑποτελεῖν. imponere alicui, τάττειν, ἐπιτάττειν τινὶ φόρον. ποιητ. ζημία, ποινή. 2) στρατιωτικὸς μισθός, μισθός, ὀψώνιον, μισθοφορά. stipendium dare, numerare, persolvere militibus, μισθὸν διδόναι, ἀποδιδόναι τοῖς στρατιώταις. 3) στρατεία. stipendia merere εἴτε mereri, στρατεύειν, στρατεύεσθαι. emereri, ἀποστρατεύειν, ἀποστρατεύεσθαι, μισθοφορεῖν παύεσθαι. sextus decimus stipendii annus, δέκατος ἕκτος στρατείας ἐνιαυτός. 4) ἐνιαύσιος στρατεία. tricena stipendia tolerant, τριάκοντα ἐνιαυσίους στρατείας τελοῦσι. multa stipendia habere, πολλὰς στρατείας ἔχειν. octavo stipendio functus, ὀκτὼ ἐνιαυσίους στρατείας τετελεκώς. 5) σπαν. μεταφορικῶς· τὸ καθῆκον, ἔργον.
stīpes, ĭtis, ἀ (σπαν. θ.) στόπος, στέλεχος, κορμός. 2) μεταφ. ἠλίθιος ἄνθρωπος· ξύλον· 3) ποιητ. δένδρον, ἐνίοτε καὶ καυλός, κάλαμος.
stīpĭdōsus, a, um, (stipes) στελεχώδης.
stīpis, is, θ. ταὐτὸ τῷ stips. Προυδέντιος.
stīpo, avi, atum, are, (στείβω) aliquid, στοιβάζω, ἀθροίζω, πυκνῶ τι. argentum, στοιβάζειν, σωρεύειν ἀργύριον. stipata phalanx, ἡ πυκνή, συνεστραμμένη φάλαγξ, in arto stipatæ erant naves, ἐν τῷ στενῷ συμπεπυκνωμέναι ἦσαν αἱ νῆες. 2) aliquid aliqua re, σάττειν, πληροῦν τί τινος. curia patribus stipata, τὸ βουλευτήριον σεσαγμένον εἴτε γέμον πατέρων. 3) περιστοιχίζω τινά τινι. senatum stipavit armatis, τὴν βουλὴν ὁπλοφόροις περιεστοίχισε, περὶ τὴν βουλὴν στρατιώτας περιέστησε. stipatus choro juventutis, χορὸν νέων περὶ ἑαυτὸν ἔχων. magnā stipante catervā, μεγάλου στίφους εἴτε πολλοῦ ὁμίλου ἀκολουθοῦντος.
stips, stĭpis, θ. (stipo) τὸ συμβαλλόμενον εἴτε εἰσφερόμενον κέρμα ἢ ἀργύριον, δωτίνη, ἔρανος. statuam stipe collata alicui erigere, ἀνδριάντα τινὶ ἐξ ἐράνων εἴτε δωτινῶν ἱστάναι. stipem alicui conferre, ἐρανίζειν εἴτε ἔρανον εἰσφέρειν τινί. stipem cogere, ἀγείρειν δωτίνας εἴτε χρήματα, ἀγυρμὸν ποιεῖσθαι, δωτινάζειν. 2) σπαν. τὰ προσιόντα, προσερχόμενα, αἱ πρόσοδοι. — Σημ. ἡ ὀνομαστικὴ stips ἄχρηστος, εἰ μὴ παρὰ γραμματικοῖς.
stips, ἀ. ταὐτὸ τῷ stipes. Ἀμφ. γρ. Πετρώνιος.
stĭpŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ stips) κάρφος, καλάμη.

stĭpŭlātĭo, ĭōnis, θ. (stipulor) ἐπερώτησις, ἡ δι' ἐπερωτήσεως τῶν συντεθειμένων γιγνομένη ὁμολογία εἴτε συμβόλαιον.
stĭpŭlātĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ stipulatio) μικρὰ ὁμολογία.
stĭpŭlātor, ōris, ἀ. (stipulor) ὁ λαβὼν ὁμολογίαν, εἴτε κατὰ νόμον ὑπόσχεσιν.
stĭpŭlātus, ūs, θ. ἐπερώτησις, εἴτε δι' ἐπερωτήσεων ὁμολογία.
stipulo, σπαν. ἀντὶ stipulor.
stĭpŭlor, atus sum, ari, (stipulus) ἐπερωτῶ, αἰτῶ ἢ λαμβάνω τὴν δι' ἐπερωτήσεως ὁμολογίαν εἴτε ὑπόσχεσιν. 2) ἐπερωτῶμαι, δίδωμι τὴν ὁμολογίαν εἴτε ὑπόσχεσιν, ὁμολογῶ, ὑπισχνοῦμαι κατὰ νόμον. — σπάν. παθητικῶς· stipulatum esse, συγκεῖσθαι, ὡμολογῆσθαι.
*stĭpŭlum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ stipula. Γλωσσ.
stĭpŭlus, a, um, στερεός. Λ. ἀρχαϊκή.
stīrĭa, æ, θ. πεπηγὼς σταλαγμός, παγεῖσαι σταγόνες, πηγυλίς, πάχνη.
stīrĭăcus, a, um, πεπηγώς, παγείς, παχνώδης.
stīrĭcĭdĭum, ĭi, οὐ. (stiria-cado) νιφετός.
stirpesco, ĕre, (stirps) στελεχοῦσθαι.
stirpis, is, θ. ταὐτὸ τῷ stirps. Λίβιος.
stirpĭtus, ἐπίρ. (stirps) πρέμνοθεν, ῥιζόθεν, πρόῤῥιζα.
stirps, rpis, θ. (καὶ ἀρχ. ἀρσ.) πρέμνον, πυθμήν, στέλεχος, ῥίζα. 2) φυτόν, μόσχευμα, καὶ ποιητ. δένδρον, κλάδος, κλῆμα. 3) θάμνος. 4) μεταφ. ὁ τοῦ γένους πυθμήν, γένος, γενεά. 5) γένος, ἔκγονος, ἀπόγονος, ἔκγονοι, ἀπόγονοι, (ποιητικῶς· μόσχος, ἔρνος, ὄζος). 6) ῥίζα, αἰτία, ἀρχή.
stirsozila, æ, θ. κενταύριον, φ.
stīva, æ, θ. ἐχέτλη ἀρότρου.
stlāta ἢ stlatta, æ, θ. εἶδος πλοιαρίου εἴτε σκάφους πλατέος τῶν πειρατῶν.
stlātāris, e, ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ. 2) πειρατικός. Γλωσσ.
stlātārĭus ἢ stlattarius, a, um, (stlata) ναυτικός, πειρατικός. 2) ναυσὶ εἴτε διὰ θαλάσσης εἰσκομιζόμενος.
*stlembus, a, um, βραδύς, βραδυπόρος.
stlis, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ lis.
stlŏcus, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ locus.
stloppus εἴτε stlopus, i, ἀ. πλαταγή.
sto, stĕtī, stātum, stāre, (στάω) ἕστηκα, (ἑστάναι, στῆναι), βέβηκα. stant, non sedent, ἑστᾶσιν (ἑστήκασιν), οὐ κάθηνται. ante ædes stabat, πρὸ τῆς οἰκίας εἱστήκει. stans pede in uno, ἑστὼς (ἑστηκώς, στάς), βεβηκὼς ἐφ' ἑνὸς ποδός. aeneus stat, ἕστηκεν, ἵδρυται, ἐστάθη χαλκοῦς. ejus statua stetit in foro, ὁ ἐκείνου ἀνδριὰς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἔστη. meretrix stat in fornice, ἡ πόρνη ἕστηκε, προίστηκε, κάθηται ἐπ' οἰκήματος. stare in acie, ἵστασθαι ἐν παρατάξει. classis in portu stat, ὁ στόλος ἕστηκεν (ἐπ' ἀγκυρῶν) ἐν τῷ λιμένι. in salo stare, στῆναι ἐν σάλῳ. sto exspectans, ἕστηκα προσδοκῶν. ad cyathum alicui stare, διακονεῖν τινι τὸν οἶνον, οἰνοχοεῖν τινι. stat murus, ἵδρυται τὸ τεῖχος. jam stabant Thebæ, ἤδη εἱστήκεσαν, ἵδρυντο, ἦσαν αἱ Θῆβαι. 2) ἑστάναι, ἑστηκέναι, ἔμπεδον, ἀκίνητον, στερεὸν εἶναι, μένειν. stant muri, τὰ τείχη ἄπτωτα ἕστηκε. nec domus ulla, nec urbs stare potest, οὔτε οἰκία οὐδεμία, οὔτε πόλις ἔμπεδος εἶναι δύναται. stat aqua, τὸ ὕδωρ συνέστηκε, πέπηγε. sestit inguine ferrum, τὸ βέλος ἐνεπάγη τοῖς αἰδοίοις. stant mammae, ἑστήκασιν οἱ μαστοί. steterunt comæ, ὀρθαὶ ἔστησαν αἱ τρίχες. stare et impetum sustinere, ἵστασθαι καὶ τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον ὑπομένειν. diu pugna stetit, πολὺν χρόνον συνέστη ἡ μάχη. anceps stetit certamen, ἀμφιδήριτος ἡ μάχη ἐγένετο. stāre animo, στῆναι τῇ διανοίᾳ. fabula stat, ἡ κωμῳδία εὐδοκιμεῖ, οὐ διαπίπτει. illi hōc stabant, ἐκεῖνοι (οἱ κωμῳδιογράφοι) διὰ τοῦτο ηὐδοκίμουν, ἐπῃνοῦντο, ἐκροτοῦντο. stat sententia, ἡ γνώμη βεβαία εἴτε ἀκίνητός ἐστιν. 3) ab, cum, pro aliquo stare, μετά τινος στῆναι, πρός τινος εἴτε μετά τινος εἶναι, τά τινος ᾑρῆσθαι. 4) aliqua re εἴτε in aliqua re, ἐμμένω τινί, ἐμπεδῶ τι. in fide, ἐμμένειν τῇ πίστει. conditionibus, conventis, jurejurando, ἐμπεδοῦν τὰς συνθήκας, τὰ συγκείμενα, τὸν ὅρκον. 5) stat per aliquem, διά τινα γίγνεται. πρβλ. τὸ 'Ομηρικὸν· θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, καὶ τὸ τῆς συνηθείας· εἰς ἐκεῖνον στέκει. stetit per Trebonium, quominus oppido potirentur, διὰ τὸν Τρεβώνιον οὐχ εἷλον τὴν πόλιν, ὁ Τρεβώνιος αἴτιος ἐγένετο τοῦ μὴ ἁλῶναι τὴν πόλιν. 6) πωλεῖσθαι, τιμὴν ἢ δαπάνην ἔχειν, καταστῆναι. πρβλ. τὸ παρ' 'Ανδοκίδῃ· ὅσου ἐμοὶ κατέστησαν. magno stat pretio, πολλοῦ πωλεῖται, τίμιόν ἐστι. multo sanguine Poenis victoria stetit, πολλοῦ αἵματος οἱ Καρχηδόνιοι τὴν νίκην ἐπρίαντο, πολλῷ αἵματι τὴν νίκην ἐκτήσαντο. centum talentis ea res Achaeis stetit, ἑκατὸν τάλαντα οἱ 'Αχαιοὶ εἰς τοῦτο ἀνήλωσαν.
stoebe, ēs, θ. στοιβή, φέως, (βοτάνη).
Stoechădes, um, θ. πληθ. insulæ, Στοι-

Digitized by Google

χάδες νῆσοι παρὰ τὴν Μασσαλίαν, αἱ νῦν Hyères.
stoechas, ădis, θ. στοιχάς, (βοτάνη).
stoechēon ἢ stoechīon, i, οὐ. στοιχεῖον.
Stōĭce, ἐπίῤ. Στωϊκῶς.
Stōĭcĭda, æ, ἀ. (Stoicus) σκωπτικῶς· ὁ Στῶαξ.
Stōĭcus, a, um, Στωϊκός. Stoicus,i, ἀ. ὁ Στωϊκός.
stŏla, æ, θ. στολή, σχῆμα, ἐσθής, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ γυναικεία στολή, ἡ ποδήρης ἐσθής. 2) ποιητ. ἡ ἔντιμος εἴτε σεμνὴ γυνή, δέσποινα.
stŏlātus, a, um, (stola) στολὴν φορῶν. ποιητ. stolatus pudor, ἡ τῶν σεμνῶν γυναικῶν αἰδώς.
stŏlĭde, ἐπίῤ. (stolidus) ἠλιθίως, ἀλόγως.
stŏlĭdĭtas, ātis, θ. (stolidus) ἠλιθιότης, ἀβελτερία, ἀλογία. Λ. τοῦ μεταγ. Λ.
stŏlĭdus, a, um, ἠλίθιος, ἀβέλτερος, ἄλογος. Ἡ λέξις συγγενὴς τῇ stultus.
stŏlo, ōnis, ἀ. παραφυάς, ὑπόφυσις. — Κύρ. ὄν. Στόλων.
*stŏlus, i, ἀ. (στόλος), ναῦλος, φορτίον. Κῶδηξ Θεοδοσ.
stŏmăcăce, ēs, θ. στομακάκη.
*stŏmăchābundus, a, um, ἀγανακτῶν, δυσχεραίνων.
*stŏmăchanter, ἐπίῤ. (stomachor) μετὰ χόλου, δυσθύμως.
stŏmăchĭcus, a, um, (stomachus) στομαχικός.
stŏmăchor, atus sum, ari, (stomachus) χολοῦμαι, ἀγανακτῶ, θυμοῦμαι. aliqua re εἴτε ob aliquid, ἐπί τινι. 2) σπαν. aliquam rem, ἀγανακτεῖν ἐπί τινι.
stŏmăchōse, ἐπίῤ. (stomachosus) μετὰ χόλου, θυμικῶς.
stŏmăchōsus, a, um, χολώδης, κεχολωμένος, ἀγανακτικός.
stŏmăchus, i, ἀ. στόμαχος. 2) μεταφ. χόλος, ἀγανάκτησις, ὀργή. stomachum movere εἴτε facere alicui, χολοῦν, ὀργίζειν τινά, ποιεῖν τινα ἀγανακτεῖν.
stŏmătĭce, ēs, θ. ἡ στοματική, στοματικὴ σύνθεσις.
stŏmătĭcus, a, um, στοματικός. Πλίνιος.
stŏmătĭon ἢ stŏmătĭum, i, οὐ. (στομάτιον), ταὐτὸ τῷ oscillum.
stŏmōma, ătis, οὐ. στόμωμα, ὁμφ. γρ. Πλίνιος.
stŏrax, ταὐτὸ τῷ styrax.
stŏrĕa, εἴτε stŏrĭa, æ, θ. ψίαθος, φορμός.
străbo, ōnis, ἀ. (strabus) στραβών, στραβός, ἰλλός. Străbo, ōnis, ἀ. Στράβων.
străbōnus, ἢ -ōsus, i, σπαν. ἀντὶ strabo.
străbus, a, um, στραβός, ἰλλός.
strāges, is, θ. (sterno) καταβολή, καταστροφή, ἀνατροπή, κατάπτωσις. 2) ἐπὶ πολεμίων· φθορά, φόνος, σφαγή. strages facere, εἴτε edere, φόνον εἴτε σφαγὴν ποιεῖν εἴτε ποιεῖσθαι. strages jacentum, σωροὶ κειμένων νεκρῶν.
strāgŭla, æ, θ. καὶ
strāgŭlāta, vestis, θ. ἴδ. stragulus.
strāgŭlum, ἴδ. stragulus.
strāgŭlus, a, um, (sterno) στρωτός. stragula vestis, θ. καὶ stragulum, i, οὐ. τὸ στρῶμα, περίστρωμα, ἡ στρωμνή.
strāmen, ĭnis, οὐ. (sterno) στιβάς, χορτόστρωμα, τὸ ἐκ καλαμῶν ἢ ἀχύρων στρῶμα. 2) χαλάμαι, κάρφη, ἄχυρα.
strāmentārĭus, a, um, (stramentum) καλαμητόμος.
strāmentĭcĭus, a, um, ἐκ καλαμῶν πεποιημένος.
*strāmentor, ari, (stramentum) καλαμεύω, καρφολογῶ.
strāmentum, i, οὐ. (sterno) στιβάς, χορτόστρωμα, τὸ ἐξ ἀχύρων ἢ καλαμῶν στρῶμα. 2) αἱ καλάμαι, τὰ κάρφη. 3) σπαν. τὸ στρῶμα, ἡ στρωμνή.
strāmĭnĕus, a, um, (stramen) ἀχύρινος, ἐξ ἀχύρων εἴτε καλαμῶν. 2) καλάμινος, καλαμοστεφής. Ὀβίδιος.
strangĭas, æ, ἀ. στραγγίας πυρός.
*strangŭlābĭlis, e, (strangulo) δυνάμενος στραγγαλισθῆναι εἴτε πνιγῆναι.
strangŭlātĭo, ĭōnis, θ. στραγγαλισμός, πνίξις, πνιγμός, ἀγχόνη. 2) vulvae, ὁ τῆς μήτρας σπασμός.
*strangŭlātor, ōris, ἀ. (strangulo) πνικτήρ.
*strangŭlātrix, īcis, θ. ἡ στραγγαλίζουσα, πνίγουσα.
strangŭlātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ strangulatio.
strangŭlo, avi, atum, are, aliquem, στραγγαλίζω, ἀγχονῶ, πνίγω τινά. 2) aliquid, πνίγω τι. 3) aliquem, ἄγχω, ἀνιῶ τινα.
stangūrĭa, æ, θ. στραγγουρία.
strangūrĭōsus, a, um, στραγγουρικός, στραγγουριῶν.
strarat, strasset, συγκοπ. ἀντὶ straverat. stravisset.
strāta, æ, θ. ἴδ. sterno.
strătēgēma, ătis, οὐ. στρατήγημα.
strătēgēmătĭca, ōrum, οὐ. πληθ. ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.
strătēgĭa, æ, θ. στρατηγία.
strătēgus, i, ἀ. στρατηγός.
strătĭōtes, æ, ἀ. ποτάμιος στρατιώτης. φ.
strătĭōtĭce, ēs, θ. ταὐτὸ τῷ stratiotes.
strătĭōtĭcus, a, um, στρατιωτικός. 2) stratioticum, i, οὐ. εἶδος κολλυρίου τῶν ὀφθαλμῶν.

Digitized by Google

Strătŏnīcēa, æ, θ. Στρατονίκεια. Stratonīcēus, ei εἴτε eos, καὶ Stratonicensis, is, ἀ. ὁ Στρατονικεύς.
strătŏpĕdon, i, οὐ. στρατόπεδον.
strātor, ōris, ἀ. (sterno) ἵππου στρώτης, ἱπποκόμος.
†strātōrĭum, ĭi, οὐ. ἐπίστρωμα (κλίνης).
strātōrĭus, a, um, (sterno) στρωτός.
strātum, i, οὐ. ἴδ. sterno.
strātūra, æ, θ. (sterno) στρῶσις.
strātus, a, um, ἴδ. sterno.
*strātus, i, ἀ. στρῶμα (κλίνης) Γέλλιος. 2) † αὐτὴ ἡ κλίνη.
strātus, ūs, θ. στρῶσις. 2) στρῶμα, ἐφίππιον. 3) μεταφ. κατάπτωσις (ψυχῆς).
strĕbŭla, æ, θ. τὸ περὶ τὴν ὀσφὺν κρέας. Λέξις Ὀμβρικὴ κατὰ Φῆστον.
strēna, æ, θ. ἐπινομίς, τὸ κατὰ τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς διδόμενον δῶρον εἴτε ξένιον. 2) παρὰ Πλαύτῳ αἴσιος οἰωνός.
Strēnĭa, æ, θ. (strena) θεά τις παρὰ Ῥωμαίοις, ἡ τοῖς κατὰ τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν διδομένοις δώροις ἐφορεύουσα.
Strēnŭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ Strenia.
strēnŭe, ἐπίρ. (strenuus) δραστικῶς, ἐνεργῶς, φιλοπόνως.
strēnŭĭtas, ātis, θ. (strenuus) δραστηριότης, ἐνέργεια, φιλοπονία. Λ. σπ.
*strēnŭo, are, (strenuus) ἐνεργῶ, ἀνδρίζομαι.
strēnŭus, a, um, (στρηνός) δραστήριος, δραστικός, ἐνεργής, ἀνδρικός, φιλόπονος. 2) ἐπὶ ἀψύχων· δραστικός, ἐνεργής, ἰσχυρός, σφοδρός.
strĕpĭto, are, (θαμιστ. τοῦ strepo) ψοφῶ.
strĕpĭtus, ūs, (ἀρχ. i), ἀ (strepo) ψόφος. rotarum, τροχῶν. januae, ψόφος, δοῦπος θύρας. populi, θροῦς, θόρυβος λαοῦ, fluminis, καναχὴ ποταμοῦ. 2) ποιητ. ἦχος, φθόγγος, μέλος. citharae, τῆς κιθάρας.
strĕpo, ŭi, ĭtum, ĕre, (συγγενὲς τοῦ θορυβῶ) ψοφῶ. urbs strepit, ἡ πόλις θροεῖ, ψόφου ἀνάπλεώς ἐστιν. homines strepunt, οἱ ἄνθρωποι θροοῦσι, θορυβοῦσι. fluvius strepit, ὁ ποταμὸς κανάζει, καναχεῖ. cornus strepunt, τὰ κέρατα, αἱ σάλπιγγες φθέγγονται. mons cantu strepit, τὸ ὄρος τῇ ᾠδῇ ἀντηχεῖ. —gloriā strepere, θρυλλεῖσθαι, φημίζεσθαι. 2) aliquid, βοῶ τι. 3) ψόφου ἢ ἤχου πληρῶ τι.
strepsĭcĕros, ōtis, ἀ. (στρεψίκερως) θηρίον τῆς Λιβύης, ταὐτὸ τῷ addax.
streptos, i, θ. εἶδος ἀμπέλου. Πλίνιος.
streptos, on, στρεπτός.
strĭa, æ, θ. γραμμή, ῥάβδος εἴτε ῥάβδωσις, (κιόνων βάθυνσις).
strĭāta, æ, θ. ἄγνωστος ἰχθύς, ἀμφ. γρ. Πλαῦτος.
strĭātūra, æ, θ. (stria) ῥάβδωσις.
strĭātus, a, um, ἴδ. strio.
stribĭlīgo, καὶ striblīgo, ĭnis, θ. (ἴσως συγγενὲς τῷ στρεβλός). σολοικισμός.
strĭblīta, æ, θ. ταὐτὸ τῷ scriblita.
strĭbŭla, ταὐτὸ τῷ strebula.
stricte, ἐπίρ. (strictus) στενῶς. 2) ἀκριβῶς.
strictim, ἐπίρ. (stringo) στενῶς. attondere, ἐν χρῷ κείρειν. 2) συνήθως· ἀκροθιγῶς, ἐν παρόδῳ, ἐν παρέργῳ.
strictĭo, ōnis, θ. (stringo) σφίγξις, πίεσις.
strictĭvilla, æ, θ. (stringo-villus) ἡ πισσουμένη.
*strictīvus, a, um, (stringo) ἀμεργόμενος, δρεπτός.
*strictor, ōris, ἀ. (stringo) ὁ ἀμέργων, δρεπτής.
strictūra, æ, θ. (stringo) σφίγξις, πίεσις. θλῖψις. κυρ. καὶ μεταφ. 2) ἔλασμα σιδήρου. 3) ἐπὶ ἐλαιῶν· τὸ ἀμέργειν, δρέπειν.
strictus, a, um, ἴδ. stringo.
strīdĕo καὶ strido, di, ēre καὶ ĕre, σίζω, τρίζω, τέτριγα. candens ferrum in aquam demersum stridet, σίδηρος διάπυρος εἰς ὕδωρ βαπτόμενος σίζει. plaustrum stridet, τὸ ὄχημα τρίζει. dentibus stridere, τρίζειν τοὺς ὀδόντας. sagitta stridet, τὸ βέλος ῥοιζεῖ.
strīdor, ōris, ἀ. (strideo) σιγμός, σισμός, τρισμός. elephanti, ὁ τρισμὸς τοῦ ἐλέφαντος, τὸ στρηνύζειν. venti, ὁ σιγμός, ῥοῖζος τοῦ ἀνέμου. dentium, ὁ τρισμός, ἄραβος τῶν ὀδόντων. aurium, ὁ συριγμὸς τῶν ὤτων. januae, ὁ ψόφος τῆς θύρας. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
strīdŭlus, a, um, (strideo) σίζων, τρίζων, τετριγώς, λιγυρός.
strĭga, æ, θ. (stringo) γραμμή, στίχος, στρὶγξ (τοῦ λήϊου). 2) μέτρον ἀγροῦ ἡμισείας, centuriae (ἴδ. centuria) μήκους, ἀπ' ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν. Ἴδ. καὶ τὸ ἑξῆς.
strīga, æ, θ. ἔμπουσα (ἡ τὰ βρέφη κακοποιοῦσα). ἐκ τούτου ἡ τῆς συνηθείας στρίγλα. Ἴδ. Κοραῆ Ἀτάκτων. 4. σ. 557.
strĭgātus, a, um, (striga) strigatus ager, ὁ κατὰ strigas ἀπ' ἄρκτου ἐπὶ μεσημβρίαν ἐκτεινόμενος ἀγρός.
striges, θ. (?) πληθ. Ἱσπανικόν τι ἔνδυμα. Ἰσίδωρος.
strĭgil, Ἀρνόβιος, ταὐτὸ τῷ strigilis.
strĭgĭlārĭus, ĭi, ἀ. ὁ κατασκευάζων strigiles, ἴδ. strigilis.
*strĭgĭlĕcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ strigilis) στλεγγίδιον.

Digitized by Google

strĭgĭlis, is, θ. (stringo) στλεγγίς, ξύστρα, ξυστρίς, (ὄργανον, ᾧ ἐν τοῖς βαλανείοις τὸν ῥύπον ἀπεξύοντο καὶ ὕδωρ ἠρύοντο). 2) ἐν τῇ ἰατρικῇ· εἶδος σωληνίσκου, ὠτεγχύτης. 3) χόνδρος καθαροῦ χρυσοῦ.

strĭgles, συγκ. ἀντὶ strigiles, ἴδ. strigilis.

strigmentum, i, οὐ. (stringo) ξύσμα, ῥύπος, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ στλέγγισμα, τὸ ἀποστλέγγισμα, ὁ γλοῖος (ὁ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀποξυόμενος).

strĭgo, are, (striga) ἀναπαύομαι ἐν τῷ ἀροῦν, καὶ ἁπλῶς· ἀναπαύομαι, χαλῶ, λαγγάζω.

strĭgo, ōnis, ἀ. ῥωμαλέος, χονδρός. 2) μαγγανευτής. Πλαῦτος, ἴδ. καὶ trico, (ōnis).

strĭgōsus, a, um, (stringo) λαγαρός, ἰσχνός, ἄσαρκος. 2) ἐπὶ λόγου· ἰσχνός, λεπτός.

stringo, inxi, ictum, ĕre, aliquem ἤ aliquid, στράγγω, σφίγγω, συσφίγγω τινὰ ἤ τι. mare gelu stringitur et consistit, ἡ θάλασσα ὑπὸ τοῦ ψύχους πήγνυται καὶ συνίσταται. arcum, ἕλκειν τόξον. μεταφ. orationem, ἀποσφίγγειν, συντέμνειν λόγον. strictus orator, ἀπεσφιγμένος, σύντομος, βραχυλόγος ῥήτωρ. 2) ἐπιψαύω τινὸς ἤ τι, χρίμπτω τι. telum stringit corpus, τὸ βέλος γράβδην εἴτε λίγδην τιτρώσκει τὸ σῶμα. μεταφ. aliquid stringit animum, κεντεῖ, ἀνιᾷ τι τὴν ψυχήν. 3) ἀμέργω, δρέπω τι. oleas, ἀμέργειν ἐλαίας. folia, ἀμέργειν φύλλα, φυλλολογεῖν. arborem, ἀποφυλλίζειν δένδρον. 4) gladium, ensem, σπάσαι μάχαιραν, ξίφος. ποιητ. manum, αἴρειν, ἀνατείνειν (ἀπειλητικῶς) χεῖρα. — strictus, a, um, σφιγκτός, στενός. strictus venter, κοιλίας ἔμφραξις. 2) μεταφ. ἀκριβής, αὐστηρός. ἔτι· φειδωλός, ὡς παρ' ἡμῖν τὸ σφιχτός.

*stringor, ōris, ἀ. (stringo) σύστασις, πῆξις.

strĭo, avi, atum, are, (stria) aliquid, ῥαβδωτὸν ποιῶ τι. striatus, a, um, ῥαβδωτός.

strĭtăvus, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ tritavus.

strităvilla, æ, ταὐτὸ strictivilla.

strito, εἴτε stritto, are, βαρύπους ἤ ἀσθενὴς τοὺς πόδας εἰμί. Οὐάῤῥων.

strix, ĭgis, θ. στρίγξ, (πτηνόν). 2) ταὐτὸ τῷ striga.

strŏbĭlus, i, ἀ. ὁ τῆς πίτυος καρπός.

strŏbus, i, θ. ἡ strŏbum, i, οὐ. εἶδος εὐώδους δένδρου. 2) ταὐτὸ τῷ ladanum.

strōma, ătis, οὐ. στρῶμα.

strombus, i, ἀ. στρόμβος, εἶδος κόγχης.

strongўle, ēs, θ. στρογγύλη, εἶδος στυπτηρίας.

strŏpha, æ, θ. στροφὴ (ὕμνων καὶ χωρῶν). 2) στροφή, τέχνασμα, δόλος.

Strŏphădes, um, θ. πληθ. Στροφάδες νῆσοι.

strŏphărĭus, ĭi, ἀ. δολοπλόκος. Γλωσσ.

*strŏphĭărĭus, ĭi, ἀ. (strophium) ὁ στρόφια κατασκευάζων.

strŏphĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ strophium) μικρὸν στρόφιον.

strŏphĭum, ĭi, οὐ. στρόφιον.

Strŏphĭos, ĭi, ἀ. Στρόφιος.

strŏphōma, ătis, οὐ. (στρόφωμα) στρόφος (νόσος).

strŏphōsus, a, um, (strophus) τῷ στρόφῳ νοσῶν, στροφούμενος.

strŏphōsus, a, um, (stropha) δόλιος, δολοπλόκος.

strŏphus, i, ἀ. στρόφος, (νόσος τῆς κοιλίας).

stroppus, i, ἀ. στρόφιον, ἡ περὶ τὴν κεφαλὴν ταινία.

structe, ἐπίῤ. εὐθέτως, εὐκόσμως.

tructĭlis, e, (struo) οἰκοδομητός, λιθόδμητος, ἐκ λίθων σύνθετος. 2) οἰκοδομητικός.

structĭo, ĭōnis, θ. (struo) σώρευσις. 2) παρασκευή. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

structor, ōris, ἀ. (struo) λιθοδόμος, οἰκοδόμος. 2) τραπεζοκόμος, τραπεζοποιός.

*structōrĭus, a, um, (structor) οἰκοδομητικός.

structūra, æ, θ. (struo) συναρμογή. 2) οἰκοδομή, οἰκοδόμησις, κατασκευή. 3) οἰκοδομή, οἰκοδόμημα, κατασκεύασμα. 4) λόγου ἁρμονία, ῥυθμός.

structus, a, um, ἴδ. struo.

strŭes, is, θ. (struo) κατασκευαστὸς σωρός, κατασκεύασμα, σωρός. 2) σωρὸς ποπάνων.

strŭfertărĭus, ĭi, ἀ. (strues fero) ὁ ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν ποπάνων, ποπανοφόρος, (ἐν ταῖς σπονδαῖς). Φῆστος.

*strŭix, ĭcis, θ. ταὐτὸ τῷ strues.

strūma, æ, θ. χοιράς, γογγρώνη, (νόσος).

strūmătĭcus, a, um, (struma) χοιραδώδης, τῇ βρογχοκήλῃ εἴτε γογγρώνῃ νοσῶν.

strūmĕa, æ, θ. (struma) βατράχιον, (βοτάνη ἐπικουροῦσα τῇ βρογχοκήλῃ).

*strūmella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ struma) μικρὰ χοιράς, μικρὰ γογγρώνη.

strūmōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ strumaticus.

strūmus, i, ἀ. (struma) στρύχνος (βοτάνη).

strŭo, xi, ctum, ĕre, (συγγενὲς τοῦ sterno) aliquid, στοιβάζω, συσκευάζω, συντίθημι, σωρεύω τι. ποιητ. altaria donis, δῶρα σωρεύειν ἐπὶ τὸν βωμόν. 2)

Digitized by Google

κατασκευάζω τι. mœnia, domum, οἰκοδομεῖν τεῖχος, οἰκίαν. navem, πηγνύναι ναῦν. pyram, νεῖν πυράν. convivium, παρασκευάζειν συμπόσιον. 3) εὐθετῶ, διατίθημι, διατάττω τι. aciem, διατάττειν, παρατάττειν στρατόν. orationem, verba, εὐθετεῖν, συντάττειν, ῥυθμίζειν λόγον, ῥήματα. 4) κατασκευάζω, μηχανῶμαι, τεχνῶμαί τι. insidias alicui, κατασκευάζειν τινὶ ἐνέδραν. periculum, crimina, μηχανᾶσθαι κίνδυνον, διαβολάς.

struppĕārĭa, ĭum καὶ ōrum, οὐ. πληθ. ἑορτή τις τῶν στεμμάτων. Φῆστος.

struppus, strupus, stroppus, ἢ strophus, i, ἀ. στρόφος, σχοινίον, στέμμα, ταινία.

strūthēa, εἴτε strūthĭa mela, τὰ στρούθεια μῆλα, στρουθία.

strūthĭo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ struthiocamelus.

strūthĭŏcămēlīnus, a, um, (στρουθοκαμήλινος).

strūthĭŏcămēlus, i, ἀ. στρουθοκάμηλος, στρουθίων.

strūthĭon, (um), ĭi, οὐ. στρουθίον (βοτ.).

strūthŏpŏdes, um, ἀ. θ. πληθ. στρουθόποδες. Πλίνιος.

strychnos, i, ἀ. καὶ strychnum, i, οὐ. στρύχνος, στρύχνον, (βοτάνη).

Strȳmon, (-o), ōnis, ἀ. Στρυμών, ποταμὸς μεταξὺ Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας. Strymŏnĭus, a, um. Στρυμόνιος, Θρᾴκιος. Strymonis, ĭdis, θ. ἡ Στρυμονίς.

stŭdĕo, ŭi, ēre, alicui rei, σπουδάζω τι εἴτε περί τι. pecuniæ, περὶ τὰ χρήματα. novis rebus, καινοτομεῖν, νεωτερίζειν. arti, literis, σπουδάζειν, διατρίβειν, σπουδὴν ποιεῖσθαι περὶ τέχνην, περὶ τὰ γράμματα. patrimonio augendo, περὶ τὸ τὴν οὐσίαν αὐξάνειν. gloriæ, φιλοτιμεῖσθαι, περὶ δόξαν, διώκειν δόξαν, ἐπιθυμεῖν δόξης. id studere, ut, σπουδάζειν, σπεύδειν, ὅπως. scire studeo, σπουδάζω, προθυμοῦμαι εἰδέναι. fieri studebam ejus prudentiā doctior, τῇ ἐκείνου φρονήσει σοφώτερος γίγνεσθαι προὐθυμούμην. placere se studet bonis, προθυμεῖται τοῖς ἀγαθοῖς ἀρέσκειν. — σπαν. studere in aliquid, σπουδάζειν ἐπί τι. ἅπαξ δὲ μετὰ γενικῆς παρὰ Κικέρωνι· studet tui, φροντίζει σου. 2) alicui, σπουδάζω τινὰ εἴτε περί τινα, προθυμοῦμαι, σπεύδω τινί, εἰμὶ πρός τινος εἴτε μετά τινος, φρονῶ τά τινος. 3) studere, ἀντὶ τοῦ litteris studere, περὶ τὰ γράμματα σπουδάζειν, ἀναγιγνώσκειν, μελετᾶν, φιλολογεῖν, διδάσκεσθαι, μανθάνειν.

stŭdĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ studium) σπουδασμάτιον. 2) μικρὸν φροντιστήριον, μουσεῖον, (σπουδαστήριον).

stŭdĭōse, ἐπίῤ. μετὰ σπουδῆς, ἐσπουδασμένως, ἐπιμελῶς, προθύμως.

stŭdĭōsus, a, um, (studium) φιλόπονος, ἐπιμελής, πρόθυμος, φιλότιμος. 2) alicujus rei, σπουδάζων, διατρίβων, ὢν περί τι, φιλοτίμως ἔχων πρός τι. venandi, σπουδάζων, διατρίβων περὶ θήραν, φιλόθηρος. aleæ, φιλόκυβος. 3) alicujus, σπουδάζων τινά, προθυμούμενός τινος, φρονῶν τά τινος. σπουδαστής τινος. 4) φιλόλογος, φιλομαθής. ἐσθ' ὅτε καὶ φιλόλογος, πολυμαθής, σοφός, πεπαιδευμένος.

stŭdĭum, ĭi, οὐ. (studeo) σπουδή, προθυμία, φιλοτιμία, φιλοπονία, ἐπιμέλεια. aliquid studio maximo curare, πλείστῃ προθυμίᾳ εἴτε φιλοτιμότατα ἐπιμελεῖσθαί τινος. studium pugnæ, τὸ φιλοπόλεμον. quæstūs, ἡ φιλοκέρδεια. studium cognoscendi semper aliquid atque discendi, ἡ φιλοτιμία τοῦ γνῶναί ἀεί τι καὶ μαθεῖν. studium venanti, ἡ φιλοθηρία. in armis plurimum studii consumere, πλείστην σπουδὴν περὶ τὰ ὅπλα ποιεῖσθαι. 2) ἡ περὶ τὰ γράμματα σπουδὴ εἴτε διατριβή, φιλολογία, μελέτη, μάθησις. ποιητ. serus studiorum, ὁ ὀψιμαθής, (κατὰ λέξιν· ὄψιος τῶν σπουδῶν, ὡς τό· παλαιὸς τῶν ἡμερῶν). 3) σπουδή, προθυμία, αἵρεσις, εὔνοια. studium habere in aliquem, σπουδὴν περί τινα, ποιεῖσθαι, προθυμίαν περί τινα παρέχεσθαι, αἵρεσιν πρός τινα ἔχειν. studium partium εἴτε ἁπλῶς studia, τὸ στασιαστικόν. 4) παρὰ νεωτέροις· τὸ φροντιστήριον, μουσεῖον, σχολεῖον, (σπουδαστήριον).

stulte, ἐπίῤ. μωρῶς, ἀνοήτως, ἠλιθίως, ἀλόγως, εὐήθως.

*stultĭlŏquentĭa, æ, θ. (stultus-loquor) μωρολογία.

*stultĭlŏquĭum, ĭi, οὐ. (stultus-loquor) μωρολόγημα.

*stultĭlŏquus, a, um, (stultus-loquor) μωρολόγος.

stultĭtĭa, æ, θ. (stultus) μωρία, ἀνοησία, ἠλιθιότης, ἀλογία, εὐήθεια.

*stultĭvĭdus, a, um, (stulte-video) μωρόσοφος.

stultus, a, um, (συγγενὲς τῷ stolidus) μωρός, ἀνόητος, ἠλίθιος, ἄλογος, εὐήθης.

stūpa, æ, ταὐτὸ τῷ stuppa.

stŭpĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (stupeo-facio) aliquem ἢ aliquid θαμβῶ, τυφῶ, κωφῶ τινα ἤ τι. stupefieri aliqua re, θαμβεῖσθαι, ἐκθαμβεῖσθαι, τυφοῦσθαι, ἐκπλήττεσθαί τινι εἴτε ἐπί τινι. stupefactus, a, um, ἔκθαμβος, ἐκπλαγείς, ἐκπεπληγμένος.

stŭpĕfīo, actus sum, ĭĕri, ὅρ. stupefacio.

stŭpĕo, ŭi, ēre, θαμβῶ, θαμβοῦμαι, ἐκ-

Digitized by Google

θαμβος εἰμί, ἐκπέπληγμαι, τετύφωμαι. aliqua re εἴτε ad aliquid, τινὶ εἴτε ἐπί τινι. 2) πέπηγα, ἕστηκα, ἀκίνητος ἕστηκα. 3) παρὰ ποιηταῖς μετ' αἰτιατικῆς· aliquam rem, θαμβῶ, θαυμάζω τι. stupendus, a, um, θάμβος παρέχων, θαυμαστός.

*stŭpesco, pŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ stupeo) θαμβοῦμαι, ἐκθαμβοῦμαι, ἐκπλήττομαι.

stupĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ stuppeus.

stŭpĭdĭtas, ātis, θ. (stupidus) τῦφος, κωφότης, βλακεία. Λ. σπ.

stŭpĭdo, are, ταὐτὸ τῷ stupefacio. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

stŭpĭdus, a, um, (stupeo) ἔκθαμβος, ἐκπεπληγμένος, τετυφωμένος. 2) κωφός, ἀμβλύς, βλάξ, βλακικός, μωρός.

stŭpor, ōris. ἀ. (stupeo) θάμβος, τῦφος, ἔκπληξις. 2) κωφότης, ἀμβλύτης.

*stŭpōrātus, a, um, (stupor) θαμβητός, θαυμαστός.

stuppa εἴτε stūpa, æ, θ. στύππη, στύπη.

*stuppārĭus εἴτε stūpārĭus, a, um, τῆς στύππης εἴτε στύπης.

stuppĕus εἴτε stūpeus, a, um, στύππειος, στύπειος, στύππινος, στύπινος.

stŭprātĭo, ĭōnis, θ. φθορά, μόλυνσις, ἀμφ. γρ. Ἀρνόβιος.

stŭprātor, ōris, ἀ. φθορεύς, διαφθορεὺς (γυναικός).

*stŭpre, ἐπίῤ. αἰσχρῶς.

stŭpro, avi, atum, are, (stuprum) aliquid, σπαν. μολύνω, μιαίνω, καταισχύνω τι. 2) συνήθως· aliquem, μολύνω, φθείρω, διαφθείρω τινὰ (παρθένον, κ.τ.τ.).

*stŭprōsus, a, um, (stuprum) ἀσελγής, πορνικός.

stŭprum, i, οὐ. ἀρχαϊκῶς· αἶσχρος, ὄνειδος. 2) συνήθως· αἰσχύνη, φθορά, διαφθορὰ (παρθένου, κ.τ.τ.) 3) πορνεία, μοιχεία, ἀνόσιος ἢ ἄνομος συνουσία.

†sturnīnus, a, um, (sturnus) ψαρός.

sturnus, i, ἀ. ψάρ, (πτηνόν).

*Stўgĭālis, e, ταὐτὸ τῷ Stygius.

Stўgĭus, a, um, Στύγιος.

stўlŏbăta, æ, εἴτε stylobates, æ, ἀ. στυλοβάτης.

stylus, i, ταὐτὸ τῷ stilus.

stymma, ătis, οὐ. στῦμμα.

Stymphālus, (-os), i, ἀ. καὶ Stymphālum, i, οὐ. ὁ Στύμφαλος, ὄρος καὶ ποταμὸς καὶ πόλις Ἀρκαδίας. aves Stymphālĭcae εἴτε Stymphālĭdes, um, θ. πληθ. αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες. Stymphālis, is, θ. ἡ Στυμφαλὶς ὄρνις. Stymphāla, ōrum, οὐ. πληθ. καὶ Stymphalides undæ, θ. πληθ. ἡ Στυμφαλὶς εἴτε Στυμφαλία λίμνη. Stymphālĭus, a, um, Στυμφάλιος.

stўpa, ταὐτὸ τῷ stipa.

styptērĭa, æ, θ. στυπτηρία.

styptĭcus, a, um, στυπτικός.

stўrăcĭnus ἢ stŏrăcĭnus, a, um, στυράκινος. Σουλπίκιος Σεουῆρος.

stўrax, ăcis, ἀ. ὁ, ἡ στύραξ, (δένδρον).

Styx, ўgis καὶ ўgos, θ. Στύξ.

Suāda, æ, θ. (suadus) Πειθώ, (θεά).

suādēla, æ, θ. (suadeo) πειθώ, πεῖσις. 2) Suadela, æ, θ. ταὐτὸ τῷ Suada.

†suādenter, ἐπίῤ. (suadeo) πειστικῶς, μετὰ πειθοῦς.

suādĕo, si, sum, ēre, (ἀδέω-ἁνδάνω) πείθω, συμβουλεύω, παραινῶ. recte suades, ὀρθῶς συμβουλεύεις. ut suades, faciam, ἃ σὺ παραινεῖς, ποιήσω. alicui aliquid, πείθειν τινά τι, συμβουλεύειν τινί τι. quid mihi suades? τί με πείθεις; mihi suasi, nihil esse expetendum nisi laudem, πέπεικα ἐμαυτὸν εἴτε πέπεισμαι, ὡς οὐδὲν ζητητέον εἰ μὴ ὁ ἔπαινος. suadere alicui, ut faciat, πείθειν τινὰ ποιεῖν, συμβουλεύειν, παραινεῖν τινι ποιεῖν. Σημ. suadere alquem, σπαν. ἀντὶ τοῦ alicui. 2) suadere legem, εἴτε rogationem, (ἐπ' ἐκκλησίας τοῦ δήμου) συναινεῖν εἴτε ἐπαινεῖν τὸν εἰσφερόμενον νόμον, λέγειν ὑπὲρ τοῦ νόμου, συνηγορεῖν τῷ νόμῳ.

†suādĭbĭlis, e, (suadeo) εὐπειθής.

†suādĭlūdĭus ἢ suāvĭlūdĭus, ĭi, ἀ. (suadeo ἢ suavis ludus), φιλοθεάμων.

suādus, a, um, (suadeo) πειστικός, πειστήριος. Λ. ποιητ.

sualiternĭcum, i, οὐ. εἶδος πυῤῥοῦ ἠλέκτρου.

suārĭus, a, um, (sus) τῶν ὑῶν εἴτε χοίρων. suarius negotiator εἴτε ἁπλῶς suarĭus, ĭi, ἀ. ὁ χοιροπώλης. suarius, ĭi, ἀ. ὁ ὑοβότης, συβώτης, χοιροβοσκός.

*suāsĭbĭlis, e, ταὐτὸ τῷ suasorius.

suāsĭo, ĭōnis, θ. (suadeo). 2) πεῖσις, πειθώ, παραίνεσις. 3) παραινετικὸν γένος λόγου. 4) συναίνεσις, (εἰσφερομένου νόμου).

suāsor, ōris, ἀ. (suadeo) πειστήρ, σύμβουλος, παραινέτης. 2) συναινέτης, εἴτε συνήγορος (εἰσφερομένου νόμου).

suāsōrĭe, ἐπίῤ. πειστικῶς, συμβουλευτικῶς.

suāsōrĭus, a, um, (suasor) πειστικός, πειστήριος. 2) παραινετικός. suasoria, æ, θ. (ὑπον. oratio), ὁ παραινετικὸς λόγος, ὡς οἱ τοῦ Σενέκα τοῦ ῥήτορος.

suāsum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ suasus, ūs.

suāsum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ insuasum. Πλαῦτος.

suāsus, a, um, ἴδ. suadeo.

suāsus, ūs, ἀ. (suadeo) πειθώ, πεῖσις, παραίνεσις.

*suātim, ἐπίῤ. (sus) ὑϊκῶς.

suāve, ἐπίῤ. ἴδ. suavis.

Digitized by Google

†suāvefragrans εἴτε suāve fragrans, ntis, (suavis fragro) καὶ
suāvĕŏlens εἴτε suave olens, ntis, ἡδύοσμος.
suāvĕŏlentĭa, æ, θ. (suaveolens) ἡδυοσμία. Λ. τοῦ μετγν. Λ.
suāvĭātĭo, ĭōnis, θ. (suavio) φίλησις, φίλημα.
*suāvĭdĭcus, a, um, (suavis-dico) ἡδυεπής, ἡδύλογος.
*suāvĭdus, a, um, εὐάρεστος, τερπνός.
*suāvĭfĭco, are, (suavis facio) καθίστημί τι τερπνόν.
suāvillum, εἴτε sāvillum, i, οὐ. (suavis) εἶδος πέμματος ἡδέος.
suāvĭ-lŏquens, ntis, ἡδυεπής, ἡδύλογος.
*suāvĭlŏquentĭa, æ, θ. (suaviloquens) ἡδυλογία.
suāvĭlŏquĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.
suāvĭlŏquus, a, um, ταὐτὸ τῷ suaviloquens.
suāvĭlūdĭus, ĭi, ἀ. (suavis-ludus) φιλοθεάμων. Τερτυλλιανός.
suāvĭo, εἴτε sāvio, are, σπάν. ἀντὶ τοῦ suavior.
suāvĭŏlum, εἴτε sāviolum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ suavium) φιλημάτιον.
suāvĭor, ἢ sāvĭor, atus sum, ari, (suavium) aliquem ἢ aliquid, φιλῶ τινα (τῷ στόματι), καταφιλῶ τινα ἤ τι.
suāvis, e, (ἀδύς?) ἡδύς. res suavis odoris, gustus, πρᾶγμα ἡδὺ τὴν ὀσμήν, τὴν γεῦσιν. vox, ἡδεῖα, χαρίεσσα φωνή. sopor, ἡδύς, γλυκὺς ὕπνος. homo, ἡδύς, γλυκύς, χαρίεις ἄνθρωπος. mihi suave est vivere, ἡδύ μοι ζῆν.—suave, ἐπίῤ. ἡδύ, ἡδέως.
suā sŏnus, a, um, ἡδύθρους.
suāvĭtas, ātis, θ. (suavis) ἡδύτης, ἡδονή, γλυκύτης, χάρις, τὸ ἐπίχαρι, χάριεν.
suāvĭter, ἐπίῤ. (suavis) ἡδέως, μεθ' ἡδονῆς.
suāvĭtūdo, ĭnis, θ. σπάν. ἀντὶ τοῦ suavitas.
suāvĭum, ĭi, οὐ. (suavis) φίλημα. 2) σπάν. τὰ χείλη, τὸ στόμα.
sŭb, πρόθ. μετ' αἰτιατ. ἐπὶ κινήσεως· ὑπό τι. luna se sub solem subjicit, ἡ σελήνη ὑπὸ τὸν ἥλιον γίγνεται. aliquem indeploratum sub Tartara mittere, ἄκλαυστον πέμπειν τινὰ ὑπὸ τὰ Τάρταρα, κατὰ γῆς, ὑπὸ τὴν γῆν, εἰς τὸν ᾅδην. aliquid sub divum rapere, ἐκφέρειν τι εἰς τὸ φῶς. exercitum hostium sub jugum mittere, τὸν στρατὸν τῶν πολεμίων ὑπὸ τὸν ζυγὸν πέμψαι, (ὡς ἦν ἔθος τοῖς Ῥωμαίοις).—sub montem succedere, ὑπὸ τὸ ὄρος προχωρεῖν, τουτέστι πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπώρειαν.—σπαν. ἐπὶ στάσεως· sub muros struere aciem ὑπὸ τὰ τείχη παρατάξασθαι. hostem mediam ferit ense sub alvum, τὸν πολέμιον ἐλαύνει τῷ ξίφει κάτωθεν τοῦ ὀμφαλοῦ. 2) ἐπὶ χρόνου· ὑπό τι, πρός τι. sub noctem, ὑπὸ τὴν νύκτα. sub vesperum, ὑπὸ τὴν ἑσπέραν. 3) ἑξῆς μετά τι, ἐπί τινι. sub eas litteras statim recitatæ sunt tuæ, ἑξῆς μετὰ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εἴτε ἑξῆς τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἀνεγνώσθη ἡ σή. sub hoc εἴτε sub haec herus dixit, τούτων ἑξῆς, ἐπὶ τούτοις ὁ δεσπότης εἶπε. 4) sub manum, ταχέως· πρβλ. τὸ τῆς συνηθείας· χέρι χέρι.—sub μετ' ἀφαιρ. ὑπό τινος, κάτωθεν ἔκ τινος. sub terra lapides eximere, ὑπὸ τῆς γῆς λίθους ἐξαιρεῖν. sub terra erepere, ὑπὸ τῆς γῆς ἐξέρπειν, κάτωθεν ἐκ τῆς γῆς ἀνέρπειν. 2) ἐπὶ στάσεως· ὑπό τινος, ὑπό τινι, κάτωθέν τινος. sub palliolo, ὑπὸ τῷ ἱματίῳ. sub pellibus, ὑπὸ διφθέραις, ἐν δερματίναις σκηναῖς. sub divo, ἐν ὑπαίθρῳ. sub oculis, ἐν ὄψει. sub moenibus urbis, ὑπὸ τὰ τείχη εἴτε πρὸς τοῖς τείχεσι τῆς πόλεως. sub monte consedit, ὑπὸ ὄρει, πρὸς τῷ τοῦ ὄρους ποδί, ἐν τῇ ὑπωρείᾳ ἐστρατοπεδεύσατο. sub onere, ὑπὸ φορτίου, ὑπὸ ἄχθους. sub armis, ἐν ὅπλοις. Gallia sub septemtrionibus posita est, ἡ Γαλλία ὑπὸ τὴν ἄρκτον εἴτε πρὸς τὴν ἄρκτον κεῖται.—sub manu esse, πρὸ χειρῶν εἶναι εἴτε πρόχειρον εἶναι.—σπαν. ἐπὶ κινήσεως· aliquem sub terra vivum demittere, ζῶντά τινα κατὰ γῆς εἴτε ὑπὸ τὴν γῆν καθιέναι. mittere sub jugo ἀντὶ τοῦ sub jugum. 2) ὑπό τινι, ἐπί τινι. sub manibus alicujus esse, ὑπό τινι εἶναι, ἐν χερσί τινος εἶναι. sub Hannibale, ὑπὸ τῷ Ἀννίβᾳ, ἐν τῇ τοῦ Ἀννίβα ἐξουσίᾳ. sub conditione, ut liberi sint, ἐφ' ᾧ τε ἐλευθέρους αὐτοὺς εἶναι, ἐπ' ἐλευθερίᾳ. 3) ἐπὶ χρόνου· ὑπό τι, περί τι, κατά τι. sub eodem tempore, ὑπὸ (περί, κατὰ) τὸν αὐτὸν χρόνον. sub adventu Romanorum, ὑπὸ (περί, κατὰ) τὴν τῶν Ῥωμαίων ἄφιξιν. sub somno, ἐν ὕπνῳ, κατὰ τὸν ὕπνον. sub Augusto, ἐπὶ Αὐγούστου.
sŭb-absurde, ἐπίῤ. ὑπατόπως.
sŭb-absurdus, a, um, ὑπάτοπος, ὑπό τι ἄτοπος.
sŭbăcer, cris, cre, ὑπό τι δριμύς. Ἰσίδωρος.
sŭb-accūso, are, aliquem, ὑπομέμφομαί τινι. Κικέρων.
sŭb-ăcĭdus, a, um, ὕποξυς, ὑπό τι ὀξύνος, ὑπό τι ὀξηρός.
sŭbactārĭus, a, um, ὁ κατεργαζόμενος·

Digitized by Google

coriarius subactarius, ὁ κατεργαζόμενος τὰ δέρματα, ὁ βυρσοδέψης. Ἰσίδωρος.
sŭbactĭo, ĭōnis, θ. (subigo) φύρασις. 2) κατεργασία, διαπόνησις. Λ. σπ.
sŭbactor, ōris, ἀ. (subigo, σημ. 2 καὶ 3) πυγιστής Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sŭbactus, a, um, ἴδ. subigo.
sŭbactus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ subactio.
sŭbadjŭva, æ, ἀ. (sub-adjuvo) ὑπουργός, ὑπηρέτης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sŭbædānus καὶ sŭbædĭānus, a, um, (subædes) ἐν οἴκῳ ὢν ἢ ἐργαζόμενος. Ἐπιγρ.
†sŭb-aemŭlātĭo, ĭōnis, θ. (τὸ ὑφαμιλλᾶσθαι).
†sŭb-aemŭlor, ari, (ὑφαμιλλῶμαι).
*sŭb-aerātus, a, um, ὑπόχαλκος.
sŭbăgĭtātĭo εἴτε subĭgĭtatio, ĭōnis, θ. τὸ βινεῖν, μύλλειν.
sŭbăgĭtātrix εἴτε subĭgĭtātrix, īcis, θ. μυλλάς.
sŭb-ăgĭto εἴτε subĭgĭto, are, aliquam, βινῶ, παίω, μύλλω τινά 2) κινῶ τινα.
sŭb-ăgrestis, e, ὑπάγροικος.
sŭb-ālāris, e, ὑπομάσχαλος. subalare, is, οὐ ἐσθής τις ἢ ζώνη ὑπομάσχαλος.
*sŭbalbens, ntis, (sub-albeo) ὑπολευκαινόμενος.
*sŭb-albĭcans, ntis, ὑπολευκαινόμενος, ὑπολευκόχρως.
sŭb-albĭdus, a, um, ταὐτὸ τῷ subalbicans.
*sŭb-albus, a, um, ὑπόλευκος.
Sŭb-alpīnus, a, um, ὑπὸ ταῖς Ἄλπεσι κείμενος.
sŭb-alternātim, ἐπίῤ. ὑπαλλήλως. Βοήθ.
sŭb-alternĭcum, ἴδ. sualiternicum
sŭb-alternus, a, um, ὑπάλληλος. Βοήθ.
sŭb-āmārus, a, um, ὑπόπικρος.
sŭb-ăpĕrĭo, ire, aliquid, ὑπανοίγω τι, ἐπὶ μικρὸν ἀνοίγω τι.
*sŭbăquānĕus, a, um, (sub-aqua) ὕφυδρος.
sŭb-ăquĭlīnus, a, um, ὑπόγρυπος.
sŭb-ăquĭlus, a, um, ὑπό τι πελλαῖος.
sŭbărator, ōris, ἀ. (subaro) ὁ ὑπαρῶν.
*sŭb-āresco, ĕre, ὑποξηραίνομαι.
*sŭb-argūtŭlus, a, um, ὑπό τι πολύλαλος.
sŭbarmālis, e, (sub-armus) ὑπομάσχαλος.
sŭb-ăro, avi, atum, are, aliquid, ὑπαρῶ τι. Κ. Πλινίου τοῦ πρεσβυτέρου.
*sŭb-arrŏganter, ἐπίῤ. ὑπό τι ἀλαζονικῶς.
sŭbărundĭno, are, καλάμοις (τὰς ἀμπέλους) χαρακῶ, ὑποστηρίζω.
*sŭb-asper, ĕra, ĕrum, ὑπότραχυς.
*sŭb-assentĭens, ntis, ἐφεπόμενος.
sŭb-asso, avi, atum, are, aliquid, ὑποπτῶ τι.
sŭbātĭo, ĭōnis, θ. (subo) ἡ καπρᾷ, τὸ καπριᾶν, ἡ σπαργή.
sŭb-audĭo, ĭi, ītum, ire, ἀκούω πως. 2) ὑπακούω, ὑπονοῶ, ὑπεννοῶ, προσυπονοῶ τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
sŭbaudītĭo, ĭōnis, θ. (subaudio) ὑπάκουσις, τὸ ὑπακούειν, ὑπονοεῖν, ὑπεννοεῖν.
sŭb aurātus, a, um, ὑπόχρυσος.
sŭb-ausculto, avi, atum, are, ὑπακούω, ὠτακουστῶ.
sŭb-austērus, a, um, ὑπαύστηρος.
*subaxet, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ subegisset, ἴδ. subigo. Παχούβιος.
*sub-balbe, ἐπίῤ. ὑποτραύλως.
Subballĭo, ĭōnis, ἀ. κωμ. ὁ τοῦ Βαλλίωνος ὑπηρέτης. (Ὑποβαλλίων).
subbăsĭlĭcānus, i, ἀ. (sub-basilica) ἐν ταῖς βασιλικαῖς εἴτε στοαῖς διατρίβων, ἀγοραῖος, ἀγορᾶς περίτριμμα
sub-bĭbo, ĭbi, ĕre, ὑποπίνω, ὑποινος γίγνομαι.
sub-blandĭor, iri, alicui, ὑποκολακεύω, ὑποχορίζομαί τινα.
*sub-brĕvis, e, ὑπόβραχυς.
sub-cærŭlĕus, a, um, ὑποκυάνειος, ὑποκύανος.
sub-candĭdus, a, um, ὑπόλευκος.
sub-căvus, a, um, ὑπόκοιλος.
subcentŭrĭo, are, ἴδ. succenturio.
sub-centŭrĭo, ĭōnis, ἀ. ὑπολοχαγός.
sub-cerno εἴτε succerno, crevi, crētum, ĕre, aliquid, κοσκινίζω τι. 2) ταράττω, ἀνακινῶ, σείω.
†subcĭnĕrĭcĭus, a, um, ὑπὸ τὴν σποδὸν ὀπτός, σποδίτης (ἄρτος).
sub-cingo, subcingulum, subcino, κ.τ.τ. ταὐτὰ τοῖς succingo, κ.τ.λ.
subcīsīvus, a, um, (subcido) ταὐτὸ τῷ subsecivus.
subclāmātĭo, subclamo, ἴδ. succlamatio, κ.τ.λ.
*sub-cœlestis, e, ὑπουράνιος, ὁ ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
*sub-cœno, are, ὑπεσθίω.
subcŏlōrātus, a, um, ὑπό τι κεχρωματισμένος.
subcollo, ταὐτὸ τῷ succollo.
subcontĭnŭātīvæ, conjunctiones, θ. πληθ. σύνδεσμοι ὑποτακτικοί. Πρισκιανός.
*sub-contŭmēlĭōse, ἐπίῤ. ὑπό τι ὑβριστικῶς.
*sub-cŏquo, ĕre, aliquid, ὑποπτῶ τι.
*sub-cortex, ĭcis, ἀ. φιλύρα.
*subcrassŭlus, a, um, (sub-crassus) ὑπόπαχυς.
sub-cresco, ĕre, ἴδ. succresco.

Digitized by Google

subcrētus, a, um, ἴδ. subcerno.
sub-crispus, a, um, ὑπό τι οὖλος εἴτε οὐλόθριξ.
sub-crūdus, a, um, ὑπό τι ὠμὸς εἴτε ἄπεπτος.
sub-cruentus, a, um, ὕφαιμος.
subcŭba, subcubo, subcudo, ἴδ. succuba, κ.τ.λ.
subcultro, avi, atum, are, aliquid, ὑποτέμνω τι τῷ μαχαιρίῳ. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
subcumbo, ἴδ. succumbo.
subcumbus εἴτε succumbus, i, ὁ. μεθόριος στήλη.
subcŭnĕātus, a, um, (sub-cuneus) κάτωθεν ἐσφηνωμένος.
subcūrātor, ōris, ὁ. ἀντεπίτροπος.
subcurro, ἴδ. succurro.
subcursor, ōris, ὁ. ταὐτὸ τῷ succursor.
*sub-curvus, a, um, ὑπόκυρτος, ὑπόκυφος.
subcusso, κ.τ.τ. ἴδ. succusso.
sub-custos, ōdis, ὁ. (ὑποφύλαξ).
subcŭtānĕus, a, um, ὁ ὑπὸ τὸ δέρμα, (ὑπόδερμος).
subcŭtĭo, κ.τ.τ. ἴδ. (succutio).
*sub-dĕ-albo, are, aliquid, ὑπολευκαίνω τι.
*sub-dēbĭlis, e, ὑπό τι πηρός, ὑπασθενῶν.
*sub-dēbĭlĭtātus, a, um, ὑπό τι παρελελυμένος.
sub-dĕfĭcĭo, ĕre, ἀπαγορεύω, ἀποκάμνω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
†subdĭăcŏnus, i, καὶ subdĭācon, ŏnis, ὁ. ὑποδιάκονος.
subdīālis, e, (sub-divus) ὑπαίθριος, ὕπαιθρος. 2) subdiale, is, οὐ. τὸ αἴθριον, τὸ ὕπαιθρον τέγος.
*sub-diffĭcĭlis, e, ὑπό — χαλεπός, ὑποδύσκολος.
*sub-diffīdo, ĕre, ὑπό τι δυσπίστως ἔχω, ὑποπτεύω τι.
*sub-dīmĭdĭus, a, um, numerus, ὑφημιόλιος, ἀριθμὸς ἐναντίος τῷ superdimidius.
sub-disjunctīvus, a, um, ὑποδιαζευκτικό-.
sub-distinctĭo, ĭōnis, θ. ὑποστιγμή, ὑποδιαστολή. 2) παραδιαστολή, (σχ. λέξεως).
subdĭtātĭo, ĭōnis, θ. (subdito) ἐνεχυριασμός. Λ. Γλωσ.
sub-distinguo, ĕre, ὑποστίζω.
subdĭtĭcĭus, (-tĭus), a, um, (subdo) ὑποβολιμαῖος, ὑπόβλητος.
subdĭtīvus, a, um, ταὐτὸ τῷ subditicius.
*subdĭto, are, (ἐπιτατ. τοῦ subdo) ἐνεχυριάζω. Λ. Γλωσ.
subdĭtus, a, um, ἴδ. subdo.
subdĭu, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ interdiu.
subdīus, a, um, ὑπαίθριος.
subdīval, ālis, οὐ. ταὐτὸ τῷ subdiale, ἴδ. subdialis.
subdīvālis, e, ταὐτὸ τῷ subdialis.
†sub-dīvĭdo, īsi, īsum, ĕre, aliquid, ὑποδιαιρῶ τι.
sub-dīvīsĭo, ĭōnis, θ. ὑποδιαίρεσις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
subdīvīsus, a, um, ἴδ. subdivido.
sub-do, dĭdi, dĭtum, ĕre, aliquid, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω τι ignem, ὑποτιθέναι πῦρ. furcas vitibus, ὑποτιθέναι εἴτε ὑφιστάναι δίκρανα εἴτε ὑποστάτας ὑπὸ τὰς ἀμπέλους, δικράνοις τὰς ἀμπέλους στηρίζειν. calcaria equo, κεντρίζειν τὸν ἵππον. se aquis, δύεσθαι κατὰ τοῦ ὕδατος, καταδύεσθαι εἰς τὸ ὕδωρ. populi Hæmo subditi, τὰ τῷ Αἵμῳ ὑποκεκτωκότα ἔθνη, subdere versum, προστιθέναι στίχον. μεταφ. ingenio stimulos subdit fama, τὰς ψυχὰς κεντρίζει εἴτε παρορμᾷ ἡ φήμη. animo subdere ignem, διακαίειν, ἐπιφλέγειν τὴν ψυχήν. 2) ὑποβάλλομαι, ὑποτάσσομαί τινα. regno alicujus subditus, ὁ ὑποτεταγμένος τινί, ὁ ὑπό τι ὤν. 3) aliquem ἢ aliquid alicui εἴτε in locum alicujus, ὑποκαθιστάναι τινά τινι, τιθέναι εἴτε τάττειν τινὰ ἤ τι ἀντί τινος. 4) ὑποβάλλω, κιβδηλεύω τινὰ ἤ τι. liberi subditi, ὑποβολιμαῖα, ὑπόβλητα τέκνα. rumorem, πλάττειν φήμην.
sub-dŏcĕo, ēre, aliquem, ὑφηγοῦμαί τινι. 2) ὑποδιδάσκαλός εἰμι.
*sub-doctor, ōris, ὁ. ὑποδιδάσκαλος.
subdŏle, ἐπίρ. (subdolus) ὑπούλως, δολίως. subdolens, ntis, ὑπό τι ἀλγῶν.
subdŏlus, a, um, (sub dolus) ὕπουλος, δόλιος, πανοῦργος.
*sub-dŏmo, are, aliquem, ὑποδαμῶ τινα.
†sub-dŭbĭtātor, ōris, ὁ. ὁ κατά τι ἀπορῶν.
sub-dŭbĭto, are, ἐν ἀπορίᾳ τινί εἰμι. Κικέρων.
sub-dūco, xi, ctum, ĕre, aliquid, ὑπάγω, ὑφέλκω, ὑφαιρῶ τι. subducto fundo, ὑφῃρημένου τοῦ πυθμένος, (κάτου). aliquem pugnæ, ὑπάγειν τινὰ ἐκ τῆς μάχης. alicui annulum, ὑφαιρεῖσθαι, περιαιρεῖν, ὑφαρπάζειν τινὸς τὸν δακτύλιον. se, ὑποχωρεῖν, ὑπεκχωρεῖν, ὑποφεύγειν, ὑπεξίστασθαι. fons subducitur, ἡ πηγὴ ὑποχωρεῖ, ἀφανίζεται. vela, καταστέλλειν τὰ ἱστία. alvum, ὑπάγειν, λύειν, κινεῖν τὴν κοιλίαν. copias in collem subducere, ὑπάγειν, ἄγειν, τὴν δύναμιν ἐπὶ λόφον. 2) ἀνέλκω, ἀνασπῶ τι. animam, πνεῦμα ἀναφέρειν εἴτε ἐμπνεῖν, ἀναπνεῖν. cataractam, ἀνασπᾶν, αἴρειν

Digitized by Google

τὸν καταῤῥάκτην. supercilia, ἀνασπᾶν τὰς ὀφρῦς. subductis tunicis usque ad inguen, ἀνασεσυρμένῳ χιτωνίῳ μέχρι τοῦ αἰδοίου. subducto vultu procedo, ἀνεσπακὼς τὰς ὀφρῦς εἴτε τὸ πρόσωπον προέρχομαι. — navim, classem subducere, ἀνέλκειν, ἀνελκύειν, νεωλκεῖν τὰς ναῦς, τὸν στόλον. 3) rationem εἴτε calculos εἴτε ἁπλῶς subducere, ὑπολογίζεσθαι, λογίζεσθαι, λογισμὸν ποιεῖσθαι.— subductus, a, um, ἐπιθετικῶς· ἀνακεχωρηκώς, πόῤῥω κείμενος, μακρὰν ἀπέχων.

subductārĭus, a, um, (subducto ἀνασπαστήριος.

subductĭo, ĭōnis, θ. (subduco) τὸ ἀνέλκειν, νεωλκία. 2) ὑπολογισμός.

subductus, a, um, ἴδ. subduco.

sub-dulcis, e, ὑπόγλυκυς. Λ. Πλινίου τοῦ πρεσβυτέρου.

sub-duplex, plĭcis, ὑποδιπλάσιος.

sub-dūrus, a, um, ὑπόσκληρος.

subduxe, συγκοπ. ἀντὶ τοῦ subduxisse. Οὐάῤῥων.

*sub-ĕdo, ēdi, ĕre, aliquid, ὑποβιβρώσκω τι.

sub-ĕo, īvi καὶ συνήθ. ĭi, ĭtum, ire, ὕπειμι, (ὑπιέναι) ὑπέρχομαι, δύομαι. angues in latebras subiēre, οἱ ὄφεις ἔδυσαν εἰς τοὺς φωλεούς, εἰς τοὺς μυχούς. luco subire, εἰσδύεσθαι εἰς ἄλσος, ὑπέρχεσθαι ἄλσος. luna sub orbem solis subit, ἡ σελήνη ὕπεισιν εἴτε γίγνεται ὑπὸ τὸν ἡλίου κύκλον. μεταφ. aliquid mihi, εἴτε animo subit εἴτε ἁπλῶς aliquid subit, ἔννοιά τινος ἐμπίπτει μοι, παρίσταταί μοί τι. 2) πάρειμι, (παριέναι) εἴτε πρόσειμι (προσιέναι) ὑπό τι. muro subire, παριέναι εἴτε γίγνεσθαι ὑπὸ τὸ τεῖχος. 3) λαθὼν εἴτε λάθρα παραγίγνομαι, πάρειμι, πλησιάζω. 4) subire in locum alicujus, διαδέχεσθαί τινα, ἕπεσθαί τινι. 5) ὑπαναφύομαι, ἀναφύομαι. 6) μεταβατικῶς· subire aliquid, ὑπέρχεσθαι. ὑποδύεσθαί τι. aquas subivit, ὑπέδυ τὸ ὕδωρ, ἔδυ κατὰ τοῦ ὕδατος, κατέδυ εἰς τὸ ὕδωρ. tectum subire, ὑπέρχεσθαι στέγην, εἰσέρχεσθαι ὑπὸ στέγην εἴτε εἰς οἰκίαν. jugum, onus subire, ζυγόν, φορτίον ὑποδύεσθαι. subit lumina sopor, ὕπνος ὑποδύεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, λαθὼν καταλαμβάνει τὰ ὄμματα. cogitatio animum subit, ἔννοια ἐμπίπτει εἴτε παρίσταταί μοι. μεταφ. subit Alba Latinum, ἡ Ἄλβη γίγνεται ὑπὸ τῷ Λατίνῳ, ὑποτάσσεται τῷ Λατίνῳ. 7) subire collem, muros, παριέναι εἴτε προσιέναι ὑπὸ λόφον, ὑπὸ τείχη. aliquem, προσιέναι εἴτε προσβάλλειν τινί, ὁρμᾶν ἐπί τινα, ὁμόσε τινὶ ἰέναι, προσβάλλειν τινί· ἐνίοτε καὶ προσέρχεσθαί τινι, δεῖσθαί τινος. 8) ὑποδύομαι, ὑπομένω, ὑπέρχομαί τι. dolorem, pericula, ὑποδύεσθαι, ὑπομένειν πόνον, κινδύνους, κ.τ.τ. 9) διαδέχομαί τι. furcas subiere columnæ, τοὺς ξυλίνους ὑποστάτας διεδέξαντο κίονες, ἀντὶ δικράνων ἐγένοντο κίονες. 10) aqua subit altitudinem aliquam, τὸ ὕδωρ αἴρεται εἰς ὕψος τι. — subĭtus, a, um, αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος, ἐξαπιναῖος, ἀπροσδόκητος. subitus miles, αἴφνης εἴτε ταχέως συνειλεγμένος στρατιώτης. subita oratio, αὐτοσχεδιαζόμενος λόγος, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἴτε ἐκ τοῦ παρατυχόντος λόγος. 11) σπάν. πρόσφατος, καινός, νέος. 12) clivus subitus, ἀπότομος λόφος. — subita oruπι, οὐ. πληθ. τὰ αἰφνίδια, ἀπροσδόκητα, αἴφνης ὑποπίπτοντα εἴτε προσπίπτοντα, per subitum: ἐξαίφνης, ἐξ ἀπροσδοκήτου. — subito, ἐπίῤ. αἴφνης, ἐξαίφνης, ἐξαπίνης, ἀπροσδοκήτως. subito dicere, ἐξ αὐτοσχεδίου, ἐκ τοῦ παραχρῆμα λέγειν, αὐτοσχεδιάζειν.

sūber, ĕris, ἁ. φελλός, φελλόδρυς, ἀρία.

sŭb-ērectus, a, um, ἴδ. suberigo.

sūbĕrĕus, a, um, (suber) φέλλιος.

sūbĕrĭes, ĕi, θ. ταὐτὸ τῷ suber.

sŭb-ērĭgo, exi, ctum, ĕre, aliquid, ὑπορθῶ τι. suberigor, ὀρθοῦμαι ἐπὶ μικρόν.

sūbĕrīnus, a, um, ταὐτὸ τῷ subereus. — Κύρ. ὄν. (Σεβουρῖνος).

*sŭb-erro, are, alicui, πλανῶμαι εἴτε ῥέω ὑπό τι.

†sŭbēsus, ὑπορωρυγμένος, ἐφθαρμένος, ἠλλοιωμένος.

sŭbex, ἴδ. subices.

subexcūso, are, ἀπολογοῦμαι ἀσθενῶς. Σαλουϊανός.

*sŭb-exhĭbĕo, ēre, aliquid, ὑποφαίνω τι.

*sŭbexplĭcans, ntis, (sub-explico) ὑπεξελίσσων, ὑπεξειλῶν.

subfectio, κ.τ.τ. ἴδ. suffectio, κ.τ.λ.

sub-fermentātus, a, um, ὑπό τι ζυμωτός.

subfĕro, κ.τ.τ. ἴδ. suffero, κ.τ.λ.

subfervĕfăcĭo, subfervĕfīo, subfervĕo, ēre, ταὐτὰ τοῖς suffervefacio, suffervefio, sufferveo.

subfĭcio, subfio, κ. τ. τ. ἴδ. sufficio. suffio.

sub-flāvus, a, um, ὑπόξανθος.

subflo, subfrĭco, ταὐτὰ τοῖς sufflo, κ.τ.τ.

sub-frĭgĭde, ἐπίῤ. ὑπό τι ψυχρῶς.

sub-frĭgĭdus, a, um, ὑπόψυχρος.

subfundo, κ.τ.τ. ἴδ. suffundo.

subfuror, ταὐτὸ τῷ suffuror.

subfuscŭlus, a, um, (ὑποκορ τοῦ subfuscus) ταὐτὸ τῷ subfuscus.

Digitized by Google

sub-fuscus, a, um, ὑπόφαιος
sub gĕro, ĕre, ταὐτό τῷ suggero.
sub-glūtĭo, ire, ὑπολύζω.
sub-grandis, e, ἐπιεικῶς μέγας, εὐμεγέθης.
subgrăvis, e, ὑπό τι βαρύοσμος. Πλίνιος. Ἀμφ. γο.
subgrēdĭor, ταὐτὸ τῷ suggredior.
subgrunda εἴτε suggrunda, æ, θ. γεῖσον, γεῖσσον, θριγκός.
subgrundārĭum, ĭi, οὐ. (subgrunda) βρεφικὸς τάφος.
subgrundātĭo, εἴτε suggrundatio, ĭonis, θ. γείσωμα, γείσσωμα, γεῖσον.
subgrundĭum, εἴτε suggrundium, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ subgrunda.
sub-grunnio, ire, λεπτῶς γρύζω.
subgŭlāris, e, ὁ ὑπὸ τὸν λάρυγγα. Ἐπιγρ.
*sŭb-hærĕo, ēre, ὑποκρύπτομαι, ὑποπίπτω.
sŭbhastārĭus, a, um, δημοσίᾳ πωλούμενος, ἀποκηρυττόμενος.
sŭbhastātĭo, ĭonis, θ (subhasto) δημιοπρασία.
sŭbhasto, avi, atum, are, (sub-hasta) aliquid, δημοσίᾳ πωλῶ, (δημοπρατῶ), ἀποκηρύττω τι.
sŭb-hēres, ēdis, ἀ. ταὐτὸ τῷ heres secundus. Ἐπιγρ.
*sŭb-horresco, ĕre, ὑποφρίττω.
sŭb-horrĭdus, a, um, ὑπότραχυς.
*sŭb-hūmĭdus, a, um, ὕφυγρος.
sŭbĭces, um, θ. πληθ. ποιητ. ὁ αἰθήρ. (κατὰ Γέλ. 4, 17, ἐκ τοῦ subjicio, ὅτι τῷ οὐρανῷ ὑπόκειται).
sŭbĭcĭo, ĕre, ποιητ. ἀντὶ τοῦ subjicio, ὅπερ ἴδε.
*sŭbĭdus, a, um, Γέλ. 19, 9. τὴν λέξιν ταύτην ἄλλοι ἄλλως ἑρμηνεύουσιν. οἱ μὲν γὰρ ὡς ἐκ τοῦ subo· καπριῶν, σπαργῶν· οἱ δὲ ἑτέρῳ ἐτύμῳ προσκείμενοι· εἰδώς, ἐπιστάμενος. εἰσὶ δ' οἵ καί· ἄγροικος, σκαιός, ἀπειρόκαλος ἑρμηνεύουσι.
sŭbĭgĭto, are, ταὐτὸ τῷ subagito.
sŭbĭgo, ēgi, actum, ĕre, (sub-ăgo) ὑπάγω. equos jugo, τοὺς ἵππους ὑπὸ τὸν ζυγόν. sues in umbrosum locum, τὰς ὗς εἰς σκιερὸν τόπον. classem ad moenia, ἄγειν στόλον ὑπὸ τὰ τείχη. 2) aliquem, ὑποβάλλομαι, ὑποτάσσομαι, ὑποχείριον εἴτε ὑπ' ἐμαυτῷ ποιοῦμαί τινα. Gallia subacta est, ἡ Γαλλία ὑποχείριος ἐγένετο. 3) διαπονῶ, κατεργάζομαι, διεργάζομαί τι. agrum bipalio, διαπονεῖν, κατεργάζεσθαι ἀγρὸν τῇ σκαπάνῃ. glebas, βωλοκοπεῖν. farinam, φυρᾶν, ὀργάζειν ἄλευρα. corium, δεψεῖν βύρσαν. cote securem, πέλεκυν ἀκόνῃ θήγειν εἴτε ὀξύνειν.— mulierem, μύλλειν, παίειν, βινεῖν γυναῖκα.— μεταφ. subactum ingenium, νοῦς διαπεπονημένος, ἐξειργασμένος. 4) προάγω, ἀνάγω τι, lembum adverso flumine, ἄγειν, ἀνάγειν, κομίζειν λέμβον ἀνὰ τὸν ποταμόν. subigere ad astra, αἴρειν πρὸς τὸν οὐρανόν. 5) aliquam ad, in aliquid, ἄγω, προάγω τινὰ εἴς τι. in εἴτε ad deditionem, προάγειν τινὰ εἰς παράδοσιν, ἀναγκάζειν τινὰ παράδοτον εἴτε ἔκδοτον γενέσθαι. aliquem subigere, ut aliquid faciat, βιάζεσθαι εἴτε ἀναγκάζειν τινὰ ποιῆσαί τι.
*sŭb-impŭdens, ntis, ὑπό τι ἀναιδής.
*sŭb-ĭnānis, e, ὑπόκενος.
sŭbincrĕpĭto, are, ὑποψοφῶ. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sŭbinde, ἐπίῤ. (sub-inde) ἑξῆς, ἐφεξῆς, ἐχομένως, εὐθύς, ἐπὶ τούτοις, εἶτα. 2) συνεχῶς, θαμά, θαμινά, συχνά.
sŭbindĭco, are, ὑπαινίσσομαι, ὑποδείκνυμι. Λεξ. τοῦ μετγν. Λατ.
sŭb-infĕro, tŭli, ferre, προσυποβάλλω, προστίθημι
sŭbinflātus, a, um, (sub-inflo) ὑπό τι ἀναπεφυσημένος. 2) ὑπερήφανος, ὑπότυφος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*sŭb-inflŭo, ĕre, aliquid, ὑποδύομαί τι, ὑπεισρέω εἴς τι.
sŭbingrĕdĭor, i, ὑπείσειμι, ὑπεισέρχομαι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*sŭb-injĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, aliquid, ἐπιβάλλω τι.
*sŭb-insulsus, a, um, ὑπό τι ἄτοπος.
sŭb-intellĭgo, ĕre, ὑπονοῶ. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τρεῖς.
sŭb-intro, āre, alicui, ὑπεισέρχομαι, ὑπέρχομαί τινα.
sŭb-intrōdūco, ĕre, aliquem, παρεισάγω τινά.
sŭb-intrŏĕo, ire, aliquid, ὑποδύομαί τι.
sŭb-invĭdĕo, ēre, alicui, ὑποφθονῶ τινι. Κικέρων.
sŭb-invīsus, a, um, ὑπομισούμενος, ὑπό τι μισητός.
*sŭb-invīto, are, aliquem, προτρέπω πώς τινα.
sŭb-īrascor, sci, ὑποργίζομαι. Κικέρων.
*sŭb-īrātus, a, um, ὑποργιζόμενος, ὑπό τι τεθυμωμένος. subiratior, μᾶλλόν τι ὀργιζόμενος.
subis, is, θ. ἄγνωστος ὄρνις.
*sŭbĭtānĕus, a, um, (subitus) αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
sŭbĭtārĭus, a, um, (subitus) ἐξαίφνης γινόμενος. exercitus subitarius, στρατὸς ἐξαίφνης ἢ διὰ τάχους συνειλεγμένος. subitarium aedificium, αὐτοσχέδιον οἰκοδόμημα. subitaria dictio, αὐτοσχεδιασμός.

Digitized by Google

†sŭbĭtātĭo, ĭōnis, θ. αἰφνίδιος ἐμφάνεια.
sŭbĭto, ἐπίῤ. ἴδ. subeo.
sŭbĭtus, a, um, ἴδ. subeo.
sŭb-jăcĕo, ŭi, ēre, alicui rei, ὑπόκειμαί τινι, κεῖμαι ὑπό τι. femina subjacet, ἡ θήλεια ὑποκλίνεται. campus monti subjacet, τὸ πεδίον ὑποπέπτωκε τῷ ὄρει. 2) μεταφ. ὑποκεῖσθαί τινι.
subjacto, are, τοῦτὸ τῷ subjecto.
subjecta, æ, θ. (subjectus) βάσις. Οὐϊτρούβιος.
subjecte, ἐπίῤ. (subjectus) ταπεινῶς, ὑποκλινῶς.
†subjectĭbĭlis, e, ὑπήκοος, εὐπειθής.
subjectĭo, ĭōnis, θ. (subjicio) ὑπόθεσις. sub oculos εἴτε sub aspectum subjectio, τὸ ὑπ' ὄψιν τιθέναι, ἡ ὑποτύπωσις. 2) testamenti, ὑποβολὴ διαθήκης. 3) πρόσθεσις, προσθήκη. 4) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ὑποφορά, ἀνθυποφορά.
subjectīve, ἐπίῤ. ὑποκειμενικῶς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
subjectīvus, a, um, τοῦ ὑποκειμένου. subjectiva pars, τὸ ὑποκείμενον.
subjecto, are, (subjicio) ὑποτίθημί τι. alicui stimulos, κεντρίζειν τινὰ τῷ κέντρῳ. 2) ἀναβάλλω τι.
*subjector, ōris, ἀ. (subjicio) ὑποβολεύς, πλαστογράφος.
subjectum, i, οὐ. ἴδ. subjicio, σημ. 7, ἐν τέλει.
subjectus, a, um. ἴδ. subjicio.
*subjectus, ūs, ἀ. (subjicio) ὑποβολή, ὑπόθεσις. Λ. σπαν.
subjĭcĭo, jēci, jectum, ĕre, (sub-jacio) aliquid alicui εἴτε sub aliquid, ὑποβάλλω, ὑποτίθημί τί τινι εἴτε τι ὑπό τι. agnum sub mammam matris, ὑποτιθέναι τὸν ἀμνὸν ὑπὸ τὸν τῆς μητρὸς μαστόν, ὑφιέναι τὸν ἀμνὸν τοῖς μαστοῖς. ignem templo subjicere, ὑποτιθέναι εἴτε προσφέρειν τῷ ναῷ πῦρ. rem sub oculis, ὑπὸ τὴν ὄψιν τιθέναι εἴτε φέρειν τι. luna se sub orbem solis subjicit, ἡ σελήνη γίγνεται ὑπὸ τὸν τοῦ ἡλίου δίσκον. aciem suam castris hostium subjicere, τὸν στρατὸν ὑπὸ τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον προσάγειν. subjectus aquiloni, ὑπὸ τὸν βορέαν εἴτε πρὸς ἄρκτον κείμενος. subjectus viae campus, τὸ τῇ ὁδῷ ὑποπεπτωκὸς εἴτε ὑποκείμενον πεδίον. 2) ὑποτάττω τινὰ ἤ τί τινι. Scipio Hispaniam subjecit imperio, ὁ Σκηπίων τὴν Ἰβηρίαν ὑπέταξε, κατεστρέψατο εἴτε ὑποχείριον ἐποίησε τοῖς Ῥωμαίοις. subjiciunt se imperio alterius, ὑποτάττουσιν ἑαυτοὺς εἴτε ὑποκύπτουσι τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἑτέρου. subjectus servitio, ὑποκείμενος δουλείᾳ. aliquid odio civium subjicere, προάγειν τι εἰς μῖσος τῶν πολιτῶν. subjectus, a, um, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ἐνίοτε καὶ ἐπιθετικῶς· ὑποκλινής, ταπεινός. 3) aliquem alicui, ὑποκαθίστημί τινά τινι. integros vulneratis, ἀντικαθιστάναι ἀκεραίους ἀντὶ τῶν τετρωμένων. 4) ὑποβάλλω, νοθεύω, κιβδηλεύω, πλάττω τι. partum, ὑποβάλλειν, ὑποβάλλεσθαι παιδίον. 5) προστίθημί τι, ἐνίοτε καὶ ὑποβάλλω, ἀποκρίνομαί τι. 6) alicui aliquid, ὑπομιμνήσκω τινά τινος. 7) ἐν τῇ γραμματικῇ καὶ φιλοσοφίᾳ· ὑποτιθέναι τι. metui εἴτε sub metum subjecta sunt pigritia, pudor, terror, etc. τῷ φόβῳ ὑπόκεινται ὁ ὄκνος, ἡ αἰδώς, ὁ τρόμος κ.λ. ὁ φόβος περιλαμβάνει τὸν ὄκνον, κ.τ.λ. subjectum, i, οὐ. τὸ ὑποκείμενον. 8) ἀναβάλλω, βάλλω τι. tragulas, ἀκόντια. aliquem in equum, ἀναβάλλειν τινὰ ἐπὶ τὸν ἵππον. ποιητ. corpora saltu subjiciunt in equos, ἀναπηδῶσιν ἐπὶ τοὺς ἵππους.
*subjŭgālis, e, ὑποζύγιος.
subjŭgātor, ōris, ἀ. (subjugo) ὁ ὑποζευγνύων.
subjŭgis, e, ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ. ἀμφ. γρ.
subjŭgĭus, a, um, (sub-jugum) ζύγιος τοῦ ζυγοῦ, subjugium, ĭi, οὐ. ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ.
sub-jŭgo, avi, atum, are, (sub-jugum) aliquem, ὑποζυγῶ, ὑποζεύγνυμι, ὑποχείριον ποιοῦμαί τινα. 2) ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὑπάγω τινά. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
subjŭgum, (-us), i, οὐ. ἀ. ἄγνωστον ζῷον.
subjŭgus, a, um, ὑποζύγιος.
subjunctĭo, ĭōnis, θ. ὑπόζευξις. Σχ. λεξ.
subjunctīvus, a, um, ὑποτακτικός. modus, ἡ ὑποτακτική.
*subjunctōrĭum, ĭi, οὐ. ὄχημα ὑπὸ ζεύγους ἀγόμενον.
subjunctus, a, um, ἴδ. subjungo.
sub-jungo, nxi, nctum, ĕre, ὑποζεύγνυμι. tigres currui, ὑποζευγνύναι τίγρεις ὑπὸ τοῦ ἅρματος, προσζευγνύναι τίγρεις τῷ ἅρματι. μεταφ. urbem imperio εἴτε sub imperium populi Romani, ὑποζευγνύναι, ὑποτάττειν, ὑποχείριον ποιεῖσθαι τὴν πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις. mihi aliquid subjungo, ὑποτάττομαί τι, ὑπ' ἐμαυτῷ ποιοῦμαί τι. 2) aliquid alicui rei, ἐπιζεύγνυμι, προσάπτω, προστίθημί τί τινι. 3) ὑποτίθημι, ὑποβάλλω. fundamenta, θεμέλια βάλλεσθαι. 4) ὑποκαθίστημι, ἀντικαθίστημί τι.
*sublăbĭum, ĭi, οὐ. κυνόγλωσσον, (βοτάνη).
sub-lābor, psus sum, i, ὑπολισθαίνω, ὑποῤῥέω, κατολισθαίνω, καταπίπτω, κα-

Digitized by Google

ταῤῥέω. ædificium sublabitur, τὸ οἰκοδόμημα καταῤῥεῖ. memoria, ἡ μνήμη ὑποῤῥεῖ, φθίνει. 3) ὑποῤῥέω, ὑποδύομαι, εἰσδύομαι.
*sublăbro, are, alicui aliquid, ἐνείρω τι εἰς τὰ χείλη τινός.
sub-lăcrĭmans, ntis, ὑποδακρύων.
*sublāmĭna, æ, θ. τὸ ὑποκείμενον εἴτε ὑπὸν πέταλον εἴτε ἐλασμάτιον.
sublapsus, a, um, ἴδ. sublabor.
sublăquĕo, are, φατνῶ. Ἐπιγρ.
Sublăquĕum, i, οὐ. πολίχνη τῆς Λατίνης, ἡ τανῦν Subiaco. Τὸ ἐπίθετον· Sublacensis, e.
sublāte, ἐπίῤ. (sublatus) μετ' ἐπάρσεως. 2) μεγαλοφρόνως, μεγαλοπρεπῶς, ὑψηλοφρόνως.
sublătĕo, ēre, ὑποκρύπτομαι, ὑπολανθάνω. Οὐάῤῥων.
sublātĭo, ĭōnis, θ. (tollo) ἐν τῇ μετρικῇ· ἡ ἄρσις. 2) ἔπαρσις. 3) ἀναίρεσις.
sublātus, a, um, ἴδ. tollo.
sub-lăvo, are. ταὐτὸ τῷ subluo.
*sublectĭo, ĭōnis, θ. (sublego) τὸ ἐπικαρπολογεῖσθαι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sublecto, are, (sub-lacio) λαθραίως δελεάζω.
sublectus, a, um, ἴδ. sublego.
sub-lĕgo, ēgi, ectum, ĕre, aliquid, ἀναλέγω τι. 2) ὑποκλέπτω. liberos, παιδία. 3) sermonem alicujus, κατακούειν τοὺς λόγους τινός, ὠτακουστεῖν τινος. 3) aliquem in locum alicujus, ἀντικαθιστάναι, ὑποκαθιστάναι τινὰ ἀντί τινος. senatum, ἀναπληροῦν τὴν βουλήν.
sublestus, a, um, κοῦφος, ἐλαφρός, ἀσθενής.
*sublĕvātĭo, ĭōnis, θ. (sublevo) ἀνακούφισις.
sub-lĕvo, avi, atum, are, aliquem, ἀνακουφίζω, κουφίζω, ὀρθῶ τινα. se sublevare, ἀνίστασθαι, αἴρεσθαι, ὀρθοῦσθαι. retia furcis sublevare, τὰ δίκτυα δικράνοις ἀνιστάναι, ὀρθοῦν. jubis equorum sublevati, ταῖς τῶν ἵππων χαίταις κουφιζόμενοι. μεταφ. hominem, ἀνορθοῦν, θαῤῥύνειν τινά. oppidanos re frumentaria, τοὺς ἐν ἄστει σίτῳ ἐπικουφίζειν. militum labores, κουφίζειν τοῖς στρατιώταις τοὺς πόνους. odium. πραΰνειν τὸ μῖσος.
sublĭca, æ, θ. (κατά τινας, ἐκ τοῦ Ἑλλην. ὑ π ο β λ ή ς, οὐ μέν τοι πιθανῶς). ὁ κατάπηξ, καταπήξ, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ γεφύρας στρῶμα.
sublĭces, um, θ. πληθ. ἀντὶ τοῦ sublica, ἀμφ. γρ. Σαλλούστιος παρὰ Φῆστον.
sublĭcĭum, ĭi, οὐ. ἀμφ. γρ. ταὐτὸ τῷ sublica. Λίβιος.
Sublĭcĭus, ĭi, ἀ. (sublica) pons, ἡ ἐκ καταπήγων Ξυλίνη εἴτε Ἱερὰ γέφυρα ἡ ἐπὶ τοῦ Τιβέρεως, ἡ κατὰ Διονύσ. τὸν Ἁλικαρν. καὶ Πλούταρχ. ξυλόφρακτος ἄνευ σιδήρου συνδεδεμένη ταῖς σανίσιν αὐταῖς.
*sublīdo, ĕre, aliquid, (sub-lædo) ὑποθλίβω τι.
*sublĭgăcŭlum, i, οὐ. (subligo) περίζωμα.
sublĭgar, āris, οὐ. ταὐτὸ τῷ subligaculum.
*sublĭgātĭo, ĭōnis, θ. (subligo) ὑπόδεσις, ἀνάδεσις.
sublĭgātūra, æ, θ. ἐπίδεσμος τῶν κηλητῶν. ἀμφ. γρ
sub-lĭgo, avi, atum, are, aliquid, ὑποδέω, ἀναδέω τι. 2) διαδοῦμαι, ἀναδοῦμαι, ὑποζώννυμαι, περιζώννυμαί τι.
†sublīmātor, ōris, ἀ. (sublimo) ὁ ὑψῶν, μεγαλύνων τινά.
sublīme, ἐπίῤ. ἴδ. sublimis.
sublīmen, ĭnis, οὐ. ὑπερθύριον, ὑπέρθυρον. Ἀμφ. γρ. Οὐάῤῥων.
sublīmis, e, (ἴσως ἐκ τοῦ sublevo) μετέωρος, μετάρσιος. aliquem sublimem rapere, μετέωρον αἴρειν τινά, μετεωρίζειν τινά. Venus sublimis abit, ἡ Ἀφροδίτη μετέωρος εἴτε διὰ τοῦ ἀέρος ἀπέρχεται. flagellum sublime, μάστιξ ἀνατεινομένη εἴτε αἰρομένη. hoc sublime candens, οὗτος ὁ λαμπρὸς αἰθήρ. per sublime volare, μετέωρον εἴτε διὰ τοῦ ἀέρος πέτεσθαι. — sublime, ἐπιῤῥηματικῶς· διὰ τοῦ ἀέρος. sublime ferri, διὰ τοῦ ἀέρος φέρεσθαι, μετέωρον πέτεσθαι, μετεωρίζεσθαι. 2) μετέωρος, ὑψηλός. sublime cacumen montis, μετέωρος εἴτε ὑψηλὴ κορυφὴ ὄρους. sublime atrium, ὑψόροφον μέγαρον. sublime nemus, ὑψηλὸν ἄλσος. 3) μεταφ. ὑψηλός, ὑπέροχος, διαπρέπων. 4) μετάρσιος, ἐπηρμένος, μέγα φρονῶν. 5) ἐπὶ λόγου· ὑψηλός, μεγαλοπρεπής, σεμνός, σεμνοπρεπής.
sublīmĭtas, ātis, θ. (sublimis) ὕψος. 2) μεταφ. τὸ ὕψος, ἡ μεγαλοπρέπεια, μεγαλοφροσύνη, σεμνότης, λαμπρότης. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.
sublīmĭter, ἐπίῤ. ὑψηλῶς. volitare, μετέωρον εἴτε διὰ τοῦ ἀέρος πέτεσθαι. stare, ὀρθὸν ἑστάναι.
sublīmĭtus, ἐπίῤ (sublimis) εἰς ὕψος, ὑψόσε.
sublīmo, avi, atum, are, (sublimis) aliquem ἢ aliquid, μετεωρίζω τινὰ ἤ τι. sublimari, εἴτε se sublimare, μετεωρίζεσθαι.
†sublīmus, a, um, (sub līmus ἐπίθ.). ὑπό τι λοξός, πλάγιος.
*sublīmus, a, um, ἀρχαϊκ. ἀντὶ sublimis.

Digitized by Google

*sublingĭo, ĭōnis, ἀ. (sub-lingo) κωμ. ὁ τοῦ μαγείρου διάκονος.
sublinguĭum, ĭi, οὐ. (sub lingua) ἐπιγλωττίς, γαργαρέων, (σταφυλίτης).
sublĭnītus, a, um, ἴδ. sublino.
sublĭnĭo, ire, Πλαῦτος, ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ.
sub-lĭno, lēvi, lĭtum, (σπαν. lĭnītum), ĕre, ὑποχρίω, ὑπαλείφω τι. 2) ὑποπλάττω τι. 3) κωμ. os alicui, ἐμπαίζειν τινί, φεναχίζειν τινά.
sublippus, a, um, ὑπό τι γλαμυρός, λημαλέος. Γλωσσ.
sublĭtus, a, um, ἴδ. sublino.
sub-līvĭdus, a, um, ὑποπέλιος, ὑποπέλιδνος. Α. σπ.
*sublūcānus, a, um, (sub-lux) ὄρθριος, ὀρθρινός.
sub-lūcĕo, ēre ὑπολάμπω, ὑπολαμπής εἰμι.
*sub-lūcĭdus, a, um, ὑπολαμπής.
sublūco, are, διαφωτίζω, ὑλοτομῶ.
sub-lūgĕo, ēre, ὑπαλγῶ, πενθῶ ὀλίγον. Ἐπιγρ.
sub-lŭo, (ŭi), ūtum, ĕre, aliquid, ὑπονίπτω, ὑποκλύζω τι. 2) κλύζω, ἐκκλύζω τι. 3) flumen subluit montem, ὁ ποταμὸς κλύζει τὴν ὑπώρειαν.
sublustris, e, (sub-lux) ὑπολαμπής, ὑποφαύσκων, φώσκων.
sub-lūtĕus, a, um, ὑπομήλινος, ὑπό τι κρόκιος.
sublūtus, a, um, ἴδ. subluo.
sublŭvĭes, ēi, θ. (subluo) συῤῥοὴ βορβόρου, συρφετός. 2) εἶδος ἥλου τῶν ποδῶν τῶν προβάτων.
sublŭvĭum, ĭi, οὐ ταὐτὸ τῷ subluvies σημ. 2.
submānes, submānus, ταὐτὰ τοῖς summanes, summanus.
*sub-māno, are, ὑποῤῥέω.
sub-mējo, ĕre, aliquem, κατουρῶ τινος.
submējŭlus, i, ἀ. (submejo) ὁ ἑαυτῷ ἐνουρῶν, ἑαυτοῦ κατουρῶν.
sub-mergo εἴτε summergo, si, sum, ĕre, aliquid, καταδύω τι.
submersĭo, ĭōnis, θ. (submergo) κατάδυσις.
submerso, are, θαμιστ. τοῦ submergo, ὅπερ ἴδε.
submersus, a, um, ἴδ. submergo.
†submersus, ūs, ἀ. (μόνη ἡ ἀφαιρ. εὔχρηστος) κατάδυσις.
sub-mĕrus, a, um, ὑπό τι ἄκρατος, ζωρότερος.
submĭnĭa, æ, θ. (sub-minium) εἶδος γυναικείου ἐνδύματος.
†submĭnistrātĭo, ĭōnis, χορηγία, δόσις. 2) μεταφ. ἐπίχυσις.
sub-mĭnistrātor, ōris, ἀ. ὑπηρέτης, ὑπουργός.

submĭnistrātus, ūs, ἀ. ὑποχορηγία, παροχή, δόσις.
sub-mĭnistro, avi, atum, are, alicui aliquid, ὑποχορηγῶ τινά τινι, ὑποφέρω, ὑποβάλλω, προχειρίζομαί τινί τι.
submisse εἴτε summisse, ἐπίῤ. ὑφειμένως, πρᾴως, ἡσύχως. 2) ταπεινῶς.
submissim, ἐπίῤ. ὑφειμένως, πρᾴως, ἡσυχῇ, σιγῇ.
submissĭo, ĭōnis, θ. (submitto) ὕφεσις, χάλασις, συστολή. Κικέρων.
submissus, a, um, ἴδ. submitto.
*submissus, ūs, ἀ. (submitto) τὸ ὑποπέμπειν, ὑποβάλλειν, ὑποβολή.
sub-mitto εἴτε summitto, īsi, issum, ĕre, aliquem, ὑφίημί τινα. agnum nutrici, ὑφιέναι τὸν ἀμνὸν τῇ μητρί. vaccas tauris, ὑποβάλλειν τὰς βοῦς τοῖς ταύροις. 2) ὑφίημι, καθίημί τινα ἤ τι. se ad pedes alicujus, ὑποπίπτειν, προσπίπτειν τινί. genua, ὀκλάζειν. latus in herba, καθιέναι, κατακλίνειν τὸ σῶμα ἐν τῇ χλόῃ. aures, oculos, καταβάλλειν τὰ ὦτα. τοὺς ὀφθαλμούς. 3) alicui aliquid, ὑποπέμπω, ὑποφέρω τινί τι, ὑποχορηγῶ τινά τινι. aliquem, ὑφιέναι, ὑποπέμπειν, λάθρα πέμπειν τινά. 4) ὑφίημι, συστέλλω, ταπεινῶ τινα ἤ τι. fluvius submittitur, ὁ ποταμὸς συστέλλεται, ταπεινοῦται. orationem, ὑφιέναι, συστέλλειν τὸν λόγον, ὑφειμένως λέγειν. animum, συστέλλειν, ταπεινοῦν τὴν ψυχήν. — ἐπιθετικῶς· submissus, a, um, ταπεινός, χθαμαλός. μεταφορ. ὑφειμένος, πρᾶος, συνεσταλμένος, ταπεινός. 5) ἀνίημί τι. tellus flores submittit, ἡ γῆ ἀνίησιν, ἀναφύει ἄνθη. manus submittere, ἀνατείνειν, αἴρειν τὰς χεῖρας. 6) ἀνίημι, ἐῶ τι. capillum, ἀνιέναι αὔξεσθαι τὰς τρίχας, ἐᾶν ἀνειμένην τὴν κόμην, τρέφειν τὴν κόμην. prata, ἐᾶν αὐξάνεσθαι τὸν ἐν τοῖς λειμῶσι χόρτον. vitulum, hædum, μόσχον, ἔριφον ἀνιέναι αὔξεσθαι.
submœnĭānus, a, um, ταὐτὸ τῷ summoenianus.
submœnĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ summoenium.
*sub-moestus, a, um, ὑποκατηφής, ὑπό τι σκυθρωπός.
sub-mŏleste, ἐπίῤ. ferre aliquid, ὑποδυσφορεῖν ἐπί τινι.
sub-mŏlestus, a, um, ὑπό τι ὀχληρός.
sub-mŏnĕo, εἴτε summŏnĕo, ŭi, ĭtum, ēre, aliquem, ὑπομιμνήσκω τινά. Α. σπ.
*sub-monstro, are, ὑποδεικνύω.
sub-mōrōsus, a, um, ὑποδύσκολος.
submosses, συγκοπ. τοῦ submovisses, ἴδ. submoveo.

Digitized by Google

submōtor, ōris, ἀ. (submoveo) ὁ τὸν ὄχλον ἀναστέλλων.
submōtus, εἴτε summotus, a, um, ἴδ. submoveo.
sub-mŏvĕo εἴτε summovĕo, ōvi, ōtum, ēre, aliquem, ἀποκινῶ, ἀναστέλλω, ἀπελαύνω τινά. hostes a porta, ἀναστέλλειν τοὺς πολεμίους ἀπὸ τῶν πυλῶν. hostes a muro, ἐξωθεῖν τοὺς πολεμίους ἐκ τοῦ τείχους. aliquem urbe, ἐκτοπίζειν τινὰ ἐκ τῆς πόλεως. Jupiter hiemem summovet, ὁ Ζεὺς ἀπάγει, ἐκποδὼν ποιεῖται τὸν χειμῶνα. lictor turbam summovet, ὁ ῥαβδοῦχος ἀναστέλλει τὸν ὄχλον. 2) εἴργω, ἀπείργω, κωλύω τινά. aliquem administratione reipublicæ, εἴτε a republica, εἴργειν τινὰ τῆς πολιτείας εἴτε τῶν πραγμάτων. Alpes Germaniam ab Italia submovent, αἱ ἄλπεις ἀπείργουσι τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. 3) aliquid, ἀποδίδομαι, πωλῶ τι.
submultiplex, Ĭcis, (ὑποπολλαπλάσιος). Βοήθιος.
sub-murmŭro, avi, are, ὑποψιθυρίζω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
submussus ἢ summussus, i, ἀ. ψιθυριστής, ψίθυρος.
submūtātĭo, ĭōnis, θ. ὑπαλλαγή.
sub-mūto, εἴτε summuto, are, ὑπαλλάττω.
sub-nascor, nātus sum, i, ὑποφύομαι, ὑπογίγνομαι. 2) ἀναφύομαι.
sub-năto, are, ὑπονέω.
subnātus, a, um, ἴδ. subnascor.
†subnāvĭgo, are, ὑπερπλέω.
sub-necto, xŭi, xum, ĕre, aliquid, ὑποδέω, ὑποζωννύω τι. 2) ἀναδέω τι. comam subnexus, τὴν κόμην ἀναδεδεμένος. 3) προσυφαίνω, προστίθημί τι.
sub-nĕgo, are, aliquid alicui, ἀνανεύω τί τινι.
†Subnĕro, ōnis, ἀ. ἕτερος Νέρων (Νέρων Β΄. τουτέστι ὁ Δομιτιανός).
subnervo, avi, atum, are, (sub-nervus) aliquem ἢ aliquid, νευροκοπῶ, ἐκνευρίζω, μαλακίζω τινα, ἄνευρον εἴτε ἄτονον ποιῶ τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sub-nexĭo, ĭōnis, θ. ὑπόζευξις. Σχῆμα λέξ.
subnexus, a, um, ἴδ. subnecto.
sub-nĭger, gra, grum, ὑπόμελας.
subnīsus, ἴδ. subnitor.
subnĭtĭdo, are, διαφωτίζω. Φορτουνᾶτος.
sub-nītor, nixus καὶ nīsus sum, i, σπάν. ὑποκλίνομαι. Ἐκ τούτου τὸ subnixus καὶ subnisus, a, um, aliqua re, ἐρειδόμενος, ἐπισκηπτόμενος, ἐπερειδόμενός τινι, ἀπερειδόμενος εἴς τι. Maeoniā mitrā mentum subnixus, Μαιονίᾳ μίτρᾳ τὴν γένυν (τὸ πηγούνιον) ἐπερηρεισμένος ἤ τοι ὑποδεδεμένος, συνέχων. 2) μεταφ. ἐπισκηπτόμενος, πεποιθώς τινι. 3) θαρρῶν, πεποιθώς, ἐνίοτε καὶ ἐπηρμένος, μέγα φρονῶν.
subnixus, a, um, ἴδ. subnitor.
subnŏtātĭo, ĭōnis, θ. (subnoto) ὑποσημείωσις, ὑπογραφή. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sub-nŏto, avi, atum, are, aliquid, ὑποσημειῶ, ὑπογράφω τι. 2) ὑποσημαίνω, λάθρα σημαίνω τι.
*subnŭba, æ, θ. (sub-nubo) παλλακίς.
sub-nūbĭlus, a, um, ὑπό τι νεφελώδης, ὑπονέφελος.
sŭbo, are, (sus) καπρῶ, καπριῶ, καπρίζω, βινητιῶ, σπαργῶ.
*sŭb-obscenus εἴτε subobscoenus, a, um, ὕπαισχρος.
sŭb-obscūre, ἐπίῤ. ὑπό τι σκοτεινῶς εἴτε ἀσαφῶς.
sŭb-obscūrus, a, um, ὑποσκότεινος, ὑπό τι σκοτεινὸς εἴτε ἀσαφής.
*sŭb-ŏcŭlāris, e, ὑποφθάλμιος.
*sŭb-ŏdĭōsus, a, um, ὑπό τι μισητὸς εἴτε ὀχληρός.
sŭbŏdŏror, ari, ὑπαισθάνομαι, προβλέπω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ἀμφ. γρ.
*sŭb-offendo, ĕre, προσκρούω πως, προσκρούω τι.
sŭb ŏlĕo, ēre· aliquid mihi subolet, ὑποσφραίνομαι, ὑπαισθάνομαί τινος, ὑπονοῶ τι.
sŭbŏles, is, θ. (sub-olesco) ὑπόφυσις, τὸ ὑποφυόμενον, παραφυάς. 2) ἐπιγεννώμενος, ἐπίγονος, ἔκγονος, τέκνον, γόνος, γενεά, γένος.—ἡ ἐπιγιγνομένη γενεά, οἱ ἐπιγεννώμενοι, ἐπίγονοι, ἔκγονοι.
sŭb ŏlesco, ĕre, ἐπιγίγνομαι, ἐπιγεννῶμαι. Λ. σπ.
*sŭb-olfăcĭo, ĕre, ὑποσφραίνομαι, ὑπαισθάνομαι.
sŭbordĭnātĭo, ĭōnis, θ. ὑποταγή. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ἀμφ. γρ.
sŭb-ŏrĭor, īri, ὑποφύομαι, ὑπογίγνομαι. Λ. σπ.
subornātĭo, ĭōnis, θ. πλάνησις, ὑποβολή.
sŭbornātor, ōris, ἀ. (suborno) ὑποβολεύς, ὁ ὑποτιθέμενός τινι ἔργον τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sŭb-orno, avi, atum, are, aliquem re, παρασκευάζω, κοσμῶ, ὑποχορηγῶ, χορηγῶ τινά τινι. in modum lictoris subornatus, τῷ τῶν ῥαβδούχων σχήματι παρεσκευασμένος εἴτε κεκοσμημένος. præceptis contra mortem subornatus, δεδαχαῖς ἐπὶ τὸν θάνατον παρεσκευασμένος. 2) μεταφ. παρασκευάζειν λάθρα τινά. falsum testem, εἴτε ἁπλῶς testem, παρασκευάζειν ψευδῆ μάρτυρα, ὑποβάλλειν, ὑποπέμπειν μάρτυρα. aliquem ad

Digitized by Google

caedem regis, ὑποπέμπειν τινὰ ἐπὶ τὸν τοῦ βασιλέως φόνον.
*sŭb-ortus, ūs, ἡ. τὸ ὑπογίγνεσθαι, ὑποφύεσθαι, ὑπαρχή.
†sŭb-ostendo, udi, nsum, ĕre, aliquid, ὑποδείκνυμι, ὑποφαίνω τι.
sub-paedăgōgus, i, ὁ. (ὑποπαιδαγωγὸς) ὑποδιδάσκαλος. Ἐπιγρ.
sub paetŭlus, a, um, ὑπό τι μύωψ.
sub-pallĭdus,a,um, ὑπόχλωρος, ὕπωχρος.
subpalpor, ari, ἴδ. suppalpor.
sub-părăsītor, ari, alicui, ὑποκολακεύω τινά.
sub-pătĕo, ēre, ὑπαναπέπταμαι. Λ. Ἀπουληΐου.
subpĕdĭto, subpeto κ.τ.τ. ἴδ. suppedito, κ.τ.λ.
subpīlo, subpingo, κ. τ. τ. ἴδ. suppilo, κ. τ. λ.
*subpinguis, e, ὑπολίπαρος, ὑπόπαχυς.
subpraefectūra,æ. θ.ὑποδιοίκησις.Ἐπιγρ.
subpraefectus, i, ὁ ὑποδιοικητής Ἐπιγρ.
subpraetor, ōris, ὁ. ὑποστράτηγος. Ἐπιγρ.
subprinceps, ĭpis, ὁ. ταὐτὸ τῷ supprinceps.
subprincĭpālis sonus principalium, ταὐτὸ τῷ supprincipalis κ.λ.
subprōcūrātor, ōris, ὁ. ταὐτὸ τῷ supprocurator.
subprōmus, ταὐτὸ τῷ suppromus.
subpŭdet. ἴδ. suppudet.
*sŭb-rădĭo, are, aliquid, ὑποφαίνω τι.
sub-rādo, si, sum, ĕre, aliquid, ὑποξέω, ὑποξύω τι. 2) ἐπὶ ποταμοῦ. barbaros fines, ὑποξύειν, παραμείβεσθαι βαρβάρους χώρας
*subrancĭdus, a, um, ὑπό τι ταγγός.
subrāsus, a, um, ἴδ. subrado.
*sub-raucus, a, um, ὑπόβραγχος.
subrectĭo, ταὐτὸ τῷ surrectio.
subrectus, a, um, ταὐτὸ τῷ surrectus.
*subrĕfectus, a, um, ὑπό τι ἀναῤῥωσθεὶς εἴτε ἀναλαβών.
sub-rēgŭlus, i, ὁ. μικρός τις δυνάστης. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
sub-rĕmăneo, ēre, ἀναμένω.
sub-rēmĭgo, are, κάτωθεν ἐρέσσω εἴτε κωπηλατῶ. undis, ἐρέσσειν ὑπὸ τοῦ ὕδατος. 2) μεταφ. ὑπηρετεῖν.
subrēnālis, e, (sub-renes) ὁ κάτωθεν τῶν νεφρῶν.
sub-rēpo εἴτε surrēpo, psi, ptum, ĕre, ὑφέρπω. ὑφερπύζω. lacerta subrepens, σαῦρος ὑφέρπων. προσέρπων. surrepit vinea muris, ἡ ἄμπελος (πολιορκητικὴ ἄμπελος) προσάγεται ὑπὸ τὰ τείχη. μεταβ. surrepunt moenia urbis ὑφέρπουσιν ὑπὸ τὰ τείχη, ὑπέρχονται τὰ τείχη τῆς πόλεως. 2) μεταφ. quies surrepit ocellis, ὁ ὕπνος ὑφέρπει τοὺς ὀφθαλμούς. oblivio alicui, λήθη ὑπέρχεται, ὑποδύεταί τινα. μεταφ. terror surrepit pectora, τρόμος ὑπέρχεται τὰ στήθη. 3 alicui εἴτε animo alicujus, ὑποδύομαι ὑπέρχομαί τινα. Τριτοπροσώπως· ita surrepetur animo judicis, οὕτως ὑφερπύσομεν εἰς τὴν τοῦ δικαστοῦ ψυχήν, εὔνουν ἡμῖν ποιήσομεν τὸν δικαστήν.
subreptīcĭus, subreptio, κ.τ.τ. ταὐτὰ τοῖς surrepticius, κ.τ.λ.
subreptĭto, are, θαμιστ. τοῦ subrepo ὅπερ ἴδε.
subrīdĕo, subridicule, ταὐτὰ τοῦ surrideo, κ.τ.λ.
subrigo, ταὐτὸ τῷ surrigo, ἴδ. surgo.
*sub-rĭgŭus, a, um, ἐπαρδευόμενος.
subringor, subripio, ταὐτὰ τοῖς surringor, surripio.
subrŏgātĭo, ĭonis, θ. ἀντικατάστασις Γλωσσ.
subrŏgo. ταὐτὸ τῷ surrogo.
subrostrāni, ōrum, ὁ. πληθ. (sub-rostra) οἱ ὑπὸ τοῖς ἐμβόλοις τῆς ἐν Ῥώμῃ ἀγορᾶς διατρίβοντες, ἀγοραῖοι, ἀγορᾶς περιτρίμματα.
*sub-rŏtātus, a, um, ὑπότροχος.
*sub-rŏtundus, a, um, ὑποτρόχαλος, ὑποστρόγγυλος.
sub-rŭbĕo, ēre, ὑπέρυθρός εἰμι.
*sub-rŭber, bra, brum, ὑπέρυθρος.
sub-rŭbĭcundus, a, um, ὑπό τι ἐρυθραῖος.
sub-rūfus, a, um, ὑπόπυῤῥος.
subrūmo, are, (sub-rumis) aliquem, ὑποτίθημί τινα ὑπὸ τὸν μαστόν, ὑφίημί τινα τοῖς μαστοῖς.
*sub-rumpo, ĕre, aliquid, ὑποῤῥήγνυμι, ὑποκλῶ τι.
subrūmus, a, um, (sub-rumis) ὑπόμαζος, ὑπομάσθιος.
subruncātor, ōris, ὁ. (sub-runco) ποαστήρ.
subruncīvus, a, um, (sub-runco) βοτανιζόμενος.
sub-rŭo, ŭi, ŭtum, ĕre, aliquid, ὑπορύττω, ὑποσκάπτω τι. 2) μεταφ. aliquid, ἢ aliquem, καταλύειν, ἀνατρέπειν τι, φθείρειν, διαφθείρειν τινά.
*sub-rustĭce, ἐπίῤ. ὑπαγροίκως.
sub-rustĭcus, a, um, ὑπάγροικος.
sub-rŭtĭlo, are, ὑποπυῤῥίζω. 2) ὑποφαίνω. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
sub-rŭtĭlus, a, um, ὑπόπυῤῥος.
subrŭtus, a, um, ἴδ. subruo.
sub-salsus, a, um, ὑπό τι ἁλμυρός, ὑπόπλατυς.
†sub-sannāt[illegible] ōnis, ὁ μυκτηρισμός.

†sub-sannātor, ōris, ὁ. μῶκος, μυκτηριστής.
subsanno, are, (sub-sanna) μωκάω, μωκίζω, μυχθίζω, μυλλαίνω. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
*sub-scalpo, ĕre, ὑποκνάω, (ὑποκνήθω).
subscrībendārĭus, ĭi, ὁ. (sub-scribo) ὑπογραμματεύς.
sub-scrībo, psi, ptum, ĕre, aliquid, ὑπογράφω, κάτωθεν γράφω τι. aliquid statuæ, ἐπιγράφειν τι τῷ ἀνδριάντι. exemplum litterarum subscribere, ὑπογράφειν, προσγράφειν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς 2) alicui rei, ἐνίοτε καὶ aliquid, ὑπογράφομαί τινι, (ὑπογράφω τινὶ τὸ ἐμαυτοῦ ὄνομα). μεταφ. alicui rei, συγκατατίθεσθαί τινι, συναινεῖν, δοκιμάζειν, κυροῦν, ἐπικυροῦν τι. 3) ἐπὶ τοῦ κήνσωρος εἴτε τιμητοῦ· προσγράφειν τὴν τῆς ἀτιμίας αἰτίαν. 4) ἐπὶ δίκης· subscribere alicui dicam, ὑπογράφεσθαί τινι, δίκην τινὶ λαγχάνειν. — συνήθως δὲ δηλοῖ τὸ κλητῆρα ἐπιγράφεσθαι, συναποφαίνεσθαι, συγκατηγορεῖν. neminem neque suo nomine, neque subscribens accusavit, οὐδενὶ οὔτε αὐτὸς ὑπεγράψατο, οὔτε κλητὴρ ὑπεγράψατο, συναπεφήνατο, συγκατηγόρησεν. 5) aliquid, ὑπογράφω, καταγράφω, ἀπογράφω τι.
subscriptĭo, ĭōnis, θ. (subscribo) ὑπογραφὴ (ὀνόματος). 2) ἐπιγραφὴ (ἀνδριάντος). 3) ὑπογραφή, συνυπογραφὴ τῆς δίκης εἴτε τοῦ τῆς δίκης γραμματείου. 4) ἡ τοῦ τιμητοῦ προσγραφὴ τῆς αἰτίας, ἐπιτίμησις. 5) καταγραφή, ἀπογραφή.
subscriptīvus, a, um, rationes, «ὑπόγραφοι λόγοι.» Βοήθ.
subscriptor, ōris, ὁ. (subscribo) ὁ συγκαταθέμενός τινι, κυρωτὴρ εἴτε συναινέτης τινός. 2) ἐπὶ δίκης· ὁ συναποφαινόμενος τῷ κυρίως κατηγόρῳ καὶ συγκατηγορῶν.
subscriptus, a, um, ἴδ. subscribo.
subscrūpōsus ἢ subscrūpŭlōsus, a, um, ὑπερακριβής, λεπτολόγος, ἀμφ. γρ.
†subscūdo, ĭnis, θ. ἴδ. τὸ ἑξῆς.
subscus, ūdis, θ. (sub-cudo) σφηνοειδὴς ἁρμός. Ὁ πληθυντικὸς εὕρηται καὶ subscudines, ἀνωμάλως.
subsĕcīvus ἢ subsĭcīvus, a, um, (sub-seco) περιτεμνόμενος. subseciva agrorum, τὰ ὑπολελειμμένα τῶν ἀγρῶν τμήματα, τὰ τῶν ἀγρῶν περιτμήματα. 2) ἐπίλοιπος, ὑπόλοιπος, ἐπιλειπόμενος, ὑπολειπόμενος. 3) tempus subsecivum, τὸ τοῦ χρόνου εἴτε τῆς σχολῆς περίσσωμα. opera subseciva, τὸ ἐν παρέργῳ γιγνόμενον. res subseciva, τὸ πάρεργον, παρεμπόρευμα.
sub-sĕco, cŭi, ctum, are, aliquid, ὑποτέμνω, ἀποτέμνω τι.
subsectus, a, um, ἴδ. subseco.
*sub-sĕcundārĭus, a, um, δευτερεύων.
†subsĕcūtĭo, ĭōnis, θ. συνέχεια, ἀκολουθία.
subsellārĭum, ĭi, οὐ. βάθρον τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ θεάτρῳ. Ἐπιγρ.
subsellĭum, ĭi, οὐ. (sub-sella) ἑδώλιον, βάθρον, θρᾶνος, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ ἐν θεάτρῳ, βουλευτηρίῳ, ἢ δικαστηρίῳ βάθρον. 2) μεταφ. τὸ δικαστήριον.
*subsentator, ōris, ὁ. (subsentio) ὁ ὑποκολακεύων.
*sub-sentĭo, nsi, ire, aliquid, ὑπαισθάνομαί τινος ἤ τι.
sub-sĕquenter, ἐπίρ. ἐφεξῆς, ἑξῆς.
sub-sĕquor, cūtus καὶ quūtus sum, i, aliquid, ἐφέπομαι, ἑξῆς ἕπομαί τινι. — subsequens annus, τὸ ἑξῆς ἔτος, ὁ ἐπιὼν ἐνιαυτός. 2) μεταφ. ἐφέπεσθαι, ἕπεσθαι, ἀκολουθεῖν τινι, μιμεῖσθαί τινα, συγκατατίθεσθαί τινι.
subsĕquus, a, um, ἑπόμενος. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
sub-sērĭcus, a, um, σηρικοῖς μίτοις διυφασμένος, οὐ. τὸ παράπαν σηρικός.
sub-sĕro, (sēvi), ĕre, ὑποσπείρω, ἐπισπείρω.
sub-sĕro, (rŭi), rtum, ĕre, aliquid, ἐνείρω τι. 2) προσείρω, προστίθημί τι.
subsertus, a, um, ἴδ. subsero, rui.
sub-servĭo, ire, alicui, δουλεύω τινί.
subsesquĭalter, a, um, ὑφημιόλιος. Βοήθιος.
subsesquĭtertĭus, a, um, ὑπεπίτριτος. Βοήθιος.
subsesquĭquartus, a, um, ὑπεπιτέταρτος. Βοήθιος.
subsesquĭquintus, a, um, ὑπεπίπεμπτος. Βοήθιος.
subsessa, æ, θ. (subsideo) ἐνέδρα. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
subsessor, ōris, ὁ. (subsideo) ὁ ὑφεδρεύων, ἐνεδρευτής, λοχίτης, ἐπιθέτης.
sub-sicco, are, aliquid, ὑποξηραίνω. Ἀμφ. γρ. παρὰ Κολουμέλλᾳ 6, 14.
subsĭcīvus, a, um, ταὐτὸ τῷ subsecivus.
*subsīdentĭa, æ, θ. (subsido) ὑπόστασις.
subsĭdĕo, ēdi, ēre, (sub-sedeo) κάθημαι, καταμένω, μένω. 2) ὑφίζω, ὑφιζάνω, καταδύομαι. 3) ὑφεδρεύω, ὑποκάθημαι, ἐνεδρεύω. aliquem, ἐνεδρεύειν, λογίζειν τινά, ἐφεδρεύειν, ἐπιβουλεύειν, ἐπιτίθεσθαί τινι.
subsĭdĭālis, e, τύπος μεταγενέστερος τοῦ subsidiarius.
subsĭdĭārĭus, a, um, (subsidium) ἐπί-

ταχτος, ἐπιτεταγμένος, ἔφεδρος, ἐφεδρείας τάξιν ἐν μάχῃ ἔχων. subsidiarii, ĭōrum, ἀ. πληθ. οἱ ἐπίταχτοι, ἐπιτεταγμένοι, ἐφεδρεύοντες, τὰ ἐπιτάγματα. 2) φυλαττόμενος, διασωζόμενος.

*subsĭdĭor, ari, (subsidium) ἐφεδρείας τάξιν ἐν μάχῃ ἔχω, ἐφεδρεύω.

subsĭdĭum, ĭi, οὐ. (subsideo) ἐπίταγμα, ἐπιβοήθεια, οἱ ἐπίταχτοι, ἔφεδροι, (οἵπερ ὄπισθεν τῆς παρατάξεως ἐτάττοντο, ἐπιβοηθήσοντες τοῖς κάμνουσιν). 2) ἐφεδρεία, ἐπιβοήθεια, ἐπικουρία, βοήθεια. subsidio venire alicui, ἐπιβοηθεῖν, ἐπικουρεῖν ἐπαρήγειν τινί. 3) ἐπικουρία, βοήθεια, ἐπάρκεια, βοήθημα, ἐπικούρημα, ὠφέλημα, ἔσθ' ὅτε καὶ ἡ καταφυγή. subsidium senectuti, ἐφόδιον γήρως.

sub sīdo, ēdi, essum, ĕre, καθέζομαι, καθίζομαι. ἐπὶ ζώων· ὀκλάζειν. 2) ἐπὶ στρατιωτῶν· καθῆσθαι ὑπὸ τῇ ἀσπίδι. 3) ὑφίζω, ὑφιζάνω, κάθημαι. saxa, valles subsidunt, πέτραι, κοιλάδες ὑφιζάνουσι turbidum in amphora subsidit, τὸ θολερὸν ἐν τῷ ἀμφορεῖ ὑφίζει, ὑφίσταται. ventus subsidit, ὁ ἄνεμος λωφᾷ flumen subsidit, ὁ ποταμὸς ταπεινοῦται, συστέλλεται, ὑποχωρεῖ. 4) equæ maribus subsidunt, αἱ θήλειαι ἵπποι τοῖς ἄρρεσιν ὑποκλίνονται εἴτε ὑποβάλλονται, ὑπὸ τῶν ἀρρένων ὀχεύονται. 5) καθέζομαι, κάθημαι, μένω, καταμένω. 6) ὑφεδρεύω, ὑποκάθημαι, ἐνεδρεύω, λοχίζω. — μεταβ. aliquem, ἐνεδρεύειν, λοχίζειν τινά, ἐφεδρεύειν, ἐπιτίθεσθαι, ἐπιβουλεύειν τινί. 7) alicui, ἐπαρκῶ, βοηθῶ τινι.

*subsĭdŭus, a, um, (subsideo) ὑφίζων, ὑφιστάμενος.

subsignānus, a, um, ταὐτὸ τῷ vexillarius.

subsignātĭo, ĭōnis, θ. (subsigno) ὑπογραφή. 2) ὑπόσχεσις.

sub-signo, avi, atum, are, aliquid, ὑποσημαίνω, ὑπογράφω, προσγράφω τι. 2) σημειῶ, καταγράφω, ἀπογράφω τι. 3) ὑπισχνοῦμαι, ἐγγυῶμαί τι.

subsĭlĭo, lŭi καὶ lĭi, ire, (sub-salio) ὑποπηδῶ, ὑφάλλομαι, ἀναπηδῶ, ἀνάλλομαι.

*subsilles, ταὐτὸ τῷ ipsillices. ἀμφ. γρ. Φῆστος.

sub-sĭmĭlis, e, alicui, ὑπό τι ἐμφερὴς εἴτε παρόμοιός τινι. Λ. σπ.

*sub-sīmus, a, um, ὑπόσιμος.

subsĭpĭo, ĕre, (sub-sapio) οὐ πάνυ σωφρονῶ.

†subsistentĭa, æ, θ. ὕπαρξις, βίος.

sub-sisto, stĭti, ĕre, ὑφίσταμαι, ἐφίσταμαι, ἐπέχω, μένω. in itinere, ἐφίστασθαι ἐν τῇ πορείᾳ, ἐπέχειν τῆς πορείας, μένειν κατὰ τὴν πορείαν. domi, οἴκοι μένειν. amnis subsistit, ὁ ποταμὸς ἵσταται, ἵσταται. subsistere (in dicendo), ἐπέχειν (τῷ λόγῳ). 2) ὑφίσταμαι, ἀνθίσταμαι, ἀντέχω. hostes audacius subsistunt, οἱ πολέμιοι τολμηρότερον ὑφίστανται. subsistere periculis, ἀντέχειν τοῖς κινδύνοις, ὑπομένειν τοὺς κινδύνους. sumptui, ὑποστῆναι τὸ ἀνάλωμα. — μεταβ. subsistere hostem, feram, ὑφίστασθαι, ὑπομένειν, μένειν τὸν πολέμιον, τὴν τοῦ θηρίου ἔφοδον, ἀνθίστασθαι, ἀντέχειν τῷ πολεμίῳ, κ.τ.λ. 3) ὑποκαθέζομαι, ὑποκάθημαι (εἰς ἐνέδραν), λοχίζω. 4) ἐπέχω, λήγω, παύομαι. 5) σπαν. alicui, ἐπικουρεῖν τινι.

*sub-sĭtus, a, um, ὑποκείμενος, ὑποπεπτωκώς.

subsŏlānĕus, a, um, (sub sŏlum) ὑποχθόνιος, ὑπόγειος. Φῆστος, ἀμφ. γρ.

subsōlānus, a, um, (sub-sol) ἀνατολικός. subsolanus, i, ἀ. (ὑπον. ventus) ὁ ἀπηλιώτης, (ἄνεμος).

*sub-sŏno, are, ὑποφθέγγομαι.

sub-sortĭor, ītus sum, iri, judicem, κλήρῳ ἀντικαθίστημι δικαστήν.

sub-sortītĭo, ĭōnis, θ. ἡ διὰ κλήρου ἀντικατάστασις εἴτε ὑποκατάστασις.

*sub-spargo, ĕre, ὑποσπείρω.

*substāmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ stamen.

substantĭa, æ, θ. (substo) ὑπόστασις, ὕπαρξις, οὐσία. 3) τὰ ὑπάρχοντα (χρήματα ἢ κτήματα), ἡ οὐσία. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

substantĭālis, e, ὑποστατικός, ὕπαρξιν εἴτε οὐσίαν ἔχων, οὐσιώδης. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τέσσαρες.

substantĭālĭter, ἐπίρ. (substantialis) οὐσιωδῶς.

substantĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ substantia) μικρά τις οὐσία, ὀλίγα τινὰ ὑπάρχοντα.

substantīvālis, e, ὑποστατικός.

substantīvus, a, um, (substantia) ὑποστατικός. 2) ἐν τῇ γραμ. ὑπαρκτικός, οὐσιαστικός.

sub-sterno, strāvi, strātum, ĕre, aliquid alicui, ὑποστορέννυμι, ὑποστρώννυμί τί τινι. ulvam ovibus, δόνακα τοῖς προβάτοις. pecori, ὑποστρωννύναι τοῖς προβάτοις (τὸ ὑπόστρωμα). se substernere, ὑποκλίνεσθαι, ἑαυτὴν ὑποβάλλειν ἀνδρί, συνοικεῖν ἀνδρί. ποιητ. pelagus substratum, τὸ ἐκτεταμένον πέλαγος. 2) aliquid re, ὑποστρώννυμι, καταστρώννυμι, στρώννυμί τί τινι. solum paleis, καταστρωννύναι, στρωννύναι τὸ ἔδαφος ἀχύροις. gallinæ nidos mollissime substernunt, αἱ ὄρνιθες τὰς νεοσσιὰς μαλακώτατα ὑπο-

Digitized by Google

στρωννύουσι. substernere lectum stragula veste, στρωννύναι, καταστρωννύναι τὴν κλίνην στρώμασιν. 3) aliquid alicui, ὑποβάλλω, ὑποτάττω τί τινι. 4) ὑποβάλλω, παρέχομαι, προχειρίζομαί τί τινι.

substillus, a, um, (sub-stillo) ὑποστάζων. substillum, i, οὐ. (ὑπον. lotium) ἡ στραγγουρία. 2) substillum, i, οὐ. τὸ ψεκάζειν.

substĭtŭo, ŭi, ūtum, ĕre, (sub-statuo) aliquid alicui, ὑφίστημι, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω τί τινι εἴτε ὑπό τι. μεταφ. aliquid oculis suis ἢ animo, ὑφίστασθαι, ὑποτυποῦσθαι, φαντάζεσθαί τι. aliquem crimini ἢ culpæ, κατηγορεῖν τινος, αἰτιᾶσθαί τινα. 2) armaturas leves post elephantos, ἐφιστάναι, ἐπιτάττειν τοὺς ψιλοὺς τοῖς ἐλέφασιν. 3) aliquem heredem, καθιστάναι τινὰ δευτερεύοντα (ὑποκατάστατον, substitutum) κληρονόμον, προστιθέναι τινὰ κληρονόμον. 4) aliquem (ἢ aliquid) alteri εἴτε pro altero εἴτε in locum alterius, ὑποκαθιστάναι, ἐπικαθιστάναι τινά τινι, ἀντικαθιστάναι τινά τινος, καθιστάναι τινὰ ἀντί τινος.

substĭtūtĭo, ĭōnis, θ. (substituo) ὑποκατάστασις, ἀντικατάστασις. 2) προσθήκη δευτερεύοντος κληρονόμου.

*substĭtūtīvus, a, um, ὑποθετικός.

substĭtūtus, a, um, ἴδ. substituo.

sub-sto, are, ὑπάρχω. 2) ὑφίσταμαι, ἀνθίσταμαι.

*sub-stŏmăchans, ntis, ὑπαγανακτῶν.

substrāmen, ĭnis, οὐ. (substerno) ὑπόστρωμα.

substrāmentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ substramen.

substrātus, a, um, ἴδ. substerno.

substrātus, ūs, ἀ. (substerno) τὸ ὑποστρωννύναι.

*sub strĕpo, ĕre, aliquid, ὑποφθέγγομαί τι.

substrictus, a, um, ἴδ. substringo.

*sub-strīdo, ĕre, ὑποτρίζω.

sub-stringo, inxi, ictum, ĕre, aliquid, ὑποσφίγγω, ὑποδέω τι. crinem, ὑποσφίγγειν, διασφίγγειν, διαδεῖσθαι τὴν κόμην — ποιητ. aurem, ('Οράτ.) ἐπορθιάζειν, ὀρθὸν ἱστάναι τὸ οὖς. 2) συστέλλω, κατέχω τι. — substrictus, a, um, συνεσταλμένος, στενός, ἰσχνός.

substructĭo, ĭōnis, θ. (substruo) ὑποσκευή, ὑποβολή, θεμέλιον, κρηπίς. 2) κατασκεύασμα, τείχισμα, οἰκοδόμημα.

substructus, a, um, ἴδ. substruo.

sub strŭo, xi, ctum, ĕre, atiquid, ὑποικοδομῶ, ὑποτειχίζω. fundamenta, καταβάλλεσθαι, βάλλεσθαι θεμέλια. — Capitolium saxo quadrato substructum, τὸ Καπιτώλιον τετραγώνοις λίθοις ὑποτετειχισμένον. vias glareā, στρωννύναι τὰς ὁδοὺς χάλικι.

*subsultānĕus, a, um, ὁ ἀναπηδῶν. Α. Γλωσσ.

*subsultim, ἐπίῤ. (subsilio) μετ' ἀναπηδήσεων.

subsulto, are, (θαμιστ. τοῦ subsilio) ὑποσκιρτῶ, ἀνασκιρτῶ, ἐξάλλομαι.

sub-sum, esse, ὕπειμι. alicui rei, ὑπεῖναί τινι εἴτε ὑπό τι. umbræ, ὑπεῖναι τῇ σκιᾷ, εἶναι ὑπὸ τὴν σκιάν. planities subest, πεδίον ὑπόκειται, ὑποκέπτωκε. 2) μεταφ. ὑπεῖναί τινι. auro multa mala subsunt, τῷ χρυσῷ πολλὰ κακὰ ὕπεστι. causa aliqua subest, αἰτία τις ὕπεστι. spes salutis subest, ὑπάρχει ἐλπίς τις σωτηρίας. 3) ὕπειμι, ἐγγύς εἰμι. templa mari subsunt, ναοὶ κεῖνται ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ. mons subest, ὄρος, ἐγγύς ἐστιν. hiems subest, ὁ χειμὼν ἐπέρχεται, ἐγγύς ἐστι.

subsŭo, ĕre, ὑποῤῥάπτω. Ἄκρων.

subsŭperpartĭcŭlāris καὶ subsuperpartĭens, ntis (numerus), ἀ. ὑπεπιμερής, ὑπεπιμόριος. Βοήθιος.

sub-surdus, a, um, ὑπόκωφος.

subsūtūra, æ, θ. (sub sutus) ὑπόῤῥαμμα, ὑποῤῥαφή, ἐπισκευὴ ἐσθῆτος.

subsutus, a, um, (sub-suo) ὑποῤῥαφείς, ὑπεῤῥαμμένος.

*sub-tābĭdus, a, um, ὑπό τι τακερός.

*sub-tăcĭtus, a, um, ὑπό τι σιγηλός.

subtālāris, ταὐτὸ τῷ subtelāris. ἀμφ. γρ.

subtectus, a, um, ἴδ. subtego.

subtegmen, ταὐτὸ τῷ subtemen.

sub-tĕgo, xi, ctum, ĕre, aliquid, ὑποκαλύπτω τι.

*subtĕgŭlānĕus, a, um, (sub-tegula) ὑπόστεγος, κατάστεγος.

subtel, ēlis, οὐ. τὸ κοῖλον τοῦ ποδός. Πρισκιανός.

subtēlāris, e, ὁ ὑποδέων τὸ κοῖλον τοῦ ποδὸς (καὶ οὐχὶ τὴν πτέρναν). Ἰσίδωρος.

subtēmen εἴτε subtegmen, ĭnis, οὐ. (ἐκ τοῦ subtexo, οἱονεὶ subteximen ἢ subtecmen) κρόκη, ῥοδάνη, ἐφυφή, τὸ τῆς συνηθείας (ὑ)φάδι(ον). 2) ποιητ. κρόκη, μίτος, νῆμα, κλῶσμα, ἐσθ' ὅτε καὶ τὸ ὕφασμα.

sub-tendo, ndi, ntum, ĕre, aliquid alicui, ὑποτείνω τί τινι εἴτε ὑπό τι. 2) οὐδετέρως· ὑποτείνειν. linea subtendens, ἡ ὑποτείνουσα γραμμή.

*sub-tĕnĕo, ēre, aliquid, ὑποτίθημί τι.

subtentus, a, um, ἴδ. subtendo.

*sub-tĕnŭis, e, ὑπόλεπτος.

subter, ἐπίῤ. κάτωθεν, ὑποκάτω. 2) πρόθ. μετ' αἰτ. καὶ ἀφαιρ. κάτωθέν τινος, ὑπό

Digitized by Google

τινος, ὑπό τι. subter pineta, ὑπὸ τῶν πιτυώνων, ὑπὸ τοὺς πιτυῶνας. subtèr murum, ὑπὸ τὸ τεῖχος. subter testudine, ὑπὸ τῆς χελώνης, ὑπὸ τὴν χελώνην. — manum subter togam exserere, τὴν χεῖρα ὑπὸ τῆς τηβέννου ἐξαίρειν.—subter littore, ἐπὶ τῇ ἀκτῇ, ἐγγὺς τῆς ἀκτῆς.
subtĕractus, a, um, ταὐτὸ τῷ subter actus.
*subtĕr-ănhēlo, are, κάτωθεν ἀσθμαίνω.
*subter-căvātus, a, um, ὑπόκοιλος.
subter-curro, ĕre, aliquid, κάτωθέν τινος εἴτε ὑπό τι τρέχω.
subtercus, ŭtis, Γλωσσ. Ἰσιδώρ. καὶ
subtercŭtānĕus, a, um, (subter-cutis) ὑπὸ τὸν χρῶτα εἴτε τὸ δέρμα ὤν. Λ. τοῦ μεταγ. Λ.
subter-dūco, xi, ĕre, se alicui, ὑποφεύγω τινά, ὑπεξίσταμαι, ὑπεκχωρῶ τινι. Πλαῦτος.
subtĕrĕo, ire, (subter eo), ὕπειμι.
subter-flŭo, ĕre, ὑποῤῥέω, κάτωθεν ῥέω.
subter-fŭgĭo, ūgi, ĕre, alicui, ὑποφεύγω τινά, ὑποχωρῶ τινι. 2) συνήθ. aliquid, ὑπεκφεύγειν, ὑποφεύγειν, ὑπεκτρέχειν, ὑπεκκλίνειν, ὑπεκτρέπεσθαί τι, ὑπεκχωρεῖν τινι.
*subter-fundo, are, aliquid, θεμελιῶ, καταβάλλομαί τι.
subtĕrĭor, ĭus, (subter) κατώτερος.
*subter-jăcĕo, ēre, ὑπόκειμαι, ὑποπέπτωκα.
*subter-jăcĭo, ĕre, aliquid, ὑποῤῥίπτω, ὑποβάλλω τι.
subter-lābor, i, aliquid, ὑποῤῥέω εἴτε ῥέω ὑπό τι. 2) ὑποφεύγω, ὑπεκφεύγω, διαφεύγω. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
*subter-lĭno, ĕre, aliquid, ὑπαλείφω, ὑποχρίω τι.
*subter-lŭo, ĕre, ὑποῤῥέω.
*subterlŭvĭo, ĭonis, θ. (subterluo) ὑποκλυσμός, ὑπόκλυσις.
*subter-mĕo, are, ὑποῤῥέω.
*subtermŏvĕo, ēre, ὑποκινῶ.
*subter-năto, are, ὑπονήχομαι, ὑπονέω.
*subternāvĭgo, are, ὑποπλέω, κάτωθεν, ἢ ὑποκάτω πλέω. Πλίνιος.
subternus, a, um, (subter) κάτω ὤν, ὁ κάτω. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
sub-tĕro, trīvi, trītum, ĕre, aliquid, ὑποτρίβω τι. pedes εἴτε ungulas, ὑποτρίβεσθαι τοὺς πόδας, τὰς ὁπλάς. 2) ὑποτρίβω, ἐπιτρίβω, κατατρίβω τι.
subter-pendens, ntis, κατακρεμάμενος, κατακρέμαστος.
*subterpŏsĭtus, a, um, ὑποτεθειμένος, ὑποβεβλημένος. Γλωσσ. Πλαχίδου.
subterrānĕus, a, um, ὑπόγειος, κατάγειος. 2) καταχθόνιος.
*subterrēnus, a, um, ταὐτὸ τῷ subterraneus.
*subterrĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
*subtersĕco, are, ὑποτέμνω. Κικέρ.
*subter-tĕnŭo, are, aliquid, ὑπολεπτύνω, ὑποτρίβω τι.
*sub-tertĭus, a, um, ὑπότριτος.
*subter-văcans, antis, ὑπόκοιλος, κάτωθεν κενός.
*subter-vŏlo, are, ὑποπέτομαι.
*subtervolvo, ĕre, κάτωθεν κυλινδῶ.
sub-texo, xŭi, xtum, ĕre, aliquid alicui rei, ὑφαίνω τι κάτωθέν τινος. 2) μεταφ. προσυφαίνειν, προστιθέναι τί τινι. 3) ὑφαίνω, κατασκευάζω τι. 4) aliquid aliqua re εἴτε alicui rei aliquid, ὑποκαλύπτω τί τινι, ὑποπετάννυμί τί τινι. solem nube εἴτε soli nubem, ὑποκαλύπτειν τὸν ἥλιον νέφει, ὑποπεταννύναι τῷ ἡλίῳ νέφος.
subtextus, a, um, ἴδ. subtexo.
*subtīlĭlŏquentĭa, æ, θ. (subtilis-loquor) ἰσχνολογία, λεπτολογία.
*subtīlĭlŏquus, a, um, (subtilis loquor) ἰσχνολόγος, λεπτολόγος.
subtīlis, e, (sub-tela) λεπτός, ἰσχνός. filum, λεπτὸς εἴτε λεπτόνητος μίτος. subtilis arundo, λεπτός, ἰσχνὸς κάλαμος. farina, λεπτὸν ἄλευρον. 2) λεπτός, ἀκριβής, ὀξύς. gula, λεπτὴ φάρυγξ, ἀκριβὴς εἴτε ὀξεῖα γεῦσις. judex, λεπτός, ἀκριβὴς κριτής. epistola, ἀκριβής, λεπτομερὴς ἐπιστολή. 3) ἐπὶ λόγου· ἰσχνός, λεπτός, συνεσταλμένος, στενός, ἁπλοῦς.
subtīlĭtas, ātis, θ. (subtilis) λεπτότης, ἀκρίβεια, ὀξύτης. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ ἰσχνότης (τοῦ λόγου).
subtīlĭter, ἐπίῤ. λεπτῶς. 2) λεπτῶς, ἀκριβῶς, λεπτομερῶς. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἰσχνῶς, λεπτῶς, ἁπλῶς.
*sub-tĭmĕo, ēre, ὑποδειμαίνω, ὀλίγον φοβοῦμαι.
*sub-tinnĭo, ire, ὑποκαταγῶ.
sub-tĭtŭbo, are, ὑποτρέμω. Λ. τοῦ μετ. Λατ.
+subtractĭo, ĭonis, θ. ἀποχώρισις, ἀναχώρησις.
subtractus, a, um, ἴδ. subtraho.
sub-trăho, xi, ctum, ĕre, aliquid alicui, ὑφαιρῶ, ὑφαιροῦμαί τί τινος. aliquem ex acie, ὑπεξάγειν τινὰ ἐκ τῆς μάχης. oculos, ἀποστρέφειν τοὺς ὀφθαλμούς. se subtrahere καὶ οὐδετέρως · subtrahere, ὑπάγειν, ὑπεξάγειν, ὑπεξέρχεσθαι. 2) se alicui rei, ὑπεκφεύγειν, ὑπεκκλίνειν, ὑπεξίστασθαι, ὑπεκτρέπεσθαί τι.
subtrĭplus, a, um, ὑποτριπλάσιος. Βοήθιος.
sub-tristis, e, ὑποκατηφής.

Digitized by Google

subtrītus, a, um, τδ. subtero.
†**subtŭnĭcālis**, is, ἀ. ὑποδύτης, τδε καὶ subucula.
***sub-turpĭcŭlus**, a, um, ὑπό τι ὑπαίσχρος.
sub-turpis, e, ὑπαισχρος.
subtus, ἐπίῤ. (ἐκ τοῦ sub καὶ tus, ὡς τὸ intus ἐκ τοῦ in) κάτωθεν, ὑποκάτω.
sub-tussĭo, ire, ὑποβήσσω. ἐ'Αμφ. γρ.
*subtūsus, a, um, (sub-tundo) κοπτόμενος, κεκομμένος.
*subtūtus, a, um, ὁ κατά τι ἀσφαλής.
*sŭbŭber, ĕris, ὑπομάσθιος, ὑπόμαζος. Γλωσσ. 'Ισιδώρου.
sŭbūcŭla, æ, θ. (ἐκ τοῦ sub καὶ τοῦ ἀρχαΐκοῦ uo, πρβλ. exuo, induo) ὑποχίτων, ὑπενδύτης, ὑπένδυμα.
sŭbūcŭlātus, a, um, ὁ φορῶν ὑποχιτῶνα (δύο χιτῶνας). Κικέρων παρὰ Κοΐντιλιανῷ. 'Αμφ. γρ.
sūbŭla, æ, θ. τὸ ὄπεας, ὑπήτιον, (ὄργανον αἰχμὴν ἔχον). ἐντεῦθεν ἡ παρ' ἡμῖν σούβλα.
sŭbulcus, i, ἀ. (sus) συβώτης, ὑοφορβός, χοιροβοσκός.
sŭbŭlo, ōnis, ἀ. αὐλητής, αὐλητήρ. 2) εἶδος ἐλάφων. 3) πυγιστής. Λ. Τυῤῥηνικὴ κατὰ Φῆστον.
sŭb-unctĭo, ĭōnis, θ. (ὑπόχρισις).
sŭb-unctōres, um, ἀ. πληθ. (ὑποχρίσται), εἶδος ἐργατῶν τοῦ ναυτικοῦ στόλου. 'Επιγρ.
sŭb-ungo, ĕre, ὑποχρίω.
Sŭbūra, æ, θ. Σοβώρα, Συβοῦρα, ὁδὸς ἐν 'Ρώμῃ, ἔνθα ἡ τῶν ἐδωδίμων ἀγορὰ καὶ τὰ τῶν πορνῶν οἰκήματα. Suburanus, a, um, Σοβωρανός, τῆς Σοβώρας εἴτε Συβούρης. tribus Suburana, ἡ Σοβωρανὴ φυλή. μία τῶν ἐν ἄστει φυλῶν. Suburanus clivus, ὁ ὑπὲρ τὴν Σοβώραν 'Ησκυλῖνος λόφος. ποιητ. Suburana magistra, πόρνη. Suburanenses, ĭum, οἱ. πληθ. οἱ κάτοικοι τῆς Σοβώρας.
Sŭbūrānus, a, um, τδ. Subura.
sŭburbānĭtas, ātis, θ. ἡ τῆς πόλεως ἐγγύτης.
sŭburbānus, a, um, (sub-urbs) προάστειος. 2) ἐγγὺς τῆς πόλεως κείμενος, περὶ τὴν πόλιν κείμενος. suburbani, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ τὴν πόλιν περιοικοῦντες, οἱ περίοικοι. suburbanum, i, οὐ. (ὑπον. prædium), τὸ προάστειον χωρίον εἴτε κτῆμα.
sŭburbĭcārĭus, a, um, μεταγενέστερος τύπος τοῦ suburbanus.
*sŭburbĭum, ĭi, οὐ. (sub-urbs) προάστειον, (ὑπόπολις ἐν Bekkeri Anecd. p. 212).
*sŭb-urgĕo, ēre, aliquid, προσαράττω, προσάγω τι.
*sŭb-ūro, (ussi), ustum, ere, aliquid, ὑποκαίω τι.
Sŭburra, ταὐτὸ τῷ Subura.
sŭbustĭo, ĭōnis, θ. (suburo) ὑπόκαυσις.
sŭbustus, a, um, τδ. suburo.
sub-vas, ădis, ἀ. ἐγγυητοῦ βεβαιωτήρ.
subvectĭo, ĭōnis, θ. (subveho) παρακομιδή, προσκομιδή. frumenti, ἡ τοῦ σίτου παρακομιδή, ἡ σιταγωγία.
sub-vecto, avi, atum, are, aliquid, προσκομίζω, παρακομίζω, ἐπικομίζω τι. commeatus, παρακομίζειν σῖτον, σιταγωγεῖν. 2) aliquid flumine, ἀνακομίζω, ἀνὰ τὸν ποταμὸν κομίζω τι.
subvector, ōris, ἀ. (subveho) ὁ προσκομίζων, παρακομίζων, προσκομίσας, παρακομίσας.
subvectus, a, um, τδ. subveho.
subvectus, ūs, ἀ. (subveho) προσκομιδή, παρακομιδή.
sub-vĕho, xi, ctum, ĕre, aliquid, προσκομίζω, παρακομίζω, ἐπικομίζω τι. commeatus, παρακομίζειν σῖτον, σιταγωγεῖν. 2) aliquid flumine, ἀνακομίζειν, ἀνὰ τὸν ποταμὸν κομίζειν τι.
sub-vello, (velli) vulsum καὶ volsum, ĕre, aliquem, ὑποτίλλω τινά. Λ. σκ.
*subvĕnĭbo, ἀρχ. μέλλων τοῦ ἑπομένου. Πλαῦτος.
sub-vĕnĭo, vēni, ventum, ire, alicui, ἐπιβοηθῶ, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι. Τριτοπροσώπως· priusquam ex castris, subveniretur, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἐπικουρίαν ἐκ τοῦ στρατοπέδου. 2) σπαν. ἐπέρχεσθαι, ἔρχεσθαι.
subvento, are, (θαμιστ. τοῦ subvenio) alicui, ἐπιβοηθῶ, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι.
subventor, ōris, ἀ. (subvenio) ἐπίκουρος, βοηθός. 'Επιγρ.
subventrīle, is, οὐ. ὑποκοίλιον.
subverbustus, a, um, ἐστιγμένος, κεκαυτηριασμένος. (ἴσως ἐκ τοῦ sub verubus ustus ἢ sub verberibus ustus).
sub-vĕrĕor, ēri, ὑπό τι φοβοῦμαι.
†subversĭo, ĭōnis, θ. (subverto) ἀνατροπή.
*subverso, are, (θαμιστ. τοῦ subverto) aliquem, ἀνατρέπω τινά.
subversor, ōris, ἀ. (subverto) ἀνατροπεύς. Λ. σπαν.
subversus, a, um, τδ. subverto.
sub-verto, rti, rsum, ĕre, aliquid, ἀνατρέπω, ἀναστρέφω τι. 2) μεταφ. ἀνατρέπειν, καταστρέφειν, καταλύειν, ἀναιρεῖν τινι.
*subvespertīnus, ventus, ταὐτὸ τῷ Favonius, ὅπερ ἰδέ.
*sub-vespĕrus, i, ἀ. (ὑπον. ventus) ὁ πρὸς ζέφυρον ἐκκλίνων λίψ.

Digitized by Google

sub-vestĭo, ire, ὑποδύω. Δρακόντιος.
*subvexus, a, um, (subveho) ἀνωφερής, ἀνάντης.
sub-villĭcus, i, ἀ. ὁ ὑπὸ ἐπιστάτην ἐπαύλεως ὤν, (ὑποεπιστάτης). Ἐπιγρ.
sub-vĭrĭdis, e, ὑπόχλωρος, ὑπότι πράσινος.
sub-vŏlo, are, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
*sub-volvo, ĕre, aliquid, ἀνακυλινδῶ, προσκυλινδῶ τι.
subvorso, subvorto, ταὐτὰ τοῖς subverso, subverto.
subvulsus εἴτε subvolsus, a, um, ἴδ. subvello.
*subvultŭrĭus, a, um, (sub-vultur) γυπὶ παρεμφερής.
succarum, i, οὐ. οὐσία τις ἰατρικὴ ἄγνωστος. ἀμφ. γρ.
*succāsus, ūs, κόπασμα, ὕφεσις, χάλασις (ἀνέμου). Οὐάρρων παρὰ Νωνίῳ.
succēdānĕus εἴτε succīdānĕus, a, um, (sub-cedo) διάδοχος, ἀντί τινος κατασταθείς. hostia succidanea, ἡ ἀντ' ἄλλης τινὸς προσφερομένη θυσία.
succēdo, essi, essum, ĕre, (sub-cedo) alicui, ὕπειμι, ὑπέρχομαί τι εἴτε ὑπό τι. tecto, σπάν. tectum, ὑπέρχεσθαι στέγην, εἰσέρχεσθαι οἰκίαν. nubes soli succedunt, τὰ νέφη χωρεῖ εἴτε ἔρχεται ὑπὸ τὸν ἥλιον. 2) πάρειμι (παριέναι), πρόσειμι (προσιέναι). aquæ, ἐγγὺς τοῦ ὕδατος γίγνεσθαι, προσιέναι τῷ ὕδατι. mœnibus, ad mœnia καὶ μεταβατικῶς mœnia, παριέναι, προσιέναι, χωρεῖν ὑπὸ τὰ τείχη. ad castra hostium, παριέναι ὑπὸ τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. Τριτοπροσώπως· ubicunque successum est, ὁπουδήποτε ἐχώρησαν. 3) alicui, εἴτε in locum alicujus, διαδέχομαί τινα. integri defatigatis succedunt, ἀκέραιοι τοὺς ἀποκαμόντας διαδέχονται, τῶν ἀποκαμόντων ἀντικαθίστανται. regno, διαδέχεσθαι, μεταλαμβάνειν τὴν βασιλείαν. 4) ἐφέπομαι, ἐπακολουθῶ τινι, ἕπομαι ἑξῆς τινι. 5) aliquid bene succedit εἴτε ἁπλῶς succedit alicui, χωρεῖ τι καλῶς, προχωρεῖ, προβαίνει τί τινι. succedit cœptis, τὰ ἐπιχειρήματα προχωρεῖ. 6) ἐκβαίνω, ἀναβαίνω. cœlo, πρὸς τὸν οὐρανόν. in arduum, ἐκβαίνειν, ἀναβαίνειν, χωρεῖν, ἰέναι πρὸς ὄρθιον. in montem, ἐκβαίνειν ἐπὶ τὸ ὄρος, ἀναβαίνειν τὸ ὄρος, ἐπὶ τὸ ὄρος. ad honorem, ἀναβιβάζεσθαι εἰς τιμήν.
succendo, ndi, nsum, ĕre, (sub-candeo) aliquid, ὑφάπτω, ὑποκαίω τι. μεταφ. aliquem, ὑφάπτω τινὰ πάθει τινί.
succensĕo, nsŭi, nsum, ēre, (succensus) alicui, ὀργίζομαι, ἀγανακτῶ, χαλεπαίνω τινί.
succensĭo, ĭōnis, θ. (succendo) ὑπόκαυσις. 2) τὸ ὑφάπτειν. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
*succensĭo, ĭōnis, θ. (succenseo) ὀργή, ἀγανάκτησις.
succensus, a, um, ἴδ. succenseo καὶ succendo.
succentīvus, a, um, (succino) ὑπᾴδων, προσᾴδων.
succentor, ōris, ἀ. (succino) μεταφ. ὁ προσᾴδων τινί. 2) ὁ προξενῶν ἢ αὐξάνων τι.
succentŭrĭo εἴτε subcentŭrĭo, avi, atum, are, (sub-centurio) aliquem, ἀντικαθίσταμαί τινα (ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν στρατιωτῶν τῶν ὑποκαθισταμένων εἰς ἀναπλήρωσιν λόχου).
suc-centŭrĭo, ĭonis, ἀ. ταὐτὸ τῷ subcenturio.
*succentus, ūs, ἀ. (succino) τὸ προσᾴδειν.
succerda, ταὐτὸ τῷ sucerda.
succerno, ἴδ. subcerno.
succesco, ĕre, ὑγραίνομαι, ὑγράζω, χυμὸν ἔχω. Ἀρνόβιος.
successĭo, ĭōnis, θ. (succedo) ὑποκατάστασις, ἀντικατάστασις, διαδοχή. imperii, ἡ ἀρχῆς διαδοχὴ εἴτε μετάληψις. 2) σπάν. successio prospera, ἡ καλὴ προχώρησις, πρόβασις.
successīvus, a, um, (succedo) διάδοχος, (διαδοχικός). Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
successor, ōris, ἀ. (succedo) διάδοχος, ὁ ἐπικαθιστάμενος.
successōrĭus, a, um, (successor) τοῦ διαδόχου εἴτε τῆς διαδοχῆς, περὶ διαδοχῆς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
successus, a, um, ἴδ. succedo.
successus, ūs, ἀ. (succedo) ἔφοδος. hostium, τῶν πολεμίων. 2) μυχός, σπήλαιον. 3) temporis, ἡ τοῦ χρόνου διαδοχὴ εἴτε ἐπαλληλία. 4) καλὴ προχώρησις, προχώρησις, πρόβασις, εὐπραγία.
succīdānĕus, ταὐτὸ τῷ succedaneus.
succīdĭa, æ, θ. (succīdo) τεταριχευμένη κωλῆ χοίρου. 2) κατακοπή, σφαγή, φόνος.
succĭdo, ĭdi, ĕre, (sub-cado) sub aliquid, ὑποπίπτω εἴτε πίπτω ὑπό τι. 2) συνήθως· ὀφίζω, ὀφιζάνω, συνίζω, συνιζάνω, συμπίπτω.
succīdo, īdi, īsum, ĕre, (sub-cædo) aliquid, ὑποκόπτω, ἐπικόπτω τι. 2) μεταφ. ἀποκόπτω, ἀποτέμνω, ὑποτέμνω, κόπτω, τέμνω τι.
succĭdus, a, um, ἴδ. sucidus.
succĭdŭus, a, um, (succĭdo) συμπίπτων, σφαλλόμενος. 2) ἀκροσφαλής, σφαλερός, ἀσταθής. 3) σπαν. φθίνων.

Digitized by Google

succĭnātĭum vinum, οὐ. ἠλεκτροειδὴς οἶνος. Ἰσίδωρος.
succincte, ἐπίῤ. εὐζώνως. 2) συντόμως, διὰ βραχέων.
succinctim, ἐπίῤ. (succingo) συντόμως, διὰ βραχέων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
succinctōrĭum, ĭi, οὐ. (succingo) περίζωμα.
*succinctŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ succinctus) ὑπεζωσμένος, περιεζωσμένος.
succinctus, a, um, ἴδ. succingo.
†succĭnĕrārĭus, a, um, (sub-cinis) panis, ἐγκρυφίας ἄρτος.
succĭnĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ sucineus.
suc-cingo εἴτε subcingo, nxi, nctum, ĕre, aliquid, ὑποζώννυμι, ἀναζώννυμι, περιζώννυμί τι. tunicam (ὑπον. sibi), περιζώννυσθαι χιτῶνα. Scylla canibus succingitur alvum, ἡ Σκύλλα κυσὶ περιζώννυται τὴν ὀσφύν. canibus se succinxit εἴτε succinctus est, περιεζώσατο κύνας. vestem succinctus, ὑπεζωσμένος εἴτε ἀνεζωσμένος τὴν ἐσθῆτα. 2) μεταφ. succinctus aliqua re, παρεσκευασμένος τινί. armis, scientiā, ὅπλοις, ἐπιστήμῃ, κ. τ. τ. Ἔτι· βραχύς, σύντομος. οἷον· succinctus liber, succinctior arbor.
*succingŭlum εἴτε subcingulum, i, οὐ. ὑποζώνιον, ζωστήρ, τελαμών.
succĭno, ĕre, (sub-cano) alicui, προσᾴδω τινί.
succĭnum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ sucinum.
succĭnus, a, um, ταὐτὸ τῷ sucinus.
*succĭnus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ succinum.
succĭpĭo, ĕre, ταὐτὸ τῷ suscipio.
*succīsĭo, ĭōnis, θ. (succīdo) ὑποτομή, ἀποτομή.
succīsīvus, a, um, (succīdo) ταὐτὸ τῷ subsecivus.
succīsor, ōris, ἀ. δενδροτόμος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
succīsus, a, um, ἴδ. succido.
succlāmātĭo εἴτε subclāmātĭo, ĭōnis, θ. (succlamo) ὑποφώνησις, ἐπιφώνησις, ἐπιβόησις.
suc-clāmo εἴτε subclāmo, avi, atum, are, ὑποφωνῶ, ἐπιφωνῶ, ἐπιβοῶ. alicui aliquid, ἐπιβοᾷν τινί τι. Τριτοπροσώπως· succlamatum est a militibus, ἐπεφώνησαν οἱ στρατιῶται. 2) aliquem, διαβοῶ, διαβάλλω τινά.
*succlīno, are, ὑποκλίνω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
succo, ōnis, ταὐτὸ τῷ suco.
succollo, avi, atum, are, (sub-collum) aliquem, ἀναλαμβάνω τινὰ ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐπωμίζομαί τινα.
suc-condĭtor, ōris, ἀ. ὄνομα ἐπιστάτου ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ. Ἐπιγρ.
suc-cornĭcŭlārĭus, ĭi, ἀ. ὁ ὑπὸ τὸν παραστάτην, πάρεδρον ὤν. Ἐπιγρ.
succōsĭtas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ sucositas.
succōsus, a, um, ἴδ. sucosus.
suc-cresco εἴτε subcresco, ēvi, ētum, ĕre, ὑποφύομαι, ὑπογίγνομαι, ἐπιφύομαι, ἐπιγίγνομαι. 2) ἐπαυξάνω, ἐπίδοσιν λαμβάνω.
succrētus, a, um, ἴδ. succerno.
succrotillus, ἢ succrotĭlus, a, um, λεπτός. 2) ἐπὶ φωνῆς· λεπτός, ὑποκρίζων, κεκριγώς.
succŭba εἴτε subcuba, æ, ἀ. (succubo) τὰ παιδικά. 2) θ. ἡ παλλακίς.
suc-cŭbo εἴτε sub-cŭbo, are, ὑπόκειμαι, ὑποκλίνομαι.
succūdo ἢ subcūdo, ĕre, σφυρηλατῶ, χαλκεύω. Οὐάῤῥων, ἴδε καὶ cudo.
succŭlentus, a, um, ταὐτὸ τῷ suculentus.
suc-cumbo εἴτε subcumbo, cŭbŭi, cŭbĭtum, ĕre, κατακλίνομαι, καταπίπτω. 2) ἐπὶ νοσούντων· κατακλίνεσθαι, κλινοπετῆ εἴτε κλινήρη γίγνεσθαι. 3) alicui, ὑποκλίνεσθαι, συνοικεῖν τινι (ἀνδρί). 4) alicui, ὑποκλίνεσθαι, ὑπείκειν τινί, ἡττᾶσθαί τινος.
succumbus, i, ἀ. ὅριον (ἀγροῦ).
succurrīcĭus, a, um, βοηθητικός.
suc-curro εἴτε subcurro, cŭrri, cursum, ĕre, alicui, ὑποτρέχω τινί, γίγνομαι εἴτε χωρῶ ὑπό τι. 2) ὑποδύομαι (κίνδυνον κ.τ.τ.) 3) συνήθ. alicui, βοηθεῖν, ἐπικουρεῖν, ἀρήγειν, ἐπικουρεῖν τινι. 4) succurrit mihi aliquid, ὑποτρέχει, ἐπέρχεται, παρίσταταί μοί τι, ἐμπίπτει μοι ἔννοιά τινος.
succursor ἢ subcursor, ōris, ἀ. (succurro) (ὑποδρομεύς). Ἐν ἐπιγραφαῖς εὕρηται ἡ λέξις καὶ δηλοῖ ἴσως βοηθὸν τοῦ θηριομάχου, bestiarii.
succus, i, ταὐτὸ τῷ sucus.
*successātor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ succussor.
*succussātūra, æ, θ. (succusso) ἐπὶ ἵππων· τὸ κόπτειν, ὑποσείειν.
*succussĭo, ĭōnis, θ. (succutio) ὑποσεισμός, σεισμός.
succusso, are, (θαμιστ. τοῦ succutio) aliquid, ὑποσείω, κόπτω τι.
*succussor, ōris, ἀ. (succutio) sonipes, ὁ τὸν ἀναβάτην ὑποσείων εἴτε κόπτων ἵππος.
succussus, a, um, ἴδ. succutio.
*succussus, ūs, ἀ. (succutio) ὑποσεισμός, τὸ κόπτεσθαι.
suc-cŭtĭo εἴτε subcŭtĭo, cussi, cussum, ĕre, (sub-quatio) aliquid, ὑποσείω, ἀνασείω τι.

Digitized by Google

sūcerda εἴτε succerda, æ, θ. (sus-cerno?) χοιρεία κόπρος.
sucĭdus, εἴτε succĭdus, a, um, (sucus) εὔχυλος, εὔχυμος. 2) lana sucida, νεόποκον εἴτε ἀργὸν ἔριον.
*sūcĭnĕus, a, um, (sucinum) ἠλέκτρινος.
sūcĭnum, i, οὐ. (sucus) ἤλεκτρον.
sūcĭnus, a, um, ταὐτὸ τῷ sucinus.
*sūco, ōnis, ἀ. (sugo) τοκογλύφος, (ἐκμυζητής).
*sūcōsĭtas, ātis, θ. (sucosus) (πολυχυμία).
sucōsus εἴτε succōsus, a, um, (sucus) πολύχυλος, πολύχυμος. 2) μεταφ. πολυχρήματος.
Sucro, ōnis, ἀ. Σούκρων, ποταμὸς Ἱσπανίας, τανῦν Xucar. Ἦν δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος, ἧς οἱ κάτοικοι Sucronenses.
suctus, a, um, ἴδ. sugo.
suctus, ūs, ἀ. (sugo) βδάλσις. 2) θηλασμός.
sŭcŭla, æ, θ. (sus) ὄνος, τροχαλία, (μηχανή). 2) Suculæ, arum, θ. πληθ. αἱ Ὑάδες, (τὸ ἄστρον). περὶ οὗ πρβλ. Κικέρωνα de nat. deor. 2, 43.
sucŭlentus εἴτε succŭlentus, a, um, ταὐτὸ τῷ sucosus.
*sŭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ sus) ὕδιον, χοιρίδιον.
sucus εἴτε succus, i, ἀ. χυλός, χυμός, (τὸ ἐν φυτῷ ἢ ἐμψύχῳ σώματι θρεπτικὸν εἴτε ζωτικὸν ὑγρόν. 2) ὀ π ό ς. 3) τὸ ὑγρόν. οἷον· ἔλαιον, οἶνος, κ.τ.τ. 4) ἐν τῇ ἰατρικῇ· χύλισμα, ποτόν, πόμα. 5) χυλός, χυμός, γεῦσις, γεῦμα. ova succi melioris, ᾠὰ εὐχυμότερα. 6) μεταφ. ἐπὶ διανοίας καὶ λόγου· νεῦρα, εὐτονία, ῥώμη, ἰσχύς, δεινότης.
*sūdābundus, a, um, (sudo) ἱδρῶν, καθίδρως, κάθιδρος.
*sūdārĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ sudarium) καψιδρώτιον, ῥινόμακτρον.
sūdārĭum, ĭi, οὐ. (sudo) καψιδρώτιον, ῥινόμακτρον, (σουδάριον).
†sūdātĭlis, e, ταὐτὸ τῷ sudabundus.
sūdātĭo, ĭōnis, θ. ἵδρωσις. 2) πυριατήριον, ὑπόκαυστον.
*sūdātor, ōris, ἀ. ἱδρώδης.
sūdātōrĭus, a, um, ἱδρωτήριος, ἱδρωτικός. — sudatorium, ĭi, οὐ. τὸ πυριατήριον, ὑπόκαυστον.
*sūdātrix, īcis, θ. (sudo) ἱδρώδης, ἱδρωτοποιός.
sūdes εἴτε sudis, is, θ. σκόλοψ, χάμαξ. 2) χάμαξ, κοντός, (τὸ ἀσίδηρον δόρυ). 3) σφύραινα (ἰχθύς).
*sūdĭcŭlum ἢ subuculum, i, οὐ. (sudor) εἶδος μάστιγος, ὑφ' ἧς τυπτόμενός τις ἱδρῶτι καταῤῥεῖται. Πλαῦτος ἐν Πέρσαις 3, 3, 15, sudiculum flagri. Ἑτέρα γραφὴ βελτίων ἴσως· sŭbĭculum, ἐκ τοῦ subjacio, καθ' ἣν παραγωγὴν ἑρμηνεύεται. ὑπόβλημα, ὑπόστρωμα μάστιγος, ὁ μαστιγίας.
sūdo, avi, atum, are, ἱδρόω. 2) aliqua re, ἀφιδρόω, ἀποστάζω τι. 3) στάζω, καταστάζω. 4) μεταφ. ἱδρῶ, κάμνω, πονῶ, μοχθῶ. sudans, ἀγωνιῶν· 5) μεταβατικῶς· aliquid, στάζω, ἀποστάζω, καταστάζω τι. 6) σὺν ἱδρῶτι ἐργάζομαί τι, κάμνω, μοχθῶ τι. 7) vestem, καθιδρῶ, ἱδρῶτι βρέχω τὴν ἐσθῆτα.
sūdor, ōris, ἀ. (sudo, ὕδωρ) ἱδρώς. 2) ἱδρώς, ὀπός, ἱδρῶδες ὑγρόν. 3) μεταφ. ἱδρώς, κάματος, μόχθος.
sūdōrus, a, um, (sudo) ἱδρῶν, καθίδρως.
sūdos, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ sudor.
sūdus, a, um, (se-udus) ἄβροχος, ἄνυδρος. 2) αἴθριος. sudum, i, οὐ. αἰθρία, αἴθρη, εὐδία. 2) sudum, ἐπίῤ. εὔδιον.
*sūdus, a, um, ὑγρός, ὕφυγρος, ἀμφ. γρ. Οὐέββιος παρὰ Φήστῳ. Ἀρνόβιος (?)
sŭĕo καὶ suĕo, (ēvi, ētum), ēre, εἴωθα, εἴθισμαι.
suērint, suērunt, συγκοπ. τῶν suēvērint, suēvērunt, ἴδ. suesco.
*suĕris, ἀρχ. γενικὴ τοῦ sus. Πλαῦτος.
sŭesco καὶ suesco, ēvi, ētum, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ sueo) ἐθίζομαι. alicui rei, ἐθίζεσθαί τινι. sŭēvi εἴτε suēvi, εἴθισμαι, εἴωθα. aliquid facere, ποιεῖν τι.
suetus, a, um, εἰθισμένος.
Sŭessa, æ, εἴτε Suessa Pometia καὶ Suessa Aurunca, θ. Σούεσσα, Σύεσσα, καὶ Σούεσσα Πωμεντιανὴ εἴτε Σούεσσα τῶν Πωμεντίνων καλουμένη, ἡ τῶν Οὐόλσκων μητρόπολις. Suessānus, a, um, Συεσσηνός.
suesse, συγκοπ. τοῦ suevisse, ἴδ. suesco.
Sŭessĭōnes εἴτε Suessōnes, um, ἀ. πληθ. Σουεσσιῶνες, ἔθνος τῆς Γαλλίας, ὧν μητρόπολις τὸ Noviodunum ἡ μετὰ ταῦτα Augusta Sŭessonum κληθεῖσα, τανῦν δὲ Soissons.
suestis, συγκοπ. τοῦ suevistis, ἴδ. suesco.
Suētōnĭus, ĭi, ἀ. Σουητώνιος.
sŭētum, i, οὐ. ἔθος, ἕξις. Ἀπουλήϊος.
sŭētus, a, um, ἴδ. suesco.
Sŭēvi καὶ Suēvi, ōrum, (ἐν ἐπιγρ. Suebi) ἀ. πληθ. Σόηβοι, Σούηβοι, Σουῆβοι, Γερμανικὸν ἔθνος, οἱ τανῦν καλούμενοι Schwaben. Suēvus καὶ Suevĭcus, a, um, τῶν Σοήβων. Suevĭa, æ, θ. (Σοηβία). ἡ τῶν Σοήβων χώρα.
Sŭēvĭa, ἴδ. Suivi.
Sŭēvĭcus, a, um, ἴδ. Suevi.
Sŭēvus, a, um, ἴδ. Suevi.
sūfes, εἴτε suffes, ētis, ἀ. ἡ μεγίστη τῶν

Digitized by Google

Καρχηδονίων ἀρχή, ὁ βασιλεύς. Λ. Φοινικική δηλοῦσα κριτήν.
suf-farcīno, avi, atum, are, aliquem, aliqua re, σάττω, φορτίζω, γεμίζω τινά τινος.
*suffarrānĕus, (-ĭus), i, ἀ. (sub-far) σιταγωγός.
suffectĭo εἴτε subfectĭo, ĭōnis, θ. (sufficio) προσθήκη, πρόσθεσις. 2) ὑποκατάστασις, ἀντικατάστασις. Λ. τοῦ μετ. Λ. 3) βάψις, βάμμα.
*suffectūra, æ, θ. (sufficio) ἀναπλήρωσις.
suffectus, a, um, ἴδ. sufficio.
†suffectus, ūs, βαφή (ἐπιστήμης) = ἐπιπόλαιος γνῶσις.
sufferctus, a, um, ταὐτὸ τῷ suffertus.
†suffĕrentĭa, æ, θ. (suffero) ὑπομονή, καρτερία.
suffĕro, (σπαν. sustŭli), sufferre, (subfero), aliquid, ὑποφέρω, προσφέρω, παρέχω τι. 2) βαστάζω τι. 3) συνήθως· ὑποφέρω, ὑπέχω, ὑπομένω, πάσχω τι. poenam, διδόναι δίκην. 3) ὑπομένω, ὑφίσταμαι, καρτερῶ, ἀνέχομαί τι.
suffertim, ἐπίρ. μεγαλοφώνως. Σουητώνιος. ἀμφ γρ.
suffertus, a, um, (sub-farcio) ὑπόπυκνος, πυκνός.
suf-fervēfăcĭo εἴτε subfervefacĭo, fēci, factum, ĕre, ὑποθερμαίνω τι. Λ. Πλινίου τοῦ πρεσβυτέρου.
*suffervēfīo, actus sum, ĭĕri, παθητικὸν τοῦ suffervefacio.
suf-fervĕo εἴτε subfervĕo, ēre, ὑποζέω.
suffes, ētis, ταὐτὸ τῷ sufes
suffessĭo, ĭōnis, θ παρομολογία. Σχ λέξ.
suffībŭlum, i, οὐ. (sub-fibula) εἶδος λευκῆς καλύπτρας τῶν Ἑστιάδων παρθένων ὡς καὶ ἄλλων ἱερέων.
suffĭcĭenter, ἐπίρ (sufficio) ἀποχρώντως, ἐξαρκούντως, ἀρκούντως, ἱκανῶς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
suffĭcĭentĭa, æ, θ. (sufficio) τὸ ἀρκοῦν, ἱκανότης.
suf-fĭcĭo εἴτε subficio, ēci, ectum, ĕre, (sub-facio) aliquid, ὑποτίθημί τι. oculi sanguine suffecti, ὀφθαλμοὶ ὕφαιμοι. aliquid re, βάπτειν τί τινι. 2) aliquid alicui, ἐπαρκῶ, παρέχω, προχειρίζομαί τί τινι. alicui animum, ἐμποιεῖν τινι θάῤῥος. 3) aliquem alicui εἴτε in locum alicujus, ὑποκαθιστάναι, ἐπικαθιστάναι τινά τινι, ἀντικαθιστάναι τινά τινος, καθιστάναι τινὰ ἀντί τινος. filius patri suffectus, ὁ υἱὸς τὸν πατέρα διαδεξάμενος. alii dentes sufficiuntur, ἄλλοι ὀδόντες ὑπογίγνονται, ἐπιγίγνονται. κατ' ἐξοχήν· consul suffectus, ὁ ἐπικατασταθεὶς ὕπατος (ὁ ἀντὶ ἀποθανόντος ἀποδειχθεὶς ὕπατος). 4) οὐδετέρως· ἀρκεῖν, ἐξαρκεῖν, ἀποχρῆν. vires alicui sufficiunt, ἡ δύναμις ἐξαρκεῖ τινι. vires labori εἴτε ad laborem sufficiunt, ἡ δύναμις ἀρκεῖ εἴτε ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ ἔργον. sufficit dicere εἴτε ut dicas, ἀρκεῖ εἰπεῖν. sibi sufficiens, αὐτάρκης. Ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ εὕρηται συντασσόμενον τὸ sufficere μετὰ τοῦ adversus ὡς καὶ τοῦ ne 5) βάφειν. sufficere lanam (medicamentis), βάφειν ἔρια. Κικέρων.
suffīgo, xi, xum, ĕre, (sub-figo) aliquid alicui, ἀναπήγνυμι, ἀνάπτω τί τινι. aliquem cruci, in cruce, in crucem, ἀνασταυροῦν, σταυροῦν τινα. 2) crepidas clavis, ἥλοις κάτωθεν περιλαμβάνειν τὰς κρηπῖδας.
*suffīmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ suffimentum.
*suffīmento, are, (suffimentum), aliquid, καπνίζω τι.
suffīmentum, i, οὐ. (suffio) κάπνισμα, θυμίαμα.
suffĭo, īvi εἴτε ĭi, ītum, ire, (ἐκ τοῦ sub καὶ τοῦ ἀχρήστου fio, θύω). aliquid, ὑποκαπνίζω, καπνίζω, ὑποθυμιῶ, θυμιῶ τι. 2) ὑποθυμιῶ, θυμιῶ, ὑφάπτω, καίω τι. 3) θερμαίνω τι.
suffiscus, i, ἀ. δερμάτινον σακκίον, βαλάντιον. Φῆστος. ἴδε καὶ fiscus
suffītĭo, ĭōnis, θ. (suffio) ὑποκαπνισμός, κάπνισις. 2) ὑποθυμίασις, θυμίασις.
*suffītor, ōris, ἀ. (suffio) ὁ καπνίζων, θυμιῶν.
suffītus, a, um, ἴδ. suffio.
suffītus, ūs, ἀ. (suffio) ταὐτὸ τῷ suffitio. Τύπος συνήθης μόνῳ Πλινίῳ τῷ πρεσβυτ.
suffixus, a, um, ἴδ. suffigo.
*sufflābĭlis, e, (sufflo) ἀναπνευστικός.
sufflāmen, ĭnis, οὐ. ἐποχεύς, ἐποχλεύς, τροχοπέδη. 2) μεταφ. ἐποχή, ἐμπόδιον, κώλυμα.
sufflāmĭno, are, (sufflamen) ἐπέχω, ἐμποδίζω, κωλύω τι.
*suf-flammo εἴτε subflammo, are, aliquid, ὑποφλέγω τι.
sufflātĭo, ĭōnis, θ. (sufflo) ἀναφύσησις. Λ. Πλινίου τοῦ πρεσβυτέρου.
†sufflātōrĭum, ĭi, οὐ. φυσητήριον.
*sufflātus, ūs, ἀ. (sufflo) ταὐτὸ τῷ sufflatio. Ἀμφ. γρ.
sufflāvus, ἴδ. subflavus.
suf-flo εἴτε subflo, avi, atum, are, aliquid, ὑποφυσῶ τι. 2) ἀναφυσῶ τι. μεταφ. se sufflare, ὑπ' ὀργῆς ὀγκοῦσθαι, ὀργίζεσθαι. 3) οὐδετέρως· φυσᾷν. μεταφ. μέγα φυσᾷν, τὰς γνάθους φυσᾷν. — sufflatus, a, um, ὀγκωθείς. 4) ὑπ' ὀργῆς ὀγκωθείς.

Digitized by Google

5) ὑπερήφανος, ἀναπεφυσημένος, μέγα φυσῶν. 6) ἐπὶ λόγου· ὀγκώδης, κομπώδης. Ἡ λέξις οὐχ εὕρηται παρὰ Κικέρωνι καὶ Καίσαρι.
*suffōcābĭlis, e, (suffoco) πνιγηρός, πνιγώδης.
suffōcātĭo εἴτε subfocātĭo, ĭōnis, θ. (πνίξις, πνιγμός), ὑστερικὸν πάθος.
suffōco εἴτε subfōco, avi, atum, are, (subfaux) aliquem, πνίγω, ἀποπνίγω, ἀπάγχω τινά. aliquem fame, λιμαγχονῶ τινά. 2) mulier suffocata, γυνὴ ὑστερικοῖς πάθεσιν ἀγχομένη.
suf-fŏdĭo εἴτε subfodio, ōdi, ossum, ĕre, aliquid, ὑπορύττω, ὑποσκάπτω τι. 2) aliquem, κάτωθεν πείρω, διελαύνω. διατιτρώσκω τινά.
suffossĭo εἴτε subfossio, ĭōnis, θ. (suffodio) τὸ ὑπορύττειν, ὑποσκαφή.
suffossor, ōris, ἀ. μεταλλευτής, σκαπανεύς. Οὐετρούβιος.
suffossus, a, um, ἴδ. suffodio.
suffraenātĭo, ταὐτὸ τῷ suffrenatio.
suffrāgātĭo, ĭōnis, θ. (suffragor) σύστασις, ἔπαινος, ἡ ὑπέρ τινος σπουδή.
suffrāgātor, ōris, ἀ. σύμψηφος, σπουδαστής, ὁ ὑπέρ τινος.
suffrāgātōrĭus, a, um, τῶν συμψήφων εἴτε σπουδαστῶν.
*suffrāgātrix, īcis, (suffragator) ἡ σύμψηφος.
suffrāgĭnōsus, a, um, (suffrago) νοσῶν τὰ ὀπίσθια γόνατα.
suffrāgĭum, ĭi, οὐ. (τὸ ἔτυμον ἐκ τοῦ subfrango κλάσμα κεράμου εἴτε ὄστρακον δηλοῖ). ψῆφος, τουτέστιν ἡ ἐν ἐκκλησίᾳ ἢ δικαστηρίῳ διὰ ψηφίδων, πινακιδίων ἢ φωνῆς γιγνομένη τῆς γνώμης ἀπόφανσις. ferre suffragium de aliquo, φέρειν, ἐπιφέρειν, τίθεσθαι ψῆφον περί τινος. facere aliquem consulem cunctis suffragiis εἴτε omnium suffragio, ἀποδεικνύναι τινὰ ὕπατον πάσαις ταῖς ψήφοις εἴτε παμψηφεί. suffragiis creare aliquem, ψηφίζεσθαι, χειροτονεῖν τινα. ire in suffragium, inire suffragium, ἀναλαμβάνειν τὰς ψήφους, ψηφίζεσθαι. centurias in suffragium mittere, τοῖς λόχοις τὰς ψήφους ἀναδιδόναι, τοὺς λόχους ἐπιψηφίζειν. suffragia dirimere εἴτε diribere, διαριθμεῖν τὰς ψήφους. clam aut palam suffragium ferre, κρύβδην ἢ φανερὰν τὴν ψῆφον φέρειν. aliquem testularum suffragiis civitate ejicere, ἐξοστρακίζειν τινά. 2) μεταφ. ψῆφος, ἔπαινος, συναίνεσις, σπουδή, εὔνοια.
suffrāgo, ĭnis, θ. (sub-frango) γόνυ ἢ ἰγνύα τῶν ὀπισθίων ποδῶν. 2) κλῆμα (ἀμπέλου).
*suffrāgo, are, καὶ
suffrāgor, atus sum, ari, (suffragium) alicui, ψηφίζομαί τινι, σύμψηφός τινί εἰμι. μεταφ. σύμψηφόν τινι εἶναι, συνιστάναι, ἐπαινεῖν τινα, συναινεῖν, ἐπικουρεῖν τινι.
suffrēnātĭo εἴτε subfrēnātĭo, ĭōnis, θ. (freno) διακόλλησις, συγκόλλησις.
*suf-frendens εἴτε sub-frendens, ntis, ὑποτρίζων, τρίζων, βρύχων.
suf-frĭco εἴτε subfrico, ĕre; aliquid, ὑποτρίβω τι. 2) ἐπιτρίβω τι.
suffringo εἴτε subfringo, āre, (subfrango) ὑποκλῶ, κάτωθεν κατάγνυμι εἴτε συντρίβω τι.
suf-fŭgĭo εἴτε subfŭgĭo, fūgi, ĕre, in aliquid, φεύγω ὑπό τι, καταφεύγω εἴς τι. 2) aliquem ἢ aliquid, ὑποφεύγω, ὑπεκφεύγω τινὰ ἤ τι. Λ. σπ.
suffŭgĭum, ĭi, οὐ. (suffugio) ὑποφυγή, καταφυγή, τὸ χρησφύγετον.
suf-fulcĭo εἴτε subfulcĭo, fulsi, fultum, ire, aliquid aliqua re. ὑποστυλῶ, ὑποστηρίζω, στηρίζω τί τινι. 2) βαστάζω τι. 3) μεταφ. στερεοῦν τι. 4) aliquid alicui rei, ὑπερείδειν τί τινι.
suffulgĕo, ēre, (sub fulgeo) ὑπολάμπω, ὑπαστράπτω. Ἀνθολογία.
suffultus, a, um, ἴδ. suffulcio.
*suffūmĭgātĭo, εἴτε subfumigatĭo, ĭōnis, θ. (suffumigo) ὑποκαπνισμός, κάπνισις, καπνισμός.
suf-fūmĭgo, εἴτε subfumigo, are, aliquid, ὑποκαπνίζω, καπνίζω τι.
suffūmo, are, aliquid, καπνίζειν τι. 2) ✝ἀμεταβ. καπνίζειν.
*suffundātus εἴτε subfundatus, a, um, (fundare) lapidibus, ὑποσκευὴν εἴτε θεμέλιον λίθων ἔχων.
suf-fundo εἴτε subfundo, fūdi, fūsum, ĕre, aliquid, ὑποχέω τι. mare vinis, ὑποχεῖν, ὑπομιγνύναι θαλάσσιον ὕδωρ τῷ οἴνῳ. merum in os alicujus, χεῖν ἄκρατον εἰς τὸ στόμα τινός. aqua suffunditur, τὸ ὕδωρ ὑποῤῥεῖ. rubor alicui suffunditur, καὶ ἁπλῶς suffunditur, ἐρύθημα καταχεῖταί τινος, ἐρυθριᾷ, ἐρυθραίνεταί τις. Παρ' Ἱερωνύμῳ· suffundere aliquem, ποιεῖν τινα αἰσχύνεσθαι. ποιητ. unda suffusa, ὁ ὕδρωψ. suffusa bilis, ἡ χολικὴ νόσος, ὁ ἴκτερος. παροιμ. aquam frigidam alicui suffundere, δυσφημίαν καταχεῖν τινος, διαβάλλειν τινά. 2) aliquid aliqua re, ὑποχέω τινί τι, βρέχω, τέγγω τί τινι. suffusi cruore oculi, ὕφαιμοι ὀφθαλμοί. felle suffusus, ἰκτερικός. pudore suffunditur εἴτε ποιητ. suffunditur ora rubore, ἐρύθημα καταχεῖται τῶν παρειῶν, ὑπ' αἰδοῦς

Digitized by Google

ἐρυθριᾷ. Παρὰ Τερτυλλιανῷ ἅπαξ. suffusior sexus, τὸ αἰσχυντηλότερον γένος, (τὸ θῆλυ). suffundit lumina rore, δάκρυον ὑποτρέχει τὰ ὄμματα, δάκρυον ὑποχεῖται τοῖς ὀφθαλμοῖς. nebulæ suffundunt cœlum caligine, ἡ νεφέλη καταχεῖ σκότος τοῦ οὐρανοῦ. animus nullā malevolentiā suffusus est, οὐδεμία κακόνοια ὑποκέχυται τῇ ψυχῇ.

*suf-fūror εἴτε subfūror, ari, ὑποκλέπτω.

suffuscŭlus, suffūsus, ταὐτὰ τοῖς subfusculus, κ.τ.λ.

suffūsĭo εἴτε subfūsĭo, ĭōnis, θ. (subfundo) ὑπόχυσις. fellis, ὁ ἴκτερος. suffusio oculi, ἡ ὑπόχυσις, τὸ ὑπόχυμα, (νόσος τῶν ὀφθαλμῶν).

suffūsōrĭum, ĭi, οὐ. (suffundo) ἐπίχυσις, (ἀγγεῖον).

suffūsus, a, um, ἴδ. suffundo.

Sŭgamber, bra, brum, ταὐτὸ τῷ Sigamber.

sug-gĕro εἴτε subgĕro, gessi, gestum, ĕre, aliquid, ὑποτίθημί τι. ignem, πῦρ ὑποτιθέναι εἴτε προσφέρειν. 2) ἐπικομίζω τι. humum, ἐπικομίζειν χοῦν, ἐπιχωννύναι γῆν. tela alicui, ὑποφέρειν, προχειρίζεσθαί τινι βέλη. alicui sumptum, προχειρίζεσθαι, πορίζειν τινὶ τὸ ἀνάλωμα. annales nihil praeter nomina suggerunt, τὰ χρονικὰ οὐδὲν εἰ μὴ ὀνόματα ἐπιφέρει, παρέχει. Bruto Horatium suggerunt, ἐξῆς τῷ Βρούτῳ ἐπιφέρουσι τὸν Ὁράτιον, ποιοῦσι τὸν Ὁράτιον διαδεχόμενον τὴν τοῦ Βρούτου ὑπατείαν.

sug-gestĭo, εἴτε sub-gestĭo, ĭōnis, θ. ἐπισώρευσις, ἐπαύξησις, πρόσθεσις. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ταὐτὸ τῷ subjectio. 3) ὑπόμνησις, συμβουλή.

suggestum, i, οὐ. ἴδ. suggestus, ūs.

suggestus, a, um, ἴδ. suggero.

suggestus, ūs, ἀ. καὶ suggestum, i, οὐ. (suggero) χῶμα, ὕψωμα, ὕψος. 2) βῆμα, ἀνάβαθρον, (τὸ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς λίθινον βῆμα, τὸ ἐν στρατοπέδῳ ἐκ χορτοπλίνθων βῆμα τοῦ στρατηγοῦ, κ.τ.τ.) 3) τὰ ἴκρια εἴτε τὸ πῆγμα ἐν θεάτρῳ. 4) ποιητ. suggestum comæ, ὁ κρώβυλος, κόρυμβος, (πύργος πλοκάμου). 5) ὕψος. 6) παρὰ νεωτέροις· ἡ παρασκευή, κατασκευή. 7) ὑπόμνησις, συμβουλή.

suggillātĭo, suggillātĭuncŭla, κ.λ. ἴδ. sugillatio, κ.λ.

suggrĕdĭor, εἴτε subgrĕdĭor, essus sum, i, (sub-gradior) πάρειμι (παριέναι), πρόσειμι (προσιέναι).

suggrunda, ἴδ. subgrunda.

sūgillātĭo, εἴτε suggillātĭo, ĭōnis, θ. (sugillo) ὑπώπιον, πελίδνωμα. 2) προπηλακισμός, ὕβρις.

sūgillātĭuncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ sugillatio) μικρὸν ὑπώπιον.

*sūgillātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ sugillatio.

sūgillo, εἴτε suggillo, avi, atum, are, (sub cilium?) aliquem ἢ aliquid, ὑπωπιάζω τινὰ ἤ τι. sugillata, orum, οὐ. πληθ. τὰ ὑπώπια, πελιδνώματα. 2) προπηλακίζω, ὑβρίζω τινά.

sūgo, xi, ctum, ĕre, aliquid, βδάλλω, μυζῶ, ἐκμυζῶ, ἀπομυζῶ τι. 2) θηλάζομαι. mammam, θηλάζειν μαστόν, θηλάζεσθαι.

sŭi, sĭbi, sē εἴτε sēse, ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς· οὗ, οἷ, ἕ, σφῶν, σφίσι, σφᾶς, ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτῶν εἴτε αὑτοῦ, αὑτῆς, κ.τ.λ. ἔσθ' ὅτε καὶ αὐτοῦ, αὐτῆς, κ.τ.λ. est amans sui virtus, ἡ ἀρετὴ ἑαυτῆς ἐρᾷ, ἑαυτῇ φίλη ἐστίν, ἑαυτὴν ἀγαπᾷ. appetens sui similium, ὀρεγόμενος τῶν ἑαυτῷ ὁμοίων. Nicias tuo sui amori delectatur, ὁ Νικίας τῇ σῇ πρὸς αὑτὸν (πρὸς αὐτὸν) ἀγάπῃ ἥδεται. multi sui conservandi causa profugerunt, πολλοὶ ἔφυγον, ἵνα ἑαυτοὺς εἴτε σφᾶς αὐτοὺς σώσειαν. petebant ut sibi liceret, ἐδέοντο ἐξεῖναι σφίσι. dicit, sibi videri, δοκεῖν οἱ λέγει. Dionysius instituit, ut filiæ barbam sibi adurerent, Διονύσιος τὰς θυγατέρας κατέστησε περικαίειν οἱ τὸν πώγωνα εἴτε περικαίειν τὸν πώγωνα αὐτοῦ. asinus equum rogavit, ut se onere levaret, ὁ ὄνος τοῦ ἵππου ἐδεήθη κουφίσαι οἱ (εἴτε αὐτῷ) τὸ φορτίον. ille mihi persuasit, ut se dimitterem, ἐκεῖνός με ἀφεῖναί ἑ ἔπεισεν, ἐκεῖνος ἔπεισέ με ἀφεῖναι αὐτόν. quod sese movet, ὃ κινεῖ ἑαυτό, τὸ αὐτοκίνητον. fugæ sese mandant, εἰς φυγὴν ὁρμῶσι. bellum inter se gesserunt, πόλεμον ἐποιήσαντο ἑαυτοῖς εἴτε ἀλλήλοις, πρὸς ἀλλήλους. se inferiores putant, ἥττους σφᾶς αὐτοὺς ἡγοῦνται, ἑαυτοὺς νομίζουσιν. a me petiit Pompejus, ut secum essem, ἐδεήθη μου ὁ Πομπήϊος (ἑαυτῷ εἴτε αὐτῷ) συνεῖναι. promisit se daturum esse, ὑπέσχετο δώσειν.— semet ipse aperit, αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνακαλύπτει. Cæsar, ut veniam ad se, rogat, ὁ Καῖσαρ ἀξιοῖ με πρὸς αὐτὸν (εἴτε· πρὸς αὑτὸν) ἐλθεῖν· esse apud sese, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, σωφρονεῖν. sibi ipse mortem conscivit, αὐτὸς ἑαυτὸν κατειργάσατο. — πλεοναστικῶς· quid sibi vult pater? τί ποτε βούλεται ὁ πατήρ; suo sibi patri servit, τῷ ἑαυτοῦ (τῷ ἰδίῳ) πατρὶ δουλεύει. suo sibi tempore, ἐν τῷ οἰκείῳ χρόνῳ.

*sŭīle, is, οὐ. (sus) συφεός, συφεών, συοφόρβιον, ὑοφορβεῖον.

sŭillus, a, um, (sus) ὕειος, σύειος, χοι-

Digitized by Google

ρειος, ὕϊνος, ὑϊκός. suilla caro καὶ ἁπλῶς suilla, æ, θ. τὸ ὕειον κρέας, χοίρειον κρέας. suillus grex, τὸ συφόρβειον, ὑοφόρβειον. 2) fungus suillus, εἶδος εὐτελοῦς μύκου.
suĭmet, ἴδ. sui.
suīnus, a, um, (sus) ταὐτὸ τῷ suillus.
suipassĭo, ĭōnis, θ. αὐτοπάθεια (λεξ. γραμματικῶν).
suipassus, a, um, αὐτοπαθής (λεξ. γραμματικῶν).
sŭĭs, γεν. τοῦ sus, ὅπερ ἴδε.
*sulcāmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ sulcus.
sulcātor, ōris, ἀ. (sulco) ὁ αὐλακίζων, ἀλοκίζων, ἀροτήρ. 2) ποιητ. ὁ ἀλοκίζων, διατέμνων, διαπλέων, κ.τ.τ. Λ. ποιητ.
sulcātorĭus, ταὐτὸ τῷ scultātorĭus, ἴδ. scultatoria.
sulco, avi, atum, are, (sulcus) αὐλακίζω, ἀλοκίζω τι. 2) μεταφ. ἀλοκίζειν, διατέμνειν τι, διαπλεῖν τι, διαῤῥεῖν τι, ῥυτιδοῦν τι, κ.τ.τ. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
sulcus, i, ἀ. ὁλκός, αὖλαξ, ἄλοξ ἀρότρου. 2) ὁλκός, αὖλαξ, σκάμμα, τάφρος, χάραγμα. 3) ποιητ. ὁλκὸς μετεώρου φαινομένου, αὖλαξ ἣν ἡ ναῦς τῇ θαλάσσῃ ἐγχαράττει, ῥυτίς, γυναικεῖον αἰδοῖον, κ.τ.τ. 4) αὐλακισμός, ἄροσις, ἀροτρίασις.
Suleviæ καὶ Suliviæ, arum, θ. πληθ. θεαί τινες ὑλαῖαι, τῶν δρυμώνων· (ἴσως κατὰ παραφθορὰν ἐκ τοῦ sylviæ) 'Επιγρ.
Sulfi, Sylfi ἢ Sylphi, ōrum, ἀ. πληθ. ἀέριοι Δαίμονες. 'Επιγρ.
sulfur, ἴδ. sulphur.
Sulla, εἴτε Sylla, æ, Σύλλας, α καὶ ου.
Sullānus, εἴτε Syllānus, a, um, (Sulla) τοῦ Σύλλα.
Sullātŭrĭo, ire, (Sulla) ἐφίεμαι τὸν Σύλλαν μιμεῖσθαι.
sullectĭo, sullego, ταὐτὰ τοῖς sublectio κ.τ.λ.
Sulmo, ōnis, ἀ. τὸ Σοῦλμον, πόλις τῶν Πελιγνῶν, πατρὶς τοῦ ποιητοῦ 'Οβιδίου. Τὸ ἐπίθετον Sulmōnensis, e, σπάν. Sulmontīnus, a, um.—Κύρ. ὄν. Σούλμων, ἀ.
sulphur, εἴτε sulfur, ŭris, οὐ. θεῖον. 2) ποιητ. ὁ κεραυνός.
*sulphŭrans, ntis, (sulphur) θειώδης.
sulphŭrārĭa, æ. θ. τὰ θείου μέταλλα.
*sulphŭrātĭo, ĭōnis, θ. (sulphur) θειώδης τόπος.
sulphŭrātus, a, um, (sulphur) θειώδης. sulphuratum, i, οὐ. νῆμα ἢ ἔναυσμα θείῳ βεβαμμένον.
sulphŭrĕus, a, um, (sulphur) τοῦ θείου, ἐκ θείου, θειώδης. 2) θειόχρους.
*sulphŭrōsus, a, um, (sulphur) θειώδης.
Sulpĭcĭānus, a, um, Σουλπίκιος, Σολπίκιος, τοῦ Σολπικίου εἴτε Σουλπικίου.
Sulpicius, ĭi, ἀ. ὁ Σουλπίκιος, Σολπίκιος.
sultis, χυδαϊστὶ ἀντὶ τοῦ si vultis.
sum, fŭi, esse, εἰμί, ὑπάρχω. aut est, aut non est, ἢ ἔστιν, ἢ οὐκ ἔστι. flumen est Arar, ἔστι ποταμὸς Ἄραρις. non est periculum, οὐκ ἔστι κίνδυνος. dum ero, ἕως ἔσομαι, (ἔτι ἔσομαι, ζήσω, βιώσομαι). Athenis decem dies fui, ἐν 'Αθήναις δέκα ἡμέρας ἐγενόμην εἴτε διήγαγον. esse cum aliquo, εἶναι εἴτε διάγειν μετά τινος, συνεῖναί τινι, (ἐνίοτε τὸ esse cum aliqua δηλοῖ τὸ συνοικεῖν εἴτε συνουσιάζειν γυναικί). quod est, eo decet uti, χρῆσθαι τῷ παρόντι πρέπει, τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι. esse in servitute, ἐν δουλείᾳ εἶναι, δουλεύειν. in spe esse, ἐν ἐλπίδι εἶναι, ἐλπίδα ἔχειν. in probris esse, ἐν αἰτίαις, ἐν ἐγκλήματι εἶναι. sunt ista, Laeli, ἔστι ταῦτα, Λαίλιε. quum haec ita sint, τούτων οὕτως ἐχόντων. esto, ἔστω, εἶεν. sit ita sane, ἔστω δὴ οὕτως. si est, ut dicat, εἰ ὄντως λέγει. πρβλ. τὸ τῆς συνηθείας· ἂν εἶναι καὶ λέγει. est, ut deceat, ὄντως πρέπει. quando fuit, ut, quod licet. non liceat, πότε ἐγένετο ἃ ἔξεστι μὴ ἐξεῖναι (ὥστε ἃ ἔξεστι μὴ ἐξεῖναι). est ubi, ἔσθ' ὅπου. est quum, ἔστιν ὅτε. unde plus haurire est, ὅθεν πλέον ἔστιν ἀρύεσθαι. est videre, ἔστιν ὁρᾶν, πάρεσθ' ὁρᾶν. ut conjectare erat, ὡς ἦν συμβαλέσθαι. eorum numerum comprehendere non est, οὐκ ἔστιν (οὐκ ἔξεστιν, οὐ δυνατὸν) τὸν τούτων ἀριθμὸν περιλαβεῖν. sunt qui, εἰσὶν οἵ, εἰσὶν οἵτινες. sunt qui volunt, putant, εἰσὶν οἳ βούλονται, ἡγοῦνται, κ.τ.τ. sunt quidam, qui faciunt, εἰσί τινες οἳ ποιοῦσι. sunt, qui nolint, εἰσὶν οἳ οὐκ ἂν βούλοιντο. sunt verba, quibus lenire dolorem possis, ἔστι ῥήματα, οἷς δύναιο ἂν τὸν πόνον πραΰνειν. ποιητ. est quibus, ἀντὶ τοῦ sunt quibus, ἔστιν οἷς, εἰσὶν οἷς. — bonus vir est, fuit, ἀγαθὸς ἀνήρ ἐστίν, ἐγένετο. recte est, εὖ ἔχει. solis defectio fuit Romulo regnante, ἡλίου ἔκλειψις ἐγένετο βασιλεύοντος 'Ρωμύλου. — frumentum tanti est, ὁ σῖτος τόσου ἐστί, τόσου πιπράσκεται. μεταφ. magni mihi erunt tuæ litterae, περὶ πολλοῦ ποιήσομαι τὴν σὴν ἐπιστολήν. — id est εἴτε hoc est, τουτέστι, δηλαδή. 2) esse alicujus, εἶναί τινος, κτῆμα, ἴδιον, ἔργον, καθῆκόν τινος κ.τ.τ. temeritas est florentis ætatis, ἡ τόλμη τῆς ἀκμαζούσης ἡλικίας ἐστι. Romanæ partis sunt, τὰ τῶν 'Ρωμαίων φρονοῦσι, τῶν 'Ρωμαίων εἰσίν. est adolescentis ma-

Digitized by Google

jores natu vereri, τοῦ νεανίου ἐστὶ τοὺς πρεσβυτέρους σέβεσθαι. est hoc Gallicæ consuetudinis, τοῦτο τοῦ Γαλλικοῦ ἔθους ἐστι. 3) esse alicujus rei, εἶναι ποιόν, ἔχειν τι. res multi laboris est, τὸ πρᾶγμα πολλῶν ἐστι πόνων, πολλοὺς πόνους ἔχει εἴτε παρέχει, πολύπονόν ἐστιν. ejusdem sententiæ sum, τῆς αὐτῆς γνώμης εἰμί. nullius animi est, οὐδὲν θάῤῥος ἔχει, πάνυ ἀθαρσής ἐστι. Σημ. ἐπὶ μέρους τίθεται ἀφαιρετική· hebeti ingenio est, ἀμβλύς ἐστι τὸν νοῦν. capite semper est raso, ἀεὶ ἐξύρηται τὴν κεφαλήν. colore candido est, λευκός ἐστι τὸ χρῶμα. nigris oculis est, μέλανα ἔχει τὰ ὄμματα. — bono animo esse, εὐθαρσῶς ἔχειν. nec fueris hic tu, μὴ σύγε! sicut erat, ὡς εἶχεν, ὥσπερ εἶχεν. 4) est aliquid alicui, ἔστι τί τινι, ἔχει τίς τι. amicitia est mihi cum aliquo, φιλία ἐστί μοι πρός τινα, φιλίαν ἔχω πρός τινα. honos est eloquentiæ, τιμή ἐστι τῇ εὐεπείᾳ, τιμὴν ἔχει ἡ εὐέπεια. nomen Mercurio (εἴτε Mercurii, Mercurius) est mihi, ἔστοι μοι ὄνομα "Ἑρμῆς„ ἔχω τοὔνομα Ἑρμῆς. tecum nihil rei nobis est, πρὸς σὲ οὐδὲν ἡμῖν ἐστι πρᾶγμα. 5) esse alicui rei, εἶναί τινι αἴτιόν τινος, εἶναί τινί τι, φέρειν τινί τι. hoc saluti reipublicæ est, τοῦτο αἴτιον σωτηρίας τῇ πόλει ἐστί, τοῦτο σωτηρία τῇ πόλει ἐστί, σωτηρίαν τῇ πόλει φέρει. hoc damno nobis est, τοῦτο ζημία ἡμῖν ἐστιν, ἐπὶ βλάβῃ ἡμῶν γίγνεται, βλάβην ἡμῖν φέρει εἴτε παρέχει. mihi magnae curae tua vita est, ἐν πολλῇ φροντίδι εἰμὶ περὶ τῆς σῆς ζωῆς. esse impedimento alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι. vita rustica non est probro, ὁ γεωργικὸς βίος ὄνειδος οὐκ ἔστιν, ὄνειδος οὐ φέρει. 6) esse alicui rei, ἐπιτήδειον εἶναι πρός τι. est oneri ferendo, ἐπιτήδειός ἐστι φορτίον φέρειν. esse esui, ἐδώδιμον εἶναι. quæ humi extrahendo sunt, τὰ ἐπιτήδεια τὸ ὑγρὸν ἐξάγειν. 7) σπαν. esse in locum, εἶναι, γίγνεσθαι, ἀφικνεῖσθαι εἰς τόπον. 8) ἐσθ' ὅτε fuisse, γεγενῆσθαί ποτε, οὐκέτ' εἶναι, ἀπολωλέναι. pæne fuit, παρὰ μικρὸν ἀπόλωλε. fuimus Troes, fuit Ilium, πρίν ποτ' ἦμεν Τρῶες, βέβηκε Τροία.

*sum, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ eum. Ἔννιος, ἴδ. is, ea, id.

sūmen, ĭnis, οὐ. (ἐκ τοῦ sugo, συνῃρημένως ἀντὶ sugimen) οὖθαρ, κατ' ἐξοχὴν τὸ τῆς συός. 2) ποιητ. ἡ σῦς, ὗς, χοῖρος. 3) οὖθαρ ἀρούρας, τουτέστι· τῶν ἀγρῶν οἱ πιότατοι.

sūmĭnātus, a, um, (sumen) οὐθάτιος, τοῦ οὔθατος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

summa, æ, θ. ἴδ. superus, σημ. 7. 8. 9.

*summālis, e, (summa) ὅλος, πλήρης.

Summānālĭa, ĭum, οὐ. πληθ. πόπανα ἐν εἴδει τροχῶν τῷ θεῷ Summanus προσφερόμενα.

summānes ἢ submānes καταχθόνιοι θεοὶ κατωτέρας τάξεως.

summāno, are, ταὐτὸ τῷ submano.

summānŭo, are, (sub manus) aliquid, μάρπτω, ἁρπάζω τι. Πλαῦτος.

Summānus, i, ἀ. (sub-manes?) καταχθόνιος Ζεύς, Ἅδης.

summārĭum, ĭi, οὐ. (summa) ἐπιτομή, κεφαλαιώδης λόγος.

summas, ātis, (ἐκ τοῦ summus, ὡς primas καὶ optimas ἐκ τῶν primus καὶ optimus) ἐπιφανέστατος, πρωτεύων.

summātim, ἐπίρ. (summa) κεφαλαιωδῶς, ἐν κεφαλαίῳ, συλλήβδην. 2) ἀκροθιγῶς, ἐπιπολαίως.

*summātus, ūs, ἀ. (summus) ἡγεμονία, πρωτεῖα.

summe, ἐπίρ. (summus) ἄκρως, εἰς ἄκρον, σφόδρα, τὰ μάλιστα.

summeio, summergo, summerso, ἴδ. submeio, submergo, κ.τ.λ.

summĭtas, ātis, θ. (summus) ἄκρα, ἄκρον, κορυφή.

summisse, summitto, κ.τ.τ. ἴδ. submisse, submitto, κ.τ.λ.

summo, ἐπίρ. τελευταῖον, πύματον· ταὐτὸ τῷ summum, ἐπίρ. ἴδε superus, σημ. 6. Κοϊντιλιανός.

Summoenĭānus, a, um, ἴδ. Summoenium.

Summoenĭum εἴτε Submoenium, ĭi, οὐ. (sub-moenia) τόπος ἐν Ῥώμῃ, ἔνθα τὰ τῶν πορνῶν οἰκήματα. Summoenianus, a, um, πορνικός.

summŏnĕo, ēre, ἴδ. submoneo.

summōpĕre εἴτε summo opere, ἐπίρ. εἰς ἄκρον, τὰ μάλιστα, ἐσχάτως.

summōtĕnus, ἐπίρ. μέχρι τοῦ ἄκρου.

summōtor, summotus, summoveo, ἴδ. submotor, κ.τ.λ.

summŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ summa) μικρόν τι κεφάλαιον.

summum, ἐπίρ. ἴδ. superus, σημ. 5. 6.

summum, i, οὐ. καὶ summa, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδ. superus, σημ. 5.

summus, a, um, ἴδ. superus.

summussus, ταὐτὸ τῷ submussus.

summūto, are, ἴδ. submuto.

sūmo, sumpsi καὶ sumsi, sumptum καὶ sumtum, ĕre, (sub emo?) aliquem ἢ aliquid, λαμβάνω τινὰ ἤ τι. aliquid digitis, λαμβάνειν τι τοῖς δακτύλοις. aliquid in manus, λαμβάνειν τι εἰς τὰς χεῖρας. arma, λαμβάνειν, ἀναλαμβάνειν τὰ

Digitized by Google

ὅπλα. panem, λαμβάνειν, προσφέρεσθαι ἄρτον. cibum, αἱρεῖσθαι σῖτον. venenum, προσφέρεσθαι, πίνειν φάρμακον. pecuniam mutuam, δανείζεσθαι ἀργύριον. bellum cum aliquo, ἐπιχειρεῖν πολέμῳ, ἀναλαμβάνειν, αἵρεσθαι πόλεμον πρός τινα. supplicium de aliquo, δίκην παρά τινος λαμβάνειν. sibi sumere aliquid, σφετερίζεσθαί τι. liberos sumere, θέσθαι, εἰσποιεῖσθαι, υἱοθετεῖν παῖδας aliquem ex populo, αἱρεῖσθαι τινὰ ἐκ τοῦ δήμου. sibi res gestas Augusti scribere sumit, προτίθεται τὰς τοῦ Αὐγούστου πράξεις γράφειν. sumere inimicitias, ἔχθρας ἀναιρεῖσθαι. 2) σπαν. ὠνεῖσθαί τι. 3) aliquam, συνοικῶ, συνουσιάζω τινὶ (γυναικί). 4) aliquid in re, ἀναλίσκειν, καταναλίσκειν τι εἴς τι. ποιητ. curis sumptus, ὑπὸ φροντίδων ἀναλωθείς, καταπεπονημένος. 5) aliquid, τιθέναι, τίθεσθαι, ὑποτίθεσθαι, ὑπολαμβάνειν τι. beatos esse deos, ὑποθέσθαι, ἀθανάτους εἶναι τοὺς θεούς. 6) προφέρω, μνημονεύω τι.

*sumpse, συγκοπ. τοῦ sumpsisse, ἴδ. sumo.

sumpsĭo, ταὐτὸ τῷ sumptio.

sumpta, æ, θ. (sumptus) δράξ, (ἡ δραγμίς?) Γαργίλιος.

sumptĭfăcĭo, ēci, ĕre, (sumptus-facio) aliquid, δαπανῶ, ἀναλίσκω τι.

sumptĭo, ĭōnis, θ. (sumo) λῆψις, τὸ λαβεῖν. 2) ἐν τῇ λογικῇ· τὸ λῆμμα.

sumptĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ sumo) alquid, εἴωθα λαμβάνειν εἴτε προσφέρεσθαί τι.

sumptŭārĭus, a, um, δαπανητικός, τῆς δαπάνης, περὶ δαπάνης.

sumptum, i, οὐ. (sumo) ἡ πρόσληψις, ἡ ἐλάσσων πρότασις ἐν τῷ συλλογισμῷ. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

sumptŭose, ἐπίρ. δαπανηρῶς.

sumptŭōsĭtas, ātis, θ. (sumptuosus) τὸ δαπανηρόν, πολυδάπανον. Λ. τοῦ μτγν. Λατ.

sumptŭōsus, a, um, δαπανηρός, πολυδάπανος.

sumptus, a, um, ἴδ. sumo.

sumptus, ūs, (ἀρχαϊκ. i), ἀ. (sumo) δαπάνη, δαπάνημα, ἀνάλωμα. sumptus in aliquid insumere, facere, δαπάνας εἴτε ἀναλώματα εἴς τι ποιεῖσθαι εἴτε ἀναλίσκειν. suo sumptu alere equitatum, ἰδίοις ἀναλώμασιν ἱππικὸν τρέφειν.

sumtifacio, sumtio, sumtus κ.τ.τ. ταὐτὰ τοῖς sumptifacio, κ.τ.λ.

Sūnĭum, (-on), ĭi, οὐ. Σούνιον, ἄκρον Ἀττικῆς.

sŭo, sŭi, sūtum, ĕre, aliquid, ῥάπτω, κασσύω τι. 2) navem, ὑποζωννύναι ναῦν. 3) μεταφ. ῥάπτειν, κασσύειν, τεχνάζειν, μηχανᾶσθαί τι.

sŭopte, ἴδ. suus.

sŭŏvĕtaurīlĭa, ĭum, οὐ. πληθ. sus-ovis-taurus) καθαρτήριος θυσία παρὰ Ῥωμαίοις ἐκ συός, κριοῦ καὶ ταύρου, οἷα ἡ παρ' Ἀθηναίοις τριττύς. ὅρα Ἀριστοφ. Πλοῦτον, 821.

sŭpellectĭcārĭus, a, um, τῶν ἐπίπλων, τῶν σκευῶν.

sŭpellectĭlis, ἀρχ. ἀντὶ τοῦ supellex.

sŭpellex, lectĭlis, θ. (super-lego) ἔπιπλα, σκεύη, κατασκευή. Ἡ λέξις εὔχρηστος ἐν μόνῳ τῷ ἑνικῷ.

sŭper, ἐπίρ. ὕπερθεν, ἐπάνω, ἄνωθεν. 2) πρὸς τούτοις, ἔτι πρὸς τούτοις, καὶ πρός, καὶ πλέον. satis superque, ἅδην. super quam quod dissenserant, πρὸς τῷ διενεχθῆναι πρὸς τῇ ἐναντιώσει. 3) esse super, λείπεσθαι, ἔτι λείπεσθαι, λοιπὸν εἴτε ἐπίλοιπον εἶναι. praeter arma nihil erat super, πλὴν τῶν ὅπλων οὐδὲν ἔτι ἐλείπετο εἴτε λοιπὸν ἦν. nec spes ulla super, οὔτε ἐλπὶς οὐδεμία λέλειπται.

sŭper, πρόθ. μετ' αἰτ. ὑπέρ τινος, ἐπί τινος, ὑπέρ τινα, ὑπέρ τι, ἐπί τινα, ἐπί τι. super aspidem assidere, ἐπὶ ἀσπίδος (ὄφεως) καθίζειν. super tumulum statuere, columellam, ἐπὶ τοῦ τύμβου στήλην ἱστάναι. Nomentanus erat super ipsum, ὁ Νωμεντανὸς ὑπὲρ αὐτὸν κατέκειτο. super Numidiam Gætuli sunt, ὑπὲρ τὴν Νομαδικήν, πέρα τῆς Νομαδικῆς οἱ Γαιτοῦλοί εἰσι. super modum, ὑπὲρ τὸ μέτρον, παρὰ τὸ μέτρον, πέρα τοῦ μέτρου. vox super omnes tragoedos, φωνὴ πάντας τοὺς τραγῳδοὺς ὑπερβάλλουσα. super quadraginta reos, ὑπὲρ τεσσαράκοντα ὑποδίκους, ὑπόδικοι ὑπὲρ τοὺς τεσσαράκοντα, πλέον ἢ τεσσαράκοντα ὑπόδικοι. exercitum super morbum etiam fames affecit, τὸν στρατὸν πρὸς τῇ νόσῳ καὶ λιμὸς ἐπίεζε. super solitos honores, πρὸς ταῖς εἰθισμέναις τιμαῖς. alii super alios trucidantur, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις σφάττονται. vulnus super vulnus τραῦμα ἐπὶ τραύματι super omnia, ὑπὲρ πάντα, πάντων μάλιστα, διαφερόντως. 2) ἐπί τινι, παρά τινι, ἔν τινι, μεταξύ τινος. super coenam, ἐπὶ τῷ δείπνῳ, παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐν τῷ δείπνῳ. —μετ' ἀφαιρ. ὑπέρ τινος, περί τινος, περί τι. scribere super aliqua re, γράφειν περί τινος, ὑπέρ τινος. ludus super Augusti reditu, ὁ ἀγὼν ὁ ὑπὲρ τῆς τοῦ Σεβαστοῦ ἐπανόδου. decretum super re, τὸ περί τινος δόγμα. 3) σπαν. τοπικῶς· ἀντὶ τοῦ super aliquid, ὑπέρ τινος, ὑπέρ τι, ἐπί τινος, ἐπί τι. ensis ei

Digitized by Google

super cervice pendet, ξίφος αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ αὐχένος κρέμαται. ligna super foco reponere, ξύλα ἐπὶ τὴν ἑστίαν τιθέναι. super Pindo, ἐπὶ τῷ Πίνδῳ. 4) σπάν. χρονικῶς· nocte super media, κατὰ μέσην νύκτα, ἐν μέσῃ νυκτί. Οὕτως ἴσως ἑρμηνευτέον καὶ τὸ παρ' Ὁρατίῳ (Carm. I, 18,8) super mero, παρ' οἶνον, ἐν οἴνῳ, οὐχὶ δέ· ὑπὲρ τοῦ οἴνου, ἕνεκα τοῦ οἴνου.

sŭper, ĕra, ĕrum, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ superus, a, um.

sŭpĕra, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδ. sup :us.

sŭpĕra, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ supra.

sŭpĕrābĭlis, e, (supero) ὑπέρβατος. 2) δυνάμενος ἡττηθῆναι, ἁλώσιμος. non superabilis, ἀήττητος.

sŭpĕrablŭo, ταὐτὸ τῷ superalluo.

†sŭpĕr-ăbundanter, ἐπίρ. ὑπερεκπερισσοῦ.

†sŭpĕrăbundantĭa, æ, θ. τὸ ὑπέρπλεον (τοῦ δοθέντος), τόκος.

sŭpĕr-ăbundo, avi, are, ὑπερπέρισσος εἰμί, ὑπερπλεονάζω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

sŭper-accommŏdo, are, aliquid, ἄνωθεν προσαρμόζω τι. Λ. ποιητ.

sŭpĕr-ăcervo, are, ἐπισωρεύω.

sŭpĕr-addo, dĭdi, dĭtum, ĕre, aliquid, προσεπιτίθημί τι.

sŭpĕradduco, ĕre, aliquid, ἀνάγω τι, πρὸς τὰ ἄνω φέρω τι. Πλαῦτος.

sŭpĕr-adjĭcĭo, ēci, ĕre, aliquid alicui, ἔτι προστίθημί τι, προσεπιτίθημι, προσεμβάλλω τί τινι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

*sŭpĕr-ădornātus, a, um, ἐπικεκοσμημένος.

sŭpĕradspergo, ĕre, ταὐτὸ τῷ superaspergo.

sŭpĕradsto, are, ἐφίσταμαι, ἐπικάθημαι.

*sŭpĕr-ădultus, a, um, ὑπερακμάζων.

sŭpĕradvŏlo, are, προστρέχειν.

†sŭpĕrædĭfĭcātĭo, ĭonis, θ. (superædifico) τὸ ὑπεροικοδομεῖν, ἐποικοδόμησις.

†sŭpĕr-ædĭfĭco, are, aliquid, ὑπεροικοδομῶ, ἐποικοδομῶ τι.

*sŭpĕr-aggĕro, are, aliquid, ἐπιχώννυμί τι.

sŭpĕrăgo, ĕre, ὁδηγεῖν, ἄγειν πρὸς τὰ ἄνω. sŭpĕractus, ἀναχθείς. Φορτουνᾶτος.

sŭpĕrallĭgo, are, ταὐτὸ τῷ superilligo.

sŭpĕralluo, ĕre, aliquid, ἐπικλύζω, ἐπαρδεύω τι.

sŭpĕr-ambŭlo, are, aliquid, ὑπερβαίνω τι. περιπατῶ εἴτε βαδίζω ἐπί τινος.

*sŭpĕrāmentum, i, οὐ. (supero) περίσσωμα, περίσσευμα.

sŭpĕrantĕactus, a, um. παρελθών.

*sŭpĕrappărĕo, ēre, ἀναφαίνομαι.

*sŭpĕrappărĭtĭo, ĭonis, θ. ἐμφάνησις ὕπερθεν.

†sŭpĕrargūmentans, ntis, ὁ ἐμμένων τοῖς τεκμηρίοις, τοῖς ἐλέγχοις, ἐπιτεκμαίρομαι.

sŭpĕr-aspergo, ĕre, aliquid, ἐπιπάσσω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

sŭpĕrātĭo, ĭonis, θ. (supero) ὑπεροχή, νίκη.

sŭpĕrātor, ōris, ἀ. (supero) νικητής. Ὀβίδ.

sŭpĕrātrix, īcis, θ. ἡ ὑπερτεροῦσα.

sŭpĕrattollo, ĕre, aliquid, ὑπεραίρω τι. ἀμφ. γρ.

sŭpĕrattrăho, ĕre, aliquid, ἀνελκύω τι.

sŭpĕraurātus, a, um, ἐπίχρυσος. Ὀβίδ.

sŭperbe, ἐπίρ. (superbus) ὑπερηφάνως, ὑπεροπτικῶς.

sŭperbĭa, æ, θ. (superbus) ὑπερηφανία, ὑπεροψία, γαυρότης, ὑπερηνορέη. 2) σπαν. ἡ ἁπαλότης, τὸ θρυπτικόν.

*sŭper-bĭbo, ĕre, ἐπιπίνω.

*sŭperbĭfĭcus, a, um, (superbus-facio) ὑπερήφανος, γαυριῶν.

*sŭperbĭlŏquentĭa, æ, θ. (superbus-loquor) ὑπερήφανος λόγος, μεγαληγορία.

sŭperbĭo, ire, (superbus) ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανῶ, ἐπαίρομαι, μέγα φρονῶ, μεγαλίζομαι. aliqua re, ἐπί τινι. 2) μεγαλοπρεπὴς εἰμι, λάμπω.

sŭperbĭpartĭens, ntis, (super bipartior), ἐπιδιμερής, ἐπιδίμοιρος. Βοήθιος.

sŭperbĭter, ἐπίρ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ superbe.

sŭperbus, a, um, (super) ὑπερήφανος, ὑπεροπτικός, γαῦρος, μέγα φρονῶν. ὑπερήνωρ. 2) ἄγαν ἀκριβής, ἄγαν αὐστηρός. 3) μεγαλοπρεπής, λαμπρός, ἔξοχος, ὑπέροχος. ποιητ. μεγαλήτωρ, μεγάθυμος. 4) θρυπτικός, ἁπαλός. 5) Tarquinius Superbus, Ταρκύνιος ὁ Σούπερβος εἴτε Ὑπερήφανος.

†sŭpercădo, ĕre, ὑπερπίπτω, εἴτε ἄνωθεν ἐμπίπτω.

sŭpercăno ἢ sŭpercĭno, ĕre, ὕστερον ᾄδω, ἐπᾴδω. Μάριος Βικτωρῖνος.

*sŭper-calco, are, aliquid, πατῶ ἐπί τι.

*sŭper-cerno, ĕre, aliquid, κοσκινίζω τι ἐπί τι.

†super-certor, ari, ἐπαγωνίζομαι.

sŭpercĭdens, ntis, ταὐτὸ τῷ sŭpĕrincĭdens ἀμφ. γρ.

sŭpercĭlĭōsus, a, um, (supercilium) ὑπέροφρυς, ἀνεσπακὼς τὰς ὀφρῦς, ὑπεροπτικός, σκυθρωπός.

sŭpercĭlĭum, ĭi, οὐ. (super-cilium) ὀφρύς. supercilia attollere, erigere, ἀνασπᾶν τὰς ὀφρῦς. contrahere, συνάγειν τὰς ὀφρῦς εἴτε τὸ ἐπισκύνιον. 2) μεταφ. ὀφρύς, ἐπισκύνιον, ὑπερηφανία, ὑπεροψία, μέγα φρόνημα. 3) ὀφρύς, ἄκρον, ἄκρα (λόφου, ὄχθης, κ.τ.τ. 4) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ὁδοός, γεισίον, γεῖσον.

Digitized by Google

sŭpercĭno, ταὐτὸ τῷ supercano.
†sŭper-cœlestis, e, ὑπερουράνιος.
*sŭper-compōno, ĕre, aliquid, ἐπιτίθημι, ἐπιτίθημί τι.
*sŭper-concīdo, ŭre, aliquid, συντέμνω τι ἐπί τι.
*sŭper-contĕgo, ĕre, aliquid, ἄνωθεν καλύπτω τι.
*sŭper-corrŭo, ĕre, ἐπιπίπτω.
*sŭper-creātus, a, um, ἐπιπεφυκώς, ἐπιγενόμενος.
sŭper-cresco, ēvi, ĕre, ὑπερφύομαι, ἐπιφύομαι.
sŭper-cŭbo, are, ἐπικατακλίνομαι, ἐπίκειμαι.
sŭper-curro, ĕre, μεταφ. ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
*sŭperdătus, a, um, ὕστερον δοθεὶς (πρὸς πόσιν). Ἴδε καὶ superdo.
sŭperdēlĭgo, are, ὑπερδέω, ἄνωθεν δέω, Κέλσος.
sŭperdīco, ĕre, aliquid, ἐπιλέγω, ἐπιπροστίθημί τι. Ἀμφ. γρ. Οὐλπιανός.
sŭper-dīmĭdĭus, a, um, ὑπερήμισυς, ἡμιόλιος.
sŭper-do, dĕdi, dătum, ăre, aliquid, ἐπιδίδωμι, ἐπιτίθημί τι. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.
sŭper-dūco, xi, ctum, ĕre, aliquid, ὑπερεκτείνω τι. 2) aliquem, ἐπεισάγω τινά. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sŭperductĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ superinductio. Ἀμφ. γρ.
sŭperductus, a, um, Ἴδ. superduco.
sŭpĕrēdĭtus, a, um, ὑπερεξέχων, ὑπερύψηλος.
*sŭpĕr-ĕdo, ĕre, aliquid, ἐπεσθίω, ἐπιτρώγω τι.
†sŭpĕrēgrĕdĭor, i, ὑπερεξέχω.
sŭpĕr-efflŭo, ĕre, ὑπερπλεονάζω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*sŭpĕr-ēlĕvo, are, ὑπεραίρω, ὑπερυψῶ.
*sŭpĕr-ēmĭco, are, aliquid, ἀναπηδῶ ὑπέρ τι.
*sŭpĕr-ēmĭnentĭa, æ, θ. ὑπεροχή.
sŭpĕr-ēmĭnĕo, ēre, aliquem ἢ aliquid, ὑπερέχω τινός.
*sŭpĕr-ēmŏrĭor, mŏri, ἐπαποθνήσκω, ἐναποθνήσκω.
sŭpĕr-ēnăto, are, aliquid, ὑπερνήχομαι, διανήχομαί τι.
*sŭpĕr-ēnātus, a, um, ἐπιπεφυκώς Ἀμφ. γρ.
*sŭpĕr-ērectus, a, um. ὕπερθεν ὄρθιος.
*sŭpĕr-ērŏgo, avi, are, aliquid, ἐπαναλίσκω τι.
sŭpĕrescit, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ supererit, Ἴδ. supersum.
†sŭpĕressentĭālis, e, ὑπερούσιος.
sŭpĕrēvŏlo, are, aliquid, ὑπερπέτομαι, ὑπερπηδῶ τι.
sŭpĕr-exactĭo, ĭōnis, θ. τὸ ἐπεισπράττειν.
†sŭpĕrexalto, are, ἀνυψῶ, ὑπερυψῶ.
sŭpĕr-exaltātus, a, um, ὑπερυψωθείς.
*sŭpĕr excellens, ntis, ὑπερεξέχων, ὑπέροχος.
sŭpĕrexcresco, ĕre, ὑπεραυξάνομαι, ὑπερβλαστάνω. Γλῶσσαι Πλακίδου.
sŭpĕrexsto, are, ὑπερβιῶ. Φορτουνᾶτος.
sŭpĕrexsulto, are, ὑπεραγάλλομαι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ἀμφ. γρ.
sŭpĕrextendo, ĕre, ὑπερεκτείνω. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*sŭpĕr-excurro, ĕre, ὑπερεκτείνομαι.
*sŭpĕr-exĕo, ire, ὑπερβαίνω, προχωρῶ.
sŭpĕr-exĭgo, ĕre, aliquid, ἐπεισπράττω τι.
sŭpĕr-extollo, ĕre, ὑπερεξαίρω, ὑπεραίρω.
sŭper-fĕro, (tŭli), lātum, ferre, aliquid alicui, ὑπερφέρω τί τινι, ὑπεράνωθέν τινος φέρω, προσάγω ἢ ἐπιτίθημί τι. Πλίν. Φυσ. Ἱστ. 28, 28. ἐν δὲ τῷ χωρίῳ 32, 46 ἴσως σημαίνει· φορεῖν. — superferri, ὑπερνήχεσθαι, ἐπινήχεσθαι. — superlatus, a, um, ὑπερβολικός.
sŭper-fĕto εἴτε superfoeto, are, ἐπικυῶ.
sŭperfĭcĭālis, e, (superficies) τῆς ἐπιφανείας. 2) ἐπιπόλαιος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sŭperfĭcĭālĭter, ἐπίῤ. (superficialis) ἐπιπολαίως, ἐξ ἐπιπολῆς, μεταφ. Κασσιόδωρος.
sŭperfĭcĭārĭus, a, um, (superficies) ἐν ἀλλοτρίᾳ γῇ ᾠκοδομημένος. 2) superficiarius, ĭi, ἀ. ὁ ἐν ἀλλοτρίᾳ γῇ ᾠκοδομηκώς τι.
sŭperfĭcĭens, ntis, ὑπερπέρισσος.
sŭperfĭcĭes, ēi, θ. (super-facies) ἐπιφάνεια, τὸ ἐπιπολῆς. 2) ἄκρον, ἄκρα. 3) τὸ ἐν τῇ γῇ ᾠκοδομημένον ἢ πεφυτευμένον. 4) ἐν τῇ γεωμετρίᾳ· τὸ ἐπίπεδον.
sŭperfĭcĭōsus numerus, ἀ. ἀριθμὸς τριαδικός. Ἰσίδωρος.
sŭperfĭcĭum, ĭi, οὐ. σπάν. ἀντὶ τοῦ superficies.
sŭper-fīo, ĭĕri, ὑπόλοιπος εἴτε λοιπός εἰμι, ὑπολείπομαι, λείπομαι. Λ. σπ.
sŭper-fixus, a, um, ἐπιπαγείς.
*sŭper-flexus, a, um, ἐπιπεπλεγμένος.
*sŭper-florescens, ntis, ὑπερανθῶν.
sŭperflŭe, ἐπίῤ. (superfluus) περιττῶς, μάτην. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*sŭperflŭĭtas, ātis, θ. (superfluus) περισσεία, πλεονασμός.
sŭperflŭo, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ superflue.
sŭper-flŭo, ĕre, ὑπερχέομαι, ὑπερπολάζω. 2) μεταφ. περιῤῥεῖν, πλεονάζειν, περισσεύειν. 3) σπάν. παραῤῥεῖν. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνον, ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

Digitized by Google

sŭperflŭus, a, um, ὑπερχεόμενος, ὑπερπολάζων. 2) περισσός, πλεονάζων.
sŭperfœto, ἴδ. superfeto.
sŭperfŏrānĕus, a, um, (super-forum) περιττός, μάταιος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
sŭperfŏrātus, a, um, ἐπιτετρημένος.
sŭperfŏre, ἴδ. supersum.
*sŭper-frŭtĭco, are, ἐπιβλαστάνω, ἐπιφύομαι, ἐπιγίγνομαι.
sŭper-fŭgĭo, ĕre, aliquid, φεύγων ὑπερβαίνω εἴτε ὑπερθέω τι.
sŭper-fulgĕo, ēre, aliquid, λάμπω ὑπέρ τι.
sŭper-fundo, fūdi, fūsum, ĕre, aliquid, ὑπερχέω ὑπερεκχέω τι. superfundi, ὑπερχεῖσθαι, ὑπερεκχεῖσθαι. 2) aliqnid aliqua re, περιχέω τινί τι, καταχέω τινός τι.
sŭperfūsĭo, ĭōnis, θ. (superfundo) ὑπέρχυσις.
sŭperfūsus, a, um, ἴδ. superfundo.
sŭperfŭtūrus, a, um, ἴδ. supersum.
sŭpergaudĕo, ēre, ὑπερχαίρω.
sŭper-gestus, a, um, ἐπικεχωσμένος. 2) ἐπιπεφραγμένος.
†sŭperglōrĭōsus, a, um, ὑπερένδοξος.
sŭpergrădĭor, ταὐτὸ τῷ supergredior.
sŭpergrĕdĭo, σπάν. ἀντὶ τοῦ supergredior.
sŭpergrĕdĭor, essus sum, i, (super-gradior) aliquid ἢ alicui, ὑπερβαίνω τι. 2) μεταφ. aliquem ἢ aliquid aliqua re, ὑπερέχω, ὑπερβαίνω τινός τι, ὑπερβάλλω, ὑπερβάλλομαί τινά τινι.
sŭpergressĭo, ĭōnis, θ. ὑπερβολή (ὅρος μαθηματικῶν). Βοήθιος.
sŭpergressus, a, um, ἴδ. supergredior.
*sŭpergressus, ūs, ἀ. (supergredior) ὑπερβολή.
*sŭpĕr-hăbĕo, ēre, aliquid, ἔχω τι ἐπιβεβλημένον.
sŭpĕrhŭmĕrāle, is, οὐ. ἐφούδ, ἐφώδ. ἀμφίον ἀρχιερέων παρ' Ἑβραίοις).
sŭpĕri, ōrum, ἴδ. superus.
sŭpĕr-illĭgo, are, aliquid, ὑπερδέω, ἐπιδέω τι.
sŭpĕrillĭnĭtus, a, um, (super illinio) ταὐτὸ τῷ superillitus.
sŭpĕr-illĭno, (lēvi), lĭtum καὶ lĭnĭtum, ĕre, aliquid aliqua re, καὶ alicui rei aliquid, ἐπιχρίω τί τινι ἢ τινί τι.
sŭpĕrillĭtus, a, um, ἴδ. superillino.
sŭpĕr-immĭnĕo, ēre, ἐπικρέμαμαι. 2) ἐπίκειμαι, ἐνίσταμαι. Λ. σπ.
sŭpĕr-immito, ĕre, aliquid, ὑπερεμβάλλω τι.
*sŭpĕr-impendens, ntis, ἐπικρεμάμενος.
†sŭpĕrimpendor, i, παθητ. λίαν θυσιάζομαι. ἐπιθύομαι, ἐπιθυσιάζομαι.
sŭpĕr-impōno, (pŏsŭi) pŏsĭtum, ĕre, aliquid, ἐπιτίθημι, ὑπερβάλλω τι.
sŭpĕrimpŏsĭtus, a, um, ἴδ. superimpono.
*sŭpĕr-incendo, ĕre, aliquem, σφόδρα ἐξάπτω τινά.
sŭpĕr-incĭdens, ntis, (super-in-cado) ἄνωθεν ἐμπίπτων εἴτε ἐπιπίπτων.
*sŭpĕr-incīdo, ĕre, aliquid, (super-in-cædo) ἄνωθεν ἐντέμνω τι.
*sŭpĕr-incresco, ĕre, ὑπερφύομαι, ἐπιφύομαι.
*sŭpĕr-incŭbo, āre, ἐπίκειμαι, ὑπέρκειμαι.
sŭpĕr-incumbo, cŭbŭi, ĕre, ὑπέρκειμαι.
*sŭpĕr-incurvātus, a, um, ἐπικύπτων.
sŭpĕrindictĭo, ĭōnis, θ. καὶ superindictum, i, οὐ. φόροι ἔξω τῶν ὡρισμένων ἢ ὑπὲρ τὸν κανόνα. πρβλ. καὶ indictio.
sŭpĕr-indūco, xi, ctum, ĕre, aliquid, ὑπερτείνω, ἐπιτείνω τι. 2) ἐπιφέρω τι.
*sŭpĕr-inductĭcĭus, (tĭus), a, um, ὑποβολιμαῖος.
sŭpĕrinductĭo ἢ sŭperductĭo, ĭōnis, θ. γραφὴ λέξεως ἐπ' ἄλλης.
sŭpĕrinductus, a, um, ἴδ. superinduco.
†sŭpĕrindūmentum, i, οὐ. (superinduo) ἐπένδυμα.
sŭpĕr-indŭo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid, ἐπενδύομαί τι.
sŭpĕrindūtus, a, um, ἴδ. superinduo.
sŭpĕr-infundo, (ūdi), ūsum, ĕre, aliquid, ἐπεγχέω τι.
sŭpĕrinfūsus, a, um, ἴδ. superinfundo.
sŭpĕr-ingĕro, (essi) estum, ĕre, aliquid, ἐπισωρεύω τι. 2) ἐπάγω τι.
sŭpĕringestus, a, um, ἴδ. superingero.
sŭpĕrinjectus, a, um, ἴδ. superinjicio.
sŭpĕr-injĭcĭo, ēci, ectum, ĕre, aliquid, ὑπερεμβάλλω, ἐπεμβάλλω τι.
sŭpĕrinsĭdĕo, ēre, ταὐτὸ τῷ supersedeo σημ. 3. ἀμφ. γρ.
*sŭpĕr-inspĭcĭo, ĕre, aliquid, ἐφορῶ τι.
sŭpĕr-insterno, strāvi, strātum, ĕre, aliquid, ἐπιστρώννυμί τι. superinstratus pelle leonis, περιβεβλημένος τὴν λεοντῆν.
*sŭpĕr-instillo, are, aliquid, ἐπιστάζω, ἐπιῤῥαίνω τι.
sŭpĕrinstrātus, a, um, ἴδ. superinsterno.
*sŭpĕr-instrĕpo, ĕre, ἐπιψοφῶ.
sŭpĕrinstructus, a, um, ἴδ. superinstruo.
sŭpĕr-instrŭo, (xi), ctum, ĕre, ἐποικοδομῶ, ὑπεροικοδομῶ.
*sŭpĕr-insultans, ntis, ἐπιπηδῶν.
*sŭpĕr-intĕgo, ĕre, aliquid, ἐπισκευάζω, ἐπιστεγάζω τι.
†sŭpĕrintendo, ĕre, aliquid, ἐπισκοπῶ, ἐφορῶ τι.
†sŭpĕrintentor, ōris, ἀ. (superintendo) ἐπίσκοπος.

Digitized by Google

sŭpĕrintŏno, are, ὑπερηχῶ.
*sŭpĕr-ĭnundo, ĕre, ὑπερεκχέομαι.
sŭpĕr-inungo, ĕre, aliquid aliqua re, ἐπιχρίω, ἐπαλείφω τί τινι.
*sŭpĕr-invĕho, ĕre, aliquid, ἐπικομίζω τι.
sŭpĕrinvergo, ĕre, aliquid alicui, ὑπερχέω, ἐπιχέω τινί τι.
sŭpĕrĭor, ōris, ἴδ. superus.
†sŭpĕrirrŭo, ĕre, in aliquem, ἐπιπίπτω, ἐπιφέρομαί τινι.
sŭpĕrĭus, ἴδ. superus.
*sŭper-jăcĕo, ēre, ὑπέρκειμαι, ἐπίκειμαι.
sŭper-jăcĭo, ēci, ectum, ĕre, aliquid, ὑπερεμβάλλω, ἐπεμβάλλω τι. se rogo, ῥίπτειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν πυράν. aequor superjectum, τὸ ἐπιπολάζον ὕδωρ, τὸ ὑπερεκκεχυμένον. Phrygia Troadi superjecta, ἡ Φρυγία ὑπὲρ τὴν Τρωάδα κειμένη. 2) ὑπερβάλλω, αὐξάνω τι (τῷ λόγῳ). 3) arborem, ὑπερβάλλειν, ὑπερτοξεύειν δένδρον. 4) aliquid undā, ἐπικαλύπτειν τι ὕδατι.
sŭper-jacto, are, aliquem, ἀναῤῥίπτω τινά. 2) aliquid, ὑπερπηδῶ τι.
sŭperjactus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ superjectus.
sŭperjectĭo, ĭōnis, θ. (superjacio) ἐπιβολή. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ ὑπερβολή.
sŭperjectus, a, um, ἴδ. superjacio.
*sŭperjectus, ūs, ἀ. (superjacio) τὸ ὑπερπηδᾶν.
*sŭperjūmentārĭus, ĭi, ἀ. ὑποζυγίων ἐπιστάτης.
sŭper-lābor, i, aliquem ἢ aliquid, ὀλισθαίνω εἴτε φέρομαι ὑπέρ τινα ἢ ὑπέρ τι. Λ. σπαν.
*sŭper-lăcrĭmo, are, ἐπιδακρύω.
sŭperlātĭo, ĭōnis, θ. (superfero) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ ὑπερβολή, ὑπέρθεσις. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ· ἡ ὑπέρθεσις, ὁ ὑπερθετικός.
sŭperlātīvus, a, um, ἴδ. superfero.
sŭperlātus, a, um, ἴδ. superfero.
†sŭperlaudābĭlis, e, (ὑπεραινετός).
sŭperlīmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ ἐφεξῆς.
sŭperlīmĭnāre, is, οὐ. (super-limen) ὑπέρθυρον.
sŭper-lĭno, (lēvi) lĭtum, ĕre, aliquid, ἐπιχρίω, ἐπαλείφω τι.
*sŭperlĭtĭo, ĭōnis, θ. (superlino) ἐπίχρισις.
sŭperlĭtus, a, um, ἴδ. superlino.
†sŭperlūcror, ari, ὑπερμέτρως κερδαίνω, ἐπικερδαίνω.
*sŭper-mando, ĕre, aliquid, ἐπιμασσῶμαι, ἐπιμασῶμαί τι.
sŭpermensus, a, um, ἴδ. supermetior.
sŭper-mĕo, are, ὕπερθεν εἰμὶ εἴτε ῥέω, ὑπερβαίνω.
*sŭper-mētĭor, mensus, sum, iri, aliquid, ἐπιμετρῶ, ἐπιδίδωμί τι.
sŭpermĭco, are, ὑπερλάμπω.
sŭper-mitto, mīsi, ĕre, aliquid, ἐπεμβάλλω, ἐπεγχέω τι.
†sŭper-mundĭālis, e, ὑπερκόσμιος.
*sŭper-mūnĭo, ire, aliquid, ἐπιστεγάζω τι.
sŭpernas, ātis, (supernus) ἐκ τῶν κατὰ τὸν Ἀδρίαν μερῶν, (ὁ γὰρ Ἀδρίας mare superum ἐκαλεῖτο). πρβλ. infernas. 2) supernas, ātis, ἀ. ὑπον. ventus, ὁ ἀπὸ τοῦ Ἀδρίου πνέων ἄνεμος, (ὁ μέσης).
sŭpernātĭo, ĭōnis, θ. ἐπέλευσις, ἐπαύξησις. Πρισκιανός.
sŭper-năto, avi, are, ἐπινήχομαι, ἐπιπολάζω.
*sŭpernātus, a, um, (super-nascor) ἐπιπεφυκώς.
sŭpernāvĭgo, are, ὑπερπλέω. Γλωσσ. Κυρίλλου.
sŭperne, ἐπίῤ. ὕπερθεν, ἄνωθεν. 2) ἄνω, εἰς τὸ ἄνω.
sŭpernexīvus, a, um, ὁ ἐπισυνάπτων, ἐπισυνδέων (δύο λόγους).
†sŭpernĭtas, ātis, θ. (supernus) ὑπεροχή, ὕψος.
*sŭper-nōmĭno, are, aliquem, ἐπονομάζω, ἐπικαλῶ τινα.
sŭpernŭmĕrārĭus, a, um, ὑπεράριθμος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
sŭpernus, a, um, (super) ὁ ἄνω, ὁ ἐπάνω, ὁ ἄνωθεν. superna, orum, οὐ. πληθ. τὰ ἄνω, τὰ ἐπάνω, τὰ ἄνωθεν.
sŭpĕro, avi, atum, are, (super) ὑπερέχω, ἀνέχω. sol superat, ὁ ἥλιος ἀνίσχει, ἀνατέλλει. superare capite, μετεωρίζειν, αἴρειν τὴν κεφαλήν. ἐπιθετικῶς· superans, μετέωρος, ὑψηλός. 2) ὑπεραίρω, ὑπερβάλλω, ἀναβαίνω. jugo, κατὰ τὸν λόφον. 3) ὑπερέχω, ὑπερβάλλω, κρείττων εἰμί. numero militum superat, τῷ τῶν στρατιωτῶν ἀριθμῷ ὑπερέχει. sententia alicujus superat, ἡ γνώμη τινὸς νικᾷ. ποιητ. superantior, κρείττων. 4) περιγίγνομαι, περίειμι, περισσεύω, πλεονάζω. illis superant divitiae, ἐκείνοις περισσεύει ὁ πλοῦτος. 5) περιγίγνομαι, περιλείπομαι, λείπομαι, λοιπός εἰμι. nihil superat, οὐδὲν λείπεται. pars, quæ sola mei superabit corporis, ossa, τὸ μόνον λειφθησόμενον τοῦ ἐμοῦ σώματος μέρος τὰ ὀστᾶ. pepulerunt paucos superantes, ἐτρέψαντο τοὺς ὀλίγους περιγενομένους. superatne? περιεγένετο; ζῇ ἔτι; — μεταβατικῶς· superare aliquid, ὑπερβαίνειν, ὑπερβάλλειν, ὑπεραίρειν τι. montem, τὸ ὄρος. munitiones, τὰ ὀχυρώματα. fossam,

Digitized by Google

ὑπερβάλλειν, διαβαίνειν τὴν τάφρον. retia saltu, ὑπερπηδᾷν, ὑπεράλλεσθαι τὰ δίκτυα. — promontorium, κάμπτειν ἀκρωτήριον. 6) aliquem ἢ aliquid, ὑπερβάλλω, ὑποβάλλομαί τινα ἤ τι, ὑπερέχω, περιγίγνομαί τινος, νικῶ τινα. aliquem virtute, ὑπερβάλλειν, ὑπερβάλλεσθαί τινα ἀρετῇ, περιγίγνεσθαί τινος ἀρετῇ. superari ab aliquo, ἡττᾶσθαι ὑπό τινος. aliquem proelio, κρατεῖν, περιγίγνεσθαί τινος μάχῃ.

sŭpĕr-obductus, a, um, ὕπερθεν περιτεθειμένος.

sŭpĕr-obrŭo. ŭi, ŭtum, ĕre, aliquem, καταχώννυμί τινα.

sŭpĕrobrŭtus, a, um, ἴδ. superobruo.

*sŭpĕr-occĭdo, ĕre, soli, δύομαι μετὰ τὸν ἥλιον.

sŭpĕrŏpĕrĭo, ire, ἐπικαλύπτω, αὖθις καλύπτω.

sŭpĕrordĭno, are, aliquid alicui, προσθέτω, ἐπιπροσθέτω τί τινι.

sŭper-partĭcŭlāris, e, numerus, ἀριθμὸς περιέχων ὅλον πρὸς δὲ καὶ μέρη αὐτοῦ πλείονα, ἐπιμερής.

sŭperpartĭcŭlārĭtas, ātis, θ. ὑποδιαίρεσις, τὸ διαιρετόν. Βοήθιος.

sŭperpartĭens, ntis, numerus, ταὐτὸ τῷ superparticularis.

*sŭper-pendens, ntis, ἐπικρεμάμενος.

sŭperpinctus, a, um, ἴδ. superpingo.

sŭper-pingo, (nxi), ctum, ĕre, aliquid, καταποικίλλω τι. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

*sŭper-plaudo, ĕre, ἐπικροτῶ.

†sŭper-pollŭo, ŭi, ĕre, καταμιαίνω, καταμολύνω.

*sŭperpondĭum, ĭi, οὐ. (super-pondus) ἐπίσταθμον, ἐπίμετρον.

sŭper-pōno, ŏsŭi, ŏsĭtum, ĕre, aliquid alicui rei, ὑπερτίθημι, ἐπιτίθημί τινι. 2) ὑπερτίθημι, ἐφίστημι τινά, καθίστημι τινὰ ἐπιστάτην. 3) aliquid alicui rei, τίθημί τι πρόσθεν τινός, ὑπερτίθημι, προτίθημι, προτιμῶ τί τινος. 4) προστίθημί τί τινι, τίθημί τι μετά τι.

sŭperpŏsĭtĭo, ĭōnis, θ. (superpono) παροξυσμός.

sŭperpŏsĭtīva, verba, οὐ. πληθ. ῥήματα δηλοῦντα κτῆσιν, κυριότητα.

sŭperpŏsĭtus, a, um, ἴδ. superpono.

sŭperquadrĭpartĭens, ntis, ἐπιτετραμερής, ἐπιτετράπεμπτος. Βοήθιος.

sŭperquam, ἐπίῤ. ὑπέρ, πέραν.

sŭperquamquod ἢ super quam quod, ταὐτὸ τῷ superquam. ἴδε καὶ super, ἐπίῤ.

sŭperquartus, a, um, ἐπιτέταρτος.

sŭperquătĭo, ĕre, aliquid, σφοδρῶς σείω, τινάσσω τι.

sŭperquintus, a, um, ἐπίπεμπτος.

sŭperrāsus, a, um, (super-rado) ἐπιξεσθείς.

sŭperrĭgo, are, aliquid, ἐπάρδω, ἄνωθεν βρέχω τι.

sŭperrĭmus, a, um, πρωτότ. τοῦ supremus, ἴδ. superus.

sŭper-rŭo, ĕre, ἐπιπίπτω.

sŭperrŭtĭlo, are, ἐπιλάμπω.

*sŭper-săpĭo, ĕre, ὑπέρσοφον εἶναι.

sŭper-scando, ĕre, aliquid, ὑπερβαίνω τι. Λ. σπαν.

sŭperscendo, ταὐτὸ τῷ superscando.

sŭper-scrībo, psi, ptum, ĕre, aliquid, ὑπεργράφω τι, ἄνωθέν τινος, ἢ ἐπί τι γράφω. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

†sŭperscriptĭo, ĭōnis, θ. ἐπιγραφή.

sŭperscriptus, ἴδ. superscribo.

sŭper-sĕdĕo, sēdi, sessum, ēre, alicui rei, σπάν. aliquid, ἐπικάθημαί τινι, ἐπικάθημαί τι, κάθημαι ἐπί τινος. 2) ἅπαξ παρὰ Κάτωνι· προκάθημαι, προεδρεύω. 3) συνήθως· aliqua re, σπάν. alicui rei καὶ aliquid, ἀπηλλαγμένον τινὸς εἶναι, φείδεσθαί τινος, ἐᾶν εἴτε παριέναι τι, μὴ ποιεῖν τι.

*sŭpersēmĭnātor, ōris, ἀ. (supersemino), ὁ ἐπισπείρων.

†sŭper-sēmĭno, avi, atum, are, ἐπισπείρω.

sŭpersessus, a, um, ἴδ supersedeo.

sŭpersextus, a, um, ἔφεκτος.

sŭper-sīdo, sēdi, sessum, ĕre, alicui rei, ἐπικαθέζομαι, ἐπικαθίζω τινί.

†sŭpersigno, are, aliquid, κλείω (μεταφ.), ἀποπερατῶ τι, (ἐπισφραγίζω).

*sŭper-sĭlĭo, ire, (super-salio) ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδῶ.

sŭper-sisto, stĭti, ĕre, aliquid, ἵσταμαι ἐπί τινος. Ἀπουλήϊος.

sŭperspargo καὶ sŭperspergo, ĕre, aliquid alicui, (super spargo) ἐπιπάσσω τι ἐπί τι. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τρεῖς.

supersparsus καὶ superspersus, a, um, καταπεποικιλμένος, ἐσπιλωμένος.

*sŭperspēro, are, aliquid, σφόδρα ἐλπίζω τι.

sŭperspĭcĭo, ĕre, ἀναβλέπω.

*sŭper-stagno, are, ἐπιλιμνάζω, λιμνάζω.

*sŭper-stătūmĭno, are, ἐπιστρώννυμι.

sŭper-sterno, (strāvi), strātum, ĕre, aliquid, ὑπερστρώννυμι, ἐπιστρώννυμι. Λ. σπαν.

superstes, ĭtis, (super-sto) ἀρχαϊκῶς· παρών, μάρτυς. 2) συνήθως· περιγεγονώς, περιγενόμενος, περιών, ἐπιβιῶν, ἐπιζῶν. superstes sum alicui, σπαν. alicujus,

Digitized by Google

περιγίγνομαι, περίειμι, ἐπιδιῶ, ἐπιζῶ τινι, ὑπερτίθημί τινα.
sŭper-stillo, are, aliquid, ἐπιστάζω, ἐπιῤῥαίνω τι.
sŭperstĭtĭo, ĭōnis, θ. (super-stare) περιττὴ περὶ τὰ θεῖα σπουδή, δεισιδαιμονία, δττεία, θειασμός. 2) ἐσθ' ὅτε ἐπὶ καλοῦ· ἡ δεισιδαιμονία, ἡ περὶ τοὺς θεοὺς εὐλάβεια, ἡ πρὸς τὸ θεῖον αἰδώς. 3) σπάν. ἡ περιέργεια, εὐλάβεια, ὑπερβάλλουσα ἀκρίβεια. 4) ποιητ. τὸ σέβασμα, δεῖμα.
sŭperstĭtĭose, ἐπίῤ. (superstitiosus) δεισιδαιμόνως. 2) περιέργως, εὐλαβῶς, λίαν ἀκριβῶς.
sŭperstĭtĭōsus, a, um, δεισιδαίμων. 2) μαντικός, θειάζων.
sŭperstĭto, are, (superstes) aliquid, περιλείπω, διασώζω τι. 2) οὐδετ. περιλείπομαι, περιγίγνομαι. Λ. σπ.
sŭper-sto, are, alicui rei, ὑπερέστηκα, (ὑπερεστάναι, ὑπερστῆναί) τινος, ἐφέστηκα, ἕστηκα ὑπέρ τινος, ἐπί τινος.
sŭperstrātus, a, um, ἴδ. supersterno.
sŭperstrictus, a, um, ἴδ. superstringo.
sŭper-stringo, inxi, ictum, ĕre, aliquid, ἐπισφίγγω τι.
sŭperstructus, a, um, ἴδ. superstruo
sŭper-strŭo, xi, ctum, ĕre, aliquid, ὑπεροικοδομῶ, ἐποικοδομῶ τι. Λ. σπαν. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.
†sŭper-substantiālis, e, ἐπιούσιος.
sŭper-sum, fŭi, esse, περιγίγνομαι, περίειμι, περιλείπομαι, λείπομαι, λοιπός, ὑπόλοιπος, ἐπίλοιπός εἰμι. 2) alicui, περιγίγνομαι, περίειμι, (περιεῖναι), ἐπιδιῶ, ἐπιζῶ τινι, ὑπερτίθεμαί τινα. 3) πλεονάζω, περισσεύω. aliquid mihi superest, περισσεύει μοί τι. 4) σπάν. παραγίγνομαι, βοηθῶ.
sŭpertectus, a, um, ἴδ. supertego.
sŭper-tĕgo, xi, ctum, ĕre, aliquem, ἢ aliquid aliqua re, κατακαλύπτω, σκεπάζω τί τινι.
†sŭper-terrēnus, a, um, ὑπέργειος.
sŭper-tertĭus, a, um, ἐπίτριτος.
sŭpertexo, ĕre, aliquid, ἐπικαλύπτω τι (οἱονεὶ δι' ὑφάσματος).
sŭpertollo, ĕre, aliquid, ὑπεραίρω τι· se supertollere, ἐπαίρεσθαι.
*sŭper-trăho, ĕre, aliquid, ὑπερτείνω, ἐπιτείνω τι.
sŭpertrĭpartĭens, ntis, ἐπιτριμερής.
*sŭpĕrunctĭo, ĭōnis, θ. (superungo) ἐπάλειψις, ἐπίχρισις.
sŭpĕrunctus, a, um, ἴδ. superungo.
*sŭpĕr-undo, are, μεταφ. ὑπέρχομαι, περιῤῥέω.
sŭpĕr-ungo, unxi, unctum, ĕre, aliquid, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω τι.
*sŭpĕr-urgens, entis, ὕπερθεν ἐπικείμενος, εἰσβάλλων.
sŭpĕrus, a, um, (super) ὁ ἄνω, ὁ ἄνωθεν, ὁ ἐπάνω. di superi atque inferi, οἱ ἄνω καὶ οἱ κάτω θεοί, οἱ οὐράνιοι καὶ οἱ χθόνιοι. superus Jupiter, ὁ ἄνω εἴτε Ὀλύμπιος Ζεύς. limen superum, ὁ ἄνω ὀδὸς (οὐδός), τὸ ὑπέρθυρον. supera, orum, οὐ. πληθ. τὰ ἄνω. res superæ atque cœlestes, τὰ μετέωρα καὶ οὐράνια. mare Superum, ὁ Ἀδρίας. de supero, ex supero, ἄνωθεν. superi, ά. ὑπον. dii, οἱ ἄνω θεοί, οἱ ἄνω, οἱ οὐράνιοι, ἐσθ' ὅτε καὶ οἱ ἄνω ἄνθρωποι, οἱ ζῶντες. — συγκρ. superĭor, ĭus, ἀνώτερος, ὁ ἄνω. superior pars collis, τὰ ἄνω τοῦ λόφου. domus superior, τὰ ἄνω τῆς οἰκίας, τὸ ὑπερῷον. ex locis superioribus in planitiem descendere, ἐκ τῶν ἄνω τόπων εἰς τὸ πεδίον καταβαίνειν. de εἴτε ex loco superiore dicere, ἀπὸ βήματος λέγειν. 2) ἀνώτερος, πρότερος, πρεσβύτερος. superiora tempora, οἱ ἄνω χρόνοι, οἱ ἀνωτέρω χρόνοι, οἱ πρότεροι χρόνοι. omnes superioris ætatis, ἅπαντες οἱ πρεσβύτεροι, οἱ τὴν ἡλικίαν προβεβηκότες. superior Africanus, Ἀφρικανὸς ὁ πρεσβύτερος. 3) ὑπέρτερος, κρείττων, ὑπέροχος, προέχων. hostes equitatu superiores sunt, οἱ πολέμιοι τῷ ἱππικῷ κρείττους εἰσίν, ὑπερέχουσιν. — ὑπερθετ. suprēmus, a, um, ἀνώτατος, ἄκρος, ἀκρότατος. montes supremi, τὰ ἄκρα τῶν ὀρῶν. arx suprema, ἡ ἐπ' ἀκροτάτου τόπου κειμένη ἀκρόπολις. Ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ ποιητικὴ ἡ χρῆσις τοῦ supremus, οἱ δὲ πεζογράφοι χρῶνται τῷ summus. 4) ἔσχατος, τελευταῖος. hæc urbs suprema ædificata est, ἡ πόλις αὕτη ἐσχάτη συνῳκίσθη. supremo sole, περὶ ἡλίου δυσμάς. supremum, τὸ τελευταῖον. supremus dies, ἡ ἐσχάτη ἡμέρα, ἡ τοῦ θανάτου ἡμέρα. vocat eum ore supremo, καλεῖ αὐτὸν ἐπ' ἐσχάτῳ κείμενος. supremi tori, αἱ πυραί. suprema judicia hominum, αἱ διαθῆκαι. supremi tituli, αἱ τῶν τάφων ἐπιγραφαί. suprema, orum οὐ. πληθ. τὰ τοῦ βίου ἔσχατα, ὁ θάνατος, ἐσθ' ὅτε καὶ ἡ κηδεία εἴτε ἐκφορά, τὰ λείψανα εἴτε ὀστᾶ, τὸ ἔσχατον τοῦ ἀνθρώπου ἔργον εἴτε ἡ διαθήκη, κ.τ.τ. 5) ὑπέρτατος, ὕψιστος. Jupiter suprēmus, ὁ ὕψιστος Ζεύς. — δεύτερος ὑπερθετικός· summus, a, um, ἀνώτατος, ἄκρος, ἀκρότατος, ὁ ἀνωτάτω. summus mons, τὸ ἄκρον ὄρος, τὸ τοῦ ὄρους ἄκρον, ἡ κορυφή, ἀκρώρεια. in aqua summa, ἐν ἄκρῳ τῷ ὕδατι, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. bacillum a summo inflexum, ῥαβδίον ἄνωθεν καμ-

Digitized by Google

πύλον, ἐπικαμπὲς τὰ ἄκρα. summa,orum. οὐ.πληθ.τὰ τοῦ σώματος ἀκρωτήρια,τὰ ἄκρα μέλη. summum, i, οὐ. τὸ ὕψος,τὸ ἄκρον, ἡ κορυφὴ (τῆς στέγης κ.λ.). summum, ἐπιῤῥηματικῶς· τὸ πλεῖστον, τὰ πλεῖστα. excepto uno aut summum altero, (=ἐξαιρουμένου ἑνὸς ἢ τὸ πολὺ πολὺ δύω). bis terve summum, δὶς ἢ τὸ πλεῖστον τρίς. 6) ἄκρος, ἔσχατος, τελευταῖος. summa senectus, ἄκρον γῆρας. summa dies, ἡ ἐσχάτη ἡ ὥρα, ἡ τοῦ θανάτου ἡμέρα. summum, ἐπιῤῥηματικῶς· τὸ τελευταῖον, ὕστατον, ὑστάτιον, πύματον. 7) ὑπέρτατος, ἀκρότατος, ἄκρος, ὕψιστος, μέγιστος. summum bonum, τὸ ἄκρον εἴτε τέλειον ἀγαθόν. summa spes ἡ μεγίστη ἐλπίς. summo loco natus, ἐξ εὐγενεστάτων γεγονώς. summus magistratus, ἡ μεγίστη ἀρχή. hiems summa, ἔσχατος εἴτε σφοδρότατος χειμών. summum ingenium, ἄκρα εὐφυΐα. summo reipublicæ tempore, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς πολιτείας καιροῖς εἴτε κινδύνοις. summum scelus, ἔσχατον ἀνοσιούργημα. — summa æ, θ. (ὑπον. res) τὸ κεφάλαιον, τὸ ὅλον, τὸ κυριώτατον, ἡ κεφαλή, κορυφή. summam habet apud nos, πρωτεύει παρ' ἡμῖν. 8) τὰ ὅλα, τὰ ὅλα πράγματα. summam rerum alicui concedere, τὰ ὅλα εἴτε τὰ ὅλα πράγματά τινι ἐπιτρέπειν. discrimen summæ rerum, ὁ τῶν ὅλων κίνδυνος. summa fatalis, τὸ πεπρωμένον τέλος. 9) τὸ ὅλον, τὸ σύνολον, τὸ σύμπαν, τὸ κεφάλαιον (λογισμοῦ, ἀριθμοῦ, ἀργυρίου κ τ.τ.) Εὔχρηστον καὶ τὸ summa summarum καὶ τὸ summa summæ. — in summa, ὡς ἐν κεφαλαίῳ, ἁπλῶς εἰπεῖν. ad, in summam, καθόλου.

*sŭpervăcānĕo, ἐπίῤ. (supervacaneus) ταὐτὸ τῷ supervacuo.

sŭpervăcānĕus, a, um, (supervacuus) περιττός, πλεονάζων. 2) συνήθως· περιττός, ἀνωφελής, ἀλυσιτελής, μάταιος, κενός· 3) σπαν. opus supervacaneum, τὸ πάρεργον.

*sŭper-văco, are, περισσεύω, πλεονάζω.

sŭpervăcŭe, ἐπίῤ. (supervacuus) ταὐτὸ τῷ supervacuo.

†sŭpervăcŭĭtas, ātis, θ. ματαιότης, τὸ μηδαμινόν.

sŭpervăcŭo, ἐπίῤ. περιττῶς.

sŭpervăcŭus, a, um, (super-vacuus) ταὐτὸ τῷ supervacaneus.

sŭper-vādo, ĕre, aliquid, ὑπερβαίνω τι. Λ. σπ.

*sŭpervăgānĕa, a v i s, θ. ὑψηλόφθογγον ἤτοι ὑψόθι φθεγγόμενον εἴτε ἀκουόμενον πτηνόν, ὑψίπορον. Φῆστος.

sŭper-văgor, atus sum, ari, λίαν πλανῶμαι.

†sŭpervălĕo, ēre, (ὑπερισχύω).

*sŭper-vector, ari, ἐπάνω ἐπιφέρομαι, ἐπιφοιτῶ.

sŭpervectus, a, um, ἴδ. supervehor.

sŭper-vĕhor, ctus sum, i, ὑπερκομίζομαι, ὑπερβαίνω. 2) promontorium, κάμπτειν ἀκρωτήριον.

sŭper-vĕnĭo, vēni, ventum, ire, ἐπέρχομαι, ἀπροσδοκήτως παρέρχομαι. alicui, ἐπέρχεσθαι, ἐπιγίγνεσθαι, περιτυγχάνειν τινί. 2) προσγίγνομαι, προστίθεμαί τινι. febris vulneri supervenit, πυρετὸς τῷ τραύματι προσεγένετο. 3) aliquid, ἐπικαλύπτω τι. 4) ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω τι, ὑπερέχω τινός. 5) ἐπὶ ζώων· aliquam, ἐπιβαίνειν, ὀχεύειν τινά.

*sŭperventōres, um, ἀ. πληθ. (supervenio) πρόδρομοι, (εἶδος στρατιωτῶν ποιούντων ἐπιδρομήν).

sŭperventŭs, ūs, ἀ. (supervenio) ἐπέλευσις. 2) ἐπιδρομή. Λέξις τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

†sŭper-vestĭo, ītum, ire, ἐπενδύω.

†sŭper-vinco, ĕre, ὑπερνικῶ, νικῶ.

sŭper-vīvo, xi, ctum, ĕre, alicui, ἐπιβιῶ, ἐπιζῶ, περιγίγνομαί τινι. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

*sŭper-vŏlĭto, avi, are, ταὐτὸ τῷ supervolo.

sŭper-vŏlo, are, aliquid, ὑπερίπταμαι, ὑπερπέτομαί τι.

sŭpervŏlūtus, a, um, ἴδ. supervolvo.

sŭper-volvo, volvi, vŏlūtum, ĕre, aliquid, ἐπικυλινδῶ τι. Λ. σπ.

Sŭpīnālis, is, ἀ. (supinus) ἀναιρέτης εἴτε ἀνατροπεύς. ἐπίκλησις τοῦ Διός. Αὐγουστῖνος περὶ πόλεως θεοῦ 7, 11.

sŭpīnātĭo, ōnis, θ. (supino) ὑπτιασμός, ἡ τοῦ στομάχου πρὸς τὴν τροφὴν σ...χασία.

*sŭpīne, ἐπίῤ. (supinus) ὑπτίως, ὑπεροπτικῶς.

sŭpīnĭtas, ātis, θ. (supinus) ὑπτιότης. Λ. σπ.

sŭpīno,avi,atum,are,(supinus)aliquem ἢ aliquid, ὑπτιάζω τινὰ ἤτι. manum, τὴν χεῖρα. supinatus, ὕπτιος. supinari, ὑπτιάζειν, ὑπτιάζεσθαι. 2) ποιητ. locum, στρέφειν τὴν γῆν, ἀροῦν τόπον τινά. 3) quid te supinat? ἐπὶ τίνι ὑπτιάζεις; τί σε ποιεῖ ὕπτιον εἴτε ὑπερόπτην;

sŭpīnus, a, um, (super) ὕπτιος. manus supina, ἡ ὑπτία χείρ. supinum caput, ὑπτία κεφαλή. tendo supinas ad coelum manus, ὑπτιάσματα χειρῶν πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνατείνω. supinus in coelum conspicit, ὕπτιος εἰς τὸν οὐρανὸν

Digitized by Google

ἀποβλέπει. cubitus supinus, τὸ ὕπτιον κατακεῖσθαι. 2) ἐπὶ τόπων· ὕπτιος, τουτέστι· πλάγιος, ἐπικλινής, ἔσθ' ὅτε καὶ ἐκτεταμένος. 3) παλίντρυπος, παλίνδρομος. 4) ὕπτιος, ῥᾴθυμος, ὀλίγωρος, ἀμελής. 5) ὕπτιος, ὑπεροπτικός, ὑψαύχην. 6) ἐν τῇ γραμματικῇ· supinum, οὐ. (ὑπον. verbum) τὸ εἰς um καὶ u σουπῖνον, ὕπτιον, τύπος τις τῶν οὐ παρεμφατικῶν ἐγκλίσεων (περὶ οὗ ἴδ. Σεμιτέλου λατιν. γραμματικήν, δ'. ἐκδ. σελ. 81). ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ εἰς andum καὶ endum γερούνδιον.

*sŭpo ἢ sīpo, are, ῥίπτειν, Φῆστος. Ἐκ τούτου τὰ dissipo, insipo, obsipo.

supp. τινὰς τῶν οὕτως ἀρχομένων λέξεων ζήτει ἐν τῷ subp.

suppactus, a, um, ἴδ. suppingo.

suppalpo, are, ἀμφ. γρ. καὶ

sup-palpor. εἴτε subpalpor, ari, alicui, ὑποκολακεύω, ὑποθωπεύω τινά. Λ. σπανία ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

sup-par εἴτε subpar, ăris, πάρισος, σχεδόν τι ἴσος. Λ. σπ.

suppărīlis ἢ subpărīlis, e, ταὐτὸ τῷ suppar. Suppărīle, is, οὐ. παρονομασία. Σχ. λέξ. Auct. carm. de fig. 109.

sup-părăsītor, εἴτε subpărăsītor, ari, alicui, ὑποκολακεύω, ὑποθωπεύω τινά. Λ. Πλαύτου.

*suppărātūra, æ, θ. (supparo) ἀποκατάστασις.

sup-părīle, is, οὐ. ἴδ. supparilis.

+sup-păro εἴτε subpăro, are (sub par εἴτε sub paro), aliquid alicui. παρισῶ τί τινι. 2) ἐφαρμόζω, προσάπτω.

suppărum, i, οὐ. καὶ suppărus, i, ἀ. σίπαρος, σίφαρος, ὀθόνη εἴτε ἱστίον τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κρεμάμενον. 2) ὀθόνη, λινῆ ἐσθής.

suppătĕo, ταὐτὸ τῷ subpateo.

†suppĕdānĕum, i, οὐ. ὑποπόδιον.

*suppĕdĭtātĭo, ĭōnis, θ. (sub-pedito) ἀφθονία, εὐπορία.

suppĕdĭto, avi, atum, are, (κατά τινας ἐκ τοῦ sub-pes, κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ suppeto, οἱονεί· suppetito), πρόχειρον εἶναι, ὑπάρχειν, ἐπαρκεῖν, ἐξαρκεῖν. aliquid mihi suppeditat, πρόχειρον ἢ ἄφθονον ἔχω τι, ἐπαρκεῖ, ὑπάρχει μοί τι. — neque dicere suppeditat, οὔτε πρόχειρον (εἴτε ῥᾴδιόν) ἐστιν ποιεῖν. — nos his rebus suppeditamus, ἡμεῖς τούτων πλεονάζομεν. — non queo suppeditare labori. οὐ δύναμαι ἀρκεῖν (εἴτε ἐξαρκεῖν) πρὸς τὸν πόνον. 2) aliquid alicui, προχειρίζομαι, πορίζω, ἐπαρκῶ, παρέχω τί τινι, χορηγῶ τινί τι.

sup-pēdo εἴτε subpēdo, ĕre, ὑποπέρδομαι.

suppendēo, ere, ἐκκρεμάννυμαι, ἀμφ. γρ. Κολουμέλλας.

suppernātus, a, um, (sub-perna) ὑποτετμημένος τὰ σκέλη, καὶ ἁπλῶς· ἀποτετμημένος.

supperturbo ἢ subperturbo, are, aliquid, μεταφ. ὑποταράττω τι. Σενέκας.

suppĕtĭæ, ārum, θ. πληθ. (suppeto) ἐπάρκεια, ἐπικουρία, βοήθεια. — alicui suppetias eo, venio, proficiscor, εἶμι, ἔρχομαι ἐπικουρήσων τινί.

suppĕtĭātus, ūs, ἀ. βοήθεια.

suppĕtĭor, atus sum, ari, (suppetiae) ἐπικουρῶ, βοηθῶ.

*suppĕtĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ suppetiæ.

sup-pĕto, īvi, καὶ ĭi, ītum, ĕre, alicui, ὑποπίπτειν, προσπίπτειν. ὅθεν· πρόχειρον εἶναι, ὑπάρχειν, ἐπαρκεῖν, ἀρκεῖν τινι. 2) σπάν. alicui rei, ἀρκεῖν πρός τι εἴτε ἐπί τι.

sup-pīlo ἢ subpīlo, (avi), atum, are, aliquid alicui, ὑποκλέπτω τί τινι. 2) aliquem, περισυλῶ τινα. (Ἡ λέξις ἐκ τοῦ sub καὶ pilus, ὥστε κυρίως δηλοῖ· ὑποτίλλω, παρατίλλω, μαδάω).

sup-pingo, pactum, ĕre, aliquid, alicui rei (sub pango), πήγνυμί τι ὑπό τι. 2) aliquid aliqua re, κάτωθεν περιλαμβάνω τί τινι.

*sup-pingo, ĕre, aliquid (sub pingo), ὑπογράφω τι.

suppinguis, ταὐτὸ τῷ subpinguis.

†supplantātĭo, ĭōnis, θ. (supplanto) πτερνισμός.

†supplantātor, ōris, ἀ. (supplanto) ὁ ὑποσκελίζων τινά, ἀπατεών.

supplanto, avi, atum, are, (sub-planta) aliquem, ὑποσκελίζω τινά. 2) aliquid, ὑποσκελίζω, ἀνατρέπω, καταβάλλω τι.

sup-plaudo εἴτε supplōdo, si, ĕre, pedem, ἐπικρούω τῷ ποδί. 2) ἅπαξ παρὰ Μακροβίῳ· aliquid, καταπατῶ τι. 3) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· alicui, ἐπικροτῶ τινι, ἐπαινῶ τινα.

supplausĭo, εἴτε supplōsĭo, ĭōnis, θ. (subplaudo) ἐπίκρουσις, κροῦσις.

supplēmentum, i, οὐ. (suppleo) ἀναπλήρωσις, ἀναπλήρωμα, μάλιστα τὸ στρατιωτικὸν ἀναπλήρωμα, πλήρωμα.

sup-plĕo, ēvi, ētum, ēre, aliquid, ἀναπληρῶ, πληρῶ τι.

supplērit, συγκοπ. τοῦ suppleverit, ἴδ. suppleo.

supplētīvus, a, um, ἀναπληρωτικός, ἀναπληρωματικός. Γλωσσάριον Ἑλληνολατινικόν.

supplētus, a, um, ἴδ. suppleo.

supplex, ĭcis, (sub-plico) ἱκετικός, ἱκε-

Digitized by Google

τήριος, ἱκέσιος. alicui supplex sum, ἱκετεύω, λιτανεύω τινά. supplex se ad pedes ejus projicit, ἱκέτης αὐτῷ προσπίπτει, γονυπετεῖ αὐτῷ. manus supplices, ἱκετικαὶ χεῖρες.— supplex, ὁ. alicujus, ὁ ἱκέτης τινός.
supplĭcāmentum, i, οὐ. (supplico) ἱερουργία. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*supplĭcanter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ suppliciter. Γλῶσσαι Πλακίδου.
*supplĭcassis, ἀρχ. ἀντὶ τοῦ supplĭcāvĕris. Πλαῦτος.
supplĭcātĭo, ĭōnis, θ. (supplico) χαριστήριος εὐχὴ καὶ θυσία, τὰ χαριστήρια. κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἐπινίκιος θυσία. 2) ἱκετήριος εὐχὴ καὶ θυσία, ἱκεσία, αἱ πρὸς τοῖς ἕδεσι καὶ βωμοῖς λιτανεῖαι.
†supplĭcātor, ōris, ἀ. ἱκέτης.
*supplĭce, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ.
supplĭcĭter, ἐπίρ. supplex, ἱκετικῶς, μεθ' ἱκεσίας.
supplĭcĭum, ĭi, οὐ. (supplex) πληθυντικῶς· supplicia, ĭōrum, οὐ. αἱ τοῖς θεοῖς γιγνόμεναι γονυκλισίαι, αἱ τῶν θεῶν λιτανεῖαι, ἡ προσευχή, προσκύνησις, ἱκεσία. 2) ἔσθ' ὅτε καὶ ἡ ἀνθρώπῳ τινὶ γιγνομένη ἱκεσία, αἱ λιτανεῖαι, λιταί. 3) supplicium, ii, οὐ. ἑν. ἡ θυσία, τὸ τοῖς θεοῖς προσφερόμενον. 4) supplicium, ii, οὐ. ἑν. ἡ τιμωρία, ποινή, δίκη, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἐσχάτη τιμωρία, ὁ θάνατος. de aliquo virgis sumere supplicium, τιμωρεῖσθαί τινα ῥάβδοις. omni supplicio excruciare aliquem, πάσῃ αἰκίᾳ βασανίζειν τινά. supplicium dare, solvere, τιμωρίαν τίνειν, δίκην διδόναι. supplicio capitis εἴτε ἁπλῶς supplicio afficere aliquem, θανάτῳ τιμωρεῖσθαί τινα, θανατοῦν, ἀποκτείνειν τινά.
supplĭco, avi, atum, are, (supplex) alicui, ἱκετεύω, λιτανεύω τινά. — aliquem, σπάν. ἀντὶ τοῦ alicui. 2) ἐπὶ θεῶν· εὔχεσθαί τινι (θεῷ), προσκυνεῖν, θεραπεύειν τινά, θύειν τινί. τριτοπροσώπως· supplicabatur Metello quasi deo, τῷ Μετέλλῳ ἔθυον ὥσπερ θεῷ.
*supplĭcue, ἐπίρ. (supplex) ἱκετικῶς, ὑποκλινῶς. Ἀπουλήϊος.
supplōdo, supplōsĭo, ταὐτὰ τοῖς supplaudo, supplausio.
*sup-pœnĭtet, ēre, me alicujus rei, ὑπό τι μεταμέλει μοί τινος.
*sup-pŏlĭtor, ōris, ἀ. μεταφ. διαφθορεύς.
*sup-pōno, ŏsŭi, ŏsĭtum, ĕre, aliquem, ἤ aliquid alicui, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω τινὰ ἤ τί τινι εἴτε ὑπό τι. ignem tectis, ὑποτιθέναι, προσφέρειν πῦρ ταῖς οἰκίαις. aliquem tumulo, κατατιθέναι τινὰ ὑπὸ τύμβον. μεταφ. me tibi suppono, ὑποτάττομαί σοι. suppositus deo, ὑποτεταγμένος, ὑποκείμενος τῷ θεῷ. 2) aliquem pro aliquo εἴτε in locum alicujus, ὑποκαθίστημί τινά τινι, ἀντικαθίστημί τινά τινος, τάττω τινὰ ἀντί τινος. 3) ὑποβάλλω τινὰ ἤ τι, κιβδηλεύω τι. puerum, ὑποβάλλειν, ὑποβάλλεσθαι παῖδα. suppositus, a, um, ὑποβολιμαῖος, νόθος, κίβδηλος. 4) προστίθημί τι. 5) ἅπαξ παρ' Ὀβιδίῳ· aliquid alicui rei, τίθεμαι εἴτε ποιοῦμαί τι ὕστερόν τινος
†supportātōrĭum, ĭi, οὐ. ὑποστήριγμα.
sup-porto, avi, atum, are, aliquid, ἐπικομίζω, προσκομίζω τι.
suppŏsĭtīcĭus, (-tĭus), a, um, (suppono) ὑποκατασταθείς, ἀντικατασταθείς, διαδεχόμενος, διάδοχος. 2) ὑπόθετος, ὑποβολιματος, νόθος.
suppŏsĭtĭo, ĭōnis, θ. (suppono) ὑπόθεσις, τὸ ὑποτιθέναι, ὑποβάλλειν. 2) ὑποβολὴ (ὑποβολιμαίων τέκνων).
suppŏsĭtītĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ suppositicius.
suppŏsĭtīve, ἐπίρ. ὑποθετικῶς. Πρισκιαν.
suppŏsĭtīvus, a, um, ὑποθετικός. Πρισκιαν.
suppŏsĭtor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ suppostor. ἀμφ. γρ.
suppŏsĭtōrĭum, ĭi, οὐ. (suppono) τὸ ὑπόθετον (φάρμακόν τι). 2) ὑπόθεμα, ὑποπόδιον. Λ. Γλωσσ.
suppŏsĭtorĭus, a, um, (suppono) ὑποκείμενος, κάτωθεν κείμενος.
suppŏsĭtus, a, um, ἴδ. suppono.
suppŏsīvi, ἀρχ. παραχ. τοῦ suppono. Πλαῦτος.
suppostor ἢ suppŏsĭtor, ōris, ἀ. ὁ ὑποβάλλων τὰ νομίσματα ὑπὸ τὸ χάρακτρον, χαράκτης, ἀργυροκόπος. Ἐπιγρ.
*suppostrix, īcis, θ. (suppono) ἡ ὑποβάλλουσα (τέκνα ὑποβολιμαῖα).
suppostus, a, um, κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ suppositus
suppressĭo, ĭōnis, θ. (supprimo) σφετερισμός, κλοπή. 2) πνιγαλίων, ἐφιάλτης.
*suppressor, ōris, ἀ. (supprimo) ὁ ἀποκρύπτων.
suppressus, a, um, ἴδ. supprimo.
supprĭmo, essi, essum, ĕre, (sub-premo) aliquid, καταπιέζω τι. navem, καταδύειν ναῦν. famam, κατακρύπτειν τὴν φήμην. 2) ὑποκλέπτω, κρυφίως διακατέχω τι, ἀποκρύπτω τι. 2) aliquem ἢ aliquid, κατέχω, ἐπέχω, καταστέλλω, συστέλλω, κωλύω τινὰ ἤ τι. — ἐπιθετικῶς· suppressus, a, um, συνεσταλμένος, βραχύς, ταπεινός.
sup-princeps, ĭpis, ἀ. (ὑπον. centurio) ὁ δευτερεύων ἑκατόνταρχος. Ἐπιγρ.

Digitized by Google

sup-princĭpālis sonus principalium, ἡ παρυπάτη ὑπατῶν.
sup-prōcūrātor, ōris, ἀ. ὁ δευτερεύων ἐπίτροπος, ἐπιστάτης, ἐπιμελητής. Ἐπιγρ.
sup-prōmus, εἴτε subprōmus, i, ἀ. (ὑποταμιοῦχος). Πλαῦτος.
sup-pŭdet, εἴτε subpudet, ēre, me alicujus, αἰσχύνομαι ἐπί τινι. Κικέρων.
*suppungo, ĕre (sub pungo), ὑποκεντῶ, ὑπονύσσω. 2) μεταφ. καταπονῶ, κακῶ.
suppūrātĭo, ĭonis, θ. (suppuro) ἐμπύημα, ἀπόστημα.
suppūrātōrĭus, a, um, (suppuro) ἐμπυητικός.
suppūro, avi, atum, are, (sub-pus) ὑποπυίσκομαι, ἐμπυίσκομαι, πυοῦμαι. μεταφ. φθορὰν ἐμποιεῖν. 2) aliquid, μεταφ. οἷον ἐμπύημα ἀναφύειν. — suppuratus, a, um, ὑπόπυος, ἔμπυος, πυώδης. suppurata, orum, οὐ. πληθ. ἐμπύημα, ἀπόστημα.
suppus, ἢ supus, a, um, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ supinus. Λουκίλλιος παρὰ Φήστῳ.
suppŭtārĭus, a, um, (supputo) λογιστικός.
suppŭtātĭo, ĭonis, θ. (supputo) λογισμός, συναρίθμησις.
suppŭtātor, ōris, ἀ. (supputo) λογιστής.
suppŭtātōrĭus, ταὐτὸ τῷ suppŭtārĭus.
suppŭto, avi, atum, are, (sub-puto) aliquid, περιτέμνω, κλαδεύω τι. 2) λογίζομαι, συναριθμῶ τι.
sŭprā, ἐπίῤ. (superus, superā, ὑπον. parte) ὕπερθεν, ἄνωθεν, ἐπάνω. — superius, ἀνωτέρω. 2) ἄνω, ἀνωτέρω. supra scriptum est, supra demonstravimus, ἄνω εἴτε ἀνωτέρω γέγραπται, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν δεδήλωται κ.τ.τ. supra repetere, ἄνωθεν ποιεῖσθαι τὸν λόγον, ἐξ ἀρχῆς ἀναλαμβάνειν τὸν λόγον. 3) πλέον, ἔτι πλέον. adeo venustus est, ut nihil supra, ὑπερβολὴν κάλλους οὐκ ἀπολείπει. supra quam, πλέον ἤ, μᾶλλον ἤ.
sŭprā, πρόθ. μετ' αἰτ. ὑπέρ τινος, ὑπέρ τινα ἤ τι, ὕπερθεν, ἄνωθεν, ἄνω, ἐπάνω τινός. Nereides supra delphinos sedentes, Νηρηΐδες ἐπὶ δελφίνων καθήμεναι. supra nos habitat, ὑπὲρ ἡμῶν, ἐπάνω ἡμῶν κατοικεῖ. exire supra terram, ἄνω τῆς γῆς ἐξιέναι. supra me accubuit Atticus, ὑπὲρ ἐμὲ κατεκλίθη ὁ Ἀττικός. attolli supra ceteros, ἐπαίρεσθαι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους. 2) ὑπέρ τι, πέρα τινός. Syene est supra Alexandriam, ἡ Συήνη κεῖται ὑπὲρ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, πέρα τῆς Ἀλεξανδρείας. 3) πέρα τινός, ὑπέρ τι, πλέον ἤ. supra tres menses, ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας. supra modum, πέρα τοῦ μετρίου, ὑπὲρ τὸ μέτρον, ὑπερβαλλόντως. supra vires, ὑπὲρ τὰς δυνάμεις. 4) ἀνωτέρω, πρότερός τινος. paulo supra hanc memoriam, ὀλίγῳ χρόνῳ πρότερον τῆς γενεᾶς ταύτης. 5) πρός τινι. supra metum id quoque accessit, πρὸς τῷ φόβῳ καὶ τοῦτο ἐπεγένετο. 6) μάλιστα ἐν ἐπιγραφαῖς· ἐπί. servus supra rationes positus, ὁ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τεταγμένος δοῦλος. supra jumenta, ὁ ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων.
sŭprādictus, a, um, (supra-dico) ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένος, προειρημένος.
sŭprādūco, (ἢ supra duco) ĕre, aliquid, ὑπερεκτείνω τι (γραμμήν). Πρόδος.
sŭprālātus, a, um, ταὐτὸ τῷ supradictus.
sŭprā-grăvo, are, ὑπερβαρέω, ὑπερφορτίζω.
sŭprājăcĭo (ἢ supra jăcĭo), ĕre, aliquid, ἐπιῤῥίπτω τι.
sŭprānătans, ntis, ἐπινηχόμενος, ἐπιπλέων.
sŭprāpōno (ἢ supra pono), ĕre, ταὐτὸ τῷ superpono.
*sŭpra-scando, ĕre, aliquid, ὑπερβαίνω τι.
sŭprascrībo (ἢ supra scribo), psi, ptum, ĕre, aliquid, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν γράφω τι, προηγουμένως γράφω τι.
sŭprascriptus, a, um, (supra-scribo) ἀνωτέρω εἴτε ἐν τοῖς ἔμπροσθεν γεγραμμένος, προγεγραμμένος. 2) ἀντὶ τοῦ supradictus, ὅπερ ἴδε.
†sŭprāsĕdens, ntis, ἐπικαθήμενος.
sŭprāvīvo, ĕre, ἐπιβιῶ, ἐπιζῶ. Ἐπιγρ.
sŭprēma, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδ. superus σημ. 4.
sŭprēme, ἐπίῤ. τέλος.
sŭprēmĭtas, ātis, θ. (supremus) τὸ ἔσχατον, τὰ ἔσχατα, θάνατος. 2) ὑπεροχή. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
sŭprēmo, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ suprēme.
sŭprēmum, ἐπίῤ. ἴδ. superus σημ. 4.
sŭprēmus, a, um, ἴδ. superus.
sŭpus, ταὐτὸ τῷ suppus.
sūra, æ, θ. γαστροκνημία, γαστροκνήμιον, 2) ποιητ. ἡ κνήμη.
surclo, are, ἀντὶ τοῦ surculo.
*surctus, ταὐτὸ τῷ sorctus.
*surcŭlācĕus, a, um, (surculus) φρυγανώδης, ξυλώδης.
surcŭlāris, e, (surculus) ἐπιτήδειος θάμνους ἀναφύειν.
surcŭlārĭus, a, um, (surculus) ager, ἀγρὸς μοσχεύμασιν εἴτε φυτευτηρίοις κατάφυτος. 2) cicada, τέττιξ ἐν τοῖς κλάδοις διάγων.
surcŭlo, are, aliquid, κλαδεύω τι. 2) κλάδοις συνδέω τι.

Digitized by Google

*surcŭlōse, ἐπίῤ. ὥσπερ φρύγανα.
surcŭlōsus, a, um, (surculus) φρυγανώδης, ξυλώδης.
*surcŭlum, i, οὐ. Φορτουνᾶτος, καὶ
surcŭlus, i, ἀ. (ἴδ. surus) κλών, πτόρθος, κλαδίσκος, κλάδος 2) φυτάς, μόσχος, μόσχευμα. 3) θάμνος, θαμνίον. 4) κάρφος, φρύγανον, κλάσμα ξύλου.
*surdaster, stra, strum, (surdus) ὑπόκωφος.
surde, ἐπίῤ. κωφῶς.
*surdesco, ĕre, (surdus) κωφῶμαι.
surdīgo, ĭnis, θ. (surdus) κωφότης. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
surdĭtas, ātis, θ. κωφότης.
surdĭtĭa, æ, θ. τύπ. μετγν. τοῦ ἀνωτέρω.
surdo, are, κωφόω.
surdus, a, um, κωφός, μὴ δυνάμενος ἀκούειν, (ἔσθ' ὅτε καὶ μὴ βουλόμενος ἀκούειν). votorum haud surdus, οὐκ ἀνήκοος τῶν εὐχῶν. surdus veritatis, κωφὸς πρὸς τὴν ἀλήθειαν. surdo narrat, παρὰ κωφὸν ᾄδει. 2) ἀμαυρός, δυσηχής, φαιός, σομφός. vox surda, ἀμαυρὰ εἴτε σομφὴ φωνή. surdum theatrum, δυσηχές, δύσφωνον θέατρον. 3) κωφός, ἄφωνος, σιγηλός, οὐκ ἀκουόμενος. ..οι ;τ. vota surda, εὐχαὶ οὐκ εἰσακουόμεναι. 4) κωφός, ἀναίσθητος, ἀμβλύς, ἀμαυρός, παχύς, παχυλός. surdus color, τὸ ἀμαυρὸν χρῶμα. surda tellus, ἄφορος γῆ. surdum spirare, ἀμαυρόν, μωρόν, ἀμβλὺ ὄζειν.
surēna, æ, θ. εἶδος ἰχθύων.
Sūrēna, æ, ἀ. Σουρήνας, ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Πάρθοις, τῆς τῇ τιμῇ μετὰ τὸν βασιλέα δευτέρας.
surgĕdum, ἀντὶ τοῦ surge προστ. τοῦ surgo, καὶ dum, σημ. 5, ἅπερ ἴδε. Πλαῦτος.
surgo, surrexi, surrectum, ĕre, (κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ surrigo ἀπὸ τοῦ subrego) aliquem ἢ aliquid, ἀνίστημι, αἴρω, ὀρθῶ τινα ἤ τι. aures, ἀνιστάναι, ὀρθοῦν τὰ ὦτα. caput, αἴρειν τὴν κεφαλήν. se surrigit, (surgit) αἴρει ἑαυτόν, αἴρεται. surriguntur (surguntur) capilli, ἀνίστανται, ὀρθοῦνται, φρίττουσιν αἱ τρίχες. cuspis surrecta, ὀρθὴ αἰχμή. 2) οὐδετέρως· ἀνίστασθαι. a cœna, ἐκ τοῦ δείπνου. sellā, de sella, ἐκ τῆς ἕδρας. e lecto καὶ ἁπλῶς surgere, ἀνίστασθαι ἐξ εὐνῆς, ἐκ κοίτης, ἀπὸ κλίνης. ad dicendum surgo καὶ ἁπλῶς surgo, ἀνίσταμαι λέξων (ἐρῶν, ἀγορεύσων), ἀνίσταμαι. surgit ad hos, τοῖσι δ' ἀνέστη. ego surrexi, ἐγὼ ἀνέστην (καὶ ἔλεξα). sol surgit, ὁ ἥλιος ἀνατέλλει, ἀνίσχει. ignis, τὸ πῦρ αἴρεται. ποιητ. pugna surgit, μάχη ἐγείρεται, ἄρχεται, ἐκκαίεται. surgit opus, τὸ ἔργον (τὸ οἰκοδόμημα) ὀρθοῦται, αὐξάνεται, ἐγείρεται. Ascanius surgens, ὁ αὐξανόμενος, μειρακιούμενος Ἀσκάνιος.
surĭo, ire, (sus) ἐπὶ ἀῤῥένων ζώων· λαγνεύειν.
surpĭcŭlus, ταὐτὸ τῷ scirpiculus.
surpo, surpŭi, ĕre, κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ surripio.
surrădĭo, surrădo, κ.τ.τ. ταὐτὰ τοῖς subradio, κ.τ.λ.
surrectĭo, ĭōnis, θ. (surgo) ὄρθωσις 2) ἀνάστασις.
*surrectĭto, avi, are, (θαμιστ. τοῦ surgo) ἀνίσταμαι.
*surrector, ōris, ἀ. ὁ ἀνιστάμενος. Πρισχιανός.
*surrectrix, īcis, θ. ἡ ἀνισταμένη. Πρισχιανός.
surrectus, a, um, ἴδ. surgo. 2) (ἐκ τοῦ sub-rectus) ὑπό τι ἀνάντης.
surrĕfectus, surregulus, κ.τ.τ. ταὐτὰ τοῖς subrefectus, κ.τ.λ.
Surrentīnus, ἴδ. Surrentum.
Surrentum, i, οὐ. Σύῤῥεντον, πόλις Καμπανίας, ἡ τανῦν Sorrento. Surrentīnus, a, um, Συῤῥεντῖνος.
surrēpo, ἴδ. subrepo.
surrepsit, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ surripuerit.
surreptīcĭus, a, um, (surripio) κλοπαῖος, κλεπτός, κεκλεμμένος. 2) κλόπιος, κρύφιος. Πλαῦτος.
surreptĭo, ĭōnis, θ. (surripio) ὑφαίρεσις, κλοπή.
surreptītĭus, ταὐτὸ τῷ surrepticius.
*surreptīvus, a, um, (surripio) κλοπαῖος, κρύφιος.
surreptus, a, um, ἴδ. surripio. 2) ἴδ. subrepo.
surrexe, συγκ. τοῦ surrexisse. ἴδ. surgo. Ὁράτιος.
surrexti, συγκοπ. τοῦ surrexisti, ἴδ. surgo.
surrīdĕo, si, ēre, (sub-rideo) ὑπογελῶ, ὑπομειδιῶ, μειδιῶ.
*surrīdĭcŭle, ἐπίῤ. (sub-ridicule) ὑπό τι γελοίως.
surrĭgo, ταὐτὸ τῷ surgo.
surrĭgŭus, ταὐτὸ τῷ subriguus.
surringor, i, (sub-ringor) ὑπογογγύζω.
surrĭpĭo, ĭpŭi, eptum, ĕre, (sub-rapio) aliquid alicui, ὑφαρπάζω, ὑφαιροῦμαί τί τινος. liberos, ὑποκλέπτειν, ἀνδραποδίζεσθαι παῖδας. se alicui, ὑπεξίστασθαί τινι, ὑποφεύγειν τὴν ὄψιν τινός. 2) ὑποκλέπτω, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι.
surrŏgo, avi, atum, are, (sub-rogo) aliquem in locum alicujus, προβάλλω-

Digitized by Google

μαι, συνίστημί τινα τῷ δήμῳ ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος ἢ ἄλλως πως τῆς ἀρχῆς ἐξελθόντος. 2) ἐσθ' ὅτε ἁπλῶς· ὑποκαθίστημι, ἀντικαθίστημί τινα. πρβλ. rogo.
surrostrāni, surrotatus, κ.τ.τ. ταὐτὰ τοῖς subrostrani, κ.τ.τ.
surrŭbĕo, surruo, κ.τ.τ. ταὐτὰ τοῖς subrubeo, κ.τ.τ.
*surrŭbĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ subruber.
sursum, ἐπίῤ. (sub-vorsum) ἐπὶ κινήσεως· ὑποκάτωθεν πρὸς τὰ ἄνω, ἄνω. sursum et deorsum, sursum deorsum, ἄνω καὶ κάτω, ἄνω κάτω. sursum deorsum versare aliquid, ἄνω καὶ κάτω (ἄνω κάτω) στρέφειν τι. sursum versus, πλεοναστικῶς ἀντὶ τοῦ sursum, πρὸς τὰ ἄνω. 2) ἐπὶ στάσεως· ἄνω, ἐπάνω, ἄνωθεν.
sursus, σπαν. ἀντὶ τοῦ sursum.
sūrus, i, ἀ. κλών, κλάδος. (Εὕρηται παρ' Ἐννίῳ). Ἐκ τούτου τὸ ὑποκοριστικὸν surculus κατὰ Φῆστον.
sūs, sŭis, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ ὗς, σῦς — παροιμ. ἐπὶ ἀμαθῶν· sus Minervam (ὑπον. docet), ὗς πρὸς Ἀθηνᾶν (ἐρίζει). 2) εἶδος ἰχθύος, παρ' Ὀβιδίῳ Ἁλιευτ. 132.
sūs, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ susque.
Susa, ōrum, οὐ. πληθ. Σοῦσα, μητρόπολις τῆς Περσίδος. Susĭāne, ēs, θ. ἡ Σουσιανὴ (χώρα). Susiāni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Σουσιανοί, Σούσιοι. Susis, ĭdis, θ. Σουσίς, Σουσία.
suscepTĭo, ŏnis, θ. (suscipio) ἀναδοχή. laborum, ἡ ἀναδοχὴ πόνων, τὸ πόνους ὑποδύεσθαι.
*suscepto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ suscipio) aliquid, ὑποδέχομαι, ὑποδύομαι, ἀναδέχομαί τι.
susceptor, ōris, ἀ. (suscipio) ἀνάδοχος, ἐργολάβος, ἐργώνης. 2) εἰσπράκτωρ. 3) ὑποδοχεὺς (κλεπτῶν, κ. τ. τ.) Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
susceptum, i, οὐ. ἐπιχείρησις. Ὀβίδιος.
susceptus, a, um, ἴδ. suscipio.
suscĭpĭo, cēpi, ceptum, ĕre, (sub-capio) aliquem ἢ aliquid, ὑποδέχομαί τινα ἢ τι. cruorem pateris, ἐκδέχεσθαι τὸ αἷμα ἐν φιάλαις (εἰς φιάλας). aliquem collapsum, ἀναιρεῖσθαί τινα πεσόντα. foliis ignem, φύλλοις ἐκδέχεσθαι τὸ πῦρ. theatrum fulturis, ὑπερείδειν, ἐρείδειν τὸ θέατρον στηρίγμασι. 2) δέχομαι, ἀναδέχομαί τινα ἤ τι. aliquem in civitatem, δέχεσθαί τινα εἰς τὴν πολιτείαν, διδόναι τινὶ πολιτείαν. — puerum, ἀναδέχεσθαι, ἀναιρεῖσθαι παῖδα, ἐσθ' ὅτε καὶ γεννᾷν, ἀνατρέφειν παῖδα, παιδοποιεῖσθαι. liberos suscepit ex uxore, τέκνα ἐγέννησεν ἐκ τῆς γυναικός. 3) aliquid, δέχομαι, ἀποδέχομαί τι. 4) sermonem, suscipio εἴτε ἁπλῶς suscipio, ὑπολαμβάνω τὸν λόγον, ὑπολαμβάνω, ὑπολαβὼν λέγω. 5) ἀναιροῦμαι, ὑποδέχομαι, ἀναδέχομαι, ὑποδύομαί τι. inimicitias, ἀναιρεῖσθαι, ὑποδύεσθαι ἔχθρας. bellum, ἀναιρεῖσθαι τὸν πόλεμον, ἐπιχειρεῖν τῷ πολέμῳ. negotium, ἀναιρεῖσθαι, ὑποδύεσθαι ἔργον, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ. dolorem, ὑποδύεσθαι πόνον. personam viri boni, ὑποκρίνεσθαι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ὑποκρίνεσθαι σχῆμα ἀγαθοῦ ἀνδρός.
*suscĭtābŭlum, i, οὐ. (suscito) ἔγερσις, παρόρμημα.
†suscĭtātĭo, ŏnis, θ. (suscito) ἀνέγερσις, ἀνάστασις.
suscĭtātor, ōris, ἀ. (suscito) ὁ ἀνεγείρων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
suscĭto, avi, atum, are, (sub-cito) aliquid, ἀνακινῶ τι. undas, κύματα. aures, ἀνιστάναι, ὀρθοῦν, τὰ ὦτα. 2) ἀνεγείρω, ἐγείρω, οἰκοδομῶ τι. 3) aliquem, ἀνεγείρω, ἐγείρω τινά. e somno, somno καὶ ἁπλῶς suscitare aliquem, ἀνεγείρειν, ἐγείρειν τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου. 4) ἀνεγείρω, ἐγείρω τι. bellum, πόλεμον ἐγείρειν. ignem, ἐγείρειν, ἀνεγείρειν τὸ πῦρ. vim suscitat ira, τὴν δύναμιν (ῥώμην) ἐγείρει ἡ ὀργή.
Sūsĭāne, Susiani, ἴδ. Susa.
sūsĭnātus, a, um, ταὐτὸ τῷ susinus.
sūsĭnus, a, um, σούσινος, (λείρινος, κρίνινος).
Sūsis, ĭdis, ἴδ. Susa.
suspectĭo, ŏnis, θ. (suspicio) ὑποψία. 2) ἀνάβλεψις, θαυμασμός, σέβας. Λ. σπ.
suspecto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ suspicio) ἀναβλέπω. aliquid, ἀναβλέπειν, ἀποβλέπειν πρός τι. 2) aliquem ἢ aliquid, ὑποπτεύω, ὑφορῶ, ὑπονοῶ τινα ἤ τι. aliquid haud falsum esse, ὑποπτεύειν, (ὑπονοεῖν) τι μὴ ψευδὲς εἶναι.
*suspecto, ἐπίῤ. (suspicio) ὑπόπτως, μεθ' ὑποψίας.
suspector, atus sum, ari, σπάν. ἀντὶ τοῦ suspecto.
suspector, ōris, ἀ. (suspicio) θαυμαστής. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
suspectus, a, um, ἴδ. suspicio.
suspectus, ūs, ἀ. (suspicio) ἀνάβλεψις, τὸ ἀναβλέπειν. 2) ποιητ. τὸ ὕψος. 3) σέβας, θαυμασμός, τιμή.
suspendĕo, ēre, ταὐτὸ τῷ suppendĕo.
suspendĭōsus, a, um, (suspendium) ἀπαγξάμενος, ἀγχόνῃ τὸν ἑαυτοῦ βίον καταστρέψας.
suspendĭum, ĭi, οὐ. (suspendo) ἀγχόνη, ὁ δι' ἀγχόνης θάνατος. suspendio vitam finire, ἀπάγξασθαι, ἀγχόνῃ τὸν βίον καταστρέφειν, ἀγχόνῃ ἑαυτὸν διαφθείρειν.

Digitized by Google

suspendo, ndi, nsum, ĕre, (sub-pendo) aliquid, ἀναρτῶ, κρεμάννυμί τι. aliquid ex arbore, ἀναρτᾶν, κρεμαννύναι, ἐξάπτειν τι ἀπὸ δένδρου. arcum humeris, ἐξαρτᾶν τὸ τόξον ἐκ τῶν ὤμων. suspensus, a, um, κρεμάμενος. ποιητ. suspensus tabulam, ἐξηρτημένος πίνακα. μεταφ. suspensus ex aliqua re, ἠρτημένος, ἐξηρτημένος ἔκ τινος. παρ' Ὁρατίῳ· suspendere naso, ἴδ. nasus. 2) aliquem, ἀναρτῶ τινα ἐξ ἀγχόνης, ἀγχόνῃ ἀποκτείνω τινά. se, ἀναρτᾶν ἑαυτὸν ἐξ ἀγχόνης, ἀπάγξασθαι, ἀγχόνῃ ἑαυτὸν διαφθείρειν. 3) aliquid alicui (deo), ἀναρτῶ, ἀνατίθημί τί τινι (θεῷ τινι). 4) aliquid, κρεμάννυμί τι ἐπὶ ἀψῖδος ἢ στηρίγμασι, στηρίζω, ἐρείδω, ὑποστηρίζω τι. 5) ἐπέχω, κατέχω, κωλύω τι. 6) aliquem, μετεωρίζω τινά. aliquem expectatione, spe, ἀναρτᾶν τινα ἐλπίδι, μετεωρίζειν τινὰ προσδοκίᾳ. — suspensus, a, um, κρεμαστός, μετέωρος, ὑψηλός. 2) μετέωρος, ἐλαφρός, κοῦφος. suspensa terra, ἀραιὰ γῆ. 3) μετέωρος τῇ διανοίᾳ, μετέωρος, αἰωρούμενος, μετεωριζόμενος, ταλαντευόμενος, ἐνδοιάζων, ἀπορῶν. 4) ἄδηλος, ἀσαφής, ἀμφίβολος.

*suspense, ἐπίρ. μετ' ἀπορίας.

suspensĭo, ĭonis, θ. (suspendo) ταὐτὸ τῷ suspensura.

suspensūra, æ, θ. (suspendo) ἀψὶς ἢ καμάρωμα κρεμαστοῦ οἰκοδομήματος.

suspensus, a, um, ἴδ. suspendo.

*suspĭcābĭlis, e, (suspicor) εἰκαστικός, στοχαστικός.

suspĭcātrix, īcis, θ. (suspicor) ἡ ὑποπτεύουσα.

suspĭcax, ācis. (suspicor) ὕποπτος, ὁ ὑπόπτης. 2) ὕποπτος, ὑποπτευόμενος, ὑποψίαν παρέχων. Λ. σπ.

suspĭcĭo, exi, ectum, ĕre, (sub-specio) aliquid ἐνίοτε καὶ in aliquid, ἀναβλέπω, ἄνω βλέπω πρός τι, εἴς τι. coelum, in coelum, ἀναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανόν. ποιητ. nubes suspexit Olympus, ὁ Ὄλυμπος αἴρεται εἰς τὰ νέφη. ποιητ. ἐπὶ τόπου· suspicere aliquid, βλέπειν, τετράφθαι πρός τι. 2) aliquem ἢ aliquid, ἄγαμαι, θαυμάζω, σέβομαι, τιμῶ τινα ἤ τι. 3) σπάν. suspiciens aliquem, ὑποπτεύων τινά. — ἐπιθετικῶς· suspectus, a, um, ὕποπτος, ὑποπτευόμενος. habere aliquem suspectum, ὑποπτεύειν, ὑφορᾶν, ὑπονοεῖν τινα, ὑπόπτως ἔχειν τινί. suspectus sum alicui, ὕποπτός τινί εἰμι, ὑποψίαν τινὶ παρέχω. locus suspectus, τόπος ὕποπτος, ὑποπτευόμενος.

suspīcĭo, ĭonis, θ. (suspicere) ὑποψία, ὑπόνοια. movere suspicionem alicujus, ἐγείρειν τὴν ὑποψίαν τινός, ἐμποιεῖν ὑποψίαν τινί. suspicionem habeo, ὑποψίαν ἔχω, ὑποψίαν παρέχω, ὕποπτός εἰμι, ὑποπτεύομαι, ἔσθ' ὅτε καὶ ὑποψίαν ἔχω, ὑποπτεύω. 2) ὑπόνοια, εἰκασία, δόξα.

suspīcĭōse, ἐπίρ. ὑπόπτως, μεθ' ὑποψίας, δι' ὑποψίας.

suspīcĭōsus, a, um, (suspicio onis) ὕποπτος, καχύποπτος, ὑποψίας μεστός, ἀεὶ ὑποπτεύων. suspiciosus, i, ἀ. ὁ ὑπόπτης. 2) ὕποπτος, ὑποψίαν παρέχων, ὑποπτευόμενος.

*suspĭcĭter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ suspiciose.

suspĭco, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ suspicor.

suspĭcor, atus sum, ari, (suspicio) aliquid, ὑποπτεύω, ὑφορῶ, ὑπονοῶ, ὑποτοπῶ τι. aliquem, ὑποπτεύειν τινά, ὑπόπτως ἔχειν τινί. suspicor nefas de aliquo, ὑποπτεύω ἀνόσιόν τι περί τινος. cum aurum habere. ὑποπτεύω ἐκεῖνον χρυσὸν ἔχειν. 2) ὑπονοῶ, ὑποτοπῶ, ὑποπτεύω, εἰκάζω, τοπάζω τι.

suspīrātĭo, ĭonis, θ. (suspiro) στεναγμός. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

suspīrātus, ūs, ἀ. στεναγμός, στόνος, στέναγμα. Λ. σπ.

suspīrĭōsus, a, um, ἀσθματώδης, ἀσθματικός.

suspīrĭtus, ūs, ἀ. (suspiro) ἆσθμα. 2) στεναγμός. Λ. σπ.

suspīrĭum, ĭi, οὐ. (suspiro) ἆσθμα, στεναγμός, στόνος, στέναγμα. suspirium trahere, στεναγμὸν ἱέναι. 2) ἆσθμα. (νόσος). 3) ποιητ. ἡ ἀναπνοή, τὸ πνεῦμα.

suspīro, avi, atum, are. (sub-spiro) ἀναστένω, ἀναστενάζω, στένω, στενάζω. ποιητ. in aliquo, μετὰ στεναγμῶν ποθεῖν τινα, τήκεσθαι ἔρωτί τινος. 2) σπάν. ἀνάπτειν. 3) aliquem ἢ aliquid. μετὰ στεναγμῶν λέγω, καλῶ, βοῶ τινα ἤ τι.

susque deque ἐπίρ. (sub-que, de-que) habere εἴτε ferre aliquid, ἀδιαφορεῖν πρός τι. susque deque esse, ἀδιάφορον εἶναι. Εὕρηται καὶ ἐλλειπτικῶς· nam de Octavio susque deque, (δηλ. habeo).

sussĭlĭo, sussulto, ταὐτὰ τοῖς subsilio, subsulto.

sustentācŭlum, i, οὐ. (sustento) στήριγμα, ἔρεισμα. 2) διατροφή, τροφή. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

sustentātĭo, ĭonis, θ. (sustento) ἀναβολή, ὑπέρθεσις, ἐποχή. 2) διατροφή, τροφή. Λ. σπάν.

sustentātrix, īcis, θ. ἡ διατρέφουσα.

sustentātus, ūs, ἀ. (sustento) ἔπαρσις, τὸ ἐπαίρειν, βαστάζειν. Λ. τοῦ μετ. Λατ.

sustento, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ sustineo) aliquem ἢ aliquid, ἀνέχω,

Digitized by Google

βαστάζω τινὰ ἢ τι. 2) μεταφ. ὀρθοῦν, ἀνορθοῦν, στερεοῦν τινα ἢ τι. civitatem, ὀρθοῦν, ἀνορθοῦν τὴν πολιτείαν. valetudinem, στερεοῦν τὴν ὑγείαν. conscientiā sustentor, τῇ συνειδήσει θαῤῥύνομαι. spes mentes sustentat, ἡ ἐλπὶς ὀρθοῖ, θαῤῥύνει τὰς ψυχάς. sustentare amicis, ἐπαρκεῖν, βοηθεῖν τοῖς φίλοις. 3) aliquem, διατρέφω, τρέφω τινά. sustentari aliqua re, τρέφεσθαι, τὸν βίον ἔχειν ἀπό τινος.—sustentare, σπάν. ἀντὶ τοῦ sustentari. 4) aliquid, ὑπέχω, ἀνέχομαι, ὑπομένω. aliquem, ὑπομένειν τινά, ἀντέχειν τινί. Τριτοπροσώπως· aegre sustentatum est, μόλις ἀνέσχοντο, ὑπέμειναν. 5) παρὰ Κικέρωνι· ἐπέχω, ἀναβάλλομαί τι.

†sustĭnentĭa, æ, θ. (sustineo) ὑπομονή.

sustĭnĕo, tĭnŭi, tentum, ēre, (sub-teneo) aliquid, βαστάζω. se a lapsu, ἴσχειν ἑαυτὸν τοῦ μὴ πεσεῖν. μεταφ. dignitatem reipublicae, διασώζειν τὸ τῆς πολιτείας ἀξίωμα. 2) aliquem, διατρέφω, τρέφω τινά, ἐπαρκῶ τινι. necessitates aliorum, ἐπαρκεῖν ταῖς ἀνάγκαις ἄλλων. 3) ὑπέχω, ὑπομένω, ὑφίσταμαι, ἀνέχομαί τι. res malas, ὑπομένειν, ἀνέχεσθαι τὰ κακά. non possunt ejus imperia sustineri, ἡ ἐξουσία αὐτοῦ οὐκ ἀνεκτή ἐστι. sustinere hostium impetum, ὑπομένειν, ὑφίστασθαι τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον. oppugnationem, ὑπομένειν τὴν πολιορκίαν, ἀντέχειν τῇ πολιορκίᾳ. non sustineo aliquid videre, οὐκ ἀνέχομαι ὁρῶν τι. sustineo aliquid facere, ὑπομένω, ἐπιχειρῶ ποιεῖν τι. 4) ἐπέχω, κατέχω τινὰ ἢ τι. flumen, ἐπέχειν, ἱστάναι τὸν ποταμόν. equos, ἐπέχειν, ἱστάναι τοὺς ἵππους. exercitum, ἐπέχειν, ἱστάναι, ἐφιστάναι τὸ στράτευμα. Οὕτω καὶ diem extremum fati, ἀναβάλλειν τὸ μόρσιμον ἦμαρ. solutionem, τὴν ἀπότισιν ὀφειλήματος. se ab aliqua re, ἀπέχεσθαί τινος.

sustollo, ĕre, (sub-tollo) aliquid αἴρω, ἐπαίρω τι. 2) αἴρω, ἀναιρῶ τι. 3) παρὰ νεωτέροις· ἀνεγείρειν, ἐγείρειν, οἰκοδομεῖν τι.

*sustŭlo, ταὐτὸ τῷ tollo. Χαρίσιος. Πρισκιανός.

sūsum, σπάν. ἀντὶ τοῦ sursum.

sŭsurrāmen, ĭnis, οὐ. (susurro) ψιθύρισμα, ψιθυρισμός, τονθρύς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

sŭsurrātim, ἐπίῤ. μετὰ ψιθυρισμοῦ.

sŭsurrātĭo, ĭonis, θ. ψιθυρισμός, τονθορισμός. 2) †κακολογία.

*sŭsurrātor, ōris, ἀ. (susurro) ψιθυριστής.

sŭsurro, are, ψιθυρίζω, τονθορύζω. 2) aliquid, ψιθυρίζω τι, μετὰ ψιθυρισμοῦ λέγω τι.

sŭsurro, ōnis, ἀ. ψιθυριστής. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

sŭsurrus, i, ἀ. ψιθυρισμός, ψιθύρισμα, τονθρύς. Σημ. susurru, ἀφαιρ. ἑνικ. σπάν. ἀντὶ τοῦ susurro.

*sŭsurrus, a, um, ψιθυρός, ψιθυρίζων.

sūtēla, æ, θ. (suo) μηχανοῤῥαφία, δόλος. Πλαῦτος.

*sūtēlōsus, a, um, μηχανοῤῥάφος, πανοῦργος. Λ. Γλωσσαρ.

sūterna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ sutrina, ἴδ. sutrinus. Ἀμφ. γρ.

sūtĭlis, e, (suo) ῥαπτός. corona sutilis, στέφανος ἐκ φύλλων συνεῤῥαμμένος.

sūtor, ōris, ἀ. (suo) σκυτοῤῥάφος, σκυτεύς, σκυτοτόμος, ὑποδηματοῤῥάφος.

*sūtōrĭcĭus, (-tĭus) a, um, ταὐτὸ τῷ sutorius.

sūtōrĭus, a, um, σκυτοτομικός. sutorium atramentum, οὐ. ἡ χαλκάνθη.

sūtrīnum, i, οὐ. ἴδ. sutrinus ἐν τέλει.

sūtrīnus, a, um, (sutor) σκυτοτομικός, σκυτικός. ars sutrina εἴτε ἁπλῶς sutrina, æ, θ. ἡ σκυτοτομικὴ τέχνη, σκυτοτομία, σκυτεία. sutrina, æ, θ. ὑπον. officina, καὶ sūtrīnum, i, οὐ. τὸ σκυτοτόμιον.

Sūtrīnus, a, um, ἴδ. Sutrium.

Sūtrĭum, ĭi, οὐ. Σούτριον, πόλις τῆς Τυῤῥηνίας. τανῦν Sutri. Sutrīnus, καὶ Sutrius, a, um, Σουτρηνὸς ἢ Σουτρῖνος.

sūtrix, īcis, θ. ἡ σκυτεύτρια.

sūtum, i, οὐ. ῥάμμα, κάσσυμα, τέχνασμα, μηχάνημα (κυρ. καὶ μεταφ.).

sūtura, æ, θ. (suo) ῥαφή.

sūtus, a, um, ἴδ. suo.

sŭus, a, um, (sui) ἑνικῶς· (ἑός) ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, αὐτοῦ, αὐτοῦ κ.τ.λ. πληθυντικῶς· ὁ, ἡ, τὸ σφῶν εἴτε ἑαυτῶν, αὐτῶν, αὐτῶν, ὁ σφέτερος, κ.τ.λ.—οἰκεῖος, ἴδιος. Poeni suos sacrificant puellos, οἱ Καρχηδόνιοι τοὺς ἑαυτῶν παῖδας εἴτε τοὺς ἰδίους παῖδας θύουσιν. ille suum gnatum videre cupit, ἐκεῖνος τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ἰδεῖν ἐπιθυμεῖ. hunc sui cives e civitate ejecerunt, τοῦτον οἱ αὐτοῦ πολῖται τῆς πολιτείας ἐξέβαλον. — suus sibi, ἴδ. se. — suumpte amicum, τὸν ἑαυτοῦ φίλον, τὸν ἴδιον φίλον. — Caesar suos a proelio continebat, ὁ Καῖσαρ ἐπεῖχε τῆς μάχης τοὺς ἑαυτοῦ, (τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας). suis auxilium ferunt, τοῖς σφετέροις, τοῖς ἑαυτῶν ἐπικουροῦσι. suum cuique tribuere, ἑκάστῳ τὸ ἑαυτοῦ ἀπονέμειν. ad suum pervenire, τὰ ἑαυτοῦ λαμβάνειν. sui nihil deperdunt, οὐδὲν τῶν σφῶν, οὐδὲν τῶν ἑαυτῶν ἀπο-

Digitized by Google

δάλλουσιν. se suaque victori permittunt, ἑαυτοὺς καὶ τὰ σφῶν (τὰ ἑαυτῶν, τὰ σφέτερα) τῷ νικητῇ ἐπιτρέπουσι. sui juris esse, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιον εἶναι. Ἡ φράσις αὕτη εὕρηται καὶ μετὰ ῥήματος πρώτου προσώπου· si sui juris sumus εἰ αὐτεξούσιοι ἐσμέν. — suus est, ἐν ἑαυτῷ ἐστι, σωφρονεῖ. 2) σπάν. ἀντὶ τοῦ sui, γ΄. προσ. τῆς προσωπ. ἀντωνυμ. nemini injuriae suae parvæ videntur, οὐδενὶ ἡ πρὸς αὐτὸν ἀδικία μικρὰ δοκεῖ. 3) ἀντὶ τοῦ ejus. hunc pater suus de templo deduxit, τοῦτον ὁ αὐτοῦ πατὴρ ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπήγαγεν. 4) εὔνους, οὔριος. orba suis lintea ventis, ἱστία οὐρίῳ ἀνέμῳ οὐ χρώμενα, (ὀρφανὰ τῶν οἰκείων ἀνέμων).

sŭusmet (ἄχρηστ. ἐν τῇ ὀνομαστ.), suamet, suummet, ἴδ. suus, a, um, καὶ met.

suuspte (ἄχρηστ. ἐν τῇ ὀνομαστ.), suapte, suumpte, μᾶλλον εὔχρηστον κατ' ἀφαιρετικήν, ἴδ. suus, a, um, καὶ pte.

sȳăgrus, i, θ. (σύαγρος) εἶδος φοίνικος, (δένδρον).

Sȳbăris, is, θ. Σύβαρις, εἶτα Θούριοι καλούμενοι, πόλις τῆς μεγάλης Ἑλλάδος. 2) Sybaris, ἀ. ὁ Σύβαρις, ὁ παραῤῥέων τὴν Σύβαριν ποταμός.

Sȳbărīta, æ, ἀ. Συβαρίτης.

Sȳbărītānus, a, um, ταὐτὸ τῷ Sybariticus.

Sȳbărītĭcus, a, um, Συβαριτικός. 2) μεταφ. τρυφηλός, φιλήδονος, ἀσελγής.

Sȳbărītis, ĭdis, θ. Συβαρῖτις.

sȳbōtes, æ, ἀ. συβώτης.

sȳcămīnus, (-os), i, θ. συκάμινος, συκαμινέα.

sȳce, ēs, θ. ἡ καὶ πεπλὶς εἴτε πέπλιον καλουμένη βοτάνη. 2) σῦκον, (νόσος τοῦ ὀφθαλμοῦ). 3) εἶδος πίσσης ἢ ῥητίνης.

sycĭon agrion, οὐ. εἶδος κολοκύνθης.

sȳcītes, æ, ἀ. συκίτης οἶνος.

sȳcītis, is, θ. λίθος ἄγνωστος τῶν τιμίων. Πλίνιος.

Sȳcŏlătrōnĭdæ, ārum, ἀ. πληθ. πλαστὸν ὄνομα ἔθνους, οἷον· Συκοκλέπται.

sȳcŏmŏrus, i, θ. συκόμορος (δένδρον).

sȳcŏphanta, æ, ἀ. συκοφάντης.

sȳcŏphantĭa, æ, θ. συκοφαντία.

*sȳcŏphantĭōse, ἐπίῤ. συκοφαντικῶς.

sȳcŏphantor, ari, συκοφαντῶ.

sȳcŏphyllon, i, οὐ. (συκόφυλλον) ἰβίσκος, (βοτάνη).

sȳcōsis, is, θ. σύκωσις (νόσος ὀφθαλμῶν).

sȳcōtum, i, οὐ. (συκωτὸς) ταὐτὸ τῷ ficatum.

sȳdus, ταὐτὸ τῷ sidus.

Sȳēne, ēs, θ. Συήνη, πόλις τῆς Αἰγύπτου, ἡ τανῦν Assuan.

Sȳēnītes, æ, ἀ. Συηνίτης.

Sȳgamber, ταὐτὸ τῷ Sigamber.

Sylfi ταὐτὸ τῷ Sulfi.

Sylla, Syllanus, ἴδ. Sulla, κ.τ.λ.

sylla, æ, ἀ. ταὐτὸ τῷ effeminatus, ἴδ effemino. Χαρίσιος.

syllăba, æ, θ. συλλαβή. 2) ποιητ. ὁ στίχος.

syllăbātim, ἐπίῤ. (syllaba) κατὰ συλλαβάς. Κικέρων.

syllăbĭce, ἐπίῤ. συλλαβικῶς

syllăbus, i, ἀ. σύλλαβος, κατάλογος.

syllātūrĭo, ταὐτὸ τῷ sullaturio.

syllepsis, is, θ. σύλληψις.

syllŏgismătĭcus, a, um, συλλογιστικός, ἐκ συλλογισμῶν.

syllŏgismus, i, ἀ. συλλογισμός.

syllŏgistĭcus, a, um, συλλογιστικός.

sylva, sylvanus, κ.τ.τ. ἴδ. silva, silvanus, κ.τ.λ.

Sȳmæthēus, κ.τ.λ. ἴδ. Sȳmæthum.

Sȳmætum, i, οὐ. καὶ Sȳmæthus, i, ἀ ὁ Σύμαιθος, ποταμὸς καὶ πόλις τῆς Σικελίας. Symæthĭus καὶ Symæthēus, a, um, Συμαίθειος. Symæthis, ĭdis, θ. ἡ Συμαιθίς.

symbŏla, æ, θ. συμβολή, ἔρανος, (ὁ ἐπὶ δείπνου ἢ συμποσίου ἔρανος). symbolarum collatores, οἱ ἐρανισταί, οἱ εἰς δεῖπνον συμβολικὸν συμβαλλόμενοι. de symbolis edere, ἀπὸ συμβολῶν δειπνεῖν. 2) συμβολαί, δεῖπνον, ἐδέσματα, βρώματα.

symbŏlĭce, ἐπίῤ. συμβολικῶς.

symbŏlĭcus, a, um, (συμβολικὸς) σημαντικός. Χαρίσιος.

symbŏlum, i, οὐ. σπαν ἀντὶ τοῦ symbŏlus.

symbŏlus, i, ἀ. σύμβολον, σφραγίς. 2) δακτύλιος.

symmĕtrĭa, æ, θ. συμμετρία.

symmĕtros, on, σύμμετρος.

symmysta, εἴτε symmystes, æ, ἀ. συμμύστης.

sympasma, ătis, οὐ. σύμπασμα.

sympăthīa, æ, θ. συμπάθεια.

sympĕrasma, ătis, οὐ. συμπέρασμα (συλλογισμοῦ).

symphōnĭa, æ, θ. συμφωνία.

symphōnĭăcus, a, um, (συμφωνιακός). 2) herba symphoniaca, ὁ ὑοσκύαμος.

symphȳton, (-um), i, οὐ. σύμφυτον, (βοτάνη).

*sympīnĭon, ĭi, οὐ. (συμπίνω) μέγας ποτήρ.

symplectos, i, ἀ. (σύμπλεκτος) ποὺς ἐν τῇ μετρικῇ (– – ⏑ ⏑ ⏑).

Symplēgas, ădis, εἴτε ădos, θ. καὶ συνήθ. Symplegades, um, πληθ. αἱ Συμπληγάδες, Συνδρομάδες, Κυάνεαι, (ὅπου

Digitized by Google

νῆσοι εἴτε πέτραι). 2) ποιητ τὸ κώλυμα, ἐμπόδιον. 3) γλουτοί, γλούτια, πυγή.
symplegma, ătis, οὐ. σύμπλεγμα.
symplŏce, ēs, θ. συμπλοκή.
sympŏsiăcus, a, um, συμποσιακός.
sympŏsĭum, εἴτε sympŏsĭon, ĭi, οὐ. συμπόσιον.
sympŏtĭcus, a, um, συμποτικός.
sympsalma, ătis, οὐ. σύμψαλμα.
symptōma, ătis, οὐ. σύμπτωμα.
sȳnærĕsis, is, θ. συναίρεσις.
sȳnăgōga, æ, θ. συναγωγή.
sȳnălœphe, ēs, καὶ sȳnalœpha, æ, θ. συναλοιφή.
sȳnanche, ēs, θ. συνάγχη.
sȳnanchĭcus, a, um, συναγχικός.
sȳnăphīa, æ, θ. συνάφεια.
Sȳnăpŏthnescontes, ἀ. πληθ. οἱ συναποθνήσκοντες.
Sȳnaristōsæ, ārum, θ. πληθ. αἱ συναριστῶσαι.
sȳnaxis, is, θ. σύναξις.
syncĕrastum, i, οὐ. τὸ συγκεραστόν.
syncĕrus, ταὐτὸ τῷ sincerus.
synchrisma, ătis, οὐ. σύγχρισμα.
†synchrŏnus, a, um, σύγχρονος. Ἀμφ. γρ.
synchȳsis, is, θ. σύγχυσις ἢ ὑπέρβατον.
syncŏpa, æ, ταὐτὸ τῷ syncŏpe.
syncŏpātus, a, um, σύγκοπτος, τῇ συγκοπῇ νοσῶν.
syncŏpe, ēs, εἴτε syncŏpa, æ, θ. συγκοπή, (νόσος). 2) ἐν τῇ γραμματικῇ ἡ συγκοπή.
syncŏpo, are, τῇ συγκοπῇ νοσῶ, σύγκοπός εἰμι.
syncrăsis, is, θ. σύγκρασις.
syncrĭsis, is, θ. σύγκρισις.
syndĭcus, i, ἀ. σύνδικος.
syndon ἴδ. sindon.
sȳnecdŏche, ēs, θ. συνεκδοχή.
sȳnecdŏchĭce, ἐπίρ. συνεκδοχικῶς.
sȳnĕchēs, ĕs, γεν. is, συνεχής, ές.
sȳnecphōnēsis, is, θ. συνεκφώνησις.
sȳnedrĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. συνέδρια, συμβούλια.
sȳnĕdrus, i, ἀ. σύνεδρος.
sȳnemmĕnon, i, οὐ. τὸ συνημμένον.
sȳnemptōsis, is, θ. συνέμπτωσις.
Sȳnĕphēbi, ōrum, ἀ. πληθ. συνέφηβοι.
sȳnerĕsis, ἴδ. synæresis.
*sȳnergus, i, ἀ. συνεργός.
sȳnĕsis, is, θ. σύνεσις.
syngrăpha, æ, θ. συγγραφή, πινάκιον, (ἔγγραφον συμβόλαιον περὶ ὀφειλήματος).
syngrăphum, i, οὐ. διαθήκη Λ. μεταγν.
syngrăphus, i, ἀ. συγγραφή, ἔγγραφον συμβόλαιον. 2) συμβόλαιον, σφραγίς, δι' ἧς ἀσφάλεια δίδοται τῷ πορευομένῳ, δίπλωμα.

sȳnizēsis, is, θ. συνίζησις.
Synnăda, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ Σύνναδα, πόλις τῆς Φρυγίας. Synnadĭcus, a, um, καὶ Synnadensis, e, Συνναδικός, τῶν Συννάδων. Synnas, ădis, θ columna, Συννάδιος κίων, ἐκ Συνναδικῆς λίθου.
synnăvi dii, ἀ. πληθ. σύνναοι θεοί. Ἐπιγρ.
synnephītis, ĭdis, θ (αἰτ. im) ταὐτὸ τῷ synophitis.
sȳnŏchītis, ĭdis, θ. (συνοχῖτις) εἶδος λίθου, μαγικὴν ἔχοντος δύναμιν.
†sȳnŏdalis, e, συνοδικός.
sȳnŏdĭcus, a, um, συνοδικός.
sȳnŏdītæ, ārum, ἀ πληθ. συνοδῖται.
sȳnŏdĭum, ĭi, οὐ. (συνῴδιον).
sȳnŏdontītis, ĭdis, θ (συνοδοντῖτις) εἶδος λίθου.
sȳnŏdos i, θ. Ἰσίδωρος καὶ
sȳnŏdus, i, θ. σύνοδος.
sȳnŏdūs, ontis, ἀ. συνόδους, (ἰχθύς).
sȳnœcīōsis, is, θ. συνοικείωσις.
sȳnœcĭum, ĭi, οὐ. συνοικία.
sȳnōnēton, i, οὐ. (τὸ συνώνητον) τὸ συνωνεῖσθαι, συναγοράζειν.
sȳnōnȳmĭa, æ, θ. συνωνυμία.
sȳnōnȳmon, i, οὐ. συνώνυμος.
sȳnŏphītes, æ, ἀ. (συνοφίτης) ὁ ἄλλως γαλακτίτης λίθος.
sȳnopsis, is, θ. σύνοψις.
sȳnōris, ĭdis, θ. συνωρίς.
syntaxis, is, θ. σύνταξις.
syntectĭcus, a, um, συντηκτικός, φθισικός. Πλίνιος.
syntexis, is, θ. σύντηξις, φθίσις. Πλίνιος.
synthēma εἴτε synthĕma, ătis, οὐ. σύνθημα, σύνθεμα.
synthĕsĭna, æ, θ. δειπνητικὴ ἐσθὴς εἴτε χλαῖνα. πρβλ. synthesis.
synthĕsis, is, θ σύνθεσις (φαρμάκων, σκευῶν, ἐσθήτων, κ. τ. τ. 2) δειπνητικὴ ἐσθὴς εἴτε στολὴ ~~κατ' οἶκον~~ εἶδος χλαίνης.
syntŏna, ōrum, οὐ. τὰ σύντονα, ἡ σύντονος μουσική.
syntŏnātor, ōris, ἀ. (syntonum) ὁ κρούων τὰ κρούπεζα, ἴδε καὶ scabillarii.
syntŏnum i, οὐ. ταὐτὸ τῷ scabellum σημ. 2.
syntŏnus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ syntonator. Κοϊντιλιανός.
syntrŏphĭum, (-on), ĭi, οὐ. (συντρόφιον) βάτος ἢ ὀξυμυρσίνη.
syntrŏphus, i. ἀ. σύντροφος.
Sȳphax, ācis, ἀ. Σύφαξ καὶ Σόφαξ.
Sȳrăcŏsĭus, a, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Syracūsĭus, Συρακόσιος.
Sȳrăcūsæ, ārum, θ. πληθ. Συράκουσαι (Συρακοῦσαι, Συράκοσαι). Syracusānus καὶ Syracusĭus, a, um, Συρακούσιος.
Syracusani, ōrum ἀ. πληθ. οἱ Συρακούσιοι, Συρακόσιοι.

Digitized by Google

syrbēnus, ταὐτὸ τῷ sirbenus.
syrĕon, i, οὐ. (σύρεον) τόρδυλον, τορδύλιον, φ.
Sȳri, ōrum, ἀ. πληθ. Ἴδ. Sȳrus.
Sȳrĭa, æ, θ. Συρία.
Sȳrĭăce, ἐπίῤ. Συδιστί.
Sȳrĭăcus, a, um, Συριακός, Σύριος.
Sȳrĭarcha καὶ Sȳrĭarches, æ, ἀ. (Συριάρχης).
Sȳrĭatĭcus, a, um, Σύριος.
sȳrĭcum, i, οὐ εἶδος γῆς (ἐρυθροῦ χρώματος).
Sȳrĭcus, a, um, (Sȳros) Συρικός, Σύριος.
syrigmus, i, ἀ. συριγμὸς (ἐν τοῖς ὠσίν).
sȳringa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ syrinx. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
*sȳringātus, a, um, (syrinx) σεσυριγγωμένος, κοῖλος.
sȳringĭas, æ, ἀ. συριγγίας κάλαμος.
sȳringītis, ĭdis, θ. (συριγγῖτις) εἶδος λίθου.
sȳringŏtŏmĭum, ĭi, οὐ. συριγγοτόμιον.
sȳrinx, ingis, θ σύριγξ. 2) Syrinx, Σύριγξ, (ἡ νύμφη).
Sȳriscus, a. ὑποκοριστ. τοῦ Syrus, a, (Συρίσκος, Συρίσκα).
sȳrītes, æ, ἀ. (συρίτης) λίθος ἐν τῇ κύστῃ τοῦ λύκου φυόμενος.
Sȳrĭus, a, um, Σύριος.
syrma, ătis, οὐ. σύρμα, συρτὴ εἴτε ποδήρης ἐσθής. 2) ποιητ. ἡ τραγῳδία.
syrmătĭcus, a, um, σύρων τὰ σκέλη.
syron, i, οὐ. ἄγνωστον φυτόν. Πλίνιος.
syrtĭbōlos, on, (σύρτις βῶλος). ἀμμώδης, ἄφορος, ἄγονος.
Sȳrŏphœnix, īcis, ἀ. Συροφοίνιξ.
Syrtĭcus, a, um, τῶν Σύρτεων. 2) ποιητ. ἀμμώδης, ἔρημος.
Syrtis, is, καὶ ĭdos, θ. Σύρτις. major, ἡ μεγάλη. minor, ἡ μικρὰ εἴτε ἐλάττων. Syrtes. θ. πληθ. αἱ Σύρτεις. 2) ποιητ. ἡ ἀμμώδης ἔρημος.
Sȳrus, a, um, Σύριος. Syrus, i, ἀ. ὁ Σύρος, Σύριος. Syri, ōrum, οἱ Σύροι, Σύριοι.
sȳrus, i, ἀ. (σύρω) σάρωθρον.
systaltĭcus, a, um, συσταλτικός, ὁ τὸν ῥυθμὸν συστέλλων.
systēma, ătis, οὐ. σύστημα.
systŏle, es, θ. συστολή.
systȳlos, on, σύστυλος.
syzȳgĭa, æ, θ. συζυγία.

T

T. συντόμως, δηλοῖ τὸ προωνύμιον Titus, ὁ Τίτος, καὶ τὸ tribu (ex tribu). τὸ δὲ Ti. Tiberius, τὰ δὲ TR. tribunus, T. F. testamenti formula, T. F. C. titulum faciendum curavit, T. L. Titi libertus T. P. tribuniciæ potestatis, T. P. I testamento poni jussit, T. T. L. S tibi terra levis sit. κ.τ.λ.
tăbānus, i, ἀ. μύωψ, οἶστρος, ζ.
tābĕfactus, a, um, (tabeo-facio) τακείς, τετηκώς. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
tăbella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ tabula) πινάκιον, πινακίδιον, σανίδιον. 2) πινάκιον, πινακίδιον, μικρὸς γραπτὸς πίναξ, μικρὰ γραφή, μικρὸν ζωγράφημα. tabella votiva, καὶ ἁπλῶς tabella. τὸ ἐν ἱερῷ ἀνακείμενον πινάκιον, ἱερὸν πινάκιον 3) πινακίδιον, πίναξ, δέλτος, γραμμάτιον, (ἐπιστολή, συμβόλαιον, συγγραφή, διαθήκη, κ.τ.λ.) 4) ἐν ἐκκλησίαις καὶ δικαστηρίοις· τὸ τῆς ψήφου πινακίδιον, ἡ ψῆφος.
tăbellāris, is, ἀ. ταὐτὸ τῷ tabellarius *σημ. 2.
tăbellārĭus, a, um, τῶν πινάκων εἴτε ἐπιστολῶν. 2) tabellarius, ĭi, ἀ. ὁ γραμματοφόρος, ἐπιστολιοφόρος. 3) lex tabellaria, ὁ περὶ ψήφων νόμος.
tăbellĭo, ĭōnis, ἀ. (tabella) συμβολαιογράφος.
tābĕo, (ŭi), ēre, (Ἴσ. συγγεν. τοῦ τήκω, τάκω). τήκομαι, τέτηκα, tabens, τετηκώς. 2) φθίνω, μαραίνομαι.
tăberna, æ, θ (tabula) σκηνὴ εἴτε καλιὰ ἐκ σανίδων, καλύβη. 2) συνήθ. πωλητήριον, καπηλεῖον, ἐργαστήριον. libraria, βιβλιοπωλεῖον. vinaria, οἰνοπώλιον. sutrina, σκυτοτόμιον. tonsoris, κουρεῖον. unguentaria, μυροπωλεῖον. deversoria, καταγώγιον, πανδοχεῖον. meretricum, πορνῶν οἴκημα. 3) Tres Tabernæ, Τρεῖς ταβέρναι, Τρία καπηλεῖα, τόπος τις παρὰ τὴν Ἀππίαν ὁδὸν κείμενος.
tăbernāclārĭus καὶ tăbernācŭlārĭus, ĭi, ἀ. σκηνοποιός. Ἐπιγρ.
tăbernācŭlum, i, οὐ. (taberna) σκηνή, σκήνωμα. 2) οἰωνιστήριον, οἰωνοσκοπεῖον, τόπος ἔνθα πρὸ τῆς ἐκκλησίας ἢ τῶν ἀρχαιρεσιῶν οἰωνοσκόπουν. tabernaculum capere, ἐπιτελεῖν τὴν οἰωνοσκοπίαν.
tăbernārĭus, a, um, (taberna) καπηλικός, ἄγροικος, χυδαῖος. 2) tabernarius, ĭi, ἀ. ὁ κάπηλος.
tăbernĭo, ĭōnis, καπηλοδύτης.
tăbernŏla, ταὐτὸ τῷ tabernula.
tăbernŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ taberna) μικρὸν καπηλεῖον εἴτε ἐργαστήριον.
tābes, is, θ. (tabeo) τῆξις, σηπεδών. 2) ἐπὶ δένδρων· ὁ μαρασμός. 3) ἐπὶ τῆς γῆς· ὁ αὐχμός. 4) τηκεδών, μαρασμός, φθίσις, φθόη, (νόσος), ἔσθ' ὅτε καὶ ὁ λοιμός. 5) τὸ ἐκ τῆς τήξεως ἢ σήψεως ὑγρόν. nivis, ἡ τετηκυῖα χιών. sanguinis, ὁ λύ-

Digitized by Google

θρος, τὸ λύθρον. veneni, ὁ χυμὸς τοῦ φαρμάκου.
*tabesco, bŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ tabeo) τήκομαι, φθίνω, μαραίνομαι.
tābĭdosus, a, um, ταὐτὸ τῷ tabidus. Ἀμφ. γρ.
*tabĭdŭlus, a, um, (ὑποχορ. τοῦ tabidus) ταὐτὸ τῷ tabidus.
tābĭdus, a, um, (tabeo) τακερός, τηκτός, τηκόμενος. 2) φθίνων, μαραινόμενος. 3) τηκτός, φθισικός, μαραντικός.
*tabĭfĭcabĭlis, e, ταὐτὸ τῷ tabificus.
tābĭfĭcus, a, um, (tabes-facio) τηκτικός, φθισικός, μαραντικός.
tābĭflŭus, a, um, (tabes-fluo) τηκόμενος. 2) τηκτικός, μαραντικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
tābĭosus, a, um, ταὐτὸ τῷ tabidus.
*tābĭtūdo, ĭnis, θ. (tabeo) τηκεδών, φθίσις, μαρασμός.
tablīnum καὶ tabŭlīnum, i, οὐ. (tabula) γραμματοφυλάκιον, τόπος ἢ δωμάτιον παρὰ τὴν παστάδα τῆς Ῥωμαϊκῆς οἰκίας. 2) πινακοθήκη.
*tablisso, are, ταβλίζω, πεττεύω. Λ. μετγν.
tablista, æ, ἀ. κατὰ συγκοπ. τοῦ tabulista, ταβλιστής, πεσσευτής, κυβευτής. Ἀνθολογία.
tăbŭla, æ, θ. πίναξ, σανίς, ξυλίνη πλάξ. 2) πίναξ, δέλτος, (γραμματεῖον, συμβόλαιον, ἀπογραφή, κατάλογος, λογισμός, ἐπιστολή, διαθήκη, κ.τ.τ.) — tabulæ publicae, τὰ δημόσια γράμματα. — novae tabulae, χρεῶν ἀποκοπαί. — duodecim tabulae, αἱ δώδεκα τῶν νόμων δέλτοι, οἱ δωδεκάδελτοι νόμοι. 3) πίναξ, γραπτὸς πίναξ, γραφή, ζωγράφημα. — tabula votiva καὶ ἁπλῶς tabula ὁ ἐν ἱερῷ ἀνακείμενος πίναξ, ἱερὸς πίναξ, ἱερὸν πινάκιον. 4) τμῆμα ἀγροῦ.
tăbŭlamentum, i, οὐ. σανίδωμα.
tăbŭlārĭa, æ, θ. ἴδ. tabularius.
tăbŭlāris, e, τῶν πινάκων. 2) tabularia, ium, οὐ. πληθ. ταὐτὸ τῷ laminae, πλάκες πεπυρωμέναι, εἶδος βασανιστηρίου. 3) tabulare, is, οὐ. palati. τὸ ὀστοῦν τοῦ οὐρανίσκου.
tăbŭlārĭum, ĭi, οὐ. (tabula) γραμματοφυλάκιον, τόπος ἔνθα τὰ δημόσια γράμματα φυλάττεται, (οἷον τὸ Ἀθήνησι Μητρῷον).
tăbŭlārĭus, ĭi, ἀ. (tabula) γραμματοφύλαξ.
*tăbŭlātim, ἐπίῤ. (tabula) κατὰ τμήματα.
tăbŭlātĭo, ĭonis, θ. (tabulo) σανίδωμα.
tăbŭlātum, i, οὐ. ἴδ. tabulatus.
tăbŭlātus, a, um, (tabula) σανιδωτός. tabulatum, i, οὐ. σανίδωμα. 2) πλάξ, πτύξ, ἐπιβολή. 3) ἐπὶ δένδρων ἢ τῶν κλάδων προβολὴ εἴτε σκέπη, οἱ ἀμφιλαφεῖς κλάδοι.
tăbŭlīnum, ταὐτὸ τῷ tablinum.
tăbŭlo, are, aliquid, σανιδῶ τι.
tābum, i, οὐ. (tabeo) λύθρος, λύθρον, βρότος. 2) λύθρον εἴτε αἷμα τῆς πορφύρας. 3) τηκεδών, φθίσις, μαρασμός, λοιμός.
*tābus, i, ταὐτὸ τῷ tabum. Ἔννιος.
Tăburnus, i, ἀ. Τάβυρνον, ὄρος κατὰ τὸ Καύδιον κείμενον.
tăcĕo, ŭi, ĭtum, ēre, (ἀκέω) σιωπῶ, σιγῶ de re, σιωπᾶν τι. tace! σιώπα! σίγα! 2) σιωπῶ, σιγῶ, ἠρεμῶ, ἡσυχίαν ἄγω εἴτε ἔχω. 3) aliquid, σιωπῶ, σιγῶ τι. hoc ab antiquis tacitum est, τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων σιωπᾶται, τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι ἐσιώπησαν. dicenda tacenda, ῥητά τε καὶ ἀπόῤῥητα. — tacitus, a, um, σιωπώμενος, ἀποσιωπώμενος. aliquid ferre tacitum, σιωπῇ εἴτε σιωπῶντα παριέναι τι. — tacita conditio, συνθήκη μὴ ῥητή. 2) σιωπηλός, σιωπῶν, σιγηλός, σιγῶν, ἄφωνος, ἄψοφος, ἥσυχος, ἠρεμαῖος. 3) κρυφαῖος, κρυπτός, κρύφιος. tacitus discedit, κρύφα εἴτε λάθρα ἀπέρχεται, ἀπερχόμενος λανθάνει. tacitum, i, οὐ. τὸ ἄῤῥητον, ἀπόῤῥητον. 4) Tacita æ, θ. (Ταχίτα) ἡ τῆς σιωπῆς θεά, ἡ αὐτὴ τῇ Muta καλουμένη.
*tăcĭbundus, a, um, ταὐτὸ τῷ taciturnus. Δωνᾶτος.
Tăcĭta, æ, θ. ἴδ. taceo.
tăcĭte, ἐπίῤ. (tacitus) σιωπηλῶς, σιωπῇ, σιγῇ.
tăcĭto, ἐπίῤ. σπάν. ἀντὶ τοῦ tacite.
*tăcĭtŭlus, a, um, ὑποχορ. τοῦ tacitus, ὅπερ ἴδε.
tăcĭtum, i, οὐ. ἴδε taceo περὶ τὸ τέλος.
*tăcĭtŭrĭo, ire, (ἐφετ. τοῦ taceo) βούλομαι σιωπᾶν.
tăcĭturnĭtas, ātis, θ. τὸ σιωπηλόν, σιωπή, σιώπησις, σιγή.
tăcĭturnŭlus, a, um, ὑποχορ. τοῦ ἑπομένου. Ἀπουλήϊος.
tăcĭturnus, a, um, (tacitus) σιωπηλός, σιγηλός, σιγαλέος. amnis, ἡσύχιος ποταμός.
Tăcĭtus, i, ἀ. Τάκιτος.
tăcĭtus, a, um, ἴδ. taceo.
*tactĭlis, e, (tango) ἁπτός, ψαυστός.
tactĭo, ĭonis, θ. (tango) ἁφή, ψαῦσις, ἐπαφή. 2) ἡ τῆς ἁφῆς αἴσθησις, ἁφή.
tactus, a, um, ἴδ. tango.
tactus, ūs, ἀ. (tango) ἁφή, ἅψις, ψαῦσις, ἐπαφή. 2) ἁφή, (μία τῶν αἰσθήσεων). 3) προσβολή, δύναμις, ἐνέργεια, (τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, κ.τ.τ.).
taeda ἢ teda, æ, θ. δ ᾴ ς, εἶδος πεύκης. 2) δᾴς, λαμπάς. ποιητ. οἱ γάμοι, ὁ ἔρως.

Digitized by Google

3) ποιητ. τὸ σανίδωμα τοῦ πλοίου. 4) σπάν. τὸ τεμάχιον λίπους ἢ πιμελῆς.
*taedāceus, a, um, δᾴδινος. 'Απουλήϊος.
taedeo, ui, ēre, alicujus rei, ἤ aliquem, παρὰ νεωτέροις ἀντὶ τοῦ taedet me alicujus rei, οἷον coepi taedere captivitatis, ἄρχομαι ἤδη ἀχθόμενος τῇ αἰχμαλωσίᾳ.
taedescit, ĕre, (ἔναρκτ. τοῦ taedet) aliquem alicujus rei, ἄση, εἴτε σιχχασία τινός με λαμβάνει.
taedet, duit, ἢ sum est, ēre, me alicujus, σιχχαίνομαί τινα ἤ τι, ἀηδιάζομαι, ἄχθομαί τινι, ἄση εἴτε κόρος τινός με λαμβάνει. Σημ. taedet, ἐσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ taedet me. taedet jam audire eadem millies, ἤδη ἄχθομαι εἴτε ἀσῶμαι χιλιάκις ταῦτα ἀκούων.
taedĭfer, ĕra, ĕrum, (taeda-fero) δᾳδοῦχος. taedĭfĕra dea, ἡ δᾳδοῦχος θεὰ = ἡ Δημήτηρ.
taedĭo, avi, atum, are, (taedium) σιχχαίνομαι, ἀσῶμαι.
taedĭose, ἐπίρ. (taediosus) ἀχθεινῶς, ἀηδῶς.
taedĭōsus, a, um, (taedium) σιχχαντός, ἀχθεινός, ἀηδής.
*taedĭtūdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ taedium, Λ. Γλωσσαρίων.
taedĭum, ĭi, οὐ. (taedet) σιχχασία, ἀηδία, ἄση, ἄχθος. taedium alicujus rei me capit, σιχχασία, ἀηδία, ἄση, κόρος τινός με λαμβάνει. esse taedio alicui, σιχχασίαν κ.τ.λ. παρέχειν τινί. 2) τὸ σιχχαντόν, τὸ ἀηδές. vetustas oleo tædium affert, ἡ παλαιότης τὸ ἔλαιον ἀηδὲς ποιεῖ.
*taedŭlus, a, um, ταὐτὸ τῷ taediosus. Φῆστος.
Taenărĭdes, æ, ἀ. ποιητ. (Ταιναρίδης) ὁ Λάκων.
Taenăris, ĭdis, θ. ποιητ. ἡ Λάκαινα.
Taenărĭus, a, um, Ταινάριος, Λακωνικός. 2) ποιητ. τοῦ ᾅδου.
Taenărus, (-os), i, ἀ. καὶ θ. καὶ Taenarum, (on), i, οὐ. ὁ, ἡ Ταίναρος, τὸ Ταίναρον, πόλις καὶ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, (ἔνθα εἰς ᾅδην κατάβασις εἶναι ἐνομίζετο). 2) ποιητ. Taenarus, i, ἀ. καὶ Taenara orum, οὐ. πληθ. ὁ ᾅδης.
tænĭa, æ, θ. ταινία, ἡ περὶ τὴν κεφαλὴν ταινία, ταινία χόρτου, ταινία γῆς, ταινία τοῦ χίονος, κ.τ.τ. 2) ταινία, ἕλμινς (τῆς κοιλίας). 3) ταινία, (ἰχθύς).
taenĭacae, ārum, θ. πληθ. (taenia) ταὐτὸ τῷ taniacæ.
taenĭensis, e, (taenia) περὶ τὰς κατὰ τὴν ἀκτὴν ταινίας εὑρισκόμενος.
taenĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ taenia) ταινίον, ταινίδιον.
*taenĭōsus, a, um, πλήρης ταινιῶν. Λ. Γλωσσαρίων.
tæpocon, ἄκλιτ. οὐ. γραφὴ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω. 'Αμφ. γρ. Φῆστος.
taesum est, ἴδ. taedet.
taeter, ταὐτὸ τῷ teter.
tăgax, ācis, (tango) κλωπικός.
tăgēnĭa, ĭorum, οὐ. πληθ. (ταγηνίαι) ταγηνῖται, « πλακοῦντες ἐν ἐλαίῳ τετηγανισμένοι » (τηγανῆται). Πλαῦτος. 'Αμφ. γρ.
Tāges, ētis ἢ æ, ἀ. Τάγης, ἥρως μαντικὸς παρὰ Τυῤῥηνοῖς.
Tāgētĭcus, a, um, (Tages) τοῦ Τάγου.
tăgo, taxi, ĕre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ tango.
Tăgus, i, ἀ. Τάγος, ποταμὸς τῆς Λυσιτανίας ὁ τανῦν Tajo.
Tălăĭŏnĭdes, æ, θ. Ταλαϊονίδης.
tālārĭa, ium, οὐ. πληθ. ἴδ. talaris.
tālāris, e, (talus) τῶν ἀστραγάλων. ludus talaris, ὁ ἀστραγαλισμός. 2) talaris tunica εἴτε talare, is, οὐ. ὁ ποδήρης χιτών. 3) talaria, ĭum, οὐ. πληθ. τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους τῶν ποδῶν. 4) talaria, ium, οὐ. ὑπον. calceamenta, τὰ πτερωτὰ πέδιλα, οἷα τὰ 'Ερμοῦ καὶ Περσέως.
tālārĭus, a, um, (talus) τῶν ἀστραγάλων. ludus talarius, ὁ ἀστραγαλισμός.
Tălāsĭo καὶ Talassĭo, ĭōnis, εἴτε Talassus καὶ Talassĭus, ĭi, ἀ. Ταλάσιος. "Ωσπερ οἱ "Ελληνες τὸν 'Υμέναιον, οὕτως οἱ 'Ρωμαῖοι, γιγνομένου γάμου, ἐπεφώνουν τὸν Ταλάσιον, Περὶ τοῦ ἔθους τούτου ἀνάγνωθι Πλούταρχον ἐν 'Ρωμύλῳ, κεφ. 15.
Tălăus, i, ἀ. Ταλαός.
tālĕa, æ, θ. πάσσαλος, μόσχος, μόσχευμα, φυτάς. 2) πάσσαλος, μικρὸς σκόλοψ. tālea ferrea, ὁ σιδηροῦς ὀβελίσκος, σιδηροῦν ῥαβδίον. 3) δοκίδιον, μικρὰ δοκός.
*tālentārĭus, a, um, ταλαντιαῖος.
tălentum, i, οὐ. τάλαντον, ἐμπορικὸν τάλαντον, (σταθμὸν ἕλκον δέκα 'Ρωμαϊκῶν λιτρῶν). 2) τάλαντον, ἀργυροῦν τάλαντον, (σταθμὸν ἕλκον ὀγδοήκοντα 'Ρωμαϊκῶν λιτρῶν, ἴσον ἑξακισχιλίαις δραχμαῖς εἴτε δηναρίοις). — talentum magnum, ἐσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ talentum.
tālĕŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ talea) μοσχίδιον, μικρὰ φυτάς.
tālĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ talla. 'Αμφ. γρ.
tālĭātūra, æ, θ. σχισμή, ἐντομή. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
tālĭatus, a, um, ἐσχισμένος, ἐντετμημένος.
tālĭo, ĭōnis, θ. (talis) ἀμοιβή, ἡ διὰ τῶν ἴσων τιμωρία. Λ. νομική. — ποιητ. sine talione, ἀτιμωρητί.

Digitized by Google

tālĭpĕdo, are, (talus-pes) ἀστατῶ τοῖς ἀστραγάλοις εἴτε ποσί.
tālis, e, τοιοῦτος, τοιόσδε. talis vir, τοιοῦτος, τοιόσδε ἀνήρ. tale facinus, τοιοῦτον ἔργον. homo tali genere et animo, ἄνθρωπος τοιοῦτος τὸ γένος καὶ τὴν ψυχήν. talis est, qualis esse videtur, τοιοῦτος (τοῖος, τοιόσδε) ἐστίν, οἷος (ὁποῖος) εἶναι δοκεῖ. talis atque (ac) hic est, τοιοῦτος, ὁποῖος οὗτός ἐστι. talis est, ut (qui) jure laudetur, τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε δικαίως ἐπαινεῖσθαι. tale quidquam, tale quid, τοιοῦτόν τι. haec taliaque, ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα. 2) talia fatur, τοῖα, τοιάδε, τάδε λέγει.
*tāliscunque, talecunque, τοιοῦτος δή.
tālĭter, ἐπίῤ. (talis) τοιουτοτρόπως, οὕτως. Λ. σπαν. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.
tālĭtrum, i, οὐ. ὁ δι' ἑνὸς δακτύλου κονδυλισμός.
talla, æ, θ. λέπυρον κρομμύου.
talpa, æ, θ. (σπαν. ἀ.) ἀσπάλαξ, σπάλαξ, ζ.
talpāna, εἴτε talpona, æ, θ. vitis, εἶδος ἀμπέλου.
*talpīnus, a, um, (talpa) ἀσπάλακι ὅμοιος.
Talthÿbĭus, ĭi, ἀ. Ταλθύβιος.
tālus, i, ἀ. ἀστράγαλος (τοῦ ποδός), τὸ σφυρόν. 2) κατ' ἐξοχὴν ὁ ἀστράγαλος, (ὀστοῦν τι μικρὸν ἐκ τοῦ ὀπισθίου ποδὸς προβάτων, δορκάδων καὶ ἄλλων διονύχων, ᾧ ἔπαιζον). talis ludere, ἀστραγάλοις παίζειν, ἀστραγαλίζειν. talos jacere, jactare, βάλλειν εἴτε ῥίπτειν τοὺς ἀστραγάλους. tali eburnei, ἀστράγαλοι ἐλεφάντινοι, ἐξ ἐλέφαντος πεποιημένοι.
tam, ἐπίῤ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον, οὕτως. non sum tam inurbanus, ut gravarer, οὐκ εἰς τοσοῦτον εἴτε οὐχ οὕτως ἄγροικός εἰμι, ὥστε ἄχθεσθαι. quis est tam Lynceus, ut in tantis tenebris nihil offendat? τίς οὕτως ὀξυδερκής ἐστιν, ὅστις οὐδὲν ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσούτῳ σκότει; (ὥστε μὴ προσκροῦσαι). ego tam liber sum, quam tu, ἐγὼ ὁμοίως ἐλεύθερός εἰμι, ὥσπερ σύ. nemo tam multa scripsit, quam multa sunt nostra, οὐδεὶς τοσαῦτα γέγραφεν, ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. tam confido, quam potest, πέποιθα ὡς δυνατὸν μάλιστα. tam magis—, quam magis—, τοσούτῳ (τόσῳ) μᾶλλον —, ὅσῳ μᾶλλον —. tam aurum quam æs, ὁμοίως τὸν χρυσόν, ὥσπερ καὶ τὸν χαλκόν. ego hæc tam esse, quam audio non puto, ἐγὼ ταῦτα οὕτως ἔχειν, ὥσπερ ἀκούω, οὐχ ἡγοῦμαι. tam vehementer, οὕτω σφόδρα. tam doctus, εἰς τοσοῦτον εἴτε οὕτω σοφός. non tam —, quam —, οὐ τοσοῦτον, —, ὅσον —, οὐχ οὕτως —, ὡς. — quam paucissimi, tam optimi, ὅσῳ ἐλάχιστοι, τόσῳ (τοσούτῳ) βέλτιστοι, ὅσῳ ἐλάττονες, τόσῳ βελτίονες.
tāma, æ, θ. εἶδος οἰδήσεως τοῦ ποδός.
tămărīce, ēs, θ. ταὐτὸ τῷ tamarix.
tămăriscus, i, θ. καὶ tămărīcum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ tamarix.
tămărix, īcis, θ. μυρίκη.
Tămăsēus, a, um, Ταμάσιος, τῆς ἐν Κύπρῳ Ταμασοῦ.
*tamde, τόσον, οὕτως. Λουκίλιος.
tam-dĭu, καὶ tandĭu, ἐπίῤ. τοσοῦτον χρόνον, τοσοῦτον. tamdiu —, quamdiu εἴτε quam —, τοσοῦτον χρόνον —, ὅσον —. quoad εἴτε dum —, ἐφ' ὅσον, ἕως —.
tămen, σύνδ. ὅμως, μέντοι. quamquam (quamvis)—, tamen —, καίπερ, — ὅμως. etsi (etiamsi, tametsi, κ.τ.τ.) —, tamen —, εἰ καὶ (καὶ εἰ, ἐὰν καί, κἂν) —, ὅμως —. καίτοι —, ὅμως —. sed tamen, ὅμως δέ, ἀλλ' ὅμως, ὅμως μέντοι, μέντοι ὅμως. si tamen, εἴπερ, εἴπερ γε. tamen nihilominus, οὐδὲν μέντοι ἧττον. — tamen etsi, εἴτε tamenetsi καὶ συνήθως tametsi, εἰ καί, καὶ εἰ, καίπερ, καίτοι.
tămĕnetsi, ταὐτὸ τῷ tamen etsi, ἴδ. tamen.
Tămĕsis, is, καὶ Tamesa, æ, ἀ. Τάμεσις, Ταμέσας, ποταμὸς Βρεττανίας ὁ τανῦν Themse.
tămetsi, ταὐτὸ τῷ tamen etsi, ἴδ. tamen.
tămĭăcus, a, um, (ταμιακός), τοῦ βασιλικοῦ ταμείου.
tămĭnĭus, a, um, ἴδ. tamnus.
tāmĭno, are, ἄχρηστον. ἐκ τούτου τὸ σύνθετον contamino. Φῆστος.
tammŏdo, ἐπίῤ. (tam-modo) ἄρτι.
tamnăcus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ parthenium. Πλίνιος. 'Αμφ. γρ.
tamnus, i, θ. ἀγριάμπελος. uva taminia, ἀγριασταφίς, ἀγριοσταφυλίς.
tamquam, ταὐτὸ τῷ tanquam.
Tănăger, gri, ἀ. (Τάναγρος) ποταμὸς τῆς Λευκανίας, ὁ τανῦν Negro.
Tănăgra, æ, θ. Τάναγρα. Tanagræus καὶ Tanagrĭcus, a, um, Ταναγραῖος, Ταναγρικός.
Tănăis, is, ἀ. Τάναϊς, ποταμὸς τῆς Σαρματίας, ὁ τανῦν Don. Tanăītes, æ, ἀ. Ταναΐτης. Tanăītis, ĭdis, θ. Ταναΐτις, 'Αμαζών. Tanaitĭcus, a, um, Ταναϊτικός.
Tănăītæ, ārum, ἀ. πληθ. ἴδ. Tanais.
Tănăītĭcus, a, um, ἴδ. Tanais.
Tănăquil, īlis, θ. Τανακύλα, Τανακύλλα, Τανακυλίς, Τανακυλλίς. 2) μεταφ. ἀγέρωχος γυνή.
tandem, ἐπίῤ. (tam-dem) τέλος, τέλος

Digitized by Google

δέ, τέλος δή, τέλος μέντοι, ὀψὲ δή. tandem aliquando, ὀψέ ποτε, ἤδη ποτέ. 2) ποτέ, δή, δῆτα, γάρ. quid tandem? τί ποτε; τί δή; τί δε δή; τί γάρ; ain' tandem? ἦ γὰρ λέγεις; ἆρ' οὖν λέγεις; 3) τέλος, τελευταῖον, τὸ τελευταῖον.
tandĭu, ταὐτὸ τῷ tamdiu.
*tangĕdum, (tange dum) ἐκ τοῦ tange, προστ. τοῦ tango, καὶ dum, ἅπερ ἴδε Πλαῦτος.
tangĭbĭlis, e, ἁπτός, ψαυστός.
tango, tĕtĭgi, tactum, ĕre, (ἐκ τοῦ ἀρχαϊκ. tago, τάγω, τεταγών) aliquem ἢ aliquid, ἅπτομαι, θιγγάνω, ψαύω τινός. aliquem cubito, ἅπτεσθαί τινος τῷ ἀγκῶνι. — virginem, ἅπτεσθαι, θιγγάνειν παρθένου, συγγίγνεσθαι παρθένῳ. — 2) ἅπτομαι, γεύομαί τινος, προσφέρομαί τι, (ἐσθίω, πίνω τι, κ.τ.τ.) 3) ἅπτομαι, ἐφάπτομαί τινος, κρούω, πλήττω τινὰ ἤ τι. chordas, ἅπτεσθαι χορδῶν, πλήττειν, κρούειν χορδάς. aliquem flagello, καθάπτεσθαι, καθικνεῖσθαί τινος μάστιγι. de cælo tactus, κεραυνοβλής, κεραυνόβλητος. tangere corpus aquā, βρέχειν, ἐπιρραίνειν τὸ σῶμα ὕδατι. palpebram salivā, ἐπιχρίειν τὸ βλέφαρον σιάλῳ. 4) locum, ἐπιβαίνειν τόπου, παραγίγνεσθαι, ἐμβαίνειν, εἰσέρχεσθαί εἰς τόπον. 5) ἅπτομαι, ἔχομαί τινος. fundus fluvium tangit, τὸ χωρίον ἅπτεται εἴτε ἔχεται ποταμοῦ, κεῖται ἐπὶ ποταμῷ. 6) ἅπτομαί τινος, πλήττω, κινῶ τινα. vota tangunt deos, εὐχαὶ κινοῦσι τοὺς θεούς. metus, amor tangit aliquem, φόβος, ἔρως πλήττει, ἐκπλήττει, κινεῖ τινα. 7) ἅπτομαι, ἐφάπτομαί τινος τῷ λόγῳ, μνείαν ποιοῦμαί τινος. 8) ἅπτομαι, καθάπτομαί τινος, διασύρω τινά. 9) φενακίζω, ἀπατῶ τινα. aliquem triginta minis, ἀποστερεῖν τινα τριάκοντα μνῶν, ὑπεξαιρεῖσθαί τινος, τριάκοντα μνᾶς. 10) carmina, ἅπτεσθαι ᾠδῶν, ἐπιχειρεῖν ποιήμασι.
taniăcæ, ārum, θ. μακροὶ τόμοι ὑείου κρέατος. 'Αμφ. γρ. παρ' Οὐάρρωνι de re r. 2, 4.
tanŏs, i, ἀ. εἶδος λιθαρίου.
tanquam εἴτε tamquam, ἐπίρ. (tam-quam) ὥσπερ, ὡσεί, ὡς. tenebræ erant, tanquam nox, σκότος ἦν, ὥσπερ νύξ. tanquam serpens, ὡς ὄφις, ὥσπερ ὄφις. apud eum sic fui, tanquam domi meæ, παρ' ἐκείνῳ οὕτως ἦν, ὥσπερ ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ. tanquam si nox esset, ὥσπερ ἂν εἰ νὺξ ἦν. tanquam si tua res agatur, ὥσπερ ἂν εἰ τὸ σεαυτοῦ πράττοιτο, ὡς ἂν εἰ τὸ σὸν ἔργον εἴη. tanquam clausa sit Asia, sic nihil perfertur, ὥσπερ (ὡς) κεκλεισμένης τῆς 'Ασίας, οὕτως οὐδὲν διακομίζεται. tanquam regum arcanis interesset, ὥσπερ ἂν εἰ τοῖς τῶν βασιλέων ἀπορρήτοις παρεγίνετο. tanquam non iidem ubique dii immortales sint! ὡς δὴ (ὥσπερ) οὐ τῶν αὐτῶν πανταχοῦ ἀθανάτων θεῶν ὄντων!
Tantălĕus, κ.τ.τ. ἴδ. Tantalus.
Tantălus, i, (σπάν. Tantaleus, ĕi), ἀ. Τάνταλος. Tantalĕus, a, um, Ταντάλεος, Ταντάλιος, Ταντάλειος. Tantălĭdes, æ, ἀ. ὁ Ταντάλίδης. Tantalis, ĭdis, θ. ἡ Ταντάλίς.
tantălus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ ardea. 'Ισίδωρος.
tanti (γενικὴ τῆς τιμῆς, ὅπου. pretii) τοσούτου, τοσοῦτον. ἴδ. καὶ tantus.
tantīdem, ἐπίρ. ἴδ. tantusdem.
tantillŭlum, οὕτως ὀλίγον, ὥσπερ μηδέν. 'Απουλήϊος.
tantillus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ tantulus) οὕτω μικρός, οὕτως ὀλίγος, τυννός, τυννοῦτος. puer tantillus, παιδάριον τηλικοῦτον ὄν.
tantis-per, ἐπίρ (tantus) ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξύ. tantisper, dum —, τόσον χρόνον, ἕως (ἕως ἂν) —. μέχρι τούτου, μέχρι (μέχρις ἂν) —.
tanto, ἴδ. tantus.
tantŏpĕre, ἐπίρ. (tanto opere) τοσοῦτον, οὕτω σφόδρα, οὕτως.
tantŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ tantus) οὕτω μικρός, οὕτως ὀλίγος, οὕτω βραχύς. homo tantulæ staturæ, ἀνθρωπάριον τηλικοῦτο ὂν τὸ μέγεθος. ne tantulum quidem, οὐδὲ μικρόν τι.
tantum, ἴδ. tantus.
tandumdem, ἴδ. tantundem.
tantummŏdo, ἐπίρ. (tantum-modo) ὅσον μόνον, μόνον. non tantummodo —, sed etiam —, οὐ μόνον —, ἀλλὰ καί —.
tantundem, ἴδ. tantusdem.
tantus, a, um, (tam) τοσοῦτος, τόσος, τοσόσδε, τηλικοῦτος, τηλικόσδε. tantus— quantus —, τοσοῦτος (τόσος)— ὅσος—, τηλικοῦτος—ἡλίκος. tantus homo, τοσοῦτος, τηλικοῦτος ἀνήρ. tanti homines, τηλικοῦτοι ἄνθρωποι. urbs tanta atque talis, τοσαύτη (εἴτε τηλικαύτη) καὶ τοιαύτη πόλις. urbes tantæ atque tales, πόλεις τηλικαῦται καὶ τοιαῦται. tot tantaque mala, τοσαῦτα (εἴτε τόσα) καὶ τηλικαῦτα κακά. tantus natu, τηλικοῦτος ὤν. tantus, ut (qui) debeat etc., τοσοῦτος, ὥστε δεῖν κτλ. tanto opere εἴτε tantopere, οὕτω σφόδρα, οὕτως. in tantum, εἰς τοσοῦτον, ἐπὶ τοσοῦτον. tantum argenti, τοσοῦτον ἀργύριον. tantum hostium, τοσοῦτοι πολέμιοι, τόσοι πολέμιοι. sexies tantum, ἑξάκις τόσον. — vectigalia tanta sunt, ut vix possimus etc,

Digitized by Google

οἱ φόροι τοσοῦτοι (τουτέστιν οὕτως ὀλίγοι) εἰσίν, ὥστε μόλις ἡμᾶς δύνασθαι κ.τ.λ. — tanti emere aliquid, τοσούτου ὠνεῖσθαί τι. — εἰρωνικῶς (καὶ οἱονεὶ μετὰ σχηματισμοῦ τινὸς τῶν δακτύλων)· est mihi tanti, περὶ τοσούτου ποιοῦμαι, τουτέστιν· ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιοῦμαι. non tanti est, vix tanti est, ut (καὶ ἄνευ τοῦ ut), οὐ τοσούτου ἄξιόν ἐστιν, ὥστε κ.τ.λ. tantum est, τοσοῦτόν ἐστι, τοσοῦτο μόνον ἐστί, τοσοῦτον ἔχω εἰπεῖν.— tantum progressus est, ut —, τοσοῦτον προβέβηκεν, ὥστε —. tantum motus est, ut —, οὕτως ἐκινήθη, ὥστε —. tantum dissimilis, τοσοῦτον διαφέρων, οὕτως ἀνόμοιος. 2) ὅσον, ὅσον μόνον. non tantum —, sed etiam —, οὐ μόνον —, ἀλλὰ καί —. nomine tantum, τῷ ὀνόματι (τοὔνομα) μόνον. tantum quod, ὅσον μόνον, ἅμα, ἄρτι. tantum quod veneram, quam mihi a te litteræ datæ sunt, ὅσον μόνον ἦλθον, καί μοι παρὰ σοῦ ἐπιστολὴ ἐδόθη. tantum quod pueritiam egressus, ἄρτι τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐξελθών. 2) tantum non, μόνον οὐκ, μονονού, μόνον οὐχί. tantum non jam capta Lacedæmon erat, ὅσον οὔπω Λακεδαίμων ἑάλω. — tanto, ἐπιῤῥηματικῶς· τοσούτῳ, τόσῳ. bis tanto, δὶς τόσῳ. tanto —, quando, τοσούτῳ (τόσῳ) —, ὅσῳ —.

tantusdem, tantădem, tantumdem εἴτε tantundem, (tantus) ἕτερος τοσοῦτος, τοσοῦτος, ἴσος. tantundem argenti, ἕτερον τοσοῦτον ἀργύριον, τὸ ἴσον ἀργύριον tantidem emere aliquid, τοῦ ἴσου, τῆς αὐτῆς τιμῆς ὠνεῖσθαί τι.

tăos, i, ἀ. (ταώς) εἶδος λιθαρίου ἀγνώστου.

tăpanta, τὰ πάντα.

tăpes, ētis, ἀ. καὶ tapēte, is, οὐ. καὶ tăpētum, i, οὐ. τάπης, ταπήτιον.

tăpīnōma, ătis, οὐ. ταπείνωμα, λέξις ταπεινή.

†tăpīnophrŏnēsis, is, θ. ταπεινοφρόνησις. Τερτυλλιανός.

tăpīnōsis, is ἢ ĕos, θ. ταπείνωσις.

Tăprŏbăne, ēs, θ. Ταπροβάνη, νῆσος τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, ἴσως ἡ τανῦν καλουμένη Ceylon.

tăpulla, καὶ tappulla, æ, l e x, θ. νόμος κανονίζων τὰς εὐωχίας = convivalis. Λουκίλιος.

tărandus, i, ἀ. τάρανδος, (θηρίον τῆς Ἄρκτου).

Tărănis, is, ἀ. ἐπίκλησις τοῦ Διὸς παρὰ Κελτοῖς καὶ Βρεττανοῖς.

Tăras, antis, ἀ. Τάρας, ὁ τῆς πόλεως Τάραντος οἰκιστής. 2) ἀντὶ τοῦ Tarentum.

Tărătalla, (Ταρατάλλας) κωμικὸν ὄνομα μαγείρου σχηματισθὲν κατὰ τὸ τοῦ Ὁμήρου· μίστυλλον τ' ἄ ρ α τ' ἄ λ λ α.

tărătantăra, ὀνοματοποιΐα τοῦ τῆς σάλπιγγος ἤχου παρ' Ἐννίῳ.

taratrum, i, οὐ. τέρετρον. Ἰσίδωρος.

Tarbelli, ōrum, ἀ. πληθ. Τάρβελλοι, ἔθνος τῆς Ἀκυτανίας. Τὰ ἐπίθετα· Tarbellus, Tarbellĭus, Tarbellĭcus, a, um.

tarda a v i s, θ. (tardus) ὠτίς (πτηνόν).

*tardābĭlis, e, (tardo) νωθρωποιός, ναρκωτικός.

tarde, ἐπίῤ. (tardus) βραδέως, μετὰ βραδυτῆτος, σχολαίως, σχολῇ. 2) βραδέως, ὀψέ.

tardesco, ĕre, (tardus) βραδύνομαι.

*tardĭcors, rdis, (tardus-cor) βραδύνους, νωθροκάρδιος.

tardĭgĕmŭlus, a, um, (tardus-gemo) νωθρῶς στένων. Ἀμφ. γρ. Ναίβ. παρὰ Γελλίῳ 19, 7, 3. Ἕτεροι γράφουσι tardigĕnŭlus, (βραδυγούνατος).

*tardĭgrădus, a, um, (tardus-gradior) βραδυβάμων, βραδυπόρος.

*tardĭlinguis, e, (tardus lingua) βραδύγλωσσος.

*tardĭlŏquus, a, um, (tardus-loquor) βραδυλόγος.

tardĭpes, ĕdis, (tardus-pes) βραδύπους, ἐπίθετον τοῦ Ἡφαίστου.

tardĭtas, ātis, θ. (tardus) βραδυτής, βράδος, τὸ βραδυκίνητον. 2) βραδυτής, νωθρεία, ὄκνος. 3) tarditas ingenii, καὶ ἁπλῶς tarditas, ἡ βραδυτής, βραδύνοια, ἡ τοῦ νοὸς ἀμβλύτης.

*tardĭtĭes, ēi, θ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ tarditas.

tardĭtūdo, ĭnis, θ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ tarditas.

tardĭuscŭle, ἐπίῤ. (tardiusculus) βραδύτερόν τι τοῦ δέοντος.

tardĭuscŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ tardus) βραδύτερός τι τοῦ δέοντος.

tardo, avi, atum, are, (tardus) aliquem ἢ aliquid, βραδύνω τινὰ ἤ τι. 2) tardari καὶ οὐδετέρως tardare, βραδύνεσθαι, βραδύνειν.

tardor, ōris, ἀ. (tardus) βράδος, βραδυτής.

tardus, a, um, β ρ α δ ύ ς, σχολαῖος. tardus aliquid, (ποιητ. alicujus rei), βραδὺς πρός τι, περί τι. 2) βραδύς, βραδύνους. νωθρός, ἀμβλύς.

Tărentīnus, a, um, Ταραντῖνος. sinus Tarentinus, ὁ Ταραντῖνος κόλπος. Tarentini, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Ταραντῖνοι.

Tărentum, i. οὐ. δ, ἡ Τάρας, πόλις τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, τανῦν Tarento.

Tărentus, i, θ. ποιητ. ἀντὶ τοῦ Tarentum.

Digitized by Google

Tărīchea, (-æa), æ, θ. καὶ Taricheæ, ārum, πληθ. ἡ Ταριχέα, αἱ Ταριχέαι, πόλις τῆς Γαλιλαίας.
tarmes, ĭtis, ἀ. θρίψ, τερηδών. (ζ).
Tarpējānus, a, um, (Tarpejus; τοῦ Ταρπηΐου λόφου.
Tarpējus, a, um, Ταρπήϊος. mous Tarpejus, ὁ Ταρπήϊος λόφος, ὁ ὕστερον Καπιτωλῖνος καλούμενος, ὅθεν Tarpejus, a, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Καπιτωλῖνος. saxum Tarpejum, rupes Tarpeja, ἡ Ταρπηΐα πέτρα, ὁ Ταρπήϊος κρημνός, (κρημνός τις τοῦ Καπιτωλίνου λόφου, ἀφ' οὗ ἐῤῥίπτον τοὺς κακούργους). Tarpejus, i, ἀ. ὁ Ταρπήϊος Tarpeja, æ, θ. ἡ Ταρπηΐα, Τάρπεια.
Tarquĭnĭensis, e, ἴδ. Tarquinii.
Tarquĭnĭi, ōrum, ἀ. πληθ. Ταρκυνία, πόλις τῆς Τυῤῥηνίας. Tarquinĭus, a, um, καὶ συνήθως· Tarquiniensis, e, Ταρκύνιος, τῆς Ταρκυνίας, ἐκ Ταρκυνίας Tarquinienses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ Ταρκυνῖται, Ταρκυνιεῖς.
Tarquĭnĭus, a, um, Ταρκύνιος, τοῦ Ταρκυνίου, τῶν Ταρκυνίων. Tarquinius, ĭi, ἀ. ὁ Ταρκύνιος. Tarquinius Priscus, Ταρκύνιος ὁ Πρίσκος. Superbus, Ταρκύνιος ὁ Σούπερβος.
Tarrăcīna, æ, καὶ Tarrăcīnæ, ārum, θ. πληθ. ἡ Ταῤῥακῖνα, Ταῤῥακηνά, πόλις τοῦ Λατίου. Tarracinensis, e, Ταῤῥακηνός. Tarracinenses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ Ταῤῥακινῖται.
Tarrăco, ōnis, θ. Ταῤῥάκων, Ταῤῥακών, πόλις τῆς Ἱσπανίας, ἡ τανῦν Tarracona. Tarraconensis, e, Ταῤῥακωνήσιος.
tarrupĭa, æ, θ. εἶδος ἀμπέλου ἢ σταφυλῆς. Πλίνιος. Ἀμφ. γρ.
Tarsus, i, θ. Ταρσός, πόλις τῆς Κιλικίας. Tarsenses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ Ταρσεῖς.
Tartărĕus, a, um, Ταρτάριος, Ταρτάρειος, τοῦ Ταρτάρου εἴτε τοῦ ᾅδου.
Tartărīnus, a, um, Ταρτάρειος, φρικώδης.
Tartărus, (-os), i, ἀ. καὶ Tartara, ōrum, οὐ. πληθ. ὁ Τάρταρος, τὰ Τάρταρα, (ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ ὁ ᾅδης).
Tartesĭăcus, Tartēsus, κ. τ. λ. ταὐτὰ τοῖς Tartessiacus κ.τ.λ.
Tartessĭus καὶ Tartessĭăcus, a, um, Ταρτήσιος. ποιητ. Ἰβηρικός.
Tartessis, ĭdis, θ. Ταρτησσίς, Ταρτησσία.
Tartessus, (-os), i, θ. Ταρτησσός, πόλις Ἱσπανίας.
tarum, i, οὐ ξύλον ἀλόης.
Tarusates, ĭum, ἀ. πληθ. Ταρουσατεῖς, ἔθνος τῆς Ἀκυτανίας.
tasconĭum, ĭi, οὐ. εἶδος ἀργίλλου.
tăsis, is, θ. τάσις.
*tăt! ἐπιφών. βαβαί! παπαί! πύπαξ!
tăta, æ, ἀ. πάππας, τάτα, τάττα, ἄττα, (ὑποκοριστικὴ προσηγορία τοῦ πατρός).
*tătae! ἐπιφών. βαβαΐ! παπαΐ! πύππαξ!
Tătĭensis, e, ἴδ. Tatius.
Tătĭus, ĭi, ἀ. Τάτιος T. Tatius, Τίτος Τάτιος, ὁ τοῦ Ῥωμύλου συμβασιλεύς. — Tătĭenses εἴτε Tĭtĭenses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ Τατιήνσης, μία τῶν τριῶν ἀρχαίων φυλῶν, εἰς ἃς Ῥωμύλος τὴν τῆς Ῥώμης πληθὺν διεῖλε. 2) εἷς τῶν τριῶν ἱππικῶν λόχων τοῦ Ῥωμύλου.
tătŭla, æ, ἀ. ὑποκορ. τοῦ tata, ὅπερ ἴδε.
tau, οὐ ἄκλιτ. ταῦ, στοιχεῖον Ἀλφαβήτου. 2) ἡμαρτημένη ἀποκοπὴ τῆς λέξεως taurus παρὰ Γαλάταις
Taulantĭi, ĭōrum, ἀ. πληθ. Ταυλάντιοι, Ἰλλυρικὸν ἔθνος. Taulantius, a, um, Ταυλάντιος.
Taunus, i, ἀ. ὄρος τῆς Γερμανίας.
taura, æ, θ. ταύρα.
taurāris, e, ὁ πωλῶν ταυρᾶς (βούνευρα). Ἐπιγρ. ἀμφ. γρ.
taurārĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ tauroconta. Ἐπιγρ.
taurĕus, a, um, (taurus) ταύριος, ταύρειος. taurea, æ, θ. ἡ ταυρέα, ταυρῆ, (μάστιξ).
Tauri, ōrum, ἀ. πληθ. Ταῦροι, Σκυθικὸν ἔθνος. Taurĭcus, a, um, Ταυρικός. Chersonesus Taurica, ἡ Ταυρικὴ Χερσόνησος.
*taurĭcornis, e, (taurus-cornu) ταυρόκερως.
Taurĭcus, a, um, ἴδ. Tauri.
*taurĭfer, ĕra, ĕrum, (taurus-fero) βουτρόφος.
*taurĭformis, e, (taurus-forma) ταυρόμορφος.
*taurĭgĕnus, a, um, (taurus-gigno) ταυρογενής.
Taurĭĭ ludi, ἀ. πληθ. ἀγῶνες ἐν Ῥώμῃ τοῖς χθονίοις θεοῖς ἐπιτελούμενοι.
Taurīlĭa, ĭum, οὐ. πληθ. ταὐτὸ τῷ Taurii ludi.
taurīnae, ārum, θ. πληθ. ὑποδήματα ἐκ ταυρῆς. Ἔδικτον Διοκλητιανοῦ.
taurĭnĭcĭum, ĭi, οὐ. (taurus neco ἢ νίκη). ταυρομαχία. Ἐπιγρ. ἀμ. γρ.
Taurīni, ōrum, ἀ. πληθ. Ταυρῖνοι, Ταυρίσκοι, ἔθνος τῆς ἐντὸς τῶν Ἄλπεων Κελτικῆς. Τὸ ἐπίθετον· Taurinus, a. um.
taurīnus, a, um, (taurus) ταύριος, ταύρειος.
Taurīnus, a, um, ἴδ. Taurini.
Tauris, ĭdis, θ. Ταυρίς, νῆσος τοῦ Ἀδρίου.
taurŏbŏlĭcus, a, um, τῆς ταυροβόλου τελετῆς. Ἐπιγρ.
taurŏbŏlīnus, a, um, ὁ ἐπιτελέσας τὴν ταυροβόλον τελετήν. Ἐπιγρ.

Digitized by Google

taurŏbŏlĭor, atus sum, ari, ἐπιτελῶ τὴν ταυροβόλον τελετήν.
taurŏbŏlĭum, ĭi, οὐ. ταυροβόλιον, ταυροβόλος τελετή, ταυρόθυτοι λοιβαὶ τῇ Κυβέλῃ τελούμεναι. Ἐπιγρ.
taurŏbŏlus, i, ἀ. ταυροβόλος, ὁ τελῶν τὸ ταυροβόλιον ἱερεύς. Ἀνθολογία.
taurŏcenta, æ, ἀ. ταυρομάχος Ἐπιγρ.
Taurŏis, entis, θ. ὁ Ταυρόεις, τὸ Ταυρόεντιον, λιμὴν καὶ φρούριον τῆς Ναρβωνίτιδος, κτίσμα τῶν Μασσαλιωτῶν, τανῦν Tarento.
Taurŏmĕnĭum εἴτε Tauromĭnĭum, ĭi, οὐ. ἔτι καὶ Taurомĕnē, ēs, θ. Ταυρομένιον, πόλις τῆς Ἰταλίας, ἡ τανῦν Taormina.
Tauromenītānus, a, um, Ταυρομένιος. Tauromenitāni, ōrum, ἀ. πληθ. Ταυρομενῖται.
taurophthalmon, i, οὐ. (ταυρόφθαλμον), εἶδος λιβανωτίδος.
*taurŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ taurus) ταυρίδιον.
taurus, i, ἀ. ταῦρος 2) ταῦρος, (τὸ ἄστρον). 3) εἶδος ὄρνιθος. 4) εἶδος χανθάρου. 5) ταῦρος, ὄῤῥος, τράμις, χοχώνη, (μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος).
tautŏlŏgĭa, æ, θ. ταυτολογία.
*tax, ὀνοματοποιία τοῦ τῶν μαστίγων ἤχου παρὰ Πλαύτῳ.
taxa, æ. θ. εἶδος δάφνης.
taxātĭo, ĭōnis, θ. (taxo) τίμημα, τιμή, τίμησις, διατίμησις. 2) ἐπὶ διαθήκης· ἢ συμβολαίου· ἡ ὁριστικὴ προσθήκη, ἡ περιόρισις.
taxātor, ōris, ἀ. (taxo σημ. 2) ὁ ἐπιτιμῶν τινι, ὁ καθαπτόμενός τινος. Φῆστος.
taxĕa, æ. θ. Κελτιστὶ ἀντὶ τοῦ laridum.
*taxĕōta, æ, ἀ. ταξεώτης.
taxĕus, a, um, (taxus) σμιλάκινος.
taxĭcus, a, um, (taxus) σμιλάκινος.
taxillus, i, ἀ. ἀστραγαλίσκος, ἀστραγάλιον.
taxim, ἐπίῤ. (tango) ἠρέμα, λάθρα.
taxim, (tango) ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ teligerim.
taxo, avi, atum, are, (ἐπιτατικ. τοῦ tango) aliquid, ψαύω τινός, ψηλαφῶ τι. 2) ἅπτομαι, καθάπτομαί τινος (τῷ λόγῳ), διασύρω τινὰ ἤ τι. 3) συνήθως· ὁρίζω εἴτε ὑπολογίζομαι μῆκος, πλῆθος, μέτρον, κατ' ἐξοχὴν δὲ τιμὴν εἴτε ἀξίαν πραγμάτων, τιμῶ, διατιμῶ τι. talentum Atticum denariis sex millibus taxat Varro, τὸ Ἀττικὸν τάλαντον ἑξακισχιλίων δηναρίων τιμᾷ ὁ Οὐάῤῥων. tanti taxare, τόσου τιμᾶν.
taxus, i, θ. σμῖλαξ, σμῖλος. (ὃ). 2) ποιητ. τὸ ἀκόντιον.

Tāÿgĕte, ēs, θ Ταϋγέτη.
Tāÿgĕtus, i, ἀ. καὶ ποιητ. Taygeta, ōrum, οὐ. πληθ. τὸ Ταΰγετον, ὁ Ταΰγετος, τὰ Ταΰγετα, ὄρος τῆς Λακωνικῆς.
tē, ἴδ. tu.
tĕ, ἐπίθεμα ἀντωνυμικόν, ἴδ. tu.
Tĕānum, i, οὐ. Τέανον καὶ Τεανόν, ὄνομα δύο πόλεων, ὧν ἡ μὲν Teanum Apulum, τὸ Ἄπουλον Τέανον, πόλις τῆς Ἀπουλίας, ἡ δὲ Teanum Sidicīnum, τὸ Σιδικηνὸν Τέανον, τῆς Καμπανίας.
tēba, æ, θ. λόφος, κατὰ τὴν τῶν Βοιωτίων, Αἰολέων καὶ τῶν Σαβίνων διάλεκτον. (Θήβα, Θῆβαι, ὡς Οὐάῤῥων φησίν, de re rust. 3,1. Πρβλ. τὸ Τουρκ. τεπέ).
techna, æ, θ. τέχνη, τέχνασμα.
technĭcus, a, um, τεχνικός.
technŏpaegnĭon, ĭi, οὐ. τεχνοπαίγνιον. Οὕτως ἐπιγέγραπται ἓν τῶν Αὐσονίου ποιημάτων.
Tecmessa, æ, θ. Τέκμησσα.
tēcŏlĭthos, i, ἀ. (τηκόλιθος) εἶδος λιθαρίου.
tecte, ἐπίῤ. κεκρυμμένως, κρυφίως, ἀφανῶς. 2) ἀσφαλῶς.
tectŏnĭcus, a, um, τεκτονικός.
tector, ōris, ἀ. (tego) κονιατής.
tectōrĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ tectorium) μικρὸν κονίαμα.
tectōrĭum, ἴδ. tectorius.
tectōrĭus, a, um, (tego) τῆς στέγης. tectorium, ĭi, οὐ. τὸ στέγασμα. 2) συνήθως· tectorium, ĭi, οὐ. τὸ κονίαμα. μεταφ. τὸ φῦκος, καλλώπισμα τοῦ προσώπου ἢ τοῦ λόγου.
Tectŏsăges, um, καὶ Tectosagi, ōrum, ἀ. πληθ. Τεκτόσαγες καὶ Τεκτοσάγαι, ἔθνος τῆς Γαλλίας.
tectŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ tectum) μικρὰ στέγη.
tectum, i, οὐ. (tego) στέγη, ὄροφος, τέγος. 2) ὄροφος, ἀντὶ τοῦ ὁ οἶκος, ἡ οἰκία.
tectūra, æ, θ. (tego) κονίασις.
tectus, a, um, ἴδ. tego.
tēcum, ἀντὶ τοῦ cum te.
ted, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ te.
tēda, æ, ταὐτὸ τῷ taeda.
Tēdignĭlŏquĭdes, ἀ. (te-digna-loquor), πλαστὸν ὄνομα, ὁ σοῦ ἄξια λέγων.
Tĕgĕa, æ, (ποιητ. Tegĕe ēs) θ. Τεγέα. Tegĕēus, Tegeæus, καὶ Tegeātĭcus, a, um, Τεγεατικός. Tegeātae, ārum, ἀ. πληθ. οἱ Τεγεᾶται. Tegeātis, ĭdis, θ. ἡ Τεγεᾶτις.
tĕges, ĕtis, θ. (tego) σκέπη, σκέπασμα, ψίαθος, φορμός.
tĕgĕtārĭus, ĭi, ἀ. (teges) ψιαθοποιός, ψιαθοπλόκος. Λ. Γλωσσ.

Digitized by Google

tĕgĕtĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ teges) ψιάθιον, ψιαθίδιον, φορμίσκος.
tegĭcŭlum, i, οὐ. (tego) ψίαθος, φορμός.
*tĕgĭle, is, οὐ. (tego) σκέπασμα, σκέπαστρον, κάλυμμα.
tĕgillum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ tegile) καλυμμάτιον.
tĕgĭmen, ĭnis, οὐ. (tego) σκέπασμα, σκέπαστρον, κάλυμμα, περιβόλαιον, περιβολή. ποιητ. tegimen cœli, ἡ τοῦ οὐρανοῦ σκέπη εἴτε ἀψίς.
tegĭmentum, ταὐτὸ τῷ tegumentum.
tegmen, ĭnis, ταὐτὸ τῷ tegumen.
tegmentum, ταὐτὸ τῷ tegumentum.
tĕgo, texi, tectum, ĕre. aliquem ἢ aliquid, στέγω, στεγάζω, σκεπάζω, καλύπτω τινὰ ἤ τι. Mars tunicā tectus adamantinā, ὁ Ἄρης χιτῶνι ἀδαμαντίνῳ ἐσκεπασμένος. casa stramentis tecta, καλύβη καλάμαις ἐστεγασμένη. navis tecta, ναῦς κατάφρακτος. ossa tegit tumulus, τὰ ὀστᾶ καλύπτει ὁ τύμβος. tegere aliquem εἴτε latus alicujus, ἴδ. latus. sarta tecta, ἴδ. sarcio. 2) στέγω, σκεπάζω, φυλάττω τινὰ ἤ τι. portus tegitur ab Africo, ὁ λιμὴν φυλάττεται ἀπὸ τοῦ Λιβός. aliquem, στέγειν, περικαλύπτειν, ὑπερασπίζειν τινά. 3) στέγω, κρύπτω, ἀποκρύπτω τινὰ ἤ τι. silva aliquem tegit, ὁ δρυμὸς κρύπτει τινά. se latebris, κρύπτεσθαι ἐν κρησφυγέτοις. sententiam suam, κατακρύπτειν, ἀποκρύπτεσθαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. — tectus, a, um, κεκρυμμένος, κρυπτός, ἀποκεκρυμμένος, ἄδηλος, ἀφανής.
tĕgŭla, æ, θ. (tego) καλυπτήρ, κεραμίς, κέραμος. Συνηθέστερον κατὰ πληθ. ἀριθμὸν ἐπὶ κεράμων τῆς στέγης.
tĕgŭlārĭus, ĭi, ἀ. κεραμοποιός.
tĕgŭlātus, a, um, κεραμοσκεπής. tegulata, ōrum, οὐ. πληθ. κεραμωτὴ στέγη.
tĕgŭlĭcĭus, a, um, (tegulae) κεραμωτός, (κεραμοσκεπής). Ἐπιγρ
tĕgŭlum, i, οὐ. (tego) στέγη. Λ. σπ.
tĕgŭmen, ĭnis, ταὐτὸ τῷ tegimen.
tĕgŭmentum, i, οὐ. (tego) σκέπασμα, κάλυμμα, σκέπη 2) μεταφ. ἡ σκέπη.
Tēĭus, a, um, ἴδ. Teus.
tēla, æ, θ. (πιθανῶς ἐκ τοῦ texo, ἀντὶ texela) ὕφασμα, ὑφή, ἱστός. 2) ἱστός, (τὸ ὑφαντικὸν ὄργανον). 3) ποιητ. ὁ στήμων. μίτος. 4) ὕφασμα, ἐπινόημα, ἐξεύρημα.
Tĕlămon εἴτε Tĕlămo, ōnis, ἀ. Τελαμών. Telamōnĭus, a, um, Τελαμώνιος Telamōnĭădes, æ, ἀ. Τελαμωνιάδης.
tĕlămo, ōnis, ἀ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ὁ ἄτλας, (μόρφωμα ἀνδρὸς ἐπιστύλιον φέροντος).
tēlānae ficus, εἶδος μελάνων σύκων.
tēlārĭum, ĭi, οὐ. ὁ ὑφαντικὸς ἱστός. ταὐτὸ τῷ tela σημ. 2. Ἰσίδωρος. Ἀμφ. γρ.
Telchīnes, um, ἀ. πληθ. Τελχῖνες.
Tēlĕbŏæ, ārum, ἀ. πληθ. Τηλεβόαι.
Tēlĕgŏnus, i, ἀ. Τηλέγονος.
Tēlĕmăchus, i, ἀ. Τηλέμαχος.
tēlĕphĭon, ĭi, οὐ. τηλέφιον, (βοτάνη).
Tēlĕphus, i, ἀ. Τήλεφος.
tĕlestĭnus, a, um, τελεστής, τελεστός.
tĕlĕta, æ ἢ tĕlĕte, es, θ. τελετή.
†tĕlĕtus, i, ἀ. (τελετὸς) τέλειος, τετελεσμένος. ἀμφ. γρ.
tĕlicardĭos, i, ἀ. ἄγνωστον λιθάριον.
*tēlĭfer ἢ tēlĭger, ĕra, ĕrum, (telum-fero-gero) τοξοφόρος.
tēlĭnus, a, um, τήλινος. telinum, i, οὐ. τὸ τήλινον χρίσμα.
tēlirrhizos, i, θ. ἄγνωστον λιθάριον.
tēlis, is, θ. τῆλις, (βοτάνη).
tēlius, a, um, τέλειος. Αὐσόνιος. Ἀμφ. γρ.
Tellūmo, ōnis, ἀ. ὁ τῆς γῆς θεός.
Tellūrus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ Tellumo.
tellus, ūris, θ. χθών, γῆ. Λ. ποιητική. 2) Tellus, ἡ Γῆ, Γαία, (θεά). juvenes Telluris, οἱ γηγενεῖς.
*telluster, stris, e, (tellus) τῆς γῆς.
Telmessus, εἴτε Telmissus, i, θ. Τελμησσός, Τελμισσός, πόλις τῆς Λυκίας, Telmessĭcus, (Telmissicus) a, um. Τελμίσσιος. Telmessĭus, i, καὶ Telmessensis, is, ἀ. ὁ Τελμίσσιος, Τελμισσεύς. Telmessis, ĭdis, θ. ἡ Τελμισσίς.
tĕlōnārĭus, tĕlōnĕārĭus. ἢ tĕlōnĭārĭus, ĭi, ἀ. τελώνης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
tĕlōnēum, ēi, εἴτε tĕlōnĭum, ĭi, οὐ. τελωνεῖον τελώνιον.
tēlum, i, οὐ. βέλος, (τὸ τηλόθεν βαλλόμενον ὅπλον, οἷον· τόξευμα, ἀκόντιον, δόρυ, λίθος, κ.τ.τ.) 2) ὅπλον, μάχαιρα, ξίφος, ἐγχειρίδιον, κ.τ.τ. 3) βέλος εἴτε ἀκτὶς τοῦ ἡλίου. 4) βέλος τοῦ Διός, κεραυνός. 5) πλευρῖτις (νόσος). 6) ὅπλον, πόσθη. 7) μεταφ. τὸ βέλος, ὅπλον.
*tĕmĕrābĭlis, e, μεμολυσμένος, ἔνοχος.
tĕmĕrārĭe, ἐπίρ. ἀλογίστως. Λ. σπ.
tĕmĕrārĭus, a, um, (temere) ἄλογος, ἀλόγιστος, ἄκριτος, ἀπρονόητος, προπετής. 2) τυχηρός, τυχικός, αὐτόματος.
tĕmĕrātor, oris, ἀ. (temero) ὁ βεβηλῶν ἢ βεβηλώσας τι, πειραστής. 2) ὁ κιβδηλεύων ἢ κιβδηλεύσας τι.
tĕmĕre, ἐπίρ. εἰκῇ, τυχόντως, ἀκρίτως, ἀλόγως, ἀλογίστως, προπετῶς, ὅ τι ἂν τύχω (τύχῃς, τύχῃ κ.τ.λ.), ὅπου ἂν τύχω κ.τ.λ., ὅπως ἂν τύχω, (ὡς ἐτύγχανον, ὡς ἔτυχον), κ.τ.λ. sic temere, οὕτως εἰκῆ. jacentes sic temere, οὑτωσὶ καθεζόμενοι, ἀνειμένως. 2) εἰκῇ, τυ-

Digitized by Google

χικῶς πως, κατὰ τύχην ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου. 3) ἐσθ' ὅτε· non temere, οὐκ εἰκῆ, οὐ ῥᾳδίως.
tĕmĕrĭtas, ātis, θ. (temere) ἀκρισία, ἀλογία, ἀλογιστία, προπέτεια 2) τὸ αὐτόματον, τυχικόν, τυχηρόν, ἡ τύχη. temeritas fortunae, τὸ προπετὲς τῆς τύχης καὶ ἀγχίστροφον.
tĕmĕrĭter, ἐπίῤ ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ temere.
*tĕmĕrĭtūdo, ĭnis, θ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ temeritas.
tĕmĕro, avi, atum, are, (temere) aliquem ἢ aliquid, βεβηλῶ, μιαίνω, μολύνω τινὰ ἤ τι.
Tĕmĕsa, æ, καὶ Tĕmĕse, ēs, θ. Τεμέση, πόλις τῆς Βρεττίας, ἡ ὕστερον κοινῶς Τέμψα καλουμένη Temesæus, a, um, Τεμεσαῖος. πρβλ. Tempsa.
tĕmet, ἴδ. tumet.
tēmētum, i, οὐ. μέθυ, μέθυσμα, μεθυστικὸν ποτόν.
*temnĭbĭlis, e, ἀξιοκαταφρόνητος, εὐκαταφρόνητος, ὑπέροπτος.
Temnītes, æ, ἴδ. Temnos.
temno, ĕre, aliquem ἢ aliquid, καταφρονῶ, ὑπερορῶ τινός, τινὰ ἤ τι.
Temnos, (-us), i, θ. Τῆμνος, πόλις τῆς Αἰολίδος Temnītes, æ, καὶ Temnĭus, ĭi, ἀ. ὁ Τεμνίτης.
tēmo, ōnis, ἀ. ῥυμός. ποιητ. ἡ ἅμαξα, τὸ ἅρμα. 2) ποιητ. ἡ ἅμαξα, ἄρκτος, (ἄστρον). 3) χάμαξ. Ἐντεῦθεν τὸ τῆς συνηθείας τημώνι (ον).
tĕmo, ōnis, ἀ. λύτρον στρατευσίμου. Τὸ ἐπίθετον· tēmōnārĭus, a, um. temonarius, ĭi, ἀ. ὁ εἰσπράκτωρ λύτρων στρατευσίμου.
tēmōnārĭus, a, um, ἴδ. temo.
tempe, οὐ. ἄκλιτ. τέμπη, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ Τέμπη. εὕρηται καὶ tempea, οὐ. πληθ.
*tempĕrācŭlum, i, οὐ. (tempero) ferri, βαφὴ εἴτε στόμωσις σιδήρου.
tempĕrāmentum, i, οὐ. (tempero) κρᾶσις. 2) τὸ εὔκρατον, εὐκρασία 3) μετριότης, σωφροσύνη.
tempĕrans, ἴδ. tempero
tempĕranter, ἐπίῤ. εὐκράτως, μετρίως, σωφρόνως.
tempĕrantĭa, æ, θ. (tempero) μετριότης, ἐγκράτεια. 2) κατ' ἐξοχήν· ἡ σωφροσύνη.
tempĕrāte, ἐπίῤ. εὐκράτως, μετρίως. 2) ἐγκρατῶς.
tempĕrātĭo, ĭōnis, θ. (tempero) κρᾶσις, σύγκρασις, μίξις. 2) εὐκρασία, τὸ εὔκρατον.
tempĕrātĭvus, a, um, (tempero) πραϋντικός, μαλακτικός.
tĕmpĕrātor, ōris, ἀ. (tempero) κεραστής. συναρμοστής 2) armorum, στομωτὴς (σιδηρῶν ὅπλων). 3) voluptatis, ὁ τῶν ἡδονῶν κρατῶν, τῶν ἡδονῶν ἐγκρατής.
tempĕrātūra, æ, θ. κρᾶσις, σύγκρασις, μίξις 2) εὐκρασία, τὸ εὔκρατον. 3) æris, βαφὴ καὶ κατασκευὴ τοῦ χαλκοῦ.
tempĕrātus, ūs, ἀ ἐγκράτεια, ἴδε καὶ temperantia.
tempĕri, tempŏri, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ tempore, ἴδ. tempus.
tempĕrĭes, ēi, θ. (tempero) κρᾶσις, σύγκρασις. 2) ἡ εὐκρασία, τὸ εὔκρατον.
tempĕrĭus συγκρ τοῦ temperi ἴδε tempus, σημ. 6
tempĕro, avi, atum, are, aliquid, κεράννυμί τι. ·miscere et temperare aliquid ex dissimilibus, μιγνύναι καὶ κεραννύναι τι ἐξ ἀνομοίων. acuta cum gravibus, τὰ ὀξέα τοῖς βαρέσιν (εἴτε πρὸς τὰ βαρέα) κεραννύναι. vinum, κεραννύναι οἶνον. poculum, ποτήριον. acetum melle, ὄξος μέλιτι. *colores, χρώματα. ποιητ arva, ἀρδεύειν τὰς ἀρούρας. 2) ἁρμόζω, ῥυθμίζω τι. citharam nervis, ἁρμόζειν τὰς τῆς λύρας χορδάς. civitatem, ῥυθμίζειν, διοικεῖν, κυβερνᾶν τὴν πολιτείαν. undas, κολάζειν, χαλινοῦν τὰ κύματα, ἄρχειν τῶν κυμάτων. etesiarum flatu temperantur calores, ὑπὸ τοῦ τῶν ἐτησίων πνεύματος οἱ καύσωνες μετριάζονται, συστέλλονται. temperare annonam, ὁρίζειν μετρίαν τινὰ τιμὴν τοῦ σίτου. iram, μετριάζειν, πραΰνειν, συστέλλειν τὴν ὀργήν — οὐδετέρως· temperare alicui rei εἴτε aliqua re εἴτε ab re, κρατεῖν, ἀπέχεσθαί τινος. linguae, κρατεῖν τῆς γλώσσης. lacrimis, a lacrimis, κατέχειν τὰ δάκρυα ab injuria, ἀπέχεσθαι τῆς ἀδικίας. maledicere, ἀπέχεσθαι τοῦ κακολογεῖν. sibi εἴτε animo temperat, quin (quominus) faciat aliquid, ἀπέχεται τοῦ ποιεῖν τι. temperatum est a caedibus, ἀπέσχοντο τοῦ φόνου. 2) ἀπέχομαι, φείδομαί τινος. alicui εἴτε ab aliquo, ἀπέχεσθαι, φείδεσθαί τινος. templis deûm temperatum est, τῶν ναῶν ἐφείσαντο, ἀπέσχοντο. — temperans, ἐπιθετικῶς· temperans alicujus rei καὶ aliqua re, ἐγκρατής τινος. — temperatus, a, um, εὖ ἡρμοσμένος, εὖ κατεσκευασμένος. 3) εὖ κεκραμένος, εὔκρατος. 4) εὔκρατος, ἡρμοσμένος, μέτριος, σώφρων.
tempestas, ātis, θ. (tempus) ὥρα, χρόνος. ea tempestate, ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. multis ante tempestatibus, πολλοῖς ἔτεσιν εἴτε πολλῷ χρόνῳ πρότερον. tertia tempestas, ἡ τρίτη ἡμέρα. 2) ὥρα,

Digitized by Google

οὐρανός. nautæ tempestatem prætermittere noluerunt, οἱ ναῦται τὴν εὐηνεμίαν παριέναι οὐκ ἐβουλήθησαν. secunda tempestas, οὔριος ἄνεμος. serena. ἡ εὐδία, εὐημερία. 3) κατ' ἐξοχήν· ὁ χειμών, ἡ ζάλη, θύελλα. μεταφ. ὁ χειμών, χαιρός, τὰ δεινά, ὁ κλύδων, κίνδυνος, ἡ συμφορά, δυσπραγία. 4) Tempestates, θ. πληθ. αἱ τῶν χειμώνων θεαί.

tempestīve, ἐπίῤ. τὴν ὥραν, ἐν καιρῷ, εἰς καιρόν, ἐγκαίρως.

tempestīvĭtas, ātis, θ. (tempestivus) ὥρα, καιρός, ἐγκαιρία, εὐκαιρία 2) εὐκρασία.

tempestīvo, ἐπίῤ. σπαν. ἀντὶ τοῦ tempestive.

tempestīvus, a, um, (tempestas) ὡραῖος, ἔγκαιρος, εὔκαιρος, ἐπικαίριος, καίριος. ad aliquid, πρός τι. 2) ὡραῖος, ὥριμος, πέπων, ἁδρός· ἐπὶ ἀνθρώπων· ὡραῖος, ἐν ὥρᾳ ὤν. tempestiva viro, ὡραία γάμου. 3) ἔσθ' ὅτε· πρὸ ὥρας γιγνόμενος, πρώϊος, πρώϊμος.

*tempestŭōsus, a, um, (tempestas) χειμῶνι ὅμοιος.

*tempestus, a, um, ταὐτὸ τῷ tempestivus. Φῆστος.

tempestus, ūtis, θ. ἡ ἐσχάτη οἰωνιστήριος ὥρα. Οὐάῤῥων.

*templāris, e, (templum) τοῦ ναοῦ.

*templātim, ἐπίῤ. κατὰ ναούς.

templum, i, οὐ. (tempus, τέμνω), πλινθίον, ὅπερ οἱ οἰωνοσκοποῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ περιέγραφον. ποιητ. cœli templum, ἡ ἀψὶς τοῦ οὐρανοῦ. 2) τόπος, χώρα, χῶρος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ εὐρὺς τόπος, οἷον ἡ ἀναπεπταμένη θάλασσα, κ.τ.τ. 3) ἱερὸς τόπος, τὸ ἱερόν, τέμενος συνήθως δὲ ὁ ναός. 4) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ἡ διαδοκίς, ὁ στρωτήρ.

tempŏrālis, e, (tempus) ἐπὶ χρόνον μένων, ἐπικαίριος, ἐπ' ὀλίγον τινὰ χρόνον μένων, πρόσκαιρος. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ· χρονικός· 3) τῶν κροτάφων.

†tempŏrālĭtas, ātis, θ. (temporalis) τὸ ἔγχρονον, χρόνος. 'Αντίκειται τῷ æternitas.

tempŏrālĭter, ἐπίῤ. ἐπί τινα χρόνον, ἐπὶ χρόνον.

†tempŏrānĕum, i, οὐ. (temporaneus) ὁ ἐαρινὸς ὑετός.

tempŏrānĕus, a, um, τύπος μεταγενέστερος ἀντὶ τοῦ tempestivus.

tempŏrārĭe, ἐπίῤ. ἐπὶ χρόνον.

tempŏrārĭus, a, um, ἐπί τινα χρόνον μένων, ἐπικαίριος, πρόσκαιρος.

†tempŏrātim, ἐπίῤ. κατὰ χρόνους.

tempŏri, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ tempore, ἴδ. tempus.

Tempsa, æ, θ. Τέμψα, πόλις τῆς Βρεττίας, ἡ παρ' Ὁμήρῳ Τεμέση. πρβλ. Temsa.

Tempsānus, a, um, Τεμψαῖος.

tempto, are, ἴδ. tento.

temptor ἢ temtor, ōris, ἀ. ὁ καταφρονῶν, ὁ ὑπερορῶν. 'Αμφ. γρ. Σενέκας.

tempus, ŏris, οὐ. (τέμνω?) χρόνος. hoc tempore, ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. superioribus temporibus, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις. ex quo tempore, ἐξ οὗ χρόνου, ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ. id temporis, κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, κατ' ἐκεῖνο τοῦ χρόνου. nullum intermittere tempus, οὐδένα χρόνον διαλείπειν. eodem tempore, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. 2) ὥρα. diei, τῆς ἡμέρας. matutinum tempus, ἡ πρωΐα. tempus anni, ἡ τοῦ ἔτους ὥρα. hibernum tempus, ἡ χειμερινὴ ὥρα. 3) ὥρα, καιρός, εὐκαιρία. tempus est dicere, ὥρα ἐστί, καιρός ἐστι λέγειν. tibi est tempus abire, ὥρα σοί ἐστιν ἀπιέναι. tempus edendi, ἡ ὥρα τοῦ δειπνεῖν. 4) καιρός, περίστασις. secundis temporibus, ἐν εὐπραγίᾳ. in tempore, ἐν τοιούτῳ καιρῷ, ἐν τοιαύταις περιστάσεσι. tempori cedere, τοῖς καιροῖς, ταῖς περιστάσεσιν ὑπείκειν. in summo reipublicæ tempore, ἐν τοῖς μεγίστοις τῆς πολιτείας καιροῖς, ἐν ταῖς ὀλοσχερέσι περιστάσεσι. pecuniam in aliquod reipublicæ tempus conferre, ἀργύριον εἰσφέρειν εἴς καιρόν τινα (ἀνάγκην, χρείαν τινὰ) τῆς πολιτείας. 5) ἐν τῇ μετρικῇ· ὁ χρόνος. 6) ἐν τῇ γραμματικῇ· ὁ χρόνος.—ἐπιῤῥηματικῶς· tempore, tempori εἴτε temperi, ἐν ὥρᾳ, τὴν ὥραν, ἐν καιρῷ. συγκρ. temperius, πρωϊαίτερον. ad tempus, in tempus, εἰς καιρόν. ad tempus ἐνίοτε· ἐπὶ χρόνον, ἐπί τινα χρόνον. in tempore, suo tempore, per tempus, ἐν καιρῷ. pro tempore, κατὰ τὸν καιρόν, πρὸς καιρόν. ex tempore, ἐκ τοῦ καιροῦ, ἐκ τοῦ παραυτίκα, ἐξ αὐτοσχεδίου.

tempus, ŏris, οὐ. κρόταφος. συνηθέστερον· tempŏra, um, οὐ. πληθ. οἱ κρόταφοι, (ὡς τὰ καίρια τῶν μελῶν, ἔνθα αἱ πληγαὶ θανάσιμοι). 2) ποιητ. πρόσωπον, κεφαλή.

Temsa, æ, ταὐτὸ τῷ Temesa.

temtor, ταὐτὸ τῷ temptor.

*tēmŭlenter, ἐπίῤ. ἐν μέθῃ.

tēmŭlentĭa, æ, θ. μέθη. Α. σκ.

tēmŭlentus, a, um, (temum, ὅθεν καὶ temetum) μεθύων, μέθυσος.

tēmuncŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ temo) μικρὸς ῥυμός. 'Αμφ. γρ.

ten' ἀντὶ τοῦ tene.

tĕnāces, ἀ. πληθ. καὶ tĕnācĭa, οὐ. πληθ. ἴδε tenax σημ. 4.

*tĕnācĭa, æ, θ. (tenax) δυστραπελία.

Digitized by Google

tenācĭtas, ātis, θ. (tenax) τὸ ἀπρὶξ ἔχεσθαι, ἀντίληψις 2) γλισχρότης, φειδωλία.
tĕnācĭter, ἐπίῤ. (tenax) ἀπρίξ, ἀντιληπτικῶς, ἰσχυρῶς. 2) ἰσχυρῶς, ἀδιατρέπτως, ἀμετασείστως.
*tĕnācŭlum, i, (teneo) οὐ. ἔχμα, πεῖσμα, δεσμός.
tĕnax, ācis, (teneo) ἀντιληπτικός. vinculum tenax, δεσμὸς ἰσχυρός. herba vestium tenax, βοτάνη ἀντιλαμβανομένη εἴτε ἐχομένη τῶν ἐσθήτων. in prælio tenax armorum, ἐν μάχῃ ἐχόμενος τῶν ὅπλων. memoria tenax, μνήμη τῶν πραγμάτων φυλακτική, μνήμη ἰσχυρά tenax propositi. ἐχόμενος τῆς προθέσεως. tenax fides, ἔμμονος, μόνιμος, βεβαία πίστις. robur tenax, ἡ στερεά, ἰσχυρὰ δρῦς. 2) κολλητικός, γλίσχρος, γλοιώδης. 3) μεταφ. γλίσχρος, φειδωλός. 4) δύσπειστος, δυστράπελος, δύσκολος.— tenaces, ἀ. πληθ. καὶ tĕnācĭa, οὐ. πληθ τὰ πείσματα, πέλματα, οἱ μίσχοι (μήλων, ἀπίων, κ τ.τ.), ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ ἔχμα, ὁ δεσμός.
Tenchtĕri εἴτε Tenctĕri, ōrum, ἀ. πληθ. Τέγκτηροι, (Τεντερῖται, Τέγκεροι), ἔθνος τῆς Γερμανίας.
*tendĭcŭla, æ, θ. (tendo) παγίς.
tendo, tĕtendi, tensum καὶ tentum, ĕre, aliquid, τείνω, ἐντείνω, ἐκτείνω τι. arcum, ἐντείνειν, ἐντείνεσθαι (ἰθύνε ν) τόξον. chordam, ἐντείνειν χορδήν. manus ad cœlum, ἐκτείνειν, ἀνατείνειν τὼ χεῖρε πρὸς τὸν οὐρανόν. notus vela tendit, ὁ νότος ἀναπετάννυσι τὰ ἱστία. munera alicui tendere, δῶρά τινι ὀρέγειν, προσφέρειν. tensus, a, um, ἐπιθετικῶς· ἔντονος, σύντονος. 2) nervum tendere. ἀνατείνειν τὴν πόσθην. tenta, ōrum, οὐ. πληθ ἡ ἀνατεταμένη πόσθη, ὁ πρίαπος. tentus, i, ἀ. ὁ πριαπίζων. 3) μεταφ. insidias alicui tendere, ἐνέδρας τινὶ κατασκευάζειν. noctem tendere, ἐκτείνειν, παρατείνειν, μηκύνειν τὴν νύκτα. cursum, iter in locum, τείνειν, τρέπεσθαι, πορεύεσθαι, σπεύδειν εἰς τόπον. tendere animum. συντείνειν τὴν ψυχήν. — οὐδετέρως· τείνειν, τρέπεσθαι, πορεύεσθαι, ἄγειν. ad portum, πρὸς τὸν λιμένα. quo tendis? ποῖ πορεύει; ποῖ δή; levia in sublime tendunt, τὰ κοῦφα ἄνω τείνει, φέρεται. mons ad occasum tendens, ὄρος τεταμένον εἴτε τεῖνον πρὸς ἀνατολάς. gula tendit ad stomachum, ὁ οἰσοφάγος τείνει πρὸς τὸν στόμαχον. μεταφ. ad societatem alicujus tendere, κλίνειν πρὸς συμμαχίαν, ῥέπειν ἐπὶ τὴν συμμαχίαν τινός. 2) ἐντείνομαι, διατείνομαι, συντείνω, ἰσχυρίζομαι. aliquid facere, διατείνεσθαι ποιεῖν τι. fratres tendentes opaco Pelion imposuisse Olympo, ἀδελφοί, μεμαῶτες Πήλιον ἐπ' εἰνοσιφύλλῳ Ὀλύμπῳ θέμεν. tendere contra καὶ ἁπλῶς tendere, ἀντιτείνειν, ἐναντιοῦσθαι. 3) ἵστημι σκηνάς, σκηνῶ, κατασκηνῶ.
*tendor, ōris, ἀ. (tendo) τάσις.
Tĕnĕa, æ, θ. Τενέα, κώμη τῆς Κορινθίας.
*tĕnĕbellæ, ārum, θ. πληθ. (ὑποκορ. τοῦ tenebræ) σκότος. (πρβλ. τὴν σκοτίδα καὶ τὸ σκοτάδι τῆς συνηθείας).
tĕnĕbræ, ārum, θ. πληθ. τὸ σκότος, ὁ σκότος, σκοτία. 2) σκότος νυκτός, νύξ. 3) σκότος ὀφθαλμῶν, τυφλότης. 4) σκότωσις, σκοτοδινία, λειποθυμία, λειποψυχία. 5) σκότος, θάνατος. 6) μεταφ. τὸ σκότος, ἡ σκοτεινότης, λήθη, τὸ τῆς τύχης σκοτεινὸν καὶ ταπεινόν. κ.τ.τ. 7) σκότος, σκοτία, σκοτεινὸς τόπος, οἷον· τὸ χρησφύγετον, τὸ δεσμωτήριον, ὁ ᾅδης.
*tĕnĕbrārĭus, a. um, (tenebræ) σκότιος, φυξήλιος. Ἀμφ. γρ
tĕnĕbrātĭo, ōnis, θ. (tenebro) σκοτασμός, σκοτισμός.*
†tĕnĕbresco, (-asco) ĕre, σκότος γίγνεσθαι.
†tĕnĕbrĭco, avi, are, σκοτεινὸν γίγνεσθαι.
*tĕnĕbrĭcōsĭtas, ātis, θ ὀφθαλμῶν ἀμαύρωσις.
tĕnĕbrĭcōsus, a, um, (tenebricus) σκοτώδης, σκοτεινός.
tĕnĕbrĭcus, a, um, (tenebræ) σκοτεινός. Λ. σπ.
tĕnĕbrĭo, ōnis, ἀ. (tenebræ) σκοτίας, φυξήλιος.
tĕnĕbro, are, aliquid. σκοτάζω, σκοτίζω τι. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
†tĕnĕbrōse, ἐπίῤ. σκοτεινῶς.
†tĕnĕbrōsĭtas, ātis. σκότος, σκοτεινότης.
tĕnĕbrōsus, a, um, (tenebræ) σκοτώδης σκοτεινός.
Tĕnĕdos, (-us), i, θ. Τένεδος. Tĕnĕdĭus, a, um, Τενέδιος. Tenedii, ἀ. πληθ. οἱ Τενέδιοι.
tĕnellŭlus, a. um, (ὑποκορ. τοῦ ὑποκορ. tenellus) ταὐτὸ τῷ tenellus.
tĕnellus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ tener) ἁπαλώτερος, πάνυ ἁπαλός, πάνυ μαλακός.
tĕnĕo tĕnŭi, tentum, ēre, aliquem ἢ aliquid, ἔχω τινὰ ἤ τι. aliquid manu, in manu, κρατεῖν, ἔχειν τι τῇ χειρί. aliquem in sinu. sinu, ἔχειν τινὰ ἐν τῷ κόλπῳ. locum, ἔχειν, κατέχειν, κεκτῆσθαι, κατοικεῖν τόπον. totam rempublicam tenere, τῶν ὅλων κρατεῖν. qui tenent (ὑπον. rempublicam), οἱ κρατοῦντες. aliquem in compedibus tenere, ἔχειν, κατέχειν, φυλάττειν τινὰ ἐν δε-

Digitized by Google

σμοῖς. laqueo teneri, ἐν βρόχῳ ἔχεσθαι, εἰλῆφθαι. teneo leporem, ἔχω, εἴληφα τὸν λαγών, κρατῶ τοῦ λαγώ, spes, fiducia, odium, amor me tenet, ἐλπίς, θαῤῥαλεότης, μῖσος, ἔρως ἔχει, κατέχει με, εἴληφέ με, κρατεῖ μου. ira, studio, desiderio teneor, ἔχομαι, κατέχομαι, κρατοῦμαι ὑπ' ὀργῆς, ὑπὸ σπουδῆς, ὑπὸ πόθου. neque ira neque gratia teneri, οὔτε ὀργαῖς οὔτε χάρισι συνέχεσθαι. tenere montem, κατέχειν τὸ ὄρος. portum, κατέχειν εἰς λιμένα. promisso teneor, τῇ ὑποσχέσει κατέχομαι. in manifesto peccato tenetur, ἐπ' αὐτοφώρῳ εἴληπται, ἑάλωκε. teneri cædis, cupiditatis, ἑαλωκέναι φόνου, ἡδονῆς, κ.τ.τ. 2) φυλάττω, διασώζω τι. memoria teneo aliquid εἴτε animus tenet aliquid, τῇ μνήμῃ φυλάττω τι, ἡ μνήμη φυλάττει τι. non tenebat ornatum suum, οὐκ ἐφύλαττε τὸν κόσμον propositum tenere, ἐμμένειν τῷ προκειμένῳ 3) ἔχω κατανοῶ, οἶδά τι. 4) ἔχω, ἴσχω, κατέχω, ἐπέχω τινὰ ἤ τι. aliquem diutius, ἴσχειν, διατρίβειν τινὰ πλείω χρόνον. ventrem, ἐπέχειν τὴν κοιλίαν. viam alicujus, ἐπέχειν τὴν πορείαν τινός, ἴσχειν τινὰ τοῦ ἰέναι. tenere manus ab aliquo, ἀπέχεσθαί τινος. Corcyræ teneor, ἐν Κερκύρᾳ βραδύνομαι, διατρίβω. teneri εἴτε me tenere non possum, quin faciam, οὐχ οἷός τέ εἰμι (οὐ δύναμαι) μὴ οὐ ποιεῖν. tenere risum, κατέχειν τὸν γέλωτα. cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν. 5) iter εἴτε cursum in locum, τείνειν εἰς τόπον, πορεύεσθαι εὐθὺ τόπου τινός.— tenere, οὐδετέρως· ἔχειν, ἑστηκέναι, τεταγμένον εἶναι. 6) in locum. ἔχειν τὴν ναῦν εἰς τόπον, πλεῖν, τείνειν εἰς τόπον. 7) διαρκῶ, διαμένω, μένω, οὐ παύομαι.

tĕner, ĕra, ĕrum, τέρην, ἁπαλός, μαλακός. 2) λεπτός. 3) ἁπαλός, νεαρός. de tenero ungui, a teneris unguiculis, a tenero, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, ἐκ νηπίου. 4) μεταφ. ἁπαλός, μαλακός.

tĕnĕrasco, ĕre, ταὐτὸ τῷ teneresco.

tĕnĕre, ἐπίῤ. ἁπαλῶς, μαλακῶς.

tĕnĕresco, ĕre, (tener) ἁπαλύνομαι, μαλάσσομαι.

tĕnĕrĭtas, ātis, θ. (tener) ἁπαλότης, μαλακότης.

tĕnĕrĭtūdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ teneritas.

tĕnĕrŭlus, a, um, ὑποκορ. τοῦ tener, ὅπερ ἴδε.

Tĕnes, εἴτε Tennes, ὁ. Τένης, Τέννης.

tēnesmōdēs, ĕs, ἐπίθ. τεινεσμώδης.

tēnesmus, (-os), i, ὁ. τεινεσμός.

*tĕnĭtæ, ārum, θ. πληθ. (teneo) αἱ Μοῖραι. Φῆστος.

*tĕnīvi, ἀρχ. παρακείμ. τοῦ teneo, ὅπερ ἴδε.

tenuĭtur, ταὐτὸ τῷ tenditur, ἴδ. tendo

tĕnon, ontis, ὁ. τένων.

tĕnor, ōris, ὁ. (teneo) συνέχεια, διάρκεια, ἐντελέχεια. eodem tenore, uno tenore, συνεχῶς, ἐφεξῆς. 2) παρὰ νομικοῖς· ἡ συνέχεια, τὸ νόημα, ὁ νοῦς, τὸ ὕφος. 3) τόνος συλλαβῆς.

Tenos, (-us), i, θ. Τῆνος.

tensa, εἴτε thensa, æ, θ. θῆσσα, ἅρμα θεῶν, εἶδος πομπικοῦ ἅρματος παρὰ Ῥωμαίοις.

tensĭbĭlis, e, οἷος ἐκτείνεσθαι (τατός).

tensĭo, ĭōnis, θ. (tendo) τάσις. 2) τέτανος, σπάσις, σπασμός, (νόσος).

tensūra, æ, θ. (tendo) τάσις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

tensus, a, um, ἴδ. tendo.

*tentābundus, a, um, (tento) ψηλαφῶν, ψηλαφίζων.

tentāmen, ĭnis, οὐ. (tento) πείρασις, πειρασμός. Λ. ποιητ. καὶ σπ.

tentāmentum, i, οὐ. (tento) πεῖρα, δοκιμή, δοκιμασία.

tentātĭo, ĭōnis, θ. (tento) πεῖρα, ἀπόπειρα. 2) ἔφοδος, προσβολή.

tentātor, ōris, ὁ. (tento) πειραστής.

†tentātrix, īcis, θ. (tento) ἡ πειράζουσα, πειρωμένη.

tentīgo, ĭnis, θ. (tendo) σπασμός, πριαπισμός, σατυρίασις.

tentĭo, ĭōnis, θ. (tendo) ἔκτασις. Πρισκιανός.

tentĭpellĭum, ĭi, οὐ. (tendo-pellis) τετάνωθρον, (φάρμακον). 2) χαλόπους.

tento, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ tendo) aliquid, ψηλαφῶ τι, ἐφάπτομαι, ψαύω τινός. 2) ἅπτομαί τινος, προσβάλλω τινί. morbus tentat aliquem, νόσος ἅπτεταί τινος, ἐμπίπτει τινί. tentare urbem, προσβάλλειν, προσμιγνύναι τῇ πόλει. 3) πειρῶμαι, ἀποπειρῶμαι, πειράζω, ἀποπειράζω τινός, ἀπόπειραν ποιοῦμαι, πεῖραν λαμβάνω τινός, δοκιμάζω, ἐξετάζω τι, ἐπιχειρῶ τινι. iter per provinciam, πειρᾶσθαι τῆς διὰ τῆς ἐπαρχίας πορείας, πειρᾶσθαι διὰ τῆς ἐπαρχίας πορεύεσθαι. carmina, ἐπιχειρεῖν ποιήμασι. tento, quid possim, πεῖραν λαμβάνω, ἀπόπειραν ποιοῦμαι, τί δύναμαι. tentabo de hoc dicere, πειράσομαι περὶ τούτων λέγειν. 4) πείθω, ἀναπείθω τινά. 5) aliquem, πειρᾶν τινα, (παρθένον κ.τ.τ.)

tentor, ōris, ὁ. (tendo) ὁ ἐκτείνων· οὕτως ἐκαλεῖτο ὑπηρέτης τις τῶν ἀγωνιζομένων ἁρμάτων. Ἐπιγρ.

Digitized by Google

*tentōrĭŏlum, i, οὐ. ὑποκορ. τοῦ tentorium.
tentōrĭum, ĭi, οὐ. (tendo) σκήνωμα, σκηνή.
*tentōrĭus, a, um, (tentorium) τῆς σκηνῆς εἴτε σκηνοποιΐας.
tentrix, īcis, (tendo) θ. ἡ τείνουσα.
tentum, i, οὐ. σκηνή.
tentus, a, um. ἴδ. tendo. 2) ἴδ. teneo.
tentus. ūs, ἀ. (teneo) ἐποχή, κώλυσις. hæmorrhoidarum fluoris, τῆς ῥεύσεως τῶν αἱμοῤῥοΐδων.
Tentўra, ōrum, οὐ. πληθ. καὶ Tentyris, ĭdis, θ. τὰ Τέντυρα, ἡ Τεντυρίς, πόλις τῆς Αἰγύπτου, ἡ τανῦν κώμη. Denderah. Tentyrītes, æ, ἀ. ὁ Τενυτρίτης. Tentyrītĭcus, a, um, Τεντυριτικός.
*tĕnŭābĭlis, e, (tenuo) λεπτυντικός, ἰσχναντικός.
tĕnuārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ tenuiarius.
*tĕnŭātim, ἐπίῤ. (tenuo λεπτῶς.
tĕnŭātĭo, ōnis, θ. (tenuo ἴσχνανσις.
tĕnŭesco, ĕre, (tenuis) λεπτύνομαι, φθίνω.
tĕnŭĭārĭus, a, um, ὁ κατασκευάζων λεπτὰς ἐσθῆτας. 'Επιγρ.
*tĕnŭĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ tenuis) μάλα λεπτός.
tĕnŭĭs, e, λεπτός. vestis, λεπτὴ ἐσθής. tenue filum, λεπτὸς μίτος. tenuis canis, λεπτός, ἰσχνὸς κύων. tenuis acies, ἀραιὰ παράταξις. tenue vinum, ὑδαρὴς οἶνος tenuis aër, λεπτός, ἀραιὸς ἀήρ. tenuis coma, λεπτή, ἀραιὰ κόμη. tenuis pumex. ἡ κούφη, ἀραιὰ κίσσηρις. 2) λεπτός, βραχύς, μικρός, ὀλίγος, στενός. tenuis urbs, μικρὰ πόλις. tenuis amnis, μικρὸς ποταμός. tenuis frons, βραχὺ μέτωπον. tenuis res, στενὴ οὐσία. tenuis mensa, λιτή, εὐτελὴς τράπεζα. tenuis homo, εὐτελής, λεπτός, πένης ἄνθρωπος. tenuis spes, μικρά, ὀλίγη ἐλπίς. tenue damnum, ὀλίγη βλάβη. tenuis homo, εὐτελής, ἀγενής, ταπεινὸς ἄνθρωπος. 3) λεπτός, ἰσχνός, ἀκριβής. orator, ῥήτωρ.
tĕnŭĭtas, ātis, θ. (tenuis) λεπτότης, ἰσχνότης, ἀραιότης. crurum, ἡ λεπτότης, ἰσχνότης τῶν σκελῶν. aëris, ἡ λεπτότης, ἀραιότης, λεπτομέρεια τοῦ ἀέρος. cribri, ἡ λεπτότης, ἀραιότης τοῦ κοσκίνου. 2) εὐτέλεια, στενότης 3) λεπτότης, ἰσχνότης, ἀκρίβεια, λεπτολογία, ἰσχνολογία.
tĕnŭĭter, ἐπίῤ. (tenuis) λεπτῶς. 2) εὐτελῶς. 3) λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀκριβῶς, λεπτολόγως. 4) ἀμελῶς, ἐπιτροχάδην.
tĕnŭo, avi, atum, are, (tenuis, ΤΕΝΩ, τείνω) aliquem ἢ aliquid, λεπτύνω, ἰσχνῶ, ἰσχναίνω τινὰ ἤ τι. corpus, τὸ σῶμα. sol aera tenuat, ὁ ἥλιος λεπτύνει, ἀραιοῖ τὸν ἀέρα. via tenuata, ἡ στενὴ ὁδός. 2) λεπτύνω, εὐτελίζω τι. 3) ποιητ. carmen tenuare, λεπτὴν ᾠδὴν ᾄδειν, λεπτὸν ποίημα ποιεῖν.
tĕnus, (i, ūs ἢ ŏris?) ἀ. οὐ. (ὁ τένων) βρόχος.
tĕnus, πρόθ. μετ' ἀφαιρ. μέχρις, ἄχρι τινός. collo tenus, μέχρις αὐχένος. Ostiā, μέχρις 'Ωστίας. cœlo, μέχρι τοῦ οὐρανοῦ. — σπάν. μετὰ γενικῆς · Corcyræ tenus, μέχρι Κερκύρας. — verbo tenus, μέχρι τοῦ λέγειν, λόγῳ. nomine tenus, κατὰ τὸ ὄνομα μόνον.
Tĕos καὶ Tĕus, ĕi, θ. Τέως. Tēĭus, a, um, Τήϊος.
tĕpĕfăcĭo καὶ tĕpēfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (tepeo-facio) aliquid, χλιαίνω τι.
tĕpĕfacto, are, θαμιστ. τοῦ tepefacio, ὅπερ ἴδε.
tĕpĕfactus, a, um, ἴδ. tepefacio.
tĕpĕo, ŭi, ēre, χλιῶ, χλιαρός εἰμι. 2) ἔρωτι καίομαι. 3) ψυχρός, ἀπεψυγμένος εἰμί.
tĕpesco, pŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ tepeo) χλιαίνομαι, θερμαίνομαι. 2) ἀποψύχομαι, ψυχροῦμαι. μεταφ. ἀποψύχεσθαι, ψυχροῦσθαι, μαραίνεσθαι, λωφᾶν.
tĕphrĭas, æ, ἀ. (τεφρίας) τεφρός τις λίθος.
tĕphrĭon, ĭi, οὐ. (τέφριον) εἶδος κολλυρίου
tĕphrītis, ĭdis, θ. (τεφρῖτις) τεφρόν τι λιθάριον.
tĕpĭdārĭus, a, um, θερμαντικός, θερμαντήριος. tepidarium, ĭi, οὐ. ὁ θερμὸς εἴτε χλιαρὸς λουτρών.
tĕpĭde, ἐπίῤ. (tepidus) χλιαρῶς. 2) μεταφ. ψυχρῶς.
*tĕpĭdo, are, χλιαίνω, θερμαίνω.
tĕpĭdus, a, um, (tepeo) χλιαρός. 2) μεταφ. ἀπεψυγμένος, ψυχρός.
tĕpor, ōris, ἀ. (tepeo) μετρία θερμότης, ἀλέα, θάλπος. 2) εὐκρασία τοῦ οὐρανοῦ. 3) μεταφ. ἡ ψυχρότης.
*tĕpōro, avi, atum, are, aliquid, χλιαίνω, θερμαίνω τι.
tĕpōrus, a, um, (tepor) χλιαρός, εὔκρατος. Α. τοῦ μεταγ. Λατ.
Tĕpŭla, aqua, θ. (tepeo) ἓν τῶν ὑδραγωγείων τῆς 'Ρώμης.
tĕr, ἐπίῤ. τρίς. ter die, ter in die, τρὶς τῆς ἡμέρας. ποιητ. ter centum, τρὶς ἑκατόν, τριακόσια. ter amplius, τρισώματος. 2) τρίς, πολλάκις, οὐχ ἅπαξ. bis terque, δὶς καὶ τρίς. ter felix, ὁ τρισευδαίμων. terque quaterque beati, κατὰ τὸ 'Ομηρικόν· τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις οἳ τότ' ὄλοντο.

Digitized by Google

tĕramnon, i, οὐ. (τέραμνον) βοτάνη τις.
terbentīnus, ταὐτὸ τῷ terebentinus.
tercēnārĭus, ταὐτὸ τῷ trecenarius.
tercentēni, ταὐτὸ τῷ trecenteni.
tercenti, ταὐτὸ τῷ trecenti.
tercentum, ταὐτὸ τῷ ter centum, ἴδε ter.
terdĕcĭes, ἐπίῤ. τρισδεκάκις.
terdĕcĭmus, a, um, τρισκαιδέκατος.
terdēni ἢ ter dēni, æ, a, ἀνὰ τριάκοντα.
tĕrĕbella, æ, θ. καὶ tĕrĕbellĭum, ĭi, οὐ. (terebra) τὸ ἀδάπτιστον παρ' ἰατροῖς = τρύπανον, (ἐργαλεῖον χειρουργικόν). Ἀμφ. γρ.
tĕrĕbinthĭnus, a, um, τερεβίνθινος.
tĕrĕbinthizūsa, æ, θ. (τερεβινθίζουσα) εἶδος λιθαρίου.
tĕrĕbinthus, i, θ. τερέβινθος.
tĕrĕbra, æ, θ. (tero) τρύπανον, τέρετρον.
*tĕrĕbrāmen, ĭnis, οὐ. (terebro) τρῆμα, τρύπη.
tĕrĕbrātĭo, ĭōnis, θ. (terebro) τρῆσις, τρύπησις. 2) τρύπη, τρῆμα.
*tĕrĕbrātor, ōris, ἀ. ὁ τετραίνων, τρυπῶν, τρυπητής. Λ Γλωσσαρίων.
*tĕrĕbrātus, ūs, ἀ. (terebro) τρῆσις, τρύπησις.
tĕrĕbro, avi, atum, are, (terebra) aliquid, τετραίνω, τρυπῶ τι. 2) κωμ. ὑποθωπεύειν, κολακεύειν.
†tĕrĕbrum, ταὐτὸ τῷ terebra.
tĕrēdo, ĭnis, θ. τερηδών, θρίψ.
Tĕrĕĭdes, æ, ἀ. Τηρείδης.
Tĕrensis, is, θ. (tero) θεά τις προστάτις τοῦ ἀλωνεύεσθαι.
Tĕrentĭānus, a, um, Τερεντιανός, τοῦ Τερεντίου.
Tĕrentīnus, a, um, ἴδ. Terentus.
Tĕrentĭus, a, um, Τερέντιος, τοῦ Τερεντίου. Terentius, ĭi, ἀ. ὁ Τερέντιος. Terentia, æ, θ. ἡ Τερεντία.
Tĕrentus, (-os), i, ἀ. (Τέρεντος) τόπος τις τοῦ ἐν Ῥώμῃ Ἀρείου πεδίου, ἔνθα τὴν ἑκατονταέτηρον ἑορτὴν ἐπετέλουν. ludi Terentīni, ταὐτὸ τῷ ludi sæculares. — tribus Terentina, μία τῶν φυλῶν τῶν Ῥωμαίων.
tĕres, ĕtis, (tero) στρογγύλος, περιφερής. (κυρίως· στρογγύλος καὶ περιμήκης, κυλινδρικός) 2) ἰσχνός, περιμήκης. 3) στρεπτός. 4) μεταφ. ἀποτετορνευμένος, λεῖος, κομψός, ἀστεῖος.
Tĕreus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Τηρεύς.
tergĕmĭnus, a, um, ταὐτὸ τῷ trigeminus.
tergĕnus, ἐπίῤ. (ter-genus) τριγενῶς.
tergĕo καὶ tergo, si, sum, (σπαν. tum) ēre, καὶ ĕre, (τέρσω, τερσαίνω, τέρσομαι) aliquid, μάσσω, σμῶ, σμήχω τι. frontem sudario, σμήσασθαι, ἀπομόρξασθαι τὸ μέτωπον τῷ καψιδρωτίῳ. arma, λαμπρύνειν τὰ ὅπλα. μεταφ. scelus, ἀπομοργνύναι, καθαίρειν τὸ ἀνοσιούργημα. librum, ἀποτορνεύειν, ἐξεργάζεσθαι τὸ βιβλίον. palatum, λεαίνειν τὴν κατάποσι. 2) tersus, a, um, καθαρός, λεῖος, κομψός. ἀποτετορνευμένος.
Tergeste, is, οὐ. ἡ Τεργέστη, αἱ Τεργέσται, ἡ Τέργεστρα. Tergestīnus, a, um, Τεργεσταῖος, Τεργεστραῖος.
tergilla, æ, θ. (tergum) φορίνη, χοίρου δέρμα.
tergīnum, i, οὐ. (tergum) ἱμάσθλη, σκῦτος.
*tergĭversanter, ἐπίῤ. (tergiversor) μελλητικῶς, ὀκνηρῶς.
tergĭversātĭo, ĭōnis, θ. (tergiversor) διάδυσις, ὄκνος, μέλλησις, πρόφασις.
tergĭversātor, ōris, ἀ. ὁ διαδυόμενος, ἀποτριβόμενος, μελλητής. Λ. τοῦ μετγν. Λ.
tergĭversor, atus sum, ari, (tergum-verto) διαδύομαι, ὀκνῶ, μέλλω, προφάσεις ποιοῦμαι εἴτε εὑρίσκω.
tergo, ĕre, ἴδ. tergeo.
*tergŏro, are, (tergum) se aliqua re, βυρσοῦν ἑαυτόν τινι.
tergum, i, οὐ. νῶτον, νῶτος. terga, πληθ. τὰ νῶτα. tergo puniri, μαστιγοῦσθαι τὸν νῶτον. — terga dare, vertere, δοῦναι, δεῖξαι, ἐπιστρέψαι τὰ νῶτα, τρακῆναι, στραφῆναι εἰς φυγήν. 2) νῶτον, τὸ ὄπισθεν. a tergo, κατὰ νώτου, κατὰ νῶτον, ἐκ τοὔπισθεν, ἐκ τῶν ὄπισθεν, ἐξόπισθεν. post tergum hostium, ὄπισθεν τῶν πολεμίων. terga hostium circumire, περιάγειν εἴτε περιελαύνειν εἰς τοὔπισθεν τῶν πολεμίων, κυκλοῦν τοὺς πολεμίους. post terga relinquere aliquid, ὄπισθεν ποιεῖσθαί τι. terga collis, τὰ ὄπισθεν τοῦ λόφου. 3) νῶτον, νῶτα, ἐπιφάνεια, (γῆς ἢ ὕδατος). 4) ποιητ. τὸ σῶμα. centum terga suum, ἑκατὸν χοῖροι. 5) σκῦτος, δέρμα, δορά. 6) ὅ,τι ἐκ σκύτους εἴτε δέρματος πεποίηται, οἷον ἀσκός, τύμπανον, ἱμάς, σκυτίνη ἀσπὶς εἴτε σκῦτος, κ.τ.τ.
tergus, i, ἀ. σπαν. ἀντὶ τοῦ tergum, νῶτος, νῶτον.
tergus, ŏris, οὐ. (tergum) νῶτον, νῶτα, (ἵππου κ.τ.τ.) 2) τόμος, τέμαχος. suis, ὑείου κρέατος. 3) σκῦτος, δέρμα, δορά. 4) σκυτίνη ἀσπίς, σκῦτος. taurorum tergora septem, σάκος ἑπταβόειον.
Tĕrīna, æ θ. Τέρινα, πόλις τῆς Βρεττίας. Terinæus, a, um, Τεριναῖος.
terjŭgus, a, um, (ter-jugum) τρίζυξ, τριπλοῦς. Ἐν τῇ ῥητορικῇ τρίκωλον, σχ.
termen, ĭnis, οὐ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ terminus.

Digitized by Google

termentum, i, οὐ. (=terimentum, ἐκ τοῦ tero, ὡς detrimentum ἐκ τοῦ detero, καὶ τῆς αὐτῆς ἐκείνῳ σημασίας).
termes, ĭtis, ἀ. θαλλὸς ἐλαίας, θαλλός.
termes, ĭtis, θ. ταὐτὸ τῷ tarmes.
Termessus, i, θ. Τερμησσός, Τερμισσός, πόλις τῆς Πισιδίας. Termessenses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ Τερμησσεῖς.
Termĭnālĭa, ĭum, καὶ ĭōrum, οὐ. πληθ. (Terminus) ἡ τοῦ Τερμίνου εἴτε Τέρμονος καὶ τῶν ὁρίων θεῶν ἑορτή, τὰ Τερμινάλια.
termĭnālis, e (terminus), ὅριος, μεθόριος. 2) τελικός, τοῦ τέλους. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
termĭnāte, ἐπίῤ. κατὰ τοὺς ὅρους.
termĭnātĭo, ĭōnis, θ. (termino) ὁρισμός, μέτρον.
†termĭnātor, ōris, ἀ. ὁριστής, τελειωτής.
*termĭnātus, ūs, ἀ. ὅρισμα.
termĭno, avi, atum, are, (terminus) aliquid, ὁρίζω τι. mare terram terminat, ἡ θάλασσα ὁρίζει τὴν γῆν. consul agrum publicum a privato terminat, ὁ ὕπατος ὁρίζει τὴν δημοσίαν χώραν ἀπὸ τῆς ἰδιωτικῆς, ὁρίζει τήν τε δημοσίαν καὶ τὴν ἰδιωτικὴν χώραν. 2) ὁρίζω, περαίνω, τελειῶ τι, τέλος ἐπιτίθημί τινι. versum longā syllabā terminat, ὁ στίχος εἰς μακρὰν συλλαβὴν λήγει. 3) ὁρίζω, ὁρίζομαι. Epicurus bona voluptate terminat, ὁ Ἐπίκουρος τὰ ἀγαθὰ τῇ ἡδονῇ ὁρίζεται, πρὸς τὴν ἡδονὴν μετρεῖ.
termĭnus, i, ἀ. τέρμα, τέρμων, ὅρος, ὅριον. 2) τέρμα, ὅριον, πέρας, τέλος, τελευτή. 3) ὅρος, ὁρισμός. 4) Terminus, ἀ. ὁ Τέρμινος, Τέρμων, ὁ ὅριος θεός, θεὸς παρὰ Ῥωμαίοις τῶν ὁρίων ἐπίσκοπος.
Termissus, i, θ. ταὐτὸ τῷ Termessus.
termĭtĕus, a, um, (termes) θάλλινος. termiteus ramus, θαλλὸς ἐλαίας.
Termo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ Terminus.
termospŏdĭon, ταὐτὸ τῷ thermospodion.
ternārĭus, a, um, (terni) ἐκ τριῶν συγκείμενος. ternarius numerus, ἡ τριάς. Παρὰ γραμματικοῖς· ternaria nomina, ὀνόματα τρεῖς μόνον κλίσεις ἔχοντα. ternarius, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ triens.
ternārĭus dēnārĭus, a, um, ἐκ τριωνκαίδεκα συγκείμενος. Πρισκιανός.
terni, æ, a, ἀνὰ τρεῖς (τρία), κατὰ τρεῖς, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε τρεῖς. 2) σύντρεις. 3) ἀντὶ τοῦ tres, τρεῖς.
*ternīdēni, æ, a, ἀνὰ τρισκαίδεκα.
ternĭo, ĭōnis, ἀ. τριάς.
ternĭtas, ātis, θ. τριάς. Πρισκιανός.
*ternox, ctis, θ. (ter-nox) τριvύκτιον.
ternus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ terni, æ, a.
tĕro, trīvi, trītum, ere, (ΤΕΡΩ, τείρω) aliquid, τρίβω τι. lapis lapidem terit, ὁ λίθος τὸν λίθον τρίβει (ἐν μυλῶνι). aliquid in mortario, τρίβειν, συντρίβειν τι ἐν ἴγδῃ. cibum in ventre, καταπέττειν τὴν τροφήν. frumentum, τρίβειν, ἀλοᾶν τὸν σῖτον, ποιητ. area terit frumentum, ἀντὶ τοῦ frumentum teritur in area, ὁ σῖτος τρίβεται ἐν τῇ ἅλῳ. 2) τρίβω, ἀποτρίβω τι. ferrum terere, τρίβειν, ἀποτρίβειν τὸν σίδηρον. vestis trita, τετριμμένη ἐσθής. terere iter, τρίβειν ὁδόν, συχνὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰέναι. 3) λειῶ, λεαίνω, ξέω τι. 4) τρίβω, διατρίβω, ἀναλίσκω τι. diem, tempus, διατρίβειν, διάγειν τὴν ἡμέραν, τὸν χρόνον. ævum, τρίβειν τὸν βίον. 5) feminam, συνεῖναι γυναικί. — tritus, a, um, ἐπιθετικῶς· via trita, ὁδὸς τετριμμένη, συχνή. tritæaures, ὦτα τριβὴν λαβόντα, ἐξησκημένα. 6) τετριμμένος, πολυπάτητος, χυδαῖος.
terplĭco, are, ταὐτὸ τῷ triplico.
Terpsĭchŏre, ēs, θ. Τερψιχόρη.
terquīni, æ, a, ἀνὰ πεντεκαίδεκα. 2) πεντεκαίδεκα.
terra, æ, θ. (ἔρα, ΘΕΡΩ, torreo) γῆ. terra in medio mundo sita est, ἡ γῆ ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου κεῖται, τὰ μέσα τοῦ κόσμου ἔχει. terrae motus, ὁ σεισμός. 2) γῆ, ἤπειρος. terrā marique, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. terrā in locum pergere, κατὰ γῆν, κατ' ἤπειρον, πεζῇ εἰς τόπον πορεύεσθαι. aditus a terra, ἡ ἀπὸ τῆς ἠπείρου πάροδος. 3) γῆ, ἔδαφος. sub terris, κατὰ γῆς, ὑπὸ γῆς, ἐν ᾅδου. terræ filius, γηγενής, ἄγνωστος ἄνθρωπος. terrā ortus, ἐκ τῆς γῆς γεγονώς, αὐτόχθων. aquam terramque ab aliquo petere, γῆν τε καὶ ὕδωρ παρά τινος αἰτεῖν. terram colere, τὴν γῆν ἐργάζεσθαι. 4) γῆ, χώρα, τόπος. in hac terra, ἐν ταύτῃ τῇ γῇ. terra mea, ἡ πατρίς μου. terra Italia, ἡ Ἰταλικὴ γῆ, ἡ Ἰταλία. alias terras petere, ἐπ' ἄλλην γῆν, ἐπ' ἄλλας χώρας τρέπεσθαι. orbis terrarum εἴτε terræ, ἡ οἰκουμένη. ubi terrarum? ποῦ τῆς γῆς; ποῦ γῆς; 5) Terra, θ. ταὐτὸ τῷ Tellus, ἡ (θεὰ) Γῆ, Γαῖα.
terræmōtus, ἡ ὀρθότ. terræ mōtus, ūs, ἀ. ἴδ. terra.
Terrăcīna, æ, ταὐτὸ τῷ Tarracina.
*terrālis, is, θ. herba, ταὐτὸ τῷ sisymbrium.
terrānĕŏla, æ, θ. κορυδαλός.
terrārĭum, ĭi, οὐ. (terra) χῶμα ὡς ὁδὸς χρησιμεῦον. Ἐπιγρ.
terrārĭus, a, um, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς τρεφόμενος, ὁ ζῶν ἐν ἐλευθερίᾳ, ἴδιον τῶν πτηνῶν).

Digitized by Google

terrēnus, a, um, (terra) γήϊνος. tumulus terrenus, ὁ γήλοφος, γεώλοφος. terrena vasa, σκεύη πήλινα εἴτε κεράμινα. corpus terrenum, σῶμα γήϊνον, ἐκ γῆς γενόμενον. 2) iter terrenum, ἡ πεζῇ πορεία, ἡ κατ' ἤπειρον ὁδός. 3) bestia terrena, τὸ χερσαῖον ζῶον. 4) numina terrena, οἱ χθόνιοι δαίμονες. 5) terrenum, i, οὐ. ἡ γῆ, ὁ ἀγρός.
terrĕo, ŭi, ĭtum, ēre, aliquem, τρόμον τινὶ ἐμβάλλω, φοβῶ, δειματῶ, ἐκπλήττω, καταπλήττω τινά. 2) πτοῶ, ἀπελαύνω τινά, ἀποτρέπω τινὰ ἤ τι. aliquem ab aliqua re, φόβῳ ἀποτρέπειν τινά τινος. quominus faciat, τοῦ ποιεῖν.
terresco, ĕre ἐναρκτ. τοῦ terreo, ὅπερ ἴδε. Λ. τοῦ μετγν. Λατ
terrester, stris, stre, καὶ terrestris, e, (terra), ἐπίγειος. 2) χερσαῖος. animantia terrestria, τὰ χερσαῖα ζῶα. 3) τῆς γῆς, τῆς ἠπείρου. exercitus terrester, ὁ πεζικὸς στρατός. proelium terrestre, ἡ πεζομαχία.
terrĕus, a, um, (terra) γήϊνος. terreus ager, γῆς χῶμα. Οὐάῤῥων.
terrĭbĭlis, e, (terreo) φοβερός, φρικτός, δειματώδης, δεινός.
terrĭbĭlĭter, ἐπίῤ. (terribilis) φοβερῶς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ
terrĭcŏla, æ, ἀ. καὶ θ. (terra-colo) ἐπιχθόνιος.
terrĭcrĕpus, a, um (terror crepo), φοβερός, βροντώδης, βροντόφωνος.
terrĭcŭla, æ, θ. (terreo) φόβητρον.
terrĭcŭla, ōrum, οὐ. πληθ φόβητρα.
terrĭcŭlāmentum, i, οὐ. φόβητρον, καὶ terrĭcŭlāmenta, ōrum, οὐ. πληθ. (terricula) φόβητρα, δείματα, μορμολύκεια. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
terrĭcŭlum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ terriculamentum.
*terrĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. (terrifico) φόβητρον.
terrĭfĭco, are, (terrificus) aliquem, τρόμον τινὶ ἐμβάλλω, φοβῶ τινα. Λ ποιητικὴ καὶ σπανία.
terrĭfĭcus, a, um, (terreo-facio) τρομοποιός, φοβερός, δειμαλέος, δειματώδης. Λ. ποιητ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς δύο.
terrĭgĕna, æ, ἀ. καὶ θ. (terra-gigno) γηγενής.
terrĭgĕnus, a, um, (terra-gigno) γηγενής.
*terrĭlŏquus, a, um, (terreo-loquor) φοβερὰ λέγων.
terrĭpăvĭum, ĭi, οὐ. (terra-pavio) ταὐτὸ τῷ tripudium.
terrĭpŭdĭum, ĭi, οὐ. ἀντὶ τοῦ tripudium.

terrĭsŏnus, a. um, (terreo-sono) φοβερὰ ἠχῶν.
*terrĭtĭo, ĭōnis θ. (terreo) ἔκπληξις.
terrĭto, are, (θαμιστ. τοῦ terreo) aliquem, καταφοβῶ, ἐκπλήττω, καταπλήττω τινά.
terrĭtor, ōris, ἀ. (terreo). (ἐπίθ. τοῦ Διός) δειμάτιος. Ἐπιγρ.
terrĭtōrĭālis, e, (territorium) τῆς χώρας.
terrĭtōrĭum, ĭi, οὐ. (terra) χώρα (πολιτείας τινός).
terrĭtus, a, um. ἴδ. terreo.
terror, ōris ἀ. (terreo) τρόμος, ἔκπληξις, δεῖμα, τὸ δεινόν. Periclis vim dicendi terroremque, τὴν τοῦ Περικλέους ἐν τῷ λέγειν δεινότητα. 2) δεῖμα, φόβητρον.
terrōsus, a, um, (terra) γεώδης. Λ. σπ.
terrŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ terra) γήδιον.
terrŭlente, ἐπίῤ. (terrulentus) ἐπιγείως.
terrŭlentus, a, um, (terra) γεώδης, τῆς γῆς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω.
tersor, ōris, ἀ. (tergeo), σμήκτης, ὁ ἀπομάττων Λ. Γλωσσ.
tersōrĭum, ĭi, οὐ. (tergeo) ἀπόμαγμα, μάκτρον. Λ. Γλωσσ
tersti, συγκοπ. τοῦ tersisti ἴδ. tergeo.
tersus, a, um, ἴδ. tergeo.
tersus, ūs, ἀ. (tergeo) σμῆξις.
*tertĭădĕcĭmāni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ τῆς τρισκαιδεκάτης λεγεῶνος στρατιῶται.
tertĭāni, ōrum, ἀ. πληθ. ἴδε τὸ ἑξῆς σημ. 2.
tertĭānus, a, um, (tertius) tertiana febris καὶ ἁπλῶς tertiana, æ, θ. ὁ τριταῖος πυρετός, ὁ τριταῖος. 2) tertiani, ἀ. πληθ (ὑπον. milites) οἱ τῆς τρίτης λεγεῶνος στρατιῶται.
tertĭārĭus, a, um, (tertius) τὸ τρίτον τινὸς ἔχων. 2) tertiarius, ii, ἀ. τὸ τρίτον τοῦ ξέστου.
tertĭātĭo, ĭōnis, θ. (tertio) τρίτη ἐργασία. ἡ τρίτη ἀπόσταξις τῶν ἐλαιῶν.
tertĭāto, ἐπίῤ. τρίς.
*tertĭceps ἢ tertĭcepsos, ἐπίθ. (tertius caput) τῆς τρίτης κορυφῆς, τοῦ τρίτου λόφου τῆς Ῥώμης. Οὐάῤῥων.
tertio, avi, atum, are, aliquid, τρισσεύω, τὸ τρίτον ἢ τρὶς ποιῶ τι. 2) tertiatus, a, um, ἐπίτριτον μῆκος ἔχων.
tertĭo, ἐπίῤ. ἴδ. tertius.
tertĭŏcerĭus, ĭi, ἀ. (tertius-cera) ὁ ἐν ἀρχῇ εἴτε τιμῇ τινι τριτεύων, τὰ τριτεῖα ἔχων. πρβλ. primicerius.
tertĭum, ἐπίῤ. ἴδ. tertius.
tertĭus, a, um, (ter) τρίτος. ab Jove tertius, τρίτος (ποιητ. τρίτατος) ἀπὸ

Digitized by Google

Διός, τρίτος τοῦ Διὸς ἀπόγονος tertia Saturnalia, ἡ τρίτη τῶν Κρονιάδων ἡμερῶν. tertia numina, οἱ χθόνιοι θεοί. tertia regna ὁ ᾅδης.—tertiæ, ārum, θ. πληθ. (ὑπον. partes ἡ τρίτη μερίς, τὸ τρίτον, τριτημόριον. — tertiarum est, τριταγωνιστεῖ. —ἐπιῤῥηματικῶς· tertium, τὸ τρίτον. tertium consul, τὸ τρίτον ὕπατος. tertio, τρίτον, τρίτως, ἐκ τρίτου, ἔσθ' ὅτε καὶ τρίς. 2) Tertĭa, æ, θ. θ. ἡ Τερτία, προωνύμιον γυναικός.

tertĭusdĕcĭmus, a, um, τρισκαιδέκατος.

tertĭusvīcēsĭmus, a, um, εἰκοστὸς τρίτος.

Tertullĭānus, i, ἀ. Τερτυλλιανός.

Tertullus, i, ἀ. Τέρτυλλος.

tertus, a, um, ἴδ. tergeo.

tĕruncĭus, ĭi, ἀ. (ter-uncia) (ὑπον. nummus) τέταρτον ἀσσαρίου. Ἔστι δὲ καὶ σταθμίον, τὸ τριούγκιον. 2) μεταφ. ne teruncius quidem, οὐδὲ ὀβολός. 3) heres ex teruncio, ὁ τοῦ τριτημορίου κληρονόμος.

*tervĕnēfĭcus, i, ἀ. (ter-veneficus) φαρμακίστατος. τρισκατάρατος.

tēsaurus ταὐτὸ τῷ thesaurus.

tesqua εἴτε tesca, ōrum, οὐ. πληθ τραχεῖς καὶ ἔρημοι τόποι, ὁ φελλεύς. 2) ἀρχαϊκῶς· τὸ ἔρημον ἢ ἄβατον τέμενος.

tessăla, tessălarĭus, ταὐτὰ τοῖς tessella, tessellarius.

†tessărăcoste, ēs, θ. τεσσαρακοστή.

tessella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ tessera) ἀβακίσκος, ψῆφος.

tessellārĭus, ĭi, ἀ. ὁ τοὺς ἀβακίσκους κατασκευάζων, ψηφοθέτης.

tessellātim, ἐπίῤ. κατὰ μικρά, κυβοειδῶς.

tessellātor, ōris, ἀ. ψηφοθέτης. Λ. Γλωσσαρίων.

tessellātus, a, um, (tessella) ψηφωτός. tessellatum pavimentum, τὸ ψηφοθέτημα, ψηφολόγημα, δάπεδον ἐν ἀβακίσκοις.

tessello, avi, are (tessella), ψηφοθετεῖν.

tessĕra, æ, θ. (ἐκ τοῦ Ἰωνικοῦ τέσσερα) κύβος, (κυβευτικὸν ὄργανον). ludere tesseris, κυβεύειν. jacere tesseras, ῥίπτειν, ἀναῤῥίπτειν τοὺς κύβους. 2) ἀβακίσκος, ψῆφος (τοῦ ψηφωτοῦ ἐδάφους). 3) τετράγωνόν τι ἐπίῤῥαμμα ἢ κόσμημα τῆς ἐσθῆτος. 4) πινάκιον, δέλτιον, σύμβολον, σφραγίς, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ σύνθημα, (τὸ στρατιωτικὸν σύνθημα). dare tesseram, ἀποδιδόναι τὸ σύνθημα. tessera hospitalis, τὸ σύμβολον εἴτε σύνθημα τῆς ξενίας, αἱ λίσπαι, (τὸ γνώρισμα, ὅπερ οἱ ξενούμενοι ἀλλήλοις ἐδίδοσαν).

tessĕrārĭa, æ, θ. ἡ τέχνη τοῦ ψηφοθετεῖν. 2) ψηφοπαιξία.

tessĕrārĭus, a, um, (tessera) κυβευτικός. ψηφοποιός. 2) tesserarius, ĭi, ἀ. ὁ ἐπὶ τοῦ συνθήματος, (ὅσπερ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ λαβὼν τὸ σύνθημα τοῖς ἄλλοις ἀπεδίδω).

tessĕrātus, a, um, ταὐτὸ τῷ tessellātus.

tessĕrŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ tessera) ἀβακίσκος, ψηφίον. 2) πινάκιον, ψῆφος. 3) μικρὸν σύμβολον, μικρὰ σφραγίς.

testa, æ, θ. (ἴσως ταὐτὸ τῷ tosta ἐκ τοῦ torreo) ὄστρακον, κέραμος, κέραμον, (ὀστράκινον εἴτε κεράμινον ἀγγεῖον, καλυπτήρ, κ.τ.τ.) 2) ὄστρακον, ὀστράκου εἴτε κεράμου κλάσμα, ἔσθ' ὅτε καὶ κλάσμα ὀστοῦ ἢ ὀδόντος. 3) ὄστρακον, ὀστρακῶδες δέρμα τῶν ὀστρέων, κογχυλίων, κ.τ.τ. 4) ὀστρακόδερμον, ὄστρεον, κογχύλιον. 5) κράνος, κράνιον. 6) ποιητ. ἡ ὀστρακώδης κηλὶς τοῦ προσώπου. 7) ποιητ. ἡ τοῦ κρυστάλλου σκέπη.

testābĭlis e, (testor) ἐξουσίαν τοῦ μαρτυρεῖν ἔχων, κύριος μάρτυς ὤν.

testācĕum, i, οὐ ἴδε τὸ ἑξῆς.

testācĕus, a, um, (testa) ὀστράκινος, κεράμινος. 2) opus testaceum καὶ ἁπλῶς testaceum, ἡ ὀστρακοκονία. 3) ὀστρακόδερμος. testacea, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ ὀστρακόδερμα. 4) χρῶμα ὀστράκου εἴτε κεράμου ἔχων, ὀστρακηρός.

testācĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ testaceus, σημ. 2.

*testāmen, ĭnis, οὐ. (testor) μαρτύριον.

testāmentālis, e, τῆς διαθήκης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

testāmentārĭus, a, um, τῆς διαθήκης, περὶ διαθήκης, διὰ διαθήκης. 2) testamentarius, ĭi, ἀ. ὁ τὰς διαθήκας γράφων. 3) σπαν. ὁ κιβδηλεύων διαθήκας.

testāmentum, i, οὐ. (testor) διαθήκη. facere, ποιεῖσθαι εἴτε διατίθεσθαι διαθήκην. subjicere, ὑποβάλλειν διαθήκην, κιβδηλεύειν, νοθεύειν τὴν διαθήκην. irritum facere, rumpere, ἀκυροῦν τὴν διαθήκην.

*testārĭus, ĭi, ἀ. (testa) κεραμεὺς ἢ χωνευτής (;)

testātim, ἐπίῤ. (testa) ὥσπερ ὄστρακον, κατὰ μικρά.

testātĭo, ĭōnis, (testor) θ. μαρτυρία. 2) τὸ ἐπιμαρτύρεσθαι.

testāto, ἐπίῤ. (testor) διὰ διαθήκης, ἐν διαθήκῃ. 2) ἐναντίον μαρτύρων.

testātor, ōris, ἀ. ὁ διαθήκην διαθέμενος, (διαθέτης). 2) μάρτυς.

testātrix, īcis, θ. (testator) ἡ διαθήκην διαθεμένη.

testātus, a, um, ἴδ. testor.

teste, is, οὐ. (testis) σπάν. ὁ μάρτυς.

testĕus, a, um, (testa) ὀστράκινος, γήϊνος.

Digitized by Google

*testĭcĭus, a, um, (testu) ἐν τρυβλίῳ ὀπτός. panis ἀρτοπτίκιος.
*testĭcŏrĭus, a, um, (testa corium) ὀστρακόδερμος.
testĭcŭlātus, a, um, (testiculus) ὄρχεις ἔχων. 2) testiculata, æ, θ. (ὑπον. herba) (ὄρχιον) εἶδος βοτάνης.
testĭcŭlor, ari, (testiculus) ἐπιβιβάζω ζῶα ἐπ' ὀχείᾳ.
testĭcŭlus, i, ἀ. (testis) ὄρχις. 2) ὄρχις, (βοτάνη).
*testĭcŭtis, e, (testa cutis) ταὐτὸ τῷ testicorius.
testĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. μαρτυρία, μαρτύριον. 2) μεταφ. τὸ μαρτύριον, τεκμήριον, ἡ ἀπόδειξις. Κικέρων.
testĭfĭcor, atus sum, ari, (testis-facio) aliquid, μαρτυρῶ τι. testificor, Antonium nihil horum facturum, μαρτυρῶ, τὸν Ἀντώνιον μηδὲν τούτων ποιήσειν, ὅτι ὁ Ἀντώνιος οὐδὲν τούτων ποιήσει. 2) μαρτυρῶ, ἐπιδείκνυμι, ἀποδείκνυμι, δηλῶ τι. 3) aliquem, μαρτύρομαι, ἐπιμαρτύρομαί τινα. deos, homines, θεούς, ἀνθρώπους. Σημ. τὸ testificatus, a, um, εὕρηται καὶ παθητικῶς.
*testĭlor, ταὐτὸ τῷ testiculor.
testĭmōnĭālis, e, μαρτυρικός.
testĭmōnĭum, ĭi, οὐ. (testor) μαρτύριον, μαρτυρία. 2) μαρτύριον, τεκμήριον, ἀπόδειξις. testimonio esse, μαρτύριον εἶναι, μαρτυρεῖν.
testis, is, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ μάρτυς. testes dare, producere, proferre, μάρτυρας παρέχεσθαι, παράγεσθαι, ἐπάγεσθαι, παρίστασθαι. facere aliquem testem, μάρτυρα ποιεῖσθαί τινα. 2) μάρτυς, ὁ παρών, παραγενόμενος, ὁρῶν, κ.τ.τ. — ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
testis, is, ἀ. ὄρχις. testes, οἱ ὄρχεις, τὰ ὀρχίπεδα.
*testĭtrăhus, a, um, (testis-traho) ὁ τοὺς ὄρχεις ἕλκων.
*testo, are καὶ
testor, atus sum, ari, (testis) μαρτυρῶ. 2) συνήθως μεταφ. aliquid, μαρτυρεῖν, βεβαιοῦν, βεβαιοῦσθαι, ἰσχυρίζεσθαί τι.— testatus, a, um, παθητικῶς· ὁμολογούμενος, βέβαιος, δῆλος. 2) διατίθεμαι, διαθήκην ποιοῦμαι. testatus, διαθέμενος. ποιητ. tabula testata, ἡ διαθήκη. 4) aliquem, μαρτύρομαι, ἐπιμαρτύρομαί τινα. deos, homines, θεούς, ἀνθρώπους.
testu, ἄκλιτ. καὶ testum, i, οὐ. (testa) κλίβανος. 2) πῶμα, ἐπίθεμα. 3) ἔσθ' ὅτε ὁ κέραμος, τὸ κέραμον, τὸ κεράμινον ἀγγεῖον.
*testŭātĭum, ĭi, οὐ. (testu) κλιβανίτης ἄρτος.
testūdĭnĕātus, καὶ testūdĭnātus, a, um, (testudo) καμαρωτός.
testūdĭnĕus, a, um, (testudo) χελώνειος, τῆς χελώνης, ἐκ χελώνης εἴτε χελωνίου.
testūdo, ĭnis, θ. (testa) χελώνη, χέλυς. 2) χελώνη, χέλυς, χελώνειον, χελώνιον, (τὸ τῆς χελώνης ὄστρακον). 3) ποιητ. χελώνη εἴτε χέλυς, τουτέστιν ἡ λύρα. 4) ποιητ. τὸ ἀκανθῶδες ὄστρακον τοῦ θαλασσίου ἐχίνου. 5) καμάρα, ἀψίς. 6) χελώνη, γεῤῥοχελώνη, (πολιορκητικὸν ὄργανον). 7) χελώνη (ἡ διὰ συμφραττομένων ἀσπίδων σκέπη). legio, scutis super densatis, testudinem facit, εἴτε in testudinem glomeratur, conglobatur, ἡ λεγεὼν τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιοῦσα συμφράττει.
testŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ testa) ὀστράκιον, μικρὸν ὄστρακον. 2) μικρὸς ὀστράκινος λύχνος. 3) ὄστρακον (ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι ὠστράκιζον).
testum, ἴδ. testu.
teta, æ, θ. οἰνὰς (εἶδος ἀγρίας περιστερᾶς).
tĕtănĭcus, a, um, τετανικός.
tĕtănōthrum, i, οὐ. τετάνωθρον.
tĕtănus, i, ἀ. τέτανος, (νόσος).
tĕtartæum, i, οὐ. τεταρταῖον.
tĕtartēmŏrĭa, æ, θ. τεταρτημορία.
tĕtartēmŏrĭon, ĭi, οὐ. τεταρτημόριον.
tĕtĕ, ἀντὶ τοῦ te, ἴδ. tu.
tĕter, εἴτε tæter, tra, trum, λυγρός, βδελυρός, μυσαρός, αἰσχρός. 2) μεταφ. βδελυρός, μιαρός, αἰσχρός.
tĕthălassŏmĕnon, i, οὐ. δηλ. vinum, καὶ tĕthălassŏmĕnos, i, ἀ. τεθαλασσωμένος οἶνος, θαλασσίας.
tĕthĕa εἴτε tethya, ōrum, οὐ. πληθ. τήθεια, τήθυα, (εἶδος σπόγγων).
Tēthys, ўos, θ. Τηθύς.
tĕtĭnĕrim, tĕtĭni, tĕtĭnisse, ἀρχαϊκοὶ παρακείμενοι τοῦ teneo.
tĕtrachmum, i, οὐ. γεν. πληθ. ōrum καὶ um. τέτραχμον. κατὰ συγκοπ. τοῦ τετράδραχμον.
tĕtrăchordos, on, τετράχορδος. tetrachordon, i, οὐ. τετράχορδον.
tĕtrăcōlos, on, τετράκωλος. tĕtrăcōlon, i, οὐ. τὸ τετράκωλον.
tĕtrădĭum εἴτε tetradīum, ἢ tĕtrădēum, ii, οὐ. τετράδιον, τετραδεῖον.
tĕtrădōros, on, (ἢ us, a, um) τετράδωρος.
tĕtrădrachmum, i, οὐ. τετράδραχμον.
tĕtrăĕtēris, ĭdis, αἰτ. ĭda. θ. τετραετηρίς.
tĕtrăfarmăcum ταὐτὸ τῷ tetrapharmacum.

Digitized by Google

tĕtragnăthĭus, ĭi, ὁ. καὶ ĭon, ĭi, οὐ. τετράγναθον, (εἶδος φαλαγγίου).
tĕtrăgōnālis, e, τετράγωνος.
tĕtrăgōnĭcus, a, um, τετραγωνικός. Βοήθιος.
tĕtrăgōnĭum, ĭi, οὐ. τετραγώνιον.
tĕtrăgōnus, a, um, τετράγωνος.
tĕtrăgōnum, i, οὐ. τετράγωνον.
tĕtrăgrammătos, on, τετραγράμματος.
tĕtrălix, ĭcis, θ. τετράλιξ, τετραέλιξ, (φ).
tĕtrămĕter, (-trus), i, ὁ. τετράμετρος, στίχος.
tĕtrans, ntis, ὁ. τετρᾶς, ἄντος, τεταρτημόριον. 2) συμβολὴ δύο γραμμῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς.
tetrăo, ōnis, ὁ. τετράων, (ὄρνις).
tĕtrăōnўmus, a, um, τετραώνυμος.
tĕtrăpharmăcum, i, οὐ. τετραφάρμακον, (ἔμπλαστρον). 2) τὸ ἐκ τεσσάρων ἔδεσμα.
tĕtrăphŏros, on, τετράφορος. tĕtrăphŏri, ōrum, ὁ. πληθ. οἱ τετραφόροι.
tĕtrăplăsĭus, a, um, τετραπλάσιος.
tĕtrăpleuros, on (ἢ us, a, um) τετράπλευρος.
tĕtrăplo, are, (τετραπλόος) τετραπλασιάζω.
tĕtraptōtos, on, τετράπτωτος, tĕtraptōton, i, οὐ. τὸ τετράπτωτον. λεξ. Γραμματικῶν.
tĕtrăpus, ŏdis, ὁ. τετράπους.
tĕtrăpўlum, i, οὐ. τετράπυλον.
tĕtrarcha, (-es), æ, ὁ. τετράρχης.
tĕtrarchĭa, æ, θ. τετραρχία.
tĕtrărhytmus, um, τετράῤῥυθμος.
tĕtras, ădis, θ. τετράς.
tĕtrăsēmus, a, um, τετράσημος.
tĕtrastĭchus, a, um, τετράστιχος. tetrastichum carmen εἴτε ἁπλῶς tetrastichon, i, οὐ. τετράστιχον ποίημα.
tĕtrastrŏphus, a, um, (εἴτε os, on) τετράστροφος.
tĕtrastўlos, on, τετράστυλος.
tĕtrăsyllăbus, a, um, τετρασύλλαβος.
tĕtrax, ăcis, ὁ. τέτραξ, ταὐτὸ τῷ tetrao.
tetre, εἴτε tætre, ἐπίῤ. (teter) βδελυρῶς, μιαρῶς.
*tĕtrērarchus, i, ὁ τετρήραρχος.
Tĕtrĭca, æ, ἴδ. tetricus.
tĕtrĭcĭtas, ātis, θ. (tetricus) τὸ βλοσυρόν, σκυθρωπότης.
tĕtrĭcus, a, um, (teter) σκυθρωπός, σκυθρός, αὐστηρός, βλοσυρός. Κύρ. ὄν. Τετρικός. 2) Tetrica rupes καὶ ἁπλῶς Tetrica, æ, θ ὄρος τῆς Σαβίνης.
tĕtrĭnnĭo, ire, ἐπὶ τῆς τῶν νησσῶν φωνῆς· τιτίζειν.
tĕtrissĭto, are, ταὐτὸ τῷ tetrinnio. Σουητώνιος.

tĕtrĭtūdo, εἴτε tætritūdo, ĭnis, θ. (teter) βδελυρία.
tētro εἴτε tætro, are, αἰσχύνω, μιαίνω.
tētrum, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ tetre.
tētrus, ταὐτὸ τῷ teter. Πρόδος.
tettīgŏmētra, æ, θ. τεττιγομήτρα.
tettīgŏnĭa, æ, θ. τεττιγονία.
tĕtŭli, ταὐτὸ τῷ tuli, ἴδε fero καὶ tulo.
tĕtŭlus, i, ὁ. ταὐτὸ τῷ titulus. Ἐπιγρ.
tetus, i, ὁ. ταὐτὸ τῷ palumbes.
Teucer, cri, ὁ. Τεῦκρος (ὁ τοῦ Τελαμῶνος υἱός).
teuchītes, æ, ὁ. καὶ teuchītis, ĭdis, θ. ἐπιθ. (τευχίτης) τευχῖτις. εἶδος σχοίνου.
Teucri, ōrum, ἴδ Teucrus, a, um.
Teucrĭa, æ, θ. Τευκρίς, Τρωάς, (χώρα).
teucrĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ teucrium.
teucrĭon, ĭi, οὐ. τεύκριον, (βοτάνη).
Teucris, ĭdis, θ. Τευκρίς, Τρωάς, (γυνή).
Teucrĭus, a, um, Τεύκριος, Τρωϊκός.
Teucrus, i, ὁ. Τεῦκρος, ἀρχαῖος τῆς Τρωάδος βασιλεύς.
Teucrus, a, um, Τευκρός, Τρωϊκός Teucri, ōrum, ὁ. πληθ. Τευκροί, Τρῶες.
Tĕum ἢ Tĕus, ἴδ. Teos.
Teutātes, æ, ὁ. θεός τις τῶν Γάλλων.
teuthălis, ĭdis, θ. (τευθαλίς) εἶδος βοτάνης.
Teuthrānĭa, æ, θ. ἴδ. Teuthras.
Teuthras, antis, ὁ. Τεύθρας, ἀρχαῖος τῆς Μυσίας βασιλεύς. Teuthranteus, καὶ Teuthrantĭus, a, um, Τευθράντιος, Τευθράνιος, Μύσιος. Teuthrānĭa, æ, ἡ Τευθρανία, χώρα τῆς Μυσίας. 2) Teuthras, εἴτε Teuthrans, ntis, ὁ. μικρός τις ποταμὸς τῆς Καμπανίας
teuthrĭon, ĭi, οὐ. τεύθριον, εἶδος βοτάνης, ταὐτὸ τῷ polion.
*teutlŏphăce, ēs, θ. τευτλοφακῆ.
Teutŏni, ōrum, καὶ Teutŏnes, um, ὁ. πληθ. Τεύτονες, Γερμανικὸν ἔθνος. Teutonus, i, ὁ. ὁ Τεύτων. Teutŏnĭcus, a, um, Τευτονικός, Γερμανικός. Teutonici, ὁ. πληθ. Τεύτονες.
texĭto, are, (θαμιστ. τοῦ texo) θαμινὰ ὑφαίνω.
texo, xŭi, xtum, ĕre, aliquid, ὑφαίνω τι, (ἱστουργῶ). 2) ὑφαίνω, πλέκω τι. crates, πλέκειν γέῤῥα. navem, πηγνύναι ναῦν. coronam, πλέκειν στέφανον. 3) μεταφορ. ὑφαίνειν τι. opus, βιβλίον. — textum, i, οὐ. τὸ ὕφασμα, ἡ ὑφή, τὸ ὕφος. 4) ὕφασμα, πλέγμα, κατασκεύασμα. 5) textum dicendi, τὸ τοῦ λόγου ὕφασμα.
texterna ταὐτὸ τῷ textrina.
textĭlis, e, (texo) ὑφαντός. textile, is, οὐ. τὸ ὕφασμα, ἡ ὑφή. 2) πλεκτός.

Digitized by Google

*textĭo, ĭōnis, θ. ὕφασμα, κρόκη.
textor, ōris, ἀ. (texo) ὑφάντης, ἱστουργός.
textōrĭus, a, um, (textor) ὑφαντός. 2) πολύπλοκος.
*textrīcŭla, æ, θ. (ὑποκορ τοῦ textrix) μικρὰ ὑφάντρια.
textrīna, æ, θ. ἱστουργεῖον. 2) ὑφαντική, ἱστουργία.
textrīnum, i, οὐ. ἴδ textrinus.
textrīnus, a, um, ὑφαντικός, ἱστουργικός. textrinum, i, οὐ. ἡ ὑφαντική, ὕφασις, ὑφή, ἱστουργία, ἱστουργική. 2) ἱστουργεῖον, ἐργαστήριον ὑφαντικῆς.
textrix, īcis, θ. (textor) ὑφάντρια, ἱστουργός.
textum, i, οὐ. ἴδε texo, σημ. 3.
textūra, æ, θ. (texo) ὑφή, ὕφασμα. 2) συνυφή, συναρμογή. Δ. ποιητική.
textus, ūs, ἀ. (texo) συνυφή, συναρμογή 2) λόγου συνάφεια εἴτε συνέχεια.
textus, a, um, ἴδ. texo.
Thāis, ĭdis, θ. Θαΐς.
Thăla, æ, θ. Θάλα, πόλις τῆς Νομαδικῆς.
thălămēgus, i, θ. θαλαμηγὸς (ναῦς).
thălămus, i, ἀ θάλαμος, κοιτών. 2) θάλαμος, γαμικὸς εἴτε νυμφικὸς θάλαμος, παστός. 3 ποιητ. ὁ θάλαμος, τουτέστιν ὁ γάμος, τὸ συνοικέσιον. 4) σπαν ὁ θάλαμος, οἶκος.
thălassa, æ, θ θάλασσα.
thălassæglē, ēs, θ. ταὐτὸ τῷ potamantis.
*thălassĕros, ōtis, ἀ. θαλασσερώς, εἶδος κολλυρίου. Ἐπιγρ.
*thălassĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. θαλάσσια.
thălassĭcus, a, um, θαλάσσιος.
thălassĭnus, a, um, θαλάσσειος, θαλασσινός.
thălassĭo, ἀντὶ τοῦ talassio.
thălassĭon phycos, οὐ. θαλάσσιον φῦκος.
thălassĭus, ταὐτὸ τῷ thalassio.
thălassītes, æ, ἀ θαλασσίτης εἴτε θαλασσίας οἶνος.
thălassŏmĕli, οὐ. θαλασσόμελι.
†thălassŏmetra, æ, ἀ. (θαλασσομέτρης).
thălassus, ταὐτὸ τῷ thalassio.
Thălēa, æ, ταὐτὸ τῷ Thalia
Thăles, is καὶ ētis, ἀ Θαλῆς, οῦ καὶ ητος.
Thălētĭcus, a, um, Θαλητικός.
Thălīa, æ, θ. Θάλεια.
Thălĭarchus, i, ἀ. Θαλίαρχος.
thălictrum, i, οὐ. θάλικτρον, (βοτάνη). Γράφεται καὶ thalietrum καὶ thalitruum.
thallus, i, ἀ. θαλλός.
thamnum, i, οὐ. καὶ thamnus, i, ἀ θάμνος. ἴδε καὶ thannum.
Thămўras, æ, καὶ Thamyris, ĭdis, ἀ. Θαμύρας, ου. καὶ Θάμυρις, ιδος.

thannum εἴτε thamnum, i, οὐ. εἶδος θάμνου.
thapsĭa, æ, θ. θαψία, θάψος, (βοτάνη).
Thapsus, (-os), i, θ. Θάψος, πόλις καὶ χερσόνησος τῆς Σικελίας. 2) Θάψος, πόλις τῆς Λιβύης. Thapsĭtāni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Θάψιοι.
Thăsĭus, a, um, Θάσιος, τῆς Θάσου.
thassa, æ, θ. θρίσσα (;) ἰχθύς τις. Πλίνιος.
Thăsus, (-os), i, θ Θάσος.
thau οὐ. ἀκλιτ. τὸ τελευταῖον στοιχεῖον τοῦ ἑβραϊκοῦ ἀλφαβήτου.
Thaumantēus, κ τ.λ. ἴδ. Thaumas.
Thaumas, ntis, ἀ. Θαύμας. Thaumantēa virgo εἴτε Thaumantĭas, ădis, καὶ Thaumantis, ĭdis, θ. ἡ Θαυμαντιάς, (ἡ Ἶρις).
theamēdes. is. ἀ. εἶδος λίθου τὸν σίδηρον ἀπωθοῦντος.
thĕangĕlis, ĭdis, θ. θεαγγελίς 6. Πλίνιος.
thĕātrālis, e, θεατρικός.
thĕātrĭcus, a, um, θεατρικός.
thĕātrĭdĭum, ĭi, οὐ. (theatrum) θεατρίδιον Οὐάρρων.
thĕātrum, i, οὐ θέατρον. 2) θέατρον, τουτέστιν οἱ θεαταί. 3) μεταφ. τὸ θέατρον, τὸ φανερόν, ὁ φανερὸς καὶ δημόσιος τόπος τῆς ἐπιδείξεως ἐπιστήμης ἢ ἔργων.
Thēbæ, ārum, θ. πληθ. καὶ ποιητ. Thebē, ēs, ἑν. Θῆβαι, Θήβη, αἱ Αἰγύπτιαι εἴτε ἑκατόμπυλοι Θῆβαι. Thebæus καὶ Thebăĭcus, a, um, Θηβαῖος, Θηβαϊκός. Thebāis, ĭdis, θ. ἡ Θηβαΐς (χώρα). 2) Thebae, ārum, θ. πληθ. καὶ ποιητ. Thebe, ēs, θ. ἑν. Θῆβαι, Θήβη, αἱ Βοιώτιαι εἴτε ἑπτάπυλοι Θῆβαι. Thebānus, a, um, Θηβαῖος, Θηβαϊκός. Thebani, ἀ. πλ. οἱ Θηβαῖοι. Thebāis, ĭdis, θ. ἡ Θηβαΐς (γυνή), ἡ Θηβαϊκή. 3) Thebae, arum, θ. εἴτε Thebae Thessaliae, αἱ Φθιώτιδες Θῆβαι. 4) Thebae, arum, θ. πληθ. εἴτε Thebe, ēs, θ. ἑν. ἡ Θήβη, πόλις τῆς Κιλικίας, ἡ Ὑποπλακία Θήβη. campus Thebes, τὸ Θήβης πεδίον, πρὸς νότον τῆς Ἴδης πρὸς τῇ Περγάμῳ. Thebana, æ, θ. ἡ Θηβαΐτις, (ἡ Ἀνδρομάχη).
Thēbacus, Thebanus, κ.τ.λ. ἴδ. Thebæ.
Thēbăgĕnes ἢ Thēbŏgĕnes, æ, ἀ. Θηβαγενής.
Thēbē, ēs, θ. ἴδε Thebae.
thēca, æ, θ. θήκη.
thēcātus, a, um, (theca) ἐν θήκῃ ὤν.
thĕlŏdīves, ĭtis, (ἐθελόπλουτος, δοκισίπλουτος)· thĕlŏhŭmĭlis, is, (ἐθελοτάπεινος). thĕlŏsăpĭens, ntis, ἐθελόσοφος, δοκησίσοφος (ἐκ τοῦ θέλω καὶ τῶν dives, humilis, sapiens). Αὐγουστῖνος.

Digitized by Google

Thelxĭnŏe, ēs, θ. Θελξινόη.
thēlÿcardĭos, ĭi, ἀ. θηλυκάρδιος.
thēlÿcon, i, οὐ. (θηλυκὸν) ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ.
thēlÿgŏnon, i, οὐ. (θηλυγόνον) ὄνομα βοτανῶν τινων.
thēlÿphŏnum, i, οὐ (θηλυφόνον) ἀκόνιτον.
thelyptĕris, is, θ. (θηλύπτερις) εἶδος πτέριδος.
thelÿrrhīzos, i, ἀ. (θηλύῤῥιζος) λίθος τῶν τιμίων. Plin. h. n. 37, 10 (68), 183.
thēma, ătis, οὐ. θέμα (τό τε γραπτὸν τῆς ἑρμηνείας καὶ τὸ ἀστρολογικὸν ἤτοι τὸ ὡροσκόπιον).
Thĕmis, ĭdis, θ. Θέμις.
Thĕmistŏcles, is, καὶ i, ἀ. Θεμιστοκλῆς. Themistoclēus, a, um, Θεμιστόκλειος.
thensa, ἴδ. tensa.
thensaurus, ταὐτὸ τῷ thesaurus.
thĕŏbrotĭos, ĭi, θ. Ἴδε theombrotios.
Thĕŏdămas εἴτε Thīŏdămas, ntis, ἀ. Θειοδάμας. Theodamantēus, a, um, Θειοδαμάντειος.
thĕŏdŏnĭon, ĭi, οὐ. (θεὸς donum) ταὐτὸ τῷ pæonia. Ἀπουλήϊος.
thĕŏdŏtĭon, ĭi, οὐ. θεοδότιον (εἶδος χολλυρίου).
Thĕŏdōrus, i, ἀ Θεόδωρος.
Thĕŏdŏsĭus, ĭi, ἀ. Θεοδόσιος.
Thĕognis, ĭdis, ἀ. Θέογνις.
thĕŏgŏnĭa, æ, θ. θεογονία.
thĕŏlŏgĭa, æ, θ. θεολογία.
thĕŏlŏgĭcus, a, um, θεολογικός.
thĕŏlŏgūmĕna, ōn, οὐ. πληθ. θεολογούμενα
thĕŏlŏgus, i, ἀ. θεολόγος.
thĕombrotĭos, i, θ. (θεῶν βροτὸς) εἶδος βοτάνης. Πλίνιος h. n. 24, 17 (102). 162.
thĕŏnīna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ portulaca, φ.
Thĕŏnīnus, a, um, Θεώνειος, τοῦ Θέωνος.
Thĕŏphănes, is, ἀ. Θεοφάνης.
Thĕŏphrastus, i, ἀ. Θεόφραστος.
thĕopnŏe, ēs, θ. (θεοπνοή). λιβανωτίς. ἴδε καὶ rosmarinus
Thĕŏpompus, i, ἀ. Θεόπομπος. Theopompēus, (-īus), a, um, Θεοπόμπειος.
thĕōrēma, ătis, οὐ. θεώρημα.
thĕōrēmătĭum, ĭi, οὐ θεωρημάτιον.
thĕōrētĭce, ēs, θ. θεωρητική.
thĕōrētĭcus, a, um, θεωρητικός.
thĕōrĭa, æ, θ. θεωρία.
thĕōrĭce, ēs, θ ἡ θεωρική.
thĕōrĭcus, a, um, θεωρικός.
thĕostăsis, is, (αἰτ. im) θ. θεόστασις.
thĕŏtŏcos, i, θ. θεοτόκος.
Thĕramne, Theramnæus, κ.τ.τ. ταὐτὰ τοῖς Therapne, Therapnæus, κ.τ.λ.
thĕrăpeutĭca, ōrum, οὐ πληθ θεραπευτικά.

Thĕrapne, ēs, θ καὶ Therapnæ, ārum, πληθ. ἡ Θεράπνη, αἱ Θεράπναι. Therapnæus, a, um, Θεραπναῖος, Λακωνικός, ἔσθ' ὅτε καὶ Ταραντῖνος καὶ Σαβῖνος.
thērĭăcus, a, um, θηριακός. theriaca, æ, καὶ theriace, ēs, θ. ἡ θηριακή.
Thērĭcles, is, ἀ. Θηρικλῆς. Thericlēus, a, um, Θηρίκλειος.
thērĭbethron, i, οὐ. εἶδος βοτάνης.
thērĭon, ĭi, οὐ. (θηρίον) ταὐτὸ τῷ dracontium.
thērĭŏnarca, æ, θ. (θηριονάρκη) βοτάνη τις.
thērĭŏphŏnon, i, οὐ. (θηρίον φόνος) ταὐτὸ τῷ dracontium.
thēristrum, i, οὐ. θέριστρον, θερίστριον.
thermae, ārum, θ. πληθ. θέρμαι, θερμὰ ὕδατα. 2) θέρμαι, θερμὰ λουτρά, θερμὸς λουτρών.
Thermae, ārum, θ. πληθ θέρμαι, πόλις τῆς Σικελίας. Thermĭtānus, i, ἀ ὁ Θερμίτης.
thermantĭcus a, um. θερμαντικός.
thermăpălus, a, um, θερμὸς καὶ ἁπαλός. thermăpăla ova, οὐ. πληθ θερμάπαλα ᾠά.
thermārĭus, ĭi, ἀ. (thermæ) βαλανεύς.
thermĭnus, a, um, θέρμινος.
Thermĭtānus, i, ἴδ. Thermæ
Thermōdon, ntis, ἀ. Θερμώδων, ποταμὸς τοῦ Πόντου, πρὸς ᾧ αἱ Ἀμαζόνες ᾤκουν, ὁ τανῦν Termeh. Thermodontēus, Thermodontĭăcus καὶ Thermodontĭus, a, um Θερμωδόντιος, ποιητ. Ἀμαζόνιος, Ἀμαζονικός.
thermŏpōlĭum, ĭi, οὐ. θερμοπώλιον.
thermŏpŏto, are, aliquid, κωμ. θερμῷ ποτίζω τι.
Thermŏpylæ, ārum, θ. πληθ. Θερμοπύλαι, Πύλαι.
thermospŏdĭon, ĭi, οὐ. θερμοσποδία.
thermŭlae, ārum, θ. πληθ. (ὑποκορ. τοῦ thermæ) μικρὸς θερμὸς λουτρών, μικρὰ θερμολουσία.
thermŭlārĭus, ĭi, ἀ. (thermulæ) ἐπιστάτης μικροῦ βαλανείου.
Thērŏdămas, antis, ἀ. Θηροδάμας. Therodamantēus, a, um, Θηροδαμάντειος.
Thērŏmĕdon, ntis, ἀ. Θηρομέδων. Theromedontēus, a, um, Θηρομεδόντειος.
Thersītes, æ, ἀ. Θερσίτης.
thēsaurārĭus, a, um, τοῦ θησαυροῦ.
thēsaurensis, is, ἀ. θησαυροφύλαξ. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*thēsaurizātĭo, ĭōnis, θ. θησαυρισμός, τὸ θησαυρίζειν.
thēsaurizo, are, aliquid, θησαυρίζω τι.
Thēsaurŏchrysŏnīcŏchrysĭdes, æ, ἀ. πλαστὸν ὄνομα παρὰ Πλαύτῳ· Θησαυροχρυσονικοχρυσίδης.
*thēsaurum, i, οὐ. καὶ

Digitized by Google

thēsaurus, i, ἀ. θησαυρός, (κατ' ἐξοχὴν τὸ θησαυριζόμενον ἀργύριον). 2) θησαυρός, θησαυροφυλάκιον. 3) θησαυρός, ὑπόγειον οἴκημα. 4) θησαυρός, ταμίειον, ἀποθήκη. 5) μεταφ. ὁ θησαυρός, πλοῦτος, σωρός, κ.τ.τ.
Thēsēis, Thesēĭus, κ.τ.τ. ἴδ. Theseus.
Thēseus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Θησεύς. Thesēus, a, um; Θησεῖος, ἔσθ' ὅτε καὶ 'Αθηναϊκός. Thesēĭus, a, um, Θησήϊος, Θησεῖος. Thesīdes, æ, ἀ. Θησείδης. ποιητ. ὁ 'Αθηναῖος. Thesēis, ĭdis, θ. ἡ Θησηΐς.
thēsīon, (-īum),īi,οὐ.θησεῖον; (βοτάνη).
thĕsis, is, θ. θέσις.
thesmŏphŏrĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. θεσμοφόρια.
thesmŏphŏrus, a, um, θεσμοφόρος = τῷ legifer.
Thespĭae, ĭārum, θ. πληθ. Θεσπιαί. Thespĭus καὶ Thespĭăcus, a, um, Θεσπικός, Θεσπιακός. Thespienses, ium, ἀ. πληθ. οἱ Θεσπιεῖς. Thespĭădes, æ, ἀ. ὁ Θεσπιάδης, Θεσπιεύς.
Thespĭas, ădis, θ. Θεσπιάς, Μοῦσα.
Thespĭăcus, Thespiades, κ.τ.τ. ἴδ. Thespiae.
Thespĭus, ĭi, ἀ. Θέσπιος.
Thesprōtĭa, æ, θ. Θεσπρωτία. Thesprotĭus, a, um, Θεσπρωτικός, Θεσπρωτιακός. Thesprōtis, ĭdis, θ. ἡ Θεσπρωτίς, (χώρα).
Thesprōtus, i, ἀ. Θεσπρωτός, (ἀρχαῖος ἐν Καμπανίᾳ βασιλεύς). Propert. 1,11,3.
Thessălĭa, æ, θ. Θεσσαλία. Thessalĭus, Thessalĭcus, Thessălus, a, um, Θεσσαλικός. Thessalus, i, ἀ. ὁ Θεσσαλός. Thessali, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Θεσσαλοί. Thessălis, ĭdis, θ. ἡ Θεσσαλίς (γυνή), Θεσσαλική.
Thessălĭcus, κ.τ.λ. ἴδ Thessalia.
Thessălŏnīca, æ, καὶ Thessalonīce, ēs, θ. Θεσσαλονίκη, Θεσσαλονίκεια. Thessalonicenses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ Θεσσαλονικεῖς.
Thessălus, a, um, ἴδ. Thessalia.
Thestĭădes, æ, ἴδ. Thestius.
Thestĭus, ĭi, ἀ. Θέστιος. Thestĭădes, æ, ἀ.Θεστιάδης. Thestias, ădis, θ. Θεστιάς.
Thestor, ŏris, ἀ. Θέστωρ Thestŏrĭdes, æ, ἀ. Θεστορίδης.
thēta, οὐ. θῆτα. nigrum theta, τὸ μέλαν, ἀπαίσιον θῆτα, ὡς ἀρχτικὸν τῆς λέξ. θάνατος, δι' ὃ καὶ εὕρηται ἐν 'Επιγρ. Λατ. ἔσθ' ὅτε πρὸ τῶν ὀνομάτων τῶν θανόντων.
thĕtĭcus, a, um, θετικός.
Thĕtis, ĭdis καὶ ĭdos, θ. Θέτις. 2) θ. ποιητ. ἡ θάλασσα.
†thĕurgĭa, æ, θ. θεουργία.
†thĕurgĭcus, a, um, θεουργικός.
†thĕurgus, i, ἀ. θεουργός.
Thīa, æ, θ. Θεία.
thĭăsĭtas, ātis, θ. θίασος, ἑταιρία θιασωτῶν. Φῆστος. 'Αμφ. γρ.
thĭăsītes, æ, ἀ. θιασίτης, θιασώτης. Φῆστος. 'Αμφ. γρ.
thĭăso, are, θιάζω.
thĭăsus, i, ἀ. θίασος.
thieldones, um, ἀ. πληθ. (λέξ. 'Ισπανική) εἶδος ἵππων. Πλίνιος.
Thirmĭda, æ, θ. πόλις τῆς ἐν 'Αφρικῇ Νομαδίας. (Σαλλοῦστ. 'Ιουγ. 12.) ἄγνωστος ἄλλοθεν.
Thisbe, ēs, θ. Θίσβη. Thisbaeus, a, um, Θισβαῖος.
thīus, ĭi, ἀ. θεῖος πρὸς πατρὸς ἢ μητρός. 'Ισίδωρος.
thlăsĭas, æ, ἀ. θλασίας, θλιβίας.
thlaspi, οὐ. τὸ θλάσπι, ἡ θλάσπις, (φ).
thlībĭas, æ, θλιβίας, θλασίας.
thlībŏmĕni, ōrum, ἀ. πληθ. (θλίβω) θλιβόμενοι.
Thŏanteus, κ.τ.τ. ἴδ. Thoas.
Thŏas, ntis, ἀ. Θόας, βασιλεὺς τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου. Thoantēus, a, um, Θοάντειος, Ταυρικός. 2) Θόας, βασιλεὺς τῆς Λήμνου. Thoantĭas, ădis, καὶ Thoantis, ĭdis, θ. Θοαντιάς.
thōēs, ἀ. πληθ. τοῦ thos, ὅπερ ἴδε.
thōcum, i, οὐ. καὶ thōcus, i, ἀ. θῶκος. Πλαῦτος παρὰ Φήστῳ.
thŏlus, i, ἀ. θόλος.
thōmix, εἴτε thomex, ĭcis, θ. θῶμιξ, θῶμιγξ.
thōrāca, æ, θ. ταὐτὸ τῷ thorax.
thōrācātus, a, um, (thorax) θωρακίτης, θωρακοφόρος.
thōrāce, es, θ. ταὐτὸ τῷ thorax.
thōrācĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ thorax) θωράκιον.
thōrācĭum, ĭi, οὐ. θωράκιον.
*thōrācŏmăchus, i, ἀ. θωρακομάχος.
thōrax, ācis, ἀ. θώραξ, (τὸ ὅπλον στηθάριον καὶ τὸ στῆθος).
Thorĭus, a, um, Θόριος, τοῦ Θορίου. Thorius, ĭi, ἀ. ὁ Θόριος.
thŏrus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ torus.
thŏrybēthron, i, οὐ. θορύβηθρον (φυτόν τι). Πλίνιος.
thōs, ōis, θ. θώς, (θηρίον). αἰτ. πληθ. εὕρηται, thōas.
Thoth, ἀ. Θώθ, ὄνομα τοῦ πέμπτου 'Ερμοῦ παρ' Αἰγυπτίοις.
Thoti. Θώθ, εἷς τῶν Αἰγυπτιακῶν μηνῶν.
Thrāca. Thrace, ἴδ. Thracia.
Thrācĭa, æ, θ. ποιητ. Thrāce, ēs, Θράκη, Θρῄκη, Thracĭus, Thracĭcus, καὶ

Thrēĭcĭus, a, um, Θρᾴκιος, Θρᾳκικός, Θρηΐκιος. Thrax, ācis, ἀ. ὁ Θρᾷξ. Thrēissa, καὶ Thressa, æ, θ. ἡ Θρᾷσσα, Θρῆσσα, Θρήϊσσα. — Thrax, acis, καὶ συνήθως· Threx, ēcis, εἴτε Thræx, æcis, ἀ. εἶδος μονομάχων θρακιστὶ ὡπλισμένων. Τὸ ἐπίθετον τούτου· Thrēcĭdĭcus, a, um.
Thrācĭus, a, um, κ.τ.τ. ἴδ. Thracia.
Thræx, æcis, ἴδ. Thracia.
thrānis, ἀ. θρανίας, θρανίς, ξιφίας, (ἰχθύς).
Thrascĭas, æ, ἀ. Θρασκίας, (ἄνεμος).
Thrăso, ōnis, ἀ. Θράσων.
Thrăsȳbūlus, i, ἀ. Θρασύβουλος.
Thrăsȳmăchos, i, ἀ. Θρασύμαχος.
thrauston, i, οὐ. τὸ θραυστὸν (εἶδος μετωπίου, κόμμι ἀμμωνιακόν).
Thrax, ācis, ἴδ. Thracia.
Thrēce, Threĭcius, κ.τ.λ. ἴδ. Thracia.
thrēnus, i, ἀ. θρῆνος.
Thressa, æ, ἴδ. Thracia.
Threx, ēcis, ἴδ. Thracia
thrĭdax, ăcis, θ. θρίδαξ, (βοτάνη).
thrips, īpis, ἀ. θρίψ.
thrŏnus, i, ἀ. θρόνος.
thrȳallis, ĭdis, θ. θρυαλλίς, (ὄνομα βοτανῶν).
Thūcȳdĭdes, is, ἀ. Θουκυδίδης. Thucydidīus, a, um, Θουκυδίδειος.
Thūle εἴτε Thyle, ēs, θ. Θούλη.
thunnārĭus, a, um (thunnus), τοῦ θύννου. Οὐλπιανός.
thunnus, i, ἀ. θύννος.
thūrārĭus, thureus, κ.τ.λ. ταὐτὰ τοῖς turarius, κ.τ.λ.
Thūrĭi, ĭōrum, ἀ. πληθ. καὶ Thurium, ĭi, οὐ. οἱ Θούριοι, (τὸ Θούριον), πόλις τῆς Λευκανίας, ἡ πρότερον Σύβαρις καλουμένη. Thurīnus, a, um, Θουρῖνος. Thurini, ἀ. πληθ. οἱ Θούριοι, Θουριᾶται. ager Thurinus, ἀ. καὶ Thurinum, i, οὐ. ἡ Θουρία, Θουριᾶτις, (χώρα).
thus, uris, ταὐτὸ τῷ tus.
thȳa, æ, θ. καὶ thyon, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ citrus, θύα, θύον.
Thȳas ταὐτὸ τῷ Thyias.
Thȳbris, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Tiberis.
Thȳestes, æ, ἀ. Θυέστης. Thyestēus, a, um, Θυέστειος. Thyestĭădes, æ, ἀ. ὁ Θυεστιάδης.
Thȳias, (δισύλλαβ.) ădis, θ. Θυιάς, Βάκχη.
thȳăsus, ταὐτὸ τῷ thiasus.
Thȳle, ταὐτὸ τῷ Thule.
thȳĭnus καὶ thȳĭus, a, um, θύϊνος, θύϊος.
thymallus, i, ἀ. θύμαλλος (ἰχθύς).
thymbra, æ, θ. θύμβρα (βοτάνη).
Thymbre, ēs, καὶ Thymbra, æ, θ. Θύμβρα, Θύμβρη, χώρα τῆς Τρῳάδος. Thymbræus, i, ἀ. Θυμβραῖος, ἐπίκλησις τοῦ Ἀπόλλωνος.
thymbræum, i, οὐ. θυμβραῖον, ταὐτὸ τῷ sisymbrium.
thȳmĕlæa, æ, θ. θυμελαία, (θάμνος).
tȳmĕle, ēs, καὶ thymela, æ, θ. θυμέλη (μέρος τοῦ θεάτρου).
thȳmĕlĭcus, a, um, θυμελικός.
thȳmĭāma, ātis, οὐ. θυμίαμα.
†thȳmĭāmătērĭum, ĭi, εἴτε thȳmĭātērĭum, ĭi, οὐ. θυμιατήριον.
thȳmĭāmătizo, are, (thymiama) θυμιατίζω.
thȳmĭămus, a, um, (thymum-amo) τὸ θύμον φιλῶν.
thȳmĭātērĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ thȳmĭāmătērĭum.
thȳmĭnus, a, um, θύμινος.
thȳmĭon, (-ĭum), ĭi, οὐ. θύμιον, (νόσος).
thȳmītes, æ, ἀ. θυμίτης οἶνος.
thȳmōsus, a, um, θυμώδης, θύμου πλήρης.
thȳmum, i, οὐ. σπάν. thumus, i, ἀ. τὸ θύμον, ὁ θύμος.
Thȳni, ōrum, ἀ. πληθ. Θυνοί, ἔθνος παραθαλάσσιον Βιθυνίας. Thynus καὶ Thynĭăcus, a, um, Θύνιος, ποιητ. Βιθύνιος. Thynĭa, æ, θ. ἡ Θυνία, (χώρα). Thȳnĭas, ĭădis, θ. ἡ Θυνιάς. Thȳnĭăcus, κ.τ.τ. ἴδ. Thyni.
thynnārĭus, thynnus, ταὐτὰ τοῖς tunnarius, tunnus.
Thȳnus, a, um, ἴδ. Thyni.
thȳŏn, i, οὐ. θύον. ἴδ. καὶ thya.
Thȳōne, ēs, θ. Θυώνη. Thyōneus, ĕi, ἀ. ὁ Θυωνεύς. Thyōnĭānus, i, ἀ. ὁ Βάκχος, τουτέστιν ὁ οἶνος.
thyōtes, æ, ἀ. (θυώτης) θύτης.
Thȳre, ēs καὶ Thyrĕa, θ. æ, ἡ Θυρέα, αἱ Θυρέαι, (τὰ Θύρη). Thȳrĕātis, ĭdis, θ. ἡ Θυρεᾶτις (χώρα).
Thȳrĭum καὶ Thȳrĕum, i, οὐ. Θύριον, Θύρεον, πόλις τῆς Ἀκαρνανίας.
thȳrōma, ătis, οὐ. θύρωμα.
thyrsĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ thyrsus) θυρσάριον.
thyrsĭcus, a, um, τοῦ θύρσου, βακχικός.
thyrsĭger, ĕra, ĕrum, (thyrsus-gero) θυρσοφόρος.
thyrsĭtĕnens, ntis, (thyrsus teneo) ὁ κρατῶν θύρσον, (προσωνυμία τοῦ Βάκχου).
thyrsus, i, ἀ. θύρσος, καυλὸς φυτῶν τινῶν). 2) θύρσος, βακχικὸς νάρθηξ. 3) ποιητ. ὁ θύρσος, τὸ κέντρον, ἡ μανία.
Ti. συντόμως δηλοῖ τὸ προωνύμιον Tiberius, Τιβέριος.
tĭāra, æ, θ. καὶ tĭāras, æ, ἀ. ἡ τιάρα, ὁ τιάρας.

Digitized by Google

*tĭārātus, a, um, (tiara) τιαροφόρος.
tĭăso, are, ταὐτὸ τῷ thiaso.
tĭăsus, ταὐτὸ τῷ thiasus
Tibarāni, ōrum, ἀ. πληθ. ἔθνος τῆς Κιλικίας.
tĭbĕ, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ tibi, ἴδ. tu. Ἐπιγρ.
Tĭbĕreĭus, a, um, ἴδ. Tiberius.
Tĭbĕrĭānus, a, um, ἴδ. Tiberius.
Tĭbĕrīnis, ĭdis, θ. ἴδ. Tiberis.
Tĭbĕrīnus, a, um, ἴδ. Tiberis.
Tĭbĕris, is, ποιητ. Tibris καὶ Tybris, is, καὶ ĭdis, ἀ. Τίβερις, εως, δοτ. Τιβέριδι (Δίων Κάσ.) ποιητ. Θύμβρις, ποταμὸς τῆς Λατίνης, ὁ τανῦν Tevere. Tiberīnus, καὶ Tibrīnus, a, um, τοῦ Τιβέριδος, ποιητ. Θύμβριος.— ποιητ. Tiberinus i, ἀ. ταὐτὸ τῷ Tiberis, Τίβερις καὶ Τιβερῖνος, ἀρχαῖος τῆς Ἄλβης βασιλεύς.—nymphæ Tiberīnĭdes, um, θ. πληθ. αἱ Θυμβριάδες νύμφαι.
tĭbĕrĭum marmor, οὐ. εἶδος μαρμάρου.
Tĭbĕrĭus, ĭi, ἀ. Τιβέριος, Τεβέριος, προωνύμιον. κατ' ἐξοχὴν δὲ Τιβέριος Κλαύδιος Νέρων ὁ βασιλεύς, καὶ τούτου τὰ ἐπίθετα· Tiberĭus, Tiberiānus, Tibereĭus, a, um, τοῦ Τιβερίου, Τιβεριανός.
Tĭbĕrĭus, a, um, ἴδ. Tiberius.
tībĭa, æ, θ. κνήμη, αὐλὸς εἴτε τὸ ἔξωθεν ὀστοῦν τῆς κνήμης. 2) αὐλός, (τὸ μουσικὸν ὄργανον). tibiae, οἱ αὐλοί. tibias inflare, τοὺς αὐλοὺς φυσᾶν. canere tibias, αὐλεῖν. sub cantu tibiae, ὑπ' αὐλῷ, ὑπ' αὐλοῦ.
tībĭālis, e, (tibia) κνημαῖος. tibiale, is, οὐ. ἡ περικνημίς. 2) αὐλικός, αὐλητικός.
tībĭārĭus, ĭi, ἀ. (tibia) αὐλοποιός. Ἐπιγρ.
tībīcen, ĭnis, ἀ. tibia-cano) αὐλητής, αὐλητήρ. 2) στήριγμα, ἔρεισμα (οἰκοδομημάτων).
tībīcīna, æ, θ. (tibicen) αὐλητρίς, αὐλήτρια.
tībīcĭnārĭa, æ, θ. (ὑπον. ars) ἡ αὐλητικὴ (τέχνη).
tībīcĭnator, ōris, ἀ. (tibicino) αὐλητής.
tībīcĭnĭum, ĭi, οὐ. (tibicen) αὔλημα, αὔλησις.
tībīcĭno, are, (tibicen) αὐλῶ. 2) aliquid, ἐρείδω, στηρίζω τι. Λ. σκαν.
tībīnus, a, um, (tibia) αὐλικός, αὐλητικός.
*tībizo, ταὐτὸ τῷ tibicino. 1.
Tĭbrĭcŏla, æ, ἀ. (tibris-colo) ὁ τοῦ Τιβέρεως πάροικος.
Tibrīnus, a, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Tiberinus, ἴδ. Tiberis.
Tibris, ĭdis, ἀ. ποιητ. ἀντὶ τοῦ Tiberis.
Tĭbullus, i, ἀ. Τίβουλλος.
tĭbŭlus, i, ἀ. εἶδος πίτυος.
Tībur, ŭris, οὐ. τὰ Τίβουρα, Τίβυρα, ἡ Τίβυρις, πόλις τῆς Λατίνης, οὐ πολὺ ἀπέχουσα τῆς Ῥώμης, τανῦν Tivoli. Tiburs, rtis καὶ Tiburtīnus, a, um, σπάν. Tiburnus, a, um, Τιβουρτῖνος, Τιβουρῖνος. in Tiburte εἴτε in Tiburti, ἐν τῇ Τιβουρτίνων χώρᾳ. Tiburtes, um, σπάν. Tiburni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Τιβουρτῖνοι, Τιβουρῖνοι. Tiburnus εἴτε Tiburtus, i, ἀ. (Τίβουρτος) ὁ ἀρχαῖος τῶν Τιβούρων οἰκιστής.
Tībürs, Tiburtinus, κ.τ.τ. ἴδ. Tibur.
Tīburtus, i, ἀ. ἴδ. Tibur.
tīchŏbătes, æ, ἀ. (τειχοβάτης εἴτε τοιχοβάτης).
Tīcīnum, i, οὐ. τὸ Τίκινον, ἡ Τίκινος, πόλις τῆς ἐντὸς Ἄλπεων Κελτικῆς, ἡ τανῦν Pavia, Ticinensis, e, Τικίνιος.
Tīcīnus καὶ Tĭcīnus, i, ἀ. Τίκινος, ὁ τὸ Τίκινον παραῤῥέων καὶ εἰς τὸν Πάδον εἰσβάλλων ποταμός, ὁ τανῦν Tessino. Tīcīnus, a, um, τοῦ Τικίνου.
Tīfāta, ōrum, οὐ. πληθ. ὄρος παρὰ τὴν Καπύην κείμενον, Τιφατηνὰ ὄρη, παρὰ Δίωνι Κασσίῳ.
Tifernum, i, οὐ. Τίφερνον, ὄνομα τριῶν τῆς Ἰταλίας πόλεων. Ὁ κάτοικος Tifernas, ātis.
Tifernus, i, ἀ. (Τίφερνος) ὄρος καὶ ποταμὸς τῆς Σαυνίτιδος.
Tĭgellĭus, ĭi, ἀ. Τιγέλλιος.
tĭgillum, i, οὐ, (ὑποκορ. τοῦ tignum) δοκίδιον, δοκίς.
†Tĭgillus, i, ἀ. (tignum) (Τίγιλλος) ἐπίκλησις τοῦ Διός. Augustin. civ. dei 7,11.
tignārĭus, a, um, (tignum) τῶν δοκῶν. faber tignarius, ἀ. ὁ τέκτων, ξυλουργός.
tignŏserrārĭi, ĭōrum, ἀ. πληθ. (tignum serra) πριστῆρες, πρίσται (πριονισταί).
tignŭārĭus, ταὐτὸ τῷ tignarius. Ἐπιγρ.
tignŭlum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ tigillum.
tignum, i, οὐ. καὶ tignus, i, ἀ. Αἴβιος. τὸ τεκτονικὸν εἴτε ἐρέψιμον ξύλον, κατ' ἐξοχὴν δὲ δοκός.
Tigrānes, is, ἀ. Τιγράνης.
Tigrānŏcerta, æ, θ. καὶ Tigrānŏcerta, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ Τιγρανόκερτα.
*tĭgrĭfer, ĕra, ĕrum, (tigris-fero) τίγρεις τρέφων.
*tigrīnus, a, um, τιγροειδής.
tĭgris, is, καὶ ĭdis, ἀ. (ποιητ. θ.) ὁ, ἡ τίγρις. 2) δορὰ τίγριδος.
Tĭgris, ĭdis, ἀ. Τίγρις, ιδος, Τίγρις,

Digitized by Google

ητος, ποταμὸς τῆς Ἀσίας. Λ. Περσικὴ δηλοῦσα βέλος.
Tigūrīnus, i, ἀ. pagus, μία τῶν μερίδων εἴτε κωμῶν τῆς Ἑλουητίας, ἧς οἱ πολῖται Tigurīni, ōrum, ἀ. πληθ. Τιγυρηνοί, Τιγύριοι.
Tilaventum, i, οὐ. (;) Τιλαούεμπτος, ποταμὸς Ἑνετίας, ὁ τανῦν Tagliamento.
tĭlĭa, æ, θ. φιλύρα, (τὸ δένδρον καὶ ὁ τοῦ δένδρου ἐνδότερος φλοιός).
*tĭlĭācĕus, a, um, φιλύρινος.
*tĭlĭāgĭnĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ tiliaceus.
*tĭlĭāris, e, ταὐτὸ τῷ tiliaceus.
Tīmæus, i, ἀ. Τίμαιος.
Tĭmāvus, i, ἀ. Τίμαυος, ποταμὸς οὐ πόρρω τῆς Ἀκυληΐας ῥέων.
tĭmĕfactus, a, um (timeo-facio), ἐκφοβηθείς, ἐκπλαγείς.
tĭmĕo, ŭi, ēre, aliquem ἢ aliquid, φοβοῦμαι, δέδοικα, δέδιά τινα ἤ τι. timeo iram deorum, φοβοῦμαι, δέδια τὴν τῶν θεῶν ὀργήν. flagitium pejus leto, τὸ αἶσχος θανάτου μᾶλλον φοβοῦμαι, ne time, μὴ φοβοῦ. timere ab aliquo, φοβεῖσθαι ὑπό τινος. alicui, φοβεῖσθαι, δεδιέναι ὑπέρ τινος, περί τινος, ὡς παρ' Ὁμήρῳ τὸ περιδείδω μετὰ δοτικῆς. sibi, φοβεῖσθαι, δεδιέναι ὑπὲρ ἑαυτοῦ, περὶ ἑαυτοῦ. crocodili oculis timentes refugiunt fabam, οἱ κροκόδειλοι φοβούμενοι ὑπὲρ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποφεύγουσι τὸν κύαμον. (Πλίν.) de republica, περὶ τῆς πολιτείας. timeo, quid hoc sit, φοβοῦμαι εἴτε ἀπορῶ, τί τοῦτ' ἐστι. timet flammam intrare, φοβεῖται εἰς τὴν φλόγα εἰσελθεῖν. nec jurare time, μήτε φοβοῦ ὀμνύναι εἴτε τὸ ὀμνύναι. timeo, ne fiat, φοβοῦμαι, δέδια μὴ γένηται. timui, ne fieret, ἐφοβήθην, μὴ γένοιτο. timeo, ut sustineas εἴτε ut non sustineas, φοβοῦμαι, δέδια μὴ οὐκ ἀντέχῃς. Ἀπροσώπως· timetur, φόβος ἐστί, φοβοῦνται. — ἐπιθετικῶς· ἅπαξ μετὰ γενικῆς· timens mortis, περίφοβος τοῦ ἀποθανεῖν, φοβούμενος τὸν θάνατον.
*tĭmesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ timeo) aliquid, φοβοῦμαί τι.
tĭmĭde, ἐπίρ. δειλῶς, φοβερῶς, ἐμφόβως, περιδεῶς.
tĭmĭdĭtas, ātis, θ. (timidus) δειλία, ἀτολμία, εὐλάβεια.
*tĭmĭdŭle, ἐπίρ. μετὰ δειλίας τινός.
tĭmĭdus, a, um, (timeo), δειλός, φοβερός, ἔμφοβος, περίφοβος, περιδεής. non timidus mori, οὐ φοβούμενος ἀποθανεῖν εἴτε τὸ ἀποθανεῖν. alicujus rei, φοβερῶς εἴτε δειλῶς ἔχων πρός τι, φοβούμενός τι.
Tīmŏcrătes, æ, ἀ. Τιμοκράτης.
Tīmŏlĕon, ntis, ἀ. Τιμολέων.
Tĭmōlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ Tmolus.
Tīmon, ōnis, ἀ. Τίμων.
tĭmor, ōris, ἀ. (timeo) φόβος, δέος, δεῖμα. timor noctis, δεῖμα νύκτερον. magno timore esse, περιφόβως ἔχειν. in timore esse, ἐν φόβῳ εἶναι, περίφοβον εἶναι. in timorem dare aliquem, εἰς φόβον ἐμβάλλειν τινά. præ timore, ὑπὸ φόβου. res mihi facit timorem, me afficit timore, τὸ πρᾶγμα παρέχει μοι φόβον. timore perterritus, φόβῳ εἴτε ὑπὸ φόβου ἐκπλαγείς. timor aliquem occupat, φόβος λαμβάνει τινά. timorem tollere, διαλύειν τὸν φόβον. timor ab aliquo, ὁ ἀπό τινος, ἔκ τινος, ὑπό τινος φόβος. timor mortis, τὸ τοῦ θανάτου δέος, ὁ τοῦ θανάτου φόβος. 2) δέος, φόβος, σέβας. deûm, τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς δέος, ὁ τῶν θεῶν φόβος. 3) δεῖμα, φόβητρον. 4) Timor, Φόβος, (ὁ θεός).
†tĭmōrātus, a, um, θεόφοβος.
*tĭmos, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ timor. Νώνιος.
tĭmōsus ταὐτὸ τῷ thymosus.
Tīmŏthĕus, i, ἀ. Τιμόθεος.
tĭmum, ταὐτὸ τῷ thymum.
tīna, æ, θ. καὶ tīnum, i, οὐ. tina καὶ tīnĭa, οὐ. πληθ. χύτρα οἴνου.
tinca, æ, θ. εἶδος ἰχθύος.
tincta, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδ. tingo σημ. 2.
*tinctĭlis, e, (tingo) βαπτός.
†tinctĭo, ōnis, θ. (tingo) βάψις. 2) †βάπτισμα.
tinctor, ōris, ἀ. (tingo) βαφεύς.
tinctōrĭum, ĭi, οὐ. βαφεῖον. 2) † βαπτιστήριον. 3) ξίφος.
tinctōrĭus, a, um, (tingo) βαπτικός. 2) μεταφ. αἱμοβαφής.
tinctūra, æ, θ. (tingo) βαφή, βάμμα.
tinctus, a, um, ἴδ. tingo.
*tinctus, ūs, ἀ. (tingo) βαφή.
tĭnĕa, æ, θ. σής, (ὁ ἐν τοῖς ἱματίοις καὶ βιβλίοις σής), ἐσθ' ὅτε καὶ ὁ σκώληξ, ἡ ἕλμινς, κ.τ.τ.
tĭnĕārĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ tĭnĭārĭa. Ἀμφ. γρ.
tĭnĕātĭca εἴτε tĭnĭātĭca, æ, θ. ταὐτὸ τῷ tiniaria.
tĭnĕo καὶ tĭnĭo, avi, are, (tinea), aliquid, σητῶ τι.
tĭnĕŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ tinea) μικρὸς σής, σκωλήκιον.
*tĭnĕōsus, καὶ tĭnĭōsus, a, um, (tinea) σέων μεστός, σκωληκώδης.
tingo εἴτε tinguo, nxi, nctum, ĕre, aliquid, τέγγω, βρέχω τι. pavimentum mero, βρέχειν τὸ ἔδαφος ἀκράτῳ. pedis vestigia, βρέχειν ἄκρους τοὺς πό-

Digitized by Google

δας. 2) βάπτω τι. lanam murice, ἔρια πορφύρᾳ. sanguine tinctus, αἵματι βαφείς. tingere cutem, φυκοῦν τὸν χρῶτα. locum lumine, καταλάμπειν τόπον. tingentes, ἀ. πληθ. οἱ βαφεῖς. tincta ōrum, οὐ. πλ. τὰ βαπτά, τὰ βάμματα. 3) μεταφ. litteris tinctus, γράμματα παιδευθείς, γραμμάτων ἐμφορηθείς. sales lepore Attico tincti, ἅλες (ἀστεῖοι λόγοι) κομψότητι Ἀττικῇ ἡδυσμένοι.

tĭnĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ tinea.

tīnĭa, ἴδε tina.

tĭnĭārĭus, a, um, (tinia) τοῦ σεός, τοῦ σητός.

tĭnĭārĭa, æ, καὶ tĭnĭātĭca, æ, θ. (tinea) πόλιον, (βοτάνη).

tĭnĭōsus, ταὐτὸ τῷ tineosus.

tinnibŭlātus ταὐτὸ τῷ tintinnabulatus.

*tinnīmentum, i, οὐ. (tinnio) βόμβος, συριγμός.

tinnĭo, (καὶ ἐν δοκίμοις χειρογράφοις tinio), īvi, καὶ ĭi, ītum, ire, κωδωνίζω, κροταλίζω, κομπῶ, ψοφῶ. auriculæ alicui tinniunt, αἱ ἀκοαί τινι βομβοῦσι. 2) μεταφ. κροτεῖν, ψοφεῖν, βοᾶν. 3) σπάν. ἀργύριον κωδωνίζειν, τουτέστιν, ἀριθμεῖν.

tinnĭpo, are, τιττυβίζω, κακκαβίζω (οὕτω φωνεῖ τὸ πτηνὸν parra).

tinnĭto, are, (θαμιστ. τοῦ tinnio) ψοφῶ. μεταφ. se, ἀλαζονεύεσθαι, κομπάζειν.

tinnītus, ūs, ἀ. (tinnio) κροταλισμός, κόμπος, ψόφος. aurium, ὁ βόμβος εἴτε συριγμὸς τῶν ὤτων. 2) ἐπὶ ῥήτορος· ὁ κρότος, ὁ τῶν λόγων κόμπος.

tinnŭlus, a, um, (tinnio) κωδωνίζων, κροταλίζων, κομπῶν, πολύκροτος, ἠχώδης. 2) ἐπὶ ῥήτορος· κομπώδης.

tinnuncŭlus, i, ἀ. (tinnio) κέρχνη, κεγχρίς, (πτ.).

*tintinnābellum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ tintinnabulum) κωδώνιον.

*tintinnābŭlātus, a, um, (tintinnabulum) κωδωνοφόρος.

tintinnābŭlum, i, οὐ. (tintinno) κώδων.

tintinnācŭlus, i, ἀ. (tintinno) vir, κωμ. ὁ δήμιος, (ὃς ἀνῆρτα κώδωνας τοῖς καταδίκοις).

tintinnĭāla, æ, θ. (tintinnio ala) ὁ ταῖς πτέρυξι βομβῶν. (κοιν. ὁ κώνωψ).

tintinnĭo, ire, ταὐτὸ τῷ tinnio.

tintinno, are, κωδωνίζω. 2) ἐπὶ τῶν ὤτων· βομβεῖν.

*tintinnus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ tintinnabulum.

tintĭno, are, ποιητ. ἀντὶ τοῦ tintinno.

tīnum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ tina.

tīnus, i. θ. εἶδος ἀγρίας δάφνης.

tīphe, ēs, θ. τίφη, (εἶδος ὀλύρας).

tiphўon, i, οὐ. τίφυον, (βοτάνη).

Tīphys, ўos, ἀ. Τῖφυς.

tippŭla, æ, θ. τίφη, (ζωΰφιον).

Tīrēsĭas, æ, ἀ. Τειρεσίας.

Tīrĭdātes, æ, ἀ. Τηριδάτης.

tīro, ōnis, ἀ. στρατιώτης νεοσύλλεκτος, νεόλεκτος, νεοστράτευτος. ἐπιθετικῶς· tiro exercitus, ὁ νεοσύλλεκτος στρατός. 2) πρωτόπειρος, ὁ ἔτι ἄπειρος ὤν, ἔτι ἀπείρως ἔχων, (ἀρχάριος).

Tīro, ōnis, ἀ. Τίρων. Tironĭānus, a, um, τοῦ Τίρωνος.

tīrōcĭnĭum, ĭi, οὐ. (tiro) ἡ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ἀπειρία εἴτε πρωτοπειρία. 2) περιληπτικῶς· οἱ νεοσύλλεκτοι, νεοστράτευτοι. 3) πρωτοπειρία, πρωτόπειρα, πρώτη πεῖρα.

tīrōnātus, ūs, ἀ. (tiro) πρώτη στρατεία.

Tīrōnĭānus, a, um, ἴδ. Tiro.

*tīrōnĭcum, i, οὐ. τὸ τῆς ἀπολυτρώσεως νεοσυλλέκτου ἀργύριον.

tirotar —, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε tyrotar —.

tirsus, ταὐτὸ τῷ tyrsus.

tīruncŭla, æ, θ. ἡ πρωτόπειρος.

tīruncŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ tiro) νεοσύλλεκτος, νεοστράτευτος. 2) πρωτόπειρος.

Tīryns, nthis, καὶ nthos, θ. Τίρυνς. Tirynthĭus, a, um, Τιρύνθιος.

tis = tui, ἴδ. tu.

tĭsăna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ ptisana.

tĭsănārĭum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ ptisanarium.

Tīsĭphŏne, ēs, θ. Τισιφόνη. Tisiphoneus, a, um, Τισιφόνειος.

Tissăphernes, æ, ἀ. Τισσαφέρνης.

Tisse, ēs, θ. Τίσση, πόλις τῆς Σικελίας. Tissenses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ Τισσαῖοι.

Tītan, ānis, ἀ. Τιτάν. Titānes, um, σπάν. Titani, orum, πληθ. οἱ Τιτᾶνες. Titan, ἀ. ὁ Τιτάν, ἔσθ' ὅτε ἐπίκλησις τοῦ Ἡλίου καὶ τοῦ Προμηθέως. — Titānĭus, σπάν. Titanĭăcus, a, um, Τιτάνιος, Τιτανικός. Titānĭa, æ, καὶ Titānĭs, ĭdis, θ. ἡ Τιτανίς, Τιτανιάς.

Tītānĭăcus, Titanis, κ.τ.τ. ἴδ. Titan.

Tīthōnus, i, ἀ. Τιθωνός. Tithonĭus καὶ Tithonæus, a, um, Τιθώνιος. Tīthōnis, ĭdis καὶ Tītōnĭa, æ, θ. Τιθωνίς, Ἠώς.

tĭthȳmălis, ĭdis, θ. τιθυμαλίς, (βοτάνη).

tĭthȳmălus καὶ tithymallus, i, ἀ. θ. καὶ tĭthȳmălŏn, i, οὐ. τιθύμαλος, τιθύμαλλος, τιθύμαλον. (βοτάνη).

titĭa avis, ταὐτὸ τῷ titus. Οὐάῤῥων.

Tĭtĭānus, a, um, (Titius) τοῦ Τιτίου, Τιτιανός.

Tĭtĭenses, ĭum, ἀ. πληθ. ταὐτὸ τῷ Tatienses, ἴδ. Tatius.

Digitized by Google

Tĭtĭes, ĭum, ἀ. πληθ. ταὐτὸ τῷ Titienses, εἴτε Tatienses.
*tītillāmentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ titillatio.
tītillātĭo, ĭōnis, θ. (titillo) γαργαλισμός.
*tītillātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ titillatio.
tītillo, avi, atum, are, aliquid, γαγγαλίζω, γαργαλίζω τι.
tītillōsus, a, um, (titillus) ὁ γάγγαλον ἢ γάργαλον ἔχων, δυσγάργαλις, δυσγαργάλιστος.
*tītillus, i, ἀ. γάργαλος, γαργαλισμός.
tĭtĭo, ĭōnis, ἀ. δαλός, ἡμίφλεκτον ξύλον.
tĭtĭo, are τερετίζω, (οὕτω φωνεῖ τὸ στρουθίον).
Tĭtĭus, a, um, Τίτιος, τοῦ Τ...υ. Titius, ĭi, ἀ. ὁ Τίτιο.. 2) τοῦ Τίτου Τατίου. πρβλ. Tatius.
*tītĭvillīcĭum, ĭi, οὐ. κροκὺς εἴτε κάρφος τῶν ἐρίων. μεταφ. μικρόν τι, οὐδέν.
titlus, tĭtŏlus, ταὐτὰ τῷ titulus.
tĭtŭbanter, ἐπίῤ. ἀμφιβόλως, ἀσαφῶς.
tĭtŭbantĭa, æ, θ. (titubo) ψελλισμός. μεταφ. ἡ ἀστάθεια.
tĭtŭbātĭo, ĭōnis, θ. (titubo) σφάλμα, πταῖσμα. 2) linguæ, ὁ ψελλισμός, ἡ παράφορος γλῶσσα.
tĭtŭbo, avi, atum, are, ψελλίζω τὴν βάσιν, σφάλλομαι, ἀστατῶ. 2) ψελλίζω τὴν φωνήν, τραυλίζω. 3) μεταφ. ἀστατεῖν, ἀπορεῖν, κλονεῖσθαι, ταράττεσθαι.
tĭtŭli, ἀ. πληθ. (tueor?) ὑπέρμαχοι, ὑπερασπισταὶ (ὄνομα δοθὲν τοῖς στρατιώταις) Φῆστος.
tĭtŭlo, avi, atum, are, (titulus) aliquem, ὀνομάζω, προσαγορεύω τινά. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
tĭtŭlus, i, ἀ. ἐπίγραμμα, ἐπιγραφή, (ναοῦ, βωμοῦ, ἀναθήματος, τάφου κ.τ.τ.) 2) ἐπιγραφή, λῆμμα, παραστιχίς, (βιβλίου). 3) πρόγραμμα, προγραφὴ πωλήσεως κ.τ.τ. ποιητ. lares sub titulum mittere, προτιθέναι τὴν οἰκίαν εἴτε τὴν τῆς οἰκίας ὠνήν. 4) ἅπαξ παρὰ Πετρωνίῳ· τὸ γνώρισμα, σημεῖον. 5) ὄνομα, προσηγορία, τιμή. 6) ὄνομα, πρόφασις, πρόσχημα. sub titulo, ὀνόματι, ἐπ' ὀνόματι.
Tĭtŭrĭus, ĭi, ἀ. Τιτούριος. Tĭtŭrĭānus, a, um, τοῦ Τιτουρίου.
Tĭtus, i, ἀ. Τίτος.
Titus, i, ἀ. οἰνάς.
Tĭtўŏs, ўi, ἀ. Τιτυός. Tityi volucres, Τιτυοῦ ὄρνεα, οἱ γῦπες οἱ τὰ σπλάγχνα τοῦ Τιτυοῦ ἐν τῷ Ἅδῃ κατατρώγοντες.
Tītўrus, i, ἀ. Τίτυρος. ποιητ. ὁ βουκόλος. 2) μετων. Tityrus et segetes, τὰ βουκολικὰ καὶ Γεωργικὰ (τοῦ Βιργιλίου) Ὀβιδ.
Tĭtўus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ Tityos.

tīus, ταὐτὸ τῷ thīus.
Tlēpŏlĕmus, i, ἀ. Τληπόλεμος.
Tmărus, (-os), i, ἀ. Τμάρος, Τόμαρος. ὄρος τῆς Ἠπείρου. Tmarĭus, ĭi, ἀ. ὁ Τομάριος εἴτε Δωδωναῖος Ζεύς.
tmēsis, is, θ. τμῆσις.
Tmōlus, i, ἀ. Τμῶλος, ποιητ. Τύμωλος, ὄρος τῆς Λυδίας. Tmolĭus, a, um, Τμώλιος. Tmolītes, æ, ἀ. Τμωλίτης, ὁ τοῦ Τμώλου κάτοικος καὶ οἶνος.
tŏcītes, æ, ἀ. τοκίτης, εἶδος φυτοῦ. Ἀπουλήϊος.
*tŏcullĭo, ĭōnis, ἀ. (τόκος) το..στής, τοκογλύφος.
*todillus, ἢ todīnus, a, um, (todus) ἰσχνός, λεπτός.
todus, i, ἀ. εἶδος πτηνοῦ λίαν μικροῦ. Φῆστος.
tœcharchus, i, ἀ. τοίχαρχος.
tōfācĕus εἴτε tōfācĭus, a, um, (tofus) πώρειος, πώρινος.
*tōfĭcĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ tofaceus.
tōfĭnĕus (tūfĭnĕus) a, um, (tofus) ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ.
*tōfĭnus, a, um, (tofus) πώρινος.
*tōfōsus, a, um, (tofus) πωρώδης.
tōfus εἴτε tōphus, i, ἀ. πῶρος, (εἶδος λίθου).
tŏga, æ, θ. (tego) ἀρχαϊκ. κάλυμμα, σκέπασμα. 2) συνήθως· ἡ τήβεννος, τήβεννα, τὸ τῶν Ῥωμαίων ἱμάτιον. (τοῦτο δ' ἦν λευκὸν ἐρεοῦν ἡμικύκλιον περιβόλαιον. Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν Ὀνειροκρ. 2,3, τὴν τήβεννόν φησι τημένειον πρῶτον ἀπὸ Τημένου τοῦ Ἀρκάδος τοῦ εὑρόντος αὐτὴν κεκλῆσθαι, ὕστερον δὲ παρεφθάρθαι τοὔνομα). toga candida, ἡ λαμπρὰ τήβεννος, πρβλ. candidus καὶ candidatus. toga prætexta, ἡ περιπόρφυρος τήβεννα, πρβλ. prætexo. toga picta, ἴδ. pingo. toga pura εἴτε virilis, ἡ ἀπόρφυρος τήβεννος, τὸ ἀνδρικὸν εἴτε τέλειον ἱμάτιον. togam virilem sumere, περιτίθεσθαι τὴν τῶν τελείων στολήν, εἰς ἄνδρας τάττεσθαι. 2) μεταφ. τὸ ἱμάτιον, ἡ εἰρήνη. 3) ποιητ. ὁ πελάτης καὶ ἡ πόρνη.
*tŏgātārĭus, ĭi, ἀ. (togatus), ὑποκριτὴς Ῥωμαϊκῶν δραμάτων.
tŏgātŭlus, i, ἀ. (togatus) ταπεινὸς πελάτης.
tŏgātus, a, um, (toga) τηβεννοφόρος, τήβεννον φορῶν. gens togata, τὸ τηβεννοφόρον ἔθνος, τὸ Ῥωμαίων ἔθνος. Gallia togata, ἐκαλεῖτο ἡ ἐντὸς Πάδου Κελτική, ἧς οἱ κάτοικοι Ῥωμαϊστὶ τῇ τηβέννῳ ἐχρῶντο. 2) togatus, ἀ. ὁ ἐν ἱματίῳ, ὁ μὴ ἐν ὅπλοις ὤν. 3) togatus, ἀ. ὁ Ῥωμαῖος πολίτης. ἔτι δὲ καὶ ὁ πελάτης καὶ ὁ δικηγόρος. 4) togata, æ, θ.

Digitized by Google

ὑπον. fabula, τὸ Ῥωμαϊκὸν δρᾶμα. 5) παρὰ νεωτέροις· togata turba, ὁ τῶν πελατῶν ὄχλος. togata opera, αἱ παρὰ τούτων θεραπεῖαι. 6) togata, æ, θ. ἡ ἑταίρα, πόρνη.
tŏgŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ toga) μικρὰ τήβεννος.
tōlæ, ἢ tollæ, ārum, θ.πληθ.(Γλωσσάριον Φιλοξένου) ὀρθότερον tōles, ὅπερ ἴδε.
tŏlĕrābĭlis, e, (tolero) ἀνεκτός, ἀνασχετός, φορητός, ὑπομενητός. 2) καρτερικός. alicujus rei, καρτερικὸς πρός τι.
*tŏlĕrābĭlĭtas, ātis, θ. ἀνοχή, ὑπομονή, καρτέρησις.
tŏlĕrābĭlĭter, ἐπίρ. (tolerabilis) καρτερικῶς.
tŏlĕranter, ἐπίρ. καρτερικῶς.
tŏlĕrantĭa, æ, θ. ἀνάσχεσις, ἀνοχή, καρτερία, ὑπομονή.
*tŏlĕrātĭo, ĭōnis, θ. (tolero) ἀνάσχεσις, καρτέρησις.
*tŏlĕrātus, ūs, ἀ. ταὐτὸ τῷ tolerantia.
tŏlĕro, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ θέματος tol, συγγενοῦς τοῦ τλάω, ἐξ οὗ καὶ τὰ tollo καὶ tuli), φέρω, ἀνέχομαι, καρτερῶ, ὑπομένω τι. hiemem, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν χειμῶνα, καρτερεῖν πρὸς χειμῶνα. labores, pericula, militiam, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν πόνους, κινδύνους, στρατείαν, κ.τ.τ. servitutem æquo animo, ἀπαθῶς τὴν δουλείαν φέρειν. mores alicujus, ἀνέχεσθαι τὰ ἤθη τινός. vitis tolerat æstus, ἡ ἄμπελος καρτερεῖ πρὸς τοὺς καύσωνας. tolero pondus, φέρειν δύναμαι τὸ ἄχθος, βαστάζω τὸ ἄχθος. perpeti medicinam tolerat, θεραπευόμενος καρτερεῖ. 2) aliquem ἢ aliquid, διαφυλάττω, διατρέφω, τρέφω τινὰ ἤ τι. equitatum suā pecuniā, ἱππικὸν ἐκ τῶν ἰδίων τρέφειν. vitam colo, ἀπὸ ταλασιουργίας τὸν βίον ἔχειν. tolerare egestatem alicujus, ἐπαρκεῖν τῇ πενίᾳ τινός. alicujus sumptus, ἐπαρκεῖν τοῖς ἀναλώμασί τινος. 3) in loco, μένειν, διάγειν ἐν τόπῳ.
tŏlĕror, ari, ταὐτὸ τῷ tolero, Πρισκιανός.
tōles εἴτε tolles, ĭum, ἀ. πληθ. τὰ παρίσθμια, οἱ σπόγγοι. (νόσος τοῦ λαιμοῦ). Λ. Κελτική.
Tŏlētum, i, οὐ. Τόλητον, πόλις τῆς Ἱσπανίας, τανῦν Toledo.
Tŏlētānus, a, um, ἐκ τοῦ Τολήτου. Tŏlētāni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ κάτοικοι τοῦ Τολήτου.
Tolistobogi, Tolostobogi καὶ Tolostobogĭi, ōrum, ἀ. πληθ. Τολιστοβόγιοι καὶ Τολιστοβώγιοι, ἔθνος Γαλατικόν.
tollēno, ōnis, ἀ. (tollo) κήλων, κηλώνιον.
tolles, ἴδ. toles.
tollo, sustŭli, sublātum, ĕre, (τλάω) aliquem ἢ aliquid, αἴρω τινὰ ἤ τι. aliquid ad cœlum, αἴρειν τι πρὸς τὸν οὐρανόν. aliquem in crucem, ἀνασταυροῦν τινα. aliquem in sublime, αἴρειν τινὰ μετέωρον, μετεωρίζειν τινά. jacentem de terra, αἴρειν τὸν κείμενον ἀπὸ τῆς γῆς. caput, αἴρειν, κουφίζειν τὴν κεφαλήν. manus, αἴρειν, ἀνατείνειν τὰς χεῖρας. aliquem in lembum, δέχεσθαί τινα εἰς τὴν λέμβον. tollor in Sabinos, ἀπαίρω, ἀναβαίνω, ἀνακομίζομαι εἰς τὴν Σαβίνην.—tollere ancoram, αἴρειν, λύειν τὴν ἄγκυραν.—signa tollere, ἀναζυγὴν ποιεῖσθαι, ἀναζευγνύναι. 2) tollere liberos, ἀναιρεῖσθαι, ἀναδέχεσθαι τέκνα, ἔσθ' ὅτε καὶ γεννᾷν καὶ ἀνατρέφειν τέκνα. 3) tollere clamorem, ἐπαίρειν, ἱέναι βοήν. (πρβλ. τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Οἰδ. Κολ. 1778: ἐγείρειν θρῆνον). risum, ἱέναι γέλωτα. 4) μεταφ. aliquem ad astra, ἐπαίρειν τινὰ εἰς τὰ ἄστρα, ἐκθειάζειν τινά. animos alicui, θαῤῥύνειν, ἀνορθοῦν, κουφίζειν τινά. sublatus, a, um, ἐξαρθείς, ἐπαρθείς, ἐπηρμένος. victoriā, τῇ νίκῃ, ἐπὶ τῇ νίκῃ. sublatior, μᾶλλον ἢ ἄγαν ἐπηρμένος. 5) ἀναιρῶ, ἀφαιρῶ τι. solem e mundo, ἀναιρεῖν τὸν ἥλιον ἐκ τοῦ κόσμου. simulacrum e delubro, ἀναιρεῖν, ἀφαιρεῖν ἄγαλμα ἐκ τοῦ ναοῦ. cibos, ἀναιρεῖν, ἀφαιρεῖν τὰ ἐδέσματα (ἀπὸ τῆς τραπέζης). 6) ἀναιρῶ, ἀφανίζω, ἐκποδὼν ποιῶ τινὰ ἤ τι. aliquem veneno, ἀναιρεῖν, ἀποκτείνειν τινὰ φαρμάκῳ. Carthaginem funditus, ἀφανίζειν, ἄρδην ἀναιρεῖν τὴν Καρχηδόνα. legem, ἀναιρεῖν, καταλύειν νόμον. errorem, ἀναιρεῖν πλάνην. morbum, ἀναιρεῖν, ἐξαιρεῖν νόσον.
tollo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ tolleno.
Tŏlōsa, æ, θ. Τολῶσσα, πόλις τῆς Γαλλίας, ἡ τανῦν Toulouse. Tolōsas, ātis, Tolosānus, a, um, καὶ Tolosensis, e, Τολωσσαῖος. Tolosātes, um, καὶ Tolosani, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Τολωσσαῖοι καὶ Τολοσάται.
tŏlūtāris, e, ταὐτὸ τῷ tolutarius.
*tŏlūtārĭus, a, um, διατροχάζων.
*tŏlūtĭlis, e, ταὐτὸ τῷ tolutarius.
*tŏlūtĭlŏquentĭa, æ, θ.(tolutim-loquor) ῥομβοστωμυλήθρα, ῥωποπερπερήθρα.
tŏlūtim, (tolo, tollo) ἐπίρ. τροχάδην. tolutim incedere, διατροχάζειν, καλπάζειν.
*tŏlūtor, καλπάζω.
*tŏmācĭna, æ, θ. (τομή) εἶδος ἀλλᾶντος.
tŏmācŭlārĭus, ĭi, ἀ. (tomaculum) ἀλλαντοπώλης. Not. Tir. σελ. 167 (ἔνθα ἡμαρτημένη ἡ γραφὴ tumutalarius).

Digitized by Google

*tŏmăcŭlum εἴτε tomaclum, i, οὐ. (τομή) εἶδος περικομμάτων ἢ ἀλλᾶντος.
Tŏmărus, i, ταὐτὸ τῷ Tmarus.
tŏme, ēs, θ. τομή.
tōmentum, i, οὐ. γνάφαλον, κνάφαλον, (τῶν στρωμάτων).
tŏmex, ταὐτὸ τῷ thomix
Tŏmi, ōrum, ἀ. πληθ. ταὐτὸ τῷ Tomis.
tōmicla, æ, θ. ὑποκορ. τοῦ tomix, ὅπερ ἴδε. Ἀπουλήϊος.
Tŏmis, ĭdis, θ καὶ Tŏmi εἴτε Tŏmœ, ōrum, ἀ. ἡ Τόμις, οἱ Τόμοι, πόλις τῆς κάτω Μοισίας. Tomītæ, ārum, ἀ. πληθ. οἱ Τομῖται, Τομεῖς. Tomitānus, a, um, τῶν Τόμων.
tōmix, ταὐτὸ τῷ thomix.
tŏmus, i, ἀ. τόμος, τμῆμα. 2) τόμος (βιβλίου).
Tŏmўris, is, θ. Τόμυρις.
tŏnans, μετοχ. ἐπιθ. τοῦ tono, ὅπερ ἴδε.
*tŏnanter, ἐπίρ. (tono) βροντηδόν, βροντοειδῶς. Δρακόντιος.
†tŏnassem ἀντὶ τοῦ tŏnŭissem, ἴδ. tono.
tŏnātĭo, ĭōnis, θ. (tono) τὸ βροντᾶν.
tondĕo, tŏtondi, tonsum, ēre, aliquem ἢ aliquid, κείρω τινὰ ἤ τι. barbam, capillum, lanam, πώγωνα, κώμην, ἔρια. oves, κείρειν τὰ πρόβατα. tonsus, a, um, κεκαρμένος, καρτός. corona tonsa εἴτε tonsilis, στέφανος, οὗ τὰ μείζονα τῶν φύλλων ἀπεκείροντο κομψότητος χάριν. 2) κείρω, καταβόσκομαί τι. campum, τὸ παιδίον vultur jecur tondens, γὺψ τὸ ἧπαρ κείρων. 3) κείρω, δρέπω, τέμνω, κλαδεύω τι. 4) μεταφ. κείρειν τινὰ ἤ τι. aliquem usque ad vivam cutem, ἐν χρῷ κείρειν τινά, ἀποστερεῖν τινα τῶν πάντων.
*tŏnesco, ĕre, (ἐναρχ. τοῦ tono) ἀναβροντᾶν.
tongĕo, ēre, γιγνώσκω. 2) ἐπικρατῶ. Α. ἀρχαϊκή.
*tongĭtĭo, ĭōnis, θ. ἐντελὴς γνῶσις. Φῆστος.
tŏnĭæus, a, um, τονιαῖος. Βοήθιος.
*tŏnĭtrālis, e, βρονταῖος, βροντώδης.
tŏnĭtru, οὐ. ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ tonitruum, ἴδ. tonitrus.
tŏnĭtrŭālis, e, τῆς βροντῆς. libri, βροντολόγια. Tonitrualis, is, ἀ. Βρονταῖος, ἐπίκλησις τοῦ Διός. Πρβλ. καὶ tono.
*tŏnĭtrŭo, are, (tonitrus) ταὐτὸ τῷ tono.
tŏnĭtrus, ūs, ἀ. καὶ tonitrŭum, i, οὐ. (tono) βροντή. tonitrua εἴτε tonitrua fiunt, βρονταὶ γίγνονται.
tŏno, ŭi, are, βροντᾶν. Jupiter tonat, Ζεὺς βροντᾷ. ædes Jovis tonantis, ὁ ἐν Ῥώμῃ ναὸς Διὸς τοῦ βροντησίου, κατ' ἐπιγραφάς, ἡ τοῦ βροντῶντος, κατὰ Δίωνα Κάσσιον. ἀπροσώπως· tonat, βροντᾷ, βροντὴ φθέγγεται. 2) βροντᾶν, βρέμειν, ἠχεῖν, φθέγγεσθαι, ψοφεῖν. 3) ἐπὶ λόγου· βροντᾶν. 4) aliquid, βροντώσῃ εἴτε μεγάλῃ φωνῇ λέγειν τι, βοᾶν τι.
*tŏnor, ōris, ἀ. τόνος (συλλαβῆς). Κοϊντιλιανός.
tŏnōtĭcus, a, um, τονωτικός.
tonsa, æ, θ. κώπη, ταρσός. Α. ποιητ.
tonsĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ tonsa) ἰχθύς τις.
tonsĭlis, e, (tondeo) καρτός, κεκαρμένος.
tonsilla, (ἀρχαϊκ. tosilla), æ, θ. πάσσαλος ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, ᾧ προσεδοῦντο τὰ πλοῖα.
tonsilla, æ, θ. ὄνομα ὄρνιθος.
tonsillae, ārum, θ. (κατὰ Φῆστον, ὑποκορ. τοῦ toles). τὰ παρίσθμια, (νόσος).
†tonsĭo, ĭōnis, θ. (tondeo) κουρά.
*tonsĭto, are, (θαμιστ τοῦ tondeo) κείρω.
tonsor, ōris, ἀ. (tondeo) κουρεύς, κουρευτής. 2) σκαν. ὁ κλαδευτήρ.
tonsōrĭus, a, um, κουρευτικός.
tonstreinus ταὐτὸ τῷ tonstrinus.
tonstrĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ tonstrix) μικρὰ κουρεύτρια.
tonstrīna, æ, θ. (tondeo) κουρεῖον.
tonstrīnum, i, οὐ. φωνασκία. tontrīnus, (κοιν. tonstreinus), i, ἀ. φωνασκός.
tonstrix, īcis, θ. (tondeo) κουρεύτρια.
tonsūra, æ, θ. (tondeo) κουρά. 2) κλάδευσις.
tonsus, a, um, ἴδ. tondeo.
tonsus, ūs, ἀ. (tondeo) κουρά.
tŏnus, (-os), i, ἀ. τόνος. 2) τόνος, προσῳδία. 3) ἀρχαϊκῶς· ἡ βροντή.
topanta ταὐτὸ τῷ tapanta.
tŏparcha, (ēs), æ, ἀ. τοπάρχης, τόπαρχος.
tŏparchĭa, æ, θ. τοπαρχία.
tŏpazĭăcus, a, um, τοπάζιος.
tŏpazĭon, ĭi, οὐ. τοπάζιον, τόπαζος.
tŏpazos, (-ūs), i, θ. τόπαζος.
tŏpazus, a, um, ταὐτὸ τῷ topaziacus.
tŏphus, i, κ.τ.λ. ἴδ. tofus κ.τ.λ.
tŏpĭa, ĭorum, οὐ. τοπεῖα (τὰ ἐν τοῖς κήποις). 2) τόπων γραφή, σκηνογραφία.
tŏpĭārĭus, a, um, (topia) τοῦ τοπείου. opus topiarium καὶ ἁπλῶς topiarium, ĭi, οὐ. τὸ τοπεῖον. topiarius, ĭi, ἀ. ὁ τὰ ἐν τοῖς κήποις τοπεῖα κατασκευάζων, ὁ ἔντεχνος κηπουρός. topiaria, æ, θ. ἡ τέχνη τοῦ τὰ τοπεῖα κατασκευάζειν.
tŏpĭas ficus, εἶδος σύκων.
tŏpĭca, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ τοπικά.
tŏpĭce, ēs, θ. ἡ τοπική.
tŏpŏgrăphĭa, æ, θ. τοπογραφία.
*tŏpos ἢ tŏpus, i, ἀ. τόπος.
tŏpŏthĕsĭa, æ, θ. τοποθεσία.

Digitized by Google

topper, ἐπίῤ. (toto-opere) τάχα, εὐθύς. 2) ἴσως. Λ. ἀρχαϊκή.
tŏrăl, ālis, καὶ tŏrāle, is, οὐ. (torus) περίστρωμα.
tŏrārĭa, æ, θ. (torus=ὠλένη) ὠλενοτρόφος.
*torcŭis, ταὐτὸ τῷ torquis.
*torcŭla, æ, θ. καὶ
torcŭlar, āris, οὐ. (torqueo) στρέβλη, πιεστήριον, τριπτήρ, (ὁ ληνὸς καὶ τὸ ἐλαιοτριβεῖον).
torcŭlāris, e, (torcular) ταὐτὸ τῷ torcularius.
torcŭlārĭus, a, um, (torcular) πιεστήριος, τοῦ πιεστηρίου. torcularius, ĭi, ἀ. ὁ πιεστήρ. torcularium, ĭi, οὐ. τὸ πιεστήριον.
torcŭlātor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ torcularius, ĭi.
*torcŭlo, are, (torcular) πιέζω.
torcŭlus, a, um, (torcular) πιεστήριος, τοῦ πιεστηρίου. 2) torculum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ torcular.
tordȳlĭum, εἴτε tordȳlon, i, οὐ. τορδύλιον, τόρδυλον, (βοτάνη).
*toreo ἴδ. torreo. γραφὴ τοῦ μεταγν. Λ.
*tores, is, ἀ. ταὐτὸ τῷ torques.
tŏreuma, ătis, οὐ. τόρευμα.
*tŏreumătus, a, um, τορευτός. Not. Tir.
tŏreuta, (es), æ, ἀ. τορευτής.
tŏreutĭce, ēs, θ. ἡ τορευτική.
*tormen, ĭnis, οὐ. (torqueo), βάσανος (κυρ. καὶ μεταφ.) ἴδ. tormina.
tormentum, i, οὐ. (torqueo) στρέβλη, στρεβλωτήριον, βασανιστήριον. 2) στρέβλη, πιεστήριον, (ἐσθήτων). 3) βάσανος, αἰκία, ἀνία, βασανισμός, αἰκισμός, πόνος. 4) τὸ στρεπτόν, στρόφος, σχοινίον, δεσμός. 5) ἀφετήριον ὄργανον, (τὸ λιθοβόλον, κ.τ.τ.) 6) τὸ τοῖς ἀφετηρίοις ὀργάνοις βαλλόμενον, ἡ βολίς, (ὁ λίθος, τὸ πυροβόλον κ.τ.τ.)
*tormentŭōsus, a, um, (tormentum) αἰκιστικός.
tormĭna, um, οὐ. πληθ. (torqueo) στρόφος, δυσεντερία.
tormĭnālis, e, (tormina) δυσεντερικός.
tormĭnōsus, a, um, (tormina) ὁ στροφούμενος, δυσέντερος.
†tornātĭlis, e, (torno) τορνευτός.
tornātim, ἐπίῤ. (torno) τορνευτῶς.
*tornātor, ōris, ἀ. (torno) τορνευτής.
†tornātūra, æ, θ. τορνεία.
torno, avi, atum, are, (tornus) τορνεύω τι. 2) μεταφ. ἀποτορνεύειν, ἐξεργάζεσθαί τι.
tornus, i, ἀ. τόρνος.
Tŏrōne, ēs, θ. Τορώνη, πόλις τῆς Μακεδονίας. Toronæum εἴτε Toronaĭcum mare, οὐ. ὁ Τορωναῖος εἴτε Τορωναϊκὸς κόλπος. Toronæi, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Τορωναῖοι.
tŏrōsŭlus, a, um (ὑποκορ. τοῦ torosus), juvenis torosulus, νεανισκάριον νευρώδες. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
tŏrōsus, a, um, (torus) μυώδης, νευρώδης. 2) σαρκώδης. 3) ποιητ. clava torosa, ῥόπαλον πολύοζον.
torpēdo, ĭnis, θ. (torpeo) νάρκη, νάρκωσις. 2) νάρκη, (ἰχθύς).
*torpĕfăcĭo, ēci, ĕre, (torpeo-facio) ναρκῶ.
torpĕo, ŭi, ēre, ναρκῶ. 2) ναρκῶ, πέπηγα. 3) μεταφ. ναρκῶ, ἀναίσθητος, ἀμβλύς, νωθρός εἰμι.
torpesco, pŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ torpeo) ναρκοῦμαι, ἀποναρκοῦμαι, ναρκῶ. 2) μεταφ. ναρκοῦσθαι, ναρκᾶν, ἀμβλύνεσθαι, νωθρὸν γίγνεσθαι.
torpĭdus, a, um, (torpeo) ναρκώδης, ἀναίσθητος, ἀμβλύς, νωθρός.
*torpĭtūdo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ. Νώνιος.
torpor, ōris, ἀ. (torpeo) νάρκη, νάρκωσις. 2) μεταφ. παρὰ Τακίτῳ· ἡ νάρκη, νώθεια, χαυνότης.
torpōro, avi, atum, are, (torpor) aliquid, ναρκῶ τι.
torquātus, a, um, (torques) στρεπτοφόρος. 2) Torquatus, i, ἀ. ὁ Τορκουᾶτος. T. Manlius Torquatus, Τίτος Μάλλιος Τορκουᾶτος. Torquatĭānus, a, um, ποιητ. Torquatus, a, um, τοῦ Τορκουάτου.
torquĕo, torsi, tortum, ēre, aliquid, (τρέπω, τροπέω) στρέφω τι. oculos ad mœnia, στρέφειν, ἐπιστρέφειν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὰ τείχη. stamina pollice, στρέφειν μίτους τῷ ἀντίχειρι. serpens torquet orbes, ὁ ὄφις στρέφει κύκλους. capillos torquere, στρέφειν, βοστρυχίζειν τὰς τρίχας. aquas remo, στρέφειν, δινεῖν τὸ ὕδωρ τῇ κώπῃ. terra circum axem se torquet, ἡ γῆ περὶ τὸν ἄξονα στρέφεται. torta via labyrinthi, ἡ πολύστροφος τοῦ λαβυρίνθου ὁδός. conditiones tortæ, πολύπλοκοι συνθῆκαι. ποιητ. quercus torta, δρύϊνος στέφανος. 2) στρέφω, στρεβλῶ, διαστρέφω τι. oculum, os, στρεβλοῦν, διαστρέφειν τὸν ὀφθαλμόν, τὸ στόμα. jus torquetur, τὸ δίκαιον στρέφεται. 3) aliquem, στρέφω, στρεβλῶ, βασανίζω τινά. μεταφ. στρέφειν, βασανίζειν, ἀνιᾶν τινα. torqueor, στρέφομαι, βασανίζομαι, ἀνιῶμαι. 4) aliquid, σφενδονῶ, πάλλω, βάλλω, ἀφίημί τι. hastam, jaculum, fulmen, βάλλειν, ἀφιέναι δόρυ, ἀκόντιον, κεραυνόν.

Digitized by Google

torquis καὶ torques, is, ὁ. καὶ ἡ. (torqueo), στρεπτός, περιαυχένιος στρεπτός, περιαυχένιον. ὅρμος. 2) ταινία. 3) ποιητ. ὁ ζυγός, ἡ ζεύγλη.
torrĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre (torreofacio), aliquid, φρύγω τι.
torrĕfactus, a, um, ἴδ. torrefacio.
torrens, ntis, ἴδ. torreo.
*torrentĭus, ἐπίῤ. ὁρμητικώτερον, σφοδρότερον.
torrĕo, torrŭi, tostum, ēre, aliquid, φρύγω, ξηραίνω τι. aliquid sole, ἐν ἡλίῳ ξηραίνειν τι, ἡλιοῦν τι 2) μεταφ. διακαίω, φλέγω τινὰ (ἔρωτι). — torrens, ntis, ξηραινόμενος, καιόμενος 2) ἐπὶ ὑδάτων· χειμαῤῥώδης, ὁρμητικός, βίαιος, σφοδρός. torrens, ὁ. ὁ χειμάῤῥους, χείμαῤῥος. μεταφ. τὸ πλῆθος. 3) μεταφ. ἐπὶ λόγου· χειμαῤῥώδης, ἄφθονος, δεινός.
torres, is, ἡ. (torreo) ἀπόκαυσις, ἀπόκαυμα.
torresco, ĕre (torreo), φρύγομαι, ξηραίνομαι.
torrĭdo, atum, are (torridus), aliquid, φρύγω, καίω τι.
torrĭdus, a, um (torreo), φρυκτός, ξηρός. color sole torridus, χρῶμα ἡλιόκαυστον. Libya torrida, ἡ διακεκαυμένη Λιβύη. 2) ναρκώδης.
torris, is, ὁ. (torreo), φρυκτός, δαλός.
torror, ōris, ὁ. (torreo), καῦσις, ἡλίωσις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*torrus, a, um, ξηρός, φρυκτός. Φῆστος.
*torrus, i, ὁ. ταὐτὸ τῷ torris. Ἔννιος. Παχούβιος.
†torsĭo, ĭōnis, ἡ. (torqueo) στρόφος κοιλίας.
*torsor, ōris, ὁ. ταὐτὸ τῷ tortor.
torsus, a, um, ἴδ. tortus, a, um.
†torta, æ, ἡ. (tortus), στρεπτός τις πλακοῦς. torta panis, στρεπτίκιος ἄρτος (Ἀθην. 3, 113)· ἐντεῦθεν ἡ παρ' ἡμῖν τοῦρτα. Γαλλ. tourte.
*torte, ἐπίῤ. (tortus), διεστραμμένως.
*tortĭcordĭus, a, um (tortus-cor), διεστραμμένος τὴν καρδίαν.
tortĭlis, e (torqueo), στρεπτός.
tortĭlŏquĭum, ĭi, οὐ. (torqueo loquor), στροφολογία. Γλωσσάριον Κυρίλλου.
tortĭo, ĭōnis, ἡ. (torqueo), στρέβλωσις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
†tortĭōno, are, aliquem, βασανίζω, στρεβλῶ, κακῶ, θλίβω τινά.
tortīvus, a, um (torqueo), tortivum mustum, τρυγηφάνιον γλεῦκος, δευτερίας οἶνος.
torto, are (θαμιστ. τοῦ torqueo), aliquem, στρεβλῶ, βασανίζω τινά.
tortor, ōris, ὁ. (torqueo), στρεβλωτής, βασανιστής.
tortŭla, æ, (ὑποκορ. τοῦ torta) μικρὸς στρεπτὸς πλακοῦς.
tortum, i, οὐ. (tortus, a, um) στρέβλη, (βασανιστήριον ὄργανον). Παχούβιος.
tortŭōse, ἐπίῤ. (tortuosus) ἑλιγματωδῶς.
tortŭōsĭtas, ātis, ἡ. (tortuosus) τὸ πολύστροφον, αἱ στροφαί. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
tortŭōsus, a, um, (tortus) πολύστροφος, ἑλιγματώδης. 2) μεταφ. πολύστροφος, πολύπλοκος. 3) στρόφον εἴτε πόνον παρέχων.
tortūra, æ, ἡ. (torqueo) στροφή. 2) ventris, ὁ τῆς κοιλίας στρόφος, ἡ δυσεντερία.
tortus, a, um, ἴδ. torqueo.
tortus, ūs, ὁ. (torqueo) στροφή, ἑλιγμός. 2) σφενδόνησις. Λ. ποιητική.
tŏrŭlus, i, ὁ. (ὑποκορ. τοῦ torus) ὄγκος, κρώβυλος (κόμης). 2) μικρὸς μῦς (σαρκός). 3) μήτρα εἴτε ἐντεριώνη (ξύλου).
tŏrus, i, ὁ. καὶ tŏrum, i, οὐ. τύλος, τύλη, προσκέφαλον. στιβάς. 2) μεταφ. τὸ λέχος, ὁ θάλαμος, παστός, ὁ γάμος, ἔρως. 3) ὄγκος, ὄγκωμα, ὕψωμα. 4) μῦς, μυών. 5) κόμβος. 6) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ἡ σπεῖρα, τὸ κυμάτιον.
tōrus, i, ὁ. ταὐτὸ τῷ torrus, ἴδε. torris.
torva, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ torvĭter.
torve, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ torvĭter.
*torvĭdus, a, um, (torvus) ἀγριωπός.
torvĭtas, ātis, ἡ. (torvus) γοργότης, τὸ βλοσυρόν.
torvĭter, ἐπίῤ. αὐστηρῶς, ἀγρίως.
torvum, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ torvĭter.
torvus, a, um, (τορός), γοργός, γοργωπός, βλοσυρός, ἀγριωπός. 2) τραχύς, αὐστηρός. 3) ἐπὶ οἴνου· στυφνός, αὐστηρός.
tōsilla, æ, ἡ. ἴδ. tonsilla.
tōsillæ, (tossillæ) ἴδ. tonsillæ.
*tostārĭus, a, um, (tosto) αὐαντικὸς ὀπτήσιμος.
*tosto, are, aliquid, αὐαίνω, ξηραίνω φρύγω τι. Πλίνιος.
tostus, a, um, ἴδ. torreo.
tŏt, ἄκλιτ. τοσοῦτοι, τοσαῦτα, τόσοι κ.τ.λ. tot et tantæ civitates, τοσαῦται καὶ τηλικαῦται πολιτεῖαι. in tot gentibus, ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν. in tot et tantis malis, ἐν τοσούτοις καὶ τηλικούτοις δεινοῖς. tot annos quot habet, τοσαῦτα (τόσα) ἔτη ὁπόσα (ὅσα) γέγονεν. ex tot, ἐκ τοσούτων. 2) σπάν. tot annos, τοσαῦτα ἔτη, τουτέστιν· οὕτως ὀλίγα.
tōtæ, ἀρχ. δοτ. ἡ. τοῦ totus. Πλαῦτος.
*tŏtālĭter, ἐπίῤ. (totus), ὁλοσχερῶς, πάντως.

Digitized by Google

tōte, ἐπίῤ. (totus) ὅλως. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

totĭărĭam, τόσον, τοσοῦτον. Οὐάῤῥων.

tōti, δοτ. τοῦ totus. 2) ἀρχ. γεν. ἀ. τοῦ αὐτοῦ. Πρισκιανός.

tŏtĭdem, ἄκλιτ. (tot-idem) ἕτεροι τοσοῦτοι, ἕτεραι τοσαῦται κ τ.λ. τοσοῦτοι, ἴσοι.

tŏtĭens, ταὐτὸ τῷ toties.

tŏtĭes, ἐπίῤ. τοσάκις, τοσαυτάκις.

totjŭgis, e, καὶ totjŭgus, a, um, (totjugus) τοσοῦτοι, τόσοι.

totmŏda, οὐ. πληθ. τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα. Κάτουλλος.

tŏtondi, παρακ. τοῦ tondeo, ὅπερ ἴδε.

tōtus, a, um, γεν.tōtīus,(ποιητ.totĭus), ὅλος. alicui totam rempublicam committere, τὰ ὅλα πράγματά τινι ἐπιτρέπειν. ædes totæ, ἡ οἰκία ὅλη. tota nocte, καθ' ὅλην τὴν νύκτα, δι' ὅλης τῆς νυκτός. totā Italiā, καθ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν, ἀνὰ τὴν Ἰταλίαν ὅλην. totus sum in metu, ὅλος ἔμφοβός εἰμι. totum in eo est, τὸ ὅλον, τὸ πᾶν ἐν τούτῳ ἐστίν. — in totum, ex toto, ὅλως, παντελῶς, παντάπασιν. in totum, in toto, ὅλως, καθόλου, καθολικῶς, ὡς τὸ ὅλον εἰπεῖν. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.

tŏtus, a, um, σπάν. (tot) τοσοῦτος, τόσος.

toxĭcātus, a, um, (toxicum) δηλητηρίῳ ἐπικεχρισμένος, δηλητηρίῳ ἐπαληλιμμένος, δηλητηριώδης, πεφαρμαγμένος.

toxĭcon, i, οὐ. (τοξικὸν) εἶδος λαδάνου.

toxĭcum, i, οὐ. τοξικόν, δηλητήριον.

toxillae, ārum, θ. πληθ. ταὐτὸ τῷ tonsillae.

trăbālis, e, (trabs) τοῦ δοκοῦ, τῶν δοκῶν. 2) δοκῷ ὅμοιος, μέγας, βαρύς, ἰσχυρός. Φράσις· trabali clavo figere, οἷα ἡ παρ' Αἰσχύλῳ Ἱκέτ. 944: τῶν δ' ἐφήλωται τορῶς γόμφος διαμπάξ, ὡς μένειν ἀραρότως, καὶ ἡ παρὰ Πινδάρῳ Πυθ. 4,71: κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἅλοις.

trăbāna navis, θ. (trabs) μονόξυλον (ἀκάτιον). Ἰσίδωρ.

trăbarĭa, æ, θ. (trabs) ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω. Ἰσίδωρ.

trăbarĭum, ĭi, οὐ. αὐτόξυλον, μονόξυλον (λεμβάδιον). Οὐάῤῥων.

trăbĕa, æ, θ. ἡ καλουμένη τραβέα, πορφυρᾶ φοινικοπάρυφος τήβεννα, ἡ τίμιος τῶν βασιλέων, οἰωνοσκόπων, Σαλίων καὶ τῆς ἱππάδος, ἐνίοτε καὶ τῶν ὑπάτων ἐσθής. 2) μεταφ. ἡ ἱππικὴ τάξις, ἡ ἱππάς.

Trăbĕa, æ, ἀ. Τραβέας.

trăbĕālis, e, (trabea) τῆς καλουμένης τραβέας.

trăbĕātus, a, um, (trabea) τὴν τραβέαν ἀμπεχόμενος. 2) μεταφ. ἱππικός, ὑπατικός.

trăbĕcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ trabs) δοκίς, δοκίδιον.

trăbes, is, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ trabs.

trăbĭca, æ, θ. (trabs) σχεδία.

trăbĭcŭla, æ, ταὐτὸ τῷ trabecula.

trăbis, is, θ. ἑτέρα γραφὴ τοῦ trabs, ὅπερ ἴδε.

trabs, ăbis, θ. (τράπηξ?) δοκός. 2) ἐρέψιμον ἢ ναυπηγήσιμον ξύλον, δένδρον. 3) ὅ τι ἐκ δοκῶν ἢ ξύλου πεποίηται, οἷον ναῦς, ὀροφή, (ὅθεν sub isdem est trabibus, ὁμωρόφιός ἐστι). πολιορκητικὴ μηχανή, ἀκόντιον, ῥόπαλον, τράπεζα, δᾴς. μετωνυμ. τὸ πλοῖος.

trăchāla, æ, ἀ. τραχαλᾶς, ἐπωνύμιον τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ὡς παχέος τὸν αὐχένα.

trăchālus, i, ἀ. τράχηλος. Φῆστος.

Trăchas, ntis, θ. Τραχινή, ἀρχαῖον τῆς Ταῤῥακίνης ὄνομα.

trăchīa εἴτε trachēa, æ, θ. ἡ τραχεῖα ἀρτηρία.

Trăchin, īnis, θ. Τραχίν, Τραχίς. Trachīnĭus, a, um, Τραχίνιος.

trăchōmătĭcus, a, um, τραχωματικός.

trăchȳ, οὐ. (τραχὺ) εἶδος βαλσάμου. Πλίνιος.

tracta, æ, θ. καὶ tractum i, οὐ. (traho) λάγανον, (εἶδος πέμματος).

tractābĭlis, e, (tracto) ψηλαφητός, ἁπτός. 2) εὐχερής, εὐεργός, εὔπλαστος, εὐκατασκεύαστος. 3) εὐχερής, εὔκολος.

tractābĭlĭtas, ātis, θ. εὐχέρεια, τὸ εὐεργόν, εὔπλαστον.

tractābĭlĭus, ἐπίῤ. συγκρ. (tractabilis) εὐχερέστερον, εὐκολώτερον. Λ. σπ.

tractātĭcĭus, ἑτέρα γραφὴ τοῦ tracticius.

tractātĭo, ōnis, θ. (tracto) χειρισμός, ἐγχείρισις, μεταχείρισις, χρῆσις. 2) χρῆσις (ἀνθρώπου τινός), οἱ πρός τινα τρόποι. mala tractatio, ἡ κακὴ μεταχείρησις, ἡ κάκωσις. 3) πραγματεία, διατριβή. 4) χρῆσις ἰδιαιτέρα λέξεως (ἐν τῇ ῥητορικῇ).

tractātor, ōris, ἀ. (tracto) δοῦλος ὁ χειρίζων εἴτε τρίβων τὸ σῶμά τινος ἐν βαλανείῳ. 2) παρὰ νεωτέροις, ὁ πραγματευόμενος περί τι.

*tractātōrĭum, ĭi, οὐ. (tracto) χρηματιστήριον, συνέδριον. Λ. τοῦ μετγ. Λατ.

tractātrix, īcis, θ. ἡ χειρίζουσα εἴτε τρίβουσα τὸ σῶμά τινος.

tractātus, ūs, ἀ. (tracto) χειρισμός, ψηλάφησις. 2) διαχείρισις, μεταχείρισις, χρῆσις. 3) πραγματεία, διατριβή, ὁμιλία.

tractīcĭus, (-tĭus), a, um, (traho) ἑλκυστός, συρτός.

tractĭlis, e, ἑλκυστός, συρτός, Λ. Γλωσ.

tractim, ἐπίῤ. (traho) ἑλκυδόν, μεθ' ἑλ-

Digitized by Google

ξεως. pronuntiare litteram, σύρειν, μηκύνειν, ἐκτείνειν συλλαβήν. 2) συνεχῶς, ἑξῆς. 3) ἠρέμα, πράως.
tractĭo, ĭonis, θ. (traho), ἐκτροπή, συρμός, ἕλκυσις.
tractĭtatus, a, um, (ἐκ τοῦ ἀχρήστου tractĭto), συρόμενος, ἑλκυόμενος. Πλαῦτος.
tractītĭus, a, um, ἴδ. tracticius.
tracto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ traho) aliquem, σύρω, ἕλκω, ἑλκυστάζω τινά. 2) συνήθως· χειρίζω, μεταχειρίζομαι, ψηλαφῶ τι, ἐφάπτομαί τινος. 3) χειρίζω, διαχειρίζω, μεταχειρίζομαί τι, χρῶμαί τινι. arma, μεταχειρίζεσθαι, διαχειρίζειν ὅπλα, χρῆσθαι ὅπλοις. solum, ἐργάζεσθαι γῆν. pecuniam publicam, διαχειρίζειν, διοικεῖν, οἰκονομεῖν δημόσια χρήματα. rem populi tractare, πράττειν τὰ πολιτικά. bellum, διοικεῖν πόλεμον, χειρίζειν τὰ τοῦ πολέμου. ita se tractare, τοιοῦτον ἑαυτὸν παρέχειν. 4) aliquem liberaliter, χρῆσθαί τινι ἐλευθερίως. aliquem austere, μεταχειρίζεσθαί τινα χαλεπῶς. 5) aliquid, σπαν. de aliqua, re, πραγματεύεσθαί τι, περί τινος.
tractŏgălātus, a, um, (tractum-γάλα) διὰ λαγάνων καὶ γάλακτος κατεσκευασμένος.
tractŏmĕlītus, a, um, (tractum-μέλι) διὰ λαγάνων καὶ μέλιτος κατεσκευασμένος.
tactōrĭus, a, um, (traho) ἑλκτικός, ἑλκυστικός. tractōrĭæ, ārum, θ. πληθ. (ὑπον. literæ) γράμματα αὐτοκρατορικά, ὁρίζοντα τροφὴν τοῖς δημοσίοις ἀγγελιαφόροις.
tractum, i, οὐ. ἴδ. tracta, æ, θ. καὶ traho.
tractŭōsus, a, um, (tractus) γλοιώδης, γλίσχρος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
tractūra, æ, θ. (traho) συρμός, ἕλκυσις.
tractus, a, um, ἴδ. traho.
tractus, ūs, ἀ. (traho) συρμός, ἕλξις, ἕλκυσις, ὁλκή. anguis, ὁλκός, συρμὸς ὄφεως. aquæ, ῥόφησις ὕδατος. aëris, ἔμπνευσις, ἀνάπνευσις ἀέρος. fluminis, ὁλκός, ῥοῦς ποταμοῦ. 2) ἔκτασις, ἐπέκτασις, μηκυσμός. tractus verborum, μῆκος λόγου. 3) τόπος, χώρα, κλίμα.
trādĭtĭo, ĭonis, θ. (trado) παράδοσις, ἔκδοσις πολεμίων, πόλεως κ.τ.τ. 2) παράδοσις, ὑφήγησις, διδαχή. 3) παράδοσις, παραδεδομένη μνήμη.
trādĭtor, ōris, ἀ. (trado) προδότης. 2) ὁ παραδιδοὺς μάθημα, ὑφηγητής, διδάσκαλος. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.
trādĭtus, a, um, ἴδ. trado.
trādĭtus, ū, ἀ. (trado) παράδοσις, ἱστορική.
trādo εἴτε transdo, dĭdi, dĭtum, ĕre, (trans-do) aliquid alicui, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω τί τινι. alicui argentum, παραδιδόναι, ἐγχειρίζειν τινὶ ἀργύριον. ædem Castoris sartam tectam, παραδιδόναι τὸν τοῦ Κάστορος ναὸν ἐπεσκευασμένον. se hostibus, παραδιδόναι. ἐγχειρίζειν ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις. aliquem alicui custodiendum, παραδιδόναι τινά τινι φυλάττειν. ἁπλῶς aliquem alicui tradere, συνιστάναι τινά τινι. aliquid memoriæ, παραδιδόναι τι τῇ μνήμῃ. consuetudo a majoribus tradita, ἔθος παρὰ τῶν προγόνων παραδεδομένον. se voluptatibus, διδόναι, ἐκδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς. se in studium, διδόναι ἑαυτὸν εἰς τὴν σπουδήν, ἐπὶ τὴν σπουδήν. 2) σπάν. παραδιδόναι, προδιδόναι τινὰ ἤ τι. 3) παραδίδωμι, διηγοῦμαί τι. tradunt, παραδίδοται λόγος, λέγουσιν. Aristides justissimus fuisse traditur, ὁ Ἀριστείδης δικαιότατος γεγονέναι λέγεται. Lælium doctum fuisse, traditum est, παραδέδοται, ὅτι ὁ Λαίλιος σοφὸς ἦν. 4) παραδίδωμι, διδάσκω τι.
trādūco εἴτε transduco, xi, ctum, ĕre, (trans-duco) aliquem ἤ aliquid, μετάγω, μεταβιβάζω, μετακομίζω, μεταφέρω, διάγω, διαβιβάζω, διακομίζω τινὰ ἤ τι. exercitum flumen εἴτε trans flumen, διαβιβάζειν τὸ στράτευμα διὰ τοῦ ποταμοῦ, εἰς τὰ πέραν τοῦ ποταμοῦ. copias per angustias, διάγειν τὴν δύναμιν διὰ τῶν στενῶν. vocabulum in linguam Romanam, μεταφέρειν ῥῆμα εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν γλῶσσαν. copias præter castra, παράγειν τὴν δύναμιν παρὰ τὸ στρατόπεδον. aliquem ad sententiam alicujus, μεταφέρειν, μεταβιβάζειν τινὰ εἰς εἴτε ἐπὶ τὴν γνώμην τινός. 2) διάγω τι. tempus, vitam, τὸν χρόνον, τὸν βίον. 3) προστίθημι, ἐπιδείκνυμί τι. se traducere, εἰς τὸ φανερὸν ἐξιέναι. 4) aliquem, διασύρω τινά. 5) verbum traducere ex verbo, ῥῆμα παράγειν ἐκ ῥήματος.
trāductīcĭa, verba, παράγωγα ὀνόματα.
trāductĭo, εἴτε transductĭo, ĭonis, θ. (traduco) παραγωγὴ (ἐν θριάμβῳ). 2) μεταγωγή, μετάθεσις. 3) στηλίτευσις, διασυρμός. 4) διαγωγή. temporis, τοῦ χρόνου. 5) μετωνυμία.
trāductīvus, a, um, ἐκ μεταφορᾶς προελθών.
trāductor καὶ transductor, ōris, ἀ. (traduco) ὁ μεταβιβάζων, μεταβιβάσας.

Digitized by Google

trāductus, a, um, ἴδ. traduco.
*trāductus, εἴτε transductus, ūs, ἀ. (traduco) δίοδος.
trādux, ŭcis, (traduco) μεταβαίνων, διαρκής. 2) tradux, ἀ. ταὐτὸ τῷ rumpus.
trāfĕro, ταὐτὸ τῷ transfero.
trăgăcantha, æ, θ. τραγάκανθα.
trăgăcanthum, i, οὐ. τραγακάνθης κόμμι.
trăganthes, is, θ. (ὁ τραγάνθης) εἶδος ἀρτεμισίας.
trăgantum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ tragacantha.
trăgănus, i, ἀ. (τράγος) συΐδιον ὅμοιον τράγῳ. Ἀπείκιος.
trăgĕlăphus, i, ἀ. τραγέλαφος.
trăgēmăta, um, οὐ. πλ. τραγήματα. Εὕρηται καὶ τὸ ὑποκοριστικὸν tragematia, iōrum, οὐ. πληθ. τοῦ trăgēmătĭum, τραγημάτια.
trăgĭce, ἐπίρ. τραγικῶς.
trăgĭ(cŏ)cōmœdĭa, æ, θ. (τραγικοκωμῳδία).
trăgĭcus, a, um. τραγικός. tragicus, i, ἀ. ὁ τραγικός. 2) τραγικός, μεγαλήγορος, ὑψηλός, κομπώδης. 3) τραγικός, τραγικώδης, ἀπαίσιος, ὀλέθριος.
trăgĭon, ĭi, οὐ. τράγιον (βοτάνη).
trăgœdĭa, æ, θ. τραγῳδία. 2) θόρυβος.
trăgœdĭogrăphus, i, ἀ. τραγῳδιογράφος.
trăgœdus, i, ἀ. τραγῳδός. 2) ἐπίκλησις τοῦ Διὸς ἐν Ῥώμῃ.
trăgŏnis, is, θ. ταὐτὸ τῷ tragion.
trăgŏpan, ānis, ἀ. (ὁ τραγόπαν) εἶδος ἀετοῦ μυθευόμενον, ἴσως ὁ τοῦ Λινναίου vultur barbatus.
trăgŏphăcoptĭsăna, æ, θ. τραγοφακοπτισάνη.
trăgŏpōgon, ōnis, ἀ. τραγοπώγων, (βοτάνη).
trăgoptĭsăna, æ, θ. τραγοπτισάνη
trăgŏrīgănum, i, οὐ. καὶ tragoriganus, i, ἀ. τραγορίγανον, (βοτάνη).
trăgos, i, ἀ. τράγος, (εἶδος φυτοῦ καὶ σπόγγου).
trăgŭla, æ, θ. (traho) παλτόν, βολίς. (κατά τινας ἀκόντιον ἀγκιστρωτόν). 2) ἀμφίβληστρον, (εἶδος δικτύου). μεταφ. παρὰ Πλαύτῳ· tragulam in aliquem injicere, μηχανὴν εἴτε δόλον τινὶ μηχανᾶσθαι. 3) ἕλκηθρον.
trăgŭlārĭus, ĭi, ἀ. (tragula) ὁ τοῖς παλτοῖς χρώμενος.
trăgum, i, οὐ. καὶ tragos, i, ἀ. ζειὰ ἢ πόλτος ἐκ ζειᾶς, τράγος, (Ἴδε Κορ. Ἀτ. 5,348).
trăgum, i, οὐ. (traho) εἶδος δικτύου, γρῖπος, συρτόν. (συρτικόν).
trăgus, i, ἀ. τράγος, ἰχθύς τις. 2) γράσος, κινάβρα (τῶν μασχαλῶν).
trăha, æ, θ. (traho) ἕλκηθρον εἰς ἀλόησιν σίτου, τὰ τρίβολα.
*trăhārĭus, ĭi, ἀ. (traha) ὁ τὸ ἕλκηθρον ἄγων.
*trăhax, ācis, (traho) πλεονεκτικός.
trăhĕa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ traha.
trahĭtōrĭæ, ārum, θ. πλ. (traho) αἱ Σειρῆνες (ὡς ἑλκυστικαί). Δ. τοῦ μετ. Δατ.
trăho, traxi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ἕλκω, σύρω τινὰ ἤ τι. aliquem catenis vinctum, ἕλκειν, ἄγειν τινὰ δέσμιον. aliquem pedibus, ἕλκειν, σύρειν τινὰ τῶν ποδῶν. plaustrum per montes, ἕλκειν, ἄγειν τὸ ὄχημα διὰ τῶν ὀρῶν. aquam ex puteo, ἀρύειν ὕδωρ ἐκ φρέατος. vestem, ἕλκειν τὴν ἐσθῆτα. genua, ἕλκειν τὴν βάσιν. fluctus limum trahit, ὁ ῥοῦς πηλὸν σύρει. odorem naribus trahere, τὴν ὀσμὴν ταῖς ῥισὶν ἕλκειν. auras, ἀναπνεῖν τὴν αὔραν. poculum, ἕλκειν, σπᾶν, σπᾶσθαι, πίνειν ποτήριον. vultum, συνάγειν τὸ πρόσωπον. ferrum e vulnere, σπᾶν τὸ σίδηρον ἐκ τοῦ τραύματος. lanam, ἕλκειν, κατάγειν, κλώθειν ἔρια. tracta, ōrum, οὐ. πλ. τὰ ἑλκύσματα, κατάγματα νήματα. (tracta, ōrum, οὐ. πλ. ἴδ. καὶ tracta, æ, θ.). rapere trahere, ἄγειν καὶ φέρειν. trahere aliquem ad partes, ἕλκειν τινὰ εἰς στάσιν. trahimur studio laudis, ἑλκόμεθα, φερόμεθα τῇ τοῦ ἐπαίνου ἐπιθυμίᾳ. originem ab aliquo trahere, κατάγειν τὸ γένος ἀπό τινος, ἀνάγειν τὸ γένος εἴς τινα. vitam, ἕλκειν, διάγειν τὸν βίον. verba, σύρειν, ἐκτείνειν τὰ ῥήματα. tracta oratio, εἰρημένη λέξις. 2) παρέλκω, μηκύνω, παρατείνω τι. bellum obsidionem, τὸν πόλεμον, τὴν πολιορκίαν. σπάν. οὐδετέρως· aliquid trahit, παρατείνεται, μηκύνεταί τι, διαρκεῖ τι. 3) λαμβάνω τι. colorem, χρῶμα. nomen ex re, ὄνομα ἀπό τινος. navigium aquam trahit, τὸ πλοῖον διάβροχόν ἐστιν. (Ἐκ τῆς λήξεως ταύτης μετεσχηματίσθη τὸ παρ' ἡμῖν τραβῶ).
trăĭcĭo, ἴδ. trajicio.
Trājānus, i, ἀ. Τραϊανός. Trajanus, a, um, τοῦ Τραϊανοῦ.
trājectīcĭus, (-tĭus), a, um, κατὰ θάλασσαν διακομιζόμενος.
trājectĭo εἴτε transjectĭo, ĭōnis, θ. (trajicio) πέρασις, διάβασις. 2) stellæ, ἀκοντισμὸς ἀστέρος, ὁ διάττων ἀστήρ. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ ὑπέρβασις, τὸ ὑπερβατον. 4) ὑπέρθεσις, ὑπερβολή.
trājectītĭus, a, um, ἴδ. trajecticius.
*trājecto, are, (θαμιστ. τοῦ trajicio) διαπείρω τι.
*trājector, ōris, ἀ. (trajicio) ὁ διαδυόμενος.
trājectōrĭum, ĭi, οὐ. χώνη.

*trājectūra, æ, θ. (trajicio) προοχή.
trājectus εἴτε transjectus, a, um, ἴδ. trajicio.
trājectus εἴτε transjectus, ūs, ἀ. (trajicio) πέρασις, διάβασις, πορθμεία. 2) πορθμός, πορθμεῖον, πόρος. maris, ὁ πορθμός, τὸ δίαρμα τῆς θαλάσσης.
trājĭcĭo εἴτε transjicĭo, jēci, jectum, ĕre, (trans-jacio) aliquid, ὑπερβάλλω τι, βάλλω τι πέραν. signum trans vallum, βάλλειν τὴν σημαίαν ὑπὲρ τὸ σταύρωμα. aliquid in alia vasa, μεταχεῖν τι εἰς ἄλλα ἀγγεῖα. pecora in saltum, μετάγειν, μεταβιβάζειν τὸ ποίμνιον εἰς τὴν νάπην. murum jaculo, ὑπερβάλλειν τὸ τεῖχος ἀκοντίῳ, βάλλειν ἀκόντιον ὑπὲρ τὸ τεῖχος. trajicere pontem, γέφυραν ποιεῖν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, γέφυραν ζευγνύναι. μεταφ. culpam in alium, μεταφέρειν τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλον. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· trajicere verbum, ὑπερβιβάζειν ῥῆμα, ὑπέρβασιν ποιεῖσθαι, ὑπερβάτῳ χρῆσθαι. 3) aliquem trans aliquid, εἴτε aliquem aliquid, διαβιβάζω, περαιῶ τινά τι εἴτε τινὰ εἰς τὸ πέραν τινός. exercitum trans Rhodanum εἴτε exercitum Rhodanum, διαβιβάζειν, περαιοῦν τὸ στράτευμα τὸν Ῥοδανὸν εἴτε εἰς τὸ πέραν τοῦ Ῥοδανοῦ. flumen nando, διακολυμβᾶν τὸν ποταμόν. se in Africam, περαιοῦσθαι εἰς τὴν Λιβύην. exercitus Pado trajectus in Cremonam, ὁ στρατὸς περάσας (εἴτε διαβὰς) τὸν Πάδον εἰς τὴν Κρεμώνην. equitatus mediam trajecit aciem, τὸ ἱππικὸν μέσην διέδυ τὴν παράταξιν. se Alpes trajicere, ὑπερβάλλειν τὰς Ἄλπεις. pecus aliquo, μεταβιβάζειν, μετακομίζειν ποι τὸ ποίμνιον. 4) οὐδετέρως· classis trajicit ex Africa in Italiam, ὁ στόλος ἐκ τῆς Λιβύης εἰς τὴν Ἰταλίαν περᾷ, διαβαίνει, περαιοῦται, διαίρει. 5) trajicere aliquem ἢ aliquid, aliqua re, πείρειν, διαπείρειν, διατιτρώσκειν, διελαύνειν τινὰ ἤ τί τινι. gladio aliquem, τῷ ξίφει τινά.
trālātīcĭus, tralatio, κ.τ.τ. ἴδ. translaticius, κ.τ.λ.
Tralles ἢ Trallis, ĭum, θ. πληθ. Τράλλεις, πόλις τῆς Λυδίας. Trallĭānus, a, um, Τραλλιανός. Tralliani, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Τράλλιοι, Τραλλιανοί.
*trālŏquor, εἴτε trans-loquor, i, aliquid, διεξέρχομαι, καταλέγω τι.
trālūcĕo, ēre, ταὐτὸ τῷ transluceo.
trāma, æ, θ. ἦτριον. 2) ἀραιὸν εἴτε λεπτὸν ὕφασμα. μεταφ. trama putrida, πρᾶγμα οὐδενὸς ἄξιον.
trāmen, mĭnis, οὐ. ῥοδάνη, κρόκη. Α. Γλωσ.
trāmĕo, are, ταὐτὸ τῷ transmeo.
trāmes, ĭtis. ἀ. (trameo) τρίβος, τριμμός, στίβος. 2) ποιητ. ἡ ὁδός. 3) μεταφ. ἡ μέθοδος.
trāmĭgro, trāmitto, ταὐτὰ τοῖς transmigro. κ.τ.τ.
trāmŏsērĭcus, a, um, (trama-sericus) ἔχων τὸν μὲν στήμονα ἐκ λίνου, τὴν δὲ κρόκην ἢ ἐφυφὴν (τὸ ὑφάδι) ἐκ σηρικῆς μετάξης, (ἡμιμέταξος).
trānăto (trans năto) avi, are, ταὐτὸ τῷ transnato.
trānātus, a, um, ἴδ. trano.
trānāvĭgo, ταὐτὸ τῷ transnavigo.
trā-no εἴτε trans-no, avi, atum, are, aliquid εἴτε per aliquid, διανέω, διανήχομαί τι εἴτε διά τινος. 2) μεταφ περᾶν, διαπερᾶν, διέρχεσθαι, διαπέτεσθαί τι. κ.τ.λ.
tranquille, ἐπίῤ. (tranquillus) γαληνῶς, ἡσύχως.
tranquillĭtas, ātis, θ. (tranquillus) γαλήνη, νηνεμία. 2) μεταφ. ἡ γαλήνη, ἡσυχία, ἀταραξία. 3) tranquillitas tua, ἡ γαληνότης σου.
tranquillo, avi, atum, are, (tranquillus) mare, γαληνῶ, γαληνίζω, νηνεμῶ τὴν θάλασσαν. 2) μεταφ. vultum, γαληνίζειν, φαιδρύνειν τὸ πρόσωπον. animum, γαληνίζειν, φαιδρύνειν, εὐθυμίζειν τὴν ψυχήν.
tranquillo, ἐπίῤ. ἴδ. tranquillus.
tranquillum, i, οὐ. ἴδε τὸ ἑξῆς.
tranquillus, a, um, (trans-quies) γαληνός, γαληναῖος, νήνεμος. tranquillum, i, οὐ. ἡ γαλήνη, νηνεμία. tranquillo εἴτε in tranquillo, γαλήνης οὔσης, ἐν νηνεμίᾳ. 2) μεταφ. γαληνός, γαληναῖος, ἥσυχος, ἀτάρακτος. tranquilla tuens, γαληνὸν ὁρῶν. tranquillum i, οὐ. γαλήνη, ἡσυχία. tranquillo, ἐν γαλήνῃ, ἐν ἡσυχίᾳ. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Tranquillus, i, ἀ. Τράγκυλλος, ὡς τὰ Ἑλλην. Γαλληνὸς καὶ Ἡσύχιος.
trans, πρόθ. μετ' αἰτ. πέραν τινός, ἐπέκεινά τινος, ὑπέρ τι. trans Tiberim situs, πέραν τοῦ Τιβέρεως, ἐπέκεινα τοῦ Τιβέρεως κείμενος. trans mare esse, πέραν τῆς θαλάσσης εἶναι. trans mare currere, εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης τρέχειν, περαιοῦσθαι τὴν θάλασσαν. hominum multitudinem trans Rhenum transducere, ἀνθρώπων πληθὺν εἰς τὸ πέραν τοῦ Ῥήνου διαβιβάζειν.
trans-ăbĕo, ĭi, ire, aliquid, παραμείβομαί τι, διέρχομαι παρά τι. 2) διέρχομαι, διαπερῶ, περῶ τι. Α. ποιητική.
transactĭo, ĭonis, θ. (transigo) διάνυσις, ἀποτέλεσις. 2) συμβίβασις, συμβιβα-

σμός. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.
*transactor, ōris, ἀ. (transigo) ὁ διανύτων, διαπράττων.
transactus, a, um, ἴδ. transigo.
transădactus, a, um, ἴδ. transadigo.
trans-ădĭgo, egi, actum, ĕre, aliquid, διελαύνω τι. ensem pectus εἴτε per pectus, διελαύνειν τὸ ξίφος διὰ τοῦ στήθους. aliquem ferro. πείρειν, διακεντεῖν, διατιτρώσκειν τινὰ σιδήρῳ.
*Transalpĭbus, ἐπίῤ. (trans-Alpes) ἐκ τῶν πέραν τῶν Ἄλπεων. Γέλ.Ν.Α.15,30.
transalpĭcus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ.
Transalpīnus, a, um, (trans-Alpes) Ὑπεράλπειος. Gallia Transalpina, ἡ Ὑπεράλπειος εἴτε ἐκτὸς τῶν Ἄλπεων Κελτική.
*trans-austrīnus, a, um, ὑπερνότιος.
trans-bĕnĕventānus, a, um, ὁ πέραν τοῦ Βενεβέντου οἰκῶν.
trans-bĕo, are, aliquem, ἔτι μᾶλλον ὑψῶ τινα, ὑπεραίρω τινά.
trans-bĭbo, ĕre, aliquid, ἐκπίνω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
transcendentĭa, æ, θ. ὑπέρβασις.
transcendo εἴτε transscendo, ndi, nsum, ĕre, (trans-scando) ὑπερβαίνω, μεταβαίνω. in hostium naves, μεταβαίνειν εἰς τὰς τῶν πολεμίων ναῦς. in fines hostium, ὑπερβαίνειν εἰς τὴν τῶν πολεμίων χώραν. μεταφ. in majorem ætatem, μεταβαίνειν εἰς μείζονα ἡλικίαν. 2) aliquid, ὑπερβαίνω τι. fossam, τάφρον. Alpes, ὑπερβαίνειν, ὑπερβάλλειν, ὑπεραίρειν τὰς Ἄλπεις. μεταφ. ordinem naturæ, ὑπερβαίνειν τὴν τῆς φύσεως τάξιν. fines juris, ὑπερβαίνειν τὰ τοῦ δικαίου ὅρια, παραβαίνειν τὸ δίκαιον. annos factis, ὑπερβάλλειν τὴν ἡλικίαν τοῖς ἔργοις.
transcensĭo, ĭōnis, (transcendo) θ. τὸ ὑπερβατόν. σχ. λεξ.
transcensus, a, um, ἴδ. transcendo.
transcensus εἴτε transscensus, ūs, ἀ. ὑπέρβασις. 2) ὑπερβατόν. σχ. λεξ.
*transcīdo, īdi, ĕre, (trans-cædo) aliquem, διαμαστιγῶ τινα.
trans-cōlo, are, διηθῶ.
trans-contra, ἐπίῤ. κατ' ἔναντι, ἀπ' ἔναντι.
transcrībo εἴτε trans-scrībo, psi, ptum, ĕre, aliquid, μεταγράφω, ἀντιγράφω τι. 2) μεταφέρω, μεταβιβάζω, μετατάττω. equites in funditores, μεταβιβάζειν, μετατάττειν τοὺς ἱππεῖς εἰς τοὺς σφενδονήτας. 3) διαγράφω, μεταβιβάζω (ἀργύριον, ὀφειλήν). 4) aliquid alicui, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω τινί τι.
*transcriptīcĭus, (-cius) a, um, (transcribo) τῆς διαγραφῆς, κατὰ διαγραφήν.
transcriptĭo, ĭōnis, θ. (transcribo) διαγραφή, μετάβασις ὀφειλῆς.
transcriptus, a, um. ἴδ. transcribo.
trans-curro, cŭcurri, εἴτε curri, cursum, ĕre, μεταθέω, μετατρέχω, δρόμῳ μεταβαίνω. in locum, εἰς τόπον. μεταφ. ad melius, μεταβαίνειν ἐπὶ τὸ βέλτιον. ad vitia, μεταβαίνειν ἐπὶ τὴν κακίαν, μεταπίπτειν εἰς κακίαν. 2) παραθέω, παρατρέχω. præter aliquid, παραθεῖν, δρόμῳ παραμείβεσθαί τι, διαθεῖν, παραθεῖν παρά τι. μεταφ. tempus transcurrit, ὁ χρόνος παρέρχεται ἢ ταχέως παρέρχεται. 3) aliquid, διαθέω, διατρέχω, δρόμῳ εἴτε ταχέως διέρχομαί τι. 4) διατρέχω τι τῷ λόγῳ. ἐπιτροχάδην λέγω τι, διὰ βραχέων διέρχομαί τι.
transcursĭo, ĭōnis, θ. (transcurro) παρέλευσις
*transcursōrĭus, a, um, (transcurro) παρερχόμενος. 2) πρόσκαιρος, ὀλιγοχρόνιος.
transcursus, a, um, ἴδ. transcurro.
transcursus, ūs, ἀ. διαδρομή, παραδρομή. 2) διαδρομή, βραχὺς λόγος. in transcursu, ἐπιτροχάδην, ἐπιδρομάδην, διὰ βραχέων.
Transdānŭbĭānus, a, um, πέραν τοῦ Δανουβίου κείμενος.
transdĭtus, transdo, transduco, ταὐτὰ τοῖς traditus, trado, traduco.
transenna, æ, θ. βρόχος ὁ ἐν ἀφετηρίαις τεταμένος. 2) μεταφ. ἡ παγίς, ἐνέδρα, ὁ δόλος.
trans-ĕo, ĭi, ĭtum, ire, μεταβαίνω, διαβαίνω, περῶ. in locum, εἰς τόπον. per media castra, διιέναι, διέρχεσθαι διὰ μέσου τοῦ στρατοπέδου. ad hostes, μεθίστασθαι, αὐτομολεῖν, ἀφίστασθαι πρὸς τοὺς πολεμίους. — ad aliam rem, μεταβαίνειν (τῷ λόγῳ) ἐπ' ἄλλο τι. in aliam figuram, μεταβάλλειν, μεταμορφοῦσθαι εἰς ἄλλην μορφήν. ver transit in æstatem, τὸ ἔαρ μεταβαίνει εἰς τὸ θέρος. dies, tempus transit, ἡ ἡμέρα, ὁ χρόνος παρέρχεται. 2) aliquid, διαβαίνω, δίειμι (διιέναι), διέρχομαι, διέξειμι, (διεξιέναι), διεξέρχομαί τι. flumen, διαβαίνειν, περᾶν ποταμόν. flumen transiri potest, ὁ ποταμὸς διαβατός ἐστι. transire aliquid cuspide, διακεντεῖν, πείρειν τι τῇ αἰχμῇ. vitam, διάγειν, διαζῆν τὸν βίον. leviter εἴτε cursim transire aliquid, ἐπιτροχάδην διελθεῖν τι, διαδραμεῖν τι (τῷ λόγῳ). nil transit amantes, οὐδὲν λανθάνει τοὺς ἐρῶντας. 3) ὑπερβαίνω, παραβαίνω τι. finem et modum. ὅρον καὶ μέτρον. 4) silentio

Digitized by Google

transire εἴτε ἁπλῶς transire aliquid, παρασιωπᾶν, παριέναι, παραλείπειν τι.
transēro εἴτε trans-sero, ertum, ĕre, aliquid per aliquam rem, διείρω, διίημι, διεμβάλλω τι διά τινος. 2) transertus, a, um, μετέμφυτος.
transertus, a, um, ἴδ. transero.
transĕunter, ἐπίῤ. (transeo) ἐπιτροχάδην, ἐν παρόδῳ. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
trans-fĕro, transtŭli, translātum, καὶ trālātum, transferre, aliquem ἢ aliquid in locum, μεταφέρω, μετακομίζω τινὰ ἤ τι εἰς τόπον. se transferre in locum, μεταβαίνειν εἰς τόπον. 2) μεταφυτεύω, μετεντίθημί τι. 3) μεταφέρω, μεταγράφω, ἀντιγράφω τι. 4) μεταφέρω, μεθερμηνεύω τι. 5) μεταφέρω τι (μεταφορᾷ χρῶμαι). verba translata, μεταφορικὰ ῥήματα, μεταφοραί. 6) ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαί τι. in proximum annum, εἰς τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτόν. 7) παρακομίζω, παραπέμπω τι. coronas aureas in triumpho, παρακομίζειν στεφάνους χρυσοῦς ἐν θριάμβῳ.
*transfictĭo, ĭōnis, θ. μετάπλασμος.
trans-fīgo, καὶ trāfīgo, xi, xum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, πείρω, διαπείρω, διακεντῶ, διατιτρώσκω τινὰ ἤ τι. aliquem gladio per pectus, παίειν, διατιτρώσκειν τινὰ τῷ ξίφει διὰ τοῦ στήθους. διελαύνειν τὸ ξίφος διὰ τοῦ στήθους τινός. 2) σπάν. transfigere hastam, διελαύνειν τὸ δόρυ (διά τινος).
*transfīgūrābĭlis, e, (transfiguro) μεταμορφοῦσθαι δυνάμενος, (μεταμορφώσιμος, μεταμορφωτός).
†transfīgūrātĭo, ĭōnis, θ. (transfiguro) μετασχημάτισις, μεταμόρφωσις.
†transfīgūrātor, ōris, ἀ. sui, (transfiguro) ὁ μεταμορφῶν ἑαυτόν, μετασχηματιζόμενος.
trans-fīgūro, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, μεταμορφῶ τινα ἤ τι. in aliquid, εἴς τι. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων, ὡς καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς παράγωγα.
†transfingo, ĕre, aliquem ἢ aliquid, μεταπλάττω, μετασχηματίζω τινὰ ἤ τι. 2) ἀμεταβατ. ὑποκρίνομαι σχῆμα ἀλλότριον, προσποιοῦμαι, σκήπτομαι.
transfixus, a, um, ἴδ. transfigo.
*transflūmĭnāles, ĭum, ἀ. πληθ. (transflumen) περατικοί, οἱ πέραν τοῦ ποταμοῦ οἰκοῦντες. Λ. Γλωσσαρίων.
trans-flŭo, xi, ĕre, μεταῤῥέω, ῥέω. 2) ὑπερχέομαι. 3) μεταφ. dies transfluit, ἡ ἡμέρα παραῤῥεῖ.
†transflŭvĭālis, is, ἀ. (trans fluvius) περατικός, ἰδίως· ὁ πέραν τοῦ ποταμοῦ (Ἑβρῶν) κατοικῶν.
*transflŭvĭo, are, (trans fluvius) διαπερῶ (ἰδίως ἐπὶ ποταμοῦ).
†transflŭvĭum, ĭi, οὐ. πέρασις.
trans-fŏdĭo, ōdi, ossum, ĕre, aliquid, διορύττω, διακεντῶ τι. aliquem, πείρειν, διαπείρειν, διακεντεῖν, διατιτρώσκειν τινά.
transfŏrātĭo, ĭōnis, θ. διάτρησις.
†transformātĭo, ĭōnis, θ. (trans-formo) μεταμόρφωσις.
transformis, e, (trans-forma) μεταμορφωθείς. Λ. ποιητική.
trans-formo, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, μεταμορφῶ, μετασχηματίζω τινὰ ἤ τι. in aliquid, εἴς τι.
trans-fŏro, are, διατιτραίνω, διακεντῶ.
transfossus, a, um, ἴδ. transfodio.
*transfrĕtānus, a, um, (trans-fretum) διαπόντιος.
*transfrĕtātĭo, ĭōnis, θ. (transfreto) διάπλους, δίαρμα, (διαπόρθμευσις).
transfrĕto, avi, atum, are, διαπλέω, διαίρω. μεταφ. vitam, διαπλεῖν τὸν βίον. 2) aliquem, περαιῶ, διαβιβάζω τινά. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.
transfŭga, æ, ἀ. (transfugio) αὐτόμολος, πρόσφυξ, ἀποστάτης.
trans-fŭgĭo, ūgi, ĕre, αὐτομολῶ, ἀποδιδράσκω. ad aliquem, πρός τινα.
transfŭgĭum, ĭi, οὐ αὐτομόλησις, αὐτομολία. Λ. σπ.
*trans-fulgĕo, ēre, διαλάμπω.
trans-fūmo, are, διαπνέω, διαφυσῶ.
†transfunctōrĭus, a, um, ἀφοσιώσεως ἕνεκα, ἀμελῶς γιγνόμενος.
trans-fundo, ūdi, ūsum, ĕre, aliquid in aliquid, μεταχέω τι εἴς τι. μεταφ. μεταφέρειν τι.
trans-fungor, i, παραχρῶμαι, ἐῶ παρελθεῖν. Ἐπιγρ.
transfūsĭo, ĭōnis, θ. (transfundo) τὸ μεταχεῖν. μεταγγισμός. 2) τὸ μεταχεῖσθαι, μετάῤῥοια. 3) μετάστασις, μετανάστασις.
transfūsus, a, um. ἴδ. transfundo.
trans-gĕro, ĕre, aliquid, μεταφέρω τι. Πλίνιος.
trans-glūtĭo, ire, aliquid, καταῤῥοφῶ, καταπίνω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
transgrĕdĭor, essus sum, i, (transgradior) μεταβαίνω, διαβαίνω. in Corsicam, περαιοῦσθαι, διαπλεῖν, διαίρειν εἰς τὴν Κύρνον. 2) ad aliquem, μεθίσταμαι, ἀφίσταμαι πρός τινα. 3) aliquid, διαβαίνω, ὑπερβαίνω τι. flumen, διαβαίνειν, περᾷν τὸν ποταμόν. munitionem, ὑπερβαίνειν τὸ ὀχύρωμα. mensuram, ὑπερβαίνειν τὸ μέτρον. nonagesimum annum transgressus, ὑπερβὰς τὸ

Digitized by Google

ἐνενηκοστὸν ἔτος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. transgredi aliquem, ὑπερβαίνειν, ὑπερβάλλειν τινά. σπάν. παθητικῶς consules, transgresso Apennino, pervenerunt etc, οἱ ὕπατοι ὑπερβάντες τὰ Ἀπέννινα ὄρη, διῆλθον κ.τ.λ. 4) παρίημι, παρασιωπῶ τι.

transgressĭo, ĭōnis, θ. (transgredior) μετάβασις. montis, ἡ ὑπέρβασις, ὑπερβολὴ τοῦ ὄρους. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ ὑπέρβασις, τὸ ὑπέρβατον. 3) παρὰ νεωτέροις· ἡ ὑπέρβασις, ὑπερβασία, παράβασις.

*transgressīvus, a, um, (transgredior) verba, διαβατικὰ ἤτοι μεταπίπτοντα ῥήματα εἰς ἕτερον τύπον, ὡς τὰ audeo, ausus sum, gaudeo, gavisus sum κ.τ.τ.

†transgressor, ōris, ἀ. (transgredior) παραβάτης.

transgressus, a, um, ἴδ. transgredior.

transgressus, ūs, ἀ. (transgredior) διάβασις. Λ. σπανία καὶ μόνον κατ' ἀφαιρετικὴν τοῦ ἑνικοῦ ἀπαντῶσα.

*transĭet, μελλ. ἀντὶ τοῦ transibit. ἴδ. transeo.

transĭgo, ēgi, actum, ĕre, (trans-ago) aliquid, διελαύνω τι. ensem per pectus, τὸ ξίφος διὰ τοῦ στήθους. 2) διαπείρω, πείρω, διακεντῶ, διατιτρώσκω τινὰ ἤ τι. 3) tempus, vitam, διάγειν τὸν χρόνον, τὸν βίον. 4) διαπράττω, περαίνω, ἀποτελῶ, ἐπὶ τέλος ἄγω τι. 5) cum aliqua re, τέλος ἐπιτίθημί τινι, ἀπαλλάττομαί τινος. 6) cum aliquo, διομολογοῦμαι πρός τινα, συντίθεμαί τινι.

transĭlĭo εἴτε transsilio, īvi καὶ ŭi, ire (trans-salio) μεταπηδῶ, διαπηδῶ. in hostium naves, μεταπηδᾶν εἰς τὰς τῶν πολεμίων ναῦς. per Thraciam, διατρέχειν τὴν Θράκην. ad aliquem, μεθίστασθαι, ἀποπηδᾶν πρός τινα. 2) aliquid, διαπηδῶ, διάλλομαι, ὑπερπηδῶ τι. amnem διαπηδᾶν, διάλλεσθαι τὸν ποταμόν. muros, ὑπερπηδᾶν τὰ τείχη. 3) ὑπερπηδῶ, ὑπερβαίνω τι, (τὸ μέτρον κ. τ. τ.) 4) παρατρέχω, παρίημι, παραλείπω, ἐῶ τι, ἀμελῶ τινος.

*transĭlis, e, (trans) μεταβαίνων. Ἀμφ. γρ.

†transĭlĭtus, a, um, παθ. μετοχὴ τοῦ transilio, ὅπερ ἴδε.

transĭtĭo, ĭōnis, θ. (transeo) μετάβασις. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ μετάβασις. 3) ἀπόστασις, ἀποστασία. 4) διάβασις, πάροδος. 5) ἐν τῇ γραμματικῇ ἡ κλίσις.

transĭtīve, ἐπίρ. μεταβατικῶς.

transĭtīvus, a, um, (transitio) μεταβατικός. Λ. Γραμματικῶν.

*transĭto, -are, (θαμιστ. τοῦ transeo) διαπορεύομαι.

*transĭtor, ōris, ἀ. (transeo) παροδίτης.

transĭtōrĭe, ἐπίρ. ἐν παρόδῳ, παροδικῶς.

transĭtōrĭus, a, um, (transitus) διαβατός. 2) ταχέως παρερχόμενος, παραφερόμενος, Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

transĭtus, a um, ἴδ. transeo.

transĭtus, ūs, ἀ. (transeo) μετάβασις. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· μετάβασις, μεταβολή. 3) ἀπόστασις, ἀποστασία. 4) διάβασις, πόρος τοῦ ποταμοῦ. flumen difficili transitu, ποταμὸς δυσδιάβατος, δύσπορος. transitus maris, τὸ δίαρμα. montis, ἡ ὑπέρβασις, ὑπερβολὴ τοῦ ὄρους. spiritūs, auditūs, ὁ πόρος τῆς πνοῆς, τῆς ἀκοῆς. 5) πάροδος. in transitu, ἐν παρόδῳ.

*trans-jácĭo, ĕre, aliquid, σπάν. ἀντὶ τοῦ trajicio, ὑπερβάλλω τι.

transjectĭo, transjicio, κ. τ. τ ταὐτὰ τοῖς trajectio, trajicio κ.τ λ.

*trans-jŭgo, avi, atum, are, aliquid, ὑπερβαίνω, ὑπερκαταβαίνω. montem, ὄρος. 2) διαπλέω τι.

*trans-jungo, ĕre, aliquid, μεταζεύγνυμί τι.

*trans-lābor, psus sum, i, aliquid, παραφέρομαι, παραπέτομαι παρά τι.

translātĭcĭe εἴτε trālātĭcĭe (-tĭe) ἐπίρ. ἀφοσιώσεως ἕνεκα, ἐν παρόδῳ, ἀμελῶς.

translātĭcĭus (-tĭus), a, um, (transfero) παραδόσιμος, παραδοτός, παραδεδομένος. 2) νομιζόμενος, συνήθης, εἰθισμένος, κοινός.

translātĭo εἴτε trālātĭo, ĭōnis, θ. (transfero) μεταφορά, μετακομιδή. 2) μεταφυτεία. 3) μετάφρασις, ἑρμηνεία. 4) ἐν τῇ νομικῇ· ἡ μετάστασις, μετάληψις, τὸ ἄλλῳ τινὶ τὴν αἰτίαν ἀνατιθέναι. 5) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ μεταφορά, μεταφορικὴ λέξις, ὁ τρόπος. 6) ἐν τῇ γραμματικῇ· ἡ τῶν γραμμάτων μετάθεσις.

translātitĭe, ἴδ. translaticie.

translātīva, æ, θ. ἴδ. translativus.

translātīve, ἐπίρ. μεταφορικῶς.

translātīvus, a, um, (translatio) μεταληπτικός. translativa, æ, θ. ἡ μετάληψις, (ἐν τῇ ῥητορικῇ).

translātor, ōris, ἀ. (transfero) ὁ μεταφέρων, μετενεγκών. translator quæsturæ, ὁ τὰ τοῦ ταμείου χρήματα τῷ Σύλλᾳ παραδοὺς Οὐέρρης. 2) μεταφραστής.

translātus εἴτε trālātus, a, um, ἴδ. transfero.

translātus εἴτε trālātus, ūs, ἀ. (transfero), παρακομιδή, πομπή.

*trans-lĕgo, ĕre, aliquid, διαγινώσκω τι.

†translīmĭtānus, a, um, (trans limen) ὑπερόριος, ὁ πέραν τῶν ὁρίων οἰκῶν.

translŏquor, ἴδ. traloquor.

Digitized by Google

translūcānus, a, um, (trans-lucus), πέραν τοῦ ἄλσους κείμενος. Ἐπιγρ.
trans-lūcĕo εἴτε tralūcĕo, ere, διαλάμπω, διαφαίνομαι. 2) μεταδίδωμι τὴν λάμψιν, ἀντιλάμπω.
trans-lūcĭdus εἴτε trālūcĭdus, a, um, διαφανής, διαυγής, διαφεγγής.
trans-marīnus, a, um, διαπόντιος.
*transmĕābĭlis, e, (transmeo) διαβατός.
*transmeātōrĭus, a, um, (transmeo) διαβατικός.
trans-mĕo εἴτε trāmĕo, avi, atum, are, μεταβαίνω. 2) διαβαίνω, διέρχομαι, δίειμι, (διιέναι). 3) aliquid, διαβαίνω, διέρχομαι, δίειμι, (διιέναι) τι.
*trans-mĭgrātĭo, ĭōnis, θ. μετανάστασις, μετοικισμός, μετοικεσία.
trans-mĭgro, avi, are, μετανίσταμαι, μετοικίζομαι, μετοικῶ. 2) μεταφυτεύομαι.
trans-mĭnĕo, ēre, διέχω, ἐξέχω. Πλαῦτος.
transmissĭo, ĭōnis, θ. (transmitto) περαίωσις, πέρασις, πορθμεία, διάβασις, δίαρμα.
†transmissor, ōris, ἀ. (transmitto), ὁ διαπέμπων, ἐπιστέλλων.
transmissus, a, um, ἴδ. transmitto.
transmissus, ūs, ἀ. (transmitto) ταὐτὸ τῷ transmissio.
trans-mitto, εἴτε trāmitto, īsi, issum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, μεταπέμπω, πέμπω τινὰ ἤ τι. exercitum trans flumen, περαιοῦν, διαβιβάζειν στρατὸν τὸν ποταμὸν εἴτε διὰ τοῦ ποταμοῦ. ensem per latus, διελαύνειν τὸ ξίφος διὰ τῆς πλευρᾶς. classem in Eubœam, περαιοῦν τὸν στόλον εἰς τὴν Εὔβοιαν. bellum in Italiam, μεταφέρειν τὸν πόλεμον εἰς τὴν Ἰταλίαν. pontem, γέφυραν εἰς τὸ πέραν κατασκευάζειν. hereditatem alicui, παραδοῦναί τινι κληρονομίαν. munia imperii, τὰ τῆς ἀρχῆς καθήκοντα ἄλλῳ τινὶ ἐπιτρέπειν. vitam, διάγειν, διαβιοῦν, διαζῆν τὸν βίον. tempus, παριέναι (παρίημι) τὸν χρόνον. alicui rei, σχολάζειν τινί. aliquid silentio εἴτε ἁπλῶς aliquid, παρασιωπᾷν, παριέναι (παρίημί) τι. exercitum per fines suos, διιέναι (δίειμι) τὸ στράτευμα διὰ τῆς χώρας, ἐᾶν τὸ στράτευμα διὰ τῆς χώρας διαπορεύεσθαι. venenum, ἐκκρίνειν φάρμακον. febres, διακαρτερεῖν, διαντλεῖν πυρετούς. 2) διαβαίνω, περῶ τι. flumen, διαβαίνειν ποταμόν. mare, διαπλεῖν, διαίρειν, περαιοῦσθαι θάλασσαν. fossam saltu, ὑπερπηδᾷν τάφρον. flumen nando, διανεῖν, διακολυμβᾷν ποταμόν. equites campos transmittunt, οἱ ἱππεῖς διελαύνουσι τὰ πεδία. tectum lapide transmittere, τὴν στέγην λίθῳ ὑπερβάλλειν. 3) οὐδετέρως· navis in Africam transmittit, ἡ ναῦς διαίρει, διαπλεῖ, περαιοῦται εἰς τὴν Λιβύην. ad aliquem transmittere, μεθίστασθαι, μεταβαίνειν, ἀφίστασθαι πρός τινα.
transmontānus, a, um, πέραν τῶν ὀρῶν κείμενος ἢ οἰκῶν. Transmontani, Τρανσμοντανοί, ἔθνος Ἱσπανίας καὶ Σαρματίας..
transmōtĭo, ĭōnis, θ. (transmoveo) μετάθεσις. 2) μετάστασις. Λ. ῥήτορ.
trans-mŏvĕo, ōvi, ōtum, ēre, aliquid, μετακινῶ, μεταφέρω τι. aliquid in se, μεταφέρειν τι εἰς ἑαυτόν, ἀνατιθέναι τι ἑαυτῷ.
trans-mundānus, a, um, ὑπερκόσμιος.
transmūtātĭo, ĭōnis, θ. (transmuto) μεταλλαγή, ἐναλλαγή, μετάθεσις.
trans-mūto, are, aliquid, μεταλλάττω, ἐναλλάττω τι.
trans-năto εἴτε trānăto, avi, atum, are, διανέω, διανήχομαι, διακολυμβῶ.
trans-nāvĭgo, avi, atum, are, aliquid, διαπλέω τι.
transno, are, ἴδ. trano.
transnōmĭnātĭo, ĭōnis, θ. (transnomino) μετωνυμία.
trans-nōmĭno, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, μετονομάζω τινὰ ἤ τι.
trans-nūbo, ĕre, ad aliquem, ἐπιγαμῶ τινά.
*trans-nŭmĕro, are, aliquid, ἀπαριθμῶ, (ἀποπληρόνω) τι.
transpădānĕus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ transpadanus, ὅπερ ἴδε. Ἐπιγρ.
Transpădānus, a, um, πέραν τοῦ Πάδου κείμενος ἢ οἰκῶν. Italia Transpadana, ἡ πέραν τοῦ Πάδου Ἰταλία. Transpadani, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ πέραν τοῦ Πάδου.
Trans-pădum, i, οὐ. (trans Padus) ἡ πέραν τοῦ Πάδου χώρα. Ἐπιγρ.
*transpectus, ūs, ἀ. (transpicio) δίοψις.
*trans-pello, pulsus, ĕre, διαμπὰξ σείω.
*transper-tūsus, a, um, (trans pertundo) διαβεβυσμένος.
transpĭcĭo, εἴτε traspicio, ĕre, (trans specio) aliquid, διορῶ τι.
transplanto, avi, atum, are, (trans planto) aliquid, μεταφυτεύω τι.
transplantātus, a, um, μεταφυτευθείς.
trans-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, ĕre, aliquem ἢ aliquid in locum, μετατίθημι, μεταφέρω, μετακομίζω τινὰ ἤ τι [illegible]πον. 2) aliquid, μεταφυτεύω τι.
†transpontānĕus, a, um, ἐλεφαντ[illegible]νοσῶν, ἐλεφαντιῶν.
*transportātĭo, ĭōnis, θ. μετάβασις, μετοικισμός.

Digitized by Google

trans-porto, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid in locum, μετακομίζω τινὰ ἤ τι εἰς τόπον. exercitum in Hispaniam, περαιοῦν τὸν στρατὸν εἰς τὴν Ἰβηρίαν. aliquem in insulam, ἐκτοπίζειν, ἐξορίζειν τινὰ εἰς νῆσον. exercitum Rhenum, περαιοῦν, διαβιβάζειν τὸ στράτευμα τὸν Ῥῆνον.
*transpŏsĭtīvus, a, um, (transpono) transpositiva, æ, θ. ἡ μετάληψις, (ἐν τῇ ῥητορικῇ).
transpŏsĭtus, a, um, ἴδ. transpono.
*transpunctōrĭus, a, um, (trans-pungo) ὁ διατρυπῶν.
*trans-pungo, ĕre, aliquid, διακεντῶ τι.
Transrhēnānus, a, um, πέραν τοῦ Ῥήνου κείμενος ἢ οἰκῶν. Germani Transrhenani, οἱ πέραν τοῦ Ῥήνου Γερμανοί.
transscendo, transscido, transscribo, transsero, transsilio, transspectus, transspicio, transsulto, transsumo, transsuo, ταὐτὰ τοῖς transcendo, transcido, κ.τ.λ.
Transthēbāĭtānus, a, um, (trans Thebais) ὁ πέραν τῆς Θηβαΐδος ὤν.
Transtĭbĕrīnus, a, um, (trans-Tiberis) πέραν τοῦ Τιβέρεως ὢν ἢ οἰκῶν. Transtiberini, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ πέραν τοῦ Τιβέρεως.
Transtĭgrītānus, a, um, πέραν τοῦ Τίγρητος οἰκῶν.
*transtillum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ transtrum) μικρὰ διαδοχίς, μικρὸν ζυγόν.
transtĭnĕo, ēre, (teneo) διήκω.
transtrum, i, οὐ. (ἴσως ἐκ τοῦ θρᾶνος, οἱονεὶ θράνιστρον) διαδοχίς, ἐπικαρσία δοκός. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ πλοίου· ὁ ζυγός, τὸ ζυγόν, ὁ θρᾶνος, τὸ ἑδώλιον, σέλμα.
transulmānus, (trans-ulmus) πέραν τῶν πτελεῶν κείμενος. Ἐπιγρ.
*transulto εἴτε trans-sulto, are, (θαμιστ. τοῦ transilio) μεταπηδῶ.
transūmo εἴτε trans-sumo, ĕre, aliquid, παραλαμβάνω, λαμβάνω τι. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.
transumptĭo, ĭōnis, θ. μετάληψις.
*transumptīvus, a, um, (transumo) transumptiva, æ, θ. ἡ μετάληψις, (ἐν τῇ ῥητορικῇ).
transŭo, εἴτε trans-suo, ŭi, ūtum, ĕre, aliquid, διαπερονῶ, διακεντῶ, διατιτραίνω τι.
transūtus, a, um, ἴδ. transuo.
*trans-vădo, (avi) atum, are, μεταφ. διαπορεύομαι, διέρχομαι, παραπλέω.
*trans-vārĭco, are, διασκελίζω.
transvectĭo, εἴτε travectĭo, ĭōnis, θ. (transveho) διακομιδή, παρακομιδή. 2) διάβασις, διάπλους. 3) τὸ παριππεύειν, παρελαύνειν. πρβλ. transveho.
*transvecto, are, (θαμιστ. τοῦ transveho) aliquem ἢ aliquid, διαβιβάζω, περαιῶ τινα ἤ τι.
transvectūrārĭus, ĭi, ἀ. (trans veho) ἀγωγεὺς ἐμπορευμάτων, ἁμαξεύς. Ἐπιγρ.
transvectus, a, um, ἴδ. transvehor.
trans-vĕho, εἴτε travĕho, xi, ctum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, μετακομίζω, διακομίζω τινὰ ἤ τι. exercitum in Britanniam, περαιοῦν στράτευμα εἰς τὴν Βρεττανίαν. copias ponte, διαβιβάζειν τὴν δύναμιν γεφύρᾳ. aliquid Alpes, ὑπερκομίζειν τι διὰ τῶν Ἄλπεων. 2) κατ' ἐξοχήν· κομίζειν εἴτε πέμπειν τι ἐν θριάμβῳ. 3) transvehi, ὑποκ. equo, παριππεύειν, παρελαύνειν, διιππεύειν, διελαύνειν.—Σημ. τὸ transvehi καὶ transvectio κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῆς τῶν ἱππέων τάξεως δηλοῖ τὸ ἐφ' ἵππου παρελαύνειν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ τιμητοῦ γινομένῃ δοκιμασίᾳ. — transvehi navibus in Africam, διαπεραιοῦσθαι, περαιοῦσθαι, διαπλεῖν εἰς Λιβύην. transvehi volatu aliquid, παραπέτεσθαι παρά τι. παρὰ Τακίτῳ· tempus transvehitur, ὁ χρόνος παρέρχεται.
†transvĕna, æ, ἀ. (transvenio) μέτηλυς, πάροικος.
trans-vendo, ĕre, διαπιπράσκω, διαπωλῶ. Ἐπιγρ.
†trans-vĕnĭo, ire, μεταβαίνω.
†trans-verbĕrātĭo, ĭōnis, θ. διάπαρσις.
trans-verbĕro, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, διαπείρω, πείρω, διαπερονῶ, διακεντῶ τινα ἤ τι. 2) διαπέτομαί τι.
transversa, οὐ. πληθ. ἐπιῤῥηματικῶς, ἴδ. transverto ἐν τέλει.
transversārĭus, a, um, (transverto) ἐπικάρσιος, πλάγιος. transversaria tigna εἴτε ἁπλῶς· transversaria, οὐ. πληθ. αἱ διαδοχίδες.
transverse, ἐπίρ. (transversus) ἐγκαρσίως, πλαγίως.
transversim, ἐπίβ. ταὐτὸ τῷ transverse.
transversum, ἐπίρ. ἴδ. transverto ἐν τέλει.
transversĭo, ĭōnis, θ. (trans verto), ἐκστροφή (ἰδίως πεπαλαιωμένων ἐνδυμάτων) (κοιν. γύρισμα).
*trans-verso, are, aliquid, μάσσω, φυρῶ τι. Βιργίλιος.
transversus, a, um, ἴδ. transverto.
trans-verto εἴτε transvorto, rti, rsum, ĕre, aliquid, μεταστρέφω τι. — transversus, a, um, ἐπικάρσιος, ἐγκάρσιος, πλάγιος, λοξός. via transversa, ἡ ἐπικαρσία ὁδός. fossam transversam du-

Digitized by Google

cere, τάφρον ἐπικαρσίαν ὀρύττειν. digitus transversus, ὁ πλάγιος δάκτυλος. μεταφ. aliquem agere transversum, περεκτρέπειν, ἀπεκκλίνειν τινὰ τῆς εὐθείας ἢ τοῦ προκειμένου. ex transverso cedere, λοξὰ βαδίζειν, λοξοπορεῖν. in transversum provectus, εἰς πλάγιον ἐκτεταμένος. in transversa charta scriptus, ὀπισθόγραφος. 'Επιῤῥημ. transversum, εἴτε per transversum, ποιητ. transversa, οὐ. πληθ. ἐπικαρσίως, πλαγίως, πλάγια. μεταφ. de transverso, ἀπροσδοκήτως.

*trans-vŏlĭto, are, aliquid, ἀνελίττω τι.

trans-vŏlo εἴτε trāvŏlo, avi, atum, are, aliquid, διαπέτομαι, ὑπερπέτομαί ... μεταφ. Alpes, ταχέως ὑπερβάλλειν τὰς Ἄλπεις. Oceanum, διατρέχειν, ταχέως διαπλεῖν τὸν Ὠκεανόν. eques transvolat in locum, ὁ ἱππεὺς ταχέως διελαύνει εἰς τόπον. 2) aliquid, παρατρέχω, παρίημί τι.

*trans-volvo, ĕre, aliquid, ἀνελίττω τι.

transvŏrātĭo, ĭōnis, θ. (transvoro) κατάποσις. συγκεκριμένως· ὁ φάρυγξ (ὡς ὁ παρ' ἡμῖν καταπιῶνας). Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

trans-vŏro, avi, are, aliquid, καταβιβρώσκω, καταπίνω τι.

transvorsus, transvorsum, transvorto, ταὐτὰ τοῖς transversus, transversum, transverto.

trăpētum, i, οὐ. καὶ trapetus, i, ἀ. trapetes, um, ἀ. πληθ. τραπητός, τραπητόν, (τράπητες). ἐλαιοτρόπιον, ἐλαιοτριβεῖον.

trăpezīta, æ, ἀ. τραπεζίτης.

trăpezĭum (trăpizēum), i, οὐ. τραπέζιον. εὕρηται καὶ trăpizĭus, ĭi, ἀ.

trăpezŏphŏron, i, οὐ. τραπεζοφόρον.

Trăpezus, untis, θ. Τραπεζοῦς.

trăpizēum, trăpizĭus, ταὐτὰ τῷ trapezium.

traps, σπαν. γραφὴ τοῦ trabs, ὅπερ ἴδε.

trāsenna (trassenna) ταὐτὰ τῷ transenna.

Trăsĭmēnus (Trăsŭmēnus, Trăsŭmennus, Trăsȳmēnus), i, ἀ. εἴτε lacus Trasimenus, ἡ Ταρσιμένη (Πολ.) εἴτε Τρασουμέννα (Στράβ.) λίμνη, λίμνη τῆς Τυῤῥηνίας, ἡ τανῦν lago di Perugia. Trasimenus καὶ Trasimenĭcus, a, um, τῆς Τρασουμέννης λίμνης.

*traulizi, τραυλίζει. Λουκρήτιος.

traumatĭcus, a, um, τραυματικός.

trāvĕho, travectio, traversus, travolo, κ.λ. ἴδ. transveho, κ.τ.λ.

traxe, traxem συγκοπ. τοῦ traxisse, traxissem, ἴδ. traho.

trĕa, ἀντὶ tria, ἴδ. tres.

*trĕbācĭter, ἐπίῤ. (trebax) πανούργως.

Trĕbātĭus, ĭi, ἀ. Τρεβάτιος.

trĕbax, ācis, τριβακός, πανοῦργος.

Trĕbellĭānus καὶ Trebellĭcus, a, um, (Trebellius) τοῦ Τρεβελλίου.

Trĕbellĭus, ĭi, ἀ. Τρεβέλλιος.

Trĕbĭa, æ, θ. ποιητ. ἀ. ὁ Τρεβίας, ποταμὸς τῆς ἄνω Ἰταλίας. 2) θ. ἡ Τρεβία, κώμη τῆς Ὀμβρικῆς (εὕρηται καὶ ἡ γενικὴ Trĕvis), ἧς οἱ πολῖται· Trebiates, um, καὶ Trebiani, ōrum, ἀ. πληθ.

Trĕbōnĭus, ĭi, ἀ. Τρεβώνιος.

Trēbŭla, æ, θ. Τρηβούλα, Τριβόλα, πόλις τῆς Καμπανίας, καὶ δύο τῆς Σαβίνης πόλεις. Τὸ ἐπίθετον· Trebulānus, a, um, οἱ δὲ πολῖται· Trebulani, ἀ. πληθ.

trĕcēnārĭus, a. um, (treceni) τριακοσιόχους, 2) εἶδος στρατιωτῶν μεγαλομίσθων.

trĕcēni, æ, a, (tres-centum) ἀνὰ τριακοσίου, (τριακοσίας, τριακόσια), κατὰ τριακοσίους, καθ' ἕκαστον ἢ ἑκάστοτε τριακόσιοι. 2) σπάν. τριακόσιοι.

trĕcentēnārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ trecenarius.

trĕcentēni, æ, a, ταὐτὸ τῷ treceni.

trĕcentēsĭmus, a, um, (trecenti) τριακοσιοστός.

trĕcenti, æ, a, τριακόσιοι. 2) ἄπειροι, πλεῖστοι.

trĕcentĭes, ἐπίῤ. τριακοσιάκις.

*trĕchĕdipnum, i, οὐ. τρεχέδειπνον (ἱμάτιον).

*trĕdĕcĭes, ἐπίῤ. (tres decies) δοκιμώτερον τὸ terdecies, τρισκαιδεκάκις.

trĕdĕcim, ἄκλιτ. (tres decem) τρισκαίδεκα, δεκατρεῖς.

treico, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ trico, ōnis.

treis, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ tres, ὅπερ ἴδε.

trĕmĕbundus, a, um, τρέμων, πάλλων, παλλόμενος. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.

trĕmĕfăcĭo, ēci, actum, ĕre, (tremofacio) aliquid, σείω, διασείω τι. tellus se tremefacit, ἡ γῆ σείεται. tremefacere Olympum, σείειν τὸν Ὄλυμπον, (ἐλελίζειν Ὄλυμπον). 2) aliquem, τρόμον τινὶ ἐμβάλλω, ἐκπλήττω τινά. Λ. ποιητική.

trĕmĕfactus, a, um, ἴδ. tremefacio.

trĕmendus, a, um, (ἐπιθετικῶς) ἴδ. tremo ἐν τέλει.

trĕmenter, ἐπίῤ. (tremens, tremo) ὀρρωδέως, δειλῶς.

trĕmesco, ἴδ. tremisco.

trĕmĭbundus, ἴδ. tremebundus.

trĕmĭdus, a, um, ταὐτὸ τῷ trepidus.

*trĕmĭpes, ĕdis, (tremo-pes) τρέμων τοὺς πόδας. Ἀμφ. γρ.

Digitized by Google

trĕmisco εἴτε tremesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ tremo) τρέμω, σείομαι. 2) τρέμω, πτοοῦμαι, ἐκπλήττομαι. 3) aliquid, τρέμω, φοβοῦμαί τι. Λ. ποιητική.
trĕmissis, is, ἀ.(tres-as),χρυσοῦν τι νόμισμα ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων, τὸ τρίτον τοῦ χρυσοῦ.(ἡμαρτημένη ἡ ὀνομ. tremis).
trĕmo, ŭi, ĕre, τρέμω, πάλλω, πάλλομαι, σείομαι. 2) τρέμω, πτοοῦμαι, φοβοῦμαι. tremens, τρέμων, τρομερός, περίτρομος. 3) aliquem ἢ aliquid, τρέμω, φοβοῦμαί τι. — tremendus, a, um, τρόμον ἐμποιῶν, φοβερός, φρικτός.
trĕmonti (τρέμοντι, δωρικῶς) = τρέμουσι. Φῆστος.
trĕmor, ōris, ἀ. (tremo) τρόμος, σεισμός. 2) τρόμος, φόβος, φρίκη. 3) τρόμος, φόβος, τουτέστιν ὁ τρόμον εἴτε φόβον παρέχων.
trĕmŭle, ἐπίρ. (tremulus) μετὰ τρόμου εἴτε παλμοῦ.
trĕmŭlus, a, um, (tremo) τρέμων, τρομώδης, σειόμενος. 2) τρέμων, τρομερός, περίτρομος. 3) σπάν. τρόμον ἢ φρίκην ἐμποιῶν.
trĕpĭdanter, ἐπίρ. περιδεῶς. Λ. σπ.
*trĕpĭdārĭus, a, um, ἐπὶ ἵππου· σειόμενος, τριποδίζων, σφαδάζων.
trĕpĭdātĭo, ĭōnis, θ. (trepido) τρόμος, παλμός. 2) συνήθως· τρόμος, τάραχος, θόρυβος, ταραχή, τάρβος. 3) σπάν. σπουδή, ἔπειξις.
trĕpĭde, ἐπίρ. (trepidus) μετὰ ταραχῆς. 2) ἐπισπερχῶς.
trĕpĭdĭārĭus, ἑτέρα γρ. τοῦ trepidarius.
trĕpĭdo, avi, atum, are (trepidus) τρέμω, πάλλομαι, σείομαι, ἀσπαίρω. flamma trepidat, ἡ φλὸξ σείεται. trepidantia exta, ἀσπαίροντα, εἴτε παλλόμενα σπλάγχνα. 2) τρέμω, πάλλομαι, ταρβῶ, πτοοῦμαι. aliquem ἢ aliquid, τρέμω, φοβοῦμαί τινα ἤ τι. 2) σπέρχομαι, ἐπείγομαι, σπεύδω. in locum, ἐπείγεσθαι, ἐπισπερχῶς τρέχειν εἰς τόπον. aqua trepidat per pronum rivum, ὕδωρ πηδητικῶς ῥέει κατὰ πρανοῦς ῥυακίου. aliquid facere, ἐπείγεσθαι, σπεύδειν ποιῆσαί τι.
*trĕpĭdŭlus, a, um, περίτρομος, περιδεής, πτοαλέος.
trĕpĭdus, a, um, τρέμων, παλλόμενος. 2) τρέμων, τρομερός, περίτρομος, ἔντρομος, περιδεής. alicujus rei, φοβούμενος ὑπέρ τινος, περί τινος. — res trepida, τὰ δεινά, ἡ ἀπορία, ὁ κίνδυνος, ὁ τάραχος. 3) ἐπισπερχής, σπεύδων, ἐπειγόμενος.
*trĕpo, ĕre, (τρέπω) στρέφω. Φῆστος.

trĕpondo, ἄκλιτ. (tres-pondus) τρίλιτρον, τρεῖς λίτραι.
trēs, trĭa, (ἀρχαϊκ. treis, trīs, trea ἀντὶ tria) τρεῖς, τρία.
*tresdĕcim, ταὐτὸ τῷ tredecim.
tressis, is, ἀ. (tres-as) τρία ἀσσάρια.
tresvĭri, ōrum, ἀ. πληθ. τρεῖς ἄνδρες, τρεῖς ἐπιμεληταί, τρεῖς ἱερεῖς, κ.τ.τ.
Trēvĕri, ōrum, ἴδ. Trevir.
Trēvĕrĭcus, a, um, ἴδ. Trevir.
Trēvir, ĭri, ἀ. Τρηούϊρος, Τρηούηρος. Trēvĭri εἴτε Treveri, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Τρηούϊροι, Τρηούηροι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς καὶ ἡ τούτων πόλις, ἡ τανῦν Trèves καὶ Trier. Treverĭcus, a, um, τῶν Τρηουΐρων.
Trĕvis, ἴδ. Trebia. σημ. 2.
trĭācontas, ădis, θ. τριακοντάς.
trĭambi, ōrum, ἀ. πληθ. τὰ τρία πρόσωπα, τὰ αὐτοσχέδιόν τι δρᾶμα διδάσκοντα. Φῆστος.
trĭangŭlāris, e, τριγωνικός.
trĭangŭlus, a, um, (tres-angulus) τρίγωνος. triangulus, i, ἀ. καὶ triangulum, i, οὐ. τρίγωνον, τρίγωνος.
trĭārĭi, ĭōrum, ἀ. πληθ. (tres) τριάριοι. Οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ πρεσβύτατοι καὶ ἐμπειρότατοι τῶν Ῥωμαίων στρατιωτῶν, οἱ ἐν μάχῃ τὴν τρίτην εἴτε ὑστάτην τῆς παρατάξεως χώραν κατέχοντες.
trĭas, ĭădos, θ. τριάς.
trĭātrūs, ŭum, θ. πληθ. ἑορτή τις τῶν Τουσκλανῶν τῇ τρίτῃ μετὰ τὰς εἰδούς.
trĭbacca εἴτε trĭbāca, æ, θ. (tres-baccæ) τρίγληνον, τριοττίς, (εἶδος ἐνωτίου).
trĭbas, ădis, θ. τριβάς.
Triboces, um, καὶ Tribocci, ōrum, ἀ. πληθ. Τρίβοκχοι, Γερμανικὸν ἔθνος.
trĭbŏlus, ταὐτὸ τῷ tribulus.
trĭbon, ōnis, ἀ. τρίβων.
Trĭbōnĭānus, i, ἀ. Τριβωνιανός.
trĭbrăchys, (yos) καὶ trĭbrăchus, i, ἀ. τρίβραχυς.
trĭbrĕvis, is, ἀ. (tres-brevis) τρίβραχυς.
trĭbŭārĭus, a, um, (tribus) φυλετικός, τῆς φυλῆς.
trĭbŭla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ tribulum.
†trĭbŭlātĭo, ĭōnis, θ. (tribulo) θλίψις, ἀνία, ταλαιπωρία.
trĭbŭlātus, a, um, (tribulum) τριβόλῳ ὅμοιος.
trĭbŭlis, is, ἀ. (tribus) φυλέτης, συμφυλέτης. 2) ποιητ. ὁ πένης, ἄσημος, ταπεινός.
trĭbŭlo, are, (tribulum) θλίβω τι. 2) aliquem, θλίβω, ἀνιῶ τινα.
trĭbŭlōsus, a, um, (tribulus) τραχύς. μεταφ. ἀκανθώδης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

Digitized by Google

trībŭlum, i, οὐ. (tero), τὰ τρίβολα, ὄργανον κυλινδροειδές, ᾧ πρὸς ἀλόησιν σίτου ἐχρῶντο.
trĭbŭlus, i, ἀ. τρίβολος, (εἶδος χερσαίας καὶ τελματιαίας βοτάνης). 2) τρίβολος, (πολεμικὸν ὄργανον).
trĭbūnal, ālis, οὐ. (tribunus) βῆμα (τοῦ δικαιοδότου ἢ στρατηγοῦ). in tribunali pronuntiare, ἀπὸ βήματος κηρύττειν. 2) ἡ τοῦ στρατηγοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ ἕδρα 3) χῶμα, ὑψηλὸν μνῆμα. 4) χῶμα, πρόχωμα, ὕψωμα. 5) μεταφ. ὕψος. (Οἱ περιεργότεροι τοῦ δέοντος ἐχρῶντο καὶ ὀνομαστικῇ tribunale).
trĭbūnārĭum, ĭi, οὐ. τριβωνάριον.
trĭbūnātus, ūs, ἀ. (tribunus) εἴτε tribunatus plebis, ἡ δημαρχία. 2) tribunatus militum, ἡ χιλιαρχία.
trĭbūnĭcĭus, (tĭus), a, um, (tribunus) δημαρχικός, τοῦ δημάρχου, τῶν δημάρχων. tribunicia potestas, ἡ δημαρχικὴ ἐξουσία. vir tribunicius, ὁ τὴν δημαρχικὴν τιμὴν εἰληφώς. 2) τοῦ χιλιάρχου, τῶν χιλιάρχων.
trĭbūnus, i, ἀ. (tribus) φύλαρχος ἢ μᾶλλον τριττύαρχος. (οὕτω τὸ πάλαι ἐκαλοῦντο οἱ προεστῶτες τῶν τριῶν φυλῶν, εἰς ἃς Ῥωμύλος τοὺς Ῥωμαίους διεῖλε). 2) tribunus Celerum, ἡγεμὼν τῶν Κελέρων. 3) tribunus plebis εἴτε ἁπλῶς tribunus, δήμαρχος. 4) tribunus militaris εἴτε militum, χιλίαρχος (λεγεῶνος). 5) tribuni militum consulari potestate, οἱ ἀπὸ τοῦ ἔτ. 310 ἕως 388 κτίσ. Ῥώμ. ἀναμὶξ ἐκ πατρικίων τε καὶ δημοτικῶν ἐκλεγόμενοι χιλίαρχοι ὑπατικὴν ἐξουσίαν ἔχοντες, χιλίαρχοι ὑπατικῆς ἐξουσίας (δήμαρχοι ὑπατικοί. Διον. Ἀλ.) οἳ τὸ μὲν πρῶτον ἦσαν τρεῖς, εἶτα δὲ ἕξ, τέλος δὲ ὀκτώ. 6) tribuli ærarii εἴτε æris, μισθοδόται στρατεύματος. Ἐν τοῖς παλαιοτάτοις χρόνοις tribuni ærarii ἔτι καὶ τρίτη τις δικαστῶν τάξις. Ἴδε ærarius.
trĭbŭo, ŭi, ūtum, ĕre, alicui aliquid, νέμω, ἀπονέμω τινί τι. suum cuique, ἑκάστῳ τὸ προσῆκον ἀπονέμειν, ἑνὶ ἑκάστῳ τὸ δίκαιον ἀποδιδόναι. præmia alicui, ἆθλά τινι ἀποδιδόναι. pecunias, διανέμειν ἀργύριον. honorem alicui, ἀπονέμειν τινὶ τιμήν. aliquid virtuti hostium, ἀνατιθέναι τι τοῖς πολεμίοις, ἀποδιδόναι τὴν αἰτίαν τινὸς τοῖς πολεμίοις. 2) tribuere alicui plurimum, νέμειν τινὶ τὰ μέγιστα, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα. mihi tribuebat omnia, ἐμὲ περὶ παντὸς ἐποιεῖτο. voluptati aliquid tribuere, χαρίζεσθαι τῇ ἡδονῇ. alicui tribuo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαί τινα. σέβομαί τινα. 3) aliquid in partes, νέμω, διανέμω, διαιρῶ τι εἰς μέρη. — tributum, i, οὐ. ὁ δασμός, φόρος. tributum imponere alicui, δασμὸν ἐπιτιθέναι τινί. tributa conferre, pendere, δασμοὺς εἴτε φόρους φέρειν, ἐπιφέρειν, τελεῖν, δασμοφορεῖν. tributa exigere, δασμοὺς πράττεσθαι, εἰσπράττειν, εἰσπράττεσθαι. 2) ποιητ. τὸ δῶρον. 3) παρὰ νεωτέροις· ἡ εἰσφορά.
trĭbus, δοτ. καὶ ἀφ. τοῦ tres, ὅπερ ἴδε.
trĭbus, ūs, θ. τριττύς, φυλή. Σημ. κατ' ἀρχὰς μὲν ἡ Ῥώμη τρίφυλος ἦν, ὕστερον δὲ εἰς πέντε καὶ τριάκοντα φυλὰς διῃρεῖτο, ὧν αἱ μὲν τέσσαρες ἀστικαὶ φυλαὶ (tribus urbanæ) ἀσημότεραι ἐνομίζοντο, αἱ δὲ κατ' ἀγρὸν εἴτε χωριτικαὶ φυλαὶ (tribus rusticæ) ἐπιφανέστεραι. tribu aliquem movere, καταβιβάζειν τινὰ ἐκ χωριτικῆς εἰς ἀστικὴν φυλήν. 2) ποιητ. ὁ ὄχλος, οἱ πολλοί, οἱ πένητες.
trĭbūtārĭus, a, um, ὑπόφορος, ὑποτελὴς φόρου, δασμοφόρος. 2) περὶ δασμοῦ, περὶ φόρου. 3) περὶ ἀποδόσεως ἀργυρίου.
trĭbūtim, ἐπίρ. (tribus) κατὰ φυλάς.
trĭbūtĭo, ĭōnis, θ. (tribus) διανομή, διαίρεσις. 2) εἰσφορὰ φόρου.
***trĭbūtor**, ōris, ἀ. (tribus) διανομεύς.
trĭbūtōrĭus, a, um, περὶ ἀποδόσεως.
trĭbūtum, i, ἴδ. tribuo.
trĭbūtus, a, um, ἴδ. tribuo.
trĭbūtus, a, um, (tribus) κατὰ φυλὰς γινόμενος. tributa comitia, αἱ φυλετικαὶ ἐκκλησίαι.
trĭbūtus, ūs, (i), ἀ. σπάν. ἀντὶ τοῦ tributum, i, οὐ. ἴδ. tribuo.
Trĭca, æ, θ. ἀρχαῖον τῆς Ἀπουλίας πολίχνιον.
trĭcæ, ārum, θ. πληθ. (κατὰ Πλίνιον Φυσ. ἱστ. 3, 11, 16, ἐκ τῆς ἐν Ἀπουλίᾳ πολίχνης Trica, οὐ μέν τοι πιθανῶς). λῆροι. 2) ἀνία, ἀηδία. 3) μηχανοῤῥαφία, δόλοι.
trĭcămĕrātus, a, um, τρίστεγος, τριώροφος.
trĭcēnārĭus, a, um, (triceni) ἐκ τριάκοντα (δακτύλων κ.τ.τ.) συγκείμενος. 2) τριακονταετής, τριακοντούτης.
trĭcēni, æ, a, ἀνὰ τριάκοντα, κατὰ τριάκοντα ἑκάστῳ ἢ ἑκάστοτε τριάκοντα. 2) τριάκοντα ὁμοῦ ἢ καθάπαξ.
trĭcennālis, e, (tricennium) τριακονταετής. 2) tricennalia, ium, οὐ. πληθ. ἡ τριακονταετηρίς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
trĭcennĭum, ĭi, οὐ. (triginta-annus) τριακονταετία.
trĭcensĭmāni, ταὐτὸ τῷ tricesimani.
trĭcentēni, ταὐτὸ τῷ trecenteni.
trĭcenti, æ, a, ταὐτὸ τῷ trecenti.

Digitized by Google

trĭcentĭes, ταὐτὸ τῷ trecenties.
trĭceps, ĭpĭtis, (tres-caput) τρικέφαλος, τρικάρηνος. 2) παρὰ Οὐάῤῥωνι ἅπαξ· τριπλοῦς.
Trĭcerbĕrus, i, ἀ. Τρικέρβερος.
trīcēsĭmāni, ōrum, ἀ. πληθ. (tricesimus) στρατιῶται τῆς τριακοστῆς λεγεῶνος.
trīcēsĭmārĭus, a, um, (tricesimus) τριακοσταῖος, μηνιαῖος.
trīcēsĭmus, εἴτε σπανιώτερον trīgēsĭmus, a, um, τριακοστός.
*trīcessis, is, ἀ. (triginta-as) τριάκοντα ἀσσάρια.
trĭchalcum, i, οὐ. ὁ τρίχαλκος.
trĭchaptum, i, οὐ. τρίχαπτον (ἱμάτιον).
trĭchĭas, æ, ἀ. ὁ τριχίας, ἡ τριχὶς (ἰχθύς).
trĭchĭăsis, is, θ. τριχίασις.
trĭchĭla, æ, θ. σκηνὴ εἴτε στέγη ἐξ ἀμπέλων ἢ ἄλλων φυτῶν. Ἐν ἐπιγραφαῖς εὕρηνται καὶ οἱ τύποι triclea, triclena triclia καὶ tricla.
trĭchĭlīnĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ triclinium.
trĭchĭnus, a, um, τρίχινος.
trĭchītis, ĭdis, θ. τριχῖτις (στυπτηρία).
trĭchŏmănes, is, οὐ. τριχομανές, (βοτάνη).
trĭchŏphўes, is, οὐ. τριχοφυές. (βοτάνη). ταὐτὸ τῷ ἀνωτέρω.
trĭchordis, e, τρίχορδος.
trĭchōrum, i, οὐ. τρίχωρον (οἴκημα).
trĭchōrus, a, um, τρίχωρος.
trĭchrus, i, ἀ. τρίχρως, (εἶδος λιθαρίου).
trĭcĭes, ἐπίῤ. (triginta) τριακοντάκις.
trĭcĭlīnĭum, ταὐτὸ τῷ triclinium.
trĭcĭnĭum, ĭi, οὐ. (tres-cano) ᾠδὴ τριῶν, τριῴδιον.
trĭcĭnus, ταὐτὸ τῷ trichinus.
Trĭcĭpĭtīnus, i, ἀ. ἐπωνυμία τῆς Λουκρητίας γενεᾶς.
tricla, triclea, triclena, ταὐτὰ τῷ trichila.
triclĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ trichila.
trīclīnāris, ταὐτὸ τῷ tricliniaris.
trīclīnārĭus, τό. tricliniaris.
trīclīnĭa, æ, θ. χυδαϊκ. ἀντὶ τοῦ triclinium.
trīclīnĭarches (-a), æ, ἀ. (τρικλινιάρχης) ὁ ἐπὶ τοῦ τρικλίνου.
trīclīnĭāris, e, (καὶ tricliniarius, a, um) (triclinium) τοῦ τρικλίνου εἴτε δειπνητηρίου. tricliniares lecti, δειπνητικαὶ κλῖναι. — tricliniaria, ĭum, οὐ. πλ. τὸ δειπνητήριον, ἑστιατήριον. 2) τὰ δειπνητικὰ στρώματα.
trīclīnĭum, ĭi, οὐ. τρίκλινον, οἶκος τρίκλινος, δειπνητικὴ κλίνη. 2) δειπνητήριον, ἑστιατήριον.
trīco, ταὐτὸ τῷ tricor. εὕρηνται οἱ τύποι tricat καὶ † trices.
trīco, ōnis, ἀ. (tricæ) μηχανοῤῥάφος.
trĭcoccum, i, οὐ. τρίκοκκον ἡλιοτρόπιον.
trĭcŏlor, ōris, (tres color) τρίχρους, τριχρώματος.
trĭcōlus, a, um, καὶ trĭcōlos, -on, τρίκωλος.
trīcor, atus sum, ari, (tricæ) μηχανοῤῥαφῶ, δυσχερείας παρασκευάζω. Κικέρων.
Trĭcornĭa, castra, οὐ. πληθ. Τρικόρνιον, πόλις τῶν Τρικορνησίων, ἔθνους τῆς ἄνω Μοισίας.
trĭcornĭger, ĕra, ĕrum, (tres-corniger) τρικέρως, τρικρανής.
tricornis, e, (tres-cornu) τρικέρως.
trĭcorpor, ŏris, (tres-corpus) τρισώματος.
Tricostus, i, ἀ. Τρίκοστος.
trīcōsus, a, um, (tricæ) μηχανοῤῥάφος.
trĭcuspis, ĭdis, (tres-cuspis) τριγλώχιν, τρικρανής.
trĭdacna, ōrum, οὐ. πληθ. (τρίδακνα) εἶδος ὀστρέων.
trĭdens, ntis, τριόδους, τριγλώχιν, τρικρανής. 2) tridens, ἀ. ὁ τριόδους, ἡ τρίαινα.
*trĭdentĭfer, ĕri, ἀ. τριαινοκράτωρ, ἐπίκλησις τοῦ Ποσειδῶνος.
*trĭdentĭger, ĕri, ἀ. (tridens-gero) ταὐτὸ τῷ tridentifer.
*trĭdentĭpŏtens, ntis, ἀ. (tridens-potens) ταὐτὸ τῷ tridentifer.
trīdŭānus, a, um, (triduum) τριήμερος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
trīdŭum, i, οὐ. (tres-dies) τριημερία.
trĭennālis, e, (tres annus), τριετής, τριέτηρος. 2) τριετηρικός.
trĭennis, e, (tres annus), τριετής.
trĭennĭum, ĭi, οὐ. (tres-annus) τριετία. 2) triennia, πληθ. τὰ τριετηρικά, ἡ τριετηρίς.
trĭens, ntis, ἀ. (tres) τριτημόριον. heres ex triente, ὁ τριτημορίου κληρονόμος. 2) τριτημόριον ἀσσαρίου, ὁ τριξᾶς, ἄντος, (χαλκοῦν νόμισμα). 3) τριτημόριον χρυσοῦ, (χρυσοῦν νόμισμα ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων). 4) τριτημόριον ἑκτέως, τέσσαρες κύαθοι. 5) τριτημόριον ποδός. 6) τριτημόριον Ῥωμαϊκοῦ πλέθρου. 7) usuræ trientes, τὸ τριακοσιοστὸν τοῦ κεφαλαίου ὡς μηνιαῖος τόκος, ὁ ἐπὶ δυοῖν ὀβολοῖν τόκος (4 τοῖς 1 °/₀ ἐτησίως). 8) παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς· ἡ δυάς, (ὡς τρίτον μέρος τῆς ἑξάδος).
*trĭentābŭlum, i, οὐ. (trĭens) ταὐτὸ τῷ triens, σημ. 6. Ἐπιγρ.

Digitized by Google

trĭental, ālis, οὐ. ταὐτὸ τῷ triens, σημ. 4.
trĭentalis, e, (triens) τριτημόριον τοῦ ποδὸς τὸ ὕψος ἔχων.
trĭentārĭus, a, um, (triens) trientarium fenus, τὸ τριακοσιοστὸν τοῦ κεφαλαίου ὡς μηνιαῖος τόκος, ὁ ἐπὶ δυοῖν ὀβολοῖν τόκος.
*trĭentĭus, a, um, (triens) τοῦ τριτημορίου τῆς ἀξίας πωλούμενος.
trĭērarcha, æ, ἀ. τριηράρχης καὶ
trĭērarchus, i, ἀ. τριήραρχος, τριηράρχης.
trĭēris, e, τριήρης. trieris, is, θ. ἡ τριήρης.
trĭĕtērĭcus, a, um, τριετηρικός. trieterica, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ τριετηρικά, ἡ τριετηρίς.
trĭĕtēris, ĭdis, θ. τριετηρίς, τριετηρὶς ἑορτή. 2) τριετηρίς, τριετία.
trĭfārĭam, ἐπίῤ. (trifarius) τρίχα, τριχῇ, τριττῶς.
trĭfārĭe, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ trifariam.
trĭfārĭus, a, um, τριφάσιος, τριττός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
trĭfātĭdĭcæ, sibyllæ, θ. πληθ. αἱ τρεῖς μαντικαὶ Σίβυλλαι. Αὐσόνιος. Ἀμφ. γρ.
trĭfaux, cis, (tres-faux) τρίστομος.
trĭfax, ăcis, θ. εἶδος μακροῦ βέλους.
trĭfer, ĕra, ĕrum, (ter-fero) τριφόρος, τρίκαρπος.
trĭfĭdus, a, um, (ter-findo) τρισχιδής, τρίσχιστος. trifida, æ, θ. (via) ἡ τρίοδος. 2) τρικρανής, τριγλώχιν. 3) τρίγωνος..
trĭfĭlis, e, (tres-filum) τρίμιτος.
trĭfīnĭus, a, um, (tres finis) ὁ τριῶν ὁρίων ἐχόμενος, ὁ τρισὶν ὁρίοις ὁμορῶν. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
trĭfīnĭum, ĭi, οὐ. (tres-finis) τριορία.
trĭfissĭlis, e, (ter-findo) τρίσχιστος.
Trĭfŏlīnus, ager, πεδίον ἐν Καμπανίᾳ, ἐξ οὗ Trifolinum vinum, Τριφολῖνος οἶνος.
trĭfŏlĭum, ĭi, οὐ. (tres-folium) τρίφυλλον.
trĭformis, e, (tres-forma) τρίμορφος, τρισώματος. Λ. ποιητική.
*trĭformĭtas, ātis, θ. (triformis), τὸ τρίμορφον, τὸ τρίσωμον.
*trĭformĭter, ἐπίρ. (triformis), τριπλῶς, μετὰ τριῶν μορφῶν.
*trĭfur, ūris, ἀ. (ter-fur) τριπάνουργος, κλέπτης.
trĭfurcĭfer, ĕri, ἀ. (ter-furcifer) τριπέδων, τριπάνουργος.
*trĭfurcĭum, ĭi, οὐ. (trifurcus) τὸ τρικρανές.
trĭfurcus, a, um, (tres-furca) τρικρανής.
trīga, æ, θ. (trijugus) τρίιππον, τρίζυγον ἅρμα. 2) τριάς.
†trĭgămĭa, æ, θ. τριγαμία.
trĭgămus, i, ἀ. τρίγαμος.
trīgārĭum, ĭi, οὐ. τόπος ὅπου ἵπποι γυμνάζονται. 2) τριάς.
trīgārĭus, ĭi, ἀ. (triga) ἐλατὴρ τριίππου.
*trĭgĕmĭno, are, aliquid, τριπλασιάζω τι.
trĭgĕmĭnus, a, um, (ter-geminus) τρίδυμος. trigemini filii, τρίδυμοι παῖδες. 2) τῶν τριδύμων. 3) ποιητ. τριττός, τριπλοῦς, τρισώματος. 4) τριπλοῦς, μέγιστος. 5) porta Trigemina, ἡ Τρίδυμος πύλη, μία τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης.
trĭgemmis, e, (tres-gemma) ἐπὶ φυτῶν· τριόφθαλμος.
trigĕnēs, ἀ. θ. οὐ. τριγενής. Χαρίσιος.
trīgēni, ταὐτὸ τῷ triceni.
trīgĕrānus, i, ἀ. (τρεῖς γέρανος), τριγέρανος, ἐπίθετον τῷ θεϊκῶς τιμωμένῳ ταύρῳ διδόμενον. Ἐπιγρ.
trīgēsĭes, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ trigies. Οὐϊτρούβιος.
trīgēsĭmus, a, um, ταὐτὸ τῷ tricesimus.
trīgĭes, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ tricies.
trīgĭnta, ἄκλιτ. τριάκοντα.
trīglītis, is εἴτε ĭdis, θ. (τρίγλα) τριγλῖτις, ἄγνωστον λιθάριον.
trĭglўphus, i, θ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ἡ τρίγλυφος, τὸ τρίγλυφον.
trĭgŏdes, ταὐτὸ τῷ trygodes.
trĭgon, ōnis, ἀ. εἶδος μικρᾶς παικτικῆς σφαίρας, (ἣν ἐν τριγώνῳ χώρῳ ἱστάμενοι τρεῖς ἀλλήλοις διεῤῥίπτουν) καὶ lusus trigon, αὐτὴ ἡ παιδιά.
trĭgōnālis, e, (trigon) pila trigonalis, ταὐτὸ τῷ trigon.
trĭgōnārĭus, a, um, trĭgōnārĭa pĭla, ταὐτὸ τῷ trigon.
trĭgōnĭcus, a, um, τριγωνικός.
trĭgōnĭum, ĭi, οὐ. τρίγωνον. 2) ὄνομα βοτανῶν.
*trĭgōnĭus, a, um, τρίγωνος.
trĭgōnus, a, um, τρίγωνος. trigonum, i, οὐ. τὸ τρίγωνον.
trīgŏnus, (trugŏnus) i, ἀ. βάτος, (ἰχθύς).
trĭhēmĭtŏnĭum, ĭi, οὐ. τριημιτόνιον.
trĭhōrĭum, ĭi, οὐ. (tres-hora) τρεῖς ὧραι.
*trĭjŭgis, e, (ter-jugum) τρίζυγος, τρίιππος.
trĭjŭgus, a, um, (ter-jugum) τρίζυγος, τριπλοῦς.
*trĭlătĕrus, a, um, (tres-lătus) τρίπλευρος.
trĭlībris, e, (tres-libra) τρίλιτρος.
trĭlinguis, e, (tres-lingua) τρεῖς γλώσσας ἔχων, (τρίγλωσσος). 2) τρισὶ γλώσσαις εἴτε διαλέκτοις χρώμενος.

Digitized by Google

trĭlix, īcis, (tres-licium) τρίμιτος.
trĭlongus, a, um, (tres-longus) trilongus pes, ποῦς τριῶν μακρῶν συλλαβῶν, (τρίμακρος).
*trĭlōris, e, (tres-lorum) vestis, ἐσθὴς τρεῖς ῥάβδους ἔχουσα.
trĭmănus, a, um (tres-manus), τρίχειρ. Πρισκιανός.
trīmātus, ūs, ἀ. (trimus) τριετία, τριετὴς ἡλικία.
trĭmembris, e, (tres-membrum) τριμελής, τρισώματος.
*trĭmēnĭum, ĭi, οὐ. (τριμήνιον), ἡ τρίμηνος.
trĭmensis, e, (tres mensis) ταὐτὸ τῷ trimestris.
trĭmenstrŭus, a, um, ταὐτὸ τῷ trimestris.
trĭmestris, e, (tres-mensis) τρίμηνος, τριμηνιαῖος. trimestrĭa, ĭum, οὐ. πλ. τὰ τριμηνιαῖα, οἱ τριμηνιαῖοι καρποί.
*trĭmĕtallum, i, οὐ. χρᾶμα ἐκ τριῶν μεταλλῶν.
trĭmĕter εἴτε trĭmĕtrus, a, um, τρίμετρος.
trĭmĕtrus, i, ἀ. ὁ τρίμετρος (στίχος).
trĭmĕtrĭa, æ, θ. τριμετρία.
trĭmĕtrĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ trimeter.
trĭmŏdĭa, æ, θ. (tres-modius) μέτρον τριῶν μεδίμνων χωρητικόν.
trĭmŏdĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ trimodia.
trĭmŏdus, a, um, τριπλοῦς, τριῶν εἰδῶν. Ἰσίδωρος.
trĭmŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ trimus) τριετής.
trīmus, a, um, (tres) τριετής, (ποιητ. τρίενος).
Trīnăcrĭa, æ, θ. Τρινακρία, ποιητικὸν ὄνομα τῆς Σικελίας. Trinacrĭus, a, um, Τρινάκριος.—Trinacris, ĭdis, θ. ἐπιθετικῶς· Τρινακρίς, Τρινακρία, Σικελική. 2) οὐσιαστικῶς· ἡ Τρινακρία, Σικελία.
Trīnăcris, Trinacrius, a, um, ἴδ. Trinacria.
trīnārĭus, a, um, (trini) ταὐτὸ τῷ ternarius.
trĭnĕpos, ōtis, ἀ. (ter-nepos) τρίτος ἔγγονος, τρισέγγονος, (ἕκτος ἀπόγονος).
trĭneptis, is, θ. τρισεγγόνη.
trīni, æ, a, ἀνὰ τρεῖς (τρία), κατὰ τρεῖς, ἑκάστῳ ἢ ἑκάστοτε τρεῖς. 2) τρεῖς, τριπλοῦς, τριττός. 3) σπάν. ἑνικῶς· trinus, a, um, τριπλοῦς, τριττός.
trīnĭo, ĭōnis, ἀ. τριὰς (ὁ ἀριθμὸς τρία ἐν τῇ κυβείᾳ).
trīnĭtas, ātis, θ. (trini) τριάς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
Trinobantes, um, ἀ. πληθ. Τρινόαντες (Πτολ.) Τρινοβάνται (Μάξ. Πλαν.) ἔθνος τῆς ἀνατολικῆς Βρεττανίας.
trĭnoctĭālis, e, τριῶν νυκτῶν.
trĭnoctĭum, ĭi, οὐ. (tres-nox) τρινύκτιον.
trĭnōdis, e, (tes-nodus) τρίοζος. 2) ποιητ. .ρισύλλαβος.
†trĭnōmĭnis, e, (ter-nomen) τριώνυμος.
†trĭnōmĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ trinominis.
trinso, are, ταὐτὸ τῷ trisso.
Trĭnummus εἴτε Trinūmus, i, ἀ (tres-numus) πλαστὸν ὄνομα, οἷον· ὁ Τριοβολαῖος.
trĭnundĭnum, i, οὐ. (tres-nundinae) τρίτη ἀγορά, ἡ δεκάτη ἑβδόμη ἡμέρα. πρβλ. nundinus in trinundinum εἴτε ἁπλῶς· trinundinum, εἰς τρίτην ἀγοράν, εἰς τὴν δεκάτην ἑβδόμην ἡμέραν. ἐπιθετικῶς· trinundino die, κατὰ τρίτην ἀγοράν, τῇ δεκάτῃ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ.
trīnus, a, um, ἴδ. trini.
trĭo, ĭōnis, ἀ. (ἐκ τοῦ tero) ἀρχαϊκ. ὁ βοῦς. 2) triones, πληθ. ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ septentriones, αἱ ἄρκτοι, (ὁ ἀστερισμός). πρβλ. septentrio.
trĭobŏlus, i, ἀ. τριώβολος.
Trĭŏcăla, ōrum, οὐ. πληθ. Τριόκαλα, Τρίοκλα, Τρίκαλον, πόλις τῆς Σικελίας. Περὶ τοῦ ὀνόματος ἴδε Διόδ. Σικ. ἀποσπ. 1,36. Triocalīnus, a, um, Τριοκαλῖνος, Τρικαλῖνος.
trĭōnes, um, ἴδ. trio.
trĭōnȳmus, a, um, τριώνυμος.
Trĭŏpas, æ, ἀ. Τριόπας. Triopēĭus, a, um, Τριοπήϊος, Τριόπειος. Triopēis, ĭdis, θ. ἡ Τριοπηΐς.
trĭophthalmos, i, ἀ. τριόφθαλμος.
trĭorches, æ, ἀ. τριόρχης, τρίορχος, (ὄρνις).
trĭorchis, is, θ. τρίορχος, (βοτάνη).
*trĭpālis, e, (tres-palus) τρεῖς χάρακας ἔχων.
*trĭparcus, a, um, (ter-parcus) ἄγαν φειδωλός.
*trĭpartĭo (tripertĭo), ivi, ire, (tres pars), aliquid, τριχοτομῶ τι, τριμερίζω τι.
†trĭpartītĭo (tripertitio), ĭōnis, θ. (tripartio εἴτε tripertio), τριχοτομία, τριμέρεια.
trĭpartīto, εἴτε tripertīto, ἐπίρ. τριμερῶς, τριχῇ, τρίχα.
trĭpartītus, εἴτε tripertītus, a, um, (ter-partior) τριμερής.
trĭpătens, entis, (ter patens) τρίχα ἀνοικτός. Πρισκιανός.
*trĭpătĭnum, i, οὐ. (tres-patina) ἔδεσμα τριῶν λεκανῶν.

Digitized by Google

trĭpeccĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ tripetia.
*trĭpectŏrus, a, um, (tres-pectus) τρία στέρνα ἔχων, τρισώματος.
trĭpĕdālis, e, (tripes) τριῶν ποδῶν τὸ μῆκος, (τριποδιαῖοι).
trĭpĕdānĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ tripedalis.
trĭpĕdo. ταὐτὸ τῷ tripudo.
trĭpertītus, a, um, ἴδ. tripartitus.
trĭpes, ĕdis, (tres-pes) τρίπους, τριπόδειος.
*trĭpĕtĭa, æ, θ. θρανίον τριπόδειον.
Trĭphallus, i, ἀ. (τρίφαλος) Πόσθων, ἐπίθετον τοῦ Πριάπου.
*trĭpictus, a, um, (ter-pingo) τρὶς γεγραμμένος.
trĭplaris, e, (triplus) τριπλάσιος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
trĭplarĭus, ταὐτὸ τῷ triplicarius.
trĭplăsĭus, a, um, τριπλάσιος.
trĭplex, ĭcis, (ter-plico) τριπλοῦς, τριπλάσιος. 2) ποιητ. τρίζυγος, τρεῖς.—triplex, ĭcis, οὐ. τὸ τριπλοῦν, τὸ τριπλάσιον. — triplices, ĭum, ἀ. πληθ. ὑπον. codicilli, αἱ τρίπτυχοι δέλτοι. triplex fluctus, τρικυμία.
trĭplĭcābĭlis, e, τριπλοῦς. Λ. τοῦ μετ. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τρεῖς.
trĭplĭcarĭus, ĭi, ἀ. (triplex), στρατιώτης τριπλοῦν μισθὸν λαμβάνων, βραβείου χάριν. Ἐπιγρ.
trĭplĭcātĭo, ĭōnis, θ. (triplico) τὸ τριπλασιάζειν.
trĭplĭcĭtas, ātis, θ. (triplex) ἡ τριπλόη, τὸ τριπλοῦν.
trĭplĭcĭter, ἐπίῤ. (triplex), τριπλῶς.
trĭplĭco, avi, atum, are, (triplex) aliquid, τριπλασιάζω τι.
trĭplinthĭus, a, um, τριῶν πλίνθων τὸ πάχος, (τριπλίνθιος).
*triplo, are, (triplus) ταὐτὸ τῷ triplico.
trĭplus, a, um, τριπλοῦς.
*trĭpŏda, æ, θ. (ἑτέρα γραφὴ τοῦ tripus) τρίπους τῆς Πυθίας.
trĭpŏdātĭo, ĭonis, θ. (tripodo), χορεία ἱερέων περὶ τὸν βωμόν, ἴδε καὶ tripudio ἐν τέλει.
trĭpŏdes, um, ἀ. πλ. ἴδ. tripus.
trĭpodĭo ταὐτὸ τῷ tripudio.
trĭpodo, avi, are (tripodum), τριποδίζω. 2) ταὐτὸ τῷ tripudio.
trĭpŏdum, i, οὐ. τρίποδον.
trĭpŏlĭum καὶ trĭpŏlĭon, ĭi, οὐ. τριπόλιον, (βοτάνη).
trĭpondĭus, ĭi, οὐ. (ter pondo) τρία ἀσσάρια.
*trĭportentum, i, οὐ. (ter-portentum) μέγιστον θαῦμα.
triptĭcus, a, um, τριπτικός.
Triptŏlĕmus, i, ἀ. Τριπτόλεμος. Triptolemĭcus, a, um, Τριπτολεμικός. Triptolemicus dens, ἡ ὕννις τοῦ ἀρότρου.
triplōta nomina, οὐ. πληθ. τρίπτωτα ὀνόματα.
triptotos, on, τρίπτωτος.
trĭpŭdĭātĭo, ταὐτὸ τῷ tripodatio.
trĭpŭdĭo, avi, are, (tripudium) πυῤῥιχίζω. 2) ὀρχοῦμαι. Ἐν ἐπιγραφαῖς εὕρηται καὶ ὁ τύπος tripodo, are, ἐξ οὗ καὶ ῥηματικὸν tripodātio, ĭōnis, θ. χορεία ἱερέων (τῶν Arvales).
trĭpŭdĭum, ĭi, οὐ. (ἐκ τοῦ ter καὶ pes. Παράβαλε δὲ καὶ Κικέρ. de divinat. 2,34), πυῤῥίχη, ἐνόπλιος ὄρχησις, κατ' ἐξοχὴν ἡ τῶν Σαλίων ἱερέων ὄρχησις. 2) ὁ αἰσιώτατος τῶν ἱερῶν ὀρνίθων οἰωνός Αἰσιώτατον δὲ ἐνομίζετο τὸ τὰς ἱερὰς ὄρνιθας οὕτως ἡδέως καὶ χανδὸν ἐσθίειν, ὥστε τὸν σῖτον ἐκ τῶν στομάτων πίπτειν.
trĭpus, ŏdis, ἀ. τρίπους, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ Πυθικὸς τρίπους. 2) ποιητ. τὸ μαντεῖον, ὁ χρησμός.
trĭquĕtrum, i, οὐ. τρίγωνον. Πλίνιος.
trĭquĕtrus, a, um, (tres) τρίγωνος. 2) ποιητ. Τρινάκριος, Σικελικός. 3) Triquetræ oræ, θ. πλ. ἡ Τρινακρία, Σικελία.
trĭrēmis, e, (tres-remus) τριήρης. triremis, is, θ. ἡ τριήρης.
trĭrŏdĭum, ĭi, οὐ. (tres radius), τρισάκτινος τροχός. Πρισκιανός.
*trĭrhythmus, a, um, τρίῤῥυθμος.
tris, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ tres.
trĭsæclĭsĕnex, ταὐτὸ τῷ triseclisenex.
triscĕlum, i, οὐ. (τρισκελής) ταὐτὸ τῷ tripus καὶ τῷ triquetrum.
*trischēmătistus, a, um, (τρισχηματιστος), τρίσχημος.
trischœnus, a, um, τρίσχοινος.
*triscurrĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. (ter scurra) πράγματα πάνυ γελοῖα.
*trĭsēclĭsĕnex, ĕnis, ἀ. (tres-seculum-senex), ὁ τρεῖς γενεὰς βεβιωκώς, τριγέρων.
trisēmus, a, um, τρίσημος.
trĭsextĭum, ĭi, οὐ.=tres sextarii.
trismĕgistus, i, ἀ. τρισμέγιστος.
trĭsōmum, i, οὐ. τρίσωμον Ἐπιγρ.
trispastos, i, θ. τρίσπαστος τροχαλία.
Trispĭthămi, ōrum, ἀ. Τρισπίθαμοι, μυθικὸν ἔθνος.
trissāgo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ trixago.
trissĭto, are, θαμιστ. τοῦ trisso, ὅπερ ἴδε.
trisso, are, χελιδονίζειν.
tristătæ, ārum, ἀ. πληθ. τριστάται.
triste, ἐπίῤ. περιλύπως, ἀνιαρῶς, δυσθύμως. 2) τραχέως, αὐστηρῶς, σκυθρωπῶς. 3) χαλεπῶς, δυσκόλως. (ἄνευ ὑπερθ.).
tristĕga, ōrum, οὐ. πληθ. τρίστεγα.

Digitized by Google

tristi, συγκοπ. τοῦ trivisti, ἴδ. tero.
tristĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ tristis) ὑπό τι περίλυπος, εἴτε δύσθυμος.
†tristĭfĭco, are, aliquem, λυπῶ, ἀνιῶ τινα.
tristĭfĭcus, a, um, (tristis-facio) λυπητικός, λυπηρός.
tristĭmonĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ tristitia. Λ. σπανία ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
tristĭmōnĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ tristitia.
tristis, e, περίλυπος, ἀνιαρός, κατηφής. στυγνός, δύσθυμος, vultus tristis, πρόσωπον περίλυπον εἴτε κατηφές. 2) λυπηρός, ἀνιαρός, λυγρός. dies tristis, ἡμέρα λυπηρά. tristia exta, δυσοιώνιστα εἴτε ἀπαίσια σπλάγχνα. bellum triste, ὁ πολυπενθὴς πόλεμος. triste funus, ἡ πενθηρὰ κηδεία. tristia Tartara, τὰ λυγρὰ εἴτε στυγνὰ Τάρταρα. triste, λυγρόν τι, ὀλέθριόν τι. tristia, τὰ λυπηρά. 3) ἐπὶ γεύσεως· ἀηδής, αὐστηρός· ἐπὶ ὀσμῆς· ἀηδής, δυσώδης. 4) λυπηρός, σκυθρωπός, αὐστηρός, τραχύς, δύσκολος, δυσχερής, χαλεπός. tristis alicui sum, λυπηρός, χαλεπός τινί εἰμι, χαλεπῶς, δυσκόλως τινὶ διάκειμαι. vultus tristis, αὐστηρόν, σκυθρωπὸν πρόσωπον. tristes sorores, αἱ αὐστηραί, σκυθρωπαί, ἀδιάτρεπτοι Μοῖραι.
tristĭtas, ātis, θ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ ἑξῆς.
tristĭtĭa, æ, θ. (tristis) λύπη, κατήφεια, δυσθυμία. 2) τὸ λυπηρόν, στυγνότης, χαλεπότης. 3) σκυθρωπότης, αὐστηρότης, τραχύτης.
tristĭtĭes, ēi, θ. ταὐτὸ τῷ tristitia. Λ. σπ.
tristĭtūdo, ĭnis, θ. λύπη, κατήφεια, δυσθυμία. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
tristor, ari, (tristis) λυποῦμαι, ἀνιῶμαι, δυσθυμῶ. Λ. σπ.
trĭsulcus, a, um, (ter-sulcus) τριαῦλαξ. τρίσχιστος, τριγλώχιν, τρικρανής. 2) τρίγωνος.
trĭsyllăbus, a, um, τρισύλλαβος.
trit, φωνὴ τῶν μυῶν.
trĭtăvĭa, æ, θ. (ter-avus) τρίμαμμα.
trĭtăvus, i, ἀ. (ter-avus) τρίπαππος.
trĭte, ēs, θ. ἡ τρίτη, (ἐν τῇ μουσικῇ).
trĭtēmŏrĭa, æ, θ. τριτημορία.
trĭthăles, οὐ. (τριθαλὲς) ταὐτὸ τῷ erithale.
trĭthĕĭtæ, ārum, ἀ. πληθ. τριθεῖται. Ἰσίδωρος.
trītĭcārĭus, a, um, τοῦ σίτου. triticarius, ĭi, ἀ. σιτάρχης, σιτολόγος. Ἐπιγρ.
trītĭceĭus, a, um, κωμ. ἀντὶ τοῦ triticeus.
trītĭcĕus, a, um, (triticum) πύρινος, πύριμος.
trītĭcĭārius, a, um, (triticum) τοῦ σίτου, περὶ σίτου.
trītĭcīnus, a, um, ταὐτὸ τῷ triticeus.
trītĭcĭus, ταὐτὸ τῷ triticeus.
trītĭcum, i, οὐ. (ἴσως ἐκ τοῦ tero, tritum) πυρός, σῖτος.
trītĭlis, e, εὔτριπτος, τριπτός. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
trĭtŏmus, i, ἀ. τρίτομος.
Trītor, ōnis καὶ ōnos, ἀ. Τρίτων, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος. 2) εἶδος πηλαμύδος. 3) Τρίτων, ποταμὸς τῆς Λιβύης. Trītōnĭus καὶ Tritonĭăcus, a, um, Τριτώνιος. Tritōnis, ĭdis εἴτε ĭdos, palus καὶ ἁπλῶς Tritonis. θ. ἡ Τριτωνὶς λίμνη, εἰς ἣν ὁ Τρίτων ἐμβάλλει. Tritonĭa, æ, καὶ Tritonis, ĭdis καὶ ĭdos, θ. ἡ Τριτωνίς, Τριτογένεια Ἀθηνᾶ. Tritonis arx, ἡ τῶν Ἀθηνῶν ἀκρόπολις. Tritonis pinus, ἡ Ἀργώ.
Trītōnĭa, Tritoniacus, Tritonis, Tritonius, ἴδ. Triton.
trītor, ōris, ἀ. (tero) τριβεύς. tritor compedium, ὁ πεδότριψ.
*trittĭlo, are, τρίζω.
trītum, i, οὐ. εἶδος χρώματος διὰ τοὺς ζωγράφους. 2) εἶδος τιθυμάλου. φ.
trītūra, æ, θ. (tero) τρίψις. 2) ἀλόησις, ἀλοητός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
trītūrātĭo, ĭōnis, θ. (trituro) ἀλόησις, ἀλοητός.
†trītūrātor, ōris, ἀ. ἀλωεύς, ἀλοητήρ.
trītūro, are, (tritura) aliquid, ἀλοῶ τι.
trītus, a, um, ἴδ. tero.
trītus, ūs, ἀ. (tero) τρίψις. Λ. μόνον κατ' ἀφαιρετικὴν τοῦ ἑνικοῦ εὔχρηστος.
trĭumf... τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. triumph...
†trĭumphābĭlis, e, ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ.
trĭumphālis, e, (triumphus) θριαμβικός, ἐπινίκιος. porta triumphalis, αἱ ἐπινίκιοι πύλαι. currus triumphalis, τὸ θριαμβικὸν εἴτε πομπικὸν ἅρμα. triumphales vestes εἴτε triumphalĭa, ĭum, οὐ. πλ. τὰ θριαμβικὰ ἱμάτια, ἡ θριαμβική, ἐπινίκιος ἐσθής —vir triumphalis εἴτε ἁπλῶς triumphalis, ὁ τεθριαμβευκώς. imago triumphalis, εἰκὼν τεθριαμβευκότος.
trĭumphātor, ōris, ἀ. (triumpho) θριαμβευτής.
trĭumphātōrĭus, a, um, (triumpator) θριαμβικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
trĭumphātrix, īcis, θ. ἡ θριαμβεύουσα. ὄνομα λεγεῶνος.
†trĭumphĭger, ĕra, ĕrum, (triumphus gero) ὁ θριαμβεύων. 2) θριαμβικός.
trĭumpho, avi, atum, are, (triumphus) θριαμβεύω. ex Macedonis, θρίαμβον κα-

τάγειν ἀπὸ Μακεδόνων. triumphavit de Numantinis, ἀπὸ τῶν Νουμαντίνων θρίαμβον κατήγαγε, τοὺς Νουμαντίνους νικήσας ἐθριάμβευσε. 2) triumphare aliquem ἀντὶ τοῦ de aliquo, θρίαμβον κατάγειν ἀπό τινος. ποιητ. καταvικᾷν τινα. 3) ἰαχχῶ, ἀγάλλομαι, ὑπερχαίρω.

trĭumphus, i, ἀ. (ἀρχαϊκῶς· triumpus) θρίαμβος, ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπινίκιος καὶ τροπαιοφόρος πομπή. triumphum agere, εἴτε ducere de hoste εἴτε ex hoste, θρίαμβον κατάγειν ἀπὸ τῶν πολεμίων. aliquem ducere in triumpho, ἄγειν εἴτε πέμπειν τινὰ ἐν θριάμβῳ. — io triumphe! ἰὼ θρίαμβε! (ἐπιφώνησις τῶν θριαμβευόντων). 2) μεταφ. ἡ νίκη.

*trĭumpus, ἀρχαϊκ. ταὐτὸ τῷ triumphus.

trĭumvir, i, ἀ. ἴδ. triumviri.

trĭumvĭrālis, e, (triumviri) τῶν τριῶν ἀνδρῶν, τριῶν ἐπιμελητῶν, κ.τ.λ.

trĭumvĭrātus, ūs, ἀ. (triumviri) ἡ τῶν τριῶν ἀνδρῶν τιμή, ἡ τῶν τριῶν ἀνδρῶν ἀρχή, τριαρχία.

trĭumvĭri, ōrum, ἀ. πληθ. τρεῖς ἄνδρες, τουτέστιν τρεῖς ἄρχοντες, τρεῖς ἐπιμεληταί, τρεῖς ἐπιστάται, κ.τ.τ. triumviri reipublicæ constituendæ, οἱ τρεῖς ἄνδρες οἱ ἐπὶ καταστάσει τῶν παρόντων, (οἱ τριάρχαι Ὀκταούϊος, Ἀντώνιος, Λέπιδος). triumviri monetales, οἱ τρεῖς οἱ τὸ τοῦ νομίσματος κόμμα μεταχειριζόμενοι. (Δίων Κάσ.) ἑνικῶς· triumvir, ĭri, ἀ. (τριάρχης) εἷς τῶν τριῶν ἀνδρῶν, κ.τ.λ. Λέγεται ἐν ἐπιγρ. Ἑλ. καὶ μόνον· τριῶν ἀνδρῶν.

trĭuncis, e, (tres-uncia) τριῶν οὐγκιῶν.

trĭvĕnēfĭca, æ, θ. (ter-venefica) τριπάνουργος φαρμακεύτρια.

Trĭvĭa, æ, θ. (tres-via) Τριοδῖτις, ἐπίκλησις τῆς Ἑκάτης. ἐπιθετικῶς· trivia dea, ἡ τριοδῖτις θεά.

trĭvĭālis, e, (trivium). ἐκ τριόδου, χυδαῖος, κοινός, ὁ τριοδίτης, ἡ τριοδῖτις. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

trĭvĭālĭter, ἐπίῤ. (trivialis) χυδαϊκῶς, κοινῶς.

*trĭvĭātim, ἐπίῤ. (trivium) ἐν τριόδοις, κατὰ τὰς τριόδους.

Trĭvīcum, i, οὐ. ἡ Trivicus, i, ἀ. (Τρίβικον = Τρικωμία, οἷα ἦν ἐν Φρυγίᾳ). κώμη τῶν Ἱρπίνων, τανῦν Trevico.

*trĭvir, ĭri, ἀ. ταὐτὸ τῷ triumvir. Ἐπιγρ.

trĭvĭum, ĭi, οὐ. (tres-via) τρίοδος, τριοδία, maledictum ex triviis, λοιδορία τῆς τριόδου.

trĭvĭus, a, um (tres via), τριοδίτης, τριοδῖτις.

trĭvŏlum, ταὐτὸ τῷ tribulum.

trixāgo εἴτε trissāgo, ĭnis, θ. χαμαίδρυς.

trixallis ταὐτὸ τῷ troxallis.

Trōăs, ădis καὶ ădos, θ. Τρωάς, Τρωϊκή. 2) Τρωὰς (γυνή). 3) Τρωὰς (χώρα).

trŏchæīdes, is, ἀ. (τροχαειδὴς ῥυθμός).

trŏchæus, i, ἀ. τροχαῖος, χορεῖος.

trŏchăĭce, ἐπίῤ. (τροχαϊκῶς).

trŏchăĭcus, a, um, τροχαϊκός.

trŏchĭlus, (-es), i, ἀ. τρόχιλος, τροχίλος. (ὄρνις). 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ὁ τρόχιλος, ἡ σκοτία.

trochis, αἰτ. -in, θ. (τρόχις), συκίτης οἶνος. Πλίνιος.

trŏchiscus, i, ἀ. τροχίσκος.

trŏchlĕa, θ. τροχαλία.

*trŏchlĕātim, ἐπίῤ. διὰ τροχαλίας.

trŏchus, i, ἀ. τροχός, κρίκος, (ὁ παικτικὸς τροχός).

trŏciscus, ταὐτὸ τῷ trochiscus.

trŏclĕa, ταὐτὸ τῷ trochlea.

Trocmi, ōrum, ἀ. πληθ. Τρόκμοι καὶ Τροκμηνοί, ἔθνος Γαλατικόν.

Troes, um, ἀ πληθ. ἴδ. Tros.

Trœzen, ēnis, θ. Τροιζήν. Trœzēnĭus, a, um, Τροιζήνιος. Trœzenii, ĭōrum, ἀ. πληθ. οἱ Τροιζήνιοι.

troglītis myrrha, ταὐτὸ τῷ Troglodytis murrha, ἴδ. Troglodytæ.

Trōglŏdȳtæ, ārum, ἀ. πλ. Τρωγλοδύται. Troglodytĭcus, a, um, Τρωγλοδυτικός. Troglodytica εἴτε Troglodȳtis, ĭdis, murrha, ἡ Τρωγλοδύτις εἴτε τρωγλῖτις μύῤῥα.

trogon, ταὐτὸ τῷ trygon.

Trogmi, ταὐτὸ τῷ Trocmi.

Trōgŏdȳt... τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε Troglodyt...

Trogus Tompejus. Πομπήϊος Τρόγος.

Trōĭădes, um, θ. πληθ. Τρωϊάδες, Τρωάδες (γυναῖκες).

Trōĭcus, a, um, Τρωϊκός.

Trōĭlus, i, ἀ. Τρωΐλος.

Trōĭus, a, um, Τρώϊος, Τρωϊκός.

Trōja, æ, ἀ. Τροία, πόλις τῆς Ἀσίας. ποιητ. Trōĭa, ἔσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ Troja. 2) Τροία, πόλις τῆς Ἠπείρου. 3) Τροία, πολίχνιον τῆς Λατίνης. 4) εἶδος ἱππικοῦ ἀγῶνος τῶν παίδων ἐν Ῥώμῃ.

Trōjānus, a, um, (Troja) Τρωϊκός. bellum Trojanum, ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος, τὰ Τρωϊκά. Trojani, ἀ. πληθ. οἱ Τρῶες. 2) ludus Trojanus, ταὐτὸ τῷ Troja, ἡ τῶν παίδων ἱπποδρομία.

Trōjŭgĕna, æ, ἀ. θ. (Troja-gigno) τῶν Τρώων ἀπόγονος. Trojugenæ, ἀ. πληθ. οἱ Ῥωμαῖοι. 2) Trojugenæ, ἀ. πληθ. οἱ Τρῶες. Λ. ποιητική.

Tromentīna tribus, θ. μία τῶν κατ' ἀγρὸν φυλῶν τῶν Ῥωμαίων.

Digitized by Google

*trŏpa, ἐπίρ. τρόπα (παιδιά τις).
trŏpa, æ, θ. τροπὴ τοῦ ἡλίου.
trŏpæātus, a, um, (tropæum) τροπαιοῦχος, τροπαιοφόρος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
Trŏpæŏphŏrus, i, ἀ. Τροπαιοφόρος (Ζεύς).
trŏpæum, i, οὐ. τρόπαιον. 2) μεταφ. τὸ τρόπαιον, μνημόσυνον, μνημεῖον. 2) τρόπαιον, νίκη.
trŏpæus ventus, ἀ. τροπαία, τροπή, ἡ ἀπὸ τῆς θαλάσσης αὔρα. καὶ trŏpæi, ōrum, ἀ. πληθ. τροπαῖοι (ἄνεμοι).
trŏphæum, trŏphēum, μετγν. τύποι τοῦ tropæum, ὅπερ ἴδε.
Trŏphōnĭānus, a, um, Τροφώνειος, Τροφωνιακός.
Trŏphōnĭus, ĭi, ἀ. Τροφώνιος.
trŏpĭca, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδε tropicus.
trŏpĭce, ἐπίρ. τροπικῶς.
trŏpĭcus, a, um, ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ· τροπικός. μεταφ. tropica, ōrum, οὐ. πληθ. ἡ τροπή, μεταβολή. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· τροπικός.
trŏpis, is, θ. τροπίας οἶνος.
trŏpŏlŏgĭa, æ, θ. τροπολογία.
trŏpŏlŏgĭce, ἐπίρ. μετὰ τροπολογίας.
trŏpŏlŏgĭcus, a, um, τροπολογικός.
trŏpus, i, ἀ. τρόπος.
Trōs, ōis, ἀ. Τρώς. Trōes, πληθ. οἱ Τρῶες. 2) Τρώς, ἀρχαῖος τῆς Φρυγίας βασιλεύς.
Trosmis, is, θ. πόλις τῆς ἐν Εὐρώπῃ Μοισίας.
Trossŭlum, i, οὐ. ἀρχαία τῆς Τυῤῥηνίας πολίχνη, ἣν εἶλον οἱ Ῥωμαῖοι ἱππεῖς. ὅθεν
Trossŭlus, i, ἀ. συνηθεστ. Trossuli, ōrum, πληθ. (Trossulum) ἐπίκλησις τῶν Ῥωμαίων ἱππέων. 2) ἁβροδίαιτος, μύρτων, ὡραϊστής.
trottōnārĭus, a, um, ὁ τριποδίζων. ἀμφ. γρ.
troxallis, ĭdis, θ. τρωξαλλὶς (ζ).
trŭa, æ, θ. ἀρυτήρ. 2) ἴσ. σωλήν.
trublĭum, ταὐτὸ τῷ trybliŭm.
*trucanti, ōrum, ἀ. πληθ. μικροί τινες ἰχθῦς.
trŭcīdātĭo, ĭōnis, θ. (trucido) κατασφαγή, σφαγή, κοπή. 2) κοπή, τομή.
trŭcīdātor, ōris, ἀ. (trucido) σφαγεύς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
trŭcīdo, avi, atum, are, aliquem, κατασφάττω, ἀποσφάττω, κατακόπτω, κατεργάζομαι, κατακτείνω τινά. 2) ἀφανίζω, διαφθείρω, φθείρω τινὰ ἤ τι.
trŭcĭlo, are, κιχλάζω (οὕτω φωνεῖ ἡ κίχλα).
tructa, æ, θ. καὶ tructus, i, ἀ. ὁ τρώκτης, ἡ ἀμία (ἰχθύς).
†trŭcŭlens, ntis, ταὐτὸ τῷ truculentus.
trŭcŭlente εἴτε trŭcŭlenter, ἐπίρ. ἀπηνῶς, ἀγρίως. Μόνον τὸ συγκριτικὸν καὶ τὸ ὑπερθετικὸν εὕρηται.
trŭcŭlentĭa, æ, θ. (truculentus) ἀπήνεια, ἀγριότης. Λ. σπ.
trŭcŭlentus, a, um, (trux) ἀπηνής, ἄγριος.
trŭcŭlo, are, ταὐτὸ τῷ trucilo. ἀμφ. γρ.
trŭdis, is, θ. (trudo) κοντός, (ἀκροσίδηρος χάμαξ τῶν ναυτῶν).
trūdo, si, sum, ĕre, (τρύω) aliquem ἢ aliquid, ὠθῶ τινα ἤ τι. ventus trudit navem, ὁ ἄνεμος ὠθεῖ, ἐλαύνει, κινεῖ τὴν ναῦν. aprum in plagas, ὠθεῖν, ἐλαύνειν, διώκειν, ἐμβάλλειν τὸν κάπρον εἰς τὰς ἄρκυς. inertem in prœlia, προωθεῖν τὸν ὀκνοῦντα εἰς τὰς μάχας. aliquem in vitia, ὠθεῖν, προάγειν, ἄγειν τινὰ ἐπὶ τὴν κακίαν. truditur dies die, ἡμέρα ἡμέραν ὠθεῖ. 2) ἐκβάλλω, βλαστάνω, ἀνίημί τι. trudi εἴτε se trudere, ἀναφύεσθαι, βλαστάνειν.
trŭella, πρωτότυπον τοῦ trulla, ὅπερ ἴδε.
Trŭentus, i, ἀ. Τρουεντῖνος, ποταμὸς τῆς Πικεντίνης, ὁ τανῦν Tronto. 2) Truentum, i, οὐ. εἴτε Castrum Truentinum, (ἡ Τρουεντῖνος;) πόλις παρὰ τὸν Τρουεντῖνον κειμένη. Truentini, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Τρουεντῖνοι.
trūgōnus, σπαν. ἀντὶ τοῦ trygon, ὅπερ ἴδε.
trūlĕus, ταὐτὸ τῷ trulleum.
trulla, æ, θ. (trŭella ὑποκορ. τοῦ trua) ἡ τρύηλις, ὁ τρυήλης, ἡ τορύνη. 2) ἀρυτήρ, ἀρύταινα, ἀρυστίς. 3) τρυβλίον, (εἶδος ποτηρίου). 4) τρουλλίον, ὑπαγωγεύς (τῶν κονιατῶν). 5) ταὐτὸ τῷ trulleum.
trullĕum εἴτε trullĭum, ĭi, οὐ. λεκάνη, νιπτήρ.
trullĕus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ trulleum.
trullĭo, ĭōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ trulleum.
trullissātĭo, ĭōnis, θ. κονίασις.
trullisso, are, (trulla) aliquid, κονιῶ τι.
trullĭum, ἴδ. trulleum.
*truncātĭo, ĭōnis, θ. (trunco) κολόβωσις, ἀκρωτηρίασις.
trunco, avi, atum, are, (truncus) aliquid, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω τι. 2) κολοβῶ, κολούω, ἀκρωτηριάζω τινὰ ἤ τι. 3) ποιητ. κατακόπτειν, κατεργάζεσθαί τινα.
truncŭlus, i, ἀ. (truncus) τὰ ἀκροκώλια.
truncus, i, ἀ. κορμός, πρέμνον, στέλεχος, σῶμα (δένδρου). 2) κορμός, ὅλμος, σῶμα (ἀνθρώπου). 3) στῦλος, σῶμα κίονος. 4) σῶμα εἴτε κύβος στυλοβάτου. 5) ξύλον, ἠλίθιος ἄνθρωπος.
truncus, a, um, (truncus) ἠκρωτηριασμένος, κολοβός. ποιητ. pedum, κολο-

δὸς τῶν ποδῶν. 2) σπάν. ἀποκεκομμένος, ἀποτετμημένος. 3) μεταφ. κολοβός, ἐλλιπής, ἀτελής.
trŭo, are, (trua) ἀρυτῆρι ταράσσω. Φῆστος.
trŭo, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ onocrotalus.
trūsātĭlis, e, (truso) ὠστικός. mola trusatilis, ἡ χειρομύλη.
trūsĭto, are, (θαμιστ. τοῦ trudo) aliquem, ὠστίζω τινά.
*trūso, are, ταὐτὸ τῷ trusito.
trūsus, a, um, ἴδ. trudo.
trŭtĭna, æ, θ. τρυτάνη, ζυγός, ζυγόσταθμος.
†trŭtĭnātor, ōris, ἀ. (trutino), σταθμιστής. 2) μεταφ. ὁ ἐκτιμῶν, κριτής.
trŭtĭno, avi, atum, are, ταὐτὸ τῷ trutinor.
trŭtĭnor, atus sum, ari, (trutina) aliquid, σταθμῶμαί τι.
trux, ŭcis, ἀγριωπός, δεινώψ, ἄγριος, ταυρηδὸν εἴτε ὑποδρὰξ βλέπων. 2) ἀπηνής, ἄγριος, τραχύς, ὠμός. 3) ἄγριος, τραχύς, ἄγροικος.
tryblĭum, ĭi, οὐ. τρυβλίον, (εἶδος μελαίνης βαφῆς).
trychnos, i, θ. ταὐτὸ τῷ strychnos.
trўgētus, i, ἀ. τρύγητος. Φῆστος.
trўgĭnon, i, οὐ. τρύγινον.
trўgōdēs, is, οὐ. (τρυγῶδες) εἶδος κολλυρίου. Κέλσος.
trўgon, ŏnis, θ. τρυγών, (ὄρνις καὶ ἰχθύς).
trўgŏna, æ, θ. ἄγνωστον πτηνόν. Πλίνιος.
tryx, trўgos, αἰτ. trўga, θ. τρύξ. Φῆστος.
tū, (τύ), σύ. tecum, σὺν σοί, μετὰ σοῦ, σοῦ μέτα. tute, tutemet, σύγε, σύ τοι. tute ipse, αὐτὸς σύ. tibimet ipse, αὐτὸς σεαυτῷ. ἴσθ' ὅτι tete αἰτιατ. καὶ ἀφαιρ. ἀντὶ τοῦ te.— alter tibi descendit de Palatio. ὁ ἕτερός σοι καταβαίνει ἀπὸ τοῦ Παλατίου. Σημ. tis, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ tui.
tŭapte, tuopte, ἀρχ. ἀφαιρ. ἀντὶ tuā ipsā, κτλ. ἴδε tuus ἐν τέλει.
tŭātim, ἐπίῤ. (tuus) κατὰ σέ, κατὰ τὸν σὸν τρόπον. Πλαῦτος καὶ Γραμματικοί.
tŭba, æ, θ. σάλπιγξ. tubæ canunt, αἱ σάλπιγγες φθέγγονται. signum tubā dare, τῇ σάλπιγγι σημαίνειν (τὸ πολεμικόν). signum tubā dedit proficiscendi, τῇ σάλπιγγι ἐσήμηνε πορεύεσθαι. tuba revocare aliquem, τῇ σάλπιγγί τινα ἀνακαλεῖσθαι. 2) μεταφ. ὁ πόλεμος. 3) φθόγγος, βροντή. 4) ἐπικὴ ποίησις. 5) βροντώδης ἢ δεινὸς λόγος. 6) tuba belli, rixæ, ὁ ἐγείρων εἴτε παρορμῶν ἐπὶ πόλεμον ἢ ἔριν. 7) ἀντὶ τοῦ tubus, ὁ σωλήν.
Tubantes, um, ἀ. πληθ. Τούβαντοι (Πτολ.) Τουβάττιοι (Στράβ.), ἔθνος Γερμανικόν.
tŭbārĭus, ĭi, ἀ. (tuba) ὁ κατασκευάζων σάλπιγγας.
tūber, ĕris, οὐ. (tumeo) ὕβος, κύφωμα. κῦφος (καμήλων, βοῶν κ.τ.τ.). 2) φύμα, ὄγκωμα, οἴδημα, σκίῤῥος. σμῶδιγξ. 3) ἔκφυμα, γόγγρος, κροτώνη (τῶν δένδρων). 4) tuber terræ, ἡ τοῦ ἀσπάλακος ἀναβολάς. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
tŭber, ĕris, ἀ. εἶδος Λιβυκοῦ μήλου. 2) tuber, θ. ἡ Λιβυκὴ μηλέα.
tūbĕrascens, ntis, ἐπίθ. (ἐκ τοῦ tūbĕrasco, ĕre), οἰδῶν, ἐξῳδηκώς, οἰδαλέος.
tūbĕrātus, a, um (tuber, 1.) φυματώδης, πλήρης οἰδημάτων.
tūbercĭnor, ari, ταὐτὸ τῷ tuburcinor.
tūbercŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ tuber) φυμάτιον, μικρὸν οἴδημα. 2) μικρὸν ὕψωμα εἴτε ὄγκωμα.
Tūbĕro, ōnis, ἀ. Τουβέρων.
tūbĕro, are, (tuber) ὀγκοῦμαι.
tūbĕrōsus, a, um, (tuber) φυματώδης, πλήρης φυμάτων εἴτε οἰδημάτων. 2) πλήρης ὑψωμάτων.
Tubertus, i, ἀ. Τούβερτος.
tŭbĭcen, ĭnis, ἀ. (tuba-cano) σαλπιγκτής.
tŭbĭcĭno, are, (tubicen), σαλπίζω. Λ. Γλωσσαρίων.
tŭbĭlustrĭum, ĭi, οὐ. καὶ tubilustria, ōrum, πληθ. (tuba-lustrum) ἑορτὴ τοῦ τῶν ἱερῶν σαλπίγγων καθαρμοῦ, ἐν μηνὶ Μαΐῳ.
*tŭbo, are, (tuba) ταὐτὸ τῷ tubicino.
tŭbocantĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ tubicen. Ἐπιγρ.
tŭbŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ tuba) σαλπιγγίον, μικρὰ σάλπιγξ.
tŭbŭlātĭo, ĭonis, θ. τὸ σωληνοειδές, τὸ σωληνωτόν.
tŭbŭlātus, a, um, (tubulus) σωληνοειδής, σωληνωτός.
tŭbŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ tubus) σωληνίσκος, σωληνάριον. Ἐντεῦθεν τὸ τῆς συνηθ. τοῦβλον.
tŭbŭlustrĭum, ταὐτὸ τῷ tubilustrium.
*tŭburcĭnābundus, a, um, λαφύσσων, λαιμαργῶν.
tŭburcĭnor, atus sum, ari, aliquid, λαφύσσω, καταβιβρώσκω τι.
tŭbus, i, ἀ. σωλήν, κατ' ἐξοχὴν ὁ τοῦ ὑδραγωγείου σωλήν. 2) ἀντὶ τοῦ tuba, ἡ σάλπιγξ. 3) γυναικεῖον μόριον.
tūcētum εἴτε tuccētum, i, οὐ εἶδος ἀλλᾶντος.

Digitized by Google

Tŭder, οὐ. τὸ Τοῦδερ, Τούδερτον καὶ πληθ. τὰ Τύδερτα, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς τανῦν Todi. Tuders, rtis, ἀ. ὁ Τυδερτῖνος. Tudertis, is, θ. Τυδερτίνη.
tŭdes, is καὶ ĭtis, θ. (tundo) σφῦρα, ῥαιστήρ.
*tŭdĭcŭla, æ, θ. (ὑποχορ. τοῦ tudes) τορύνη.
tŭdĭcŭlo, avi, atum, are, aliquid, τορυνῶ, τορύνω τι.
tŭdĭto, are, (θαμιστ. τοῦ tundo) aliquid, ὠστίζω τι.
tŭĕo, ēre, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ tueor.
tŭĕor, tŭĭtus sum (σπάν. tūtus sum) ēri, aliquem ἢ aliquid, τηρῶ, προσβλέπω, θεωρῶ, θεῶμαί τινα ἤ τι. transversa tuens, λοξὰ βλέπων. torva tueri, γοργὰ εἴτε ὑποδρὰξ βλέπειν. 2) τηρῶ, διατηρῶ, φυλάττω, διαφυλάττω, σώζω, διασώζω τινὰ ἤ τι, ἐπιμελοῦμαί τινος. domum a furibus, φυλάττειν τὴν οἰκίαν ἀπὸ τῶν κλεπτῶν. fac ut tuearis liberos, ἐπιμελοῦ τῶν παίδων. de tuenda re familiari, περὶ ἐπιμελείας τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν πραγμάτων, περὶ οἰκονομίας. 3) τρέφω, διατρέφω τινά. — σπάν. παθητικῶς· tueri, τηρηθῆναι, διατηρηθῆναι, φυλαχθῆναι.— ἐπιθετικῶς· tūtus, a, um, ἀσφαλής, ἀκίνδυνος. aliquem tutum per mare ferre, ἀσφαλῆ, ἀκίνδυνόν τινα διὰ τῆς θαλασσης κομίζειν. locus tutus, τόπος ἀσφαλής. via tutissima, ὁδὸς ἀσφαλεστάτη. tuta custodia, βεβαία φυλακή. tutus ab aliqua re (σπαν. ad ἢ adversus aliquid) ἀσφαλῶς ἔχων πρός τι. esse in tuto, ἐν ἀσφαλεῖ, ἐν ἀκινδύνῳ εἶναι. in tutum, εἰς τὸ ἀσφαλές. tutissimum est sequi etc, ἀσφαλέστατον, ἀκινδυνότατόν ἐστιν ἕπεσθαι κ.τ.λ. 2) ἀσφαλής, φυλακτικός, εὐλαβής, φυλαττόμενος, εὐλαβούμενος.
tūfa, æ, θ. (συγγεν. τῷ stupa καὶ στύπα) εἶδος σημαίας, δόρυ τριχίνην λοφίαν κατὰ τὸ ἄκρον ἔχον.
tūfĭnĕus, ταὐτὸ τῷ tofineus.
tŭgŭrĭŏlum, i, οὐ. (ὑποχορ. τοῦ tugurium) καλύβιον, καλίδιον.
tŭgŭrĭum, ĭi, οὐ. καλύβη, καλιά.
*tŭgŭrĭuncŭlum, i, οὐ. (ὑποχορ. τοῦ tugurium) καλύβιον, καλίδιον.
Tŭisco, ōnis, ἀ. θεός τις τῶν Γερμανῶν, ὁ τοῦ γένους ἀρχηγέτης νομιζόμενος.
tŭĭtĭo, ĭōnis, θ. (tueor) τήρησις, διατήρησις.
tŭĭtor, ōris, ἀ. (tueor) τηρητής, προστάτης, φύλαξ.
tŭĭtus, a, um, ἴδ. tueor.
Tullĭa, æ, ἴδ. Tullius.
tullĭāne, ἐπίῤ. (Tullius) κατὰ τὸν τοῦ Τυλλίου τουτέστι τοῦ Κικέρωνος τρόπον, (Κικερωνικῶς).
Tullĭānus, a, um, Τυλλιανός, τοῦ Τυλλίου. 2) Tullianum, i, οὐ. ἐνδόμυχόν τι οἴκημα τοῦ ἐν Ῥώμῃ δεσμωτηρίου.
Tullĭŏla, æ, θ. ὑποχορ. τοῦ Tullia.
Tullĭus, a, um, Τύλλιος, τοῦ Τυλλίου. Tullius, ĭi, ἀ. ὁ Τύλλιος. Tullia, æ, θ. ἡ Τυλλία.
tullĭus, ĭi, ἀ. σωλήν (;) Φῆστος. 2) πίδαξ, ἐκροή, καταῤῥάκτης. Ἔννιος. Φῆστος.
*tŭlo, tŭli καὶ tĕtŭli, ĕre, φέρω, κομίζω· ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ fero.
tŭm, ἐπίῤ. τότε. tum quum habebas, τότε ὅτε (ἡνίκα) εἶχες. ubi tempus est, tum —, ὁπότε καιρός ἐστι, τότε. tum, si ad majora venero, τότε, ἐπειδὰν ἐπὶ μείζονα ἔλθω. qui tum eos agros colebant, οἳ τότε ἐκείνους τοὺς ἀγροὺς ἐγεώργουν. tum temporis consul, ἐν τῷ τότε χρόνῳ ὑπατεύων. tum demum. τότε δή. tum vero, τότε δέ. tum ille (ὑπον. dixit), τότε εἴτε ἐπὶ τούτοις ἐκεῖνος εἶπεν. 2) εἶτα, ἔπειτα. primum —, deinde —, tum —, postremo, πρῶτον —, ἔπειτα —, εἶτα —, τέλος. πρῶτον μέν—, ἔπειτα δέ —, εἶτα δέ —, τέλος δέ —. 3) σύνδ. tum —, tum —, ποτὲ μέν —, ποτὲ δέ —. ὁτὲ μέν —, ὁτὲ δέ —. ποτὲ μέν—, ποτὲ δέ —. disserens tum Græce, tum Latine, διαλεγόμενος ποτὲ μὲν Ἑλληνιστί, ποτὲ δὲ Λατινιστί. tum Theseus, tum Draco, tum Solo etc, καὶ Θησεὺς καὶ Δράκων καὶ Σόλων κ.τ.λ. quum —, tum —, ἴδ. quum.
*tumba, æ, θ. τύμβος.
tŭmĕfăcĭo, eci, actum, ĕre, (tumeofacio) aliquid, ὀγκῶ τι. 2) μεταφ. tumefactus, ὀγκούμενος, ἀναπεφυσημένος, ἐπηρμένος, ὑπερήφανος. Λ. ποιητική.
tŭmĕfactus, a, um, ἴδ. tumefacio.
tŭmentĭa, æ, θ. (tumeo) οἴδημα, ὄγκωμα. Λ. ἰατρική.
tŭmĕo, ŭi, ēre, ὀγκώδης ἢ οἰδαλέος εἰμί, ὀγκοῦμαι, οἰδῶ, οἰδαίνω. lumina fletu tument, τὰ ὄμματα ὑπὸ δακρύων οἰδαίνει. jecur tumet bile, Ὁράτ. οἰδαίνεται κραδίη χόλῳ. Αἰσχύλ. flumen tumet, ὁ ποταμὸς πληθύει. unda a vento tumet, τὸ κῦμα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ὀγκοῦται, οἰδαίνει. tumentes anni, τὰ σπαργῶντα εἴτε σφριγῶντα ἔτη (τῆς παρθένου). tumentia, ĭum, οὐ. πλ. τὰ οἰδήματα. 2) μεταφ. οἰδαίνειν, οἰδᾶν, ὀγκοῦσθαι, φλεγμαίνειν (ὑπὸ πάθους τινός). irā tumens, ὑπ' ὀργῆς οἰδαίνων, οἰδαινόμενος. superbiā, ὀγκούμενος ὑπερηφανίᾳ, ἀναπεφυσημένος. gloria, ἐπὶ τῇ δόξῃ ἐπηρμένος,

Digitized by Google

animi plebis tument, αἱ τῶν πολλῶν ψυχαὶ οἰδῶσι, φλεγμαίνουσι. negotia tument, τὰ πράγματα οἰδᾷ, φλεγμαίνει. 3) ἐπὶ λογου· ὀγκοῦσθαι, οἰδᾷν. tumens, ὀγκώδης, κομπώδης.
tŭmesco, mŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ tumeo) ὀγκοῦμαι, οἰδαίνομαι, ἐξοιδαίνω. 2) μεταφ. ὀγκοῦμαι, οἰδαίνω, οἰδαίνομαι (ὑπὸ πάθους τινός). rabie, οἰδαίνειν, οἰδαίνεσθαι ὑπὸ λύσσης. alte, ἐπαίρεσθαι, ἀναφυσᾶσθαι, ὀγκοῦσθαι. bellum tumescit, ὁ πόλεμος φλεγμαίνει.
tŭmet, ἄχρηστ. σύγε· ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς πτώσεσι, tuimet, tibimet, temet, εὔχρηστον, ἴδε tu.
tŭmex, ĭcis, θ. Λ. ἀρχαίου Γλωσσ. ταὐτὸ τῷ vibex.
*tŭmĭcla, æ, θ. (tomix) θώμιγξ.
tŭmĭde, ἐπίῤ. (tumidus) ὀγκηρῶς, ὀγκωδῶς.
tŭmĭdĭtas, ātis, θ. (tumidus) ὄγκωσις, ὄγκος. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
*tŭmĭdo, are, aliquid, ὀγκῶ, ἀναφυσῶ τι. Λ. Γλωσσαρίων.
*tŭmĭdōsus, a, um, (tumidus) ὀγκώδης.
*tŭmĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ tumidus) ὑπό τι ὀγκώδης.
tŭmĭdus, a, um, (tumeo) ὀγκώδης, ὀγκωτός. οἰδαλέος. oculi tumidi, ὀφθαλμοὶ οἰδαλέοι, οἰδῶντες, οἰδαίνοντες. Nilus tumidus, ὁ πληθύων, ὀγκωθεὶς Νεῖλος. vela tumida, ἱστία κολπούμενα, ἐμπλησθέντα. terra tumida, ἡ βουνώδης εἴτε γεώλοφος γῆ. tumida virginitas, ἡ σπαργῶσα εἴτε σφριγῶσα παρθενία. 2) ὀγκούμενος, οἰδαίνων ὑπὸ πάθους τινός, οἰδαίνων ὑπ' ὀργῆς, ὀγκούμενος εἴτε πεφυσημένος, ἐπηρμένος φρονήματι, φλεγμαίνων, στασιαστικός. 3) ἐπὶ λόγου· ὀγκηρός, ὀγκώδης, κομπώδης.
tŭmor, ōris, ἀ. (tumeo) ὄγκος, ὄγκωμα, ὄγκωσις, οἶδος, οἴδημα, οἴδησις. oculorum, ἡ οἴδησις τῶν ὀφθαλμῶν. tumores terræ, ὀγκώματα γῆς, γεώλοφοι. 2) μεταφ. τὸ οἰδαῖνον εἴτε φλεγμαῖνον πάθος, ἡ οἴδησις εἴτε ὀργή, ὁ ὄγκος, τὸ φύσημα, ἡ ἔπαρσις (ὑπερηφανία), ἡ σπαργὴ εἴτε τὸ σφρῖγος, κ. τ. τ. 3) ἐπὶ λόγου· ὁ ὄγκος, κόμπος, τὸ ὀγκῶδες, κομπῶδες.
tŭmŭlāmen, ĭnis, οὐ. (tumulo) τύμβος, χῶμα. Ἐπιγρ.
tŭmŭlo, avi, atum, are, (tumulus) aliquem, τύμβῳ τινὰ χώννυμι. Λ. ποιητική.
*tŭmŭlōsus, a, um, (tumulus) γεώλοφος, βουνώδης.
*tŭmulti, ἀρχ. γενικὴ τοῦ tumultus, ὅπερ ἴδε.
tŭmultŭārĭe, ἐπίῤ. (tumultuarius) αὐτοσχεδίως. κατεσπευσμένως, ἐπισπερχῶς. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
*tŭmultŭārĭo, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ tumultuarie.
tŭmultŭārĭus, a, um, (tumultus) αὐτοσχέδιος, κατεσπευσμένος. exercitus tumultuarius, στρατὸς διὰ τάχους συνειλεγμένος.
*tŭmultŭātim, ἐπίῤ. (tumultus) κατεσπευσμένως, ἐπισπερχῶς.
tŭmultŭatĭo, ĭonis, θ. (tumultuo) θόρυβος, ταραχή. Λ. σπαν.
tŭmultŭator, ōris, ἀ. (tumultuo), ῥᾳδιουργός, στασιαστής, φιλόδοξος.
tŭmultŭo, (avi), atum, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ tumultuor.
tŭmultŭor, atus sum, ari, (tumultus) θορυβῶ. 2) τετάραγμαι, στασιάζω.— tumultuatur, οὐδετέρως· θόρυβος εἴτε ταραχὴ γίγνεται.
tŭmultŭose, ἐπίῤ. (tumultuosus) θορυβωδῶς, μετὰ θορύβου..
tŭmultŭōsus, a, um, (tumultus) θορυβώδης, ταραχώδης.
tŭmultus, ūs (-ti), ἀ. (tumeo) θόρυβος, τάραχος, ταραχή, τύρβη. 2) ταραχή. ταραχώδης ἢ αἰφνίδιος πόλεμος. servilis tumultus, δούλων στάσις, ὁ πρὸς δούλους πόλεμος. 3) ἐπὶ ψυχῆς· θόρυβος, ταραχή.
tŭmŭlum, i, οὐ. ἴδε tumulus ἐν τέλει.
tŭmŭlus, i, ἀ. (tumeo) ὄγκωμα, ὄγκος, κατ' ἐξοχήν· ὁ γεώλοφος, τὸ ἠρίον ὁ ὄχθος, λόφος, ἡ κολώνη. 2) ἠρίον, τύμβος, (καὶ τύμος ἐν Κερκυραϊκαῖς ἐπιγρ.) χῶμα, τάφος. inanis, τὸ κενήριον, κενοτάφιον. Ἐν ἐπιγραφαῖς μεταγενεστέρων χρόνων εὕρηται καὶ tumulum, i, οὐ.
tunc, ἐπίῤ. (tom-ce) τηνικαῦτα, τότε δή, τότε. tunc —, quum —, τότε, — ὅτε, (ὁπότε, ἡνίκα, ὅταν) —, 2) τότε, ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἐν τῷ τότε. πλεοναστικῶς· tunc temporis. ἐν τῷ τότε χρόνῳ.
tundo, tŭtŭdi, tunsum καὶ tusum, ĕre, aliquid, κρούω, ἀράσσω, κόπτω τι. terram pede, κρούειν, κτυπεῖν τὴν γῆν τῷ ποδί. cymbala, κρούειν τὰ κύμβαλα. ποιητ. tunsæ pectora palmis, κοπτόμεναι τὰ στήθη ταῖς χερσί. 2) κόπτω, συντρίβω τι. in pila, κόπτειν τι ἐν ὅλμῳ, κοπανίζειν, ἰγδίζειν τι. 3) μεταφ. aures alicujus εἴτε aliquem, ὠτοκοπεῖν, ἐκκωφοῦν τινα.
Tŭnes, ētis, ἀ. ὁ Τύνης, Τύνις, πόλις Λιβύης ἐν τῷ Καρχηδόνος κόλπῳ.
Tungri, ōrum, ἀ. πληθ. Τοῦγγροι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς. ὁ ἑνικός· Tunger, gri.
tŭnĭca, æ, θ. χιτών, (τῶν Ῥωμαίων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν). 2) μεταφ.

Digitized by Google

χιτών, τουτέστι κάλυμμα, ὑμήν, φιλύρα, κ.τ.τ.
tŭnĭcātus, a, um, ἴδ. tunico.
tŭnĭco, atum, are, (tunica) aliquem, χιτωνίζω τινά. — tunicatus, a, um, χιτῶνα ἐνδύς, χιτῶνα φορῶν. ποιητ. tunicata quies, ἡ ἐν χιτῶνι ἡσυχία. 2) χιτῶνα μόνον ἐνδύς, ἐν χιτῶνι μόνον διάγων, πένης. 3) ποιητ. χιτῶνι εἴτε ὑμένι κεκαλυμμένος.
tŭnĭcopallĭum, ĭi, οὐ. (tunica pallium), ἐσθὴς κατὰ τὸν Ῥωμαϊκὸν χιτῶνα (tunica) καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἱμάτιον (pallium) συνηρμοσμένη. Σερούϊος. Νώνιος.
tŭnĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ tunica) χιτωνίσκος. 2) καλλυμάτιον, ὑμένιον.
Tŭnĭcŭlārĭa, æ, θ. ἡ Χιτωνοφόρος. ἐπιγραφὴ κωμῳδίας τοῦ Ναιβίου. Οὐάῤῥων. Φῆστος.
†tunsĭo, ĭōnis, θ. (tundo), κοπετός. pectoris, τοῦ στήθους.
tunsus, a, um, ἴδ. tundo.
tŭor, i, σπάν. ἀντὶ τοῦ tueor, ēri.
*tŭor, ōris, ἀ. (tueor) ὄψις. ὅρασις.
*tūrābŭlum, i, οὐ. (tus), λιβανωτόν, λιβανωτρίς. συνηθέστερον τὸ turibulum, ὅπερ ἴδε.
*tūrālis, e, (tus) τοῦ λιβανωτοῦ.
tūrārĭus εἴτε thurārĭus, a, um, (tus) τοῦ λιβανωτοῦ. turarius, ĭi, ἀ. ὁ λιβανοπώλης, μυροπώλης. tibiæ turariæ, οἱ ἱεροὶ αὐλοί, οἷς ἐν ταῖς θυσίαις ἐχρῶντο.
turba, æ, θ. τύρβη, θόρυβος, τάραχος, ταραχή. 2) ὄχλος, ὅμιλος, ἑσμός, σμῆνος, πλῆθος (ἀνθρώπων). 3) πλῆθος, σμῆνος. verborum, σμῆνος λόγων. jaculorum, πλῆθος, νέφος ἀκοντίων.
turbāmentum, i, οὐ. (turbo, are) τάραγμα. Λ. σπαν.
†turbanter, ἐπίῤ. (turbans ἐκ τοῦ turbo), ταραχωδῶς.
*turbasso, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ turbavero, ἴδε turbo. Κικέρων.
turbāte, ἐπίῤ. (turbatus) τεταραγμένως.
turbātĭo, ĭōnis, θ. (turbo) τάραξις, ταραγμός.
turbātor, ōris, ἀ. (turbo, are) ταράκτης. vulgi, ὁ στασιάζων τὸν ὄχλον.
turbātrix, īcis, θ. (turbator) ἡ ταράττουσα. Λ. σπαν.
turbēlæ, ārum, θ. πληθ. καὶ
turbellæ, ārum, θ. πληθ. (turba) ταραχή, θόρυβος.
turben, ĭnis, οὐ. σπάν. ἀντὶ τοῦ turba.
turbĭde, ἐπίῤ. (turbidus) τεταραγμένως, συγκεχυμένως.
turbĭdo, avi, atum, are, (turbidus) aliquid, θολῶ τι. Λ. τοῦ μετγν Λατ.
turbīdo (turbēdo) ĭnis, θ. (turbo), θύελλα, Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
*turbĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ turbidus) ὑπό τι τεταραγμένος.
turbĭdum, ἐπίῤ. ἴδε turbĭdus ἐν τέλει.
turbĭdus, a, um, (turba) θορυβώδης, ταραχώδης, τεταραγμένος. cœlum turbidum, οὐρανὸς τεταραγμένος, θολερός. aqua turbida, ὕδωρ τεταραγμένον, θολερόν. coma, ἡ τεταραγμένη, συγκεχυμένη, ἄτακτος κόμη. motus turbidus, ἡ ταραχώδης, ἄτακτος κίνησις. civitas turbida, πόλις στασιάζουσα, τεταραγμένη. turbidus, τεταραγμένος, τεθορυβημένος, συγκεχυμένος (ὑπὸ φόβου κ.τ.τ.) turbidus ira εἴτε iræ, τεταραγμένος ὑπ' ὀργῆς, ταραχώδης. res turbidæ, ἡ σύγχυσις. — turbidum, ἐπιῤῥηματικῶς· μετὰ θορύβου εἴτε ταραχῆς.
*turbĭnātĭo, ĭōnis, θ. τὸ στρομβοειδές, κωνοειδές.
turbĭnātus, a, um, (turbo, ĭnis) στρομβοειδής, κωνοειδής.
*turbĭnĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ turbinatus.
turbiscus, i, οὐ. θάμνος τις, ἴσως ἡ θυμελαία.
turbistum, i, οὐ. οὐσία τις ἀπορροφῶσα τὰ χρώματα. Πλίνιος.
turbo, avi, atum, are, (turba) aliquid, ταράττω, συγχέω τι. mare ventis turbatur, ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταράττεται. aquam turbare, ταράττειν, θολοῦν τὸ ὕδωρ. turbare hostium aciem, ταράττειν τὴν τῶν πολεμίων παράταξιν. comam, ταράττειν, συγχεῖν τὴν κόμην. alvum, ταράττειν τὴν κοιλίαν. pacem, συγχεῖν τὴν εἰρήνην. turbatus, a, um, τεταραγμένος, συγκεχυμένος, τεθορυβημένος 2) turbare, θορυβεῖν, στασιάζειν. in Hispania turbatum est, θόρυβος (ταραχή, στάσις) ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ ἐγένετο. 3) ἀσωτεύομαι.
turbo, ĭnis, ἀ. στρόβιλος, δίνη, στροφάλιγξ, βέμβιξ, ἀνέμων συστροφή. πλεοναστικῶς· turbo ventus ἀντὶ τοῦ turbo. 2) στρόβιλος, δίνη, ὑδάτων συστροφή. μεταφ. ὁ χειμών, ἡ θύελλα, ὁ κίνδυνος. 3) δίνη, στροφή, περιστροφή, περιφορά. serpentis, ὁ ἑλιγμὸς τοῦ δράκοντος. turbine hastam torquet, δινῶν εἴτε κραδαίνων τὸ δόρυ βάλλει (σφενδονᾷ). 4) στρόβιλος, στρόμβος, ῥόμβος, βέμβιξ, (παικτικὸν ὄργανον). 5) στρόμβος, κῶνος, ὅ τι στρομβοειδὲς εἴτε κωνοειδές. conchæ, ὁ στρόμβος τῆς κόγχης.
turbor, ōris, ἀ. (turba) τύρβη, ταραχή, θόρυβος. Λ. τοῦ μεγν. Λατ.
turbŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ turba) ὄχλος.

Digitized by Google

turbŭlente, ἐπίῤ. (turbulentus) ταραχωδῶς, θορυβωδῶς.
turbŭlenter, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ turbulente.
turbŭlentĭa, æ, θ. (turbulentus) ταραχή, σύγχυσις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
turbŭlento, are, aliquem, θορυβῶ, ταράττω τινά.
turbŭlentus, a, um, (turba) ταραχώδης, θορυβώδης, τεταραγμένος. 2) ἐπὶ ὕδατος· τεταραγμένος, θολερός. 3) ταραχώδης, στασιαστικός.
turbus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ turbo, ĭnis.
turbystum, ταὐτὸ τῷ turbistum.
Turcæ, ārum, ἀ. πληθ. Τοῦρκοι, Τουρκοί, ἔθνος τῆς Ἀσίας.
turda, æ, θ. σπάν. ἀντὶ τοῦ turdus.
turdārĭum, ĭi, οὐ. (turdus) ὀρνιθοτροφεῖον κιχλῶν.
turdārĭus, ĭi, ἀ. (turdus), ὁ τρέφων κίχλας. Ἀμφ. γρ.
turdēla (turdella), æ, θ. (turdus), κιχλίον.
turdēlĭcus, i, ἀ. καὶ
turdēlix, īcis, θ. (turda) κιχλίον. Ἀμφ. γρ.
Turdētāni, ōrum, ἀ. πληθ. Τουρδητανοί, Τουρδιτανοί, ἔθνος τῆς Βαιτικῆς.
turdillus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ turdelix.
Turdŭli, ōrum, ἀ. πληθ. Τουρδοῦλοι, ἔθνος τῆς Βαιτικῆς, ὅπερ ᾤκει πρὸς ἀνατολὰς τῶν Τουρδιτανῶν. τὸ ἐπίθετον· Turdulus, a, um, bellum Turdulum, ὁ πρὸς Τουρδούλους πόλεμος.
turdus, i, ἀ. κίχλη (ὄρνις καὶ ἰχθύς).
tūrĕus εἴτε thūrĕus, a, um, (tus) λιβάνιος, τοῦ λιβάνου. turea virga εἴτε planta, ὁ λίβανος. turea grana, χόνδροι λιβανωτοῦ. altaria, ἐσχάρα λιβανωτοφόρος.
turgĕo, rsi, ēre, οἰδῶ, οἰδαίνω. os turget, τὸ στόμα οἰδᾷ, οἰδαίνει, οἰδαλέον ἐστί. mammæ turgent, οἱ μαστοὶ σφριγῶσι, σπαργῶσι. rana turgens, βάτραχος πεφυσημένος. herba turget, ἡ χλόη σπαργᾷ, οἰδᾷ, αὐξάνεται. ποιητ. turgere aliqua re, μεστόν τινος εἶναι. 2) οἰδῶ, οἰδαίνομαι ὑπ' ὀργῆς. alicui, ὀργίζεσθαί τινι. 3) oratio turget, ὁ λόγος οἰδᾷ, ὀγκώδης εἴτε κομπώδης ἐστί. Λέξις ὡς τὰ πολλὰ ποιητική. παρὰ Κικέρωνι ὅλως οὐχ εὕρηται.
turgesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ turgeo) οἰδαίνομαι, ἐξοιδαίνω. semen turgescit, τὸ λήϊον οἰδᾷ, σπαργᾷ, αὐξάνεται, ἁδροῦται. turgescere aliqua re, γέμειν τινός, μεστόν τινος εἶναι. 2) οἰδαίνομαι ὑπὸ πάθους τινός, ὑπ' ὀργῆς κ.τ.τ. 3) ἐπὶ λόγου· οἰδᾷν, ὀγκοῦσθαι.
turgĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ turgidus) ὑποιδαλέος, οἰδαλέος.
turgĭdus, a, um, (turgeo) οἰδαλέος, οἰδῶν, οἰδαίνων. oculi turgidi, ὀφθαλμοὶ οἰδαλέοι. fluvius turgidus, ὀγκούμενος, πληθύων ποταμός. vela vento turgida, ἱστία ὑπὸ τῶν ἀνέμων κολπωθέντα. turgidum mare, οἰδῶσα θάλασσα, εἴτε οἶδμα θαλάσσης, ἅλιον οἶδμα. 2) ἐπὶ λόγου· οἰδῶν, ὀγκώδης, ὀγκηρός, κομπώδης.
turgĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ turio.
turgor, ōris, ἀ. (turgeo) οἴδησις, σπαργή. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
tūrĭāna cassia, θ. εἶδος κασσίας, οὕτω καλουμένη ἀπό τινος Τυρίου.
tūrĭbŭlum εἴτε thūrĭbŭlum, i, οὐ. (tus) λιβανωτρίς, θυμιατήριον. Ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ἀστερισμοῦ τοῦ καὶ Ara καλουμένου.
tūrĭcrĕmus εἴτε thuricremus, a, um, (tus-cremo) λιβανωτὸν καίων. ara turicrema, βωμὸς θυοδόχος. Λ. ποιητική.
tūrĭfer εἴτε thurifer, ĕra, ĕrum, (tus fero) λιβανοφόρος, λιβανωτοφόρος. Παρὰ Προυδεντίῳ· turifer grex, ἀντὶ τοῦ ὄχλος εἰδωλολατρῶν.
†tūrĭfĭcātor, εἴτε thurificator, ōris, ἀ. (tus-facio), ὁ ἐπιθυμιῶν τοῖς τῶν ἐθνῶν θεοῖς εἰδωλολάτρης.
†tūrĭfĭcātus εἴτε thurificatus, i, ἀ. ὁ ἐν καιρῷ διωγμοῦ ἐπιθυμιῶν τοῖς τῶν ἐθνῶν θεοῖς Χριστιανός.
†tūrĭfĭco εἴτε thurifico, are, alicui, (tus facio), ἐπιθυμιῶ τοῖς τῶν ἐθνῶν θεοῖς.
*tūrĭlĕgus, εἴτε thurilegus, a, um, (tus lego) λιβανωτὸν συλλέγων.
tūrĭo εἴτε turgĭo, ĭōnis, ἀ. θαλλός, βλαστός.
turma, æ, θ. οὐλαμός, ἴλη, τὸ δέκατον τοῦ ἱππικοῦ τάγματος (ala), ἐκ τριάκοντα ἢ τριάκοντα καὶ δύο ἀνδρῶν συγκείμενον. 2) ἴλη, ὄχλος, ὅμιλος, (πλῆθος ἀνθρώπων).
turmālis, e, (turma) τῆς ἴλης, τοῦ ἱππικοῦ, ἱππικός. Ἐπιῤῥηματικῶς· turmale fremit, βρέμει, βοᾷ ὅσον ἴλη. 2) turmales, ἀ. πληθ. οἱ τῆς αὐτῆς ἴλης ἱππεῖς.
turmārĭus, ĭi, ἀ. (turma) ὁ τῶν ἰλῶν στρατολόγος.
turmātim, ἐπίῤ. (turma) ἰλαδόν, κατ' ἴλας.
Turnus, i, ἀ. Τύρνος.
tūro, are, (ἄχρηστον πρωτότυπον τῶν) obturo, returo.
Tŭrŏnes, um, καὶ Turoni, ōrum, ἀ. πληθ. (Τούρονες) ἔθνος τῆς Λουγδουνη-

Digitized by Google

σίας, παρὰ τὸν Λείγηρα ποταμὸν οἰκοῦν, ἔνθα τανῦν ἡ πόλις Tours.
turpassim, ἀρχαϊκ. ἀντὶ turpaverim, ἴδε turpo.
turpe, ἐπίῤ. ποιητ. ἀντὶ τοῦ turpiter.
†turpēdo (turpīdo), ĭnis, θ. (turpis), αἰσχρότης.
turpĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ τοῦ turpis) ὕπαισχρος.
turpīdo, ταὐτὸ τῷ turpēdo.
*turpĭfĭcātus, a, um, (turpis-facio) αἰσχυνθείς, μεμολυσμένος.
Turpĭlĭus, ĭi, ἀ. Τουρπίλιος.
†turpĭlŏquĭum, ĭi, οὐ. (turpis-loquor) αἰσχρολογία.
*turpĭlucrĭcŭpĭdus, i, ἀ. (turpis-lucrum-cupidus), αἰσχροκερδής.
turpĭlŭcris, e καὶ
turpĭlŭcrus, a, um, (turpis lucrum), αἰσχροκερδής.
turpis, e, αἰσχρός, ἀσχήμων, δύσμορφος, δυσειδής. 2) μεταφ. αἰσχρός, ἀσχήμων, μιαρός, βδελυρός, μοχθηρός, ἄτιμος, ἐπονείδιστος. turpe est blandiri, αἰσχρόν ἐστι τὸ κολακεύειν. — turpe, ἐπιῤῥηματικῶς, ἔσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ turpiter, δυσειδῶς· ἐν δὲ τῇ μεταφορικῇ σημασίᾳ συνηθέστερον.
turpĭter, ἐπίῤ. (turpis) αἰσχρῶς, ἀσχημόνως, δυσειδῶς, δυσμόρφως. 2) μεταφ. αἰσχρῶς, μιαρῶς, βδελυρῶς, μοχθηρῶς, ἀτίμως.
turpĭtūdo, ĭnis, θ. (turpis) σπανίως ἐν τῇ φυσικῇ σημασίᾳ· αἰσχρότης, αἶσχος, ἀσχημοσύνη, δυσμορφία, δυσείδεια. 2) συνηθέστερον μεταφ. ἡ αἰσχρότης, τὸ αἶσχος, ἡ ἀσχημοσύνη, τὸ ὄνειδος.
turpo, avi, atum, are, (turpis) aliquem ἢ aliquid, αἰσχύνω, μιαίνω, μολύνω τινὰ ἤ τι. 2) μεταφ. αἰσχύνειν, καταισχύνειν τινὰ ἤ τι. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
Turrānĭānus, a, um, (Turranius) τοῦ Τυῤῥανίου.
Turrānĭus, ĭi, ἀ. Τυῤῥάνιος.
turrĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ turris) πυργίσκος, πυργίον, πυργίδιον. 2) πύργος, (κυβευτικὸν ὄργανον).
turrĭfer, ĕra, ĕrum, ἀμφ. γρ. καὶ
turrĭger, ĕra, ĕrum, (turris-gero) πυργοφόρος, πυργήρης. — turrigĕra, æ, θ ἐπίκλησις τῆς Κυβέλης, οἷον· ἡ πυργοφόρος εἴτε πυργοστέφανος.
turris, is, θ. τύῤῥις, τύρσις, πύργος. 2) μεταφ ὁ πύργος, τὸ ὑψηλὸν εἴτε μέγα οἰκοδόμημα. 3) πυργοειδὴς περιστερεών. 4) εἶδος τετραγώνου παρατάξεως.
turrītus, a, um, (turris) πυργωτός, πυργήρης, πυργοφόρος. 2) πυργωτός, πυργοειδής, ὑψηλός. 3) turrita, ταὐτὸ τῷ turrigĕra, ἴδ. turriger.
tursĭo εἴτε thursĭo, ĭōnis, θ. φώκαινα, φῶκος, (ἰχθύς).
turtur, ŭris, ἀ. (σπάν. θ.) τρυγών.
*turtŭrella εἴτε turtŭrilla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ turtur) ὁ ἀβροδίαιτος, μαλακόψυχος.
tūrunda, æ, θ. (ἴσ. ἀντὶ terenda, ἐκ τοῦ tero) μαγίς, (ἣ τὰς ὄρνιθας σιτίζουσι). 2) μα..ς, πόπανον, πέλανος. 3) ἐν τῇ ἰατρικ.ῇ· ὁ μοτός, τὸ μοτόν.
tūrundŭla, æ, θ. ὑποκορ. τοῦ turunda, ὅπερ ἴδε.
tūrundus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ turunda, σημ. 3. τύπος μεταγενέστερος τοῦ turunda.
tūs εἴτε thus, ūris, οὐ. θύος, θυμίαμα, λιβανωτός. 2) tus terræ, ἡ χαμαίπιτυς.
Tuscānĭcus, a, um, (Tuscus) Τυῤῥηνικός.
Tuscānus, a, um, (Tuscus) Τυῤῥηνικός.
Tusce, ἐπίῤ. (Tuscus) Τυῤῥηνικῶς, Τυῤῥηνιστί.
Tusci, ōrum, ἴδ. Tuscus.
Tuscĭa, æ, θ (Tuscus) Τυῤῥηνία, χώρα τῆς Ἰταλίας, ἡ τανῦν Toscana, ὅπερ ὄνομα ἐκ τοῦ παραγώγου Tuscanus, a, um, ἐσχημάτισται.
Tuscŭlānensis, e, (Tusculum) dies Tusculanenses, αἱ ἐν Τούσκλῳ ἡμέραι.
Tuscŭlānus, a, um, (Tusculum) Τουσκλανός, Τυσκλανός. Tusculani, ἀ. πλ. οἱ Τουσκλανοί, Τυσκλανοί. — Tusculanum, i, οὐ. τὸ Τουσκλανὸν χωρίον, ὄνομά τινων περὶ τὸ Τοῦσκλον ἐπαύλεων τοῦ Κικέρωνος καὶ ἄλλων Ῥωμαίων. Tusculanæ disputationes. οἱ Τουσκλανοὶ διάλογοι, αἱ Τουσκλαναὶ διατριβαί, (σύγγραμμα τοῦ Κικέρωνος).
Tuscŭlum, i, οὐ. τὸ Τοῦσκλον, ἡ Τύσκλος, πόλις τῆς Λατίνης.
*tuscŭlum εἴτε thusculum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ tus) ὀλίγον τι λιβανωτοῦ εἴτε θυμιάματος.
Tuscŭlus, a, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Tusculanus.
Tuscus, a, um, (ταὐτὸ τῷ Etruscus) Τυῤῥηνικός. mare Tuscum, τὸ Τυῤῥηνικὸν πέλαγος. — vicus Tuscus, μέρος τι εἴτε κώμη τῆς Ῥώμης, ἔνθα τὰ πορνοβοσκεῖα. Tusci, ōrum, ἀ. πληθ. Τυῤῥηνοί, Τυρσηνοί, οἱ παρὰ Ῥωμαίοις Τοῦσκοι καὶ Ἐτροῦσκοι καλούμενοι κατὰ Στράβωνα 5, 2. Τῆς αὐτῆς δὲ ῥίζης δοκεῖ εἶναι ταῦτα τὰ τρία ὀνόματα, ὡς καὶ τέταρτον Ῥασέναι, τὸ παρὰ Διον. Ἁλ. ἐν Ῥωμ. Ἀρχ. 1, 30, ὅς διὰ τοῦ Θυοσκόοι ἀποδίδωσι τὸ Τοῦσκοι, οὐ καλῶς ἐτυμολογῶν.
tusillæ, ταὐτὸ τῷ tonsillæ.
*tussēdo, ĭnis, θ. (tussis) ταὐτὸ τῷ tussis.

Digitized by Google

tussĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ tussis) ὀλίγη τις βήξ, (βηχίδιον).
tussĭcŭlāris, e, (tussicula) βηχικός. tussicularis herba, τὸ βήχιον.
tussĭcŭlōsus, a, um, (tussiculla) βηχώδης.
tussĭcus, i, ἀ. (tussus) ὁ βήσσων, βηχικός.
tussĭlāgo, ĭnis, θ. (tussis) βήχιον, φ.
tussĭo, ire, (tussis) βήσσω, (βήχω).
tussis, is, θ. βήξ.
tūsus, a, um, ἴδ. tundo.
*tūtācŭlum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ tutamen.
tūtāmen, ĭnis, οὐ. (tutor) ἀμυντήριον, πρόβλημα, σκέπη.
tūtāmentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ tutamen. Λ. σπ.
Tūtānus, i, ἀ. (tutor) ἀμυντήριός τις θεὸς παρὰ Ῥωμαίοις.
tūtātĭo, ĭōnis, θ. (tutor) ἄμυνα. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
tūtātor, ōris, ἀ. (tutor) ἀμυντήρ.
tūtĕ, ἴδ. tu.
tūtē, ἐπίῤ. σπάν. ἀντὶ tuto ἐκ τοῦ tueor.
tūtēla, æ, θ. (tutor) ἐπιτροπή, φυλακή. villæ, ἡ ἐπιτροπὴ εἴτε ἐπιστασία τοῦ ἐπαυλίου. pecudum, ἡ ἐπιμέλεια τῶν προβάτων. salus hominum in Jovis tutela est, τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ὁ Ζεὺς ἐπιτροπεύει εἴτε ἐπιμελεῖται. tutelam januæ gerere, φυλάττειν τὴν θύραν, θυρωρεῖν. lanæ tutelam contra frigora præstant, τὰ ἔρια πρόβλημα τοῦ ψύχους ἐστί, σκέπην τοῦ ψύχους παρέχει. 2) ἐπιτροπή, ἐπιτρόπευσις, ἐπιτροπεία, ἐπιτροπία, (ὀρφανοῦ κ.τ.τ.) tutelam alicujus gerere, ἐπιτροπεύειν τινὸς εἴτε τινά. 3) ἐπίτροπος, φύλαξ, προστάτης, ἀμύντωρ. 4) ὁ ἐπιτροπευόμενος, φυλαττόμενος. locus est tutela draconis, ὁ τόπος φυλάττεται ὑπὸ τοῦ δράκοντος. 5) ὁ ἐπιτροπευόμενος (ὀρφανός, κ.τ.τ.), τὰ ἐπιτροπαῖα, τὰ τοῦ ἐπιτροπευομένου κτήματα.
tūtēlāris, e, (tutela) φυλακτικός, ἀμυντήριος. 2) ἐπιτροπικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
tūtēlārĭus, ĭi, ἀ. ἐπιστάτης.
*tūtēlātor, ōris, ἀ. (tutela) ἀμύντωρ, φύλαξ.
tūtēlātus, a, um, ἐπιτροπευόμενος.
Tūtēlīna εἴτε Tutilina, æ, θ. (tutela) θεά τις τῆς Ῥώμης προστάτις. 2) θεά τις τοῦ σίτου φυλακτική.
tūtella, σπάν. ἀντὶ τοῦ tutela, ὅπερ ἴδε.
tūtĕmĕt. Ἴδε tu.
tutĭcus, ταὐτὸ τῷ meddix.
Tūtĭlīna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ Tutelina.
tūtĭmet, ταὐτὸ τῷ tutemet.

tūtin, tūtĭne, ταὐτὸ τῷ tūtĕne = tute ne ἴδε tu καὶ ne.
tūto, ἐπίῤ. (tutus) ἀσφαλῶς, ἀκινδύνως, ἐν ἀσφαλεῖ, ἐν ἀκινδύνῳ. tuto ab hostibus, ἀσφαλῶς πρὸς τοὺς πολεμίους. esse tutissime καὶ tutissimo, ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι. 2) ἀσφαλῶς, εὐλαβῶς, φυλακτικῶς.
tūto, avi, atum, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ tutor.
tūtor, atus sum, ari, (ἐπιτατ. τοῦ tueor) aliquem ἢ aliquid, φυλάττω, σκεπάζω τινὰ ἤ τι. se vallo, σκεπάζειν ἑαυτὸν χαρακώματι, προβάλλεσθαι χαράκωμα. rempublicam, φυλάττειν, ἐπιτροπεύειν τὴν πόλιν. natura arbores cortice a frigoribus tutatur, ἡ φύσις τὰ δένδρα τῷ φλοιῷ ἀπὸ τοῦ ψύχους φυλάττει εἴτε σκεπάζει. se contra aliquem tutari, ἀμύνεσθαί τινα. — inopiam tutari, ἐπικουρεῖν τῇ ἐνδείᾳ. — παθητικῶς· patria tutatur, ἡ πατρὶς φυλάττεται, ἐπιτροπεύεται.
tūtor, ōris, ἀ. (tueor) φύλαξ, ἐπίτροπος, προστάτης. 2) ἐπίτροπος (ὀρφανοῦ, κ.τ.τ.).
tūtōrĭus, a, um, (tutor) ἐπιτροπικός.
tūtrix, īcis, θ. (tutor) ἡ ἐπιτροπεύουσα, προστάτις.
tūtŭlātus, a, um, (tutulus) κόρυμβον εἴτε κρώβυλον φορῶν.
Tūtŭlīna, ταὐτὸ τῷ Tutelina.
†tūtŭlo, are, aliquem, ἢ aliquid, κορυμβῶ, στέφω τινὰ ἤ τι.
tūtŭlus, i, ἀ. κόρυμβος, κρώβυλος, ὁ τῶν πλοκάμων ἐπὶ τοῦ μετώπου πύργος.
tutŭlus, i, ἀ. (tueor ?), ἡ ἄκρα πόλεώς τινος, τὸ ὑψηλότερον μέρος πόλεώς τινος. Οὐάῤῥων.
Tūtūnus, i, ἀ. Πρίαπος.
tūtus, a, um, ἴδ. tueor.
tŭus, a, um. (tu, τεός) σός, σοῦ. tuus servus, ὁ σὸς δοῦλος, δοῦλος ὁ σός. servus tuus, δοῦλος σός, δοῦλός σου, ὁ δοῦλός σου. tuus sum, σός εἰμι. omne meum tuum est, πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστι. tui, οἱ σοί. tuum est, σόν ἐστι, (καθήκει σοι). tua istuc refert, σοὶ τοῦτο διαφέρει, πρβλ. refert. tuopte consilio, κατὰ τὴν σὴν βουλήν. tuismet litteris, διὰ τῆς σῆς ἐπιστολῆς. scio te sponte non tuapte errasse, οἶδα ὅτι οὐχ ἑκὼν ἥμαρτες.
Tўāna, æ, θ. καὶ ōrum, οὐ. πληθ. τὰ Τύανα, πόλις τῆς Καππαδοκίας. Tyanēĭus, i, ἀ. ὁ Τυανεύς, Τυανίτης.
Tyba, æ, θ. (Τύβη) πόλις τις πέραν τοῦ Εὐφράτου κειμένη.
Tўbres, ĭdis, ἀ. ποιητ. ἀντὶ τοῦ Tiberis.

Digitized by Google

Tȳcha, æ, θ. Τύχη, μέρος τῶν Συρακουσῶν.
Tȳchĭus, ĭi, ἀ. Τυχίος.
Tȳdeus, ĕi, καὶ ĕos, ἀ. Τυδεύς.
Tȳdīdes, æ, ἀ. Τυδείδης.
tylos, i, ἀ. (τύλος?) κουδαρίς. ἐντ. Πλίνιος.
Tȳmōlus, i, ταὐτὸ τῷ Tmolus.
tympănĭcus, i, ἀ. τυμπανικός, ὁ τυμπανίαν ὕδρωπα πάσχων.
tympănĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ tympanum) τυμπάνιον.
tympănisso, are, ταὐτὸ τῷ tympanizo.
tympănista, æ, ἀ. τυμπανιστής.
tympănistrĭa, æ, θ. τυμπανίστρια.
tympănītes, æ, ἀ. νυμπανίτης, τυμπανίας ὕδρωψ.
tympănītĭcus, i, ἀ. (τυμπανιακὸς) τῷ τυμπανίτῃ νοσῶν.
tympănĭum, ĭi, οὐ. (τυμπάνιον) εἶδος λιθαρίου.
tympănizo, are, τυμπανίζω.
tympănŏtrĭba, æ, ἀ. τυμπανοτρίβης.
tympănum, i, οὐ. τύμπανον, (μουσικὸν ὄργανον. 2) τυμπανοειδὴς τροχός. 3) ἐν ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· τὸ ἐν τοῖς ἀετώμασι τρίγωνον, καὶ αἱ τετράγωνοι σανίδες αἱ ἐν τοῖς τῶν θυρῶν φατνώμασι.
Tyndărĕus, ĕi, ἀ. Τυνδάρεος, Τυνδάρεως.
Tyndărĭdes, æ, ἀ. Τυνδαρίδης.
Tyndăris, ĭdis, θ. Τυνδαρίς, (Ἑλένη, Κλυταιμνήστρα). 2) Τυνδαρίς, (Πολύβ. Στράβ.) (Πτολ.), πόλις τῆς Σικελίας, ἧς οἱ πολῖται· Tyndaritāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Τυνδαρῖται.
Tyndărĭus, a, um, Τυνδάριος. ποιητ. Tyndarii, ἀ. πληθ. οἱ Λακεδαιμόνιοι.
Tyndărus, i, ἀ. σπαν. ἀντὶ τοῦ Tyndareus.
tȳpănum, ταὐτὸ τῷ tympanum.
typhe, es, θ. τύφη.
Tȳphōeus, ĕi καὶ ĕos, ἀ. Τυφωεύς, Τυφώς, Τυφών. Typhōĭus, a, um, Τυφώϊος. Typhōis, ĭdis, θ. Τυφωΐς.
tȳphon, ōnis, ἀ. τυφώς, τυφὼν (στροβιλώδης ἄνεμος). 2) Typhon, ἀ. Τυφών, ταὐτὸ τῷ Typhoeus. Typhōnĕus, a, um, Τυφώνιος, Τυφώνειος. Typhōnis, ĭdis, θ. Τυφωνίς, (Ἅρπυια).
†tȳphōnĭcus, a, um (typhon) τυφωνικός· ventus, ἄνεμος.
tȳphōnĭon, ĭi, οὐ. (τυφώνιον), ταὐτὸ τοῖς hyoscyamus καὶ dracontium. Ἀπουλήϊος.
tȳphus, i, ἀ. τῦφος, ἔπαρσις, ὑπερηφανία.
†tȳpĭce, ἐπίρ. τυπικῶς, συμβολικῶς.
tȳpĭcus, a, um, τυπικός. typici, ōrum, ἀ. πληθ. (τυπικοὶ) οἱ περιοδικῷ πυρετῷ συνεχόμενοι. Ἴδε typus, σημ. 2.
†tȳpŏgrăphum, i, οὐ. σημεῖον, γνώρισμα, τεκμήριον, ἔνδειξις.
tȳpus, i, ἀ. τύπος, ἐκτύπωμα. 2) τύπος πυρετοῦ. (ἡ κατὰ περιόδους ἐπίτασις καὶ ἄνεσις τῆς νόσου).
Tȳra εἴτε Tȳras, æ, ἀ. Τύρας, ποταμὸς τῆς Σαρματίας ὁ καὶ Danastris, τανῦν Dnjester.
*tȳranna, æ, θ. ἡ τύραννος, τυραννίς, τυραννεύουσα γυνή.
tȳrannĭce, ἐπίρ. τυραννικῶς.
tȳrannĭcīda, æ, ἀ. (tyrannus-cædo) τυραννοκτόνος, τυραννοφόνος.
tȳrannĭcīdĭum, ĭi, οὐ. (tyrannus-cædo) τυραννοκτονία.
tȳrannĭcus, a, um, τυραννικός.
Tȳrannĭo, ĭōnis, ἀ. Τυραννίων.
tȳrannis, ĭdis, θ. τυραννίς, τυράννου ἀρχή. 2) σπαν. ἡ τυραννίς, τυραννεύουσα γυνή.
tȳrannoctŏnus, i, ἀ. τυραννοκτόνος.
tȳrannŏpŏlīta, æ, ἀ. (τυραννοπολίτης) πολίτης τυραννευομένης πολιτείας.
tȳrannus, i, ἀ. τύραννος, (ὁ ἀνόμως δυναστείαν κατέχων καὶ μὴ κατὰ νόμους ἄρχων. 2) ποιητ. ὁ τύραννος, κύριος, ἄρχων.
Tȳras, æ, ἀ. ἴδ. Tyra.
tȳrĭanthĭnus, a, um, (Τύριος-ἰάνθινος) ἰάνθινος, πορφυρόβαπτος.
Tȳrĭus, a, um, Τύριος. Tyrii, ἀ. πληθ. οἱ Τύριοι. 2) ποιητ. Θηβαῖος, Θηβαϊκός, καὶ Καρχηδόνιος, Καρχηδονιακός. Tyrii, ἀ. πληθ. οἱ Θηβαῖοι, καὶ οἱ Καρχηδόνιοι (καθὸ ἄποικοι τῶν Τυρίων).
Tȳro, ūs, θ. Τυρώ.
tȳro, ōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ tiro.
tȳrōcĭnĭum, ταὐτὸ τῷ tirocinium.
tȳrŏpătĭna, æ, θ. (τυρὸς-patina) εἶδος μελιτούττης.
Tȳros, ἴδ. Tyrus.
tȳrŏtărīchum, i, οὐ. (τὸ τυροτάριχος) ἔδεσμα ἐκ τυροῦ καὶ ταρίχου. σπάν. ἐπιθετικῶς· tyrotarichns, a, um.
Tyrrhēni, ōrum, ἀ. πληθ. (ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ Tusci, Etrusci) Τυρρηνοί. Tyrrhenus, i, ἀ. ὁ Τυρρηνός.
Tyrrhēnĭa, æ, θ. Τυρρηνία.
Tyrrhēnĭcus, a, um, (Tyrrhenus) Τυῤῥηνικός.
Tyrrhēnus, a, um, Τυῤῥηνός, Τυῤῥηνικός. mare Tyrrhēnum, οὐ. εἴτε Tyrrhenus, ἀ. τὸ Τυῤῥηνικὸν πέλαγος.
Tyrtæus, i, ἀ. Τυρταῖος.
tyruncŭla, tyruncŭlus, ταὐτὰ τοῖς tiruncula, tirunculus.
Tȳrus καὶ Tyros, i, θ. Τύρος, πόλις τῆς Φοινίκης. ποιητ. ἡ πορφύρα, (ἐκεῖ γὰρ μάλιστα κατεσκευάζετο).
tzanga, ταὐτὸ τῷ zancha.

Digitized by Google

U

U. ἡ μᾶλλον ἐν ἐπιγραφαῖς V. συντόμως δηλοῖ ut, usus, urbs καὶ τὸν ἀριθμὸν πέντε. πρβλ. V.

*ūba, æ, θ. χυδαΐκ. ἀντὶ τοῦ uva, ὅπερ ἴδε.

ūber, ĕris, ἄφθονος, πλούσιος. fruges uberes, καρποὶ ἄφθονοι. aquæ uberes, ὕδατα ἄφθονα. uber solum, ἡ πίειρα, εὔφορος γῆ. bellum, πόλεμος ἀφθονίαν παρέχων, εὔπορος. præmium uber, μισθὸς δαψιλής. arbor pomis uberrima, δένδρον μήλων πληρέστατον, σεσαγμένον. regio æris uberrima, χώρα χαλκοῦ πλουσιωτάτη, εὐπορωτάτη. uber ad aliquid, ἄφθονος πρός τι, ἀφθονίαν πρός τι παρέχων. 2) ἐπὶ λόγου· πλούσιος, ἄφθονος, ἁδρός. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.

ūber, ĕris, οὐ. οὖθαρ, μαστός, μαζός, (κατ' ἐξοχὴν τὸ τῶν ζώων οὖθαρ. 2) μεταφ. τὸ οὖθαρ, ἡ ἀφθονία, εὐφορία. ποιητ. uber arvi, ἡ πίειρα γῆ, (οὖθαρ ἀρούρης, παρ' Ὁμήρῳ).

ūbĕrĭtas, ταὐτὸ τῷ ubertas.

ūbĕrĭus, ἐπίρ. (uber) ἀφθονώτερον. uberrime, ἀφθονώτατα. 2) ἐπὶ λόγου· ἀφθονώτερον, ἁδρότερον.

ūbĕro, (avi), atum, are, (uber) ἄφθονον εἶναι. 2) aliquid, ἄφθονον ποιῶ τι. Λ. σπ.

*ūbĕrōsus, a, um, εὔφορος. Λ. Γλωσσαρίων.

ūberrĭme, ἐπίρ. ἴδ. uberius.

ūbertas, atis, θ. (uber) ἀφθονία, πλοῦτος, εὐπορία, δαψίλεια. 2) ἐπὶ λόγου· ἀφθονία, πλοῦτος, ἁδρότης, τὸ ἁδρόν. Ἐπὶ νομισμάτων εὕρηται καὶ ἡ γραφὴ uberitas.

ūbertim, ἐπίρ. (uber), ἀφθόνως.

ūberto, are (uber) aliquid, ἄφθονον εἴτε εὔφορον ποιῶ τι. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων καὶ σπανία.

ūberto, ire, ἀμεταβ. ταὐτὸ τῷ abundare, exuberare, ἅπερ ἴδε Λ. Γλωσσαρίων.

ūbertus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ uber.

ŭbĭ, ἐπίρ. ἐρωτηματικῶς· ποῦ; ἐν τίνι τόπῳ; ubinam gentium? ποῦ τῆς γῆς, 2) ἀναφορικῶς· οὗ, ὅπου, ἔνθα, ibi, ubi est, ἐκεῖ, οὗ (ὅπου, ἔνθα) ἐστίν. ii agri, ubi hodie est urbs, ἐκεῖνοι οἱ ἀγροί, ἔνθα νῦν ἡ πόλις ἐστί. nescio, ubi sit loci, οὐκ οἶδα, ὅπου γῆς ἐστιν, οὐκ οἶδα ποῦ τῆς γῆς ἐστι. nesciebam, ubinam terrarum esset, οὐκ ᾔδειν, ὅπου (ποῦ) γῆς εἴη. ubi ubi εἴτε ubiubi, ὅπου ἄν, οὗ ἄν, ὁπουδήποτε. 3) Alcmene Iolen habet, ubi etc., ἡ Ἀλκμήνη ἔχει τὴν Ἰόλην, παρ' ᾗ κ.τ.λ. cera, ubi, ὁ κηρός, ἐν ᾧ. 4) χρονικῶς· ὡς, ἐπεὶ τάχιστα, ἅμα. ubi vidi, ὡς εἶδον. ubi lucet, ἅμα τῷ φωτί.

ŭbĭcunque εἴτε ubicumque, οὗ ἄν, ὅπου ἄν, ὁπουδήποτε. ubicunque es, ὅπου ἂν ᾖς. ubicunque erimus, ὅπου καὶ ἐσόμεθα. ubicunque terrarum sunt, ὅπου γῆς ἂν ὦσι. 2) πανταχοῦ, ἁπανταχοῦ, ὁπουδήποτε.

Ubĭi, ōrum, ἀ. πληθ. Οὔβιοι, ἔθνος τῆς Γερμανίας. Τὸ θηλυκόν· Ubia, æ, θ.

*ŭbĭlĭbet, (ubi-libet) ὅπου βούλει, ὁπουδήποτε, πανταχοῦ.

ŭbĭnam, ἴδ. ubi.

ŭbĭquāque, ἐπίρ. ὁπουδήποτε, ὁπηδήποτε. Λ. σπ.

ŭbĭque, ἐπίρ. ὁπουδήποτε, ὁπουοῦν, πανταχοῦ, ἁπανταχοῦ. omnes qui ubique sunt, πανταχοῦ πάντες. 2) ἀντὶ τοῦ et ubi, καὶ ὅπου, καὶ ὡς.

*ŭbĭquomque, ταὐτὸ τῷ ubicunque, ἀρχαΐκ.

ŭbĭŭbi, ταὐτὸ τῷ ubi ubi, ἴδ. ubi.

ŭbĭvis, ἐπίρ. (ubi-volo) ὅπου βούλει, ὁπουοῦν, ὁπουδήποτε, πανταχοῦ, ἁπανταχοῦ. ubivis gentium, πανταχοῦ τῆς γῆς.

Ucălĕgon, ontis, ἀ. Οὐκαλέγων.

ūdo, avi, atum, are, (udus) aliquid, ὑγραίνω, βρέχω τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

ūdo, ōnis, ἀ. οὐδών (εἶδος ὑποδημάτων).

ūdor, ōris, ἀ. (udo), βροχή, ὑετός. Οὐάῤῥων.

ūdus, a, um, (uvidus) διάβροχος, ὑγρός. humus uda, ἔνυγρος, ἔνυδρος γῆ. pomarium rivis udum, μηλὼν ὑπὸ ῥυάκων ἀρδευόμενος. udum apium, τὸ ἔνυγρον εἴτε ἔνυδρον σέλινον — ποιητ. udus Lyæo εἴτε ἁπλῶς udus, διάβροχος Βρομίῳ, βεβρεγμένος οἴνῳ, βεβρεγμένος, μεθύων. 2) ἀσελγής.

Ūfens, ntis, ἀ. (Οὔφης) ποτάμιον τῆς Λατίνης.

Ūfentīnus, a, um, (Ufens) tribus Ufentina, μία τῶν φυλῶν τῶν Ῥωμαίων.

ulcĕrārĭa, æ, θ. (ulcus) πράσιον, (βοτάνη).

ulcĕrātĭo, ĭōnis, θ. (ulcero) ἕλκωσις.

ulcĕro, avi, atum, are, (ulcus) aliquid, ἑλκῶ, ἑλκοποιῶ τι. 2) μεταφ. jecur alicujus ulcerare, ἔρωτι φλέγειν τινά.

ulcĕrōsus, a, um, (ulcus) ἑλκώδης. ποιητ. jecur ulcerosum, ἧπαρ ἔρωτι νοσοῦν. (καθὰ παρ' Ἕλλησι λέγεται· ὑποκάρδιον ἕλκος).

ulcisco, ĕre, ἀρχαΐκῶς ἀντὶ τοῦ ulciscor.

Digitized by Google

ulciscor, ultus sum, i, (συγγενὲς τῷ ἀλκῇ καὶ ἀλέξω). aliquem, τιμωρῶ, τιμωροῦμαί τινα. hostes pro injuria, τιμωρεῖσθαι τοὺς πολεμίους τῆς ἀδικίας, ἀντὶ τῆς ἀδικίας, ἀμύνεσθαι τοὺς πολεμίους ἠδικηκότας, τιμωρίαν τῶν ἀδικιῶν παρὰ τῶν πολεμίων λαμβάνειν. — injurias ultus est, ποινὴν εἴτε τιμωρίαν τῶν ἀδικιῶν ἔλαβεν. ultum ire injurias, τρέπεσθαι ἐπὶ τιμωρίαν τῶν ἀδικιῶν. ulcisci alicujus mortem, τιμωρεῖν τινι τὸν φόνον, μετέρχεσθαι εἴτε ἐπέρχεσθαι τὸν φόνον τινός. — fratrem ulcisci, τῷ ἀδελφῷ τιμωρεῖν, τιμωρίαν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ λαμβάνειν. patris ulciscendi causa matrem interfecit, τιμωρῶν τῷ πατρὶ ἀπέκτεινε τὴν μητέρα, ἐπερχόμενος τὸν τοῦ πατρὸς φόνον ἀπέκτεινε τὴν μητέρα — παθητικῶς· ulta ossa patris, τὰ τοῦ πατρὸς ὀστᾶ τιμωρίας τυχόντα.

ulcus, (hulcus), ĕris, οὐ. ἕλκος, παροιμ. aliquod ulcus tangĕre, ἑλκοποιεῖν, ἀναξαίνειν τι, τὴν μνήμην τινὸς ἀναξαίνειν. 2) φύμα, ἔκφυμα, (δένδρων καὶ πετρῶν). 3) ποιητ. ὁ ἔρως.

ulcuscŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ ulcus) ἑλκύδριον, μικρὸν ἕλκος.

ulex, ĭcis, ἀ. θάμνος λιβανωτίδι ὅμοιος.

ūlīgĭnōsus, a, um, ἰκμαλέος, ἔνυδρος, ἔνυγρος, ὑγρός. viscera uliginosa, ἐντόσθια ὕδρωπι νοσοῦντα.

ūlīgo, ĭnis, θ. (ἐκ τοῦ uveo, ἀντὶ uviligo, ἴδ. uvens) ἰκμάς, ἰκμασία, τὸ ἔνυδρον. ἔνυγρον.

Ŭlixes, is, (ἔσθ' ὅτε ĕi), ἀ. Ὀδυσσεύς, Οὐλίξης κατὰ Κρῆτας. Ἴδε Πλούταρχον ἐν βίῳ Μαρκέλλου, 20.

*ullæ, ἀρχ. γεν. καὶ δοτ. θ. τοῦ ullus. ὅπερ ἴδε. Λουκρήτιος.

*ulli, ἀρχ. γεν. ἀ. τοῦ ullus, ὅπερ ἴδε. Πλαῦτος.

ullātĕnus, ἐπίρ. (ullus-tenus) ἀμωσγέπως.

*ullo, ἀρχαϊκ. τύπος ἐνεργ. ἀντὶ τοῦ ultus fuero. Ἄττιος.

ullus, a, um, (γεν. ullīus, ποιητ. ullĭus). ἐν ἀρνήσει· τίς, τὶ, οὐδείς, οὐδέν. neque præter te ullus servus istoc nomine est, οὔτε πλὴν σοὶ οὐδενὶ δούλῳ τοῦτο τὸ ὄνομά ἐστι. nec ulla deformior species civitatis est, οὔτε ἀμορφότερόν τι εἶδος (οὔτε οὐδὲν ἀμορφότερον εἶδος) πολιτείας ἐστί. non ullam rem aliam extimescens, quam, οὐκ ἄλλο τι φοβούμενος, οὐ φοβούμενος οὐδὲν ἄλλο ἤ· negant ullam rem esse etc, οὔ φασιν εἶναί τι, οὔ φασιν οὐδὲν εἶναι, ἀρνοῦνται μηδὲν εἶναι κ.τ.λ. sine ullo domino, ἄνευ τινὸς κυρίου. sine ullo maleficio, ἄνευ τινὸς κακοποιίας, ἄνευ πάσης κακοποιίας. σπάν. οὐσιαστικῶς· negat se iter ulli dare, οὔ φησιν οὐδενὶ τὴν δίοδον δοῦναι. nec ullis gloria major, οὔτε ἔχουσιν οὐδένες μείζονα δόξαν. 2) ἐν ἐρωτήσει· τίς, τὶ. est ulla res? ἔστι τι; nescio, an ulla pars melior sit, οὐκ οἶδα, εἰ μέρος τι βέλτιόν ἐστ. 3) ἐν ὑποθέσει· si erit ulla respublica, εἴ τις πολιτεία ἔσται. si ullo pacto fieri potest, εἴ τινι τρόπῳ γενέσθαι δύναται. 4) σπάν. ἐν καταφάσει· mollior quam ullus cinædus, μαλακώτερος ἤ τις κίναιδος.

ulmānus, a, um, πρὸς ταῖς πτελέαις ὤν. Ἐπιγρ.

*ulmārĭum, ĭi, οὐ. (ulmus) πτελεών.

ulmētum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ ulmarium. Γλωσσ. Φιλοξένου.

ulmĕus, a, um, (ulmus) πτελέϊνος.

ulmĭtrĭba, æ, ἀ. (ulmus-τρίβω) κωμ. λέξις, οἷον· ὁ πτελεότριψ, τουτέστιν ὁ μαστιγίας, ὁ πτελεΐναις ῥάβδοις τυπτόμενος.

ulmus, i, θ. πτελέα (ἡ). 2) κωμ. ἡ πτελείνη ῥάβδος.

ulna, æ, θ. ὠλένη, ἀγκάλη, ἀγκών, πῆχυς. in ulna alicujus dormire, ἐν τῇ ἀγκάλῃ τινὸς καθεύδειν. matris in ulnis, μητρὸς ἐν ἀγκάλαις. amplecti aliquem ulnis, περιβάλλειν τινὰ ταῖς ἀγκάλαις, ἀγκαλίζεσθαί τινα. 2) πῆχυς (μέτρον). 3) ὀργυιά, (μέτρον).

ūlŏphŏnon καὶ ūlŏphyton, i, οὐ. (οὐλοφόνον, οὐλόφυτον), βοτάνη, εἶδος χαμαιλέοντος.

Ulpĭānus, i, ἀ. Οὐλπιανός.

ulpĭcum, i, οὐ. ἀφροσκόροδον, (εἶδος σκορόδου).

Ulpĭus, ĭi, ἀ. Οὔλπιος.

uls εἴτε ouls καὶ ultis, πρόθ. μετ' αἰτιατ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ ultra, πέραν τινός.

ulso, ταὐτὸ τῷ ullo,

ulter, tra, trum, ἄχρηστον. Ἐκ τούτου συγκρ. ultĕrĭor, ĭus, πέρατος, περαίτερος. ulteriora, τὰ περαιτέρω. pudor est ulteriora loqui, αἰδοῦμαι περαιτέρω προβαίνειν (τῷ λόγῳ). ulterior ripa, ἡ πέραν ὄχθη. ulterior Gallia, ἡ ἔξω Κελτική, ἡ ἐκτὸς τῶν Ἄλπεων Γαλλία. — ὑπερθ. ultĭmus, a, um. ἔσχατος. ultima Hispania, ἡ ἐσχάτη Ἰβηρία, τὰ ἔσχατα εἴτε πέρατα τῆς Ἰβηρίας. ultima spelunca, τὸ ἐσωτάτω τοῦ σπηλαίου, ὁ μυχὸς τοῦ σπηλαίου. ultima cauda, τὸ ἔσχατον εἴτε ἄκρον τῆς οὐρᾶς. mors ultima linea rerum, ὁ θάνατος τὸ ἔσχατον τῶν πραγμάτων τέρμα. præponere ultima primis, τὰ ὕστερα πρὸ τῶν πρώτων τιθέναι. ultima dies, ἡ ἐσχάτη ἡ-

Digitized by Google

μέρα, ὑστάτη ἡμέρα, τελευταία ἡμέρα. ultimus lapis, ὁ τελευταῖος λίθος, ἡ ἐπιτύμβιος στήλη, τὸ μνῆμα. ultimus auctor sanguinis, ὁ ἀνώτατος εἴτε ἀρχαιότατος τοῦ γένους ἀρχηγέτης. ultimum principium, ἡ πρώτη ἀρχή. ad ultimum εἴτε ultimo, τέλος, τελευταῖον. ultimum, τὸ ἔσχατον, τὸ τελευταῖον. ad ultimum, μέχρι τέλους. 2) ἔσχατος. ἄκρος, μέγιστος. ultimum bonum, τὸ ἄκρον εἴτε μέγιστον ἀγαθόν. ultimum supplicium, ἡ ἐσχάτη τιμωρία, ὁ θάνατος. ultimum scelus, ἔσχατον εἴτε δεινότατον ἀνοσιούργημα. ultima pati, τὰ ἔσχατα πάσχειν. ad ultimum, εἰς τὰ ἔσχατα, ἐσχάτως. 3) ἔσχατος, ὕστατος. φαυλότατος. ultimæ stirpis esse, ἐξ ἐσχάτων (ταπεινοτάτων) γεγονέναι. ultimi militum, οἱ ὕστατοι τῶν στρατιωτῶν. hæc sententia non in ultimis ponenda, τὴν γνώμην ταύτην οὐκ ἐν ταῖς ὑστάταις (φαυλοτάταις) θετέον.

ultĕrĭor, ἴδ. ulter.

ultĕrĭus, ἐπίῤ. ἴδ. ultra.

ultĭme, ἐπίῤ. ἴδ. ultra.

ultĭmo, ἐπίῤ. ἴδ. ulter.

ultĭmo, are, (ultimus) τελευτῶ, λήγω.

ultĭmum, ἐπίῤ ἴδ. ulter.

ultĭmus, a, um, ἴδ. ulter.

ultĭo, ĭōnis, θ. (ulciscor) τιμωρία. ἐκδίκησις, ποινή, ἄμυνα. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

ultis, ταὐτὸ τῷ uls.

ultor, ōris, ἀ. (ulciscor) τιμωρός, τιμωρητής, ἐκδικητής, ἀμυντήρ, ποινήτωρ. Mars Ultor, Ἄρης ὁ Ἀμύντωρ, Ποινήτωρ, Ἀλάστωρ. ædes Martis ultoris, ὁ ἐν Ῥώμῃ ναὸς Ἄρεος τοῦ τιμωροῦ, κατὰ Δίωνα Κάσ., κατὰ δὲ τὸ ἐπίσημον Ἀγκυρανὸν μνημεῖον ἐν Corp. Inscr, Gr. ἀρ. 4040, Ἄρεως ἀμύντορος.

*ultōrĭus, a, um, (ultor) τιμωρητικός, ἐκδικητικός, ποίνιμος.

ultrā, ἐπίῤ. (ulter) πέρα, περαιτέρω. quod ultra est, τὰ περαιτέρω, τὸ ἐπέκεινα, τὰ ἐπέκεινα. ultra progredi, πέρα προβαίνειν. ut nihil possit ultra, ὥστε ὑπερβολὴν μὴ ἀπολείπεσθαι. nihil ultra requirere, οὐδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν, οὐδὲν περαιτέρω ζητεῖν. nullum ultra periculum vereri, πόῤῥω (τὸ λοιπὸν) οὐδένα κίνδυνον φοβεῖσθαι. ultra quam homini datum est, πέρα ἢ τῷ ἀνθρώπῳ ἔξεστιν. ultra quam satis est, πέρα τοῦ ἱκανοῦ. ultra quam oportet, πέρα τοῦ δέοντος.—συγκρ. ulterius, περαιτέρω, πέρα progredi, περαιτέρω εἴτε ποῤῥωτέρω προβαίνειν. non tulit ulterius, οὐκέτι πέρα ὑπήνεγκεν. ulterius justo, πέρα τοῦ δικαίου. — Παρ' Ἀπουληΐῳ ὑπερθετ. ultime, ἐσχάτως, εἰς ἔσχατα.

ultrā, πρόθ. μετ' αἰτ. (ulter) πέραν τινός, ἐπέκεινά τινος, ὑπέρ τι. ultra villam est alia, πέραν τοῦ ἐπαυλίου, ὑπὲρ τὸ ἐπαύλιον ἄλλο κεῖται. ultra terminum, ἐκτὸς τῶν ὁρίων, ὑπὲρ τὰ ὅρια. Euphratem ultra, σπάν. ἀντὶ τοῦ ultra Euphratem, πέραν τοῦ Εὐφράτου. 2) πέρα τινός, ὑπέρ τι. ultra pueriles annos, πέρα τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ὑπὲρ τὰ παιδικὰ ἔτη. ultra eum numerum, ὑπὲρ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον. ultra modum, πέρα τοῦ μέτρου, ὑπὲρ τὸ μέτριον. ultra legem, πέρα τοῦ νόμου, παρὰ τὸν νόμον.

ultrāmundānus, a, um, (ultra-mundus) ὑπερκόσμιος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

*ultrātus, a, um (ultra), ὁ πέρα ὤν.

ultrix, īcis, θ. (ultor) ἡ τιμωρός, ἀμύντειρα, ποινήτειρα. ultrices deæ, αἱ ποινοποιοὶ εἴτε ἀλάστορες θεαί, αἱ Ποιναί, Ἐριννῦς. Λ. ποιητική.

ultro, ἐπίῤ. (ulter) ultro citro, κ.τ.τ. ἴδ. citro. 2) ἀρχαϊκῶς· πόῤῥω, ἔξω, μακράν. 3) ultro καὶ etiam ultro εἴτε ultro etiam, προσέτι, καὶ πρός γε, καὶ δὴ καί. 4) αὐτοθελεί, αὐτοματεί, ἑκουσίως, ἑκοντί. venio, αὐτόκλητος ἔρχομαι. polliceor aliquid, αὐτεπάγγελτος ὑπισχνοῦμαί τι.

*ultrōnĕĭtas, ātis, θ. (ultroneus) τὸ αὐτοθελές, αὐτεξούσιον, αὐτεξουσιότης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

ultrōnĕus, a, um, (ultro) αὐτοθελής, ἑκούσιος. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.

*ultrorsum, ἐπίῤ. (ultro-versus) περαιτέρω, ποῤῥωτέρω.

ultrōtrĭbūta, ōrum, οὐ. πληθ. εἴτε ultro tributa, τὰ τοῖς ἐργολάβοις ἐκ τοῦ ταμείου διδόμενα χρήματα. 2) ἐργολαβίαι, ἐργωνίαι, δημόσια ἔργα.

ultus, a, um, ἴδ. ulciscor.

Ŭlŭbræ, ārum, θ. πληθ. κώμη τῆς Λατίνης. Τὸ ἐπίθετον· Ulubrānus, a, um, οἱ δὲ πολῖται· Ulubrani, ōrum, καὶ Ulubrenses, ĭum, ἀ. πληθ.

ulūcus, i, ἀ. ἡμαρτημένη γραφὴ ἀντὶ τοῦ alūcus, i, ἀ. νυκτικόραξ. Λ. Γλωσσαρίων.

ŭlŭla, æ. θ. (ululo) ὀλολυγών, αἰγώλιος, (εἶδος γλαυκός).

*ŭlŭlābĭlis, e, (ululo) ὀλολύζων, κωκύων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

*ŭlŭlāmen, ĭnis, οὐ. (ululo) ὀλολυγμός, κωκυτός.

ŭlŭlātĭo, ĭōnis, θ. (ululo) ὀλολυγμός, ὀδυρμός. Ἐπιγρ.

ŭlŭlātus, ūs, ἀ. (ululo) ὀλολυγμός, ὀλολυγών, ὀλολυγή, κωκυτός, ὀδυρμός. 2)

Digitized by Google

ἐπὶ μάχης ἢ νίκης· ἡ ὀλολυγή, ἀλαλαγή, τὸ ἐλελίζειν. 3) ἐπὶ τῶν Βακχῶν· ἡ ὀλολυγή, ὁ εὐασμός, ἴακχος.
ŭlŭlo, avi, atum, are, ὀλολύζω, κωκύω. canis, lupus ululat, ὁ κύων, ὁ λύκος ὠρύεται. thiasus ululat, ὁ θίασος ὀλολύζει, ἰάχει. ædes ululant, ἡ οἰκία ἰάχει, ὀλολυγῇ ἠχεῖ. 2) aliquem, ὠρύομαί τινα, μετ' ὀλολυγῆς κλαίω τινά. 3) μετ' ὀλολυγῆς καλῶ εἴτε ἐπικαλοῦμαί τινα. 4) ποιητ. ululata prœlia, μάχαι ὀλολυγῆς εἴτε ἀλαλαγῆς πλήρεις.
ulva, æ, θ. βούτομον, λιμνῆστις, τύφη, φ.
ulvōsus, a, um, πολὺ ἔχων βούτομον.
Ŭlysses, is, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ Ulixes.
umbella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ umbra) σκιάδειον, σκιάδιον.
umber, i, ἀ. ὀμβρίας. Πλίνιος.
Umber, bra, brum, ἴδ. Umbri.
*umbĭlīcāris, e, (umbilicus) ὀμφάλιος, τοῦ ὀμφαλοῦ.
*umbĭlīcātus, a, um, (umbilicus) ὀμφαλωτός, ὀμφαλοειδής.
umbĭlīcus, i, ἀ. ὀμφαλός, (αὐτὸς ὁ ὀμφαλὸς καὶ ἡ τοῦ ὀμφαλοῦ ταινία). 2) ὀμφαλός, τὸ μέσον. umbilicus terrarum, ὁ τῆς γῆς ὀμφαλός, τὸ τῆς γῆς μέσον. 3) ὀμφαλὸς ὁ ἐπὶ τῶν ἄκρων τοῦ κυλίνδρου, περὶ ὃν τὰ βιβλία εἰλίττοντο. ποιητ. umbilicus εἴτε umbilici, τὸ τέλος τοῦ βιβλίου. 4) ὀμφαλός, μίσχος, πέλμα, (μήλων, καρύων κ.τ.τ.). 5) μικρός τις κύκλος, κυκλίσκος. 6) εἶδος θαλασσίου κοχλίου. 7) κοτυληδών, (βοτάνη).
umbo, ōnis, ἀ. ἄμβων, ἄμβη, ὀμφαλὸς (τῆς ἀσπίδος), ποιητ. ἡ ἀσπίς. 2) ἀγκών, πῆχυς. 3) ἀγκών, ἄκρα, ἀκρωτήριον. 4) κόλπος ἐσθῆτος. 5) ἄμβων, ὕψωμα.
umbra, æ, θ. σκιά. in umbra, sub umbra, ἐν σκιᾷ, ὑπὸ σκιᾷ. umbram præbere, σκιὰν παρέχειν. παροιμ. umbram suam timere, τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν δεδιέναι. 2) ἐπὶ γραφῆς· σκιά, σκίασμα. 3) σκιά, ψυχή, (ἀποθανόντος). 4) σκιά, (ὁ εἰς δεῖπνόν τινι κεκλημένῳ ἀκολουθῶν, αὐτὸς ἄκλητος ὤν). 5) σκιά, σκιερὸς τόπος, σκιερὰ στοά, σκιερὰ κόμη, πώγων, λόφος κ. τ. τ. 6) σκιά, ἀμαυρὰ εἰκών, ἴχνος, κ. τ. τ. 7) σκέπη, καταφυγή. 8) σκίαινα, (ἰχθύς, ὁ τοῦ Λινναίου, salmo Thymallus).
umbrābĭlis, e (umbra), φασματώδης, φασματικός. Βοήθιος.
umbracŭlum, i, οὐ. (umbro) σκιάς, σκιά, σκιερὸς τόπος 2) σχολή, σχολεῖον. 3) σκιάδιον, σκιάδειον.
†umbrālĭter, ἐπίρ. (umbra) κατὰ σκιάν, σκιωδῶς.
*umbrātĭcŏla, æ, ἀ. (umbra-colo) ὁ σκιατραφής.
umbrātĭcus, a, um, (umbra) ἐν σκιᾷ διάγων ἢ διαγόμενος. homo umbraticus, ὁ σκιατραφής, σκιατραφῶν, σκιατροφῶν, σκιατροφούμενος. umbraticus doctor, διδάσκαλος ἐν οἴκῳ διδάσκων. umbraticum negotium, ἔργον οἴκοι τελούμενον. umbraticæ literæ, ἐπιστολαὶ οἴκοι γραφόμεναι γυμνάσεως χάριν, σχολαῖαι.
umbrātĭlis, e, (umbra) ταὐτὸ τῷ umbraticus.
umbrātĭlĭter, ἐπίρ. (umbratilis) σκιαγραφικῶς.
†umbrātĭo, ĭōnis, θ. (umbro), φάσμα, εἴδωλον, σκιαγραφία.
umbresco, ĕre, σκιάομαι. Κασσιοδ.
Umbrĭa, æ, θ. ἴδ. Umbri.
Umbri, ōrum, ἀ. πλ. Ὄμβροι, Ὀμβρικοί, ἔθνος τῆς Ἰταλίας. Umber, bra, brum, καὶ Umbrĭcus, a, um, Ὀμβρικός. Umber, ἀ. ὑπον. canis, ὁ Ὀμβρικὸς κύων. Umbrĭca, æ, θ. Ὀμβρική, (ἡ τῶν Ὄμβρων χώρα).
Umbrĭcus, a, um, ἴδ. Umbri.
umbrĭfer, ĕra, ĕrum, (umbra-fero) σκιοφόρος, σκιερός. 2) ψυχοπομπός.
umbro, avi, atum, are, (umbra) aliquid, σκιάζω, ἐπισκιάζω τι. 2) οὐδετέρως· σκιάζειν, σκιὰν ποιεῖν.
umbrōsus, a, um, (umbra) σκιώδης, σκιαρός, σκιερός, (ποιητ. σκιόεις), κατάσκιος, σύσκιος, πολύσκιος.
ūmecto, ūmĕfăcĭo, ūmĕo, ταὐτὰ τοῖς humecto κ.τ.λ.
ūmĕrus, ταὐτὸ τῷ humerus.
ūmesco, ūmĭdus, ταὐτὰ τοῖς humesco, humidus.
ūmor, ταὐτὸ τῷ humor.
umquam, ταὐτὸ τῷ unquam.
ūnā, (ἐπίρ. ἐκ τῆς θηλ. ἀφαιρ. τοῦ unus) ὁμοῦ, ἅμα. una cum aliquo, μετά τινος una esse, ὁμοῦ εἶναι, συνεῖναι, ἐν ταὐτῷ εἶναι. una ire cum aliquo, συμπορεύεσθαί τινι. una venire, συναφικνεῖσθαι. ποιητ. una alicui, ἅμα τινί, σύν τινι, μετά τινος.
ūnæ, ἀρχ. δοτ. θ. τοῦ unus, ὅπερ ἴδε.
ūnăetvīcēsĭmāni εἴτε unetvīcēsĭmāni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ τῆς εἰκοστῆς πρώτης λεγεῶνος στρατιῶται.
ūnăetvīcēsĭmus, a, um, εἰκοστὸς πρῶτος.
ūnănĭmans, ntis, ταὐτὸ τῷ unanimus.
ūnănĭmis, e, τύπος μεταγενέστερος τοῦ unanimus.
ūnănĭmĭtas, ātis, θ. (unanimus) ὁμοθυμία, ὁμοφροσύνη, ὁμόνοια, συμφωνία. Δ.σκ.

Digitized by Google

ūnănĭmĭter, ἐπίῤ. (unanimis) ὁμοθυμαδόν, συμφώνως. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ūnanĭmus, a, um, (unus animus) ὁμόθυμος, ὁμόφρων, ὁμόνους, σύμφωνος. Λ. ποιητ. ὡς τὰ πολλά.
ūnarĭus, a, um, (unus), μονόκλιτος, μονοειδής, μόνος.
uncatĭo, ĭonis, θ. (uncatus) ἀγκύλωσις, γαμψότης, γρύπωσις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
uncatus, a, um, (uncus) ἀγκυλωτός, γαμψός. 2) ἀγκιστρωτός.
uncĭa, æ, θ. (ἡ λέξ. Σικελική, ἐκ τοῦ unus) δωδεκατημόριον. heres ex uncia, δωδεκατημορίου κληρονόμος. 2) οὐγκία, οὐγγία, δωδεκατημόριον λίτρας. 3) δωδεκατημόριον ποδός. 4) δωδεκατημόριον Ῥωμαϊκοῦ πλέθρου. 5) usura uncia, ταὐτὸ τῷ fenus unciarium, ὁ ἐπὶ ἡμιωβολίῳ τόκος.
uncĭalis, e, (uncia) οὐγκίαν ἕλκων, οὐγκίας τὸν σταθμόν. 2) μῆκος ἔχων τὸ δωδέκατον τοῦ ποδός.
uncĭarĭus, a, um, (uncia) τοῦ δωδεκατημορίου. 2) οὐγίαν ἕλκων, οὐγκίας τὸν σταθμόν. 3) unciarium fenus, ὁ ἐπὶ ἡμιωβολίῳ τόκος, ἤτοι 10 τοῖς $^0/_0$ ἐτησίως.
uncĭatim, ἐπίῤ. (uncia) κατ' οὐγκίας.
*uncīnatus, a, um, (uncinus) ἀγκυλωτός, ἀγκιστρωτός.
uncino, are, (uncinus), ἀγκιστρεύω Λ. Γλωσσαρίων.
uncinŭlus, i, ἀ. (uncinus) ἀγκίστριον.
uncīnus, a, um, (uncus) ὄγκινος, ἀγκιστρωτός.— uncinus, i, ἀ. ἄγκιστρον.
*uncĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ uncia) μικρά τις οὐγκία.
uncĭpes, ĕdis, (uncus-pes) ἀγκυλόπους.
unco, are, ὀμάζω, οὕτω φωνεῖ ἡ ἄρκτος.
unctĭo, ĭonis, θ. (ungo) ἀλοιφή, ἄλειψις, χρῖσις. 2) ἀλοιφή, ἄλειμμα, χρῖσμα.
unctĭto, are, (θαμιστ. τοῦ ungo) me, θαμὰ ἀλείφομαι, ἀλείφομαι, χρίομαι.
*unctĭuscŭlus, a, um, (ὑποχορ. τοῦ unctus) λιπαρώτερός τι, πιμελέστερός τι.
unctor, ōris, ἀ. (ungo) ἀλείπτης.
unctōrĭum, ĭi, οὐ. (ungo) ἀλειπτήριον. (οἴκημα ἐν βαλανείῳ).
unctōrĭus, a, um (ungo), ἀλειπτικός.
*unctrīnum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ unctorium.
unctrix, īcis, θ. (unctor), ἀλείπτρια. Ἐπιγρ.
unctŭarĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ unctorium.
unctŭlum, i, οὐ. (ὑποχορ. τοῦ unctum) ἀλειμμάτιον.
unctŭlus, a, um, (ὑποχορ. τοῦ unctus) ἀληλιμμένος, λιπαρός.
*unctūra, æ, θ. (ungo) ἄλειψις, ἀλοιφή, χρῖσις.

unctum, i, οὐ. (ungo) ἴδε ungo ἐν τέλει.
unctus, a, um, ἴδ. ungo.
unctus, ūs, ἀ. (ungo) ἄλειψις, ἀλοιφή, χρῖσις.
uncus, a, um, (uncus) ἀγκύλος, γαμψός, ποιητ. unca avis, γαμψῶνυξ ὄρνις.
uncus, i, ἀ. ὄγκος, ἄγκιστρον, ἁρπάγη, ὄνυξ, (σιδηροῦς ὄνυξ). ποιητ. ἡ ἄγκυρα.
unda, æ, θ. κῦμα, (ὕδατος ἔσθ' ὅτε καὶ ἀέρος καὶ καπνοῦ). 2) ποιητ. κῦμα, ὕδωρ. 3) τὸ ὑγρόν, ὁ ὀπός. 4) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· κῦμα, κυμάτιον. 5) μεταφ. κῦμα, κύμανσις, κυμαίνουσα κίνησις. — κυμαῖνον πλῆθος, κυμαίνων ὄχλος.— κῦμα, κλύδων τῆς τύχης, τῶν φροντίδων κ.τ.τ.
undābundus, a, um, (undo) κυμαίνων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
undanter, ἐπίῤ. (undo) κυματοειδῶς, μετὰ κυμάνσεως.
undātim, ἐπίῤ. (unda) κυματοειδῶς, κυματωδῶς.
undatĭo, ĭōnis, θ. (undo), κυμάτωσις, κύμανσις, τὸ ὑπερκαχλάζειν.
undātus, a, um, (unda) κυματοειδής, κυματώδης.
unde, ἐπίῤ ἐρωτηματικῶς· πόθεν; (ἐκ τίνος τόπου; ἀπὸ τίνος τόπου;) unde is? πόθεν ἔρχει; unde est mulier? πόθεν (ἐκ τίνος τόπου) ἡ γυνή ἐστιν; — unde iste amor? πόθεν ἐκεῖνος ὁ ἔρως; — unde hos novi? πόθεν (παρὰ τίνος) τούτους γινώσκω; 2) ἀναφορικῶς· ὅθεν, ὁπόθεν. inde, unde venit, ἐκεῖθεν, ὅθεν (ὁπόθεν) ἔρχεται. eodem, unde erant profecti, reverterunt, εἰς τὸ αὐτό, ὅθεν (ὅθενπερ, ὁπόθεν) ὥρμησαν, ἐπανῆλθον. locus, unde erat despectus in mare, ὁ τόπος, ὅθεν (ἀφ' οὗ) ἄποψις εἰς τὴν θάλασσαν ἦν. unde necesse est, inde initium sumo, ὁπόθεν δεῖ, ἐκεῖθεν ἄρχομαι.— is, unde natus est, ἐκεῖνος, ὅθεν (ἐξ οὗ) γέγονεν. is, unde audisti, ἐκεῖνος, ὅθεν (παρ' οὗ) ἀκήκοας. responde, unde sit, ἀποκρίνου, πόθεν (ὁπόθεν) ἐστί. quæro, unde anulum habeas, ἐρωτῶ, πόθεν (παρὰ τίνος) τὸν δακτύλιον ἔχεις.—ille, unde petitur, ὁ παρ' οὗ τι ζητεῖται, ὁ διωκόμενος, φεύγων, ὑπόδικος. 3) unde unde, ὁπόθεν δήποτε, ὁποθενοῦν, ὁθενοῦν.
undēceni, æ, a, ἑνὸς δέοντα ἑκατόν, ἐνενήκοντα ἐννέα.
undecennis, e (undecim annus), ἑνδεκαετής.
undēcentēsĭmus, a, um, ἑνὸς δέων ἑκατοστός, ἑνὸς δέοντος ἑκατοστός, ἐνενηκοστὸς ἔνατος.

Digitized by Google

undēcentum, (unus-de-centum) ἑνὸς δέοντα ἑκατόν, ἑνὸς δέοντος ἑκατόν, ἐνενήκοντα ἐννέα.
undĕcĭes, ἐπίῤ. (undecim) ἑνδεκάκις.
undĕcim, (unus-decem) ἕνδεκα.
undĕcĭmāni, ταὐτὸ τῷ undecumani.
undĕcim-prīmus, i, ἀ. ὁ πρῶτος τῶν ἕνδεκα. Ἐπιγρ.
undĕcĭmus, a, um, ἑνδέκατος.
undĕcimvĭri, ōrum, ἀ. πληθ. (undecim vir) οἱ ἕνδεκα.
undĕcĭrēmis, is, θ. (undecim-remus) ὑπον. navis, ἑνδεκήρης ναῦς.
undĕcŭmāni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ τῆς ἑνδεκάτης λεγεῶνος στρατιῶται.
undĕ-cunque εἴτε undecumque, ἐπίῤ. ὁπόθεν δήποτε, ὁποθενοῦν, ὁθενοῦν, ὁπόθεν ἄν, ὅθεν ἄν.
undécundĕ, ἐπίῤ. πανταχόθεν, πανταχῆ.
undĕ-lĭbet, ἐπίῤ. πανταχόθεν, ἁπανταχόθεν.
undēnārĭus, a, um, (undeni) ἐξ ἕνδεκα συγκείμενος. undenarius numerus, ἡ ἑνδεκάς.
undēni, æ, a, ἀνὰ ἕνδεκα, κατὰ ἕνδεκα, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε ἕνδεκα. 2) ποιητ. ἕνδεκα.
undēnōnāgēsĭmus, a, um, (undenonaginta), ἑνὸς δέοντος ἐνενηκοστός, ὀγδοηκοστὸς ἔνατος.
-undēnōnāginta, (unus-de-nonaginta) ἑνὸς δέοντος ἐνενήκοντα, ὀγδοήκοντα ἐννέα.
undēoctōginta,(unus-de-octoginta) ἑνὸς δέοντα ὀγδοήκοντα, ἑβδομήκοντα ἐννέα.
undēquādrāgēsĭmus, a, um, (undequadraginta) ἑνὸς δέων τεσσαρακοστός, τριακοστὸς ἔνατος.
undēquădrāgĭes, ἐπίῤ. (undequadraginta) ἐννεακαιτριακοντάκις.
undēquădrāginta, (unus-de-quadraginta) ἑνὸς δέοντα τεσσαράκοντα, τριάκοντα ἐννέα.
undēquinquāgēsĭmus, a, um, (undequinquaginta) ἑνὸς δέοντος πεντηκοστός, τεσσαρακοστὸς ἔνατος.
undēquinquāginta, (unus-de-quinquaginta) ἑνὸς δέοντα πεντήκοντα, τεσσαράκοντα ἐννέα.
undēsexāgēsĭmus, a, um, (undesexaginta) ἑνὸς δέοντος ἑξηκοστός, πεντηκοστὸς ἔνατος.
undēsexāginta, (unus-de-sexaginta) ἑνὸς δέοντα ἑξήκοντα, πεντήκοντα ἐννέα.
undētrīcēni, æ, a, (undetriginta) ἀνὰ εἴκοσιν ἐννέα.
undētrīcēsĭmus εἴτε undetrigesimus, a, um, (undetriginta) ἑνὸς δέοντος τριακοστός, εἰκοστὸς ἔνατος.
undētrīginta, (unus-de-triginta) ἑνὸς δέοντα τριάκοντα, εἴκοσιν ἐννέα.
undĕundĕ, ταὐτὸ τῷ unde unde, ὅ. unde.
undēvīcēni, æ, a, ἀνὰ εἴκοσιν ἑνὸς δέοντος, ἀνὰ ἐννεακαίδεκα.
undēvīcēsĭmāni, ōrum, ἀ. πληθ. (undevicesimus) οἱ τῆς ἐννεακαιδεκάτης λεγεῶνος στρατιῶται.
undēvīcēsĭmus, εἴτε undevigesimus, a, um, ἑνὸς δέοντος εἰκοστός, ἑνὸς δέων εἰκοστός, ἐννεακαιδέκατος.
undēvīginti, (unus-de-viginti) ἑνὸς δέοντος (μιᾶς δέουσαι, ἑνὸς δέοντα) εἴκοσιν, ἑνὸς δέοντος, μιᾶς δεούσης εἴκοσιν, ἐννεακαίδεκα.
undĭcŏla, æ, (unda-colo) κυματότροφος. Λ. ποιητ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
†undĭflŭus, a, um (unda fluo), κυματοβόλος, (κυμόρρους).
undĭfrăgus, a, um, (unda-frango) κυματοαγής, κυματοβόλος.
undĭque, ἐπίῤ. (unde-que) πανταχόθεν, ἁπανταχόθεν. undique versus (versum) καὶ undique secus, πλεοναστικῶς ἀντὶ τοῦ undique.
†undĭsĕca, æ, ἀ. θ. (unda seco) κυμοτόμος.
undĭsŏnus, a, um, (unda-sono) κυματόκτυπος. Λ. ποιητ.
undĭvăgus, a, um (unda vagus), κυματόδρομος, ὁ διὰ τῶν κυμάτων πλανώμενος.
undo, avi, atum, are, (unda) κυμαίνω, κυματῶ. 2) μεταφ. undans curis, φροντίσι κυμαίνων. 3) aliqua re, περιῤῥέομαί τινι, πλεονάζω, γέμω τινός. 4) sanguine campos, κατακλύζειν αἵματι τὰ πεδία.
undōse, ἐπίῤ. (undosus) κυματωδῶς.
undōsus, a, um, (unda) κυματώδης, κυματηρός, πολυκύμων, πολυκύματος.
undŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ unda), κυμάτιον. Βοήθιος.
*undŭlātus, a, um, (unda) κυματώδης, κυμαίνων.
ŭnĕdo, ōnis. ἀ. κόμαρον, μιμαίκυλον. 2) κόμαρος, ἀνδράχνη.
*ūnesco (unisco), ĕre, (unus), ἑνοῦμαι. 2) μεταφ. cum aliquo, συμφωνεῖν, συγγνωμονεῖν τινι.
ūnetvīcēsĭmāni, unetvicesimus, ὅ. unaetvicesimani, κ.τ.λ.
ungella, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ ungula) ὀνύχιον εἴτε ποῦς χοίρειος, (εἶδος ἐδέσματος).
ungellŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ ὑποκορ. ungella), ὀνύχιον. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ungentārĭus, ταὐτὸ τῷ unguentarius.
ungo εἴτε unguo, nxi, nctum, ĕre, ali-

Digitized by Google

quem ἢ aliquid, aliqua re, ἀλείφω, χρίω τινὰ ἤ τί τινι. ungi, ἀλείφεσθαι. ungere tela, ἰῷ χρίειν τὰ βέλη. tela cruore, τὰ βέλη αἵματι βάπτειν εἴτε μιαίνειν. uncta carina, ναῦς πεπισσωμένη. unctus, a, um, ἐπιθετ. λιπαρός, πολυτελής, εὐδαίμων, πλούσιος. ἐπὶ δείπνου· λιπαρός, πολυτελής, δαψιλής.— unctum, i, οὐ. τὸ ἄλειμμα, χρῖσμα, ἡ ἀλοιφή.
unguēdo, ĭnis, θ. (unguo) ἀλοιφή, ἄλειμμα, χρῖσμα.
unguella, unguellŭla, æ, ταὐτὸ τῷ ungella, ungellula.
unguen, ĭnis, οὐ. (unguo) λίπος.
unguentārĭus, a, um, (unguentum) τῆς ἀλοιφῆς. unguentaria vasa, τὰ μυρηρὰ ἀγγεῖα, τὰ ἀλειπτρα, αἱ μυροθῆκαι. unguentaria taberna, τὸ μυροπωλεῖον. unguentarius, ĭi, ἀ. ὁ μυροπώλης. unguentaria, æ, θ. ἡ μυροπῶλις. unguentaria, æ, θ. (ὑπον. ars), ἡ μυρεψική, μυρεψία. unguentarium, ĭi, οὐ. (ὑπον. argentum), ἀργύριον πρὸς μύρου εἴτε ἀλειμμάτων ὠνήν.
unguentātus, a, um, (unguentum) μεμυρισμένος, μεμυρωμένος, κεχρισμένος, ἀληλιμμένος.
unguento, avi, are (unguentum), aliquem, χρίω, μυρῶ τινα. deam, deas, θέαιναν, θεαίνας. Ἐπιγρ.
unguentum, i, οὐ. (unguo) ἀλοιφή, ἄλειμμα, χρῖσμα, μύρον.
unguĭcŭla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ ungella. Λ. Γλωσσαρίων.
unguĭcŭlārĭum, ĭi, οὐ. (unguicula), ὀνυχιστήριον.
unguĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ unguis) ὀνύχιον, ὄνυξ (τῶν δακτύλων). παροιμ. a teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
†unguĭfer, ĕra, ĕrum, (unguis fero), τοῦ ὄνυχος, ὀνύχινος, ὀνύχιος.
*unguilla, æ, θ. (unguo) ἄλειπτρον, μυρηρὰ λήκυθος.
unguĭnōsus, a, um, (unguen) λιπώδης.
unguis, is, ἀ. ὄνυξ (ἀνθρώπων καὶ ζώων). παροιμιώδεις φράσεις· de tenero ungui, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, ἐκ νηπίων. nec transversum unguem, οὐδὲ πλάγιον δάκτυλον, τουτέστιν· οὐδὲ μικρόν. ad, in unguem, ἐπ' ὄνυχος, δι' ὄνυχος, εἰς ὄνυχα, ἀκριβέστατα. (ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς δι' ὄνυχος τελευταίας ἐξεργασίας τῶν ἀγαλματοποιῶν). aliquid in unguem committere, συμπηγνύναί τι εἰς ὄνυχα, εἰς τὸ ἀκριβέστατον. ad unguem factus homo, ἄνθρωπος ἀκριβῶς ἀπωνυχισμένος, ἀστειότατος, κομψότατος. ab imis unguibus ad verticem, ἐκ ποδῶν εἰς κεφαλήν, ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς. 2) ferreus unguis, σιδηροῦς ὄνυξ, σιδηρᾶ ἁρπάγη. 3) ἐπὶ φυτῶν· τὸ τῶν κλημάτων ἄκρον, ὁ τῶν ῥόδων ὄνυξ, κ.τ.τ. 4) σωλήν (εἶδος κογχυλίου). 5) ὄνυξ, πτερύγιον, (νόσος τῶν ὀφθαλμῶν).
unguĭto, are, ταὐτὸ τῷ unctito.
ungŭla, æ, θ. (unguis) ὄνυξ (τῶν ζῴων). equi, ὁ ὄνυξ, ἡ ὁπλή (τῶν ἵππων). omnibus ungulis, πάσῃ δυνάμει. 2) ποιητ. ὁ ἵππος. 3) ὄνυξ, εἶδος βασανιστηρίου.
†ungŭla, æ, θ. (ungo), ἄλειφαρ, μύρον.
ungŭlātus, a, um, (ungula) ὁπλὴν ἔχων. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ungŭlus, i, ἀ. (unguis) ἐν τῇ τῶν Ὀσκων διαλέκτῳ· ὁ δακτύλιος.
unguo, ἴδ. ungo.
ungustus, i, ἀ. ῥάβδος ἡ ποιμαντική, μεταφ. Φῆστος.
*ūni, ἀρχ. γεν. ἀ. τοῦ unus.
ūnĭănĭmis, e, ταὐτὸ τῷ unanimus.
*ūnĭcălămus, a, um, (unus-calamus) μονοκάλαμος.
ūnĭcaulis, e, (unus-caulis) μονόκαυλος.
ūnĭce, ἐπίῤ. διαφερόντως, ἐξαιρέτως, εἰς ἄκρον, πάνυ, τὰ μάλιστα.
*ūnĭcolĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ unitestis. Λ. Γλωσσαρίων.
ūnĭcŏlor, ōris, (unus-color) μονοχρώματος, μονόχρους.
ūnĭcŏlōrus, a, um, ταὐτὸ τῷ unicolor.
*ūnĭcornĭcus, a, um, ταὐτὸ τῷ ἑξῆς. Λ. Γλωσσαρίων.
ūnĭcornis, e, (unus-cornu) μονοκέρατος.
ūnĭcornŭus, ŭi, ἀ. (unus-cornu) μονόκερως.
*ūnĭcorpŏrĕus, a, um, (unus-corpus) ἓν σῶμα ἔχων.
†ūnĭcŭba, æ, θ. (unus-cubo) ἡ μονόγαμος.
*ūnĭcultor, ōris, ἀ. ὁ ἕνα θεὸν σεβόμενος.
ūnĭcus, a, um, (unus) ὁ μόνος. unicus gnatus, ὁ μόνος υἱός, μονογενὴς υἱός. unica vestis, ἡ μόνη ἐσθής. tibi unicus est, σὲ μόνον φιλεῖ. 2) μόνος, ἐξαίρετος, διαφέρων. ὑπερβάλλων. unicus imperator, ὁ μόνος στρατηγός, διαφέρων εἴτε πάντων ἄριστος στρατηγός. unica fides, διαφέρουσα εἴτε σπανία πίστις. 3) σπανίως ἐπὶ κακοῦ· unicum scelus, ἔσχατον εἴτε ὑπερβάλλον ἀνοσιούργημα.
ūnĭformis, e, (unus-forma) μονόμορφος, μονοειδής.
ūnĭformĭtas, ātis, θ. (unus-forma) μονοείδεια, τὸ μονοειδές. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
ūnĭformĭter, ἐπίῤ. (uniformis) μονοειδῶς.

Digitized by Google

ūnĭgĕna, æ, ἀ. θ. (unus-gigno) μονογενής. 2) σύγγονος, αὐτάδελφος.
†ūnĭgĕnĭtus, a, um, (unus-gigno) μονογενής.
*ūnĭgĕnus, a, um, (unus-gigno) ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ.
ūnĭjŭgus, a, um, (unum-jugum) ἕνα ζυγὸν ἔχων. 2) μονόζυγος, μονόγαμος.
ūnĭmammæ, ārum, θ. πληθ. αἱ μονόμαζοι. ἐπίθ. τῶν Ἀμαζόνων, ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς ἐν τέλει.
Ūnĭmammĭa, æ, θ. (unus-mamma) κωμ. ἡ τῶν Ἀμαζόνων εἴτε μονομάζων χώρα. Unimamma, æ, θ. ἡ Ἀμαζών.
ūnĭmănus, a, um, (unus-manus) μονόχειρ.
*ūnĭmŏdi, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ uniusmodi, ὅπερ ἴδε.
ūnĭmŏdus, a, um, (unus-modus) μονότροπος, μονοειδής.
ūnĭnōmĭus, a, um, (unus nomen), ὁμώνυμος. Ἰσίδωρος.
ūnĭo, īvi, ītum καὶ ĭtum, ire, (unus) aliquid, ἑνῶ τι. Α. τῶν μετ' Αὔγ. χρόνων καὶ σπανία.
ūnĭo, ĭōnis, θ. (unus μονάς. 2) ἕνωσις. 3) ἀ. σπαν. θ. ὁ μαργαρίτης, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ μέγιστον τῶν μαργαριτῶν εἶδος. 4) εἶδος κρομμύου.
ūnĭŏcŭlus, ταὐτὸ τῷ unoculus.
ūnĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ unio) ἄγνωστος βοτάνη.
†Ūnĭōnītæ, ārum, ἀ. πληθ. (unio) οἱ τὴν μὲν μονάδα τοῦ θεοῦ δεχόμενοι, τὴν δὲ τριάδα τῶν προσώπων ἀρνούμενοι αἱρετικοί (μοναδισταί;).
ūnĭpes, ĕdis, (unus pes), μονόπους. Α. Γλωσσαρίων.
*ūnĭpĕtĭus, a, um, (unus-pes) μονόκαυλος.
ūnisco, ταὐτὸ τῷ unesco.
ūnĭsŏnus, a, um, (unus sonus), μονότονος. Βοήθιος.
†ūnissĭme, ἐπίρ. ὑπερθ. τοῦ ūnĭter. οἰκειότατα.
ūnistirpis, e, (unus-stirps) μονοστέλεχος.
ūnĭsyllăbus, a, um, μονοσύλλαβος.
ūnĭtas, ātis, θ. (unus) ἑνάς, μονάς. 2) ταὐτότης. 3) ἑνότης, ὁμόνοια.
*ūnĭte, ἐπίρ. (unitus τοῦ unio, ἀ.), διαπαντός.
ūnĭter, ἐπίρ. (unus) εἰς ἕν, εἰς αὐτό.
ūnĭtestis, ἐπιθ. ἀ. (unus testis, 6'.) ὁ μόνορχις.
†ūnītĭo, ĭōnis, θ. (unio, ἀ.), σύζευξις, συναφή, συναγωγή.
ūnītus, a, um, ἴδ. unio.
ūnĭtus, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ uniter. Α. τοῦ μετγν. Λατ.
ūnĭuncŭlus, i, ἀ. (unio, 6'.) μικρὸς μαργαρίτης.
ūnĭusmŏdi εἴτε unius modi, μονοειδής, μονότροπος.
ūnĭversālis, e, (universus) καθολικός, ὁλικός. Α. τῶν μετ' Αὔγ. χρόνων ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
ūnĭversālĭtas, ātis, θ. (universus), (καθολικότης), ὁμάς, τὸ σύνολον. Α. τοῦ μετγν. Λατ.
ūnĭversālĭter, ἐπίρ. (universalis) καθ' ὅλον.
*ūnĭversātim, ἐπίρ. ὅλως.
ūnĭverse, ἐπίρ. καθόλου, καθολικῶς.
ūnĭversim, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ universe.
ūnĭversĭtas, ātis, θ. (universus) ὁμάς, τὸ ὅλον, τὸ σύνολον, σύμπαν. 2) universitas rerum καὶ ἁπλῶς universitas, τὸ σύμπαν τῶν ὄντων, τὸ ὅλον, τὸ πᾶν, ὁ κόσμος. 3) παρὰ νεωτέροις· τὸ σῶμα (ἀνθρώπων), σωματεῖον, ὁ σύλλογος, τὸ κοινόν.
ūnĭversus, a, um, (una-verto) ὁμοῦ πᾶς, ἅμα πᾶς, ἅπας, σύμπας. utilitas uniuscujusque et universorum, ἡ ὠφέλεια ἑνὸς ἑκάστου καὶ συμπάντων. in illum universi tela conjiciunt, ἐπ' ἐκεῖνον ἅμα πάντες βέλη βάλλουσιν. universa pugna, ὁλοσχερὴς μάχη, κοινὴ πάντων μάχη, ἡ ἅμα πάντοθεν γιγνομένη μάχη. universus mundus, σύμπας ὁ κόσμος. universum triduum, τριημερίαν ὅλην. universa vita, σύμπας (ἅπας) ὁ βίος. universi omnes, σύμπαντες, ἅμα ἅπαντες. universum, i, οὐ. τὸ σύμπαν, ὁ σύμπας κόσμος, τὸ πᾶν, τὸ ὅλον, in universum, τὸ ὅλον, καθόλου, καθολικῶς.
ūnĭvĭra καὶ ūnĭvĭrĭa, æ, θ. (unus vir) ἡ μόνανδρος. Α. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
ūnĭvĭrātus, ūs, ἀ. (univira) μονανδρία.
ūnĭvĭrĭa, ταὐτὸ τῷ univira.
ūnĭvŏcus, a, um, (unus-vox) μονόφωνος, μονόφθογγος.
ūnĭvorsus, a, um, ταὐτὸ τῷ universus.
*ūno, ἀρχ. δοτ. ἀ. ἀντὶ τοῦ uni, ἴδε unus.
ūno, are, (unus) aliquem, ἑνῶ τινα. Α. σπανία.
ūnŏcŭlus, a, um, (unus-oculus) μονόφθαλμος, ἑτερόφθαλμος.
Ūnŏmammĭa, æ, ταὐτὸ τῷ Unimammia.
unorsus, ταὐτὸ τῷ unvorsus.
ūnōse, ἐπίρ. (unus) ὁμοῦ, ἅμα.
unquam εἴτε umquam, πώ, ποτέ, πώποτε. quod nemo unquam vidit, ὅ τι οὐδείς πω (οὐδεὶς πώποτε, οὐδεὶς οὐπώποτε) εἶδεν. an unquam audisti? ἢ ἤκουσάς ποτε; ἤδη πώποτε ἤκουσας; si

Digitized by Google

unquam diximus, εἴ πώποτε εἴπομεν. si unquam mihi filius erit, εἴ ποτε υἱός μοι ἔσται, ἤν ποτε υἱός μοι γένηται. semel unquam, ἅπαξ ποτέ. major quam unquam moles premit, ἄχθος μεῖζον ἢ πώποτε πιέζει.
ūnus, a, um, γεν. unīus (ποιητ. ἔσθ' ὅτε unĭus), εἷς, μία, ἕν. unæ nuptiæ, εἷς γάμος. unæ litteræ, μία ἐπιστολή. unam partem incolunt Belgæ, aliam etc, ἐν μὲν μέρος κατοικοῦσιν οἱ Βέλγαι, τὸ δὲ δεύτερον κ. τ. λ. cæsi sunt ad unum εἴτε ad unum omnes, πάντως πάντες ἐσφάγησαν, ἕως ἑνός. 2) εἷς, ὁ αὐτός. omnes una manet nox, πάντας μία (ἡ αὐτὴ) νὺξ ἀναμένει. unius modi, ἴδ. uniusmodi. uno tempore, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. in unis ædibus, ἐν μιᾷ οἰκίᾳ, ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ. unum atque idem, ἓν καὶ ταὐτό. 3) εἷς, εἷς μόνος, μόνος. hic unus, ὁ εἷς οὗτος, οὗτος μόνος. unum hoc scio, τοῦτο μόνον οἶδα. plus potest unus, quam ceteri omnes, πλέον δύναται εἷς ὤν, ἢ πάντες οἱ ἄλλοι. unus totius Græciæ doctissimus, ὁ μόνος ὅλης τῆς Ἑλλάδος σοφώτατος. unæ quinque minæ, μόναι εἴτε μόνον πέντε μναῖ. una sola civitas, μία μόνη πολιτεία. 4) εἷς, τὶς. unus e multis, εἷς τῶν πολλῶν. unus aliquis, unus quidam, εἷς τις. unus quisque εἴτε unusquisque, εἷς ἕκαστος, πᾶς. unum quicquid, καθ' ἓν ἕκαστον.
ūnusquisque, ταὐτὸ τῷ unus quisque, ἴδ. unus.
*unusquisquis, unumquidquid, (unus quisquis), ἀρχαϊκ. ἴδε quisquis ἐν τέλει.
unusquīvis, ἴδε quivis ἐν τέλει.
unvorsus ἢ unorsus, a, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ universus.
Unxĭa, æ, θ. (ungo) θεά τις τῆς ἀλείψεως προστάτις.
ūpĭlĭo, ĭōnis, ταὐτὸ τῷ opilio.
ŭpŭpa, æ, θ. ἔποψ. πτ. 2) ὄρυξ, ὀρυκτήρ, (ὄργανον τῶν λιθουργῶν).
ūra, scorpĭu, θ. σκορπίουρον, σκορπιοειδές, (βοτάνη).
ūræus, a, um, οὐραῖος. uræa cybia, οὐ. πληθ. οὐραῖον κύβιον.
Urănĭa, æ, εἴτε Uranĭe, ēs, θ. Οὐρανία, μία τῶν Μουσῶν.
ūrănoscŏpus, i, ἀ. οὐρανοσκόπος, καλλιώνυμος, (ἰχθύς).
Urănus, i, ἀ. Οὐρανός.
*urbānātim, ἐπίρ. ἀστικῶς.
urbāne, ἐπίρ. (urbanus), ἀστείως, πρᾴως, φιλανθρώπως. 2) ἀστείως, χαριέντως, κομψῶς, εὐτραπέλως.
urbānĭcĭānus, a, um, (urbanus) ἀστικός. urbaniciani milites, οἱ ἐν ἄστει στρατιῶται. Α. τοῦ μετγν. Λατ.
urbānĭtas, ātis, θ. (urbanus) ὁ ἐν ἄστει βίος. 2) ἀστειότης, εὐτραπελία, κομψότης, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ τοῦ λογου ἀστειότης. 3) ἀστεϊσμός, ἀστεῖος λόγος.
urbānus, a, um, (urbs) ἀστικός. vita urbana, ὁ ἐν ἄστει βίος. tribus urbanæ, αἱ κατ' ἄστυ φυλαί. urbanus exercitus, ὁ ἐν ἄστει στρατός. urbanus, i, ἀ. ἀστός, ὁ ἐν ἄστει, ἀστεῖος, πεπαιδευμένος. 3) ἀστεῖος, εὔχαρις, εὐτράπελος, κομψός, γλαφυρός. 4) σπάν. ἐπὶ κακοῦ· εὐτράπελος, ἀναιδής. 5) ἐπὶ φυτῶν· ἥμερος.
*urbĭcăpus, i, ἀ. (urbs-capio) πτολίπορθος, αἱρησιτείχης.
urbĭcārĭus, a, um, (urbicus) ἀστικός, τοῦ ἄστεος. Α. τοῦ μετγν. Λατ.
*urbĭcrĕmus, a, um, (urbs-cremo) καίων πόλεις.
urbĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ urbs), πολίχνη, πολίχνιον.
urbĭcus, a, um, (urbs) ἀστικός, ὁ ἐν ἄστει. Α. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.
urbĭgĕna, æ, ἀ. θ. (urbs gigno), ὁ ἐν ἄστει γεννηθείς. Ἐπιγρ.
Urbĭgĕnus, i, ἀ., pagus, εἷς τῶν τῆς Ἐλουηττίας νομῶν.
Urbīnum, i, οὐ. (Οὐρβῖνον) πόλις τῆς Ὀμβρικῆς. Τὸ ἐθνικόν· Urbīnas, ātis, ἀ. Ὀρβινάτης.
urbo, are, ταὐτὸ τῷ urvo.
urbs, bis, θ. (orbis) ἄστυ, πόλις. 2) κατ' ἐξοχήν· ἡ Ῥώμη. 3) οἱ ἐν ἄστει, ἡ πόλις. — Urbs, ἢ Urbis, ἀ. ποτάμιόν τι τῆς Λιγυστικῆς εἰς τὸν Τάναρον εἰσβάλλον, τὸ τανῦν Orba.
urbum, ταὐτὸ τῷ urvum.
*urcĕātim, ἐπίρ. (urceus) ἐν χύτραις.
urcĕŏlāris, e, (urceolus) urceolaris herba, τὸ περδίκιον, ἡ ἑλξίνη, (βοτάνη).
urcĕŏlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ urceus) σταμνίον, σταμνίσκος, χυτρίδιον.
urcĕus, i. ἀ. σπάν. urceum, i, οὐ. ὕρχη, στάμνος, χύτρα, χυτρίς, κάλπις.
urcĭŏla, æ, θ. (urceus), ταὐτὸ τῷ urceolus.
urcĭŏlārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ urceolaris.
urcĭŏlus, ταὐτὸ τῷ urceolus.
urco, are, οὕτω φωνεῖ ὁ λύγξ.
ūrēdo, ĭnis, θ. (uro) καυθμός, σφάκελος, (νόσος τῶν δένδρων). 2) κνίδωσις, κνισμός.
ūrēthra, æ, θ. οὐρήθρα.
ūrētĭcus, a, um, οὐρητικός.
urgens, ntis, ἴδ. urgeo.

Digitized by Google

†urgenter, ἐπίῤ. (urgens), ἐπειγομένως, ἀναγκαίως, (κατεπειγόντως).
urgeo εἴτε urgueo, ursi, ēre, aliquem ἢ aliquid, ἐπείγω, ὠθῶ τινα ἢ τι. eurus naves in brevia urget, ὁ εὖρος τὰς ναῦς εἰς βράχεα ὠθεῖ εἴτε ὀκέλλει. turbā urgeri, ὑπὸ τοῦ ὄχλου ὠθεῖσθαι, πιέζεσθαι. hostes in oppidum urgere, τοὺς πολεμίους εἰς τὸ ἄστυ ὠθεῖν. urgere hostes, πιέζειν τοὺς πολεμίους, ἐπικεῖσθαι τοῖς πολεμίοις. urgens malum, τὸ ἐπεῖγον εἴτε κατεπεῖγον κακόν. urgeo aliquem, ut mittat, κατεπείγω τινὰ πέμψαι. urge, ἔπειγε, ἐπείγου. 2) ἔχομαί τινος, τευτάζω, διατρίβω περί τι. propositum, ἔχεσθαι τοῦ προκειμένου. altum, πελαγίζειν. forum, περὶ τὴν ἀγορὰν διατρίβειν.
ūrīca, æ, θ. ταὐτὸ τῷ erūca.
ūrīgo, ĭnis, θ. (uro) κνισμός.
ūrīna, æ, θ. οὖρον, οὔρημα. 2) urina genitalis καὶ ἁπλῶς urina, τὸ σπέρμα, ὁ γόνος.
ūrīnal, ālis, οὐ. οὐροδοχεῖον.
ūrīnālis, e, οὐρηρός, τοῦ οὔρου, οὐρητικός.
ūrīnātor, ōris, ἀ. (urinor) ἀρνευτήρ, δύπτης, κολυμβητής.
ūrīno, are, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ urinor.
ūrīnor, ari, ἀρνεύω, δύπτω, κολυμβῶ, εἰς τὸ ὕδωρ δύομαι.
ūrĭnus, a, um, οὔρινος. ovum urinum, τὸ οὔρινον ᾠόν.
ūrĭon, (-um) ĭi, οὐ. εἶδος γῆς ἐν τοῖς μεταλλουργείοις.
ūris, is, ἀ. εἶδος κογχυλίου· Ἰσίδωρος.
Ūrĭus, ĭi, ἀ. Οὔριος, ἐπίθ. τοῦ Διός.
urna, æ, θ. ὑδρία, κάλπις, κάλπη, (ᾗ ὑδρεύονται). 2) ὑδρία, κάλπις, κληρωτίς, (τὸ κληρωτικὸν ἀγγεῖον). 3) ὑδρία, κάλπις, (ἐν ᾗ τὰ τῶν νεκρῶν ὀστᾶ ἀπετίθετο). 4) τὸ ἥμισυ τοῦ ἀμφορέως, τέσσαρες χόες εἴτε λάγηνοι (μέτρον ὑγρῶν). 5) ἔσθ' ὅτε· ὁ πίθος.
urnālis, e, (urna) χωρητικὸς τεσσάρων χοῶν. πληθυντικῶς· urnalia, ĭum, οὐ. πληθ. ἀγγεῖα τεσσάρων χοῶν εἴτε λαγήνων χωρητικά.
urnārĭum, ĭi, οὐ. (urna) τράπεζα, ἐφ' ἧς τὰς ὑδρίας ἐτίθεσαν.
urnātor, ταὐτὸ τῷ urinator.
urnātūra καὶ ornatūra, æ, θ. κόσμησις.
urnĭfer, ĕra, ĕrum (urna fero), ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ.
*urnĭger, ĕra, ĕrum, (urna gero) ὑδριαφόρος, ὑδροφόρος.
urnŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ urna) ὑδρίσκη, ὑδρίον, κάλπιον.
ūro, ussi, ustum, ĕre, aliquid, (εὔω) καίω τι. mortuum, καίειν τὸν νεκρόν urbem, καίειν. πυρπολεῖν τὴν πόλιν. so. arva urit, ὁ ἥλιος καίει, ξηραίνει τοὺς ἀγρούς. febri uror, πυρέττω.—calceus urit, τὸ ὑπόδημα καίει, ποιεῖ φλόγωσιν. — frigus urit, τὸ ψῦχος καίει. quæ frigus ussit, τὰ ὑπὸ τοῦ ψύχους κεκαυμένα. 2) ἐγκαίω τι. tabulam coloribus urere, γραφὴν ἐγκαίειν. picta coloribus ustis puppis, πρύμνη ἐγκαύμασι πεποικιλμένη. 2) μεταφ. καίειν, φλέγειν, ἐρεθίζειν τινὰ πάθει τινί. me urit amor, ὁ ἔρως φλέγει με. uror, καῦμά μ' ἔχει, ἔρωτι καίομαι, φλέγομαι. ira aliquem urit, ἡ ὀργὴ διακαίει εἴτε ἐρεθίζει τινά. fama belli aliquem urit, ἡ τοῦ πολέμου φήμη φλεγμαίνει, ἀνιᾷ τινα. populum gravis annona urebat, τὴν πόλιν σιτοδεία ἐπίεζεν.
ūrŏpȳgĭum, ĭi, οὐ. οὐροπύγιον, ὀῤῥοπύγιον.
urpex, ἀντὶ τοῦ irpex.
*urruncum, i, οὐ. τὰ κάτωθεν τοῦ στάχυος.
ursa, æ, θ. ἄρκτος (ἡ θήλεια ἄρκτος, ἔσθ' ὅτε καὶ ἁπλῶς· ὁ, ἡ ἄρκτος). 2) ἄρκτος, (ἄστρον).
ursārĭus, ĭi, ἀ. (ursa) ἀρκτοῦρος, ἀρκτοτρόφος, ὁ ἄγων τὰς ἄρκτους πρὸς θηριομαχίαν εἰς τὸν ἱππόδρομον (circus) Ἐπιγρ.
ursīnus, a, um, (ursus) ἄρκτειος. ursina, æ, θ. ὑπον. caro, τὸ ἄρκτειον κρέας. ursinum allium, εἶδος ἀγρίου σκορόδου.
ursus, i, ἀ. ὁ, ἡ ἄρκτος.
urtīca, æ, θ. (uro) κνίδη, κνίζα, ἀκαλήφη (βοτάνη). 2) κνίδη, ἀκαλήφη, (ζωόφυτον θαλασσιαῖον). 3) μεταφ. ὁ κνισμός.
ūrūca, æ, θ. ταὐτὸ τῷ eruca.
ūrus, i, ἀ. οὖρος, (εἶδος ἀγρίου βοός). Α. Κελτική.
urvo εἴτε urbo, are, (urvum) αὔλακα περιάγω.
urvum εἴτε urbum, i, οὐ. ἡ περιαγομένη αὖλαξ.
†ūsĭa, αἰτ. an, θ. οὐσία.
ūsĭăcus, a, um, (*οὐσιακός), usiacus procurator ταὐτὸ τῷ idiologus.
ūsĭo, ĭōnis, θ. (utor) χρῆσις.
Ūsĭpĕtes, um, καὶ Ūsĭpĭi, ōrum, ἀ. πληθ. Οὐσιπέται καὶ Οὐσίπαι, ἔθνος Γερμανικὸν ἢ Κελτικόν, οἰκοῦν πρὸς τοῖς ποταμοῖς Δουπίᾳ καὶ Ῥήνῳ.
ūsĭtāte, ἐπίῤ. (usitatus) εἰωθότως, κατὰ τὸ εἰωθός. ἐθισμένως.
ūsĭtātim, ἐπίῤ. (usitatus), ταὐτὸ τῷ usitate.
†ūsĭtātĭo, ĭōnis, θ. (*usito) χρῆσις.
ūsĭtātus, a, um, τῶ. usitor.

Digitized by Google

ūsĭtor, atus sum, ari, (θαμιστ. τοῦ utor) aliqua re, εἴωθα χρῆσθαί τινι. — usitātus, a, um, ἐν κοινῇ χρήσει ὤν, οἰωθώς, εἰθισμένος, συνήθης.
uspiam, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ usquam, πού, ἔν τινι τόπῳ, ἀμουγέπου.
usquam, ἐπίρ. πού, ἔν τινι τόπῳ, ἀμουγέπου. 2) σπάν. πού, ἔν τινι πράγματι. 3) ἐπὶ κινήσεως· ποί, πῇ, εἴς τινα τόπον, πρός τινα τόπον.
usque, ἐπίρ. διηνεκῶς, συνεχῶς. χρονικῶς· pœnas dedit usque, δίκην διδοὺς διετέλεσεν. an usque jacies etc. ἢ ἀεὶ ῥίψεις, κ.τ.λ.; enumerasti usque a Thalete philosophorum sententias, ἀπηρίθμησας ἀρξάμενος ἀπὸ Θάλητος ἐφεξῆς τὰς τῶν φιλοσόφων γνώμας. usque a mane ad vesperum, ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας. usque ad noctem εἴτε ad noctem usque, μέχρι νυκτός. usque dum, ἐφ' ὅσον, ἕως. usque eo, μέχρι τοσούτου χρόνου, ἐπὶ τοσοῦτον. usque quaque, ἀεί ποτε. 2) τοπικῶς· usque ad castra hostium, μέχρι πρὸς τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. usque a mari Romam proficiscor, ἀπὸ τῆς θαλάσσης μέχρις εἰς Ῥώμην πορεύομαι, (ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς θαλάσσης κ.τ.τ.) usque Thessaliam εἴτε Thessaliam usque, μέχρι τῆς Θεσσαλίας, ἄχρι τῆς Θεσσαλίας. usque quaque, πάντῃ πάντως, ἁπανταχοῦ. — usque eo καὶ usque adeo, εἰς τοσοῦτον, ἐπὶ τοσοῦτον, οὕτως. usque quo decoxeris ad tertiam partem, μέχρις οὗ ἀφεψήσῃς εἰς τρίτον μέρος. omnes usque ad Pompejum, ἅπαντες χωρὶς (ἐκτὸς) τοῦ Πομπηΐου.
usquĕdum εἴτε usque dum, ἴδε usque.
usquĕquāque, ταὐτὸ τῷ usque quaque, ἴδ. usque.
usquĕquo εἴτε usque quo εἴδε quousque.
ussūrārĭus, ταὐτὸ τῷ usurarius.
ussus, ταὐτὸ τῷ usus.
usta, æ, θ. (uro) καυστὸν ψιμύθιον. 2) καυστὴ ὤχρα
Ustĭca, æ, θ. Οὐστῖκα, ὄρος τῆς Σαβίνης καὶ νῆσος περὶ τὴν Σικελίαν.
ustĭcĭum, ĭi, οὐ. (ustus τοῦ uro) αἰθαλέα βαφή, ἀσβολῶδες χρῶμα.
ustĭlāgo, ĭnis, θ. ἄγριος σχόλυμος, (βοτάνη)
ustĭlatĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ ustulatio.
ustĭlo, ταὐτὸ τῷ ustulo.
ustĭo, ĭōnis, θ. (uro) καῦσις. Λ. σπ.
ustor, ōris, ἀ. (uro) νεκροκαύστης.
ustrīna, æ, θ. (uro) εὔστρα, καύστρα, πυρά, (ὁ τόπος τῆς τῶν νεκρῶν καύσεως). 2) τόπος, ἔνθα τὰ μέταλλα πυροῦται. 3) καῦσις.
ustrīnum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ ustrina.
*ustŭlo, ire (uro), ἀφαύειν, καίειν.
*ustŭlātĭcĭus, a, um (ustulo), ὑπό τι κεκαυμένος.
ustŭlātĭo, ĭōnis, θ. (ustulo) ἀπόκαυμα. (καυτηριασμός).
ustulo, avi, atum, are, (uro) aliquid, ἐπικαίω, πυρακτῶ τι. caput, βοστρυχίζειν τὴν κόμην. 2) καίω, κατακαίω τι. 3) ἐπὶ ψύχους· καίειν τι.
ustūra, æ, θ. (uro) καῦσις.
ustus, a, um, ἴδ. uro.
ūsŭālis, e, (usus) τῆς χρήσεως, χρηστικός. 2) εἰωθώς, συνήθης, κοινός.
†ūsŭālĭter, ἐπίρ. (usualis), χρηστικῶς, συνήθως.
ūsŭārĭus, a, um, (usus) τῆς χρήσεως. usuarius servus, ὁ δοῦλος, ᾧπέρ τις χρῆται. 2) usuarius, ĭi, ἀ. ὁ χρώμενος.
ūsūcăpĭo, cēpi, captum, ĕre, (usu capio) aliquid, διὰ χρονίας χρήσεως εἴτε νομῆς κτῶμαι εἴτε ἰδιοποιοῦμαί τι.
ūsūcăpĭo, ĭōnis, θ. (usucapio) ἡ διὰ χρονίας χρήσεως εἴτε νομῆς κτῆσις εἴτε δεσποτεία.
ūsucaptĭo, ĭōnis, θ. ταὐτὸ τῷ usucapio, 6'.
ūsūcaptus, a, um, ἴδ. usucapio.
ūsū-făcĭo, fēci, factum, ĕre, ταὐτὸ τῷ usucapio.
ūsūfructŭārĭe, ἐπίρ. (usufructuarius), μετ' ἐπικαρπίας. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
ūsūfructŭārĭus, a, um, (usus fructus) ἐπικάρπιος.
ūsūfructŭārĭus, ĭi, ἀ. (ususfructus) ὁ καρπούμενος, νεμόμενός τι.
ūsūra, æ, θ. (utor) χρῆσις, ἀπόλαυσις. 2) τόκος, τὸ τοῦ κεφαλαίου ἔργον. usuram pendere, τοὺς τόκους ἀποτίνειν. 3) μεταφ. ὁ τόκος, τὸ κέρδος.
ūsūrārĭus, a, um (usura) τῆς χρήσεως, (ᾧ τις χρῆται). 2) τῶν τόκων. pecunia usuraria, τὸ τοκιζόμενον ἀργύριον, τὸ δάνειον.
ūsūrĕceptĭo, ĭōnis, θ. (usurecipio), ἡ διὰ χρονίας χρήσεως εἴτε νομῆς κτῆσις, ἡ παραγραφή. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
ūsūrĕcĭpĭo, ĕre (usus recipio), aliquid, διὰ χρονίας χρήσεως εἴτε νομῆς κτῶμαί τι. ἰδιοποιοῦμαί τι.
*ūsurpābĭlis, e, (usurpo) χρήσιμος.
ūsurpātĭo, ĭōnis, θ. (usurpo) χρῆσις. 2) κτῆσις. 3) ἄνομος χρῆσις ἢ κτῆσις, σφετερισμός.
ūsurpātīve, ἐπίρ. (usurpativus) καταχρηστικῶς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ αἱ ἑξῆς τέσσαρες.
ūsurpātīvus, a, um, (usurpo) καταχρηστικός.

Digitized by Google

ūsurpātor, ōris, ὁ. (usurpo) σφετεριστής.
†ūsurpātōrĭe, ἐπίρ. ἐν σφετερισμῷ, ἁρπακτικῶς.
ūsurpātōrĭus, a, um, καταχρηστικός, παράνομος.
ūsurpātrix, īcis, θ. (usurpator) ἡ σφετεριζομένη, ἰδιοποιουμένη.
ūsurpo, avi, atum, are, (usu-rapio) aliquid, χρῶμαί τινι. nomina Romana, χρῆσθαι Ῥωμαϊκοῖς ὀνόμασιν. hoc a doctissimis usurpatum est, τούτῳ οἱ σοφώτατοι ἐχρήσαντο, τοῦτο ἐν χρήσει ἦν παρὰ τοῖς σοφωτάτοις. memoriam alicujus usurpare, μνείαν τινὸς ποιεῖσθαι. 2) αἰσθάνομαί τι. aliquid auribus, διὰ τῶν ἀκοῶν αἰσθάνεσθαι, ἀκούειν τι. oculis, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αἰσθάνεσθαι, ὁρᾷν τι. pedibus, ἐπιβαίνειν τινός. 3) διὰ τῆς χρήσεως κτῶμαί τι. 4) σφετερίζομαι, ἰδιοποιοῦμαί τι ἀνόμως. 5) ὀνομάζω τινὰ ἤ τι. qui sapiens usurpatur, ὁ σοφὸς καλούμενος.
ūsūrŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ usura), τοκάριον, μικρὸς τόκος. Γλωσσ. Φιλοξένου.
ūsus, ūs, ὁ. (utor) χρῆσις, χρεία, τὸ χρῆσθαι. assiduus usus, ἡ συνεχὴς χρῆσις. in usu esse, ἐν χρήσει εἶναι. usus magister egregius, ἡ χρῆσις (ἄσκησις) ἐξαίρετος διδάσκαλός ἐστιν. usus vivendi, ἡ πρὸς τὸν βίον χρεία. usus et fructus, ταὐτὸ τῷ ususfructus. 2) χρῆσις, χρεία, συνουσία, ὁμιλία, συνήθεια. usus domesticus, ἡ οἰκειότης. inter nos vetus usus intercedit, παλαιᾷ συνουσίᾳ (χρήσει, συνηθείᾳ) πρὸς ἀλλήλους χρώμεθα. — ἔσθ' ὅτε καὶ ἡ χρῆσις εἴτε συνουσία γυναικός. 3) ἕξις, πεῖρα, ἐμπειρία, τριβή. magnum in re militari usum habere, μεγάλην ἐν τοῖς πολεμικοῖς (εἴτε τῶν πολεμικῶν) ἕξιν ἔχειν. 4) χρεία, ὠφέλεια. magnos usus afferre ad aliquid, μεγάλην χρείαν παρέχειν, χρησιμώτατον εἶναι εἴς τι, πρός τι. civitati usui esse, τῇ πολιτείᾳ χρήσιμον εἶναι. ex usu est, χρήσιμον, ὠφέλιμον, λυσιτελές ἐστιν. 5) χρεία, ἀνάγκη. usus est mihi aliqua re (ἀρχαϊκ. aliquam rem), χρεία ἐστί μοί τινος, δεῖ μοί τινος, χρήζω εἴτε δέομαί τινος, facto dicto usus est, δεῖ ποιεῖν, λέγειν. usus aliqua re venit, χρεία τινὸς γίγνεται. 6) καιρός, usus est, usus adest, καιρός ἐστι, καιρὸς παραπίπτει. aliquid mihi usu venit, συμβαίνει, προσπίπτει, παραπίπτει μοί τι.
ūsus, a, um, ἴδ. utor.
ūsusfructus, ūs, ὁ. (usus-fructus) ἐπικαρπία, κάρπωσις.
ūsūvĕnit, ire, ἴδε usus, ūs, σημ. 5 καὶ 6.
ŭt εἴτε ŭti, ἐπίῤ. ὡς, ὅπως, ὥσπερ, καθά, καθάπερ. est, ut dicis, ἔστιν, ὡς λέγεις. ut scitis, ὡς ἐπίστασθε. ut sæpe (fit), οἷά τε πολλὰ (φιλεῖ γίγνεσθαι). ut instituisti, ὅπως, (ὡς, καθάπερ) ἦρξω. ut meretur, ὥσπερ ἄξιός ἐστιν. ut si, ὡσπερεί, καθαπερεί. ut ut, ὁπωσοῦν, ὁπωσδήποτε. sic ut ille, οὕτως ὥσπερ (οὕτως ὡς) ἐκεῖνος. non item in oratione, ut in versu, οὐ κατὰ ταὐτὰ ἐν λόγῳ, καθὰ ἐν στίχῳ, οὐχ ὁμοίως ἐν λόγῳ, ὥσπερ ἐν στίχῳ. ut quisque ætate antecedit, ita sententiæ principatum obtinet, ὅπως ἕκαστος πρεσβύτερός ἐστιν, οὕτω τῆς γνώμης ἡγεμονεύει. ut quisque morbus est difficillimus, ita medicus nobilissimus quæritur, ὅσῳ τις νόσος χαλεπωτάτη, τοσούτῳ ἐπιφανέστατος ἰατρὸς ζητεῖται. — hæc omnia, ut invitis, ita non adversantibus patriciis, transacta, ταῦτα πάντα, ἀκόντων μὲν τῶν πατρικίων, οὐ μέν τοι καὶ ἐναντιουμένων, διεπράχθη. πρβλ. Λογγίν. περὶ ὕφ. 2: ἡ φύσις, ὥσπερ τὰ πολλὰ ἐν τοῖς παθητικοῖς καὶ διηρμένοις αὐτόνομον, οὕτως οὐκ εἰκαῖόν τι κἀκ παντὸς ἀμέθοδον εἶναι φιλεῖ. — ut brevissime potuit, ὡς οἷόν τε διὰ βραχυτάτων. Diogenes liberius, ut Cynicus, dixit, ὁ Διογένης ἐλευθερώτερον, ὡς Κυνικός, εἶπε. multæ, ut in homine Romano, litteræ, μεγάλη, ὡς πρὸς Ῥωμαῖον (κατὰ Ῥωμαῖον), παιδεία. in libero populo, ut Rhodi, ut Athenis, ἐν ἐλευθέρᾳ πόλει, ὥσπερ ἐν Ῥόδῳ, ἐν Ἀθήναις, οἷον ἐν Ῥόδῳ κ.τ.λ. 2) ἐν ἐπιφωνήσει· ὡς, πῶς. ut timet! ὡς φοβεῖται! ὡς σφόδρα φοβεῖται. ut ille tum humilis erat! ὡς ἐκεῖνος ἦν τότε ταπεινός! 3) ἐν ἐρωτήσει· πῶς. ut valet? πῶς ἔχει; 4) χρονικῶς· ὡς, εὐθὺς ὡς, εὐθὺς ἐπεί. ut vidit, ὡς εἶδε. litteras scripsi statim, ut tuas legeram, τὴν ἐπιστολὴν ἔγραψα εὐθύς, ὡς τὴν σὴν ἀνέγνων. ut primum cœpi, ὡς πρῶτον ἠρξάμην, ἐπεὶ τάχιστα ἠρξάμην. ut sumus in Pondo, ἐξ ὅτου ἐσμὲν ἐν τῷ Πόντῳ. 5) σπαν. τοπικῶς· ὡς, ὅπου, ἵνα. — 6) σύνδ. ὥστε. Tarquinius sic Servium diligebat, ut is ejus haberetur filius, ὁ Ταρκύνιος οὕτως τὸν Σερούϊον ἐφίλει, ὥστε οὗτος υἱὸς αὐτοῦ ἐνομίζετο. non sum ita hebes, ut istuc dicam, οὐχ οὕτως ἀμβλύς εἰμι, ὥστε τοῦτο εἰπεῖν. aures ejus clausæ sunt, ut verum audire nequeat, αἱ ἀκοαὶ αὐτοῦ κεκλεισμέναι εἰσίν, ὥστε οὐ δύνα-

Digitized by Google

ται, (ὥστε μὴ δύνασθαι) τὸ ἀληθὲς ἀκούειν. adeo ut, εἰς τοσοῦτον ὥστε. accedebat etiam, ut cæcus esset, προσέτι καὶ τυφλὸς ὢν ἐτύγχανεν. accidit, ut primus nuntiaret, συνέβη αὐτὸν πρῶτον ἀγγεῖλαι, ἐκεῖνος πρῶτος ἔτυχεν ἀγγέλλων. lex est amicitiæ, ut idem amici semper velint, νόμος ἐστὶ τῆς φιλίας, ταὐτὸ τοὺς φίλους ἀεὶ θέλειν. est mos hominum, ut nolint, ἔθος ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων μὴ βούλεσθαι. consilium cepi. ut exirem, ἔδοξέ μοι ἐξιέναι. reliquum est, ut dicam, λοιπόν ἐστί μοι εἰπεῖν. optimum est, ut nesciat, τὸ βέλτιστόν ἐστιν, ἐκεῖνον ἀγνοεῖν. 7) θῶμεν, ποιῶμεν, ἔστω. ut ita sit, ποιῶμεν τοῦτο οὕτως ἔχειν. 8) ὡς, ὅπως, ἵνα. ut fiat, ὅπως (ἵνα) γένηται. ut fieret, ὅπως (ἵνα) γένοιτο. omne frumentum comburunt, ut paratiores essent, πάντα τὸν σῖτον κατακαίουσιν, ὅπως προθυμότεροι εἶεν. dico tibi, ut hoc facias, λέγω σοι (κελεύω σε) τοῦτο ποιῆσαι. (πρβλ. τὸ τοῦ Ἀποστόλου· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα). cogere aliquem, ut faciat, ἀναγκάζειν τινὰ ποιῆσαι. suadeo tibi ut venias, πείθω σε ἐλθεῖν. his placuit, ut venires, ἔδοξε τούτοις ἐλθεῖν σε. 9) ἐπὶ τῶν φόβου δηλωτικῶν ἀντὶ τοῦ ne non, μὴ οὐ. timeo, ut sustineas, φοβοῦμαι μὴ οὐκ ἀντέχῃς. 10) ἐν εὐχῇ ἢ ἀρᾷ· ut pereat! ὡς ἀπόλοιτο! ut te dii perduint! οἱ θεοί σε ἀπολέσειαν. 11) μετ' ἐμφάσεως· tu ut unquam te corrigas? σέ ποτε διορθωθῆναι (ἐλπιστόν ἐστι;) σύ ποτ' ἄρα διορθωθήσῃ;

ŭtcunque εἴτε utcumque, ἐπίῤ. ὁπωσοῦν, ὁπωσδήποτε. 2) σπάν. ὁποτεοῦν, ὁποτοῦν.

ūtensĭlis, e, (utor) χρήσιμος, εὔχρηστος. utensilĭa, ĭum, οὐ. πλ. τὰ τῆς χρείας, τὰ ἀναγκαῖα, (σκεύη, τροφή, κ.τ.τ.).

*ūtensĭlĭtas, ātis, θ. χρησιμότης.

*ŭter, ĕri, ἀ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ uterus, ὅπερ ἴδε.

ūter, tris, ἀ. ἀσκός. Εὕρηται καὶ οὐδετέρως ὁ πληθυντικὸς utrĭa.

ŭter, ŭtra, ŭtrum, γεν. utrīus, (ποιητ. utrĭus), ἐρωτηματικῶς· πότερος; uter nostrum? πότερος ἡμῶν; utri vicerunt? πότεροι ἐνίκησαν; 2) ἀναφορικῶς· ὁπότερος, πότερος. quæritur, uter utri insidias fecerit, ζητεῖται, ὁπότερος ποτέρῳ ἐνέδρας κατεσκεύασε. 5) σπάν. ὁποτεροσδήποτε, ὁποτεροσοῦν, ἔσθ' ὅτε καὶ ὁστισδήποτε.—utrum ἐρωτηματικῶς; πότερον; πότερα; utrum tu mas an femina es? πότερον (πότερα) σὺ ἄρρεν ἢ θῆλυ εἶ; utrumne—? πότερον—; 2) ἀναφορικῶς· ὁπότερον, πότερον, ὁπότερα, πότερα. nescio, utrum verum sit, an falsum, οὐκ οἶδα πότερον ἀληθές ἐστιν ἢ ψευδές. quærendum, utrum una species sit, anne plures, ζητητέον, πότερον ἓν εἶδός ἐστιν, ἢ πλείονα. percontatus est, utrum (utrumnam) posset, ἐπύθετο, πότερον δύναιτο, (εἰ δύναιτο). —Ἡ λέξις συγγενὴς τοῦ ἕτερος.

*ŭtercŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ uterus) κοιλίδιον.

ŭtercumque κ.τ.λ. ταὐτὸ τῷ utercunque, κ.τ.λ.

ŭtercunque, utrăcunque, utrumcunque, ὁποτεροσδήποτε, ὁποτεροσοῦν. utercunque vicerit, ὁπότερος ἂν νικήσῃ. utrocunque dicitur modo, ὁποτέρως οὖν λέγεται.

ŭtĕrīnus, a, um, (uterus) ὁμογάστριος, ὁμομήτριος.

ŭterlĭbet, utrălibet, utrumlibet, (uterlibet) ὁποτεροσοῦν, ὁποτεροσδήποτε.

*ŭternam, ἀμφ. γρ. Ὁράτιος, καὶ

ŭterne utrăne, utrumne, ἴδε uter.

ŭterque, utrăque, utrumque, (uter) ἑκάτερος, ἀμφότερος. utrique, ἑκάτεροι, ἀμφότεροι.

ŭtĕrum, i, οὐ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ uterus.

ŭtĕrus, i, ἀ. ὑστέρα, μήτρα, γαστὴρ (τῶν γυναικῶν, ἔσθ' ὅτε καὶ ζώων). uterum gerere, φέρειν ἐν γαστρί, κύειν. laborantes utero, αἱ μογοστοκοῦσαι, ὠδίνουσαι. 2) σπάν. ἀνδρῶν καὶ ἄλλων· ἡ γαστήρ, κοιλία. navis, τὸ κύτος τῆς νεώς.

ŭtervis, utrăvis, utrumvis, (uter-volo) ὁποτεροσοῦν, ὁποτεροσδήποτε. 2) ἑκάτερος, ἀμφότερος.

ŭti, ἴδ. ut.

ūtĭbĭlis, e, (utor) χρήσιμος.

Ūtĭca, æ, θ. Ἰτύκη, πόλις Λιβύης. Uticensis, e, Ἰτυκαῖος, παρὰ Δίωνι· Οὐτικήσιος. Uticenses, ĭum, ἀ. πληθ. οἱ Ἰτυκαῖοι.

Ūtĭcensis, e, ἴδ. Utica.

ūtĭlis, e, (utor) χρήσιμος, ὠφέλιμος, λυσιτελής. amicus mihi utilis est, ὁ φίλος χρήσιμός μοί ἐστι. stomacho utilis, τῷ στομάχῳ λυσιτελής. utilis ad aliquid εἴτε alicui rei, χρήσιμος εἴς τι, πρός τι. ποιητ. utilis medendi ἀντὶ τοῦ medendo, χρήσιμος πρὸς τὸ ἰᾶσθαι. utile est, χρήσιμόν ἐστιν, ὠφελεῖ, λυσιτελεῖ.

ūtĭlĭtas, ātis, θ. (utilis) χρεία, ὠφέλεια, λυσιτέλεια. utilitatem præbere, χρείαν εἴτε ὠφέλειαν παρέχειν. utilitatem ex aliqua re capere, ὠφέλειαν ἀπό τινος ἔχειν.

ūtĭlĭter, ἐπίῤ. (utilis) χρησίμως, ὠφελίμως, λυσιτελούντως.

Digitized by Google

*ŭtin' = an ut, ἄπερ ἴδε.
ŭtĭnam, ἐπίρ. (uti-nam), ὡς, εἴθε, εἰ γάρ, εἰ. Tibur sit meæ sedes utinam senectæ, τὰ Τίβουρα εἴθε εἴη μοι ἕδρα τοῦ γήρως. utinam fiat, γένοιτο, εἴθε γένοιτο, εἰ γὰρ γένοιτο. utinam liceret, εἴθ' ἐξῆν, ὡς ὤφελεν ἐξεῖναι. utinam viveret, ὤφελε ζῆν. utinam hoc fecisset, εἴτε τοῦτο ἐποίησεν, εἴθ' ὤφελε τοῦτο ποιῆσαι. utinam ne vere scriberem, εἴθε μὴ ἀληθὲς ἔγραφον, ὡς μὴ ὤφελον ἀληθὲς γράφειν. utinam mores non ipsi perderemus, εἴθε τὰ ἤθη μὴ ἡμεῖς αὐτοὶ διεφθείρομεν.
ŭtĭque, ἐπίρ γέ, γοῦν, δήπου, δῆτα.
ŭtīque = et ŭtī, ἴδε et καὶ uti.
ŭtĭquam, ἴδε neutiquam.
*ūto, ĕre, ἀρχαϊκ. ταὐτὸ τῷ utor. supellex quæ non utitur (παθητ.), ἄχρηστα ἔπιπλα. Πρισκιανός. ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς ἐν τέλει.
ūtor, ūsus sum, i, aliquo ἢ aliqua re, χρῶμαί τινι. oculis, voce, vestibus etc. χρῆσθαι τοῖς ὀφθαλμοῖς, τῇ φωνῇ, τοῖς ἱματίοις κ.τ.τ. materiam ad reficiendas naves, χρῆσθαι ὕλῃ πρὸς (εἰς) τὴν τῶν νεῶν ἐπισκευήν. arma bene, εὖ τοῖς ὅπλοις χρῆσθαι, εὖ τὰ ὅπλα μεταχειρίζεσθαι (διαχειρίζειν). aliquid, σπάν. ἀντὶ τοῦ aliqua re. 2) aliquo, χρῶμαι, ὁμιλῶ, σύνειμί τινι. aliquo familiarissime, χρῆσθαί τινι οἰκειότατα. aliquem, σπάν. ἀντὶ τοῦ aliquo. 3) se uti, χαρίζεσθαι τῷ θυμῷ, εὐθυμεῖσθαι. utentior, μᾶλλον τῷ θυμῷ χαριζόμενος, εὐθυμότερος. 4) χρῶμαί τινι, ἔχω, κέκτημαί τινα ἤ τι.— uto, ĕre, ἀρχ. ἀντὶ τοῦ utor.— σπάν. utor, i, παθητικῶς· ἐν χρήσει εἶναι.
ut-pŏte, ἐπίρ. ἅτε, ἅτε δή utpote qui hodie incepcrim, ἅτε σήμερον ἀρξάμενος. nos utpote qui nihil contemnere solemus, ἡμεῖς, ἅτε δὴ οὐδενὸς ὀλιγωρεῖν οἰωθότες. utpote decem annos natus, ἅτε δέκα ἔτη γεγονώς. Εὕρηται καὶ utpote quum.
utpŭta εἴτε ut puta, ὥσπερ, οἷον.
ŭtrālĭbet, ἐπίρ. (uter-libet) ὁποτέρωθεν βούλει.
*ūtrārĭus, ĭi, ἀ. (ūter) ἀσκοφόρος.
ŭtrasque, ἐπίρ. ἑκατεράκις.
ŭtrĭbi, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ utrubi.
*ūtrĭcīda, æ, ἀ. (ūter-cædo) ὁ ἀσκοὺς κόπτων.
ūtrĭcŭlārĭus, ĭi, ἀ. (utriculus) ἀσκαύλης.
ūtrĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ uter) ἀσκίον, ἀσκίδιον.
ŭtrĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ uterus) μικρὰ μήτρα, μικρὰ ὑστέρα. 2) ἐπὶ φυτῶν· τὸ καλύκιον, ὁ κάλυξ.
*ŭtrinde, ἐπίρ. ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
ŭtrinque εἴτε utrimque, ἐπίρ. (uterque) ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
ŭtrinquĕsĕcus εἴτε utrimquesecus, ἐπίρ. (utrinque-secus) ταὐτὸ τῷ utrinque.
*ŭtrinsĕcus, ταὐτὸ τῷ utrinque.
ūtris, is, ἀ. ταὐτὸ τῷ uter β'.
ŭtro, ἐπίρ. (ὑπον. loco ἐκ τοῦ uter γ'.) ὁποτέρωσε, ποτέρωσε.
ŭtrŏbi, ταὐτὸ τῷ utrubi.
ŭtrŏbīdem, ταὐτὸ τῷ utrubidem.
ŭtrŏbīque, ταὐτὸ τῷ utrubique.
ŭtrōlĭbet, ἐπίρ. (utro-libet) ὁποτέρωσε βούλει.
ŭtrōque, ἐπίρ. ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωσε.
ŭtrōquĕversum, ταὐτὸ τῷ utroque.
ŭtrŭbi, ἐπίρ. (uter-ubi) ἐρωτηματικῶς· ποτέρωθι; 2) ἀναφορικῶς· ὁποτέρωθι.
*ŭtrŭbīdem, ἐπίρ. (utrubi-idem) ἑκατέρωθι, ἀμφοτέρωθι.
ŭtrŭbīque, ἐπίρ (utrubi) ἑκατέρωθι, ἀμφοτέρωθι.
ŭtrum, ἴδ. ŭter, γ'.
ŭtrumnam, ἴδε uter, a, um.
ŭtrumne, ἴδε uter, a, um.
ŭtut, ταὐτὸ τῷ ut ut. ἴδ. ut.
ūva, æ, θ σταφυλή, βότρυς. ποιητ. ὁ οἶνος. 2) ἐπὶ ἄλλων καρπῶν· ὁ κόρυμβος. 3) βοτρυῶδες τῶν μελισσῶν ἄθροισμα. 4) βοτρυῶδες ἄθροισμα τῶν τῆς σηπίας ᾠῶν. 5) σταφυλή, κίων, κιονίς, (οἴδησις τοῦ γαργαλεῶνος).
ūvens, ntis, (ἐκ τοῦ ἀχρήστου uveo) νοτερός, ὑγρός, βρεχόμενος. Λ. ποιητική.
ūvĕo, ἴδ. uvens.
ūvesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ *uveo) νοτίζομαι, βρέχομαι.
ūvĭdĭtas, ātis, θ. (uvidus), ὑγρότης.
*ūvĭdŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ uvidus) βρεχόμενος, βεβρεγμένος.
ūvĭdus, a, um, (*uveo) νοτερός, ὑγρός, ἰκμαλέος. uvidum cœlum, ὁ νοτερὸς οὐρανός. uvidum Tibur, τὰ νοτερά, ἀρδευόμενα Τίβουρα. uvida poma, διερὰ μῆλα. 2) μεταφ. οἴνῳ βεβρεγμένος, διάβροχος, μεθύων. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
ūvĭfer, ĕra, ĕrum, (uva-fero) σταφυλοφόρος.
*ūvor, ōris, ἀ. (*uveo) τὸ νοτερόν, διερόν.
Uxăma, æ, θ. Οὔξαμα Ἀργέλλαι, πόλις τῶν Ἀρεουακῶν ἐν τῇ Ταῤῥακωνησίᾳ Ἱσπανίᾳ, τανῦν Osma. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Οὔξαμα Βίρκα, πόλις τῶν Αὐτριγόνων.
Uxellŏdūnum, i, οὐ. (Οὐξελλόδουνον) πόλις καὶ φρούριον τῶν Καδούρκων ἐν τῇ Ἀκουϊτανίᾳ, τανῦν Lo puech d'Ussoldun.
uxor, ōris, θ. γαμετή, γαμετὴ γυνή, γυνή, ποιητ. ἄκοιτις, ἄλοχος. aliquam

uxorem ducere, γυναῖκα ἄγεσθαι εἴτε λαμβάνειν τινά, γαμεῖν τινα. 2) ποιητ. ἐπὶ ζώων· ἡ γυνή.
uxōrātus, a, um (uxor), γεγαμηκώς, ὁ ἔχων γυναῖκα.
uxorcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ uxor) γυναίκιον.
uxōrĭum, ĭi, οὐ. (uxorius) ποτὸν ἐρωτοτόκον. 2) φόρος τις τῶν μισογάμων.
uxorĭus, a, um, (uxor) τῆς γαμετῆς, γυναικός. res uxoria, ὁ γάμος. ποιητ. imber uxorius, τὰ περὶ τὴν ἀποθανοῦσαν γαμετὴν δάκρυα. 2) παρὰ ποιηταῖς· φιλικῶς πρὸς τὴν γαμετὴν ἔχων, ἦρα, ἐπίηρα φέρων ἀλόχῳ.

V

V. συντόμως, δηλοῖ· urbs, usus, uti, (ut), vir, vivus, vixit, voto, vale, verba κ.τ.λ. Τὰ δὲ V. C. urbe condita καὶ vir clarissĭmus, τὰ V. V. uti voverat καὶ voverunt, virgo Vestalis, τὰ V. C. P. voti compos posuit, τὰ V. L. L. S. votum libens lætus solvit κ.τ.λ.
*văcanter, ἐπίῤ. (vaco) κενῶς, μάτην, σχολαίως.
văcantīvus, a, um, (vaco) σχολάζων μὲν ἀπὸ τῶν ἔργων, καρπούμενος δὲ τὰς τιμὰς τῆς θέσεως, ἐν ᾗ ὑπεράριθμος ἐτάχθη. (βακάντιβος. πρβλ. Συνεσ. ἐπιστολ. ξζ'.). Λ τοῦ μεταγν. Λατ.
văcātĭo, ĭōnis, θ. (vaco) σχολή. munerum, τῶν ἔργων. vacatio militiæ καὶ ἁπλῶς vacatio, ἡ ἀστρατεία. vacationem militiæ habere, ἀστράτευτον εἶναι. vacatio malorum, ἡ τῶν κακῶν ἀπαλλαγή. Ἔτι μετωνυμικῶς vacationes, τὰ χρήματα, οἷς τὴν ἀπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἔργων σχολὴν ὠνοῦνται οἱ στρατιῶται.
vacca, æ, θ. ἡ βοῦς, θήλεια βοῦς.
vaccīnĭum, ĭi, οὐ. μυρτίδιον.
vaccīnus, a, um, (vacca) βόειος.
vaccŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ vacca) βοΐδιον, βοιδάριον, δάμαλις.
văcēfīo, εἴτε văcĕfīo, ĭĕri, (vacuus fio) κενοῦμαι.
văcerra, æ, θ. σκόλοψ, χάραξ.
*văcerrōsus, a, um, (vacerra) φρενοβλαβής, ἠλίθιος.
văcillātĭo, ĭōnis, θ. (vacillo) σάλευμα, σάλος.
văcillātor, ōris, ἀ. (vacillo), ὁ σφάλλων, ὁ ἀπατῶν. Λ. Γλωσσαρίων.
văcillo, avi, atum, are, σαλεύω, δονοῦμαι. arbor vacillans, δένδρον δονούμενον. ex vino vacillans, ὑπὸ τοῦ οἴνου σφαλλόμενος, παράφορος. 2) μεταφ. ταλαντεύεσθαι, ἀστατεῖν, σφάλλεσθαι, ἀβέβαιον εἶναι. memoriā vacillare, τῇ μνήμῃ σφάλλεσθαι. legio vacillans, λεγεὼν σφαλερά, ἀβέβαιος, ταλαντευομένη.
văcīve, ἐπίῤ. (vacivus) κατὰ σχολήν, μετὰ σχολῆς.
*văcīvĭtas, ātis, θ. (ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ vacuitas) κενότης, τὸ κενόν.
văcīvus, a, um, (ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ vacuus) κενός. alicujus rei, κενός τινος.
văco, avi, atum, are, κενός εἰμι. domus vacat, ἡ οἰκία κενή ἐστιν. ager vacat, ἀγρὸς ἀργεῖ, χερσεύει, ἀργὸς εἴτε ἀγεώργητός ἐστιν. aliqua re, ἔσθ' ὅτε καὶ ab aliqua re, κενόν τινος εἶναι. mens vacans corpore, ψυχὴ σώματος κενή. custode vacans, ἔρημος φύλακος, ἄνευ φύλακος ὤν. vacare metu et periculis, ἀπηλλάχθαι φόβου καὶ κινδύνων, ἄφοβον καὶ ἀκίνδυνον εἶναι. locus a custodiis vacabat, ὁ τόπος ἔρημος φρουρᾶς ἦν. — παρὰ νεωτέροις· vacans mulier, ἄνανδρος γυνή. vacantia, τὰ κενὰ εἴτε περιττὰ τοῦ λόγου. possessio vacat, τὸ κτῆμα ἀδέσποτόν ἐστιν, ἄνευ κυρίου ἐστί. 2) κενός εἰμι, σχολάζω, ἀργῶ. aliqua re εἴτε ab aliqua re, ἀπό τινος σχολάζειν. miles ab opere vacat, ὁ στρατιώτης ἀπὸ τῶν ἔργων σχολάζει. vaco publico εἴτε publico munere, ἀργῶ δημοσίου ἔργου, σχολὴν τῶν δημοσίων ἔργων ἄγω. pagus vacat, ἡ κώμη σχολάζει, οἱ χωρῖται ἀργοῦσι. si vacas, εἰ σχολάζεις, εἰ σχολή σοι. 3) alicui rei, σχολάζω τινί, σπουδὴν περί τι ποιοῦμαι. philosophiæ vaco, διατρίβω περὶ τὴν φιλοσοφίαν, ἐν φιλοσοφίᾳ. docendo, ἐπιμελοῦμαι τοῦ διδάσκειν. 4) τριτοπροσώπως· vacat, σχολή ἐστι. si tibi vacat audire, εἰ σχολή σοι ἀκούειν.—σπάν. ἔξεστι.
*văcŭe, ἐπίῤ. μάτην, ἐκ περιττοῦ.
văcŭēfăcĭo, ēci, actum, ĕre (vacuus facio) aliquid, κενῶ τι. aliquid aliqua re, κενοῦν τί τινος. 2) μεταφορ. καταλύω, ἀναιρῶ.
văcŭĭtas, ātis, θ. (vacuus) κενότης, τὸ κενόν. 2) ἀπαλλαγή, ἐλευθερία.
Văcūna, æ, θ. θεά τις παρὰ Σαβίνοις, τῆς ἀπὸ τῶν γεωργικῶν καὶ τῶν πολεμικῶν ἔργων σχολῆς. ὅθεν Vacunæ litare, σχολὴν ἄγειν. Τὸ ἐπίθετον· Vacunālis, e.
văcŭo, avi, atum, are, (vacuus) aliquid aliqua re, κενῶ τί τινος.
văcŭus, a, um, (vaco) κενός. spatium vacuum εἴτε ἁπλῶς vacuum, τὸ κενόν. domus vacua, οἰκία κενή. re εἴτε ab

re, ἔσθ' ὅτε καὶ alicujus rei, κενός, ἔρημος, γυμνός τινος. mœnia defensoribus εἴτε a defensoribus vacua, τείχη τῶν ἀμυντήρων ἔρημα. agri cultoribus vacui, ἀγροὶ ἀργοὶ εἴτε χερσεύοντες. timore vacuus, τοῦ φόβου ἀπηλλαγμένος. 2) ἐπὶ γυναικός· ἄνανδρος, ἄγαμος, ἔσθ' ὅτε καὶ χήρα. 3) ἐπὶ κτήματος· κενός, ἀδέσποτος, χηρεύων. 4) κενός, σχολαῖος, σχολάζων, σχολὴν ἄγων. vacuus sum ad narrandum, σχολή μοί ἐστι διηγήσασθαι. vacuus (ὑπον. amore), σχολὴν ἄγων ἀπὸ τοῦ ἔρωτος. vacuum pectus, κενεὴ καρδίη. vacua Tibura, τὰ σχολάζοντα Τίβουρα, τὰ σχολὴν παρέχοντα. 5) ἀναπεπταμένος, ἀνεῳγμένος, εὐρύχωρος, εὐρύς. 6) μεταφ. κενός, μάταιος.

vădātus, a, um, ἴδ. vador.

Vădĭmōnis lacus, ἀ. ἡ Οὐάδμων εἴτε 'Οάδμων λίμνη, μικρά τις περὶ 'Αμέριαν τῆς Τυῤῥηνίας λίμνη, ἡ τανῦν Lago di Bassano καλουμένη.

vădĭmōnĭum, ĭi, οὐ. (vas) ἐγγύησις, ἐγγύη, διεγγύησις, (ἡ ἐγγύη τοῦ εἰς τὴν δίκην παρέσεσθαι). vadimonium sistere, obire, ad vadimonium venire, παραγίγνεσθαι ἐπὶ τὴν ἐγγύην, παρεῖναι ἐν τῇ δίκῃ. deserere vadimonium, μὴ παραγίγνεσθαι ἐπὶ τὴν ἐγγύην, ἔρημον τὴν δίκην ἐκλείπειν. vadimonium alicui Romam promittere, ἐγγυᾶσθαί τινι ἢ μὴν εἰς 'Ρώμην ἐπὶ τὴν δίκην παρέσεσθαι. 2) ἡμέρα δίκης, προθεσμία. constituere, differre vadimonium, τάττεσθαι, ἀναβάλλεσθαι ἡμέραν.

vădo, are, (vadum, βάω) aliquid, διαβαίνω τι.

vădo, (σπάν. vasi), ĕre, βαίνω, βαδίζω, χωρῶ, εἶμι. vade vale, χαίρων στεῖχε, χαίρων ἴθι, πορεύου.

*vădo, are, (văs), ταὐτὸ τῷ vador, 'Ισίδωρος.

vădor, atus sum, ari, (văs) κατεγγυῶ τινα, ἐγγύην εἴτε διεγγύησιν παρά τινος λαμβάνω τοῦ ἐπὶ τὴν δίκην παρέσεσθαι. 2) μεταφ. vadatus, a, um, ὑπόχρεως.

vădōsus, a, um, (vadum) τεναγώδης, ἀβαθής.

vădum, i, οὐ. (vado) ἐπὶ ποταμῶν· τὸ βατόν, τέναγος, ὁ πόρος. 2) ἐπὶ θαλάσσης· τὸ τέναγος, βράχος. τὰ βράχεα. παροιμ. in vado esse, ἐν ἀσφαλεῖ, ἐν ἀκινδύνῳ εἶναι. 3) ποιητ. ὁ πόρος τῆς θαλάσσης, τὰ τῆς θαλάσσης κέλευθα, (πόροι ἁλός). 4) ποταμοῦ ῥεῖθρον. 5) πυθμήν, βυθός.

vădus, i, ἀ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ vadum.

væ, ἐπιφών. οὐαί! οἴμοι! φεῦ! væ misero mihi! οἴμοι ἐγὼ τάλας! σπάν. væ me, ἀντὶ τοῦ væ mihi! οἴμοι ἐγώ!

væcordia, væcordĭter, væors, vægrandis, ταὐτὰ τοῖς vecordia, κ.τ.λ.

vænĕo vænum, κ.τ.τ. ταὐτὰ τοῖς veneo, κ.τ.λ.

væsān—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε vesān—.

văfellus, a, um, ὑποκορ. τοῦ vafer, ὅπερ ἴδε. Φῆστος, (ἄνευ παραδείγματος).

văfer, văfra, văfrum, πανοῦργος, πολύτροπος.

văfrāmentum, i, οὐ. πανούργευμα, πανούργημα.

văfre, ἐπίῤ. πανούργως.

văfrĭtĭa, æ, θ. (vafre) πανουργία, πολυτροπία.

văgābundus, a, um, (vagor) πλανώμενος, ἀλώμενος, πλανητός.

văgātĭo, ĭōnis, θ. (vagor) πλάνη, ἄλη.

văge, ἐπίῤ. (vagus) σποράδην.

văgīna, æ, θ. κολεός, ξιφοθήκη. 2) ἐπὶ φυτῶν κ.τ.τ. ἡ κάλυξ, τὸ κάλυμμα.

*văgīnŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ vagina) καλύκιον.

văgĭo. īvi εἴτε ĭi, ītum, ire, (βαΰζω) κλαυθμυρίζω, κνυζῶμαι, μινυρίζω.

văgĭpennis, is, (vagus penna), πτεροδάμων.

văgītus, ūs, ἀ. (vagio) κλαυθμυρισμός, κνυζηθμός, μινυρισμός.

văgo, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ vagor.

văgor, atus sum, ari, (vagus) πλανῶμαι, ἀλῶμαι. circum vicos, περὶ τὰς κώμας. ποιητ. terras, ἀντὶ τοῦ per terras, πλανᾶσθαι ἀνὰ τὴν γῆν. 2) μεταφ. πλανᾶσθαι, περιφέρεσθαι. fama vagatur, ἡ φήμη περιφέρεται, διασπείρεται, διαδίδοται. 3) πλανῶμαι, παραφέρομαι, παρεκτρέπομαι.

văgor, ōris, ἀ. (vagio) ταὐτὸ τῷ vagitus.

văgŭlātĭo, ĭōnis, θ. ἡ μετὰ βοῆς καὶ λοιδορίας ἀπαίτησις.

*văgŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ vagus) πλανώμενος.

văgus, a, um, πλάνος, πλανητός, πλανώμενος, ἀλώμενος, περιφερόμενος. stellæ vagæ, οἱ πλανῆτες εἴτε πλανῆται καὶ πλάνοι ἀστέρες. Tiberis vagus, ὁ παρεκτρεπόμενος εἴτε ὑπερεκχεόμενος Τίβερις. venti vagi, ἄνεμοι φοιταλέοι, πολυπλανεῖς. aves vagæ, ὄρνιθες ἠερόφοιτοι. crines vagi, ἡ λελυμένη, διεῤῥιμμένη, ἀνεμουμένη κόμη. ποιητικῶς μετὰ γενικῆς· vagus animi, παράφρων, παράφορος. 2) μεταφ. ἄστατος, ἀβέβαιος, ἀμφίβολος, ἀσαφής, κ.τ.τ.

văh! ἐπιφών. ἐπὶ θαυμασμοῦ· βαβαί! ἆ! οὐά! 2) ἐπὶ ἀγανακτήσεως· ἆ! φεῦ! 3) ἐπὶ πόνου· οἴμοι!

Digitized by Google

văhă, ἐπιφών. ταὐτὸ τῷ vah!
Vahălis, is, ἀ. (ὁ Οὔαλις) ἡ ἑτέρα τῶν τοῦ Ῥήνου ἐκβολῶν, ἡ τανῦν Waal.
valde, ἐπίῤ. (validus) ἰσχυρῶς, σφόδρα, πάνυ, κομιδῇ. valdius, σφοδρότερον, μᾶλλον. 2) σπάν. ἐν ἀποκρίσει, πάνυ, πάνυ μὲν οὖν.
valdĭus, ἐπίῤ. ἴδε valde.
văle, ἴδε valeo.
vălĕdīco, ĕre. (valeo-dico) χαίρειν λέγω, χαίρειν κελεύω.
†vălĕfăcĭo, feci, ĕre, ταὐτὸ τῷ valedico. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
vălen'?=valesne? ἡ ὑγιαίνεις; ἴδε valeo.
vălens, ntis, ἴδε valeo. σημ. 3 ἐν τέλει.
Vălens, ntis, ἀ. Οὐάλης, εντος, (ἐκ τοῦ valeo, κατὰ τὰ Ἑλληνικὰ Ἴσχυς, Κράτερος, κ.τ.τ.).
vălenter, ἐπίῤ. (valeo) ἰσχυρῶς, δεινῶς, ἐῤῥωμένως.
*vălentĭa, æ, θ. (valeo), ῥώμη, ἰσχὺς σώματος. 2) δύναμις νοῦ. 3) θάῤῥος.
Vălentĭa, æ, θ. Οὐαλεντία, ὄνομα πόλεων τῆς Ἱσπανίας, Βρεττίας καὶ ἄλλων χωρῶν. Valentini, ōrum, ἀ. πληθ. Οὐαλεντῖνοι.
Vălentīnĭānus, i, ἀ. Οὐαλεντινιανός.
*vălentŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ valens) ῥωμαλέος τις.
vălĕo, ŭi, ĭtum, ēre, ἔῤῥωμαι, εὐρωστῶ, ὑγιαίνω, εὖ ἔχω. oculis εἴτε ab oculis valeo, εἴτε oculi mihi valent, εὖ ἔχω (ὑγιαίνω) τοὺς ὀφθαλμούς, ὑγιαίνουσί μοι οἱ ὀφθαλμοί. valens, ἐπιθετικῶς· ἐῤῥωμένος, εὔρωστος, ὑγιής, εὖ ἔχων. 2) vale, ἔῤῥωσο, χαῖρε, ὑγίαινε, (ἀσπασμὸς τῶν ἀπιόντων καὶ ἐν τέλει τῶν ἐπιστολῶν. πρβλ. salveo). valete, ἔῤῥωσθε, χαίρετε, ὑγιαίνετε valere alicui dicere, χαίρειν τινὶ λέγειν, χαίρειν τινὰ κελεύειν.— καταφρονητικῶς· valeas, χαῖρε, ἔῤῥε. valeat, χαιρέτω. valete curæ, χαίρειν κελεύω εἴτε ἐῶ τὰς φροντίδας. 3) ἔῤῥωμαι, ἰσχύω, δύναμαι, ἰσχυρὸς εἴτε δυνατός εἰμι. alii velocitate ad cursum, alii viribus ad luctandum valent, οἱ μὲν ταχύτητι πρὸς δρόμον, οἱ δὲ ῥώμῃ πρὸς πάλην ἰσχύουσιν, (ἔῤῥωνται). equitatu valere, τῷ ἱππικῷ ἰσχύειν. plurimum inter cives valet, πλεῖστον ἐν τοῖς πολίταις δύναται. non valet abrumpere vincula, οὐχ οἷός τ' ἐστὶ τὰ δεσμὰ ἀποῤῥῆξαι. invidia mihi valet ad gloriam, ὁ φθόνος δόξαν μοι ἀπεργάζεται. video sæpe idem valet quod scio, τὸ ὁρᾶν πολλάκις ἴσον δύναται (ταὐτὸ δηλοῖ) τῷ εἰδέναι. aureus valebat decem argenteos εἴτε decem argenteis εἴτε pro decem argenteis, ὁ χρυσοῦς ἐδύνατο δέκα δηνάρια, ἴσον ἦν δέκα δηναρίοις. valens, ἐπιθετικῶς· ῥωμαλέος, ἰσχυρός, στερεός, ἔσθ' ὅτε καὶ δυνατός, μέγα δυνάμενος. 4) ἐπὶ φαρμάκων· ἐνεργῆ, δραστικὸν εἶναι, θεραπευτικὴν δύναμιν ἔχειν. valere contra morbum, ἐπικουρεῖν νόσῳ, νόσου θεραπευτικὸν εἶναι.
vălĕrĭa, æ, θ. (ὑπον. aquila) μελαναίετος.
Vălerĭānus, i, ἀ. Οὐαλεριανός.
Vălĕrĭānus, a, um, (Valerius) Οὐαλεριανός, τοῦ Οὐαλερίου.
Vălĕrĭus, a, um, Οὐαλέριος, τοῦ Οὐαλερίου. Valeria via, ἡ Οὐαλερία ὁδός. Valeria lex, ὁ τοῦ Οὐαλερίου νόμος. Valerius, ĭi, ἀ ὁ Οὐαλέριος.
vălesco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ valeo) ῥώννυμαι, ἰσχυρὸς εἴτε δυνατὸς γίγνομαι. Λ. σπ.
vălēte, ἴδε valeo, σημ. 2.
vălētūdĭnārĭus, a, um, (valetudo) ἀσθενής, καχεκτῶν, νοσῶν. valetudinarius, ĭi, ἀ. ὁ ἀσθενής, καχέκτης. valetudinarium, ĭi, οὐ. τὸ νοσοκομεῖον.
vălētūdo, σπαν. vălĭtūdo, ĭnis, θ. (valeo) ἕξις σώματος. 2) bona valetudo εἴτε ἁπλῶς valetudo, ἡ εὐεξία, εὐρωστία, ὑγίεια. 3) adversa valetudo εἴτε ἁπλῶς valetudo, ἡ καχεξία, ἀῤῥωστία, ἀσθένεια, νόσος. 4) μεταφ. valetudo mentis, νόσος φρενῶν.
valgĭter, ἐπίῤ. (valgus) στρεβλῶς, διεστραμμένως.
valgĭum, ĭi, οὐ. εἶδος κυλίνδρου πρὸς ἐπιπέδωσιν τοῦ ἐδάφους. 2) ἐν τῷ πληθ. χείλη προτεταμένα.
valgus, a, um, ῥαιβός, φολκός, στεβλόπους, βλαισός, βλαισοσκελής. (Πολυδεύκης 2,193: ῥαιβοὺς καλοῦσιν οἷς καμπύλα εἰς τὸ ἔνδον τὰ σκέλη, βλαισοὺς δὲ οἷς τὸ ἀπὸ τῶν γονάτων εἰς τὸ ἔξω ἀπέστραπται). 2) ἐπὶ τοῦ στόματος· μυλλός, διάστροφος.
vălĭde, ἐπίῤ. (validus) ἰσχυρῶς, σφόδρα.
vălĭdĭtas, ātis, θ. (validus) ῥώμη, εὐρωστία.
vălĭdo, are, (valeo) ῥώννυμι, ἐπιῤῥώννυμι.
vălĭdus, a, um, (valeo) ἐῤῥωμένος, εὔρωστος, ὑγιής, εὖ ἔχων. 2) ἐῤῥωμένος, εὔρωστος, ῥωμαλέος, ἰσχυρός, δυνατός. corpore, opibus, ingenio validus, τῷ σώματι, τοῖς χρήμασι, τῇ ψυχῇ δυνατός. color validus, ἡ (τοῦ ὑγιοῦς) εὔχροια. 3) ἐπὶ φαρμάκων· ἐνεργής, δραστικός. Ἡ λέξις παρὰ μὲν Κικέρωνι σπανία, παρὰ δὲ Καίσαρι ὅλως οὐχ εὕρηται, ἄλλως δὲ συχνή.

Digitized by Google

vălĭtūdo, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ valetudo.
vallāris, e, (vallum) corona vallaris, στέφανος διδόμενος τῷ πρώτῳ ὑπερβάντι τὸ τῶν πολεμίων σταύρωμα.
vallātĭo, ĭōnis, θ. (vallo), χαράκωμα. 2) προστασία, ἐπικουρία. sine vallatione medicorum, ἄνευ ἐπικουρίας τῶν ἰατρῶν
vallātus, a, um, ἴδ. vallo.
vallĕcŭla, ταὐτὸ τῷ vallicula.
vallĕmātĭa, æ, θ. καὶ ballēmātĭa, (ἐκ τοῦ †ballo = βαλλίζω), ὄρχησις. Ἰσίδωρος.
vallensis, e (vallis), τῆς κοιλάδος. Ἐπιγρ.
valles, ταὐτὸ τῷ vallis.
*vallessit (vallus, 6'.), ἀπόλωλε. Φῆστος.
†vallestrĭa, ĭum, οὐ. πληθ. κοῖλοι, αὐλωνοειδεῖς τόποι.
vallĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ vallis) κοιλάς.
vallis καὶ valles, i, θ. κοιλάς, αὐλών, ἀγκών, ἄγκος. 2) κοίλωμα.
vallo, avi, atum, are, (vallum) aliquid, σταυρῶ, χαρακῶ, περισταυρῶ, περιχαρακῶ τι. 2) μεταφ. ὀχυροῦν, σκεπάζειν τι.
Vallōnĭa, æ, θ. θεὰ τῶν αὐλώνων, Αὐλωνιάς.
vallum, i, οὐ. (vallus) σταύρωμα, χαράκωμα, χάραξ. aliquid vallo munire, ὀχυροῦν τι σταυρώματι, περισταυροῦν, περιχαρακοῦν τι.
vallum, i, οὐ. ἴδε vallus, 6'. ἐν τέλει.
vallus, i, ἀ. σταυρός, χάραξ, σκόλοψ (πρὸς ὀχύρωσιν στρατοπέδου κ.τ.τ.). 2) χάραξ, (πρὸς ἀνάδεσιν ἀμπέλων, κ.τ.τ.) 3) ἀντὶ τοῦ vallum, ὁ χάραξ, τὸ σταύρωμα, χαράκωμα.
vallus, i, θ. (ἐκ τοῦ vannulus, ὑποκορ. τοῦ vannus) λικνάριον. Ἑτέρα σπαν. γραφή, vallum, i, οὐ.
valva, æ, θ. σανὶς τῆς θύρας, θύρα. συνήθως· valvæ, ārum, πληθ. αἱ δικλίδες εἴτε διπλαῖ θύραι, αἱ δικλίδες.
valvārĭus, ĭi, ἀ. (valvæ), ὁ τὰς δικλίδας κατασκευάζων. 2) (δομοτέκτων). Λ. Γλωσσαρίων.
valvātus, a, um, (valva) δικλίδας ἔχων.
valvŏlæ εἴτε valvŭlæ, ārum, θ. πληθ. (ὑποκορ. τοῦ valvæ), λοβοὶ (τῶν καρπῶν).
valvŭlus εἴτε valvolus, i, ἀ. (valva) λοβός (τῶν ἐλλόβων καρπῶν).
Vandăli εἴτε Vandălĭi, ōrum, ἀ. πληθ. Οὐάνδαλοι, Βανδῆλοι, Γερμανικὸν ἔθνος.
vāne, ἐπίρ. (vanus) μάτην, ματαίως, κενῶς.
vānesco, ĕre, (vanus) κενοῦμαι, ἀφανίζομαι, φθίνω.
vanga, æ, θ. εἶδος σκαλίδος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
Vangĭōnes, um, ἀ. πληθ. Οὐαγγίονες, Γερμανικὸν ἔθνος.
vānĭdĭcus, a, um, (vanus-dico) κενολόγος, ματαιολόγος.
†vānĭlŏquax, ācis, (vanus loquax), ματαιολόγος, κενολόγος.
*vānĭlŏquentĭa, æ, θ. (vaniloquus) κεναγορία, κενολογία, ματαιολογία.
Vānĭlŏquĭdōrus, i, ἀ. (vaniloquus-δῶρον) πλαστὸν ὄνομα, οἷον ὁ Ματαιολογόδωρος, Κεναγόρας, κατὰ τὰ Ἀγαθόδωρος, Εὐαγόρας.
†vānĭlŏquĭum, ĭi, οὐ. (vaniloquus) ματαιολογία.
vānĭlŏquus, a, um, (vanus loquor) κενολόγος, ματαιολόγος.
vānĭtas, ātis, θ. (vanus) κενότης, ματαιότης.
vānĭtĭes, ēi, θ. μεταγενέστερος τύπος τοῦ vanitas.
vānĭtūdo, ĭnis, θ. (vanus) κενολογία, κεναγορία.
vanno, ĕre, (vannus) aliquid, λικνίζω, λικμῶ τι.
vannŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ vannus), λικνάριον. Λ. Γλωσσαρίων.
vannus, i, θ. λίκνον, λικμός. mystica vannus, τὸ μυστικὸν λίκνον.
*vāno, are, (vanus) κενολογῶ.
vānor, ari (vanus), μαντεύομαι, ληρῶ. Λ. Γλωσσαρίων.
vānŭlus, a, um, ὑποκορ. τοῦ vanus, ὅπερ ἴδε. Ἀμφ. γρ.
vānus, a, um, κενός, διάκενος. vana acies, ἀραιὰ εἴτε μανὴ τάξις. 2) συνήθως· κενός, μάταιος. spes vana, κενὴ εἴτε ἄπρακτος ἐλπίς. tela vana, βέλη μάταια, ἄπρακτα. vana oratio, κενός, μάταιος λόγος. 3) ἐπὶ ἀνθρώπων· κενός, μάταιος.
*văpĭde, ἐπίρ. ἀντὶ τοῦ male.
văpĭdus, a, um, (vapor) ἐξεστηκώς· vinum vapidum, ὁ ἐξεστηκὼς οἶνος, ὁ ἐκτροπίας. 2) διεφθαρμένος.
văpor, ōris, ἀ. ἀτμός, ἀτμίς, ἀποφορά. ποιητ. ὁ καπνός. 2) ἀλέα, ἀλέα, θέρμη, θερμότης. μεταφ. τὸ θάλπος τοῦ ἔρωτος.
văpōrālis, e, (vapor) ἀτμοειδής, ἀτμώδης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
văpōrālĭter, ἐπίρ. ἀτμοειδῶς.
*văpōrārĭum, ĭi, οὐ. (vaporo) ὑπόκαυστον, πυριατήριον.
văpōrāte, ἐπίρ. ἀλεεινῶς, θερμῶς.
văpōrātĭo, ĭōnis, θ. ἀποθυμίασις, ἀτμοῦ ἀποφορά.
văpōrĕus, a, um, ταὐτὸ τῷ vaporus.

Digitized by Google

vapōrĭfer, ĕra, ĕrum, (vapor-fero) ἀτμώδης, ἀτμιδώδης. Λ. ποιητ.
văporo, avi, atum, are, (vapor) ἀτμιῶ, ἀτμίζω, ἀποθυμιῶ. 2) μεταφ. θερμὸν εἶναι, καίεσθαι. 3) aliquid, θυμιῶ τι. templum ture, τὸν ναὸν θυμιάματι. vaporatus, a, um, ἀτμώδης, ἀτμιδώδης. 4) ἀλεαίνω, ἀλεαίνω, θερμαίνω τι.
văporōsus, a, um, (vapor) ἀτμώδης, ἀτμιδώδης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
văporus, a, um, (vapor) ἀτμώδης, ἀτμιδώδης.
văpos, ōris, ἀ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ vapor.
vappa, æ, θ. ἐξεστηκὼς οἶνος. ἐκτροπίας. 2) ἀ. ἀχρεῖος ἄνθρωπος, ὁ οὐδενὸς ἄξιος.
vappo, ōnis, ἀ. εἶδος ἀγνώστου ὀρνέου.
*vāpŭlāris, is, ἀ. (vapulo) μαστιγίας.
vāpŭlo, avi, atum, are, (vah) οἰμώζω. vapulabis, οἰμώξει. vapula, εἴτε vapulare te jubeo, οἴμωζε, οἰμώξει, ἔῤῥε, ἀπόλοιο. vapulet, οἰμωζέτω, ἐῤῥέτω, ἀπόλοιτο. 2) πληγὰς λαμβάνω, πλήττομαι, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι. colaphis, κολαφίζεσθαι. fustibus ab aliquo, σκυταλοῦσθαι ὑπό τινος. ποιητ. turris austro vapulat, ὁ πύργος ὑπὸ τοῦ νότου πλήττεται.
vara, æ, θ. σχαλίς, σχαλίδωμα.
vārātĭo, ĭōnis, θ. (varo) ἀναμέτρησις ποταμοῦ ἢ ἄλλου ἀπροσβάτου τόπου. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
Vardæi, ōrum, ἀ. πληθ. Ἀρδιαῖοι, ἔθνος τῆς Δαλματίας.
*vargus, i, ἀ. (λέξις Γαλλατική), λῃστής. κακοῦργος. 2) μεταφ. στρεβλός, κυρτός.
vārĭa, æ, θ. (varius) πάρδαλις, πάνθηρ. 2) εἶδος κίττης (ὄρνις).
Vārĭa, æ, θ. Οὐαρία, πόλις Αἰκούων, τανῦν Vico Varo.
vărĭābĭlis, e, (vario) μεταβλητός Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
vărĭantĭa, æ, θ. (vario) ποικιλία. Λουκρήτιος.
vārĭānus, a, um, (varius) uvæ varianæ, εἶδος ποικίλων σταφυλῶν.
Vārĭānus, a, um, (Varus Οὐαριανός, τοῦ Οὐάρου.
*vārĭātim, ἐπίῤ. (vario) ποικίλως.
*vărĭātio, ĭōnis, θ. (vario) διαφορά. 2) μεταβολή, μετάφρασις. Σχ. λέξ.
*vărĭātor, ōris, ἀ. (vario), ποικιλτής, (κεντητής). Γλωσσάριον Κυρίλλου.
†vārĭcātĭo, ĭōnis, θ. (varico), βλαισότης, τὸ διασκελίζειν.
vārĭcator, ōris, ἀ. διασκελίζων, διαπλισσόμενος, τοὺς πόδας βλαισῶν.
vārĭco, avi, atum, are, (varicus) διασκελίζω, διαπλίσσομαι, τοὺς πόδας βλαισῶ. varicatus, a, um, διαπλισσόμενος, διασκελίζων. 2) διαβαίνω.
vārĭcōs°, ἐπίῤ. πλὶξ ἀμφιπλὶξ, (διαπεπλιγμένως). συγκρ. vārĭcōsĭus, ἴδε καὶ varicus, ἐπίῤ. Φῆστος.
vārĭcōsus, a, um, (varix) κιρσώδης, κρισσώδης, κίρσῳ νοσῶν.
vārĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ varix) μικρὸς κιρσός.
*vārĭcus, a, um, (varus) διαπλισσόμενος, διασκελίζων.
*vārĭcus, ἐπίῤ. (varus) varicus resideo, διαπλισσόμενος, (διασκελίζων) καθέζομαι.
vārĭe, ἐπίῤ. (varius) ποικίλως, ποικίλοις χρώμασι. 2) ποικίλως, ποικίλῳ τρόπῳ, ἀνομοίως, διαφόρως.
vărĭĕgo, avi, atum, are, (varium ago) aliquid, ποικίλλω τι. 2) ποικίλος εἰμί. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
vărĭĕtas, ātis, θ. (varius) ποικιλία, τὸ ποικίλον. 2) ἀνομοιότης, διαφορά. 3) μεταβολή, ἀλλοίωσις. 4) εὐμεταβλησία, τὸ εὐμετάβολον.
vărĭo, avi, atum, are, (varius) aliquid, ποικίλλω τι. aliquid coloribus, ποικίλλειν τι χρώμασι. vestis variata figuris, ἐσθὴς μορφαῖς, (γραφαῖς) πεποικιλμένη. uva variatur εἴτε se variat, ἡ σταφυλὴ ποικίλλεται, αἰόλλεται, τὸ χρῶμα μεταβάλλει, πεπαίνεται. 2) variant pectora palmis, πελιαίνουσιν εἴτε πελιδνοῦσι τὸ στῆθος ταῖς παλάμαις, πελιδνοῦνται στερνοκοπούμενοι. variatus, a, um. ἐπιθετικῶς· ποικίλος. 3) ποικίλλω, διακοσμῶ τι. 4) ἀλλοιῶ, μεταβάλλω, ἀλλάττω τι. laborem otio, ἀλλάττειν πόνον ἀντὶ σχολῆς. formas variatus in omnes, εἰς πάσας τὰς μορφὰς μεταμορφωθείς. variantur sententiis, διαφέρουσι ταῖς γνώμαις. quæ de Marcelli morte variant scriptores, ἃ περὶ τῆς τοῦ Μαρκέλλου τελευτῆς οἱ συγγραφεῖς διαφόρως λέγουσιν. 5) οὐδετέρως· ποικίλλεσθαι, ποικίλον εἶναι. uva variat, ἡ σταφυλὴ ποικίλλεται. variantes formæ, ποικίλαι μορφαί. 6) διαφέρειν, διάφορον εἶναι. formæ inter se variant, αἱ μορφαὶ ἀλλήλων διαφέρουσιν. hæc variant de eo, ταῦτα περὶ αὐτοῦ διαφόρως λέγεται.
vārĭtus, ἐπίῤ. ἑτέρα γραφὴ τοῦ varicus.
vărĭus, a, um, (βαλιός) αἰόλος, ποικίλος, ποικιλόχρους. 2) ἐν τῇ γεωργικῇ· terra varia, γῆ ἄνωθεν μὲν ὑγρά, κάτωθεν δὲ ξηρά. 3) ποικίλος, πολυειδής. quales sint dii, varium est, ὁποῖοί εἰσιν οἱ θεοί, ποικίλως εἴτε διαφόρως λέγεται. 4) ποικίλος, εὐμετάβλητος, ἄστατος.—Κύρ. ὄν. Vărĭus, Οὐάριος, κατὰ τὰ Ἑλληνικὰ Αἴολος, Πολύειδος, καὶ Ποικίλιος.

Digitized by Google

vārix, ĭcis, ἁ. καὶ θ. κιρσός, κρισσός, ἰξία, (νοσώδης τῶν φλεβῶν οἴδησις).
vāro, are, (varus) aliquid, μετρῶ ποταμὸν ἢ ἄλλον ἀπρόσβατον τόπον. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
vāro εἴτε varro, ōnis, ἁ. ταὐτὸ τῷ baro.
Varro, ōnis, ἁ. Οὐάρρων, Βάῤῥων. Varronĭānus, a, um, Οὐαῤῥωνιανός, τοῦ Οὐάῤῥωνος.
vărŭlus, i, ἁ. (ὑποκορ. τοῦ varus), κριθή, ποσθία. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
vārus, a, um, βλαισός, βλαισοσκελής, σκαμβός, (τοὺς πόδας εἰς τὰ ἔξω διεστραμμένος). 2) διαπεπταμένος. 3) διαφέρων.
vārus, i, ἁ. ἴονθος, (ἐξάνθημα προσώπου).
Vārus, i, ἁ. Οὔαρος, Οὐᾶρος. Varĭānus, a, um, τοῦ Οὐάρου.
văs, vădis, ἁ. ἐγγυητής, κατ' ἐξοχήν· ὁ ἐγγυητὴς τοῦ τὸν ἕτερον ἐπὶ τὴν δίκην παρέσεσθαι.
vās, vāsis, οὐ. πληθ. vasa, ōrum, σκεῦος, ἀγγεῖον, ἄγγος. 2) vasa, ōrum, τὰ στρατιωτικὰ σκεύη, ἡ ἀποσκευή. vasa colligere, συσκευάζεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, σκευαγωγεῖν, ἀναζευγνύναι, ἀναζυγὴν ποιεῖσθαι. 3) μελισσῶν κυψέλη. 4) κωμ. τὰ αἰδοῖα. (σπάν. καὶ ἀδόκιμοι γραφαί. vāsum, i, οὐ. καὶ vāsus, i. ἁ.).
vasarĭum, ĭi, οὐ (vas) σκεύη βαλανείου. 2) ἀργύριον εἰς ὠνὴν σκευῶν διδόμενον. 3) ἀρχεῖα.
vāsārĭus, a, um, (vas 6'.), ὁ ἀνήκων εἰς τὰ σκεύη.
Vāsātes, um. ἁ. πλ. Οὐασάτιοι, ἔθνος τῆς Ἀκυτανίας. Τὸ ἐπίθετον· Vasatĭcus, a, um.
vāsātus, i, ἁ. (vās, σημ. 4.) πόσθων.
*vasca tibia, θ. ἴδε vascus.
vascellum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ vās) μικρὸν ἄγγος, σκευάριον. Ἐπιγρ. ἕτεραι γραφαὶ vascillum, i, οὐ. καὶ vascio, ĭōnis, ἁ.
vascĭo, ĭōnis, ἁ. ἴδε vascellum.
vasclārĭus, ταὐτὸ τῷ vascularius.
Vascōnes, um, ἁ. πληθ. Οὐάσκονες, Οὐάσκωνες, ἔθνος τῆς Ταῤῥακωνησίας. Vasconĭa, æ, θ. ἡ τῶν Οὐασκώνων χώρα. Vascōnĭcus, a, um, τῶν Οὐασκώνων.
vascŭlārĭus, ĭi, ἁ. (vasculum) χρυσουργός, ἀργυρηλάτης.
vascŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ vās) ἀγγείδιον, σκευάριον. 2) κυψέλη μελισσῶν. 3) αἰδοῖα.
vascus, a, um, πλάγιος. — vasca tibia, εἶδος πολυτρήτου αὐλοῦ, πλαγίαυλος.
*vāso, ōnis, ἁ. (vas, σημ. 4) ταὐτὸ τῷ vasatus.
*vaspĭcētum, i, οὐ. (vaspix), πυκνὸς θαμνιών. Ἀπείκιος 1,23.
*vaspix, ĭcis, θ. ἴσως· πυκνὸς θάμνος. Ἀπείκιος (;) 1,17.
*vastābundus, a, um, πορθῶν.
vastātĭo, ĭōnis, θ. (vasto) ἐρήμωσις, πόρθησις, κάκωσις.
vastātor, ōris, ἁ. (vasto) ἐρημωτής, πορθητής. Λ. ποιητ.
vastātōrĭus, a, um, (vastator) πορθητικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
vastātrix, īcis, θ. (vastator) ἡ ἐρημοῦσα, πορθοῦσα.
vaste, ἐπίῤ. (vastus) πόῤῥω, μακράν. 2) πλατέως, πλατυλόγως, μετὰ πλατυλογίας. 3) ἐξαισίως, σφόδρα, ὑπερβαλλόντως.
*vastesco, ĕre, (vastus) ἐρημοῦμαι.
*vastĭfĭcus, a, um, (vastus-facio) ἐρημοποιός, πορθητικός.
vastĭtas, ātis, θ. (vastus) ἐρημία, κενότης. 2) ἐρήμωσις, πόρθησις. 3) τὸ ἐξαίσιον, τὸ ὑπερμέγεθες. roborum, τὸ ἐξαίσιον μέγεθος τῶν δρυῶν. æquoris, τὸ ἀχανὲς τοῦ πελάγους.
*vastĭtĭes, ēi, θ. ἐρήμωσις.
vastĭto, (avi), atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ vasto), aliquid, κατερημῶ τι, θαμινὰ ἐρημῶ τι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
vastĭtūdo, ĭnis, θ. (vastus) ἐρήμωσις, πόρθησις. 2) τὸ ὑπερμέγεθες, τὸ ἐξαίσιον μέγεθος.
vasto, avi, atum, are, (vastus) aliquid, ἐρημῶ, κενῶ τι. 2) ἐρημῶ, πορθῶ, δῃῶ τι. 3) mentem, ταράττω τὴν ψυχήν.
*vastŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ vastus) ἐξαίσιος.
*vastŭōsus, a, um (vastus), ἔρημος, κενός.
vastus, a, um, ἔρημος, κενός. urbs a defensoribus vasta, πόλις ἔρημος τῶν ἀμυνομένων. 2) εὐρύχωρος, εὐρύς, ἀχανής. campi vasti, πεδία εὐρύχωρα, ἀναπεπταμένα. mare vastum, τὸ ἀχανὲς πέλαγος, ἡ εὐρεῖα θάλασσα. antrum vastum, ἄντρον εὐρύ, εὐρύχωρον. μεταφ. animus, ἄπληστος ψυχή. 3) ἐξαίσιος, ὑπερμεγέθης, πελώριος, ἄσπετος. bellua vasta, ὑπερμέγεθες θηρίον. tonitrum vastum, βροντὴ ἐξαίσιος. clades vastissima, μεγίστη συμφορά. 4) ἄγριος, ἀπειρόκαλος, ἄμουσος.
vāsum, i, οὐ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ vas, vasis.
vāsus, i, ἁ. σπάν. ἀντὶ τοῦ vas, vasis.
vătax, ācis, ταὐτὸ τῷ vatrax.
vātes, is, ἁ. καὶ θ. (φάτης) ὁ μάντις, προφήτης· ἡ μάντις, προφῆτις. 2) ποιητ. ὁ ποιητής, ἡ ποιήτρια. 3) ἐξηγητής, ὑφηγητής, διδάσκαλος.
vătĭa, æ, ἁ. θ. (vatius) ῥαιβός, ῥαιβοσκελής.

Digitized by Google

vătĭca herba, θ. ταὐτῷ τῷ strychnos. Ἀπουλήϊος.
Vātĭcānus, a, um, Οὐατικανός. Vaticanus mons, εἴτε collis, ὁ Οὐατικανὸς λόφος, εἷς τῶν ἑπτὰ λόφων τῆς Ῥώμης.
vātĭcĭnātĭo, ĭōnis, θ. (vaticinor) χρησμῳδία, μαντεία.
vātĭcĭnator, ōris, ἀ. χρησμῳδός, χρησμολόγος, μάντις, προφήτης.
vātĭcĭnātrix, īcis, θ. ἡ χρησμῳδός, προφῆτις.
vātĭcĭnĭum, ĭi, οὐ. (vates-cano) χρησμός, μαντεῖον.
vātĭcĭnĭus, a, um, χρησμῳδικός.
†vātĭcĭno, ταὐτὸ τῷ vaticinor.
vātĭcĭnor, atus sum, ari, (vates) χρησμῳδῶ, μαντεύομαι, προφητεύω. 2) aliquid, ᾄδω, ἐξηγοῦμαί τι. 3) μαίνομαι, φλυαρῶ.
vātĭcĭnus, a, um, χρησμῳδικός, μαντικός.
vătillum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ batillum.
Vătīnĭus, ĭi, ἀ. Οὐατίνιος, Βατίνιος. Vatinĭānus, a, um, τοῦ Βατινίου.
vātis, ταὐτὸ τῷ vātes.
vătĭus, a, um, ῥαιβός, ῥαιβοσκελής.
vătrax, (ὀρθότερον vatax, ὅπερ ἴδε). ācis, καὶ vatrĭcōsus, a, um, διεστραμμένος τοὺς πόδας, στρεβλόπους.
vavato, ōnis, ἀ. ἴσως· τέρας τι, stramenticius, ἐκ καλαμῶν εἴτε ἀχύρων.
vĕ, σύνδ. ἔγκλιτ. (vel) ἤ, ἢ καί, εἴτε, εἴτε καί, (ἐπὶ ἀδιαφόρων). duabus tribusve horis, δυοῖν ἢ τρισὶν ὥραις. aliquis unus pluresve, εἷς τις ἢ (ἢ καὶ) πλείονες. si id facis facturusve es, εἴτε τοῦτο ποιεῖς εἴτε καὶ μέλλεις ποιήσειν. malum damnumve, κακόν τι εἴτε βλαβερόν. 2) σπάν. ἀντὶ τοῦ an, ἤ, εἴτε. ignorans albus aterve fueris, ἀγνοῶν εἴτε λευκὸς εἴτε μέλας ἐγένου.
vē εἴτε væ, μόριον προτασσόμενον, ἰσοδύναμον δὲ τῷ τε στερητικῷ καὶ τῷ ἐπιτατικῷ ἃ τῶν Ἑλλήνων. Ἴδε τὰ vecors, vegrandis, vesanus, καὶ πρβλ. A. Gell. 5,12,9.
vĕa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ via.
vēcordĭa, æ, θ. (vecors) ἀφροσύνη, παραφροσύνη.
†vēcordĭter, ἐπίρ. (vecors) ἀφρόνως.
vēcors, rdis, (ve-cor) ἄφρων, παράφρων.
*vectābĭlis, e, (vecto) κομιστός, ἀγώγιμος.
vectābŭlum ἢ — culum, i, οὐ. ὄχημα.
*vectārĭus, a, um, ὑποζύγιος.
vectātĭo, ĭōnis, θ. (vecto) ὄχησις.
vectātor, ōris, ἀ. (vecto), ἱππεύς. A. τοῦ μεταγν. Λατ.
vectĭārĭus, ĭi, ἀ. (vectis) μοχλευτής, ὁ μοχλεύων.
vectĭcŭlārĭus, a, um, (vectis) τοιχωρυχικός.
vectīgal, ālis, οὐ. (veho) τέλος, φόρος, (ὁ ὑπὲρ τῶν ἀγρῶν, τῆς νομῆς, τῆς ἐμπορίας κ. τ. τ. · εἰς τὸ δημόσιον ταμιεῖον τελούμενος φόρος). vectigalia pro aliqua re pendere, τέλη ὑπέρ τινος τελεῖν. vectigal imponere agro, τέλος (φόρον) τῷ ἀγρῷ ἐπιτιθέναι. vectigalia exigere, πράττειν, πράττεσθαι, εἰσπράττειν, εἰσπράττεσθαι τέλη. centesimæ vectigal, τὸ τέλος τῆς ἑκατοστῆς. 2) ἔσθ' ὅτε ὁ φόρος, δασμός, ἡ εἰσφορά. 3) ἰδιωτικὴ πρόσοδος, τὰ προσερχόμενα χρήματα, τὰ προσιόντα.
vectīgāle, is, οὐ. ταὐτὸ τῷ vectigal. Χαρίσιος.
vectīgālĭārĭus, ĭi, ἀ. (vectigal) τελώνης, εἰσπράκτωρ. A. τοῦ μεταγν. Λατ.
vectīgālis, e, (vectigal) τῶν τελῶν, τῶν φόρων. pecunia vectigalis, τὸ ἐκ τῶν τελῶν εἴτε φόρων ἀργύριον. 2) ὑποτελής, φόρου ὑποτελής. 3) ἐπὶ ἰδιωτικῶν· equi vectigales, ἵπποι, ἀφ' ὧν τις ἀποφορὰν λαμβάνει.
*vectĭo, ĭōnis, θ. (veho) ὄχησις.
vectis, is, ἀ. (veho) μοχλὸς (ὄργανον, ᾧ μοχλεύεταί τι). 2) μοχλός, (ᾧ ἡ θύρα μοχλοῦται).
vectĭtātus, a, um, (vecto) ὀχούμενος.
vectĭto, (avi), atum, are, (θαμιστ. τοῦ vecto) aliquem ἢ aliquid, θαμὰ κομίζω, θαμὰ ὀχῶ τινα ἤ τι.
vecto, avi, atum, are, (ἐπιτατ. τοῦ veho) aliquem, ὀχῶ, κομίζω τινά. vectari equo, ὀχεῖσθαι ἐφ' ἵππου.
Vectōnes εἴτε Vectŏnes, um, ταὐτὸ τῷ Vettones.
vector, ōris, ἀ. (veho) ὁ ὀχῶν, κομίζων, βαστάζων τινὰ ἤ τι. 2) ἔποχος ἵππου, ἱππεύς. 3) ἔποχος νεώς, ἐπιβάτης.
vectōrĭus, a, um, (veho) navis vectoria, τὸ φορταγωγὸν πλοῖον.
vectrix, īcis, θ. (veho) ἡ ὀχοῦσα, κομίζουσά τινα.
vectūra, æ, θ. (veho) ὄχησις, ἀγωγή, κομιδή. vecturas onerum factitare, ἀχθοφορεῖν. 2) πορθμεία, διακομιδή. vecturam facere, πορθμεύειν. 3) ναῦλον, ναῦλος.
vectūrārĭus, ĭi, ἀ. (vectura) ἁμαξεύς. A. τοῦ μεταγν. Λατ.
vectus, a, um, ἴδ. vehor.
Vēdijŏvis καὶ Vēdĭŏvis, ἀρχαϊκ. ταὐτὸ τῷ Vejovis.
Vēdĭus, ĭi, ἀ. Οὐήδιος, Βήδιος.
vēfāba, æ, θ. (ve 6'. faba), μικρὸς κύαμος. Γλῶσσαι Ἰσίδωρος.
vĕgĕo, ēre, aliquem ἢ aliquid, δια-

Digitized by Google

κινῶ, κινῶ, ἐλαύνω, ἐγείρω τινὰ ἢ τι.
vĕgĕtābĭlis, e, (vegeto) ζωτικός, ἐγερτικός.
vĕgĕtāmen, ĭnis, οὐ. (vegeto) ζώπυρον. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
*vĕgĕtātĭo, ĭōnis, θ. (vegeto) ζωπύρησις.
*vĕgĕtātor, ōris, ἀ. (vegeto) ὁ ἐγείρων, ζωπυρῶν.
Vĕgĕtĭus, ĭi, ἀ. Οὐεγέτιος.
vĕgĕto, avi, atum, are, (vegetus) aliquem ἢ aliquid, ζωπυρῶ, ἐγείρω τινὰ ἢ τι.
vĕgĕtus, a, um, (vegeo) εὐκίνητος, ζωηρός. oculi vegeti, ὀφθαλμοὶ γοργοί. 2) εὔρωστος, ἀκμαῖος.
vēgrandis εἴτε vægrandis, e, (ve-grandis) δυσαυξής, δυσαύξητος, ἰσχνός, μικρός.
vĕhātĭo, ĭōnis, θ. ἀντὶ τοῦ vectatio.
vĕhēla, æ, θ. (veho) ὄχημα.
vĕhĕmens, ntis, (veho) φορός, σφοδρός, ὁρμητικός. ventus, φορὸς εἴτε σφοδρὸς ἄνεμος. cursus fluminis, ἡ σφοδρὰ τοῦ ποταμοῦ φορά. imber, σφοδρός, ῥαγδαῖος ὄμβρος. medicamentum, σφοδρόν, ὀξύ, δραστικὸν φάρμακον. somnus, βαθὺς ὕπνος. oratio, σφοδρός, δεινὸς λόγος. homo, σφοδρός, ὀξὺς ἄνθρωπος.
vĕhĕmenter, ἐπίῤ. (vehemens) σφοδρῶς, σφόδρα.
vĕhĕmentesco, ĕre, (vehemens) σφοδρύνομαι. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
vĕhĕmentĭa, æ, θ. σφοδρότης, δεινότης, ὀξύτης. Λ. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.
vĕhes εἴτε vehis, is, θ. (veho) πεφορτωμένη ἅμαξα. 2) ἅμαξα, φορτίον ὅσον ἅμαξα ἄγει. lapis magnitudine vehis, λίθος ἁμαξιαῖος.
vĕhĭcŭlāris, e, (vehiculum) vehicularis cursus, ἡ διὰ τῆς ὀχημάτων ἀμοιβῆς πορεία τῶν δημοσίων γραμματηφόρων.
vĕhĭcŭlārĭus, a, um, (vehiculum) vehicularius fabricator, ὁ ἁμαξοπηγός, ἁμαξουργός. 2) ταὐτὸ τῷ vehicularis.
vĕhĭcŭlātĭo, ĭōnis, θ. (vehiculum), ταὐτὸ τῷ vehicularis cursus, ἴδε vehicularis.
vĕhĭcŭlum, i, οὐ. (veho) ὄχημα, ἅμαξα. 2) σπάν. τὸ ὄχημα, πλοῖον.
vĕhis, is, ἴδ. vehes.
vĕho, vexi, vectum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, ὀχῶ, φέρω, κομίζω, ἄγω τι. (ἐφ' ἁμάξης, ἐφ' ἵππου, ἐν πλοίῳ, ἐπὶ τῶν ὤμων κ.τ.τ.) taurus vexit Europam, ὁ ταῦρος ὤχησεν (ἐκόμισε) τὴν Εὐρώπην. aliquem plaustro vehere, ἄγειν, κομίζειν τινὰ ἐν ἁμάξῃ. aliquem albi equi per urbem vehunt, λευκοὶ ἵπποι ἄγουσί τινα διὰ τῆς πόλεως. aliquid ratibus vehere, ἐν σχεδίαις (πλοίοις) ἄγειν, κομίζειν τι. Tagus aurum vehit, ὁ Τάγος χρυσὸν σύρει. 2) vehor, vectus sum, i, ὀχοῦμαι, φέρομαι, κομίζομαι. navi εἴτε in navi, ὀχεῖσθαι ἐν νηΐ, πλεῖν. ad litora vectus, ἐνεχθεὶς πρὸς τὴν ἀκτήν. equo εἴτε in equo, ὀχεῖσθαι ἐφ' ἵππου, ἱππεύειν. plaustro, ὀχεῖσθαι, κομίζεσθαι ἐπ' ὀχήματος. vehens, ὀχούμενος, κομιζόμενος (ἐφ' ἁμάξης, ἐφ' ἵππου κ.τ.τ.).
veia, æ, θ. (λεξ. τῶν Ὄσκων), ὄχημα, ἅμαξα. Φῆστος.
veiārĭus, a, um, τοῦ ὀχήματος.
veiātūra, æ, θ. ταὐτὸ τῷ vectura.
veiginti, ταὐτὸ τῷ viginti.
Veĭus, a, um, ἴδ. Veji.
Vējens, Vējentānus, ἴδ. Veji.
Vēji, ōrum, ἀ. πληθ. Οὐήϊοι, Οὐΐοί, Βήϊοι, πόλις τῆς Τυῤῥηνίας. Vejens, ntis καὶ Vejentānus, a, um, τῶν Οὐηΐων, Οὐηϊεντανός, Οὐϊεντανός. Vejentanum, ὑπον. vinum, ὁ Οὐηϊεντανὸς οἶνος. Vejentes, um, ἀ.πληθ. οἱ Οὐηϊεντανοί, Οὐηϊένται. Veĭus, a, um, ποιητ. ἀντὶ τοῦ Vejentanus.
Vĕjŏvis, is, ἀ. θεός τις παρὰ Ῥωμαίοις, (ὁ Πλούτων, κατὰ δέ τινας ὁ Ζεὺς ἢ ὁ Ἀπόλλων).
vĕl, σύνδ. (volo) ἤ, εἴτε. vel —, vel —, ἢ —, ἢ —. εἴτε —, εἴτε —. vel —, vel — etiam —, ἢ —, ἢ καί —. εἴτε —, εἴτε καί —. 2) καί. hoc ascensu vel tres armati quamlibet multitudinem arcuerint, ταύτης τῆς ἀναβάσεως καὶ τρεῖς ἔνοπλοι (καὶ τρεῖς ἔνοπλοι μόνοι) εἴργοιεν ἂν ὁσονδήποτε πλῆθος. isto modo vel consulatus vituperabilis est, οὕτω καὶ ἡ ὑπατεία (καὶ αὐτὴ ἡ ὑπατεία) ψεκτή ἐστι. vel maxime, καὶ μάλιστα, τὰ μάλιστα. vel optime, ὡς οἷόν τε κάλλιστα. vel maxima auctoritas, ἡ μεγίστη δύναμις.
vela, æ, θ. τὸ ἐρύσιμον.
Vēlābrensis, e, ἴδ. Velabrum.
Vēlābrum, i, οὐ. Οὐήλαβρον, χωρίον τῆς Ῥώμης, ἔνθα τυρὸς καὶ ἔλαιον ὠνητά. Velabrensis, e, ἐκ τοῦ Βηλαύρου. Διήρητο δὲ τὸ Velabrum εἰς δύο, εἰς majus καὶ minus. Περὶ δὲ τοῦ ἐτύμου ἴδε Πλούτ. Ῥωμύλ. 5.
vēlābrum, i, οὐ. (velo) καταπέτασμα.
vēlāmen, ĭnis, οὐ. (velo) κάλυμμα, σκέπασμα.
vēlāmentum, i, οὐ. (velo) κάλυμμα. 2) παραπέτασμα. 3) ἱκετηρία, ἱκετήριος κλάδος, στέμμα.
vēlāris, e, (velum) τοῦ παραπετάσματος.

Digitized by Google

vēlārĭum, ĭi, οὐ. (velum) καταπέτασμα, παραπέτασμα.
vēlārĭus, ĭi, ἀ. (velum) δοῦλος ὁ τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας ἀνέχων, θυρωρός. 2) ναύτης ὁ συμπτύσσων καὶ ἀναπεταννύων τὰ ἱστία. Ἐπιγρ.
vēlāti, ἴδ. accenseo, καὶ velo.
vēlātĭo, ĭōnis, θ. (velum) κάλυψις.
vēlāto, ἐπίῤ. αἰνιγματωδῶς.
vēlātrum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ velarium. ἀμφ. γρ.
†vēlātūra, æ, θ. (velo), κάλυμμα.
vēlātūra, ταὐτὸ τῷ vectura. Ἴδε vellatura.
Vĕlĕda, æ, θ. Οὐελήδα, προφῆτίς τις τῶν Γερμανῶν.
vĕles, ĭtis, ἀ. γροσφομάχος, ἀψίμαχος, ἀκροβολιστής, (εἶδος πελταστῶν παρὰ Ῥωμαίοις). 2) μεταφ. ὁ ἀψίμαχος.
Vĕlĭa, æ, θ. Ἐλέα, ἡ τοῦ Παλατίνου λόφου κορυφή. 2) Ἐλέα, ἡ πρότερον Ὑέλη καλουμένη, πόλις τῆς Λευκανίας. Οὐελία. Veliensis, is, Ἐλεάτης, Ὑελήτης. Velīnus, a, um, Ἐλεατικός.
Vĕlĭensis, is, ἴδ. Velia.
vēlĭfer, ĕra, ĕrum, (velum-fero) ἱστία φέρων, (ἱστιοφόρος).
*vēlĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. (velifico) ἱστίων χρῆσις.
*vēlĭfĭcĭum, ĭi, οὐ. (velifico) ἱστίων χρῆσις.
vēlĭfĭco, are, σπαν. ἀντὶ τοῦ velificor.
vēlĭfĭcor, atus sum, ari, (velum-facio) ἱστίοις πλέω, ἱστιοδρομῶ. 2) μεταφ. alicui, σπεύδειν, προθυμεῖσθαι, χαρίζεσθαί τινι. 3) ποιητ. velificatus Athos, ὁ διαπλευσθεὶς Ἄθως.
*vēlĭfĭcus, a, um, (velum-facio) ἱστιοδρομῶν.
vēlĭger, ĕra, ĕrum, ταὐτὸ τῷ velifer.
Vĕlīnus, a, um, ἴδ. Velia.
vĕlĭtāris, e, (veles) τῶν γροσφομάχων. hasta velitaris, ὁ γρόσφος.
vĕlĭtātĭo, ĭōnis, θ. (velitor) ἀψιμαχία. Πλαῦτος.
Vĕlĭternīnus καὶ Veliternus, a, um, ἴδ. Velitræ.
vĕlĭtes, um, ἀ. πληθ. ἴδ. veles.
vĕlĭto, are, ταὐτὸ τῷ ἑπομένῳ.
·vĕlĭtor, atus sum, ari, (veles) ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχῶ. 2) μεταφ. ἀψιμαχῶ, ἀκροβολίζομαι, ἐρίζω.
Vĕlĭtræ, ārum, θ. πληθ. αἱ Οὐελίτραι, ἡ Βέλιτρα, πόλις τῆς Λατίνης, ἡ τανῦν Veletri. Veliternus καὶ Veliternīnus, a, um, Οὐελιτρανός. Veliterni, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Οὐελιτρανοί.
Vĕlĭus, ĭi, ἀ. Οὐήλιος.

vēlĭvŏlans, ntis, (velum-volo) ταὐτὸ τῷ velivolus.
vēlĭvŏlus, a, um, (velum-volo) ἱστίοις φερόμενος, ἱστιοδρομῶν. navis, ναῦς (ἱστιοπετής;) ποιητ. mare velivolum, ἡ θάλασσα ἡ ἱστίοις εἴτε ναυσὶ διαπλεομένη (ἱστιόπλευστος ἢ μᾶλλον ἱστιόκτητος).
vella, χυδαίως ἀντὶ τοῦ villa.
vellātĭo, ĭōnis, θ. γαργαλισμὸς Λ. Γλωσσαρίων.
*vellātūra, æ, θ. ταὐτὸ τῷ vectura, ἀντὶ vehelatura.
Vellĕda, æ, θ. ταὐτὸ τῷ Veleda.
Vellējānus, a, um, (Vellejus) τοῦ Οὐελληίου.
Vellējus, a, um, Οὐελλήϊος, τοῦ Οὐελληίου. Vellējus, i, ἀ. ὁ Οὐελλήϊος.
vellĕrĕus, a, um, (vellus), ἐρεοῦς.
vellĭcātim, ἐπίῤ. (vellico) κομματικῶς.
vellĭcātĭo, ĭōnis, θ. (vellico) τίλσις, τιλμός, ἐρεθισμός, κνισμός.
vellĭco, avi, atum, are, aliquem ἢ aliquid, τίλλω τινὰ ἤ τι. μεταφ. τίλλειν, δάκνειν, κερτομεῖν, κνίζειν τινά, καθάπτεσθαί τινος. σπαν. ἐγείρειν, παρορμᾷν τινα.
Vellĭger, ĕri, ἀ. (vellus gero), ὁ Κριός, (ἄστρον).
Vellimen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ velumen.
vello, velli καὶ vulsi, vulsum, ĕre, aliquem ἢ aliquid, τίλλω τινὰ ἤ τι. oves, anseres, τίλλειν πρόβατα, χῆνας, κ.τ.τ. comam, τίλλειν, μαδίζειν τὴν κόμην. velli, τίλλεσθαι. vallum, ἀνασπᾷν τὸν χάρακα. poma, τίλλειν, δρέπειν μῆλα, μεταφ. velli, δάκνεσθαι, ἀνιᾶσθαι.—vulsus, a, um, τετιλμένος τὰς τρίχας. μεταφ. μαλακός, μαλθακός, ἄνανδρος. 2) τίλμασιν εἴτε σπάσμασι νοσῶν.
vellūmen, ταὐτὸ τῷ vellimen.
vellus, ĕris, οὐ. πόκος, μαλλός, ἀργὰ ἔρια. ποιητ. τὰ ἔρια. 2) δορὰ εἴτε δέρας οἰός, κώδιον. ποιητ. ἡ δορὰ λέοντος, ἐλάφου, κ.τ.τ. 3) ταινία ἢ στέμμα ἐξ ἀργῶν ἐρίων. 4) ὅ,τι πόκῳ εἴτε μαλλῷ ὅμοιον, οἷον τὸ ἀραιὸν νέφος, ἡ νιφάς, ὁ τίλος ἢ μαλλὸς τοῦ βόμβυκος, κ.τ.τ.
vellus, i, ἀ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ villus, ὅπερ ἴδε.
Vellūtus, i, ἀ. Οὐέλλουτος.
vēlo, avi, atum, are, (velum) aliquem ἢ aliquid, κατακετάννυμι, καλύπτω, περικαλύπτω τινὰ ἤ τι. homo capite velato, ἄνθρωπος ἐπικαλυψάμενος τὴν κεφαλήν. velatus toga, ἠμφιεσμένος τὴν τήβεννον. tempora vittā velare, διαδεῖσθαι ταινίᾳ τοὺς κροτάφους. velatus tempora vitta, διαδεδεμένος τὴν κεφαλὴν ταινίᾳ. ποιητ. velati ramis oleæ, ἱκετηρίοις κλάδοις ἐξεστεμμένοι. velatis

manibus orant, ἱκετηρίας ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντες δέονται. 2) μεταφ. ἐπικαλύπτειν, ἐπικρύπτειν, κρύπτειν τι. 3) accensi velati, ταὐτὸ τῷ accensi. Ἴδ. accenseo.
vēlōcĭtas, ātis, θ. (velox) ὠκύτης, ταχύτης. 2) τὸ εὐκίνητον, ἐλαφρότης.
vēlōcĭter, ἐπίρ. ὠκέως, ταχέως.
vēlox, ōcis, ὠκύς, ταχύς. 2) εὐκίνητος, ἐλαφρός, ὀξύς.
• vēlum, i, οὐ. (veho, ὡς prelum ἐκ τοῦ premo) ἱστίον (τῶν πλοίων), ὀθόνη. vela dare, facere, pandere, πεταννύναι, ἀναπεταννύναι, ἀνερύειν τὰ ἱστία. contrahere, subducere, legere, χαλᾶν, στέλλειν, μηρύεσθαι τὰ ἱστία. vela in altum dare, ἀνάγεσθαι. 2) ἱστίον, ὀθόνη, παραπέτασμα, καταπέτασμα.
vēlūmen, ĭnis, οὐ. ταὐτὸ τῷ vellus.
vĕlut εἴτε vĕlŭti, ἐπίρ. (vel-ut) ὡς, ὥσπερ, καθάπερ. velut —, sic (ita) —, ὥσπερ —, οὕτως —. 2) ὡς, ὥσπερ, οἷον, οἷα. bestiæ aquatiles, quæ gignuntur in terra, veluti crocodili etc. τὰ ἐνυδρόβια τὰ ἐν τῇ χέρσῳ τικτόμενα, ὥσπερ, (οἷον) οἱ κροκόδειλοι, κ.τ.λ. 3) οἷον, ὡσπερεί, καθαπερεί. velut si adesset, ὡς ἂν εἰ (ὥσπερ ἂν εἰ) παρῆν.
vēmens, ntis, ποιητ. ἀντὶ τοῦ vehemens.
vēna, æ, θ. φλέψ. venam aperire, incidere, τὴν φλέβα σχάζειν, φλεβοτομεῖν. 2) ἔσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ arteria, ἡ ἀρτηρία. tentare εἴτε tangere venam, ἐξετάζειν τὸν σφυγμόν. 3) γονίμη φλέψ, φλέψ, πόσθη. 4) πόρος οὔρου, οὐρητήρ. 5) φλὲψ ὕδατος, μετάλλων, ξύλου κ.τ.τ. ὁ στίχος δένδρων. 6) μεταφ. benigna ingenii vena, πολλὴ εὐφυΐα. 7) τὸ ἔνδον, ὁ μυχός.
vēnābŭlum, i, οὐ. (venor) σιγύνη, σιβύνη, σιβύννιον, προβόλιον.
Vĕnāfrum, i, οὐ. Οὐέναφρον, πόλις τῆς Σαυνίτιδος. Venafrānus, a, um, καὶ Venāfer, fra, frum, τοῦ Οὐενάφρου, ἐξ Οὐενάφρου. Venafrānum, οὐ. τὸ ἐξ Οὐενάφρου. Venafrānum, i, οὐ. τὸ ἐξ Οὐενάφρου ἔλαιον.
vēnālĭcĭārĭus, a, um, (venalicius) τῆς σωματεμπορίας. venaliciarius, ĭi, ἀ. ὁ σωματέμπορος, ἀνδραποδοκάπηλος.
vēnālĭcĭum, ĭi, οὐ. Ἴδε τὸ ἑξῆς.
` vēnālĭcĭus, (-tius), a, um, (venalis), ὠνητός, ὤνιος.— venalicium, ĭi, οὐ. ὁ ὑπὲρ τῶν ὠνίων φόρος. 2) τῶν ὠνητῶν ἀνδραπόδων. grex venalicius, ἀγέλη ὠνητῶν ἀνδραπόδων.—venalicius, ĭi, ἀ. ὁ ἀνδραποδοκάπηλος, σωματέμπορος. venalicium, ĭi, οὐ. ἡ σωματεμπορία. venalicia, ĭōrum, οὐ. πληθ. τὰ ἀνδράποδα.
vēnālis, e, (venum) πράσιμος, ὤνιος, ὠνητός. non venale, οὐκ ὠνητόν. 2) κατ' ἐξοχήν· venalis, is, ἀ. τὸ ὠνητὸν ἀνδράποδον.
vēnālĭtas, ātis, θ. (venalis) τὸ ὤνιον, τὸ ὠνητόν.
vēnālĭtĭārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ venaliciarius.
vēnālĭtĭus, a, um, Ἴδ. venalicius.
vēnātĭcĭus, (-tius), a, um, τῆς θήρας, τοῦ κυνηγεσίου.
vēnātĭcus, a, um, (venatus) θηρευτικός. canis venaticus, ὁ θηρευτικὸς κύων, θηρευτὴς κύων.
vēnātĭo, ĭōnis, θ. (venor) θήρα, θήρευσις. κυνηγία, ἄγρα, κυνηγέσιον, κυνήγιον. 2) θηριομαχία (ἐν ἀμφιθεάτρῳ). 3) θήρα, ἄγρα, θήραμα, ἄγρευμα, τὸ θηρευόμενον, ἡ θηρευθέν.
vēnātītĭus, a, um, Ἴδ. venaticius.
†vēnātīvus, a, um, ὁ ἐπιδιώκων, ὁ ἐπιζητῶν.
vēnātor, ōris, ἀ. (venor) θηρατής, θηρευτής, κυνηγός, κυνηγέτης. ποιητ. venator canis, ὁ θηρευτὴς εἴτε ἀγρευτὴς κύων. 2) θηριομάχος.
vēnātōrĭus, a, um, θηρευτικός, κυνηγετικός, ἀγρευτικός.
*vēnātrīcĭus, a, um (venor), ταὐτὸ τῷ venatorius.
vēnātrix, īcis, θ. (venator) ἡ κυνηγός, κυνηγέτις. dea venatrix, ἡ Ἀγροτέρα εἴτε Ἀγραία Ἄρτεμις.
*vēnātūra, æ, θ. (venor) θήρα, θήρευσις.
vēnātus, ūs, ἀ. (venor) θήρα, θήρευσις, ἄγρα, κυνηγία, κυνήγιον, κυνηγέσιον. 2) σπάν. ἡ ἄγρα, ἁλιεία.
vendax, ācis, (vendo) πωλητικός.
vendĭbĭlis, e, (vendo) τιμαλφής, ἄξιος, τίμιος, (ῥᾳδίως πωλούμενος, τοῖς ὠνηταῖς περισπούδαστος). 2) μεταφ. τιμαλφής, περισπούδαστος, τιμώμενος, ἀρεστός.
†vendĭbĭlĭter, ἐπίρ. μόνον κατὰ συγκριτ. εὐχρηστον, vendibilius, μετὰ πλείονος τιμῆς.
vendĭco, are, ταὐτὸ τῷ vindico.
*vendĭtārĭus, a, um, (vendo) πράσιμος, πωλητός.
vendĭtātĭo, ĭōnis, θ. (vendito) μεταφορ. ἡ ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
*vendĭtātor, ōris, ἀ. (vendito) μεταφορ. ὁ ἀλαζών.
vendĭtĭo, ĭōnis, θ. (vendo) πρᾶσις, πώλησις. 2) παρὰ νεωτέροις· τὸ πώλημα.
vendĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ vendo) aliquid, προτίθημι εἴτε προγράφω τι ὠνητόν, βούλομαι πωλεῖν τι, πιπράσκω, πωλῶ τι. 2) ἀπεμπολῶ, καπηλεύω, πωλῶ, πιπράσκω τι. ipsa sese

Digitized by Google

venditat, αὐτὴ αὑτὴν (τὴν ἑαυτῆς ὥραν) τῷ βουλομένῳ πωλεῖ. 3) μεταφ. ἐπιδεικνύναι τι, ἀλαζονικῶς ἐπαινεῖν ἢ ἐπαγγέλλεσθαί τι. se alicui, ἀλαζονικῶς συνιστάναι ἑαυτόν τινι.
vendĭtor, ōris, ἀ. (vendo) πράτης, πρατήρ. πωλητής.
vendĭtrix, īcis, θ. (venditor) πράτρια, ἡ πωλοῦσα.
vendĭtus. a, um, ἴδ. vendo.
vendo, dĭdi. dĭtum, ĕre, (venum-do) aliquid, πωλῶ, πιπράσκω, ἀποδίδομαί τι. quanti, πόσου. pluris, minoris, πλείονος, ἐλάττονος. optime. πωλεῖν τι τιμιώτατον, ἀξιώτατον. 2) πωλῶ τι, ἐπὶ μισθῷ ἢ ἀντ' ἀργυρίου προδίδωμί τι. 3) ἐπαινῶ, συνίστημί τινα ἤ τι.
Vĕnĕdi, ōrum, ἀ. πληθ. Οὐενέδαι, ἔθνος τῆς Γερμανίας.
vĕnēfĭca, æ, θ. ἴδ. veneficus.
*vĕnēfĭcĭŏlum, i, οὐ. ὑποκορ. τοῦ veneficium, ὅπερ ἴδε.
vĕnēfĭcĭum, ĭi, οὐ. (veneficus) φαρμακεία, κατασκευὴ καὶ χρῆσις δηλητηρίων καὶ ἄλλων ὀλεθρίων φαρμάκων, φίλτρον, κ.τ.τ.
vĕnēfĭcus, a, um, (venenum-facio) φαρμακοποιός. veneficus, i, ἀ. ὁ φαρμακεύς, φαρμακευτής. venefica, æ, θ. ἡ φαρμακίς, φαρμακεύτρια. 2) φαρμακώδης. veneficus aspectus, ἡ βασκαντικὴ ὄψις.
vĕnēnārĭus, a, um, (venenum) πεφαρμακωμένος. 2) venenarius, ĭi, ἀ. ὁ φαρμακεύς, φαρμακευτής.
†vĕnēnātor. ōris, ἀ. (veneno), φαρμακεύς, ὁ διάβολος.
vĕnēnātum, i, οὐ. (veneno σημ. 3), κροκόεις χιτών, κροκόβαπτον ἔνδυμα.
vĕnēnātus, a, um, ἴδ. veneno.
*vĕnēnĭfer, ĕra. ĕrum, (venenum fero) φαρμακοφόρος, ἰοφόρος, ἰοβόλος.
vĕnēno, avi, atum, are, (venenum) aliquid, φαρμακῶ τι. telum, ἰῷ εἴτε τοξικῷ χρίειν τὸ βέλος. 2) μεταφ. φαρμάσσειν, βλάπτειν, φθείρειν τι. 3) φαρμάσσω, βάπτω τι (χρώμασιν εἴτε βαφῇ).— venenatus, a, um, φαρμακώδης ἰοφόρος, ἰοβόλος. 2) μαγικός. 3) μεταφ. πικρός, κέρτομος.
†vĕnēnōse, ἐπίρ. (venenosus), (φαρμακωδῶς).
*vĕnēnōsus, a, um, (venenum) φαρμακώδης.
vĕnēnum, i, οὐ φάρμακον, φθοροποιὸν φάρμακον, ἰός, δηλητήριον. aliquem veneno tollere, necare, φαρμάκῳ τινὰ ἀναιρεῖν. venenum sumere, φάρμακον πιεῖν. 2) φάρμακον, μαγικὸν φάρμακον, φίλτρον. 3) σπάν. τὸ ἰατρικὸν φάρμακον, χρήσιμον φάρμακον. 4) φάρμακον, (βαφή, χρῶμα). 5) μεταφ. ἡ φθορά, ὁ ὄλεθρος, ἡ βασκανία, ὁ πικρὸς λόγος κ.τ.τ.
vēnĕo, īvi, καὶ ĭi, ĭtum (μετγν. ītum), ire, (venum eo) προτίθεσθαι (προτεθῆναι) ὠνητόν, πωλεῖσθαι, πιπράσκεσθαι, ὤνιον εἴτε πράσιμον εἶναι. quanti venit, πόσου πωλεῖται. ab hoste venire, ὑπὸ τοῦ πολεμίου πωλεῖσθαι, πιπράσκεσθαι.
vĕnĕrābĭlis, e, (veneror) σεβάσμιος, αἰδέσιμος, σεμνός. 2) εὐσεβής.
†vĕnĕrābĭlĭtas, ātis, θ. (venerabilis), σεβασμιότης, (ὡς τίτλος).
vĕnĕrābĭlĭter, ἐπίρ. (venerabilis) εὐσεβῶς, μετὰ σεβασμοῦ.
vĕnĕrābundus, a, um. (veneror) σεβόμενος εὐσεβής.
Vĕnĕrālĭa, ĭum, οὐ. πληθ. (Venus) Οὐενεράλια, 'Αφροδίσια, ἑορτὴ 'Αφροδίτης τριήμερος ἐν μηνὶ 'Απριλίῳ. Πλουτ. Κεφ. 'Ρωμ. 45.
vĕnĕrandus, a, um, ἴδ. veneror.
†vĕnĕranter, ἐπίρ. (veneror) μετὰ σεβασμοῦ, εὐσεβῶς.
vĕnĕrārĭus, a, um, (Venus) ἀφροδίσιος. Λ. σπ.
vĕnĕrātĭo, ĭōnis, θ. (veneror) σέβας, σεβασμός. 2) σπάν. ἡ σεβασμιότης.
*vĕnĕrātīvus, a, um (veneror), σεβαστικός, σεβάσμιος.
vĕnĕrātor, ōris, ἀ. (veneror) ὁ σεβόμενος.
Vĕnĕrĕus, εἴτε Venerĭus, a, um, (Venus) 'Αφροδίσιος, τῆς 'Αφροδίτης. sacerdos Veneria, ἡ τῆς 'Αφροδίτης ἱέρεια. servi Venerei εἴτε ἁπλῶς Venerei (Venerii), ἀ. πληθ. οἱ τῆς 'Αφροδίτης ἱερόδουλοι. Venereus jactus εἴτε ἁπλῶς Venereus, ἡ 'Αφροδίτη, ὁ κάλλιστος τῶν ἀστραγάλων βόλος. res venereæ, τὰ ἀφροδίσια, ὁ ἀφροδισιασμός, ἡ κύπρις, συνουσία. veneria, æ, θ. ὑπον. concha, ὁ νηρίτης, εἶδος κόγχης. Veneria pira, εἶδος ἀπίων. 2) ἀφροδισιάζων, ἀσελγής.
Vĕnĕrĭus. a, um, ἴδ. Venereus.
*vĕnĕrĭvăgus, a, um, (Venus-vagus) πορνικός, ἀσελγής
vĕnĕro, are, (Venus) ἀφροδισιάζω.
vĕnĕro, are, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ veneror.
vĕnĕror, atus sum, ari, aliquem, σέβομαι, σέβω, πρεσβεύω τινά. aliquem ut deum, σέβομαί τινα ὡς θεόν. amicos, σέβομαι τοὺς φίλους. παθητ. veneratus, a, um, σεβιζόμενος, πρεσβευόμενος, τιμώμενος. 'Εν ἐπιγραφαῖς τῶν Καισαρείων χρόνων· venerandus, a, um, σεβαστός, σεβάσμιος. Εὕρηται ἐν 'Επιγρ.

Digitized by Google

ὁ ὑπερθετ. †vĕnĕrandissĭmus, a, um, σεβασμιώτατος, αἰδεσιμώτατος. 2) εὔχομαί τινι, ἱκετεύω τινά. venerare aliquem ut faciat, ἱκετεύειν τινά, δεῖσθαί τινος ποιῆσαί τι. Οὕτω καὶ multa deos καὶ nihil horum veneror.
vĕnĕrōsus, a, um (Venus) ἀφροδισιαστικός. Λ. Γλωσσαρίων.
Vĕnĕti, ōrum, ἀ. πληθ. ἴδ. Venetus.
Vĕnĕtĭa, æ, θ. ἴδ. Venetus.
Vĕnĕtus, a, um, Οὐενετικός, Ἐνετικός, Ἑνετικός. Veneti, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Οὐένετοι, Βένετοι, Ἐνετοί, Ἑνετοί, ἔθνος τῆς παρὰ τὸν Ἀδρίαν Κελτικῆς. Venetĭa, æ, θ. ἡ Ἐνετική, Ἑνετική, (χώρα). 2) venetus, a, um, θαλασσόχρους, κυανοῦς. ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων· factio veneta, καὶ Venetiani, Βενετιανοί, ἡ κυανᾶ ἐνδεδυμένη μερὶς τῶν ἀγωνιστῶν ὡς καὶ τῶν ἐσπουδακότων περὶ τὰς αὐτῶν ἱπποδρομίας, κατ' ἀντίθεσιν τῆς τῶν πρασίνων, λευκῶν καὶ ἐρυθρῶν. factio prasina, albata et russata). 3) Veneti, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Οὐένετοι, ἔθνος τῆς Λουγδουνησίας. Venetĭcus, a, um, Οὐενετικός. Venetĭa, æ, θ. ἡ χώρα τῶν Οὐενέτων τῶν παρὰ τὸν Ἀκυϊτανικὸν κόλπον.
vĕnĭa, æ, θ. (πιθανῶς ἐκ τοῦ venio, ὥστε δηλοῦν κυρίως φιλόφρονα προσέλευσιν ἢ ὑπάντησιν). συγγνώμη, συγχώρησις, ἐξουσία. do tibi veniam, ut facias, δίδωμί σοι ἐξουσίαν ποιεῖν εἴτε τοῦ ποιεῖν. 2) συγγνώμη (ἁμαρτήματος). veniam dare alicui, συγγνώμην τινὶ διδόναι εἴτε ἔχειν, συγγιγνώσκειν τινί. veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖσθαι. errati veniam ab aliquo impetrare, συγγνώμης τυγχάνειν εἴτε συγγνώμην λαμβάνειν παρά τινος τοῦ ἁμαρτήματος. παρενθετικῶς· cum bona venia εἴτε ἁπλῶς bona venia, σύγγνωθί μοι, μὴ χαλέπαινε τοῖς νῦν λεγομένοις. bona venia me audies, συγγνώσει τοῖς ῥηθησομένοις. 3) χάρις. da veniam hanc mihi, τοῦτο χάρισαί μοι. veniam petenti dedit, ἐχαρίσατο τῷ δεομένῳ.
vĕnĭābĭlis, e, (venia) συγγνωστός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
vĕnĭālis, e, (venia) συγγνωστός. 2) χαριστικός.
†vĕnĭālĭter, ἐπίῤ. (venialis) συγγνωστῶς.
*vĕnībo, ἀρχαϊκ. μέλλων ἀντὶ τοῦ veniam ἴδε venio.
vĕnĭcŭla, æ, ταὐτὸ τῷ venucula.
vĕnīlĭa, æ, θ. (ὑπον. unda) τὸ πρὸς τὴν ἀκτὴν ἐπιφερόμενον κῦμα.
Vĕnīlĭa, æ, θ. Οὐενιλία, ὄνομα κλειὸνων νυμφῶν.
vĕnĭo, vēni, ventum, ire, (βαίνω;) ἔρχομαι, ἀφικνοῦμαι. ad aliquem ad cœnam, ἔρχεσθαι παρά τινα (πρός τινα) ἐπὶ δεῖπνον. sexto die Delum Athenis venimus, τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ εἰς Δῆλον ἐξ Ἀθηνῶν ἀφικόμεθα. venio emptum aliquid, ἔρχομαι ὠνησόμενός τι. non nos populare venĭmus, ἡμεῖς, οὐχ ἥκομεν (ἤλθομεν) λεηλατήσοντες. aliquid in (sub) conspectum venit, ἔρχεταί τι εἰς ὄψιν. vox venit ad aures, ἡ φωνὴ ἔρχεται εἰς τὰς ἀκοάς. mihi venit hereditas, κληρονομίαν λαμβάνω, κληρονομίας τυγχάνω. nunc ad tertium genus venio, νῦν ἥκω (τῷ λόγῳ) ἐπὶ τὸ τρίτον γένος. ad extremum venire, ἔρχεσθαι ἐπὶ τὸ τέλος (τοῦ λόγου). ubi ea dies venit, ἐπεὶ ἡ ἡμέρα ἧκεν, ἦλθεν. veniens annus, τὸ ἐπιὸν ἔτος. venire in calamitatem, συμφορᾷ περιπίπτειν. salus venit in discrimen, ἡ σωτηρία εἰς κίνδυνον καθίσταται, εἰς κίνδυνον ἀφικνεῖται. in periculum venio, ἔρχομαι εἰς κίνδυνον, ἐμπίπτω εἰς κίνδυνον. venire ad summum, ἐπ' ἄκρον ἱκέσθαι. arbores veniunt, δένδρα ἀναφύεται, φύεται, γίγνεται. venitur Lilybæum, ἔρχεται (ὁ δεῖνα) ἢ ἔρχονται (οἱ δεῖνες) εἰς Λιλύβαιον. ventum in insulam est, ἦλθεν ἢ ἦλθον εἰς τὴν νῆσον. unde venis et quo tendis? ποῖ δὴ πορεύει καὶ πόθεν;
vennucŭla εἴτε vennuncŭla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ venucula.
vēnītus, a, um (veneo) μετοχ. καθ. τοῦ veneo, ὅπερ ἴδε. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ταὐτὸ τῷ venditus.
vēnor, atus sum, ari, θηρεύω, θηρῶ, κυνηγῶ, κυνηγετῶ. aliquem venatum vocare, καλεῖν τινα ἐπὶ θήραν. eo venatum, ἔξειμι θηράσων εἴτε ἐπὶ θήραν. venari aliquid, θηρᾷν, θηρεύειν, ἀγρεύειν, κυνηγεῖν, κυνηγετεῖν τι. μεταφ. θηρᾷν, θηρεύειν, διώκειν τι, ἐφίεσθαί τινος.
vēnōsus, a, um, (vena) φλεβώδης.
vensīca, vensīcŭla, ταὐτὰ τοῖς vesica, vesicula.
venter, tris, ἀ. (πιθανῶς ἐκ τοῦ Ϝέντερον, intestinum), γαστήρ, κοιλία. ventrem facere, τὴν κοιλίαν κενοῦν, ἀποπατεῖν. μεταφ. ventri operam dare, χαρίζεσθαι τῇ γαστρί, λαιμαργεῖν. æs paternum in ventrem mergere, καταλιχνεύειν, λαφύσσειν τὰ πατρῷα. 2) γαστήρ, κοιλία μητρός. ventrem ferre, ἐν γαστρὶ φέρειν, γαστροφορεῖν, κυοφορεῖν. 3) σπάν. τὰ ἔντερα. 4) τὸ γαστροειδές, κοιλία, κοιλίωσις, κοίλωμα.
Ventĭdĭus, ĭi, ἀ. Οὐεντίδιος.
ventĭgĕnus, a, um (ventus gigno), ὁ

Digitized by Google

ὑπὸ τῶν ἀνέμων γεννηθείς. (ἀνεμογενής). Epit. Iliad. 736, (ἔν τινι πιθανῶς ὑποβολιμαίῳ στίχῳ).

ventĭlābrum, i, οὐ. (ventilo) πτύον, λίκνον, λικμός, λικμητήριον.

ventĭlabundus, a, um, ῥιπταζόμενος, ταλαντευόμενος. Ἀμφ. γρ.

*ventĭlātĭo, ĭōnis, θ. (ventilo) τὸ ἐξαιθριάζειν.

ventĭlator, ōris, ἀ. (ventilo) λικμητήρ, λικμητής. 2) γόης, θαυματοποιός, (ἀερομάχος).

ventĭlo, avi, atum, are, (ventus) aliquid, ἀνεμῶ, ἐξαιθριάζω τι, ἐκτίθημί τι τῷ ἀνέμῳ (ἐλαίας, οἶνον, κ. τ. τ.). 2) λικμῶ, λικνίζω τι, τῷ πτύῳ καθαίρω τι. 3) ῥιπίζω τινὰ ἤ τι. 4) ῥιπτάζω, σείω, διακινῶ τι. facem, σείειν τὴν δᾷδα. arma, ἀερομαχεῖν. ventilari, ῥιπτάζεσθαι.

ventĭo, ĭonis, θ. (venio) ἔλευσις, ἄφιξις.

*ventĭsŏnax, ācis, ἀ. (ventus sono), ἀερολέσχης. Ἀνθολ. Λατ. 782,7 R.

ventĭto, are, (θαμιστ. τοῦ venio) ἔρχομαι θαμά, θαμίζω, συχνάζω, φοιτῶ.

*vento, are, ταὐτὸ τῷ ventito.

†ventor, ōris, ἀ. (venio), ὁ ἐλθών, ὁ ἀφικόμενος.

ventōsa, æ, θ. (ὑπον. cucurbita) σικύα, ἴδε καὶ ventosus.

*ventōse, ἐπίῤ. (ventosus) μετ' ἀναφυσήσεως.

ventōsĭtas, ātis, θ. (ventosus) ἐν τῇ ἰατρικῇ· τὸ πνευματῶδες, πνευματικόν, ἐμπνευμάτωσις. 2) μεταφ. τὸ ἀνεμώλιον, ἀλαζονεία. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

ventōsus, a, um, (ventus) ἀνεμώδης, ὑπηνέμιος, πνευματώδης. locus ventosus, τόπος προσήνεμος. ποιητ. concha ventosa, ἡ φυσητὴ κόγχη, ἡ τοῦ Τρίτωνος σάλπιξ. 2) ἀνεμόεις, ἀνεμώκυς, ὠκύς, ταχύς, ἐλαφρός. 3) ἀνεμαῖος. ἀνεμώδης, ἀνεμώλιος, κενός, ἄστατος. 4) πεφυσημένος, ἀναπεφυσημένος, ἀλαζονικός.

ventrale, is, οὐ. ἴδε τὸ ἑξῆς.

ventrālis, e, (venter) τῆς γαστρὸς εἴτε κοιλίας. ventrale, is, οὐ ὁ κοιλιόδεσμος.

*ventrĭcŏla, æ, ἀ. (venter-colo) γαστρόφιλος, κοιλιόδουλος. Αὐγουστῖνος.

*ventrĭcŭlātĭo, ĭōnis, θ. (ventriculus) στρόφος τῆς κοιλίας, κοιλιακὸν πάθος.

ventrĭcŭlōsus, a, um, κοιλιακός.

ventrĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ venter) γαστρίδιον, κοιλίδιον. 2) γαστήρ, στόμαχος. 3) ventriculus cordis, τὸ περικάρδιον.

ventrĭflŭus, a, um, (venter-fluo) κοιλιολυτικός.

†ventrĭlŏquus, i, ἀ. (venter-loquor) ἐγγαστρίμυθος.

ventrĭōsus, a, um, (venter) ὁ, ἡ γαστροπίων, γάστρις, ὁ γάστρων.

ventrŭōsus εἴτε ventrōsus, a, um, (venter) γαστρώδης, γαστροειδής.

ventŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ ventus) ἀνεμίδιον, πνευμάτιον, φυσημάτιον. ventulum facere, ῥιπίζειν.

ventūrus, a, um (venio) μετοχ. μελλ. τοῦ venio, ὅπερ ἴδε.

ventus, i, ἀ. ἄνεμος, πνεῦμα. secundus, ὁ οὔριος εἴτε ἐπίφορος ἄνεμος. adversus, ὁ σκαιὸς εἴτε ἐναντίος ἄνεμος. παροιμ. dare verba in ventos, τῷ ἀνέμῳ διαλέγεσθαι, ματαιολογεῖν. 2) σπάν. ἡ φῦσα, πορδή. 3) μεταφ. ἡ τύχη, φήμη κ.τ.τ. popularis ventus, ἡ τῶν πολλῶν χάρις εἴτε εὔνοια. venti secundi, οὐρία τύχη, εὐπραγία.

*ventus, ūs, ἀ. (venio), ἔλευσις.

vĕnŭcŭla, æ, θ. εἴτε uva venucula, εἶδος σταφυλῆς, ἧς αἱ σταφίδες ἐν χύτραις ἐφυλάττοντο.

vĕnŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ vena) φλέβιον.

vēnum, ἴδ. venus.

vĕnumdo εἴτε venundo, dĕdi, dătum, dăre, (venum-do) aliquem, πιπράσκω, πωλῶ τινα, (λέγεται κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν αἰχμαλώτων). 2) σπάν. aliquid, πωλεῖν, καπηλεύειν τι.

Vĕnus, ĕris, θ. Ἀφροδίτη, (ἡ θεά). Ἦν δὲ καὶ deus Venus, Venus almus, Ἀφρόδιτος. Ἴδε Μακρόβιον ἐν Saturn. 3, 8. 2) ποιητ. ἡ ἀφροδίτη, κύπρις, τὰ ἀφροδίσια, ὁ ἀφροδισιασμός, ἡ συνουσία. 3) ἀφροδίτη, ἐπαφροδισία, χάρις, κάλλος. 4) Ἀφροδίτη, ὁ φωσφόρος, (εἷς τῶν πλανητῶν). 5) Ἀφροδίτη, ὁ κάλλιστος τῶν ἀστραγάλων βόλος.

vēnus, ūs καὶ i, (δοτ. -ŭi καὶ -o) ἀ. (ἄχρηστον) πρᾶσις, ὠνή. Ἐκ τούτου κατ' αἰτιατικήν· venum dare εἴτε venumdare aliquem, πιπράσκειν, πωλεῖν, ἀποκηρύττειν τινά. venum ire εἴτε venire, πιπράσκεσθαι, πωλεῖσθαι, ἀποκηρύττεσθαι. venum aliquid dare, πωλεῖν, καπηλεύειν τι. σπάν. κατὰ δοτικήν· aliquid venui habere, ὤνιον ἔχειν τι. κατ' ἀφαιρετικήν· veno (δοτική) ponere aliquid, ὤνιον προτιθέναι τι, πωλεῖν τι.

Vĕnŭsĭa, æ, θ. Οὐενουσία, πόλις τῆς Ἀπουλίας, πατρὶς Ὁρατίου τοῦ ποιητοῦ, ἡ τανῦν. Venosa. Venusīnus, a, um, Οὐενουσῖνος.

vĕnusta, æ, θ. ταὐτὸ τῷ cynocephalēa.

vĕnustas, ātis, θ. (Venus) ἀφροδίτη, χάρις, ἐπαφροδισία, ὡραιότης. 2) ἐπὶ λόγου· χάρις, κομψότης, χαριεντισμός. 3) χάρις, χαρμοσύνη, ἡδονή.

Digitized by Google

vĕnuste, ἐπίῤ. χαριέντως.
vĕnusto, are, (venustus) se, ὡραΐζεσθαι.
vĕnustŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ venustus) ἐπίχαρις.
vĕnustus, a, um, (Venus) ἐπαφρόδιτος, χαρίεις, ὡραῖος, κομψός.
*vēpallĭdus, a, um, (ve-pallidus) πάνυ ὠχρὸς εἴτε χλωρός.
*vĕprătĭcus, a, um, (vepres) ἀκάνθινος.
vĕprēcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ vepres) ἀκάνθιον, βάτιον, μικρὸς ῥάμνος.
vĕpres, is, ἀ. καὶ θ. ἄκανθα, βάτος, ῥάμνος.
vĕprētum, i, οὐ. (vepres) ἀκανθεών, ἀκανθών, βατία.
vēr, vēris, οὐ. ἔαρ, (ἦρ). vere, τοῦ ἦρος. vere primo, ἀρχομένου τοῦ ἦρος. 2) ἔαρ, τὰ τοῦ ἦρος ἄνθη. 3) ver sacrum ἐλέγετο ἡ ἐν καιροῖς κρισίμοις καθιέρωσις πάντων τῶν κατὰ τὸ ἔαρ γενομένων βοσκημάτων. Οἱ δὲ ἀρχαῖοι Ἰταλοὶ ἔσθ' ὅτε καὶ τὰ γενόμενα τέκνα Ἄρεως ἐπεφήμιζον, ἀνδρωθέντα δὲ εἰς ἀποικίαν ἔστελλον.
vērācĭter, ἐπίῤ. ἀληθινῶς.
vēractum, ταὐτὸ τῷ vervactum, ἀμφ. γρ. Ἰσίδωρος.
Verānĭus, ĭi, ἀ. Οὐηράνιος, (Ἰώσηπ. Ἀρχ. Ἰουδ.) Βεράννιος, (Εὐσέβ. Χρον.) Verania, æ, θ. Οὐηρανία, (Πλούτ.)
Vērātĭus, ĭi, ἀ. Οὐηράτιος.
vērātrix, īcis, θ. (vero) ἡ χρησμολόγος. Ἀμφ. γρ.
vērātrum, i, οὐ. ἐλλέβορος. φ.
vērax, ācis, (verus) ἀληθινός, ἀψευδής.
verbālis, e, (verbum) τῶν ῥημάτων, ἐκ ῥημάτων. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ· ῥητορικός.
verbālĭter, ἐπίῤ. (verbalis), ῥηματικῶς.
Verbānus lacus, ἀ. ἡ Οὐερβανὸς λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ, τανῦν Lago maggiore.
verbascum, i, οὐ. φλόμος. (φ.).
verbēcīnus, a, um, ταὐτὸ τῷ vervecinus.
verbella, ταὐτὸ τῷ vervella.
verbēna, æ, θ. καὶ συνήθως· verbenæ, ārum, πληθ. οἱ θαλλοὶ εἴτε κλάδοι δάφνης, ἐλαίας, μυρσίνης καὶ ἄλλων ἱερῶν δένδρων. 2) ἐν τῇ ἰατρικῇ· οἱ κλάδοι δένδρων τινῶν ἀειθαλῶν ἢ εὐωδῶν.
verbēnāca, æ, θ. ἱερὰ βοτάνη, (εἶδος βοτάνης, ἡ τοῦ Λιναίου Verbena officinalis).
verbēnācĕus, a, um (verbena), τῆς ἱερᾶς βοτάνης.
*verbēnārĭus, ĭi, ἀ. (verbena) θαλλοφόρος.
*verbēnātus, a, um, (verbena) θαλλοφόρος, θαλλοφορῶν.

verber, ĕris, οὐ. (τοῦ ἑνικοῦ οὐ μάλα εὐχρήστου ὄντος, ἡ ὀνομ. δοτ. καὶ αἰτ. ὅλως ἄχρηστοι) ἱμάσθλη, μάστιξ. aliquem verberibus cædere, ἱμάσσειν, μαστιγοῦν τινα. 2) ἱμὰς τῆς σφενδόνης. 3) μάστιξ, μαστίγωσις, πληγή, μάστιγα, ῥάπισμα. μεταφ. linguæ verbera, αἱ ἐπιπλήξεις. 4) πληγή, κροῦσις, τύψις.
*verbĕrābĭlis, e, μαστιγώσιμος.
verbĕrābundus, a, um, ἱμάσσων, μαστιγῶν.
verbĕrātĭo, ĭōnis, θ. (verbero are) μαστίγωσις. 2) κόλασις.
*verbĕrātor, ōris, ἀ. μαστιστής, μαστιγεύς, μαστίκτωρ.
verbĕrātus, ūs, ἀ. (verbero) πληγή, τύψις, κροῦσις. (μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον).
verbĕrĕus, a, um, μαστιγώσιμος. verbereum caput, ὁ μαστιγίας. Πλαῦτος.
verbĕrĭto, are, (θαμιστ. τοῦ verbero) θαμὰ μαστιγῶ.
verbĕro, avi, atum, are, (verber) aliquem, ἱμάσσω, μαστιγῶ, μαστίζω τινά. 2) aliquid, πλήττω, τύπτω, κρούω τι. 3) μεταφ. aliquem, ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω τινί.
verbĕro, ōnis, ἀ. (verber) μαστιγίας.
verbex, ταὐτὸ τῷ vervex.
*verbĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. (verbum-facio) διάλεξις, λόγοι.
†verbĭgĕna, æ, ἀ. (verbum-gigno) ὁ ἐκ τοῦ λόγου γεγονώς.
verbĭgĕro, (avi), atum, are, (verbum gero) λογοποιῶ, διαλέγομαι.
verbĭlŏquĭum, ĭi, οὐ. (verbum loquor), διάλογος, λόγος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
verbĭvēlĭtātĭo, ĭōnis, θ. λογομαχία. ἴδε καὶ velitatio.
verbōse, ἐπίῤ. πολυλόγως.
verbōsĭtas, ātis, θ. (verbosus) πολυλογία.
†verbōsor, ari (verbosus) πολυλογῶ.
verbōsus, a, um, (verbum) πολυλόγος.
verbŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ verbum) ῥημάτιον.
verbum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ ἔρω, εἴρω, μετὰ διγάμματος). ῥῆμα, ἔπος, λόγος, λέξις. verbum voluptatis, τὸ ῥῆμα τῆς ἡδονῆς, τὸ ὄνομα ἡδονή, τὸ ἡδονή. quid verbis opus est? τί δεῖ καὶ λέγειν; hæc plurimis a me verbis dicta sunt, ταῦτα διὰ πλειόνων ὑπ' ἐμοῦ εἴρηται. verbum nullum fecit, οὐδένα λόγον εἶπε. verba facere alicui, λόγους τινὶ προσφέρειν, διαλέγεσθαί τινι. verbum in publico facere, λόγον ἐν τῷ φανερῷ ποιεῖσθαι. aliquid ad verbum de Græco

Digitized by Google

exprimere, αὐταῖς λέξεσιν (αὐτολεξεὶ) ἑρμηνεύειν τι ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ. ad verbum, κατὰ λέξιν, κατ' ἔπος, τῷ ῥήματι. ediscere aliquid ad verbum, ἐκμανθάνειν τὰ ῥήματά τινος. verbo, pro verbo, de verbo, e verbo, τῷ ῥήματι, αὐταῖς λέξεσιν, αὐτολεξεί, κατὰ λέξιν, κατ' ἔπος. verbi causā εἴτε verbi gratiā, οἷον δή, ὥσπερ. uno verbo, ἑνὶ λόγῳ, συλλήβδην. meis, tuis, suis verbis, ταῖς ἐμαῖς λέξεσιν, ὡς παρ' ἐμοῦ, κ. τ. λ. 2) ῥῆμα, ῥῆσις, λέξις, λόγος, ἀπόφθεγμα. 3) λόγος, ἔπος, (ὁ μάταιος ἢ κενὸς λόγος, ᾧ ἀντίκειται ἡ ἀλήθεια ἢ τὸ ἔργον). verbo —, reverā —, λόγῳ μέν —, ἔργῳ δέ —. verbo sunt liberi, λόγῳ ἐλεύθεροί εἰσι, τὸ ὄνομα μόνον τῆς ἐλευθερίας ἔχουσι. verba alicui dare, φενακίζειν, ἀπατᾶν τινα. 4) ἐν τῇ γραμματικῇ· τὸ ῥῆμα.

Vercellæ, ārum, θ. πληθ. αἱ Οὐερκέλλαι, (Πτολ.) Βερκέλλαι, (Πλούτ.) οἱ Οὐέρκελλοι, (Στράβ.) πόλις τῆς ἐντὸς Ἄλπεων Κελτικῆς, τανῦν Vercelli. Τὸ ἐπίθετον· Vercellensis, e.

Vercingĕtŏrix, ĭgis, ἀ. Οὐερκιγγετόριξ.

*vercŭlum, i, οὐ. (ὑποχορ. τοῦ ver) ἔαρ, (τουτέστι χαριεστάτη γυνή. ἐρωμένιον).

verdĭarĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ viridiarium.

vēre, ἐπίῤ. (verus) ἀληθῶς, ἀληθινῶς. honestum quod vere dicitur, τὸ ὡς ἀληθῶς καλόν. vera judicare, ἀψευδῶς κρίνειν. latrones verius quam hostes, λῃσταὶ μᾶλλον ἢ πολέμιοι.

vĕrēcunde, ἐπίῤ. (verecundus) αἰδημόνως.

vĕrēcundĭa, æ, θ. (verecundus) αἰδημοσύνη, αἰδώς, αἰσχύνη. virginalis, ἡ παρθενικὴ αἰδημοσύνη, παρθενικὴ αἰδώς. turpitudinis, ἡ εὐλάβεια τοῦ αἰσχροῦ, τὸ τὰ αἰσχρὰ εὐλαβεῖσθαι. legum, ἡ τῶν νόμων αἰδώς, τὸ τοὺς νόμους αἰδεῖσθαι. 2) αἰδώς, ὑπερβολὴ αἰδοῦς, αἰσχύνη, δειλία, ὄκνος, δέος.

*vĕrēcundĭter, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ verecunde.

vĕrēcundor, ari, (verecundus) αἰσχύνομαι, εὐλαβοῦμαι, δυσωποῦμαι, αἰσχυντηλός εἰμι.

vĕrēcundus, a, um, (vereor) αἰδήμων, αἰσχυντηλός. 2) εὐλαβής, σώφρων, μέτριος, μετριόφρων. 3) σπάν. αἰδέσιμος, σεβάσμιος.

vĕrēdarĭus, (vĕrædārĭus), ĭi, ἀ. (veredus, verædus) ἄγγαρος ὁ διὰ τῆς τῶν ἵππων ἀμοιβῆς πορευόμενος δημόσιος γραμματηφόρος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

vĕrēdus, (vĕrædus), i, ἀ. (ἐκ τοῦ veho rheda, ὅθεν Γερμανιστὶ Pferd) ἄγγαρος ἵππος, ὁ τοῦ ἀγγάρου ἵππος. 2) ποιητ. ὁ κέλης, ταχὺς ἵππος, ταχυδρόμος ἵππος.

vĕrendus, a, um, ἴδε vereor, περὶ τὸ τέλος

*vĕrenter, ἐπίῤ. (vereor) αἰδημόνως, μετ' αἰδοῦς.

vĕrĕor, ĭtus sum, ēri, aliquem, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαί τινα. deos, patrem, τοὺς θεούς, τὸν πατέρα. alicujus, σπάν. ἀντὶ τοῦ aliquem, αἰσχύνεσθαί τινα. vereor dicere, αἰσχύνομαι εἰπεῖν. aliquem interficere, αἰδοῦμαι ἀποκτεῖναί τινα. σπάν. ἀπροσώπως· quos non est veritum hoc facere, οἳ οὐκ ᾐσχύνθησαν τοῦτο ποιῆσθαι. 2) aliquid, εὐλαβοῦμαι, δέδια, φοβοῦμαί τι. bellum, periculum, τὸν πόλεμον, τὸν κίνδυνον. ne vereare, μὴ φοβοῦ. vereor quid sit, φοβοῦμαι, τί τοῦτό ἐστι. vereor ne fiat, δέδια (φοβοῦμαι) μὴ γένηται. veritus est, ne sustinere non posset, ἐφοβήθη, μὴ οὐ δύναιτο ἀντέχειν. vereor, ut possit, δέδια, μὴ οὐ δύνηται. vereor, ne barbarorum rex fuerit Romulus, κινδυνεύει ὁ Ῥωμύλος βαρβάρων βασιλεὺς γεγονέναι. ut ferula cædas meritum majora subire verbera, non vereor, τῷ δὲ νάρθηκι πλήξειν σε τὸν ἄξιον ἱμάσθλης, οὐδεὶς κίνδυνος, (οὐδεὶς κίνδυνος, μὴ πλήξῃς κ.τ.λ.) —. σπάν. παθητικῶς· vereri ab aliquo, αἰδοῦς παρά τινος τυγχάνειν. verendus, a, um, αἰδέσιμος, ἔσθ' ὅτε καὶ φοβερός. verenda, ōrum, οὐ. πληθ. εἴτε partes verendæ, τὰ αἰδοῖα.

vĕrētilla, æ, θ. καὶ vĕrētillum, i, οὐ. (ὑποχορ. τοῦ veretrum) μικρὸν αἰδοῖον.

vĕrētrum, i, οὐ. (vereor) αἰδοῖον, αἰδοῖα.

Verētum, i, οὐ. Οὐέρητον, πόλις ἐν τῇ Σαλεντίνων χώρᾳ.

Vergĭlĭæ, ārum, θ. πληθ. Πλειάδες, (ἄστρον).

Vergil —, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε Virgil —.

Vergin —, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε Virgin —.

vergo, (σπάν. versi), ĕre, ῥέπω, κλίνω, νεύω. dies vergit, ἡ ἡμέρα κλίνει. illuc cuncta vergere, ἐκείνῃ (ἐπὶ τὸν Τιβέριον) ἅπαντα ἔῤῥεπεν, ἔκλινεν, ἔνευεν. vergens in lethargum, καταφερόμενος εἰς λήθαργον. — collis vergit ad flumen, ὁ λόφος νεύει ἐπὶ τὸν ποταμόν, τέτραπται πρὸς τὸν ποταμόν. vergens ad septentriones, νεύων, κεκλιμένος, ἐστραμμένος, τετραμμένος πρὸς ἄρκτον. 2) σπάν. παθητικῶς· vergi, τρέπεσθαι, στρέφεσθαι. 3) ποιητ. vergere aliquid, χεῖν, ἐγχεῖν, ἐκχεῖν τι.

Digitized by Google

vergŏbrĕtus, i, ἀ. (λεξ. Κελτικὴ ἐκ τοῦ guerg = ἐνεργὴς καὶ breth εἴτε breath = κρίσις, κριτής), ἐξουσιάρχης. Προσωνυμία παρ' Αἰδούοις τοῦ πρώτου ἄρχοντος ἐνιαυσίως ἐκλεγομένου καὶ ἐξουσίαν ζωῆς καὶ θανάτου ἔχοντος. Καῖσαρ. Bell. Gall. I. 16.
*vergor, i, ἴδε vergo.
*vērĭa, æ, θ. (verus), τύχη, οἰωνισμός. Ἐπιγρ.
*vērĭcŏla, æ, (verus-colo) φιλαλήθης.
vĕrĭcŭlātus, vericulum, ἀντὶ τῶν veruculatus, veruculum.
†vērĭdĭce, ἐπίρ. (veridicus) ἀληθῶς, φιλαλήθως.
*vērĭdĭcentĭa, æ, θ. (verus dico), ἀληθινολογία.
vērĭdĭcus, a, um, (verus-dico) ἀληθοεπής, ἀληθόμυθος, ἀψευδής. 2) ἀληθής, ἔτυμος.
*vērĭlŏquax, ācis, (verus loquor) ταὐτὸ τῷ veriloquus. Λ. Γλωσσαρίων.
*vērĭlŏquĭum, ĭi, οὐ. (verus-loquor) ἐτυμολογία.
vērĭlŏquus, a, um, (verus-loquor) ἀληθοεπής, ἀψευδής. Λ. σπ.
vērĭsĭmĭlis, e, ταὐτὸ τῷ veri similis, ἴδ. similis καὶ verus.
vērĭsĭmĭlĭter, εἴτε veri similiter, πιθανῶς.
vērĭsĭmĭlĭtūdo, ĭnis, θ εἴτε veri similitudo, πιθανότης, τὸ πιθανόν, τὸ εἰκός.
vērĭtas, ātis, θ. (verus) ἀλήθεια. ad veritatem loqui, κατὰ τὴν ἀλήθειαν λέγειν. explorare veritatem, ἐρευνᾷν τὴν ἀλήθειαν. 2) ἀλήθεια, εἰλικρίνεια, ἁπλότης. 3) παῤῥησία.
vĕrĭtus, a, um, ἴδ. vereor.
*vērĭverbĭum, ĭi, οὐ. (verum-verbum) ἀληθινολογία.
vermesco, ĕre (vermis), ταὐτὸ τῷ verminor.
vermĭcŭlāte, ἐπίρ. σκωληκοειδῶς.
vermĭcŭlātĭo, ĭōnis, θ. σκωληκίασις, σκωλήκωσις.
vermĭcŭlātus, a, um, ἴδ. vermiculor.
vermĭcŭlor, atus sum, ari, (vermiculus σκωληκοῦμαι, σκωληκιῶ, τερηδονίζομαι.— vermiculatus, a, um, σκωληκοειδής.
*vermĭcŭlōsus, a, um, σκωληκώδης, σκωληκόβρωτος.
vermĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ vermis) σκωλήκιον, θρίψ, εὐλή.
*vermĭflŭus, a, um, (vermis-fluo) εὐλῶν μεστός.
*vermĭgĕrātus, a, um (vermis), ἑλμινθιῶν.
vermĭna, um, οὐ. πληθ. (verto) στρόφος, σπάσμα (νόσος).
vermĭnātĭo, ĭōnis, θ. (vermina) σπασμῶδες ἄλγος: 2) (vermis) σκωληκίασις, τὸ ἑλμινθιᾷ.
vermĭno, are, καὶ verminor, ari (vermina) σπῶ, στρέφω, ἀλγῶ. 2) vermino, are, (vermis) σκωληκιῶ, σκωληκοῦμαι.
vermĭnōsus, a, um, (vermis) σκωληκώδης. verminosum ulcus, ἕλκος εὐλῶν μεστόν.
vermĭōsus, a, um (vermis) ταὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ. Πλίνιος.
vermis, is, ἀ. ἕλμινς, σκώληξ, θρίψ. vermes ulceris, αἱ τοῦ ἕλκους εὐλαί
verna, æ, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ ἐνδογενὴς δοῦλος ἢ δούλη, οἰκογενής, οἰκότριψ. 2) ἐπιθετικῶς· ἐπιχώριος, ἐγχώριος.
vernācŭlus, a, um, (verna) τῶν οἰκοτρίβων. vernacula multitudo, τὸ τῶν οἰκοτρίβων καὶ ἀπελευθέρων πλῆθος. 2) οἰκιακός, οἴκοι ἐπινενοημένος. 3) ἐγχώριος, ἐπιχώριος. 4) vernaculus, i, ἀ. ὁ βωμολόχος, γελοιαστής, γελωτοποιός.
vernālis, e, (ver) ἐαρινός. 2) (verna), οἰκοτριβικός.
vernālĭter, ἐπίρ. ταὐτὸ τῷ verniliter.
†vernātĭlis, e, ταὐτὸ τῷ vernalis.
vernātĭo, ĭōnis, θ. (verno) τὸ λεπίζεσθαι, ἀπολεπίζεσθαι. 2) ἡ λεβηρίς, τὸ σῦφαρ (τῶν ὄφεων).
*vernĕmĕtes, is, οὐ. (λέξ. κελτικὴ) μέγας ναός.
*vernĭcŏmus, a, um, (vernus-coma) νεοθαλής.
*vernĭfer, ĕra, ĕrum, (vernus-fero) ἐαρίδροπος, ἐαρίδρεπτος.
vernĭlāgo, ĭnis, θ. φυτόν τι = carduus silvaticus.
vernīlis, e, (verna) οἰκοτριβικός, δουλικός. 2) σκωπτικός, γελωτοποιός.
vernīlĭtas, ātis, θ. (vernilis) τὸ οἰκοτριβικόν. δουλικόν. 2) τὸ σκωπτικόν, γελωτοποιΐα, βωμολοχία.
vernīlĭter, ἐπίρ. οἰκοτριβικῶς, δουλικῶς. 2) σκωπτικῶς, βωμολοχικῶς.
†vernĭrŏsĕus, a, um, (vernus rosa), ἐαρόχρους, ὁ στίλβων ἐαρινῇ λάμψει.
vernĭsĕra auguria, οὐ. πληθ. (vernus, sero 6'.), οἰωνοὶ διὰ τὰ προϊόντα τοῦ ἔαρος. Φῆστος.
verno, are, (ver) ἐαρίζειν. arbores vernant, τὰ δένδρα ἐαρίζει, βλαστάνει, θάλλει. cœlum vernat, ὁ οὐρανὸς ἔαρ ποιεῖ. aër vernat, ὁ ἀὴρ ἐαρινός ἐστιν. avis verat, ἡ ὄρνις ᾄδει τὴν ἐαρινὴν ᾠδήν. μεταφ. sanguis vernat, τὸ αἷμα νεαρόν ἐστιν. 2) ἐπὶ ὄφεων· ἐκδύεσθαι τὴν λεβηρίδα, λεπίζεσθαι, ἀπολεπίζεσθαι.

Digitized by Google

vernŭla, æ, ὁ. καὶ θ. (ὑποκορ. τοῦ verna) ὁ, ἡ ἐνδογενὴς παῖς, ὁ, ἡ οἰκογενής. 2) ἐπιθετικῶς· ἐγχώριος, ἐπιχώριος. 3) σκωπτικός, θρασύστομος, (οἷοι ἦσαν οἱ οἰκογενεῖς δοῦλοι).
vernŭlĭtas, ātis, θ. (vernula), ταὐτὸ τῷ vernilitas.
vernus, a, um, (ver) ἐαρινός. vernum tempus, ἡ ἐαρινὴ ὥρα. vernus ventus, ὁ ἐαρινὸς ἄνεμος, ἡ ἐαρινὴ αὔρα. vernum, τὸ ἔαρ. verno, ἔαρος, τοῦ ἦρος.
vĕro, ōnis, ἀ. σπάν. ἀντὶ τοῦ veru.
*vēro, are, (verus) ἀληθεύω.
vēro, ἐπίρ. (verus) ἀληθῶς, τῷ ὄντι. veron'? ἄληθες; 2) ἐν ἀποκρίσει· ἀληθῆ λέγεις, ἀληθές, πάνυ γε, πάνυ μὲν οὖν. minime vero, ἥκιστά γε. 3) ἀλλά, δέ. tres partes transduxerant, quarta vero pars, τρία μὲν μέρη ἐτύγχανον περαιώσαντες, τὸ δὲ τέταρτον μέρος κ.τ.λ. immo vero, ἀλλὰ μὴν καί, ἀλλὰ μέντοι καί, μὰ Δι' ἀλλά, μενοῦν γε. age vero, ἀλλ' ἄγε, ἄγε δή. cape vero, ἀλλὰ λαβέ, λαβὲ δή.
Vērōna, æ, θ. ἡ Οὐηρών, πόλις τῆς ἐντὸς Ἄλπεων Κελτικῆς. Veronensis, e, Οὐηρώνιος.
vĕrōsus, ταὐτὸ τῷ vīrōsus, α'.
vērōsus, ἑτέρα γραφὴ τοῦ vīrōsus, β'.
*vērōsus, a, um (verus), ταὐτὸ τῷ veridicus.
verpa, æ, θ. ψωλή.
verpus, i, ἀ. (verba) ψωλός, (τουτέστι περιτετμημένος, ὡς λ. χ. οἱ Ἰουδαῖοι).
verrĕa εἴτε verrĭa, ōrum, οὐ. πληθ. (Verres), ἑορτὴ ἐν Σικελίᾳ πρὸς τιμὴν τοῦ Οὐέῤῥου τελουμένη, ὑπ' αὐτοῦ τούτου ταχθεῖσα.
verres, is, ἀ. χοῖρος μὴ ἐκτετμημένος.
Verres, is, ἀ. Οὐέῤῥης, Βέῤῥης. Verrĕus εἴτε Verrĭus, a, um, τοῦ Οὐέῤῥου. jus Verrīnum εἴτε jus verrinum, ἡ τοῦ Οὐέῤῥου δικαιοδοσία καὶ ὁ χοίρειος ζωμός. Verrīnæ, ārum, θ.πληθ.(ὑπον.actiones) οἱ κατὰ Οὐέῤῥου λόγοι τοῦ Κικέρωνος.
Verrĕus, a, um, ἴδ. Verres.
verrĭcŭlum, i, οὐ. (verro) σαγήνη. 2) εἶδος βελῶν.
verrīnus, a, um, (verres) χοίρειος. jus verrinum, ἴδ. Verres.
Verrĭus, a, um, ἴδ. Verres.
verris, is, ἀ. σπάν. ἀντὶ τοῦ verres.
verro, (verri) versum, ĕre, aliquid, σαίρω, σαρῶ τι. templum, σαίρειν, σαροῦν, κορεῖν τὸν ναόν. οὕτω καὶ vias, pavimentum, ædes. ποιητ. æquor retibus, σαγήνῃ ἁλιεύειν. æquora remis, τὴν θάλασσαν ταῖς κώπαις πλήττειν. venti nubila verrunt, οἱ ἄνεμοι τὰ νέφη σαροῦσι, σοβοῦσι, δονοῦσιν, ἐλαύνουσι. Bacchus vestigia pallā verrit, ὁ Διόνυσος ἐπισύρεται χιτῶνα ποδήρη. quidquid verritur areis, ὅ,τι συνάγεται, ἀθροίζεται ἐν ταῖς ἅλωσι. duplici genialia naulia palmā, διπλῇ χειρὶ τὰς τῆς ναύλας χαριέσσας χορδὰς ψαύειν, ἐπιτρέχειν, συναρπάζειν, ἐπισπᾶσθαι. 2) μεταφ. aliquid, συλᾶν, ἁρπάζειν τι.
verrūca, æ, θ μυρμήκιον, ἀκροχορδών, (τῶν χειρῶν). 2) μυρμήκιον λιθαρίων τινῶν. 3) ἀκρωτήριον, ἄκρα.
verrūcārĭa, herba, θ. (verruca) ἡλιοσκόπιον (βοτάνη τὰς ἀκροχορδόνας ἀφανίζουσα).
verrūcōsus, a, um, (verruca) μεταφ. τραχύς, ὡς ὁ ἔχων ἀκροχορδόνας. 2) Verrucosus, ὁ Βεῤῥούκωσσος, παρωνύμιον Φαβίου Μαξίμου, ἔχοντος ἀκροχορδόνα ἐπάνω τοῦ χείλους ἐπιπεφυκυῖαν, ἀκροχορδονώδης, παρὰ Δίωνι Κασσίῳ.
verrūcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ verruca) μικρὰ ἀκροχορδών. 2) μικρὸς ὄχθος.
verrunco, are, (verro = verto) bene, καλῶς ἀποβαίνειν, καλῶς χωρεῖν. 2) ea populo Romano Dii bene verruncent, οἱ θεοὶ δοῖεν ταῦτα τοῖς Ῥωμαίοις εὖ χωρεῖν. Λ. τῆς λατρείας.
verrūtum, ταὐτὸ τῷ vĕrūtum.
versābĭlis, e, (verso) εὔτρεπτος, μεταβλητός.
versābundus, a, um, (versor) στρεφόμενος. Λ. σπαν.
versātĭlis, e, (versor) στρεπτός, περίστροφος, περίακτος, κινητός, δυνάμενος στραφῆναι ἢ κινηθῆναι. 2) μεταφ. versatile ingenium, ὁ εὔστροφος νοῦς.
versātĭo, ĭōnis, θ. στροφή, περιστροφή. 2) μεταβολή.
verse, ἴδε arse.
versĭcăpillus, i, ἀ. (verto capillus), ὁ τὰς τρίχας μεταβάλλων, ὁ πολιούμενος. Πλαῦτος.
versĭcŏlor, ōris, (verto-color) αἰολόχρως, αἰόλος, καλάϊνος, ἀνθινός.
versĭcŏlōrĭus καὶ versicolōrus, a, um, τύποι μεταγενέστεροι τοῦ versicolor.
versĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ versus) στιχίδιον.
versĭdĭcus, i, ἀ. (versus dico), στιχουργός, (στιχολόγος), ἐπικὸς ποιητής. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
versĭfĭcātĭo, ĭōnis, θ. (versifico) στιχουργία, στιχοποιΐα.
versĭfĭcātor, ōris, ἀ. (versus-facio) στιχουργός, στιχοποιός.
versĭfĭco, avi, atum, are, (versus facio) στιχουργῶ. εὕρηται καὶ versĭfĭcor. ἀποθετ.

Digitized by Google

versĭfĭcus, a, um, (versifico) στιχηρός, στίχινος. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
versĭformis, e, (verto-forma) μεταμορφούμενος.
versĭlis, e, (verto) στρεπτός, περίστροφος, περίακτος.
†versĭlŏquus, a, um (verto loquor), δόλιος, ἀπατεών, (διπρόσωπος), διπλοῦς μεταφ. δίγλωσσος μεταφ.
versĭpellis, e, (verto-pellis) ἀλλόμορφος, se facere versipellem, μεταμορφοῦσθαι. — versipellis, is, ἀ. ὁ λυκάνθρωπος. 2) πολύτροπος.
verso, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ verto) aliquid, στρέφω τι θαμὰ ἢ συνεχῶς, στροβῶ, περιστρέφω, στρέφω τι. fusum, στρέφειν, περιάγειν τὸν ἄτρακτον. turbinem, στρέφειν, στροβεῖν, δινεῖν τὸν στρόμβον (τὴν βέμβικα). currum, περιάγειν, περιελαύνειν τὸ ἅρμα. Sisyphus saxum versat, ὁ Σίσυφος κυλινδεῖ τὸν πέτρον. terram versare, τὴν γῆν στρέφειν, ἀροτριᾷν, βωλοστροφεῖν. mundus circum axem versatur, ὁ κόσμος περὶ τὸν ἄξονα στρέφεται, ἴλλεται. fors omnia versat, ἡ τύχη στρέφει, μεταστρέφει, μεταβάλλει ἅπαντα. mentem suam ad malitiam versare, τὴν ψυχὴν ἐπὶ τὴν πονηρίαν μεταστρέφειν. 2) μεταφ. στρέφειν, μεταστρέφειν τι, σκοπεῖν, σκοπεῖσθαι, ἐξετάζειν τι. aliquid secum in animo, στρέφειν τι ἐν ἑαυτῷ. dolos, δόλους μελετᾷν, ἐπινοεῖν. vos exemplaria Græca nocturna versate manu, versate diurna, ὑμεῖς τὰ Ἑλληνικὰ παραδείγματα (βιβλία) νυκτός τε καὶ μεθ' ἡμέραν ἀνελίττετε εἴτε μετὰ χεῖρας ἔχετε, περὶ τὰ Ἑλληνικὰ παραδείγματα σπουδάζετε. 3) aliquem, στρέφω, ταράττω, ἐνοχλῶ, ἀνιῶ τινα. — versor, atus sum, ari, στρέφομαι, ἀναστρέφομαι, διάγω, διατρίβω. in loco, ἐν τόπῳ. cum aliquo, διατρίβειν μετά τινος, συμπεριφέρεσθαί τινι, ὁμιλεῖν τινι. versari in aliqua re, διατρίβειν ἐν, ἐπί τινι, περί, ἀμφί τι. in pace versantur, ἐν εἰρήνῃ διάγουσι. mors mihi ob oculos versatur, δοκῶ μοι τὸν θάνατον ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾷν. inter arma et studia versari, περὶ τὰ ὅπλα καὶ τὴν σπουδὴν εἶναι. in honoribus versari, τιμὰς ἔχειν, ἀρχὰς μεταχειρίζεσθαι. in sordida arte, στρέφεσθαι (ἀναστρέφεσθαι) ἐν βαναύσῳ τέχνῃ, διατρίβειν (εἶναι) περὶ βάναυσον τέχνην. hæc ars in veri investigatione versatur, ἡ τέχνη (ἐπιστήμη), αὕτη περὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἔρευναν διατρίβει.
versor, atus sum, ari, ἴδ. verso.
versōrĭa, εἴτε versoria, æ, θ. (verto) ἄχρηστον κατ' ἄλλας πτώσεις, εἰμὴ κατ' αἰτιατικήν. στροφή, καμπή. versoriam capere, καμπὴν ποιεῖσθαι, ἐπιστρέφεσθαι, ἀναχωρεῖν. Πλαῦτος.
versum, ἐπίρ. σπάν. ἀντὶ τοῦ versus.
versūra, εἴτε vorsūra, æ, θ. (verto) στροφή, καμπή. 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ἡ τῆς γωνίας καμπή. 3) versuram facere, ἀργύριον δανείζεσθαι πρὸς διάλυσιν ἑτέρου ὀφειλήματος. versurā factā εἴτε versurā solvo aliquid, ἀρχαῖόν τι χρέος ἀποτίνω, παρ' ἑτέρου τινὸς τὸ ἀργύριον δανεισάμενος. παροιμ. versurā ἢ versuram solvis, τὸ κακὸν μείζονι κακῷ θεραπεύεις. 4) συνήθως· versuram facere, ἀργύριον δανείζεσθαι.
versŭs, ἀρχαϊκ. vorsus, πρόθ. μετ' αἰτ. (verto) ὡς πρός τι, ὡς ἐπί τι, πρός τι, ἐπί τι, ἐπί τινος. Italiam versus navigare, πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν, ἐπὶ τῆς Ἰταλίας. 2) versus καὶ versum, ἀρχαϊκ. vorsus, vorsum, ἐπίρ. ad Oceanum versus proficisci, ὡς πρὸς τὸν Ὠκεανόν, πρὸς τὸν Ὠκεανὸν πορεύεσθαι. Brundisium versus ire ad Cæsarem, τὴν ἐπὶ Βρεντέσιον εἴτε τὴν ἐπὶ Βρεντεσίου πρὸς τὸν Καίσαρα πορεύεσθαι. quoquo versus, πανταχῆ. utroque versus, ἐφ' ἑκάτερα.
versus εἴτε vorsus, a, um, ἴδ. verto.
versus, a, um, ἴδε verro.
versus, ἀρχαϊκ. vorsus, ūs, ἀ. (verto) αὖλαξ, ἄλοξ (τοῦ ἀγροῦ). 2) μέτρον ἀγροῦ ἐν Καμπανίᾳ, (στρέμμα). 3) στίχος, στοῖχος, (δένδρων, κ.τ.τ.). 4) στίχος (πεζοῦ συγγράμματος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ποιήματος). versus facere, στιχουργεῖν. versus, ŭum, ἀ. πληθ. στίχοι, ποίημα, ᾠδή, μέλος. 5) ὀρχηστικὸν σχῆμα, στροφή, καμπή.
versūte, ἐπίρ. ἀγχίνως, συνετῶς. 2) πανούργως.
versūtĭa, æ, θ. (versutus) πανουργία, κερδαλεότης. Λ. σπ.
*versūtĭlŏquus, a, um, (versutus-loquor) πανοῦργος τὴν γλῶσσαν.
versūtus, a, um, (verto) πολύτροπος, κερδαλέος, ἀγχίνους, συνετός. 2) ἐπὶ κακοῦ· κερδαλέος, πανοῦργος, ῥᾳδιοῦργος.
vertăga εἴτε vertagra, ταὐτὸ τῷ vertagus.
vertăgus εἴτε vertrăgus, i, ἀ. Κελτικὸς κύων, ἀργὸς εἴτε ἀργίπους κύων, (εἶδος θηρευτικῶν κυνῶν).
vertĕbra, æ, θ. (verto) σφόνδυλος, ἁρμός, ἄρθρον, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ τῆς ῥάχεως σφόνδυλος.

Digitized by Google

vertĕbrātus, a, um, (vertebra) σφονδύλους εἴτε ἄρθρα ἔχων. 2) κινητός.
vertĕbrum, i, οὐ. verto) ἰσχίον.
vertex καὶ συνήθως vortex, ĭcis, ἀ. (verto) στρόβιλος, δίνη, ἡ τῶν ἀνέμων, τοῦ ὕδατος ἢ τῆς φλογὸς συστροφή. μεταφ. pugnæ, ἡ τῆς μάχης συμπλοκή, ὁ κλόνος. 2) vertex, ἡ κορυφὴ εἴτε τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς. ποιητ. ἡ κεφαλή. a vertice ad imos talos, ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας ἄκρους, ἐκ ποδῶν εἰς κεφαλήν. 3) κορυφή, ἄκρα, τὸ ἄκρον ὄρους, δένδρου, οἰκοδομήματος, κ.τ.τ. ἡ ἄκρα, τὸ ὄρος, ὁ λόφος, ὄχθος. 4) ὁ τοῦ οὐρανοῦ πόλος. 5) μεταφ. vertices dolorum, οἱ ἄκροι εἴτε σφοδρότατοι πόνοι. παρὰ νεωτέροις· vertices, οἱ κορυφαῖοι.
vertĭbĭlis, e, (verto) εὐμετάβλητος. Βοήθιος.
*vertĭcālis, e (vertex) ὀρθός, κάθετος.
vertĭbŭla, æ, θ. καὶ
vertĭbŭlum, i, ταὐτὸ τῷ vertebra.
vertĭcillus, i, ἀ. (verto) σφόνδυλος (τοῦ ἀτράκτου).
vertīcĭnor, ταὐτὸ τῷ vertiginor.
Vertĭcordĭa, æ, θ. (verto-cor) (καρδιοστρόφος) ἐπίκλησις τῆς ἁγνῆς εἴτε Οὐρανίας Ἀφροδίτης.
vertĭcōsus, a, um, (vertex) δινήεις, πολυδινής.
vertĭcŭla, æ, θ. (verto) σφόνδυλος, ἁρμός.
vertĭcŭlus, i, ἀ. καὶ verticulum, i, οὐ. ταὐτὰ τῷ vertícula.
*vertīgĭno, are, (vertigo) περιστρέφομαι, περιάγομαι.
vertīgĭnor (verticinor) σκοτοῦμαι, στροφοῦμαι. Λ. Γλωσσαρίων.
*vertīgĭnōsus, a, um, (vertigo) σκοτοδινιῶν, ἰλιγγιῶν.
vertīgo, ĭnis, θ. (verto) στροφή, περιστροφή. 2) ἴλιγγος, ἴλιγξ, σκοτοδινία, σκότωσις, σκότωμα. vertigine laborare, ἰλιγγιᾶν, σκοτοδινιᾶν.
vertĭlābundus, a, um, (*vertilo ἐκ τοῦ verto), περιστρεφόμενος, circulus, κύκλος.
vertĭlāgo, ĭnis, θ. σκόλυμος. φ.
*vertĭlis, e, ταὐτὸ τῷ versilis.
vertĭpĕdĭum, i, οὐ. (verto pes), ταὐτὸ τῷ hierabotane. φ.
verto (ἀρχαϊκ. vorto), rti, rsum, ĕre, aliquid, στρέφω, τρέπω τι. terram aratro, στρέφειν τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ. (Πλούτ. Συμποσ. 4, 2: αἱ ὗς χρησάμεναι πάτῳ καὶ ὀρυχῇ ταχὺ τὴν γῆν ἔστρεψαν ἐκ βάθους ἐν Αἰγύπτῳ). ἀροτριᾶν. cadum, στρέφω, ἀνατρέπω τὸν κάδον. hostes se verterunt εἴτε terga verterunt, οἱ πολέμιοι ἐστράφησαν, στραφέντες ἔφυγον, τὰ νῶτα ἐπέστρεψαν. hostium equitatum in fugam verterunt, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν εἴτε ἐτρέψαντο τὸ τῶν πολεμίων ἱππικόν. verti me Arpinum versus, ἐτραπόμην τὴν ἐπ' Ἄρπινα. quo me vertam? ποῖ τράπωμαι; cœlum vertitur, ὁ οὐρανὸς στρέφεται, περιστρέφεται. vertere aliquem, καταβάλλειν τινά. Ilion, καταστρέφειν, ἀνατρέπειν τὴν Ἴλιον. causas rerum in deos vertere, τὰς τῶν πραγμάτων αἰτίας τοῖς θεοῖς ἀνατιθέναι. aliquid alicui vitio vertere, ἐν ὀνείδει ποιεῖσθαί τινί τι, ψέγειν τινὰ ἐπί τινι. in melius vertere, ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν, εἰς ἀγαθὸν κρίνειν (ὄνειρον). 2) τρέπω, μεταβάλλω τι. omnia in pejorem partem versa sunt, ἅπαντα ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐτράπετο, εἰς τὸ χεῖρον μετέβαλεν auster in africum se vertit, ὁ νότος εἰς λίβα μεταβάλλει. 3) μεταφέρω, μεθερμηνεύω, μεταφράζω τι. 4) verti in aliqua re, στρέφεσθαι ἔν τινι, διατρίβειν περί τι. in mercatura vertitur, ἐν ἐμπορίᾳ στρέφεται, περὶ ἐμπορίαν διατρίβει. res in periculo vertitur, τὸ πρᾶγμα ἐν κινδύνῳ ἐστί. 5) vertere, οὐδετέρως· τρέπεσθαι. verterat pernicies in accusatorem, ὁ ὄλεθρος ἐπὶ τὸν κατήγορον ἐτράπετο. male res vertunt, εἰς κακὸν τὰ πράγματα περιΐσταται. quod bene vertat, ἀγαθῇ τύχῃ. 6) annus vertens, περιτελλόμενος, περιτροπέων ἐνιαυτός, ἡ τοῦ ἔτους περίοδος, ἐνιαυτὸς ὅλος. mensem vertentem (vortentem) servire, μῆνα ὅλον δουλεύειν. παρὰ τοῖς φιλοσόφοις· annus vertens, ὁ μέγας ἐνιαυτός.
vertrăga καὶ vertrăha, æ, θ. καὶ vertrăgus, i, ἀ. ταὐτὰ τῷ vertagus.
Vertumnālĭa εἴτε Vortumnalĭa. ĭum, οὐ. πληθ. ἡ τοῦ Οὐερτύμνου ἑορτή.
Vertumnus εἴτε Vortumnus, i, ἀ. (κατὰ Πρισκιανόν, σελ. 1239, ἐκ τοῦ verto, οἱονεὶ vertomenos, τρεπόμενος, ὡς αἱ ὧραι τοῦ ἐνιαυτοῦ). ὁ τῆς ὀπώρας θεός, (Οὐέρτυμνος).
vertumnus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ heliotropium. φ.
vĕru, ūs, οὐ. ὀβελός. 2) ὀβελίσκος εἴτε αἰχμὴ ὑσσοῦ. ποιητ. τὸ δόρυ, ἀκόντιον.
vĕruāgo, ταὐτὸ τῷ vervago. Ἀμφ. γρ.
*vĕrūcŭlātus, a, um, (veruculum) veruculata falx, θ. δορυδρέπανον.
vĕrūcŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ veru) ὀβελίσκος.
vĕrūīna, æ, θ. (veru) δοράτιον.
vĕrum, i, σπάν. ἀντὶ τοῦ veru.
vērum, ἐπίρ. (verus) ἀληθῆ λέγεις, ἀ-

Digitized by Google

ληθές, πάνυ γε, πάνυ μὲν οὖν. 2) συνήθως· ἀλλά· non modo (solum, tantum)—, verum etiam (quoque)—, οὐ μόνον—, ἀλλὰ καί—. non modo—, verum ne — quidem, οὐ μόνον—, ἀλλ' οὐδέ—. verum quidem hæc hactenus, ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. verum enim, ἀλλὰ γάρ. verum enimvero, ἀλλὰ μήν.
vērum, i, οὐ. ἴδε vērus.
vērumtămen εἴτε veruntămen, σύνδ. (verum-tamen) ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ μέντοι, οὐ μὴν ἀλλά, ὅμως. 2) ἀλλά, οὖν.
vērus, a, um, ἀληθής. verum dico, ἀληθῆ λέγω, τὴν ἀλήθειαν λέγω, ἀληθεύω. verum et falsum, τό τε ἀληθὲς καὶ τὸ ψευδές, ἥ τε ἀλήθεια καὶ τὸ ψεῦδος. vera et falsa dijudicare, τά τε ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ διακρίνειν. vera et ficta, τὰ ἀληθινὰ καὶ τὰ πλαστά. verus amicus, ὁ ἀληθινὸς φίλος, ὁ ὄντως φίλος. vera via, ἡ ὀρθὴ ὁδός. veri similis, εἰκώς, πιθανός. veri similiter καὶ veri similitudo, ἴδ. verisimiliter, verisimilitudo. 2) ἀληθής, γνήσιος, δίκαιος, ὀρθός. verum est, ἀληθές, εἰκός ἐστιν, ὀρθόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι. 3) ἀληθινός, φιλαλήθης, ἀληθοεπής. verum Apollinis os, τὸ ἀψευδὲς τοῦ Ἀπόλλωνος στόμα.
Vērus, i, ἀ. Οὐῆρος, Βῆρος.
vĕrūtum, i, οὐ. (veru) σαύνιον, εἶδος ἀκοντίου σιβυνίῳ εἴτε καπροβολίῳ παραπλησίου.
vĕrūtus, a, um, (veru) σαύνιον εἴτε ἀκόντιον φέρων.
verva, æ, θ. (vervex), κεφαλὴ κριοῦ γεγλυμμένη. Ἐπιγρ.
vervactum, i, οὐ. (vervago) νεατή, νέωμα, νεωμένη γῆ.
vervăgo, ĕre, agrum, νεῶ, νεοποιῶ ἀγρόν.
Vervēcĕus (-ĭus), ĭi, ἀ. (vervex) Κριοπρόσωπος, ἐπίκλησις τοῦ Ἄμμωνος Διός.
vervēcīnus (vervīcīnus, κοιν. verbēcīnus, berbēcīnus), a, um, (vervex) προβάτειος. vervecina, æ, θ. (ὑπον. caro) προβάτειον κρέας. λέγεται καὶ verbecina.
vervella (verbella), æ, θ. (vervex, verbex), προβάτιον. Χαρίσιος.
vervex, ēcis, ἀ. τομίας κριός, ἐκτετμημένος κριός. 2) κτηνώδης ἄνθρωπος, ἠλίθιος.
vēsānĭa (væsānĭa), æ, θ. (vesanus) φρενοβλάβεια, παραφροσύνη, μανία.
vēsānĭens, ntis, (ve saniens ἐκ τοῦ sanio), μανικός, λυσσώδης. ventus, ἄνεμος. Κάτουλλος.
vēsānĭo, ire, (vesanus) παραφρονῶ, μαίνομαι.
vē-sānus (væsanus), a, um, παράφρων, φρενοβλαβής, μαινόμενος. 2) μαινόμενος, ἄγριος. 3) μανικός, ἐξαίσιος, δεινός.
Vesbĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ Vesuvius.
Vescĭa, æ, θ. (Οὐεσκία) πολίχνιον τῆς Λατίνης. Τὸ ἐπίθετον. Vescīnus, a, um.
†vesco, ĕre, ταὐτὸ τῷ vescor.
vescor, i, (ἐκ τοῦ esca, μετὰ διγάμ.) σιτοῦμαι, ἐσθίω. aliqua re, σπαν. aliquid, σιτεῖσθαί τι, προσφέρεσθαί τι (ἴδε σμα, ἴσθ' ὅτε καὶ ποτόν), τρέφεσθαί τινι. 2) μεταφ. ἀπολαύειν τινός. aurā ætheriā, τῆς αἰθερίας αὔρας, ἀναπνεῖν, ζῆν. — Παρὰ Τερτυλλιανῷ εὕρηται καὶ ὁ τύπος vesco.
vescŭlus, a, um (ὑποκορ. τοῦ vescus), ὑπό τι ἰσχνὸς εἴτε λεπτός. Φῆστος.
vescus, a, um, ἰσχνός, λεπτός.
Vesĕris, is, ἀ. ποταμὸς καὶ πόλις τῆς Καμπανίας ὑπὸ τῷ ὄρει Βεσβίῳ.
Vĕsēvus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ Vesuvius.
vēsīca, æ, θ. κύστις, κύστη, (ἡ οὐροδόχος κύστις). 2) κύστη, (τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον). 3) κύστις τὸ ἐκ κύστεως βαλάντιον, κ.τ.τ. 4) πομφός, φλύκταινα, οἴδημα. 5) μεταφ. ὁ ὄγκος, κόμπος τοῦ λόγου.
vēsīcālis, e (vesica), ὁ εἰς τὴν κύστιν ἀνήκων, τῇ κύστῃ ἐπικουρῶν. herba ὁ στρύχνος (βοτάνη).
vēsīcārĭus, a, um, (vesica) τῇ κύστῃ ἢ τῇ στραγγουρίᾳ ἐπικουρῶν. herba vesicaria, ὁ στρύχνος, (βοτάνη).
*vēsīco, avi, are (vesica), ὀγκοῦμαι, οἰδαίνομαι.
vēsīcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ vesica) κύστιγξ. 2) ὑδατὶς βλεφάρων.
vēsīcŭlōsus, a, um, (vesicula) φλυκταινώδης.
Vĕsontĭo, ĭōnis, θ. ἡ Οὐεσοντίων, τὸ Οὐϊσόντιον, πόλις τῆς Βελγικῆς, ἡ τανῦν Besançon.
vespa, æ, θ. ὁ σφήξ.
vespa, æ, ἀ. ταὐτὸ τῷ vespillo.
Vespăsĭānus, i, ἀ. Οὐεσπασιανός.
vesper, ĕris καὶ ĕri, ἀ. ἑσπέρα, ἕσπερος. jam diei vesper erat, ἤδη τῆς ἡμέρας ἑσπέρα ἦν. ad vesperum, sub vesperum, πρὸς ἑσπέραν. primo vespere, εὐθὺς ἀφ' ἑσπέρας, εὐθὺς ἑσπέρας γενομένης. vespere εἴτε vesperi, τῆς ἑσπέρας. vesperi venit, ἑσπέριος ἦλθεν. 2) Ἕσπερος, (εἷς τῶν πλανητῶν). 3) ἑσπέρα, ἡ ἕσπερος, ἑσπερία γῆ, αἱ δυσμαί. 4) ἑσπερία, ἑσπερινὸν δεῖπνον. παροιμ. de vesperi suo vivere, ἀπὸ τῶν ἰδίων τὸν βίον ἔχειν.
vespĕra, æ, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ vesper, ἡ ἑσπέρα. vesperā, τῆς ἑσπέρας. ἐπι-

Digitized by Google

θετικῶς· hora vespera, ἡ ἑσπερινὴ ὥρα.
*vespĕrālis, e. ἑσπέριος, δυτικός.
vespĕrasco, āvi, ĕre, (vesper) cœlo εἴτε die vesperascente, ἑσπέρας γιγνομένης. ἀπροσώπως· vesperascit, ἑσπέρα γίγνεται.
*vespĕrātus, a, um, (vesper) die jam vesperata, ἤδη ἑσπέρας γενομένης.
vespĕrĕ καὶ vespĕri, ἴδ. vesper.
vesperna, æ, θ. (ὑπον. cœna) ἑσπερία, ἑσπερινὸν δεῖπνον, ἑσπέρισμα.
vespertīlio, ĭōnis, ἀ. (vesper) νυκτερίς.
vespertīna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ vesperna. Ἰσίδωρος.
vespertīnus, a, um, (vesper) ἑσπέριος, ἑσπερινός. vespertinus facio aliquid, ἑσπέριος εἴτε ἑσπέρας ποιῶ τι. vespertinum (ὑπον. (tempus), οὐ. ἡ ἑσπερινὴ ὥρα, ἡ ἑσπέρα. vespertino καὶ vespertinis, τῆς ἑσπέρας. 2) ἑσπέριος, δυτικός.
vespĕrūgo, ĭnis, θ. (vesper) ἕσπερος, (ὁ ἀστήρ). 2) σπάν. ἡ νυκτερίς.
vespĕrus, a, um, ἴδ. vespera.
vespĭces, ἀ. πληθ. (vespix), πυκνοὶ θάμνοι, πυκνὸς θαμνών. Φῆστος.
vespilio, ōnis, ἀ. νεκροθάπτης.
*vespix — ĭcis, θ. ἴδε vespices.
Vesta, æ, θ. Ἑ σ τ ί α, (ἡ τῆς τε ἰδίας τοῦ οἴκου καὶ τῆς κοινῆς τῶν πολιτῶν ἑστίας προστάτις), κατ᾽ ἐξοχὴν δὲ ἡ Ἑστία τῶν Ῥωμαίων. templum Vestæ καὶ ποιητ. Vesta, Ἑστιαῖον, (Δίων Κάσ. 42,31) τὸ ἐν Ῥώμῃ τῆς Ἑστίας ἱερόν, τὸ τῆς κοινῆς Ἑστίας ἱερόν, ἐν ᾧ τὸ ἄσβεστον πῦρ ὑπὸ τῶν Ἑστιάδων παρθένων ἐφυλάττετο. 4) ποιητ. τὸ πῦρ. 5) παρὰ νεωτέροις· ἡ Ἑστία, τουτέστιν ἡ Γαῖα εἴτε Κυβέλη.
vestālĭa, ĭum καὶ ĭōrum, οὐ. πληθ. ἴδε vestalis ἐν τέλει
Vestālis, e, (Vesta) τῆς Ἑστίας. ara, ὁ τῆς Ἑστίας βωμός. virgo Vestalis εἴτε ἁπλῶς Vestalis, θ. ἡ Ἑστιὰς παρθένος εἴτε κατὰ Δίωνα Κάσ. ἀειπάρθενος, Ἑστιάς, ἡ τῆς Ἑστίας ἱέρεια εἴτε θυηπόλος. ἐπιθετικῶς· oculi Vestales, οἱ τῶν Ἑστιάδων ὀφθαλμοί.—Vestālĭa, ĭum, εἴτε ōrum, οὐ. πληθ. ἡ τῆς Ἑστίας ἑορτή.
vester, (ἀρχαϊκ. voster) tra, trum, (vos) ὑμέτερος, ὑμῶν. — odium vestrum, τὸ πρὸς ὑμᾶς μῖσος.
vestĭārĭum, ĭi, οὐ. (vestis) ἴδε vestiarius.
vestĭārĭus, a, um (vestis), τῶν ἱματίων. vestiaria arca εἴτε vestiarium, ĭi, οὐ. ἡ ἱματιοθήκη, τὸ ἱματιοφυλάκιον. vestiarius negotiator εἴτε ἁπλῶς vestiarius, ĭi, ἀ. ὁ ἱματιοπώλης, ἱματιοκάπηλος, ἐσθητοπώλης. Ἔτι δὲ καὶ ὁ ἱματιοφύλαξ. 2) vestiarium, ĭi, οὐ. ὁ ἱματισμός, τὰ ἱμάτια.
vestĭbŭlum, i, οὐ. (ve-stabulum) πρόθυρα κλίσιον. Οὕτως ἐλέγετο ἡ μεταξὺ τῆς τε αὐλείου θύρας (fores) καὶ τῆς μεσαύλου (janua) αὐλή, ἐν ᾗ τὸ θυρωρεῖον, τὰ τῶν δούλων κλίσια, ἔσθ᾽ ὅτε καὶ σταθμοὶ ἵππων, κλίσια ἁμαξῶν, κ.τ.τ. 2) πρόδομος, πυλών, θυρών. 3) ἔσθ᾽ ὅτε ἀντὶ τοῦ fores, ἡ αὔλειος θύρα, τὸ πρόπυλον. 4) μεταφ. τὰ πρόθυρα, ἡ πάροδος, εἴσοδος.
vestĭceps, ĭpis, (vestis-capio) γενειάζων, πρόσηβος. 2) μεταφ. ἀσελγής.
*vestĭcontŭbernĭum, ĭi, οὐ. (vestis contubernium) τὸ ὑπὸ μιᾷ χλαίνῃ συνευνάζεσθαι.
vestĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ vestis) ἱμάτιον, ἱματιδάριον.
vestĭfex, ĭcis, ἀ. (vestis-facio) ἱματουργός.
vestĭfĭca, æ, θ. ἡ ἱματουργός. Ἐπιγρ.
*vestĭfĭcīna, æ, θ. (vestis-facio) ἡ ἱματουργικὴ (τέχνη), ἱματιοποιία.
vestĭfĭcĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ vestificina.
vestĭfĭcus, i, ἀ. (vestis-facio) ἱματιοποιός. Ἐπιγρ.
vestĭflŭus, a, um, (vestis-fluo) τανύπεπλος. ποδήρη χιτῶνα φορῶν.
†vestīgābĭlis, e (vestigo), ἰχνευτέος, ὁ δυνάμενος ἐρευνηθῆναι.
vestīgātĭo, ĭōnis, θ. (vestigo) ἴχνευσις.
vestīgātor καὶ vestīgĭātor, ōris, ἀ. (vestigo) ἰχνευτής.
vestīgĭum, ĭi, οὐ. ἴχνος, τύπος ποδός, στίβος. vestigium in pulvere facere, ἴχνος ἐμποιεῖν εἴτε ἐντυποῦν τῇ κόνει. vestigium facere in possessionem, ἐπιβαίνειν τοῦ κτήματος, πόδα εἰς τὸ κτῆμα τιθέναι. vestigiis sequi hostem, κατὰ πόδας, κατὰ στίβον τοῖς πολεμίοις ἐφέπεσθαι. μεταφ. vestigiis alicujus ingredi, διώκειν εἴτε μετέρχεσθαι τά τινος ἴχνη, μιμεῖσθαί τινα. 2) ἴχνος, σημεῖον, τεκμήριον. 3) ἴχνος, πέλμα ποδός, ταρσός. ποιητ. τὸ ἴχνος, ὁ πούς. candida vestigia, λευκοὶ πόδες. 4) ἵππου ὑπόδημα (σιδηρᾶ κρηπὶς ἢ πέταλον τῆς ὁπλῆς). 5) στιγμὴ χρόνου, καιρός. eodem vestigio, κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν, κατὰ ταὐτό. vestigio temporis εἴτε e vestigio, ἐκ ποδός, ἐκ χειρός, αὐτόθεν, παραυτίκα, παραχρῆμα. repente e vestigio, αἴφνης ἐξ ὑπογυίου.
vestīgo, are, (vestigium) aliquem ἤ aliquid, ἰχνεύω τινὰ ἤ τι. 2) σπαν. ἀνιχνεύειν, εὑρίσκειν τινά.
vestīmentārĭus, a, um (vestimentum), ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἱματισμόν.

Digitized by Google

vestīmentum, i, οὐ. (vestio) ἱματισμός, ἱμάτιον, ἐσθής.
Vestīni, ōrum, ἀ. πληθ. Οὐηστῖνοι, ἔθνος τῆς μέσης Ἰταλίας. Vestinus, a, um, τῶν Οὐηστίνων.
vestĭo, īvi, καὶ ĭi, ītum, ire, (vestis) aliquem aliqua re, ἀμφιέννυμι, ἐνδύω τινά τι, στέλλω τινά τινι, περιβάλλω τινί. male vestitus, φαύλην ἐσθῆτα ἠμφιεσμένος, φαύλῃ ἐσθῆτι ἐσταλμένος. bene vestitus, εὐσταλής, εὐείμων. animal villis vestitum, ζῶον μαλλοῖς ἠμφιεσμένον. ἐπιθετικῶς· pecus vestitissimum, βόσκημα μάλιστα εὐεῖμον εἴτε εὐσκεπές. 2) vestiri, καὶ παρὰ νεωτέροις vestire, ἐσθῆτι χρῆσθαι. 3) aliquid aliqua re, περιλαμβάνω σκεπάζω, κατακαλύπτω τί τινι. parietes tabulis, τοὺς τοίχους πίναξι περιλαμβάνειν. 4) κοσμῶ, διακοσμῶ τι.
vestĭplex, ĭcis, ἀ. ταὐτὸ τῷ vestiplicus, ἴδε vestiplica ἐν τέλει.
vestĭplĭca, æ, θ. (vestis-plico) ἡ τὰ ἱμάτια στολιδοῦσα. Εὕρηται ἐν ἐπιγρ. καὶ τὸ ἄρσεν. vestĭplĭcus, i, ὁ συντιθεὶς ἢ διπλῶν τὰ ἱμάτια.
vestis, is, θ. ἐσθής, ἀμφίεσμα, ἔνδυμα, ἱμάτιον. — vestem mutare, τὸ ἱμάτιον μεταλαμβάνειν, πενθηρὰν ἐσθῆτα ἀμφιέννυσθαι. 2) ἐσθής, σκέπασμα, κάλυμμα. aranei, τὸ τῆς ἀράχνης ὕφασμα, τὸ ἀράχνιον.
vestispex, ĭcis, ἀ. (vestis-specio) ἱματιοφύλαξ. Ἐπιγρ.
vestispĭca, æ, θ. (vestis-specio) ἡ ἱματιοφύλαξ.
vestispĭcus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ vestispex.
vestītor, ōris, ἀ. (vestis) ἱματουργός. 2) στολιστής.
vestītūra, æ, θ. (vestio), περιβολή, ἐπικόσμησις. Ἐπιγρ.
vestītus, a, um, ἴδ. vestio.
vestītus, ūs, ἀ. (vestio) ἱματισμός, ἱμάτιον, ἀμφίεσμα. mutare vestitum ταὐτὸ τῷ mutare vestem, ἴδ. vestis. 2) σκέπασμα, κάλυμμα.
vestras, ātis, (vester) ὑμεδαπός. Ἡ λέξις εὕρηται παρὰ Γραμματικοῖς μόνον, ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.
vestrātim, ἐπίρ. (vestras) καθ' ὑμᾶς, κατὰ τὸν ὑμέτερον τρόπον.
Vĕsŭlus, i, ἀ. Βέσυλος, ὄρος τῆς Λιγυστικῆς, τανῦν Viso.
Vĕsŭvīnus, a, um, ἴδε Vesuvius.
Vĕsŭvĭus, ĭi, ἀ. Οὐεσούουϊος, Βεσούβιος, Βέσβιος, Οὐεσούϊον, ὄρος πυρίπνουν τῆς Καμπανίας. Vesŭvīnus καὶ Vesvīnus, a, um, τοῦ Οὐεσουΐου.
Vesvĭus, ἀ. ταὐτὸ τῷ Vesuvius.

vĕtātīvus, a, um (veto), ἀπαγορευτικός. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
vĕter, ĕris, ἀρχαϊκ. τύπος τοῦ vetus.
Vĕtĕra, um, οὐ. πληθ (ὑπον. castra) Οὐέτερα. σταθμὸς Ῥωμαϊκῶν λεγεώνων ἐν τῇ Βελγικῇ Γαλλίᾳ πρὸς τῷ Ῥήνῳ.
*vĕtĕrāmentārĭus, a, um, (vetus) veteramentarius sutor, ὁ παλαιουργὸς εἴτε παλαιοράφος ὑποδημάτων.
vĕtĕrānus, a, um, (vetus) παλαιός. — veterani milites εἴτε ἁπλῶς veterani, ἀ. πληθ. οἱ παλαιοὶ στρατιῶται, οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἐμπειρότεροι τῶν στρατιωτῶν. legiones veteranæ, θ. πληθ. αἱ πρεσβύτεραι λεγεῶνες, (αἱ πολλὰς στρατείας τετελεκυῖαι).
vĕtĕrārĭa, ἴδε veterarius.
vĕtĕrārĭum, ἴδε veterarius.
vĕtĕrārĭus, a, um (vetus) ὁ περὶ τὰ παλαιά· ἐντεῦθεν. vĕtĕrārĭus, ĭi, ἀ. ὁ παλαιοράφος. 2) vĕtĕrārĭum, ĭi, οὐ. ἀποθήκη παλαιῶν οἴνων. 3) vĕtĕrārĭa, ĭōrum, οὐ. πληθ. τὸ ταμίευμα παλαιῶν οἴνων.
vĕtĕrasco καὶ vĕtĕresco, āvi, ĕre, (vetus) παλαιοῦμαι.
vĕtĕrātor, ōris, ἀ. (vetus) παλαιομάλωψ, παλίντριψ. in aliqua re, ἐγγηράσας τινί, ἐμπειρός τινος. 2) ἐπίτριπτος, τριβακός, πανοῦργος, ἐν κακοῖς γηράσας. 3) παλαιὸς δοῦλος. ἀντίκειται τῷ novitius.
*vĕtĕrātōrĭe, ἐπίρ. πανούργως.
vĕtĕrātōrĭus, a, um, (veterator) πανοῦργος, ἐπίτριπτος. Κικέρων.
vĕtĕrātrix, īcis, θ. (veterator), ἡ ἐπίτριπτος, ἡ πανοῦργος, ἐν κακοῖς γηράσασα.
vĕtĕrātus, a, um, (vetus) πεπαλαιωμένος, παλαιός.
vĕtĕresco, ĕre (vetus), ταὐτὸ τῷ veterasco.
vĕtĕrētum, i, οὐ. (vetus) χερσεύουσα γῆ.
vĕtĕrīnārĭus, a, um, (veterinus) τῶν ὑποζυγίων. veterinarius, ĭi, ἀ. ὁ κτηνίατρος, ἱππίατρος. veterinaria medicina, ἡ ἱππιατρία.
vĕtĕrīnus, a, um, (ἴσ. ἀντὶ vehiterinus, ἐκ τοῦ veho). ὑποζύγιος. veterinæ, ārum, θ. πληθ. καὶ veterina, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ ὑποζύγια.
vĕtĕrĭor, ἀρχαϊκ. συγκρ. τοῦ vetus, ἀνθ' οὗ εὔχρ. τὸ ἐκ τοῦ vetustus vetustior.
*vĕternōsĭtas, ātis, θ. (veternosus) λήθαργος, ληθαργία, κῶμα.
vĕternōsus, a, um, (veternus) ληθαργικός. 2) ἄτονος, ἀσθενής.
vĕternus, a, um, (vetus) παλαιός.

Digitized by Google

vĕternus, i, ἀ. (vetus) λήθαργος, ληθαργία, κῶμα. 2) ἀτονία, ἀργία, χαυνότης, χαλαρότης. 3) παλαιότης. 4) εὐρώς, αὐχμός, πῖνος ἀρχαῖος.
†vĕtĕro, avi, atum, are (vetus), παλαιοῦμαι. vĕtĕrātus, a, um, παλαιωθείς. caseus, τυρός. ulcera, ἕλκη
vĕtĕrūlus, a, um (ὑποκορ. τοῦ vetus), παμπάλαιος. chartæ, χάρται. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
vĕtĭtum, i, οὐ. ἴδε veto περὶ τὸ τέλος.
vĕtĭtus, a, um, ἴδε veto.
vĕto, ŭi, ĭtum, are, ἀπαγορεύω, ἀπολέγω (ἀπειπεῖν), κωλύω, οὐκ ἐῶ sive jubebat, sive vetabat, εἴτε ἐκέλευεν, εἴτε εἴα. lex peregrinum vetat in murum ascendere, ὁ νόμος τὸν ξένον κωλύει ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβαίνειν, τῷ ξένῳ ἀπαγορεύει τοῦ τείχους ἐπιβῆναι. Cæsar castra vallo muniri vetuit, ὁ Καῖσαρ οὐκ εἴασε χάρακι τὸ στρατόπεδον ὀχυρῶσαι. tabulæ peccare vetantes, οἱ πίνακες (οἱ νόμοι) οἱ κωλύοντες ἁμαρτάνειν, μὴ ἁμαρτάνειν, τοῦ ἁμαρτάνειν. veto iter, κωλύω τὴν πορείαν, ἀπαγορεύω μὴ πορεύεσθαι. me vetuit ille, ἐκεῖνός με ἐκώλυσεν, οὐκ εἴασε. vetor fatis, κωλύομαι ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης. 2) ἐπὶ τῶν δημάρχων καὶ πραιτώρων· ἐνίστασθαι, ἔνστασιν ποιεῖσθαι, ἐναντιοῦσθαι.— vetitum, i, οὐ. τὸ ἀπόῤῥητον, οὐ θεμιτόν. 2) ἡ ἀπαγόρευσις, ἀπόῤῥησις, κώλυσις.
vĕtŏnĭca εἴτε vettŏnĭca, æ, θ. κέστρον. (φυτόν). Παρὰ μεταγενεστέροις ἡμαρτημένως betonica.
Vettĭus, ĭi, ἀ. Οὐέττιος.
Vettŏnes εἴτε Vettŏnes, um, ἀ. πληθ. Οὐέττονες, Οὐέττωνες, ἔθνος τῆς Λυσιτανίας.
vĕtŭla, æ, θ. ἴδε vetulus.
Vĕtŭlōnia, æ, θ. Οὐετυλωνία. Vetulonenses, ĭum, ἀ. πληθ. Οὐετυλωνιᾶται.
vĕtŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ vetus) ὑπό τι παλαιός, παλαιός. vetulus, i, ἀ. τὸ γερόντιον. vetula, æ, θ. τὸ γραΐδιον.
vĕtŭo, σπαν. ἀντὶ τοῦ veto.
vĕtus, ĕris, (ἐκ τοῦ ἔτος) παλαιός. vetus homo, παλαιός, πολυετὴς ἄνθρωπος, πρεσβύτης. vetus consuetudo, παλαιὸν ἔθος. laurus veterrima, παλαιοτάτη δάφνη. vetus militiæ καὶ ποιητ. vetus bellare, ἐγγηράσας τῇ στρατείᾳ, τοῖς πολεμίοις. 2) παλαιός, ἀρχαῖος. vetus forma, ἡ πρὶν μορφή nostri veteres, οἱ πρὸ ἡμῶν, οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι. 3) sub Veteribus, ὑπον. tabernis, τόπος ἢ στοὰ τῆς ἐν Ῥώμῃ ἀγορᾶς, ἔνθα τὰ παλαιὰ ἐργαστήρια.
vĕtuscŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ vetus) ὑπό τι παλαιός.
vĕtustas, ātis, θ. (vetus) παλαιότης, πολυετία. 2) τὸ πολυχρόνιον, πολυχρονιότης. vinum vetustatem fert εἴτε patitur, ὁ οἶνος πολυχρόνιος γίγνεται vetustas ἁπλῶς καὶ ἡ παλαιὰ γνωριμία εἴτε φιλία, ὡς καὶ ἡ παλαιὰ μακρὰ πεῖρα. 3) ἀρχαιότης, τὰ ἀρχαῖα, οἱ ἀρχαῖοι εἴτε παλαιοὶ χρόνοι. 4) ἐν τῇ ἰατρικῇ· vetustas ulceris, εἶδος σαπρότητος τοῦ ἕλκους.
vĕtuste, ἐπίῤ. (vetustus) ἔκπαλαι. 2) παλαιοτρόπως.
vĕtustesco καὶ vĕtustisco, ĕre, (vetustus) πολυχρόνιος γίγνομαι.
vĕtusto, are, aliquid, παλαιῶ τι. παθ. vetustor, atus sum, ari, παλαιοῦμαι.
vĕtustŭlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ vetustus). ὑπό τι παλαιός.
vĕtustus, a, um, (vetus) παλαιός, πολυετής. — vetustissimus, ὁ πρεσβύτατος. 2) πολυχρόνιος. 3) παλαιός, ἀρχαῖος. σπάν. ἀρχαιότροπος.
vexabĭlis, e, (vexo) ἐνόχλησιν παρέχων.
vexābĭlĭter, ἐπίῤ. (vexabilis) μετ' ἐνοχλήσεως.
*vexamen, ĭnis, οὐ. (vexo) σεῖσις, σεισμός.
vexatĭo, ĭōnis, θ. (vexo) σεῖσις. 2) ἐνόχλησις, κόπωσις. 3) κάκωσις, ἐπηρεασμός.
vexātīvus, a, um, (veho) ἐπηρεαστικός, κακωτικός.
vexātor, ōris, ἀ. (vexo) ὁ ἐπηρεάζων, κακῶν τινα ἤ τι, λυμαντήρ. Κικέρων.
†vexātrix, īcis, θ. (vexator) ἡ ἐπηρεάζουσα, λυμαινομένη.
vexillārĭus, ĭi, ἀ. (vexillum) σημαιοφόρος. 2) vexillarii ἐκαλοῦντο ἐν τοῖς τῶν αὐτοκρατόρων στρατεύμασιν οἱ διαστρατευσάμενοι μέν, οὔπω δὲ ἀποπεμφθέντες. Οὗτοι τῶν μὲν στρατιωτικῶν ἔργων ἀπηλλάττοντο, τῶν δὲ μαχῶν μετεῖχον. Τὸ τάγμα εἴτε σύνταγμα τούτων vexillatio εἴτε vexillum ἐκαλεῖτο, καὶ πληρέστερον vexillum veteranorum. Ἐκαλοῦντο δ' ἔτι οὕτω καὶ ἀλλοῖοί τινες στρατιῶται ἐν ἀποσπάσμασι πεμπόμενοι ὑπὸ σημαίᾳ καθ' ἣν δήποτε χρείαν. 3) ὁ κατασκευάζων σημαίας.
vexillātĭo, ĭōnis, θ. ἴδ. vexillarius.
vexillĭfer, ĕra, ĕrum, (vexillum-fero) σημαιοφόρος.
vexillum, i, οὐ. (veho) σημαία, στρατιωτικὸν σημεῖον, κατ' ἐξοχὴν ἡ τῆς σπείρας σημαία. ποιητ. ἡ σημαία, τουτέστιν ἡ σπεῖρα, ὁ λόχος. 2) τὸ τῆς μάχης σύμβολον. Ἦν δὲ χιτὼν κόκκινος ὑπὲρ τῆς στρατηγικῆς σκηνῆς διατεινόμενος,

Digitized by Google

3) τὸ τῶν διαστρατευσαμένων σύνταγμα, ἴδ. vexillarius.
vexo, avi, atum, are, (veho) aliquid, διασείω, κατασείω, διατινάσσω, διακλονῶ τι. 2) ἐπηρεάζω, λυμαίνομαι, κακῶ τινα ἤ τι, καθάπτομαί τινος, διακινῶ, ταράττω, ἀνιῶ τινα. 3) ἐπὶ ἀφροδισίων· συνεῖναί τινι.
vĭa, æ, θ. (ἐκ τοῦ eo, ire) ὁδός. viæ urbis, αἱ τῆς πόλεως ὁδοὶ εἴτε ἀγυιαί. quæ fuerat semita, facta via est, ἣ πρότερον τρίβος ἦν, ὁδὸς (ἀγυιὰ) γέγονε. decedere alicui de via, ἐξίστασθαι, ὑπεξίστασθαί τινι τῆς ὁδοῦ. aliqua via ire, πορεύεσθαι ὁδόν τινα, ἰέναι πῃ. via a loco in locum fert, ἡ ὁδὸς ἀπὸ τόπου ἐπὶ τόπον φέρει εἴτε ἄγει. 2) ὁδός, διέξοδος, πόρος. 3) ὁδός, πορεία. tridui, ὁδὸς εἴτε πορεία τριῶν ἡμερῶν. facere viam, πορεύεσθαι. 4) ὁδός, μέθοδος, τρόπος. artium vias tradere, τὰς τῶν τεχνῶν ὁδοὺς εἴτε μεθόδους διδάσκειν. ratione et via, ὁδῷ.
Vĭabilia, ταὐτὸ τῷ Vibilia.
vĭābĭlis, e, (via), πορεύσιμος, ὁδεύσιμος, βατός.
vĭābundus, a, um, (vio) ὁ ὁδεύων, ὁ προχωρῶν.
vĭalis, e, (via) ἐνόδιος.
vĭārĭus, a, um, (via) περὶ ὁδῶν.
vĭāsĭus, a, um, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ viarius, παρόδιος. Ἐπιγρ.
*vĭātĭcatus, a, um, (viaticum) ἐφωδιασμένος.
vĭātĭcŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ viaticum) μικρὸν ἐφόδιον εἴτε σιτηρέσιον.
vĭātĭcum, i, οὐ. ἴδ. viaticus.
vĭātĭcus, a, um, (via) τῆς ὁδοῦ εἴτε πορείας. viatica cœna, τὸ ἐξιτήριον δεῖπνον. — viaticum, i, οὐ. τὸ ἐφόδιον, ὁδοιπόριον. μεταφ. τὸ ἐφόδιον, ἡ ἀφορμή. 2) ἡ τοῦ στρατιώτου περιουσία, τὸ ἐκ τῶν μισθῶν ἢ τῆς λείας περιπεποιημένον ἀργύριον εἴτε περίσσωμα.
vĭatim, ἐπίρ. (via), καθ' ὁδόν.
vĭātor, ōris, ἀ. (vio) ὁδοιπόρος, ὁδίτης, ὁδευτής. 2) κλητήρ, κλήτωρ. κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ τοῦ δημάρχου δημόσιος ὑπηρέτης.
vĭātōrĭus, a, um, ὁδοιπορικός.
vĭātrix, īcis, θ. ἡ ὁδοιπόρος.
vībex, καὶ ὀρθοτ. vībix, īcis, θ. σμῶδιξ, μώλωψ, τὸ ἐκ τῆς μαστιγώσεως πελίδνωμα.
vībex, ταὐτὸ τῷ vitex.
*vĭbĭa, æ, θ. ὁ ἐπὶ τοῦ σχαλιδώματος (vara) ζυγός. sequitur varam vibia παροιμία δηλοῦσα· κακὸν ἐκ κακοῦ πηγάζει.
Vibilia, æ, θ. θεά τις τῶν ὁδῶν προστάτις.
Vibĭus, ĭi, ἀ. Οὐιούιος, Οὐίβιος.
vībix, ὀρθοτέρα γραφὴ ἀντὶ τοῦ vibex, (ἀ.) ὅπερ ἴδε.
Vibo εἴτε Vibon, ōnis, θ. καὶ Vibo Valentia, Οὐαλεντία ἡ Οὐιβών, Οὐιβουαλεντία, ἡ πρότερον Ἱππώνιον καλουμένη πόλις τῆς Βρεττίας. Ἐπίθ. Vibonensis, e, Ἱππώνιος, Ἱππωνιάτης, Ἱππωνιεύς.
vibōnes, um, ἀ. πληθ. τὰ ἄνθη τῆς καλουμένης herba Britannica, εἴδους ὀξαλίδος.
vĭbrābĭlis, e, (vibro) παλτός. 2) στίλβων.
*vĭbrābundus, a, um, στίλβων.
*vĭbrāmen, ĭnis, οὐ. (vibro) σφαδασμός, παλμός.
vĭbrātĭo, ĭōnis, θ. (vibro) παλμός, τιναγμός.
vĭbrātus, ūs, ἀ. (vibro) μαρμαρυγή, στίλβη.
vĭbrissæ, ārum, θ. πληθ. τρίχες ῥινός.
vĭbrisso, are (vibro), τερετίζω (ἐπὶ φωνῆς) ὡς τὸ Ἰταλικόν. trillare.
vĭbro, avi, atum, are, aliquid, κραδαίνω, πάλλω, τινάσσω τι. hastam, τὸ δόρυ. facem, σείειν τὴν λαμπάδα. vibratus flammis, στίλβων, ἀμαρύσσων ὑπὸ τῶν φλογῶν. crines vibrati, κόμη βεβοστρυχωμένη. 2) πάλλω, τινάσσω, βάλλω τι. 3) οὐδετέρως· πάλλεσθαι, σείεσθαι. mare vibrat, ἡ θάλασσα ἀμαρύσσει, στίλβει. μεταφ. oratio vibrans, λόγος σύντονος, ἔντονος, δεινός. 4) σπάν. ἐπιθετικῶς· vibratus, σύντονος, δεινός, ὁρμητικός.
Vibulēnus, i, ἀ. (Οὐιβουληνός).
vĭburna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ viburnum. Γλωσσάριον Φιλοξένου.
vĭburnum, i, ἀ. ῥοδοδάφνη.
*vĭcānĕus, a, um, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ vicanus.
vĭcānus, i, ἀ. (vicus) χωρίτης, κωμήτης.
vicapervica, ταὐτὸ τῷ vincapervinca.
Vĭca Pōta, (Pōta). θ. (vinco-potior) ἐπίκλησις τῆς θεᾶς Νίκης «ubi nunc Vicæ Potæ est» Liv. 2, 7, ὅπου νῦν ἱερόν ἐστιν Οὐίκας Πότας. Πλουτ. Ποπλικ. 10.
vĭcārĭa, æ, θ. ἴδ. vicarius.
vĭcārĭānus, a, um, (vicarius) τοῦ τοποτηρητοῦ Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
†vĭcārĭĕtas, ātis, θ. (vicarius), ἀντικατάστασις, τὸ τάττειν τινὰ ἀντί τινος.
vĭcārĭus, a, um, (vicis) ἀντ' ἄλλου τινὸς ὤν, ἀντί τινος τεταγμένος. — vicarius, ĭi, ἀ. ὁ ἀντί τινος τεταγμένος, ἀντί τινος ἄλλου ποιῶν τι, ἀντὶ τοῦ ἑτέρου ἀναδεχόμενός τι, κ.τ.τ. 2) ὁ τοῦ οἰκέτου οἰκέτης εἴτε ὑπηρέτης, ὁ τοῦ δούλου δοῦλος. 3) παρὰ νεωτέροις· ὁ τοποτηρητής.
vĭcārĭa, æ, θ. ἡ ἀντί τινος τεταγμένη

Digitized by Google

ἡ διάδοχος. 2) ἡ τῆς βουλῆς βουλή. 3) τοποτηρησία, τὸ τοῦ τοποτηρητοῦ ἀξίωμα.
vīcātim, ἐπίῤ. (vicus) κωμηδόν, κατὰ κώμας. habitare, οἰκεῖν. 2) κατὰ τὰς τῆς πόλεως κώμας εἴτε ῥύμας.
vice, vicem, ἴδ. vicis.
†vĭcĕdŏmĭnus, i, ἀ. (vicis dominus) ἔπαρχος, ὁ ἀντὶ τοῦ ἄρχοντος.
*vicenalis, e, (viceni) ἐξ εἴκοσι συγκείμενος.
vīcēnārĭus, a, um, (viceni) ἐξ εἴκοσι συγκείμενος, εἴκοσιν ἔχων, εἴκοσι δακτύλων τὸ μῆκος, κ.τ.τ. vicenarius, ĭi, ἀ. ὁ εἰκοσιετής, εἰκοσαετής. lex quina vicenaria, ὁ περὶ τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν νόμος.
vīcēni, æ, a, (viginti) ἀνὰ εἴκοσι, κατ' εἴκοσιν, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε εἴκοσι. 2) ἀντὶ τοῦ viginti, εἴκοσι.
vīcennālis, is, (vicennium), εἰκοσαετηρικός. vīcennālĭa, ĭum, οὐ. πληθ. ἡ δι' εἴκοσιν ἐτῶν ἑορτή, (εἰκοσαετηρίς).
vīcennis, e, (vicies annus), ταὐτὸ τῷ vicennalis.
vīcennium, ĭi, οὐ. (vicies-annus) εἰκοσαετία.
*vīcensŭmus, a, um, ταὐτὸ τῷ vicesimus. Ἐπιγρ.
vĭcepræfectus, i, ἀ. ὁ ἀντὶ τοῦ πραίτωρος, τοποτηρητής. 2) ἀντιστράτηγος, ὕπαρχος. Ἐπιγρ.
vĭcequæstūra, æ, θ. τὸ τοῦ ἀντιταμίου ἀξίωμα.
vĭces, ἴδ. vicis.
vīcēsĭma, æ, θ ἴδε vicesimus.
vīcēsĭmāni, ōrum, ἀ. πληθ. (vicesimus) οἱ τῆς εἰκοστῆς λεγεῶνος στρατιῶται.
vīcēsĭmārĭus, a, um, (vicesima) τῆς εἰκοστῆς. vicesimarius, ĭi, ἀ. ὁ εἰκοστολόγος, εἰκοστώνης.
vīcēsĭmātĭo, ĭōnis, θ. (vicesimus) ἡ τοῦ ἀεὶ εἰκοστοῦ θανάτωσις, (εἶδος ποινῆς στρατιωτικῆς).
vīcēsĭmus εἴτε vigesĭmus, a, um, εἰκοστός. vicesima, æ, θ. ἡ εἰκοστή, (τέλος τι, 5 τοῖς %).
vīcessis, is, ἀ. (viginti as), εἴκοσι ἀσσάρια. ἡμαρτημένη ἡ γραφὴ vigessis.
Vīcētĭa εἴτε Vicentia, æ, θ. Οὐικετία, Οὐικεντία, πόλις τῆς ἐντὸς Ἄλπεων Κελτικῆς, ἡ τανῦν Vicenza. Οἱ πολῖται· Vicetīni εἴτε Vicentini, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ Οὐικετῖνοι.
vĭcĭa, æ, θ. βικίον, εἶδος κυάμου.
vĭcĭa, æ, θ. (vinco), ταὐτὸ τῷ victoria. herba vicia, ταὐτὸ τῷ herba victorialis, ἴδε victorialis. Ἰσίδωρος.
*vĭcĭālĭa, ĭum, οὐ. πληθ. (vicia) βικίου κάλαμοι.
*vĭcĭārĭus, a, um, (vicia) τῶν βικίων.
vīcĭes, ἐπίῤ. (viginti) εἰκοσάκις.
Vicilīnus, i, ἀ. (vigil?) ἐπίκλησις τοῦ Διός.
vīcīnālis, e, (vicinus) τῶν γειτόνων, τῆς γειτονίας. 2) κοινὴ εἴτε δημοσία διὰ τῶν ἀγρῶν ὁδός.
vīcīnārĭus, a, um, (vicinus) γειτωνικός, γειτνιάζων. vīcīnārĭa via, θ. πάροδος ἐν στρατοπέδῳ.
vīcīne, ἐπίῤ. (vicinus) ἐγγύς, πλησίον. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
vīcīnĭa, æ, θ. (vicinus) γειτονία, γειτνίασις. hic viciniæ, ἐνταῦθα ἐν γειτόνων, πλησίον, ἐγγύς. in vicia urbis, πλησίον τῆς πόλεως. 2) γειτνίασις, γείτονες, οἱ πλησίον οἰκοῦντες. 3) τὸ παραπλήσιον, ἐμφέρεια. ad vicinitatem alicujus accedo, παραπλήσιός τινί εἰμι.
vīcīnĭtas, ātis, θ. (vicinus) γειτονία, γειτνίασις, τὸ γειτονεῖν, γειτνιάζειν. 2) γειτνίασις, γείτονες. 3) τὸ παραπλήσιον, ἐμφέρεια.
*vīcīnĭtus, ἐπίῤ. (vicinus) ἐκ γειτόνων, ἐκ τῆς γειτονίας, ἐγγύθεν.
vīcīnor, atus sum, ari, (vicinus) γειτονῶ, γειτνιάζω, ἐγγὺς εἴτε πλησίον εἰμί. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.
vīcīnus, a, um, (vicus) γείτων, γειτονῶν, γειτονεύων, γειτνιάζων. vicina urbs, ἡ γείτων πόλις, πλησιόχωρος πόλις. vicina silva, ὁ πλησίον δρυμός. Fides in Capitolio vicina Jovis, ἡ ἐν τῷ Καπιτωλίῳ Πίστις γείτων τοῦ Διός, γείτων εἴτε γειτονεύουσα τῷ Διΐ. vicina jurgia, ἔριδες ἐν γειτόνων εἴτε τῶν γειτόνων. vicinus, i, ἀ. ὁ γείτων. vicina, æ, θ. ἡ γείτων. vicinum, i, οὐ. ἡ γειτονία. in vicino, ἐν γειτόνων, πλησίον, ἐγγύς. e vicino Africæ, ἐκ τῶν τῆς Ἀφρικῆς πλησιοχώρων. vicina Syriæ, τὰ πλησιόχωρα τῆς Συρίας. 2) alicui, γείτων, παραπλήσιος, ἐγγύς τινι. ferrum plumbo vicinius, σίδηρος μολύβδῳ ἐγγύτερος.
vĭcis, θ. ὄνομ. ἐλλειπτ. (γεν. vicis, αἰτ. vicem, ἀφ. vice. πληθ. ὀνομ. καὶ αἰτ. vices, δοτ. καὶ ἀφαιρ. vicibus) ἐναλλαγή, ἀμοιβή. mutuā vice, ἀμοιβαδόν, ἐναλλάξ. vice sermonis, ἀμοιβαίοις λόγοις, ἐν ἀμοιβαίοις λόγοις. solvitur hiems vice veris, λύεται ὁ χειμὼν τῇ τοῦ ἦρος διαδοχῇ. vices loquendi, οἱ ἀμοιβαῖοι λόγοι. per vices, ἐναλλάξ, ἐν μέρει, κατὰ μέρος. per vices annorum, διὰ τῶν ἐτῶν ἐναλλάξ, διὰ δευτέρου ἔτους, παρ' ἔτος. vicibus alternis, ἐναλλάξ, ἐπαλλάξ, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος, κατὰ μέρος, ἐν τῷ μέρει. vicibus factis convivia ineunt, ἐναλλὰξ ἑστιῶσί τε καὶ ἑστιῶνται. vice versa εἴτε versa vice, τἀνάπαλιν, ἀντι-

Digitized by Google

στρόφως. pari vice, ὁμοίως, κατὰ ταὐτά. in vicem καὶ in vices, ταὐτὰ τῷ invicem. ἴδ. invicem. insigne regium suam cujusque vicem per omnes ibat, τὰ βασιλικὰ παράσημα ἐν μέρει ἕκαστος ἐλάμβανε. 2) ἀμοιβή, μισθός, ἀντίποινα. reddere vicem meritis, ἀποτίνειν ἀμοιβὴν τῇ ἀξίᾳ, ἀμοιβὰς τῶν ἀξίων ἔργων ἀποδιδόναι. 3) ἀλλαγή, μεταβολή. commotus vice fortunarum humanarum, κινηθεὶς ὑπὸ τῆς τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων μεταβολῆς, ἐνθυμηθεὶς τὸ εὐμετάβολον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. vicem suam conqueri, ὀδύρεσθαι ἐπὶ τῇ τῆς τύχης μεταβολῇ, μέμφεσθαι τὴν μοῖραν. vices te manent, ἡ εἱμαρμένη (τὸ πεπρωμένον) ἐπιμένει σε. 4) μέρος, τὸ ἑκάστου ἔργον εἴτε καθῆκον. nox vices peragit, ἡ νὺξ τὸ αὐτῆς μέρος ἐπιτελεῖ. vice alicujus fungi. vicem alicujus explere, ἐν μέρει τινὸς εἶναι, ἀντί τινος εἶναι. vicem καὶ vice alicujus, ἐν μέρει τινός, ἀντί τινος προσώπου ἢ πράγματος, ἔσθ' ὅτε καὶ δίκην τινός, τρόπον τινός, ὥσπερ τις. ad vicem alicujus, δίκην τινός.

vĭcissātim, ἐπίῤ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ vicissim.

vĭcissim, ἐπίῤ. ἀμοιβαδόν, ἐν μέρει, ἐν τῷ μέρει.

*vĭcissĭtas, ātis, θ. ταὐτὸ τῷ vicissitudo.

vĭcissĭtūdo, ĭnis, θ. (vicissim) ἀμοιβή, ἐναλλαγή. 2) ἀλλαγή, μεταβολή.

vīcŏmăgister, gistri, ἀ. (εὕρηται καὶ magister vici). ἐπιμελητὴς στενωπῶν, στενώπαρχος. Δίων Κάσ. 55, 8.

Victa, æ, θ. (victus) θεά τις τῆς ἐδωδῆς προστάτις.

victi, ἀρχ. γεν. ἀντὶ τοῦ victūs, ἴδε victus, ūs.

victĭma, æ, θ. ἱερεῖον, σφάγιον, θῦμα. (μάλιστα τὰ μείζονα τῶν θυμάτων).

victĭmārĭus, a, um, (victima) τῶν ἱερείων. victimarius negotiator εἴτε ἁπλῶς victimarius, ĭi, ἀ. ὁ τὰ ἱερεῖα πωλῶν. 2) victimarius, ĭi, ἀ. ὁ τοῦ ἱεροθύτου διάκονος εἴτε ὑπηρέτης.

victĭmātor, ōris, ἀ. (victimo) θύτης.

victĭmo, are, (victima) aliquid alicui, θύω, σφαγιάζομαί τί τινι.

victĭto, avi, are, (θαμιστ. τοῦ vivo) διαιτῶμαι. parce, εὐτελῆ δίαιταν διαιτᾶσθαι εἴτε ποιεῖσθαι. aliqua re, τρέφεσθαί τινι.

victor, ōris, ἀ. (vinco) νικητής, νικηφόρος, ὁ νενικηκώς. ἐπιθετικῶς. exercitus victor, ὁ νικηφόρος στρατός. currus victor, τὸ νικητήριον ἅρμα, θριαμβευτικὸν ἅρμα. Μετὰ γενικῆς· victor tanti belli, νικήσας τηλικοῦτον πόλεμον. μεταφ. animus victor libidinis ψυχὴ τῆς ἐπιθυμίας κρατοῦσα. victor propositi, ἐγκρατὴς τοῦ σκοποῦ.

victōrĭa, æ, θ. (vinco) νίκη. victoriam adipisci, νίκης τυγχάνειν gloriosam victoriam consequi, ἔνδοξον νίκην νικᾶν. victoriam reportare, referre ex hoste, κομίσασθαι νίκην ἀπὸ τῶν πολεμίων. victoria litis, τὸ δίκην νικᾶν. 2) Victoria, æ, θ. Νίκη (ἡ θεά).

victōrĭālis, e, (victoria) νικητήριος, ἐπινίκιος. 2) victorialis, is, θ. ὑπον. herba, ἡ Ἰδαία δάφνη. Δ. τοῦ μεταγ. Λατ.

victōrĭātus, i, ἀ. (victoria) ὑπον. nummus, Ῥωμαϊκὸν νόμισμα, τὸ ἥμισυ τοῦ δηναρίου εἴτε τῆς δραχμῆς. οὕτω κληθὲν ἐκ τῆς ἐπ' αὐτῷ ἐκτετυπωμένης Νίκης). 2) ἐν τῇ ἰατρικῇ· σταθμίον ἡμισείας δραχμῆς. 3) παρὰ Τερτυλλιανῷ· victoriatum est, τῇ νίκῃ ἐκτήσαντο.

Victōrĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ Victoria) Νικίδιον, Νίκης ἀγαλμάτιον.

†victorĭor, ari, νικηφορῶ.

victōrĭōsus, a, um, (victoria) νικηφόρος, καλλίνικος.

victrix, īcis, θ. (victor) νικήτρια. ἐπιθετικῶς· manus victrix, χεὶρ νικηφόρος, νενικηκυῖα, νικήσασα. victrices litteræ, νικητηρία ἐπιστολή. οὐδετέρως· arma victricia, τὰ νικηφόρα ὅπλα.

victŭālis, e, (victus) τοῦ βίου. victualia, ĭum, οὐ. πληθ. τὰ πρὸς τὸν βίον.

†victŭārĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ victualis.

victŭmārĭus, ταὐτὸ τῷ victimarius.

*victŭis, ἀρχ. γεν. ἀντὶ τοῦ victūs, ἴδε victus, ūs.

victus, a, um, ἴδ. vinco καὶ vivo.

victus, ūs (ἀρχαϊκ. victŭis), ἀ. (vivo) βίος, τροφή, δίαιτα, τὰ πρὸς τὸν βίον, τὰ ἐπιτήδεια. 2) βίος. δίαιτα, τρόπος τοῦ διαιτᾶσθαι, τρόπος τοῦ βιοῦν.

vīcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ vicus) κωμίδιον, μικρὰ κώμη.

vīcus, i, ἀ. (οἶκος. τὸ v προσετάχθη ὡς ἐν τοῖς vestis, vinum, video, τοῖς ἐκ τῶν Ϝεσθής, Ϝοῖνος, Ϝίδω). κώμη, ῥύμη, ἄμφοδος, (μέρος τοῦ ἄστεος). 2) κώμη, χωρίον, περιοικίς.

vĭdēlĭcet, ἐπίῤ. (videre-licet) δῆλον ὅτι, δηλονότι, δηλαδή.

vĭden', ἀντὶ τοῦ videsne, ἴδ. video.

vĭdĕo, vīdi, vīsum, ēre, (Ϝίδω). aliquem ἢ aliquid, ὁρῶ, βλέπω, ἰδεῖν τινα ἤ τι. clare video, ὀξὺ ὁρῶ, ὀξὺ βλέπω. video aliquem properantem εἴτε properare, ὁρῶ τινα σπεύδοντα. sol sex mensibus non videtur, ὁ ἥλιος δι' ἓξ μηνῶν οὐχ ὁρᾶται, οὐ φαίνεται.

Digitized by Google

somnia video, ὁρῶ ἐνύπνια. me vide, ὅρα εἴτε ἀφόρα πρὸς ἐμέ, εἰς ἐμέ, πίστευσον ἐμοί. ποιητ. mons rura videt, τὸ ὄρος καθορᾷ τὰ πεδία, ὑπέρκειται τῶν ἀγρῶν. 2) σπάν. αἰσθάνομαι, ἀκούω τι. 3) aliquem, ἰδεῖν, ἐπισκοπεῖν τινα, ἰέναι παρά τινα, ἀφικνεῖσθαι πρός τινα 4) ὁρῶ, (ἰδεῖν), ἐπιδεῖν τι. ætas nostra multas victorias vidit, ὁ ἡμέτερος αἰὼν πολλὰς νίκας ἐπεῖδε. 5) ὁρῶ, (ἰδεῖν), νοῶ, ἐννοῶ, κατανοῶ, γιγνώσκω τι. videbat, id non posse fieri, ἑώρα, ὅτι τοῦτο οὐ δύναται γενέσθαι. plus video, βέλτιον εἴτε ἄμεινον ὁρῶ, βέλτιον κρίνω, ὀρθότερον νοῶ. 6) ὁρῶ, (ἰδεῖν), θεωρῶ, σκοπῶ τι. id primum videamus, quatenus amor progredi debeat, τοῦτο πρῶτον ἴδωμεν (σκοπῶμεν), μέχρι τίνος τὸν ἔρωτα χρὴ προβαίνειν. vide sis, ἰδὲ δή. videndum est, ne obsit benignitas, δεῖ ὁρᾶν, μὴ βλάψῃ ἡ εὐεργεσία. ipse viderit, αὐτὸς ὄψεται, αὐτῷ μελήσει. 7) aliquid, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαί τινος, ζητῶ, εὑρίσκω τι. prandium alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἄριστον. — visum, i, οὐ. τὸ φάντασμα, φάσμα, εἴδωλον. ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ· ἡ φαντασία. — videor, visus sum, ēri, δοκεῖν. timidus videor, δειλὸς εἶναι δοκῶ, δειλῷ ἔοικα. — illorum beata mors videtur, ἐκείνων ὁ θάνατος εὐδαίμων δοκεῖ εἶναι. beate vixisse videor, εὐδαιμόνως βεβιωκέναι δοκῶ. mihi videntur amicitiam tollere, δοκοῦσί μοι ἀναιρεῖν τὴν φιλίαν. divitior mihi videtur esse amicitia, πλουσιωτέρα δοκεῖ μοι εἶναι ἡ φιλία. σπάν. non mihi videtur, posse virtutem etc. (ἀντὶ τοῦ virtus videtur non posse), οὐ δοκεῖ μοι, δύνασθαι τὴν ἀρετὴν κ.τ.λ. 8) videor mihi καὶ ἁπλῶς videor, δοκῶ μοι, δοκῶ, οἴομαι. hoc mihi videor videre, hoc videor videre, τοῦτο δοκῶ (μοι) ὁρᾶν. 9) ἐπὶ ἀποφάνσεως γνώμης· δοκεῖν· fecisse videri pronuntiat, ἀνακηρύττει, ὅτι ἐκεῖνος δοκεῖ πεποιηκέναι κ.τ.λ. 10) mihi videtur, δοκεῖ μοι καλὸν εἶναι, δοκεῖ μοι, ἀρέσκει με, βούλομαι. si (tibi) videtur, εἴ σοι δοκεῖ, εἰ βούλει, εἴ σοι φίλον.

vĭdēsis εἴτε vide sis (video sum), ἴδε video, σημ. 6. Πλαῦτος.

vĭdŭa, æ, θ. ἴδε viduus.

vĭdŭālis, e, (vidua) χήρειος, τῆς χηρείας.

*vĭdŭātus, ūs, ἀ. (viduo) χηρεία, χήρευσις.

*vĭdŭertas, ātis, θ. (viduus) ἀκαρπία. Λ. ἀρχ.

vĭdŭĭtas, ātis, θ. (viduus) χηρεία, χήρευσις. 2) χήρωσις, στέρησις.

vĭdŭlus, i, ἀ. (vieo) πήρα.

vĭdŭo, avi, atum, are, (viduus) aliquid aliqua re, χηρῶ, ἐρημῶ, στερῶ τί τινος. urbem civibus, χηροῦν (ἐρημοῦν) τὴν πόλιν τῶν πολιτῶν. ποιητ. viduata lumine regna, ὁ ἀφώτιστος ᾅδης. conjux viduata tædis, γυνὴ τῶν γάμων ἐστερημένη, γαμετὴ ἀποπεμφθεῖσα. 2) viduata, æ, θ. ἡ χηρωθεῖσα, χήρα γενομένη, χηρεύουσα.

vĭdŭus, a, um, χῆρος, (ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς ἔρημος). vir viduus, χῆρος ἀνήρ. vidua, æ, θ. χήρα γυνή, ἡ ἀνδρὸς χηρευθεῖσα. ποιητ. vidua Penelope, ἡ Πηνελόπη χήρα τοῦ ἀνδρός, ἔρημος ἀνδρός, κεχωρισμένη εἴτε ἐστερημένη τοῦ ἀνδρός. noctes viduæ, νύκτες ἄνευ ἔρωτος. 2) ἐπὶ παρθένων· vidua, æ, θ. ἡ ἄνανδρος, ἄζυγος. ποιητ. arbor vidua, δένδρον, ᾧ ἄμπελος οὐ παραπεφύτευται, ἔρημον δένδρον. vidua vitis, ἡ ἔρημος ἄμπελος. 3) aliqua re, καὶ alicujus rei, χῆρος, ἔρημος, ἐστερημένος τινός.

vĭdŭvĭum, ĭi, οὐ. (vidua) χηρεία, χήρευσις. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

Vĭenna, æ, θ. Οὐίεννα, ης, Βίεννα, πόλις τῆς Ναρβωνίτιδος. Viennensis, e, Βιεννήσιος, Βιεννατος.

vĭĕo, ēre, aliquid, λυγίζω, λυγῶ, δέω, πλέκω τι.

*vĭesco, ĕre, μαραίνομαι, ῥικνοῦμαι.

vĭētor ὀρθότερον vītor, ōris, ἀ. (ὡς τὸ vīmen ἐκ τοῦ vieo) λυγιστής.

vĭētrix ὀρθότερον vitrix, īcis, θ. (vieo) coronarum, ἡ στεφανηπλόκος.

vĭētus, a, um, (vieo) μεμαρασμένος, ῥικνός.

vīgēni, æ, a, ταὐτὸ τῷ viceni.

vĭgĕo, ŭi, ēre, ἀκμάζω, θάλλω. ætas viget, ἡ ἡλικία ἀκμάζει, θάλλει. memoria vigere, μνημονικὸν εἶναι. urbs viget, ἡ πόλις ἀκμάζει, θάλλει, ἀνθεῖ, εὐθηνεῖ. vigeo animo, ἀκμάζω τῇ ψυχῇ. Harmodius et Aristogito in ore vigent, Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων θάλλουσιν ἐν τοῖς τῶν ἀνθρώπων στόμασιν, ὑμνοῦνται. auctoritate et gratia vigere apud aliquem, ἀξιώματι καὶ χάριτι παρά τινι δύνασθαι.

vĭgesco, ŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ vigeo) ἀκμὴν λαμβάνω, ἀναθάλλω, ῥώννυμαι.

vīgēsĭes, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ vicies.

vīgēsĭmus, a, um, ταὐτὸ τῷ vicesimus.

vīgessis, is, ἀ. ἴδε vicessis.

vĭgĭdus, a, um (vigeo), δεινός, ἐναργής, ἀκματος, ἐγρήγορος μεταφ. intellectus, νοῦς.

vīgĭes, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ vicies.

Digitized by Google

vĭgil, ĭlis, (vigeo) ἐγρηγορώς, ἐγρηγορῶν, ἄγρυπνος. canis vigil, ὁ ἄγρυπνος κύων. cura vigil, ἡ ἄγρυπνος εἴτε ἄϋπνος φροντίς. oculi vigiles, γοργοὶ ὀφθαλμοί. prius orto sole vigil, πρὸ ἡλίου ἀνατολῆς ἐγρόμενος. 2) vigil, ἀ. εἴτε nocturnus vigil, ὁ νυκτερινὸς φύλαξ, νυκτοφύλαξ.
*vĭgĭlābĭlis, e, (vigilo) ἄγρυπνος.
vĭgĭlans, ntis, ἴδ. vigilo.
vĭgĭlanter, ἐπίῤ. ἐγρηγορότως, ἀγρύπνως, ἐπιμελῶς.
vĭgĭlantĭa, æ, θ. ἐγρήγορσις, ἀγρυπνία. 2) μεταφ. ἡ ἐπιμέλεια.
vĭgĭlārĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ vigilia-rium.
vĭgĭlāte, ἐπίῤ. ἐπιμελῶς.
vĭgĭlātĭo, ĭōnis, θ. ἐγρήγορσις, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.
vĭgĭlax, ācis, (vigilo) ἄγρυπνος, ἀγρυπνητικός, ἄϋπνος.
vĭgĭlĭa, æ, θ. (vigilo) ἐγρήγορσις, ἀγρυπνία, ἀϋπνία 2) μεταφ. ἡ ἐπιμέλεια, φροντίς. 3) παννυχίς, παννυχισμός, παννύχιος ἑορτή. 4) νυκτοφυλάκισις, νυκτερινὴ φυλακή, φυλακή. vigilias agere, νυκτερινὰς φυλακὰς ποιεῖσθαι, νυκτοφυλακεῖν. 5) φυλακή, (παρὰ μὲν τοῖς Ῥωμαίοις τρίωρος, τὸ τέταρτον, παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησι τετράωρος, τὸ τρίτον τῆς νυκτὸς μέρος). de quarta vigilia profectus est, ἀπὸ τῆς ἑωθινῆς (τελευταίας) φυλακῆς ὡρμήθη. secundā fere vigilia, ἀμφὶ τὴν δευτέραν φυλακήν. 6) νυκτερινὴ φυλακή, τουτέστιν ὁ νυκτοφύλαξ, οἱ νυκτοφύλακες. (ἐντεῦθεν παρέφθαρται ἡ τῆς συνηθείας λέξις βίγλα).
vĭgĭlārĭum, ĭi, οὐ. (vigil) φυλακεῖον.
vĭgĭlĭum, ĭi, οὐ. σπάν. ἀντὶ τοῦ vigilia.
vĭgĭlo, avi, atum, are, (vigil) ἐγρήγορα, ἐγρηγορῶ. ἀγρυπνῶ. vĭgilans, ἐγρηγορώς, ἄγρυπνος. ποιητ. vigilans ignis, τὸ ἄσβεστον πῦρ. 2) μεταφ. ἄγρυπνον εἶναι, ἐπιμελεῖσθαι, φροντίζειν. alicui rei, ἀγρυπνεῖν, ἐπαγρυπνεῖν τινι, ἐπιμελεῖσθαί τινος. 3) vigilare noctem, ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα. ποιητ. carmen vigilatum, ποίημα νυκτογραφηθέν. — vigilans, ntis, ἐπιθετικῶς· ἄγρυπνος, ἐπιμελής, σπουδαῖος.
vīginti, ἄκλιτ. εἴκοσι. Λακωνικῶς· βείκατι.
vīgintĭangŭlus, a, um, (viginti-angulus) εἰκοσάεδρος, εἰκοσίεδρος.
vīgintīsēvir εἴτε vīgintīsexvir, i, ἀ. (viginti sex vir) εἷς τῶν ἓξ καὶ εἴκοσιν ἐπιμελητῶν. Ἐπιγρ.
vīgintīvir, ĭri, ἀ. ἴδ. vigintiviri.
vīgintīvĭrātus, ūs, ἀ. (viginti-vir) ἡ τῶν εἴκοσιν ἀνδρῶν τιμή.
vīgintīvĭri, ōrum. ἀ. πληθ. (viginti vir) οἱ εἴκοσιν ἄνδρες, εἴκοσιν ἐπιμεληταί, εἴκοσιν ἐπιστάται, εἴκοσιν ἄρχοντες. vigintivir, ἑνικῶς· εἷς τῶν εἴκοσιν ἐπιμελητῶν κτλ.
vĭgĭtŭlus, i, ἀ. ἀρχικὸς τύπος τοῦ vitulus, ὅπερ ἴδε. Οὐάῤῥων LL. 5,95.
vĭgor, ōris, ἀ (vigeo) ἀκμή, ἰσχύς, ἄνθος.
†vĭgōro, (avi), atum. are, (vigor) aliquid, ῥώννυμι, ἰσχυρῶ τι. 2) ῥώννυμαι, ἰσχυροῦμαι.
vīla, ταὐτὸ τῷ villa.
vīle, ἐπίῤ. ταὐτὸ τῷ viliter.
vīlĕfăcĭo, ĕre (vile facio) aliquid, περὶ μικροῦ ποιοῦμαί τι, ὀλιγωρῶ τινος.
†vīlĕo, ŭi, ēre, ταὐτὸ τῷ vilesco.
vīlesco, lŭi, ĕre, (vilis) φαῦλος εἴτε εὐτελὴς γίγνομαι. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
vīlĭco, vīlĭcor, vīlĭcus, ταὐτὰ τοῖς villĭco, vīllĭcor, villicus.
vīlĭfĭco, are (vilis facio), aliquem ἢ aliquid, ὀλίγου ποιοῦμαί τινα ἤ τι, ὀλιγωρῶ, καταφρονῶ τινος.
*vīlĭpendo, ĕre. (vilis-pendo) aliquem, εὐτελίζω, φαυλίζω τινά.
vīlis, e, εὐτελής, εὔωνος, ὀλίγης τιμῆς. aliquid vili emere, vendere, ὀλίγου ὠνεῖσθαι, πωλεῖν τι. ποιητ. vilia poma, ἄφθονα εἴτε πολλὰ μῆλα. 2) μεταφ. εὐτελής, φαῦλος. aliquid mihi vile est εἴτε aliquid vile habeo, ὀλιγωρῶ τινος, παρὰ φαῦλον ἡγοῦμαί τι.
vīlisco, ταὐτὸ τῷ vilesco.
vīlĭtas, ātis, θ. (vilis) εὐτέλεια, εὐωνία, ὀλίγη τιμή. 2) μεταφ. εὐτέλεια, φαυλότης.
vīlĭter, ἐπίῤ. (vilis) εὐτελῶς, εὐώνως. vilius venire, ἐλάττονος πωλεῖσθαι. 2) εὐτελῶς, φαύλως, ὀλιγώρως.
vīlĭto, are, (vilis) aliquem, εὐτελίζω, ταπεινῶ τινα.
villa, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ vicus) ἔπαυλις, ἐπαύλιον, αὐλή. 2) Villa publica, αὐλή τις ἢ οἰκοδόμημα ἐν τῷ τῆς Ῥώμης Ἀρείῳ πεδίῳ πρὸς ἀπογραφὴν τῶν πολιτῶν καὶ στρατιωτῶν, κ.τ.τ.
villāris, e, (villa) ταὐτὸ τῷ villaticus.
villāta vestis, θ (villus) μαλλωτὴ ἐσθής. Γλῶσσαι Ἰσιδώρου.
villātĭcus, a, um, τῆς ἐπαύλεως, τοῦ ἐπαυλίου, ἐν τῷ ἐπαυλίῳ ὤν, κ.τ.τ.
villātor, ōris, ἀ. κατὰ συγκοπ. τοῦ cavillator, ὅπερ ἴδε. Πλαῦτος. Ἀμφ. γρ.
villĭca, æ, θ. ἴδ. villicus.
villĭcātĭo, ĭōnis, θ. (villico) ἐπιτροπεία ἐπαύλεως.
villĭco, are, καὶ villicor, ari, (villicus)

Digitized by Google

ἐπιτροπεύω ἔπαυλιν, ἀγροκόμος εἰμί. 2) κατ' ἀγροὺς διάγω, ἀγραυλῶ.
villĭco, ōnis, ἀ. σπαν. ἀντὶ τοῦ villicus.
villĭcor, ari, ἴδ. villico.
villĭcus, a, um, (villa) τῆς ἐπαύλεως.— συνήθως· villicus, i, ἀ. ὁ τῆς ἐπαύλεως ἐπίτροπος, ὁ ἀγροκόμος, αὐλείτης. villica, æ, θ. ἡ τῆς ἐπαύλεως ἐπίτροπος. 2) villicus, i, ἀ. ὁ ἐπίτροπος, ἐπιστάτης, ἐπιμελητής. Οὕτως εὕρηται villicus ærarii, aquæductuum, a plumbo, ab alimentis, κ. τ. τ. ἔνθα μεταφράζεται ὁ ἐπὶ κ.τ.λ
villōsus, a, um, (villus) λαχνώδης, λαχνήεις, λάσιος. pectus villosum, λαχνῆεν στῆθος, λάσιον στέρνον. radix villosa, ῥίζα τριχώδης, ἰνώδης.
villŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ villa) ἐπαύλιον, μικρὸν ἐπαύλιον.
villŭlus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ villus.
villum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ vinum) οἰνάριον, οἰνίδιον.
villus, i, ἀ. λάχνη μαλλός, λάσιον τρίχωμα.
vīmen, ĭnis, οὐ. (vieo) λύγος, ῥίψ 2) ῥίψ, πλέγμα. 3 ποιητ. ἡ ῥάβδος τοῦ Ἑρμοῦ.
vīmentum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ vimen.
vīmĭnālis, e, (vimen) λύγους ἢ ῥῖπα φέρων. salix viminalis, ἡ οἰσύα, ὁ οἶσος.
Vīmĭnālis, is, ἀ. (vimen) collis, ὁ Οὐιμινάλιος λόφος, εἷς τῶν ἑπτὰ τῆς Ῥώμης λόφων. porta Viminalis, ἡ Οὐιμιναλία πύλη.
vīmĭnārĭus, ii, ἀ. οἰσυοπλόκος. Ἐπιγρ.
*vīmĭnētum, i, οὐ. (vimen) τόπος λύγοις ἢ οἰσύαις κατάφυτος.
vīmĭnĕus, a, um, (vimen) λύγινος, οἰσύϊνος. salix viminea, ἡ οἰσύα, ὁ οἶσος.
Vīmĭnĭus, ĭi, ἀ. ἐπίκλησις τοῦ Διός, οὗ ὁ βωμὸς ἐπὶ τοῦ Οὐιμιναλίου λόφου ἦν.
vin'? ἀντὶ τοῦ visne? ἴδ. volo.
vīnācĕa, æ, θ. (vinum) τὸ στέμφυλον, τὰ στέμφυλα.
vīnācĕum, (vīnācĭum), i, οὐ. σπαν. ἀντὶ τοῦ vinaceus.
vīnācĕus, i, ἀ. (vinum) γίγαρτον. 2) ἐσθ' ὅτε· τὸ στέμφυλον, τὰ στέμφυλα.
vīnacĭŏla, æ, θ. (vinaceus), εἶδος σταφυλῆς, ἴσως· μικρόρραξ βότρυς. (ἡ Κορινθιακὴ σταφίς ;)
vīnālis, e, (vinum) οἴνινος, τοῦ οἴνου. — Vinalĭa, ĭōrum καὶ ĭum, οὐ. πληθ. ἑορτὴ ἐν Ῥώμῃ, ὡς τὰ Πιθοίγια ἐν Ἀθήναις.
vīnārĭārĭus, ĭi, ἀ. (vinum), ταὐτὸ τῷ vinarius, οἰνοπώλης.
vīnārĭum, ĭi, οὐ. (vinum), οἰνοφόρον σκεῦος, οἰνοφορεῖον.
vīnārĭus, a, um, (vinum) οἰνηρός. τοῦ οἴνου. vasa vinaria, εἴτε ἁπλῶς vinaria, οὐ. πληθ. τὰ οἰνηρὰ κεράμια. — vinarius, ĭi, ἀ. ὁ οἰνοπώλης.
vinca pervinca εἴτε vincapervinca, æ, θ. κληματίς, χαμαιδάφνη.
vincenter, ἐπίῤ. (vinco), ἐλεγκτικῶς, πιθανῶς, πιστῶς, πειστικῶς. Schol. Bob. in Cic. orat. pro Sulla 13 no. 1 σελ. 367, 11 B.
*vincĕus, a, um, (vincio) κωμ. vincea potio, ἀγχόνιον ποτόν, τουτέστιν ἀγχόνη, βρόχος.
vincĭbĭlis, e, (vinco) νικηθῆναι δυνάμενος. terra vincibilis, γῆ ἐργάσιμος. 3) νικᾷν δυνάμενος, νικήεις, νικητικός.
vincĭo, vinxi, vinctum, ire, aliquem ἢ aliquid, δέω τινὰ ἤ τι. aliquem catenis, δεῖν τινα δεσμοῖς εἴτε ἐν δεσμοῖς, δεσμεύειν τινά. manus post terga, δεῖν τὰς χεῖρας εἰς τοὔπισθεν. tempora floribus, διαδεῖσθαι τοὺς κροτάφους ἄνθεσι, διαδεῖσθαι στεφάνῳ. boves vincti cornua vittis, βόες διαδεδεμένοι τὰ κέρατα ταινίαις. 2) μεταφ. δέω, καταδέω τινὰ ἤ τι. aliquem donis, ἐνδεῖσθαι, ἀναρτᾶσθαί τινα δώροις. somno vinctus, ὕπνῳ κατεχόμενος. — os alicujus, καταδεῖν, καταφαρμακεύειν τὸ στόμα τινός.
†vincĭpes, ĕdis, ἀ. (vincio pes) ὁ δεδεμένους ἔχων τοὺς πόδας.
vinclum, i, οὐ. κατὰ συγκοπ. τοῦ vinculum, ὅπερ ἴδε.
vinco, vīci, victum, ĕre, νικῶ. aliquem, νικῶ, κρατῶ τινα, κρατῶ, περιγίγνομαί τινος. vinci ab aliquo, νικηθῆναι, ἡττηθῆναι, κρατηθῆναι ὑπό τινος. vicit Galliam bello, ἐκράτησεν, ἐπεκράτησε τῆς Γαλλίας πολέμῳ. acie vincere, μάχῃ νικᾷν, μάχῃ κρατεῖν. victi, οἱ νικηθέντες, νενικημένοι, ἡττηθέντες, κρατηθέντες. vincere Olympia, νικᾷν Ὀλύμπια. 2) vincere judicio, vincere causam εἴτε ἁπλῶς vincere, δίκην νικᾷν, ἐν δικαστηρίῳ νικᾷν. vincor, νικῶμαι, ἡττῶμαι. 3) sententia alicujus vincit in senatu, ἡ γνώμη τινὸς νικᾷ, κρατεῖ, ἐπικρατεῖ ἐν τῇ συγκλήτῳ. navis turbine vincitur, ἡ ναῦς ὑπὸ τῆς δίνης ἡττᾶται. vincunt æquora navitæ, τῆς θαλάσσης κρείττονες γίγνονται οἱ ναῦται. montes ascensu vincere, ὑπερβάλλειν, ὑπεραίρειν ὄρη. vinci a voluptate, ἡττᾶσθαι, κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. victus precibus, ἐπικλασθεὶς ὑπὸ δεήσεων. vir nulli victus, ἀνὴρ οὐδενὸς ἥττων. mulierculam vincere mollitiā, γυναικάριον τῇ μαλακίᾳ νικᾷν, ὑπερβάλλειν. — viceris! vincite! (νενικηκὼς ἂν εἴης, νικᾶτε), οὐκέτι μάχομαι, οὐκέτι ἐναντιοῦμαι. 4) ἀποδείκνυμί τι. vinco aliquid

Digitized by Google

argumentis, ἀποδείκνυμί τι τεκμηρίοις.
vinctim, ἐπίῤ. (vincio) συνεσφιγμένως. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.
vinctĭo, ĭōnis, θ. (vincio) ἐπίδεσμος, ἐπίδεσμον.
vinctor, ōris, ἀ. (vincio) συνδέτης, ὁ συνδέων.
vinctūra, æ, θ. (vincio) δέσις. 2) ἐπίδεσμος.
vinctus, a, um, ἴδ. vincio.
vinctus, ūs, ἀ. (vincio) δέσις. (μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον).
vincŭlatus, a, um, (vinculum) δεδεμένος.
†vinculo, atus, are, aliquem, δέω, δεσμεύω τινά.
vincŭlum εἴτε vinclum, i, οὐ. (vincio) δεσμός. ἅμα. vincula navis, δεσμοὶ τῆς νεώς, τὰ πρυμνήσια, πείσματα. pedum, τὸ ὑπόδημα. 2) δεσμός, vincula, οἱ δεσμοί, τὰ δεσμά, ἡ ἅλυσις. aliquem in vincula conjicere. vinculis dare, περιβάλλειν τινὰ δεσμοῖς, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς δεσμωτήριον, δεῖν, δεσμεύειν τινά. 3) μεταφ. ὁ δεσμός. ex corporis vinculis tanquam e carcere evolare, ἐκ τῶν τοῦ σώματος δεσμῶν ὥσπερ ἐκ δεσμωτηρίου ἀναπέτεσθαι. vincula concordiæ, οἱ τῆς ὁμονοίας δεσμοὶ εἴτε σύνδεσμοι.
Vindĕlĭci, ōrum, ἀ. πληθ. Οὐινδελικοί, Γερμανικὸν ἔθνος, καὶ Vindelicia, æ, θ. Οὐινδελικία, ἡ χώρα αὐτῶν. Vindelicus, a, um, Οὐινδελικός, τῶν Οὐινδελικῶν.
vindēmĭa, æ, θ. (vinum-demo) τρύγητος, τρύγησις, (κατ' ἐξοχὴν τῶν σταφυλῶν). 2) τρύγητος, ἡ τῆς τρυγήσεως ὥρα. 3) ποιητ. ὁ τρυγητός, ἡ τρύγη, αἱ σταφυλαί.
vindēmĭalis, e, (vindemia) τρυγητικός, τοῦ τρυγητοῦ.
vindēmĭator, ōris, ἀ. (vindemio) τρυγητής, τρυγητήρ. 2) Ἀμπελος, (ἀστήρ).
vindēmĭatorĭus, a, um, (vindemiator) τρυγητικός.
vindēmĭo, are, (vindemia) τρυγῶ. aliquid, τρυγῶ τι.
*vindēmĭŏla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ vindemia) μεταφ. οἱ μικροὶ καρποί.
vindēmĭtor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ vindemiator.
vindex, ĭcis, ἀ. καὶ θ. (vindico) ὁ, ἡ τιμωρός, ἀρωγός, ὁ ἀμυντήρ, ῥύστης, σωτήρ, (παρὰ Βυζαντινοῖς· χαρπιστής. ἴδε καὶ vindicta). ἡ ἀμύντειρα, σώτειρα. legum et libertatis, ὁ ἀμυντὴρ τῶν τε νόμων καὶ τῆς ἐλευθερίας, ὁ ἀμύνων τοῖς νόμοις κ τ.λ. æris alieni, ὁ ἀμύνων, ἀρήγων τοῖς χρήσταις. periculi, ὁ ἐκ κινδύνων σώζων. ἐπιθετικῶς· vindices vires, ἀρωγὸς εἴτε ἀμυντικὴ δύναμις. 2) ὁ, ἡ, τιμωρός, ὁ ποινήτωρ, ἡ ποινήτειρα, ὁ ἐκδικητής. vindex parentis, ὁ τιμωρὸς τοῦ πατρός, ὁ τῷ πατρὶ τιμωρῶν. Furiæ vindices scelerum αἱ Ἐριννύες τῶν ἀνοσίων ἔργων τιμωροὶ εἴτε ποινήτειραι, αἱ τιμωροῦσαι τὰ ἀνόσια ἔργα ἐπιθετικῶς· vindex pœna, ἡ τιμωρὸς ποινή. 3) Vindex, ὄν. κύρ Βίνδιξ.
vindĭcātĭo, ĭōnis, θ. (vindico) τιμωρία, ἄμυνα. 2) ἀντιποίησις.
*vindĭcātor, ōris, ἀ (vindico), ταὐτὸ τῷ vindex. Χαρισ. 50, 4. (ἄνευ παραδείγματος.
*vindĭcātrix, ĭcis, θ. (vindicator), ταὐτὸ τῷ vindex. Χαρισ. 50, 4. (ἄνευ παραδείγματος).
vindicia, æ, θ. σπάν. ἀντὶ τοῦ vindiciæ.
vindĭcĭæ, ĭārum, θ. (vindico) ἀντιποίησις, ἡ μέχρι δίκης ἀντιποίησις κτήματος, κατ' ἐξοχὴν δὲ σώματος. vindicias secundum servitutem decernere εἴτε vindicias ab libertate in servitutem dare, κελεύειν, σῶμα (ἄνθρωπόν τινα) μέχρι δίκης εἰς δουλείαν ἐξ ἐλευθερίας ἄγειν, διδόναι τινὶ τὴν ἐπὶ δουλείᾳ ἀντιποίησιν σώματος μέχρι δίκης. vindiciæ secundum libertatem, ἡ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἀντιποίησις σώματός τινος μέχρι δίκης, (παρὰ Βυζαντινοῖς· χαρπιστία).
*vindĭcit, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ vindicaverit. Leg. XII Tab.
vindĭcĭum, ĭi, οὐ. ἐκδίκησις. Ἐπιγρ.
vindĭco, avi, atum, are, aliquem, ἀντιποιοῦμαί τινος μέχρι τῆς δίκης, κρατῶ τοῦ ἀμφισβητουμένου σώματος ἕως τῆς κρίσεως, (χαρπίζω). ille vindicat Virginiam et sponsores dat, ἐκεῖνος τῆς Οὐεργινίας ἀντιποιεῖται καὶ δίδωσιν ἐγγυητάς, (δίδωσι διεγγύησιν ἕξειν αὐτὴν ἐπὶ τὴν δίκην). vindico aliquem in libertatem, ἀντιποιοῦμαί τινος ὡς ἐλευθέρου μέχρι δίκης, ἀφαιροῦμαί τινα εἰς ἐλευθερίαν. 2) aliquem ἢ aliquid. ἀντιποιοῦμαί τινος, ἰδιοῦμαι, ἰδιοποιοῦμαι, οἰκειοῦμαί τινα ἢ τι. Chii Homerum suum vindicant. οἱ Χῖοι τοῦ Ὁμήρου ἀντιποιοῦνται, τὸν Ὅμηρον ἑαυτῶν ποιοῦνται, τὸν Ὅμηρον οἰκειοῦνται, ἰδιοποιοῦνται. vindicat victoriam ad se. ἀντιποιεῖται τῆς νίκης, ἰδιοῦται τὴν νίκην. 3) ἀντιποιοῦμαί τινος, ἀμύνω τινί, ῥύομαι, ἐξαιροῦμαι, ἐλευθερῶ τινα. φυλάττω, σώζω, ἀπαλλάττω τινὰ ἢ τι. vindicare libertatem, ἀντιποιεῖσθαι τῆς ἐλευθερίας, ἀμύνειν τῇ ἐλευθερίᾳ. rempublicam in libertatem, ἐλευθεροῦν τὴν πολιτείαν, ῥύεσθαι τὴν πόλιν ἐκ τῆς δουλείας. aliquem a molestia, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς ταλαιπωρίας. aliquem, ἐλευθε-

Digitized by Google

ροῦν τινα. 4) aliquid, μετέρχομαι, ἐπέρχομαι, ἐπεξέρχομαι, τιμωροῦμαί τι. maleficium in aliquo, τιμωρίαν εἴτε ποινὰς τοῦ κακουργήματος παρά τινος λαμβάνειν, τιμωρεῖσθαί τινα τοῦ κακουργήματος (εἴτε ἀντὶ τοῦ κακουργήματος). in cives severe vindicatum est, οἱ πολῖται αὐστηρῶς ἐτιμωρήθησαν, μεγάλας ποινὰς ἔτισαν. 5) σπάν. se ab aliquo, τιμωρεῖσθαί τινα, ποινὰς εἴτε τιμωρίαν παρά τινος λαμβάνειν.

vindicta, æ. θ (vindico) ῥάβδος ᾗ τῆς τοῦ ἐλευθερουμένου κεφαλῆς ἥπτοντο, σύμβολον τῆς ἀφέσεως τοῦτο ποιούμενοι, (ἡ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς νομογράφοις καρπίς). 2) ἄμυνα, ἀρωγή, ὑπερασπισμός. 3) ἄμυνα, τιμωρία, ἐκδίκησις, ποινή.

*vindictor, ōris, ἀ. ταὐτὸ τῷ vindex. Α. Γλωσσαρίων.

vīnĕa, æ. θ. (vinum) ἀμπελών, ἀμπελεῖον. 2) ἔσθ' ὅτε ἡ ἄμπελος, τὸ κλῆμα. 3) ἄμπελος, στοά, γεῤῥοχελώνη, τὰ γέῤῥα, (πολιορκητικὴ μηχανή).

vīnĕālis, e, (vinea) vinealis terra, γῆ ἀμπελῶσιν ἐπιτηδεία, ἀμπελῖτις γῆ.

vīnĕārĭus, a, um, (vinum) collis vinearius, ὁ ἀμπελόφυτος λόφος.

vīnĕātĭcus, a, um, (vinea) τοῦ ἀμπελῶνος. 2) ἀμπελουργικός.

†vīnĕŏla, (vīnĭŏla, Ἐπιγρ.) æ, (vinea, μικρὸς ἀμπελών.

vīnētum, i, οὐ. (vinum) οἰνόπεδον, ἀμπελών, ἀμπελεῖον. παροιμ. vineta sua cædere, ἑαυτὸν βλάπτειν.

vīnĕus, a, um, (vinum) οἴνινος, τοῦ οἴνου.

*vīnĭbŭa, æ, θ. (vinum-bua) οἰνοπότις.

*vīnĭfer, ĕra, ĕrum, (vinum-fero) οἰνοφόρος.

vīnĭfūsor, ōris, ἀ. (vinum-fusor), οἰνοπώλης, οἰνοχόος. Leptogen. 39,17.

vīnĭŏla, ταὐτὸ τῷ vineola.

vīnĭpollens, ntis, ταὐτὸ τῷ Liber.

*vīnĭto, are (vinum), alicui, οἰνοχοῶ τινι.

vīnĭtor, ōris, ἀ. (vinum) ἀμπελουργός.

vīnĭtōrĭus, a, um, (vinitor) ἀμπελουργικός.

vīnĭvŏrax, ācis, (vinum vorax), οἰνόφλυξ, οἰνομανής. Commodian. instr. 1,18 16.

*vinnŭlus, a, um, εὔκαμπτος, μαλακός.

†vinnus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ cincinnus.

vīnŏlentĭa, æ, θ. (vinolentus) οἰνοφλυγία, μέθη.

vīnŏlentĭes (vīnŭlentĭes), ēi, θ. ἑτέρα γραφὴ τοῦ vinolentia, ὅπερ ἴδε.

vīnŏlentus, a, um, (vinum) οἰνόφλυξ, μέθυσος. 2) οἰνόεις, οἰνηρός, οἴνῳ μεμιγμένος.

*vīnōsĭtas, ātis, θ. (vinosus) τὸ οἰνηρόν.

vīnōsus, a, um, (vinum) οἰνώδης, οἰνηρός, οἰνίζων. 2) φίλοινος, οἰνόφλυξ. 3) μεθύων, μέθυσος.

vinti, (ὅθεν καὶ οἱ Ἰταλοὶ τὸ venti), χυδαϊκ. ἀντὶ τοῦ viginti, ὅπερ ἴδε. Ἐπιγρ.

vīnŭlent—. τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε vinolent—.

vīnŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ vinum), ἴδε villum.

vīnŭlus, a, um, ταὐτὸ τῷ vinnulus.

vīnum, i, οὐ. οἶνος, ἀμπέλινος οἶνος. forte, validum, ἰσχυρός. asperum, austerum, αὐστηρός. dulce, suave, γλυκύς, ἡδύς. vetus, παλαιός. generosum, ἀνθοσμίας. vapidum, mucidum, ἐξεστηκώς, τροπίας, ἐκτροπίας. nigrum, μέλας. rubens, ἐρυθρός. album, κιῤῥός. 2) οἶνος ἐξ ἄλλων καρπῶν πεποιημένος. palmeum, φοινίκειος οἶνος, οἶνος ἐκ φοινικοβαλάνων πεποιημένος. ex ficis, σύκινος οἶνος, κ.τ.λ. 3) οἶνος, οἰνοποσία, μέθη. in vino, per vinum, ἐν οἴνῳ. ad vinum, παρ' οἶνον. 4) σπάν. ὁ οἶνος, ἡ σταφυλή, αἱ σταφυλαί.

vĭo, are, (vio ὁδεύω, περιοδεύω. Ἡ λέξις τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων, καὶ κατακρίνεται ὑπὸ Κυϊντιλιανοῦ ἐν Inst. or. 8,6,33.

vĭŏcūrus, i, ἀ. (via-curo) ἐπιμελητὴς ὁδῶν.

vĭŏla, æ, θ. ἴον. nigra, purpurea, τὸ μέλαν ἴον. alba, τὸ λευκὸν ἴον, λευκόϊον. lutea εἴτε luteola, τὸ κρόκεον ἴον. in viola, ἐν ἴοις, ἐν ἴων στεφάνοις. 2) ἰάνθινον χρῶμα, ἰανθίνη βαφή.

vĭŏlābĭlis, e, (violo) εὔβλαπτος. non violabilis, ἄβλαπτος, ἀβλαβής, ἀλύμαντος. Α. ποιητ.

vĭŏlācĕus, a, um, (viola) ἰάνθινος, ἰώδης.

vĭŏlācĭum, ĭi, οὐ. (viola) οἶνος ἴοις ἡδυσμένος.

vĭŏlārĭs, e, (viola) τῶν ἴων. violaris dies, ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἴοις καὶ ἄλλοις ἄνθεσι ἐκόσμουν τοὺς τάφους. Ἐπιγρ.

vĭŏlārĭum, ĭi, οὐ. (viola) ἰωνιά, κῆπος ἴων.

vĭŏlārĭus, ĭi, ἀ. (viola) ἰανθίνων βαφεύς, ἰοβάπτης.

vĭŏlātĭo, ĭōnis, θ. (violo) βιασμός, βεβήλωσις. fidei, ἡ παρασπόνδησις.

vĭŏlātor, ōris, ἀ. (violo) ὁ βεβηλῶν ἢ βεβηλώσας τι. 2) παραβάτης.

†vĭŏlātrix, īcis, θ. (violator), παραβάτις.

vĭŏlātus, a, um, ἴδ. violo. 2) παρὰ Παλλαδίῳ ἅπαξ· vinum violatum (ἐκ τοῦ viola), ταὐτὸ τῷ violacium.

Digitized by Google

vĭŏlens, ntis, ταὐτὸ τῷ violentus. Τόπος ὡς τὰ πολλὰ ποιητικός.
vĭŏlenter, ἐπίρ. βιαίως, βίᾳ, ὁρμητικῶς, ἀγρίως, σφοδρῶς, δεινῶς.
vĭŏlentĭa, æ, θ. (violens) τὸ βίαιον, βία. 2) βία, βίαιος ὁρμή, ἀγριότης, δεινότης.
vĭŏlentus, a, um. (vis) βίαιος. tyrannus, ὁ βίαιος, ἄγριος, ὠμὸς τύραννος. violenta vis, ἡ βίαιος, σφοδρὰ δύναμις, ἡ δεινότης. violentus Mars, βιατὰς Ἄρης.
vĭŏlĕus, a, um, (viola) ἰώδης.
vĭŏlo, avi, atum, are, (vis) aliquem, βιάζομαί τινα, βίαιόν τι ποιῶ τινα, λυμαίνομαί τινα. hospitem, τὸν ξένον. virginem, βιάζεσθαι, φθείρειν παρθένον. 2) aliquid, λυμαίνομαι, βεβηλῶ, μιαίνω τι. agros ferro, σιδήρῳ τοὺς ἀγροὺς λυμαίνεσθαι εἴτε πορθεῖν. aram, βεβηλοῦν, μιαίνειν τὸν βωμόν. amicitiam, μιαίνειν, παραβαίνειν τὴν φιλίαν. fœdera, παρασπονδεῖν. ποιητ. ebur ostro, ἐλέφαντα πορφύρᾳ βάπτειν, (παρ' Ὁμήρῳ· ἐλέφαντα φοίνικι μιαίνειν).
vīpĕra, æ, θ. (ἴσως ἐκ τοῦ viviparus = ζωοτόκος) ἔχιδνα, ἔχις. 2) μεταφ. ἐπὶ ὀλεθρίου ἀνθρώπου· ἔχιδνα, γέννημα ἐχίδνης.
vīpĕrālis, e, (vipera) herba, τὸ ἔχιον, ἐχίειον, (βοτ.).
vīpĕrĕus, a, um, (vipera) ἐχιδναῖος, τῆς ἐχίδνης. ποιητ. vipereæ sorores, αἱ ἐχιδνόκομοι εἴτε ὀφιοπλόκαμοι ἀδελφαί. (αἱ Ἐριννύες). vipereum genus fratrum, οἱ δρακοντογενεῖς ἀδελφοί. viperea anima, πνεῦμα φαρμακῶδες εἴτε θανατηφόρον.
vīpĕrīna, æ, θ. (ὑπον. herba), ἴδε τὸ ἑξῆς σημ. 3.
vīpĕrīnus, a, um, (vipera) ἐχιδναῖοι, τῆς ἐχίδνης. 2) σπάν. ὀφιώδης, ὀφιοειδής. 3) herba viperina, τὸ ἔχιον, ἐχίειον, (βοτάνη).
vipĭo, ĭōnis, ἀ. εἶδος μικρῶν γεράνων.
Vipsānĭus, ĭi, ἀ. Οὐιψάνιος. Vipsania, æ, θ. Οὐιψανία.
Vipsānus, a, um, (M. Vipsanius Agrippa) τοῦ Ἀγρίππα. Vipsanæ columnæ, ἡ τοῦ Ἀγριππείου στοά, Βιψανία παστάς.
vĭr, vĭri, ἀ. ἀνήρ, (ἄῤῥην ἄνθρωπος). vir mulierque, ἀνήρ τε καὶ γυνή. 2) ἀνήρ, γαμέτης, (ποιητ. πόσις), σύζυγος, ἔσθ' ὅτε καὶ ἐπὶ κτηνῶν· ὁ ἀνήρ, ὀχευτής. capellarum, ὁ τῶν αἰγῶν ἀνήρ, ὁ τράγος. 3) ἀνήρ, ὁ ἀνδρικὴν ἡλικίαν ἔχων. puer virque, παῖς τε καὶ ἀνήρ. 4) ἀνήρ, στρατιώτης, ἔσθ' ὅτε καὶ ὁ πεζὸς στρατιώτης. equites virique, πεζοί τε καὶ ἱππεῖς. 5) μεταφ. ὁ ἀνήρ, ὡς ἀληθῶς ἀνήρ, ὁ ἀνδρικός, ἀνδρεῖος. vir est, ἀνήρ ἐστιν, ὡς ἀληθῶς ἀνήρ ἐστι. se virum præbere, ἀνδρίζεσθαι. ferre dolorem ut vir, ἀνδρικῶς τὸν πόνον φέρειν. 6) ἀνήρ, ὁ χρηστός, καλὸς κἀγαθός, σπουδαῖος. 7) ποιητ. ἡ γονή, ἡ γόνιμος τοῦ ἀνδρὸς δύναμις. juventus exsecta virum, νεολαία εὐνουχισθεῖσα (ἐκτμηθεῖσα τὸν ἄνδρα).
*vīra, æ, θ. (vir), (ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ femina) γυνή. Φῆστος.
vīrācĕus, a, um (vir, ὡς τὸ gallinaceus ἐκ τοῦ gallina), ἀνδρικὸς (ὡς μόνον εἰς τὸν ἄνδρα ἀνήκων).
vīrāgo, ĭnis, θ. (virgo) ἀνδρικὴ εἴτε ἀῤῥενωπὸς παρθένος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἐπίκλησις τῆς Ἀθηνᾶς (ἡ Παλλάς), καὶ τῆς Ἀρτέμιδος (ἡ Ἀγροτέρα).
*vīrātus, ūs, ἀ. (vir) τὸ ἀνδρικόν, ἀνδρία. (μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον).
*vīrātus, a, um, (vir) ἀνδρικός.
Virbĭālis, e, τοῦ Οὐιρβίου.
Virbĭus, ĭi, ἀ. (Οὐίρβιος), ἐπίκλησις τοῦ Ἱππολύτου.
virdesco, ταὐτὸ τῷ viridesco.
virdĭārĭum, ταὐτὸ τῷ viridiarium.
vīrectum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ viretum.
vīrĕo, ōnis, ἀ. (vireo) χλωρίων, (ὄρνις).
vīrĕo, ŭi, ēre, πράσινος, χλωρός εἰμι, πρασίζω, χλωρίζω. Taygeti virent metalla, τὰ τοῦ Ταϋγέτου μέταλλα (ἡ Λακωνικὴ λίθος) πρασίζει, χλωρίζει. 2) χλοάζω, θάλλω. virentia, ĭum, οὐ. πληθ. τὰ βλαστήματα, φυτά. 3) μεταφ. θάλλειν, ἀκμάζειν, ἀνθεῖν.
vīres, ĭum, θ. πληθ. ἴδ. vis.
vīresco, ĕre, (ἐναρκτ. τοῦ vireo) ἀναθάλλω, θάλλω, χλοάζω. 2) μεταφ. ἀναθάλλειν.
vīresco, ĕre, (vis) ῥώννυμαι.
vīrētum (vīrectum), i, οὐ. (vireo) λειμών. 2) μεταφ τὸ πράσινον, εἴτε χλωρὸν χρῶμα.
virga, æ, θ. ῥάβδος, κλάδος, κλών. 2) ῥάβδος, ῥαπίς. virgis cædere aliquem, ῥάβδοις κόπτειν τινά. 3) κατ' ἐξοχήν· αἱ τῶν ῥαβδούχων ῥάβδοι, καὶ μεταφ. ἡ ῥαβδοῦχος ἀρχή. 4) ῥάβδος, βακτηρία. 5) μαγικὴ ῥάβδος, ῥάβδος. 6) ἰξευτικὸς κάλαμος. 7) ῥάβδος (τῶν ῥαβδωτῶν ἐσθήτων). 8) ἡ κατὰ τὸν οὐρανὸν ῥάβδος εἴτε ἰριώδης ταινία.
virgārĭus, ĭi, ἀ. (virga), ῥαβδοφόρος. Ἐπιγρ.
*virgātor, ōris, ἀ. (virga) ὁ ῥαβδίζων.
virgātus, a, um, (virga) ἐκ ῥάβδων, ῥάβδινος. 2) ῥαβδωτός.

Digitized by Google

*virgētum, i, οὐ. (virga) τόπος μοσχεύμασι κατάφυτος.
virgĕus, a, um, (virga) ῥάβδινος, ἐκ ῥάβδων.
virgĭdēmĭa εἴτε virgindēmĭa, æ, θ. (virga-vindemia) κωμ. ὁ τρύγητος ῥάβδων.
Virgĭlĭæ, ārum, θ. πληθ. ταὐτὸ τῷ Vergiliæ.
Virgĭlĭānus, a, um, ἴδ. Virgilius.
Virgĭlĭŏcento, ōnis, ἀ. (Virgilius-cento) ποίημα ἐκ στίχων τοῦ Οὐϊργιλίου συνεῤῥαμμένον.
Virgĭlĭŏmastix, īgis, θ. Οὐϊργιλιομάστιξ.
Virgĭlĭus καὶ Vergilius, ĭi, ἀ. Βιργίλιος, Βεργίλιος, Οὐεργίλιος. Virgiliānus, a, um, τοῦ Βιργιλίου.
virgĭnal, ālis, οὐ. ἴδ. virginalis.
virgĭnālis, e, (virgo) παρθένος, παρθενικός.— virginalis feles, ὁ ἅρπαξ παρθένων.— virginale εἴτε virginal, ālis, οὐ. τὸ παρθένιον αἰδοῖον
*virgĭnārĭus,a,um.ταὐτὸ τῷ virginalis
virgindēmĭa, ἴδ. virgidemia.
Virgĭnensis εἴτε Virgĭnĭensis, is, θ. (virgo) γαμήλιός τις θεά, ταῖς παρθένοις τὴν ζώνην λύουσα.
Virgĭnesvendōnĭdes, is, ἀ. (virgo-vendo) κωμ. οἷον· Παρθενοπρατίδης.
virgĭnĕus, a, um, (virgo) παρθένειος, παρθένιος, τῆς παρθένου, τῶν παρθένων. — virgineus focus, virginea ara, ὁ τῆς Ἑστίας βωμός. virgineus Helicon, ὁ Ἑλικών, τὸ τῶν παρθένων εἴτε Μουσῶν ἐνδιαίτημα.— virginea aqua, ταὐτὸ τῷ aqua Virgo, ἴδε virgo σημ. 7.
Virgīnĭa, æ, θ. Οὐεργινία, Οὐιργινία.
virgĭnĭa, æ, θ. νέα γαμετή, νέα δάμαρ, ἡ νεόγαμος. Ἐπιγρ.
virgĭnĭtas, ātis, θ. (virgo) παρθενεία, παρθενία. μετωνυμ. αἱ παρθένοι.
Virgīnĭus, ĭi, ἀ Οὐεργίνιος.
virgĭnĭus, ĭi, ἀ. νυμφίος, ὁ νεόνυμφος. Ἐπιγρ.
*virgĭnor, ari, (virgo) παρθενεύομαι.
virgo, ĭnis, θ. ἡ παρθένος. ἐπιθετικῶς. virgo dea, ἡ παρθένος θεά 2) ἐπὶ κτηνῶν· παρθένος, ἀνόχευτος. carnes virgines, κρέατα ἀνοχεύτων ζώων. 3) κατ' ἐξοχήν· ἡ Ἑστιάς. 4) ποιητ. παρθένος, νεᾶνις, κόρη, γυνή. 5) παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς· ὁ παρθένος, ὁ παρθενευόμενος. 6) ἡ Παρθένος. (ἄστρον). 7) aqua Virgo καὶ ἁπλῶς Virgo, ἓν τῶν ὑδραγωγείων τῆς Ῥώμης. (τὸ παρθένιον ὕδωρ). 8) ἐπιθετικῶς· παρθένος. terra virgo, ἡ ἀνέργαστος, χέρσος γῆ. saliva virgo, ὁ νῆστις σίαλος.

virgōsus, a, um, (virgo) πολύῤῥαβδος, πολύκλωνος.
virgŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ virga, ῥαβδίον. 2) ὀβελός, (κριτικὸν σημεῖον). 3) μικρὰ γραμμή.
*virgŭlatus, a, um, (virgula) ῥαβδωτός.
virgultōsus, a, um (virgultum), ταὐτὸ τῷ virgultus, a, um.
virgultum, i, οὐ. (virgula) συνήθως virgulta, ōrum, πληθ. ἡ ῥώψ, τὸ ῥωπεῖον, ὁ θαμνών, οἱ θάμνοι.
virgultus, a, um, πλήρης θάμνων.
virguncŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ virgo) παρθενισκάριον.
vĭrĭæ, ārum, θ. πληθ. τὰ ψέλλια.
Vĭrĭāthus εἴτε Viriātus, i, ἀ. Οὐιρίαθος, Οὐιρίατθος, Οὐρίατθος. Ἔτι δὲ καὶ Οὐρίαθος καὶ Ὑρίατθος. bellum Viriathīnum, ὁ πρὸς Οὐρίαθον πόλεμος.
vĭrĭātus, a, um, (viriæ) ψελλιοφόρος.
*vīrĭcŭlæ, ārum, θ. πληθ. (ὑποκορ. τοῦ vires) ὀλίγα ὑπάρχοντα, μικρὰ οὐσία. Ἀπουλήϊος.
vĭrĭcŭlum, i, οὐ. ῥαβδίον τῶν ἐγκαυστῶν.
vĭrĭdārĭum καὶ vĭrĭdĭārĭum, ĭi, οὐ. (viridis) παράδεισος, δενδρών.
vĭrĭdārĭus (vĭrĭdĭārĭus), ĭi, ἀ. (viridis), παραδεισάριος, ἐρνοκόμος. Ἐπιγρ.
vĭrĭde, ἐπίῤ. (viridis) πρασίνῳ εἴτε χλωρῷ χρώματι.
†vĭrĭdesco, ĕre, πρασίζω, χλωρίζω.
vĭrĭdĭa, ĭum καὶ ĭōrum, οὐ. πληθ. ἴδ. viridis.
vĭrĭdĭārĭum, ταὐτὸ τῷ viridarium.
*vĭrĭdĭcans, ntis, ταὐτὸ τῷ viridans, ἴδ. virido.
vĭrĭdĭcātus, a, um, (viridis) πρασίζων, χλοάζων. Ἀμφ. γρ.
vĭrĭdis, e, (vireo) χλωρός, πράσινος. viride, is, οὐ. τὸ χλωρὸν χρῶμα, τὸ χλωρόν, τὸ πράσινον. viridia, ĭum, οὐ. πλ. τὰ φυτά, φυτεύματα, ὁ κῆπος. 2) χλωρός, πρόσφατος. viridis caseus, ὁ χλωρὸς τυρός. 3) μεταφ. χλωρός, θαλερός, ἀκμαῖος.
vĭrĭdĭtas, ātis, θ. χλωρότης, τὸ χλωρὸν εἴτε πράσινον χρῶμα. 2) χλωρότης, τὸ εὔχλωρον, ἀκμαῖον.
vĭrĭdo, are, (viridis) aliquid, χλωραίνω τι, χλωρὸν εἴτε πράσινον ποιῶ τι. 2) οὐδετέρως· viridans, ntis, χλωρίζων, πρασίζων.
*vĭrĭdus, a, um, σπαν. ἀντὶ τοῦ viridis, ὅπερ ἴδε. Σεπτίμιος.
vĭrīlĭa, ĭum, οὐ. πληθ. ἴδε virilis.
vĭrīlis. e,(vir) ἀῤῥενικός, ἀρσενικός, ἀνδρικός. virile genus, τὸ ἀρσενικὸν γένος, ἄῤῥεν γένος. virilis cœtus, σύλλογος ἀν-

Digitized by Google

δρῶν. virile vestimentum, ἀνδρικὸν ἱμάτιον. virilis pars εἴτε virilia, ĭum, οὐ. πληθ. τὸ ἀρσενικὸν αἰδοῖον, τὰ ἀνδρὸς ἄρθρα. 2) ἐν τῇ γραμμ. ἀρσενικός. 3) ἀνδρικός, τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας. toga virilis, ἴδ. toga. 4) virilis pars. virilis portio, τὸ ἑκάστου μέρος, τὸ ἑκάστῳ προσῆκον ἔργον. mea pars virilis, τὸ ἐμὸν μέρος, τὸ ἐμοὶ προσῆκον, τὸ ἐμὸν ἔργον. pro virili parte (portione) fecit, τὸ αὐτοῦ μέρος (τὸ καθ' αὑτὸν) ἔπραξε. 5) virilis pars, virilis portio, τὸ καθ' ἕκαστον μέρος, ἡ κατ' ἄνδρα μερὶς (κληρονομίας κ.τ.τ.) 6) μεταφ. ἀνδρικός, ἀνδρεῖος, ἀνδροπρεπής, ἀνδρώδης.

vĭrīlĭtas, ātis, θ. (virilis) ἀνδρικὴ ἡλικία. 2) γόνιμος ἀνδρὸς δύναμις ἡ τοῦ ἀνδρὸς γονή, τά ἀρσενικὰ ἄρθρα. 3) τὸ ἀνδρικόν, ἀνδρία, ἀνδρεία.

vĭrīlĭter, ἐπίῤ. (virilis) ἀνδρικῶς κατὰ τρόπον ἀνδρός. viriliter puer, ὁ ἀνδρόπαις, παῖς ἀνδριζόμενος, ἢ ἀνδρικός. 2) μεταφ. ἀνδρικῶς, ἀνδρείως. viriliter facere, ἀνδρίζεσθαι. viriliter ferre aliquid, ἀνδρικῶς φέρειν τι.

vĭrĭŏla, æ, θ. καὶ συνηθέστερον· vĭrĭŏlæ, ārum, ἀ. πληθ. (ὑποκορ. τοῦ viriæ) μικρὸν ψέλλιον, μικρὰ ψέλλια.

vĭrĭōse, ἐπίῤ. (viriosus) ἰσχυρῶς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

vĭrĭōsus, a, um, (vis) ἰσχυρός.

Vĭrĭplăca, æ, θ. (vir-placo) ἐπίκλησις τῆς Ἥρας. τῆς τοὺς ἄνδρας πρὸς τὰς γυναῖκας διαλλαττούσης.

*vīrĭpŏtens, ntis, (vis-potior) δυνατός, καρτερός. ἐπίθ. τοῦ Διός.

vĭrĭpŏtens, ntis, (vir-potior) ὡραία γάμου.

vĭrītānus, a, um, (viritim), ὁ κατ' ἄνδρα διανεμόμενος εἴτε διανεμηθείς. ager, ἀγρός. Φῆστος.

vĭrītim, ἐπίῤ. (vir) κατ' ἄνδρα, καθ' ἕκαστον, καθ' ἕνα ἕκαστον. 2) καθ' ἓν ἕκαστον, ἰδίᾳ, χωρὶς τῶν ἄλλων.

vĭror, ōris, ἀ. τύπος μεταγενέστερος τοῦ viriditas.

vĭrōsus, a, um, (vir) ἀνδρομανής, φίλανδρος. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.

vīrōsus, a, um, (virus) μυξώδης, λαπώδης, λεμφώδης, σιαλώδης. 2) φαρμακώδης, ἰοβόλος. 3) σαπρός, σαπρίζων, δυσώδης, βρωμώδης.

†virtŭōsus, a, um, (virtus) ἐνάρετος.

virtus, ūtis, θ. (vir) ἀνδρία, ἀνδρεία, ἀρετή, (στρατιωτικὴ ἀρετή). 2) συνήθως· ἡ ἀρετή. (ἡ ἀγαθή, χρηστή, τελεία φύσις ἢ διάθεσις ἀνθρώπου, ζώου καὶ ἄλλων πραγμάτων). vir summæ virtutis, ἀνὴρ ἐπ' ἀρετῆς ἄκρον ἐληλακώς. virtus animi corporisque, ἡ ἀρετὴ τοῦ τε σώματος καὶ τῆς ψυχῆς. equi, arboris, soli, navis, ἡ ἀρετὴ ἵππου, δένδρου, ἀγροῦ, νεώς, κ.τ.τ. oratoriæ virtutes, αἱ ῥητορικαὶ ἀρεταί. herbarum, ἡ ἀρετή, δύναμις τῶν βοτανῶν 3) κατ' ἐξοχήν· ἡ ἀρετή, ἡ ἠθικὴ εἴτε ψυχικὴ ἀρετή. 4) Virtus, θ. ἡ Ἀρετή, θεὰ παρὰ Ῥωμαίοις.

vīrŭlentĭa, æ, θ. (virulentus) βρῶμος, γρᾶσος, κινάβρα. hircorum, τῶν τράγων. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

vīrŭlentus, a, um, (virus) φαρμακώδης, ἰοβόλος.

vīrus, i, οὐ. μύξα, λάπη, λέμφος, σίαλον, (τὸ μυξῶδες εἴτε σιαλῶδες ὑγρὸν ζώων καὶ φυτῶν) 2) γονή, σπέρμα (τῶν ζώων). 3) ἰός, φάρμακον, φαρμακῶδες ἢ δηλητήριον ποτόν. amatorium, τὸ φίλτρον. μεταφ. τὸ φάρμακον, ἡ χολή ὁ χόλος, ἡ πικρία, πικρότης. 4) ἐπὶ γεύσεως· ἡ σαπρότης, (οἴνου, θαλάσσης, κ.τ.τ.) 5) ἐπὶ ὀσμῆς· ἡ σαπρότης, δυσωδία.

vīs, θ. ὄνομ. ἐλλειπτ. (ἡ μὲν αἰτ. vim καὶ ἡ ἀφαιρ. vi καὶ ὅλος ὁ πληθυντικὸς vīres, vīrĭum, vīrĭbus, κ.τ.λ. ἐν χρήσει. Σπανιώτατα δὲ τοῦ ἑνικοῦ ἡ γεν. vis καὶ ἡ δοτ. vi, καὶ ὡσαύτως ἡ ἀνώμαλος τοῦ πληθυντικοῦ ὀνομ. καὶ αἰτ. vis) βία, δύναμις, ἰσχύς, κράτος, μένος, ῥώμη, (ἴς παρ' Ὁμήρῳ). vis equi, ἡ δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη τοῦ ἵππου. veneni, ἡ δύναμις τοῦ φαρμάκου. populum vi subigere, καταστρέφεσθαι ἔθνος, βίᾳ, ἰσχύϊ, κατ' ἰσχύν, κατὰ κράτος. vires corporis, ἡ τοῦ σώματος δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη. omnibus viribus, πάσῃ δυνάμει, ἀνὰ κράτος. virium vi, ἰσχύϊ ῥώμης, μεγέθει εἴτε σθένει δυνάμεων. pro viribus, εἰς δύναμιν, κατὰ δύναμιν. supra vires, παρὰ δύναμιν. vires ingenii, αἱ τῆς ψυχῆς δυνάμεις, ἡ τῆς φύσεως δύναμις. vires herbæ, αἱ τῆς βοτάνης δυνάμεις. vis oratoris, ἡ τοῦ ῥήτορος δύναμις εἴτε δεινότης. 2) vires, στρατιωτικὴ δύναμις, δύναμις. contrahere vires, ἀθροίζειν τὴν δύναμιν. parare, δύναμιν παρασκευάζεσθαι. 3) vires, γόνιμος δύναμις, γονή, ἴσθ' ὅτι καί· οἱ ὄρχεις. 4) vis, βία, ὁρμή, φορά. contra vim fluminis, ἀντίον τῆς τοῦ ποταμοῦ φορᾶς. vis venti, ἡ ὁρμή, σφοδρότης, φορὰ τοῦ ἀνέμου. (ἴς ἀνέμοιο. Ὅμηρ.) in prœlii concursu abit res ad vires vimque pugnantium, ἐν τῇ τῆς μάχης συμπλοκῇ χωρεῖ τὰ πράγματα ἐπὶ τὴν ῥώμην (ἰσχύν) καὶ τὴν βίαν (ὁρμὴν) τῶν μαχομένων. 5) vis, βία, τὸ βίαιον, (ἡ παράνομος τῆς δυνάμεως χρῆσις). vim vi repellere, βίαν βίᾳ ἀπωθεῖσθαι. vim afferre alicui, βιάζεσθαί

Digitized by Google

τινα. vitæ suæ vim attulit, ἐβιάσατο ἑαυτόν, διεχρήσατο εἴτε κατειργάσατο ἑαυτόν. vi eripere aliquid, βίᾳ ἀφαιρεῖσθαί τι. vim afferre mulieri, βιάζεσθαι γυναῖκα. per vim, διὰ βίας, βίᾳ, βιαίως. 6) vis, δύναμις, οὐσία, φύσις. vim virtutis tenere, τὴν τῆς ἀρετῆς δύναμιν (οὐσίαν, φύσιν) νοεῖν. vis verbi, ἡ δύναμις, σημασία, ὁ νοῦς ῥήματος. 7) vis, φορά, ἀφθονία, πλῆθος. vis servorum, φορά, πλῆθος δούλων. vim lacrimarum profundere, ἄφθονα δάκρυα προχεῖν. magna vis auri, μέγα πλῆθος χρυσοῦ. vis magna pulveris, ἐξαίσιος κονιορτός. vis metūs, ἰσχυρὸς φόβος.

*vīsābundus, a, um, ταὐτὸ τῷ visibilis, 1.

viscārāgo, ĭnis, θ. (viscum) χαμαιλέων, φ. Ἰσίδωρος.

viscārĭum, ĭi, οὐ. παγίς, μεταφ.

viscārĭus, ĭi, ἀ. ἰξευτήρ. Γλωσσ. Κυρίλλου.

†viscātum, i, οὐ. ἰξευτικὸς κάλαμος.

viscātus, a, um, (viscum) ἰξῷ ἀληλιμμένος. virga viscata, ὁ ἰξευτικὸς κάλαμος. 2) μεταφ. δελεάζων.

viscellātus, a, um, (viscellum) σπλάγχνοις ἠρτυμένος.

viscellum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ viscus, eris), ἄρτυμα ἐκ σπλάγχνων.

viscĕra, um, οὐ. πληθ. ἴδ. viscus.

*viscĕrātim, ἐπίῤ. κατὰ σπλάγχνα.

viscĕrātĭo, ĭōnis, θ. τὸ σπλαγχνεύειν, διανομὴ σπλάγχνων καὶ κρεάτων ἱερείου, κρεωνομία, κρεωδοσία, κρεωδαισία.

viscĕrĕus, a, um, (viscus) ἔχων σπλάγχνα.

viscĭdus, a, um, (viscum) ἰξώδης, γλοιώδης, γλίσχρος.

visco, avi, are, (viscum), aliquem ἢ aliquid, ἰξῶ τινα ἢ τι, ὥσπερ γλοιῷ ἀλείφω τινὰ ἢ τι.

viscōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ viscidus.

viscum, i, οὐ. ἰξός. ἰξία. 2) ἰξός, ἡ ἐκ τῶν τῆς ἰξίας καρπῶν κόλλα. 3) μεταφ. τὸ δέλεαρ, ὁ δελεασμός.

viscus, ĕris, οὐ. συνήθως· viscera, um, πληθ. τὸ σπλάγχνον, τὰ σπλάγχνα, (καρδία, ἧπαρ, πνεύμων, κ.τ.τ.) 2) σπλάγχνα, ἡ τῆς μητρὸς κοιλία, ποιητ. ὁ γόνος, τὸ τέκνον. 3) οἱ ὄρχεις. 4) σάρξ, ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ κρέας. 5) μεταφ. τὰ σπλάγχνα, τὰ ἔνδον, τὸ μέσον, ὁ μυχός, τὰ μυχαίτατα.

viscus, i, ἀ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ viscum.

vīsenda, ōrum, οὐ. πληθ. ἴδε visendus.

vīsendus, a, um, (viso), ἀξιοθέατος, ἀξιόρατος. vīsenda, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ ἀξιοθέατα, τὰ θεάματα.

vīsĭbĭlis, e, (video) ὁρατός. 2) ὁρατικός.

vīsĭbĭlĭtas, ātis, θ. τὸ ὁρατόν.

vīsĭbĭlĭter, ἐπίῤ. (visibilis) ὁρατῶς, φανερῶς. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

vīsĭbundus, a, um, ταὐτὸ τῷ visabundus.

*vīsĭfĭcus, a, um, (visus facio) ὀπτικός, ὁρατικός.

vīsĭo, ĭōnis, θ. (video) ὄψις, ὅρασις, θέα, τὸ ὁρᾶν, τὸ θεᾶσθαι. 2) ὄψις, ὅρασις, ὅραμα, φάντασμα, εἴδωλον. 3) φαντασία. 4) παρὰ τοῖς νομικοῖς, ἡ θεωρία, τὸ θεώρημα, (ἡ ἔποψις).

vīsĭo, ire, βδέω. Λουκίλλιος. Ἀμφ. γρ.

vīsĭtātĭo, ĭōnis, θ. (visito) ὄψις, θέα. 2) παρὰ νεωτέροις· ἡ ἐπίσκεψις, ἐπισκόπησις. 3) ἐπισκοπή, τὸ μετέρχεσθαι, κολάζειν τινά.

vīsĭtātor, ōris, ἀ. (visito) ὁ ἀφικνούμενος, ἐπισκεπτόμενος. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ.

vīsĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ viso) aliquem ἢ aliquid, θαμὰ ὁρῶ τινα ἢ τι. 2) ὁρῶ τινα ἢ τι. 3) ἐπισκοπῶ, ἐπισκέπτομαί τινα.

vīso, si, sum, ĕre, (θαμιστ. τοῦ video) aliquem ἢ aliquid, θεῶμαι, θεωρῶ τινα ἢ τι. visendi causā venire, ἐπὶ θέαν ἔρχεσθαι. 2) aliquem ἢ ad aliquem, ἐπισκοπῶ, ἐπισκέπτομαί τινα, εἴσειμι παρά τινα. visunt, quid agam, ἐπισκοποῦσι, πῶς (εἴτε ὅπως) ἔχω. propter Cupidinem Thespiæ visuntur, διὰ τὸν Ἔρωτα (διὰ τὸ τοῦ Ἔρωτος ἄγαλμα) αἱ Θεσπιαὶ ἐπισκοποῦνται. viso ad portum, ἄπειμι πρὸς τὸν λιμένα ἐπισκεψόμενος. 3) κατ' ἐξοχήν· ἐπισκοπεῖν, ἐπισκέπτεσθαί τινα νοσοῦντα.

†vīsor, ōris, ἀ. (video), θεατής, θεωρός.

vīsōrĭum, ĭi, οὐ. παρὰ Κασσιοδωρ. οὕτως ἀποδίδοται τὸ Ἑλλην. θέατρον.

vispellĭo, ĭōnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ vespillo. 2) νεκρόσυλος.

vispillo, ταὐτὸ τῷ vespillo.

Vistillus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ Vistula.

Vistla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ Vistula.

Vistŭla εἴτε Visŭla, æ, θ. ὁ Οὐΐστούλας, ποταμὸς Γερμανίας, ὁ τανῦν Weichsel.

vīsŭālis, e, (visus) ὁρατικός, ὀπτικός. visualia, ĭum, οὐ. πληθ. ὁρατικαὶ δυνάμεις Λ. τοῦ μετ. Λατ.

†vīsŭālĭtas, ātis, θ. (visus) ὅρασις, ὁρατικὴ δύναμις.

visŭla, (ὀρθογ. visulla), æ, vitis, θ. εἶδος ἀμπέλου.

vīsum καὶ visus, a, um, ἴδ. video.

Vĭsurgis, is, ἀ. Οὐΐσουργις, Βίσουργις, ποταμὸς Γερμανίας, ὁ τανῦν Weser.

vīsus, ūs, ἀ. (video) ὄψις, ὅρασις, τὸ ὁρᾶν. 2) ὄψις, ὅρασις, τὸ ὁρώμενον ἢ ὀφθέν, ὅραμα, θέα, εἴδωλον, φάσμα, φάν-

Digitized by Google

τασμα. 3) ποιητ. visus, ἀ. αἱ ὄψεις, τὰ ὄμματα, οἱ ὀφθαλμοί. Παρ' Οὐϊτρουβίῳ visus, ὁ ὀπτικὸς λόγος ἐν τῇ γεωμετρίᾳ.
vīta, æ, θ. (vivo, βιοτά). ζωή, τὸ ζῆν, ψυχή. animantium vita tenetur cibo, potu, spiritu, ἡ τῶν ἐμψύχων ζωὴ συνέχεται σίτῳ, ποτῷ, πνοῇ. vitam auferre alicui, ἀφαιρεῖσθαι τινὰ τὴν ψυχήν. in vita esse, ζῆν. vitam profundere pro aliquo, τὴν ψυχὴν εἴτε τὸ σῶμα διδόναι ὑπέρ τινος. vita se privare, διαχρῆσθαι ἑαυτόν. vita εἴτε e vita cedere, ἀπαλλάττεσθαι τοῦ ζῆν, εἴτε τοῦ βίου, τελευτᾷν εἴτε λείπειν τὸν βίον. — κολακευτικῶς· vita εἴτε vita mea! ὦ ψυχή! ζωὴ καὶ ψυχή! φιλτάτη! 2) βίος, ὁ τοῦ βίου χρόνος, ὁ αἰών. nunquam in vita mea, οὐδέποτε ἐν τῷ ἐμῷ βίῳ. vitam perducere ad annum centesimum, τὸν βίον προάγειν εἰς ἑκατοστὸν ἔτος. brevis vita, βραχὺς βίος, αἰών. 3) βίος, βιοτή, βίου διαγωγή, δίαιτα. vitam miseram agere, degere, ταλαίπωρον βίον ζῆν εἴτε διάγειν. vivere vitam tutam, ἀσφαλῶς βιοτεύειν, ἀσφαλῶς τὸν αἰῶνα διάγειν. vita rustica, ἡ ἐν ἀγρῷ δίαιτα, ὁ ἀγροικικὸς βίος. vita et mores, ἡ δίαιτα καὶ τὰ ἤθη. 4) σπαν. ὁ βίος, τὰ πρὸς τὸν βίον, τὰ ἐπιτήδεια. 5) ὁ βίος, τὰ τοῦ βίου, τὰ περὶ τὸν βίον. vitam alicujus exponere, συγγράφειν τὸν βίον τινός. 6) βίος, οἱ νῦν ἄνθρωποι, οἱ ζῶντες. 7) ποιητ. ἡ ψυχὴ ἀποθανόντος.
vītābĭlis, e, (vito) φευκτός.
vītābundus, a, um, (vito) ἐκκλίνων, ἐκτρεπόμενος, φεύγων. aliquem ἢ aliquid, ἐκκλίνων, ἀποφεύγων τινὰ ἢ τι.
vītālĭa, ĭum, οὐ. πληθ. ἴδε vitalis.
Vītālĭānus, i, ἀ. (Vitalis) Βιταλιανός.
vītālis, e, (vita) ζωτικός. vis vitalis, ἡ ζωτικὴ δύναμις. vitalia, ĭum, οὐ. πληθ. τὰ ζωτικὰ εἴτε καίρια τοῦ σώματος μέρη. ævum vitale, ὁ τοῦ βίου αἰών. Παρὰ Πετρωνίῳ· vitalis lectus, ἡ κλίνη ἐν ᾗ τὸν τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντα προτίθενται, ἐπιτάφιος κλίνη. 2) vita vitalis, ὁ βιωτὸς βίος. 3) vitalis, ζῶν, ζωὴν ἔχων, ἔμψυχος. Ἔστι δὲ καὶ κύρ. ὄν. Vitalis, Βιτάλιος, ὡς τὰ Ἑλλην. Βίων, Ζωτικὸς καὶ Ζώσιμος καὶ τὰ τῆς συνηθείας Ζώης καὶ Ζήσης.
vītālĭtas, ātis, θ. (vitalis) ζωτικὴ δύναμις, ζωή.
*vītālĭter, ἐπίρ. (vitalis) ἐμψύχως. Λουκρήτιος.
vītārĭfer, ĕra, ĕrum (vitis, areo, fero), κλαδευτήριος, πρβλ. viticarpifer.
vītātĭo, ĭōnis, θ. (vito) ἔκκλισις, ἀπόφευξις, ἀποφυγή, εὐλάβεια.
vītātor, ōris, ἀ. (vito), ὁ ἀποφεύγων. Βοήθιος.
vītĕcŭla, æ, θ. ταὐτὸ τῷ viticula.
Vĭtellĭānus, a, um. ἴδ. Vitellius.
vĭtellīna, æ, θ. ἴδε τὸ ἑξῆς.
vĭtellīnus, a, um, (vitellus) τοῦ μοσχαρίου. vitellina, æ, θ. ὑπον. caro, τὸ μόσχειον κρέας.
Vĭtellĭus, a, um, Οὐιτέλλιος, τοῦ Οὐιτελλίου. Vitellius, ĭi, ἀ. ὁ Οὐιτέλλιος. Vitellĭānus, a, um, τοῦ Οὐιτελλίου.
vĭtellum, i, οὐ. ἴδ. vitellus.
vĭtellus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ vitulus) μοσχάριον, (βιδέλλον). 2) vitellus, i, ἀ. καὶ vitellum, i, οὐ. ὁ τοῦ ᾠοῦ κρόκος, ἡ λέκιθος.
vītĕus, a, um, (vitis) ἀμπέλινος. 2) ἀμπελόφυτος.
vītex, ĭcis, θ. (vieo) ὁ, ἡ λύγος, ἄγνος. (φ).
†vĭtĭābĭlis, e, (vitio) μολυνθῆναι εἴτε βλαβῆναι δυνατός.
vĭtĭārĭum, ĭi, οὐ. (vitis) ἀμπελουργεῖον.
vĭtĭātĭo, ĭōnis, θ. (vitio) μόλυνσις, φθορά, διαφθορά. Α. σκ.
vĭtĭātor, ōris, ἀ. (vitio) φθορεύς, διαφθορεύς, (γυναικός).
*vītĭcarpĭfer, ĕra, ĕrum, (vitis-carpo) ἀμπελουργικός, (κλαδευτήριος).
vītĭcella, æ, θ. (vitis) ἄγνωστος βοτάνη. Ἰσίδωρος.
*vītĭcŏla, æ, ἀ. (vitis-colo) ἀμπελουργός.
vītĭcŏmus, a, um, (vitis-coma) οἰνάροις διαδεδεμένος. 2) viticoma ulmus, πτελέα, ᾗ ἄμπελος παραπεφύτευται.
vītĭcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ vitis) ἀμπέλιον, ἀμπελίς, κληματίον, κλῆμα.
vītĭfer, ĕra, ĕrum, (vitis-fero) ἀμπελοφόρος.
vītĭgĕnus, a, um, (vitis-gigno) ἐξ ἀμπέλου γεγονώς, ἀμπέλινος.
vītĭgĭnĕus, a, um, (vitis) ἀμπέλινος.
*vĭtĭlēna, æ, θ. (vitium-lena) αἰσχρὰ μαστρωπός. Ἀμφ. γρ.
vĭtĭlīgĭnōsus, a, um (vitiligo), ἀλφώδης, ἐλεφαντιῶν. Α. Γλωσσαρίων.
vĭtĭlīgo, ĭnis, θ. (vitium) ἀλφός, λεύκη.
vĭtĭlis, e, (vieo) λύγινος, πλεκτός. vitilia, ĭum, οὐ. πληθ. τὰ πλέγματα.
*vĭtĭlītĭgātor, ōris, ἀ. (vitium-litigator) συκοφάντης.
*vĭtĭlītĭgo, are, (vitium-litigo) συκοφαντῶ.
vītilla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ vita κολακευτικῶς), ζωή, ψυχή. vitilla mea! ψυχή μου! Ἐπιγρ.
*vītĭnĕus, a, um, (vitis) ἀμπέλινος.

Digitized by Google

vĭtĭo, avi, atum, are, (vitium) aliquid, λυμαίνομαι, φθείρω, διαφθείρω τι. 2) μολύνω, μιαίνω τι. 3) aliquem, μολύνω, φθείρω, διαφθείρω τινὰ (παρθένον).

vĭtĭōse, ἐπίῤ. (vitiosus) κακῶς, φαύλως, πονηρῶς. membrum vitiose se habet, τὸ μέλος πονηρῶς διάκειται. 2) πλημμελῶς, ψευδῶς, οὐκ ὀρθῶς.

vĭtĭōsĭtas, ātis, θ. (vitiosus) κακία, φαυλότης, πονηρία. 2) ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ· ἡ κακία. Κικέρων.

vĭtĭōsus, a, um, (vitium) πονηρός, πονηρῶς ἔχων, νοσῶν. 2) ἡμαρτημένος, πλημμελής, φαῦλος, οὐκ ὀρθός. — consul vitiosus, ὕπατος παρὰ τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς ἀποδειχθείς (ἀπαισίοις οἰωνοῖς αἱρεθείς).

vitiparra, æ. θ. ἄγνωστός τις ὄρνις. Πλίνιος. h. n. 10, 33 (50) 96.

vītis, is, θ. (οἶσος, ἰτέα?) ἄμπελος. 2) κλῆμα (ἀμπέλου καὶ ἄλλων φυτῶν). 3) ἀμπελίνη ῥάβδος τοῦ ἑκατοντάρχου εἴτε ταξιάρχου. (ἐντεῦθεν ἴσως ἡ τῆς συνηθείας βίτσα). ποιητ. ἡ ἑκατονταρχία. 4) vitis nigra, ἡ βρυωνία (βοτάνη). 5) vitis alba, ἡ ἀμπελολεύκη, (βοτάνη). 6) ἀντὶ τοῦ vinea, ἡ ἄμπελος, (πολιορκητικὴ μηχανή).

vītĭsātor, ōris, ἀ. (vitis-sator) ἀμπελοφύτης, ἀμπελουργός.

vĭtĭum, ĭi, οὐ. κακία, πονηρία, ἁμαρτία. corporis, τοῦ σώματος. ædes vitium faciunt, τῇ οἰκίᾳ βλάβη τις εἴτε λώβη γίγνεται. — vitium afferre pudicitiæ alicujus, μολύνειν τὴν αἰδῶ τινος, μολύνειν, φθείρειν τινὰ (γυναῖκα). 2) κακία, ἁμαρτία, πονηρία (τῆς ψυχῆς). vitia et virtutes, αἱ κακίαι καὶ αἱ ἀρεταί. 3) πλημμέλημα, ἁμάρτημα, σφάλμα. orationis, ἁμάρτημα τοῦ λόγου. fortunæ vitio, non suo, οὐκ αὐτοῦ ἁμαρτάνοντος, ἀλλὰ τῆς τύχης, (οὐ δι' ἑαυτόν, ἀλλὰ διὰ τὴν τύχην). 4) τὸ περὶ τοὺς οἰωνοὺς ἁμάρτημα, ἡ οὐκ ὀρθῶς γενομένη οἰωνοσκοπία. vitio, οὐκ ὀρθῶς τῆς οἰωνοσκοπίας γενομένης. comitiorum vitium est fulmen, ὁ κεραυνὸς τὴν ἐκκλησίαν διαλύει, ὁ κεραυνὸς κώλυμα τὴν ἐκκλησίαν ἐστίν.

vīto, avi atum, are, (via) aliquid, ἐκκλίνω, ἐξίσταμαι, ἀποφεύγω, φεύγω, εὐλαβοῦμαί τι. tela, ἐκκλίνειν τὰ βέλη. æquora, εὐλαβεῖσθαι τὴν θάλασσαν. vitia, εὐλαβεῖσθαι, ἀποφεύγειν τὴν κακίαν periculum, ἀποφεύγειν, ἐξίστασθαι τὸν κίνδυνον. vitare ne, εὐλαβεῖσθαι μή, φεύγειν ὅπως μή. 2) ἀρχαϊκ. alicui rei, ἀποφεύγειν, εὐλαβεῖσθαί τι, οὐ χρῆσθαί τινι, ἀπέχεσθαί τινος.

vītor (καὶ οὐχὶ vĭetor), ōris, ἀ. (ὡς τὸ vīmen ἐκ τοῦ vieo), λυγιστής.

vĭtrārĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ vitriaria.

vĭtrārĭum, ĭi, οὐ. (vitrum) ἱαλουργεῖον.

vĭtrārĭus καὶ vitrearius καὶ vitriarius, ĭi, ἀ. (vitrum) ὑαλουργός, ὑαλοτέχνης.

Vitrasĭus καὶ Vetrasius, ĭi, ἀ. Οὐητράσιος, Οὐιτράσιος.

*vĭtreāmĭna, um, οὐ. πληθ. (vitrum) ὑάλινα σκεύη, (ὑαλικά).

vĭtreārĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ vitrarius.

*vĭtreŏlus, a, um, (ὑποκορ. τοῦ vitreus) ὑαλοῦς, ὑάλινος.

vĭtrĕus, a, um, (vitrum) ὑαλοῦς, ὑάλινος. vitreus hostis καὶ latro, πολέμιος πεττὸς ἢ ψῆφος ἐξ ὑάλου. — vitrea, ōrum, οὐ. πληθ. τὰ ὑάλινα σκεύη. μεταφ. ὁ ῥῶπος. 2) μεταφ. ὑαλοῦς, ὑαλόεις, ὑαλίζων, ὑαλοειδής, διαφανής, λαμπρός.

vĭtrĭārĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ parietaria, ἴδ. parietarius.

vĭtrĭārĭus, ταὐτὸ τῷ vitrarius.

vĭtrĭcus, i, ἀ. πατρυιός, πατρῳός, ἐπιπάτωρ, (ὁ τῆς συνηθείας μητρυιός, ἤδη παρὰ Πολυδεύκει καὶ Μοίριδι οὕτω).

vĭtrĭus, a, um, ταὐτὸ τῷ vitreus.

vĭtrix, ταὐτὸ τῷ victrix.

vĭtrum, i, οὐ. ὕαλος. χυτὴ λίθος. vitrum candidum. ὕαλος λευκή. varium ἢ versicolor, ἀλλάσσουσα. vitri coctor, ὁ ὑαλοψός, ὑαλέψης. 2) ἴσατις, (βαφικὸν φυτόν).

Vitrūvĭus, ĭi, ἀ. Οὐιτρούβιος.

vitta, æ, θ. (vieo) ταινία, στέμμα, (τὸ διάδημα ἱερέων καὶ σεμνῶν γυναικῶν). 2) ταινία, στέμμα, (ᾧ ἐκόσμουν τοὺς βωμούς, τὰς ἱκετηρίας, τὰ θύματα κ.τ.τ.). 3) ποιητ. ἡ ἱκετηρία.

vittātus, a, um, (vitta) τεταινιωμένος, ταινίᾳ ἢ στέμματι κεκοσμημένος· vittatus honos frontis, κόσμος μετώπου, ταινίαν ἔχων.

vĭtŭla, æ, θ. (vitulus) μόσχος (θῆλυς μόσχος), δάμαλις, δαμάλη.

Vĭtŭla, æ, θ. (vitulor) ἡ τῶν παιάνων ἢ τῆς χαρᾶς θεά.

†vĭtŭlāmen, ĭnis, οὐ. μόσχευμα.

vĭtŭlātĭo, ĭōnis, θ. (vitulor), εὐθυμία, ἑορτή, τὰ νικητήρια (ἱερά), ἐπινίκιος θυσία.

vĭtŭlīnus, a, um, (vitulus) μόσχειος. vitulina, æ, θ. ὑπον. caro, καὶ vitulina, ōrum, οὐ. πληθ. τὸ μόσχειον κρέας.

vĭtŭlor, ari, παιανίζω, παιᾶνα ᾄδω. 2) ἀγάλλομαι, εὐθυμοῦμαι, χαίρω.

vĭtŭlus, i, ἀ. (ἰταλός) μόσχος, μοσχάριον, (νεογενὴς βοῦς). 3) vitulus marinus, καὶ ἁπλῶς vitulus, ἡ φώκη.

Vītumnus εἴτε Vītūnus, i, ἀ. (vita)

θεός τις ζωὴν τοῖς βρέφεσιν ἐμποιῶν.
vĭtŭpĕrābĭlis, e, ψεκτός, μεμπτός, ἐπίψογος, ἐπίμεμπτος. Λ. σπ.
vĭtŭpĕrābĭlĭter, ἐπίρ. (vituperabilis) ψεκτῶς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
vĭtŭpĕrātĭo, ĭonis, θ. (vitupero) ψόγος, (τὸ ψέγειν καὶ τὸ ψέγεσθαι). ea res laudi tibi potius quam vituperationi est, τοῦτο ἔπαινόν σοι μᾶλλον ἢ ψόγον (ὄνειδος) φέρει.
vĭtŭpĕrātīvus, a, um, (vitupero) μεμπτικός, μεμπτός.
vĭtŭpĕrātor, ōris, ἀ. (vitupero) ψέκτης.
vĭtŭpĕrĭum, ĭi, οὐ. ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ vituperatio.
vĭtŭpĕro, avi, atum, are, (vitium-paro) aliquem ἢ aliquid, ψέγω τινὰ ἤ τι. aliquem in re, propter rem, ψέγειν τινὰ ἐπί τινι, διά τι.
vĭtŭpĕro, ōnis, ἀ (vituperare) ψέκτης.
vitus, ἀφαιρ. vitu, ἀφαιρ. πληθ. vitubus, ἀ. ἴτυς.
vīvācĭtas, ātis, θ. (vivax) τὸ εὔζωον, μακροβιότης. 2) τὸ ζωτικόν, ζωηρόν.
vīvācĭter, ἐπίρ. (vivax) ζωηρῶς. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
vīvārĭus, a, um, (vivus) ζωοτροφικός. naves vivariæ, πλοῖα ἰχθυοτροφικά. — vivarium, ĭi, οὐ. τὸ ζωοτροφεῖον, ζωγρεῖον, (θηριοτροφεῖον, ὀρνιθοτροφεῖον, ἰχθυοτροφεῖον (βιβάρι), κ.τ.τ.). 2) χυδαϊστὶ παρὰ νεωτέροις· ὁ παράδεισος.
vīvatus, a, um, (vivus) ζωηρός, ἔμψυχος. Λουκρήτιος.
vivax, ācis, (vivo) εὔζωος, μακρόβιος. 2) μακροχρόνιος, πολυχρόνιος, χρόνιος, μόνιμος. 3) ζωηρός, γοργός, ὀξύς, σφοδρός. Λ. ὡς τὰ πολλὰ ποιητική.
*vīve, ἐπίρ. vivus ἰσχυρῶς. 'Αμφ. γρ.
viverra, æ θ. ἀγρία εἴτε Λιβυκὴ γαλῆ.
vīvesco εἴτε vivisco, vixi, ĕre, (vivo) ζωὴν λαμβάνω, ἔμψυχος γίγνομαι. 2) ἀναθάλλω. 3) ῥώννυμαι, ἰσχὺν λαμβάνω.
vīvĭcombūrĭum, ĭi, οὐ. (vivus-comburo) καῦσις ἀνθρώπου ζῶντος.
vīvĭde, ἐπίρ. (vividus) ζωηρῶς, ὀξέως, σφοδρῶς. 2) ταχέως.
vīvĭdo, are, (vividus) ζωοποιῶ, ζωογονῶ.
vīvĭdus, a, um, (vivo) ζωός, ζῶν, ἔμψυχος, ζωὴν ἔχων 2) ἐπὶ ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων ζῶντι ὅμοιος, οἱονεὶ πεπνυμένος. ἔμψυχος. 3) ζωηρός, γοργός, ὀξύς, ἐνεργής, σφοδρός.
†vīvĭfĭcātĭo, ĭonis, θ. (vivifico) ζωοποίησις.
†vīvĭfĭcātor, ōris, ἀ. (vivifico) ὁ ζωοποιῶν.
†vīvĭfĭcātōrĭus, a, um, (vivifico), ζωοποιός, ζωπυρῶν.
†vīvĭfĭcātrix, īcis, θ. ἡ ζωοποιοῦσα.
†vīvĭfĭco, avi, atum, are, (vivus-facio) aliquem ἢ aliquid, ζωοποιῶ τινα ἤ τι.
vīvĭfĭcus, a, um, (vivus-facio) ζωοποιός.
*vīvĭpărus, a, um, (vivus-pario) ζωοτόκος, ζωογόνος. 'Απουλήϊος.
vīvĭrādix, īcis, θ. (vivus-radix) αὐτόρριζον εἴτε ὁλόρριζον μόσχευμα, μόσχευμα ἔμβιον ῥίζαν ἔχον.
vīvisco, ĕre, ἴδ. vivesco.
vivo, vixi, victum, ĕre, βιῶ, ζῶ, ζωὴν ἔχω, ἔμψυχός εἰμι. vivere ac spirare, ζῆν καὶ πνεῖν. unum annum, ζῆν, βιοῦν ἕνα ἐνιαυτόν. non amplius, quam uno die, ζῆν οὐ πλέον μιᾶς ἡμέρας. vixit annis undetriginta, ἔζησεν ἔτη εἰκοσιεννέα. ita vivam, οὕτω ζῴην, οὕτως ὀναίμην. ne vivam, si scio, μὴ ζῴην, εἰ οἶδα, ἀπολοίμην, εἰ γιγνώσκω. — vitis, arbor vivit, ἡ ἄμπελος, τὸ δένδρον ζῇ, θάλλει. — opus vivit, τὸ ἔργον (ἡ εἰκὼν) οἱονεὶ ζῇ, ζῶντι ὁμοιότατόν ἐστιν. ἔμψυχόν ἐστι. 2) vixit, βεβίωκεν, ἔζησεν, οὐκέτι ζῇ, τέθνηκε. 'Ιδε Πλουτ. Κικ. 22. 3) ποιητ. ζῶ, μένω, οὐκ ἀπόλλυμαι. ejus gloria semper vivet, ἡ φήμη αὐτοῦ ἀεὶ μενεῖ (ζήσεται), τὸ ἐκείνου κλέος ἀεὶ ἄφθιτον ἔσται. 4) ζῶ, βιοτεύω, βιῶ, τρέφομαι. lacte vivere, γάλακτι τρέφεσθαι. rapto, ζῆν εἴτε βιοτεύειν ἀπὸ λῃστείας, τὸν βίον ἔχειν εἴτε ποιεῖσθαι ἀπὸ λῃστείας. suaviter aut misere, ἡδέως ἢ ταλαιπώρως ζῆν (βιοτεύειν), ἡδὺν ἢ ταλαίπωρον βίον ζῆν. convenienter naturæ vivere, «ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν.» cum aliquo vivere, βιοῦν μετά τινος, συζῆν, συμβιοῦν τινι. sibi vivere, ἑαυτῷ ζῆν. in litteris vivere, ἐν τοῖς γράμμασιν εἶναι, περὶ τὰ γράμματα διατρίβειν τριτοπροσ. vivitur, ζῇ τις, ζῶμεν, ζῶσι, ὁ βίος ἡμῖν, αὐτοῖς ἐστι. vivitur jucunde, βιοῦται ἡδέως, ὁ βίος ἡδύς ἐστι. nunc tertia vivitur ætas, νῦν ἐν τῇ τρίτῃ γενεᾷ ζῶ. 6) ζῶ, εὖ ζῶ. vive! ζῆθι! χαῖρε! ὑγίαινε! ἔρρωσο!
vīvus, a, um, (vivo) ζωός, ζῶν, ἔμβιος, ἔμψυχος, ἔμπνους. vivus vidensque, ζῶν καὶ βλέπων. 2) ἐπὶ πραγμάτων ζῶν, ἔμβιος. viva radix, ἡ ἔμβιος ῥίζα. viva sepes, ἡ θάλλουσα αἱμασία. viva aqua, τὸ ῥέον ὕδωρ (ὕδωρ ζῶν, Εὐαγγ. 'Ιωάν.). viva lucerna, ὁ καίων λύχνος. vivum saxum, ἡ αὐτοφυὴς πέτρα. vivus lapis, ὁ πυρίτης λίθος. viva calx, ἡ ἄσβεστος τίτανος, ἡ ἄσβεστος. vivum sulphur, τὸ αὐτοφυὲς εἴτε ἄπυρον θεῖον. vivum

argentum, ὁ ὑδράργυρος. 3) viva vox, ὁ διὰ στόματος λόγος, ἡ ἀπὸ γλώσσης διάλεξις. 4) σπάν. ζωηρός, γοργός, ὀξύς. — vivum, i, οὐ. ἡ ζῶσα σάρξ. μεταφ. aliquid ad vivum resecare, λίαν περί τινος ἀκριβολογεῖσθαι. 5) τὸ κεφάλαιον, τὸ ἀρχαῖον δάνειον, τὸ ἀρχαῖον.

vix, ἐπίῤ. (vigeo) μόλις, μόγις. vix incedo, μόγις (μόλις, χαλεπῶς) βαδίζω. vix ægreque, χαλεπῶς, (ἀγαπητῶς, ἀκριβῶς) καὶ μόλις. vix vixque, μάλα μόγις. vix ac ne vix quidem, ἀκριβῶς καὶ μόλις. vix tandem, μόγις ποτέ. vix dum εἴτε vixdum, μόγις πως. 2) vix καὶ vixdum, ἄρτι. vix (vixdum) —, quum —, ἴδ. quum.

vix (ἄχρηστον)· ἴδε vicis. Πρισκιανός.

vixti, συγκοπ. τοῦ vixisti, ἴδε vivo.

vixdum, ἴδ. vix.

vixet, κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ vixisset, ἴδ. vivo.

vōbis, δοτ. καὶ ἀφαιρ. τοῦ vos, ὅπερ ἴδε.

vōbiscum (cum vobis), μεθ' ὑμῶν.

*vŏcābĭlis, e, (voco) ταὐτὸ τῷ vocalis.

vŏcābŭlum, i, οὐ. (voco) φωνή, λέξις, ῥῆμα, ἔπος, ὄνομα, προσηγορία. 2) ἐν τῇ γραμμ. τὸ ὑπαρκτικὸν εἴτε οὐσιαστικὸν ὄνομα.

vōcālis, e, (vox) φωνήεις (φωνὴν ἔχων, φωνὴν ἱείς). 2) εὔφωνος. 3) ἐν τῇ γραμμ. vocales, ĭum, θ. πληθ. ὑπον. litteræ, τὰ φωνήεντα. 4) παρὰ νεωτέροις· vocales, ἀ. πληθ. οἱ μουσουργοί, ψάλται.

*vōcālĭtas, ātis, θ. (vocalis) εὐφωνία.

vōcālĭter, ἐπίῤ. (vocalis) αὐτολεξεί. 2) μετὰ φωνῆς.

vŏcāmen, ĭnis, οὐ. (voco) προσηγορία, ὄνομα.

Vŏcātes, ĭum, ἀ. πληθ. Βοκάται, (Πλαν. μετάφρ. Καίσ.). ἔθνος Γαλλίας.

vŏcātĭo, ĭōnis, θ. (voco) κλῆσις.

*vŏcātĭo, ĭōnis, θ. χυδαϊκ. ἀντὶ τοῦ vacatio, ὅπερ ἴδε.

vŏcātīve, ἐπίῤ. κλητικῶς.

vŏcātīvus, a, um, κλητικός. vocativus casus, ἡ κλητικὴ πτῶσις.

vŏcātor, ōris, ἀ. (voco) ὁ καλῶν, κλητήρ, κλήτωρ.

vŏcātōrĭus, a, um, κλητικός.

vŏcātus, ūs, ἀ. (voco) κλῆσις, (ἡ ἐπὶ δεῖπνον κλῆσις). 2) κλῆσις, (ἡ εἰς δίκην κ.τ.τ. κλῆσις). 3) φωνή.

vōcĭfĕrātĭo, ĭōnis, θ. (vociferor) κραυγή, βοή.

†vōcĭfĕrātor, ōris, ἀ. (fociferor) ὁ βοῶν, κράκτης.

*vōcĭfĕrātus, ūs, ἀ. (vociferor) κραυγή, βοή. μόνον κατ' ἀφαιρ. εὕρηται.

vōcĭfĕro, avi, atum, are, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ vociferor.

vōcĭfĕror, atus sum, ari, (vox-fero) κράζω, κέκραγα, βοῶ. aliquid, βοῶν τι. 2) ἠχῶ, φθέγγομαι.

vōcĭfĭco, are, (vocem-facio) βοῶ, φθέγγομαι.

vocima pira, οὐ. πληθ. εἶδος ἀπίων. Πλίνιος. 15, 56.

vōcĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ voco) aliquem ἢ aliquid, κικλήσκω, καλῶ, λέγω, προσαγορεύω, ὀνομάζω τινὰ ἤ τι. aliquem regem, βασιλέα τινὰ καλεῖν κ.τ.λ. 2) σπαν. κράζω, βοῶ.

vŏcīvus, a, um, παρὰ Πλαύτῳ καὶ Τερεντίῳ ἀεὶ οὕτω γέγραπται ἀντὶ τοῦ vacivus, ὅπερ ἴδε.

vŏco, avi, atum, are (βοάω) aliquem, καλῶ τινα. aliquem ad se, καλεῖν τινα πρὸς ἑαυτόν, μεταπέμπεσθαί τινα. aliquem in concionem, καλεῖν τινα εἰς ἐκκλησίαν. ad cœnam, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον. vocatus atque non vocatus, κεκλημένος καὶ ἄκλητος, ἀκλητί. aliquem in jus, καλεῖν τινα εἰς δίκην, καλεῖσθαι, προσκαλεῖν τινα. deum, καλεῖν, ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν, μεταφ. nox ad quietem vocat, ἡ νὺξ ἐπὶ τὸν ὕπνον καλεῖ. Ἰδία δέ τις χρῆσις ἐν τοῖς ἑξῆς· aliquid in dubium vocare, εἰς ἀμφισβήτησιν ἄγειν τι. ad calculos amicitiam vocare, ψήφοις λογίζεσθαι, ἀκριβολογεῖσθαι τὰ κατὰ τὴν φιλίαν. aliquem in invidiam vocare, εἰς φθόνον τινὰ ἄγειν. Italiam ad exitium vocas, τὴν Ἰταλίαν εἰς ὄλεθρον ἐμβάλλεις. aliquid in judicium vocare, ἐξέτασιν εἴτε ζήτησιν περί τινος ποιεῖσθαι. in culpam vocare, ἐγκαλεῖν. ποιητ. cornix pluviam vocat. ἡ κορώνη τῇ φωνῇ ὑετὸν προσημαίνει. 2) καλῶ, προσαγορεύω, ὀνομάζω τινά. Romulus urbem vocavit Romam, ὁ Ῥωμύλος τὴν πόλιν Ῥώμην ἐκάλεσεν. ad Spelæum, quod vocant, πρὸς τὸ καλούμενον Σπήλαιον. te beatum voco, εὐδαίμονά σε καλῶ. Quirinus vocatur, Κυρῖνος καλεῖται.

Vŏcōnĭus, ĭi, ἀ. Οὐοκώνιος.

Vŏcontĭi, ōrum, ἀ. πληθ. Οὐοκόντιοι ἔθνος τῆς Ναρβωνίτιδος, ὅπερ ᾤκει τὴν νῦν Vaison καλουμένην χώραν. Vocontius, a, um, τῶν Οὐοκοντίων.

vŏcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ vox) φωνίον, φωνάριον. 2) μικρὰ φωνὴ εἴτε λέξις. 3) λαλιά, θρύλλημα.

vŏcŭlātĭo, ĭōnis, θ. (vocula) προσῳδία.

vŏcŭus, χυδαϊκ. ἀντὶ τοῦ vacuus, ὅπερ ἴδε. Ἐπιγρ.

Digitized by Google

Vŏgĕsus, χείρων γραφὴ ἀντὶ Vosagus ἢ Vosegus.
voisgra, æ, θ. ἄγνωστον πτηνόν. Φῆστος. 'Αμφ. γρ.
vŏla, æ, θ. τὸ θέναρ, (τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδός).
Vŏla εἴτε Volæ, ταὐτὸ τῷ Bola.
vŏlābĭle, ἐπίῤ.(volo) πτητικῶς. Οὐάῤῥων.
vŏlæma, ταὐτὸ τῷ volema.
vōlārĭum, καὶ bolarium, ĭi, οὐ. βωλάριον.
vŏlārĭa ferula, æ, θ. (vola ἀ.) ῥάβδος πρὸς τὸ τύπτειν τὰς τῶν μαθητῶν χεῖρας. 'Ισίδωρος.
Vŏlāterræ, ārum, θ. πληθ. Οὐολατέῤῥαι, πόλις τῆς Τυῤῥηνίας, τανῦν Volterra. Τὸ ἐπίνειον ταύτης Vada Volaterrāna, οὐ. πλ. Οὔαδα Οὐολατεῤῥανῶν, τανῦν Torre di Vado. Volaterrānus, a, um, Οὐολατεῤῥανός. Volaterrani, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Οὐολατεῤῥανοί.
vŏlātĭcus, a, um, (volo) πτηνός, πτερωτός. 2) κοῦφος, ἐλαφρός, ἄστατος. volatica, æ, θ. (ὑπον. mulier) γυνὴ μάγος, φαρμακεύτρια. volatica, æ, θ. (ὑπον. ars) μαγεία.
vŏlātĭlis, e, (volo) πτηνός, πτερωτός. 2) πτερόεις, ὠκύς, ταχύς. 3)ἄστατος, κοῦφος.
†vŏlātĭo, ĭōnis, θ. (volo ἀ.) πτῆσις.
vŏlātūra, æ, θ. πτῆσις. 2) τὰ πτηνά.
vŏlātus, ūs, ἀ. (volare) πτῆσις, πτῆμα. 2) ταχύτης.
Volcæ, ārum, ἀ. πληθ. Οὐόλκαι, ἔθνος τῆς Ναρϐωνίτιδος δίχα μεμερισμένοι, ὧν οἱ μὲν Tectosages, Τεκτόσαγες Οὐόλκαι, μητρόπολιν εἶχον τὴν Τολῶσαν, οἱ δὲ Arecomici, οἱ 'Αρηκομικοὶ Οὐόλκαι τὴν Νέμουσαν.
Volcānus, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ Vulcanus.
Volcentes, um, καὶ Volcentāni, ōrum, ἀ. πληθ. ἔθνος Λευκανίας, ὧν πόλις ἦν Volci καὶ Vulci, ἀ. πληθ. Οὖλκοι.
Volcĭens, ntis, καὶ Volcentīnus, i, ἀ. 'Ολκιεύς, 'Ολκιήτης. Volci, ōrum, ἀ. πληθ. Οὐόλκοι, "Ολκιον. Volcīnus, a, um, ἐξ 'Ολκίου, Τυῤῥηνικός. Τὸ δὲ "Ολκιον πόλις Τυῤῥηνίας ἦν.
vŏlēma, ōrum, οὐ. πληθ. (vola) pira, εἶδος χειροπληθῶν ἀπίων.
*vŏlenter, ἐπίῤ. ἑκουσίως, προθύμως.
vŏlentĭæ, æ, θ. (volo) προθυμία.
Volĕro, ōnis, ἀ. Βολέρων, 'Ρωμαϊκὸν προσωνύμιον.
vōlētar, ταὐτὸ τῷ boletar.
volgĭŏlus, i, ἀ. γεωργικὸν ὄργανον, ᾧ τὴν γῆν ἰσοῦσι.
volgo, volgus, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τῶν vulgo, vulgus.
*vŏlim, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ velim, ἴδε volo, 6'.

vŏlĭtātĭo, ĭōnis, θ. (volito), τὸ περιίπτασθαι, τὸ περιπέτεσθαι, τὸ περιτρέχειν. 'Ισίδωρος, 18, 57.
vŏlĭtātus, ūs, ἀ. (volito) πτῆσις. Λ. τοῦ μεταγ. Λατ. (μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον).
vŏlĭto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ volo) διαπέτομαι, δίιπταμαι, περιπέτομαι, περιίπταμαι, πέτομαι, ἵπταμαι. 2) μεταφ. περιπέτομαι, περιίπταμαι, περιθέω, περιπλανῶμαι, περιφέρομαι, κ.τ.τ. 3) πέτομαι, ἵπταμαι, ταχέως φέρομαι, θέω, τρέχω. 4) σπάν. ἐπαίρεσθαι, μέγα φρονεῖν.
volnus, volnero, κ.τ.τ. ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ vulnus, κ.τ.τ.
vŏlo, avi, atum, are, πέτομαι, ἵπταμαι. volantes, ὑπον. aves, τὰ πτηνά. 2) πέτομαι, ἵπταμαι, θέω, τρέχω, ταχέως φέρομαι. fama volat, ἡ φήμη ταχέως διαδίδοται. ætas volat, ἡ ἡλικία ἀποπέτεται ταχέως, ταχέως παρέρχεται. fulmina volant, κεραυνοὶ πέτονται, σκήπτουσιν.
vŏlo, vŏlŭi, velle, βούλομαι, (παρ' 'Ομήρῳ καὶ βόλομαι). ἐθέλω, θέλω. exire ex urbe volo, βούλομαι ἐξιέναι τῆς πόλεως. pater filium secum esse volebat, ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐϐούλετο αὐτῷ συνεῖναι. volo mihi respondeas ἢ ut mihi respondeas, βούλομαί σε ἀποκρίνασθαί μοι. Stoicus esse vult, Στωϊκὸς εἶναι βούλεται εἴτε προθυμεῖται. majores nostri parricidas voluerunt in flumen dejici, οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐϐουλήθησαν (ἔδοξε τοῖς προγόνοις) τοὺς μιαιφόνους εἰς τὸν ποταμὸν ῥίπτεσθαι. vultis evenire omnia fato, δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι ἅπαντα ἐκ τῆς εἱμαρμένης γίγνεται. volo aliquem conventum καὶ συνήθως· volo aliquem, βούλομαί τινι εἰς λόγους ἐλθεῖν. bene, male velle alicui, εὐνοεῖν, δυσνοεῖν τινι. quid sibi vult hoc? τί ποτε βούλεται τοῦτο); τί ἡμῖν βούλεται τοῦτο; quid tibi vis? τί παθὼν ἢ τί μαθὼν (ποιεῖς ἢ λέγεις τοῦτο); omnia εἴτε valde ejus causa volo, εὔχομαι ἐκείνῳ πάντα τὰ ἀγαθά. factum volo alicui, εὔχομαί τινι εὖ χωρεῖν τὰ πράγματα.— volens, ntis, βουλόμενος, ἐθέλων, ἑκών. si tibi volenti est, εἴ σοι βουλομένῳ ἐστίν, εἰ βούλει. 2) εὔνους, πρόφρων, εὐνοϊκῶς ἔχων. volentia, ĭum, οὐ. πληθ. εὐνοϊκόν τι, ἀρεστά.
Vologēses, is, καὶ Vologēsus, i, ἀ. Οὐολόγεσος, Οὐολόγαισος
Vologesia, καὶ Vologesocerta, æ, θ. Οὐολογεσία (Πτολεμ.) Βολογεσιάς. (Στεφ. Βυζ.) πόλις ἐν τῇ Βαϐυλωνίᾳ.

Digitized by Google

vŏlōnes, um, ἀ. πληθ. (volo) οἱ ἐπ' ἐλευθερίᾳ στρατεύοντες δοῦλοι.
volpes, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ vulpes.
Volsce, ἐπίῤ. τῇ τῶν Οὐόλσκων γλώσσῃ.
Volsci, ōrum, ἀ. πληθ. Οὐόλσκοι, Οὐολοῦσκοι. Volscus, a, um, τῶν Οὐόλσκων.
volsella εἴτε vulsella, æ, θ. (vello) τριχολαβίς, τριχολάβιον.
volsgra, ταὐτὸ τῷ voisgra. 'Αμφ. γρ.
Volsĭnĭi εἴτε Vulsinii, ōrum, ἀ. πληθ. Οὐολσίνιοι, Οὐολσίνιον, ἔθνος καὶ πόλις τῆς Τυῤῥηνίας, τανῦν Bolsena. Volsiniensis, e, τῶν Οὐολσινίων. Volsinienses ĭum, ἀ. πλ. οἱ ἐκ Οὐολσινίων.
volsus, a, um, ταὐτὸ τῷ vulsus, ἴδ. vello.
volt, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ vult. ἴδε volo, β'.
Voltĭnĭa, tribus, Οὐλτινία, μία τῶν φυλῶν τῆς 'Ρώμης.
Voltumna, æ, θ. θεά τις τῶν Τυῤῥηνῶν.
voltur, voltus, κ.τ.τ ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τῶν vultur, κ.τ.λ.
Volturnus, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ Vulturnus.
vŏlūbĭlis, e, (volvo) εὐκύλιστος, εὔστροφος. 2) κυλινδούμενος, περιστρεφόμενος. amnis volubilis, ποταμὸς κυλινδούμενος. μεταφ. oratio volubilis, ὁ εὔρους καὶ δεινὸς λόγος. 3) εὔτρεπτος, εὐμετάβλητος.
vŏlūbĭlĭtas, ātis, θ. (volubilis) κυλίνδησις, περιστροφή. 2) ἐπὶ λόγου· εὔροια, εὐστροφία. 3) εὐμεταβλησία.
*vŏlūbĭlĭter, ἐπίῤ. (volubilis) ἐπὶ λόγου· μετ' εὐροίας, εὐστρόφως.
vŏlŭcer, ŭcris, ŭcre, (volo) πτηνός, πτερωτός.— volucris, is, θ. (σπάν. ἀ.) τὸ πτηνόν. 2) μεταφ. πτερόεις, ὠκύς, ταχύς, ταχέως φερόμενος. 3) μεταβλητός, ἐξίτηλος, βραχύς. Παρ' 'Οβιδίῳ ἐν Metam. 13,607, ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ στίχῳ τὸ u καὶ βραχὺ καὶ μακρόν.
vŏlŭcra, æ, θ. (volo) ὁ ἴψ, (ζ).
vŏlŭcre, is, οὐ. ταὐτὸ τῷ volucra.
vŏlŭcrĭpes, ĕdis, (volucer-pes) πτηνόπους.
vŏlŭcris, is, ἴδ. volucer.
vŏlŭcrĭtas, ātis, θ. (volucer), ἡ ταχεῖα πτῆσις. Fulg. myth. 2,9.
vŏlŭcrĭter, ἐπίῤ. (volucris) ταχέως. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
vŏlūmen, ĭnis, οὐ (volvo) ἑλιγμός, κυλίνδησις, περιστροφή. μεταφ. ἡ μεταβολή. 2) ἐνείλημα συγγραφῆς. (τὸ παρὰ Βυζαντινοῖς εἰλητάριον ἢ εἰλητὸν τομάριον)· σύγγραμμα, βιβλίον. 3) βιβλίον εἴτε τόμος συγγράμματος.
vŏlūmĭnōsus, a, um, (volumen) ἑλιγματώδης.
Vŏlumnus, i, ἀ. καὶ Volumna, æ, θ. (volo) θεοὶ τῶν νεογενῶν προστάται.
vŏluntārĭe, ἐπίῤ. (voluntarius) ἐθελοντεί, αὐτοθελεί, ἑκοντί, ἑκουσίως. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
vŏluntārĭus, a, um, (voluntas) αὐτοθελής, αὐθαίρετος, ἑκούσιος. voluntaria herba, αὐτοφυής, αὐτόματος βοτάνη.— voluntarii, ĭōrum, ἀ. πληθ. οἱ ἐθελονταὶ στρατιῶται, ἐθελονταί.
vŏluntas, ātis, θ. (volo) βούλησις, θέλησις, βούλημα, θέλημα. sua voluntate εἴτε ἁπλῶς voluntate, ἐθελοντί, αὐτοθελεί, αὐτοματεί, αὐθαιρέτως, ἑκοντί. ad voluntatem loqui, πρὸς ἡδονὴν εἴτε πρὸς χάριν λέγειν. de εἴτε ex voluntate, κατὰ νοῦν, κατὰ θυμόν. 2) διαθήκη, διαθῆκαι. 3) προθυμία, εὔνοια, εὐμένεια. erga εἴτε in aliquem, πρός, εἴς τινα. 4) δύναμις, νοῦς, σημασία. nominis, τοῦ ὀνόματος. legis, ὁ νοῦς τοῦ νόμου, (ὅ τι βούλεται ὁ νόμος).
vŏluntātīvus, a, um (voluntas), προαιρετικός.
vŏlup εἴτε vŏlŭpe, (συγγεν. τοῖς 'Ελληνικοῖς· ἄλπνιστος, ἔπαλπνος). κατὰ θυμόν, ἡδέως. suo animo volup, εὐθυμεῖσθαι, τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι. illi est volup, ἐκεῖνος εὐθυμεῖται, ἥδεται.
Vŏlŭpĭa, æ, θ. (volup), ἡ τῆς ἡδονῆς θεά.
vŏluptābĭlis, e, ἡδύς, τερπνός.
*vŏluptārĭe, ἐπίῤ. (voluptarius) ἡδέως, μεθ' ἡδονῆς.
vŏluptārĭus, a, um, (voluptas) ἡδονικός. voluptarius homo, ἡδυπαθὴς ἄνθρωπος. 2) disputationes voluptariæ, αἱ περὶ ἡδονῆς ζητήσεις εἴτε διατριβαί. 3) ἡδύς, τερπνός.
vŏluptas, ātis, θ. (volupe) ἡδονή, (ἡ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχήν). alicui voluptati esse, voluptatem afferre, ἡδονήν τινι παρέχειν εἴτε παρέχεσθαι. utilitas et voluptas, ὠφέλεια καὶ ἡδονὴ (τέρψις). esse in voluptate, ἥδεσθαι, τέρπεσθαι, εὐθυμεῖσθαι. cum voluptate, μεθ' ἡδονῆς. ea pars animi, quæ voluptate alitur, τὸ ἐπιθυμητικὸν τῆς ψυχῆς. voluptates, αἱ ἡδοναί, τὰ ἡδέα.— voluptatibus deditum esse, ἡδυπαθεῖν. mea voluptas! ὦ γλυκίστη! 2) voluptas, τέρψεις, θεάματα. 3) voluptas, ἡδονή, ἐπιθυμία. 4) σπέρμα ἀνδρός. 5) Voluptas, θ. ἡ τῆς ἡδονῆς θεά.
*vŏluptātīvus, a, um, ἡδονικός.
*vŏluptĭfĭcus, a, um, (voluptas-facio) ἡδονὴν ἐμποιῶν.
vŏluptŭārĭus, a, um, μεταγενέστερος τύπος τοῦ voluptarius.

Digitized by Google

vŏluptŭōse, ἐπίῤ. (voluptuosus) μεθ' ἡδονῆς. Α. τοῦ μετγν. Λατ.
vŏluptŭōsus, a, um, (voluptas) ἡδονικός, τερπνός. Α. τῶν μετ' Αὔγουστον χρόνων.
Volustāna, ōrum, οὐ. πληθ. ῥάχις τις τῶν Cambunii montes, τανῦν καλουμένη Βωλοῦτσα. Λίβ. 44,2.
vŏlūta, æ, θ. (volvo) κριός, ἕλιξ κιονοκράνου.
vŏlūtābrum, i, οὐ. (voluto) κυλινδήθρα ὑῶν, βόρβορος.
*vŏlūtabundus, a, um, (voluto) κυλινδούμενος. Κικέρων.
vŏlūtātĭo, ĭōnis, θ. (voluto) κυλίνδησις, κύλισις. 2) (συγκυλισμός), συνουσιασμός, ἀφροδισιασμός 3) μεταφ. ἡ ἀστασία, ταραχή, μεταβολή.
vŏlūtātus, ūs, ἀ. (voluto) κυλίνδησις, κύλισις.
vŏlūtim, ἐπίῤ. (volvo), περιστροφάδην. Νώνιος, 4, 1 (πρὸς ἑρμηνείαν τοῦ tolutim).
Vŏlūtīna, æ, θ. (volvo) θεά τις τῶν γεωργῶν. Αὐγουστῖνος.
vŏlūto, avi, atum, are, (θαμιστ. τοῦ volvo) aliquid, κυλινδῶ, κυλίνδω τι. ventus pelagus volutat, ὁ ἄνεμος τὸ πέλαγος κυλινδεῖ. pilas volutare, σφαίρας συνελίττειν, πλάττειν. vocem, προχεῖν, ἱέναι φωνήν. se volutare εἴτε volutari in luto, κυλινδεῖσθαι κατὰ κόπρον, ἐν πηλῷ. alicui ad pedes volutari, κυλινδεῖσθαι πρὸς τοὺς πόδας τινός. προσπίπτειν τινί. μεταφ. in sceleribus volutari, ἐν κακίᾳ κυλινδεῖσθαι. 2) volutari cum aliquo ἢ cum aliqua, συνουσιάζω, συμμίγνυμαι, συγκοιμῶμαί τινι. 3) aliquid secum εἴτε animo, in animo, in pectore, corde, mente, ἀνακολεῖν, ἐν ἑαυτῷ στρέφειν εἴτε μεταστρέφειν, σκοπεῖν, σκοπεῖσθαί τι. παρ' Ὁμήρῳ· ὁρμαίνειν τι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
vŏlūtus, a, um, ἴδ. volvo.
vŏlūtus, ūs, ἀ. (volvo) κυλίνδησις, ἑλιγμός.
volva, εἴτε vulva, æ, θ. (volvo) εἴλημα. 2) χόριον, ὑστέρα, μήτρα, κατ' ἐξοχὴν τῆς ὑὸς εἴτε γρομφίδος.
volvo, volvi, vŏlūtum, ĕre, (ἑλύω) aliquid, κυλίνδω, κυλινδῶ, ἑλίττω τι. amnis volvit saxa, ὁ ποταμὸς πέτρους κυλίνδει. flumen volvit vertices, ὁ ποταμὸς ἑλίττει δίνας. oculos huc illuc volvere, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίττειν. pilas, συνελίττειν, πλάττειν σφαίρας. librum, ἀνελίττειν, ἀναπτύσσειν, ἀναγιγνώσκειν βιβλίον. hostes orbem volvunt, οἱ πολέμιοι συνειλοῦνται. ποιητ. sic volvunt Parcæ, ταῦτα κλώθουσιν αἱ Μοῖραι. volvere casus, ἐξαντλεῖν συμφοράς. aliquem volvere, καταβάλλειν, καταστρωννύναι τινά. verba volvere, προχεῖν, ἱέναι λόγον. serpens volvitur, ὁ ὄφις κυλίνδεται, ἑλίττεται. stellæ volvuntur, οἱ ἀστέρες στρέφονται, περιστρέφονται. volvitur humi, in luto, κυλινδεῖται κατὰ γῆν, ἐν πηλῷ. lacrimæ volvuntur, δάκρυα προχεῖται. volventibus annis, περιτελλομένων εἴτε περιπλομένων ἐνιαυτῶν. 2) aliquid secum εἴτε animo, in, cum animo, sub pectore, ἀνακολεῖν τι, ἐν ἑαυτῷ στρέφειν εἴτε μεταστρέφειν τι, σκοπεῖν, σκοπεῖσθαί τι. παρ' Ὁμήρῳ· ὁρμαίνειν τι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· volvere bellum, βουλεύεσθαι, μηχανᾶσθαι πόλεμον.
volvox, ōcis, ταὐτὸ τῷ volucra.
volvŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ volva) μικρὰ ὑστέρα.
volvus, ταὐτὸ τῷ bulbus.
vŏmax, ācis, (vomo) ἐμετικός.
vŏmer, ĕris, ἀ. ὕννις, ὕνις. 2) σπάν. πόσθη. 3) γραφίς, γραφεῖον.
vŏmex, ĭcis, ἀ. (vomo), ἴσως· ταὐτὸ τῷ vomax. Πρισκιανός. 4.39.
vŏmĭca, æ, θ. ἀπόστημα, ἕλκος. μεταφ. ἡ συμφορά.
vŏmĭcōsus, a, um, (vomica) ἀποστηματώδης, ἑλκώδης.
*vŏmĭcus, a, um, (vomica) μεταφ. ὀλέθριος.
vŏmĭfĭcus, a, um, (vomo-facio) ἐμετοποιός. ἐμετικός.
vŏmĭflŭus, a, um, (vomica-fluo) πυόῤῥους.
vŏmis, ĕris, σπαν. ἀντὶ τοῦ vomer.
vŏmĭtĭo, ĭōnis, θ. (vomo) ἔμεσις, ἔμετος. 2) ἔμεσμα, ἐξέρασμα.
vŏmĭtĭum, ĭi, οὐ. ταὐτὸ τῷ vomitio.
vŏmĭto, are, (θαμιστ. τοῦ vomo) ἐμῶ, ἐξεράω. 2) homo vomitans, ἄνθρωπος ἐμετικός.
*vŏmĭtor, ōris, ἀ. (vomo) ἐμετήρ, ἐμετικός.
vŏmĭtōrĭus, a, um, (vomo) ἐμετικός, ἐμετοποιός. 2) vomitoria, ĭōrum, οὐ. πληθ. μεταφ. αἱ τοῦ θεάτρου πάροδοι εἴτε ἔξοδοι. (ἅτε δὴ ἐξερευγόμεναι εἴτε ἐξεμοῦσαι τὸν ὄχλον τῶν θεατῶν).
vŏmĭtus, a, um, ἴδε vomo.
vŏmĭtus, ūs, ἀ. (vomo) ἔμεσις, ἔμετος. 2) ἔμεσμα, ἐμετόν, ἐξέρασμα. 2) ὑβριστικῶς· ὁ ἀηδὴς ἄνθρωπος. τὸ κάθαρμα.
vŏmo, ŭi, ĭtum, ĕre, ἐμῶ. post cœnam, ἐμῶ, ἐμετοποιοῦμαι μετὰ τὸ δεῖ-

Digitized by Google

πνον. 2) flumen vomit, ὁ ποταμὸς ἐξερεύγεται, εἰς τὴν θάλασσαν ἐκβάλλει. 3) aliquid, ἐμῶ, ἐξεμῶ, ἐξερῶ τι. 4) μεταφ. ἐξεμεῖν, ἐξερεύγειν τι. argentum, ἐξεμεῖν τὸ ἀργύριον.

Vonōnes, is, ὁ. Βονώνης. ἐπὶ νομισμάτων εὕρηται καί Ὀνώνης.

vŏpiscus, i, ὁ. εἷς τῶν διδύμων γενομένων, ᾧ ἂν συμβῇ περιβιῶναι, θατέρου τελευτήσαντος. Ἴδε Πλουτ. Κοριολ. 11. 2) κύρ. ὄν. Vopiscus, ὁ. Οὐόπισκος.

vopte, (vos-pte) ἀντὶ τοῦ vos ipsi. Λ. ἀρχ. Ἴδε vos.

vŏrācĭtas, ātis. θ. λαφυγμός, ἀδηφαγία, λαιμαργία, ἀπληστία.

vŏrācĭter, ἐπίρ. (vorax), ἀκορέστως, ἀπληστεί. Macr. sat. 7,5,24

vŏrāgĭnōsus, a, um, βαραθρώδης, χαραδρώδης 2) δινήεις, πολυδίνης.

vŏrāgo, ĭnis, θ. (voro) βάραθρον, ἄβυσσος, χάσμα γῆς, δίνη ὕδατος. μεταφ. patrimonii, ὁ λαφύκτης τῆς πατρῴας οὐσίας. ventris, ὁ λαφυγμός, ἡ λαιμαργία. rei publicæ, ὄλεθρος τῆς πολιτείας.

vŏrātor, ōris, ὁ. (voro) λαφύκτης. Λ. τοῦ μετγν. Λατ. ὡς καὶ ἡ ἑξῆς.

vŏrātrīna, æ, θ. (voro) λαιμάργων ὀψοπωλεῖον ἢ καπηλεῖον. 2) χάσμα γῆς, ἄβυσσος.

vŏrax, ācis, (voro) βορός, λαίμαργος, ἀδηφάγος. 2) ἄπληστος, ἀκόρεστος.

vŏro, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ θέματος ΒΟΡ, ἐξ οὗ βορὰ καὶ θυμοβορῶ). aliquid, βροχθίζω, καταπίνω τι. 2) κάπτω, λαιμάττω, λαφύσσω, καταβιβρώσκω τι, μετ' ἐπιθυμίας ἢ ἁρπαλέως ἐσθίω ἢ πίνω τι. μεταφ. ulcus vorat corpus, τὸ ἕλκος τρώγει, φθείρει ταχέως τὸ σῶμα. viam vorare, ταχέως τὴν ὁδὸν ἀνύτειν. 3) ἐπ' ἀργυρίου· βροχθίζειν, λαφύσσειν, κατασπαθᾶν τι 4) γλωττοδεψῶ.

vors —, τὰ οὕτως ἀρχαϊκῶς ἀρχόμενα ἴδε vers —.

vortex, ĭcis, ἴδ. vertex.

vortĭcōsus, a, um, ταὐτὸ τῷ verticosus.

vorto, ἴδ. verto, ĕre.

Vortumnus, ἴδ. Vertumnus.

vōs, ὑμεῖς. memor vestri, μνήμων ὑμῶν. vestri adhortandi causā, τοῦ ὑμᾶς παρορμᾶν ἕνεκα. primus vestrum, ὁ πρῶτος ὑμῶν, ἐξ ὑμῶν. omnium vestrum bona, ἁπάντων ὑμῶν τὰ κτήματα. vosmet, ὑμεῖς γε. vosmet ipsi, ὑμεῖς αὐτοί.

Vŏsāgus καὶ Vosĕgus, i, ὁ. Βόσηκος (Πλαν. μετάφρ. Καίσ.) ὄρος τῶν Λιγγόνων, τανῦν παρὰ μὲν Γάλλοις les Vosges, παρὰ δὲ Γερμανοῖς τοῖς ἐγχωρίοις· Wasgau. Ἐν δὲ τῇ γραφομένῃ Γερμανικῇ· die Vogesen.

vosmet, ἴδε vos.

vospte, ἴδε vopte.

voster, tra, trum; ἴδ. vester.

vōtĭfer, ĕra, ĕrum, (votum-fero) ἀναθήματα φέρων, ἀναθήμασι κεκοσμημένος. 2) ἀνάθημα ἢ ἀπαρχὰς φέρων εἴτε ἀνατιθείς.

vōtĭger, ĕra, ĕrum, (votum gero), ταὐτὸ τῷ votifer. Anthol. Lat. 742,59 (1143,59).

*vŏtĭtus, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ vetitus, ἴδε veto. Πλαῦτος παρὰ Νωνίῳ.

vōtīve, (votivus) ἐπίρ. κατ' εὐχήν. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.

vōtīvĭtas, ātis, θ. (votivus) εὐχή, εὐχωλή. Ἐπιγρ.

vōtīvus, a, um, (votum) τῆς εὐχῆς, εὐκταῖος, εὐχωλιμαῖος κατ' εὐχὴν γιγνόμενος, ἀναθηματικός. tabella votiva, τὸ ἀναθηματικὸν εἴτε ἱερὸν πινάκιον, τὸ τοῖς θεοῖς ἀνατιθέμενον πινάκιον. votivi ludi, ἡ κατά τινα γενομένην εὐχὴν ἀγομένη ἑορτὴ εἴτε ἀγῶνες 2) εὐκτός, εὐκταῖος, ἐπιθυμητός, κατὰ θυμὸν γιγνόμενος.

*vōto, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ veto, ὅπερ ἴδε.

vōtum, i, οὐ. ἴδ. voveo.

vōtus, a, um, ἴδ. voveo.

vŏvĕo, vōvi, vōtum, ēre, aliquid. εὔχομαί τι. (εὔχομαι δώσειν τι τοῖς θεοῖς. ἐν τῇ συνηθείᾳ τάσσω ἢ τάζω). voveo Herculi decumam εἴτε me decumam Herculi daturum esse, εὔχομαι δεκάτην τῷ Ἡρακλεῖ εἴτε εὔχομαι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν δεκάτην δώσειν. victima vota, ἱερεῖον ὅπερ τοῖς θεοῖς ηὐξάμην. ludi voti, οἱ κατά τινα γενομένην εὐχὴν ἐπιτελούμενοι ἀγῶνες. 2) εὔχομαί τι, εὔχομαι λαβεῖν ἢ γενέσθαι τι, ἐπιθυμῶ τινος. aliquid alicui, εὔχεσθαί τί τινι, εὔχεσθαι γενέσθαι τί τινι. — votum, i, οὐ. ἡ εὐχή, εὐχωλή, ἡ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχή. (τὸ τῆς συνηθ. τάξιμον καὶ τάγμα). votis tempestatem effugio, εὐξάμενος τοῖς θεοῖς διαφεύγω τὸν χειμῶνα. vota facere, nuncupare, εὐχὰς ποιεῖσθαι. solvere, reddere, ἐπιτελεῖν, ἀποδιδόναι. 3) τὸ ἀνάθημα, ἡ θυσία, κ.τ.τ. 4) ἡ εὐχή, ἐπιθυμία, ὁ πόθος. votum est, εὔχομαι ἢ εὐχόμεθα, εὐκτὸν εἴτε εὐκταῖόν ἐστι. votum est, ἔσθ' ὅτε· εὐχή ἐστι, τουτέστιν· ὅμοιόν ἐστιν εὐχῇ, ἀδύνατόν ἐστι γενέσθαι, θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. 5) παρὰ νεωτέροις· vota, οὐ. πληθ. ὁ γάμος.

vox, vōcis, θ. (ὄψ, βάξις, βοή). φωνή, (ἡ τοῦ ἀνθρώπου). voces usque ad Romam referuntur, αἱ φωναὶ μέχρι Ῥώμης διήκουσι. magna voce, μεγάλῃ τῇ

Digitized by Google

φωνῇ. fuit maxima voce, ἐγένετο μεγαλοφωνότατος, μακροφωνότατος. voces venantium, φωναί, βοαὶ θηρώντων. vocem emittere, φωνὴν ἱέναι, ἀφιέναι. submittere, τὴν φωνὴν ὑφιέναι. attollere, τὴν φωνὴν ὀξύνειν. inflectere, κάμπτειν. vox suavis, φωνὴ ἡδεῖα. mollis, μαλακή. canora, ἐμμελής. sedata, πραεῖα. splendida, λαμπρά. rauca, βραγχαλέα. dura, τραχεῖα. mœsta, οἰκτρά. gravis, βαρεῖα. robusta, ἰσχυρά. κ.τ.λ. 2) φωνή, ἠχή, φθόγγος, ἦχος. porcelli, φωνὴ χοιριδίου. maris, βρόμος, ψόφος, ἠχὴ θαλάσσης. cymbalorum, φθόγγος κυμβάλων. vox est ictus aër, φωνή, εἴτε φθόγγος ἐστὶν ἀέρος κροῦσις. 3) φωνή, λέξις, ῥῆμα, ἔπος, ῥῆσις, λόγος. 4) φωνή, γλῶσσα, λόγος. Latina vox, ἡ Λατίνη φωνὴ εἴτε γλῶσσα. 5) σπάν. τὸ φωνῆεν. 6) προσῳδία.

*voxor, ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ uxor.

Vulcānālis, e, καὶ Vulcanĭus, a, um, ἴδ. Vulcanus.

Vulcānus, ὁ. Ἥφαιστος. 2) ποιητ. ὁ Ἥφαιστος, τὸ πῦρ. — Vulcanĭus, a, um, Ἡφαίστειος. ποιητ. τοῦ πυρός. — Vulcanālis, e, τοῦ Ἡφαίστου. Vulcānal, ālis, οὐ. τὸ Ἡφαιστεῖον, ἱερὸν τοῦ Ἡφαίστου. Vulcanalia, ĭōrum (ĭum οὐχ εὕρηται), οὐ. πληθ. τὰ Ἡφαίστεια, (ἑορτή).

Vulcĭens, κ.τ.τ. ταὐτὸ τῷ Volciens, κ.τ.λ.

vulga, ταὐτὸ τῷ bulga.

vulgāgo, ĭnis, θ. ταὐτὸ τῷ asarum.

vulgāris εἴτε volgāris, e, (vulgus) τῶν πολλῶν, δημώδης, κοινός, ὁ τυχών, τῶν τυχόντων. vulgaris usus, ἡ δημώδης εἴτε κοινὴ χρῆσις. liberalitas, ἡ δημώδης εἴτε πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐλευθεριότης. vulgaris forma, τὸ κοινὸν κάλλος, τυχὸν κάλλος, τὸ τῶν πολλῶν κάλλος. vulgaria verba, χυδαῖα ῥήματα. vulgaris puella, ἡ πάνδημος πόρνη. vulgare est, κοινόν ἐστιν, εἴωθε γίγνεσθαι.

vulgārĭtas, ātis, θ. (vulgaris) οἱ πολλοί.

vulgārĭter, ἐπίῤ. κοινῶς. 2) χυδαίως. Λ. σπ.

vulgārĭus, a, um, σπάν. ἀντὶ τοῦ vulgaris.

vulgāte, ἐπίῤ. κοινῶς.

vulgātor, ōris, ἀ. (vulgo) ὁ ἐκφέρων τι εἰς τοὺς πολλούς.

vulgātus, ūs, ἀ. (vulgo) διάδοσις, δήλωσις. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ. (μόνον κατ' ἀφαιρ. εὔχρηστον).

vulgātus, a, um, ἴδ. vulgo, ἀ.

vulgĭvăgus, εἴτε volgivăgus, a, um, (vulgus-vagor) (κοινοπλανής), πάνδημος. Venus Vulgivaga, ἡ Πάνδημος Ἀφροδίτη. Λουκρήτιος.

vulgo εἴτε volgo, avi, atum, are, (vulgus) aliquid, δημοσιῶ, κοινῶ, τοῖς πολλοῖς μεταδίδωμί τινος, εἰς τοὺς πολλοὺς ἐκφέρω τι, πᾶσι κοινὸν ποιῶ τι. rumor vulgatur, φήμη διαδίδοται. vulgare librum, ἐκδιδόναι, εἰς φῶς ἐκφέρειν βιβλίον. corpus, πᾶσι κοινόν τὸ σῶμα ποιεῖν, πορνεύειν.

vulgo, ἐπίῤ. ἴδ. vulgus.

vulgus εἴτε volgus, i, οὐ. ὄχλος, οἱ πολλοί. 2) κατ' ἐξοχήν· ὁ κοινὸς εἴτε δημώδης ὄχλος, οἱ χυδαῖοι ἄνθρωποι. 3) ὄχλος, πλῆθος. — vulgo, ἐπιῤῥηματικῶς· ἐν τῷ κοινῷ, ἐν τῷ φανερῷ. 2) κοινῶς, χυδαϊστί.

vulnĕrābĭlis, e, (vulnero) τρωτός. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.

vulnĕrārĭus, a, um, τραυματικός. vulnerarius, ĭi, ἀ. ἰατρὸς τραυμάτων, ὁ χειρουργός.

vulnĕrātĭo, ĭōnis, θ. (vulnero) τρῶσις.

vulnĕrātor, ōris, ἀ. (vulnero) ὁ τιτρώσκων. Λ. τοῦ μεταγν. Λατ.

vulnĕro, avi, atum, are, (vulnus) aliquem, τιτρώσκω, τραυματίζω τινά. 2) μεταφ. τιτρώσκειν, λυμαίνεσθαι, λυπεῖν τινα ἤ τι.

vulnĭfer, καὶ vulnifĕrus, ĕra, ĕrum, (vulnus-fero) ταὐτὸ τῷ vulnificus.

vulnĭfĭcus, a, um, (vulnus-facio) τραυματοποιός, τιτρώσκων. Λ. ποιητ.

vulnus, ἀρχαϊκ. volnus, ĕris, οὐ. (συγγεν. τῷ οὐλή). τραῦμα, πληγή. vulnus accipere, τραῦμα λαμβάνειν. inferre alicui, τραῦμα ἐμβάλλειν τινί. 2) τομή, κοπή, κ.τ.τ. 3) μεταφ. τὸ τραῦμα, ἡ λύμη, λώβη, βλάβη, συμφορά, ἀνία, λύπη.

vulnuscŭlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ vulnus) μικρὸν τραῦμα.

vulpēcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ vulpes) ἀλωπέκιον.

vulpes, σπαν. vulpis, is, θ. ἀλώπηξ. 2) μεταφ. ἡ ἀλώπηξ, τὸ ἀλωπεκῶδες, τὸ δόλιον εἴτε πανοῦργον. 3) ἀλώπηξ, ἀλωπεκίας, (ἰχθύς).

vulpīnor, ari, (vulpes) ἀλωπεκίζω.

vulpīnus, a, um, (vulpes) ἀλωπέκειος, τῆς ἀλώπεκος.

*vulpĭo, ĭōnis, ἀ. (vulpes) ἀλώπηξ, ἀλωπεκώδης ἄνθρωπος.

vulpis, is, σπαν. ἀντὶ τοῦ vulpes.

vulsella, ἴδ. volsella.

Vulsĭnĭi, ἴδ. Volsinii.

vulsĭo, ĭōnis, θ. (vello) τίλσις, τιλμός.

vulso, are, (ἐπιτατ. τοῦ vello), σπάσμασι συνέχεσθαι. Veget. 5,41.

Digitized by Google

vulsūra εἴτε volsūra, æ, θ. (vello) τίλσις, τιλμός.
vulsus, a, um, ἴδ. vello.
*vultĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τοῦ vultus) σεμνὸν προσώπιον.
vultum, i, οὐ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ vultus.
vultŭose, ἐπίῤ. (vultuosus), σχηματοειδῶς, μετὰ μορφασμῶν. Λ. τοῦ μετγν. Λατ.
vultŭōsus, a, um, (vultus) μορφάζων, ἀμέτρως τοῖς μορφασμοῖς χρώμενος, λίαν τὴν ὄψιν σχηματίζων.
vultur, ἀρχαϊκ. voltur, ŭris, ἁ γύψ, πτ. 2) μεταφ ὁ ἄπληστος ἄνθρωπος.
Vultur, ŭris, ἁ. ὄρος τῆς Ἀπουλίας, ταvῦν Voltore.
vultŭrīnus εἴτε volturīnus, a, um, (vultur) γύπινος. 2) γυπώδης.
*vultŭris, is, ἀ. ἀρχαϊκ. ἀντὶ τοῦ vultur.
vultŭrĭus εἴτε volturĭus, ĭi, ἀ. (vultur) γύψ, πτ. 2) μεταφ. ὁ ἁρπαλέος εἴτε ἄπληστος ἄνθρωπος. 3) vulturius jactus, κύων, ὁ χείριστος τῶν ἀστραγάλων βόλος.
Vulturnālis εἴτε Volturnālis, e, ἴδ. Vulturnus.
Vulturnum εἴτε Volturnum, i, οὐ. Οὐόλτουρνον, πόλις τῆς Καμπανίας παρὰ τὸν Οὐουλτοῦρνον ποταμόν.
Vulturnus εἴτε Volturnus, i, ἀ. Οὐουλτοῦρνος, Οὔλθυρνος, Οὐόλτουρνος, ποταμὸς τῆς Καμπανίας. Vulturnus, a, um, τοῦ Οὐουλτούρνου. Ἴδε καὶ τὸ ἑξῆς.
Vulturnus, i, ἀ. (ὑπον. ventus) (Vultur) Εὐρόνοτος.
Vulturnus, i, ἀ. θεός τις παρὰ Ῥωμαίοις, οὗ ὁ ἱερεὺς Vulturnālis flamen, ἡ δὲ ἑορτὴ Vulturnālĭa, ĭum, οὐ. πληθ.
vultus, ἀρχαϊκ. voltus, ūs, ἀ. (ἐκ τοῦ βλέπος, κατὰ τροπὴν τοῦ π εἰς τ, ὡς ἐν τῷ studium = σπουδὴ καὶ ἐν ἄλλοις). σχῆμα, προσώπου, πρόσωπον, βλέμμα. 2) κατ' ἐξοχήν· τὸ σεμνόν, σκυθρωπόν, ἄγριον βλέμμα. 3) πρόσωπον, ἔσθ' ὅτε· εἶδος, ὄψις, μορφή. 4) προσώπου εἰκών.
vulva, ἴδ. volva.
vulvŭla, ἴδ. volvula.

X

X, (ἰδίως $\overset{\text{V}}{\underset{\Lambda}{}}$) παρεκτὸς τοῦ ἀριθμοῦ δέκα, ἐν ἐπιγραφαῖς σημαίνει καὶ τὰ Decimus, Decennalis, Denarius. Τὰ δὲ XX. Vigessimæ hæreditatum, Vicennalia. XXX. Tricennalia. X. ER. Decimæ erogator κ.τ.τ.

Xanthĭcus, i, ἀ. Ξανθικός, μὴν παρὰ Μακεδόσιν, ἀντιστοιχῶν τῷ τῶν Ῥωμαίων Ἀπριλίῳ.
Xanthippe, ēs, θ. Ξανθίππη.
Xanthippus, i, ἀ. Ξάνθιππος.
xanthĭum, ĭi, οὐ. ξάνθιον φ
xanthos, i, ἀ. (ξανθὸς) εἶδος λιθαρίου.
Xanthus, i, ἀ. Ξάνθος, ὄνομα ποταμῶν τῆς Τρῳάδος, τῆς Λυκίας, τῆς Ἠπείρου.
xĕnĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκορ. τοῦ xenium) μικρὸν ξένιον.
xĕnĭum, ĭi, οὐ. ξένιον.
Xĕno. ōnis, ἀ. Ξένων.
Xĕnŏcrătes, is, ἁ Ξενοκράτης.
xĕnŏdŏchīum, (-ēum), i, οὐ. ξενοδοχεῖον.
xĕnŏdŏchus, i, ἀ. ξενοδόχος.
xĕnōn, ōnis, ἀ. ξενών.
xĕnŏpărŏchus, i, ἀ. ξένων πάροχος, (ξενοπάροχος).
Xĕnŏphănes, is, ἀ. Ξενοφάνης.
Xĕnŏphon, ntis, ἀ. Ξενοφῶν.
Xĕnŏphontēus, (-ĭus), a, um, Ξενοφώντειος.
xērampĕlĭnæ, ārum, θ. πληθ. (ὑπον. vestes) ξηραμπέλινα ἱμάτια, (τῆς χροιᾶς τῶν ξηρῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων).
xĕrantĭcus, a, um, ξηραντικός.
xērŏcollÿrĭum, ĭi, οὐ. ξηροκολλύριον.
xērŏmÿron, i, οὐ. ξηρόμυρον.
xēron, i, οὐ. (ξηρὸν) ξήριον.
xērŏphăgĭa, æ, θ. ξηροφαγία.
xērophthalmĭa, æ, θ. ξηροφθαλμία.
Xerxes is, (αἰτ. -en) ἀ. Ξέρξης.
xĭphĭas, æ, ἀ. ξιφίας, (ἰχθὺς καὶ εἶδος κομήτου).
xĭphĭon, (-um), ĭi, οὐ. ξιφίον, (βοτάνη, ἡ καὶ gladiolus καλουμένη).
xÿlĭnum, i, οὐ. linum, ξύλινον λίνον.
xÿlĭnus, a, um, ξύλινος.
xÿlŏbalsămum, i, οὐ. ξυλοβάλσαμον.
xÿlŏca(s)sĭa, æ, θ. ξυλοκασσία.
xÿlŏcinnămōmum, i, οὐ. ξυλοκιννάμωμον.
xÿlŏcinnămum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ xylocinnamomum.
xÿlŏlychnūchŏs, i, ἀ. ξυλολυχνοῦχος.
xÿlon, i, οὐ. ξύλον, ἐριόξυλον. (Αἰγυπτιακὸς θάμνος).
xÿlŏphÿtum, (-on), i, οὐ. (ξυλόφυτον). Apul. herb. 59.
xÿris, ĭdis, θ. ξυρίς, (βοτάνη, εἶδος ἀγρίας ἴριδος).
xystarches, æ, ἀ. ξυστάρχης, γυμνασιάρχης.
xystĭcus, a, um, ξυστικός. xystici, ōrum, ἀ. πληθ. οἱ ξυστικοί, ἀθληταί.
xystra, æ, θ. ξύστρα.
xystum, i, οὐ. ἴδ. xystus.
xystus, i, ἀ. ξυστός, οἱ τοῦ γυμνασίου

Digitized by Google

δρόμοι καὶ περίπατοι, τὸ ἔξω τῆς παλαίστρας μέρος τοῦ γυμνασίου. 2) ξυστός, κατάστεγος δρόμος, ἔνθα οἱ ἀθληταὶ τοῦ χειμῶνος ἐγυμνάζοντο 3) συνήθως· xystus, ἀ. καὶ xystum, i, οὐ. περιδρομίς, παραδρομίς, ὕπαιθρος παρὰ στοὰν περίπατος.

Y

Y, τὸ εἰκοστὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου στοιχεῖον, παρὰ Πυθαγόρᾳ δηλοῖ συμβολικῶς τριοδίαν. Παρὰ δὲ Λατίνοις μεταβάλλεται εἰς u, ὡς ἐν τῷ fuga = φυγή. 2) εἰς i, ὡς ἐν τῷ lacrima = lacruma (ἐκ τοῦ δάκρυμα). 3) εἰς o, ὡς ἐν τοῖς mola = μύλη, ancora = ἄγκυρα.
ÿæna, æ, θ. ταὐτὸ τῷ hyæna.
†ymnus, i, ἀ. (ὕμνος), ἡμαρτημένη γραφὴ ἀντὶ τοῦ hymnus, ἐν ἀκροστίχοις.
ÿpŏgæum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ hypogæum, ἴδε hypogēum.
Yrcānĭa, æ, θ. ταὐτὸ τῷ Hyrcania.
yssōpum, i, οὐ. ταὐτὸ τῷ hyssōpum, ἴδε hyssōpus.

Z

Z. Τὸ γράμμα τοῦτο οὐχ εὕρηται ἐν γνησίαις Λατινικαῖς λέξεσι. δὶς γραφόμενον δηλοῖ δύο trientes.
zaberna, æ, θ. εἶδος πήρας. Edict. Diocl.
zābŏlĭcus, a, um, (ζαβολικός), διαβολικός.
zābŭlus εἴτε zabŏlus, i, ἀ. (ζάβολος) διάβολος.
†zacon, zacŏnus, παρ' ἐκκλησιαστικοῖς ἀντὶ τῶν diacon, diaconus.
Zăcynthĭus, a, um, Ζακύνθιος.
Zăcynthos, (-us), i, θ. Ζάκυνθος.
zæs, zæus, ἴδε zeus.
zæta, ταὐτὸ τῷ diæta.
Zăleucus, i, ἀ. Ζάλευκος.
Zalmoxis, xis, ἀ. Ζάλμοξις, νομοθέτης Θρᾳκῶν. Ἡ γραφὴ Zalmoxis ἡμαρτῆσθαι δοκεῖ.
Zăma, æ, θ. Ζάμα, πόλις τῆς Βυσσάτιδος ἐν Λιβύῃ. 2) Zama regia εἴτε ἁπλῶς Zama, Ζάμα, πόλις τῆς Νομαδικῆς, τὸ τοῦ Ἰούβα βασίλειον, ἔνθα ὁ Ἀννίβας ἡττήθη ὑπὸ Σκιπίωνος τῷ 201 πρ. Χρ. ἡ τανῦν Zowarin. Τὸ ἐθνικόν· Zamensis e, (Ζαμαῖος).
zāmĭa, æ, θ. ζημία. (Δωρικ. ζαμία).
Zămolxis, is, ἴδε Zalmoxis.

zanca, zancha εἴτε zanga, (tsanga) æ, θ. Παρθικὸν ὑπόδημα. Ἐκ τούτου τὸ παρὰ Βυζαντινοῖς τσαγγίον καὶ ὁ παρ' ἡμῖν τσαγγάρης.
Zancle, ēs, θ. Ζάγκλη, ἀρχαῖον τῆς ἐν Σικελίᾳ Μεσσήνης ὄνομα. παρὰ τὸ ζάγκλον, ὃ Σικελιστὶ (κατὰ Θουκυδ. 6, 4) δρέπανον ἐδήλου, δρεπανοειδὲς δὲ τὴν ἰδέαν τὸ χωρίον ἦν. ἢ ὡς Στράβων (6, 2, 3) «διὰ τὴν σκολιότητα τῶν τόπων, ζάγκλιον γὰρ ἐκαλεῖτο τὸ σκολιόν.» Zanclæus καὶ Zanclēĭus, a, um, Ζαγκλαῖκός.
zanthĕnes, is, ἀ. λίθος τις ἄγνωστος τῶν τιμίων. (Πλίν. 37, 10).
zāplūtus, (sāplūtus), a, um, ζάπλουτος.
zathenē, ēs, θ. Ἑτέρα γραφὴ τοῦ xanthenes.
zĕa, æ, θ. ζέα, ζειά, εἶδος σίτου. 2) εἶδος λιβανωτίδος.
†zēlātor, ōris, ἀ. (zelo) ζηλωτής.
†zēlĭvĭra, æ, θ. (ζῆλος-vir) (ζήλανδρος).
†zēlo, avi, atum, are, ζηλῶ. 2) alicui εἴτε aliquem, ζηλῶ τινα.
+zēlor, atus sum, ari, aliquem, ζηλῶ τινα. 2) ζηλῶ.
†zēlōtes, æ, ἀ. ζηλωτής.
*zēlŏtĭcus, a, um, ζηλοτικός.
zēlótўpa, ἴδ. zelotypus.
zēlŏtўpĭa, æ, θ. ζηλοτυπία.
zēlŏtўpus, a, um, ζηλότυπος. zelotypus, i, ἀ. ὁ ζηλότυπος. zelotypa, æ, θ. ἡ ζηλοτυπος.
zēlus, i, ἀ. ζῆλος.
zĕma, (zūma), æ, θ. ἰψάνη, χαλκοῦς λέβης, χαλκῆ χύτρα. 2) ταὐτὸ τῷ zema, atis.
zĕma, ătis, οὐ. (ζέμα), ἀπόζεμα, ζωμός.
Zēno εἴτε Zenon, ōnis, ἀ. Ζήνων. Zēnōnĭci, ōrum, ἀ. πληθ. Ζηνωνικοί.
Zĕphўrītis, ĭdis, θ. Ζεφυρῖτις Ἀφροδίτη, (ἡ Ἀρσινόη, γυνὴ Πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου).
zĕphўrĭus, a, um, ζεφύριος. zephyria ova, τὰ ζεφύρια εἴτε ἀνεμιαῖα ᾠά.
Zĕphўrus, i, ἀ. Ζέφυρος.
zeros, i, ἀ. ἄγνωστον λιθάριον.
Zērynthos, i, θ. Ζήρυνθος, πόλις τῆς Θρᾴκης. Zerynthĭus, a, um, Ζηρύνθιος.
zēta, æ, θ. δίαιτα, διαιτητήριον. Zeta δὲ ἄκλιτ. τὸ Ἑλλην. γράμμα ζῆτα.
zētārĭus, ĭi, ἀ. ταὐτὸ τῷ diætarius.
zētēma, ătis, οὐ. ζήτημα. Ἐπιγρ.
zētēmătĭum, ĭi, οὐ. ζητημάτιον, Lucil. Sat. 26, 33.
Zētes, æ, ἀ. Ζήτης.
Zēthus, i, ἀ. Ζῆθος.

Zeugĭtāna, regĭo, ἡ Ζευγιτανή, χώρα τῶν εὐφορωτάτων τῆς πρὸς ἄρκτον Λιβύης.
zeugītes, æ, ἀ. ζευγίτης κάλαμος.
Zeugma, ătis, οὐ. Ζεῦγμα, πόλις τῆς Συρίας.
zeunītor, ōris, ἀ. (ζεύγνυμι), ὁ τὰ ὑποζύγια τρέφων. Ἐπιγρ.
zēus, i, ἀ. ζαιός, (ἰχθύς, ὁ καὶ faber καλούμενος).
Zeuxis, is καὶ ĭdis, ἀ. Ζεῦξις.
zeziparum, i, οὐ. εἶδος ἀγνώστου καρποῦ.
zingĭbĕri, ἄκλιτ. καὶ zingĭber, ĕris, οὐ. ἡ ζιγγίβερις, βοτ. ἡ κατὰ Λινναῖον Amomum Zingiber.
zinpĭbĕri, οὐ ἄκλιτ. ταὐτὸ τῷ zingiberi.
zinzĭlŭlo, are, τρυλλίζω, τετερίζω.
zinzĭo καὶ zinzĭto, are, κιχλάζω (οὕτω φωτεῖ ἡ κίχλη).
Zĭŏbĕtis, ἀ. ποταμὸς τῶν Παρθυαίων χώρας, ὁ παρὰ Διοδώρῳ Στιβοίτης.
zirbus, i, ἀ. ταὐτὸ τῷ omentum.
†zizānĭa, æ, θ. καὶ
†zizānĭum, ĭi, οὐ. ζιζάνιον.
zizȳphum, i, οὐ. ζίζυφον.
zizȳphus, i, θ. (ζίζυφος) δένδρον τὸ τὰ ζίζυφα φέρον, (τὸ τοῦ Λινναίου Rhamnus jujuba).
zizŭfa, οὐ. πληθ. ταὐτὸ τῷ zizyphum.
zmăragdus, zmaris, zmecticus, zmegma, ἴδ. smaragdus κ.τ.λ.
zmilăces, is, καὶ zmilampis, is, ἀ. ἄγνωστον λιθάριον.
zmīlax, ăcis, θ. ταὐτὸ τῷ smilax.
zmintha, æ, θ. ταὐτὸ τοῖς mintha καὶ calaminthe.
Zminth —, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε Sminth —.
Zmyrna, Zmyrnæus, ταὐτὰ τοῖς Smyrna, Smyrnæus, ὡς καὶ Ἕλλην. Ζμύρνα κτλ.
zmyrnĭon, ταὐτὸ τῷ smyrnion.
zmyrus, i, ἀ. μῦρος.
zōdĭăcus, a, um, ζωδιακός. zodiacus, i, ἀ. ὁ ζωδιακὸς κύκλος, ὁ ἄλλως· orbis signifer καλούμενος.
zōdĭum, ĭi, οὐ. ζώδιον.
†zōe, ēs, θ. ζωή, (εἷς τῶν αἰώνων τῶν κατὰ τὸν αἱρετικὸν Οὐαλεντῖνον).
Zōĭlus, i, ἀ. Ζωΐλος. 2) μετων. φιλόψογος.
zōmŏtēgănĭte, ēs, θ. ὁ ζωμευθεὶς τηγανίτης.
zōna, æ, θ. ζώνη, κατ' ἐξοχὴν ἡ τῶν παρθένων καὶ γυναικῶν. zonam solvere, τὴν ζώνην λύειν. 2) ζώνη (ἐν ᾗ τὸ ἀργύριον ἐφύλαττον), βαλάντιον. 3) ὅ τι ζωνοειδές, οἷον ἡ ζώνη τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, ἡ ζώνη εἴτε ζωνοειδὴς ταινία λίθων, κ.τ.τ. 4) ζώνη, ζωστήρ, εἶδος ἕρπητος, (νόσος).
zōnālis, e, (zona) ζωναῖος, τῆς ζώνης.
zōnārĭus, a, um, (zona) τῆς ζώνης, τοῦ βαλαντίου. zonarius sector, βαλαντιοτόμος. 2) zonarius, ĭi, ἀ. ὁ ζωνηπλόκος.
*zōnātim, ἐπίρ. (zona) ζωνοειδῶς, κύκλῳ.
zōnŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ zona) ζωνάριον, ζώνιον.
zōophthalmon, i, οὐ. ζωόφθαλμον, βούφθαλμον, (βοτάνη).
zōphorus, i, ἀ. ἀ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ὁ, ἡ ζωφόρος.
zōpissa, æ, θ. ζώπισσα.
Zōpȳrĭon, ōnis, ἀ. Ζωπυρίων, ἐκ τούτου ἐπίρ. Zopyrĭātim, (ἀντὶ Zopyrionātim, ὡς Scipiades ἀντὶ Scipionides) κατὰ τὸν Ζωπυρίωνος τρόπον
zōpȳron, i, καὶ zōpȳrontĭon, ĭi, οὐ. ζώπυρον τὸ καὶ κλινοπόδιον, (βοτάνη).
Zōpȳrus, i, ἀ. Ζώπυρος.
Zōrŏastres, æ, καὶ is, ἀ. Ζωροάστρης.
zoronysĭus ἢ zoraniscæos, i, ἀ. ἢ καὶ zoraniscæa, æ, θ. ἄγνωστον λιθάριον.
zoster, ēris, ἀ. ζωστήρ, ζώνη, εἶδος ἕρπητος, (νόσος). 2) ζωστὴρ εἶδος φύκους.
zōthēca, æ, θ. ζωθήκη, (οἰκημάτιον).
zōthēcŭla, æ, θ. (ὑποκορ. τοῦ zotheca) μικρὰ ζωθήκη.
zŭgōn, i, οὐ. (ζυγόν) ταὐτὸ τῷ jugum.
zŭma, ἴδε zema, ἀ.
zūra, æ, θ. καρπὸς παλιούρου. Λ. Λιβυκή.
zȳgæna, æ, θ. ζύγαινα. εἶδος ἰχθύος.
zȳgĭa, æ, θ. ζυγία, (εἶδος σφενδάμνου). 2) ὑπον. tibia. ὁ γαμήλιος αὐλός. 3) Zygia, θ. ἡ Ζυγία εἴτε Τελεία Ἥρα.
zȳgis, ĭdis, θ. (ζυγίς), ἀγρία ἕρπυλλος.
zȳgostăsĭum, ĭi, οὐ. ζυγοστάσιον, ζυγοστάτου ἔργον.
zȳgostătes, æ, ἀ. ζυγοστάτης.
zȳthum, i, οὐ. ὁ (τὸ) ζύθος, κρίθινος οἶνος παρ' Αἰγυπτίοις.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΜΕΡΟΥΣ

Digitized by Google

Digitized by Google

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ.

Α'. ΜΕΡΟΥΣ

Σελ.	στηλ.	στιχ.	
ιέ.		19	ἄνωθεν ἀντὶ ἐπαναστῆναι ἀνάγνωθι· ἐπαναστεῖλαι.
56	ἔνθες τὸ ἑξῆς ἄρθρον,		antĭlēna, æ, θ. λέπαδνον, προστερνίδιον· τὸ ἀντίθετον postilena, ὅπερ ἴδε. Α. Γλωσσαρίων.
79	ἔνθες	»	ballēmătĭa, æ, θ. (ballo), ὄρχησις, ὀρχησμός, χορεία. Ἑτέρα γραφὴ vallēmătĭa, ĭorum, οὐ. πληθ. Ἰσίδωρος.
86	ἔνθες	»	bōlārĭum, ĭi, οὐ. βωλάριον.
103	β'.	16	κάτωθεν ἀντὶ Gares ἀνάγνωθι Cares
139	»	23	» » commărgĭno » commargĭno.
185	ἔνθες τὸ ἑξῆς ἄρθρον,		cūlĭŏla εἴτε cullĭŏla, æ, θ. (ὑποχορ. τοῦ culea, ἴδε culeus σημ. 1.), λεπυρὸν καρύου.
208	ά.	16	κάτωθεν· μετὰ τὸ προεσήμαινον πρόσθες· quibus portentis magna bella denuntiabantur, τοῖς σημείοις τούτοις μεγάλοι πόλεμοι προεσημαίνοντο.
»	»	16	κάτωθεν ἀντὶ τραχὺν ἀνάγνωθι βαρύν.
»	»	17	» » denuntiabant » denuntiant.
»	»	»	» » προεσήμαινον » προσημαίνουσι.
209	»	24	ἄνωθεν » Κάτουλος » Κάτουλλος.
214	»	26	» » desolvo, ŭi, » desolvo, (vi),
218	»		μετὰ τὸ detundo σβέσον τὸ usum καὶ τὴν παρένθεσιν τοῦ unsum.
220	ἔνθες		† dĭācōn, ŏnis, ἀ. ταὐτὸ τῷ diaconus.
227	β'.	21	κάτωθεν σβέσον τὴν λέξιν (capedo) καὶ ἀποκαλύπτω, ἀνθ' ὧν γράφε, χωρίζω, διαχωρίζω.

Β'. ΜΕΡΟΥΣ

194	ά.	13	ἄνωθεν ἀντὶ προϊβλαστῶ ἀνάγνωθι· πρωϊβλαστῶ.
201	β'.	23	κάτωθεν » ἕνεκα » ἕνεκα.
259	β'.	10	» » Μαΐου » Μαρτίου.
»	β'.	11	» » Μαΐου » Μαρτίου
402	ά.	1	ἄνωθεν » † suavefragrans » † suāvĕfrăgrans.
518	ά.	10	» » vallēmătĭa, æ, θ. » vallēmătĭa, ĭorum, οὐ. πληθ.

Σημ. Ἐν σελίδι 395 τοῦ Β'. μέρους ἐν ταῖς λέξεσι stipendialis, stipendiarius, stipendior, stipendiosus, stipendium ἡ συλλαβὴ sti— εὕρηται ὁτὲ μὲν μακρά, ὁτὲ δὲ βραχεῖα.

Digitized by Google